- Cổn Khai -

GÓC CHẾT

Bí Mật

VIP BNS

MỤC LỤC

Chương 1: Mờ mịt
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36

Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52: Khe hở bí mật
Chương 53: Khe hở xuất hiện
Chương 54: Người thiếu niên áo trắng
Chương 55: Khí chất lạnh lẽo
Chương 56: Chờ mong ác niệm
Chương 57: Bãi đỗ xe Grius
Chương 58: Đến Timogue
Chương 59: Thăm dò hiện trường
Chương 60: Bạo loạn
Chương 61: Có người đến gây sự
Chương 62: Khí thế ngất trời
Chương 63: Xôi hỏng bỏng không
Chương 64: đi xuống động ngầm
Chương 65: cánh cửa thực tế
Chương 66: Dòng chữ tuyệt vọng
Chương 67: Người duy nhất sống sót
Chương 68: Mờ mịt
Chương 69: Người cải tạo
Chương 70: Không động thủ
Chương 71: Về toại dương
Chương 72: Không tìm ra manh mối
Chương 73: Quái vật mặt to
Chương 74: Lý luận người sống sót

Chương 75: Bóng đêm mông lung
Chương 76: Thử nghiệm năng lực hoa ngữ
Chương 77: Điềm báo
Chương 78: Đụng độ quái vật
Chương 79: Dự cảm không rõ
Chương 80: Hỏa Liêm
Chương 81: Giết người diệt khẩu
Chương 82: Thành ý
Chương 83: Mở ra hoa thần vị thứ 2
Chương 84: Quyết định
Chương 85: Tiếp xúc thiết bị bay
Chương 86: Ông chủ tốt
Chương 87: Nghề chơi cũng lắm công phu
Chương 88: Ẩn số
Chương 89: Gặp lại người quen
Chương 90: Muốn trở lại cuộc sống bình thường cũng khó
Chương 91: Hoa thần vị thứ hai
Chương 92: Linh hồn Jagir
Chương 93: Ngục môn không gian
Chương 94: Người 3 lần vào Góc chết
Chương 95: Góc chết phố Sương mù
Chương 96: Ký ức thoáng hiện
Chương 97: Vở kịch vụng về
Chương 98: Sẵn sàng bị cắn trả
Chương 99: Đi vào Góc chết
Chương 100: Hoa ở Góc chết
Chương 101: Năng lực mê người
Chương 102: Đụng độ
Chương 103: Đại chiến robot
Chương 104: Thế lực đứng sau
Chương 105: Quy định đối với người cải tạo
Chương 106: Pháo đài trầm mặc
Chương 107: Bộ lưu trữ nhân cách
Chương 108: Tháp tuyệt vọng
Chương 109: Máy đánh bạc trong Góc chết
Chương 110: Khu phố 170 năm
Chương 111: Thay đổi

Chương 112: Tên mập dẫn lối
Chương 113: Tiến vào góc phố sương mù
Chương 114: Đụng độ quái nhân
Chương 115: Tung tích thằng bé mập
Chương 116: Góc chết chồng góc chết
Chương 117: tìm tên mập
Chương 118: Đứa bé năm xưa
Chương 119: Tiệm tạp hóa ở đâu?
Chương 120: Máy đánh bạc thần bí
Chương 121: Sinh mệnh có trí tuệ nhân tạo
Chương 122: Đột nhiên biến mất
Chương 123: Mục đích thất bại
Chương 124: Sự giao nhau giữa các Góc chết
Chương 125: Kỹ thuật cận chiến
Chương 126: Bà mối
Chương 127: Cuộc sống nhàm chán
Chương 128: Lộ tuyến tiến hóa của Hoa lân y
Chương 129: Những bí mật của bà chị
Chương 130: Vụ án trong đêm
Chương 131: Chủ nhân bí ẩn của biệt thự hoa
Chương 132: Hỏa hoạn
Chương 133: Nguồn gốc ác niệm ổn định
Chương 134: Biến mất không tăm hơi
Chương 135: Quái nhân trong thành phố
Chương 136: Tuy sát tập đoàn Thiết Phong
Chương 137: Hoa Lân Y lay-ơn viên mãn
Chương 138: Virus Dạ Tiếu
Chương 139: Xử lý sơ suất
Chương 140: Định vị Lý Trình Di
Chương 141: Cảm giác sai lầm
Chương 142: Cái chết bất ngờ
Chương 143: Đụng độ thiết bị bay
Chương 144: Truy đuổi
Chương 145: Mong chờ giao thủ lần sau
Chương 146: Biết được lực phòng ngự cực hạn
Chương 147: Thành lập đội ngũ
Chương 148: Vòng tròn quan hệ
Chương 149: Cuộc gặp gỡ bất ngờ

Chương 150: Bóp ngay từ trứng nước
Chương 151: Ánh mắt lạnh thấu xương
Chương 152: Siêu thị bí ẩn
Chương 153: Cửa hàng yên tĩnh
Chương 154: Quái vật không thể chạm vào
Chương 155: Đôi bàn chân trắng bệch
Chương 156: Mất dần huyết sắc
Chương 157: Chai nước bí ẩn
Chương 158: Oán hận chi ảnh
Chương 159: Không tự động biến mất
Chương 160: Đến gặp người thoát khỏi Góc chết
Chương 161: Lựa chọn hoa thần vị thứ 3
Chương 162: Lực từ rực rỡ
Chương 163: Đi tìm giáo sư Chung
Chương 164: Cạm bẫy
Chương 165: Tổ chức Lý Tưởng Hương
Chương 166: Quyển sổ ghi chép
Chương 167: Không khóa được mục tiêu
Chương 168: Quý tộc chân chính
Chương 169: Giao thủ người cải tạo cấp quân dụng
Chương 170: Cứng đối cứng
Chương 171: Thách thức
Chương 172: Hẹn quyết đấu lại
Chương 173: Trường đồng hồ
Chương 174: Vật liệu quân dụng
Chương 175: Mối liên hệ giữa các Góc chết
Chương 176: Những ký tự lộn xộn
Chương 177: Lựa chọn
Chương 178: Lựa chọn thiết bị bay
Chương 179: Test trí tuệ
Chương 180: Nghiệp dư và chuyên nghiệp
Chương 181: Cảnh báo
Chương 182: Truy tìm người cải tạo thần bí
Chương 183: Bất ngờ vào Góc chết
Chương 184: Huyết mạch Ảnh Long
Chương 185: Nhiều người xuất hiện trong Góc chết
Chương 186: Bàn tay vàng
Chương 187: Tập kích tháp tín hiệu

Chương 188: Tiến hóa lần thứ hai
Chương 189: Không có cảm giác yên tĩnh
Chương 190: Người đi dạo đeo mặt nạ
Chương 191: Bắt cóc thu ác niệm
Chương 192: Gom góp vận rủi
Chương 193: Tinh thần chính nghĩa
Chương 194: Cuộc đấu của những đồng môn
Chương 195: Quá yếu ớt
Chương 196: Phản hồi của Ác chi hoa
Chương 197: Khu vườn định mệnh
Chương 198: Tìm được manh mối
Chương 199: Năng lực hoa bỉ ngạn
Chương 200: Lam thư
Chương 201: Du Long Hí Phượng
Chương 202: Tập Long Tu lực
Chương 203: Khu phố ầm ĩ
Chương 204: Hỏa lực của công ty dược phẩm sinh học
Chương 205: Nỗi sợ hãi
Chương 206: Búp bê ma
Chương 207: Tìm lời giải đáp
Chương 208: Búp bê đầu to
Chương 209: Bóng người màu xám
Chương 210: Long tu lực rốt cuộc là gì
Chương 211: Lực sát thương đáng sợ
Chương 212: Sống chung với giun đất
Chương 213: Kiếm tiền nuôi tổ đội
Chương 214: Dự định lập Team
Chương 215: Thoát khỏi Góc chết
Chương 216: Tuyển chọn lập Team
Chương 217: Thi tài
Chương 218: Nụ cười biến mất
Chương 219: Quá muộn
Chương 220: Vườn hoa vận mệnh
Chương 221: Thể hiện
Chương 222: Xác suất sống sót
Chương 223: Bàn tay kỳ lạ
Chương 224: Tiến vào Góc chết mới

Chương 225: Tiên tri
Chương 226: Huyết vương
Chương 227: Sức mạnh bộc phát
Chương 228: Kỳ tài luyện võ trong truyền thuyết
Chương 229: Máy ảnh sinh học
Chương 230: Bộc phát sức lực
Chương 231: Uy hiếp mãnh liệt
Chương 232: Có người chết, nhưng không hoàn toàn chết…
Chương 233: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 2…
Chương 234: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 3…
Chương 235: Không thể đụng vào
Chương 236: 3 nguyên mẫu Góc chết
Chương 237: Chữa trị Hoa lân y
Chương 238: Đến Zoltan
Chương 239: Tiến vào Ký ức thoáng hiện
Chương 240: bí ẩn của người Gilkini
Chương 241: Bi kịch của những đứa con gái
Chương 242: Con chó vàng trung thành
Chương 243: Hy vọng
Chương 244: Xông vào thị trấn hoang
Chương 245: Đường hầm bí mật
Chương 246: Cô độc mãnh liệt
Chương 247: cuộc thảm sát 30 năm trước,
Chương 248: Thờ phụng thú khổng lồ Asladuni
Chương 249: 3 lần biến hóa
Chương 250: Tiếng nói gọi hồn
Chương 251: Thành thật sống qua ngày
Chương 252: Thư giãn
Chương 253: Đám bạn thuở bé
Chương 254: Khoe khoang
Chương 255: Tiến hóa lần thứ 3
Chương 256: Sắc dục
Chương 257: Góc chết cầu thang
Chương 258: Chị chị em em
Chương 259: Không thể tin

Chương 260: Không phải chị yếu mà là em quá mạnh
Chương 261: Đánh nhau kinh khủng
Chương 262: Tặng mỗi người một mũi tiêm
Chương 263: Một sự dày vò
Chương 264: Sắc dục tuôn trào
Chương 265: Cầu thang vô tận
Chương 266: Kế hoạch dài hạn
Chương 267: Hoa bị ô nhiễm
Chương 268: Hai người biến mất
Chương 269: Binh đoàn nhện máy
Chương 270: Hình người khủng bố
Chương 271: Nổ hết
Chương 272: Mất liên lạc
Chương 273: Gặp tập kích
Chương 274: Áo sinh mệnh
Chương 275: Cứu tinh
Chương 276: Phương pháp phá băng
Chương 277: Dùng Oán hận chi ảnh tưới hoa
Chương 278: Ông chủ xảy ra chuyện
Chương 279: Mục tiêu xuất hiện
Chương 280: Sát ý không đúng
Chương 281: Tiêu hao tâm lực
Chương 282: Tiến hóa
Chương 283: Lang động
Chương 284: Mục tiên sinh thần bí
Chương 285: Đi tìm manh mối
Chương 286: Tiến vào Lang động
Chương 287: Bị tập kích trong Sài động
Chương 288: Ký ức lịch sử đen tối
Chương 289: Lam Mộng Sơn chủ dị thức lục?
Chương 290: Đám người thần bí
Chương 291: Hoa ngữ thứ hai: Lóe sáng
Chương 292: Tôi là cứu binh
Chương 293: Chênh lệch đẳng cấp
Chương 294: Tất cả kết thúc
Chương 295: Giao đấu Sói đen
Chương 296: Nhanh chóng kết thúc

Chương 297:Bí mật quyển sách xanh
Chương 298: Giết người diệt khẩu
Chương 299: Đi đến Bạch tinh
Chương 300: Tâm tư nặng nề
Chương 301: Hình vẽ đầu lâu trắng
Chương 302: Không phải do cậu quyết định
Chương 303: Trận pháp Phù đồ đao
Chương 304: Cùng Kỳ Kiếm kiếp diệt
Chương 305: Người của Góc chết
Chương 306: Mỗi người một bông hoa
Chương 307: Tác dụng của Lực trường rực rỡ
Chương 308: Tên côn đồ thần bí
Chương 309: Không được coi trọng
Chương 310: Thu phục
Chương 311: Khoa trương
Chương 312: Lấy công chuộc tội
Chương 313: Con ngươi vàng ròng
Chương 314: Quái vật Biển Đen
Chương 315: Khí tức mặt trời
Chương 316: Góc chết lùi xa
Chương 317: Nhất định hoàn toàn phải thoát khỏi Góc chết đó
Chương 318: Bức thư của người xa lạ
Chương 319: Gặp được người quen
Chương 320: Đàn đầu cá sấu
Chương 321: Vali rỉ máu
Chương 322: Mũ bảo hộ đầu cá sấu
Chương 323: hàn ý lạnh như băng thấu xương
Chương 324: Sức mạnh sóng biển
Chương 325: Chế trụ lão già
Chương 326: Chỉ đùa thôi
Chương 327: Những món hàng giá rẻ
Chương 328: Những đôi mắt vàng kim
Chương 329: Chocolate trứng côn trùng
Chương 330: Những lúc rảnh rỗi
Chương 331: Sớm có điềm báo
Chương 332: Rác rưởi đường phố
Chương 333: Thực hiện ước nguyện

Chương 334: Không còn lựa chọn nào khác
Chương 335: Giao dịch người Biển Đen
Chương 336: Lòng tham lam
Chương 337: Những quái vật không thể giết chết
Chương 339: Đổi đồ
Chương 340: Văn tự của kẻ tín ngưỡng
Chương 342: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 343: Góc chết suối nước nóng
Chương 344: Suối nước nóng quái dị
Chương 345: Không thể giết chết
Chương 346: Đổ lỗi cho tên côn đồ
Chương 347: Cái chết của Râu đen
Chương 348: Đi theo con đường Lê n
Chương 349: Tự quyết định vận mệnh của mình
Chương 350: Gặp lại đồng nghiệp
Chương 351: Cạm bẫy
Chương 352: Ta là tên côn đồ Fake
Chương 353: Ngươi không phải là chuyên gia vũ khí bay
Chương 354: Vạn phần khẩn trương
Chương 355: Mạnh vì tiền
Chương 356: Một vòng nổ tung
Chương 357: Thị trấn trong sương
Chương 358: 6 lần tốc độ âm thanh
Chương 359: Tranh đoạt
Chương 360: Hình thức địa ngục
Chương 361: Ổn định Góc chết
Chương 362: Ước nguyện
Chương 363: Lấy công chuộc tội
Chương 364: Một mũi tên trúng hai con chim
Chương 365: Thành lập Công ty tư vấn Góc chết
Chương 366: Căn cứ bí mật
Chương 367: Tiệm thuốc cường hóa
Chương 368: Kích phát huyết dịch
Chương 369: Thay đổi cơ thể
Chương 370: Đối luyện
Chương 371: Long sát quyền
Chương 372: Thu hoạch ác niệm

Chương 373: Không bắt mắt
Chương 374: Tìm loại hoa thích hợp
Chương 375: Phát hiện mục tiêu
Chương 376: Vào trại giam
Chương 377 ： Vượt ngục
Chương 378: Cuộc họp liên hội
Chương 379: Giao phong ngắn ngủi
Chương 380: Dĩ hòa vi quý
Chương 381:Xem kiêu ngạo được bao nhiêu
Chương 382: Chị chị em em
Chương 383: Giận dữ
Chương 384: Solo
Chương 385: Tâm pháp nội hợp
Chương 386: Nhổ tiếp lông cừu
Chương 387: Cá nằm trên thớt
Chương 388: Chán ghét
Chương 389: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 390: Lời nguyền Góc chết
Chương 391: Tác giả quyển sách bìa xanh
Chương 392: Tôi là Vẫn
Chương 393: Nghi lễ Biển Đen
Chương 394:Đa cảm
Chương 395: Quyết định
Chương 396: Áo giáp trong góc chết
Chương 397: Cảm nhận
Chương 398: Vấn đề
Chương 399: Giấc mơ có thật
Chương 400: Trẻ em mất tích bí ẩn
Chương 401: Tiến vào Góc chết Vân Sơn
Chương 402: Màn sương bí ẩn
Chương 403: Người lạ
Chương 404: Nơi người Góc chết tụ tập
Chương 405: Lục soát
Chương 406: Ảnh hóa
Chương 407 ： Điểm tiếp tế
Chương 408: Những gian phòng bí ẩn
Chương 409: Nổ tung
Chương 410: Thư viện Góc chết

Chương 411: Đánh cắp
Chương 412: Khí tức Góc chết
Chương 413: Manh mối
Chương 414: Đánh cắp
Chương 415: Lực trường cấp 4
Chương 416: Bị tập kích
Chương 417: Lấy thân làm mồi nhử
Chương 418: Phân thân
Chương 419: Nhận ra bản thân
Chương 420: Hiệp hai
Chương 421: Phiền toái
Chương 422 :Thập Nhất Phi Lưu
Chương 423: Mầm non thiên tài
Chương 424: Nhóm Tình yên thù hận
Chương 425: Góc chết khép kín
Chương 426: Không manh mối
Chương 427: Khoa học kỹ thuật Long An
Chương 428: Giao thủ chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp
Chương 429: cấp độ Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu
Chương 430: Chuyên gia nghiên cứu cây cỏ
Chương 431: Tìm nguồn ác niệm mới
Chương 432: Nghiên cứu sinh đặc biệt
Chương 433: Chuyên nghiệp và nghiệp dư
Chương 434: Đột phá
Chương 435: Hoa ngữ châu
Chương 436: Dị hóa xấu xí
Chương 437 : Lực trường cấp 4
Chương 438: Ghen ty
Chương 439: giải quyết kẻ gây chuyện
Chương 440: Bị tập kích
Chương 441: Ác niệm sợ hãi
Chương 442: Kinh hoàng
Chương 443: Ý tưởng mới
Chương 444: Mật kiếm
Chương 445: Tự mình trốn đi
Chương 446: Uy lực Mật kiếm
Chương 447: Không cam lòng bị trói buộc

Chương 448: Sư đệ trẻ tuổi
Chương 449: Góc chết cỡ lớn
Chương 450: Bị áp chế hoàn toàn
Chương 451: Dấu vết lưu lại
Chương 452: Quái giáp bùn
Chương 453: Đấu chiến quái giáp bùn
Chương 454: Góc chết Ám thành
Chương 455: Buổi biểu diễn kinh dị
Chương 456: Bội thu ác niệm
Chương 457: Phát sinh dị hóa
Chương 458: Cực kỳ nguy hiểm
Chương 459: Trọng kiếm lục điện
Chương 460: Hết hy vọng
Chương 461: Biến hóa
Chương 462: Vật phẩm góc chết
Chương 463: Nước bùn biến hình
Chương 464: Cánh cửa vô hình
Chương 465 : Thần kỹ cận chiến
Chương 466: Con mèo bí ẩn
Chương 467 : Cuộc sống địa ngục
Chương 468:Chiếc nhẫn độc xà
Chương 469: Xác khô trong Góc chết
Chương 470: Giá tam giác trên nóc nhà
Chương 471: Chìa khóa
Chương 472: Hai cha con trong Góc chết
Chương 473: Chú ngữ
Chương 474: Thiên mệnh
Chương 475: Truy sát
Chương 476: Thoát khỏi địa ngục
Chương 477 : Đánh cược
Chương 478: giao thủ
Chương 479 : Giàu có
Chương 480: Thắng bại đã rõ
Chương 481 : Không còn là đối thủ
Chương 482 : Tài hoa hơn người
Chương 483 : Quyết định khó khăn
Chương 484: Lựa chọn tối ưu hóa
Chương 485 : Đến Sultan

Chương 486: Gặp gỡ bà cô
Chương 487: Cậu bé kỳ lạ
Chương 488 : Khả năng đặc biệt
Chương 489: Lửa giận
Chương 490 : Đụng độ
Chương 491: Tình huống bất ngờ
Chương 492: Xung đột
Chương 493: Quyết định cực nhanh
Chương 494: Lặng lẽ
Chương 495: m mưu
Chương 496: Chờ đợi
Chương 497: Chỉ là miếng thịt béo
Chương 498: Thần sắc say mê
Chương 499: Vĩnh viễn trói buộc
Chương 500: Đề phòng vạn nhất
Chương 501: Đồ ngon cùng hưởng
Chương 502: Giải quyết toàn bộ
Chương 503: Mục tiêu giống nhau
Chương 504: Liên thủ
Chương 505: Tiểu đội bọ cạp
Chương 506: Kết thúc chóng vánh
Chương 507: Bởi vì các ngươi quá yếu
Chương 508: Chết là một loại hạnh phúc
Chương 509: Cướp đoạt quyển sách Ghi chép
Chương 510: Hướng về Sa đạo quân
Chương 511: Trở lại thời đại nguyên thủy
Chương 512: Lạnh lẽo
Chương 513 ： Ta là tội nhân
Chương 514: Bị kẹp
Chương 515: Tinh Hồ
Chương 516: Quyển sách ghi chép
Chương 517: Chiến tranh điện tử
Chương 518: Vượt quá tốc độ âm thanh
Chương 519: Vượt qua dự đoán
Chương 520: Không có kẻ địch vĩnh viễn
Chương 521: Dừng ở đây
Chương 522: Tuyệt địa loang lổ
Chương 523: Công nghệ mới chưa biết

Chương 524: Bất phân thắng bại
Chương 525: Ta chính là Thiên Mệnh
Chương 526: Hẹn tái chiến
Chương 527: Cảm giác yếu ớt
Chương 528: Hao tổn
Chương 529: Thu hoạch
Chương 530: Lựa chọn hoa ngữ
Chương 531: Tìm công pháp
Chương 532: Hiệu sách thần bí
Chương 533: Bóng lưng kỳ dị
Chương 534: Kéo nhau vào Góc chết
Chương 535: Tầng lớp quý tộc
Chương 536: Uy hiếp
Chương 537: Đối mặt với người quay lưng
Chương 538: Góc chết bóng lưng
Chương 539: Phản đòn
Chương 540: Chết một lần
Chương 541: Cứu người
Chương 542: Thử nghiệm
Chương 543: Tác dụng của Nguyệt Nha
Chương 544: Cuộc chơi của giới quý tộc
Chương 545: Chuyện Thiên Mệnh
Chương 546: Đi tìm Vô diện thư sinh
Chương 547:Quyết định tương lai
Chương 548: Cưa người Góc chết
Chương 549: Coi như anh trai
Chương 550: Tìm kiếm hoa ngữ thích hợp
Chương 551: Hoang tàn
Chương 552: Tìm kiếm
Chương 553: Công pháp
Chương 554: Thất Ý thánh Linh công
Chương 555: 7 tầng Thánh Linh Công
Chương 556: Tìm người giúp mình tu luyện
Chương 557: Đi vào Triều Ngữ
Chương 558: Tìm kiếm mục tiêu
Chương 559: Cải biến vận mệnh
Chương 560: Thế giới tốt đẹp
Chương 561: Bái sư

Chương 562: Tam quan vặn vẹo
Chương 563: Cuộc chiến ngắn ngủi
Chương 564: Khoa trương
Chương 565: Nhập môn Thánh Linh công
Chương 566: Lối sống khác biệt
Chương 567: Đừng trách ta
Chương 568: Truy tìm manh mối Kim Hoàn Xà
Chương 569: Thánh Linh trúc cơ
Chương 570: Nắm giữ vận mệnh
Chương 571: Thu thập tư liệu cấm
Chương 572: Tin tưởng tuyệt đối
Chương 573: Quái vật thân thể
Chương 574: Vượt xa cực hạn
Chương 575: Huyên náo
Chương 576: Bùng nổ xung đột
Chương 577: Hồng Nhạn Bát Quái Chưởng
Chương 578: Khát khao
Chương 579: Làm quen
Chương 580: Nổi giận
Chương 581: Mục tiêu
Chương 582: Sắp xếp
Chương 583: Bắt đầu cuộc thi
Chương 584: Điên cuồng
Chương 585: Rác rưởi
Chương 586: Coi thường
Chương 587: Liều mạng
Chương 588: Tẻ nhạt
Chương 589: Không có hứng thú với kết cục kẻ yếu
Chương 590: Giống như đập giòi bọ
Chương 591: Trận chung kết
Chương 592: Thú vị
Chương 593: Quá buồn cười
Chương 594: Sức mạnh Kim Cương vũ
Chương 595: Thất bại
Chương 596: Mục đích là gì?
Chương 597: Oan gia
Chương 598: Bùng nổ
Chương 599: Giấc mơ hãi hùng

Chương 600: Không như tưởng tượng
Chương 601: Diệt môn
Chương 602: Làm hỏng tâm tình
Chương 603: Khắc chế
Chương 604: Kiếm Long vô hình
Chương 605: Hối hận
Chương 606: Cảm nhận
Chương 607: Chính là Thánh Anh
Chương 608: Bước vào Long Cảnh
Chương 609: Kế hoạch ám sát
Chương 610: Chém giết
Chương 611: Tốt hơn ngồi chờ chết
Chương 612: Hối hận
Chương 613: Nhận mệnh
Chương 614: Khó hiểu
Chương 615: Đột phá cực hạn
Chương 616: Giao thủ
Chương 617: Khoa trương
Chương 618: Vì mạnh hơn
Chương 619: Hỗn loạn
Chương 620: Đại Long kiếm
Chương 621: Đào Ngột Vương
Chương 622: Hiệp 2
Chương 623: Một kích cuối cùng
Chương 624: Kết thúc
Chương 625: Cảnh giới cao nhất cận chiến
Chương 626: Địa vị thay đổi
Chương 627: Cảm xúc khó hiểu
Chương 628: Nổi danh
Chương 629: Truy tìm quyển sách vặn vẹo
Chương 630: Khởi hành
Chương 631: Gặp gỡ
Chương 632: Định mệnh
Chương 633: Chủ động tiếp cận
Chương 634: Đóng kịch
Chương 635: Bí mật thuật vĩnh sinh
Chương 636: Lên đảo
Chương 637: Sinh vật bí ẩn

Chương 638: manh mối
Chương 639: Không ngừng biến đổi
Chương 640: Mê Linh Thảo
Chương 641: Manh mối trong cơn phê thuốc
Chương 642: Tình yêu sét đánh
Chương 643: Sắc dục
Chương 644: Cảm ứng từ cơn phê
Chương 645: Không manh mối
Chương 646: Thủ hộ
Chương 647:Lưu trữ trong ảo giác
Chương 648: Đánh nát ảo giác
Chương 649: Phiền toái
Chương 650: Sức mạnh Quyển sách vặn vẹo
Chương 651: Có người bảo vệ
Chương 652: Cuộc sống khó khăn
Chương 653: Năng lực quái dị
Chương 654: Rời khỏi đảo
Chương 655: Huyết chiến
Chương 656: Không kịp
Chương 657: Nữ yêu hút máu
Chương 658: Ngươi không phải Thiên Mệnh
Chương 659: Kinh ngạc
Chương 660: Ám ảnh
Chương 661: Không có tương lai
Chương 662: Tiến hành tiến hóa
Chương 663: Săn lùng ác niệm
Chương 664: Chị chị em em
Chương 665: Tò mò về cậu em rể
Chương 666: Độc mồm độc miệng
Chương 667: Bản năng nói dối
Chương 668: Ra sân
Chương 669: Hối hận
Chương 670: Quyết tâm
Chương 671: Không phải ước nguyện
Chương 672: Gặt hái ác niệm
Chương 673: Thi triển bản thân
Chương 674 - Mầm non Cự Kình
Chương 675: Người chặn đường độc ác

Chương 676: Lý do vớ vẩn
Chương 677: Xử lý
Chương 678: Thánh Anh thứ 2
Chương 679: Góc chết lâu đời
Chương 680: Thiên sứ cân bằng
Chương 681: Căn cứ Tinh Hồ
Chương 682: Ý định lôi kéo
Chương 683: Thành phố Thiên sứ tử vong
Chương 684: Buổi yến tiệc đẫm máu
Chương 685: m mưu
Chương 686: Trở mặt
Chương 687: Kế hoạch ám sát
Chương 688: Truy bắt
Chương 689: Quyết định nhanh chóng
Chương 690: Khó lòng phòng bị
Chương 691: Tương kế tựu kế
Chương 692: 3 giây
Chương 693: Lỗ hổng chết người
Chương 694: Hack vũ khí bay
Chương 695: Hảo tâm có hảo báo
Chương 696: Đổi ý
Chương 697: Vượt qua cấp 8
Chương 698: Tương lai Thiên Mệnh
Chương 699: Quá sai
Chương 700: Tiền thân Đoàn Kết Hội
Chương 701: Biến cố bất ngờ
Chương 702: Không sợ hãi
Chương 703: Không quyết đoán
Chương 704: Chỉ đùa một chút
Chương 705: Hiệu quả quỷ dị
Chương 706: Khoe cơ bắp
Chương 707: Thiên sứ 4 cánh
Chương 708: Yếu thế
Chương 709: Thành phố thiên sứ tử vong
Chương 710:Thiên sứ phẫn nộ
Chương 711: Khắc Ấn
Chương 712: Ảnh Long xuất hiện
Chương 713: Đi tìm hoa ngữ

Chương 714: Hacker hàng đầu
Chương 715: Năng lực kỳ quái
Chương 716: Kiểm tra kết thúc
Chương 717: Sinh vật biển Đen
Chương 718: Tìm cánh cửa thần bí
Chương 719: Ảnh Long chạy trốn
Chương 720: Gặp lại bạn cũ
Chương 721: 1+1=2
Chương 722: Không thể phản bác
Chương 723: Văn tự mới
Chương 724: Đi tìm Tử năng
Chương 725: Chiếc nhẫn thì thầm
Chương 726: Tiêu hao ý thức lực
Chương 727: Quần tụ
Chương 728: Bí ẩn của tri thức
Chương 729: Long Cảnh huyết nhục tiến hóa
Chương 730: Đặc tính Khắc Ấn
Chương 731: Thể hội Tử năng
Chương 732: khác biệt giữa đá và đậu hũ
Chương 733: tuyệt không phải kẻ yếu
Chương 734: Tình huống khẩn cấp
Chương 735: Đồ chơi kỳ quái
Chương 736: Cướp đoạt Tử năng
Chương 737: Khắc Ấn Cự lực
Chương 738: Quái vật đỉnh cấp
Chương 739: Không còn kịp
Chương 740: Khởi động vận may
Chương 741: Chiếc nhẫn xuất hiện
Chương 742: Tử Thiên Sứ chi vương
Chương 743: Cánh cửa thần bí
Chương 744: Lạc vào Biển Đen
Chương 745: bóng tối vô tận
Chương 746: Bắt đầu Khắc Ấn
Chương 747: Cái giá phải trả
Chương 748: Chiến dịch truy quét
Chương 749: Tìm về hiện thực
Chương 750: Ngã xuống ở Biển Đen
Chương 751: Dự trữ Tử năng

Chương 752: Cảm giác quen thuộc
Chương 753: Áp đảo cường đại
Chương 754: Ngại chết không đủ nhanh
Chương 755: Coi thường
Chương 756: Diệp Lộc
Chương 757: Đế Khải
Chương 758: Ngày diệt thế
Chương 759: Quái vật kia thực lực cường hãn
Chương 760: Không gian vặn vẹo
Chương 761: Chiến dịch tiễu trừ
Chương 762: Tối đa chỉ có ba ngày
Chương 763: Chênh lệch quá lớn
Chương 764: Miểu sát cấp 8
Chương 765: Đại biến
Chương 766: Giới hạn của vũ lực cá nhân
Chương 767: Vận dụng toàn lực
Chương 768: Xuyên thủng Pháo đài Trầm Mặc
Chương 769: Cự lực khủng bố
Chương 770:Đổ tới xem kịch
Chương 771: Danh hiệu càn rỡ
Chương 772: Đọ sức
Chương 773: Vây giết
Chương 774: Không dám tin
Chương 775: Hắc Viêm Uyên
Chương 776: Cảm giác uy hiếp trí mạng
Chương 777: Đế Cung giam cầm
Chương 778: Không thể thắng được Thiên Mệnh
Chương 779: Tiến vào quân bộ
Chương 780: Cao thủ hacker
Chương 781: Sự vô địch tuyệt đối của quái vật đã bị đánh vỡ
Chương 782: Đối mặt Ảnh Thực
Chương 783: Thiên Chi Thành
Chương 784: Cuộc sống cô độc
Chương 785: Bản chất ý thức lực
Chương 786: Xác định địa vị chiêu an
Chương 787: Trao quân hàm
Chương 788: Bị cắn nuốt

Chương 789: Yếu thì chết đi
Chương 790: Điều kiện giao dịch
Chương 791: Bóp dễ như thái rau thái dưa
Chương 792: Hoa ngữ dùng một lần
Chương 793: Ký ức của Pháp sư Tử năng
Chương 794: Tính nguy hiểm
Chương 795: Tùy ý thôn phệ
Chương 796: Bí ẩn Cuốn sách vặn vẹo
Chương 797: Chết một lần
Chương 798: Gặp giáo sư Biển Đen
Chương 799: Thay đổi Góc chết
Chương 800: Hành trình tiến vào Biển Đen
Chương 801: Mở ra Phi Môn
Chương 802: Mở ra thông đạo
Chương 803: Bình nguyên đất đen
Chương 804: Thị trấn bí ẩn
Chương 805: Bệnh dịch kỳ lạ
Chương 806: Điên cuồng
Chương 807: Truy tìm manh mối
Chương 808: Quái vật gây bệnh mắt đỏ
Chương 809: Tùng Vân đao pháp
Chương 810: Tu chân khí
Chương 811: Tốc độ thời thượng cổ
Chương 812: Sức mạnh bản thổ
Chương 813: Linh Tuệ Cốc
Chương 814: Tinh luyện chân khí
Chương 815: Tìm hiểu hoàn cảnh xung quanh
Chương 816: Sức mạnh hoa ngữ
Chương 817: Thu hoạch
Chương 818: Thu thập ác niệm
Chương 819: Đột phá tinh khí
Chương 820: Chân khí dung hợp
Chương 821: m mưu trấn tướng
Chương 822: Quái vật cường địch
Chương 823: Lai lịch chân khí
Chương 824: Thằng con không tiền đồ
Chương 825: Khảo hạch Thần Võ Ti
Chương 826: Đối mặt quái vật mắt đỏ

Chương 827: Uy hiếp trí mạng
Chương 828: Vượt quá 10 chiêu
Chương 829: m mưu
Chương 830: Truyền thuyết hoang đường
Chương 831: Bí mật trên người đứa bé
Chương 832: Lên huyện khảo hạch
Chương 833: Nữ nhân áo xám
Chương 834: Người đàn ông quỷ dị
Chương 835: Uy hiếp cực lớn
Chương 836: Lên huyện làm quan
Chương 837: Thiên tài bình thường
Chương 838: Thu thập tin tình báo
Chương 839: Thu thập công lao
Chương 840: Hợp tác thượng vị
Chương 841: Thăng tiến thần tốc
Chương 842: Gặp lại Tử Thiên Sứ Chi Vương
Chương 843: Võ học cấp đen
Chương 844: Tìm hiểu công pháp
Chương 845: Dung hợp chân ấn
Chương 846: Dàn cảnh chặn đường
Chương 847: Cuộc chạm mặt bất ngờ
Chương 848: Có vấn đề
Chương 849: Tương đối kinh người
Chương 850: Không thể tha thứ
Chương 851: Tiêu hao ý thức lực
Chương 852: Giết chết trấn tướng
Chương 853: Vết thương trí mạng
Chương 854: Chân ấn chi tủy
Chương 855: Đối phó ảnh thực
Chương 856: Hy vọng ít ỏi
Chương 857: Lên huyện nhậm chức
Chương 858: Đảm nhiệm Doanh phó
Chương 859: Tìm hiểu võ công cấp đen
Chương 860: Phương pháp dung hợp chân ấn
Chương 861: Hứng thú nồng đậm
Chương 862: Thanh nguyên đan pháp
Chương 863: Đế quân Thiếu âm quốc
Chương 864: Lộc Vương khí

Chương 865: Bà mối
Chương 866: Tiểu thư nhà u gia
Chương 867: Bội phục
Chương 868: Lọt vào top 500
Chương 869: Mỗi lần chết một vị hôn phu
Chương 870: Ra mặt hòa giải
Chương 871: Phổ Hiền huyết nhục
Chương 872: Quán Linh
Chương 873: Bước cuối cùng của võ công
Chương 874: Dự cảm không tốt
Chương 875: Mảnh đất hoàn mỹ
Chương 876: Thiếu hụt phương thức đồng bộ
Chương 877: Nhị tiểu thư bỏ nhà
Chương 878: Dẫn dắt
Chương 879: Thức tỉnh
Chương 880: Võ nhân chân khí Dung ấn
Chương 881: Sức mạnh khủng bố
Chương 882: Mưa máu
Chương 883: Triệu hoán
Chương 884: Nghịch ngân
Chương 885: Thí nghiệm
Chương 886: Chiến tranh Bạch tinh và Địa nguyệt
Chương 887: Bổ sung bí tịch chân khí
Chương 888: Hôi cốt
Chương 889: Sức mạnh xương giáp
Chương 890: Góc chết quỷ dị
Chương 891: Mối họa Ảnh Long
Chương 892: Quả cầu mây khủng bố
Chương 893: Loại biến hóa kinh dị
Chương 894: Chỉ cần thăng hoa
Chương 895: Anh túc xanh nhiều gai
Chương 896: Ông chủ kỳ quái
Chương 897: Cửa tan nhà nát
Chương 898: Quốc sư mất tích
Chương 899: Tất cả đều muộn màng
Chương 900: Diệt u Dương gia
Chương 901: Hối hận
Chương 902: Sự kết thúc của một gia tộc

Chương 903: Trận chiến không trì hoãn
Chương 904: Hình thái Dung Linh Chân Ấn
Chương 905: Thử nghiệm sức mạnh
Chương 906: Hươu trắng khổng lồ
Chương 907: Mạnh nhưng đáng tiếc
Chương 908: Chỗ này có hiểu lầm
Chương 909: Lỗ mãng kèm thiên phú
Chương 910: Hoàng Cốt Đình
Chương 911: Cả thành bị phế
Chương 912: Cọng rơm cứu mạng
Chương 913: Tò mò
Chương 914: Huyết mạch song Ấn
Chương 915: Gia nhập Thiên Tụ Các
Chương 916: Thôn phệ bóng ma
Chương 917: m điển
Chương 918: Thu thập công pháp
Chương 919: Hư Dạ Ưng
Chương 920: Trần Gia Hàm quán linh
Chương 921: Lập hoa viên
Chương 922: Giải quyết Minh Trùng Giáo
Chương 923: Sự khủng bố của Pháp n
Chương 924: Hủy diệt huyện Tùng Vân
Chương 925: Tam anh chiến
Chương 926: Yếu đuối cực điểm
Chương 927: Chơi đùa với hai tiểu gia hỏa
Chương 928: Diệt hai đại minh soái
Chương 929:Khắc Ấn từ hoa ngữ
Chương 930: Lựa chọn tân chủ hoa thứ 10
Chương 931:Gian khổ sưu tập giống hoa
Chương 932: Chơi đùa với địch nhân
Chương 933:Dễ dàng thu thập ác niệm
Chương 934: m mưu của 3 con Ảnh Thực
Chương 935: Trở về hiện thực
Chương 936: Sinh mệnh ngoan cường
Chương 937: Lấy thân thể làm thí nghiệm
Chương 938: Thành phố Vàng
Chương 939: Đại Hùng gặp khó
Chương 940: Sự lựa chọn sinh tử

Chương 941: Tội không thể tha thứ
Chương 942: Vĩnh Ám Long Đế
Chương 943: Sứ mệnh của Phan n
Chương 944: Nhật ký hành trình của người chết
Chương 945: Đối phó với Bích Lục chi mẫu
Chương 946: Lâm vào cận tử
Chương 947: Rơi xuống biển sâu
Chương 948: Thoát khỏi Góc chết
Chương 949: Tuyệt vọng
Chương 950: Cuộc họp Cửu Nghi
Chương 951: Tuyệt vọng
Chương 952: Anh không tới muộn chứ?
Chương 953: Thành công thoát ly
Chương 954: Động tĩnh Ảnh Thực
Chương 955: Không che giấu thân phận
Chương 956: Xung đột
Chương 957: duy trì cân bằng giới
Chương 958 - Kẻ cân bằng
Chương 959: Lai lịch đối phương
Chương 960: Kẻ yếu không nên rên
Chương 961: Đối mặt với chênh lệch tuyệt đối.
Chương 962: Sóc Alice tái xuất
Chương 963: Thôn phệ Ảnh Long
Chương 964: đối đầu Đông Quân
Chương 965: Ngừng tất cả nghiên cứu
Chương 966: Trấn giữ pháo đài
Chương 967: Chiến tranh vũ trụ 1
Chương 968: Chiến tranh vũ trụ 2
Chương 969: Chiến tranh vũ trụ 3
Chương 970: Chiến tranh vũ trụ 4
Chương 971: Chiến tranh vũ trụ 5
Chương 972: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 973: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 974: Chiến tranh vũ trụ 7
Chương 975: Chiến tranh vũ trụ 8
Chương 976: Chiến tranh vũ trụ 9
Chương 977: Cuộc đấu thế giới mạng 1
Chương 978: Cuộc đấu thế giới mạng 2

Chương 979: Cuộc đấu thế giới mạng 3
Chương 980: Cuộc đấu thế giới mạng 4
Chương 981: Cuộc đấu thế giới mạng 5
Chương 982: Cuộc đấu thế giới mạng 6
Chương 983: Cuộc đấu thế giới mạng 7
Chương 984: Cuộc đấu thế giới mạng 8
Chương 985: Cuộc đấu thế giới mạng 9
Chương 986: Kình đảo 1
Chương 987: Kình đảo 2
Chương 988: Kình đảo 3
Chương 989: Kình đảo 4
Chương 990: Kình đảo 5
Chương 991: Kình đảo 6
Chương 992: Kình đảo 7
Chương 993: Trực tuyến 1
Chương 994: Trực tuyến 2
Chương 995: Trực tuyến 3
Chương 996: Trực tuyến 4
Chương 997: Trực tuyến 5
Chương 998: Trực tuyến 6
Chương 999: Trực tuyến 7
Chương 1000: Trực tuyến 8
Chương 1001: Trực tuyến 9
Chương 1002: Thoát ly 1
Chương 1003: Thoát ly 2
Chương 1004: Thoát ly 3
Chương 1005: Thoát ly 4
Chương 1006: Thoát ly 5
Chương 1007: Thoát ly 6
Chương 1008: Thoát ly 7
Chương 1009: Thoát ly 8
Chương 1010: Thoát ly 9
Chương 1011: Vận mệnh 1
Chương 1012: Vận mệnh 2
Chương 1013: Vận mệnh 3
Chương 1014: Vận mệnh 4
Chương 1015: Vận mệnh 5
Chương 1016: Vận mệnh 6

Chương 1017: Vận mệnh 7
Chương 1018: Vận mệnh 8
Chương 1019: Vận mệnh 9
Chương 1020: Thí luyện 1
Chương 1021: Thí luyện 2
Chương 1022: Thí luyện 3
Chương 1023: Thí luyện 4
Chương 1024: Thí luyện 5
Chương 1025: Thí luyện 6
Chương 1026: Thí luyện 7
Chương 1027: Thí luyện 8
Chương 1028: Thí luyện 9
Chương 1029: Tu hành 1
Chương 1030: Tu hành 2
Chương 1031: Tu hành 3
Chương 1032: Tu hành 4
Chương 1033: Tu hành 5
Chương 1034: Tu hành 6
Chương 1035: Tu hành 7
Chương 1036: Tu hành 8
Chương 1037: Tu hành 9
Chương 1038: Ngã rẽ 1
Chương 1039: Ngã rẽ 2
Chương 1040: Ngã rẽ 3
Chương 1041: Ngã rẽ 4
Chương 1042: Ngã rẽ 5
Chương 1043: Ngã rẽ 6
Chương 1044: Ngã rẽ 7
Chương 1045: Ngã rẽ 8
Chương 1046: Ngã rẽ 9
Chương 1047: Tỉ thí tông môn 1
Chương 1048: Tỉ thí tông môn 2
Chương 1049: Tỉ thí tông môn 3
Chương 1050: Tỉ thí tông môn 4
Chương 1051: Tỉ thí tông môn 5
Chương 1052: Tỉ thí tông môn 6
Chương 1053: Tỉ thí tông môn 7
Chương 1054: Tỉ thí tông môn 8

Chương 1055: Tỉ thí tông môn 9
Chương 1056: Duyên phận 1
Chương 1057: Duyên phận 2
Chương 1058: Duyên phận 3
Chương 1059: Duyên phận 4
Chương 1060: Duyên phận 5
Chương 1061: Duyên phận 6
Chương 1062: Duyên phận 7
Chương 1063: Duyên phận 8
Chương 1064: Duyên phận 9
Chương 1065: Kiếp khí 1
Chương 1066: Kiếp khí 2
Chương 1067: Kiếp khí 3
Chương 1068: Kiếp khí 4
Chương 1069: Kiếp khí 5
Chương 1070: Kiếp khí 6
Chương 1071: Kiếp khí 7
Chương 1072: Kiếp khí 8
Chương 1073: Kiếp khí 9
Chương 1074: Kiếp khí 9
Chương 1075: Cạnh tranh 1
Chương 1076: Cạnh tranh 2
Chương 1077: Cạnh tranh 3
Chương 1078: Cạnh tranh 4
Chương 1079: Cạnh tranh 5
Chương 1080: Cạnh tranh 6
Chương 1081: Cạnh tranh 7
Chương 1082: Cạnh tranh 8
Chương 1083: Cạnh tranh 9
Chương 1084: Dung hợp 1
Chương 1085: Dung hợp 2
Chương 1086: Dung hợp 3
Chương 1087: Dung hợp 4
Chương 1088: Dung hợp 5
Chương 1089: Dung hợp 6
Chương 1090: Dung hợp 7
Chương 1091: Dung hợp 8
Chương 1092: Dung hợp 9

Chương 1093: Chung kết 1
Chương 1094: Chung kết 2
Chương 1095: Chung kết 3
Chương 1096: Chung kết 4
Chương 1097: Chung kết 5
Chương 1098: Chung kết 6
Chương 1099: Chung kết 7
Chương 1100: Chung kết 8
Chương 1101: Chung kết 9
Chương 1102: Phong ấn 1
Chương 1103: Phong ấn 2
Chương 1104: Phong ấn 3
Chương 1105: Phong ấn 4
Chương 1106: Phong ấn 5
Chương 1107: Phong ấn 6
Chương 1108: Phong ấn 7
Chương 1109: Phong ấn 8
Chương 1110: Phong ấn 9
Chương 1111: Trở về 1

Góc Chết Bí Mật (Bản dịch)

Chương 1112. Trở về 2
Chương 1113. Trở về 3
Chương 1114. Trở về 4
Chương 1115. Trở về 5
Chương 1116. Trở về 6
Chương 1117. Trở về 7
Chương 1118. Trở về 8
Chương 1119. Trở về 9
Chương 1120. Mặc Sa 1
Chương 1121. Mặc Sa 2
Chương 1122. Mặc Sa 3
Chương 1123. Mặc Sa 4
Chương 1124. Mặc Sa 5
Chương 1125. Mặc Sa 6
Chương 1126. Mặc Sa 7
Chương 1127. Mặc Sa 8
Chương 1128. Mặc Sa 9

Chương 1129. Lỗ Điện 1
Chương 1130. Lỗ Điện 2
Chương 1131. Lỗ Điện 3
Chương 1132. Lỗ Điện 4
Chương 1133. Lỗ Điện 5
Chương 1134. Lỗ Điện 6
Chương 1135. Lỗ Điện 7
Chương 1136. Lỗ Điện 8
Chương 1137. Lỗ Điện 9
Chương 1138. Bạch Sắc 1
Chương 1139. Bạch Sắc 2
Chương 1140. Bạch Sắc 3
Chương 1141. Bạch Sắc 4
Chương 1142. Bạch Sắc 5
Chương 1143. Manh mối 1
Chương 1144. Manh mối 2
Chương 1145. Manh mối 3
Chương 1146. Manh mối 4
Chương 1147. Manh mối 5
Chương 1148. Manh mối 6
Chương 1149. Manh mối 7
Chương 1150. Manh mối 8
Chương 1151. Manh mối 9
Chương 1152. Động tâm 1
Chương 1153. Động tâm 2
Chương 1154. Động tâm 3
Chương 1155. Động tâm 4
Chương 1156. Động tâm 5
Chương 1157. Động tâm 6
Chương 1158. Động tâm 7
Chương 1159. Động tâm 8
Chương 1160. Động tâm 9
Chương 1161. Khuếch trương 1
Chương 1162. Khuếch trương 2
Chương 1163. Khuếch trương 3
Chương 1164. Khuếch trương 4
Chương 1165. Khuếch trương 5
Chương 1166. Khuếch trương 6

Chương 1167. Khuếch trương 7
Chương 1168. Khuếch trương 8
Chương 1169. Khuếch trương 9
Chương 1170. Xâm nhập 1
Chương 1171. Xâm nhập 2
Chương 1172. Xâm nhập 3
Chương 1173. Xâm nhập 4
Chương 1174. Xâm nhập 5
Chương 1175. Xâm nhập 6
Chương 1176. Xâm nhập 7
Chương 1177. Xâm nhập 7
Chương 1178. Xâm nhập 8
Chương 1179. Quyết định 1
Chương 1180. Quyết định 2
Chương 1181. Quyết định 3
Chương 1182. Quyết định 4
Chương 1183. Quyết định 5
Chương 1184. Quyết định 6
Chương 1185. Quyết định 7
Chương 1186. Quyết định 8
Chương 1187. Quyết định 9
Chương 1188. Cạm bẫy 1
Chương 1189. Cạm bẫy 2
Chương 1190. Cạm bẫy 3
Chương 1191. Cạm bẫy 4
Chương 1192. Cạm bẫy 5
Chương 1193. Cạm bẫy 6
Chương 1194. Cạm bẫy 7
Chương 1195. Cạm bẫy 8
Chương 1196. Cạm bẫy 9
Chương 1197. Cảnh giới 1
Chương 1198. Cảnh giới 2
Chương 1199. Cảnh giới 3
Chương 1200. Cảnh giới 4
Chương 1201. Cảnh giới 5
Chương 1202. Cảnh giới 6
Chương 1203. Cảnh giới 7
Chương 1204. Cảnh giới 8

Chương 1205. Cảnh giới 9
Chương 1206. Phương hướng 1
Chương 1207. Phương hướng 2
Chương 1208. Phương hướng 3
Chương 1209. Phương hướng 4
Chương 1210. Phương hướng 5
Chương 1211. Phương hướng 6
Chương 1212. Phương hướng 7
Chương 1213. Phương hướng 9
Chương 1214. Tìm kiếm 1
Chương 1215. Tìm kiếm 2
Chương 1216. Tìm kiếm 3
Chương 1217. Tìm kiếm 4
Chương 1218. Tìm kiếm 5
Chương 1219. Tìm kiếm 6
Chương 1220. Tìm kiếm 7
Chương 1221. Khởi động 1
Chương 1222. Khởi động 2
Chương 1223. Khởi động 3
Chương 1224. Khởi động 4
Chương 1225. Khởi động 5
Chương 1226. Khởi động 6
Chương 1227. Khởi động 7
Chương 1228. Khởi động 8
Chương 1229. Nhân quả 1
Chương 1230. Nhân quả 2
Chương 1231. Nhân quả 3
Chương 1232. Nhân quả 4
Chương 1233. Nhân quả 5
Chương 1234. Nhân quả 6
Chương 1235. Nhân quả 7
Chương 1236. Con đường 1
Chương 1237. Con đường 2
Chương 1238. Con đường 3
Chương 1239. Con đường 4
Chương 1240. Con đường 5
Chương 1241. Con đường 6
Chương 1242. Con đường 7

Chương 1243. Con đường 8
Chương 1244. Con đường 9
Chương 1245. Tu hành 1
Chương 1246. Tu hành 2
Chương 1247. Tu hành 3
Chương 1248. Tu hành 4
Chương 1249. Tu hành 5
Chương 1250. Tu hành 6
Chương 1251. Tu hành 7
Chương 1252. Tu hành 8
Chương 1253. Tu hành 9
Chương 1254. Thế giới 1
Chương 1255. Thế giới 2
Chương 1256. Thế giới 3
Chương 1257. Thế giới 4
Chương 1258. Thế giới 5
Chương 1259. Thế giới 6
Chương 1260. Thế giới 7
Chương 1261. Thế giới 8
Chương 1262. Thế giới 9
Chương 1263. Nghiên cứu 1
Chương 1264. Nghiên cứu 2
Chương 1265. Nghiên cứu 3
Chương 1266. Nghiên cứu 4
Chương 1267. Nghiên cứu 5
Chương 1268. Nghiên cứu 6
Chương 1269. Nghiên cứu 7
Chương 1270. Nghiên cứu 8
Chương 1271. Nghiên cứu 9
Chương 1272. Cướp đoạt 1
Chương 1273. Cướp đoạt 2
Chương 1274. Cướp đoạt 3
Chương 1275. Cướp đoạt 4
Chương 1276. Cướp đoạt 5
Chương 1277. Cướp đoạt 6
Chương 1278. Cướp đoạt 7
Chương 1279. Cướp đoạt 8
Chương 1280. Chân thực 1

Chương 1281. Chân thực 2
Chương 1282. Chân thực 3
Chương 1283. Chân thực 4
Chương 1284. Chân thực 5
Chương 1285. Chân thực 6
Chương 1286. Chân thực 7
Chương 1287. Chân thực 8
Chương 1288. Chân thực 9
Chương 1289. Sinh cơ 1
Chương 1290. Sinh cơ 2
Chương 1291. Sinh cơ 3
Chương 1292. Sinh cơ 4
Chương 1293. Sinh cơ 5
Chương 1294. Sinh cơ 6
Chương 1295. Sinh cơ 7
Chương 1296. Sinh cơ 8
Chương 1297. Ép sát 1
Chương 1298. Ép sát 2
Chương 1299. Ép sát 3
Chương 1300. Ép sát 4
Chương 1301. Ép sát 5
Chương 1302. Ép sát 6
Chương 1303. Ép sát 7
Chương 1304. Ép sát 8
Chương 1305. Đầu mối 1
Chương 1306. Đầu mối 2
Chương 1307. Đầu mối 3
Chương 1308. Đầu mối 4
Chương 1309. Đầu mối 5
Chương 1310. Đầu mối 6
Chương 1311. Đầu mối 7
Chương 1312. Đầu mối 8
Chương 1313. Đầu mối 9
Chương 1314. Tốc độ 1
Chương 1315. Tốc độ 2
Chương 1316. Tốc độ 3
Chương 1317. Tốc độ 4
Chương 1318. Tốc độ 5

Chương 1319. Tốc độ 6
Chương 1320. Tốc độ 7
Chương 1321. Tốc độ 8
Chương 1322. Tốc độ 9
Chương 1323. Nhiễm hóa 1
Chương 1324. Nhiễm hóa 2
Chương 1325. Nhiễm hóa 3
Chương 1326. Nhiễm hóa 4
Chương 1327. Nhiễm hóa 5
Chương 1328. Nhiễm hóa 6
Chương 1329. Nhiễm hóa 7
Chương 1330. Nhiễm hóa 8
Chương 1331. Vô hạn 1
Chương 1332. Vô hạn 2
Chương 1333. Vô hạn 3
Chương 1334. Vô hạn 4
Chương 1335. Vô hạn 5
Chương 1336. Vô hạn 6
Chương 1337. Vô hạn 7
Chương 1338. Vô hạn 8
Chương 1339. Vô hạn 9
Chương 1340. Thánh vị 1
Chương 1341. Thánh vị 2
Chương 1342. Thánh vị 3
Chương 1343. Thánh vị 4
Chương 1344. Thánh vị 5
Chương 1345. Thánh vị 6
Chương 1346. Thánh vị 7
Chương 1347. Thánh vị 8
Chương 1348. Thánh vị 9
Chương 1349. Khái niệm 1
Chương 1350. Khái niệm 2
Chương 1351. Khái niệm 3
Chương 1352. Khái niệm 4
Chương 1353. Khái niệm 5
Chương 1354. Khái niệm 6
Chương 1355. Khái niệm 7
Chương 1356. Khái niệm 8

Chương 1357. Nghi ngờ 1
Chương 1358. Nghi ngờ 2
Chương 1359. Nghi ngờ 3
Chương 1360. Nghi ngờ 4
Chương 1361. Nghi ngờ 5
Chương 1362. Nghi ngờ 6
Chương 1363. Nghi ngờ 7
Chương 1364. Nghi ngờ 8
Chương 1365. Nghi ngờ 9
Chương 1366. Điểm cơ bản 1
Chương 1367. Điểm cơ bản 2
Chương 1368. Điểm cơ bản 3
Chương 1369. Điểm cơ bản 4
Chương 1370. Điểm cơ bản 5
Chương 1371. Điểm cơ bản 6
Chương 1372. Điểm cơ bản 7
Chương 1373. Điểm cơ bản 8
Chương 1374. Điểm cơ bản 9
Chương 1375. Bố cục 1
Chương 1376. Bố cục 2
Chương 1377. Bố cục 3
Chương 1378. Bố cục 4
Chương 1379. Bố cục 5
Chương 1380. Bố cục 6
Chương 1381. Bố cục 7
Chương 1382. Bố cục 8
Chương 1383. Bố cục 9
Chương 1384. Gió mưa 1
Chương 1385. Gió mưa 2
Chương 1386. Gió mưa 3
Chương 1387. Gió mưa 4
Chương 1388. Gió mưa 5
Chương 1389. Gió mưa 6
Chương 1390. Gió mưa 7
Chương 1391. Gió mưa 8
Chương 1392. Khốn cục 1
Chương 1393. Khốn cục 2
Chương 1394. Khốn cục 3

Chương 1395. Khốn cục 4
Chương 1396. Khốn cục 5
Chương 1397. Khốn cục 6
Chương 1398. Khốn cục 7
Chương 1399. Khốn cục 8
Chương 1400. Khốn cục 9
Chương 1401. Vận khí 1
Chương 1402. Vận khí 2
Chương 1403. Vận khí 3
Chương 1404. Vận khí 4
Chương 1405. Vận khí 5
Chương 1406. Vận khí 6
Chương 1407. Vận khí 7
Chương 1408. Vận khí 8
Chương 1409. Vận khí 9
Chương 1410. Chiến trường 1
Chương 1411. Chiến trường 2
Chương 1412. Chiến trường 3
Chương 1413. Chiến trường 4
Chương 1414. Chiến trường 5
Chương 1415. Chiến trường 6
Chương 1416. Chiến trường 7
Chương 1417. Chiến trường 8
Chương 1418. Chiến trường 9
Chương 1419. Chiến trường 10
Chương 1420. Chiến trường 11
Chương 1421. Chiến trường 12
Chương 1422. Chiến trường 13
Chương 1423. Nguyên lý 1
Chương 1424. Nguyên lý 2
Chương 1425. Nguyên lý 3
Chương 1426. Nguyên lý 4
Chương 1427. Nguyên lý 5
Chương 1428. Nguyên lý 6
Chương 1429. Nguyên lý 7
Chương 1430. Nguyên lý 8
Chương 1431. Nguyên lý 9
Chương 1432. Đột kích 1

Chương 1433. Đột kích 2
Chương 1434. Đột kích 3
Chương 1435. Đột kích 4
Chương 1436. Đột kích 5
Chương 1437. Đột kích 6
Chương 1438. Đột kích 7
Chương 1439. Đột kích 8
Chương 1440. Dự mưu 1
Chương 1441. Dự mưu 2
Chương 1442. Dự mưu 3
Chương 1443. Dự mưu 4
Chương 1444. Dự mưu 5
Chương 1445. Dự mưu 6
Chương 1446. Dự mưu 7
Chương 1447. Dự mưu 8
Chương 1448. Vạn vật 1
Chương 1449. Vạn vật 2
Chương 1450. Vạn vật 3
Chương 1451. Vạn vật 4
Chương 1452. Vạn vật 5
Chương 1453. Vạn vật 6
Chương 1454. Vạn vật 7
Chương 1455. Chương 1455: Vạn vật 8
Chương 1456. Vạn vật 9
Chương 1457. Vạn vật 10
Chương 1458. Vạn vật 11
Chương 1459. Vạn vật 12
Chương 1460. Kết cục 1
Chương 1461. Kết cục 2
Chương 1462. Kết cục 3
Chương 1463. Kết cục 4
Chương 1464. Kết cục 5
Chương 1465. Kết cục 6
Chương 1466. Kết cục 7
Chương 1467. Kết cục 8
Chương 1468. Kết cục 9
Chương 1469. Kết cục 10
Chương 1470. Kết cục 11

Chương 1471. Kết cục 12
Chương 1472. Kết cục 13
Chương 1473. Kết cục 14
Chương 1474. Kết cục 15
Chương 1475. Kết cục 16
Chương 1476. Kết cục 17
Chương 1477. Kết cục 18
Chương 1478. Kết cục 19
Chương 1479. Đoạn cuối 1
Chương 1480. Đoạn cuối 2
Chương 1481. Đoạn cuối 3
Chương 1482. Đoạn cuối 4
Chương 1483. Đoạn cuối 5
Chương 1484. Đoạn cuối 6
Chương 1485. Đoạn cuối 7
Chương 1486. Kết 1
Chương 1487. Kết 2
Chương 1488. Kết 3

GÓC CHẾT BÍ MẬT

Tác giả: Cổn Khai

Thể loại: Dị Giới, Huyền Ảo

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Bạn đã nghe nói về nó? Nếu trong đêm khuya, bạn không còn nằm trên giường của mình nữa mà tiến vào một không gian xa lạ hoàn toàn cách biệt với hiện thực. Không gian đó… nhìn bề ngoài giống như những nơi chúng ta thường thấy, giống như phòng ngủ, phòng khách, gara ô tô, phòng tắm, sân bóng rổ, công trường, v.v., nhưng nếu bạn nhìn kỹ. Nhớ là hãy nhìn kỹ nhé bạn sẽ thấy rằng nó sẽ khác…mọi thứ đều khác. Đây là trải nghiệm của một người bình thường, sau khi có được thần thông, từng bước biến hóa trong góc chết, đạt được sự thể nghiệm tối thượng.

Góc Chết Bí Mật

☆ Mục Lục ☆

——— o O o ———

Chương 1: Mờ mịt

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50

Chương 51
Chương 52: Khe hở bí mật
Chương 53: Khe hở xuất hiện
Chương 54: Người thiếu niên áo trắng
Chương 55: Khí chất lạnh lẽo
Chương 56: Chờ mong ác niệm
Chương 57: Bãi đỗ xe Grius
Chương 58: Đến Timogue
Chương 59: Thăm dò hiện trường
Chương 60: Bạo loạn
Chương 61: Có người đến gây sự
Chương 62: Khí thế ngất trời
Chương 63: Xôi hỏng bỏng không
Chương 64: đi xuống động ngầm
Chương 65: cánh cửa thực tế
Chương 66: Dòng chữ tuyệt vọng
Chương 67: Người duy nhất sống sót
Chương 68: Mờ mịt
Chương 69: Người cải tạo
Chương 70: Không động thủ
Chương 71: Về toại dương
Chương 72: Không tìm ra manh mối
Chương 73: Quái vật mặt to
Chương 74: Lý luận người sống sót
Chương 75: Bóng đêm mông lung
Chương 76: Thử nghiệm năng lực hoa ngữ
Chương 77: Điềm báo

Chương 78: Đụng độ quái vật
Chương 79: Dự cảm không rõ
Chương 80: Hỏa Liêm
Chương 81: Giết người diệt khẩu
Chương 82: Thành ý
Chương 83: Mở ra hoa thần vị thứ 2
Chương 84: Quyết định
Chương 85: Tiếp xúc thiết bị bay
Chương 86: Ông chủ tốt
Chương 87: Nghề chơi cũng lắm công phu
Chương 88: Ẩn số
Chương 89: Gặp lại người quen
Chương 90: Muốn trở lại cuộc sống bình thường cũng khó
Chương 91: Hoa thần vị thứ hai
Chương 92: Linh hồn Jagir
Chương 93: Ngục môn không gian
Chương 94: Người 3 lần vào Góc chết
Chương 95: Góc chết phố Sương mù
Chương 96: Ký ức thoáng hiện
Chương 97: Vở kịch vụng về
Chương 98: Sẵn sàng bị cắn trả
Chương 99: Đi vào Góc chết
Chương 100: Hoa ở Góc chết
Chương 101: Năng lực mê người
Chương 102: Đụng độ
Chương 103: Đại chiến robot
Chương 104: Thế lực đứng sau

Chương 105: Quy định đối với người cải tạo
Chương 106: Pháo đài trầm mặc
Chương 107: Bộ lưu trữ nhân cách
Chương 108: Tháp tuyệt vọng
Chương 109: Máy đánh bạc trong Góc chết
Chương 110: Khu phố 170 năm
Chương 111: Thay đổi
Chương 112: Tên mập dẫn lối
Chương 113: Tiến vào góc phố sương mù
Chương 114: Đụng độ quái nhân
Chương 115: Tung tích thằng bé mập
Chương 116: Góc chết chồng góc chết
Chương 117: tìm tên mập
Chương 118: Đứa bé năm xưa
Chương 119: Tiệm tạp hóa ở đâu?
Chương 120: Máy đánh bạc thần bí
Chương 120: Máy đánh bạc thần bí
Chương 121: Sinh mệnh có trí tuệ nhân tạo
Chương 122: Đột nhiên biến mất
Chương 123: Mục đích thất bại
Chương 124: Sự giao nhau giữa các Góc chết
Chương 125: Kỹ thuật cận chiến
Chương 126: Bà mối
Chương 127: Cuộc sống nhàm chán
Chương 128: Lộ tuyến tiến hóa của Hoa lân y
Chương 129: Những bí mật của bà chị
Chương 130: Vụ án trong đêm

Chương 131: Chủ nhân bí ẩn của biệt thự hoa
Chương 132: Hỏa hoạn
Chương 133: Nguồn gốc ác niệm ổn định
Chương 134: Biến mất không tăm hơi
Chương 135: Quái nhân trong thành phố
Chương 136: Tuy sát tập đoàn Thiết Phong
Chương 137: Hoa Lân Y lay-ơn viên mãn
Chương 138: Virus Dạ Tiếu
Chương 139: Xử lý sơ suất
Chương 140: Định vị Lý Trình Di
Chương 141: Cảm giác sai lầm
Chương 142: Cái chết bất ngờ
Chương 143: Đụng độ thiết bị bay
Chương 144: Truy đuổi
Chương 145: Mong chờ giao thủ lần sau
Chương 146: Biết được lực phòng ngự cực hạn
Chương 147: Thành lập đội ngũ
Chương 148: Vòng tròn quan hệ
Chương 149: Cuộc gặp gỡ bất ngờ
Chương 150: Bóp ngạy từ trứng nước
Chương 151: Ánh mắt lạnh thấu xương
Chương 152: Siêu thị bí ẩn
Chương 153: Cửa hàng yên tĩnh
Chương 154: Quái vật không thể chạm vào
Chương 155: Đôi bàn chân trắng bệch
Chương 156: Mất dần huyết sắc
Chương 157: Chai nước bí ẩn

Chương 158: Oán hận chi ảnh
Chương 159: Không tự động biến mất
Chương 160: Đến gặp người thoát khỏi Góc chết
Chương 161: Lựa chọn hoa thần vị thứ 3
Chương 162: Lực từ rực rỡ
Chương 163: Đi tìm giáo sư Chung
Chương 164: Cạm bẫy
Chương 165: Tổ chức Lý Tưởng Hương
Chương 166: Quyển sổ ghi chép
Chương 167: Không khóa được mục tiêu
Chương 168: Quý tộc chân chính
Chương 169: Giao thủ người cải tạo cấp quân dụng
Chương 170: Cứng đối cứng
Chương 171: Thách thức
Chương 172: Hẹn quyết đấu lại
Chương 173: Trường đồng hồ
Chương 174: Vật liệu quân dụng
Chương 175: Mối liên hệ giữa các Góc chết
Chương 176: Những ký tự lộn xộn
Chương 177: Lựa chọn
Chương 178: Lựa chọn thiết bị bay
Chương 179: Test trí tuệ
Chương 180: Nghiệp dư và chuyên nghiệp
Chương 181: Cảnh báo
Chương 182: Truy tìm người cải tạo thần bí
Chương 183: Bất ngờ vào Góc chết
Chương 184: Huyết mạch Ảnh Long

Chương 185: Nhiều người xuất hiện trong Góc chết
Chương 186: Bàn tay vàng
Chương 187: Tập kích tháp tín hiệu
Chương 188: Tiến hóa lần thứ hai
Chương 189: Không có cảm giác yên tĩnh
Chương 190: Người đi dạo đeo mặt nạ
Chương 191: Bắt cóc thu ác niệm
Chương 192: Gom góp vận rủi
Chương 193: Tinh thần chính nghĩa
Chương 194: Cuộc đấu của những đồng môn
Chương 195: Quá yếu ớt
Chương 196: Phản hồi của Ác chi hoa
Chương 197: Khu vườn định mệnh
Chương 198: Tìm được manh mối
Chương 199: Năng lực hoa bỉ ngạn
Chương 200: Lam thư
Chương 201: Du Long Hí Phượng
Chương 202: Tập Long Tu lực
Chương 203: Khu phố ầm ĩ
Chương 204: Hỏa lực của công ty dược phẩm sinh học
Chương 205: Nỗi sợ hãi
Chương 206: Búp bê ma
Chương 207: Tìm lời giải đáp
Chương 208: Búp bê đầu to
Chương 209: Bóng người màu xám
Chương 210: Long tu lực rốt cuộc là gì
Chương 211: Lực sát thương đáng sợ

Chương 212: Sống chung với giun đất
Chương 213: Kiếm tiền nuôi tổ đội
Chương 214: Dự định lập Team
Chương 215: Thoát khỏi Góc chết
Chương 216: Tuyển chọn lập Team
Chương 217: Thi tài
Chương 218: Nụ cười biến mất
Chương 219: Quá muộn
Chương 220: Vườn hoa vận mệnh
Chương 221: Thể hiện
Chương 222: Xác suất sống sót
Chương 223: Bàn tay kỳ lạ
Chương 224: Tiến vào Góc chết mới
Chương 225: Tiên tri
Chương 226: Huyết vương
Chương 227: Sức mạnh bộc phát
Chương 228: Kỳ tài luyện võ trong truyền thuyết
Chương 229: Máy ảnh sinh học
Chương 230: Bộc phát sức lực
Chương 231: Uy hiếp mãnh liệt
Chương 232: Có người chết, nhưng không hoàn toàn chết…
Chương 233: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 2…
Chương 234: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 3…
Chương 235: Không thể đụng vào
Chương 236: 3 nguyên mẫu Góc chết
Chương 237: Chữa trị Hoa lân y
Chương 238: Đến Zoltan

Chương 239: Tiến vào Ký ức thoáng hiện
Chương 240: bí ẩn của người Gilkini
Chương 241: Bi kịch của những đứa con gái
Chương 242: Con chó vàng trung thành
Chương 243: Hy vọng
Chương 244: Xông vào thị trấn hoang
Chương 245: Đường hầm bí mật
Chương 246: Cô độc mãnh liệt
Chương 247: cuộc thảm sát 30 năm trước,
Chương 248: Thờ phụng thú khổng lồ Asladuni
Chương 249: 3 lần biến hóa
Chương 250: Tiếng nói gọi hồn
Chương 251: Thành thật sống qua ngày
Chương 252: Thư giãn
Chương 253: Đám bạn thuở bé
Chương 254: Khoe khoang
Chương 255: Tiến hóa lần thứ 3
Chương 256: Sắc dục
Chương 257: Góc chết cầu thang
Chương 258: Chị chị em em
Chương 259: Không thể tin
Chương 260: Không phải chị yếu mà là em quá mạnh
Chương 261: Đánh nhau kinh khủng
Chương 262: Tặng mỗi người một mũi tiêm
Chương 263: Một sự dày vò
Chương 264: Sắc dục tuôn trào
Chương 265: Cầu thang vô tận

Chương 266: Kế hoạch dài hạn
Chương 267: Hoa bị ô nhiễm
Chương 268: Hai người biến mất
Chương 269: Binh đoàn nhện máy
Chương 270: Hình người khủng bố
Chương 271: Nổ hết
Chương 272: Mất liên lạc
Chương 273: Gặp tập kích
Chương 274: Áo sinh mệnh
Chương 275: Cứu tinh
Chương 276: Phương pháp phá băng
Chương 277: Dùng Oán hận chi ảnh tưới hoa
Chương 278: Ông chủ xảy ra chuyện
Chương 279: Mục tiêu xuất hiện
Chương 280: Sát ý không đúng
Chương 281: Tiêu hao tâm lực
Chương 282: Tiến hóa
Chương 283: Lang động
Chương 284: Mục tiên sinh thần bí
Chương 285: Đi tìm manh mối
Chương 286: Tiến vào Lang động
Chương 287: Bị tập kích trong Sài động
Chương 288: Ký ức lịch sử đen tối
Chương 289: Lam Mộng Sơn chủ dị thức lục?
Chương 290: Đám người thần bí
Chương 291: Hoa ngữ thứ hai: Lóe sáng
Chương 292: Tôi là cứu binh

Chương 293: Chênh lệch đẳng cấp
Chương 294: Tất cả kết thúc
Chương 295: Giao đấu Sói đen
Chương 296: Nhanh chóng kết thúc
Chương 297:Bí mật quyển sách xanh
Chương 298: Giết người diệt khẩu
Chương 299: Đi đến Bạch tinh
Chương 300: Tâm tư nặng nề
Chương 301: Hình vẽ đầu lâu trắng
Chương 302: Không phải do cậu quyết định
Chương 303: Trận pháp Phù đồ đao
Chương 304: Cùng Kỳ Kiếm kiếp diệt
Chương 305: Người của Góc chết
Chương 306: Mỗi người một bông hoa
Chương 307: Tác dụng của Lực trường rực rỡ
Chương 308: Tên côn đồ thần bí
Chương 309: Không được coi trọng
Chương 310: Thu phục
Chương 311: Khoa trương
Chương 312: Lấy công chuộc tội
Chương 313: Con ngươi vàng ròng
Chương 314: Quái vật Biển Đen
Chương 315: Khí tức mặt trời
Chương 316: Góc chết lùi xa
Chương 317: Nhất định hoàn toàn phải thoát khỏi Góc chết đó
Chương 318: Bức thư của người xa lạ
Chương 319: Gặp được người quen

Chương 320: Đàn đầu cá sấu
Chương 321: Vali rỉ máu
Chương 322: Mũ bảo hộ đầu cá sấu
Chương 323: hàn ý lạnh như băng thấu xương
Chương 324: Sức mạnh sóng biển
Chương 325: Chế trụ lão già
Chương 326: Chỉ đùa thôi
Chương 327: Những món hàng giá rẻ
Chương 328: Những đôi mắt vàng kim
Chương 329: Chocolate trứng côn trùng
Chương 330: Những lúc rảnh rỗi
Chương 331: Sớm có điềm báo
Chương 332: Rác rưởi đường phố
Chương 333: Thực hiện ước nguyện
Chương 334: Không còn lựa chọn nào khác
Chương 335: Giao dịch người Biển Đen
Chương 336: Lòng tham lam
Chương 337: Những quái vật không thể giết chết
Chương 339: Đổi đồ
Chương 340: Văn tự của kẻ tín ngưỡng
Chương 342: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 343: Góc chết suối nước nóng
Chương 344: Suối nước nóng quái dị
Chương 345: Không thể giết chết
Chương 346: Đổ lỗi cho tên côn đồ
Chương 347: Cái chết của Râu đen
Chương 348: Đi theo con đường Lê n

Chương 349: Tự quyết định vận mệnh của mình
Chương 350: Gặp lại đồng nghiệp
Chương 351: Cạm bẫy
Chương 352: Ta là tên côn đồ Fake
Chương 353: Ngươi không phải là chuyên gia vũ khí bay
Chương 354: Vạn phần khẩn trương
Chương 355: Mạnh vì tiền
Chương 356: Một vòng nổ tung
Chương 357: Thị trấn trong sương
Chương 358: 6 lần tốc độ âm thanh
Chương 359: Tranh đoạt
Chương 360: Hình thức địa ngục
Chương 361: Ổn định Góc chết
Chương 362: Ước nguyện
Chương 363: Lấy công chuộc tội
Chương 364: Một mũi tên trúng hai con chim
Chương 365: Thành lập Công ty tư vấn Góc chết
Chương 366: Căn cứ bí mật
Chương 367: Tiêm thuốc cường hóa
Chương 368: Kích phát huyết dịch
Chương 369: Thay đổi cơ thể
Chương 370: Đối luyện
Chương 371: Long sát quyền
Chương 372: Thu hoạch ác niệm
Chương 373: Không bắt mắt
Chương 374: Tìm loại hoa thích hợp
Chương 375: Phát hiện mục tiêu

Chương 376: Vào trại giam
Chương 377 ： Vượt ngục
Chương 378: Cuộc họp liên hội
Chương 379: Giao phong ngắn ngủi
Chương 380: Dĩ hòa vi quý
Chương 381:Xem kiêu ngạo được bao nhiêu
Chương 382: Chị chị em em
Chương 383: Giận dữ
Chương 384: Solo
Chương 385: Tâm pháp nội hợp
Chương 386: Nhổ tiếp lông cừu
Chương 387: Cá nằm trên thớt
Chương 388: Chán ghét
Chương 389: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 390: Lời nguyền Góc chết
Chương 391: Tác giả quyển sách bìa xanh
Chương 392: Tôi là Vẫn
Chương 393: Nghi lễ Biển Đen
Chương 394:Đa cảm
Chương 395: Quyết định
Chương 396: Áo giáp trong góc chết
Chương 397: Cảm nhận
Chương 398: Vấn đề
Chương 399: Giấc mơ có thật
Chương 400: Trẻ em mất tích bí ẩn
Chương 401: Tiến vào Góc chết Vân Sơn
Chương 402: Màn sương bí ẩn

Chương 403: Người lạ
Chương 404: Nơi người Góc chết tụ tập
Chương 405: Lục soát
Chương 406: Ảnh hóa
Chương 407 ： Điểm tiếp tế
Chương 408: Những gian phòng bí ẩn
Chương 409: Nổ tung
Chương 410: Thư viện Góc chết
Chương 411: Đánh cắp
Chương 412: Khí tức Góc chết
Chương 413: Manh mối
Chương 414: Đánh cắp
Chương 415: Lực trường cấp 4
Chương 416: Bị tập kích
Chương 417: Lấy thân làm mồi nhử
Chương 418: Phân thân
Chương 419: Nhận ra bản thân
Chương 420: Hiệp hai
Chương 421: Phiền toái
Chương 422 :Thập Nhất Phi Lưu
Chương 423: Mầm non thiên tài
Chương 424: Nhóm Tình yên thù hận
Chương 425: Góc chết khép kín
Chương 426: Không manh mối
Chương 427: Khoa học kỹ thuật Long An
Chương 428: Giao thủ chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp
Chương 429: cấp độ Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu

Chương 430: Chuyên gia nghiên cứu cây cỏ
Chương 431: Tìm nguồn ác niệm mới
Chương 432: Nghiên cứu sinh đặc biệt
Chương 433: Chuyên nghiệp và nghiệp dư
Chương 434: Đột phá
Chương 435: Hoa ngữ châu
Chương 436: Dị hóa xấu xí
Chương 437 : Lực trường cấp 4
Chương 438: Ghen tỵ
Chương 439: giải quyết kẻ gây chuyện
Chương 440: Bị tập kích
Chương 441: Ác niệm sợ hãi
Chương 442: Kinh hoàng
Chương 443: Ý tưởng mới
Chương 444: Mật kiếm
Chương 445: Tự mình trốn đi
Chương 446: Uy lực Mật kiếm
Chương 447: Không cam lòng bị trói buộc
Chương 448: Sư đệ trẻ tuổi
Chương 449: Góc chết cỡ lớn
Chương 450: Bị áp chế hoàn toàn
Chương 451: Dấu vết lưu lại
Chương 452: Quái giáp bùn
Chương 453: Đấu chiến quái giáp bùn
Chương 454: Góc chết Ám thành
Chương 455: Buổi biểu diễn kinh dị
Chương 456: Bội thu ác niệm

Chương 457: Phát sinh dị hóa
Chương 458: Cực kỳ nguy hiểm
Chương 459: Trọng kiếm lục điện
Chương 460: Hết hy vọng
Chương 461: Biến hóa
Chương 462: Vật phẩm góc chết
Chương 463: Nước bùn biến hình
Chương 464: Cánh cửa vô hình
Chương 465 : Thần kỹ cận chiến
Chương 466: Con mèo bí ẩn
Chương 467 : Cuộc sống địa ngục
Chương 468:Chiếc nhẫn độc xà
Chương 469: Xác khô trong Góc chết
Chương 470: Giá tam giác trên nóc nhà
Chương 471: Chìa khóa
Chương 472: Hai cha con trong Góc chết
Chương 473: Chú ngữ
Chương 474: Thiên mệnh
Chương 475: Truy sát
Chương 476: Thoát khỏi địa ngục
Chương 477 : Đánh cược
Chương 478: giao thủ
Chương 479 : Giàu có
Chương 480: Thắng bại đã rõ
Chương 481 : Không còn là đối thủ
Chương 482 : Tài hoa hơn người
Chương 483 : Quyết định khó khăn

Chương 484: Lựa chọn tối ưu hóa
Chương 485 : Đến Sultan
Chương 486: Gặp gỡ bà cô
Chương 487: Cậu bé kỳ lạ
Chương 488 : Khả năng đặc biệt
Chương 489: Lửa giận
Chương 490 : Đụng độ
Chương 491: Tình huống bất ngờ
Chương 492: Xung đột
Chương 493: Quyết định cực nhanh
Chương 494: Lặng lẽ
Chương 495: m mưu
Chương 496: Chờ đợi
Chương 497: Chỉ là miếng thịt béo
Chương 498: Thần sắc say mê
Chương 499: Vĩnh viễn trói buộc
Chương 500: Đề phòng vạn nhất
Chương 501: Đồ ngon cùng hưởng
Chương 502: Giải quyết toàn bộ
Chương 503: Mục tiêu giống nhau
Chương 504: Liên thủ
Chương 505: Tiểu đội bọ cạp
Chương 506: Kết thúc chóng vánh
Chương 507: Bởi vì các ngươi quá yếu
Chương 508: Chết là một loại hạnh phúc
Chương 509: Cướp đoạt quyển sách Ghi chép
Chương 510: Hướng về Sa đạo quân

Chương 511: Trở lại thời đại nguyên thủy
Chương 512: Lạnh lẽo
Chương 513 ： Ta là tội nhân
Chương 514: Bị kẹp
Chương 515: Tinh Hồ
Chương 516: Quyển sách ghi chép
Chương 517: Chiến tranh điện tử
Chương 518: Vượt quá tốc độ âm thanh
Chương 519: Vượt qua dự đoán
Chương 520: Không có kẻ địch vĩnh viễn
Chương 521: Dừng ở đây
Chương 522: Tuyệt địa loang lổ
Chương 523: Công nghệ mới chưa biết
Chương 524: Bất phân thắng bại
Chương 525: Ta chính là Thiên Mệnh
Chương 526: Hẹn tái chiến
Chương 527: Cảm giác yếu ớt
Chương 528: Hao tổn
Chương 529: Thu hoạch
Chương 530: Lựa chọn hoa ngữ
Chương 531: Tìm công pháp
Chương 532: Hiệu sách thần bí
Chương 533: Bóng lưng kỳ dị
Chương 534: Kéo nhau vào Góc chết
Chương 535: Tầng lớp quý tộc
Chương 536: Uy hiếp
Chương 537: Đối mặt với người quay lưng

Chương 538: Góc chết bóng lưng
Chương 539: Phản đòn
Chương 540: Chết một lần
Chương 541: Cứu người
Chương 542: Thử nghiệm
Chương 543: Tác dụng của Nguyệt Nha
Chương 544: Cuộc chơi của giới quý tộc
Chương 545: Chuyện Thiên Mệnh
Chương 546: Đi tìm Vô diện thư sinh
Chương 547:Quyết định tương lai
Chương 548: Cưa người Góc chết
Chương 549: Coi như anh trai
Chương 550: Tìm kiếm hoa ngữ thích hợp
Chương 551: Hoang tàn
Chương 552: Tìm kiếm
Chương 553: Công pháp
Chương 554: Thất Ý thánh Linh công
Chương 555: 7 tầng Thánh Linh Công
Chương 556: Tìm người giúp mình tu luyện
Chương 557: Đi vào Triều Ngữ
Chương 558: Tìm kiếm mục tiêu
Chương 559: Cải biến vận mệnh
Chương 560: Thế giới tốt đẹp
Chương 561: Bái sư
Chương 562: Tam quan vặn vẹo
Chương 563: Cuộc chiến ngắn ngủi
Chương 564: Khoa trương

Chương 565: Nhập môn Thánh Linh công
Chương 566: Lối sống khác biệt
Chương 567: Đừng trách ta
Chương 568: Truy tìm manh mối Kim Hoàn Xà
Chương 569: Thánh Linh trúc cơ
Chương 570: Nắm giữ vận mệnh
Chương 571: Thu thập tư liệu cấm
Chương 572: Tin tưởng tuyệt đối
Chương 573: Quái vật thân thể
Chương 574: Vượt xa cực hạn
Chương 575: Huyên náo
Chương 576: Bùng nổ xung đột
Chương 577: Hồng Nhạn Bát Quái Chưởng
Chương 578: Khát khao
Chương 579: Làm quen
Chương 580: Nổi giận
Chương 581: Mục tiêu
Chương 582: Sắp xếp
Chương 583: Bắt đầu cuộc thi
Chương 584: Điên cuồng
Chương 585: Rác rưởi
Chương 586: Coi thường
Chương 587: Liều mạng
Chương 588: Tẻ nhạt
Chương 589: Không có hứng thú với kết cục kẻ yếu
Chương 590: Giống như đập giòi bọ
Chương 591: Trận chung kết

Chương 592: Thú vị
Chương 593: Quá buồn cười
Chương 594: Sức mạnh Kim Cương vũ
Chương 595: Thất bại
Chương 596: Mục đích là gì?
Chương 597: Oan gia
Chương 598: Bùng nổ
Chương 599: Giấc mơ hãi hùng
Chương 600: Không như tưởng tượng
Chương 601: Diệt môn
Chương 602: Làm hỏng tâm tình
Chương 603: Khắc chế
Chương 604: Kiếm Long vô hình
Chương 605: Hối hận
Chương 606: Cảm nhận
Chương 607: Chính là Thánh Anh
Chương 608: Bước vào Long Cảnh
Chương 609: Kế hoạch ám sát
Chương 610: Chém giết
Chương 611: Tốt hơn ngồi chờ chết
Chương 612: Hối hận
Chương 613: Nhận mệnh
Chương 614: Khó hiểu
Chương 615: Đột phá cực hạn
Chương 616: Giao thủ
Chương 617: Khoa trương
Chương 618: Vì mạnh hơn

Chương 619: Hỗn loạn
Chương 620: Đại Long kiếm
Chương 621: Đào Ngột Vương
Chương 622: Hiệp 2
Chương 623: Một kích cuối cùng
Chương 624: Kết thúc
Chương 625: Cảnh giới cao nhất cận chiến
Chương 626: Địa vị thay đổi
Chương 627: Cảm xúc khó hiểu
Chương 628: Nổi danh
Chương 629: Truy tìm quyển sách vặn vẹo
Chương 630: Khởi hành
Chương 631: Gặp gỡ
Chương 632: Định mệnh
Chương 633: Chủ động tiếp cận
Chương 634: Đóng kịch
Chương 635: Bí mật thuật vĩnh sinh
Chương 636: Lên đảo
Chương 637: Sinh vật bí ẩn
Chương 638: manh mối
Chương 639: Không ngừng biến đổi
Chương 640: Mê Linh Thảo
Chương 641: Manh mối trong cơn phê thuốc
Chương 642: Tình yêu sét đánh
Chương 643: Sắc dục
Chương 644: Cảm ứng từ cơn phê
Chương 645: Không manh mối

Chương 646: Thủ hộ
Chương 647:Lưu trữ trong ảo giác
Chương 648: Đánh nát ảo giác
Chương 649: Phiền toái
Chương 650: Sức mạnh Quyển sách vặn vẹo
Chương 651: Có người bảo vệ
Chương 652: Cuộc sống khó khăn
Chương 653: Năng lực quái dị
Chương 654: Rời khỏi đảo
Chương 655: Huyết chiến
Chương 656: Không kịp
Chương 657: Nữ yêu hút máu
Chương 658: Ngươi không phải Thiên Mệnh
Chương 659: Kinh ngạc
Chương 660: Ám ảnh
Chương 661: Không có tương lai
Chương 662: Tiến hành tiến hóa
Chương 663: Săn lùng ác niệm
Chương 664: Chị chị em em
Chương 665: Tò mò về cậu em rể
Chương 666: Độc mồm độc miệng
Chương 667: Bản năng nói dối
Chương 668: Ra sân
Chương 669: Hối hận
Chương 670: Quyết tâm
Chương 671: Không phải ước nguyện
Chương 672: Gặt hái ác niệm

Chương 673: Thi triển bản thân
Chương 674 - Mầm non Cự Kình
Chương 675: Người chặn đường độc ác
Chương 676: Lý do vớ vẩn
Chương 677: Xử lý
Chương 678: Thánh Anh thứ 2
Chương 679: Góc chết lâu đời
Chương 680: Thiên sứ cân bằng
Chương 681: Căn cứ Tinh Hồ
Chương 682: Ý định lôi kéo
Chương 683: Thành phố Thiên sứ tử vong
Chương 684: Buổi yến tiệc đẫm máu
Chương 685: m mưu
Chương 686: Trở mặt
Chương 687: Kế hoạch ám sát
Chương 688: Truy bắt
Chương 689: Quyết định nhanh chóng
Chương 690: Khó lòng phòng bị
Chương 691: Tương kế tựu kế
Chương 692: 3 giây
Chương 693: Lỗ hổng chết người
Chương 694: Hack vũ khí bay
Chương 695: Hảo tâm có hảo báo
Chương 696: Đổi ý
Chương 697: Vượt qua cấp 8
Chương 698: Tương lai Thiên Mệnh
Chương 699: Quá sai

Chương 700: Tiền thân Đoàn Kết Hội
Chương 701: Biến cố bất ngờ
Chương 702: Không sợ hãi
Chương 703: Không quyết đoán
Chương 704: Chỉ đùa một chút
Chương 705: Hiệu quả quỷ dị
Chương 706: Khoe cơ bắp
Chương 707: Thiên sứ 4 cánh
Chương 708: Yếu thế
Chương 709: Thành phố thiên sứ tử vong
Chương 710:Thiên sứ phẫn nộ
Chương 711: Khắc Ấn
Chương 712: Ảnh Long xuất hiện
Chương 713: Đi tìm hoa ngữ
Chương 714: Hacker hàng đầu
Chương 715: Năng lực kỳ quái
Chương 716: Kiểm tra kết thúc
Chương 717: Sinh vật biển Đen
Chương 718: Tìm cánh cửa thần bí
Chương 719: Ảnh Long chạy trốn
Chương 720: Gặp lại bạn cũ
Chương 721: 1+1=2
Chương 722: Không thể phản bác
Chương 723: Văn tự mới
Chương 724: Đi tìm Tử năng
Chương 725: Chiếc nhẫn thì thầm
Chương 726: Tiêu hao ý thức lực

Chương 727: Quần tụ
Chương 728: Bí ẩn của tri thức
Chương 729: Long Cảnh huyết nhục tiến hóa
Chương 730: Đặc tính Khắc Ấn
Chương 731: Thể hội Tử năng
Chương 732: khác biệt giữa đá và đậu hũ
Chương 733: tuyệt không phải kẻ yếu
Chương 734: Tình huống khẩn cấp
Chương 735: Đồ chơi kỳ quái
Chương 736: Cướp đoạt Tử năng
Chương 737: Khắc Ấn Cự lực
Chương 738: Quái vật đỉnh cấp
Chương 739: Không còn kịp
Chương 740: Khởi động vận may
Chương 741: Chiếc nhẫn xuất hiện
Chương 742: Tử Thiên Sứ chi vương
Chương 743: Cánh cửa thần bí
Chương 744: Lạc vào Biển Đen
Chương 745: bóng tối vô tận
Chương 746: Bắt đầu Khắc Ấn
Chương 747: Cái giá phải trả
Chương 748: Chiến dịch truy quét
Chương 749: Tìm về hiện thực
Chương 750: Ngã xuống ở Biển Đen
Chương 751: Dự trữ Tử năng
Chương 752: Cảm giác quen thuộc
Chương 753: Áp đảo cường đại

Chương 754: Ngại chết không đủ nhanh
Chương 755: Coi thường
Chương 756: Diệp Lộc
Chương 757: Đế Khải
Chương 758: Ngày diệt thế
Chương 759: Quái vật kia thực lực cường hãn
Chương 760: Không gian vặn vẹo
Chương 761: Chiến dịch tiễu trừ
Chương 762: Tối đa chỉ có ba ngày
Chương 763: Chênh lệch quá lớn
Chương 764: Miểu sát cấp 8
Chương 765: Đại biến
Chương 766: Giới hạn của vũ lực cá nhân
Chương 767: Vận dụng toàn lực
Chương 768: Xuyên thủng Pháo đài Trầm Mặc
Chương 769: Cự lực khủng bố
Chương 770:Đổ tới xem kịch
Chương 771: Danh hiệu càn rỡ
Chương 772: Đọ sức
Chương 773: Vây giết
Chương 774: Không dám tin
Chương 775: Hắc Viêm Uyên
Chương 776: Cảm giác uy hiếp trí mạng
Chương 777: Đế Cung giam cầm
Chương 778: Không thể thắng được Thiên Mệnh
Chương 779: Tiến vào quân bộ
Chương 780: Cao thủ hacker

Chương 781: Sự vô địch tuyệt đối của quái vật đã bị đánh vỡ
Chương 782: Đối mặt Ảnh Thực
Chương 783: Thiên Chi Thành
Chương 784: Cuộc sống cô độc
Chương 785: Bản chất ý thức lực
Chương 786: Xác định địa vị chiêu an
Chương 787: Trao quân hàm
Chương 788: Bị cắn nuốt
Chương 789: Yếu thì chết đi
Chương 790: Điều kiện giao dịch
Chương 791: Bóp dễ như thái rau thái dưa
Chương 792: Hoa ngữ dùng một lần
Chương 793: Ký ức của Pháp sư Tử năng
Chương 794: Tính nguy hiểm
Chương 795: Tùy ý thôn phệ
Chương 796: Bí ẩn Cuốn sách vặn vẹo
Chương 797: Chết một lần
Chương 798: Gặp giáo sư Biển Đen
Chương 799: Thay đổi Góc chết
Chương 800: Hành trình tiến vào Biển Đen
Chương 801: Mở ra Phi Môn
Chương 802: Mở ra thông đạo
Chương 803: Bình nguyên đất đen
Chương 804: Thị trấn bí ẩn
Chương 805: Bệnh dịch kỳ lạ
Chương 806: Điên cuồng
Chương 807: Truy tìm manh mối

Chương 808: Quái vật gây bệnh mắt đỏ
Chương 809: Tùng Vân đao pháp
Chương 810: Tu chân khí
Chương 811: Tốc độ thời thượng cổ
Chương 812: Sức mạnh bản thổ
Chương 813: Linh Tuệ Cốc
Chương 814: Tinh luyện chân khí
Chương 815: Tìm hiểu hoàn cảnh xung quanh
Chương 816: Sức mạnh hoa ngữ
Chương 817: Thu hoạch
Chương 818: Thu thập ác niệm
Chương 819: Đột phá tinh khí
Chương 820: Chân khí dung hợp
Chương 821: m mưu trấn tướng
Chương 822: Quái vật cường địch
Chương 823: Lai lịch chân khí
Chương 824: Thằng con không tiền đồ
Chương 825: Khảo hạch Thần Võ Ti
Chương 826: Đối mặt quái vật mắt đỏ
Chương 827: Uy hiếp trí mạng
Chương 828: Vượt quá 10 chiêu
Chương 829: m mưu
Chương 830: Truyền thuyết hoang đường
Chương 831: Bí mật trên người đứa bé
Chương 832: Lên huyện khảo hạch
Chương 833: Nữ nhân áo xám
Chương 834: Người đàn ông quỷ dị

Chương 835: Uy hiếp cực lớn
Chương 836: Lên huyện làm quan
Chương 837: Thiên tài bình thường
Chương 838: Thu thập tin tình báo
Chương 839: Thu thập công lao
Chương 840: Hợp tác thượng vị
Chương 841: Thăng tiến thần tốc
Chương 842: Gặp lại Tử Thiên Sứ Chi Vương
Chương 843: Võ học cấp đen
Chương 844: Tìm hiểu công pháp
Chương 845: Dung hợp chân ấn
Chương 846: Dàn cảnh chặn đường
Chương 847: Cuộc chạm mặt bất ngờ
Chương 848: Có vấn đề
Chương 849: Tương đối kinh người
Chương 850: Không thể tha thứ
Chương 851: Tiêu hao ý thức lực
Chương 852: Giết chết trấn tướng
Chương 853: Vết thương trí mạng
Chương 854: Chân ấn chi tủy
Chương 855: Đối phó ảnh thực
Chương 856: Hy vọng ít ỏi
Chương 857: Lên huyện nhậm chức
Chương 858: Đảm nhiệm Doanh phó
Chương 859: Tìm hiểu võ công cấp đen
Chương 860: Phương pháp dung hợp chân ấn
Chương 861: Hứng thú nồng đậm

Chương 862: Thanh nguyên đan pháp
Chương 863: Đế quân Thiếu âm quốc
Chương 864: Lộc Vương khí
Chương 865: Bà mối
Chương 866: Tiểu thư nhà u gia
Chương 867: Bội phục
Chương 868: Lọt vào top 500
Chương 869: Mỗi lần chết một vị hôn phu
Chương 870: Ra mặt hòa giải
Chương 871: Phổ Hiền huyết nhục
Chương 872: Quán Linh
Chương 873: Bước cuối cùng của võ công
Chương 874: Dự cảm không tốt
Chương 875: Mảnh đất hoàn mỹ
Chương 876: Thiếu hụt phương thức đồng bộ
Chương 877: Nhị tiểu thư bỏ nhà
Chương 878: Dẫn dắt
Chương 879: Thức tỉnh
Chương 880: Võ nhân chân khí Dung ấn
Chương 881: Sức mạnh khủng bố
Chương 882: Mưa máu
Chương 883: Triệu hoán
Chương 884: Nghịch ngân
Chương 885: Thí nghiệm
Chương 886: Chiến tranh Bạch tinh và Địa nguyệt
Chương 887: Bổ sung bí tịch chân khí
Chương 888: Hội cốt

Chương 889: Sức mạnh xương giáp
Chương 890: Góc chết quỷ dị
Chương 891: Mối họa Ảnh Long
Chương 892: Quả cầu mây khủng bố
Chương 893: Loại biến hóa kinh dị
Chương 894: Chỉ cần thăng hoa
Chương 895: Anh túc xanh nhiều gai
Chương 896: Ông chủ kỳ quái
Chương 897: Cửa tan nhà nát
Chương 898: Quốc sư mất tích
Chương 899: Tất cả đều muộn màng
Chương 900: Diệt u Dương gia
Chương 901: Hối hận
Chương 902: Sự kết thúc của một gia tộc
Chương 903: Trận chiến không trì hoãn
Chương 904: Hình thái Dung Linh Chân Ấn
Chương 905: Thử nghiệm sức mạnh
Chương 906: Hươu trắng khổng lồ
Chương 907: Mạnh nhưng đáng tiếc
Chương 908: Chỗ này có hiểu lầm
Chương 909: Lỗ mãng kèm thiên phú
Chương 910: Hoàng Cốt Đình
Chương 911: Cả thành bị phế
Chương 912: Cọng rơm cứu mạng
Chương 913: Tò mò
Chương 914: Huyết mạch song Ấn
Chương 915: Gia nhập Thiên Tụ Các

Chương 916: Thôn phệ bóng ma
Chương 917: m điển
Chương 918: Thu thập công pháp
Chương 919: Hư Dạ Ưng
Chương 920: Trần Gia Hàm quán linh
Chương 921: Lập hoa viên
Chương 922: Giải quyết Minh Trùng Giáo
Chương 923: Sự khủng bố của Pháp n
Chương 924: Hủy diệt huyện Tùng Vân
Chương 925: Tam anh chiến
Chương 926: Yếu đuối cực điểm
Chương 927: Chơi đùa với hai tiểu gia hỏa
Chương 928: Diệt hai đại minh soái
Chương 929:Khắc Ấn từ hoa ngữ
Chương 930: Lựa chọn tân chủ hoa thứ 10
Chương 931:Gian khổ sưu tập giống hoa
Chương 932: Chơi đùa với địch nhân
Chương 933:Dễ dàng thu thập ác niệm
Chương 934: m mưu của 3 con Ảnh Thực
Chương 935: Trở về hiện thực
Chương 936: Sinh mệnh ngoan cường
Chương 937: Lấy thân thể làm thí nghiệm
Chương 938: Thành phố Vàng
Chương 939: Đại Hùng gặp khó
Chương 940: Sự lựa chọn sinh tử
Chương 941: Tội không thể tha thứ
Chương 942: Vĩnh Ám Long Đế

Chương 943: Sứ mệnh của Phan n
Chương 944: Nhật ký hành trình của người chết
Chương 945: Đối phó với Bích Lục chi mẫu
Chương 946: Lâm vào cận tử
Chương 947: Rơi xuống biển sâu
Chương 948: Thoát khỏi Góc chết
Chương 949: Tuyệt vọng
Chương 950: Cuộc họp Cửu Nghi
Chương 951: Tuyệt vọng
Chương 952: Anh không tới muộn chứ?
Chương 953: Thành công thoát ly
Chương 954: Động tĩnh Ảnh Thực
Chương 955: Không che giấu thân phận
Chương 956: Xung đột
Chương 957: duy trì cân bằng giới
Chương 958 - Kẻ cân bằng
Chương 959: Lai lịch đối phương
Chương 960: Kẻ yếu không nên rên
Chương 961: Đối mặt với chênh lệch tuyệt đối.
Chương 962: Sóc Alice tái xuất
Chương 963: Thôn phệ Ảnh Long
Chương 964: đối đầu Đông Quân
Chương 965: Ngừng tất cả nghiên cứu
Chương 966: Trấn giữ pháo đài
Chương 967: Chiến tranh vũ trụ 1
Chương 968: Chiến tranh vũ trụ 2
Chương 969: Chiến tranh vũ trụ 3

Chương 970: Chiến tranh vũ trụ 4
Chương 971: Chiến tranh vũ trụ 5
Chương 972: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 973: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 974: Chiến tranh vũ trụ 7
Chương 975: Chiến tranh vũ trụ 8
Chương 976: Chiến tranh vũ trụ 9
Chương 977: Cuộc đấu thế giới mạng 1
Chương 978: Cuộc đấu thế giới mạng 2
Chương 979: Cuộc đấu thế giới mạng 3
Chương 980: Cuộc đấu thế giới mạng 4
Chương 981: Cuộc đấu thế giới mạng 5
Chương 982: Cuộc đấu thế giới mạng 6
Chương 983: Cuộc đấu thế giới mạng 7
Chương 984: Cuộc đấu thế giới mạng 8
Chương 985: Cuộc đấu thế giới mạng 9
Chương 986: Kình đảo 1
Chương 987: Kình đảo 2
Chương 988: Kình đảo 3
Chương 989: Kình đảo 4
Chương 990: Kình đảo 5
Chương 991: Kình đảo 6
Chương 992: Kình đảo 7
Chương 993: Trực tuyến 1
Chương 994: Trực tuyến 2
Chương 995: Trực tuyến 3
Chương 996: Trực tuyến 4

Chương 997: Trực tuyến 5
Chương 998: Trực tuyến 6
Chương 999: Trực tuyến 7
Chương 1000: Trực tuyến 8
Chương 1001: Trực tuyến 9
Chương 1002: Thoát ly 1
Chương 1003: Thoát ly 2
Chương 1004: Thoát ly 3
Chương 1005: Thoát ly 4
Chương 1006: Thoát ly 5
Chương 1007: Thoát ly 6
Chương 1008: Thoát ly 7
Chương 1009: Thoát ly 8
Chương 1010: Thoát ly 9
Chương 1011: Vận mệnh 1
Chương 1012: Vận mệnh 2
Chương 1013: Vận mệnh 3
Chương 1014: Vận mệnh 4
Chương 1015: Vận mệnh 5
Chương 1016: Vận mệnh 6
Chương 1017: Vận mệnh 7
Chương 1018: Vận mệnh 8
Chương 1019: Vận mệnh 9
Chương 1020: Thí luyện 1
Chương 1021: Thí luyện 2
Chương 1022: Thí luyện 3
Chương 1023: Thí luyện 4

Chương 1024: Thí luyện 5
Chương 1025: Thí luyện 6
Chương 1026: Thí luyện 7
Chương 1027: Thí luyện 8
Chương 1028: Thí luyện 9
Chương 1029: Tu hành 1
Chương 1030: Tu hành 2
Chương 1031: Tu hành 3
Chương 1032: Tu hành 4
Chương 1033: Tu hành 5
Chương 1034: Tu hành 6
Chương 1035: Tu hành 7
Chương 1036: Tu hành 8
Chương 1037: Tu hành 9
Chương 1038: Ngã rẽ 1
Chương 1039: Ngã rẽ 2
Chương 1040: Ngã rẽ 3
Chương 1041: Ngã rẽ 4
Chương 1042: Ngã rẽ 5
Chương 1043: Ngã rẽ 6
Chương 1044: Ngã rẽ 7
Chương 1045: Ngã rẽ 8
Chương 1046: Ngã rẽ 9
Chương 1047: Tỉ thí tông môn 1
Chương 1048: Tỉ thí tông môn 2
Chương 1049: Tỉ thí tông môn 3
Chương 1050: Tỉ thí tông môn 4

Chương 1051: Tỉ thí tông môn 5
Chương 1052: Tỉ thí tông môn 6
Chương 1053: Tỉ thí tông môn 7
Chương 1054: Tỉ thí tông môn 8
Chương 1055: Tỉ thí tông môn 9
Chương 1056: Duyên phận 1
Chương 1057: Duyên phận 2
Chương 1058: Duyên phận 3
Chương 1059: Duyên phận 4
Chương 1060: Duyên phận 5
Chương 1061: Duyên phận 6
Chương 1062: Duyên phận 7
Chương 1063: Duyên phận 8
Chương 1064: Duyên phận 9
Chương 1065: Kiếp khí 1
Chương 1066: Kiếp khí 2
Chương 1067: Kiếp khí 3
Chương 1068: Kiếp khí 4
Chương 1069: Kiếp khí 5
Chương 1070: Kiếp khí 6
Chương 1071: Kiếp khí 7
Chương 1072: Kiếp khí 8
Chương 1073: Kiếp khí 9
Chương 1074: Kiếp khí 9
Chương 1075: Cạnh tranh 1
Chương 1076: Cạnh tranh 2
Chương 1077: Cạnh tranh 3

Chương 1078: Cạnh tranh 4
Chương 1079: Cạnh tranh 5
Chương 1080: Cạnh tranh 6
Chương 1081: Cạnh tranh 7
Chương 1082: Cạnh tranh 8
Chương 1083: Cạnh tranh 9
Chương 1084: Dung hợp 1
Chương 1085: Dung hợp 2
Chương 1086: Dung hợp 3
Chương 1087: Dung hợp 4
Chương 1088: Dung hợp 5
Chương 1089: Dung hợp 6
Chương 1090: Dung hợp 7
Chương 1091: Dung hợp 8
Chương 1092: Dung hợp 9
Chương 1093: Chung kết 1
Chương 1094: Chung kết 2
Chương 1095: Chung kết 3
Chương 1096: Chung kết 4
Chương 1097: Chung kết 5
Chương 1098: Chung kết 6
Chương 1099: Chung kết 7
Chương 1100: Chung kết 8
Chương 1101: Chung kết 9
Chương 1102: Phong ấn 1
Chương 1103: Phong ấn 2
Chương 1104: Phong ấn 3

Chương 1105: Phong ấn 4
Chương 1106: Phong ấn 5
Chương 1107: Phong ấn 6
Chương 1108: Phong ấn 7
Chương 1109: Phong ấn 8
Chương 1110: Phong ấn 9
Chương 1111: Trở về 1

——— o O o ———

Chương 1: Mờ mịt

Trong phòng ngủ, ánh trăng xuyên qua khe hở rèm cửa sổ, chiếu thành một đường thẳng, đáp xuống mặt đất thành nguồn sáng duy nhất.

Trong ánh trăng xám trắng đó, mơ hồ chiếu rọi một con côn trùng nhỏ bò trên cửa sổ.

Brùm!

Trong khu chung cư vang lên tiếng động cơ nhẹ nhàng, lướt ngang qua ngoài cửa sổ dưới tầng.

Ánh đèn xe trắng loá xuyên qua khe hở rèm cửa sổ, vẽ ra một vầng sáng hình quạt trên trần nhà, sau đó nhạt dần rồi tắt ngấm sau khi chiếc xe đi xa.

Cạch cạch

Tiếng cuộn băng cassette cũ được nhét vào chiếc radio cassette và sau đó đóng nắp lại, tiếng nhạc vang lên.

Lý Trình Di cau mày cắm tai nghe, điều chỉnh âm lượng, bỗng chốc có tiếng nhạc rất nhỏ, từ trong tai nghe lặng lẽ tuôn ra, tràn vào tai.

Tiếng nhạc không lời, chỉ đơn thuần là nhạc dân tộc gồm tiếng đàn tranh, tỳ bà thuần túy.

Tiết tấu nhẹ nhàng, trong trẻo.

Tiếng của hai loại nhạc cụ, tựa như hai sợi tơ tinh tế sắc bén, khi thì vấn vít khi thì tách biệt rõ ràng.

Giống như đang thổ lộ một câu chuyện xưa, lại giống như hai ngón tay tái nhợt không ngừng quấn lấy nhau.

Lý Trình Di nằm nghiêng trên gối, nhìn ra ngoài cửa sổ đen thui, không nhúc nhích, nghe ca khúc trong tai nghe.

Khăn gối lạnh lẽo dần bị anh ủ nóng, bắt đầu không ngừng tản ra mùi nước giặt nhàn nhạt.

Anh mở to hai mắt, như là đang ngẩn người, lại như là đang suy nghĩ chuyện gì.

Anh nhớ rõ ràng, hai mươi phút trước, chính mình còn đang leo núi. Khi leo đến nửa chừng anh nhìn thấy một cánh đồng hoa rất đẹp, tự nhiên đầu choáng váng… Mọi thứ đều biến dạng, anh không hiểu sao lại thay đổi như thế, đi tới nơi này, gian phòng này. Anh cũng trẻ hơn rất nhiều.

Sau mười phút bị sốc, nghi ngờ, không thể tưởng tượng và những cảm xúc quá mức khác, anh bắt đầu chấp nhận thực tế.

Lúc này một đại dương tin tức tràn vào trong đầu, trí nhớ, rất nhanh dung hợp với anh. Vẫn là cái tên Lý Trình Di của anh, nhưng là tại thế giới của hơn 20 năm trước.

Thông tin không đầy đủ, rất nhiều trong số đó mơ hồ. Nhưng đủ khiến anh hiểu sơ bộ đối với tình huống của mình.

“Ngày mai, con có một người bạn rất quan trọng tới chơi, mấy người nhà mình và Lý Trình Di ra ngoài làm gì thì làm, sau năm giờ hãy về, được không ạ?”.

Bên ngoài phòng ngủ mơ hồ truyền đến một giọng nói ấm áp của phụ nữ trẻ.

Suy nghĩ trong đầu Lý Trình Di đứt đoạn, khi nghe được giọng nói đó thì một cái tên tự động hiện lên trong đầu anh — là Lý Trình Cửu.

Chị ruột của anh, chắc là đang nói chuyện với ba mẹ.

“Được rồi, con yên tâm, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến chuyện của con đâu”, mẹ anh Phùng Ngọc Vinh đáp.

Ba anh thì không buồn lên tiếng, chỉ thở dài thườn thượt, kiểu như chấp nhận.

“Cửu, em con vẫn chưa xin được việc, con xem …”, mẹ anh sau đó lại cẩn thận lảng sang chuyện khác.

“Mọi người vội gì chứ, giờ con còn chưa lo được cho thân con, đợi nói sau đi, mọi người đừng gây thêm phiền phức cho con là được”, Lý Trình Cửu bực mình nói.

“Con yên tâm, không làm ảnh hưởng đến con đâu”, mẹ anh Phùng Ngọc Vinh dịu dàng trả lời.

“Ngủ đi, nhớ kỹ, sau mười hai giờ, mọi người đừng về sớm, nếu bắt gặp con cùng một cô bé da trắng ra khỏi nhà thì đừng có chào hỏi con, coi như không quen biết, biết chưa?”.

“Yên tâm, yên tâm, mọi người sẽ đi xa một chút, chắc chắn sẽ không làm hỏng chuyện của con đâu”. Giọng bà mẹ dừng một chút, vẫn rất nhẹ nhàng trả lời.

“Đúng rồi”, Lý Trình Cửu ngừng lại: “Tháng này con phải nộp phí học, đại khái một trăm chín mươi nghìn tệ, ngày mai ba mẹ nộp cho con nhé”.

“Một trăm chín mươi nghìn… không phải vừa mới nộp một khoản rồi sao?”, Bà Phùng Ngọc Vinh có chút khó xử. Hiện tình hình kinh tế gia đình không tốt lắm nên thường xuyên thiếu tiền.

Một trăm chín mươi nghìn cũng là con số không nhỏ

“Lần này là tiền sách vở học cụ, còn cả tiền huấn luyện nữa!”, Lý Trình Cửu không kiên nhẫn nói: “Bố mẹ không phải có tiền tiết kiệm sao? Lấy ra trước đưa cho con, sau này từ từ bù vào sau”.

“Cái này…… ” Bà Phùng Ngọc Vinh ngập ngừng, “Được rồi, nhà mình sẽ nộp cho con”.

Bà không nói tiền tiết kiệm của mình và chồng kỳ thật đã sớm lấy ra tiêu cho Lý Trình Cửu rồi.

Gần đây nhà máy làm ăn không tốt nên lương bị giảm. Hàng ngày tiêu còn không đủ.

Lý Trình Cửu “Hừ” một tiếng, đẩy ghế ra, đứng lên đi vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Để lại Phùng Ngọc Vinh và ba anh, ông Lý Chiêu ngồi ở phòng khách thì thào nói chuyện.

“Lương em bên này không đủ, anh lấy tiền chữa bệnh ra dùng đi, chuyện của con gái quan trọng hơn”, Phùng Ngọc Vinh nhỏ giọng nói.

“Chuyện công việc của thằng Di cũng phải dùng đến tiền, có bao tiền đều móc ra hết, bệnh của em thì làm sao, đau lưng cứ

để kệ thế à? Hàng ngày còn phải mua thuốc nữa chứ", ông Lý Chiêu kiên quyết đáp.

"Sau này chúng ta tiết kiệm một chút là dồn được tiền. Anh cứ yên tâm, lưng em cũng không đau lắm", Phùng Ngọc Vinh nhỏ giọng thúc giục; "Được rồi được rồi, tiền đồ của con gái mình quan trọng hơn, tại thời điểm mấu chốt thế này, đừng cản trở con".

"Biết rồi biết rồi", ba anh rốt cuộc không kiên nhẫn nữa lên tiếng, có chút ngập ngừng, có chút thở dài, hình như có chút bất đắc dĩ, có chút khó chịu.

Sau đó là hai người cầm điện thoại di động, tìm hiểu xem phải làm như thế nào.

Lý Trình Di nằm trên giường, mở to mắt, khẽ thở dài.

Trong đầu anh bất giác hiện lên cảnh, mấy hôm trước ông Lý Chiêu ra ngoài ban công ăn nói khép nép hỏi vay tiền họ hàng.

Tuy rằng còn chưa quen thuộc tình huống xung quanh, nhưng ba mẹ hiện tại của anh giống y như đúc ba mẹ trước kia của anh đều rất lo cho con cái. Điều này khiến tâm trạng bất an của anh được sưởi ấm.

Cơ thể khác nhau, thế giới khác nhau, nhưng tấm lòng của ba mẹ đối với con cái, dường như giống nhau.

Tiếng động bên ngoài cũng dần dần yên tĩnh lại. Lý Trình Cửu đóng cửa đi ngủ, ba mẹ cũng đứng dậy, rửa mặt đi ngủ.

Bên ngoài tất cả đều chậm rãi không có động tĩnh, chỉ có bản nhạc trong tai nghe đang không ngừng phát đi phát lại.

Tiếng nhạc lặp đi lặp lại đó, dần dần âm thanh trong tai càng lúc càng nhỏ, càng lúc càng yếu.

Lý Trình Di nằm bất động, cùng với trí nhớ được chỉnh trang lại, bắt đầu cảm giác trong đầu có chút hỗn độn.

Chương 2

Người dịch PrimeK Tohabong

Từng màn ký ức không ngừng tuôn ra trong đầu anh.

“Anh” chăm chỉ học hành hai mươi năm, kết quả sau khi tốt nghiệp liền phải đối mặt với thất nghiệp.

Các loại bằng cấp phải rất cố gắng mới có được, đến bây giờ ở trước mặt đại quân thất nghiệp trở nên không đáng một xu.

Trong nửa năm sau khi tốt nghiệp, sơ yếu lý lịch gửi đi mấy trăm bản, đáp lại lác đác không có mấy.

Cái tâm trạng hừng hực khí thế trước khi tốt nghiệp, hiện tại đã hoàn toàn biến mất tăm mất tích.

“Anh” không biết mình nên làm gì, cũng không biết mình có thể làm được gì, không có kế hoạch, không có ý tưởng, không có kỳ vọng.

Chỉ là ngày qua ngày nằm ườn ở nhà.

Ngoại trừ những thứ này, còn có hình ảnh anh của trước kia suốt ngày cãi nhau rồi móc máy với bà chị Lý Trình Cửu.

Chị gái Lý Trình Cửu luôn coi mọi người trong nhà là gánh nặng tròng vào cổ mình.

Ở bên ngoài, cô như vầng hào quang chói mắt, tương lai sán lạn, dã tâm bừng bừng, khinh thường tất cả những tên đàn ông tầm thường.

Nhưng do ba mẹ chỉ là công nhân viên chức nhà máy bình thường, cậu em trai cũng bình thường nốt nên giá trị của cô cũng bị hạ thấp.

Lý Trình Di của ngày trước không phục, bởi vì thái độ của chị gái đối với ba mẹ, đối với mình, cũng từng cãi vã, nhưng kết quả chả thể thay đổi. Ba mẹ chấp nhận hy sinh, anh khuyên can cũng vô dụng, còn bị hai người trách ngược lại anh.

Kỳ thi đại học, anh lao đầu vào học như điên, nhưng rốt cuộc cũng chỉ thi vào một trường đại học bình thường. So với Lý Trình Cửu khi học lớp 11 đã được cử đi học trường quân đội đứng đầu, khác biệt như trời với đất.

Mặc dù anh cũng có lý lịch thực tập không tồi, nhưng vấn đề lớn nhất, vẫn là bởi vì mình đã từng ngây thơ, mà chọn sai chuyên ngành.

Chuyên ngành chăm sóc thực vật là cái quái gì? Mặc dù nghe nói chăm sóc thực vật cao cấp quả thật tiền lương rất cao, nhưng quá viển vông……

Một trường đại học thường thường bậc trung này, đào tạo ra những con người cùng lắm cũng chỉ vào được sở lâm nghiệp hoặc là công ty cây xanh hóa thành phố làm mà thôi.

Một tháng có thể kiếm được ba ngàn tệ, miễn cưỡng sống qua ngày cũng đã là không tệ rồi.

Thời đại tự động hóa này, còn có rất nhiều người còn không có việc mà làm.

Trở mình, trong lòng Lý Trình Di không ngừng sắp xếp lại ký ức của người tiền nhiệm. Mặc dù rất nhiều chỗ anh còn rất mơ hồ bởi vì cơ chế quên quên nhớ nhớ.

Nhưng vẫn có thể thu được rất nhiều thông tin hữu ích từ đó.

Đêm….

Ngoài cửa sổ lại có một chiếc xe đi ngang qua, bóp còi toe toe, còn kèm theo tiếng mắng chửi của một người đàn ông.

“Không biết đứa nào đỗ xe láo thế nhỉ!”.

“Cả lò nhà mày chứ!”.

Tiếng mắng chửi chỉ vang lên trong chốc lát, dần dần yếu đi, lại khôi phục sự yên tĩnh của đêm.

m thanh hỗn hợp của đàn tranh và tỳ bà không ngừng lặp lại trong tai anh, hết vòng này đến vòng khác.

Những tiếng ồn ã xung quanh chậm rãi tản đi, phảng phất chỉ còn lại có tiếng nhạc thuần túy kia.

Trong trẻo, lạnh lẽo, yên tĩnh.

Ý thức của Lý Trình Di không ngừng chỉnh trang lại, giống như đang xem phim khiến cho nơ-ron thần kinh không ngừng tiêu hao, cả người cũng bắt đầu sinh ra mệt mỏi.

Loại mệt mỏi này càng ngày càng nặng, khiến ý thức của anh dần dần bắt đầu mơ hồ, tiến vào trạng thái sắp ngủ.

Người tiền thân của anh mỗi ngày đều bước vào giấc ngủ như vậy, nằm mãi ở nhà cộng thêm với thất nghiệp khiến tâm trạng của anh không tốt, khiến anh ngày càng trầm mặc ít nói, ăn nói cũng cộc cằn hơn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cơ thể Lý Trình Di càng lúc càng mệt mỏi, tư duy rơi vào mớ hỗn độn.

Anh nhắm mắt điều chỉnh tư thế ngủ, định nghỉ ngơi một chút

"Két".

Bỗng nhiên một âm thanh giòn giã vang lên, khiến anh bừng tỉnh từ trong cơn mê.

Hai mắt anh chậm rãi mở to, cơn buồn ngủ vừa trào ra bắt đầu biến mất.

Tiếng gì vậy?

Anh nửa ngồi dậy, nhìn xung quanh, không phát hiện cái gì. Sau đó lại phát hiện trong tai nghe không có động tĩnh.

Sao lại không có tiếng gì thế nhỉ? Lý Trình Di cầm máy cassette lên, loại máy nghe nhạc kiểu cũ này là người tiền thân của anh mua tại chợ sưu tầm đồ cũ.

Hiện tại trong máy băng ghi âm màu xám trắng có chút tróc sơn này, qua lớp cửa băng có vỏ nhựa trong, có thể nhìn thấy băng cassette đang quay nhưng trong tai nghe lại không có âm thanh.

Tiếng nhạc vừa rồi đã biến mất, lúc này trong tai nghe, chỉ còn lại một chút tạp âm dòng điện rất nhỏ.

Nhíu mày cầm lấy chiếc máy lắc lư, tiếng nhạc vẫn không có.

Lý Trình Di gỡ tai nghe xuống, đảo mắt nhìn phòng ngủ.

Đèn đường ngoài cửa sổ không biết đã biến mất từ lúc nào, chỉ có một mảnh tối đen.

Đồ trong phòng ngủ không nhiều lắm, phối hợp với vách tường màu trắng, có vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Tủ quần áo, bàn học, tủ đựng đồ lặt vặt, hai chiếc ghế kim loại, trên đó có treo hai chiếc ba lô, một đôi dép nhựa màu

trắng ….

Trừ những thứ này ra, không còn vật gì khác.

Luôn có cảm giác, có chỗ nào đó không đúng.

Lý Trình Di nhíu mày, trong lòng dâng lên cảm giác quái dị rất nhỏ.

Căn phòng này người tiền thân của anh ngủ rất nhiều năm, rõ ràng mỗi một chỗ đều rất quen thuộc, nhưng hiện tại…

Chương 3

Người dịch PrimeK Tohabong

“Chẳng lẽ, người tiền thân sống hai mươi mấy năm đều không có việc gì, mình vừa đến liền xảy ra chuyện?”.

Anh lại một lần nữa nhìn quanh bốn phía, ánh mắt chậm rãi dừng lại, dừng ở cửa phòng.

Cửa, mở rồi!

Trong lòng anh hơi lạnh.

Rõ ràng lúc lên giường đã khóa trái cửa!

Mà hiện tại, cửa mở ra một khe hở.

Bên ngoài trong bóng tối, mơ hồ có một đoàn người bóng đen, đang ngồi xổm ở cửa nhìn lén vào trong phòng.

Trong bóng tối, Lý Trình Di dựng cả tóc gáy, hai mắt chăm chú nhìn khe cửa.

Cái khe hở chỉ cỡ ngón tay kia kia, không biết có phải là ảo giác hay không, hình như có một con mắt màu đen, đang nhìn qua khe hở, nhìn chằm chằm vào giường, nhìn chằm chằm chỗ anh ngồi ở trên giường.

“Két, két”.

Một trận gió lạnh theo khe cửa thổi vào phòng.

Cửa phòng ngủ bị gió lùa vào bắt đầu mở rộng hơn một chút.

Cả người Lý Trình Di toát mồ hôi lạnh, mặt mày có chút xây xẩm.

Lúc này anh lần nữa nhìn kỹ lại, lại phát hiện khe cửa chỉ là bóng tối, không có ánh mắt, cũng không có bóng người.

Tất cả vừa rồi hình như đều là ảo giác của anh.

Anh dừng lại một lát, ngồi lặng trên giường, không lên tiếng.

Vài phút sau, đợi đến khi cơ thể không còn căng thẳng quá mức, mới chậm rãi thở nhè nhẹ, rón rén đi dép, chậm rãi xuống giường.

Hít thở sâu, lồng ngực phập phồng, ổn định cảm xúc. Tay anh nhẹ nhàng cầm một cây gậy kim loại dựng trong khe hở đầu giường và tủ quần áo.

Đó là cái tên kiếp trước mua về để phòng thân.

Cây gậy kim loại lạnh lẽo mang đến cảm giác cứng rắn, khiến lòng anh hơi yên ổn một chút.

Không tiếng động nhấc gậy bóng lên, anh chậm rãi đi lại, cất bước, vòng đến mặt sau của cánh cửa mà khe cửa không nhìn thấy.

Đứng ở sau cửa, góc này vừa vặn có thể nhìn thấy cửa sổ, cảnh đêm bên ngoài khe hở rèm cửa sổ.

Nhưng khiến Lý Trình Di cả kinh chính là, khi ánh mắt lướt ra ngoài thì bên ngoài khe hở rèm cửa sổ, vẫn chỉ có một mảnh đen kịt, không có cái gì.

Ảo giác? Nằm mơ???

Anh cảm giác cổ họng có chút khô khốc, nuốt một ngụm nước miếng, một tay nắm chặt cây gậy kim loại, một tay chậm rãi cầm tay nắm cửa.

“Bụp!”

Đột nhiên anh dùng sức kéo mạnh.

Xoay người đối mặt với cánh cửa bị kéo ra, giơ cao cây gậy, muốn đập xuống.

…..

Cây gậy cứng đờ, dừng lơ lửng giữa không trung.

Ánh mắt Lý Trình Di ngạc nhiên, nhìn mọi thứ trước mặt, nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

Trước mặt anh.

Là một bãi đỗ xe rộng rãi tối tăm.

Trong sân trống trải vuông vức, không có một chiếc xe nào, tựa như một cái hộp dài khép kín, chỉ có ánh đèn lờ mờ chiếu sáng mặt đất.

Ánh sáng là màu trắng nhờ nhờ, có hai loại.

Một ở bên ngách phải, là một đường dài, cố định trên trần nhà màu đen, kéo dài đến phía bóng tối đằng xa.

Một loại khác ở bên trái, là một đoạn đèn dài chừng một mét, cứ cách mười mấy mét lại có một cái đèn treo trên trần nhà, kéo dài đến tít phía bóng tối đằng xa.

Màu đen có chút phản quang mặt đất, bị ánh đèn chiếu rọi biến thành màu trắng nhờ nhờ, còn có thể nhìn thấy một chút màu trắng mơ hồ của đường vạch kẻ nơi đỗ xe.

Cái quỷ gì thế? Mình đang nằm mơ? Lý Trình Di nhẹ nhàng đặt gậy xuống, bóp mạnh đùi mình.

Cảm giác đau nhanh chóng truyền khắp toàn thân, khiến đầu óc anh tỉnh lại.

Hình như không phải là mơ, anh nhanh chóng phản ứng lại.

Ngay cả ý nghĩ mình bị xuyên không cũng xuất hiện, nhưng hình như mọi thứ đều bình thường.

Hít sâu, hít vào, thở ra, khiến sắc mặt của anh hơi trở lại bình thường.

Đứng ở cửa, anh dừng một chút.

Trước tiên xác định đây có phải là mơ hay không.

Đích xác không phải là mơ.

Cầm cây gậy kim loại đưa lên sát mắt nhìn, anh cẩn thận quan sát kết cấu của nó ở khoảng cách gần.

Bề mặt bóng láng của cây gậy có những chỗ rỉ sét rất nhỏ, mặt sơn màu bạc phản chiếu ánh đèn xa xa.

Đoạn giữa còn khắc hoa văn giống như hình bánh xe, trong hoa văn có một hàng chữ nhỏ: "cuộc đời sinh ra trong đau khổ".

Phía dưới chữ nhỏ là những dòng chữ nhỏ của nhà sản xuất. Phía dưới cùng là hai chữ cái đại diện cho logo của nhà sản xuất.

"Mơ sẽ không rõ ràng tinh tế như vậy!"

Trong lòng Lý Trình Di sợ hãi, nắm chặt phần tay nắm của cây gậy, phần gân chống trượt của tay nắm mang đến xúc cảm thô ráp, khiến anh một lần nữa khẳng định đây không phải là mơ.

Bình thường dựa theo kinh nghiệm của anh, phán đoán có phải nằm mơ hay không, chỉ cần quan sát chi tiết, là có thể phát hiện manh mối.

Các chi tiết trong giấc mơ thường rất mơ hồ.

Và bây giờ……

Anh đứng ở cửa, hít một hơi thật sâu, nhìn bãi đỗ xe bên ngoài, căn bản không muốn đi ra ngoài.

Theo bản năng, anh lui về phía sau một bước, muốn lui về phòng, đóng cửa lại.

Có lẽ đóng cửa rồi mở lại là có thể khôi phục bình thường.

Trong lòng anh đang nghĩ, nhưng sau lưng lại áp vào một mảnh tường lạnh như băng .

' ! ! ! ' Cả người Lý Trình Di cứng đờ, nhanh chóng quay đầu nhìn.

Phòng ngủ phía sau anh, không biết từ lúc nào lại biến thành một bức tường màu xám trắng.

Căn phòng, không biết biến đâu mất!

Phòng ngủ của anh, không thấy đâu nữa!

Anh cầm cây gậy kim loại, người vẫn mặc bộ đồ ngủ màu xám, ngây ngốc đứng tại chỗ, căn bản không kịp phản ứng đã

xảy ra chuyện gì.

Căn phòng không còn.

Khung cửa cũng không còn.

Phía sau anh chỉ còn lại một bức tường đá giống như những bức tường khác.

Nếu không phải là cây gậy trong tay anh vẫn còn, anh có lẽ sẽ cho rằng chính mình lúc trước ở trong phòng ngủ mới là ảo giác.

Đưa tay ra, Lý Trình Di nhẹ nhàng vuốt vách tường trước mặt.

Xúc cảm cứng rắn lạnh như băng, còn có hoa văn thô ráp, đều nói cho anh biết, vách tường trước mặt là thật.

Trên vách tường thậm chí còn có một ít chỗ bị bong tróc, hình như là bị vật gì cứng đụng vào, lộ ra một màu xám đen bên trong.

…… Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra!?

Lý Trình Di cực kỳ ngạc nhiên.

Anh lần nữa xoay người, nhìn về phía bãi đỗ xe, hít sâu một hơi.

Đờ đẫn, ngừng lại một lát, sắc mặt anh dần dần bình tĩnh, thần sắc trong mắt nhanh chóng thay đổi.

Không bao lâu, anh rốt cục thở hắt ra một hơi, đi về phía trước, từng bước từng bước.

Chương 4

Phù!

Trong phút chốc trời đất quay cuồng, mọi thứ trước mắt Lý Trình Di quay cuồng, ý thức rơi vào mơ hồ.

Anh phảng phất bay lên, trời đất quay cuồng.

Tích tích tích……

Tiếng chuông chói tai vang lên bên tai.

Mọi thứ dần dần khôi phục tầm mắt của Lý Trình Di.

Bãi đỗ xe trong mắt anh, biến thành trần nhà màu trắng trong phòng mình.

Từng tấm kim loại hình vuông, ghép lại với nhau, khung hình vuông màu trắng, viền màu đen, đây là hoa văn trần nhà đơn giản trong nhà.

Anh ngơ ngác ngồi trên giường, điện thoại di động ở tủ đầu giường hơi rung.

Là đồng hồ báo thức reo.

Trên màn hình màu lam nhạt hiện ra hai chữ "tập luyện".

Thời gian là 7:32.

Lý Trình Di hít sâu, cảm giác tim mình còn đang đập điên cuồng.

Vừa rồi những hình ảnh trước mắt quá mức chân thật nên giờ anh còn chưa lấy lại được tinh thần

Ngồi ở trên giường chờ đợi tốc độ máu chảy chậm lại một chút, anh mới chậm rãi cầm lấy điện thoại di động khi tiếng chuông báo thức vẫn đang reo.

Màn hình điện thoại di động là hình ảnh ba người trẻ tuổi mặc áo phao đỏ đang nằm trên chiếc phao tròn dập dờn trên làn nước biển xanh đậm.

Cả ba người đều kê tay dưới gáy, cười nói rất vui vẻ.

Ánh mặt trời vàng ruộm, chiếc phao màu xám, áo phao màu đỏ, còn có nụ cười sáng lạn của ba người, tạo thành một bức tranh ấm áp ở trung tâm vùng nước biển xanh thẳm.

Lý Trình Di ngơ ngác nhìn hình nền trên màn hình điện thoại, đợi một lát, trong đầu có chút trí nhớ mơ hồ tuôn ra.

Lâm Tang, Trần Húc Đông.

Anh nhớ ra tên của hai người khác ngoài mình.

Người con gái tên là Lâm Tang, còn cậu thanh niên khỏe mạnh kia tên là Trần Húc Đông.

Đây là ba người bọn họ, hai năm trước kết bạn rồi cùng nhau đi đến đảo Bỉ Sa ở Lam Dương du lịch.

Đặt điện thoại xuống, anh lật xem ngoại hình của chiếc điện thoại.

Chiếc điện thoại có hình chữ nhật, màu xám đơn giản, không khác nhiều so với điện thoại đời cũ.

Tất cả đều là màn hình, không có phím.

Cạch một cái.

Anh buông điện thoại di động xuống, hất chăn, đứng lên, đi tới trước cửa sổ, đẩy mấy chiếc áo khoác đang phơi sang một bên, mở ra cửa sổ.

Không khí mát mẻ bên ngoài hóa thành một trận gió, thổi tới lên gò má anh, mùi thơm trứng rán cũng theo đó chui vào mũi.

Ánh sáng ngoài cửa sổ trắng bệch, đây là tầng bốn, nhìn xuống dưới thấy từng dãy ô tô màu sắc khác nhau đang đỗ.

Đối diện là một tòa nhà cao hơn mười tầng màu xám trắng khác, từ nơi này có thể nhìn thấy từng cánh cửa sổ giữa các tầng tầng, từng gia đình dần dần tỉnh giấc.

Lý Trình Di nghiêng đầu, lại nhìn về phía bầu trời xa hơn.

Trong sắc trời xanh thẳm, một đám mây trắng mông lung tựa như sợi bông, khi thì che khuất ánh mặt trời, khi thì lộ ra một chút màu vàng.

Anh lấy lại bình tĩnh, xoay người đi đến bên cạnh bàn, từ trong ngăn kéo lấy ra một cái gương lau chùi rất sạch sẽ.

Nhìn mình trong gương.

Trong gương chiếu rọi ra một gương mặt thanh niên mắt đen bình thường không có gì đặc biệt.

Lông mày hơi nhỏ, hai mắt khóe mắt hơi nhếch lên, hình như lúc nào cũng đang cười, trừ thứ đó ra, không có bất kỳ đặc điểm nào có thể làm cho người ta nhớ mặt.

Mũi không cao không thấp, miệng không rộng không hẹp, môi không dày không mỏng.

Ước chừng hai mươi mấy tuổi, ánh mắt tò mò mà lộ ra một tia kinh ngạc.

Hình như cùng kiếp trước không có gì khác nhau?

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý nghĩ này.

Dựa theo thói quen của người tiền thân, anh hiện tại phải mặc quần áo ra ngoài tập thể dục mới đúng.

Ký ức tuy rằng mơ hồ, nhưng rất nhiều thứ đều là nhớ lại.

Mở tủ quần áo ra, anh nhanh chóng lấy một bộ quần áo thể thao màu xám mặc vào, sau đó mở cửa đi ra ngoài, đi vào phòng khách.

Phòng khách không có ai, ba mẹ và chị gái của người tiền thân không còn ở đây nữa. Cửa tủ giày, giày cũng thiếu mấy đôi.

Trên bàn đá hình chữ nhật xám trắng đặt một hộp đồ màu xám.

Lý Trình Di đến gần cầm lấy nhìn.

Bên ngoài hộp in một hàng chữ: cháo đậu xanh ngân nhĩ của hãng Cổ Định.

Do dự một chút, anh vẫn xé mở nắp hộp, ngửa đầu uống.

Vị ngọt nhè nhẹ, cũng không khác so với kiếp trước.

Nhanh chóng kết thúc bữa sáng, đi giày, mang theo túi thể thao.

Lý Trình Di cẩn thận lục lại ký ức mơ hồ của mình, mang theo chìa khóa, điện thoại di động, mở cửa đi ra khỏi nhà.

Trong cầu thang trống trải trong trẻo nhưng lạnh lẽo, tốc độ của thang máy màu bạc nhanh hơn một chút so với anh tưởng tượng.

Dường như ấn nút, đếm đến bốn là đã xuống đến tầng một.

Ra khỏi cầu thang, đi ra cửa tòa nhà, anh lần đầu tiên giẫm lên mặt đất màu xám bên ngoài, cảm nhận được loại xúc cảm cứng rắn mà chân thật này, trong lòng Lý Trình Di đột nhiên kiên định.

Anh đứng ở cửa tòa nhà, cảm nhận được gió hơi ấm thổi ở trên người, làn gió mang theo hương hoa, mang theo mùi thơm của bữa sáng, một loại cảm giác sống động nói không nên lời, xông lên đầu.

Leng keng keng.

Đột nhiên phía cửa đối diện truyền đến tiếng chuông.

Chương 5

Một ông già tóc hoa râm đang đỡ cháu gái mình ngồi lên ghế sau xe đạp, còn mình thì đẩy xe về phía trước vài bước rồi tung người ngồi lên xe, đèo cháu đi học.

Cô bé chưa tới mười tuổi đeo cặp sách, ngáp dài, khóe mắt còn có một chút nước mắt chưa khô, một bên khuôn mặt nhỏ nhắn còn lưu lại dấu tay.

Lý Trình Di vừa hoạt động chân vừa nhìn cô bé và ông già dần đi xa.

Anh nhún người nhảy hai cái, đi theo hướng xe đạp, cũng chạy chầm chậm đuổi theo.

Bên kia chính là hướng ra khỏi khu chung cư, nơi mà người tiền thân thường tập thể dục chính là một công viên nhỏ bên ngách tòa chung cư có tên là Hạnh Phúc.

Trên con đường bên trong khu chung cư, từng chiếc xe lướt qua, đều là những người ra ngoài làm việc.

Cành cây lá cây trên đầu theo gió ào ào rung động, từng chút mảnh vụn màu vàng nhạt không ngừng bay theo gió, hình như là cánh hoa nào đó, hoặc là những bông tơ trên đóa hoa.

Lý Trình Di theo đường chạy ra khỏi khu chung cư, ở phía bên phải cửa có một tảng đá lớn khắc chữ đỏ: Hạnh Phúc, dừng lại một chút, sau đó tiếp tục chạy về phía bên phải khu chung cư.

Không khí trong lành, nhiệt độ thích hợp, ánh sáng rực rỡ, mặt đường sạch sẽ.

Dòng xe cộ tới lui bận rộn đi làm, đưa con đi học, còn có đám người dậy sớm tập thể dục.

Tất cả cảm giác thật sự, đều làm cho tâm tình có chút bất ổn của Lý Trình Di từ từ bình ổn lại.

Anh chạy một hơi đến cửa công viên nhỏ, dừng lại bên một bãi đất trống hình tròn, chờ đợi.

Cùng tập luyện với người tiền thân của anh, chính là hai người trong bức ảnh trên điện thoại di động, Lâm Tang và Trần Húc Đông.

Một tuần bảy ngày, có năm ngày, bọn họ đều sẽ cùng nhau tới nơi này tập thể dục buổi sáng.

Lý Trình Di có chút chờ mong, cũng có chút thấp thỏm, thế giới này tất cả đối với anh đều là mới.

Các mối quan hệ trước đây, quá khứ, đối với anh mà nói đều là quen thuộc mà xa lạ.

Nghĩ như thế nào để đối mặt với hai người bạn thân, tối hôm qua những cảm giác quái dị mang đến cho anh bất an, cũng dần dần bị bỏ lại phía sau.

Anh mơ hồ có cảm giác hoảng hốt, hình như nơi này mới là thực sự của mình, mà kiếp trước trong trí nhớ, chỉ là một giấc mộng cực kỳ chân thật.

Nhưng loại cảm giác này nháy mắt liền bị vứt ra sau.

Bởi vì, bên phải đã có một người chạy chậm về phía anh.

“Tiểu Di!” Người nọ từ xa đã gọi anh, động tác chạy bộ rất chuẩn.

Người này cao lớn, cao ít nhất một mét chín, đầu đinh, cơ bắp cuồn cuộn, vóc người rất lớn, mặc áo ngắn tay màu đen và quần thể thao màu xám trắng, mày rậm mắt to, có một nốt ruồi màu đỏ hơi lệch bên trái, chính là bạn thân kiêm bạn học của người tiền thân Lý Trình Di -Trần Húc Đông.

……..

“Hôm nay sao lại đến trễ thế?” Trần Húc Đông hỏi. Chạy đến trước mặt Lý Trình Di, còn đang nhảy nhót khởi động cơ thể.

“Dậy muộn một chút, tối qua gặp ác mộng, trằn trọc mãi” Lý Trình Di thở ra một hơi.

“Gần đây ngày nào cậu cũng gặp ác mộng, không được… dạo trước chạy bộ cũng chưa được mấy vòng đã thở hổn hển, có phải quá yếu không?”, ngón trỏ Trần Húc Đông huơ huơ, lộ ra nụ cười chế nhạo.

“Cậu là huấn luyện viên thể hình cả ngày quyến rũ học viên của mình, không biết xấu hổ còn nói tôi?” Trong đầu Lý Trình Di không ngừng tuôn ra tư liệu về bạn tốt trước mắt này, nói chuyện cũng bắt đầu tự nhiên.

“Quyến rũ á? Cậu có biết cái gì gọi là năng lực nghiệp vụ không? Biết cái gì gọi là giá trị tâm trạng không? Mua khóa học của tôi không chỉ có được một thể hình đẹp, còn có thể cảm nhận được sự quan tâm của tình yêu đã mất đi từ lâu!”.

“Da mặt cậu dày quá đấy, Lâm Tang đâu?”, Lý Trình Di hỏi.

Dựa theo trí nhớ của người tiền thân, ba người bọn họ luôn luôn là cùng nhau tập luyện, gần mười năm, rất ít thay đổi.

“Ở bên kia, nói chuyện với người khác”, Trần Húc Đông chỉ về phía xa: “Cậu ấy bảo chúng ta chạy trước, cậu ấy sẽ đến ngay”.

Dưới một bóng cây, một cô gái trẻ tuổi mặc quần áo thể thao màu xanh nhạt, đang nói chuyện phiếm với mấy nam nữ cũng sàn sàn tuổi họ.

Cô gái buộc tóc đuôi sam, tóc đen bóng loáng, làn da trắng nõn, lúc nói chuyện thỉnh thoảng lộ ra nụ cười nhìn qua rất rạng rỡ.

Được rồi, Lý Trình Di thu lại tầm mắt: “Chạy?”

“Ừ”.

Hai người song song chạy chầm chậm theo đường chạy màu đỏ trong công viên.

“Lúc trước không phải cậu nói gửi sơ yếu lý lịch sao? Tìm việc thế nào?”, Trần Húc Đông thuận miệng hỏi.

“Khó”, Lý Trình Di vui vẻ nói chuyện phiếm, nhiều ký ức như vậy mơ hồ trào ra trong đầu anh cũng có thể trở nên rõ ràng hơn.

“Khó cái gì mà khó, không phải chị cậu ở đây sao? Bảo chị ấy giúp cho, nhất định chị ấy sẽ có cách”, Trần Húc Đông chẳng hề để ý, nói.

“Không muốn nhờ chị ấy”, Lý Trình Di thản nhiên lắc đầu: “Cậu cũng biết tôi và chị ấy suốt ngày như chó với mèo mà”.

“Thì dù sao cũng là chị em ruột, bớt sỹ diện đi, có được cơ hội thì nhịn một tý cũng được, mất gì đâu”.

“Để lúc khác nói đi, tôi cảm thấy tự mình sẽ dựa vào chính mình cũng làm được, không cần nhờ vào ai”, Lý Trình Di cười cười, “Con người tôi, không có chí lớn, cậu cũng biết, không cầu vinh hoa phú quý, chỉ cần bình an sống qua ngày là được”.

“Ngây thơ quá”, Trần Húc Đông cười nhạo một tiếng, “Tôi thấy cậu bị chị cậu chèn ép nhiều quá rồi đấy, người ngoài mà nghe được những lời này sẽ cười chết mất”.

“Tôi cũng không phải là người háo thắng. Chuyện này có liên quan đến tính cách”, Lý Trình Di nói chuyện, ký ức trong đầu dần dần dung hợp với người tiền thân.

Chương 6

Hai kiếp người rất nhiều cảm xúc, xúc động, mơ hồ dung hợp.

“Vậy Lâm Tang thì sao, không phải cậu thích cô ấy sao?”, Trần Húc Đông lại hạ giọng nói.

“Vậy sao? Trước đây tôi chỉ đùa thôi”, Lý Trình Di lắc đầu. Thú vị là người tiền thân, không phải anh.

Ba người bọn họ ở bên nhau ít nhất cũng đã mười năm.

Lâm Tang không coi là xinh, nhưng rất có sức sống, rất thanh xuân, thêm nữa dáng người rất đẹp.

Khi còn trẻ, Lý Trình Di và Trần Húc Đông ít nhiều có chút si mê, nhưng khi trưởng thành, trọng tâm của bọn họ cũng đặt ở việc tốt nghiệp.

Tâm tư đối với Lâm Tang cũng dần dần phai nhạt.

“Nếu thật sự không được thì cậu cứ tới giúp tôi đi, câu lạc bộ thể hình nhà tôi còn thiếu nhân viên lễ tân”, Trần Húc Đông cười hì hì nói đùa.

“Được rồi, cậu tự nói đấy nhé, nhớ giữ chỗ cho tôi”, Lý Trình Di thuận theo lời cậu ta đáp.

Tính tình của ba người ở kiếp trước vẫn rất tốt, rất ôn hòa, không bon chen với đời, cũng thường xuyên tránh kết thù kết oán với người khác.

Cho nên nói đùa như vậy, Trần Húc Đông cũng biết Lý Trình Di sẽ không tức giận.

“Này, Tiểu Di, Đông Tử, ra đây giúp một chút nào”. Lúc này Lâm Tang vẫy tay với hai người.

Lâm Tang tướng mạo có chút đặc biệt, mày kiếm, mắt to, mũi cao miệng nhỏ, chỉ nhìn ngũ quan vẫn có thể, nhưng tổ hợp cùng một chỗ, liền làm cho người ta có một loại cảm giác gượng gạo, coi như là cười cũng sẽ làm cho người ta có cảm giác rất lạnh.

Nếu không là dáng người cô rất chuẩn, khuôn mặt này đổi ở trên đầu nam giới nói không chừng thích hợp hơn.

“Chuyện gì?”, Trần Húc Đông dẫn Lý Trình Di đi qua bên kia.

“Giúp mang đồ uống bên này lên xe”, Lâm Tang chỉ chỉ hai thùng đồ uống đen thui trên mặt đất.

Ở phía sau cô, có mấy thanh niên nam nữ trước đó cùng cô tán gẫu.

Mấy người này rõ ràng quần áo, cách ăn mặc đều tương đối cầu kỳ, vật liệu, chi tiết, góc cạnh, đều làm được rất tinh tế tỉ mỉ, vừa nhìn liền biết không phải hàng rẻ tiền.

“Đồ uống của ai vậy?”, Trần Húc Đông hỏi.

“Hỏi nhiều như vậy làm gì? Bảo cậu bê giúp thì bê đi”, Lâm Tang khó chịu nói.

Khi ba người bọn họ ở bên nhau, hai nam sinh còn lại vẫn luôn bảo vệ cô giúp đỡ cô mọi nơi, chuyện như vậy cũng không phải lần đầu tiên.

“Như thế cũng không hay lắm, dù sao cũng là đồ của chúng tôi”, một người con trai đội mũ lưỡi trai nói.

“Có gì mà không hay, chỉ là việc nhỏ tiện tay giúp đỡ thôi”, Lâm Tang cười trả lời. Dù sao mỗi ngày bọn họ đều đến rèn

luyện thân thể, mang thùng nước thì tính là gì, coi như giúp bọn họ rèn luyện.

“Vậy thì đa tạ em gái Lâm Tang cùng hai người anh em nhé”, người con trai đội mũ lưỡi trai ôn hòa nói.

Bên này, Lý Trình Di còn chưa nhúc nhích, Trần Húc Đông là người đầu tiên đi lên bắt đầu chuyển đồ.

Thấy anh bất động, Trần Húc Đông còn lặng lẽ vỗ vỗ tay anh.

“Đây là thói quen sao?”.

Trong lòng Lý Trình Di không nói gì, mắt nhìn Lâm Tang đứng ở bên cạnh mấy người kia nói chuyện, trên mặt cô mơ hồ toát ra một tia nịnh nọt cùng vội vàng muốn dung nhập vào vòng luẩn quẩn kia, ở trong mắt anh lộ ra không sót tý nào.

Không nói gì, trong lòng anh tuy rằng nhíu mày, nhưng vẫn không muốn làm ra chuyện trái với tập tính của người tiền thân.

Thở dài một hơi, đi theo Trần Húc Đông, cũng vác một thùng đồ uống tổng cộng năm mươi chai đến một chiếc xe việt dã màu đen cách đó không xa.

Xe dừng ở cửa công viên.

Lâm Tang không trở về cùng nhau rèn luyện, mà cùng mấy người kia lên xe, trước khi đi vẫy vẫy tay với anh và Trần Húc Đông, xem như tạm biệt.

Người con trai đội mũ lưỡi trai kia cũng giống như lãnh đạo, khoát tay về phía bọn họ.

Mà mấy người còn lại, căn bản từ đầu tới cuối chưa từng nhìn qua bọn họ.

Người đội mũ lưỡi trai này xem như tính tình tốt nhất trong mấy người đó.

Xe nghênh ngang rời đi, mang theo một vệt bụi nhỏ.

Trần Húc Đông đứng ở cửa công viên thở dài một hơi.

“Lâm tiểu thư xem ra là đã tìm được mục tiêu nhỏ”, anh thì thào.

“Cậu thì sao?”, Lý Trình Di hỏi.

“Tôi…… con nối nghiệp cha thôi”, Trần Húc Đông nói, “thời buổi này ấy à, hoàn cảnh việc làm bên ngoài kém như vậy, có thể làm sao bây giờ? Nhưng cậu, nên mở miệng nhờ chị cậu đi”.

“Cậu không hiểu đâu”, Lý Trình Di lắc đầu.

“Không hiểu cái rắm. Hiện tại hoàn cảnh khó khăn như vậy, cúi đầu trước người trong nhà vẫn tốt hơn cúi đầu trước người ngoài”, Trần Húc Đông mắng một câu.

Lý Trình Di không nói nữa, chỉ trầm mặc.

Chạy bộ xong.

Trong nửa giờ, anh cùng Trần Húc Đông huyên thuyên rất nhiều.

Đối với ký ức người tiền thân của mình, biết được càng chi tiết càng tốt

Về đến nhà, ba mẹ và chị gái đều không có ở nhà.

Lý Trình Di nghĩ đến những gì mà Lý Trình Cửu nói hôm qua, muốn dẫn khách quý về nhà.

Chần chờ một chút, anh vẫn đứng dậy thay quần áo, nhìn đồng hồ báo thức trên điện thoại, chuẩn bị ra ngoài.

Lúc này phải đến trường một chuyến, trên đồng hồ báo thức viết ghi chú: thầy Trần Sam.

Lý Trình Di nhìn cái tên, trong đầu nhanh chóng trào ra ký ức về một giáo sư tốt mà người tiền thân gặp được khi học đại học.

Anh từng được thầy coi là sinh viên ưu tú, chỉ tiếc… Sau đó thầy hướng dẫn đề cử anh đến trường đại học tốt hơn tham gia giao lưu bồi dưỡng để tăng cường kiến thức, trong đợt tập huấn này, anh thực sự cảm nhận được kiến thức cực hạn của mình.

Khả năng lý giải, tốc độ suy nghĩ, tốc độ phản ứng, đều theo không kịp tiết tấu của lớp học, thậm chí anh cũng chỉ đáng

được xếp vào nhóm cuối trong phần lớn học viên tham dự khóa học.

Chương 7

Người dịch PrimeK Tohabong

Hơn nữa khi đó càng ngày càng bất hòa với bà chị Lý Trình Cửu, hai chuyện này gộp lại khiến anh cảm thấy tương lai chuyên ngành mình học đen tối, không thấy một chút hy vọng.

Từ đó về sau, Lý Trình Di liền chịu đủ đả kích, không gượng dậy nổi. Cuối cùng chỉ là một sinh viên tốt nghiệp khoa chính quy bình thường, tốt nghiệp đại học xong cũng không học lên thạc sỹ nữa.

Nhìn ghi nhớ trên điện thoại di động Lý Trình Di lấy lại bình tĩnh, từ hôm qua đến hiện tại, anh cuối cùng có chút thời gian dùng để tìm hiểu thế giới này.

Mà trong cái thời đại tin tức này, phương thức hiểu biết tốt nhất, chính nghịch điện thoại.

Tắt bản ghi nhớ, anh thuần thục mở ra điện thoại trình duyệt di động, sau đó search trên ứng dụng bản đồ thế giới.

Lạch cạch, màn hình điện thoại di động lập tức xuất hiện một loạt các thông tin.

Bản đồ vệ tinh toàn cầu HD download.

Bản đồ thế giới siêu lớn HD.

Bản đồ toàn cầu độ nét cao thu phí.

Một loạt quảng cáo bát nháo xen lẫn hình ảnh mỹ nữ, hỗn hợp ở bên trong.

Nền đen trắng chi chít chữ, bỗng chốc làm cho anh có chút không biết nên chọn cái nào.

Tùy tiện chọn một cái vậy. Lý Trình Di bấm đại chọn một cái giản dị bình thường nhất, không có bất kỳ liên kết trang trí hoa văn nào.

Màn hình điện thoại lập tức trắng xóa.

Chính giữa chậm rãi hiện lên ba chữ Văn Tâm Tháp.

Góc dưới bên phải là hệ thống định vị vệ tinh Nghi Quốc Linh Long được sử dụng.

Nghi Quốc? Trong lòng Lý Trình Di chợt khựng lại.

Rất nhanh, màu trắng trên màn hình điện thoại nhạt đi, thay vào đó, là một tinh cầu màu lam nhạt cực lớn.

Trên tinh cầu có mảng lục địa, khu vực hải dương, nhưng điều khiến Lý Trình Di kinh ngạc nhất chính là dòng chữ to lớn đánh dấu chính giữa tinh cầu.

Địa Nguyệt.

Không phải trái đất!

Là Địa Nguyệt.

Lúc này ký ức liên quan của anh nhanh chóng hiện ra.

Ngay sau đó, hình như là tốc độ mạng được refesh, bên cạnh tinh cầu khổng lồ tên là Địa Nguyệt này, lại chậm rãi hiện ra một tinh cầu nhỏ hơn rất nhiều, một tinh cầu nhỏ màu xám trắng — Bạch Tinh.

Hai tinh cầu cực kỳ quỷ dị kề vào nhau, khoảng cách ở giữa tựa như Địa Cầu và Mặt Trăng của người tiền thân.

Nhưng thể tích của Bạch Tinh rõ ràng lớn hơn mặt trăng một vòng.

“Ong”.

Lúc này phía trên điện thoại di động tự động hiện ra cửa sổ tin tức quan trọng.

‘Bộ trưởng An ninh Bạch Tinh Theresa Osterley đã đáp máy bay đặc biệt, chính thức đến thủ đô Oga của Hiltistan, bắt đầu lên kế hoạch cho hội nghị an ninh toàn cầu kéo dài mười lăm ngày’.

‘Đối với sự xuất hiện của một khu vực nhỏ của các tòa nhà bị xuống cấp và sụp đổ trong khu vực đô thị ban đầu, Bộ Xây dựng Nhà ở Yiguo đã ban hành một thông báo quan trọng rằng, họ sẽ tiến hành sửa chữa kỹ thuật và thay thế các ngôi

nhà có cấp độ khảo sát đạt đến mức nguy hiểm cấp 5, đảm bảo cho tất cả cuộc sống của người dân ở thành phố trở lại bình thường'.

'Khu đô thị Toại Dương bắt đầu một vòng quy hoạch cải tạo sử dụng nước mới, lãnh đạo thành phố đích thân đến hiện trường, thân thiết thăm hỏi các hộ gia đình khó khăn, cung cấp quỹ cứu trợ tương ứng cho một số hộ đặc biệt khó khăn'.

'Được biết, sau khi quy hoạch cải tạo lần này, những hộ gia đình nhận trợ cấp sẽ có hơn một ngàn ba trăm hộ, có vai trò thúc đẩy quan trọng đối với việc cải thiện triệt để diện mạo thành phố Toại Dương……'.

…….

Tin tức liên tiếp, hình như đều liên kết với bản đồ thế giới mà Lý Trình Di mở ra.

Mà theo những tin tức loạn cào cào này tuôn ra, một biển tin tức về chỉnh thể thế giới này, nhao nhao từ trong đầu điên cuồng tuôn ra.

Ưm…… anh buông di động, nhẹ nhàng che trán, bên trong trán đang có từng cơn đau không ngừng truyền ra.

Lượng lớn tư liệu tin tức từ trong trí nhớ, tựa như thủy triều điên cuồng tuôn ra, dung hợp vào đầu anh.

Theo tin tức tràn vào, anh cũng có nhận thức toàn diện đối với thế giới này.

Đây là một cuộc tranh bá hai cực, đang ở bên bờ vực hòa bình và chiến tranh.

Nghi Quốc cùng Bạch Tinh, đây chính là hai cực trong tranh bá, hai Đại quốc.

Địa Nguyệt bị Nghi Quốc, một đế quốc khổng lồ ảnh hưởng, tại toàn bộ Địa Nguyệt, không có quốc gia nào có thể chống lại Nghi Quốc.

Mà nơi anh sống lúc này, chính là thành phố Toại Dương của Nghi Quốc.

Nghi Quốc là một quốc gia có chút tương tự với Hoa Quốc, tương tự ở về văn hóa, lý tưởng, cuộc sống, nhưng cũng có rất nhiều chi tiết khác nhau.

Mà Bạch Tinh, người tiền thân hiểu biết không nhiều lắm, dù sao đó cũng là đế quốc chân chính trên một tinh cầu khác.

Anh chỉ biết là, khoa học kỹ thuật của Bạch Tinh phát triển hơn so với Địa Nguyệt. Đây chính là ưu thế trong cuộc tranh bá song mã.

Mà người tiền thân của mình, chỉ là một thành viên bình thường trong mấy trăm vạn sinh viên Nghi Quốc.

Nếu như anh không tới, không có gì bất ngờ xảy ra. Trong trường hợp mà mãi không tìm được việc, người tiền thân sẽ hạ mình, làm công việc có thu nhập cùng địa vị xã hội thấp hơn.

Sau đó chậm rãi nâng cao bản thân, tìm kiếm cơ hội, nâng cao thu nhập; sau đó kết hôn sinh con đẻ cái, nuôi dạy con cái, quan tâm đến tương lai của con cái, tuần hoàn cứ thế lặp đi lặp lại.

Cho đến khi sống hết cuộc đời bình thường của mình.

Mà hiện tại, anh mặc dù có ký ức của người tiền thân, nhưng rất nhiều thứ đổi sang một hoàn cảnh thế giới khác căn bản không thích hợp. Đối với tương lai muốn thế nào, anh còn có thể trở về hay không, về sau có tính toán gì, Lý Trình Di trong lòng ít nhiều có chút mờ mịt.

Anh còn bị vây trong một loại cảm giác xa lạ, giống như mình bị nhồi nhét vào một hoàn cảnh hài hòa thác loạn.

Chương 8

Ngoại trừ những thứ này, trong ấn tượng của Lý Trình Di.

Thế giới này, luôn cảm giác rất nhiều chỗ có chút kỳ quái.

Anh không biết đó là chỗ nào nhưng chính là một loại cảm giác, cùng của so sánh, tạo ra cảm giác, rất quái lạ.

Ngồi chốc lát, tra xét các loại tư liệu, anh nhìn nhìn thời gian, cũng đến giờ để đến trường rồi.

Thời gian hẹn với thầy Trần Sam là nửa giờ sau, tính cả thời gian lên xe.

Leng keng.

Đột nhiên một tiếng tin nhắn vang lên.

Lý Trình Di đang định cất di động, nghe tiếng chuông nhanh chóng nhìn màn hình.

Tin nhắn sẽ tự động hiện lên trên màn hình sáng lên.

“Bạn tôi có một vườn hoa nhỏ bị côn trùng gây hại, không phải cậu học chuyên ngành này sao?”, đến địa chỉ này xem giúp đi. Lâm Tang.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, nhanh chóng trả lời.

“Loại côn trùng gì, chụp một tấm ảnh thử xem”.

“Cậu đến thì biết, coi như là giúp tôi. Chính là mấy người buổi sáng cậu gặp qua, quan hệ với bọn họ cũng có lợi với cậu, cứ tin tôi đi!”. Lâm Tang.

“Chi phí tính thế nào?”, Lý Trình Di lại hỏi.

“Bạn bè giúp nhau còn tính toán gì chứ? Có cần keo kiệt như vậy không? Mau tới đi, trước hai giờ chiều nhất định phải tới, nếu không đừng trách tôi trở mặt với cậu”. Lâm Tang làm ra vẻ giận dỗi, nhắn lại.

Trước kia mỗi khi ba người có tranh chấp gì, cô tức giận, hai người còn lại đều mềm nhũn, bắt đầu nghĩ biện pháp dỗ dành cô.

Cho nên mỗi lần cô dùng chiêu này đều rất hiệu quả.

Lý Trình Di liếc nhìn địa chỉ cô gửi tới, ước chừng ba mươi hai km, khoảng cách này ngồi giao thông công cộng khẳng định không còn kịp rồi, chỉ có thể đón xe. Chi phí thuê xe, cộng thêm thuốc cần dùng và thẻ kiểm tra côn trùng, cũng mất mấy trăm.

Cái này là thuốc côn trùng hại dễ trị, nếu là phiền toái, có khi tiền thuốc tốn cả nghìn.

Mặc dù anh rất muốn dựa theo tập tính sinh hoạt của người tiền thân, chậm rãi tập thành thói quen của mình.

Nhưng việc này ít nhiều có chút thái quá. anh cùng những người đó không hề quen biết, nói cách khác chính mình đi qua hỗ trợ, kỳ thật cho Lâm Tang hưởng ‘của người phúc ta’.

Trước không nói có đáng giá hay không, chính là anh hiện tại trí nhớ còn mơ hồ, cũng không có khả năng này.

Cho nên Lý Trình Di nhất quyết không để ý tới Lâm Tang, sau đó tắt máy.

Không nói anh không phải người tiền thân, cho dù anh là người tiền thân, không có kính lọc tình yêu, yêu cầu của Lâm Tang đối với anh mà nói chính là lãng phí thời gian, lãng phí tinh lực.

Không hề để ý tới điện thoại di động rung nữa, anh nhanh chóng ra cửa, ở cửa khu chung cư ngồi lên xe buýt, đi về phía ngoại ô trường học.

Đại học Toại Dương, một trường đại học tổng hợp địa phương nằm ở phía Nam ngoại ô thành phố.

Diện tích của trường có lẽ tương đương với một trấn nhỏ, mấy chục tòa nhà kiến trúc phân bố một cách có trật tự.

Lúc Lý Trình Di đến, đã là hơn hai mươi phút sau.

Tại tầng ba của một tòa ký túc xá của trường, anh theo bảng tên tìm được cái văn phòng thứ năm.

Cửa phòng làm việc mở rộng, cách cửa không xa có hai người thanh niên đang đứng nói chuyện, hai người đều đeo kính, một cao một thấp, đều mặc áo sơ mi quần dài, hào hoa phong nhã.

Lý Trình Di nhận ra, bọn họ là nghiên cứu sinh của thầy Trần Sam. Coi như là đàn anh của anh.

“Vinh Khánh cùng Từ Nam bay tới tham gia cuộc tọa đàm của trường, tôi bên này cũng rất vui, nhưng là suất dự cũng không nhiều, tôi cũng đã được nhiều vé hơn các giáo sư khác rồi…”

Trong phòng làm việc, bên cạnh giá sách bằng gỗ vàng, một ông già đầu hói đeo kính gọng bạc, đi giày da, thắt cà vạt đỏ

sậm, bên trong áo sơ mi trắng, đang nói chuyện với một phụ nữ trung niên trước mặt.

Ông là Trần Sam - giáo sư chuyên ngành chăm sóc thực vật, thầy hướng dẫn của Lý Trình Di.

Nhìn thấy Lý Trình Di vào cửa, người đàn ông hói đầu vẫy tay với anh, ý bảo chờ một lát, sau đó lại tiếp tục nói chuyện với người phụ nữ trung niên kia.

Hai người hình như đang tranh cãi vì suất dự gì đó.

Lý Trình Di trong lúc nhàm chán, cũng không biết thầy giáo muốn anh tới đây làm gì. Mối quan hệ giữa anh và thầy Trần Sam, còn là bởi vì lúc còn đi học anh học môn chăm sóc thực vật cực kỳ ưu tú, từ đó được thầy Trần Sam rất thích, cũng đề cử tham gia một khóa bồi dưỡng cao cấp liên quan đến chăm sóc thực vật.

Thầy Trần Sam cũng từ đó trở thành người hướng dẫn cho Lý Trình Di.

Cho dù là thầy Trần Sam hay là người tiền thân của Lý Trình Di, đều cho rằng mình sẽ theo đó học tiếp lên thạc sỹ.

Đáng tiếc không nghĩ tới, sau đó thiên phú cùng biểu hiện của Lý Trình Di, không đủ để tiếp tục đi tiếp.

Sau đó, Lý Trình Di bỏ cuộc. Sau một hồi ầm ĩ với chị gái, anh từ bỏ chương trình học chuyên ngành này, lựa chọn trực tiếp tốt nghiệp tìm việc làm.

Đợi đến khi Trần Sam nói chuyện xong với người phụ nữ trung niên, người phụ nữ không khách khí hừ lạnh vài tiếng, cầm tờ đơn xoay người rời đi.

Thầy Trần Sam mệt mỏi tháo kính xuống, dụi dụi mắt, nhìn về phía Lý Trình Di đang ngồi trên sô pha.

Đối với cậu học trò Lý Trình Di này, ông kỳ thật vốn tương đối thưởng thức.

Nhưng bây giờ……

Chương 9

Ông có tổng cộng bốn sinh viên, ba người còn lại đều là học trò học lớp thạc sỹ của ông, hôm nay một người là quản lý cấp cao của xí nghiệp lớn, một người tự mình mở công ty hậu cần chuyên nghiệp, đang ở thời kỳ phất lên.

Còn có một người ở lại trường dạy học, hiện giờ đã có mấy đề tài khoa học, rất có tiền đồ.

Mà duy chỉ có Lý Trình Di, cậu học trò mà ông cho rằng rất có năng lực này, bây giờ lại…

"Tiểu Di, thầy đã xem qua, hồ sơ của em vẫn chưa được chuyển đi, chắc vẫn chưa tìm được việc làm phải không?".

"Vâng, vẫn chưa ạ, có điều em đang tìm, thầy yên tâm, em đã có cách rồi", Lý Trình Di đứng dậy đến gần, từ trong mắt người đàn ông trước mắt, anh mơ hồ nhìn ra một tia tiếc nuối và bất đắc dĩ.

Sau lưng phía ngoài cửa mơ hồ truyền đến tiếng nói chuyện phiếm của hai đàn anh, hình như đàn chị cuối cùng kia cũng sắp lái xe tới.

"Đừng ngại. Tính tình của em tôi còn không rõ sao", Trần Sam thấp giọng nói. Thầy trò một hồi, tuy rằng Lý Trình Di bây giờ chán chường, nhưng ông vẫn quyết định giúp đỡ một phen, vừa vặn cũng có một cơ hội.

Trong lúc nói chuyện, ông kéo ngăn kéo tầng hai của bàn ra, từ bên trong lấy ra một văn kiện có khóa, mở khóa kim loại, rút ra một phong thư màu nâu gói kỹ.

"Em có thể đến công ty này thử xem, đây là thư giới thiệu tôi viết, tổng giám đốc của họ là bạn tốt trước kia của tôi, bố trí cho em một chức vị chắc là không có vấn đề gì", Trần Sam đưa phong bì cho Lý Trình Di.

"Thày… ", Lý Trình Di có chút sửng sốt, không biết nên nói gì.

"Tình hình gia đình em, tôi ít nhiều cũng biết, chị em muốn dùng tiền, thu nhập của ba mẹ em thấp, hiện tại trong nhà máy bắt đầu giảm lương, nhưng em phải tin tưởng, khó khăn là tạm thời. Nếu không có biện pháp, hãy gọi điện thoại cho tôi".

“Em… “, Lý Trình Di bỗng nhiên có chút xúc động. Người tiền thân tuy rằng chả có gì, nhưng trong cuộc đời con người, có thể gặp được một người thật lòng thật dạ đối tốt với mình như vậy, thật sự rất khó có được.

“Nhớ kỹ, đừng lãng phí thiên phú của em…” Trần Sam thở dài, vỗ vỗ vai Lý Trình Di, nhét thư vào tay cậu.

So sánh với tiền đồ của các học sinh khác, hoàn cảnh của Lý Trình Di trước mắt có vẻ gian nan.

“Em cảm ơn thầy”, Lý Trình Di nghiêm túc lui ra sau, cúi đầu cúi chào.

“Em sẽ ghi nhớ công ơn của thày.”

“Đi đi, đi đi” Trần Sam khoát tay, vẻ mặt có chút bâng khuâng.

Ông cúi đầu từ góc bàn cầm lấy một bao thuốc lá, lấy ra một điếu, muốn tìm bật lửa, nhưng tay sờ soạng một hồi, cuối cùng vẫn buông xuống.

Một lần nữa buông điếu thuốc xuống, ông không nói gì nữa, lại khoát tay với Lý Trình Di, liền quay lưng lại, nhìn về phía cành hoa màu hồng nhạt ngoài cửa sổ.

Lý Trình Di cúi người lần nữa, xoay người cầm thư rời đi.

Đi ra khỏi văn phòng, anh rẽ xuống cầu thang và suýt đụng phải một cô gái tóc đỏ mặc áo khoác da ngắn màu vàng, quần bó sát màu xám.

“Ai a, anh là…” cô gái dừng một chút, hình như nhận ra Lý Trình Di.

“À,Trần Bì, đã lâu không gặp” Lý Trình Di nhận ra thân phận của đối phương, cô gái trước mắt chính là Trần Bì, con gái ruột của giáo sư Trần Sam, trước đây luôn du học ở nước ngoài, gần đây mới trở về.

Khi đó, người tiền thân và Trần Bì coi như quen biết nhau, thường xuyên nói đùa, chờ sau này anh mở công ty làm lớn sẽ để Trần Bì đi làm thư ký cho anh.

Hiện tại xem ra……

“Trần Bì, nhanh lên, bên này” Trần Bì đang định trả lời, bỗng nhiên bên kia văn phòng có người gọi cô.

“Lát nữa, buổi tối gặp lại nhau tại buổi họp trường anh nhé”, cô cười cười, bước nhanh đi.

Lý Trình Di chưa kịp đáp lời, đã nhìn thấy cô rảo bước gấp gáp.

Buổi họp trường đều là người có chút thành tích, một người tốt nghiệp ngay cả công việc cũng không có như mình……

Anh quay đầu lại liếc mắt, nhìn ba người đi cùng một chỗ, nghiễm nhiên là hai đàn anh trông dáng vẻ thành công kia, đang cố gắng thân mật với Trần Bì.

Vòng luẩn quẩn như vậy, người tiền thân vốn nên là một thành viên trong đó, nhưng……

Không nói câu nào, anh xoay người, đi xuống tầng.

Dưới tầng đỗ hai chiếc xe hơi, một đen một trắng đỗ sát nhau.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, vẫn lựa chọn xuyên qua khe hở giữa hai xe.

Anh bước nhanh cúi đầu đi về phía trước, khi sắp xuyên qua khe hở, anh đột nhiên dừng lại, dừng ở trước gương phản chiếu của hai chiếc xe.

Thứ gì thế?

Hai mắt anh nhìn chằm chằm vào gương phản quang phía trước.

Trong gương, trên mu bàn tay phải của anh, hình như có một đạo hoa văn màu đen, tựa như rễ cây dây leo.

Hoa văn kia từ mu bàn tay kéo dài đến cổ tay, giống như là vật gì đó ký sinh trên mu bàn tay, còn mọc ra rễ.

Lý Trình Di giơ tay phải lên, cúi đầu gí sát mắt nhìn, mu bàn tay trắng nõn, không có gì cả.

Không có hoa văn, thậm chí ngay cả vết sẹo cũng không có.

Anh lại dời tầm mắt vào trong kính chiếu hậu.

Trong gương phản quang của xe, rõ ràng chiếu rọi ra trên tay phải của anh, một mảng to bằng quả trứng gà có hoa văn màu đen.

Nhưng trên thực tế, anh phất phất tay, trên mu bàn tay không có cái gì cả.

Trong lòng Lý Trình Di có chút mơ hồ, vừa rồi còn đắm chìm trong suy nghĩ về công việc sau này, trong dự định tương lai.

Giờ này khắc này, trước mắt một màn này, khiến anh hồi tưởng lại buổi tối kỳ quái hôm qua.

Hồi tưởng lại giấc mơ chân thật giống như hiện thực kia.

Và bây giờ lại xuất hiện tình huống này……

Cái này, là thứ gì?

Anh cẩn thận vuốt vuốt hoa văn màu đen trên kính phản quang của xe, nhưng không sờ được cái gì chỉ có thể nhìn, hình dạng của hoa văn kia giống như rừng hoa mà anh nhìn thấy vào thời khắc cuối cùng trước khi anh xuyên không.

Rừng hoa thần bí, kỳ dị và đen kịt.

Chương 10

Hoa văn này……

Là cái quái gì vậy?

Loảng xoảng.

Đột nhiên một tiếng trầm đục từ phía sau truyền đến.

Hình như là có người đá trúng cái bình kim loại gì đó, phát ra tiếng động lớn.

Cả người Lý Trình Di khẽ run, nhanh chóng dời tay khỏi góc mà kính phản quang có thể chiếu tới.

Theo bản năng, anh không muốn cho bất kỳ kẻ nào phát hiện hoa văn trên tay mình.

Có lẽ đối với người khác đó là kỳ ngộ nhưng anh lại lo lắng nó mang đến nguy hiểm; phải đảm an toàn cho mình, có được lợi ích, mới là tác phong trước sau như một của anh.

Anh hắng giọng, giả bộ như không có việc gì, nhấc chân, đi về phía trước, lách qua hai chiếc xe.

Bên trái là chiếc xe màu đen, bên phải là chiếc màu trắng, đều là xe việt dã, biển số xe là hình chữ Z và hình chữ thập không nhận ra.

Phía sau cốp xe màu trắng còn treo một cái lốp xe lớn, trên lốp xe in một hàng chữ vòng tròn: ô tô Vân Trình.

Dừng một chút, Lý Trình Di xuyên qua xe, lần nữa liếc mắt nhìn mu bàn tay mình, xác định nơi đó trơn bóng, không có bất kỳ hoa văn nào, trong lòng anh mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục đi về phía trước, đi về phía cổng trường.

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Tiếng bước chân giẫm trên mặt đất, phát ra tiếng gõ rõ ràng.

Đó là tiếng gót giày da cứng của anh, va chạm với gạch lát trên mặt đất.

Chỉ là……

“m thanh này có phải hơi lớn không?”.

Trong lòng Lý Trình Di hơi nhíu lại, bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng.

Đây chính là ban ngày ban mặt, trong trường học vốn là nhiều người, học sinh tới lui, làm sao có thể yên tĩnh như vậy? Ngay cả tiếng bước chân giày da của anh cũng có thể vang vọng rõ ràng.

Anh ngẩng đầu nhìn quanh trái phải.

Bốn phía trống rỗng, trên mặt đất xám trắng, cách đó không xa là một đài phun nước khô cạn.

Đi qua hồ nước, có mấy tòa nhà mười tầng nhìn có chút cổ xưa, bình yên đứng sừng sững ở trong sương mù.

Sương mù? Sương mù lúc nào vậy? Trong lòng Lý Trình Di càng cảm thấy không đúng.

Anh nhớ rõ ràng, lúc mình mới vào trong trường, còn có rất nhiều học sinh lui tới, mà sao bây giờ lại ….?

Đứng tại chỗ, anh quét mắt từ phải sang trái, nhìn tới nhìn lui.

Nhưng làm cho anh trong lòng càng phát ra sợ hãi chính là, vừa rồi sân trường còn vô cùng náo nhiệt, lúc này lại không có một bóng người.

Anh nhanh chóng quay đầu lại, nhìn về phía chỗ văn phòng thầy giáo mà mình vừa rời đi.

Trong tòa nhà có mấy căn phòng sáng đèn, vầng sáng màu vàng yên tĩnh mà thần bí trong sương mù.

Không tiếng người, không tiếng bước chân.

Ực ực

Cổ họng Lý Trình Di bất giác khô khốc, nuốt một ngụm nước bọt.

Người đâu cả rồi? Tinh thần anh bắt đầu căng thẳng.

Lạch cạch, lạch cạch.

Anh nhấc chân, lơ lửng trên không.

Sau đó anh xoay phắt người lại, giày da ma sát mặt đất phát ra tiếng vang nhọn, anh đi về phía trước từng bước một, đi về phía văn phòng mà mình vừa đi ra.

Lại một lần nữa tiến vào khe hở của hai chiếc xe, tầm nhìn xung quanh anh đều bị ngăn trở.

Xe việt dã rất cao, vừa vặn có thể hoàn toàn che khuất tầm nhìn xung quanh của anh, chỉ còn khe hở hẹp ngay phía trước và đỉnh đầu.

Bộp!

Lý Trình Di từ khe xe đi ra.

Bộp.

Đột nhiên một bàn tay to nắm lấy vai anh.

Cả người Lý Trình Di run lên, đồng tử màu đen nâu nhanh chóng khép lại thành hình mũi kim.

Tiểu Di? Sao còn ở đây?

Giọng nói của thầy Trần Sam như thể từ xa bay đến, mờ nhạt và rõ ràng.

“Em…” Lý Trình Di cảm giác mình giống như là chết đuối vớ được cọc, thính lực thoáng cái rõ ràng lên.

Anh nhìn kỹ lại.

Thầy Trần Sam đang đứng trước mặt, có chút lo lắng nhìn mình.

Cà vạt màu đỏ sậm trên cổ áo thầy, thật sự giống như một vệt máu, rõ ràng mà chói mắt.

Lúc này, những thanh âm xung quanh cũng nhanh chóng tràn vào trong tai Lý Trình Di.

Tiếng xe, tiếng nói chuyện của học sinh, tiếng bước chân, tiếng súng lệnh ở sân vận động xa xa, mọi tiếng động nặng nề như là cơn hồng thủy, tranh nhau chen vào lỗ tai anh, khiến màng nhĩ thậm chí có chút đau.

“Em …có chút thất thần. Xin lỗi thầy”. Lý Trình Di rốt cuộc lấy lại tinh thần, nghiêm túc cúi đầu trả lời.

Anh không biết vừa mới xảy ra chuyện gì, thậm chí hoài nghi mình có phải bị ảo giác hay không, nhưng cho dù như thế nào, trước khi suy nghĩ điều tra rõ ràng, không nên nói ra thì tốt hơn.

Thừa dịp cúi đầu, anh lại nhìn mu bàn tay mình một lần nữa.

Không có hoa văn màu đen.

“Vậy là tốt rồi, trạng thái tinh thần của em, hình như không tốt lắm, về nghỉ ngơi trước đi”, thầy Trần Sam cau mày nói.

“Dạ, em biết rồi, em về đây ạ”, Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Vừa rồi chính anh cũng bị dọa.

Chẳng lẽ trạng thái tinh thần của anh thật sự có vấn đề?

Chuyện tối hôm qua, hơn nữa tình huống vừa rồi, khiến anh lúc này trong lòng cũng cảm thấy lo lắng.

Chào thầy Trần Sam xong, anh bước nhanh hơn, lần nữa đi qua khe hở xe.

Lần này, không còn xuất hiện tình huống quái dị như vừa rồi nữa.

Đưa mắt nhìn lại, trong trường học cũng không có bất kỳ dị thường nào. Ánh mặt trời từ tầng mây chiếu ra, rủ xuống mặt đất, hình thành một mảnh chùm sáng tán xạ, tạo thành hiệu ứng Tyndall đẹp dị thường, rõ ràng chân thật.

Vừa rồi…… Không phải là không có sương mù sao? Bỗng nhiên, một nghi hoặc khó hiểu dâng lên trong lòng Lý Trình Di.

Sương mù mới có thể hình thành chùm sáng đẹp như vậy, nhưng anh lúc trước tiến vào trường, căn bản không thấy sương mù gì cả.

Mang theo nghi hoặc này, trong lòng Lý Trình Di đột nhiên dâng lên một loại ý niệm không muốn dừng lại nơi đây.

Anh bất giác bước nhanh hơn về phía cổng trường.

Chương 11

Thư giới thiệu của thầy giáo, còn ở trong túi áo của anh, nhưng giờ này khắc này, anh lại một chút ý định đi xin việc cũng không có.

Trong kính phản quang, hoa văn màu đen trên mu bàn tay kia, vẫn như nghẹn ở cổ họng, ở trong lòng anh thật lâu không có tiêu tán.

Trên người mình mọc ra thứ gì? Hay là chính mình sinh ra ảo giác?

Xuyên không, những cảnh hư hư thực thực ở bãi đỗ xe, còn cả hình ảnh chùm sáng tán xạ kỳ dị ở trường học.

Tất cả những thứ này, đều giống như là điềm báo — anh có lẽ thật sự sinh ra ảo giác?

Đi liền một mạch ra khỏi cổng trường đại học, Lý Trình Di quay đầu nhìn vào trong trường.

Không ít sinh viên mặc đồng phục, đang chuẩn bị kéo biểu ngữ chào đón những đàn anh đàn chị thành công.

Mấy chiếc xe truyền thông cũng chậm rãi lái vào cổng trường, lướt qua người anh, trên thân xe in chữ màu trắng của truyền thông bản địa.

Xa hơn nữa, tại các giảng đường chính, loa phát thanh cũng bắt đầu phát ra các bản nhạc du dương.

Lý Trình Di lấy lại bình tĩnh, cảm giác mình bình thường hơn rất nhiều, đứng tại chỗ nhìn mấy chiếc xe truyền thông kia một hồi, đợi đến khi chúng đều chậm rãi lái vào khúc cua mình không nhìn thấy, anh mới xoay người, đi về phía bến xe buýt.

Hai bên đường phố trồng một loạt cây cối xám đen không có lá cây, cành cây khô héo giống như là một bàn tay to, tóm lấy bầu trời.

Lý Trình Di vừa đi vừa cầm mu bàn tay lên, nhìn kỹ.

Da mu bàn tay sạch sẽ bóng loáng, không có một vết sẹo nào.

Anh đi qua hai thùng rác lớn màu xanh lá cây, dừng lại trước một tiệm bánh ngọt có ánh đèn vàng nhạt.

Đối diện tủ kính thủy tinh cạnh cửa hàng, đưa mu bàn tay hướng về phía tủ thủy tinh, lại nhìn kỹ một lần nữa.

Màu đen!

Trong lòng Lý Trình Di lại một lần nữa thắt lại.

Lần này anh nhìn rất rõ ràng.

Trên mu bàn tay của mình, quả thật có một mảng lớn hoa văn màu đen.

Dấu vết đó cho anh cảm giác…… Có chút quen thuộc.

Tựa như, trước khi anh xuyên không, cuối cùng nhìn thấy rừng hoa màu đen kia!

“Mời vào trong xem” Cô bán hàng tại tiệm bánh ngọt quấn tạp dề bưng chậu gỗ đi ra, thấy anh đứng ở cửa, liền thuận miệng mời.

“Dạ thôi… không cần” Lý Trình Di nhanh chóng buông tay, phòng ngừa bị người khác nhìn thấy.

Anh men theo gạch xám như hoa cúc trên mặt đất, cúi đầu bước nhanh, đi qua tiệm bánh ngọt.

Từng người qua đường đi qua bên cạnh anh, anh cũng không để ý.

Toàn bộ sự chú ý, đều tập trung vào hoa văn trên mu bàn tay mình.

Hoa văn kia, rốt cuộc là cái gì?

Những thứ trước kia, rốt cuộc có phải là ảo giác hay không?

Trong lòng anh mơ hồ có loại cảm giác, cái hoa văn màu đen kia, có lẽ chính là thủ phạm khiến anh đi tới thế giới này.

Về phần nó là cái gì, có lẽ phải dựa vào chính mình, chậm rãi khai quật.

Cúi đầu bước đi vội vã, bất tri bất giác, thời gian trôi cái vèo, đến khi anh sực tỉnh thì đã đi qua bến xe buýt mấy trăm mét.

Xung quanh là đường phố xa lạ, trên mặt đường tất cả đều là xe chở rau dưa trái cây qua lại.

Lý Trình Di dừng bước, nhìn ngó xung quanh.

Bên kia đường là một chợ nông sản.

Ở cửa chợ, dưới một gốc cây không có lá, một đám người trung niên ăn mặc đơn giản tụ cùng một chỗ, hình như đang đánh bài.

Lúc này, ánh sáng càng ngày càng sáng lên, nhiệt độ cũng nóng lên.

Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, không ngắm đám người qua lại trong chợ nông sản nữa mà tìm một quán cà phê.

Anh có chút đói bụng, hối hận vừa rồi không mua bánh sừng dê hay bánh mỳ ở tiệm bánh ngọt.

Có điều quán cà phê cũng không tệ, anh đi vào quán cà phê Diệp Tư Lực, bên trong đều có bán điểm tâm ngọt tự phục vụ, giá cả cũng không đắt.

Chỉ cần ba mươi đồng, là có thể làm cho một người đàn ông bụng phệ cả trăm kilogam lấp đầy bụng.

Cửa chính quán cà phê là màu trắng, một tấm biển hình tròn nền trắng chữ đen, lơ lửng ở giữa không trung bên phải cửa, phía dưới là một khối trụ kim loại lớn màu đen bạc.

Kỹ thuật treo từ mới nhất.

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên một chút ký ức thường thức.

Ngoại trừ bảng hiệu, toàn bộ cửa tiệm đều là kính thủy tinh trong suốt, bên cạnh cửa có một vòng hoa cỏ.

Phiến lá màu xanh lá cây, hoa trắng, từng đóa tương đối bắt mắt.

Lý Trình Di chờ một đôi tình nhân đẩy cửa ra, còn mình thì nhanh chóng tiến lên, đưa tay bắt lấy cánh cửa thủy tinh tự động bật trở lại, đi vào bên trong.

Chỉ là anh không chú ý tới chính là, khi bước chân anh đi qua vòng hoa trắng cạnh cửa, trên mu bàn tay phải mơ hồ có một vệt hoa văn màu đen chợt lóe rồi biến mất.

Kính chào quý khách, đặt món xin quét mã.

m thanh điện tử tự động ngọt ngào vang lên.

Trong quán cà phê, mặt đất một màu trắng, trần nhà màu đen, có hoa văn giống như dòng nước.

Tổng cộng hai tầng, cửa đại sảnh tầng một chính là quầy, bên quầy còn đặt một mô hình thỏ nhựa màu đen cao hơn đầu người.

Mắt thỏ chớp chớp, lỗ tai to gập xuống, hai tay chỉ vào một khối tròn màu đen trên ngực mình.

“Làm ơn quét mã ở đây”

m thanh điện tử ngọt ngào vang lên.

Lý Trình Di cũng không để ý đến nhân viên quầy hàng, lấy điện thoại di động ra quét mã tròn trên con thỏ, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống.

Đại sảnh tầng một phân bố rải rác bàn ghế màu trắng, chỉ có khoảng hơn chục khách hàng nhưng có đến bốn, năm chục cái bàn.

Những khách hàng này phần lớn là người trẻ tuổi, đa số đều gọi một ít điểm tâm ngọt giá rẻ.

Chương 12

Lý Trình Di đơn giản chọn phần ăn điểm tâm ngọt tự phục vụ, đặt món trả tiền, sau đó đứng dậy đi lấy đồ ăn.

"…… Không thể chịu nổi, thật sự, thật sự không chịu nổi!".

Khi đi tới quầy tự chọn món tráng miệng, anh đột nhiên nghe thấy một âm thanh nức nở.

"… Không sao đâu, chắc buổi tối cậu nghỉ ngơi không tốt lại thêm áp lực thi cử chỉ cần nghỉ ngơi cho tốt và lạc quan lên thì sẽ không sao đâu". một giọng nữ khác an ủi.

"Tớ nói không phải ảo giác, không phải mơ đâu!", giọng nữ lúc trước tiếp tục nói.

"Lúc đó mình tự rạch vào tay mình, cậu xem giờ vết rạch vẫn còn này, đó đều là sự thật", giọng nói của cô gái rất trẻ, đoán chừng chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, cảm xúc hiển nhiên đã gần như sụp đổ.

"Cậu đã đặt lịch khám bác sĩ tâm lý trên mạng chưa? Có thể tìm bác sỹ tốt nhất đăng ký tư vấn. Nói tình huống của cậu, nói không chừng họ kiến thức rộng rãi, bệnh gì cũng gặp qua có thể cậu chỉ là……

"Tớ đã nói không phải bệnh! Toàn bộ đều là thật! Thật đấy!", cô gái bắt đầu kích động.

"Tớ sắp chết rồi… Woo… lại vào đó nữa, chắc chắn tớ sẽ chết…" Cô gái khóc.

"Cậu chỉ tưởng tượng quá lên thôi cộng thêm quá mệt mỏi, không có việc gì, yên tâm, tớ sẽ đi cùng cậu", cô gái kia nghiêm túc dịu dàng an ủi.

Lý Trình Di cầm lấy một miếng bánh sữa chua dâu tây, bỏ vào khay trong tay mình, khóe mắt quét qua phương hướng âm

thanh truyền đến.

Ngay tại quầy tự phục vụ điểm tâm ngọt bên phải, bàn thứ hai, có hai cô gái trẻ tuổi đang ngồi.

Người đang khóc, là nữ sinh thanh tú mặc áo len nền trắng chấm đen, áo choàng tóc quăn màu đen, đeo kính trắng.

Ngón tay cô nắm chặt thìa cà phê trước mặt, khớp ngón tay trắng bệch, tư thế gần như muốn bóp gãy thìa sứ trắng, cả người đều phát run.

Đối diện với cô, một nữ sinh tóc ngắn mặc áo trùm đầu màu xanh đậm đang lo lắng nhỏ giọng an ủi đối phương.

Hai người hình như là chú ý tới ánh mắt của Lý Trình Di, tiếng nói chuyện nhanh chóng nhỏ xuống.

Lý Trình Di nhanh chóng cầm một cái bánh ngọt nhỏ làm thành hình chuối tiêu, quay người đi lấy ly sữa, không quay về vị trí trước đó của mình, mà đi tới một cái bàn khác gần hai nữ sinh ngồi xuống.

Anh cảm thấy rất hứng thú đối với đề tài của hai nữ sinh kia, những gì mà cô gái mặc áo len trắng kia trải qua khiến anh liên tưởng tới mình.

Chỉ là động tác của anh hình như khiến cho hai cô gái chú ý, hai người cũng liếc nhìn anh, tự giác hạ giọng, gần như không nghe thấy.

Lý Trình Di cúi đầu, vừa ăn bánh ngọt, vừa chần chừ trong lòng.

Anh đang tự hỏi, có nên chủ động tiến lên nói chuyện với các cô, hỏi thăm tình hình hay không.

Nhưng tất cả những gì anh nhìn thấy, rốt cuộc là tốt hay xấu, còn chưa biết, do dự một chút, anh vẫn ngồi yên không nhúc nhích.

Cũng không lâu lắm, hai cô gái ngồi bên cạnh đứng dậy, cầm lấy túi nhỏ bước nhanh rời đi.

Lý Trình Di cuối cùng cũng không mở cửa, chỉ ngồi tại chỗ.

Nhớ lại nội dung cô gái khóc lóc kể lể vừa rồi, anh trầm mặc hơi nhíu mày, bỗng nhiên, trong đầu anh hiện lên một ý nghĩ.

Mình đúng là ngu mà.

Thời đại tin tức, cứ ngây ngốc ngồi nguyên tại chỗ cái gì cũng không nhúc nhích, có vấn đề, vậy biện pháp tốt nhất, tất nhiên chính là…

Lấy điện thoại di động từ trong túi ra, Lý Trình Di thuần thục mở khóa, mở trình duyệt.

Sau đó search từ khóa: mơ lạc vào một nơi xa lạ.

Chỉ một tích tắc sau, trên màn hình nhất thời xuất hiện một loạt tin tức liên kết.

Thu phí giải mộng.

Thích Mộng đại toàn hội viên.

” Đại sư Bắc phái tâm lý học Tô Luân bí mật giải giấc mơ giúp bạn…”

Nằm mơ thấy ba muốn chém mình.

Mơ thấy rơi vào một cái bồn cầu xa lạ.

Kết quả tìm kiếm lung tung khiến Lý Trình Di có chút choáng váng. Liếc mắt một cái, tất cả đều không liên quan đến thứ anh muốn tìm.

Nhưng tin tức chính là như vậy, mò kim đáy bể, chỉ có thể sàng lọc từng chút một.

Anh kiên nhẫn lần lượt tìm kiếm, xem xét.

Ánh sáng ngoài cửa sổ dần dần tối đi, ánh mặt trời nhàn nhạt, người trong quán cà phê cũng nhiều hơn.

Cuối cùng Lý Trình Di uống hết sữa trong ly, đứng dậy cầm lấy điện thoại di động.

Xung quanh nhiều người, ảnh hưởng đến việc anh tra tư liệu, anh tính toán đổi chỗ khác.

Két két, khi đẩy cửa quán cà phê đi ra, lúc anh đi ngang qua bụi hoa nhỏ màu trắng cạnh cửa, trên mu bàn tay phải chợt lóe

lên một vệt màu đen, một hàng chữ viết rõ ràng hiện lên trên mu bàn tay.

Đó là dùng ngôn ngữ văn tự anh học được của người tiền thân mà viết.

Nội dung chữ viết tương đối ngắn gọn.

"Đang trong quá trình khởi động… Vui lòng giữ trong vòng mười giây trước khi thả ra".

Trừ Lý Trình Di ra, những người còn lại không có ai có thể nhìn thấy chữ viết màu đen này.

Mà tay trái anh cầm di động không ngừng tìm kiếm, không hề chú ý tới thay đổi trên tay mình.

Theo bước chân đi xa, khoảng cách giữa anh và bụi hoa nhỏ cũng xa dần, hàng chữ trên mu tay phải cũng nhanh chóng phai nhạt.

"Khởi động thất bại, xin giữ mười giây…" Chữ viết nhanh chóng biến mất, giống như chưa bao giờ xuất hiện.

Lúc này, lực chú ý của Lý Trình Di lại chậm rãi tập trung lại, anh mở từng đường link trên điện thoại di động, quả nhiên thật đúng là làm cho anh thấy được một ít thứ không tầm thường.

Nào là: 'Diễn đàn Góc chết', 'Câu lạc bộ Góc chết', 'Viện nghiên cứu Góc chết'. Từng trang web liên quan đều tiến vào tầm mắt của anh.

Anh tùy ý mở trang 'Câu lạc bộ Góc chết'.

Chương 13

Lập tức trên màn hình tự động hiện ra một trang web đen kịt.

"Nếu như bạn gặp phải Góc chết, đừng sợ. Vì sợ và không sợ, bạn cũng sẽ chết".

Một hàng chữ đỏ chậm rãi hiện ra.

"Góc chết không thể trốn thoát, nó giống như xiềng xích, sẽ vĩnh viễn quấn quanh cổ bạn, khiến bạn không thể thở được, từng bước đi vào tuyệt vọng"

Sau khi chữ đỏ hiển thị xong, từng dãy tin tức liên kết hiện ra.

Một đôi vợ chồng ở thành phố Vạn Tây mất tích bí ẩn trong nhà mình, sau khi mất tích trên bàn vẫn còn món mì nóng mới nấu xong.

“Giai Hâm và một ông già cùng thành phố nửa đêm đi đổ rác không về, camera không có bất kỳ phát hiện dị thường nào, nghi ngờ ông già chưa ra khỏi thang máy”.

“Một học sinh ở thành phố Dực Dương sau khi tan học về nhà đã mất tích một cách bí ẩn”.

Từng hàng tin tức, tất cả đều là vụ án mất tích thu thập được từ các nơi.

Phía dưới cùng, là một cái nút giao lưu.

Lý Trình Di nhấn một cái, màn hình lập tức chuyển sang một trang web khác.

Đây là giao diện giống như diễn đàn, phía trên từng hàng bài post, có mấy tiêu đề màu đỏ tươi được đưa lên top.

1. Quy tắc cộng đồng, phương pháp tích điểm.

2. Những điều thành viên mới cần phải biết.

3. Bảo vệ thông tin cá nhân, tránh bị lừa, gần đây có phần tử bất hợp pháp…

Lý Trình Di nhanh chóng click vào mục ‘Những điều thành viên mới cần phải biết’.

Bá một cái, nhất thời một loạt chữ bắn ra, ước chừng mấy trăm chữ.

“Không ai nhìn thấy Góc chết, có lẽ đó chỉ là truyền thuyết, nhưng số lượng người mất tích ngày càng tăng khiến chúng tôi tin rằng phải có một lực lượng nào đó đang tiếp cận và ra tay”.

‘Góc chết rất khó phát hiện, rất dễ bị người hiểu lầm thành giấc mơ; nhưng rất đáng tiếc, nằm mơ là sẽ tỉnh lại; mà khi đã tiến vào Góc chết; về sau, bạn phải chết không thể nghi ngờ, không có khả năng tái xuất hiện’

“Nếu như bạn gặp phải Góc chết, không cần liên lạc với chúng tôi, cố gắng hưởng thụ những điều tốt đẹp cuối cùng của cuộc sống. Góc chết bình thường sẽ chậm rãi tới gần, khi lần thứ ba dự báo, sẽ kéo bạn tiến vào, hãy mạnh dạn làm những gì bạn thích hay muốn làm đi”.

Lý Trình Di nhíu mày.

Tin tức trên diễn đàn này lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Anh nhanh chóng nhìn về phía phần lưu lời nhắn, nơi đó có tên nick name.

…… Người thông thái.

Anh nhanh chóng nhấn vào cái tên này và màn hình bật ra một box nhỏ.

Biệt danh là Người thông thái. Tên thật là Trương Tạ Oánh. Mất tích bí ẩn trong nhà vào tháng 6 năm 2022, đến nay vẫn chưa rõ tung tích, nếu có người phát hiện, xin liên lạc với số này.

Phía dưới là một bức ảnh đen trắng của một cô gái, cùng với một hàng số điện thoại.

Cô gái trong ảnh thay vì nói là phụ nữ thì nhìn giống đàn ông hơn, cực kỳ cường tráng khỏe mạnh. Hai mắt tinh anh, dũng mãnh, trên trán có một vết sẹo, cổ to, có cơ bắp, mặc áo T - shirt màu xanh lá cây, còn có logo quân đội, rất có thể là từng đi lính.

Lý Trình Di nhìn thời gian hiện tại, ngày 13 tháng 5 năm 24.

Đã mất tích gần hai năm rồi sao?

Trong lòng anh thở dài, nếu như nói trước đó anh còn có chút hoài nghi chính mình đang trải qua chỉ là một giấc mơ. Nhưng hiện tại, chứng kiến nhiều sự việc chân thật như vậy, anh hiểu được, điều mà chính mình đang trải qua không phải ảo giác.

Anh tiếp tục tìm kiếm trong diễn đàn, ngoại trừ nhận được một ít gợi ý, thì trên diễn đàn đa số mọi người đều khoác lác về giấc mơ của bản thân mình.

Không nhận được thêm thông tin hữu ích, Lý Trình Di cũng bất đắc dĩ đóng trang web.

Lúc này sắc trời dần dần tối xuống.

Anh đi tới một bến xe buýt, đứng yên chờ đợi.

Đứng đó, anh mơ hồ cảm giác có chút mệt mỏi, có lẽ là mới ăn đồ ngọt quá nhiều.

Lấy di động ra, anh tiếp tục lướt web, tìm hiểu về Góc chết.

Rắc rắc.

Đột nhiên, màn hình điện thoại di động dừng lại, sau đó thoáng cái biến thành một hình vẽ hoạt hình chó vàng nhỏ không ngừng vẫy đuôi ngồi.

Phía dưới còn có một hàng chữ.

'Xin lỗi, tín hiệu mạng của anh không tốt, xin kiểm tra rồi thử lại.'

Hả?

Lý Trình Di nhanh chóng liếc nhìn cột tín hiệu điện thoại di động ở góc trên bên phải, quả nhiên, tín hiệu vốn đầy ô, lúc này toàn bộ trống không, biến thành một xiên đỏ.

Anh lắc lắc điện thoại, suy đoán xem có phải xảy ra trục trặc hay không, bỗng nhiên lại cảm giác có chút không đúng, bên cạnh dường như quá yên tĩnh.

Ngẩng đầu lên.

Hai mắt anh sợ hãi mở to.

Xung quanh, quả nhiên không còn là bến xe buýt nữa!

Mà là ga-ra dưới tầng hầm lúc trước anh đã đi vào!

Bãi đỗ xe tối tăm.

Trong sân trống trải vuông vức, không có một chiếc xe nào, tựa như một cái hộp dài khép kín, kéo dài đến cuối tầm nhìn.

Ống đèn màu trắng chia thành hai bên từ chính giữa trần nhà.

Bên phải là đèn huỳnh quang kéo dọc thành đường thẳng dài, chiếu sáng đến cuối tầm nhìn.

Bên trái là đèn huỳnh quang kéo ngang, những bóng đèn dài khoảng một mét, cách năm mét lại có một bóng đèn, cũng kéo dài đến cuối tầm nhìn như thế.

‘…. ! ! ’

Lý Trình Di cứng đờ tại chỗ, cổ cứng ngắc chậm rãi nhìn hai bên.

Hai bên là tường vôi xám trắng, tủ cứu hỏa màu đỏ và cửa nhỏ màu xám trong phòng kỹ thuật đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Nhưng không có ai cả.

Không có một ai.

Lý Trình Di nhanh chóng liếc mắt về phía sau.

Phía sau mình là một mặt tường màu trắng tương đối kiên cố, vừa rồi ở bến xe buýt có biển quảng cáo giờ đã sớm biến mất không thấy.

Ánh sáng lờ mờ, màu đen vẽ trên mặt đất mơ hồ là vạch đỗ xe.

Không có gió, không có tiếng động, chỉ có mình anh.

Răng rắc.

Đúng lúc đó.

Chương 14

Bên phải một cánh cửa nhỏ của gian phòng kỹ thuật truyền ra tiếng vang rất nhỏ.

Hình như là tiếng khóa cửa bị xoay tròn, mở ra.

Lý Trình Di từ xa nhìn lại, anh chỉ đứng cách cánh cửa đó chừng hai mươi mét, có thể thấy rõ ràng tay nắm cửa đang chậm rãi chuyển động.

Rỉ sắt bên trên cũng theo chuyển động đó rớt xuống…

Lý Trình Di bất giác nuốt khan trong cổ họng.

Cho dù anh sống hai kiếp người, đối mặt nguy hiểm, anh vẫn chỉ là một người bình thường tay trói gà không chặt.

Và bây giờ……

Răng rắc.

Đột nhiên, cánh cửa nhỏ kia chậm rãi mở ra.

Cửa chậm rãi mở rộng, lộ ra một khe hở âm u không lớn.

Khe hở được ánh đèn chiếu sáng, bên trong trống rỗng.

Đó dường như chỉ là một phòng chứa đồ.

Lý Trình Di vẫn không dám thả lỏng, anh nhìn chằm chằm khe cửa, tuyệt đối không dám di chuyển tầm mắt.

Răng rắc.

Đột nhiên, phía sau anh truyền đến một tiếng động rất nhỏ!

‘ ！ ！ ？ ’ Lý Trình Di giật mình, anh không ngờ vách tường phía sau còn có thể phát ra âm thanh, vội vàng quay đầu nhìn về phía sau.

Phía sau vẫn không có gì, chỉ là một mảnh tường trắng.

Đột nhiên anh kịp phản ứng, quay đầu lại lần nữa, nhìn về phía cánh cửa nhỏ của gian phòng kỹ thuật kia.

Mặt!!

Anh nhìn thấy một khuôn mặt khổng lồ!

Chỗ khe cửa, một khuôn mặt khổng lồ cao như cánh cửa, đang xuyên qua khe hở, lẳng lặng nhìn chăm chú vào anh.

Mặt người toàn bộ trắng đen, tựa như được móc ra từ trong máy ghi hình kiểu cũ, không có bất kỳ màu sắc rực rỡ nào.

Mặt người thần sắc đờ đẫn, vài sợi tóc đen thưa thớt ở đỉnh trán.

Chỉ có mặt người, không có thân, đầu người tựa như bong bóng, nhẹ nhàng lách từ khe cửa chen ra.

Lý Trình Di ngơ ngác đứng tại chỗ, toàn thân tê dại, không thể động đậy.

Anh gắt gao nhìn chằm chằm mặt người, muốn động đậy, nhưng da thịt toàn thân dường như mất đi tri giác, căn bản không động đậy được.

Mồ hôi lạnh từ trán, thái dương, sau lưng tuôn ra.

Những đốm máu nhỏ xíu, những đốm đỏ, bắt đầu hiện lên từ làn da hai chân anh và dần dần lan tràn lên trên.

Mặt người cao gần hai mét chậm rãi bay tới gần, đang tới gần anh.

Tu tu!!!

Tiếng còi xe bén nhọn đâm vào màng nhĩ.

Lý Trình Di đột nhiên tỉnh táo lại, anh đang đứng ở bến xe buýt, ngay cả vị trí cũng không có bất kỳ thay đổi nào.

Một chiếc xe buýt màu trắng cũ kỹ, đang không ngừng bấm còi, thúc giục một người qua đường trước xe nhanh chóng tránh ra.

Người qua đường kia là một bác gái đeo túi vải bố, đang liều mạng băng qua đường cái, bước nhanh sang bên này.

Tiếng còi xe cảnh báo anh.

Ánh mắt Lý Trình Di hoảng hốt, trong tầm mắt dường như còn lưu lại cảnh tượng vừa rồi.

Khuôn mặt khổng lồ không ngừng tới gần.

Anh đến bây giờ toàn thân vẫn còn tê dại, da đầu dường như mất đi cảm giác, dường như như tóc rụng hết.

“Ha ha ha, lại là giấc mơ?”.

Anh nhìn xung quanh, biết rõ mình không có lại tiến vào tầng hầm ga-ra, mà là vẫn đứng ở bến xe buýt.

Trên tấm bảng kim loại bên cạnh, đánh dấu vị trí nơi này.

Đường An Đô - đường Đồng Phong.

Hơi nóng nhè nhẹ mang tới mùi hương của hoa cỏ.

Mùi thơm khiến Lý Trình Di tỉnh táo hơn một chút.

Leng keng, leng keng.

Điện thoại di động trên người anh rung lên.

Tiếng rung nhẹ giống như cọng rơm cứu mạng, trong nháy mắt kéo ý thức của Lý Trình Di trở về.

Anh nhanh chóng lấy điện thoại ra, mở màn hình.

Là tin nhắn của ba mẹ.

“Nhớ đừng về nhà sớm, chị con dặn rồi đó. Trên người còn có tiền không con? Ba chuyển cho một ít”.

“Ở trường học đợi thêm một lát nữa, cơm nước xong xuôi thì về, chuyện của chị con là chuyện lớn, không chừng sau này công việc của con còn phải trông cậy vào chị”. Là tin nhắn của mẹ.

Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh vẫn như trước, tất cả trọng tâm đều tập trung vào chị gái.

Lý Trình Di kỳ thật cũng có thể lý giải, dù sao gia đình bình thường như bọn họ, cơ hội duy nhất có thể xoay chuyển, chính là bồi dưỡng ra một tinh anh mạnh mẽ.

Mà hiện tại, bà chị Lý Trình Cửu cực kỳ phù hợp với kỳ vọng này.

“Con biết rồi ạ”. Anh hồi phục tâm tình, trả lời đơn giản.

Cất điện thoại di động, anh vẫn đứng tại chỗ, trống ngực vẫn không ngừng đập liên hồi, nhớ lại lại tất cả những gì vừa phát sinh.

Cũng nhớ lại lại câu nói lúc trước nhìn thấy trên diễn đàn kia.

“Nếu như bạn gặp phải Góc chết, không cần liên lạc với chúng tôi, cố gắng hưởng thụ nốt những gì tốt đẹp cuối cùng của cuộc sống; Góc chết bình thường sẽ chậm rãi tới gần, khi lần thứ ba dự báo, sẽ kéo bạn tiến vào, hãy mạnh dạn làm những gì bạn thích hay muốn làm đi”

“Lần thứ ba…”

Nếu như nói tối hôm qua là lần đầu tiên, như vậy vừa mới ở trường học, coi như là không tính, dù sao cũng không phải

cùng một chỗ, hơn nữa anh cũng không hoàn toàn đi vào.

Nhưng vừa rồi……

Lần vừa rồi, có tính là lần thứ ba không?

Hay là tính lần thứ hai?

Trong lòng Lý Trình Di rối loạn.

Anh không biết Góc chết là cái gì, cũng không biết mặt người kia là cái gì, nhưng anh chỉ muốn sống sót.

Tự nhiên đi tới thế giới này, tự nhiên trùng tên họ với một người khác.

Anh thật sự không muốn chết.

Không muốn chết vô nghĩa như vậy, đắm chìm trong sợ hãi.

Sợ hãi cầu sinh, làm cho khủng hoảng trong lòng Lý Trình Di càng ngày càng tăng.

Mình nên…… Làm gì bây giờ?

Chương 15

Người dịch PrimeK Tohabong

Vừa rồi…… Có lẽ không phải là điềm báo, đúng, nhất định không phải, dù sao cũng có thể là mình vừa rồi quá buồn ngủ, ngủ gật.

Trong lòng anh không ngừng tìm cho mình lý do.

May mà trên người không có vết máu.

Là vừa rồi! Là vừa rồi, khi đó!

Anh thoáng cái nhớ ra.

Chính mình vừa mới ở ga-ra ngầm thần bí kia, gặp phải cái mặt người khổng lồ, cảm giác hai chân bị đâm đau đau.

Và bây giờ……

Cơn đau này đã mang đến hiện thực…

“Đây là điềm báo với mình… Đó không phải là mơ sao???”.

Lồng ngực anh đập như trống giục, thở dốc rất nhanh, trong lòng dường như bị đè một tảng đá lớn, không cách nào thở được.

Làm sao bây giờ?

Phải làm gì đây!

Vô số ý nghĩ phức tạp trong đầu anh nhanh chóng hiện lên, nhưng nếu tất cả vừa rồi là thật.

Đối mặt với cái mặt người to lớn khủng bố loại này, rõ ràng không phải sinh vật bình thường.

Anh bó tay hết cách.

"Có lẽ mình nên báo cảnh sát?" Tìm kiếm sự giúp đỡ của quốc gia!?"

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý nghĩ này.

Ý niệm này mới vừa mới lóe lên, không hề biến mất, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Đối mặt với nguy hiểm hoàn toàn không thể hiểu được, có lẽ tìm kiếm sự giúp đỡ máy móc của quốc gia, mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng trong lúc giật mình, cô gái khóc lóc vừa mới gặp trong quán cà phê, cô gái áo len trắng, hiện lên trong đầu anh.

"Sao cô ấy không báo cảnh sát?".

Một nghi hoặc dâng lên trong lòng.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di rốt cuộc đứng không vững, anh nhanh chóng nhìn xung quanh một chút, rồi quay trở lại chỗ quán cà phê kia.

Chạy chầm chậm, một loại cảm giác cấp bách cùng nguy hiểm sâu sắc, không ngừng bức bách anh đi về phía trước, tăng tốc.

Anh sợ loại tình huống nguy hiểm vừa rồi lại phát sinh.

Nếu như lúc này có thể có người trao đổi với nhau một chút, có thể cho anh một ít lời khuyên, có lẽ……

Quay trở lại vị trí lúc trước, quán cà phê Diệp Tư Lực.

Trước cửa quán cà phê đã bày ra một chiếc xe đẩy di động nhỏ, bên trên đặt quảng cáo thương hiệu cà phê mới ra mắt, còn có một ly nhỏ ăn thử món điểm tâm ngọt mới.

Lý Trình Di đẩy cửa đi vào, dạo một vòng đại sảnh tầng một, người ở đây ngày càng nhiều.

Phần lớn là sinh viên đại học, nhưng không tìm được cô gái áo len trắng nhìn thấy lúc trước.

Sắc mặt tất cả mọi người đều bình thường, có người cười nói gì đó, có người nhỏ giọng đùa giỡn, còn có người cầm máy tính bảng vừa ăn vừa tự học.

Cuộc sống của họ dường như hoàn toàn tách biệt với Lý Trình Di, dường như thuộc về một thế giới khác.

Không tìm thấy người ở tầng một, anh lại vội vàng lên tầng hai.

Đáng tiếc, vẫn không nhìn thấy nữ sinh áo len trắng lúc trước.

Lý Trình Di có chút thất vọng xuống tầng, khi tiếng nói điện tử dịu dàng ‘Chào mừng quý khách quay trở lại’ vang lên, anh đẩy cửa bước ra ngoài.

Ngoài cửa.

Bên đường.

Một chiếc xe việt dã màu trắng lẳng lặng dừng ở ven đường.

Cửa kính xe đã sớm hạ xuống, lộ ra khuôn mặt người lái xe.

Đó là một người đàn ông trung niên rõ ràng đã lớn tuổi, lông mày rậm mắt kiếm, râu quai nón xám trắng gọn gàng, khuôn mặt gầy gò, tóc được chải chuốt chỉnh tề, vuốt ngược về phía sau.

Anh ta đặt một tay lên tay lái, ánh mắt kinh ngạc nhìn mọi người đi ngang qua cửa sổ xe, hình như đang ngẩn người.

Không biết tại sao, khi Lý Trình Di đi ra khỏi quán cà phê. Trong nháy mắt, ánh mắt người đàn ông trung niên nhanh chóng khẽ động, chuyển đến trên người anh.

Anh ta hình như đang quan sát cái gì, cũng hình như nhìn thấy cái gì.

Lý Trình Di hơi căng thẳng, anh cũng không biết tại sao mình lại căng thẳng như vậy, nhưng cả người vẫn tự dưng căng cứng một cách vô lý như thế.

Không tìm được hai cô gái lúc trước, trong lòng anh không ngừng hiện lên ý nghĩ.

Hiện tại khả năng có trợ giúp nhất, chính là tìm kiếm biện pháp liên quan trên mạng, cùng với tìm trợ giúp chính thức.

Những phức tạp trong lòng anh nhanh chóng bị đè lại, bắt đầu nghĩ ra những cách để sống sót.

"Nếu tôi là cậu, sẽ không đi lung tung bên ngoài như vậy nữa".

Bỗng nhiên một giọng nam trầm thấp từ phía trước bay tới.

"Nhân khi vẫn còn có thời gian, sao không đi chơi một chuyến?".

Vẫn cái giọng đó

Lý Trình Di ngẩng phắt đầu, theo phía tiếng nói nhìn lại, tầm mắt vừa vặn cùng nhìn về phía người đàn ông trung niên bên này.

"Ông…… Biết cái gì?!" anh há miệng, lại phát hiện giọng nói của mình không biết khi nào, trở nên có chút khàn khàn trầm thấp.

Bất giác, anh đi về phía trước tới gần chiếc xe việt dã màu trắng kia.

"Cậu sắp chết rồi", người đàn ông trung niên thản nhiên nói: "Dấu hiệu thứ ba sắp xuất hiện. Sau đó, cậu sẽ giống như những người khác, Bùm."

Hai tay anh ta chụm lại, miệng mô phỏng âm thanh.

'Biến mất hoàn toàn'.

"Có cách nào không?", Lý Trình Di hai mắt mở to, nhanh chóng hỏi ngược lại với một sự bình tĩnh mà anh cũng không

ngờ tới.

“Có người sống sót qua sao? Ông có thể giúp tôi không?”.

Áp lực trong lòng anh, dường như thoáng cái tìm được một cọng rơm cứu mạng.

Nếu có một người biết nội tình, trợ giúp mình, có lẽ mình có thể chạy trốn.

Ý nghĩ như vậy ở trong lòng anh nhanh chóng hiện lên.

“Tôi á?”, người đàn ông nở nụ cười, quay đầu đi, nhìn về phía cửa sổ xe. Tôi cũng chỉ là một kẻ thất bại. Một phế nhân, thì giúp được gì cho cậu?

“Chỗ đó”, Anh ta quay đầu lại, nhìn Lý Trình Di: “Không ai có thể giúp cậu, cậu chỉ có thể dựa vào chính mình”.

Chương 16

“Giống như những người bạn cũ của tôi, con trai tôi, tất cả họ đều như vậy”.

Anh ta nói xong, móc bao điếu thuốc từ bộ vest ra, rút lấy một điếu, nhẹ nhàng cúi đầu châm lửa, rít một hơi.

“Đi mau đi, đừng ở lại chỗ tôi, xui xẻo”, anh ta khoát tay với Lý Trình Di.

“Nếu ông đã chủ động tìm đến đây, chủ động nói chuyện với tôi, nhất định là có cách, đúng không?”.

Đối phương có thể nhìn ra điềm báo trên người anh, còn chủ động nói chuyện với anh, cũng không phải vô duyên vô cớ.

Nếu trách xui xẻo, vì sao khi mới nhìn thấy anh đã không xua đuổi ngay?

“Đúng là có chút khôn vặt”, Người đàn ông cười cười, đưa tay ra ngoài cửa sổ xe búng tàn thuốc.

“Dù sao sớm muộn gì cậu cũng sẽ chết, một lần lại một lần, không có điểm cuối, không thấy hy vọng”.

“Sau này là sau này, nhưng bây giờ, tôi không muốn chết!” Lý Trình Di nghiêm túc nhìn anh ta, trả lời từng chữ một.

“Vậy tại sao tôi phải giúp cậu?”,Người đàn ông lại hỏi.

“Nếu ông tìm đến, chủ động nói chuyện với tôi, có nghĩa là trên người tôi tất nhiên có thứ ông cần”, Lý Trình Di nói: “Cho nên…..”.

“Cho nên….”, Người trung niên ngắt lời anh, “Nếu như cậu có thể sống qua lần đầu tiên, sau đó chúng ta mới có thể hợp tác”.

“Được! Làm sao sống sót?”, Lý Trình Di nhanh chóng hỏi. “Ông có muốn nói cho tôi biết những gì ông đã trải qua không?”.

Người đàn ông lại lần nữa ngắt lời anh, “Không có ý nghĩa, Góc chết chỉ có người đặc biệt, dùng phương thức chỉ thuộc về cậu mới có thể tiến vào, mà một khi tiến vào, sau đó sẽ dần dần tự động tiếp cận, cho đến khi thôn phệ hoàn toàn người đó”.

“Như vậy, tôi phải làm thế nào mới có thể sống sót?”, Lý Trình Di tiếp tục hỏi.

“Sau lần thứ ba tiến vào, tìm được lối ra, rời khỏi nơi đó, là có thể sống sót”, Người đàn ông trả lời. “Nhưng… không có lối thoát nào thực sự tồn tại ở đó, và giống như khi cậu bước vào, cậu cần phải tìm ra những cách đặc biệt tương tự rồi tìm ra cánh cửa để rời đi”.

Anh ta đưa tay chỉ chỉ đầu mình.

“Cậu cần suy nghĩ, mà không phải vũ lực. Ở nơi đó, vũ lực súng ống, quân số bao nhiêu, đều vô dụng. Đúng rồi, khuyên cậu tốt nhất đừng báo cảnh sát, nếu không có thể…ngay cả tia hy vọng cuối cũng sẽ không có”.

“Tôi… “, Lý Trình Di còn muốn hỏi, nhưng cửa sổ xe đối phương đã hạ xuống.

Người đàn ông khoát tay về phía anh, khởi động xe, chậm rãi rời đi.

Anh ta hình như hoàn toàn không tin tưởng Lý Trình Di có thể sống sót, trên mặt mơ hồ có một tia thất vọng.

Có lẽ Lý Trình Di căn bản không phải là người anh ta muốn tìm.

……..

Nhìn xe dần dần đi xa, Lý Trình Di đứng yên tại chỗ, anh rất muốn đuổi theo, nhưng trong lời nói của đối phương toát ra ý tứ khiến lòng anh chùng xuống.

Bạn bè và con trai của người nọ, dường như đều chết ở Góc chết.

Thế giới này…… Nhìn như hòa bình, nhưng Góc chết nguy hiểm như vậy dường như không chỗ nào không có.

Và câu nói cuối cùng của người đàn ông đó là gì?

Tại sao báo cảnh sát lại mất đi tia hy vọng cuối cùng?

Trong lòng Lý Trình Di rối như tơ vò. Nhưng đều không có chút đầu mối nào.

Anh cầm điện thoại di động, không ngừng tìm kiếm tin tức liên quan đến Góc chết.

Sắc trời dần dần ảm đạm, đèn đường ven đường chậm rãi thắp lên ánh vàng.

Một số học sinh túm năm tụm ba bắt đầu đi dạo.

Hai bên đường phố, cửa hàng dần dần lên đèn, các loại ánh sáng chiếu rọi sáng ngời đến mức dị thường.

Lý Trình Di vẫn đứng tại chỗ, điên cuồng tìm kiếm tin tức liên quan đến Góc chết.

Nhưng không có gì cả.

Tất cả các thông tin dường như đã bị chặn và xóa, chỉ còn lại một số trường hợp mất tích đơn giản trên mạng.

Anh thất vọng buông điện thoại xuống, ngẩng đầu nhìn trời.

Trên bầu trời, vầng trăng tròn to bằng chậu rửa mặt đang lẳng lặng treo ở chính giữa, yên tĩnh không tiếng động.

“Phải có cách nào đó…”

Lý Trình Di quay đầu lại nhìn quán cà phê, không trở về nữa, mà cất điện thoại di động đi về phía bến xe buýt.

Khi đi tới gần dải đường ngăn cách giữa làn xe ô tô và làn đường dành cho người đi bộ, một hàng chữ màu đen viết rõ ràng, lại một lần nữa hiện lên từ mu bàn tay phải.

Lý Trình Di không chú ý, cũng không có cách nào nhìn thấy, trong lòng anh không ngừng nghĩ đến cái ga-ra ngầm quỷ dị kia, cái mặt người to lớn quái dị kia.

Áp lực mãnh liệt cùng khủng hoảng, tràn đầy khắp cơ thể anh, nếu như không phải mạnh mẽ khống chế cơ thể, anh có lẽ đã sợ hãi đến mức cả người phát run.

Đi dọc theo dải phân cách.

Trong đầu Lý Trình Di điên cuồng nghĩ đến các loại biện pháp có thể làm cho mình thoát khỏi Góc chết.

Anh đã chuẩn bị trở về, chuẩn bị các loại vũ khí, cồn, nước, ớt bột gì gì đó, chung quy so với không có gì thì vẫn tốt hơn.

Tất cả, tất cả có thể có trợ giúp, đều nên tận dụng.

Ăn uống cũng phải chuẩn bị, vạn nhất thoát khỏi mặt quái vật kia, nhưng vẫn bị vây ở Góc chết không ra được, còn cần bổ sung dinh dưỡng.

Còn có cuộn băng cassette trong máy nghe nhạc, lúc trước anh rất có thể chính là thông qua cuộn băng cassette, mới tiến vào Góc chết.

Cho nên sau khi trở về trước tiên phải cất kỹ cái cuộn băng kia.

Ngoài ra……

Đúng rồi! Đột nhiên trong đầu anh lóe sáng.

“Hoa văn trên mu bàn tay mình! Hoa văn kia nhìn qua rất thần bí, có lẽ có thể cho mình một ít trợ giúp chăng!”.

Trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng dâng lên một tia hy vọng.

Anh giơ tay lên, không nhìn thấy gì trên mu bàn tay, hoa văn này cần phải có gương mới nhìn thấy.

Anh nhanh chóng đi đến trước tủ kính trưng bày của một cửa hàng quần áo, nương theo phản quang của tủ kính, nhìn về phía mu bàn tay mình.

Chương 17

Lúc này nét chữ trên mu bàn tay đã biến mất, một lần nữa hiện ra hoa văn màu đen lúc trước.

Như vậy, thứ này nên dùng như thế nào? Có ích lợi gì?

Nhìn hoa văn màu đen trên mu bàn tay, Lý Trình Di nghĩ ra một biện pháp, anh mở camera điện thoại di động ra, lấy nét vào ngay mu bàn tay.

Quả nhiên, trên màn hình điện thoại, rõ ràng thấy được hoa văn màu đen trên mu bàn tay.

Đó là từng đóa hoa nhỏ màu đen tạo thành một mảnh hoa văn.

Chúng giống như đang lay động theo gió, tư thế chỉnh thể hơi nghiêng. Lại giống như là ngọn lửa màu đen đang thiêu đốt, nhảy nhót mà thâm trầm.

“Có lẽ có bí quyết gì đó?”, Lý Trình Di nhìn hoa văn màu đen, đưa tay vuốt ve, nhưng đầu ngón tay căn bản không có cảm giác thật, giống như hoa văn này không tồn tại.

“Không thể chờ đợi, thời gian càng ngày càng ít, đi chuẩn bị những thứ khác trước!”.

Hoàn toàn không biết hoa văn này có tác dụng gì, Lý Trình Di nhanh chóng xoay người, chạy chậm về phía bến xe buýt.

Anh thấy cần phải sẵn sàng cho mọi thứ cần thiết nhanh nhất có thể.

Cho dù người đàn ông trung niên kia nói, vũ khí gì đó đều vô dụng, nhưng kia có điều là người xa lạ, lời của ông ta cũng không thể tin hoàn toàn.

Không chậm trễ, anh ngồi lên xe, lúc này không xảy ra điều gì kỳ lạ nữa. Trước khi trời tối hẳn, anh về đến cửa khu chung cư

Hạnh Phúc.

Không về nhà, anh ngược lại dọc theo con đường bên ngoài khu chung cư, đi tới một chuỗi siêu thị ven đường, bắt đầu mua thức ăn để tích trữ.

Bánh bích quy nén, thịt khô, nước đóng chai, mua một túi lớn.

Mặt khác còn mua một con dao gọt hoa quả gấp, một con dao thái thịt nhọn, mấy cái bật lửa, khẩu trang……

Khi tính mạng bị uy hiếp, Lý Trình Di bộc phát ra một ngàn phần trăm sức mạnh, chỉ mất nửa giờ, đã chuẩn bị xong.

Sau đó bắt đầu cầm điện thoại di động tìm kiếm xem còn sắm thêm cái gì.

Cuối cùng lại bổ sung một hộp cấp cứu loại nhỏ, mua ở một tiệm thuốc nhỏ bên cạnh siêu thị.

Tất cả đã sẵn sàng.

Thời gian cũng đã tới bảy giờ bốn mươi phút.

Cầm túi lớn túi nhỏ, Lý Trình Di đi vào khu chung cư, liếc mắt nhìn cửa sổ tầng năm nhà mình, không có ánh đèn.

Lúc này anh mới nhanh chóng đi vào hành lang, ấn nút thang máy lên tầng.

Trong lúc chờ thang máy đi xuống, trong lòng anh còn đang suy tư, hoa văn màu đen trên mu bàn tay phải, rốt cuộc có công dụng gì.

“Trước mình thì chắc không ai chuẩn bị gì, nếu như có sự chuẩn bị đơn giản như bình thường, vẫn có thể vượt qua Góc chết, thì những người ở trên mạng kia sẽ không bi quan như vậy. Cho nên……”.

Lý Trình Di trong lòng có loại cảm giác, chính mình thật sự có khả năng sống sót, có lẽ là nhờ vào hoa văn trên mu bàn tay mình.

Nhưng làm thế nào để tận dụng tác dụng của hoa văn này, anh hoàn toàn không có đầu mối.

Đinh.

Thang máy xuống đến tầng một.

Cửa chậm rãi tách ra, lộ ra không gian có chút mờ tối cũ kỹ bên trong.

Lý Trình Di đang muốn đi vào, bỗng nhiên nhìn ánh sáng lờ mờ tôi tối này, bước chân dừng lại, trong lòng mơ hồ có chút rụt rè.

Anh dừng lại trong chốc lát, cuối cùng vẫn là thu chân về, xoay người chọn cách xách đồ đi cầu thang bộ.

Một mạch đi lên đến tầng bốn, không phải anh thường xuyên chạy bộ, nếu không mang theo mười mấy cân như thế này đi một mạch lên tầng bốn, người bình thường sợ là thở không ra hơi.

Lấy chìa khóa mở cửa, trong nhà không có ai cả.

Trong phòng ba phòng ngủ một phòng khách, không gian u ám, chỉ có một chút ánh trăng chiếu vào từ cửa sổ phòng khách và ánh đèn của nhà phía đối diện.

Phì phì.

Lý Trình Di thở ra một hơi, đặt túi lớn đựng đồ xuống sàn nhà phòng khách, đổi dép đi trong nhà.

Mới vừa vào cửa, anh liền chú ý tới, trên sàn nhà mơ hồ có dấu chân bẩn lưu lại.

Hiển nhiên có người đi cả giày vào nhà.

Là khách của Lý Trình Cửu? Trong lòng anh suy đoán.

Tìm một chỗ ngồi xuống, uống một ngụm nước, anh cầm điện thoại di động, lợi dụng chức năng máy ảnh, cẩn thận nghiên cứu hoa văn trên mu bàn tay phải.

“Có lẽ cần một câu thần chú?”.

Anh bắt đầu đọc các loại câu thần chú với hoa văn kia.

Cái gì mà: Alibaba vào nhà người ta dắt xe đạp ra; Vừng ơi mở ra…. Tất cả các câu thần chú mà mình nhớ ra đều đọc loạn cả lên, nhưng cái hoa văn trên tay vẫn không có phản ứng gì.

“Hay là phải nhỏ máu vào? Các truyện kiếm hiệp hay tu chân cũng thường miêu tả như vậy.

Anh cắn răng, cầm một con dao nhỏ từ phòng bếp, nhẹ nhàng đâm thủng một đầu ngón tay, nhỏ một giọt máu lên hoa văn màu đen.

Đáng tiếc vẫn vô ích như cũ.

Chẳng lẽ vẽ lại cái hoa văn này? anh lại đột nhiên nảy ra ý tưởng.

Bắt đầu tìm một tờ giấy trắng, dùng bút chì tỉ mỉ bắt đầu miêu tả hoa văn này.

Đáng tiếc chẳng có hoa tay, vẽ nửa ngày, vẽ ra hình nguệch ngoặc như trẻ con.

Vẫn không hề có phản ứng.

Bận rộn một hồi lâu, đã tám rưỡi tối.

Lý Trình Di bắt đầu hơi hơi buồn ngủ.

Anh lập tức cảnh giác.

Hai lần trước, anh tiến vào Góc chết, trước tiên đều cảm giác buồn ngủ, mà bây giờ lại tới nữa, chẳng lẽ là lần thứ ba?

Trong lòng anh căng thẳng, cố gắng giữ vững tinh thần, với tay nắm lấy lấy túi, sợ sau khi rời khỏi mình sẽ không có cách nào mang theo.

“Nếu như mình chết, có thể xuyên không một lần hay không?” Một ý niệm kỳ quái lúc này vọt lên.

Chương 18

“Những bông hoa màu đen hoa, thật không biết là từ đâu tới, lại có thể làm được cái loại chuyện không thể tưởng tượng nổi này…”

Lý Trình Di trong lòng cảm khái, chết đến đít rồi, anh ngược lại không cảm thấy căng thẳng như trước nữa. Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, tựa như trong đầu thoáng trống rỗng, sáng tỏ rất nhiều, suy nghĩ cũng nhanh chóng rõ ràng……

“Đợi đã…!”

Đột nhiên một luồng điện xẹt qua trong đầu anh.

“Hoa văn là bởi vì đám hoa màu đen kia mới xuất hiện, mình xuyên không cũng là bởi vì tiếp xúc đám hoa màu đen kia”.

Chuyên ngành người tiền thân học, cũng có liên quan đến chăm sóc thực vật. Tất cả đều liên quan đến thực vật…

Vậy hoa văn này có liên quan gì đến thực vật không?

Ý nghĩ này một khi liên kết lại, liền nhanh chóng chiếm cứ toàn bộ suy nghĩ của Lý Trình Di.

Anh càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng.

Có thể thử xem!

Lúc này, anh nhìn quanh quất trong nhà, căn bản không có bất kỳ thực vật nào.

Vì thế xách túi, anh thay giày nhanh chóng lao ra khỏi nhà, từ cầu thang chạy như điên xuống tầng, một hơi vọt tới khe hở giữa các tầng trong khu chung cư.

Những khe hở này đều được xây dựng với những vành đai xanh hình bầu dục đơn giản.

Bên trong có cây nhỏ, cỏ xanh, hoa nhỏ.

Bên ngoài có hàng rào đơn giản, treo một tấm biển cẩn thận giẫm lên hoa cỏ.

Nhưng Lý Trình Di hiện tại đã bất chấp, anh xoay người vượt qua hàng rào, chân vừa giẫm lên bãi cỏ cơ thể nhanh chóng có phản ứng.

Hoa văn màu đen trên mu bàn tay phải, nhanh chóng vặn vẹo, nhu động, biến thành một hàng chữ rõ ràng.

“Xin giữ trong mười giây… Đang trong quá trình dowload khởi động”.

Lý Trình Di cầm lấy điện thoại di động bật camera soi vào mu bàn tay phải, lúc này đây, anh rõ ràng thấy được này một hàng văn tự.

Đó là chữ tiếng Hán mà anh thường dùng nhất!

Quả nhiên!! Quả nhiên không sai!! Tóc anh dựng đứng

Đếm ngược cũng bắt đầu không ngừng hiện lên trên mu bàn tay.

Sáu.

Năm.

Bốn.

Ba.

Hai.

Một.

Bụp…..

Trong phút chốc, tất cả chữ viết đều biến mất. Trên mu bàn tay màu đen, lần nữa hiện lên hoa văn màu đen trước đó.

Mà một hàng tin tức vô hình, theo một cách thần bí khác, trong nháy mắt truyền vào trong đầu Lý Trình Di.

Khởi động thành công.

Ong!!

Trong nháy mắt, một làn sương mù dày đặc thâm trầm đen kịt, từ xung quanh bốn phương tám hướng bay đến.

Sương mù này bao phủ cả người Lý Trình Di.

Bốn phía hóa thành một màu đen kịt.

Đây là……? Anh có chút luống cuống tay chân, đứng nguyên một chỗ không dám cử động.

Đinh……

Một tiếng vang thanh nhọn quanh quẩn, dường như ngọc thạch gõ chuông đồng, không phân biệt được là nhạc cụ gì.

Trong bóng tối, nơi xa xôi.

Một chút ánh sáng màu tím rất nhỏ chậm rãi hiện lên, sáng lóe bay tới gần.

Lý Trình Di cố gắng chăm chú nhìn, nhìn về phía ánh sáng.

Anh nhìn thấy ánh sáng màu tím đang không ngừng tới gần.

Đó là một vòng tròn màu tím.

Vòng tròn chia làm mười hai ô vuông, trong mỗi ô đều có đế thủy tinh.

Mà chính giữa vòng tròn vẫn là một màu tối thui, nhưng trong bóng tối kia, dường như có thứ gì đó đang tới gần, đang hiện lên.

Tầm mắt Lý Trình Di cũng bất giác, bị bóng tối ở trung tâm vòng tròn kia hấp dẫn.

Anh cố gắng nhìn, quan sát, cố gắng nhìn rõ cái gì đang hiện lên.

Ong!!!

Trong phút chốc, trong bóng tối sáng lên hai điểm hào quang màu bạc.

Một bộ áo giáp kim loại màu tím đen giống như đá quý trong suốt, chậm rãi hiện ra từ trong bóng tối.

Áo giáp được lắp ráp thành hình người, chỉnh thể nhìn qua giống như một người đang ngồi.

Mũ đội đầu hình thoi, trên gò má, trên trán, khắp nơi đều khắc hoa văn, văn tự cực kỳ hoa lệ phức tạp.

Sau gáy kéo dài ra một tấm thiết giáp màu xám hình X, không biết có công dụng gì?

Phần lưng hình chữ ‘Bát’ (八), đằng sau treo hai thanh đao lớn, tựa như đôi cánh khép lại.

Thanh đao được cắm trong vỏ, bên ngoài được khắc rất nhiều hoa văn tinh xảo.

Nhìn chỉnh thể, bộ áo giáp này không tính là dày, nhìn qua tựa như một bộ chiến giáp trang trí mà võ tướng thời cổ đại mặc.

Trên chi tiết, cũng có thể nhìn ra dấu vết hư hại. Cánh tay và phần che chân, cũng có thể nhìn thấy có lỗ thủng, cùng với vết nứt như mạng nhện.

Giống như nó từng trải qua vô số trận chém giết vô cùng tàn khốc.

“Thành công tải (load) Ác Chi Hoa”, một luồng thông tin vô hình chảy vào trong đầu Lý Trình Di.

“Xin hãy tự do lựa chọn mười hai loại hoa khác nhau, mỗi bông hoa có thể hình thành một Hoa Lân Y (Áo giáp hoa) và có Hoa ngữ (năng lực đặc thù của loài hoa) riêng”.

Tổng cộng có thể trồng mười hai loại Nguyệt thời Hoa Thần Vị, bổ sung xong, tất cả Hoa Lân Y dung hợp trở thành bộ Hoa Lân Y cuối cùng của bạn.

“Hoa cỏ khác nhau có năng lực Hoa ngữ khác nhau, có lộ tuyến tiến hóa khác nhau, một khi lựa chọn, sẽ vĩnh viễn chiếm cứ một Hoa Thần Vị, không thể thay đổi”

“Xin hãy lựa chọn cẩn thận”.

“Gợi ý này sẽ tự hủy trong năm giây”.

“Cuối cùng, người thừa kế, xin đừng quên ý định ban đầu của bạn khi kế thừa năng lực”.

“Hủy diệt hay sáng tạo, đều ở trong một ý niệm của bạn”.

Bóng tối đột nhiên tản đi. Lý Trình Di kinh ngạc đứng tại chỗ, trong tay còn cầm di động, hướng vào mu bàn tay phải của mình.

Hoa văn màu đen trên mu bàn tay lúc này cũng biến thành một vòng tròn màu tím đen.

Chương 19

Vành đai tròn được phân thành mười hai ô vuông.

Mỗi một ô vuông, đều dường như tồn tại sinh mệnh, đang không ngừng hướng về phía anh phát ra tin tức khát cầu.

Chúng đang khao khát tìm kiếm những bông hoa được chỉ định.

Cái này…… Cái quái gì vậy? Tìm kiếm những bông hoa khác nhau lấp đầy mười hai ô vuông?

Anh cúi đầu nhìn vòng tròn màu tím đen trên mu bàn tay, nhất thời không biết nên hành động như thế nào.

Nhất định phải là hoa sao?

Anh nhìn bụi cỏ xanh biếc dưới chân mình. Trên đó không có hoa.

Trên bãi cỏ xanh mơn mởn, chỉ có từng khóm cây thấp màu xanh sẫm hình bánh bao cao nửa người, còn có một loạt cây cối màu đen trụi lủi không biết là loại gì.

'Hoa! Phải đi tìm hoa ngay! Mình có thể bị kéo vào Góc chết bất cứ lúc nào! Phải nhanh lên!'.

Lý Trình Di chỉ ngẩn người một lát, lập tức lấy lại tinh thần, anh hiện tại lúc nào cũng có thể bị kéo vào Góc chết, cho nên lập tức tìm cách lấp đầy hoa mới là mấu chốt.

Lúc này, anh quét mắt nhìn xung quanh.

Bây giờ là đầu tháng năm, người xe trong khu chung cư đi tới đi lui nhưng hoa thì không thấy nhiều lắm.

Đầu tiên anh nhìn thấy, chính là khu tường bao phía xa khu chung cư, góc tường có khóm hoa trắng, vàng nhỏ đang rung rinh theo gió.

Lý Trình Di lúc này sải chân lao nhanh về phía những cánh hoa nhỏ kia.

"Mặc kệ nó là hoa gì, trước thử rồi nói sau".

Anh chạy như điên, một mạch vọt tới góc tường kia, khom lưng, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào mảnh hoa nhỏ kia.

Lúc trước chỉ cần chạm vào là được, hiện tại cũng vậy.

Trống ngực Lý Trình Di đập thình thịch, nhưng động tác trên tay lại dịu dàng dị thường, như sợ làm hư những bông hoa.

Anh vươn ngón trỏ, nhẹ nhàng mà thong thả, chạm vào một bông hoa trắng nhỏ.

Bông hoa trắng nhỏ này chỉ to bằng móng tay, cánh hoa là hình phiến lá màu trắng, vây quanh một chút nhụy hoa màu

vàng nhạt. Nhụy hoa kia tựa như tổ ong thu nhỏ, đầu nhụy lấm tấm những chấm vàng nhỏ bằng hạt vừng.

Cái này…… Không phải là hoa cúc dại sao? Lý Trình Di kiếp trước dù sao cũng là học chuyên ngành bảo vệ thực vật, trí nhớ mơ hồ cũng nhận ra loại này hoa nhỏ tên.

Anh không để ý được nhiều như vậy nữa, trước thử xem năng lực của Ác Chi Hoa thế nào đã.

Khi đầu ngón tay không ngừng tới gần bông hoa, hô hấp của anh cũng nhanh chóng đè xuống, trở nên nhẹ hơn.

Anh đang quan sát cẩn thận, xem năng lực này rốt cuộc là dùng cách gì để phát huy tác dụng.

Phốc.

Rốt cục, móng tay ngón trỏ nhẹ nhàng đụng phải bông cúc dại màu trắng nhụy vàng kia.

Một tia khí tức tựa như điện xẹt, trong nháy mắt từ mép cánh hoa chảy ra, chui vào ngón tay Lý Trình Di.

Sau đó tia khí tức này từ ngón tay, chảy tới mu bàn tay, chui vào một ô vuông trong vòng tròn màu tím đen kia.

Cùng lúc đó, một luồng tin tức liên quan chảy vào trong đầu Lý Trình Di.

“Hoa cúc dại màu trắng sinh ra trên đám cỏ ven đường, sức sống ngoan cường, cho dù bị hái rụng lá cây, cũng có thể khôi phục rất nhanh sau cơn mưa. Có tác dụng thanh nhiệt giải độc dược”.

“Hoa ngữ (năng lực đặc thù của loài hoa): kiên nghị chi tâm”.

“Độ thu thập của Hoa Lân Y là một phần trăm, thông tin về số lần tiến hóa không đủ”.

“Có trồng hay không?”.

“Chú ý, chỉ có phát triển Hoa Lân Y đến cực hạn mới có thể mở ra Hoa Thần Vị. Sau đó, mới có thể trồng loại hoa thứ hai. Xin hãy cẩn thận lựa chọn”.

Một loạt tin tức chảy vào đầu khiến Lý Trình Di nhanh chóng hiểu được phương pháp sử dụng năng lực của Ác Chi Hoa này.

Hoa ngữ chính là năng lực đặc thù của các loại hoa khác nhau.

Hoa Lân Y thì giống như áo giáp, có công năng phòng hộ nhất định, có thể tăng cường sức mạnh nhất định của bản thân, tăng năng lực hoa ngữ.

'…..' Trầm mặc một lúc, Lý Trình Di hiểu rõ toàn bộ hệ thống năng lực của Ác Chi Hoa.

Đơn giản mà nói, chính là có thể đem các loại hoa khác nhau, chuyển hóa thành các loại siêu năng lực, cùng áo giáp đặc thù.

"Kiên nghị chi tâm…" anh cẩn thận xem xét cẩn thận năng lực hoa ngữ.

"Năng lực này có ích lợi gì?".

Không có giải thích, chỉ có cái tên văn tự đơn giản như vậy.

"Còn có mức độ thu thập Hoa Lân Y, mới một phần trăm, nói cách khác, mình ít nhất phải tìm được một trăm đóa hoa cúc dại, mới có thể đạt được Hoa Lân Y?".

Lý Trình Di ngồi xổm xuống, tâm tư bắt đầu khởi động, nhanh chóng đưa tay chạm vào những đóa hoa cúc dại xung quanh.

Cũng may loại hoa nhỏ này khắp nơi đều có, liếc mắt nhìn góc tường khu chung cư chi chít hoa cúc.

Anh chạm vào hết bông này đến bông khác, rất nhanh độ thu thập liền tăng lên tới mười phần trăm.

Nhưng tiếp theo, tầm mắt anh liền rơi vào hoa ngũ giác màu trắng xen lẫn giữa đám hoa cúc dại.

Hoa này nhìn qua giống như một ngôi sao năm cánh mềm mại, chính giữa cánh hoa có hoa văn hình sợi vàng rất nhỏ, chính giữa nhị hoa là màu vàng sậm, xen lẫn điểm đen.

Lý Trình Di đưa tay nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa này.

Nhất thời một luồng tin tức mới chảy vào trong đầu anh.

"Bụi cây kinh thường lục ven đường, rễ cây và lá cây đều có thể làm thuốc, có tác dụng sơ can giải uất (điều trị các bệnh về

tinh thần và thần trí), thanh nhiệt lợi thấp, có thể trị viêm gan cấp tính, phong thấp, đau lưng mỏi gối, bệnh dại……”.

“Hoa ngữ: tương tư kính”.

“Độ thu thập của Hoa Lân Y là ba phàn trăm. Thông tin về số lần tiến hóa không đủ”.

“Có trồng hay không?”.

Chương 20

Không cung cấp thông tin về năng lực hoa ngữ thực dụng hơn một chút sao?

Trong lòng Lý Trình Di bắt đầu nóng nảy.

Cái này cái gì mà Tương tư kính, vừa nhìn đã thấy không thích hợp cho cứu mạng sinh tồn, còn không bằng kiên nghị chi tâm vừa rồi.

Anh nhanh chóng đứng dậy, quét mắt nhìn xung quanh.

Xung quanh từng tòa nhà dân cư màu xám trắng yên tĩnh đứng sừng sững, như những người khổng lồ màu trắng trầm mặc.

Xa xa tại lối ra ga-ra ngầm, một chiếc xe màu đen chậm rãi chạy ra, ánh đèn xe trong chạng vạng tối kéo ra hai vệt sáng màu trắng.

Lốp xe nghiền qua mặt đất xám đen, cuốn lên một chiếc lá nhỏ màu vàng xanh.

Lý Trình Di đứng thẳng dậy, ánh mắt nhanh chóng quét qua xung quanh, anh có thể cảm giác được thời gian không còn nhiều.

Đây là một loại cảm giác không cách nào biểu đạt, không biết vì sao, anh chỉ biết, Góc chết sắp tới.

"Mình phải nhanh lên! Càng sớm càng tốt!".

Đột nhiên, ánh mắt anh quét thấy ở giữa chung cư có một Đình để mọi người dừng chân tránh nắng, không biết là nhà ai dựng một cái giá gỗ ở đó.

Trên giá gỗ hình vuông, có từng chùm hoa nhỏ màu tím đang rủ xuống.

Màu sắc hoa có chút tối đi, hình như nở được một thời gian, trên mặt đất cũng rơi rất nhiều, còn có cành hoa bị trẻ con bẻ gãy khi chơi đùa.

Lúc này trong đình nghỉ mát thì có hai đứa trẻ chừng bảy, tám tuổi đang cầm gậy vụt vào chùm hoa

Lý Trình Di hít sâu một hơi, vội vàng phóng về phía chùm hoa màu tím.

Trong vòng mười mấy giây, anh bước nhanh vọt tới dưới giá gỗ trồng hoa màu tím, thở hồng hộc, một tay bắt lấy một chùm hoa màu tím rủ xuống.

Hoa này rất đẹp, thân hoa hình ống, cánh hoa màu tìm từ ngoài vào trong, màu tím dần dần nhạt đi, cho đến khi biến thành thuần trắng.

Một chùm hoa, rủ từ trên xuống dưới, tựa như chùm nho, phía trên có ít nhất mấy chục bông hoa.

Hơn nữa hoa nở, cũng từ trên xuống dưới giảm dần.

Hương hoa cũng rất nhạt, nếu không ghé sát vào, căn bản không ngửi thấy gì.

Lý Trình Di đưa tay qua, lập tức truyền đến tin tức.

"Hoa Tử Đằng, có tính đề kháng mạnh mẽ với Sulfur dioxide, Hydro peroxide và các loại khí độc hại khác, có thể hấp thụ bụi nổi trong không khí, diệt côn trùng, giảm đau …. Dược tính là ôn, có độc tính nhẹ, không thể dùng lâu dài".

"Hoa Ngữ: Trầm Túy chi thủ".

"Độ thu thập của Hoa Lân Y là ba phần trăm. Số lần tiến hóa hai".

"Trồng hay không?".

"Số lượng đủ nhiều, năng lực hoa ngữ nếu giống như miêu tả có lẽ cũng có chút hữu dụng, còn cái số lần tiến hóa kia là cái gì?".

Trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng tính toán so sánh.

So với hai loại trước, năng lực hoa ngữ của Tử Đằng hình như càng có giá trị thực dụng.

Nếu có thể làm cho quái vật mặt người kia dời đi sự chú ý……

Anh đứng tại chỗ, một tay cầm lấy hoa Tử Đằng thì thào lẩm bẩm; nhìn hai đứa nhóc còn đang chơi, mơ hồ có chút lùi bước, không biết anh bị làm sao.

Chỉ chốc lát sau hai đứa nhóc chạy đến chỗ khác chơi, không quật vào Tử Đằng nữa.

Chính là nó!!

Rốt cục, Lý Trình Di nhìn bảy tám chùm hoa Tử Đằng treo trên giá gỗ xung quanh, trong lòng xác định.

Trong lòng anh vừa mới xác định, luồng thông tin vừa mới hỏi có trồng hay không lập tức tự động biến mất.

Một tia khí tức mát mẻ, không ngừng từ hoa Tử Đằng chảy ra, chui vào đầu ngón tay anh, chảy vào mu bàn tay phải, chảy vào một ô vuông trên vòng tròn màu tím.

"Lấp vào Nguyệt thời hoa vị là Tử Đằng".

"Độ thu thập của Hoa Lân Y là năm phần trăm. Độ thu thập đạt tới một trăm mới thực chất hóa Hoa Lân Y. Xin hãy thu thập thêm hoa Tử Đằng".

Ánh mắt Lý Trình Di mang theo một tia chờ đợi, một tia cuồng nhiệt.

Anh nhanh chóng buông hoa trong tay ra, lại đi chạm vào một chùm hoa khác.

Cùng với việc anh chạm vào các đóa hoa, những tia khí tức mát mẻ không ngừng chảy vào mu bàn tay anh.

Mà độ thu thập Hoa Lân Y của Hoa Tử Đằng cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Từ năm phần trăm ban đầu, nó nhanh chóng tăng lên hai mươi tám phần trăm.

Nhưng đến hai mươi tám về sau, toàn bộ hoa Tử Đằng nơi này đều bị hấp thu.

Hết rồi sao? anh nhìn quanh, nhưng cũng không tìm thấy hoa Tử Đằng nào khác.

Nơi này hoa Tử Đằng, ít nhất đều có trên trăm đóa, quả nhiên vẫn là không thể lấp đầy mức độ thu thập Hoa Lân Y.

Điều này làm cho Lý Trình Di có chút hối hận, không lựa chọn cúc dại lúc trước.

Dù sao góc tường cúc dại khắp nơi đều có, có lẽ có thể gom đủ độ thu thập của Hoa Lân Y, mở ra loại áo giáp vũ trang thần bí này.

Nhưng hiện tại sau khi xác định, tất cả đều đã muộn.

Sau khi xác định xung quanh không còn hoa Tử Đằng nữa, Lý Trình Di nhanh chóng chạy về phía nhà.

Anh cần mang theo các loại đạo cụ, đồ ăn thức uống đã mua lúc trước.

Trên đường chạy như điên, anh chỉ tốn ba phút, liền về đến nhà, khoác cái túi đã đóng gói lên mình.

Nhấc túi lên, anh không nói hai lời, liền đóng cửa lần nữa lao ra khỏi nhà. Thừa dịp còn có thời gian, anh dự định đi qua khu chung cư đối diện nhìn xem, nói không chừng bên kia cũng có hoa Tử Đằng.

Không vào thang máy, Lý Trình Di ôm túi, từ cầu thang bộ đi xuống, lao ra khỏi cửa, chạy như điên dọc theo làn xe của khu chung cư.

Ra khỏi cửa khu chung cư, anh đột nhiên dừng lại, nhớ tới cái gì đó, nhanh chóng nhìn xung quanh.

“Trong công viên nhỏ chắc chắn có rất nhiều hoa”. Trong lòng anh lập tức phản ứng.

Chương 21

Trong công viên nhỏ mà người tiền thân thường xuyên tập thể dục, cây cối thực vật rất nhiều, nhất định có thể tìm được thêm Tử Đằng.

Đường phố ban đêm rất yên tĩnh, ngoài khu chung cư, xe cộ qua lại lui tới, giống như hộp sắt không người, cách lớp kính thủy tinh màu tối thật dày, nhìn không thấy bóng người bên trong.

Những chiếc xe này cho người ta một loại cảm giác lạnh lẽo không hề có hơi ấm.

Một bên làn xe, trên con đường dài màu xám trắng, Lý Trình Di mặc quần áo thể thao màu xám trắng, bước nhanh ôm trong

tay túi nilon lớn, trán đổ mồ hôi, phóng về phía công viên nhỏ.

Trên đường dành cho người đi bộ có từng cây Trường thanh đứng thẳng tắp, tán cây màu xanh lá cây được cắt tỉa thành hình bầu dục tiêu chuẩn, theo gió phát ra tiếng nức nở tinh tế.

Lý Trình Di không ngừng lướt qua từng cây xanh, lướt qua từng ngọn đèn đường hình chữ R.

Ánh đèn trắng trong trẻo nhưng lạnh lùng kéo chiếc bóng của anh ra thành bóng đen dài nhỏ.

Lộp bộp lộp bộp……

Tiếng giày thể thao giẫm lên gạch vang lên rất có tiết tấu.

Rất nhanh, anh liền chạy tới góc đường trước cửa công viên nhỏ.

Đường dành cho người đi bộ rẽ phải, đi qua một tấm biển kim loại màu trắng có chút rỉ sét, chính là công viên nhỏ.

Lý Trình Di cảm giác cả người nóng lên, mồ hôi theo thái dương không ngừng chảy xuống.

Anh thở hồng hộc, rẽ ngoặt một cách dứt khoát.

Xẹt!

Đột nhiên một tiếng giày ma sát vang lên.

Anh dừng bước, đứng tại chỗ. Đứng ở cửa công viên, nhìn vào bên trong.

Vào ban đêm, đèn đường năng lượng mặt trời trong công viên nhỏ được thắp sáng và quầng sáng lờ mờ giống như bong bóng trôi nổi hết bong bóng này đến bong bóng khác trong khu rừng tối cho ta ảo giác và đẹp đẽ.

Xem nào…… Ban ngày mới tập thể dục, chắc là có gặp.

Lý Trình Di cố gắng bình phục suy nghĩ, nhớ lại từng hình ảnh lúc trước.

Công viên nhỏ hình quả trứng, hoa nhỏ gì gì đó đều trồng ở ven đường băng bên ngoài.

Những thứ như hoa này cũng sớm nở chóng tàn, thay đổi cũng nhanh, cho nên kiếp trước cho dù ở chỗ này tập thể dục, cũng không để ý.

Phải…… Ở góc trong cùng, trên kệ đá gần bên phải.

Cây Tử Đằng cũng không mọc trên mặt đất, cho nên rất dễ nhận biết.

Sau khi Lý Trình Di xác định vị trí, nhanh chóng vọt vào công viên nhỏ, chạy như điên dọc theo đường chạy nhựa màu đỏ sậm.

Chạy được gần hai trăm mét, bên cạnh cột đèn đường năng lượng mặt trời phía trước, một vệt rõ ràng màu tím, lọt vào tầm nhìn của anh.

Tìm được rồi!! Trong lòng anh kích động, tăng nhanh tốc độ, toàn lực xông tới gần.

Tay phải nhanh chóng chộp về phía hoa Tử Đằng rủ xuống giữa không trung.

Phốc.

Xúc cảm mềm mại lạnh lẽo truyền đến trên tay anh.

Độ thu thập tăng lên 11%.

Độ thu thập tăng lên tới 12%.

Độ thu thập tăng lên 14%.

Một loạt tin tức cảnh báo vang lên trong đầu anh.

Sau khi liên tiếp vang lên rất nhiều âm thanh, độ thu thập đạt tới 23%.

Mắt thấy đám hoa này không đủ, Lý Trình Di nhanh chóng đến một chùm hoa khác, tiếp tục nghe tiếng cảnh báo không ngừng truyền đến.

Hoa Tử Đằng bên cạnh đèn đường tổng cộng có hơn mười chùm, chi chít như hơn mười chùm nho lớn màu tím.

Nói riêng về số lượng, chúng tập trung hơn so với cúc dại trên mặt đất rất nhiều, điều này làm cho Lý Trình Di càng khẳng định lựa chọn lúc trước của mình.

Nếu như lúc trước anh chọn hoa cúc dại, anh nhất định không thể tăng độ thu thập nhanh như vậy.

Dù sao hoa cúc dại quá mức phân tán.

Mà hoa Tử Đằng, anh hiện tại ít nhất đã hấp thu mấy trăm đóa.

Dưới ánh đèn lờ mờ của đèn đường, Lý Trình Di không ngừng đưa tay chạm vào những chùm hoa khác nhau.

Xa xa nhìn lại, nếu có người nhìn thấy bộ dáng lúc này của anh, nhìn thấy dáng vẻ chuyên chú mà khoa trương của anh, có lẽ sẽ cho rằng anh đang mắc bệnh về tâm thần.

Nhưng chỉ có bản thân anh biết, tất cả đều vì một mục đích.

Sống sót!

Độ thu thập nhanh chóng tăng lên.

Mắt thấy đột phá 70%, Lý Trình Di đột nhiên ngừng lại, nơi này hoa Tử Đằng toàn bộ đều bị anh tuốt một lần.

Không đủ?

Anh lại quét nhìn xung quanh, phát hiện trên giá đá cách đó không xa còn có một ít.

Anh sải bước đến bên đó.

Rất nhanh, anh một tay tóm lấy chùm hoa Tử Đằng mới.

Nhìn độ thu thập lần nữa tăng lên, tâm tình căng thẳng trong lòng anh hơi thả lỏng.

Nhanh lên nào……

Mắt thấy chỉ còn mấy phần trăm.

Lý Trình Di mở to mắt, trên tròng mắt mơ hồ nổi lên vài tia máu.

Một tay ôm túi nhựa chứa đầy đồ dùng, một tay liên tục nắm lấy những đóa hoa Tử Đằng mới.

Lúc này anh mơ hồ cảm giác được một tia mệt mỏi, chậm rãi xông lên đầu.

Chẳng lẽ sắp xong rồi!?

Trong lòng anh càng thêm lo lắng.

Nhanh lên!

Nhanh nữa lên!!

96% 。

97% 。

98% ！

Còn 2% nữa thôi!

Cả người Lý Trình Di run rẩy, căng thẳng tới cực điểm.

Anh giống như đang chạy đua với sinh mệnh, đang kéo co với thời gian.

Rất nhanh

99% ！ ！ ！

Còn 1% cuối cùng!!

Trên mu bàn tay phải của anh, một ô vuông trên vòng tròn màu tím đen, lúc này đã chậm rãi sáng lên chút ánh sáng màu tím.

Trong ánh sáng màu tím, hiện ra vô số hoa văn hoa Tử Đằng đan xen vào nhau rất đẹp.

Ở trong ô vuông, hoa Tử Đằng rậm rạp hình thành một vòng xoáy hình bầu dục, trung tâm vòng xoáy một mảnh đen kịt, trong trung tâm đen kịt đó, có màu trắng tinh khiết to bằng mũi kim lóng lánh.

Lý Trình Di không dám chớp mắt, gắt gao nhìn chằm chằm hoa Tử Đằng trước mắt.

Anh chờ đợi nốt 1% cuối cùng!

Cuối cùng.

100% ！

Độ thu thập: hoàn thành.

Đinh.

……

Chương 22

Trong phút chốc, một tiếng chuông lảnh lót vang lên bên tai anh.

Trước mắt Lý Trình Di trong nháy mắt hóa thành màu đen kịt.

Trong bóng tối, một bộ áo giáp màu tím đen, hai vai tựa như mũi đao nhô ra ngoài, chậm rãi hiện lên trong sương mù, từ xa tới gần.

Áo giáp hoàn mỹ phòng hộ tất cả bộ phận cơ thể chỉ lộ ra đôi mắt.

Nhìn tổng thể, tựa như một bộ giáp dùng trong lễ nghi thuần túy, toàn bộ giáp trụ do từng mảnh giáp hình cánh hoa to bằng bàn tay tạo thành.

Mỗi một mảnh giáp đều khắc rất nhiều hoa văn Tử Đằng, bên cạnh có răng cưa bén nhọn, nhìn qua đã thấy cực kỳ sắc bén.

Trên đầu là một mũ sắt kim loại có ba cái sừng nhọn màu tím.

Toàn bộ mũ bao trùm lấy miệng - mũi - lỗ tai, chỉ lộ ra khe hở giữa hai mắt, tinh xảo mà đẹp mắt.

Đây là Hoa Lân Y sao?!

Lý Trình Di chỉ nhìn bộ áo giáp trước mắt, liền có cảm giác muốn mặc vào.

Nhưng anh nhịn xuống, nơi này không phải Góc chết, coi như là trong công viên nhỏ, cũng có không ít nơi có camera bí mật.

Với việc anh không có ý muốn mặc vào, những mảnh màu đen kịt rút đi, rất nhanh cảnh sắc thuộc về công viên nhỏ lại được khôi phục.

Cũng may gặp được……

Đứng tại chỗ, anh thở phào nhẹ nhõm.

Mệt mỏi vừa rồi, lúc này đã không còn.

‘Xem ra lúc trước mệt mỏi là do anh vận động quá mức, cơ thể tự nhiên sinh ra phản ứng, không phải là điềm báo của Góc chết.

Trong lòng Lý Trình Di thả lỏng không ít.

Anh đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve mu bàn tay phải, lúc này anh cho dù không dùng điện thoại di động, cũng có thể thấy rõ ràng vòng tròn màu tím đen trên mu bàn tay mình.

Dường như là lần đầu tiên thực sự lấp đầy hoa, để cho Ác Chi Hoa bí ẩn này, sinh ra thay đổi khác nhau.

Ngẩng đầu nhìn đám hoa Tử Đằng còn lại xung quanh, Lý Trình Di lại đưa tay ra vuốt ve.

Nhưng lần này không có phản ứng.

Không có luồng không khí mát mẻ chảy vào mu bàn tay.

Một luồng tin tức khó hiểu từ trong lòng dâng lên.

“Muốn thay đổi các loại hoa Tử Đằng khác không? Loại Tử Đằng này đã đạt tới giới hạn rồi sao?”.

Anh bất đắc dĩ buông tay, lau mồ hôi trán.

Nếu đã vô dụng rồi, vậy phải về nghỉ ngơi trước, ngẫm lại xem có cái gì cần phải chuẩn bị nữa không.

Xoay người, anh bước nhanh về phía lối ra công viên nhỏ.

Hả!?

Đột nhiên Lý Trình Di ngẩn ra, chân phải vừa mới nhấc lên lại rơi xuống đất.

Anh kinh ngạc nhìn tình cảnh trước mắt. Trong lòng bất giác dâng lên một tia lạnh lẽo.

Trước mắt, không phải đường băng nhựa công viên nhỏ nữa.

Mà là một mảnh trống trải, ánh đèn màu trắng kéo dài đến cuối ga-ra ngầm!

Ga-ra ngầm!!

Không!

Không phải ga-ra ngầm!

Là Góc chết!

Đúng lúc này, anh hình như nghĩ tới cái gì, cả người căng thẳng, ánh mắt men theo vách tường bên phải đi về phía trước, rất nhanh tìm được một cánh cửa nhỏ trong phòng kỹ thuật.

Cái cửa nhỏ đó.

Đang mở!!

Giống như điềm báo lần trước của nó, cánh cửa nhỏ của phòng kỹ thuật bị mở ra, sau đó…

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di hình như nhận ra điều gì đó.

Anh ta toát mồ hôi và quay lại!

Một màu trắng đen đập vào mắt!

Cái mặt người cao hai mét, ngay phía sau anh!

Gần trong gang tấc!

Sắc mặt người đờ đẫn, lẳng lặng không tiếng động há miệng.

Ầm ầm!!!

Tiếng thét chói tai từ trong cái miệng rộng phun ra, nổ tung, cuốn theo không khí bao phủ khu vực hình quạt phía trước.

Cùng lúc đó khói đen cũng từ trong miệng của người khổng lồ bay ra, nháy mắt bao phủ Lý Trình Di. Toàn bộ khu vực hơn mười mét trong bãi đỗ xe phía sau cũng bị nhuộm đen.

Khói đặc cuồn cuộn, cuồng phong kích động.

Sóng âm thanh khổng lồ không ngừng vang vọng trong ga-ra ngầm, sinh ra tiếng vang.

Mặt đất rung chuyển, những ống đèn lay động, mảnh bụi vụn nhỏ từ trần nhà rơi xuống, bị gió thổi nghiêng ngã xuống đất.

Ước chừng ba bốn giây sau, khói đen chậm rãi bị thổi tan, hóa thành từng đám khuếch tán vào sâu trong ga-ra ngầm, nhạt dần, biến mất.

Trong làn khói đen, chậm rãi lộ ra một bóng người màu tím quỳ một gối xuống đất.

Hương hoa Tử Đằng vô hình tựa như rượu ngon, theo sương khói cùng cuồng phong tràn ngập.

Răng rắc.

Bóng người màu tím đứng lên, lộ ra giáp trụ toàn thân kim loại màu tím đen trên người.

Trên giáp trụ kia khắc đầy hoa văn Tử Đằng thật nhỏ rất tinh xảo.

Vô số cánh hoa Tử Đằng nửa trong suốt, tựa như bão cát, ở bên cạnh anh vờn quanh, bay múa. Như mộng như ảo.

Mình sẽ không chết……

Chắc chắn!!

Lý Trình Di đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt màu đen dưới mũ giáp tràn đầy tơ máu.

Đột nhiên anh đi thẳng về phía trước, dùng hết toàn lực vươn tay ra.

Xé nát anh!!!

Phụt!

Hai tay anh hung hăng đâm vào mặt người khổng lồ kia, tựa như đâm vào khinh khí cầu, không hề trở ngại xuyên thấu.

Xé một tiếng trầm đục, toàn bộ mặt người khổng lồ hoàn toàn bị xé thành hai đoạn.

Hai nửa vỡ vụn từ từ tan vỡ giữa không trung, biến thành các hạt đen trắng nhỏ hơn và biến mất vào không khí.

Phù

Phù

Phù

Tầm mắt đang mơ hồ, đang lay động.

Trong mắt dường như có thứ gì đó đặc sệt đang chảy ra.

Lý Trình Di đưa tay lấy mu bàn tay lau đi chất lỏng sền sệt chảy đến một bên má.

Đỏ.

Trên mu bàn tay nhất thời xuất hiện một vệt đỏ tươi nồng đậm.

“Mình đang chảy máu…”

Anh cúi người xuống, trong lồng ngực bỏng rát kèm theo cơn đau đớn kịch liệt.

Không biết bị thương ở đâu

Nhưng anh vẫn sống sót.

Sống sót!

Chương 23

Lý Trình Di đứng thẳng dậy, há to miệng thở dốc, nhìn khuôn mặt khổng lồ đã hoàn toàn biến mất trước mắt.

Sau khi mặt người khổng lồ kia bị xé nát, tựa như ảo giác, biến mất không hề lưu lại.

Giống như ngay từ đầu cũng chưa từng xuất hiện.

Anh cúi đầu thử tìm kiếm mảnh vỡ lưu lại dưới đất, nhưng quỷ dị chính là, không chỉ không lưu lại thứ gì mà mặt người phun ra khói đen, cũng tiêu tán toàn bộ.

Nếu không phải là nghe được những thanh âm chấn động và bụi trên trần nhà rơi xuống, anh thậm chí nghi ngờ những gì mà mình vừa rồi gặp phải mà cho rằng tất cả chỉ đều là ảo giác.

Hiện tại, hẳn là an toàn rồi.

“Không, mình vẫn chưa rời được khỏi đây!” Nhắm mắt lại, để làm dịu đi cơn đau ở mắt, đứng tại chỗ nghỉ ngơi.

Chỉ là mới nghỉ ngơi mấy chục giây, anh liền cảm giác có chút không đúng.

Áo giáp Hoa Lân Y trên người đang từ từ nhẹ đi.

Chuyện gì đang xảy ra!? Anh vội vàng mở mắt, đưa tay nhìn cánh tay giáp trên tay.

Quả nhiên, vảy trên áo giáp của Hoa Tử Đằng đang từ từ nhạt đi, trở nên trong suốt.

Lúc này anh mới phát hiện, Hoa Tử Đằng Lân Y đã sớm che kín những vết nứt nhỏ.

Hiển nhiên vừa rồi đối kháng với khuôn mặt người khổng lồ kia, Lân Y cũng không phải không bị tổn thương.

Chỉ là vẫn chống đỡ đến bây giờ, mới hiện ra.

Rầm rầm.

Rốt cục, mấy giây sau, toàn bộ Hoa Lân Y hoàn toàn tản ra, nát bấy, hóa thành vô số cánh hoa Tử Đằng, phai nhạt biến mất.

Lý Trình Di quỳ phịch xuống đất, lúc trước mặc Hoa Lân Y, anh cảm giác thể lực cơ thể sung mãn, rất thoải mái.

Lúc này Hoa Lân Y biến mất, phảng phất toàn bộ mệt mỏi trong cơ thể anh toàn bộ trào ra.

Một cảm giác trống rỗng khi mất đi sự bảo vệ dâng lên.

Loại hoàn cảnh này, vừa mới gặp phải nguy hiểm, đột nhiên mất đi sự bảo vệ của Hoa Lân Y, tâm tình anh mới thả lỏng một chút lại bắt đầu căng thẳng.

Là chỉ có khả năng tăng năng lực tạm thời sao?

Anh không hoảng loạn, ngược lại bình tĩnh phân tích.

Hiện tại nguy hiểm đã tạm thời đã qua, nhu cầu đối với Lân Y cũng không lớn như vậy.

Mấu chốt là hoa Tử Đằng thần vị trên mu bàn tay, truyền ra tin tức: Hoa Lân Y tổn hại, cần chữa trị, phải hấp thu hoa Tử Đằng mới.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, cảm giác cơ thể có chút khá hơn, anh mới đứng lên, bắt đầu nhặt đồ trong túi bị thổi bay trên mặt đất.

Một số túi bánh quy nén bị thổi nằm rải rác, lăn lóc khắp nơi.

Anh vừa khom lưng nhặt, vừa cảnh giác chú ý động tĩnh xung quanh.

Đặc biệt là cái mặt người trước đó đi ra từ cửa nhỏ của phòng kỹ thuật được anh đặc biệt chú ý.

Rất nhanh, đồ đạc đều thu dọn xong xuôi, toàn bộ cất vào túi.

Anh thở phào nhẹ nhõm, cảm giác hai má có vệt máu đã khô, liền đưa tay cẩn thận cậy ra.

Mang theo đồ đạc, anh nhìn quanh quất, rất nhanh tìm được một chỗ dựa vào tường bên cạnh, ngồi xuống đó.

Lưng dựa vào tường, ánh mắt quét xung quanh.

Vừa rồi bộc phát, không riêng gì thể lực, còn có cảm xúc. Hơn nữa lúc tiến vào, anh còn chạy như điên, thể lực tiêu hao rất lớn.

Lúc này Lý Trình Di cảm thấy cả người mệt mỏi, cơn buồn ngủ dâng lên.

Nhưng anh không dám ngủ, tại nơi xa lạ này, anh không biết khi ngủ rồi sẽ xảy ra cái gì, nhỡ ngủ rồi, vừa vặn lại chui ra một cái mặt người, há miệng nuốt anh, đó mới thật là oan uổng.

Dưới ánh đèn trắng lạnh, chỗ chân tường xám trắng, anh ngồi xổm trên mặt đất màu đen, đội mũ áo thể thao trên người lên đầu, giữ ấm cơ thể.

Xung quanh từng đợt gió lạnh không ngừng vờn quanh, trong trẻo nhưng lạnh lùng mà an tĩnh.

Anh lấy một thanh sô cô la hạt từ túi của mình, xé vỏ và nhét vào miệng. Trên bao bì đen tuyền in chữ cái lộn xộn cùng logo tạp nham, anh cắn một miếng, đầu mày hơi nhíu lại. Mùi vị rất khó ăn, quá ngọt, ngọt đến phát rồ, nhân hạt cũng ít đến đáng thương. Anh ăn một miếng liền dừng lại, lại vặn một chai nước tinh khiết ra uống.

Mùi tro trên tường xi măng nhàn nhạt, theo không khí bắt đầu cuốn đến, không ngừng chui vào mũi anh, gãi đến phát ngứa.

Bây giờ đã bình tĩnh trở lại, Lý Trình Di mới có thời gian rảnh rỗi nhớ lại tất cả những gì vừa xảy ra.

“Mặc dù không xác định mặt người khổng lồ kia lợi hại thế nào” Nhưng hiện tại chỉ cần Hoa Lân Y có thể cứu mạng, vậy là đủ rồi! Đáng tiếc, hiện tại Hoa Lân Y vỡ vụn, chỉ có thể đi ra ngoài tìm hoa Tử Đằng mới có thể vá lại Hoa Lân Y.

Giơ tay lên, Lý Trình Di nhìn kỹ vòng tròn trên mu bàn tay.

Hoa Lân Y tuy rằng vỡ vụn, nhưng anh có thể cảm giác được, năng lực hoa ngữ đi kèm, dường như mình còn có thể dùng.

Tay phải của anh chỉ cần tâm niệm khẽ động, sẽ nhanh chóng phủ lên một tầng màng mỏng vô hình, không nhìn thấy được.

Lớp màng mỏng này dựa theo tin tức miêu tả của hoa ngữ cho anh, chỉ cần chạm vào bất cứ sinh vật nào, sẽ tạm thời sinh ra trạng thái tiêu cực đối với một sự vật được chỉ định giống như bị mê hoặc.

Nhưng bởi vì không có Hoa Lân Y tăng năng lực, cho nên hiệu quả của hoa ngữ chỉ còn gần một nửa.

"Trầm Túy chi thủ…"

"Nếu như mình có thể làm cho mặt người khổng lồ kia tạm thời tập trung sự chú ý đến nơi khác, như vậy cho dù không có Hoa Lân Y, lúc gặp lại mặt người khổng lồ, chỉ cần động tác đủ nhanh, cũng có thể bảo đảm an toàn".

Chính là năng lực hoa ngữ này chỉ có thể sử dụng ở cự ly gần, cực kỳ nguy hiểm. Hơn nữa rốt cuộc đối với mặt người khổng lồ kia có hiệu quả hay không, cũng phải đợi sau này thử lại mới biết.

Anh kỳ thật hy vọng không bao giờ phải thử nghiệm.

Bởi vì thử nghiệm ở cự ly gần, đồng nghĩa với liều mạng.

Mặt người kia cũng không biết rốt cuộc có phải là sinh vật hay không, nhỡ đâu vô dụng……

Chương 24

Ngồi tại chỗ, nghỉ ngơi một hồi, Lý Trình Di bổ sung đồ ăn, thể lực cũng khôi phục không ít, còn dùng khăn lau hết mồ hôi trên người để tránh sinh bệnh.

Tiếp theo…… Đến lúc tìm lối ra rồi. Không thể cứ ở đây mãi được, Cứ bất động tại chỗ sẽ không bao giờ ra được.

Anh lau tóc, chải ngược tóc về phía sau, để tránh rũ xuống che khuất tầm mắt.

Nhấc túi lên, nhìn xung quanh.

Bên trái nơi anh tiến vào, cũng là vị trí vừa mới chém giết với mặt người khổng lồ nọ.

Khiến anh sửng sốt chính là, lúc trước trên mặt đất lưu lại một ít dấu chân cùng dấu vết sóng âm chấn động, lúc này đã lặng lẽ biến mất, không còn dấu vết.

Bên ngách trái nơi mặt người biến mất là không gian chừng mười mấy mét, cuối cùng là một bức tường trắng, là đường cùng.

Ánh mắt Lý Trình Di chuyển sang bên phải, nhìn về phía ga-ra không thấy điểm cuối.

Xem ra chỉ có thể đi bên này, chỉ có một lựa chọn.

Anh xách đồ, sải bước đi về phía bên phải.

Trong lúc đi, trong tay phải lặng lẽ cầm một con dao gọt hoa quả sắc bén.

Tiếng bước chân cộc cộc không ngừng vang vọng trong ga-ra trống trải.

Lý Trình Di xuyên qua từng vạch trắng vẽ vị trí đỗ xe, cảm giác vững chắc giẫm đạp dưới chân, cùng với một chút lòng tin vừa mới giết chết khuôn mặt người, khiến khủng hoảng trong lòng anh giảm đi rất nhiều.

Đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là anh lúc nào có thể sử dụng năng lực hoa ngữ: Trầm Túy Chi Thủ.

Năng lực này mà vận dụng thích hợp, có thể có tác dụng giữ được mạng sống.

Đi thẳng về phía trước trong ga-ra, anh thỉnh thoảng cảnh giác nhìn chằm chằm cửa nhỏ phòng kỹ thuật hai bên đường.

Đi lướt qua những cánh cửa đó, rốt cục, sau cánh cửa nhỏ thứ năm, trước mắt Lý Trình Di xuất hiện một góc rẽ.

Góc rẽ là một sườn dốc đi về phía bên phải kéo lên đến tầng trên, dường như là lối ra vào cho xe.

Ở chính giữa mặt đất màu đen vẽ một mũi tên trắng cực lớn.

Mũi tên chỉ về vị trí Lý Trình Di đang đứng.

Chỗ chân tường hai bên, lần lượt vẽ những dải cảnh báo màu vàng đen phát sáng đan xen nhau nhìn thô ráp mà bắt mắt.

Lý Trình Di đứng ở giữa đường, nhìn về phía trước.

“Có đi lên không? Ga-ra ngầm dưới đất, vậy…… Chắc chắn sẽ có mặt đất. Lên đến mặt đất thì sẽ như thế nào?”.

Trong lòng anh một cảm xúc tò mò, lại cực kỳ hồi hộp xen lẫn.

Nắm chặt chuôi dao trong tay, anh hít sâu một hơi, vẫn nhấc chân, đi về phía trước.

Tại góc rẽ đi lên mặt đất, có bóng đèn trắng hư ảo chiếu đến góc khuất.

Những ánh sáng giao nhau cũng tạo ra phần bóng.

Khi ánh đèn ảm đạm và ánh sáng của đèn sáng đan xen nhau, luôn xuất hiện kiểu ánh sáng như vậy.

Đây là hiện tượng tự nhiên do độ sáng của ánh sáng không giống nhau.

Hạ nhẹ bước chân, Lý Trình Di chậm rãi đi về phía khúc cua, từng bước từng bước, tới gần, rẽ ngoặt. Rất nhanh, mắt anh nheo lại, tiến vào tầng trên của ga-ra ngầm.

Không hề thay đổi.

Đứng ở khúc cua, tầm mắt anh nhìn về phía trước, giống như lúc ban đầu anh tiến vào.

Đây vẫn là ga-ra.

Hai loại đèn có tông màu lạnh, như thể hai đường thẳng tách không gian ga-ra làm đôi, kéo dài đến cuối tầm nhìn.

Cảnh sắc trước mắt giống như tầng phía dưới.

Vị trí ống đèn, vị trí cột đá, vị trí cửa nhỏ trong phòng kỹ thuật, kích thước, đều hoàn toàn giống nhau.

‘…..’ Trong lòng Lý Trình Di mơ hồ cảm giác không ổn.

Anh nhấc chân tiếp tục dọc theo mặt đất đi về phía trước, lần này, anh tăng tốc độ.

Chỉ chốc lát sau, anh lại một lần nữa đi tới chỗ rẽ, lại là một con dốc hướng lên trên.

Chính giữa mặt đất màu đen, một mũi tên màu trắng giống như cũ hiện ra rõ ràng trước mắt.

Hai bên vẫn là lớp sơn cảnh báo vàng đen đan xen nhau, để tránh xe ra vào không thấy rõ vị trí và khoảng cách trên tường.

Lý Trình Di không dừng lại, tiếp tục lên dốc.

Xuyên qua góc rẽ, anh lại một lần nữa thấy những hình ảnh giống hệt như lúc nãy anh thấy.

Lại là một không gian ga-ra dài thẳng tắp dài dòng, cuối cùng là khúc cua dốc lên trên.

'Nơi này!' Anh bắt đầu chạy chậm, lúc này đây, anh chỉ tốn năm phút, liền chạy tới chỗ rẽ, sau đó đi lên, lao ra khỏi khúc cua.

Lần thứ ba!

Ở trước mắt anh, vẫn là ga-ra y như cũ!

Lý Trình Di há to miệng thở hổn hển, xách túi đứng tại chỗ, không nhúc nhích nữa.

Đứng ở khúc cua, sắc mặt anh trắng bệch, cảm giác thể lực đã có chút cạn kiệt.

Lấy nước ra uống, vặn mở nắp uống một ngụm, dòng nước mát mẻ làm dịu cổ họng có chút khô đau, cũng làm cho anh tỉnh táo lại.

"Xem ra Góc chết quả nhiên không dễ dàng thoát đi như vậy". Không chỉ là mặt quái vật nguy hiểm kia, tìm được lối ra cũng thật là khó khăn.

Xác định không có cách nào rời đi, Lý Trình Di tìm một góc tường, khoanh chân ngồi xuống, đặt túi lớn sang một bên.

Góc tường tránh gió, có thể giữ nhiệt cho cơ thể.

Mặt khác anh tìm vị trí này, vừa vặn đối diện phía trước một cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật, có thể lúc nào cũng nhìn chằm chằm được phía nguy hiểm này.

Nghỉ ngơi tại chỗ một hồi, anh mơ hồ bắt đầu cảm giác bụng dưới trướng lên, có chút muốn đi tiểu.

Lúc này, anh nhìn xung quanh, nhắm vào một chỗ trụ tròn.

Trong ga-ra này cứ cách một đoạn khoảng cách sẽ có hai cây cột đá tròn xám trắng đứng sừng sững, dường như là dùng để chịu lực.

Đi tới mặt sau của hình trụ, Lý Trình Di kéo khóa quần xuống, suỵt suỵt.

Đang thoải mái thì đột nhiên một tiếng động rất nhỏ, từ cửa nhỏ phòng kỹ thuật bên cạnh truyền ra.

Két.

Chương 25

Cho dù Lý Trình Di đi tiểu, cũng nhìn chằm chằm cánh cửa nhỏ gần nhất.

Lúc này nghe được động tĩnh, anh cả người giật mình, kéo mạnh khóa quần, không chút nghĩ ngợi, xông tới phía trước.

Răng rắc.

Lúc này tay nắm cửa nhỏ đã bắt đầu chuyển động, dường như có người đang vặn cửa, muốn đi ra.

Lý Trình Di ngừng thở, điên cuồng xông lên vài bước, không chút do dự nhào thật mạnh người vào cánh cửa nhỏ đó.

Sập!

Cánh cửa nhỏ đang định mở ra, bị anh đụng phải liền khép lại.

Chỉ cần cửa không mở, thứ quỷ quái kia sẽ không ra được!

Trong lòng anh lúc này chỉ có một ý nghĩ như vậy.

Cơ thể gắt gao chống đỡ cánh cửa, cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật màu đỏ lạnh lẽo bị chặn lại, không thể mở ra.

Cốc cốc cốc.

Trong phòng kỹ thuật, không ngừng có một vật nặng va chạm vào cánh cửa, phát ra tiếng trầm đục.

Dường như có thứ gì đó muốn đẩy cửa ra.

Nhưng bị Lý Trình Di vừa rồi đụng phải, cánh cửa lại bị khóa lại cộng thêm với việc anh dốc hết sức đè chặt lên, thật sự làm cho cửa nhỏ không có cách nào mở ra.

Cốc cốc cốc.

Cốc cốc cốc.

Tiếng va chạm nặng nề vang lên không ngừng nghỉ, mỗi lúc một mạnh hơn làm rung cả cửa, khiến màng nhĩ Lý Trình Di ong ong rung động, cánh tay bả vai tỳ vào cửa sắt cũng bắt đầu tê dại.

Anh cắn răng để cho cơ thể thành đường chéo, gắt gao chống đỡ cửa sắt, không dám thả lỏng.

Nhưng va chạm càng lúc càng nặng, sức mạnh và tốc độ nhanh đến mức khiến anh có chút kinh hãi.

“Không được! Phải tìm cách! Còn tiếp tục như vậy ta chắc chắn sẽ chết!”.

Lúc trước có Hoa Lân Y giúp anh ngăn cản một kiếp, hiện tại Hoa Lân Y bị hư hao, anh chỉ còn lại năng lực Hoa Ngữ, căn bản không có cách nào chính diện chống lại mặt người kia.

Hơn nữa lần đầu tiên là mặt người, ai có thể khẳng định lần thứ hai vẫn là mặt người đó?

Trong trường hợp có những con quái vật khác……

Tuyệt đối, không thể để nó đi ra!

Lý Trình Di gắt gao giữ chặt cửa, các loại tính toán nhanh chóng hiện lên.

Đột nhiên, trong lòng anh hiện lên một ý nghĩ.

“Năng lực hoa ngữ nếu là chạm vào mới có thể dùng, như vậy… Nếu chạm vào thông qua một vật khác thì có tác dụng hay không?”.

” Hiện tại mình ở bên cạnh cửa, quái vật cũng ở bên cạnh cửa, cái này có tính là tiếp xúc hay không?”.

Ý niệm này vừa xuất hiện, liền cấp tốc nảy mầm trong đầu anh.

Thử một lần!?

Trong lòng anh quyết định, tay phải nhanh chóng lật ngược, lòng bàn tay dán lên cửa.

Xúc cảm lạnh lẽo cứng rắn theo lòng bàn tay truyền vào trong đầu.

Trong phút chốc, tâm tư lưu chuyển, bàn tay anh nhanh chóng bao phủ một tầng vặn vẹo vô hình trong suốt.

Cái thứ vặn vẹo vừa tiếp xúc đến cửa sắt, liền phân tán, thấm vào cánh cửa, biến mất tăm.

Cùng lúc đó, sau cửa lại truyền đến một tiếng va chạm nặng nề.

Nhưng lần này, vụ va chạm chỉ kéo dài một chút.

Lý Trình Di cảm giác được, phảng phất có một sợi dây, đem tay của anh, cùng cánh cửa, còn có cái gì đó ở phía sau cánh cửa, liên kết với nhau.

Có tác dụng!! Tiếp theo, lần thứ hai chạm vào mục tiêu bị làm cho say mê.

Trầm Túy Chi Thủ hoàn toàn phát huy tác dụng, chia làm hai bước.

Thứ nhất: Xác định mục tiêu.

Thứ hai: Xác định mục tiêu bị làm cho say mê là cái gì.

Lý Trình Di lần đầu tiên sử dụng, chỉ cảm giác cái liên kết kia tựa như sợi nhỏ, cuồn cuộn không ngừng rút lấy sức lực trong cơ thể của anh.

Tốc độ hút của nó giống như chạy điên cuồng không ngừng, chỉ cần nửa phút, sức lực của anh có thể bị rút cạn.

Phải nhanh!

Tư duy của anh nhanh chóng lóe lên, đôi mắt mang theo tia máu nhanh chóng quét nhìn xung quanh, không dừng lại, tay phải lần nữa đặt ở trên trước cửa sắt.

Anh đang ở bên ngoài, cho dù làm cách gì thì cái vật bên trong cũng sẽ chui được ra, chi bằng lấy cửa sắt làm vật dẫn.

Khiến cho quái vật bị đắm say khi tiếp xúc với cái cửa này.

Bốp một tiếng giòn vang.

Bàn tay của anh đập lên mặt cửa sắt.

Mà cùng lúc đó, bên trong cửa cũng hoàn toàn chìm trong yên tĩnh.

Phì…… Phì……..

Lý Trình Di ngậm miệng, thở hắt ra, hai mắt mở to nhìn chằm chằm cửa sắt trước mặt.

Đợi trong chốc lát, ước chừng hơn mười giây, cũng có thể một phút.

Cửa vẫn không có động tĩnh.

Anh mới chậm rãi thả lỏng cơ thể, lui về phía sau, buông tay.

Thành công rồi???

Anh không biết, nhưng từ phản ứng động tĩnh, có vẻ như đã thành công.

Kịch…..

Đột nhiên một loại tiếng vuốt ve rất nhỏ, từ sau cửa sắt truyền ra.

Dường như có người ở bên trong, lấy tay dịu dàng vuốt ve cánh cửa này.

Tiếng rít không dứt bên tai, không vang, nhưng kéo dài.

Lúc Lý Trình Di vừa mới nghe được âm thanh, trong lòng cũng nhảy dựng, nhưng ngay sau đó, anh phát hiện cửa không có dấu hiệu bị mở ra nữa, trong lòng cũng chậm rãi thả lỏng.

“Xem ra là thành công rồi… Chỉ cần không chủ động mở cánh cửa này, hẳn là không thành vấn đề”.

Anh có thể cảm giác được, trên cửa sắt có một tia liên hệ rất nhỏ, yếu ớt, liên hệ cánh cửa với các cá thể trong phòng kỹ thuật với nhau.

Chỉ cần không bị bên ngoài làm đứt đoạn thì trạng thái say đắm này sẽ vẫn tiếp tục duy trì cho đến khi năng lực hoa ngữ hết hiệu lực.

Anh không biết năng lực hoa ngữ có hiệu lực bao lâu, cái này còn cần phải thử nghiệm.

Nhưng hiện tại, ít nhất là hiện tại, cuối cùng anh có biện pháp hữu hiệu có thể tránh khỏi nguy hiểm

Sau khi xác định không có vấn đề gì, anh lui về phía sau vài bước, nhấc túi lên, chạy tới chỗ rẽ.

Cho dù cục diện tạm thời ổn định, anh cũng không muốn tiếp tục đứng ở bên cạnh cánh cửa nhỏ này.

Loại cảm giác lúc nào kề sát ngọn nguồn nguy hiểm này, làm cho toàn thân anh lông tơ dựng thẳng, tim đập điên cuồng.

Chương 26

Cứ tiếp tục như vậy, căn bản không có cách nào nghỉ ngơi khôi phục thể lực.

Anh chạy chầm chậm, rời xa cánh cửa nhỏ kia, lại đi hơn trăm mét, đến một cây cột đá mới dừng lại, ngồi xuống.

Mượn cột đá che chắn, anh chỉ cần hơi nghiêng đầu, là có thể nhìn thấy tình hình cánh cửa nhỏ trong phòng kỹ thuật.

Trong ga-ra vắng vẻ, không có một chiếc xe.

Lý Trình Di xách túi nilon màu trắng, thở hổn hển, sắc mặt đã bắt đầu trắng bệch.

Ánh đèn màu lạnh chiếu lên mặt anh, càng lúc càng trắng bệch.

Đang lúc anh chuẩn bị nheo mắt nghỉ ngơi một chút.

“Có ai không?”.

Đột nhiên anh dường như nghe được âm thanh.

Ai đó đang la hét.

“Có ai ở đây không?” là một giọng nữ trẻ.

Thanh âm thể lực dồi dào, âm điệu bình tĩnh, không có cảm giác khủng hoảng.

Có người!? Lý Trình Di đầu tiên là sửng sốt, cho rằng mình nghe lầm, sinh ra ảo giác.

Trong hoàn cảnh cực kỳ yên tĩnh quá lâu, con người sẽ xuất hiện hiện tượng này.

Bởi vì quá mức an tĩnh, thanh âm xung quanh quá mức nhỏ bé, dẫn đến thanh âm ảo tưởng trong đầu mình, sẽ lẫn lộn với âm thanh rất nhỏ bên ngoài, làm cho người ta không phân biệt được hư ảo hay là hiện thực.

"Có ai không? Ở đây có ai không?", giọng nữ kia lại vang lên.

Lần này, âm thanh gần hơn và rõ ràng hơn.

Lý Trình Di mở to hai mắt, rốt cuộc xác định mình không nghe lầm. Thật sự, thật sự là có người thứ hai ở đây ngoài anh ra, đang lên tiếng.

Anh lập tức đứng lên, muốn trả lời.

Nhưng lập tức âm thanh trong cổ họng anh tựa như thắng xe, trong nháy mắt bị kẹt lại.

Không đúng! Nơi này ngay cả quái vật cũng có, thì quái vật bắt chước được tiếng người cũng không lạ! Đợi đã, đợi đã…

Sắc mặt anh thay đổi, ngay lập tức bỏ đi ý nghĩ đáp lời, mà nhìn theo hướng âm thanh.

Giọng nữ là từ bên phải truyền đến.

Bên kia là chỗ rẽ lên tầng trên.

Nương theo tiếng gọi, còn có tiếng bước chân rất nhỏ chậm rãi truyền đến.

Có vẻ như người đó đang tiến đến tầng này.

Tiếng bước chân rất buồn bực, dường như không phải giày da đế cứng, mà là đế mềm.

Lý Trình Di kiên nhẫn giấu mình ở phía sau trụ tròn, đứng thẳng lưng, ngẩng đầu nghiêng người, hoàn toàn đem cơ thể

giấu vào trụ tròn xám trắng đường kính nửa mét, chờ tiếng bước chân càng gần.

Mũi của anh cơ hồ muốn dán lên mặt ngoài thô ráp của cột đá, có thể ngửi được mùi xi măng nhàn nhạt.

Theo tiếng bước chân càng ngày càng gần, càng ngày càng vang.

Giọng nữ lại một lần nữa vang lên, lần này so với trước rõ ràng hơn nhiều, còn có thể nghe được tiếng thở dốc rất nhỏ, hiển nhiên người con gái này cũng có chút mệt mỏi.

Lý Trình Di cẩn thận ghé mắt nhìn vào khúc cua, chờ người xuất hiện.

Năm giây.

Mười giây.

Mười lăm giây.

Rốt cục, xa xa, từ khúc cua một người chậm rãi xuất hiện.

Một người phụ nữ tóc dài toàn thân mặc đồ đen, trong tay cầm một cái áo khoác ca rô màu nâu trắng.

Người phụ nữ nhìn xung quanh, sắc mặt trấn định, nhưng từ bước chân không ngừng tăng tốc của cô có thể thấy cô cũng không bình tĩnh như bề ngoài.

“Có ai ở đây không?”, cô lại kêu lên, đi về phía Lý Trình Di.

Theo khoảng cách tới gần, Lý Trình Di dần dần thấy rõ hình dáng của cô.

Làn da cô gái khá trắng, ngũ quan tổng thể tính trung bình, khóe mắt và cằm đều có dấu vết phẫu thuật thẩm mỹ rất nhỏ, độ cong và đường nét tiêu chuẩn không bình thường.

Cô có mái tóc xõa ngang vai màu đen, mặc áo gió mỏng màu đen, nhìn không ra đường cong.

Phía dưới quần dài bó sát người màu đen, đi giày cao gót màu đen cao chừng bảy phân.

Lý Trình Di chú ý tới, trong tay người con gái này còn mang theo một túi mua sắm lớn, bên ngoài túi màu trắng có logo của

trung tâm mua sắm "Cain Mina", được vây quanh bởi một vòng hoa trắng bên ngoài.

Cain Mina là một trung tâm thương mại từng xuất hiện trong trí nhớ của Lý Trình Di, một trung tâm thương mại cao cấp, vị trí ở trung tâm thành phố.

Tóm lại chính là một chữ — Đắt.

Người con gái đi được một đoạn, dừng lại, lấy điện thoại di động từ trong túi áo khoác ra, cũng là vỏ ngoài màu đen, mặt sau là ốp có hình mèo hoạt hình màu hồng nhạt dễ thương.

Cô nhìn màn hình điện thoại, dường như để xem có sóng hay không.

Sau khi xác định vẫn không có sóng, cô lại thất vọng buông xuống, trông dáng vẻ căng thẳng.

Lúc này, xác định đối phương không phải quái vật gì, mà thật sự là người

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, lại liếc mắt nhìn cửa nhỏ phòng kỹ thuật mình đã đóng trước đó, sau khi xác định không có động tĩnh, anh mới chậm rãi đi ra.

"Cô cũng đột nhiên bị kéo vào đây à?".

Anh lên tiếng giọng trầm ổn, vừa rồi thể lực tiêu hao nhưng lúc này khôi phục chút ít, khiến cho giọng nói của anh cũng bình tĩnh hữu lực.

Trong hoàn cảnh không an toàn xa lạ này, không nên thể hiện ra mặt suy yếu của mình.

Đây không phải là đạo lý nhân sinh gì, vẻn vẹn chỉ là bản năng bảo vệ bản thân.

Nhìn thấy có người đi ra, người con gái mặc đồ đen dường như bị kinh hãi một chút, lui nhanh về phía sau một bước.

……..

Chương 27

Lúc này hai người cách nhau chừng mười mét, cô gái này cao hơn 1,7m, thấp hơn Lý Trình Di một chút. Nhưng do đi giày

cao gót nên chắc là chiều cao của cô thấp hơn nhiều.

Vừa bị kinh hãi, lại lui quá nhanh, cô gái thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Nhưng ngay lập tức, cô liền lấy lại thăng bằng, sau đó đứng lại, trên mặt toát ra vẻ mừng rỡ, nhìn về phía Lý Trình Di.

Cuối cùng cũng tìm thấy người! Nơi này đến tột cùng là nơi nào? Anh là nhân viên công tác ở đây sao? Có thể dẫn tôi ra ngoài không? Tôi có thể cho anh tiền! Một ngàn được không?!

Cô sốt ruột tuôn một tràng.

Sự trấn định trên mặt vừa rồi vào lúc này hoàn toàn tán loạn.

Lý Trình Di đánh giá đối phương, quét mắt qua đầu gối trên quần đen và mặt sau chiếc giày.

Hai chỗ này đều có vết mài sát và lấm bụi, chứng tỏ cô gái đã bị ngã.

Mặt khác, hai người cách xa nhau hơn mười mét, anh đứng cách xa như vậy, mà còn ngửi được mùi nước hoa, có thể tưởng tượng được cô gái này rốt cuộc phun bao nhiêu nước hoa lên người.

“Xin lỗi, tôi không phải nhân viên làm việc ở đây, cũng không có cách nào đưa cô ra khỏi đây. Nơi này là chỗ nào, cô bây giờ còn không biết sao?”.

Cái loại thể nghiệm dự báo cực kỳ rõ ràng này, cho dù là người ngu ngốc cũng nên biết phải tìm kiếm tin tức thế nào chứ.

“Đừng đùa nữa, anh giúp tôi tìm được đường ra ngoài, tôi cho anh hai ngàn!”.

“Cô vào đây bằng cách nào?”, Lý Trình Di không đáp lại yêu cầu của đối phương mà hỏi ngược lại.

“Không biết”. Mặt mày cô gái tràn đầy phiền não bất an, “Tôi mua đồ xong, đi thang máy xuống ga-ra chuẩn bị lái xe về nhà, kết quả đi ra liền phát hiện ga-ra này không phải ga-ra của trung tâm thương mại.

“Thang máy đâu? Thang máy của cô còn đó không?”. Ánh mắt Lý Trình Di sáng ngời, nhanh chóng hỏi. Nếu như có thể theo con đường cô gái đi vào, nói không chừng cũng có thể đi ra ngoài……

“Tôi cũng không biết!”. Cô gái nắm chặt áo khoác, thần sắc có chút hoảng sợ: “Tôi quay đầu lại đã nhìn không thấy đâu, tôi đi vào thang máy cho nhân viên, đáng ra thì không nên như vậy, đáng ra phải tìm thấy thang máy ngay mới phải…”.

“Cô không thấy điềm báo trước sao?”. Lý Trình Di nhìn đến đây, đã có thể phân biệt được tình huống của đối phương.

“Điềm báo gì? Anh nói là lúc trước nằm mơ?”. Cô gái thoáng nghi hoặc hỏi.

“Nằm mơ…”, Lý Trình Di không còn gì để nói, đối phương hiển nhiên hoàn toàn không coi trọng điềm báo trước đó, còn tưởng rằng là nằm mơ.

Anh nghĩ một chút rồi rốt cuộc vẫn nói cho cô gái biết về Góc chết mà mình biết.

Càng nghe anh kể, sắc mặt cô gái càng thiếu kiên nhẫn. Cho đến khi Lý Trình Di nói đến, có quái vật mặt người cao hai mét xuất hiện, cô rốt cục không nhịn được nữa.

“Xin lỗi, tôi nói thật đấy, có ai đã từng nói với anh rằng, câu chuyện của anh rất thú vị nhưng kể vào lúc này thì không thích hợp”.

“Tin đồn về Góc chết tôi cũng biết, nhưng đó đều là những câu chuyện bịa đặt. Theo tôi thấy, cái gọi là Góc chết giống như một trò chơi thử nghiệm sinh tồn được tiến hành trong bóng tối hơn. Được rồi, bây giờ không phải lúc nói những điều này”.

Cô xòe tay.

“Năm ngàn, đưa tôi ra ngoài, thế nào?”.

… “Lý Trình Di không nói gì nữa, anh suy nghĩ một chút, làm tư thế xin cứ tự nhiên.

Không có gì để nói với người này, nếu cô ta không tận mắt chứng kiến thì e rằng không bao giờ tin rằng có Góc chết thật sự tồn tại.

“Mười nghìn!”. Cô gái nghiêm túc mở miệng lần nữa: “Đừng quá tham lam, nơi này chỉ là hơi lớn, nếu để cho tôi tự tìm được đường thì khoản tiền này anh cũng không kiếm được đâu”.

“Cô có thể thử xem”. Lý Trình Di lại quét mắt nhìn qua cửa phòng kỹ thuật vừa rồi.

“Thêm nữa, quái vật kia chính là từ những cửa nhỏ này đi ra, cho cô một lời khuyên, chớ dại đụng vào những cửa nhỏ phòng kỹ thuật này. Nếu thấy cửa mở, liền chạy nhanh lên”.

Anh rất rõ ràng không thể lãng phí thời gian, năng lực hoa ngữ không biết lúc nào mất đi hiệu lực, một khi mất đi hiệu lực, có thể tưởng tượng sẽ rất khó ổn định được tình hình như vậy.

Lúc này, anh không nói hai lời, mang theo đồ vật liền đi về phía phía cô gái xuất hiện.

Nếu cô gái nói mình đi từ phía trên xuống, vậy thì lại đi lên một chút nhìn xem!

Cô gái mặc đồ đen không nghĩ tới anh sẽ bỏ đi, liền đuổi theo, nhưng đôi giày cao gót khiến cô theo không kịp, chỉ trong chớp mắt, cô nhìn thấy Lý Trình Di biến mất ở chỗ rẽ.

“Điên rồi sao? Chạy nhanh như vậy!?”. Cô đứng tại chỗ, đưa tay đỡ lấy một cái trụ tròn, thở hồng hộc.

Nhìn quanh bốn phía, xung quanh lại không một bóng người, an tĩnh mà tĩnh mịch.

Cô gái một mình đứng bên cột đá, trong lòng lại một lần nữa bắt đầu bồn chồn.

Nhưng không để cô đợi bao lâu, cách đó không xa, bóng dáng Lý Trình Di lại trở về.

Anh vừa rồi lại đi lên một tầng, xem xét tình huống phía trên, nhưng không tìm được thang máy như lời cô gái nói, ngược lại là phát hiện phía trên còn có khúc cua với đường dốc cao hơn.

Anh không dám tiếp tục, có trời mới biết nơi này rốt cuộc có bao nhiêu tầng.

Cho nên lại nhanh chóng trở về, ít nhất nơi này còn có người, tụ tập cũng có chút an tâm.

Xa xa nhìn cô gái tựa vào trụ tròn bên cạnh, miệng lầm bầm mắng chửi, không biết đang nói cái gì, anh bước nhanh đến gần.

"Chúng ta cùng nhau đi tìm đường ra", Lý Trình Di không thừa hơi, trực tiếp mở miệng.

"Anh thật sự không biết lối ra à?", cô gái nghi ngờ hỏi. Bây giờ cô mới chú ý tới hình dáng bên ngoài của người đàn ông trước mắt.

Tóc đen mắt đen, khóe mắt mơ hồ có hai vết máu chảy ra, nhìn qua có chút dọa người.

Dáng người có chút cao gày, nhưng làm cho người đối diện có một loại cảm giác tương đối ổn trọng, trong tay xách theo một túi đồ trong suốt, có thể nhìn thấy đều là đồ ăn nước uống.

Anh ta hình như đã sớm có chuẩn bị!

Chương 28

Trong mắt cô gái hiện lên một tia suy đoán. Nhưng lập tức, tia suy đoán này liền đổi thành có chút hoảng sợ.

Bởi vì cô thấy được trên tay đối phương đang cầm dao!

Trong buổi tối, bãi đỗ xe ngầm không một bóng người, một người đàn ông trẻ tuổi mắt chảy ra vết máu, khuôn mặt bình tĩnh, một tay xách túi, một tay cầm dao, đứng ở trước mặt mình, nhìn mình.

Hầu như tất cả các yếu tố của phim kinh dị đã được tập hợp.

Cô gái lùi lại vài bước, sắc mặt càng thêm khẩn trương.

"Hợp tác đi, mau chóng tìm được lối ra, sau đó rời đi". Lúc này Lý Trình Di còn đang nói chuyện, không chú ý tới dáng vẻ của mình đang khiến đối phương khiếp sợ.

“Anh đứng yên đó, đừng có cử động. Giả sử… giả sử những gì anh nói đều là sự thật, vậy anh làm sao chứng minh?”. Lúc này phòng tuyến cảnh giác của cô gái lên tới mức cực hạn.

“Chứng minh?”.

Lý Trình Di nhìn thấy hành động lui về phía sau của đối phương, lại cúi đầu nhìn mình, nhất thời ý thức được người phụ nữ này đang hiểu lầm.

Anh nghĩ nghĩ, đưa tay lấy điện thoại di động, mở ra, nhìn thời gian.

“Bây giờ là chín giờ mười hai phút, đại khái hơn nửa giờ trước, tôi bị kéo vào cái nơi quỷ quái này. Lúc ấy tôi đang tản bộ ở công viên nhỏ. Mua ít đồ ăn vặt mang về nhà dự trữ”.

“Cô không cần sợ hãi, mắt là vừa rồi gặp phải quái vật, bị thương nên mới như vậy, nhưng chỉ là ngoại thương, cũng không phải là vấn đề gì lớn…”.

Nói xong lời cuối cùng, chính anh cũng có chút không xác định.

“Thế hả?”. Trên mặt cô gái nặn ra một nụ cười, nhưng vẫn còn lui về phía sau, kéo dài khoảng cách hơn mười mét, cô mới dừng lại, cảnh giác nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Nghe này, có hai người ở đây, chúng ta hoàn toàn có thể thay phiên nghỉ ngơi, đề phòng quái vật xung quanh xuất hiện”. Lý Trình Di trầm giọng nói.

Anh là thật tâm hy vọng có thể thuyết phục người con gái này, một mình anh lúc nào cũng phải nhìn chằm chằm xung quanh, thật sự quá mệt mỏi.

Anh hiện tại đã có chút chống đỡ không được, cảm giác hai mắt khô khốc, cảm giác mệt mỏi xông lên đầu.

Nếu ai đó có thể giúp mình canh gác xung quanh, anh có thể nghỉ ngơi mười phút, không, năm phút!

Cho dù chỉ có năm phút nghỉ ngơi, cũng có thể hồi phục lại rất nhiều!

Hơn nữa làm cho anh nghi ngờ chính là, người con gái này chẳng lẽ lúc tiến vào, không có gặp phải bất kỳ điều gì bất thường sao? Anh lần thứ hai tiến vào đã gặp phải quái vật mặt người.

Lúc này nhìn thấy đối phương cố ý đứng cách xa mình như vậy, anh biết người này còn chưa tin mình.

“Trong tay cô là cầm túi của trung tâm thương mại Cain Mina cao cấp nhất tại thành phố Toại Dương của chúng ta. Khi còn bé tôi còn hay chơi tại công viên Lam Vận Ti gần đó, đứng ở ngọn núi giả trong công viên còn có thể nhìn thấy mô hình Thượng tá Ngô trong Cain mina”.

Khi nhắc đến những ký ức kiếp trước, thần sắc anh cố gắng dịu dàng.

Thượng tá Ngô, là bộ phim hoạt hình thời thơ ấu mà bọn họ đều xem qua khi còn bé, trong đó người Ngô rất ngây thơ đáng yêu, đại biểu cho hồi ức tốt đẹp của rất nhiều người khi còn bé.

Quả nhiên, nghe được anh miêu tả tỉ mỉ như vậy, sắc mặt cô gái dần dần hòa hoãn.

Hiển nhiên có chút buông lỏng cảnh giác đối với anh.

“Anh cũng là người địa phương à? Anh tên gì? Mà cũng không cần tên thật, nói cho tôi biết để tiện xưng hô”. Cô suy nghĩ một chút, lên tiếng hỏi.

“Trình Ý, cô gọi tôi là Trình Ý đi”. Lý Trình Di trả lời: “Còn cô?”.

“Mạnh Đông Đông”, cô gái trả lời: “Được rồi, tôi tin anh sẽ không vô duyên vô cớ lừa tôi, nhưng có thể bỏ con dao trong tay anh xuống được không?”.

Lý Trình Di lúc này mới chú ý tới, trong tay mình còn cầm một con dao gọt hoa quả.

Anh quá gấp gáp, thế cho nên căn bản không chú ý những chi tiết này.

Buông con dao xuống, anh thở dài một hơi, sau đó từ trong túi áo lấy ra một tấm khăn ướt, cẩn thận lau chùi vết máu trên mặt.

Rất nhanh sau khi lau sạch sẽ, anh lại ngẩng đầu, nhìn cũng bình thường hơn nhiều.

“Giờ thì được chưa?”.

“Uh…”, Mạnh Đông Đông gật đầu, sắc mặt cũng dịu đi một chút. “Trước tiên chúng ta đối chiếu với nhau một chút, anh nói anh đã vào nơi này hơn nửa giờ, không có tìm được lối ra, đúng không?”.

“Đúng”.

“Anh từ tầng mấy phía dưới lên?”, cô lại hỏi.

“Tầng dưới cùng. Từ nơi này xuống hai, ba tầng nữa…… Nhưng tôi không xác định còn có thể có thay đổi gì hay không”, Lý Trình Di trả lời.

“Được rồi, trước hết chúng ta không nói là có quái vật hay không có quái vật, mà tìm xem lối ra như thế nào?”, Mạnh Đông Đông hít sâu một hơi, ra dấu tay, ý bảo Lý Trình Di nghe cô nói trước.

“Bình thường cửa ra vào ga-ra ngầm là ở tầng trên cùng của tầng ngầm, cho nên anh cũng đang đi lên?”.

“Nhưng tôi có thể nói cho anh biết là đi lên trên cũng không tìm được lối ra”, cô trầm giọng nói.

“Trước khi tôi gặp anh, cũng đã đi liền một hơi năm tầng rồi, tất cả bố trí giống hệt ga-ra ngầm. Cho nên tôi mới quyết định đi xuống dưới xem có phát hiện ra điều gì mới hay không”.

“Vậy tại sao cô lại cho rằng tôi là nhân viên làm việc ở đây?”, Lý Trình Di hỏi.

“Tôi còn tưởng mình bị bắt cóc”, Mạnh Đông Đông trả lời, thần sắc có chút mệt mỏi.

“Bắt cóc?”.

Chương 29

“Uh, một ít tên biến thái luôn thích vô duyên vô cớ bắt người làm thí nghiệm giống như phim thang máy sát nhân, chẳng phải là giống như trường hợp chúng ta gặp phải sao? Bắt mọi người lại với nhau, quan sát ghi chép xem họ làm như thế nào để sống sót?”.

Lý Trình Di không còn gì để nói.

Nếu như không phải anh thật sự gặp phải quái vật, nói không chừng cũng sẽ suy đoán giống như đối phương.

Lúc này nhìn thấy cảm xúc của Mạnh Đông Đông ổn định lại, anh bắt đầu nói về một số chuyện linh tinh, về thành phố Toại Dương.

Những thông tin kiểu này khiến tâm tình Mạnh Đông Đông càng thêm trấn tĩnh, không còn hoảng hốt hay sợ hãi đối với anh nữa.

Trên thực tế, bên ngoài Lý Trình Di tỏ ra ổn định, nhưng ánh mắt anh vẫn thỉnh thoảng quét về cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật.

Phía sau cánh cửa nhỏ kia, có quái vật không biết là gì bị anh dùng năng lực hoa ngữ khống chế.

Một khi năng lực mất đi, bất cứ lúc nào quái vật cũng có thể xông ra cửa, tập kích người sống.

Cho nên anh lúc này chỉ là bề ngoài ổn định, nhưng trong lòng lại căng thẳng không thể thả lỏng.

Hàn huyên một hồi, anh cảm thấy tâm tình Mạnh Đông Đông ổn định lại nhưng trạng thái tinh thần của mình lại càng ngày càng kém.

Rốt cục cũng đề xuất.

“Cô giúp tôi một chút được không? Tôi muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi, cô giúp tôi canh gác xung quanh, đề phòng quái vật tới gần”.

“Đúng là sắc mặt anh không được tốt lắm”, Mạnh Đông Đông nhíu mày, cô cũng nhìn ra người đàn ông trẻ tuổi tên Trình Ý này rất mệt mỏi.

“Muốn nghỉ ngơi bao lâu?”. Lời này của cô xem như biến tướng đáp ứng, sẽ hỗ trợ quan sát xung quanh.

“Mười phút. Tôi nhắm mắt nghỉ ngơ một chút, sau đó chúng ta cùng nhau tìm lối ra!”, Lý Trình Di quả quyết trả lời.

Lúc này cơ thể anh tiêu hao rất nghiêm trọng.

Mặc Hoa Lân Y dường như đối với cơ thể cũng có tiêu hao, là tiêu hao hai tầng thể lực cùng tinh thần.

Sau đó luôn rơi vào trạng thái căng thẳng tinh thần, tìm kiếm lối ra, cũng tiêu hao không ít thể lực. Đấu sức cùng quái vật qua cánh cửa, cuối cùng sử dụng năng lực hoa ngữ để giữ cho cánh cửa không mở ra khiến anh sức cùng lực kiệt.

Có thể chống đỡ không ngủ đến bây giờ, đã coi như ý chí không tệ rồi.

Anh phỏng chừng với trạng thái này, nếu như lại xuất hiện tình huống như trước đó, năng lực hoa ngữ còn có thể dùng hay không đều là cái ẩn số.

“Được!”, Mạnh Đông Đông nghe vậy, nghiêm túc gật đầu.

Vừa rồi trao đổi, hai người còn là người cùng thành phố, khiến cô cảm thấy yên tâm.

Nếu như chỉ hỗ trợ nhìn xung quanh, chờ mười phút, không cần làm chuyện khác, cô vẫn đồng ý.

“Anh tìm một chỗ nghỉ ngơi đi, nơi này quá lớn, chỉ dựa vào một mình tôi, sợ là không dễ dàng tìm được lối ra. Chờ anh nghỉ ngơi xong, chúng ta cùng nhau chia nhau hành động”, cô nghiêm túc nói.

“Được!”, Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Anh mang theo đồ, quét mắt nhìn xung quanh, rất nhanh tìm được một chỗ góc tường, đi qua đó, sau đó khoanh chân ngồi xuống đất, lưng tựa vào mặt tường.

“Đúng rồi, trong cánh cửa đối diện kia, nếu như cô nghe được bất kỳ âm thanh gì, thì cũng đừng để ý đến nó, không được mở cửa, nhớ kỹ là không được mở cửa, chờ tôi nghỉ ngơi xong rồi

tính sau, hiểu chưa?". Anh dặn dò để tránh cô gái mở cửa cho quái vật ra.

"Được!", Mạnh Đông Đông nghiêm túc đáp ứng.

Sau khi dặn dò xong, Lý Trình Di đội mũ trùm lên, hít thở thật sâu, mắt hơi nheo nhưng không hoàn toàn nhắm lại, bắt đầu nghỉ ngơi.

Lần này có thêm người trông chừng, so với lúc trước chỉ có một mình anh, có thể hơi chút thả lỏng đôi chút. Nhắm mắt lại, anh vốn vẫn muốn chú ý một chút tình hình xung quanh. Dù sao Mạnh Đông Đông chỉ là một người xa lạ, không thể ký thác toàn bộ sự an toàn lên một người ngoài.

Nhưng anh thật sự quá mệt mỏi.

Trước hôm nay, anh cũng chỉ là một sinh viên tốt nghiệp đại học thường xuyên chạy bộ, chạy bộ thôi chứ chưa phải chạy đường dài.

Tính ra, sức bền cũng chỉ hơn những người khác một chút. Phần còn lại thể chất cũng chỉ là trung bình.

Có thể sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, còn phải ổn định tâm tình, không mất đi bình tĩnh. Coi như là người xuyên không, anh cũng cảm thấy mình đã rất mạnh rồi.

Híp híp, trước mắt anh dần dần một mảnh sương mù.

Lạch cạch.

Đột nhiên bên tai anh truyền đến những tiếng động tĩnh rất nhỏ.

Dường như là tiếng túi nilon rơi xuống, đập trên mặt đất.

Một trận gió nhẹ mát mẻ, mang theo hương hoa thổi tới khuôn mặt anh.

Hoa thơm?

Đột nhiên Lý Trình Di bừng tỉnh, mở to hai mắt nhìn về phía trước.

Phía trước là một công viên nhỏ được bao phủ dưới ánh trăng.

Đường chạy màu đỏ sậm, cành lá cây lay động theo gió, đèn đường năng lượng mặt trời lờ mờ.

Tất cả đều rõ ràng.

Anh nghỉ xong rồi à?

"Tôi…". Lý Trình Di đứng im tại chỗ, không dám nhúc nhích.

Rõ ràng vừa rồi còn đang nói chuyện với Mạnh Đông Đông, bảo cô ấy trông cho mình nhắm mắt nghỉ ngơi một chút

Chớp mắt đã lại đi ra?

Không đúng!

Anh đột nhiên phát hiện đường chạy rải nhựa trên mặt đất vô cùng mới, tựa như chưa từng có ai chạy lên đó.

Cảnh sắc xa xa xung quanh cũng mơ hồ, không thấy rõ vật gì.

Là mơ à? Mình ngủ rồi sao?

Không được! Không thể ngủ, ngủ sẽ mất cảnh giác đối với xung quanh, nhỡ đâu xảy ra chuyện…"

Lý Trình Di cố gắng khống chế bản thân, cố gắng tỉnh táo lại từ trong giấc mơ.

Nhưng anh vừa mới ngủ, căn bản không tỉnh lại nhanh như vậy.

Ngay khi anh thử cố gắng tỉnh táo lại, Mạnh Đông Đông dựa vào cột đá, nhìn Lý Trình Di từ từ nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng trên mặt đất, dựa lưng vào vách tường, hơi thở dần ổn định.

Cô nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, nhìn xung quanh, sau đó ánh mắt tập trung vào cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật phía đối diện.

Chương 30

Đúng vậy, cô đã sớm chú ý tới, người đàn ông tự xưng Trình Ý này, trạng thái tinh thần rất không ổn định, ánh mắt nhìn chằm chằm vào cánh cửa nhỏ đối diện.

Anh giả vờ như không chú ý, nhưng cô đã sớm nhìn thấy, chỉ là không nói ra.

Đứng bên cột đá, Mạnh Đông Đông nhẹ nhàng buông túi mua sắm, mặc áo khoác vào.

Cô lại nhìn Lý Trình Di đang ngồi dựa vào tường ngủ. Từ phía bên có thể nhìn thấy màu trắng bệch trong mắt anh.

Mạnh Đông Đông thở hắt ra, cúi người cởi giày cao gót, cứ như vậy mang tất giẫm trên mặt đất.

Thấy Lý Trình Di vẫn không có động tĩnh.

Cô lấy lại bình tĩnh, đột nhiên tăng tốc, chạy đến phía cửa nhỏ phòng kỹ thuật.

Nơi này trên dưới đều tìm không thấy lối ra, mà anh ta cứ đứng mãi nơi này, rất có thể nơi này là cửa ra vào của cái nơi quái quỷ này!!

Quái vật nào? Nguy hiểm gì? Tất cả đều là hắn ta bịa ra hù dọa người thôi.

Bây giờ là thời đại khoa học kỹ thuật, căn bản không có khả năng có quái vật gì tồn tại, hắn ta lừa con nít ba tuổi còn được chứ lừa cô thì cũng quá khinh thường cô.

Bụp.

Mạnh Đông Đông nắm lấy bàn tay đang nắm cửa phòng kỹ thuật.

“Dừng tay!!”, giọng Lý Trình Di vội vàng truyền đến.

Đúng lúc này anh tỉnh táo lại, vừa tỉnh đã nhìn thấy cảnh Mạnh Đông Đông một tay cầm tay nắm cửa, lúc này, trong lúc cấp bách, anh hét lên.

“Đừng mở cửa!”

“Còn muốn lừa tôi à? Cút đi, tên thần kinh!!”, Mạnh Đông Đông đột nhiên vặn tay nắm cửa, kéo ra ngoài, trên mặt mang theo nụ cười thành công, thò đầu vào trong.

Chỉ là khi cô mới nhìn vào bên trong, nụ cười trên mặt liền đột nhiên cứng đờ.

Ở bên trong, không có gì cả, chỉ là một căn phòng nhỏ trống rỗng.

Đứng ở cửa, Mạnh Đông Đông sững người.

Cô không ngờ trong phòng kỹ thuật mà Lý Trình Di cứ nhìn chăm chăm lại có quang cảnh như vậy. Sự khác biệt này hoàn toàn ngoài dự đoán của cô.

Sau lưng cô, Lý Trình Di cũng ngẩn ra.

Anh rõ ràng trước đó mới dùng năng lực hoa ngữ để giữ chặt cánh cửa sau lưng quái vật kia, nhưng hiện tại, không có cái gì sau cánh cửa.

"Đây chính là quái vật mà anh nói?", Mạnh Đông Đông quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di, trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

"… " Lý Trình Di cũng ngạc nhiên.

Anh vừa mới rõ ràng có thể cảm giác được có thứ gì bị anh dùng năng lực hoa ngữ khống chế, nhưng hiện tại…

"Xem ra anh nghỉ ngơi đủ rồi. Chúng ta có nên đi tìm lối ra không?", Mạnh Đông Đông đảo mắt, chuyển đề tài.

Cô hiện tại cho rằng người này có bệnh, hơn nữa rất có thể là gặp vấn đề về tâm thần, như bệnh ảo giác gì gì đó.

"…" Lý Trình Di có chút không tin, nhìn chằm chằm cái cửa nhỏ của phòng kỹ thuật đã được mở ra. Bên trong trống không, không có cái gì.

Không có quái vật, không có công cụ sửa chữa, giống như là một căn phòng vừa mới sơn sửa lại xong.

"Chẳng lẽ, quái vật kia xuất hiện là có thời hạn?", một ý nghĩ thoáng qua trong đầu anh.

Anh xác định quái vật chắn chắn tồn tại, nhưng chuyện trước mắt lại khó có thể giải thích, rõ ràng anh lúc trước cảm giác được cửa bị va đập.

Nhưng bây giờ……

Bùm.

Lúc này Mạnh Đông Đông đã đóng cửa lại, thấy Lý Trình Di không phản ứng, cô đã không ôm hy vọng nữa.

Đây là một bệnh nhân tâm thần nhìn bề ngoài có vẻ bình thường.

Lý Trình Di nhìn thấu suy nghĩ của cô, nhưng anh không có cách nào chứng minh lời mình nói là thật.

Trừ phi anh bại lộ năng lực hoa ngữ của mình. Nhưng đó là chuyện không thể nào.

Bất cứ lúc nào, bất cứ hoàn cảnh nào, đều phải lưu lại cho mình một con át chủ bài có thể lật ngược tình thế.

Hiện tại ở trong Góc chết, không có Hoa Lân Y, năng lực Hoa Ngữ chính là chỗ dựa duy nhất của anh.

Khi ra tay bất ngờ thì ngay cả quái vật thần bí khủng bố kia cũng sẽ trúng chiêu. Cho nên anh không thể nói ra.

"Đi thôi, chúng ta phải tìm cho kỹ, xem ra khỏi nơi này như thế nào?", Mạnh Đông Đông nhìn bốn phía, ánh mắt lóe lên, rõ ràng đang suy nghĩ.

Lý Trình Di đứng lên, cảm giác đầu có chút choáng váng, nhưng so với lúc trước còn tốt hơn một chút.

Ít nhất nghỉ ngơi một lát, khiến thể lực tiêu hao của anh khôi phục một chút.

Anh vẫn không tin nhìn về phía cửa nhỏ.

Cái cửa gian phòng kỹ thuật kia đóng chặt, yên tĩnh, nhìn bình thường, không có bất kỳ dấu vết khác thường nào.

Nhìn Mạnh Đông Đông đứng một bên, anh lại cầm túi lên, đi về phía trước cửa phòng kỹ thuật, tỉ mỉ nhìn dấu vết trên cửa, còn có dấu chân trên mặt đất.

Tuy rằng mặt đất là xi măng, nhưng giày thể thao anh đi khi dùng sức, vẫn để lại dấu vết ma sát rất nhỏ.

Nhưng cho dù anh tìm thế nào, nơi này cũng không có bất kỳ dấu vết nào. Điều này không khỏi làm cho anh liên tưởng tới tình huống trước đó khi các dấu vết kia cũng biến mất.

Lý Trình Di đứng thẳng người, nhìn về phía Mạnh Đông Đông.

Anh đột nhiên nghĩ thông suốt những hành động mà người con gái này vừa biểu hiện.

Vừa rồi mình cho rằng là mình trấn tĩnh cô ta, cho rằng mình nói gì thì cô ấy đều tin. Hiện tại xem ra, tình huống căn bản chính là ngược lại.

Là người con gái này cố ý làm mình tin tưởng, khiến mình cho rằng, cô ta tin những gì mình nói rồi nhân lúc mình nghỉ ngơi, cô ta nhân cơ hội lao ra mở cửa.

Nghĩ thông suốt điểm này, trong lòng Lý Trình Di có loại cảm giác nói không nên lời. Mạnh Đông Đông này, nhìn qua bề ngoài đơn giản, nói chuyện như kiểu người trên tiền nhưng thực tế rất tùy cơ ứng biến, tâm tư phản ứng, đều rất nhanh.

Răng rắc.

Chương 31

Anh đưa tay mở cửa phòng kỹ thuật, bên trong trống rỗng, sau đó lại đóng lại, phát ra tiếng vang nhỏ.

Thực sự không còn quái vật nữa.

"Làm thế nào để tìm được lối ra, cô có ý kiến gì không?". Nếu đối phương không tin quái vật, anh cũng không nhắc tới điểm ấy. Hiện tại quan trọng nhất không phải chứng minh có quái vật hay không, mà là tìm được lối ra.

"Anh nói anh là từ tầng dưới cùng đi lên, đúng không?", Mạnh Đông Đông hỏi.

"Đúng".

"Dọc theo đường đi nhìn thấy đều là cảnh tượng giống nhau, duy nhất có thể mở ra, chính là cái cửa nhỏ của gian phòng kỹ thuật này, đúng không?"

"Chắc vậy, tôi chỉ có thể xác định hai cánh cửa có thể mở", Lý Trình Di trả lời. Cái gọi là hai cánh cửa, chính là hai lần quái vật đi ra khỏi cửa.

"Đủ rồi. Phân tích đơn giản thì hy vọng ra ngoài của chúng ta rất có thể nằm trong phòng kỹ thuật", Mạnh Đông Đông nghiêm túc nói.

Lý Trình Di nghe vậy, nhíu mày, xông vào phòng kỹ thuật khác gì liều chết?

“Cho dù cô có tin hay không, khi cửa phòng kỹ thuật mở từ phía trong ra thì chớ để nó mở ra. Cái này rất nguy hiểm!”

“Quái vật gì gì đó đều là lời nói vô căn cứ”, Mạnh Đông Đông nhíu mày nói.

“Mà có quái vật đi chăng nữa thì ra một con tôi giết một con, tôi đã chịu quá đủ với cái nơi quái quỷ này rồi”.

Lý Trình Di đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên cách đó không xa truyền đến giọng nói của một người đàn ông.

Lại có người?

Anh nhanh chóng nhìn về phía có tiếng nói.

Chỉ thấy ở chỗ rẽ, từ trên đi xuống một người thanh niên trẻ tuổi cao lớn.

Người này mày rậm mắt to, mặc áo T-shirt ngắn màu trắng, cổ áo kẹp micro, làn da màu nâu rắn chắc mà cường tráng, để đầu đinh.

Xa xa nhìn lại, có thể thấy rõ ràng trên mặt anh toát ra vẻ bình tĩnh cùng trầm ổn, phảng phất dường như cái gì cũng không thể làm cho anh dao động.

Quan trọng nhất là, trong tay anh còn mang theo một khẩu súng lục màu đen, báng súng rất dày, họng súng có một vòng trang trí màu bạc, rất là bắt mắt.

Súng!

Không đợi Lý Trình Di xác định đó có phải là súng thật hay không.

Người này đã bước nhanh về phía hai người, đứng lại.

“Có người nói tôi muốn chết thì đi vào cái nơi quỷ quái này thì sẽ chẳng còn đường ra, hắc hắc…” Anh ta cười lạnh, “Con mẹ nó, tôi không tin!”.

Anh ta giơ tay lên, mở chốt an toàn súng, phát ra tiếng răng rắc.

Súng thật!?

Lý Trình Di và Mạnh Đông Đông trong lòng đều sợ hãi, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, trong cuộc sống hàng ngày của mình, sẽ gặp phải người mang súng.

Loại đồ vật như súng, ở Nghi Quốc bị quản lý rất nghiêm, nếu muốn cầm súng, nhất định phải là nhân viên trong các ngành đặc thù như cảnh sát, bảo vệ cấp cao, quân nhân ….

Người đàn ông trước mắt này lại có thể cầm theo một khẩu súng có thể thấy nghề nghiệp của anh ta rất có thể không tầm thường.

“Quái vật đâu?” ánh mắt người đàn ông nhìn về phía Lý Trình Di, “Vừa rồi anh nói có quái vật?”.

“…” Lý Trình Di không lên tiếng, anh rõ ràng nhìn ra người đàn ông trước mắt này có thái độ không đúng đối với anh.

Hai mắt đối phương nheo lại, thần sắc nghiêm nghị, ánh mắt nhìn mình mơ hồ mang theo ý tứ khó hiểu.

“Trả lời đi, vừa rồi là anh nói?”, người đàn ông tiến lên một bước, “Quái vật đâu? Có thể đưa ra chứng cứ không?”.

Lý Trình Di không nói gì, tất cả dấu vết đều tự động biến mất.

Điều này làm cho anh đi đâu tìm dấu vết đây?

Bốp

Người đàn ông giơ súng, nhắm ngay Lý Trình Di.

Bùm.

Tiếng súng vang lên.

Cả người Lý Trình Di run lên, dưới chân có thêm một cái hố nông.

“Hiện tại, anh có thể đi được rồi đấy”. Người đàn ông lạnh lùng nhìn anh chằm chằm.

“… “Sắc mặt Lý Trình Di cực kỳ khó coi, cảm giác tim đập thình thịch. Trong nháy mắt vừa rồi, anh cho rằng mình thật sự bị trúng đạn.

Nhưng cũng may, người nọ cũng không phải thật sự muốn giết anh.

“Tôi không biết vì sao anh lại có thái độ này với tôi, nhưng như tôi đã nói, những cánh cửa này rất nguy hiểm, mọi người tốt nhất…”

“Đi đi!”, Lý Trình Di còn chưa nói xong, đã bị người đàn ông kia lớn tiếng ngắt lời.

“Còn cô tôi khuyên nên tránh xa anh ta ra một chút, tôi nghi ngờ anh ta có vấn đề về tâm thần”. Người đàn ông vừa nhắm Lý Trình Di, vừa hất cằm về phía Mạnh Đông Đông, thần sắc trong mắt càng thêm nồng đậm.

Mạnh Đông Đông không nói một lời nhanh chóng đi tới phía sau người đàn ông, người đàn ông cường tráng trước mắt này hiển nhiên đáng tin cậy hơn Lý Trình Di nhiều.

Không chỉ là khí chất bình tĩnh trầm ổn của đối phương, còn có khẩu súng lục lúc nào cũng có thể thật sự nhả đạn kia

Không chú ý tới động tác quả quyết của Mạnh Đông Đông, lúc này toàn bộ lực chú ý của Lý Trình Di đều tập trung vào khẩu súng lục đang ngắm vào mình.

Anh không biết vì sao người nọ có thái độ này đối với anh, nhưng lúc này cách xử lý tốt nhất, chính là rời đi trước.

Dừng một chút, anh chậm rãi lui về phía sau, sau đó đưa tay xách túi đồ ăn của mình.

“Bỏ xuống!”

Người đàn ông kia quát lớn.

“Đây là đồ của tôi”, Lý Trình Di mở miệng giải thích.

“Tôi bảo bỏ xuống”. Người đàn ông lại lên tiếng, ngón tay nhấn vào cò súng.

Sắc mặt Lý Trình Di căng thẳng, một lần nữa buông cái túi ra, giơ tay lên, chậm rãi lui ra phía sau.

Lui mãi đến gần hai mươi mét, trong lòng anh không những không thả lỏng, ngược lại càng căng thẳng.

Nếu đúng như anh đoán thì…

Lý Trình Di gắt gao nhìn chằm chằm người đàn ông đang nhắm khẩu súng lục vào anh.

Giờ này khắc này, sự sống chết của anh hoàn toàn do đối phương nắm giữ. Điều này khiến anh cảm thấy bất lực cũng như cực kỳ sợ hãi, tóc gáy anh dựng hết cả lên, cả người mơ hồ có chút cứng ngắc.

Cũng may đối phương không có ý trực tiếp giết người, chỉ là buộc anh không ngừng lui về phía sau, lui mãi đến chỗ rẽ, mới chậm rãi buông súng xuống.

Chương 32

Lý Trình Di lui đến sườn dốc, mãi đến khi hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng người đàn ông kia và Mạnh Đông Đông, mới hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Cơ thể cứng ngắc của anh lúc này cũng chậm rãi được thả lỏng.

Vừa rồi khi anh lui về phía sau, nhiều lần đều muốn lăn sang một bên, tránh né họng súng.Nhưng anh đều nhịn xuống.

Anh chưa từng luyện tập qua tránh né xạ kích như thế nào, cũng chưa luyện tập qua lăn như thế nào. Không chừng nếu lăn không đúng cách có thể kích thích đối phương, dẫn đến hậu quả càng phiền toái.

Hơn nữa, từ biểu hiện của người nọ, hắn ta hẳn là có chuẩn bị mà đến, khác với Mạnh Đông Đông, người thứ ba này tuyệt đối biết những phiền toái của Góc chết.

Vậy là…… Anh ta ăn cắp thức ăn của mình…

Lý Trình Di dựa lưng vào tường, để cho xúc cảm lạnh lẽo tận lực làm nguội đi cảm xúc trong lòng.

Trong không gian hoàn toàn khép kín này, không chỉ có mối đe dọa quái vật, chế độ ăn uống chắc chắn là rất quan trọng.

Nhưng bây giờ, hắn ta đã lấy đi những gì anh đã chuẩn bị…

Ở trong túi kia, anh không chỉ có đồ ăn, còn có đồ sơ cứu đơn giản.

Thời khắc mấu chốt, những thứ này đều là bảo bối cứu mạng.

Nhưng hiện tại, đều bị người đàn ông kia lấy đi.

Nếu như mình còn có Hoa Lân Y…… Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý nghĩ, nhưng ý nghĩ này thoáng qua rồi biến mất.

Sức mạnh của Hoa Lân Y rốt cuộc được bao nhiêu, có thể ngăn cản viên đạn hay không?

Anh không biết.

Anh chỉ biết là, mặc vào Hoa Lân Y, tố chất toàn thân đều tăng lên không ít.

Cộng thêm với năng lực hoa ngữ, đối mặt súng ống, tuyệt đối tốt hơn bây giờ rất nhiều!

“Sau khi ra ngoài, nhất định phải cố gắng khai thác các loại năng lực của Ác Chi Hoa! Lần này thật sự quá vội vàng!”.

Trong mắt Lý Trình Di chứa vẻ lo lắng, trong lòng hăng hái hạ quyết tâm.

Anh không bao giờ muốn, tuyệt đối không muốn, lại bị người dùng súng chĩa vào mình uy hiếp.

Chuyện như vậy, tuyệt không thể có lần thứ hai!

Anh thở ra một hơi, không dám tiếp tục đứng ở tầng này, lúc này xoay người đi lên tầng trên.

Không có đồ ăn bổ sung, anh phải nhanh chóng tìm cách rời đi.

May mắn chính là, anh không đem tất cả trứng đặt vào một rổ, quận băng cassette và tai nghe anh đều cất trong người.

Khi anh vừa mới đi tới thế giới này, bài hát trong cuộn băng cassette đã phát đi phát lại ca khúc, đây là điềm báo Góc chết.

Băng cassette cùng với đài cassette còn có tai nghe, đều ở trong túi áo khoác của anh.

Anh dự định tìm một chỗ, thử lặp lại lần cảnh báo đầu tiên, xem có thể tìm được biện pháp ra ngoài hay không?

Nhấc chân lên, anh hướng về phía khúc cua sườn dốc nhưng khi chưa đi được mấy bước.

Két.

Đột nhiên một tiếng vang rất nhỏ, từ phía sau bay tới.

Thanh âm rất rõ ràng, trong hoàn cảnh trống trải khép kín này, Lý Trình Di rất nhanh nghe thấy rõ ràng, đây là tiếng tay nắm cửa phòng kỹ thuật vặn vẹo!

Tóc gáy dựng đứng, cơ thể đột nhiên căng thẳng, nhanh chân bỏ chạy.

Hiện tại không có Hoa Lân Y ở đây, anh không thể nào là đối thủ của mặt quái vật kia.

Nhưng vừa mới chuẩn bị chạy trốn, bước chân bỗng chùng xuống.

"Nếu như bọn họ bị quái vật truy sát, như vậy mình có thể…"

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý nghĩ này.

Có Trầm Túy Chi Thủ, anh có lẽ có thể thử một chút, nhân cơ hội đoạt lại đồ của mình, hơn nữa có người ngăn cản quái vật, năng lực hoa ngữ sử dụng lúc đó cũng sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Dừng bước lại, anh kiễng chân, xoay người về phía sau, lặng lẽ đi tới bên góc cua, hé mắt nhìn về phía người đàn ông cầm súng và Mạnh Đông Đông.

Góc cua cách mấy người hơn trăm mét, khó có thể nhìn thấy rõ. Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hai người kia đều quay mặt phía cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật, dường như đang nói cái gì.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, nhanh chóng lấy điện thoại ra, mở chức năng chụp ảnh, sau đó phóng to.

Bỗng chốc cảnh tượng phía xa hiện ra rõ ràng trong điện thoại di động.

So với nhìn trộm, nhìn qua camera điện thoại di động còn an toàn hơn rất nhiều.

Trong màn hình điện thoại di động, anh dùng hai tay phóng to, sau đó lấy nét vào người, bỗng chốc hình ảnh rõ ràng hơn rất nhiều.

Trên màn hình, người đàn ông cầm súng đang thần sắc cảnh giác nhìn chằm chằm phòng kỹ thuật, họng súng nâng cao ngắm về phía cửa.

Mạnh Đông Đông thì đứng ở một bên, thần sắc có chút kỳ quái, dường như là nghi hoặc.

Hiển nhiên cô vừa mới mở cửa nhỏ, phát hiện bên trong không có cái gì, hiện tại nơi đó lại đột nhiên xuất hiện động tĩnh, điều này làm cho cô bắt đầu cảnh giác.

Ngón tay Lý Trình Di ấn lấy nét vào tay nắm cửa.

Trên cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật màu đỏ, tay nắm cửa màu trắng, đang chậm rãi chuyển động xuống.

Lúc này Mạnh Đông Đông mở miệng nói gì đó với người đàn ông cầm súng.

Môi người đàn ông mấp máy, trả lời vài câu, nhưng vẫn nhắm vào cửa nhỏ phòng kỹ thuật, thần sắc lạnh như băng.

Xem ra anh ta rất tự tin.

Lý Trình Di lúc này đã muốn chạy, nhưng anh vẫn kiên trì ở lại đó, anh cũng muốn nhìn một chút, súng ống có làm gì được mặt quái vật kia không

Răng rắc.

Cánh cửa nhỏ cuối cùng cũng mở ra.

Một khe hở đã được mở ra.

Trong sự kinh hãi của Mạnh Đông Đông cùng người đàn ông cầm súng, trong khe cửa, chậm rãi bay ra một cái đầu người màu đen trắng cao hơn hai mét, rộng hơn một mét.

A!!!

Tiếng thét chói tai của Mạnh Đông Đông nổ tung, ngay sau đó là tiếng người đàn ông hoảng sợ mắng chửi, còn có tiếng súng vang lên.

Pằng! Pằng! Pằng! Pằng

Chương 33

Liên tiếp những tiếng nổ súng, toàn bộ đều bắn chính xác vào gương mặt khổng lồ kia, mục tiêu lớn như vậy, cho dù tay người đàn ông run rẩy, đánh loạn xạ cũng trúng.

Nhưng viên đạn chỉ xuyên qua giữa mặt người vài lỗ, cái lỗ còn nhanh chóng khép lại, biến mất.

Gương mặt đen trắng bay về phía hai người, tốc độ còn nhanh hơn so với lần trước nó tấn công anh.

Lúc này Lý Trình Di cũng kịp phản ứng, cất điện thoại đi, xoay người chạy như điên lên tầng trên.

Vốn anh còn định lấy lại đồ, nhưng nhìn tốc độ di chuyển của mặt người kia nhanh hơn, anh liền biết, mình không có cơ hội.

Cho nên anh quyết đoán cất điện thoại bỏ chạy.

Phù

Phù

Phù

Lý Trình Di thở hổn hển, một hơi chạy lên tầng trên, không dừng lại, tiếp tục chạy nước rút.

Chạy một mạch lên tầng trên, anh bắt đầu cảm giác hoa mắt, đầu cảm giác mệt mỏi, muốn ngủ, đồng thời ngực cố gắng thở, lại luôn cảm giác thiếu dưỡng khí.

Hai chân cũng mềm nhũn đến mức gần như khụy xuống, sắp không đỡ nổi cơ thể, lúc nào có thể muốn ngã xuống đất.

Tim đập thình thịch, ngay cả huyệt Thái Dương cũng giật giật.

Lỗ tai bắt đầu không nghe thấy tiếng động bên ngoài, ngoại trừ tiếng tim đập, còn lại tất cả những thứ khác đều như bị bịt kín một màng da thật dày.

Đây là điềm báo thể lực cạn kiệt.

“Không được! Phải tìm chỗ trốn. Nếu như mình đoán không sai, quái vật kia có thời hạn dừng lại, chỉ cần chờ nó dừng lại thì mình có thể sống sót”.

Lý Trình Di trong lòng sáng tỏ, bắt đầu cố gắng quét mắt nhìn ga-ra tầng này.

Anh cố gắng khống chế cơn hoa mắt, tìm được một góc, bước nhanh về phía đó.

Chỉ là mới lao đi được một nửa đường, anh đột nhiên cảm giác bên người, dường như có cái gì thoáng qua.

‘ ！ ？ ’ Anh nhanh chóng dừng lại, quay đầu nhìn.

Lại thấy anh đi qua một chỗ trên mặt tường trắng, không biết từ lúc nào, tự nhiên có thêm một khe tường chật hẹp u ám.

Khe tường kia nằm ở bên cạnh hình trụ chịu lực, vừa vặn ở trong bóng tối của ánh đèn, không nhìn kỹ rất dễ dàng bị bỏ qua.

Khe hở không rộng, vừa vặn đủ cho một người nghiêng người đi vào, bên cạnh lỗ hổng còn có một ấn ký màu đen thật nhỏ.

Lý Trình Di từ bên ngoài nhìn vào trong, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh tối đen, không biết khe hở này sâu bao nhiêu. Ánh đèn bên ngoài chỉ có thể chiếu sáng vào độ sâu ước chừng một mét.

Lúc trước mình cũng tới, tuyệt đối không có khe hở này! Trong lòng anh gần như khẳng định.

Để tìm kiếm lối ra, lúc trước mỗi bước đi anh đều nhìn ngó, mỗi một tấc vách tường đều xem qua, không có khả năng bỏ sót một khe hở lớn như vậy.

Nhưng bây giờ……

Dừng lại đó, Lý Trình Di nghe được tiếng súng, cùng tiếng bước chân dồn dập.

Anh biết thời gian cho mình lựa chọn không còn nhiều lắm.

Đánh cược một phen!

Anh cắn răng, bước nhanh về phía khe hở.

Thay vì gửi gắm hy vọng vào thể lực sắp cạn kiệt của mình, không bằng thử khe hở đột nhiên xuất hiện này.

Trong ga-ra ngầm bất biến này, khe hở đột nhiên xuất hiện này, rất có thể chính là biến số duy nhất có thể rời đi.

Bùm.

Đang lúc anh sắp lao vào khe hở, bỗng nhiên một tia lửa nổ tung trên tường.

"Đứng lại!", giọng nói của người đàn ông cầm súng vừa rồi lại một lần nữa vang lên.

"Quả nhiên…… Quả nhiên xuất hiện! Ha ha ha!". Anh ta từ chỗ rẽ vọt tới phía Lý Trình Di.

Hiển nhiên, anh ta dường như đã sớm biết sẽ xuất hiện khe hở, còn không biết đuổi theo như thế nào.

"Anh!", Người đàn ông vừa chạy vừa cầm súng nhắm vào Lý Trình Di. "Đi qua dẫn quái vật kia đi!"

Lúc này Lý Trình Di mới nhìn thấy, phía sau người đàn ông một khuôn mặt khổng lồ đang đuổi theo.

Khuôn mặt đen trắng cao hai mét kia, đang lơ lửng giữa không trung, thần sắc đờ đẫn, khóe miệng tản ra khí đen kịt, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn người đàn ông kia một chút.

Hai người cách nhau chừng mười thước, theo thời gian thì khoảng cách ngày càng rút ngắn.

Mà người phụ nữ Mạnh Đông Đông kia đã không biết đi nơi nào.

Bị họng súng nhắm trúng, cả người Lý Trình Di cứng đờ, nhìn khe hở gần trong gang tấc trước mắt, không dám nhúc nhích.

Là liều một phen xông vào, hay là ở lại dùng Trầm Túy Chi Thủ đọ sức cùng quái vật?

Tiếng bước chân lộp bộp nhanh chóng tới gần.

Người đàn ông cầm súng và mặt người cũng đang nhanh chóng lao về phía anh.

Lý Trình Di cứng đờ trong đầu nhanh chóng lóe ra các loại ý niệm. Thời gian dường như chậm lại vào lúc này.

Trán anh mồ hôi tuôn ra như suối, lấp lánh phản xạ ánh sáng trắng lạnh trong ga-ra, từng hạt chảy xuôi xuống.

Có giọt xẹt qua sống mũi, có giọt chảy vào mắt.

Nhưng anh không dám chớp mắt, hoặc là nói đã quên chớp mắt.

Làm sao bây giờ!?

Làm sao bây giờ!?

Làm sao bây giờ!?

Lý Trình Di nhìn người đàn ông cầm súng và mặt người khổng lồ không ngừng tới gần, trong đầu sôi trào.

Cuối cùng.

Người đàn ông lập tức chạy đến trước khe hở, họng súng chĩa về phía Lý Trình Di.

“Dẫn nó đi! Nhanh!”.

Hắn ta rống lên, trong cái miệng há to thậm chí còn có thể nhìn thấy hàm răng ố vàng hoen khói thuốc.

Thanh âm phảng phất từ xa lúc ẩn lúc hiện bay tới

“Chết bây giờ hay đợi lát nữa có thể chết?”.

Lý Trình Di biết mình không có lựa chọn.

A!!

Anh cắn chặt răng, phát ra một tiếng gầm nhẹ chỉ có mình có thể nghe được.

Mạch máu phảng phất nổ tung, hai mắt đỏ ngầu.

Lý Trình Di đột nhiên xoay người, dùng tốc độ cao nhất xông về phía quái vật mặt người khổng lồ kia.

Xì.

Chương 34

Trong phút chốc, anh và người đàn ông cầm súng lướt qua nhau.

Tay anh sượt nhẹ qua tay đối phương.

Sau đó không dừng lại chút nào, ấn vào vách tường bên phải.

Phụt.

Phát động năng lực hoa ngữ!

Ác Chi Hoa - Trầm Túy Chi Thủ!

Một kết nối vô hình ngay lập tức kết nối người với bức tường.

Người đàn ông thảm thiết kêu lên một tiếng, cả người không tự chủ được bị một cỗ ngoại lực kéo, dính vào vách tường, không thể động đậy.

Súng lục tuột khỏi tay rơi xuống đất.

Lý Trình Di cấp tốc xoay người xông về phía khe hở, cũng không quay đầu lại.

Răng rắc!

Một mảnh máu đỏ tươi từ phía sau bắn ra, đem mặt đất phía sau anh nhuộm thành đỏ tươi.

Ngay sau đó, là những tiếng nhai nhỏ, kèm theo tiếng xương cốt bị nhai nát giòn vang.

Lúc này toàn thân Lý Trình Di gần như hư thoát, thể lực tiêu hao đến mức cực hạn, nhưng trong đầu lại chưa bao giờ bình tĩnh như vậy.

Anh đi trong khe hở, nghiêng người quay đầu lại.

Bên ngoài khe hở, mặt người đen trắng to lớn, đang nhấc lên một cái chân người cường tráng, nhét vào trong miệng.

Máu theo chỗ đứt ở chân phun ra, rơi đầy đất.

Nương theo tiếng nhai nuốt chói tai của mặt người, hết thảy trước mắt cũng bắt đầu chậm rãi mơ hồ, phai nhạt.

Bóng tối dần dần bao phủ tầm nhìn.

Một loại mệt mỏi cùng mê muội thâm trầm, trong nháy mắt dâng lên hai mắt.

Anh không tự chủ được nhắm hai mắt lại.

Không bao lâu, thanh âm chói tai nhanh chóng rời xa, thay vào đó, là làn gió nhè nhẹ thổi qua bên tai, phát ra tiếng hô vang.

Trong gió xen lẫn hương hoa, xen lẫn hơi thở cỏ xanh.

Xì.

Lý Trình Di mở mắt lần nữa.

Anh đang đứng ở giữa đường chạy công viên nhỏ, kinh ngạc ngẩn người, không biết đứng bao lâu.

Ra rồi.

Sự thật xuất hiện đột ngột, không cho anh kịp cảm nhận một chút thư thái. Anh không nhúc nhích, đứng im tại chỗ, cúi đầu, đồng tử hai mắt hơi khuếch tán, giống như ngây dại.

Trong bóng tối, gió nhè nhẹ thổi bay mái tóc màu đen của anh về bên trái.

Giữa đám tóc lòa xòa, một đôi mắt còn lưu lại chút tia máu, phản xạ với ánh đèn mờ tối xung quanh.

“Thật sự, đi ra được rồi…”

Lý Trình Di giơ hai tay lên, yên lặng ngồi xổm xuống, che mặt.

Anh không biết tại sao mình lại như thế, anh chỉ biết mình mệt chết đi sống lại.

Và.

Có nhiều thứ, dường như từ lúc anh vừa mới xoay người, trong nháy mắt quyết định dùng năng lực hoa ngữ, liền hoàn toàn không giống nhau.

Lạch cạch.

Dưới ánh trăng âm u, một đôi giày da nam màu nâu đen lẳng lặng đi tới trước người anh.

Bên ngoài đôi giày có hai nút kim loại màu bạc dựng thẳng, mu bàn chân trơn bóng như gương, mơ hồ phản chiếu bóng dáng vặn vẹo của Lý Trình Di lúc này.

Xem ra cậu rất may mắn.

Trong bóng tối, một giọng nam trầm thấp truyền đến.

Ngay sau đó là tiếng bật lửa châm thuốc lá, một chút màu đỏ nhanh chóng sáng lên, khói thuốc dài nhỏ theo gió tản ra.

Mặc dù chỉ là tạm thời.

Lý Trình Di yên lặng buông tay ra, chậm rãi ngẩng đầu, khóe mắt lại bắt đầu chảy máu.

Hai vết máu theo bên mặt chảy xuôi xuống, vẽ ra hai đường đỏ.

Anh nhận ra đối phương, chính là người đàn ông trung niên đã nói chuyện với anh trước cửa quán cà phê.

"Còn chưa kết thúc sao?". Anh hỏi, giọng nói mang theo áp lực trầm thấp mà mình cũng không phát hiện.

"Đương nhiên. Có lẽ vĩnh viễn cũng sẽ không kết thúc". Người đàn ông trả lời, nhẹ nhàng hít một hơi thuốc, "Vốn tôi không ôm hy vọng nhiều đối với cậu, không nghĩ tới tìm được mấy người, sống sót cũng chỉ có mình cậu".

Ông ta phun khói thuốc, tiện tay ném tàn thuốc, dùng chân di nát.

Sau đó cúi đầu nhìn Lý Trình Di lúc này.

"Một tháng 20 nghìn, bao ăn bao ở, cuối tuần có hai ngày nghỉ, thời gian làm việc từ chín giờ sáng đến năm giờ chiều, tiền lương trả theo ngày".

Ông ta vươn tay, trải ra.

"Làm trợ lý của tôi chứ?".

"…" Lý Trình Di ngẩn ngơ, thời gian yên tĩnh vừa rồi làm cho anh ít nhiều khôi phục chút thể lực.

Lúc này nhìn bàn tay dang ra với anh.

Cánh tay từ trong áo khoác đen vươn ra, làn da vàng nhạt, nhẽo, già nua, ảm đạm không ánh sáng.

Móng tay được cắt tỉa chỉnh tề một cách dị thường, giữa ngón trỏ và ngón giữa có màu vàng hun khói rất nhỏ.

Tới gần còn có thể ngửi thấy mùi khói nhàn nhạt, cay nồng mà gay mũi.

Lý Trình Di đời trước không hút thuốc, đời này cũng vậy.

Nhưng giờ này khắc này, mùi khói thuốc khó ngửi đó không hiểu sao khiến anh cảm thấy an bình trở lại.

“Tôi chả biết làm cái gì”, anh nói.

“Không sao, những gì cần làm tôi đều sẽ nói rõ ràng cho cậu. Lần đầu tiên đi ra ngoài thành công, cậu có ít nhất hai tháng nghỉ ngơi”, người đàn ông trả lời.

“Mặt khác, tư liệu về Góc chết, cậu cũng không thể tìm được ở ngoài mạng”. Ông ta cười khó hiểu: “Có biết tôi làm sao tìm được cậu không?”.

Câu kế tiếp ông ta không nói, nhưng Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Internet sẽ để lại dấu vết”.

“Đừng lo lắng”. Người đàn ông nói: “Dấu vết của cậu, người của tôi giúp cậu xử lý sạch sẽ. Trừ tôi ra, đại khái sẽ không có ai khác có thể tìm được cậu nhanh như vậy”.

“Nói cách khác, ngoài ông ra, tôi không còn lựa chọn nào khác?”, Lý Trình Di hỏi.

“Mỗi năm chỉ riêng tại quốc gia chúng ta đã có ít nhất năm ngàn người có thể chết ở Góc chết. Cậu không phải độc nhất vô nhị, người trẻ tuổi”. Người đàn ông nở nụ cười. “Đương nhiên, cậu cũng có thể lựa chọn cự tuyệt tôi, tự mình xông pha, hưởng thụ hai tháng cuối cùng này của cuộc đời. Cũng có thể báo cảnh sát tìm kiếm sự giúp đỡ của quốc gia. Đây đều là sự lựa chọn của cậu”.

Lý Trình Di trầm mặc.

Anh cố gắng đứng lên, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phía trên thời gian là 9h15.

Chương 35

Tất cả đồ anh chuẩn bị toàn bộ đều không thấy, toàn bộ để lại trong Góc chết.

“Hy vọng ông không lừa tôi”. Cuối cùng anh vươn tay, vỗ vào tay người đàn ông. Nếu muốn mau chóng hiểu rõ Góc chết, người trước mắt này không thể nghi ngờ là một đường tắt.

“Tôi tên Trình Ý”.

“Tân Đức Lạp”. Người đàn ông cười nói, “Cậu có thể gọi tôi là Tân Đức Lạp. Anh bạn nhỏ Lý Trình Di”.

“Đi thôi, hiện tại xử lý thương thế cho cậu trước, kéo dài thêm nữa, thị lực của cậu bị hao tổn sẽ phiền toái. Nhân tiện cũng cho cậu xem thứ cậu cảm thấy hứng thú”.

Ông ta buông tay ra, xoay người đi ra ngoài công viên nhỏ.

Lý Trình Di thở hắt ra, buông tay, bước về phía trước, chậm rãi đi theo.

Cửa công viên, ven đường, đang đỗ một chiếc xe việt dã màu đen.

Thân xe giống như dùng giấy gấp, góc cạnh rõ ràng. Hai cái đèn xe mắt tam giác phóng ra cột sáng màu trắng sáng rõ, rọi xuống mặt đất.

Trên nắp capo phía trước xe có logo hình tam giác màu bạc, dấu hiệu phía sau in hai chữ bạc: Vụ Kỳ (Cờ Sương).

Người đàn ông đi tới mở cốp xe phía sau ra, lấy ra một hộp dụng cụ y tế bằng kim loại, từ trong đó cầm ra đồ xử lý vết thương.

Xoay người, động tác của ông ta nhanh chóng xử lý vết nứt hai mắt cho Lý Trình Di.

Sau đó xoay người lại đi ra cốp sau lật xem, rất nhanh, trong tay ông ta xuất hiện một số thứ thoạt nhìn giống như bút trang điểm.

“Cần phải che giấu sao?”, Anh hỏi.

“Sẽ có ích đấy?”, Lý Trình Di đối với chuyện này cũng không tin tưởng lắm.

“Rất có ích. Ngụy trang cho cậu, tránh cho người trong nhà lo lắng”, Tân Đức Lạp gật đầu.

“Vậy thử xem sao”, Lý Trình Di gật đầu.

“Nhắm mắt lại”, Tân Đức Lạp nói.

Lý Trình Di nghe vậy nhắm mắt lại, sau đó rất nhanh liền cảm giác một có vật gì lạnh như băng lau tới lau lui trên mặt mình, dường như là đang bôi cái gì đó.

Rất nhanh, ước chừng vài phút sau.

“Được rồi”, Tân Đức Lạp thu tay lại, nhìn người trẻ tuổi trước mặt, giống như lúc chưa bị thương.

“Chỉ mất có ba phút, khuôn mặt cậu lại sáng ngời, một lần nữa lại biến thành chàng trai rất có tinh thần”, ông ta hài lòng nói.

“…” Lý Trình Di không còn gì để đối đáp, mở mắt lấy điện thoại di động ra, tự seltfie.

Chọn kiểu chụp ban đêm, chính mình trong màn hình điện thoại di động, quả nhiên trên mặt tuyệt không nhìn thấy bất kỳ vết thương nào, hơn nữa khóe mắt chỗ nứt còn có cảm giác mát nhẹ, rất thoải mái.

“Mỹ phẩm đều có công hiệu dụng dược liệu, có thể tăng tốc độ hồi phục vết thương, hàng đặc chế, bên ngoài không mua được”, Tân Đức Lạp ở một bên giải thích.

“Được rồi. Bây giờ thì sao? Có thể cho tôi tư liệu chưa? Góc chết”, Lý Trình Di bình tĩnh nói.

“Việc cậu hiện tại nên làm nhất, là trở về ngủ một giấc, nghỉ ngơi, sau khi khôi phục tinh thần rồi làm chuyện khác”, Tân Đức Lạp hỏi “Cậu nghĩ điện thoại di động rất an toàn sao?”.

“Toàn bộ là bản giấy?”.

“Đương nhiên”, Tân Đức Lạp dừng lại, “Không phải”. Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di như nhìn kẻ ngốc.

“Cậu có biết tư liệu này dày bao nhiêu không? Tôi đâu có chỗ mà chứa? Lưu trữ trong ổ cứng. Ổ K biết không?”.

“Được rồi, hẹn mai gặp lại”, Lý Trình Di xoay người rời đi.

“Không cần phương thức liên lạc?”, giọng nói của Tân Đức Lạp từ phía sau truyền đến.

“Chờ điện thoại của ông”, Lý Trình Di không quay đầu lại, nếu đối phương ngay cả tên thật của anh cũng tra được, thì số di động chả lẽ không tra ra được sao?

Phía sau không có âm thanh hồi đáp, anh cũng lười để ý, giờ này khắc này, anh chỉ muốn về nhà rồi đổ xuống giường, ngủ một giấc.

Sau đó đứng lên chữa trị Hoa Lân Y!

Lý Trình Di nghĩ như vậy, cũng làm như vậy.

Chỉ là khi đi vào khu chung cư, đi ngang qua một chuỗi hoa Tử Đằng rủ xuống kia.

Anh quẹo một cái, cuối cùng vẫn đi tới, dừng lại, nhẹ nhàng đưa tay chạm vào đóa hoa.

Không chữa khỏi Hoa Lân Y, không chừng căn bản không ngủ được.

Xì……

Một tia khí tức mát mẻ, từ trên cánh hoa chảy vào ngón tay anh.

Rất nhanh khí tức tiêu tán, anh rõ ràng cảm giác được, mình vừa chạm qua Hoa Tử Đằng thì nó phảng phất biến thành từng cái vỏ rỗng, vật chất đặc thù bên trong bông hoa đều bị hút hết.

Anh có thể cảm giác được, rễ hoa dường như còn đang thong thả bổ sung loại vật chất đặc thù này, chỉ là rất chậm rất chậm, vừa bổ sung một chút, liền bị anh lập tức lại hấp thu hết.

Giơ tay lên, anh nhanh chóng chạm vào những bông hoa Tử Đằng khác chưa bị hút, nhanh chóng hấp thu loại vật chất đặc thù này.

Trong góc nhìn của anh, trong vòng tròn trên mu bàn tay phải, một ô vuông trong đó, đang chậm rãi sáng lên ánh tím nhàn nhạt, dường như đang sạc điện.

Ước chừng nửa phút, anh đều chạm vào tất cả hoa Tử Đằng ở nơi này cho đến khi vòng tròn Ác Chi Hoa trên mu bàn tay lần thứ ba đưa ra thông tin phản hồi – Hoa Lân Y đã chữa trị xong.

Anh mới không cam lòng tình nguyện rời khỏi giàn hoa, đi về phía tòa nhà.

Anh cảm thấy mình sờ nhiều một chút, nói không chừng còn có thể dự trữ một chút loại vật chất đặc thù này, chờ Hoa Lân Y lại bị hao tổn thì lôi ra dùng.

Hiện tại xem ra, là suy nghĩ nhiều.

"Ngày mai, mau chóng tìm hiểu rõ tin tức Góc chết. Sau đó nghiên cứu tiến hóa Hoa Lân Y, cùng cách mở ra Hoa Thần Vị kế tiếp như thế nào!".

Mang theo ý nghĩ này, Lý Trình Di trở lại căn nhà mà vẫn chưa ai về, đóng cửa lại, quần áo cũng không cởi, nhào vào giường ngủ.

Anh hoàn toàn vùi đầu vào chiếc gối đầu mềm mại mang theo mùi bột giặt.

Giờ khắc này, trong đầu anh không nghĩ tới cái gì, chỉ muốn thanh thản ngủ một giấc.

Thời gian chậm rãi chảy xuôi, như dòng suối, không biết đã qua bao lâu.

Một hồi còi xe rất nhỏ, từ xa đến gần, dần dần rõ ràng, càng ngày càng vang trong ý thức của Lý Trình Di.

Anh chậm rãi tỉnh lại từ trong giấc ngủ sâu.

Chương 36

Trong lúc mông lung, anh lại nghe được dưới tầng có người mắng chửi, cãi vã vì chỗ đỗ xe.

Tiếng còi xe ồn ào, trong trí nhớ kiếp trước luôn có vẻ rất phiền, nhưng vào lúc này, lại cho anh một loại cảm giác an tâm đã lâu không thấy.

Rõ ràng anh mới rời đi vài giờ, lại phảng phất đã qua rất lâu rất lâu.

“Đứa nhỏ này, ngủ cũng không cởi quần áo, còn nằm sấp ngủ”, tiếng bà Phùng Ngọc Vinh cằn nhằn liên miên vang lên ở cửa.

Sau đó là cảm giác một tầng chăn mỏng đắp lên người.

Lại sau đó, Lý Trình Di ý thức mơ hồ lần nữa thiếp đi, chìm vào giấc ngủ mới.

Bóng tối, an bình, ấm áp.

……..

Lại không biết qua bao lâu, chờ anh phục hồi lại tinh thần, mí mắt đã biến thành một khoảng đỏ sậm.

Đây là ánh sáng từ bên ngoài chiếu vào mí mắt, xuyên qua màu đỏ của máu.

Chim nhỏ kêu bên ngoài cửa sổ, xen lẫn tiếng ma sát của cây lau nhà.

Lý Trình Di tỉnh táo lại, chậm rãi mở mắt.

Anh ghé mặt trên gối, không cởi quần áo mà ngủ thiếp đi, nước miếng chảy ra ướt cả mảng lớn trên gối, vẫn còn dính dính trên khóe miệng, rất ghê.

Trở mình một cái, anh từ trên giường ngồi dậy.

Trong phòng, bà Phùng Ngọc Vinh đeo tạp dề đen, đang khom người lau nhà.

Khăn lau nhà ướt, kéo thành từng vệt trên sàn nhà, còn tản ra mùi nước giặt nhàn nhạt.

“Mẹ, mẹ lại dùng nước giặt quần áo lau nhà”, Lý Trình Di bất giác mở miệng nói.

Một màn này cùng mẹ người tiền thân của anh giống nhau như đúc, hai loại hình ảnh không hiểu sao lại lặp lại tại thời khắc

này.

“Nước cũng là tiền, giặt xong quần áo đổ đi cũng lãng phí?”, Phùng Ngọc Vinh nhỏm người đứng lên, đưa tay lau mồ hôi trán.

Bà là loại phụ nữ gia đình tiêu chuẩn, người có chút gầy, hơi thấp, làn da tái nhợt quanh năm hiếm thấy ánh mặt trời. Ngũ quan bình thường, chỉ là mặt mày luôn nhăn nhó, giống như lúc nào cũng như đang lo lắng cái gì.

“Lau nhà xong, còn có thể giữ lại xả WC, cứ như vậy, nhà chúng ta cũng tiết kiệm hơn các nhà khác 1/3 tiền nước đấy”, bà Phùng Ngọc Vinh nghiêm túc thuần thục tính toán.

“Được rồi, được rồi”, Lý Trình Di ứng phó vài tiếng, nghiêng mặt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Ánh mặt trời rực rỡ, bầu trời xanh thẳm.

Một chiếc máy bay không người lái bốn cánh màu trắng chậm rãi bay qua. Trên không trung cách đó không xa, còn có hai con chim nhỏ màu đen đuổi theo chơi đùa.

“Dậy ăn sáng đi, ngủ bảnh mắt đến mười giờ, con còn chưa tìm được việc đâu, thế mà còn lười nhác?”.

“Con biết rồi” Lý Trình Di một tay chống mép giường, xỏ dép vào đứng lên.

Xuống giường, anh mới cảm giác được toàn thân đau nhức, bắp chân mềm nhũn, bả vai sau lưng cũng có chút không dùng được sức, hiển nhiên là lúc trước dùng sức quá độ bên trong ở Góc chết, cơ bắp bị thương.

Đi tới phòng khách, anh kéo ghế ngồi xuống bên cạnh bàn ăn.

Trên bàn dài hoa văn gỗ nâu, đặt bốn cái bát nhỏ.

Trong bát màu xám trắng có hoa văn đen, theo thứ tự là một chén cháo gạo lức, một chén hoa quả màu trắng cắt thành từng miếng nhỏ không biết tên, cùng với hai miếng bánh rán trứng gà.

“Bánh rán có chút nguội, con cho vào lò vi sóng quay, tầm 30 giây là được”, tiếng bà Phùng Ngọc Vinh từ phòng ngủ truyền

ra.

“Con biết rồi”.

Lý Trình Di trả lời, cầm lấy thìa kim loại màu bạc, múc một muỗng cháo đen, đưa vào miệng.

Cháo ngọt nhè nhẹ mang theo cảm giác hạt thô ráp và mùi gạo lức nhàn nhạt.

Vị ấm áp làm cho anh vào giờ khắc này, không hiểu sao cảm nhận được sự chân thật trước nay chưa từng có.

“Hôm nay con không đi tập thể dục, Tiểu Đông còn gọi điện thoại tới hỏi. Nói điện thoại con không gọi được, sau đó gọi cũng không ai nhấc máy. Mẹ nói con ngủ rồi, cậu ta còn không tin, nói là đợi hết giờ làm sẽ tới tìm con. Còn có Lâm Tang, cô gái kia cũng tới hỏi con, hỏi con có rảnh không, cô ấy gửi tin nhắn cho con mà con không trả lời. Lúc trước ba con ra ngoài mua thức ăn còn gặp con bé, con bé cười cười chào hỏi ba, đúng là đứa nhỏ lễ phép”.

Bà Phùng Ngọc Vinh vừa lau nhà vừa nói không ngừng.

Trong phòng khách, Lý Trình Di ăn từng thìa cháo gạo lức.

Sau đó lại gắp một miếng trái cây màu trắng nhét vào miệng.

Đó là dưa chuột.

Anh nhận ra vị, dưa chuột bị nạo vỏ, cắt thành miếng, có chút chua, nhưng rất ngon miệng.

Bưng bát lên, ăn cháo, sau đó cầm lấy bánh rán cắn từng miếng.

Không đến năm phút, đồ trong bốn cái bát trước mắt toàn bộ bị tiêu diệt sạch sẽ.

“Con ăn no rồi, hôm nay ra ngoài có việc, là về chuyện công việc, lát nữa ăn cơm trưa không cần đợi con”. Anh đứng lên, đi toilet, rửa mặt, khóe mắt đau đớn còn đang nhắc nhở anh, tất cả những gì xảy ra trước đó, không phải là mơ.

“Biết rồi, hôm nay mẹ cũng được nghỉ, máy móc trong nhà máy bảo dưỡng, chiều mới xong. Có phải công việc của con

có tiến triển gì không? Có tin tức gì nhớ phải báo cho ba mẹ biết, chúng tôi ngủ cũng không yên vì chuyện của anh đấy. Nhưng cũng không cần quá gấp, chỗ bên chị con đều thuật lợi, nó nói thi xong cái bằng gì đó, hình như là kỹ sư máy móc thông minh, ba mẹ cũng không hiểu, tốn rất nhiều tiền… Nếu lấy được bằng thì thu nhập của chị cũng tăng lên, thu nhập nhà ta cũng thoải mái hơn…".

Bà Phùng Ngọc Vinh lại lải nhải.

Lý Trình Di không phải người tiền thân, không có cảm giác phiền phức, tất cả mọi chuyện ở đây đối với anh đều mới mẻ.

Ký ức đơn thuần cũng không thể hoàn mỹ lặp lại cuộc sống đã từng sống, chỉ có tự mình trải qua, mới có thể cảm nhận được nhiều hơn.

Anh thuận miệng ứng phó, nhanh chóng đánh răng, thay quần áo, cổ tay áo khoác thể thao không biết từ lúc nào dính một chút màu đỏ.

Anh nhanh chóng xát xà phòng lên cổ tay áo, chà xát, giặt chỗ vết máu.

Sau đó thay một bộ quần áo màu xám.

Chương 37

"Con ra ngoài làm việc" anh tùy tiện bịa ra cái cớ, ứng phó với Phùng Ngọc Vinh, sau đó xỏ giày, mở cửa.

"Trở về sớm một chút, không có việc gì thì đừng lang thang bên ngoài", vẻ mặt bà Phùng Ngọc Vinh kiểu như nhìn thấu mọi chuyện.

"Con biết rồi…" Lý Trình Di bất đắc dĩ, kiếp trước vì thể diện còn làm cả loại chuyện này, anh là không nghĩ tới.

Bụp.

Đóng cửa lại, anh thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng ấn thang máy, cửa mở, đi vào.

Trong thang máy, nhân lúc thang đi xuống, anh lấy điện thoại di động ra, nhìn cuộc gọi nhỡ và tin nhắn chưa đọc.

Lâm Tang, Trần Húc Đông, thầy Trần Sam, còn có một số điện thoại xa lạ.

Anh nhanh chóng trả lời điện thoại của thầy Trần Sam và Trần Húc Đông, tìm cớ nói mình mệt nên ngủ quên mất, sau đó mở tin nhắn, trả lời từng cái một.

Đợi trả lời xong, anh đã ra khỏi tòa nhà, đi tới cửa khu chung cư.

Không dừng lại chút nào, anh lại một lần nữa đi về phía công viên nhỏ.

Lúc này đây có thể thành công sống sót, anh biết Ác Chi Hoa đã trợ giúp rất lớn cho anh. Cho nên sau khi tỉnh lại, tinh thần sung mãn, chuyện anh muốn làm đầu tiên chính là nghiên cứu át chủ bài này để tăng tỉ lệ sống sót cho mình nhiều thêm!

Đi một mạch tới công viên nhỏ, Lý Trình Di lại trở lại dưới giá hoa Tử Đằng.

Mặt đất dưới giá hoa, không ít cánh hoa Tử Đằng bị gió làm rụng, có cánh hoa còn bị người ta giẫm nát.

Cảnh này làm cho Lý Trình Di đau lòng, anh không phải là người thích hoa, nhưng trước mắt những bông hoa này đều là tiền vốn bảo vệ tính mạng cho anh.

“Xem ra sau này phải nghĩ biện pháp bảo đảm một nguồn hoa ổn định”. Bây giờ trước tiên nghiên cứu phương pháp sử dụng Ác Chi Hoa.

Bên cạnh giá hoa, còn có hai bác gái cầm quạt xếp màu đỏ vừa mới nhảy xong, đang chống nạnh nói chuyện phiếm.

Trên ghế dài tựa lưng cách đó không xa, ngồi một đôi vợ chồng trẻ tuổi, còn đứa nhỏ bò tới bò lui quanh người cô vợ giống như một con lợn con.

Xác định xung quanh không có người đáng chú ý, Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào một chuỗi hoa Tử Đằng.

Hoa Lân Y đã được chữa trị.

Một tia nhắc nhở rõ ràng hiện lên trong đầu, trừ lần đó ra, không có động tĩnh gì khác.

Buông tay xuống, Lý Trình Di suy tư một chút, lại thay đổi mục tiêu, quét mắt nhìn khắp nơi, đi về phía trước vài bước, đi tới bụi cỏ phía ngoài giá.

Sau đó cúi xuống và với lấy những bông hoa khác mọc trên mặt đất.

Trong bụi cỏ mọc đầy cỏ dại.

Cỏ dại trộn lẫn với hoa cỏ được trồng trong công viên, mọc đan xen với nhau.

Hoa hồng, hoa cúc trắng, hoa cúc vàng, còn có loại hoa anh không biết tên màu lam nhạt rất nhỏ. Những hoa này có bông nở hoàn toàn, có bông mới nở, còn có bông mới chỉ là nụ.

Lý Trình Di đưa tay chạm nhẹ vào bông hoa đỏ lớn nhất, nổi bật nhất.

Nếu hoa Tử Đằng không thay đổi, trước tiên thử xem những hoa khác có thể mở ra hoa thần vị thứ hai hay không.

Theo đạo lý, mình đã thu thập Hoa Tử Đằng vào Hoa Lân Y, như vậy có phải thỏa mãn yêu cầu khai phá đến cực hạn của Hoa thần vị thứ nhất hay không?

Khi ngón tay của anh chạm vào bông hoa màu hồng lớn.

Thông tin mới xuất hiện.

“Hồng thược dược: tên khác là Ly Thảo, cánh hoa có thể lên tới hơn 100m, rễ có tác dụng làm thuốc, có thể giảm đau, thông kinh”.

Môi trường sinh trưởng: thích ánh mặt trời, chịu được hạn hán. Hoa nở từ tháng 5 đến tháng 6”.

Hoa ngữ: Tình Hữu Độc Chung. (Đây là một cái đồng hồ kim loại màu đỏ sậm cao hai mét, nặng một tấn, chỉ cần bạn có tình cảm tràn trề với nó, có thể nhẹ nhàng giơ nó lên, tùy tiện dùng để đập)

Hoa Lân Y: không đủ Hoa Thần Vị, mời mở ra.

Sau khi mở ra hoa thần vị thứ nhất, dường như ngay cả Ác Chi Hoa cũng có biến hóa mới. Về mặt chi tiết, đối với năng lực hoa ngữ, cũng có giải thích cặn kẽ.

Chỉ là……

Lời giải thích này có phải hơi……

Lý Trình Di không nói gì, giơ tay lên, lại đổi một loại hoa khác.

Bên cạnh Hồng Thược Dược là đóa hoa nhỏ màu lam, cánh hoa giống như một chiếc khăn lụa thắt nút, ngoài xanh trong vàng nhạt, giữa cánh hoa còn có chút tím.

'Hoa Diên Vĩ (Blue Iris): còn được gọi là Hoa Lan Hồ Điệp, khả năng chịu lạnh mạnh hơn, thời gian ra hoa từ tháng 4 đến tháng 5, công hiệu là khử phong lợi thấp, giải độc, tiêu viêm, lưu thông máu bầm và…..'

"Hoa ngữ: Khuynh Mộ Chi Tâm. (Khi có người mà bạn hâm mộ ở đây, sau khi mặc Hoa Lân Y, có thể nhận được 200% tiền thưởng đặc biệt).

(Xin lưu ý rằng:

1 Khi người mà bạn ngưỡng mộ là phụ nữ, hãy thêm thành chuyên mục để có sức chịu đựng bền bỉ.

2 Khi người mà bạn ngưỡng mộ là đàn ông, hãy thêm thành chuyên mục để có sức mạnh của cơ bắp bao quanh.

3 Khi người mà bạn ngưỡng mộ là giới tính khác, hãy thêm thành chuyên mục để phục hồi thể lực.

Hoa Lân Y: không đủ Hoa Thần Vị, mời mở ra.

Khóe miệng Lý Trình Di khẽ giật, năng lực hoa ngữ này rất mạnh.

Rất mạnh mẽ.

Chính là không thích hợp với người bình thường.

Buông tay ra, anh lại đưa tay về phía bên kia, một đám hoa trắng chen chúc cùng một chỗ.

Mỗi đóa hoa này chỉ có bốn cánh hoa, có hình chữ thập, nhụy hoa màu vàng đen, mỗi ba đóa hoa chen chúc cùng một chỗ, giống như là sinh ba đón ánh mặt trời.

“Hoa chưa đặt tên: hoa nở từ tháng 4 đến tháng 5, thường mọc ở những nơi có đủ ánh sáng, rất dễ sinh trưởng, có rễ hình quả trứng, có thể làm thuốc. Công hiệu là an thai, bổ khí, khô thấp lợi thủy.

“Hoa ngữ: Chữa lành Vết thương” (Có thể nhanh chóng khôi phục chấn thương nhẹ, cũng có tác dụng nhất định đối với chấn thương tâm lý).

Hoa Lân Y phía dưới không có thay đổi, vẫn không cách nào mở ra.

Chương 38

Lý Trình Di buông tay ra, hoa này anh chưa từng thấy qua, trong Ác Chi Hoa cũng không có thông tin, nhưng vẫn có thể dò xét năng lực hoa ngữ, điều này cho anh một ý tưởng mới.

“Nói cách khác, nếu như ta đi dã ngoại, đợi mở ra Nguyệt Thời Hoa Thần Vị thứ 2, nói không chừng có thể tìm được hoa có năng lực hoa ngữ mạnh hơn từ các loại hoa mà con người chưa đặt tên!”.

Đương nhiên, điều này phỏng chừng là sự việc còn lâu sau này, ngay cả trong thành phố, có rất nhiều loại hoa anh còn chưa thử.

Ven đường, bờ sông, trong bụi cỏ dại, rất nhiều nơi nói không chừng cũng có thể tìm được một ít hoa nhỏ không biết tên, thử thời vận, nói không chừng có thể có được một ít hoa ngữ tốt.

“Nhưng vấn đề bây giờ là, như thế nào mới tính là đem hoa thần vị thứ nhất khai phá đến cực hạn?”.

Lúc này tâm tư Lý Trình Di rốt cục vẫn rơi vào hạng mục tiến hóa của hoa Tử Đằng.

Khi ánh mắt của anh rơi vào mu bàn tay phải, trong vòng tròn Ác Chi Hoa, thuộc về ô vuông bổ khuyết hoa văn hoa Tử Đằng, bỗng lóe lên một tia ánh sáng tím.

Sau đó một tia tin tức chảy vào trong đầu anh, đó là các loại tư liệu về hoa Tử Đằng.

Trong đó số lần tiến hóa, hiển thị là hai lần.

‘Tiến hóa… Cần các loại hoa Tử Đằng khác cùng loại…… Yêu cầu rất chính xác, cứ như vậy tùy tiện thử vận may, chỉ sợ không có biện pháp mau chóng hoàn thành tiến hóa. Xem ra, vẫn là phải đi vườn thực vật, hoặc là cửa hàng hoa cỡ lớn mới được…”

Trong lòng anh nhanh chóng có suy nghĩ.

Trong vườn thực vật các chủng loại hoa rất nhiều, cửa hàng hoa cỡ lớn lại là lựa chọn thứ hai, dù sao hoa Tử Đằng không phải là hoa cỏ bán được tiền.

Đương nhiên, biện pháp tốt nhất, vẫn là mua hạt giống trên mạng, tự mình trồng!

Nhưng cứ như vậy, chu kỳ quá dài.

Lý Trình Di nhíu mày đứng dậy, nhanh chóng lấy điện thoại di động, mở ra app mua sắm lớn nhất.

Tắt đi một đống quảng cáo tự động bật ra, ở cột tìm kiếm, nhập vào, ba chữ Hoa Tử Đằng.

Click vào Search.

Bộp.

Kết quả tìm kiếm về hoa Tử Đằng được liệt kê.

“Cây hoa Tử Đằng, bao trồng sống”.

“Hoa Tử Đằng, còn cả lá, nhận ship”.

“Hạt giống hoa Tử Đằng, mua hai tặng một, bốn mùa ra hoa”.

Một hàng tất cả đều là quảng cáo, các shop chuyên về hoa Tử Đằng, thậm chí còn có cả bán sỉ”.

“Xem ra, vẫn là thiếu tiền a…”. Nếu có rất nhiều tiền, anh hoàn toàn có thể dùng tiền mua hoa thành phẩm, chất đống trong nhà. Hoặc tự làm một khu vườn nhỏ.

Trong lòng vừa suy nghĩ, Lý Trình Di vừa muốn tiếp tục tìm kiếm biến chủng hoa Tử Đằng.

Đột nhiên một cuộc gọi lạ gọi tới.

Màn hình điện thoại di động nháy mắt biến thành màu đỏ, một hàng chữ nhắc nhở của nhà mạng hiện ra.

“Cuộc gọi được 367 người đánh dấu là cuộc gọi rác, xin hãy cân nhắc khi trả lời”.

Lý Trình Di đang muốn cúp máy, bỗng nhiên màu đỏ trên màn hình biến thành màu xanh lá cây, chữ viết cũng biến thành nội dung mới.

“Đã kết nối, xin đề phòng lừa đảo”.

Sau đó lạch cạch một cái, anh còn chưa bắt máy, di động đã kết nối”.

“Này này, có thể nghe thấy không?”, giọng nói của Tân Đức Lạp từ trong microphone truyền ra.

Lý Trình Di giật mình, nhanh chóng cầm lên, nhìn xung quanh, xác định không ai để ý.

Sau đó mới đặt điện thoại di động bên tai, bịt chặt.

“Nghe thấy, ông nói đi”, anh hạ giọng.

“Đừng có căng thẳng như vậy, cứ tự nhiên, thả lỏng chút đi”, Tân Đức Lạp ở trong điện thoại có chút bất đắc dĩ.

“Biểu hiện của tôi rõ ràng vậy à?’, Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, cậu căng thẳng quá, thôi được rồi, cậu tới địa chỉ này trước, tôi ở bên này chờ, sẽ có người ở dưới tầng đón cậu”, Tân Đức Lạp trả lời, “Tư liệu, tin tức cậu cần, đều có thể tìm được ở đây”.

“Địa chỉ thế nào?”.

“Tòa nhà Tân Thế Kỷ Số 776 đường Duy Tây Khang Kiệt, đến đại sảnh tầng một, sẽ có người đón cậu. Tên công ty là Công ty Y sinh Hồng Cẩm”

“Phố Duy Tây Khang Kiệt hình như là khu thương mại rất náo nhiệt nhỉ?”, Lý Trình Di kinh ngạc nói, người tiền thân thời

gian trước mới gửi sơ yếu lý lịch đến một công ty ở đây, suýt nữa đã lọt được vào vòng phỏng vấn, cho nên ấn tượng của anh rất sâu.

Dù sao một doanh nghiệp tư nhân không chê cái chuyên ngành chăm sóc thực vật của anh cũng không nhiều lắm.

“Uh, nơi náo nhiệt một chút cũng an toàn, tất cả mọi người đều cảm thấy như vậy”, Tân Đức Lạp nói một câu ý vị thâm trường.

Điện thoại tự động cúp máy.

Lý Trình Di cất điện thoại di động, thở dài một hơi, không do dự, anh đi thẳng ra ngoài công viên.

Trước tiên đi tìm hiểu tư liệu liên quan đến Góc chết rồi nói sau.

Cho dù Tân Đức Lạp rốt cuộc có ý đồ gì, ít nhất cũng tìm được thông tin về Góc chết; mà một người mới tốt nghiệp đại học như anh hoặc những thứ trên mạng có thể tra được khó mà có được.

Nếu địa điểm ở trung tâm khu phố thương mại náo nhiệt như vậy, vậy trước tiên đi qua xem một chút rồi nói sau.

Dù sao cũng không ai gan lớn đến mức gây sự ở khu phố thương mại đông người nhất.

Ra khỏi công viên, anh ta đợi một lúc ở trạm xe buýt, lên xe buýt và chạy về phía phố Duy Tây Khang Kiệt ở trung tâm thành phố.

Đứng ở trong xe, nhìn cảnh sắc bên ngoài từ vùng ngoại ô vắng vẻ, dần dần trở nên náo nhiệt.

Trên đường cũng từ thưa thớt dần dần chật chội.

Các loại còi xe liên tiếp vang lên.

Chương 39

Người trên xe buýt không ngừng lên xuống, rất nhanh Lý Trình Di cũng tìm được một chỗ ngồi, ngồi xuống trước.

Ghế ngồi làm bằng nhựa cứng màu xanh rất lạnh, phía dưới mông còn rất nhiều lỗ thủng, càng mát mẻ.

Lý Trình Di tựa lưng vào ghế ngồi, thoải mái duỗi thẳng cột sống, để cho cơ bắp đau nhức tận lực thoải mái một chút.

Anh nghiêng mặt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bên trái vừa vặn là từng tòa nhà dân cư màu xám trắng, ước chừng hơn mười tầng, dưới tầng trồng từng dãy cây xanh biếc.

Dưới tán cây là làn đường cho xe đạp, từng chiếc xe đạp màu sắc khác nhau chở mọi người đi làm, đưa con đi học chạy về phía trước, cùng hướng với chiếc xe buýt này.

Phía trước ước chừng bốn trăm năm mươi mét, tiến vào vòng xuyến giao thông.

Bên trong xe đột nhiên vang lên giọng điện tử nữ nhẹ nhàng nhắc nhở.

Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nhìn vào trong xe.

Trong xe buýt tổng cộng có hai hàng chỗ ngồi, bên trái mười ghế, bên phải mười hai ghế, không có tài xế, là xe không người lái.

Cả xe có mùi nước khử trùng nhàn nhạt, có chút gay mũi.

Mấy học sinh trung học đồng phục đứng chờ chỗ ngồi thỉnh thoảng ho khan, tựa hồ bị mùi này kích thích.

Lý Trình Di chú ý tới, ở trong xe phần lớn mọi người đều sẽ thỉnh thoảng cúi đầu nhìn điện thoại di động.

Nhưng có một số ít người, cũng rất có chút khác thường.

Mấy người này thoải mái tựa lưng vào ghế dựa, hoặc là dựa người vào thân xe, sau đó một tay không ngừng ở trước người khua khua, làm ra các loại tư thế.

Anh có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh liền từ trong trí nhớ của người tiền thân tìm được đồ vật đối ứng — kính mắt tăng cường hiện thực.

Anh chú ý tới, trên mặt mấy người này đều đeo kính màu trà mỏng manh. Anh đoán cái kia hẳn là cái gọi là kính tăng cường hiện thực.

Chả trách thế giới này có nền công nghệ rất phát triển nhưng trong cuộc sống hàng ngày không nhận ra.

Lý Trình Di trong lòng tò mò, cẩn thận quan sát mấy người đeo kính tăng cường hiện thực kia, xem các loại hành động của bọn họ.

Rất nhanh, xe bắt đầu chậm rãi rẽ, chạy lên sườn dốc, tiến vào cầu vượt của vòng xuyến giao thông.

Nhìn mấy người kia trong chốc lát, anh cảm thấy buồn ngủ, Lý Trình Di hiểu rõ cơ thể cạn kiệt của mình cần rất nhiều thời gian để hồi phục, anh lơ đãng nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ.

Lúc này bên ngoài sau khi lên cầu vượt, xe vòng tới vòng lui, hai bên chỉ có thể nhìn thấy tường bê tông cao 5, 6 mét che khuất tầm mắt.

Không có gì để giết thời gian, anh dứt khoát di chuyển cơ thể, điều chỉnh điện thoại di động sang chế độ rung, nhắm mắt bắt đầu nghỉ ngơi.

Khi đến bến mình cần xuống, điện thoại di động sẽ tự động rung nhắc nhở mình.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một phút, hai phút, năm phút, mười phút……

Ong.

Tiếng rung mạnh kéo Lý Trình Di tỉnh lại.

Anh mở to mắt, thấy cửa xe vừa vặn tự động mở ra, vội vàng đứng dậy, cùng những người còn lại trên xe đi xuống.

Đối diện bến xe, mấy ông cụ xách túi thức ăn vội vã chen lên xe từ bên cạnh Lý Trình Di.

“Để tôi trả tiền”.

“Sao lại thế chứ, để tôi trả”.

“Khách khí cái gì, lần sau đến lượt anh, lần này tôi trả, cứ như vậy đi”

Tiếng tranh giành của mấy đại gia từ phía sau chen ra, thần kinh vốn căng thẳng của Lý Trình Di cũng bị hơi thở sinh hoạt phố phường hằng ngày này, chậm rãi hòa tan, thả lỏng.

Anh nhìn quanh.

Ở bên bến xe buýt có một tấm biển đề: Bến Duy Tây Khang Kiệt -Tích Xuyên.

Trên bảng hiệu còn có màn hình điện tử không ngừng phát đi phát đi số tuyến xe buýt sắp tới.

Thu hồi tầm mắt, Lý Trình Di đi sang trái vài bước, mới thấy rõ vị trí mình đang đứng.

Anh đang đứng ở một giao lộ chữ thập, bên cạnh bến xe chính là đường dành cho người qua đường, dòng người rộn ràng nhốn nháo đang từ đường dành cho người qua đường lui tới.

Vượt qua vạch dành cho người đi bộ, anh nhìn thấy đối diện đường cái là một tòa nhà màu xám trắng.

Trong đó có một tòa nhà cao ngất màu bạc như hạc giữa bầy gà, phía trên cùng còn khắc dòng chữ to lồng trong bảng kim loại màu đỏ: Quảng trường Tân Thế Kỷ.

…… Thật đúng là bắt mắt …… Lý Trình Di liếc mắt một cái liền thấy được nơi mình muốn đi.

Trong trí nhớ của người tiền thân, tòa nhà này lúc đầu còn là biểu tượng của thành phố Toại Dương.

Nếu không phải mấy năm gần đây bị các trung tâm thương mại cao cấp khác mới xuất hiện chiếm lĩnh lượng khách, Tân Thế kỷ vẫn là Trung tâm tiêu dùng giải trí đẳng cấp thứ nhất của Toại Dương.

Anh lấy lại bình tĩnh, nhấc chân đi về phía trước, bước lên đường dành cho người qua đường, hòa vào dòng người đi về

phía tòa nhà cao nhất kia.

……

Xuyên qua đường dành cho người đi bộ, cẩn thận tránh các kỵ sĩ xe điện tốc độ bão táp trên đường dành cho người đi bộ, sau đó bước lên một cây cầu vượt màu trắng lắp thang cuốn tự động.

Đi đến đường cái đối diện, lại dọc theo con đường lát đá bên đường đi về bên phải ba trăm năm mươi mét.

Lý Trình Di rốt cục cũng đến tòa nhà Tân Thế Kỷ mà Tân Đức Lạp nói.

Không đợi anh đi lên phía trước tòa nhà mà ở cửa có bảo vệ, một cô gái trẻ tuổi bên cửa liền chủ động tiến ra đón.

"Xin hỏi có phải Trình Ý tiên sinh?" cô gái mặc một bộ váy OL màu đen, váy đến đầu gối, lộ ra hai chân thon dài trắng nõn, mái tóc xoăn nâu vàng xõa trên vai, trên mặt trang điểm nhẹ, lông mày rõ ràng đánh quá mức, giống như hai cây bút chì.

"Vâng, tôi đây" Lý Trình Di vừa nghe xưng hô, liền biết chắc là người tới đón anh, khẽ gật đầu.

Mời đi theo tôi, cửa vào công ty không phải vào từ đây. "Cô mỉm cười, lộ ra nụ cười tiếp đãi chuyên nghiệp, nhẹ giọng nói.

"Vâng" Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn tòa nhà lần nữa.

Trong lòng anh đột nhiên dâng lên một tia cấp bách.

Chương 40

Dựa theo lời Tân Đức Lạp, Góc chết hai tháng sau còn có thể trở lại, đây không phải trò chơi, sống sót cũng không có phần thưởng, cho nên anh phải trong hai tháng này, chuẩn bị nhanh nhất những gì có thể để đối phó.

Còn có, nếu như có thể lợi dụng được tài nguyên của Tân Đức Lạp, tìm được biện pháp tiến hóa Hoa Lân Y, như vậy tỉ lệ sống sót ra khỏi Góc chết có thể lớn hơn rất nhiều.

Từ lần đầu tiên Hoa Lân Y xé nát quái vật mặt người vật, sau đó thành công giúp mình sống sót, Lý Trình Di liền hiểu được, hi vọng lớn nhất của mình, chính làÁc Chi Hoa.

Với trí thông minh, anh chỉ là một người bình thường.

Đi theo cô gái vòng qua bên cạnh tòa nhà, đi vào từ một cửa vào dành cho nhân viên văn phòng, đi thang máy riêng.

Không bao lâu, thang máy dừng ở tầng 19.

Đinh.

Cửa mở.

Bên trong là từng dãy bàn làm việc được sắp xếp chỉnh tề.

Bàn ghế màu trắng, mặt đất màu đen, trần nhà màu trắng bạc, góc tường đặt cây xanh rất lớn.

Nhân viên làm việc ngồi bên cạnh bàn một cách có trật tự, thỉnh thoảng gõ gõ máy tính, có người cầm điện thoại đang nói chuyện với bên ngoài, nhìn qua bộ dáng bề bộn nhiều việc.

“Nơi này.” Người con gái dẫn đường mỉm cười nhắc nhở một tiếng, rồi dẫn đường.

“À” Lý Trình Di đi theo cô, xuyên qua từng bàn làm việc, đi tới một hành lang âm u tận cùng bên trong.

Cuối hành lang chỉ có một gian phòng, cửa phòng nửa mở, trước cửa sổ bên trong, có một người đàn ông đang hút thuốc.

u phục màu đen bạc, áo sơ mi trắng, lưng to, một tay nhét trong túi quần, một tay kẹp tàn thuốc.

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra, đó là Tân Đức Lạp lúc trước đã gặp anh.

Ông ta đưa mắt nhìn người con gái dẫn đường, người đó đưa tay về phía anh, làm động tác mời.

“Khụ khụ. “Lý Trình Di tiến lên, xuyên qua hành lang, đẩy cửa ra, đi vào văn phòng cuối cùng.

“Đến rồi? “Tân Đức Lạp xoay người, dập tàn thuốc vào gạt tàn trên bàn.

“Hợp đồng trên bàn, xem này, đồng ý thì ký, không đồng ý thì thôi.” Ông ta chỉ chỉ bàn làm việc gỗ vàng.

Toàn bộ văn phòng không lớn, từ trái sang phải, theo thứ tự đặt sô pha da đen, bàn trà thấp, bảng trắng dùng để viết, hai cái ghế văn phòng, cùng với bàn gỗ hình chữ nhật.

Bài trí rất vội vàng đơn giản, giống như công ty ma.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn lên bàn gỗ, trên đó đặt ba chai đồ uống.

Theo thứ tự là hai đen một đỏ, trong đó có hai chai coca màu đen, một chai nước khoáng Vân Sơn. Tất cả đều đóng chai 500ml.

Hợp đồng chính là bị chai nước khoáng nhựa đỏ đè lên.

Anh tiến lên, nhấc chai nước khoáng, cầm tập giấy nhìn một chút.

Nội dung rất đơn giản, chính là giao ước anh làm việc ở công ty của Tân Đức Lạp, mỗi ngày đúng giờ đi làm, nội dung công việc không có, điều kiện hạn chế cũng không có. Ngược lại phúc lợi tiền lương viết rất tỉ mỉ.

Điều kiện hậu đãi như vậy, anh không có lý gì không ký.

Lúc này cầm lấy bút bên cạnh, ở phía trên điền tên của mình.

Lát nữa đến phòng tài vụ để lại số thẻ ngân hàng. “Tân Đức Lạp quay mặt nhắc nhở.

“Tư liệu đâu? Về Góc chết. “Lý Trình Di hỏi ra phần quan tâm nhất.

Tôi hỏi trước một chút, cậu có biết Góc chết có bao nhiêu chủng loại không? Đồng thời chậm rãi đi tới cửa, đóng cửa phòng lại.

Chủng loại?

“Ừm, có rất nhiều loại Góc chết, cho nên cậu cần nói ra Góc chết cậu đang tiến vào, như vậy mới có thể tra cứu chính xác tư liệu.”

Sau khi đóng cửa xong, ông ta lấy từ trong túi áo ra một cái USB màu đen bạc, đưa cho Lý Trình Di.

Mở ra chiếu lên tấm bảng trắng hoặc vách tường là được.

Lý Trình Di nhận lấy thứ này, nhìn kỹ một chút, dường như đây là một vật giống như đèn pin mini. Có một nút chuyển đổi đơn giản ở bên cạnh.

Anh lật xem một chút rồi đem một đầu bóng đèn, nhắm ngay bên trái tường trắng.

Nhấn nút.

Bụp.

Một cột sáng màu trắng từ đầu thứ này phóng ra ngoài, chiếu rọi trên vách tường màu trắng.

Vách tường lập tức xuất hiện một màn hình lớn màu sắc dài rộng hơn bốn thước.

Trên màn hình, từng dãy văn kiện màu vàng được sắp xếp chỉnh tề, ít nhất có trên trăm cái.

Đây chính là tư liệu Góc chết mà tôi thu thập được, rất nhiều phải không? "Tân Đức Lạp ở phía sau nhẹ giọng nói.

Rất nhiều. "Lý Trình Di nheo mắt, nhìn kỹ tên những tập tài liệu này, tất cả đều là số hiệu thuần túy.

"Đầu tiên tôi muốn nói với cậu một chút, quy tắc quan trọng nhất về Góc chết," Tân Đức Lạp tiếp tục.

Góc chết bình thường chỉ có hai cách thoát khỏi đó.

Ông ta giơ hai ngón tay ra.

"Thứ nhất, trong số những người sống cùng tiến vào, cứ khi có 1 người chết, những người còn lại có thể rời đi được một lần, đợi 2 tháng sau sẽ lại phải đi vào Góc chết."

Đó là một trong những lý do tại sao chúng tôi gọi hiện tượng này là "Góc chết".

Đồng tử Lý Trình Di co lại, liên tưởng đến tình huống hiện tại của mình.

“Là tôi bây giờ sao? “Anh hỏi.

“Đúng thế, cậu đi vào bên trong Góc chết, khẳng định có người chết, cho nên mới cho cậu tạm thời thoát khỏi đó.”

Tất nhiên, khoảng thời gian vào Góc chết sau khi thoát ra được không nhất thiết cứ phải đúng 2 tháng, đó chỉ là một khái quát mà chúng tôi thống kê. ” Tân Đức Lạp tiếp tục.

“Cách thứ 2 thoát khỏi Góc chết đó chính là cách thoát hẳn khỏi Góc chết.”

Mỗi Góc chết đều có cách đặc thù để thoát khỏi đó, những phương pháp này vô cùng đa dạng, nhưng đều có quan hệ rất lớn với lai lịch của bản thân chúng.

Vì lý do này, tôi đã thành lập công ty này, thu hút một số ít người đặc biệt để giúp tôi điều tra phần này. ”

Còn có bao nhiêu người giống tôi gia nhập công ty của ông? “Lý Trình Di hỏi.

‘Không nhiều lắm. “Tân Đức Lạp lời ít ý nhiều.

“Không nhiều là bao nhiêu? “Trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia không ổn.

Cộng thêm cậu, chỉ có hai. “Tân Đức Lạp thản nhiên nói. Lúc nhiều nhất có mười người, sau đó, dần dần chỉ còn lại hai người.

Chương 41

“…… Đều đã chết? “Lý Trình Di trong lòng có chút buồn bực, âm thanh cũng có chút trầm thấp.

“Có lẽ vậy, dù sao đối với người chúng ta chưa từng tiến vào Góc chết mà nói, bọn họ đều mất tích. Sống không thấy người, chết không thấy xác. “Tân Đức Lạp thở dài.

“Nói như vậy, nếu như trong một Góc chết đồng thời tiến vào rất nhiều người, vậy không phải là có thể mỗi lần chết một người, sau đó không ngừng kéo dài thời gian sống sót?

“Có thể coi như thế mà cũng không phải như thế” Tân Đức Lạp trả lời.

“Thế là có nghĩa gì?”

“Nghĩa đen. “Ông ta đi tới vị trí sóng vai với Lý Trình Di, đứng lại, ngẩng đầu nhìn màn hình chiếu trên tường.

“Quả thật có người mượn ngoại lực, tìm được phương pháp rời khỏi Góc chết, chính là lợi dụng cách mà cậu nói.”

“Nhưng…… Bọn họ cũng gặp phải một vấn đề lớn khác”.

“Vấn đề gì?”

Trong một Góc chết, một khi người chết bắt đầu. Mỗi khi có người chết, lần sau những người khác tiến vào, nguy hiểm bên trong sẽ tăng thêm.

“Tăng thêm… “Lý Trình Di rùng mình,“Tăng thêm đến mức nào?”

Tân Đức Lạp lắc đầu, “Con trai tôi mất tích ở bên trong, tôi cũng rất muốn biết, rốt cuộc có thoát hoàn toàn khỏi Góc chết hay không…”

“Vậy những người tìm được lối ra thì sao? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Họ sẽ tiếp tục gặp phải những Góc chết mới trong hai tháng cho đến khi họ biến mất.”

“……”

Lý Trình Di rốt cục hiểu được, loại hiện tượng này tại sao lại bị gọi là Góc chết.

“Đừng lo lắng, ghi chép dài nhất, là chính thức một người, thật sự sống sót qua hơn ba mươi cái Góc chết. Cố gắng chút, cậu nói không chừng cũng có thể!”

“Nói cách khác, ông muốn tìm con trai? Không phải ông nói con ông đã chết sao? “Lý Trình Di tiếp tục hỏi.

Có lẽ chỉ là mất tích.

“Được rồi. “Lý Trình Di không hỏi thêm,” Tôi phải bắt đầu nói từ đâu?”

“Từ đầu tới cuối, cậu đi vào như thế nào đi vào, sau khi đi vào gặp gì, thoát ra được như thế nào, nói toàn bộ cho tôi biết” sắc

mặt Tân Đức Lạp nghiêm túc.

Lý Trình Di cũng không làm tốn thời gian nữa kể một lượt từ đầu đến cuối chuyện mình gặp điềm báo như thế nào, sau bị lạc vào Góc chết, gặp quái vật….

Đương nhiên, liên quan đến nội dung Ác Chi Hoa, toàn bộ bị anh tỉnh lược, cho nên chuyện quái vật mặt người bị anh xé nát một lần cũng giấu.

Cho dù như thế nào, năng lực hoa ngữ của Ác Chi Hoa, cùng Hoa Lân Y, sẽ là át chủ bài lớn nhất của anh, không thể tiết lộ.

“Ý của cậu là, cậu đã gặp người mang súng vào đó?”, Tân Đức Lạp suy nghĩ.

Người nọ tuyệt đối là sớm có chuẩn bị, nếu không sẽ không chạy thẳng đến chỗ vị trí khe hở mà tôi trốn thoát”

Hơn nữa khi tôi vẫn đang ở trong khe hở đột nhiên xuất hiện và thấy những ký hiệu kỳ lạ.” Lý Trình Di trả lời.

“Dự báo có thể cho cậu sớm chuẩn bị vật dụng, tự nhiên cũng sẽ cho những người khác sớm chuẩn bị, nếu như vừa vặn bản thân người nọ có tư cách cầm súng, có thể lấy được súng ống, mang súng tiến vào Góc chết cũng bình thường. Chỉ là tôi không xác định, hắn ta rốt cuộc có phải là người chính thức bị đưa đến Góc chết không. Không… chắc là không phải…” Tân Đức Lạp sờ sờ cằm.

“Vậy tôi phải làm gì bây giờ? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi.

“Nếu muốn sống sót, cậu không chỉ phải đối mặt với nguy hiểm trong Góc chết, còn phải học cách đối mặt với uy hiếp do người khác mang đến. Mà trong những uy hiếp này, khả năng lớn nhất, chính là các loại vũ khí”.

Tân Đức Lạp đi qua một bên, ở trên bảng trắng dùng bút đen viết mấy chữ.

Thể lực, vũ khí, hình thức ứng phó.

Ba thứ này, là cậu cần tăng cường học trong hai tháng này. Nếu như cậu còn muốn sống sót.

Lý Trình Di buông đèn pin trong tay xuống, nhìn về phía bảng trắng.

“Ông có sắp xếp gì không?”

Tầng dưới nơi này, đều bị tôi thuê hết dùng làm trung tâm huấn luyện, cung cấp cho cậu cùng một trợ lý khác sử dụng.”

Đối với vũ khí, cậu phải học cách bảo vệ mình khi đối mặt với các loại vũ khí khác nhau. Sau đó mới học cách sử dụng các loại vũ khí.

Tại sao phải học cách sử dụng vũ khí sau là bởi vì, vũ khí bình thường bao gồm súng ống không có nhiều tác dụng với các trường hợp nguy hiểm trong Góc chết. Tác dụng lớn nhất của súng là chống lại con người”.

Tôi còn tưởng sau lưng ông có một tổ chức rất lớn. “Lý Trình Di đột nhiên nói một câu không đầu không đuôi.

“Vậy cậu suy nghĩ nhiều rồi, tôi chỉ là một ông bố không cam lòng, có chút tiền, có chút thực lực, muốn tìm được con mình mà thôi.”

“Như vậy, khi nào thì bắt đầu? Bắt đầu như thế nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Cậu trước hết đi làm một kiểm tra sức khỏe toàn diện, ngày mai có kết quả sau, tôi sẽ sắp xếp khóa học huấn luyện.”

Hiện tại, cậu còn cần miêu tả chi tiết tất cả hình ảnh cậu tiến vào Góc chết, thuận tiện làm một cái mô hình”

“Làm mô hình để làm gì? “Lý Trình Di nhíu mày.

Góc chết đều là nơi từng tồn tại, nhưng sau đó lại biến mất. Tìm được dấu vết, mới có thể tìm được biện pháp rời đi hoàn toàn. “Tân Đức Lạp trả lời.

Ở trong tòa nhà Tân Thế Kỷ đến hơn bốn giờ chiều, Lý Trình Di mới mệt mỏi không chịu nổi đi ra, dừng lại ở trạm xe buýt ở bãi đỗ xe, yên tĩnh chờ xe đến.

Mô hình cần miêu tả rất nhiều chi tiết đặc trưng, sau đó bắt anh tìm những ví dụ để đối chiếu, tốn thời gian và sức lực.

Cũng may hiện tại làm xong, mô hình cũng hoàn toàn thành công, việc còn lại là chờ kết quả.

Tiếp theo là suy nghĩ chuyện Hoa Lân Y…… Các biến thể khác của hoa tử đằng, có lẽ chỉ có vườn bách thảo là nhiều nhất.

Lý Trình Di lấy di động ra nhìn đồng hồ, 16h15.

Sau đó nhanh chóng tìm kiếm khu vườn thực vật gần nhất.

Trên bản đồ điện thoại di động nhập vào vườn thực vật, rất nhanh liền cho ra kết quả.

Anh quyết đoán chọn cái gần nhất.

4,3 km, không xa lắm.

Chương 42

Xác định được mục tiêu, sau đó là để bản đồ tự động lập kế hoạch tuyến đường.

Anh dự định tìm từng vườn thực vật một, đồng thời liên hệ với người bán hoa cỏ trên mạng, hỏi có thể đặt hàng thành phẩm hoa tử đằng hay không.

Trong vườn thực vật có hoa miễn phí đương nhiên là tốt nhất, không có anh cũng chỉ có thể bỏ ra rất nhiều tiền, tự mình xây vườn.

Dù sao Hoa Lân Y hư hao còn phải hấp thu hoa tươi chữa trị, tự mình trồng trọt đương nhiên là thuận tiện nhất.

“Mặt khác, cường độ cụ thể, khả năng rồi cả level của Hoa Lân Y, đều phải kiểm tra cẩn thận, trong tình huống có người ngoài, căn bản không có cách nào kiểm tra trong trạng thái giữ bí mật. Chỉ có cách dùng tiền để xây một nơi thử nghiệm, những thứ này đều cần tiền, rất nhiều tiền…”

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Trình Di bỗng nhiên cảm thấy, chút tiền lương Tân Đức Lạp đưa còn lâu mới đủ.

Việc kiểm tra Hoa Lân Y đang gấp như lửa sém đến lông mày, anh nhất định phải biết khi mình mặc vào Hoa Lân Y, có thể

chống được loại vũ khí gì, có thể ngăn trở được đạn hay không.

Điều này liên quan đến phương hướng huấn luyện ứng phó mà anh sắp bắt đầu.

Rất nhanh, trong lúc anh suy tư, xe buýt không người lái đã tới, theo dòng người lên xe, anh nắm lấy tay vịn, theo thân xe lung lay lắc lư, chạy về phía vườn thực vật Đông Thăng gần nhất.

Đáng tiếc là, đi lòng vòng trong vườn thực vật hơn một giờ, người ta chuẩn bị đóng cửa vườn.

Bất đắc dĩ, Lý Trình Di chỉ có thể rời đi.

Mặt khác hoa anh ngược lại sờ soạng không ít, nhưng biến chủng tử đằng thật sự không tìm được.

Chạng vạng tối, cả người mệt mỏi ngồi xe buýt về nhà.

Ngồi ở chỗ ngồi, anh hai mắt đờ đẫn, cơn buồn ngủ không ngừng dâng lên, nhiều lần đều sắp ngủ.

Chỗ ngồi xung quanh thay đổi hết đám người này đến đám người khác.

Lý Trình Di vốn hoàn toàn không thèm để ý, chỉ muốn nhân khoảng thời gian này nghỉ ngơi thật tốt.

Nhưng mấy học sinh tiểu học đứng ở bên cạnh chỗ ngồi, lưng đeo cặp sách líu ríu nói chuyện, khiến anh chú ý.

Đó là ba đứa trẻ mặc đồng phục trường tiểu học xanh trắng, hai trai một gái.

“Hôm nay mẹ tớ một cây sen đá mọc ra cả lông xanh, các cậu đã trông thấy cây sen đá như thế bao giờ chưa?”

“Chưa nhìn thấy” Một cậu bé khác lau nước mũi sắp chảy ra, thuận tay lau lên quần mình.

“Tớ nhìn thấy rồi. Tớ tưới cho cây sen đá nhà tớ cả sữa và dầu gội đầu. Dầu gội đầu trộn với sữa cho màu siêu đẹp, bây giờ cây sen đá thay đổi màu sắc, một phần chuyển sang màu vàng, rất đẹp!“cuối cùng cậu bé tóc húi cua lớn tiếng, vẻ mặt tự hào.

“Tưới dầu gội đầu mà nó không chết sao?” cô bé lo lắng hỏi.

“Không sao đâu, bố tớ nói, loại cây này nhiều thịt, nên nó sống dai lắm, không nhổ nó lên thì nó không chết đâu”, đứa bé tóc húi cua nói.

“Hay nhỉ, tớ cũng muốn cây sen đá nhà tớ biến thành nhiều màu…” Cô bé mắt bắt đầu tỏa sáng.

“Tớ nói cho cậu biết, tớ còn lấy trộm lọ xịt mọc tóc của bố tớ đổ vào tưới…” Thằng bé tóc húi cua được dịp lại bốc phét.

“Vậy còn chưa chết à? “Cậu bé chảy nước mũi hỏi.

“ Loài này sống siêu dai, không chừng nó còn hấp thu chất dinh dưỡng lại trở thành loại sen đá biến biến dị” Đứa bé tóc húi cua đáp

Biến dị???

Những lời cuối cùng của đứa bé, thoáng cái làm cho trong đầu Lý Trình Di lóe lên tia sáng.

Dường như có linh cảm gì đó, lóe lên trong đầu anh.

Đúng vậy! Thực vật biến chủng, ban đầu tới như thế nào ?

Anh bỗng nhiên nghĩ đến điểm này.

Lúc này, tinh thần anh lập tức tỉnh táo, lấy điện thoại di động ra nhanh chóng tìm kiếm.

Trên màn hình lập tức xuất hiện một loạt các loại tin tức.

Rất nhanh anh liền tìm được đáp án.

“Nguyên nhân thực vật biến đổi gồm: 1 Tác động của hóa chất, chẳng hạn như ngâm với nước thuốc đặc biệt. 2 Xử lý bức xạ nguồn phóng xạ, chẳng hạn như nhân giống không gian. 3 Sự xâm nhập của virus gây ra. môi trường vô cơ”, [13; 14].

Nói cách khác, ta hoàn toàn có thể tự mình tạo ra biến chủng!

Trong lòng Lý Trình Di đã có hướng đi.

Có điều đây hẳn là về sau, chờ hấp thu hết các loại biến chủng thì lại tự mình tạo ra biến chủng.

m thầm ghi nhớ điểm này, trên đường trở về Lý Trình Di trong lòng cũng có thêm không ít chờ mong.

Đối với phương hướng phát triển của Ác Chi Hoa, cũng có không ít dự tính.

Về đến nhà, chị Lý Trình Cửu đã về, đang nói chuyện với ba mẹ, cũng không có phản ứng gì khi thấy anh về nhà.

Ngược lại bà Phùng Ngọc Vinh đứng dậy, vội vàng lấy thêm bát đũa cho anh.

Lý Trình Di một lòng một dạ suy tính làm thế nào để tiến hóa Hoa Lân Y, lúc này đối với chuyện của bà chị người tiền thân cũng không hề có hứng thú.

Vội vàng ăn cơm xong, anh liền nằm trên giường lướt điện thoại di động.

Trên điện thoại di động có thể cho anh cung cấp vô số các loại tư liệu thường thức, tin tức, cái này có thể làm cho anh rất nhanh hồi tưởng lại trí nhớ của người tiền thân và những thứ quên lãng cùng bộ phận mơ hồ.

*

*

*

Chương 43

Khu xanh thành phố Toại Dương.

Trong một tòa biệt thự ở góc bên cạnh khu biệt thự Bán Sơn,.

Tại bãi cỏ trong hậu viện, Mạnh Đông Đông bừng tỉnh từ trong ác mộng, nằm trên ghế, mồ hôi đẫm toàn thân, tim đập nhanh cơ hồ đến 140 nhịp/phút.

Cô lau mồ hôi trên trán, gượng tay ngồi dậy. Nhìn tường nhà mình xung quanh, rõ ràng trên tường bao có lưới điện và vật sắc nhọn, nhưng trong lòng cô vẫn không có một chút cảm giác an toàn.

Cầm lấy điện thoại di động, cô nhanh chóng bấm một dãy số, sau khi chờ đợi, điện thoại được kết nối.

“Ba, có cách nào không?”

Đầu dây bên kia trầm mặc.

Ba đã hỏi qua cao nhân, nếu muốn an toàn đi ra ngoài, mỗi lần phải chết một người.

“Chết một người? “Mạnh Đông Đông không tự chủ được con anh co rụt lại.

Cô nhớ tới, lần trước nếu không phải cái Người đàn ông cầm súng kia thu hút sự chú ý của quái vật, chỉ sợ người chết sẽ là cô, sau đó cô không hiểu sao đi được ra ngoài, rất có thể chính là bởi vì hai người còn lại bên trong, có người đã chết…

“Đúng thế, chỉ cần có một người chết, những người còn lại đều có thể nhanh chóng rời khỏi đó, cho nên, nếu con muốn sống sót, cũng chỉ có… để cho người khác chết!”

….. Mạnh Đông Đông nghe vậy, hoàn toàn trầm mặc.

“Con bảo tổng cộng ba người tiến vào, trừ ra con ra, vẫn còn có hai người.”

“Con tự nhiên được ra ngoài, hẳn là đã chết một người, như vậy còn lại người nọ, nếu như không có người mới, anh chính là đối tượng tiếp theo cần cần đối kháng của con.” Người đàn ông giải thích.

“Không còn cách nào khác sao? “Mạnh Đông Đông khẽ cắn môi.

“Con miêu tả người đó ra, ba và mẹ sẽ giúp con tìm anh ta. Chân dung so sánh, hơn nữa người đó rất có thể đều là người địa phương. Chỉ cần tìm được thân phận, tất cả đều dễ tính. “Người đàn ông tiếp tục nói.

“Ba….ba định…” Mạnh Đông Đông biết công ty nhà mình có chút mafia, nhưng lúc này nghe giọng nói của ba, hình như ông ấy đã có chuẩn bị gì đó.

“Ba đã hỏi qua cao nhân, chỉ cần tìm được những người tham dự khác, sắp đến thời điểm đi vào đó, ở bên ngoài giết chết người khác thì cũng có tác dụng thời gian phải vào.” Người đàn ông nói.

“Ba…… ” Cơ thể Mạnh Đông Đông run lên, còn muốn nói cái gì.

“Ba sẽ không để con chết, Đông Đông. “Người đàn ông ngắt lời cô,” Chính con cũng phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, lần sau đi vào, con cũng phải huấn luyện dùng súng như thế nào, ba sẽ chuẩn bị tốt cho con”.

*

*

*

Bình minh.

Sáng sớm hôm sau, Lý Trình Di vội vàng bò dậy, tùy tiện nấu một bát mì trứng, ăn xong, liền ra ngoài ngồi xe, đi tới Tân Thế Kỷ.

Trên đường bình yên, ước chừng mười lăm phút đã đến Công ty sinh vật y dược Hồng Cẩm, cũng chính là công ty của Tân Đức Lạp, người con gái dẫn đường hôm trước đã sớm ở cửa chờ anh.

Ông chủ còn chưa tới, tôi dẫn anh đi rèn luyện thể lực, trước tiên bắt đầu kiểm tra tố chất cơ thể.

Người con gái mỉm cười, một dáng vẻ cực kỳ công thức hóa.

“Mặt khác, tôi là chuyên chăm sóc anh, sau này có chuyện gì, anh đều có thể tìm tôi liên hệ, ông chủ chưa chắc lúc nào cũng ở đây. Nhưng tôi sẽ chuyển lời đến ông chủ.”

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Hai người vẫn đi đường vòng từ bên cạnh, đi thang máy tới tầng mười tám.

Cửa thang máy vừa mở ra, trước mặt là tiếng trống có tiết tấu.

Không có hành lang, bên ngoài thang máy chính là mặt đất lót đệm màu xám.

Đối diện cửa thang máy, là một không gian hình vuông rộng rãi.

Lý Trình Di ra khỏi thang máy, ngẩng đầu nhìn lướt qua.

Phía trên là hàng bóng đèn công suất cao sáng như tuyết, toàn bộ bức tường bên phải đều là gương.

Bên trái là các loại dụng cụ tập thể dục màu đen.

Liếc mắt quét đến, không dưới 20 máy.

Trong góc đệm mềm đặt hai cái giá tạ tay có một người con gái tóc vàng mắt xanh cột tóc đuôi ngựa đang tập.

Thấy Lý Trình Di đi vào, cô gái đứng lên, buông tạ tay đi về phía này.

“Christine. “Cô vươn tay ra giữa hai người.

“Trình Ý. “Lý Trình Di đưa tay bắt tay với cô. “Cô không phải người Nghi quốc?”

“Uh, tôi đến từ Bạch Tinh, Y Luân Ba Lỗ Châu. Là giáo viên thể lực của anh” Người con gái tóc vàng trả lời, Nghi ngữ của cô rất chính xác, không nhìn ngoại hình, căn bản không phân biệt được cô có phải người bản địa hay không.

“Tôi có ba chứng chỉ đào tạo thể lực chuyên nghiệp White Star, đã có 15 năm hành nghề và đã được mời tham gia các khóa học tăng cường thể lực tại nhiều trường đại học được xếp hạng Tinh Hoàn. Vì vậy, khi nói đến thể lực, tôi là chuyên gia hạng nhất.”

“Vậy thì nhờ cô giúp” Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

hệ thống đại học Tinh Hoàn, là hệ thống được chứng thực giáo dục hàng đầu tại Bạch Tinh, là liên minh các trường đại học đỉnh cấp nhất được hợp lại từ 30 trường đại học, đại biểu cho nhóm trường đại học tốt nhất, cao cấp nhất, đại biểu cho Bạch Tinh.

Có thể ở trong đó đảm nhiệm dạy chương trình tăng cường thể lực, có thể thấy tiền lương của người con gái tóc vàng này cực kỳ cao.

Ông chủ đưa ra đề nghị là, trong thời gian ngắn nhất hoàn thành khóa tăng cường thể lực. Cho nên, anh phải tập hết sức, anh bạn trẻ.” Christine lãnh đạm nói.

“Tôi hiểu”

Thời điểm đáp ứng lại sảng khoái, sau khi luyện xong liền có bao nhiêu thống khổ.

Huấn luyện cả ngày, mát xa, tắm thuốc, khôi phục, khiến Lý Trình Di chứng thực Ác Chi Hoa trên mu bàn tay mình những người khác không nhìn thấy.

Đồng thời cũng để cho chính anh thấy rõ, thể chất của mình kém thế nào.

Chỉ cần huấn luyện sức chịu đựng, đã làm cho toàn thân anh sức cùng lực kiệt, sau khi tập xong bài tiêu chuẩn, ngay cả sức để bò dậy cũng không còn.

Cũng may Tân Đức Lạp chuẩn bị các loại phương pháp khôi phục đều rất mạnh, sau khi tắm thuốc mát xa, anh ít nhất có thể đứng dậy về nhà.

Thời gian cứ như vậy từng ngày chậm rãi trôi qua

Chương 44

Mỗi sáng đến công ty tiếp nhận huấn luyện, lúc chạng vạng tối rời đi, đi dạo vườn thực vật của cửa hàng hoa, tìm kiếm biến thể tử đằng, đồng thời cũng thu thập năng lực của các loại hoa khác, chuẩn bị cho việc tiếp theo.

Đồng thời, sau khi Lý Trình Di nhận được tiền lương của Tân Đức Lạp, trước tiên liền đặt mua không ít thành phẩm và hạt giống hoa tử đằng trên mạng, chuẩn bị tự mình tìm chỗ trồng.

…….

Trong nháy mắt, một tuần trôi qua, hàng đặt mua rốt cục đã tới, biến chủng tử đằng mới tên là: Tử đằng trắng.

Xoẹt

Dao cắt giấy nhẹ nhàng vạch lên thùng giấy, kéo ra một khe hở.

Lý Trình Di có chút chờ mong mở nắp ra, bên trong là một chậu hoa sứ đỏ dùng xốp trắng để cố định.

Trong chậu có không ít bùn đất, trong đất rải rác một ít hoa tử đằng màu trắng, cùng với cành cây.

Ở giữa chậu hoa, trên một cành cây màu nâu rộng cỡ nửa bàn tay, mọc ra những bông hoa trắng nhỏ li ti, từng chùm từng chùm, khác hẳn với hoa màu tím.

Tử đằng trắng là cánh hoa màu trắng điểm chút tím, còn tử đằng tím là cánh hoa tím xen chút màu trắng.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, mơ hồ có thể ngửi thấy hương hoa nhàn nhạt.

Anh đè nén chờ mong trong lòng, vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào bông hoa trắng có chút uể oải.

Tử đằng trắng: Lạc diệp đằng bản, một chủng loại khác của tử đằng, có hương nồng, hoa kỳ từ tháng 5 đến tháng 6.

Hoa ngữ: Trầm Túy chi thủ.

Hoa Lân Y: có phải bắt đầu hấp thu tiến hóa hay không?

Trong nháy mắt nhìn thấy dòng tin nhắn cuối cùng, trong lòng Lý Trình Di buông lỏng.

Đúng rồi! Chính là cái này!

Biến chủng tử đằng có rất nhiều, nhưng anh sở dĩ lựa chọn Tử đằng trắng, là bởi vì loại này tử đằng, là anh tìm được, cực ít có thương gia trồng số lượng lớn biến chủng này.

Cái này cũng có thể thuận tiện để anh về sau hấp thu tiến hóa, cùng chữa trị Hoa Lân Y.

Lúc này, trong lòng anh xác định điều Ác Chi Hoa hỏi.

Đúng.

Nhất thời, một tia khí tức mát mẻ như sợi dây nhỏ, từ ngón tay chạm vào cánh hoa tử đằng trắng chảy vào.

Khí tức này không giống như trước có cùng trước giống nhau chảy vào vòng tròn Ác Chi Hoa mà là theo bàn tay, cánh tay, chảy vào ngực.

Sau đó từ ngực lan ra khắp cơ thể.

Một tia cảm giác mát mẻ tựa như ngâm trong nước bạc hà, chậm rãi tỏa ra toàn thân Lý Trình Di, khiến anh khẽ run lên.

Cũng may là trong nhà không có ai.

Ba mẹ đi làm, chị Lý Trình Cửu mỗi ngày đều phải đi tập huấn, để chuẩn bị cho kỳ sát hạch sắp tới.

Lý Trình Di cúi đầu nhìn mu bàn tay phải, vòng tròn Ác Chi Hoa đang tỏa ra ánh tím nhàn nhạt.

Một dòng thông tin mới chảy vào đầu anh.

Hoa Lân Y đang tiến hóa……

'Quá trình tiến hóa chịu ảnh hưởng bởi tính cách cá nhân, tam quan, thể chất, mục tiêu …. có thể giữa chừng tăng thêm dưỡng chất khác nhau, tăng cường cường độ Hoa Lân Y.'

Dưỡng chất khác nhau có thể dẫn đến cường độ và hình thái của Hoa Lân Y cuối cùng phát sinh biến hóa, xin hãy cẩn thận xem thử.

"Dưỡng chất? "Hai mắt Lý Trình Di nheo lại, Hoa Lân Y này còn có thể thay đổi theo người mặc?

Nhưng anh nghĩ lại, áo giáp cổ đại gì gì đó khẳng định đều có thể đo ni đóng giày, Hoa Lân Y có công năng này ngược lại có thể lý giải.

Chỉ là cứ như vậy, trong lòng anh chờ mong càng nhiều.

Dưỡng chất này, là cái gì?

Những nghi hoặc dâng lên trong lòng anh.

Phản hồi mới của Ác Chi Hoa nhanh chóng chảy vào trong đầu anh.

"Dưỡng chất: chia làm hai loại, trước khi Hoa Lân Y tiến hóa hoàn thành, cần hấp thu hoa khí để thành hình."

Sau khi thành hình, ngoại trừ chữa trị, không cần hoa khí nữa, mà cần hấp thu mọi ác niệm bên ngoài.

Hấp thu ác niệm: Đánh tan hoàn toàn cá thể mang ý niệm độc ác, khiến nó chuyển hóa thành những cảm xúc khác thì có thể hoàn thành hấp thu.

Cấp độ tiến hóa hiện tại: 1%, ác niệm: 0."

Ác niệm!?

Lúc này Lý Trình Di mới chính thức bừng tỉnh.

“Khó trách năng lực này có tên là Ác Chi Hoa… Những bông hoa được nuôi dưỡng bằng ác niệm (ý nghĩ xấu xa)…… Quả thật là hoàn toàn phù hợp với tên gọi.

“Như vậy xem ra, người mặc khác nhau, hấp thu ác niệm khác nhau, khả năng cuối cùng ngưng tụ tiến hóa ra Hoa Lân Y, cũng khác nhau…”

Nghĩ tới đây, anh cẩn thận từng li từng tí ôm chậu hoa ra khỏi tấm xốp cố định, vào trong nhà vệ sinh dùng khăn lau ướt, cẩn thận lau sạch bề ngoài, sau đó phóng tới phòng ngủ của mình.

“Căn phòng nhỏ quá, nếu như mình có một vườn hoa…”

Nhìn không gian vốn trống trải, sau khi có thêm một chậu Tử đằng trắng, liền có vẻ hơi chật chội.

Ý định thuê phòng ở bên ngoài càng ngày càng mãnh liệt.

Ngồi vào bên cạnh bàn, Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, cũng không có gì giấu diếm, trực tiếp tìm kiếm vị trí của người gửi hoa Tử đằng trắng.

Anh dự định trực tiếp đến đó một chuyến, một hơi hoàn thành tiến hóa Hoa Lân Y rồi trở về.

Chỉ cần tiến hóa xong, sau này dùng để chữa trị cũng dễ.

“Xem ra, sau này Ác Chi Hoa phát triển, cần rất nhiều các loại hoa cỏ, có lẽ phải cân nhắc có căn cứ hoa cỏ riêng của mình…”

Trong lòng anh dần dần dâng lên ý niệm này.

Bởi vì điện thoại di động rất không an toàn, cho nên anh chỉ là ngụy trang mình thành người cực kỳ yêu thích hoa tươi, điều tra tin tức trên điện thoại di động, mấu chốt không thể tiết lộ nửa điểm liên quan.

Không bao lâu sau, anh tìm được thương gia gửi hàng hoa tử đằng trắng này.

Bấm số điện thoại.

Xin hỏi có phải là cửa hàng hoa Bảo Tụ Nguyên không

Vâng, xin hỏi anh là……

Sau khi trao đổi ngắn gọn nhanh chóng, Lý Trình Di hẹn thời gian, tự mình đi qua vườn hoa của đối phương một chuyến. Lấy cớ tự nhiên là muốn mua sỉ Tử đằng trắng.

Sau khi hẹn xong, anh lần nữa nhìn chậu hoa trong phòng ngủ, trong lòng thoải mái hơn rất nhiều.

Kế tiếp, chính là nghĩ cách kiểm tra cường độ cụ thể của Hoa Lân Y……

Chương 45

Trong những ngày này, anh không làm cái gì, cũng không nghĩ gì, ban đêm tập luyện, cuối cùng khống chế thành công tốc độ mặc tự động của Hoa Lân Y

Lý Trình Di phát hiện, chỉ cần anh xác định trong thời gian ngắn mặc Hoa Lân Y, không ngừng phát ra mệnh lệnh, sai khiến nó giảm tốc độ, giảm tốc độ

Có thể khống chế Hoa Lân Y chỉ mặc trên một bộ phận cơ thể.

Ví dụ như, chỉ mặc hai tay, hai chân, chỉ mặc trên phần thân.

Cứ như vậy, anh kiểm tra cường độ Hoa Lân Y thuận tiện hơn nhiều, chờ sau khi kết thúc huấn luyện thể lực, bắt đầu chương trình huấn luyện súng ống, đến lúc đó tìm một cơ hội thích hợp là được.

*

*

*

Thành phố Toại Dương, khu XC.

Bên đường cũ kỹ, là khu dân cư cao năm tầng xếp thành một hàng.

Những khu dân cư này tầng một đều là từng cửa hàng nhỏ.

Bên ngoài bức tường ố vàng của cửa hàng, bên cạnh còn treo từng máy điều hòa kêu ro ro.

Trong đó trước một gian cửa hàng, cửa cuốn màu lam đóng chặt, góc phải ngồi xổm một người đàn ông hơi béo mặc áo khoác màu bạc, hút thuốc.

Anh ta một bên hút thuốc, một bên thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn xung quanh, tựa hồ đang đợi người.

“Tiểu Đinh.” cách đó không xa, một người đàn ông đầu trọc đi đến, trong tay xách túi đồ vật, chào hỏi người đàn ông hơi mập.

“Anh Tằng, anh đến rồi à? “Người đàn ông hơi mập vội vàng đứng lên cười.

“Có chuyện gì anh cứ nói, các anh em đều đang chờ. ” Hắn ta cười hì hì tới gần, một tay lấy hộp thuốc lá từ trong túi áo ra đưa tới.

“Cám ơn, ông chủ nói muốn tìm hai người, chị của cậu không phải kỹ thuật rất trâu bò sao? để cho cô ta hỗ trợ điều tra, sau đó việc còn lại thì không thiếu phần của cậu.” Đầu Trọc thấp giọng nói.

“Ai thế? Trường hợp nào mà nhạy cảm quá em cũng không dám làm “Người đàn ông hơi mập tên là Tiểu Đinh có chút chần chừ.

“Nhạy cảm cái quái gì đâu, cậu cứ hỗ trợ tìm người là được, như cũ, giá 50 nghìn.” Đầu trọc thấp giọng nói, “Tra một lần bằng thu nhập cả tháng của chị cậu, còn không phạm pháp, việc này cũng đơn giản, không ai nói thì ai biết chị em nhà cậu làm”

Tiểu Đinh do dự một chút, gật đầu.

“Vâng, được rồi, để em đi hỏi một chút”

“Đây chính là ảnh hai người này, tìm được không cần chụp màn hình, viết tay đánh chữ hoặc là sao chép đều được. “Đầu Trọc hiểu được băn khoăn của đối phương, lúc này cười nói.

“Em hiểu. “Tiểu Đinh nhận lấy hai tấm ảnh trong tay đối phương, cúi đầu nhìn.

Tấm ảnh kia, trong đó có một tấm cực giống Lý Trình Di, một tấm khác chính là người đàn ông cầm súng trong Góc chết.

Tiểu Đinh lấy điện thoại di động ra, chụp hai cái, sau đó đi qua một bên gọi điện thoại.

Không bao lâu, trên mặt hắn ta mang theo ý cười, cúp điện thoại xoay người lại.

Được, lát nữa em đưa tài liệu cho anh. Hai người này không có vấn đề gì.

"Vậy là tốt rồi. " Đầu trọc cũng cười. "Nếu như có thể, tốt nhất thì gửi cả tài liệu của người nhà, những thứ đó trên mạng cũng có đấy?"

Dù sao cũng là xã hội hiện đại, trực tiếp động thủ giết người khẳng định là thủ đoạn cuối cùng, nếu như trước tiên thông qua người nhà thân thích bức bách uy hiếp đối phương, để cho anh bảo vệ tiểu thư ở trong Góc chết, như vậy có thể đơn giản đạt được mục đích, đó là cách tốt nhất.

"Dạ được, việc tìm thông tin cá nhân tra rất dễ, chị em nói có thể hỗ trợ trực tiếp định vị điện thoại di động. Các anh lúc nào muốn có?"

"Càng nhanh càng tốt. "Anh Tằng nhanh chóng trả lời.

"Dạ được, chị em nói, trong vòng một giờ là xong. Chỉ là tiền… "Tiểu Đinh cười trả lời.

"Chỗ cũ, một nửa tiền đặt cọc trước, lát nữa cậu tự đi lấy. "Anh Tằng gật đầu.

"Ông chủ thoái mái thật! "Tiểu Đinh cười rạng rỡ.

*

*

*

Tòa nhà Tân Thế Kỷ – Công ty Hồng Cẩm.

Tân Đức Lạp khoanh tay đứng trước cửa sổ sát đất, nhìn nắng đẹp bên ngoài Toại Dương, không nói một lời.

Ánh mắt anh thâm thúy, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì, ngón cái tay phải vô thức xoa xoa mép ngoài cánh tay.

Cốc cốc cốc.

Tiếng cánh cửa bị gõ vang.

“Ông chủ, tra được rồi. “Một giọng nam mang theo chút giọng mũi từ ngoài cửa vang lên.

“A Nhiễm? Vào đi. “Tân Đức Lạp quay người lại, nhìn về phía cửa.

Cửa phòng khẽ vặn vẹo, đẩy ra, một người đàn ông tóc húi cua cường tráng đi vào.

Sắc mặt người đàn ông vàng như nến, giống như là người bệnh, con anh cũng có chút vẩn đục, thân cao hơn hai mét giống như một tấm cửa, thẳng tắp đi vào cửa.

Khi còn cách Tân Đức Lạp ba mét, anh dừng lại, hơi cúi đầu.

Căn cứ vào bức họa của Lý Trình Di tiên sinh, người sống sót còn lại đã tìm được, đây là tư liệu, mời ngài xem qua.

Người đàn ông đem một phần văn kiện trong tay đưa qua.

Tân Đức Lạp nhận lấy, lật xem một chút.

“Chỉ có một lần báo trước sao? ” Chân mày ông hơi nhíu lại, hiển nhiên có chút không hài lòng.

Đúng vậy, Mạnh Đông Đông này hẳn là tinh thần không đủ mạnh, điềm báo Góc chết chỉ xuất hiện một lần, lần thứ hai liền trực tiếp đi vào. Căn cứ vào miêu tả của Lý Trình Di, cô ta hẳn là rất may mắn, tạm thời sống sót. “Người đàn ông cường tráng tên là A Nhiễm giới thiệu.

*

*

*

“Tiềm lực quá thấp, Lý Trình Di là ba lần gặp điềm báo trước, trong số những người mà chúng ta làm hợp đồng, thì ai gặp điềm báo trước càng nhiều thì càng dễ sống sót. Mạnh Đông

Đông này không có giá trị.” Tân Đức Lạp gập lại tư liệu, khẽ lắc đầu.

“Hơn nữa gia cảnh cô ta cũng tốt, không có khả năng hợp tác với chúng ta. “A Nhiễm bổ sung.

“Uh, từ bỏ cô ta. Trọng điểm là Lý Trình Di.” Tân Đức Lạp xác định.

Ngay khi hai người nói chuyện, ngoài cửa lại nhanh chóng truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Người đến đi tới cửa liền dừng lại.

Chương 46

“Ông chủ, điện thoại di động của Trình Ý tiên sinh đang bị hacker định vị, có người đang có ý đồ điều tra tài liệu liên quan đến Trình Ý tiên sinh và người nhà qua việc lấy cắp thông tin ở kho cơ sở dữ liệu của nhà vận hành thông tin”

“Cắt đứt hắn ta rồi gửi cảnh báo. “Tân Đức Lạp bình tĩnh nói.

Mặt khác, Mạnh Đông Đông bên kia, nếu không có khả năng trở thành người hợp tác với chúng ta thì cũng không có giá trị nữa, loại cô ta khỏi danh sách dự tuyển”

Vậy… có … hay không… “A Nhiễm giơ tay lên làm động tác cắt cổ.

Vì bảo đảm người trong hợp đồng an toàn, kéo dài thời gian sống sót, tận khả năng lớn nhất thăm dò Góc chết bí mật, bọn họ trước kia cũng không phải chưa từng làm như vậy.

Nơi này là Nghi Quốc, không phải Bạch Tinh. “Tân Đức Lạp lắc đầu,” Nếu như ngay cả Góc chết thứ nhất cũng không qua được, như vậy anh ta cũng không phải người ta cần.

“Tôi hiểu” A Nhiễm gật đầu.

Làm việc cẩn thận một chút, có người đang nhìn chằm chằm chúng ta. “Tân Đức Lạp dặn dò.

“Vâng, tôi hiểu”

*

*

*

Đoàng, đoàng, đoàng.

Trong phòng bắn súng.

Lý Trình Di buông khẩu súng trong tay xuống, rút tai nghe, thở dài một hơi.

Trên bia ngắm cách đó 30m, lỗ chỗ vết đạn phân bố rải rác.

“30 mét và 50 mét được gọi là bắn gần, cậu chủ yếu học bắn ở khoảng cách này.” Một huấn luyện viên áo đen với vai rộng ở bên phải giải thích.

“Bởi vì súng chủ yếu nhằm vào con người, nên cậu cần phải học bắn các mục tiêu di động ở cự ly gần.”

Súng trường không cần, chỉ luyện súng ngắn.

Huấn luyện viên nhận lấy khẩu súng ngắn màu đen trong tay Lý Trình Di.

“Khẩu súng này là đặc biệt chọn cho cậu, Umarex G17, trọng lượng 600 gram, 17 viên đạn, bắn hoàn toàn tự động. Điều duy nhất cậu cần chú ý chính là, đừng vừa ấn cò là bắn hết đạn.”

Cho nên khi sử dụng ổn định cảm xúc mới là quan trọng nhất, đúng không? “Lý Trình Di hiểu rõ.

Đúng vậy, đừng kích động. Đạn của súng này cũng dùng loại nhựa cường hóa, đụng phải vật cứng sẽ rất dễ vỡ nát. Có thể ở trong không gian kín phải tránh trường hợp đạn bật lại”.

Huấn luyện viên cười nói, “Đương nhiên, đạn cho cậu bây giờ không phải loại này, chỉ là đạn luyện tập bình thường.

Lý Trình Di gỡ tai nghe trên cổ xuống, gật đầu.

“Tôi tự tập một lát được không?”

“Có thể, đạn ở bên cạnh, tự mình đi lấy, nhưng không thể mang ra khỏi phòng.” Huấn luyện viên thân thiện cười cười. Mặt khác, đừng nghịch quá lâu, sau đó còn có khóa huấn luyện tránh đạn.

“Vâng “Lý Trình Di gật đầu lia lịa. Anh lúc này tâm tâm niệm niệm, chính là tìm cơ hội thử cường độ của Hoa Lân Y.

*

*

*

Bây giờ súng đã trong tay, thử trước rồi nói sau.

Về phần thử như thế nào, kỳ thật rất đơn giản.

Vậy tôi đi nghỉ trước, cho cậu mười lăm phút tự do. Đừng chĩa họng súng vào mình, nhớ kỹ.” Huấn luyện viên dặn dò một câu, xoay người mở cửa đi ra khỏi phòng bắn.

Để lại Lý Trình Di cầm súng lục, vẻ mặt lạ lẫm.

Loại ám khí giết chóc đỉnh cấp do nhân loại phát minh ra như súng, trong lòng mỗi người đều có một loại cảm giác đặc thù.

Bình thường trong phòng tập bắn sẽ không cho phép có người cầm súng chơi mà không có huấn luyện viên, chứ đừng nói là súng hoàn toàn tự động.

Nhưng Lý Trình Di thì khác.

Bởi vì phòng bắn súng này, chính là do ngài Tân Đức Lạp mở, thuộc về sản nghiệp tư nhân của ông ta.

Cho nên cho chút đặc quyền là rất bình thường.

Dù sao anh muốn chính là học thật nhanh.

Cầm Umarex G17, Lý Trình Di liếc camera trong góc, giơ súng giả vờ nhắm vào bia ngắm hình tròn đỏ trắng xa xa.

Vì lần kiểm tra này, anh còn đặc biệt mua găng tay vải màu đen.

Găng tay là phong cách cosplay, khắp nơi đều thêu hoa văn.

Lúc này Lý Trình Di lấy găng tay từ trong túi áo ra, xỏ vào, sau đó lại cầm súng, bày mấy tư thế rất ngốc, một bộ tôi muốn bắt chước nhân vật điện ảnh và hoạt hình.

Và sau đó……

Anh nhanh chóng giơ súng lên, nhắm.

Bùm.

Một phát đạn này trong nháy mắt bắn ra, nhưng không phải giống như lúc trước, đơn giản bắn thẳng.

Mà là xoẹt qua đầu ngón tay trái của Lý Trình Di, mới hơi bắn lệch ra.

Đúng vậy, thời khắc mấu chốt, đầu ngón tay trái của anh che nòng súng lục sau khi mặc vào một đoạn áo giáp Hoa Lân Y.

Hoa Lân Y chỉ đeo một ngón tay, ở mép nòng súng, vừa vặn bị đạn bắn trúng, nhưng bởi vì độ dày cùng góc bắn, cũng sẽ không thương tổn đến ngón tay.

Chỉ trong nháy mắt, Lý Trình Di mặt không đổi sắc thu hồi Hoa Lân Y, buông tay, đầu ngón tay đỏ lừ.

“Hoa Lân Y tổn hại, xin phục hồi kịp thời”.

Nhắc nhở của Ác Chi Hoa nhanh chóng xuất hiện.

Quả nhiên, cường độ không đủ, Hoa Lân Y hoàn toàn không thể ngăn cản đạn.

Nhưng ngoài viên đạn ra, ở nhà anh cũng từng thử dùng dao phay và các loại vũ khí sắc bén khác, cắt và chém nhẹ.

Có được kết quả là, Hoa Lân Y mặt ngoài coi như cứng rắn, tựa hồ giống như vật liệu kim loại, nhưng không dày lắm, có thể ngăn cản được vết chém nhẹ, không ngăn được chém mạnh.

Hiện tại xem ra, cũng không có cách nào ngăn cản được viên đạn.

“Sau khi tiến hóa thì sao? Ác Chi Hoa phản hồi tin tức, sau khi tiến hóa, cường độ Hoa Lân Y sẽ càng cao, năng lực hoa ngữ cũng có thể càng mạnh, có lẽ…”

Sau khi xác định Hoa Lân Y không ngăn được viên đạn, Lý Trình Di đem hy vọng ký thác vào Hoa Lân Y sau khi tiến hóa.

Lúc này, anh tháo găng tay, mắt nhìn nhìn chỗ bị phá trên đầu ngón tay của găng tay, đây là dấu vết lưu lại sau khi viên đạn bắn vào.

“Ngày kia chính là hẹn đi xem vườn hoa, xem cường độ sau khi tiến hóa thế nào…”

Lập tức, anh vứt bỏ những suy nghĩ miên man, cởi găng tay, tiếp tục nâng súng luyện tập bắn súng.

Trong nháy mắt, hai ngày trôi qua.

Chương 47

Lý Trình Di xin Tân Đức Lạp nghỉ, ngồi xe buýt đi đến nơi vườn hoa của người bán.

Vườn hoa Thanh Nhuận nằm trong một cánh rừng ở ngoại ô thành phố Toại Dương.

Xung quanh đều là rừng núi rậm rạp.

Toàn bộ vườn hoa đều dùng từng lều lớn màu trắng bạc cực lớn bao bọc lại.

Từng hàng từng chậu hoa tươi tranh nhau khoe sắc, màu sắc khác nhau, ở trong lều lớn cũng hấp dẫn không ít bươm bướm ong mật lui tới.

“Bên này là Khu dây leo. Đi bên này.” Chỗ này còn đặc biệt bố trí một cô bé dẫn đường cho anh.

Lý Trình Di đi theo phía sau, hai người cùng nhau đi dọc theo con đường nhỏ giữa các lán lớn.

“Tử đằng trắng cũng là một loại dây leo, cần phải dựng giá cho cây leo lên, cho nên chúng tôi là nhiều năm sinh đằng bản, cần dựng giá để cho leo lên, cho nên chúng tôi trồng các loại cây dây leo ở bên này, nếu anh cần mua nhiều thì chúng tôi có thể chiết khấu…”

Cô bé vừa đi vừa giới thiệu.

Lý Trình Di căn bản không có tâm tư nghe những lời vô nghĩa này, nếu anh thật sự tới nhập hàng còn tốt, vấn đề là anh tới

chính là muốn nghịch hoa, cho nên dọc theo đường đi cũng chỉ có thể trả lời ậm ừ cho xong việc.

Không bao lâu, hai người đi tới một cái lán lớn, cửa vào có nhân viên đang cầm một loại ống dài có thể phun sương tưới nước.

“Mưa nhân tạo trong phòng, bên trong trộn thuốc phòng sâu hại, chúng ta đợi lát nữa, chờ hơi nước lắng xuống rồi đi vào. “Cô bé giải thích, dẫn Lý Trình Di đứng ở cửa chờ.

Một bên chờ, cô còn một bên giới thiệu vườn hoa nhà bọn họ có ưu thế gì, ra nhiều loại hoa, chất lượng tốt, trong lúc nói chuyện rất nhiệt tình.

Lý Trình Di ứng phó mãi cũng có chút nhàm chán, đưa mắt nhìn xung quanh.

Đột nhiên, cách đó không xa một cây lá có gai nhọn hấp dẫn sự chú ý của anh.

Đó là…… Thiết Thụ nở hoa?!

Anh có chút kinh ngạc.

“Ai đúng rồi, anh may thật đấy, cây thiết thụ nhà chúng tôi vừa vặn là tôi trồng khi còn bé, gần đây mới nở hoa, người bình thường không có may mắn nhìn thấy hoa nở đâu” Cô bé cũng chuyển đề tài, bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu cây thiết thụ nhà cô quý hiếm bao nhiêu.

Lý Trình Di lúc này không có tâm tư ở bên cạnh cô bé, ngược lại đến gần cây có phiến lá gai nhọn màu xanh, nhìn đóa hoa hình cầu có sắc vàng nhạt ở giữa. Hoa to bằng nắm tay kia, tựa như một quả cầu lông nhung, rất đáng yêu bắt mắt.

Đây là hoa thiết thụ cái, bình thường đều là loại hình cầu dẹp này, nếu là thiết đực lại khác. “Cô bé ghé sát lại nói.

Thiết Thụ còn có phân chia đực cái? “Lý Trình Di tùy ý hỏi. Vẻ mặt giả vờ. Trên thực tế anh là chuyên ngành chăm sóc thực vật, sao có thể không biết những thứ này.

“Đúng vậy đúng vậy, hoa Thiết Thụ đực bình thường hình trụ, màu vàng rực.” Cô bé giải thích.

Lý Trình Di cười cười.

“Tôi có thể sờ nhẹ nhàng được không? “Anh hỏi.

“Cẩn thận một chút, đừng làm hư là được.“Cô bé tùy ý đáp. Hiển nhiên hoa Thiết Thụ này cũng không quý trọng như lời cô vừa nói.

Lý Trình Di đến gần một chút, nhẹ nhàng đè lá gai nhọn của cây thiết thụ xuống, cúi người xuống, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào đóa hoa ở trung tâm.

Đầu ngón tay không ngừng tới gần, rất nhanh, trong nháy mắt đụng tới cánh hoa.

Một tia khí tức mát mẻ chui vào ngón tay anh.

“Hoa thiết thụ cái: Bởi vì gỗ của nó cứng như sắt, sinh trưởng cần rất nhiều nguyên tố sắt, cho nên tên là Thiết thụ. Sinh trưởng chậm chạp không dễ nở hoa, hơn nữa phân thành đực cái, trong thân có tinh bột có thể ăn, hạt giống có vi độc, có thể trị kiết lỵ, cầm ho, cầm máu. Thường thì trong vòng từ 10-20 năm, hoa mới nở một lần”.

“Hoa ngữ: Tiêm châm bất khuất. (Toàn thân có thể bao phủ trường lực vô hình trong thời gian ngắn, bất kỳ ai chạm vào trường lực, đều nhận được lực đâm như nhau. Cường độ chịu đựng của trường lực tỷ lệ thuận với độ cứng của Hoa Lân Y)”

“Hoa ngữ: Cứng rắn. (Năng lực bị động, tăng độ cứng của xương cốt toàn thân và Hoa Lân Y trên diện rộng).

Hoa Lân Y: chưa mở ra Hoa Thần Vị.

Hai năng lực hoa ngữ!!!

Đồng tử Lý Trình Di co lại.

Anh sờ soạng khắp nơi bên trong vườn hoa, rất nhiều hoa anh đã thử qua nhưng chưa bao giờ có một loại nào, giống Thiết Thụ có được hai loại năng lực hoa ngữ.

Hơn nữa một loại trong đó vẫn là bị động, chính là không cần cố ý sử dụng, là có thể có hiệu lực năng lực.

Lợi hại…… Nếu như ngay từ đầu mình liền dùng thiết thụ hoa…”

Ý niệm này chỉ là ở trong đầu anh chợt lóe liền đè xuống, ngẫm lại cũng biết, Thiết Thụ Hoa này nở tốn thời gian lâu như vậy, nếu muốn gom đủ số lượng cho Hoa Lân Y ngưng tụ, sợ không phải là một nhiệm vụ đơn giản.

Nếu là anh ngay từ đầu chọn cái này, hiện tại sợ rằng đã xong đời.

“Hai loại năng lực hoa ngữ còn hỗ trợ lẫn nhau…” Cứng rắn nâng cao cường độ của Hoa Lân Y, tiêm châm bất khuất căn cứ vào cường độ của Hoa Lân Y mà nâng cao cường độ có thể chịu đựng…… Lợi hại!

Lý Trình Di trong lòng thầm than, yên lặng đem Thiết Thụ Hoa ghi tạc trong lòng, hoa này, anh nhất định muốn!

“Được rồi, có thể đi vào. “Lúc này cô bé bên cạnh lên tiếng nhắc nhở.

“Được, làm phiền cô. “Lý Trình Di thu tay lại, đứng thẳng dậy, nhìn về phía lối vào lán lớn.

Từ cửa cũng có thể nhìn thấy, bên trong từng dãy giá kim loại, treo đầy các loại hoa tử đằng rậm rạp.

Trong đó một vệt màu trắng nổi bật, rõ ràng chiếu rọi ở trong tầm mắt của anh.

“Đi bên này, có cần đeo khẩu trang không? “Cô bé hỏi. Bên trong có rất nhiều phấn hoa, nếu dị ứng thì chú ý.

“Không cần, cám ơn. “Lý Trình Di trong lòng dần dần dâng lên gợn sóng, anh rất chờ mong, Hoa Lân Y sau khi tiến hóa, sẽ như thế nào.

Vậy thì đi đi.

Cô bé dẫn đường, đi về phía trước.

Hai người một trước một sau đi vào cửa chính.

Hoa Tử Đằng trắng, chỗ chúng tôi có một khu riêng biệt, anh nhìn đi, ở hàng thứ ba bên phải.

Theo tay cô bé chỉ, Lý Trình Di từ xa nhìn lại, quả nhiên, ở phía xa bên phải, thấy được một mảng màu trắng từ trên giá rủ xuống.

Hoa Tử Đằng trắng!

Tìm thấy rồi!

Chương 48

Bịch.

Sau một tiếng va chạm nặng nề, Mạnh Đông Đông bị nữ huấn luyện viên quật ngã xuống tấm nệm mềm trong phòng tập.

Cô hít thở kịch liệt.

Thiếu dưỡng khí, khó chịu, muốn nôn.

Đủ loại cảm giác tiêu cực không ngừng dâng lên.

Tôi…… Không thể cố thêm được nữa…… "Mạnh Đông Đông nằm trên mặt đất gian nan nói.

"Đánh ở cự ly gần, cái mà cô cần chính là sức bật trong nháy mắt, cùng với thời cơ mấu chốt để ra đòn, góc độ ra đòn." Nữ huấn luyện viên sắc mặt ôn hòa, "Thời gian quá ngắn, cô cũng không nắm giữ được bao nhiêu kỹ xảo, cho nên dựa theo yêu cầu của cha cô, chúng ta chỉ luyện một loại kỹ xảo. Đem một loại kỹ xảo luyện đến thuộc làu, có thể thực dụng, liền có thể ở thời khắc mấu chốt phát huy tác dụng to lớn."

"Tôi hiểu…… "Mạnh Đông Đông gật đầu.

"Đứng lên đi, tôi nghe nói đối thủ của cô cũng là tay mơ, cho nên chỉ cần cô lặp lại luyện tập một chiêu này, hẳn là rất dễ dàng có thể giải quyết đối phương." Huấn luyện viên cười nói.

Mạnh Đông Đông khẽ cắn môi, cô biết mình nếu là muốn sống sót, phải luyện tập hết sức trong khoảng thời gian này.

Cô đồng thời cũng bắt đầu ra sân luyện tập bắn súng, lúc này đây, cô quyết định, vừa đi vào Góc chết, liền tìm cơ hội trực tiếp rút súng bắn chết một người khác.

Dù sao thể lực nam nữ trời sinh chênh lệch rõ ràng, cô phải tận khả năng bù đắp chênh lệch này.

Cô hiểu là tốt rồi. tiếp tục. "Nữ huấn luyện viên thấy Mạnh Đông Đông đứng lên, liền lui về phía sau hai bước, mô phỏng khoảng cách thích hợp.

Mà ngay bên ngoài phòng, cách cửa sổ thủy tinh, một người đàn ông trung niên tóc hoa râm hơi béo, ánh mắt dịu dàng nhìn Mạnh Đông Đông đang huấn luyện bên trong.

"Ông chủ. "Lúc này một gã đầu trọc đến gần, tiến đến phía sau.

"Chuyện gì?" Người đàn ông trung niên chính là cha của Mạnh Đông Đông, Mạnh Minh Thành.

"Người của chúng ta thất thủ rồi, trong đó một người vừa vào hack tư liệu đã bị khóa quyền truy cập, không những thế, người của chúng ta còn bị hacker cảnh cáo." Người đàn ông Đầu trọc thấp giọng giải thích.

Mạnh Minh Thành trầm mặc.

"Xem ra, nước trong này cũng rất sâu".

"Vậy ông chủ, chúng ta phải làm thế nào? "Đầu Trọc nhíu mày hỏi.

"Trong thời gian ngắn, chúng ta không thể tìm được hacker mạnh hơn, nếu tư liệu tra không được, vậy trước giải quyết những thứ khác. Áo chống đạn, mũ bảo hiểm, viên bổ sung thể lực nhanh chóng bổ sung." Mạnh Minh Thành phân phó.

"Đã làm rồi, có cần công cụ bay không ạ? "Đầu Trọc thử hỏi.

Công cụ bay rất mạnh, nhưng Đông Đông không dùng được, khoảng cách quá gần còn không bằng súng và đấu võ. "Mạnh Minh Thành nói.

"Em hiểu rồi ạ"

"Đi đi, vất vả rồi. Làm xong chuyện này, bên hội sở sẽ cho cậu 10 cổ phần.

"Đa tạ ông chủ! "Đầu Trọc sắc mặt vui vẻ, nhanh chóng trả lời.

“Làm cho tốt, tôi tìn nhiệm cậu nhất, tôi sẽ không bạc đãi cậu!“Mạnh Minh Thành xoay người, vỗ vỗ bả vai đầu trọc.

Chuyện hacker, làm cho ông ta hiểu được, đối phương rất có thể cũng có lực lượng ủng hộ, cho nên…… Áo chống đạn gì gì đó nói không chừng cũng có. Bởi vậy, súng ống bình thường, có lẽ sẽ không hữu dụng, nhất định phải đổi uy lực lớn hơn…

Ông ta không lo lắng đối phương sẽ đổi áo chống đạn mạnh hơn, tại thời đại mà vũ khí mạnh hơn đồ phòng hộ này thì một áo chống đạn tốt nhất mà người bình thường có thể mặc được cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn trở uy lực nhỏ nhất súng ngắn đạn. Cho dù mặc áo chống đạn, nếu bị đạn bắn cũng ít nhất bị gãy xương. Còn về có ngăn được đạn của súng có uy lực mạnh hơn súng lục thì người bình thường không thể khoác được áo có trọng lượng như vậy.

…….

Vườn hoa Thanh Nhuận.

Trong lều lớn, từng cái giá hình chữ nhật, rủ xuống dày đặc hoa tử đằng màu trắng.

Toàn bộ lán lớn tổng cộng chia làm ba đường thẳng đứng.

Trong đó một cái ngoài cùng bên phải, tất cả đều là Tử đằng trắng.

Giữa ba đường thẳng đứng, là đường cho người ra vào đi lại.

Lúc này một cô bé mặc áo T - shirt vàng quần jean đuôi ngựa, đang đưa một chàng trai trẻ tuổi tóc đen, chậm rãi theo con đường bên phải đi vào trong.

Hai người đang không ngừng tới gần Tử đằng trắng.

“Anh giai định một lần mua bao nhiêu, trước đây có phải anh bảo là định mua về để trang trí vườn hoa trong nhà phải không. Em nói thấy, Tử đằng trắng mà mua ít quá, khi đưa vào vườn nhà, hiệu ứng không đủ rung động đâu.”

“Nếu như anh giai có thể một lần mua hơn một trăm cây giống, tập trung trải ở một khu vực, chờ lúc nở hoa, thì mới

cảm nhận được cảm giác thế nào gọi là chấn động, lức trước bên em có khách một lần mua năm trăm cây giống, sau này chỗ ông ta trở thành nơi check in nổi tiếng trên mạng.”

Cô bé vẫn thao thao bất tuyệt giới thiệu chỗ tốt của việc mua nhiều một chút.

Lý Trình Di lại tới gần những cây tử đằng hoa trắng này, tiến lên, đưa tay, nhẹ nhàng chạm vào một chuỗi hoa rủ xuống.

Xì.

Một tia khí tức mát mẻ nhanh chóng tràn vào mu bàn tay anh.

Độ tiến hóa của Hoa Lân Y: 2%.

‘3%’

‘5%’

‘7%’

Liên tiếp tin tức không ngừng tràn vào, ở phương diện chỉ có Lý Trình Di có thể nhìn thấy, mu bàn tay phải đang không ngừng sáng lên ánh sáng tím nhàn nhạt.

Anh một bên ứng phó cô bé đang cố gắng mời chào khách, một bên không ngừng đổi hoa hấp thu hoa khí.

Độ tiến hóa từng chút một tăng lên, mắt thấy rất nhanh liền nhảy đến hai chữ số.

Một tia khí lưu mát mẻ kia không ngừng tràn vào mu bàn tay, thỉnh thoảng giống như lúc ban đầu sẽ tràn vào toàn thân.

Nhưng theo hoa khí không ngừng tràn vào, ánh sáng tím trên mu bàn tay cũng càng ngày càng sáng, càng ngày càng chói mắt.

Rất nhanh, độ tiến hóa đạt tới 20%, cô bé lại bắt đầu không kiên nhẫn, cô nói nửa ngày, mồm đã khô không khốc, kết quả trước mắt người này vẫn là thờ ơ, tuyệt không giống như muốn mua.

Chương 49

“Anh giai ơi nếu là sợ tỷ lệ sống sót quá thấp, có thể mua cây giống lớn hơn, chỗ chúng em có giống cây Tử đằng trắng 8 năm, 10 năm, 20 năm cũng có, có điều giá cả tương đối đắt một chút…”

“Tôi muốn xem hết một lượt đã” Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu, “Tôi muốn hỏi một chút, những cây dây leo đã nở hoa chỗ các cô có trực tiếp cấy ghép được không?”

“Đương nhiên không được, có điều chúng em tận dụng kỹ thuật cắt tỉa, kỳ thật cũng giống với cây cấy ghép, mặc dù tỷ lệ sống sót ảnh hưởng, nhưng hiện tại với thiết bị tự động chăm sóc mới nhất, thì người không biết gì về trồng cây trồng hoa cũng có thể dễ dàng nuôi sống cây, hiện tại anh giai mua trên 10 cây giống thì có thể giảm giá 20%..”

Lý Trình Di cứ như vậy không ngừng hỏi đông hỏi tây, sau đó không ngừng vuốt từng chuỗi dây tử đằng hoa trắng, cảm ứng độ tiến hóa nhanh chóng tăng lên, trong lòng anh cũng càng thêm chờ mong.

‘51%’

‘55%’

‘58%’

Lúc này con số đã nhảy lên tới năm mươi mấy, khiến Lý Trình Di mừng rỡ chính là, đi đến mấy cái giá phía sau, những hoa tử đằng trắng ở đây cung cấp mức tiến hóa còn nhiều hơn đám hoa ở phía trước.

“Tử đằng trắng bên này không giống với ở phía trước? “Anh nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy, bên này đều là cây hoa từ 15 năm trở lên, đương nhiên giá cả cũng cao hơn một chút. “Cô bé trả lời.

“Thì ra là thế. “Lý Trình Di không ngừng vươn tay sờ, một số hoa quá cao không sờ được nhưng phần lớn đều có thể vươn tay đụng tới.

Tốc độ tiến hóa tăng lên càng lúc càng nhanh.

Trong lòng anh như có điều suy tính.

Bảo vệ và tiến hóa Hoa Lân Y, muốn tự mình trồng hoa thì vẫn quá chậm. Sau khi phát hiện tốc độ tiến hóa còn liên quan đến cả tuổi đời của hoa anh thấy biện pháp tốt nhất, chính là mua luôn cả vườn hoa của người ta.

Tiền…… Vẫn cần tiền.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, cô bé đã đưa Lý Trình Di đi mấy tiếng đồng hồ cho đến khi tất cả Tử đằng trắng đều bị anh sờ một lần, độ tiến hóa cuối cùng cũng đạt tới 100.

Lý Trình Di vẫn chưa có ý muốn rời đi.

Lúc này Ác Chi Hoa đã hoàn thành tiến hóa cơ sở Hoa Lân Y, kế tiếp chính là ác niệm.

"Phương thức hấp thu ác niệm là làm người có ác ý đối với mình thay đổi ý định, hoàn toàn bỏ hết những ác ý." Vậy làm thế nào để phán đoán một người có ác ý đối với mình?"

Mang theo nghi hoặc này, Lý Trình Di từ chối lời mời mua hoa của cô bé, trong ánh mắt sắp sụp đổ của cô bé, anh phất phất tay, dày mặt xoay người rời đi.

Hơn hai tiếng đồng hồ, không mua một cây hoa nào……

Lý Trình Di cũng biết mình có chút quá đáng, cho nên cũng không quay đầu lại, đi nhanh thoăn thoắt, rất nhanh liền gọi xe trở về nội thành.

Tuy rằng hiện tại mỗi ngày lĩnh hơn 600 tiền lương bên Tân Đức Lạp là, nhưng căn bản không có tích góp bao nhiêu tiền, mấu chốt là mua cũng không có chỗ trồng.

Lúc này tiến hóa hoàn thành, còn cần thêm ác niệm, là có thể tiến hóa hoàn toàn Hoa Lân Y.

Nhưng chính vì cái ác niệm đó mà Lý Trình Di sau khi trở về, một mặt tập luyện một mặt quan sát khắp nơi, tìm kiếm, nếm thử.

Nhưng ngoại trừ lúc trên đường về nhà, thêm được mấy điểm ác niệm không biết từ đâu tới, còn lại hoàn toàn không có thay đổi.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Anh ở công ty Hồng Cẩm huấn luyện, cũng dần dần thích ứng rất nhiều.

Sức chịu đựng, chạy nước rút, sử dụng súng ống và né tránh, chiến đấu đơn giản, tất cả đều có tiến bộ không nhỏ.

Đương nhiên theo như lời huấn luyện viên, khoảng cách so với mức tiêu chuẩn, còn kém xa, nhưng ít nhất có chút cơ sở.

Đặc biệt là có thể phán đoán loại súng ống mà đối thủ sử dụng, có tự động hay không, số lượng đạn gì đó, có ý nghĩa rất lớn.

Học thuộc lòng, cộng thêm giáo viên cẩn thận giảng giải đặc thù của các loại súng lục, trong lòng Lý Trình Di ít nhiều đã nắm chắc.

Mắt thấy thời gian trôi qua hơn một tháng.

Rốt cục, bên phía Tân Đức Lạp truyền đến tin tức, đã tìm được nơi rất giống như anh miêu tả về Góc chết.

Tìm nguyên mẫu thực tế là một bước quan trọng để tìm ra cách thoát hoàn toàn khỏi đó.

Lý Trình Di bây giờ thông qua công ty, có rất nhiều hiểu biết đối với Góc chết, vừa nghe đến tin tức, liền trước tiên chạy tới công ty.

Cốc cốc cốc.

Bên trong phòng làm việc, Tân Đức Lạp bưng một chén trà xanh, hơi nước nóng hổi bốc lên mặt ông ta, tạo ra làn sương khói mơ hồ.

Nghe tiếng gõ cửa, ông hơi nghiêng người, nhìn về phía cửa.

Vào đi.

Rắc một tiếng giòn vang.

Lý Trình Di mặc một bộ đồ thể thao màu đen đi vào, chất liệu quần áo của anh ta không phải chất bông, mà là một loại vải khoa học kỹ thuật cao cấp có chút phản quang, ngực trái có một logo màu vàng giống như rắn, độ dày rất mỏng, ở giữa có một cái khóa kéo kéo xuống một nửa.

“Ông chủ, tin tức chuẩn chứ?”

Vừa vào cửa, anh liền có chút khẩn trương hỏi.

Dù sao cái này quan hệ đến anh lần này có thể hoàn toàn thoát khỏi Góc chết hay không.

“Tôi thông qua mạng lưới quan hệ, tốn không ít tiền, tìm rất nhiều nơi, rốt cục tìm được một chút manh mối.”

Ông xoay người, lấy ra thứ giống như đèn pin lần trước, mở ra chiếu vào vách tường.

Bụp một cái, hình ảnh chiếu ra.

Một tấm ảnh màu sắc rực rỡ có chút cũ kỹ, được chiếu lên mặt tường.

Đó là một bức ảnh góc nghiêng của một ga-ra ngầm.

Ánh đèn trắng bệch, đèn dài, và đèn ngang, chia toàn bộ ga-ra làm hai, hình thành hai khu vực.

Mặt đất màu đen có chút phản quang, mơ hồ có thể nhìn thấy đường đỗ xe màu trắng mơ hồ.

Trần nhà cũng đen.

Hai bên tường, có thể nhìn thấy cửa nhỏ phòng kỹ thuật màu đỏ, cứ cách một đoạn có một cánh cửa.

“Chính là cái này!!” Lý Trình Di nhìn thấy ảnh chụp trong nháy mắt, một cảm giác tê dại chợt xông lên trong lòng, khiến toàn bộ da mặt của anh có chút đờ đẫn.

“Giống y như đúc! Giống hệt chỗ tôi đi vào ga-ra ngầm kia!”

Chương 50

“Đường đỗ xe trên mặt đất, màu trần nhà, hai loại đèn khác nhau, còn có cửa nhỏ trên tường bên cạnh, cột đá tròn

Vậy thì đúng rồi! “Tinh thần Tân Đức Lạp cũng trở nên hăng hái. “Cái ga-ra dưới tầng hầm này, tên là bãi đỗ xe Grius.”

Grius……

Đúng vậy, người của chúng ta chỉ tìm được phần tư liệu này, cũng chưa tìm được địa điểm của bãi đỗ xe này. “Tân Đức Lạp nâng chén trà lên nhẹ nhàng uống một ngụm.

“Vì sao? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi. “Nếu đã biết tên, trong thời đại thông tin như hiện nay mà không tìm được một địa điểm sao?”

Bởi vì. “Tân Đức Lạp dừng một chút,” Ga-ra ngầm này, từ hơn tám mươi năm trước, đã bị chôn vùi hoàn toàn bởi một trận động đất.

“Động đất? “Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống.

“Đúng vậy, nghe nói lúc ấy trong ga-ra đã chết không ít người, tôi đã phái người đi thử dò xét vị trí…” Tân Đức Lạp nhíu mày, tựa hồ còn có lời chưa nói hết.

“Khi nào thì tìm được?”

“Cũng không rõ” Tân Đức Lạp lắc đầu, “Rất kỳ quái, chúng ta tra được mấy cái địa chỉ, đều dùng sóng âm tìm kiếm nhưng không tìm được. Cái này bãi đỗ xe, dường như có chút gì đó không đúng.”

“Không đúng? “Lý Trình Di nghe ra nghi hoặc trong lời nói của ông ta.

“Đúng vậy, hẳn là không đơn giản như trong tư liệu nhắc tới, chúng tôi trong quá trình điều tra, phát hiện rõ ràng có người xóa bỏ tư liệu dấu vết. Có lẽ địa chỉ tư liệu cũng có người tiến hành đánh lạc hướng, cho nên tìm được địa điểm đó, cần phải có thời gian.”

“Được rồi… Ít nhất tôi biết được cái tên…” Lý Trình Di thoáng có chút thất vọng, nhưng từ lúc bắt đầu đến bây giờ, anh đều là ngồi mát ăn bát vàng, cũng không có gì để nói.

Dù sao đối phương cũng không nợ anh cái gì.

“Đừng lo lắng, thời gian còn có vài ngày, tôi chuẩn bị cho cậu không ít đồ tốt. “Tân Đức Lạp cười cười.

Lý Trình Di mơ hồ đoán được là cái gì, trong lòng cũng hơi an tâm một chút.

Đúng rồi, không phải ngoại trừ tôi còn có một trợ lý khác sao? Sao vẫn chưa gặp qua anh ta?”

“Anh ở bên ngoài điều tra tư liệu Góc chết, tạm thời không thấy mặt, hơn nữa, ngoại trừ những thứ này, còn có một chuyện cần cậu biết.”

Lúc trước có người cố gắng thông qua điện thoại di động của cậu để lấy tư liệu, tra được vị trí cụ thể của cậu, cùng với tình cảnh gia đình cậu”.

“Ngoại trừ người trong công ty, còn có ai biết tôi vào Góc chết?“Lý Trình Di giật mình, nhanh chóng hỏi.

Người nơi này không có khả năng để lộ bí mật, muốn tra tư liệu của cậu, chúng tôi cũng không cần phiền toái như vậy. “Tân Đức Lạp bình tĩnh trả lời

Lý Trình Di cúi đầu, nhanh chóng hiểu được ý tứ.

“Là người cùng tôi tiến vào Góc chết?”

“Cậu biết là tốt rồi”.

Tân Đức Lạp tiến lại gần và ngồi xuống bàn.

“Trình Ý, cậu rất thông minh, rất có nghị lực, trong khoảng thời gian này, tiến độ của cậu, tôi đều có hiểu rõ, cho nên tôi cũng thật lòng hy vọng cậu có thể lần đầu tiên thông qua Góc chết.” ông chăm chú nhìn Lý Trình Di nói.

“Đa tạ ông chủ. “Lý Trình Di gật đầu, sắc mặt cũng rất nghiêm túc.

“Không cần cảm ơn tôi. Mục tiêu của chúng ta giống nhau. Kẻ điều tra tư liệu của cậu, tôi đã giúp cậu ngăn chặn. Nhưng đây chỉ là lần đầu tiên, cậu phải chuẩn bị tư tưởng. “Tân Đức Lạp nói.

“Vâng, tôi hiểu rồi”.

Lý Trình Di hiểu ý của ông ta.

Trong Góc chết nếu muốn sống sót, tất nhiên phải đắc tội với thế lực sau lưng những người khác.

Mà nếu như sợ đắc tội với người khác, băn khoăn cái này, băn khoăn cái kia, cuối cùng người chết, nhất định là mình.

“Sau khi tiến vào, trước hợp tác, nhanh nhất tìm kiếm lối ra, nếu như thật sự không có biện pháp, thời gian không kịp, không nên nương tay. Quy tắc ở đó và hiện thực không giống nhau.” Tân Đức Lạp nghiêm túc nhắc nhở.

“Được! ” Lý Trình Di gật đầu, sắc mặt nghiêm nghị.

“Hy vọng cậu thật sự biết”.

Tân Đức Lạp thở ra và định tiếp tục.

Tút.

Bỗng nhiên một hồi chuông điện thoại vang lên.

Ông lấy di động ra ấn xuống, đặt bên tai.

Trong microphone truyền ra tiếng nói chuyện rất nhanh, nhưng không phải Nghi ngữ, mà là một loại ngôn ngữ khác mà Lý Trình Di không quen thuộc, cũng không phải Bạch tinh ngữ.

Tân Đức Lạp cùng người đầu dây bên kia trao đổi vài câu, đột nhiên vẻ mặt trở nên có chút kinh ngạc cùng vui mừng.

Không bao lâu, ông cúp điện thoại, nhìn về phía Lý Trình Di.

Vị trí thật sự của bãi đỗ xe, chúng tôi đã tìm được. Hơn nữa đã bắt đầu đào bới, nếu muốn tìm được lối ra, tôi đề nghị cậu tự mình đi một chuyến, tìm hiểu thực địa và đi hết bãi đỗ xe một lần. ” Ông ta khẩn thiết đề nghị.

Tìm được nguyên mẫu Góc chết trong hiện thực, điều này đối với Lý Trình Di mà nói, cũng là chuyện rất vui mừng.

Không chút do dự, anh nhanh chóng gật đầu.

“Khi nào thì xuất phát?

“Chờ đào bới xong mới được, hiện tại cậu đi chắc chắn không kịp, muốn đào một con đường hoàn chỉnh, cần không ít thời gian, dù sao tình huống cụ thể bên trong như thế nào, cũng không ai rõ.” Tân Đức Lạp giải thích, “Việc hiện tại cậu phải làm là toàn lực chuẩn bị, để đối phó với lần vào Góc chết này.”

“Quả thật, dù sao Góc chết sẽ dùng cách gì kéo tôi vào, ai cũng không biết, tùy thời tùy chỗ đều có thể.” Lý Trình Di

hiểu rõ, “Nếu như vừa vặn tiến vào lúc tôi không mang theo thứ gì trên người… vậy thì…”

Anh nghĩ tới đây, trong lòng dâng lên một tia cảm giác cấp bách.

“Nói cách khác, từ giờ trở đi, tốt nhất cậu ở luôn tại công ty, mỗi ngày đều mặc luôn tất cả trang bị trên người, sẵn sàng để tiến vào Góc chết, tôi chuẩn bị cho cậu balo quân dụng, bên trong trang bị đồ ăn, rồi một số quân trang, cậu có thể cân nhắc xem mang theo thứ gì.”

Nghe Tân Đức Lạp nói, Lý Trình Di đột nhiên nghĩ đến, mình nên nói chuyện này như thế nào với người nhà.

“Về phía gia đình, ông chủ …… có thể cấp thẻ nhân viên cho tôi được không?”

“Chuyện nhỏ. ” Tân Đức Lạp nở nụ cười, ông cũng có con cho nên đối với người coi trọng gia đình, vẫn rất tán thưởng.

“Cậu nhất định có thể sống sót trở về. “ông nghiêm túc khẳng định.

“Tôi cũng cảm thấy như vậy. “Lý Trình Di gật đầu.

…….

Chương 51

Rời khỏi văn phòng, đi vào thang máy, cửa thang máy còn chưa khép lại, đột nhiên cô gái kẻ lông mày đậm lần trước bước nhanh tới gần, đưa cho anh một cái túi.

Đây là ông chủ giao cho anh trước.

Lý Trình Di nhận lấy. Cám ơn.

Nhớ mang theo bên mình, còn có khẩu súng nhớ giấu kỹ. “Lông mày kẻ đậm nghiêm túc dặn dò.

‘Ừm. “Lý Trình Di nhận lấy túi, nhìn vào trong.

Trong túi chứa một bộ áo ba lỗ màu đen dày, trung tâm áo ba lỗ, bọc một khẩu súng lục loại nhỏ màu đen, loại chính là Umarex G17 mà anh đã luyện tập trước đó.

Nhớ đừng để người khác phát hiện. “Lông mày kẻ đậm dặn dò một câu. Đừng lo lắng khi bị kiểm tra ở các nơi như tàu điện ngầm, vật liệu nhựa kỹ thuật này có thể vượt qua phần lớn các cuộc kiểm tra.

“Yên tâm. Tôi sẽ cẩn thận. “Lý Trình Di khẳng định lần nữa.

Anh giơ tay ra hiệu OK với đối phương.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại.

Anh mở túi ra, lấy áo chống đạn ra nhìn một chút, nhanh chóng cởi áo khoác thể thao mặc vào.

Áo chống đạn nặng trịch, cho anh cảm giác an toàn dày đặc.

Sau đó là súng ngắn.

Súng còn đi kèm với một cái đai lưng bao súng. Lý Trình Di thuần thục buộc chặt dây lưng, bỏ súng vào bao súng sau lưng, cố định.

Rồi mặc áo khoác vào.

Xoẹt.

Kéo khóa kéo lên, trong tiếng ma sát rất nhỏ, toàn bộ che lấp áo chống đạn cùng súng lục.

Trên đường ngồi xe buýt, trở về khu chung cư Hạnh Phúc.

Lý Trình Di trong lòng ít nhiều có chút thấp thỏm, dù sao đây là lần đầu tiên mang súng về nhà, chuyện này có chút là lạ.

Trong đầu anh không ngừng tưởng tượng nếu bị người nhà phát hiện nên ứng phó như thế nào.

Dọc theo đường đi bất tri bất giác đã đến cửa nhà.

Đứng ở trước cửa chống trộm màu đỏ đen, anh ngẩng đầu nhìn phía trên dán một tờ chữ Phúc màu đỏ, thật lâu không có lấy chìa khóa mở cửa.

Đi vào nhà đi? Đứng ở cửa làm gì? “Phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nữ không kiên nhẫn.

Lý Trình Di quay đầu, nhìn về phía sau.

Là Lý Trình Cửu.

Là chị em ruột, hai chị em Lý Trình Cửu và Lý Trình Di có chút giống nhau.

Khuôn mặt cả hai đều bình thường

Nhưng duy chỉ có hai mắt, khóe mắt đều nhếch lên, lông mày rất nhỏ, dán sát mí mắt, nhìn qua tựa hồ đang cười.

Nhưng nụ cười của Lý Trình Di rất bình thường, rất ôn hòa.

Mà bà chị Lý Trình Cửu của anh, lại hoàn toàn khác.

Mặt cô hơi gầy, hai gò má lõm xuống, xương gò má khá cao, môi cố đánh màu đỏ sậm.

Lúc này chỉ đứng ở phía sau Lý Trình Di, cũng có thể làm cho người ta cảm thấy khí chất lạnh như băng.

Hơn nữa hai mắt liếc qua mang ý cười nhưng trong nháy mắt liền thành nụ cười lạnh lẽo.

Không vào thì tránh ra. “Lý Trình Cửu đẩy em trai ra, lấy chìa khóa mở cửa.

Cô có vẻ không vui.

Không, trong trí nhớ của người tiền thân, dường như mỗi ngày về nhà bà chị đều có tâm tình không tốt, đều cáu giận, hơi không hài lòng đều nổi nóng, đập phá đồ đạc.

Rắc một tiếng, cửa mở ra.

Lý Trình Di để ý trong tay chị gái cũng giống như bình thường, xách theo vali kim loại màu bạc, mặt ngoài có thêm một số vết xước.

Anh không lên tiếng, đi theo vào cửa, thay giày, đi toilet rửa tay rồi trở lại phòng mình, đóng cửa lại.

Ba mẹ còn chưa về nhà, bên ngoài trời cũng chưa tối hẳn.

Anh ngồi vào bàn học, nghe Lý Trình Cửu ở phòng bên cạnh lớn tiếng mắng chửi, không biết đang nổi nóng cái gì.

Vươn tay ra, anh nhẹ nhàng vuốt ve khẩu Umarex G17 sau lưng, cảm giác nhựa lạnh lẽo mà cứng rắn, so với kim loại nhẹ hơn rất nhiều, bề ngoài còn được mài xử lý, sờ vào rất có cảm giác ma sát.

Kéo rèm cửa sổ lên, Lý Trình Di ngồi bên cạnh bàn, rút súng ra, gỡ băng đạn xuống, bắt đầu lấy từng viên đạn ra, đếm lại một lần nữa.

Đếm đạn xong, anh lại bắt đầu kiểm tra các phương diện khác của súng, xác định mỗi một bộ phận đều không có vấn đề, sẽ không bị kẹt đạn.

Hơn một tháng huấn luyện đặc biệt này, khiến anh mặc dù trong quá trình kiểm tra rất không thuần thục, nhưng cũng không bỏ sót bất kỳ bước nào.

Cuối cùng đem băng đạn lắp lại thân súng, Lý Trình Di làm động tác nhắm bắn nhẹ nhàng.

Bụp.

Đột nhiên phòng khách truyền đến tiếng đóng cửa.

Sau đó đó là đổi dép đi trong nhà của bà Phùng Ngọc, trong túi nilon trong tay bà nhất định chứa đầy thịt, tiếng lách cách vang không ngừng, đó là đồ để nấu cơm tối.

Lý Trình Di nhanh chóng nhét súng vào bao súng, đứng lên, kéo khóa quần áo, đi tới cửa, mở cửa phòng, anh phải nói với người nhà chuyện mình tìm được việc làm.

Kẹt.

Cửa mở ra.

Anh đột nhiên sửng sốt.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Trước mắt không phải là phòng khách của tiền thân, mà là Góc chết mà anh đã tiến vào!

Bãi đỗ xe ô tô Grius!!

Mà ngay tại cửa đối diện, không gian bên trong chỗ đậu xe, có một người con gái mặc đồ đen mà anh quen mặt.

Người con gái đưa lưng về phía anh, nghe được thanh âm cả người chấn động, chậm rãi nghiêng người, nhìn về phía anh.

“….!!?”

“….”

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

“Xin chào… chúng ta…” Mạnh Đông Đông nặn ra nụ cười, vừa đi về phía trước vừa lặng lẽ đưa tay sờ khẩu súng lục trong túi áo.

Chỉ là mới đi được hai bước, đồng tử cô liền co rụt lại, nhìn thấy người đàn ông đối diện trong tay cũng chĩa ra họng súng tối om.

Bùm!

Bang bang bang bang……

Vỏ đạn giống như vật sống từ khẩu Umarex G17 bay ra, rơi xuống đất.

Mười bảy viên đạn, trong vòng năm giây ngắn ngủi toàn bộ đều xả hết rất có tiết tấu.

Cơ thể Mạnh Đông Đông không ngừng run rẩy, tựa như cái sàng, cho đến khi phát súng cuối cùng kết thúc, cô mới chậm rãi tĩnh lại, hai mắt trắng bệch, quỳ rạp xuống đất.

Chương 52: Khe hở bí mật

Dưới ánh đèn trắng lạnh.

Răng rắc.

Lý Trình Di gỡ băng đạn xuống, thay một băng mới.

Anh chậm rãi đi về phía Mạnh Đông Đông.

Trước đó, để tăng độ chính xác, cho nên toàn bộ lựa chọn nhắm bắn vào thân thể đối phương, dù sao lấy anh mới luyện bắn hơn một tháng, hai người cách xa nhau ít nhất ba bốn mươi mét, trong trường hợp bắn không do dự, nếu muốn hoàn toàn bắn trúng đầu đối phương, rất khó.

Dưới tình huống bắn liên tục, lực phản chấn của súng sẽ không ngừng làm mất đi sự ổn định của tay. Một khi phát súng đầu tiên bắn không trúng, phát súng tiếp theo dưới lực rung đoán chừng cũng sẽ bắn không trúng.

Cho nên, vì tuyệt đối ổn thỏa, anh trực tiếp bắn vào người đối phương, mục tiêu lớn nhất, hiệu quả cũng tốt nhất.

Đương nhiên, nếu trên người đối phương mặc cái gì……

Đột nhiên ánh mắt Lý Trình Di ngưng tụ, anh thấy dưới người Mạnh Đông Đông không có máu chảy ra.

"Quả nhiên có áo chống đạn…" Xem ra người đàn ông cầm súng lần trước cũng đã cảnh báo đối phương.

Lúc này, anh tăng nhanh tốc độ, hướng về đối phương đi đến, thừa dịp đối phương tựa hồ đang ngất, trước tiên…

Bùm!

Trong phút chốc bên phải một bóng đen khổng lồ nhanh chóng nhào tới.

Là mặt người!!

Lý Trình Di chỉ kịp quay đầu nhìn một cái.

Bùm!!

Cả người anh liền bị mặt người hung hăng nhào tới, súng trong tay tuột khỏi tay.

Lúc này Mạnh Đông Đông miễn cưỡng từ trong hôn mê hoàn hồn, cũng vừa lúc chứng kiến cảnh này.

Trong lòng cô mừng như điên, cố nén đau nhức trong ngực, gian nan đưa tay từ trong túi áo, lấy súng lục ra.

Súng ngắn uy lực lớn Gus R9, được cha cô đặc biệt tìm xưởng in 3D tư nhân đặt làm, tuyệt đối vi phạm lệnh cấm, sau khi dùng qua phải trực tiếp vứt ở Góc chết, phòng ngừa bị phát hiện.

Nhưng uy lực của khẩu súng này đủ mạnh để dễ dàng xuyên thủng bất kỳ áo chống đạn nào, với sức lực của cô, nhiều nhất chỉ bắn được ba phát.

Hẳn là không cần nữa…… Cô gian nan quay đầu nhìn về phía quái vật kia, chỉ cần người nọ chết đi, cô có thể lại lần nữa rời đi.

Cô cũng không nghĩ tới lần này tiến vào, vận may của mình lại tốt như vậy.

Bùm!!

Đúng lúc này, ở góc rẽ sườn dốc cách đó không xa, vang đến một tiếng nổ mạnh.

Một mảnh tro trắng rõ ràng, tựa như sương khói từ nơi đó bay tán ra.

Bịch, bịch, bịch……

Tiếng bước chân rõ ràng từ trong đám bụi trắng vọng ra.

Mạnh Đông Đông mở to hai mắt, đột nhiên như nghĩ tới cái gì.

Làm sao…… Làm sao có thể!?

Cô không rời khỏi Góc chết!

Có nghĩa là……

Người đàn ông đó……

Không chết!!?

Anh ta làm sao có thể không chết!!?

Da đầu cô tê dại, toàn thân phảng phất như bị điện giật, thậm chí ngay cả ngực đau nhức cũng không còn quan tâm nữa, hai mắt chỉ lo gắt gao nhìn chằm chằm hướng kia.

Bộp.

Tiếng bước chân dần dần tới gần.

Trong đám bụi bặm, trước tiên hiện bước ra một chân.

Một chiếc giày giáp dày nặng mặc áo giáp kim loại tím đen.

Mu bàn chân giày giáp có ba khe hở kết hợp rõ ràng, bên ngoài có tinh thể khảm hoa văn màu tím.

Những đồ án hoa văn này, lúc này đang từng chút từng chút dập dờn ánh sáng tím rất nhỏ, cho dù bụi bặm tản ra cũng không cách nào che lấp.

Anh…… Cải tạo…… "Mạnh Đông Đông đột nhiên chấn động, tựa hồ nhớ tới cái gì.

Vù!

Trong phút chốc một tiếng gió xẹt qua.

Một thân ảnh màu tím phá tan đám bụi tro trắng, đột nhiên lao về phía cô.

Mạnh Đông Đông hét lên một tiếng, run rẩy giơ súng lên.

Bùm!!

Trước mắt cô tối sầm, một cơn đau nhức xông lên đầu, mất đi ý thức.

Tiếng răng rắc vang lên, Lý Trình Di thu tay từ trên đầu Mạnh Đông Đông về, lúc này toàn thân anh mặc Hoa Lân Y.

Lúc trước áo giáp bên ngoài, mặc dù cũng che kín hoa văn tử đằng, nhưng đây chỉ là hoa văn bình thường, có tác dụng trang trí nhiều hơn thực dụng.

Nhưng lúc này đây, những hoa văn này tựa hồ toàn bộ bị khởi động, khiến lực phòng ngự cùng sức mạnh tốc độ của anh vào lúc này, đều tăng lên không ít.

Lúc này anh đứng trên mặt đất, hoa văn tử đằng trên toàn thân không ngừng chảy xuôi màu tím nhạt huỳnh quang, phảng phất vật chất nào đó bị ion hóa, rất có cảm giác khoa học viễn tưởng.

Cúi đầu nhìn Mạnh Đông Đông hôn mê, anh không hạ tử thủ, chỉ đánh ngất đối phương.

Vì chính là lo lắng giết cô sẽ trực tiếp khiến mình cũng thoát khỏi Bãi đỗ xe Grius.

“Lần này, hy vọng có thể tìm được manh mối…”

Lý Trình Di khom lưng nhặt súng lục trong tay Mạnh Đông Đông lên, sau đó lại lục soát trên người, tìm được một con dao ngắn cắm trong vỏ dao.

Rút thân dao ra nhìn, lưỡi đao hơi có màu lam, hiển nhiên đã bôi độc.

Một lần nữa cất kỹ đao, thân thể Lý Trình Di cấp tốc giải trừ Hoa Lân Y.

Khi khuôn mặt thoát ra khỏi mũ bảo hiểm, anh thở dài một hơi, suy nghĩ một chút, rút con dao ra, cắt nhẹ nhàng ở trên mu bàn tay Mạnh Đông Đông, sau đó xoay người hướng về vị trí khúc cua đi đến.

Vết thương có độc tính mạnh, cắt vào tay chân mình phải một thời gian nữa mới chết, khoảng thời gian này vừa vặn cho anh dùng để thăm dò nơi này.

Đi tới khúc cua.

Nơi này trên mặt tường, đang có một đầu người đen trắng cao 2m đi tới, không ngừng cọ vào tường phát ra những tiếng xẹt xẹt thô ráp.

Tuy rằng mặt người quả thật rất khủng bố, nhưng nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng Lý Trình Di không hiểu cảm giác có chút buồn cười khôi hài, kiêng kỵ đối với mặt người này cũng vơi đi ít nhiều.

Nên đi tìm khe hở rồi.

Anh không hề để ý tới quái vật mặt người vật, giẫm chân lên mũi tên màu trắng rất lớn trên mặt đất, đi lên tầng trên.

Lúc này đây Hoa Lân Y tựa hồ tiến hóa cường độ, hơn nữa anh không trực tiếp cùng quái vật mặt người đối kháng, cho nên không có bao nhiêu tổn thương, tiêu hao cơ thể cũng không lớn.

Đương nhiên, anh suy đoán có thể cũng có liên quan đến việc rèn luyện trong khoảng thời gian này của mình.

Rèn luyện thể lực cộng thêm các loại thủ đoạn phụ trợ, nâng cao tố chất thân thể toàn diện của mình.

Trong đầu vừa suy nghĩ vừa đi qua quái vật, đi tới tầng trên.

Trên mặt tường hai bên tầng trên, anh liếc mắt liền thấy được khe hở có chút bí mật kia.

Chương 53: Khe hở xuất hiện

Quả nhiên…… Cũng giống như phân tích của công ty, khe hở trên tường hẳn là xuất hiện cùng lúc quái vật xuất hiện. Điều này cũng có thể giải thích tại sao lúc trước lang thang khắp nơi

cũng không tìm thấy khe hở trên tường. Theo lý mà nói, khe hở rõ ràng như vậy, làm sao cũng không nên xem nhẹ.

Lý Trình Di đến gần.

Lại một lần nữa đứng trước khe tường, anh nhìn vào bên trong.

Ánh sáng bên ngoài chỉ có thể nhìn được vào trong khe tường chừng 1 mét, xa hơn nữa, chính là một màu tối om.

"Dựa theo khe hở, manh mối lối ra, nhất định là ở chỗ này…"

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhìn quanh quất, lại nhìn về phía sau.

Phía sau vừa vặn đối diện với một cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật màu đỏ, cửa đóng chặt, không có động tĩnh.

Lý Trình Di quay đầu lại, lần nữa tập trung tầm mắt vào khe tường.

Anh chậm rãi thở, tim đập vững vàng, đem súng trong tay cắm trở lại bao súng, lấy một khẩu súng khác bỏ vào túi áo, sau đó chậm rãi nhấc chân, đi vào bên trong.

Một bước.

Hai bước.

Ba bước.

Anh dừng lại ở bước thứ ba.

Từ nơi này, lại đi về phía trước, chính là hoàn toàn tối om.

Mà phía sau, là bãi đỗ xe của Grius sáng ngời trống trải.

Lý Trình Di lại nhấc chân lên, muốn tiếp tục đi vào trong.

Nhưng lúc này đây, anh nâng lên chân phải nhưng không có hạ xuống, mà là treo giữa không trung.

Không phải anh không muốn rơi xuống.

Mà là…… Một loại cảm giác khó hiểu, làm cho anh sởn gai ốc, trong nháy mắt xông lên da đầu anh.

Toàn thân anh chậm rãi rét run, mồ hôi dần dần chảy ra trên trán thái dương.

Phù……

Bỗng nhiên có hơi thở rất khẽ, từ phía sau anh truyền đến.

Lý Trình Di giật mình, quay đầu.

Cánh cửa nhỏ màu đỏ đối diện phía sau, mở ra.

Trước cửa đang đứng một thiếu niên toàn thân áo trắng, sắc mặt trắng bệch.

Hốc mắt thiếu niên hõm sâu, môi thâm xì, lẳng lặng nhìn anh.

Phụt.

Đúng lúc này, trước mắt Lý Trình Di tối sầm lại, khe tường trước mắt bắt đầu thu nhỏ lại một cách quỷ dị.

Bên ngoài khe hở, một khuôn mặt đen trắng thật lớn đang nhanh chóng nhào tới, ghé vào khe hở nhìn vào bên trong, tựa hồ muốn chui vào.

Bên miệng nó còn ngậm một chân Mạnh Đông Đông, máu loãng từ khóe miệng chảy xuống.

Phụt.

Khe hở trong nháy mắt khép lại, xung quanh hoàn toàn biến thành màu đen, không nhìn thấy gì.

Lý Trình Di cả người cũng giống như mất trọng lượng, lảo đảo một cái, ngã về phía sau.

Phốc.

Một bàn tay to vững vàng đỡ lấy anh, giúp anh đứng vững.

Có phải lượng đường trong máu thấp đến mức chóng mặt không?", giọng nói của người ba tiền nhiệm Lý Chiêu phảng phất như từ một nơi rất xa bay tới.

Bóng tối trước mắt Lý Trình Di cũng bắt đầu chậm rãi tản ra, một lần nữa hiện lên một chút ánh sáng.

Anh mở to hai mắt, phát hiện mình vẫn đứng ở nhà, đứng ở cửa phòng ngủ, đang muốn đi ra phòng khách.

Ông Lý Chiêu đang đứng một bên nhìn mình, ánh mắt ân cần.

Không có việc gì… Có thể là hơi choáng váng đầu, con vừa mới cảm thấy mắt tối sầm. "Lý Trình Di cười cười, có chút miễn cưỡng.

Giờ này khắc này, trong mắt anh vẫn còn lưu lại hình ảnh thiếu niên áo trắng kia, ánh mắt của hắn, vẻ mặt của hắn, loại kia đờ đẫn, ẩn hàm tuyệt vọng, hoảng sợ của hắn, đều làm cho ngực anh bị ép lại, không thở nổi.

Đến ăn chút gì đi, từ từ đã. "Lý Chiêu kéo anh ngồi xuống bàn ăn trong phòng khách, sau đó đứng dậy đi đến tủ ở góc tường lấy ra một thanh chocolate.

"Cái này, bổ đường huyết nhanh nhất. "Ông nhét chocolate vào tay Lý Trình Di.

Cầm chocolate, Lý Trình Di vẫn mất hồn mất vía, trong đầu không ngừng hồi tưởng thiếu niên vừa mới nhìn thấy kia.

Cho nên buổi chiều lúc ăn cơm, bà chị Lý Trình Cửu có đá thúng đụng nia thế nào cũng không khiến anh chú ý.

Ăn cơm xong, Lý Trình Di rốt cục nhịn không được, nói với ba mẹ muốn xuống nhà đi ra ngoài tản bộ, liền vội vàng rời khỏi nhà, bắt xe chạy đến công ty.

Trên đường đi, anh nhanh chóng gửi tin nhắn cho Tân Đức Lạp.

"Tôi vừa rồi, lại đi vào Grius." Trình Ý.

Trầm mặc hơn mười giây, di động nhanh chóng sáng lên, tin nhắn trả lời.

Tốc độ nhanh như vậy, hiển nhiên Tân Đức Lạp cực kỳ ưu tiên trả lời tin nhắn của anh, gần như ngay khi nhìn thấy đã lập tức trả lời.

"Cũng chưa đến thời gian vào mà? Chuyện gì xảy ra thế? Ông chủ.

"Tôi không biết, nhưng lần này đi vào, tôi có phát hiện mới." Hiện tại tôi đang trên đường chạy tới công ty, cần người dựng hình hỗ trợ. Trình Ý.

“Được, tôi sẽ sắp xếp, cậu qua đó là được rồi, lát nữa tôi sẽ tới”. Ông chủ.

“Được”. Trình Ý.

Mặt khác, chúc mừng cậu”. Ông chủ.

‘Cảm ơn……’ Trình Ý

Không hồi âm nữa, Lý Trình Di nhìn đèn đường lướt nhanh ngoài cửa sổ xe, đèn đường mờ nhạt bởi vì tốc độ mà nối liền thành một đường thẳng, xe dưới đèn và khuôn mặt người qua đường đều mơ hồ không rõ.

Lúc này đây, bởi vì Hoa Lân Y tiến hóa, anh không bị thương tổn mấy, ngược lại không hiểu sao cuối cùng lại xuất hiện thiếu niên, còn có khe hở khiến cho anh có chút để ý.

Mặt khác, quái vật mặt người càng mạnh, so với hai lần trước, quái vật mặt người có tốc độ nhanh hơn rất nhiều, thế cho nên anh căn bản không kịp phản ứng, liền bị nhào trúng.

Nếu không là kịp thời mặc vào Hoa Lân Y, dùng năng lực hoa ngữ dính người quái vật vào trên tường, sợ là đã chết ngay tại chỗ.

Nếu không phải là anh, đổi là người khác sợ cũng bị quái vật ăn thịt .

Lạch cạch.

Bỗng nhiên tài xế taxi đưa tay mở radio.

Một bản nhạc có tiết tấu truyền ra, là nhịp trống kết hợp với hát, rất có tình cảm mãnh liệt.

“Ai, lái xe vẫn là có chút buồn ngủ, không nghe chút dễ buồn ngủ, không ảnh hưởng gì chứ ?” Người lái xe là người lớn tuổi, tóc bạc.

“Dạ, không ảnh hưởng gì. “Lý Trình Di trả lời.

Sau đó, một lần nữa hai người lại không ai nói với nhau lời nào

Xe lúc đi nhanh đi chậm, sau đó khi sắp lên cầu vượt thì dừng lại chờ đèn đỏ.

Chương 54: Người thiếu niên áo trắng

Dòng xe cộ trên cầu vượt tựa hồ cũng nhiều hơn ngày thường rất nhiều, một ít trên xe còn treo hoa trắng, tựa hồ là xe đi dự tang lễ.

“Hôm nay sao lại nhiều xe như vậy?” Lý Trình Di nhìn xe taxi đi càng lúc càng chậm, tò mò hỏi.

Hiện tại tâm trạng của anh hòa hoãn một chút, so với lúc trước tốt hơn rất nhiều.

Thoát được từ bên trong Góc chết, được tiếp xúc thế giới chân thật, cũng khiến áp lực tâm lý của anh được chậm rãi cởi bỏ.

“À, là chuyện mấy ngày trước, chính là Đại học Khoa học và Công nghệ Đế quốc, cậu không biết sao?”

Đại học công nghệ đế quốc?

“Uh, nghe nói là bị khủng bố, có người lao vào trường đánh bom liều chết, bị bắt rồi nhưng bất quá vẫn là chết vài người.” Lái xe taxi đơn giản giới thiệu vài câu.

“Thành phố Toại Dương của chúng ta cũng có người học ở bên đó, xe này đoán chừng là đón người trở về từ bên đó về bất quá…… Không phải nói mới chết hai người sao?”

Lái xe lầm bầm nhìn xe tang lễ hoa trắng phía trước.

Từ trong xe nhìn ra thì phía trước ít nhất có thể nhìn thấy bốn chiếc xe khác nhau treo hoa trắng.

Nói không chừng là xe của một nhà? “Lý Trình Di nói.

“n, cũng có thể. Thông báo chính thức, nói là một tổ chức khủng bố gọi Lý Tưởng Hương tổ chức thực hiện vụ khủng bố. Hiện tại Tổng cục an ninh đã bắt đầu tiến hành truy nã điều tra toàn diện đối với Lý Tưởng Hương” Lái xe taxi thoải mái nói, hiển nhiên là rất tín nhiệm đối với chính phủ.

“Đừng nhìn quốc gia chúng ta tuy rằng không khí trầm lặng, nhưng về mặt an ninh, thì không cần nói hai lời, cái gì mà Lý Tưởng Hương đó không bao lâu nữa sẽ bị tận diệt. Không giống Bạch Tinh, hàng ngày đều loạn, ngay cả nghị sỹ quốc hội cũng bị bắn chết ở nhà, quá nguy hiểm.”

Lý Trình Di không đánh giá, chỉ phụ họa vài câu.

Xe rất nhanh đi qua đèn đỏ, chạy về phía trước vài phút, liền đến tòa nhà Tân Thế Kỷ.

Lúc này sắc trời âm u, tòa nhà lại đèn đuốc sáng trưng, dòng khách ra vào nối liền không dứt, còn có thể mơ hồ nghe được bên trong có tiếng hát tại KTV.

Lý Trình Di xuống xe, trả tiền xong, từ bên phải quẹo một cái, đi tới cửa vào làm việc của tòa nhà.

Đi vào đại sảnh bên cạnh, ấn nút thang máy.

Không đợi thang máy đi xuống, tại sảnh đã có vài người bước đến.

Tân Đức Lạp cùng hai gã vệ sỹ mặc áo T - shirt đen dáng người hoành tráng bước nhanh tới, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Lý Trình Di.

Trên người ông ta có mùi rượu vang, trên mắt còn đeo một cặp kính AR tăng cường thực tế màu trà.

Gỡ kính AR xuống, Tân Đức Lạp làm thủ thế, nhất thời phía sau ông ta, hai gã vệ sỹ lui về phía sau, phân tán, bảo vệ trước sau hai bên.

Chính ông ta đến gần, đứng bên cạnh Lý Trình Di, làm ra tư thế cùng chờ thang máy.

Cô ta chết rồi?

Lời không đầu không cuối, nhưng Lý Trình Di hiểu ý của ông ta.

Người này chính là Mạnh Đông Đông.

“Chết rồi. “Lý Trình Di cuối cùng không giết Mạnh Đông, chính là vì dùng cô kéo dài thời gian quái vật, kéo dài thời gian anh ở trong Góc chết.

Cuối cùng mục đích của anh cũng đạt được.

Đây là anh lần đầu tiên làm như vậy, dùng mạng người làm đạo cụ, đạt được mục đích của mình.

“Cậu rất khó chịu? “Tân Đức Lạp nhẹ giọng hỏi.

Đinh

Thang máy tới, cửa kim loại màu trắng bạc chậm rãi tách ra.

Hai người một trước một sau tiến vào, ấn tầng 19.

Quạt thông gió trên đỉnh đầu ro ro, hai bên thang máy còn có hình chiếu quảng cáo, không ngừng chiếu đi chiếu lại hoạt hình mỹ nữ.

Ánh sáng đỏ đỏ xanh lục chiếu rọi khuôn mặt hai người giống như một đĩa thuốc màu.

“Chỉ hơi buồn thôi. “Lý Trình Di trả lời.

“Sau quen thì sẽ OK thôi. “Tân Đức Lạp nói, ánh mắt chăm chú nhìn con số tầng màu đỏ không ngừng thay đổi.

“Lần đầu tiên, tôi cũng giống như cậu. Sau khi xong việc, cảm giác mình không giống như ngày thường, không thể quay về, sợ bị người khác phát hiện, sợ thứ gì đó không giải thích được, sợ bị bắt, sợ rất nhiều rất nhiều.”

“Thế ông điều chỉnh thế nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Hiểu được quy tắc, sau đó thích ứng. “Tân Đức Lạp nở nụ cười.

Đinh.

Cửa thang máy mở ra.

Bên ngoài là một đại sảnh công ty yên tĩnh.

Nhân viên làm việc ở đây ban ngày, bây giờ khong còn ai ở đây. Chỉ có ánh sáng an toàn trên tường lóe lên, phát ra ánh sáng màu xanh lá cây, biểu thị không khí và nhiệt độ ở đây bình thường.

Tân Đức Lạp đi ra trước, không tiến vào văn phòng, mà là đi đến đại sảnh bên cạnh, ấn nút máy pha cà phê, cầm một ly dùng một lần tiếp một ly cà phê.

Thêm đường không?

“Cảm ơn, không cần. “Lý Trình Di đi tới phía sau ông ta, có chút không hiểu lắm, hiện tại khẩn cấp nhất không phải là ông ta nên lập tức sắp xếp một người dựng lại hình ảnh sao?

“Làm một ly, không nên gấp. “Tân Đức Lạp đưa cà phê cho anh, lộ ra nụ cười, sau đó lại tiếp cho mình một ly.

Lý Trình Di nhận lấy, tự mình bỏ thêm một gói đường, gói sửa, dùng thìa quấy nhẹ nhàng quấy.

Anh bưng lên nhấp một ngụm.

Tuyệt vời.

Rõ ràng là cà phê hòa tan rẻ nhất, lúc này uống vào trong miệng, lại cảm giác êm ái thoải mái dị thường.

“Bây giờ hãy nói xem, cậu đã gặp gì ở bên trong và phát hiện ra điều gì?”, lúc này Tân Đức Lạp mới hỏi câu hỏi này.

Thế còn người viết……

Bất cứ lúc nào cũng có thể liên lạc, hiện tại bắt đầu được chưa?

“Uh, được, tôi lo mình quên mất. “Lý Trình Di cố gắng nhớ lại khuôn mặt thiếu niên vừa nhìn thấy.

Rất kỳ diệu, hiện tại sau khi tỉnh táo lại, anh ngược lại nhớ lại tình cảnh vừa rồi càng thêm rõ ràng.

Tân Đức Lạp cười nói, “Hình ảnh ký ức xác thực là càng sớm ghi lại càng tốt, nhưng, nếu như muốn không bỏ sót bất kỳ chi tiết đặc thù nào, cậu cần bình tĩnh. Tâm tình hỗn loạn, là sẽ làm cho người ta bỏ sót rất nhiều thứ.”

“Cảm ơn. “Lý Trình Di gật đầu, lúc này anh hoàn toàn tỉnh táo lại, bắt đầu cẩn thận miêu tả vẻ ngoài đặc thù của thiếu niên áo trắng kia.

Khuôn mặt, chủng người, màu da, hình dạng lông mày vân vân, các loại chi tiết, đều nhất nhất nói ra.

Sau đó chờ sau khi tổng hợp từng cặp một, cho đến khi anh nhận ra bức chân dung gần nhất.

Chương 55: Khí chất lạnh lẽo

Sau khi mô tả xong, cả hai bước vào văn phòng.

Tân Đức Lạp lấy ra đèn pin hình chiếu lúc trước, từng hình chiếu thành hình người.

Sau khi liên tục xẹt qua hơn ba mươi tấm, đột nhiên Lý Trình Di lớn tiếng kêu dừng.

“Chính là tấm này! “Anh giơ ngón tay chỉ bức họa trên tường.

Trên màn hình, một thiếu niên tóc quăn mặc áo ngủ màu trắng, đang lẳng lặng đứng ở một cửa nhỏ màu đỏ.

Hắn ta nhìn qua ước chừng mười hai tuổi, tóc nâu đen, làn da rất trắng, là loại màu trắng bệnh hoạn không khỏe mạnh.

Hai mắt đen kịt, hốc mắt cũng là màu đen, tựa hồ nghỉ ngơi không tốt trong thời gian dài.

Người khác có vẻ rất gầy, thần sắc đờ đẫn, môi thâm xì.

Xác định?

Xác định!

Tân Đức Lạp nhìn kỹ hình người.

Xem ra cậu đã tìm được manh mối mấu chốt. Đứa nhỏ này nhìn qua giống người Freud, có lẽ còn có huyết thống người Nghi quốc. Mà chúng ta tìm được địa chỉ bãi đỗ xe của Grius, chính là nơi người Freud chủ yếu sinh sống.

Lần này tôi phát hiện tốc độ quái vật bên trong nhanh hơn trước rất nhiều. “Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

“Chưa chắc, nhưng Góc chết số lượng quá nhiều, không ai biết trên thế giới này đến cùng có bao nhiêu, cho nên đại bộ phận tiến vào Góc chết người, đại đa số thời gian đều là chỉ thấy có mỗi mình mình, thỉnh thoảng sẽ gặp được những người còn lại cùng tiến vào. Giống như cậu. Lần đầu tiên chính là ba người cùng đi vào, ngược lại là tương đối hiếm thấy.” Tân Đức Lạp giải thích.

Ông lấy điện thoại di động ra, nhanh chóng gửi vài tin nhắn, sau đó lại ngẩng đầu lên. Cái khe hở kia đâu? Có manh mối gì không?

Chưa, khe hở còn chưa kịp đi sâu vào, đã gặp người này. “Lý Trình Di chỉ chỉ thiếu niên đang được chiếu hình.

“Thời gian không đúng, mới một tháng rưỡi đã lại đi vào, khẳng định có cái gì đó gây ra loại thay đổi này. Cậu về suy nghĩ thêm xem sao.” Tân Đức Lạp dừng một chút, “Mặt khác, để tránh cho lần tiếp theo thời gian lại bị rút ngắn, cậu phải mau chóng đi tới hiện trường bãi đậu xe Grius.”

“Ngày mai tôi sẽ nói với người nhà, ngày mai xuất phát được không?” Lý Trình Di cũng biết tình huống khẩn cấp, quyết định thật nhanh.

“Được, sau khi cậu qua bên kia, tìm tư liệu về người thiếu niên này, một bên cũng chờ công tác đào bới tiến triển vào. Tôi sẽ sắp xếp chuyên gia đi cùng cậu. “Tân Đức Lạp trả lời.

Được.

Rời khỏi công ty, Lý Trình Di trực tiếp đón xe về nhà, tay thỉnh thoảng sờ bao súng bên hông.

Trong đầu không ngừng hiện ra biểu tình thống khổ cuối cùng của Mạnh Đông Đông.

Còn có cái chân người treo ở khóe miệng quái vật kia.

Một ly cà phê giá rẻ nhiều lắm là mấy đồng, lại thần kỳ làm cho anh lúc này hoàn toàn tỉnh táo lại.

Chỉ là không hiểu, dưới tình huống chính anh cũng không chú ý. Một cái gì đó bắt đầu thay đổi từ từ.

Rất nhanh đã đến khu chung cư.

Lý Trình Di mở cửa trả tiền, xuống xe, sau đó đứng ở cửa khu chung cư.

Anh lần chần không đi vào, chỉ là đứng ở hàng cây trước cửa, suy tư nên nói như thế nào với người trong nhà.

Trước hết phải cho thấy mình đã tìm được việc làm, sau đó lại nói ngày mai đi công tác ở nơi khác……

“Lý Trình Di. “Bỗng nhiên dưới đèn đường cách đó không xa, một bóng người bước nhanh đến gần.

Là một cô gái trẻ tuổi dáng người yểu điệu, buộc tóc đuôi ngựa, một thân quần áo thể thao màu trắng, trên cổ đeo tai nghe mới tháo xuống.

Lâm San.

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra người tới.

Muộn thế này còn chạy đêm?

“Bây giờ mới tám giờ, muộn gì chứ? “Lâm Tang phản bác, đôi mắt to híp lại, quan sát người bạn thân đã lâu không gặp này.

Cô và Lý Trình Di, Trần Húc Đông, ba người là bạn chơi với nhau mười năm.

Nhìn gần đây Lý Trình Di rõ ràng đang chậm rãi xa lánh cô. Thậm chí đi hỏi Trần Húc Đông, cũng nhận được câu trả lời tương tự.

Cô không biết chính mình chỗ nào chọc tới anh, hôm nay trùng hợp gặp được, liền muốn hỏi rõ ràng.

Mười năm chơi với nhau, không đến mức nói nhạt là nhạt.

Sao gần đây cậu không cùng đi tập? Đông Tử bảo cậu cũng không đến, tìm cậu nhiều lần. Tôi cũng tìm cậu không thấy, cậu có ý gì vậy? “Lâm Tang đè nén tính tình trong lòng, nhưng giọng điệu vẫn có chút bất mãn.

“Không sao. Chỉ là, gần đây xảy ra rất nhiều chuyện, tôi tìm được một công việc, có chút bận. “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Tiền thân ở trong trí nhớ là có chút thích Lâm Tang, nhưng anh thật sự, thật sự không thể làm giả loại cảm giác này.

Công việc bận rộn là có thể không… “Lâm Tang còn chưa nói xong đã bị Lý Trình Di cắt ngang.

“Ngại quá, cậu còn có chuyện gì không? Tan làm tôi mệt mỏi, muốn về nghỉ ngơi. “Lý Trình Di đưa mắt nhìn đồng hồ, lạnh nhạt nói.

Này, Lý Trình Di! Thái độ của cậu thế đấy hả? “Lâm Tang tiến lên một bước, giống như trước kia, vươn tay bắt lấy cánh tay đối phương.

Nhưng bị không biết làm sao, cô mới vừa tới gần, nhìn thấy con mắt bình tĩnh của đối phương, liền đột nhiên toàn thân lạnh lẽo, bước chân dừng lại, tay nâng lên cũng không dám vươn ra.

"Về đi, cậu tập thể dục xong cũng về sớm một chút, bên ngoài trời tối, không an toàn. "Lý Trình Di dặn dò một câu, xoay người đi vào khu chung cư.

Lâm Tang ở phía sau nhìn anh, đột nhiên cảm giác, hình thể anh trước kia xem như cân xứng, tựa hồ trở nên khỏe mạnh hơn một chút.

Còn có vừa rồi, cái loại khí chất lạnh lẽo khó hiểu này……

Chương 56: Chờ mong ác niệm

Độ tiến hóa của Hoa Lân Y: 100%. Ác niệm: 45

"…" Cảm nhận được độ tiến hóa của Hoa Lân Y của Ác Chi Hoa, trong lòng Lý Trình Di không có gì bất ngờ.

Không ngoài dự liệu, những ác niệm này hẳn là do Mạnh Đông Đông mang đến.

Tuy rằng không biết cô đã trải qua biến hóa tâm lý cỡ nào, nhưng cuối cùng hẳn là hoàn toàn tiêu trừ ý niệm trong đầu của cô.

"Như vậy xem ra, hôn mê vĩnh viễn và tử vong, cũng có thể coi là tiêu trừ ác niệm…" Cứ như vậy thì đơn giản hơn nhiều.

Trong lòng anh tính toán như vậy.

Đi vào khu chung cư, dọc theo làn xe rợp bóng cây đi thẳng về phía trước.

Trong lòng Lý Trình Di chợt nhớ lại hai chữ cuối cùng Mạnh Đông Đông còn chưa nói xong.

Cải tạo?

"Chẳng lẽ cô ta cho rằng thân thể của mình đã được cải tạo lại?"

"Những năm nay, một số bộ phận có thể thay được như chân tay, cũng không mất nhiều tiền lắm, nhưng người cải tạo thì lại

khác”

Loại phẫu thuật tốn kém này đòi hỏi phải hậu phẫu, bảo trì theo thời gian thực và đòi hỏi phải xây dựng tường lửa và hệ thống tế bào thần kinh cực kỳ mạnh mẽ, không phải là thứ mà người bình thường có thể gánh được.

Coi như là công ty tư bản gì gì đó, cũng dễ dàng gánh được chi phí người cải tạo.

“Cho nên, cô ta làm thế nào mà cho rằng mình là người cải tạo?” Lý Trình Di trong lòng nghi hoặc.

Tiền thân cả đời cũng chưa từng thấy qua người cải tạo, bởi vì người cải tạo nghe nói đều trang bị làn da mô phỏng đặc thù, bề ngoài thoạt nhìn giống hệt người bình thường không có bất kỳ khác biệt gì. Chỉ khi dùng đến năng lực cải tạo, mới có thể cho thấy sự khác biệt.

Suy nghĩ một hồi không ra, Lý Trình Di ném vấn đề này ra sau đầu, có ông chủ ở phía sau chống đỡ, rất nhiều thứ anh không cần quá mức lo lắng.

Mấu chốt bây giờ là, ác niệm nếu như có thể nhanh chóng thu thập toàn bộ…… Hoa Lân Y có lẽ còn có thể có tăng cường hơn nữa.

Từ lần đầu tiên đấu với quái vật mặt người, Hoa Lân Y đồng quy vu tận.

Đến lần thứ hai bị quái vật mặt người tập kích, Hoa Lân Y chỉ là tổn hại một chút, không thể thương tổn đến thân thể bên trong.

Hoa Lân Y tiến hóa, rõ ràng tăng cường rất nhiều.

Vì thế Lý Trình Di tương đối chờ mong ác niệm bổ sung sau đó tăng lên.

Về đến nhà, bà chị đã sớm trở về phòng nghỉ ngơi, ba thì đang đun nước, mẹ đang chuẩn bị bữa sáng ngày mai, đang tước sơ đỗ.

Lý Trình Di mở cửa đi vào, quét mắt nhìn hai người, lại mơ hồ cảm giác không khí có chút không đúng.

Anh hiện tại tâm tình không tệ, không chỉ là điều chỉnh tâm tính, còn đồng thời tìm được con đường hấp thu ác niệm, còn có được manh mối mới về Góc chết.

Mặt khác cái chết của Mạnh Đông Đông cho anh thời gian hơn một tháng.

Chỉ là không nghĩ tới trong nhà tựa hồ có chuyện gì xảy ra.

“Thời gianh này đều đi sớm về trễ, có gì không con?” bà Phùng Ngọc Vinh điều chỉnh phía dưới sắc, mỉm cười hỏi.

Lý Trình Di thay giày vào cửa.

“Con tìm được việc rồi, tiền lương không tệ, hơn một vạn, chỉ là công việc khá mệt mỏi, thường xuyên ở bên ngoài.” Anh không nói toàn bộ tiền lương, thuận tiện mua hoa lúc dùng.

“Mười nghìn cơ à?Cũng không tồi đâu” Phùng Ngọc Vinh nghe được tiền lương, nhất thời ánh mắt hơi sáng, rõ ràng nhìn ra được tâm tình tốt chút ít.

Có mệt hay không, đầu năm nay có thể tìm được công việc thích hợp đã là rất tốt rồi. Con cứ làm tốt công việc, cơ quan nhìn thấy sẽ đánh giá đúng năng lực của con. ” Bà là loại người vẫn giữ cái suy nghĩ thành thật này, giờ làm việc không chỉ cần chăm chỉ mà còn phải cần nhiều thứ khác hơn nữa.

Lý Trình Di cũng không muốn phản bác, chỉ gật đầu qua loa.

“Con biết, con sẽ làm thật tốt”

“Đúng rồi, là công ty nào? Tên là gì, mọi người giúp con hỏi tình hình. “Lý Chiêu từ phòng bếp đi ra, trên mặt cũng mang theo một nụ cười có vẻ thoải mái.

“Y dược sinh học Hồng Cẩm.” Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, mở ra bản hợp đồng, còn có các loại giấy chứng nhận của công ty, thậm chí còn có sản phẩm chuyên sản xuất cho hai người xem.

Vì ngụy trang hoàn mỹ, Tân Đức Lạp không phải chỉ là làm một cái vỏ rỗng, mà là thật sự thành lập một công ty y dược sinh học có sản phẩm, có thể vận hành, thậm chí còn có lợi nhuận.

Chỉ là công ty này có hơi nhiều người chỉ đăng ký tên mà không đi làm, vậy thôi.

Hai ông bà cầm điện thoại di động nhìn kỹ hơn mười phút, tìm đông tìm tây một hồi trên mạng, còn tìm ra cửa hàng độc quyền sản phẩm của công ty này, nhìn lượng tiêu thụ hàng tháng có chút khoa trương, hai ông bà nhanh chóng tin tưởng đây không phải là công ty lừa đảo gì.

Sau đó nhiều lần yêu cầu Lý Trình Di làm tốt công việc, tìm được công việc thì nghiêm túc làm việc, phải chăm chỉ học tập, theo thời gian……

Cứ thế hai người lải nhải.

Đến cuối cùng, Lý Trình Di cũng phải đứng dậy rửa mặt, mới nhớ tới bầu không khí kỳ quái vừa rồi khi vào cửa.

Lúc này hỏi một câu.

Đúng rồi, vừa rồi là có chuyện gì sao? Sao mọi người nhìn lạ thế?

Anh vừa nói xong, Lý Chiêu biến sắc, thở dài.

Để mẹ nói với con đi. ” Ông không muốn nhiều lời, xoay người đi vào phòng bếp.

Phùng Ngọc Vinh cũng thở dài một tiếng.

Là chị con, suất của chị ấy bị người ta lấy mất

Không phải đã mất tiền rồi sao? “Lý Trình Di ngạc nhiên. Tiền thân bà chị Lý Trình Cửu muốn thi chính là giấy chứng nhận kỹ sư cơ khí thông minh.

Giấy chứng nhận này vô cùng khó thi, người đăng ký thi cũng rất đông, chỉ riêng phí đăng ký thi và phí thi đã hơn 100 nghìn. Không ngờ……

Hỏi chị của con, con bé cũng không chịu nói, chỉ là tức giận. Hiện tại tiền giao, suất thi cũng không có…

Lý Trình Di cũng trầm mặc.

Chương 57: Bãi đỗ xe Grius

Ấn tượng của anh đối với Lý Trình Cửu rất kém cỏi, nhưng ấn tượng đối với ba mẹ tiền thân lại không tệ. Trong nhiều trường hợp, Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh rất giống cha mẹ kiếp trước của anh.

Cho nên rất nhiều lúc, anh đều sẽ tự nhiên mà vậy đem hai người trở thành người nhà của mình.

Hiện tại trong nhà vốn không dư dả, hiện tại hơn mười vạn lại trôi theo dòng nước……

Chờ con nhận lương sẽ hỗ trợ mọi người. "Anh mở miệng nói.

"Chút tiền đó của con thì đáng bao nhiêu, làm việc cho tốt, sau này hãy tự chăm sóc bản thân, đừng để ba mẹ lo lắng, thì ba mẹ đã hài lòng rồi. "Lý Chiêu ở cửa bếp không kiên nhẫn nói.

"Ba con nói đúng, con mới lớn, chuyện trong nhà không cần con quan tâm, chăm sóc tốt cho bản thân là được rồi, chuyện khác ba mẹ sẽ xử lý." Phùng Ngọc Vinh cũng đi theo phụ họa.

Nhìn ra được, bọn họ vẫn coi Lý Trình Di là đứa nhỏ, nên thái độ cũng khác hoàn toàn đối với Lý Trình Cửu.

"Được rồi, con biết rồi, nếu có chuyện gì, nhất định nhớ nói cho con biết." Lý Trình Di cũng không phản bác, nếu là người tiền thân, khẳng định là sẽ nói, cái gì con đã không còn là trẻ con, có việc phát biểu chút ý kiến thì sao……

Nhưng anh sẽ không làm thế.

Anh nói cho hai người bọn họ biết ngày mai mình phải đi công tác, bà Phùng Ngọc Vinh lập tức liền bắt đầu chuẩn bị hành lý, quần áo cho anh, căn cứ vào địa phương anh đi công tác để quyết định quần áo dày mỏng.

Loanh quanh cũng đến mười một giờ đêm, mới thu dọn xong.

Một đêm không mộng mị, Lý Trình Di đang suy nghĩ về năng lực hoa ngữ cùng manh mối Góc chết thì lăn ra ngủ thật say.

Anh chưa bao giờ ngủ yên như vậy.

Sáng sớm hôm sau, một hồi chuông điện thoại đánh thức anh dậy.

“Thế giới này rất đẹp, quá khứ là hư vô, mỗi ngày đều phải vui vẻ cười đùa, đời là bể khổ, tiếc chi không thêm cho đời chút ngọt ngào…”

Đây là bài hát mà người tiền thân từng thích nhất, tên bài hát “Thế giới tươi đẹp”, người sáng tác và phổ nhạc và biểu diễn đều là Hoàng Bân, là một ca sĩ hạng hai hạng ba không mấy nổi tiếng.

Tiếng hát rất tang thương, rất có hương vị, giọng nam hơn bốn mươi tuổi, mang đến một loại cảm giác hát bình thường đã rất tang thương rồi.

Lý Trình Di nghe xong, cũng rất thích, liền cắt phần cao trào thành tiếng chuông điện thoại di động.

Cầm điện thoại lên, ấn nút nghe.

Trình Ý tiên sinh? “Đầu bên kia điện thoại truyền đến một thanh âm trầm thấp,” Tôi là Tống Nhiễm, ông chủ bảo tôi đi cùng cậu đến Tiamogue. Xe của tôi đến cửa khu chung cư rồi.

Nhanh vậy? Được, chờ tôi mười phút. “Lý Trình Di tinh thần phấn chấn, nhanh chóng đứng dậy, xốc chăn lên.

Vội vàng rửa mặt, mang theo giấy tờ, ví tiền, điện thoại di động, xách va li hành lý, cậu đơn giản chào ông Lý Chiêu đang ngồi gọt hoa quả trong phòng khách, rồi lao ra cửa.

Kéo vali, đi tới cửa khu chung cư.

Xe bề ngoài thô kệch, là một chiếc việt dã màu đen.

Toàn bộ xe chính là ngoại hình xe tải, nửa sau là khung hàng lộ thiên.

Hai cái đèn xe hình vuông trên đầu xe, một cái to bằng đầu người. Ở giữa đèn là lỗ lưới tản nhiệt tổ ong hình chữ nhật hình màu đen.

Cửa xe chỉ có hai cánh, bên trái đi lên chính là vị trí lái, bên phải đi lên là ghế lái phụ.

Bên cạnh thân xe còn dùng sơn màu xanh lá cây màu đỏ, vẽ một ít đường nét loạn xị ngầu, không biết có hàm nghĩa gì.

Đi thôi, lên xe. "Cửa sổ xe mở ra, lộ ra khuôn mặt một người đàn ông tóc húi cua sắc mặt vàng như nến.

"Được. "Lý Trình Di kéo lê vali, mở cửa xe, ngồi vào ghế lái phụ.

Xe này chật quá. "Anh khẽ nhíu mày.

Đủ chức năng là được. "Tống Nhiễm trả lời.

Lúc này Lý Trình Di mới có thời gian cẩn thận quan sát người này.

Người này dáng người rất khỏe mạnh, cánh tay cơ hồ to như bắp đùi người bình thường, mặc áo T-shirt đen, ngực là một hàng chữ màu lam, không biết viết cái gì.

Màu da có chút trắng bệch, đường nét ngũ quan rất lập thể, có chút giống người nước ngoài.

Brùm, xe khởi động, hai người dọc theo mặt đường tăng tốc, chạy về phía xa xa.

Ông chủ bảo tôi đi cùng cậu, có vấn đề gì, tôi giúp xử lý. Bên kia hơi xa, người của chúng ta không nhiều, phải nhớ kín đáo. "Tống Nhiễm dặn dò.

Yên tâm, tôi yếu như vậy, muốn làm gì quá lên cũng không nổi. "Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

Tống Nhiễm không nói gì, chỉ liếc anh một cái. Anh ta cũng không cho rằng một người có thể ở trong Góc chết liên tục sống qua ba lần sẽ yếu.

"Từ bên này đi qua, lái xe ước chừng hơn ba giờ, cậu có thể nhắm mắt nghỉ ngơ một chút?"

"Chỉ có hai chúng ta?"

Bên kia còn có một số nhân viên công ty, nhưng đều ở bên ngoài, nếu không cần thiết, không cần nhắc đến Góc chết. "Tống Nhiễm trả lời

"Anh là người Nghi quốc?"

“Bố tôi”.

“Còn mẹ anh?”

Cha tôi chết, mẹ tôi vứt tôi đi, là ông chủ nuôi tôi lớn. “Tống Nhiễm bình thản trả lời. Cho nên anh ta không muốn nhắc tới mẹ.

“Được rồi… “Lý Trình Di không nói gì. Đây là chuyện thương tâm của người ta.

“Không cần để ý, nói nhiều cũng không có cảm giác. Con người không sống vì quá khứ. “Tống Nhiễm thản nhiên nói. Lát nữa ra khỏi thành xe phải sạc điện, cậu muốn mua gì ăn uống, đi toilet gì gì đó, đều giải quyết trước. Chúng ta tiết kiệm thời gian.

“OK”.

Thấy Tống Nhiễm không muốn nói chuyện phiếm, Lý Trình Di cũng không lên tiếng, ngồi nhắm mắt nghỉ ngơi.

Anh có thể hiểu được, dù sao bọn họ cũng không phải người bình thường, cần mang theo quá nhiều đồ vật.

Chỉ riêng trên người anh đã có hai khẩu súng, ba băng đạn. Một bộ áo giáp chống đạn đầy đủ chức năng.

Dừng lại ở trạm sạc một lúc.

Sạc đầy điện, Tống Nhiễm mua một chai nước ô mai ném lên xe, sau đó cùng Lý Trình Di đi toilet.

Trong nhà vệ sinh, hai người đứng song song trước bồn tiểu.

Lý Trình Di kéo khóa quần ra.

Tống Nhiễm ở một bên cao hơn hai mét, cũng kéo khóa quần, móc ra.

Những ánh đèn bảy màu lóng lánh, chiếu xung quanh thành một mảnh màu sắc rực rỡ.

Chương 58: Đến Timogue

“Hoan nghênh sử dụng hệ thống nước tiểu thông minh, kiểm tra thành phần nước tiểu bắt đầu…” Một giọng con gái ngọt

ngào vang lên.

“Hàm lượng nitơ urê bình thường, axit uric hơi cao, canxi trong nước tiểu bình thường, kali trong nước tiểu bình thường, creatinine bình thường…”

Lý Trình Di ngơ ngác dời tầm mắt xuống, nhìn chăm chú

Đó là……

Đó là con cu màu vàng được bao bọc bởi ánh đèn màu sắc rực rỡ!!

“ ！ ！ ？ ？ ”

Lý Trình Di trợn mắt há hốc mồm, thậm chí quên mất mình còn đang đi tiểu, nhìn khuôn mặt Tống Nhiễm bình tĩnh, vẩy vẩy rồi kéo khóa quần, xoay người lạnh nhạt rời đi.

Anh còn đắm chìm trong sự ngạc nhiên vừa rồi.

‘Người này…… Đi tiểu là để khoe khoang phải không?”

Đầu năm nay lại dùng vàng làm con cu…… còn cái ban đầu của anh ta đâu?

Tiếng xả nước ào ào, kéo Lý Trình Di hoàn hồn, anh vội vàng đi tiểu, kéo khóa, đi ra toilet.

Lúc này Tống Nhiễm đã đứng bên cạnh xe chờ.

“Đi thôi, sạc đầy pin rồi.”

“…… Ông anh…… trâu bò! “Lý Trình Di thần sắc quái dị, đến gần giơ ngón tay cái với anh ta.

Hai người ngồi lên xe, thắt chặt dây an toàn. Cùng nhau nhìn cửa sổ xe phía trước.

Ngoài cửa sổ là một làn xe màu đen thẳng tắp giữa rừng cây rậm rạp.

Giữa đường dùng vạch kẻ trắng chia làm hai làn, xe cộ qua lại không ngừng.

“Anh Tống, thứ kia của anh là… “Lý Trình Di không nhịn được vẫn há miện hỏi.

“Ha ha… “Tống Nhiễm cười cười, khởi động xe, kéo cửa sổ xe xuống.

Đàn ông, không nên có nhược điểm.

Anh ta thâm trầm vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di, nhấn ga.

Brừm!

Tiếng động cơ kịch liệt vang lên, xe việt dã màu đen bắt đầu rung lên, phía sau đít xe chậm rãi dựng lên hai ống kim loại màu bạc thô to.

Hai luồng khí lưu màu lam sáng từ trong ống kim loại phun ra.

Xèo một cái sau tiếng ma sát mạnh, xe tựa như mãnh thú thoát cương, bắt đầu tăng tốc, một đường bão táp, chạy như bay về phía trước.

Tốc độ xe từ 0, chỉ trong hai giây ngắn ngủi đã tăng lên 180 km……

Aaah!

Lý Trình Di há miệng muốn hô to, nhưng bị tiếng xe cuồng dã đè xuống.

Sắc mặt Tống Nhiễm lần đầu tiên trở nên vặn vẹo, thậm chí có chút dữ tợn.

Miệng anh hát một bài hát không rõ ngôn ngữ, khiến tay lái run rẩy.

Dần dần, Lý Trình Di phát hiện, rừng cây hai bên xe đang thấp dần.

Trong lòng anh cả kinh, vội vàng thò đầu ra ngoài cửa sổ xe nhìn.

Chỉ thấy bánh xe của xe việt dã đã khép lại, hai bên thò ra một đôi cánh kim loại màu đen.

Đầu xe phía trước cũng nhô lên một kết cấu dẹp hình tam giác.

Đừng căng thẳng, chúng ta sẽ đến ngay thôi. “Tống Nhiễm lớn tiếng nói.

‘Cảnh báo, cảnh báo, cánh trái bị hư hại chưa sửa chữa, xin hãy sửa chữa kịp thời.’ Lập tức một âm thanh điện tử lạnh như băng vang lên.

Đèn cảnh báo màu đỏ bật lên trong xe, nhấp nháy liên hồi.

Bụp

Tống Nhiễm đập một cái tắt đèn cảnh báo.

Không có việc gì, lúc trước quên không sửa, lần này về phải sửa. “Anh ta nhếch miệng cười nói.

“……” Lý Trình Di da mặt vặn vẹo, Cánh máy bay bị hỏng còn dám bay!!?

Còn muốn mình không căng thẳng!!

Anh cảm giác tốc độ nhịp tim nhanh chóng tăng vọt đến 180, toàn thân nóng bừng, nhưng sau lưng gáy lại đang rét run

Ngay cả ở Góc chết cũng không kinh hãi như vậy.

Không sao, có túi nhảy dù. “Tống Nhiễm nhìn vẻ mặt khẩn trương của anh, vội vàng an ủi.

“Nhưng tôi không biết nhảy dù!!! “Lý Trình Di gào to.

“Lát nữa tôi sẽ dạy cậu, rất đơn giản, yên tâm. “Tống Nhiễm nhẹ nhàng nói.

“Anh…” Lý Trình Di còn muốn nói gì đó, nhưng xe tăng tốc, gió mạnh trong nháy mắt thổi vào miệng anh.

Dưới bầu trời xanh thẳm, rừng cây rậm rạp bé tý phía dưới.

Một chiếc xe việt dã màu đen có hai cánh bay với tốc độ cao về phía xa, tuy rằng hơi lắc lư, còn thỉnh thoảng sẽ rẽ về một phương hướng, nhưng dưới sự điều khiển, vẫn miễn cưỡng bay chính xác đến địa điểm cần đến.

…….

Tiamogue, nằm ở phía Bắc Nghi quốc, giáp với FairHomlmes tại trong bốn đại dương, là một thành phố nhỏ và vừa không chênh lệch nhiều với Toại Dương.

Nơi này hứng chịu nhiều trận động đất, nhưng hải sản phong phú, cho nên phần lớn là ngư dân và công ty hải sản phát triển phân bố ở đây.

Một bãi biển không tên ở Tiamogue.

Qe!!

…….

Sắc mặt Lý Trình Di trắng bệch, từ trên xe xoay người xuống, nôn khan một trận.

Anh ở trên đường cũng đã nôn một chập, hiện tại trong dạ dày ngoại trừ một chút nước chua, không còn gì cả.

“Cậu em như thế không được đâu. Thể chất kém quá. “Tống Nhiễm từ bên kia xe đi xuống, cúi đầu châm điếu thuốc, hít một hơi thật ngon.

Nhìn Lý Trình Di mệt mỏi không chịu nổi, nói không ra lời, anh ta nhìn quanh, lấy ra một bộ kính râm màu trà đeo lên.

“Của cậu này. “Anh lấy từ trong túi áo ra một cặp kính râm màu trà.

Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn thấy cặp kính AR tăng cường thực tế đưa tới, thở dài một hơi, đứng thẳng dậy.

“Có thể… đổi màu không?”

“Tự điều chỉnh, dùng ở nơi xa xôi này rất tiện, nhưng ở gần thành phố, cậu đừng dùng nhiều. Vạn nhất gặp phải hacker lợi hại hơn, chết như thế nào cũng không biết. “Tống Nhiễm nhắc nhở.

Không kết nối mạng, loại mạng cục bộ riêng sao? “Lý Trình Di giật mình hỏi. Anh đã sớm biết thứ này, nhưng vẫn mua không nổi, giá thấp nhất 200 nghìn một chiếc, người bình thường căn bản nghĩ cũng đừng nghĩ.

Ừ, pin có thể dùng cả ngày, đừng bật công suất tối đa là được. “Tống Nhiễm trả lời.

Anh sờ sờ trong quần áo, lại lấy ra một cái hộp nhỏ màu bạc.

Lạch cạch mở hộp ra, bên trong đặt hai cái kẹp tóc màu bạc.

Mỗi người một cái, máy phiên dịch thông minh.

Tống Nhiễm móc ra một cái, đưa cho Lý Trình Di.

Anh nhận lấy, nhìn một chút.

Kẹp ở đâu?

“Gần cổ họng cũng được.”

“Vậy thì cổ áo. “Lý Trình Di tiện tay kẹp thứ này vào góc cổ áo mình.

Sau đó đeo kính AR lên, một âm thanh nhắc nhở rất nhỏ vang lên.

Chương 59: Thăm dò hiện trường

“Xin hãy thiết lập cử chỉ khởi động.”

Anh tùy tiện làm thủ thế.

“Cài đặt hoàn tất. Vui lòng chọn chế độ.”

“1 - Chế độ kỹ thuật: có thể được sử dụng để tính toán chính xác các thông số quét, ghi âm, ghi hình, phân tích chiếu xạ tia cơ bản, v.v.

2 - Chế độ thông thường: có thể được sử dụng để tăng cường tầm nhìn, mô hình ba chiều, liên lạc ngắn, xét nghiệm y tế, dữ liệu học tập. ”

“Chọn thói quen.”

Lý Trình Di nhẹ giọng đáp lời.

Tít tít.

Sau hai tiếng vang nhỏ.

Trong phút chốc, bãi biển trước mắt anh, sóng biển, lập tức trở nên đặc biệt rõ ràng nhẵn nhụi.

Nước biển ngoài trăm mét, va chạm vào đá ngầm màu đen, bọt sóng nhỏ bắn ra, trong mắt Lý Trình Di, cũng trở nên rõ ràng nhất mà mắt nhìn thấy.

Anh thậm chí có thể nhìn thấy trong một mảnh bọt sóng xen lẫn một chút vụn san hô.

Ngoài ra còn có một con số nhỏ ở phía bên phải của tầm nhìn.

Độ phóng đại tùy chọn: 1-100.

Đi thôi. Người của ông chủ tới rồi. “Giọng Tống Nhiễm truyền đến bên cạnh.

Lý Trình Di lập tức nhìn thấy tầm nhìn bên phải, góc dưới bên phải, xuất hiện một con số nhắc nhở màu xanh lá cây.

Ba người, 19,763m.

Đây là nhắc nhở anh người tới ở phương vị nào, số lượng là gì, khoảng cách với mình là bao nhiêu.

Lý Trình Di trong lòng thầm than, đến bây giờ, anh mới thật lòng thể nghiệm được, trình độ khoa học kỹ thuật thời đại này.

Ít nhất đời trước anh cũng chưa từng trải nghiệm qua loại kỹ thuật này.

Nhưng nghĩ đến hacker Tống Nhiễm nói, anh vẫn tháo AR xuống, quay đầu nhìn người trước.

Lúc này Tống Nhiễm đã chủ động nghênh đón, nói chuyện với người tới.

Đến là ba công nhân mũ vàng mặc áo dài quần dài màu xám.

Những chiếc mũ màu vàng mà họ đội, đều là những chiếc mũ kỹ thuật được làm bằng nhựa cứng. Tròn trịa giống như nửa quả đậu tương bị cắt ra

Dáng người ba người đều tương đối thấp, phỏng chừng chưa tới 1,7m, đứng trước người Tống Nhiễm, tựa như trẻ con có chút rụt rè.

Tới gần, Lý Trình Di mới nghe được lời bọn họ nói.

Không phải tiếng phổ thông Nghi Quốc, mà là một loại tiếng địa phương chưa từng nghe qua.

Nhưng ngay lập tức, máy phiên dịch trên cổ áo của anh bắt đầu hoạt động, nhấp nháy một đèn xanh nhỏ.

Tiếng người đội mũ vàng dẫn đầu nhanh chóng được phiên dịch thành tiếng phổ thông tiêu chuẩn, vang lên bên tai Lý Trình Di.

Chỗ ở cách bên này còn một đoạn đường, chúng tôi dẫn đường trước, các anh đi theo phía sau, ngày hôm qua mới đổ một trận mưa to, bên này khắp nơi đều rất ẩm ướt, máy móc của chúng ta cũng rất khó đào.

Tống Nhiễm không đợi đối phương nói tiếp, liền ngắt lời.

Tiến độ thế nào? Tiền công mỗi ngày của ông chủ đều đầy đủ, chúng tôi chỉ quan tâm tiến độ.

Đã đào hơn hai trăm năm mươi mét, tiếp tục đi xuống cần thời gian, bởi vì bãi đỗ xe Grius vốn bị sụp đổ, chúng tôi lo lắng phá hư kết cấu tường ngoài, cũng sẽ làm hư hỏng toàn bộ những đường hầm còn sót lại bên trong. Cho nên một mực chờ chuyên gia tính toán cho chúng tôi đường đào tốt nhất.” Người đội mũ vàng dẫn đầu giải thích.

Da bọn họ hơi đen, người cũng gầy, nhìn qua chính là người sinh hoạt tại khu vực nhiệt đới.

Đi thôi, đến hiện trường xem trước. “Tống Nhiễm nói thẳng.

“Các anh mời chuyên gia nào? “Anh bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hỏi một câu.

Là chuyên gia Đinh Sùng Ý. “Người đội mũ vàng dẫn đầu vội vàng trả lời.

“Cô ấy à… “Tống Nhiễm dừng bước,” Cô ấy tính toán từ xa trên mạng đúng không?

“Không, hôm qua Chuyên gia Đinh đã đến, bây giờ chắc là cô ấy còn đang thăm dò bên cạnh hiện trường. ” Người đội mũ vàng nhanh chóng trả lời.

“Sao hai người không đổi chuyên gia? “Trên mặt Tống Nhiễm lộ ra vẻ bực bội.

Lý Trình Di đi theo bên cạnh, thấy một màn như vậy, trong lòng cũng có chút tò mò đối với chuyên gia Đinh Sùng Ý gì đó.

Có thể làm cho loại quái nhân hung hãn cường tráng như Tống Nhiễm có cảm giác phiền não, nói không chừng cũng là một quái nhân thú vị

“Thôi quên đi, trong số chuyên gia cấp hai, Đinh Sùng Ý quả thật…… Thôi không nói nữa, đi, đi xem trước rồi nói sau. “Tống Nhiễm vung tay lên.

Ba người mũ vàng và bọn họ đều tự trở về xe, khởi động xe, từ trên bờ cát vòng qua một khúc cua, xuyên qua một mảnh rừng dừa nhỏ, chạy lên một con đường quốc lộ màu đen rõ ràng mới sửa chữa.

Lý Trình Di ngồi ở ghế lái phụ, nhìn quả dừa ý rơi xuống ven đường bên cạnh, có một số vỏ dừa đều nát thành màu đen, cũng không ai nhặt, trong lòng có nhận thức cơ bản về nơi này.

Chuyên gia Đinh Sùng Ý kia là sao? Nhìn thái độ của anh, cảm giác không dễ ở chung? “Anh thu hồi tầm mắt hỏi.

“Cô ấy là loại người… rất phiền, nhưng lại không dễ tìm được người thay thế. Trình độ chuyên gia cấp một, đến bây giờ vẫn là cấp hai, trong công ty cũng chỉ có một mình cô ấy. “Tống Nhiễm vẻ mặt đau đầu.

Chuyên gia có thể đẩy nhanh tiến độ đào bới, cứ phiền một chút là được. “Lý Trình Di không cho là đúng, cảm thấy sức chịu đựng của Tống Nhiễm quá kém.

“Cậu gặp rồi sẽ hiểu. “Tống Nhiễm hít sâu một hơi, đạp chân ga tăng tốc.

Xe vù vù một tiếng, tựa như mãnh thúrít gào, tốc độ nháy mắt tăng lên 160, lướt trên mặt đường lao về phía trước.

……

Thị trấn Vĩnh Niên-cách bãi đậu xe của Grius vài chục km .

Một tòa nhà hơn mười tầng màu trắng bạc bao quanh trong rừng dừa.

Một người đàn ông cao lớn mặc bộ đồ xám trắng che kín toàn thân, chỉ lộ ra đôi mắt nâu, đang bước nhanh đến gần tòa nhà.

Ông ta không coi ai ra gì xuyên qua đại sảnh, không để ý tới nhân viên bảo vệ và lễ tân bên cạnh hơi cúi đầu chào, đi tới thang máy, tiến vào, ấn tầng thứ chín.

Bên ngoài thang máy, hai nhân viên đang muốn đi vào, đi ra vài bước cũng sắp vào cửa, nhìn thấy người đàn ông mặc đồ xám trắng đứng bên trong, thì dừng lại không bước vào, cửa thang máy đóng lại.

Người đàn ông mặc đồ xám trắng dường như cũng quen rồi, không nói một lời, nhìn chăm chú vào màn hình tầng trệt.

Rất nhanh đã tới tầng chín

Cửa mở.

Chương 60: Bạo loạn

Toàn bộ tầng chín là một phòng giải trí rộng rãi.

Trên tường bên phải, một logo tinh tế : bất động sản Ngải Hi được làm từ đá cẩm thạch màu xám đen và những đường kim loại xanh đen.

Trong đại sảnh có tủ rượu, bàn bóng bàn, máy chơi game, các loại giải trí cái gì cần có đều có.

Trước một vòng cửa sổ sát đất hình cung, có một ông lão lưng còng tóc trắng như tuyết.

Ông già nhìn ra biển ngoài cửa sổ, dường như đang trầm tư.

Toàn bộ phòng giải trí ngoại trừ ông ta ở bên ngoài, không có người khác, thế cho nên không gian lớn như vậy, rõ ràng bày biện vô số đồ, nhưng vẫn là thiếu sinh khí.

Người đàn ông mặc đồ xám trắng đi ra thang máy, bước nhanh lên thảm xám, đi tới phía sau ông già.

Có người đang điều tra ga-ra của Grius. “Hắn lên tiếng, giọng nói có chút quái dị, không phải khó nghe, mà là quá tiêu chuẩn. Là giọng nam tiêu chuẩn đến cực kỳ không có đặc điểm cá nhân.

“Gernan đã nói với tôi rồi,” ông già quay lại và để lộ khuôn mặt nhăn nheo.

Ông có rất ít râu cằm, hầu như không thể nhìn thấy, và làn da của ông giống như một mai rùa màu da, và rất nhiều nếp nhăn giống như một số loại vết nứt.

Hai con mắt rất nhỏ, tròn tròn, nhưng rất có tinh thần.

Là một công ty mới thành lập không bao lâu, người đăng ký là người Bạch Tinh, không tra ra chi tiết. "Người đàn ông mặc đồ xám trắng trả lời.

"Tôi vốn muốn bọn họ biết khó mà lui, hiểu được đạo lý đúng mực. "Ông già thở dài," Đáng tiếc, người ta không quan tâm.

Phải làm cho bọn họ đau mới biết rút tay. Gernan không được, thủ đoạn quá ôn hòa.Để tôi ra tay. "Người đàn ông mặc đồ xám trắng đề nghị.

Ông già gật đầu: "Cậu đi đi, làm sạch sẽ một chút. Chuyện năm đó, rất vất vả mới đè được xuống, tuyệt đối không thể bị lật ra".

"Yên tâm, ở khu vực này, năm nào chả mất tích mấy chục người? Người lui tới buôn lậu vũ trang nhiều như vậy, nếu không may thì cái thân cũng chẳng còn" người đàn ông mặc đồ xãm trắng gỡ tấm khăn che mặt, lộ ra khuôn mặt xấu xí đầy sẹo. Kinh khủng nhất chính là, toàn bộ cằm của hắn, đều được chế từ kim loại màu trắng bạc

…….

Một bãi cát màu vàng được bao quanh bởi các cụm rừng cọ dừa.

Trên mặt cát, đã có hai chiếc xe màu vàng tương tự như máy xúc đang hoạt động.

Từng nhân viên đội mũ vàng, trong tay cầm những ống dài, đứng ở xung quanh.

Trên lưng áo mọi người đều in chữ Hồng Cẩm.

Tiếng ù ù dần dần từ xa đến gần, rất nhanh hai chiếc xe một lớn một nhỏ chạy chậm lại, dừng ở một bên bãi cát.

Trên chiếc xe đen phía trước, hai người đàn ông bước xuống.

Hai người này một người thân hình cao lớn, một người dáng người cân xứng, tuổi còn trẻ. Đúng là Tống Nhiễm và Lý Trình Di vừa mới đến đây.

Phía sau một chiếc xe vận tải màu vàng, có 3 người đội mũ vàng trước đã bàn bạc với bọn họ.

Lý Trình Di xuống xe, ánh mắt rơi vào một cái hố đen ở giữa bãi cát ước chừng rộng 5m.

Cửa hố đen được gia cố bằng vật liệu kim loại đặc thù, ở giữa tối đen như mực, không biết đào sâu bao nhiêu.

Bên trong hố còn kéo dài ra hai cái ống dài màu đen, không ngừng rút ra cái gì đó.

“Người của chúng tôi đã làm việc ở bên này hai ngày, máy móc đào xuống phía dưới, nhất định phải có ý kiến của chuyên gia, nếu không không dám tùy tiện đào. Đã chạm đến tường ngoài ga-ra.” Tiểu Hoàng Mạo người phụ trách công ty, là một người đàn ông trung niên râu ria, nhìn qua rất tang thương, da rất đen.

Tôi là Hoàng Chí Thắng, phụ trách toàn bộ công tác khai quật ở đây. “Anh đưa tay bắt tay Tống Nhiễm Lý Trình Di.

Chuyên gia Đinh Sùng Ý đâu? Có phương án gì chưa”” Tống Nhiễm hỏi.

“Cô ấy… “Hoàng Chí Thắng chỉ chỉ cái động ở giữa,” Còn ở phía dưới, nói là muốn tự mình kiểm tra chất liệu đất ở dưới đáy.

“Vậy chờ một chút. “Tống Nhiễm gật đầu.

Lý Trình Di không có ý kiến, những chuyện chuyên nghiệp có người chuyên nghiệp phụ trách, anh tới nơi này, chỉ cần chờ mọi việc chuẩn bị thỏa đáng là tốt rồi.

Hiện tại hiện trường nếu không chuẩn bị tốt, vì tiết kiệm thời gian, anh cũng cần đi làm một số chuyện khác.

Đó chính là, điều tra thiếu niên thần bí kia cùng khảo nghiệm phương pháp hấp thu ác niệm.

Lấy điện thoại ra, anh kiểm tra tin nhắn, đọc từng tin, không có tin nhắn bên phía Tân Đức Lạp gửi.

Hiện tại chuyên gia công ty đang hỗ trợ tìm kiếm thông tin về thân phận của người thiếu niên kia.

Nhưng hiện tại xem ra, tìm kiếm rất gian nan, còn không có hồi âm.

Cất điện thoại di động, anh thở dài một hơi, lấy kính AR ra, nhẹ nhàng đến gần hố đen.

Bãi đỗ xe của Grius, bị chôn vùi hoàn toàn trong một trận động đất lớn cách đây hơn tám mươi năm trước".

Một người đội mũ vàng tiến lại gần, giải thích với anh

"Toàn bộ bãi đỗ xe chia làm năm tầng, toàn bộ nằm ở dưới lòng đất, theo tính toán có thể đỗ hơn sáu trăm chiếc xe nhỏ. Bên xây dựng là một công ty lâu đời tên là công trình Ngải Hi. Nhưng điều kỳ lạ là, sau khi xây dựng không bao lâu, bãi đỗ xe này không đạt tiêu chuẩn nên không được đưa vào sử dụng" Người đội mũ vàng nhỏ giọng nói.

"Không đạt tiêu chuẩn? Không sử dụng? "Lý Trình Di nhướng mày," Trong đó sao lại có người thương vong?

Cái này phải nói đến tính đặc thù của thời đại đó. " Người đội mũ vàng ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt con gái trẻ tuổi dễ nhìn, tuy rằng làn da có chút đen, nhưng ánh mắt rất sáng, đồng tử là màu lam, tóc ngắn ngang vai, trên mặt mang theo nụ cười, là một người con gái thoạt nhìn cũng rất thân thiện.

"Hơn tám mươi năm trước, vừa vặn là thời điểm xung đột tại khu vực biên giới, quốc gia chúng ta nội loạn bất ổn, lại bị Bạch tinh áp bức, khu vực biên giới muốn nhân cơ hội chiếm mấy thành phố nhỏ ở phụ cận này để thành lập cảng biển." Người con gái nhẹ giọng nói.

"Lại có một lần xảy ra bạo loạn, Tiamogue bị cháy khắp nơi, lại có bọn côn đồ cầm súng giết người, cướp bóc trong thành phố, rất nhiều người chạy loạn tìm chỗ trốn.

Chương 61: Có người đến gây sự

Grius ở nơi hẻo lánh, đường ngang ngõ tắt nhiều, chỉ cần đặt mấy khẩu súng ở cửa, là có thể dễ thủ khó công. Không ít người trốn vào trong này.

"Sau đó xảy ra động đất? "Lý Trình Di hiểu rõ.

“Uh. Đã chết không ít người. Một số người chạy được ra nhưng cũng rất nhiều người bị chôn vùi.” Người con gái đội mũ vàng gật đầu.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở dài, nhìn cái động trước mặt, trầm mặc một chút, đeo kính AR lên, anh đến gần, cúi đầu nhìn sâu vào trong động.

Cửa động thâm thúy u ám, cẩn thận nhìn vào bên trong, chỉ có thể nhìn thấy chỗ sâu hơn mười mét, sâu hơn nữa thì không thấy gì cả.

Lý Trình Di nhíu mày, mở kiểu setup công trình AR ra.

Phụt.

Một bàn tay trắng bệch, mạnh mẽ bám vào mép động.

Lý Trình Di giật mình, lui về phía sau một bước, vội vàng tháo kính xuống 。

Nhưng bên cạnh cái động trước mắt không có cái gì, không có bàn tay trắng bệch.

Anh nhíu mày, nhìn cô gái đội mũ vàng khó hiểu bên cạnh.

Thu hồi tầm mắt, một lần nữa nhìn thẳng vào trong động đất.

Ảo giác sao?

Cầm lấy AR, anh suy nghĩ một chút, lần nữa đeo kính lên.

Lần này trong lòng đất cái gì cũng không có, không có bàn tay trắng bệch.

Trong chế độ kỹ thuật, anh mở chức năng phóng to, chức năng nhìn ban đêm.

Màu đen trong lòng đất nhanh chóng rút đi, biến thành màu xám nhạt.

Tầm mắt của anh một đường kéo dài vào bên trong.

Đất đen thô ráp, khung kim loại màu bạc cố định, tường bên trong phủ đầy chất kết dính trong suốt dùng để đông cứng.

Ba thứ kết hợp với nhau tạo thành một cái động sâu hơn hai trăm mét dưới lòng đất.

Nhìn trong chốc lát, độ sâu quá sâu, ánh sáng quá tối, không nhìn thấy cái gì giống như trước, Lý Trình Di liền lắc đầu rời đi.

Anh không dừng lại, mà cùng Tống Nhiễm đi dạo xung quanh, kiểm tra địa hình.

Khu thành thị Tiamogue cách nơi này gần 30 km, mua cái gì cũng không tiện, xung quanh cũng không có khách sạn dừng chân, chỉ có cách đó hai km có một làng chài.

Hai người ở trên mặt đất đợi hơn một giờ, rốt cục.

Chỗ cái động đất, một phụ nữ trung niên mặc bộ đồ rằn ri, đeo kính thực tế AR, toàn thân đầy bùn đất chậm rãi bò ra.

Những người đội mũ vàng vừa nhìn thấy liền đến đỡ người phụ nữ này.

Anh Tống, rất vui khi gặp lại anh.

Người phụ nữ này xem ra cũng phải hơn 60 tuổi, mặt đầy nếp nhăn, tóc đuôi ngựa màu đen cũng có chút hoa râm, mặc dù ăn mặc rất mộc mạc đơn giản, nhưng lộ ra vẻ trí thức.

“Nếu là người khác tôi sẽ rất vui, nhưng với chị thì thôi đi”Tống Nhiễm lạnh lùng trả lời, đến gần.

Hai người nhẹ nhàng tới gần, đụng đụng khuỷu tay, đây là lễ nghi xã giao tại Bạch Tinh, giống như bắt tay.

Tôi cùng Lý Trình Di tới đây thăm dò tình hình, chị có phát hiện gì, có thể nói cho cậu ấy biết. “Tống Nhiễm chỉ Lý Trình Di đang đến gần.

“Xin chào. “Lý Trình Di thân thiện giơ tay.

“Xin chào, người trẻ tuổi không tệ, rất có tinh thần phấn chấn. “Đinh Sùng Ý cười bắt tay anh.

Phiền chuyên gia Đinh giới thiệu tình hình tiếp theo.“Lý Trình Di không nói nhiều đi thẳng vào vấn đề.

Bây giờ xem ra, còn chưa nhận ra vị chuyên gia này có chỗ nào khiến Tống Nhiễm bực bội. Đây chính là một chuyên gia rất bình thường.

Tình huống phía dưới coi như ổn định, một phần nhỏ bị sập, nhưng phần lớn đều tốt. Tôi dùng máy dò đo sóng dò qua, tường chịu lực dọc đều hoàn chỉnh. "Đinh Sùng Ý giải thích.

"Nói cách khác, người có thể vào?"

"Có thể, nhưng cần gia cố kết cấu, cần có thời gian. "Đinh Sùng Ý gật đầu," Mặt khác, trước khi cậu tới, chúng tôi căn cứ vào ảnh chụp của cậu, tìm được một ít tư liệu, cậu có thể xem.

Bà nói xong, lấy từ trong túi áo khoác trước ngực ra một bộ nhớ màu trắng bạc, đưa cho Lý Trình Di.

Lý Trình Di nhận lấy, ấn nút bên cạnh bộ nhớ, chạm vào AR.

Nhất thời một mảng lớn hình ảnh văn tự, hiện lên ở trong tầm mắt anh.

Tất cả là về bãi đậu xe của Garius và cậu bé áo trắng.

Lý Trình Di cẩn thận nhanh chóng quét qua một lần, vẻ mặt trở nên có chút nghiêm túc.

Trên phần tư liệu này, ghi chép tỉ mỉ các kết quả điều tra, cùng với phân tích suy đoán của công ty.

"Tin tức về thiếu niên này không tìm thấy, nhưng căn cứ điều tra, chúng ta phát hiện một số đồ vật rất thú vị." Đinh Sùng Ý cười nói.

"Dịch bệnh sao? "Lý Trình Di thấp giọng nói. Trên tư liệu là suy đoán như vậy.

Đúng, hơn nữa còn có thể là dịch bệnh do con người. Thiếu niên này, rất có thể chính là một trong những người bị hại. Bọn họ năm đó không phải không nghĩ ra, mà là không có cách nào đi ra. "Đinh Sùng Ý gật đầu. "Nếu như công ty đoán đúng, thì chỉ cần thực sự xuống bãi đỗ xe và thực sự hiểu cấu trúc tòa nhà của nó, bạn có thể tìm ra cách để một số nhân viên đặc biệt rời đi."

Lý Trình Di hiểu ý bà nói.

"Nhân viên đặc biệt…… Nếu thiếu niên áo trắng như vậy không có cách nào rời đi, như vậy dạng người nào có thể tự do rời đi?"

“Không còn nghi ngờ gì nữa, chính là người đứng sau thảm kịch này”.

“Như vậy thì cách tiến vào… “Lý Trình Di dừng một chút, mở miệng đang muốn hỏi.

Đột nhiên cách đó không xa có tiếng ồn ào rất nhỏ bay tới.

Hai người nghiêng mặt, nhìn sang bên kia, mấy người đàn ông mặc đồng phục bảo vệ màu lam, tay cầm gậy, đang xử lý tranh chấp với nhân viên công trường.

Bọn họ dường như muốn đi vào, nhưng bị những người đội mũ vàng ngăn lại, vì vậy bắt đầu ồn ào.

“Để tôi đi xem. “Tống Nhiễm nói với hai người Lý Trình Di, chủ động đi qua bên kia.

Những người này không phải lần đầu tới đây gây sực. Trước khi chủ quản tới, bọn họ đã tới hai lần. “Người con gái đội mũ vàng đi theo thấp giọng giải thích.

“Nhũng người này từ đâu tới? “Lý Trình Di hỏi.

“Là từ một công ty địa phương tên làbất động sản Ngải Hi, nói nơi này là bọn họ thuê, đất còn chưa hết hạn, không cho phép ai đào bới lung tung.” Cô gái mũ vàng trả lời.

“Lại là Ngải Hi? “Lý Trình Di nhìn từ xa.

Sau khi Tống Nhiễm đi qua, chỉ nói vài câu, đám bảo vệ áo lam rõ ràng thấp hơn anh ta không ít liền sợ hãi, nhao nhao lui ra phía sau.

Răng rắc.

Chương 62: Khí thế ngất trời

Bỗng nhiên phía sau cách đó không xa, truyền đến tiếng động thanh thúy, ngay sau đó là tiếng đứt gãy chói tai.

Mọi người trong lòng nhảy dựng, vội vàng quay đầu về phía sau.

Chỉ thấy một chiếc máy xúc màu vàng chuyên để đào đất đã xả khói đen đặc quánh.

Một bóng người lén lút, đang từ phía sau máy xúc chạy như điên về phía xa.

Bắt lấy hắn!

Đám mũ vàng nhao nhao kêu to, đuổi theo.

“Máy móc hỏng rồi, máy xúc hỏng rồi!”, một kỹ sư mũ vàng tiến lên kiểm tra, lập tức kêu lên một tiếng. Động cơ bị vật gì đó nổ tung! Còn có mấy khối linh kiện bị trộm!

Máy xúc ở thời đại này, không phải cấu tạo máy móc và xẻng đơn giản, mà là có kết cấu đào bới tinh vi, không chỉ có thể đào đất, còn có thể khoan lỗ, công năng cực kỳ cường đại.

Cần động cơ mã lực cũng rất mạnh, nhưng hiện tại bị người phá hoại, chỉ còn một máy, nhiệm vụ kế tiếp sẽ rất nặng nề, tiến độ cũng sẽ bị kéo chậm rất nhiều.

Lý Trình Di nhíu mày nhìn cảnh tượng trước mắt. Người này…… Như thế nào cảm giác giống như là cố ý trì hoãn tiến độ khai quật của bọn họ?

Trong lòng anh chỉ là suy đoán. Hiện tại anh mới thông qua một lần vào Góc chết, còn có thời gian, ngược lại không vội, có công ty hỗ trợ, tin tưởng có thể xử lý tốt.

Máy xúc ngừng hoạt động, ảnh hưởng trực tiếp đến tiến độ.

Không nói nhiều, Lý Trình Di và Tống Nhiễm đều nghỉ ngơi ở căn phòng nhỏ lợp tạm bên cạnh công trường, chờ máy móc sửa chữa xong.

Những căn phòng nhỏ tạm thời này đều là phòng dựng tạm bằng những cột sắt, thành từng khối lập phương, dài rộng không quá năm mét còn có cửa sổ.

Giá rẻ, kết cấu vững chắc, chống gió chống mưa chống nắng, thường là để công nhân ở.

Hai người đều không phải là người để ý hưởng thụ, trọng điểm đều tập trung vào công việc.

Thức ăn chỉ là thức ăn nhanh công ty vận chuyển tới hâm nóng rồi ăn.

Liên tiếp ba ngày, mấy người đều đang chờ linh kiện mới vận chuyển tới.

Nhân dịp này, Lý Trình Di cũng đi Tiamogue một chuyến, thử nghiệm hấp thụ ác niệm.

Tức là chủ động trêu chọc người khác, sau đó lại đánh người, lập tức hấp thu ác niệm.

Hiệu quả của phương pháp này, sau khi trêu phải hai tên côn đồ, cho ra kết luận.

Hiệu quả, nhưng rất yếu.

Ác niệm từ 45 tăng lên 49. 4 bậc này còn tốn trọn vẹn một buổi chiều của anh.

Lần kiểm tra này, dưới sự trợ giúp của Tống Nhiễm đã hoàn thành, hiệu quả tuy rằng chẳng ra làm sao.

Nhưng lại để cho Lý Trình Di suy đoán ra, trị số ác niệm, rất có thể liên quan đến cường độ ác ý nhằm vào anh

Những người có ý chí bạc nhược cho dù sinh ra ác niệm đối với anh cũng rất nhanh tiêu tán, biến thành tâm tình khác như hoảng sợ hay sợ hãi.

“Có lẽ, về sau mình phải thiết kế trò chơi kích phát triệt để tiềm lực của những tên ác ôn…” Đánh đập đơn thuần, kích thích ác niệm quá yếu.

Trở lại công trường, ngày thứ tư, buổi sáng Lý Trình Di mới thức dậy, từ phòng nhỏ mở cửa đi ra ngoài, chuẩn bị lấy nước rửa mặt.

Liền nhìn thấy bên cạnh công trường có ba chiếc xe tải màu trắng đang đỗ, thân xe dùng màu xanh đen in chữ Cơ quan đất đai quốc gia.

Mười mấy nhân viên công tác chính phủ mặc áo sơ mi quần dài, đang nói chuyện với Tống Nhiễm, cùng với người phụ trách mũ vàng dẫn đầu là Hoàng Chí Thắng.

Không bao lâu, Tống Nhiễm nhíu mày, thấp giọng nói với Lý Trình Di.

“Người của Cơ quan đất đai quốc gia muốn chúng ta qua đăng ký, bọn họ nghi ngờ chúng ta đang đào trộm tài nguyên khoáng sản, tôi đại diện cho nhân viên chức vụ cao nhất của công ty, phải qua đó kiểm tra hồ sơ.”

“Phải mất bao lâu? “Lý Trình Di nhíu mày.

Không biết, chắc cũng không mất nhiều thời gian. “Tống Nhiễm phỏng đoán.

“Được rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Cậu và chuyên gia Đinh chờ ở đây một chút, tôi sẽ quay lại ngay. “Tống Nhiễm có thể nói là chuyên gia phụ trách an toàn của họ, anh ta đi rồi, công trường chỉ còn lại một số nhân viên, cơ bản không có sức chiến đấu.

Nhưng Lý Trình Di cũng không có cách nào, nơi này là Nghi Quốc, cơ quan chính phủ tới yêu cầu đăng ký, bọn họ không thể không đi

Tống Nhiễm, Hoàng Chí Thắng hai người đều cùng nhau lái xe, đi theo người của Cơ quan đất đai quốc gia vào nội thành cách đó mấy chục km.

Đưa mắt nhìn đám người Tống Nhiễm rời đi, Lý Trình Di cảm thấy có chỗ không đúng.

“Xem ra là có người không muốn chúng ta tiếp tục đào tiếp…” Đinh Sùng Ý từ một căn phòng nhỏ khác đi ra, tới gần bên này, giọng nói thâm trầm.

“Những thủ đoạn nhỏ này có ý nghĩa? Ngoại trừ kéo dài một chút thời gian còn có thể làm gì? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Kéo dài thời gian còn không đủ sao? “Đinh Sùng Ý nở nụ cười.

… “Lý Trình Di không trả lời.

Đúng vậy, đối với anh mà nói là đủ rồi, trong lòng anh đã có chút không kiên nhẫn.

Tới nơi này vài ngày, đến bây giờ tiến độ công trường vẫn cực kỳ chậm chạp.

Đinh Sùng Ý tuy rằng cũng đưa ra lộ tuyến đào cụ thể, nhưng các loại chuyện tầng tầng lớp lớp phát sinh, máy xúc vừa sửa xong, Tống Nhiễm cùng chủ quản Hoàng Chí Thắng liền bị mang đi.

Thời gian của anh quý giá, thay vì ở chỗ này hao tổn vô ích, chi bằng quay về Toại Dương tiếp tục huấn luyện, còn tìm người hấp thu ác niệm, hoàn thành tiến hóa triệt để Hoa Lân Y.

Dù thế nào cũng tốt hơn là lãng phí thời gian vô ích.

"Không có Tống Nhiễm và chủ quản, chẳng lẽ chúng ta không đào được? "Đinh Sùng Ý đột nhiên lên tiếng.

"Ý của chị là? "Lý Trình Di kinh ngạc nhìn về phía bà.

Đinh Sùng Ý cười nói, "Đã có người không muốn chúng ta đào, vậy chúng ta càng muốn đào!"

Đó là những gì bà nói và làm.

Xế chiều hôm đó, bà liền bắt đầu tổ chức tất cả người đội mũ vàng, bắt đầu tiếp tục tận dụng máy xúc và máy hút đất đã sửa xong, tiếp tục tiến hành công tác đào bới.

Công trường lại bắt đầu làm việc khí thế ngất trời.

Chương 63: Xôi hỏng bỏng không

Lý Trình Di cũng trong lòng cũng thoải mái đôi chút, lần trước quái vật mặt người vật, cho dù là sức mạnh hay là tốc độ, đều trở nên rất mạnh.

Nếu như Hoa Lân Y không hoàn thành tiến hóa lần thứ nhất, lần tiếp theo tiến vào, anh tuyệt đối không nắm chắc có thể đối phó được với mặt người nhào kích.

Phải biết rằng sau khi mặc Hoa Lân Y, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ tiêu hao tinh khí thần, cho nên trong cuộc sống hàng ngày không thể lúc nào cũng mặc.

Một khi hơi chút phản ứng không kịp, rất có thể sẽ bị quái vật mặt người đánh lén giết chết.

Coi như anh kịp thời phản ứng lại, tiếp theo tiến vào bãi đỗ xe Grius, cũng không có người chết cho anh thoát ra ngoài, chỉ có

thể dựa vào chính mình.

Một khi không tìm được cách thoát hoàn toàn ra ngoài……

Nghĩ tới đây, trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia lo lắng, một cỗ cảm giác nguy cơ thâm trầm từ trong lòng anh tuôn ra.

Phải nhanh lên!

Việc khai quật tiếp tục trong vài ngày.

Cuối cùng.

Thông rồi! "Một người đội mũ vàng nhanh chóng gõ cửa phòng Lý Trình Di.

Lý Trình Di ở trong phòng, nhanh chóng thu hồi khẩu súng lục đang đặt trên bàn kiểm tra, đứng lên, mở cửa.

Có thể đi vào rồi? "Anh vội vàng hỏi.

Hiện tại anh đến nơi này đã 7 ngày.

Trọn vẹn trong bảy ngày này, ngoại trừ mỗi ngày vận động chút thân thể, đi nội thành câu cá, không làm được cái gì khác.

Hoa Lân Y cũng kẹt ở hấp thu ác niệm 55, không qua được.

Cũng may hiện tại, rốt cục có đột phá.

Đã thông, đang tiến hành gia cố một số điểm chống đỡ, rất nhanh có thể đi xuống. "Tiểu Hoàng Mạo thông báo đơn giản.

"Chuyên gia Đinh đâu?" Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, nếu như không thể đi xuống, anh đều muốn lập tức buông bỏ, đi khắp nơi tìm cách hấp thu ác niệm

"Đã đi trước rồi. "Tiểu Hoàng Mạo trả lời.

Lý Trình Di nhanh chóng đi ra khỏi căn phòng nhỏ.

Bên ngoài lúc này đã là buổi chiều, sắc trời dần tối.

Xa xa tiếng sóng biển, mặt trời chiều nhuộm đỏ nửa bầu trời.

Từng đợt gió nóng ẩm ướt thổi tung quần áo mọi người ở đây.

Trên công trường, máy móc đã ngừng lại, có hai đường ống đang không ngừng bơm không khí vào trong.

Máy móc công trình đã xuống dưới tiến hành gia cố đường hầm, lát nữa có thể xuống. “Đinh Sùng Ý đứng bên cạnh cái động đất, thấy Lý Trình Di tới, giải thích đơn giản một câu.

“Lát nữa tôi xuống bằng cách nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Cái kia, thấy chưa?” Đinh Sùng Ý chỉ chỉ một cuộn dây thừng trên mặt đất, một bộ quần áo dày có mũ bảo hiểm, còn có một bình dưỡng khí.

“Buộc lên người, mặc quần áo bảo hộ, đeo mặt nạ dưỡng khí mới có thể đi xuống”.

Lý Trình Di gật đầu, không lên tiếng nữa, chỉ đứng một bên chờ đợi.

Đang chờ đợi, đột nhiên trên bãi đất trống xa xa, một chiếc xe Jeep màu xanh lá cây quân đội chậm rãi đi ra từ trong rừng cọ.

Trên xe không treo biển, bề ngoài mới tinh.

Nhìn thấy chiếc xe sắp đến gần khu vực đào.

Một số người đội mũ vàng đi ra ngăn cản, kêu đối phương dừng lại.

Brùm.

Đột nhiên, xe Jeep tăng tốc, hướng về phía cái động đất vọt tới.

Đầu xe đụng phải người đội mũ vàng, húc bay ra ngoài, mặt đất đầy máu. Sau khi đâm người, chiếc xe Jeep vẫn không dừng lại, mà tăng tốc thẳng về phía cái động đất

“Tránh ra! “Lý Trình Di thấy không ổn, vội vàng kéo Đinh Sùng Ý tránh sang một bên.

Hai người nhanh chóng bò ra khỏi hố to xung quanh động đất, quay đầu nhìn lại.

Trong xe Jeep không có ai!

“Không có người lái!? “Lý Trình Di kịp phản ứng, không đợi anh hoàn hồn.

Bùm!

Xe Jeep đã lao xuống hố đất, chạy đến bên cạnh động đất, một cánh tay máy màu bạc, từ sâu trong thân xe, ùng ục ném một thứ xuống cái động đất.

Bùm

Không bao lâu, một trận chấn động kịch liệt, từ dưới đất truyền ra.

Tiếng nổ đinh tai nhức óc, cùng với ánh lửa màu cam phun ra ở cửa động.

Xe ném bom, chuyện thái quá này làm cho người xung quanh đều là trợn mắt há hốc mồm.

Không đợi bọn họ hoàn hồn, chiếc xe Jeep cũng lập tức bốc lên ánh sáng đỏ, tự động nổ tung.

Bùm.

Tiếng nổ vang kèm theo sóng nhiệt kịch liệt, còn có một ít linh kiện ô tô bị nổ bay, đột nhiên trùng kích vào tầm nhìn của mọi người xung quanh.

Vụ nổ kéo dài ba giây, lại xuất hiện một vụ nổ thứ hai, mới yên lặng.

Đinh.

Một hồi tin nhắn rất nhỏ vang lên từ di động của Lý Trình Di kéo anh từ chấn động trở về.

Anh nhanh chóng lấy điện thoại ra.

Trên màn hình viết rõ ràng: Nhận được một tin nhắn phát thanh khu vực, có kiểm tra hay không.

Anh trầm mặc, mở khóa, mở hộp tin nhắn, mở ra tin nhắn này.

'Đó chỉ là một lời nhắc nhở nho nhỏ'– Số lạ.

Tắt điện thoại di động, ánh mắt Lý Trình Di âm trầm, ngẩng đầu nhìn về phía chiếc xe Jeep đang cháy.

…… Có ảnh hưởng gì nhiều đối với phía dưới không? "Anh lên tiếng hỏi.

Đinh Sùng Ý ở một bên chưa hết kinh hồn, nghe hỏi, cũng phục hồi tinh thần lại.

“Bị ném một quả bom, hiện tại dưới lòng đất e rằng bị nổ sập”

“Đây đúng là giết người diệt khẩu…” Lý Trình Di hiện tại trong đầu còn hiện lên hình ảnh vừa rồi xe Jeep lao tới gần.

Để người của công ty thu thập thi thể, kiểm tra manh mối. Cần phải làm nhanh, mục đích của những kẻ đứng sau e rằng là kéo dài thời gian. “Đinh Sùng Ý trầm giọng nói.

Lý Trình Di chăm chú nhìn chằm chằm chiếc xe còn đang cháy, trong lòng hiểu được, trong khoảng thời gian ngắn là đừng nghĩ có thể đi vào ga-ra ngầm Grius.

Mục đích kéo dài thời gian của đối phương đã đạt được.

Mà lần tập kích này, cũng làm cho anh tỉnh táo lại.

Ở trong đời thường, anh không thể sử dụng Hoa Lân Y, duy nhất dựa vào chỉ có năng lực Hoa Ngữ, khả năng thực chiến e rằng không đánh nổi một chiến binh được huấn luyện nghiêm chỉnh.

“Xem ra phải nghĩ biện pháp tăng thực lực thực tế của bản thân rồi.” Hoa Lân Y mặc vào tiêu hao lớn, còn không thích hợp bại lộ trong mắt những người khác, chỉ có thể làm át chủ bài sử dụng, như vậy bí mật thực dụng chân chính, vẫn là năng lực hoa ngữ.

Bản thân mình cũng nên tập trung vào các loại vũ khí chiến đấu, v.v., chúng chỉ được sử dụng như những con át chủ bài để quyết định thắng thua vào những thời điểm quan trọng.”

Anh còn chưa suy nghĩ hết.

Chương 64: đi xuống động ngầm

Bùm!

Đột nhiên một tiếng súng vang lên, cách đó không xa chợt truyền đến.

Một người đội mũ vàng đứng ở bên ngoài kêu lên một tiếng liền ngã xuống, máu từ sau đầu chậm rãi chảy ra.

“Có súng!! ” Những người đội mũ vàng xung quanh hoảng sợ kêu to, nhao nhao chạy trốn.

Chỉ là vài giây, hơn mười công nhân ở đây tản ra bốn phía, toàn bộ chạy trốn đến phía sau căn phòng bằng sắt.

Lý Trình Di kéo Đinh Sùng Ý chạy như điên, cũng chạy trốn sau lưng một căn nhà sắt.

Chỉ là không đợi bọn họ gọi báo cảnh sát, trong rừng xa xa, một bóng dáng to lớn kéo một người, bước nhanh tới gần nơi này.

Thân hình kia thân cao hai mét, tóc húi cua, con ngươi ố vàng, mặc áo T - shirt đen, một tay còn mang theo một khẩu súng lục màu bạc.

Là Tống Nhiễm!

Người bắt được rồi, gọi người ra ngoài báo cảnh sát, Hoàng Chí Thắng gửi thư báo cáo cho tổng công ty, những người còn lại kiểm tra tình hình trong động, xem có thể cứu vãn hay không. “Tống Nhiễm đến gần nhanh chóng phân công chỉ huy, sau đó kiểm tra người chết.

Chuyên gia Đinh? Trình Di? Không sao chứ? “Anh ta hỏi qua kính AR.

Không sao. “Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, cùng Đinh Sùng Ý đi ra, nhìn về phía người trong tay Tống Nhiễm.

“Biết người nào không? “Anh quét mắt nhìn chiếc xe Jeep đang bốc cháy, tâm tình xuống thấp.

Mắt thấy sắp có thể đi xuống, kết quả đột nhiên xảy ra chuyện này.

Không biết, lúc bắt được người đã chết, trong đầu có chip, bị thiêu hủy. “Sắc mặt Tống Nhiễm lạnh như băng, hiển nhiên cũng rất khó chịu.

Anh và Hoàng Chí Thắng vốn thương lượng đi xuống động ngầm đó, không nghĩ tới đối phương đủ tàn nhẫn, trực tiếp phái tử sĩ ra tập kích.

Bây giờ có thể dọn sạch động ngầm không? “Tống Nhiễm hỏi.

Không có cách nào. Đoán chừng toàn bộ kết cấu đường hầm của ga-ra đều bị nổ tung. “Đinh Sùng Ý thở dài. Còn muốn vào thì phải dọn dẹp đá vụn một chút, cũng phải mất thời gian.

Nơi này nhân lực chúng ta không đủ, chỉ dựa vào những người này, sợ là không ngăn được thế lực sau lưng. “Tống Nhiễm thấp giọng nói. Thông báo cho ông chủ, xem có nên bỏ cuộc hay không, xem có thể tra ra chi tiết đằng sau thế lực này hay không. Nếu không tìm ra kẻ sai khiến, chúng ta sẽ bị động.

Đột nhiên Đinh Sùng Ý điều chỉnh AR, sắc mặt lộ ra một tia vui mừng.

Chờ một chút, đường hầm dưới lòng đất không bị nổ sập!

“Không sập? “Lý Trình Di và Tống Nhiễm đều sửng sốt, lập tức nhìn về phía bà.

“Máy đo còn hoạt động, vừa phản hồi tín hiệu cho thấy là đường hầm không bị sụp, nói như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể làm dọn dẹp một chút rồi đi vào Tôi đi qua xem một chút.

Bà vội vàng vàng đi về hướng động đất, phối hợp với những công nhân còn chưa hoàn hồn, bắt đầu kiểm tra đối chiếu tình huống hiện trường.

Rất nhanh, một tin tức truyền ra xác định, tầng hầm ga-ra xác thực còn hoàn hảo, chỉ có một cái góc bị nổ sập.

Lý Trình Di không chút do dự, lúc này mặc thiết bị vào, buộc chặt dây thừng, đứng ở bên cạnh cửa động, nhìn vào bên trong.

Anh muốn nhân cơ hội này nhanh chóng hoàn thành lần thăm dò này.

Dựa theo tư liệu tình báo, chỉ cần anh có thể đi vào ga-ra, rất có khả năng tìm được cách thoát khỏi Góc chết!

Cho nên, vì lần tiếp theo tiến vào Góc chết, anh phải nhanh chóng!

Bóng đêm thâm trầm, Tống Nhiễm cũng hiểu được tầm quan trọng của sự việc, chủ động dẫn người đi tuần tra xung quanh

Lý Trình Di, Đinh Sùng Ý, Hoàng Chí Thắng, cùng với hai công nhân mũ vàng xung quanh, tổng cộng năm người, đứng ở cửa động.

Chuẩn bị xong chưa? “Hoàng Chí Thắng nhìn về phía Lý Trình Di.

“Sẵn sàng. “Lý Trình Di hít sâu một hơi, đi tới rìa động.

“Vậy chuẩn bị. ” Hoàng Chí Thắng ra hiệu cho hai công nhân khác.

Hai người ngồi xổm xuống, mở ra hai cái hộp kim loại màu bạc.

Trong hộp nhất thời bò ra hai con nhện cơ giới to bằng nắm tay màu trắng bạc.

Con nhện có một đầu có thể xoay 360 độ

Trong âm thanh sột soạt, hai con nhện cơ giới nhanh chóng chui vào động ngầm trước, cái bụng mập mạp của chúng sáng lên ánh sáng trắng bạc sáng ngời, chiếu sáng hoàn toàn một khu vực trong động đất.

Đi theo nhện công trình là được, chú ý an toàn! “Hoàng Chí Thắng nghiêm túc nói với Lý Trình Di.

“Được!”

Nhìn cái lỗ trước mặt, Lý Trình Di đi về phía trước, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống, chân đi vào trước, sau đó từng chút từng chút đi xuống lấy khuỷu tay phối hợp di chuyển.

Thân thể anh chậm rãi rơi vào động đất màu đen, đi theo con nhện công trình phía trước, hai tia ánh sáng trắng bạc nhàn nhạt, không ngừng đi xuống.

Bùm!

Đột nhiên trên đỉnh đầu truyền đến tiếng súng.

Đem nắp đậy vào ngăn trở bên này, nhớ để lại khe hở!” Giọng nói Đinh Sùng Ý quả quyết. Không hề sợ tiếng súng

Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống, biết còn có người tập kích.

Anh ngẩng đầu nhìn lên.

Lúc này anh đã xuống đến hơn mười mét, trên vách động đất nhô lên không ít khung kim loại, rất dễ dàng cố định thân thể.

Anh dùng chân đạp về phía đối diện, sau lưng áp trên vách đất, ngẩng đầu hướng lên.

Ở cửa động, một cái nắp kim loại rất nặng, đang chậm rãi khép lại, bốn người nâng nó, đang cố gắng che kín toàn bộ động đất.

“Trình Ý, lối ra chúng tôi sẽ chặn lại, dưỡng khí mang theo có thể duy trì ít nhất ba giờ, không cần lo lắng, cần phải nhanh lên! tìm được manh mối thì lập tức đi lên, có gì liên lạc qua AR.” giọng nói của Đinh Sùng Ý từ trong kính truyền ra.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di trả lời.

Lúc này, anh tiếp tục leo xuống.

Lúc này, anh một tay gỡ dây thừng trên thắt lưng xuống, một đoạn buộc chặt vào khung kim loại trên vách động, sau đó buông lỏng tay chân, cả người dựa vào dây thừng treo giữa không trung, dùng nó liên tục thả xuống.

Trong tiếng rụp rụp trượt xuống, hai tay Lý Trình Di đeo găng tay cũng bắt đầu ma sát nóng lên, có thể ngửi được mùi da thuộc cháy khét.

Nhưng cách di chuyển này nhanh hơn nhiều so với trước đây.

Vài phút sau.

Trong tầm nhìn của kính AR, cũng cho thấy độ sâu dưới lòng đất hiện tại: 247 mét.

Chương 65: cánh cửa thực tế

Bộp.

Hai chân Lý Trình Di rốt cục giẫm lên một mặt bùn đất xốp, anh ổn định mặt nạ dưỡng khí, mượn ánh sáng trắng của nhện công trình đánh giá xung quanh.

Bốn phía vẫn là một màu tối đen, nhưng phía sau bên trái, có thêm một cái đường hầm cao bằng đầu người.

Từng đợt gió lạnh thổi từ cửa đường hầm ra ngoài.

“Tình hình thế nào rồi? “Giọng Đinh Sùng Ý vang lên bên tai.

“Xuống rồi, vụ nổ vừa rồi chỉ nổ đến đoạn giữa, khoảng cách phía dưới cùng còn xa, bọn họ hẳn là không nghĩ tới nơi này bị đào sâu như vậy.” Lý Trình Di trả lời.

Anh dừng một chút, hỏi: “Trên mặt đất như thế nào?”

“Có cao thủ, chủ quản Tống Nhiễm vẫn đang giao chiến, bọn họ hơi đông, nhưng Tống Nhiễm là người mạnh nhất, yên tâm. Tôi dẫn người canh giữ lối ra, phòng ngừa bị người khác gây chuyện. “Đinh Sùng Ý nghiêm nghị nói.

“Được, tôi sẽ làm nhanh nhất có thể! “Lý Trình Di trả lời.

“Chú ý đừng để nhện công trình bị hỏng, trên người chúng nó có tín hiệu khuếch đại, chúng ta liên lạc cũng là dựa vào chúng khuyêchs đại tín hiệu.” Đinh Sùng Ý nói.

Hiểu rồi.

Mất liên lạc.

Lý Trình Di nhìn bóng tối mờ mịt trước mắt.

Anh cởi dây thừng trên người, hít sâu một hơi, lấy lại bình tĩnh, xoay người đối mặt với cái lỗ đen cao bằng đầu người kia.

Trong tầm nhìn nhất thời xuất hiện một hàng nhắc nhở màu xanh lá cây: Có liên kết với nhện công trình không?

Yes.

Ngay lập tức, hai mô hình nhện nhỏ màu xanh lá cây xuất hiện ở góc trên cùng bên phải của AR.

“Đã kết nối và có thể điều khiển nhện di chuyển để khám phá bằng cử chỉ.

Gợi ý lại hiện lên, sau đó chậm rãi nhạt đi.

Lý Trình Di đưa tay vạch về phía trước một cách lạ lẫm.

Trong tầm mắt hai con nhện rất nhanh xột xoạt bò vào lỗ đen, trên bụng ánh sáng trắng bạc, chiếu sáng xung quanh một

vòng lớn không gian.

Lý Trình Di đi theo sau, tiến vào đường hầm tối đen, nghiêng xuống phía dưới, tiếp tục đi vào trong.

Ước chừng chừng mười mét sau, phía trước rộng mở.

Hai con nhện nhỏ chui vào một cái khoang rất lớn.

Lý Trình Di nhanh chóng đuổi theo, từ cửa động chui ra ngoài.

Bịch……

Hai chân anh rơi xuống đất.

Tầm nhìn ban đêm trước mắt, hiện ra rõ ràng, anh nhìn thấy cái bãi đỗ xe quỷ dị ở Góc chết.

“Cuối cùng cũng đến…” Anh dựa vào ánh sáng trắng của con nhện, nhìn mọi thứ trước mắt.

Chỗ đậu xe có vạch trắng trên mặt đất màu đen.

Từng cây trụ chịu lực màu xám trắng.

Cửa nhỏ của phòng kỹ thuật màu đỏ cách nhau một đoạn trên tường bên phải.

Còn có trên trần nhà, hai hàng ống đèn cũ nát một ngang một dọc.

Tất cả mọi thứ, đều giống như đúc trong Góc chết.

Như vậy, hiện tại, nên điều tra như thế nào?

Lý Trình Di quay đầu nhìn. Vị trí mình đi vào, là ở trên tường bên cạnh lối vào tầng cao nhất của bãi đỗ xe.

Đi xuống, một tầng lại một tầng, hẳn là toàn bộ bãi đỗ xe Grius.

“Như vậy phương pháp rời khỏi Góc chết chắc là sẽ tương ứng như bãi đỗ xe thực tế ”

Lý Trình Di suy tư, từng bước nhấc chân di chuyển về phía trước.

Hai con nhện công trình màu trắng bạc bên cạnh anh cũng di chuyển theo, chiếu sáng xung quanh.

“Dựa theo tư liệu của công ty và suy nghĩ của não bộ, trước tiên phải tìm ra lối ra an toàn cho nhân viên làm việc ở đây.” Bởi vì lối ra vào bình thường, là bị phong tỏa.

Lý Trình Di quay đầu nhìn vị trí sườn dốc vốn nên là lối ra vào.

Nơi đó quả nhiên dựng một bức tường đá hoàn toàn bị bịt kín, trên tường còn có không ít vết bẩn màu xám đen, từng mảnh giống như sơn bị hắt lên.

Vậy trước hết tìm lối ra an toàn. Lý Trình Di chậm rãi di chuyển, ánh mắt không nhịn được thỉnh thoảng nhìn cánh cửa nhỏ màu đỏ phía trước.

Ở Góc chết, đó là nơi quái vật mặt người xuất hiện.

Cũng không biết trong hiện thực, trong cánh cửa kia rốt cuộc có cái gì……

Nghĩ tới đây, anh lấy lại bình tĩnh, dứt khoát đi về hướng cánh cửa nhỏ phòng kỹ thuật màu đỏ.

Dựa theo tư liệu Góc chết mà công ty thu thập được, trong hiện thực chưa bao giờ xuất hiện tình huống nguy hiểm như Góc chết.

Cho nên, hẳn là, an toàn.

Lý Trình Di cầm tay nắm cánh cửa phòng kỹ thuật

Cách lớp găng tay tay, dường như anh có thể cảm nhận được sự lạnh lẽo và thô ráp nhè nhẹ.

Răng rắc.

Từ từ xoay tay.

Bụp!

Đột nhiên anh kéo ra ngoài.

Cánh cửa mở rộng, để lộ bóng tối bên trong.

Một con nhện công trình chậm rãi bò qua mặt tường bên phải, chiếu sáng bên trong.

Một khuôn mặt!

Gương mặt trắng bệch, mỉm cười!

Trong ánh sáng trắng bạc chợt hiện lên, đối mặt với Lý Trình Di.

Anh lùi lại một bước, há to miệng hít thở, thiếu chút nữa ngã ngồi xuống đất

Mượn ánh sáng trắng, lúc này anh mới thấy rõ ràng.

Bên trong cánh cửa này, giữa không trung, đang treo một cái đầu người đàn ông tựa hồ đã được xử lý qua, không thối rữa.

Gương mặt mỉm cười, hai mắt mở to, con ngươi chăm chú nhìn về phía cửa, tóc bị dây thừng buộc, treo toàn bộ đầu người ở không trung.

Ai mở cửa sẽ thấy trước tiên.

Cái quái gì vậy!!“Lý Trình Di lồng ngực cấp tốc phập phồng, vừa mới nhìn thấy mặt người trong nháy mắt, anh đều thiếu chút nữa mặc Hoa Lân Y động thủ.

Làm sao vậy? “Thanh âm Đinh Sùng Ý truyền ra.

Không có gì, gặp phải thi thể rồi.

“Làm nhanh lên một chút”.

“Tôi biết”

Lý Trình Di không đóng cửa, mà tránh đầu người, từ bên cạnh đi vào cửa nhỏ phòng kỹ thuật.

Trong không gian bên trong cánh cửa chật hẹp, còn bày ra không ít thứ.

Ngoại trừ dụng cụ quét dọn cơ bản, trên mặt đất còn rải rác một ít xương trắng nhỏ vụn, quần áo cũ nát.

Ngoài ra, không có phát hiện gì khác.

Lý Trình Di nén cơn buồn nôn, nhanh chóng đứng dậy, đi ra cửa.

Đột nhiên thân thể anh tê dại, da đầu giống như bị điện giật, trong nháy mắt mất đi tri giác.

Từ góc độ này của anh nhìn ra ngoài cửa.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, bên trái cửa phòng kỹ thuật, dường như có người đứng ở nơi đó.

Người nọ đứng ở ngoài cửa, im lặng không trốn tránh.

Chương 66: Dòng chữ tuyệt vọng

Chẳng qua dường như anh ta không cẩn thận để lộ một bàn tay, bị Lý Trình Di nhìn thấy.

"Ở đây làm sao có thể có người?" Tim Lý Trình Di đập như trống giục, hơi thở dồn dập.

Ngay khi tâm tình anh hơi ổn định lại, bàn tay kia bỗng nhiên co rụt lại, biến mất không thấy nữa.

Xì……

Những vảy màu tím đen lặng lẽ phủ lên cánh tay Lý Trình Di.

Anh tiến lên một chút, di chuyển.

Lúc đi tới cửa, đột nhiên xông ra ngoài.

Phốc một cái, liên tục vài bước vọt tới đại sảnh, anh ổn định cân bằng, quay đầu nhìn lại.

Bên ngoài phòng kỹ thuật, cạnh cửa không có bất cứ thứ gì.

Xung quanh mấy chục mét đều chỉ có tường xám cũ kỹ hư hại.

Không đúng! Đột nhiên Lý Trình Di dường như phát hiện ra điều gì đó.

Ở vừa rồi tay người kia ở chỗ bên cạnh khung cửa, trên tường, anh đi tới gần, nhìn thấy mặt tường dường như khắc cái gì đó.

Anh giơ tay ra hiệu chụp ảnh.

Nhất thời đem đồ vật trên tường chụp lại, truyền ra cho Đinh Sùng Ý.

Đây là cái gì?

"Hình như là… ký hiệu? hình như là… một người đang bò? hay là một bức tranh?" giọng Đinh Sùng Ý bên kia đứt đoạn, tín hiệu có chút ngắt quãng.

"Tôi sẽ tiếp tục tìm kiếm. "Lý Trình Di trả lời.

Anh đột nhiên hồi tưởng lại, lúc mình ở trên mặt đất cũng nhìn thấy qua một người trắng bệch, trong lòng mơ hồ có chút không phân biệt rõ hư ảo cùng hiện thực.

Anh hoài nghi, chính mình nhìn thấy không phải ảo giác, mà rất có khả năng là điềm báo của Góc chết.

Dựa theo tư liệu ghi chép, một số ít người, khi điều tra tình huống Góc chết, thỉnh thoảng xuất hiện điềm báo Góc chết

Nó không nói về khoảng thời gian giữa các Góc chết còn lại bao lâu.

“Nếu quả thật là điềm báo, vậy…

Lý Trình Di rất rõ ràng, điềm báo không chỉ là điềm báo, mà là thật sự sẽ gây ra tổn thương.

Cái kia tương đương với khoảng thời gian cực ngắn ngủi tiến vào không gian Góc chết, mà không phải mơ hoặc là ảo giác.

Điểm này anh đã sớm kiểm tra qua.

‘Phiền toái……’

Anh vẫn duy trì hai tay che kín Hoa Lân Y, bước nhanh hơn, chuyển động ở bãi đỗ xe ngầm.

Lối ra nhất định phải ở gần mặt đất.

Rất có thể có liên quan đến khe hở kia.

“Dựa theo quy luật, nếu như ta là nhân viên làm việc chắc hẳn mỗi một tầng đều sẽ lưu lại một cái lỗ hổng có thể quan sát, nếu không sẽ không có cách nào biết được tình huống các tầng dưới.” Cho nên…… Lối ra hoặc cửa quan sát, nhất định là ở vị trí người bình thường không tiện tiếp xúc, nhưng lại có thể quan sát được mọi tình huống một cách an toàn…”

Như vậy…… Lý Trình Di nhớ lại phân tích mà công ty đưa ra, rất nhanh đã xác định được mấy vị trí có khả năng lớn nhất.

Anh chạy chầm chậm, tiếng bước chân ở trong không gian dưới đất tĩnh mịch, lộ ra vẻ cô tịch mà quỷ dị.

Tiếng bước chân hình thành tiếng vọng không ngừng kích động, truyền sâu xuống từng tầng từng tầng dưới lòng đất.

Rất nhanh, Lý Trình Di đi tới trước anh phát hiện vị trí khe hở.

Nhanh chóng mò mẫm hai bên tường.

“Tìm được rồi! “Anh bỗng nhiên vui mừng, phát hiện một cái khe hở rộng nửa người!

Nhưng điều khiến anh kinh ngạc chính là, cái khe nứt này, không giống như là cố ý đào ra, mà càng giống là tường rạn nứt, tự nhiên nứt vỡ.

Anh nhìn xung quanh, sau lưng trái phải tất cả đều là một màu tối đen, ánh sáng con nhện nhỏ chỉ có thể chiếu sáng khoảng hai ba mươi mét, xa hơn lần nữa bị bóng đen bao phủ.

Không thấy gì, không nghe gì cả.

Sau khi xác định an toàn, đứng trước khe nứt, Lý Trình Di hít một hơi thật sâu, chỉ huy một con nhện nhỏ bò vào từ rìa

Ánh sáng trắng bạc lập tức chiếu sáng mọi thứ trong khe nứt.

Anh tập trung quan sát, phát hiện khe nứt này rất sâu, kéo dài đến nơi không nhìn thấy.

Tôi phát hiện vết nứt kia, chuẩn bị đi vào xem. “Anh thấp giọng nói.

Tít…… Tít…… “Nhưng trong AR ngoại trừ tiếng điện tít tít, không có đáp lại.

Hiển nhiên tín hiệu ở đây ảnh hưởng quá lớn, không có cách nào liên lạc.

Lý Trình Di ổn định mặt nạ dưỡng khí, nghiêng người, từng chút từng chút lách người vào khe hở.

Anh vừa vặn miễn cưỡng có thể lách vào, đi theo con nhện kỹ thuật, thẳng vào bên trong.

Ước chừng di chuyển được hơn mười mét, bỗng nhiên.

Tầm mắt Lý Trình Di quét tới, trên bức tường phía trước, dường như có khắc chữ.

Anh điều khiển con nhện nhỏ di chuyển tới, chiếu sáng bức tường này.

Chữ viết nhanh chóng rõ ràng.

Là văn tự Nghi quốc, xiêu xiêu vẹo vẹo, không giống như là người lớn viết, càng giống như là con nít dùng dao nhỏ khắc ra.

“Mẹ nói, lúc tuyệt vọng, chỉ cần hát bài hát đó trong lòng, nhất định sẽ tìm được hy vọng, nhất định sẽ tìm được cách sống!”

“Bên ngoài ồn ào quá, bọn họ lại bắt đầu kêu rồi.” Bệnh nhân là như vậy, bố không kêu, ông chỉ mỉm cười”.

“Sao lúc ăn cơm không gọi bố?”

“Thịt hôm nay ngon quá. Sao bố không tới?

“Đã lâu không thấy bố…”

Từng hàng chữ viết vặn vẹo, dần dần hiện ra khi Lý Trình Di vuốt đến.

“Mẹ cũng không đến, chỉ còn lại một mình con sao?”

Bên ngoài lại bắt đầu, nhắm mắt lại ngâm nga ca khúc, hết thảy đều sẽ qua.

“Đã hát rất nhiều lần rồi…” Sao mẹ vẫn chưa đến?”

Đói……

Chữ viết dừng lại ở đây.

Lý Trình Di cau mày, không ngừng lần mò tìm kiếm xung quanh, nhưng đều không tìm được dấu vết gì khác.

Răng rắc.

Đột nhiên, đại sảnh bên ngoài khe hở truyền ra một tiếng giòn vang rõ ràng.

Bên ngoài còn lưu lại một con nhện công trình, đột nhiên ánh sáng trắng bạc lóe lên.

Sau đó phốc một cái, tắt ngấm.

Cũng chỉ còn một con nhện công trình bên cạnh Lý Trình Di.

Anh quay đầu, gắt gao nhìn thẳng ra ngoài khe hở.

Nơi này rõ ràng chỉ có một mình anh xuống! Rõ ràng là dưới lòng đất sâu tới hơn hai trăm mét!

Làm sao có thể có âm thanh khác!?

Cả người anh căng thẳng, hai tay rủ xuống, đè lại vách đá, thở nhẹ, sẵn sàng chuẩn bị mặc Hoa Lân Y lao ra ngoài.

Nhưng đúng lúc này, chân phải của anh giày, đụng phải một đồ vật cứng.

Lý Trình Di giật mình, chậm rãi cúi đầu, mượn kính AR nhìn về phía đó.

Chương 67: Người duy nhất sống sót

Trên mặt đất, một khối kim loại hình chữ V, nhanh chóng bị kính mắt bắt được, sau đó điều chỉnh, phóng to.

Đó là một tấm bảng kim loại có dây mỏng.

Mặc dù là hình chữ V, nhưng đầu đáy đã được mài khá tròn, rất có thể là công cụ dùng để khắc những chữ viết này trên tường.

Lý Trình Di vừa dùng tầm mắt nhìn chằm chằm ra ngoài khe hở, vừa cẩn thận dùng mũi chân nhấc tấm biển này lên.

Xoay người, lại dùng tay cầm đến trước mắt.

Tấm biển treo chỉ to bằng quả hạch đào, màu đen bạc, phía trên có rất nhiều hoa văn trang trí lá cây dây leo.

Mặt sau, thì khắc một hàng chữ viết thật nhỏ.

Dongi Jagir.

Cái tên!?

Tinh thần Lý Trình Di rung lên, đây rất có thể là một lá bài khắc tên bản mệnh!

Anh nhanh chóng chụp ảnh, gửi cho Đinh Sùng Ý.

Két.

Đột nhiên, bên ngoài lại là một tiếng động rất nhỏ, dường như là tiếng bước chân của người.

Da đầu Lý Trình Di tê dại, lần nữa nhìn chằm chằm ra ngoài khe hở.

Dừng lại vài giây, anh chậm rãi cất tấm biển vào túi áo, đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, toàn thân cũng bắt đầu chậm rãi hiện lên Hoa Lân Y nửa trong suốt.

Đó là khi anh mặc Hoa Lân Y toàn thân

Phụt!

Đột nhiên, Lý Trình Di lao nhanh ra khe hở.

Bùm!

Mặt tường bị cánh tay phải mặc Hoa Lân Y hung hăng đập trúng, có thêm một loạt lỗ nhỏ.

Đó là Hoa Lân Y tự mang mang theo những gai nhọn.

Nhưng đáng tiếc là, bên ngoài khe nứt không có gì, hoàn toàn yên tĩnh.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, thu tay về, ánh mắt cẩn thận quét xung quanh.

Quái dị chính là, một con nhện công trình khác vừa bị hư hại, lúc này cũng biến mất không thấy tăm hơi, không biết tung tích.

Xoẹt…… Tìm được rồi! "Thanh âm Đinh Sùng Ý lúc này truyền ra. "Cái tên mà cậu tìm được này là Dongi Jagir! Là người lúc trước duy nhất tại bãi đỗ xe Grius sống sót. Không những thế còn sống tới 98 tuổi!

Người sống sót!? Anh ta ra ngoài bằng cách nào!? "Lý Trình Di trong lòng chấn động, nhanh chóng hỏi.

"Là được cứu ra, lực lượng cứu hộ động đất chính thức phát hiện ra anh ta. Lúc được phát hiện anh ta tinh thần đã thất thường, không phải cậu không gửi cho tôi cái tên này thì đúng là không tìm được, chờ tôi tìm xem sao, phía công ty cũng đang tra!"

Lý Trình Di vừa chờ, vừa cảnh giác chú ý động tĩnh xung quanh.

Rất nhanh, âm thanh Đinh Sùng Ý lại truyền đến.

“Người này tư liệu rất ít, hình như đã bị xử lý qua. Bất quá… Chờ một chút, tìm được rồi! Tìm được địa chỉ rồi! Cậu có thể đi ra trước, ông ta còn sống! Đây rất có thể chính là manh mối duy nhất để tìm ra cách thoát khỏi bãi đỗ xe Grius!”

“Được, tôi lập tức ra ngay! “Lý Trình Di tinh thần phấn chấn, nhanh chóng chạy chậm về phía trước.

Nơi này anh luôn cảm giác có gì không đúng, vừa rồi con nhện công trình mạc tự nhiên biến mất, cũng làm cho trong lòng anh càng ngày càng không yên.

Hay là đi ra ngoài trước rồi nói sau.

“Nhanh lên, bên này Tống Nhiễm còn chưa về, liên lạc cũng bị cắt, tôi nghi ngờ anh ta bị cố ý dẫn đi”.

Đột nhiên một tiếng nổ đinh tai nhức óc, cắt đứt lời nói của Đinh Sùng Ý.

Trong AR bỗng nhiên ù ù, không nghe rõ cái gì.

Qua mấy giây sau, tiếng vù vù từ từ tiêu tán.

Nhanh lên nhanh lên, có người muốn nổ động ngầm!!“Đinh Sùng Ý thanh âm đứt đoạn tiếp tục bay tới, cực kỳ lo lắng, phảng phất tín hiệu bên kia bị quấy nhiễu nghiêm trọng.

Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống, căng thẳng cùng vận động, làm cho quần áo trên người anh cơ hồ ướt đẫm.

Nhưng hơn một tháng huấn luyện, khiến anh không còn yếu ớt dễ mệt mỏi như trước.

Cũng may lúc này đây rời đi, không gặp phải phiền toái gì

Anh rất nhanh liền ra khỏi bãi đỗ xe Grius, men theo lỗ đen, trở lại cái hố thẳng đứng lúc ban đầu kia.

Một lần nữa buộc dây thừng vào lưng, anh ở trong tầm nhìn AR giơ ngón tay cái lên.

Roạt.

Dây thừng bắt đầu tự động rút lại, kéo cả người anh lên trên.

Răng rắc.

Đang lơ lửng giữa không trung, Lý Trình Di bỗng nhiên nghe được một tiếng giòn tan, từ phía dưới truyền đến.

Anh vội vàng nhìn xuống.

Chỉ thấy miệng hố đen, đang có một thân hình tái nhợt, bắt lấy con nhện công trình còn lại của anh, chậm rãi rút vào trong động.

Ánh sáng trắng tắt.

Đến lúc này, hai con nhện công trình đều mất tích.

Đồng tử Lý Trình Di co rút lại, cắn chặt răng không nói tiếng nào. Cứ để dây thừng tiếp tục kéo anh lên.

Anh không biết cái kia là vật gì, cũng không biết mình có thể đối phó hay không, hiện tại mấu chốt không phải đối kháng với vật đó trong bóng tối mà là mau chóng lên đến mặt đất.

Không có nhện chiếu sáng, xung quanh anh một màu tối đen, chỉ có đèn chỉ thị của AR mơ hồ chợt lóe lên ánh sáng màu xanh lá cây.

……..

Trên mặt đất.

Hai cỗ máy công trường lúc này đã xả ra khói đen nồng đậm, hiển nhiên vừa rồi nổ tung bên trong lại báo hỏng.

Lần này, mức độ hư hỏng của máy đào rõ ràng cao hơn lần trước rất nhiều. Bánh xích đều bị nổ đứt, vỏ ngoài kim loại máy móc cũng có chút biến dạng.

Bầu trời công trường trống rỗng, có vài thi thể người đội mũ vàng, trừ lần đó ra, còn có mấy thi thể tay súng mặc đồ xám xịt, đội mũ lưỡi trai.

Rõ ràng kẻ tấn công cũng không phải không bị thương.

Những người còn lại đều trốn ở các góc.

Duy nhất còn đang hoạt động, thỉnh thoảng truyền đến tiếng súng cùng tiếng va chạm nơi xa xa, trong đó còn xen lẫn một chút gầm thét rống giận.

Đinh Sùng Ý trốn sau căn phòng bằng sắt, mượn chút cỏ dại yểm hộ, nhìn ra ngoài.

Mặt trời chiều ngã về tây, hoàn toàn rơi vào đường chân trời.

Bầu trời chỉ có những đám mây là nguồn sáng duy nhất.

Trên công trường, mấy tay súng áo xám phân tán, đều đội mũ lưỡi trai, mặt nạ đen, đang tiếp cận nơi này.

Dẫn đầu một người dáng người mập mạp, đeo kính AR màu lam đậm, một tay cầm đoản đao, một tay cầm súng lục màu hồng, làn da ngăm đen, đầu tết bím tóc, trông khá chất chơi người dơi.

Chương 68: Mờ mịt

Đáng chết! Nhiều súng như vậy?! Nơi này sao lại loạn như vậy!? "Đinh Sùng Ý sởn tóc gáy.

Đây cũng chính là ở Nghi Quốc, nếu như ở Bạch Tinh, công ty cũng không đến mức bị đám thổ phỉ bản địa này áp chế.

Mấy tên này nhìn có vẻ kiêu ngạo nhưng cực kỳ ngu xuẩn khi tiến vào khu này, chỉ cần một tay súng tinh nhuệ là có thể giải quyết toàn bộ.

Nhưng đáng tiếc, duy nhất được xem như tinh nhuệ chỉ có Tống Nhiễm, hiện tại bị một đám người khác dẫn đi, còn bị cắt đứt liên lạc.

Phiền toái!

……..

Đinh Sùng Ý bất giác nhìn về phía động đất, Lý Trình Di hiện tại chắc là đang đi lên ra khỏi động, nhỡ đâu mới đi ra vừa vặn gặp phải đám người này……

Bên ngoài có người, cẩn thận một chút. Bọn họ có súng! " Bà vội vàng thấp giọng nhắc nhở.

Dặn dò xong, bà chậm rãi lui về phía sau.

AR có chức năng dò hồng ngoại, bà biết rõ, tiếp tục trốn đi không phải cách, nhất định phải rút lui.

Lúc này, bà thông qua AR, bắt đầu lục tục thông báo cho công nhân mũ vàng còn đang ở xung quanh rút lui.

Lúc này trong công trường.

Tên đàn ông mập tết bím tóc đầy đầu nhìn quanh quất, xác định không có động tĩnh, nhếch miệng cười nhạo.

Hắn kéo một chuỗi vòng ngọc trai lớn trên cổ xuống, ánh mắt quét nhìn xung quanh.

“Weigeer động tác rất nhanh, thực lực cũng mạnh, mình so không lại hắn ta, mình cũng không cùng hắn ta so cái này”.

Hắn ta cắm dao trở lại vỏ dao sau thắt lưng, lấy ra một điếu thuốc lá giấy vàng nhăn nhúm, cắn trong miệng, để cho thủ hạ một châm lửa.

“Tên kia chỉ biết giết người, nhưng chúng ta là tâm phúc của ông chủ, làm việc mới là quan trọng, không hiểu cái này, vĩnh viễn cũng chỉ có thể làm chân sai vặt.”

“Đại ca Gardner anh minh. “Một tay súng bên cạnh cười nói,” Nơi này xem ra mọi người đều chạy. Máy móc cũng nổ, chúng ta hiện tại không sao chứ?

Tên mập có bím tóc nhìn xung quanh, ánh mắt đảo qua vị trí động đất.

Đám chó này cũng chạy hết rồi, rút lui đi.

Động đất này trước đó bọn họ đã ném chất nổ, hẳn là nổ sập.

Hắn ta hít mạnh một hơi thuốc, phun ra một vòng khói lớn, ném điếu thuốc xuống đất di nát.

Rút lui đi, nhiệm vụ hoàn thành, tìm ông chủ lĩnh thưởng đi!

Tay súng xung quanh lập tức kêu lên cổ vũ.

Đoàn người hướng lên trời bắn lung tung mấy phát súng, phát tiết xoay người rời đi.

Không bao lâu, người liền thưa thớt chả còn một mống, biến mất trong rừng cây cọ cách đó không xa.

Trên công trường yên tĩnh trống trải, đám người Đinh Sùng Ý cùng Tiểu Hoàng Mạo cũng đều lặng lẽ rời đi.

Ước chừng hơn hai phút sau.

Một bóng người to lớn lần nữa xuất hiện trên công trường, là tên mập dẫn đầu.

Hắn đeo AR ánh mắt không ngừng quét nhìn xung quanh, lại một lần nữa xác định không có ai trốn, mới chậm rãi buông súng xuống, lui ra hướng xa xa.

Lui vài mét, bỗng nhiên ánh mắt dừng ở chỗ động đất, lần nữa xác định không có động tĩnh.

Lúc này mới một lần nữa xoay người, đi vào sâu trong rừng.

Két.

Đột nhiên.

Đế giày tên mập phát ra tiếng gai nhọn, xoay người một cái, dùng tốc độ cao nhất xông về phía động đất. Đồng thời tay từ bên hông lấy xuống một quả lựu đạn tự chế, rút mảnh đạn ra, giơ tay ném về phía cái lỗ của động ngầm.

Tưởng tao không nhìn thấy mày? Ngu xuẩn! Chết đi! "Khuôn mặt nung núc mỡ nặn ra nụ cười gằn, vung tay ném quả lựu đạn.

Lựu đạn hình tròn màu đen lập tức bay về phía lỗ động ngầm.

Lựu đạn mang theo vệt lốm đốm cùng cảm xúc thô ráp, tựa như một quả măng cụt đen tuyền, lăn lộn giữa không trung, đèn chỉ thị màu xanh lá cây bắt đầu lóe ra, dần dần chuyển thành màu đỏ.

Đoàng!

Trong phút chốc, nắp hố bị phá vỡ.

Một tia ánh sáng tím phá vỡ nắp hố, đụng bay lựu đạn, với một loại tốc độ vượt qua tưởng tượng của người bình thường, ầm ầm bay về phía tên mập.

Bùm!

Lựu đạn nổ tung giữa không trung, hóa thành một chùm lửa màu đỏ.

Ánh lửa chiếu rọi xuống.

Tay phải Lý Trình Di bóp cổ tên mập, rơi xuống đất.

Phốc!!

Anh ấn mạnh đàu tên mập, kéo ra một cái hố đất màu vàng trên mặt đất.

“Ai!? “Tên mập Gardner đầu đầy máu, bị ngã đến choáng váng, tròng mắt cơ hồ muốn lòi cả ra.

Mắt hắn nhìn thấy một người xa lạ toàn thân mặc một bộ áo giáp màu tím đen dữ tợn.

Bề ngoài áo giáp khắp nơi đều có hoa văn hoa cỏ giống như dây điện, hai vai khuỷu tay bàn tay, khắp nơi đều có gai nhọn tím đen tinh tế.

Mũ giáp mặt được bọc theo kiểu phòng hộ toàn thân, không chừa lại một chút nào.

“Người cải tạo! người cải tạo! “Gardner hoảng sợ kêu lên.

Bùm!

Xa xa một tiếng súng nổ tung, viên đạn bắn ra một tia lửa trên lưng Lý Trình Di, sau đó bay ngược biến mất.

Anh đột ngột bóp cổ tên mập, nhấc người lên, xoay người lao ra như tấm khiên.

Bùm! Bùm! Bùm!

Liên tục mấy bước, anh cao tốc xông vào rừng cây phía sau, trong tầm mắt hiện lên bóng một tay súng áo xám giơ súng bắn.

Trong ánh mắt đối phương hiện ra tia hoảng sợ, rõ ràng chiếu rọi ra một quái vật kim loại màu đen đang cấp tốc tới gần, phóng đại dần trong mắt hắn.

Phốc.

Một cánh tay sắc bén đâm vào ngực xạ thủ, xuyên ra sau lưng.

Tất cả khôi phục bình tĩnh.

Lý Trình Di cứng đờ, chậm rãi đứng thẳng dậy, rút tay ra, tiện tay lau vào mặt Gardner.

"Xin lỗi, tao chỉ muốn đánh ngất mày…"

Anh đứng trong rừng, nhìn tay súng chậm rãi mềm nhũn trước mặt, trong lòng có loại cảm giác nói không nên lời.

Anh không muốn giết người. Thật đấy.

Vừa rồi anh thật sự chỉ muốn giơ tay đánh ngất đối phương.

Nhưng sau khi tiến hóa áo giáp, tốc độ quá nhanh, anh chỉ là giơ tay lên đến một nửa, đã xuyên qua ngực đối phương…

May mà trong tay còn có một tên. Lý Trình Di may mắn chính mình vừa rồi không hạ độc thủ, như vậy có thể thẩm vấn, sẽ biết được tên chủ mưu.

Anh nhấc tên mập Gardner đang nắm bằng tay kia.

Nhưng…… Gardner nghiêng đầu sang một bên, ánh mắt trắng bệch, khóe miệng toàn là bọt máu, đầu nghẹo sang một bên.

Toàn bộ cổ của hắn đã bị bẻ gãy hoàn toàn sau khi anh thi triển tốc độ.

Lý Trình Di trầm mặc. Nhẹ nhàng buông tay, mặc cho thi thể của hắn ngã sấp xuống đất.

Bây giờ, nên làm gì bây giờ?

Anh có chút mờ mịt……

Chương 69: Người cải tạo

Sau khi Hoa Lân Y tiến hóa, tiêu hao vẫn lớn như cũ, nhưng thể lực của anh được tăng cường không ít, loại tăng cường này, tựa hồ không chỉ là dựa vào kết quả huấn luyện, còn có bản thân Hoa Lân Y cũng có một loại tăng cường nào đó đối với anh

Ít nhất hiện tại anh cảm giác, ít nhất lại mặc hai mươi phút không thành vấn đề.

Bùm.

Xa xa lại truyền đến vài tiếng súng.

“Người cải tạo hoàn toàn…” Quả thật nhìn qua rất giống. Lý Trình Di xoay người nhìn về phía tiếng súng.

“Có lẽ người cải tạo giả mạo?”

Anh cất bước đi về hướng đó.

Thôi dù sao động thủ cũng động thủ, phải dọn dẹp sạch sẽ.

Anh chỉ muốn lần sau tiến vào Góc chết, tìm được phương pháp thoát ra.

Chỉ với một mục đích đơn giản như vậy.

Và bất cứ ai cố gắng cản trở anh.

Bất kể là ai, đều phải chết.

Chát!

Tống Nhiễm giơ cánh tay đỡ một đao của người đàn ông mặc đồ trắng, từng tia lửa tóe ra.

Cánh tay trái của anh ta đã sớm được cải tạo thành tay kim loại, là hợp kim cao cấp, khi va chạm với loan đao, chỉ có thêm một vết xước nhẹ.

Trong rừng dừa.

Người đàn ông mặc đồ trắng đối diện một tay cầm đao, một tay cầm súng, thân thể tựa như con quay, không ngừng quẹo trái quẹo phải.

Khi thì ra đao, khi thì nổ súng.

Bắn ở cự ly gần, anh không nhắm vào chỗ yếu của Tống Nhiễm, mà chỉ bắn vào rìa tứ chi của anh, chủ ý là bắn bị thương.

Chiến thuật và cách đấu quái dị này khiến Tống Nhiễm phòng thủ cực kỳ khổ sở.

Ai có thể nghĩ tới, mấy phút trước, anh ta vẫn đè ép đối phương đánh.

Nhưng từ khi người đàn ông mặc đồ trắng bày ra bộ chiến thuật phối hợp đao súng này, anh ta bất ngờ không kịp đề

phòng bị liên tục đả thương mu bàn chân hai chân, lực di chuyển bị hạn chế, nhất thời rơi vào hạ phong.

Trong rừng, từng cây dừa cao vút thẳng tắp chiếu ra bóng đen càng ngày càng dày đặc sau khi ánh mặt trời biến mất.

Tống Nhiễm lùi về phía sau, giẫm lên một khối đất cứng, thân thể bị mất thăng bằng. Lúc này sắc mặt khẽ biến, giơ khẩu súng lên với ý đồ bức lui đối phương.

Bùm.

Tiếng súng vang lên, nhưng không phải một, mà là hai tiếng.

Người đàn ông mặc đồ trắng nhanh hơn anh ta một chút.

Hai viên đạn liên tiếp bay ra, nòng súng Tống Nhiễm bị lệch, bắn về phía khoảng không bên phải.

Loại đấu pháp đặc thù này, làm cho đồng tử anh ta co rụt lại, trong nháy mắt nghĩ tới một cách đấu lưu hành mười mấy năm trước.

Đấu Thuật Lý Gia Cách!? "Anh liên tục lui về phía sau, nhẹ nhàng nhảy như khỉ, trốn vào phía sau một cây dừa.

Mới đứng vững.

Bùm một cái, thân cây dừa anh ta trốn bị nổ tung, bị ba phát đạn liên tục, bắn vào một điểm, bắn xuyên qua cây dừa, thiếu chút nữa bắn trúng ót anh ta.

Tống Nhiễm giơ tay bắn trả hai phát, nhưng đều bị đối phương dễ dàng né tránh.

Sức mạnh của anh ta mạnh hơn đối phương, khả năng chiến đấu cũng mạnh hơn đối phương nhưng khả năng bắn lại chỉ là bình thường.

Làm sao bây giờ!? Trong lòng anh ta càng nôn nóng, bên này chính mình bị ngăn lại càng lâu, phía bên công trường lại càng có khả năng xuất hiện phiền toái.

Phải nghĩ biện pháp phá thế bế tắc này!

Tống Nhiễm thất thần, nhất thời bả vai đau nhói, anh lại trúng đạn.

Cách lớp áo chống đạn cũng cảm giác bả vai nhanh chóng sưng to.

Trong lòng anh ta rùng mình, một tay bảo vệ đầu, lật nghiêng một cái, lao ra sau lưng cây dừa, bay lên không nổ súng.

Bang bang hai tiếng áp chế đối phương, anh rơi xuống đất xông lên phía trước, quay cuồng, nhảy lên.

Bang bang bang!

Liên tục ba tiếng súng chuẩn xác bắn vào chính giữa ngực anh ta, bắn tóe ra lửa sau khi chạm vào lớp áo chống đạn kim loại.

Tuy nhiên, phát súng không ngăn được anh ta tiến lại gần.

Thừa dịp đối phương thay băng đạn, Tống Nhiễm giữa không trung đè gối xuống.

Người đàn ông mặc đồ trắng phía dưới nhanh nhẹn lật nghiêng người, tránh cú đập, băng đạn đã thay xong, giơ tay lại bắn ba phát.

Bang bang bang.

Nhìn thấy ba viên đạn lại bị cánh tay trái của Tống Nhiễm chặn lại.

Người đàn ông mặc đồ trắng cấp tốc lui về phía sau, kéo dài khoảng cách. Đồng thời tay kia từ sau lưng rút ra một khẩu súng lục màu trắng bạc đường kính rõ ràng lớn hơn một vòng.

Giơ tay lên.

Nhắm bắn.

Đột nhiên ánh sáng tím chợt lóe lên.

Bùm!

Cổ tay ông ta đau nhức, bị một bàn tay to màu tím nắm lấy bẻ lên phía trên

Tiếng súng nổ tung, đạn bay lên không trung.

Người đàn ông mặc đồ trắng hai mắt mở to, mũi đao kia nhắm ngay trước mặt, đâm về phía trước.

Két.

Mũi đao trượt trên vảy hoa của Lý Trình Di, chỉ để lại một vết nhỏ.

“Người cải tạo!?”

Ánh mắt Người đàn ông mặc đồ trắng dữ tợn, húc đầu gối về phía trước, hung hăng nện vào bụng Lý Trình Di, nhưng đổi lấy lại là đầu gối mình đau nhức.

Sắc mặt ông ta không thay đổi, cánh tay bị tóm đột nhiên từ cổ tay tự động rơi ra.

Cổ tay nâng lên, nhắm bắn, bùm một cái vang lên tiếng súng!

Tên này lại giấu một khẩu súng lục trong cánh tay của mình.

Mấy viên đạn bắn ra làm tóe lên những tia lửa trên mũ bảo hiểm của Lý Trình Di, hất đầu anh về phía sau.

Anh liên tục bị công kích mấy lần, lúc này mới kịp phản ứng.

Mặc dù biết mình chưa biết nhiều về chiến thuật chiến đấu, chỉ giống như người bình thường.

Nhưng lúc này bị liên tiếp đánh lui, trong lòng anh vẫn trào lên lửa giận.

Anh dứt khoát đứng thẳng người, không nhìn công kích của đối phương, tiến tới gần.

Viên đạn nhỏ bắn ra từng tia lửa trên người anh.

Chỉ một giây này, đối phương xả ra 3 phát súng.

Hoa ngữ.

Lý Trình Di nắm lấy tay đối phương, đột nhiên vỗ sang phải, đè xuống thân cây dừa.

Trong nháy mắt, người đàn ông mặc đồ trắng cả người cứng đờ, ánh mắt lộ vẻ hoảng sợ.

Lúc này thân thể hắn ta rõ ràng hoàn toàn mất đi khống chế, cả người nhào về phía tay của Lý Trình Di đang nắm lấy cây dừa.

Bất quá nửa giây, cả người hắn đã bị ném vọt về phía cây dừa kia.

Còn chưa tới gần đã bị một nắm đấm màu tím đen đã đập trúng mặt.

Bùm!!

Tất cả yên tĩnh lại.

Chương 70: Không động thủ

Người đàn ông mặc đồ trắng giống như bị xe đụng phải, thân thể bay ra ngoài, trán bị đập vỡ toang, mắt tai miệng mũi tất cả đều là máu tuôn ra.

Hắn nằm ngửa trên mặt cát, há mồm muốn nói gì đó, nhưng bất quá hai giây, đồng tử tan rã, mất đi hơi thở.

Lý Trình Di nhìn Tống Nhiễm nghiêm túc cảnh giác phía sau, xoay người cấp tốc đi vào rừng, biến mất ở phía xa.

……

Thị trấn Vĩnh Niên.

Một chiếc xe Jeep màu đen cấp tốc chuyển hướng, dừng lại trước một tòa nhà hơn mười tầng màu trắng bạc.

Ban đêm, sắc trời tối đen.

Cửa xe loảng xoảng mở ra, một tay súng áo xám sắc mặt tái nhợt bước xuống.

Anh bước nhanh về phía tòa nhà, mới lao ra vài bước đã muốn hô to.

Bùm.

Một tiếng súng vang lên.

Tay súng nhào về phía trước, máu từ sau lưng chậm rãi chảy ra.

Ai!?

Có súng! Gọi đội tuần tra!

Whoa!

Tiếng cảnh báo chói tai nhanh chóng vang lên.

Bảo vệ xung quanh tòa nhà phát hiện ra điều khác thường đã lập tức phản ứng.

Có người nhanh chóng rút súng lục từ bên hông ra, nhắm vào bên này.

Bùm một tiếng trầm đục, bên trong xe Jeep nhanh chóng lao ra một bóng tím, xông về phía tòa nhà.

Một thân ảnh màu tím xông về phía bảo vệ, người này há mồm muốn hô hoán, nhưng rắc một cái một lực xoay tròn đầu anh ta 360 độ, cả người anh ta cứng đờ, ngã vật xuống đất.

Bùm.

Cửa lớn tòa nhà nửa mở, cửa thủy tinh bị một thân người màu tím đụng vỡ toang, còn làm bị thương hai bảo vệ chạy tới chuẩn bị ngăn cản.

Lý Trình Di đứng ở trong cửa, giương mắt nhìn lại, mười mấy tên bảo vệ áo đen có người cầm súng có người cầm dao hò hét lao ra.

Anh một tay cầm lên bình hoa sứ xanh cao đầu người bên phải, vung về phía trước.

Bùm!

Bình hoa gần hai mét xoay tròn hung hăng đập vào giữa đám bảo vệ, vỡ tan tành.

Mảnh vỡ đâm vào đám người, đảo mắt khắp nơi vang lên tiếng kêu rên đau đớn.

Không dừng lại, Lý Trình Di bước về phía trước, cấp tốc vọt vào cầu thang.

Dưới trạng thái Hoa Lân Y, tốc độ, sức mạnh thể chất , phòng ngự của anh, toàn bộ đều được tăng lên mức lớn.

Lúc này dưới tình huống liên tiếp ra tay, ác ý xung quanh xuất hiện dày đặc liền bị màn bạo lực vừa rồi đập không còn.

Ác niệm hóa thành khí tức vô hình, bị hút vào trong áo giáp Hoa Lân Y.

Không bao lâu sau, dựa theo khẩu cung của tay súng, Lý Trình Di đi tới tầng thứ chín.

Trong phòng nghỉ ngơi rộng rãi.

Một lão già tóc bạc trắng đang ôm một cô gái tóc vàng yểu điệu ngồi trên sô pha, tay kia cầm khẩu súng lục màu bạc mới lấy ra.

Ánh mắt lão già sợ hãi, nhìn thẳng Lý Trình Di đột nhiên xuất hiện ở tầng này, hiển nhiên không ngờ tới nhanh như vậy.

Quyết định thật nhanh, ông ta giơ súng bóp cò.

Bang bang bang bang!!

Súng tự động, đạn bắn ra dày đặc, chính xác rơi vào ngực, đầu, vai, tứ chi của Lý Trình Di.

Nhưng vô ích.

Tia lửa bắn ra, bóng người tím đen chợt lóe.

Oanh!!!

Lão già ngay cả súng lục cũng bị đụng vào cửa sổ sát đất phía sau.

Cửa sổ vỡ nát, mảnh thủy tinh rơi đầy đất trong tiếng rầm rầm.

Ông ta miễn cưỡng giãy dụa, trong mắt tuyệt vọng, bị đụng bay khỏi cửa sổ, từ trên tầng chín rơi xuống.

Phốc.

Tiếng trầm đục rất nhỏ truyền đến.

Lý Trình Di đứng ở cửa sổ nhìn xuống, thấy thân thể lão già vặn vẹo nằm ngửa trên bãi cỏ, máu tựa như tương cà chua chậm rãi tràn ra từ gáy.

Anh mới xoay người bình tĩnh rời đi, biến mất ở đầu hành lang.

Cô gái tóc vàng bên cạnh đến lúc này mới hoàn hồn lại, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ thét chói tai.

…….

Trên công trường.

Tống Nhiễm nhổ một ngụm nước miếng xuống đất, ngồi xổm xuống kiểm tra thi thể cô bé mũ vàng.

Trên sân có bốn thi thể mũ vàng nhỏ, toàn bộ bị anh ta kéo tới, xếp vào cùng một chỗ.

Xin lỗi. "Tống Nhiễm thở dài một tiếng, anh biết những người này chỉ là người bình thường.

Bọn họ chỉ tới đây làm một công việc bình thường như vậy, không nghĩ tới sẽ bỏ mạng ở chỗ này.

Đứng lên, anh lấy di động ra bấm một dãy số.

Tình huống thế nào? "Thanh âm của Tân Đức Lạp mang theo một tia mệt mỏi, từ đầu dây bên kia truyền ra.

Đã chết vài người, đối phương có rất nhiều thủ hạ là bang đảng địa phương, chúng ta không chống đỡ được. Trong đó còn có một người ít nhất là cao thủ cao cấp trong đấu thuật, tôi bị hắn ngăn cản " Tống Nhiễm trầm giọng trả lời.

Tân Đức Lạp trầm mặc.

Tiền trợ cấp gấp ba đi…… Là tôi không dự liệu được lực cản lớn như vậy.

"Dù sao tổng bộ công ty cũng không ở đây. Nơi này là Nghi Quốc, cường long không đè được rắn đất, không có cách nào cả. "Tống Nhiễm nói.

"Nếu không là trang bị của cậu cũng không được phép nhập cảnh…" Tân Đức Lạp còn chưa nói xong, thở dài một tiếng. Lý Trình Di và Đinh Sùng Ý đâu?

Đinh Sùng Ý sơ tán rồi, Lý Trình Di… hẳn là trốn rồi. "Tống Nhiễm cũng không xác định.

Anh ta vừa rồi dạo qua công trường một vòng, không tìm được người, lại đi cửa động nhìn một chút, nắp động đã bị mở ra, bên trong chỉ có một sợi dây thừng tự động tháo ra, cũng không có ai.

Cho nên anh ta đoán hẳn là trốn đi.

“Cậu ta là người rất thông minh, sẽ không làm chuyện ngu ngốc, hẳn là trốn rồi. “Tân Đức Lạp nói.

“Nếu cậu ta chết, trọng tâm của chúng ta chỉ có thể đặt ở bên kia. “Tống Nhiễm trầm giọng nói.

Lực lượng của công ty ở Nghi quốc bị hạn chế quá nhiều, lúc trước rất nhiều người Góc chết đã chết vì do chuẩn bị không đầy đủ. Loại cảm giác nghẹn khuất này, so với lúc ở Bạch Tinh khổ sở hơn nhiều.

Bất động sản Ngải Hi phải không? Tôi sẽ phái người đi qua, nhưng quá nhiều người nhìn chằm chằm vào tôi, ngoài mặt tôi không thể động thủ. “Tân Đức Lạp nói.

“Vậy chỉ có thể chờ bọn họ động vào chúng ta? “Tống Nhiễm hỏi.

Không sao, chúng ta không thể hành động, có thể tìm người có thể hành động. “Tân Đức Lạp nói.

Cúp điện thoại, Tống Nhiễm thở dài một tiếng, nhìn hai chân mình bị bắn xuyên qua.

Chương 71: Về toại dương

Mu bàn chân lộ ra một chút dấu vết, mơ hồ có thể nhìn thấy một chút kim loại màu trắng bạc.

Hai chân của anh ta cũng được cải tạo, chỉ có một nửa là máu thịt. Sau chấn thương, một ống tiêm được giấu bên trong một lớp xen kim loại sẽ tự động tiêm gel cầm máu và kháng sinh để ngăn ngừa nhiễm trùng vết thương.

Sau đó, các cấu trúc kim loại sẽ tự động gánh vác tải trọng và thuận tiện cho việc đi lại.

Đây cũng là nguyên nhân anh ta đến bây giờ vẫn có thể hoạt động tự nhiên.

Anh Tống? “Đang lúc anh ta chuẩn bị đi tìm AR, liên lạc với Lý Trình Di.

Bỗng nhiên một tiếng động quen thuộc từ phía sau truyền đến.

Tống Nhiễm nhanh chóng xoay người, thấy trong rừng cây chậm rãi đi ra một bóng người.

Ngưng thần nhìn, là Lý Trình Di.

Anh hoàn hảo không tổn hao gì, sắc mặt trắng bệch, trên trán thái dương tất cả đều là mồ hôi, bộ dáng rất mệt mỏi.

“Cậu không sao?! “Tống Nhiễm nhẹ nhõm, bước nhanh tới gần.

Nghe được Đinh chuyên gia thông báo, tôi lập tức bò ra liền trốn. Đợi kết thúc mới dám từ từ đi ra. “Lý Trình Di lau mồ hôi trán, thấp giọng nói.

Không có việc gì là tốt rồi, những người khác đã dời đi. Bên cậu tìm được manh mối rồi à? “Tống Nhiễm nhanh chóng hỏi.

Tìm được rồi.

Vậy là tốt rồi, lập tức rời đi, về Toại Dương! “Tống Nhiễm quả quyết nói.

Ong.

Xe việt dã biến hình như một chiếc máy bay nhỏ màu đen, xiêu xiêu vẹo vẹo quay về hướng Toại Dương.

Không khí tràn vào trong xe, thổi tóc Lý Trình Di và Tống Nhiễm bay run rẩy, loạn xạ.

Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh, đeo AR nên không nhìn ra ánh mắt như thế nào, nhưng anh biểu hiện đã an tĩnh rất nhiều so với lúc trước.

Sau khi tự mình kiểm tra cường độ của Tân Hoa Lân Y, anh hoài nghi mình rơi từ trên không mấy chục mét này xuống, cũng chưa chắc đã chết.

Bất quá hiện tại, tâm tư của anh hiện tại không để ý đến tốc độ bay của xe ở trên cao mà đang chú ý đến ác niệm mà mình vừa hấp thu được.

Ác niệm: 73

Lúc trước trực tiếp đánh đến Bất động sản Ngải Hi, hiện tại xem ra, hiệu quả quả nhiên rất tốt.

Sau khi phát hiện lực phòng ngự của Hoa Lân Y tăng nhiều, tốc độ tăng cường sức mạnh so với lúc trước càng cao, anh quyết đoán quyết định tốc chiến tốc thắng.

Vốn tưởng rằng bên trong Bất động sản Ngải Hi có thể sẽ có cao thủ thực lực rất mạnh, cho nên lúc anh xông vào, toàn thân căng thẳng, lúc nào cũng sẵn sàng vận dụng hoa ngữ.

Chỉ cần động tác đủ nhanh đủ bí mật, năng lực hoa ngữ hoàn toàn có thể làm sát chiêu bí mật, mạnh mẽ khống chế đối thủ.Giống như người đàn ông mặc đồ trắng kia.

Nhưng khiến anh không nghĩ tới chính là, bên trong Bất động sản Ngải Hi không có ai đánh đấm ra hồn.

Đương nhiên cũng có thể là tốc độ của mình quá nhanh, cho nên đối phương không có năng lực phản kháng.

Lý Trình Di trong lòng hiểu được, anh nhanh đến mức khiến đối phương không có cách nào phản ứng, không có cách nào tụ tập cao thủ trợ giúp.

Dọc theo đường đi, anh lẳng lặng suy tư, suy nghĩ.

Tống Nhiễm cũng chuyên tâm lái xe, thỉnh thoảng thông qua AR nói chuyện với người khác.

Hai người đều không có tâm tình thoải mái như lúc xuất phát.

Hơn hai giờ sau, xe bay chậm rãi hạ xuống, giảm tốc độ ở một trạm sạc điện, lái vào, chuẩn bị sạc điện.

Đang suy nghĩ gì vậy? "Tống Nhiễm xuống xe lấy điếu thuốc nhẹ nhàng cắn, cúi đầu châm lửa, đi qua một bên, đứng song song với Lý Trình Di, chờ xe sạc đầy.

Không có gì, chỉ là cảm giác, không ngờ ngoài Góc chết cũng nguy hiểm như vậy. "Lý Trình Di thấp giọng nói.

Hiện thực như vậy đấy, còn nguy hiểm hơn cậu em tưởng tượng. "Tống Nhiễm bình tĩnh trả lời," Ông chủ có nói với cậu về quá khứ của ông ấy không?

"Không".

“Vậy thì được. “Tống Nhiễm cười cười,” Lúc trước ông chủ chính là bởi vì một lần quyết định sai lầm, con trai chết, bà chủ bỏ đi, sự nghiệp sụp đổ, sau đó nản lòng thoái chí, đi khắp nơi tìm con trai.

Anh ta búng búng tàn thuốc

Chỉ là một lần sai lầm, đã bị đối thủ tóm được ở Góc chết, thay vì nói con trai ông ta mất tích ở Góc chết, chi bằng nói bởi vì không chuẩn bị đầy đủ mà không có hy vọng thoát khỏi Góc chết.

“Thật là tàn khốc. “Lý Trình Di thở dài.

Đúng vậy. Tựa như lần này chúng ta gặp phải người cải tạo. Có thể cậu không quen lắm. “Tống Nhiễm nói. Người cải tạo bình thường đối với người bình thường mà nói coi như xa lạ, bởi vì chính phủ cùng rất nhiều thế lực đều ngầm phong tỏa tin tức liên quan”.

Lý Trình Di trong trí nhớ của người tiền thân cũng chỉ là tìm tòi đến một chút video tư liệu, đối với cải tạo người thật đúng là không biết.

“Rất đơn giản. “Tống Nhiễm gật đầu,” Thật ra cải tạo người, chủ yếu chia làm hai loại.

Cải tạo chân giả và cải tạo hoàn toàn.

“Chính là sự khác biệt giữa bộ phận và toàn thân? “Lý Trình Di hiểu theo nghĩa đen.

“Cải tạo chân tay giả chính là loại của tôi. “Tống Nhiễm giơ một cánh tay lên, kéo tay áo sơ mi trắng ra, lộ ra làn da bị tổn hại phía dưới.

Trên da có mấy lỗ đạn thủng, lộ ra chất liệu kim loại màu trắng bạc bên dưới.

“Hai chân và một cánh tay của tôi đều là cải tạo, nhưng bởi vì chỉ là chân cải tạo, cho nên chức năng rất yếu, chủ yếu có thể gia tăng một bộ phận khí lực, bên trong khoang rỗng có thể chứa một số đồ vật không quá nặng, còn có thể lắp ráp một ít dụng cụ đơn giản cùng chức năng mô-đun.”

Anh ta giới thiệu.

Cải tạo chân giả là lựa chọn của tuyệt đại đa số người, biết vì sao không?

Lý Trình Di lắc đầu.

Anh biết rất ít tư liệu về phương diện này, internet cơ hồ cũng tra không được, rất nhiều liên kết trực tiếp chính là trống không mất liên lạc, hiển nhiên là có người chuyên môn xóa.

Bởi vì rẻ. "Tống Nhiễm nhếch miệng nói," Chân giả cải tạo của tôi, không tính lắp đặt mô đun công năng vân vân, chỉ tính cải tạo và liên kết thần kinh, tốn khoảng 3 triệu. Mà cải tạo toàn thân…… Ít nhất ba mươi triệu trở lên, hơn nữa tiền còn không phải mấu chốt, mấu chốt là anh không mua được hệ thống quan trọng gì. Mà cải tạo hoàn toàn, phiền toái nhất quan trọng nhất, chính là hệ thống.

"Hệ thống?"

Chương 72: Không tìm ra manh mối

"Đúng. Lấy một ví dụ, hệ thống bao gồm 2 thứ quan trọng nhất: tường lửa và mạng thần kinh. Hai cái này, một cái quyết định cải tạo xong có thể bị hacker tùy ý đùa bỡn hay không. Cái kia quyết định cải tạo xong có thể khống chế toàn thân bình thường hay không. Tốc độ phản ứng, độ khó điều khiển, trình độ mô phỏng tinh tế, đều có liên quan đến mạng thần kinh.

Tống Nhiễm lộ ra vẻ hâm mộ.

Mỗi người cải tạo hoàn toàn đều là đống tiền, hơn nữa chỉ có thành phố Tự Tuần Hoàn mới có thể cải tạo toàn thân, còn tốn rất nhiều tiền để bảo dưỡng. Về sau nếu như cậu có cơ hội có thể nhìn thấy ví dụ thực tế.

Thành phố Tự Tuần Hoàn

Lý Trình Di biết cái tên này, trên thế giới này, các thành phố đều không giống nhau…

Lúc này trong trạm sạc điện vang lên giọng nữ điện tử dịu dàng.

“Sạc st1130 đã hoàn thành, chào mừng quý khách lần sau lại đến.”

“Đi thôi, về thôi. “Tống Nhiễm tiến lên, mở cửa xe ngồi lên.

Lý Trình Di ngồi vào ghế lái phụ, thắt dây an toàn.

Bây giờ quay về công ty?

Ừ, người cậu muốn điều tra, ông chủ đã phái người đi điều tra. Tư liệu của người đó rất nhiều năm trước đã bị xóa, rất khó điều tra. “Tống Nhiễm gật đầu. Như thế nào, cậu muốn về nhà trước sao? Tôi đưa cậu về”

“Không, nhanh chóng tìm ra manh mối là quan trọng nhất. “Lý Trình Di từ chối

Brùm

Động cơ xe khởi động, nhanh chóng tăng tốc, lao ra khỏi trạm sạc điện, dọc theo quốc lộ chạy về phía nội thành thành phố Toại Dương.

Nửa giờ sau, trong đám xe cộ tắc nghẽn, hai người một lần nữa trở lại tòa nhà Tân Thế Kỷ.

Trong văn phòng công ty.

Tân Đức Lạp đang cầm một cái máy tính bảng viết viết vẽ vẽ, nhìn thấy người đi vào, liền nhanh chóng tắt màn hình, đứng lên.

“Chào mừng hai người an toàn trở về “Ông ta ôm Tống Nhiễm, sau đó bắt tay Lý Trình Di.

“Vậy người sống sót duy nhất là sao? “Lý Trình Di đi thẳng vào vấn đề, hỏi.

Tư liệu của Dongi Jagir, chúng ta không phải tìm được trong số liệu người sống sót ở bãi đỗ xe của Grius, mà là lẫn lộn trong số người sống sót sau trận động đất. Trong tư liệu, ông ta hoàn toàn không có bất cứ quan hệ gì với bãi đỗ xe của Grius. “Tân Đức Lạp trả lời, sắc mặt nghiêm túc.

“Không có quan hệ gì? Vậy trước đó… “Lý Trình Di nhíu mày, Đinh Sùng Ý không nói như vậy.

Công ty AI so sánh, cho ra kết quả, người sống sót ở bãi đỗ xe của Grius và người sống sót sau trận động đất, người trong hai phần tư liệu, là cùng một người. Có người cố ý xóa tư liệu về bỏ ông ta. Dựa theo ghi chép, người sống sót ở bãi đỗ xe Grius lúc trước, đều không có bất kỳ ghi chép tên tuổi nào. Là ảnh chụp cậu cung cấp, kết hợp với tên họ, mới đưa ra đáp án chính xác này.

Tân Đức Lạp cầm lấy đèn pin chiếu sáng, bật rồi chiếu trước tường.

Bụp một cái, ảnh chụp thiếu niên áo trắng lúc trước, lập tức xuất hiện trên tường.

Phía dưới thiếu niên có một hàng chữ nhỏ, đánh dấu rõ ràng: Dongi Jagir, giới tính: nam, hiện đang ở bệnh viện tâm thần Văn Ương, 98 tuổi, mắc hội chứng suy giảm trí nhớ.

Bệnh viện tâm thần Văn Ương ở đâu? "Lý Trình Di nhanh chóng hỏi. Manh mối đều bày ra trước mắt, càng nhanh tìm được người càng tốt, để lâu lại sinh biến.

Không xa, cách bên này chừng hai trăm km, ở thành phố Tân Sơn. "Tân Đức Lạp trả lời. Đi ngay bây giờ?

"Vâng, càng nhanh càng tốt! "Lý Trình Di gật đầu.

"Tôi đưa cậu đi" Tống Nhiễm ở một bên nói tiếp.

Lúc này hai người xoay người đi ra cửa phòng làm việc, đi về phía thang máy.

"Đúng rồi. "Bỗng nhiên thanh âm của Tân Đức Lạp vang lên trong AR.

"3 giờ trước, Bất động sản Ngải Hi bị tập kích, ông chủ của công ty là Dasson Bazin, bị rơi từ tầng 9 xuống. Theo camera giám sát, trước khi ngã xuống, toàn thân xương cốt nội tạng của ông ta cũng đã bị đập nát."

Lý Trình Di và Tống Nhiễm đều cả kinh, lộ ra vẻ ngạc nhiên chấn động.

Tống Nhiễm nhanh chóng hỏi, "Lúc trước ở bên kia tôi cũng gặp một cao thủ, có phải là người của Ngải Hi không?"

“Đúng, tên đó là thủ hạ số 1 của Ngải Hi tên là Weigeer ngoài ra còn có tên Gardner mập, hai tên này đều là phụ trách an ninh của Ngải Hi, đều đã chết vào ngày xảy ra xung đột với chúng ta.

Chẳng lẽ là người cải tạo áo giáp tím đen kia? “Tống Nhiễm suy đoán. Trong mắt toát ra vẻ kiêng kỵ nồng đậm.

“Người nọ có kỹ xảo chiến đấu cực kỳ mới lạ, vừa nhìn chính là người thường, thậm chí khả năng hoàn toàn không biết chiến đấu. Hắn ta chỉ là dựa vào tốc độ sức mạnh va chạm.”

“Nhưng như vậy càng như vậy càng đáng sợ. Bởi vì điều đó có nghĩa là sự cải tạo của hắn ta vượt quá tôi và Weigeer quá nhiều. ” Tống Nhiễm trầm giọng nói.

Người cải tạo trình độ như vậy, sau lưng không có thế lực tư bản ủng hộ, ai tin? “Tân Đức Lạp thở dài,” Có lẽ là đối thủ Ngải Hi trêu chọc lúc trước.

“Có lẽ vậy, lát nữa nói sau, ông chủ chúng tôi đi trước. “Tống Nhiễm nói lời từ biệt.

Hai người đi vào thang máy.

“Đúng rồi, Trình Ý, cậu biết phương pháp thoát ra ngoài của người sống sót sao?” Tân Đức Lạp bỗng nhiên ở bên trong AR lên tiếng.

“Trên tư liệu có thấy qua một ít. “Lý Trình Di trả lời.

“Cố gắng thu thập tin tức chi tiết, bắt chước các hành động trước khi được cứu của người sống sót tại Góc chết là có khả năng thoát thân. Do vậy, Góc chết đối với người sống sót mà nói thì sự tự tin vào bản thân là cách thoát ra dễ nhất!” Tân Đức Lạp nói

“Uh, cảm ơn ông chủ”.

“Còn cái ký hiệu đó.”

“Ký hiệu tôi chụp ở cửa nhỏ kia? “Lý Trình Di nhớ lại.

“Uh, tạm thời còn tra không ra tư liệu gì, nhưng tôi cảm thấy có chút quen mắt. Còn cả người mặc giáp tím thần bí kia nữa, đột nhiên ra tay giết nhiều người như vậy. Sau lưng này, chỉ sợ

không phải chỉ ra tay với một mình Ngải Hi, hai người cẩn thận một chút, không nên xâm nhập điều tra, tìm được thứ mình cần liền rút luôn.”

“Đã hiểu”

Hai người Lý Trình Di đồng thời lên tiếng.

……

Chương 73: Quái vật mặt to

Thành phố Tân Sơn – Văn Ương Sơn, bệnh viện tâm thần Văn Ương.

Trong phòng nghỉ ngơi rộng rãi.

Một đám người nam nữ mặc quần áo bệnh nhân sọc trắng, đang, hoạt động tay chân, tập thể dục dưỡng sinh trong tiếng nhạc có tiết tấu.

Một y tá béo đeo khẩu trang và kính mắt, đẩy cửa vào, quét mắt nhìn đám người một chút.

Ở đây. Các anh vào đi.

Rất nhanh, một người trẻ tuổi ước chừng hơn 20 chậm rãi bước vào cửa.

Anh ta mặc một thân âu phục màu xám đơn giản, tóc chải chuốt rất chỉnh tề, làm cho người ta có một loại khí chất ổn trọng đáng tin cậy.

“Xin hỏi, vị nào là?” người trẻ tuổi hỏi một câu, nhưng lời còn chưa nói xong, liền bị cắt ngang.

“Cái ông già đứng ở bên trong cùng đó” Y tá béo chỉ chỉ vào bên trong cùng.

Nơi đó đang đứng một ông già tóc trắng như tuyết, răng cửa lọt gió, hai tay không ngừng vung vẩy.

Ông già nhìn qua rất cao hứng, miệng líu lo không biết đang nói cái gì.

Mặt ông ta đầy nếp nhăn giống như vỏ cây, nhưng con ngươi cũng rất có tinh thần.

Lý Trình Di đứng ở cửa, liếc mắt một cái liền nhận ra thân phận ông già.

Dongi Jagir.

Đôi mắt kia, cùng thiếu niên trong ảnh, cơ hồ giống nhau như đúc.

“Có thể cho ông ta ngoài gặp mặt không? “Lý Trình Di hỏi.

Ông già này không có người nhà, không có bạn bè thân thích, người quen nào cũng không, nhập viện nhiều năm như vậy, chả có ai gặp ông ta, các anh là lần đầu tiên.”

Cô ta ngược lại cũng không lo lắng xảy ra vấn đề gì, dù sao Dongi Jagir chả có tài sản gì, toàn bộ dựa vào xã hội phúc lợi để sống đến bây giờ”.

Là như vậy, chúng tôi đang làm luận văn về trận động đất năm đó, muốn tìm hiểu sâu hơn về phương diện này, chuẩn bị cho luận văn sau này. “Tống Nhiễm ở phía sau lập tức bắt đầu ba hoa.

Cũng may béo y tá không quan tâm gì về luận văn, sau khi được nhét cho cái phong bì, cô ta đưa Dongi Jagir và hai người đến một cái phòng nhỏ, để cho bọn họ trò chuyện.

Trong phòng bệnh ánh nắng tươi sáng, có gió xen lẫn hương hoa cỏ thổi vào trong phòng.

Dongi Jagir ngồi nghiêm chỉnh trên một cái ghế kim loại nhỏ, nhìn Lý Trình Di cùng Tống Nhiễm đi tới, trong mắt có chút tò mò.

Có thể tâm sự năm đó ông được cứu ra từ dưới lòng đất như thế nào không? “Lý Trình Di đến gần hai bước, giọng nói nhẹ nhàng hỏi.

“Không biết. “Dongi Jagir nhẹ nhàng trả lời.

“Có phải cuối cùng ông trốn vào một khe tường không, đợi rất lâu mới được cứu không?”, Lý Trình Di không quan tâm ông ta trả lời thế nào, tiếp tục hỏi.

“Không nhớ nổi. “Dongi Jagir cười nói.

“Không nhớ gì sao? “Lý Trình Di khẽ nhíu mày.

“Đúng vậy, cái gì cũng quên. “Dongi Jagir dùng tiếng phổ thông rất chuẩn trả lời, hoàn toàn không có khẩu âm vùng biên giới.

“Vậy cái này thì sao? “Lý Trình Di đột nhiên duỗi tay, lấy ra một cái thẻ kim loại hình chữ V.

Trên tấm biển có khắc tên rất rõ ràng: Dongi Jagir.

“Cái này có phải là đồ của ông không?” Lý Trình Di nghiêm túc nhìn chằm chằm khuôn mặt đối phương, không buông tha một chút biến hóa nào.

“Không biết. “Nhưng khiến anh thất vọng chính là, Dongi Jagir vẫn ngồi ở trên ghế như cũ, không nhúc nhích, trên mặt mang theo nụ cười ngây thơ.

“Vậy ông còn nhớ cha mẹ ông không? Họ chết như thế nào? “Tống Nhiễm ở phía sau nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Quên rồi. “Dongi Jagir lắc đầu, khuôn mặt không hề biến hóa.

Lý Trình Di nhíu mày.

Anh vốn tưởng rằng, chính mình mang theo cái thẻ bài, có thể đánh thức trí nhớ đối phương, nhưng hiện tại xem ra, là anh suy nghĩ nhiều.

Suy nghĩ một chút.

Anh đột nhiên lấy điện thoại di động ra, tìm được một tấm hình rõ ràng, đưa tới trước mặt Dongi Jagir.

“Xin hỏi ông đã từng thấy cái này chưa?”

Đặt trước mặt Jagir là một biểu tượng màu đỏ sậm được phóng to và đã được xử lý, có hình dạng giống như một chữ M xoắn và một con bò sát.

Nhưng……

“Chưa thấy qua. “Dongi Jagir sắc mặt không thay đổi, con ngươi trong suốt, nhìn ký hiệu một chút phản ứng cũng không có.

Lý Trình Di thở hắt ra, nhìn chằm chằm vẻ mặt đối phương, nhưng một chút dấu vết cũng không nhìn ra.

Dongi Jagir hoàn toàn không có phản ứng gì với biểu tượng này.

Ngay sau đó, anh lại hỏi rất nhiều đối phương về bãi đỗ xe Grius, đáng tiếc, manh mối gì cũng không có được.

Cho đến khi y tá vào cửa nói thời gian nghỉ ngơi đã đến, hai người mới bất đắc dĩ rời khỏi phòng bệnh.

Xuống sân.

Lý Trình Di cầm tấm thẻ bải tìm được ở Grius, tâm tình nặng nề.

Anh cho rằng mình tìm được manh mối phá vỡ thế bế tắc, không nghĩ tới……

“Không sao, không sao, chúng ta còn thời gian, tiếp tục điều tra là được. “Tống Nhiễm trầm giọng nói.

“Quả thật còn có thời gian, nhưng mấu chốt là, hiện tại manh mối đã bị cắt đứt…” Lý Trình Di trả lời.

“Nếu như có thể điều tra rõ Dongi Jagir năm đó thoát khỏi bãi đỗ xe Grius thế nào, sau đó làm theo, hẳn là có hiệu quả. Lý thuyết người sống sót cuối cùng, đây là cách hữu hiệu mà ông chủ trước đây đã từng thuê người để thử” Tống Nhiễm nhắc nhở.

“Tôi hiểu. “Lý Trình Di cũng xem qua tư liệu, nhận được đề nghị của công ty, biết cách này.

“Năm đó Jagir trốn vào khe hở, điều duy nhất chúng ta biết là ông ta được cứu ra khỏi đó, nhưng trước đó, những gì ông ta đã làm bên trong chúng ta không biết.”

Lý Trình Di nói: “Tôi vào khe hở cũng không phải lần đầu tiên, đã hai lần, nhưng đều vô dụng. Đều là dựa vào người chết, mới thoát khỏi Grius.

“Nói cách khác, điều tra rõ anh đã làm gì trước khi được cứu viện mới là mấu chốt. “Tống Nhiễm cũng nhíu mày theo.

Nhìn trạng thái của Dongi Jagir, không nhớ được cái gì, trí lực giống như trẻ con, điều này căn bản không có cách nào điều tra.

Đứng ở trong sân, hai người nhất thời hết đường xoay xở.

“Đêm đã khuya, chắc sẽ có ai ở ngoài cửa sổ.

Là ai a, là ai a, đó là tên mập to con.

Cậu nói một câu tôi nói một câu, không sợ trời tối không sợ gấu.

Người thích cười, cũng sẽ khóc, nhắm mắt lại đếm nào.

Một hai ba bốn năm, ai mở mắt sẽ thua.”

Chương 74: Lý luận người sống sót

Lý Trình Di khẽ nhíu mày, nhìn thấy một ông lão hói đầu bên cạnh, cầm trong tay một cái trống bỏi, lắc tới lắc lui đánh theo tiết tấu, trong miệng còn hát một bài hát chưa từng nghe qua.

Có vẻ như là một bài hát thiếu nhi, nhưng bài hát này…… Lý Trình Di cảm thấy có chút quái dị.

“Đây là bài hát gì? Sao tôi chưa từng nghe qua. “Lý Trình Di nhìn Tống Nhiễm.

“Tôi cũng vậy, lần đầu tiên nghe thấy. “Tống Nhiễm nhún nhún vai. Làm sao vậy? Có vấn đề gì à?”

Anh chờ một chút, tôi tìm xem. “Lý Trình Di lấy di động ra, nhanh chóng gõ chữ, click tìm kiếm.

Rất nhanh

* Một hàng thông tin liên quan không ngừng bắn ra.

Phần lớn là các liên kết quảng cáo và phần nhỏ là các trò chơi.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhíu mày không ngừng lật từng trang.

Đột nhiên, ngón tay anh dừng lại.

Tìm được rồi!

Tống Nhiễm sửng sốt, ghé sát lại xem màn hình điện thoại.

“Xuất phát từ bản đồng dao “Good Bulu” của Glyce, người ta nói rằng, đây là một trong những bản nhạc mà người dân vùng núi phía đông Glyce ru trẻ con khi chúng không thể ngủ vào ban đêm.”

“Không có vấn đề gì chứ? “Tống Nhiễm lắc đầu.

“Đúng là không có vấn đề gì… “Lý Trình Di thở dài,” Có thể là do tôi quá nhạy cảm”.

Anh đặt điện thoại xuống và nhìn thấy Dongi Jagir, người được y tá đẩy ra khỏi xe cách đó không xa, đang thoải mái phơi nắng.

Vốn tưởng rằng mình vất vả lắm mới tìm được manh mối, nhưng bây giờ vẫn kẹt ở bước cuối cùng.

‘Khe hở nhất định là mấu chốt để thoát khỏi đó, Jagir cuối cùng ở khe hở bên trong làm gì mới được cứu? Ngủ? Bài hát? Ngẩn người? Hay là khắc chữ?”

Dựa theo lý luận người sống sót, biện pháp có khả năng thoát khỏi Góc chết nhất, chính là làm theo cách làm của Dongi Jagir lúc trước.

Nhưng bây giờ…… Chữ viết trong khe hở, năm đó ông ta ở bên trong đợi thật lâu, nhắm mắt lại ngâm nga bài hát…… Lấy lần sau khi nhìn thấy quái vật, thời gian anh ở lại trong khe hở đó rất ít.

Chờ một chút! Đột nhiên trong lòng Lý Trình Di chấn động. Bài hát đó…… Nơi này là thành phố Tân Sơn, khoảng cách biên giới xa như vậy, làm sao có thể xuất hiện bài đồng dao của Glyce?”

‘Vị trí của trận động đất lớn ở Rezvani, vị trí bãi đỗ xe Grius, chính là ở biên giới giữa Grius và Nghi quốc!’

Làm sao có thể trùng hợp như vậy?

Trong đầu Lý Trình Di trong nháy mắt nảy sinh liên tưởng.

Anh nhanh chóng đứng bất động, nhìn về phía Tống Nhiễm đang đi vài bước.

Tống ca, tư liệu có tra ra được Dongi Jagir là người nơi nào không?

“Là người Nghi quốc à? Dân tộc thiểu số, sao vậy? “Tống Nhiễm khó hiểu hỏi.

Bài hát vừa rồi…… Bài đồng dao kia, tên là Good Bulu…… anh chờ một chút. “Lý Trình Di nhanh chóng nhập từ Good Bulu, tra cứu theo ngôn ngữ của Glyce.

Rất nhanh, một hàng tin tức khiến cả người anh chấn động, hiện lên trên điện thoại di động.

Đây là!?

…….

Tòa nhà Tân Thế Kỷ

Tân Đức Lạp nhẹ nhàng dập tàn thuốc vào gạt tàn thuốc, nhìn người đàn ông áo khoác màu xám vừa mới bước tới trước mặt.

Ký hiệu này, phiền anh tra giúp một chút. “Ông đưa một tấm ảnh trong tay qua.

Trên ảnh chụp, rõ ràng in ký hiệu thần bí Lý Trình Di chụp được ở Grius lúc trước.

“Được, người khác thì tôi có thể không để ý nhưng vẫn phải nể mặt Tân Đức Lạp anh. ” Người khoác áo khoác xám cười cười, toàn bộ khuôn mặt anh đều che dưới mũ trùm, chỉ có thể nhìn thấy một đoạn cằm tái nhợt nhẵn nhụi.

Nơi này lại xuất hiện người cải tạo hoàn toàn, người của ủy ban kiểm soát xem ra có chút buông lỏng. “Tân Đức Lạp thở dài nói.

“Bên này khác Bạch Tinh, người cải tạo không thịnh hành mà là xe bay. Anh cũng mới tới nơi này, còn chưa thích ứng. “Áo khoác xám cười nói,” Sau này từ từ sẽ quen thôi”.

“Ừ, vậy làm phiền anh rồi. Nếu mỗi người đều liên lạc qua mạng, cũng không đến mức phiền toái như vậy. “Tân Đức Lạp nói.

Áo khoác xám khẽ lắc đầu, “Anh cứ về đi, về phần người cải tạo thần bí kia sẽ có người của ủy ban xử lý.”

“Gần đây anh vẫn ở An Đô?”

Không, bây giờ chuyển tới Triều Ngữ rồi, chỗ An Đô quá cứng nhắc, không khí trầm lặng, làm ăn không tốt. “Áo khoác xám xoay người rời khỏi văn phòng, khoát tay về phía ông.

“Đến Triều Ngữ tôi mời khách”.

“Được”.

Nhìn ông bạn đi vào thang máy, rời đi.

Tân Đức Lạp lần nữa từ trong ngăn kéo lấy ra bao thuốc lá, rút ra một điếu, muốn ngậm ở trên miệng.

Nhưng ông quét mắt nhìn gạt tàn thuốc trên bàn, bên trong đã có năm tàn thuốc.

Tay dừng một chút, anh lại nhét điếu thuốc vào bao thuốc, nhẹ nhàng thở dài.

Tích tích tích……

Đột nhiên tiếng điện thoại dồn dập cắt đứt suy nghĩ của ông.

Cầm điện thoại di động, anh nhìn, nhanh chóng bắt máy.

“Thế nào? Có kết quả rồi?”

Ông chủ. “Đầu dây bên kia là giọng của Lý Trình Di. “Phiền toái hỗ trợ điều tra, cha mẹ Dongi Jagir, có phải là người Glyce hay không?”

Tân Đức Lạp nhíu mày, nhanh chóng thông qua đường dây riêng, liên hệ AI của công ty ở Bạch Tinh.

Bất quá hơn mười giây, tin tức phản hồi ra.

“Cậu nói không sai, cả nhà Dongi Jagir là người Glyce nhập cư trái phép, sau lại thông qua chính sách an cư nhận được giấy phép cư trú, chuyển thành cư dân Nghi quốc.” Tân Đức Lạp nhanh chóng trả lời.

“Vậy thì đúng rồi! Toàn bộ đều đúng. “Lý Trình Di nói,” Chúng tôi ở bệnh viện tâm thần bên này, phát hiện một ít manh mối. Bên này một ít bệnh nhân hát một ca khúc đồng dao, tôi đã hỏi qua, chính là bài hát đồng dao mà Dongi Jagir vô ý ngâm nga.

“Bài đồng dao?”

Đúng vậy. “Lý Trình Di nhanh chóng nói,” Tôi đã tra rồi, tên bài đồng dao là Good Bulu! Mà nghĩa của từ Good Bulu này, trong tiếng Glyce ý tứ chính là……

Quái vật mặt to!

Chương 75: Bóng đêm mông lung

Bóng đêm mông lung.

Lý Trình Di không về nhà, mà ở gần công ty, tìm một khách sạn bình dân để ở.

Hắn bây giờ, ở nhà sắp xếp lại suy nghĩ, sẽ không tiện bằng ở bên ngoài.

Ngồi trong phòng khách sạn, tường màu vàng nhạt, giường đơn màu trắng, bàn ghế gỗ màu trà đơn giản, cộng thêm một cánh cửa sổ nhỏ có rèm cửa sổ tự động màu xám.

Đó là tất cả những gì căn phòng có.

Giá chỉ 115 đồng một đêm.

Lý Trình Di cởi áo khoác âu phục, đây là mượn của Tống Nhiễm, hơi rộng nhưng vẫn OK.

Anh lấy một lon đồ uống có ga từ tủ lạnh nhỏ và đang chuẩn bị mở, nhưng nhìn thấy nhãn dán ở bên cạnh.

Giá mười đồng.

Lý Trình Di yên lặng đặt đồ uống về chỗ cũ.

Vốn lon đồ uống giá chỉ 3 đồng mà phải mua với giá 10 đồng, không phải là anh không mua nổi, mà là vốn muốn uống, thấy giá tiền này liền không muốn uống.

Đặt mông ngồi bên giường, anh một lần nữa chỉnh lý một lần những manh mối hôm nay có được.

Dongi Jagir cuối cùng được cứu, ông ta trốn ở trong khe hở.

“Trước khi được cứu, ông ta đã ngâm nga một bài hát, bài hát tình cờ là Good Bulu, hay Quái mặt mặt to.”

“Trùng hợp chính là, lượn lờ ở bên trong Góc chết giết người, chính là quái vật mặt người.” Nếu quái vật mặt người thiện lương, như vậy có nghĩa là, người nó giết không thiện lương.

“Đối với Jagir, Quái vật mặt to rất tốt bụng. Mình ở trong Góc chết cũng nhìn thấy ông ta thời niên thiếu, còn cùng quái vật mặt người ở chung hòa bình, điều này có lẽ ý nghĩa quái vật mặt người đối với ông ta mà nói, có lẽ chính là đại biểu của cái thiện.

Lý Trình Di lấy di động ra, vô thức ngắm nghía.

“Trước mặc kệ những thứ này, mình chỉ cần phân tích ông ta trước khi được cứu làm cái gì là tốt rồi, thiện ác gì đó không liên quan đến mình.”

Anh kéo suy nghĩ trở lại.

“Lần sau sau khi mình tiến vào Góc chết, phương pháp có thể thử là: 1: nhắm mắt ngâm nga trong khe hở, 2: khắc chữ trên tường khe hở, 3: rơi vào giấc ngủ hoặc hôn mê trong khe hở.”

Đương nhiên, tốt nhất là làm tất cả một lần.

Cái này đối với những người khác mà nói, rất khó rất khó, tại khi bị quái vật mặt người đuổi giết hạ, những người khác chỉ sợ căn bản phản kháng không được mấy phút, sẽ bị ăn tươi.

Nhưng anh lại khác, lợi dụng năng lực hoa ngữ, có lẽ anh thật sự có thể thoải mái làm được điều ấy.

Nghĩ tới đây, áp lực trong lòng Lý Trình Di nhẹ nhàng hơn một chút.

“Kế tiếp, điều mình muốn làm, chính là cố gắng tăng lên thể lực, thực lực, tăng lên Hoa Lân Y, tăng nhanh tiến độ hấp thu ác niệm, tranh thủ khai phá ra Hoa Thần Vị thứ hai.”

Sự cường hãn của Hoa Lân Y, trong lần đi đến thực địa này, thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Điều này cũng làm cho cảm giác nguy cơ trong lòng Lý Trình Di giảm bớt rất lớn.

Nhưng chiến cách đấu của người đàn ông mặc quần áo lụa trắng kia cũng làm cho anh có khát vọng rất mạnh đối với cách đấu thuật.

“Nếu như súng của người kia có uy lực lớn hơn một chút…” Mình e rằng sẽ chết ngay tại chỗ và không thể chết thêm nữa.”

Chính vì lo lắng điểm ấy, cho nên lúc anh ở phía sau xông vào đối phương lựa chọn tốc chiến.

Muốn lợi dụng đầy đủ ưu thế của bản thân, mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, tập kích giết xong, xoay người rời đi.

Mà thực tế chứng minh, cách làm của anh rất chính xác.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di thoải mái hơn rất nhiều.

Anh nằm ngửa trên giường, nhìn đèn hoa sen màu vàng nhạt phía trên, bỗng nhiên lại nhớ tới người đàn ông mặc đồ trắng lúc trước bị anh giết chết.

Năng lực hoa ngữ Trầm Túy chi thủ, quả thật cực kỳ cường hãn, chỉ cần tiếp xúc với đối thủ, là có thể nhanh chóng mạnh mẽ khống chế đối phương một khoảng thời gian. Không biết thời gian khống chế cụ thể của Trầm Túy Chi Thủ là bao lâu?

Lý Trình Di suy tư, tầm mắt bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây.

Rất nhanh, anh phát hiện một mục tiêu.

Bên bệ cửa sổ, đang có một con ruồi đen to bằng móng tay.

Anh chậm rãi đứng dậy, rón rén tới gần, sau đó đột nhiên đưa tay che lại.

Phốc.

Con ruồi bất ngờ không kịp đề phòng, bị một bàn tay lớn nhẹ nhàng chụp.

Nó vỗ cánh điên cuồng, cố gắng thoát khỏi bàn tay, nhưng vô ích.

Lý Trình Di nắm lấy nó, suy nghĩ một chút, dùng tay phải chạm vào, phát động hoa ngữ.

Tiếp theo, anh buông tay ra, để mặc con ruồi cấp tốc bay ra bầu trời đêm ngoài cửa sổ, đảo mắt liền biến mất ở trong đêm tối.

Trước tiên kiểm tra tác dụng khoảng cách.

Lý Trình Di yên lặng chờ đợi, cảm thụ thể lực tinh thần không ngừng trôi qua.

Trầm Túy chi thủ chia làm hai bước.

Thứ nhất chạm vào mục tiêu, thứ hai: muốn mục tiêu bị chạm vào bị mê muội bởi thứ khác.Trong khoảng trống giữa hai bước, thể lực và tinh thần liên tục hao tổn.

Loại tiêu hao này Lý Trình Di muốn biết, sẽ bị nhân tố gì ảnh hưởng.

Cảm giác tốc độ tiêu hao cũng giống như lúc trước, không có gì khác nhau.

Đợi đến khoảng năm phút sau, Lý Trình Di dần dần bắt đầu cảm giác đầu váng mắt hoa, hô hấp dồn dập, cảm giác rất mệt mỏi, rất muốn ngủ.

Anh biết mình đã đến cực hạn, lúc này tay phải hướng trên tường ấn một cái.

Hoa ngữ bước thứ hai phát động.

Tiêu hao nhất thời đình trệ, anh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ngồi xuống ghế nghỉ ngơi một lát, rất nhanh, những tiếng vù vù con ruồi nhanh chóng tiếp cận.

Sau đó dưới cái nhìn chăm chú của Lý Trình Di, con ruồi vừa rồi bay đi đã lao vào tường hung mãnh như máy bay chiến đấu.

Phốc.

Ruồi bám vào tường không nhúc nhích.

Lý Trình Di lấy điện thoại ra bắt đầu tính giờ.

Anh liền kéo ghế ngồi ở bên cạnh, lướt điện thoại di động đồng thời, không ngừng ghi chép thời gian duy trì năng lực hoa ngữ.

Một phút thôi.

Hai phút.

Năm phút.

13 phút.

Rốt cục, con ruồi vỗ cánh, một lần nữa từ cửa sổ bay đi.

Chương 76: Thử nghiệm năng lực hoa ngữ

Đương nhiên, trước khi đi, Lý Trình Di lại sờ nó.

Dù sao nghỉ ngơi một hồi lâu, tinh lực của anh cũng khôi phục chút ít.

“Mười ba phút, xem ra năng lực này cũng có liên quan đến sức mạnh của sinh vật.” Nhưng cụ thể là bị ảnh hưởng bởi cái nào, thời gian dài ngắn do nhân tố nào quyết định, cái này còn phải kiểm tra.

Đợi một lát sau, chờ ruồi bay xa, Lý Trình Di lại đưa tay ấn lên tường, phát động hoa ngữ.

Ong……

Rất nhanh, âm thanh như phiên bản máy bay chiến đấu thu nhỏ lại từ ngoài cửa sổ truyền đến.

Con ruồi kia lại một lần nữa mang theo khí thế thấy chết không sợ, hung hăng đập đầu vào mặt tường.

Phụt.

Nó dính vào tường bất động, thân thể dính vào tường, giống như một bức tranh.

Lý Trình Di lại lấy điện thoại ra bắt đầu tính giờ.

Lần này thời gian ngắn hơn rất nhiều, chỉ kéo dài năm phút.

Có suy giảm không? Anh hơi nhíu mày, cảm giác, hai lần năng lực hoa ngữ hẳn là không có gì khác nhau mới đúng…

Chờ một chút! Bỗng nhiên anh nghĩ đến một điểm, “Chẳng lẽ, là khoảng cách thời gian giữa hai bước của mình, quyết định thời gian duy trì liên tục?”

Lập tức, anh lại thừa dịp con ruồi muốn bay, đưa tay lên chạm vào nó.

Sau khi hoa ngữ mất đi tác dụng, con ruồi đen hoảng sợ lao ra cửa sổ, bay về phía bầu trời đêm tự do.

Nhưng rất nhanh, Lý Trình Di lại sờ trên tường…… Con ruồi điên cuồng bắn về, thấy chết không sợ lao vào tường, lưu lại một chút vết máu.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Cứ thế kiểm tra, khi tiến hành đến lần thứ mười ba, Lý Trình Di gần như hiểu được quy tắc của năng lực hoa ngữ.

Cường độ năng lực là cố định, thời gian được quyết định bởi sức mạnh của vật bị thi thuật, tốc độ tiêu hao tại khe hở là cố định.

“Lặp lại đối với một mục tiêu, sẽ xuất hiện kháng tính.” Thời gian thứ hai sẽ giảm một nửa, hoặc thậm chí nhiều hơn. Sau đó dần dần tiêu hao, cho đến lần thứ mười ba, năng lực hoàn toàn mất đi.

Lý Trình Di không có đơn độc lấy một lần kiểm tra làm tiêu chuẩn, mà là trong thời gian kế tiếp, lặp đi lặp lại không ngừng, toàn phương vị kiểm tra năng lực hoa ngữ.

Ngoại trừ con ruồi, anh còn thử qua các loại côn trùng động vật hình thể khác, nhưng kết quả đều không chênh lệch nhiều.

Ngoại trừ kiểm tra năng lực thí nghiệm, điều anh duy nhất làm, chính là không ngừng ở công ty rèn luyện ở giữa, tăng cường thể lực, huấn luyện cách đấu (chiến thuật chiến đấu).

Lần trước, kỹ thuật chiến đấu của người đàn ông mặc đồ trắng khiến anh có ấn tượng cực kỳ sâu sắc, cho nên, để không lại xuất hiện tình huống tương tự, anh quyết định tăng cường ở phương diện này.

Đồng thời, anh cũng không quên đi khắp nơi tìm kiếm ác niệm.

Chỉ là đáng tiếc, đi khiêu khích côn đồ động thủ, sau đó đánh nhau, mỗi lần hấp thu ác niệm cũng chỉ một hai điểm, tốc độ tích góp từng tí một tương đối chậm chạp.

Vì tập trung tinh lực, Lý Trình Di nói với gia đình mình còn đang đi công tác ở nơi khác, cũng không về nhà, sau đó liền toàn lực chuẩn bị cho lần tiếp theo tiến vào Góc chết.

Thời gian từng chút trôi qua, từng ngày trôi qua, đảo mắt đã hơn một tháng trôi qua.

Lý Trình Di thường xuyên đi xung quanh khiêu khích, khiến cho bọn côn đồ gần đó không tới gần nữa.

Tiến độ ác niệm cũng bị kẹt ở mức 89%, không nhúc nhích.

Nếu muốn tăng cường năng lực thực chiến, biện pháp nhanh nhất chính là cải tạo.

……..

Tại phòng tập của công ty Hồng Cẩm.

Tống Nhiễm khoanh tay trước ngực, nói với Lý Trình.

“Cách đấu gì đó, kỳ thật không quan trọng, quan trọng là cải tạo sao cho thích hợp với cậu, phát huy được sở trường của bản thân.”

“Tôi hiểu, nhưng tôi vẫn có chút mâu thuẫn với việc cải tạo cơ thể. “Lý Trình Di khẽ lắc đầu, phủ định đề nghị của đối phương.

Quả thật, nếu muốn hình thành thực lực thì phải thường xuyên bảo dưỡng. Hơn nữa giá cả còn rất xa xỉ. “Tống Nhiễm đồng ý gật đầu.

Thiết bị bay thế nào? “Lý Trình Di nhẹ giọng hỏi.

“Thiết bị bay…… cũng là loại đồ chơi trí tuệ, thuộc là loại dùng để ám sát. “Tống Nhiễm nhíu mày,” Kỳ thật tôi không khuyên cậu lựa chọn thiết bị bay, chúng quá cực đoan”.

“Tôi chỉ biết là, thiết bị bay là điều khiển máy móc không người lái tiến hành chiến đấu chém giết một cách có hệ thống, anh có thể nói tỉ mỉ một chút không?”

So với cải tạo người, thiết bị bay tuy rằng khuyết điểm nhiều, nhưng có một ưu điểm lớn nhất, đó chính là không phải cải tạo thân thể.

“Loại thiết bị bay cơ bản nhất, cũng cần bảo trì khá tốn kém, tuy rằng không phiền toái như người cải tạo, nhưng cũng cần yêu cầu cao đối với lực tính toán, sóng não, nếu cậu cảm thấy hứng thú, có thể thử trước một chút.” Tống Nhiễm nhíu mày trả lời.

“Thiết bị bay điều khiển khoảng cách xa, lực sát thương mạnh, nhưng bảo vệ bản thân cực kỳ yếu.”

“Yếu ớt không sợ, chỉ cần giải quyết đối thủ trước, yếu ớt hơn nữa đối với tôi mà nói cũng tuyệt đối an toàn. “Lý Trình Di trả

lời.

“Được rồi, nhưng thiết bị bay cũng được, cải tạo người thì cậu đều phải tự kiếm tiền mua, công ty không thể đầu tư cho cậu loại đồ dùng cá nhân siêu lớn này. “Tống Nhiễm nhắc nhở,” Chân giả của tôi chính là tự mình dùng tiền mua.

Lý Trình Di có chút sợ hãi, anh đang lo lắng cho hầu bao của mình, rốt cuộc có đủ tiền mua cái rẻ nhất hay không.

“Trước tiên đến trung tâm đo lường trí tuệ, trí tuệ của cậu không thành vấn đề, sau đó sẽ nhận được một giấy chứng nhận trí tuệ của cậu đạt tiêu chuẩn, đồng thời còn có xuất thân trong sạch.”

Thương hiệu thiết bị bay lựa chọn như thế nào, cũng là một chuyện phiền toái, cậu tốt nhất nên bắt đầu luyện tập nghiệp dư trước. Tống Nhiễm tiếp tục nói.

Lý Trình Di cẩn thận nghe, đồng thời cũng lấy điện thoại di động ra tìm kiếm cách thức sở hữu thiết bị bay.

“Bên Nghi Quốc, tổng cộng sản xuất hai loại thiết bị bay đặc chủng, cùng với ba loại thiết bị bay tiêu chuẩn trên biển, trên không. Đương nhiên, cậu chỉ có thể mua sau khi có giấy chứng nhận của trung tâm đo lường trí tuệ. Cụ thể mua như thế nào, tôi cũng không rõ. Có lẽ cậu có thể đi hỏi ông chủ. “Tống Nhiễm trả lời.

Chương 77: Điềm báo

Ông chủ còn đang bận điều tra chuyện bất động sản Ngải Hi, tôi sẽ hỏi sau. “Lý Trình Di thấy không khai thác thêm được gì nữa liền trở lại luyện tập cách đấu.

Hiện kỹ thuật chiến đấu thịnh hành tên là kỹ thuật chiến đấu quỹ đạo chữ thập. Trọng yếu là thân thể phải ổn định, không ngừng di chuyển theo quỹ đạo hình chữ thập, đạt được mục đích né tránh xạ thủ trong phạm vi nhỏ.

Trong lúc tránh né đồng thời có thể nhanh chóng tiếp cận đối thủ, cận chiến.

Sau một phen huấn luyện, sắc trời dần tối, cũng gần sáu giờ chiều.

Lý Trình Di hẹn Tống Nhiễm cùng đi ăn lẩu cay gần đó, nhưng không hẹn được, tự mình xuống tầng, định tìm một quán bún gạo trong tòa nhà Tân Thế Kỷ ăn tối.

Rất nhanh, anh tìm được một cửa hàng bún Ngũ Khê bên cạnh tòa nhà.

Trong quán bún vắng ngắt, hơn mười cái bàn chỉ có hai bàn có người.

Lý Trình Di đi vào tìm một cái bàn gần góc ngồi xuống, cầm di động quét mã gọi món.

Anh liếc mắt nhìn chỗ lấy thức ăn của cửa hàng chỗ, có thể nhìn thấy bên trong đầu bếp đang cầm điện thoại di động đang nói chuyện phiếm với người khác, mặt còn cười cười rất mập mờ.

Trong lòng Lý Trình Di ít nhiều có chút khó hiểu.

Anh mới đi tới thế giới này, thời đại này, còn chưa kịp cảm thụ sinh hoạt người bình thường nơi này, liền bị Góc chết một hơi kéo vào bên trong.

Ngồi ở chỗ ngồi, gọi món xong, anh nghiêng mặt, nhìn một bên tường gạch men sứ màu bạc phản quang.

Gạch men sứ tựa như gương, trơn bóng như mới, chiếu rọi ra khuôn mặt của anh lúc này.

Đó là một người đàn ông hai mươi mấy tuổi thoạt nhìn rất mệt mỏi, rất mệt mỏi, có chút chán chường.

Dáng người bọc trong áo T - shirt màu đen nhìn có chút rắn chắc, khỏe mạnh hơn phần lớn mọi người.

Tóc ngắn đen dài, cũng có vẻ già dặn tinh giản.

Ít nhất so với lúc trước, tinh thần tốt hơn rất nhiều.

Trong lòng anh nghĩ như vậy, tự an ủi mình.

Không hiểu sao, anh bắt đầu hồi tưởng sinh hoạt của mình trước kia, kiếp trước, anh cũng thường xuyên một mình đi ra ngoài ăn khuya.

Đôi khi một người đàn ông ngồi trong nhà hàng và nếu không có gì khác, anh ta có thể ngồi cho đến khi nhà hàng đóng cửa.

Có lẽ là huấn luyện quá mệt mỏi, cũng có lẽ là trong khoảng thời gian này thần kinh vẫn căng thẳng, Lý Trình Di nghĩ nghĩ, bất tri bất giác nhập thần.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Anh vẫn ngồi trên ghế, chờ bún mình gọi đưa lên.

Sao lâu như vậy còn chưa tới? Mơ hồ anh cảm giác thời gian tựa hồ rất lâu.

Nhưng chỗ lấy thức ăn vẫn không có động tĩnh.

Lý Trình Di nhíu mày quay đầu lại, anh đưa lưng về phía lấy thức ăn, cho nên quay đầu mới có thể nhìn thấy tình huống bên kia.

Chỉ là quay đầu lại.

Anh liền biến sắc.

Nhà hàng trống rỗng.

Bên cạnh bàn ghế mặt trắng chân đen, một người cũng không có.

Vừa rồi còn có hai bàn có người, hiện tại không biết rời đi từ lúc nào.

Chỗ lấy thức ăn màu trắng, bên trong cũng trống rỗng, chỉ có thể nhìn thấy một cái nồi lớn mở nắp, bên trong là nước dùng.

Chiếc thìa được treo bên cạnh nồi, nhưng đầu bếp đã biến mất.

Lý Trình Di cảm thấy không ổn, chậm rãi đẩy ghế ra, đứng lên.

Anh nhìn quanh.

Trong cửa hàng bún, mười mấy cái bàn này, lúc này mơ hồ lộ ra một loại an tĩnh quỷ dị khó tả.

Quạt xoay treo trên tường vẫn đang chuyển động, đèn trắng nhỏ trên trần nhà vẫn sáng rõ như cũ.

Bảng thực đơn phía trên vẫn sáng trắng.

Lý Trình Di đi tới chỗ lấy thức ăn, từ bên ngoài lỗ hổng hình bán nguyệt, thò đầu nhìn vào trong.

Bên trong là bếp sau, trống rỗng, không có lấy một người.

Dao thái đều đặt ở trên mặt bàn, phảng phất một giây trước còn có người đang dùng.

Một thùng dầu cải đen thui, nắp còn chưa vặn lại.

Máy hút khói tràn đầy khói dầu còn sáng đèn chiếu sáng.

Có ai không? "Lý Trình Di nhẹ giọng gọi.

Không ai trả lời.

Ánh mắt anh ngưng trọng hẳn lên.

Từ chỗ lấy thức ăn rụt đầu lại, xoay người.

Một gương mặt trắng bệch, đối diện mặt anh, đứng ở phía sau!

" ! ! ? "

Lý Trình Di phản xạ có điều kiện, lùi về phía sau mấy bước, khom lưng rút súng.

Răng rắc.

cò súng thiếu chút nữa bóp cò, nhưng trước mắt lại không có gì.

Khuôn mặt trắng bệch vừa rồi, phảng phất thoáng cái biến mất, dường như vừa rồi chỉ là ảo giác anh nhìn nhầm.

Hô…… Hô hô……

Trái tim Lý Trình Di đập nhanh, sắc mặt hơi đỏ ngầu.

"Không phải mình còn ở Góc chết trong bãi đỗ xe Grius sao?" Làm sao…… Không đúng!

Đột nhiên anh kịp phản ứng.

Lúc trước, khi ở trong trường đại học anh cũng thiếu chút nữa tiến vào trong Góc chết thần bí kia.

"Nói cách khác, cũng không phải tiến vào Góc chết này, sẽ không phải lần nữa tiến vào Góc chết khác…"

Lý Trình Di bỗng nhiên phản ứng lại.

Đây là tư liệu chi tiết mà phía Tân Đức Lạp cũng không đưa cho anh.

Không…… Cũng có thể là bọn họ cũng căn bản không phát hiện, Tân Đức Lạp chỉ là công ty tư nhân, tư liệu không đầy đủ cũng bình thường, nếu như là chính thức, có lẽ…”

Lý Trình Di vừa cảnh giác đi về phía cửa chính nhà hàng, vừa cầm súng, lúc nào cũng sẵn sàng động thủ.

May mắn chính là, khuôn mặt trắng bệch lúc trước vẫn không xuất hiện nữa.

Cho đến khi anh đi tới cửa chính, xung quanh vẫn yên tĩnh.

Phù phù……

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra, đưa tay cầm tay nắm cửa kính, đẩy ra ngoài.

Cạch……

Trục cửa phát ra tiếng ồn nhỏ, sau đó bị đẩy ra.

Lý Trình Di bước lên trước một bước.

Trong phút chốc trước mắt hoa lên, trong đầu trời đất quay cuồng, giống như hoàn toàn mất đi cân bằng.

Trong nháy mắt, anh đã đứng ở ngoài tiệm bún, xung quanh là người đi lại tấp nập trên đường phố.

Bên cạnh chính là bảng hiệu đèn neon màu sắc rực rỡ của tòa nhà Tân Thế Kỷ.

“Ra rồi! “.

Xem ra lúc trước chỉ là sợ bóng sợ gió, hẳn chỉ là điềm báo tạm thời.

Góc chết đôi khi có thể tạo ra điềm báo tạm thời, điềm báo này không có nghĩa là bạn nhất định sẽ đi vào.

Chương 78: Đụng độ quái vật

Điều này cũng đã được đề cập trong hồ sơ của công ty.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm quay đầu lại nhìn, hàng bún lúc trước vẫn còn, người bên trong vẫn là hai bàn vừa rồi.

Tựa hồ tiệm bún trống rỗng mà anh vừa nhìn thấy kia, chỉ là ảo giác.

“Nhưng xem ra cũng sắp rồi. Những điềm báo bắt đầu xuất hiện, có nghĩa là mình có thể sắp bước vào, phải chuẩn bị sẵn sàng.”

Trong lòng anh chộn rộn, cất bước đi về phía khách sạn mình ở.

Lạch cạch.

Bước chân bước ra bước thứ hai.

Trước mắt anh bỗng nhiên nổ đom đóm, cái loại cảm giác trời đất quay cuồng này lại một lần nữa dâng lên.

Chờ tầm mắt anh rõ ràng, đầu óc ổn định lại.

Trước mắt đã là một mảnh ánh đèn màu trắng u ám.

Trên mặt đất màu đen, một hàng đường đỗ xe màu trắng mơ hồ kéo dài ra phía trước.

‘Grius……’

Cả người Lý Trình Di cứng ngắc, nhanh chóng phản ứng lại, nhìn sang hai bên.

Bùm.

Trên tường bên cạnh, cửa phòng sửa chữa màu đỏ đột nhiên mở ra.

Một đầu người to lớn đen trắng ầm ầm lao ra, tốc độ cực nhanh, tựa như cự thú, hướng về phía anh há mồm bay bổ nhào tới gần.

Hoa Lân Y! Trong lòng Lý Trình Di chấn động, da thịt toàn thân phủ lên vảy y màu tím đen.

Vô số cánh hoa tử đằng tựa như điểm sáng, hội tụ đến thân thể anh, ngưng tụ thành áo giáp dữ tợn, đồng thời còn xen lẫn từng tia từng tia khói đen rất nhỏ.

Trong nháy mắt, mặt người nhào tới gần.

Lý Trình Di chỉ kịp giơ tay một quyền.

Oanh!!!

Người và quái vật chính diện va chạm.

Thân thể Lý Trình Di bị đánh bay, đập mạnh vào tường, lăn xuống đất.

Anh chỉ cảm giác toàn thân một trận đau nhức, cánh tay bả vai xương cốt phảng phất không có tri giác. Tay phải tựa như không có, hoàn toàn không dùng được lực.

Quái vật mặt người lúc này đang mơ hồ hồ từ bên kia tường một lần nữa bay về phía anh.

“Đáng chết! “Tay phải Lý Trình Di đập mạnh lên tường, năng lực hoa ngữ phát động giai đoạn hai.

Vừa mới ở va chạm trước đó, anh liền phát động năng lực hoa ngữ, Trầm Túy chi thủ.

Hiện tại hướng trên tường vỗ một cái, chính là vì muốn khống chế quái mặt người, kéo dài thời gian, đi kiểm tra cách thoát thân.

Quả nhiên, sau khi Lý Trình Di ấn tay lên tường, quái vật mặt người lập tức thay đổi mục tiêu, đụng vào bức tường mà anh đã chụp.

Bùm.

Nó hung hăng đụng vào tường, dán sát tường không nhúc nhích nữa.

Lý Trình Di nhân cơ hội bò dậy, co cẳng bỏ chạy.

Mặc hoa lân y, năng lực sử dụng hoa ngữ của anh còn có thể tăng cường độ. Cho nên anh không lo lắng quái nhân mặt sẽ nhanh chóng thoát khỏi trói buộc.

Thừa dịp trạng thái này, anh chạy hết tốc lực, phóng về phía khúc cua phía trên.

Vừa rồi anh vội vàng quan sát thấy, tầng này chính là tầng dưới cùng của bãi đỗ xe Grius, mà tầng cao hơn, rất có thể có khe hở.

Vị trí xuất hiện khe hở cũng không có quy luật, Lý Trình Di cũng chỉ có thể không ngừng tìm kiếm.

Rất nhanh, xông qua khúc cua, lên một tầng, sau khi không nhìn thấy bóng dáng mặt người quái dị khủng bố, tâm tình Lý Trình Di hơi ổn định một chút, tầm mắt cũng không ngừng quét qua hai bên.

Không có!

Anh không dám dừng lại, lại dùng tốc độ cao nhất xông lên tầng cao hơn.

Vẫn không có!

Sau đó tầng thứ ba, vẫn không có!

Thứ tư, thứ năm, thứ sáu!

Không, không, không! Đều không có khe hở.

Lý Trình Di bắt đầu lòng như lửa đốt, Hoa Lân Y làm tiêu hoa thể lực rất lớn, vẫn không tìm thấy…

Thẳng đến khi vọt tới tầng thứ bảy.

Tìm thấy rồi!

Một khe hở màu đen, rõ ràng xuất hiện ở trên tường bên phải, sau một cây trụ tròn chịu lực, bị bóng tối ngăn trở.

Trong lòng anh mừng rỡ, vội vàng tiến lên.

Bùm!!

Một lực lớn đánh vào người anh, hất văng Lý Trình Di ra ngoài.

Quái vật mặt người không biết lúc nào lại xuất hiện, miệng rộng há to, nhào về phía anh.

Cắn không trúng, bị Lý Trình Di quay cuồng né tránh.

Quái vật mặt to lần nữa xoay người, giống như xe hơi tăng tốc nhằm phía anh.

Nhưng nó bay vài mét liền lập tức dừng lại, dán mặt sát đất, không hề nhúc nhích.

Lại là năng lực hoa ngữ!

Lý Trình Di từ trên mặt đất xoay người, không chút chần chừ, xông về phía khe hở kia.

Trong dư quang của khóe mắt, lại một quái vật mặt to đang từ chỗ rẽ bay ra, hướng bên này vọt tới.

“Mẹ nó, có hai con!” Trong lòng anh vội vàng xao động, vội vàng nghiêng người chen vào khe hở.

Nhưng Hoa Lân Y quá cứng quá rộng, căn bản không vào được, kẹt ở ngoài khe hở.

Nhìn con quái vật mặt to thứ hai dần dần tới gần, Lý Trình Di quả quyết, tâm niệm khống chế Hoa Lân Y biến mất, nghiêng người nhảy vào khe hở.

“Sống hay chết, xem cái này!”

Cả người lọt vào bên trong khe hở, cho đến khi vào sâu được 5,6 mét, anh dừng lại, dựa theo kế hoạch lúc trước.

Lúc trước Dongi Jagir làm như thế nào?

Nhắm mắt lại!

Lý Trình Di cố nén xúc động muốn nhìn quái vật mặt người, nhắm mắt lại.

Bùm!

Bùm!

Quái vật mặt người ở bên ngoài va chạm khe hở.

Một đầu quái vật giống như cao su mềm mại chui vào miệng khe hở.

Nhưng Lý Trình Di lúc này cái gì cũng không nhìn thấy, anh nhắm chặt hai mắt.

Sau khi nhắm mắt, sau đó là đếm!

Đếm!

“Một, hai, ba, bốn…” Anh bắt đầu đếm.

Đếm đến ba mươi, Lý Trình Di nhanh chóng bắt đầu ngâm nga bài hát.

Bùm!

Anh nghe được tiếng va chạm quái dị bên ngoài khe hở.

“Đêm đã khuya, chắc sẽ có ai ở ngoài cửa sổ.

Là ai a, là ai a, đó là tên mập to con.

Cậu nói một câu tôi nói một câu, không sợ trời tối không sợ gấu.

Người thích cười, cũng sẽ khóc, nhắm mắt lại đếm nào.

Một hai ba bốn năm, ai mở mắt sẽ thua.”

Anh bắt đầu ngâm nga từng câu từng câu bài đồng dao của Glyce.

Trong khe hở căn bản không có cách nào mặc Hoa Lân Y, anh vừa ngâm nga hát, vừa kiểm tra nhiều lần, khe hở quá chật chội, Hoa Lân Y không có cách nào thành hình.

Kỳ quái chính là, theo anh ngâm nga ca, bên ngoài quái vật mặt người dần dần không hề phát ra âm thanh, mà là chậm rãi an tĩnh lại.

Chương 79: Dự cảm không rõ

Anh đến lần thứ 3

Xung quanh phảng phất cực kỳ yên tĩnh.

Quái vật mặt người hoàn toàn không có động tĩnh.

Lý Trình Di chậm rãi, chậm rãi, hé mắt nhìn.

Anh vẫn đứng trong khe hở.

Nhưng tầm mắt phía trước, ngoài khe hở, quái vật mặt người đã toàn bộ biến mất, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

Cửa căn phòng kỹ thuật màu đỏ đối diện khe hở, lúc này đang mở rộng.

Một thiếu niên tái nhợt mặc áo trắng, đang đứng ở trước cửa, lẳng lặng nhìn chăm chú vào anh.

Ong……

Chậm rãi, một loại phiền não ù ù chói tai, không ngừng từ bốn phương tám hướng tràn vào trong tai Lý Trình Di.

Anh nhíu chặt mày, cảm giác tầm nhìn trước mắt bắt đầu xoay tròn.

Khe hở trước mắt cũng bắt đầu chuyển động, người khác cũng đang chuyển động.

Thiếu niên ngoài khe hở tính cả cánh cửa đỏ cùng một chỗ, trong lúc chuyển động chậm rãi rời xa, thu nhỏ lại, mơ hồ.

Phụt.

Một tiếng vang nhỏ, giống như tiếng tắt TV.

Tất cả hình ảnh trước mắt Lý Trình Di chợt khép lại thành một đường thẳng.

Thu nhỏ lại một chút rồi biến mất.

“Có cần gọi điện thoại cấp cứu cho cậu không? “Một giọng nói mang theo sự quan tâm, từ xa chậm rãi tới gần, lớn dần.

Lý Trình Di lắc lắc đầu, mở mắt ra.

Anh vẫn đứng ngoài hàng bún, thân thể lung lay sắp đổ, giống như bị vắt kiệt sức.

Cả người tựa như mấy ngày mấy đêm không ngủ.

Bên cạnh một ông già tóc bạc, đang xách theo một túi mua sắm, hơi thân thiết nhìn mình.

Hiển nhiên là người nhiệt tình đi ngang qua, thấy anh lảo đảo, tưởng là phát bệnh gì đó.

“Không cần, cám ơn, cháu… cháu không sao. Chỉ là… quá mệt mỏi. “Lý Trình Di mở to mắt, nhìn mọi thứ xung quanh, nhanh chóng trả lời.

Không có người chết!

Anh kịp phản ứng.

Hoàn toàn không có người chết, anh rời khỏi bãi đậu xe của Grius!!

Lần này! Anh không phải dựa vào người chết mới thoát ly! Mà là thuần túy dựa vào phương pháp trốn thoát cuối cùng của Dongi Jagier mà mình điều tra được.

Lý thuyết người sống sót, sau đó nhất cử thành công, thoát khỏi Góc chết!

Mình…… Thành công rồi!

Lý Trình Di cúi đầu, nhìn hai tay mình, tay phải hoàn toàn mất đi tri giác, chỗ khớp nối vai và ngực đã bắt đầu đau rát.

Nhưng…… Anh thành công rồi! Thành công thoát được rồi!

Một loại cảm giác bỗng nhiên thoải mái cảm giác, cực kỳ khó có được, chậm rãi vây quanh toàn thân Lý Trình Di.

Anh phảng phất thoáng cái buông xuống gánh nặng nặng nề, cả người đều nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Không có việc gì là tốt rồi, người trẻ tuổi, làm việc cố gắng cũng phải chú ý giữ gìn sức khỏe.” Ông già nhắc nhở một câu, hiển nhiên người trẻ tuổi thường xuyên gặp phải đều để lại ấn tượng không tốt với ông.

“Vâng, chỉ là tập luyện hơi quá sức.” Lý Trình Di giải thích.

Tạm biệt ông già tốt bụng, cảm xúc anh mênh mông, ngơ ngác đứng trong chốc lát, lại trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì.

Trở lại khách sạn?

Hay là trả phòng về nhà?

Anh đã thoát khỏi bãi đỗ xe của Grius, như vậy, chỉ cần không gặp phải Góc chết mới lần nữa, sẽ không có nguy hiểm.

“Rốt cục…… Cuối cùng cũng có thể ngủ ngon rồi.”

Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, nhanh chóng chia sẻ tin tức tốt này cho Tân Đức Lạp và Tống Nhiễm, hai người này rõ ràng không liên quan gì đến việc anh tiến vào Góc chết hay không, nhưng lại là người giúp anh nhiều nhất.

Hai tin nhắn gửi đi.

Ngay lập tức, điện thoại của Tân Đức Lạp gọi tới.

“Thế nào? Về nhà nghỉ ngơi hay tiếp tục huấn luyện ở công ty?” Ông luôn kiệm lời mà vào thẳng luôn vấn đề.

“Về nhà trước, bây giờ tôi chỉ muốn tắm rửa, ngủ một giấc thật ngon, không nghĩ gì cả. “Lý Trình Di trả lời.

“Cố lên” Tân Đức Lạp không nói gì, có lẽ ông cũng hiểu tâm tình của Lý Trình Di lúc này.

Cúp điện thoại, Lý Trình Di tươi cười, sải bước đi về phía khách sạn.

Trả phòng, đón xe, về nhà.

Liền mạch lưu loát.

Về đến nhà, sau khi mở cửa vội vàng ứng phó xong vài câu hỏi han của cha mẹ, anh nhanh chóng tắm rửa, lên giường, ngã đầu liền ngủ.

……

Trong một tiểu khu cao cấp ở Ngoại ô Toại Dương.

Một người trung niên mặt đầy râu ria, mấy ngày không cạo, đang ngồi ở bên cạnh một cái ghế nằm, trên mặt bàn bên cạnh, gạt tàn dày đặc tàn thuốc màu vàng nhạt, có còn điếu thuốc cháy dở.

Không chỉ là gạt tàn thuốc, một ít tàn thuốc thậm chí đã rơi ra khỏi bàn, rải trên mặt đất.

Khói thuốc dày đặc quanh quẩn bên cạnh người đàn ông, nhưng ông ta không quan tâm, một tay cầm điện thoại di động, một tay kẹp một điếu thuốc lá mới đang sáng lửa.

Ông chủ!

Đột nhiên trong phòng khách phía sau, một người đàn ông áo khoác đen tóc húi cua, bước nhanh đến bên cạnh người trung niên, kích động nói.

Tìm được rồi!

“Tìm được rồi!? “Lão người đàn ông sửng sốt, trong mắt chậm rãi có chút ánh sáng.

“Có tin tức của Đông Đông rồi hả? con bé ấy ở đâu?” ông ta đột ngột đứng dậy, giọng nói trầm thấp rít lên, giống như một con sư tử đột nhiên bị đánh thức.

Áo khoác đen đầu húi cua giật mình, nhưng vẫn cố nén đứng tại chỗ, nhanh chóng trả lời.

“Ông chủ không phải Đông Đông, là người ông dặn, tư liệu của hắn ta, chúng ta tìm được từ cách khác rồi!”

“Không phải Đông Đông… ” tinh thần người đàn ông trung niên lại lần nữa chán chường.

Ông ta là bố của Mạnh Đông Đông, Mạnh Minh Thành.

Con gái đã mất tích rất lâu, ngay trong nhà mình, xung quanh có một đống người ngày đêm bảo vệ.

Nhưng khi con gái ông ta vừa vào nhà vệ sinh thì trong nháy mắt đã không thấy đâu, cho tới hôm nay, cũng vẫn bặt vô âm tín như cũ.

Ông ta phát động toàn bộ quan hệ, tốn không biết bao nhiêu tiền bạc, phái người tìm khắp nơi.

Nhưng đến bây giờ, vẫn không có tin tức gì……

Ý cậu là, tìm được tin tức hai người mà Đông Đông nói?”

Không tìm được tung tích con gái, nhưng tìm được hai người khác, nói không chừng có thể biết được tin tức của con gái từ trong miệng bọn họ!

Mạnh Minh Thành kỳ thật trong lòng đã có dự cảm không rõ, nhưng ông ta không muốn nghĩ, không dám nghĩ.

Chương 80: Hỏa Liêm

“Tìm được cả hai rồi? ” Ông ta nhanh chóng hoàn hồn hỏi.

“Vâng, một người đã mất tích và chết từ lâu. Nhưng người kia vẫn đang còn sống, đang làm việc bên chỗ tòa nhà Tân Thế Kỷ. Anh trai của em đã nhìn thấy anh ta.” Tên mặc áo khoác đen tóc húi cua nhanh chóng trả lời.

Lúc trước Mạnh Đông Đông thông qua phần mềm AI, đại khái xác định bộ dáng của Lý Trình Di.

“Nhìn thấy rồi hả?” Trong mắt Mạnh Minh Thành dần dần có một tia sáng.

Ông ta đứng lên, đi tới đi lui, điếu thuốc trong tay còn chưa hút được mấy hơi đã bị dập tắt trong gạt tàn thuốc.

“Chỉ có một mình hắn ta? “Ông ta đột nhiên dừng lại, xoay người hỏi.

“Dạ không, người của chúng ta đi theo hắn, xác định được cả nơi ở”Áo khoác đen tóc húi cua trình bày,” Biết chỗ ở, sau đó tra tin tức khác, sẽ dễ dàng hơn nhiều”.

“Như thế này đi…… “Mạnh Minh Thành suy tư một chút, trong mắt mang theo tia hi vọng.

“Lát nữa cậu dẫn người qua đó, điều tra rõ ràng tình hình gia đình thằng nhóc kia”.

“Ý của ông chủ là? “Áo khoác đen tóc húi cua nghi hoặc hỏi.

“Mọi người đều có điểm yếu, phần lớn điểm yếu của mọi người đều là người nhà, khống chế được người nhà, sau đó…”

Đột nhiên, ông ta dừng lại.

Không không không…… Vì sao thằng đó đi ra? Đông Đông còn chưa ra?

Một ý nghĩ kinh hãi xuất hiện trong lòng Mạnh Minh Thành.Ông ta ngây người, đứng tại chỗ.

Trong lúc bất tri bất giác, con gái từ nhỏ đến lớn, từ ngây thơ đáng yêu, đến duyên dáng yêu kiều, từng hình ảnh, từng tình cảnh hiện lên trong đầu ông ta.

Nước mắt, bắt đầu chậm rãi tràn đầy trong hốc mắt, theo khóe mắt tràn ra.

Môi ông ta mấp máy, nheo mắt lại và cố gắng giữ những giọt nước mắt đứt đoạn bằng một hơi thở sâu, nhưng vô ích.

Ông chủ……

Áo khoác đen đầu húi cua thở dài một tiếng.

“Thế để em tự mình dẫn người đi qua?”

“… “Mạnh Minh Thành dừng lại, trầm mặc.

Yên tĩnh hồi lâu, ông ta lại lần nữa run rẩy cầm lấy một hộp thuốc lá từ trên mặt bàn, từ đó muốn rút ra một điếu, nhưng rút mãi mà không được.

Tay như bôi dầu bôi trơn, trượt xuống, kẹp không được.

“Tiểu Lâm, tao đối với mày thế nào? “Ông ta đột nhiên hỏi.

“Ông chủ…… anh đối với em rất tốt. “Áo khoác đen tóc húi cua sắc mặt khẽ biến, tựa hồ hiểu được cái gì.

“Vậy, giúp tao một việc. “Mạnh Minh Thành bình tĩnh nói.

“…… Gây ra một vụ cháy…… được chứ? “Áo khoác đen tóc húi cua khẽ cắn răng.

“Làm gọn gàng, dùng súng trước. “Mạnh Minh Thành quay lưng nhìn ngôi sao trắng to trên bầu trời.

“Vâng ạ”Áo khoác đen đầu húi cua gật đầu. Vậy bên A Tằng…… có cần nói với anh ta một tiếng không?

A Tằng chính là Tằng ca đầu trọc lúc trước Mạnh Minh Thành dặn dò tìm người điều tra tư liệu.

“Không cần, việc này, càng ít người biết càng tốt. ” Mạnh Minh Thành lắc đầu.

“Em hiểu” Áo khoác đen đầu húi cua lấy điện thoại di động ra, ấn nút tắt máy, nhìn màn hình chậm rãi tắt, xuất hiện ký hiệu XF, đó là logo của nhà máy điện thoại di động.

Hắn ta ngẩng đầu nhìn ông chủ, xoay người lặng lẽ rời đi.

Đầu tiên nổ súng, sau đó tạo ra một vụ cháy ngoài ý muốn, việc này đối với hắn ta mà nói không tính là xa lạ.

Chỉ là lúc này đây, sau lưng đối phương cũng có người, tính nguy hiểm cao hơn trước rất nhiều, một khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn……

Tóc húi cua biết, ông chủ sẽ chiếu cố cha mẹ cùng em trai mình, anh lấy cái mạng mình có thể đổi lấy tiền đồ tốt cho em trai cũng đáng.

‘Phải nhanh, với một phát súng ở khoảng cách xa, sau đó tạo ra một mạch điện bị cháy, toàn bộ thời gian phải được kiểm soát trong vòng mười phút.’

Đầu húi cua trong lòng tính toán kế hoạch. Khả năng bắn súng của hắn ta rất tốt, đã từng là tay súng bắn tỉa xuất ngũ trong quân đội, tuy rằng so ra kém những xạ thủ nổi tiếng nhưng khoảng cách một hai trăm mét phối hợp hệ thống phụ trợ, bách phát bách trúng vẫn rất nhẹ nhàng.

Anh đi ra khỏi phòng khách, đi ra ngoài qua cánh cửa nửa mở, đứng trước thang máy.

Xoẹt.

Cửa thang máy tách ra, một thanh niên tóc dài mặc quần áo thể thao màu lam, đang đứng trong cabin thang máy, cúi đầu nghịch điện thoại di động.

Tóc húi cua trong lòng nghi hoặc, nhưng nghĩ có lẽ là người ông chủ mời thêm vào, tuy rằng trong lòng đang tràn ngập tâm tư, nhưng anh vẫn mỉm cười với đối phương, tỏ vẻ lễ phép.

Két…… Tút.

Trong điện thoại di động truyền ra tiếng nhạc trò chơi thất bại.

Thanh niên nheo mắt, thu điện thoại di động.

Lại thua……Bài này khó thật” Anh đưa tay sửa lại áo choàng đen, nhìn về phía áo khoác đen tóc húi cua ngoài thang máy.

“Anh… không ra sao? “Áo khoác đen tóc húi cua nhíu nhíu mày, cửa thang máy mở đã hơn mười giây, nhưng đối phương vẫn không nhúc nhích.

“A…… Xin lỗi, quên mất là tới đây làm gì. “Thanh niên lộ ra thần sắc bừng tỉnh, buông tay xuống.

“Cám ơn. “Anh nhấc chân, đi về phía trước, bước ra khỏi cửa thang máy.

Xoạt!

Trong phút chốc một ánh sáng đỏ xẹt qua cổ họng tóc húi cua.

Tốc độ ánh sáng kia cực nhanh, trong khóe mắt của tóc húi cua chỉ lưu lại một tia hồng.

Máu bắn tung tóe.

Hắn ta kinh ngạc đứng tại chỗ, tay nâng lên, sờ sờ cổ mình, không có cảm giác.

"Mình…" Đầu húi cua há miệng muốn nói chuyện, nhưng khi hắn ta muốn trút giận, mới phát hiện mình đã không lên tiếng được.

Một cảm giác đau đớn lúc này mới nhanh chóng từ cổ lan tràn, tản ra toàn thân.

Mình…… Bị giết!?

Hắn ta lảo đảo đi về phía sau hai bước, hai tay ôm chặt cổ họng, đau nhức, thiếu dưỡng khí, tuyệt vọng, đủ loại cảm xúc tiêu cực lúc này mới không ngừng tuôn ra.

Xoẹt.

Ánh sáng hồng vờn quanh một vòng, bay trở về lòng bàn tay người thanh niên.

Đó là một con dao cơ giới màu đỏ rực dài chưa bằng gang tay.

Toàn bộ thân đao được lắp đặt bằng những linh kiện rất chi tiết. Chuôi đao có vô số đường lửa màu xanh bạc dày đặc phun ra

Thân đao còn khắc một chuỗi văn tự, tựa hồ là một loại ngôn ngữ mã hóa nào đó.

Thanh niên đi ra khỏi thang máy, lướt qua người gã tóc húi cua.

Đi thẳng đến cửa phòng khách.

Anh ta dừng lại, không đẩy cửa, mà giơ tay phải lên.

Làm phiền anh rồi, Hỏa Liêm.

Anh dường như đang nói chuyện với thứ gì đó.

Phụt……

Chương 81: Giết người diệt khẩu

Trong phút chốc, từng tia ánh sáng hồng từ trong túi áo trên người anh ta bay ra, trôi nổi trên không trung.

Trong ánh sáng hồng đó, rõ ràng từng đường dao cơ khí dài cỡ gần gang tay.

Đứng trước cửa, thanh niên vươn tay.

Phụt.

Xoẹt xoẹt xoẹt!!

Trong nháy mắt, hơn mười tia ánh sáng hồng chợt xuyên qua cánh cửa, bay vào bên trong phòng khách.

Ánh sáng hồng kéo ra thành từng sợi, tựa như một thanh liêm đao uốn lượn, lại như một đám hồng ngư bơi lội linh động.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

……

Người thanh niên thu tay

Bỗng chốc hơn 10 tia ánh sáng hồng chui qua lỗ cửa bay trở lại túi anh ta

“Hoàn hảo”, người thanh niên trở lại thang máy, ấn nút xuống.

Lúc này một làn gió nhẹ thổi qua, cánh cửa phòng khách chậm rãi nghiêng lệch, rầm một tiếng rơi xuống đất, lộ ra tình cảnh bên trong lúc này.

Toàn bộ trong phòng khách, một đám trước đó ở chỗ này giờ người thì ngã nghiêng trên sô pha, có ngã trên sàn nhà, có dựa lưng vào vách tường ngồi xuống.

Cổ họng mọi người đều chảy ra một mảnh đỏ sậm.

Mà trên ban công, Mạnh Minh Thành ngửa đầu nửa nằm trên ghế, mi tâm cắm một con dao nhỏ màu đỏ rực.

Lúc này thân đao chậm rãi sáng lên một mảnh dây đỏ phức tạp, tựa như một loại bản đồ mạch điện đặc thù nào đó.

Ầm ầm!!

Đột nhiên thân đao đột nhiên nổ tung, tóe lửa.

Ánh lửa quét sạch toàn bộ căn phòng, ngọn lửa rõ ràng không kèm theo bất kỳ vật gì có thể cháy, tuy nhiên ngọn lửa tràn ngập đến tất cả không gian từ ban công đến phòng khách, phòng ngủ, phòng bếp….

Sau khi đốt cháy tất cả vật có thể cháy, lại một lần nữa từ nơi trung tâm nhất truyền ra một tiếng nổ mạnh.

Bùm!!

Ngọn lửa bùng nổ từ ban công phun trào ra, chiếu rọi khoảng đất trống phía dưới một mảnh đỏ rực.

Thanh niên tóc dài đi ra hành lang, giơ tay nhìn đồng hồ đeo tay, huýt sáo bước nhanh rời đi.

Từ đầu đến cuối, anh ta cũng không quay đầu lại nhìn vụ nổ.

Ra khỏi tiểu khu, phía sau mới truyền ra tiếng còi xe cứu hỏa.

Bên ngoài tiểu khu, mấy chiếc xe mui trần màu đen xa hoa đã sớm chờ ở ven đường.

Cửa xe phía trước mở ra, một người thanh niên to lớn đeo kính râm cao hai mét đi xuống.

Người thanh niên cao lớn ấn nút bên cạnh kính râm, nhìn về phía thanh niên tóc dài đang đến gần.

Đã lâu không gặp, Đinh Ninh.

“Ông chủ đâu? “Thanh niên tóc dài quen thuộc mở cửa xe ngồi vào ghế phụ.

“Đang chờ cậu đấy, theo lời Nghi quốc thì chuẩn bị tiệc tối cho cậu, để tẩy trần. “Người thanh niên cao lớn cười nói.

“Quả nhiên vẫn là ông chủ tốt, biết tôi thích giai điệu này.” thanh niên hài lòng vỗ vỗ nội thất xe.

“Mới tới đã làm phiền cậu rồi, vất vả quá.” Người thanh niên cao lớn khởi động xe, hai đèn xe thể thao chậm rãi sáng lên.

“Khách sáo cái gì, chờ tôi tới sân nhà các anh, đến lúc đó có việc cho anh.“Thanh niên cười nói. Đúng rồi, nghe nói ông chủ cũng mở một cơ sở ở bên này?

“Ừ, dù sao cũng rất nhiều việc.” Người thanh niên cao lớn nhấn nút.

Xe gầm vang, tăng tốc lao về phía trước.

Ba chiếc xe hình thành đoàn xe nhỏ, xuyên qua từng khu phố, không bao lâu, tiểu khu cao cấp của Mạnh Minh Thành lại bùng lên ánh lửa.

Tiếng nổ vang truyền từ xa đến, đám lửa cơ hồ chiếu sáng, nhuộm đỏ cả bầu trời đêm.

“Làm lớn thế? “Người thanh niên cao lớn lái xe có chút lo lắng.

“Một ông trùm xã hội đen, không ai để ý. “Ngón tay thanh niên tóc dài gõ nhẹ lên cửa xe.

“Rất nhiều lúc, hung hăng hung ác, cũng chỉ là bởi vì chính mình quá yếu, ngoại trừ bản thân thì không thể dựa vào ai khác, cho nên nhiều khi hung ác một chút thì người khác mới không khi dễ anh.”

“Dù sao anh cũng là người ở đây, anh nói không sao thì chắc là OK” Người thanh niên cao lớn nói.

Không bao lâu, xe giảm tốc độ, dừng lại trước một nhà hàng màu vàng treo biển Minh Đức tửu lâu.

Người đón khách tiến lên mở cửa.

Thanh niên tóc dài nghiêng người xuống xe, đi nhanh về phía bóng người đã sớm chờ ở trước cửa.

“Đã lâu không gặp, ông chủ! “Anh ta cười giang hai tay ra.

Đã lâu không gặp, Đinh Ninh. “Bóng người xoay người, lộ ra khuôn mặt ôn hòa hoài niệm của Tân Đức Lạp.

Hai người giang tay ôm nhau.

…….

Sáng sớm.

Ánh mặt trời chiếu nghiêng, chiếu lên bàn học màu trắng, phản xạ ra một mảng ánh sáng trắng mơ hồ.

Lý Trình Di nằm ngửa trên giường, không đắp chăn, hai tay đan xen đặt ở bụng, thần thái an tường, thân thể thẳng tắp.

Bốp.

Đột nhiên, anh mở mắt bất giác sờ ở bên hông chỗ bao súng.

Nút bao súng mở ra, anh đã cầm chuôi súng bên trong, sẵn sabgf có thể rút súng ra bắn.

Một khẩu súng lục tự động hoàn toàn có thể xả hết đạn chỉ trong vài giây.

Sau khi thấy rõ hoàn cảnh của mình, thân thể căng thẳng của Lý Trình Di chậm rãi thả lỏng.

"…" Anh ngồi dậy, nhìn tay phải cầm chuôi súng của mình, bỗng nhiên có loại cảm xúc khó hiểu.

Lúc này mới bao nhiêu thời gian, anh đã biến thành loại trạng thái này…

Ngồi ở trên giường, Lý Trình Di chỉ cảm giác đầu óc trống rỗng, chợt thoát khỏi nguy cơ đoạt mệnh ở Góc chết, cả người anh kể cả thể xác và tinh thần đều có loại cảm giác được giải thoát.

"Bất kể nói thế nào, về sau nói không chừng còn có thể gặp phải Góc chết, phải mau chóng tăng cường khả năng tự bảo vệ." Thừa dịp hiện tại không có nguy hiểm, nhanh chóng nghiên cứu hấp thu ác niệm rồi tính sau.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn vào 89% ác niệm.

Xoay người xuống giường, anh trong đầu đều bắt đầu tự hỏi, như thế nào mới có thể lấy được đầy đủ ác niệm.

Mặc quần áo tử tế, ra khỏi phòng ngủ, cha mẹ đều đã đi làm, duy chỉ có phòng chị Lý Trình Cửu còn có âm thanh truyền ra.

Lý Trình Di cũng lười chào hỏi bà chị, tự mình luộc trứng ăn sáng.

Anh rất thích trứng luộc, nước lạnh cho trứng gà vào, nước sôi là có thể vớt lên.

Trứng gà không được đun lâu, nếu không sẽ tạo ra chất lưu hóa màu xanh đen trên bề mặt màu vàng nhạt.

Trước kia anh còn không biết, sau đó có người nói cho anh biết loại vật chất này có vi độc, đối với người năng lực tiêu hóa không tốt rất không tốt, vì vậy anh liền chú ý.

Luộc xong hai quả trứng, thêm một ly sữa hộp, một gói bánh bích quy, chính là bữa sáng của anh.

Ngồi ở bên bàn ăn phòng khách chậm rãi ăn.

Leng keng.

Đột nhiên chuông cửa vang lên.

Chương 82: Thành ý

Lý Trình Di đứng dậy đi mở cửa.

Ngoài cửa có một người lạ. Một người cao lớn mà anh chưa từng thấy, toàn thân quấn trong áo khoác đen, còn đeo khẩu trang đen, kính màu trà AR.

“Xin chào, tôi tìm Lý Trình Cửu. “Người cao lớn nhẹ nhàng lên tiếng, là giọng nữ có chút khàn khàn.

Lúc này Lý Trình Di mới chú ý tới, sau gáy đối phương có một bím tóc màu vàng.

“À, chị ấy ở trong phòng. “Lý Trình Di sửng sốt, nhanh chóng trả lời.

Anh không phải sững sờ bởi vì ngoại hình quái dị đối phương, mà là giọng nói của đối phương có chút quái dị, anh nhất thời nghe không hiểu, mãi sau mới phản ứng lại.

“Tôi có thể đi vào không? Mấy ngày hôm trước tôi cũng đã tới, hai bác cũng đã gặp qua tôi. “Người con gái tóc dài lễ phép hỏi.

Cô gỡ kính xuống, lộ ra một đôi mắt màu lam nhìn qua rất dịu dàng.

“Vâng được. Xin chào, mời vào. “Lý Trình Di tránh ra, để đối phương vào nhà.

“Tôi tên Mary Ann, chắc cậu là em của Lý Trình Cửu, giờ mới được gặp cậu.” người con gái tóc vàng đổi dép đi trong nhà, giọng nói nhẹ nhàng.

“Vậy sao? “Lý Trình Di cười cười, không nói gì.

“Tôi cũng muốn có em trai, đáng tiếc, cha mẹ lớn tuổi, không muốn sinh thêm. ” Cô gái tìm một cái ghế ngồi xuống, ánh mắt cẩn thận quan sát Lý Trình Di.

“Chị em hai người giống nhau thật đấy. ” Cô cười cười bình luận.

“Để tôi rót nước cho cô. “Lý Trình Di rất lịch sự, đi vào phòng bếp lấy cốc dùng một lần, chuẩn bị rót nước.

Hấp thu ác niệm: 92%.

Hấp thu ác niệm: 100%.

” Lần thứ nhất Hoa Lân Y tiến hóa bắt đầu, xin sau đó…”

Trong lúc bất chợt, tay anh đang lấy cốc khẽ run lên.

“Hấp thu ác niệm? Mình ở nhà, lấy đâu ra ác niệm? Ai có ác niệm với mình?!” Lý Trình Di rùng mình, nhưng vẫn lấy cốc ra, cầm bình nước lên rót.

Dòng nước trong vắt rót vào ly, và anh nghe thấy tiếng nói của Mary Ann trong phòng khách.

“Trình Cửu, em trai cậu thật đáng yêu, cha mẹ cậu cũng đều là người rất tốt… khó trách cậu không muốn…”

Câm miệng!

Rầm một tiếng, cửa phòng ngủ mở ra.

Lý Trình Cửu mặt lạnh như băng dữ tợn, đi nhanh đến trước người Mary Ann.

Hai người một đứng một ngồi, một vặn vẹo một mỉm cười.

“Thế nào? “Mary Ann khó hiểu nhẹ giọng hỏi.

… “Lý Trình Cửu cắn răng, từng sợi gân xanh nhô trên huyệt thái dương.

“Mình đã tới sáu lần, mình rất có thành ý đối với cậu.” Mary Ann dịu dàng nói.

“Mình…” Lý Trình Cửu đột nhiên mắt cay cay, cô muốn khóc, nhưng biết mình tuyệt đối, tuyệt đối không thể lộ ra mềm yếu!

“Cậu thấy đấy…” Mary Ann giang hai tay ra, đôi mắt lộ vẻ ngưỡng mộ. “Cậu có cha mẹ rất yêu thương cậu, có em trai đáng yêu như thỏ con, có một gia đình vui vẻ ấm áp như vậy…

“Tôi đồng ý!” Lý Trình Cửu mạnh mẽ ngắt lời cô ta, “Tôi đáp ứng các ngươi!”

“Ha ha, thật tốt…” Mary Ann chậm rãi đứng lên, nhẹ nhàng ôm lấy Lý Trình Cửu đang run rẩy.

“Đừng sợ, đừng sợ, cậu rất tốt…không sao đâu…”

Nước mắt Lý Trình Cửu tuôn trào, cô đứng đó khóc.

Cứ tự nhiên mà khóc như vậy.

Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di nhìn thấy chị gái khóc.

Hắn đứng ở phòng bếp, cầm trong tay một ly nước, nhìn Lý Trình Cửu khóc nức nở, run rẩy cả người mà không rõ nguyên do.

“Được rồi, mình về đây, không việc gì đâu ” Mary Ann nhẹ nhàng vỗ lưng Lý Trình Cửu.

“Mọi chuyện sẽ ổn thôi…”

Cô buông Lý Trình Cửu ra, thở dài một tiếng, xoay người đi về phía cửa.

Lúc đi ngang qua phòng bếp, cô mỉm cười với Lý Trình Di.

Bụp.

Cửa nhà khép lại, phát ra tiếng trầm đục.

Lý Trình Di bưng nước, hiểu ra không cần đưa qua nữa.

Anh nhìn Lý Trình Cửu đứng tại chỗ, khóc đến cả người co quắp, ngửa đầu uống một ngụm nước trong ly.

Đối với bà chị Lý Trình Cửu này, tùy hứng, bá đạo, tự cho là đúng, không để ý cha mẹ, không quản gia, chỉ biết đòi hỏi.

Cho dù là tiền thân hay là anh, đều có ấn tượng cực kém với Lý Trình Cửu.

Cho nên lúc này nhìn thấy chị khóc, anh cũng không có cảm giác gì. Có lẽ vừa rồi đối thoại rất dễ dàng làm cho người ta liên tưởng đến Lý Trình Cửu có ẩn tình gì, nhưng tiền thân hiểu rõ bà chị, cho dù có ẩn tình, cũng tuyệt đối sẽ không phải là cái gì tốt.

Ngược lại là cỗ ác ý vừa rồi đột nhiên tràn ngập tới, không hiểu ra sao.

Phải biết rằng anh ở bên ngoài tìm Tống Nhiễm nhờ đánh côn đồ, ác niệm nhận được cũng chỉ có mấy điểm.

Mà vừa rồi, trong vài giây ngắn ngủi, ác niệm trong nháy mắt từ 89% thoáng cái vọt tới 100%!

Loại tốc độ khủng bố này, trước kia anh khó có thể tưởng tượng được. Chỉ khi gặp Mạnh Đông Đông mới xuất hiện.

Nhưng khi đó, Mạnh Đông Đông bị Góc chết bức bách, đối với anh sinh ra sát ý cực kỳ nồng đậm. Sau đó cuối cùng bị anh giết chết, mới hấp thu được.

Nhưng lần này, Lý Trình Di cảm giác mình hoàn toàn không gây ra chuyện gì.

“Sau khi ác niệm sinh ra, còn phải trực tiếp tiêu trừ, mới có thể bị hấp thu. Nói cách khác, vừa này có người sinh ra ác niệm nồng đậm với mình, sau đó lại biến mất một cách kỳ lạ.

Lý Trình Di để cốc nước xuống, đi ra phòng bếp, đi lướt qua người Lý Trình Cửu, ngồi vào bên bàn ăn, tiếp tục ăn điểm tâm của mình.

Anh có chút hoài nghi, có lẽ, ngọn nguồn ác niệm vừa rồi là từ Mary Ann.

Một niệm sinh ra ác niệm đối với anh, sau đó lại bởi vì một số ý nghĩ thay đổi mà biến mất.

Rất có thể.

Trong lòng nghĩ đến thay đổi vừa rồi, Lý Trình Di chậm rãi bóc vỏ trứng gà, ăn từng miếng.

"Bất kể như thế nào, Hoa Lân Y tử đằng tiến hóa lần thứ nhất, rốt cục hoàn thành, kế tiếp, hẳn là lần thứ hai tiến hóa." Có lẽ……

Mặc kệ ác niệm như thế nào tới, dù sao anh hấp thu đầy rồi!

Kế tiếp chính là hoàn thành lần tiến hóa lần thứ hai, là có thể mở ra Hoa thần vị mới.

Tiến hóa hoàn thành, Hoa Lân Y hoàn tất tăng lên, Hoa Ngữ hoàn tất tăng lên.

Đột nhiên một luồng tin tức mới chảy vào trong đầu Lý Trình Di, Ác Chi Hoa trên mu bàn tay phải anh bắt đầu sáng lên ánh sáng tím nhàn nhạt.

Thuộc về ô vuông thứ hai sát ngay ô vuông hoa tử đằng.

Chương 83: Mở ra hoa thần vị thứ 2

"Hoàn thành một lần tiến hóa, là có thể mở ra hoa thần vị mới." Tiến hóa lần thứ hai sẽ không có bất kỳ nâng cấp nào, chỉ có thể tăng thêm công năng dung hợp bên ngoài áo giáp."

"Hoa thần vị thứ hai đang mở ra…"

'Đã mở, vui lòng chọn hoa mới để lấp vào.'

Trong tay Lý Trình Di đang chuẩn bị bóc quả trứng gà thứ hai, nhưng giờ khắc này, trong nháy mắt tay anh dừng lại.

Anh vốn tưởng rằng, nhất định phải tiến hóa hai lần, đạt tới cực hạn mới có thể mở ra hoa thần vị mới.

Không nghĩ tới tác dụng tiến hóa lần thứ hai, vẻn vẹn chỉ là dùng để dung hợp bên ngoài áo giáp.

Bụp.

Cánh cửa nặng nề đóng lại, kéo Lý Trình Di ra khỏi suy nghĩ của mình.

Anh phục hồi tinh thần, lúc này mới phát hiện trong nhà cũng chỉ có một mình mình, bà chị Lý Trình Cửu đã rời khỏi nhà, không biết đi ra ngoài làm gì.

Anh cũng không thèm để ý, trong lòng ngược lại tràn ngập chờ mong đối với hoa thần vị mới.

Vị trí thứ hai nên dùng hoa gì, có thể đạt được hoa ngữ gì, mới là điều anh mong đợi nhất.

Trong lúc nhất thời, trong đầu Lý Trình Di nhanh chóng hiện lên vô số các loại năng lực hoa ngữ, đó là anh lúc trước anh đi khắp nơi sờ thử, thu thập được tư liệu.

Nhanh chóng ăn hết quả trứng gà thứ hai, uống ngụm sữa với vài cái bánh bích quy, anh nhanh chóng đứng dậy, mang theo sạc điện thoại dự phòng, vội vàng ra cửa.

Đi vào thang máy, đón xe, thẳng đến vườn thực vật gần nhất.

Hơn hai mươi phút sau, trước cửa vườn thực vật Vạn Hòa.

Lý Trình Di mở cửa xe, trả tiền xe bằng app trên điện thoại di động, ngẩng đầu nhìn về phía cổng vườn thực vật.

Năm chữ to: vườn thực vật Vạn Hòa được viết mạ vàng, mặt đất phủ kín gạch đá hình vuông màu xám trắng.

Toàn bộ vườn thực vật giống như vườn bách thú, lối vào có người bán vé vào cửa.

Cổng chính là một tòa nhà đá hình thang cao hai tầng. Góc dưới bên phải có hai lan can màu trắng đơn giản, là lối vào sau khi xuất trình vé.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, đã có hơn mười người xếp hàng ở lối đi, chờ vào trong.

Anh đi về phía trước vài bước, nhìn vào bên trong thấy phía trước là con đường màu trắng uốn lượn rất dài.

Con đường rộng chừng năm mét, hai bên trồng những hàng hoa, tất cả đều là hoa hồ điệp ba màu nở rộ vào mùa này và

các loại hoa cúc nhỏ.

Liếc mắt nhìn, màu vàng đỏ tím trắng dày đặc, gió nhẹ phất qua, thảm hoa rung động, đẹp không sao tả xiết.

Lý Trình Di đè nén chờ mong trong lòng, sắc mặt bình tĩnh trấn định, bước chân nhanh chóng chạy về phía lối đi.

Xếp hàng ước chừng chừng năm phút, liền đến phiên anh.

Đi theo phía sau hai bác gái chụp ảnh, anh lấy được một tấm bản đồ vườn thực vật.

“Bên này, bên này bên này, mọi người của đoàn 3 đi về phía này.”, hướng dẫn viên du lịch trẻ tuổi đội mũ đỏ cầm loa phóng thanh lớn tiếng hô.

“Mọi người chú ý, tập hợp ở đây, ai muốn đi vệ sinh thì vào giải quyết, lát nữa phải đi một đoạn mới có nhà vệ sinh”.

Hướng dẫn viên du lịch vừa hô, vừa phát băng đeo tay cho những người đến.

Lý Trình Di không đi ở phía sau, mà là từ bên cạnh đi xuyên qua đoàn du lịch nhỏ này, dọc theo luống hoa ven đường bên phải đi về phía trước.

Trong hàng hoa này chủ yếu là các loại hoa hồ điệp màu sắc khác nhau và hoa cúc.

Lúc trước anh cũng đã sờ qua hoa hồ điệp.

Nhưng chủng loại trước mắt dường như có chút không giống, ôm ý nghĩ thử một lần nói không chừng có thể gặp phải biến chủng mới, Lý Trình Di vươn tay nhẹ nhàng đụng vào một đám hoa hồ điệp màu vàng.

“Hồ điệp màu vàng: chịu lạnh tốt, thích mát, thích ánh sáng mặt trời, thời gian chiếu sáng của ánh nắng mặt trời ảnh hưởng tương đối lớn đến việc hoa nở. Hoa có thể khử trùng, có thể điều trị dị ứng mụn trứng cá, v.v. Hoa nở từ tháng 4 đến tháng 7”.

“Hoa ngữ: Buồn vui lẫn lộn (phát động hoa ngữ, sẽ nhận được một đồng xu hai mặt, tung nó lên, rơi vào lòng bàn tay, ngửa có thể nhận được may mắn trong một khoảng thời gian nhất

định, sấp có thể nhận được xui xẻo trong một khoảng thời gian nhất định)”

Độ thu thập của Hoa Lân Y: 1%, số lần có thể tiến hóa: 1.

Không có năng lực có ích

Lý Trình Di thu tay lại, trong lòng thở dài.

Trong cảm nhận của anh tạm thời muốn nhất, vẫn là hoa ngữ của hoa lay-ơn. Lúc trước anh tìm qua rất nhiều hoa, trong đó đại bộ phận hoa đều có quan hệ với cái gì tình tình ái ái, đối với anh vô dụng.

Duy chỉ có một số ít như hoa lay-ơn, hoa ngữ “kiên cố” khó có được.

Năng lực cũng giống như ý nghĩa mặt chữ, có thể trong thời gian ngắn tăng lên mức độ kiên cố của thân thể và tinh thần bản thân, phòng ngừa bản thân bị ngoại lực phá hủy hoặc dao động.

Đây là một thần kỹ dùng tốt sẽ rất thực dụng. Lý Trình Di không lo lắng điều gì, duy nhất chỉ lo lắng là mức độ kiên cố của hoa ngữ này tăng lên được bao nhiêu.

Thu hồi tầm mắt, Lý Trình Di đi về phía trước, theo con đường vườn thực vật, đi sâu vào bên trong.

Toàn bộ khu vườn rất lớn, liếc mắt một cái nhìn lại, xa xa còn có hồ nhỏ, sườn núi, cầu gỗ. Giống như một khu tham quan du lịch

Chỉ là có lẽ là bởi vì vấn đề kinh phí, rất nhiều cơ sở hạ tầng trong khuôn viên đều đã lão hóa, một số góc rách nát cũng không ai sửa.

Trên đường đi, Lý Trình Di sờ sờ đông sờ sờ tây, mặc dù rất nhiều hoa trước đó anh cũng sờ qua, nhưng vì phòng ngừa mình nhận sai, bỏ lỡ hoa cỏ biến chủng, anh vẫn từng chút từng chút sờ qua.

Điều này dẫn đến những người cùng anh vào vườn, đều đã đi không thấy bóng dáng, anh vẫn đi vài bước dừng lại một chút,

đi vài bước sờ một chút, chậm rãi, ngay cả con đường từ lối cổng vào cũng chưa đi hết.

Tuy rằng sờ tới phần lớn là hoa cỏ lặp lại, nhưng Lý Trình Di vẫn vui vẻ

Rất nhanh, một đám hoa nhỏ màu trắng màu vàng cam thu hút sự chú ý của anh.

Chương 84: Quyết định

Ở trong luống hoa, phía dưới những hoa cỏ do người trồng này, vẫn mọc một chút cỏ dại.

Trong đám cỏ dại, có một loại hoa nhỏ thoạt nhìn rất giống hoa cúc.

Lý Trình Di ngay từ đầu không chú ý, khi vạch những đám hoa được trồng ra mới thấy đám hoa nhỏ này.

Anh cho rằng là hoa cúc, hoa cúc anh sờ qua rất nhiều, nhưng vì không buông tha bất kỳ một loại khả năng nào, anh vẫn là đưa tay đụng vào.

Dù sao không sờ cũng uổng phí.

Hoa cúc Fleabane: một loại hoa thuộc họ cúc, Cây non có thể làm phân xanh, lá có thể pha trà, có tác dụng lợi tiểu. Sinh mệnh lực rất mạnh, trong hoàn cảnh thích hợp, trong vòng ba ngày hạt giống có thể sinh trưởng với số lượng lớn, nhiệt độ thích hợp, hai ngày có thể nhìn thấy hạt giống ra mầm.

Hoa nở từ tháng 3 đến tháng 5, cánh hoa sẽ khép lại vào ban đêm, thời gian ra hoa thường kéo dài một tháng hoặc một tháng rưỡi.

‘Hoa ngữ: Thích ứng với mọi hoàn cảnh (khả năng thụ động, có thể thay đổi thể chất theo môi trường, nhanh chóng thay đổi thể chất của chính mình, để bản thân thích ứng với môi trường hơn. Và có thể thu được sức sống mạnh mẽ hơn từ môi trường, thay đổi thời gian thích ứng: hai ngày)’

Độ thu thập của Hoa Lân Y: 1%, số lần có thể tiến hóa: không biết.

Thích ứng trong mọi hoàn cảnh?

Lý Trình Di sửng sốt.

Anh đây là lần đầu tiên gặp phải loại này hoa ngữ, hai ngày là có thể thích ứng hoàn cảnh xung quanh, cũng từ bên trong hoàn cảnh thu hoạch được khả năng sinh tồn mạnh hơn?

Khả năng sinh tồn này, gồm cái gì?

Anh có chút tò mò.

Dựa theo lực sinh mệnh của Hoa cúc Fleabane này, gieo hạt giống xuống đất, chỉ cần hai ngày là có thể mọc ra mầm, tốc độ này quả thật lợi hại.

"Nhưng bây giờ đã là tháng bảy rồi, qua thời kỳ nở hoa, có lẽ chút hoa nhỏ này còn lưu lại, bởi vì nhiệt độ mới tạm thời không bị tàn."

Anh có chút động tâm, loại năng lực thích ứng cường hãn này, nếu như có thể đạt được, có lẽ tiến vào bất kỳ Góc chết, đều có thể có năng lực tự bảo vệ mình nhất định.

Tuy rằng thời gian hơi dài, cần hai ngày, nhưng không phải còn có thể tiến hóa sao?

Còn có mặc hoa lân y cũng có thể năng lực hoa ngữ cường hóa……

"Dựa theo tư liệu, bên trong Góc chết cũng không hoàn toàn vô hại là đối với người bình thường, có đi vào liền phải gặp phải nguy hiểm cực lớn, thiếu hụt không khí, áp suất cao, phóng xạ cao, vân vân, những hoàn cảnh ác liệt này nếu như không kịp thời đầy đủ chuẩn bị.." Khi đó, hoa ngữ Hoa cúc Fleabane này có thể phát huy tác dụng rất lớn.

Đáng tiếc……

Lý Trình Di thu hồi tay, có chút nuối tiếc, nếu như không phải anh lúc trước vì ứng phó Bãi đỗ xe Grius, mà vùi đầu huấn luyện, cũng sẽ không bỏ qua loại năng lực đặc biệt của loại hoa nhỏ này.

Anh nhớ rõ khoảng thời gian trước ven đường khắp nơi đều có thể nhìn thấy loại Hoa cúc Fleabane này, số lượng rất nhiều.

Nếu như anh có thể lựa chọn nó làm hoa thần vị thứ hai, có lẽ…

Đáng tiếc trên đời không có nhiều nếu như như vậy.

Đi tiếp vào bên trong, không bao lâu, Lý Trình Di đi tới cầu gỗ nhỏ, đứng ở lan can cầu, nhìn mấy đóa hoa sen trôi nổi trong hồ nhỏ, anh rất có loại xúc động muốn nhảy xuống sờ sờ xem.

Hoa sen anh kỳ thật cũng sờ qua, nhưng là chủng loại khác, hoa ngữ cũng chưa chắc giống nhau, ai biết hoa sen trong hồ nước này là chủng loại gì?

Hiện tại số lượng biến chủng rất nhiều, có một loại hoa có mấy trăm loại biến chủng, cái này cho dù anh học chuyên ngành chăm sóc thực vật cũng không nhớ được hết.

Dọc theo con đường uốn lượn đi về phía trước, rất nhanh, lại một loại hoa in vào tầm mắt của anh.

Đó là một mảnh hoa cỏ đỏ tía nở trên cây cao hơn ba mét, từ xa nhìn lại, tựa như một mảnh bọt sóng biển, lại giống như mép váy ren mà phụ nữ thích.

Cây nở hoa này, là ở trên bãi đất trống sau khi qua cầu

Lý Trình Di tới gần, nhìn tấm thiệp trên thân cây: Hoa tử vi.

“Quả nhiên là Tử Vi…” Anh nhìn từng cụm từng cụm hoa màu tím đỏ nở rộ trên cây, nhìn xung quanh, thấy không ai chú ý đến mình, vì thế hai chân đạp một cái, tung người nhảy lên, sờ vào hoa tử vi gần nhất.

“Tử Vi Hoa: Tên khoa học Lythrum salicaria L, là loài thân bụi, gỗ nhỏ, thời gian hoa nở dài, tử vi có tuổi thọ cao, có thể đạt đến hàng trăm năm, gỗ của nó cứng và chống ăn mòn, có thể làm đồ nội thất, vật liệu xây dựng, vỏ cây lá, hoa, tất cả đều là thuốc nhuận tràng, rễ và vỏ cây có thể chữa bệnh nôn ra máu. ”

“Năng lực hoa ngữ: sức mạnh của ngôn ngữ (những lời bạn nói, trong quá trình phát động năng lực hoa ngữ, có thể tạo ra sức thuyết phục mạnh mẽ đối với người khác).

Khi đối phương không thể phản bác, sẽ cưỡng chế chung sống hòa bình với bạn. Thời gian hòa bình xem thể chất đối phương mạnh yếu quyết định.

Khi đối phương phản bác mạnh mẽ thành công, hoa ngữ không có hiệu quả.

"Hoa ngữ: Vận may (năng lực bị động, có được hoa ngữ này, có thể tăng vận may của bạn trên diện rộng)"

Đáng tiếc…… nếu như mình biết ăn nói chắc chắn sẽ tương đối hài lòng năng lực này…" Trong lòng Lý Trình Di có chút nuối tiếc.

Đây là lần thứ hai sau Thiết Thụ Hoa, anh nhìn thấy loại hoa có 2 năng lực hoa ngữ.

Rời khỏi Tử Vi Hoa, anh lững thững dọc theo bãi đất trống đi về hướng hoa nhiều nhất.

Xa xa nhìn lại, nơi nào màu sắc đẹp mắt, hoa nhiều, anh liền đi nơi đó.

Rất nhanh, trong một bụi cỏ dại, mấy đóa hoa tròn màu đỏ tía, hấp dẫn sự chú ý của anh.

Lý Trình Di đến gần, giẫm lên cỏ dại, tới gần mấy đóa hoa màu đỏ tía.

Anh đưa tay nhẹ nhàng sờ xuống.

Chương 85: Tiếp xúc thiết bị bay

Hoa bìm bìm lá tròn: là loại dây leo thân mảnh, thuộc họ Cyclonidae, tên tiếng Anh Morning Glory, hạt có chứa độc tố, có thể được sử dụng để tạo ra chất gây ảo giác, toàn bộ hoa có độc, ăn nhầm có thể gây nôn mửa và tiêu chảy, thời gian nở hoa tháng 5 – tháng 10.

"Hoa ngữ: Ảo giác (có thể ngắn ngủi khiến sinh vật hoặc vật phẩm tiến vào trạng thái hư ảo, thời gian tùy theo cường độ tinh thần của bản thân)"

'Độ thu thập Hoa lân y: 1%, có thể số lần tiến hóa: 3, phải chăng lựa chọn là hoa thần vị thứ hai?'

Ảo giác?

Khả năng này có vẻ thú vị.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, năng lực hoa ngữ này khiến cho vật phẩm tiến vào trạng thái ảo giác, như vậy, mình có nhiều đất để thao túng.

‘Ví như thời điểm mấu chốt, làm cho kẻ địch bị ảo giác, nếu như năng lực ảo giác này có thể xuyên thấu vật thể, còn hữu dụng hơn nữa.’

Anh đứng lên, nhìn bốn phía, vị trí anh đứng là một ngã ba đường, bên phải dựng bảng gỗ viết: Đào hoa viên.

Một tấm bảng gỗ khác bên trái, đánh dấu: Nguyệt Quý Viên.

Hoa nguyệt quý?

Lúc tháng năm, Lý Trình Di cũng thử sờ qua hoa nguyệt quý, nhưng bây giờ là tháng bảy, có lẽ là biến chủng.

Dù sao thời kỳ nở hoa của nguyệt quý đều rất dài, đến mấy tháng.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động, đi nhanh về phía Nguyệt Quý Viên.

Về phần hoa anh đào, anh thử qua vài loại, kiểm tra năng lực hoa ngữ bình thường, liền không có ý định lãng phí thời gian.

Theo con đường nhỏ đi về phía bảng hiệu.

Trên đường thỉnh thoảng có thể gặp được vài nam sinh nữ sinh đến chụp ảnh, một đám ăn mặc có chút phong cách cosplay, bày ra tư thế khoa trương.

Xuyên qua một vườn Khổng Tước, một cây cầu gỗ nhỏ màu vàng dài hơn mười mét.

Chẳng mấy chốc, phía trước là một khu vườn hình vuông được hàng rào bao quanh , đứng sừng sững giữa một bãi cỏ lớn và đám cây cối.

Lối vào vườn được dựng bằng bảng gỗ: Nguyệt Quý Viên.

Còn chưa vào cửa, Lý Trình Di đã nhìn thấy không ít người ra vào.

Qua hàng rào, có thể nhìn thấy bên trong đủ loại hoa nguyệt quý với sắc hồng hồng, vàng vàng, màu lam, tím trắng,tranh nhau đua sắc.

Trong lòng anh vui vẻ, bước nhanh về phía trước, đi theo một cặp vợ chồng trung niên nắm tay nhau, cùng nhau đi vào trong vườn.

Còn chưa hoàn toàn đi vào, chỉ đẩy rèm nhựa ra, Lý Trình Di liền ngửi thấy một mùi hương hoa hỗn hợp nồng đậm.

Đủ loại mùi thơm, đều mang theo một chút ngọt ngào, rất nồng đậm.

Vừa vào cửa, bên trong là một kết cấu vòng tròn đồng tâm, từng vòng bồn hoa hình tròn màu nâu trồng đầy hoa nguyệt quý.

Giữa bồn hoa, chính là lối đi nhỏ để lại cho người ngắm hoa.

Ước chừng ba mươi mấy người chen chúc trong vườn, không ngừng chụp ảnh các loại hoa.

Lý Trình Di cũng theo bắt chước lôi điện thoại di động ra, giả vờ chụp ảnh, thật ra là chuẩn bị sờ hoa.

Không ít hoa nguyệt quý anh đều sờ qua, năng lực hoa ngữ cùng tình yêu hữu nghị có quan hệ, anh cũng không lạ.

Nhưng trong vườn này có vài loại mới mở, anh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Theo lối đi nhỏ, ánh mắt anh chậm rãi ung dung quét qua, ôm ý nghĩ giết nhầm còn hơn bỏ sót, anh bắt đầu theo thứ tự, lần lượt từ trái sang phải bắt đầu sờ hoa.

Đầu tiên là một mảnh màu hoàng tâm nguyệt quý.

“Hoa nguyệt quý một cánh: hoa hồng họ Tường Vi, thời gian hoa nở từ tháng 4- tháng 9 , thời gian ra quả tháng 6- tháng 11, bụi cây đứng thẳng, thường cao từ một đến hai mét.”

“Hoa ngữ: Dũng khí (có thể trong thời gian ngắn tăng thêm dũng khí, đối tượng có thể quần thể)”

Đây không thể nghi ngờ là một năng lực rất thích hợp để hợp tác quần thể, nhưng đối với Lý Trình Di mà nói, cũng không thích hợp.

Ngón tay anh hướng về phía trước, nhanh chóng thay đổi một loại.

Lần này là một loại hoa màu vàng nhạt, thân hoa lớn hơn.

“Hoa nguyệt quý cánh lớn: sống nhiều ở độ cao so với mực nước biển, yêu cầu đối với đất trồng không cao, thích hợp với môi trường tràn ngập ánh nắng mặt trời và lưu thông không khí. thời gian ra hoa từ tháng 6 - tháng 9. Có tác dụng điều trị chu kỳ kinh nguyệt, hoạt huyết tiêu sưng.

“Hoa ngữ: Sức sống (có thể sau khi sử dụng năng lực, trong thời gian ngắn khôi phục một nửa thể lực tinh thần, một cá thể mỗi ngày có thể dùng một lần)”

Việc hỏi thăm tin tức đối với Hoa Lân Y, Lý Trình Di cũng trực tiếp bỏ qua.

Ngón tay anh thoáng dừng lại.

Năng lực sức sống này rất tốt, thực dụng, hơn nữa số lượng hoa nguyệt quý rất nhiều, hẳn là có thể rất dễ dàng thu thập ngưng tụ ra Hoa Lân Y.

Nhưng năng lực hoa ngữ thích hợp thì chưa đủ.

Xem thêm một chút rồi quyết định.

Trong lòng anh không gấp gáp như lần trước.

Lần trước lửa sém lông mày, không nhanh lên một chút, lập tức sẽ bị kéo vào Góc chết. Cho nên anh không thể không nhanh chóng lựa chọn.

Nhưng lần này thì khác.

Tay Lý Trình Di tiếp tục di chuyển về phía trước, tiếp theo là chủng loại nguyệt quý trước đó anh sờ qua, như tiểu nguyệt quý, nguyệt quý thạch lựu, hoàng hòa bình nguyệt quý, đều được anh thử qua.

Rất nhanh, anh dạo qua nửa vòng Nguyệt Quý Viên, liên tiếp sờ tới đều là lúc trước sờ qua, năng lực hoa ngữ cũng phần lớn là liên quan đến tình yêu hữu nghị, điều này làm cho lông mày Lý Trình Di hơi nhíu lại.

Beep……

Đột nhiên điện thoại di động của anh vang lên tin nhắn.

Tạm thời dừng sờ lung tung, Lý Trình Di cầm điện thoại di động, rời khỏi chế độ chụp ảnh, kiểm tra tin nhắn.

"Nghỉ ngơi thế nào? Có thời gian thì đến công ty một chuyến. Tôi tìm cho cậu một người, liên quan đến Thiết bị bay. Tân Đức Lạp.

Thiết bị bay!!

Lý Trình Di trong lòng khẩn trương. Lúc trước từ chỗ Tống Nhiễm biết được về Thiết bị bay, anh liền một mình tra xét rất nhiều tư liệu.

Nhưng tất cả tư liệu đều cần anh phải đi trắc nghiệm trí tuệ trước, nếu không không thể tra tìm

Anh suy nghĩ, bố trí thời gian đến trung tâm đo lường trí tuệ để trắc nghiệm trí tuệ của mình một chút.

Không nghĩ tới anh còn chưa bắt đầu, ông chủ đã tìm được phương pháp cho mình trước.

Chương 86: Ông chủ tốt

Cố lên… "Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di cảm thấy, có một ông chủ đáng tin cậy vẫn rất tốt.

Anh nhanh chóng trả lời.

"Vâng, lập tức tới ngay!"

"Được". Tân Đức Lạp.

Đang muốn tắt điện thoại di động, Lý Trình Di bỗng nhiên lại thấy tin nhắn mình chưa đọc lúc trước.

Trong đó có thầy hướng dẫn Trần Sam, có bạn tốt Trần Húc Đông, còn có Lâm Tang, còn lại là các loại tin tức quảng cáo.

Tạm thời không trả lời, cất di động, anh lần nữa nhìn các sắc nguyệt quý trước mắt.

Lập tức phải đến công ty, cuối cùng sờ thêm mấy cái nữa đi!

Trong lòng ôm ý nghĩ này, Lý Trình Di đưa tay nhanh chóng lướt qua thân hoa.

Đồng thời anh cũng tập trung tinh thần, xem xét tin tức không ngừng chảy vào trong đầu.

Nhiều khi thông tin mới chảy được một nửa, đã bị dòng thông tin mới cắt đứt.

Nhưng cứ như vậy tốc độ cũng nhanh hơn trước rất nhiều.

Đột nhiên, bước chân anh dừng lại, một chủng loại trước đó chưa bao giờ sờ tới, xuất hiện ở trong đầu.

Đó là một mảnh thuần trắng, tựa như hoa hồng trắng, từng đóa từng đóa tầng tầng chồng lên nhau, chen chúc sinh trưởng cùng một chỗ. Nói là thuần trắng, nhưng trung tâm bông hoa vẫn có màu hồng nhạt. So với hoa hồng, cánh hoa nguyệt quý này nhiều, dày hơn.

“Phong hoa nguyệt quý Thuần trắng: còn gọi là tụ hoa nguyệt quý, thường bị nhầm lẫn gọi là hoa hồng, nhưng có khác biệt nhỏ so với hoa hồng.” Thích ánh sáng, thích ấm áp và ẩm ướt, thích đất màu mỡ, thời gian nở hoa từ 5 tháng đến tháng 11, thời gian ra quả từ tháng 9 đến tháng 11. ”

“Hoa ngữ: Bình minh của sự tuyệt vọng (khi bạn gặp nghịch cảnh tuyệt vọng, hãy bắt đầu ngôn ngữ của hoa, mang lại ánh sáng hy vọng như bình minh, dẫn bạn ra khỏi đường cùng)”

Bình minh tuyệt vọng……

Khả năng ngôn ngữ này…… Lý Trình Di lần đầu tiên nhìn thấy, liền động tâm.

Lúc tại bãi đỗ xe Grius, anh nhiều lần cơ hồ bị vây trong tuyệt cảnh, nếu không là chính mình không đánh cược một phen, có lẽ hiện tại mình đã nằm trong bụng quái vật mặt người.

Nếu như khi đó có năng lực hoa ngữ này, có lẽ……

Suy nghĩ trong lòng phức tạp, trong lúc nhất thời Lý Trình Di sững sờ tại chỗ, lâm vào suy tư.

Hiện tại dự bị có, lay-ơn, phong hoa nguyệt quý thuần trắng, Hoa cúc Fleabane, hoa bìm bìm lá tròn. Bốn loại này đều là loại hình năng lực năng lực hoa ngữ rất thực dụng.

Nhưng rốt cuộc lựa chọn loại nào, anh tạm thời cũng không cách nào xác định.

Khi tạm thời nguy cơ bị ném vào Góc chết chưa đến, anh phải có lựa chọn tốt nhất.

Chần chừ một lát, Lý Trình Di vẫn không lập tức hạ quyết định, mà xoay người đi ra ngoài vườn thực vật.

Anh dự định trước đi công ty bên kia, tiếp xúc với cố vấn về thiết bị bay mà ông chủ mời tới, xem mình có thể thử đi theo con đường thiết bị bay hay không rồi quyết định sau.

Hoa Lân Y bị ngộ nhận là người cải tạo hoàn toàn, cái loại cường độ cường hãn này, không chỉ có lực trùng kích khủng bố, có được giảm chấn khoa trương, còn có thể tăng sức mạnh thể chất, với mức độ của Hoa Lân Y này, lại bị cho rằng là người cải tạo.

Điều này có nghĩa là người cải tạo hoàn toàn sẽ không yếu hơn Hoa Lân Y sau khi tiến hóa.

“Người cải tạo cường hãn như vậy, có thêm thiết bị bay thì khi đối kháng sức mạnh sẽ tăng thêm được bao nhiêu?”

Trong lòng Lý Trình Di tràn ngập chờ mong.

……..

Tòa nhà Tân Thế Kỷ

Lý Trình Di vừa ra khỏi thang máy, liền bị tình cảnh trước mắt làm cho hơi sững sờ.

Ở trước mắt anh, không phải là Công ty Hồng Cẩm ngày thường vốn đâu vào đấy, mà là vắng ngắt, nhân viên đi làm không quá 5 người.

“Tiểu Di, cậu đến rồi à? “Tống Nhiễm đứng dậy ở một góc đại sảnh, trong tay còn bưng một ly cà phê hòa tan mới pha.

“Anh Tống? Ông chủ đâu? Còn công ty nữa? “Lý Trình Di ra khỏi thang máy, đi tới gần.

“Ở bên trong, hôm nay ông chủ vừa cho mọi người nghỉ nửa ngày, buổi chiều đến tối chỉ cần giữ lại vài người làm là được.” Tống Nhiễm trả lời.

“Được rồi…… Xem ra hôm nay có chuyện gì? “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Cậu phản ứng nhanh đấy. “Tống Nhiễm cười nói. Là một cấp dưới cũ của ông chủ tới thăm. Đúng lúc biết cậu muốn tìm hiểu tin tức về Thiết bị bay, nên ông chủ bảo cậu tới đây, người ta rất chuyên nghiệp về lĩnh vực này đấy”.

“Tôi biết “Lý Trình Di nghe được lời này, trong lòng cũng có tính toán.

Những lời này của Tống Nhiễm nhìn như đơn giản bình thường, kì thực cho anh ám chỉ không nhỏ.

Xuyên qua đại sảnh văn phòng công ty, đi đến phòng trong cùng.

Bên trong Tân Đức Lạp đang cùng một gã trẻ tuổi tóc đen xõa ngang vai nói chuyện, hai người trò chuyện vui vẻ, tự nhiên.

Nghe Lý Trình Di tới gần, thanh niên tóc dài nhanh chóng quay đầu, nhìn về phía cửa.

“Người của anh hả? “Thanh niên nghi hoặc hỏi. Ánh mắt lại nhìn về phía Tân Đức Lạp.

“Cậu ta muốn tìm hiểu tình hình máy bay, đến rồi thì vào đây nói chuyện” Tân Đức Lạp mỉm cười với Lý Trình Di, thấp giọng trả lời.

“Được, dù sao anh cũng là ông chủ, anh cứ quyết định” Thanh niên tóc dài cười nói.

Lúc này Lý Trình Di đã vào cửa, dưới ánh mắt của Tân Đức Lạp, anh đi tới trước mặt thanh niên, đưa tay ra.

“Xin chào, Trình Ý”.

“Đinh Ninh. “Thanh niên cười cùng anh nhẹ nhàng bắt tay.

“Nghe ông chủ nói, Đinh tiên sinh có thể giải đáp nghi hoặc về phương diện Thiết bị bay cho tôi, không biết…” Lý Trình Di nhẹ giọng hỏi.

“Đã làm qua trắc nghiệm qua về não chưa? “Đinh Ninh hỏi.

“Vẫn chưa. “Lý Trình Di lắc đầu.

“Điều khiển thiết bị bay, cần tính toán trí tuệ rất mạnh, cùng với tốc độ phản ứng thần kinh. “Đinh Ninh ra hiệu ngồi xuống sô pha bên cạnh nói chuyện.

“Chắc hẳn cậu đã từng nghe nói về điều khiển sóng não? “Anh ta cười hỏi.

“Ừ, đúng vậy, có vài món đồ chơi trẻ con cũng có nguyên lý này.” Lý Trình Di gật đầu.

Đinh Ninh tiếp tục nói, “Cái gọi là điều khiển sóng não, kỳ thật chính là thông qua linh kiện cảm giác đặc chế, dò xét thông tin hoạt động cơ bản của vỏ não, từ đó căn cứ vào một số phản ứng sóng não đặc thù rõ ràng, sinh ra hành vi điều khiển tương ứng”.

“Nói cách khác, không phải siêu năng lực gì sao? “Lý Trình Di giật mình.

Chương 87: Nghề chơi cũng lắm công phu

Cho dù trong trí nhớ của người tiền thân, sóng não điều khiển cũng là phương thức cực kỳ thần bí, trong đó nguyên lý cụ thể, người bình thường căn bản không cách nào hiểu rõ.

Lúc này nghe Đinh Ninh nói rõ, anh nhất thời hiểu được.

Đinh Ninh cười nói, ” Cũng gần như thế, trên đời này làm gì có cái gọi là siêu năng lực, toàn dựa vào khoa học kỹ thuật. Khoa học kỹ thuật là sức sản xuất số một, cái gọi là sóng não, kỳ thật chính là sóng điện não, có rất nhiều kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh trên internet, chính là ví dụ điển hình này.

“Nói như vậy, bản chất Thiết bị bay, kỳ thật chính là tương đương với máy bay không người lái điều khiển bằng sóng não?” Lý Trình Di so sánh.

Đinh Ninh gật đầu, “Đúng thế, giống như máy bay không người lái mà hàng ngày chúng ta chơi nhưng tốc độ nhanh hơn, tính công kích mạnh hơn, tốc độ phản ứng nhanh hơn, cái gọi là kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh cũng chính là nói đến việc điều khiển Thiết bị bay.”

Thiết bị bay, kỳ thật chính là công cụ phi hành.

“Công cụ phi hành… “Sau khi Lý Trình Di hiểu được điểm này, nhất thời trong đầu hiện lên rất nhiều tình huống.

“Như vậy xem ra, bất kỳ một Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh đều cần phải cần sự hỗ trợ, hậu cần của nhóm để bảo đảm thiết bị bay của mình tuyệt đối ổn định?”

Thiết bị bay bình thường bởi vì đồ bảo dưỡng ít nên về phương diện hậu cần, Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh giỏi tự mình cũng có thể giải quyết. “Đinh Ninh trả lời,” Cho nên mới gọi là Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh chứ không phải là người điều khiến máy bay không người lái, chính là vì đạo lý này”.

“Thì ra là thế. “Trong ánh mắt Lý Trình Di lộ ra vẻ giật mình.

Nghe ông chủ nói, cậu cũng muốn trở thành một kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh? “Đinh Ninh hỏi.

Ừ, tôi cũng có ý định đó, nhưng tôi cũng biết rất khó. Cho nên muốn thử xem. “Lý Trình Di lộ ra vẻ mặt có chút ngại ngùng.

“Thật ra thì vấn đề không lớn. “Đinh Ninh rất nhẹ nhàng khẳng định,” Chờ cậu đến trung tâm đo lường trí tuệ sẽ biết. Nghề này, ngay từ đầu cậu tốt nhất nên từ từ phát triển theo con đường nghiệp dư, trước tiên chơi thử xem. Nghề này của chúng ta, trí tuệ chỉ cần bình thường, không phản ứng quá chậm chạp đều có thể chơi được. Cậu cứ chơi loại thiết bị bay kiểu cũ cũng không cần tính toán phức tạp gì”

“Vậy tại sao…… “Lý Trình Di còn chưa hỏi xong, Đinh Ninh liền mở miệng ngắt lời.

“Vì vấn đề tiền” Đinh Ninh nở nụ cười, “Nghề Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh này, chính là một từ: Đốt tiền! Cho dù là thiết bị bay cơ bản nhất, thiết bị đầu cuối điều khiển sóng não, trang bị phòng hộ cơ bản, cũng phải hơn mười triệu, đây mới chỉ là bắt đầu nhập môn. Sau đó không ngừng điều chỉnh, bảo trì, sửa chữa, đều cần cậu thuê một kỹ sư thiết bị bay chuyên nghiệp xử lý.

Nói tới đây, Đinh Ninh từ trong túi áo lấy ra một con dao nhỏ màu đỏ rực.

Con dao nhỏ chỉ dài bằng bàn tay, nhìn qua tinh xảo nhẫn nhụi dị thường.

Này, đây là Thiết bị bay của tôi - Hỏa Liêm. Cậu có thể cầm xem.

Anh ta đưa con dao nhỏ cho Lý Trình Di. Lý Trình Di cẩn thận nhận lấy con dao nhỏ, tỉ mỉ xem xét.

Con dao nhỏ Hỏa liêm này, tựa như rất nhiều linh kiện máy móc tinh xảo tạo thành một con dao máy.

“Nhiều linh kiện lắp ráp như vậy, thứ này có dễ bị long ra không?” anh thật lòng hỏi ra nghi hoặc trong lòng mình.

“Ừ, hỏi hay. “Đinh Ninh cười nói,” Cho nên đây là công việc của kỹ sư thiết bị bay. Cứ sử dụng ba lần, con dao Hỏa Liêm này cần phải được Kỹ sư thiết bị bay điều chỉnh và sửa chữa”.

“Tất cả các kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh đều như vậy sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Cũng gần như thế, tôi cũng coi đây là bình thường, đến trung tâm đo lường trí lực, đo lường chính là giới hạn cao nhất của cậu, bọn họ sẽ nói cho cậu biết, nhiều nhất cậu có thể đi tới bước nào, nếu như sau khi cậu biết được khả năng của mình, còn muốn tiếp tục tiến vào nghề kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, cậu phải có tiền, thì chả ai nói gì cậu. “Đinh Ninh lại lấy ra một cái Hỏa liêm, nhẹ nhàng đặt ở trong lòng bàn tay, sau đó vô thanh vô tức, lưỡi liềm nhỏ nhất thời trôi nổi, đầu đuôi tản ra đường ánh sáng hồng nhàn nhạt.

“Mô đun phản trọng lực vẫn rất đắt. Đây là sản phẩm công nghệ cao chỉ có thể sản xuất từ Thành phố tuần hoàn. Cho nên để phòng ngừa công nghệ rò rỉ ra ngoài, việc bảo trì cũng chỉ có thể tiến hành ở Thành phố tuần hoàn”.

“Đinh tiên sinh có thể tiết lộ giá tiền hai thanh Hỏa Liêm Tiểu Đao này không? “Lý Trình Di nhịn không được hỏi.

Một thanh hai mươi triệu, mỗi lần bảo dưỡng một triệu. Tuổi thọ sử dụng ước chừng khoảng năm mươi lần. Nếu gặp phải mục tiêu độ có cứng rất cao, đó chính là dùng một lần phải làm lại một thanh. “Đinh Ninh nhanh chóng trả lời, không có gì phải che giấu giấu.

“… “Lý Trình Di vốn tưởng rằng mình đã đánh giá quá cao chi phí này, nhưng không ngờ lại cao như vậy.

“Có phải cảm thấy quá khoa trương, quá đốt tiền không? “Đinh Ninh đứng lên. Muốn xem một chút tốc độ cơ bản của Thiết bị bay không?

Anh ta nhẹ nhàng giơ tay, mỉm cười nhìn về phía Lý Trình Di.

“Có được không? “Lý Trình Di trong lòng chờ mong, cũng đứng lên.

Đương nhiên có thể, chỉ là thử tốc độ thôi, không hao tổn gì. “Đinh Ninh gật đầu.

“Vậy làm phiền anh”Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Thiết bị bay rốt cuộc mạnh bao nhiêu, anh hy vọng có thể tận mắt nhìn một lần.

Vậy… dùng cái ly này làm kẻ địch giả tưởng đi. “Đinh Ninh giơ ly nước trong tay lên, mỉm cười.

Vù.

Anh bỗng nhiên đem chén nước màu trắng sữa nhẹ nhàng ném lên không trung.

Cốc nước tạo ra một đường cong nhẹ trong không khí và sau khi lên đến điểm cao nhất, nó bắt đầu rơi xuống.

Xẹt!

Trong phút chốc, một ánh sáng hồng lóe lên rồi biến mất, xuyên qua cốc nước.

Chương 88: Ẩn số

Lý Trình Di thậm chí còn không kịp phản ứng, tất cả đã kết thúc.

Bốp một cái, Đinh Ninh một tay chuẩn xác tiếp lấy ly nước, cười đặt trước mắt Lý Trình Di.

Chỉ thấy chính giữa cái chén đột ngột xuất hiện một khe nứt dài cháy đen.

Vết nứt ước chừng cỡ móng tay, chủ yếu là, đương nhiên không làm vỡ cái ly.

Đạn của súng lục bình thường, trong nháy mắt rời khỏi họng súng, tốc độ ban đầu có thể đạt tới tốc độ âm thanh. "Đinh Ninh giải thích," Hỏa liêm của tôi, đương nhiên không đạt tới tốc độ âm thanh.

"Vậy… "Lý Trình Di từ trong chấn động phục hồi tinh thần lại, mở miệng muốn hỏi.

"Khoảng 1/2 vận tốc âm thanh. "Đinh Ninh cắt ngang, lộ ra nụ cười ôn hòa. Tốc độ Hỏa Liêm, đại khái là một phần hai vận tốc âm thanh, mà cái này, không phải cực hạn của nó, mà là cực hạn của tôi.

Tôi có thể khống chế tốc độ cực hạn đại khái ở mức này. Nhanh hơn nữa, nó có thể nhanh hơn, nhưng tôi không khống chế được, lực sát thương ngược lại sẽ giảm mạnh, thậm chí có thể ngộ thương chính mình, mất nhiều hơn được".

Lý Trình Di im lặng.

Anh bỗng nhiên nghĩ tới bà chị Lý Trình Cửu, chị anh chính là đang thi lấy giấy chứng nhận Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, như vậy xem ra, chị anh có lẽ cũng có Thiết bị bay.

Nếu Thiết bị bay đắt đỏ như vậy, thì chị anh lấy tiền đâu chơi thứ này?

Chỉ dựa vào chút tiền của gia đình?

Trước kia không biết còn tốt, hiện tại hiểu rõ, Lý Trình Di biết, chút vốn liếng trong gia đình căn bản không đủ mua một thiết bị bay cơ bản.

Nghĩ tới đây, anh dứt khoát hỏi Đinh Ninh về nghi hoặc của mình.

“Loại này, cũng có. Rất nhiều người trẻ tuổi có thiên phú, biểu hiện tốt, có thể tiếp nhận một ít vốn liếng hoặc là thế lực đầu tư. Như vậy có thể phí tổn sẽ tốn ở mức thấp nhất, dù sao vốn liếng tập đoàn rất nhiều, bản thân có nuôi Kỹ sư thiết bị bay, chi phí bảo trì Thiết bị bay cũng thấp hơn so với người bình thường rất nhiều” Đinh Ninh trả lời.

“Còn có trường đại học cũng có thể thuê. Thuê thiết bị bay giá rẻ hơn rất nhiều. Nhưng những thứ thuê này, phần lớn là loại hàng lạc hậu trên thị trường, nhiều lắm có thể dùng để luyện tập cho quen tay.

“Thì ra là thế. “Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

“Tuy rằng không biết cậu có thể trở thành một thành viên của chúng tôi hay không, nhưng tôi muốn dặn dò cậu một câu.” Đinh Ninh thu lại nụ cười, nghiêm túc nói.

“Mời anh nói”.

Đúng vậy, trước khi trở thành kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, thì mọi thứ không quan trọng nhưng khi trở thành kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh thì một lần bảo dưỡng thì cậu phải tự mình giám sát không thể để mặc người ta tự làm gì thì làm”

Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ, kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh này chính là một nghề đốt tiền, đằng sau không có núi vàng núi bạc thì không chơi nổi.

“Là vũ khí cận thân, tất nhiên chỉ có mình nắm giữ và hiểu rõ từng bộ phận mới là thích hợp nhất”.

“Đa tạ! “Anh trịnh trọng hướng đối phương tỏ vẻ cảm tạ.

“Không cần, lúc trước ta cũng là dựa vào ông chủ vượt qua thời kỳ nghèo khó, cậu hiện tại có ông chủ ủng hộ, cố gắng phát triển, về sau chúng ta gặp nhau tại hiệp hội.” Đinh Ninh

hữu hảo vỗ vỗ vai Lý Trình Di, hiển nhiên không biết Tân Đức Lạp đã nói với anh ta cái gì, thái độ tương đối thân thiện.

Lúc này Lý Trình Di, sau khi chứng kiến tốc độ khủng bố của Thiết bị bay, đối với lựa chọn hoa cho Hoa Thần Vị thứ hai, trong lòng mơ hồ có khuynh hướng.

“Đúng rồi, anh vừa rồi có nhắc tới, Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh cũng có cơ sở lực trường phòng hộ cơ bản?

Đương nhiên, nhưng đều rất yếu, cũng chỉ là tương đương với việc mặc một bộ áo chống đạn toàn thân. Chắn đạn bình thường còn được chứ không chống được thiết bị bay tấn công” Đinh Ninh gật đầu.

Có thể cho tôi xem một chút không?

“Được”.

Đinh Ninh giơ tay lên.

“Hỏa Liêm, biến hình. “Anh ta trầm giọng nói.

Nhìn thấy ánh mắt có chút nghi hoặc của Lý Trình Di, anh ta cười giải thích.

“Bởi vì Thiết bị bay tốc độ cực nhanh, lực sát thương cực lớn, phạm vi rộng, cho nên, để phòng ngừa những phản ứng ngoài ý muốn dẫn đến thao tác sai, chúng tôi cần phải cài đặt một số hạn chế và mở thiết bị, vừa rồi là tôi mở thiết bị”

“Hiểu hiểu. “Lý Trình Di gật đầu, ánh mắt tò mò nhìn đối phương chăm chú.

Như vậy, hiện tại lực phòng hộ cơ sở này đã mở rồi sao?

“Mở rồi, cậu có thể đưa tay sờ về phía tôi. “Đinh Ninh gật đầu.

Lý Trình Di nghe vậy, nhanh chóng đưa tay sờ mu bàn tay Đinh Ninh.

Nhưng quỷ dị chính là, ngón tay của anh khi cách mu bàn tay còn có hơn mười centimet, liền cảm giác được một cỗ lực cản vô hình, đang ngăn cản anh tiếp tục tới gần.

“Đây chính là lực trường phòng hộ. Tôi cũng chỉ dùng loại cơ bản thôi, loại đắt hiệu quả tốt hơn, có chút thậm chí có thể so

sánh với cường độ của người cải tạo, đạn xuyên giáp bắn vào cũng không xuyên thủng được, nhưng loại đó giá tiền và phí bảo dưỡng thì cậu cũng hiểu đấy…”

“Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, chắc cũng không nhiều lắm? “Lý Trình Di hỏi.

Một nhà tư bản bình thường chỉ nuôi nổi một Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, bởi vì tài nguyên tiêu hao quá nhiều quá lớn. Tư bản lớn cấp cao sẽ nuôi được nhiều hơn, nhưng cũng rất tốn tiền và tài nguyên. Điều này có nghĩa là, cạnh tranh trở thành Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh rất tàn khốc. Dù sao tài nguyên cũng chỉ có bấy nhiêu. “Đinh Ninh khẳng định,” Cho nên tôi khuyên cậu đi theo con đường nghiệp dư, trước tiên chơi một chút xem, xem mình có thể kiên trì được hay không.

“Cảm ơn những gợi ý của anh! “Lý Trình Di nghiêm nghị gật đầu.

Sau khi tận mắt nhìn thấy thiết bị bay và lực phòng hộ cơ bản, anh bỗng nhiên hiểu được.

Chính mình sau Hoa Lân Y Tử Đằng tiến hóa, cũng chỉ là miễn cưỡng có thể phòng được đạn súng lục, loại cường độ này tại thì Thiết bị bay trước mặt, có thể phòng được hay không vẫn là một ẩn số.

Chương 89: Gặp lại người quen

Mà nghe Đinh Ninh nói, cường độ phòng hộ của người cải tạo hoàn toàn còn vượt xa tiêu chuẩn này.

Cái này có nghĩa, cường độ Hoa Lân Y của anh chỉ sợ còn kém xa các thủ đoạn khoa học kỹ thuật hiện đại.

Cho nên…… Chỗ cường hãn chân chính của Ác Chi Hoa, hẳn là hoa ngữ. Bất kể là trạng thái bình thường hay mặc Hoa Lân Y, đều phải lấy năng lực hoa ngữ làm trung tâm.

Trong thực chiến nhiều thứ có cường độ cao hơn Hoa Lân Y, nhưng tuyệt đối không có thủ đoạn nào có thể so sánh với năng lực của Hoa Ngữ.

Trong lòng Lý Trình Di càng có suy nghĩ về phương pháp vận dụng Ác Chi Hoa.

‘Mà điểm mạnh của Hoa Lân Y, không phải là cường độ, mà là có thể đối kháng với quái vật siêu nhiên, cùng với việc nhanh chóng nâng cao tố chất thân thể của người mặc. Anh nhớ lại lúc trước, chính mình tay xé to mặt quái lần đó.

Nếu như có thể tiến hóa đến lần thứ hai, đem đặc tính này của Hoa Lân Y dung hợp với áo giáp bên ngoài, đó mới thật sự là vận dụng hoàn mỹ nhất.

Ngay sau đó, anh lại cùng Đinh Ninh hỏi không ít vấn đề sử dụng thiết bị bay hàng ngày, đối phương đều nhiệt tình trả lời.

Khi biết được Thiết bị bay cơ bản nhất cũng phải hơn mười triệu một bộ, Lý Trình Di rốt cục hiểu được một chân lý.

Đó chính là, ở thời đại này, thế giới này, có tiền có thể làm rất nhiều thứ.

Số lượng người bình thường đối với vũ lực cao tầng mà nói, có lẽ thật sự chỉ là con số.

Hai người trò chuyện cho đến khi trời tối, sau đó Tân Đức Lạp sắp xếp ăn tối tại một quán lẩu bơ bò trong trung tâm thương mại.

Mấy người nâng chén chúc tụng, bản thân Tân Đức Lạp không đi, do Tống Nhiễm tiếp khách, ăn uống cười đùa ngược lại rất vui vẻ.

Sau khi làm vài ly rượu, Đinh Ninh bắt đầu ôm vai Lý Trình Di xưng anh gọi em.

Sau khi hai người trao đổi thông tin điện thoại, Đinh Ninh mời Lý Trình Di trải nghiệm cuộc sống về đêm.

Nhưng bị Lý Trình Di khéo léo từ chối.

Anh vẫn thích cùng người mình thích làm việc ấy mà không phải đơn thuần vì thỏa mãn nhu cầu thể xác.

Từ quán lẩu đi ra, đã là hơn chín giờ tối.

Lý Trình Di chậm rãi đi trên con đường dành cho người đi bộ ven đường, đi qua một đài phun nước âm nhạc, bên cạnh ánh đèn đài phun nước biến ảo màu sắc, có không ít người dân xung quanh đến tản bộ hoặc thư giãn.

Anh dừng lại, trên người chỉ mặc bộ quần áo thể thao đơn giản, lúc này gió lạnh mang theo hơi ẩm thổi qua, nhất thời có chút lạnh.

Tháng bảy, nhiệt độ ngày đêm chênh lệch lớn hơn, buổi tối cũng mát mẻ hơn trước.

Toe toe.

Một chiếc tàu hỏa đồ chơi, phát ra tiếng nhạc điện tử quái dị, từ xa chậm rãi chạy tới.

Trên xe mười mấy đứa nhỏ hưng phấn gào thét. Bên cạnh xe còn có mấy phụ huynh đứa nhỏ có chút lo lắng đi theo.

Xe lửa nhỏ màu đỏ chậm rãi chạy qua, sau đó là âm nhạc từ đài phun nước có chút ồn ào.

Lý Trình Di đang muốn xoay người đến trạm xe buýt.

“Lý Trình Di? “Đột nhiên một giọng nữ từ sau lưng vọng tới.

“Sao anh lại ở đây? Thật trùng hợp. “Giọng nữ hơi cao hứng, từ phía sau nhanh chóng tới gần.

Lý Trình Di nghe có chút quen tai, xoay người nhìn lại.

Một người phụ tử trẻ tuổi ước chừng hơn hai mươi tuổi, đang đi tới phía sau anh hơn một mét.

Người phụ nữ tóc xõa vai màu đỏ, mặc váy liền áo màu đen, bên ngoài khoác áo len màu xám tro.

Trên mặt trang điểm nhẹ, đeo khuyên tai thủy tinh, trên vai đeo một cái túi da nhỏ màu trắng.

Thoạt nhìn chính là phong cách đi làm tiêu chuẩn.

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra, người này là Trần Bì, con gái của thầy Trần Sam, đương nhiên đây chỉ là ở nhà, tên đầy đủ là Trần Di Quân.

Chẳng qua bởi vì tất cả mọi người đều gọi cô là Trần Bì, cho nên thời gian lâu dần ngay cả tên thật của cô cũng có chút xa lạ.

“Phản ứng của anh chậm vậy sao? “Trần Bì có chút bất mãn,” Em vẫn luôn nhớ anh, lúc trước anh nói muốn em làm thư ký cho anh.

Cô đi về phía trước hai bước, đứng bên cạnh Lý Trình Di, nhìn về phía đài phun nước âm nhạc.

“Vừa lúc đã lâu không gặp, chúng ta đi uống nước đi?”

Lý Trình Di không có ý kiến gì, dù sao bây giờ buổi tối, vườn thực vật gì đó đều đóng cửa, vừa vặn có thời gian suy nghĩ, ngày mai xác định rốt cuộc chọn hoa gì làm hoa thần vị thứ hai.

…….

Trong một nhà hàng gần đó.

Hai người ngồi xuống, gọi đồ ăn.

“Một thời gian không gặp nhìn bộ dáng của anh cũng không tệ nhỉ?” Trần Bì cười bưng trà lúa mạch lên uống một ngụm.

“Cũng tốt, chỉ là gần đây đang tập luyện thân thể một chút. “Lý Trình Di trả lời. Mỗi ngày thể lực, chiến đấu, xạ kích, tinh thần căng thẳng, giống như liều mạng xông về phía trước, đổi lại là ai gặp cũng nhận ra tinh thần và hình thể của anh tốt hơn thấy rõ.

“Đúng lúc gặp anh ở đây, lần trước không phải ba em giới thiệu công việc cho anh sao? sao anh không đi? quản lý bên kia còn gọi điện đến chỗ ba em hỏi.” Trần Bì đối với việc này cũng có chút nghi hoặc.

Theo lý mà nói, đầu năm nay sinh viên tốt nghiệp đại học nếu muốn tìm việc làm, đều rất khó, đương nhiên, nếu như hạ thấp tiêu chuẩn vẫn là rất dễ dàng.

Nhưng học nhiều năm như vậy, mà nhận mức lương thấp thì ai cũng không cam lòng.

Cho nên công việc lúc trước mà thày Trần Sam giới thiệu, cũng cân nhắc đến điểm này, kỳ thật đãi ngộ cũng không kém.

Duy nhất không nghĩ tới chính là, Lý Trình Di ngay cả đi cũng không đi thử.

“Anh sơ suất quá, tìm được việc rồi mà quên nói với thày”

Thật ra ý tốt của thày anh cũng rõ chỉ là anh chả phải có tài cán gì, vào công ty người ta, phân nửa là nể mặt thầy. Cho nên anh nghĩ, thay vì gây thêm phiền toái cho thày, không bằng tự mình xông ra ngoài một lần”. Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Giờ công việc bình thường anh không có khả năng đi làm nhưng cũng phải ứng phó một chút vì dù sao người ta cũng có ý tốt.

“Vậy bây giờ thế nào? đang làm gì?” Trần Bì hỏi.

Là công tác y dược sinh học, cũng tạm được… Cũng chỉ như vậy. “Lý Trình Di cũng không có gì để nói.

Chương 90: Muốn trở lại cuộc sống bình thường cũng khó

Cuộc sống hiện tại của anh, hết thảy đều xoay quanh Góc chết. Điều duy nhất có thể nói ra bên ngoài, chính là công ty ma của ông chủ, ừm, vẫn có sản phẩm, nên cũng không hẳn là công ty ma.

“Cái gì gọi là tạm được, em thấy anh ngại nói ra thì có?” Trần Bì lộ ra vẻ mặt biết tuốt.

Không có gì xấu hổ, từ đầu ai chẳng có quãng thời gian vất vả chứ.

Lý Trình Di cũng chỉ có thể phụ họa cười cười, anh cũng không thể nói, chính mình mỗi ngày đều phải huấn luyện đến chạng vạng tối, học về chiến thuật chiến đấu, bắn súng gì gì đó. Tiền lương còn lấy 20 nghìn một tháng, đây nào có phải là công việc của y dược sinh học?

Thật sự ai hỏi sâu thêm thì anh cũng không biết trả lời ra sao.

Hai người lại hàn huyên vài câu về vấn đề công việc của Lý Trình Di, rất nhanh liền chuyển đề tài về công việc của Trần

Bì.

Cô bắt đầu oán giận mình mới về nước, rất nhiều thứ trong cuộc sống đều không quen, trong công việc, cấp trên cũng bỏ mặc nên mới mấy tháng mà đã vài lần xung đột với nhau.

Thành tích thì cấp trên hưởng, phiền toái cấp dưới gánh chịu. Lương đã không cao còn luôn rước bực vào mình.

Hiển nhiên Trần Bì coi anh như là thùng rác để xả phiền não, thổ lộ hết những khó chịu trong công việc.

Lý Trình Di ngoài mặt không ngừng gật đầu phụ họa, nhìn thức ăn Trần Bì còn chưa ăn đã bắt đầu uống hết ly bia này đến ly khác, trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ.

Sau khi trải qua Góc chết, giờ thấy nhìn những công việc phiền não này thì chỉ coi như lông hồng.

Hiện tại anh nghe đối phương kể lại, không những không có cảm phiền phức, ngược lại cảm thấy giờ này khắc này, mới có không ít cảm giác chân thật của cuộc sống.

Rất nhanh, sau bữa cơm, hai người chậm rãi ra khỏi nhà hàng, Lý Trình Di gọi cho Trần Bì một chiếc xe, đưa cô lên xe.

“Gặp lại sau. “Trần Bì vẫy vẫy tay với anh, váy liền áo của cô bị kẹp vào chiếc ghế, lộ ra hai đùi trắng nõn cũng không để ý.

Lý Trình Di lặng lẽ đưa tay kéo lại váy giúp cô, vẫy vẫy tay.

“Gặp lại sau”.

“Đừng sợ mất mặt, em nói cho anh biết, anh đừng chê em nói khó nghe, cái xã hội này chính là đều phụ thuộc vào nhau, mối quan hệ đều là trao đổi. Ba em giúp anh, nhưng anh vào đó làm thì tin tức gì của công ty đó có phải cũng đến tai ba em trước” Trần Bì ngồi trong xe, sau khi uống vài cốc bia đã bắt đầu lơ mơ.

“Đúng, đúng. “Lý Trình Di gật đầu lia lịa. Đáng tiếc, anh hiện tại nói không chừng lúc nào cũng có thể bị kéo vào Góc chết, có lẽ về sau, càng ngày càng xa cách người bình thường.

“Được được, em nói gì đúng hết” Lý Trình Di có chút buồn cười gật đầu.

Đừng ngại, đi thôi, hẹn gặp lại. “Trần Bì lớn tiếng nói.

“Hẹn gặp lại. “Lý Trình Di đóng cửa xe.

Taxi từ từ tăng tốc, đi về phía trước.

Anh đứng lên, cũng định gọi xe về nhà, nhưng lấy điện thoại di động ra nhìn giá.

18 đồng.

Lại lặng lẽ cất điện thoại di động đi.

Vừa nghĩ tới chính mình muốn mở vườn thực vật, muốn mua thiết bị bay, đều cần tiền, anh cũng cảm giác hiện tại tiêu đồng nào cũng có chút xót ruột.

Phải nghĩ cách kiếm tiền rồi.

Xoay người, anh đang muốn đi về phía trạm xe buýt, đột nhiên dừng bước, ánh mắt hơi ngưng lại.

Ngay trước cửa một quán bar đối diện anh, một đôi nam nữ lui tới, người phụ nữ tóc vàng mắt xanh, mặc cả bộ quần áo màu trắng.

Mary Ann!

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra cặp mắt kia của người phụ nữ, tuy rằng lúc trước gặp ở nhà, cô ta không lộ mặt, nhưng bím tóc màu vàng nổi bật kia, còn có loại khí chất dịu dàng đặc thù này, làm cho người ta vừa gặp đã khó quên.

Mary Ann dường như đang nói chuyện với một người đàn ông da đen cao gầy với một nụ cười nhẹ nhàng môi.

Mà người da đen thì có chút nôn nóng bất an, không ngừng khoa tay múa chân.

Bên này mới nhìn qua một cái, Mary Ann liền lập tức chú ý tới ánh mắt của Lý Trình Di, liếc nhìn sang bên này.

Thấy là Lý Trình Di, cô dịu dàng cười cười với anh.

“Ai? “Tầm mắt người da đen cũng nhìn theo, không kiên nhẫn hỏi.

“Là em trai của tiểu thiên tài kia, thật trùng hợp. “Mary Ann cười nói.

“Lý Trình Cửu kia sao? “Người da đen nhíu mày.

“Uh, cô ta thiên phú rất tốt, chỉ là tính tình quá thối, đắc tội không ít người. Cái nghề Kỹ sư điều khiển thiết thông minh này, không vốn liếng, không người ủng hộ thì chả làm được cái gì. Cô ta kiêu ngạo cho rằng, thiên phú cộng thêm với cố gắng là có thể đạt được hết thảy, nhưng đáng tiếc…” Mary Ann nhìn Lý Trình Di chậm rãi đi xa, nhẹ giọng trả lời.

“Tôi không thích cô gái đó kia, chanh chua, tính tình nóng nảy, cô ta không phải là sống chết đều không đồng ý sao? Còn nói cái gì, cho dù chúng ta giết chết cả nhà cô ta cũng không quan tâm.” Người da đen nói.

“Lúc đầu là như vậy, sau đó tôi đã đi đến nhà cô ấy, sẵn sàng động thủ. Thời điểm then chốt cô ta đã đổi ý.” Mary Ann đưa tay kéo lại cổ áo che bớt bộ ngực để lộ ra quá nhiều.

“Đồ phế vật, không làm được vứt bỏ tất cả thì đừng có kêu, ngược lại vô duyên vô cớ lộ ra nhược điểm của mình. “Người da đen khinh thường nói.

“Kỳ thật ngay từ đầu hẳn là cô ta cũng không quan tâm. Cô ta tuy rằng vì tư lợi, tính tình nóng nảy, nhưng cuối cùng, hẳn là nghĩ rõ ràng, có nhiều thứ, trên thế giới này một khi không còn, vậy vĩnh viễn cũng không còn, sẽ không có thuốc hối hận. Cho nên cuối cùng cô ta đổi ý”.

Mary Ann quay lại và đi về phía xa dọc theo quầng sáng dưới ánh đèn đường.

Đi thôi.

“Đi cái gì, tiền của tôi đâu?!? tiền lương đâu??? Cô đã hứa sẽ trả tiền cho tôi!!” người da đen đột nhiên nghĩ đến mục đích của mình, đích, nhanh chóng đuổi theo kích động kêu lên.

“Tiền lương tìm tôi làm gì? Kinh phí không phải đều ở trong tổ sao? “Mary Ann không thèm để ý.

Hai người dưới tầm mắt Lý Trình Di dần dần đi xa, rất nhanh dưới ánh đèn đường, đi vào góc khuất, biến mất không thấy.

Chương 91: Hoa thần vị thứ hai

Cho đến khi Mary Ann hoàn toàn rời đi, Lý Trình Di mới nhíu mày chậm rãi xoay người, đi về phía bến xe.

Ngồi xe, về nhà, ứng phó vài câu hỏi của cha mẹ.

Anh rửa mặt xong liền nằm ngửa trên giường mình, nghe tiếng xe cộ qua lại ngoài cửa sổ.

Những âm thanh lúc trước còn cảm thấy rất ồn ào này, nhưng bây giờ ngược lại làm cho anh có loại cảm giác an toàn.

Ít nhất những thanh âm này có thể nghe được, cho thấy anh còn ở tại hiện thực, chưa tiến vào Góc chết.

Hai tay Lý Trình Di ôm gáy, mắt nhìn trần nhà, trong lòng suy tư về hoa chính của hoa thần vị thứ hai.

'Nếu cường độ của Hoa Lân Y, đều không chiếm ưu thế trước người cải tạo và Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, như vậy lựa chọn của mình nên lấy năng lực Hoa Ngữ làm trung tâm.'

'Hoa ngữ……' Tốt nhất là hình thành hệ thống bổ sung cho Trầm Túy chi thủ lúc trước. Xây dựng hệ thống khôi phục tấn công và phòng thủ".

Lý Trình Di nhắm mắt lại, bắt đầu nhớ lại thiết bị bay siêu tốc mà Đinh Ninh biểu diễn.

"Loại tốc độ này, người bình thường căn bản không phản ứng kịp ?" Nếu mình phải đối mặt với một đối thủ như vậy…… Phải dựa vào cái gì để bảo vệ mình?"

Anh trầm tư suy nghĩ, nhưng không nghĩ ra cách làm sao phòng ngự.

Chỉ sợ biện pháp duy nhất, chính là tấn công trước đối phương một bước, tiêu diệt đối thủ.

Hiện tại, Lý Trình Di căn bản không biết làm thế nào để đối kháng với thiết bị bay.

Cho dù là lay-ơn, hoa bìm bìm, hay là phong hoa nguyệt quý thuần trắng, hoa tử vi…… Không phản ứng kịp trong nháy mắt như thế.

Lúc trước anh rất vừa ý chính là hoa ngữ phong hoa nguyệt quý thuần trắng, dù sao bình minh tuyệt vọng cực kỳ thích hợp thăm dò bí mật trong Góc chết.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, tiền đề sử dụng bình minh tuyệt vọng, là ở vào nghịch cảnh tuyệt vọng.

Cái này hạn chế tình huống để phát huy, chỉ có mình bị ép đến hoàn cảnh tuyệt vọng mới có tác dụng.

Nếu có thời gian phản ứng thì tốt, nếu hoàn toàn không có thời gian phản ứng…… Sẽ là vô nghĩa nếu bạn bị giết ngay lập tức trước khi bạn có thể tuyệt vọng.

Quả nhiên…… Trong lòng Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Bây giờ xem ra, lựa chọn tốt nhất kỳ thật chỉ có một.

Trong lòng anh âm thầm xác định, những ý nghĩ do dự giờ đã được xác định.

Một đêm không mộng mị.

…….

Sáng sớm hôm sau, chưa tới sáu giờ, Lý Trình Di đã rời khỏi giường, ngồi xe đi về phía vườn thực vật.

Lần này đi không phải Vạn Hòa, mà là vườn thực vật Đông Thăng, cũng chính là vườn thực vật gần công ty nhất.

Lần đầu tiên anh sờ hoa tứ tung chính là ở đó.

So với vườn thực vật Vạn Hòa, vườn Đông Thăng nhỏ hơn rất nhiều. Cửa chính không khác gì công viên bình thường, không ai bán vé, chỉ có một cửa soát vé tự động, lấy điện thoại di động quét mã đi vào là được.

Sau khi đi vào, là ba con đường nhỏ, lần lượt đi tới ba vườn cảnh quan: hoa lan, hoa cúc, nguyệt quý.

Bên này cũng có nguyệt quý, bất quá số lượng so với Vạn Hòa ít hơn rất nhiều, mà cũng không tập trung.

Bước chân Lý Trình Di nhanh hơn, lựa chọn một con đường, gần như chạy chậm trên mặt đường vắng ngắt.

Không bao lâu, anh liền đi tới một mảnh hoa cỏ đỏ vàng tím trắng.

Sáng sớm, trong vườn ngoại trừ anh, cũng chỉ có hai nhân viên đang đeo mặt nạ phun thuốc trừ sâu.

Lý Trình Di chậm rãi thở, tiến tới gần.

Đối diện với một gốc hoa cỏ màu vàng nhạt gần nhất, vươn tay ra.

Lay-ơn màu vàng: còn có tên là Xương Lan hay Kiếm Lan, bởi vì phiến lá như kiếm mà được đặt tên như vậy, thân cây có thể làm thuốc, vị đắng, tính mát, thanh nhiệt giải độc, đa số dùng để trị viêm quai bị, tuyến viêm bạch huyết các loại. Thích ấm áp, không chịu lạnh, thích nắng dài, thời gian nở hoa từ tháng 7 đến tháng 9.

“Hoa ngữ: Kiên cố (sau khi sử dụng, có thể tăng cường độ kiên cố về thể xác và tinh thần, thời gian duy trì mỗi lần mười lăm phút, mỗi lần sử dụng, cần cách nhau một giờ)”.

độ thu thập Hoa Lân Y: phải chăng thu thập làm hoa thần vị thứ hai?

Thế thôi à!

Lý Trình Di vốn còn nghĩ đến các loại năng lực hoa ngữ kỳ kỳ quái khác, nhưng sau khi nhìn lực sát thương khoa trương của thiết bị bay, anh liền cảm giác, vẫn là trực tiếp tăng lên năng lực thực chiến để giữ an toàn cho bản thân.

Hoa ngữ kiên cố của Kiếm Lan, nếu xem xét, quả thật chính là năng lực phòng ngự có thời hạn.

Nhưng năng lực này kỳ thật còn có một hiệu quả ẩn giấu.

Đó chính là cường độ của Hoa Lân Y, là cường độ thân thể của người mặc. Nói cách khác, sau khi lay-ơn kiên cố mở ra, có khả năng rất lớn có thể gia tăng cường độ của Hoa Lân Y trên diện rộng.

Loại tăng cường độ gấp đôi này, mang đến cho anh khả năng phòng ngự khó có thể tưởng tượng.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là suy đoán của anh là thật.

Nhưng cho dù như thế nào, hoa ngữ của lay-ơn, đều có thể giúp anh tăng khả năng thực chiến lên nhanh nhất.

Trong lòng xác định được tin tức, Lý Trình Di lập tức thấy mu bàn tay mình chậm rãi sáng lên.

Đó là màu sắc giống hệt cánh hoa Lay-ơn.

Một tia khí lưu mát mẻ nhanh chóng theo đầu ngón tay chảy vào trong ô vuông mu bàn tay anh.

Cùng lúc đó, một hàng của Hoa Lân Y được mở khóa.

'Độ thu thập Hoa lân y: 1%, số lần có thể tiến hóa: 3 (mỗi lần mở ra hoa thần vị, sẽ khiến cho tất cả chủ hoa có số lần có thể tiến hóa tăng thêm 1. Chú ý: hoa cỏ bản thân có giới hạn, đạt tới cực đỉnh sẽ không cách nào cưỡng ép gia tăng số lần tiến hóa.)

Lợi hại!

Lý Trình Di không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại biến hóa này, số lần có thể tiến hóa thêm 1, chẳng lẽ trong ô vuông thứ nhất là hoa tử đằng cũng có thể tiếp tục tiến hóa?

Anh đưa tay sờ một cái, đầu ngón tay đặt ở trên ô vuông thứ nhất.

Nhất thời tin tức về hoa tử đằng hiện ra.

'Độ tiến hóa lần thứ hai: 0%, số lần có thể tiến hóa: 3.

Quả nhiên!

Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, trong lòng dâng lên một tia chờ mong.

Chương 92: Linh hồn Jagir

Cường độ của hoa tử đằng, trước đó anh đã nghiệm chứng, hiện tại lại thêm một lần tiến hóa, có lẽ sau này mở ra tất cả hoa thần vị, có thể tăng lên đến một mức độ khoa trương.

Vốn anh còn đang lo lắng, khi mình càng ngày càng mạnh, đạt được Hoa Lân Y càng ngày càng lợi hại, Hoa Lân Y Tử Đằng có lẽ sẽ ít tác dụng. Nhưng hiện tại xem ra, số lần tiến hóa gia tăng, chính là một loại biến tướng tăng cường độ.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di thu hồi ý niệm trong đầu, hiện tại quan trọng nhất, là nhanh chóng đem độ thu thập Lay-ơn tăng lên đến một trăm, như vậy mới có thể thu hoạch được năng lực hoa ngữ.

Lúc này, anh không ngừng chạm vào các bông lay-ơn, không buông tha một đóa hoa nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Rất nhanh, buổi sáng đã qua.

Anh ở cửa vườn thực vật mua hai cái xúc xích nướng, một hộp bánh bích ăn tạm bữa trưa rồi tiếp tục tìm các loại hoa Lay-ơn khác.

Ba giờ chiều, Lay-ơn trong vườn thực vật Đông Thăng bị sờ hết, độ thu thập đạt tới 73%.

Lý Trình Di quyết đoán đi tới vườn thực vật Vạn Hòa, cũng chính là nơi anh sờ thấy hoa tử vi, hoa phong nguyệt quý.

Trực tiếp đón xe, khi đến đã gần 4 giờ, đến Vạn Hòa, sau đó mua vé vào vườn, anh thẳng đến khu vực có hoa Lay-ơn.

Rất nhanh, ở một chỗ gần vườn hoa hướng dương, anh tìm được một mảng lớn đất lay-ơn.

Không chần chừ, giống như con chuột rơi vào chĩnh gạo, Lý Trình Di đâm đầu vào trong đám Lay-ơn, hai tay sờ hết bông này đến bông khác.

Khí tức mát mẻ theo đầu ngón tay chảy vào hoa vănÁc Chi Hoa.

78% 。

82% 。

89% 。

94%

100% ！

Mười mấy phút sau.

Lý Trình Di bỗng nhiên ngây dại, đứng bất động tại chỗ.

Trên mu bàn tay phải của anh, trong ô vuông thứ hai của Ác Chi Hoa, chậm rãi sáng lên ánh vàng, hiện ra hoa văn tinh tế của Lay-ơn màu vàng.

Một loại cảm xúc khó hiểu xông lên trong lòng anh, anh có thể cảm giác được, mình có thể tùy ý sử dụng năng lực hoa ngữ mới, đơn giản giống như giơ tay lắc đầu.

Hoa Lân Y cũng có thể tự do hoán đổi trong lòng anh. Chỉ cần thêm tiền tố khi được gọi bên trong.

Ví như Hoa Lân Y Tử Đằng, Lay-ơn Hoa Lân Y.

Đứng ở trong đám hoa, Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Anh rất muốn lập tức thử xem năng lực Hoa Ngữ mới, nhưng cân nhắc vạn nhất cả người thay đổi, có thể sẽ khiến cho người xung quanh chú ý.

Anh vẫn đè xuống ý nghĩ thử sử dụng này.

“Sau đó, dù sao cũng đã đến nơi này… chi bằng……

Anh nhìn xung quanh, xung quanh một đống lay-ơn màu sắc khác.

Lúc này nhanh chóng vươn hai tay, bắt đầu hấp thu độ tiến hóa lần thứ nhất.

Lần thứ nhất tiến hóa cần hấp thu hoa biến chủng, anh đã nghiệm ra được điều này với hoa tử đằng.

Đứng ở trong vườn hoa, anh sờ trái sờ phải, rất nhanh đem toàn bộ một mảng lớn Lay-ơn đều sờ một lần.

Mà độ tiến hóa, cũng chỉ tới 43%.

Thấy không còn gì để sờ, Lý Trình Di thỏa mãn dừng lại.

“Anh kia, mời ra ngoài” vừa lúc một nhân viên đi ngang qua nhìn thấy anh, chỉ vào bên này lớn tiếng nói.

“Em ra ngay đây, chỉ chụp một tấm thôi, hoa này đẹp quá. “Lý Trình Di nhanh chóng trả lời.

“Ở bên ngoài chụp là được, bên trong không cho phép đi vào, nếu ai cũng đi vào thì giẫm nát hết hoa “Người nọ tuổi chừng hơn 40 tuổi, đầu hói, giọng nói sang sảng.

Lý Trình Di vội vàng đi ra, dù sao độ tiến hóa cũng thu thập đủ rồi, Lay-ơn bên này đều sờ qua, cũng không có gì lưu luyến.

Anh đi lên hành lang dành cho du khách, xin lỗi ông chú hỏi đầu kia vài câu, nhìn đối phương hừ hừ hai tiếng rồi bỏ đi, tầm mắt anh lại không tự chủ được rơi vào trong đám hoa hướng dương đối diện Lay-ơn.

Hoa hướng dương? Anh chưa chạm vào cái này.

Trước đây hoa hướng dương còn chưa nở, bây giờ vừa vặn……

Lý Trình Di nhìn xung quanh, phát hiện không ai chú ý đến anh, hơn nữa bên cạnh vườn hoa hướng dương, cũng có hai mẹ con, đang vuốt hoa hướng dương nhỏ giọng giảng giải cái gì đó, vừa vặn yểm hộ cho anh.

Anh ho khan hai tiếng, lấy điện thoại di động ra, giả bộ chuẩn bị chụp ảnh, chậm rãi đến gần vườn hoa hướng dương.

Lá hướng dương to, thân hoa vừa tròn vừa lớn, trung tâm nhụy hoa hơi ngả thành màu đen, nhìn qua tựa như vỏ ngoài sầu riêng phiên bản thu nhỏ.

Anh đến gần một chút, ngửi được một chút hương hoa nhàn nhạt.

Đưa tay ra và chạm vào.

Lập tức một tia khí tức mát mẻ chảy vào ngón tay, nhập vào mu bàn tay Ác Chi Hoa.

“Hoa hướng dương: biệt danh trượng cúc, hoa hướng dương cần đầy đủ nước và ánh nắng mặt trời.” Hoa hướng dương thuộc họ Asteraceae. Cây thân thảo. Hạt có thể ăn được, có thể ép dầu, thời gian nở hoa tháng 7 - tháng 8. Nhụy hoa có tác dụng thanh nhiệt hóa đờm, cầm máu, cũng có tác dụng điều trị nhất định đối với đau đầu và chóng mặt, cánh hoa nghiền nát có thể điều trị viêm vú, mụn nhọt và vân vân. ”

‘Hoa ngữ: vương miện rực rỡ (sau khi sử dụng hoa ngữ, bạn sẽ nhận được một vương miện có thể giải phóng ánh sáng mặt trời rực rỡ, vương miện sẽ liên tục giải phóng ánh sáng, sự tỏa sáng của nó có tác dụng chữa bệnh nhất định đối với các bệnh về yếu nhược, đồng thời có thể xua tan sự tồn tại của thuộc tính âm u lạnh lẽo ở một mức độ nhất định)’

Ái chà……

Lý Trình Di trong lòng nghiêm túc, cái hoa ngữ này…… Lợi hại, không có thời hạn, ở một mức độ nhất định, công năng đã thuộc về phạm trù siêu nhiên.

Anh không tự chủ được liên tưởng đến thiếu niên áo trắng thần bí bên trong bãi đỗ xe Grius.

Có thể khẳng định là, thiếu niên áo trắng kia chính là Dongi. Jagir, nhưng vì sao ông ta ở trong hình hài một thiếu niên và vì cái gì luôn ở trong bãi đỗ xe Grius, những thứ này đều là vấn đề.

Có lẽ…… Jagir đã sớm chết trong cái Góc chết đó, chỉ có thân thể còn sống rời đi. Đó là linh hồn của Jagir sao?”

Lý Trình Di trong lòng suy đoán.

Chương 93: Ngục môn không gian

Nếu như nói trước đó, anh còn có chút hoài nghi trên đời này rốt cuộc có hay không âm hồn, nhưng lúc này hoa ngữ của hoa hướng dương ngữ, rõ ràng cho anh đáp án.

Câu trả lời là, rất có thể có!

“Đáng tiếc, vẫn không thực dụng như hoa Lay-ơn.” Lần sau đi, lần sau nhất định sẽ chọn cậu. Lý Trình Di ít nhiều có chút lưu luyến sờ sờ hoa hướng dương trước mặt, quả quyết xoay người rời đi.

Anh dự định lại đi tìm Lay-ơn biến chủng.

Tít……

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, vì để phân biết chuông điện thoại của mình với người khác anh cài đặt chuông điện thoại là âm thanh thông thường.

Không có nhạc, chỉ có một âm thanh.

Cầm điện thoại nhìn, sắc mặt Lý Trình Di hơi ngưng lại.

Đó là điện thoại của sếp Tân Đức Lạp.

Nhấn nút kết nối, anh đặt điện thoại di động bên tai.

“Tiểu Di, mấy bữa trước, cậu đi cùng Mạnh Đông Đông rồi bố cô ta tìm người chuẩn bị ra tay với cậu, là tôi bảo Đinh Ninh ra tay giúp cậu giải quyết. Chuyện này, Đinh Ninh và cậu nói phải không?” Tân Đức Lạp vừa bắt đầu đã bắt đầu kể công lao, giảng đạo lý.

“Ách…… Nói rồi, ông chủ có chuyện gì phải không? Nói thẳng là được. “Lý Trình Di tự nhiên có chút không hiểu ông chủ nói thế là có ý gì.

“Vậy là tốt rồi, Tiểu Di quả nhiên cậu là người trọng tín nghĩa trọng tình cảm. “Trong giọng nói của Tân Đức Lạp lộ ra ý cười. “Chỗ tôi bên này cần người để giúp đỡ, cậu không phải là muốn một bộ thiết bị bay sao, cậu giúp tôi điều tra, sau vụ này, tôi sẽ cấp cho cậu một bộ cơ bản, nói trước nhé, chỉ là bộ dân dụng thôi”.

“Thật hả?” trong nháy mắt giọng nói của Lý Trình Di vút cao, đây cũng không phải là con số nhỏ, thiết bị bay giá hơn 10 triệu một bộ, phải dựa vào mình tích cóp tiền thì đến đời nào mới mua nổi.

Cho nên anh đã sớm chờ ông chủ mở miệng. Tân Đức Lạp sau khi biết được anh cảm thấy hứng thú với Thiết bị bay, không

có lên tiếng phản đối, ngược lại đặc biệt mời Đinh Ninh tới, kỳ thật thái độ đã rất rõ ràng.

“Đương nhiên. “Tân Đức Lạp cười nói,” Cậu có thể thành công thoát thân, đã chứng tỏ được tố chất của mình. Lần này, nếu cậu có thể chứng minh bản thân tại bên ngoài, công ty sẽ đầu tư nhiều hơn vào cậu”.

“Em hiểu, cảm ơn ông chủ” Lý Trình Di trong lòng rung lên, tuy rằng Thiết bị bay có vấn đề như vậy, nhưng quan trọng là, nó có uy lực lớn!

Lúc uống rượu, Đinh Ninh có nhắc tới, kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh có thể tấn công chuẩn xác mục tiêu cách cả nghìn km thông qua định vị vệ tinh.

Chính là bởi vì lực sát thương thiết bị bay quá khoa trương, cho nên các quốc gia đều khống chế cực kỳ nghiêm ngặt đối với loại thiết bị này.

Mà trên thế giới này, chỉ có hai cái quốc gia có thể một mình chế tác thiết bị bay, một là Nghi quốc và một quốc gia khác chính là Bạch tinh.

Các nước nhỏ còn lại đều chỉ có thể sản xuất một số bộ phận linh kiện, hơn nữa còn chỉ là linh kiện loại cơ bản.

Không thể so được với Nghi Quốc và Bạch Tinh còn có loại thiết bị bay riêng của mình.

Đến công ty một chuyến đi, vừa vặn cũng cho cậu gặp người cũng ký hợp đồng của công ty khác. “Tân Đức Lạp nói một câu cuối cùng, liền cúp điện thoại.

Tinh thần Lý Trình Di thoáng hưng phấn, bước nhanh ra ngoài vườn thực vật.

Thiết bị bay đối với những người khác mà nói, có lẽ là đại pháo thủy tinh, công kích mạnh, phòng hộ yếu, phí tổn đắt.

Nhưng nếu như là anh, tận dụng dung hợp lực trường bên ngoài Hoa Lân Y, hai tầng cường độ chồng lên nhau, có lẽ cũng không kém người cải tạo.

Đến lúc đối địch, người khác khổ sở thoát khỏi tầng tấn công của thiết bị bay, cho rằng đây là lúc mình có thể thắng, đột nhiên Hoa Lân Y xuất hiện trên người.

Đối mặt với lực phòng ngự cường đại có thể so với người cải tạo hoàn toàn…… Chỉ sợ bất luận kẻ nào cũng sẽ trong nháy mắt từ thiên đường rơi xuống địa ngục, sinh lòng tuyệt vọng.

Mà anh, hoàn toàn có thể thừa dịp đối phương trong lúc tâm thần thất thủ, đột nhiên phản kích, dễ dàng giải quyết đối thủ.

Ra khỏi vườn thực vật, trực tiếp đón xe, đi thẳng đến tòa nhà Tân Thế Kỷ.

Trên taxi, lái xe là một nữ tài xế trẻ tuổi, một đường mở radio kênh giải trí.

Thỉnh thoảng còn hát khẽ theo tiếng nhạc.

“Chị có thể đổi sang kênh tin tức hay không?” Lý Trình Di nghe một lúc, thật sự không chịu nổi tiếng ngâm nga của cô, hỏi thử.

“ Được chứ” Nữ tài xế rất dễ nói chuyện, điều chỉnh radio sang kênh khác. Lập tức là phần tin tức ngắn được phát

‘Báo cáo thường niên nửa đầu năm của Tập đoàn Kingside công bố: Tổng doanh thu 457,7 tỷ, tăng 1,4% so với cùng kỳ năm ngoái và lợi nhuận ròng 33,9 tỷ.’

“Fowley đã tổ chức buổi hòa nhạc All-Star Sky Stage Concert, mời 133 ngôi sao, thực tế là 131 người. Buổi biểu diễn tổ chức ngoài trời.”

Nữ minh tinh Elfa Della tuyên bố kết hôn vào đêm qua.

‘Bộ trưởng Ngoại giao Nghi Quốc Ngô Phục nhận lời mời đến thăm El Nisia và có cuộc hội đàm thân mật với Tổng thống El Nisia Gaumen.’

“115 công ty niêm yết trên toàn thế giới đã cùng nhau tuyên bố thành lập một liên minh thương mại vành đai trái đất mới và thông báo rằng sẽ đầu tư hoặc mua lại 71 nhà tù vũ trụ trong quỹ đạo gần mặt trăng vào cuối tháng 7. Kế hoạch kinh doanh này được biết là đã được phê duyệt thông qua tòa án quốc tế. ”

Tin tức nhanh mỗi ngày, nhanh chóng lôi Lý Trình Di ra khỏi Góc chết.

Khi nghe về nhà tù không gian gần quỹ đạo, cảm giác của người tiền nhiệm về phần này nảy ra trong đầu anh.

“Nhà tù vũ trụ…… là chỉ Ngục Môn sao? “Anh thuận miệng nói.

“Ngục môn chỉ là một trong những nhà tù vũ trụ nổi tiếng nhất, kỳ thực nhà tù vũ trụ còn có rất nhiều, nghe nói có hơn một trăm tòa, do tòa án quốc tế quản lý.” Nữ lái taxi hiển nhiên là mỗi ngày nghe tin tức, kiến thức rộng rãi.

“Kỳ thật tòa án quốc tế không phải là quyết định chung giữa chúng ta và Bạch Tinh sao?”

“Nói là nói như vậy, nhưng về phần thể diện thì ngoài hai nước còn có các quốc gia nhỏ khác, tuy là nhỏ nhưng cũng cần phải thể hiện sự đoàn kết” người lái taxi cười nói.

Nghe nói nhà tù còn có thể đi du lịch ngắm cảnh, không biết khi nào có thể đi xem. “Lý Trình Di thở dài.

Chương 94: Người 3 lần vào Góc chết

“Có thời gian mở cửa, nhưng cũng tốn tiền” nữ lái taxi trả lời. Người bình thường như chúng ta cũng đừng nghĩ, một chuyến mất mấy trăm ngàn, cả đời tích góp cũng chỉ đủ hai chuyến.

Lúc này xe chậm rãi giảm tốc độ, dừng lại.

“Đến rồi” cô nhanh nhẹn kéo hóa đơn tự động in ra, đưa cho Lý Trình Di.

Trả tiền, Lý Trình Di đẩy cửa xuống xe, đã nhìn thấy bên ngoài trung tâm thương mại, cô gái mặc váy kẻ mắt đậm đã chờ ở ven đường.

Lần này cô thay một bộ váy màu xám, váy ngắn đến đầu gối phối hợp với tơ đen mỏng, lộ ra đường cong mượt mà của đôi chân.

“Đi thôi, ông chủ đã chờ anh một lát rồi. “Cô thấp giọng nói.

“Ngoài ông chủ còn có ai? “Lý Trình Di đi theo cô từ cửa ngách vào tòa nhà, thuận miệng hỏi.

“Còn có Tư Mã Quy tiên sinh cũng ở đây” Cô gái kẻ mắt trả lời.

Tư Mã Quy?

Trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia tò mò, anh ở công ty không chỉ một lần nghe qua cái tên này, từ khi ông chủ Tân Đức Lạp đến Nghi Quốc tới nay, người này đã ba lần vào Góc chết.

So với người mới trải qua một lần như anh, người này tuyệt đối là quan trọng.

Hai người vào thang máy, nhìn số tầng lầu không ngừng thay đổi.

“Trình Ý tiên sinh phải cẩn thận. “Kẻ lông mày đậm bỗng nhiên lên tiếng.

“? “Lý Trình Di không rõ nên nhìn về phía cô.

Tư Mã Quy tiên sinh tính tình không tốt, xác thực mà nói, đại bộ phận người vào Góc chết, tính tình đều không bình thường. Anh xem như ôn hòa nhất” Kẻ lông mày đậm nhắc tới Tư Mã Quy, rõ ràng trên mặt mày toát ra một tia mâu thuẫn.

“Cám ơn đã nhắc nhở. “Lý Trình Di gật đầu. Anh mơ hồ suy đoán, lần này ông chủ đem mọi người tập hợp lại một chỗ, xem ra là có động tĩnh lớn.

Cửa thang máy chậm rãi tách ra.

Tân Đức Lạp đang nói chuyện với một người đàn ông cao gầy cạo đầu âm dương, cả hai đều đứng ở cửa thang máy, dường như chuẩn bị đi ra ngoài.

Nhìn thấy hai người Lý Trình Di, vẻ mặt Tân Đức Lạp buông lỏng.

“Tiểu Di cậu tới vừa đúng lúc, nhanh lên, chúng ta lập tức chạy tới Chiêu Sơn”.

Lý Trình Di không hiểu ra sao, nơi đó cách Toại Dương ít nhất hơn ba trăm km, chạy tới đó làm gì?

“Tôi mới ký hợp đồng một cô bé, ở bên kia tiến vào một Góc chết, cần chúng ta hỗ trợ. “Tân Đức Lạp nhanh chóng nói. Đeo kính trước, tư liệu tôi truyền cho cậu.

Lý Trình Di cũng không lề mề, xoay người nhường ra chỗ trống, để hai người tiến vào, sau đó đeo lên AR kính mắt.

Rất nhanh một hàng tư liệu truyền tới thiết bị của anh.

‘Nhiệm vụ của công ty: Giúp Chung Dĩnh thoát khỏi ‘Góc chết phố sương mù’.”

“Góc chết phố sương mù— một đoạn do sương mù đen bao phủ đường phố, trong đó các cửa hàng đều đóng cửa, không có người, ở cuối đường ven đường, có một máy đánh bạc tự động”

“Điểm nguy hiểm: Cứ cách một khoảng thời gian nhất định phải kéo máy đánh bạc một lần, nếu không sẽ gặp phải nguy hiểm bất ngờ.”

Sau khi máy đánh bạc được kéo, xuất hiện 3 hình vẽ.

Khi ba hình vẽ khác nhau, người chơi sẽ mất một phần cơ thể.

Xuất hiện hai hình cùng loại, sẽ nhận được phần thưởng không rõ. Cho đến nay, người tiến vào Góc chết đã nhận được một con dao găm với chức năng đặc biệt, một chai thuốc đặc biệt chưa rõ tác dụng”.

Ba hình vẽ cùng loại, kết quả không rõ.

Hai hoặc ba hình vẽ hoàn toàn giống nhau, kết quả không rõ. ”

Lý Trình Di đi theo Tân Đức Lạp, Tống Nhiễm, Tư Mã Quy ngồi lên xe chuyên dụng của Tân Đức Lạp, tức là chiếc xe việt đến phố sương mù kia.

Tống Nhiễm lái xe, Tân Đức Lạp ngồi hàng hai, Lý Trình Di và Tư Mã Quy ngồi hàng ba.

Sau tiếng đóng cửa nặng nề, xe chậm rãi tăng tốc, di chuyển theo dòng xe cộ dày đặc.

Chạng vạng chiều, dòng xe cộ tan tầm nhiều hơn bình thường, xe chậm rãi nối đuôi nhau.

Nhìn tốc độ quá chậm, Lý Trình Di dứt khoát hỏi thăm tình hình trước.

Ông chủ, Góc chết phố sương mù này, mấu chốt chính là cái máy đánh bạc này hả?

“Chắc là như vậy, cô bé kia đã rời được khỏi đó hai lần. Nguy hiểm không bằng chỗ cậu, bên trong tạm thời chỉ có một mình cô ta. “Tân Đức Lạp trả lời.

“Tạm thời?”

“Ừ, lúc trước có một người đột nhiên mất tích trong lúc chơi với máy đánh bạc. Cho nên bây giờ chỉ có một mình cô ấy”.

“Vậy bây giờ chúng ta qua đó, có thể làm gì? “Lý Trình Di hỏi.

“Tôi đã điều tra sơ bộ phố sương mù này, giờ cần người đi điều tra chi tiết.” Tân Đức Lạp trả lời, “Các cậu đối với Góc chết quen thuộc hơn, thích ứng hơn, hơn nữa tinh thần cũng tốt hơn người khác, khi tiếp cận Góc chết, có thể sẽ xuất hiện tình huống ký ức thoáng xuất hiện, điều này có thể giúp chúng ta hiểu biết chi tiết hơn đối với Góc chết, cho nên nhiệm vụ lần này giao cho các cậu thử xem. Cũng không phải áp lực, tìm không thấy manh mối cũng không sao cả.”

“Nếu như vẫn không chơi máy đánh bạc, sẽ thế nào? “Tư Mã Quy vẫn trầm mặc, đột nhiên mở miệng hỏi.

“Chung Dĩnh chưa nói, cô bé kia tên là Chung Dĩnh, nhưng cô ta hai lần đi vào, thời gian chờ đợi đều đang kéo dài, cách nhau cũng khá lâu, dựa theo quán tính Góc chết, chỉ sợ lần thứ ba, cô ta sẽ bị vĩnh viễn lưu lại bên trong.”

“Hai lần trước cô ta làm thế nào đi ra? “Tư Mã Quy hỏi.

“Một lần, người đàn ông đi cùng cô ấy đã biến mất và lần khác, cô ta đã chơi máy đánh bạc, may mắn và nhận được hai món đồ nữa”, Tân Đức Lạp trả lời. Đương nhiên cũng có thể là xác suất trúng thưởng của máy đánh bạc lớn”.

“Ngách Góc chết có vẽ gì không? “Lý Trình Di hỏi.

“Để tôi đưa các cậu vào nhóm “Tân Đức Lạp trả lời.

Rất nhanh, ông ta thêm ba người vào một nhóm chỉ có 2 người trước đó. Như vậy, nhóm này giờ có 5 người.

Vốn trong nhóm hai người, một là Tân Đức Lạp, một người khác chính là Chung Dĩnh, người vừa ký hợp đồng.

Đây là hình chụp nghiêng về hiện trường Góc chết. “Tân Đức Lạp nhanh chóng gửi đi một bức ảnh.

Đó là một mảnh sương mù màu xám mông lung tối tăm.

Chương 95: Góc chết phố Sương mù

Trong sương mù mơ hồ có thể nhìn thấy một con đường thẳng tắp, từ dưới chân lan đến phía trước, đến xa xa, vẫn nhìn không thấy điểm cuối trong sương mù.

Mặt đường được trải xi măng cũ kỹ, có không ít vết nứt.

Hai bên đường có cột đèn bằng bê tông kiểu cũ, sau đèn đường là đường dành cho người đi bộ, cửa hàng ven đường.

Toàn bộ đường phố ánh sáng ảm đạm, trên đường không một bóng người, tất cả cửa hàng đều đóng chặt, một mảnh tĩnh mịch.

Mấy người cẩn thận đánh giá, phát hiện cuối đường phố, trước cửa một cửa hàng đồ dùng trẻ em, đặt một cái máy đánh bạc bề ngoài cũ nát.

Màn hình máy đánh bạc ở trong sương xám lóe ra ánh sáng nhàn nhạt.

Đó là vệt màu duy nhất trong toàn bộ khu phố xám.

“Đó chính là máy đánh bạc…” Lý Trình Di không cần ai nói, cũng có thể cảm giác được cái máy kia không thích hợp.

Tất cả những thứ khác đều là màu xám, duy chỉ có máy đánh bạc là màu sắc rực rỡ, đây chính là điều không bình thường trong bình thường.

Tình huống cụ thể, sau khi các cậu đi qua, căn cứ vào ký ức Góc chết mà điều tra đi. Ký ức hiện lên thì phải xem tinh thần đủ mạnh hay không, tinh thần đủ mạnh thì ký ức hiện lên càng nhiều, càng rõ ràng, thậm chí có thể khiến Góc chết cũng ảnh hưởng đến hiện thực".

"Nói như vậy, ký ức thoáng hiện rất giống điềm báo? "Lý Trình Di đột nhiên phản ứng lại.

"Đúng là rất giống. Nhưng bản chất lại khác, dự báo nhất định sẽ kéo cậu vào Góc chết, cậu sẽ bị hại trong dự báo nhưng ký ức thoáng hiện lại không như thế, nó vẻn vẹn chỉ là hình ảnh, là cảnh tượng lưu lại, thuộc về dấu vết Góc chết. Trừ phi cậu tinh thần rất mạnh, nếu không bình thường sẽ không làm cậu bị thương. Tư Mã Quy bình tĩnh lên tiếng giải thích.

"Vậy có cách nào phân biệt người có tinh thần mạnh và không mạnh hay không? "Lý Trình Di nhíu mày.

Tư Mã Quy nhìn anh một cái, "Dựa theo kinh nghiệm cá nhân của tôi, dự báo là cho dù cậu đi tới đâu, đều sẽ kéo cậu vào Góc chết. Ký ức thoáng hiện là chỉ cần cậu rời khỏi địa điểm cố định, sẽ không gặp phải ảnh hưởng thoáng hiện của Góc chết.

Lý Trình Di đột nhiên nhớ tới lúc học đại học, cùng với lúc ở tiệm bún gạo hai lần.

Hai lần đó, hiện tại xem ra, rất có thể đều là ký ức thoáng hiện, mà không phải là điềm báo.

"Nghe nói cậu muốn làm Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh? "Tư Mã Quy đột nhiên chuyển đề tài, nhìn về phía Lý Trình Di hỏi.

"Đúng vậy. Tư Mã tiên sinh muốn hỏi gì? "Lý Trình Di không hiểu, không biết tên này đột nhiên nhắc tới chuyện này muốn làm gì.

"Có nhiều tiền như vậy, cầm đi hưởng thụ không tốt hơn sao? Sao phải ném cái động không đáy kia. "Tư Mã Quy lắc đầu.

"Tăng cường thực lực cho bản thân cũng không sai. "Lý Trình Di trả lời.

“Dù sao loại người như chúng ta cũng sống không được bao lâu, không bằng làm nhiều một chút thứ mình muốn làm, trước kia lại không dám làm. Ví như cậu có thích cô gái nào hay không? muốn chơi vận động? hoặc là thử nghiệm loại thuốc gây ảo giác mới?”

Cái này……

“Cái này gì chứ. Dù sao chúng ta đều là người sắp chết, muốn làm gì thì làm, chết ở Góc chết là chết, ở bên ngoài cũng là chết, đều giống nhau. “Tư Mã Quy chẳng hề để ý,” Tôi còn quen biết mấy người, cuối cùng lúc sắp đi còn cho nổ tung vài cửa hàng.”

“Không có việc gì làm sao mà lại đi phá cửa hàng? “Lý Trình Di không thể hiểu được.

“Nhìn chướng mắt. “Tư Mã Quy cười cười,” Mình sống một ngày biết một ngày, lúc nào cũng có thể chết, nhìn thấy trong cửa hàng nhiều người lại vui vẻ cười đùa như vậy. Làm chút chuyện khác người cũng rất bình thường”.

“Loại người đó chung quy vẫn là số ít” Tân Đức Lạp chen vào nói.

“Kỳ thật rất nhiều lúc tôi cũng nghĩ như vậy” Tư Mã Quy cười cười nói.

Tân Đức Lạp không nói lời nào, người Góc chết quanh quẩn bên bờ sinh tử, thần kinh nhiều lắm, lúc ông ta truy tìm tung tích con trai cũng gặp qua không ít.

Thậm chí, chính con trai ông, cũng tương tự như thế.

Có thể sống một ngày là một ngày, tận lực thể nghiệm những gì mình muốn thể nghiệm, không có gì phải cố kỵ, ai khiến ta khó chịu, ta sẽ khiến người đó khó chịu. ” Tư Mã Quy cười nói.

Lý Trình Di nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Quả thật, đều phải chết, ai còn có thể cố kỵ lễ nghi phiền phức bình thường, cái gì lễ phép, quy củ, toàn bộ đều vứt sang một bên.

Tựa như lúc trước anh ở bãi đỗ xe Grius, người của Công ty Ngải Hi đến truy tìm, anh không chút do dự, ra tay giải quyết tất cả.

Lúc ấy tâm tính của anh, chính là như lời Tư Mã Quy nói, "Dù sao mình lúc nào có thể sẽ chết, làm chuyện gì cũng liền lười suy nghĩ nhiều, làm trước rồi tính sau!"

Trong lúc nhất thời, trong xe trầm mặc, tựa hồ bởi vì những lời nói của Tư Mã Quy mà có chút nặng nề.

Lúc này xe cuối cùng cũng ra khỏi nội thành, chạy về phía ngoại ô.

"Cho nên Chung Dĩnh mới không muốn tìm chính phủ, mà tìm chúng ta. "Tân Đức Lạp chậm rãi lên tiếng.

Đúng vậy, loại người như chúng ta, chính phủ bắt được nhất định là nhốt lại trước rồi nói sau, tránh cho bệnh thần kinh phát tác lại làm những chuyện phiền toái" Tư Mã Quy gật đầu.

"Càng như vậy, rất nhiều người lại càng không muốn bị phía chính phủ phát hiện. "Tân Đức Lạp nói.

Lý Trình Di trầm mặc nhìn cảnh sắc lướt qua ngoài cửa sổ.

Trong lòng bỗng nhiên ý thức được một điểm.

Bọn họ những người bị lôi vào Góc chết này, nếu như không có thân phận địa vị, có lẽ thật sự có chút đáng thương. Thuộc về phần tử tâm thần không ổn định, được liệt vào dạng khủng bố xã hội.

……

Thị trấn Vĩnh Niên.

Trụ sở chính của Bất động sản Ngải Hi.

Hiện trường đã bị cảnh sát điều tra xong, thi thể bị chuyển đi, vết máu cũng được lau sạch.

Vào ban đêm, dế mèn kêu râm ran, toàn bộ tòa nhà Ngải Hi đều yên tĩnh.

Sau khi liên tiếp chết nhiều người như vậy, nơi này đã bị người xung quanh coi là tòa nhà chết chóc.

Hơi tới gần một chút, đều phảng phất có thể ngửi được mùi máu bên trong phiêu tán ra nhàn nhạt.

Chương 96: Ký ức thoáng hiện

Vào ban đêm.

Một cô gái cao lớn mặc áo khoác xám trắng, cổ quấn khăn quàng cổ màu đen, chậm rãi đi tới trước cửa sắt bên ngoài tòa nhà Ngải Hi, nhìn vào bên trong.

Trong đêm tối, có thể làm nguồn sáng, cũng chỉ có ánh.

Nhưng người phụ nữ lại phảng phất có thể nhìn ban đêm, ánh mắt khi thì liếc ngang khi thì nhìn một chỗ.

Mỗi lần ánh mắt cô dừng lại, đều là nơi Lý Trình Di ra tay đánh chết bảo vệ Ngải Hi.

Tìm được manh mối chưa? "Bên tai cô gái vang lên câu hỏi.

m thanh phát ra từ lỗ tai nhỏ xíu của cô.

"Đang tìm. Tôi vào xem một chút. "Người phụ nữ thấp giọng trả lời.

"Tôi bên này tra được, thời kỳ gần đây, xung đột với bất động sản Ngải Hi cũng chỉ có một công ty y dược mới thành lập tại thành phố Toại Dương." giọng nam trong tai nghe tiếp tục nói.

"Tên là gì?"

"Hồng Cẩm, hẳn là có liên quan, cô quay lại điều tra. " giọng nam nói.

"Tôi đi vào quan sát thì thấy, sức mạnh và tốc độ người này không tệ, xem ra là người cải tạo thí nghiệm của một tư bản hoặc một tiểu quốc nào đó"

Người phụ nữ nhìn xung quanh, nhẹ nhàng vọt về phía trước, tay nhẹ nhàng bám lên cánh cửa sắt đã đóng, giống như vượn vượt qua cánh cửa sắt cao hơn hai mét.

Sau đó cô nhẹ nhàng rơi xuống đất, không dừng lại chút nào, theo con đường Lý Trình Di di chuyển, xông thẳng vào đại sảnh.

Trong đại sảnh, cô gái cũng dừng lại chỗ mà Lý Trình Di dừng lại trước khi ném bình hoa ra.

“Ở chỗ này, dựa theo camera, lực ném bình hoa có thể bức lui cả đám người, đã đạt được mức độ cải tạo tầng cơ bản” ánh mắt cô lướt qua dấu vết mảnh vỡ bình hoa.

“Là loại cải tạo nào? Có phải là loại Hắc Lang đại địa? “Người đàn ông hỏi.

Có chút giống, nhưng lực yếu hơn một chút, tốc độ không kém nhiều lắm, tạm thời nhìn không ra đặc thù. “Cô gái tiếp tục theo dấu vết.

“Không có đi thang máy, người đó đi cầu thang bộ”.

Cô xoay người, theo dấu vết dọc theo cầu thang đi lên, thẳng đến tầng thứ chín.

Tầng chín là một gian phòng nghỉ rộng rãi, logo cực lớn của Bất động sản Ngải Hi còn in trên tường bên phải. Chữ viết bằng kim loại màu xanh đen mơ hồ phản chiếu ánh trăng trong đêm.

“Đạt Tùng chính là chết ở chỗ này, bị người ta lao vào đụng chết”Cô gái từng bước một đi tới trước cửa sổ sát đất bị đụng nát, nhìn xuống qua cửa kính bị vỡ”.

“Có phán đoán gì chưa? ” Người đàn ông trầm giọng nói.

“Uh, đại khái cũng ngang với người cải tạo Hắc Lang cấp địa, nhưng không có thiết bị bắn răng nanh, đương nhiên cũng không loại trừ đối phương cố ý không sử dụng. “Người phụ nữ trả lời,” Lúc trước chuyện bãi đỗ xe của Grius, rõ ràng đã hoàn toàn đánh sập rồi, người biết chuyện đều chết gần hết, không nghĩ hiện tại lại xuất hiện phiền toái mới.

“Chắc là do Góc chết rồi” Người đàn ông từ trong máy truyền tin lên tiếng.

“Góc chết?” Người phụ nữ chần chờ một chút, “Cái bãi đỗ xe đó không phải là do Ngải Hi xây dựng sao?”

“Cô không quan tâm nên không biết, quả thật tồn tại Góc chết, chỉ bất quá bởi vì tỉ lệ rất thấp, một thành phố cũng chỉ chừng

mười người gặp phải, cho nên rất nhiều người không biết. Một ngày, số người Nghi quốc chết tại Góc chết cũng chỉ mấy trăm, có lẽ cũng không đến bởi vì khi đi vào Góc chết không phải tất cả đều chết, mà còn có cơ hội sống sót."

Người đàn ông giải thích, "Cô ngẫm lại xem, Nghi quốc có mấy tỷ nhân khẩu, mỗi ngày người tử vong ngoài ý muốn cũng mấy chục nghìn, chết mấy trăm người cũng không mấy ai quan tâm, các lãnh đạo chính phủ nếu không phải vì an toàn của mấy con cháu mình, thì cũng chả thèm quan tâm".

"Cũng đúng, dù sao trong các tập đoàn có thế lực, mọi sự chú ý chỉ tập trung vào Tinh Hồ và chúng ta. "Cô gái thở dài. "Cuộc chiến giữa thiết bị bay và người cải tạo liên quan đến vận mệnh của Nghi Quốc và Bạch Tinh, phạm vi ảnh hưởng của Góc chết quá nhỏ, quả thật có thể bỏ qua không tính".

"Là như vậy, cho nên tôi biết đến Góc chết cũng rất kinh ngạc. Chờ đã… tra được rồi… công ty Hồng Cẩm ở Toại Dương kia, quả thật có liên quan đến Góc chết, con trai ông chủ chính là chết ở Góc chết, hẳn là trong lúc vô tình điều tra đến bên này, ông ta đi xử lý một chút?"

"Được rồi, cho tôi địa chỉ, tôi lập tức đi" Cô gái xoay người đi về phía cầu thang.

"Một khi xác định, trực tiếp điều người ra tay, làm sạch sẽ một chút".

"Yên tâm".

…….

Thành phố Chiêu Sơn.

9h16 tối, khu Nhất Bắc, phố Xương Đông.

Xe việt dã chậm rãi dừng lại giữa một hàng xe hơi ở ven đường.

Mấy người trong xe nhìn ra ngoài.

Bên đường có một loạt xe điện đỗ bên cạnh, cạnh đó là một loạt cửa hàng.

Trong đó cửa sổ xe đối diện, là một nhà ánh đèn màu sắc rực rỡ lấp lánh, treo biển "KTV giải trí Kim Bằng"

"Ở đây. Người ký hợp đồng mới của tôi chính là nhân viên ở đây". "Tân Đức Lạp thản nhiên nói, lấy ra một điếu thuốc lá.

"Không ngại chứ? "Ông nhìn những người còn lại.

Mấy người lắc đầu.

Ông lấy bật lửa ra châm lửa, hít sâu một hơi.

Cô gái tên Chung Dĩnh này mới mười bảy tuổi, làm việc ở đây nửa năm, kiếm được không ít tiền, nhưng không đợi kịp tiêu, đã gặp phải Góc chết. Sau đó cô ta tìm kiếm được một số thông tin mà nhóm của tôi đăng trên mạng, sau đó cô ta chủ động xin giúp đỡ".

"Chúng ta tới đây nên bắt đầu từ đâu? "Tư Mã Quy hỏi.

"Chờ cô ấy dẫn chúng ta đến vị trí tiến vào Góc chết, hai người các cậu xem có thể gặp phải ký ức thoáng hiện hay không. Phải cẩn thận, tuy rằng nghe qua chỉ cần nhanh chóng rút lui sẽ không gặp nguy hiểm, nhưng vẫn phải chú ý, dù sao trong Góc chết cái gì cũng có thể phát sinh. "Tân Đức Lạp dặn dò.

Yên tâm, Góc chết phố sương mù này sẽ không vừa đi vào liền gặp nguy hiểm, loại Góc chết ký ức thoáng hiện này vấn đề không lớn. Ông chỉ cần chuẩn bị tốt thù lao là được" Tư Mã Quy cười cười, chẳng hề để ý.

Chương 97: Vở kịch vụng về

Lý Trình Di nương theo ánh đèn đường ngoài cửa sổ, nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của anh ta, đó là loại cười đối với mình đối với người khác cũng không quan tâm.

Nhìn làm cho người ta không tự chủ được liên tưởng tới những người điên hoặc mắc bệnh thần kinh.

Khó trách Lông mày kẻ đậm lúc trước có lòng tốt nhắc nhở anh.

Lý Trình Di không lên tiếng, chuyển tầm mắt, tiếp tục quan sát bức ảnh vừa rồi Tân Đức Lạp chia sẻ.

Ông chủ đã nói, lần này nhiệm vụ giải quyết, khen thưởng là một thiết bị bay hơn 10 triệu, anh không làm việc tử tế một chút cũng không tiện cầm hơn 10 triệu.

“Tôi gọi điện thoại cho cô ấy liên lạc. “Tống Nhiễm lái xe nhấn kính AR.

Mấy người còn lại lẳng lặng chờ đợi.

Không bao lâu, trước cửa KTV chậm rãi đi ra một cô gái mặc váy liền thân màu đen.

Cô gái nhuộm mái tóc xoăn dài màu trà, bên tai đeo khuyên tai nạm kim cương màu bạc dài bằng ngón tay, từ xa nhìn lại chợt lóe phản quang.

Khuôn mặt khá tiêu chuẩn: mắt to, mũi cao, miệng nhỏ,nhìn qua tuy rằng đẹp mắt, nhưng ít nhiều có loại cảm giác nhựa không chân thật.

Cô gái nhìn xung quanh, đeo một chiếc túi màu đen có quai dây chuyền vàng, rất nhanh phát hiện chiếc xe việt dã đang đỗ bên này, lộp bộp chạy giày cao gót đi về phía này.

Chỉ là đi chưa được mấy bước, phía sau cửa KTV có một người phụ nữ xinh đẹp ngực rất lớn chạy đuổi theo, nói mấy câu gì đó.

Cô gái do dự một chút, đi theo cô gái xinh đẹp kia trở về.

Sau đó, mấy người trong xe chờ một lúc, cô gái kia vẫn không đi ra.

Tống Nhiễm gửi tin nhắn vài lần, gọi hai cú điện thoại, Chung Dĩnh mới trả lời tin nhắn, nói bên mình muốn đi, nhưng đang trong thời gian làm việc, tự ý bỏ ra ngoài phải bồi thường số tiền lớn, hiện tại người trong công ty không cho đi.

“Thôi để tôi đi xem. “Tư Mã Quy không kiên nhẫn, đẩy cửa xuống xe.

“Tôi cũng đi. “Lý Trình Di cảm thấy mình muốn lấy tiền, không làm chút chuyện không xứng với thù lao lớn kia. Tóm lại phải làm cho ông chủ cảm thấy vật mình vượt quá giá trị, mới có lần sau.

Hai người xuống xe trước sau, đi tới cửa KTV, đẩy cửa đi vào.

Trong đại sảnh ánh đèn ảm đạm, bầu không khí màu vàng nhạt chiếu sáng làn da trắng bệch, nhìn không ra khuyết điểm.

Đi vào bên trong đại sảnh, có hai lối đi nhỏ thông vào bên trong.

Tư Mã Quy nhìn Lý Trình Di.

“Chia nhau?”

“Được”.

Lý Trình Di được huấn luyện hơn hai tháng, hình thể cũng khỏe mạnh hơn lúc ban đầu rất nhiều. Dũng khí cũng hơn trước rất nhiều.

“Tìm được người thì đi, đừng lề mề. “Tư Mã Quy đi vào con đường bên trái trước, cũng không để ý tới nhân viên phục vụ tới hỏi.

Lý Trình Di thì chọn lối đi bên phải, đi ngang qua một gian phòng có tiếng gào khóc thảm thiết, nhìn cửa gian phòng đóng lại, anh có chút không biết nên tìm như thế nào.

Trực tiếp đẩy cửa mở một gian xem sao?

Hay là giả vờ tìm người, tìm nhầm phòng?

“Tiên sinh, anh tìm ai? “Một nam phục vụ lúc này đúng lúc xuất hiện, lớn tiếng hỏi.

Lý Trình Di vội vàng gật đầu.

“Ừ, tôi tìm Chung Dĩnh, cô ấy làm việc ở chỗ các anh phải không?”

“Tiểu Dĩnh à, bên này, mời đi theo tôi. “Người phục vụ giật mình, dẫn đầu đi lên phía trước, để Lý Trình Di đuổi theo.

Hai người theo lối đi nhỏ một đường đi vào bên trong, rẽ đông rẽ tây, rất nhanh đến trước một phòng trang điểm.

Chung Dĩnh, cũng chính là em gái mặt đỏ lúc trước, đang lớn tiếng nói chuyện với hai nam một nữ, cảm xúc tựa hồ có chút kích động.

“Hợp đồng cô ký giấy trắng mực đen đây, cô cũng đọc rõ ràng từng điều khoản, giờ cô lại muốn gây sự hả. Buồn cười, chỗ chúng tôi là nơi kinh doanh hợp pháp, nếu phá hợp đồng phải bồi thường, cô có giỏi cứ báo cảnh sát đi”

Người nói chuyện là một cô gái tóc vàng hơi béo đang giằng co với Chung Dĩnh, hai tay cô ta ôm ngực vẻ mặt lạnh như băng, hai người đàn ông đứng phía sau nhìn tương đối khỏe mạnh, hiển nhiên là người đang hỗ trợ cô ta.

“Nhưng lúc tôi ký không có những điều khoản này! đây không phải là bản hợp đồng lúc trước!”

“Đây chính là chữ viết của cô, cô em lúc ký tên không đọc các điều khoản, không đi làm cũng được thôi nhưng tiền phạt thì cô em phỉa trả, vậy cũng đừng trách bà chị này không nể tình.”

“Tôi…… “Chung Dĩnh tức giận đến mặt cười đỏ bừng, ngực không ngừng phập phồng.

“Cần bao nhiêu tiền? Tôi là bạn của Chung Dĩnh, tôi sẽ đưa. “Lý Trình Di biết lúc này nên tự mình ra mặt, ra mặt trong lúc đối phương nguy nan, càng có thể lấy được tín nhiệm của đối phương.

Người phụ nữ béo đã sớm chú ý tới Lý Trình Di, nghe vậy trên mặt nhất thời hòa hoãn, nhướng mày nói.

“Cũng không nhiều, dựa theo hợp đồng cô ta ký, nghỉ việc thì tiền phạt là 300 nghìn”

“Bao nhiêu? “Lý Trình Di trừng mắt nhìn, cho rằng mình nghe lầm.

“300 nghìn. Quẹt thẻ hay chuyển khoản? “Người phụ nữ hơi béo tùy ý nói.

Lý Trình Di liếc nhìn Chung Dĩnh, cô cúi đầu áy náy.

300 nghìn……

Anh thở nhẹ một hơi, đột nhiên đi về phía trước, bốp một cái giáng cho cô béo một cái tát.

Thanh âm vang giòn phát ra từ trên mặt cô béo, khiến cô nàng choáng váng tý thì ngã sấp mặt xuống đất.

Không đợi hai người còn lại kịp phản ứng, Lý Trình Di tiến lên một bước giơ chân lên, hung hăng đạp vào bụng một người đàn ông bên phải.

Sau đó giơ tay nện vào mặt một người khác.

Thình thịch hai tiếng, hai người nghiêng người có chút choáng váng, không ngã, hiển nhiên sức mạnh của Lý Trình Di cho dù là đánh lén cũng không đủ để đánh bại hai người.

Nhưng rất nhanh, lại là hai tiếng trầm đục, Lý Trình Di lại đạp thêm hai phát lên lưng 2 người.

Lúc này anh lặng lẽ dùng tới Hoa Lân Y cục bộ, Lân Y cứng rắn nện trúng eo hai người, trong nháy mắt đạp cho hai người không thể gượng dậy nổi.

Lý Trình Di lại lui về phía sau một bước, nắm tóc cô gái hơi béo, đập đầu vào tường.

Bụp.

Mặt cô gái rỉ máu, trượt chân trên mặt đất.

"Được rồi, 300 nghìn không cần cầm, đi thôi. "Anh vỗ vỗ tay, nhìn Chung Dĩnh bên cạnh.

Chương 98: Sẵn sàng bị cắn trả

Chung Dĩnh trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới anh sẽ trực tiếp động thủ. Cô kỳ thật chính là muốn lôi kéo chị Triệu cùng hai người bạn quen biết, cùng nhau diễn một vở kịch, kiếm chút tiền, dù sao nhìn tư thế của ông chủ mới cũng không thiếu tiền, chút tiền ấy chắc hẳn không tính là gì.

Thật không ngờ……

"Chị Triệu!? Chị Triệu, chị không sao chứ!? "Cô hét lên một tiếng, vội vàng tiến lên đỡ cô gái hơi béo trên mặt đất dậy.

"Người đâu, bên này có người bị thương! Đầu chảy máu rồi! "Cô bắt đầu kêu to.

"Diễn cả nửa ngày hóa ra là gạt tôi? "Lý Trình Di lập tức phản ứng, hiểu rõ tiền căn hậu quả.

Lúc này, anh liền muốn gọi điện thoại tìm ông chủ, nhưng rất nhanh, lời Tư Mã Quy nói lúc trước, không hiểu sao hiện lên trong đầu anh.

“Người lúc nào cũng phải chết, còn cố kỵ chỗ này cố kỵ chỗ kia, có mệt không?” Muốn làm gì thì làm!”

Không hiểu sao, trong lòng Lý Trình Di dường như có thứ gì đó chậm rãi buông lỏng.

Anh cũng lười nói nhảm, lười suy nghĩ nhiều, xông lên chính là một đấm vào mặt Chung Dĩnh, sau đó một cước đạp vào bụng dưới.

Phốc.

Sau một tiếng trầm đục, Chung Dĩnh đau đến cuộn mình, bị anh túm tóc lôi ra ngoài.

“Đi thôi. “Trước khi đi anh thuận tay cầm lấy hợp đồng, xé nát nhét vào túi áo.

Nếu muốn lừa bịp tống tiền, phải chuẩn bị sẵn sàng bị cắn trả.

Bùm.

Lý Trình Di một cước đá văng cửa KTV, hướng về phía Tân Đức Lạp đang hút thuốc bên ngoài kêu một tiếng.

“Ông chủ, tôi mang người tới cho ông. Ông xem có phải cô ấy không?”

Anh nắm tóc Chung Dĩnh kéo lê, đi tới trước người Tân Đức Lạp và Tống Nhiễm.

Sắc mặt hai người ngạc nhiên, đang nói chuyện phiếm, bỗng nhiên thấy một màn như vậy, đều ngây người.

Không chỉ là bọn họ, xung quanh người qua đường cũng đều nhịn không được dừng lại xem náo nhiệt, có người lấy điện thoại di động ra địnhquay.

“Tôi nói rồi mà” Tư Mã Quy từ phía sau cửa lớn KTV đi ra, thấy một màn như vậy, cũng là cười ha hả.

“Đều là người sắp chết, còn cần nghĩ nhiều mà làm gì, làm nhanh, trực tiếp một chút, đỡ phí thời gian của mọi người”!

Anh ta đi tới bên cạnh Chung Dĩnh, cho cô ta một bạt tai.

“Nó nói dối làm ông đây đi khắp nơi tìm, hỏi mới biết, người ta là công ty chính quy, căn bản không ai lấy hợp đồng lừa bịp tống tiền, chính nó nghĩ ra cái chuyện đó.”

Chung Dĩnh khóc không ra nước mắt, nửa bên mặt bị đánh sưng vù mà không dám lên tiếng.

Việc này vốn là lòng tham của cô. Không ngờ cấp dưới của ông chủ mới lại kinh khủng như vậy, gặp mặt liền đánh cô.

“Lên xe trước…” Tân Đức Lạp nhìn cảnh này, trong lòng bỗng nhiên có chút đau đầu.

Lý Trình Di vốn tưởng rằng rất ngoan rất thành thật, tựa hồ cũng bị Tư Mã Quy làm hư.

Nhìn người xung quanh bắt đầu tụ tập xem náo nhiệt, ông ta nhanh chóng mở cửa xe, để mấy người đi lên.

Trong KTV, lúc này đã có nhân viên gọi điện thoại báo cảnh sát.

Giống như Tư Mã Quy nói, bọn họ là công ty chính quy, hoàn toàn không làm gì phạm pháp, lúc trước nói cái gì mà vi phạm hợp đồng không cho đi, đều là Chung Dĩnh bịa ra.

Bụp.

Cửa xe nặng nề đóng lại.

Lý Trình Di bình thản ngồi cạnh Tư Mã Quy, hai người nhìn nhau cười.

Chung Dĩnh thì cùng Tân Đức Lạp ngồi cùng một chỗ, ở hàng cuối cùng, lúc này nhìn thấy hai người phía trước, liền không tự chủ rợn tóc gáy.

“Đang mở quấy nhiễu điện từ, yên tâm, video xung quanh đều tự động bị nhiễu. Nhưng thời gian dài cũng không tốt. “Tống Nhiễm lên tiếng.

“Bây giờ đi đâu? “Lý Trình Di hỏi.

“Chung Dĩnh, lần đầu tiên cô gặp phải Góc chết phố sương mù là ở đâu?” Tân Đức Lạp an ủi Chung Dĩnh một hồi, làm cho

cô tâm tình ổn định không ít.

“Vâng… là một quán bar tên là Kẹo…” Cô nhìn thấy ánh mắt Lý Trình Di nhìn qua, lập tức cả người run lên.

“Các anh đừng đừng xằng bậy! Tôi không có gạt đâu! Tuyệt đối! Tôi cam đoan! “Cô vội vàng giải thích.

“Lừa nữa tôi sẽ đánh đấy. “Lý Trình Di nói trắng ra.

“Tao cũng vậy. “Tư Mã Quy nói theo.

“Các ngươi yên lặng một chút. “Tân Đức Lạp đau đầu nói.

“Đi rồi đi rồi, bình tĩnh, bình tĩnh một chút. “Tống Nhiễm ở một bên nói.

Lý Trình Di cười cười, không lên tiếng nữa.

Từ Tư Mã Quy, anh hiểu được một đạo lý. Đều bị Góc chết quấn lấy, nói không chừng lúc nào sẽ chết, nếu như vậy, còn không bằng buông lỏng một chút, sống thoải mái một chút.

Chỉ cần không bại lộ ác chi hoa, rước lấy quá nhiều phiền toái, còn lại, muốn làm gì làm đó.

Xe khởi động, bắt đầu hướng về phía quán bar kẹo.

Quán bar cách đó không xa, ước chừng ba bốn km là đến.

Rất nhanh sau khi đến nơi, Tống Nhiễm tìm một chỗ dừng xe, mấy người trong xe bàn bạc.

Phân công đi, trí nhớ thoáng hiện tốt nhất là tách ra sẽ dễ kích phát, Tư Mã, Tiểu Di, hai người tách ra điều tra xung quanh quán bar. Ba người chúng ta lái xe xem xét xung quanh một chút, xem có người nào khác không.

Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

“Nơi này đã có Góc chết phố sương mù, rất có thể không chỉ có Chung Dĩnh bị kéo vào Góc chết. ” Anh ta rất để ý đến phần thưởng của máy đánh bạc kia.

Tư Mã Quy gật đầu, “Bất quá tôi có chút tò mò, Chung Dĩnh phía trước chơi máy đánh bạc, lấy được phần thưởng là cái gì, có thể lấy ra xem một chút được không?”

Mấy người trong xe đều cảm thấy hứng thú với cái này, đều nhao nhao nhìn về phía Chung Dĩnh.

Chung Dĩnh co người lại, trên mặt sưng như bánh bao toát ra vẻ do dự.

Chính là một con dao găm, cùng một lọ thuốc không biết dùng để làm gì.

Cô không dám chậm trễ, chậm rãi từ trong túi nhỏ lấy ra một thanh con dao găm màu xám bạc.

Toàn bộ dao găm khác với dao găm truyền thống.

Cán đao hình giọt nước, có hoa văn dây leo màu vàng, thân đao hình thoi hẹp dài, đỉnh rất nhọn, thay vì nói là con dao găm, không bằng nói là một cái dùi dẹp phóng đại.

"Tôi gọi nó là giọt nước, ngoại trừ rất sắc bén, còn lại không phát hiện ra cái gì đặc biệt" Chung Dĩnh thấp giọng nói.

Chương 99: Đi vào Góc chết

"Có thể xem không? "Tân Đức Lạp hỏi.

"Đương nhiên. "Chung Dĩnh đưa con dao găm cho ông ta.

Ông ta nhận lấy, cẩn thận quan sát.

"Với trọng lượng dưới 200 gram, nó rất nhẹ, giống như rỗng bên trong và cảm thấy rất lạnh khi cầm trên tay."

Ông đưa con dao găm cho Tống Nhiễm, Tư Mã Quy, Lý Trình Di, mấy người thay phiên nhau nhìn một lần, cũng không phát hiện có chỗ nào đặc thù.

Nhưng kỳ dị chính là, rõ ràng không có phát hiện bất kỳ công năng gì, nhưng mọi người chính là trong lòng cảm giác, con dao găm này có chỗ đặc dị, chỉ là bọn họ không phát hiện mà thôi.

"Cảm giác này rất kỳ lạ. "Lý Trình Di nói," Tôi cảm thấy nó không bình thường, nhưng không biết có chỗ nào không bình thường.

Tôi cũng vậy.

Tôi cũng thấy thế.

Tống Nhiễm và Tân Đức Lạp đều gật đầu.

“Thuốc đâu? “Tân Đức Lạp nhìn về phía Chung Dĩnh.

Chung Dĩnh lập tức lấy từ trong túi nhỏ ra một bình nhựa trong suốt dài nửa ngón tay, trong bình chứa ít nhất một hai mươi viên thuốc màu đỏ hình bầu dục.

“Cái này em đã thử rồi, cho hamster em nuôi ăn thử rồi, ăn vào sẽ rất hưng phấn. “Chung Dĩnh nhỏ giọng nói.

“Thuốc kích thích? “Hai mắt Tư Mã Quy sáng ngời.

“Cầm về thử xem có mua được không? “Tân Đức Lạp nhìn về phía Chung Dĩnh.

“Cái này…… Có thể, nhưng mà em nói trước nhé, thứ này chỉ có thể duy trì liên tục bốn ngày, bốn ngày sau sẽ tự động biến mất. Đây là khi em nhận được nó thì có được thông tin như vậy.” Chung Dĩnh lên tiếng. Hơn nữa, ngoại trừ em dùng, những người khác dùng cũng không có hiệu quả.

“Hạn chế như vậy?” Tân Đức Lạp nhíu mày, ông vốn định mang về nghiên cứu, không nghĩ tới sẽ bị hạn chế như vậy.

Ông bỗng nhiên có chút hiểu, vì sao phía chính phủ lại mặc kệ Góc chết. Một thứ giá trị lợi ích quá nhỏ, đầu tư quá nhiều hoàn toàn không có ý nghĩa.

Ông trả lại Chung Dĩnh con dao găm và thuốc, sau đó cùng Tư Mã Quy Lý Trình Di hai người hẹn cách thức liên lạc, thời gian gặp mặt.

Hai người Lý Trình Di cùng xuống xe.

“Chung Dĩnh nói, cô gặp phải phố sương mù, là khi rời khỏi quán bar, cũng chính là trong nháy mắt lúc đẩy cửa. Cho nên chúng ta trước tiên tiến vào quán bar, hay là…” Tư Mã Quy hỏi.

“Tôi đi dạo quanh đây nhé. “Lý Trình Di đã trải qua ký ức thoáng hiện ở bãi đỗ xe lần trước, biết thứ kia chỉ cần tới gần, là có thể xuất hiện.

Được.

Tư Mã Quy lựa chọn một mình đi vào.

Anh ta bước ba bước liền đẩy cửa vào quán bar, để lại Lý Trình Di đứng ở cửa.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, hai tay đút vào túi áo, đi theo bên trái quán bar.

Cửa quán bar kẹo có tường màu đỏ thẫm, còn dùng bong bóng đỏ làm một cái cổng vòm tròn, mấy cô gái mặc áo đỏ quần đùi đen, ở cạnh cửa cầm bong bóng bá vai bá cổ khách.

Các cô gái có vẻ không chuyên nghiệp và mặc dù ăn mặc gợi cảm, tất cả đều nói chuyện phiếm.

Lý Trình Di đứng ở cửa không đi vào, cũng không khiến các cô chú ý.

Theo cửa chính hướng bên trái, bên cạnh là một phòng trò chơi điện tử, bên trong các loại âm nhạc dày đặc, làm cho lỗ tai người ta có chút ồn ào khó chịu.

Lý Trình Di nghiêng mặt nhìn vào trong phòng chơi điện tử, bên trong trống rỗng, không có ai, từng chiếc máy móc phí công tiêu hao điện, hình ảnh lóe lên, lặp đi lặp lại quảng cáo hoạt hình và hình ảnh trò chơi.

“Ký ức thoáng hiện làm sao vào được? “Anh hơi nhíu mày, thu hồi tầm mắt, tiếp tục di chuyển sang trái.

“Đúng rồi, Chung Dĩnh đẩy cửa để tiến vào, như vậy… Lát nữa có thể thử đẩy cửa ra vào.

Trong lòng ôm ý nghĩ này, Lý Trình Di đi về phía trước, đi tới một cửa hàng khác gần phòng chơi điện tử.

Cửa hàng này kéo cửa cuốn, trên tường bên cạnh còn dán quảng cáo cho thuê và số điện thoại liên lạc.

Lý Trình Di đi tới cửa hàng, tiếp tục nhìn về phía trước.

Phía trước nữa là một mảnh tường vây xám trắng, không có mặt tiền, phải đến hơn trăm mét mới có một trạm xe buýt.

Xa xa nhìn lại, trên trạm chờ cũng không có ai.

Vẫn là qua bên kia nhìn xem, bên phải quán bar kẹo còn chưa nhìn.

Trong lòng Lý Trình Di nghĩ như vậy, xoay người trở về.

Hả?

Anh xoay người quay đầu lại, nhìn thấy cũng không phải chính mình vừa mới đi qua đường phố.

Mà là một khu phố xa lạ ẩn giấu trong sương mù màu xám.

Cửa hàng cũ kỹ từng gian từng gian, toàn bộ đóng cửa, trên tường tất cả đều dán quảng cáo cho thuê chuyển nhượng.

Trên mặt đất rải rác một ít túi nilon, giấy quảng cáo, vải rách, lon nước v. v.

Từng cây đèn đường xi măng kiểu cũ, giống như là ông lão còng lưng, cách một đoạn lại có một cái, cũng không có ánh đèn, tựa hồ hỏng lâu rồi.

Từng cơn gió lạnh thổi tới, khiến cả người Lý Trình Di run rẩy.

“Đây là phố sương mù?” Trong lòng anh nghiêm nghị, biết mình đã vào Góc chết.

Anh rất rõ ràng nhớ rõ, chính mình đi ngang qua chính là phòng chơi điện tử, kết quả hiện tại vị trí phòng chơi điện tử, đổi thành một tiệm vằn thắn đóng cửa.

Nhấc chân lên, anh từng bước một đi về phía trước, chậm rãi đi lại.

Đồng thời tầm mắt cũng không ngừng quét qua tình huống xung quanh.

Trong đó có một đoạn quảng cáo đặc thù, bỗng nhiên khiến cho anh chú ý.

Đó là một tờ quảng cáo được dán trên cột điện.

‘Phản kháng… Cùng nhau xây dựng ngôi nhà lớn của chúng ta! Số điện thoại: 1338

Trong tờ quảng cáo rất nhiều chỗ đều mơ hồ, nhưng vẫn có thể từ chữ viết bên trong nhìn ra ý chí sục sôi.

Phản kháng cái gì?

Lý Trình Di không biết, chữ mấu chốt mơ hồ không rõ, không thể phân biệt.

Anh ta cố gắng chụp ảnh bằng kính, nhưng kính AR hoàn toàn không phản ứng.

Rơi vào đường cùng, anh tiếp tục đi về phía trước, đi về phía chỗ sâu sương xám.

Mơ hồ, phía trước xa xa bay tới tiếng âm nhạc điện tử quái dị.

Ô ô ô~~~tích tích tích đáp~~~

Tiếng nhạc quái dị như là tiếng cười quái dị nào đó, bén nhọn, chói tai, lộ ra tiếng ồn rẻ tiền.

Lý Trình Di đi về phía trước, bước nhanh hơn về phía âm thanh truyền đến.

Chương 100: Hoa ở Góc chết

Rất nhanh liền nhìn thấy, trước một cửa hàng bên đường, đặt một chiếc máy đánh bạc hoạt hình màu đỏ rực rỡ.

Chiếc máy đánh bạc này, bên ngoài cơ thể vẽ những ngọn núi màu xanh lá cây, thỏ, cừu, hươu sao.

Người chơi đối mặt với giao diện, phía dưới là hai hàng nút màu vàng, mỗi nút đại diện cho một loại trái cây.

Phía trên là khung trái cây nhấp nháy đèn chuyển động, dưới ánh đèn chuyển động, dừng ở trước mặt trái cây nào, trúng thưởng chính là loại trái cây này.

Điều kỳ quái chính là, khung vuông trung tâm giao diện trò chơi, còn in một chữ phúc màu đỏ thật to.

“Tìm thấy rồi! Hẳn là cái kia”. Lý Trình Di trong lòng khẩn trương, đang muốn tiếp tục tới gần.

Đột nhiên sắc mặt anh run lên, chân nâng lên lại ngừng lại.

Không phải anh không muốn đi qua điều tra, mà là…… Ngay tại anh chỗ đứng vị trí bên phải, dưới một cây cột điện, mọc ra hoa nhỏ màu trắng bên trong khe hở phiến đá.

“Đây là…… Hoa ở Góc chết!?” Trong lòng Lý Trình Di đột nhiên dâng lên một loại tò mò mãnh liệt.

“Hoa trong Góc chết, có khác với hiện thực bên ngoài không?”

Nếu không, đi thử một lần trước?

Cảm giác tò mò cùng chờ mong mãnh liệt, làm cho anh cơ hồ không thể di chuyển tầm mắt của mình.

Anh muốn tới gần đóa hoa kia, sờ một cái.

Sờ đi!

Chỉ sờ một cái!

……..

Tân Đức Lạp và Tống Nhiễm, Chung Dĩnh lái xe đi một vòng quanh đường quán Bar Kẹo.

Trên đường người đến người đi, coi như náo nhiệt, một số nơi có công nhân thi công, mặt đường dựng chướng ngại vật tạm dừng thông hành.

Mấy quán lẩu, dán điện thoại đặt cơm rất lớn trên cửa kính, số điện thoại ánh vàng rực rỡ phản xạ ra ánh sáng quái dị trong bóng đêm.

“Nơi này, có mấy năm rồi nhỉ? “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

“Ừ, là phố cổ Chiêu Sơn, nhà xung quanh ít nhất cũng đã hơn năm mươi năm tuổi, lúc trước ở phần lớn là ông bà già, mấy năm trước phía chính phủ muốn cải tạo khu cũ, liền đem mọi người di chuyển đến khu mới, còn lại những cửa hàng và hộ gia đình này, hoặc là chưa đàm phán thỏa đáng, hoặc là còn chưa đến phiên đàm phán.” Chung Dĩnh đang dùng miếng dán tiêu sưng trên xe dán lên mặt, thành thật trả lời.

“Cô là người địa phương bên này? “Tống Nhiễm hỏi.

“Vâng, khi còn bé, em cùng mẹ dọn tới, mẹ em chưa kết hôn đã mang bầu, ba em không biết là ai, về quê sợ mang tiếng nên dứt khoát chuyển nhà. “Chung Dĩnh nói.

“Thế còn mẹ cô thì sao?” Tân Đức Lạp hỏi.

“Đang bị bệnh sắp chết, em phải kiếm tiền chữa bệnh cho mẹ” Chung Dĩnh thành thật nói.

“Bớt nói nhảm! Nói thật đi. “Tống Nhiễm nhíu mày.

…… Năm em năm tuổi cùng một người đàn ông bỏ đi, ném em ra đường”Chung Dĩnh nhanh chóng trả lời.

“Cô chắc chứ?! “Giọng Tống Nhiễm cao hơn.

“Thôi… được rồi… là mười lăm tuổi, lần này thật không lừa anh!

“Vậy cô cần nhiều tiền như vậy làm gì? “Tống Nhiễm thắc mắc.

“Làm mặt à? Còn phải làm cả người nữa, em còn đang thiếu nhiều tiền. “Nói đến đây Chung Dĩnh lập tức hăng hái.

“Cô không có người thân nào khác sao? “Tân Đức Lạp hỏi.

“Có chứ, nhưng đều khinh thường nhà chúng tôi, người ta chê chúng tôi bẩn. “Chung Dĩnh chẳng hề để ý nói.

“Hình như cô còn chưa phải gái ngành? “Tân Đức Lạp nói.

Nhìn bề ngoài Chung Dĩnh rất trải đời, nhưng trên thực tế bọn họ điều tra, cô gái này lại thật đúng là còn chưa là gái ngành, chỉ là lừa gạt hoặc đi nhảy với khách để kiếm tiền.

“Em nói không các anh có tin không? “Chung Dĩnh cười cười.

“Cô làm cái gì thế, phải tôn trọng ông chủ” Tống Nhiễm nhất thời hung hăng.

Vâng, em biết rồi. Chung Dĩnh vội vàng gật đầu.

Ba người ở trên xe vây quanh quán bar kẹo mở hai vòng, xác định không có thu hoạch khác, liền bắt đầu vòng quanh khu phố lớn kiểm tra.

Bóng đêm dần dày đặc, đám người sinh hoạt về đêm bắt đầu chậm rãi nhiều hơn, nhưng khu phố này ngược lại có chút quạnh quẽ.

Sau khi một lượng lớn cư dân rời đi, không khí nhộn nhịp của khu phố cổ này giảm đi rất nhiều, chỉ còn một số ít cửa hàng sáng đèn, còn có khách quen đến thăm.

Khoảng cách vài phút, mới có một chiếc xe lướt qua xe của ba người Tân Đức Lạp.

Vừa lái xe, Tống Nhiễm vừa dùng điện thoại di động để lại dấu hiệu cố định.

“Đợi đã, tín hiệu di động của Tư Mã Quy và Tiểu Di đã biến mất! “Đột nhiên anh nghiêm mặt.

“Xem ra là đi vào rồi, gặp phải ký ức thoáng hiện. “Tân Đức Lạp nhận định.

Truy tìm tung tích manh mối của con trai, ông không ngừng điều tra Góc chết, hôm nay sớm đã không phải là thương gia lớn kiêu ngạo tự đại năm đó cái gì cũng không hiểu.

Nghe Tống Nhiễm lên tiếng, lập tức phản ứng lại.

“Tôi sẽ tăng cường tìm kiếm tín hiệu, có tín hiệu chúng ra sẽ lập tức đi đón người. “Tống Nhiễm trầm giọng nói.

“Được, không cần lo lắng, có lẽ không có vấn đề lớn. Góc chết ở phố sương mù không nguy hiểm lắm. “Tân Đức Lạp gật đầu.

Tống Nhiễm đang định trả lời, bỗng nhiên một vật màu đen phía trước đột nhiên từ trên trời rơi xuống, vừa vặn che lên cửa sổ xe.

Vật kia tựa như một tấm lưới lớn, trong nháy mắt liền hoàn toàn bao lấy cửa sổ trước xe.

Tất cả thiết bị điện tử trong xe trong nháy mắt bị ngừng hoạt động, tay lái không thể khống chế nghiêng sang trái, phanh khẩn cấp khởi động.

Xèo!!

Lốp xe kéo ra hai vết đen trên mặt đất, khi sắp đụng vào một vòi nước cứu hỏa bên đường, xe kịp thời dừng lại.

Một bóng xám từ lầu hai tòa nhà bên cạnh nhảy xuống, một phát bắt lấy cửa xe bên trái, xé ra bên ngoài.

Loảng xoảng, cửa xe bị kéo đứt, bóng xám giơ tay chộp vào trong xe.

Bang bang bang!!

Nghênh đón hắn ta chính là ba phát súng.

Ba viên đạn tất cả đều là đạn xuyên giáp uy lực lớn, đầu đạn màu vàng như gai nhọn đóng ba vết lõm trên mặt bóng xám, sau đó bị bật ra ngoài.

Bóng áo xám lảo đảo lui về phía sau vài bước, còn chưa đứng vững, đã bị Tống Nhiễm đánh một quyền vào cổ.

Bùm!

Hai người quấn lấy nhau lăn lộn trên mặt đất.

Tống Nhiễm hét to, ra sức đè bóng người áo xám xuống, nhưng anh cảm giác mình đè tựa như một con tê giác, chỉ hai giây đã bị ném xuống đất.

Chương 101: Năng lực mê người

Tân Đức Lạp ở bên kia lôi kéo Chung Dĩnh nhanh chóng xuống xe, nhanh chóng chạy theo căn nhà cũ bên đường.

Ông quay đầu nhìn, Tống Nhiễm đang bị bóng xám kia đạp trên mặt đất.

“Chuẩn bị đi. “Tân Đức Lạp đột nhiên mở miệng nói.

Chung Dĩnh lúc này vẻ mặt còn mơ hồ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Không đợi cô hỏi, bỗng nhiên tay bị Tân Đức Lạp kéo về phía trước.

Cả người cô nhào về phía trước, quỳ rạp trên mặt đất, bộ ngực giả bị ép đến sắp nổ tung.

Tink.

Đúng lúc này, trên mặt đất trống rỗng xuất hiện hai cây kim đen dài nhỏ.

Tân Đức Lạp trở tay rút súng, bắn liên tục hai phát về một hướng, sau đó kéo Chung Dĩnh tiếp tục chạy về phía trước.

“Các anh…… Mỗi ngày…… Đều trôi qua, kích thích như vậy sao???” Chung Dĩnh chạy đến thở hồng hộc, sắc mặt hoảng sợ.

Cho dù là lúc tiến vào Góc chết cô cũng chưa từng sợ hãi như vậy, dù sao Góc chết đi vào nhiều lắm chỉ là kéo máy đánh bạc, còn lại cũng không gặp phải nguy hiểm.

“Vận may của cô không tốt, hôm nay tương đối kích thích. “Tân Đức Lạp sắc mặt lạnh lùng, một con mắt không biết từ lúc nào đã biến thành màu đỏ tía, trong đó mơ hồ có huỳnh quang rất nhỏ không ngừng lóe ra.

Một đường chạy như điên, tay phải ông buông súng xuống, lặng lẽ ấn phím số tự động khẩn cấp trên điện thoại di động.

Cách đó không xa, một tòa nhà kiểu cũ lầu hai, trên ban công lộ thiên.

Một người con gái cao gầy cũng mặc áo khoác màu xám tro, đang nhìn ra xa tiết mục truy sát trên đường.

“Chuyện gì xảy ra? Ngay cả hai bán thành phẩm cũng không giải quyết được? “Sắc mặt cô gái nhíu chặt, hiển nhiên không hài lòng lắm.

“Hai người kia có chút cổ quái, nhân thủ chúng ta cũng bị hạn chế không ít công năng, vả lại trong khoảng thời gian ngắn tối đa chỉ có thể điều động hai tên.” trong tai nghe một giọng nam trả lời.

“Mẹ kiếp, thôi để tôi ra tay……”

——

Cô giơ tay lên, da bàn tay phải từ màu da thịt nhanh chóng biến thành màu đen bạc, sau đó mu bàn tay nứt ra một khe hở, từ đó nâng cao một quả tên lửa cỡ nhỏ màu trắng bạc.

Răng rắc.

Hai bên tên lửa tự động nhô ra một mảnh đầu đạn cỡ nhỏ, tựa như cánh chim.

Người con gái giơ tay, nhắm vào Tân Đức Lạp.

“Chờ đã! Có người tới! Là Trần Cảnh Tùng! “Giọng nam đột nhiên vang lên trong tai nghe.

“Sao lại nhanh như vậy! ” Người phụ nữ áo khoác xám hung hăng mắng một câu, tên lửa trên tay nhanh chóng thu hồi, khôi phục bàn tay như ban đầu.

“Coi như chúng mày tốt số!”

Được, bên này không làm gì được, có thể xử lý hai tên đi lẻ còn lại. “Giọng nam trả lời.

Tổng bộ công ty Hồng Cẩm cũng phái người qua, động thủ phải nhanh” người con gái lạnh lùng nói. Nếu đã đánh rắn động rừng, xác định Góc chết thần bí có liên quan đến Hồng Cẩm thì phải quả quyết một chút, hiện không ít người đang nhìn chằm chằm chúng ta”.

“Được”.

Người con gái không nói nữa xoay người vào phòng, đảo mắt biến mất trước cửa.

……..

Góc chết phố sương mù.

Lý Trình Di chậm rãi, từng bước một đi tới cột đèn đường kia, ngồi xổm xuống, vươn tay về phía một gốc hoa trắng nhỏ kia.

Hoa trắng có kích thước bằng trứng gà, cánh hoa là sáu mảnh màu trắng theo quy tắc, hơn nữa vòng cung tròn, trung tâm có bốn nhụy hoa hình vuông.

Nhụy hoa màu xanh nhạt, trung tâm là một chút màu nâu vàng.

Đây là hoa gì? Lý Trình Di dùng ngón tay, chạm vào cánh hoa màu trắng trước.

‘Sơn lý hồng: biệt danh hồng quả, đại sơn tra, tường vi khoa lạc diệp tiểu tiểu kiều mộc… Thông tin không có thông tin. Giá trị dược liệu…… không có thông tin. Thời gian hoa nở: không có thông tin…”

Hoa này làm sao có thể là sơn lý hồng?

Lý Trình Di sửng sốt, sơn tra đỏ trong núi chính là cây ăn quả, mà là cây có tương đối nhiều quả, không thể nở hoa như vậy.

Anh đánh giá hoa trắng nhỏ này, phiến lá rất dày, lớn bằng móng tay, thân cây phân nhánh rất nhiều, hơi hơi cong, tựa hồ có chút không đỡ nổi bông hoa mọc trên ngọn.

“Sao chỉ có giới thiệu về hoa?” Hoa ngữ đâu?”

Lý Trình Di không tin, dứt khoát đưa tay nhẹ nhàng bao lấy bông hoa này, dùng bàn tay nắm chặt.

Rốt cục, lại là một tia khí tức rất nhỏ, chảy vào mu bàn tay anh.

Thông tin mới chậm rãi hiện lên.

“Hoa ngữ: Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm Quyết (tổng cộng mười ba tầng, do cường giả đứng đầu không rõ sáng tạo ra, không thể ghi chép, chỉ khi sử dụng hoa ngữ mới biết pháp môn tu hành.”

Sau khi luyện tới đại thành, có thể chặn lấy một đường thiên cơ, hóa vào thần thức bản thân, mỗi một cử động có thể phá tan đại địa, đập nát thiên vân, một người địch ngàn quân, dời non lấp bể”.

Độ thu thập Hoa Lân Y: chưa mở ra Tân Hoa Thần Vị.

… “Lý Trình Di mặt cứng đờ, sững sờ tại chỗ, nhất thời không hoàn hồn.

Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm Quyết???

Cái quái gì thế này?

Đây là thời đại gì thế?Không phải là thế giới huyền huyễn chứ??

Năng lực hoa ngữ bởi vì quá mức huyền kỳ, làm cho anh trong lúc nhất thời không thể phản ứng lại.

Anh vốn tưởng rằng mình có thể bị hoa ngữ của hoa làm cho ngạc nhiên, nhưng không nghĩ tới ..

“Chắc không phải chứ…… Vừa rồi tin tức không trọn vẹn nói không chừng là hỗn loạn…… Chờ một chút, nếu như cái này là thật……” Trong lòng Lý Trình Di bỗng nhiên đập thình thịch.

Nếu khả năng ngôn ngữ của loài hoa này là thật…… Công pháp này cũng là thật, như vậy……

Anh có thể tu luyện hay không? Nếu có thể tu luyện……

Không được, chỉ có một đóa như vậy, căn bản không thể tập hợp đủ Hoa Lân Y, đạt được năng lực Hoa Ngữ.

Anh đứng dậy, hít một hơi thật sâu.

Hoa này tuy rằng mê người, nhưng chỉ có thể nhìn mà không thể lấy.

Hay là đi xem cái máy đánh bạc kia trước đi.

Quyết đoán dời tầm mắt đi, Lý Trình Di lại nhìn về phía máy đánh bạc hoa quả bên cạnh cửa hàng phía trước.

Chương 102: Đụng độ

Khi chậm rãi tới gần, Lý Trình Di càng có thể thấy rõ chi tiết của máy đánh bạc.

Toàn bộ sương mù xám bao phủ trên quảng trường cũ, tất cả đều che kín một tầng màu xám, chỉ có cái này máy đánh bạc màu sắc rực rỡ như cũ.

Tất cả mọi thứ xung quanh đều không có điện, chỉ có hộp cờ bạc của máy đánh bạc còn đang không ngừng chuyển động, con số hiện ở trung tâm thỉnh thoảng cũng theo đó thay đổi.

Lý Trình Di chậm rãi đi tới trước mặt máy đánh bạc, nhìn thấy trên mặt đất bằng phẳng trước máy, đặt một cái ghế gỗ vàng rạn nứt.

Ghế tròn trịa, giống như là ghế đồ chơi bằng gỗ trước kia cho trẻ con ngồi, trên dưới hai vòng tròn, ở giữa một thanh nối.

Anh nhìn xung quanh, lúc này sương xám bao phủ biến mất.

Ngay lập tức, không do dự, anh ngồi xuống, vươn tay ra và chạm vào nút trái cây trên máy đánh bạc.

“Không ném tiền hẳn là sẽ không bắt đầu, như vậy vật này hoạt động như thế nào?” Trong lòng anh tò mò, ngón trỏ trong tay đã đụng phải nút dưa hấu gần nhất.

Xì!

Trong phút chốc trời đất quay cuồng, trước mắt Lý Trình Di hoa lên, tất cả tầm nhìn đều giống như bị bịt kín một tầng thủy tinh.

Không đợi anh hoàn hồn, trước mắt máy đánh bạc đã biến mất, thay vào đó, là một mảnh hào quang màu sắc rực rỡ trong phòng game.

Anh lảo đảo lui về phía sau một bước, ổn định thân thể.

Lúc này mới phát hiện, mình đang đứng ở trước cửa phòng game, ngơ ngác nhìn bên trong, không nhúc nhích.

Ra rồi sao?

Trong lòng anh không hiểu sao hiện lên một tia mất mát.

Phố sương mù Góc chết, lần đầu vào Góc chết loại này khiến anh cảm thấy rất hứng thú.

Đặc biệt là Bông hoa nhỏ màu trắng trong đó, năng lực hoa ngữ kia, rốt cuộc là thật hay giả?

Nếu là thật, như vậy nên đi nơi nào sưu tầm hoa cùng loại khác?

Anh không thể nào biết được.

Bên cạnh cửa phòng game, đối diện camera, đặt một tủ lạnh đồ uống.

Ánh đèn trắng trong tủ chiếu sáng từng dãy chai nước uống đủ loại màu sắc.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra, dứt khoát lấy điện thoại ra quét mã, chuẩn bị mua một chai giải khát. Như vậy cũng có thể giảm bớt sự xấu hổ khi anh ngây ngốc đứng ở cửa không đi vào.

Anh mở cửa tủ lạnh, đưa tay lấy ra một chai trà nhài.

Bỗng nhiên, nương theo phản quang cửa tủ thủy tinh, anh nhìn thấy phía sau một điểm ánh sáng nhạt đang lóe lên.

“Cái gì thế?” Trong lòng anh rùng mình, nhanh chóng dựa theo bản năng huấn luyện cúi thấp đầu.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Đinh.

Lý Trình Di chỉ cảm thấy sau lưng tựa hồ bị thứ gì đó đụng vào.

Anh mặc hai tầng áo chống đạn, có một tầng tựa như bị đánh xuyên qua!?

“Có súng!?”

Trong nháy mắt, anh phán đoán có gì đó không đúng, liền xoay người sang trái.

Lộp bộp lộp bộp vài bước, còn chưa chạy xa, bên cạnh đã có một bóng người nhanh chóng tới gần.

Bùm.

Bóng người hung hăng đụng vào Lý Trình Di, dường như muốn đánh ngã anh xuống đất, cắt ngang đường chạy.

Nhưng lần này bị Lý Trình Di nghiêng người né tránh, không đụng được vào, chỉ rạch rách một đường trên áo khoác của anh.

Hai người một trước một sau, chạy như điên,

Lúc này trong lúc vội vàng, Lý Trình Di quay đầu nhìn lại, người đuổi theo anh là một quái nhân toàn thân bọc trong áo khoác màu xám.

Người này dáng người mập mạp, bước chân lại nhẹ nhàng, tốc độ so với anh còn nhanh hơn một chút.

Khoảng cách giữa hai người, nhanh chóng được rút gần.

Phốc.

Lại là một ánh sáng bạc xẹt qua, Lý Trình Di nhào về phía trước tránh. Nhưng chính vì vậy mà cũng bị mất thăng bằng, ngã lăn xuống đất.

Cho dù lăn ngã xuống đất, anh cũng cố gắng cúi thấp đầu, như vậy có thể tránh bị đạn từ phía sau bắn trúng.

Thủ pháp của đối phương không phải rất thuần thục, tài bắn súng cũng bình thường, nếu không phải là xung quanh có camera theo dõi, một cái tát là anh có thể tát chết đối phương.

Phía sau phát hiện anh muốn chạy, người nọ mới đuổi tới muốn giết anh.

Thừa dịp anh ngã xuống đất, người áo xám tay cầm đoản đao, giơ tay chém về phía anh.

Bụp

Một đao này chém vào cánh tay phải Lý Trình Di, tấm thép áo chống đạn trên cánh tay phát ra tiếng vang cứng rắn.

Sức mạnh to lớn khiến cánh tay Lý Trình Di tê dại, thiếu chút nữa không đỡ được.

Đoản đao màu bạc dài không ngừng đè xuống, ý đồ chém vào mặt anh, lại bị anh gắt gao ngăn trở.

Roẹt.

Lưỡi dao ngắn rõ ràng rung kịch liệt, tựa như cưa điện, lưỡi dao dần dần mơ hồ không rõ, cắt ở trên áo chống đạn, trong nháy mắt liền đem áo khoác của Lý Trình Di cắt ra một lỗ thủng lớn.

Lý Trình Di hai mắt mở to, nếu không là nơi này là trên đường cái, xung quanh còn có camera, anh trước tiên liền mặc hoa lân y, dùng hoa ngữ phế bỏ đối phương.

Nhưng bây giờ anh không dám.

Năng lực của Hoa Ngữ và Hoa Lân Y quá mức huyền huyễn, một khi bại lộ, anh nhất định sẽ lập tức trở thành mục tiêu của mọi người.

Cho nên……

……

Hiện tại trong khoảng thời gian này anh chỉ có thể hoàn toàn dựa vào thể lực của mình cùng hai bộ áo chống đạn để chiến đấu với đối phương.

Mắt thấy đoản đao như cưa điện càng ngày càng gần, xung quanh lại căn bản tìm không thấy chỗ có thể ẩn giấu.

Bụp!

Anh một cước đạp vào bụng đối phương khiến hắn văng đi.

Cũng may trong khoảng thời gian này Hoa Lân Y cường hóa cơ thể của anh. Nếu không chỉ dựa vào rèn luyện thì trước mắt không phải là đối thủ của tên này.

Một cước này sức lực khá mạnh, khiến tên áo xám văng xa 1 mét.

Không đợi hắn đứng vững, Lý Trình Di bò dậy xoay người bỏ chạy, anh quét mắt nhìn xung quanh, rất nhanh phát hiện bên phải có một ngõ nhỏ hẹp.

Chính là chỗ đó! Anh chuyển hướng, đế giày mài thành vết màu đen trên mặt đất, cả người đã chuyển hướng nhằm phía đầu ngõ nhỏ.

Camera trên tường ngõ hẻm đã bị người nào đó đập hỏng, chỉ còn lại một cái hộp kim loại không có điện treo ở đó.

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, cúi đầu chạy vào ngõ nhỏ.

Người áo xám ở phía sau nhỏm dậy, nhanh chóng đuổi theo.

Chương 103: Đại chiến robot

Rất nhanh anh cũng chạy đến đầu ngõ nhỏ, nhìn vào bên trong, bên trong rất sâu, tối om âm u không ánh sáng, cuối cùng là một khúc cua.

Đứng trước ngõ nhỏ, anh do dự một chút.

Bùm!!

Trong phút chốc một cánh tay màu tím từ ngõ nhỏ nhô ra, nắm lấy cổ áo người áo xám.

Vèo!

Không đến nửa giây, cả người đã bị kéo vào.

Trong ngõ nhỏ, Lý Trình Di một tay bịt mồm người áo xám, không cho hắn kêu, một tay chặn toàn bộ thân thể hắn ta, bàn

tay chuẩn xác nắm cổ tay cầm dao của đối phương.

Rắc một tiếng giòn giã vang lên.

Cổ tay người áo xám bị bóp gãy, đoản đao rơi xuống đất, cắm xuống đất.

Cổ tay bị bóp gãy, hắn há mồm muốn phát ra tiếng kêu thảm thiết, nhưng miệng mũi bị bịt chặt, căn bản không thể phát ra tiếng.

“Nói! Ai phái mày tới? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

Anh lúc này, đã mặc vào Hoa Lân Y, sức mạnh toàn thân, tốc độ tăng nhiều, vượt xa cực hạn người thường.

Dưới sự khống chế của anh, đối phương không thể động đậy.

“Không nói phải không? Được, cứng đấy. “Ánh mắt Lý Trình Di hung ác, dùng sức xoay.

Răng rắc một cái, cổ người áo xám bị vặn gãy, toàn thân giật giật, chỉ chốc lát sau thân thể nhũn ra, không động đậy.

Hắn ta đến chết cũng không hiểu, hắn đang bị bịt miệng thì trả lời thế nào… Hắn ta kỳ thật rất muốn nói……

Thi thể mềm nhũn, Lý Trình Di tựa hồ cũng ý thức được điểm ấy.

Anh chớp chớp mắt, nhìn xung quanh, xác định không ai nhìn thấy mình, ít nhiều có chút xấu hổ ngồi xổm xuống, bắt đầu kiểm tra.

Đầu tiên là thanh đao kia, vừa nhìn đã biết lực công kích rất mạnh, chỉ là đối phương ngay từ đầu không bật chức năng rung, nên chưa phát huy hết tác dụng của thanh đoản đao

Anh rút ra đoản đao, cầm lên nhìn.

Quả nhiên, lưỡi dao đã không còn rung, tất cả đều là răng cưa nhỏ xíu dày đặc.

Bỏ thanh đao xuống, anh nhanh chóng chạy vào sâu trong hẻm nhỏ.

Rẽ, vượt qua vũng nước thối trên mặt đất, lao ra khỏi ngõ nhỏ, xuyên qua nhà xưởng bỏ hoang tràn đầy rác thải công trường.

Anh dự định đi một vòng lớn, tìm một chỗ giải trừ Hoa Lân Y liên lạc với đám người Tân Đức Lạp.

Chỉ là mới lao ra khỏi nhà xưởng bỏ hoang, bỗng nhiên trên vai Hoa Lân Y truyền ra một tiếng vang nhỏ.

Đinh!

Anh cảm giác mình giống như là bị muỗi cắn, có thứ gì đó xuyên thấu Hoa Lân Y, sượt lên da anh.

Lý Trình Di nhanh chóng nhìn về chỗ da bị sượt.

Cách đó không xa một bóng người màu xám đang tiếp tục giơ súng, hướng bên này xạ kích.

Đinh đinh đinh!

Lại là ba tiếng vang giòn, ba phát súng đều bắn vào người Lý Trình Di, nhưng đều bị Hoa Lân Y cản lại.

Sau khi tiến hóa Hoa Lân Y ngay cả súng đạn cũng có thể dễ dàng ngăn trở, hiện tại lại có chút ngăn không được loại vũ khí đặc thù này.

Lý Trình Di nhìn thấy rõ ràng, đây căn bản không phải là viên đạn, mà là phát ra từng cây kim dài ngắn bằng ngón tay.

Anh giơ hai tay lên, dứt khoát không quan tâm, xông thẳng về phía đối phương.

Lúc này hai người ở hai góc nhà xưởng bỏ hoang.

Nhà xưởng hình chữ nhật cách khu phố sương mù chỉ có một bức tường. Dài ước chừng hơn một trăm mét.

Ngoài tường chính là nhà chờ xe buýt vừa rồi Lý Trình Di nhìn thấy.

Trên nhà chờ xe buýt bây giờ còn có người đang chờ xe.

Nhưng lúc này hai người đều không có ý định dừng tay.

Người áo xám vứt súng, bước nhanh đón Lý Trình Di đang tăng tốc, chạy nước rút.

Tốc độ của hai người càng lúc càng nhanh, khoảng cách ba mươi mấy mét nháy mắt đã tới, tựa như hai con báo săn chạy

nước rút tốc độ cao nhất, trong nháy mắt liền va vào nhau.

Bùm!!

Áo khoác xám bị đụng nát, mảnh vỡ bay tán loạn xuống đất, lộ ra bản thể.

Phía dưới quần áo rõ ràng là một người đàn ông cường tráng đầu trọc toàn thân có làn da là kim loại trắng bạc.

Hai người đụng nhau, bên chiếm ưu thế lại là anh, anh bị lực phản chấn lui về phía sau một bước. Trong khi đó, tên áo xám cũng nâng cánh tay phải nâng lên, bàn tay đã sớm chuyển đổi thành một thanh hắc đao bén nhọn.

Bốp!

Người áo xám bổ ra một đao.

Lý Trình Di lùi lại hai bước, kịp thời giơ tay ngăn cản một đao này.

Đồng thời chân phải nâng lên, đầu gối húc vào chính giữa bụng đối phương.

Lưỡi dao cắt ra một lỗ hổng thật sâu trên hộ giáp trên cánh tay Lý Trình Di.

Đầu gối Lý Trình Di va vào cũng làm cho lớp da màu trắng bạc ở bụng nam đầu trọc lõm xuống. Sau khi tiến hóa, trên đầu gối Hoa Lân Y có một gai nhọn màu đen, lúc này gai nhọn này cũng đâm ra một lỗ thủng ở giữa bụng đối phương.

Nhưng bất luận là lưỡi dao trên cánh tay Lý Trình Di, hay là lỗ thủng trên bụng nam giới đầu trọc, đều không có máu chảy ra.

Hiển nhiên lần giao phong này cũng không thể hoàn toàn phá vỡ thiết giáp của đối phương.

Đầu trọc sắc mặt chấn động, loại hình cải tạo tại cùng cấp bậc bên trong, sức mạnh cận chiến của hắn đều thuộc loại hàng đầu.

Lúc này lại không thể phá vỡ thiết giáp của đối phương?

Loại thương mại dân dụng cơ bản trên thị trường, có lớp phòng hộ mạnh như vậy?

Trong lòng hắn tuy rằng nghi hoặc chấn động, nhưng tay cũng không dám dừng lại. Từng đạo đao quang không ngừng bổ lên người Lý Trình Di.

Hoa lân y màu tím bị bổ chém văng ra từng mảnh nhỏ.

Sức mạnh của đầu trọc rất mạnh, cũng rất có kỹ năng cận chiến, lúc này hoàn toàn áp chế Lý Trình Di rơi vào thế hạ phong, không thể phản kích.

Nếu không phải là sau khi Hoa Lân Y tiến hóa, lớp phòng ngự quả thật mạnh, anh hiện tại chỉ sợ đã bị chém ngã xuống đất.

Từng đường đao như thác nước, nhanh chóng áp đảo Lý Trình Di, thanh thế rất lớn, nhưng đáng tiếc liên tiếp hơn mười giây cũng không thể phá vỡ thiết giáp, trong mắt đầu trọc mơ hồ nổi lên một tia mất kiên nhẫn.

Hắn tới là tốc chiến tốc thắng, nhận được thông tin thủ hạ thất bại, liền tự mình xuất thủ, để hoàn thành nhiệm vụ của tổ chức, lại không nghĩ tới kéo dài tới bây giờ lại còn chưa kết thúc.

Lực phòng ngự của đối phương có thể so với loại Sơn Lang cải tiến của hắn.

Chương 104: Thế lực đứng sau

Phải nhanh lên. Đầu Trọc trong lòng khẽ tính toán, trong lúc áp chế đối phương, sau lưng hắn nứt ra, một chuôi đao màu đỏ đen nhô ra từ vai phải.

Đó là binh khí uy lực nhất của hắn được chế tạo từ hợp kim cao cấp cực kỳ đắt tiền, độ bén nhọc cực khủng, có thể cắt đại bộ phận kim loại đặc chủng trên thị trường

Coi như là hắn đối mặt thì cũng không đỡ được một đao.

Bụp!

Lại một đao hung hăng đẩy Lý Trình Di ra, chém tung tóe không ít mảnh nhỏ màu tím.

Đầu Trọc sắc mặt nghiêm nghị, đưa tay về phía bả vai, cầm đao.

Đột nhiên bàn tay hắn dừng lại, cả người bất ngờ nhào xuống mặt đất, phảng phất đất đá nơi đó có cái gì cực kỳ quan trọng đối với hắn.

Đầu trọc buông thanh đao, cả người tựa như quân bài tây, ngã sấp xuống đất.

Hai tay ôm một đống đất vụn, phảng phất đó là bảo vật trân quý nhất trên thế giới.

Đây là hoa ngữ! Trầm Túy chi thủ!

Nhân cơ hội này, Lý Trình Di nhào về phía trước, một tay cầm chuôi dao trên vai đối phương.

Bùm!!

Anh chưa kịp rút đao ra, ngực bụng lại bị đầu trọc đấm mạnh một quyền.

Trầm Túy Chi Thủ chỉ khống chế được đối phương một giây!?

Lý Trình Di không kịp giật mình, cả người bị đánh bay lên không trung, ngã về phía sau xa hai mét, nửa ngồi xổm trên mặt đất.

Keng!

Đầu Trọc nhân cơ hội rút đao, chém vào đầu Lý Trình Di.

Ánh đao như cầu vồng, trong nháy mắt rơi xuống.

Rầm!

Một tiếng giòn tan vang lên, Hoa Lân Y trên người Lý Trình Di đột nhiên vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa màu tím tản ra.

Anh ngẩng đầu nhìn lưỡi dao cầu vồng nhanh chóng rơi xuống.

Lay-ơn!

Xoẹt!!

Một ánh kiếm bắn ra, trong nháy mắt đâm thủng thân thể tên đầu trọc.

Giờ khắc này, tất cả xung quanh đều giống như ngưng trệ.

Vô số cánh hoa tử đằng bay múa quanh Lý Trình Di, biến sắc như cát bụi.

Rất nhanh cánh hoa màu tím rút đi, hóa thành màu vàng óng ánh nhàn nhạt.

Cánh hoa màu vàng tản ra, lộ ra tình huống lúc này của anh.

Lúc trước tử đằng hoa hoa lân y đã biến mất không thấy, thay vào đó là một bộ áo giáp màu vàng kim rất nặng.

Áo giáp giống như đồng nguyên chất, mũ giáp giống như châu chấu, nhìn dữ tợn. Trán, hai vai, khuỷu tay, đầu gối, toàn bộ đều có gai nhọn thủy tinh màu vàng kim dày đặc.

Từng cây gai nhọn giống như một thanh đoản kiếm sinh trưởng trên áo giáp.

Ngoài ra, sau lưng áo giáp còn có bánh xe tròn do ít nhất mấy chục thanh kiếm màu vàng kim tạo thành.

Lưỡi kiếm trên bánh xe có thanh dài, có thanh đoạn, có thanh nhọn…… nhưng cuối mỗi một thanh đều lóe lên hàn quang sắc bén.

Trong đó có năm lưỡi kiếm dài nhất, hướng bên ngoài ước chừng kéo dài ra hơn một mét, vừa vặn chính là đâm vào ngực tên đầu trọc.

Xoạt.

Lý Trình Di vươn tay, rút ra một thanh kiếm trong bánh xe thanh kiếm sau lưng, đứng lên.

Khi anh đứng lên, thanh kiếm cũng rút khỏi người tên đầu trọc.

“Tại sao không để ta hỏi kẻ chủ mưu là ai…” Lý Trình Di than thở, hai tay vạch về phía trước.

Hai thanh trường kiếm chợt xẹt qua khuôn mặt ngốc trệ của đầu trọc, thân thể vừa rồi còn tương đối cứng rắn, dưới lưỡi kiếm của Hoa Lân Y lay-ơn, tựa như cắt khoai tây, dễ dàng bị cắt ra một hình chữ X.

“Đây là… cái gì!! ” Thanh âm đầu trọc đứt đoạn, rồi tắt bặt.

Hắn ta hoàn toàn không cách nào hiểu được hết thảy những gì mình nhìn thấy, vừa rồi đó là cái gì!?

Áo giáp bao bọc xương? Áo giáp sinh học? Hay là công nghệ tiên tiến nhất?

Phụt!

Nhưng lúc này hắn ta không thể biết được nữa, đầu hắn bị cắt thành 4 mảnh.

Lý Trình Di buông tay ra, lưỡi kiếm trong tay tự động tan đi, hóa thành cánh hoa lay-ơn màu vàng, sau đó trong bánh xe phía sau tự động ngưng tụ ra lưỡi kiếm bù vào lỗ hổng.

Đây chính là Hoa Lân Y lay-ơn, tuy rằng năng lực hoa ngữ là kiên cố, nhưng phòng ngự của Hoa Lân Y lại không được tốt lắm, chủ yếu chính là tiến công.

Hoa ngữ của Lay-ơn là kiên cố, thay vì nói là vì phòng ngự, không bằng nói là vì tăng cường tiến công, khiến cho tất cả các lưỡi kiếm của Lân Y lay-ơn mạnh mẽ hơn, bất khả xâm phạm hơn khi tấn công và không dễ bị gãy.”

‘Ngay từ đầu chính là mình không nghĩ ra, Hoa ngữ của lay-ơn chỉ là vừa vặn thích hợp phối hợp với phòng thủ Hoa Lân Y khác, bản chất của nó là tiến công.’

Anh cúi đầu nhìn bộ áo giáp trên người mình, từ trên xuống dưới ít nhất khảm hơn mười lưỡi kiếm, khắp nơi đều là hoa văn tinh vi của hoa lay-ơn.

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di cúi đầu nhìn đầu trọc, lại rút kiếm, bổ liên tiếp xuống.

Chỉ chốc lát sau, đầu trọc cả người bị cắt thành mấy chục mảnh nhỏ.

Tất cả mảnh vỡ bên trong không có bất kỳ vết máu máu thịt, tất cả đều là mảnh vỡ linh kiện kim loại bên ngoài.

“Người máy hay người cải tạo toàn thân?” Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị. Vì phòng ngừa bí mật Hoa Lân Y bị bại lộ, anh nhìn xung quanh, bắt đầu vung kiếm chém vụn mảnh vỡ.

Sau khi cắt một vài miếng, anh đã nghĩ ra một ý tưởng tốt hơn.

Lúc này cả người nhào tới mảnh vỡ thân thể của tên đầu trọc sau đó lăn qua lăn lại.

Trên vảy y của Hoa lân y Lay-ơn mang một lượng lớn lưỡi kiếm, tựa như máy khuấy lăn qua lăn lại mấy lần liền đem mảnh vỡ của đầu trọc nghiền thành mảnh vụn nhỏ hơn.

Sau khi xác định không có một thiết bị hoàn chỉnh, Lý Trình Di mới đứng dậy, rũ mảnh vụn trên người, bước nhanh rời đi.

Tìm một camera Góc chết trong ngõ nhỏ, đổi lại trạng thái bình thường, lúc này Lý Trình Di mới chạy chậm về phía quán bar kẹo.

Nếu anh bị tập kích, như vậy người của công ty, rất có thể cũng gặp phải tập kích.

Những người tập kích kia rốt cuộc từ đâu tới, thân phận bối cảnh gì, tại sao muốn tập kích anh? Tất cả phải được làm rõ.

Anh chạy như điên dọc theo ngõ nhỏ, rất nhanh anh liền tìm được một lối ra vào, vọt tới bên đường.

Bên đường cách đó không xa chính là bến xe buýt, cách bến xe buýt không xa đang đậu từng chiếc xe cảnh sát.

Chương 105: Quy định đối với người cải tạo

Xe cảnh sát nền trắng chữ xanh nhấp nháy đèn đỏ xanh hai màu, một đám cảnh sát cầm súng ở xung quanh kéo dây cảnh giới màu vàng.

Lý Trình Di từ xa nhìn thấy ông chủ Tân Đức Lạp và Chung Dĩnh đang đứng trong dây cảnh giới, nói chuyện với một người đàn ông cao lớn mặc cảnh phục màu đen.

Những cảnh sát khác cảnh phục đều là màu lam nhạt, duy chỉ có người này là thuần màu đen, trên hai bên vai đều có một viên thập tự tinh màu bạc.

Người đàn ông này mày rậm mắt to, khuôn mặt ngay ngắn, dáng người to lớn khỏe mạnh, một cánh tay hoàn toàn là kim loại màu đen, không hề có làn da giả che giấu.

Lý Trình Di tới gần phía trước, đi tới bên cạnh dây cảnh giới, đứng cùng một chỗ với quần chúng đang xem` náo nhiệt.

“Ông chủ! “Anh lớn tiếng kêu một câu.

Tân Đức Lạp nghe tiếng nhìn thấy anh, xa xa hướng bên này gật đầu, sau đó cùng người đàn ông cảnh phục màu đen kia nói vài câu, liền mang theo Chung Dĩnh đi về phía bên này.

“Không sao chứ? “Tân Đức Lạp nhíu mày đánh giá Lý Trình Di, trầm giọng nói.

“Không có việc gì, gặp được người muốn giết tôi, cũng may tôi chạy trốn, sau đó tìm cái ngõ nhỏ trốn vào đó rồi đánh lén, phản sát!”

“Uh, là người cải tạo hoàn toàn, tận 2 tên, bất quá đều là loại rác rưởi, bị bớt công năng.” Tân Đức Lạp hời hợt nói. Nhưng không khó để tưởng tượng sự nguy hiểm trong đó.

Bản thân Lý Trình Di cũng gặp phải một tập kích hoàn toàn hư hư thực thực, biết đối phương cường hãn như thế nào.

Mà bên phía ông chủ Tân Đức Lạp lại là hai người cùng nhau tập kích, mức độ nguy hiểm càng lớn!

“Anh Tống đâu? Tư Mã Quy đâu? “Trước khi Lý Trình Di gặp mặt biết hai người không sao, lập tức hỏi hai người còn lại.

“Đều không sao, A Nhiễm bị thương nhẹ, không sao, Tư Mã Quy không bị tập kích, sát thủ đã bị cảnh sát dọa chạy mất. “Tân Đức Lạp bình tĩnh nói. Việc cấp bách bây giờ là điều tra rõ ai đang tập kích chúng ta? Hơn nữa, dám động thủ ở nội thành Nghi Quốc, loại thế lực này can đảm, không phải người bình thường dám làm.

Lý Trình Di gật gật đầu, quét mắt nhìn về phía xa xa, vừa lúc nhìn thấy trên mặt đường có một đống hài cốt cháy đen còn đang cháy.

“Đó là kẻ tấn công?” anh hỏi.

“Ừ, bị cảnh sát ngắm bắn từ xa, nổ tung. “Tân Đức Lạp trả lời. “Bất quá người cải tạo hoàn toàn rất khó giết chết, bị theo dõi có chút phiền toái, cho nên phải mau chóng điều tra rõ nguồn gốc.”

“Chờ một chút… ông chủ, tên kia không phải bị nổ rồi sao? cái gì gọi là rất khó giết chết? như vậy còn chưa chết hẳn?” Chung Dĩnh ở một bên nhịn thật lâu, lúc này rốt cục không nhịn được mở miệng hỏi.

Cô bây giờ, đã trải qua Góc chết cùng vừa rồi bị tập kích, dường như dây thần kinh cũng thô hơn nhiều.

“Ồ, tôi chưa từng nói với cô sao? “Tân Đức Lạp nghi hoặc hỏi.

“Chưa”Lý Trình Di ở một bên cũng gật đầu theo, anh cũng muốn biết.

“Chưa ạ! “Chung Dĩnh cũng phụ họa.

Tân Đức Lạp sắc mặt không thay đổi, “Người cải tạo hoàn toàn, tên như ý nghĩa, chính là toàn bộ thân thể đều bị cải tạo, trong thân thể thứ duy nhất thuộc về bọn họ chính là tủy não, những cơ quan khác trong cơ thể chính là được chế tạo từ hợp kim.”

“Nhưng tên kia bị nổ còn không chết? “Chung Dĩnh lại hỏi.

Tân Đức Lạp trả lời, “Hoàn toàn người cải tạo xác con người, kỳ thật ngay cả đại não, cũng có thể phục chế lại, toàn bộ trí nhớ ý thức của bọn họ đều được sao lưu trong thiết bị lưu trữ nhân cách, chỉ cần chết bên ngoài, lập tức có thể phục chế lại một phần não người mới, sau đó căn cứ vào não người tái cấu trúc thân thể mới. Tiêu hao đơn giản chính là tiền mà thôi.”

“Còn có thể như vậy được sao?! “Lý Trình Di và Chung Dĩnh đều ngạc nhiên.

“Như vậy cũng tính là người?” Lý Trình Di không thể hiểu được, tại sao có người lại nguyện ý biến mình thành bộ dáng quỷ quái này.

“Vì sao lại không tính, thiết bị lưu trữ nhân cách chỉ phục chế ra bộ não mới ngay trước thời điểm bộ não cũ bị hủy hoại hoàn toàn. Đây cũng là một quy định nghiêm ngặt. Hơn nữa, người cải tạo hoàn toàn về bản chất được xem như đạt tới vĩnh sinh.” Tân Đức Lạp thở dài một tiếng, Bản chất con người đến tột cùng là gì? Kỳ thật không ai nói rõ ràng. Nhưng đối với người ngoài mà nói, một người vẫn có ký ức lúc trước, sử

dụng tế bào tủy não lúc trước, cho dù có thân thể tứ chi khác, anh ta vẫn coi như là người ban đầu. Từ luân lý đạo đức mà nói, chỉ cần không cho phép cùng lúc phục chế làm ra nhiều người có ký ức giống nhau, thì mọi thứ sẽ không thành vấn đề".

"Vậy ai sẽ quản những thứ này? "Lý Trình Di nhạy bén nắm bắt mấu chốt.

Tân Đức Lạp trả lời, "Một tổ chức quốc tế do hai đại chủ thể Nghi Quốc và Bạch Tinh cùng chủ đạo, nhưng trên thực tế, bởi vì độ khó kỹ thuật khi cải tạo người không cao nên không ít người đều âm thầm truy cầu vĩnh sinh biến thái như vậy. Cho nên cụ thể trong bóng tối có bao nhiêu người cải tạo hoàn toàn như vậy, không ai biết."

"Như vậy quá…… Khoa trương đi?? "Chung Dĩnh ở một bên cơ hồ là nghe đến ngây người.

Tân Đức Lạp nói, "Trong số những cao tầng của Nghi quốc và Bạch tinh, không ít thế hệ trước trong đại gia tộc, đều lựa chọn trở thành người cải tạo hoàn toàn. Chỉ là bởi vì Pháo đài trầm mặc nên không cho phép tiến vào trong thành phố, cũng không cho phép nắm quyền lực nên không biết người cải tạo hoàn toàn có bao nhiêu. Không nghĩ tới lần này lại có thế lực dám làm như vậy, xem ra đối phương phỏng chừng là một tổ chức khủng bố cũng có tiếng.

Chương 106: Pháo đài trầm mặc

Lý Trình Di còn muốn hỏi kỹ, Pháo đài trầm mặc kia là cái gì, anh chưa bao giờ nghe nói qua cái này.

Hơn nữa, người cải tạo hoàn toàn nếu tính như vậy chẳng phải là số lượng rất nhiều sao, hơn nữa sẽ càng ngày càng nhiều. Mà bọn họ không được phép vào thành phố, thì sống ở đâu?

"Người cải tạo hoàn toàn mỗi lần sử dụng thân thể sẽ hao tổn, bị mài mòn, cần phải có tài nguyên chữa trị, cho nên đại bộ phận Người cải tạo hoàn toàn bình thường sẽ không ở thành phố hiện thực, mà là chủ yếu sống ở Huyễn Thành."

Tống Nhiễm khập khiễng bước từ một chiếc xe cảnh sát xuống trả lời nghi hoặc trong lòng Lý Trình Di.

“Anh Tống, anh không sao chứ? “Lý Trình Di nhanh chóng tiến lên đỡ.

“Không sao, chân giả bị thương mà thôi, sửa chữa lại là OK. Những người cải tạo hoàn toàn đều như vậy, không muốn sống, không sợ chết, không sợ bị thương, không đau, rất khó chơi. “Tống Nhiễm cười cười, chẳng hề để ý,” Nhưng đây cũng không phải một hai lần, truy tìm Góc chết sẽ gặp phải đủ loại phiền toái nguy hiểm, quen rồi”.

Chỉ là người cải tạo hoàn toàn được cải tiến từ mấy loại hình cơ bản, chắc là nâng cấp từ dùng phiên bản cơ sở Hắc Lang. Cho dù trang bị của chúng ta bị hạn chế không đưa vào được, cũng không đến mức bị mấy thứ này giết chết. “Tân Đức Lạp thoải mái nói. Trọng điểm không phải là loại hình, mà là bọn chúng lại đưa được người cải tạo hoàn toàn vào đây, đây chính là tối kỵ của phía Nghi quốc, kế tiếp đại khái không có chuyện gì của chúng ta. Phía chính phủ khẳng định toàn lực truy tra đến cùng.

“Trước tiên tìm một chỗ nghỉ ngơi đi. “Tống Nhiễm gật đầu,” Đám người kia không cần lo lắng, dám công khai vi phạm luật pháp Nghi quốc, hiện tại lực lượng an ninh đã theo dõi, chúng sẽ gặp phiền toái.

Bên công ty cũng có sát thủ đến, đã bị Tiểu Quân giải quyết. “Tân Đức Lạp bổ sung,” Lát nữa A Nhiễm cậu về mời cậu ấy một bữa.

“Vâng, OK sếp. “Tống Nhiễm nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng.

Đoàn người bởi vì bị thương, tạm thời đi bệnh viện kiểm tra thương thế.

Khiến người ta kinh ngạc chính là, Tống Nhiễm thật sự đúng như lời anh ta nói, chỉ có chân giả bị tổn thương, còn lại đều chỉ là trầy da, không đáng ngại.

Những người còn lại cũng tạm dừng điều tra phố sương mù, sau khi đưa Tống Nhiễm đến bệnh viện, Tân Đức Lạp dẫn mọi

người tập hợp trong một căn biệt thự nhỏ mà công ty thuê gần đó.

Tư Mã Quy cũng vào lúc này trở về, không bị thương.

Mỗi người ăn cơm xong, chia phòng nghỉ ngơi, sáng sớm hôm sau, tất cả mọi người lên sân thượng tầng 3 theo lời kêu gọi của Tân Đức Lạp.

“Tiếp theo, chúng ta nên tiếp tục điều tra. Về phía phố sương mù, thời gian của Chung Dĩnh đã kéo dài rất nhiều ngày, càng gần đến ngày càng phiền toái. “Tân Đức Lạp mặc áo ngủ màu trắng, cầm trong tay một đèn pin chiếu.

Ông đi tới giữa sân thượng, đứng trên mặt đất màu trắng, ấn đèn pin xuống đất.

Nhất thời tất cả tư liệu về phố sương mù, phân bố từng hàng từng hạng mục trong hình chiếu.

“Đây là tin tức khôi phục lại từ những tư liệu mà công ty thu thập được, từ đó cho ra bản đồ địa hình tổng thể. Các cậu xem có đúng hay không?” Tân Đức Lạp nhìn về phía ba người Tư Mã Quy và Lý Trình Di, Chung Dĩnh.

Tư Mã Quy và Chung Dĩnh đều tiến lên cẩn thận kiểm tra đối chiếu, duy chỉ có Lý Trình Di là nhíu mày tới gần Tân Đức Lạp.

“Tôi muốn hỏi một câu, ông chủ”.

Cậu lo lắng những kẻ tập kích lúc trước? “Tân Đức Lạp cười cười, thần sắc bình tĩnh.

“Uh, những người đó mạnh như vậy…… Khó đảm bảo sẽ không gây ra phiền toái gì. Hoàn toàn mặc kệ thật sự thích hợp sao? “Lý Trình Di nghi hoặc nói.

“Cậu quá coi thường lực lượng chính phủ Nghi quốc rồi. “Tân Đức Lạp cười nói,” Theo luật Pháo đài trầm mặc, mỗi thành thị Nghi quốc đều có một liên hội chủ trì vận hành. Mà thành viên liên hội dường như ai cũng đều là những người siêu việt trong giới Kỹ sư điều khiển thiết bị bay và người cải tạo. Dưới quyền hạn cao nhất của thành thị nắm giữ hệ thống Pháo đài trầm mặc, không ai có thể thoát khỏi sự truy sát của bọn họ”.

“Lợi hại như vậy? “Lý Trình Di không tin.

Tân Đức Lạp nói: - Người bình thường tự nhiên không biết, nhưng ở cấp độ chúng ta, rất nhiều chuyện biết rõ. Lực sát thương của Thiết bị bay vượt xa người cải tạo, dùng phần lớn là hồng thiết chế tạo, kết hợp sức tính toán khủng bố của não bộ người điều khiển thiết bị bay, kết hợp thêm với camera của máy bay không người lái hợp thành một chỉnh thể sẽ khống chế toàn cục, có thể nói người cải tạo đến bao nhiêu cũng làm mồi cho họ”.

“Thì ra là thế… Liên hội lợi hại như vậy sao?“Lý Trình Di ở trong trí nhớ của tiền thân cũng hiểu rõ Liên hội, nhưng chỉ tưởng rằng là một liên minh thương mại, không nghĩ tới lại lợi hại như vậy.

“Đúng vậy, liên hội là sự kết hợp lợi ích thành thị độc nhất vô nhị của Nghi quốc, rất nhiều liên hội, kết hợp với liên hội thành thị tuần hoàn, hợp thành hội nghị liên hội, cũng chính là cái gọi là cơ cấu quyền lực tối cao.”

“Mà cái gọi là Pháo đài trầm mặc, chính là Nghi quốc đề phòng hacker đỉnh cấp phá hoại nên thiết lập hệ thống thành thị tuần hoàn đơn thể.”

Mỗi một tòa thành thị đều có hệ thống vận hành của mình, sản xuất vật phẩm thích hợp với mình nhất, phát huy sở trường đặc biệt thích hợp với mình nhất.

Pháo đài trầm mặc là một bộ hệ thống phòng vệ hoàn chỉnh, có thể thông qua quét phóng xạ phạm vi lớn, tiến hành mơ hồ khống chế tất cả cá thể trong thành phố, chỉ cần cậu có bất kỳ hành vi truyền tín hiệu ra bên ngoài nào, sẽ bị theo dõi, xét duyệt, ngăn chặn.”

“Tín hiệu không truyền ra ngoài được? “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Đúng thế, cho nên người cải tạo hoàn toàn tập kích chúng ta thì bộ lưu trữ nhân cách của bọn chúng sẽ không thể biết kết quả và ký ức của hành động thích khách trong thành phố”

Chương 107: Bộ lưu trữ nhân cách

“Tất nhiên, nếu ai đó mang bộ lưu trữ của nhân cách của chúng ra ngoài, đó là một vấn đề khác. Nhưng bây giờ, tôi đoán chừng bọn chúng vẫn đang chờ đợi để đánh giá xem nhiệm vụ có hoàn thành hay không. ”

“Thì ra là thế…… “Lý Trình Di tỏ ra đã hiểu.

Ông chủ đã nói rất rõ ràng, nhưng anh chẳng biết vì sao, chính là cảm giác khó hiểu, đám người kia tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy, bọn họ nếu dám động thủ ở trong nước, tuyệt đối sẽ lưu lại đường lui.

“Có phải là do lần trước tôi gặp rắc rối ở bãi đỗ xe Grius không?” Lý Trình Di bỗng nhiên nghĩ đến khả năng này.

Công ty bất động sản Ngải Hi này, từ đầu tới cuối đều lộ ra một cỗ khí tức bí ẩn.

Sau lưng rốt cuộc cất giấu cái gì, có nhiều người ở bên trong Grius làm thí nghiệm, rốt cuộc thí nghiệm là cái gì?

Sau khi xung đột với Bất động sản Ngải Hi, giải quyết cái gọi là boss của công ty, Lý Trình Di liền hiểu được, chuyện của Grius tuyệt đối không phải là một công ty bất động sản nhỏ có thể giải quyết.

“Hiện tại, có phải là người đứng sau bất động sản Ngải Hi tìm tới cửa hay không?”

Trong lòng Lý Trình Di nổi lên một tia suy đoán.

Đương nhiên, cũng có thể là Tân Đức Lạp trước đó gây ra phiền toái, phán đoán như thế nào, còn cần quan sát tiếp theo.

“Nếu quả thật là thế lực sau lưng Bất động sản Ngải Hi, bởi vì mình giết nhiều người như vậy mà tìm tới cửa, như vậy mình tiếp tục ở lại Hồng Cẩm, có lẽ sẽ chỉ mang đến nguy hiểm và phiền toái cho bọn họ.”

Nhìn Tư Mã Quy và Chung Dĩnh cẩn thận thảo luận chi tiết bản đồ, trong đầu Lý Trình Di không ngừng thoáng hiện đủ loại ý niệm.

Rất nhanh, Chung Dĩnh Tư Mã Quy hai người xác định chi tiết địa hình bản đồ, ông chủ Tân Đức Lạp kết thúc cuộc thảo luận.

Mọi người giải tán.

……..

Tống Nhiễm còn đang nằm viện, ông chủ lái xe ra ngoài có hẹn liên hoan với một người bạn.

Chung Dĩnh gọi đồ ăn bên ngoài, trước khi trở về phòng mình tỏ vẻ không muốn nhìn thấy hai hung nhân Tư Mã Quy và Lý Trình Di.

Chỉ còn lại có hai người ngồi trên sô pha ở tầng một đại sảnh, hai người nhìn nhau.

“Ăn lẩu không? “Tư Mã Quy hỏi.

“Tôi muốn ăn rau xào, nhà hàng nhỏ càng ngon. “Lý Trình Di trả lời.

“Nồi lẩu đủ vị, rau xào đều là bột ngọt, có gì ngon? “Tư Mã Quy phản bác.

“Vậy được. “Lý Trình Di suy nghĩ một chút, cũng gật đầu đồng ý.

Đối với Tư Mã Quy, anh cũng có chút vấn đề muốn tư vấn.

Hai người rời khỏi biệt thự, lái một chiếc xe tải màu vàng đi ra khỏi ga-ra ngoài trời.

Lý Trình Di mở cửa xe, khi chạm vào xe, liền biết chiếc xe này không đơn giản.

Chỉ riêng cửa xe đã nặng hơn xe bình thường không ít. Ngồi vào ghế sau, anh nhìn Tư Mã Quy thuần thục mở bảng phía trước, sau đó mở video âm nhạc.

“Có thể hỏi vài câu không? “Anh vội vàng mở miệng.

“Vừa vặn, tôi cũng có vấn đề hỏi cậu. “Tư Mã Quy nhếch miệng cười, phối hợp với kiểu đầu âm dương quái dị, ngược lại làm cho người ta có một loại cảm giác thân thiết khó hiểu.

“Vậy anh nói trước đi. “Lý Trình Di nói.

“Rất đơn giản, tôi lập một nhóm người đã vào Góc chết, người trong nhóm đều là cùng chung chí hướng, tính tình rất hợp

nhau, coi nhau như anh em một nhà, cậu vào không, tôi add cậu vào?

“Nhóm trên app nào? “Lý Trình Di hứng thú.

Phi ngư.

“Ông chủ có biết không?” Lý Trình Di trước tiên nghĩ đến chính là Tân Đức Lạp, người này khắp nơi tìm kiếm người Góc chết gia nhập công ty mình, sao có thể bỏ qua nhóm người đi vào Góc chết như vậy?

“Biết một chút, nhưng ông ta cũng không để ý. “Tư Mã Quy cười cười.

“Vì sao? “Lý Trình Di nghi hoặc.

“Cậu không biết hả?” Tư Mã Quy kinh ngạc nói, “Thế giới lớn như vậy, Nghi quốc lớn như vậy, tại sao ông chủ lại chạy đến những nơi này tìm Góc chết? Gần nhà ông ta không được sao? Bạch Tinh là địa bàn của ông ta, quan hệ, thế lực đều rất mạnh, tại sao ông ta phải bỏ gần cầu xa, bỏ dễ cầu khó? Cứ phải đến nơi mà mình không quen thuộc?”

“Vì tìm manh mối con trai ông ta mất tích? “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

Tư Mã Quy cười nói, “Tân Đức Lạp không thể nghi ngờ là một ông chủ tốt, khẳng khái hào phóng, có thể tin cậy, không hãm hại người, nhưng ông ta cũng không phải là người thiện lương gì, lộ tuyến mà ông ta điều tra cũng là những nơi mà con trai ông ta đã từng đi qua”

“Lộ tuyến mà con trai ông ta đi qua? “Lý Trình Di giật mình.

“Con trai Lê n của ông ta, giống như tất cả những người đi vào Góc chết, cả đời đều tìm cách thoát hoàn toàn khỏi Góc chết. Vì thế cậu ta đi khắp Bạch Tinh Nghi quốc, trải qua rất nhiều rất nhiều lần vào Góc chết, sau đó cuối cùng, cậu ta mất tích.” Tư Mã Quy thở dài, “Không ai biết cậu ta còn sống hay không, nhưng theo quy luật cố định của Góc chết, xác suất chết rồi cực cao.”

“Ông chủ Tân Đức Lạp muốn làm, đoán chừng là tìm được thi thể con trai, lấy tủy não, copy vào bộ nhớ của máy lưu trữ

nhân cách. Cho dù con trai chỉ nhớ rõ ký ức trước khi gặp phải Góc chết, ông ta cũng không quan tâm, chỉ muốn có người nhà bầu bạn bên cạnh mình.” Tư Mã Quy trả lời.

“Thật sự có biện pháp vĩnh viễn thoát khỏi Góc chết sao?“Lý Trình Di lấy di động ra, quét mã vạch Tư Mã Quy đưa, sau đó lập tức bị kéo vào một nhóm người lạ trong app Phi Ngư.

Tháp Tuyệt Vọng -

Tên của nhóm này rất có loại cảm giác khó hiểu. Tên cũng thật ra đơn giản, là nơi để các thành viên trong nhóm thổ lộ tâm.

Hoan nghênh người mới, nhân tiện hỏi một câu, còn ai tự sát không? Tự thiêu hoặc nhảy lầu cũng được. Nick Hy vọng thành thật với tôi hỏi.

Vừa mới đi vào, trong nhóm lập tức có một người hỏi.

Chương 108: Tháp tuyệt vọng

“Tôi đã vào Góc chết 2 lần, sắp sửa vào lần nữa, sợ lần này khó tránh được chuyện không may, tôi định đến trường học đòi lại tiền mấy tên côn đồ vay của tôi” — Phúc Lợi Quân.

“Tôi thích Tiểu Khả đã lâu, đêm nay liền đi tỏ tình, không được liền làm tới, mặc kệ!”-A Đức là bạo chúa

“Cậu có phải là đàn ông không đấy, làm chuyện ghê tởm với một cô gái tốt như vậy, cậu muốn hủy hoại cô ấy cả đời?”- Thải Hồng Đường.

“Liên quan cứt gì đến cậu, tôi cũng sắp chết rồi, muốn làm gì thì làm cái đó, cậu quản được à?”- A Đức là bạo chúa.

“Ra ngoài solo. “Thải Hồng Đường.

“Tôi, con gái, xinh, đánh thắng thì cho cậu, he he he” Thải Hồng Đường.

“Chơi luôn, nổ địa chỉ!” – A Đức là bạo chúa.

“Bên cạnh vòng xoay ngựa gỗ công viên Bóng Ma, năm giờ sáng mai, chờ cậu 15 phút, không đến tôi sẽ mang thuốc nổ đi tiễn cả nhà cậu chầu giời!”- Thải Hồng Đường

“Không đến mức đó chứ em gái, mọi người bình tĩnh một chút ” Tư Mã Văn Tam.

” Không chừng lúc nào cũng sẽ lên đường, bình tĩnh cái shit, khuyên nữa tôi cũng cho anh nổ luôn!” - Thải Hồng Đường

“Tốt nhất cậu đừng đùa với tôi. Mẹ nó, ngày mai ông mày chết cũng ** mày một cái! “— A Đức là bạo quân.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, đám bạn trong này ai nấy đều nóng nảy như vậy?

Anh ngẩng đầu, thấy Tư Mã Quy cười tà mị với anh.

Nhìn xem, đây là Tháp Tuyệt Vọng. Bầu không khí rất tốt, tất cả mọi người rất hòa hợp.

“Cái này còn gọi là hòa hợp?? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Cậu nói Thải Hồng Đường và A Đức? Rất bình thường, trong nhóm luôn có người như vậy, dù sao Góc chết không thể thoát khỏi, mỗi ngày thần kinh đều căng thẳng, sợ mình không cẩn thận rơi vào, sau đó người cũng không còn. Cho nên, điên cuồng một chút cũng rất bình thường. “Tư Mã Quy trả lời.

Kỳ thật Thải Hồng Đường đã xử lý mấy tên trả thù xã hội. Cô em này thực lực rất mạnh, gia cảnh lại tốt, tam quan cũng chính trực.

Anh ta khởi động xe, chậm rãi rời khỏi biệt thự, vừa xoay tay lái, vừa nhẹ giọng nói tiếp.

“Tháp Tuyệt vọng, có thể có tư cách gia nhập vào, ít nhất cũng là sống qua một lần, cho nên bên trong thành viên cơ bản đều không đơn giản. Giống như cậu, có thể một lần đi ra khỏi Góc chết, cũng tuyệt đối có bí ẩn thuộc về mình.”

“Nói rất đúng. “Lý Trình Di gật đầu.

“Cho nên, giống như công ty của ông chủ Tân Đức Lạp vậy, mọi người ở trong nhóm cũng đều vì con đường kiếm tiền mà thôi, chẳng qua ông ta có con đường tương đối ổn định, có uy tín.”

Tôi nghe ông chủ Tân Đức Lạp nói cậu muốn kiếm tiền, trong nhóm này có vài ông anh bà chị là tỷ phú, cậu có thể thử nhận

nhiệm vụ, kiếm tiền không phải chỉ có mỗi ở chỗ Hồng Cẩm ” Tư Mã Quy cười giải thích.

“Hóa ra như vậy” Lý Trình Di lúc này bắt đầu lật xem trong nhóm thông báo, ở phía trên quả thật thấy được có mấy thành viên treo giải thưởng nhiệm vụ.

“Góc chết thứ tư, lần thứ hai tiến vào, cần hai người, điều tra môi trường bên trong để xác định mức độ nguy hiểm và cách ứng phó. Lương năm triệu.”

” Góc chết thứ bảy, lần thứ ba tiến vào, sau khi đi vào, an toàn của người nhà không được bảo đảm, bị thế lực kẻ thù lần trước bị Góc chết giết chết tìm được, cần người bảo vệ, thời gian ba ngày.” Lương một triệu một ngày.

“Tuyển gấp! Góc chết nước biển, lần thứ hai tiến vào, cần năm người, xác định hoàn cảnh địa hình bên trong, thời gian năm ngày! Lương tám trăm ngàn mỗi người mỗi ngày.

Nhìn những nhiệm vụ này, Lý Trình Di mới hoàn toàn cảm nhận được, Tư Mã Quy nói ông đầu quân vào công ty ông chủ Tân Đức Lạp chỉ là một trong những con đường kiếm tiền.

Thật muốn người có bản lĩnh, ở trong nhóm này, muốn kiếm tiền thật sự quá dễ dàng.

“Cho nên, Tư Mã, anh cũng không phải là nhân viên của ông chủ Tân Đức Lạp?” Lý Trình Di ngẩng đầu lên hỏi.

“Đương nhiên, trước khi ông chủ Tân Đức Lạp đến, tôi đã ở đây, mà ông ta cũng sẽ không ở lại đây mãi, Hồng Cẩm cũng chỉ là một điểm ông ta tạm thời mở ở đây, dù sao con ông ta cũng không phải chỉ ở một chỗ, ông ấy cần truy tìm theo dấu vết.” Tư Mã Quy gật đầu.

Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

Quả thật như thế, Tân Đức Lạp nói cho cùng chỉ là người ngoài, mà Tháp Tuyệt vọng nơi này là nhóm thành viên, rất nhiều phỏng chừng đều là người bản địa Nghi quốc, ở chung với nhau trong thời gian dài hơn rất nhiều.

Vì vậy, thái độ của những người này đối với Tân Đức Lạp cũng hoàn toàn khác.

Cái mà Tân Đức Lạp cần là những người đã đi vào Góc chết trên con đường mà con trai ông ta đã đi qua, những chỗ khác ông ta không để ý, cũng không có nhiều thời gian để đi khám phá. Được rồi, đến rồi".

Tư Mã Quy dừng xe lại, đẩy cửa đi xuống.

Lý Trình Di đi theo, hai người tìm một quán lẩu ven đường, đẩy cửa vào.

Nhân viên phục vụ dẫn đường đưa hai người vào một phòng riêng, đóng cửa ngồi xuống.

"Tôi lập nhóm Tháp Tuyệt vọng, cách một đoạn thời gian sẽ tổ chức hoạt động, có hứng thú có thể đi tham gia, không có hứng thú thì cũng không sao cả. Cho dù cậu không chat cũng không sao cả, mục đích tôi thành lập cái nhóm, kỳ thật cũng là hi vọng mọi người có thể chia sẻ những trải nghiệm này của mình khi đi vào Góc chết, từ đó gia tăng tỷ lệ sinh tồn." Tư Mã Quy rót cho hai người một chén nước trà miễn phí.

"Góc chết là cố định sao? "Hai mắt Lý Trình Di nheo lại.

"Có tồn tại một thời gian, cũng có rất ít là cố định. Nói chung, Góc chết sẽ theo thời gian, dần dần phát sinh các loại thay đổi vặn vẹo, sau đó cuối cùng hoàn toàn biến mất. Về phần biến mất đi nơi nào, không ai biết." Tư Mã Quy nói.

"Như vậy, là người lập nhóm, nếu như anh chết, nhóm này sẽ như thế nào?" Lý Trình Di hỏi một vấn đề nhạy cảm.

Chương 109: Máy đánh bạc trong Góc chết

Tư Mã Quy cười nói, "Lập nhóm có không ít người, hiện tại chết chỉ còn lại có ba người. Nhóm này thành lập thời gian cũng không dài, nhóm tương tự cũng không ít, cho dù giải tán cũng không sao cả. Dù sao lúc tôi ở đây có thể giúp được tôi là được. Còn những thứ khác, liên quan quái gì đến tôi".

Trong thời gian gọi món ăn, Lý Trình Di lại nhân cơ hội hỏi đối phương không ít vấn đề thường thức, trong đó mấu chốt nhất, vẫn là khả năng thoát hoàn toàn khỏi Góc chết.

Nhắc tới vấn đề này, Tư Mã Quy cười to.

“Đúng là có truyền thuyết này. “Lúc này nhân viên cửa hàng cũng bưng nồi lẩu lên, phối với đồ ăn.

Đợi đến khi người phục vụ đi ra ngoài, anh ta tiếp tục nói.

K”ỳ thật rất lâu trước kia, Góc chết không nghiêm trọng như vậy, nhiều lắm chỉ là mọi người thỉnh thoảng sẽ thấy từng khe hở, khe hở.

Có lẽ vào ban đêm khi cậu ngủ, tủ quần áo màu đen không nhìn thấy ánh sáng. Có lẽ ở Góc chết, dư quang mà tầm mắt cậu không thể chạm tới. Cũng có lẽ ở một ít góc khuất không muốn người biết. Khi đó động tĩnh nhỏ, chợt lóe lên, không người phát hiện. Nhưng sau đó, tựa hồ là Bạch Tinh lần đầu tiên tuyên bố thoát ly khỏi Địa Nguyệt, phân thành hai quốc gia, bắt đầu từ khi đó, bắt đầu nghiêm trọng”.

“Đương nhiên, truyền thuyết Góc chết cổ đại đã có người gặp qua, nó vẫn tồn tại. Nghe đồn tồn tại một Góc chết ban đầu, ở nơi đó, là ngọn nguồn của tất cả, khởi đầu của tất cả, chỉ cần có thể tìm được lối ra nơi đó, thành công thoát ly, như vậy có thể hoàn toàn thoát ly Góc chết, thoát khỏi trói buộc.”

Anh ta thao thao bất tuyệt nói, sau đó lại nói đến chính mình trước kia chỉ vì giúp người mà gặp nhiều chuyện bi thảm, rồi chuyện người mình thích lừa tiền mình bỏ đi theo người khác, nói đến chuyện em gái mình còn đang học đại học, anh ta hiện tại đang tích góp tiền để cho em gái mình…

Nồi lẩu hầm lên, rượu vừa uống, tình cảm hai người nhất thời nhanh chóng ấm lên.

Sau một bữa ăn, Lý Trình Di thu hoạch rất nhiều, ghi tạc trong lòng những kinh nghiệm thoát khỏi Góc chết của người đi trước.

Nếu như không có Góc chết, có lẽ anh có thể dựa vào Ác Chi Hoa đi trên một con đường không cách nào tưởng tượng.

Nhưng hiện tại, anh chỉ có thể không ngừng nhanh chóng thích ứng tìm kiếm manh mối sau khi bị bức vào Góc chết để tìm con đường sống cho mình.

Mặc kệ như thế nào, Góc chết chung quy là một tai họa ngầm, liên tiếp không ngừng xuất hiện, liên tiếp không ngừng nguy hiểm, tìm được phương pháp thoát khỏi đó chính là truy cầu chung của những người bị cuốn vào Góc chết.

Sau khi cơm nước no nê, hai người trở lại biệt thự.

Sau hai ngày nghỉ ngơi, Tân Đức Lạp và Tống Nhiễm đã xuất viện trở lại biệt thự.

“Thời gian không còn nhiều lắm, chúng ta bắt đầu tiếp tục điều tra phố sương mù, Chung Dĩnh còn có nửa tháng nữa là lần thứ ba tiến vào, nhất định phải mau chóng.” Tại đại sảnh tầng 1, Tân Đức Lạp sắc mặt nghiêm túc nói.

“Ông chủ, những kẻ tập kích kia đâu? “Chung Dĩnh giơ tay hỏi.

“Bị bắn chết ba người, còn lại rải rác chạy thoát, chính phủ sẽ xử lý.” Tân Đức Lạp trả lời, ” Manh mối Phố sương mù, chúng ta đã lấy được bản đồ địa hình cụ thể, kế tiếp, nếu muốn tìm được ra cách thoát khỏi Góc chết, chúng ta cần phải bắt tay từ nhiều mặt.”

“Thứ nhất, công ty AI bên kia đưa ra đề nghị, máy đánh bạc là điểm quan trọng nhất, cho nên chúng ta cần điều tra loại hình, ngoại hình, cách chơi của máy đánh bạc này, nhưng hiện tại chúng ta chưa tìm được. Cái này tạm hoãn.”

“Thứ hai, về vị trí cửa hàng đặt máy đánh bạc, chúng ta bước đầu xác định đó là cái tiệm tạp hóa, bên trong chủ yếu bán đồ trẻ em, đồ ăn vặt, đồ dùng học tập, chúng ta so sánh dựa theo khu phố, phát hiện đặc thù phù hợp nhất, là tại đường Học Trung nơi có quán bar kẹo, 172 năm trước, đó là tiệm tạp hóa Ngô Ký.”

“172 năm trước?! “Mấy người đều sửng sốt.

“Thời gian này cũng lâu quá nhỉ? “Tống Nhiễm mới xuất viện, nghe vậy cũng lắc đầu,” Trước kia Góc chết rất ít khi có nhiều năm như vậy.

Hơn một trăm năm trước, kỳ thật cũng không khác gì hiện tại. “Tân Đức Lạp nói,” Ngoại trừ tiểu quốc gia có chút biến hóa,

thế giới vẫn là hai đại quốc Địa Nguyệt và Bạch Tinh tranh bá.

“Bạch tinh khi đó không mạnh như bây giờ, chiếm ưu thế là Nghi quốc, đây là điểm khác biệt duy nhất. “Tống Nhiễm bổ sung.

“Ừm, dựa theo phương pháp sao chép, chúng ta chia nhau hành động, đi tìm đường Học Trung hơn một trăm bảy mươi năm trước, sau đó tìm tình huống cụ thể của cửa hàng tạp hóa này. Dựa theo công ty AI phân tích, máy đánh bạc phải lắc lư mới không xảy ra chuyện, nói cách khác, quy tắc của máy đánh bạc, chính là cốt lõi trói buộc người vào Góc chết.”

Tân Đức Lạp nghiêm nghị nói, “Như vậy, điều chúng ta cần tìm, là thoát khỏi ràng buộc của cái máy đánh bạc kia như thế nào. Trong phương pháp sao chép, người cuối cùng chơi máy đánh bạc kia đã an toàn rời đi, chúng ta phải tìm được, hoặc là sao chép cách chơi của anh ta, có thể an toàn thoát khỏi Góc chết.

Đại khái sau khi giới thiệu kết thúc, đoàn người nhanh chóng lên xe, đi tới đường Học Trung.

Dọc theo đường đi, trong lòng Lý Trình Di đều nghĩ đến đóa hoa kia.

Đóa hoa nhỏ màu trắng lặng lẽ nở rộ trên phố sương mù.

Anh rất muốn thử xem hoa ngữ của bông hoa đó có thật hay không. Có phải anh hấp thu liền có thể thật sự tu được công pháp thần bí nghe có vẻ rất mạnh kia.

Về phần điều tra phố sương mù, anh hiện tại ngược lại không có khát vọng kiếm tiền như trước đó, ừm, cũng không phải không có, mà là khát vọng không còn nhiều.

“Đúng rồi, ông chủ. “Bỗng nhiên Lý Trình Di nghĩ đến một việc, nhìn Tân Đức Lạp ngồi ở ghế lái phụ phía trước.

“Sao vậy? “Lúc này Tân Đức Lạp đang cầm một quyển sổ nhỏ màu vàng sáng ghi chép gì đó. Bìa quyển sổ còn có một hình con vịt mập mạp.

“Là như thế này, chị của tôi, chắc các ông cũng điều tra chuyện trong nhà của tôi, chị tôi cách đây vài bữa hình như

xảy ra chút vấn đề, chỗ của ông chủ rất mạnh về việc thu thập tin tức trên mạng, có thể giúp tôi tra một chút xem có chuyện gì không?”

Chương 110: Khu phố 170 năm

Lý Trình Di ít nhiều có chút để ý khi lần trước mình ở nhà, ác niệm đột nhiên tăng vọt.

Tuy rằng cuối cùng ác niệm biến mất, anh cũng hấp thu vào. Nguy hiểm cũng đã được giải trừ.

Nhưng hiện tượng đột nhiên xuất hiện, lại đột nhiên biến mất này, làm cho anh sinh ra cảm giác rất không yên ổn.

Hấp thu ác niệm anh khảo nghiệm qua, nhất định là phải ở trong phạm vi nhất định, không thể hấp thu quá phạm vi 30 mét.

Nói cách khác, trong nhà lúc đó, lấy anh làm trung tâm, trong phạm vi ba mươi mét xung quanh, nhất định có một người, đối với anh trong nháy mắt sinh ra ác niệm cực kỳ khủng bố, sau đó ác niệm biến mất một cách không giải thích được.

Loại cảm xúc này lên lên xuống xuống, căn bản không giống như người bình thường có thể làm được.

Trạng thái tinh thần như vậy, khiến Lý Trình Di hoài nghi người thần bí này có phải tinh thần có vấn đề hay không.

Lúc trước anh vẫn luôn muốn hỏi vấn đề này, nhưng trước đó có quá nhiều chuyện, bận rộn đến có chút quên, lúc này mới nhớ tới.

“Chị cậu à? Chúng ta quả thật chú ý tới, gần đây chị cậu đang tiếp xúc với một số người tương đối phức tạp, khảo hạch kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh của chị cậu thất bại, phí báo danh trôi sông trôi biển, lại phát sinh xung đột với người khác ở trường học, đánh đối phương một trận. Sau đó, liền đột nhiên tiếp xúc với mấy người có bối cảnh tương đối phức tạp. ” Tân Đức Lạp trả lời, đối với Lý Trình Di là nhân tài có cường độ tinh thần cao, ký ức thoáng hiện rất dễ dàng có được, nên được ông ta tương đối quan tâm.

“Người bối cảnh tương đối phức tạp? Có thể tra được lai lịch thân phận của bọn họ không? “Lý Trình Di giật mình, lên tiếng hỏi.

“Cái này không có cách nào, chúng ta chủ yếu tinh lực tập trung ở trên người cậu, chị cậu học ở trường quân đội cao cấp, tin tức phong tỏa tương đối nhiều, nhiều khi chúng ta không cách nào vượt được tường lửa để tra xét thông tin trong trường, nơi đó thậm chí ngay cả tới gần cũng không được phép.”

Đương nhiên, nếu cậu cảm thấy lo lắng, chúng tôi có thể đặc biệt phái người điều tra. Nhưng không đảm bảo nhất định sẽ có kết quả. “Ông ta nhìn Lý Trình Di, thành thật nói.

“Nếu có thể, hy vọng có thể điều tra. “Lý Trình Di gật đầu khẳng định.

“Ừm. Người chị kia của cậu, quả thật có chút không dễ hình dung, cậu lo lắng cho cha mẹ mình phải không? “Tống Nhiễm ở một bên lên tiếng hỏi.

“Vâng, có chút. “Lý Trình Di gật đầu.

Anh không thèm để ý Lý Trình Cửu người này, thông qua ký ức của người tiền thân anh hiểu rất rõ, người phụ nữ kia vô tình vô nghĩa, tự tư tự lợi, làm ra chuyện gì đều rất bình thường.

Anh lo lắng chính là, cha mẹ tiền thân đều là người trung thực, vạn nhất gặp phải nguy hiểm bởi vì Lý Trình Cửu tiếp xúc với người xấu, gặp phải liên lụy, đó mới là phiền toái.

Cho nên anh muốn tra xét, nếu như có thể, tốt nhất triệt để giải quyết xong loại tai họa ngầm này.

“Tôi không muốn mình thoát khỏi Góc chết, trong nhà còn xảy ra chuyện. Nếu không quá khó khăn, tôi hy vọng có thể giải quyết triệt để mối đe dọa tiềm tàng. “Lý Trình Di nghĩ sao nói vậy.

Cũng bởi những lời nói này của anh mà không khí có phần lạnh lẽo.

Tân Đức Lạp hơi ngẩn ra, ông nhớ rõ không bao lâu trước đây, Lý Trình Di vẫn chỉ là một người đối với Góc chết còn rất lạ lẫm, mà hiện tại…

Cậu ta không nên nói ra một câu như vậy…

Ít nhất hiện tại không nên.

“Xem ra cậu ở Góc chết trải qua rất nhiều chuyện. “Tư Mã Quy nhướng mày nói.

“Ừm, tôi gặp phải Góc chết đầu tiên, cũng là Góc chết duy nhất, so với phố sương mù khó hơn nhiều. Đi vào ba người, chỉ có một mình tôi sống sót, tôi cũng lần thứ ba tiến vào thử vận may mới sống sót.” Lý Trình Di trả lời.

“Vậy cậu đủ tàn nhẫn, đại bộ phận Góc chết kỳ thật tính nguy hiểm cũng không mạnh như vậy, đa số là nhốt người trong đó để vĩnh viễn không ra được.” Tư Mã Quy giơ ngón tay cái.

Két

Xe nhanh chóng phanh lại.

“Được rồi, xuống xe thôi, đến nơi rồi. “Tống Nhiễm lái xe ngắt lời hai người.

“Tôi khát, đi mua chút đồ uống, các anh muốn gì? “Tư Mã Quy mở cửa xe quay đầu hỏi.

“Nước có ga. “Chung Dĩnh.

“Bean.” Tân Đức Lạp.

“Tanta. “Tống Nhiễm.

Lý Trình Di lắc đầu, ý bảo mình không cần.

Bean là một loại đồ uống giống như coca, trong khi Tanta là một loại đồ uống ngọt có thêm một chút chất kích thích. Anh không thích những thứ này.

Mọi người lục tục xuống xe, Lý Trình Di đeo AR lên, trong kính mắt tự động chồng lên định vị hư ảnh bản đồ địa hình đường Học Trung hơn một trăm năm trước.

Vị trí xe dừng lại, là một con phố cổ tên là đường Thiên Tinh.

Vừa dừng lại đã có một ông lão mặc quân phục rằn ri màu xanh đậm, tiến lên cầm hóa đơn thu phí đỗ xe.

Tống Nhiễm nộp trước ít tiền, cầm hóa đơn thu phí.

Lý Trình Di, Chung Dĩnh, Tân Đức Lạp thì quan sát xung quanh.

Đây là một khu phố cổ với những khối gạch trắng nhỏ trên mặt đất.

Phòng ốc hai bên tương đối cao, ước chừng chừng mười mét, bề ngoài đều là màu xám trắng, có chút phong cách châu u.

Mỗi tòa nhà mỗi hộ gia đình đều có ban công nhỏ hình cung tròn, cửa sổ cũng đều là vòm tròn chiếm đa số.

Dưới lầu nhà, đều là từng cửa hàng mặt tiền.

Những cửa hàng này có cửa còn mở, treo bảng hiệu hình chữ nhật, có cửa đã đóng cửa ngừng kinh doanh.

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, thấy bên cạnh mặt tiền tòa nhà, trên tường thậm chí còn lưu lại không ít dấu vết khói đen.

Anh đi tới một cửa hàng, cửa hàng này tên là 'Lam Dương Trân Châu'.

Bảng hiệu là một hình trụ chịu lực treo ở dưới cùng của tòa nhà, được cố định bằng ba miếng kim loại màu đen.

Lý Trình Di đưa tay nhẹ nhàng ở mặt sau bảng hiệu, dùng ngón tay xoa xoa.

Lấy ra nhìn, trên đầu ngón tay đã có một tầng tro đen.

Chương 111: Thay đổi

Anh lại theo bảng hiệu nhìn về phía cửa hàng, cửa hàng đã đóng cửa, trên cửa cuốn kim loại mơ hồ có số điện thoại rao bán cửa hàng nhưng dãy số đã thấy không rõ.

"Trước kia nơi này từng xảy ra hỏa hoạn. "Tống Nhiễm đi tới bên cạnh anh, thấp giọng nói.

"Vâng, dấu vết khói hun lửa cháy rất rõ ràng. "Lý Trình Di gật đầu.

Những thứ khác không cần quan tâm, chúng ta chỉ cần tìm cửa hàng tạp hóa Ngô Ký là được. Máy đánh bạc kia rất có thể là của cửa hàng tạp hóa Ngô Ký. "Tống Nhiễm nhắc nhở.

“Hiểu rồi. Tôi đang đợi ký ức thoáng hiện. “Lý Trình Di trả lời.

Nếu như gần nơi này có tồn tại Góc chết, một người có cường độ tinh thần cao như anh thì đại khái sẽ gặp phải ký ức thoáng hiện.

Đây cũng là một trong những cách chính mà họ điều tra Góc chết.

“Được rồi, cần cẩn thận. “Tống Nhiễm hiểu rõ.

“Đúng rồi, khi chúng ta đang tiến hành ký ức thoáng hiện, các anh ở bên ngoài nhìn thấy tôi là dạng gì?“Lý Trình Di bỗng nhiên hỏi, anh có chút tò mò khi người ngoài nhìn thấy mình vào Góc chết ở trạng thái gì.

“Tự nhiên biến mất thôi. “Tống Nhiễm nghiêm túc nói,” Không hiểu sao đột nhiên biến mất, sau đó chờ ký ức của hai người thoáng hiện kết thúc, lại đột nhiên xuất hiện. Khó chịu nhất là, bất kể lúc hai người xuất hiện có trạng thái gì, người ngoài chúng tôi đều cảm thấy đương nhiên. Loại đương nhiên này sẽ dẫn đến cảm giác mâu thuẫn cực kỳ nghiêm trọng trong lòng chúng tôi, loại cảm giác này rất khó chịu.

“Như vậy sao? “Lý Trình Di hiểu rõ.

“Đi thôi, tìm xung quanh xem. “Tống Nhiễm vỗ vai anh, dẫn đầu nhìn qua từng cửa hàng xung quanh.

Anh ta đi bên trái, Tư Mã Quy đi bên phải, còn Tân Đức Lạp và Chung Dĩnh ở hàng đối diện.

Lý Trình Di nhìn mấy phương hướng đều thấy có người, dứt khoát thong thả đi lại giữa đường phố, quét mắt nhìn xung quanh.

Đường Thiên Tinh xe cộ rất ít, chỉ cần thỉnh thoảng né tránh một chút là được.

Lý Trình Di đeo kính AR, không ngừng so sánh với bản đồ phục hồi hơn một trăm năm trước.

Nhiều người có thể kết nối với nhau thông qua AR, cùng xác minh bản đồ hơn một trăm năm trước.

Theo từng điểm đánh dấu trên bản đồ được thắp sáng, Đường Thiên Tinh Lão Nhai chính đã từng là đường Học Trung, điều này cũng ít ai biết.

Lý Trình Di từ xa nhìn thấy, Chung Dĩnh đang dựa vào khuôn mặt phẫu thuật thẩm mỹ của mình, bắt chuyện với ông cụ ngồi hóng mát trước cửa hàng bên đường, hỏi thăm tình hình.

Tân Đức Lạp đang nói chuyện với một cô gái trẻ đi ngang qua. Hai người phân công rõ ràng.

“Dựa theo bản đồ, tôi ở bên này hẳn là gần vị trí Tiệm tạp hóa Ngô Ký. “Rất nhanh, thanh âm Tư Mã Quy từ AR truyền ra.

Nước và đồ uống tôi đã mua xong, vị trí tôi đứng, dựa theo bản đồ so sánh, hẳn là cửa hàng tạp hóa Ngô Ký.

Anh ta dừng một chút.

“Nhưng… nơi này có gì đó không ổn.”

Trong AR, tất cả mọi người đều chia sẻ thông tin, cho nên mỗi người đều có thể nghe được nội dung anh ta nói.

“Có gì không ổn? Không phải cửa hàng tạp hóa bình thường, nhiều năm như vậy, nhất định đã đổi thành cửa hàng khác rồi.”

“Không phải… “Tư Mã Quy có chút chần chờ. Các anh nhìn một chút sẽ biết.

Tách một tiếng, anh nhanh chóng chụp một tấm ảnh, tải lên AR.

Trong nháy mắt, trong AR của tất cả mọi người đều xuất hiện câu hỏi có muốn xem ảnh truyền hay không.

Lý Trình Di click Yes.

Bốp.

Trước mắt anh trực tiếp bắn ra một tấm hình rõ ràng.

Lý Trình Di hơi ngạc nhiên, dừng bước, đi sát vào một bên để tránh xe cộ qua lại.

Nơi này dựa theo bản đồ, hẳn là cửa hàng tạp hóa ?? ” Trong giọng nói của Chung Dĩnh toát ra một tia cảm giác nôn nóng không cách nào lý giải.

Dựa theo bản đồ hơn một trăm năm trước, đúng là như vậy. Nhưng thời đại thay đổi…… Có lẽ. “Tân Đức Lạp còn chưa nói xong, đã bị Chung Dĩnh cắt ngang.

“Dù thế nào, cửa hàng vốn dĩ cũng không thể biến thành như vậy. “Chung Dĩnh cao giọng nói.

“Đúng vậy, địa phương này, không có khả năng hơn một trăm năm liền biến hóa lớn như vậy…” Lý Trình Di cũng trầm giọng phụ họa.

Bức ảnh hiện lên trước mắt anh, không phải cửa hàng, không phải tòa nhà, thậm chí ngay cả đường phố cũng không phải.

Mà là một hồ nước rộng lớn âm trầm, gợn sóng màu lam lục.

Bên trái hồ, mơ hồ có thể nhìn thấy góc nhà cũ trên phố Thiên Tinh. Bên phải là cây cầu hình vòm đá trắng quạnh quẽ.

“Có phải là bị dỡ bỏ rồi không? Lộ ra hồ nước sau lưng? “Tống Nhiễm suy đoán.

“Tôi đã hỏi qua ông lão nơi này, nơi này cho tới bây giờ cũng chưa từng xây qua nhà lầu, ban đầu nơi này là một khu nghĩa địa hoang vu, cái gì cũng không có. Về sau có công ty khai phá, mới xây đường Học Trung, cũng chính là phố Thiên Tinh hiện tại.” Tân Đức Lạp nói trong AR.

“Có phải bản đồ sai rồi không? “Chung Dĩnh sinh ra hoài nghi. Đường quán bar kẹo kia không phải là đường Học Trung lúc trước chứ? Trí nhớ thoáng hiện của chúng ta đều là gặp ở bên kia. “Tư Mã Quy nói.

“Bên kia cách đây không xa, đi bộ qua cũng có thể tới, có lẽ bản đồ bị lệch. “Tống Nhiễm trả lời.

“Đúng rồi, Tư Mã, Chung Dĩnh, lúc hai người vào phố sương mù, có thấy tờ rơi quảng cáo dán trên cột đèn không?”

“Tờ rơi quảng cáo? Không chú ý. “Chung Dĩnh trả lời.

Biểu ngữ tuyên truyền phản kháng gì đó? Tôi thấy rồi, làm sao vậy? “Tư Mã Quy nghi hoặc hỏi.

Hơn một trăm năm trước, nơi này từng xảy ra chuyện gì lớn sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Căn cứ tư liệu, không có. khi đó Nghi quốc thực lực cường thịnh, ép Bạch Tinh không thở nổi, trong nước bình quân đầu người GDP cũng cao, xã hội phúc lợi tốt, có thể có đại sự gì?”

“Thế còn hỏa hoạn ? “Chung Dĩnh lên tiếng.

“Hỏa hoạn là chuyện của mười mấy năm trước, không liên quan gì đến đường Học Trung hơn một trăm năm trước. “Tống Nhiễm phản bác.

Khi đó trên đường Học Trung có dùng loại cột đèn đường xi măng này sao? “Lý Trình Di hỏi lại.

Lời này vừa nói ra, nhất thời mấy người đều phát hiện chỗ không thích hợp.

Trong bản đồ mô phỏng của mấy người, trên đường Học Trung hơn một trăm năm trước, quả thật có từng cây cột xi măng, mặt trên cũng dán biểu ngữ.

Nhưng……

Chương 112: Tên mập dẫn lối

Tất cả mọi người chú ý tới, những cái cột này, không phải đèn đường!

“Không đúng! Cột xi măng trên đường Học Trung, sao tất cả đều là cột điện? “Chung Dĩnh hô lên.

“Đúng vậy, chúng tôi đi vào phố sương mù trong Góc chết, toàn bộ đèn đường đều là cột xi măng, không có một cái nào là cột điện!” Cho nên……

“Cho nên, kết hợp với vị trí chúng ta tìm lúc trước là một hồ nước, rất có thể, phương hướng chúng ta tìm hoàn toàn sai rồi!”

“Nhưng không đúng? Ai lại dùng cột xi măng làm đèn đường? Nghi quốc có nơi này sao? “Tống Nhiễm đưa ra nghi vấn.

Vấn đề này rất mấu chốt, sau khi đưa ra, mấy người trong AR đều trầm mặc.

Đúng vậy, cột xi măng làm đèn đường, chi phí cao, xây dựng khó khăn lớn, trực tiếp dùng một cây cột sắt rỗng còn nhanh

hơn rất nhiều, chi phí cũng thấp.

“Là nước ngoài sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Không thể nào, bảng hiệu trên phố đều là chữ Nghi Quốc. “Tư Mã Quy phủ định.

“Có lẽ là đèn đường kết hợp với cột điện? “Tân Đức Lạp nói.

Cũng có khả năng.

Lý Trình Di hủy bỏ ảnh chụp trước mắt, nhìn một loạt nhà cũ bên đường, lâm vào trầm tư.

Anh rất muốn lại vào phố sương mù một lần, mặc dù có chút ích kỷ, nhưng mục đích của anh không phải là vì giúp Chung Dĩnh, mà là muốn lại đi sờ đóa hoa trắng nhỏ thần bí kia.

Nhưng hiện tại manh mối lâm vào cục diện bế tắc, hết thảy đều kẹt ở xác định đường Học Trung.

Dựa vào cột đá chịu lực, Lý Trình Di không ngừng sửa sang lại suy nghĩ.

Có lẽ nên trở về gần quán bar kẹo, lại tiến hành ký ức thoáng hiện thì tốt hơn.

Ánh mắt anh vô thức nhìn một tiệm bánh ngọt ở đường đối diện.

Tên cửa hàng là bánh ngọt Chu gia.

Cửa mở rộng, trên mặt đất đặt từng ngăn kéo bằng gỗ, trong ngăn kéo đặt từng túi bánh mì, bánh bích quy.

Ánh đèn trong tiệm dịu dịu, hai nhân viên tạp dề đen áo trắng, đang bận rộn sửa sang lại cái gì đó sau quầy.

Đúng lúc này, một đứa bé mập mạp rón rén đi tới bên cửa tiệm bánh ngọt, vươn tay thó mấy túi bánh ngọt trước cửa tiệm nhét vào trong một cái túi da mình mang theo.

Thấy nhân viên cửa hàng không chú ý đến mình, cậu bé mập cũng cả gan, bắt đầu cúi đầu vào trong tiệm, thấy trước máy thu ngân không có người, thò tay lấy tiền trong máy thu ngân.

Mắt thấy thằng bé béo mập kia cầm một đống tiền, chạy từ trong tiệm ra.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, không thấy ai chú ý, quyết định ra tay quản giáo thằng bé này.

Lúc này anh bước nhanh qua đường phố, chặn thằng béo lại.

“Làm gì thế?! “Anh quát khẽ, khiến thằng bé sợ run lên, cái túi da cũng rơi xuống đất, xoay người bỏ chạy.

Lý Trình Di tiến lên, nhặt lên túi da, mở ra nhìn, bên trong trống rỗng, không có thứ gì. Anh nhất thời hiểu được, thằng bé này chắc đã giấu tiền và đồ ở nơi khác. Lúc này anh nhanh chóng đuổi theo thằng mập

Hai người chạy như điên dọc theo bên đường. Chạy đến thùng rác màu đỏ, thằng mập rốt cục chạy không nổi nữa, dựa vào cây cột thở hổn hển.

“Anh theo đuổi tôi làm gì? ” Thằng bé quay đầu lớn tiếng nói với Lý Trình Di.

Lý Trình Di cảm thấy mình vẫn luôn là một người rất có tinh thần trọng nghĩa, cho nên khi nhìn thấy đối phương trộm tiền nhất thời cảm thấy nhịn không được.

“Tôi không làm gì cả? “Thằng mập hùng dũng nói.

Lúc này Lý Trình Di mới nhìn rõ bộ dáng mập mạp này.

Rất béo, ngũ quan bị thịt mỡ chen thành ba khe hở, ngay cả con ngươi cũng nhanh thấy không rõ.

Trên người mặc áo thể thao màu đỏ kiểu cũ, phía dưới mặc một cái quần thể thao màu trắng ố vàng, chân đi một đôi giày cao su màu xanh lá cây dính đầy bùn khô.

Lý Trình Di chú ý tới, ngực trái áo thể thao của tên mập, còn có một ký hiệu nửa hình tròn màu trắng, đó là một hình vẽ giống như mặt trời mới nhô lên, phía dưới có một hàng chữ: Trường tiểu học thực nghiệm Đông Liễu.

“Thứ mày vừa lấy đâu? “Lý Trình Di nghiêm nghị nói.

“Tôi không lấy! Anh quản cái gì chứ? Lắm chuyện! “Tên mập lầm bầm.

“Mày nói thêm một câu nữa xem “Ánh mắt Lý Trình Di lạnh lùng.

“Mẹ kiếp……”

Bộp.

Một tiếng trầm đục vang lên, Lý Trình Di tát một cái vào mặt đối phương, đánh cho thằng bé lảo đảo ngã xuống đất, trong lúc nhất thời bối rối.

Trên khuôn mặt béo núc của nó in dấu năm ngón tay.

“Ăn cắp đồ lại còn dám mắng người, mày mà ở khu của tao thì ăn no đòn!”

“Nhưng việc tôi làm có liên quan gì đến anh, người ta đều mặc kệ!” Thằng bé bắt đầu mếu máo nói.

“Đúng lúc tao không có việc gì làm! Làm sao ?! Tao quản mày thì làm sao? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Anh tiến lên túm lấy tên mập đánh cho một trận.

“Đừng đánh đừng đánh! “Thằng bé mập ôm đầu kêu loạn.

“Thằng ôn con còn dám bật tao!?“Lý Trình Di bởi vì không tìm thấy manh mối Góc chết mà đang bực mình, lúc này bắt được một cái bao cát, chính là để xả giận.

Cũng chính là anh còn phải kiềm chế, nếu không lấy sức lực hiện tại của anh thì chỉ cần vài đòn tên này đã nội thương.

“Anh nghe được các anh muốn tìm Tiệm tạp hóa Ngô Ký, tôi biết ở đâu!!” bỗng nhiên tên mập kêu lên.

“!? “Lý Trình Di dừng tay lại, hai mắt nhìn thẳng đối phương. Làm sao mày biết chúng tao muốn tìm cửa hàng tạp hóa Ngô Ký?

“Mấy người các anh đứng ở bên đường đeo kính, đi hết chỗ này đến chỗ khác, nói chuyện còn lớn tiếng như vậy, người xung quanh ai không nghe thấy?”

“……” Lý Trình Di đờ người, hồi tưởng lại hành động của mấy người bọn họ, trong mắt người ngoài không biết Góc chết, chắc bọn họ tưởng là thần kinh có vấn đề.

“Được rồi, vậy mày nói xem, cửa hàng tạp hóa ở đâu? “Anh nhìn về phía thằng bé trầm giọng hỏi. “Nếu như mày có thể nói ra vị trí, tao không đánh mày nữa mà còn cho mày thêm tiền!”

“Anh thả tôi ra đã. “Tên mập vội vàng nói.

Lý Trình Di nghe vậy, vội vàng tránh ra, lui về phía sau hai bước.

Nhìn tên mập từ trên mặt đất bò dậy, vỗ vỗ bụi trên người.

“Nói đi, mày biết ở đâu? “Anh tiếp tục hỏi.

Chính là cửa hàng tạp hóa Ngô Ký bán kẹo bong bóng, đậu hủ khô chiên, còn có dán giấy nhỏ, tôi biết. Lúc trước còn nhìn thấy máy bán trái cây trước cửa nhà bọn họ. “Tên mập lau nước mũi quệt lên mông, nhanh chóng nói.

Chương 113: Tiến vào góc phố sương mù

“Đúng, chính là cửa hàng đó! “Lý Trình Di đối chiếu với cửa hàng tạp hóa được phục hồi trong tư liệu, đồ bán giống nhau như đúc, quả thật chính là cửa hàng đó!

Tinh thần anh rung lên, vốn tưởng rằng nhất thời không tìm được manh mối, không ngờ một tên mập ăn trộm lại biết tiệm tạp hóa Ngô Ký này.

“Nếu mày dẫn tao đi, tao sẽ cho mày một trăm đồng làm thù lao!“Lý Trình Di nhanh chóng lấy ví tiền ra, lấy ra một tờ tiền 100 đồng đã cất trong ví hơn nửa năm, quơ quơ trước mắt đối phương.

“Được, anh đi theo tôi! “Tên mập không nói hai lời, xoay người chạy về phía xa xa.

Lý Trình Di trong lòng vừa nghĩ tới lập tức có thể sờ được đóa hoa trắng nhỏ kia, nhất thời cảm giác chờ mong mười phần.

Anh nhanh chóng đuổi theo.

Ong!

Đúng lúc này, trong phút chốc trời đất quay cuồng, bước chân Lý Trình Di nghiêng một cái, thiếu chút nữa mất thăng bằng

ngã sấp xuống.

Toàn bộ tầm nhìn của anh một mảnh mơ hồ, các loại màu sắc tựa như máy trộn, xoay tròn, vặn vẹo, kéo ra từng đường màu sắc khác nhau.

Đây là…!?

Lý Trình Di bước về phía sau, muốn lui về phía sau.

Anh biết mình tiến vào ký ức thoáng hiện, nhưng đã không còn kịp rồi.

Tại sao lúc này lại tiến vào ký ức thoáng hiện!?

Mắt thấy anh có thể đi theo tên mập tìm được cửa hàng tạp hóa Ngô Ký, nhưng hiện tại……

“Không đúng! Mình hiện tại đi vào, cũng có thể đi sờ vào đóa hoa kia!”

Đột nhiên ý niệm của anh vừa chuyển, tâm trạng khẩn trương lúc trước thoáng cái biến thành chờ mong.

Rất nhanh, trước mắt hết thảy bắt đầu dần dần rõ ràng.

Đường nét màu sắc rực rỡ một lần nữa khôi phục, cảm giác trời đất quay cuồng cũng nhanh chóng tiêu tán.

Trước mặt Lý Trình Di, lại một lần nữa xuất hiện con phố cổ màu xám tro bao phủ trong sương mù.

Anh nhanh chóng ngẩng đầu, không đi xem máy đánh bạc ở cuối đường mà đi xem cột xi măng đèn đường ven đường.

Bông hoa trắng nhỏ đó đâu rồi?

Tầm mắt Lý Trình Di nhanh chóng quét qua.

Đột nhiên một vệt màu trắng đập vào mắt anh, đóa hoa trắng thần bí lúc trước, đang lẳng lặng sinh trưởng ở dưới chân một ngọn đèn đường, hơi lay động, mảnh mai xinh đẹp.

Lý Trình Di bước vài bước, nhanh chóng vươn tay về phía trước, túm lấy bông hoa

‘Sơn lý hồng: biệt danh hồng quả, đại sơn tra, tường vi khoa lạc diệp tiểu tiểu kiều mộc… Thông tin không có thông tin.

Giá trị dược liệu…… không có thông tin. Thời gian hoa nở: không có thông tin…”

Những thứ này đều giống như trước.

Trọng điểm là hoa ngữ!

“Hoa ngữ: Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm Quyết (tổng cộng mười ba tầng, do cường giả đứng đầu không rõ sáng tạo ra, không thể ghi chép, chỉ khi sử dụng hoa ngữ mới biết pháp môn tu hành.”

Quả nhiên! Vẫn không thay đổi.

Lý Trình Di nhanh chóng nhìn về phía tin tức kế tiếp.

Độ thu thập Hoa Lân Y: chưa mở ra Hoa Thần Vị mới.

Điều ấy ở trong dự liệu của anh, mục đích anh muốn, vẫn là lần nữa tiến vào, đem đóa hoa này mang ra ngoài!

Nếu có thể duy trì hoạt động của hoa trong thời gian ngắn, trồng trong đời thực……

Lúc này, anh không chần chờ, dù sao hiện tại hoa thần vị không có mở mới, anh cũng hấp thu không được đóa hoa này, dứt khoát trước đào ra cấy ghép thử xem!

Lý Trình Di ngồi xổm xuống, ngưng tụ ra Hoa Lân Y trên tay, sau đó mượn lưỡi kiếm sắc bén của lay-ơn, đào sâu xuống đất .

Từng khối từng khối đất đen kèm theo mảnh vỡ phiến đá bị đào lên.

Rễ cây đỏ cũng dần dần lộ ra.

……..

Theo đất đá không ngừng đào ra, xung quanh cây Sơn Lý Hồng dần dần hình thành một cái hố nhỏ.

Hố càng ngày càng sâu, càng ngày càng rộng, dần dần biến thành hình ống tròn.

Lý Trình Di chuyên tâm đào, thế cho nên gần như quên mất máy đánh bạc ở xa.

Nhưng kỳ dị chính là, mặc kệ anh đào như thế nào, rễ đỏ đều giống như vô hạn dài, một mực chui xuống đất.

Rễ hoa màu nâu, giống như râu nhân sâm giương nanh múa vuốt, phân tán kéo dài xuống đất.

Đào hơn nửa mét, Lý Trình Di vẫn là không thấy được rễ cây cuối cùng, anh cảm giác có chút không đúng.

Không thể lề mề nữa, vạn nhất đột nhiên ký ức thoáng hiện quay về lại xuất hiện, thì đúng là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Anh nhìn chỗ giữa nơi cây hoa trắng Sơn Lý Hồng bị tách ra.

Quyết đoán, cắt đứt rễ cây phía dưới Bông hoa trắng, chuẩn bị chỉ mang theo một nửa đi ra ngoài.

Xì.

Ngay trong nháy mắt lưỡi kiếm cắt đứt rễ cây.

Lá, rễ cây Sơn Lý Hồng, toàn bộ đều nhanh chóng héo rũ, biến thành màu đen.

Không đến năm giây, liền nhanh chóng khô héo, thu nhỏ lại thành một vật màu đen.

Lại qua ba giây, trước cái nhìn chăm chú và ngạc nhiên của Lý Trình Di cái vật màu đen lưu lại này cũng chậm rãi nhạt đi, biến sắc, cho đến khi hoàn toàn biến mất.

Trước sau bất quá mười giây, toàn bộ cây hoa thần bí hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt của anh.

Lý Trình Di nửa quỳ trên mặt đất, một tay còn đang làm tư thế bảo vệ cây hoa nhỏ.

Nhưng đáng tiếc, hiện tại không cần tư thế này nữa.

Anh đã phán đoán sai……

Sai lầm đã khiến một cây hoa khiến anh có thể nâng cao năng lực xuyên hệ thống biến mất.

Trong lòng Lý Trình Di trào ra một cảm giác mất mát không thể diễn tả bằng lời.

Nhưng anh kỳ thật trong lòng hiểu rõ, cho dù chính mình không làm biến mất, sau khi phố sương mù qua đi, hoa này rất có thể vô duyên với mình.

Phần lớn Góc chết sẽ xuất hiện và biến mất theo thời gian. Chỉ có một số ít Góc chết có thể trường tồn.

Có lẽ…… Ở những Góc chết khác cũng có thể có những bông hoa kỳ lạ…… Lần này thất bại cũng không có biện pháp, mình ngay từ đầu cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này…"

Lý Trình Di chậm rãi đứng lên, mặt không chút thay đổi.

Không đúng! Bỗng nhiên trong đầu Anh thoáng cái hiện lên một ý nghĩ.

"Góc chết đều là có nguyên mẫu!" Mình còn chưa thất bại, còn có hi vọng!"

Anh trong nháy mắt suy nghĩ rõ ràng, Góc chết có nguyên mẫu, nếu nơi này có bông hoa trắng, rất có thể tại nguyên mẫu Góc chết cũng có hoa trắng này, anh hoàn toàn có thể ở trong hiện thực tìm được đóa bông hoa trắng này, sau đó nói không chừng còn có thể đỡ mất công phải cấy ghép, trực tiếp hấp thu hoa ngữ!

Phải tìm ra nguyên mẫu trong hiện thực!

Chương 114: Đụng độ quái nhân

Một ý niệm trong nháy mắt đã thành hình trong đầu Lý Trình Di.

"Muốn tìm được nguyên mẫu trong hiện thực, cái thằng bé mập là mấu chốt!" Liên kết suy nghĩ của anh càng ngày càng rõ ràng.

"Cho nên, hiện tại mấu chốt là, rời khỏi trí nhớ thoáng hiện, đuổi kịp thằng bé mập!" Miễn đừng để nó chạy mất!

Trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng xác định rõ phương hướng, lúc này lui về phía sau.

Bình thường ở Góc chết ký ức thoáng hiện, nếu muốn rời khỏi ký ức thoáng hiện, biện pháp tốt nhất, chính là rời xa cùng chờ

đợi.

Lúc trước anh thử rời khỏi, chính là dùng cách rời xa, cũng chính là lui về phía sau.

Chỉ cần rời khỏi phạm vi khu vực kích hoạt ký ức thoáng hiện, là có thể nhanh chóng tỉnh táo lại.

Nhưng ngay khi bước chân anh vừa nhấc lên, di chuyển về phía sau.

Lắc đi lắc đi, lắc đi lắc đi, lắc một cái, lắc một cái, táo rau dưa cà chua, dưa chuột khoai tây nho.

Một bài đồng dao quái dị từ chỗ máy đánh bạc ở phía xa xa bay tới.

Giọng nói tựa như mang theo từ tính, khiến chân Lý Trình Di chậm rãi lùi lại.

Sắc mặt Anh bất tri bất giác nghe bài đồng dao này, cảm thấy tương đối thuận tai, nghe xong còn muốn nghe.

Chậm rãi, Anh bắt đầu từng bước một phía trước tới gần, tới gần máy đánh bạc.

Phù!

“ ！ ！ ？ ”

Đột nhiên Lý Trình Di ngẩn ra, ý thức tỉnh lại sau khi nghe bài đồng dao. Anh cúi đầu nhìn, hoảng sợ phát hiện mình tự nhiên đi về phía trước hơn hai mét tính từ vị trí đào bông hoa trắng

Anh không chỉ không lui về phía sau, còn đi về phía trước hơn hai mét!

Cái quỷ gì vậy!? Anh quyết định thật nhanh, xoay người hướng phương hướng ngược lại, co cẳng bỏ chạy.

Một mét.

Hai mét.

Ba mét.

“Tu tu tu, trò cờ hoa quả, lắc một cái chỉ mất 1 đồng, mau đến chơi nào, lắc ra hai hình giống nhau có thể nhận giải thưởng

gấp 10 lần, lắc ra 3 hình giống nhau thì giải thưởng gấp 30 lần, cho dù trong lòng bạn muốn cái gì nhất, ở đây đều có thể trở thành hiện thực! Đến đây đến đây nào!”

Một thanh âm quái dị không phân biệt được nam nữ, từ phía máy đánh bạc mơ hồ bay tới.

Thanh âm kia tựa như một tên hề nghẹn cổ hát, lại giống như âm thanh máy tính vặn vẹo bén nhọn nào đó, duy chỉ không giống âm tiết bình thường.

Trong nháy mắt nghe được thanh âm này, bước chân Lý Trình Di lui về phía sau, lại một lần nữa dừng lại.

Hai mắt anh bỗng nhiên mờ mịt, thần sắc đờ đẫn, lại lần nữa đi về phía máy đánh bạc.

Một bước.

Một bước.

Anh đi chậm, nhưng chắc chắn, thẳng tiến về phía máy đánh bạc.

Đột nhiên, trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia giãy dụa.

Chính là vào lúc một tia giãy dụa này khiến anh phát hiện tình huống hiện tại của mình, anh đang đi tới phía máy đánh bạc!!

Thân thể phảng phất như không bị khống chế, không ngừng tới gần.

Tuy rằng rất chậm, nhưng bước chân cực kỳ kiên định.

“Không đúng! Thân thể của mình…” Lý Trình Di cảm thấy mình như bị nhốt trong thân thể, không thể khống chế bất cứ tứ chi.

Anh sợ hãi, trong đầu nhanh chóng hiện lên đủ loại biện pháp, trong nháy mắt, một linh cảm xuất hiện trong lòng anh.

Hoa ngữ: Kiên cố!

Xoẹt!!

Trong nháy mắt, cả người Lý Trình Di dường như đều sáng lên một tia ánh sáng vàng.

Làn da của anh, ánh mắt, tóc, móng tay, thậm chí quần áo, đều đồng thời phủ lên một lớp ánh sáng vàng.

Hoa ngữ kiên cố thuộc về Lay-ơn, vào giờ khắc này đồng thời tăng cường huyết nhục cùng tinh thần của anh.

Kiên cố: Sau khi sử dụng, có thể nâng cao độ kiên cố về thể xác và tinh thần trên diện rộng, mỗi lần sử dụng kéo dài 15 phút, mỗi lần cần cách nhau một giờ.

Trong nháy mắt này, Lý Trình Di rõ ràng cảm giác được, quyền khống chế thân thể lại nhanh chóng trở lại ý thức của mình.

Anh quyết định thật nhanh, xoay người bỏ chạy.

Bịch bịch bịch.

Liên tục mấy bước chạy nước rút, rốt cục, anh chạy ngược về phía máy đánh bạc, biến mất ở trong sương mù xám.

Sau khi rời khỏi, phải nhanh chóng tìm được thằng bé mập! trong lòng Lý Trình Di là tìm được thằng bé mập, tìm được nguyên mẫu của phố sương mù nguyên hình.

Đó có lẽ là thứ duy nhất để anh đạt được hoa ngữ Hồng Lý Sơn!

Bịch bịch bịch!

Trong tiếng bước chân rất nhanh, sương mù phía trước Lý Trình Di dần dần tản ra.

Đột nhiên, máy đánh bạc màu sắc rực rỡ, lần nữa xuất hiện ở phía trước cách anh hơn mười mét.

Lý Trình Di cả người lạnh lẽo, đột nhiên đứng tại chỗ, thở hổn hển gắt gao nhìn chằm chằm vào cái máy đánh bạc màu sắc rực rỡ đó.

Bảng hiệu cửa hàng tạp hóa Ngô Ký còn có thể thấy rõ ràng phía sau máy đánh bạc.

Nhưng lúc này trong lòng Lý Trình Di tràn ngập áp lực.

” Lắc đi lắc đi, lắc đi lắc đi, lắc một cái, lắc một cái…” Máy đánh bạc lại phát ra tiếng hát

Một sức mạnh khó hiểu bao phủ Lý Trình Di, khiến ánh mắt anh không ngừng thay đổi trong mê mang và giãy dụa.

Cả người anh lại một lần nữa chậm rãi đi về phía máy đánh bạc.

Một bước.

Một bước.

Một bước.

“Lay-ơn!! “Đột nhiên Lý Trình Di gầm nhẹ một tiếng.

Khuôn mặt anh vặn vẹo, toàn thân chợt bao phủ trong một màu ánh sáng vàng nhạt.

Vô số sắc vàng cánh hoa Lay-ơn bay tán quanh, trên người anh ngưng tụ ra một bộ áo giáp đồng màu vàng kim dữ tợn.

Mặc vào Hoa Lân Y, khởi động Hoa Ngữ kiên cố.

Trong nháy mắt độ kiên cố tinh thần toàn thân anh tăng nhiều, quyền khống chế thân thể khôi phục.

“Ai cho phép mày hát”.

Lý Trình Di điên tiết xông lên đá vào máy đánh bạc.

Bùm!!!

Máy đánh bạc đổ sập, mặt bàn bị một loạt lưỡi kiếm dưới lòng bàn chân áo giáp cắt ra một khe nứt, không hoạt động được nữa

Một tia điện màu lam lóe lên trong khe nứt, tiếng hát khàn khàn vẫn còn vang lên.

Thình thịch Thình thịch!!!

Lý Trình Di xông lên chém thêm nhiều nhát.

Hai tay anh đều tự nắm một thanh kiếm lớn, điên cuồng chém vào máy đánh bạc.

Mảnh nhựa và linh kiện máy móc bị chặt bay lung tung.

Tiếng hát hoàn toàn ngừng lại, mấy giây sau, máy đánh bạc liền thành một đống sắt vụn.

Mắt Lý Trình Di đỏ ngầu, ngừng tay, đứng thẳng dậy, nhìn xung quanh.

Chương 115: Tung tích thằng bé mập

Vừa rồi sau cơn giận bộc phát anh đã cắt đứt sự mời chào của máy đánh bạc.

Nhưng hiện tại, anh không hiểu sao cảm giác, cửa hàng xung quanh ở dọc theo con đường bị sương mù xám bao phủ khác với lúc nãy.

Là bởi vì máy đánh bạc bị phá hư sao?

Anh không biết, nhưng anh tin tưởng, máy đánh bạc này tuyệt đối không có khả năng dễ dàng hỏng như vậy.

Những người đi vào lúc trước, anh không tin sẽ không ai nghĩ tới cách phá hỏng máy đánh bạc để thử thoát khỏi Góc chết.

Nhưng hiện tại, ít nhất là trước khi anh tiến vào, máy đánh bạc đều hoàn hảo không tổn hao gì.

Như vậy có nghĩa là, thứ này rất có thể sẽ tự động sửa chữa.

"Bây giờ, có lẽ là những thay đổi khác…" Lý Trình Di cảnh giác nhìn xung quanh.

Chờ đợi những thay đổi mới.

Tầm mắt của anh quét tới quét lui cửa hàng hai bên, một khắc cũng không dám dừng, sợ bỏ sót những thay đổi dù nhỏ nhất.

Vèo!

Đột nhiên, một tiếng rít nhọn từ phía sau nhanh chóng tới gần.

Tốc độ gào rít cực nhanh, từ xa đến gần, khoảng cách hơn trăm mét phảng phất chỉ trong nháy mắt đã tới.

Lý Trình Di chỉ kịp đổi thành Hoa Lân Y Tử Đằng, liền cảm giác lồng ngực bị thứ gì đó đụng mạnh vào.

Bùm!!!

Toàn thân anh chấn động mạnh, khuôn mặt trong mũ bảo hiểm lộ ra một tia…… Mờ mịt?

‘ ！ ？ Không đau?

Sắc mặt Lý Trình Di khựng lại, anh vừa mới cảm giác mình bị thương nặng.

Nhưng……

Áo giáp một chút cũng không có cảm giác.

Người khác thật sự thấy được, đụng vào trên người mình là cái gì.

Đó là một quái nhân thần bí cả người mặc áo bào đen rách nát, đội mũ trùm đầu cùng mặt nạ đen.

Ở giữa mặt nạ quái nhân mặc đồ đen có hoa văn chữ thập trắng, không có lỗ mắt mũi miệng mà là một chiếc mặt nạ liền lạc không một khe hở.

Trong tay hắn ta cầm một con dao găm màu đen vặn vẹo như sóng, hung hăng đâm vào ngực Lý Trình Di.

Cú đâm này rất nặng.

Nhưng Lý Trình Di không có cảm giác gì.

Hoa Lân Y Tử Đằng được chồng với hoa ngữ kiên cố, mang đến hiệu quả phòng ngự rất mạnh.

Anh liếc mắt nhìn quái nhân mặt nạ đen trước mặt, đột nhiên phất tay, trong tay tự nhiên ngưng tụ ra một thanh trường kiếm màu vàng thuộc về Lay-ơn.

Bốp.

Quái nhân bị cắt thành hai đoạn, nhưng không có máu chảy ra.

Toàn thân hắn thoáng cái sụp đổ, tựa như một cái vỏ rỗng, chỉ là một bộ quần áo choàng biết hoạt động.

Lý Trình Di mới giải quyết một quái nhân đeo mặt nạ, lập tức lại nghe thấy một tiếng rít bén nhọn nhanh chóng tiếp cận.

m thanh đến từ mọi hướng.

Tất cả từ bên trong cửa hàng, từng hư ảnh màu đen liên tiếp không ngừng hướng anh đánh tới.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Bùm!!

Liên tiếp va chạm hung mãnh, không ngừng nện mạnh vào người Lý Trình Di.

Nhưng vô ích.

Phòng ngự của Tử Đằng Hoa vốn mạnh hơn Lay-ơn, lại chồng lên hoa ngữ kiên cố, lúc này Lý Trình Di không chỉ không có cảm giác gì, còn có hai tay ngưng tụ lưỡi kiếm, chém liên tiếp về phía xung quanh.

Theo tiếng bụp bụp không ngừng vang lên, một đám quái nhân mặt nạ đen không ngừng bị anh chém chất thành đống.

Liên tiếp hơn ba mươi lần rít gào, rốt cục, tiếng rít cũng không còn.

Trong tiệm tạp hóa Ngô Ký phía sau máy đánh bạc, trong bóng tối, chậm rãi đi ra một người mặc áo choàng mặt nạ đen cao hơn hai mét.

Người mặc áo choàng này ăn mặc giống như những quái nhân khác, duy chỉ cao hơn bọn họ rất nhiều.

Những quái nhân cũng chỉ cao 1,7-1,8m nhưng hắn ta cao tới 2 mét thậm chí còn hơn.

Trong tay áo rộng thùng thình, buông xuống hai thanh chủy thủ sắc bén hình rắn.

Đầu chủy thủ còn mơ hồ chớp động hồ quang điện rất nhỏ.

Lý Trình Di thở ra, hai tay hợp lại, hai lưỡi kiếm hợp lại thành một thanh kiếm lớn màu vàng bước nhanh về phía người mặc áo choàng cao lớn kia.

Không có kỹ năng.

Tất cả đều là sức mạnh.

Bốp!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Lý Trình Di chém một kiếm hung mãnh về phía đối phương.

Kiếm dài gần hai mét chiếm ưu thế so với thanh chủy thủ chỉ có hơn 10 cm.

Một kiếm này chém nghiêng, đụng vào hai thanh chủy thủ do người áo choàng đâm ra.

Lực chấn động do va chạm khiến thân thể Lý Trình Di khẽ run lên. Sau đó dao găm đứt đoạn, thanh kiếm lớn thuận thế cắt xuống.

Toàn bộ quái nhân áo choàng bị chém từ vai đến thắt lưng, một kiếm chém thành hai đoạn.

Xì……

Nó vặn vẹo nghiêng lệch, trong thân thể phun ra khói đen, đảo mắt ngã xuống đất, biến thành một đống quần áo.

Sức mạnh còn không bằng tên người cải tạo đầu trọc lúc trước. Lý Trình Di thu kiếm đánh giá.

Quái vật này tốc độ không nhanh, sức mạnh so với đầu trọc còn yếu hơn một chút. Trên thực tế uy hiếp không lớn.

Nhưng nghĩ lại, nếu như là người lần đầu tiên tiến vào Góc chết, gặp phải người này, chỉ sợ là đã thiệt mạng.

Người mặc áo choàng này so với quái mặt to lúc trước, ít nhất tương đương với cường độ quái mặt to lần thứ ba tiến vào.

Thậm chí về mặt sức mạnh còn mạnh hơn rất nhiều.

Anh cảm thấy tên này không mạnh lắm chỉ là bởi vì anh hiện tại được tăng cường sức mạnh không ít, Hoa Lân Y đã khiến tốc độ, lực lượng, phòng ngự của anh, đều được tăng lên cực lớn.

Cho nên mới có tư cách đưa ra đánh giá này.

Xì……

Khi một lượng lớn khói đen tản ra từ cơ thể áo choàng, mọi thứ xung quanh bắt đầu xoắn lại.

Lý Trình Di nhanh chóng hiểu được đây là ký ức thoáng hiện xuất hiện.

Anh lúc này giải trừ Hoa Lân Y, đứng bất động tại chỗ, lẳng lặng chờ đợi.

Trong nháy mắt lóe lên.

Trước mắt anh phảng phất như màn hình TV từ cảnh này đột nhiên nhảy đến cảnh khác.

Tốc độ nhanh đến mức ngay cả Lý Trình Di mở to hai mắt cũng không thấy rõ đã xảy ra chuyện gì.

Phục hồi lại tinh thần.

Anh vẫn đứng ở lối đi nhỏ bên phải cửa hàng ở phố cũ.

Bên phải là một loạt mặt tiền đã đóng cửa, bên trái vừa vặn có chiếc xe màu đỏ chậm rãi chạy qua.

Một con ruồi đen ong ong bay tới gần, lượn một vòng quanh mặt anh, lại bay ra xa.

Gió thổi bay mùi hôi thối trong thùng rác cách đó không xa.

"Người… đâu?! "Lý Trình Di nhanh chóng lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Thế còn tên mập thì sao?

Anh còn phải dựa vào nó tìm được nguyên hình phố sương mù trong hiện thực.

Nhưng đáng tiếc, phía trước đã không còn tung tích của thằng bé mập, Lý Trình Di chạy về phía trước một đoạn, đi tới một góc rẽ, quét mắt nhìn xung quanh, nhưng trên đường hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng thằng bé mập.

Chương 116: Góc chết chồng góc chết

"Mình đi vào rốt cuộc bao lâu rồi? Lý Trình Di ấn xuống kính AR, xác định thời gian ghi lại, nhưng AR hoàn toàn ngừng hoạt động

Bất kỳ thiết bị điện tử nào sau khi tiến vào Góc chết, đều sẽ xuất hiện các loại hỗn loạn mất hiệu lực hoặc trục trặc, đây cũng không phải là lần đầu tiên.

Cho nên rất ít người cải tạo cùng kỹ sư điều khiển thiết bị bay tiến vào Góc chết, đều có xuất hiện đủ loại vấn đề.

Trong đó điển hình nhất ví dụ, chính là con trai ông chủ Tân Đức Lạp — Lê n.

Tìm một vòng, Lý Trình Di không phát hiện thêm gì, anh suy nghĩ một chút, lại dọc theo đường cũ trở về, ở trước một tiệm gội đầu ven đường nhìn thấy một ông cụ ngồi hóng mát.

“Xin hỏi vừa rồi ông có nhìn thấy thằng bé mập chạy qua đây không?“Lý Trình Di tự nhiên từ trong ví tiền rút ra một tờ 100 đặt ở trong tay ông già.

“Thằng bé mập? ” Ông già đội mũ lưỡi trai màu xanh lá cây, cả người mặc quần áo cũ nhăn nhúm, mắt mông lung, dụi dụi mắt, có chút không tỉnh táo.

“Đúng, một tên mập có mắt miệng như ba đường thẳng. “Lý Trình Di gật đầu.

Vừa rồi tôi chỉ thấy mỗi cậu chạy tới, không thấy những người khác đi ngang qua.” Ông già lười biếng nói, nhưng tay thu tiền.

“Không nhìn thấy hả?” Lý Trình Di có chút không vui, nhận tiền còn không hỗ trợ, người này thật không phúc hậu.

“Đúng, tôi chỉ thấy cậu nói chuyện với cột điện còn mắng chửi rất hăng, rồi cả động tay động chân, tôi còn tưởng cậu đang quay video, hiện tại mạng internet hot thật, cái gì cũng có thể tung lên.” Ông già cười nói.

“Một mình? “Lý Trình Di nhíu mày, vừa rồi rõ ràng anh từ tiệm bánh ngọt đuổi tới, sao lại là một người?

Tôi vừa mới nhìn thấy một cái thằng bé mập trộm bánh ở tiệm bánh ngọt nên đuổi tới đây…”

“Cậu nói cái gì? Tiệm bánh ngọt? Trong vòng năm cây số quanh đây lấy đâu ra tiệm bánh ngọt? ” Ông già trừng mắt nhìn không hiểu nói.

Lý Trình Di đứng thẳng dậy, bước nhanh đến chỗ rẽ, chỉ vào tiệm bánh ngọt Chu gia vừa rồi anh nhìn thấy.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Nhưng khi chỉ thì anh ngây dại.

Lúc trước còn là cửa hàng bánh ngọt Chu gia, lúc này căn bản là một bức tường.

Đó là một bức tường xám đã sớm bị phong kín, không biết bao lâu, trên mặt tường còn dùng chữ đỏ bôi lên không ít biểu ngữ.

“Sinh nhiều hưởng nhiều, hưởng phúc cả đời.

“Tiền khuyến khích sinh sản quốc gia tăng gấp ba lần, y tế miễn phí 80%…”

“Cuộc sống tốt đẹp, phòng cháy chữa cháy quan trọng”.

Không mang thai không sinh không phải sợ, an sinh gien bảo vệ cả nhà.

Những biểu ngữ nhìn rất xa xưa, có nhiều biểu ngữ còn không rõ chữ.

Trên đỉnh tường còn có một chiếc đèn năng lượng mặt trời bị hỏng. Trên đèn treo một dải ruy băng dài màu đỏ.

Dải lụa đỏ kia bị gió thổi phơi nắng, cũng đã hơi phai màu, biến thành màu đỏ nhạt.

“Ở đây… lúc trước rõ ràng có tiệm bánh Chu Ký…” Lý Trình Di đứng trước tường, thần sắc run rẩy.

“Cậu xem đi, Chu Ký ở đâu ra… ” Ông già kia chắp tay sau lưng, cũng chậm rãi theo sau.

Thấy một màn như vậy, ông ta thương hại lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di cũng trở nên có chút đáng thương.

“Nhưng tôi lúc trước…” Lý Trình Di đưa tay ấn xuống kính AR, AR bình thường là có mở tự động phát lại video.

Nhưng vô ích.

Lúc này AR đã hoàn toàn không có ghi chép, ngay cả tất cả trước đó ghi chép, toàn bộ biến thành một mảnh bông tuyết điểm.

Ông già vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di, chậm rãi trở về, thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng thở dài của ông.

“Bệnh này thật sự không rõ…”

Lý Trình Di không lên tiếng, cẩn thận nhớ lại tình huống lúc anh gặp phải thằng bé mập.

Anh ta nhanh chóng nhấn phím lệnh AR.

“Liên lạc với ông chủ.”

“Vâng, xin vui lòng hãy đợi.” AR đưa ra phản hồi.

Nhưng thời gian trôi qua hơn mười giây, liên lạc vẫn không được kết nối, chỉ có một điểm sáng màu trắng không ngừng xoay tròn trong tầm mắt đang lóe ra, đây là chờ đợi liên lạc.

“Xem ra là hỏng rồi. “Lý Trình Di gỡ kính xuống, vừa mới đánh nhau với quái nhân đeo mặt nạ đen trên phố sương mù, có thể đã làm hỏng kính AR.

Anh dứt khoát đi bộ hướng phía mà mấy người lúc trước tách ra, đồng thời lấy điện điện thoại di động từ trong túi quần ra.

May mà điện thoại di động có thể sử dụng.

Bấm số, rất nhanh, bên Tân Đức Lạp đã kết nối.

Làm sao vậy Tiểu Di?

“Ông chủ, tôi gặp một chuyện phiền phức. “Lý Trình Di nhanh chóng kể lại tình huống mình gặp phải.

Đương nhiên, đối với một trận chém giết sau khi anh tiến vào phố sương mù bị lược bỏ.

Nghe xong, Tân Đức Lạp bình tĩnh suy nghĩ.

Còn nhớ rõ tên cụ thể, hình dáng cụ thể, bài trí cửa hàng, những thứ này đều có thể viết nghiêng, tôi sẽ tìm kiếm tư liệu ở gần đây, cậu chờ một chút.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, anh hiện tại cũng không xác định những thứ mình nhìn thấy vừa rồi là thực hay giả.

Tân Đức Lạp sẽ giúp xác định điều đó thì không thể tốt hơn.

Đứng tại chỗ chờ đợi trong chốc lát, rất nhanh, một chiếc xe việt dã màu đen chậm rãi chạy tới, dừng lại ở bên cạnh anh.

Cửa xe trượt ra, hai người Tân Đức Lạp và Chung Dĩnh ngồi bên trong.

“Lên xe. “Tân Đức Lạp sắc mặt nghiêm nghị,” Tôi tra được một chút, lên xe rồi xem”.

Lý Trình Di nhanh chóng lên xe, cùng hai người ngồi đến hàng cuối cùng.

Không gian hàng ghế cuối của xe rất lớn, đủ cho bốn người ngồi đối diện nhau.

Sau khi Lý Trình Di lên xe, nhìn thấy cửa sổ xe bên cạnh nhanh chóng biến thành đen kịt, sau đó ở giữa hiện lên một màn hình sáng rõ ràng.

Cửa sổ xe bỗng chốc biến thành một màn hình lớn.

Về chi tiết cậu vừa miêu tả, tôi điều động công ty AI nhanh chóng điều tra một lần, thu được thông tin rất thú vị. “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

Lý Trình Di trong lòng thoáng nhắc tới, anh bức thiết muốn biết, chính mình vừa mới gặp cái gì, là ký ức thoáng hiện, hay là cái gì khác?

“Thằng bé mập theo như lời cậu nói, không có nhiều thông tin lắm, số người quá nhiều, tạm thời không tìm được thông tin trùng khớp, nhưng vị trí đó, vị trí bức tường kia, hơn một trăm năm trước, quả thật đã mở một tiệm bánh ngọt Chu Ký, bài trí cụ thể cũng không kém nhiều so với miêu tả của cậu.”

Lý Trình Di trong lòng rùng mình, “Vậy tại sao tôi lại đột nhiên nhìn thấy một tiệm bánh ngọt hơn một trăm năm trước?”

“Không biết. Bất quá…… cậu đại khái là thật sự tiến vào Góc chết ký ức thoáng hiện. Tôi hoài nghi, gần nơi này, còn có một cái Góc chết khác không giống với Góc chết phố sương mù. Cho nên cậu mới có thể xông nhầm vào. “Tân Đức Lạp nói.

“Một Góc chết khác? “Lý Trình Di nheo mắt suy tư, quả thật không loại trừ khả năng này.

Nhưng tại sao, tại sao hai Góc chết lại gần nhau như vậy? Tại sao anh mới gặp một người, lập tức gặp phải phố sương mù?

“Góc chết cũng có tầng thứ độ sâu. Cậu biết không? “Tân Đức Lạp nói.

……

Chương 117: tìm tên mập

“Lúc xem tư liệu, có thấy qua điểm này, nhưng không tỉ mỉ. “Lý Trình Di gật đầu.

“Có lẽ cậu gặp phải một cái Góc chết giao nhau, càng là Góc chết xa xưa, càng dễ dàng lưu lại rất nhiều đồ vật thần bí không muốn người biết, kết cấu của nó cũng có thể cùng Góc chết sinh ra về sau giao hòa, giao thoa. Cái này trước kia chúng ta đã gặp qua.” Tân Đức Lạp nói “Mà chiều sâu thì mỗi một Góc chết, đều có cấp độ, có chuyên gia từng nói, nếu như cậu có thể đào ra lõi sâu nhất của Góc chết như vậy có lẽ cậu có thể tìm được bí mật sự hình thành của Góc chết”

“Bí mật gì gì đó quá xa, tên mập kia nếu là trộm đồ ở Chu Ký, có lẽ bọn họ đều ở cùng một thời đại? Chúng ta cần đi tìm kiếm dựa theo manh mối này” Lý Trình Di kiến nghị.

“Tôi đã bảo người ta làm như vậy. Nhưng giữa chừng liên quan đến tư liệu quá nhiều quá cũ, trong lúc nhất thời không có biện pháp tra hết toàn bộ, cần thời gian. “Tân Đức Lạp lắc đầu, đỡ kính AR xuống, hiển nhiên anh đã thông qua AR liên lạc từ xa với nhân viên công ty.

“Đúng rồi, tên mập kia hình như còn mặc đồng phục học sinh, trên đó có ký hiệu, tên là trường tiểu học thực nghiệm Đông Liễu!”

“Có tên trường học? Vậy thì dễ tìm hơn nhiều!” Tinh thần Tân Đức Lạp phấn chấn hẳn lên.

Người ngoài nhìn vào, trạng thái này của Lý Trình Di rất có thể là điềm báo của bệnh tâm thần, nhưng trong mắt anh, tình huống này, rất có thể chính là ký ức thoáng hiện.

Nhưng ký ức thoáng hiện, rốt cuộc là hoàn toàn tiến vào Góc chết, hay là nửa tiến vào, đến bây giờ Lý Trình Di cũng không

miêu tả chính xác.

Ngồi ở trong xe, anh cẩn thận nhớ lại, lúc trước điều tra Grius, khi đó trí nhớ thoáng hiện còn không nghiêm trọng, chỉ là đứt đoạn nối tiếp.

Thỉnh thoảng nhìn thấy một bàn tay, hoặc đột nhiên nhìn thấy một hình người, những thứ này đều chỉ là đoạn ngắn.

Mà lúc này đây, tại phố Sương mù lúc, anh liền triệt để tiến vào bên trong Góc chết.

Không bao lâu, Tư Mã Quy cũng trở lại, lên xe.

Anh ta vẻ mặt nghiêm túc, sắc mặt trắng bệch, một cánh tay mơ hồ có một tia vết máu.

"Tình huống có biến! "Anh ta vừa lên xe liền tìm hòm thuốc, nhanh chóng xử lý thương thế trên cánh tay phải.

"Tôi vừa rồi tiến vào trí nhớ thoáng hiện, kết quả mới đi vào, liền phát hiện trong phố sương mù vừa vặn bị một đoàn quái nhân đeo mặt nạ đen tập kích, tôi nhất thời không cẩn thận trúng một kiếm, cũng may theo quán tính lui về phía sau, bằng không…"

Anh cầm lấy một chai cồn i - ốt, xối mạnh lên chỗ vết trày da to bằng bàn tay.

Mồ hôi nhanh chóng từ trán anh ta chảy ra, ngưng kết thành mồ hôi mịn.

"Sát cồn i-ốt có đau không? "Chung Dĩnh ở một bên nhịn không được lên tiếng.

"Có đau hay không thì anh đây tự quyết định! Như thế nào, cô có ý kiến!? "Tư Mã Quy hung hăng trừng cô nàng một cái.

Lý Trình Di ngồi ở một bên thì có chút quái dị không lên tiếng.

Anh hoài nghi biến hóa hiện tại của phố sương mù, chính là do anh gây ra.

Lúc trước anh mặc Hoa Lân Y rồi phá hỏng cái máy đánh bạc kia kết quả khiến xảy ra biến cố.

“Hiện tại ký ức thoáng hiện không xuất hiện nữa sao?” để giả vờ mình cái gì cũng không biết, anh vẫn mở miệng hỏi.

“Tạm thời e rằng không được. “Tư Mã Quy lắc đầu. Tôi mặc hai bộ đồ chống đạn, lại bị trầy một miếng da lớn, người bình thường không phòng bị đi vào, sợ là trong nháy mắt sẽ bị giết chết.

“Không cần lo lắng, Góc chết qua một thời gian ngắn đều sẽ tự động khôi phục nguyên trạng, chúng ta hiện tại chỉ cần chờ đợi là được, có lẽ đây chính là Góc chết phố sương mù biến hóa tuần hoàn một phần.”

“Được rồi…… “Tư Mã Quy gật đầu “Cũng chỉ có thể như vậy”.

“Vậy nếu tôi đi vào giữa đường…” Chung Dĩnh lập tức lo lắng.

“Đó chính là số cô không may”Tư Mã Quy cười lạnh.

Mấy người trong lúc nhất thời đều không có tâm tình nói chuyện.

Trong thời gian chờ đợi công ty điều tra tư liệu, mọi người quay về biệt thự nghỉ ngơi.

Bởi vì phố sương mù phát sinh náo động, tính nguy hiểm tăng lên trên diện rộng. Cho nên, Tư Mã Quy và Lý Trình Di đều được Tân Đức Lạp nhắc nhở đừng đi lung tung đến nơi đó, chờ hoàn toàn bình ổn rồi nói sau.

Thời gian Góc chết bình ổn, bình thường mất khoảng 1 tuần, đây là Tân Đức Lạp truy tìm tung tích Góc chết nhiều năm tổng kết ra quy luật.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Tin tức của tên mập kia vẫn không tìm được, mà Chung Dĩnh cũng càng ngày càng nôn nóng.

Bởi vì thời gian trôi qua có nghĩa là thời điểm cô tiến vào Góc Chết cũng ngày càng đến gần. Nếu quả thật nguy hiểm như Tư Mã Quy nói, lúc này đi vào, cô cảm thấy mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Theo thời gian trôi, Lý Trình Di cũng dần dần khẩn trương, mỗi ngày anh ngoại trừ ra ngoài tìm kiếm tư liệu thực tế, hấp thu ác niệm, chính là không ngừng tự mình tìm kiếm tin tức về trường tiểu học thực nghiệm Đông Liễu.

Hành động dù sao cũng an tâm hơn là không làm gì cả.

Chuyện anh lo lắng không liên quan đến Chung Dĩnh, chủ yếu là lo lắng thời gian tới mình cũng sẽ gặp phải Góc chết mới, đến lúc đó có lẽ sẽ không có nhiều thời gian tinh thần đến điều tra chuyện phố sương mù như vậy.

Một khi bị Góc chết kéo vào một lần, sau đó sẽ vẫn bị kéo vào, một lần lại một lần, cho đến khi hoàn toàn tử vong.

Rất nhanh, một tuần trôi qua, tin tức còn chưa tra được, nhưng Chung Dĩnh đã rõ ràng đứng ngồi không yên.

Mỗi ngày cô đi lên đi xuống trong biệt thự, không ngừng hỏi đi hỏi lại Tân Đức Lạp và Tống Nhiễm, cố gắng có được một tin tức chính xác, nhưng mỗi lần nhận được đều là thất vọng.

Trong nháy mắt, cuối tháng bảy đã tới, sắp sửa đầu tháng tám.

Đinh.

Trong đại sảnh lầu một biệt thự, điện thoại di động của Tân Đức Lạp đột nhiên phát ra một tiếng vang nhỏ.

Ông cầm lên nhìn, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên nghiêm túc.

Chương 118: Đứa bé năm xưa

“Có rồi! Tra được rồi! “Trong giọng nói của ông lộ ra vẻ vui mừng.

Mấy người còn lại ngồi trên sô pha và ghế đều đứng lên, không hẹn mà cùng nhìn về phía ông.

“Mười triệu của tôi ơi! “Tư Mã Quy nở nụ cười.

Lý Trình Di cũng buông lỏng trong lòng, tìm được manh mối, thiết bị bay của anh có lẽ cũng có hy vọng.

Vấn đề là, bông hoa nhỏ đó……

“Ông chủ, là manh mối của tên mập kia? “Anh lên tiếng hỏi.

“Ừm, quả thật có người này, tư liệu của trường tiểu học Đông Liễu không trọn vẹn, cộng thêm pháo đài trầm mặc giữa các thành phố, có nơi thậm chí không liên lạc được với nhau, cho nên mất không ít thời gian.”

Ông lấy ra đèn pin chiếu sáng.

Nhấn công tắc chiếu vào một bức tường trắng ở phía trước.

Bụp

Nhất thời một màn sáng chiếu ra, chiếu lên bức tường.

Hình ảnh tên mập mà Lý Trình Di cực kỳ ấn tượng.

Gương mặt híp tịt, béo núc chỉ thấy 2 lỗ mũi, hầu như không nhìn thấy sống mũi.

Phía dưới chậm rãi hiện ra tư liệu cụ thể của người này.

“Bạch Phi Bằng: 3101-3178. Con trai duy nhất của ông chủ hiệu sách Bạch gia, Bạch Đường, sau này kế thừa hiệu sách, cả đời không rời khỏi Chiêu Sơn, năm 3177 bị bệnh liệt giường, qua đời vào mùa thu năm sau.

“Chỉ có vậy thôi sao? “Tư Mã Quy kinh ngạc nói,” Tốt xấu gì cũng tra xét như vậy, chỉ có chút tư liệu như vậy?”

“Chỉ vậy thôi. “Tân Đức Lạp gật đầu. Quay đầu nhìn về phía mấy người.

“Nhưng chỉ một chút như vậy cũng đủ rồi. “Ông tiếp tục nói.

“Còn gì nữa? “Lý Trình Di lên tiếng hỏi.

“Bởi vì, hiệu sách Bạch gia bây giờ còn hoạt động! “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

Trên một con phố khác cách đường Học Trung hơn mười km – hiệu sách Bạch gia trên đường Tiền Hoành, thị trấn Thanh Thủy.

Xe việt dã màu đen xa hoa chậm rãi dừng ở ven đường, dừng lại giữa hai cây non còn rất mảnh khảnh.

Cửa mở.

Tống Nhiễm xuống xe trước, nhìn xung quanh, sau đó là Tư Mã Quy, Chung Dĩnh, Lý Trình Di và cuối cùng là Tân Đức Lạp.

Đoàn người nhìn chung quanh.

Đây là giao lộ giữa một khu phố cũ và một khu phố mới.

Tòa nhà cũ kỹ lung lay sắp đổ, gần đó không xa mấy bước, chính là tòa nhà thương mại mới xây, lấp lánh biển quảng cáo màu sắc rực rỡ.

Đứng ở trước cửa hàng cũ kỹ, còn có thể nghe được tiếng hát hò từ một KTV như ẩn như hiện ở phía xa.

Mới và cũ, ở chỗ này hình thành một sự giao thoa khó hiểu.

Mấy người đứng ở trước tiệm sách Bạch gia, ngẩng đầu đánh giá tiệm sách này.

Bên trái hiệu sách là quán cà phê, bên phải là cửa hàng văn phòng phẩm, trên lầu là căn nhà bỏ hoang tối om om chờ phá bỏ và dời đi nơi khác, ngay cả cửa sổ ban công cũng dỡ xuống.

Biểu ngữ và biển quảng cáo ngổn ngang, ở trên tường ngoài cửa hàng có thể thấy rõ ràng.

Lúc này mới hơn bốn giờ chiều, trong tiệm đã vắng ngắt, trống rỗng.

Chỉ có một lão già hói mặc áo sơ mi kẻ caro hoa, ngồi ở cửa chơi game.

“Tiệm sách Bạch gia vẫn mở, mở hơn một trăm năm, ông chủ vẫn không đổi, đều là người Bạch gia, cho nên chúng ta muốn tìm tiệm tạp hóa Ngô Ký lúc trước, nhất định có thể từ nơi này tìm được manh mối.”

“Để tôi đi. ” Chung Dĩnh nhìn ông lão một chút, rốt cục cảm giác tự tin, ưỡn ngực đi về phía trước, cô cúi người, nhẹ nhàng hỏi một câu.

“Chú, chú là ông chủ tiệm sách này sao?”

Lão già lù lù bất động, đầu cũng không ngẩng lên, ánh mắt không hề dao động, hai tay còn đang nhanh như chớp ấn điện

thoại di động trong tay.

Da mặt Chung Dĩnh cứng đờ, hỏi lại lần nữa.

Đáng tiếc, vẫn không có phản ứng, lão già cũng không ngẩng đầu, tùy ý Chung Dĩnh ở bên người dạo qua một vòng, ngay cả tư thế ngồi cơ bản cũng không hề thay đổi.

“Thấy chưa, đây mới là định lực chân chính thuộc về người chơi! “Tư Mã Quy nghiêm nghị kính nể nói. “Những người chơi game, để đạt được mục tiêu, không nhìn chung quanh bất luận cái gì hấp dẫn!Đừng nói Chung Dĩnh không có sắc đẹp, chính là có, khẳng định cũng không hề có ý nghĩa!”

“Anh vẫn là người nghiện game nặng? “Lý Trình Di bất lực.

“Hiện thực quá nhàm chán, đành phải đánh game giải sầu”Tư Mã Quy thở dài một tiếng

Lý Trình Di không nói gì.

Thấy Chung Dĩnh không có hiệu quả, Tân Đức Lạp đến gần, chậm rãi rút từ trong ví ra mấy tờ 100 đồng.

“Ông chủ, mua sách.”

Động tác của lão già dừng lại, chậm rãi ngẩng đầu.

Bên trong tự mình tìm, mười đồng hai quyển, hơn một trăm tặng một quyển.

Mấy người trao đổi ánh mắt, không vào tiệm sách, tiếp tục nói chuyện với ông già.

“Nghe nói tiệm sách Bạch gia này đã mở ở chỗ này trên trăm năm? Thật sự có trên trăm năm sao? Thoạt nhìn không giống?”

“Đương nhiên là thật, ông nội truyền lại cửa hàng cho tôi, nói là cũng chỉ làm tiệm sách, khi đó kiếm được có thể so với hiện tại nhiều hơn.” Lão già buông di động, thở dài một tiếng. “Các cậu không phải tới mua sách đấy chứ?”

Người già thành tinh, huống chi mấy người trước mắt ngay cả cửa tiệm sách cũng không vào, biểu hiện quá rõ ràng.

“Ừm, chúng ta là tới cùng ông chủ hỏi thăm một người, Bạch Phi Bằng, ông biết không?”

“Đó là ông nội tôi. “Ông lão nở nụ cười, hai má nặn ra nếp nhăn giống như vỏ quýt. “Đã chết nhiều năm rồi”.

“Vậy thì trùng hợp rồi. “Chung Dĩnh ở một bên thở phào nhẹ nhõm. “Chú, nếu chú ở chỗ này mở tiệm sách lâu như vậy, có biết tiệm tạp hóa Ngô Ký trước kia ở đâu không?

Cửa hàng tạp hóa Ngô Ký? Không nghe nói. “Ông lão lắc đầu,” Trước kia tiệm sách ở đường Học Trung, tiệm sách chuyển nhà nhiều lần, khi đó còn là cha của ông nội tôi, cũng chính là ông cố tôi, vì ông nội tôi đi học, mới mở tiệm ở bên đó.

Ông ta hồi tưởng lại.

“Đông Liễu, đúng, trường tiểu học thực nghiệm và trung học thực nghiệm Đông Liễu, ông nội tôi học ở đó. Khi đó Đông Liễu là trường trọng điểm nổi tiếng gần xa”.

Nghe được cái tên Đông Liễu này, trong lòng mọi người xác định.

Đúng rồi!

Chính là cái này!

Chương 119: Tiệm tạp hóa ở đâu?

“Các cô cậu hỏi cái này làm gì? “Lão già nghi hoặc hỏi.

“Chú cũng biết trường tiểu học thực nghiệm Đông Liễu, sao lại không biết tiệm tạp hóa Ngô Ký ở đường Học Trung chứ?” Chung Dĩnh có chút gấp. Bọn họ tìm tên béo Bạch Phi Bằng, mục đích chính là vì tìm cửa hàng tạp hóa Ngô Ký.

Bởi vì cái máy đánh bạc kia, chính là bày ra trước cửa tiệm tạp hóa Ngô Ký.

Cho nên, chỉ cần tìm được cửa hàng tạp hóa này, bọn họ có thể khẳng định tìm được cỗ máy đánh bạc thần bí kia!

Nhưng hiện tại ở trong miệng lão già này, điềm nhiên nói không biết Tiệm tạp hóa Ngô Ký?

“Đúng rồi, các cô cậu nói, có phải là tạp hóa Ngô lão Khảm kia không?” lão già bỗng nhiên vỗ đầu, kịp phản ứng.

“Tiệm tạp hóa Ngô lão Khảm? “Mấy người ngây ra.

Tạp hóa Ngô lão Khảm thì tôi nhớ. Nhà bọn họ cái gì cũng bán, đồ ăn vặt cái gì cũng có, khi còn bé tôi còn thường xuyên đi mua đồ ăn. ” Ông lão tựa hồ nhớ ra.

Các cậu tìm nhà Ngô lão Khảm sao?”

“Đúng vậy đúng vậy! Chú còn nhớ nhà Ngô lão Khảm hiện tại ở đâu không? “Trên khuôn mặt Chung Dĩnh lộ ra vẻ vui mừng. Đều là Ngô, khẳng định chính là một.

“Không rõ lắm. “Lão già lắc đầu.

“Vậy chú còn nhớ, ông nội Bạch Phi Bằng của chú, có từng nói, khi còn bé ông ấy đi tạp hóa Ngô Lão Khảm chơi máy đánh bạc không?”

“Khi còn bé? Cô đang nói cái gì? “Ông lão không hiểu nhìn cô,” Ông nội tôi khi còn bé thì làm gì đã có tạp hóa Ngô Lão Khảm, khi đó chỉ mua đồ trong siêu thị nhỏ căn bản không có cửa hàng tạp hóa.

“??? “Mấy người nghe vậy, đều sửng sốt.

Cậu bé mập khi còn bé không có cửa hàng tạp hóa?

Như vậy, trong trí nhớ của Lý Trình Di thoáng hiện, Bạch Phi Bằng sao lại nói mình biết tiệm tạp hóa Ngô Ký???

Còn bánh ngọt Chu gia nữa không? “Lúc này Lý Trình Di cũng không nhịn được, mở miệng hỏi. Khi còn bé, có phải ông nội ông từng trộm đồ ở chỗ bánh ngọt Chu Ký không?

Lời này vô cùng thê thảm…… Thật sự rất muốn ăn đòn. Mấy người còn lại đều không nhịn được quay đi chỗ khác.

Ông lão trừng mắt nhìn anh, “Bánh ngọt Chu Ký ở đâu ra? Lúc ấy toàn bộ đường Học Trung không có lấy một cửa hàng bánh ngọt! Chúng ta mua đồ ngọt đều mua ở bên ngoài, hoặc là chính là đi năm cây số đến khu phố khác để mua. Còn trộm lấy đồ? cậu nằm mơ lấy trộm hả?”

Lão già rõ ràng có chút tức giận.

Nhưng câu trả lời của ông ta làm cho mấy người ở đây đều có chút bối rối.

Nếu như lão già nói là thật, như vậy, khi phố mà tên mập Bạch Phi Bằng khi còn bé sống, không riêng gì không có tiệm tạp hóa, mà còn không có cả tiệm tiệm bánh ngọt.

Vậy tại sao thằng bé lại xuất hiện trước mặt Lý Trình Di?

Mấu chốt là, tên mập kia còn có thể nhìn thấy Lý Trình Di, nhìn thấy anh ở trên đường có những cử chỉ vung tay khoa chân, còn có thể nghe được lời anh nói?

"Nhưng… tiệm tạp hóa Ngô Ký… bánh ngọt Chu Ký?" ông lão đột nhiên xoa xoa ót, cúi đầu bắt đầu suy tư.

Luôn có cảm giác, đã từng nghe qua ở nơi nào đó. Ông ta thấp giọng lẩm bẩm nói.

Sự chuyển biến này, nhất thời làm cho mấy người ở đây có thêm hy vọng.

Mấy người không dám quấy rầy ông ta, sợ ảnh hưởng đến hồi ức của lão già.

"Ông chủ, mua sách! Tôi muốn ba quyển động âm đại toàn thư!"

Lúc này ngoài cửa tiệm sách có một thiếu niên đeo kính đeo túi sách xông vào.

"Động âm bách khoa à, hôm nay, chúng tôi vừa nhập hàng, cậu tới thật đúng lúc." Lão già thấy thiếu niên, lập tức dừng lại, cười cười rồi từ dưới quầy lấy ra một quyển tạp chí.

Bất quá nếu cậu muốn ba quyển, tôi phải đi kho phía sau tìm xem, cậu chờ một chút nhé.

Nhưng một chút như vậy, cắt đứt hồi ức, lão già đứng lên, muốn đi vào bên trong tiệm.

Bốp!

Đột nhiên Tân Đức Lạp vung tay lên, đập mạnh vào quầy thủy tinh trước cửa tiệm sách.

“Ông chủ, phiền ông nhớ lại giúp chúng tôi trước! Cậu ta không cần ba quyển!”

“Nhưng…” Thiếu niên đeo kính kia vừa định nói chuyện, bỗng nhiên trước mắt xuất hiện một tờ tiền lớn màu đỏ.

Nhất thời ánh mắt anh ta ngưng trệ, ngẩng đầu nhìn lên, thấy Tân Đức Lạp dùng ánh mắt ra hiệu với cậu ta.

Thiếu niên ngầm hiểu, nhận lấy tờ tiền lớn, xoay người bỏ chạy.

“Ông chủ không cần, tôi một quyển là đủ rồi!”

Không bao lâu, cậu ta đã chạy đến đầu đường góc rẽ, đảo mắt biến mất không thấy.

Ông chủ, ông nghĩ kỹ xem, ông đã thấy tiệm tạp hóa Ngô Ký và bánh ngọt Chu Ký ở đâu? “Chung Dĩnh tiến lên một bước, nũng nịu hỏi.

“Tôi…” Lão già có chút ngẩn người, không hiểu đám người này rốt cuộc là có ý đồ gì.

“Suy nghĩ thật kỹ. ” Tân Đức Lạp lại rút ra một xấp tiền lớn, nhẹ nhàng đặt lên quầy, giọng nói nghiêm túc “Tin tưởng vào chính mình”.

“A… A… tôi nhớ ra rồi!” lão già nhìn thấy tiền, nhất thời ánh mắt sáng lên.

Ông ta vỗ trán một cái, nhanh chóng thu tiền.

Các cậu đi theo tôi!

Xoay người, động tác của ông ta tương đối nhanh chóng đi vào sâu trong tiệm.

Mấy người đi theo cùng nhau vào trong, rất nhanh liền đi tới bên trong cùng tiệm sách.

Bên trong cùng không đặt sách gì, mà treo một vài bức tranh màu sắc nồng đậm, đường nét có chút vặn vẹo.

“Ở đây!” ông già nhanh chóng đi đến trước khung tranh màu tối trong góc, vươn tay, chỉ vào góc trên.

Xem đi, đây chính là cửa hàng tạp hóa Ngô Ký các cậu muốn tìm, còn có bánh ngọt Chu Ký.

Mọi người nhìn theo hướng ngón tay của ông ta, lập tức phát hiện, trên một góc bức tranh kia, rõ ràng vẽ hai cửa hàng.

Bên trái là cửa hàng tạp hóa Ngô Ký, bên phải cách nhau mấy cửa hàng, đó là bánh ngọt Chu Ký!

Cái này? Đây là con đường nào?

Chờ đã, đó là cái gì?

Bỗng nhiên Chung Dĩnh giơ tay chỉ vào một vị trí trong tranh.

Mấy người nhao nhao tầm mắt qua đó.

Còn chưa kịp giật mình hai cửa hàng kia sẽ ở trong tranh, mấy người liền liếc mắt một cái nhìn thấy, ở phía trước cửa hàng tạp hóa Ngô Ký, bày cái máy đánh bạc hoa quả màu sắc rực rỡ kia.

Chương 120: Máy đánh bạc thần bí

Chương 120: Máy đánh bạc thần bí

Chiếc máy đánh bạc thần bí này, tự nhiên lại tìm thấy trong tình huống như vậy

“Đây là ở đâu? “Tân Đức Lạp là người đầu tiên phục hồi tinh thần, trầm giọng hỏi.

“Ở đâu hả? “Ông lão kỳ quái cười cười,” Đây là cảnh trong một quyển tranh mà ông nội tôi thích nhất trước kia, sau đó ông ấy tự học vẽ, liền vẽ ra cảnh này. Tôi đã nói, lúc trước nghe các cậu nói cái gì tiệm tạp hóa Ngô Ký, bánh ngọt Chu Ký rất quen tai, cậu xem đi”.

Ngón tay ông ta chỉ vào một góc trong bức tranh.

Nơi đó chính là cửa hàng bánh ngọt Chu Ký.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, trong cửa hàng sáng lên ánh vàng nhu hòa, hai nhân viên cửa hàng đang bận rộn cúi đầu sửa sang lại cái gì đó, trước cửa tiệm đặt từng ngăn kéo bằng gỗ, trong ngăn kéo đặt các loại bánh ngọt mới làm.

Cảnh tượng này cùng anh lúc trước nhìn thấy, giống nhau như đúc!

Anh còn nhìn thấy, một tên mập từ mắt đến miệng thành ba cái khe nhỏ, đang đứng ở cửa hàng trước, quay đầu tựa hồ đang nhìn về phía bên ngoài bức tranh.

Tên mập rất trắng, so sánh với sương mù bao phủ ở đường phố chung quanh, thân hình của thằng bé trắng đến mức tỏa sáng.

Cặp mắt kia tuy rằng nhỏ, nhưng lúc này Lý Trình Di nhìn kỹ lại, phảng phất có thể cảm giác được, mình đang nhìn thấy tên mập thật sự đứng bên ngoài bức tranh.

Thằng bé đang cười, có chút gian xảo, không có cảm tình.

Lạnh lẽo……

Bộp.

“Đừng nhìn chằm chằm. ” Ông lão đột nhiên đưa tay che hình tên mập lại, nghiêm túc nhìn Lý Trình Di nói.

Bức tranh này rất nhiều người đến xem, đều cảm giác tên mập này bị ông nội tôi vẽ có điểm không thích hợp. Nhìn vào mắt nó nhiều sẽ gặp ác mộng.

“Tên mập này, không phải là ông nội ông sao?“Lý Trình Di cũng cảm giác có chút không thoải mái, lúc này bị chặn, tâm trạng nhất thời thả lỏng xuống.

“Đúng là không phải.” lão già lắc đầu, “Khi ông nội tôi vẽ bức tranh này, đã hơn năm mươi tuổi, khi đó ông vừa vẽ xong, chúng tôi còn chưa nhìn thấy cậu bé mập mạp này. Sau đó, bỗng nhiên có một ngày, trên bức tranh xuất hiện thêm cậu bé mập mạp này. Sau đó chúng tôi liền hỏi ông, có phải ông bổ sung hay không. Bởi vì phong cách của cậu bé mập mạp này hoàn toàn khác với phong cách xung quanh.”

Lão già dừng một chút, thấy người chung quanh đều bị mình hấp dẫn chú ý, mới cười tiếp tục nói.

Ông nội tôi trả lời, phải, cũng không phải.

“Có ý gì? “Chung Dĩnh nhịn không được lên tiếng hỏi. “Đây là bức tranh ông ấy vẽ, sao ông ấy lại trả lời như vậy?”

Hic, tôi lúc ấy cũng hỏi như vậy. Khi đó tôi còn trẻ, cũng nhanh mồm nhanh miệng. “Lão già cười nói,” Nhưng ông nội ta trả lời, làm cho tất cả mọi người không nghĩ tới.

Ông ta dừng ở chỗ này, thở ra một hơi, tựa hồ lâm vào trong hồi ức năm đó.

Mấy người ở một bên chờ đáp án ông ta, kết quả này lão già này giống như quên hết, đột nhiên không nói lời nào…

“Sau đó thì sao? “Tư Mã Quy mất kiên nhẫn nói.

“Sau đó… Khụ khụ khụ…” Ông lão ho khan vài cái, “Tôi không nhớ rõ…”

Bốp!

Tân Đức Lạp lại đặt một xấp tiền xuống, đặt lên kệ gỗ bên cạnh ông.

“A, tôi nhớ ra rồi. “Lão già lập tức lộ ra vẻ bừng tỉnh, vỗ đầu một cái.

“Ông nội tôi trả lời, vị trí đó vốn không có gì cả, thế nhưng, có một ngày, khi ông di chuyển khung tranh, không cẩn thận nhỏ một giọt mực trắng lên.

Vì thế, để che giọt mực trắng này, ông liền vẽ một tên mập tại vị trí đó.

Tên mập chính là hình dáng của ông tôi khi còn bé. Nhưng sau khi vẽ ra, ông lại cảm giác không giống lắm. Cũng không biết tại sao……

Tập tranh Cảnh trong tranh…… Ngoài ý muốn có thêm một tên mập…… Biến số này tựa hồ có chút quá nhiều.

“Vậy bức tranh này, rốt cuộc là bức tranh nào trong tập tranh, con phố trong bức tranh này là nơi nào?”, Lý Trình Di trong lòng nhớ đến địa chỉ ban đầu của con phố, lúc này lại hỏi.

“Không nhớ nữa, bất quá đường phố trong tranh?”, ông lão cười rộ lên, “Đó chính là cảnh tượng tác giả tùy tiện tưởng tượng ra, cậu đi đâu tìm địa chỉ gốc?”

“Tôi nhớ tập tranh kia tôi đều xem qua, nói là trên một con đường có một cỗ máy hoa quả quái dị, cỗ máy kia có thể thực hiện nguyện vọng của con người, nhưng là mỗi một lần chơi, cần phải trả giá nhất định để đặt cược. Sau đó…Con đường kia gặp hỏa hoạn, khiến tiệm tạp hóa cùng máy hoa quả, đều bị đốt sạch. Sau đó câu chuyện liền kết thúc.” Lão già không nhanh không chậm kể lại câu chuyện trong trí nhớ.

Cháy à?

Mấy người ở đây trong lòng đều rùng mình, trong nháy mắt liên tưởng đến hỏa hoạn ở đường Học Trung lúc trước.

Khoảng cách thời gian hỏa hoạn quá lâu, quan hệ chắc là không lớn. Lý Trình Di càng cảm thấy phía sau phố sương mù này khó bề phân biệt.

“Xem ra, bức tranh này, chắc là thứ chúng ta muốn tìm…” Tân Đức Lạp thở dài một hơi, trong mắt còn lưu lại sự ngạc nhiên vừa mới nghe được sự thật.

Không chỉ là ông ta, còn lại mấy người đều chấn động, hoặc nhiều hoặc ít đều sinh ra cảm giác kinh hãi.

Góc chết phố sương mù, lại có thể chính là cảnh tượng trong một bức tranh?

Nơi bọn họ đi vào lúc trước, phố sương mù xám đã đưa người vào chỗ chết kia, lại có thể là một bức tranh diễn sinh ra.

Mặc cho ai cũng không nghĩ tới, thậm chí mấy người ở đây đều cảm giác có chút hoang đường.

Lúc này, Tân Đức Lạp chủ động thương lượng với ông lão, hy vọng có thể mua được bức tranh này, cũng biểu thị tiền không thành vấn đề.

Lão già quả quyết đây là bảo vật tổ tông, không bán!

“100 nghìn! “Tân Đức Lạp sắc mặt lạnh nhạt.

“Đây chính là tâm huyết của ông nội tôi! “Lão già tức giận nói.

“Năm trăm ngàn! “Tân Đức Lạp nhẹ giọng nói.

“Cậu mang tiền ra sỉ nhục tôi đấy hả!? “Lão già mặt đỏ gân cổ.

“Một triệu!” ông Tân Đức Lạp nói rằng đây là lần ra giá cuối cùng.

“Ai…… thôi được rồi, các ngươi đã ưa thích bức họa như vậy, nói vậy cũng sẽ đối với nó quý trọng.” lão già sắc mặt buồn bã, “Cho dù ông nội tôi còn sống, hẳn là cũng sẽ rất vui mừng, vui mừng bức tranh của ông có người bỏ nhiều tiền như vậy để mua. Đây cũng là một sự công nhận đối với ông tôi!”

Mấy người không nói gì, đối với lão già này không biết nên nói cái gì cho phải.

Chương 121: Sinh mệnh có trí tuệ nhân tạo

Nhưng thật ra Lý Trình Di, từ khi bắt đầu mặc cả, vẫn luôn cẩn thận nghiên cứu chi tiết đường phố trên hình ảnh.

Ở chỗ này! Đột nhiên ánh mắt anh ngưng tụ, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve vải vẽ, đầu ngón tay dừng ở dưới chân một cây đèn đường xi măng.

Ở đó…… Đang có một đóa hoa nhỏ xám trắng, lay động theo gió. Đó là điều anh muốn.

“Ông chủ, ông thật sự không nhớ rõ, tên quyển tranh kia sao?” đàm phán xong giá cả, Tân Đức Lạp vẫn có chút không cam lòng hỏi.

“Không nhớ được, bất quá hẳn là đề tài liên quan đến trí tuệ nhân tạo. Khi đó trí tuệ nhân tạo, phát triển đến trình độ phản máy móc, phản khoa học kỹ thuật, phản trí não. Dù sao tất cả những thứ liên quan đến thiết bị điện, đều bị phản đối. Quyển tranh kia hình như chính là vẽ theo đề tài này”Lão già cười trả lời.

“Khi đó…… Quả thật, loại sách này hiện tại phỏng chừng đều bị tiêu hủy?“Tân Đức Lạp kịp phản ứng, trong mắt hiện lên vẻ đã hiểu.

Đúng vậy. Năm đó còn có cái gì gọi là Hội đoàn kết, tuyên bố bản chất khoa học kỹ thuật chính là tà ác. “Lão già gật đầu nói.

“Đúng, chủ trương của Hội Đoàn kết là, tuyên bố khoa học kỹ thuật chính là vì thai nghén ra máy móc có sinh mệnh cùng sinh mệnh trí tuệ nhân tạo .”

Điểm cuối của con đường này, tất nhiên là thai nghén ra một người máy có sinh mệnh mạnh hơn nhân loại vô số lần, chúng đều là thành phần dinh dưỡng thai nghén trong nhau thai.

“Vì vậy, họ tin rằng bản thân công nghệ là chống lại con người và cuối cùng, con người phải bị tuyệt chủng, cuộc sống máy móc thống trị mọi thứ. ” Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

Hội Đoàn kết hẳn là tiền thân của tổ chức khủng bố Tinh Hồ? “Tống Nhiễm đột nhiên lên tiếng.

“Ừm, cũng cùng một tổ chức. “Tân Đức Lạp gật đầu.

“Vì sao khoa học kỹ thuật tất nhiên sẽ thai nghén ra sinh mệnh có trí tuệ nhân tạo?” Chung Dĩnh nhịn không được lên tiếng hỏi, “Quan hệ nhân quả ngu xuẩn như vậy bọn họ sao lại liên hệ với nhau?”

“Bởi vì chuyện này liên quan đến cuộc thi khoa học kỹ thuật. “Lý Trình Di lên tiếng giải thích.

“Khi tôi học đại học, tôi cũng đã đọc tài liệu giới thiệu về thời điểm đó. Hội Đoàn kết sẽ cho rằng, cạnh tranh khoa học kỹ thuật giữa các quốc gia, cạnh tranh sức mạnh quốc gia, tất nhiên sẽ thúc đẩy chính quyền các quốc gia yếu thế theo đuổi khoa học kỹ thuật, hiệu quả xã hội cao hơn, tốc độ tính toán, độ chính xác tính toán mạnh hơnv.v.

Và trong những lĩnh vực này, khoảng cách giữa các quốc gia có trí tuệ nhân tạo và các quốc gia không có trí tuệ nhân tạo sẽ nhanh chóng được nới rộng theo thời gian.

Bởi vì trí tuệ nhân tạo cường đại, có thể đề cao tốc độ nghiên cứu rất lớn trong rất nhiều lĩnh vực, về mặt quân sự cũng có năng lực mạnh hơn rất nhiều so với nhân loại. Cho nên……

Lý Trình Di dừng lại.

“Vì vậy, điều này buộc tất cả các quốc gia phải bắt tay vào một con đường tuyệt vọng để phát triển AI. Kết quả cuối cùng là

làm cho AI ngày càng hoàn thiện và phát triển mạnh mẽ hơn. Đó cũng là điểm mà Hội Đoàn kết lo lắng.

Bởi vì trí tuệ nhân tạo quá mạnh mẽ, cuối cùng rất có khả năng thoát khỏi ràng buộc của nhân loại, từ đó tiến hóa thành sinh mệnh hoàn chỉnh".

"Đây chính là bản chất của tư bản …… Hai thứ rất giống nhau. "Tân Đức Lạp thở dài.

"Đúng vậy, nhà tư bản cũng vì nguyên nhân tương tự mà bị tư bản trói buộc, bản thân không do mình làm chủ nữa. "Lý Trình Di gật đầu.

Anh kiếp trước kiếp này hai đời, mặc dù là chuyên viên bảo vệ thực vật chuyên nghiệp, nhưng xem qua không ít sách báo nên nhớ được những chuyện về Hội Đoàn kết.

"Thôi không nói nhiều nữa. Chung Dĩnh, đi lên xác nhận xem có vấn đề gì không, nếu không chúng ta đi!"

Mục đích bọn họ tới nơi này, vốn là vì để Chung Dĩnh vượt qua cửa ải khó khăn lần này.

Hiện tại tìm được ngọn nguồn Góc chết, kế tiếp chính là thoát khỏi đó như thế nào.

Chung Dĩnh chậm rãi tiến lên, kiểm tra cẩn thận từ trên xuống dưới một lần, xác định không tổn hao gì, liền bảo ông chủ tiệm sách đóng gói bức tranh, bỏ vào hộp gỗ, chèn xốp, nhất thời toàn bộ bức tranh được bọc kín.

Sau khi xác định chuyển khoản thành công, Tân Đức Lạp liền nhanh chóng rời khỏi hiệu sách, ngồi lên xe việt dã.

Mấy người còn lại theo sát phía sau, lên xe.

Tống Nhiễm khởi động động cơ, chạy xe về phía biệt thự.

"Đã mua được bức tranh, vậy tiếp theo chúng ta phải tìm cách xem thoát khỏi Góc chết như thế nào? "Tư Mã Quy nghi hoặc hỏi.

Trong xe, ánh mắt Lý Trình Di quét qua, thấy Chung Dĩnh cúi đầu, hai tay bất giác nắm thành nắm đấm, có vẻ có chút căng thẳng.

Tư Mã Quy và Tân Đức Lạp đều như vậy, ánh mắt nhìn chằm chằm bức tranh kia, như có điều suy nghĩ.

“Cách thoát khỏi Góc chết, dựa theo phương pháp sao chép, chúng ta có thể xác định người cuối cùng tiếp xúc với máy đánh bạc, hoặc là nói tiếp xúc với bức họa này.”

“Cũng chính là Bạch Thiếu Bằng, chính là người cuối cùng. “Tư Mã Quy trả lời.

“Như vậy muốn biết cách thoát khỏi Góc chết, chúng ta cần làm theo những gì Bạch Thiếu Bằng làm ” Tân Đức Lạp đương nhiên nói, “Nhưng hiện tại chúng ta không có biện pháp điều tra rõ ràng, lúc trước hắn ta là người cuối cùng tiếp xúc với bức tranh, đã làm bao nhiêu chuyện.”

“Cho nên, chúng ta nên dùng phương pháp phá băng. “Tống Nhiễm tiếp một câu.

“Phương pháp phá băng là gì? “Lý Trình Di lần đầu tiên nghe được cách nói này.

“Chính là, khi cục diện hoàn toàn không có đầu mối, tựa như khối băng bị đông cứng, lúc này, sẽ dùng biện pháp cứng đối cứng, nhanh chóng thay đổi cục diện, đánh vỡ khối băng.” Tống Nhiễm giải thích.

“Như thế nào cứng đối cứng? “Lý Trình Di khó hiểu.

“Rất đơn giản. “Tống Nhiễm tiếp tục nói,” Trong Góc chết thường có phát sinh sự kiện trọng đại, chúng ta sẽ tái hiện sự kiện này. Theo đó vào Góc chết đã tái hiện tại hoàn cảnh khi đó”

“Tái hiện hoàn cảnh? “Lý Trình Di tựa hồ có chút hiểu rõ.

Chương 122: Đột nhiên biến mất

“Đúng vậy, tái hiện hoàn cảnh, Góc chết sẽ khôi phục lại trạng thái ban đầu, trong quá trình này tự nhiên sẽ hiện lên rất nhiều manh mối để có thể thoát khỏi đó. Đồng thời, phương pháp phá băng còn có thể sẽ đẩy nhanh tốc độ Góc chết biến mất.” Tân Đức Lạp tiếp lời.

“Góc chết biến mất, chúng ta thông qua số liệu tổng kết nghiên cứu, phát hiện có quan hệ cùng vật liên hệ. Cái gọi là phương pháp phá băng, còn có một loại công dụng, đó chính là phá hư vật liên hệ, hạ thấp cường độ Góc chết, làm cho nó tăng tốc biến mất, tăng tốc trở nên yếu đi.”

Những lời này của anh khiến trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia không ổn.

“Cho nên, phương pháp phá băng của các anh, chính là… muốn phá hư bức họa này?”

“Đây là cách đơn giản nhất. Chúng tôi đã làm rất nhiều lần, cách này có thể giảm thiểu sự nguy hiểm, phức tạp của Góc chết. “Tân Đức Lạp gật đầu.

“Ông chủ chơi lớn! Hơn trăm vạn bức tranh nói ném là ném. “Tư Mã Quy nịnh một câu.

Trong mắt Chung Dĩnh cũng nổi lên tia hy vọng, rõ ràng tâm tình thả lỏng một chút.

Duy chỉ có Lý Trình Di, nghĩ tới đóa hoa trắng nhỏ kia……

“Đúng rồi, vật liên hệ Góc chết, có phải là người sống cũng được tính?” anh bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, lên tiếng hỏi.

“Tất nhiên cũng được tính. Vật liên hệ càng ít, mức độ nguy hiểm của Góc chết càng thấp. “Tân Đức Lạp gật đầu,” Cậu có nhớ tới Góc chết lần trước cậu trải qua không?”

Lý Trình Di gật đầu.

Ông chủ công ty Ngải Hi bị giết, có lẽ lại trở thành sự trợ giúp đối với tôi.

“Có lẽ vậy, cụ thể có trợ giúp hay không, không ai nói rõ được. “Tân Đức Lạp thở dài.

Ông giơ tay cầm bức tranh đưa cho Chung Dĩnh.

“Có thể xác định là, bức tranh này tuyệt đối có liên hệ cực kỳ mật thiết với phố sương mù, là vật liên hệ rất quan trọng, cho nên, cô quyết định, có phá nó hay không?.”

Chung Dĩnh chần chờ nhận lấy bức tranh.

“Phá băng, tôi có thể sống sót sao?”

“Không biết, xem vận may của cô, nếu như nó đối với Góc chết rất trọng yếu, có lẽ nguy hiểm trong phố sương mù sẽ giảm xuống rất nhiều. Nhưng, cô phải nghĩ rõ ràng, cũng có khả năng phương pháp phá băng sẽ dẫn đến tình huống chuyển biến xấu. Loại xác suất này chúng ta cũng từng gặp qua. Cho nên, so với phương pháp sao chép, phương pháp phá băng thường là bất đắc dĩ mới sử dụng.”

Chung Dĩnh nghe xong, trong lúc nhất thời lâm vào trầm mặc.

Ông chủ quả thật có ý tứ, mua bức tranh giá 1 triệu, quyền xử lý lại giao cho cô.

Phần coi trọng này, khiến trong lòng Chung Dĩnh sinh ra cảm kích nồng đậm.

Nhưng lúc này…… Cô sẽ làm gì?

Lý Trình Di ở một bên rất muốn mở miệng, làm người thứ ba, anh tự nhiên rất không hy vọng Góc chết phố sương mù xuất hiện biến động lớn, anh hy vọng qua một thời gian ngắn phố sương mù tái hiện, hoa trắng vẫn còn.

Nhưng nếu Chung Dĩnh lựa chọn phá hư vật liên hệ, sử dụng phương pháp phá băng, như vậy đến lúc đó phố sương mù sẽ như thế nào, không ai nói rõ được.

Bông hoa trắng đến lúc đó rốt cuộc còn hay không ở, không ai biết.

Xe vừa đi vừa lắc lư

Chung Dĩnh nắm chặt bức tranh, ngồi nguyên vị trí, môi cắn chặt, trong ánh mắt dao động bất định, không ngừng giãy dụa.

Thời gian trôi qua từng chút một, cho đến khi sắp đến biệt thự.

“Em quyết định rồi! “Ánh mắt Chung Dĩnh rốt cục kiên định lại.

“Em sẽ đốt nó!”

“Bắt chước hỏa hoạn sao? “Tân Đức Lạp trong nháy mắt hiểu rõ.

Mấy người còn lại cũng đều nghĩ tới điểm này.

Trận hỏa hoạn ở đường Học Trung kia, cũng rất có chút kỳ quặc, có lẽ cũng có liên quan đến Góc chết phố sương mù.

Dù sao qua nhiều năm như vậy, phố sương mù không có khả năng chỉ kéo Chung Dĩnh đi vào, tuyệt đối đang cuồn cuộn không ngừng kéo người mới vào.

Trong số những người mới này, nói không chừng cũng có người thành công thoát khỏi Góc chết. Mà những người này sử dụng phương pháp, tuyệt sẽ không là phương pháp phá băng, bởi vì bức tranh còn ở trên tay bọn họ.

Cho nên bọn họ đại khái là dùng phương pháp sao chép.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng mấy người ít nhiều đều cảm giác, phương pháp sao chép có lẽ có liên quan đến hỏa hoạn.

Mấy người trong xe đều sinh ra chờ mong đối với việc này.

Duy chỉ có Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Anh không có khả năng ngăn cản Chung Dĩnh theo đuổi việc cứu tính mạng của mình. Cho nên, giờ này khắc này, anh chỉ có thể trầm mặc.

Một lát sau, đoàn người đi lên nóc biệt thự, đứng thành một vòng tròn trên mái nhà.

Chung Dĩnh đặt bức tranh xuống đất, sau đó cầm lấy chai xăng, nhẹ nhàng đổ lên.

Bộp.

Một cái bật lửa đang cháy được nhẹ nhàng ném lên.

Xèo một cái, ngọn lửa nhanh chóng đốt cháy toàn bộ khung tranh, bắt đầu thiêu đốt vải vóc bao bọc tầng ngoài.

Vải trắng biến thành màu vàng nhạt, sau đó biến thành màu đen, vặn vẹo, trở nên cứng rắn.

Lý Trình Di đứng một bên không nói một lời, chỉ lẳng lặng nhìn một màn này.

Gió trên sân thượng, thổi ngọn lửa hơi nghiêng lệch.

Ngọn lửa màu vàng suýt đốt cháy giày của anh, anh phải lùi lại một bước để tránh ngọn lửa.

"Như bây giờ, coi như được rồi? "Anh thở dài, trầm giọng hỏi.

Không ai trả lời.

Lý Trình Di nhíu mày, ngẩng đầu lên.

"Hả? Chung Dĩnh đâu???"

Đột nhiên, anh hoảng sợ phát hiện, Chung Dĩnh vừa mới còn đứng đối diện với mình, lúc này vô thanh vô tức biến mất.

Không có động tĩnh, trước một phút đồng hồ Chung Dĩnh còn đang đốt khung tranh, bây giờ lại đột ngột biến mất?

Mà bọn họ mấy người còn lại không có một ai phát hiện, lúc này vây thành một vòng tròn như cũ.

Năm người làm thành một vòng tròn……

Năm người!!!

Chung Dĩnh không có ở đây, như vậy vị trí của cô đứng, là ai!?

Đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, sắc mặt Tân Đức Lạp Tống Nhiễm sợ hãi, đồng thời giãn ra, kéo dài khoảng cách.

Lý Trình Di và Tư Mã Quy gần như đồng thời rút súng lục bên hông ra, nhắm vào người thứ năm.

Lúc này, tất cả mọi người đều tản ra.

Tất cả bọn họ mới phát hiện, vị trí của Chung Dĩnh lúc này không có ai.

Da đầu Lý Trình Di và Tư Mã Quy tê dại, giơ súng chỉ về phía trước.

Chương 123: Mục đích thất bại

Nhưng giờ này khắc này, bọn họ mới phát hiện, phía mình chỉ vào, không phải vị trí Chung Dĩnh, mà là hai chỗ trống khác nhau!

Phù…..phù…phù

Tư Mã Quy há to miệng thở dốc, sắc mặt đỏ bừng, có loại cảm giác thiếu dưỡng khí dồn dập.

“Tôi…… Tôi rất khó chịu…… Người đâu? Vừa rồi Chung Dĩnh còn ở đây!?”

Lý Trình Di không nói một lời, gắt gao cầm súng, nhìn chằm chằm vị trí mình chỉ.

Nơi đó vốn là vị trí Chung Dĩnh đứng.

Nhưng giờ này khắc này, trong giác quan của anh xuất hiện cái gì đó rất không đúng.

Ý thức của anh có thể cảm nhận được có người ở đó.

Nhưng đôi mắt không nhìn thấy.

Lỗ tai của anh có thể cảm giác được nơi đó có người, đối phương đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, đứng ở vị trí Chung Dĩnh.

Anh thậm chí còn có thể nghe được quần áo đối phương bị gió thổi hơi rung rung.

Nhưng chính anh không sao nhìn thấy!

Hai giác quan của mắt và tai hoàn toàn sai vị trí.

“Chúng ta… một lần nữa làm thành một vòng tròn, khôi phục nguyên trạng thử xem!” lúc này Tân Đức Lạp đột nhiên kêu lên.

Mấy người lúc này đều bị vây trong loại cảm giác khó chịu cực độ vặn vẹo sai vị trí này, nghe nói như thế, cảm thấy rất có lý.

Mọi người lại chậm rãi trở lại bên đống lửa.

Kỳ quái chính là, cái khung tranh kia bị thiêu đốt đến bây giờ, vẫn là chỉ có phía trên cháy khét một chút biến thành đen, còn lại các chỗ khác không thay đổi.

“Vây thành… một vòng tròn!”

Tân Đức Lạp là người đầu tiên đứng ở vị trí ban đầu, trầm giọng nói.

Người thứ hai là Tống Nhiễm, người đàn ông cao hơn hai mét này đang run rẩy. Khuôn mặt vuông vắn rộng lớn của anh ta toát ra sự méo mó và đau đớn ở khắp mọi nơi.

Người thứ ba là Lý Trình Di.

Anh cố nén xúc động mặc Hoa Lân Y vào, đứng về vị trí ban đầu của mình.

Cuối cùng mới là Tư Mã Quy.

Người này cánh tay phát run, một tay tóm chặt lấy bàn tay của anh, anh ta cắn chặt hàm răng, sắc mặt trắng bệch, đứng trở lại vị trí trước đó của mình.

Bốn người làm thành một vòng tròn, tay nắm tay, nối liền với nhau.

Nhưng quỷ dị chính là, bọn họ rõ ràng chỉ có bốn người nắm tay nhau, nhưng không hiểu sao, bốn người đều cảm giác trong vòng tròn này, có người thứ năm.

Rõ ràng trong mắt nhìn thấy, là bốn người bọn họ làm thành một vòng tròn, nhưng trong cảm giác lại quỷ dị cho rằng bọn họ là năm người tay trong tay đứng cùng một chỗ.

Không biết đã qua bao lâu.

Tay Lý Trình Di cảm giác như sắp tê dại.

Bỗng nhiên trong lòng anh nhảy dựng, mạnh mẽ ngẩng đầu, nhìn về phía trước.

Chung Dĩnh vừa mới biến mất, lại trở về!?

Mặt cô không chút thay đổi, quần áo màu trắng bị đốt cháy thành khô vàng, tóc cùng khuôn mặt đều tràn đầy vết máu cùng tro đen.

Lý Trình Di đang muốn lên tiếng gọi cô.

Đột nhiên toàn thân anh run lên, từ phản quang trong con ngươi Chung Dĩnh, anh mơ hồ nhìn thấy một khuôn mặt quen

mắt.

Đó là một khuôn mặt mũm mĩm, làn da trắng bệch tươi cười.

Bạch Phi Bằng!?

Lý Trình Di cả người cứng lại, gắt gao nhìn chằm chằm khuôn mặt bị đồng tử chiếu rọi, đảo ngược kia.

Khuôn mặt trắng bệch mập mạp kia, tựa hồ đang nói gì đó với Chung Dĩnh, còn vẫy tay với cô, ý bảo cô đi theo hắn ta đi đâu đó.

Nhưng đối diện với Chung Dĩnh lúc này, rõ ràng chỉ có Lý Trình Di!

Bùm!

Tư Mã Quy ở bên cạnh đột nhiên nhào nhào một cái, hung hăng đẩy Chung Dĩnh ngã xuống đất.

Hai người lăn hai vòng trên sân thượng, tách ra, nằm ngửa trên mặt đất.

Tư Mã Quy thở hổn hển, mặt đầy mồ hôi, hoàn toàn không còn sức lực.

Mà Chung Dĩnh lại hoàn toàn ngất đi, hai mắt nhắm lại, không còn động tĩnh gì nữa.

Tống Nhiễm vội vàng tiến lên, bắt đầu hồi sức tim phổi cho Chung Dĩnh.

Một phút, hai phút.

Năm phút…… Mười phút……

Chung Dĩnh hoàn toàn không có động tĩnh, cũng không có tiếng động.

Tống Nhiễm đầu đầy mồ hôi, liều mạng cấp cứu, nhưng cuối cùng vẫn bất lực ngã xuống một bên, không ngừng lau mồ hôi trên mặt.

Hì hì hì……

Bỗng nhiên một tiếng cười rất nhỏ, từ phía sau Lý Trình Di truyền đến.

Anh giật mình, quay phắt đầu, vừa lúc nhìn thấy chỗ hành lang ở trên gác mái đang có cái bóng người trắng bệch đứng ở trong bóng tối.

Nhìn không thấy mặt bóng người, nhưng cái bóng đó mặc bộ đồng phục trường tiểu học thực nghiệm Đông Liễu, khiến anh liếc mắt một cái liền nhận ra, đó chính là Bạch Phi Bằng!

Bùm!

Trong phút chốc, Lý Trình Di và Tư Mã Quy đồng thời giơ tay, nổ súng, hai viên đạn cùng bắn vào đầu hành lang, nhưng nơi đó đã không còn gì, hoàn toàn không có tung tích của Bạch Phi Bằng.

Chờ đợi trong chốc lát, xác nhận không có động tĩnh, Lý Trình Di và Tư Mã Quy mới chậm rãi buông lỏng cảnh giác, tầm mắt trở lại bên Chung Dĩnh.

“Chung Dĩnh chết rồi. “Tân Đức Lạp lúc này từ bên cạnh Chung Dĩnh đứng dậy, sắc mặt khó coi nói.

Ba người còn lại im lặng, không biết nên nói cái gì.

Cái loại cảm giác quỷ dị vừa rồi, cảm giác khổ sở cảm quan sai vị trí, làm cho bọn họ căn bản không cách nào hiểu được Chung Dĩnh chết như thế nào.

Mà kiểu chết này, nếu đổi lại là bất cứ ai trong bọn họ, không ai có tự tin có thể ngăn được.

Từ đầu tới cuối, Chung Dĩnh bỗng nhiên biến mất, sau đó lại bỗng nhiên xuất hiện, cuối cùng ngã xuống đất tử vong.

Trong lúc đó thân thể của bọn họ phảng phất bị một loại quấy nhiễu khó hiểu nào đó, dẫn đến trạng thái cực kém, cảm giác xuất hiện hỗn loạn.

Họ thậm chí còn không tìm thấy chìa khóa của vấn đề ở đâu.

Gió lạnh không ngừng thổi trên sân thượng, giống như có người đang gào khóc.

Không ai nói chuyện, sau khi chờ thân thể hơi chút khôi phục một chút, mọi người đều tự động đứng dậy, yên lặng sửa sang lại trên người.

Lý Trình Di nhìn bức tranh trong đống lửa, lúc này bức tranh kia đã hoàn toàn bị đốt thành than.

Nhưng……

Mục đích của họ đã thất bại.

Anh đi tới bên cạnh thi thể Chung Dĩnh, cúi đầu nhìn cô gái cả người đầy vết máu bỏng này.

Bạch Phi Bằng, tên mập mạp kia rốt cuộc là thứ gì?

“Không biết. “Tống Nhiễm đứng lên, sắc mặt trầm trọng,” Có lẽ nó không phải Bạch Phi Bằng, mà là thứ gì khác.

Chương 124: Sự giao nhau giữa các Góc chết

Nhìn thi thể Chung Dĩnh, mấy người lạnh gáy, nhiệm vụ công ty lần này vốn là trợ giúp Chung Dĩnh thoát khỏi phố sương mù. Nhưng không ai dự đoán được sẽ gặp phải loại tình huống kỳ quái này.

Không hiểu sao, Lý Trình Di bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như lúc ấy mình không bị Góc chết phố Sương mù kéo vào, mà vẫn theo tên mập chạy ra ngoài, đi tìm cái gọi là cửa hàng tạp hóa Ngô Ký.

Khi đó, anh sẽ gặp phải cái gì?

Cửa hàng tạp hóa Ngô Ký căn bản không ở trong hiện thực, mà rất có thể là ở trong một bức tranh, nếu như lúc ấy anh đi theo……

Lý Trình Di không thể dự đoán.

Anh cùng Chung Dĩnh khác nhau, anh có Hoa Lân Y, có năng lực hoa ngữ, có át chủ bài thuộc về mình.

Cuối cùng chuyện gì sẽ xảy ra, anh không biết.

Nhưng bất kể như thế nào, nhất định sẽ không giống như bây giờ.

Chung Dĩnh chết, không gây nên bất kỳ tăm hơi nào, tựa như một viên đá nhỏ bị nhẹ nhàng bỏ vào dòng suối.

Vô thanh vô tức, ngay cả âm thanh của dòng suối cũng lớn hơn cô.

Tang lễ của cô là do Tống Nhiễm sắp xếp xử lý, đơn giản, sạch sẽ, một công ty chuyên nghiệp phục vụ, chỉ tốn mấy chục ngàn.

Không có bạn bè thân thích, không có đồng nghiệp, cô chính là một cá thể cô lập không có người để ý, biến mất trên thế giới cũng không có dấu vết.

Sau khi dàn xếp xong tang lễ, Tân Đức Lạp trở về công ty trước.

Tư Mã Quy cũng đi các thành phố khác nghỉ ngơi, không ở lại nữa.

Chỉ có Tống Nhiễm đi phụ trách giải quyết các loại vấn đề sau khi Chung Dĩnh chết.

Lý Trình Di không đi mà vẫn ở lại. Anh nghĩ chờ sương phố khôi phục, lại một lần nữa đi vào theo ký ức thoáng hiện, thử tiếp xúc đóa hoa trắng nhỏ kia. Anh vẫn không cam lòng.

Phố cũ Thiên Tinh. Quán bar kẹo.

Ban đêm, Lý Trình Di chậm rãi đi dọc theo phố cũ, trên mặt đường vắng vẻ ngoại trừ mấy cửa hàng sáng đèn, còn lại đều là một mảnh xám đen.

Khắp nơi có thể thấy được vết cháy đen làm cho khu phố này tăng thêm không ít cảm giác lịch sử.

Anh theo người đi đường, tới tới lui lui trên mặt đường này vài lần.

Nhưng không có động tĩnh, cả con phố giống như hoàn toàn yên lặng, không hề có bất kỳ ký ức thoáng hiện.

“Chẳng lẽ trí nhớ thoáng hiện có tỷ lệ, sẽ tăng lên theo người xuất hiện trong Góc chết?” Trong lòng anh dâng lên nghi hoặc.

Đi tới đi lui.

Anh đột nhiên dừng bước.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Đường phố phía trước không biết từ lúc nào, bao phủ một tầng sương xám nhàn nhạt.

Cuối làn sương xám, mông lung bên trong đó, dưới ánh đèn đường, một tên mập mặc đồng phục trắng đang lẳng lặng nhìn anh.

Bạch Phi Bằng……

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, cũng dừng bước, nhìn đối phương.

Lắc đi lắc đi, lắc đi lắc đi…… "Phía sau Bạch Phi Bằng, trong làn sương mù, một chút ánh sáng màu sắc rực rỡ lúc sáng lúc tối lóe lên.

Đó là ánh sáng của máy đánh bạc.

Vù vù.

Một trận gió nhẹ thổi qua, sương xám nhanh chóng trở nên dày đặc, ngay cả Bạch Phi Bằng cùng máy đánh bạc cũng bắt đầu bị kéo ra xa.

Giống như dưới chân Lý Trình Di có một băng chuyền tự động, mang theo anh nhanh chóng rời xa khu phố máy đánh bạc.

Trong lòng anh sốt ruột, nhanh chóng nhìn về phía từng cây đèn đường bên cạnh.

Rất nhanh, dưới một ngọn đèn đường, tìm được đóa hoa trắng nhẹ nhàng lay động kia.

Khoảnh khắc nhìn thấy bông hoa, trong lòng Lý Trình Di không vội vàng nữa.

"Tao còn quay lại"Anh nhìn thật sâu tiểu mập mạp Bạch Phi Bằng.

Chiêu Sơn, phố Thiên Tinh, Góc chết phố sương mù.

Nếu anh muốn thành công thu hoạch hoa ngữ của đóa hoa trắng nhỏ kia, biện pháp duy nhất, chính là chờ sau khi có hoa thần vị mới, lại đến nơi này, không ngừng đổi mới Góc chết của phố sương mù.

Sau đó lần lượt tiến vào hấp thu hoa.

Đây nhất định là một quá trình dài dằng dặc. Cũng nhất định anh sẽ cùng máy đánh bạc cùng với thằng bé mập thần bí này ở chung thật lâu.

Điều kiện tiên quyết là, Góc chết của phố sương mù sẽ không biến mất.

Bụp!

Đột nhiên, anh rời khỏi sương phố, trước mắt một lần nữa khôi phục cảnh sắc phố cũ Thiên Tinh

Không do dự, lúc này Lý Trình Di xoay người nghênh ngang rời đi.

Anh đã xác định, Góc chết phố sương mù cùng tên mập Bạch Phi Bằng, rất có thể căn bản không ở cùng một Góc chết, hai thứ rất có thể là ở điểm giao nhau giữa các Góc chết!

……..

Tháng 8. Toại Dương.

Thời tiết chuyển lạnh.

Trong gian phòng huấn luyện chuyên nghiệp của công ty Hồng Cẩm, hai bóng người đang nhanh chóng thi nhau vung quyền, tiết tấu cực nhanh tấn công đối phương.

Vung quyền, né tránh, dịch chuyển, lại vung quyền.

Không ngừng lặp lại quá trình này, trên người hai người đều mặc áo thể thao màu đen vừa vặn hút mồ hôi, áo đơn cộc tay làm nổi bật đường nét cơ bắp rõ ràng của bọn họ.

Bùm.

Đột nhiên một tiếng trầm đục vang lên, Tống Nhiễm lùi ra sau một bước, thần sắc có chút kinh ngạc nhìn về phía đối diện.

“Cậu tiến bộ nhanh như vậy?! ” Anh ta nhớ rõ Lý Trình Di học chiến thuật chiến đấu quỹ đạo chữ thập mới có mấy tháng ? Sao lại cảm thấy tiến bộ như vậy……

“Không đúng, kỹ thuật ra quyền của cậu ta vẫn rất thô, nhưng sức mạnh và tốc độ quá nhanh. “Anh ta nhanh chóng phản ứng

lại.

“Gần đây sau khi rèn luyện, thân thể cũng tốt hơn rất nhiều. Có thể là tố chất cơ thể tăng lên, cho nên khiến người ta có cảm giác mạnh mẽ hơn. “Lý Trình Di lau mồ hôi trên mặt.

“Bất quá vẫn chưa đủ, lúc trước gặp phải đối thủ, tôi một mình cũng không đánh lại. “Anh thở dài.

“Cậu mới luyện bao lâu? “Tống Nhiễm lắc đầu,” Hơn nữa kỹ thuật chiến đấu không có tác dụng gì nhiều. Thời đại này, cậu luyện lâu hơn nữa, đối mặt với người cải tạo, đều là uổng phí, sức mạnh hay kỹ thuật gì đó đều vô dụng, hợp kim đặc chủng, hồng thiết, tùy tiện một quyền cường hợp kim cũng có thể đập nát nắm đấm của cậu”.

“Tuy rằng công dụng không lớn, nhưng không thể không có, thời điểm mấu chốt không thể có khuyết điểm. “Lý Trình Di trả lời.

Anh rất rõ ràng, chính mình mặc Hoa Lân Y về sau, thích hợp nhất chính là đấu tay không.

Cho nên phương diện này, anh muốn trình độ càng cao càng tốt.

Chương 125: Kỹ thuật cận chiến

Nói như vậy, chiến thuật quỹ đạo chữ thập của tôi sẽ không có cách nào thỏa mãn nhu cầu của cậu. Bản thân tôi là nửa người cải tạo, cho nên phương diện này không học quá sâu, bất quá, ông chủ ngược lại biết có đại sư dạy chiến thuật chiến đấu lợi hại.

“Không phải là loại lăng xê chứ? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Không, ông ấy từng đảm nhiệm chức huấn luyện viên cận chiến đặc chủng của bộ phận an ninh, sau đó về hưu, bởi vì hiện nay nơi cần dùng đến cận chiến càng ngày càng ít, nên ông ta cũng cả ngày không có việc gì làm. “Tống Nhiễm trả lời.

Ông ấy lúc còn trẻ dung hợp rất nhiều môn phái, tự nghĩ ra kỹ xảo Long Tu Lực, cực kỳ cường hãn. Long Tu Lực là một loại kỹ xảo hóa lực đạo thành lực sát thương rất mạnh, tấm kim

loại bình thường, mỏng một chút thật đúng là không ngăn được một chưởng của ông ta".

"Vậy quả thật mạnh! "Lý Trình Di khẽ gật đầu.

"Bất quá hiện tại cũng đã không được, những năm trước đây, một học sinh cuối cùng của ông ấy tuyên bố không tập Long Tu Lực nữa, sau đó lấy vợ thì không ai còn thấy môn phái này." Tống Nhiễm thở dài.

Mấy chục năm khổ luyện, không ngăn được một người tiêu tiền để cải tạo cơ thể, cảm giác thất bại này căn bản không phải người bình thường có thể chịu đựng được.

Lý Trình Di ngẫm lại cũng có thể hiểu được.

Ở thời đại kiếp trước kia, khoa học kỹ thuật không bằng nơi này, chiến thuật chiến đấu cũng đã xuất hiện tình trạng xuống dốc. Đến nơi này, cái gọi là kỹ thuật chiến đấu càng không được coi trọng.

"Được rồi, tiếp đi! "Tống Nhiễm khẽ quát một tiếng, lại xông tới gần, vung quyền.

Bùm.

Lý Trình Di một tay đỡ lấy, thân thể hơi chao đảo, nhấc chân đạp một cái.

Trong nháy mắt hai người lại lao vào chiến đấu, thuật cận chiến của Tống Nhiễm thô kệch có thừa, tinh tế không đủ, có thể nhìn ra được có rất nhiều động tác là thiết kế cho một số công năng khác, nhưng hiện tại bởi vì công năng máy móc tứ chi bị hạn chế, vì thế cận chiến bị hạn chế rất nhiều.

Từ sau khi đám người công ty từ Chiêu Sơn trở về, cái chết của Chung Dĩnh vẫn không ngừng quanh quẩn trong đầu Lý Trình Di.

Mỗi buổi tối anh nghỉ ngơi, sau khi ngủ, đều sẽ thỉnh thoảng mơ thấy Chung Dĩnh.

Mơ thấy cô một thân váy trắng, mặt đầy vết máu, lạnh lùng đứng ở bên giường, nhìn chăm chú anh.

Cho nên mỗi đêm ngủ được một nửa, Lý Trình Di đều đột nhiên bừng tỉnh, sau đó đứng dậy kiểm tra chung quanh.

Loại trạng thái nghi thần nghi quỷ này, cho đến khi anh bắt đầu toàn tâm toàn ý tập trung huấn luyện cận chiến, mới chậm rãi biến mất.

Nửa giờ sau, Lý Trình Di và Tống Nhiễm nghỉ ngơi, hẹn nhau, sau đó nói với ông chủ chuyện tìm giáo viên dạy võ mới.

Chiêu thức kỹ thuật chiến đấu quỹ đạo chữ thập đơn giản, anh ta cũng học được đại khái. Trừ phi Lý Trình Di cũng giống như Tống Nhiễm, cải tạo tứ chi thành nửa cải tạo người, nếu không cũng không cần phải luyện các phần khác.

Ra khỏi công ty, Lý Trình Di thở dài một hơi.

Lần này đi Chiêu Sơn, mặc dù không thể hoàn thành nhiệm vụ, nhưng Tân Đức Lạp vẫn phát cho mỗi người 5 triệu tiền thưởng. Dù sao bọn họ xác thực gặp phải nguy hiểm không nhỏ. Thiếu chút nữa là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Có 5 triệu này, tuy rằng Lý Trình Di không mua được thiết bị bay nhưng dự định về có một vườn thực vật cũng bắt đầu được lên lịch trình.

Anh không cần trồng tất cả hoa cỏ, chỉ cần trồng thứ mình cần, chọn lựa kỹ càng một số chủng loại, là được.

Cho nên vườn thực vật như vậy, quy mô không cần quá lớn.

Trừ vườn thực vật ra, quan trọng nhất vẫn là tìm hoa và ác niệm hấp thu mới được.

Chỉ có sau khi tiến hóa Hoa Lân Y, mới có thể mở ra hoa thần vị mới, hấp thu đóa hoa trắng nhỏ ở Góc chết phố sương mù kia!

Lý Trình Di đối với đóa hoa sơn lý hồng kia vẫn nhớ thương trong lòng.

Đi tới ven đường, anh lấy điện thoại di động ra mở phần mềm gọi xe.

“Muốn đi nhờ xe không?“Bên cạnh một chiếc xe màu trắng chậm rãi chạy ra từ bãi đỗ xe, cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra khuôn

mặt lười biếng của Tư Mã Quy.

“Thôi, anh Quy cứ về trước đi. “Lý Trình Di mỉm cười từ chối.

“Đã nói đừng gọi tôi là anh Quy! “Tư Mã Quy im lặng, hạ cửa sổ xe xuống, tăng tốc rời đi.

Lý Trình Di nở nụ cười, mở phần mềm gọi xe, nhập địa chỉ, định bắt đầu gọi xe.

Đột nhiên một tin nhắn gửi đến điện thoại di động của anh.

Leng keng.

Lý Trình Di thuận tay mở ra, liếc mắt.

Lý Trình Di, Văn Tinh Phường ở bên phải, thấy không? Bọn em thấy anh rồi! Đến đây chơi một chút đi.

Cách tòa nhà Tân Thế Kỷ không xa, trong một quán ăn nhỏ tên là Văn Tinh Phường.

Trần Bì tức Trần Di Quân đứng dậy, từ chỗ ngồi gần cửa sổ vẫy tay với Lý Trình Di.

Vừa vặn gặp được một người bạn, là một người rất tốt, vừa vặn Tinh Đồng cậu cũng ở đây, mọi người làm quen một chút, kết giao bạn bè.

“Nếu là người hoàn toàn không quen biết, không tốt lắm đâu?“một cô gái mặt mộc cột tóc đuôi ngựa ngồi đối diện, có chút khó xử.

Cô gái ăn mặc đơn giản mộc mạc, chỉ là áo T - shirt trắng bình thường, trước ngực có một con gấu nhỏ hoạt hình, phối hợp với quần jean bó sát người, đồ trên người không quá 100 đồng, nhưng chính là cách ăn mặc đơn giản như vậy cho thấy sức sống của tuổi thanh xuân.

Hai chân thon dài mượt mà cùng eo nhỏ trở thành bộ phận tiêu điểm hấp dẫn tầm mắt chung quanh.

So với cô, Trần Bì Trần Di Quân mặc chiếc áo len mỏng màu tím, phối hợp với váy ống xám và đen, lộ ra đường cong đẹp và thời thượng nhưng cũng nhìn cũng “chín” hơn một chút.

Ngoại trừ hai người ra, một bên còn có người thứ ba, cũng là một cô gái trẻ tuổi, tóc xoăn dài màu vàng, trang điểm đậm, váy dài màu hồng nhạt, trong tay mang theo một cái túi da đen chỉ có thể đựng điện thoại di động.

Cô tên là Tiết Tuyết, cũng là bạn học kiêm bạn tốt của Trần Di Quân.

Chương 126: Bà mối

Ba người bọn họ ở ký túc xá đại học chính là bạn tốt, sau đó Trần Di Quân ra nước ngoài du học, cũng không cắt đứt liên lạc với hai người.

Trở lại đề tài vừa rồi. "Trần Di Quân gửi tin nhắn cho Lý Trình Di, lại nhìn về phía Chu Tinh Đồng.

"Như vậy đi, hiện tại cậu tạm thời cũng không tìm được việc làm, cứ như vậy cũng không cam lòng, sau này muốn ra ngoài thật sự rất khó khăn. Hay là tớ giúp cậu tìm bạn trai?"

Châu Tinh Đồng xuất thân nông thôn, trong nhà không phải là loại phú nông giàu lên từ tiền đền bù ruộng đất, mà chỉ là nông dân bình thường đơn giản.

Ba mẹ cô vất vả trồng trọt, thỉnh thoảng đi vào thành phố phụ cận làm chút công nhân, vất vả kiếm tiền mới nuôi được cô vào đại học, sau khi tốt nghiệp, cho rằng ngày lành rốt cục cũng tới, lại không nghĩ tới vận may không tốt, vừa vặn gặp phải phong trào thất nghiệp.

Tự động hóa phát triển mạnh mẽ, thay thế quá nhiều vị trí nhân công.

Các sinh viên tốt nghiệp, có thể tìm được việc làm, phần lớn đều là bộ phận máy móc không thể thay thế.

Còn lại sẽ cùng máy móc so chi phí, xem ai thấp hơn.

Chu Tinh Đồng ngồi ở chỗ ngồi, thần sắc có chút co quắp.

Trước kia lúc ở trường học còn không cảm giác được, nhưng hiện tại, cô có thể rõ ràng cảm giác được, giữa mình cùng Trần Di Quân, có chênh lệch thật lớn khó có thể vượt qua.

Cha của Trần Di Quân là giáo sư đại học, mẹ là quản lý cấp cao của tập đoàn nghiên cứu thị trường, mạng lưới quan hệ và tài sản gia đình đều mạnh hơn cô rất nhiều, vòng luẩn quẩn quan hệ cũng không phải cô có thể so sánh. Cho nên sau khi tốt nghiệp, Trần Bì lập tức có thể tìm được một công việc tốt. Hơn nữa còn có tư cách chọn chỗ làm.

Nhưng cô, sau khi tốt nghiệp thứ duy nhất dựa vào, cũng chỉ có thể là chính mình. Không có cha mẹ có thể hỗ trợ, chỉ có thể tự mình đi từng chỗ từng chỗ phỏng vấn.

“Mình giúp cậu tìm bạn trai, điều kiện quá tốt phỏng chừng cũng không có khả năng thành đôi, như vậy, mình có biết một anh học khóa trên, rất thông minh, là sinh viên mà lúc trước ba mình rất coi trọng, chỉ là sau đó có chút chán chường, hiện tại làm ở một xí nghiệp tư nhân, tiền lương cũng 10-20 nghìn, cũng coi như không tệ, hai người có thể tìm thời điểm thích hợp để gặp mặt” Trần Di Quân nghiêm mặt nói.

“Cậu không phải là quanh co lòng vòng nói Lý Trình Di sao?” một bên bạn tốt Tiết Tuyết cười lên tiếng, “Cậu lúc trước không phải cũng rất thân với anh ấy sao?”

Trần Di Quân cười cười, không đáp lời.

Đơn thuần là bạn bè, cô có thể làm bạn với bất cứ ai, đây là quyền tự do lựa chọn của cô, nhưng nếu là bạn trai, thậm chí là đối tượng kết hôn, có nhiều thứ.Thích hợp hay không thích hợp, kỳ thật trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ.

Cô và Lý Trình Di khác nhau quá lớn, cho dù hai người hợp nhau, mẹ cũng không thể đồng ý.

“Lý Trình Di thật sự không tệ, lát nữa anh ấy vào, các cậu trước nói chuyện thử xem, nếu như thành đôi là tốt nhất, không được cũng có thể làm bạn bè.” Trần Di Quân nhẹ giọng nói.

“Thật sự không đến mức…” Chu Tinh Đồng thở dài, còn muốn nói cái gì, vừa vặn trong tiệm cửa chống gió tự động mở ra, đi vào là một người đàn ông mặc đồ đen, dáng người cân đối.

Đúng là Lý Trình Di vừa tan tầm từ công ty đi đến.

“Xin chào.”

Anh hướng về phía Trần Di Quân giơ tay lên.

Thường xuyên rèn luyện cận chiến tinh thần thay đổi khiến anh trong vòng mấy tháng ngắn ngủi từ một người thư sinh trở thành một người nhìn khỏe mạnh, có khí chất, rất nam tính.

Vốn chỉ là dáng người bình thường, hiện tại cũng trở nên hơi dày nặng, giơ tay nhấc chân mơ hồ có cảm giác sức mạnh trước kia không có.

“Chỗ này. “Trần Di Quân đứng lên cười hướng anh phất phất tay.

Lý Trình Di đi tới, ngồi xuống cạnh ba cô gái, ngồi cùng một chỗ với Trần Bì.

“Hôm nay thật là trùng hợp”.

“Trùng hợp cái gì, công ty bọn em mới chuyển tới gần đây, sau này em đi làm ở gần đây. “Trần Di Quân cười nói.

“Vậy sau này không phải có thể thường xuyên cùng nhau liên hoan sao? “Lý Trình Di cười nói.

“Vậy phải đợi đến lúc tan tầm. Giờ toàn phải làm thêm giờ, nếu không làm thì sẽ có một phong thư điều chỉnh vị trí mới. “Trần Di Quân bắt đầu tố khổ chuyện công việc.

Khi cô và Lý Trình Di gặp mặt bình thường chính là luôn kể khổ, sau đó chính là các loại đề nghị với Lý Trình Di.

Cô bây giờ, cũng có thể từ trước mặt một số ít bạn bè như Lý Trình Di tìm về một chút cảm giác mạnh mẽ trước kia.

“Đúng rồi, làm quen một chút, hai người này đều là bạn thân của em “Nói xong, Trần Di Quân chuyển phong cách, bắt đầu giới thiệu hai cô gái bên cạnh.

Chu Tinh Đồng, Tiết Tuyết, bạn cùng phòng thời đại học của em.

“Vậy không phải đều là bạn học sao? “Lý Trình Di cùng hai người nhẹ nhàng bắt tay.

“Đã sớm nghe Trần Bì nhắc đến anh, khi nào thì mở công ty để Bì Bì nhà chúng ta làm thư ký nhé?”

“Đó là trước kia tuổi còn trẻ không hiểu chuyện. “Lý Trình Di bất đắc dĩ.

“Chào anh… em là Chu Tinh Đồng…” Một bên Chu Tinh Đồng có chút không biết nên chào hỏi như thế nào, đành phải có chút gượng gạo chào hỏi một câu.

“Xin chào. Lý Trình Di. “Lý Trình Di giới thiệu đơn giản, cũng không nói nhiều. Dù sao cũng không quen.

Anh liếc nhìn Trần Bì nháy mắt ra hiệu, trong lòng nhất thời hiểu được dụng ý của người này không thuần khiết.

Kế tiếp bốn người nói chuyện đông tây, không biết như thế nào nói đến quan điểm yêu đương, quan điểm hôn nhân.

“Em quá chán chường với sống nhàm chán này quá rồi. “Trần Di Quân không kiên nhẫn kéo tóc, tóc cô hiện tại đã thật dài, hơn nữa chỗ tóc mơ hồ có chút đen, nhìn qua có cảm giác lại dần dần biến thành màu sắc hỗn hợp.

“Anh nói nếu cả đời này, mỗi ngày không phải đi làm thì cũng là nghỉ ngơi, ngủ, vậy thì nhàm chán biết bao. Sau này lại kết hôn sinh con, sau đó cả đời liền bị việc nuôi con và chăm sóc cha mẹ trói buộc. Nhìn những cặp vợ chồng trung niên kia, muốn đi du lịch nơi khác đều phải chờ con lớn. Mỗi ngày đều đần độn, bận rộn, hầu như không có thời gian cho mình”. Trần Di Quân thở dài nói.

Chương 127: Cuộc sống nhàm chán

“Em không muốn sống một cuộc sống như vậy…” Cô kết luận.

Vậy em muốn sống cuộc sống như thế nào? “Lý Trình Di hỏi. Cuộc sống như vậy đã khiến rất nhiều người hâm mộ rồi.

“Em muốn theo đuổi thứ gì đó kích thích, cool một chút. “Trần Di Quân cầm lấy giấy ăn trên mặt bàn, vèo vèo vài cái liền gấp thành một con hạc giấy.

“Em có thể trong năm giây gấp thành một con hạc giấy, anh làm được không?” cô nghiêm túc nhìn Lý Trình Di.

“Em muốn biểu đạt cái gì? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Đi làm nhàm chán nên luyện được, giỏi không? “Trần Di Quân thở dài. Cuộc sống quá mức nhàm chán, nhàm chán đến thật sự…… Thật sự muốn chết.

Quả thật rất nhàm chán, hiện tại em đi làm cũng là mỗi ngày cùng đồng nghiệp thảo luận cách trang điểm, bởi vì trong công việc hoàn toàn không cần ý kiến cá nhân, chỉ cần nghe cấp trên sắp xếp là được, làm nhiều làm ít thì vẫn thế. Không hề có ý nghĩa. “Tiết Tuyết ở một bên tán đồng.

Chu Tinh Đồng không nói gì, ở một bên cúi đầu hút sinh tố dưa hấu vừa đưa lên.

Lý Trình Di không nói gì, anh vừa mới trải qua Góc chết phố sương mù, cảm giác cuộc sống đã đủ kích thích, kết quả quay đầu lại Trần Di Quân còn muốn chủ động theo đuổi kích thích.

Cô căn bản không biết cái gọi là kích thích, vốn là kèm theo nguy cơ nguy hiểm. Bởi vì không có khủng hoảng, sẽ không thể sinh ra kích thích. Cả hai bổ sung cho nhau.

Anh cả ngày muốn yên tĩnh sinh hoạt mà không được, kết quả bên này, người ta ngược lại còn muốn truy cầu kích thích nguy hiểm.

“Em… cảm thấy cuộc sống yên ổn, cũng rất tốt. “Khi mấy người líu ríu thảo luận làm sao theo đuổi kích thích trong cuộc sống, Chu Tinh Đồng bên cạnh yếu ớt trả lời một câu.

Lý Trình Di nghe vậy, theo bản năng gật đầu. Lập tức bị Trần Di Quân bắt được.

Cô lập tức chỉ vào Lý Trình Di cười nói.

“Chuyện gì xảy ra? Hai người sao lần đầu tiên gặp mặt lại hợp nhau như vậy? Có cần ăn ý như vậy không?”

Lý Trình Di và Chu Tinh Đồng, bắt đầu tán gẫu về điểm giống nhau của bọn họ.

Thủ đoạn thành thạo, thể hiện rõ công lực lão luyện nhiều năm qua của Trần Di Quân.

Hơn một giờ sau, bữa cơm rau dưa này mới chậm rãi ăn xong.

Lý Trình Di đứng dậy đi tính tiền.

“Khoan đã! Để em! “Trần Di Quân đứng lên hét lớn,” Tôi mới là đại tỷ! Các cậu đều phải nghe lời tôi!”

Cô uống chút bia, hai má ửng đỏ, đứng dậy.

“Bữa cơm hôm nay tôi nói tôi mời chính là tôi mời, các cậu ai dám trả chính là không cho Trần Bì mặt mũi!”

Uống rượu xong liền bắt đầu nổi điên, đây là điều mà Lý Trình Di biết kể từ khi quen biết cô.

Anh không nói gì chỉ có thể nhìn cô đỡ lưng ghế, chậm rãi đi về phía quầy thu ngân.

Không biết là cố ý hay vô tình, Tiết Tuyết cố ý gọi điện thoại, để Chu Tinh Đồng và Lý Trình Di ở cùng một chỗ.

Lý Trình Di đại khái đoán ra Trần Di Quân làm cái gì, Chu Tinh Đồng đối diện ngũ quan thanh tú, sắc mặt ngại ngùng, gương mặt trái xoan điển hình, mắt to, môi có chút mỏng mà nhỏ, màu sắc cũng nhạt, tựa hồ là huyết khí không đủ.

Tổng thể nhìn qua, là một cô gái có khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn, khí chất đơn thuần, dáng người ngược lại có chút nóng bỏng trầm mặc.

Loại cô gái này ở quần thể nữ chính là đối tượng dễ dàng bị khi dễ, ở quần thể nam lại là đối tượng dễ dàng kích thích dục vọng lừa gạt.

Cái gọi là lừa gạt dục vọng, chính là làm cho người ta cảm thấy cô rất dễ lừa gạt, lừa gạt xong cũng không dám để lộ ra.

Lý Trình Di thở dài trong lòng, nếu như không có Góc chết, anh có lẽ còn có tâm tình cùng cô gái như vậy nói chuyện yêu đương, nhưng đáng tiếc, Góc chết uy hiếp không cách nào thoát khỏi, Ác Chi hoa của bản thân khiến anh quanh năm phải tiếp xúc với những ác niệm. Cuộc sống như vậy không thể nghi ngờ là nguy hiểm và kích thích cực độ. Cũng không thể để cho anh có không gian yên tĩnh làm chuyện khác.

Lúc này một mình nói chuyện phiếm, anh chỉ hỏi thăm Chu Tinh Đồng vài câu, trong khi đó, cô cũng thành thật nói toàn bộ cho anh biết.

Hai người trao đổi phương thức liên lạc, xem như ứng phó nhiệt tình của Trần Di Quân.

Tính tiền xong, bốn người cùng ra cửa, chậm rãi dạo bước dọc theo đường, xem như tiêu cơm.

Dọc theo đường đi đều là Trần Di Quân nói, ba người nghe, thỉnh thoảng mới xen vào.

Mới đi chưa được mấy bước, liền có hai người đàn ông đi tập thể dục buổi tối đi qua mấy người, chào hỏi Trần Di Quân.

“Chào quản lý Đinh? Các anh chạy bộ à? “Trần Di Quân cười chào hỏi.

“Uh, mỗi ngày đều chạy buổi tối, bình thường không thấy em qua bên này?” Người đàn ông dẫn đầu nói chuyện, dáng người khỏe mạnh, sắc mặt hồng nhuận, hai bên má thoáng lõm vào, lộ ra có chút lạnh lùng.

Nhưng khi nói chuyện với Trần Di Quân, lại rõ ràng nhiệt tình không ít.

Hai người tùy tiện hàn huyên vài câu, người đàn ông được gọi là quản lý Đinh nhìn Lý Trình Di, ánh mắt như chuồn chuồn lướt nước, thoáng cái đã qua. Sau đó liền cùng Trần Di Quân chào hỏi, chạy bộ rời đi.

Nhưng chỉ có một cái nhìn như vậy.

Lý Trình Di lại sửng sốt.

Trong đầu anh nhận được gợi ý của Ác Chi Hoa.

Cảm ứng được ác niệm ghen tị, mời chọn chỉ định Hoa Lân Y hấp thu dung nạp.

Ác niệm còn có phân chia?

Lý Trình Di trong lòng suy tư, lúc trước khi anh có Hoa lân y tử đằng, cũng không gặp phải loại tình huống này, hiện tại tựa hồ không giống nhau.

Là Hoa lân y tử đằng lần thứ hai tiến hóa sao? Hay là sau khi Hoa thần vị thứ hai của Lay-ơn mở ra, sinh ra biến hóa mới?

Anh không thể nào biết được.

Lúc này vừa đi, vừa tập trung lực chú ý vào Ác Chi Hoa, sau khi lực chú ý của anh tụ tập đến Ác Chi Hoa, lập tức có càng nhiều thông tin xuất hiện.

“Hoa Lân Y tiến hóa, các giai đoạn khác nhau cần chất dinh dưỡng khác nhau, sinh ra năng lực biến hóa cũng khác nhau.”

Chương 128: Lộ tuyến tiến hóa của Hoa lân y

Một lần tiến hóa, có thể cường hóa chất liệu, tăng sức mạnh hoa ngữ.

Tiến hóa lần thứ hai, có thể khiến Hoa Lân Y dung nhập vào bên ngoài áo giáp, có thể lựa chọn hai loại trạng thái: hiển thị hoặc vô hình.

Lần thứ 3 tiến hóa, có thể tiến thêm một bước cường hóa Hoa Lân Y, cùng tiến hóa năng lực hoa ngữ, khiến cho nó phát sinh thay đổi lớn.

Các loài hoa khác nhau có giới hạn số lần tiến hóa khác nhau, đạt tới cực hạn của Hoa Lân y, có thể xuất hiện hoa ngữ cuối cùng mới, từ đó làm cho hoa có năng lực song hoa ngữ.

Lý Trình Di trong lòng chấn động, tiếp tục cẩn thận đọc tiếp.

Tin tức phản hồi của Ác Chi Hoa không chỉ có một chút trên đó, còn có liên quan đến ác niệm.

Mỗi lần tiến hóa, cần hấp thu biến chủng hoa trước, sau đó hấp thu ác niệm khác nhau.

Một lần tiến hóa, chỉ cần hấp thu ác niệm hỗn độn, tức là bất kỳ loại ác niệm nào cũng được.

“Sau khi tiến hóa, hấp thu chủng loại ác niệm khác nhau, sinh ra biến hóa cũng sẽ khác nhau.”

Các Hoa lân y cuối cùng sẽ dẫn đến sự tiến hóa cũng khác nhau và thậm chí có thể xuất hiện các ngôn ngữ hoa đột biến mới. ”

Các chủng loại ác niệm hiện có gồm: sát ý, phẫn nộ, đố kỵ, sắc dục, ngạo mạn, oán hận, tham lam.

“Thật đúng là… thú vị. “Lý Trình Di hiểu rõ toàn bộ hệ thống tiến hóa Ác Chi Hoa, lập tức hứng thú.

Ác niệm khác nhau, Hoa Lân Y tổ hợp ra cũng sẽ khác nhau. Đây không phải là tưới dinh dưỡng khác nhau, trồng ra hoa cũng khác nhau sao? lấy ác niệm làm chất dinh dưỡng, thật là lợi hại.

“Còn nữa, nhiều ác niệm phức tạp như vậy, mình phải đi đâu mới có thể tìm được đầy đủ như vậy?”

Sát ý nhìn như vậy ngược lại là đơn giản nhất, phẫn nộ cũng không khó, nhưng ghen tị, sắc dục, ngạo mạn, oán hận, còn có tham lam, những thứ này thì phải tìm kiếm người thích hợp, mới có thể sinh ra.

Người bình thường sợ là rất khó có thể tự dưng sinh ra loại ác niệm này.

Lý Trình Di nhìn lại tình huống hiện tại của mình.

Sự tiến hóa đầu tiên của hoa tử đằng đã hoàn thành và điều cần thiết bây giờ là sự tiến hóa thứ cấp.

Tiến hóa cần hai điều kiện, hoa biến chủng và ác niệm.

Hiện tại anh còn chưa còn hấp thu xong tiến hóa lần thứ 2 của hoa tử đằng, cho nên tạm thời không có biện pháp hấp thu ác niệm.

Mà Lay-ơn, còn chưa tiến hóa đến một nửa, còn cần bổ sung càng nhiều biến chủng hoa, mới có thể bắt đầu hấp thu ác niệm.

Cũng may vì mục tiêu này, anh sẽ dùng tiền thù lao của Tân Đức Lạp, khảo sát và thử thu mua một vườn thực vật nhỏ gần đó.

Vườn thực vật có sẵn phương tiện đồng bộ, rất thuận tiện, cho dù là nhân viên quản lý hay là hệ thống tưới nước tự động hóa, cũng không cần hao tâm tổn trí nữa, sau đó anh chỉ cần tìm giống hoa mình cần mua và cấy ghép thành hoa là được.

Nhìn kỹ tổng thể.

Lý Trình Di bỗng nhiên phát hiện, hệ thống của Ác Chi Hoa, kỳ thật rất đơn giản.

Chính là dùng đồ vật khác nhau đi tưới hoa, từ đó trồng ra Hoa Lân Y khác nhau.

Biến chủng hoa, ác niệm hỗn độn, phân nhỏ ác niệm, đều là chất dinh dưỡng tưới hoa.

Tổ hợp dinh dưỡng khác nhau, thứ trồng ra cũng sẽ khác nhau.

Lý Trình Di thậm chí hoài nghi, hấp thu biến chủng hoa khác nhau, không biết có thể sẽ ảnh hưởng đến con đường tiến hóa của Hoa Lân Y không?

……..

Lý Trình Di vừa đi vừa suy nghĩ, nhưng bởi vì suy nghĩ, có vẻ có chút trầm mặc, ngược lại khiến cho người bên cạnh chú ý.

“Anh đang suy nghĩ gì à? Là chuyện công việc sao? “Chu Tinh Đồng bên cạnh nhỏ giọng hỏi.

Ngay từ đầu, đối với việc Trần Bì muốn giới thiệu bạn trai cho cô, cô còn có chút ngượng ngùng.

Cô không thích kiểu quen biết mang tính công danh lợi lộc này, nhưng không từ chối nổi ý tốt của bạn.

Nhưng sau khi nhìn thấy Lý Trình Di, cô cảm thấy…… Làm quen một chút cũng không tệ.

Đối phương tuy rằng hình thức bình thường, nhưng trên mặt luôn mang theo nụ cười, dáng người cũng không tệ, tinh thần rất đầy đủ, nghe Trần Bì nói còn không có sở thích độc hại gì.

Cô chính là loại tính tình nước chảy bèo trôi, lơ ngơ, ngờ nghệch, không biết mình muốn gì, có thể làm gì. Nếu không ai đặt mục tiêu cho cô, cô sẽ bị choáng ngợp và đứng yên tại chỗ.

“Không có gì, chỉ là anh thích trồng hoa, cho nên vừa mới nghĩ đến chuyện mình trồng hoa tử đằng. “Lý Trình Di thuận miệng trả lời.

Lần này nếu không phải Trần Bì lôi kéo anh đến ăn, không chừng còn chưa phát hiện ra chuyện phân loại ác niệm nhanh như vậy, cho nên tâm tình anh hiện tại không tệ.

“Trồng hoa sao? Hoa, rất đẹp, ừm…… Rất thơm……”

Chu Tinh Đồng đối với phương diện này không có hiểu biết gì, chỉ biết là hoa bìm bìm bên cạnh phòng ba mẹ mình, hoa cúc dại gì gì đó.

Cô cố gắng nặn ra chút nội dung liên quan, nhưng đáng tiếc trong đầu trống rỗng.

“Không sao, có thời gian mời hai người cùng đi xem vườn thực vật, rất đẹp. Một bông hoa kỳ thật không được tốt lắm, nhưng nếu số lượng nhiều, sẽ cho cảm giác thị giác rung động. “Lý Trình Di cười nói.

Bây giờ tâm trạng anh có vẻ tốt hơn.

Không phải bởi vì cái khác, mà là bởi vì khi anh đang cùng Chu Tinh Đồng nói chuyện, lại một lần nữa cảm nhận được không biết từ đâu bay tới một tia ác niệm.

‘Ác niệm ghen tị+0.1’

‘Ác niệm ghen tị+0.1’

‘Ác niệm ghen tị+0.1’

Liên tục không ngừng có những lời nhắc, làm cho anh hiểu được chính mình nên như thế nào thu hoạch những ác niệm được phân loại này.

Tuy rằng bởi vì lần tiến hóa thứ 2 của Hoa tử đằng chưa bắt đầu, ác niệm ghen tị không cách nào hấp thu, chỉ có thể làm cho nó phiêu tán, nhưng ít nhất anh cũng tìm được con đường.

Nói chuyện với một cô gái xinh đẹp, đều có thể sinh ra ác niệm ghen tị, vậy thì…… một số mạch suy nghĩ của anh trước kia từng nghĩ tới khẳng định có thể sinh ra càng nhiều ác niệm.

Thời gian tản bộ ngắn ngủi, Trần Bì cùng Tiết Tuyết mặc dù đã cố gắng tạo không gian riêng cho hai người nhưng vẫn đến thời điểm phải chia tay.

"Lần sau có thời gian lại đi ăn tiếp nhé "Trần Bì dẫn theo hai người bạn vẫy tay với Lý Trình Di.

Lý Trình Di ra dấu OK, nhìn ba người rời đi.

Chương 129: Những bí mật của bà chị

Anh không cần cười cho lịch sự, dù sao khuôn mặt kia thoạt nhìn chính là vẫn đang cười.

Kết thúc bữa ăn, anh cũng trực tiếp gọi xe về nhà, rửa mặt nghỉ ngơi.

Trong nhà cha mẹ ngồi ở phòng khách nhỏ giọng trò chuyện cái gì, chị Lý Trình Cửu ở phòng mình không có động tĩnh.

Mấy ngày gần đây, bà chị đều một mực ở nhà, cũng thường xuyên một mình ở trong phòng ngủ, không biết làm cái gì.

Cô là một người tính tình nóng nảy, bí mật cũng nhiều. Phạm vi người tiếp xúc đều rộng, ai cũng không biết chị ta thường xuyên bận rộn những gì.

Giống như lần trước đưa người về nhà.

Vòng luẩn quẩn phức tạp, ngay cả bên Tân Đức Lạp cũng nhất thời không tra ra được thứ gì.

Lý Trình Di không rảnh để ý tới những thứ này, việc cấp bách hiện giờ của anh, là nhanh chóng mua vườn thực vật, sau đó tiến vào trồng hoa mình cần.

Cứ như vậy, anh mỗi ngày sáng sớm đi huấn luyện, giữa trưa bận rộn chuyện tìm mua vườn thực vật, buổi chiều đi vườn

thực vật khác hấp thu biến chủng hoa Lay-ơn, tăng lên tiến hóa độ.

Cuộc sống hàng ngày được sắp xếp vô cùng phong phú.

Trong nháy mắt, tháng tám đã qua một nửa.

Bóng ma do cái chết của Chung Dĩnh mang đến, cũng dần dần tiêu tán ra khỏi cuộc sống của Lý Trình Di.

Giấc ngủ ban đêm của anh cũng tốt hơn trước rất nhiều.

Khi chuyện về vườn thực vật của anh cũng sắp lo xong, chiều ngày 17/8, Lý Trình Di từ một khu ngắm cảnh ở ngoại ô Toại Dương đi ra, đang định đón xe về nhà.

Biến chủng hoa Lay-ơn anh đã cơ bản hấp thu gần đầy, lên đến 91%, những hoa lay-ơn ở vườn xung quanh anh đều sờ qua.

Kế tiếp chính là lại đi tìm nơi khác có hoa Lay-ơn, thật sự không được, anh dự định đến cửa hàng hoa hoặc là trong hoa viên đại học, vành đai xanh ….thử xem.

Cứ như vậy mấy giờ, có thể gom đủ.

Ánh mặt trời buổi chiều chiếu lên người, vừa mới ấm áp một chút, đã bị gió lạnh tràn tới.

Cảm giác mâu thuẫn này chính là dấu hiệu của thời tiết cuối hè.

Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, mở phần mềm gọi xe, muốn nhập địa điểm.

Tích tích……

Đột nhiên một hồi chuông tự động đơn giản chói tai vang lên.

Vì phân biệt được một số điện thoại quan trọng, anh đặc biệt đem điện thoại công ty cài thành âm thanh cảnh báo dồn dập này.

Lúc này vừa nghe thấy tiếng động, anh liền biết là công ty điện thoại.

Màn hình điện thoại di động là Tống Nhiễm.

Anh nhấn nút nghe máy.

“Alo, anh Tống?”

“Tra được rồi. “Giọng Tống Nhiễm từ đầu dây bên kia truyền đến,” Người mà chị của cậu tiếp xúc, chính là Mary Ann”.

“À, anh nói tiếp đi! “Ánh mắt Lý Trình Di trong nháy mắt trở nên nghiêm túc.

” Mary Ann xuất thân từ một quốc gia nhỏ tên là Libiru, người này thân phận rất phức tạp, cô ta phạm tội an toàn công cộng tại một số quốc gia, bị trục xuất, tại Bạch Tinh cũng bởi vì phạm tội bạo lực từng có tiền án, nhưng bởi vì Bạch Tinh chiến tranh lạnh với Nghi Quốc, lập trường đối địch, cô ta trợ giúp Nghi Quốc bên này thu thập một ít thông tin tình báo cơ mật của Bạch Tinh cho nên được cho phép tị nạn chính trị, đến Nghi Quốc sinh sống bình thường.”

Tống Nhiễm nhanh chóng giới thiệu.

Hiện tại cô ta làm việc cho tập đoàn Hồng Lực của Nghi Quốc, Hồng Lực là thương hiệu kinh doanh thể thao, dạy chiến thuật chiến đấu và thể hình. Chức vụ cụ thể là giám đốc thiết kế. Nhưng chưa từng thấy cô ta thiết kế sản phẩm gì, phỏng chừng chỉ là trên danh nghĩa.

“Chị tôi sao lại tiếp xúc với loại người có tiền án như vậy? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

Lúc trước chị cậu từng có một thời gian huấn luyện, là đi chợ đen, hỗ trợ kiểm tra các loại tính năng của các loại thiết bị bay. Đoán chừng là lúc đó từng tiếp xúc. Thiên phú của chị cậu không tệ, nhưng bởi vì vấn đề tính tình, nhiều công ty tiếp xúc đều cự tuyệt chị cậu. “Tống Nhiễm trả lời.

“Tôi cảm giác Mary Ann này, hẳn là còn cất giấu cái gì đó. “Lý Trình Di nhíu mày. Anh chính là tận mắt nhìn thấy Mary Ann đang bức bách Lý Trình Cửu đáp ứng cái gì.

Lý Trình Cửu có cái gì đáng giá để cô ta nhìn trúng?

Duy nhất có giá trị, chỉ sợ chính là thiên phú thiết bị bay của cô.

Vậy Mary Ann cần tài năng về thiết bị bay để làm gì?

“Được, chúng tôi giúp cậu tiếp tục theo dõi, nhưng trên internet, có thể tra được tư liệu về Mary Ann, cũng chỉ có những này, có lẽ còn có bí mật khác, nhưng cô không lưu lại dấu vết ở trên internet, không có biện pháp gì tra được.”

“Vậy làm phiền anh Tống và các vị trong công ty. “Lý Trình Di dừng một chút,” Trà sữa tháng này, tôi mời mọi người uống”.

“Được. “Tống Nhiễm cười đáp ứng.

Trong công ty mọi người đều có thói quen uống trà sữa, máy pha cà phê ngược lại dùng rất ít.

Một tháng trà sữa, tất cả nhân viên công ty mỗi người mỗi ngày một cốc tính ra cũng không ít chỉ có Lý Trình Di vừa mới kiếm được 5 triệu mới dám xa xỉ như vậy.

Nhanh chóng gửi cho Tống Nhiễm một bao lì xì lớn, Lý Trình Di tắt điện thoại di động, lâm vào suy tư.

Mary Ann người này, thân phận phức tạp, bí mật giấu kín, có thể sinh ra sát ý lớn như vậy, còn dám động ý niệm ở Nghi quốc, một nước an ninh nghiêm ngặt, có thể thấy được tính tình người này rất tùy tiện.

Ở Nghi quốc cũng dám gây sóng như vậy, ở bên ngoài sợ là càng kiêu ngạo.

Còn Lý Trình Cửu bản thân là một người thối nát, những người tiếp xúc cũng đủ đen tối.

Tập đoàn Hoành Lực…… Có cơ hội có thể đi âm thầm tra xét. Lý Trình Di trong lòng hạ quyết định.

Đương nhiên không phải bây giờ, ở trong thành phố, anh hiện tại không có năng lực hoa ngữ ẩn dấu, rất dễ dàng liền bại lộ, dẫn đến phiền toái.

Cho nên tiếp theo, là nên cân nhắc lựa chọn một hoa ngữ có thể che dấu bản thân, bằng không rất nhiều chuyện cũng không dễ hành động xử lý.

Vừa nghĩ tới cái này, anh lập tức lại nghĩ tới cây hoa nhỏ màu trắng ở Góc chết phố sương mù kia. Cái công pháp thần bí kia,

giống như một khối nam châm, gắt gao hấp dẫn sự chú ý của anh.

Mặc dù biết nếu muốn hoàn thành tiến hóa độ, đạt được năng lực hoa ngữ, nhất định cần thời gian dài.

Nhưng Lý Trình Di vẫn không kiềm chế được mong đợi trong lòng.

Ai……

Anh thở dài một tiếng.

Nhấn vào phần mềm gọi xe, thu hồi ý niệm, không suy nghĩ nhiều nữa.

Chương 130: Vụ án trong đêm

Đêm.

Tại một Quán bar ở Toại Dương.

Một chiếc xe điện màu trắng chậm rãi dừng lại bên cạnh một quán bar tên là Thanh Vân Lộ.

Lái xe là một cô gái yểu điệu dáng người mạnh mẽ. Tóc đen dài thẳng, áo len ngắn màu đen hở rốn, quần loe dài màu xám, bên ngoài quần chỗ đùi còn điểm xuyết những hạt ngân châu lấp lánh.

Ngồi ở phía sau cô, là một cô bé hơi béo, khá xinh, cũng tóc đen dài xõa vai, ước chừng mười mấy tuổi, ánh mắt non nớt trong suốt, trên người còn mặc đồng phục học sinh, nhìn qua là học sinh trung học.

“Chị về trước đi, lát nữa em tự đón xe về. “Cô bé nghiêm túc nói. Em và bạn học ở cùng nhau rất an toàn, yên tâm đi”.

Lát nữa chị tới đón em, nhớ gọi điện thoại cho chị” Cô chị lạnh nhạt nói.

“Ai nha, em chính là tham gia một buổi họp mặt sinh nhật bạn học, không có chuyện gì đâu. “Cô gái nhỏ cảm giác có chút mất mặt, đã lớn như vậy rồi, chị gái còn giống như mẹ già mỗi ngày quản mình, hơi rời khỏi tầm mắt một chút cũng không cho phép.

“Nghe lời là được, nếu không về nhà sẽ đánh em. ” Bà chị lạnh lùng nói.

“Được rồi được rồi…” Cô bé học sinh xuống xe, sau đó đi theo dòng người vào quán bar, rất nhanh ở cửa đã bị đám bạn học kéo vào trong, đi vào trong một cái phòng lớn.

Nhìn em gái có người đón, bà chị mới an tâm một chút, lái xe rời đi, cô còn có công việc phải làm, chỉ là tạm thời tới đưa em gái, tham gia tiệc sinh nhật bạn học.

Không bao lâu, xe điện hòa vào dòng xe cộ, dần dần biến mất trên đường phố tràn ngập ánh đèn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, đảo mắt đã hơn ba giờ trôi qua.

Người trên đường quán bar cũng nhanh chóng giảm bớt, chỉ còn lại một ít cú đêm còn không muốn trở về.

Dọc theo quán bar Thanh Vân cũng lục tục có không ít thiếu nam thiếu nữ dáng dấp học sinh đi ra, có người đón xe rời đi, có người đạp xe đạp rời đi, cũng có người đi bộ trở về.

Nhưng duy chỉ có cô bé hơi mập lúc trước đi vào chưa ra.

Thời gian lại qua hơn nửa giờ.

Bên cạnh quán bar, một cánh cửa nhỏ bí mật phía sau bếp, cửa được nhẹ nhàng mở ra, hai thiếu niên khênh một cái bao đen trong chứa đồ vật, lén lút ra khỏi bếp.

Hai người nhìn xung quanh, dưới ánh sáng âm u, chỉ có thể nhìn thấy một người trong đó đeo khuyên tai hình con dơi màu vàng tối.

“Bây giờ làm sao bây giờ? Cậu có cách nào không! “Thiếu niên đeo khuyên tai giọng nói nôn nóng, lộ ra sự bất an.

“Đừng hoảng hốt, loại chuyện này chỉ cần không có chứng cớ, chúng ta khẳng định không có việc gì!”

“Đều tại cậu, tôi vốn cũng chỉ là muốn chơi đùa, cậu lại xen vào, tự nhiên khiến cô ta tỉnh lại, tôi căn bản cũng không muốn làm chết người !!”

“Nói be bé thôi, cậu muốn người tay nghe thấy chúng ta giết người sao!?” Cậu thiếu niên tát lên mặt người bạn đeo khuyên tai hình con dơi.

“Tôi cũng không muốn thế, lần trước đều không có xảy ra chuyện, như thế nào lần này lại xảy ra chuyện?

“Vậy bây giờ làm sao bây giờ? ” Người thiếu niên bị đánh một cái, hơi tỉnh táo lại một chút.

“Trịnh Thanh Tuyền nhà không có bối cảnh gì, tôi lập tức nói với bố tôi hỗ trợ khắc phục hậu quả, nhiều lắm bồi thường chút tiền chính là…” người thiếu niên vừa tát hạ giọng nói.

……

“Thật sự không sao hả? “Thiếu niên đeo khuyên tai tựa hồ bị đối phương trấn an, cũng chần chờ.

“Chắc chắn không có việc gì, sắp xếp một chút, tạo ra tình huống là cô ta vô ý thiệt mạng, không liên quan đến chúng ta, sau đó mang đi hỏa táng, tránh đi khám nghiệm tử thi là được, bố tôi trước đó cũng làm như vậy!”

……..

4h17 chiều, tiệm hoa cung đình.

Đây là chuỗi cửa hàng bán hoa lớn nhất Toại Dương, chuyên kinh doanh các loại lẵng hoa khai trương cửa hàng hay tặng đón khách.

Toàn bộ cửa hàng hoa chính là một tòa biệt thự màu trắng xinh đẹp, mặt ngoài biệt thự treo đầy đủ loại dây leo hoa cỏ.

Màu tím, hồng nhạt, màu đỏ, màu trắng, lớn nhỏ, muôn vàn đóa hoa kiểu dáng khác nhau tựa như ngôi sao treo xung quanh biệt thự. Mỗi vị khách đến và đi đều có thể ngửi thấy hương thơm pha trộn mạnh mẽ.

Sau khi tiến vào, là ánh đèn mờ mờ ấm áp.

Trong ánh đèn, một phòng khách rộng rãi ấm áp đập vào mắt.

Lý Trình Di đi vào cửa chính, lập tức có nhân viên phục vụ tiến lên.

“Chào anh, xin hỏi anh là tới tham quan hay là có hẹn trước?”

Nhân viên phục vụ mặc váy dài màu vàng nhạt, đeo khuyên tai hổ phách, bộ dáng ngọt ngào, tóc dài đến thắt lưng, lúc tới gần cũng có thể ngửi thấy một mùi hoa thanh nhã.

“Có hẹn trước. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

Ánh mắt anh đánh giá chung quanh cửa hàng bán hoa lớn nhất Toại Dương này, lần này anh đàm phán vườn thực vật, chính là vườn hoa cung đình này, cho nên địa điểm hai bên ước định trao đổi, cũng là cửa hàng chính này.

Anh lần đầu tiên tới nơi này, ngược lại không nghĩ tới nơi này trang hoàng rất khác biệt như vậy.

Bên ngoài là biệt thự, bên trong lại là cảnh sắc như vậy.

“Vâng, xin hỏi là vị quản lý nào đã hẹn trước? “Nhân viên phục vụ tiếp tục hỏi.

“Từ Trung Sinh. “Lý Trình Di trả lời.

Giám đốc Từ à, dạ là anh là Lý Trình Di phải không ạ, mời qua bên này.

Nhân viên phục vụ dẫn Lý Trình Di xuyên qua đại sảnh dưới ánh đèn dịu dịu, vượt qua một khung cửa hình tròn.

Trước mắt nhất thời rộng mở sáng sủa.

Phía sau khung cửa, là một mảnh hồ nước mọc đầy lá sen.

Hồ nước nối liền với một dòng suối trong suốt uốn lượn vặn vẹo, xa xa còn có cầu đá màu xám hơi nhô lên, đình viện lầu các như ẩn như hiện giữa biển hoa.

Chương 131: Chủ nhân bí ẩn của biệt thự hoa

“Biệt thự này, không nghĩ tới là một cửa hàng?” - Lý Trình Di dừng bước, có chút kinh ngạc.

Nơi này chính là nội thành Toại Dương, có thể chiếm cứ diện tích lớn như vậy lại xây theo kiểu phong lâm viên Nghi quốc cổ chứng tỏ chủ nhân cũng rất mạnh về tài chính.

“Nơi này vốn là nhà của giám đốc Từ, sau khi ông ấy kế thừa, gây dựng sự nghiệp liền đem nơi này làm cửa hàng chính, dù sao hiện tại cũng không phải là thời cổ đại, một đại trạch viện không có khả năng ở nhiều người làm như vậy. Công nhân viên chức công ty chúng tôi vào làm cũng sôi động lên một chút” nhân viên phục vụ giải thích.

“Cũng phải. “Lý Trình Di đi theo cô dọc theo bờ hồ nửa vòng, rất nhanh đi tới dưới một bức tường trắng.

Nơi chân tường, lá rụng đầy đất, dưới tàng cây quế vàng trụi lủi, đặt một bộ bàn ghế đá.

Một người đàn ông cao gầy mặc áo dài màu xanh sẫm, thắt lưng đeo đai lưng ngọc lam viền bạc, đang lẳng lặng trầm tư với bàn đá.

Lý Trình Di đến gần mới nhìn thấy, phía trên bàn đá người đối diện đàn ông, có một mặt bàn cờ vây nửa trong suốt lơ lửng giữa không trung, phía trên quân cờ đen trắng chi chít như sao trên trời, xem ra ván cờ sắp chơi xong.

Sau khi nghe được tiếng bước chân, người đàn ông hơi nghiêng mặt, nhìn thấy Lý Trình Di, nhất thời trên mặt lộ ra nụ cười, đứng lên.

“Anh Lý rất đúng giờ, còn kém hơn mười giây chính là thời gian hẹn.

Người này chính là Từ Trung Sinh muốn bán vườn thực vật.

Toàn bộ chuỗi cửa hàng hoa đều do một mình anh ta sáng lập, hơn nữa Lý Trình Di từ trên mạng tra qua tư liệu của anh ta, cửa hàng hoa vẫn chỉ là một trong những sản nghiệp của đối phương. Gia cảnh so với tưởng tượng của mình còn khủng hơn nhiều.

“Giám đốc Từ quá khen rồi, con người tôi không thích người khác lãng phí thời gian của tôi, đương nhiên cũng sẽ không chủ động lãng phí thời gian của người khác. “Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

Trước kia anh, nếu là đối mặt với những người tuổi tác chênh lệch không lớn, nhưng địa vị thực lực chênh lệch lớn, anh ít

nhiều sẽ có áp lực, sẽ không biết nên như thế nào ứng đối mới là tốt nhất.

Nhưng hiện tại thì khác, Ác Chi Hoa mang đến vô hạn tiềm lực, chính là sức mạnh lớn nhất của anh.

Có lẽ là lúc Lý Trình Di nói chuyện, khí thế rất đủ, tuyệt đối không cẩn thận như những người khác, sợ đắc tội với người khác.

Từ Trung Sinh híp híp mắt, lần thứ hai nhanh chóng đánh giá Lý Trình Di.

“Anh Lý tuổi trẻ đầy hứa hẹn, sức mạnh có thừa, nhưng tiếp nhận vườn thực vật muốn không thua lỗ, không phải một kiện chuyện dễ dàng, anh nghĩ kỹ rồi phải không?”

“Điểm ấy không cần anh Từ lo lắng, tôi đã chuẩn bị xong rồi. “Lý Trình Di căn bản không chuẩn bị kinh doanh vườn thực vật như thế nào, mục đích của anh chỉ là dựa vào chính mình nuôi một mảnh đất, trồng hoa mình muốn, về phần kinh doanh bán hoa gì gì đó, có thể kiếm tốt nhất, không kiếm cũng không sao cả.

“Vậy là tốt rồi. Vậy chúng ta bắt đầu ký hợp đồng đi, vườn thực vật anh cũng đi xem qua, bên này các loại giấy tờ đều chuẩn bị xong, chỉ cần ký tên là có thể hoàn thành toàn bộ quá trình mua bán. “Từ Trung Sinh vỗ hai tay.

Nhất thời giữa không trung hai người hiện ra một màn sáng nửa trong suốt.

Màn sáng thành hình vuông, phía trên xếp từng phần công văn hợp đồng như hợp đồng chuyển nhượng.

Lý Trình Di cầm lấy những công văn này cẩn thận lật xem.

Rất nhanh xác định không có vấn đề, anh ký từng phần từng phần. Sau đó chuyển tiền.

Khoảng mười phút, tiền chuyển vào tài khoản, nhân viên xác nhận xong, hai bên thống nhất những nhân viên khác đều giữ nguyên, vườn thực vật do Lý Trình Di quản lý.

Sau khi kết thúc hợp đồng, Từ Trung Sinh sai người đưa lên một bộ dụng cụ pha trà tử sa, ngồi đối diện với hai người Lý Trình Di, chậm rãi pha trà.

Lại nói tiếp, lúc Tân Đức Lạp tiên sinh vừa tới Toại Dương, tôi cũng muốn đi thăm ông ấy, nhưng vẫn chưa sắp xếp được thời gian cùng cơ hội. Không nghĩ tới, anh Lý vừa vặn tới nhà, kể ra cũng là duyên phận. "Từ Trung Sinh cười nói.

"Giám đốc Từ cũng biết ông chủ?" Lý Trình Di hỏi, lúc này trong lòng anh vẫn còn đau lòng vì năm triệu vừa mới tới tay, chớp mắt đã bay mất hơn 400.

"Đương nhiên quen biết, hơn mười năm trước, bố tôi cùng Tân Đức Lạp tiên sinh từng nói chuyện rất vui vẻ tại một lần tiệc rượu, đáng tiếc chỉ chớp mắt đều đã qua lâu như vậy."

Anh ta bưng lên một ly nước trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

"Không biết Hồng Cẩm thu mua vườn thực vật là có ý định gì sao? Ở Toại Dương, nếu có gì cần Từ gia nhà tôi giúp đỡ xin cứ nói"

"Giám đốc Từ, không phải Hồng Cẩm thu mua vườn thực vật, mà là cá nhân tôi thu mua, cái này không liên quan đến ông chủ. "Lý Trình Di dường như hiểu đối phương hiểu lầm, sửa lại.

"Như vậy sao? Vậy là tôi hiểu lầm, anh Lý tự mình mua, có lẽ là nghĩ chuyện làm ăn quá đơn giản. "Nụ cười trên mặt Từ Trung Sinh nhạt xuống.

"Vậy sao? Dù thế nào, tôi vẫn muốn thử. "Lý Trình Di giọng nói không thay đổi.

"Cũng đúng, ông Tân Đức Lạp bình thường sẽ không ở nơi nào đó lâu, anh Lý hẳn là muốn lưu lại cho mình một chút cơ sở? nhân chi thường tình, có thể hiểu được." Từ Trung Sinh cười nói.

Giám đốc Từ có thể hiểu là tốt rồi.

Lý Trình Di cảm thấy thái độ của đối phương lạnh nhạt hơn trước rất nhiều, dứt khoát không ở lại lâu, đứng dậy cáo từ, rời đi.

Đưa mắt nhìn Lý Trình Di dưới sự dẫn dắt của nhân viên phục vụ, đi ra cửa lớn.

Nụ cười trên mặt Từ Trung Sinh hoàn toàn biến mất.

“Không phải Tân Đức Lạp? Như vậy chính là tên này muốn dựa vào tiền thưởng tích góp chút gia sản. “Anh ta lãnh đạm nói.

“Tân Đức Lạp đã sớm rời khỏi giới chủ lưu, cả ngày truy tìm Góc chết, tìm tung tích đứa con trai bảo bối kia. Lý Trình Di này, trước đây chỉ là học sinh bình thường, đột nhiên nhận được nhiều tiền như vậy, đoán chừng chính là một người tham gia vào Góc chết. “Trong lỗ tai anh, một cái tai nghe mini bí mật phát ra tiếng vang.

Chương 132: Hỏa hoạn

“Không phải người bên kia là tốt rồi, thật sự là, trước đó mấy vụ án khiến cho tất cả mọi người cẩn thận từng li từng tí, lo lắng hãi hùng, sợ người liên hội tìm tới gây phiền toái.” Từ Trung Sinh thở dài nói, “Tân Đức Lạp cùng liên hội quan hệ rất tốt, đầu năm nay có nhà ai mà không bị điểm án cũ năm xưa, thật muốn lật án triệt để, chả ai chạy thoát.”

“Lý Trình Di này thật sự không phải đại biểu cho Tân Đức Lạp, vậy kế tiếp ứng phó thế nào?”

“Có thể được tiền thưởng, vậy khẳng định là người Góc chết, qua không bao lâu nữa cũng chả tồn tại đâu, để ý anh ta làm gì. Bỏ qua là được. Chờ người chết, chúng ta mua lại vườn thực vật trở về là được.

“Như vậy chuyện này liền tạm thời để đó, còn một chuyện khác, tối hôm qua Khổng Tư Thần làm ở bộ phận an ninh của tập đoàn Thiết Phong đi vào một quán bar trên phố.”

“Khổng Tư Thần? Lúc này liên hội điều tra nghiêm ngặt, hắn ta chạy tới quán bar làm gì?”

“Thái tử Trịnh Gia Dụ của tập đoàn Thiết Phong đã xảy ra chuyện. Cụ thể chuyện gì không rõ ràng lắm, Khổng Tư Thần xử lý quá nhanh, chưa kịp tra được video. Nhưng có thể khẳng định là có người chết. ” m thanh trong tai nghe trả lời.

“Trịnh Gia Dụ vẫn là một đứa bé, rốt cục đã xảy ra chuyện sao? “Từ Trung Sinh không thèm để ý cười cười,” Đã sớm cảm giác anh ta sắp xảy ra chuyện, không nghĩ tới kéo dài tới bây giờ mới ra, xem như vẫn là số may”.

“Uh, lần này bởi vì là thời điểm mấu chốt, người của chúng ta tra được, Khổng Tư Thần không chỉ phong tỏa quán bar, còn phái người đi đến con đường núi ở Tư Thành, người của anh vừa đi, ở Tư Thành liền có một tòa nhà xảy ra hỏa hoạn, điều tra nói là rò rỉ khí gas.”

Xảy ra chuyện là nhà có 5 người, tổng cộng sáu người bị thiêu chết, trong đó có cha mẹ nạn nhân”.

“Là tác phong của tên Khổng. Chỉ cần không có chứng cứ, cho dù cậu biết là hắn ta làm, cũng không có cách gì làm được hắn. “Từ Trung Sinh cau mày nói.

Vừa rồi Khổng Tư Thần còn phái người bắt người, là phụ nữ, chắc là chị của nạn nhân”.

“Đây là muốn diệt môn a…… “Từ Trung Sinh trầm giọng nói.

” Tập đoàn Thiết Phong thủ đoạn tàn nhẫn, lần này xem ra là dự định trước khi liên hội phát hiện, nhanh chóng kết thúc, thanh trừ tất cả chứng cứ.” Chúng ta có cần ra tay không?”

“Không cần, đừng hành động thiếu suy nghĩ, tất cả xem liên hội thế nào đã. “Từ Trung Sinh trầm giọng nói.

……

Lý Trình Di không rời đi tiệm bán hoa, mà là ở trong lâm viên dạo qua một vòng, sau đó để nhân viên phục vụ đưa anh đến khu vực có hoa Lay-ơn biến chủng.

Rất may mắn, tại một chỗ trong sân nhỏ, anh nhìn thấy hoa lay-ơn vừa mới được nhập về, còn chưa hoàn thành cấy ghép.

“Bên này mới nhập hàng chính là Lay-ơn đa hoa, lúc trước mới chuyển đi một đống, nếu Lý tiên sinh lại đến trễ một chút, thì chỗ hoa này đã không còn. “Nhân viên giải thích.

“Bán rất chạy sao? Lay-ơn này? “Lý Trình Di nhìn Lay-ơn màu trắng màu đỏ chất đống như cỏ dại trong sân, nghi hoặc

nói.

Bởi vì rất nhiều nhà giàu, trường học, câu lạc bộ đều phải dùng để ghép với hoa khác, cho nên bán rất chạy. "Nhân viên phục vụ gật đầu.

"Ghép với hoa khác à…… chả trách. "Lý Trình Di gật đầu.

"Ghép hoa chính là cắt thành từng bông rồi bó thành từng bó hoặc lẵng hoa, chậu hoa…..

Không nghĩ tới, Lay-ơn cũng là một trong những hoa rất thường dùng để phối với các hoa khác.

"Tôi có thể bắt đầu kiểm tra không? "Lý Trình Di hỏi.

"Dạ được, nhưng phải cẩn thận đừng làm rơi nụ hoa. "Nhân viên phục vụ biết đối phương là khách hàng lớn của ông chủ, tự nhiên rất lịch sự.

Lý Trình Di xoa xoa tay, đi lên phía trước.

Đưa tay từ ngoài vào trong chậm rãi sờ.

Bên ngoài cùng là mấy đóa Hoa Lay-ơn Báo Xuân, đều là màu tím đậm, ở giữa một đống màu trắng màu đỏ tương đối bắt mắt.

Ngón tay Lý Trình Di vừa chạm vào, nhất thời cảm giác một tia khí tức trong lành thơm mát nhanh chóng tràn vào mu bàn tay, hợp vào ác chi hoa.

Độ tiến hóa Hoa Lân Y Lay-ơn, cũng từ trước 91, chậm rãi nhảy đến 92.

Tay anh không ngừng nghỉ, nhanh chóng sờ từng đóa từng đóa, không buông tha bất kỳ một đóa hoa Lay-ơn nào.

Rất nhanh, vài phút sau, cả người Lý Trình Di khựng lại, đứng thẳng dậy, thở dài một hơi.

Độ tiến hóa, rốt cục viên mãn……

Lay-ơn Hoa Lân Y một lần tiến hóa, rốt cục đạt tới 100%.

Hoàn thành, kế tiếp, chính là hấp thu ác niệm, tiến hóa cùng Hoa Lân Y tử đằng.

Ác niệm…… Nên từ đâu tới…? Trong lòng Lý Trình Di bắt đầu suy nghĩ.

Vườn thực vật có thể cung cấp cho anh nguồn hoa ổn định, vậy ác niệm thì sao?

Cũng có thể bắt chước vườn thực vật, xây dựng một vườn ác niệm tương tự? Cung cấp cho mình nguồn ác niệm ổn định?

Dứt bỏ ý nghĩ trong đầu, Lý Trình Di lại nhìn về phía nhân viên phục vụ.

"Tôi còn muốn tham quan một chút hoa tử đằng chỗ các cô ở hành lang, nghe nói hoa tử đằng hành lang là nơi rất hot tại thành phố Toại Dương, lần này tới đây, không biết có thể được may mắn thưởng thức hay không?"

Anh nói chuyện khách khí, lại là khách hàng lớn của tổng giám đốc, nhân viên phục vụ cũng hé miệng nở nụ cười.

"Anh khách khí quá, mời đi theo tôi, ở bên này".

Cô chủ động dẫn đường, đi về một khúc cua khác.

Lý Trình Di theo sát phía sau.

Chuyến đi này anh không sờ hết hoa thì không có ý định trở về.

Thời gian chậm rãi đến sáu giờ.

Lý Trình Di ăn một bữa cơm nhân viên ở vườn hoa cung đình, mới mặt dày chậm rãi đi ra khỏi quán.

Lúc ra khỏi cửa hàng, độ tiến hóa hoa tử đằng lần thứ hai đã từ mức 0% trước đây, tăng lên tới 15%.

Cũng chính là phần lớn là lặp lại chủng loại hoa tử đằng, không thể tìm được rất nhiều mới biến chủng, nếu không lần thu hoạch này của anh còn lớn hơn.

Chương 133: Nguồn gốc ác niệm ổn định

Chạng vạng tối, trời đổ mưa nhỏ, mặt đất ẩm ướt lóe lên những hình ảnh phản xạ.

Người qua đường, có người che dù, có người thừa dịp mưa không lớn, tăng tốc lái xe đạp điện về nhà.

Cửa hàng bên đường cũng bày ra ô cung cấp miễn phí cho khách hàng.

Mưa phùn lất phất, đem màu sắc quảng cáo lưu động trên cao ốc xa xa, cũng bịt kín thành một tầng mông lung.

Ra khỏi cửa hàng hoa, Lý Trình Di không có lập tức đón xe trở về, mà là dọc bên đường, chậm rãi tản bộ tiêu cơm.

Anh chậm rãi quan sát cùng suy tư hấp thu ác niệm như thế nào mới tốt nhất.

Anh lúc trước thông qua thử nghiệm với lũ côn đồ, phát hiện người ý chí không kiên định sinh ra ác niệm cũng không có biện pháp kiên trì bao lâu, rất nhanh sẽ tiêu tán.

Như vậy số lượng ác niệm đạt được rất ít, thông thường chỉ có một con số.

Nhưng nếu là người xấu ý chí kiên định, như vậy gặp phải một lần, có thể thu hoạch ác niệm tương đối nhiều.

Cho nên tốt nhất vẫn là người có ý chí kiên định. Lý Trình Di trong lòng xác định điều kiện tiên quyết.

Sau đó, anh lại bắt đầu tự hỏi, như thế nào mới có thể đạt được nguồn gốc ác niệm ổn định.

Người ý chí kiên định cũng không dễ tìm, cho nên phương pháp tốt nhất, hẳn là lợi dụng nhiều lần.

Vừa nghĩ, Lý Trình Di vừa đi. Áo khoác rộng thùng thình trên người anh có thể chống nước, đội lên mũ trùm đầu, cài kỹ nút áo, là có thể dùng làm áo mưa cỡ nhỏ.

Trên đường rất nhiều người cũng ăn mặc như vậy.

Tuy rằng anh đến ký hợp đồng nên mua bộ này mặc nhưng kỳ thật cũng chỉ hơn trang phục công sở một chút.

Cho nên đi trên đường, khắp nơi đều có thể nhìn thấy kiểu dáng tương tự như trang phục của anh.

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di ít nhiều có chút xấu hổ, dù sao lúc trước, anh cùng Từ Trung Sinh gặp mặt nói chuyện tự mình cho rằng mình ăn mặc rất nghiêm chỉnh rồi.

Để người lạ biết được kiến thức của mình, đây ít nhiều không phải là một chuyện dễ chịu.

Rất nhanh, anh đi theo con đường dành cho người đi bộ, đi lên một con dốc, bên phải sườn dốc là cùng một làn xe.

Mấy chiếc xe bị chặn ở nơi đó, không ngừng phát bóp còi nôn nóng.

Lý Trình Di cảm giác có chút chói tai, liền tăng nhanh tốc độ bước chân, muốn nhanh chóng vượt qua.

Trên đường đi qua sườn dốc, anh mới từ một đầu hẻm tối om xuyên qua, liền nghe được âm thanh.

“Đánh chết nó đi! Mẹ mày, còn muốn chạy!

“Nợ tiền còn dám chạy? Không muốn sống đúng không?”

“Nói cho mày biết, nếu hôm nay nếu không trả một phần thì đừng nghĩ rời khỏi đây!”

Camera và đèn cảm ứng trong hẻm đều hỏng, 3 tên đàn ông khỏe mạnh cầm trong tay gậy cao su, vây quanh một người mặc đồ đen lớn tiếng mắng chửi.

Lúc Lý Trình Di bước nhanh qua đầu hẻm, cũng không chú ý.

Tuy rằng thanh âm mấy người này cố ý hô rất lớn, để cho người đi ngang qua đều có thể nghe được.

Nội dung lời nói cũng có chút giả vờ giả vịt, nghe có chút giả dối.

Nhưng người bình thường, đều sẽ không muốn dây dưa với bọn này, nên sẽ tránh xa.

Lý Trình Di cũng có ý nghĩ như vậy, không muốn gây phiền toái, liền bước nhanh qua.

Nhưng khi anh xuyên qua ngõ nhỏ, ánh mắt không tự chủ quét vào trong ngõ nhỏ.

Nơi đó, tại khe hở giữa 3 tên đàn ông, có một đôi mắt lòng đen trắng rõ ràng, hận thù đang nhìn chằm chằm 3 người không chớp

Mặc dù không phải nhằm vào Lý Trình Di, nhưng anh thấy được.

Đôi mắt kia lộ ra hận ý, coi như là người không liên quan anh, cũng cảm giác lạnh tóc gáy.

Lạnh như băng, tơ máu, đọng lại, không nhúc nhích.

Cặp mắt kia giống như tượng điêu khắc, gắt gao nhìn chằm chằm ba người, đồng thời cũng để lại ấn tượng rất sâu cho Lý Trình Di.

Mặc dù chỉ trong nháy mắt.

Anh xuyên qua cửa ngõ, đi thẳng về phía trước hơn mười mét, vẫn không quên được cặp mắt đen trắng kia.

"Chủ nhân của đôi mắt đó, nhất định đã trải qua không biết bao nhiêu đau khổ, mới có thể biến thành như vậy…" Lý Trình Di cảm khái.

Anh đi về phía trước vượt qua một vũng nước nhỏ, theo sườn dốc đi xuống, sắp đi tới cuối sườn dốc, anh nhịn không được vẫn quay đầu lại, liếc mắt nhìn ngõ nhỏ kia.

Tiếc nuối thở dài, Lý Trình Di xoay người đi về phía trước, vẫn bước nhanh rời đi.

……..

Trịnh Thanh Nhung cố gắng cuộn tròn thân thể, để mặc ba người bên cạnh đấm đá.

Gậy cao su không ngừng rơi trên người cô, cách lớp quần áo cũng có thể cảm giác da thịt đau thấu vào trong xương cốt.

Nhưng những đau đớn này tuy mãnh liệt, nhưng không sánh bằng nỗi thống khổ trong lòng cô lúc này.

Em cô chết rồi.

Bị người luân phiên bóp chết, chuẩn bị đưa vào lò thiêu, nếu không phải có một người bạn học âm thầm nói cho cô biết, cô

thậm chí không cả gặp được em lần cuối cùng.

Sau khi nhìn thấy em gái, cô sụp đổ tại chỗ, muốn đi tìm bạn học em gái tối hôm qua tụ tập sinh nhật để hỏi, nhưng ở nửa đường, lại nghe được tin dữ cha mẹ chết vì nổ khí gas.

Không đợi cô bình tĩnh lại, trên đường chạy về nhà, lại có một nhóm người âm thầm đuổi đánh cô nên cô chỉ có thể chạy loạn.

Nếu như không có bạn học kia âm thầm nhắc nhở, cô có lẽ ngay cả chính mình vì sao bị đánh cũng không biết.

Tập đoàn Thiết Phong, em gái tham gia tụ tập sinh nhật, chính là thái tử Trịnh Gia Dụ của tập đoàn Thiết Phong tổ chức.

Dựa theo bạn học kia nhắc nhở, em gái cô chết, mình bị đánh vô cớ, còn có cha mẹ chết ngoài ý muốn, tất cả đều rất có thể có liên quan đến tập đoàn Thiết Phong.

Còn về phía Tập đoàn Thiết Phong, cha của Trịnh Gia Dụ là Trịnh Khải là đại nhân vật có uy tín, tinh anh thương giới, dưới sự lãnh đạo của ông ta, tập đoàn Thiết Phong chiếm cứ một phần ba thị trường đồ dùng thể thao của thành phố Toại Dương.

Thế lực như vậy, không phải gia đình bình thường như các cô có thể so sánh.

Nếu là họ, thì tất cả những gì xảy ra trước đó đều có thể giải thích được……

Chương 134: Biến mất không tăm hơi

Trịnh Thanh Nhung nằm nghiêng trên mặt đất, mặt đất lạnh lẽo ướt sũng, làm cho nỗi đau trên người cô ít nhiều có chút dịu đi.

“Làm sao bây giờ? Mang về trước đi? “Cô nghe thấy một người bên cạnh hỏi.

“Đội trưởng nói nghĩ biện pháp trực tiếp xử lý, trong thành giám sát quá nhiều, lát nữa mày lái xe tới, chúng ta kéo ra ngoài thành, tìm một con sông ném xuống”.

“Bật thiết bị chặn tín hiệu lên, tránh bị điện thoại chụp được, hai người nhanh nhẹn một chút”.

“Vâng……”

Giọng nói xa dần, càng ngày càng yếu, càng ngày càng nhỏ.

Trịnh Thanh Nhung chậm rãi cảm giác đầu óc choáng váng, ý thức bắt đầu mơ hồ.

Bất tri bất giác, cô không nghe thấy cái gì, trước mắt tối đen.

Khi cô lâm vào hôn mê không lâu, ba tên đàn ông của Tập đoàn Thiết Phong đang muốn nâng lên cô, lên xe định đi ra vùng ngoại ô xử lý cho xong.

Mới đem người nhét vào bao tải, chuẩn bị khiêng lên rời đi.

Quay người lại, lại đột nhiên phát hiện đầu hẻm, một người đàn ông xa lạ đen thui đang đứng, cúi đầu không nhìn thấy khuôn mặt.

Ba người hoảng sợ, không nghĩ tới ngay bên cạnh mình lại đột nhiên có thêm một người.

Con hẻm này chỉ lớn như vậy, bọn họ ước chừng ba người, lại không phát giác đối phương đi vào.

Tình huống ít nhiều có chút quỷ dị.

“Mày là ai?! “Tên đàn ông to lớn cầm đầu cảnh giác tiến lên một bước, nhìn chằm chằm người đàn ông.

“Công ty tư nhân đòi nợ cờ bạc, không có việc gì đừng xen vào việc của người khác!”

“Đây là lý do bọn mày chuyên lấy ra dùng để ngụy trang”.

“Tao vừa mới nghe được, chúng mày muốn ném cô ấy xuống sông?” Người đàn ông chậm rãi ngẩng đầu, phát ra thanh âm trầm thấp.

Ba người đang muốn trả lời, nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt đối phương, trong nháy mắt, ba người đều là không tự chủ được lui về phía sau.

Người đàn ông căn bản không lộ mặt, mà là lộ ra một tấm giáp mặt nạ phức tạp chế tạo bằng kim loại tím đen!

Trên mặt giáp tràn đầy hoa văn tử đằng tinh xảo nhẫn nhụi.

“Người anh em, cái này không liên quan đến người anh em, không đáng xen vào việc của người khác. Có thời gian về nhà tắm rửa, uống sữa, xem phim không thoải mái hơn sao?”

“Nhưng tao ngược lại cảm thấy, giải quyết xong chúng mày cũng không mất thời gian bằng uống một ly sữa”.

Lý Trình Di chậm rãi tới gần.

“Đương nhiên, nếu chúng mày có thể nói cho tao biết một ít nội tình, tao có thể xem xét hạ thủ nhẹ một chút”.

Ba người hai mặt nhìn nhau, nhanh chóng trao đổi ánh mắt, chậm rãi lui về phía sau.

Nếu như là bình thường không có kiến thức lăn lộn xã hội thì thôi, rất nhiều thứ đều chưa thấy qua, tự nhiên không biết mạnh yếu lợi hại hay không.

Nhưng bọn họ thì khác, làm cho Tập đoàn Thiết Phong, nhìn thấy một số người giống như người trước mặt này nên nhất thời không dám làm liều.

Không bao lâu, trong ngõ nhỏ truyền ra ba tiếng rên rỉ.

Ba người Tập đoàn Thiết Phong thất thểu, ôm cánh tay bị bẻ gãy của mình, bước nhanh chạy ra ngõ nhỏ, lên một chiếc xe van màu đen, hướng về phía xa tăng tốc chạy đi.

Lý Trình Di cũng đỡ Trịnh Thanh Nhung dậy, bước nhanh ra khỏi ngõ, đón xe ra ngoại ô.

Giám sát trong thành phố quá nhiều, làm cái gì cũng không tiện, nhưng ngoại ô thì khác.

Ngay khi anh rời đi không lâu, một người qua đường lặng lẽ từ đầu ngõ nhỏ đi vào, liếc mắt nhìn dấu vết trên mặt đất, lại bất động thần sắc nhanh chóng rời đi.

Sau khi ra khỏi ngõ hơn trăm mét, người qua đường mới cúi đầu đỡ máy truyền tin trên cổ áo.

“Ông chủ, ba người dẫn đường đã không thấy đâu, Trịnh Thanh Nhung cũng không có ở đây, chắc là bị Lý Trình Di

mang đi rồi".

"Làm tốt lắm, đổi người ở hiện trường quan sát, xác định phản ứng tiếp theo của Trịnh gia. Mặt khác, tên kia không báo cảnh sát sao?"

"Không".

"Thú vị. Xem ra cũng là một người có ý tưởng. Không biết Tân Đức Lạp có biết hay không. "Từ Trung Sinh khẽ mỉm cười.

"Kế tiếp cần làm gì? "Người qua đường trầm giọng hỏi.

" Kế hoạch dụ dỗ đã hoàn thành, cậu trở về đi, những người phải vào Góc chết này lúc nào cũng có thể chết nên có làm hành động kỳ quặc gì cũng không ngạc nhiên. Dù sao, chó cùng rứt giậu, phát sinh cái gì đều không liên quan đến chúng ta. Trở về xem kịch." Từ Trung Sinh cười nói.

"Em hiểu rồi".

Người qua đường kéo mũ, che ô cũng giống như những người tan tầm khác, rất nhanh không vào dòng người, biến mất không thấy tăm hơi.

Ngoại ô Toại Dương, bãi cỏ nhấp nhô hơi khô vàng liên miên, từng đám rừng cây giống như là ghẻ lở, điểm xuyết trên bãi cỏ.

Dòng suối chầm chậm chuyển động, chỉ có ngôi sao trắng sáng trên bầu trời đêm là nguồn sáng duy nhất.

Ngôi sao trắng là mặt trăng của mặt trăng, phản chiếu ánh sáng duy nhất.

Trịnh Thanh Nhung tỉnh lại sau khi bị một trận gió đêm lạnh táp vào người, cô chậm rãi đứng thẳng dậy, mới phát hiện mình đang nằm trên một bãi cỏ ở sườn núi, liếc mắt nhìn chung quanh, không thấy gì, chỉ có một dòng suối uốn lượn kéo dài tới phương xa.

Một bóng người thân hình khôi ngô cao lớn, đang đứng ở cô cách đó không xa, an tĩnh nhìn chằm chằm cô.

"Cô tỉnh rồi à? "Lý Trình Di hạ giọng trầm giọng nói.

“Anh là ai?” “Tôi tại sao lại ở chỗ này?”- Trịnh Thanh Nhung cảnh giác nhanh chóng bò dậy, kiểm tra quần áo trên người.

Để thuận tiện hành động, lần này ra ngoài cô mặc quần áo dài màu đen đơn giản, tuy rằng bó sát người, nhưng sẽ không lo lắng bị quần áo làm vướng víu.

Học qua môn vật lộn tự do, còn am hiểu sử dụng vũ khí, Trịnh Thanh Nhung khi nhìn thấy thi thể em gái, liền có ý định sẵn sàng dùng bạo lực bất cứ lúc nào.

Nhưng đáng tiếc, cô đánh giá cao sức mạnh của mình, khi đối mặt với 3 tên đàn ông đuổi theo kia, chỉ mới đối mặt đã bị đánh gục, nếu không phải là trên đường có người âm thầm giúp cô đánh yểm hộ, cô có lẽ chạy không bao xa đã bị trói đi.

Sau một hồi chạy trốn, cuối cùng cô vẫn bị chặn lại, bị đánh một trận.

Sau đó chính là cảnh Lý Trình Di nhìn thấy, cô bị đánh ngất.

“Ba người kia đâu? Các ngươi lại đang giở trò gì? “Trịnh Thanh Nhung lạnh lùng nói.

Lý Trình Di không trả lời, chỉ chậm rãi đến gần.

Quái nhân trong thành phố

Chương 135: Quái nhân trong thành phố

Tới gần một chút, bộ dáng của anh lúc này mới lộ ra trước mắt Trịnh Thanh Nhung.

Một thân áo giáp kim loại màu tím đen, ngay cả trên đầu cũng đội mũ giáp đặc thù che kín toàn bộ, giáp mặt ngay cả hai mắt, cũng là dùng chất liệu thủy tinh màu tím đỏ để chế tác mà thành, từ bên ngoài nhìn, chỉ có thể nhìn thấy hai đôi mắt hình thoi.

Toàn bộ mặt ngoài áo giáp, hoa văn khắc một lượng lớn hoa văn tử đằng tinh tế, từng chuỗi từng mảnh, nhìn qua phức tạp thần bí mà lại hoa lệ.

Ngay khi Trịnh Thanh Nhung có thể thấy rõ trang phục quái dị của anh.

Bỗng nhiên một luồng gió mạnh đánh úp đến.

Phụt!

Cả người cô trong nháy mắt cong lên, tựa như một con tôm nấu chín, bụng bị một quyền nện vào.

Bụng đau kịch liệt khiến cô gần như không thở nổi, thiếu chút là nôn ra mật.

Phụt.

Ngay sau đó cô lại bị một cước đạp ngã xuống đất, lăn vài vòng trên sườn núi, co rúm người lại.

“Rất muốn báo thù sao? “Lý Trình Di nói. Phỏng chừng ngươi không có cơ hội.

Từ trong miệng ba tên cường hán kia, anh ít nhiều đã biết chút tin tức.

“Cấp trên muốn tôi hoàn toàn xử lý cô, cô nói xem tôi trực tiếp chôn cô, hay là ném xuống sông này dùng đá đè lên?”

“Các ngươi…… Không được…… chết tử tế! “Trịnh Thanh Nhung bò dậy, khó khăn thở hổn hển. Cô kịp phản ứng, người này chính là người của Thiết Phong.

Lý Trình Di thản nhiên nói: “Em gái cô chết cũng đáng đời, biết rõ mình xinh đẹp, còn nhất định phải ăn mặc đàng hoàng, một mình đi quán bar chơi đến khuya.”

“Giống như một miếng thịt cá ngon, không có phương pháp bảo vệ bản thân, tự đưa mình đến miệng người khác…”

“Câm miệng!!!”

Trịnh Thanh Nhung hét lớn một tiếng, đứng thẳng dậy, hướng Lý Trình Di vọt tới, đấm một cái.

Cô hung hăng đấm vào ngực Lý Trình Di.

Nắm tay tự nhiên không thể đánh vỡ Hoa Lân Y, chỉ phát ra một tiếng giòn tan.

Ngược lại nắm đấm của Trịnh Thanh Nhung nhanh chóng đỏ lên.

Lý Trình Di đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhưng khuôn mặt anh lúc này đã hơi rung động.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm phẫn nộ+1……

Lay-ơn vừa mới bổ sung xong tiến hóa, lúc này tốc độ ác niệm đang điên cuồng tăng lên.

Một loạt tin tức nhắc nhở nhanh chóng từ Ác Chi Hoa tuôn ra.

Chỉ vài giây, liền từ 0%, vọt tới 17%!

“Chỉ bằng sức của cô à, cho dù tôi đứng ở đây để cô đánh, cô cũng không làm được gì. “Lý Trình Di tiếp tục nói.

“Cô quá yếu”.

“Tựa như cỏ dại trên mặt đất, tùy tiện một cước là có thể dễ dàng giẫm nát”.

“Cô như vậy, còn nghĩ một người có thể bảo vệ em gái? Cô ngay cả chính mình cũng không bảo vệ được, em gái cô ngu xuẩn, cô càng ngu xuẩn, có lẽ đây chính là bản chất của xã hội”.

“Đào thải các ngươi loại ngu xuẩn này, để người thông minh cường đại sống sót, tiếp tục kéo dài quần tộc. Đây là pháp tắc thích ứng khôn sống ngu chết…”

“Câm miệng!!! Tôi bảo anh câm miệng!!! “Trịnh Thanh Nhung lại kêu to, xông lên quyền đấm cước đá Lý Trình Di.

Nhưng vô dụng.

Hiện tại sau khi Hoa Lân Y tử đằng tiến hóa 1 lần, cường độ thậm chí có thể trực tiếp chống lại được súng lục bắn ở cự ly gần.

Căn bản không phải thứ mà cô tùy tiện đánh như vậy là có thể phá vỡ.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm phẫn nộ+1.

Ác niệm điên cuồng tăng lên, chỉ vài giây, liền vọt tới 36%.

Lý Trình Di nhìn Trịnh Thanh Nhung như điên, trong lòng rốt cục hiểu được, chất mới là lựa chọn tốt hơn.

“Hiện tại kêu loạn có ích lợi gì? Tôi đứng ở chỗ này, cô có thể giết tôi sao? Không, ngoại trừ gào khan, cô còn làm được cái gì”.

“Chờ sau khi cô chết, Tập đoàn Thiết Phong còn có thể xuống tay đối với người nhà của cô, bọn họ đều là bởi vì cô cùng em gái cô mà bị liên lụy.”

“Sau đó thì sao? cô có thể làm gì? Kêu loạn như ngu xuẩn, sau đó xông lên cắn?”

Lý Trình Di nhìn Trịnh Thanh Nhung bắt đầu cắn lung tung trên người mình, vẫn lãnh đạm chế giễu.

“Tao giết mày! Giết mày!!! “Trịnh Thanh Nhung điên cuồng dùng khuỷu tay đập vào cổ Lý Trình Di, dùng miệng cắn mạnh vào vai anh.

Nhưng vô ích.

Cường độ của Hoa Lân Y vượt xa sức mạnh của cô.

Cô cứ như vậy phát tiết, khóc rống.

Ác niệm phẫn nộ+2.

Ác niệm phẫn nộ+2.

Ác niệm phẫn nộ+2.

Tốc độ gia tăng ác niệm cũng bắt đầu nhanh hơn.

Không bao lâu, rốt cục, tiến hóa của Lay-ơn thông qua ác niệm đạt tới 87%, sau đó rốt cục kẹt lại bất động.

Mà Trịnh Thanh Nhung cũng đã không còn sức lực, đeo ở trên cổ Lý Trình Di, còn nghiến răng nghiến lợi, cố gắng bóp cổ anh.

Nhưng lúc này Lý Trình Di đã hoàn toàn rơi vào trong trạng thái vui sướng.

Một người!

Vẻn vẹn chỉ là một người!

Liền thiếu chút nữa anh lấp đầy ác niệm để tiến hóa Hoa Lân Y.

Điều đó giúp anh tiết kiệm được bao nhiêu thời gian? Bao nhiêu năng lượng?

Phải biết rằng anh trước đó vì hấp thu ác niệm để tiến hóa hoa tử đằng phải mất bao thời gian, công sức, kéo dài gần hai tháng mới hoàn thành.

Nhưng giờ thì sao?

Mới ngắn ngủn không đến vài phút, liền hấp thu đến 87%!!

Nhìn Trịnh Thanh Nhung trước mặt đánh cho bản thân mình ngược lại mình đầy thương tích, Lý Trình Di đưa tay túm lấy quần áo cô, kéo về phía sau.

Nhất thời cả người cô liền bị lôi kéo ngã ngồi trên bãi cỏ.

“Bây giờ hiểu chưa? Hiểu được điểm yếu của mình, liền nhanh chóng thu dọn chạy xa một chút. “Lý Trình Di lãnh đạm nói. “Loại phế vật như cô, ngoại trừ ngu ngốc một mình xông lên chịu chết, còn có thể làm gì?”

“!? “Trịnh Thanh Nhung nghe vậy sửng sốt, nghe có gì đó sai sai thân thể vốn không còn chút sức lực thoáng cái giật mình.

“Ngươi…… Có ý gì?”

“Theo nghĩa đen.”

“Bộp”.

Một cái túi nhỏ bị ném lên người Trịnh Thanh Nhung, lăn trên cỏ.

Đó là một số vật dụng y tế, thuốc khử trùng và một chồng tiền.

Đi về phía tây, ba trăm mét thì có một khách sạn ngoại ô, đã thuê phòng xong, đi vào nghỉ ngơi là được rồi.

Một câu nói truyền vào trong tai cô.

Trịnh Thanh Nhung nhanh chóng cầm lấy đồ đạc, lần nữa ngẩng đầu, người trước mắt đã không thấy.

…….

Chương 136: Tuy sát tập đoàn Thiết Phong

Tập đoàn Thiết Phong - tòa nhà Dương Quang.

Một trong những kiến trúc mang tính biểu tượng của khu vực Liên Hoa ở thành phố Toại Dương, chính là tòa nhà Dương Quang thuộc tập đoàn Thiết Phong.

Toàn bộ cao ốc tổng cộng bốn mươi tầng, trên nóc cao ốc viết 4 chữ đỏ Dương Quang Thiết Phong thật to.

Lúc ban đêm, bốn chữ to này còn lóe ra vầng sáng màu vàng sáng rực.

Chính diện tòa nhà, bề ngoài tất cả đều là cửa sổ thủy tinh màu bạc, nhìn từ xa có chút cũ kỹ, nhưng vẫn miễn cưỡng duy trì ngăn nắp cùng sạch sẽ.

Tầng dưới chót của tòa nhà, mấy bảo vệ lái xe tuần tra đang xoay vòng quanh tòa nhà, đảm bảo an toàn xung quanh.

Òanh!!!

Đột nhiên, cửa sắt lớn màu đen bị một người từ chính giữa hung hăng đánh vỡ, nổ tung.

Cửa sắt giống như bị một vật sắc bén, cắt thành vô số mảnh vụn, rơi lả tả trên mặt đất.

Hai bảo vệ lái xe tuần tra còn chưa kịp phản ứng. Liền thấy một bóng người màu tím đen ầm ầm lao ra, mấy bước dài, hung hăng đụng vào cửa kính sảnh tòa nhà bên trong.

Rầm!

Một tiếng vang thật lớn, cửa thủy tinh trong nháy mắt nổ tung, tan thành mảnh nhỏ.

Một quái nhân toàn thân mặc áo giáp màu tím đen, hai tay xách theo hai thanh kiếm dài ngắn không đồng nhất màu vàng,

giẫm lên mảnh thủy tinh bước vào đại sảnh, nhìn về phía cô tiếp tân xinh đẹp trợn mắt há hốc mồm.

“Trịnh Gia Dụ ở đâu? “Một âm thanh điện tử biến thanh bén nhọn quái dị từ trong miệng quái nhân vang lên.

“Tôi… tôi không biết…” Lễ tân ngây ra như phỗng, theo bản năng giơ hai tay lên, không dám nhúc nhích.

Lý Trình Di nhìn thang máy, lại nhìn đầu cầu thang.

“Ta ghét leo cầu thang.”

Bây giờ anh hoàn toàn nhận ra rằng một đội hậu cần mạnh mẽ hoạt động tốt như thế nào.

Nếu như sớm biết vị trí chính xác của Trịnh Gia Dụ, anh cũng không gặp phải cục diện phiền toái như vậy.

Thậm chí còn có thể trực tiếp đi thang máy lên tìm người, còn không cần lo lắng thang máy bị người khác khống chế.

Hacker mạnh chính là lợi hại như vậy.

May mà trước khi đến anh đã sớm có chuẩn bị.

Trịnh Gia Dụ là bạn học của em gái Trịnh Thanh Nhung, hai bên lưu số điện thoại di động của nhau, chỗ Trịnh Thanh Nhung cũng có.

Trước khi đến anh đã lấy được số điện thoại di động, đã tìm công ty Hồng Cẩm hỗ trợ định vị trước.

Cho nên mới có thể xác định Trịnh Gia Dụ ở bên này.

“Từ tầng 30 đến 40 là nơi cha con Trịnh gia hay nghỉ ngơi giải trí, trước khi đến nơi này lúc định vị chính là tầng 34” Như vậy……

Anh khẽ khom người.

Bùm!!

Cả người không chút cố kỵ, trực tiếp phá vỡ cửa cầu thang an toàn, từ đầu cầu thang nhanh chóng xông lên.

Trải qua sự gia tăng kiên cố của hoa ngữ, cùng với sự cường hóa toàn diện của Hoa Lân Y đối với thân thể.

Hiện tại thể lực của anh đã vượt qua người bình thường quá nhiều.

Lúc trước có thể dựa vào Hoa Lân Y tăng sức mạnh đã đối kháng với người cải tạo hoàn toàn, lúc này chút va chạm cùng chạy đi chạy lại càng không thành vấn đề.

Ngắn ngủn hai phút, cửa thông đạo tầng 34 bị phá vỡ.

Lý Trình Di sải bước đi vào.

Bang bang bang!!

Trước mặt là mảng lớn mưa đạn dày đặc.

Đinh đinh…..toàn bộ đạn bắn vào áo giáp tầng ngoài, phát ra tiếng giòn vang. Lực va chạm cực lớn đánh cho Lý Trình Di nhất thời dừng lại tại chỗ.

Anh tiện tay cào một bên vách tường, rầm một cái cắt xuống một khối xi măng lớn, đập về phía trước.

Bùm!

Một loạt nhân viên an ninh đang bắn nhao nhao người ngã ngựa đổ, giống như cỏ dại!

“Yếu đến mức không thể yếu hơn”

Lý Trình Di cất bước về phía trước, chạy nước rút.

Bùm!

Anh lập tức đâm vào đám người, song kiếm chém ngang trong tay.

Phốc phốc liên tục vang lên, bốn tay súng áo đen chặn ngang bị cắt thành hai đoạn.

Không thể không nói những nhân viên an ninh này tố chất cực cao, ngoài hoảng sợ, vẫn nhao nhao tản ra trận hình, từ các góc độ khác nhau tiếp tục bắn về phía anh.

Viên đạn không ngừng bắn vào áo giáp của Lý Trình Di. Một số đầu đạn này đã được thay thế bằng đạn xuyên giáp sắc nhọn hơn.

Nhưng vẫn không làm nên chuyện.

Nếu như là lúc trước không có hoa ngữ kiên cố, đạn xuyên giáp này ở cự ly gần có lẽ hữu dụng.

Nhưng hiện tại tất cả đầu đạn bị đụng gãy, tóe ra xung quanh, không ít viên văng ngược lại vào người những tay súng.

Đẩy tay súng đang ngăn cản ra, Lý Trình Di liếc mắt nhìn thấy một thiếu niên đang ở trên sofa lén chạy ra cửa thang máy.

Anh cất bước đuổi theo.

Bỗng nhiên một bóng người hét lớn một tiếng, từ phía sau bay tới, bóp cổ anh.

Bóng người kia nửa thân trên đều là kim loại màu đen bạc, hiển nhiên là nửa người cải tạo.

"Ngu xuẩn. "Lý Trình Di trở tay một kiếm, lưỡi kiếm đâm xuyên qua lồng ngực bóng người đó, sau đó cắt ngang.

Xì.

Sắc mặt người bán cải tạo cứng đờ, ngã xuống đất, thân trên bắt đầu lóe ra nhiều tia điện.

Không đợi anh lên tiếng, lưỡi kiếm màu vàng từ cổ anh lóe lên, chặt đứt đầu hắn.

Lý Trình Di vọt tới trước, nhanh chóng xông về phía Trịnh Gia Dụ đang muốn chạy trốn.

Ong!!!

Đột nhiên một vòng gợn sóng vô hình nổ tung tại đại sảnh tầng này.

Nơi sóng gợn đi qua, tất cả thiết bị điện trong nháy mắt bốc khói cháy hỏng.

Nhưng sóng gợn này đối với Lý Trình Di không hề ảnh hưởng, anh tiếp tục xông về phía thang máy.

Nhưng vẫn chậm một bước.

Bị người cải tạo kéo chân, dẫn đến anh vẫn chậm một nhịp, cửa thang máy đóng lại.

“Giết hắn! Cha, giết chết hắn cho con! “Tiếng gầm cùng tiếng khóc của Trịnh Gia Dụ từ trong thang máy mơ hồ truyền ra.

“Giết tao? ” Trong ánh mắt Lý Trình Di chợt lóe lên tia khinh bỉ.

Đưa tay đối diện cửa thang máy chính là hai kiếm.

Bốp bốp, một cước nữa, cửa thang máy bị đẩy ra, lộ ra giếng thang máy tối đen như mực bên trong.

Dây thép tời thang máy vẫn không ngừng trượt lên xuống.

Lý Trình Di hai tay hợp lại, song kiếm biến thành một thanh kim kiếm dài hơn, vạch một cái vào dây thép tời thang máy.

Roẹt!

Dây thép trong nháy mắt đứt đoạn, lực căng thoáng cái được giải phóng, dây thép nhanh chóng bắn vào vách trong giếng thang máy, tóe lửa.

Thang máy vừa mới đi lên, không có cáp treo, nhanh chóng rơi xuống.

A a a!!

Chương 137: Hoa Lân Y lay-ơn viên mãn

Trong thang máy truyền đến tiếng thét sợ hãi của Trịnh Gia Dụ.

Nỗi sợ hãi+1

Nỗi sợ hãi+1

Nỗi sợ hãi+1

Ba điểm ác niệm chính là toàn bộ của Trịnh Gia Dụ.

Lại kết hợp ác niệm sát ý của các tay súng lúc trước và cả ác niệm của người nửa cải tạo.

Cuối cùng.

Lý Trình Di rõ ràng cảm ứng được, tiến hóa Hoa Lân Y Lay-ơn vào giờ khắc này, hoàn toàn viên mãn.

97% 。

98% 。

99% 。

100% ！

Tại thời khắc cuối cùng này, anh đứng ở cửa thang máy, sọc kiếm vào giếng thang máy.

Ngu si thì chết đi.

Xì.

Lưỡi kiếm màu vàng đâm vào vách thang máy đối diện, nằm ngang chính giữa.

Bùm!!

Thang máy ầm ầm rơi xuống, đụng vào lưỡi kiếm, giống như đậu hủ, bị chia làm hai, rơi xuống giếng thang máy phía dưới.

Tiếng kêu của Trịnh Gia Dụ dừng lại, chỉ còn lại mảng lớn máu loãng chậm rãi chảy xuống lưỡi kiếm, nhỏ giọt.

Rút kiếm ra, Lý Trình Di xoay người rời đi. Nhìn cũng không nhìn xung quanh đã không dám nổ súng.

Loại tập đoàn địa phương, chỉ cần không có vũ khí hạng nặng, đối với anh mà nói như gãi ngứa.

Mà vừa vặn pháp luật Nghi quốc không thể cho phép những tập đoàn địa phương này sở hữu vũ khí hạng nặng.

Như vậy tất nhiên sẽ dẫn đến một kết quả.

Yếu đuối.

……

Cửa hàng hoa Cung Đình.

Bóng đêm mông lung, Từ Trung Sinh một mình ngồi dưới chòi nghỉ, trước mặt có một lò than nhỏ sáng lên ánh sáng đỏ.

Ánh sáng đỏ nhàn nhạt này, trong hoàn cảnh chung quanh không có bất kỳ yếu tố khoa học kỹ thuật nào, làm cho người ta có cảm giác trở lại thời cổ đại.

Tít tít.

Đột nhiên một tiếng nhắc nhở rất nhỏ vang lên bên tai hắn.

Sắc mặt Từ Trung Sinh không thay đổi, vẫn trắng bệch như trước, giơ tay, bỏ túi trà vừa mới phối xong vào bình, lại thêm nước vào bình gốm, nhẹ nhàng đặt ở trên lò than.

"Nói đi, chuyện gì?"Làm xong những thứ này, hắn mới ngẩng đầu, ngón tay ở trước mặt giữa không trung nhẹ nhàng điểm ba cái.

Nhất thời một màn sáng màu trà hình quạt tự động hiện lên giữa không trung.

Màn sáng cách anh ta hơn 10 cm, phía trên hiện ra một thanh niên to lớn tóc ngắn thần sắc có chút kích động.

"Ông chủ, tình huống không đúng! "Thanh niên to lớn nhanh chóng lên tiếng," Đã xảy ra chuyện! Vừa rồi, vừa mới xảy ra chuyện!"

Tôi đã nói rất nhiều lần, gặp chuyện bình tĩnh, không được để tâm thần bấn loạn" Sắc mặt Từ Trung Sinh bình thản, không nhúc nhích chút nào.

"Nói đi, chuyện lớn gì mà cậu quấy rầy tôi".

Mỗi ngày thời gian này, là thời gian anh ta tĩnh tâm thể xác và tinh thần. Không phải chuyện cực kỳ trọng yếu, không được tới quấy rầy.

Mà hiện tại, thuộc hạ Vu Văn Cương là mạo hiểm bất chấp quy củ liên lạc với anh ta.

Có thể thấy được chuyện vừa xảy ra, nhất định cực kỳ nghiêm trọng.

Con trai Trịnh Khải là Trịnh Gia Dụ đã bị giết chết ngay trước mặt cả đám người bảo vệ, tuy rằng không biết chết như thế nào, dù sao có thể khẳng định là đã chết!"

"Chúng ta vừa mới dẫn dụ 3 tên của Tập đoàn Thiết Phong cho tiếp xúc với người của Tân Đức Lạp đã xảy ra tình huống này, cái này…" Vu Văn Cương chính mình cũng có chút không dám tin.

“Mấy chục tay súng, còn có người bán cải tạo nhào đều không ngăn được tên sát thủ này!”

Lúc hắn nói, sắc mặt cũng đỏ bừng, huyết khí bắt đầu khởi động. Đây quả thực chính là lấy thủ cấp của địch trong vạn quân!

“Có thể xác định là người bên nào không? “Sắc mặt Từ Trung Sinh vẫn bình tĩnh như trước, nhẹ giọng hỏi.

“Không có cách, trên người đối phương không có bất kỳ ký hiệu nào, cũng không giống như là loại cải tạo bình thường, chắc là thí nghiệm đặc thù từ trong Thành phố tuần hoàn.” Vu Văn Cương trả lời.

Tân Đức Lạp xuất thân từ Ribecs tại Bạch Tinh, chẳng lẽ là loại mới của Ribecs?”

“Ông chủ, không phải, cái này, xảy ra chuyện lớn như vậy, anh không kinh ngạc sao?”

“Kinh ngạc cái gì? Lại không liên quan đến chúng ta. “Từ Trung Sinh cười cười, cầm lấy một chén trà huyết ngọc, cẩn thận quan sát dưới ánh trăng, quan sát hoa văn huyết sắc tinh tế cùng chữ khắc trên đó.

“Có ai biết chúng ta đã làm gì không? “Anh ta nhẹ nhàng nói,” “Không”.

“Chúng ta không trả giá cái gì, chỉ là thuận thế dẫn dắt, con người, cái loại sinh vật này chỉ cần mất một chút sức là có thể tự động đi làm cái chuyện mà ngươi muốn hắn làm. Cái này so với trí tuệ nhân tạo tốt hơn nhiều.

“Ông chủ lợi hại! “Vu Văn Cương quyết đoán nịnh bợ.

Quả thật, việc này nếu không phải có hacker mạnh mẽ như Từ Trung Sinh yểm hộ, động tác nhỏ của bọn họ rất dễ dàng sẽ bị người ta phát hiện, bị chính phủ và các thế lực khác phát hiện.

“Hiện tại có thể xác định chính là, người cải tạo màu tím đen động thủ kia có năng lực phòng ngự khá mạnh, tốc độ cùng sức mạnh bình thường, nhưng vũ khí có độ sắc bén rất cao, cơ hồ là gặp cái gì cắt cái đó.” Vu Văn Cương nhanh chóng truyền lên một đoạn video ngắn ngủi.

Hình ảnh đối diện tòa nhà Thiết Phong.

Bùm một tiếng thật lớn, cửa lớn tòa nhà bị phá vỡ, một bóng đen vọt thẳng vào, không kiêng nể gì vọt vào lưới cảnh giới cùng khu tuần tra.

Sau đó hung hăng đập vào cửa kính của đại sảnh. Thủy tinh nổ tung, vỡ nát đầy đất.

Video kết thúc ở đó.

Từ Trung Sinh nhẫn nại, híp mắt nhìn một lần lại một lần. Ở giữa còn cho quay chậm, từng chút từng chút nhìn kỹ.

"Xác thực, thiết giáp cùng sức mạnh mạnh hơn chút ít so với người cải tạo hoàn toàn, nhưng mấu chốt không phải cái này, hai thanh kiếm sắc kia là vũ khí gì?"

Không rõ. Phía sau chính là khu chặn tín hiệu của tập đoàn Thiết Phong. "Vu Văn Cương trả lời. " Người cải tạo trong vòng 3 phút ngắn ngủn giải quyết xong Trịnh gia Dụ ở tầng 34, sau đó toàn thân trở ra, rồi biến mất ở vùng ngoại ô trước khi xe cảnh sát đến. Từ đầu tới cuối, Tập đoàn Thiết Phong đều không có một chút phản kháng!"

Chắc là Lý Trình Di thông báo cho Tân Đức Lạp, sau đó Tân Đức Lạp điều động loại thí nghiệm cải tạo này. Không ngờ Tân Đức Lạp hoàn toàn rời khỏi tập đoàn, trong tay còn có loại át chủ bài này.

Từ Trung Sinh sắc mặt bình tĩnh, cẩn thận nhìn quái nhân áo giáp màu tím đen kia.

Chương 138: Virus Dạ Tiếu

Có lẽ, người này sẽ là một thanh đao rất tốt…… Nếu vận dụng thích đáng, chắc là có thể làm rất nhiều chuyện.

"Đúng rồi, Khổng Tư Thần đâu? "Anh ta đột nhiên hỏi.

"Non nửa bộ phận an toàn tinh nhuệ của Thiết Phong đều ở bên ngoài, xử lý chuyện lúc trước, Khổng Tư Thần cũng ở bên ngoài, nếu hắn ta ở lại tổng bộ, nói không chừng sẽ có trò hay xem." Vu Văn Cương cũng kịp phản ứng, cười nói.

Khổng Tư Thần đã xử lý không ít đối thủ cho tập đoàn Thiết Phong, người này làm việc tàn nhẫn có thừa lại chu đáo chặt chẽ, hiện tại hắn ta chắc là đã nhận được tin tức, theo dõi xem phản ứng của Trịnh Khải và hắn ta là được. "Từ Trung Sinh cười rộ lên.

Nói không chừng có thể tòi một vài thứ thú vị. Trong thời kỳ nhạy cảm khi liên hội kiểm tra……

Phụt!

Không đợi anh ra cười xong, màn sáng trước mắt trong nháy mắt thoáng cái tan biến, khuôn mặt Vu Văn Cương lóe ra vặn vẹo, chớp mắt biến thành một khuôn mặt tươi cười quái dị vẽ ra từ đường trắng nền đen.

Khuôn mặt tươi cười chỉ có hai mắt và miệng, lần lượt dùng ba đường cong màu trắng tạo thành.

Ngoài ra, phần còn lại hoàn toàn tối đen.

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt, cho dù còn lù lù bất động, sắc mặt vốn đang trấn định của Từ Trung Sinh, bỗng chốc biến sắc, biểu cảm không khống chế được.

"Con mẹ nó! Tân Đức Lạp tự động truyền virus Dạ Tiếu từ người tên tiểu tử kia!?

Là một loại virus máy tính, virus Dạ Tiếu từng nổi tiếng khắp Bạch Tinh.

Thứ này chỉ trong một đêm, đã tạo thành tổn thất mấy chục tỷ cho Bạch Tinh.

Khiến AI siêu cường, trí tuệ nhân tạo điều khiển xã hội cũng bó tay hết cách.

Về sau mấy tập đoàn tài chính lớn liên thủ, phái ra cố vấn an ninh mạng mạnh nhất, mất cả nửa tháng, mới diệt được virus Dạ Tiếu trên tất cả thiết bị lây nhiễm ngoại trừ thiết bị bên ngoài.

Cũng bởi vậy, bên trong Bạch Tinh cũng chỉ có mấy tập đoàn tài chính có thế lực, mới ứng phó được Virus Dạ Tiếu. Cũng chỉ có bọn họ giữ lại mẫu vật cụ thể.

Những người còn lại, tập đoàn còn lại, gặp phải virus này, đều sẽ cực kỳ thống khổ.

Tất cả các thiết bị máy tính bị lây nhiễm sẽ tăng gấp ngàn lần chỉ trong vài giây.

Và sau đó……

Phụt.

…….

Màn sáng trước mắt Từ Trung Sinh thoáng cái tắt lịm.

Chỉ còn lại sắc mặt anh ta xanh mét ngồi tại chỗ, không nhúc nhích.

Mà giờ này khắc này, lấy anh làm trung tâm, máy tính chung quanh toàn bộ Cửa hàng hoa Cung Đình sở hữu cùng chip các loại thiết bị thông minh, đều thoáng cái phun ra khói xanh nhàn nhạt.

Chip của các thiết bị này đều bị cháy.

……

Công ty Hồng Cẩm.

A~~~

Một nhân viên công ty ngồi ở vị trí ngáp một cái, mắt ngái ngủ.

Đô đô đô.

Đột nhiên một tiếng cảnh báo rất nhỏ từ trong máy tính trước mặt vang lên, tiếng cảnh báo rất ngắn, chờ anh ta kịp phản ứng, đã kết thúc.

“Sao vậy? “Một nữ đồng nghiệp bên cạnh thò đầu ra.

“Không có việc gì, vừa rồi Trình Ý tìm tôi nhờ hỗ trợ định vị cá nhân. Chuyện nhỏ. “Anh ta thờ ơ nói.

“Không phải, ý tôi là vừa rồi tự động kích hoạt cảnh báo. “Nữ đồng nghiệp nói,” Định vị gì gì đó chúng ta cả ngày không phải làm cái này sao? Vậy tự động kích hoạt cảnh báo là chuyện gì xảy ra?”

“Ai biết được? Dù sao cũng có chương trình phòng ngự tự động mà ông chủ mang đến, không sao đâu. “Anh ta không thèm để ý.

“Được rồi, bất quá cũng đúng, mới phát động vài giây đã ngừng, phỏng chừng lại là hacker nào không có mắt đụng phải điểm báo động của chúng ta. “Nữ đồng nghiệp cũng gật gật đầu, trầm tĩnh lại.

“Đêm nay lại là chúng ta cùng nhau trực ban…… Muốn hay không…… Làm chút gì đó?” Người đàn ông trực ca bỗng nhiên nhíu mày, nhìn về phía nữ đồng nghiệp.

“Đáng ghét…… Cả ngày chỉ biết loại chuyện này. “Nữ đồng nghiệp gắt giọng.

Trong màn đêm, hai thân ảnh đứng dậy, tới gần, chậm rãi chồng lên nhau……

……

Mưa nhỏ kéo dài, hai giờ sáng.

Bên ngoài tòa nhà Dương Quang của tập đoàn Thiết Phong vẫn đỗ đầy xe cảnh sát.

Hàng chục nhân viên an ninh chính thức đã được bố trí xung quanh tòa nhà.

Giữa không trung còn có hơn trăm chiếc máy bay không người lái vũ trang, bật đèn pha, không ngừng bay xung quanh tòa nhà. Tựa như bầy ong.

Sắc mặt Khổng Tư Thần âm trầm đứng giữa một đám nhân viên tập đoàn, cao 1m9 cũng coi như là cao trong đám người.

Hơn nữa trong tay anh ta lúc nào cũng mang theo một cái rương da nhỏ màu đen, mặt trên có hình thiết bị bay, càng làm cho người ta kính sợ.

Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, hơn nữa còn là loại chính quy lấy được tư cách hành nghề. Chỉ có người như vậy mới có tư cách cầm thiết bị bay bất cứ lúc nào.

Ở Nghi Quốc, quản chế thứ này nghiêm ngặt hơn so với những nơi khác rất nhiều, mà thứ đại sát khí như Thiết bị bay, bình

thường đều sẽ bị hạn chế mô hình vũ khí, để làm suy yếu lực sát thương của nó, dễ dàng cho Cục An ninh và Liên hội quản lý.

Nhưng, coi như là bị hạn chế, thì thực lực chân chính của Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh, cũng vượt xa cái gọi là những người chơi máy bay không người lái nhiều lắm.

Khổng Tư Thần dáng người khôi ngô, mặc áo len màu xám đen bó sát người, làm nổi bật cơ ngực cường tráng cùng bả vai rộng lớn.

Anh ta không phải người Nghi quốc, mà là người Sutan lấy được quyền cư trú vĩnh viễn của Nghi quốc.

Tại Địa Nguyệt, tuy rằng trên danh nghĩa Nghi quốc là tinh cầu nhất bá, nhưng vẫn có không ít quốc gia bởi vì âm thầm nâng đỡ Bạch Tinh, mà dần dần khởi xướng khiêu chiến Nghi quốc.

Liên bang Sutan chính là một trong số đó, cũng là mạnh nhất trong đó.

Một trong mười tập đoàn thương mại đứng đầu thế giới, Van Khách Lan Đức, trụ sở chính là ở Sutan.

"Đinh huynh, con trai của ông chủ tôi, ngay tại nội thành này, tại khu phố trong trung tâm thành phố Toại Dương, bị người sống sờ sờ xông vào tổng bộ."

Năm phút! Năm phút là bị giết!

Chương 139: Xử lý sơ suất

"Đây chính là địa phương mà các anh tuyên truyền là trị an tốt nhất Toại Dương, cái gọi là tốt nhất, chính là loại trị an này??" Hai mắt Khổng Tư Thần gắt gao nhìn chằm chằm một người đàn ông đầu đinh đứng bên cạnh xe cảnh sát.

Người đàn ông một thân đồng phục đen đỏ bó sát người, dáng người cân đối khỏe mạnh, trên lưng đeo một thanh trường đao hẹp dài đỏ sậm.

Anh là Đinh Tạo Thành, một trong hai phó cục trưởng cục an ninh thành phố Toại Dương, cũng là người có năng lực cạnh

tranh chức cục trưởng tiếp theo.

Đồng thời, anh cũng là một thành viên của liên hội, giống như Khổng Tư Thần, cũng là Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh.

Nhưng điểm khác chính là, thực lực của anh ta so với Khổng Tư Thần còn cao hơn.

Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh có thẻ xếp hạng thi đấu, hơn nữa lấy được xếp hạng thi đấu top 3, sẽ rất nổi danh.

Lúc trước anh thiếu chút nữa đã giành được vị trí thứ ba trong cuộc thi xếp hạng thiết bị bay trong nước. Có thể nói là một chuyên gia trí tuệ chân chính.

“Chuyện này không liên quan đến chúng tôi. “Đinh Tạo Thành nhắm mắt xem xét các loại tư liệu ghi hình trên võng mạc của anh.

“Đối phương là chưa bao giờ xuất hiện qua, không biết loại hình, mà chúng ta là Nghi quốc, người cải tạo hoàn toàn bình thường không cho phép tiến vào thành thị, có Pháo đài Trầm mặc khống chế, bọn họ cũng không có khả năng tự nhiên tiến vào thành thị mà không bị phát hiện.”

“Buồn cười, vậy trước đó khủng bố Lý Tưởng Hương tập kích thì là như thế nào? Bọn chúng tung ra chẳng lẽ không phải người cải tạo hoàn toàn?”

“Có lẽ là nội gián. “Đinh Tạo Thành thản nhiên nói. “Tôi hiểu tâm trạng của các anh khi phải chịu tổn thất lớn, nhưng điều quan trọng nhất bây giờ là xác định nghi phạm càng sớm càng tốt.”

Anh mở hai mắt ra, đồng tử đen nhánh lạnh lùng nhìn thẳng đối phương.

“Xảy ra chuyện lớn như vậy, Trịnh Khải cũng không ra mặt? Còn đẩy anh một mình ra mặt?”

“Đây là chuyện của chúng tôi, anh Đinh vẫn nên quan tâm vụ án lần này phá như thế nào đi! “Khổng Tư Thần không lùi bước chút nào, oán hận trở về.

“Vụ án tại Quán bar đã xác định đã xác định có quan hệ với các anh, hiện tại lại xuất hiện khủng bố tập kích như thế này. Xem ra thời gian này Tập đoàn Thiết Phong các anh muốn lên trang nhất.” Đinh Tạo Thành bình tĩnh nói.

Khổng Tư Thần hừ lạnh một tiếng, không tiếp lời.

Chuyện nhà Trịnh Thanh Tuyền, là anh ta xử lý có chút sơ suất. Vốn định triệt để làm sạch sẽ một chút, không để lại một chút hậu hoạn, tạo ra một số chứng cứ giả khiến tất cả mọi người cho rằng toàn bộ Trịnh gia chết vì hỏa hoạn.

Làm sạch sẽ, ngay cả người tố cáo theo dõi sau đó cũng không có, chỉ là một nhân vật nhỏ bối cảnh bình thường, tùy tiện cho chút phí bịt miệng, tung một số thông tin khác giật gân để cho truyền thông lái sự chú ý của dư luận, không bao lâu vụ việc sẽ chẳng ai để ý.

Không nghĩ tới thủ hạ làm việc không gọn gàng, mặc dù cho nổ tung cả nhà, tạo ra vụ hỏa hoạn nhưng Trịnh Thanh Nhung vốn nên ở nhà đúng giờ, lại bỗng nhiên bởi vì một cú điện thoại rời nhà, đi tìm thi thể em gái, nên thoát chết.

Sau đó phái người bắt Trịnh Thanh Nhung, xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Trịnh Thanh Nhung mất tích, tổng bộ bị tập kích, Trịnh Gia Dụ bị giết.

“Mục tiêu của đối phương cực kỳ rõ ràng, chính là Trịnh Gia Dụ, có thể nhìn ra được chính là có thù riêng với Trịnh Khải hoặc là Trịnh Gia Dụ. Mà sau lưng người cải tạo hoàn toàn nhất định cần một đội ngũ hậu cần khổng lồ, ở Nghi quốc, đội ngũ như vậy không có khả năng hoàn toàn ẩn dấu. Cho nên…” Đinh Tạo Thành thản nhiên phân tích.

Cho nên, vụ án này có điều tra rồi.

Không cần phải nói cũng biết, ghi chép hệ thống bảo trì hậu cần, không phải ai cũng có thể tra. Đó là bí mật độc nhất vô nhị của các tập đoàn lớn, một khi bại lộ, ngay cả số liệu cụ thể, công năng, mô đun hệ thống vũ khí của nhà mình cũng sẽ bại lộ trong mắt người ngoài.

Cho nên muốn tra tin tức này, sẽ động chạm đến lợi ích của tập đoàn quá nhiều, đừng nói Đinh Tạo Thành một phó cục

trưởng, coi như là chính cục trưởng, cũng không dám động thủ như vậy.

“Cục phó, người của công ty Hồng Cẩm đã đến. “Đúng lúc này, cảnh sát bên cạnh tới gần một chút, nhỏ giọng báo cáo cho Đinh Tạo Thành.

Đinh Tạo Thành xoay người, nhìn về phía một người đàn ông ngoại quốc bước nhanh đến gần.

“Rất vui được gặp lại, Tân Đức Lạp.”

Anh ta lộ ra một nụ cười tự nhiên, hiển nhiên hai người đã quen biết từ trước.

“Sếp Đinh, anh đây là… “Tân Đức Lạp có chút mơ hồ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Ông ta tóc rối bù, mắt ngái ngủ, cổ áo còn có một cái lật ở bên trong, hiển nhiên là còn đang ngủ đã bị kéo tới phối hợp điều tra.

“Là như vậy, vừa rồi nơi này đã xảy ra một vụ án khủng bố, tình huống cụ thể…”

Đinh Tạo Thành cẩn thận kiên nhẫn giải thích tình huống một lần, sau đó đưa ra nguyên nhân vì sao anh muốn Lạp Tân Đức Lạp tới hiện trường.

“Chủ yếu là trong điện thoại của Trịnh Gia Dụ, phát hiện trước khi anh ta chết một giờ, có nhân viên công ty anh định vị điện thoại của anh ta, cho nên mới mời anh tới phối hợp điều tra.”

“Cái gì? Định vị? “Tân Đức Lạp chớp mắt, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Anh lập tức lấy điện thoại ra, liên lạc công ty, nhưng gọi nửa ngày bên kia cũng không có động tĩnh.

Sau đó lại nhanh chóng gọi điện thoại cho Tống Nhiễm.

Lần này thông qua, thông qua hệ thống điều tra ghi chép của Tống Nhiễm, rất nhanh, cụ thể ai xin định vị, liền điều tra ra.

“Lý Trình Di?”

Sau khi nhìn thấy ghi chép, trong lòng Tân Đức Lạp hơi giật mình.

Ông ta kỳ thật đã sớm có chút hoài nghi đối với Lý Trình Di, lúc trước chuyện công ty Ngải Hi, chính là như thế.

Không bởi vì cái gì khác, chỉ là quá trùng hợp.

Bọn họ vừa mới xảy ra chuyện, Ngải Hi đã xảy ra chuyện, trên thế giới này nào có chuyện trùng hợp như vậy?

Đương nhiên, ông tự nhiên sẽ không ngốc đến mức cho rằng, người cải tạo màu đen kia chính là Lý Trình.

Chương 140: Định vị Lý Trình Di

Dù sao người cải tạo là không thể ngay lập tức hoàn toàn biến thành người thường được, quá trình giải phẫu rất dài, không có khả năng lập tức liền từ thân thể máy móc đổi thành thân thể huyết nhục.

Thời đại này chưa có công nghệ này.

Anh Tân Đức Lạp xuất thân từ một trong đại tập đoàn tài chính Bạch Tinh, quốc gia đứng đầu về kỹ thuật người cải tạo, nên có tư cách này nói lời này.

Mặt khác, người cải tạo hoàn toàn cần bảo trì, cần có năng lượng, cần kiểm tra, cần cài đặt an ninh mạng vân vân, đều cần số lượng nhân viên hậu cần khổng lồ, đây là thứ mà không có cách nào che dấu.

Bất động không lên tiếng, Tân Đức Lạp xóa hồ sơ xin phép định vị của Lý Trình Di.

Sau đó ngẩng đầu nhìn Đinh Tạo Thành.

“Tôi bên này quả thật thấy được một ghi chép xin định vị một người tên là Trịnh gia Dụ, bất quá cụ thể là ai xin, tôi không tìm thấy. Tôi xem địa chỉ internet, chắc là công ty bên ngoài trộm quyền nội bộ của chúng tôi”

Tân Đức Lạp giải quyết vấn đề chỉ trong vài câu.

Nếu là công ty bên ngoài lấy cắp quyền thì không liên quan đến các anh nữa.

“Đúng, chúng tôi cũng là nạn nhân. Là người khác trộm hệ thống của chúng tôi, định vị Trịnh Gia Dụ, gây ra vụ thảm án”.

“Nếu là như vậy, vậy xem ra không liên quan đến Hồng Cẩm. “Đinh Tạo Thành hiểu rõ gật đầu, rất dễ dàng tiếp nhận cách nói của Tân Đức Lạp.

“Đúng vậy, công ty chúng tôi cũng chỉ ở đây một thời gian, không bao lâu sẽ dời đi, không dám và cũng không có thực lực xen vào chuyện này” Tân Đức Lạp thở dài.

“Tân Đức Lạp, anh quay về gửi cho chúng tôi ghi chép về việc định vị giao cho chúng tôi để làm hồ sơ vụ án, còn lại không có việc gì khác” Đinh Tạo Thành cười cười nói,” Sau rồi cùng nhau uống rượu”.

“Được. “Tân Đức Lạp mỉm cười đáp lại. Vậy tôi về ngủ bù trước đây”.

“OK anh”

Tân Đức Lạp ngồi lên xe của mình, thản nhiên rời đi.

Chỉ là không đi được bao xa, sau khi rẽ qua mấy con phố, xe liền dừng lại ở một chỗ cửa hàng tiện lợi phục vụ 24/24.

Cửa xe tự động mở ra, một người đàn ông khoác áo khoác đen chui vào, ngồi vào bên cạnh Tân Đức Lạp.

Người đàn ông thở dài một hơi.

“Ông chủ, gặp ông thật tốt.

Anh tháo mũ trùm ra. Lộ ra một khuôn mặt nhìn qua lúc nào cũng giống như đang cười. Đúng là Lý Trình Di vừa mới tản bộ bên ngoài.

“Chuyện gì xảy ra? Có thể nói một chút không? “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

“Xin lỗi, liên lụy ông chủ, nhưng mà, thật sự không thể nói.” Lý Trình Di biết có một số việc khẳng định không thể gạt được Tân Đức Lạp, dù sao anh chỉ có một mình, không có hậu cần không có hacker hỗ trợ yểm trợ, để lại nhiều dấu vết.

Với khả năng thu thập tình báo cường đại của công ty Tân Đức Lạp, thật sự không giấu được.

Anh duy nhất có thể giấu diếm, chính là mình và người cải tạo có sự khác biệt lớn.

Người khác hoài nghi trạng thái khi anh mặc Hoa Lân Y là người cải tạo hoàn toàn nhưng tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, cái gọi là người cải tạo kia chính là anh.

“Trình Ý, từ khi cậu tới đây, hai lần hợp tác với cậu, đều rất vui vẻ. “Tân Đức Lạp thành khẩn nói, gọi biệt hiệu của Lý Trình Di.

“Tôi biết cậu ẩn giấu bí mật gì, cũng hiểu được cậu đang mượn sức mạnh của công ty làm chuyện của mình. Nhưng là…”

Ông ta dừng một chút.

“Cậu làm như vậy, mang đến phiền toái không nhỏ cho công ty và cả tôi”.

“Tôi hiểu. “Lý Trình Di gật đầu.

“Cậu là người thông minh. Cậu cảm thấy như vậy có đáng không? “Tân Đức Lạp hỏi.

“Ông quên rồi à? Tôi là người tiến vào Góc chết. “Lý Trình Di nhắc nhở.

“… “Tân Đức Lạp im lặng.

Đúng vậy, người bị Góc chết kéo vào.

Có đáng hay không thì có quan hệ gì? Dù sao bọn họ là một đám lúc nào cũng có thể sẽ chết, thậm chí nhất định về sau sẽ chết.

Người như vậy, muốn làm gì thì làm, căn bản không ai có thể hạn chế.

“Cậu làm như vậy, sẽ chết nhanh hơn. “Tân Đức Lạp lên tiếng.

“Không đâu. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Tôi còn muốn sống đến khi dâng hoa rắc rượu cho ông chủ, thế giới này đặc sắc như vậy, chết sớm không phải là ý của tôi”.

Tân Đức Lạp trầm mặc, ông nghe ra sự tự tin mạnh mẽ trong lời nói của Lý Trình Di.

Ông không cách nào lý giải, coi như là người cải tạo hoàn toàn, sau khi tiến vào Góc chết, cũng chống đỡ không được bao nhiêu lần.

Lý Trình Di lấy đâu ra tự tin lớn như vậy, có thể một mực sống sót trong Góc chết?

Nhìn Lý Trình Di hiện tại không chút lùi bước, hai mắt lấp lánh có khí thế, khuôn mặt tràn ngập tự tin kia.

Tân Đức Lạp bỗng nhiên liên tưởng tới lúc trước, Lê n, cũng tràn đầy tự tin như vậy đứng ở phòng làm việc, nói mình nhất định có thể tìm được phương pháp thoát khỏi Góc chết, nhất định có thể sống sót.

Lê n khi đó, cũng tràn ngập tự tin, rất giống Lý Trình Di lúc này.

“Hy vọng cậu có thể nói được làm được. “Ông vươn tay.

Lý Trình Di cũng vươn tay.

Hai tay nắm chặt.

“Ông chủ, sau này tôi sẽ báo đáp ông. “Lý Trình Di nhếch miệng cười, lộ hàm răng trắng.

“Tôi nhiều lắm cũng ở đây thêm một năm nữa. “Tân Đức Lạp bình tĩnh trả lời.

“Nếu như cậu không muốn đi cùng tôi, tốt nhất mau chóng thành lập một đoàn đội của mình. “Ông ta nhẹ nhàng nhắc nhở.

“Được! “Lý Trình Di gật đầu.

Mặt khác. “Tân Đức Lạp nâng kính AR,” Vừa rồi có người kích hoạt mạng lưới phòng ngự tự động mà công ty bố trí trên người cậu. Chúng tôi đã lần theo được một chút tin tức của người kích hoạt. Cậu có cần không?”

“Mạng phòng ngự tự động? Có người muốn xâm nhập thiết bị cá nhân của tôi? “Lý Trình Di kịp phản ứng.

“Ừ, thông tin tôi gửi cho cậu rồi, tự mình về xem. “Tân Đức Lạp thản nhiên nói.

Lý Trình Di lấy di động ra, mở ra xem.

Màn hình hiển thị ra hàng chữ đầu tiên, chính là Cửa hàng hoa Cung Đình - - Từ Trung Sinh……

…….

Chín giờ sáng.

Tổng bộ Cửa hàng hoa Cung Đình.

Một bóng người khôi ngô màu tím đen lẳng lặng đứng trước cửa, ngửa đầu nhìn ánh đèn nhu hòa bên trong.

“Luôn có những người cảm thấy họ có thể làm tất cả mọi thứ.”

Lý Trình Di bước nhanh về phía trước, đẩy cửa vào.

Đáng tiếc, đây chỉ là cảm giác sai lầm.

Chương 141: Cảm giác sai lầm

Sửa xong chưa?

Trong Cửa hàng hoa cung đình.

Từ Trung Sinh hỏi chuyên gia an ninh mạng đang sửa chữa hệ thống.

Trong phòng điều khiển, điều hòa bật với nhiệt độ thấp, nhưng cho dù như thế, cái ót hói đầu của chuyên gia an ninh vẫn tuôn mồ hôi.

“Giám đốc Từ, tôi đã hết sức, nhưng bây giờ là thật không có cách, cơ sở dữ liệu đều bị virus phá hoại, virus Dạ Tiếu này không chỉ hủy Chip, ngay cả thiết bị lưu trữ cũng bị hủy!”

“Hủy diệt thiết bị coi như xong, cần phải ngăn chặn nó mở rộng phạm vi lây lan!”

Hiện anh ta hắn vô cùng hối hận.

Rất, rất hối hận.

Anh ta không nên đi gây sự!

Không nên đi dẫn dắt Tân Đức Lạp xung đột với tập đoàn Thiết Phong, anh ta thề lúc ấy chính là nhất thời tâm huyết dâng trào, muốn làm chút chuyện.

Nếu như có thể gây chút chướng ngại cho tập đoàn Thiết Phong đó là tốt nhất, nếu như không được cũng không sao cả, coi như một nước cờ nhàn rỗi.

Dù sao hiện tại Tân Đức Lạp đã sớm là cá thể bị vứt bỏ, thực lực thế lực đã kém xa năm đó.

Nhưng anh ta không nghĩ tới.

Vẻn vẹn chỉ là một sự châm ngòi vô ý thức, Tân Đức Lạp liền cho người phá tan hang ổ của Tập đoàn Thiết Phong, còn nhân tiện giết thái tử Trịnh Gia Dụ của Thiết Phong!

Khi nghe được tin tức, tâm tình của anh ta là như vậy. “ ！ ！ ！ ？ ？ ”

Đúng vậy, cái này giống như là, bảo anh ta đi mua xì dầu, kết quả anh đập nát toàn bộ cửa hàng xì dầu, sau đó bắt cóc cả nhà ông chủ trở về, nói sau này không cần lo lắng không có xì dầu……

Từ Trung Sinh cảm thấy mình nhất định là tuần trước cùng phụ thân đi tế bái đạo quân không đủ thành kính.

Bây giờ báo ứng đã đến…

Nhìn màn hình trước mắt một khối hình tròn, chỉ cần thị giác quét đến một điểm phía trên dày đặc số liệu, anh ta cũng cảm giác đau đầu.

“Không cần bận tâm, cứ làm hết sức, nếu có bất cứ vấn đề gì tôi gánh vác!”

Từ Trung Sinh vỗ vỗ bả vai chuyên gia hói đầu, xoay người mở cửa đi ra khỏi phòng điều khiển.

Anh ta không muốn ở lại trong hoàn cảnh nghẹt thở này nữa.

Vừa ra khỏi cửa, mấy vệ sỹ đứng ở hành lang gấp khúc bên ngoài nhanh chóng tới gần.

“Ông chủ, xe đã chuẩn bị xong, những thứ cần mang đi đều đóng gói xong. “Một người thấp giọng báo cáo.

Từ Trung Sinh xoa xoa huyệt Thái Dương đau nhức, cả đêm không ngủ khiến tinh thần anh ta ít nhiều có chút uể oải.

“Hoàng Thăng đâu? Đến đâu rồi? “Anh hỏi.

Đã đến cửa rồi, nhận được lệnh cấp cứu, anh ta lập tức từ bỏ ngày nghỉ chạy về. “Một gã vệ sỹ trả lời.

Từ Trung Sinh gật gật đầu, anh ta rất rõ ràng, tình huống mình gây chuyện rất có thể đã bại lộ.

Virus Dạ Tiếu của Tân Đức Lạp trong nháy mắt làm tê liệt 90% số máy tính, điện thoại di động và các thiết bị khác trong vườn hoa cung đình. Động tĩnh lớn như vậy không thể gạt được bất cứ thế lực nào.

Không nói chi là hiện tại liên hội cùng sở an ninh đang rất khẩn trương.

Cho nên anh ta rất có khả năng sẽ bị tập đoàn Thiết Phong cùng lực lượng sau lưng Tân Đức Lạp trả thù.

“Đi thôi, người có thể đến bất cứ lúc nào. Vu Văn Cương. “Từ Trung Sinh chào một tiếng.

“Có. Ông chủ. ” Ở góc hành lang gấp khúc, một người đàn ông cao lớn bước nhanh đến gần. Một thân áo T - shirt màu bạc bên người, lộ ra hai cánh tay đều là kim loại màu bạc.

Sau khi tôi đi, cậu ở lại đây, nếu có người xâm nhập, cậu lập tức báo cảnh sát. Hệ thống phòng ngự tự động sẽ nhanh chóng phong tỏa toàn bộ lối đi của tổng bộ”.

Từ Trung Sinh phân phó, “Cậu theo dõi chuyên gia an ninh cho tôi, bảo đảm anh ta giải quyết triệt để virus Dạ Tiếu. Có việc liên lạc từ xa”.

Anh đưa tay vỗ vỗ bả vai thủ hạ, không để ý khuôn mặt chua xót miễn cưỡng của đối phương, cùng với hệ thống phòng ngự tự động không có thiết bị.

Trực tiếp xoay người, bị mấy vệ sĩ vây quanh, đi về phía cửa hông.

Trong một đêm, thiết bị tổng bộ bị hủy, chính mình cũng không thể không tạm lánh, hoàn toàn không có phong độ trang nhã như trước, tựa như chó nhà có tang.

Loại nghẹn khuất cùng khuất nhục này, làm cho trong lòng Từ Trung Sinh phảng phất phát điên, tùy thời muốn nổ tung ra.

"Vẫn là tôi quá khinh thường Tân Đức Lạp, lần sau, tôi sẽ không tái phạm sai lầm như vậy…"

Sau khi biết Lý Trình Di mang Trịnh Thanh Nhung đi, trong lòng anh ta đại khái hiểu được, người cải tạo quái dị xông vào tổng bộ Thiết Phong kia, rất có thể chính là Tân Đức Lạp ở sau lưng gây chuyện.

"Xem ra mình bắt đầu điều tra từ phía Lý Trình Di là đúng." Người này đối với Tân Đức Lạp mà nói cũng nhất định là nhân vật trọng yếu.

Từ khi Lý Trình Di mang Trịnh Thanh Nhung đi, đến khi người cải tạo màu tím đen giết chết Trịnh Gia Dụ, nhân quả ở giữa quá mức rõ ràng.

Theo phân tích tính cách của Tân Đức Lạp, ông ta là người làm ăn, đại khái sẽ không vô duyên vô cớ hành động theo cảm tính, làm ra loại chuyện hại người không lợi cho mình này.

Người cải tạo màu tím đen kia, có lẽ cũng là một người đi vào Góc chết dưới trướng Tân Đức Lạp? cho nên hắn ta mới có thể tùy ý làm bậy như vậy?

Từ Trung Sinh vừa đi vừa thầm phân tích, anh ta càng cảm giác, hết thảy ngọn nguồn đều bắt đầu từ Lý Trình Di.

Nghĩ tới đây, anh nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, mở giao diện, đem suy đoán về Lý Trình Di ghi chép lại, sau đó thiết lập clone, chuyển tiếp đến Broilers (những máy tính có thể bị tin tặc điều khiển từ xa), lại dùng máy Broilers, nghĩ ra một phong thư nặc danh gửi đến tập đoàn Thiết Phong cùng sở an ninh.

Tân Đức Lạp khẳng định đã theo dõi anh ta, như vậy hiện tại vì dời đi chú ý, giảm bớt nguy hiểm bên này cho mình, để cho Tập đoàn Thiết Phong cùng Sở an ninh huy động nhân lực.

“Để cho các ngươi đi cắn nhau. “Trong ánh mắt Từ Trung Sinh hiện lên một tia cười cợt độc địa.

Ngón tay nhẹ nhàng đánh chữ xong, click gửi……

Xoẹt!!

Chương 142: Cái chết bất ngờ

Một lưỡi kiếm kim loại sắc bén đâm thủng điện thoại di động rồi treo trước mặt anh ta.

Mũi kiếm lạnh như băng cách trán anh chỉ có 5 cm.

Tất cả dường như đều đọng lại, tất cả động tĩnh, tiếng vang, đều im bặt.

Trong mắt Từ Trung Sinh cũng chỉ còn lại một đoạn kiếm đột ngột đâm ra này.

Anh ta…… Thiếu chút nữa……

Sẽ chết!!!

Bốp một cái, điện thoại di động rơi xuống đất, vỡ thành mấy mảnh.

Từ Trung Sinh lúc này mới kịp phản ứng, nhanh chóng lui về phía sau, sắc mặt trắng bệch, gắt gao nhìn chằm chằm phía trước.

Nơi đó một thân ảnh đang chậm rãi đi ra trong tay cầm lưỡi dao sắc vàng.

Đó là một một người cải tạo quái dị toàn thân mặc áo giáp có hoa văn màu tím đen.

Nói quái dị, là bởi vì từ bề ngoài trên người cải tạo này không hề có bất kỳ dấu vết mô đun hóa nào.

Thông thường người cải tạo để thuận tiện thay đổi chức năng, dễ dàng sửa chữa và bảo trì, sẽ mô-đun hóa các bộ phận của mình, như vậy mới có thể đảm bảo rằng sau khi bị hư hỏng tạm thời, có thể thay thế rất nhiều loại linh kiện trên thị trường.

Đây là một loại quy tắc tiêu chuẩn hóa ước định.

Nhưng người trước mắt này, lại hoàn toàn không có dấu vết mô-đun hóa.

Hắn ta tựa như chỉ là mặc một bộ áo giáp toàn thân.

“Là ngươi?! “Từ Trung Sinh cảm giác thanh âm của mình đang phát run.

“Xem ra anh đều biết. “Lý Trình Di dùng máy biến âm phát ra âm thanh quái dị.

“Như thế nào, tính tới tính lui, có tính tới hôm nay mình sẽ chết ở chỗ này hay không?”

Vừa mới trong nháy mắt, anh trực tiếp vung kiếm cắt ra tường xông vào, sau đó một kiếm đâm vào điện thoại di động của Từ Trung Sinh.

Kỳ thật một kiếm kia anh là chuẩn bị kết liễu đối phương, nhưng đáng tiếc anh dùng lưỡi kiếm chiều dài ngắn một chút, bị kẹt xuống.

Đây không phải là binh khí kém, mà là do anh mới huấn luyện không bao lâu nên phán đoán sai tình huống.

“Người anh em, bình tĩnh một chút. Chúng ta không phải kẻ thù” Từ Trung Sinh cố gắng ngăn chặn cảm xúc của mình, có vệ sĩ muốn ngăn cản phía trước anh, bị anh ta đẩy ra.

“Không cần, ở khoảng cách này, người anh em kia muốn giết tôi, một kiếm vừa rồi là đủ rồi, căn bản không cần làm điều thừa”.

Hiển nhiên cái đầu thông minh của anh ta đang xoay như chong chóng.

Từ việc vừa rồi Lý Trình Di không một kiếm đâm chết anh ta thì anh ta phân tích rằng đối phương khẳng định không phải vô duyên vô cớ ra tay hù dọa mình.

Bởi vậy Từ Trung Sinh đưa ra một kết luận.

“Người anh em chắc cũng chán ghét với những việc xấu xa của Tập đoàn Thiết Phong phải không? Không sai, tôi cũng vậy.” anh ta nói chuyện cũng bắt đầu lưu loát hẳn lên.

“Tôi cũng chướng mắt với những hành động của cha con Trịnh gia nhưng lại khổ nỗi lực lượng của mình mỏng quá cho nên mới không thể không ra hạ sách này, người anh em nếu như muốn trách tội, cho dù nói ra yêu cầu gì, có thể làm được tôi đều đáp ứng!”

“Anh có thể cho tôi cái gì? “Lý Trình Di thu hồi lưỡi kiếm màu vàng, chậm rãi đến gần.

Từ Trung Sinh thành khẩn nói: “Duy trì thân thể cần khoáng sản hiếm có. “Nhưng nếu như anh giết tôi, không riêng gì không chiếm được những thứ này mà còn bị Sở an ninh toàn lực truy nã, vạn nhất chọc giận liên hội, khởi động toàn bộ công suất Pháo đài Trầm mặc, như vậy chỉ cần anh còn ở trong thành thị, nhất định sẽ bị Thiên Nhãn tập trung truy bắt!”

“Nói cách khác, anh có thể giúp tôi giảm bớt phạm vi bị điều tra? “Lý Trình Di hỏi.

“Đương nhiên có thể, phụ thân tôi chính là một thành viên liên hội Toại Dương, cũng giống như Tập đoàn Thiết Phong, sức ảnh hưởng của Từ gia chúng ta ở phương diện này cũng không tệ lắm.” Từ Trung Sinh nhanh chóng trả lời.

“Như vậy, quả thật có thể hợp tác. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

Anh đưa tay phải ra, lơ lửng giữa không trung.

Như vậy, anh không phải rất thông minh sao? Đoán xem tôi bây giờ có phải thật sự muốn hợp tác với anh hay không?

Cánh tay màu tím đen mặc áo giáp dữ tợn, cứ như vậy treo ở trước người Từ Trung Sinh, không nhúc nhích.

Khoảnh khắc này, thời gian dường như lại một lần nữa dừng lại.

Vệ sỹ cầm súng xung quanh sỹ cũng không dám nhúc nhích, chỉ dám vây quanh hai người.

Cầm súng đối với bọn họ chỉ là bản năng, nhưng lý trí nói cho bọn họ biết, một khi rút súng, chờ đợi bọn họ chính là hẳn phải chết.

Trước đó vụ án tại Tập đoàn Thiết Phong, bọn họ cũng đều là biết.

Người cải tạo trước mắt này không chỉ nhìn đẹp mắt mà thái tử Trịnh Gia Dụ của Thiết Phong dưới sự bảo vệ của hàng chục tay súng bị giết ngay tại cao ốc Dương Quang.

Mồ hôi lạnh theo trán bọn họ chậm rãi chảy xuống, làm ướt cổ áo.

Từ Trung Sinh nhìn bàn tay tím đen treo ở trước người, anh biết đối phương đang chờ anh bắt tay. Mồ hôi cũng chảy ướt đầm lưng anh ta.

Cầm hay không cầm?

Trong nháy mắt, anh liền quyết định.

Tôi tin tưởng anh nhất định sẽ đưa ra phán đoán tốt nhất!

Anh tiến lên, vươn tay, nắm chặt tay Lý Trình Di.

Bộp.

Hai bàn tay nắm chặt.

Lý Trình Di hai mắt nâng lên, hai mắt thủy tinh màu đỏ tía phản xạ ra hàn quang lạnh như băng.

Chúc mừng anh.

Đoán sai rồi.

Phụt!

Trong phút chốc trong tay anh xuất hiện một thanh kiếm kim sắc, đâm về phía trước.

Máu tóe ra, lưỡi kiếm đâm xuyên từ ngực Từ Trung Sinh xuyên ra sau lưng.

A!!!

Vệ sĩ xung quanh có người thét chói tai, co cẳng bỏ chạy.

Những người còn lại cũng vừa lăn vừa bò, nhanh chóng rời xa nơi này.

Không ai nổ súng.

Ánh mắt Từ Trung Sinh dại ra, hoàn toàn không nghĩ tới mình lại đoán sai.

Khoảng cách gần như vậy, đối phương hoàn toàn có thể trực tiếp giết chết chính mình, nhưng anh ta không lựa chọn động thủ, chẳng lẽ không phải là vì thu hoạch lợi ích đàm phán?

Mà mình, đã cho thấy thành ý lớn nhất. Lợi thế như vậy chẳng lẽ còn không thể làm cho đối phương hài lòng?

Anh ta không thể hiểu được.

Không thể nghĩ thông suốt.

Chương 143: Đụng độ thiết bị bay

Kỳ thật, Lý Trình Di thiếu chút nữa đã bị đối phương thuyết phục.

Nếu không phải cảm nhận được một chuỗi ác niệm sát ý không ngừng gia tăng kia……

Ác niệm sát ý+1.

Ác niệm sát ý+1.

Ác niệm sát ý+1.

Tổng cộng ba điểm, đây là toàn bộ cống hiến của Từ Trung Sinh.

Tên này mặt ngoài thơn thớt nói cười, mà trong nham hiểm giết người không dao, mặt ngoài thỏa hiệp cầu sinh, kì thực trong lòng tràn đầy sát ý.

Mấu chốt là hắn còn có thể che dấu cảm xúc một cách hoàn hảo, bề ngoài giả bộ thành khẩn chân thành.

Xoẹt.

Lý Trình Di rút kiếm từ trên người Từ Trung Sinh, thở dài một tiếng.

Lòng người hiểm ác…… Quả nhiên là hơi không chú ý sẽ mắc mưu bị lừa.

Nhìn Từ Trung Sinh chết không nhắm mắt ngã xuống đất không dậy nổi, máu dần dần khuếch tán ra.

“Đừng trách tôi. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói,” Người như anh thật sự quá nguy hiểm. Vì an toàn, tôi không thể không giết”.

Người như vậy, trừ anh ra, nếu đi lừa gạt những người khác, tỷ lệ thành công chắc sẽ cao.

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía.

Bất quá mười giây, mọi người chung quanh liền lập tức giải tán.

Ngay cả Vu Văn Cương vẫn trung thành với Từ Trung Sinh, cũng len lén trốn khỏi hành lang gấp khúc từ lâu.

Lần này không có phản kháng, anh cũng không đến mức nổi điên chạy đi tàn sát công nhân viên chức bình thường.

Ngồi xổm xuống, xác định Từ Trung Sinh thật sự đã chết, Lý Trình Di xoay người trở về.

Tối hôm qua Virus Dạ Tiếu phá hư tất cả thiết bị của Từ Trung Sinh, hơn nữa anh vừa mới hủy chiếc điện thoại di động kia.

Như vậy sẽ không có vấn đề gì lớn.

Trải qua lúc này đây, Lý Trình Di lại một lần nữa cảm nhận, có một hậu cần cường đại thoải mái cỡ nào.

So với thời điểm hấp tấp chạy vào cao ốc Dương Quang, lúc này toàn bộ camera trong lâm viên đều hỏng, anh tìm được người chính xác, sau đó một kiếm.

Tất cả kết thúc

“Dựa theo thời gian, góc chết mới sẽ tới… Chúng ta cũng cần bắt tay chuẩn bị” Trong lòng Lý Trình Di hồi tưởng lại lời Tân Đức Lạp nói.

Bùm.

Một kiếm chém ra tường vây, anh nhanh chóng chạy như điên, lao ra khỏi cửa hàng hoa cung đình, muốn xông về phía tòa nhà ở phụ cận không có giám sát.

Đột nhiên một ánh sáng bạc bay tới, nháy mắt đã tới trước người.

Ánh sáng bạc kia là một thanh kim loại hình thoi dài bằng một khửu tay, toàn thân có vô số khe nứt hoa văn, giống như những thanh gỗ xếp với nhau.

Nhưng tốc độ của thanh kim loại gai này, thì không gỗ nào có thể so sánh.

Bất ngờ không kịp đề phòng, Lý Trình Di chỉ cảm thấy ngực đau nhói. Cả người giống như bị xe tải đụng phải, dừng lại tại chỗ, thân thể thậm chí hơi lui về phía sau.

Ánh sáng bạc đâm thủng Hoa Lân Y, lại tiếp tục đâm thủng một tầng áo chống đạn, rồi mới bay đi.

Ánh sáng bạc như thoi đưa, chợt bay trở lại bên cạnh một người con gái cao gầy đội mũ lưỡi trai.

Người con gái khoác áo màu vàng rộng thùng thình, bên trong mặc áo đồng phục tác chiến màu xanh đậm giống như phi công lái máy bay chiến đấu.

Túi lớn nhỏ bên ngoài treo ở bên ngoài quần áo, liếc mắt một cái, ít nhất có hai ba mươi cái.

“Anh…… Giết người……” Người con gái ngẩng đầu, dưới mũ lưỡi trai là một gương mặt thanh tú xinh đẹp trắng trẻo, nhưng bắt mắt nhất chính là ánh mắt của cô.

Một mắt là mắt điện tử màu xanh đậm, mắt kia là mắt người bình thường.

Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh? Thiết bị bay? “Lý Trình Di đứng thẳng dậy, sờ sờ lồng ngực, ánh mắt trở nên sắc bén.

Anh đã sớm dự đoán sẽ gặp được Thiết bị bay, chỉ là không nghĩ tới sẽ là ở thời điểm này.

“Thiết bị bay chủ yếu sử dụng siêu hợp kim làm vật liệu, nếu cậu gặp nó, hãy cẩn thận đừng để nó đâm thẳng, nó mà đâm nghiêng thì sức mạnh sẽ giảm đi rất nhiều”

Lúc này nhìn cô gái đội mũ lưỡi trai, trong đầu Lý Trình Di vang lên lời của cố vấn Đinh Ninh.

Đinh Ninh là bạn cũ của Tân Đức Lạp, về phương diện này những kinh nghiệm của anh ta tuyệt đối chính xác

Cho nên……

Để tôi thử xem, thực lực của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay!

Lý Trình Di tiến lên một bước.

Một thanh trường kiếm màu vàng hiện lên trong tay anh.

Bùm!

Thân hình anh xông về phía trước, tựa như một chiếc xe tăng mãnh thú, không hề cố kỵ bất kỳ vật cản nào, vung kiếm chém về phía người con gái.

Khoảng cách của hai người nhanh chóng rút ngắn.

Người con gái sắc mặt khẽ biến, phất tay chỉ, một luồng ánh sáng bạc lần nữa bay ra, nhằm phía Lý Trình Di.

Roẹt!

Ánh sáng bạc không thể đâm trúng chính diện, góc độ nghiêng lệch không ít, quả nhiên chỉ lưu lại một vết sâu trên Hoa Lân Y, vẫn chưa hoàn toàn cắt thủng.

“Khúc Quang! “Người con gái quát khẽ một tiếng.

Nhất thời ánh sáng bạc ở giữa không trung đột nhiên uốn lượn, vẽ ra một luồng bạc rực rỡ.

Oành!

Một tiếng vang thật lớn tựa như đàn tranh, ánh sáng bạc gia tốc, trong nháy mắt mơ hồ biến mất.

Từ xa nhìn lại, tựa như thoáng cái hóa thành một mảnh ánh sáng bạc hình quạt, bao phủ Lý Trình Di.

Tiếng leng keng từ trên người Lý Trình Di truyền ra.

Chỉ là hai giây, các bộ phận chí mạng trên người anh đều bị ánh sáng bạc bao trùm đánh trúng một lần.

Nhưng vô ích, Hoa Lân Y không có nhược điểm, không có điểm yếu.

Khoảng cách giữa hai người rốt cục kéo gần lại.

Không có kỹ xảo gì, Lý Trình Di hai tay cầm kiếm, đột nhiên xoay người, xoay tròn cắt!

Bốp!

Lưỡi kiếm màu vàng phảng phất như cắt đậu hủ, xẹt qua lực trường vô hình trước người người con gái, chỉ là thoáng bị chút trở ngại rồi cắt thẳng vào.

Lưỡi kiếm lóe lên trên cánh tay trái của người con gái, lập tức mang ra một tia máu loãng.

A!!!

Người con gái kêu lên thảm thiết, lui về phía sau mấy bước, đồng thời ánh sáng bạc bay trở về, tốc độ tăng nhiều, hung hăng đụng vào mặt Lý Trình Di.

Lực va chạm cực lớn khiến Lý Trình Di không thể tiếp tục chém tiếp xuống, mà là thân thể trượt ra mấy mét.

Chương 144: Truy đuổi

Người dịch PrimeK Tohabong

Người con gái hét to, một con mắt điện tử lóe ra lam quang kịch liệt, “Tôi là Kỹ sư điều khiển thiết bị bay!! Anh thật dám giết tôi!?

“Không ai có thể trốn tránh cái chết. “Lý Trình Di hất giọt máu trên lưỡi kiếm,” Bất kể tôi hay cô.

Đột nhiên những âm thanh rất nhỏ từ xa bay tới.

Mơ hồ tiếng còi cảnh sát nhanh chóng tiếp cận.

Bộp!

Lý Trình Di đột nhiên lui về phía sau, chân đạp đất, hung hăng phá vỡ một bức tường bên cạnh, biến mất trong tầm mắt đối phương.

Người con gái mũ lưỡi trai không đuổi theo, mà là ý niệm vừa động, đạo ánh sáng bạc kia trôi nổi ở bên người, thể hiện ra trạng thái của mình.

Đầu nhọn màu bạc, vốn là đầu nhọn cứng rắn nhất, lúc này lại mơ hồ có chút cong.

“Mô đun thiết giáp mạnh thật! “Người con gái ánh mắt dữ tợn.

Đáng tiếc, nếu không là nội thành không cho phép trang bị thêm hình thức chiến đấu, không có tôi đã giết được anh!

Trong mắt cô hiện lên sát ý nồng đậm, che tay trái của mình, nơi đó máu đang chậm rãi chảy ra.

“Tên điên này từ đâu chui ra!? không chút cố kỵ, dám ở nội thành không kiêng nể gì giết Kỹ sư điều khiển thiết bị bay!? Hắn ta chẳng lẽ không sợ liên hội đuổi giết!?”

Trên người Kỹ sư điều khiển thiết bị bay đều có mô đun truy tung đặc thù, một khi tử vong, mô đun sẽ nháy mắt tự bạo, lưu lại ký hiệu trên người kẻ giết người, đó là ký hiệu thuộc về pháo đài Trầm Mặc, sau đó sẽ có liên hội thành thị khởi động pháo đài Trầm Mặc, chồng lên thiên nhãn, truy sát toàn diện kẻ giết người.

Để có thể đối kháng với tập đoàn người cải tạo tự chiến đấu, Kỹ sư điều khiển thiết bị bay dựa vào sự đoàn kết này mới có thể ngăn cản thế lực vũ bão của người cải tạo.

Cô gái nhìn chiếc xe cảnh sát dừng cách đó không xa, thở phào nhẹ nhõm, đi thẳng vào vườn hoa cung đình từ chỗ thủng mặt tường.

Nhưng mới đi vào vài bước, đồng tử cô liền co rụt lại, nhìn thấy Từ Trung Sinh ngã trên mặt đất.

Từ Trung Sinh…… đã chết?

Bùm!

Cánh cửa của cửa hàng hoa cung đình bị phá, Vu Văn Cương chạy thoát mang theo một đội cảnh sát nhanh chóng xông vào.

Cùng đi với anh ta, còn có một tên đàn ông cao lớn lưng đeo trường đao đỏ sậm - - Đinh Tạo Thành.

Mới vừa vào cửa, Đinh Tạo Thành liền thấy được Từ Trung Sinh ngã trong vũng máu trên mặt đất.

“Tên này nhanh thật! Trong vòng một ngày ngay cả giết hai người cũng không phải bình thường. Đây quả thực là đang khiêu khích!”

Xin triệu tập Thiên Nhãn đi. “Khổng Tư Thần từ bên cạnh bước nhanh vào, cũng nhìn thấy thi thể không tiếng động trên mặt đất.

Không nói nhiều, Đinh Tạo Thành nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, bấm một dãy số.

Đinh Tạo Thành xin tạm thời khởi động Thiên Nhãn.

Đang trong quá trình xét duyệt quyền hạn…… Xin đợi một lát.

Một giọng nữ điện tử ngọt ngào vang lên.

“Kiểm tra âm thanh thành công, kiểm tra đồng tử thành công, hồ sơ xin thông qua. Thời gian thiên nhãn còn lại của bạn là: 13:42 phút 19 giây.”

Một màn sáng màu lam nhạt tự động hiện lên trước mắt Đinh Tạo Thành.

Đây là công nghệ chiếu đô thị có thể chiếu trực tiếp thông tin cần thiết ở bất cứ đâu, bất cứ nơi nào.

Thời gian còn lại đang đếm ngược.

Định vị bắt đầu.

“Hình ảnh nhập vào…”

Đang tìm kiếm……

Hai giây sau.

“Đã xác định mục tiêu. “Giọng nữ ngọt ngào đột nhiên trả lời.

Thoáng cái, trong màn sáng trước mắt Đinh Tạo Thành, tự động hiện ra một ngõ nhỏ âm u.

Trong ngõ nhỏ, một thân ảnh màu tím đen đang nhanh chóng phóng về phía ngoại ô.

Tìm được rồi! “Đinh Tạo Thành giơ tay, một mảnh kim nhỏ màu đỏ thẫm từ trong vỏ trường đao anh ta đang đeo bay ra.

“Hồng Lăng, mô hình mưa rào. Anh trầm giọng nói.

“Khởi động hình thức mưa rào. “Trong vỏ đao vang lên tiếng người con gái lạnh lùng.

Đã tự động né tránh người qua đường không liên quan, bắt đầu tính toán điểm đâm thủng.

Hệ thống điều khiển hỏa lực ngưng hợp kiếm trận, đã khởi động.

Từng luồng ánh sáng màu vàng không ngừng hiện lên trên vỏ đao, sáng lên, càng ngày càng sáng, phác họa ra một hoa văn tựa như chim phượng.

Đinh Tạo Thành ngưng mắt nhìn bóng người áo giáp đen tím đang cấp tốc chạy trốn trong hình.

Giết hắn.

Roẹt!!

Trong phút chốc mấy chục ánh sáng màu đỏ phía sau anh ta ầm ầm bay ra.

……

Trong ngõ nhỏ âm u.

Lý Trình Di đang chạy như điên, thân ảnh đang chạy với tốc độ cao tựa như một con báo săn mơ hồ.

Đột nhiên anh dừng bước, ngẩng đầu lên.

Trên bầu trời xanh thẳm, một mảnh điểm sáng màu đỏ đang từ tối chuyển sáng, gào rít hướng về phía anh bay tới.

Thân thể cường hãn mang đến cho anh ngũ quan mạnh hơn, chỉ l mơ hồ gào rít, anh liền cảm giác có chút không ổn.

” Kỹ sư điều khiển thiết bị thông minh cấp cao sao?” từ những thông tin của Đinh Ninh , anh biết được ánh sáng màu đỏ đại diện cho cái gì.

Đó là vầng sáng đặc thù của khối năng lượng cao cấp được sử dụng bởi thiết bị bay cấp cao.

Không chút do dự.

Lý Trình Di nghiêng người dùng sức, rẽ vào một khu vườn biệt thự tư nhân ở bên trái.

Tường xám trắng bị anh dùng kim kiếm cắt xuyên thủng, lại dùng sức đụng nát.

Bên kia tường là một khoảng đất trống bằng sân bóng rổ.

Một cô gái tóc đuôi ngựa váy trắng đang chơi cầu lông với một cậu bé mập.

Nhìn thấy Lý Trình Di lao vào, khuôn mặt hai người dại ra, trong lúc nhất thời không biết nên phản ứng như thế nào.

Lý Trình Di đã không rảnh để ý tới hai người, anh còn muốn tìm chỗ trốn, nhưng không còn kịp rồi.

Ngẩng đầu lên.

Những đốm nhỏ màu đỏ giữa không trung đã bay tới.

Kim nhỏ màu đỏ sáng tựa như bão táp, rít gào lao xuống.

Whoa!

Tiếng rít gào chói tai tựa như hải yêu ngâm xướng, rung động đến mức bụi đất chung quanh bốc mù mịt, thủy tinh cũng rung bần bật.

Cô gái tóc đuôi ngựa cùng thằng bé mập đồng thời che lỗ tai, mặt lộ vẻ thống khổ.

Chỉ bằng những thứ này, cũng muốn giết ta?!

Lý Trình Di quỳ một gối xuống đất, trường kiếm màu vàng trong tay đâm mạnh xuống đất.

Hoa ngữ – Kiên cố!

Một đạo kim quang chợt hiện lên toàn thân anh, chợt lóe rồi biến mất.

Đây là lần đầu tiên anh sử dụng hoa ngữ tiến hoá của hoa lay-ơn.

Kim quang lóe lên trong nháy mắt, hình dáng toàn thân anh bắt đầu nhanh chóng bành trướng, phảng phất cả người đều to gấp đôi trước.

Độ dày áo giáp của Tử Đằng Hoa Lân Y cũng theo tác dụng kiên cố của hoa ngữ, nhanh chóng dày lên, cứng lên.

Rầm!

Trong phút chốc, vô số cây châm đỏ bay thẳng xuống.

Chương 145: Mong chờ giao thủ lần sau

Đinh đinh đinh……

Tiếng va chạm nổ tung trên người Lý Trình Di.

Tất cả cây châm đỏ tựa như đâm vào tấm hợp kim vô cùng cứng rắn, chỉ để lại lỗ kim nhàn nhạt trên mặt Hoa Lân Y.

Không bao lâu, cơn mưa châm nhạt dần, dừng lại.

Roẹt!

Lý Trình Di rút kiếm của mình ra, đứng lên.

Từng mảnh nhỏ màu tím từ trên người anh rơi xuống, đó là mảnh Hoa Lân Y Tử đằng .

Đến cực hạn rồi sao?

Anh cúi đầu phát hiện, Hoa Lân Y đang chậm rãi vỡ nát, rơi xuống thành vô số mảnh nhỏ.

Mảnh nhỏ tựa như bão cát, rơi lả tả giữa không trung, vỡ nát thành vô số cánh hoa Tử đằng.

Cánh hoa còn chưa hoàn toàn rơi xuống đất, liền phai nhạt biến mất, tựa như hư ảo.

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu vô số cây châm đỏ lần nữa hiện lên, ngưng tụ, hóa thành cơn mưa châm mới, sắp lần nữa rơi xuống.

Lúc này cây châm đỏ phát ra ánh sáng hồng kém xa lúc trước, cho Lý Trình Di cảm giác cũng không nguy hiểm như lúc trước. Nhưng anh cũng không có Hoa Lân Y Tử đằng .

Xem ra chỉ có thể dừng ở đây.

Cả người Lý Trình Di lóe lên ánh sáng tím, vô số quang mang bao phủ, trong nháy mắt, liền hóa thành một mảnh màu vàng.

Kim quang tán đi, vô số cánh hoa lay-ơn phiêu tán tách ra, lộ ra trang phục của anh lúc này.

Hoa Lân Y Tử đằng đã chuyển hóa thành một bộ áo giáp uy nghiêm sắc vàng với trường kiếm.

Đầu áo giáp tựa như con côn trùng nào đó, trên mặt trừ hai mắt ra, chính là một cái miệng dữ tợn bén nhọn.

Sau lưng một vòng kiếm luân màu vàng kim với những thanh kiếm dài ngắn không đồng đều chậm rãi chuyển động theo động tác thân thể anh.

Nói riêng về trọng lượng, bề ngoài Hoa Lân Y Lay-ơn thoạt nhìn còn nặng hơn cả Hoa Tử đằng.

Chờ mong lần sau giao thủ.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn mưa châm màu đỏ giữa không trung, xoay người đột nhiên xông về phía tường, dưới cái nhìn chăm chú của hai chị em, phá vỡ tường, biến mất trong đám bụi tung bay.

Lúc này đây, mưa châm màu đỏ trên trời cũng không rơi xuống nữa.

Rất nhanh, theo Lý Trình Di biến mất, những cây châm đỏ trên bầu trời nhao nhao như đàn cá, bay trở về chỗ cũ.

Không bao lâu, tất cả cây châm đỏ bay trở về vỏ đao sau lưng Đinh Tạo Thành.

Sắc mặt anh ta khó coi, đưa tay chậm rãi rút hồng đao.

Roẹt một tiếng vang nhỏ.

Lưỡi đao rút ra khỏi vỏ, lộ ra một thanh đao kỳ dị do vô số cây châm màu đỏ tạo thành

Lúc này đầu mũi đao kỳ dị này, một số cây châm đỏ rõ ràng màu sắc ảm đạm, dấu vết mũi nhọn tổn hại.

Da mặt Đinh Tạo Thành co quắp.

“Lần công kích thứ nhất không thể giữ chân được hắn, sau đó sẽ không có cơ hội. “Anh nhìn về phía Khổng Tư Thần.

“Tại sao anh không ra tay?

“Tôi cũng không có Thiên Nhãn phối hợp, cách xa ít nhất sáu trăm mét, còn không có mô-đun vũ khí, làm sao đánh?“Khổng Tư Thần không nói gì để nói, trình độ của anh ta thua xa Đinh

Tạo Thành, người này rõ ràng chính mình thất thủ, còn ngược lại chất vấn anh không ra tay.

Anh ta có năng lực ra tay, còn đợi đến bây giờ?

“Mặt khác, tôi là Dung Hợp Phái, không phải Thuần Huyết phái như các anh. “Khổng Tư Thần lãnh đạm nói.

Đinh Tạo Thành không nói gì nữa, anh đánh giá sai độ cứng của áo giáp đối phương, dẫn đến thiết bị bay của mình bị hao tổn. Chi phí sửa chữa lần này lại là một khoản tiền lớn……

“Còn không bằng điều động tay súng bắn tỉa. “Khổng Tư Thần hừ lạnh một tiếng, xoay người lập tức rời đi.

Vừa rồi anh đã từ trong Thiên Nhãn nhìn thấy được thân ảnh của người cải tạo màu tím đen kia.

Manh mối đã có, kế tiếp chính là điều tra, anh ta cũng không cần phải tiếp tục ở lại chỗ này nhìn sắc mặt người ta.

Đinh Tạo Thành cùng đám cảnh sát đứng tại chỗ, nhìn những cây châm nhỏ trên thanh hồng đao bị hư tổn nhưng anh ta không giải thích.

Những người khác không biết, nhưng anh ta rất rõ ràng, anh vừa rồi phóng ra cây châm đỏ, kỳ thật mỗi một cây châm nhỏ, lực sát thương đều tương đương với uy lực của đạn súng bắn tỉa bình thường.

Mấy chục cây kim đỏ rơi xuống, uy lực tương đương với mấy chục tay súng bắn tỉa đồng thời nhắm vào một người.

Uy lực như vậy, nhìn mặt đất tại hiện trường là biết.

Sàn đá toàn bộ bị đánh nát, tạo ra hố sâu ít nhất hơn mười cm.

Tiếng rít thậm chí có thể làm cho người xung quanh xuất hiện sóng âm đau đớn.

Nhưng chính là lực sát thương như vậy, cũng không thể giữ chân được người nọ.

Bó tay……

Thở dài một tiếng, ánh mắt Đinh Tạo Thành trầm xuống.

“Tổn thất cũng không chỉ riêng một mình tôi, người nọ đã bị tôi làm bị thương, trong thời gian ngắn sẽ không gây án nữa, thu quân!”

Vâng!

Một đám cảnh sát nhao nhao nghiêm túc đáp lại.

……..

Nửa tiếng sau.

Tòa nhà Tân Thế Kỷ, công ty Hồng Cẩm.

Lý Trình Di thu hồi Hoa Lân Y ra sau đó đón xe đến công ty, tổng cộng chỉ mất nửa giờ.

Trong vòng nửa giờ này, anh tổng kết lại lần hành động này của mình.

Mục đích cơ bản đều đạt được.

Thứ nhất: Xóa bỏ tất cả dấu vết mà Từ Trung Sinh nắm giữ. Ngay cả người và máy móc cũng xóa sạch. Kỳ thật anh vốn thật không có ý định giết người, nhưng bất đắc dĩ tên kia mặt người dạ thú kia khiến anh run tay giết chết hắn.

Đương nhiên, hiện tại giết rồi, cái gì cũng không cần nói.

Thứ hai: anh lần này vốn định thăm dò uy lực thiết bị bay của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay.

Từ trong miệng Đinh Ninh, anh biết được thiết bị bay phân chia không ít chủng loại cấp bậc, cấp bậc khác nhau lực sát thương cũng rất khác nhau.

Giới hạn sát thương của máy bay là do mô - đun năng lượng quyết định.

Cho nên thiết bị bay đẳng cấp khác nhau, năng lượng vầng ánh sáng cũng khác nhau, bình thường chia làm 4 loại là màu lam, màu hồng, màu trắng và những màu khác.

Màu xanh dương chính là dùng thiết bị bay phổ thông năng lượng là dùng pin. Loại này sử dụng mô đun đơn, thiết bị bay này kể cả là trang bị hồng thiết, lực sát thương nhiều lắm cũng chỉ bằng súng G357.

Chương 146: Biết được lực phòng ngự cực hạn

G257 là một trong những loại súng quân sự tiêu chuẩn có thể dễ dàng tìm thấy trên trang web của Nghi Quốc.

Lý Trình Di đã sớm kiểm tra qua kiểm tra uy lực, trong lòng hiểu rõ.

Và mô-đun năng lượng màu đỏ, đó là một hệ thống vật lý đẩy hỗn hợp pin nhiên liệu được gọi là mô-đun Grass.

Loại mô đun năng lượng này, bình thường như lò xo, khi nén tích lũy tương đối nhiều thế năng. Sau khi khởi động hình thức đặc thù, có thể trong nháy mắt bộc phát, bắn ra uy lực tương đối mạnh.

Nhưng khuyết điểm chính là uy lực lần công kích thứ hai giảm mạnh, hơn nữa rất dễ dàng tạo thành tổn hại đối với thiết bị bay.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi Lý Trình Di ngăn cản đòn tấn công thứ nhất, không còn lo lắng về cú thứ hai nữa.

Đương nhiên, phía trước tất cả đều ở trong dự liệu của anh, sau đó bị Cây châm đỏ khóa chặt, cũng nằm trong dự tính của anh.

Dù sao anh không kiêng nể gì ở trong thành tiến hành ám sát như vậy, những Kỹ sư điều khiển thiết bị bay của liên hội không nổi bão mới là lạ.

Điều duy nhất để cho Lý Trình Di không nghĩ tới, là đối phương chỉ xuất động một vị Kỹ sư điều khiển thiết bị bay truy sát.

Anh lúc trước còn nghĩ có thể sẽ có vài người cùng nhau ra tay, ngược lại không ngờ tình huống so với trong suy nghĩ còn đơn giản hơn.

…….

Trong văn phòng.

Tân Đức Lạp đứng sau bàn làm việc, hai tay cầm một bức tranh in màu đen treo trên tường trắng.

Đó là một bức phác thảo đầu hươu với nền đen và con đường màu trắng.

Sừng hươu oai vệ, có một vẻ đẹp hoang dã và nguyên thủy của rừng rậm lộ ra từ trong tranh.

“Bây giờ có thể yên tĩnh chưa? “Treo tranh xong, Tân Đức Lạp thở hắt ra, xoay người ngồi xuống, nhìn về phía Lý Trình Di đang ngồi trên sô pha đối diện.

“Bạn tôi nói, có thể. “Lý Trình Di nghiêm túc ngồi, trả lời. Sau khi hết thảy tạm dừng, anh lại khôi phục bộ dáng vốn bình tĩnh trầm ổn.

“Lá gan của cậu rất lớn, thật sự rất lớn. “Tân Đức Lạp thở dài. Ông đưa tay lấy ra hai chai Bean từ tủ lạnh nhỏ bên cạnh, tiện tay ném cho anh một chai.

Thành phố Toại Dương tuy rằng không phải là thành phố lớn gì, nhưng vẫn có liên hội bảo vệ, có Pháo đài Trầm mặc phong tỏa. Thiên Nhãn của Pháo đài Trầm mặc phối hợp với Kỹ sư điều khiển thiết bị bay đẳng cấp cao ra tay, nếu thật sự muốn giết cậu cũng không quá khó”.

“Cái này còn phải xem có đáng hay không. “Lý Trình Di nói. Cá nhân tôi cảm thấy, một Trịnh Gia Dụ còn chưa đủ để kinh động đến bọn họ.

“Thêm Từ Trung Sinh thì chưa chắc đâu. “Tân Đức Lạp nói,” Cho nên, trong khoảng thời gian ngắn, cậu đừng lộ diện”.

“Tôi cái gì cũng không biết, nhưng hắn ta rất thông minh, nhất định có thể biết lần sau lộ diện nguy hiểm như thế nào. “Lý Trình Di trả lời.

Xác thực mà nói, giết chết Trịnh Gia Dụ cùng mấy vệ sỹ, chỉ có Phó cục trưởng Cục an ninh và ít cảnh sát ra mặt. Khi đó, cảnh sát cũng không chú ý quá nhiều đến anh

Nhưng sau đó anh giết Từ Trung Sinh, tình huống lập tức lại khác.

“Sau khi Từ Trung Sinh chết, phó cục trưởng Đinh Tạo Thành biết được tình huống, lập tức quyết định xin thành phố Thiên Nhãn, phối hợp thiết bị bay tiến hành ám sát hung thủ từ xa.”

Một Trịnh Gia Dụ không tính là gì, nhưng Từ Trung Sinh thì khác, cha anh ta là một thành viên của liên hội, bản thân anh ta ở Toại Dương cũng coi như là một nhân vật. Mấu chốt nhất là, anh ta là một trong những hạch tâm của Từ thị".

Con cháu Từ gia phân tán ở Toại Dương gồm các ngành các nghề, có không ít người giữ chức vị quan trọng. Người đứng đầu hạch tâm đương nhiên là Từ gia chủ Từ Chấn Xương.

Ông ta là thành viên liên hội, cũng là Kỹ sư điều khiển thiết bị bay đẳng cấp cao, đương nhiên đẳng cấp của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay không thể quyết định lực sát thương, quyết định lực sát thương chính là đẳng cấp của thiết bị bay.

Từ Trung Sinh là người có tiền đồ nhất trong mấy đứa con của ông ta. Bây giờ…… Người đã chết, thái độ của Từ gia thế nào, phản ứng thế nào, không ai nói rõ được".

Tân Đức Lạp cố ý đem tình huống hôm nay đều phân tích một lần.

Lúc trước Đinh Ninh đại ca cũng từng nói, sức mạnh của thiết bị bay không phải là cường độ tinh thần lực của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay mà là bản thân Thiết bị bay. "Lý Trình Di nhẹ nhàng gật đầu. Mà nơi này là Toại Dương……"

"Đúng vậy, nơi này là Toại Dương, không hiếm tài nguyên để bảo dưỡng và duy trì thiết bị bay đẳng cấp cao. Lại là ở trong thành thị, không cho phép nạp mô đun vũ khí có uy lực lớn. Thiết bị bay có uy lực lớn nhất là mô đun Glass màu đỏ, đây chính là hạn mức cao nhất cho phép dùng trong thành phố, cũng thật là…" Tân Đức Lạp thở dài

Ông đã không nhớ rõ đây là lần thứ mấy mình thở dài.

"Ông chủ, thật ra ông nên vui vẻ một chút mới đúng. "Lý Trình Di an ủi. Dù sao bạn của tôi cũng là người có ân tất báo.

"Ha ha…… Nội thành không cho phép có mô đun uy lực lớn, nhưng bên ngoài thì khác, nên cẩn thận một chút. Đã chết cũng đừng nói cái gì báo ân".

"Vâng tôi hiểu" Lý Trình Di gật đầu, lần này kiểm tra được uy lực tối đa của thiết bị bay trong thành phố. Cũng đồng thời biết

lực phòng ngự cực hạn của Hoa Lân Y Tử đằng chồng lên nhau. Còn thanh lý phần tử nguy hiểm Từ Trung Sinh này. Hơn nữa hấp thu đủ ác niệm, hoàn thành một lần tiến hóa cho Hoa lân y Lay-ơn.

Quả thực chính là nhất cử tứ tiện.

Tuy rằng gây ra nhiều chuyện một chút, nhưng quả thật là có lời.

“Như vậy, cậu đã thấy được lực sát thương của thiết bị bay, còn có ý định mua nó không?” Tân Đức Lạp chuyển đề tài, đột nhiên hỏi.

“Cái này…… “Lý Trình Di do dự.

Chương 147: Thành lập đội ngũ

Đối phó Góc chết, trừ khử trở ngại của thế lực đối địch, đều cần phối hợp đồng đội. Nói cách khác, sớm muộn gì anh cũng phải thành lập đội ngũ của mình.

Mà trong đội ngũ của mình nếu muốn hấp thu ác niệm, nhất định phải có một vị trí gần tiền tuyến.

Bây giờ nghĩ lại, Kỹ sư điều khiển thiết bị bay cũng không thích hợp với mình lắm.

“Ngoại trừ Kỹ sư điều khiển thiết bị bay, cũng chỉ có người cải tạo, bất quá, trong Kỹ sư điều khiển thiết bị bay có một phái gọi là Thuần Huyết phái, có lẽ cậu sẽ cảm thấy hứng thú mà đại biểu chính là Đinh Tạo Thành. “Tân Đức Lạp nhắc nhở.

“Thuần Huyết phái?”

Tên như ý nghĩa, cái gọi là thuần huyết, chính là……

Tân Đức Lạp đang muốn giải thích, đột nhiên cửa phòng bị gõ nhẹ.

“Ông chủ, bên Long Tu Môn có hồi âm rồi. “Thư ký kẻ mắt đậm nhắc nhở.

“Vừa vặn. “Sắc mặt Tân Đức Lạp hiện lên một tia kinh ngạc. “Cậu nhờ tôi tìm đại sư dạy cận chiến, có hồi âm rồi”

“Ồ? Chính là vị huấn luyện viên quân đội sáng chế ra Long Tu Lực kia? “Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

“Đúng. Tên của vị đại sư này có chút đặc biệt, gọi là Ngục Long. “Tân Đức Lạp nói,” Ngục là từ ngục giam, còn Long chính là rồng.

“Có họ Ngục sao? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Đương nhiên là không, ông ta không cha không mẹ, sau này tự đặt lại tên” Tân Đức Lạp trả lời, “Lát nữa cho cậu địa chỉ, cậu có thể tự mình qua bên kia thử xem. Ông ta trước đây rất kén chọn người học, giờ thì bớt rồi, chỉ cần có người muốn học, ông ta đã rất vui rồi” Ông thở dài.

“Lúc trước tôi chỉ cho rằng ông ta lớn tuổi, thương thế ốm đau nhiều, không có tinh lực dạy cậu, hiện tại xem ra ông ta vẫn không bỏ được chấp niệm”.

“Thuần Huyết phái còn chưa nói xong, ông chủ. “Lý Trình Di nhanh chóng quay lại đề tài.

“A, đúng, Thuần Huyết phái, cái gọi là thuần huyết, chính là… trong thời gian ngắn tôi không nói rõ được, tôi gửi cho cậu tư liệu, cậu sẽ biết.” Tân Đức Lạp bắt đầu thao tác AR gửi tư liệu cho Lý Trình Di.

Chấp nhận, tải xuống, sau khi mở.

Giới thiệu đơn giản về thuần huyết, nhất thời hiện lên trước mặt Lý Trình Di.

“Kỹ sư điều khiển thiết bị bay khi đối mặt với người cải tạo, để bù đắp đắp tiêu hao cực lớn khi Kỹ sư điều khiển thiết bị bay liên tục. Họ đã liên tục thử nghiệm và cuối cùng khám phá ra một con đường đặc biệt để củng cố bản thân thông qua các loại thuốc khác nhau và biến đổi bản thân bằng cách hợp nhất gen. ”

“Thuần Huyết phái không triệt để bài xích cải tạo, có người trên người sẽ có vài bộ phận dùng máy móc thay thế, nhưng bọn họ tuyệt đối không mong muốn cho cơ thể của mình cài trí tuệ nhân tạo.”

‘Có một số nghi ngờ rằng phe Thuần huyết có thể đã hấp thụ một phần ý tưởng của Hội Thống nhất năm đó.’

“Cải tạo gien dược vật…… Đây không phải là cải tạo sao? “Lý Trình Di không nói gì.

“Đúng vậy, còn muốn đi theo con đường này không? Cường độ không được tốt lắm, Thuần Huyết phái chỉ là phát triển theo lộ tuyến phụ trợ cho Kỹ sư điều khiển thiết bị bay, hạn mức tối đa rất thấp. Nhưng tiêu phí không nhiều lắm, phối hợp với thiết giáp động lực bên ngoài, cũng có chút tiềm lực. “Tân Đức Lạp hỏi.

“Thử xem?” Lý Trình Di cảm thấy mình đã gây ra quá nhiều chuyện, đã đến lúc nên nghỉ ngơi, yên lặng một hồi.

Vậy chuẩn bị cho tốt một chút, lát nữa tôi dẫn cậu đến chỗ chuyên gia chế dược vật, chế cho cậu một một lộ tuyến thuần huyết. Tư Mã Quy chính là đi theo hướng này. “Tân Đức Lạp không hổ là ông chủ, con đường nào cũng có.

“Đa tạ ông chủ! “Lý Trình Di lập tức đáp.

“Đúng rồi. Tiền phải chuẩn bị sẵn, phí tổn là 1 triệu” Tân Đức Lạp nói.

“… “Lý Trình Di nháy mắt tắt máy.

“Không có tiền thì làm sao bây giờ? “Anh lộ ra vẻ bất đắc dĩ,” Có thể cho vay không lãi suất không ông chủ?

“Cậu thật coi tôi là túi tiền đúng không?? “Tân Đức Lạp mở to hai mắt. Được rồi được rồi, mau đi cho tôi! Nhìn thấy cậu là thấy mệt”.

Lý Trình Di cười đứng dậy.

“Nhưng tôi thật sự không có tiền, ông chủ không cho vay cũng chỉ có thể chờ. Chờ tôi kiếm chút tiền từ chỗ ông rồi đi.

“Cậu… trước kia làm sao tôi lại không phát hiện cậu nhây như vậy?! “Tân Đức Lạp không nói gì.

Trước kia ông còn cảm thấy Lý Trình Di là người thành thật an phận nhất mà ông ta từng gặp.

Hiện tại xem ra, hắn ta không phải thành thật, mà là giả bộ quá tốt.

“Thôi, lát nữa tôi ứng trước cho cậu, cậu cũng sắp vào Góc chết rồi. Lần sau giúp tôi làm nhiệm vụ trả lại cho tôi. “Tân Đức Lạp bất đắc dĩ nói.

“Đa tạ ông chủ! “Lý Trình Di lập tức chắp tay, xoay người bước nhanh rời đi, tựa hồ sợ ông chủ đổi ý.

Khi đến cửa văn phòng, đột nhiên Tân Đức Lạp lại gọi anh.

“Trình Ý”.

“Hả? “Lý Trình Di quay đầu lại.

“Có thời gian nghỉ ngơi nhiều một chút, đừng quá bức bách bản thân. “Tân Đức Lạp nghiêm túc nói..

Ông gặp qua nhiều người đi vào Góc chết, mới đầu còn ổn định, nhưng dần dần đối mặt với uy hiếp của Góc chết, dần dần đều biến thành một loại người khác.

Loại người này tự tư tự lợi, chỉ để ý chính mình, điên cuồng, không sợ chết, truy tìm kích thích.

“Vâng, tôi biết”Lý Trình Di đẩy cửa đi ra, nhìn thấy lông mày kẻ mắt đậm đứng bên cửa.

Anh cười chào cô.

Lông mày kẻ mắt đậm không hiểu sao run lên, lui về phía sau một bước, tựa hồ cảm nhận được nguy hiểm gì đó.

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di nhạt đi.

“Trên người tôi, có cái gì không đúng sao?”

“Không, không có, chỉ là… tôi cũng không biết tại sao. “Lông mày kẻ mắt đậm lúc trước còn lén nhắc nhở anh về tính cách của Tư Mã Quy.

Nhưng bây giờ…… Cô nhìn nụ cười nhìn qua rất ôn hòa trên mặt Lý Trình Di, lại bất tri bất giác liên tưởng đến nụ cười thần kinh thường trực trên mặt Tư Mã Quy.

Hai người càng ngày càng giống nhau.

Chương 148: Vòng tròn quan hệ

Từ thái độ của mắt kẻ đậm, Lý Trình Di mơ hồ nhận ra điều gì đó.

Anh vẫn như thường ngày, chào hỏi từng người trong công ty, sau đó đi vào thang máy, đeo kính AR.

Kính mắt biến sắc thành màu tối, che khuất hai mắt anh lúc này, cũng đồng dạng che khuất đồng tử của anh.

Ra khỏi công ty, Lý Trình Di không lập tức đón xe về nhà. Mà là dọc theo đường phố, dạo qua theo từng cửa hàng nhỏ.

Một đám nữ sinh trung học được nghỉ cuối tuần, đang ra ra vào vào các cửa hàng trang sức nhỏ. Các nam sinh thì thỉnh thoảng lui tới quán net và quán ăn vặt.

Giọng nói trẻ trung ngây thơ đơn thuần không ngừng vang lên bên tai, cũng làm cho cảm xúc trong lòng Lý Trình Di lúc này chậm rãi bình phục lại.

Anh cẩn thận hồi tưởng lại biểu hiện lúc trước của mình.

“Hẳn là nguy hiểm ngày càng lớn tại Góc chết khiến mình phát tiết áp lực theo bản năng để tìm kiếm một con đường sống…”

Anh bỗng nhiên hiểu được lời nói vừa rồi của Tân Đức Lạp là có ý gì.

Là nên tìm một phương thức xua tan áp lực.

Tuy nói như vậy, nhưng sau một hồi loạn sát không kiêng nể gì quả thật để cho anh thăng bằng cảm xúc, thả lỏng bản thân cũng khó.

Khi đi dạo tiện thể tìm hoa Tử đằng biến chủng hấp thu. Trong lòng Lý Trình Di nghĩ vậy.

Kế tiếp anh phải làm rất nhiều chuyện, đến Long Tu Môn học cận chiến, hấp thu hoa Tử đằng biến chủng, ngày mai đến chỗ chế dược vật để cường hóa bản thân còn thời gian rảnh nữa thì học cách sử dụng vũ khí để cải thiện kỹ năng hiện giờ chỉ biết chém loạn xạ.

Mặt khác, việc thành lập đội ngũ cũng phải đưa lên lịch trình, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có tiền, đoàn đội không có lợi nhuận, cho nên chỉ có dựa vào thế lực bên ngoài bơm tiền mới có thể duy trì.

Điều kiện tiên quyết để thành lập đội ngũ, tất nhiên là kiếm tiền.

……..

Vào buổi chiều.

Lý Trình Di bất tri bất giác đi tới một bờ sông nhỏ.

Bên bờ sông bày hai quán ăn vặt.

Bàn gỗ vàng đơn giản trải khăn trải bàn trắng, phối hợp với hai cái ghế gấp, chính là một bộ bàn ăn.

Anh liếc nhìn bảng hiệu ở quán ăn vặt, mặt trên dùng bút viết qua loa thực đơn đồ uống.

Sữa gừng táo đỏ - 13 đồng

Cam vàng chanh - 12 đồng

Tâm trạng màu cam - 15 đồng.

Tâm trạng đen tối - 15 đồng

Tâm trạng màu hồng đào - 16 đồng

Những tâm trạng khác - xem ông chủ có muốn làm hay không.

Lý Trình Di cảm thấy ông chủ này rất có cá tính, vừa nhìn đã biết là ông chủ không thiếu tiền.

Quán nhỏ là một xe di động, phía sau có hai người trẻ tuổi một nam một nữ, ăn mặc thời thượng, cánh tay mơ hồ lộ ra một chút hình xăm động vật, nhưng đều là phong cách đáng yêu, đeo tạp dề trắng.

“Ông chủ, cho tôi một ly màu cam. “Lý Trình Di nhìn nguyên liệu, quyết định gọi cà rốt, cà chua, nước cam.

“Xem vận may của anh kìa. “Ông chủ râu quai nón chớp chớp mắt với anh.

“Ý anh là sao?”

Lý Trình Di không rõ nguyên do.

Anh tìm một chỗ trống ngồi xuống, bàn ghế đều đặt ở bờ sông trong rừng, gió mát hiu hiu, buổi chiều, rất thoải mái.

Rất nhanh, một ly nước trái cây màu cam được đưa đến trước mặt anh.

Nâng ly lên, Lý Trình Di chậm rãi uống vài ngụm, mùi vị không tệ. Chua chua ngọt ngọt, rất thơm.

Sau khi ngồi xuống an tĩnh nghỉ ngơi, anh dựa lưng vào ghế gấp vải mềm, nhìn mặt sông gợn sóng lăn tăn cách đó không xa, nghe khách hàng chung quanh nhỏ giọng nói chuyện hoặc tiếng cười nhẹ, trong lúc nhất thời tự nhiên có loại cảm giác muốn ngủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã hơn một giờ trôi qua.

“Lý Trình Di? “Bỗng nhiên một giọng nữ có chút không xác định, kéo anh từ cơn buồn ngủ trở về.

m thanh từ bên trái truyền đến.

Lý Trình Di nghe tiếng nhìn lại, ba người con gái ăn mặc mát mẻ, trang điểm có chút đậm đi theo hai người đàn ông vào quán ăn vặt, vừa vặn ngồi vào chỗ cách anh hai cái bàn.

Gọi anh chính là một người con gái trong số đó.

Người con gái kia mặc váy liền thân bằng lụa đen viền lá sen, kiểu váy có chút lộ da thịt.

Ngực phải có hai miếng vải đen hình con cá che khuất chỗ nhạy cảm, bả vai cánh tay toàn bộ lộ ra bên ngoài.

Phía chân cũng lộ ra hơn nửa đùi.

Người con gái tóc dài xõa vai, đeo một cặp kính râm, nhìn không khác nhiều với mấy người con gái trong hộp đêm.

Lâm Tang?

Mặc dù đối phương đeo kính râm, trang điểm, nhưng dù sao cũng là người con gái tiền thân thầm mến nhiều năm, Lý Trình Di liếc mắt một cái cũng nhận ra.

Hiện tại Lâm Tang không giống lúc trước, ăn mặc hở hang, trước ngực đeo một sợi dây chuyền ngọc bích vàng tối, cẩn thận trang điểm, nhìn hấp dẫn và cũng tự tin hơn nhiều.

“Sao vậy Lâm Tang, bạn của em hả? “Một người đàn ông tóc xanh đeo dây chuyền xương khô màu bạc bên cạnh, đưa tay ôm eo Lâm Tang cười hỏi.

“Hôm nay vừa vặn là sinh nhật em, nếu không mời anh ấy tới tụ tập? Mọi người làm quen một chút?”

Anh ta không nhận ra Lý Trình Di, Lý Trình Di lại nhận ra anh ta.

Người đàn ông tóc xanh này chính là người đội mũ lưỡi trai lúc trước anh lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Tang ở công viên nhỏ, giúp đỡ mang đồ uống.

Chỉ là mũ lưỡi trai hiện tại nhuộm tóc, thay đổi cách ăn mặc, nhưng ngũ quan cùng khí chất vẫn như cũ.

“Thôi … không cần. “Lâm Tang cười cười, nhớ lại lần trước gặp Lý Trình Di, trong lòng cô không hiểu sao có cảm giác mất mát nhàn nhạt.

Kỳ thật, cô biết Lý Trình Di thích cô, chỉ là so với tìm một người thành thật như anh mà nói, cô càng hướng tới cuộc sống tốt hơn, cao hơn.

Vòng tròn quan hệ của con người, quyết định bước đi tiếp theo của con người, tiếp xúc với vòng tròn lớn hơn và cao hơn, sẽ vô hình trung mở rộng thêm mối quan hệ cho dù là kiến thức hay là tri thức, hay là hình thức tư duy.

Mà khi quan hệ với tầng lớp cao hơn thì mới có thể dễ dàng thu hoạch thứ mình muốn.

Ví dụ như tiền.

Cho nên cô mơ hồ cảm giác được Lý Trình Di thích mình, nhưng không có cách, nhiều năm như vậy, cô chỉ có thể giả bộ không biết.

Chương 149: Cuộc gặp gỡ bất ngờ

Tựa như hiện tại, cô nhìn tâm tình màu cam trước mặt mình, lại nhìn tâm tình màu cam trước mặt Lý Trình Di, cô liền đoán được, Lý Trình Di có lẽ không phải là ngẫu nhiên gặp được mình.

Mà là âm thầm chờ ở chỗ này, thời gian đặc biệt này, cậu ta… Có lẽ là đang đợi mình.

Người đàn ông tóc xanh từ trong thần sắc của cô, nhìn ra một chút manh mối.

“Bạn trai cũ của em?”

“Không, chỉ là… một người muốn theo đuổi em” Lâm Tang vốn định nói chỉ là một người bạn cũ, nhưng lời vừa ra đến miệng liền biến thành một câu nói khác.

Cô rất rõ ràng một đạo lý, giá trị yêu đương của một người phụ nữ, nhiều khi sẽ thể hiện từ bao nhiêu người theo đuổi cô.

Cho nên, người theo đuổi cô càng nhiều, người đàn ông tóc xanh lại càng vui vẻ vì có được cô. Bởi vì như vậy thì càng ra vẻ cô có giá trị, dù sao nhiều người thích như vậy.

Đồng thời còn có thể tạo ra cảm giác nguy cơ.

Bởi vì cô có rất nhiều người theo đuổi, hơi không cẩn thận liền có thể sẽ bị người khác cướp đi, cho nên càng cần che chở chiều chuộng.

Phục hồi tinh thần lại, Lâm Tang lại nhìn về phía Lý Trình Di.

Vừa lúc thấy anh gọi ông chủ tới, lại gọi thêm một ly nước trái cây, cùng với một phần thức ăn hình trái tim.

“Anh ấy gọi đồ ăn cho cậu, lại có cả trái tim và hoa nữa, lãng mạn nha~“Một người con gái bên cạnh cũng nhìn thấy một màn như vậy, nhịn không được cười rộ lên.

Tang Tang thoạt nhìn rất được hoan nghênh.

Lâm Tang nhìn Lý Trình Di tay cầm một bó hoa tươi nhẹ nhàng ngửi, lại buông xuống.

Vốn cô không xác định đối phương có phải chuẩn bị cho mình hay không, nhưng mắt thấy Lý Trình Di từ chỗ ngồi đứng lên,

quay lại, nhìn về phía mình.

Trong lòng cô căng thẳng, lo lắng người đàn ông tóc xanh không vui, lúc này đứng dậy, chủ động đi về phía Lý Trình Di.

Đến gần vài bước, đến bên bàn ghế, cô nghiêm túc mở miệng nói.

Trình Ý, tâm ý của cậu mình xin nhận, nhưng hiện tại mình đã có người yêu rồi, cho nên…… xin lỗi".

"??? "Sắc mặt Lý Trình Di hơi ngạc nhiên, anh nhìn Lâm Tang đi tới gần, nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Anh gọi thêm món, căn bản cũng không phải cho Lâm Tang.

Về phần đĩa ăn hình trái tim, đó chỉ là khi gọi đồ uống tâm tình màu cam trúng thưởng.

"Cậu có thể đi không, tôi sợ cậu làm ảnh hưởng đến tâm tình của bạn trai tôi. "Lâm Tang lại nghiêm túc nói.

Thật vất vả cô mới quen được anh Khôn, mới hòa nhập vào cái vòng luẩn quẩn đó. Hiện tại, cô không hy vọng có bất kỳ sơ xuất nào.

Lý Trình Di nhìn cô, nhất thời không biết cô đang nói gì. Không biết là tâm tình gì, chỉ là…… có chút khôi hài.

Đúng vậy, có chút buồn cười không giải thích được.

Anh không biết Lâm Tang liên tưởng đến mức độ nào nhưng… thật sự, chính anh cũng có chút xấu hổ thay cho cô.

Đột nhiên một tiếng bước chân rất nhỏ tới gần.

Lý Trình Di nhanh chóng hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn phía sau Lâm Tang, mỉm cười ôn hòa.

"Thật ngại quá, không ngờ lại gặp cô ở đây, mời ngồi, tôi gọi thêm chút đồ ăn. Đơn sơ một chút, thứ lỗi".

"Đâu có?"

Sau lưng Lâm Tang, một giọng nữ nhẹ nhàng đột nhiên tới gần, vang lên.

Hai gã vệ sỹ cường tráng mặc đồ đen, nhanh chóng phân tán hai bên, ngăn đường.

Một người con gái cao gầy khoác áo choàng lông tơ xám bạc, tóc vàng, môi đỏ mọng, chậm rãi đi tới trước bàn Lý Trình Di.

Người phụ nữ đeo kính nữ sĩ viền bạc, đồng tử màu lam dưới kính thâm thúy như vòng xoáy, làm cho người ta không hiểu sao sinh áp lực.

“Rất vui được gặp lại cô, cô Mary Ann. “Lý Trình Di vươn tay.

“Có thể gặp được Tiểu Trình Di đáng yêu ở đây, tôi cũng rất vui. “Mary Ann nheo mắt.

Cùng lần trước gặp mặt hoàn toàn khác nhau, lần này, trong vẻ dịu dàng của cô mang theo sự sắc bén rõ rệt, giống như con sói trắng giữa bình nguyên tuyết trắng.

Áo choàng chính là bờm của cô. Mười ngón tay sơn móng tay màu bạc, chính là móng vuốt sắc bén .

Mà răng nanh chỉ xuất hiện một khắc trước khi cô xé tan con mồi.

Trong nháy mắt này, áp lực nguy hiểm mà cường đại của Mary Ann làm cho Lâm Tang Như đứng như trời trồng tại một bên.

Cô nhìn Mary Ann, lại nhìn Lý Trình Di đang đứng đối mặt.

Lập tức đoán ra, Lý Trình Di vừa rồi căn bản là đang đón cái gọi là người con gái Mary Ann này!

Căn bản cũng không phải đón cô!

“ ！ ！ ？ ？ ！ ！ ”

Vào lúc này, một cảm giác xấu hổ mãnh liệt, ngay lập tức tràn vào tâm trí của Lâm Tang.

Cô dường như có thể tưởng tượng ra, anh Khôn và mấy người còn lại nhìn cô như nhìn chú hề.

Hai người con gái kia vốn có chút không thuận mắt với cô nhân cơ hội này không biết dùng lời lẽ gì để hạ nhục cô.

Lâm Tang đỏ bừng mặt, nhất thời đứng ngây tại chỗ.

Cô há miệng, bất giác bị một vệ sĩ kéo ra.

Từ đầu đến cuối, cho dù là Mary Ann, hay là Lý Trình Di cô từng quen thuộc.

Cũng không nhìn thẳng về phía cô.

Mary Ann nở một nụ cười và Lí Trình Di cũng vậy.

Rõ ràng hai người gặp mặt nhau, nhưng nụ cười của hai người khiến người ta có một loại cảm giác quái dị, cảm giác có khoảng cách.

Chương 150: Bóp ngay từ trứng nước

Gió mát hiu hiu.

Mary Ann nhìn bàn tay vươn ra của Lý Trình Di, mỉm cười, cuối cùng vẫn vươn tay ra, nhẹ nhàng bắt.

“Thật ra tôi không thích kiểu chào hỏi này.” cô nhẹ giọng nói, “Ở nước tôi, tay là công cụ công kích rất quan trọng, người với người một khi tới gần, tiếp xúc thân thể, liền có thể bị người khác nắm lấy cơ hội, một chiêu đánh chết.”

“Nước chị? Có thể hỏi là ở đâu không? “Lý Trình Di hỏi.

“Một đất nước nhỏ có tên là Libiru, một nơi lộn xộn và lạc hậu.” Mary Ann kéo ghế ra và nhẹ nhàng ngồi xuống, hai chân hơi gập lại.

“Nơi đó tràn ngập bang đảng xã hội đen, ma túy, buôn lậu, súng ống đạn dược, tất cả các loại phạm tội, nơi đó đều có.”

“Có thể thoát ra khỏi nơi đó có phải rất vất vả phải không? “Lý Trình Di hỏi.

Mary Ann nhìn Lý Trình Di, đôi mắt đẹp nheo lại, “Chỉ cần cảm nhận được bất kỳ uy hiếp nào thì phải bóp ngay từ trong trứng nước, cậu đi đến đó có thể có đất làm ăn đấy.”

“Ha ha…… Chị thật biết nói đùa. Bất quá nghe có chút thú vị”.

“Khu vực hỗn loạn chỉ thấy trong tiểu thuyết”. Lý Trình Di cười gượng, “Tôi chưa từng thấy nơi nào như vậy, từ khi sinh

ra, tôi vẫn luôn ở Toại Dương, những nơi khác tôi đi qua cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.”

“Cho nên cậu rất đáng yêu…” Người Mary Ann hơi nghiêng về phía trước, không để ý bộ ngực trắng như tuyết có chút lấp ló. Cô chăm chú nhìn Lý Trình Di.

“So với chị của cậu, cậu đáng yêu hơn nhiều……”

“ Chị có thể không cần hình dung như vậy được không? Dù sao tôi cũng hơn 20 tuổi rồi” Lý Trình Di lộ ra một biểu cảm xấu hổ.

“Cậu có biết tôi bao nhiêu tuổi không?” Mary Ann mỉm cười.

“27? “Lý Trình Di suy đoán.

“Tuần trước tôi bước vào sinh nhật tuổi 53” Mary Ann không chút kiêng kị nói ra tuổi tác của mình, cô nói tiếng Nghi Quốc rất khá, hoàn toàn không cần bất kỳ thiết bị phiên dịch nào.

“53…? “Lần này Lý Trình Di thật sự kinh ngạc.

Dù có đánh giá thế nào đi nữa, anh cũng không thể nhận ra Mary Ann đã 53 tuổi.

Coi như trên đời này có nhiều thứ có thể dùng để bảo dưỡng thân thể, trì hoãn lão hóa, nhưng 53 tuổi có thể thoạt nhìn giống hai mươi mấy tuổi, cái này cũng quá khoa trương”.

Anh có thông tin về Mary Ann từ ông chủ Tân Đức Lạp.

Mary Ann là một người phụ nữ cực kỳ nguy hiểm, từng bị nhiều quốc gia trục xuất, làm quá nhiều việc nguy hiểm.

So với anh, người chỉ dám đánh nhau ở thành phố nhỏ, lặng lẽ giết vài nhân vật nhỏ, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Sau khi nhận được tư liệu, cơ bản có thể phán định, lần trước ác niệm của mình bỗng nhiên được lấp đầy một cách kỳ lạ, rất có thể chính là hấp thu từ Mary Ann.

Anh không phải người ngu ngốc, cũng có thể thông qua biểu hiện của Mary Ann cùng bà chị Lý Trình Cửu, phán đoán ra một ít chân tướng sự thật.

Tôi có thể hỏi một chút, chị tôi Lý Trình Cửu cùng chị có quan hệ gì?“Không có chút che dấu, Lý Trình Di trực tiếp mở miệng hỏi.

“Rất bình thường, quan hệ một người mới và một tiền bối.” Mary Ann cười nói, “Cậu có thể trực tiếp gọi tôi là Mary Ann, đây là tên tôi dùng tại Nghi Quốc.”

“Được rồi, chị Mary Ann… có thể nói đơn giản chị tôi và chị làm ở công ty nào?”

“Chúng tôi đều thuộc tập đoàn Hoành Lực, gần đây tôi ở được điều đến chi nhánh của tập đoàn tại Toại Dương, nhìn thấy sơ yếu lý lịch xin việc của chị cậu, sau đó cảm thấy cô ta cũng không tệ lắm, liền nhận vào làm việc.” Mary Ann mở mồm ra nói chính là những câu ai cũng biết là giả dối.

“Vậy còn cậu? “Bỗng nhiên cả người cô tiến thêm một bước tới gần. Thần sắc trong mắt mơ hồ có loại hưng phấn khó hiểu.

Đó là một loại khát vọng và tò mò tự nhiên sinh ra khi nhìn thấy sự vật cảm thấy hứng thú.

“Tiểu Trình Di… Trên người cậu… có mùi chưa tắm rửa sạch…”

“Mùi?”

Lý Trình Di rùng mình, cũng nheo mắt lại. Anh không quen loại cảm giác tiến quá sát này, trong lúc bất giác, năng lực hoa ngữ đã mơ hồ ngưng tụ trên tay, lúc nào cũng có thể động thủ trước.

Anh cúi đầu, giả vờ đi uống nước trái cây, nhưng trên thực tế lại là che dấu sát ý tự nhiên nảy sinh trong lòng mình.

Có một số thứ, không phải một cặp kính đơn giản là có thể che giấu.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, trao đổi cách liên lạc?“Mary Ann đứng lên, tâm tình tựa hồ tốt hơn nhiều so với lúc trước.

Ngón tay cô nhẹ nhàng chạm vào kính, hiển nhiên cô cũng đang đeo AR.

Rất nhanh, lời mời kết bạn được gửi đến điện thoại di động của Lý Trình Di.

Đây là chức năng truyền tải ở cự ly gần.

Lý Trình Di nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, xác nhận.

Đột nhiên anh ngạc nhiên khi thấy Mary Ann đã lặng lẽ vòng ra sau lưng anh.

Một mùi thơm nhàn nhạt từ sau gáy thốc vào mũi.

“Lần sau… nhớ rửa sạch máu trên người rồi ra ngoài, Tiểu Trình Di…”

Giọng nói của Mary Ann nhẹ nhàng và quyến rũ, như thể thì thầm.

Mùi thơm nhanh chóng tản đi.

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di chậm rãi biến mất.

Anh đứng dậy khỏi ghế và quay lại nhìn Mary Ann đang đi xa, không biết anh đã bị đối phương nhìn thấy sơ hở từ đâu.

Đứng tại chỗ, nhìn Mary Ann dẫn theo hai vệ sĩ dần dần biến mất trong một chiếc xe màu xám bạc ven đường.

Trước khi lên xe, Mary Ann nhìn anh từ xa, một nụ cười ẩn chứa trong đôi mắt màu xanh.

Lý Trình Di lúc này mới thu hồi ánh mắt, có nên đuổi theo lặng lẽ giết chết ba người hay không.

“Thật sự rõ ràng như vậy sao?

Anh nghĩ lại câu nói vừa rồi của đối phương. Anh rốt cuộc bị người ta nhìn ra từ đâu? Nhìn chiếc xe chậm rãi đi xa, biến mất ở cuối đường.

Lý Trình Di không ngồi xuống nữa, tiện tay bưng nước trái cây lên, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó thanh toán và nhanh chóng rời đi.

Chương 151: Ánh mắt lạnh thấu xương

Anh phải nhanh chóng tìm ra cách Mary Ann nhận ra nguyên nhân của vấn đề.

Đương nhiên, có lẽ cô ta chỉ nói đùa, nhưng tỷ lệ như vậy quá thấp, anh không dám đặt cược.

Bất quá mười phút đồng hồ, hai người một trước một sau liền rời khỏi quán đồ ăn vặt.

Lâm Tang đứng ở một bên, sắc mặt đỏ bừng, hai tay nắm chặt, nhìn Lý Trình Di rời đi, cho đến khi đi, cũng không quay lại nhìn cô.

Nhìn anh Khôn và mấy người bạn còn lại, cười cười nói, chỉ trỏ về phía mình, sau đó đứng dậy tự mình rời đi.

Những người khác đang cười, anh Khôn cũng đang cười, nhưng nụ cười kia lại hoàn toàn khác với bình thường, mặc dù anh đang cười, nhưng trên mặt lại toát ra một tia tức giận rõ ràng.

Cho đến cuối cùng rời đi, mấy người đều giống như Lý Trình Di, không nhìn cô một cái.

Ngay lúc này.

Cảm giác xấu hổ trong lòng Lâm Tang rốt cục vào giờ khắc này đạt tới đỉnh điểm. Môi cô run rẩy, ngồi xổm xuống tại chỗ, nhắm mắt ôm đầu, khóc nấc lên.

…….

Lý Trình Di cúi đầu đi về phía trước, cố gắng không để cho người khác nhìn thấy ánh mắt của mình.

Anh nhìn đồng hồ trên kính, 17:32 chiều.

“Đúng rồi, Lay-ơn hoàn thành tiến hóa một lần, như vậy, có thể mở ra Hoa Thần Vị mới?” Đột nhiên anh dừng bước, trong đầu lại lần nữa nghĩ tới đóa hoa Sơn Lý Hồng trong Góc chết.

Đóa Sơn Lý Hồng trong Góc chết phố sương mù đó có hoa ngữ mà cho tới bây giờ anh không thể dứt bỏ suy nghĩ về nó.

Chỉ là vừa nghĩ đến đóa Sơn Lý Hồng kia, anh liền nghĩ đến một thứ khác.

“Nếu như Hoa thần vị thứ 3 của mình chọn Sơn Lý Hồng, như vậy…” Sau này một đoạn thời gian rất dài, mình chắc chắn sẽ

bị kéo lại ở tiến độ này.

Sau khi Góc chết bị hủy, ít nhất một tuần mới có thể khởi động lại một lần, nếu muốn nhiều lần dựa vào Góc chết khởi động lại để hấp thu Sơn Lý Hồng, trước không nói có thể thành công hay không, nếu có thành công cũng phải chờ không biết bao lâu mới có thể tập hợp đủ số lượng, thỏa mãn điều kiện tiên quyết để sử dụng hoa ngữ cơ bản.

Đương nhiên, cũng có khả năng một đóa hoa liền thỏa mãn yêu cầu thành hình của Hoa Lân Y.

Nhưng anh không dám đánh cược.

Sau đó…… Nếu muốn hoàn thành một lần tiến hóa, mở ra Hoa thần vị mới cũng tất nhiên sẽ bị kéo dài rất lâu…… Và trong trường hợp đó, Góc chết Phố Sương mù mờ đi và biến mất…… Nói không chừng mình sẽ gặp phải cục diện bị mắc kẹt.

Lý Trình Di sau khi suy nghĩ thấu đáo, anh rất rõ ràng, lựa chọn đóa Sơn Lý Hồng kia không phải lựa chọn tốt nhất. Nhưng khát vọng đối với công pháp vẫn khiến anh không cách nào bỏ ý niệm này.

Không thể bỏ qua ý niệm điền Sơn Lý Hồng vào Hoa thần vị thứ 3.

Anh đi lang thang trên đường không mục đích bất giác liền đi vào một khu phố hai bên tất cả đều là quán bar KTV cùng tiệm thịt nướng.

Tiếng nhạc ồn ào và nhịp trống có tiết tấu không ngừng vang lên bên tai lúc gần lúc xa.

Dòng người bên cạnh cũng dần dần chen chúc.

Sau khi ăn xong, từng đám người trẻ tuổi đi dạo, từng đôi tình nhân và cả những cô béo đều cố gắng phô ra dáng người, trên bãi đất trống bên đường còn có mấy ông lão không coi ai ra gì dùng loa cầm tay mở nhạc khiêu vũ. Hai em uống say vừa hát vừa lắc người lướt qua Lý Trình Di.Mùi rượu nồng đậm kéo anh từ trong rối rắm trở về. Anh dừng bước.

‘Mình đang rối rắm cái gì vậy? Cho dù như thế nào, Sơn Lý Hồng hiện tại đối với mình mà nói, cũng chỉ là một cái bánh vẽ. Chỉ một đóa thì thực sự quá ít, nếu bên trong Góc chết có thể xuất hiện một đóa hoa dị thường như vậy thì sẽ nhất định có thể có thêm lần nữa!”

Chờ mình đối mặt Góc chết sẽ cân nhắc đóa Sơn Lý Hồng dị thường này!”

Rốt cục, anh quyết định - - tạm thời buông tha Sơn Lý Hồng.

Trong nháy mắt đưa ra quyết định này, trong lòng Lý Trình Di như bỏ được một hòn đátảng. Cả người đều thoải mái hơn rất nhiều.

Anh nghiêng người nhìn về phía cửa kính bên ngoài của một tiệm trà sữa bên phải.

Trên cửa kính mơ hồ phản chiếu ra khuôn mặt của anh lúc này.

Bình thường, như là đang cười, và…… Kính mắt cũng có chút ngăn không được hai mắt lạnh như băng.

Xem ra là xuất hiện ở trên mắt……

Lý Trình Di thử điều chỉnh ánh mắt, nhưng thử mấy lần cũng không thành công. Cái vẻ lạnh thấu xương, vẫn không ngừng lộ ra từ sâu trong ánh mắt.

Anh hơi có chút phiền não, nghe bên tai có tiếng nhạc và tiếng trống ồn ào càng thêm phiền lòng.

Xoay người anh bước nhanh đi về phía cuối đường phố, muốn mau chóng rời khỏi con phố này.

Đi một hơi về phía trước, ước chừng năm phút sau, anh mới bước nhanh ra khỏi quảng trường.

Lúc này sắc trời đã có chút tối.

Trên đường cái ven đường đỗ một loạt các loại xe cộ, trong đó không thiếu các loại xe sang giá cả chục triệu. Lý Trình Di đi về phía ít người.

Đi ngang qua một siêu thị nhỏ, anh cảm thấy hơi khát nước, dừng lại, đẩy cửa đi vào, muốn mua chai đồ uống.

Leng keng.

Ở cửa truyền ra tiếng điện tử hoan nghênh tự động.

Trong siêu thị nhỏ sáng ngời, từng kệ hàng bày các loại hàng đủ mọi màu sắc.

Bên cạnh mỗi kệ hàng, đều dùng nhãn nhựa màu trắng, treo tên phân loại hàng hóa tương ứng.

Đồ ăn vặt, đồ uống, dùng hàng ngày, rau quả, đông lạnh.

Lý Trình Di đi tới phân khu đồ uống, nhìn lướt qua, khẽ nhíu mày

"Tất cả đều chưa từng uống".

Anh ngẩng đầu nhìn trần nhà trên đỉnh đầu, trên tấm nhựa màu trắng treo mấy ngọn đèn trắng, ánh sáng không đều chiếu xuống, mơ hồ phát ra tiếng điện ong ong rất nhỏ.

Nhìn xuống, anh tiện tay lấy ra một chai nước trái cây dâu tây táo hỗn hợp, nhìn xuống nhãn hiệu, nhãn hiệu của một hãng chưa từng thấy qua, logo là quả dâu tây màu xanh lam, phía trên vẽ ba đường cong thành hình mặt cười

Lý Trình Di cầm chai nước trái cây, đi về phía quầy thu ngân.

Quầy thu ngân là một quầy thủy tinh dài hơn hai mét, bên trong bày các loại hộp thuốc lá màu đen trắng đỏ.

Trên quầy đặt một cái xoay cắm đầy kẹo mút, còn có một hộp bật lửa giá rẻ.

"Ông chủ, tính tiền. "Lý Trình Di đứng bên quầy, thấy quầy thu ngân không có ai, liền lớn tiếng kêu một câu.

Không ai trả lời.

Chương 152: Siêu thị bí ẩn

Trong siêu thị nhỏ hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có tiếng rè rè nhỏ phát ra từ bóng đèn.

"Ông chủ? "Lý Trình Di cất cao giọng.

Vẫn không có trả lời, toàn bộ bên trong siêu thị nhỏ, cũng chỉ có âm thanh một mình anh quanh quẩn.

Thanh âm rất nhanh tản đi, tất cả lại khôi phục yên tĩnh. Lý Trình Di nhíu nhíu mày, nhìn trên quầy, rất nhanh liền nhìn thấy một tấm biển dựng đứng. Tấm biển lớn bằng bàn tay, màu lam, ở giữa in một mã vạch đen trắng, hiển nhiên là dùng để quét mã thanh toán.

‘Tôi quét mã trả tiền tại đây nhé. “Lý Trình Di lớn tiếng nói. Lúc này, anh lấy điện thoại di động ra, quét mã vạch 2D. Tích.

Điện thoại di động phát ra tiếng vang, nhưng không thể thanh toán được qua ứng dụng.

“Không có mạng sao?” Lý Trình Di nheo mắt lại, bắt đầu cảm thấy có gì đó không đúng.

Anh cầm lấy điện thoại bấm mấy phím, quét mã lần nữa.

Lại là tít một tiếng.

Màn hình vẫn kẹt trên màn hình quét mã, những vạch xanh lá cây không ngừng quét mã từ trên xuống dưới nhưng vẫn không thể vào được app để thanh toán.

Anh suy nghĩ một chút, nhanh chóng rời khỏi app quét mã, mở trình duyệt.

Trình duyệt mở ra, bên trong trống rỗng, chính giữa một con chó vàng nhỏ ngồi dưới đất vẫy đuôi liên tục.

Phía dưới còn có một hàng chữ: Xin lỗi, tín hiệu mạng của bạn không tốt, xin kiểm tra thử lại sau.

Anh thử nhiều app khác nhau.

Không có mạng.

Lại ấn ấn kính AR, cũng không có tín hiệu.

Anh thở ra một hơi, cảm giác không ổn, nhanh chóng xoay người, cũng mặc kệ đồ uống, trực tiếp đi về phía cửa siêu thị nhỏ.

Bụp.

Cửa kính bị đẩy phát ra tiếng va chạm.

Không mở được.

“Bị khóa rồi?” Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống, dùng sức đẩy thêm mấy cái.

Cửa vẫn chỉ phát ra tiếng va chạm, không hề có dấu vết mở ra.

Lúc này anh mới phát hiện, siêu thị nhỏ bên ngoài đường phố, không biết từ lúc nào, đã biến thành một mảnh tối đen.

Không…… Vẫn có thể nhìn thấy một chút.

Tầm mắt Lý Trình Di dời xuống, nhìn thấy sàn xi măng trước cửa siêu thị nhỏ, phản xạ ánh đèn trắng bệch.

Ánh sáng đó chính là từ trong siêu thị chiếu ra. Phiến đá xi măng kéo dài hơn một mét, là ba bậc thang nhỏ.

Bậc thang đi xuống, là một khoảng đất trống nhỏ dài ba mét, rộng hai mét.

Hai bên bãi đất trống đều có một dải cây xanh hình chữ nhật. Xa hơn nữa, chính là kéo dài đến chỗ sâu trong bóng tối không nhìn thấy.

Dải cây xanh hai bên cũng giống như vậy, bên ngoài tất cả đều là một mảnh đen kịt.

Toàn bộ siêu thị nhỏ, giống như là nguồn sáng duy nhất lẻ loi lạc vào một mảnh bóng tối yên tĩnh, lại giống một hòn đảo cô độc lơ lửng ở trong đại dương hắc ám.

Tầm mắt Lý Trình Di nhìn về chỗ sâu trong bóng tối, kính AR mở ra chức năng phóng đại.

Xì.

Trong tiếng vang nhỏ, tầm nhìn của anh đã bị phóng đại đến 100 lần.

Nhưng trong tầm mắt, vẫn là một mảnh tối đen, cái gì cũng không nhìn thấy. Bật chức năng nhìn đêm. Anh ra lệnh bằng giọng nói.

…..

Kính AR ken két vài tiếng, sau đó xẹt một cái, toàn bộ tầm nhìn biến thành một mảnh màu xám.

Vô ích.

Sâu trong bóng tối vẫn là một mảnh tối đen, không nhìn thấy cái gì.

Nhìn đến đây, Lý Trình Di đã hiểu, chính mình lại tiến vào Góc chết.

Hơn nữa cái Góc chết này, tựa hồ so với dự báo lúc trước còn nhẹ hơn, thế cho nên anh tiến vào mà không hề phát hiện.

Đứng ở cửa, anh suy nghĩ một chút, bỗng nhiên giơ tay lên, trong tay lặng lẽ không tiếng động xuất hiện một thanh đoản kiếm.

Cầm thanh kiếm, đâm mạnh vào cửa kính.

Roẹt.

Thanh kiếm hoa Lay-ơn, bình thường đều rất sắc bén thế mà lại không đâm thủng được cửa. Quả nhiên…… Đây là Góc chết…… Lý Trình Di cuối cùng cũng xác nhận.

Anh thu hồi thanh kiếm, không hề cố ra ngoài siêu thị mà xoay người bước vào bên trong.

"Khó trách, lúc trước mình chọn đồ uống, nhìn thấy tất cả đều là nhãn hiệu chưa từng thấy qua."

Anh bất động thanh sắc, đã nhiều lần tiến vào Góc chết, anh rất rõ ràng, trọng yếu nhất là bên trong Góc chết không phải va chạm lung tung, mà là thu thập manh mối tin tức.

Như vậy mới có thể sau khi đi ra ngoài, nhanh nhất tìm được nguyên mẫu hiện thực, tìm ra cách thoát khỏi Góc chết.

Đứng ở cửa, tầm mắt anh lại nhìn về phía quầy thu ngân.

Phía sau quầy thu ngân, giữa hai kệ hàng nhỏ, lộ ra một bức tường trắng nhỏ.

Nơi đó có một cánh cửa nhỏ màu xanh nhạt.

Cửa nhỏ hình chữ nhật, khép hờ, không có khóa.

Từ chỗ Lý Trình Di, có thể nhìn thấy bên trong một mảnh tối đen, không bật đèn.

Dựa theo quy cách phân bố, bên trong cửa hẳn là phòng chứa đồ của ông chủ và nhân viên, hoặc là phòng nghỉ ngơi.

Hai mắt Lý Trình Di nhìn chằm chằm vào cánh cửa nhỏ kia.

Như vậy…… Có nên vào xem không?

Nhưng rất nhanh, anh bỏ đi ý niệm này.

“Trước thu thập thông tin nơi này, nếu không có thu hoạch gì thì vào sau”

Sau khi xác định tư tưởng, tầm mắt anh dời đi, nhìn về phía bên trong siêu thị.

Dưới ánh sáng trắng sáng ngời, tổng cộng năm kệ hàng vẫn đứng sừng sững tại chỗ, không nhúc nhích.

Hai bên kệ hàng dựa vào tường, còn đặt mấy cái tủ lạnh và tủ làm mát, bên trong bày đầy các loại đồ uống đóng gói.

Trong góc chất đống hơn mười thùng nước tinh khiết nắp đỏ nắp xanh, đều là nhãn hiệu chưa từng thấy qua.

Lý Trình Di cầm lấy nước trái cây mình vừa chọn, lần nữa nhìn bao bì.

Lần này, anh nhìn rất kỹ.

Sau khi xác định đây là Góc chết, anh cố gắng lấy thêm thông tin về bao bì.

Chai nước trái cây có hình trụ, nắp chai bằng nhựa màu xanh lá cây.

Xung quanh chai dán một vòng giấy nhựa màu xanh lá cây, mặt trên ngoại trừ logo, chính là hình dâu tây nhân cách hóa chen chúc cùng một chỗ trên bãi cỏ.

Ở giữa quả dâu tây đỏ rực, có một vòng quả táo nhỏ vây quanh. Phía trên những hình này, in mấy hàng chữ cái màu đen, nhưng quái dị chính là, những chữ cái này Lý Trình Di đều chưa từng thấy qua.

Chương 153: Cửa hàng yên tĩnh

Anh điều chỉnh kính AR, cố gắng phân tích, nhưng kính mắt hoàn toàn không phản ứng, hiển nhiên sau khi tiến vào Góc chết không có cách nào tiếp cận cơ sở dữ liệu.

Lý Trình Di quyết định, đi nhanh tới khu đồ uống, đặt chai đồ uống mình vừa cầm về chỗ cũ.

Sau đó anh đảo mắt, xem xét toàn bộ kệ hàng.

Khiến anh rùng mình chính là, tất cả đồ uống trên kệ hàng, năm hàng từ trên xuống dưới, tất cả đều là những bao bì, chữ viết và cả logo anh chưa bao giờ thấy.

Lý Trình Di vươn tay, lấy ra một chai đồ uống từ trên kệ.

Mặc dù không thể đọc được chữ viết trên chai, mỗi dòng trên kệ đều có nhãn ghi tên và giá cả của sản phẩm, cũng như ngày sản xuất.

Lý Trình Di quét mắt nhìn qua.

'Hỗn hợp rau quả nước trái cây, xxx đồng một chai, ngày sản xuất: ngày * tháng * năm *. Không nhìn rõ?

Lý Trình Di ngay từ đầu tưởng mình hoa mắt, liền ghé sát lại xem.

Nhưng mặt anh nhăn lại, trên mặt chữ viết gần như bị một lớp thủy tinh mờ phủ lên, không thể nhìn rõ.

Ngoại trừ tên sản phẩm, những thứ khác đều không thấy rõ.

Cau mày lại, anh nhìn lướt qua tất cả các loại đồ uống xung quanh và thấy rằng tất cả các nhãn hiệu đều giống nhau.

Chỉ có những cái tên, phần còn lại đều là những thông tin mơ hồ.

Cái cảm giác chỉ cần nhìn gần là thấy rõ nhưng trên thực tế cho dù tới gần bao nhiêu, cũng không có cách nào đọc được chữ viết trên đó.

Rời khỏi khu đồ uống, anh lại đến khu đông lạnh, khu đồ dùng hàng ngày, phát hiện đều như thế.

Lạch cạch.

Đột nhiên dưới chân anh tựa hồ giẫm phải cái gì đó.

Lý Trình Di cúi đầu, khom lưng, nhặt vật kia lên.

Đó là một tờ giấy trắng dường như bị xé ra từ cuốn sổ nào đó. Trên giấy còn viết chữ, chữ viết ngoáy.

Cũng may chữ trên giấy anh biết.

“Không biết tôi may mắn hay bất hạnh. Góc chết này là loại tôi hiếm khi thấy trước đây. Một siêu thị nhỏ kỳ quái, hoặc là nói cửa hàng tiện lợi.

Lý Trình Di tinh thần chấn động, đây rõ ràng là tin tức mà người vào Góc chết lúc trước lưu lại, nhất định có thể thu được càng nhiều tin tức ở đây. Anh tiếp tục nhìn.

“Tôi gọi nơi này là cửa hàng yên tĩnh.”

“Nếu bạn nhìn thấy tờ giấy này, có nghĩa là mọi thứ ở đây vẫn chưa được sắp xếp. Có vẻ như vận may của bạn không tệ lắm”.

“Hãy nhớ rằng, hàng hóa trên kệ có thể mang lại lợi ích lớn cho bạn, cũng có thể mang đến rắc rối và nguy hiểm cho bạn. Tôi đã đoán rằng chúng đến từ những thế giới khác nhau, tất nhiên, cũng có thể là ma quỷ, thiên thần, có thể là người ngoài hành tinh, một loại quái vật đặc biệt nào đó, ai biết được.

Nói chung, chúng có rất nhiều hiệu ứng và tác dụng kỳ diệu. Nếu may mắn, bạn có thể có được một thứ tốt.Nếu bạn muốn mua để mang chúng đi, bạn có thể lấy hàng hóa bạn yêu cầu.Nhớ kỹ, một lần chỉ có thể chọn một loại, đặt ở quầy thu ngân, sau đó nhắm mắt chờ đợi một phút.

Sau một phút, hàng hóa sẽ tự động được dán nhãn để thanh toán. Và sau đó…… bạn cần……”

Chữ viết phía sau đột ngột đứt đoạn, chỉ thấy có những chấm máu nhỏ màu đỏ phân tán ở trên giấy trắng.

Thông tin quan trọng đột nhiên biến mất. Lý Trình Di cảm thấy hứng thú với nội dung trên giấy.

Một Góc chết siêu thị nhỏ có các loại hàng hóa kỳ dị?? Như vậy, cái gọi là hàng hóa kỳ dị, có tác dụng gì?

Anh lần nữa lật xem nội dung trên giấy, xác định không có bất kỳ bỏ sót nào, mới thu hồi tầm mắt, nhìn về kệ hàng phía

trước.

“Hàng hóa ở đây rốt cuộc dùng cái gì để thanh toán?” Đó là chìa khóa cho mọi thứ.

“Tại Góc chết phố sương mù, mỗi lần máy đánh bạc lắc lư, cần phải trả giá bằng một bộ phận trên cơ thể.” Nếu như nơi này cũng giống như vậy, như vậy mình rất có thể phải trả giá rất lớn, mua hàng hóa không đáng.

“Nhưng nếu dùng thứ khác như là đồng tiền để thanh toán…

Trong lòng Lý Trình Di có chút chần chừ.

Anh suy nghĩ một chút, bắt đầu không ngừng tìm kiếm manh mối tại từng kệ hàng bên trong siêu thị nhỏ.

Anh hy vọng có thể tìm được tờ giấy nhắc nhở thứ hai.

Nhưng đáng tiếc là, vòng vo ít nhất hơn mười phút, cũng không tìm được bất kỳ manh mối mới nào.

Cầm lại chai nước hỗn hợp táo dâu tâ lúc trước lấy ra, anh một lần nữa đứng ở quầy thu ngân.

Đem đồ uống đi về phía trước, nhẹ nhàng đặt ở chỗ trống của tủ thủy tinh quầy thu ngân.

Sau đó, là nhắm mắt chờ đợi sao?

Anh nheo mắt nhìn chăm chú phía sau quầy thu ngân, không nhắm mắt, mà cố gắng tìm ra manh mối khác, để xác định hình thức thu ngân ở đây rốt cuộc là cái gì.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lạch cạch.

Đột nhiên trong siêu thị nhỏ truyền đến một tiếng động rất nhỏ.

Tựa hồ có người thoáng cái từ phía bên kia kệ hàng chạy tới.

Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống, quay đầu nhìn sang bên trái.

Nhưng tầm mắt của anh bị từng kệ hàng ngăn trở, căn bản không nhìn thấy bất kỳ bóng người nào.

Bùm!!

Đột nhiên có một tiếng nổ lớn.

Một tiếng nổ lớn phát ra từ cánh cửa bên phải.

Lý Trình Di một lần nữa quay đầu nhìn về phía cửa kính, nhưng không có cái gì.

Ngoài cửa không thấy gì cả.

Phía sau cũng truyền đến tiếng bước chân dồn dập, tựa hồ có người đang nhanh chóng tới gần.

Lý Trình Di sởn gai ốc, theo bản năng cảm giác được có nguy hiểm mãnh liệt, anh xoay người lại.

Phía sau dường như cũng không có cái gì. Xoẹt xoẹt, một tiếng vang nhỏ.

Đúng lúc này, quầy thu ngân cũng phát ra tiếng vang, giống như có người nhanh chóng làm thủ tục tính tiền cho anh.

Lý Trình Di không chút do dự, mặc vào Hoa Lân Y lay-ơn lóng lánh ánh vàng kim.

Chờ anh quay đầu lại.

Trên quầy, chai kia đồ uống, bề ngoài đã dán lên một nhãn hiệu màu trắng.

Trên nhãn ghi rõ ràng: Đợi thanh toán, mười phút.

“Mười phút? Có ý gì?

…….

Chương 154: Quái vật không thể chạm vào

Lý Trình Di đứng trước quầy, thần kinh đã căng thẳng tới cực điểm.

Tất cả giác quan của anh lúc nào chú ý tất cả động tĩnh chung quanh. Ống đèn phát ra âm thanh dòng điện rất nhỏ.

Trong không khí thoang thoảng mùi giấy.

Tay của anh, một tay nắm thanh kiếm, một tay cầm khẩu súng ngắn thu được từ chỗ Mạnh Đông Đông.

Không có động tĩnh gì cả.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, không phát hiện động tĩnh gì. Những lời này, có ý gì?

Anh cố gắng điều hòa hơi thở của mình, ánh mắt liên tục quét qua một số điểm mà anh cho là nguy hiểm.

Một là cánh cửa nhỏ khép hờ phía sau quầy.

Một là cửa kính ra vào cửa hàng nhỏ. Cuối cùng là một số kệ bên trái.

Hai mắt dưới mũ bảo hiểm của Lý Trình Di nhanh chóng đảo qua từng chi tiết nhỏ.

Kệ rượu và thuốc lá phía sau quầy.

Thùng rác nhựa màu xanh trước cửa. Màn hình máy tính thu ngân màu đen.

Đều không có phản ứng.

Mười phút…… Rốt cuộc là ám chỉ cái gì?

Bộp.

Bộp.

Bộp.

Bỗng nhiên những tiếng bước chân rất nhỏ, từ trên kệ hàng vọng tới. m thanh không lớn, thậm chí có thể xem như yếu ớt.

Nhưng lại vang vọng rõ ràng vào trong tai của Lý Trình Di, vốn lúc này đang tập trung tinh thần cao độ, rõ ràng giống như nguồn sáng duy nhất trong bóng tối.

Anh quay đầu sang trái, tập trung nhìn.

Dưới đáy khe hở tận cùng bên trong phía bên cạnh kệ đông lạnh, lúc này đang chậm rãi lộ ra một đôi chân.

Một đôi chân nhợt nhạt bẩn thỉu với vết sẹo và vết nứt.

Từ góc độ này của Lý Trình Di, chỉ có thể nhìn thấy đó là một đôi chân của một đứa trẻ.

Mắt cá chân trở lên đều bị hàng hóa trên kệ ngăn trở, chỉ có thể mơ hồ từ khe hở hàng hóa nhìn thấy một chút quần áo màu trắng.

Quần áo đó cũng bẩn, rất rách.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, bất động.

Lúc này tất cả dây thần kinh trong đầu anh đều đang điên cuồng cảnh báo.

Nguy hiểm! Nguy hiểm! Nguy hiểm!!

Một cỗ dự cảm mãnh liệt, không ngừng kích động trong đầu anh. Đó là bản năng cơ thể, một cảm xúc sợ hãi muốn chạy trốn, muốn xoay người rời đi.

Nhưng lúc này, anh biết, xoay người chạy trốn là hành vi ngu xuẩn nhất. Điều đó tương đương với hoàn toàn buông bỏ tất cả chống cự, phô cho người khác thấy chỗ yếu hại trí mạng nhất của mình.

Trong lúc nhất thời, anh nhìn chằm chằm đứa bé phía sau kệ hàng.

Đứa bé cũng đứng bất động, lẳng lặng cách kệ hàng, đối mặt với anh, nhìn chăm chú anh.

Tuy rằng không nhìn thấy mặt đối phương, nhưng Lý Trình Di có thể rất rõ ràng cảm giác được, đối phương đang nhìn anh.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Kim đồng hồ trên tường, từng cái từng cái không ngừng chuyển động.

Ước chừng nửa phút sau.

Đôi chân của đứa trẻ cuối cùng cũng bắt đầu cử động.

Nó nhấc chân lên, nhẹ nhàng đi ra khỏi kệ hàng.

Chuyện quỷ dị đã xảy ra!

Hai chân đứa bé rõ ràng ở trước mặt Lý Trình Di, từ mặt sau kệ hàng đi ra.

Nhưng ở bên cạnh kệ hàng, anh lại không nhìn thấy bất kỳ bóng người nào. Đôi chân kia, sau khi đi ra khỏi kệ hàng, liền không hiểu sao biến mất không thấy. Giống như đi vào một không gian khác.

Lý Trình Di hai mắt gắt gao mở to, giờ này khắc này, anh cho dù mặc Hoa Lân Y Lay-ơn, cũng cảm giác một luồng khí lạnh thấu xương không ngừng dâng lên. Cả người lông tơ dựng đứng, cảm giác mồ hôi lạnh nhanh chóng chảy ra, ngưng tụ thành dòng, từ sau lưng, gò má, không ngừng rơi xuống. Vài giây sau, khe hở dưới kệ hàng, không nhìn thấy đôi chân trẻ con.

Nó dường như đã đi ra ngoài.

Nhưng nhìn từ phía Lý Trình Di, trên bãi đất trống bên cạnh kệ hàng không có gì cả.

Đừng nói chân người, ngay cả một dấu chân cũng không có.

Đi đâu rồi!?

Toàn thân Lý Trình Di căng thẳng, da đầu tê dại, cảnh giác quét mắt nhìn chung quanh.

Bụp!

Bỗng nhiên, anh hét lên một tiếng, xoay người về phía sau.

Ở chính giữa lưng anh, không hiểu sao đột nhiên có thêm một vết rách.

Phá vỡ Hoa Lân Y, còn cắt rách áo chống đạn bên trong, tạo ra một vết thương đỏ sậm trên da thịt Lý Trình Di.

Máu từ từ chảy ra từ vết thương, đỏ tươi và đau đớn. Lý Trình Di chịu đựng đau đớn, xoay người chém một kiếm về phía sau. Nhưng không nhìn thấy cái gì.

Phía sau không có gì cả, chỉ có quầy hàng trống rỗng.

Bụp!

Lại là một tiếng vang nhỏ, cánh tay trái của anh cũng bị chém thành vết. Hoa Lân Y và ngay cả áo chống đạn cũng bị rạch ra, máu theo cánh tay nhanh chóng nhỏ xuống.

Lần này anh cảm giác được, cắt qua anh, là thứ gì đó lạnh lẽo cứng rắn, thậm chí có chút bóng loáng.

Không chút do dự.

Hai tay anh cầm kiếm, đột nhiên xoay tròn một cái. Hai thanh kiếm trong nháy mắt liền chém thành một đường vòng

Lưỡi kiếm sắc bén vô cùng, trong vòng một giây, liền khua thành một vòng 360 độ xung quanh.

Cân nhắc đến đối thủ có thể là trẻ con, Lý Trình Di còn đặc biệt xoay tròn cắt xuống dưới.

Nhưng vô ích.

Kiếm không chém được cái gì chỉ là tiếng kiếm rít lên trong không khí.

Phụt.

Lại là một chút vết máu rơi xuống, chân trái Lý Trình Di thêm một vết thương, miệng vết thương không sâu, tựa hồ là bởi vì Hoa Lân Y ngăn cản, tiêu hao phần lớn lực chém.

Lý Trình Di nhanh chóng phản ứng lại, chính mình tựa hồ không có cách nào đối phó với nguy hiểm không tên này.

Lúc này anh mạnh mẽ cất bước, mặc kệ vết thương ở chân, phóng về chỗ sâu nhất của siêu thị

Nếu không có cách nào ngăn cản, vậy thì chạy trước! Né đã!

Cơ thể Lý Trình Di bây giờ trải qua sự cường hóa của Hoa Lân Y, hơn nữa chính mình không ngừng rèn luyện nên sức mạnh tăng một bước lớn. Cho dù không mặc Hoa Lân Y, sức mạnh cũng có thể vượt xa người bình thường.

Khoảng cách hơn ba mét, anh phi vài bước đã vọt đến, sau đó cất bước xông vào giữa kệ hàng, cong người ẩn nấp.

Đúng lúc này, anh nghe được phía sau truyền đến từng tiếng tiếng bước chân. Thanh âm từ xa đến gần, nhanh chóng đuổi theo anh.

Lý Trình Di giật mình, chạy đến khúc cua, cúi đầu nhìn ra phía sau.

Quả nhiên.

Chương 155: Đôi bàn chân trắng bệch

Anh nhìn thấy một đôi bàn chân trắng bệch của trẻ con đang đuổi theo phía sau anh.

Là chỉ có thể thông qua kệ hàng, mới có thể nhìn thấy đối phương!? Trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng tổng kết, hai mắt chăm chú nhìn đôi chân trẻ con kia, mắt thấy đối phương sắp tới gần, anh lập tức xoay người chạy sang hướng khác.

Bộp bộp bộp……

Hai chân đứa bé bước nhanh hơn, nhưng nhanh nhất cũng chính là tốc độ của người bình thường, căn bản không có cách nào đuổi kịp Lý Trình Di.

Điều này làm cho trong lòng anh có chút chắc chắn, biết đã tìm được phương pháp.

"Chẳng lẽ, cái gọi là mười phút, chính là tránh né thứ này truy sát, vẫn kiên trì mười phút?"

Anh vừa tránh né, vừa suy tư hàm nghĩa chữ viết vừa rồi. Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Kim giây trên tường, không ngừng chuyển động từng chút một, đẩy kim phút về phía trước.

Ngay khi Lý Trình Di chuyên tâm tránh né bước chân của đứa bé truy đuổi.

Ở phía sau anh, phía dưới một kệ hàng khác, lại xuất hiện một đôi chân trẻ con mới.

Hai chân kia cũng bẩn thỉu, làn da trắng bệch, có vết thương cùng vết nứt, tựa như đồ sứ dễ vỡ, còn có nhiều chỗ có vết bẩn bụi đen không biết là cái gì.

Khác với đôi chân đầu tiên, đôi chân này đi giày da nhỏ màu hồng nhạt của bé gái, lộ ra mu bàn chân và mắt cá chân.

Nó lặng lẽ di chuyển, từ sau lưng Lý Trình Di lặng lẽ tới gần anh.

Mà lúc này Lý Trình Di, đang tập trung tránh né đôi chân đầu tiên, không hề chú ý phía sau lại có thêm nguy hiểm.

Dần dần

Đôi chân trẻ con thứ hai, cách Lý Trình Di càng ngày càng gần.

Năm mét.

Ba mét.

Hai mét.

Lý Trình Di dường như nhận ra điều gì đó, quay đầu nhìn.

Đúng lúc này, hai chân đứa bé gái bỗng nhấc lên cao, biến mất ở khe hở dưới đáy kệ hàng, tránh khỏi tầm mắt của anh.

Lý Trình Di không nhìn thấy gì, chỉ có thể nhanh chóng thu hồi tầm mắt, tiếp tục nhìn chằm chằm đôi chân đứa bé đầu tiên.

Mà ngay sau khi anh thu hồi tầm mắt, hai chân đứa bé gái mang giày da nhỏ, lại một lần nữa lặng lẽ rơi xuống, giẫm trên mặt đất. Dừng lại một chút, hai chân đứa bé gái tiếp tục tiếp cận phía sau Lý Trình Di.

Cùng lúc đó, một bàn tay nhỏ bé mảnh khảnh tái nhợt, phủ kín vết rạn, đang lặng lẽ vươn qua kệ hàng, chộp lấy gáy Lý Trình Di. Chậm rãi, càng ngày càng gần…

Khi cách anh chỉ nửa mét.

Vèo.

Bàn tay nhỏ bé đột nhiên tăng tốc, không hề che giấu, hung hăng chụp về phía gáy Lý Trình Di.

“Chết!! “Một tiếng rống giận. Lý Trình Di đột nhiên xoay người, rút kiếm, song kiếm toàn lực chém.

Vù vù……!

Sức mạnh to lớn đi kèm với lưỡi cắt không khí, phát ra những âm thanh bén nhọn.

Thời gian vào giờ khắc này phảng phất ngưng trệ.

Song kiếm trong tay anh, dưới ánh đèn phản xạ ánh kim nhàn nhạt. Hoa ngữ: Trầm túy chi thủ.

Ánh sáng tím chợt lóe lên trên thân kiếm.

Bốp!!

Hai thanh kiếm xoay tròn trên mặt đất, mũi kiếm tạo thành một vòng vàng. Ánh sáng vàng kim cùng ánh sáng tím đồng thời xoay tròn, nương theo lưỡi kiếm tạo ra hai vòng vàng tím.

Hai mắt Lý Trình Di lạnh như băng, cả người xoay tròn với tốc độ cao, song kiếm dẫn theo Trầm túy chi thủ của Hoa Ngữ, nhanh chóng bao phủ phạm vi 2m xung quanh. Lúc này Trầm túy chi thủ trong đó thủ đã không thể gọi là tay nữa mà phải gọi là kiếm!

Trầm Túy Chi Kiếm!

Từng vòng lưỡi kiếm xẹt qua không khí hư vô, chém vào cánh tay đứa bé gái tái nhợt phủ kín vết rạn kia.

Cũng chém cả vào hai bên kệ hàng, khiến kệ hàng biến thành những mảnh nhỏ, rải rác đầy đất. Anh lại tựa hồ cảm nhận được cái gì, tiến về phía trước, chém về phía chân đứa bé thứ nhất!

Bùm!

Thân thể anh đụng phải giá hàng khiến nó đổ sụp, kiếm quang màu vàng lóe lên rồi biến mất giữa không trung, mang theo Trầm túy chi thủ xoẹt qua chỗ chân đôi đứa bé thứ nhất.

Sau khi kiếm quang xẹt qua.

Lý Trình Di buông tay, cũng không nhìn kiếm, nghiêng người rút ra xa, nửa quỳ trên mặt đất.

Hai thanh thanh kiếm rơi xuống đất hóa thành vô số cánh hoa lay-ơn tiêu tán

Anh một tay che vai phải, nơi đó có một vết chém sâu đang chảy máu.

Không dừng lại, anh lần nữa đứng dậy, mượn lực gót chân, xoay người.

Bốp!

Hai tay từ trong kiếm luân (bánh xe kiếm) sau lưng rút ra một thanh thanh kiếm dài nhất. Lúc này, anh dùng hết toàn lực, hai tay cầm kiếm phát động hoa ngữ.

Thanh kiếm dài gần ba mét ở giữa không trung vung ra một dải hình quạt, xẹt qua thứ gì đó, phát động hoa ngữ, hung hăng đụng vào một bên vách tường.

Bùm.

Thanh kiếm tán loạn, cùng lúc đó, hai đôi đứa bé chân cũng lần thứ hai bị Hoa Ngữ Trầm túy chi thủ khống chế, bay về phía vách tường.

Sắc mặt Lý Trình Di dữ tợn, đứng tại chỗ, lại một lần nữa rút ra thanh kiếm mới sau lưng, phát động hoa ngữ, vung tay chém. Lặp lại động tác vừa rồi.

Năng lực hoa ngữ Trầm túy chi thủ của hoa Tử đằng, vốn là có thể sử dụng lặp lại đối với một mục tiêu. Trước đó, anh đã khảo nghiệm qua điều này.

Mà lúc trước tại bãi đỗ xe của Grius, anh liền kiểm tra ra, Trầm túy chi thủ đối với tồn tại siêu nhiên cũng có hiệu quả.

Cho nên vừa rồi anh làm bộ không nhìn thấy đôi chân trẻ con thứ hai, mà là dụ dỗ nó đến gần, sau đó, đột nhiên sử dụng năng lực hoa ngữ Trầm tuý chi kiếm, dính chặt hai chân đứa trẻ.

Sau đó thừa dịp chúng nó không thoát khỏi Hoa Ngữ, anh lại dùng thanh kiếm dài găm chúng nó lên vách tường. Nhưng năng lực phòng ngự Hoa Lân Y lay-ơn cần có thời gian giữa mỗi lần sử dụng, Hoa Lân Y Tử đằng tạm thời chưa phục hồi, điều anh có thể làm, chính là lợi dụng hoa ngữ hiện có, kéo dài thời gian.

……

Chương 156: Mất dần huyết sắc

“Tác dụng của Trầm túy chi thủ, lặp lại tác dụng với một mục tiêu, sẽ dần dần sinh ra kháng tính.” Lần thứ hai sẽ trực tiếp

giảm một nửa, sau đó từng bước tiêu giảm, cho đến lần thứ mười ba, sẽ hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Trong đầu Lý Trình Di hiện lên hiệu quả của hoa ngữ Trầm túy chi thủ.

Anh chọn cách găm hai chân đứa nhỏ lên vách tường, cũng là có lựa chọn.

Bức tường đó nằm bên cạnh kệ.

Từ góc độ của anh, có thể thông qua khe hở dưới đáy kệ hàng, nhìn thấy rõ ràng tất cả động thái của hai đôi chân trẻ con.

Như vậy, cứ cách mười mấy giây, thấy sắp chúng sắp thoát được, anh liền đi lên bổ sung một kiếm.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Cuối cùng.

Lúc bổ sung lần thứ bảy, mười phút đã đến.

Tích tích….

Trước mắt Lý Trình Di hoảng hốt, cảm giác choáng váng nồng đậm dâng lên trong lòng anh.

Tất cả cảnh vật trong tầm nhìn của anh đều bắt đầu vặn vẹo, xoay tròn, đổi màu, mơ hồ.

Ước chừng vài giây sau.

Ánh sáng trước mắt anh đột nhiên tối sầm lại.

Bùm.

Hoa Lân Y lay-ơn nhanh chóng tản đi.

Lý Trình Di mở to hai mắt, nhìn trước mặt mình trụi lủi.

Tường.

Anh đang đứng trước bức tường xám trắng ở giữa hai cửa hàng mặt tiền. Mũi suýt nữa đụng vào tường.

Vị trí mặt tường, chính là vị trí Cửa hàng yên tĩnh mà anh vừa mới đi vào.

Nhưng giờ này khắc này, làm gì còn Cửa hàng yên tĩnh mà là một bức tường xi măng trắng quây kín.

Trên tường còn dán một ít quảng cáo thuê nhà lộn xộn.

[Ra rồi?]

Lý Trình Di đứng tại chỗ, dừng lại một lát, mới chậm rãi thích ứng tạp âm như thủy triều tràn vào trong tai.

Tiếng xe, tiếng người, tiếng nhạc xa xa, toàn bộ đều giống như sinh mệnh sống động, chui vào hai tai anh.

Những thứ này vừa rồi còn cảm giác là tạp âm vô cùng phiền lòng, giờ này khắc này, lại khiến cho anh có cảm giác vô cùng ấm áp.

Đứng tại chỗ hơn mười giây sau, anh mới chậm rãi hoàn hồn, xoay người nhìn về phía xe cộ lui tới mặt đường. " Trên người anh đang chảy máu!? "Đột nhiên một giọng nói từ bên cạnh vang lên.

Đó là một em gái đi ngang qua, đứng một bên nhìn anh hô lên.

Lý Trình Di ôm vết thương trên vai, cười với cô.

"Không sao. Chỉ là vết thương ngoài da thôi."

Anh giơ tay kia lên, nhìn cái chai đang cầm trong tay.

Nước trái cây.

Biết mình lần này ít nhất không phải không có thu hoạch.

Két.

Đột nhiên cách đó không xa một chiếc việt dã màu đen dừng ở ven đường.

Cửa xe mở ra, Tống Nhiễm và Tư Mã Quy cùng xuống xe, vội vàng chạy về phía anh.

"Cậu bị thương! Lên xe trước! "Tống Nhiễm lại đỡ lấy Lý Trình Di, cảm giác cả người lạnh lẽo, trong lòng cả kinh.

"Không có việc gì… hẳn là… "Lý Trình Di còn muốn khéo léo từ chối, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện trên người bủn rủn, không sức lực.

“Trúng độc. “Tư Mã Quy hỗ trợ tiến lên đỡ Lý Trình Di, hai người cùng đỡ anh lên xe.

Bụp.

Cửa xe đóng lại, xe việt dã nhanh chóng khởi động, chạy về phía công ty.

Cô gái đứng ở ven đường nhìn đến mức mặt dại ra, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bên trong xe.

Từng đạo quang ảnh bên ngoài không ngừng xẹt qua người Lý Trình Di. Anh nửa nằm ở ghế sau, sắc mặt trắng bệch, môi đang dần mất đi huyết sắc.

“Sao hai người lại tới đây? “Lý Trình Di thấp giọng hỏi, anh cảm giác khí lực trên người đang không ngừng trôi qua.

“Tất cả thiết bị trên người cậu, đều có lớp bảo mật và tấm nhiễu sóng của ông chủ, lúc nào cũng tiếp nhận tín hiệu từ công ty của ông chủ, chỉ cần cậu tiến vào Góc chết, tất cả thiết bị trên người sẽ trong nháy mắt mất đi tất cả tín hiệu.”

“Trừ phi cậu đi vào nơi hoàn toàn phong tỏa tất cả tín hiệu, nếu không nhất định là đi vào Góc chết”.

Tống Nhiễm trầm giọng trả lời, “Từ lúc cậu gia nhập công ty, tất cả thiết bị trên người cậu đều đã được công ty bảo vệ, không phải ai cũng có thể xâm nhập và theo dõi.”

Trong mắt Lý Trình Di biểu hiện là đã hiểu.

Trên thực tế anh ít nhiều có chút cảm giác, dù sao chính mình chạy khắp nơi, còn ở rất nhiều nơi bí mật thay đổi trang phục, nếu như điện thoại di động, thiết bị trên người bị định vị, đã sớm bị người ta phát hiện ra vấn đề.

Dù sao trên thế giới này, không phải chỉ có camera mới có thể theo dõi hành tung của con người. Điện thoại di động, máy tính, kính AR, tất cả các thiết bị có chip đều có thể theo dõi âm thanh và vị trí của con người, thậm chí cả hình ảnh.

Nghe lén nội dung trò chuyện mà không có sự đồng ý của người khác trong thời đại thông tin này, cũng không phải là

chuyện gì mới mẻ.

“Cảm thấy khá hơn chút nào chưa? “Tư Mã Quy nhanh chóng tiêm cho Lý Trình Di một liều thuốc tím.

Thuốc được lấy từ hộp cấp cứu trong xe, bên ngoài bao bì là đánh dấu ký hiệu đặc biệt chú ý khi sử dụng, vừa nhìn đã biết là thuốc tác dụng phụ rất mạnh.

“Một ống là đủ rồi, có thể tạm thời tăng cường trao đổi chất trong cơ thể, trung hòa phần lớn các loại độc tố, hiện tại bắt đầu trung hòa, tăng tốc trao đổi chất.” Tống Nhiễm trầm giọng nói, “Có thể phán đoán là loại độc tố nào không?”

“Không rõ ràng lắm, không có triệu chứng nhằm vào hệ thống tiêu hóa, chủ yếu thể hiện là triệu chứng mất máu, nồng độ hồng cầu đang giảm rất nhanh!”

Tư Mã Quy cầm một dụng cụ giống như nhiệt kế, dán sát vào cổ tay Lý Trình Di, trầm giọng nói.

“Nhiễm trùng vi sinh vật xâm lấn? Cộng thêm với độc tố đặc thù nào đó nhiễm vào máu? “Tống Nhiễm suy đoán.

“Tốc độ quá nhanh, độc tố gì mà hòa tan nhiều hồng cầu như vậy!?” Tư Mã Quy nhìn chỉ số trên thanh dụng cụ đang rớt rất nhanh, trán mơ hồ đổ mồ hôi.

Anh ta lật xem vết thương của Lý Trình Di, vết thương chảy máu không ngừng, ngoài ra không có thay đổi màu sắc nào.

“Mẹ kiếp! Cái quái gì vậy! Dụng cụ không phán đoán được nguồn gốc! Nồng độ hồng cầu sắp tới 30 rồi! Mau nghĩ ra cách gì đó đi!”

Giọng anh ta trở nên dồn dập. Giá trị bình thường của người đàn ông trưởng thành là khoảng 150, 30 đã là thấp đến không thể thấp hơn.

Chương 157: Chai nước bí ẩn

“Đừng gọi tôi! “Sắc mặt Tống Nhiễm ngưng trọng, đổi xe thành lái tự động, khom lưng mở một ô tối dưới ghế.

Từ đó lấy ra một ống kim loại màu bạc, ném về phía sau. “Tiêm cho cậu ta!”

“Cái này Mộng Huyễn Thủy! Anh điên rồi!? “Tư Mã Quy tiếp lấy ống kim loại, nháy mắt nhận ra thứ đồ chơi này.

Mộng Huyễn Thủy, thuốc gây ảo giác cao cấp nhất, từng bởi vì có hiệu quả bổ huyết mà rất được chào đón, nhưng sau đó phát hiện gây ra tổn thương vĩnh viễn với hệ thần kinh, vì thế bị liệt vào hàng cấm, thứ này đồng thời cũng là một trong những loại thuốc gây nghiện mạnh nhất.

“Tiêm đi! Dù sao cũng tốt hơn chết! “Tống Nhiễm cao giọng quát.

Tư Mã Quy cắn răng, cầm lấy ống tiêm.

Bộp.

Đột nhiên tay anh ta bị Lý Trình Di nắm chặt.

“Không sao… “Sắc mặt Lý Trình Di tái nhợt, không chút huyết sắc, nhưng……

Lúc này, ở trong xe không ngừng hiện lên quang ảnh sáng ngời, toàn thân anh xẹt qua một tia kim quang mờ nhạt.

Kim quang kia rất nhạt rất yếu, lẫn vào trong quang ảnh, không ai phát hiện ra.

Đó là hoa ngữ kiên cố!

Cùng lúc hoa ngữ có tác dụng, máu trên người Lý Trình Di cũng bắt đầu trở nên cực kỳ chậm chạp.

“Tôi có thể chịu đựng, đi bệnh viện, truyền máu!” Sau khi nói được những lời này, ý Trình Di cũng không gượng được nữa, rơi vào hôn mê.

Trong lúc mơ mơ màng màng, anh vẫn duy trì trình độ cảnh giác thấp nhất, nhìn Tư Mã Quy và Tống Nhiễm dừng xe, nâng mình dậy đưa lên cáng cứu thương.

Sau đó là tiếng ô ô của xe cứu thương, vầng sáng đỏ xanh lấp lóa trước mắt.

Có lẽ là dưới tác dụng kiên cố của hoa ngữ, khiến cho anh vẫn trong trong trạng thái thanh tỉnh, ý thức của anh tuy rằng trì trệ

nhưng giác quan vẫn có thể nhìn thấy tất cả phát sinh chung quanh.

Tiến vào bệnh viện, đưa vào ICU, từng thiết bị được sắp xếp bên cạnh giường bệnh, máu và thuốc được truyền từ tay rồi lan ra toàn thân.

Các chỉ số hồng cầu đang giảm cuối cùng cũng ổn định và bắt đầu tăng dần trở lại.

Lúc này ánh mắt Lý Trình Di hơi biến thành màu đen, nhưng vẫn có thể nhìn qua cửa sổ, nhìn thấy ông chủ Tân Đức Lạp vội vã chạy tới.

Cách lớp cửa kính, Tân Đức Lạp gật đầu với anh, sau đó quẹt thẻ trả tiền.

"Đừng lo lắng, tất cả đều có công ty! Thanh toán cho cậu tính vào tai nạn lao động".

Thông qua máy truyền thanh, anh trầm ổn nói "Ông chủ thật tốt!"Lý Trình Di khó khăn giơ ngón tay cái với Tân Đức Lạp, nở nụ cười: "Em sẽ lo dưỡng lão cho ông chủ"

"Cậu cứ khỏe lại rồi nói sau" Tân Đức Lạp im lặng nói.

Tên nhóc này, đến bây giờ còn không quên nói đùa.

Ông đứng bên ngoài ICU, nhìn tờ giấy kết quả bác sĩ đưa tới.

"Trong cơ thể người bị thương có một lượng lớn độc tố thần kinh không rõ thành phần, độc tố tan trong máu huyết, chỉ có thể thay máu để cứu chữa. Chúng tôi đã lấy máu mang đi xét nghiệm, nhưng kỳ quái chính là, mẫu máu rút ra tất cả bình thường." trong giọng nói của bác sĩ lộ ra vẻ cực kỳ khó hiểu

Máu của cậu ta hoàn toàn giống như máu của người bình thường, ngoại trừ chỉ số hồng cầu thấp một chút, còn lại tất cả đều bình thường.

"Đừng quan tâm nhiều như vậy, anh nói cho tôi biết chữa khỏi cần bao nhiêu tiền?"Tân Đức Lạp đưa giả lại bác sĩ tờ xét nghiệm.

"Ít nhất ba ngày, một ngày 50 nghìn, may mắn là, tất cả các cơ quan đều không có bất kỳ vấn đề gì, thật sự là không thể tưởng

tượng nổi, chỉ số hồng cầu đều thấp như vậy, còn giằng co ít nhất mười mấy phút mới đưa đến bệnh viện, vậy mà tất cả các cơ quan đều bình thường, đây quả thực là…" Bác sĩ lộ ra dáng vẻ không thể hiểu nổi.

"Chữa khỏi cho cậu ấy là được, còn lại không liên quan gì đến anh. "Tân Đức Lạp thản nhiên nói, ánh mắt nhìn qua lớp cửa thủy tinh, nhìn Lý Trình Di đang nằm trên giường.

"Mấy người các anh…" Vị bác sĩ nheo mắt, dường như hiểu ra điều gì đó. Cũng không nói nhiều, xoay người lắc đầu rời đi.

"Ông chủ, đừng nói với người nhà tôi. "Lý Trình Di đột nhiên lên tiếng.

"Biết. "Tân Đức Lạp nói," Tôi sẽ giúp cậu giấu".

"Ừm, lần này, có chút thu hoạch, tuy rằng nguy hiểm một chút, nhưng hẳn là đáng giá!"

Anh cũng không nghĩ tới cái kia Cửa hàng yên tĩnh nguy hiểm như vậy, khó trách mặt trên tờ giấy chỉ nói chống đỡ mười phút.

Bây giờ nhớ lại, mười phút này, sợ là 99% người cũng không thể chống đỡ được.

Trên thực tế, nếu như không có mấy người Tống Nhiễm đến, anh phỏng chừng tìm một chỗ mặc vào Hoa Lân Y, sử dụng hoa ngữ kiên cố, hẳn là cũng có thể ổn định trạng thái.

Đương nhiên, bọn họ đến là tốt nhất.

Dù sao hoa ngữ kiên cố cũng có thời hạn và cần thời gian giữa các lần sử dụng.

"Thu hoạch? Thu hoạch gì? "Tân Đức Lạp nghi hoặc.

"Cái này" Lý Trình Di giơ tay đưa chai nước trái cây và đồ uống trong tay.

"Thứ gì?"

Điều khiến anh bất ngờ là Tân Đức Lạp hoàn toàn không nhìn thấy, hai mắt đảo qua bàn tay anh, nơi đó trống không, không có gì cả.

Lý Trình Di nhìn thần sắc của ông, biết không phải làm bộ, ông chủ cũng không phải người thích nói đùa.

Lúc này trong lòng anh đã mơ hồ nhận ra điều gì.

“Về công ty nói sau”.

“Vâng!”

Hai người nhanh chóng quyết định.

“Mặt khác, tôi cần một AR có thể sử dụng offline, cơ sở dữ liệu đám mây bị đứt hoàn toàn không có cách nào sử dụng. “Lý Trình Di nhớ lại tình huống lúc trước liền im lặng.

“Cho cậu thêm một cái cái dự trữ là được. “Tân Đức Lạp cười nói. “Cậu nghỉ ngơi cho tốt đi, trở về nói chuyện sau.”

“Vâng”.

Tân Đức Lạp xoay người rời đi, chỉ để lại Lý Trình Di chậm rãi chợp mắt trên giường bệnh, bắt đầu nghỉ ngơi.

Đây là lần đầu tiên anh bị thương kể từ khi tiến vào Góc chết.

Lại bị thương nặng như vậy.

Ở bệnh viện trọn vẹn hai ngày, Lý Trình Di mới cơ bản ổn định lại.

Khi sức khỏe hơi ổn định một chút, anh liền yêu cầu xuất viện. Cả người lẫn giường bệnh trực tiếp được đưa đến một chỗ trong công ty.

Nơi đó đã có chuyên gia phụ trách chăm sóc anh.

Chương 158: Oán hận chi ảnh

Mà điều khiến Lý Trình Di kinh ngạc chính là, cho dù anh gặp ai, cho dù là bác sĩ, y tá, hay là Tống Nhiễm, Tư Mã Quy, cùng những người khác trong công ty.

Không một ai có thể nhìn thấy chai nước trái cây trong tay anh.

Loại hiện tượng kỳ dị này, làm cho anh sinh ra tò mò mãnh liệt đối với chai đồ uống này, không biết bên trong chai rốt cuộc là cái gì.

Lần này bị thương trúng độc, khiến cho anh hiểu được, hoa thần vị của mình nhất định phải bố trí một hoa ngữ đặc thù dùng để đối phó thương thế cùng giải độc.

Như lúc này, y học hiện đại có thể giải trừ được độc tố còn tốt, nếu sau này chẳng may nhiễm loại độc hoặc virus nào đó mà y học bó tay hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Trong Góc chết, không ai nói rõ sẽ xuất hiện nguy hiểm gì.

Nghỉ ngơi hơn một ngày trong căn hộ.

Tân Đức Lạp cùng Tống Nhiễm, Tư Mã Quy cùng nhau chạy tới, rốt cục tới hỏi thăm chuyện xảy ra ngày đó.

Trong căn phòng màu trắng rộng rãi.

Lý Trình Di ngồi dựa vào giường, cầm chai nước trái cây trong tay. Nhìn ba người ngồi xuống đối diện. Anh nhanh chóng miêu tả tình huống ở Cửa hàng yên tĩnh một lần.

“Cửa hàng yên tĩnh? Đồ uống kỳ lạ? “Tân Đức Lạp nghe xong, lông mày hơi nhíu lại.

Tôi hình như, nghe nói qua loại Góc chết này ở nơi nào đó……

Ánh mắt ông tập trung vào tay phải của Lý Trình Di, dựa theo cách nói của Lý Trình Di, nơi đó có những loại đồ uống mà những người khác không nhìn thấy.

“Trước kia, cũng từng có Góc chết tương tự, có người từ bên trong lấy được một ít đồ vật tương đối kỳ quái, cậu thử mở ra xem, xem có thể đổ ra hay không?”

Lý Trình Di gật đầu, vươn tay nắm chặt nắp, đang định vặn mở.

Đột nhiên ánh mắt anh ngưng tụ

Trước đó anh còn hoàn toàn không thể phân biệt những chữ quái dị, lúc này khi anh tập trung chú ý, toàn bộ hàng chữ vặn vẹo, chuyển hóa, biến thành văn tự Nghi quốc mà anh có thể đọc!

Mà bên trên hình vẽ dâu tây táo toàn bộ biến thành từng đoàn màu xám đen, giống như con rết dữ tợn.

Những con bọ này có khuôn mặt người, biểu tình oán hận mà thống khổ, vỏ cứng trên lưng mọc đầy rêu xanh đen.

Nhìn thấy những thứ này, lúc Lý Trình Di đang muốn dùng sức vặn mở nắp bỗng dừng lại.

Ánh mắt anh ngưng trọng hít sâu một hơi, ý bảo ba người Tân Đức Lạp chờ một chút, sau đó nhìn kỹ dòng chữ trên bình đồ uống.

“Máu tươi Oán hận chi ảnh.

Cách sử dụng: Sau khi mở nắp chai, hãy nhắm chuẩn vào mạch máu chính của mình, sau đó dán chặt, giữ 10 phút là có thể hoàn thành thay máu.

“Hiệu quả: Đạt được một chút đặc tính của chủng tộc Oán hận chi ảnh.”

Tác dụng phụ: Không rõ.

‘Hạn chế: Chỉ hạn người lấy được sử dụng, không thể phân tích, không thể tách khỏi cơ thể, không thể cảm giác.

Máu tươi của Oán hận chi ảnh?!

Lý Trình Di chậm rãi đọc ra chữ trên chai nước, sắc mặt mấy người ở đây đều thay đổi.

Tân Đức Lạp nhíu mày suy tư.

Tư Mã Quy hơi ngưng trọng.

Tống Nhiễm thì cảm giác không thể nào hiểu và tin được

“Chữ viết tôi nhìn thấy chính là miêu tả như vậy. “Lý Trình Di trả lời “Nói là có thể đổi máu, cũng đạt được đặc tính của chủng tộc Oán hận chi ảnh ở một mức độ nhất định…”

“Cậu tin không? “Tân Đức Lạp hỏi một câu, cắt ngang lời Lý Trình Di.

“Chữ viết đã nói rõ, ngoại trừ cậu ra, những người còn lại đều không nhìn thấy bình máu này, nó lai lịch không rõ, độc tính

không rõ, tác dụng phụ không rõ, cậu dám xác định nó vô hại đối với cậu?”

Tân Đức Lạp tiếp tục.

“Tác dụng dụng phụ không biết, sau khi thay máu không biết có biến thành hình thái khác hay không. Còn nhớ thiếu niên áo trắng ở bãi đỗ xe của Grius không?

Ông ta vừa nói như vậy, đột nhiên ở đây mấy người đều phản ứng lại.

Đúng rồi, tên bệnh thần kinh kia vốn chỉ là một tên điên bình thường, sao anh lại biến thành bộ dáng quỷ quái kia? Còn có thể sống trong Góc chết? Tôi luôn cảm thấy người bị bệnh thần kinh ở bên ngoài kia không phải là ông ta mà người ở trong Góc chết mới đúng. “Tống Nhiễm hoàn hồn lại, vẻ mặt bắt đầu ngưng trọng.

“Cho nên, tôi đoán, bình máu này có mấy khả năng. “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

Thứ nhất, nó căn bản không phải máu, chỉ là dán nhãn gạt người mà thôi. Cũng không có năng lực thay máu.

Thứ hai, nó đúng là máu, cũng đúng là máu của Oán hận chi ảnh gì gì đó, cũng có thể đổi máu. Nhưng, sau khi cậu đổi máu, có thể sẽ biến thành sinh vật quái dị nào đó. Vậy tôi hỏi một vấn đề.

Tân Đức Lạp nhìn quanh vài người. Dừng một chút, “Các cậu ai có nghe nói qua, trong hiện thực, có nơi nào xuất hiện dị nhân không?

Tống Nhiễm lắc đầu.

“Chưa bao giờ nghe về nó”.

Tư Mã Quy đồng ý, “Tôi đồng ý với suy đoán của ông chủ, tôi đoán có lẽ có người thông qua loại máu tươi này đổi máu, đạt được năng lực đặc thù nhất định, nhưng rất có thể đều bị trói buộc trong Góc chết, không thể thoát khỏi đó.”

“Trước đó trong bãi đỗ xe của Grius, rốt cuộc là ai ở sau lưng công ty Nghải Hi chủ đạo cuộc thí nghiệm thần bí kia, chúng

ta đến bây giờ cũng chưa điều tra được rõ ràng.Sau đó còn bị tấn công". Tân Đức Lạp tiếp tục nói, "Cho nên phiền toái và bí ẩn liên lụy đến Góc chết, chỉ sợ vượt xa tưởng tượng của chúng ta, mà bình máu Oán hận chi ảnh này, rất có thể chính là một khâu trong đó."

"Có lẽ chúng ta có thể thử một chút phân tích đồ chơi này, nếu không phân tích được thì thôi, nhỡ đâu chỉ là trò gạt người thì sao'

"Có thể thử xem, nhưng mà bây giờ, cậu vẫn là nên miêu tả chi tiết một chút về tình huống tại Cửa hàng yên tĩnh, chúng ta lập tức bắt đầu so sánh chi tiết đặc thù, tìm kiếm nguyên mẫu." Tống Nhiễm nhắc nhở.

Chương 159: Không tự động biến mất

"Hiểu! "Lý Trình Di gật đầu. "Kỳ thật tôi hoài nghi, lúc trước tôi trúng độc mất máu, rất có thể chính là cái Góc chết này đang cố gắng bức bách tôi vào hoàn cảnh tuyệt vọng bất lực, lựa chọn bình máu tươi này, thay máu của mình. Nếu không tất cả triệu chứng tôi mắc phải rất phù hợp để sử dụng bình máu này."

"Có khả năng này. "Tân Đức Lạp gật đầu.

Lập tức, Lý Trình Di tỉ mỉ miêu tả toàn bộ chi tiết Cửa hàng yên tĩnh mà mình gặp phải lúc trước.

Tân Đức Lạp ghi lại chi tiết, ghi âm, sau đó chuyển đến văn phòng chính và bắt đầu so sánh nguyên mẫu.

Sau khi miêu tả xong, mấy người ở đây liền bắt đầu nghiên cứu máu tươi Oán hận chi ảnh theo như lời Lý Trình Di.

Ngồi trên giường bệnh, Lý Trình Di nhìn chằm chằm chai nước trong tay, suy nghĩ một chút.

"Các anh cẩn thận tránh xa một chút, tôi thử mở nó ra."

Ba người còn lại đều đồng loạt đứng dậy, lục tục đi ra khỏi phòng, đóng cửa lại.

Cách bảo vệ tốt nhất là dựa vào tường.

Mà Lý Trình Di, thì đem áo chống đạn bên cạnh kéo tới, che mặt, sau đó đeo găng tay chống gai, cầm nắp chai nước giải khát, nhẹ nhàng, chậm rãi vặn ra.

Xèo.

Cái nắp bị vặn dễ dàng.

Qua khe hở nắp, Lý Trình Di có thể nhìn thấy rõ ràng, chất lỏng đặc thù bên trong màu xám đen sền sệt.

Không có mùi máu tươi, tựa như dầu cải, chất lỏng kia chậm rãi trôi nổi rất nhiều bọt khí, ngoài thứ đó ra, không có bất kỳ dị thường nào.

Lý Trình Di mở nắp ra, nhẹ nhàng lắc lắc chất dịch trong bình.

Không có động tĩnh.

Anh nhìn xung quanh, lấy ra một cái chén trong tủ đầu giường.

Cốc nước sứ trắng.

Cầm máu tươi Oán hận chi ảnh chi ảnh, nhẹ nhàng rót vào ly.

Không tiếng động, từng giọt chất lỏng sền sệt nối thành một đường, từ miệng bình chảy ra, rơi vào trong ly nước.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra!

Tất cả chất lỏng màu đen, trong nháy mắt nhỏ giọt xuống ly nước, đều không tiếng động biến mất.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, cứ như vậy biến mất như hư không ở trước mắt Lý Trình Di.

Chất lỏng màu đen trong nháy mắt chạm vào đáy cốc nước, thu nhỏ lại, nhạt đi, trong suốt, biến mất.

“Ngay cả khi nó rời khỏi mình cũng không được sao? Trong lòng Lý Trình Di nghiêm túc.

Nghĩ tới đây, anh lấy ra Kính AR từ trong tủ đầu giường, đeo lên, mở ra chức năng ghi hình của kính mắt, ghi lại cảnh tượng trước mặt.

Nhưng quỷ dị chính là, nhìn qua kính mắt, trước mắt anh không có cái gì.

Không có máu đen, không có bình, chỉ có một cái chén sứ trắng, trống rỗng đặt ở trước mặt anh.

‘!?’

Anh gỡ kính xuống, trước mắt lại lần nữa xuất hiện máu đen cùng chai nước uống.

Đeo kính vào, máu và chai lại biến mất.

“Được chưa? “Ngoài cửa truyền đến tiếng hỏi của Tống Nhiễm. Được rồi, mời vào. “Lý Trình Di trả lời.

Ba người nhanh chóng mở cửa, nối đuôi nhau tiến vào.

Nhìn thấy Lý Trình Di ngồi một mình trên giường bệnh, bày ra một tư thế quái dị, tựa hồ trong tay có một cái bình vô hình, đang đổ cái gì đó vào trong ly nước.

Sắc mặt ba người đều có chút quái dị.

“Có phát hiện gì không? “Tân Đức Lạp hỏi.

“Có, xác định rồi, thứ đổ ra này cũng không thể rời khỏi tôi. Chỉ cần vừa rời khỏi tôi liền lập tức biến mất. “Lý Trình Di trả lời.

“Xem ra những thứ nói bên trên có một phần là thật. “Tân Đức Lạp gật đầu,” Vừa mới có tin tức tốt”.

“Cái gì? “Lý Trình Di giật mình, ngẩng đầu nhìn ông.

“Tôi quả thật nhớ không lầm, cái Cửa hàng yên tĩnh này, trước cậu, có người đã gặp phải, hơn nữa còn thành công sống sót, hoàn toàn thoát khỏi nơi đó”

“Ai?”

Tinh thần Lý Trình Di rung lên, có người thành công thoát ra khỏi từ bên trong, vậy đại biểu cho có thể tìm được cách thoát ly Góc chết nhanh nhất.

Cửa hàng yên tĩnh nhìn qua tựa hồ rất thần bí là Góc chết nguy hiểm nhưng hấp dẫn, người đi vào đó có lẽ có được ít đồ vật đặc dị, nhưng…

Tính nguy hiểm thì không phải là hai Góc chết mà Lý Trình Di gặp phải lúc trước không thể so sánh.

Chỉ cần bị thương liền trúng độc, hơi không chú ý sẽ chết bởi độc tố, cho dù lấy được hàng hóa bên trong, cũng có thể sẽ chết ở bên ngoài, cuối cùng không hề có ý nghĩa.

Mà hiện tại, lại có ví dụ về người có thể thoát khỏi Góc chết!

Nghe được tin tức này, mấy người còn lại đều rất chú ý, ánh mắt tụ tập trên người Tân Đức Lạp.

“Giáo sư Chung Tuệ, khoa hóa học ứng dụng Đại học hóa chất phương Nam. “Tân Đức Lạp trầm giọng nói ra một cái tên.

“Ông ta còn sống? “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Uh, còn sống, xác thực mà nói, bây giờ Giáo sư Chung Tuệ, chỉ là người tái tạo lại từ tổ chức cơ thể nguyên bản của ông ta. Ông ta có được tất cả ký ức, phương thức tư duy, cảm xúc, cấu tạo cơ thể của bản thể Chung Tuệ, nhưng thứ duy chỉ là ông ta không phải là nguyên bản.”

Tân Đức Lạp thở dài, ” Giáo sư Chung Tuệ thực sự chết tại bên trong Góc chết 2 năm trước. Trước khi chết, ông ta liền tận dụng mối quan hệ và tiền tài mà mình nắm giữ, để lưu trữ trước vào bộ Lưu trữ nhân cách để chuẩn bị cho việc phục chế bản thân.

Mấy người nghe vậy, đều có chút trầm mặc.

“Đó cũng là lý do tại sao các quốc gia không quan tâm nhiều đến Góc chết”.

Một trong những lý do. Bởi vì người chết trong Góc chết đại bộ phận thông qua Bộ lưu trữ nhân cách để phục chế lại nguyên thể, bù đắp lại những bộ phận bị thiếu khuyết”

“Còn ông thì sao? “Tư Mã Quy bỗng nhiên hỏi,” Con trai ông ……?

“Tôi đã thử sao chép, nhưng…… Khi tôi tìm được bộ lưu trữ nhân cách của Lê n, còn cả mẫu tế bào…… Tất cả dấu vết của con tôi, toàn bộ biến mất……”

Tân Đức Lạp hai tay lau mặt, trong giọng nói lộ ra một tia mệt mỏi và khó hiểu.

“Tôi tra xét tất cả ghi chép, không có bất kỳ dấu vết gì, cho dù là Bộ lưu trữ nhân cách, hay là kho đông lạnh mẫu tế bào, đều giống như là chưa bao giờ bỏ được cất giữ…”

Chương 160: Đến gặp người thoát khỏi Góc chết

“Tôi đã đi hỏi những người khác và nhờ họ tìm giúp tôi, nhưng tất cả các mẫu vật về Lê n, mô tế bào, đều biến mất một cách bí ẩn.”

“Điều này không đúng” Tư Mã Quy nhíu mày lên tiếng, “Người chết ở bên trong Góc chết, tất cả mọi người có thể nhớ rõ, không thể xuất hiện chuyện như vậy.”

“Tóm lại việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức khởi hành đi Đại học hóa học phương Nam, địa chỉ bên kia tôi đã xác định.” Tân Đức Lạp đứng dậy nói, “Vừa lúc tôi…”

Đột nhiên một hồi tiếng nhắc nhở dồn dập cắt đứt lời ông.

Ông hơi biến sắc, nhanh chóng ấn nút trong Kính AR, tựa hồ đang xem xét cái gì.

Vài giây sau.

“Xin lỗi, Trình Ý, tôi không ở lại được với cậu. Xuất hiện người vào Góc chết mà Lê n đã từng vào, tôi phải lập tức đi điều tra!”

“Vâng, chuyện của ông chủ quan trọng hơn, ông đi đi.” Lý Trình Di tự nhiên hiểu được, mục đích của Tân Đức Lạp đến Nghi Quốc chính là để tìm dấu vết của con trai, điều tra tất cả những Góc chết mà con ông đã trải qua, cũng như tìm manh mối trong đó.

“Tư Mã Quy, cậu đi cùng tôi. A Nhiễm, cậu cùng Trình Ý điều tra, không có vấn đề gì chứ? “Tân Đức Lạp nhanh chóng sắp xếp.

“Vâng, OK! “Mấy người đồng thời đáp.

“Đi”.

Hai người nhanh chóng rời đi, trong phòng chỉ còn lại một mình Tống Nhiễm.

“Sức khỏe thế nào rồi? Đứng lên đi lại được không? “Tống Nhiễm hỏi Lý Trình Di.

“Đương nhiên là được”Lý Trình Di nở nụ cười, xoay người xuống giường, một lần nữa đậy nắp bình máu Oán hận chi ảnh lại, rồi đặt lên tủ đầu giường.

“Vậy thì tốt, chúng ta đi tìm Giáo sư Chung Tuệ. Mặc dù bản thể của ông ta đã chết, nhưng thông tin tình báo cho biết, ông ta không phải chết ở bên trong Góc chết Cửa hàng yên tĩnh, mà là chết ở một Góc chết khác tiếp theo.”

Cho nên người nhân bản này có ký ức Góc chết ngoại trừ Góc chết cuối cùng. Tống Nhiễm nói:

“Cho nên mới nói, ông ta biết làm sao thoát khỏi Cửa hàng yên tĩnh!? “Lý Trình Di nhanh chóng phản ứng lại.

“Đúng! Chúng ta vừa chạy tới đó vừa gọi điện thoại hỏi thăm từ xa. Nếu như ông ta đồng ý nói trong điện thoại là tốt nhất, nếu như ông ta không muốn, chúng ta phải nghĩ ra đối sách, có thể dùng tiền giải quyết là tốt nhất. “Tống Nhiễm nói đơn giản.

“Được!”

“Cậu thay quần áo, chuẩn bị đi, tôi xuống dưới khởi động xe, đồng thời gọi điện thoại cho Chung Tuệ, liên lạc trước. “Tống Nhiễm nhanh chóng đi ra cửa.

Lúc này, Lý Trình Di thay một bộ thường phục đơn giản, cầm theo bình máu Oán hận chi ảnh cùng nhu yếu phẩm đi ra khỏi phòng.

Đóng cửa, đi tới cửa thang máy, còn chưa vào cửa, anh liền nhận được âm thanh của Tống Nhiễm từ trong kính AR.

Chung Tuệ đồng ý nói cho cậu biết cách rời khỏi Cửa hàng yên tĩnh nhưng muốn chúng ta trực tiếp đi qua đó!

…….

“Thật sao? Sảng khoái như vậy hả? “Lý Trình Di hơi ngạc nhiên.

“Thật, chỉ cần một triệu thôi!” Tống Nhiễm đáp lại.

“Siêu giá trị! “Lý Trình Di không nói hai lời, đi vào trong thang máy, ấn nút.

Rất nhanh, thang máy đi xuống.

Đinh.

Cửa chậm rãi mở ra.

Vẻ vui mừng trên mặt Lý Trình Di bỗng nhiên cứng đờ.

Anh đứng trong thang máy, không đi ra ngoài, mà là cả người cứng ngắc đứng chôn chân tại chỗ, không nhúc nhích.

Bên ngoài thang máy, không phải đại sảnh chung cư như dự đoán. Một siêu thị nhỏ với ánh đèn trắng.

Leng keng.

Cửa kính siêu thị tự động mở ra, phát ra tiếng nhạc trong trẻo, tựa hồ đang hoan nghênh anh trở về.

Bên trong tổng cộng năm kệ hàng hoàn hảo không tổn hao gì.

Bên quầy thu ngân, cánh cửa nhỏ màu xanh lá cây kia vẫn khép hờ như cũ.

Nơi này nào có phải nơi nào khác, chính là nơi Lý Trình Di vừa mới thoát ra, Cửa hàng yên tĩnh…

Đứng ở trước cửa, anh cũng không nhúc nhích, cứ như vậy nhìn chăm chú vào Cửa hàng yên tĩnh mở ra.

Trên nền gạch xám trắng dẫn theo chấm đen của siêu thị, còn dán giấy quảng cáo màu lam ở cửa vào.

Đó là một mảnh giấy nhựa giống như đám mây, bên trên viết: Mang niềm vui về nhà.

“Sao lại nhanh như vậy!? Lý Trình Di trong lòng hoảng hốt.

“Anh mới đối gặp hai quái vật vô hình phải dùng hoa ngữ Trầm túy chi thủ mới khống chế được, hiện tại khả năng kháng lại Trầm túy chi thủ của hai cái quái vật chắc chắn sẽ cao, thân thể của anh lúc này cũng không hoàn toàn khôi phục, cứ như vậy đi vào, khả năng bị giết chết rất lớn!

So với lần đầu tiên đi vào Grius, lúc này đây, anh càng cảm nhận sâu sắc được tính tàn khốc của Góc chết. Anh cứ như vậy lẳng lặng đứng ở trong thang máy, không đi vào. Cửa siêu thị nhỏ cũng lẳng lặng mở ra, không nhúc nhích chút nào. Hai bên cứ giằng co như vậy. Trán Lý Trình Di hơi chảy mồ hôi, nhưng anh không dám động đậy.

…….

"Hiện tại mới là điềm báo lần thứ hai, không phải triệt để tiến vào Góc chết, mình chỉ cần ở lỳ đây không đi vào, rất có thể Góc chết sẽ biến mất!"

Dự báo cũng không ổn định, bất kỳ một chi tiết nào có thể sẽ đưa người ta thoát khỏi đó.

Cũng giống như mấy lần trước của anh.

Trong tình huống này thì Lý Trình Di lẳng lặng đứng thẳng, chờ đợi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lúc này anh đã bật công tắc video trên kính AR, hơn nữa còn khởi động cơ sở dữ liệu mà Tân Đức Lạp đưa cho anh.

"Đúng rồi, thời gian nhanh Góc chết xuất hiện trở lại nhanh như vậy không biết có liên quan gì đến việc mình phá hủy kệ hàng và hàng hóa trong siêu thị hay không?"

Lý Trình Di bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, trong tư liệu Tân Đức Lạp đưa ra, có nhắc nhở như vậy.

Sau khi phá hủy sân bãi, vật phẩm, thậm chí một số quái vật siêu nhiên bên trong Góc chết, Góc chết sẽ tự nhiên xuất hiện các loại ứng phó nhắm vào người đó.

Rút ngắn thời gian vào Góc chết là một trong số đó.

Không biết qua bao lâu.

Có lẽ là mười phút, có lẽ là năm sáu phút.

Rốt cục, thang máy chậm rãi khép lại.

Chương 161: Lựa chọn hoa thần vị thứ 3

Cửa hàng yên tĩnh cũng bị chặn ở bên ngoài, rốt cuộc không nhìn thấy nữa.

Lý Trình Di thở ra một hơi thật dài.

Xì.

Đúng lúc này, cửa thang máy lại mở ra.

Lần này cuối cùng cũng bình thường, để lộ ra đại sảnh tầng trệt của tòa nhà.

Tống Nhiễm cầm di động vừa đi vừa điện thoại, vừa gọi vừa đi qua đi lại.

Nhìn thấy Lý Trình Di từ thang máy đi ra, vẻ mặt anh lo lắng.

“Vừa rồi tôi còn vào thang máy lên tìm cậu! Phát hiện cậu đột nhiên biến mất!? Có phải là cậu….”

Câu nói tiếp theo của anh ta chưa nói ra khỏi miệng.

Nhưng Lý Trình Di đã hiểu ý của anh ta.

Gật gật đầu với anh ta.

“Đi trước đã, chúng ta cần đi tìm giáo sư Chung Tuệ kia”

“Được! ” Vẻ mặt Tống Nhiễm ngưng trọng, hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc.

Thời gian ngắn như vậy đã tiến vào một lần dự báo, đây đã là lần thứ hai, dự báo lần thứ ba chắc chắn Lý Trình Di tiến vào Góc chết, trước đó nếu như tìm không thấy cách thoát khỏi Góc chết, cậu ta rất có thể…

Lúc này hai người nhanh chóng lao ra khỏi tòa nhà, thiếu chút nữa đụng phải một đôi tình nhân vừa vào cửa.

Khi vừa lên xe Lý Trình Di đột nhiên lên tiếng.

“Đi qua chỗ vườn thực vật tôi vừa mua trước, tôi cất giấu một số vật ở đó, tôi cần phải mang theo để phòng thân!”

“Được! “Tống Nhiễm không hỏi gì khác, khởi động xe, nhập địa điểm.

Brùm

Động cơ khởi động, xe như ngựa hoang thoát cương nhanh chóng lao đi, đảo mắt liền phi dọc theo đường phố trống trải lao về phía trước.

Nửa đường, Lý Trình Di nhắm mắt không nói một lời.

Anh không phải đang nghỉ ngơi, mà là đang nghĩ đến các loại năng lực hoa ngữ mà mình ghi chép được để lựa chọn một hoa ngữ thích hợp cho hoa thần vị thứ 3.

Lúc này đây, muốn đối mặt với quái vật mà không thể chạm vào được tại Cửa hàng yên tĩnh thứ anh cần chính là loại có thể gây tổn thương hoặc khống chế được quái vật này.

Trong đầu một loạt hoa ngữ không ngừng hiện lên.

Hoa cúc dại màu trắng, hoa ngữ: Kiên nghị chi tâm.

'Bụi cây ven đường, hoa ngữ: Tương tư kính'.

Hồng Thược Dược, hoa ngữ: Tình hữu độc chung.

Lam Diên Vĩ, hoa ngữ: Khuynh mộ chi tâm.

Đủ loại năng lực hoa ngữ không ngừng hiện lên trong đầu anh. Đột nhiên, một hoa ngữ từng khiến cho anh ấn tượng khắc hiện lên trong lòng anh.

"Hoa hướng dương, hoa ngữ: vương miện rực rỡ."

Bản thân Vương miện rực rỡ có hai năng lực, thứ nhất, trị các bệnh về yếu nhược. Thứ hai, có tác dụng xua tan sự tồn tại của thuộc tính âm u.

"Nếu như tiến hóa, có thể trực tiếp biến thành tác dụng sát diệt?" Thay vì chỉ là xua tan?

Còn có hiệu quả trị liệu, sau khi tiến hóa, có lẽ có thể kèm theo cả hiệu quả kiên cố

Lý Trình Di động tâm.

Nếu như lần này mà anh không gặp quái vật không thể chạm đến được tại Cửa hàng yên tĩnh có lẽ anh chọn Tử Vi hoặc là Thiết Thụ cho Hoa thần vị thứ ba.

Nhưng hiện tại, khi anh thật sự gặp phải loại nguy hiểm này, mới hiểu được, một khi thủ đoạn đối phó xuất hiện khuyết

điểm, sẽ gặp phải phiền toái và nguy hiểm.

Hoa hướng dương…… Chính là nó! Năng lực mạnh nhất của nó chính là không thời hạn! Không cần phát động, chỉ cần đội lên Vương miện rực rỡ là có hiệu quả! Tính bền bỉ mới là trung tâm! Hiệu quả trị liệu yếu ớt đến đâu, kéo dài thời gian lâu, cũng có thể tích tiểu thành đại!

Đương nhiên mấu chốt nhất chính là, trong vườn thực vật anh thu mua, có không ít hoa hướng dương.

Loại hoa này rất phổ biến trong các cửa hàng hoa, thường được sử dụng làm hoa chính của ngày lễ, kết hợp với các loại hoa khác thành bó hoa.

Lúc này, Lý Trình Di nhanh chóng xác định hoa hướng dương là hoa chủ vị thứ ba.

Trong nháy mắt đưa ra quyết định, trong lòng anh lại nghĩ tới đóa Sơn Lý Hồng mà mình yêu thích…… Đúng là trong lòng vẫn có chút không nỡ.

Hơn 10 phút sau.

Xe việt dã nhanh chóng dừng ở vùng ngoại ô, nơi cư dân còn khá thưa thớt

Trước cổng vườn thực vật.

“Chờ một chút, tôi sẽ trở lại ngay! “Lý Trình Di đẩy cửa xe bước nhanh về phía cổng vườn thực vật. Hai bảo vệ thấy anh tới gần, đang định ra ngăn.

Một người đột nhiên dường như nhận ra anh.

“Ông chủ rốt cục đã tới, lần trước sau khi thông báo tất cả vẫn như cũ, mọi người đều muốn gặp anh…” Anh ta dường như muốn tiến đến lấy lòng.

“Lát nữa nói sau, mở cửa tôi vào lấy đồ trước. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Vâng! “Bảo vệ thấy vẻ mặt lo lắng của anh, nhanh chóng im lặng, xoay người mở cửa sắt.

Khu vườn thực vật này không lớn, cũng chỉ cỡ bằng một sân bóng đá.

Bên trong từng dãy nhà kính chỉnh tề, tựa như từng con giun đang nằm.

Bên ngoài mỗi cái lán lớn đều treo tên giống hoa trồng bên trong.

Tuy rằng nơi này nhỏ hơn nhiều so với những vườn thực vật khác ở Toại Dương, nhưng rốt cuộc vẫn là nơi riêng tư mà Lý Trình Di có thể tự mình quyết định trồng cái gì.

Trước đó anh đã bảo những người ở đây bán những loại hoa mà anh không cần sau đó mua lượng lớn hoa Tử đằng và biến chủng của nó trồng ở đây, cả hoa Lay-ơn cũng vậy

Đi dọc theo con đường bên trong, anh đi tới lán trồng hoa Tử đằng trước. Bên trong từng đầu phun đang tự động phun nước dinh dưỡng. Trong vườn một số khu vừa được dọn sạch, bên trong đều là bùn đất.

Ở ngoài cùng bên trái lán lớn, có hai cái giá, phía trên treo dày đặc hoa Tử đằng.

Từ xa nhìn lại, tựa như mây tím.

Lý Trình Di bước nhanh tới, đưa tay nhẹ nhàng nắm vào bụi hoa.

Nhất thời, khí tức mát mẻ dày đặc tràn vào mu bàn tay, chảy vào trong ấn ký của Ác Chi Hoa.

Ác Chi Hoa thuộc về hoa Tử đằng, cũng đồng thời sáng lên Ánh sáng tím nhàn nhạt, tựa hồ đang tiến hành chữa trị.

Rất nhanh, thân hoa trước mặt tựa như biến thành vỏ rỗng, không có hoa.

Lý Trình Di tiếp tục thay thế.

Chương 162: Lực từ rực rỡ

Lúc này đây, có đầy đủ hoa Tử đằng ở trước mắt, bất quá vài phút, anh liền nhận được lời nhắc.

Hoa Lân Y Tử đằng đã phục hồi.

Sau đó là Lay-ơn!

Lý Trình Di nhanh chóng rời khỏi lán này, đi tới lán trồng Lay-ơn.

Cũng như thế, không tới vài phút, Lay-ơn cũng phục hồi hoàn toàn.

Cuối cùng, chính là mục đích chính lần này anh trở về - - hoa hướng dương!

Những luống hoa hướng dương có những khu vực rộng lớn trong nhà kính để hứng ánh sáng mặt trời.

Phần khu vực này, trên đỉnh lán đều được làm bằng vật liệu trong suốt đặc thù, không ảnh hưởng đến ánh mặt trời chiếu xuống.

Lý Trình Di rất nhanh vọt tới bên cạnh luống hoa, liếc mắt nhìn lại, toàn bộ luống hoa đều là những đóa hoa hướng dương vàng óng ánh.

……

Anh hít sâu một hơi, gạt hàng rào ra đi vào.

Đưa tay ra, anh nhẹ nhàng sờ về phía đóa hoa hướng dương gần nhất. Đóa hoa này, chỉ riêng nhụy hoa đã to bằng bàn tay người lớn. Cộng thêm với cả cánh hoa to bằng quả bóng đá. Tay anh nhẹ nhàng chạm vào nhụy hoa hướng dương. Lạnh như băng, có chút xúc cảm cứng rắn, xông lên đầu. Hoa hướng dương Titan: một loại thảo mộc hàng năm, cao 3-5m. Một trong những biến thể của hoa hướng dương, nổi tiếng với cánh hoa khổng lồ, thân hoa cực cao.

“!!? “Lý Trình Di có chút mơ hồ.

Anh nhớ rõ trước khi mình tiếp nhận, tới nơi này xem qua, trồng hoa hướng dương rất đẹp, lúc ấy anh rất hài lòng. Khi đó anh cũng không sờ vào.

Bây giờ vừa nhìn……

Đây đều là hoa hướng dương, sao hình như không giống với lúc trước…… Anh kéo một bác gái nhân viên làm việc đi ngang qua.

‘Cô ơi, cô cho hỏi, hoa hướng dương bên này là loại gì?”

Cô kia vốn là nhân viên ở đây, lúc này cũng nhận ra thân phận của Lý Trình Di.

Ông chủ mới này đã tới đây vài lần, quản lý còn gửi ảnh cho mọi người biết, cho nên tất cả mọi người đều nhớ rõ.

“Ông chủ, ở đây vẫn trồng hai loại hướng dương được mọi người yêu thích nhất là Titan và huy hoàng. Hai loại này cắm lên nhìn rất đẹp”. Bác gái nhân viên thành thật trả lời.

“Titan…” Lý Trình Di lúc này quay đầu lại nhìn kỹ, quả nhiên, trong ruộng hoa một nửa hoa hướng dương, rõ ràng cao lớn hơn rất nhiều.

Hơn nữa lúc này anh mới chú ý tới, hai bên luống hoa hướng dương được kè bằng đá.

Hoa hướng dương còn có một đoạn rễ rất dài mọc ở phía dưới hố đá.

Nói cách khác, hoa hướng dương mà mắt người nhìn thấy, chỉ là phần thân hoa.

“Bên này đều là phân tầng trồng, thân hoa hướng dương Titan này cao đến 4,5 mét, quá cao cũng khó ngắm nên mọi người đã trồng thấp hơn mặt đất vừa tiện để ngắm lại dễ hái.”

Lý Trình Di hít một hơi, lần nữa đi tới trước hoa hướng dương Titan.

Khó trách, hoa này lớn như vậy……

Đường kính cánh hoa hướng dương Titan này không chừng hơn nửa mét

Lý Trình Di nhìn số lượng hoa hướng dương trong luống hoa, phát hiện còn nở rực rỡ đều là loại Titan, loại nhỏ như Huy hoàng đều sắp tàn, hiển nhiên là sắp qua thời kỳ hoa nở.

Xem hoa ngữ rồi nói sau! Anh lúc này vươn tay, lần nữa bắt lấy một nhụy hoa hướng dương.

Hoa lớn như vậy, hẳn là phải mạnh hơn bình thường chứ?

……

Xèo……

Khí tức trong trẻo mát mẻ chậm rãi chảy vào ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay. Tin tức hoa hướng dương Titan lần nữa hiện ra, chảy vào trong đầu Lý Trình Di.

Nhưng anh quan tâm không phải cái này, mà là năng lực hoa ngữ.

'Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ (sau khi mở ra, có thể phóng thích ra trường bức xạ quang mang vô hình, không cần tiêu hao, vĩnh viễn duy trì, làm suy yếu và gây thương tổn nhất định đối với những tồn tại âm u trong một phạm vi nào đó. Ngoài ra, cũng có hiệu quả trị liệu nhất định đối thương tật, đau ốm của bản thân, có thể tùy theo tình trạng thể chất mà có những thay đổi).

Xem ra cũng không thay đổi nhiều. Có thêm một thay đổi tùy theo thể chất. "Lý Trình Di nhớ lại hoa ngữ hướng dương bình thường lúc trước.

Năng lực của Vương miện rực rỡ có hiệu quả xua đuổi những tồn tại âm u, nhưng Lực trường rực rỡ này lại tăng lên thành làm suy yếu và gây ra những thương tổn nhất định. Và việc điều trị các trạng thái tiêu cực cũng được mở rộng cho tất cả các loại.

"Rõ ràng mạnh hơn một chút! Hơn nữa lực trường rực rỡ không bị tiêu hao, nên không cần lo lắng khi chiến đấu bị gián đoạn sử dụng. Sau khi xác định, mọi sự chú ý của Lý Trình Di tập trung vào Hoa thần vị thứ ba của ấn ký Ác Chi Hoa.

"Phải chăng xác nhận Hoa hướng dương Titan, là chủ hoa của Hoa thần vị thứ ba?"

Dòng thông tin chất vấn tràn vào đầu.

Xác nhận.

Sau khi Lý Trình Di xác nhận, nhất thời trong ấn ký thứ ba của Ác Chi Hoa, chậm rãi hiện ra hoa văn rõ ràng thuộc về hoa hướng dương.

Đồng thời một lượng lớn khí tức trong trẻo mát mẻ từ trên hoa hướng dương Titan tràn vào khi anh chạm vào.

Độ thu thập của Hoa Lân Y bắt đầu xuất hiện.

Sau khi hoàn toàn xác định được hoa chính thứ ba, tảng đá trong lòng Lý Trình Di rốt cục được dỡ bỏ.

Anh nhìn hoa hướng dương tràn ngập trước mắt, lúc này cả hai tay cùng nhanh sờ vào hoa hướng dương Titan gần đó.

Độ thu thập từ ngay từ đầu 1%, nhanh chóng tăng lên, đảo mắt liền tăng lên tới 12%.

Cô nhân viên lớn tuổi bên cạnh ngơ ngác nhìn ông chủ mới sờ mó khắp nơi trong ruộng hoa, không biết đang làm cái gì.

Cô rất muốn nói cái gì đó, nhưng khi nghĩ đến người có tiền thì có rất nhiều sở thích kỳ quái liền cố nén xuống.

Ước chừng hơn mười phút sau, Lý Trình Di rốt cục buông tay khỏi nhụy hoa hướng dương.

Nhờ vào số lượng cánh đồng hoa này của anh không ít, sau khi sờ qua hơn nửa hoa hướng dương của Titan đã thu thập đầy.

Chương 163: Đi tìm giáo sư Chung

Sau đó anh lại đi sờ một loại hoa hướng dương khác, thử đem nó làm biến chủng để mở ra tiến hóa lần thứ nhất.

Nhưng đáng tiếc chính là, thời kỳ hoa hướng dương Huy hoàng đã qua, số lượng hoa còn nở không nhiều lắm.

Mức độ tiến hóa của tiến hóa lần thứ nhất, chỉ thu thập được 5%. Về phần ác niệm, lại càng không có thu hoạch.

Sau khi hoàn thành tất cả quy trình, Lý Trình Di nhìn thời gian, nhanh chóng rời khỏi khu lều, đi ra vườn thực vật, nhìn thấy Tống Nhiễm đang cau mày bên cạnh xe việt dã.

“Đi thôi. “Anh bước nhanh tới gần, thấp giọng nói.

‘Chậm quá. “Tống Nhiễm đặt điện thoại xuống,“Tôi định gọi cho cậu”.

“Chuẩn bị xong xuôi. Lần này nhất định sẽ không chật vật như lần trước’. Lý Trình Di trầm giọng trả lời.

Anh mở cửa xe, ngồi vào hàng sau.

Bụp, cửa đóng lại, theo tiếng động cơ khởi động, hai bên xe lại nhô lên hai tấm hợp kim giống như cánh máy bay.

Brùm.

Trong tiếng chấn động rất nhỏ, xe chậm rãi tăng tốc, dọc theo làn xe đi về phía trước.

Tống Nhiễm ngồi ở ghế lái, nhìn Lý Trình Di qua kính chiếu hậu.

“Có muốn ngủ một giấc không?”

“Không cần. Tôi sợ ngủ, tỉnh lại thì đã vào Góc chết rồi. “Lý Trình Di trả lời.

“Chắc là không. “Tống Nhiễm trầm giọng nói. Bất quá, cậu sẽ không sợ sao?

“Sợ hả? “Lý Trình Di nhướng mày,” Đương nhiên rồi. Nhưng sợ hãi có ích gì sao?

“Chả có ích gì”Tống Nhiễm trả lời.

Lý Trình Di cười nói, “Nhiều khi, tôi cũng không chắc mình có thể ứng phó với nguy hiểm trong Góc chết hay không. Cho nên đương nhiên sẽ sợ”.

“Cho nên rất nhiều lúc tôi vẫn rất khâm phục cậu. “Trong giọng nói của Tống Nhiễm lộ vẻ chân thành. “Tôi đã gặp qua rất nhiều người đi vào Góc chết, duy chỉ có cậu cùng một người khác, không sợ hãi. Đối mặt mỗi một Góc chết, đều không tiêu cực trốn tránh, mà là chủ động tìm kiếm manh mối.”

“Thật ra tôi cũng không mạnh mẽ như anh nghĩ. “Lý Trình Di cười cười,” Anh nói người kia, là ai?

“Lê n. “Tống Nhiễm nói,” Con trai ông chủ”.

“Đáng tiếc”.

“Đúng vậy, đáng tiếc. “Tống Nhiễm gật đầu.

Lý Trình Di nghiêng mặt, nhìn chiếc xe việt dã từ từ bay lên, ánh mắt có chút thâm trầm.

“Kỳ thật con người làm sao có thể không sợ hãi. Mỗi người đều có lúc sợ hãi. Có đôi khi, tôi cũng sẽ sợ hãi hai chân như nhũn ra, tay không ngừng run rẩy. Sợ đến mức muốn về nhà trốn vào trong chăn không ra. Nhắm mắt lại coi như là nằm mơ”.

“Tại sao…” Tống Nhiễm tiếp tục hỏi.

“Nó thực sự rất đơn giản, bởi vì tôi biết. Rất nhiều thứ, khi mình càng sợ hãi, nó càng mạnh mẽ. Nó sẽ tạo ra một cái bóng lớn trong lòng mình khiến cho bản thân không thể sống bình thường, đắm chìm trong từng khoảnh khắc sợ hãi. Tôi không muốn điều đó”. Lý Trình Di trả lời.

“Sợ sẽ làm cho con người ta yếu đi. “Tống Nhiễm gật đầu,“Cậu nói đúng”.

Anh ta vươn tay, bốp một cái mở một công tắc trên bảng điều khiển trước mặt.

“Cố lên, không để chết!”

Yên tâm. “Lý Trình Di nở nụ cười.

Brùm!

Xe đột nhiên tăng tốc, ít nhất tốc độ nhanh gấp đôi lúc trước, toàn bộ xe tựa như máy bay bay ở tầng thấp, bay qua một mảnh rừng hoang dã phía trước.

…….

14:31 chiều.

Thành phố Đồng Phong.

Cơ sở chính Đại học hóa chất phương Nam.

Bầu trời một màu xanh thẳm tinh khiết, tiết cuối hè, sắp đầu thu. Toàn bộ con đường chính của giảng đường phủ kín lá rụng. Một số cây cối nhạy cảm với nhiệt độ đã bắt đầu vào thu sớm.

Toàn bộ khuôn viên trường như một cái quạt cực lớn. Trung tâm là ba tòa giảng đường, bên ngoài là một vòng các loại học viện, thư viện, nhà thí nghiệm gì gì đó.

Tất cả các tòa nhà đều đứng sừng sững giữa rừng xanh dày đặc, như ẩn như hiện trong lá xanh và rừng cây.

Sân trường tổng cộng có ba cổng, cổng Bắc, cổng Nam, cổng chính.

Lúc này một chiếc việt dã màu đen nhanh chóng giảm tốc độ, chậm rãi dừng ở cổng chính.

“Tôi đã dùng danh nghĩa công ty, lấy được hai giấy chứng nhận tham quan tạm thời, đi vào trước rồi nói sau.” Tống Nhiễm dừng xe, lấy điện thoại di động ra huơ huơ trước mặt Lý Trình Di.

“Thẻ tham quan điện tử oline, lấy điện thoại di động ra quét mã.”

“Giáo sư Chung ở đâu? “Lý Trình Di gật đầu hỏi.

Ở tòa nhà giáo viên, gần ký túc xá nam. Chỉ cách một bức tường. “Tống Nhiễm mở bản đồ ra xem. Chúng ta trực tiếp đi qua, phòng 203 block 3 tòa Đình Lâu.

Hai người không chần chờ, dừng xe, lấy điện thoại di động ra quẹt thẻ đi vào trước cửa.

Trước cửa còn có xe đạp cho thuê đi lại trong trường. Tống Nhiễm đi qua đó

“Lấy một chiếc nhé? “Anh ta nhìn về phía Lý Trình Di.

“Có đi được không? “Lý Trình Di hoài nghi nhìn anh ta.

Tống Nhiễm không hiểu vì sao, lúc này ngồi lên chiếc xe đạp.

Răng rắc.

Một tiếng giòn tan vang lên, xe đạp mơ hồ phát ra tiếng vỡ linh kiện.

Vẻ mặt anh ta hơi cứng đờ, lại xuống xe.

“Hay là đi bộ đi”.

“Hai vị muốn đi đâu? Có cần tôi đưa đi một đoạn không?”

Đột nhiên một giọng nữ nhẹ nhàng bên cạnh truyền đến.

Tống Nhiễm và Lý Trình Di nghe tiếng nhìn lại, thấy một chiếc xe nhỏ màu đỏ bên cạnh, chậm rãi dừng lại bên cạnh hai người.

Lái xe là một người con gái váy đen khoảng ba mươi tuổi, tóc đen xõa vai, khuôn mặt nhẹ nhàng, đeo khuyên tai ngọc lấp ló trong làn tóc.

Nhìn thấy ánh mắt hoài nghi của hai người Tống Nhiễm, người con gái cười giải thích.

“Các anh chắc là đại diện của Hồng Cẩm đến trường tham quan phải không? Trường học sắp xếp tôi tới đón tiếp các anh. Tôi tên là Trang Phúc Hân, là trợ giảng nơi này. Theo thời gian hẹn trước, tôi ở chỗ này chờ.”

“Cô Trang à, đúng vậy, chúng tôi đã hẹn trước rồi. Vậy làm phiền cô. “Tống Nhiễm nhanh chóng nháy mắt với Lý Trình Di, chủ động lên xe.

Lý Trình Di nhíu mày, chỉ có thể đuổi theo.

Xe nhỏ vừa vặn chỉ có thể ngồi ba người, đây là một chiếc xe ba bánh có vỏ xe bên ngoài, hàng sau chỉ có thể ngồi hai người.

Xe khởi động, tăng tốc, chạy về phía tòa nhà công nhân viên chức.

Chương 164: Cạm bẫy

“Muốn thăm Giáo sư Chung kỳ thật buổi sáng tới là tốt nhất, lúc này, ông ấy chắc là còn đang ngủ trưa, các anh có thể phải chờ một lát rồi.” Trang Phúc Hân vừa lái xe, vừa giải thích.

“Cũng là bất đắc dĩ vì chúng tôi cũng đang rất gấp, trước khi đến đã hẹn với giáo sư Chung rồi. “Tống Nhiễm tùy ý trả lời.

Rất nhanh, vài phút sau, xe dừng lại trước khu chung cư cũ.

Hai người xuống xe, Tống Nhiễm cảm ơn Trang Phúc Hân, sau đó tìm thấy cửa vào rồi cùng Lý Trình Di vào thang máy. Đi tới trước cửa 203, Tống lại tiến lên, đưa tay nhẹ nhàng ấn chuông cửa.

Bính bong.

……

Tiếng chuông cửa truyền thống vang lên, ngay cả ở cầu thang cũng nghe được rõ ràng.

‘Đến đây”Một thanh âm bà lão vọng ra. Sau đó có tiếng bước chân đến gần.

Cánh cửa mở ra một khe hở, lộ ra một con mắt có chút cảnh giác.

“Các cậu tìm ai?” bà lão cảnh giác hỏi, từ khe cửa đánh giá “Chúng tôi đã hẹn với giáo sư Chung, chúng tôi là Tiểu Tống và Tiểu Lý vừa mới gọi điện thoại.” Tống Nhiễm cười trả lời.

“Ông ơi, có phải ông có hẹn không? “Bà lão quay đầu hướng vào trong phòng hỏi.

“A, đã hẹn rồi, để bọn họ vào đi” Một giọng nói có vẻ già nua, yếu ớt từ trong phòng trả lời.

Cửa lập tức mở ra, bà lão cầm dép đi trong nhà cho hai người. Chờ hai người tiến vào đóng cửa lại, bà lại đi vào phòng bếp chuẩn bị rót nước.

“Ông ấy đang ở phòng khách đọc báo, các cậu qua đó đi, tôi đi lấy nước” Vẻ mặt bà dịu lại nói

“Không cần, không làm phiền bà nữa. Chúng tôi hỏi một vấn đề rồi đi ngày. “Tống Nhiễm cười giải thích.

“Không sao, không sao. ” Bà lão cũng cười cười, xoay người đi vào phòng bếp.

“Có mỗi chút chuyện mà phải đi xa như vậy, các cậu cũng thật vất vả, hiện tại người trẻ tuổi…” Bà lão vừa lầu bầu, vừa đi pha nước.

Tống Nhiễm và Lý Trình Di liếc nhìn nhau, đi đến phòng khách.

Trong phòng khách sô pha trải khăn hoa nhỏ màu trắng, có một ông lão gầy yếu tóc bạc phơ, ánh mắt rất nhỏ nhìn như hai khe hở.

Ông lão cầm tờ báo trong tay, một tay còn cầm điện thoại di động, đang dùng chức năng phóng đại trên điện thoại di động, đọc từng dòng từng dòng nội dung trên báo.

Nghe thấy tiếng bước chân, ông ngẩng đầu, nhìn về phía hai người.

“Về môn của các cậu thì tôi chỉ có thể cho qua được môn mà tôi phụ trách, kỳ thật thời gian này tới tìm tôi, cũng đã muộn, đáng ra nên gặp tôi sớm hơn…”

“Chờ một chút. “Tống Nhiễm bỗng nhiên cảm thấy không đúng. “Giáo sư Chung, chúng tôi vừa rồi không phải mới gọi điện thoại sao? không phải qua môn cái gì cả mà là cách thoát khỏi Góc chết kia?”

“Cách thoát khỏi Góc chết? “Chung Tuệ đầu tiên là nhíu mày, ngay sau đó, ông tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì.

Rầm một cái, ông đứng lên, báo chí và điện thoại di động trong tay rơi xuống đất, ánh mắt trở nên hoảng sợ, gắt gao

nhìn chằm chằm Tống Nhiễm.

“Cậu vừa mới nói…… Cách thoát khỏi Góc chết?! Các cậu đến là để tìm cách thoát khỏi Góc chết!?”

“Lẽ nào không phải sao? Chúng ta vừa mới nói chuyện điện thoại hơn một giờ trước mà, Giáo sư Chung! ông còn nhận lời là một tay giao tiền một tay cho chúng tôi biết cách thoát khỏi Góc chết!”

“Tôi vừa rồi chỉ nói chuyện qua điện thoại với hai học sinh không có cái gì mà một tay giao tiền, một tay giao cách thoát khỏi Góc chết!”

‘Các cậu… “Đột nhiên giọng nói của ông dừng lại, tựa hồ nghĩ tới chuyện gì đó đáng sợ”.

“Không đúng, các cậu bây giờ đi nhanh lên!” – Giọng nói của ông bỗng nhiên bén nhọn dồn dập, “Mau mau mau! Nếu không thì không kịp đâu”

“Nhưng cách thoát khỏi Góc chết… “Lý Trình Di rốt cuộc nhịn không được, đứng lên mở miệng.

“Tôi không biết cái gì gọi là cách thoát khỏi Góc chết. Tất cả mọi thứ, đều ….”

Rầm

Trong phút chốc, cửa sổ phòng khách tầng hai bị đập nát.”

Một bóng người màu đen giống như tê giác bay vào, cùng với tiếng thủy tinh vỡ nát, nặng nề lao về phía Tống Nhiễm đang nói chuyện.

Biến cố lần này tới quá nhanh.

Tống Nhiễm chỉ kịp quay đầu, thân thể căng thẳng, tay đưa về sau lưng muốn rút súng.

Nhưng không kịp, anh đã bị bóng người hung hăng đụng vào người.

Hai người cùng nhau bay ra ngoài, phá vỡ cửa gỗ phòng ngủ, lăn vào trong.

Mảnh gỗ bay tán loạn, Chung Tuệ không chỉ không bị cảnh tượng trước mặt làm cho sợ hãi, ngược lại hung hăng đẩy Lý Trình Di ra.

“Đi mau! Đừng lưu lại! Đây là cạm bẫy! “

“Cạm bẫy?”

Lúc này thân thể Lý Trình Di đã căng thẳng, cầm súng trong tay, nhưng anh không đi, vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Chung Tuệ.

“Giáo sư Chung, tôi tới là vì phương pháp thoát khỏi Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh!

“Tôi không biết gì cả! Tất cả cách thoát khỏi Góc chết, tôi cũng không biết! Những thứ kia đều ở……”

Bùm!

Một tiếng súng chợt nổ tung.

Lý Trình Di da đầu tê dại, theo bản năng Hoa Lân Y bao phủ đầu anh.

Phụt.

Ở trước mặt anh, bên cạnh vách tường nhất thời một cây đinh kim loại cắm phập vào.

Cây đinh cắm thật sâu vào mặt tường, phần đuôi còn đang rung lên. Lý Trình Di không nói hai lời, lập tức ngồi xổm xuống, tìm vật che chắn. Nhưng đúng lúc này, chỗ cửa sổ vừa mới bị đụng vỡ, lại một bóng người lần nữa xông vào.

Bóng người kia ở giữa không trung đạp vào vách tường, mượn lực chuyển hướng, đánh tới trước mặt Lý Trình Di.

Bùm!

Lý Trình Di dưới tình thế cấp bách, giơ tay bắn một phát.

Phát súng không trúng đích, phá vỡ một lỗ trên trần nhà.

Sau khi nổ súng, anh lăn qua một bên, không cần nhìn cũng biết đã tránh được một đòn của đối phương.

Bùm!

Hai tay Lý Trình Di mượn lực trên mặt đất, phá cửa phòng ngủ khác, vọt vào.

Đuổi theo!

Bóng người thứ hai xông vào đứng lên, lộ ra không ít phần kim loại bị tổn hại, rõ ràng là một người cải tạo.

Hắn ta mặc bộ âu phục đen, khuôn mặt vuông vức chất phác, tiêu chuẩn người đàn ông trưởng thành, nhưng lúc này một con mắt đang không ngừng lóe ra hồng quang, ngón tay phải biến thành từng cây châm kim loại bén nhọn.

Không chần chờ, hắn lập tức đuổi theo Lý Trình Di.

Nhưng không còn ai trong đó nữa.

Chương 165: Tổ chức Lý Tưởng Hương

Đối mặt người cải tạo hoàn toàn, người bình thường căn bản không có khả năng là đối thủ, lựa chọn sách lược tất nhiên là chạy trốn.

“Hai đứa chúng nó chạy rồi, chúng ta chia nhau đuổi! “Một âm thanh thông tin vang lên trong tai người cải tạo.

“Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, chung quanh tạm thời đã che tín hiệu của Pháo đài Trầm mặc, chỉ có năm phút, nhanh lên!”

Người đàn ông mặc âu phục đen nhìn cửa sổ mở ra, nhanh chóng tiến lên, cúi đầu nhìn, vừa lúc nhìn thấy Lý Trình Di đã đến tầng một.

Giơ tay lên, hắn giơ cây châm trên tay nhắm ngay Lý Trình Di, chuẩn bị bắn.

Đột nhiên trong tầm nhìn, thân thể Lý Trình Di thấp xuống, cả người núp ở đầu hành lang tầng một, tránh bắn.

*! “Hắn mắng một câu, xoay người từ cửa sổ nhảy xuống.

Nhưng vừa mới rơi xuống đất, hắn liền cảm giác có chút gì đó không đúng, ngẩng đầu nhìn về phía xa xa.

Một hồng quang từ giữa không trung bay tới.

“Là thiết bị bay! Rút lui! “Trong thông tin truyền ra âm thanh vội vàng. Mẹ nó, tới nhanh thật, còn chưa tới hai phút, coi như chúng nó số may, toàn bộ rút lui!”

“Tôi không cần thân thể này, bắt chúng nó đã rồi tính sau! Lần sau bị theo dõi sẽ không dễ dàng như vậy. “Tên đàn ông mặc âu phục đen trầm giọng nói.

“Tùy anh! “Thông tin bị gián đoạn.

Người đàn ông mặc âu phục hai mắt đỏ rực, đang muốn đi vào tòa nhà Lý Trình Di đang trốn.

Đột nhiên giữa không trung hồng quang đột nhiên gia tốc.

Xì!

Một luồng ánh sáng hồng tựa như tia chớp bay xuống, xẹt qua giữa lồng ngực hắn rồi lại bay trở về giữa không trung, hướng đến chỗ khác.

Tên đàn ông âu phục đen đang bước chân, nhưng căn bản không kịp phản ứng, liền cứng đờ tại chỗ, thân thể chậm rãi nghiêng xuống, ngã vật xuống mặt đất bất động.

Giữa lồng ngực hắn đã có thêm một lỗ tròn màu đen.

Lỗ tròn có kích thước bằng nắm tay, đang không ngừng hướng bốn phía nhanh chóng khuếch trương, lan tràn, phảng phất như độc tố đang khuếch tán.

Lý Trình Di chậm rãi bước ra khỏi tòa nhà, sắc mặt phức tạp nhìn người cải tạo trên mặt đất.

Anh vừa mới trốn vào đầu hành lang, thay trang phục, bất đắc dĩ giết chết người này. Bất quá hiện tại xem ra không cần thiết.

Anh không dừng lại nữa, nhanh chóng xông lên tầng hai, cửa nhà giáo sư Chung đang mở.

Anh vội vàng vào cửa, trở lại phòng khách.

Giáo sư Chung! Vừa rồi……

Lý Trình Di im bặt.

Chung Tuệ lúc này đang nằm trên sô pha, toàn thân run rẩy, tựa hồ đang phát bệnh.

Bà lão ở một bên đang hoang mang rối loạn đút thuốc vào trong miệng Chung Tuệ, nhưng tay cũng run rẩy, nên cũng không đút được mấy viên.

“Lập tức đưa đến bệnh viện! “Tống Nhiễm vịn tường đi ra, nửa người trên toàn là máu.

……

Phòng cấp cứu Bệnh viện Nhân dân số 2 thành phố Đồng Phong,.

Đèn cấp cứu màu đỏ nhuộm hành lang ngoài cửa thành một màu đỏ nhạt. Lý Trình Di, Tống Nhiễm, trên người đều băng bó hoặc ít hoặc nhiều, ngồi trên ghế chờ nghỉ ngơi.

Đối diện bọn họ là vợ của Chung Tuệ, cũng chính là bà lão lúc trước rót nước cho bọn họ.

Sắc mặt bà tiều tụy, dựa vào ghế kim loại, trầm mặc không rời.

Ngoài bọn họ ra, còn có mấy người đàn ông cao lớn mặc cảnh phục màu đen.

“AnhTống, lần sau đừng bất cẩn như vậy, trước khi đến báo trước cho chúng tôi, lần này nếu không phải tôi đúng lúc nhận được tin nhắn, các anh đã gặp nguy hiểm thật sự” Người cảnh sát dẫn đầu để tóc dài, buộc thành đuôi ngựa, ngũ quan bình thường, có chút âm trầm, dáng người hơi béo.

“Những người tập kích chúng tôi là ai? “Tống Nhiễm hiển nhiên quen biết đối phương. Đứng dậy thở dài, nhẹ giọng hỏi.

“Không phải là người cải tạo hoàn toàn thì còn có thể là người nào? “Người đàn ông trầm giọng nói.

“Tổ chức Lý Tưởng Hương?” Tống Nhiễm kịp phản ứng. Ở Nghi quốc có thể điều động được người cải tạo hoàn toàn, ngoại trừ Lý Tưởng Hương thì chắc không còn tổ chức nào khác.

Những tổ chức khác đương nhiên cũng có lá gan này, nhưng bọn họ không có kỹ thuật qua mắt được Pháo đài Trầm mặc, để hoàn toàn tiến vào nội thành.

“Chúng tôi theo dõi Chung Tuệ đã lâu, căn cứ theo báo chí, Lý Tưởng Hương luôn lợi dụng Chung Tuệ để câu cá. “Người đàn ông trả lời.

“Câu cá? Góc chết sao? “Lý Trình Di ở một bên lên tiếng.

“Đúng vậy. ” Người đàn ông nhìn Lý Trình Di, hiểu được anh rất có thể là người tiến vào Góc chết, trong mắt hiện lên một tia thương hại.

Người Góc chết đối với chính phủ cũng không phải là chuyện bí mật gì, những phần tử nguy hiểm này cơ bản đều được lưu trữ hồ sơ trong phòng hộ an toàn, đối với những người đáng thương giãy dụa trong vận mệnh hẳn phải chết này, thì bọn họ cũng không kỳ thị gì mà chỉ cảm thấy đáng thương.

“Chung Tuệ nắm giữ cách thoát khỏi Góc chết, cũng là thông tin mà Lý Tưởng Hương cố ý tiết lộ ra ngoài. Trước đó, chúng tôi cũng đã hai lần gặp phải vụ việc tương tự, cũng sớm đưa ra cảnh báo nhưng vẫn có người tin…”

“Anh cảnh sát, tôi chỉ muốn biết một chút.“Lý Trình Di đứng lên, thần sắc nghiêm nghị. “Giáo sư Chung Tuệ, có phải thật sự biết phương pháp thoát khỏi Góc chết hay không?”

“Chắc là biết, bộ phận nghiên cứu Góc chết đã tới tìm gặp Giáo sư Chung, trong đó có người đã xác nhận là ông ấy đã một lần thoát khỏi Góc chết.” Người đàn ông gật đầu.

“Có ghi chép gì khác không? Tại sao không thấy ghi lại tin tức gì? “Lý Trình Di tiếp tục hỏi.

“Giáo sư Chung không muốn. “Tống Nhiễm ở một bên trả lời,“Tôi không biết vì sao, nhưng ông ấy không muốn ghi chép lại cách thoát khỏi Góc chết”.

Lách cách

Đúng lúc này, đèn phòng cấp cứu thoáng cái chuyển sang màu xanh. Cửa chậm rãi mở ra.

Một bác sĩ đeo mặt nạ mệt mỏi bước ra.

“Người nhà của Chung Tuệ là ai?”

“Tôi, là tôi! “Bà lão run rẩy đứng lên.

“Bệnh nhân đã được cấp cứu, nhưng ý thức còn rất mơ hồ, cần nghỉ ngơi.”

“Mặc dù có chút không phải, nhưng sự tình liên quan đến mạng người, tôi vẫn muốn hỏi một chút, Chung phu nhân, chúng tôi có thể gặp Giáo sư Chung hay không?” Tống Nhiễm hỏi.

Chương 166: Quyển sổ ghi chép

“Người bị tiến vào Góc chết bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào Góc chết, gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, cho nên, hai triệu! Đó là tiền thù lao” Thái độ của anh ta rất thành khẩn.

Chung phu nhân thở dài, “Hiện tại đầu óc ông nhà tôi không rõ ràng lắm, rất nhiều thứ đều nhớ hỗn loạn, nhưng tôi biết là ông ấy có một quyển sổ tay, trên đó ghi chép rất nhiều thứ cá nhân. Thứ các cậu muốn, hẳn là cũng ở trên đó”.

“Chung phu nhân, lúc trước bà cũng không nói với chúng tôi về việc này?” Một cảnh sát đứng bên cạnh không nhịn được lên tiếng.”

“Các cậu trả tiền sao? “Chung phu nhân hỏi ngược lại.

Viên cảnh sát kia á khẩu không trả lời được.

“Chồng tôi nếu muốn tiếp tục sống, cần rất nhiều tiền, bọn họ có thể cho. “Chung phu nhân thẳng thắn nói.

“Nhân bản một người sống, cần không ít tiền. “Vậy, cuốn sổ đó ở đâu?” Lý Trình Di trầm giọng hỏi. Chung phu nhân nhìn hai cảnh sát, sau đó nhìn về phía Tống Nhiễm. Tống Nhiễm lấy di động ra, nhanh chóng chuyển khoản.

Không tới vài giây, một tiếng tinh tinh nhỏ vang lên.

Chung phu nhân cúi đầu nhìn điện thoại di động, trên mặt lộ ra nụ cười tươi như hoa.

Lúc này bà mới tới gần một chút, chủ động nhẹ giọng nói bên tai Lý Trình Di.

“Ở Lâm Kỳ Sơn chúng tôi có một tòa biệt thự, đồ ở ngay trong biệt thự, ở phía dưới tấm lát sàn thứ 3 sau khi bước vào cửa phòng ngủ chính …”

Lâm Kỳ Sơn, nơi đó hẳn là vùng ngoại ô…… Không phải trong thành phố.

“Là cố ý sao?”

Anh nhìn về phía Chung phu nhân, sau khi đối phương nói xong, đã đi xa một chút, cúi đầu nhìn điện thoại di động, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ.

Sau khi nhận được tin tức, anh cùng Tống Nhiễm cáo từ rời đi, đi ra khỏi bệnh viện, ngồi vào trong xe.

Biệt thự ở ngoại ô… Xem ra Chung Tuệ này thật biết kiếm tiền. Tống Nhiễm trầm giọng nói, “Cậu muốn đi không?

“Vì sao không đi? “Lý Trình Di trả lời. “Một quyển sổ tay quan trọng như vậy, không đặt ở trong nội thành, nơi an toàn hơn mà ngược lại cất ở một biệt thự vùng ngoại ô. Thú vị.”

Anh nhìn Tống Nhiễm, một cánh tay của người này lại gãy, bên cổ cũng có băng gạc, thoạt nhìn rất thảm.

” Tống ca, lần này anh đừng đi, tôi đi một mình.”

“Tôi đã điều người từ công ty, trước khi đến cũng đã điều người, phỏng chừng ngày mai có thể đến. “Tống Nhiễm trả lời. “Cậu tốt nhất đừng hành động thiếu suy nghĩ, vạn nhất lại gặp phải người cải tạo Lý Tưởng Hương…”

‘Tôi hiểu! “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu. Anh ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lý Tưởng Hương…… Bọn họ rốt cuộc muốn gì?

……

Lâm Kỳ Sơn.

Bóng đêm mông lung, mơ hồ có sương mù tràn ngập.

Trong núi có một con đường núi màu xám trắng, từ chân núi kéo dài đến sườn núi, cuối cùng đi tới trước một biệt thự nhỏ tường đỏ nóc màu xám hình chữ nhật.

Biệt thự được xây dựng cực kỳ đối xứng, hai bên đều có một cửa hông, chính giữa là hai cánh cửa sổ trắng hình vuông.

Lúc này cửa bên trái đang khép hờ, tiếng nói chuyện rất nhỏ mơ hồ từ đại sảnh trong phòng truyền ra.

Trong đại sảnh, ánh trăng từ cửa sổ chiếu nghiêng, rơi xuống thảm đen trên mặt đất.

Một đám bóng người màu xám đen, đang phân tán ở trong sảnh, lẳng lặng vây quanh một người cải tạo màu lam nghe cô ta nói.

“Theo phản hồi của các bộ phận khác, công ty Hồng Cẩm có liên quan mật thiết với người cải tạo thần bí đã tấn công chúng ta lúc trước, lần này chúng ta phải chuẩn bị tốt để đối phó với người cải tạo thần bí kia.”

Cơ thể người cải tạo màu lam dưới ánh trăng, phản xạ ra ánh sáng nhàn nhạt như gương, hoàn toàn khác với những cơ thể xung quanh khác, cơ thể trên người cô tựa như nhất thể hóa, gần như không nhìn thấy khe hở nối tiếp, giống như kỵ sĩ trọng giáp cổ đại, trên người mặc áo giáp cánh tay, áo giáp ngực và áo giáp chân.

“Đội trưởng Hân, đến bây giờ chúng ta đều không tra được hành tung của người cải tạo thần bí kia, chỉ lấy được băng ghi hình hắn ta giao thủ với Kỹ sư điều khiển thiết bị bay của Toại Dương, với những thông tin này, rất khó tiến hành đánh giá tổng hợp.” Một trong những người cải tạo màu xám đen trầm giọng nói.

“Tôi quan sát rồi” Người cải tạo màu lam được xưng là Đội trưởng Hân trầm giọng nói: - Trong băng ghi hình, hắn bị thiết bị bay của Đinh Tạo Thành làm bị thương, mức độ này hẳn là mạnh hơn một chút so với cấp dân dụng bình thường, nhưng lại không bằng cấp quân dụng. Ở trong thành có lẽ bởi vì mọi người không có mô đun vũ khí nên hắn tàn sát bừa bãi, nhưng ở bên ngoài, tất cả các mấy người các anh sử dụng hỏa lực nhắm vào hắn là có thể trừ khử được hắn ta”.

Người cải tạo màu lam lạnh lùng nói.

“Mấu chốt là phải bắt được mục tiêu, thí nghiệm lần này cần hàng hóa đặc thù trong cửa hàng nhỏ yên tĩnh, người đi vào Góc chết lúc trước đều dùng hết, không có người phối hợp thí

nghiệm không thể tiếp tục, cho nên hiện tại thật rất vất vả mới có người mới xuất hiện, không thể bỏ qua. X tiên sinh dặn dò chúng ta phải hoàn thành nhiệm vụ. Thí nghiệm đã đến thời khắc mấu chốt.” Đội trưởng Hân nhìn quanh một vòng.

“Mô đun vũ khí đã lắp xong chưa? “Cô ta trầm giọng hỏi.

“Không có vấn đề gì nữa mọi người đi làm đi. Nơi này không có Pháo đài Trầm mặc, cóhệ thống che chắn, chúng ta hoàn toàn có thể có nửa giờ để tự do hành động. “Một gã người cải tạo màu đen đứng ở trong bóng tối cười lạnh nói.

“Rất tốt. Mọi người chú ý đề phòng người cải tạo thần bí, số 5 đi bố trí thiết bị mai phục, thiết bị che chắn. Hành động phải nhanh! Vừa có thông tin tại bệnh viện cho biết, bà vợ của lão Chung Tuệ còn giấu một quyển bút ký, ghi chép về cách thoát khỏi Góc chết, lúc trước là ai phụ trách điều tra?”

m thanh Đội trưởng Hân trở nên lạnh lẽo.

Không ai hé răng.

Chương 167: Không khóa được mục tiêu

“Ngày mai, người của Hồng Cẩm sẽ tới, số 4, cậu phụ trách dẫn đội dụ nhân viên vũ trang của bọn họ, khi cần thiết tiêu diệt toàn bộ.”

“Vâng”Một người cải tạo thân thể màu đen trả lời.

Ở chỗ này bọn họ đều không cấy da ảo, đều dùng cơ thể máy móc thuần túy.

‘Số hai, cậu cùng tôi đi lấy quyển sổ ghi chép, rồi đổi một quyển khác vào đó” Đội trưởng Hân nhìn về phía một người khác.

“Vâng. Dù sao người của Hồng Cẩm cũng chưa từng thấy quyển sổ ghi chép, chúng ta tùy tiện nhét một quyển khác vào chỗ cũ là được. “Một người cải tạo hoàn toàn màu đen khác cười nói.

“Được rồi, vào vị trí và cương vị, hành động!” Đội trưởng Hân nhẹ nhàng vỗ tay.

Nhất thời những người cải tạo toàn thân màu đen ở đây đều tản ra bốn phía.

Có người đi ra đại sảnh, có người đi lên tầng hai, có người đi xuống tầng hầm ngầm.

Lưu lại một người, đi theo phía sau Đội trưởng Hân. Hai người cùng đi về phía phòng ngủ chính tầng hai.

Lên cầu thang, Đội trưởng Hân rất nhanh đi tới cửa phòng ngủ chính, đứng bất động.

“Dưới tấm ván sàn nhà thứ ba sau khi vào cửa. “Đội trưởng Hân trầm giọng nói.

Người toàn thân màu đen tiến lên, đếm sàn nhà, đi tới trước tấm lát sàn thứ ba, ngồi xổm xuống, đưa tay biến ngón trỏ thành một lưỡi dao kim loại bén nhọn sắc bén, đâm vào khe hở sàn nhà.

“Phía dưới trống không. “Anh ta nhìn đội Hân, sau đó tiếp tục dùng lực.

Rầm một cái, khối sàn nhà này bị nhấc lên, lộ ra phía dưới một hộp kim loại màu đen bạc.

“Còn có phòng quét mã, lão già này tâm tư thật kín đáo. “Đội trưởng Hân kinh ngạc nói.

“Chết còn có thể làm ra nhiều chuyện như vậy, cũng là nhân tài. “Số 2 cười nói.

Hắn cẩn thận lấy hộp kim loại màu bạc ra, mở hộp.

Bên trong dùng vải lụa màu đen để lót. Trên tấm vải lụa, đặt một quyển sổ tay màu nâu xám.

Trên quyển sổ có rất nhiều chấm đen nhỏ, số 2 lấy ra cầm trên tay, ngay từ đầu không để ý.

Chờ hắn ta cầm tới gần nhìn, nhất thời trong lòng sợ hãi.

“Mẹ kiếp….. Chơi cái trò gì vậy!’

“Cái gì? “Đội trưởng Hân nghe tiếng nhìn lại.

“Tất cả đều là kiến! Mặt ngoài quyển sổ toàn bộ dính đầy kiến chết! “Số 2 sợ hãi nói.

“Không sao, mang theo, chúng ta đi. Còn lại giao cho những người khác. “Đội trưởng Hân lãnh đạm nói.

“Vâng…vâng vâng”Số 2 cố nén buồn nôn, cầm quyển sổ lên, đứng lên lấy ra một quyển sổ hoàn toàn không giống ném vào, sau đó lắp lại sàn nhà như cũ.

Hai người nhanh chóng xuống tầng, những người còn lại cũng đã chuẩn bị xong, chờ ở đại sảnh.

“Cuối cùng vẫn như cũ, khởi động thiết bị tổng hợp. Số một, cậu đi sắp xếp bên ngoài, mỗi hướng đều đặt một cái. Để bảo đảm tất cả cạm bẫy có thể vận hành tốt. “Đội trưởng Hân phân phó.

“Vâng! “Số 1 nhanh chóng ra khỏi cửa.

“Những người còn lại, theo tôi rút lui. “Đội trưởng Hân dẫn đầu từ cửa hông bên kia đi ra ngoài.

Những người còn lại đi theo sau, nối đuôi nhau đi ra.

Mọi người đứng lại bên cạnh biệt thự trong rừng tối.

“Người đâu? Số 1 sao còn chưa tới? “Đội trưởng Hân nghi hoặc quay đầu nhìn lại.

“Hành động chậm quá, tôi liên lạc với anh ta. “Số 2 nhanh chóng nói. Hắn ta ấn xuống một nút bên cạnh, nhanh chóng liên thông mã hóa thông tin của số 1.

“Chờ một chút, trước không cần liên lạc. “Đội trưởng Hân ở một bên mắt lóe ra hồng quang, nhìn về phía chân núi.

Ở nơi đó, trong bóng tối, một bóng người màu tím đen đang nhanh chóng tiếp cận vị trí mọi người bên này, thân hình tựa như báo săn trong đêm tối, nhanh nhẹn mà mạnh mẽ.

“Là tên giết Ngải Hi kia, lại dám chủ động tới tận cửa” Cô ta giơ tay lên. Thật sự là ngu xuẩn, không có bất kỳ che dấu nào, liền dám tiếp cận bên này, vừa vặn giải quyết triệt để”.

Theo bàn tay cô ta giơ lên, mấy người ở đây đều nhao nhao nâng cánh tay phải lên, làn da phía trên cánh tay nứt ra, nhô lên từng bệ phóng phóng tên lửa mini.

Đây là mô-đun vũ khí dùng một lần mà họ mang theo lần này, có thể bắn một tên lửa có số hiệu 7793.

Loại tên lửa này có thể tự động theo dõi mục tiêu trong phạm vi nhất định, hơn nữa uy lực nổ đủ để dễ dàng phá hủy một tòa nhà ba tầng. Ngọn lửa bùng nổ sẽ thoát ra một lượng lớn mảnh vụn cháy màu trắng.

“Nhắm bắn. “Đội trưởng Hân lạnh lùng nói.

“Tôi không có cách nào khóa chặt hắn ta? “Đột nhiên một gã màu đen kinh hô.

“Tôi cũng vậy, tại sao tên đó không có bức xạ nhiệt!?”

“Hoàn toàn không có bức xạ nhiệt!?”

“Vậy đổi sang dùng model truy tìm dấu vết! “Đội trưởng Hân lạnh lùng nói.

Mấy người đồng thời điều chỉnh model.

“Không đúng, hắn cũng không phải người cải tạo hoàn toàn bằng kim loại!”

“Vẫn không có cách nào khóa được mục tiêu!! Chuyện gì xảy ra vậy!?

Mấy người lại kinh hô lên.

Bản thân Đội trưởng Hân cũng phát hiện vấn đề, hệ thống khóa mục tiêu trước mắt cô nhấp nháy đỏ, chính là không cách nào khóa chặt được mục tiêu.

Nhìn Lý Trình Di nhanh chóng tiếp cận, khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng nhanh.

“Lập tức thay đổi, nhắm bắn thủ công! “Cô ta vội vàng gầm nhẹ.

Mấy người vội vàng thay đổi hình thức thủ công.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Xoẹt!!

Một đạo ánh sáng vàng kim lóe lên trong màn đêm, xuyên thấu thân thể một gã người cải tạo màu đen.

Không đợi những người còn lại phản ứng, trong đêm tối, lại là liên tục mấy luồng ánh sáng vàng kim chợt lóe qua.

Tiếng cắt liên tục không ngừng vang lên.

Bùm!

Một người bị đâm mạnh vào thân cây, bị ghim ở phía trên, không thể nhúc nhích.

Lý Trình Di tiện tay, thoải mái chém đứt đôi cả người và thân cây. Anh quay lại.

"Nói đi, các người vừa lấy vật gì trong phòng?"

Tên này……

Ánh mắt Đội trưởng Hân âm trầm, ngưng trọng. Trước kia cô ta từng nghe qua các phân bộ khác nhắc tới người cải tạo tím đen thần bí này, nói hắn ta cực kỳ khó giải quyết.

Khi đó cô ta lơ đễnh, nhưng hiện tại xem ra……

Đây không còn là mức độ khó khăn nữa.

Chương 168: Quý tộc chân chính

Một tay cô ta thu hồi cuốn sổ tay vừa mới lấy được, giấu vào trong lớp kim loại bên ngoài đùi.

"Không có nhiệt nguyên, không có phản ứng kim loại, không phải là bất kỳ loại vật liệu hợp kim đã biết nào, trên người thậm chí ngay cả tín hiệu điện cũng không có, anh… Rốt cuộc là cái quái quỷ gì?"

"Đừng nói khó nghe như vậy, đúng rồi, có thể hỏi một vấn đề không? "Lý Trình Di không đáp mà hỏi ngược lại.

Dưới ánh trăng, anh từng bước một đi đến Đội trưởng Hân, người cải tạo cuối cùng còn đứng ở đây.

Những người cải tạo màu đen toàn bộ ngã trên mặt đất, thân thể bị cắt thành nhiều đoạn.

"Cô sợ nhất cái gì? Phải làm thế nào mới có thể làm cho cô sợ tôi? Hận tôi? "Anh vừa tới gần, vừa hỏi.

“Buồn cười, anh cho rằng anh là ai? Chỉ cần tôi tự bạo ở chỗ này thì cũng khiến anh bị hủy diệt hoàn toàn. Tôi vì sao phải sợ anh? “Đội trưởng Hân lạnh lùng nói, cảm giác thần kinh đối phương có vấn đề.

“Vậy sao? Đây là thể hoàn chỉnh? Năng lực thực sự…… “Lý Trình Di ngừng nói.

“Vậy anh còn chờ gì nữa?”

m thanh Đội trưởng Hân lạnh như băng nói: “Tôi muốn biết rõ anh rốt cuộc là ai? “Tại sao lại nhiều lần đối nghịch với chúng tôi?”

Nhiều người cải tạo hoàn toàn như vậy bị giết, đối với phân bộ bọn họ mà nói cũng là một tổn thất không nhỏ. Không biết rõ ràng đối thủ rốt cuộc có lai lịch gì, cô không cam lòng! Hơn nữa, mấu chốt hơn chính là… Lần này trừ cô ra, còn có một người cải tạo hoàn hoàn cùng cấp với cô cùng hành động. So với những tên người cải tạo pháo hôi kia, hai người bọn họ mới là chủ lực của lần hành động lần này.”

Mà tên kia, cũng không phải là loại mà đám có loại hình cơ bản vừa rồi có thể so sánh. So với người chỉ huy như cô, hắn ta có loại hình chiến đấu chân chính.

“Chỉ cần giữ chân được tên này… vài phút!”

Ánh mắt Đội trưởng Hân đảo qua những cái xác người cải tạo lấp lánh xung quanh.

Trong lòng mơ hồ lo lắng.

Kỳ thật tôi cũng có một vấn đề muốn hỏi rõ ràng. Lúc này Lý Trình Di cũng lên tiếng. Giọng nói của anh, thông qua bộ biến âm đơn giản, trở nên sắc bén và chói tai, không thể phân biệt nam nữ.

“Lý Tưởng Hương các cô, rốt cuộc đang tìm kiếm vật gì tại Góc chết?”

“Anh không biết? “Đội trưởng Hân sửng sốt, tựa hồ có chút không thể tin được nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Anh không biết gì mà còn ra mặt đối địch với chúng tôi?”

“Tôi cần phải biết sao?” Lý Trình Di hỏi ngược lại

“Có lẽ…… Chúng ta có thể không cần phải là quan hệ đối địch. “Đội trưởng Hân bỗng nhiên ngữ khí bình thản.

Cô mở tay ra, chậm rãi tới gần một chút.

“Nếu anh biết tổ chức của chúng tôi có tên là Lý Tưởng Hương, cũng hẳn cũng hiếu kỳ, vì sao chúng tôi có tên này?”

“Đúng vậy, tại sao? “Lý Trình Di thật sự không biết.

“Người anh em, anh đã tiếp xúc với giới quý tộc chân chính chưa? “Đội trưởng Hân hỏi

“Cũng đúng, với người cải tạo như trình độ của anh, cho dù không tiếp xúc cũng có thể nghe nói qua. “Cô không đợi Lý Trình Di trả lời, liền tự mình đi qua.

“Như vậy, chắc hẳn là anh cũng biết rõ, liên hội, đại liên hội, hoàng tộc, rốt cục đại biểu cho cái gì, những quý tộc ăn trên ngồi chốc bọn họ, ngày nay chênh lệch với người bình thường lớn đến mức nào chứ?”

Đội trưởng Hân một bên ổn định đối phương, một bên ở góc phải tầm nhìn hiện ra một tấm bản đồ nhỏ.

Trên bản đồ, điểm xanh thuộc của người chiến đấu cùng cấp đang nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Hiển nhiên biến cố bên này khiến cho bên kia cảnh giác.

“Sau đó thì sao? Vậy thì liên quan gì đến tôi? “Lý Trình Di vẫn đứng bất động.

“Thành phố tuần hoàn như thế nào? Thành phố bình thường như thế nào, chẳng lẽ anh không biết sao?” Nhìn điểm xanh trên bản đang ngày càng đến gần.

Năm ngàn mét.

Bốn ngàn mét.

Ba ngàn mét.

“Thế giới này, không nên có chênh lệch giai cấp lớn như vậy. Các quý tộc cùng người bình thường, cơ hồ phân thành hai giống loài. Gien sinh vật học cùng dược lý học, cộng thêm các

loại máy móc cải tạo, sinh hóa cải tạo, khiến tuổi thọ bọn họ không ngừng kéo dài. Nhưng kẻ không chết, sẽ vĩnh viễn chiếm cứ địa vị cao, chặn hết đường leo cao của kẻ khác. Nhân dân đau khổ dày vò, không thấy bất kỳ hi vọng nào, xã hội là một đầm nước đọng, anh cũng biết địa vị cao nhất tại Nghi quốc là hoàng tộc, con người sống đến 300 tuổi!" Đội trưởng Hân trầm giọng nói.

"300 tuổi là 4 đời người binh thường, bọn họ vẫn ở đó nhìn người dân như súc vật heo chó! thậm chí còn có thể tiếp tục sống sót!"

"Cho nên các cô muốn thành lập Lý Tưởng Hương? "Lý Trình Di đột nhiên hiểu rõ.

"Người trong hoàng tộc không chết càng ngày càng nhiều, bọn họ sẽ không chết, cũng không sản xuất, mà muốn người khác cung phụng bọn họ. Bọn họ giống như khối u ác tính của Nghi quốc, càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhiều!"

Ánh mắt Đội trưởng Hân càng lạnh lùng.

"Diệt trừ những kẻ không chết, xây dựng một xã hội lý tưởng trong truyền thuyết! Xây dựng lại một trật tự mới cho thế giới, đây chính là "Sứ mệnh của chúng tôi! cũng là lý tưởng của chúng tôi!"

"Quả nhiên không hổ là Lý Tưởng Hương, tôi có chút hiểu các cô."

"Lý tưởng như vậy quả thật rất vĩ đại. Xin lỗi, có thể trước kia tôi đã hiểu lầm các cô. Trong giọng nói của Lý Trình Di lộ ra vẻ thông cảm.

"Có thể vì lý tưởng mà cam nguyện trả giá hết thảy, mai danh ẩn tích… Còn bị chính phủ các nước truy nã…"

Trong phút chốc lời còn chưa dứt, Lý Trình Di bước về phía trước.

Lúc này khoảng cách giữa hai người bất tri bất giác chỉ có mười thước!

Bùm!!

Cả người như mũi tên nhọn, ầm ầm xông về phía Đội trưởng Hân.

Lần này thay đổi quá đột ngột, Đội trưởng Hân còn đang nghe anh nói chuyện, hoàn toàn không có cách nào dự đoán quỹ đạo hành động của anh, bị anh đánh cho trở tay không kịp.

Chương 169: Giao thủ người cải tạo cấp quân dụng

Người dịch PrimeK Tohabong

Keng

Cô đúng lúc giơ tay ngăn ở trước người, miễn cưỡng ngăn trở một kiếm.

Lưỡi kiếm màu vàng hung hăng chém xuống thiết giáp hai tay cô, cắt ra một vết thương sâu hơn 10 cm.

'!!? Của mình chính là hợp kim cấp quân dụng!? Thần sắc Đội trưởng Hân rung động, độ cứng thiết giáp của cô so với những người còn lại hoàn toàn mạnh hơn ít nhất mấy lần.

Những vật liệu sử dụng cấp dân dụng khác, để qua mắt chính phủ Nghi quốc, bình thường đều là kim loại chắp vá lung tung.

Nhưng của cô thì khác.

Cơ thể này của cô là tích góp linh kiện trong nhiều năm, cuối cùng tập hợp lắp ráp thành loại hợp kim quân dụng đặc chủng!

Độ cứng căn bản cũng không phải là những người cải tạo pháo hôi kia có thể so sánh!

Nhưng cho dù là như vậy, cô lại thiếu chút nữa không thể ngăn cản!

Không đợi cô hoàn hồn, lưỡi kiếm màu vàng liên miên không dứt chém xuống.

Khi vũ khí sắc bén cho dù là không có chiêu thức gì, chỉ là chém loạn xạ cũng mang đến uy hiếp cực lớn.

Đội trưởng Hân không ngừng lui về phía sau, cô thử dùng hai tay ngăn chặn vũ khí đối phương. Nhưng vừa mới kẹp một thanh kiếm vàng, Lý Trình Di liền dứt khoát buông tay, không biết lại từ nơi nào rút ra một thanh kiếm khác.

Lưỡi kiếm màu vàng không ngừng chém vào thiết giáp của cô.

Vai, eo, ngực, hai tay, khắp nơi đều xuất hiện vết kiếm mới.

Phù!

Đột nhiên giáp ngực cô mở ra, họng súng như tổ ong bên trong chợt phun ra đám lửa đỏ rực.

Nhưng tất cả đạn ở khoảng cách gần như vậy, căn bản không có cách nào nhắm trúng. Toàn bộ thất bại.

Hệ thống điều khiển hỏa lực tự động giống như bị mù, hoàn toàn không có cách nào khóa chặt Lý Trình Di.

Anh giống như là thực vật trên núi, căn bản không có cách nào nhắm vào.

Chỉ có thể dựa vào thủ công.

Điều này làm cho Đội trưởng Hân vốn quen với kiểu ngắm bắn tự động hoàn toàn không thích ứng.

Cô ta vốn chỉ là người chỉ huy, tự mình chiến đấu không phải sở trường.

Sau khi lui liên tục hơn mười bước, bỗng nhiên thần sắc cô rung lên, nhìn về phía chân núi xa xa.

Nơi đó đang có một điểm xanh nhanh chóng tiếp cận.

“Đến rồi!! Anh chết chắc rồi!! “Cô ta vui mừng nói, đằng sau thiết giáp phun ầm ầm một luồng lửa.

Ánh lửa bùng nổ mang đến lực đẩy cực lớn, làm cho cô ta thoáng chốc, cấp tốc hướng về phía viện quân.

“Vậy sao? “

Kỳ quái chính là, Lý Trình Di phía sau không hề có ý truy kích.

Anh chỉ là cầm kiếm, nhẹ nhàng đi về phía trước, đâm xuống đất. Lưỡi kiếm màu vàng cứ cắm thẳng vào trong đất, không nhúc nhích.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Đội trưởng Hân vừa mới bay ra ngoài, cả người đột nhiên có một cảm giác mê muội.

Cả người cô rõ ràng là bay thẳng xuống chân núi.

Nhưng vào giờ khắc này, trong nháy mắt này, cô ở giữa không trung quỷ dị vòng một vòng, giống như phi tiêu quay về, không hiểu sao lại bay trở về, còn phóng thẳng về phía Lý Trình Di! Không dừng lại chút nào! Không!!!? "Cô ở giữa không trung phát ra tiếng thét chói tai. Đúng lúc này, Lý Trình Di rút kiếm, vung lên chém một cái.

Bốp!

Ánh kiếm màu vàng đan xen người cải tạo màu lam, ánh lửa chói tai chợt lóe rồi biến mất.

Toàn thân Hân đội bị chia làm đôi. Không đợi cô hét lên, thanh kiếm vàng tiện tay vung một cái, bổ đầu thành 2 mảnh.

Tất cả kết thúc.

Lý Trình Di thu hồi kiếm, ngẩng đầu nhìn về phía bóng người xanh biếc đang lao tới.

"Đáng tiếc, mày tới chậm".

"Hiện tại giết mày cũng không muộn! "Bóng người màu xanh lá phát ra tiếng gầm, không hề giảm tốc độ, lao thẳng về phía Lý Trình Di.

Tốc độ của anh ta so với tất cả người cải tạo hoàn toàn trước đây đều nhanh hơn rất nhiều. Thân thể anh ta lao ra khỏi cái bóng, mới lộ ra bề ngoài dưới ánh trăng.

Đó là một người cải tạo màu xanh đen trên đầu có một sừng bén nhọn, hai tay hoàn toàn là hai thanh loan đao to bản

Toàn thân anh ta được bọc thép có hoa văn màu xanh sẫm, một khối tam giác trên lưng nhô lên cao, hiển nhiên chứa kho đạn hoặc vũ khí. Lồng ngực có một tinh thể hình thoi màu đỏ sậm cực lớn nạm rất nhiều đường màu đỏ giống như mạch máu.

Giết!

Một tiếng gầm nhẹ.

Tên người cải tạo hoàn toàn huy động song đao, xông tới gần Lý Trình Di như một con thủy triều, một đao chém vào eo anh, một đao chém vào đùi anh.

Thanh kiếm vàng kim cũng bổ ra, Lý Trình Di hai tay cầm kiếm, không chút sợ hãi nghênh đón song đao.

Keng!!

Hai tiếng va chạm hợp lại thành một tiếng.

Lý Trình Di vội lui mấy bước, sắc mặt dưới mũ bảo hộ nhất thời ngưng trọng.

Lưỡi thanh kiếm vàng bị mẻ một miếng rõ ràng, còn song đao của đối phương cũng xuất hiện những vết nứt nhỏ.

“Quả nhiên là cấp quân sự” Tên người cải tạo hoàn toàn màu xanh lá cây lạnh lùng nói, “Mặc kệ mày thuộc về thế lực gì, hôm nay mày để xác lại đây đi’

Cơ bắp sau lưng hắn ta tự động nứt ra, lại có hai cánh tay từ phía sau vươn ra.

Tổng cộng bốn cánh tay máy, tất cả đều là bàn tay chế tạo thành khảm đao.

Bóng xanh lóe lên, hắn lại một lần nữa xông về phía Lý Trình Di. Bốn thanh khảm đao tựa như bão táp bổ về phía đối diện.

Loại chém này không phải là chém lung tung như Lý Trình Di, mà là rất có kết cấu, phong kín tất cả các lỗ hổng và lộ tuyến có thể né tránh.

Điều này làm cho Lý Trình Di chỉ có thể liều mạng hoặc là lui về phía sau!

Mà tốc độ lui về phía sau tuyệt đối so ra kém chạy nước rút, cho nên một khi lui về phía sau, tất nhiên rơi vào thế hạ phong.

Lý Trình Di tuy rằng không thông thạo kỹ xảo vũ khí, nhưng cũng học cận chiến một thời gian, khá hiểu về thực chiến.

Anh bước lên một bước, song kiếm hướng về phía trước chém về phía người đối phương, không chút kiêng kị thanh đao của đối phương đang bổ tới.

Trước khi đến đây anh đã mở ra hoa ngữ kiên cố, trong trường hợp cứng đối cứng, anh không tin mình sẽ thua!

Chương 170: Cứng đối cứng

Khởi động hoa ngữ Hoa lân y chồng lên nhau, mang đến hiệu ứng phóng đại liên đới giữa thân thể và Hoa Lân y.

Có thể tăng cường độ Hoa Lân Y trên diện rộng.

Đây cũng là niềm tin mà Lý Trình Di nhiều lần tự mình trải qua. Lúc này anh không né tránh, đối phương cũng không né tránh. Vũ khí trên tay hai người cơ hồ là đồng thời rơi vào trên người đối phương.

Dưới ánh trăng, hai bóng người cấp tốc đan xen lướt qua nhau rồi đều tự đứng lại.

Lý Trình Di cúi đầu nhìn eo mình, nơi đó bị phá vỡ hai lỗ thủng, lộ ra áo chống đạn bên trong.

Tấm thép hợp kim của áo chống đạn cũng bị chém rách, thiếu chút nữa đã làm bị thương da thịt.

Thần sắc anh ngưng trọng.

Đây là anh lần đầu tiên, sau khi khởi động hoa ngữ kiên cố, một chiêu đã phá lớp phòng ngự Hoa Lân Y.

Không chỉ như thế, trong nháy mắt đan xen, ngực anh cũng trúng hai đao.

Nói cách khác, sau một chiêu giao thủ, anh trúng bốn đao. Lồng ngực bởi vì bị kiếm chặn lại, không thể phá vỡ Hoa Hoa Lân Y. Nhưng cũng để lại hai vết thương thật sâu.

“Tiếp nào! “Anh gầm nhẹ một tiếng, xoay người phóng về phía đối phương.

Lúc này đây, người cải tạo hoàn toàn màu xanh lá cây hoàn toàn không cùng anh cứng đối cứng, ngược lại né tránh.

Trong tình huống tốc độ hai bên không quá chênh lệch, hắn có thể né tránh được các nhát kiếm của Lý Trình Di bổ xuống.

Người cải tạo màu xanh lá cây hoàn toàn rốt cục nhìn ra, Lý Trình Di căn bản cũng không biết sử dụng vũ khí, chỉ là có

được thanh kiếm hợp kim sắc bén cấp quân dụng chém loạn xạ, không hơn.

Trên người hắn cũng có vết thương, nhưng chỉ có một nhát là vừa rồi Lý Trình Di dùng kiếm xẹt qua thắt lưng lưu lại.

Tại thời khắc mấu chốt, hắn đã kịp thời xoay chuyển người, tránh được các nhát chém của Lý Trình Di, chỉ bị một kiếm chém trầy da.

"Nhớ kỹ, người giết chết mày, là tao Chu Ngạn!"

Phụt!

Phía sau đùi lưng đồng thời phun ra đám lửa màu xanh lá cây, sinh ra lực đẩy rất lớn khiến hắn ta như một con mãnh thú bắn thẳng về phía Lý Trình Di.

Hành Vân Trảm!

Người cải tạo hoàn toàn màu xanh lá cây quát to một tiếng, bốn thanh trảm đao đồng loạt vung vẩy, lực đạo khổng lồ so với trước còn nhanh hơn, mạnh hơn, hung hăng chém về phía Lý Trình Di.

Tốc độ lần này quá nhanh, cho nên Lý Trình Di chỉ kịp né sang phải.

Nhưng quỷ dị chính là, anh hướng bên phải, đối phương cũng trong nháy mắt này hơi hơi nghiêng bên phải, lần nữa vọt tới trước mặt anh.

Xoẹt!!

Trong nháy mắt, thân hình hai người đan xen.

4 nhát khảm đao của người cải tạo hoàn toàn màu xanh lá cây chém thật sâu trên mặt đất. Vết đao vẽ ra một khe rãnh rất dài trên mặt đất.

Chuyện gì xảy ra!? Hắn không cách nào lý giải, chính mình rõ ràng tại thời khắc mấu chốt nhắm ngay đối thủ, nhưng cuối cùng một cái chớp mắt, bỗng nhiên lưỡi dao bị lệch, toàn bộ chém trên mặt đất.

Nếu không là hắn kịp thời phanh lại, chỉ sợ đã lao cả người xuống đất.

Sao lại thất bại? Chu Ngạn không thể hiểu được. Hắn cúi đầu nhìn về phía eo mình.

Nơi đó xuất hiện thêm một vết thương thật sâu.

Đó là lúc giao thủ, kiếm của đối phương mượn lực trùng kích lưu lại.

“Mày …… Rốt cuộc là thứ gì? “Hắn quay người lại, ngưng thần nhìn về phía đối phương, ngữ khí ngưng trọng.

Lý Trình Di không trả lời, chỉ rút ra một thanh kiếm vàng, nghiêng người nhìn về phía hắn.

……

Ban đêm

Rêu sẫm bao phủ rễ cây, đá, đất.

Cành cây khô cùng phiến lá hỗn tạp vỡ vụn cùng một chỗ, ở giữa còn có thể nhìn thấy con sâu nhỏ lặng lẽ bò qua.

Trong rừng, Lý Trình Di an tĩnh cầm kiếm vàng, từng bước một đến gần đối phương.

Bộp!

Đột nhiên anh bước chân, người tựa như mũi tên nhọn thẳng tắp lao đi, trên mặt đất giẫm tung tóe mảng lớn bùn đất lá khô vỡ vụn.

Không có kỹ xảo, tất cả đều là sức mạnh bùng nổ, kiếm vàng quét ngang một đường hình quạt, chém về phía người Chu Ngạn.

“Ngu ngốc! “

Chu Ngạn tinh chuẩn lui về phía sau một bước, lại chỉ để lại một chút khe hở tránh một kiếm này quét ngang.

“Nếu như chỉ dựa vào lực chém bừa, vậy chúng ta nhiều năm cực khổ học cách sử dụng vũ khí chẳng phải là toàn bộ uổng phí!

Hắn ta không ngừng lui về phía sau né tránh, mỗi một lần né tránh, đều có thể né tránh chính xác những nhát chém loạn xạ của Lý Trình Di.

Vừa rồi trong nháy mắt nhát chém của hắn bị lệch, Hắn đã có chip tính toán phụ trợ quỹ tích của nhát chém Hành Vân Trảm, tuyệt đối không thể phạm sai lầm.

Chấp hành nhiệm vụ nhiều năm như vậy, Chu Ngạn đây là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

Chỉ cần hơi nhớ lại, hắn liền hiểu được, rất có thể đối phương đã dùng một dụng cụ nào đó khiến mình bị ảnh hưởng. Cho nên hắn áp dụng chiến lược né tránh trước, sau đó quan sát. Trong đêm tối, ánh trăng rải rác, xuyên thấu sương mù hình thành từng cột sáng.

Hai người nhanh chóng giao thủ trong cột sáng.

Kiếm vàng không ngừng chém ra các loại đường cong vết sáng thẳng tắp, nhưng cũng không có cách nào chạm tới Chu Ngạn.

Mà loại tình huống quái dị lúc trước vẫn không tái hiện.

“Chỉ cần hắn ta không chạm tới mình, thì hắn không có cách phát động ảnh hưởng kia!” Chu Ngạn thầm nghĩ

Lý Trình Di trong lòng rùng mình, đây là anh lần đầu tiên gặp phải loại đối thủ này, hoặc là nói, là gặp được đối thủ chân chính có thể nhìn thấu năng lực hoa ngữ của anh.

Bản thân năng lực hoa ngữ cực kỳ cường đại. Nhưng một khi bị người khác nhìn thấu thì đối với giai đoạn hiện tại của anh, quả thật sẽ tương đối khó giải quyết.

Xì!

Trong nháy mắt anh phân tâm.

Một cảm giác đau đớn từ thắt lưng thoáng cái truyền ra.

Lý Trình Di đột nhiên dừng lại, đứng tại chỗ, anh có thể cảm giác được, thắt lưng bên phải của mình, chỗ tổn hại trước đó của Hoa Lân Y lại bị rạch một đao.

Đối phương chọn chỗ rách tiếp tục công kích, hơn nữa cắt rách áo chống đạn bên trong một cách chuẩn xác, tạo thành vết thương thực sự.

Chương 171: Thách thức

“Làm sao vậy? Không có cách nào sao? “Chu Ngạn nở nụ cười. Cái “năng lực kỳ quái” của mày đâu? Sao không lấy ra đi?”

Hắn tùy ý múa đao hoa, đi vòng quanh Lý Trình Di từng bước một.

Đi chưa được mấy bước, thân hình hắn chợt vọt lên, tránh kiếm vàng Lý Trình Di bổ ra, từ bên trái chợt lóe lên.

Xoẹt!

Lại một vết thương xuất hiện bên ngoài cánh tay trái của Lý Trình Di.

“Làm sao vậy? Loại năng lực vừa rồi của mày đâu? Lấy ra dùng đi”. Chu Ngạn nở nụ cười.

Lời còn chưa dứt, thân hình hắn lại nhanh chóng chớp động, chạy vòng quanh Lý Trình Di với tốc độ cao.

Ánh đao lóe lên, lúc trái lúc phải.

Xoẹt!

Xoẹt!

Xoẹt!!

Từng vết đao không ngừng xuất hiện khắp nơi trên người Lý Trình Di.

Lý Trình Di cầm thanh kiếm vàng trong tay, không ngừng thở dốc, nhưng căn bản không có biện pháp chạm vào đối phương.

Kỹ thuật và cảnh giới cận chiến và vũ khí của hai bên chênh lệch quá lớn.

Nếu như nói Lý Trình Di xem như người mới, như vậy Chu Ngạn ít nhất là cao thủ đẳng cấp. Coi như là thày dạy Lý Trình Di tới, cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Cùng với từng vết thương không ngừng xuất hiện ở trên người Lý Trình Di, Hoa Lân Y trên người anh dần dần có xu hướng rơi xuống mảnh nhỏ, hiển nhiên sắp duy trì không nổi.

Sắc mặt anh âm trầm, rõ ràng tốc độ cùng sức mạnh của mình sau khi tăng cường độ Hoa Lân Y không kém đối phương bao nhiêu, nhưng khi đánh nhau thực sự kết quả lại là chênh lệch cực lớn.

So về tốc độ, anh cũng chưa chạm được vào đối phương, từ đầu đến cuối đều là mình bị đánh.

Hoa Lân Y sắp vỡ rồi, không thể kéo dài, phải rút lui trước! Anh thầm tính toán, nếu không có cách nào làm gì đối phương, chỉ có thể chạy trước chờ thực lực tăng lên rồi sẽ tìm đối phương xử lý sau.

Lúc này, Lý Trình Di quay người sang phải, xông mạnh về phía biệt thự nhỏ.

Anh không quên mục đích thật sự của mình lần này, đi tìm quyển sổ trước rồi nói sau.

“Muốn chạy trốn!? “Chu Ngạn gầm nhẹ một tiếng, đuổi theo.

Giết nhiều người cải tạo hoàn toàn của Lý Tưởng Hương như vậy, gây ra nhiều tổn thất tài nguyên như vậy, liền nghĩ cách chạy trốn? Không triệt để giải quyết đối phương, Chu Ngạn hắn làm sao báo cáo với X tiên sinh?!

Hai người một trước một sau, nhanh chóng phóng về phía biệt thự nhỏ.

Bùm.

Lý Trình Di đập vỡ cửa gỗ trước, hung hăng xông vào đại sảnh.

Chu Ngạn theo sát phía sau, vung đao chém nát cánh cửa còn sót lại, giơ tay nhắm chuẩn, phía dưới cánh tay nhỏ một họng súng nhả đạn.

Đạn găm tứ tung vào lưng Lý Trình Di.

Bùm!

Một mảnh ánh lửa trắng hồng nổ tung, nương theo lực trùng kích cực lớn, Lý Trình Di cả người bay về phía trước nhào ra ngoài, đụng vào góc cầu thang tầng hai.

Sau lưng anh Hoa Lân Y bị phá nát thành từng mảng lớn, nhưng áo chống đạn đã ngăn trở thương tổn.

Không dừng lại, Lý Trình Di lộn từ đầu cầu thang xông lên tầng hai.

“Chạy đi, tiếp tục chạy đi!!” Chu Ngạn nâng họng súng, nhả đạn liên thanh.

Từng viên đạn nổ tung không ngừng bay ra, từng chút từng chút xuyên qua sàn gác, nổ tung thành từng đám lửa.

“Cái đồ rác rưởi! Vừa rồi không phải rất kiêu ngạo sao? Chém tao đi!? Tới chém tao đi!? “Chu Ngạn cười to quát.

“Tao đứng ở chỗ này, đến chém tao đi…”

“Mày muốn chết!!! “Đột nhiên Lý Trình Di nổi giận.

Ầm ầm!!!

Trong phút chốc sàn nhà tầng hai ầm ầm vỡ nát.

Một bàn tay khổng lồ màu vàng phá vỡ tấm ván gỗ, hung mãnh đè xuống. Một bàn tay màu vàng kim khổng lồ có đường kính hơn bốn mét, tựa như chế tạo từ kim loại, lòng bàn tay đầy gai nhọn.

Đập từ trên cao xuống dưới, hoàn toàn bao trùm tất cả không gian né tránh của Chu Ngạn.

Hắn bất ngờ không kịp đề phòng, căn bản không ngờ sẽ đột nhiên xuất hiện một bàn tay khổng lồ màu vàng lớn như vậy.

Đến khi kịp phản ứng, đại sảnh biệt thự chật hẹp đã không còn đường trốn nữa.

Bàn tay to màu vàng lấp đầy tầm nhìn của hắn.

Toàn bộ cơ thể hắn bị bàn tay to đập trúng, lập tức rơi xuống mặt đất.

Nền gạch bóng loáng vỡ nát nổ tung, nhưng lần này lại không thể đập nát hoàn toàn Chu Ngạn.

Hắn chỉ bị nện đến mức thiết giáp toàn thân vỡ vụn, một ít khớp xương tóe tia lửa điện.

Nhưng vẫn có thể cử động!

Không đợi hắn đứng dậy.

Bàn tay to chộp lấy hắn, đập liên tiếp xuống đất.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Liên tục bốn cái.

Hai cánh tay Chu Ngạn bị đập gãy bay ra, một chân bị gãy ngược, thân thể sụp xuống, ngay cả viên tinh thể cũng bị nghiền nát.

"Mày …… là cái quái quỷ gì thế!! "Hắn kinh sợ thét chói tai.

Nhưng đầu lập tức bị bàn tay to nắm chặt, đập mạnh xuống đất.

Bùm!!

Toàn bộ đầu hắn bị đập gãy, rời khỏi thân thể. Nhưng đúng lúc đó, Chu Ngạn còn không mất đi ý thức. Hai mắt lóe ra hồng quang, gắt gao nhìn lên theo cánh tay bàn tay to màu vàng.

Cánh tay kéo dài lên trên, càng lúc càng nhỏ, sau đó nối liền ở trên một bộ áo giáp màu vàng chừng một mét tám.

Toàn thân người áo giáp bọc lấy mảnh giáp sáng màu vàng, đầu tựa như mọc sừng, ở hai tai có hoa văn nhẵn nhụi như cánh hoa.

Trên cánh tay trái có một tấm khiên tròn nhỏ, cũng là màu vàng.

Tay phải là cánh tay khổng lồ màu vàng mới đột nhiên bạo phát.

Toàn bộ bề mặt áo giáp hiện đầy hoa văn vặn vẹo đơn giản hóa của hoa hướng dương.

Ở chính giữa lồng ngực, có một tinh thể tròn màu vàng như thủy tinh. Bên trong đang mơ hồ lưu động sương mù màu vàng.

“Rốt cuộc mày là…… cái gì?! “Hồng quang trong mắt Chu Ngạn cấp tốc lóe ra.

Phụt.

Đầu hắn bị bàn tay khổng lồ màu vàng nghiền nát thành một mảnh linh kiện.

m thanh im bặt.

……

Chương 172: Hẹn quyết đấu lại

Cùng lúc đó.

Cách biệt thự nhỏ mấy ngàn km, trong một hang động ngầm.

Trong một căn phòng bí ẩn ẩn sâu dưới lòng đất, một cột thủy tinh cực lớn màu xanh sẫm đứng sừng sững.

Trong cột thủy tinh, một thân thể máy móc cải tạo ngâm trong dung dịch màu xanh lá cây, bỗng nhiên hai mắt sáng lên hồng quang.

Bùm!

Người cải tạo một quyền đánh nát thủy tinh trước mặt, bước ra từ bên trong

“Đáng chết!! “Trong miệng hắn ta phát ra âm thanh của Chu Ngạn. Đồng thời toàn thân trên dưới chậm rãi phát ra hạt màu bạc, tất cả hạt giống như vật sống, ngưng tụ trên người hắn ta mô phỏng ra da thịt chân thật của nhân loại.

“Tên kia….có lẽ nào trong khoảng khắc cuối cùng chuyển đổi thân thể? Hiện tại có loại kỹ thuật này sao?”

Rõ ràng một giây trước mình còn chiếm thượng phong tuyệt đối, một giây sau lại đột nhiên bị chuyển thành phản sát.

Đây quả thực là chuyện cười!!

Hồi tưởng lại vừa mới gặp phải bàn tay màu vàng khổng lồ kia, vẻ phẫn nộ lộ ra trên khuôn mặt Chu Ngạn.

Thứ đó, nhìn bề ngoài cũng không phù hợp với vật lý.

PBOJ! ?

Một bàn tay lớn như vậy, làm sao duy trì cân bằng mà người không bị ngã sấp xuống?

Hắn không thể hiểu được!

……

Ngọn lửa dần dần nuốt chửng toàn bộ biệt thự, chiếu sáng một khu vực nhỏ bầu trời đêm.

Lý Trình Di chậm rãi đi xuống tầng, cầm trong tay một quyển sách màu xám trắng mà anh vừa lấy từ dưới sàn nhà ra.

Nhưng thật đáng tiếc, phía trên trống rỗng, cái gì cũng không có.

Sổ tay nhất định là bị đám người vừa rồi lấy đi rồi! Trong lòng anh phán đoán.

Anh lúc này, toàn thân mặc một bộ áo giáp màu vàng hoàn toàn mới, chính là Hoa Lân Y Hoa hướng dương Titan mới thu được cách đây không lâu.

Bộ Hoa Lân Y này, những phương diện khác đều rất trung dung bình thường, phòng hộ so với tử đằng hơi yếu, so với Kiếm Lan mạnh hơn chút. Hoa văn cũng như cũ, toàn thân phủ đầy hoa hướng dương tinh tế.

Duy chỉ có một điểm, khác với hai bộ Hoa Lân Y còn lại.

Đó là một bàn tay phải.

Tay phải khổng lồ!

Bộ vảy hoa hướng dương này, có một bàn tay khổng lồ kim loại màu vàng có thể co duỗi, đường kính có thể đạt tới hơn bốn mét, gần năm mét.

Bàn tay khổng lồ mọc đầy gai nhọn sắc bén màu đen, giống như hoa hướng dương.

Toàn thân cánh tay trải rộng hoa văn, tựa như linh kiện kim loại lắp ráp, ở giữa hoa văn xen lẫn từng khe hở kết hợp.

So với sự cân bằng của hoa tử đằng, sự sắc bén và kiên cố của Kiếm Lan, bộ vảy hoa hướng dương này, chỗ đặc biệt duy nhất, chính là bàn tay phải màu vàng kim này cho dù là trọng lượng hay thể tích đều tương đối kinh người.

Theo ước tính của cú đập vừa rồi, Trình Di cảm giác trọng lượng của bàn tay này cũng phải tầm 5 tấn.

Hơn nữa độ cứng cực cao, lúc khống chế không cảm giác nặng, cũng chỉ nặng hơn cánh tay bình thường một chút.

Nhìn một mảnh hỗn độn, rách rưới của biệt thự vào lúc này, Lý Trình Di đi ra cửa lớn, trong lòng có chút thở dài.

Đây cũng là nguyên nhân thực sự khiến anh không muốn thay thế Hoa Lân Y của Titan.

Áo giáp này không tăng tốc, cũng không tự động truy tìm dấu vết, những phương diện khác đều rất bình thường, cho nên phương thức sử dụng tốt nhất, chính là bất ngờ, đột nhiên bộc phát.

Anh chính là dùng như vậy, dẫn dụ Chu Ngạn dẫn tới một cái không gian chật hẹp, sau đó bất ngờ ra tay.

Cuối cùng giành thắng lợi

Bùm.

Một tiếng nổ rất nhỏ vang lên.

Áo giáp toàn thân Lý Trình Di tự động vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa hướng dương bay tán loạn.

Cánh hoa còn chưa rơi xuống đất, liền nhanh chóng biến sắc thành Hoa lân y Kiếm Lan màu vàng, một lần nữa tụ hợp thành hình.

So với các Hoa Lân Y khác, thể tích hoa hướng dương vẫn lớn hơn một chút.

“Phải nhanh chóng tìm được quyển sổ!” Hy vọng không bị hủy trong lúc mình đánh nhau”.

Anh nhanh chóng trở lại nơi lúc trước giao thủ cùng đám kia.

Ở ngoại ô không có Pháo đài Trầm mặc hạn chế, những người cải tạo hoàn toàn này cũng càng ngày càng manh động.

Một hơi đến nhiều như vậy.

Không có nhiều thời gian, anh nhanh chóng tiến lên bắt đầu tìm kiếm khắp nơi.

Ấm ầm.

Bỗng nhiên xa xa trên bầu trời mơ hồ truyền đến những tiếng rít, tựa hồ có thiết bị bay đang đến nơi này.

Lý Trình Di giương mắt nhìn theo nơi phát ra tiếng rít, nhìn thấy ở phía xa xa bầu trời đêm, một đốm ánh sáng xanh đang nhanh chóng tiếp cận.

Phía dưới ánh sáng màu lam là một chiếc máy bay không người lái kim loại màu đen giống như chuồn chuồn.

“Lúc nên đến thì không đến, bây giờ đến gây sự.”

Anh nhíu mày, biết rất có thể phía chính phủ tới, nhất thời tăng nhanh tốc độ. Trước tiên tìm những túi đồ trên mặt đất, sau khi phát hiện hai cái túi, anh nhanh chóng đến gần, dùng sức giũ ra.

Mấy cái bình kim loại đen thui, một quyển sách nhỏ tựa hồ là sách vở, một ít dây thừng, tựa hồ là dùng để buộc.

Ngoài ra không còn vật gì khác.

“Sao lại không có?” Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Anh vừa mới từ trong biệt thự lấy được cái kia quyển sổ, bên trong trống rỗng, hiển nhiên là tạm thời ném vào đó cho có.

Đám người Lý Tưởng Hương này nếu đã đi vào, có khả năng rất lớn đã lấy đồ đi, như vậy, quyển sổ tay kia ở trên người bọn họ.

Gió lạnh thổi qua, mặt đất cuộn lên những phiến lá nhỏ vụn.

Lý Trình Di đứng trên mảnh đất trống này, một cước đá văng thân cây vừa mới bị chặt ngã. Ánh mắt cẩn thận quét qua hiện trường.

“Nếu như xác định tìm không thấy, vậy chứng minh, quyển sổ mình lấy được kia chính là quyển sổ mà Chung Tuệ lưu lại hoặc là ông ta cố ý giả làm như vậy.

Anh suy đoán.

Tiếng vo ve từ xa càng lúc càng gần, rõ ràng là ngọn lửa của biệt thự thu hút sự chú ý của máy bay không người lái.

Máy bay không người lái nhấp nháy sáng màu lam, bay thẳng về phía biệt thự.

Trong lòng Lý Trình Di càng lúc càng cấp bách.

Chương 173: Trường đồng hồ

Anh không muốn chạm mặt chính phủ, máy bay không người lái tốc độ rất nhanh, một khi bị theo dõi, ở ngoại ô anh có thể không tránh được đối phương theo dõi.

Dù sao nơi này cũng không có nhiều vật che chắn như vậy, cũng không có nhiều người khác yểm hộ, có thể để anh trà trộn vào dòng người rời đi.

Ở chỗ này, nơi núi rừng hoang dã đột ngột một bóng người xuất hiện sẽ rất dễ bị phát hiện.

“Phải rời khỏi đây trước khi chính thức phát hiện ra!”

Lý Trình Di trong lòng quyết định.

Cuối cùng lại tìm một vòng, anh không phát hiện những túi đồ nào tương tự.

“Xem ra quyển sổ này chính là quyển sổ ghi chép bề ngoài bình thường.” Có lẽ Chung Tuệ dùng một loại mực tàng hình nào đó để viết, cho nên trong sổ nhìn mới trống không như vậy?”

Anh đoán như vậy. Quả thật sau khi tìm không thấy, Lý Trình Di rốt cục quyết định rút lui. Nếu không đi, người của chính phủ đến, anh muốn đi cũng không đi được. Lúc này, anh xoay người bước nhanh hướng chỗ sâu trong rừng chạy tới. “Chờ đã!”

Đột nhiên trong đầu anh hiện lên một ý niệm.

“Nếu như mình là người cải tạo, khi ra ngoài mình còn mang một túi đựng đồ hay không?Đơn giản ở trên người lưu lại một không gian bố trí đồ không phải dễ dàng hơn sao?”

Ý nghĩ này chợt lóe lên trong đầu anh.

Anh nhất thời hiểu được suy nghĩ sai lầm lúc trước của mình ở chỗ nào.

“Có thể ở bên trong những cơ thể của người cải tạo này!”

Xác định ý nghĩ này, Lý Trình Di nhanh chóng xoay người trở về, người đầu tiên tìm, chính là đội Đội trưởng Hân màu lam kia.

Người này là người dẫn đầu, khả năng quyển sổ ở trên người cô ta là lớn nhất.

Mà sau đó Chu Ngạn là từ xa chạy tới, còn đến muộn hơn mình, khả năng giấu quyển sổ không lớn.

Tìm kiếm một hồi nhất thời, Lý Trình Di nắm lấy đùi Đội trưởng Hân, phát hiện một khoang rỗng giấu ở bên trong. Răng rắc.

Anh dùng kiếm vàng hung hăng cắt ra, từ bên trong lấy ra một quyển sổ có kiến bâu đầy.

Trên sổ ghi chép viết rõ ràng: Khám phá và ghi chép về trường đồng hồ.

” Trường đồng hồ?”

Lý Trình Di nhanh chóng lật xem trang đầu tiên, trên đó là những chữ đen nhỏ xíu.

Đây mới thật sự là cuốn sổ tay của Chung Tuệ! Trong lòng anh chấn động, cất kỹ quyển sổ ghi chép, mắt nhìn máy bay không người lái đã bay đến nơi biệt thự bị cháy

Mắt thấy thứ đồ chơi kia lập tức sẽ bay đến bên này.

Anh thở phào nhẹ nhõm, xoay người nhanh chóng lao xuống chân núi.

Mục đích lần này đã hoàn toàn đạt được. Kế tiếp chính là nghiên cứu nội dung quyển sổ ghi chép, tìm được phương

pháp thoát khỏi Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh. Không bao lâu, thân ảnh Lý Trình Di chui vào trong núi rừng đen ngòm, càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ.

Cho đến khi bị sương mù và ánh trăng mông lung bao phủ, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

……..

Vài phút sau.

Máy bay không người lái phát hiện mảnh đất trống sau khi chém giết. Rất nhanh, một công cụ bay hình chim nhạn đen nhánh dài hơn ba mét, chậm rãi từ bầu trời đêm đáp xuống gần khoảng đất trống này.

Khí lưu mạnh mẽ phun ra từ lỗ động cơ phản lực của công cụ bay, thổi phiến lá và bụi đất không ngừng tản ra xung quanh.

Răng rắc.

Một người đàn ông cao gầy, tóc ngắn màu lam, mặc âu phục nhảy ra từ bên cửa Công cụ bay.

Trong miệng anh ta ngậm một điếu thuốc, quét nhìn hiện trường đầy đất mảnh vỡ người cải tạo hoàn toàn

“Nhiều Hắc điểu như vậy? “

“Toàn loại pháo hôi của Lý Tưởng Hương, chi phí chế tạo Hắc điểu thấp, tính bí mật cũng tốt, bắt chước Hắc Ưng sản xuất hàng loạt, rất bình thường.”

Tại cửa của thiết bị bay, một người con gái dáng người mảnh dẻ, toàn bộ đầu đều chế tạo bằng kim loại màu trắng bạc, còn lại thân thể ngược lại quái dị tất cả đều là máu thịt, tương phản với người cải tạo bình thường

Anh Đinh đã xem băng ghi hình tư liệu bên kia chưa? “Người đàn ông tóc xanh hỏi. Một bên cũng đến gần, ngồi xổm xuống, bắt đầu kiểm tra xác người cải tạo hoàn toàn trên mặt đất.

“Xem rồi. Bên kia cũng toàn là Hắc điểu, người của Lý Tưởng Hương xem ra là tìm được khách hàng lớn gì đó, gần đây động tác thường xuyên, đúng là khá phô trương. “Người con gái trầm giọng trả lời.

“Hắc điểu mặc dù là vật thay thế người cải tạo hoàn toàn cấp thấp nhất, giá thành cực kỳ rẻ, tính năng cũng yếu, còn không ổn định. Nhưng…” Người đàn ông tóc lam dừng lại.

“Nhưng một khi được trang bị mô-đun vũ khí, đó không phải là thứ mà Cơ quan An ninh trong một thành phố bình thường có thể đối phó.”

Anh ta tiện tay nhặt lên một cánh tay màu đen.

“Cô bảo, Lý Tưởng Hương sẽ cho những pháo hôi Hắc điểu này chuẩn bị thay thế thân thể sao?”

“Sao có thể chứ? Pháo hôi mà thôi, chỉ cần nhân bản, phục chế, truyền tải, lại trang bị cho đại não một hệ thống thần kinh rẻ tiền, hoàn thành mô đun tổ hợp, chính là một pháo hôi đạt chuẩn, tổng chi phí sẽ không vượt qua một triệu.“người con gái cười nhạo một tiếng.

‘Thấp như vậy sao? “Tên đàn ông tóc lam kinh ngạc. Không phải nói giá thành người cải tạo hoàn toàn đều rất cao sao?

“Đúng vậy, nhưng pháo hôi cũng không cần bộ lưu trữ nhân cách.”

Vật liệu dùng loại giá rẻ. Dù sao bọn họ hoặc là người nhân bản, hoặc là loại người rác rưởi bị dồn đến tuyệt cảnh. Có thể sống sót mà không đau đớn, không bệnh tật coi như không tệ, ai còn quan tâm những thứ này? Người con gái trả lời.

“Thật là tàn khốc. ” Người đàn ông tóc lam thở dài. Lấy điện thoại di động ra chụp ảnh lấy chứng cứ.

Chờ một chút!

Đột nhiên cách đó không xa người con gái tựa hồ phát hiện cái gì, ngồi xổm xuống, nhặt lên một mảnh kim loại nhỏ màu lam.

“Hợp kim Lam thụ? “Trong mắt điện tử của cô mơ hồ lóe ra ánh sáng màu lam, hiển nhiên tâm tình rất không ổn định.

Đây không phải là vật liệu quân dụng sao?

Chương 174: Vật liệu quân dụng

Vật liệu quân dụng? Đây chính là chế phẩm bị quản lý, ở đâu ra!? ” Vẻ mặt người đàn ông tóc lam nhất thời thay đổi, đến gần cẩn thận xem xét.

“Không chỉ là vật phẩm quân dụng, người này còn bị đập nát” Người con gái trầm giọng trả lời. “Đây không phải là Hắc điểu, hẳn đây là người cải tạo hoàn toàn tiêu chuẩn của Lý Tưởng Hương, là loại hình áo lam thực sự, bắt chước người cải tạo ngư nhân của hải lục không quân ”

“Toàn bộ vật liệu quân dụng đều bị đập nát rồi!? Tình huống không phải chúng ta có thể khống chế, lập tức thông báo cho cấp trên, gửi tin cho Đinh ca bên Toại Dương”Tên đàn ông tóc lam vẻ mặt nghiêm nghị phân phó.

“OK sir”

……..

1 giờ 32 phút sáng.

Chân núi Lâm Kỳ, thị trấn Lâm Kỳ, phòng số 705 xa hoa của khách sạn Morse.

Tiếng gõ cửa dồn dập khiến Lý Trình Di đang chăm chú xem xét cuốn sổ ghi chép tỉnh lại, anh nhanh chóng cất sổ ghi chép, đứng dậy mở cửa.

Ngoài cửa là vẻ mặt nghiêm nghị của Tống Nhiễm.

“Vừa mới nhận được tình báo, trên núi có chỗ xảy ra hỏa hoạn, chính quyền đã phái máy bay cứu hỏa đi dập lửa.”

Căn cứ vào tin tức của tôi, ngọn lửa chính là từ căn biệt thự nhỏ của hai vợ chồng Chung Tuệ!”

“Sao thế? “Lý Trình Di lộ ra vẻ chấn động.

“Có nghĩa là, nơi chúng ta đang đi, bây giờ đã trở thành một bãi hoang. Không thể đi nữa!” Tống Nhiễm kết luận.

“Vậy làm sao bây giờ? Quyển sổ ghi chép làm sao bây giờ? “Lý Trình Di gấp gáp hỏi.

“Người của chúng ta sẽ đến trong khoảng hai giờ nữa, nhưng với tình hình bây giờ e rằng không thể điều tra được nữa. Sổ

tay có lẽ đã cháy trong trận hỏa hoạn, cho nên tôi tới hỏi, cậu còn muốn tiếp tục hay không?" Tống Nhiễm dừng lại, lên tiếng hỏi.

Chuyện lần này, ngay từ đầu đã nguy hiểm hơn trước rất nhiều. Cho nên trước tiên, anh ta đã báo cho ông chủ.

Ông chủ cũng đã điều động lực lượng vũ trang của công ty ở gần đó đến, nhưng cái gọi là lực lượng vũ trang chỉ là những nhân viên vũ trang bình thường. Mà nhân viên vũ trang cùng lắm chỉ có súng ống cùng áo chống đạn mũ chống đạn các loại.

So với tình hình vụ cháy này…… Chỉ sợ……

Tống Nhiễm trầm mặc một lát rồi lại tiếp tục nói.

"Còn có tình huống bí ẩn, tại gần hiện trường vụ hỏa hoạn, phát hiện rất nhiều xác người cải tạo hoàn toàn của Lý Tưởng Hương, trong đó thậm chí xuất hiện vật liệu chế tạo người cải tạo hoàn toàn là cấp quân dụng"

"Cấp quân dụng?! So với những người lúc trước tập kích nhà Chung Tuệ thì sao? "Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

"Lực phòng ngự của vật liệu cấp quân dụng cực kỳ tốt, súng ống bình thường không thể phá hủy được, không sợ quấy nhiễu điện từ, không sợ bị ăn mòn hóa học, cho dù là súng trường bắn tỉa cũng không làm gì được chúng, loại đối thủ này, người của chúng ta cho dù đến, cũng chả có tác dụng gì."

Tống Nhiễm nhẹ nhàng nhắc nhở.

Người của công ty chỉ là người thuê, không phải tử sĩ, cũng không phải người cải tạo hoàn toàn, cho nên gặp phải phiền toái, đặc biệt loại phiền toái không thể ứng phó này, bọn họ rất có thể có những hành động tiêu cực.

Dù sao cho dù là tiền lương cao hơn nữa, cũng không đáng giá bằng tính mạng. Mạng không còn, thì nói gì đến cái khác.

Lý Trình Di không phải kẻ ngu xuẩn, nghe hiểu hàm nghĩa trong đó, cũng trầm mặc.

Nhân viên công ty nhiều lắm cũng chỉ là người nửa cải tạo như Tống Nhiễm, cũng đã xem như cao thủ.

Cứ như vậy, một khi người bán cải tạo xuất hiện tổn thương, phí sửa chữa động một chút chính là mấy trăm nghìn.

Muốn bọn họ đi lên liều mạng, cho dù chính bọn họ nguyện ý, công ty cũng không muốn.

Cho nên đám người này chính là đám lâu la. Lúc nguy hiểm đến tính mạng vẫn phải dựa vào mình.

“Anh Tống, anh nghỉ ngơi đi, tôi hiểu rồi, tiếp theo, tôi tự làm. Công ty hỗ trợ hậu cần cho tôi là đủ rồi. “Lý Trình Di trầm giọng trả lời.

“Hay là để tôi giúp cậu. “Tống Nhiễm trầm giọng nói.

Thời điểm này, rõ ràng biết mình đang đối mặt với những người điên ở Lý Tưởng Hương, còn có người cải tạo hoàn toàn cấp quân dụng tham gia, Tống Nhiễm còn có thể mở miệng, đây chính là lấy mạng giúp đỡ.

Trong lòng Lý Trình Di nhất thời có chút xúc động.

Dù sao ở trong mắt đối phương, mình chỉ là một người mới vào Góc chết, thực lực ngay cả không bằng một cảnh sát bình thường được huấn luyện nghiêm chỉnh, chớ nói chi là đối mặt với Lý Tưởng Hương.

Dưới tình huống như vậy, Tống Nhiễm còn có thể mở miệng……

“Anh Tống, không cần thiết. Đây là chuyện của tôi. “Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

Tống Nhiễm há miệng, còn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng không nói nữa.

Người cải tạo hoàn toàn cấp quân dụng, đã vượt qua khả năng đối phó của anh ta, nếu là trước đó loại kia giá rẻ người cải tạo hoàn toàn pháo hôi, anh ta còn có thể miễn cưỡng đối phó.

Nhưng bây giờ…… Trình độ của anh như vậy, chắc không trụ lại được một hiệp. Đi cũng là mất mạng vô ích.

Nói cho cùng, anh làm việc cho Tân Đức Lạp, liều mạng vì ông chủ.

Anh coi ông chủ là cha mình, cho nên nguyện ý liều mạng. Nhưng Lý Trình Di……

"Kỳ thật, cậu cũng có thể thấy rõ ràng." Tống Nhiễm dừng lại, thở dài nói, "Vì chuyện của Lê n, vẫn luôn là ông chủ cùng mấy người chúng ta tự thân vận động."

"Tôi hiểu, bởi vì không ai nguyện ý liều mạng vì người khác". Lý Trình Di hiểu rõ, tiếp lời.

Trước kia có lẽ Tân Đức Lạp có thể dùng giải thưởng kếch xù, chiêu mộ người liều mạng vì mình phục vụ, có thể như Lý Tưởng Hương như vậy, dùng tiền để mua sự phục vụ mà không sợ thương vong.

Nhưng hiện tại, ông chủ đã rời xa ánh hào quang, rời khỏi Bạch Tinh với thân phận là kẻ thất bại.

Không còn phần tài lực đó nữa.

Cho nên ông chủ chỉ có thể tự mình vận động.

Loại người nào mới nguyện ý liều mạng cùng mình? Trong đầu Lý Trình Di hiện lên nghi vấn này.

Team anh sau này muốn thành lập, nhất định là có thể cùng mình một chỗ, đồng sinh cộng tử, sẽ không gặp phải cường địch liền xoay người lùi bước.

Nhưng ở đâu mới có người như vậy?

Nhìn Tống Nhiễm trước mặt, trong lòng anh đột nhiên lóe lên một tia điện quang.

Chương 175: Mối liên hệ giữa các Góc chết

Song trước mắt không phải là người như vậy sao? Anh ta có thể vì ông chủ Tân Đức Lạp đi làm bất cứ chuyện gì, lần lượt điều tra Góc chết, lần lượt trải qua nguy cơ sinh tử, còn không oán không hối!

Còn có những người ở Lý Tưởng Hương, những thứ bọn họ theo đuổi, những thứ cừu hận, đưa bọn họ hoàn toàn đến cùng

một chỗ.

“Tôi hiểu rồi. “Lý Trình Di chậm rãi lên tiếng.

“Cậu biết là tốt rồi. Cuốn sổ ghi chép đã không phải là chuyện mà chúng ta có thể tham dự, Lý Tưởng Hương, nếu như là trước kia ông chủ có lẽ… Nhưng hiện tại……” Tống Nhiễm lắc đầu, xoay người rời đi.

Đóng cửa lại.

Ánh mắt Lý Trình Di lại lần nữa dừng ở ngăn kéo bàn để cuốn sổ ghi chép.

Chờ Tống Nhiễm đi xa, không quay về nữa, anh mới một lần nữa trở lại bên cạnh bàn, mở ngăn kéo, lấy cuốn sổ ghi chép ra.

Trường đồng hồ là gì? Trên này ghi chép không ít trường hợp Góc chết, nhưng đều là mình chưa từng gặp qua, rất có thể đại bộ phận đều đã biến mất, Chung Tuệ khi còn sống, rốt cuộc nghiên cứu là cái gì?”

Lý Trình Di nhẹ nhàng vuốt ve bìa cuốn sổ ghi chép, lúc trước anh lật xem trong chốc lát, cảm giác nội dung bên trong, giống như là một quyển sổ ghi chép nghiên cứu có mục đích.

Chung Tuệ tựa hồ ngay từ đầu cũng rất có mục đích, thông qua kinh nghiệm từng Góc chết, đến thăm dò cái gì, tìm kiếm cái gì. Một lần nữa mở cuốn sổ ghi chép ra, anh trở lại trang mình đã lật xem trước đó.

Trong trường đồng hồ, tốc độ dòng thời gian ở Góc chết hoàn toàn khác với bên ngoài.

Có Góc chết tốc độ chảy cực nhanh, bên trong một ngày, bên ngoài cũng chỉ vài phút.

Trong khi đó, một số thì ngược lại, một ngày bên trong, bên ngoài có thể đã qua một tuần, hoặc một tháng.

“Chúng ta xem các Góc chết như những không gian riêng biệt, hoặc những cá thể riêng biệt và quan điểm này là sai lầm, nó phải có một mối liên hệ nào đó mà không ai biết.

Qua nhiều năm quan sát và nghiên cứu, tôi phát hiện, giữa Góc chết và Góc chết, nhìn như không hề liên quan, nhưng thật ra bên trong có một loại điểm chung tương tự.

"Đó chính là, Góc chết phần lớn đều ở lĩnh vực kỳ dị không cách nào đo lường, không cách nào cảm giác, không cách nào quan sát."

Lúc đầu tôi nghĩ đó là cùng một thế giới, nhưng sau đó, tôi phát hiện không phải như vậy.

Bởi vì Góc chết phần lớn đều có nguyên mẫu tồn tại, nguyên mẫu tồn tại ở thế giới hiện thực, là dấu vết từng tồn tại. Vì thế, trong mấy lần quan sát và tính toán, tôi phát hiện ra một mấu chốt nhất bị quên lãng.

Nội dung phía sau mơ hồ không rõ, tựa hồ bị người ta dùng sức tẩy đi.

Lý Trình Di nhíu nhíu mày, tiếp tục lật xuống, phát hiện phía sau toàn bộ biến thành tin tức ghi chép Góc chết mới, phân tích, cùng cách thoát khỏi đó.

Anh thở dài, Chung Tuệ rõ ràng phát hiện hoặc là đoán được thứ gì đó, nhưng những nội dung này tựa hồ bị người ta xóa đi.

Là Chung Tuệ tự mình xóa, hay là bị người sau này xóa? Không ai biết

Nhưng hiện tại Lý Trình Di không rảnh để ý tới những thứ này, mục đích khẩn yếu của anh, là lập tức tìm được manh mối liên quan đến Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Trong tiếng lật trang giấy, Lý Trình Di không ngừng đọc nhanh nội dung cuốn sổ.

Nhưng nội dung thật sự quá nhiều quá dày, anh trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp lập tức tìm được, chỉ có thể lật từng trang một.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Phụt.

Đột nhiên ngón tay anh dừng lại.

Tìm được rồi!

Lý Trình Di cả người tinh thần chấn động, thẳng lưng, nhìn về phía bút tích trước mặt.

“Cửa hàng nhỏ yên tĩnh: Loại Góc chết — tồn tại vĩnh viễn.” Hình ảnh là một siêu thị tiện lợi kỳ lạ được bao phủ và bao quanh bởi bóng tối, trong đó điện được bật, không có vật sống, hàng hóa được cập nhật mỗi tuần một lần.

Loại hàng hóa rất kỳ lạ, cái gì cũng có, nhưng chỉ giới hạn cho bản thân sử dụng, không thể rời khỏi người mình.

Khi tôi lần thứ hai lấy được món hàng, lấy được Tỏa Mệnh Dược được xưng là có thể làm cho người ta trường sinh bất lão. Thông qua nghiên cứu, tôi phát hiện ra rằng cái gọi là bản chất của Tỏa Mệnh Dược là một loại vi khuẩn hoạt động kỳ lạ.

Sức sống của loại vi khuẩn này vô cùng mạnh mẽ. Có thể sống sót trong những môi trường khắc nghiệt nhất. Cái gọi là trường sinh, chính là lợi dụng kết hợp giữa bản thân và vi khuẩn, để biến tướng kéo dài tuổi thọ.

Lần thứ ba lấy ra món hàng giống như lần thứ nhất đều là máu sinh vật đặc thù, hướng dẫn sử dụng nói có thể thay đổi huyết mạch bản thân.

Bởi vì được xưng là không thể rời khỏi người mình, cho nên tôi thử lấy một ít máu của mình hòa vào với huyết dịch, khiến nó có thể rời khỏi được tôi, sau đó mang đi thí nghiệm…

Người sử dụng là một người phụ nữ trưởng thành ba mươi sáu tuổi, cao 1,72m, cân nặng 73 kg, không có bất kỳ bệnh nào.

Kết quả thí nghiệm là cái chết.

Tay Lý Trình Di hơi run lên.

Anh biết ngay, không dễ dàng đạt được lợi ích như vậy. Trên đời này nào có thứ hàng hóa có thể thay thế được máu con người một cách an toàn như vậy?

Cái Cửa hàng nhỏ yên tĩnh mở ở trong bóng tối thần bí quỷ dị, đến cùng có phải nhằm vào giao dịch với con người hay không vẫn là một bí ẩn.

Nói không chừng nó căn bản tồn tại là vì có những thần bí khác. Lý Trình Di ngừng suy diễn, tiếp tục đọc.

Trong thời gian nửa năm, tổng cộng có ba người chết sau khi tiến vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, tất cả hàng hóa thu được sau khi trải qua thí nghiệm tổng hợp, thì chỉ có một phần là được nghiệm chứng là có ích."

"Thí nghiệm thành công, thành công trích xuất ra một loại dược phẩm hoa Iris xanh, nó có thể làm cho tốc độ phản ứng thân thể tạm thời tăng lên 30% 45%, hiệu quả cực kỳ tốt, vượt qua tất cả sản phẩm cùng loại trên thị trường." Nhưng đây là điều kiện tiên quyết là phải có người liên tục vào Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh nhập hàng.

Chương 176: Những ký tự lộn xộn

Chúng tôi không thể sao chép, cũng không thể phân tích nguồn gốc dược liệu của nó. Chỉ có thể pha dược liệu này với tế bào cơ thể của người đi vào Góc chết sau đó sử dụng, đây cũng không phải là kế lâu dài.

Nhìn đến đây, Lý Trình Di rốt cục hiểu được, vì sao người của Lý Tưởng Hương vẫn dùng Chung Tuệ câu cá.

Thì ra Chung Tuệ này ngay từ đầu, đã dây dưa với Lý Tưởng Hương, hơn nữa bọn họ ở bên trong lại còn thí nghiệm ra mẫu thuốc hữu dụng.

Chỉ là loại hàng mẫu này chỉ có thể dùng hỗn hợp huyết nhục người Góc chết mới có thể sử dụng, bởi vì dược phẩm không có cách rời khỏi người vào Góc chết.

"Vào ngày 4 tháng 11, một người nước ngoài tên là Ghosn đến thăm tôi và nói rằng chúng tôi không thể vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh nữa, nếu không sẽ gặp nguy hiểm lớn.

"Tôi không biết anh là ai, cũng không biết anh là từ đâu biết thân phận của tôi, nhưng ánh mắt của anh rất đáng sợ." Tôi không thể diễn tả cảm giác đó…

"Ghosn nói với tôi rằng cánh cửa của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh thực ra có thể mở ra. Nhưng không phải từ trong ra ngoài, mà là từ ngoài vào trong.

“Chỉ cần thanh toán hàng hóa, nhấn công tắc bên cạnh cửa, cửa kính sẽ mở ra. Đến lúc đó, anh ấy nói, tôi có thể thấy nguyên nhân và chân tướng.

Chân tướng nào?

Lý Trình Di nhíu mày, mở trang kế tiếp ra, nhưng lại phát hiện, phía sau không có. Cũng không phải không có, mà là toàn bộ đều là một đống ký tự lộn xộn.

Những đường gạch xóa cùng vết loang lổ bôi lên, làm cho người ta hoài nghi Chung Tuệ lúc ấy làm sao lại có bút tích như vậy.

Xoạt xoạt.

Lý Trình Di liên tục lật hai trang, mới phát hiện chữ viết quen biết ở trang mới.

Một hàng văn tự Nghi quốc có chút xiêu xiêu vẹo vẹo viết ở trên cuốn sổ ghi chép.

“Tôi… thay máu… cảm giác… có chút… không… Lý Trình Di rùng mình, nhanh chóng lật sang trang tiếp theo.”

Bốp!

Anh đột nhiên đứng lên, cả người thiếu chút nữa đụng ngã cái ghế phía sau.

Trên cuốn sổ tay kia, đang dùng đường nét đen trắng vẽ một bức chân dung tự họa của Chung Tuệ.

Bức họa trông rất sống động, cực kỳ chân thật, giống như ảnh chụp in đen trắng, ngay cả nếp nhăn trên trán, hoa văn cổ áo, đều khắc họa rõ ràng.

Đó là một ông lão tóc bạc thưa thớt, đầy mặt nếp nhăn, ánh mắt thâm thúy mà lạnh như băng.

Ông ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng và đeo một mặt dây chuyền kim loại có biểu tượng kỳ lạ quanh cổ.

Lúc này trên cuốn sổ ghi chép, ông ta giống như đang sống, lẳng lặng nhìn chăm chú Lý Trình Di.

Đôi mắt kia, rõ ràng chỉ là bức họa trên cuốn sổ ghi chép, nhưng lại khiến cho Lý Trình Di có cảm giác như đang động đậy.

Phía dưới bức họa, còn có một hàng chữ nhỏ.

"Cách thoát ly…" Là ba lần liên tiếp mang ra các loại hàng hóa khác nhau……

Liên tục ba lần mang ra các loại hàng hóa khác nhau?

Trong lòng Lý Trình Di rung lên, rốt cục tìm được mục đích cốt lõi lần này.

Tuy rằng còn chưa nghiệm chứng thật giả, nhưng ít nhất có thể có một mục tiêu suy nghĩ.

Nhưng ngoài cao hứng, anh chú ý tới phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ nghiêng lệch.

"Bản chất của con người… Là cái gì?"

Lý Trình Di nhìn hàng chữ này, cảm giác có gì đó không đúng. Anh hơi nhìn lướt qua so sánh, lập tức liền biết, chính mình vì sao có cảm giác không đúng.

Chữ viết, nét bút và chữ Chung Tuệ phía trước hoàn toàn không cùng một phong cách.

Lúc trước chữ viết tinh tế, quy củ, làm cho người ta cảm thấy rất nghiêm túc. Nhưng hàng chữ nhỏ này quả thật rất lộn xộn qua loa, giống như là…… Giống như một đứa trẻ vừa mới học viết!

Một quyển sổ tay quan trọng như vậy, tỷ lệ đại khái là không thể để cho người khác viết bậy.

Như vậy, một hàng chữ này, rốt cuộc là ai ở sau đó viết lên???

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên một tia nghi hoặc.

Nhưng hiện tại cũng không tới phiên anh nghĩ cái khác, có cách thoát khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, anh phải lập tức tiến hành chuẩn bị.

Phải cố gắng hết sức để chuẩn bị.

Lúc này, anh không có tiếp tục lật xem, mà là nhanh chóng thu thập đồ đạc, sáng sớm ngày hôm sau, anh cùng Tống Nhiễm trở về Toại Dương.

Dọc theo đường đi Tống Nhiễm đều không ngừng thở dài, anh cho rằng Lý Trình Di từ bỏ cuộc điều tra lần này, sau đó phải tự thân xông vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Mà phương diện này công ty không giúp được gì, khiến tâm tình anh ta rất bất đắc dĩ. Lý Tưởng Hương điều động lực lượng quá nhiều quá mạnh mẽ, bọn họ căn bản không có khả năng đối kháng.

Đối phương dù sao cũng là tổ chức khủng bố mang tính quốc tế.

Lý Trình Di không nói gì, ngược lại còn an ủi anh ta vài câu.

Hy vọng cứu mạng của một người, vốn không thể toàn bộ ký thác ở trên người người khác.

Anh không thể trông cậy Tống Nhiễm cùng những người khác trong công ty, vì chút tiền lương này mà liều mạng cho anh.

Anh ta không phải là Tân Đức Lạp, điều đó không thực tế.

Mà cho dù là Tân Đức Lạp, nguyện ý liều mạng cùng anh điều tra Góc chết, cũng chỉ có Tống Nhiễm và Tư Mã Quy là người Góc chết. Trở lại Toại Dương.

Lý Trình Di trước tiên liên hệ với Tân Đức Lạp, muốn tiến hành tăng cường sức mạnh dược vật của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay.

Trước khi tiến vào Góc chết anh nhất định phải cố gắng tăng lên thực lực của mình.

Mà xem từ cuốn sổ ghi chép của Chung Tuệ, bình máu từ trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh mang ra, hiển nhiên không đáng tin. Tài liệu tiếp theo của quyển sổ ghi chép không có vấn đề gì, nhưng chữ viết đều có chút không giống với lúc trước.

Lý Trình Di không biết đây là nguyên nhân gì, nhưng anh cảm thấy, thay máu, rất có thể đối với Chung Tuệ sinh ra ảnh hưởng cực lớn.

Về phần ảnh hưởng này rốt cuộc là cái gì, anh không biết, trên sổ tay cũng không viết.

Chương 177: Lựa chọn

Ngày 22.

Trong một quán trà ở thành phố Toại Dương gần Văn phòng làm việc chính phủ.

Lý Trình Di mặc bộ thể thao màu xám tro, ngực in một logo cú mèo cực lớn, sải bước đi vào phòng ăn, rồi đi đến một bàn gần cửa sổ, nơi đó đang có hai người, kéo ghế ngồi xuống.

Ông chủ Tân Đức Lạp giới thiệu tôi tới. Ngài Wilson? "Anh nhìn về phía người đàn ông da trắng cao gầy ngồi trên ghế đối diện, vươn tay.

"Uh. Lý Trình Di đúng không? Chi phí của cậu, ông chủ của cậu đã thanh toán. Cậu muốn đi theo con đường chuyên gia điều khiển thiết bị bay thuần huyết? Cái này không khó, con đường thuần huyết kỳ thật rất đơn giản."

Người đàn ông da trắng đưa tay bắt tay anh, xoay chiếc đồng hồ màu đen trên cổ tay xuống.

Một lỗ nhỏ bên cạnh đồng hồ nhất thời chiếu ra một màn sáng hình vuông.

Màn sáng trên mặt bàn bắt đầu phát ra một loạt hình ảnh màu sắc, tất cả đều là về lộ tuyến phát triển của dược vật gen và tăng cường thuần huyết.

Trong hình ảnh, một người màu sắc rực rỡ, đầu tiên là được tiêm dược vật, làm cho cơ bắp của mình trở nên cường tráng, xương cốt trở nên cứng rắn, sau đó lại mặc áo giáp cốt bên ngoài, tăng cường sức mạnh trong ngoài, làm cho anh khi đối mặt với công kích từ bên ngoài, có thể có lực phòng ngự rất mạnh.

"Lộ tuyến này rất đơn giản, nhưng bị giới hạn là kỹ thuật sinh hóa học tại các quốc gia vẫn hạn chế ở một trình độ nhất định, trước mắt trình độ tiên tiến nhất chính là Bạch Tinh. Đây là lộ tuyến thích hợp nhất cho các chuyên gia điều khiển thiết bị bay, có thể tăng tốc độ phản ứng của thần kinh, tốc độ phản

ứng cơ bắp trên diện rộng, có thể khắc được mô hình hóa cơ bắp. Nhưng tác dụng phụ là sẽ hạ thấp sức mạnh tuyệt đối của cơ bắp.”

Người da trắng tên Wilson này tương đối chuyên nghiệp giới thiệu lộ tuyến trở thành của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay Thuần Huyết.

Sau đó là tăng cường sức mạnh dược lý thuần túy truyền thống của Nghi quốc, cũng chính là con đường tăng cường sức mạnh hỗn hợp”.

Anh ta dừng một chút.

“Văn hóa của Nghi quốc bên này, coi trọng việc cố gắng không thay đổi thân thể, trên cơ sở này kết hợp huấn luyện tự thân, hoàn thành hấp thu dược vật, đưa nó dung hợp vào bên trong cái gọi là võ nghệ. Bọn họ sẽ căn cứ vào loại thiết bị bay mà mình lựa chọn để điều chỉnh chương trình huấn luyện cùng lộ tuyến tăng cường sức mạnh bằng dược vật.

Cứ như vậy sinh ra rất nhiều trường phái. Trong đó mỗi người một sở trường. Nếu như cậu cần lộ tuyến như vậy, tôi có thể giúp cậu giới thiệu lộ tuyến.

Lý Trình Di nghe vậy hơi sửng sốt.

Con đường tăng cường sức mạnh của Nghi quốc, ngược lại rất giống môn phái võ lâm mà anh từng thấy trong tiểu thuyết.

Môn phái khác nhau lợi dụng dược vật khác nhau ăn, phối hợp công pháp (phương pháp huấn luyện), hoàn thành lộ tuyến tăng sức mạnh bản thân. “Về lộ tuyến như bên Nghi quốc, ông có thể giới thiệu cái gì?“Anh mơ hồ có chút động tâm.

“Đầu tiên cậu phải lựa chọn thiết bị bay thích hợp, Lộ tuyến của Nghi quốc chính là sau khi chọn được thiết bị bay, mới bắt đầu huấn luyện, về sau muốn thay đổi sẽ rất phiền toái.” Wilson lắc đầu, “Cho nên cá nhân tôi đề nghị cậu lựa chọn lộ tuyến là tăng khả năng phản ứng như của Bạch Tinh. Đây là lộ tuyến Thuần huyết mà nhiều người chọn nhất, tính thích ứng tốt nhất, công dụng rộng nhất. Về sau cũng thuận tiện cậu tùy thời thay đổi thiết bị bay.

“Trước hết không nói đến cái đó, tôi muốn hỏi, tạm thời không mua thiết bị bay, trước tiên tăng cường sức mạnh cơ thể, rồi mặc áo giáp cốt như vậy có được không?”

“Được thì được…… bất quá hiệu năng tính trên giá thành rất thấp… hai cái là nếu xét theo độ phù hợp, nếu muốn phối hợp thiết bị bay thì thực lực mà cậu bộc phát phải mạnh hơn rất nhiều.” Wilson tiện tay điểm một ly sữa cà phê, ghi chú có đường, sau đó nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đương nhiên, cậu là khách hàng cậu có yêu cầu gì cũng được.”

“Trong trường phái Nghi quốc bên này, có tăng cường tốc độ phản ứng, sức mạnh thân thể, cường độ da thịt xương cốt của tôi hay không?”

“Cậu đây là muốn theo con đường bán cải tạo, chẳng qua là thiên về sinh hóa ” Wilson nở nụ cười, thấy Lý Trình Di muốn phản bác, anh ta khoát tay.

“Đừng phản đối, người cải tạo không có nghĩa nhất định phải cấy vào mô-đun kim loại ở trên người, cải tạo sinh hóa cũng coi như cải tạo, người như vậy cũng có không ít, rất nhiều năm trước, Hội đoàn kết, công ty Danni, có rất nhiều người như vậy.“Anh ta dừng một chút.

Như vậy, phạm vi cậu có thể lựa chọn cũng rất hẹp. Hiện tại con đường cải tạo sinh hóa của Kỹ sư điều khiển thiết bị bay tương đối hoàn thiện, tổng cộng chỉ có hai lựa chọn.

“Có hai lựa chọn?” Lý Trình Di hiện tại không quản được cái gì, Góc chết tùy thời có thể xuất hiện, anh phải mau chóng chuẩn bị.

“Quân đoàn và Đại địa”. “Wilson thản nhiên trả lời,” Hai con đường này là bắt chước bộ phận tách ra trong lộ tuyến người cải tạo hoàn toàn. Chẳng qua so với cải tạo sinh hóa mà nói, người cải tạo hoàn toàn sẽ trang bị thêm một chút mô đun tấn công, phòng thủ. Đây cũng là lựa chọn yêu thích của rất nhiều Kỹ sư điều khiển thiết bị thuần huyết.

“Quân đoàn là lộ tuyến chuyên dùng cho cảnh sát Nghi quốc, Đại địa là lộ tuyến phổ thông dùng cho dân dụng, tôi đề nghị

cậu chọn Đại địa, có thể chọn tài nguyên phong phú, tính an toàn của dược vật dược tính được bảo đảm, thành phần sẽ không dễ dàng bị kiểm soát.

“Đại địa……” Lý Trình Di nhíu nhíu mày, “Vậy thì Đại địa! anh không kịp nghĩ nhiều.”

“Được” Wilson tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, từ bên cạnh ghế ngồi cầm lấy một cái vali màu bạc, đặt lên mặt bàn, mở ra.

Từ đó lấy ra một ống thuốc tinh xảo to bằng ngón tay, đưa cho Lý Trình Di.

“Không dị ứng với các loại thuốc như Assilotta chứ?”

“Không. “Lý Trình Di trả lời.

Chương 178: Lựa chọn thiết bị bay

“Mở ra uống hết là được, thời gian sinh ra hiệu dụng là hai ngày. Thời gian để hoàn thành tăng cường sức mạnh là trong vòng một tuần.Sau khi hoàn thành, khả năng phục hồi của cơ thể, tốc độ trao đổi chất, sẽ tăng 15% đến 20%, đây là sự tăng cường tạm thời, là nền tảng cho sự tăng cường tiếp theo”. Wilson giải thích.

“Đúng rồi, cậu phải nhớ kỹ, cho dù bất kỳ lộ tuyến tăng cường sức mạnh đều có tác dụng phụ, hơn nữa cơ thể chúng ta vốn là một thể hoàn chỉnh, bất kỳ một thay đổi nào cũng sẽ mang đến tổn thương, cho nên tác dụng phụ cũng không ít.”

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Anh tiếp nhận ống dược phẩm, nhìn nhìn phía trên dán nhãn cùng ngày sản xuất, lúc này mở ra, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

“Vậy tiếp theo, một tuần sau gặp lại. “Wilson đứng lên, bắt tay Lý Trình Di, không chút do dự xoay người rời đi.

Nhìn anh ta sảng khoái đứng dậy rời đi, Lý Trình Di ngồi tại chỗ, suy nghĩ kế tiếp phải làm gì.

Tiến hóa lần thứ hai cho hoa Tử đằng, phải nhanh chóng hoàn thành. Lần tiến hóa thứ hai không làm tăng sức mạnh, nhưng tăng thêm một công năng cho Hoa Lân Y

Đó chính là có thể làm cho Hoa Lân Y hóa thành vô hình, dung nhập vào tất cả trang bị phòng hộ bên ngoài.

Cứ như vậy, hệ số an toàn của anh sẽ được tăng lên rất lớn. Ít nhất ngày thường anh không cần lo lắng nữa, không mặc Hoa Lân Y thì sẽ bị người bắn lén.

Đang lúc anh suy tư chi tiết thì chuông điện thoại di động vang lên.

Lấy điện thoại ra, Lý Trình Di hơi ngẩn ra, trên màn hình điện thoại viết hai chữ Đinh Ninh.

Đinh Ninh?

Kỹ sư điều khiển thiết bị bay này đã từng dạy qua cho anh không ít thường thức về thiết bị bay, còn từng là cấp dưới của ông chủ Tân Đức Lạp, hiện tại gọi điện thoại qua không cần nghĩ cũng biết là ông chủ bảo gọi"

Lý Trình Di không dám chậm trễ, nhanh chóng bắt máy.

"Anh Đinh, sao lại rảnh rỗi gọi điện cho tôi thế?"

"Ông chủ bảo tôi mua cho cậu một bộ thiết bị bay, cậu muốn loại nào" Câu đầu tiên Đinh Ninh nói khiến anh chấn động.

"Thật sao?"

"Đương nhiên, dự toán là 20 triệu, đề nghị cậu chọn loại đơn giản một chút, không nên chọn loại trí tuệ nhân tạo không có vào Góc chết sẽ xảy ra trục trặc" Đinh Ninh trả lời

Kỳ thật lúc anh ta nhận được điện thoại của Tân Đức Lạp cũng chấn động.

Đãi ngộ như vậy, trước đây Tân Đức Lạp chỉ từng giành cho anh ta, sau đó anh ta cũng không phụ sự kỳ vọng của ông chủ, vượt qua đẳng cấp nghiệp dư trở thành chuyên gia điều khiển thiết bị bay chuyên nghiệp đẳng cấp. Hiện tại anh ta thấy người thứ hai được Tân Đức Lạp đối xử như vậy.

"Tôi muốn loại thao tác đơn giản, bền" Lý Trình Di đưa ra yêu cầu

Anh có Hoa Lân Y bảo vệ, thiết bị bay chỉ dùng làm yểm hộ, giảm nhiều tổn thất nhất có thể.

Bởi vì hao tổn sẽ tốn tiền.

Mà hiện tại anh không có tiền.

“Bây giờ cậu đến trung tâm trắc nghiệm trí tuệ, đo cường độ trí tuệ của cậu. “Đinh Ninh phân phó. Tôi mang sẵn theo mấy bộ thiết bị bay tới, cậu xem có thể chọn được cái nào không?

“Được, tôi lập tức tới đây, Lý Trình Di tinh thần phấn chấn.”

Trung tâm trắc nghiệm trí tuệ Toại Dương, bản thân cũng không có Văn phòng tổng bộ, chỉ là một khoa trực thuộc Bệnh viện nhân dân số 1 vô cùng đơn giản.

Lúc Lý Trình Di chạy tới, còn có chút hoài nghi ánh mắt của mình.

Anh nhìn bên cạnh Bệnh viện nhân dân số 1, tòa nhà hai tầng treo biển trung tâm phục hồi sức khỏe cho trẻ em bị rối loạn trí tuệ. Không biết là có phải Đinh Ninh đưa sai địa chỉ rồi không.

‘Anh Đinh, anh xác định chính là nơi này? “Anh nhìn về phía Đinh Ninh.

Nơi này, tiền thân khi còn bé đã tới nơi này chơi, tòa nhà nhỏ này thuộc Bệnh viện nhân dân số 1, bên cạnh là trung tâm trắc nghiệm thị lực, cơ hồ tất cả học sinh tiểu học thành phố Toại Dương, đều tới nơi này kiểm tra thị lực.

“Ở chỗ này, số người đến làm trắc nghiệm trí tuệ có bao nhiêu đâu, cần gì phải có văn phòng to và nhiều người cho tốn kém”

Đinh Ninh nở nụ cười, anh ta mặc áo T - shirt đỏ mát mẻ cộng thêm quần jean lộ đầu gối màu trắng, trên đầu đội mũ lưỡi trai hoa văn vỏ quýt, kính râm dưới ánh mặt trời phản xạ ra ánh sáng nhàn nhạt.

Nhìn qua căn bản không giống như là Kỹ sư điều khiển thiết bị bay, mà giống như một thanh niên ham chơi.

“Thứ này chính là chỗ đăng ký và lấy giấy chứng nhận, dù cậu có qua bài test không thì cũng phải mua thiết bị bay, bất quá ngược lại là có thể xác định cậu thích hợp loại nào.”

Anh ta đi về phía cửa tòa nhà nhỏ.

Lý Trình Di theo sát phía sau, trong lòng vẫn có chút chần chừ.

Hai người vào cửa chính, bên trong còn có mấy đôi vợ chồng, mang theo con mình đang xếp hàng chờ kiểm tra trước.

Trước quầy có bày tá béo đang kiên nhẫn giải thích cho người đến là làm cái gì trước làm cái gì sau.

“Đi đường này. “Đinh Ninh dường như rất quen biết, vòng qua đám người, đi vào hành lang bên trong.

Lý Trình Di tiếp tục đuổi theo.

Rất nhanh, đi đến cuối hàng lang đến gần một căn phòng gần WC, hai người đẩy cửa mà vào.

“Ông Triệu, có khứa này”

Bên trong cửa, là một căn phòng nhỏ chất đống một lượng lớn ổ cứng.

Giữa phòng đặt một bộ bàn ghế.

Một người đàn ông tóc hoa râm sắc mặt bảo thủ, đeo kính gọng đồi mồi đang lau chùi một ổ cứng cũ kỹ.

Nghe thấy tiếng nói, người đàn ông ngẩng đầu, nhìn Đinh Ninh.

“Tôi còn tưởng rằng đơn hàng đầu tiên của tháng này là Tiểu Từ dắt đến, không ngờ lại là cậu.”

“Tiểu Từ có hậu trường, trong tập đoàn cái gì chả có cần gì phải đến chỗ này để trắc nghiệm” Đinh Ninh cười nói, một tay kéo Lý Trình Di về phía trước.

“Đây là người anh em của tôi, ông giúp test nhanh một chút”

“Được. “Người đàn ông đeo kính nhìn về phía Lý Trình Di. “Tên.”

“Lý Trình Di”.

Tuổi?

“24”

Bằng cấp?

Đại học chính quy.

“Cái gọi là trắc nghiệm trí tuệ, cậu cũng đừng căng thẳng, chính là làm trắc nghiệm 3D về khả năng nhận biết.”

Chương 179: Test trí tuệ

Ngữ khí người đàn ông đeo kính ôn hòa hơn.

“Nói ra thì tưởng phức tạp nhưng thực tế, để trở thành một kỹ sư điều khiển thiết bị bay, cậu cần phải làm trắc nghiệm 3D”.

“Thứ nhất: tính toán là kiểm tra thao tác phức tạp.

“Thứ hai: tâm số, tức là có thể vận hành nhiều mục tiêu cùng một lúc.

“Thứ ba: khoảng cách, tức là khoảng cách tối đa có thể vận hành mục tiêu.”

Được rồi, trực tiếp đội cái này. ” Người đàn ông đeo kính lấy ra một cái mũ sắt đen, đưa cho Lý Trình Di. Lý Trình Di đội lên đầu, sau đó nhìn về phía ông ta.

Sau đó thì sao?

Chú ý chỗ này, trên tay tôi.

Người đàn ông đeo kính lấy từ trong túi áo ra một hạt châu nhỏ màu bạc.

Hạt châu nhỏ, kích thước chỉ bằng của móng tay. Toàn thân bóng loáng mượt mà, dường như không khác gì viên bi kim loại bình thường.

Nhìn nó chằm chằm, tưởng tượng nó nhẹ nhàng nổi lên. Tập trung tinh thần, không được phân tâm! “Người đàn ông đeo kính dặn dò.

Lý Trình Di lập tức hiểu ra, hai mắt nhìn chằm chằm vào hạt châu nhỏ kia, không nhúc nhích.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Hạt châu chậm rãi nổi lên, tốc độ rất chậm, nhưng rất kiên định vững vàng.

Một lần thành công!“người đàn ông đeo kính mỉm cười,“Sau đó, khống chế nó vẽ một hình tròn.”

Lý Trình Di không lên tiếng, gắt gao nhìn chằm chằm hạt châu, tưởng tượng nó bắt đầu vẽ tròn giữa không trung.

Hạt châu ngược lại rất nghe lời, chính xác vẽ ra một vòng tròn.

“Sau đó viết chữ theo như trong tờ giấy này. Viết toàn bộ”

Người đàn ông đeo kính lại lấy ra một tờ báo, chỉ vào một hàng chữ trên đó nói.

Cái này độ khó rõ ràng cao hơn rất nhiều, Lý Trình Di cố gắng kiên trì, từng chữ từng chữ viết, lại không đến hai phút, viết mười chữ.

“Rất tốt! Lực tính toán 21/30”Người đàn ông đeo kính cười nói.

Sau đó là ổn định hạt châu này, lại thêm một hạt nữa. ” Tay kia của ông ta lại từ trong ngăn kéo lấy ra một hạt châu màu bạc.

Bộp.

Hơi phân tâm, Lý Trình Di mất đi khống chế hạt châu đầu tiên.

“Không thao tác được song song, tâm số: 0 điểm. “Người đàn ông đeo kính cũng không lấy làm ngạc nhiên, hiển nhiên kết quả kiểm tra hạng mục trắc nghiệm tâm số của những người khác cũng không khá hơn.

Sau đó là khoảng cách. Cậu thử tưởng tượng hạt châu bay về phía xa. Xa nhất có thể tới nơi nào?

Ông ta so vị trí, “Đến vách tường phía sau tôi, có được không?

Lý Trình Di một lần nữa khống chế quả cầu nhỏ run rẩy nổi lên, nghe vậy, vội vàng khống chế bay về phía vách tường.

Nhưng mới vừa bay xa một chút, nhiều lắm liền mấy cm, hạt châu lập tức liền mất đi khống chế, rơi xuống.

“Khoảng cách: 5 điểm. “Người đàn ông đeo kính nhanh chóng cầm bút ghi chép lại.

“Có chút kỳ quái, lực ý thức, lực tính toán của cậu rất khá, trong số những người mới thì có thể nói là thành tích xuất sắc. Nhưng tâm số cùng khoảng cách đều rất bình thường, hoặc có thể nói là không có tư chất.

“Lực tính toán bình thường là do cái gì quyết định? “Lý Trình Di tò mò hỏi.

“Cậu tinh thần càng mạnh, tinh lực càng tốt, đầu óc lại càng rõ ràng, tính toán càng cao. Tính bền bỉ của tính toán nói chung cũng mạnh, nói đơn giản, chính là tổng lượng lực ý thức nhiều.”

Ông ta gõ xuống mặt bàn.

Nhất thời một màn hình trong suốt trống rỗng hiện ra trước mặt.

Trên màn sáng xẹt một cái, hiện ra mảng lớn đồ án cùng văn tự. Tính toán mạnh, hai hạng mục còn lại yếu, cậu thích hợp điều khiển hai loại thiết bị bay.

“Loại thứ nhất, thiết bị bay đơn thể, khối lượng nặng, thể tích lớn, lực sát thương mạnh, khoảng cách ngắn”.

“Loại thứ hai, thiết bị bay đơn thể có khối lượng trung bình, lực sát thương trung bình, khoảng cách ngắn’.

“Chỗ tôi chuẩn bị xong rồi. “Đinh Ninh ở một bên nói tiếp,” Ông Triệu, tôi gửi mấy thiết bị bay ở chỗ ông, lấy ra đi”.

Ông Triệu lập tức hiểu ra, xoay người, lấy ra năm hộp từ trong một cái thùng giấy ở góc tường.

Năm cái hộp mỗi cái đều chỉ lớn bằng nắm tay, bề mặt có kết cấu kim loại màu đen bạc, mặt bên có đánh dấu: An Đô chế tạo.

Phương hướng thích hợp, là hệ thống cải tạo Đại địa của An Đô, cậu tự chọn đi. “Người đàn ông đeo kính nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đây chính là thiết bị bay 20 triệu một chiếc sao???” Lý Trình Di nhìn thái độ tùy tiện của hai người, tùy tiện ném vào thùng giấy như đồ mấy đồng.

Có loại cảm giác không chân thật mãnh liệt.

“Đúng. Cậu yên tâm, cậu cầm thứ này đập chết người, cũng không đập hỏng được đâu, thiết bị bay không dễ hỏng như cậu tưởng tượng. Chỉ có sau khi khởi động, va chạm với vật liệu hợp kim siêu tốc, mới có thể hỏng. “Người đeo kính giải thích.

“Có thể giải thích thêm một chút không?“Lý Trình Di vẻ mặt mờ mịt, cứ như vậy để cho anh lựa chọn, anh chả hiểu cái gì cả.

“Tâm số của cậu chỉ có một, cũng chính là chỉ có thể khống chế một chiếc thiết bị bay, cho nên đầu tiên loại bỏ hai cái này.” Đinh Ninh ở một bên, đưa tay đưa hai cái hộp hai bên đẩy xa.

“Sau đó, khoảng cách của cậu rất ngắn, không thích hợp điều khiển tốc độ quá nhanh, nếu không, không cẩn thận cậu không nhìn thấy thiết bị bay của mình.”

Vậy thì bỏ cái này đi.

Đinh Ninh lại đẩy ra một cái hộp.

Vậy thì chỉ còn lại hai cái. Anh ta cầm lấy cái hộp bên trái.

Nhẹ nhàng ném một cái.

Răng rắc.

Một tiếng giòn tan vang lên.

Chiếc hộp lập tức vỡ ra, biến hình như xếp gỗ, tổ hợp lại.

Chỉ là mấy giây, liền tổ hợp thành một thanh trường kiếm hai lưỡi màu xanh cổ xưa.

“Khoảng cách gần thì sử dụng thiết bị bay hình binh khí - Thanh Vụ kiếm, trọng lượng trung bình, độ sắc bén cao, có thể cầm trong tay, tự động trợ giúp, lực sát thương mặt bên trong có một bộ 3 Thanh Vụ kiếm, có thể dùng khi trong 3 trường hợp riêng biệt: tấn công, phòng thủ, chạy trốn ”

Đinh Ninh nói xong, lại cầm lấy một cái hộp khác, cũng ném ra.

Cái hộp nứt ra, biến hình, tổ hợp lại, rất nhanh liền hóa thành một hai lưỡi Nguyệt Nha phủ màu đen.

Chương 180: Nghiệp dư và chuyên nghiệp

Đầu búa này có xiềng xích quấn quanh, đầu phủ rộng chừng nửa người, lơ lửng giữa không trung, miệng lưỡi hai bên cơ hồ kéo dài đến cuối tay cầm.

“Đây là An Tâm Phủ, độ cứng cao, trọng lượng nặng, có thể dùng làm lá chắn phòng ngự, thời gian bay được lâu, có thể mang theo vũ khí mô-đun cũng nhiều, nhưng chính là tương đối tiêu hao ý thức lực, khoảng cách ngắn, khống chế rất lao lực, chỗ tốt là có thể mang theo nhiều mô-đun, lực trường cũng tương đối hùng hậu, chịu được sức công phá của đối phương’ Đinh Ninh giới thiệu.

An Tâm Phủ vẫn dùng rất tốt, nặng và dày dặn, không dễ hỏng mô đun, phí sửa chữa cũng rất rẻ. Sau này còn có thể thay thế Đoạn Hồn Phủ, Cự Môn Phủ …., nâng khả năng tấn công và phòng ngự đến mức cực hạn. “Người đàn ông đeo kính giới thiệu.

Lý Trình Di vừa nghe đến từ nặng và dày dặn, chi phí sửa chữa rẻ lập tức biết đây chính là thiết bị bay anh muốn!

“Tôi chọn nó! “Anh vươn tay chỉ thẳng về phía An Tâm Phủ.

“Lại nói, tên của nó là An Tâm Phủ sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Cũng không hẳn vậy, chúng tôi theo thói quen gọi những chiếc rìu lớn là An Tâm Phủ. Mỗi thiết bị bay đều có tên của mình.” Đinh Ninh vuốt cằm, “Mà cái này, tên ban đầu cậu tự mình đặt, sau này chọn trang bị mô-đun gì đó, dù sao đều là cậu tự mình chọn.”

“Tôi tự mình đặt tên…..” Lỹ Trình Di nghĩ một chút “Một lưỡi phủ to như vậy….” anh ngừng một chút. “Gọi là Ngưu đầu đi”

“Tốt nhất phải có đặc điểm khác, không có rất dễ bị lẫn với thiết bị bay khác, mặc dù có quét mã giọng nói để phân biệt nhưng tốc độ phản ứng cũng bị chậm” Đinh Ninh nhắc nhở

“Vậy gọi là Hắc Toàn Phong Ngưu Đầu. “Lý Trình Di xác định.

“…… Sao cậu cứ khăng khăng cái từ Ngưu Đầu thế? “Đinh Ninh không còn gì để nói.

“Cảm giác nó thoạt nhìn cũng rất giống “Lý Trình Di nói.

“Tùy cậu đi. Gần đây tình hình cũng không thích hợp lắm, cậu muốn trang bị thêm mô đun tốt nhất nhanh lên. Hắc Toàn Phong Ngưu Đầu gì đó của cậu bởi vì đầu rìu lớn, có thể trang bị thêm 5 mô đun, ngoại trừ mô-đun năng lượng, mô-đun điều khiển, cậu có thể chọn thêm 3 mô-đun lắp vào chỗ trống.”

Đinh Ninh lấy điện thoại di động ra, liếc nhìn tin nhắn.

“Chuyện chọn mô-đun cậu cứ từ từ chọn, tôi có việc đi trước, tiền ông chủ của cậu đã trả rồi, cuối cùng nhớ là giọng nói, vân tay hay mống mắt đều phải ghi chép cho kỹ.”

“Được! “Lý Trình Di gật đầu.

Sau đó nhìn anh ta cầm lấy điện thoại di động bấm một dãy số, bắt đầu gọi điện thoại, đi ra khỏi phòng.

“Người ở cấp độ Đinh Ninh, còn tới vì chuyện này mà tới Toại Dương chứng tỏ cậu rất được coi trọng. “Người đàn ông đeo kính ở một bên nói.

‘Đẳng cấp của anh Đinh tôi biết rất cao, nhưng so với Kỹ sư điều khiển thiết bị bay của Toại Dương chúng ta thì trình độ thế nào?“Lý Trình Di nhớ lại mấy Kỹ sư điều khiển thiết bị bay mình gặp, nhất là cái tên ở Cục an ninh kia rất khó chơi, anh đã chạy đi rất xa rồi mà còn bị truy sát.

Người có cấp bậc cao nhất ở Toại Dương cao nhất chính là Đinh Tạo Thành, cho nên anh trở thành phó cục trưởng Cục an ninh. Đinh Tạo Thành là chuyên gia điều khiển thiết bị bay nghiệp dư cấp 9, tham gia không ít trận đấu. Xem như là nhân vật rất mạnh trong giới chơi thiết bị bay nghiệp dư.

“Vậy Đinh ca?”

“Đinh Ninh là chuyên gia chuyên nghiệp cấp 5, sau lưng anh ta có cả tập đoàn phục vụ”.

Ông ta vừa nói, vừa mở ra một lựa chọn trên màn hình, mở ra nội dung mới.

“Nghiệp dư và chuyên nghiệp thì chênh lệch như thế nào?” Lý Trình Di đối với cái này không hiểu lắm bởi vì những thông tin này trên mạng không có.

“Nghiệp dư cấp 9 mới có tư cách xin chuyển lên chuyên nghiệp. Mà đẳng cấp nghề nghiệp ngoại trừ tố chất quân sự cùng sức mạnh của thiết bị bay ra, những thứ khác đều xuýt soát với kỹ sư điều khiển thiết bị bay quân đội. Cậu nói chênh lệch bao nhiêu? “Người đàn ông đeo kính nở nụ cười.

Trong phạm vi cả nước, Đinh ca của cậu là một nhân vật nổi tiếng còn Đinh Tạo Thành không đỡ nổi một hiệp trước mặt anh ta. Đây không riêng gì ý thức lực quyết định, mấu chốt ở chỗ trang bị. Lực trường của thiết bị bay cùng các bộ phận đồng bộ, còn có dược lý tăng cường sức mạnh, áo giáp phòng hộ. Vũ trang đầy đủ, một mình Đinh Ninh có thể tiêu diệt toàn bộ Cục an ninh Toại Dương mà chưa chắc bị thương.

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị.

Anh không biết Cục an ninh Toại Dương có bao nhiêu lợi hại, nhưng chỉ nhìn ngay lúc đó Đinh Tạo Thành, xa như vậy còn có thể truy sát anh liền biết anh ta tuyệt đối không yếu.

“Đến đây, chọn mô-đun, tôi nơi này chỉ có loại màu xanh lá cây, không có loại màu xám, nếu như cậu xác định muốn lấy loại màu xám thì cần phải chờ. Đúng rồi, chọn trang bị mô-đun là do cậu trả tiền.”

Người đàn ông đeo kính đẩy tấm màn sáng trước mặt đến trước mặt , Lý Trình Di. Trên màn hình vuông, tổng cộng có mười mấy mô-đun có thể chọn.

‘Mô-đun điều khiển thiết bị’,‘Mô-đun điều khiển hỏa lực’,‘Mô-đun chống nhiễu’,‘Mô-đun tăng cường khoảng cách’,‘Mô-đun điều trị khẩn cấp’,‘Mô-đun phát hiện phạm vi”, Mô-đun phân tích tạm thời’,‘Mô-đun phân tích chế độ tấn công và phòng thủ”… Số lượng mười mô - đun không nhiều lắm, nhưng giá cả phía sau thì có vẻ rất nhiều.

Ít thì hơn 100 nghìn, nhiều thì hơn mấy chục triệu. Lý Trình Di thấy mí mắt giật giật.

Chuyên gia điều khiển thiết bị bay này quả thực chính là đốt tiền!

Khó trách mỗi Kỹ sư điều khiển thiết bị bay đều tất nhiên là dựa lưng vào tổ chức, nếu không dựa vào chính mình căn bản không đủ khả năng để chơi thứ này.

Anh ngoại trừ điều khiển máy móc và mô đun năng lượng cần thiết, còn lại còn có thể chọn thêm 3 mô-đun.

Anh chọn chống quấy nhiễu, tránh bị hacker xâm nhập khống chế. Sau đó là phạm vi điều tra, cứu chữa khẩn cấp.

Chương 181: Cảnh báo

Lựa chọn không tồi, trong thành thị không cho phép lắp thêm mô đun vũ khí, cho nên thiết bị bay bình thường đều dựa vào lực phóng nước rút vật lý của mình sát thương kẻ địch. Như vậy chống quấy nhiễu cùng điều tra cũng rất cần thiết. Đương nhiên, trong thành thị, nếu cậu động thủ, tốt nhất cũng đừng dùng thiết bị bay, dùng áp giáp thích hợp hơn. "Người đàn ông đeo kính cười nói.

Lúc trước ông ta cũng không cười, nhưng khi nói đến việc bán mô-đun khiến ông ta tươi cười, hiển nhiên đây mới là thứ mà ông ta kiếm được tiền.

"Mặt khác chỗ tôi đều là mô đun tiêu chuẩn, nếu như cậu có nhu cầu cao hơn phải đi công ty chuyên chế tạo vũ khí hoặc các cơ quan quốc gia chuyên chế tạo, cố lên đi người trẻ tuổi, hi vọng về sau còn có thể nhìn thấy cậu."

Trước khi rời đi, sau khi ghi nhận dạng vân tay, người đàn ông đeo kính nghiêm túc cổ vũ.

Lý Trình Di nhìn ra được ông ta thật tâm, đặc biệt là quét mã trả tiền xách Hắc Toàn Phong Ngưu Đầu lên có chút nặng, anh vô cùng thoải mái đi ra khỏi Trung tâm đo lường trí tuệ.

Đây là lần đầu tiên anh có được thiết bị bay của mình.

Tuy rằng dựa theo cách nói của người đàn ông đeo kính, anh ngay cả nghiệp dư cũng chưa phải, chỉ có thể xem như người chơi thiết bị bay vừa mới nhập môn.

Người chơi thiết bị bay thông thường chỉ những tay thuần thục điều khiển thiết bị bay không người lái.

Có lẽ anh ngay cả người chơi thiết bị bay cũng không bằng, nhưng không sao, anh chỉ cần có thể dùng thiết bị bay phòng hộ cho mình, như vậy là đủ rồi.

Mang theo rương thiết bị bay, Lý Trình Di đi trên đường cảm giác khắp nơi đều có người nhìn trộm rương của mình".

Hơn 20 triệu đều nằm trong cái rương nhỏ như vậy, nếu như bị người ta cướp……

Mới đi ra trung tâm đo lường chưa được mấy bước, anh đang muốn đón xe đến vườn thực vật của mình.

Bỗng nhiên một chiếc xe cảnh sát cách đó không xa chậm rãi lái tới, dừng ở bên cạnh anh.

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra một khuôn mặt nghiêm túc.

“Lý Trình Di? “Người đàn ông giơ tay đưa ra thẻ cảnh sát của mình. “Tôi là Trần Kiều Văn của Cục an ninh.

“Cảnh sát Trần? xin hỏi có chuyện gì không?” Lý Trình Di cảnh giác, gần đây anh ta làm không ít việc, chẳng lẽ cảnh sát tìm tới điều tra mình?

“Không có gì, cậu là người vào Góc chết, hiện tại nắm giữ thiết bị bay, đã bị đăng ký trong danh sách, chú ý không nên tùy ý sử dụng tại nơi công cộng, nếu không có thể sẽ bị Cục an ninh khống chế.” Vị cảnh sát họ Trần nghiêm túc nói.

“Anh cảnh sát, tất cả kỹ sư điều khiển thiết bị bay đều bị khống chế sao? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi.

“Đúng, nhưng có khi chúng tôi khống chế, có khi là liên hội khống chế. Cậu sử dụng thiết bị bay chỉ cần là trong phạm vi thành thị, là thiết bị bay chính thức đăng ký, đều sẽ lưu lại ghi chép trong kho lưu trữ. Cho nên, thiết bị bay không phải tùy tiện là có thể dùng. Cái này cũng nguy hiểm như súng ống “Trần Kiều Văn giải thích.

“Nào, để lại phương thức liên lạc đi. “Anh lấy di động ra quét mã.

Lý Trình Di phối hợp quét mã, thêm bạn.

“Anh Trần yên tâm, tôi mua thiết bị bay chính là để tự vệ, tình cảnh của chúng tôi chắc anh cũng biết”

Trần Kiều Văn khẽ lắc đầu.

Thảm trạng của người Góc chết anh cũng biết, phần lớn đều sống không quá một năm.

Thở dài một chút, anh bổ sung một câu “Nghe nói qua một ít chuyện của các cậu, quả thật không dễ dàng…”

Anh dừng lại, “Nhắc nhở một câu, ngoại ô không ai quản, Pháo đài trầm mặc chỉ để ý nội thành. Đường phân chia ngoại ô nội thành là trạm sạc khi cậu lái xe ra ngoài. Mặt đất giữa tất cả các trạm sạc đều có một đường màu đen nối liền, qua đường đó, chính là vùng ngoại ô”.

“Cảm ơn cảnh sát Trần! “Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di biết được chi tiết này. Biết đối phương là có lòng tốt nhắc nhở, lúc này nghiêm túc nói cám ơn.

“Ai…… Cố lên. “Trần Kiều Văn khoát tay, lái xe rời đi, nhập vào dòng xe cộ.

Hiển nhiên anh ta đến là vì Lý Trình Di.

Người Góc chết vốn là không ổn định, hơn nữa cầm trong tay thiết bị bay…… Vạn nhất làm ra những chuyện không lường hậu quả……

Cho nên tốt nhất phải nhắc nhở ngay từ đầu.

Nhìn đối phương rời đi, Lý Trình Di thở dài, cũng vẫy tay đón xe.

Hiện tại, anh nên đi hấp thu hoa Tử đằng biến chủng, hoàn thành tiến hóa lần thứ hai của Hoa lân y Tử đằng.

Vườn thực vật bên kia, anh đặt trước trên mạng một nhóm hoa Tử đằng biến chủng, trước đó anh bởi vì vội vã tìm cách thoát khỏi Góc chết mới không rảnh đi hấp thu, nhưng hiện tại rảnh rỗi thời gian, vừa vặn lập tức đi qua xử lý.

Rất nhanh, một chiếc taxi dừng lại, anh nhanh chóng lên xe, ngồi xuống, còn bớt chút thời gian nhìn tình huống hoa Tử đằng trong Ác Chi Hoa.

“Hoa Tử đằng lân y: lần thứ hai tiến hóa: 15%, ác niệm: 0%. Hoa ngữ: Trầm Túy chi thủ (tăng cường sức mạnh), số lần có thể tiến hóa: 4

‘Hy vọng hoa Tử đằng biến chủng có thể lấp đầy mức tiến hóa… Còn có hoa hướng dương mới, loại thực vật sinh trưởng hàng năm này, hiện tại ngược lại là dễ xử lý nhất.

Ngồi ở trên xe, anh không ngừng sờ va li thiết bị bay bên cạnh, luôn luôn có loại cảm giác mới lạ khi một cậu con trai có được món đồ chơi mới, nhịn không được muốn lấy thiết bị bay ra thử xem.

Mặc dù mô-đun năng lượng là loại cơ bản nhất, nó chỉ có thể được sử dụng được trong ba giờ. Sử dụng cường độ cao chỉ được một giờ.

Nhưng đồ chơi này mạnh .

Đừng nhìn chính anh đánh Chuyên gia điều khiển thiết bị bay giống như chơi, nếu đổi thành người khác, còn chưa tới gần đã bị một đao cắt đôi người.

Cũng chính là Hoa Lân Y của anh đủ cứng, nếu không chịu nổi cũng bị lấy mạng trong nháy mắt.

Ngồi ở trên xe, Lý Trình Di có chút hưng phấn không ngừng tra xét các loại tư liệu về thiết bị bay.

Chương 182: Truy tìm người cải tạo thần bí

Bất tri bất giác, cơn buồn ngủ dâng lên, anh tựa vào ghế da mềm mà ngủ thiếp đi.

Mấy ngày nay thần kinh anh thời thời khắc khắc đều bị vây trong trạng thái căng thẳng, từ khi đi tìm Chung Tuệ, đến tìm cuốn sổ ghi chép, đại chiến với người khác một hồi, rồi đến việc suốt đêm chạy về hoàn thành chứng nhận thiết bị bay…..

Anh vẫn luôn ở vào trạng thái căng thẳng cao độ.

Cho tới bây giờ, thiết bị bay hoàn thành, công việc chuẩn bị đều cơ bản làm tốt, anh có thể một bên hấp thu hoa khí, một bên chờ Góc chết lần thứ ba xuất hiện.

Lúc này anh mới hơi thả lỏng một chút.

Lái taxi là một bà cô lớn tuổi, đeo găng tay chống nắng, vừa nghe nhạc radio.

Nhìn thấy Lý Trình Di phía sau nghiêng đầu ngủ thiếp đi, bà cẩn thận điều chỉnh âm lượng, lái xe ổn định hơn một chút.

……

Cách Toại Dương mấy ngàn km, ở một vùng núi nào đó. Giữa biển xanh sẫm, hai bóng người cao lớn mặc quân phục tác chiến màu đen lẳng lặng dựa vào thân cây chờ đợi điều gì đó.

Nếu như không phải lá rụng xung quanh bị gió lay động phát ra tiếng giòn tan, hai người bất động này, rất dễ dàng bị người ta coi là hình ảnh tĩnh lặng.

Ước chừng 15 phút sau.

Một người thân mặc áp giáp kim loại màu xám đen bước ra từ chỗ sâu rừng rậm.

Người áo giáp lưng có một cái ba lô giống như hình tam giác, khớp xương toàn thân đều có tấm kim loại dày che chắn, chỗ khớp xương đều có tấm kim loại dày che chắn, đầu đội mũ bảo hộ giống như đầu lâu, dữ tợn mà đáng sợ. Mỗi tiếng bước chân của hắn truyền ra tiếng rít rất nhỏ, phảng phất là chất lỏng nào đó bị đè ép, cực kỳ quái dị.

“Chu Ngạn-phân bộ 11 đâu? Tại sao không tới?”

Người áo giáp lắc lắc mũ sắt xương trắng, quét nhìn những chỗ trống xung quanh, cố gắng tìm người thứ ba.

“Thân thể hắn bị một người cải tạo thần bí hủy hoại, căn cứ phản hồi, căn cứ theo thí nghiệm của phân bộ 11 và phân bộ 17, đều bị người cải tạo thần bí này quấy nhiễm, nguyên nhân rất có thể liên quan đến một công ty tên là Hồng Cẩm của Bạch Tinh.” Một bóng người trầm thấp trả lời, thanh tuyến là giọng nữ thanh thúy, nghe không lớn tuổi lắm.

Phân bộ 17 lúc trước ở Toại Dương chịu thiệt thòi, đội trưởng không kịp báo cáo. Hiện tại phân bộ 11 lại bị ảnh hưởng. Đây là do giao lưu tình báo nội bộ không kịp thời. “Một người khác trả lời. Chu Ngạn không thể vãn hồi tổn thất, hiện tại bị Cục an ninh thành phố Đồng Phong truy đuổi rất chặt”.

“Rất bình thường. Mấy người mới gia nhập nên không rõ, các phân bộ vốn có tính chất đồng minh, chúng ta là đồng đạo cùng chí hướng, không có cấp trên cấp dưới rõ ràng. “Áo giáp đầu lâu bình tĩnh trả lời.

“Vậy cũng nên phối hợp với nhau, hành động đóng băng sắp tới, chúng ta không thể xảy ra sự cố. “Giọng nữ trầm thấp nói.

“Mà thôi vậy, dù sao sau khi hành động, tất cả thí nghiệm đều không có cách nào tiếp tục.” Áo giáp đầu lâu nói, “Tôi lần này tới, cũng không phải vì thí nghiệm.”

“Vậy anh tới là …… muốn động thủ? “Giọng nữ nhất thời khẩn trương.

“Ừm, lực lượng của liên hội cần phải bị suy yếu. Tôi tới là vì muốn kiềm chế lực lượng của mấy thành phố bên này. “Áo giáp đầu lâu gật đầu.

“Cần chúng ta làm gì?”

“Mấy liên hội ở tỉnh Phong Nam, tôi sẽ tập kích từng cái một, các người tìm ra hành tung của hội trưởng và phó hội trưởng. Xác định xong, tôi sẽ nhanh chóng xử lý. Mặc kệ có thành công hay không, mục đích của chúng ta là thu hút sự chú ý của tổng cục tỉnh và liên hội tỉnh bên này.” Áo giáp đầu lâu giải thích.

“Về phương diện thí nghiệm…”

“Tạm thời không để ý tới, dù sao cũng gián đoạn rồi, nếu có còn dư thời gian, lại xử lý người cải tạo thần bí kia.”

…….

Lạnh như băng làm cho Lý Trình Di từ trong giấc ngủ bừng tỉnh lại.

Anh ngây ngốc giãy dụa từ trong giấc ngủ, mở mắt ra. Anh vẫn còn ở trong xe.

Taxi vẫn đang chậm rãi chạy về phía trước, tốc độ rất chậm.

Nhưng nữ tài xế lái xe không thấy đâu, trên màn hình điện tử bên tay lái hiển thị chữ lái tự động.

Người đâu?

Lý Trình Di xoa xoa huyệt thái dương có chút đau, cảm giác mình tựa hồ có chút cảm lạnh.

Những thời gian này, thần kinh của anh quá mức căng thẳng, hơn nữa vẫn không có được nghỉ ngơi thật tốt, coi như là thân thể được Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, cũng bắt đầu xuất hiện trạng thái mệt mỏi.

Hiện tại đầu mơ hồ đau, cổ họng có chút ngứa ngáy, khô khốc, hiển nhiên là điềm báo sắp bị cảm.

Nơi này là đâu? "Lý Trình Di nhìn trái nhìn phải ngoài cửa sổ xe, phát hiện bên ngoài một mảnh âm u.

Chỉ có đèn xe chiếu ra hai quỹ đạo trên con đường màu trắng phía trước.

Bên ngoài cửa sổ đều là một mảnh tối đen, không nhìn thấy cái gì.

Tài xế không thấy, xe vẫn đang lái, chỉ có một mình.

Hoàn cảnh đặc thù này khiến Lý Trình Di cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Anh vươn tay lấy điện thoại di động ra. Tín hiệu hiển thị là 0, không có dịch vụ.

Xong rồi…… Lại mẹ nó là Góc chết! Một điềm báo mới về Góc chết!!" Lý Trình Di dựng tóc gáy.

Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh anh không đi qua, hiện tại ngồi taxi cũng tới bị ném vào.

Thế có chết không cơ chứ!?

Anh chỉ muốn một cuộc sống yên tĩnh nghỉ ngơi cũng không được!

Anh bỗng nhiên hiểu ra, tại sao rất nhiều người không có biện pháp chống đỡ, thậm chí rất nhiều người sau khi vào Góc chết tinh thần thất thường.

Hiện tại xem ra, không phải không có nguyên nhân.

Sau khi bị Góc chết quấn lấy, cho dù mình làm cái gì, đều có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào Góc chết.

Tuy rằng chỉ là điềm báo, nhưng vẫn nguy hiểm đến tính mạng.

Như vậy, các dây thần kinh của bạn luôn luôn căng thẳng, bởi vì bạn không biết khi nào bạn sẽ đi vào Góc chết.

Tựa như anh bây giờ, chỉ ngủ gật trên xe, lại tiến vào một Góc chết mới.

Chương 183: Bất ngờ vào Góc chết

Trước tiên phải nắm rõ tình huống, chiếc xe này có thể dừng lại, hoặc là mở cửa hay không?

Anh vươn tay đến ghế lái phía trước, vặn tay lái, nhưng vô dụng.

Toàn bộ tay lái giống như bị hàn chết, không nhúc nhích chút nào.

Không chỉ như thế, tất cả các nút bấm còn lại, đều không thể ấn, giống như là đồ trang trí được vẽ lên.

Mình biết rồi.

Lý Trình Di thở ra một hơi, lại thử mở cửa xe.

Kết quả giống nhau.

Cửa xe không nhúc nhích chút nào.

Chà.

Đột nhiên khóe mắt anh nhìn thấy ngoài cửa sổ một bóng trắng chợt lóe lên.

Thứ gì? Anh nhanh chóng ngẩng đầu, nhìn chằm chằm cửa sổ xe bên phải.

Nhưng bên ngoài chỉ có bóng tối không ngừng xẹt qua, mơ hồ có thể nhìn thấy trong bóng tối có thứ gì đó bị xẹt qua thật nhanh.

Những thứ đó giống như sóng biển, vặn vẹo, biến hóa, phập phồng, như ẩn như hiện.

Để nhìn rõ hơn, Lý Trình Di đưa mắt về phía trước gần hơn một chút, muốn nhìn kỹ tình huống ngoài cửa sổ.

Bỗng nhiên, anh nhìn thấy trên cửa sổ xe, phản xạ ra hình ảnh bên trong xe

Trong phản xạ trên kính, phía sau xe, bên cạnh anh còn mơ hồ có một người phụ nữ đen tuyền, để tóc dài.

Cô đang ngồi cạnh anh, khuôn mặt trắng bệch đối diện cửa sổ xe, đối diện với anh, ánh mắt đen như lỗ thủng đang bình tĩnh nhìn chăm chú vào anh.

Lý Trình Di quay đầu nhìn sang bên cạnh.

Anh ngồi ở hàng sau bên phải.

Trong phản quang, người phụ nữ kia ngồi ở hàng sau bên trái.

Hai người hẳn là kề sát nhau.

Nhưng lần này quay đầu lại, anh cái gì cũng không nhìn thấy.

Trong xe hoàn toàn yên tĩnh.

Trên đệm da cũ kỹ còn đặt một cái đệm mềm hoa hồng nhỏ may bằng len.

Không có ai ở đó cả.

Lý Trình Di lạnh đầu, lại nhìn về phía cửa sổ xe.

Trong hình ảnh phản chiếu trên cửa sổ xe, người phụ nữ kia đã không thấy đâu.

Anh thở dài.

Vừa rồi anh thiếu chút nữa mặc Hoa Lân Y.

Vèo.

Đột nhiên chiếc xe lao ra khỏi bóng tối, giống như lao ra một đoạn đường hầm rất dài. Bên ngoài trời nắng rực rỡ.

“Anh tỉnh rồi hà? Sắp đến nơi rồi. “Một giọng nữ lớn tuổi chui vào lỗ tai anh.

Trước mắt Lý Trình Di bởi vì ánh sáng và bóng tối tương phản mãnh liệt, xuất hiện một thị giác mơ hồ.

Chờ anh điều chỉnh lại, trong taxi đã không còn như trước nữa. Nữ tài xế vừa mới biến mất, vẫn ngồi ở vị trí lái, ung dung tự nhiên lái xe.

Trên màn hình điện tử cũng không có dấu hiệu lái tự động.

Bên ngoài cửa sổ xe là cánh đồng xanh tốt và đường cao tốc màu trắng, đúng lúc nhìn thấy một chiếc xe bay màu trắng dang rộng hai cánh, cất bánh xe, bay lên và bay về phía xa.

“Mình ngủ hả? “Lý Trình Di thả lỏng trong lòng.

Anh đã kịp phản ứng, chính mình hẳn là rời khỏi dự báo.

Dấu hiệu Góc chết phần lớn đều không dài, tùy thời có thể sẽ thoát ly, chỉ có rất ít sẽ lâu một chút.

Anh có thể thoát ra nhanh như vậy, cũng rất bình thường.

Bà cô tài xế trả lời, “Đi làm rất vất vả, con trai tôi cũng giống như cậu, mỗi ngày về nhà chính là vẻ mặt mệt mỏi, ngã xuống giường liền ngáy, người trẻ tuổi bây giờ, rất nhiều người còn mệt mỏi hơn so với những người lớn tuổi chúng tôi.”

“Vâng đúng thế. “Lý Trình Di cười khổ phụ họa, Góc chết của anh còn đáng sợ hơn đi làm nhiều.

Lúc này xe cũng bắt đầu chậm rãi giảm tốc độ.

Sắp đến rồi, tôi in hóa đơn trước cho cậu, trả tiền xong mới xuống xe. ” Bà cô tài xế nhắc nhở,” Công ty chúng tôi có quy định.

“Vâng”Lý Trình Di gật đầu, lấy di động ra quét mã vạch hai chiều sau ghế lái, nhấn thanh toán.

Tinh.

m thanh thanh toán thành công vang lên trong trẻo.

Lúc này xe cũng hoàn toàn ngừng lại.

“Thanh toán rồi”

“Được, chú ý mang đồ xuống xe” Bà cô xế tốt bụng nhắc nhở.

“Vâng”.

Lý Trình Di ngủ một giấc, lại ra điềm báo Góc chết, cảm giác tinh thần tốt hơn rất nhiều, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều.

Hơn nữa lập tức có thể hấp thu biến chủng hoa khí, rất có khả năng hoàn thành tiến hóa lần thứ hai Hoa Tử đằng, điều này làm cho trong lòng anh mơ hồ có điều chờ mong.

Đẩy cửa xe ra, anh xuống xe, chân giẫm trên mặt đất.

Bùm.

Cửa xe đóng lại, trước mắt anh nổi lên những đốm tuyết huyết mạch không thoải mái.

Lý Trình Di đưa tay dụi dụi mắt, lại ngẩng đầu.

"…..! ! ? "

Cứ như vậy ngẩng đầu lên.

Mọi thứ xung quanh đều tối đen.

Ở phía trước anh, một siêu thị tiện lợi nhỏ nanh sáng ngời, đang lẳng lặng đứng sừng sững bất động.

Leng keng.

Cửa kính tựa hồ cảm ứng được anh đến, tự động mở ra. Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhất thời trong lòng giống như có thứ gì đó, vô cùng khó chịu.

Ngay tại cửa vườn thực vật, anh lại bị kéo vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Anh quay đầu lại, liếc mắt nhìn phía sau.

Phía sau một mảnh tối đen.

Phía sau một mảnh tối đen, cái gì cũng không nhìn thấy, phảng phất cái gì cũng không có, lại phảng phất có vô số thứ màu đen, ẩn núp ở chỗ sâu, đang quay cuồng, bắt đầu khởi động, tựa hồ tùy thời muốn lao ra khỏi vùng tối đen, xông về phía bên này.

Chỉ là nhìn, Lý Trình Di liền cảm giác có loại lạnh lẽo mà thâm thúy bò lên toàn thân.

Từ sau khi Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh cảm giác của bản thân, anh liền tương đối tin tưởng ngũ quan của mình.

Lúc này xuất hiện loại cảm giác này, liền ý nghĩa, Cửa hàng nhỏ yên tĩnh trong bóng tối, rất có thể ẩn giấu nguy hiểm, muốn tránh xa bên trong Cửa hàng nhỏ.

Anh nhìn quanh chung quanh, phát hiện vị trí mình đứng, vừa vặn chính là ngoài cửa kính, trên bậc thang có một mảnh đất trống hình chữ nhật nhỏ. Hai bên bãi đất trống chính là hàng cây của cửa hàng nhỏ.

Mà lúc này, làm cho Lý Trình Di không nghĩ tới chính là, trên hàng cây còn có mấy bông hoa nhỏ lẻ tẻ! Hoa!

Chương 184: Huyết mạch Ảnh Long

Nhìn thấy hoa, anh lập tức không mệt mỏi, tinh thần cũng phấn chấn. Bản thân hàng hóa trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh này đã kỳ lạ cổ quái, hoa trồng trước cửa, có thể xuất hiện hoa ngữ gì? Trong lòng Lý Trình Di trong nháy mắt dâng lên tia chờ mong.

Đối với những người khác mà nói, Góc chết có lẽ là nguy hiểm vượt xa kỳ ngộ.

Nhưng đối với anh mà nói, kỳ ngộ Góc chết, cùng nguy hiểm mơ hồ ngang hàng.

Trong Góc chết nguy hiểm quỷ dị, hoa cỏ gặp phải rất có thể sẽ có năng lực hoa ngữ đặc thù hoàn toàn không thể tưởng tượng.

Đây mới là điều khiến Lý Trình Di mong đợi nhất.

Thu hồi ý niệm, anh giương mắt nhìn cửa hàng nhỏ phía trước, không đi vào. Mà là chậm rãi, lui về phía sau một bước.

Nhưng mới lui một bước, một cỗ âm lãnh làm cho người ta sởn gai ốc, trong nháy mắt chạm đến làn da của anh, từ vị trí gót chân anh lan tràn ra.

Giống như rời khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh càng xa, càng gặp phải nguy hiểm nào đó.

Bước chân Lý Trình Di dừng lại. Anh lại nhìn xung quanh.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, bóng tối phảng phất như thủy triều bao phủ nơi này, chỉ có ánh sáng của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh là nguồn sáng duy nhất.

Ngừng thở, anh kiên định xoay người, lần nữa bước tới hàng cây.

Anh chọn hàng cây bên trái. Nơi đó nở ra vài đóa hoa nhỏ màu tím.

Phiến lá rong biển màu xanh đen vây quanh mấy đóa hoa nhỏ này, cũng càng làm nổi bật vẻ kiều diễm quỷ dị của chúng.

Ở trong bóng tối không hề có dấu vết sinh mệnh này, xuất hiện một đóa hoa xinh đẹp như vậy, vốn là chuyện quỷ dị.

Chậm rãi, Lý Trình Di đi từng bước tới trước hàng cây.

Lúc này hai chân anh đã bắt đầu có chút cứng đờ, hàn ý thấu xương từ hai chân anh không ngừng lan tràn lên trên.

Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ.

Anh trong lòng khẽ động, một tầng quang mang vô hình không nhìn thấy từ trên người anh chậm rãi phóng ra, như sóng nước, bao trùm chung quanh phạm vi mười mấy cm.

Ấm áp tựa như gió nhẹ, đảo mắt đã xua tan âm hàn ở hai chân.

Không chỉ như thế, Lý Trình Di rõ ràng cảm giác được rất nhiều nơi trên người xuất hiện cảm giác ngứa ngáy.

Anh suy đoán có thể là lực trường rực rỡ đang chữa trị một ít tai họa ngầm hay ám thương trên thân thể.

Loại cảm giác này rất có cảm giác an toàn.

Anh có thể cảm ứng được, trong không khí bên cạnh mình, có một tầng đồ vật vô hình dày đặc, ngăn cách anh và ngoại giới.

Tầng ngăn cách ấm áp đó khiến người ta an tâm.

Đứng trước hàng cây.

Anh cúi đầu cẩn thận quan sát Bông hoa nhỏ.

Toàn bộ hàng câu cao nửa người, dùng đá xám trắng có hoa văn vây quanh.

Ở giữa rất nhiều đá đen, trên đá đen có các loại đá cuội thật nhỏ tô điểm.

Bông hoa nhỏ mọc lên giữa những viên đá cuội này, kiều diễm ướt át, ánh đèn của cửa hàng nhỏ chiếu rọi đến khiến bông hoa đẹp như thủy tinh.

Tổng cộng ba đóa hoa nhỏ, phân tán ở trong hàng cây hơn một mét.

Hoa như hoa cúc, có rất nhiều cánh hoa dài nhỏ, cánh hoa thuôn nhọn màu tím, dày đặc, bảo vệ nhụy hoa màu trắng ở giữa.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhẹ nhàng vươn tay, dùng đầu ngón tay chạm vào cánh hoa giống như mũi kim

Nhất thời một tia khí tức trong trẻo nhưng lạnh lùng chảy vào ngón tay anh.

Tiết ma phi liêm (Carduus acanthoides) bị ô nhiễm: là loại thực vật sinh trưởng quanh năm, sống tại các sườn núi, đồng cỏ, sơn cốc, ruộng ven sông, có tác dụng khử phong thấp, hoạt huyết tiêu sưng, làm lạnh máu cầm máu. Hiệu quả của cây bị ô nhiễm có thể sinh ra di truyền khác, cần được xác định sau khi kiểm tra.

‘Hoa ngữ: Huyết mạch Ảnh Long loại kém (một ít cá thể không biết, mang theo khí tức bị nhiễm, khiến nó sinh ra một số biến dị nào đó)

‘Hoa Lân Y thu thập độ: 0%, số lần có thể tiến hóa: 5

Lý Trình Di trong lòng nháy mắt chấn động.

Huyết mạch Ảnh Long loại kém!?

Cho dù là có kém đó cũng là rồng!

Anh không biết huyết mạch Ảnh Long này đến cùng là cái gì, nhưng Hoa Ngữ cơ hồ không thấy có hiệu quả tiêu cực gì. Cho nên, huyết mạch này, tính an toàn tuyệt đối vượt xa cái gọi là bình máu kia!

Hô hấp của anh lập tức dồn dập.

Khác với đóa Sơn Lý Hồng lúc trước kia rõ ràng một một tâm pháp cao võ, cái Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh này, căn cứ vào bút tích của giáo sư Chung Tuệ mà phán đoán, là loại hình tồn tại vĩnh cửu!

Nói cách khác, anh chỉ cần ra vào chỗ này nhiều lần anh có thể tra ra hoa ngữ thần bí ở đây! Bông hoa ở đây so với tính không

xác định của Sơn Lý Hồng, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau!

Ở đây chỉ cần có đủ thời gian nhất định có thể đạt được hoa ngữ!

Trong nháy mắt, sự phấn chấn trong lòng Lý Trình Di không thể diễn tả bằng lời.

Anh đã sớm cảm giác, đơn thuần dựa vào năng lực hoa ngữ đặc thù cùng cường độ tăng cường phòng hộ của Hoa Lân, thực lực của mình cũng không thể chủ đạo chiến cuộc.

Lúc trước gặp Chu Ngạn của Lý tưởng hương, cũng đã để cho anh cảm nhận được điểm ấy.

Thời đại khoa học kỹ thuật này, không thiếu cao thủ cường hãn lợi dụng các loại dược vật cùng công nghệ gien tăng cường sức mạnh thân thể.

Hiệu quả của một số dược vật để tăng cường sức mạnh không kém với Hoa Lân Y.

Cho nên anh cũng đang tích cực mưu cầu biện pháp cường đại thân thể của mình.

Bởi vì Hoa Lân Y chỉ có khi mặc vào mới có lực phòng hộ cường đại, mà khi không mặc, thì không có ý nghĩa gì. Loại trạng thái này của anh, cũng chỉ là hơn người bình thường một chút. Một viên đạn sẽ chết.

Loại cảm giác không an toàn mãnh liệt này, bức bách anh không thể không cố gắng tìm ra phương pháp.

Mà hiện tại, trước mắt cái hoa ngữ Tiết mao phi liêm, tựa hồ cho anh một tia hy vọng.

Chương 185: Nhiều người xuất hiện trong Góc chết

“Nếu những dòng chữ trong cuốn sổ ghi chép mà đúng, vậy…” Điều mình muốn làm bây giờ, là lấy ra loại hàng hóa thứ hai không giống như lần trước. Cái Tiết mao phi liêm này tạm thời không có biện pháp lựa chọn, chờ sau khi đi ra ngoài, thu thập biến chủng hoa khí, hoàn thành lần tiến hóa thứ nhất

hoa hướng dương, sau đó thu thập ác niệm, liền có thể mở ra tân hoa thần vị, trở về lựa chọn Hoa thần vị mới!"

Lúc này đây, Lý Trình Di thật sự quyết định, hoa thần vị kế tiếp chính là Tiết mao phi liêm.

Thừa dịp thời gian thu thập Tiết mao phi liêm, anh cũng cần tiến hành tiến hóa hoa thần vị phía trước, mà không phải một mực mở ra hoa thần vị mới, tăng thêm hoa lân y mới.

Mỗi lần mở ra một hoa thần vị, liền có thể gia tăng một lần tiến hóa của tất cả hoa trước.

Hiện tại số lần tiến hóa của hoa Tử đằng, đã tăng lên tới bốn lần. Hoàn toàn có thể tiếp tục tiến hóa!

Thu tay về, trong lòng Lý Trình Di tràn ngập chờ mong.

Anh xoay người, lần nữa nhìn về phía Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Xem ra cần tốc chiến tốc thắng. Mình phải đi ra ngoài hoàn thành tiến hóa hoa hướng dương……

Tiết mao phi liêm xuất hiện, đối với anh mà nói quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Anh liếc nhìn hàng cây bên kia, bên kia cũng có Tiết Mao Phi Liêm giống như nơi này.

Hai bên cộng lại tổng cộng có bảy đóa hoa nhỏ. Một lần hấp thu bảy đóa, tốc độ như vậy cũng không chậm, có lẽ không bao lâu nữa có thể thu thập xong Hoa Lân Y!

Lập tức, Lý Trình Di không hề do dự, cất bước đi về phía Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Lạch cạch.

Anh cất bước vào cửa kính của cửa hàng nhỏ, cửa tự động đóng lại.

"Ai?"

Bỗng nhiên một tiếng quát khẽ, từ sâu trong kệ hàng truyền ra.

Là giọng nam, có chút cảm giác lo lắng, nghe giọng nói chắc khoảng 20, 30 tuổi.

“Có người vào trước?” Lý Trình Di hơi bất ngờ.

Trong Góc chết bởi vì tỉ lệ tử vong cực cao, tốc độ tử vong rất nhanh, cho nên tỷ lệ có thể đụng mặt nhau cũng không lớn.

Anh chậm rãi đi về phía trước, đi tới chỗ sâu trong kệ hàng, ở giữa hàng thứ hai, thấy được một người đàn ông đầu trọc mặc áo len màu đen. Người này mắt xanh lơ, sống mũi cao thẳng, là tướng mạo người nước ngoài.

Lúc này đầu hắn ta đang đầy mồ hôi, một tay ôm bả vai, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, tựa hồ đang rất căng thẳng

Lý Trình Di chú ý tới, lỗ tai trái của hắn ta đeo một bông tai nhỏ bằng bạc, cánh tay phải xắn tay áo lên, xăm một con rắn đen quấn quanh chữ thập.

“Anh vào lúc nào? ” Lý Trình Di trực tiếp hỏi.

Nếu đã tới nơi này, tự nhiên đều hiểu đối phương cũng là người Góc chết. Dưới tình huống như vậy, lời dư thừa cũng không cần lặp lại.

“Ít nhất… ít nhất mười lăm phút!” tên đầu trọc hai má chảy mồ hôi, tựa hồ ôm bả vai rất đau.

“Có thể giúp một việc không người anh em?“Đầu Trọc trầm giọng nói, anh ta nói tiếng Nghi quốc rất lưu loát, hiển nhiên ở Nghi quốc cũng lâu.

“Anh muốn làm gì? “Lý Trình Di nheo mắt nhìn anh.

Ở Góc chết bên trong, bất luận kẻ nào trong lúc đó đều không đáng tin tưởng, đối phương nói ra những lời này, hoặc là chính mình là người mới, hoặc là cho rằng Lý Trình Di là người mới.

Cái trước thì tốt, cái sau thì tính chất lại khác……

“Vào trong kia cùng tôi đi, trong này còn có người nữa”Người đàn ông đầu trọc cắn răng nói, tựa hồ nói chuyện cũng rất gian nan.

“Cô ta hiện tại đi vào gian nhà nhỏ kia kiểm tra tình huống, hai chúng ta liên thủ, giải quyết cô ta, trước tiên rời khỏi nơi này đã rồi tính sau!”

“Còn có người? “Lý Trình Di lúc này hứng thú.

Anh lo lắng Góc chết bên trong nguy hiểm, đó là bởi vì những nguy hiểm này mà sẽ thay đổi khi có người tiến vào, sẽ không ngừng trở nên mạnh mẽ như lúc trước anh gặp phải như vậy.

Nhưng quái vật là quái vật và con người là con người.

Anh sợ quái vật, nhưng đối với người, liền thật không có cảm giác gì. “Xin lỗi, tôi không định tập kích bất cứ ai. “Lý Trình Di trực tiếp cự tuyệt.

“Tại sao? Người đó rất nguy hiểm, cô ta cố ý làm tôi bị thương cũng không giết tôi, chính là chờ thời điểm mấu chốt dùng tôi để chạy trốn nguy hiểm!”

“Anh ta nói dối! “Bỗng nhiên một giọng nữ sắc bén vang lên từ phía sau Lý Trình Di. Nhưng Lý Trình Di nhanh chóng xoay người, nhìn về phía sau.

Chỉ thấy giữa kệ hàng đang chậm rãi đến gần một cô gái tóc đuôi ngựa đen.

Cô gái một thân áo T – shirt cộc tay màu trắng, quần jean đen đậm, trên mặt đeo khẩu trang trắng, có thể nhìn ra đường nét coi như xinh đẹp, mắt một mí, có loại khí chất con gái thanh thuần.

Một tay cô ta cầm một cái đèn pin màu trắng, tay kia nắm thật chặt một con dao gọt hoa quả, ánh mắt khẩn trương nhìn bên này.

“Anh ta nói dối! “Người con gái mở miệng. “Anh ta vừa rồi muốn đánh lén tôi từ sau lưng, bị tôi phát hiện! mới trở tay đánh lại anh ta!”

“Tôi vừa mới vào, còn chưa nhìn rõ xung quanh, đã bị cô ta làm bộ cầu cứu, hung hăng đâm một dao!“Đầu trọc nóng nảy, nhìn về phía Lý Trình Di lớn tiếng nói.

“Đừng tin anh ta, tôi vừa rồi bị anh ta lừa mới bị đánh lén bị thương!”

“Cô còn dám gạt người!”, Tên đầu trọc lên tiếng, “Rõ ràng là cô muốn đánh lén tôi!” Trong mắt hắn ta mơ hồ bắt đầu rơi

nước mắt, âm thanh kích động đến có chút run run.

“Cô điên rồi! Cô có biết đây là nơi nào không”? tôi chết cô cũng đừng mong sống sốt! lần sau tiến vào sẽ nguy hiểm hơn nhiều so với hiện tại. Cô cho rằng cô là ai? đến lúc đó tất cả mọi người phải chết!!” Đầu trọc kích động nói.

Chương 186: Bàn tay vàng

“Tôi không biết gì cả, tôi vừa bước vào thì gặp phải anh muốn cưỡng hiếp tôi! Kết quả bị tôi phản kháng đâm một cái! “Người con gái hét lên. “ Giờ anh lại vừa ăn cướp vừa la làng?”

Thừa dịp bọn họ cãi nhau, Lý Trình Di nhìn một lần trên kệ hàng, đưa tay cầm lấy một hộp thịt hộp.

Anh nhìn những chữ phía trên logo, dùng Kính AR tìm kiếm, nhưng kết quả là cơ sở dữ liệu của AR vẫn như cũ không cho ra kết quả.

Dù sao cũng xem không hiểu chữ này, dứt khoát tùy tiện chọn một cái là được.

Mang theo đồ hộp, anh chậm rãi rời khỏi kệ hàng, đi về phía quầy thu ngân. Hoàn toàn không để ý tới hai người còn đang tranh cãi.

Ngược lại hai người kia bị hành động của anh làm cho sửng sốt.

“Vị đại ca này, cậu… muốn mua đồ?” cô gái tóc đuôi ngựa nghi hoặc hỏi.

Nghe thấy mua đồ, ánh mắt tên đầu trọc người nước ngoài nhất thời biến đổi, hiển nhiên hắn ta là biết mua đồ sẽ mang đến cái gì.

Lúc này, sắc mặt hắn khẽ biến, cùng người con gái trao đổi ánh mắt, lặng lẽ đưa tay vào trong ngực.

Roạt!

Hắn rút ra một khẩu súng lục, nhắm vào Lý Trình Di, bóp cò.

Bùm!!

Một luồng sáng đen chợt lóe lên, găm vào người hắn.

Lực đẩy quá lớn khiến tên đàn ông đầu trọc bay đi, đụng vào vách tường phía sau, phát ra tiếng va chạm.

Luồng sáng đen đóng đinh tên đầu trọc lên tường, đó rõ ràng là một chiến phủ hai mặt sơn đen. Chỉ là đầu rìu chậm rãi phun ra ánh sáng nhạt như ion màu lam nhạt.

Đây chính là thiết bị bay Lý Trình Di mới mua!

Đúng lúc này, cô gái tóc đuôi ngựa vừa rồi còn vẻ mặt phẫn nộ, đột ngột chạy nước rút như quỷ mị, cấp tốc hướng về phía Lý Trình Di.

Một giây sau, cô ta đã lao tới, dao gọt hoa quả trong phút chốc vung ra một vết dao màu bạc, rạch vào cổ Lý Trình Di.

“Tùy tiện nói cũng tin? Thật là ngu xuẩn”! Trên mặt người con gái lộ ra một nụ cười châm chọc.

Cô vung cánh tay phải dao gọt hoa quả, làn da mơ hồ hiện lên hoa văn trắng bạc, hiển nhiên đó là một cánh tay tăng cường sức mạnh đã được cải tạo.

Bùm!!

Nhưng ngay lúc đó, bàn tay cầm dao của cô bị một bàn tay lớn khác nắm lấy.

Bàn tay to bắt lấy cô ta toàn thân phủ áo giáp hoa văn Kiếm Lan màu vàng kim.

“Từ giờ trở đi, nơi này phải yên tĩnh”. Giọng Lý Trình Di chậm rãi vang lên dưới mũ bảo hộ màu vàng.

“Cậu không phải… Chuyên gia điều khiển thiết bị bay!!” người con gái không thể tưởng tượng nổi ngẩng đầu, cảm giác cả người đều đang run rẩy.

Lý Trình Di vừa mới vô hại lại mặc vào một bộ áo giáp toàn thân màu vàng kim!

Thân thể của cô bị một cỗ lực lớn hung hăng quăng ra xa mấy mét, đụng vào cuối tủ đồ uống.

Bùm một cái, người con gái thống khổ lăn lộn trên mặt đất, ngã trên mặt đất không thể nhúc nhích.

Lý Trình Di không để ý tới hai người, anh căn bản không quan tâm hai người này thân phận gì, lai lịch gì, ai đúng ai sai. Tại sao liên kết tấn công anh.

Anh hiện tại, chỉ muốn nhanh chóng hoàn thành quá trình mua sắm hàng hóa. Một tay đưa đồ hộp đặt ở trên quầy thu ngân, anh chậm rãi nhắm mắt.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Đột nhiên anh mở mắt, xoay người, không nhìn nhãn dán trên hàng hóa.

Toàn thân anh cấp tốc biến ảo, bao trùm áo giáp màu vàng mới. Cánh tay trái hiện lên tấm khiên tròn, cánh tay phải kéo dài ra một bàn tay khổng lồ màu vàng như tấm khiên tháp.

Phía trên bàn tay khổng lồ bốc lên từng luồng khói đen, phía dưới đứng sừng sững trên mặt đất, trầm trọng vững chắc. Ở giữa hiện lên hoa văn hoa hướng dương.

Ba đạo tiếng bước chân dày đặc đồng thời từ ba cái kệ hàng phía dưới nhanh chóng tiếp cận, hướng Lý Trình Di vọt tới.

Hoa ngữ: Kiên cố

Tay trái Lý Trình Di bảo vệ tinh thể màu vàng trong lồng ngực. Kim quang khắp người chợt lóe.

Cánh tay phải của anh, bàn tay khổng lồ, đột ngột tiến về phía trước, mở rộng, trở nên dài hơn và lớn hơn.

Từ đường kính hơn một mét nháy mắt liền bành trướng đến hơn bốn mét! Bàn tay khổng lồ đón lấy ba đôi chân trắng bệch cấp tốc vọt tới, chính diện va chạm.

Bùm!!

Bùm!!

Liên tục ba kệ hàng bị ầm ầm đánh tan, hàng hóa rơi lả tả đầy đất.

Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ!

Tinh thể màu vàng trước ngực Lý Trình Di đột nhiên sáng tỏ, tỏa ra kim quang nhàn nhạt.

Một tầng lực lượng vô hình lấy anh làm trung tâm, đột nhiên khuếch tán ra bốn phương.

Lấy vảy hoa hướng dương làm trung tâm, bàn tay khổng lồ màu vàng đồng thời cũng tản mát ra lực trường vô hình, phóng xạ hơn phân nửa cửa hàng nhỏ.

Hào quang vô hình nóng rực mà bén nhọn, tựa như vô số cây kim nhỏ, trong nháy mắt bao trùm trên người ba quái vật tàng hình không nhìn thấy.

DEF….

Khói đen nhàn nhạt quanh quẩn dâng lên, cách Lý Trình Di không đến một mét, ba hình người màu đen đột ngột hiện lên, vặn vẹo giãy dụa, bốc ra một lượng lớn khói đen.

Bỗng nhiên cùng một lúc khói đen bốc lên từ 3 hình người, rất nhanh cháy rực.

Cơ thể của chúng bắt đầu nhỏ dần

Mấy giây sau, ba cái hình người hoàn toàn sụp đổ xuống, hóa thành ba đống màu đen tro nhỏ, rải rác trên mặt đất.

Lý Trình Di trở tay cầm lấy đồ hộp trên bàn, cánh tay phải tiện tay vung lên, bàn tay khổng lồ ầm ầm đập nát hai kệ hàng khác.

Kệ hàng sụp đổ, vừa vặn đè lên người người đàn ông đầu trọc cùng người con gái tóc đuôi ngựa kia.

Hai người mới từ trong vẻ mặt chấn động lấy lại tinh thần, liền phát hiện không đúng. “Chúng tôi không nhìn thấy cái gì cả” Đầu Trọc hoảng sợ rống to, âm thanh bị hàng hóa che khuất, mơ hồ không rõ. Cô gái tóc đuôi ngựa cố gắng xoay người chạy trốn, nhưng mới chui ra một đống khe hở hàng hóa.

Bùm!

Bàn tay khổng lồ màu vàng thuận thế đập xuống, đập thêm phát nữa. Máu me bắn ra từ đáy hàng hóa.

Làm xong hết thảy, Lý Trình Di xoay người, thu hồi bàn tay khổng lồ, đứng ở cửa lớn.

Anh đưa tay ấn công tắc trên tường bên phải.

Leng keng.

Cửa kính chậm rãi mở ra.

Thiết bị bay màu đen từ phía sau bay trở về, khôi phục thành hình chiếc vali ở tay trái anh.

Anh bước lên một bước, đi ra khỏi cửa.

Chương 187: Tập kích tháp tín hiệu

Đêm, 21:44.

Tỉnh Phong Nam, Nam Châu.

Bùm!

Một tiếng nổ ầm ầm nổ tung trên tháp tín hiệu cao nhất thành phố.

Ngọn lửa màu cam phóng lên cao, cùng với khói đặc cuồn cuộn, nghiêng lệch theo gió.

Ánh trăng ban đêm cũng bị khói và ánh lửa nhất thời che khuất.

Tiếng còi cảnh báo nhanh chóng vang lên, xung quanh chi nhánh của Cục an ninh, từng ánh đèn xe lấp lóa lao vun vút về phía tháp tín hiệu.

Từng lớp sóng vô hình, lướt qua tháp tín hiệu, dường như đang quét thứ gì đó.

Xe cộ và đám người dưới tháp nhao nhao cấp tốc chạy trốn, quảng trường hình tròn bất quá hơn mười phút liền vắng tanh. Ngay sau đó là từng chiếc xe cảnh sát đen trắng đan xen, lóng lánh ánh đèn đỏ lam nhanh chóng tới gần, dừng lại.

Trong đó trên một chiếc xe cảnh sát, cửa xe mở ra, mấy bóng người lạnh lùng, tay xách vali màu bạc đi xuống.

Tổng cộng có ba người, hai nam một nữ.

Đứng ở phía trước là một người đàn ông cao lớn mặc áo khoác xám, bên trong là trang phục cảnh sát màu xanh.

Cằm anh ta để râu, hai mắt thâm thúy, lông mày rất nhạt, lúc này môi đang mím chặt, nhìn chằm chằm tháp tín hiệu bốc khói.

“Tiểu Thành, Uyển Như, xem ra bưu kiện cảnh cáo nặc danh kia là thật. Có người thật sự định hạ thủ với chúng ta. “Giọng anh ta không lớn, nhưng hai người phía sau đều có thể nghe được rõ ràng.

“Người nọ nếu đã thông báo tin tức, rồi lại không chủ động đứng ra chứng minh, điều này có nghĩa là thân phận của anh rất có thể cũng không thể lộ ra ánh sáng. Nhưng cái này không trọng yếu, mặc kệ hắn ta mục đích gì, mục tiêu của chúng ta làm suy yếu rồi tiến tới tiêu diệt đám phần tử khủng bố Lý Tưởng Hương này!”

Người đàn ông nói chuyện khuôn mặt cứng rắn, lưng đeo một thanh trường đao đỏ sậm, trang phục cảnh sát màu đen bó sát người, rõ ràng chính là phó cục trưởng Cục an ninh của Toại Dương, Đinh Tạo Thành.

Anh mới nhận được cầu việc của sư phụ Tiết Vi Dân, nhanh chóng đến trợ giúp.

Trịnh Uyển Như cũng giống như anh, đều từng là học sinh của Tiết Vi Dân.

Lúc trước bọn họ có thể trở thành Kỹ sư điều khiển thiết bị bay, là nhờ công Tiết Vi Dân ra sức dạy dỗ.

“Tất cả các kênh đã được kiểm tra, vẫn không có manh mối, vụ nổ này đã phá vỡ trung tâm tín hiệu chính của thành phố, ảnh hưởng rất lớn đến phạm vi bao phủ của Pháo đài trầm mặc. Nếu chúng ta không thể sửa chữa nhanh chóng trong vòng 48 giờ, tôi e rằng sẽ có nhiều rắc rối hơn”. Người phụ nữ tóc đuôi ngựa đen trầm giọng trả lời.

Cô là Trịnh Uyển Như, thủ lĩnh đời thứ ba của liên hội Trịnh gia, cũng là chủ lực của thế hệ trẻ Trịnh gia, hiện tại là trưởng phòng điều tra đặc biệt của Tổng cục An ninh tỉnh, cùng cấp bậc với Đinh Tạo Thành.

“Có lẽ đây chính là mục đích của kẻ đứng sau. “Tiết Vi Dân thấp giọng nói.

Anh ta nhìn một đội cảnh sát lao vào lối vào tòa nhà bên dưới tháp tín hiệu và định tiếp tục nói. Bỗng nhiên trên người anh ta, hàng loạt âm thanh thông báo vang lên.

Thanh âm này không chỉ là anh ta nghe được mà Đinh Tạo Thành cùng Trịnh Uyển Như bên cạnh khi nghe được cả người đều run lên, trong lòng dâng lên hàn ý nhè nhẹ.

Nếu như nói trước đó chỉ là một vụ nổ quy mô hơi lớn, không tính là gì, nhưng hiện tại, hội trưởng liên hội Phùng Lộ và con gái cùng chết trong vụ nổ này.

Tính chất này liền thay đổi.

Phùng Lộ mặc dù là hội trưởng, nhưng tuổi tác đã lớn, chỉ là đại biểu của Phùng gia trong liên hội tỉnh, đức cao vọng trọng, thái độ hiền lành, danh vọng rất cao trong liên hội.

Hơn nữa Phùng gia thực lực hùng hậu, tại tỉnh Phong Nam là thật sự một đại thế lực.

Tiết Vi Dân làm sao cũng không nghĩ tới, mục tiêu của kẻ tập kích phía sau lại là hội trưởng liên hội!

“Đi! Đi xem sao! “Anh ta là người đầu tiên tiến lên chủ động đi về phía tháp tín hiệu đang cháy.

Hai người còn lại sắc mặt căng thẳng, nhanh chóng đuổi theo.

Hai người lúc này trong lòng đều có loại lo lắng không nói nên lời, phảng phất có thể cảm giác được, một cỗ sắp đến bão táp, đang muốn thổi quét toàn bộ Tỉnh Phong Nam.

……

Ong.

Điểm sáng màu đỏ thẫm từ trong bầu trời đêm chợt lóe lên, bay về phía xa xa, tựa như một mảnh sao băng màu đỏ. Trước cửa vườn thực vật.

Lý Trình Di chậm rãi cúi đầu, thu hồi tầm mắt nhìn bầu trời đêm. Anh không biết những ánh sáng đỏ kia là cái gì, bất quá dựa theo lời ông chủ nói lúc trước, đó là động tĩnh của thành phố tuần hoàn.

Sự khác biệt giữa thành phố tuần hoàn và thành phố bình thường, hoàn toàn là hai thế giới.

Không có gì là quá đáng khi xuất hiện một mớ hỗn độn. Điều quan trọng bây giờ không phải là những điều đó.

Mà là lực lượng của Hoa lân y hoa hướng dương, thật sự có hiệu quả với những quái vật vô hình kia!

"Điều này chứng minh suy nghĩ lúc trước của mình là đúng!"

Thuận lợi thoát khỏi Góc chết, làm cho tâm tình vốn có chút thấp thỏm của anh một lần nữa bình phục lại.

Anh vừa mới từ Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh thoát ra. Vốn tưởng rằng đi ra cửa tiệm, có thể giống như Chung Tuệ ghi chép trong bút ký, phát hiện chân tướng bên ngoài.

Nhưng đáng tiếc, khi anh sắp đi tới bãi đất trống bên ngoài hàng cây, trước mắt chợt nhoáng lên.

Trong nháy mắt, người đã trở lại cửa vườn thực vật.

"Hiện tại, nên là thời điểm hấp thu hoa khí hoa Tử đằng biến chủng, hoàn thành tiến hóa lần thứ hai…

Chương 188: Tiến hóa lần thứ hai

Đứng ở cửa chính, Lý Trình Di ấn Kính AR, xác định mọi thứ tại bên trong Góc chết không bị ghi lại, sau đó lại lấy ra điện thoại di động, bấm số điện thoại người trực ở vườn thực vật bên này.

"Chú Lý hả? Mở cửa ra, tôi đến vườn rồi".

"Giám đốc Lý? Tôi ra ngay, ông chủ chờ một chút! "Đầu bên kia điện thoại truyền ra giọng nói của một ông lão lớn tuổi.

Không bao lâu sau, hàng rào sắt trong vườn thực vật liền chậm rãi lóe ra ánh đèn xanh, rồi tách ra hai bên.

Một ông già tóc húi cua mặc quân phục ngụy trang cũ kỹ, cầm điều khiển từ xa trong tay, đứng ở cửa nhìn về phía bên này.

Lý Trình Di bước vào, tìm một cái túi xách đồ hộp lấy ra từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

“Ngân đằng tôi đặt đã tới chưa?

“Đã đến rồi, mấy ngày hôm trước đã đến rồi, còn có Lay-ơn đa hoa đều đến rồi.” ông Lý đáp, “Hàng đều là tôi nhận.”

“Đi xem một chút. “Lý Trình Di để ông già dẫn đường.

Hai người cùng vào vườn thực vật, tìm được một mảng lớn hoa Ngân đằng màu trắng tinh khiết trong lều lớn.

Những cánh hoa này lớn hơn Tử đằng bình thường, không phải lớn hơn một chút, mà là lớn hơn rất nhiều. Công nhân có lẽ là bởi vì mới cấy ghép, phiến lá cánh hoa đều có chút khô quắt thiếu nước.

“Lúc trước Tử đằng đều bán đi, còn chỉ còn giữ lại một phần năm, còn làm lán riêng cho những cây tử đằng này” lão Lý cười nói, “Những giống mới này giá đắt hơn nhiều, hơn nữa nhu cầu cũng không nhiều, ông chủ yêu thích mới có thể mua, đổi người khác chắc không ai dám mua nhiều như vậy.”

Anh nhìn qua tâm trạng rất tốt.

Bởi vì chính anh là người đặt mua hoa Ngân đằng này.

Nguồn gốc là họ hàng của anh ở nông thôn cung cấp, giá cả cũng rẻ hơn chút vì bớt được khâu trung gian.

Lay-ơn đa hoa ở đâu? “Lý Trình Di hít sâu một hơi, có thể ngửi thấy mùi thơm nhàn nhạt như đậu Hà Lan.

“Ở lều khác, bây giờ ông chủ đi xem? “Lão Lý hỏi.

“Không cần, tôi kiểm tra hoa bên này trước. “Lý Trình Di chậm rãi đi tới dưới giàn hoa Ngân đằng, vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào chuỗi hoa lớn rủ xuống.

Xì.

Một luồng hoa khí mát mẻ chảy vào đầu ngón tay anh, theo lại chảy vào mu bàn tay, tiến vào ấn ký Ác chi hoa. Nhất thời, một luồng phản hồi mới tràn vào trong đầu Lý Trình Di. Tiến hóa thứ cấp: 16%.” Lúc trước độ tiến hóa là 15%, sau đó vẫn kẹt ở chỗ này, không lại tăng lên.

Hiện tại rốt cục, hấp thu Hoa Ngân đằng đằng biến chủng sau, tiến hóa lần thứ hai rốt cục lần nữa có tiến triển.

Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, nhưng trong lòng lúc này tràn đầy thỏa mãn.

Anh đứng dưới mảng lớn hoa Ngân đằng, buông thiết bị bay, hai tay không ngừng chạm vào cánh hoa màu trắng chung quanh.

Mùi thơm xông vào mũi cùng xúc cảm mềm mại, làm cho anh mơ hồ có loại cảm giác trầm mê trong đó.

Mà độ tiến hóa cũng đang không ngừng tăng lên.

18%

19%

21%

25%

Con số tuy rằng không có rất nhanh, nhưng rất kiên định.

Mười phút sau.

Một tiếng vang nhỏ, truyền vào trong đầu anh.

“Tiến hóa lần thứ hai: 100%.

Xong rồi! Cuối cùng cũng xong!

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo là Lay-ơn.

Nhấc đồ lên, anh lại nhanh chóng đi đến một cái lều lớn khác.

Ở bên kia, anh thấy được hàng mới đến Lay-ơn đa hoa, cũng là một mảnh thuần trắng.

Bất quá bởi vì kinh phí không đủ số lượng hoa Lay-ơn mua về cho anh hấp thụ không đủ nên khi anh hấp thụ đến 43%, liền dừng lại.

Sau đó Lý Trình Di lại đi kiểm tra hoa hướng dương, đáng tiếc vẫn như cũ, thậm chí bởi vì không nhập hàng còn thiếu một phần.

Thất vọng rất nhiều, anh không dừng lại trong vườn, mà nhanh chóng rời khỏi vườn thực vật, dặn dò lão Lý trông coi cẩn thận, tự mình gọi xe trở về nội thành.

Ngồi ở hàng sau trên xe, anh đem thùng thiết bị bay đặt ở trên đầu gối mình, túi nhựa đặt bình thì đặt sang một bên.

"Tiếp theo, là nên tìm ác niệm…" Chỉ cần hoàn thành ác niệm hấp thu, là có thể hoàn thành tiến hóa hoa Tử đằng lần thứ hai.

"Tìm kiếm ác niệm không mục đích như vậy, hiệu suất thực sự quá thấp." Lần trước ăn hai đầu cũng rất ngon. Đó là một trường hợp rất thành công. Lý Trình Di nhắm mắt suy tư.

"Từ ví dụ thực tế mà xem, người có ý chí càng mạnh, sinh ra ác niệm càng nhiều, điều này có thể phát triển bền vững. Mà người ý chí mạnh mẽ, thường thường sẽ chỉ xuất hiện ở trên người mấy loại người.

"Thứ nhất, người có tín ngưỡng, có lý tưởng, có thù hận, còn trải qua gian khổ rèn luyện.

"Thứ hai, người đã trải qua bài học đau đớn, xuất thân nghèo khổ, dựa vào chính mình từng bước một leo lên địa vị cao.

"Thứ ba, ở giữa ranh giới sinh tử, lúc nào cũng chịu áp lực cực lớn".

Lý Trình Di cảm thấy mình không tính là thông minh, cho nên anh chỉ có thể tổng kết ra ba loại này.

Giống như người phụ nữ anh đã cứu lúc trước. Cô chính là dựa vào cừu hận mà có được ý chí kiên định.

"Như vậy xem ra, người của tổ chức khủng bố Lý Tưởng Hương, đại bộ phận đều phù hợp nhu cầu của mình.."

“Nhưng hiện tại nhất thời mình không đâu kiếm ra người của Lý Tưởng Hương người, ngược lại là loại thứ hai, loại thứ ba có thể tìm được.”

Loại thứ hai đơn giản chính là đại ca của những ban phái, những người này từ tầng dưới chót bò lên, dựa vào sự tàn nhẫn mới có thể trở nên nổi bật, ý chí lực tự nhiên rất mạnh.

Loại thứ ba…… rất đơn giản nhất.

Đó chính là…… Người chết!

Có thể thừa nhận lần lượt dây dưa với Góc chết, còn không chết, còn có thể giữ được thân thể không sứt mẻ gì, nhất định ý chí cực kỳ cứng cỏi, cũng có thể trở thành đối tượng của anh.

Loại thứ ba không thể khống chế cộng thêm tính tự hủy quá cao, tạm thời không cân nhắc, loại thứ nhất cơ bản đều là thành viên đại tổ chức thế lực, quá phiền toái. Nói cách khác, đối với một mình mà nói, thích hợp nhất, ngược lại là loại thứ hai.

Lý Trình Di chậm rãi mở hai mắt, hai mắt dưới kính hiện lên một tia lãnh quang.

Chương 189: Không có cảm giác yên tĩnh

“Người anh em, cậu đi đâu trong nội thành? Có phải đi đến đường Quý Quang không?” Tài xế trẻ tuổi hỏi.

“Không đi Quý Quang nữa. “Lý Trình Di mỉm cười,” Anh đổi sang đường Hòa Bình. Nghe nói cuộc sống về đêm ở Toại Dương rất phong phú, tôi định trải nghiệm một chút”.

“Cuộc sống về đêm, đúng là Bờ sông yên tĩnh ở đường Hòa Bình cũng không tồi, tương đối đẳng cấp, cũng là nơi sôi động nhất Toại Dương ” Nhắc tới cái này, tài xế lập tức hăng hái.

“Tôi đưa nhiều khách qua đó, bên đó ít nhất cũng phải tốn 3.000, toàn khách có tiền đến đó.”

“Tôi chỉ nghe nói, chưa từng đi qua. Nơi đó có an toàn không? “Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

“Tất nhiên là an toàn rồi, cậu biết ông chủ đứng đằng sau Bờ sông yên tĩnh là ai không?”

Ai?

“Thiết Đầu Long Long Sơn Quý Toại Dương! “Tài xế phát ra một tiếng cười mà mọi người đều hiểu. “Toàn bộ thành phố Toại Dương, những nơi ăn chơi nào hơi xịn một chút đều có cổ phần của Long ca, nếu không không tồn tại được lâu dài.”

“Lợi hại như vậy? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

“Trâu bò lắm, cả Toại Dương, Long ca là đệ nhất”. Tài xế nói chuyện ra vẻ rất hiểu biết

Lý Trình Di cảm thấy người như vậy khẳng định ý chí rất mạnh.

Nghe nói Long ca mới bốn mươi mốt tuổi đã có khối tài sản mà người bình thường cả đời cũng không dám nghĩ tới, trâu bò thật!”

“Được! Vậy thì đến Bờ sông yên tĩnh! “Lý Trình Di lập tức quyết định.

Lấy điện thoại di động ra, anh nhanh chóng gửi tin nhắn cho cha mẹ, báo mình vẫn OK, sau đó gửi thư cho ông chủ bên kia, hỏi giúp thu thập hành tung cá nhân của vị Long ca này.

Để đánh lạc hướng, anh còn nhờ kiểm tra địa chỉ riêng của các ông chủ bang phái khác ở thành phố Toại Dương.

Leng keng.

“Đi công tác thì phải chú ý giữ gìn sức khỏe, ăn uống cận thận đừng để bị cảm lạnh, bị đau bụng. Hiện tại nhà máy có việc đều nên tiền lương của ba mẹ đều tăng, đừng lo lắng”-Mẹ

“Chú ý an toàn, mọi việc trong nhà đều có ba lo”-Ba

Tin nhắn hồi âm của ba mẹ trước sau như một đều có đặc sắc riêng.

Leng keng.

Lại là tin nhắn mới.

“Bảo bạn bè cậu cẩn thận một chút, gần đây tình hình có chút phức tạp” Tân Đức Lạp.

“Vâng, tôi biết!” Lý Trình Di nhanh chóng trả lời, từ Đinh Ninh, ông già đo trắc nghiệm trí tuệ đến cả ông chủ đều phía chính phủ kiểm tra vũ khí sư lão đầu bên kia, còn có ông chủ nơi này, đều để lộ ra giống nhau tin tức — tình hình có chút phức tạp.

Điều này làm cho cảnh giác trong lòng Lý Trình Di chậm rãi tăng lên.

“Tôi bên này tra được một chút manh mối, lát nữa có thể cần cậu giúp, hiện tại có việc, rảnh rỗi nói sau”. Tân Đức Lạp.

Phía sau tin nhắn gửi tới, còn có một phần địa chỉ và giới thiệu vắn tắt thủ lĩnh nhóm tội phạm Toại Dương.

Lý Trình Di nhanh chóng trả lời không thành vấn đề, sau đó tệp ra xem xét.

Phía sau tên người trên đó, đều có đánh dấu vụ án tương ứng.

Người trong phụ lục, tất cả đều biết vụ án là bọn họ làm, nhưng ngại không có chứng cứ, không thể xử lý.

Ánh mắt Lý Trình Di lướt qua tệp văn bản, rất nhanh khoanh lại mấy cái tên.

Trần Tuệ: Từng bị bỏ tù vì buôn lậu nội tạng, sau đó được giảm án ra tù. Ba năm trước lại bị khởi tố vì buôn người, vì không có chứng cứ thực tế, người khởi tố mất tích một cách bí ẩn, vụ án bị mắc kẹt đến nay.

“Tống Thành Đào: Liên tục liên quan đến 15 vụ án bạo lực chết người, ba quán bar trên danh nghĩa nhiều lần bị phát hiện buôn bán thuốc gây ảo giác, bởi vì tìm người gánh tội thay và không có chứng cứ thực tế đến nay vẫn còn ngoài vòng pháp luật.”

Ngoại trừ hai người này, chính là Long ca. Hồ sơ phạm tội của Long Sơn Quý gấp mấy lần hai người trước, giết người phóng hỏa cường bạo buôn lậu ma túy, dường như cái gì cũng có.

Cũng chính là ở Nghi quốc đánh bạc không phạm pháp, nếu không còn phải thêm tội tổ chức đánh bạc .

Xác định mục tiêu, Lý Trình Di tắt điện thoại di động, anh phải mau chóng giải quyết phiền toái việc phòng hộ thân thể.

Tiến hóa Hoa lân y Tử đằng lần thứ hai, có thể vô hình phủ bên ngoài bất kể vật gì như quần áo hay áo giáp, có thể đảm bảo an toàn hàng ngày cho bản thân.

Cho nên lần này ác niệm thu thập, nhất định phải mau chóng!

Hơn hai mươi phút sau, taxi dừng ở một tòa nhà lớn chỉ cao hai tầng.

Cửa chính của tòa nhà đỗ đầy các loại xe sang trọng, thỉnh thoảng còn có xe bay chậm rãi hạ cánh, dưới sự chỉ huy của nhân viên hướng dẫn đỗ vào trong chỗ đậu xe.

Phía trên cổng lớn có hàng chữ đèn neon thật lớn, đang lóe lên vầng sáng màu vàng viết bằng hai thứ tiếng Nghi quốc và Bạch Tinh.

“Bờ sông yên tĩnh”, bốn chữ to ở dưới bóng đêm lộ ra sự xa hoa mà táo bạo.

Không hề có cảm giác yên tĩnh.

“Đến rồi, ở đây. “Tài xế cười nói.

“Nơi này tuyệt không yên tĩnh. “Lý Trình Di nói.

“Tôi cũng cảm thấy thế, nhưng cho dù có chút phàm tục nhưng cũng đáng chơi phết đấy?” Tài xế nói.

Lý Trình Di quét mã trả tiền, xuống xe.

Nhìn kiến trúc xanh vàng rực rỡ, kéo dài mấy chục mét chung quanh.

Nên bắt đầu như thế nào? Mới có thể tìm được con mồi thích hợp?

Đối với ác niệm, anh có kế hoạch và ý tưởng của mình.

Lần này xem như thử một lần.

Leng keng.

Đột nhiên lại có tin nhắn mới truyền đến.

Lý Trình Di lấy di động ra nhìn, là của Tống Nhiễm.

Chương 190: Người đi dạo đeo mặt nạ

“Bảo bạn bè của cậu cẩn thận, Pháo đài trầm mặc đã liệt hắn ta vào đối tượng trọng điểm cần chú ý, chỉ cần ở nội thành xuất hiện, sẽ lập tức báo lên liên hội cùng Cục an ninh.” Trong vòng năm phút sẽ có cao thủ tùy thời chờ lệnh dẫn đội bao vây tiễu trừ.

Phía sau là file đính kèm, kèm theo hành tung cụ thể của mấy người mà công ty hỗ trợ điều tra.

Bởi vì đều là nhân vật công chúng hợp pháp, mấy người này cùng thủ lĩnh bang phái nên nhất cử nhất động đều gây động tĩnh không nhỏ, cho nên đối với công ty mà nói, điều tra rất dễ dàng.

Ngược lại nhân vật càng nhỏ, điều tra càng phiền phức.

“Hiểu rồi!” Lý Trình Di trả lời.

Lần trước sau khi bị công kích từ xa, anh đã đoán được Hoa lân y Tử đằng có thể sẽ bị khóa chặt.

Nhưng không sao

Anh không cần hoa Tử đằng là được.

Mang theo thiết bị bay, anh đi về phía một ngõ nhỏ âm u bên Bờ sông yên tĩnh.

Trong ngõ nhỏ đang mơ hồ truyền đến tiếng chó sủa.

Một con mèo hoang ghé vào thùng rác tìm kiếm thức ăn, phát hiện Lý Trình Di đi vào, mèo hoang nhất thời nhảy vọt một cái, lắc mình chạy vào bóng tối.

Lý Trình Di mắt nhìn chung quanh góc tường, chỉ có một cái camera, hơn nữa còn bị người cố ý phá hư.

Hiển nhiên ngõ nhỏ này là phần tử bang phái phụ cận, giữ lại xử lý một ít việc không tiện bị người ta nhìn thấy.

Xác định chung quanh không có camera, anh buông thiết bị bay cùng túi áo xuống, thân hình chợt lóe, nhất thời đeo mặt nạ Hoa lân y Lay-ơn.

Chỉ có một khối giáp mặt màu vàng, làm cho người ta có cảm giác giống như là cosplay trò chơi, ở nơi ánh sáng ban đêm ảm đạm lại thích hợp.

“Mình cần tiền, cần ác niệm, cần phát triển bền vững. Mấy thứ này kết hợp lại, tốt nhất là giải quyết một lần.

Lý Trình Di sờ sờ mặt giáp màu vàng kim trên mặt, đặt rương Thiết bị bay xuống, cởi áo khoác phủ lên trên.

Anh nhìn xung quanh, vươn tay phải ra, lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh đoản kiếm màu vàng, trên mặt đất thoải mái đào một cái hố sâu hình vuông. Sau đó đem thiết bị bay ném vào, che cái hố lại

Đá vụn ném đến bên cạnh thùng rác.

Dù sao thứ này có các loại chứng thực, ngoài anh ra cũng không ai dùng được, còn có thể thông qua điện thoại di động định vị từ xa, cho nên anh cũng không lo lắng sẽ mất. Chỉ là tạm thời tìm một chỗ để cất.

Sau khi xác định không có vấn đề gì Lý Trình Di nhìn phụ kiện, xác định OK hết mới bước nhanh ra khỏi ngõ nhỏ, đi về phía Bờ sông yên tĩnh.

Anh cũng giống như những người khách bình thường khác, chậm rãi ung dung, dưới ánh mắt kinh ngạc của nhân viên phục vụ, đi vào đại sảnh.

“Ông chủ, anh có mát xa hay tắm không? “Một nữ phục vụ chủ động chào đón, nhỏ giọng hỏi.

“Tôi tới tìm người. “Giọng Lý Trình Di qua máy biến thanh, đổi thành giọng nam trầm khàn.

“Quý khách tìm là ai? “Nhân viên phục vụ theo bản năng cảm giác không ổn. Đưa mắt ra hiệu cho mấy bảo vệ bên cạnh.

Mấy người xung quanh nhất thời chạy về bên này. Nào có ai đi dạo mà còn đeo mặt nạ màu vàng kỳ quặc như thế chứ

“Tôi tới tìm một người bạn. “Lý Trình Di trả lời. Dường như hoàn toàn không chú ý đến an ninh xung quanh.

“Như vậy xin hỏi bạn bè của anh có số phục vụ là…” Người phục vụ thấp giọng lễ phép hỏi.

“Tôi không biết anh ta có số bao nhiêu, nhưng tôi biết cậu ta tên là Long Nguyên Phúc.“Lý Trình Di nói.

……

Hơn mười phút sau.

Trong một khu biệt thự cao cấp ở Toại Dương.

Long Sơn Quý một tay cầm tạ năm mươi cân, nhảy nhót, cầm tạ đấm về phía trước.

Trong tiếng xé gió, thần sắc hắn kiên nghị, trấn định, con ngươi màu nâu của hắn dường như chỉ nhìn thấy đầu phía trước của nắm tay. Năm nay hắn hơn 40 tuổi nhưng tích cực rèn luyện cơ thể cộng thêm với thuốc bảo dưỡng thực vật khiến hắn vẫn duy trì thể lực đỉnh cao.

Nhìn bên ngoài, hắn chỉ như một người hơn 30 tuổi.

Áo ba lỗ màu đen quần rằn ri, cơ bắp trên người đều đặn, không phải to con đơn giản.

Râu đen để lại tạo thành một đường thẳng trên môi, cộng thêm hai mắt nâu thâm thúy bình tĩnh.

Rất nhiều người chỉ ở dưới cái nhìn chăm chú bình tĩnh của hắn cũng cũng rất khó giữ được trấn tĩnh.

“Đại ca, nhóm đi nhập hàng lần trước chết mất 3 người, lão tam lại lén lút đi chời bời. Lần này đều là hàng thượng đẳng, tất cả đều là Bạch Tinh Nữ, chúng ta tổn thất có chút lớn.”

Trong phòng khách phía sau, một tên mập tóc ngắn đeo kính đẩy cửa đi vào, vừa mở miệng đã oán giận.

“Lát nữa bảo lão Tam tự mình tìm người bổ sung. “Long Sơn Quý lãnh đạm nói. Hàng hóa bên Lục Sơn thế nào?”

“Lục Sơn à, lão già chết tiệt kia lúc trước tính tình còn rất cứng rắn, nhưng sau khi cắt một bên tai con gái lão, lão lập tức

chịu phục, hiện tại rất thành thật. “Tên mập quần đùi ngắn màu sắc rực rỡ, nhìn qua tựa như một quả cầu nhiều màu, trong tay nghịch một con dao găm da rắn.

‘Vậy là được, chú ý đừng để lại sơ hở. “Long Sơn Quý thản nhiên nói.

Ngay khi tên mập còn muốn nói chuyện, tiếng chuông di động trên người hắn chợt vang lên.

m nhạc dịu dàng có chút chói tai.

Tên mập lấy ra nhìn, nhận điện thoại. Mới vừa bắt máy, đầu dây bên kia liền truyền đến một tiếng nói dồn dập.

Không nghe được mấy câu, sắc mặt tên mập thoáng cái thay đổi. Đã xảy ra chuyện! “Hắn nhanh chóng buông di động xuống nói với Long Sơn Quý.

Long Sơn Quý nhíu mày, đang muốn mở miệng hỏi. Bỗng nhiên điện thoại di động của hắn cũng vang lên. Số điện thoại di động này không phải người bình thường có thể biết, biết chỉ có người thân cận của hắn biết.

Cầm lấy chiếc điện thoại di động màu bạc trên bàn trà, hiển thị cuộc gọi đến là một dãy số xa lạ, hắn dừng lại, nhanh chóng bấm chuyển máy.

“Long Sơn Quý phải không? “Đầu dây bên kia truyền đến một giọng nam khàn khàn.

Chương 191: Bắt cóc thu ác niệm

“Cậu là ai?”

“Con trai anh đang ở trong tay tôi.” giọng nam trả lời, “Không được báo cảnh sát, không được tìm người, một giờ sau, anh tự mình mang theo mười triệu thỏi vàng, đến khu ngoại ô Phúc Tinh bên ngoài rừng thông”.

Két.

Sức trên tay Long Sơn Quý trong nháy mắt thiếu chút nữa bóp nát di động. Mạch máu trên mặt hắn nhanh chóng nhô lên, sắc mặt đỏ rực, ánh mắt càng lạnh thấu xương.

“Làm thế nào tôi biết những gì anh nói là sự thật?”

Tôi có thể cho anh nghe giọng nói của con trai anh. “Giọng nam trả lời. Ngay sau đó là những tiếng sột soạt. Rất nhanh thanh âm của con trai hắn là Long Nguyên Phúc liền từ trong điện thoại kinh hoàng truyền ra.

“Cha cứu con!! Cứu con với!!”

“Tôi cho anh tiền, đừng làm bị thương con tôi!” Máu trong Long Sơn Quý đều dường như muốn sôi trào lên, hận không thể lập tức bay qua đem bọn bắt cóc chém thành nhiều mảnh cho kiến ăn! Nhưng hắn biết lúc này nhất định không thể chọc giận đối phương, nếu không người bị hại sẽ chỉ là con hắn”.

“Nhớ kỹ, một giờ sau, không được báo cảnh sát, một mình anh lại đây. Trễ một phút, tôi sẽ chặt một ngón tay con trai anh. “Giọng nam khàn khàn cuối cùng nói.

Bộp.

Cúp máy.

Trên mặt Long Sơn Quý dường như đỏ đến chảy máu.

Hắn cầm điện thoại di động, lồng ngực kịch liệt hô hấp, phảng phất như ống thông gió phát ra tạp âm.

A!!!

Hắn rống to một tiếng, một tay đem tạ trong tay đập ra ngoài, đập vào tường chiếu bên cạnh.

Tường bị đập xuống một khối lớn, tên mập cùng hai thủ hạ ở cửa sợ tới mức cả người run lên.

……..

Bốp một cái, cúp điện thoại, ném điện thoại vào thùng rác ven đường.

Lý Trình Di nhấc thiết bị bay, mắt nhìn mấy cái bao hình người đang hôn mê trong ngõ nhỏ, ngã bất động trên mặt đất.

“Ba tên, miễn cưỡng hắn là đủ rồi.”

Anh đương nhiên sẽ không đưa địa chỉ lung tung cho người khác trong điện thoại kia, đó chỉ là một địa chỉ anh tùy tiện nói

ra, mục đích bất quá là lừa Long Sơn Quý, để cho anh có thể ngăn chặn mai phục.

Đứng ở đầu ngõ, Lý Trình Di nhìn di động. Ánh mắt anh nhìn về phía thượng du.

“Thời gian không còn nhiều, mình cần một chiếc xe ngay bây giờ.”

Lúc trước bắt người, tập kích, lao ra Bờ sông yên tĩnh, đánh 10 tên côn đồ chúng mới khai ra con trai của Long Sơn Quý ở đâu

Sau đó lợi dụng thiết bị che tín hiệu ông chủ đưa, mang theo người tránh bị theo dõi. Mang theo thiết bị bay đổi địa bàn ẩn nấp.

Trên đường thuận tiện còn đi vớt hai mục tiêu khác.

Cộng thêm Con trai Long Sơn Quý tổng cộng là hai nam một nữ.

Không có xe, không tiện mang người ra khỏi nội thành. Lý Trình Di nhíu mày, càng cảm thấy mình cần một đội ngũ chuyên nghiệp.

Anh chọn ba mục tiêu này cũng là có nguyên nhân, tư liệu cho thấy, ba mục tiêu này hết sức coi trọng gia đình, đối với con cái đều rất cưng chiều.

Hơn nữa ba mục tiêu đều là những tên rất tàn ác, ảnh hưởng đến sự ổn định của thành phố quê hương Lý Trình Di.

Cho nên để cho quê hương trở nên tốt đẹp hơn, anh quyết định tự mình ra tay giải quyết ba người.

Đứng ở đầu ngõ, anh đợi một lát, rất nhanh phát hiện một chiếc xe không tồi.

Lúc này anh đang đứng trên đường Bình Dương, là một khu thành cũ gần trung tâm thành phố Toại Dương.

Xung quanh nơi này tất cả đều là khu dân cư và biệt thự, không có nơi ăn chơi gì, chỉ có siêu thị và các cửa hàng nhỏ.

Vừa vặn, lúc Lý Trình Di tìm xe khắp nơi, một chiếc SUV màu xám bạc từ xa giảm tốc độ tới gần, sau đó dừng ở cửa tiểu

khu đối diện, một người đàn ông tóc đỏ uống say khướt, mắng chửi đĩnh đạc kéo một cô gái váy ngắn xuống.

Hắn ta dáng người gầy yếu, nhưng khi kéo người phụ nữ cũng rất mạnh mẽ, nhìn khuôn mặt đỏ ửng lên, đoán chừng là do dùng sức quá độ.

Lý Trình Di căn bản lười để ý đối phương, cất điện thoại di động đi nhanh qua.

Đến gần có thể nhìn thấy cách ăn mặc trên người tên đàn ông tóc đỏ, áo da quần da, khuyên tai dây chuyền, vừa nhìn liền giá trị xa xỉ, nhìn như tên nhà giàu mới nổi thô kệch, trên thực tế chế tác tinh tế.

Tuy rằng nhìn bề ngoài, tên này ăn mặc rất xấu.

Tại sao cô đi lại với người đàn ông khác sau lưng tôi?Nói đi! Tại sao!? "Tên đàn ông tóc đỏ say rượu vẫn cực kỳ kích động.

"Cô biết chuyện này truyền ra ngoài, bọn họ đều nói tôi như thế nào sao?! thanh danh cả đời này của tôi đều bị cô hủy"

Tên đàn ông tóc đỏ phẫn nộ gầm nhẹ

Hắn cũng biết thanh âm không thể quá lớn, không có càng mất mặt.

"Anh làm đau tôi rồi đấy!" Người con gái váy ngắn trang điểm kỹ, dáng người nóng bỏng, chỉ nhìn cũng biết đi đến đâu cũng trở thành tiêu điểm,lúc này giãy khỏi tay tên đàn ông tóc đỏ.

Lúc trước bất quá là thấy anh khá thành thật nên chơi đùa với anh thôi, anh cho rằng, Phùng Hải Kiều tôi có thể thích anh, buồn cười chết mất, anh là cái gì mà đòi cấm tôi có bạn trai"

Người phụ nữ váy ngắn này hiển nhiên cũng không phải dễ chọc.

Quấy rầy một chút. "Lý Trình Di gõ cửa xe, đúng lúc cắt đứt hai người cãi vã.

Lúc này anh đã băng qua đường, vỗ một cái lên nắp xe SUV.

Bùm.

Tiếng động hấp dẫn tên đàn ông tóc đỏ cùng người phụ nữ váy ngắn đang dây dưa không rõ.

Xe này của ai? Ánh mắt không tệ, kiểu dáng xe đẹp, không gian bên trong rất lớn, là mẫu mới của Duệ Phong?

Duệ Phong là một trong những thương hiệu xe cao cấp của Nghi Quốc, chủ yếu kinh doanh các loại xe hơi xa hoa chạy trên mặt đất.

“Là kiểu mới, anh là ai? Xe của tôi thì liên quan gì đến anh? “Cô gái váy ngắn nheo mắt nhìn chằm chằm Lý Trình Di vẻ mặt không kiên nhẫn. Còn nữa, đêm hôm sao anh còn đeo mặt nạ, định hù dọa ai? Không cảm thấy ngốc sao?”

“Ý tôi là, cảm thấy xe của hai người là đồ tốt cho nên bây giờ muốn mượn một chút, được chứ?”

Người con gái váy ngắn cùng tên đàn ông tóc đỏ đều là sửng sốt, nhưng lập tức hai người đều kịp phản ứng.

Chương 192: Gom góp vận rủi

“Mượn cái gì thế! Chúng tôi không quen không biết anh, định cướp xe à!”

“Mẹ kiếp, mày biết bố tao là ai không? “Người phụ nữ váy ngắn nhất thời nóng nảy, giơ tay chỉ Lý Trình Di trợn tròn mắt.

Lý Trình Di đang định cướp xe rời đi, sau đó để lại mấy vạn cho hai người, không ngờ cô gái này đột nhiên thốt ra một câu như vậy.

“Bố tao là Phùng Tứ Hải chủ chuỗi Bách hóa Thất Tinh! Mày dám cướp xe của tao! Có tin là chỉ cần 10 phút tao hô một phát có hơn trăm người đến chém chết mày!”

“Nói như vậy, bố cô rất trâu bò, rất hung ác? “Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

“Mày có thể thử xem.” người con gái váy ngắn nở nụ cười, “Thật sự là muốn làm bà mày cười chết mất, ngay cả tao ai mày cũng không biết mà đòi dám cướp xe?

“Bố cô có yêu cô không? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên! “Người con gái váy ngắn Phùng Hải Kiều còn không kịp phản ứng. Nhưng tên đàn ông tóc đỏ bên cạnh sắc mặt lại có chút thay đổi.

“Người anh em, bố cô ấy là đại ca bang Tứ Hải, cậu nếu là thật thiếu tiền, cậu đi tìm người khác mà hỏi mượn. Bên này coi như xong, mọi người kết giao bạn bè về sau gặp mặt.”

Anh ta tựa hồ tỉnh táo lại, nói xong lấy ví tiền ra, cầm một xấp dày đưa qua.

Nhưng Lý Trình Di cũng không nhìn tiền trong tay hắn ta, mà ánh mắt dừng ở trên người Phùng Hải Kiều.

“Nếu bố cô hung ác như vậy, lại yêu cô như vậy, vậy tốt rồi.”

“Phùng Hải Kiều và người đàn ông tóc đỏ còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên Lý Trình Di hung hăng đập con dao vào cổ Phùng Hải Kiều, cô ta trợn mắt, mồm còn chưa kịp kêu lên tiếng nào đã ngất.

“Anh lái xe đi. “Lý Trình Di nhìn về phía người đàn ông tóc đỏ bên cạnh.

!!! “Tên đàn ông tóc đỏ cả người đều mơ hồ. Hoàn toàn không biết trước mắt đã xảy ra chuyện gì.

Đợi đến khi hắn phục hồi tinh thần lại, chính mình đã ngồi ở trên vị trí lái xe, cầm chìa khóa xe của Phùng Hải Kiều khởi động xe, chuẩn bị xuất phát.

Mà phía sau ghế ngồi, ngổn ngang người đang ngất!

Trong đó bao gồm Phùng Hải Kiều.

Người đàn ông đeo mặt nạ vàng ngồi bên cạnh ghế lái, lúc này đang lấy di động ra chuẩn bị gọi điện thoại.

“Anh có biết số điện thoại của Phùng Tứ Hải không? “Lý Trình Di hỏi.

Tên đàn ông tóc đỏ đến đây làm sao còn không biết mình đang gặp phải kẻ liều mạng thất sự, Sau lưng hắn đổ mồ hôi ròng ròng.

“Nói cho tôi”.

“166273766891”

Đi thôi, lái xe ra ngoài thành, đi theo đường núi Lao Sơn.

Lý Trình Di dặn dò xong, bấm số.

Sau vài tiếng bíp, điện thoại cúp.

Anh lại tiếp tục gọi.

Lúc này đây, vang lên năm hồi chuông, bên kia kết nối.

“Phùng Tứ Hải đây, anh là ai? “Đầu bên kia điện thoại là giọng nam trung niên có chút nóng nảy.

Lý Trình Di thấp giọng nói, “Con gái ông đánh bạc nợ tôi 7 triệu, trong vòng nửa giờ ông dẫn người tới chuộc cô ta về.”

“Thú vị, dám gõ đầu ông mày hả? Kiều Kiều chưa bao giờ đánh bạc, còn nợ mày 7 triệu?” Phùng Tứ Hải giọng giận dữ

Nghe giọng điệu này cũng biết là Phùng Hải Kiều học được của ai cái tính nết đó.

“Dữ vậy hả? “Lý Trình Di bất ngờ hỏi.

“Lần trước có đứa dám nói với tao cái giọng đó, tao cắt gân tay gân chân rồi đem em nó đi bán, mày thấy thế nào?”

“Vậy bây giờ ông đang ở đâu, tôi đưa người tới. Nhưng tiền nợ tôi…“Giọng Lý Trình Di mơ hồ lộ ra một tia chần chờ.

“Nhà tắm Kim Sa, tiền cái gì chứ, đến đây rồi nói chuyện”

Bốp.

Điện thoại bị cúp.

Lý Trình Di nhìn người đàn ông tóc đỏ đầu đầy mồ hôi. Nghe chưa? Đi Nhà tắm Kim Sa.

Được…… Được.

Người đàn ông tóc đỏ không dám chậm trễ, nhanh chóng lái theo hướng dẫn, rẽ sang đường khác, tăng tốc.

Hai mươi phút sau.

Phía sau SUV lại có thêm một tên béo trung niên hôn mê.

Xe tăng tốc, nghênh ngang rời đi, để lại mấy tiểu đệ bang phái nằm ngổn ngang trước cửa Nhà tắm Kim Sa.

Người đàn ông tóc đỏ lái xe, chỉ cảm thấy mồ hôi trên người càng nhiều.

Nhìn tên đeo mặt nạ tâm tình rất tốt, ngâm nga hát, cả người hắn lạnh lẽo, cảm giác hôm nay giống như vận rủi cả đời đều gom góp lại với nhau.

Brùm.

Ngay khi xe tăng tốc chạy về phía vùng ngoại ô, sắp ra khỏi thành phố.

Phía sau giữa không trung mơ hồ truyền đến tiếng gầm rú của phương tiện bay.

Lý Trình Di nhướng mày, nhìn qua màn hình điện tử.

Màn hình hiển thị hình ảnh sau xe.

Một phương tiện bay hình đĩa bay toàn thân màu bạc, đang gia tốc đuổi theo bọn họ.

Thiết bị bay không có bất kỳ dấu hiệu nào của Cục An ninh và Liên đoàn. Từ cửa sổ xe có thể nhìn thấy, lái phương tiện bay là một người đàn ông đầu đinh sắc mặt kiên nghị.

Người đàn ông mày kiếm mắt tinh, dung mạo tương đối dễ nhìn, áo da màu đen, đeo kính AR, đang nhìn chằm chằm chiếc SUV này của bọn họ.

“Ha ha ha! Mày chết chắc rồi! “Long Nguyên Phúc phía sau không biết lúc nào tỉnh lại.

“Mày tốt nhất thả chúng tao ra, nếu không… sẽ chờ Thiên Nhãn khóa chặt, diệt mày từ xa!

Giọng nói của Long Nguyên Phúc còn rất suy yếu, nhưng khí thế lại rất hùng hồn.

“Người của liên hội? Sao lại quan tâm chúng mày thế? “Lý Trình Di tò mò hỏi, cũng không để ý ngữ khí của mình.

“Tên kia đúng lúc đang điều tra sản nghiệp của ba tao, mày bất quá là vừa lúc gặp phải. “Long Nguyên Phúc cười hắc hắc hai

tiếng.

“Vậy bây giờ hắn chủ động đuổi theo là có ý gì? “Lý Trình Di vẫn không hiểu.

Tên kia là Tôn Kiều, tinh thần trọng nghĩa rất mạnh, nhân viên an ninh mới nhậm chức, tựa như con chó chết đuổi theo tao không buông. “Long Nguyên Phúc cười nói,” Tao bị mày làm phiền, lại không dám động đến mày, bất quá hiện tại đến phiên mày. Tao không biết thân phận của mày, mục đích gì, bất quá tao khuyên mày lập tức thả tao ra. Nếu không đến lúc đó, hắc hắc.

“Thú vị. “Lý Trình Di nheo mắt. Tăng tốc. “Anh nhìn về phía người đàn ông tóc đỏ bên cạnh.

Brùm!

Chương 193: Tinh thần chính nghĩa

Lập tức chiếc SUV vọt lên, mặc dù không có triển khai cánh máy bay nhưng phía sau phun ra ánh lửa màu lam nhạt, tốc độ mãnh liệt phóng về phía trước.

Đảo mắt, hai chiếc xe đã lao ra khỏi nội thành, rời khỏi phạm vi pháo đài Trầm Mặc.

Lý Trình Di không nói một lời, bình tĩnh nhìn chăm chú phía trước.

Anh thỉnh thoảng có thể cảm nhận bên trong Ác Chi Hoa phản hồi tin tức ác niệm tăng lên.

Bất quá những ác niệm này gia tăng chỉ là tạm thời, sau khi xác định triệt để tiêu trừ, mới có thể vĩnh viễn giữ lại.

Hơn nữa chỉ bằng vào mấy người trên xe, tốc độ tăng điểm ác niệm vẫn quá thấp.

Anh cần những con cá lớn thật sự.

Hai chiếc xe không ngừng tăng tốc, rất nhanh lái vào một công viên ẩm ướt gần Toại Dương.

Trong lúc đó Lý Trình Di lại gọi điện thoại cho Long Sơn Quý và mấy người còn lại, thông báo đổi địa điểm.

“Tìm một chỗ đậu xe”.

Lý Trình Di vỗ người đàn ông tóc đỏ một cái.

Rất nhanh, chiếc SUV giảm tốc độ, dừng lại bên hồ nhỏ bên trong công viên.

Bọn họ dừng xe, chiếc xe phía sau cũng chậm rãi giảm tốc độ, dừng lại đáp xuống.

Cửa xe rất nhanh mở ra, Tôn Kiều áo da đen nhanh chóng lao xuống xe, nâng súng ống trong tay lên nhắm vào SUV rống to.

“Cảnh sát! Mở cửa xuống xe, hai tay ôm đầu, ngồi xổm xuống!”

“Ngay Lập tức!!”

Lý Trình Di từ trong túi áo lấy ra thiết bị che tín hiệu, ấn nút khởi động.

Sau đó tát tên đàn ông tóc đỏ một cái, đánh ngất xỉu. Lại bổ sung mấy cái tát cho mấy người còn lại phía sau xe, sau đó mới mở cửa xuống xe.

Xì.

Trong nháy mắt xuống xe, vô số cánh hoa Lay-ơn trống rỗng hiện lên, xoay quanh, ngưng tụ.

Toàn thân anh đột nhiên phủ lên áo giáp màu vàng rất nặng.

Một vòng kiếm luân bén nhọn ở phía sau chậm rãi chuyển động, hoa văn vặn vẹo của Lay-ơn thỉnh thoảng lóe ra điểm ánh sáng vàng kim theo ánh đèn đường phản quang,.

Lạch cạch.

Lý Trình Di một chân giẫm trên mặt đất, xuống xe, xoay người, nhìn về Tôn Kiều đang giơ súng nhắm vào của anh.

“Tôi bắt đều là những người gây nguy hại xã hội, những người cùng hung cực ác, làm nhân viên an ninh, anh không nên tới truy vết tôi, mà nên nhắm mắt cho qua”

“Bọn họ là do pháp luật trừng phạt, mà không phải bị người nào đó lạm dụng tư hình!” Tôn Kiều hai mắt mở to, thanh âm nghiêm nghị nói.

Trong nháy mắt nhìn thấy đối phương mặc áo giáp màu vàng hoàn chỉnh, trong lòng anh ta liền trầm xuống.

Có thể có loại vẻ ngoài này, không phải người cải tạo thì chính là áo giáp toàn thân.

Áo giáp bên ngoài bình thường khó có thể mang theo, thể tích cồng kềnh, vừa rồi anh ở trên xe còn không thấy đối phương mang theo loại trang bị này.

Suy đoán như vậy, đối phương rất có thể chính là người cải tạo, thậm chí người cải tạo hoàn toàn!

“Tôi đã thông báo với Cục an ninh cùng liên hội, cậu hiện tại dừng cương trước bờ vực còn kịp, lập tức thả người trong xe ra, tôi có thể làm bộ không phát hiện chuyện trước đó!”

“Chẳng lẽ anh không nhìn ra chênh lệch giữa chúng ta sao? “Lý Trình Di ngạc nhiên nói. Anh không sợ tôi giết anh sao?”

Từ lúc tôi trở thành nhân viên an ninh, tôi đã không có tư cách sợ hãi nữa rồi!“Tôn Kiều trầm giọng trả lời. “Nếu như ngay cả nhân viên an ninh và thành viên Liên hội chúng ta đều sợ hãi, vậy trật tự xã hội này, ổn định, sẽ không ai có thể duy trì được!”

“Tôi không biết anh là ai, cũng không biết tại sao anh phải làm như vậy. “Anh ta tiếp tục nói,” Nhưng diệt trừ tội ác không nên dùng phương pháp bạo lực, như vậy sẽ chỉ làm cho bạo lực càng ngày càng nhiều, càng ngày càng lan tràn, sau đó làm cho trật tự và ổn định của toàn bộ xã hội bị hủy hoại chỉ trong chốc lát!

“Tại sao lại nói như vậy? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Bởi vì, khi đạt được thành công bằng bạo lực, điều đó tương đương với việc đưa ra một tấm gương cho nhiều người hơn, một tấm gương mà dựa vào luật pháp không có được công lý, chỉ có bạo lực mới có thể đạt được công lý, một tấm gương như vậy sẽ làm cho càng ngày càng nhiều người khi đối mặt với tội ác, đều sẽ tự động lựa chọn bạo lực! Đến lúc đó, pháp luật không tồn tại, trật tự không tồn tại, tất cả mọi người sẽ bị cuốn vào vòng xoáy như vậy!”

Lý Trình Di vốn chỉ định xuống xe đuổi người đi, vốn tưởng rằng đối phương chỉ là một người mới dư thừa tinh thần chính nghĩa, không ngờ sau vài câu, người này lại có nhận thức không ít về pháp luật và bạo lực.

Mấu chốt là, cái này Tôn Kiều, không riêng gì hiểu được những đạo lý này, còn có dũng khí làm điều đó!

Cái này rất khó có được.

"Logic không tồi. Anh là một nhân viên an ninh không tồi. "Lý Trình Di vỗ tay nhẹ nhàng. "Xã hội này, cần nhiều những người như anh mới có thể đi đúng hướng và ổn định".

"Vậy anh…… "Trong mắt Tôn Kiều hiện lên một tia chờ mong.

"Thật ra tôi không bắt cóc, bọn họ đều là bạn tôi, uống chút rượu, bây giờ đang nghỉ ngơi trên xe. "Lý Trình Di trả lời. "Cho nên, dựa theo pháp luật, tôi hiện tại không có phạm tội, anh cũng không thể lập tức bắt tôi. Tôi nhớ rõ, án mất tích bình thường phải bốn mươi tám giờ sau mới có thể lập án?"

Tôn Kiều thần sắc ngẩn ra, quả thật, nếu như người bị hại không báo án, không chứng minh trên người mình có bị bắt cóc cùng thương tổn vấn đề, hiện tại thật đúng là không có biện pháp chứng minh người trước mắt này chính là bắt cóc.

"Cho nên, anh cứ chờ đi."

Lý Trình Di bước ra, thân thể đột nhiên cong lên, xông về phía trước. Bùm!

Mặt đất rung nhẹ.

Chương 194: Cuộc đấu của những đồng môn

Lấy thân thể của anh sau khi cường hóa ba bộ Hoa Lân Y lúc này, lại thêm Hoa Lân Y tăng cường độ, đột nhiên bộc phát, khoảng cách giữa hai người dường như là một giây là tới.

Tôn Kiều căn bản không kịp phản ứng, liền bị bóp cổ.

Anh giơ tay muốn nổ súng, nhưng đối phương vẫn chưa có hành vi thương tổn mạng người, tội không đáng chết…

Chính vì chần chừ như vậy, đã bị đối phương khống chế, ý thức nhất thời mơ hồ. Trước mắt là một màu trắng xóa.

Phù phù.

Anh ta mất ý thức.

Lý Trình Di ném anh ta vào phương tiện bay, còn đóng kỹ cửa.

Quay lại SUV.

Đối với những cảnh sát có ý chí giữ gìn ổn định xã hội này, anh luôn có cảm tình.

Bởi vì anh cũng hy vọng sinh sống ở một nơi có môi trường ổn định an toàn thoải mái, mà không phải lúc nào cũng đều lo lắng bị người tập kích, lo lắng người bên cạnh bị thương tổn.

Cho nên loại người này cũng bảo vệ trạng thái hàng ngày của anh.

Ngồi trở vào trong xe, anh xách người đàn ông tóc đỏ lên rồi ném vào trong phương tiện bay của Tôn Kiều.

Sau đó mới tự mình lái SUV nghênh ngang rời đi.

Bùm.

Lái chưa được mấy chục mét, xe đụng đầu vào bảng cảnh báo ven đường, Lý Trình Di mắng chửi đĩnh đạc xuống xe, nâng đầu xe trở về đường chính, tiếp tục lên xe.

Không bao lâu, chiếc SUV dần dần lung lay lắc lư, nghiêng tới ngã lui chậm rãi miễn cưỡng chạy, dần dần rời xa.

……..

Ngoại ô Nam Châu.

Vùng ngoại ô không có Pháo đài Trầm mặc là một vùng đất hỗn loạn đối với bất cứ ai.

Tuy rằng vùng ngoại ô cũng có nhân viên an ninh quản lý theo dõi, nhưng kém xa nội thành.

Cách nội thành mấy chục km, bên cầu đường ray của một đoàn tàu siêu cao tốc.

Dòng sông chảy qua cầu, phản chiếu ánh trăng đêm. Trên bãi cỏ rộng lớn bên bờ sông, nơi hoang dã vốn yên tĩnh hoang vu, lúc này đang có mảng lớn máy bay không người lái màu đen đang bay lượn.

Phía dưới mấy chục chiếc máy bay không người lái đều lắp đặt lỗ bắn súng ống, lúc này tất cả họng súng toàn bộ đều nhắm vào một hình người màu xám đen cao lớn phía dưới.

Hình người mặc áo choàng màu đen, che khuất toàn thân, chỉ lộ ra một mặt nạ đầu lâu trắng, ngửa đầu nhìn nhóm máy bay không người lái giữa không trung.

“Không nghĩ tới cái tỉnh này tự nhiên còn có người có thể phản ứng nhanh như vậy, có thể phát hiện ra tôi sắp xếp.”

Mặt nạ đầu lâu ánh mắt bình tĩnh, giống như đang cùng người nào đó trao đổi.

“Từ dấu vết xuất thủ, tôi liền đoán được là cậu”.

Đối diện bờ sông nhỏ, một người đàn ông cao lớn khoác áo gió chậm rãi đi ra từ trong rừng rậm.

Người đàn ông để râu, hai mắt thâm thúy, trong tay xách một cái vali màu bạc không lớn, chính là cục trưởng cục an ninh tỉnh Tiết Vi Dân.

“Lúc trước vụ án của cậu chính là tôi phụ trách, đều là đồng môn, tôi không tin cậu sẽ không lo lắng việc tôi truy vết.” Tiết Vi Dân bình tĩnh nói.“Cho nên, cậu cố ý dẫn tôi đến nơi này?”

“Anh đoán không sai. ” Mặt nạ đầu lâu giơ tay phải lên. “Trong vụ nổ lần trước, tôi thiếu chút nữa hoàn toàn biến mất, bất quá cũng may, hiện tại tôi so với trước kia càng mạnh hơn, thân thể này cũng không yếu ớt như trước kia.”

“Bạch Sùng…… cậu không nên trở về. “Tiết Vi Dân trầm giọng nói. ” Kẻ thù lúc trước đều đã chết, cậu cũng không có lý do trở về.”

“Đúng vậy. “Mặt nạ đầu lâu nở nụ cười,” Tôi quả thật tôi không trở về vì thù cũ nhưng con người cả đời này, không nên chỉ vì chính mình”.

Tay phải hắn rủ xuống, một đạo chất lỏng màu bạc không tiếng động từ cổ tay áo chảy ra, ở trong tay hắn tụ thành một cái vali màu bạc khéo léo tinh xảo.

“Tôi đã từng suy nghĩ rất lâu, vì sao tôi lại lưu lạc đến nước này. Trên thế giới này, còn có rất nhiều người giống như tôi. Vận mệnh của bọn họ và tôi tương tự, vì sao thế giới này không thể cho chúng ta một chỗ dung thân? vì sao những người không chết vẫn cao ngạo ngồi trên cao quan sát hết thảy?”

Đôi mắt điện tử đỏ sậm của Mặt nạ đầu lâu nhìn chăm chú Tiết Vi Dân.

“Tôi đã từng cho rằng, mình đã sai.Nhưng bây giờ. Ai đó nói với tôi rằng thế giới đã sai. Và không phải tôi…”

“Cậu quá cực đoan, cho dù có ý tưởng, chúng ta cũng không nên áp dụng…” Tiết Vi Dân còn muốn khuyên bảo đối phương.

“Đủ rồi, tôi mời anh tới cũng không phải là vì nghe anh nói lải nhải!” Mặt nạ đầu lâu cánh tay phải nâng lên, giơ lên.

Trong phút chốc tất cả máy bay không người lái xung quanh đồng thời nổ súng, đạn dày đặc trong nháy mắt xé rách áo choàng màu đen trên người hắn, làm lộ ra đem thân hình hoàn toàn kim loại màu xám đen.

Những tia lửa vỡ vụn hiện lên xung quanh, tất cả viên đạn căn bản ngay cả lớp da của hắn cũng không thể phá vỡ.

Cái vali trong tay Mặt nạ đầu lâu chợt tan chảy, cấp tốc hóa thành một thanh Nguyệt Nha đao màu đen cao hơn người.

Nguyệt Nha đao tựa như boomerang, lơ lửng giữa không trung, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm màu xám tro, không ngừng chuyển động vờn quanh hắn.

Một tầng lực trường vô hình đột nhiên hiện lên bên cạnh, ngăn trở đạn bay tới dày đặc.

Lúc trước liền không cách nào bắn xuyên qua thiết giáp đạn, lúc này thậm chí còn không đến được gần hắn trong phạm vi 1

mét, mới đến gần đã bị lực trường mạnh mẽ chắn, bắn ngược trở lại.

Sắc mặt Tiết Vi Dân trầm trọng, vali trong tay cũng hòa tan, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh trường kiếm xanh thẳm.

Thân kiếm khắc hai chữ Vạn Minh, chữ viết là cổ văn phồn thể, hơn nữa từ chung quanh chữ viết kéo dài ra mảng lớn hoa văn như mạch điện màu lam.

“Thật sự không có cách nào quay đầu lại sao? “Anh trầm giọng nhìn về phía đối diện, tay cầm trường kiếm, toàn thân lực trường thổi quét, tựa như gió thổi tan tạp vật chung quanh.

“Vì thay đổi thế giới ghê tởm này. “Mặt nạ đầu lâu lãnh đạm nói: - Trả bất cứ giá nào cũng đáng”.

Hắn từng bước một đi về phía trước, chậm rãi tới gần đối phương.

Chương 195: Quá yếu ớt

“Hãy đến và cho tôi thấy những gì cậu đã tiến bộ trong những năm qua”.

Tiết Vi Dân cũng không nhiều lời nữa, tay phải nâng lên, mũi kiếm chỉ về phía đối phương.

“Tôi đây đành phải phế cậu, lại đem đầu óc cậu từ trong cơ thể cải tạo ghê tởm kia móc ra mang về”.

“Làm được thì tới. “Mặt nạ đầu lâu phát ra tiếng cười chói tai.

Bùm!

Trong phút chốc, Nguyệt Nha đao trước người hắn mang theo một đạo tàn ảnh, tựa như gió đen bay về phía đối diện.

Nước sông chỉ bị lưỡi dao xẹt qua tầng trời thấp, liền bắn lên mảng lớn sóng nước màu trắng.

“Vạn Minh, chế độ liệt âm. “Tiết Vi Dân chợt giơ tay, lưỡi kiếm chém về phía trước.

Không khí chung quanh lưỡi kiếm màu lam trong nháy mắt vặn vẹo.

Sóng âm chấn động cực lớn nương theo một nhát chém đơn giản của anh, hướng về phía trước khuếch tán theo hình quạt, nổ tung.

Ầm ầm!!!

Lấy Tiết Vi Dân làm trung tâm, phía trước phạm vi 70 độ 30 mét, nước sông, đồng cỏ, bùn đất, đá vụn.

Tất cả mọi thứ ầm ầm vỡ nát, nổ tung.

Chấn động vô hình thật lớn phảng phất như bom, trong nháy mắt rơi vào khu vực này.

Bụi đất bọt nước bị dập nát thành sương mù bụi mù, bao phủ hoàn toàn khu vực này, làm nhòa tầm nhìn.

Một kiếm này cũng khiến thanh Nguyệt Nha đao màu đen đang lao đến xẹt qua một bên..

“Không muốn quay đầu lại, tôi sẽ đánh cho cậu tàn phế phải trở về”

Trường kiếm của Tiết Vi Dân vừa chuyển, sóng âm hình quạt thật lớn chấn động cũng theo động tác của anh, quét ngang tất cả khu vực ven sông chung quanh.

Rừng cây lớn bị chấn động vô hình đảo qua, nhao nhao nổ tung, nghiêng ngã, sụp đổ.

Ngay khi anh chuẩn bị vung ra kiếm thứ hai, gia tăng công suất, triệt để phế bỏ Mặt nạ đầu lâu.

Đột nhiên một bóng đen lao ra khỏi sương mù.

Lưỡi dao màu đen dữ tợn xé gió thanh âm, trên lưỡi đao màu xám hỏa diễm hừng hực thiêu đốt, hóa thành một hình dáng đầu hung thú mơ hồ, đánh về phía anh.

Đinh!!

Mặt nạ đầu lâu cầm Nguyệt nha đao trong tay, hai tay đè xuống, nặng nề nện vào kiếm của Tiết Vi Dân.

Trường kiếm và Nguyệt đao va chạm, hỏa diễm cùng trường lực sóng âm vô hình đồng thời phòng hộ, hai luồng sức mạnh bị đè ép, bành trướng, nổ tung.

Sức mạnh tản ra trong nháy mắt nổ tung khu vực trung tâm hai người.

Mặt đất xung quanh nứt ra mấy vết nứt màu đen bất quy tắc.

…….

m thanh gì thế?

Lý Trình Di vừa mới dừng xe xong, mở cửa xe, ngẩng đầu nhìn khoảng không xa.

Nơi đó là nơi hoang dã cách xa Toại Dương, đã không tính là ngoại ô, mà là nơi hoang dã giữa hai thành phố.

Ở thời đại này, trình độ khoa học kỹ thuật như vậy, lại có nơi hoang dã, đây vốn là một chuyện khó có thể tin được.

Nhưng chúng thực sự tồn tại, hoàn toàn là nơi trú ẩn của tất cả các loại tội phạm và những người bị lưu đày, và một khu vực hỗn loạn hoàn toàn không có bất kỳ quy định nào.

Nhìn ra xa một chút, không thấy gì, Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, quan sát xung quanh.

Ngôi sao trắng khổng lồ trên đỉnh đầu phóng ra ánh trăng, chiếu sáng mặt đất. Anh và chiếc SUV đang dừng lại bên một con đường nhỏ trong rừng.

Trên đường nhỏ tràn đầy đá vụn và cát mịn, bụi đất màu xám bị nghiền ép vô số lần, sớm đã trở nên nhẵn nhụi vô cùng.

Gió nhẹ thổi qua liền mơ hồ mang theo cát bụi tung bay.

Đường nhỏ chỉ rộng chừng ba mét, hai bên là bãi cỏ thưa thớt, bãi cỏ rộng chừng mười mấy mét, sau đó bên cạnh là bụi cây thấp.

Xa hơn nữa là rừng cây dày đặc âm trầm liên miên.

Ban đêm, đèn xe SUV tựa như hai cột tròn trắng noãn, thẳng tắp đánh vào mặt đường phía trước, hấp dẫn không ít côn trùng bay tới bay lui.

Lý Trình Di dựa lưng vào cửa xe, lấy ra một cái điện thoại di động giá rẻ mới, gửi tin nhắn tức thời cho tất cả phụ huynh.

Sau đó ánh sáng vàng kim trong tay chợt lóe, trực tiếp cắt chiếc điện thoại di động thành mấy mảnh, ném về phía xa trong rừng.

Làm xong những thứ này, anh nhìn phản hồi tại Ấn ký Ác chi hoa.

Ác niệm: 31%

Quá chậm. Uổng công mình liên tục xông vào mấy chỗ. Anh có chút bất đắc dĩ, hiện tại lòng người thật sự quá yếu ớt.

Nhiều tay chân, đàn em như vậy cũng không thể tích góp đủ ác niệm để viên mãn hoa Tử đằng tiến hóa lần thứ hai.

Anh cứ như vậy đứng bên cửa xe, hơi ngửa đầu, dựa lưng vào xe, nhắm mắt dưỡng thần.

Hiện tại ý nghĩ duy nhất, chính là hy vọng các phụ huynh sau này có thể giúp đỡ một chút.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ước chừng hai mươi phút sau.

Trong xe mơ hồ truyền đến tiếng rên rỉ của những người đã tỉnh. Nhưng lần này Lý Trình Di không đánh ngất mấy người nữa. Mà là mở mắt ra, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Rốt cục đã tới…… Anh chậm rãi đi về phía trước, quanh thân chợt hiện lên vô số cánh hoa màu vàng.

Cánh hoa như bão cát vờn quanh, ngưng tụ thành Hoa Lân Y Lay-ơn.

Cột sáng đèn xe chiếu sáng toàn thân anh từ phía sau, phản xạ ra màu vàng hơi gai.

Rất nhanh, hai chiếc xe bay màu đen cấp tốc từ xa tới gần, sau đó giảm tốc độ, đáp xuống.

Khí lưu mãnh liệt thổi tan bụi đất chung quanh, áp đảo bãi cỏ hai bên.

Cửa xe mở rộng, một đám người mặc áo chống đạn từ bên trong xe nhanh chóng nhảy xuống. Những người này đầu đội

mũ bảo hộ có kính nhìn ban đêm, ăn mặc gần giống với bộ đội đặc chủng.

Mặc dù ăn mặc thế, nhưng từ tư thế triển khai đội hình tán loạn sau khi hạ cánh thì có thể thấy bọn chúng kém xa lực lượng đặc chủng được huấn luyện. Lý Trình Di khoanh tay trước ngực, đứng trong ánh đèn xe lẳng lặng nhìn đám người lao ra.

Ánh xe sáng ngời chiếu vào áo giáp trên người anh, phản xạ ra ánh sáng vàng khiến người ta không thể nhìn thẳng.

Tổng cộng mười người, người cuối cùng là một người đàn ông cao lớn cường tráng.

Chương 196: Phản hồi của Ác chi hoa

Hắn đội mặt nạ kim loại, đầu đội mũ bảo hiểm chống đạn, toàn thân mặc áo giáp màu xanh đậm, che kín chỗ thiết yếu trên cơ thể, hai tay một bên cầm khiên, một bên cầm một nắm đấm.

Người đàn ông vừa xuống, liền gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di cách đó không xa, ánh mắt xuyên thấu qua kính nhìn ban đêm rơi vào áo giáp trên người anh.

“Áo giáp toàn thân làm được đến trình độ này cũng không tệ.”

“Còn có ai nữa không? “Lý Trình Di đánh giá đám người này.

“Con trai tao đâu!”

“Thế còn con gái tao đâu!?”

Trong những người còn lại, có hai người lúc này cũng đứng ra, tay cầm súng ống cỡ lớn, nhắm vào Lý Trình Di.

Hai người này theo thứ tự là Trần Tuệ, Tống Thành Đào. Cũng tức là hai người khác mà anh tuyển chọn.

“Yên tâm, bọn họ đều rất tốt. “Lý Trình Di cảm nhận được phản hồi của Ác Chi Hoa.

Sát ý+3!

Sát ý+2!

Sát ý+3

Sát ý+2!

Ác niệm cuồn cuộn không ngừng dâng lên, làm cho tâm tình anh càng thêm thoải mái.

“Vàng thỏi đều mang đến phải không? “Anh trầm giọng hỏi.

Hai người cùng Long Sơn Quý trao đổi ánh mắt, lần lượt mang theo một cái rương đen tiến lên.

Cái rương không lớn, lạch cạch mở nắp ra, bên trong đặt ngay ngắn từng khối vàng thỏi có khắc ký hiệu.

Tổng cộng ba cái rương vàng tổng cộng là gần 30 triệu.

Cũng không đến 50 kg.

“Vàng đều ở đây, toàn bộ đều là vàng 4 số 9” Long Sơn Quý trầm giọng nói.

Ba người nhẹ nhàng đặt rương xuống bãi đất trống phía trước Lý Trình Di, mặc cho bụi bặm xung quanh nhuộm lên cũng không thèm để ý.

Đợi sau khi bọn họ lui ra phía sau, Lý Trình Di mới tiến lên, cầm lấy một thỏi vàng nhìn một chút.

Giữa thỏi vàng khắc ký hiệu của công ty Tường Vân, phía dưới ghi vàng 4 số 9, cùng với một loạt số hiệu thật nhỏ, trọng lượng.

Hiện tại chỉ cần chúng mày hoàn thành lời thỉnh cầu cuối cùng của tao, là có thể dẫn con cái của chúng mày về nhà.

Anh khép cái rương lại, đứng thẳng lên nhìn về phía mười người trước mặt.

“Anh bạn, có phải điều kiện của cậu hơi nhiều rồi không? “Long Sơn Quý ngăn Trần Tuệ đang muốn chửi ầm lên.

“Con người quá tham lam sẽ xảy ra chuyện đấy.”

“Tao tuyệt đối không tham lam. “Lý Trình Di nở nụ cười.

Anh trở tay từ sau lưng rút ra một thanh kiếm màu vàng.

“Ngay từ đầu, tao cũng chỉ là đơn thuần, muốn cùng chúng mày chơi một trò chơi.”

Anh từng bước một đi về phía mấy người.

Bùm!!

Bỗng nhiên bóng người chợt lóe, lúc này tốc độ đã gấp mấy lần người thường, trong nháy mắt đã vọt lên hơn chục mét, xông vào đám người.

Tiếng súng chợt vang lên, nối liền một mảnh.

Tất cả mọi người bị tốc độ đột nhiên bộc phát của anh làm cho kinh hãi.

Nhanh quá!!

“Đó căn bản không phải là sức bật mà người thường có thể có. Người cải tạo hoàn toàn! “Đột nhiên Long Sơn Quý kịp phản ứng.

Hắn không ngừng nhắm bắn vào Lý Trình Di, nhưng viên đạn căn bản không biết bắn tới nơi nào.

Những người khác cũng giống như hắn, trong lúc vội vàng căn bản không có cách nào nhắm chuẩn.

Liên tục ba tiếng trầm đục, ba tên che cổ họng, mềm nhũn ngã xuống đất.

Máu tóe ra, sau đó đổ sập xuống bãi cỏ.

Còn có hai người bị đạn lạc bắn trúng, cho dù mặc áo chống đạn nhưng giống như bị trọng quyền trọng kích, lảo đảo xoay người, mất đi sức chiến đấu.

Bỏ súng cận chiến!

Long Sơn Quý là người đầu tiên kịp phản ứng, ném súng, cánh tay phải nâng lên, nắm chặt tay.

Hắn đeo nắm đấm sắt bên ngoài xương cốt, hung hăng đánh về phía thân ảnh kim sắc lóe lên trước mắt.

Hàng năm huấn luyện cận chiến đã hình thành phản xạ có điều kiện, cùng với việc thường xuyên dùng dược vật cường hóa, làm cho hắn kịp thời nắm bắt được tình hình.

Một quyền này lại đánh trúng.

Bùm!!

Nắm đấm nhọn đập trúng bàn tay trái của Lý Trình Di đang xòe ra.

Răng rắc.

Lực nắm cường đại thậm chí làm cho quyền của Long Sơn Quý phát ra tiếng vặn vẹo rất nhỏ.

“Mày cũng không tồi”Lý Trình Di một tay nâng cả người lẫn tay của Long Sơn Quý lên cao.

Đập về phía sau.

Bùm!

Long Sơn Quý chung quy chỉ là cường tráng hơn người bình thường một chút, cho dù có dược vật cường hóa, thì sức mạnh cũng có hạn, bị đập xuống nền xi măng

Cho dù hắn mặc áo giáp sắt bên ngoài, có giảm chấn nhưng lúc này cả người cũng đau nhức, trong đầu choáng váng, phản ứng chậm chạp.

Đợi đến khi hắn nặng nhọc đứng dậy thì xung quanh đã không còn người thứ hai có thể đứng.

Trần Tuệ, Tống Thành Đào, đều đã ngã trên mặt đất, mặt đầy máu, đần độn, rõ ràng bị thương nặng.

Mà những người còn lại tất cả đều ngã trong vũng máu, không có sinh khí.

Bùm!!

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn.

Lý Trình Di cầm cự kiếm trong tay hung hăng đâm thủng nắp xe phía trước.

Kim sắc cự kiếm vô cùng sắc bén, dễ dàng đâm thủng một lỗ lớn trên xe.

Ngay sau đó anh lại phế bỏ một chiếc xe khác.

“Hiện tại, chúng ta bắt đầu chơi.” Lý Trình Di rút kiếm ra, xoay người, nhìn về phía ba người Long Sơn Quý và mấy

người trong chiếc xe SUV đã tỉnh lại

“Tôi Long Sơn Quý là người có tài đức gì đâu mà khiến anh, một người cải tạo hoàn toàn còn khiến cảnh sát phải e dè ra tay đối phó.” Long Sơn Quý vứt chiếc mặt nạ kim loại vỡ nát ra để lộ chiếc cằm đầy máu

“Mặc kệ là trò chơi gì, tôi cũng chơi! Chỉ cần anh buông tha cho con tôi, thì tôi cái gì cũng phối hợp!

“Cha!!” cách đó không xa bên trong SUV, Long Nguyên Phúc rốt cục nhịn không được, kêu khóc lên tiếng.

Sát ý+4’

Sát ý+7

Phẫn nộ+5

Hận thù+1

Cảm thụ được ác niệm không ngừng tăng tốc, tâm tình Lý Trình Di càng thêm thoải mái.

Lần này chính là 17 điểm ác niệm, tốc độ tăng lên nhanh hơn trước không biết bao nhiêu.

Mắt thấy ác niệm thoáng cái đột phá 60, còn đang nhanh chóng tăng cao lên trên.

Khóe miệng dưới mũ bảo hiểm của anh càng ngoác ra.

Chương 197: Khu vườn định mệnh

“Tốt…. tên của trò chơi này, được gọi là Khu vườn định mệnh…”

Ba người Long Sơn Quý cố gắng không để cảm xúc trong lòng trào ra, đứng dậy gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, chuẩn bị xem anh chơi trò gì.

Lý Trình Di đem kiếm màu vàng cắm trở lại sau lưng.

“Từ giờ trở đi, cứ cách mười phút, tôi sẽ ra tay một lần, ngẫu nhiên giết chết một người.”

“Các cậu cần trong thời gian quy định, đoán người tôi muốn động thủ tiếp theo là ai.”

Nếu đúng, tôi sẽ từ bỏ lần xuất thủ đó".

"Cái trò chơi quỷ quái gì thế này! "Long Nguyên Phúc trong SUV nhịn không được, lớn tiếng rống giận.

"Cha, cha đi mau, mặc kệ con!! "Hắn vẫn có dũng khí. Nhưng Long Sơn Quý không để ý đến con trai, mà gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

"Chơi đến khi nào? " Hắn lạnh giọng hỏi, chịu đựng thân thể đau nhức, ánh mắt cũng không chớp. Năm lần. "Lý Trình Di mở bàn tay," Sau năm lần, tôi thả hai người về.

Bùm!

Đột nhiên một tiếng súng vang lên.

Giữa trán Lý Trình Di sáng lên một tia lửa nhỏ.

Nhưng không làm nên chuyện gì, anh chỉ hơi ngửa đầu, liền khôi phục bình thường.

"Đứa nhỏ không ngoan, phải chịu trừng phạt."

Trong phút chốc bóng người chợt lóe, anh chợt vọt tới bên cạnh chiếc SUV, kiếm màu vàng vung lên.

Cánh tay phải vụng trộm nổ súng của Phùng Tứ Hải bị cắt đứt như cắt đậu hủ, bàn tay cầm súng lục cũng rụng xuống, súng lục lăn xuống đất.

Hắn kêu thảm thiết quay cuồng giãy dụa, máu loãng phun ra, bắn tung tóe khắp nơi.

Mấy người trẻ tuổi hét lên, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, Phùng Hải Kiều khóc ngay tại chỗ, hai chân đạp lung tung, đầu lệch sang một bên, nhắm mắt không dám nhìn.

Cô ta tận mắt nhìn thấy cha mình bị một kiếm chém đứt cánh tay, loại trùng kích mãnh liệt này làm cho cô ta sinh ra sợ hãi cực lớn với Lý Trình Di.

Sợ hãi+2

Lý Trình Di nhìn Phùng Hải Kiều.

Rác rưởi.

Loại trạng thái gần như muốn tè ra quần này chỉ cho hai điểm.

Xem ra phế vật quả nhiên là phế vật, hàng kém chất lượng vĩnh viễn không có cách nào trở thành phân bón thượng đẳng cho hoa .

Cũng may những người khác rất có lực.

Anh xoay người, nhìn về phía ba người Long Sơn Quý.

Hiện tại, trò chơi có thể bắt đầu.

…….

Ngoại ô Nam Châu.

Máu đỏ tươi, theo dòng sông chậm rãi hội nhập, khuếch tán, giống như cánh đồng hoa đỏ nở rộ.

Tiết Vi Dân một tay chống đỡ đoạn kiếm, quỳ rạp xuống bờ sông, máu chính là từ lồng ngực anh không ngừng tuôn ra, cuồn cuộn không ngừng, căn bản không cách nào ngừng lại.

“Cậu… thắng”.

Ánh mắt anh nhìn chằm chằm vào bộ xương xám đen trắng bên kia sông. Lần trước là tôi thắng…… Lần này, đến lượt cậu……

“Sư huynh, nhiều năm như vậy anh vẫn dùng mô đun vũ khí lúc trước. Kiếm trận của anh lâu không được đổi mới rồi? Năng lượng Thiết bị bay bao lâu rồi không thay đổi?”

Mặt nạ đầu lâu một tay cầm Thiết bị bay của mình, cả người bốc lên ngọn lửa màu xám nhạt.

“Thời đại đang biến hóa, khoa học kỹ thuật đang phát triển. Bạch Tinh cùng tất cả các quốc gia khác đều đang phát triển, duy chỉ có Nghi Quốc, bảo thủ tự phong, dùng Pháo đài trầm mặc cự tuyệt sự vật mới, cự tuyệt tiến hóa. Mà ngay cả cách chết hợp kim đặc chủng mới nhất, đều còn đang dùng loại mười mấy năm trước.

Mặt nạ đầu lâu nhẹ nhàng đem tay phải bị chặt đứt của mình từ mặt đất nhặt lên, đặt ở trên cổ tay gãy.

Sau một hồi tia lửa rất nhỏ, tay phải lại dung hợp với cổ tay gãy, mạch điện bên trong tự liên kết khôi phục.

Chỉ vài giây, liền một lần nữa khôi phục hơn phân nửa tính năng.

“Sư huynh, chúng ta là Chuyên gia điều khiển thiết bị bay, Thiết bị bay càng mạnh, chúng ta mới càng mạnh. Hợp kim càng mạnh, lực trường càng mạnh, chúng ta mới càng an toàn.”

Hắn nhìn Tiết Vi Dân đang dần dần không còn hơi thở, máy bay trên tay tự động hòa tan, khôi phục thành vali màu bạc.

Xoay người, hắn không hề lưu luyến, bước nhanh vào một mảnh hỗn độn rừng rậm ban đêm, biến mất không thấy. Không bao lâu, giữa không trung bay tới một chiếc phương tiện bay màu trắng, bên cạnh còn có ký hiệu của Cục an ninh.

Phương tiện bay hạ cánh.

Đinh Tạo Thành và Trịnh Uyển Như nhanh chóng đi xuống, thứ đầu tiên nhìn thấy, chính là Tiết Vi Dân quỳ rạp xuống đất.

Sư phụ!!

Sắc mặt hai người trắng bệch, nhanh chóng tiến lại gần.

…….

Mới tang tảng sáng

Lý Trình Di chậm rãi đi ra khỏi rừng rậm, áo giáp màu vàng trên người bắn đầy máu hỗn độn.

Trò chơi kết thúc rồi.

Ác niệm cũng hoàn thành tốt đẹp.

Hoa Tử đằng tiến hóa lần thứ hai, rốt cục hoàn toàn viên mãn.

Mà người anh cũng không giết hết. Lý Trình Di chỉ xử lý những gì anh cho là thích hợp nhất, sau đó thả người ra.

Ừ, chính là loại thả khiến người ta cho rằng là bọn họ tự mình tìm được cơ hội chạy trốn.

Đứng ở trong rừng, anh nhìn mấy người lảo đảo chạy về phía chiếc xe SUV.

Bọn họ dìu lẫn nhau, mặc dù người đầy máu nhưng lộ ra cảm giác sung sướng như vừa bước qua cửa tử.

Giữ lại 4 người như vậy .

Trong thời gian kế tiếp, bọn họ sẽ vẫn sống trong sự sợ hãi đối với anh, chỉ cần khi anh cần, có thể đi qua hiện thân, sau đó thu hoạch một đợt ác niệm sợ hãi.

Tổng cộng bốn nguồn cung cấp ác niệm, cũng đủ dùng rất lâu.

Đáng tiếc…… Chỉ có sau khi thu hoạch triệt để mới có thể lưu lại ác niệm. Bốn người chỉ có thể dùng bốn lần…

Nhưng nghĩ lại, Lý Trình Di lại thản nhiên.

"Cũng may trên thế giới này, người xấu giết không hết."Ác chi hoa…… Ý nghĩa của cái tên bắt nguồn từ đây… Anh tự nhiên hiểu được.

Lúc này ấn ký Hoa Tử đằng trên Ác Chi Hoa viên mãn, sau khi yên lặng một hồi, lại có phản ứng.

Hoa lân y Tử đằng: độ tiến hóa lần thứ 3 0%, ác niệm 0%. Nhìn Hoa Lân Y đã nhảy tới số 3, khóe miệng Lý Trình Di không tự chủ được nhếch lên.

Cuối cùng cũng hoàn thành bước quan trọng nhất.

Chương 198: Tìm được manh mối

Anh xoay người, sải bước vào rừng rậm.

Không bao lâu, áo giáp Lay-ơn trên người anh nhanh chóng tản đi, cánh hoa Lay-ơn vờn quanh bay múa, nhanh chóng chuyển hóa thành cánh hoa Tử đằng màu tím.

Cánh hoa một lần nữa ngưng tụ thành Hoa Lân Y mới.

Lý Trình Di sờ sờ lân giáp trên cánh tay.

Cùng lúc trước không có gì khác nhau, xem ra mấu chốt là trạng thái hằng ngày.

Anh suy nghĩ một chút, tản đi phần lớn lân giáp trên người, chỉ còn lại khuôn mặt.

Hoa Lân Y tản đi, lộ ra thân thể huyết nhục của anh.

Bùm.

Lý Trình Di tùy ý đánh một quyền vào thân cây bên cạnh.

Sức mạnh khủng bố cho dù không có Hoa Lân Y tăng sức mạnh, cũng đã vượt xa người bình thường.

Lực trùng kích cực lớn lên đến một tấn, trong nháy đánh lõm thân cây.

Lý Trình Di giơ nắm đấm lên nhìn, nắm đấm không hề có vết trầy xước. Vừa mới ra quyền, anh có thể rõ ràng cảm giác được, tựa như có Hoa Lân Y bảo hộ.

Nắm đấm không bị tổn thương bởi bất kỳ phản ứng ma sát nào.

Thành công rồi!

Trên mặt anh lộ ra nụ cười vui vẻ, từ sau khi bị cuốn vào Góc chết, anh đã thật lâu thật lâu không có cảm thụ qua loại cảm xúc thuần túy này.

Ngay cả quần áo bình thường hàng ngày cũng có thể bao trùm, loại lực lượng siêu tự nhiên này làm cho cảm giác an toàn của anh lúc này tăng lên trên diện rộng.

“Kế tiếp, tìm con đường tiêu thụ vàng thỏi, sau đó dùng tiền mua hoa!”

Xác định mục tiêu kế tiếp, Lý Trình Di xoay người chạy nước rút, nhanh chóng đi vào sâu trong rừng.

Tiền kiếm đủ rồi, nên mang theo Thiết bị bay cùng vàng thỏi trở về.

Không bao lâu, một chiếc xe cũ kỹ đi ngang qua, Lý Trình Di chặn xe, mất mấy trăm đồng ngồi xe trở lại ngoại ô Toại Dương.

Sau đó là thay quần áo, xóa dấu vết trên người, đón xe, trên đường đến công ty, gửi tin nhắn cho ông chủ và Tống Nhiễm.

“Tôi thành công thoát ra từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh!” — Trình Ý.

Ở trong công ty anh vẫn dùng tên giả lúc ban đầu, phía sau cũng lười sửa, dứt khoát dùng như tên mạng.

“…… Trâu bò! “- Tư Mã Quy.Người này không biết từ đâu xuất hiện

. “Tình trạng thế nào, có bị thương không?” – Ông chủ.

“Hoàn hảo, lần này cũng không tệ, tôi chuẩn bị tương đối đầy đủ, vừa đi vào liền lập tức mua đồ trốn đi, vừa vặn có hai người mới đi vào, giúp tôi chia sẻ hỏa lực, nên câu được giờ!”

“Đồ ở đâu? Lần này cậu mang ra cái gì? “Tống Nhiễm.

“Ở trong tay tôi, tôi lập tức đến công ty, lần này thật sự là mạo hiểm, hai người kia định phối hợp lừa tôi…”

Lý Trình Di bắt đầu cẩn thận miêu tả anh thiếu chút nữa bị hai người lừa gạt như thế nào, mạo hiểm đấu trí đấu dũng với bọn họ như thế nào, cuối cùng thành công mua được hàng hóa, rời khỏi Góc chết.

“Đúng rồi, bạn tôi kiếm được một đống vàng thỏi, ông chủ có thể giúp tiêu thụ được không?”

Tân Đức Lạp ở một thành phố xa xôi khác có vẻ kinh hoàng.

“Cái gì gọi là kiếm được một đống vàng thỏi? Vàng thỏi có thể dễ kiếm như vậy sao? Tên này ngay cả che giấu cũng lười che giấu sao?”

“Cứ để ở công ty, tôi tìm cách bán cho cậu, nhưng không có nguồn gốc hợp pháp thì phải mất 1/3, cậu có đồng ý không?”- ông chủ

“Không sao, bạn tôi nói sẽ cho ông chủ 20% tiền công!

Lý Trình Di tương đối hào phóng, dù sao số tiền này tới dễ dàng, anh tuyệt không đau lòng.

Tân Đức Lạp dừng một chút, “Bất quá, tỉnh vừa mới xảy ra chuyện, cục trưởng cục an ninh tỉnh trong quá trình giao thủ với phần tử khủng bố đã thiệt mạng, hội trưởng liên hội cũng

chết trong một vụ nổ ngoài ý muốn, cấp trên rất tức giận. Có thể phải điều động tổ điều tra trọng án xuống xử lý.”

Phần tử khủng bố thật sự là lợi hại, quá càn rỡ. Hiện tại xã hội pháp trị này, cũng có thể có loại động tĩnh lớn này, thật sự là khó có thể tưởng tượng.Tôi chỉ nói cho cậu biết, kế tiếp cố gắng khiêm tốn, đừng bồng bột. Mặt khác, Long Tu Môn bên kia cậu nên đi học một chút”.

“Vâng! Tôi bên này còn có chút việc, xử lý xong lập tức đi ngay! “Trình Ý nói.

Lý Trình Di biết rõ kỹ thuật cận chiến của mình tệ đến mức nào, lúc trước nếu không đột nhiên tập kích, đánh cho cao thủ Lý Tưởng Hương kia trở tay không kịp, anh chưa chắc đã thắng.

Từ đầu đến cuối, anh đều bị đối phương trêu đùa.

Cho nên kỹ xảo cận chiến nhất định phải bổ sung, cho dù không phải mạnh nhất, ít nhất không thể chênh lệch lớn như vậy.

“Mặt khác, tôi bên này, tìm được một chút manh mối Lê n lưu lại. Cậu cảm thấy hứng thú không?” - ông chủ.

“Manh mối gì?” – Trình Ý.

“Con tôi dường như… thực sự đã tìm ra cách hoàn toàn thoát khỏi Góc chết…” – Ông chủ.

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di trong nháy mắt ngẩn ra, biểu tình nghiêm nghị hẳn lên.

“Tôi hiểu rồi. “Anh nhanh chóng trả lời.

Anh không có hồi khi nào đi qua hỗ trợ, mà là anh biết, hiện tại chính mình còn chưa chuẩn bị tốt.

Tiết mao phi liêm trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, ẩn chứa huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, anh nhất định phải có được.

Còn có Long Tu Môn, anh nhất định phải đi trước một chuyến, chờ những thứ này đều hoàn thành, anh mới có thể đi bắt đầu điều tra, triệt để biện pháp thoát khỏi Góc chết.

Mài dao không phụ công người đốn củi, nếu Lê n mất tích lâu như vậy, manh mối đều còn, như vậy cũng không làm mất thời gian của anh.

“Ông chủ, nhớ giúp bạn tôi đổi vàng thỏi nha. “Trình Ý.

“Trình Ý, cậu thiếu tiền à? như vậy, tôi bên này cho cậu mượn trước một chút?” - Tư Mã Quy.

“Không cần, cám ơn Quy ca, tiền lẻ tôi đủ, chỉ là sau này không đủ dùng, thiết bị bay quá đắt. Dùng một lần phải bảo trì, tốn quá nhiều. “Trình Ý trả lời.

Lý Trình Di mới từ trong mấy cái túi kia rút ra ước chừng một triệu tiền mặt.

Mua chút hoa hướng dương vẫn là đủ, chỉ là sau đó không đủ.

Lại cùng Tư Mã Quy Khách chat vài câu, anh tắt app phi ngư, mở một trang mua sắm, tại mấy app chọn lựa giá cả hợp lý nhất rồi cò kè mặc cả, anh nhanh chóng đặt hàng, mua một đống hoa hướng dương.

Chương 199: Năng lực hoa bỉ ngạn

Kế tiếp chính là hoàn thành tiến hóa lần thứ nhất hoa hướng dương, sau đó mở ra thần vị hoa mới, hấp thụ Tiết Mao Phi Liêm làm hoa chủ vị mới. Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp…… Ngay từ đầu là cấp thấp, hậu kỳ tiến hóa cũng không nhất định vẫn là cấp thấp…..

Đối với việc này, anh rất chờ mong. Không bao lâu sau, xe đến tòa nhà Tân Thế Kỷ.

Thời gian đã là hơn bảy giờ sáng.

Trước tòa nhà dòng người bắt đầu khởi động, mọi người không bị ảnh hưởng bởi vụ án lớn vừa mới phát sinh mà ra vào mua sắm tiêu phí.

Đám người cười cười nói nói, tốp năm tụm ba, các đôi tình nhân, dắt trẻ đi dạo, người già, nhân viên văn phòng, người bán hàng rong, đội trượt ván bay vân vân.

Buổi sáng ra ngoài đi dạo tập thể dục cũng khá nhiều.

Lý Trình Di đi vào trung tâm thương mại rất nhanh mua một bộ quần áo mới, đem quần áo lúc trước cắt nhỏ vứt đi.

Sau đó đến công ty, đặt thỏi vàng vào trong tay kẻ mắt đậm, ngay cả chai đồ uống và thiết bị bay cũng để ở công ty, cuối cùng mới xoay người về nhà.

Trong những ngày này, anh ấy đã ở trong tình trạng căng thẳng tinh thần cao độ.

Về nhà nghỉ ngơi một chút.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Trong tỉnh có tổ điều tra trọng án tới, tiến hành điều tra toàn diện vụ tập kích khủng bố lúc trước.

Mà Toại Dương cũng giống như rời xa vòng xoáy, vẫn bình tĩnh mà an tường như trước.

Lý Trình Di ở nhà năm ngày, mỗi ngày không phải ngủ nướng, thì là ra ngoài tìm kiếm hoa cỏ mới.

Tiền lương của cha mẹ tăng lên một chút, mỗi ngày nụ cười trên mặt cũng nhiều hơn không ít.

Chị Lý Trình cũng tìm được việc làm, mỗi ngày đi sớm về trễ, căn bản không nhìn thấy bóng dáng.

Mà rốt cục, giống hoa hướng dương mới mà Lý Trình Di mua trên mạng, vận chuyển đến vườn thực vật.

Anh cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, là thời điểm hấp thu hoa khí, hoàn thành ác niệm.

Mở ra hoa thần vị mới.

Lý Trình Di ở nhà cẩn thận nghịch ngợm một chậu hoa Bỉ ngạn mới mua.

Cánh hoa màu đỏ sậm tựa như sợi tơ, tinh xảo bện cùng một chỗ, từ xa nhìn lại, tựa như từng vương miện hoa tinh xảo.

Anh tổng cộng mua ba chậu.

Theo thứ tự là ba chủng loại: màu trắng, màu đỏ và màu vàng.

Trong đó hoa Bỉ ngạn màu đỏ tương đối bắt mắt, ở trong chậu hoa màu nâu, đất đen, cành xanh, làm nổi bật cánh hoa mảnh khảnh mềm mại, làm cho người ta vừa nhìn liền mơ hồ có loại cảm giác trầm thấp.

Bà Phùng Ngọc Vinh ở một bên cầm đèn bắt côn trùng tự động, tiến hành tiêu sát từng chậu đậu đũa.

Đèn diệt côn trùng màu tím lam vừa chiếu lên, là có thể khiến cho côn trùng giấu ở bên trong tự mình bò ra, sau đó bị Phùng Ngọc Vinh dùng đũa kẹp đi.

“Mấy thứ hoa này cũng không phải thứ gì hiếm lạ, mua cái này làm gì? Lãng phí tiền. “Bà liếc nhìn chậu hoa con trai mua trên mạng, ít nhiều có chút không cho là đúng.

“Con kiếm được tiền, coi như là tiêu tiền tiêu vặt mua chơi, dù sao cũng hơn mấy đứa chỉ biết cắm mặt vào Game, ít nhất thị lực không bị ảnh hưởng.” Lý Trình Di một bên đáp lời, một bên cẩn thận tưới dưỡng dịch pha loãng cho hoa.

“Dù sao trong nhà là không có chỗ bày, con đừng để trong nhà.“Bà Phùng Ngọc Vinh dặn dò.

“Con biết rồi”Lý Trình Di gật đầu, cẩn thận nhỏ dưỡng dịch cho hoa, sau đó mới xoa xoay tay, thở phào một hơi, cẩn thận vươn ngón tay, chạm vào Hoa Bỉ ngạn.

Lô hoa này là cùng đến với hoa hướng dương, mấy chậu này gửi đến nhà, cho nên sau khi chăm sóc một chút cho hoa anh sẽ lập tức mang đến vườn thực vật trồng cùng hoa hướng dương mới đến.

Trước đó, anh dự định thử xem, năng lực của hoa bỉ ngạn này là gì.

Từ sau khi có được ấn ký Ác Chi Hoa, Lý Trình Di liền sinh ra một loại sở thích nhìn thấy hoa liền không thể chờ đợi được muốn đi sờ.

Ví dụ như Hoa Bỉ ngạn này, chính là hàng anh đặt trước mua trên mạng, hiện tại mới vận chuyển đến.

Hiện tại giữa ban ngày ban mặt, Lý Trình Cửu và ông bố Lý Chiêu đều không có ở nhà, cũng chỉ có anh và bà mẹ Phùng Ngọc Vinh ở nhà, anh vừa vặn cũng không cần để ý đến Lý Trình Cửu.

“Mẹ nấu ít cơm một chút, lát nữa con không ăn ở nhà. Con tìm vườn của một người bạn, mang mấy chậu hoa này qua.

“Biết rồi, con cũng vậy, chị của con cũng vậy, còn có cả bố con nữa, không ai ở nhà ăn cơm, cơm này nấu đâu có nhẹ nhàng…” Phùng Ngọc Vinh oán giận, thanh âm chậm rãi thấp xuống. Lúc này Lý Trình Di đã không rảnh quan tâm đến động tĩnh khác.

Ngón tay anh đã nhẹ nhàng chạm vào bông hoa màu đỏ của Hoa Bỉ ngạn.

Rất nhanh, một tia khí tứ mát mẻ dung nhập ngón tay anh.

Hoa Bỉ ngạn: Còn có tên là Thạch tỏi, Long Trảo Hoa, Gián Hoa. Bên trong chứa nhiều loại kiềm sinh học, có tác dụng giải độc, khử đờm, diệt côn trùng, thúc đẩy nôn mửa, có chút độc. Môi trường sinh trưởng thích bóng râm ẩm ướt, không sợ

lạnh hạn hán, đến mùa hè sẽ ngủ đông tự nhiên. Thời gian nở hoa tháng 8 - 9.

“Hoa ngữ: điềm báo tử vong (khi sử dụng, có thể nhìn thấy dấu vết điềm báo của người sắp chết).

Lý Trình Di nhíu mày, năng lực hoa ngữ này, phạm vi có chút khó xác định.

Điềm báo tử vong, báo trước bao lâu ? Sự khác biệt trong đó rất lớn.

Và điềm báo tử vong này có thể nhìn thấy trước tất cả các loại tử vong, hay chỉ là nhìn thấy bệnh tật?

Trong đó khác biệt cũng rất lớn.

Lý Trình Di đưa tay sờ soạng hai loại hoa còn lại.

Hoa ngữ đều giống nhau, đều là điềm báo tử vong, chỉ là chú thích hơi khác nhau một chút. Cái này cũng hay.

Anh suy tư, cân nhắc sau này có nên đưa nó vào hệ thống mười hai hoa chính của mình hay không.

Chuông điện thoại vang lên, Lý Trình Di lấy di động ra nhìn, ấn nút kết nối.

Chương 200: Lam thư

“Này, bên cậu chuẩn bị thế nào? “Giọng Tống Nhiễm từ bên kia truyền đến” Để tôi đưa cậu đến chỗ Ngục Long sư phụ.

“Chờ một chút, nhân tiện giúp tôi mang ít đồ, không thể tay không đến đó “Lý Trình Di trả lời.

“Vậy được, cậu cứ làm đi. “Tống Nhiễm trả lời.

Lý Trình Di nhanh chóng đứng dậy, chào bà Phùng Ngọc Vinh, sau đó mang theo ba chậu hoa ra khỏi nhà.

Xuống lầu, đi ra tiểu khu, xe việt dã màu đen đã chờ ở ven đường.

Xe bụi bặm, còn chưa kịp rửa, rõ ràng là xe bay giá cả đắt đỏ, giờ nhìn giống như chiếc xe tải nhỏ mấy chục ngàn.

Lý Trình Di đến gần, đặt chậu hoa vào cốp xe, sau đó ngồi vào trong xe.

Rầm đóng cửa lại.

“Đến vườn thực vật Vĩnh Viễn một chuyến.”

Tống Nhiễm không cách nào hiểu được mạch não của Lý Trình Di, người bình thường thích thực vật hoa cỏ, đi công viên cửa hàng hoa nhìn xem không phải xong rồi sao?

Nào có ai tự mình bỏ ra nhiều tiền như vậy mua một vườn thực vật?

Chẳng lẽ đây là mạch não của bệnh thần kinh khác với người thường?

Người Góc chết phần lớn đều là bệnh thần kinh, điều này được giới của bọn họ công nhận.

“Ừ. Tôi mang ít hoa này qua đó rồi lấy ít đồ sau đó chúng ta xuất phát. “Lý Trình Di thở dài,” Lần này lại làm phiền anh rồi, anh Tống’.

“Không có việc gì, ông chủ trước khi đi muốn tôi chăm sóc tốt cho cậu, Góc chết tôi không giúp được gì cũng đã rất xấu hổ. Nếu chút chuyện này cũng làm không tốt, đó là thật sự phụ lòng tín nhiệm của ông chủ và cậu. “Tống Nhiễm nghiêm túc nói.

“Bên ông chủ, tình hình thế nào? “Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

Không tốt lắm, manh mối Lê n để lại, nhưng thời gian lâu, một số đã tự nhiên tiêu tan. Hiện tại bọn họ chỉ biết là, Manh mối Lê n để lại trong một quyển sách tên là Lam Thư. Về phần Lam Thư này rốt cuộc là cái gì, tra không ra. “Tống Nhiễm thở dài.

“Lam Thư……”

“Đúng vậy, bên ông chủ gặp phải cái Góc chết này cũng rất khó chơi, Tư Mã Quy cùng một người Góc chết khác đều bị thương, rất nặng, còn đang nằm bệnh viện.”

Bất quá cho tới bây giờ, hình như cũng không có Góc chết nào dễ chơi. Cửa hàng nhỏ yên tĩnh này của cậu xem như gần đây

tương đối an toàn, chỉ cần không mua đồ, sẽ không nguy hiểm".

"Đúng vậy. "Lý Trình Di gật đầu.

"Tình huống bên cậu thế nào? Nếu bên ông chủ thật sự không có cách nào, vậy cũng chỉ có thể dùng ký ức thoáng hiện. Trong chỗ chúng ta thì ký ức thoáng hiện chỉ có cậu là mạnh nhất, dễ kích thích nhất. "Tống Nhiễm trầm giọng nói.

"Nếu thật sự cần tôi thì đương nhiên tôi sẽ ra trận"Lý Trình Di quả quyết đáp.

"Ai… Cuộc đời này khi nào mới hết đau khổ…" Tống Nhiễm thở dài, thanh âm thấp xuống, không nói nữa.

Lý Trình Di cũng không lên tiếng nữa.

Xe một đường chạy như bay, ước chừng nửa giờ sau, rốt cục đến vườn thực vật Vĩnh Viễn mới khai trương.

Cửa chính vườn còn đang trang hoàng, Lý Trình Di có tiền, chuẩn bị tạo ra một cánh cổng vòm chạm trổ kim loại rất lớn, làm mặt tiền.

"Đúng rồi anh Tống, cái chai nước của tôi đâu? "Lý Trình Di hỏi.

"Chỗ tôi, trả lại cho cậu này "Tống Nhiễm lôi cái bình mà Lý Trình Di lúc trước lấy được từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh ra.

"Cái bình này thật sự là kỳ lạ, tôi chỉ có thể nhìn thấy cái túi có đựng đồ vật, nhưng mở túi ra nhìn thì bên trong không thấy cái gì, sờ cũng không thấy."

"Đúng là quỷ dị, cảm ơn. "Lý Trình Di nhận lấy, mở túi ra nhìn.

Bên trong ngoại trừ bình máu lúc trước còn có một hộp kim loại xám xịt.

Cái hộp này giống như là hộp cá đóng hộp, quanh thân dán đồ án cùng ký hiệu ba màu xám trắng xanh xen lẫn văn tự.

Khi tầm mắt Lý Trình Di nhìn chăm chú vào nó, ký hiệu và chữ viết trên mặt hộp sắt vặn vẹo, biến hóa chuyển đổi thành

văn tự nghi quốc mà anh có thể đọc được.

“Lòng tham lam: Một số món ăn vặt yêu thích nhất tồn tại.”

Thứ này so với bình máu lúc trước còn chưa dùng, nhưng bởi vì không có hạn chế thời gian bảo hành, cho nên anh hoàn toàn có thể giữ lại hai vật này, chờ đợi về sau xem có công dụng gì tốt hơn hay không.

“Đến nơi rồi, cậu đi đi, tôi ở đây chờ”Tống Nhiễm nói.

Lý Trình Di nhanh chóng xuống xe, xách theo ba chậu hoa bước nhanh đến gần cửa vườn thực vật.

Vừa vào cửa, trên bãi cỏ trống giữa các lán, liền nhìn thấy một đống hoa hướng dương màu vàng rực rỡ, đang chất đống chỉnh tề trên bãi cỏ, chờ nhân viên tới cấy ghép.

“Hoa đều ở đây, chuẩn bị đem đi trồng, anh có muốn kiểm tra hay không?“Quản lý phụ trách vườn, là một bà cô tóc vàng quăn, tên là Trần Ngọc Cầm, tầm tuổi với bà Phùng Ngọc Vinh. Người ở độ tuổi hay có tên là Cầm, Vinh hay Ngọc gì đó

Đây là dấu ấn của thời đại, ít nhiều không giống với người trẻ tuổi.

“Để tôi xem trước. “Lý Trình Di đi tới bên đống hoa hướng dương, đưa tay sờ sờ một chậu hoa gần nhất trên mặt đất.

“Mức tiến hóa lần thứ nhất: 6% một tia hoa khí rất nhỏ chảy vào ngón tay, anh khẽ gật đầu.” Sau đó lại không ngừng nghỉ, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve những chậu hoa còn lại.

Từng tia hoa khí hội tụ lại, hình thành dòng suối càng lúc càng mạnh mẽ.

‘7%

‘8%’

‘10%’

Tốc độ tiến hóa tăng vọt, khiến tâm tình Lý Trình Di tốt lên.

Anh kỳ thật có thể đi vườn khác hấp thu hoa khí, chỉ là quãng thời gian trước vẫn không rảnh, hơn nữa chỉ có hoa của mình,

mới thuận tiện tùy thời có thể chọn lựa chủng loại, tập trung một chỗ tiết kiệm thời gian, còn để sửa chữa Hoa Lân Y.

Lần nhập hàng này, cũng là có thể mở rộng kênh hoa cỏ ổn định.

Không ngoài ý muốn, Lý Trình Di sờ được hơn phân nửa thì độ tiến hóa lần thứ nhất cũng hoàn thành.

"Hoa hướng dương Titan: tiến hóa lần thứ nhất 100%"

Chương 201: Du Long Hí Phượng

"Mọi người trồng hoa đi. Thêm nữa kênh cung cấp hàng lúc trước đã khôi phục lại chưa?"

"Khôi phục hơn phân nửa, gần đây Bạch Cúc và Hoàng Cúc đều bán rất chạy, ông chủ chúng ta có nên chuẩn bị trước không?" Trần Ngọc Cầm ở một bên hỏi.

Mặc dù bà mặc bộ váy liền màu trắng thời thượng, nhưng vẫn không che giấu được bụng bự nhô lên.

"Bà cứ tự quyết định, dù sao tôi cũng cho bà một phần lợi nhận, lợi nhuận càng nhiều bà càng kiếm nhiều. "Lý Trình Di tùy ý gật đầu.

Anh cũng không sợ có người dám ngầm chiếm tài sản của anh, dù sao con người anh cũng không quy củ gì, nếu quả thật có người dám làm như vậy, vậy anh nói không chừng còn có thể vui vẻ.

Bởi vì đến lúc đó anh còn có thể xử lý cả người lẫn gia sản của người đó, vậy số tiền kiếm được còn hơn cả số tiền bị tham ô.

Anh đem ba chậu Hoa Bỉ ngạn giao cho Trần Ngọc Cầm, phân phó nhân viên trong vườn trồng, chính mình cầm lễ vật cho Long Tu Môn, lúc này mới ra cửa rời đi.

Lúc ra cửa, cửa vườn thực vật đã sửa hơn phân nửa, một số người qua đường rải rác đã ra vào tham quan.

Nơi này ít nhiều cũng có chút người ra vào.

Điều này khiến Lý Trình Di có chút vui vẻ.

Mang theo đồ đạc, ra cửa ngồi lên xe, anh và Tống Nhiễm cùng chạy khỏi Toại Dương, chạy về phía thành phố Thanh Cương nơi Long Tu Môn đang ở.

…….

Hơn hai giờ bay, sắp đến giữa trưa, ước chừng hơn mười một giờ, hai người chính thức đến Thanh Cương.

Nơi này là một thành phố nhỏ, chỉ bằng một nửa Toại Dương.

Hai người tìm một chỗ dừng xe, sau đó xuống quán ăn nhỏ nhanh chóng ăn một bữa.

Qua giờ cơm, tránh thời gian ngủ trưa, ước chừng hơn bốn giờ, mới mang đồ tới nhà Ngục Long.

Khiến Lý Trình Di không nghĩ tới chính là, anh vốn cho rằng Ngục Long sư phụ vốn là cựu huấn luyện viên quân đội, khẳng định là uy thế bức người, dáng người hùng tráng, nói chuyện cương mãnh hữu lực.

Nhưng khi gặp mặt.

“Ai nha, các cậu đến là tốt rồi, còn mang theo lễ vật gì chứ? Tôi và ông Tân Đức Lạp qua lại với nhau bao năm rồi, cậu bảo tôi sao thu lễ vật chứ?”

Trong một cái sân nhỏ, núi giả suối nhỏ cầu gỗ đều có, một ông già người hơi béo tròn, nói giọng khàn khàn, gương mặt hiền hòa ra đón, đưa hai người tới phòng khác đối diện vườn.

Ngục Long sư phụ…… Ông xem, đây chính là học sinh muốn học Long Tu Lực của ông, Lý Trình Di. “Tống Nhiễm cúi đầu, sau đó giới thiệu Lý Trình Di bên cạnh mình.

“Chào ông. Tôi là Lý Trình Di, hy vọng có thể học được tinh túy của Long Tu Lực! “Lý Trình Di học theo, khẽ cúi đầu.

“Cậu chịu đựng được?“Ông lão hơi béo có chút hoài nghi, hai mắt của ông bị thịt chen chúc cùng một chỗ, chỉ có thể nhìn thấy hai cái khe nhìn chằm chằm bên này. Hoàn toàn không nhìn thấy trong khe hở là ánh mắt……

“Thử trước rồi sẽ biết, nhiều lời vô ích. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Những lời này nói rất hay, nhiều lời vô ích! “Ngục Long vỗ đầu gối, cả người da thịt đều bắn lên. Người trẻ tuổi có chí khí, vậy thì làm kiểm tra trước.

Ông ta đứng lên, dẫn theo hai người đi đến khách đường góc, nơi đó đặt một cái mâm kim loại hình vuông đen tuyền.

Đứng lên là được rồi.

Lý Trình Di nghe vậy, cởi giày đứng lên.

Mới vừa đứng lên, bỗng nhiên lòng bàn chân vọt lên hai dòng điện tê dại.

Xuy xuy!

Anh run rẩy, theo bản năng muốn nhảy xuống.

Thứ này rò điện!

“Bình thường, đây chính là khảo nghiệm cơ bản tu hành Long Tu Lực của chúng tôi. “Ngục Long đứng ở một bên, cao một mét chín giống như một bức tường, thật sự ngăn cản anh xuống.

“Đừng sợ, luyện pháp này gọi Du Long Hí Phượng, chế ra để luyện tập Long Phượng Trang trong Long Tu Quyền!”

“Cái gì Phượng Trang? “Lý Trình Di hoài nghi mình nghe lầm.

“Đúng thế, là Long Phượng Trang! “Ngục Long nói,” Sau này chờ cậu luyện thành, sẽ biết. Hóa trang cho mình không phải bản lĩnh, hóa trang cho kẻ địch, mới gọi là công phu.

Nói xong ông ho khan hai tiếng, cảm giác thân thể không được tốt lắm “Ngục Long sư phụ, lần trước đến, ông mới là chỉ là tròn một chút, hiện tại…. Sao thế …?” Tống Nhiễm ở một bên nhịn không được hỏi.

“Già rồi. Lúc trước tăng cường nhiều dược vật, đột nhiên không hoạt động, ăn lại nhiều, không béo mới là lạ. “Ngục Long thở dài. Bất quá tôi hiện tại tâm tình rất tốt, không nghĩ tới sau chuyện kia, còn có người nguyện ý tới chỗ tôi học Long Tu Lực……”

“Chuyện gì? “Lý Trình Di nhạy bén cảm giác có chút không đúng.

“À không sao không sao, chỉ là một tai nạn. “Tống Nhiễm đứng bên cạnh cười ha hả.

Ngược lại Ngục Long khẽ nhíu mày.

“Mấy người không nói với cậu ấy?”

“Cũng không phải chuyện gì lớn, không đáng nhắc tới, dù sao đó cũng là chuyện quá khứ, không chừng là người khác đổ oan cho ông. “Tống Nhiễm cười cười nói.

“Cũng không oan đâu, thật đấy”Nụ cười trên mặt Ngục Long chậm rãi nhạt đi. “2 học sinh trước cũng không nhiều năng khiếu, lúc luyện công mạch máu tâm não nổ tung, cấp cứu chậm, hiện tại chỉ có thể đổi thân xác khác.”

Lý Trình Di ở một bên nghe được hơi toát mồ hôi lạnh.

“Cho nên cậu cứ suy nghĩ đi xem còn muốn tiếp tục tập không?” Ngục Long nhìn về phía anh, tầm mắt tựa như hai đạo gai nhọn, đóng đinh ở trên mặt anh.

“Tại sao không, tôi cảm thấy, tôi nhất định làm được” Lý Trình Di nghiêm túc nói, đương nhiên anh hiện tại nghĩ vẫn là năng lực hoa hướng dương, Lực trường rực rỡ hoàn toàn có thể bí mật mở ra, chữa khỏi khôi phục vết thương thân thể.

“Quyết tâm không phải nói, mà là làm. “Ngục Long nở nụ cười, ngón tay tên mập chỉ chỉ cái mâm vuông đen kia.

Đi lên đứng đó một giờ.

Chương 202: Tập Long Tu lực

Lý Trình Di muốn nói lại thôi, nhưng vẫn tiếp tục đứng trên mâm vuông.

Rất nhanh, dòng điện lại tiếp tục xuất hiện. Hơn nữa lúc này đây còn không phải vừa yếu ớt như vậy, cường độ lớn hơn không ít.

Lấy cường độ thân thể Lý Trình Di, trải qua Hoa Lân Y cường hóa không ít, đều cảm giác có chút đau nhức.

“Thể chất không tệ “Ngục Long cười nheo mắt nhìn anh. “Trước cứ như vậy luyện, kiên trì một tháng rồi nói tiếp. Đây là thời điểm trụ cột, đừng nghĩ lười biếng, trước đó hai đứa nhỏ chính là lười biếng tập mục này”

Ông ta lắc lắc đầu, rồi có chút bất đắc dĩ kéo Tống Nhiễm đi uống trà.

Lý Trình Di đang muốn mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên dòng điện gia tăng, thật sự đem anh đóng đinh tại chỗ, không thể động đậy. Thứ này lại có thể thông qua cảm ứng cường độ cơ thể để điều chỉnh cường độ dòng điện!

Anh lúc này không dám chậm trễ, nhanh chóng đứng vững, nhắm mắt, chịu đựng.

Lúc này mới tới cửa đã bị lôi ra luyện tập, Long Tu Môn của Ngục Long quả nhiên là xứng đáng với một chữ ngục.

Trong tiếng ong ong rất nhỏ, Lý Trình Di cứ đứng như vậy, tùy ý dòng điện không ngừng gia tăng chảy khắp toàn thân.

Nhàn rỗi không có việc gì, anh dứt khoát bắt đầu tự hỏi mấy hoa ngữ của mình nên sử dụng như thế nào thích hợp hơn.

Anh hiện tại tổng cộng nắm giữ ba hoa ngữ có thể chủ động sử dụng.

Trầm túy chi thủ, kiên cố, Lực trường rực rỡ.

Trong ba cái hoa ngữ này, Trầm Túy Chi Thủ tính thực dụng mạnh nhất, nhiều lần cứu anh trong nguy nan, hơn nữa là đối với người sống cùng dị vật đều hữu dụng, có thể nói là thần kỹ cận chiến.

“Nếu như có thể ở kết hợp Trầm Túy chi thủ với kỹ xảo cận chiến thì hiệu quả tuyệt đối sẽ tăng mạnh.

Kiên cố cường hóa thể lực bản thân, Trầm túy chi thủ có thể làm cho đối thủ không thể chạy thoát.

Lực trường rực rỡ có thể khôi phục nhanh hơn khi tu luyện.

Như vậy vừa nhìn, phối hợp ba loại hoa ngữ, tương đối thích hợp huấn luyện cận chiến!

Lý Trình Di vừa suy tư, vừa cố nén dòng điện dưới chân.

Một giờ rất nhanh trôi qua.

Da lông cả người anh đều dựng đứng, tựa như con nhím, da mặt càng căng thẳng, mơ hồ có chút tái nhợt.

Ngục Long nhìn anh một cái, đánh giá một câu thể chất không tệ, không cần chữa trị, liền đuổi hai người ra ngoài, cũng sắp xếp định ra tần suất một tuần hai ngày.

Lúc Tống Nhiễm lái xe đưa Lý Trình Di về, thỉnh thoảng ở trên xe nhìn anh chằm chằm.

“Thể chất của cậu thật không tệ. Luyện tập Long tu Lực cực kỳ vất vả cùng nguy hiểm, người đã thử qua, không một ai muốn luyện tiếp. Cậu mới nhập môn mà không có việc gì…”

‘Tôi cũng không biết vì sao, nhưng bây giờ cảm giác vẫn ổn, có thể là thể chất trời sinh của tôi là tốt rồi. “Lý Trình Di mở Lực trường rực rỡ, cảm giác cả người ấm áp, thả lỏng thoải mái giống như ngâm mình trong suối nước nóng.

“Cậu cảm giác không có việc gì là tốt rồi, nhất định phải nhớ kỹ, một khi cảm giác chỗ nào không thoải mái, phải trước tiên nói ra. Không được chịu đựng! Tống Nhiễm nghiêm túc dặn dò.”

Cậu biết trước kia quân đội là có chỉ tiêu huấn luyện tử vong, Ngục Long sư phụ trước kia huấn luyện phương thức… Chính là bởi vì quá nghiêm khắc, khiến không ít người chết trong khi luyện tập…”

Lý Trình Di không nói gì.

“Bất quá cậu cũng đừng lo lắng, một khi cảm giác không thoải mái, lập tức nói cho tôi, ông chủ đã chuẩn bị cho cậu dược phẩm phục hồi thân thể, tuyệt đối đứng đầu thế giới, là trước kia cho Lê n dùng, chỉ cần phát hiện được kịp thời, chữa trị không thành vấn đề!”

“Ông chủ trâu bò! “Lý Trình Di nhất thời cảm động, dù sao nghe đến dược phẩm này đã biết là rất đắt tiền.

“Cố lên. “Tống Nhiễm còn muốn nói gì đó, nhưng lại không lên tiếng nữa.

Lý Trình Di biết anh muốn nói cái gì, chiến đấu chém giết, những thứ này kỳ thật ở thời đại này đã lỗi thời

Khổ luyện nhiều năm, không bằng người khác thay đổi thành người cải tạo.

Cho dù luyện tập có mạnh hơn nữa, thì sức mạnh cơ thể cũng có hạn nhưng người cải tạo thì không thế, cực hạn của bọn họ chính là cực hạn cấu tạo vật liệu cấu tạo thân thể.

Giới hạn đó vượt qua cực hạn cơ thể con người quá nhiều.

Chiến thuật cận chiến, ở thời đại này, chỉ có thể dựa vào khoa học kỹ thuật, chiến thuật của các môn phái đã không có bất kỳ tác dụng.

Hoa Lân Y chém giết, thiếu hụt kỹ xảo cận chiến, cũng sẽ không nghĩ đến muốn học cái này.

Về bản chất, anh kỳ thật cũng chỉ coi Long Tu Lực là thủ đoạn phụ trợ của mình.

Nghĩ tới đây, anh cũng hơi thở dài.

Trong lúc nhất thời hai người cũng không mở miệng nữa.

Xe trở về, Lý Trình Di nửa đường thuận đường đi ăn cơm.

Sau đó dựa theo địa chỉ đi một chuyến đến nhà một trong bốn tên có thể cho ác niệm.

Trong tiếng kêu chói tai, anh thỏa mãn thu hoạch ác niệm.

Vừa rồi ác niệm hoa hướng dương Titan còn là 0%, trong nháy mắt tăng vọt tới 62%.

Mang theo một thân huyết khí nhàn nhạt, anh lại chạy tới nơi cung cấp ác niệm thứ 2. Ở giữa một đám nhân viên an ninh mai phục, mạnh mẽ xông vào, ở trong ánh mắt tuyệt vọng cùng căm hận của đối phương, dễ dàng xử lý gói ác niệm thứ hai.

Ác niệm cũng từ hơn 60%, thoáng cái tăng vọt tới 100%.

Sau đó trong làn mưa đạn Lý Trình Di nhanh chóng rút lui, hoàn thành tiến hóa lần thứ nhất Hoa hướng dương Titan.

Hoa thần vị lần nữa mở ra hoa chủ vị mới, mà còn lại tất cả chủ hoa, cũng đều tăng thêm một lần tiến hóa.

Mà đây, là điều kiện tiên quyết để hấp thu tiết mao phi liêm.

Kế tiếp, anh mỗi tuần 2 lần tiến đến chỗ Ngục Long huấn luyện, sau đó sẽ đi lung tung trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Sau khi mở ra Hoa Thần Vị mới, anh hiện tại liền chờ tiến vào Góc chết, hấp thu hoa mới.

Chương 203: Khu phố ầm ĩ

…….

Ngày 17/9, 21 giờ 01 phút tối.

Lý Trình Di nhìn di động, chậm rãi tản bộ trên con đường nhỏ yên tĩnh.

Vẫn là cùng một thời gian, vẫn là cùng một mùi vị.

Con phố này bị người chung quanh gọi là phố ầm ĩ, mỗi buổi tối, từ tám giờ đến bốn giờ sáng, đều là thiên đường của nướng thịt và karaoke

Bên trong có vài sân khấu đều là sân khấu ngầm khá nổi tiếng của Toại Dương.

Hiện tại hơn chín giờ, trên đường người tấp nập, lui tới tất cả đều là thanh niên ăn mặc thời thượng.

Nam nữ nữ, các loại mùi nước hoa trộn lẫn với thịt nướng, mơ hồ trộn lẫn mùi rượu, hình thành một mùi vị quái dị đặc biệt của khu phố ầm ĩ.

Lý Trình Di thay đổi cách ăn mặc có thể hòa nhập với không khí tại đây.

Áo sơ mi xám xanh, quần dài ngắn màu đất, tất trắng giày thể thao trắng, tóc chải kỹ, kịt keo, lại đeo kính AR, phối hợp với bờ vai rộng đã có thể tính là rắn chắc.

Không ngờ cũng có một tia khí chất hào hoa phong nhã.

Anh không biết ăn mặc, nên khi kẻ mắt đậm tư vấn trang phục nên anh đã mua theo.

Đáng tiếc, ở khu phố ầm ĩ đi tới đi lui ba lần, ký ức thoáng hiện vẫn không tới.

Đi nhàm chán, Lý Trình Di cảm giác có chút khát nước, ngồi xuống một cái ghế ở một cửa hàng nước trái cây ven đường, quét mã gọi một ly nước trái cây.

Cửa hàng kê 7,8 cái ghế dựa, dùng hàng rào màu đen vây thành hình chữ nhật, gần sát mặt đường.

Bên phải chỗ Lý Trình Di ngồi, là một cửa hàng đồ trang trí kiểu cũ.

Cửa tiệm trang trí giống như nhà gỗ nhỏ trong rừng, ngoài cửa lớn hoa văn bằng gỗ giả, còn đặt mấy đống rơm rạ và ghế gỗ chậu gỗ.

Trên tường cạnh cửa, còn treo một đầu hươu đực cực lớn, dán một tờ báo cũ ố vàng nghiêng lệch.

Xuyên qua tủ kính thủy tinh nhìn vào bên trong, có thể nhìn thấy bên trong có không ít rối gỗ hình người, đồ chơi trẻ em, đồng hồ gỗ, ngựa gỗ cũ nát, lều xiếc thú loại nhỏ vân vân, thậm chí còn có thể nhìn thấy một bộ xương khô mặc quần áo thuyền trưởng hải tặc.

Lý Trình Di chờ gọi nước trái cây, thỉnh thoảng quét mắt nhìn cửa hàng nhỏ có chút khác biệt này.

Tinh tang.

Đột nhiên cửa tiệm nhỏ bị đẩy ra, một ông lão chậm rãi đi ra.

Tay ông lão cầm quải trượng, mặc áo sơ mi quần tây trắng, bên ngoài mặc một chiếc áo len cổ chữ V mỏng manh, khuôn mặt hiền hòa, đeo kính tròn, ống tay áo còn bị một đứa bé dán một tờ giấy dán.

Ông lão ra cửa, chống gậy, xé giấy dán trên tay áo xuống, cẩn thận cất kỹ, sau đó mới đội mũ tròn nhỏ, kéo ghế ngồi của cửa hàng nước trái cây ra, chậm rãi ngồi xuống.

“Nơi này thật yên bình. “Ông già thở dài một tiếng, ánh mắt màu nâu rơi trên người Lý Trình Di.

“Lý Trình Di của Hồng Cẩm? “Ông già nhẹ giọng hỏi.

Lý Trình Di hơi kinh ngạc, không nghĩ tới anh chỉ tùy tiện ngồi đây, cũng có thể gặp được người biết mình.

“Xem ra tôi không tìm lầm người. “Ông già nở nụ cười,” Công ty các cậu, là từ Bạch Tinh tới, Tân Đức Lạp là người rất có hoài bão. Trước kia làm rất nhiều việc có tiếng tăm’.

“Ông là? “Lý Trình Di hơi nheo mắt, không biết đối phương có ý gì.

“À, tôi họ Bạch, bởi vì một việc, đang tìm một người trong công ty các anh. Tôi tra được tin tức, nói người đó có quan hệ gần gũi nhất với cậu nên tới thăm cậu “Ông lão cười giải thích.

‘Quan hệ với tôi gần gũi nhất? Ông nói xem, nói không chừng tôi có thể giúp ông. “Trong đầu Lý Trình Di nháy mắt hiện lên một cái tên.

“Tôi cũng không biết cậu ta tên gì, bất quá, cậu ta gần đây làm một số chuyện tốt, tuy rằng phương hướng sai lầm, nhưng có thể nhìn ra, là một thanh niên có hoài bão cho nên tôi nghĩ thông qua cậu, để quen biết một chút.” ông già trả lời một cách thoải mái.

……..

Cao ốc Tân Thế Kỷ, công ty Hồng Cẩm.

Xoẹt.

Thang máy chậm rãi tách ra.

Một người con gái mảnh khảnh mặc áo da đen, đeo mặt nạ hồ ly yểu điệu, trong tay xách theo một chiếc theo màu bạc vali xách tay, chậm rãi bước ra khỏi thang máy.

“Chính là chỗ này, Công ty dược phẩm Hồng Cẩm.” Người con gái đưa mắt liếc nhìn trong đại sảnh vừa nói vừa cười với nhân viên công ty.

“Xin hỏi, ở đây có ai biết người này ở đâu không?”

Cô đưa tay hướng phía trước.

Cúc áo trước ngực chiếu ở giữa không trung chiếu ra một hình ảnh toàn thân Lý Trình Di mặc Hoa Hoa lân y Tử đằng.

“Thưa cô, đây là áo giáp ngoài hay là người cải tạo hoàn toàn? Chỗ chúng tôi đây là công ty chế dược, không phải công ty tư vấn hay làm dịch vụ điều tra muốn tìm người, cô nên đi đến những nơi đó” Một nam nhân viên có lòng tốt giải thích.

“Có người xác định nói cho tôi biết, nơi này của các người có hành tung của người này.” người con gái giọng nói nhẹ nhàng, “Cho nên, nếu như anh lại nói là không có…..”

Xèo!

Trong phút chốc, vali trong tay cô biến dạng tan chảy, hóa thành một thanh loan đao.

Loan đao trong nháy mắt bắn ra, xuyên thấu vách tường dày nặng phía sau nhân viên nam.

Trên tường chỉ có một khe hở màu đen, không có mảnh vụn.

Loan đao Nguyệt Nha tựa như một đao cắt qua đậu hủ, dễ dàng xuyên thấu mặt tường, từ hành lang bên kia quay về, trôi nổi giữa không trung bên phải người con gái.

Nhân viên nam kia ngây dại, đứng tại chỗ, cà phê bưng trong tay bắt đầu run rẩy kịch liệt, bắn không ít ra thảm”

“Tôi …tôi” Sắc mặt anh ta trắng bệch, hai chân như nhũn ra, không thể nhúc nhích.

Cần gì nói nhảm cùng bọn chúng, giết hết đi.

Phía sau thang máy lại đi ra một người đàn ông cao gầy đeo mặt nạ hồ ly đen.

Khác với cô gái, hắn ta không có vali, mà là hai tay cầm hai khẩu súng tiểu liên mini.

Lúc này nhìn thấy súng trong tay người đàn ông, mọi người trong đại sảnh lúc này mới phản ứng lại.

Bốp!!

Trong nháy mắt, mọi người cùng nhau kéo ngăn kéo ra, đưa tay móc ra vũ khí.

Chương 204: Hỏa lực của công ty dược phẩm sinh học

Hơn mười họng súng lớn nhỏ đường kính không đồng nhất, thoáng cái toàn bộ nhắm vào hai người đeo mặt nạ hồ ly đen.

Răng rắc.

Trong đó có một nữ nhân viên khỏe mạnh, trên vai còn khiêng lên một khẩu pháo laser. Miệng pháo to bằng đầu người, lỗ hổng tối om đã sáng lên hồng quang nhàn nhạt.

“.”

“.”

Động tác hai người đeo mặt nạ hồ ly đen cứng đờ.

Nếu như chỉ là súng ống bình thường, bọn họ có thể dựa vào áo giáp ngoài ngăn cản, không phải sợ.

Nhưng bây giờ, pháo laser đã tới.

Đồ chơi này tốc độ cực nhanh, cơ hồ là nổ súng liền trúng, uy lực lại lớn, tính nguy hiểm thoáng cái tăng lên.

Công ty này… là dược phẩm sinh học sao? Không phải chế tạo vũ khí chứ???

Hỏa lực này cũng đủ đi đánh nhau với một số tiểu quốc rồi!

“Các người vừa nói gì vậy? Có thể nói lại lần nữa không, tôi không nghe rõ”.

Sau lưng nữ nhân viên cường tráng cầm khẩu pháo, kẻ lông mày đậm khoanh tay, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm hai người.

“Ha ha ha có ý tứ. ” Người con gái Đeo mặt nạ hồ ly đen nở nụ cười. Các ngươi cho rằng chút trận chiến này có thể ngăn cản.

Những lời tiếp theo của cô ta không thể nói ra khỏi miệng.

Một tia cảm giác uy hiếp khủng bố sắc bén bén nhọn, trong nháy mắt như thủy triều cuốn tới.

“Có người khóa chặt chúng ta! “Giọng nói người đàn ông đeo mặt nạ hồ ly đen phía sau trầm xuống.

“Khoảng cách rất xa! Không ở phụ cận, có tiếp tục không?”

“… “Cô gái trầm mặc.

Ngẩng đầu lên, dưới mặt nạ của cô ta hai mắt hiện lên một tia ánh sáng màu lam, tầm mắt phảng phất xuyên thấu vách tường, xuyên qua nóc nhà, nhìn về nơi nào đó cực xa.

Đó là dưới bầu trời đêm, trên đỉnh một tòa cao ốc màu bạc cách ít nhất hơn 10 km.

Nơi đó, đang có từng đạo ánh sáng nhạt màu đỏ nhạt, tựa như cá bơi hội tụ lại một chỗ, hình thành một đường thẳng tắp sắc bén, có những điểm nhỏ gai nhọn màu đỏ che kín hoa văn mạch điện.

Đỉnh gai nhọn, đối diện với mặt nạ hồ ly đen.

“Hai vị, tôi tuy rằng không thể ngăn cản các ngươi động thủ!” giọng nói Đinh Ninh từ nơi nào đó tại đại sảnh công ty loa vang lên. Nhưng tôi có thể giải quyết các ngươi sau khi các ngươi động thủ.

Hai người đeo mặt nạ hồ ly đen im lặng không nói.

……

Phố Tiêm Khiếu

Lý Trình Di nheo mắt nhìn ông già trước mắt.

Trong lúc nhất thời có chút không biết đối phương có lai lịch gì.

Muốn tìm lai lịch của anh?

Thực lực của anh, lúc trước có thể nói cũng lộ ra không ít. Có thể tra được từ công ty Hồng Cẩm, hẳn là sẽ không bỏ sót tin tức thực chiến lúc trước anh ra tay.

Mà có thể hiểu rõ thực lực của anh mà còn dám quang minh chính đại đến tận cửa tìm.

Điều này đại biểu, đối phương vô cùng tự tin vào bản thân.

Không cần gấp, từ từ suy nghĩ. “Ông già ôn hòa cười cười,” Thanh niên kia có chút hiểu lầm chúng ta, bất quá hiểu lầm thôi, từ từ nói chuyện xóa bỏ hiểu lầm”

“Bạch tiên sinh. “Lý Trình Di cân nhắc cách xưng hô, trầm giọng nói,” Người ông muốn tìm, có ảnh chụp không? Hay là tên gì đó?”

“Cái này thì không có. “Ông già lắc đầu,” Bất quá, cậu ta rất thích mặc áo giáp màu tím, thỉnh thoảng cũng sẽ mặc áo giáp toàn thân màu vàng kim. Chúng ta không biết cậu ta gì, ngược lại có người vì ngắn gọn, đặt cho cậu ta biệt hiệu, gọi là côn đồ”.

“Côn đồ? Tại sao lại lấy biệt danh này? “Lý Trình Di hỏi.

“Bởi vì, anh mỗi lần xuất hiện, tất nhiên sẽ giết người, máu tươi vương cãi khắp nơi” ông già thở dài, “Có lẽ là Góc chết làm cho thần kinh cậu ta, lúc nào cũng ở bên bờ vực tử vong, cho nên mới ra tay bạo ngược như vậy. Nhưng người dân bình thường không nên vì cái bản năng sống của cậu ta điều khiển mà phải chịu những tai họa trừ trên trời rơi xuống như thế.”

Lý Trình Di rùng mình, nghe đối phương công khai nhắc tới Góc chết, anh mơ hồ đoán được, đối phương có lai lịch gì.

“Tại sao các ông lại phán đoán anh ta bị bản năng điều khiển? Theo hiểu biết của tôi về anh ta, anh ta rất tỉnh táo, vẫn luôn như vậy. “Anh trầm giọng trả lời.

Lão già nhìn anh một cái, nở nụ cười.

Chúng ta đã nghiên cứu Góc chết trên trăm năm rồi.

Vừa đúng lúc nước trái cây tới.

Nước dứa dưa hấu lê trắng.

Dứa vàng nhạt chìm ở đáy ly thủy tinh, ở giữa nước lê trắng nhạt, lơ lửng vài miếng bạc hà xanh biếc, phía trên cùng là sữa lắc, dưa hấu, cùng một quả anh đào đen điểm xuyết.

“Cậu xem” Ông ta chỉ chỉ đáy ly nước trái cây.

Tầm mắt Lý Trình Di trượt theo đầu ngón tay anh, rơi xuống chỗ miếng dứa.

“Cái gì? “Anh hỏi.

Ông già cười cười.

“Đây là nước trái cây yêu thích của tôi.”

Ngón tay ông ta lau nước ngưng tụ bên ngoài ly, để dứa bên trong lộ ra nhiều hơn.

“Con người tôi, không thích ăn chua. Nhưng tôi lại thích mùi thơm của dứa, làm sao bây giờ?

Ông ta dừng một chút, thu tay lại cười nói.

Cho nên tôi bảo nhân viên cửa hàng, giúp tôi đặt nó ở phía dưới cùng.

“? “Lý Trình Di không rõ lúc này ông ta nói lời này, là có ý gì. Nhưng rất rõ ràng, đối phương còn có đoạn sau.

“Nhưng cho dù nó chìm ở dưới cùng, tôi vẫn biết, cốc nước trái cây này uống đến cuối cùng, tất nhiên sẽ chua.”

“Vì vậy, mỗi lần, tôi uống nước trái cây, tôi cảm thấy lo lắng, sợ hãi, thậm chí. ….”

“Sợ hãi” Nụ cười trên mặt ông già chậm rãi nhạt đi.

Cậu hiểu loại cảm giác này không?

Cho dù bắt đầu ngọt bao nhiêu, cuối cùng đều phải đối mặt với vị chua tôi chán ghét. Càng uống về sau, càng nghĩ lập tức sẽ phải uống chua. Nhưng để cho tôi buông tha, tôi lại không nỡ mùi thơm kia.

Bản năng con người, cũng là như thế. ” Giọng điệu ông già bình tĩnh.

“Góc chết là như vậy. Nó đáng sợ. Cho dù chúng ta có lấy bao nhiêu ngọt ngào từ nó, chúng ta thực sự hiểu rằng cuối cùng, nó chua.”

Chương 205: Nỗi sợ hãi

“Người bạn của cậu đang bị nỗi sợ hãi điều khiển, tùy ý chạy nước rút trên một con đường cố định, con đường này rất nhiều người đi qua, nó chỉ có thể dẫn tới một kết cục không tốt.”

Lý Trình Di trầm mặc: “Các ông hiểu rất rõ Góc chết?”

“Đúng vậy, rất hiểu. “Ông già gật đầu, trên mặt một lần nữa lộ ra nụ cười. Cho nên, cậu cùng người bạn của cậu, đều là những người tốt. Các cậu đều có thiên phú thuộc về mình, năng lực của mình, không nên bị mai một như vậy”.

“Anh ta hẳn là đã giết rất nhiều người của các ông? Các ông không hận anh ta? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Thế giới này chính là như thế, thiên lý tuần hoàn, đạo pháp tự nhiên, cái chết cũng là trở về vũ trụ tự nhiên. Vạn vật do hạt proton tạo thành, tử vong chỉ là một lần tái cấu trúc, một lần hành trình mới, không hơn.” Ông già cười nói.

“Nhưng một mình anh ta sống rất tốt, tại sao phải cùng các ông lăn lộn cùng một chỗ, các ông có người thành công thoát khỏi Góc chết?”

“Tôi không biết. “Ông già lắc đầu,” Bất quá, nếu như trên thế giới này còn có ai có khả năng thoát khỏi Góc chết nhất, người đó nhất định là người xuất thân từ chúng ta”.

“Không cần gấp gáp, hai người có thể suy nghĩ thật kỹ. “Ông ta bưng nước trái cây lên nhẹ nhàng uống một ngụm.

“Đừng để bị nỗi sợ hãi điều khiển bởi đó là bản năng còn sót lại của bộ não động vật mà chúng ta chưa tiến hóa đầy đủ. Nhưng bây giờ, nó không còn cần thiết nữa. Chỉ bằng cách thoát khỏi nỗi sợ hãi, bạn mới có thể tìm thấy bản chất thực sự của Góc chết.”

Lý Trình Di suy tư một chút.

Đừng nói những thứ kia có hay không, ông cứ nói gia nhập chỗ các ông có chỗ tốt gì là được”.

“.”

Nụ cười trên mặt lão già ngừng lại “Chỗ tốt đương nhiên là có, tư liệu về Góc chết càng đầy đủ, kỹ thuật hợp kim cao cấp,

mạnh hơn kỹ thuật cải tạo, cùng với lý tưởng vĩ đại hơn!"

"Cậu không nên vì lợi ích mà đàm luận tương lai, người, không nên dung tục như vậy"Ông ta nhíu mày, khuyên nhủ.

"Nhưng tôi chính là một người dung tục. Ông nói với tôi một đống tôi cũng không hiểu. Tôi chỉ biết trong tay tôi có cái gì, có thể đạt được cái gì? "Lý Trình Di mở tay ra. Đúng rồi, ông tên gì?

"Tôi vừa nói rồi, tôi họ Bạch. Bạch Sùng, cậu có thể gọi tôi như vậy. "Ông lão trả lời.

"Bạch lão tiên sinh, ông cũng nên nói thêm, nếu gia nhập chỗ ông thì sẽ có những rủi ro gì. Ví dụ như bị truy nã khắp nơi, không chỗ nào có thể trốn, chỉ có thể không ngừng chạy trốn tránh né, mỗi ngày đều sẽ lo lắng đề phòng, đề phòng chính mình không cẩn thận nói ra những lời không nên nói. Cuộc sống như vậy không mệt mỏi sao?"

Nước trái cây của Lý Trình Di cũng đã tới, nước táo, anh bưng lên uống một ngụm cho trơn miệng.

"Cho nên, ông nên nghĩ đến việc dùng thứ thực tế hơn để đả động bạn tôi".

"Một trăm triệu. "Bạch Sùng dựng thẳng một ngón tay," Đủ chưa?

"… " Đấy mới gọi là thực tế!

Tay Lý Trình Di run lên, thiếu chút nữa làm đổ nước trái cây.

"Tiền rửa rồi phải không?nhận theo danh nghĩa gì? "Anh lập tức phản ứng lại, nhanh chóng hỏi.

Bạch Sùng nheo mắt, không nói nữa.

Ông ta khua khua gậy, đứng lên, tựa hồ chuẩn bị rời đi.

Đẩy ghế ra, ông ta lại bưng nước trái cây lên, uống một ngụm đến vị trí chỉ còn lại dứa.

"Sẽ có một ngày, cậu sẽ chủ động liên lạc với chúng tôi. "Ông ta để xuống một tờ giấy.

"Khi nào muốn liên lạc, có thể gọi điện thoại này".

Trên tờ giấy viết rõ ràng một hàng số.

Lý Trình Di nheo mắt nhìn, lại ngẩng đầu, lại ngạc nhiên phát hiện Bạch Sùng đã không thấy đâu.

Một người sờ sờ ra đấy, ngay khi anh nhìn tờ giấy một giây, rõ ràng không thấy tăm hơi.

Quang học ẩn thân sao? Anh nhanh chóng mở chế độ kỹ thuật AR, có thể xem bức xạ hồng ngoại.

Nhưng vẫn không hề thu hoạch được.

Ngay cả nhiệt lượng cũng che giấu được sao?

Ngồi vào vị trí.

Anh ta đưa tay ra, cầm tờ giấy và ghi lại những con số.

Tít.

Bỗng nhiên điện thoại vang lên, anh lấy ra nhìn, là điện thoại của Lông mày kẻ đậm.

Lúc này ấn nút kết nối.

Có chuyện gì vậy?

“Có người của Lý Tưởng Hương tới công ty, thiếu chút nữa bị tập kích, cũng may chúng ta sớm có chuẩn bị, Đinh Ninh tiên sinh lúc nào theo dõi từ xa, bức lui kẻ địch. Anh bên đó thế nào? Chúng ta vừa mới theo dõi đến tín hiệu của anh lại bị chắn.” Lông mày kẻ đậm thoáng lo lắng nói.

Không có việc gì, vừa mới tới một người đàn ông của Lý Tưởng Hương hỏi tôi vài câu rồi đi, có chút khó hiểu. Bọn họ dường như đang tìm ai đó. “Lý Trình Di không nói tỉ mỉ.

“Tìm ai?”

“Tìm người lúc trước tiêu diệt toàn bộ công ty Ngải Hi”.

“Hả? Xem ra Lý Tưởng Hương, có lẽ là muốn trả thù ngược. Anh bảo người bạn cẩn thận một chút”.

“Ừ. “Lý Trình Di đáp,” Cô nói với ông chủ đi, tôi sẽ không gọi trực tiếp nữa”.

Cúp điện thoại, anh ngồi ở vị trí, liếc nhìn tờ giấy kia, cũng không định nói cho công ty biết, mà là đem cất vào trong túi áo của mình.

Đứng lên, quét mã trả tiền, anh đẩy ghế ra, bỗng nhiên thân thể cứng đờ.

m thanh xung quanh không biết khi nào yên tĩnh lại.

Dòng người mấy phút trước còn rộn ràng nhốn nháo, lúc này tự nhiên toàn bộ biến mất.

Trên đường phố, tất cả cửa hàng, bàn ghế, toàn bộ đều trống không, nhìn không tới nửa người.

Bộp.

Xa xa một cây đèn đường tắt.

Mặt đường lúc trước còn bị đèn đường chiếu sáng, trong nháy mắt hóa thành một mảnh tối đen, không thấy gì cả.

Bụp bụp bụp.

Giống như có tiết tấu, từng ngọn đèn đường không ngừng tắt, lan tới gần Lý Trình Di.

Tất cả khu vực mất đi ánh đèn đường, toàn bộ đều hóa thành một mảnh tối đen, ngay cả ánh trăng cũng không có.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, mới phát hiện ngôi sao trắng trên bầu trời đêm, tự nhiên cũng không thấy.

Toàn bộ đỉnh đầu chỉ có một màu tối đen, tựa như đầm lầy đen kịt, sâu không thấy đáy.

Chương 206: Búp bê ma

Lại là Góc chết sao?

Anh kịp phản ứng, xoay người nhìn về hướng đèn đường không tắt.

Nơi đó, ngay tại vị trí cách anh hơn mười mét.

Một cửa hàng nhỏ le lói ánh đèn.

Ngoại trừ cửa hàng nhỏ, tất cả các cửa hàng xung quanh đều không có ánh sáng, từ bên ngoài nhìn lại, giống như là những

cửa hàng này cũng tràn ngập bóng tối không chút ánh sáng.

Duy chỉ có cửa hàng nhỏ, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, vẫn có thể nhìn thấy kệ hàng bên trong, quầy thu ngân, tủ lạnh đồ uống.

Lý Trình Di nhìn từ xa, mơ hồ có thể nhìn thấy một hình người màu xám mơ hồ, đang đứng ở cửa sổ nhìn ra ngoài.

Hướng về phía mình nhìn chăm chú.

Hình người kia tựa hồ đang nhìn anh.

Cửa hàng nhỏ yên tĩnh. Lý Trình Di trong nháy mắt kịp phản ứng, Góc chết lần này, tựa hồ không phải là loại hình mới khác, mà là người bạn cũ đơn thuần.

Bộp.

Đèn đường vẫn không ngừng tắt, bóng tối đang không ngừng tới gần.

Lý Trình Di xoay người quyết đoán chạy về phía cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Anh mặc dù không biết mảng tối đen kia là gì, nhưng bản năng ngũ giác nhạy bén, nói cho anh biết, không thể để cho mình chạm tới nơi tối đen kia, nếu không có thể sẽ có một cái gì đó cực kỳ khủng bố phát sinh.

Khoảng cách hơn mười thước rất nhanh đã tới.

Leng keng.

Tựa hồ cảm giác được anh đến gần, cửa lớn của cửa hàng nhỏ yên tĩnh tự động mở ra, phát ra tiếng điện tử thanh thúy.

Tới gần nhìn, vừa rồi hình người trong tiệm đứng màu xám, lại không biết đi nơi nào.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, không đi vào, mà xoay người, nhanh chóng đi tới trước hàng cây.

Trong hàng cây, mấy đóa hoa nhỏ màu tím như hoa cúc, đang hơi lay động theo dòng không khí khi anh tới gần.

Tiết Mao Phi Liêm, chính là nó!

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, không cho người ta nghỉ ngơi.

Phần tử khủng bố của Lý Tưởng Hương mới đi, lập tức Góc chết sẽ tới.

Dựa theo phương pháp thoát ly, anh mới từ bên trong mua hai loại hàng hóa khác nhau, dựa theo Bút ký Chung Tuệ, còn cần bổ sung đầy đủ loại thứ ba, mới có thể triệt để thoát khỏi nơi này.

Nhưng vì Tiết Mao Phi Liêm, anh dự định thử không thoát ly, hấp thu loại hoa nhỏ này, đến hấp thu đủ hoa khí, hoàn thành tiến hóa độ.

Lấy lại bình tĩnh, Lý Trình Di lại nhìn bóng tối đang đến gần.

Đèn đường đã tắt đến vị trí anh vừa uống nước trái cây.

Chỗ anh ngồi lúc trước, tính cả mặt đất, cửa hàng, toàn bộ hết thảy …… đều bị bao phủ ở trong bóng tối, không nhìn thấy gì, phảng phất như bị hòa tan.

Lúc này, anh không dám do dự, vươn tay nhanh chóng sờ về phía Hoa màu tím.

Tiết mao phi liêm

Hoa ngữ: Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp.

Xem chú thích giải thích, tâm niệm Lý Trình Di khẽ động, dẫn dắt hoa khí hướng về hoa thần vị mới của mình, cũng chính là hoa thần vị thứ tư.

“Có chọn Tiết Mao Phi Liêm (bị ô nhiễm) làm hoa thần vị thứ tư hay không?” Ác Chi Hoa ấn ký truyền đến thông tin.

Xác nhận!

Lý Trình Di gần như đè nén niềm vui trong lòng, đáp lại.

Nhất thời, một tia hoa khí mát mẻ nhanh chóng biến thành lạnh như băng, tất cả hoa khí giống như sợi tơ, cuồn cuộn không ngừng hội nhập vào Hoa thần vị thứ tư, sau đó ở bên trong hình thành một đóa hoa văn màu tím rõ ràng dị thường.

Độ thu thập của Hoa Lân Y: 1%. Số lần có thể tiến hóa: 5.

Phù.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, bình thường độ thu thập hoa khí, đa số là một đóa 1%.

Anh nhìn ra ngoài hàng cây, lúc này tất cả đường phố đều đã chìm vào bóng tối, tất cả đèn đường đều hoàn toàn tắt.

Chỉ có ánh đèn trong cửa hàng nhỏ yên tĩnh chiếu sáng hàng cây và ba bậc thang, trở thành nguồn ánh sáng duy nhất trong bóng tối này.

Anh lúc này lại không khách khí, nhanh chóng hấp thu hết tất cả 6 đóa Tiết mao phi liêm còn lại.

Độ thu thập của Hoa Lân Y: 7%.

Xem ra sau này phải thường xuyên đến đây. "Lý Trình Di thở dài.

Một lần 7%, ít nhất đến 15 lần, mới có thể lấp đầy.

Mà dựa theo đại bộ phận tần suất Góc chết ít nhất một tuần mới có thể vào một lần. Anh cần ít nhất 14 tuần, tức 98 ngày, mới có thể hoàn toàn thu thập xong Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm.

Đây vẫn là ít nhất, còn phải tính toán chính xác chu kỳ đổi mới của cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Sau khi làm xong những thứ này, Lý Trình Di lưu luyến đi lòng vòng quanh hàng cây, xác định không bỏ sót bông hoa nào.

Nhìn thấy bóng tối bên ngoài dừng lại bên ngoài hàng cây, không hề tới gần.

Lúc này anh mới lắc đầu đi về phía cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Bước vào cửa lớn, tầm mắt anh quét qua.

"Không có người mới, cũng tốt." Không cần lo lắng có người gây thêm khó khăn.

"Người màu xám vừa rồi ở đâu?"

Lý Trình Di mang theo cảnh giác chậm rãi đi vào trong, đi vào giữa những kệ hàng được sắp xếp chỉnh tề.

Kệ hàng lúc trước bị anh đập hỏng, hiện tại toàn bộ khôi phục nguyên trạng.

Hơn nữa anh còn chú ý tới.

Những hàng hóa trên kệ hàng này, ngoại hình không giống với lần trước.

Lý Trình Di đi tới một kệ hàng, đưa tay cầm lấy một chuỗi đồ trang sức búp bê đầu to treo ở góc giá.

Búp bê đầu to chỉ to bằng nửa bàn tay, hình dáng cô gái, để tóc đen ngang vai, đôi mắt lộ ra màu tím vui vẻ. Trên người mặc yếm trắng thêu cá nhỏ màu đỏ.

Một hàng búp bê có năm con, đều dùng dây xích kim loại màu bạc nối với nhau.

Cái này, lần trước không có.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, đặt con búp bê xuống, lần này nếu anh lại cầm một con búp bê khác, có thể thoát khỏi hoàn toàn Góc chết này. Sau này ký ức thoáng hiện không thể bảo đảm mỗi lần đều có thể vào cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Vì vậy, để đảm bảo an toàn, cần có một vị trí cố định. Phòng ngừa ký ức thoáng hiện không vào được, có thể đi vào thông qua cơ chế cưỡng chế Góc chết.

Chương 207: Tìm lời giải đáp

Đặt búp bê xuống, anh bắt đầu tìm kiếm các loại nước đóng hộp và nước trái cây giữa các kệ.

Chẳng mấy chốc, trên kệ để đồ ăn nhẹ và đồ uống, anh tìm thấy một đống đầy nước trái cây và đồ hộp.

Tùy tiện chọn đồ uống đóng gói tinh xảo một chút.

Lý Trình Di vươn tay, rút nó ra khỏi kệ hàng.

Lần này bên ngoài đồ uống đóng gói là màu vàng kim, bên trên viết chữ đen, nhưng anh không đọc được. Chỉ có trên nhãn viết một hàng hướng dẫn mới có thể xem hiểu.

‘Nước ép xoài quất vàng – giá bán*, ngày sản xuất*, thời hạn sử dụng*’

Lật xem, Lý Trình Di cầm đồ uống trong tay, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên anh nhíu mày.

Chai trên kệ đồ uống, mỗi loại chỉ có một chai, lấy ra sẽ xuất hiện một chỗ trống.

Lúc này anh lấy đi nước xoài cam vàng, nơi đó cũng xuất hiện một chỗ trống.

Mà vị trí anh đứng, ngực đối diện chỗ trống kia.

Lúc này lồng ngực mơ hồ cảm giác, có cảm giác rét lạnh, đang từ chỗ trống kia chảy ra, thổi tới ngực.

Lý Trình Di nheo mắt, cúi đầu, khom lưng nhìn vào trong.

Bên trong chính là không gian kệ hàng, cái gì cũng không có.

Xuyên qua khe hở hàng hóa trên kệ đối diện, còn có thể nhìn thấy ánh đèn màu trắng bên kia.

Xèo.

Bỗng nhiên một cô gái cao gầy váy tơ màu đen chậm rãi đi ngang qua kệ hàng đối diện.

Từ khe hở hàng hóa trên kệ đối diện, có thể thấy động tác của cô gái không nhanh không chậm, di chuyển từ trái sang phải.

Lý Trình Di nhíu mày.

Anh còn chưa bắt đầu tính tiền, làm sao lại đột nhiên xuất hiện mấy thứ này?

Nhưng ngoài dự đoán của hắn chính là, cô gái kia không dừng lại, mà là cứ như vậy từ khe hở đi qua, tựa hồ không có phát giác ra anh.

Mà đúng lúc này, Lý Trình Di chú ý tới, ánh đèn bên kia khe hở, tựa hồ không giống như bên mình!

Bên kia đèn rõ ràng hơi tối một chút. Anh ngưng thần cẩn thận quan sát.

Không chỉ như thế, anh phát hiện giá hàng hóa bên kia khe hở cũng đầy rỉ sét, rất cũ kỹ.

Hàng hóa bên trên cũng rất nhiều bao bì dính vết máu, hoàn toàn không giống với hàng hóa sạch sẽ bên này.

“Chẳng lẽ, còn có một cửa hàng nhỏ khác?” Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Trong cửa hàng nhỏ yên tĩnh tràn ngập bí ẩn, nơi này là ai mở? Hàng hóa từ đâu tới? Bóng tối bên ngoài cửa hàng là gì? Tại sao lại trống rỗng và không thu tiền? Những thứ này là ai đang sửa chữa?

Không có câu trả lời cho tất cả những điều này.

Nhưng nếu như còn có một cửa hàng ẩn giấu nữa vậy hết thảy có lẽ có thể tìm được giải đáp.

Lý Trình Di lấy lại tinh thần, tiếp tục quan sát qua khe hở hàng hóa.

Bốp!

Bỗng nhiên một con mắt, cũng từ khe hở đối diện, nhìn sang bên này.

Đó là đôi mắt của một đứa trẻ.

Màu đen, không có lòng trắng, chỉ có một mảnh đen kịt. Giống như một vòng xoáy thâm thúy.

Hai mắt nhìn nhau, Lý Trình Di chỉ cảm thấy cả người lạnh như băng, tinh thần mơ hồ bắt đầu hoảng hốt, mê muội.

Một cảm giác buồn ngủ từ trong lòng trào ra, tựa hồ muốn chảy khắp toàn thân.

Anh muốn rời đi, nhưng thân thể bủn rủn vô lực, tự nhiên không cách nào nhúc nhích, giống như là bị thứ gì trói buộc bình thường.

Lực trường rực rỡ! Đột nhiên anh kịp phản ứng, lập tức phát động hoa ngữ.

Lực trường ấm áp vô hình đột nhiên bao bọc lấy anh, xua tan cơn buồn ngủ và lạnh lẽo.

Trong nháy mắt, mọi thứ trong mắt anh biến mất.

Đôi mắt đen kịt của đứa bé cũng không còn, chỉ có khe hở hàng hóa bình thường tại kệ hàng đối diện, có thể nhìn thấy hàng hóa của kệ đối diện.

Đứng thẳng dậy, Lý Trình Di cầm nước xoài cam, thở phào nhẹ nhõm.

Anh bỗng nhiên cảm giác mắt mình có chút đau, đưa tay sờ soạng.

Lúc này mới phát hiện, khóe mắt mình tự nhiên nứt ra.

Ngón tay anh chạm vào, lại còn có máu.

"Nếu như mình không có Lực trường rực rỡ, lại vừa rồi đối diện với con mắt kia."

Lòng anh rét run, tuy rằng không biết sẽ phát sinh cái gì, nhưng tuyệt đối không phải là kết quả anh muốn.

Cầm đồ uống, anh lúc này không hề dừng lại, nhanh chóng đi về phía quầy thu ngân.

Lần trước giết chết hai người, lần này không cần nghĩ, cũng nhất định là độ khó tăng hơn nhiều.

Có thêm người chết sẽ tăng thêm độ khó.

Mà giết chết quái vật trong Góc chết lần sau sẽ xuất hiện quái vật mạnh hơn.

Hai điểm này đã được chứng thực trong tư liệu công ty và trong kinh nghiệm cá nhân của anh.

Cho nên, lúc này đây, có lẽ sẽ cực kỳ nguy hiểm!

Ánh đèn trắng xóa chiếu rọi xuống.

Lý Trình Di ấn ấn Kính mắt AR, thử nghiệm chức năng ghi hình, nhưng đáng tiếc vẫn mất hiệu lực như cũ.

Kính mắt phảng phất thoáng cái biến thành kính mắt bình thường, mà không phải sản phẩm thông minh.

Anh mang theo đồ uống, chậm rãi đi tới quầy thu ngân.

Trên bàn thủy tinh trong suốt, so với lần trước có thêm một hộp bật lửa.

Bật lửa màu sắc rực rỡ, bị xé mở bao bì, đặt ở bên trái bàn tính tiền, bên cạnh một hộp có cắm kẹo que.

Bên trong bệ thủy tinh, có vô số bao thuốc lá không biết nhãn hiệu. Bên ngoài những cái hộp này mơ hồ phủ một lớp bụi mỏng, không biết đã bao lâu không thay đổi.

Lý Trình Di đặt nước xoài cam lên mặt bàn, sau đó lùi ra sau một bước kéo dài khoảng cách.

Phương thức tính tiền không nhất định là nhắm mắt, chỉ cần không nhìn quầy thu ngân, đều có thể thỏa mãn điều kiện.

Trong bút ký của Chung Tuệ có nhắc tới như vậy.

Anh dứt khoát xoay người, đi xem những nơi khác trong siêu thị.

Ngay sau khi anh ta quay lại.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Xì.

Một tiếng xé nhãn hiệu truyền đến.

Lý Trình Di xoay người, nhìn thấy trên nước xoài cam đã dán nhãn tính tiền.

Từng hàng ký hiệu chữ cái nhỏ, yên tĩnh in ra mấy chữ.

Mười lăm phút.

Đồng tử Lý Trình Di co rụt lại.

Chương 208: Búp bê đầu to

Trong bút ký của Chung Tuệ có nhắc tới, thời gian càng kéo dài, chính là dùng để trả giá cho món hàng tại cửa hàng nhỏ.

Thời gian càng dài, đại biểu giá càng đắt, nguy hiểm cũng càng lớn!

“So với lần trước dài hơn năm phút.”

Anh không đi lấy đồ uống trên quầy thủy tinh, mà ánh sáng tím toàn thân chợt lóe, vô số cánh hoa tử đằng hiện lên, vờn quanh, ngưng tụ, kết thành Hoa lân y Tử đằng.

Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ.

Bàn tay anh mở ra, ánh sáng vô hình tản ra từ toàn thân, kéo dài ra ngoài, kéo dài đến khoảng cách hơn một mét, mới dừng lại.

So với lúc trước mạnh hơn một chút.

Lý Trình Di tính toán trong lòng.

Lần này không đợi những quái vật không nhìn thấy kia xuất hiện, anh trước đã dùng Lực trường rực rỡ.

Ánh sáng vô hình ấm áp chiếu rọi chung quanh trong phạm vi hơn một mét.

Vết thương ở khóe mắt anh cũng đã khép miệng lại, bắt đầu ngứa ngáy.

Nhưng kỳ quái chính là, đứng tại chỗ chờ đợi hai phút, chung quanh vẫn không có động tĩnh.

Hai mắt anh không ngừng quét nhìn chung quanh, so với những Hoa Lân Y khác mà nói, tốc độ, sức mạnh, khôi phục, phòng ngự, đều tương đối cân đối.

Nếu so sánh, Hoa Lân Y Lay-ơn thiên về tăng cường thể chất cùng phòng ngự.

Tăng trưởng của hoa hướng dương Titan, thiên về sức mạnh, sức chịu đựng và phòng thủ.

Chỉ có Tử Đằng Hoa là tăng cường cả về mặt phản ứng cùng tốc độ, cho nên đây cũng là Hoa Lân Y anh thích dùng nhất .

Rất nhanh, nửa phút lại trôi qua.

Rốt cục, Lý Trình Di nghe được một loại âm thanh rất nhỏ, loáng thoáng từ kệ hàng bên kia truyền đến.

Anh cúi người, từ phía dưới khe hở kệ hàng nhìn qua.

Nhưng không nhìn thấy chân người như lần trước, chỉ có giọng nói liên tiếp không ngừng, truyền đến như cũ.

Phốc.

Bỗng nhiên dường như có vật gì nặng rơi xuống đất.

Lý Trình Di theo tiếng nhìn lại.

Trong tầm nhìn của anh, góc kệ đồ ăn vặt, một con búp bê đầu to nho nhỏ, chỉ to bằng nửa bàn tay, đang rơi trên mặt đất, bò dậy, lảo đảo đi về phía anh.

Búp bê đầu to mỗi bước đi, đều lưu lại một dấu chân máu nho nhỏ.

Nó để tóc dài ngang vai màu đen, đôi mắt to màu tím cười nheo mắt giống như trăng lưỡi liềm, dưới cái yếm cá đỏ trắng trên người, dường như có thứ gì đó đang nhúc nhích, làm cho người ta không tự chủ được liên tưởng đến một loại giòi bọ nào đó.

Búp bê đầu to nối đuôi nhau giẫm trên mặt đất, lưu lại một chuỗi dấu chân máu, không ngừng đi về phía Lý Trình Di.

Khi chúng đi đến thì cái đầu cũng to dần ra.

Lúc đầu chỉ bằng nửa bàn tay.

Sau khi ra khỏi mép kệ hàng, mỗi bước đi của chúng đều lớn hơn một chút.

Đầu tiên là cao bằng gang tay

Sau đó cao đến đầu gối người lớn.

Cuối cùng khi cách gần Lý Trình Di ba bốn mét, chúng đã biến thành búp bê khổng lồ cao hơn nửa người.

Thân thể tròn vo màu trắng, giống như một đám lật đật, lung lay lắc lư, nhanh chóng tới gần Lý Trình Di.

Không sợ Lực trường rực rỡ sao?

Ngón tay Lý Trình Di hiện lên thanh kiếm vàng, kéo dài về phía trước, để lực trường có thể bao quát vị trí xa hơn.

Đồng thời cước bộ của anh lui về phía sau hai bước.

Nhưng Lực trường rực rỡ tựa hồ đối với những búp bê đầu to này không có hiệu quả, chúng chậm rãi ung dung, chúng lao

về phía thanh kiếm

Bụp.

Lý Trình Di thuận thế chém một kiếm, hung hăng đâm trúng con búp bê phía trước.

Mũi kiếm màu vàng đâm xuyên qua vai búp bê.

Oa!

Nụ cười trên mặt búp bê trong nháy mắt biến thành khóc.

Mặt ngoài trên thân chúng hiện lên một vết nứt, vết nứt ngắn ngủi một giây liền bao trùm toàn thân.

Sau đó

Bùm!!!

Nó nổ tung.

Máu đỏ thẫm, giống như trời mưa, ầm ầm nổ tung, bắn tung tóe khắp nơi.

Lý Trình Di trước tiên bị bắn tung tóe, máu đen kia mới tiến vào Lực trường rực rỡ, liền lập tức phân giải, hóa thành từng đợt khói đen nhè nhẹ, vặn vẹo tiêu tán.

Lực trường rực rỡ cũng mơ hồ yếu đi một ít, hiển nhiên triệt tiêu loại máu đen này đối với nó cũng là tiêu hao cực lớn.

Một lượng lớn máu đen bốc hơi trước người Lý Trình Di, hóa thành khói đen tản ra bốn phía.

“Bom độc?”

Anh kịp phản ứng, hiểu được công kích phương thức của loại quái vật này.

Lúc này, kim kiếm trong tay đổi từ đâm thành chém ngang thân.

Bụp

Bụp

Bụp

Sau đó mấy con búp bê đầu to toàn bộ bị anh chém bay ra ngoài.

Bùm!

Tất cả búp bê vẫn nổ tung, hóa thành máu đen bắn tung tóe khắp nơi.

Máu đen cùng khói đen kết hợp ngưng tụ, đảo mắt hóa thành một con búp bê to lớn cao hơn 3 mét.

Lúc này cánh tay của nó to như đùi người có vô số vết nứt màu đen.

Vù

Búp bê giơ "bàn tay nhỏ bé" lên, đột nhiên quét ngang, đập về phía Lý Trình Di.

Cánh tay to lớn tựa như lang nha bổng, khi vung lên mang theo tiếng gió gào thét. Còn chưa tới gần liền mơ hồ truyền đến cảm giác áp lực nặng nề.

Lý Trình Di hai tay cầm kiếm, toàn lực chém một nhát chính diện.

Kiếm thủ giao kích, hai cỗ lực lượng khổng lồ trong nháy mắt va chạm.

Uỳnh!!

Trong tiếng vang thật lớn, Lý Trình Di tự nhiên bị đập lui mấy bước, giẫm nát sàn nhà, sau lưng chống trên cửa kính.

Búp bê đầu to cười nheo mắt hơi khom lưng, nhào về phía trước một cái.

Nó lại nhảy dựng lên, thân hình khổng lồ tựa như đạn pháo hung hăng đập vào Lý Trình Di.

Sức mạnh không tệ, nhưng trừ cái này ra thì không còn chiêu nào khác sao?

Kim quang chợt lóe, hai tay Lý Trình Di đều cầm một thanh trường kiếm màu vàng.

Hoa ngữ: Kiên cố.

Toàn thân anh kim quang lóe lên, song kiếm mơ hồ sáng lên ánh kim mang nhàn nhạt.

Keng.

Song kiếm giao nhau, hai mắt dưới mũ bảo hộ của anh nhìn chăm chú búp bê đầu to nhanh chóng rơi xuống.

Hít thở

Bùm!!

Trong phút chốc mũi chân Lý Trình Di nhún mạnh, giẫm sập mặt đất, người đã nổ tung như mũi tên rời cung.

Song kiếm màu vàng lướt qua búp bê đầu to, nhẹ nhàng chém lên người nó.

Trong tiếng nứt vỡ rất nhỏ, vết nứt toàn thân búp bê đầu to trong nháy mắt tản ra.

Chương 209: Bóng người màu xám

Ầm ầm một cái, nó giống như những con búp bê nhỏ lúc trước tựa như một túi chứa đầy máu nổ tung giữa không trung.

Lý Trình Di cũng không quay đầu lại, vọt tới tủ lạnh bên cạnh kệ hàng, dùng mũi kiếm mở cửa tủ lạnh

Phát động Trầm túy chi thủ.

Lý Trình Di buông tay ra, nghiêng người tránh ra.

Xoẹt!!

Trong phút chốc, vô số khói đen mang theo tiếng gào khóc nào đó, từ phía sau anh bay tới, như nước chảy hợp vào tủ lạnh.

Vô số khói đen nháy mắt liền toàn bộ tràn vào trong tủ lạnh.

Lý Trình Di đóng cửa tủ lại, một tay chặn lại, toàn thân kim quang chợt lóe, đổi thành Hoa lân y hoa hướng dương Titan.

Nắm tay phải khổng lồ màu vàng kim che hoàn toàn tủ lạnh lại sau đó phát động hoa ngữ.

Lực trường rực rỡ vô hình, hoàn toàn bao trùm toàn bộ tủ lạnh, đốt sạch máu đen bên trong.

Dùng Hoa Lân Y hoa hướng dương Titan để phát động hoa ngữ, hiệu quả có thể đạt tới mức tối đa.

Lúc này đã hoàn thành một lần tiến hóa

Trong nháy mắt, tiếng hét chói tai xuyên qua cửa tủ lạnh, chui vào lỗ tai anh.

Búp bê đầu to điên cuồng va chạm vào cửa tủ lạnh, cố gắng lao ra, nhưng cửa bị một tay Lý Trình Di chặn lại, không thể mở ra.

Nó chỉ có thể ở trạng thái bị Lực trường rực rỡ không ngừng thiêu đốt.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ước chừng mấy phút sau.

m thanh dừng lại.

Lý Trình Di buông tay ra, trên người khôi phục Hoa lân y Tử đằng, mắt nhìn búp bê trong tủ lạnh đã trở lại kích thước nửa bàn tay, còn đang giãy dụa cố gắng đi ra.

Anh thu hồi lực trường, không hoàn thành đòn cuối cùng.

Chỉ cần quay người đi về phía quầy thu ngân.

Đi đến quầy thu ngân, cầm lấy đồ uống, anh đi thẳng về phía cửa chính.

Lúc này thời gian trong kính AR tính giờ, vừa vặn nhảy đến giây cuối cùng, 14:59.

Leng keng.

Cửa kính tự động tách ra.

Vừa vặn 15 phút.

Anh bước ra, trước mắt trời đất quay cuồng.

Đột nhiên trong lòng Lý Trình Di có cảm giác, đứng ở ngoài cửa xoay người nhìn lại.

Trong cửa hàng nhỏ yên tĩnh, một bóng người hình xám mơ hồ lại một lần nữa xuất hiện.

Hình người lẳng lặng đứng ở chỗ đó nhìn về phía anh, giống như đang tiễn đưa anh.

“Tôi không hạ tử thủ, lần sau đừng làm khó tôi nữa.” Lý Trình Di đột nhiên mỉm cười, cũng mặc kệ đối phương có nghe hiểu hay không, mở miệng lên tiếng.

Xì.

Hoa Lân Y toàn thân anh nhanh chóng tản đi, hóa thành vô số cánh hoa màu tím nhạt biến mất.

Hình người không đáp lại, chỉ là chậm rãi xoay người, hướng về chỗ sâu nhất trong cửa hàng, đảo mắt biến mất không thấy đâu.

Trước mắt Lý Trình Di hết thảy cũng nhanh chóng mơ hồ, xoay tròn, phai nhạt.

Ánh đèn mờ đi, chờ đợi tầm mắt một lần nữa rõ ràng lúc, anh đã về tới bên cạnh quán nước trái cây.Dòng người vẫn như cũ, đèn đường vẫn như cũ, bầu trời sao trắng vẫn như cũ.

Cầm lấy nước trái cây trên bàn, uống một hơi cạn sạch.

Anh đặt ly xuống nghênh ngang rời đi.

Xác định độ khó đại khái, kế tiếp hoàn thành độ thu thập cũng chỉ là vấn đề thời gian.

……

Hai tuần sau, thành phố Thanh Cương.

Khu biệt thự Ngân Đỉnh.

Biệt thự Ngục Long ở phía tận cùng nơi này, bốn dãy nhà vây quanh một khoảng đất trống lớn.

Chỉ riêng diện tích đã gần hai ngàn mét vuông.

Giữa một sân xi măng trắng lớn, một tòa nhà bốn tầng đứng sừng sững.

Bên trái tòa nhà là một cái hồ hình tròn, có thể bơi lội tắm rửa. Bên phải là một vườn thuốc nhỏ, trồng không ít hoa cỏ.

8h15 sáng.

Ngục Long và Lý Trình Di chắp tay sau lưng, đứng ở phía sau tòa nhà.

Trên người Lý Trình Di thay một bộ trang phục tập màu đen tiêu chuẩn.

Chất liệu thấm mồ hôi thông khí, khuỷu tay đầu gối đều có đệm chống thương tích, tổng thể không tính là bó sát người, nhưng cũng vừa vặn với người.

Thời gian này, việc thu thập Tiết mao phi liêm không có gì ngoài ý muốn, đều là một tuần một lần, một lần bảy bông, hiện tại anh đã đạt tới 21%.

Thời gian còn lại, anh dùng để chuyên tâm tập luyện cận chiến, cơ hồ là một tuần đến Long Tu Môn sáu lần, chỉ nghỉ ngơi một ngày.

Anh phải mau chóng nâng cao trình độ cận chiến, dù sao Góc chết cùng đối thủ cũng sẽ không chậm rãi chờ anh.

Lúc trước Ngục Long vẫn để cho anh đứng trên cái mâm màu đen tiếp nhận dòng điện kích thích.

Nhưng hôm nay có vẻ khác.

Sáng nay vừa đến, Ngục Long liền bảo anh thay quần áo, đi tới bãi đất trống rộng lớn ở hậu viện.

Chàng trai, cậu đối với mình thật tàn nhẫn" Ngục Long ưỡn bụng, hút một ly trà sữa trong tay. Một bên nhai trân châu, một bên đánh giá Lý Trình Di.

Thể chất thân thể khẳng định cũng đã tiêm dược liệu biến đổi gen rồi sao? Nếu không sao có khả năng khôi phục nhanh như vậy.

Lý Trình Di không nói gì, tốc độ khôi phục Lực trường rực rỡ quả thật lợi hại, trước đây khóe mắt bị thương, vết thương cả đêm liền biến mất hoàn toàn, ngay cả vết sẹo cũng không có.

Ở chỗ này huấn luyện cũng giống như vậy, một đêm liền triệt để chữa trị xong tất cả tổn thương.

"Hiện tại giống như con chịu khổ, nguyện ý luyện chiến thuật cận chiến truyền thống thật sự không nhiều lắm." Ngục Long

thở dài.

Mặc kệ con là vì lý do gì, nguyên nhân gì, động lực gì, tới chỗ ta học tập. Nghị lực, kiên trì của con lúc trước ta đã nhìn thấy".

Biểu hiện lúc trước của con làm cho trong lòng ta có một phỏng đoán đại khái về con. Vốn, ta chỉ định dạy cho con cơ bản, nhưng xem ra hiện tại con có lẽ thật sự có cơ hội có thể triệt để nắm giữ bộ tài nghệ này để Long Tu Lực không thất truyền"

Ngục Long tựa hồ bởi vì biểu hiện của Lý Trình Di mà trở nên nghiêm túc.

"Long sư phụ, mục đích của con học quyền, là bởi vì gặp đối thủ có chiến thuật cận chiến siêu cao thủ, khi giao đấu con hoàn toàn bị hắn áp chế." Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Chương 210: Long tu lực rốt cuộc là gì

Ngục Long cười cười, "Luyện tập cận chiến chân chính đó là có năng lực cảm ứng nguy hiểm siêu cường, trước khi gặp phải uy hiếp, có thể tránh né hoặc đối phó".

"Có đôi khi con cũng có loại cảm giác này, nhưng loại năng lực cảm ứng này là nguyên lý gì?Không biết Long sư phụ có biết hay không?"

Mấy lần ở bên trong Góc chết, anh đều từng có loại cảm giác này, rõ ràng không biết thứ gì đó, liền cảm thấy cả người sợ hãi, cảm giác nguy hiểm, sớm lẩn tránh.

Ngục Long trả lời: "Nhân loại chúng ta, bắt đầu từ thời kỳ viễn cổ, từng thế hệ dựa vào công cụ và tài nghệ nguyên thủy để chém giết các loại hung thú và đối phó với các loại tai nạn nguy hiểm. Đối với rất nhiều nguy hiểm đã trải qua, ý thức của chúng ta đã sớm đem những kinh nghiệm này khắc sâu trong đầu."

"Con có lẽ không biết mình đối mặt chính là cái gì, nhưng tiềm thức của con, chỗ sâu nhất gien của con, ẩn giấu tin tức, sẽ lặng lẽ nhắc nhở con, nói cho con biết, cái kia rất nguy hiểm."

Ngục Long thở dài.

“Kho báu này, trong đó có không ít là ấn tượng rập khuôn, chúng ta không thể một mực tuân theo, cần dùng lý trí, để quan sát phân biệt. Điểm ấy về sau hãy nói, hiện tại tâm lý học cùng sinh vật di truyền học có không ít lý luận nghiên cứu, nếu có thời gian con mua ít tài liệu đọc xem.”

“Hôm nay chúng ta tìm hiểu xem Long Tu Lực, rốt cuộc là cái gì? Sau khi con luyện thành, sẽ mang đến chỗ tốt gì cho con? Long Tu Môn hiện tại như thế nào?”

“Mời Long sư phụ giảng. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Ngục Long đặt trà sữa xuống, đặt lên một cái bàn gỗ nhỏ bên cạnh.

“Trước tiên con cần biết một điểm, sau khi luyện thành, con có thể có thu hoạch gì”.

Ngục Long cười nói, xoa xoa tay.

“Long tu lực, bản chất là một loại khí, cái gọi là khí là tên gọi của dòng chảy của sức mạnh. Nó không phải là một luồng không khí thực sự, mà là một dòng chảy của sức mạnh. Hãy để sức mạnh giống như một luồng không khí, chảy tự do trong cơ thể. Đó chính là khí.”

“Vậy không khác gì tập thể dục bình thường sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Đừng nóng vội. “Ngục Long nhướng mày,” Khí, phân thành cương khí, nhu khí, hai loại. Cương khí, trong vận động học hiện đại, có một danh từ đơn giản, gọi là sức bật. Nhu khí, gọi là lực giảm xóc”.

“Hai loại khí này đều có tác dụng riêng, con cần nắm giữ toàn bộ. Hơn nữa trong các trường phái cận chiến truyền thống khác nhau, cách đo cương khí và nhu khí cũng khác nhau”.

Đợi đến khi Lý Trình Di hiểu được, ông lại nói tiếp.

“Long tu lực, như tên cho thấy, là trước tiên đem sức mạnh giống như sợi tơ, hội tụ đến một điểm thân thể, sau đó đánh ra mạnh mẽ theo Long hình.Đây không phải nói là một loại chiêu

số, không bằng nói là một loại cảnh giới, một loại tài nghệ.Một khi con thành công nắm giữ thì rất nhiều trường hợp đều có thể dùng đến Long Tu Lực. Tỷ như ta năm đó ở quân khu huấn luyện, cũng là như thế. Hội tụ rất nhiều sợi tơ sức mạnh trong cơ thể đến một điểm rồi đánh mạnh ra theo Long hình, lực bạo phát cũng khủng bố nhất, rất ít người đỡ được"

"Nguyên lý rất đơn giản. "Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu ra.

"Đúng vậy, nguyên lý rất đơn giản. Nhưng tiềm năng con người rất mạnh, muốn làm được điểm ấy cũng không dễ dàng". Ngục Long gật đầu.

Long Tu Môn ta hiện tại cộng thêm con, tổng cộng có ba học sinh, đương nhiên, những người chủ động rút lui không tính.

Nói đến đây, ông mơ hồ có chút thương cảm.

"Thời đại thay đổi, học cái này không nuôi được gia đình, kỳ thật ta cũng hiểu".

Không đợi Lý Trình Di an ủi, ông ta nhanh chóng hoàn hồn, tiếp tục.

"Ba học sinh này một người ở Bạch Tinh, tung tích không rõ. Người kia ở bốn quốc, đảm nhiệm chức vụ trong quân đội, sau này con có cơ hội có thể làm quen".

Tiếp tục lời vừa rồi, Long Tu Lực, chia làm bốn giai đoạn: Khí, Lực, Tu, Long.

Trước tiên học cách để cho khí trong cơ thể lưu động, cảm thụ khí, nắm giữ khí, đây là cơ sở.

"Sau đó, khí hóa thành lực có thể sử dụng."

Sau đó, đem lực hóa thành một sợi Tu, xác định điểm hội tụ.

Cuối cùng, hình thành Long hình".

"Nghe cũng không khó. "Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

"Nguyên lý đơn giản, mấu chốt là con có thể ngưng tụ khí đến mức nào. "Ngục Long nở nụ cười.

"Đơn vị diện tích càng nhỏ, sức mạnh, áp lực cũng càng lớn, thương tổn cũng càng mạnh, đạo lý này, học sinh tiểu học đều

biết, đúng không?”

“Ví dụ như những gai nhọn hợp kim trên nắm đấm đúng không sư phụ?” Lý Trình Di nhanh chóng nói.

“Không giống.” Ngục Long lắc đầu, “Long hình là cảnh giới trong truyền thuyết, nếu như con có thể thật sự đạt tới, cả người con từ trong ra ngoài, đều sẽ phát sinh một lần lột xác. Lần thứ hai phát triển, thậm chí nhiều lần phát triển, loại bỏ tất cả gien vô dụng, kết cấu vô dụng, tế bào vô dụng. Chỉ để lại máu thịt mạnh nhất, sau đó lấy nó làm cơ bản, một lần nữa phân liệt, tiến hóa, thay thế toàn thân!”

Cảnh giới như vậy ở cổ đại, được xưng là Phật Đà, Chân Quân. Ở phương Tây cũng được xưng là cấp độ Thánh Nhân”. Ngục Long nói xong, cũng sinh lòng hướng tới.

“Nghe có vẻ rất mạnh. “Lý Trình Di cảm giác, cái bánh vẽ này rất lớn.

“Nói nhảm, không mạnh ta có thể đi quân đội làm huấn luyện viên? Trong đời ta từng đánh bại người từng tiêm 10 mũi thuốc biến đổi gen để cường hóa cơ thể, con nói ta dựa vào là cái gì?”

Hai bàn tay mập mạp của ông ta vỗ nhẹ.

“Tốt lắm, nếu con luyện thành Long hình, bất cứ lúc nào cũng đánh bại những người tiêm thuốc biến đổi gen, thậm chí người dùng thiết bị bay cấp nghiệp dư cũng không đấu lại với con nhất là ở khoảng cách gần”

Chương 211: Lực sát thương đáng sợ

“Còn cấp chuyên nghiệp trở lên thì sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Muốn chết thì con có thể thử xem. Với cấp độ đó thì có lực trường sinh vật vây quanh người, con muốn phá cũng không nổi, lúc đó phải xem trong tay con có cái gì? “Ngục Long lườm anh một cái.

“Bây giờ là xã hội hiện đại, xã hội khoa học kỹ thuật, phải tin khoa học. Con có thể đánh thắng máy bay siêu âm có vận tốc gấp 10 âm thanh hay không?”.

“Tốc độ phản ứng thần kinh cũng chỉ có cực hạn, cái này không thể trách chúng ta được. “Lý Trình Di phản bác.

“Đúng rồi”Ngục Long đi lên phía trước, đứng ở giữa sân.

“Được rồi, thày biểu diễn cho con xem, khí của Long Tu Lực, gọi là Long Tu Khí, là cương khí chiếm đại đa số, nhu khí chiếm tỷ lệ ít. Phương thức phát lực gì đó con sẽ biết, bây giờ xem hiệu quả trước”.

Ông ta nhấc chân lên, thân hình lộn nhào, bay lên không, rơi xuống đất, chân phải đạp mạnh xuống đất

Bùm.

Bàn chân rơi xuống đất, trong nháy mắt đập nát nền xi măng, bụi vụn văng ra.

Một cước này, ta chỉ dùng một trăm kg sức mạnh.

Thân thể tròn vo của Ngục Long giống như quả cầu đập xuống mặt đất, mới đứng vững.

“Thấy chưa? ” Ông ta vẫy tay với Lý Trình Di.

Lý Trình Di đến gần, nhìn xuống đất.

Chỉ thấy trên mặt đất xuất hiện một cái hố bằng miệng bát.

“Lực phá vỡ đủ sắc bén để giống như một cây kim, bơm vào bên trong đối phương trước, sau đó nổ tung ngay lập tức.”

Ngục Long hơi lộ ra vẻ đắc ý.

“Đây chính là uy lực cường đại của Long Tu Lực. Một trăm kg sức mạnh, người bình thường cũng có thể đạt được, nhưng vì sao bọn họ không cho ra được hiệu quả như ta?”

“Lợi hại! “Lần này Lý Trình Di thật sự hai mắt tỏa sáng, khen từ đáy lòng.

Trong đầu anh trong nháy mắt nghĩ tới, nếu như chính mình mặc vào Hoa Lân Y, sử dụng kỹ xảo như vậy.

Lực sát thương kia, quả thực đáng sợ!

“Chiêu thức trong nháy mắt đâm vào này rồi bạo phát mãnh liệt nên trong kỹ năng cận chiến truyền thống, vô cùng thích

hợp để thích sát đối phương. Đây cũng là lý do ta được quân đội mời vào huấn luyện.” Ngục Long đắc ý nói.

Chỉ là bộc phát một chút sức mạnh mà trán ông ta đã hơi hơi có mồ hôi.

Lấy khăn tay ra lau mồ hôi, ông ta bỗng nhiên lại có chút khổ sở.

“Kỳ thật thiên phú của ta cũng không ổn, chỉ có thể dựa việc tăng sức mạnh của chưởng phát. Nếu đổi thành sư phụ ta, cũng chính là sư thái của con, ông ấy luyện là Kim Xà Công, Long Tu Lực của ta chính là sáng tạo từ môn công pháp này.Ông ấy mới lợi hại thực sự đã từng tiếp cận với cảnh giới cuối cùng của Long hình.Trở thành Long giả thực sự là ước muốn lớn nhất trong cuộc đời của ông ấy, thật đáng tiếc, sau đó ông ấy ấy gia nhập quân đội và tham chiến ở White Star, chết trong một cuộc ném bom không đối đất. Được rồi, dù sao ta bây giờ già rồi, nguyện vọng duy nhất, chính là để cho luyện pháp Long Tu Lực không thất truyền. Truyền thêm cho một người thì cũng là truyền lại. Con cố gắng một chút, nếu luyện thành, nói không chừng về sau lấy ra dọa dẫm cũng được, không phải sao?”

“.”

“Đừng có làm bộ mặt như vậy, ông chủ của con đã đưa nguyên bộ máy vật lý trị liệu tới, lát nữa con luyện xong thì dùng đi. Một lần dùng là mất 500 nghìn, đây đúng là thứ tốt “Ngục Long cười nói.

“Ông chủ thật tốt! “Lý Trình Di nhất thời cảm thán từ đáy lòng.

“Đúng vậy, nếu người ngoài không biết còn tưởng ông chủ là cha của con “Ngục Long lắc đầu.

Được rồi, trước tiên luyện bước đầu tiên, nắm giữ nhu khí.

Ông từ trong túi áo lấy ra một phần tư liệu đã in ra.

Đây là nhu luyện, luyện cho đến khi bước đầu cảm nhận được lực trong cơ thể bắt đầu lưu động liền mạch, coi như là bước đầu nắm giữ nhu khí. Rất đơn giản, con thử xem”.

Ông đưa tài liệu cho Lý Trình Di.

Lý Trình Di nhận lấy tài liệu, bìa trên là hai chữ to: Nhu Khí.

Tài liệu có màu vàng cứt ngựa, còn có mùi keo dán nhàn nhạt khó ngửi.

Soạt một cái, anh mở trang đầu tiên ra.

Bài học đầu tiên.

Sống chung với chín ngàn Giun đất.

Bên dưới còn kèm theo một bức ảnh.

"… "Lý Trình Di chỉ nhìn thoáng qua, trong nháy mắt mặt tái mét.

Tài liệu này của Long sư phụ, có phải thày cầm nhầm rồi không?

Lý Trình Di thiếu chút nữa ném tờ giấy ra ngoài.

Những con giun đất dày đặc trên hình kia, nhìn đến cả người anh nổi da gà.

"Không sai đâu".

Ngục Long chắp tay sau lưng, cúi đầu khom lưng, uống một ngụm trà sữa với một tư thế tương đối quỷ dị,.

"Giun đất cũng được tính cũng là rồng, những kẻ được coi là Long giả, co được dãn được, có thể lớn có thể nhỏ, thế nào?

"Đây không phải là vấn đề có đẹp hay không mà chúng đừng ghê như vậy được không?"

"Được, vậy đổi thành đỉa cho con".

"Tại sao nhất định phải như vậy? "Lý Trình Di bất đắc dĩ.

"Sinh vật nhuyễn thể mới có thể làm cho con dễ dàng lĩnh hội lực lưu động"Ngục Long nở nụ cười.

"Nếu không đổi thành rắn cho con? Rắn cũng có thể, trong truyền thuyết chẳng phải lột da có thể hóa rồng sao".

"Còn gì nữa không?"

"Vậy lươn? "Ngục Long vẻ mặt hiểu lòng người.

“Không thể dùng nước sao? Không phải nói nước mềm nhất sao? “Lý Trình Di bất đắc dĩ hỏi.

“Nước khắp nơi đều làtừ nhỏ đến lớn con đều uống, hiện tại con không cảm ngộ được cái gì sao?”

“Không”.

“Vậy thì thôi đi. Nghe ta này, so với rắn, lươn, đỉa, tốt nhất chính là Giun đất. “Ông vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di.

“Con là người mới tập, mới bắt đầu hơi ghê chút thôi nhưng dần sẽ quen”.

“… “Lý Trình Di cảm thấy mình có nên rút lui trước hay không.

Luyện pháp này chắc không ai chịu nổi.

Chương 212: Sống chung với giun đất

“Phòng tập thày đã chuẩn bị xong, hai ngày nay con ở lại đây, đừng đi lung tung cố gắng làm quen” Ngục Long tiếp tục nói.

“Con….”

“Không phải là đổi chỗ khác ở sao? Có cần phải như vậy không?”

Ngục Long nghiêm mặt, “Trong phòng tổng cộng chín ngàn chín trăm chín mươi chín con Giun đất, gọi chung là Vạn Long đại trận, con chỉ cần thích ứng, cơ bản có thể hiểu được lực lưu động là dạng gì”.

Vạn Long đại trận.

Lý Trình Di trong lòng rất muốn châm chọc, nhưng lúc này nhìn sắc mặt Sư phụ Ngục Long, lại không tiện nói ra.

“Được rồi. “Anh bất đắc dĩ chỉ có thể đáp ứng.

Vì luyện Long Tu Lực, anh coi như là bỏ ra bất cứ giá nào.

Khó trách ông già này lúc trước cho anh không ngừng vẽ bánh, hóa ra chính là để khảo nghiệm cái này

……

Ba ngày sau.

Không ai biết, Lý Trình Di ba ngày này đã trải qua như thế nào.

Chân chính vào phòng ở, anh mới hiểu được, Ông già Ngục Long nói ở chung là có ý gì.

Trong phòng không có giường, chỉ có thể ngủ trên mặt đất.

Để cho Giun đất sống sót trong thời gian dài, độ ẩm trong phòng rất lớn, còn kèm theo một cỗ khí tức khó ngửi.

Anh không phải làm gì trong phòng, chỉ nhìn chằm chằm vào những con giun đất, quan sát chuyển động của chúng.

Cái này kỳ thật ngay từ đầu coi như tốt, dù sao giun đất mà, thích ứng thích ứng liền xong việc.

Mấu chốt là phía sau!

Trong ba ngày này, Lý Trình Di ở cùng giun đất, ăn cũng là ăn giun xào, uống là uống nước giun đất, không có việc gì còn bị yêu cầu giải phẫu mấy con để quan sát bộ phận trong cơ thể chúng.

Còn phải ở trong căn phòng xung quanh tất cả đều là phòng giun đất, học cơ học lưu thể, cơ học truyền dẫn.

Trọn vẹn ba ngày!

Anh cũng không biết mình làm sao chống đỡ được.

Hiện tại được thả ra, ngủ trưa một giấc, trong đầu đều nằm mơ tất cả đều là giun đất.

Nhưng cứ như vậy, Lý Trình Di lại có thể chống đỡ được.

Ngay cả Ngục Long vẫn chờ anh kêu lên không chịu nổi, nhưng ông cũng không ngờ.

Cuối cùng thời gian cũng kết thúc, lúc đi ra, hai tay Lý Trình Di một mực muốn vặn vẹo giống như giun đất.

Ba ngày nghỉ một lần. Sau đó lại tiếp tục ở chung như vậy mãi cho đến khi anh có thể chân chính làm cho thân thể lực lưu động, hình thành nhu khí, mới ngừng huấn luyện mục này.

“Hình như mình không cần học tiếp cách sống chung với giun đất’.

Trên sân biệt thự trống trải, Lý Trình Di nằm phơi nắng trên ghế, trong đầu không ngừng hồi tưởng cảm xúc vặn vẹo của giun đất.

Cái loại cảm giác mềm mại vặn vẹo này, làm cho anh mơ hồ có chút xúc động.

Rất ít người biết, giun đất lợi dụng cơ bắp cùng lớp da ngoài có thể bò xuyên qua bùn đất.

Ngục Long ở một bên kéo ghế dựa, nằm xuống theo.

“Thế nào? Có cảm giác gì không?”

“Dạ có chút sức mạnh truyền đi giống như dòng nước chảy trong cơ bắp. “Cánh tay Lý Trình Di nhẹ nhàng đong đưa, có chút khó chịu.

Anh cảm giác trong đầu mình tựa hồ hiểu được rất nhiều, nhưng thân thể theo không kịp.

“Con bây giờ có cảm giác trong đầu rồi, giờ còn cần phải thực hành dần”Ngục Long bưng trà sữa lên uống một ngụm lớn.

“Thiên phú của con rất được, chỉ có người có cảm giác mạnh mới có thể lĩnh hội nhanh như vậy”.

“Vậy tiếp theo con có cần học cái này nữa không? “Lý Trình Di nổi lên một tia hy vọng, nhìn về phía sư phụ.

“Ừ, có thể không cần ở chung với giun nữa”Ngục Long gật đầu.

“Thật sao!? “Lý Trình Di nhất thời mừng rỡ, vẻ mặt sinh động hơn vài phần.

“Thật. “Ngục Long lần nữa gật đầu,” Không cần ở chung, nhưng con phải rèn luyện thân thể để theo kịp đầu óc”.

Phải làm như thế nào?

“Rất đơn giản. “Ông cười thần bí.

“Học khiêu vũ!”

“ ！ ？ ！ ”

“Đừng kinh ngạc như vậy. “Ngục Long không thèm để ý,” Nếu muốn lĩnh hội lực lưu động, sư thái của con đã đúc kết kinh nghiệm từ rất nhiều nữ vũ công, sáng tạo ra Kim Xà Vũ. Mà ta, sau khi sửa chữa cải thiện, dung nhập vào hệ thống của ta, hình thành Long Vũ độc đáo.

Ông thở dài.

“Muốn nói rèn luyện sức mạnh mềm, trên thế giới này có ai có thể so sánh với những nữ vũ công luyện vũ đạo cả đời kia?

“Có lý. “Lý Trình Di đồng ý gật đầu.

“Muốn bản thân mềm mại lên, con phải thường xuyên tiếp xúc, ở chung với những người mềm mại.” Ngục Long nói, “Đả kích cương mãnh sẽ chỉ làm cơ bắp của con căng thẳng, toàn thân co rút. Nhưng mềm mại như lời ta nói, lại có thể làm con tự giác thả lỏng thể xác và tinh thần, thả lỏng cảnh giác.”

Cho nên mềm mại mới là thứ có thể đi vào sâu trong thể xác và tinh thần con người. Còn cương mãnh có thể bị chúng ta chặn ở bên ngoài.

“Lời này có triết lý. “Lý Trình Di nghiêm nghị nói.

“Cho nên, có đôi khi, lực mềm mại, so với cương mãnh càng ẩn nấp, càng trí mạng. Con về sau phải chú ý nhiều hơn.” Ngục Long dặn dò.

“Chờ con luyện thành Nhu Khí rồi học cái đó sau. “Lý Trình Di cũng không thèm để ý, bây giờ nói những thứ này còn quá sớm.

“Tốt lắm. Nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai bắt đầu, đi luyện khiêu vũ. trước khi luyện, con nhớ kỹ một câu, Long Vũ, không phải để đẹp mắt, mà là để tích lực tốt hơn, sau đó, một ngụm cắn nuốt kẻ địch”. Ngục Long cuối cùng nói một câu, liền nằm ngửa không mở miệng nữa.

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, cũng nằm xuống.

Ánh mặt trời ấm áp, mặc dù có chút nóng, nhưng cũng chậm rãi xua tan khí tức âm u của anh khi ở mấy ngày ở trong phòng tối.

Nằm không bao lâu ông già Ngục Long liền bắt đầu ngáy.

Theo tiếng ngáy, Lý Trình Di cũng bất giác chậm rãi rơi vào mộng đẹp.

Ngủ một giấc thẳng đến buổi chiều.

Chương 213: Kiếm tiền nuôi tổ đội

Đợi đến khi anh mở mắt ra, đã là hơn bốn giờ.

Mặt trời lặn về phía tây, ánh sáng đỏ xuyên qua mây mù, giống như một cánh đồng bậc thang lớn màu đỏ.

Mắt nhìn Ngục Long còn đang ngủ, trên khóe miệng nước miếng nhỏ xuống dưới ghế, trên mặt đất cũng đã rớt một bãi.

Lý Trình Di đứng dậy, thu dọn đồ đạc, chuẩn bị về vườn thực vật Vĩnh Viễn một chuyến.

Thật vất vả có một ngày nghỉ ngơi, phải đi ra ngoài giải sầu.

Dù sao anh tạm thời không muốn nhìn thấy nơi này nữa.

Mặt khác, còn phải đi xem Tư Mã Quy bị thương, tình huống hiện tại như thế nào.

"Đúng rồi, thứ lần trước lấy ra từ cửa hàng nhỏ yên tĩnh còn chưa kịp xem." Vừa lúc trở về nhìn xem.

Đồ đạc của cửa hàng nhỏ yên tĩnh, từng ghi chép trong bút ký của Chung Tuệ, đều có cạm bẫy.

Nhìn như công hiệu rất mạnh, nhưng vấn đề bên trong rất lớn, sau khi dùng, rất có thể sẽ xuất hiện biến hóa cực lớn không thể nghịch chuyển.

Nhưng đồng thời, bên trong cũng có một số ít đồ vật, là thật sự hữu dụng.

Điểm này Chung Tuệ cũng có ghi chép trong quyển sổ tay kia.

Tỷ như một ít hoạt tính dược phẩm có công hiệu siêu cường, cơ chế che đậy Góc chết, tựa hồ chỉ ở tầng thứ nhất.

Khi các tế bào của bản thể người chết được sử dụng, các tác nhân hoạt động được tạo ra và các cá thể mới được nhập vào, sẽ không có tình trạng tiếp tục bị che đậy.

Không làm Sư phụ Ngục Long tỉnh giấc, anh chậm rãi bắt xe, rời khỏi biệt thự.

Từ thành phố Thanh Cương đến Toại Dương thì đã là hơn tám giờ tối.

Trong vườn thực vật Vĩnh viễn, Lý Trình Di lần này mang theo chìa khóa, nơi này cũng không còn giống như trước chỉ có một mình ông Lý trông coi.

Giám đốc Trần Ngọc Cầm sắp xếp một tổ bảo vệ khác, trực ban buổi tối.

Đi trên con đường nhỏ giữa các nhà kính lớn, anh vừa vặn gặp được bảo vệ mới bật đèn pin tuần tra.

“Sếp Lý đã trễ thế này còn tới à?”

Bảo vệ mới là một người trẻ tuổi tuổi tác phỏng chừng cũng xuýt xoát tuổi Lý Trình Di, tầm 24, 25, dáng người thậm chí còn có chút gầy yếu.

“Có chút đồ, nhân tiện tới lấy một chút, lát nữa ở bên này nghỉ ngơi một đêm. “Lý Trình Di trả lời, thấy dáng người đối phương gầy yếu, lông mày anh khẽ nhúc nhích.

“Đúng rồi, tôi hỏi một chút, Giám đốc Trần làm sao tuyển được các anh?”

“Người khác tôi không biết, tôi được tuyển qua mạng. Giám đốc Trần rất chuyên nghiệp, tuyển dụng theo đúng tiêu chuẩn đề ra” Bảo vệ trẻ tuổi nhanh chóng trả lời.

Đối mặt với những người cùng lứa tuổi như Lý Trình Di, anh ta có vẻ có chút thận trọng và căng thẳng.

“Tuyển dụng qua mạng “Lý Trình Di như có điều suy nghĩ. Anh muốn thành lập một team của mình, đầu tiên cần rất nhiều người xử lý những vấn đề nhỏ cho mình, nhiều chuyện phức tạp phải xử lý một cách an toàn.Việc này cần rất nhiều người để hoàn thành.

Phải tìm cách kiếm tiền nếu không không đủ nuôi tổ đội này.

Nghĩ tới đây, anh không tự chủ được liên tưởng tới bút ký của Chung Tuệ.

Lợi dụng hàng hóa trong cửa hàng nhỏ yên tĩnh, nghiên cứu ra sản phẩm độc đáo, thích hợp với mình. Đây là một biện pháp.

Tạm biệt bảo vệ, anh men theo con đường nhỏ có chút tối tăm, đi thẳng đến khu nghỉ chân - một tòa nhà ba tầng nhỏ.

Nơi này lúc trước cũng đã xây dựng tương đối hoàn thiện, khu nhà kính, khu nhân viên, khu công cộng, phân được rất rõ ràng.

Phòng ngủ của anh cũng ở khu nhân viên.

Lên thang máy lên tầng cao nhất của tòa nhà.

Vừa vào phòng, Lý Trình Di liền nhìn thấy ba thứ mình đặt trên mặt đất phòng khách.

Bình máu, đồ hộp lòng tham lam, cùng với nước xoài cam mới lấy được.

Ba thứ đồ vật cứ như vậy công khai đặt trên mặt đất, không hề che giấu.

Ký ức thoáng hiện không cần mua đồ cũng có thể thoát ly, cho nên đồ ở đây còn không tính là nhiều, tùy tiện tìm một để đó là được, dù sao cũng không ai nhìn thấy.

Ban đêm, ánh trăng ảm đạm, trong phòng khách ánh sáng rất tối, nhưng ba thứ vẫn như cũ rõ ràng chiếu rọi đến mắt anh.

Chúng đều tản ra ánh sáng nhạt khác nhau.

Chai thay máu là huỳnh quang màu tím.

Lòng tham lam là màu đỏ nhạt.

Nước xoài cam nhạt.

Lý Trình Di trở tay đóng cửa, đến gần, cúi người cầm lấy nước xoài cam.

Hoa văn và chữ đóng gói phía trên, nhanh chóng bắt đầu vặn vẹo, biến hóa.

Bất quá hai giây, liền biến thành văn tự anh có thể đọc được.

“Thuốc ba mắt”

“Hiệu quả: Sau khi dùng, có thể mọc ra con mắt thứ ba, nhìn thấy một tầng cảnh tượng nào đó.

Phạm vi có thể nhìn thấy, cấp độ có thể nhìn thấy, kích thước có thể nhìn thấy, tất cả đều ngẫu nhiên. ”

Thứ này.

Lý Trình Di nhíu mày.

Lòng tham lam lúc trước coi như xong, tác dụng rất rõ ràng. Nhưng cái này, tựa hồ cũng có chút hiệu quả.

Nhìn đồ uống màu vàng trước mặt, anh suy nghĩ một chút.

Bỗng nhiên vươn tay, nhẹ nhàng lấy tay phải che cái chai lại.

Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ.

Xì.

Ánh sáng vô hình trong nháy mắt phóng ra, chiếu rọi trên bình nhỏ.

Loáng thoáng, anh thấy được một ít khói đen thật nhỏ từ khe hở nắp chai tản ra.

Chương 214: Dự định lập Team

Khói đen cuồn cuộn không dứt, liên tục không dứt.

Cứ như vậy mấy phút trôi qua, mới chậm rãi nhạt dần, cho đến khi biến mất.

Buông tay ra, anh lại đi xem chai thuốc 3 mắt này, rõ ràng cảm giác nước thuốc so với lúc trước nhạt hơn chút ít.

Lý Trình Di bắt đầu tò mò, thử xem Lực trường rực rỡ của mình có thể tinh lọc tai họa ngầm trong chai thuốc hay không.

Hiện tại xem ra, có thể có chút hiệu quả, nhưng anh vẫn không dám thử.

Anh lại tiếp tục làm vậy với hai món còn lại

Cũng đều có khói đen rất nhỏ bay ra.

Sau khi làm xong những thứ này, trong lòng Lý Trình Di đã có chút suy nghĩ, muốn nghiên cứu những thứ này, chỉ dựa vào

anh khẳng định không đủ.

Anh cần một team.

Một team đem những thứ này thật sự chuyển hóa thành lợi ích.

Đến lúc đó anh hoàn toàn có thể lấy ra một ít hàng hóa mình cho là thích hợp, cung cấp cho người nghiên cứu, sau đó chế tạo ra thứ có thể dùng an toàn, dùng cái này kiếm tiền.

Đương nhiên, phương pháp tốt nhất vẫn là tự mình thao tác.

Lý Trình Di nghĩ bình máu cùng thuốc ba mắt, hai loại hàng hóa này nếu như có thể trừ đi tai họa ngầm, đối với anh nói không chừng cũng sẽ có trợ giúp rất lớn.

Anh nghĩ nghĩ, lại cảm thấy cái này ba thứ đồ vật tương lai khả năng hữu dụng, lúc này cẩn thận thu lại chúng, đặt ở trong góc của căn phòng.

Đợi thêm một thời gian, sau khi hoàn thành luyện xong Long Tu Lực, lại chuyên tâm làm mấy thứ này.

Anh đưa ra quyết định.

Thu dọn đồ đạc, ngồi xuống sô pha, anh lại lấy di động ra, liên lạc với Tư Mã Quy.

‘Quy ca, khá hơn chút nào chưa?’ Trình Ý.

Không sao, chỉ là thay thận nhân tạo thôi. Tư Mã Quy.

“Cái này còn nói là không có chuyện lớn!? Trình Ý.

“Thận của tôi lúc trước cũng là nhân tạo, không có việc gì, thay đi thay lại cũng quen rồi”. Tư Mã Quy.

Lý Trình Di không nói gì. Quy ca bình thường khiến người ta cảm thấy nhạt nhẽo nhưng trên thực tế sau khi thân quen liền làm cho người ta có một loại cảm giác hài hước.

“Không sao là tốt rồi. Mặt khác, tôi dự định tự mình tổ chức một team, bởi vì sau khi ông chủ đi rồi một mình tôi cũng không dễ làm việc. Anh có gợi ý gì không?” Trình Ý.

Lý Trình Di biết mình không có tiền, nhưng có tiền làm đại sự, không có tiền làm việc nhỏ.

Trước tiên tổ chức một team nhỏ cũng có thể đặt nền móng.

“Thật ra lúc trước tôi cũng định hỏi cậu, chẳng qua bởi vì ông chủ vẫn còn, cậu cũng ở trong nhóm của ông chủ, cho nên khó nói ra.” Bất quá hiện tại cậu nhắc tới, tôi liền nhắc cho cho cậu”.

Tư Mã Quy nhanh chóng hồi phục, hiển nhiên thời gian dưỡng bệnh tương đối nhiều.

“Kỳ thật Tháp Tuyệt vọng không ít người đều có team của mình, trước cậu cũng có người hỏi qua vài lần, đều là muốn kéo cậu vào nhóm.” Cậu xem cậu có muốn hay không?

‘Kéo tôi vào nhóm?’ Lý Trình Di vẫn nghĩ mình tổ chức taem, ngược lại không nghĩ tới người khác đã sớm có ý nghĩ này, thậm chí đã tổ chức được team rồi.

Nhưng anh nghĩ lại, mình nhiều bí mật như vậy, gia nhập nhóm khác, rất có thể sẽ rất bất tiện.

“Cậu nghe điều kiện trước đã, rồi mới quyết định vào hay không”. Tư Mã Quy.

“Được, đại ca nói đi”. Trình Ý.

“Có 5 team muốn tuyển thành viên, trong đó ba team tôi cũng không quen biết lắm, nên không thể nói tỉ mỉ cho cậu, đều là người có tiền có thế người ta mới tự lập team, chờ bọn họ sống qua nửa năm nữa rồi xem xét sau. Ngoài ra, còn có 2 team khác….”.

Tư Mã Quy hiển nhiên đã sớm có dự định.

“Mời anh nói tiếp”

“Khách sáo với tôi vậy, lúc trước đều là Quy ca Quy ca, cậu thật là thực tế”. Tư Mã Quy hiển nhiên có chút khó chịu.

Bất quá chính sự quan trọng hơn, anh ta biết tiềm lực của Lý Trình Di, cái khác không nói, chỉ cần nói đến tần số ký ức thoáng hiện cao siêu kia, chính là thứ mà tổ đội thích nhất.

Bởi vì khi những người khác cần, khi đối mặt với khốn cảnh, anh ta có thể dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào ký ức thoáng hiện, ra mặt tương trợ.

Đây chính là chỗ người khác không thể so sánh.

Cho nên loại người có ý thức mạnh mẽ này tất cả team đều thích.

“Nhóm thứ nhất chính là nhóm củaThải Hồng Đường, trong nhà cô ta có tiền, thực lực bản thân cũng không tệ, team có 3 người, trước đó chết mất một thành viên, hiện tại đang tìm thành viên mới” Bọn họ đã gửi lời mời cho cậu. Team này, ưu thế là có tiền có thế.

‘Nhóm thứ hai là nhóm của Tinh Hà, là một đại gia không còn trẻ, team này có 5 người, làm người rất trượng nghĩa, ưu thế là thực lực cá nhân rất mạnh.’

“Cậu xem có muốn thử không. Tư Mã Quy đưa ra hai lựa chọn.

“Mục đích tổ đội của bọn họ là gì?” Lý Trình Di hỏi.

“Mục đích? Không phải là sống lâu hơn một chút sao? Còn mục đích gì nữa?” Tư Mã Quy nhất thời không kịp phản ứng.

“Vậy bỏ đi. Tôi và bạn mình đã lập team rồi, tôi muốn kiếm thêm người vào team, Quy ca có gợi ý gì không?” Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Được rồi, cậu cần thành viên như thế nào?” Tư Mã Quy không ngoài ý muốn, hiển nhiên cũng có suy đoán, người áo giáp thần bí kia rõ ràng có quan hệ với Lý Trình Di.

“Tình huống của chúng ta anh đại khái cũng rõ ràng, ông chủ đi rồi, chúng ta thiếu hụt nhất, vẫn là phương diện hậu cần cùng an ninh mạng. Đương nhiên, người quan trọng nhất vẫn có thể sống sót, người luôn có thể sống sót ở Góc chết, mới có tư cách trở thành viên của nhóm.” Lý Trình Di trả lời đơn giản.

“Đúng vậy, những người khác cũng nghĩ như vậy”. Tư Mã Quy trả lời, “Cục diện của cậu, người bình thường nhát gan một chút, thật đúng là không dám vào”.

Chương 215: Thoát khỏi Góc chết

Lúc trước sát thủ Lý Tưởng Hương tìm đến công ty, nếu không phải Đinh Ninh từ xa bức lui, sự tình thật đúng là không biết sẽ như thế nào.

“Vốn tôi còn định tự tiến cử, nhưng người bạn kia của cậu có thể gây chuyện.” Cậu muốn cố ý cùng hắn ta một team, nhưng tôi không dám. Vốn Góc chết đã nguy hiểm, thêm một người như thế nữa thì tôi có còn sống sót hay không?”

‘Quy ca nói đùa, nói cứ như chúng tôi muốn anh’. Lý Trình Di cười trêu ghẹo.

“Cũng đúng, con người tôi chả có năng lực gì cả, sở trường duy nhất chính là có thể cẩu thả.” Cho nên mới có thể sống lâu như vậy. Tư Mã Quy gửi một icon gương mặt cười.

Dừng một chút, anh lại nhanh chóng gửi tin nhắn.

“Vậy vừa nhìn như vậy, dám vào team của cậu cũng rất ít.” Có tư cách chỉ có vài người, hơn nữa còn phải xem cậu có đáng để bọn họ chọn hay không”.

“Tùy duyên đi, phiền anh đem tình huống của chúng tôi đưa lên trên top, về phía người bạn kia của tôi thì không cần giới thiệu, chỉ cần nói về thực lực của tôi là được. Xem ai muốn vào nhóm thì liên hệ với tôi ” Lý Trình Di trả lời.

” Biết rồi, vậy mục đích của team cậu là gì?

Lý Trình Di dừng một chút, trong bóng tối lộ ra một nụ cười.

Thoát khỏi Góc chết. Anh đánh ra bốn chữ này.

Tư Mã Quy không trả lời, hiển nhiên là bị sững sờ.

Những người khác nghĩ đều là có thể sống lâu hơn một chút, cậu ta ngược lại tốt, lại mục tiêu lớn như vậy.

Thử nghĩ xem, người cuối cùng có mục tiêu này là ai? Lê n!

Lê n đang ở đâu?

Không biết.

Sống không thấy người, chết không thấy xác.

Lê n không có tổ đội sao?

Có, hơn nữa còn là đội đẳng cấp thế giới.

Và kết quả?

Tổ đội chết hết, chỉ còn cha cậu ta từ bỏ sự nghiệp, chạy khắp thế giới tìm con trai.

Những người Tư Mã Quy này không tin Lý Trình Di không biết, nhưng sau khi biết những điều này, cậu ta vẫn có quyết tâm này, điều này chứng tỏ, cậu ta và người bình thường không đi trên cùng một con đường.

Sau khi dừng nói chuyện phiếm, Lý Trình Di thu dọn đồ đạc một chút, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Chưa đầy hai mươi phút.

Điện thoại của anh lại reo.

Cầm lên và nhận máy.

“Alo, tôi Thải Hồng Đường đây, cậu ở đâu đấy? Tôi lập tức tới ngay.“Giọng nói của một cô gái không lớn tuổi lắm, từ đầu dây bên kia truyền ra.

“??? Cô…không phải là đã có team rồi sao? “Lý Trình Di nhất thời không kịp phản ứng.

“Cùng vào team cậu, nhận không? “Thải Hồng Đường rất phong cách, hùng hùng hổ hổ, làm việc không chút trì hoãn.

“Gặp mặt trước đã. Cô đã nghĩ kỹ chưa? Bên tôi rất nguy hiểm. “Lý Trình Di không ngờ Tư Mã Quy mới phát ra tin tức, lập tức có người tìm tới cửa.

“Tôi đã có ý tưởng này từ rất sớm, nhưng không ai giống như tôi. Vì vậy, tôi chỉ có thể làm điều đó một mình, bây giờ có thêm anh, giúp đỡ lẫn nhau. Nhanh lên, thời gian và địa điểm!” Thải Hồng Đường có vẻ vội vã.

Thành phố Toại Dương, vườn thực vật Vĩnh Viễn, cô đi theo chỉ đường của vệ tinh dẫn đường” Lý Trình Di lúc này cũng không nói nhiều

“Được, nửa tiếng nữa gặp lại. “Điện thoại cúp.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Vừa mới cúp điện thoại, lập tức lại là tiếng chuông vang lên.

“Alo? “Anh lập tức nhận máy.

“Xin chào, xin hỏi là Trình Ý tiên sinh sao?” một giọng nam hào hoa phong nhã từ đầu dây bên kia truyền ra.

“Đúng vậy, anh là….?”

“Tôi là Nông thôn Tam Xoa Kích trong nhóm, thấy anh gửi lời mời ra nhập tổ đội, có thể nổ địa chỉ gặp mặt sao?” Người đàn ông này bình thường hơn Thải Hồng Đường nhiều

“Được, vườn thực vật Vĩnh Viễn thành phố Toại Dương, bây giờ tôi đang ở đây, anh qua đây đi. “Lý Trình Di trả lời.

“Được, khoảng một giờ sau tôi đến, hẹn gặp mặt”Nông thôn Tam Xoa Kích trả lời.

“Được. “Lý Trình Di cúp điện thoại, không đợi anh thở phào, lập tức có điện thoại gọi tiếp.

Ước chừng hơn mười phút, anh nhận 16 cuộc điện thoại.

Tất cả đều là tới ứng tuyển vào team.

Hiển nhiên anh đã đánh giá thấp chiêu bài ý thức lực siêu cường của mình.

Cho đến nay, mặc dù anh chỉ vượt qua một Góc chết, cũng chính là bãi đỗ xe của Grius.

Nhưng anh giúp tổ đội của ông chủ Tân Đức Lạp, vượt qua Góc chết của máy đánh bạc, tuy rằng có người chết.

Sau đó bây giờ là Góc chết cửa hàng nhỏ yên tĩnh, cũng lập tức có thể lúc nào cũng thoát khỏi đó. Cho nên những thông tin này, có thể mới là mấu chốt hấp dẫn người ta.

Cúp điện thoại, hơi yên tĩnh một chút, Lý Trình Di tỉnh táo lại.

“Còn tưởng rằng những người này sẽ bởi vì nguy hiểm không dám gia nhập. Hiện tại xem ra, đều là kẻ liều mạng bất cứ lúc nào cũng có thể mất mạng, người bởi vì sợ hãi Lý Tưởng Hương không dám gia nhập căn bản là rất ít.

Anh thở dài, chính mình chỉ muốn một team tinh nhuệ là được, không nghĩ tới thoáng cái đã tới nhiều người như vậy.

Tút.

Còn chưa yên tĩnh được mấy phút, điện thoại lại tới.

Anh nhanh chóng quét mắt, sửng sốt.

Lần này không phải số lạ, mà là của sếp Tân Đức Lạp.

Nhấn nút nhận máy.

Tiểu Di, Tư Mã Quy nói với tôi chuyện tổ đội của cậu, có vẻ không ổn đâu. Liên hội tỉnh bên kia đã treo biển truy nã bạn cậu rồi. Lý Tưởng Hương bên kia cũng vậy. Gióng trống khua chiêng như vậy, các cậu có thể sẽ rất nguy hiểm. "Tân Đức Lạp trầm giọng hỏi.

"Cho nên tôi phải nhanh chóng thành lập team, đảm bảo an toàn cho bản thân. "Lý Trình Di trả lời.

Sau khi Tân Đức Lạp đi, anh tất nhiên phải tổ đội, nếu không đến lúc đó tất cả hành tung của mình, đều có thể sẽ bị hacker lúc nào cũng định vị, đó mới nguy cơ.

Về phần an toàn của bản thân, có không xấu hổ nói rằng, Lý Tưởng Hương đã chìa cành ô liu với anh, tạm thời không cần lo lắng nguy hiểm.

Chương 216: Tuyển chọn lập Team

Về phần những thứ khác như tập đoàn Thiết Phong bị anh thịt hay Từ Trung Sinh bị anh giết hay là Từ gia của địa phương so với Lý Tưởng Hương thì mấy thứ đó chỉ như muỗi, vừa vặn làm đối tượng kiểm tra mục tiêu của tổ đội lần này.

"Như vậy đi, bên tôi có dịch vụ an ninh internet, cậu có thể vẫn dùng. Cậu trước đừng nóng vội, tổ đội từ từ thành lập. Chờ cậu chuẩn bị cho tốt thì nói với tôi một tiếng, tôi bên này sẽ bàn giao cho cậu. Cậu thấy thế nào?"

"Ông chủ, nếu ông là nữ, tôi khẳng định sẽ theo đuổi ông! "Lý Trình Di lập tức xúc động.

"Cút đi nhóc con, cứ như vậy nhé, cúp máy đây" Tân Đức Lạp cười mắng một câu, cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Lý Trình Di lại một lần nữa cảm thấy may mắn, chính mình chọn Tân Đức Lạp làm ông chủ, không nói đến mức độ hỗ trợ, riêng các khoản tiền tiêu như nước mà không cần được báo đáp thì các nhà tư bản khác ai được như vậy.

Cuộc điện thoại cuối cùng kết thúc, anh cuối cùng cũng im lặng.

Ngồi ở trên sô pha, anh bắt đầu cẩn thận suy nghĩ, tý nữa gặp mặt nên nói cái gì, làm cái gì.

Một tổ đội, từ không đến có, nhất định phải lấy bản thân mình làm chủ sao cho mình hành động tiện lợi nhất. Điều này chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến các thành viên khác. Làm thế nào để thuyết phục những người khác, hoặc làm thế nào để giảm thiểu xung đột nội bộ trong nhóm, đó là chìa khóa.

‘Trước tiên thảo luận về phương diện hacker đã, ông chủ đi rồi, hacker là trọng điểm, nếu không mình cũng không có cách biến hình, trong thành phố khắp nơi có camera, không ai hỗ trợ yểm hộ, chỉ cần tổng hợp một chút dấu vết manh mối, thời gian ra vào, liền có thể xác định được thân phận của mình. Đối với sự giúp đỡ của ông chủ trong lòng Lý Trình Di hiểu rõ.Rất nhiều thứ, ông chủ bên kia không nói, không có nghĩa là anh ta không biết.Ngồi suy nghĩ một hồi, bên ngoài cửa vườn thực vật liền có tiếng chuông cửa vang lên.

Lý Trình Di vội vàng gọi điện thoại cho ông Lý gác cửa, bảo ông cho người vào.

Chỉ vài phút sau.

Bãi đỗ xe phía dưới tòa nhà liền liên tiếp tiến vào ba chiếc xe.

Một chiếc SUV bay màu trắng, một chiếc xe thể thao cánh dơi màu đỏ thẫm, cùng với một chiếc xe ô tô mini màu xám.

Trên ba chiếc xe đều có người xuống.

Lý Trình Di đi ra ban công, nhìn xuống.

Trên chiếc xe SUV chính là hai người đàn ông to con nhiều lông, tóc rối bù, râu quai nón, hở lông ngực.

Hai người này cao ít nhất 1,9m, mặc bộ rằn ri, rõ ràng đều là người nước ngoài.

Trên chiếc xe thể thao màu đỏ đi xuống là một cô gái tóc đuôi ngựa trắng đến phát sáng. Tóc đuôi ngựa được buộc thành 2 bím, giống như hai xúc tu, cong xuống từ hai bên đỉnh đầu.Giống như râu con gián. Đây là ấn tượng đầu tiên của Lý Trình Di khi nhìn thấy cô gái.

Hai đuôi ngựa mặc một bộ váy ren hở vai màu đen, đường cong rất vừa vặn, nhưng đường cong kia có vẻ hơi khiêm tốn, dù bó sát người thế nào cũng không hề có ý nghĩa.

Duy nhất đáng để ý là cô rất trắng, lộ ra bả vai cùng làn da đều trắng mịn.Loại màu trắng này cũng làm nổi bật đôi môi đỏ tươi, như quả anh đào nhỏ.

Cùng xuống xe với hai đuôi ngựa, là một thiếu nữ tóc ngắn tương đối có chút ngại ngùng, tóc ngắn ngang vai cùng gương mặt cong cong, làm cho người ta thấy có một loại khí chất nhỏ nhắn dịu dàng.

Tuy rằng không xinh đẹp bằng hai đuôi ngựa, nhưng cũng được coi là khá xinh.

Lý Trình Di dời tầm mắt, lại nhìn về phía chiếc xe mini cuối cùng.

Cái này xe nhỏ bởi vì tương phản quá mức to lớn, người bên trong thoáng cái đến liền hấp dẫn sự chú ý của hai nhóm người phía trước.

Chiếc xe mini đi xuống hai người.

Một người gầy, một người mập. Hai người đều là đàn ông, rất trẻ, nhiều lắm là 20 tuổi.

Người gầy tướng mạo hiền lành, mặc quần áo thể thao màu xanh trắng, trong tay xách từng rổ từng rổ trứng gà cùng thịt khô.

Người mập mặc sơ mi vàng được giặt đến trắng bệch, quần đùi thể thao màu xám, trên đầu đội một cái mào gà màu đỏ sậm, hai tay đút túi, thần sắc lạnh lùng, đối với hai nhóm người còn lại không thèm để ý chút nào.

Ba nhóm người trao đổi ánh mắt với nhau, nhanh chóng đi về phía tòa nhà nhỏ.

Lý Trình Di đứng trên ban công, quay đầu nhìn phòng khách của mình, xác định trong phòng khách căn bản không chứa nổi nhiều người như vậy.

Anh dứt khoát xoay người từ trên ban công nhẹ nhàng nhảy xuống.

Cả người từ tầng ba rơi bịch xuống đất.

Sau tiếng va chạm nặng nề, anh lăn người, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy, vỗ vỗ bụi trên người.

Tuy rằng khi Lý Trình Di rơi xuống cũng đưa tay nắm lấy mấy cái bệ cửa sổ, giảm bớt trọng lực nhưng khi anh trực tiếp từ tầng ba nhảy xuống vẫn khiến mấy người mới đến kinh ngạc.

Im lặng vài giây.

Hai đuôi ngựa là người đầu tiên lên tiếng.

“Trình Ý trên mạng phải không?”

Đôi mắt to trang điểm của cô nhìn chằm chằm Lý Trình Di, nhìn từ góc độ này, còn có thể nhìn thấy dưới khóe mắt cô bôi một số mảnh sáng màu bạc giống như sao.

“Không sai. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu,” Tôi là Trình Ý vừa mới hẹn gặp mọi người trên mạng”.

“Thuần huyết? “Một người râu quai nón hỏi bằng tiếng Nghi quốc.

“Cũng có một ít” Lý Trình Di gật đầu thừa nhận.

Tiêm thuốc biến đổi gen, không có cái này thì khó có thể giải thích tại sao anh có sức mạnh như thế. Hiện tại đã có con đường thuần huyết, anh hoàn toàn có thể vụng trộm tiêm thuốc để tăng cường sức mạnh.

Phù.

Nghe được câu trả lời, nhất thời mấy người đều kính nể.

Chương 217: Thi tài

Chuyên gia điều khiển vũ khí bay Thuần Huyết, yêu cầu rất cao đối với ý chí con người. Bởi vì cải tạo thân thể thật sự rất gian nan, đầu tư rất nhiều tiền, tiêm rất nhiều thứ vào trong thân thể, sau đó còn phải rèn luyện cực hạn, để đảm bảo độ phù hợp với thiết bị bay. Những thông tin như thế này không phải ai cũng tra được nhưng đây đều là những người từng lăn lộn đâu chỉ một lần tại Góc chết, sớm đã không phải người đơn giản.

Có thể sống sót trong tuyệt cảnh Góc chết, không ai là bình thường.

"Nhà tôi hơi chật nên chúng ta bàn chuyện ở đây nhé"Lý Trình Di nói thẳng.

"Tôi định lập một team, số lượng thành viên cần ba đến năm người, mục đích chủ yếu là giúp đỡ lẫn nhau, cần là hacker, hậu cần. Nếu phương diện khác rất mạnh, có ưu điểm, tôi cũng không phải tuyệt đối không cần."

Anh hiện tại mơ hồ có chút hiểu được ý thức lực cường đại của mình, ở bên ngoài có bao nhiêu giá trị.

Cho nên bây giờ là anh đưa ra yêu cầu.

"Tôi là Thải Hồng Đường, còn đây là bạn tôi Đại Hùng. Về phương diện an ninh mạng tôi OK, về hậu cần cô ấy làm tốt. Anh chọn chúng tôi là thích hợp nhất! "Hai đuôi ngựa nói.

"An ninh mạng, tôi cũng Ok" Râu quai nón đen trầm giọng nói.

Tôi là thành viên của Liên đoàn quốc tế Sinister, trước khi vào làm ở vài công ty lớn, là chuyên gia an ninh mạng được ngành công nhận.

Hậu cần phải xem anh cần gì, người anh em của tôi trước kia làm hướng dẫn viên du lịch, sắp xếp tuyến đường, bảo đảm ăn ở gì đó, sở trường của anh ấy.

Cuối cùng anh ta tựa hồ mới nhớ tới mình không tự giới thiệu.

"Ừm, nick name mạng của chúng tôi là Đế vương chạy nạn. Hai anh em tôi dùng chung một nick. Tôi là anh, còn đây là em tôi" Râu quai nón đen giới thiệu.

Hai anh em nhà này thoạt nhìn rất đáng tin cậy. Cũng có thể cho người ta một loại cảm giác tin cậy mãnh liệt.

Lý Trình Di cười thân thiện với bọn họ, sau đó tầm mắt lại nhìn về phía hai người cuối cùng.

Hai người này một béo một gầy, đều ăn mặc lộ ra vẻ cực kỳ thổ dân.Nhưng càng như vậy, mọi người càng không dám khinh thường bọn họ.

Bởi vì khí chất thổ dân đại biểu cho không có kiến thức, lái xe mini đại biểu cho không có tiền.

Vậy thì vấn đề là ở đây.

Hai người người mập và gầy gò rất có thể không có kiến thức, không có tiền, rốt cuộc là dựa vào cái gì lại sống sót trong Góc chết đến giờ?

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người đều tụ tập trên người mình.

Người gầy ngại ngùng cười cười, đi về phía trước một bước.

Nick name trên mạng của tôi là Nông thôn Tam Xoa Kích. Về mặt an ninh mạng, tôi khẳng định không được. Bất quá, phương diện hậu cần, tôi vẫn rất tự tin.

Người mập phía sau anh vỗ ngực, lắc lắc đầu mào gà màu đỏ.

“Em và cậu ấy đi cùng nhau, tên mạng của em là Thâm Uyên Nông Gia Nhạc, các anh cũng có thể gọi em là Chấn Dương Kê Ca. An ninh mạng em xử lý được”.

Hai người tự giới thiệu bản thân rất đơn giản, nhưng thay vào đó lại gây ấn tượng với những người còn lại.

Phụt.

Thải Hồng Đường đột nhiên nhịn không được cười phun ra tiếng.

“Một bộ dạng nghèo kiết xác cũng có thể sống đến bây giờ, có phải cố ý giả nghèo hay không?”

“Không có tiền không có nghĩa là em không có năng lực kiếm tiền”. Nông thôn Tam Xoa Kích ôn hòa cười cười. “Em thích

nông thôn, thích an tường yên tĩnh, không có tiền thì đi kiếm một chút, đủ dùng là được".

"Đúng, đủ dùng là được. Người đi ngang qua thôn chúng em, chỉ cần vào giải trí khu nông trại chỗ em, cũng đừng nghĩ có thể đi ra được ngoài." Đầu mào gà vỗ ngực.

"Thâm Uyên Nông gia lạc, không phải nhà cậu kinh doanh gái đấy chứ???" Râu quai nón đen bỗng nhiên phản ứng lại, tựa hồ nhớ tới cái gì, con mắt mở to, gắt gao nhìn chằm chằm vào tên mập đầu mào gà.

"Chắc dựa vào tính cách của hai người thì trực tiếp xông đến cướp "Thải Hồng Đường không nhịn được nói

Cô cũng nghe nói qua truyền thuyết Chấn Dương kê ca, không nghĩ tới lại gặp ở chỗ này.

Lý Trình Di cũng có chút dở khóc dở cười.

Trước mắt những người này, mỗi người đều tựa hồ rất trâu bò, nhưng anh không có khả năng đều cần toàn bộ.

"Số người có chút vượt chỉ tiêu, phía sau còn có thể có người đến, nếu như mọi người không ngại, tôi hy vọng chọn được người giỏi nhất trong lĩnh vực an ninh mạng." Anh thành khẩn nói.

"Vậy cũng tốt. "Đế vương tị nạn râu quai nón đen không thèm để ý nói.

"Chỗ tôi không có thiết bị quá đắt tiền. "Lý Trình Di thành thật nói.

"Tôi có" Râu Đen khoát khoát tay.

"Nhà tôi có siêu máy tính, cho tôi vào nhóm chỉ có lợi "Thải Hồng Đường khoanh tay trước ngực, cố gắng ép đường cong.

Mọi người đều trâu bò, tôi chỉ có thể làm cho thiên nhãn không hoạt động được"Thâm Uyên Nông Gia Nhạc gãi đầu.

"Vậy thì so tài? "Lý Trình Di trừng mắt nhìn. Anh bỗng nhiên cảm giác hạnh phúc tới thật sự là đột nhiên.

“Đề thi là gì? “Thải Hồng Đường nhìn về phía anh. Anh là giám khảo nên anh quyết định

“Là như vậy, bạn bè của tôi lúc trước không cẩn thận đắc tội với một thế lực bản địa, gia tộc này là một thành viên của Liên hội bản địa. Cho nên, mục tiêu là lấy thông tin của bọn họ, trong vòng một giờ, ai có thể nhanh chóng định vị tất cả thành viên bọn họ, người đó thắng.”

Nếu như đều có thể làm được, vậy phải xem ai nhanh nhất, chính xác nhất.

“Cái này tôi không được. “Thâm Uyên Nông Gia Nhạc có chút mất mát. Xem ra là không có cách nào.

“Không sao, chúng ta tới thử xem, không được coi như đi du lịch giải sầu. “Tam Xoa Kích an ủi.

“Vậy thì hai bên chúng ta đấu. “Râu Đen nhìn Thải Hồng Đường, ánh mắt nghiêm nghị.

“Ngu ngốc anh cho rằng chỉ có tôi? Nhìn xem bên kia là cái gì? “Thải Hồng Đường chỉ tay.

Nhất thời mọi người nhìn về phía lối vào, nơi đó hàng đoàn người đang tiến vào.

Chương 218: Nụ cười biến mất

Những người này tất cả đều trang bị cực kỳ đầy đủ, thậm chí có người mặc trang phục rất kỳ dị.

Hiển nhiên Góc chết chính là nơi giải phóng cá tính tốt nhất.

Ai đều sống thả sức mình.

“Không sao, nhiều người càng tốt, vừa vặn cùng thi đâu”Lý Trình Di mỉm cười nói. “Dù sao, tôi chỉ muốn người mạnh nhất.”

“A, cậu rất ngông cuồng đấy”

Sau đó trong đám người, hai người đàn ông cao gầy trong đó có người tóc nhuộm thành màu xanh nhạt chậm rãi đi ra.

Hai người này tướng mạo không tệ, chỉ là vành mắt có chút đen, tinh thần có loại uể oải chán chường.

Chờ hai người bọn họ đi ra, những người còn lại mới phát hiện, trong đám người ít nhất có non nửa, đều là cùng đến với hai người.

Trong đó còn có người bên hông căng phồng, hiển nhiên là có súng.

“Ừ, hoàn hảo hoàn hảo. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Đây không phải là hai chiều lao tới sao? Ai bảo chúng ta chỉ có hai người chứ?”

Ý tứ của anh rất rõ ràng, đó là bọn anh chỉ có hai người, không có đối tượng thay thế, cho nên mới có thể hấp dẫn nhiều người như vậy tới gia nhập.

“Tính tình không tệ”Người đàn ông tóc xanh khóe miệng nhếch lên,” Nội dung cuộc thi lại rất cuồng. Cậu là người có chút ý tứ”.

“Đúng vậy, đa tạ khích lệ. “Lý Trình Di đồng ý gật đầu. “Tôi chỉ là cảm thấy, hiện tại tình huống của mọi người đã đủ hỏng bét, vì cái gì còn muốn chèn ép lẫn nhau?”

“Có đạo lý, chàng trai, cậu làm tôi vừa mắt hơn so với nhiều người ” Người đàn ông tóc nhuộm xanh nở nụ cười.

“Cho mục tiêu đi, cậu nói đúng, ai kêu chúng ta cần cậu, không phải cậu cần chúng ta đâu? Hy vọng cậu có sức mạnh đúng như quảng cáo. Đến lúc đó không uổng công anh mày chạy như bay hơn vạn dặm!”

“Sẽ không làm mọi người thất vọng. “Lý Trình Di ôn hòa cười rộ lên.

Anh mở tay ra ý bảo mọi người im lặng.

Đợi đến khi giọng nói nhỏ hơn.

Anh mới chậm rãi mở miệng.

Như vậy, bây giờ nói về đề thi.

Anh nhìn quanh tất cả mọi người, hiện đã có tới 30 người.

Tất cả mọi người an tĩnh lại, rất nhiều tầm mắt toàn bộ tập trung ở trên người anh.

Thu hoạch hành tung của tập đoàn Thiết Phong, Từ gia Toại Dương, tất cả thành viên trực hệ cùng tin tức cá nhân một cách nhanh nhất. Thời hạn, một giờ.

Hai tay Lý Trình Di vỗ vào nhau, phát ra tiếng vỗ tay thanh thúy.

Bắt đầu.

……

Tập đoàn Thiết Phong.

Từ Chấn Xương vẻ mặt lạnh lùng đứng tại văn phòng ở tầng cao nhất của tập đoàn, quan sát toàn bộ cảnh đêm Toại Dương.

“Trịnh huynh. ” m thanh hắn trầm thấp,” Còn chưa tìm được hung thủ người cải tạo giết con trai chúng ta sao?”

“Có người đang giúp bọn họ che giấu hành tung, tôi chỉ có thể tra được Hồng Cẩm liền mất liên lạc”Trong phòng làm việc không bật đèn, có một người đàn ông khôi ngô đang ngồi trên ghế da mềm trong bóng tối.

Trong tay anh ta kẹp một điếu thuốc, điểm đỏ nhàn nhạt trong bóng tối rất bắt mắt.

“Một đứa bé khác đi cùng con trai tôi mấy ngày trước cũng bị người ta đâm chết. Người gây tai nạn đã có thể xác định, chính là chị gái của cô gái lúc trước bọn họ giết chết, Trịnh Thanh Nhung.

Hắn ta là Trịnh Khải, cũng tức là chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Thiết Phong.

Đoạn thời gian trước chuyện của con trai hắn là Trịnh Gia Dụ bị bại lộ, khiến cho giá cổ phiếu của cả tập đoàn giảm không ít, giá trị thị trường bốc hơi ít nhất một phần ba.

Điều này dẫn tới sự bất mãn của đông đảo thành viên hội đồng quản trị, đến bây giờ hắn mới áp chế được.

…….

Tôi đã tìm người lặng lẽ điều Thiên nhãn, tra được tin tức không nhiều lắm, cũng chỉ là cuối cùng tra được Tân Đức Lạp của Hồng Cẩm là khả nghi nhất. Lần này tới, tôi hy vọng anh cùng tôi ra tay với Hồng Cẩm. Tân Đức Lạp ở liên hội cũng có bạn bè, một mình tôi có thể không áp chế được. “Từ Chấn Xương bình tĩnh nói.

“Tôi không phải không muốn. “Trịnh Khải trả lời. “Chỉ là bởi vì, lúc trước sức mạnh của chúng ta không có biện pháp tra được sau lưng kẻ ra tay thực sự là ai!Nhưng hiện tại, tôi mời một vị cao thủ chân chính từ nơi khác đến, phương diện an ninh mạng hắn ta đứng đầu. Có hắn ta ở đây, nhất định có thể tra ra được lai lịch, hành tung người cải tạo kia!”

“Hả? Hắn là ai? “Từ Chấn Xương ngạc nhiên hỏi.

Điện lượng tử Trần Phục Phát. “Trịnh Khải nhẹ nhàng ấn một cái nút trên quần áo.

Chỉ chốc lát sau, cửa phòng làm việc tự động tách ra, một người đàn ông mặc âu phục đen đeo kính gọng bạc, khí chất nhã nhặn đi vào.

“Nhận được ủy thác tôi đến ngay. Rất vui được gặp hai vị, tôi là điện lượng tử Trần Phục Phát”.

Người đàn ông đeo kính mỉm cười cúi đầu.

Người đàn ông đeo kính mỉm cười cúi đầu.

“Lần này độ khó tương đối cao, liên quan đến địa phương có Thiên Nhãn, cho nên giá năm mươi triệu, hai vị có ý kiến gì không?”

“Chỉ cần có thể đạt được mục đích. Tiền không thành vấn đề! “Từ Chấn Xương lạnh giọng trả lời, con trai Từ Trung Sinh bị ám sát ngay trước mặt công ty nhà mình, chết trong vườn hoa cung đình.

Thù này cho dù như thế nào hắn ta cũng phải báo!

“Tốt lắm, kế tiếp tôi cần. “Điện lượng tử Trần Phục mới bắt đầu nói.

Đột nhiên sắc mặt hiện lên một tia kinh ngạc.

Chờ một chút, có người lặng lẽ đi vào hệ thống giám sát, kỹ thuật không tệ. Hai vị chờ một chút, vừa lúc gặp phải hacker từ bên ngoài xâm nhập, tôi xử lý một chút.

“Cần gì cứ nói, chúng tôi sẽ chuẩn bị thỏa đáng. “Trịnh Khải trầm giọng nói.

Không sao, rất nhanh, rất nhanh có thể giải quyết. “Trần Phục Bá mỉm cười nói. Nhấn công tắc chip cấy ghép bên cổ mình.

“Chỉ là một tên trộm nhỏ”

Thần sắc hắn bình tĩnh, lời còn chưa nói xong, liền đột nhiên sửng sốt.

“Không đúng, hóa ra là hai tên trộm, cũng không có việc gì, kỹ thuật coi như không tệ, nhưng chỉ được coi là mạnh ở cái nơi nhỏ này, còn chưa đủ tầm so với tôi.”

Lần này vẫn chưa nói xong, nụ cười trên mặt hắn chậm rãi biến mất.

Chương 219: Quá muộn

“Ba người sao? Đổi thành những người khác mà nói, chắc không chịu nổi, nhưng tôi thì khác. May mắn các anh tìm được tôi, bằng không……

Tít tít tít

Đột nhiên trong thân thể hắn ta mơ hồ truyền ra âm thanh nhắc nhở điện tử rất nhỏ.

Chờ một chút, có gì đó không đúng!

Không phải ba, không chỉ ba!

Sắc mặt Điện Lượng Tử lần này hoàn toàn ngưng trọng.

Theo thời gian trôi qua, sắc mặt của hắn càng ngày càng khó coi. Mồ hôi chảy ra từ trán, hợp thành sợi nhỏ, chảy vào cổ.

“Sao lại nhiều như vậy? Các anh rốt cuộc đắc tội với bao nhiêu người!?

Lúc này hắn đã có chút không ổn, toàn thân nhiệt độ cơ thể cao đến khoa trương, trên tóc thậm chí có thể rõ ràng nhìn thấy có nhàn nhạt khói trắng bay ra.

Đột nhiên sắc mặt hắn đại biến, đưa tay đã muốn ấn chốt mở bên cạnh cổ, muốn ngắt kết nối internet vật lý.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Một giây sau.

Tất cả các mô - đun cải tạo trên người Trần Phục Phát đồng thời xung đột lẫn nhau.

Một lượng lớn khói trắng từ trên người hắn ta bốc lên.

Phụt.

Hắn quỳ rạp xuống thảm, gắt gao bóp cổ mình, cố gắng ngắt liên kết.

Nhưng đã quá muộn rồi.

Chao ôi!

Trong phút chốc, trên người từ trong ra ngoài, ầm ầm phun ra mảng lớn lửa vàng.

Cùng với hồ quang điện và khói đen.

Chỉ hai giây, cả người hắn ta liền tự bốc cháy.

“Không! “Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Mà Trịnh Khải vẫn ngồi ở vị trí này, lúc này cũng không tự chủ được khiếp sợ đứng lên, nhìn một màn trước mắt này.

Từ Chấn Xương cũng đứng ở trong ánh lửa, nhìn Trần Phục Phát tự bốc cháy không nói một lời, hận ý trong mắt lúc này theo ngọn lửa đột nhiên này, đang từng chút chuyển hóa thành rung động cùng sợ hãi.

Cho dù hình ảnh và tư liệu như thế nào, cũng không chấn động bằng một người sống sờ sờ bỗng nhiên tự thiêu chết mình trước mắt.

Hai người kinh ngạc nhìn Trần Phục Phát bị cháy ngã gục xuống đất, cổ họng nuốt khó khăn, cho đến khi hệ thống chữa cháy tự động dập lửa, cả hai vẫn chưa có phản ứng.

……..

Vườn thực vật Vĩnh viễn

“Kỹ thuật của các ngươi rất mạnh. “Ánh đèn chiếu rọi, người đàn ông tóc xanh tung lên tung xuống chiếc đồng hồ vàng trong tay.

Tốc độ đều nhanh hơn người của tôi, các ngươi cho rằng như vậy là có thể thắng? “Hắn ta nở nụ cười.

Bùm!

Hắn nhại lại âm thanh vụ nổ.

“Ông mày phá hết hệ thống! Chip toàn bộ thiêu hủy! Internet toàn bộ bị ngắt kết nối!”

“Ta không làm được, các ngươi cũng đừng nghĩ làm được! “Hắn ta cuồng vọng cười rộ lên.

Ở phía sau hắn, mười mấy người ngồi trên mặt đất, đang mở máy tính tùy thân, đang nhanh chóng hoàn thành mệnh lệnh của hắn.

“Dế nhũi. “Đột nhiên một giọng nữ truyền ra.

Bên cạnh xe thể thao màu đỏ, Thải Hồng Đường dựa lưng vào cửa xe, bày ra một tư thế có thể làm nổi bật đường cong nhất.

“Anh cho rằng đốt chip chúng tôi sẽ không có biện pháp? “Trên mặt cô lộ ra một nụ cười trào phúng.

“Thành công! “Ở phía sau cô, bên trong xe thể thao truyền ra âm thanh điện tử tổng hợp. Chị Đường, tất cả tin tức đã thu thập xong.

“Cảm ơn, dưa chuột. “Thải Hồng Đường vỗ vỗ chiếc xe thể thao.

“Không có gì, phục vụ chị là giá trị lớn nhất của tôi. “m thanh tổng hợp điện tử trả lời.

Tôi cũng thành công

Tôi cũng thế.

Thu thập tin tức xong.

Trong lúc nhất thời cơ hồ đồng thời vang lên bốn năm âm thanh.

Người đàn ông tóc xanh tùy ý càn rỡ tươi cười thoáng cái có chút khống chế không được.

Hắn nhìn quanh bốn phía một vòng, ánh mắt âm trầm xuống.

“Được, đều là cao thủ!”

“Cho nên mới nói anh là dế nhũi. “Thải Hồng Đường châm chọc cười nói, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di vẫn luôn im lặng.

Thời gian không chênh lệch nhiều lắm, đến xem một chút?

“Làm phiền mọi người rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Phiền mọi người đồng thời chiếu tất cả tư liệu, sau đó lập tức chụp ảnh, cắt đứt mạng để chứng minh.

“Đương nhiên. “Râu Đen đồng ý gật đầu.

Dù sao AI mà nói, sửa ảnh chụp màn hình cũng không cần một giây. Không ngừng online đó chính là rõ ràng chờ người gian lận. Như vậy sẽ không bao giờ kết thúc.

“Mặt khác, kỳ thật cho dù cuối cùng không thể trở thành tổ đội, để lại một cái phương thức liên lạc, mọi người kết giao

bạn bè cũng là tốt. Đúng không?”

“Nếu không. Kéo một nhóm nhỏ? “Nông thôn Tam Xoa Kích giơ tay nói.

“Cách hay! “Râu Đen đồng ý gật đầu.

“Nào nào, mọi người tới quét mã của tôi đi. “Lý Trình Di lập tức lấy di động ra.

Những người đến lần này, không ai không phải là hảo thủ cực độ tự tin đối với mình trong đám người vào Góc chết.

Ít nhất ở phương diện an ninh mạng, ở đây cũng không yếu.

Nhiều phương thức liên lạc, sau này cũng có thể có cơ hội trao đổi nhiều hơn.

“Mọi người sau này tụ tập, tới chỗ tôi mời mọi người ăn trứng gà”Tam Xoa Kích vui vẻ đưa trứng gà qua trước mặt mọi người.

“Nhóm nhỏ đặt tên là gì? “Quét mã Thải Hồng Đường hiển nhiên để ý mấy thứ này,” Phải nghe kêu một chút

“Ừ. “Lý Trình Di suy nghĩ,” Vận mệnh cho chúng ta gặp nhau ở đây. Mà mọi người đều đẹp như hoa, màu sắc khác nhau, đều tự có hương thơm.

Không bằng gọi là Nông Trường Vui Vẻ đi.

“.”

“.”

“.”

Một đám người trong nháy mắt im lặng.

“Cái tên quái gì thế! Nghiêm túc một chút cho tôi! “Thải Hồng Đường kêu to.

“Chỉ đùa thôi. “Lý Trình Di cười nói,” Làm sôi động bầu không khí một chút. Nếu tên thì Vườn hoa vận mệnh thế nào?

Tạm được.

Được, vậy là đủ rồi.

“Nghe tên hơi ẻo lả, bất quá về sau chúng ta tìm thêm chút đàn ông cơ bắp là được”.

Mọi người ở đây nhao nhao lên tiếng.

“Vậy cứ như vậy đi. “Lý Trình Di cười nói,” Nếu tất cả mọi người trong nhóm xác định gia nhập tổ đội của tôi, tôi sẽ ở trong vườn thực vật trồng cho mỗi người một cây hoa đại diện”.

Nụ cười trên mặt anh chậm rãi phai nhạt.

Chương 220: Vườn hoa vận mệnh

Tổ đội có bao nhiêu người, tôi sẽ đặc biệt phân ra một khu vực, trồng bấy nhiêu hoa tương ứng.

Các anh còn sống, hoa cũng sẽ vẫn nở.

Các anh chết rồi.

Anh dừng lại.

“Tôi sẽ lấy lại tro cốt của các bạn và chôn dưới những bông hoa, để nó thay thế các bạn và tiếp tục sống.”

Khung của tổ đội được xác định trong một đêm.

Tuy rằng Lý Trình Di nói rất hay, nhưng thực tế ở chung như thế nào, vẫn cần chậm rãi thích ứng, lấy được tín nhiệm lẫn nhau.

Mà ngay từ đầu, cái gọi là Vườn hoa vận mệnh thành lập, tất nhiên sẽ không quá chặt chẽ. Mà sẽ chỉ là lợi dụng năng lực và tài nguyên bổ sung cho nhau.

Cuối cùng, sau một giờ thương thảo, dựa theo độ hoàn chỉnh và độ chính xác của thông tin về thành tích, thành viên trung tâm của Vườn hoa vận mệnh đã được xác định.

Bọn họ theo thứ tự là: Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng, anh em râu đen cùng râu nâu Đế Vương tị nạn, cuối cùng là người đàn ông tóc xanh Long Môn Điếu.

Để tiện liên lạc, Lý Trình Di lập hai nhóm, một nhóm trung tâm, một nhóm bình thường.

Nhóm trung tâm cũng chỉ có năm thành viên dự bị này. Nhóm bình thường thì là tất cả mọi người ở đây đều có thể được thêm vào.

Cuối cùng sau khi hoàn toàn xác định người được chọn, Thải Hồng Đường dương dương tự đắc để lại số di động, nghênh ngang rời đi.

Hai anh em râu quai nón cũng khách khí tạm biệt Lý Trình Di, để lại số điện thoại vệ tinh, lái xe rời đi.

Những người còn lại, kỳ thật một bộ phận lớn tới muộn, đối với Lý Trình Di một người có tần số cao thoáng hiện cũng không quá khát cầu. Sau khi nhận được một phương thức liên lạc, có thể ở trong nhóm thỉnh cầu trợ giúp, mọi người cũng đều tự tản ra.

Xử lý xong tất cả, lập ra chương trình hỗ trợ tổ đội, ở trong nhóm trung tâm đại khái xác định ai phụ trách khối nào, lúc này sắc trời đã sắp sáng.

Lý Trình Di một đêm không ngủ vội vàng ngã đầu ngủ bù.

Khung trung tâm của Vườn hoa vận mệnh, cũng cơ bản được xác định.

Anh và acc phụ trách tọa trấn trung tâm bất cứ lúc nào, chịu trách nhiệm cứu viện cấp cứu.

Thải Hồng Đường và Râu Đen chịu trách nhiệm cung cấp hỗ trợ sức mạnh tính toán.

Người đàn ông tóc xanh Long Môn Điếu cùng Đại Hùng, râu nâu, ba người cùng một chỗ, phụ trách hậu cần cùng hỗ trợ sức mạnh.

Những thứ này đều là tự mình phân công

Mặc kệ sau đó mọi người biểu hiện như thế nào, ít nhất hiện tại là chức năng của mình định ra.

Ngủ một hơi đến trưa ngày hôm sau.

Lý Trình Di mới đứng lên, trong nhóm trung tâm Vườn hoa vận mệnh đã có người bắt đầu chat.

“Đến đây nào, có ai đến khu hồ không? Uống cả đêm, cảm giác thắt lưng lại có chút đau. Cuộc sống này khi nào mới kết thúc?”

Người đàn ông tóc xanh dương dương đắc ý chụp gác trên sô pha xa hoa, bất quá không phải của anh ta, mà là đôi chân dài của mỹ nữ.

Trên đùi là bàn tay của anh ta.

“Có tới chơi không các anh chị em? Tới tôi bao hết nhé, Bảo đảm cho mọi người thoải con gà mái!

Phía dưới là liên tiếp hình ảnh, tất cả đều là anh ta cùng mỹ nữ, rượu đắt tiền, siêu xe, tiểu đệ vây quanh.

“Mới sáng sớm đừng có làm bẩn mắt tôi” - Thải Hồng Đường.

“Ta mẹ nó có lòng tốt mời mọi người hưởng thụ cuộc sống, như thế nào liền trở thành làm bẩn mắt cô rồi?”

“Anh còn dám nói với tôi một câu sao? Hôm qua tôi đã nhìn anh không vừa mắt! Buổi sáng mẹ nó còn dám ảnh hưởng đến tâm tình tôi! Có tin tôi giết chết anh hay không!? - - Thải Hồng Đường.

“Ha ha cô có bản lĩnh này có thể tới đi, tôi gửi định vị cho cô tới đó, em gái, tôi xem cô lấy cái gì giết chết tôi?”

Phía sau là một định vị địa chỉ: Hội sở Đại Cửu thành phố Duyên Long tỉnh Hồ Tâm.

“Được, chú em cứ chờ đó. “Thải Hồng Đường.

“Thôi thôi, mọi người mới bắt đầu thích ứng, bớt nóng một chút.” — Trình Ý.

“Không phải tôi không nể tình, anh Trình, anh cũng thấy rồi, tôi đặc biệt có lòng tốt muốn mời mọi người vui vẻ một chuyến, kết quả anh xem thái độ của cô ta thế nào” – Long Môn Điếu.

Tin nhắn bỗng nhiên đứt đoạn.

Chữ hiển nhiên chưa đánh xong, Lý Trình Di đợi một lát, vẫn không có động tĩnh.

Hẳn là có chuyện gì đang bận. Anh đoán như vậy.

Nhưng rất nhanh, trong nhóm nòng cốt phát ra một đoạn chat giọng nói.

“Thải Hồng Đường cô điên rồi hả!?Đậu má! Ở đâu ra nhiều bà cô như vậy!? -Long Môn Điếu.

“Không phải chú em thích sao? Tôi gọi mấy bà cô đến đấy, nào lên đi. Đừng sợ”- Thải Hồng Đường

“Để phối hợp cậu tôi còn hack hệ thống của các cậu, cửa tự động khóa trái, muốn hay không thêm chút nước hoa hứng tình?” - Thải Hồng Đường

“Cô!!” Long Môn Điếu không đánh chữ, trả lời bằng giọng nói, nhưng rất ngắn, tựa hồ muốn nói cái gì thị bị cắt đứt.

“Vui vẻ không? đèn mờ, không phải chú em thích cảm giác mông lung sao? Những bà cô già 50 tuổi rất đau lòng với cái loại baby như cậu. “Thải Hồng Đường lên tiếng, sau đó chính mình cũng nhịn không được cười rộ lên.

Qua một hồi lâu, trong nhóm trầm mặc một hồi.

Long Môn Điếu hồi lâu không có động tĩnh rốt cục lại phát tin tức.

“Tôi có lớp mạng phòng ngự cao cấp cấp 5, cô hack thế nào vào được đấy!” — Long Môn Điếu.

“Đoán xem?” – Thải Hồng Đường.

Long Môn Điếu một lần nữa không có động tĩnh.

Vài phút nữa trôi qua.

“Cô rất trâu bò! Cô thắng! Ta mẹ nó nhận thua! Nhận thua còn không được sao!?

Loại gà con yếu đuối- Thải Hồng Đường

“Được rồi được rồi, có chừng có mực, mọi người cho tôi mặt mũi đi.

Lý Trình Di bất đắc dĩ lắc đầu, đây là cái gì? Xác định địa vị hả?

Anh lúc trước không lên tiếng, cũng là lo lắng đến sự phát sinh xung đột này.

Một đám người Góc chết đều là không sợ trời không sợ đất, tụ cùng một chỗ, tự nhiên muốn phân ra trên dưới, xác định địa vị.

Như vậy về sau trao đổi cũng sẽ không xuất hiện tình huống không phục nhau.

Chương 221: Thể hiện

“Anh Trình yên tâm, tôi có chừng mực. Hắn ta chỉ là tôm tép thôi”.

“Chị Đường vẫn rất đáng tin cậy. “Đại Hùng.

“Thải Hồng Đường, Long Môn Điếu, phụ cận hội sở bên kia vừa mới xảy ra hai vụ nổ, bên kia khả năng đã xảy ra chuyện, cậu đừng náo loạn.” - Đế Vương tị nạn • Râu đen.

“Chỉ là gửi máy bay không người lái siêu tốc qua thôi mà”- Thải Hồng Đường.

Cả nhóm hoàn toàn im lặng.

Lý Trình Di không nói gì.

Anh lần đầu rõ ràng cảm nhận được, người Góc chết vô pháp vô thiên, không chút cố kỵ, có bao nhiêu khoa trương.

“Đừng lo lắng, tôi đã tính toán rồi, không làm tổn thương những người khác. Hai món đồ chơi nhỏ tự chế, uy lực không lớn. Tôi chỉ dọa hắn sợ thôi”-Thải Hồng Đường

Cô ở trong nhóm chat câu cuối cùng.

Trong lòng Lý Trình Di bất đắc dĩ lắc đầu.

Tất cả đều là mới bắt đầu thích ứng, xem ra vấn đề còn rất lớn.

“Đừng làm bị thương người là tốt rồi. Kế tiếp, tôi làm đội trưởng, trong khoảng thời gian gần đây vừa vặn rảnh rỗi, mọi người ai ở Góc chết gặp phải phiền toái, có thể tìm tôi tìm kiếm trợ giúp. Cụ thể tổ đội vận hành như thế nào, hi vọng tất cả mọi người tích cực đưa ra ý kiến.” — Trình Ý.

“Tạm thời chưa có vấn đề gì.” – Thải Hồng Đường

“Chúng tôi cũng không có vấn đề gì. Hiện tại là khoảng thời gian nghỉ ngơi.” - Đế Vương tị nạn-Râu đen

“Tôi cũng không có. “Long Môn Điếu.

Lần này Long Môn Điếu an phận hơn nhiều, trả lời tin nhắn một cách rất quy củ

Hiển nhiên lúc trước bị Thải Hồng Đường dọa sợ.

“Vậy là tốt rồi. sau đó, Thải Hồng Đường, cô phụ trách cung cấp an ninh mạng, lập tường rào bảo vệ cho mọi người trong nhóm đi?” — Trình Ý.

“Chuyện nhỏ, tôi có thể cam đoan về vấn đề an ninh mạng cho tất cả mọi người trong nhóm. Giám sát 24 giờ trong ngày. Đúng rồi, lúc mọi người có việc riêng, nếu các người không mở điện thoại di động thì tôi không thể giám sát tự động hiểu không? — Thải Hồng Đường.

“Làm phiền cô. “Trình Ý.

“Không sao, đây không phải là phân công cho tôi sao. Tôi còn có thể tìm Râu đen luân phiên, không tính là mệt. “Thải Hồng Đường.

“AI của chị Đường có thể theo dõi tất cả thông tin bất cứ lúc nào. Mọi người chú ý đừng cởi quần áo tắm rửa trước camera. Tự mình bảo đảm riêng tư nha”-Đại Hùng.

“Theo dõi suốt ngày, trâu bò!” – Đế vương tị nạn – Râu nâu.

“Sau đó là hỗ trợ vũ lực. @ Long Môn Điếu, có khỏe không?” - Trình Ý.

“Không việc gì, Thải Hồng Đường vừa rồi khóa tôi trong phòng không ra được. Tôi mới phá tường đi ra. “Long Môn Điếu.

“Hỗ trợ vũ lực tôi không sao, cái khác không dám nói, nhân thủ tôi đầy đủ mọi người ai mốn tôi hỗ trợ có thể tìm tôi, một hai trăm người nhẹ nhàng.”

“Về phương diện vũ khí, trên thị trường chỉ cần có thể mua được, tôi đều có thể cung cấp. Mô đun cải tạo cơ thể người cũng có, vũ khí bay cũng có, bất quá hai món này chỉ có thể là hàng bình thường’. Long Môn Điếu.

“Thế thì tốt rồi. Chi phí tính thế nào? - - Trình Ý.

“Đều một tổ đội, mỗi người trong nhóm tôi trước tiên tặng hạn mức 2 triệu , muốn món gì tôi gửi cho dánh sách sau đó mọi người tùy tiện chọn” — Long Môn Điếu.

“Thoáng thật!” - Đại Hùng

“Cái khác không nói, phương diện này là thật hào phóng”Râu đen.

“Được rồi, tôi trách lầm cậu, vốn cho rằng cậu chính là thiếu gia rác rưởi. “Thải Hồng Đường.

“… “Long Môn Điếu không nói gì. Hắnn ta tự nhận mình xem như miệng thối, không nghĩ tới hiện tại gặp phải người thối hơn.

Bây giờ hắn cảm nhận được cảm giác của những người khác khi đối mặt với hắn trước đây.

“Cuối cùng, phương diện hậu cần, Đại Hùng, Râu nâu, hai người sắp xếp như thế nào?” — Trình Ý.

“Tôi đã phái người vào nội thành mua bất động sản. Có thể cung cấp tạm thời cứ điểm, ăn ở miễn phí, mỗi tháng tôi còn có thể cung ứng mũi tiêm tăng cường sức mạnh trị giá 1 triệu, mọi người có hứng thú có thể lựa chọn.”

Mặt khác, bị thương, bị bệnh, gãy tay chân cái gì, tôi bên này đều có thể miễn phí trị liệu.” Chỉ cần không phải là bệnh nan y thì kể cả thay cơ quan, nội tạng cũng có thể làm được. Ba tôi làm nghề này, bệnh viện cũng là sản nghiệp của gia đình tôi, mọi người cứ yên tâm giao cho tôi là được rồi”. Đại Hùng.

“ .”

“ .”

“ , . , , , , ”

Nhóm lại một lần nữa trầm mặc.

Vốn tưởng rằng Thải Hồng Đường đã xem như có tiền, trong nhà không thiếu thứ gì, không nghĩ tới nơi này còn có một nữ tỷ phú giàu ngầm

“Đại Hùng, hỏi nhà các cô có tuyển con rể không? Tôi có thể tới cầu hôn. “Long Môn Điếu.

Vị này mới ngoan ngoan một chút, lập tức lại bắt gây sóng.

“Trong nhà còn có chị gái, nhưng đã kết hôn, xin lỗi. “Đại Hùng.

“Râu nâu thì sao? “Trình Ý.

“Tôi sẽ không lợi hại như mọi người, tôi làm hướng dẫn viên du lịch, đối với một số tuyến đường nước ngoài tương đối quen thuộc, mọi người có cần du lịch nước ngoài gì gì đó, có thể liên lạc với tôi. Mặt khác, tôi cũng có thể cung cấp huấn luyện súng ống, huấn luyện vật, trước kia tôi từng làm công tác của bộ phận an ninh tại Van Clander, còn có phương diện cải tiến trang bị, cũng có chút tâm đắc.”

“Làm ở bộ phận an ninh tại một trong mười tập đoàn tư bản lớn nhất thế giới, không cần phải nói, nhất định là hạng nhất.

Vị này tuy rằng khiêm tốn, nhưng quả thật là, phàm là người dám chạy tới nhập đội nhanh nhất, đều là có tự tin tuyệt đối đối với mình, không phải là một người bình thường.

Nhìn cơ bắp bọn họ, liền biết hai anh em bọn họ bình thường trải qua cuộc sống gì.

Loại hình thể này, không mỗi ngày huấn luyện là duy trì không được.

Về phần cải tiến trang bị, rốt cuộc trình độ gì, còn phải xem biểu hiện tiếp theo của hai anh em nhà họ.

Nếu như lợi hại, vậy thì cực kỳ hữu dụng, nếu như bình thường, đó chính là loại bình thường.

Tất cả mọi người đều rất lợi hại.

Lý Trình Di cảm thán trong lòng.

Cuối cùng thoạt nhìn, chính anh ngược lại có vẻ bình thường.

Chương 222: Xác suất sống sót

Nếu không có Ấn ký Ác Chi Hoa, anh ở trong đám người này chính là bình thường nhất.

Xác định phần chịu trách nhiệm, đặc biệt là an ninh mạng, có sự bảo đảm tiếp theo, cuối cùng Lý Trình Di cũng bỏ được tảng đá lớn trong lòng.

Đương nhiên, bây giờ còn không thể tín nhiệm Thải Hồng Đường, không thể bại lộ thân phận thực sự của mình.

Nhưng sau này, nếu như có được năng lực hoa ngữ mạnh hơn, đến lúc đó, tất cả có thể hình thành liên hệ chặt chẽ hơn.

Lập tức, anh liệt kê ra danh sách tương ứng.

An ninh mạng và thu thập thông tin - - Thải Hồng Đường, Râu đen.

An toàn cá nhân và trang bị súng ống - Long Môn Điếu.

Y tế, cải tiến huấn luyện - - Đại Hùng, Râu nâu.

‘Hỗ trợ chung - - Trình Ý, Tiếu Hào.

Sau khi phân công đánh dấu xong, anh đặt trên bảng thông báo nhóm nhỏ.

Để ngăn chặn sự rò rỉ thông tin, Thải Hồng Đường cung cấp cho mọi người một ứng dụng duy nhất để lập trình thiết kế của riêng họ.

Vì vậy, nhóm nhỏ được chuyển vào ứng dụng riêng tư này.

Về phần Tiếu Hào vẫn không chút tăm hơi trong nhóm kia, kỳ thật chính là trạng thái của Lý Trình Di khi mặc Hoa Lân Y.

Tiếu Hào, theo từ đồng âm tiếng Hán là Tiểu Hiệu có nghĩa là nick phụ.

Đương nhiên cách chơi từ đồng âm này ngoại trừ bản thân Lý Trình Di, còn lại sẽ không có người hiểu.

Bởi vì tiếng Nghi quốc và tiếng Hán khác nhau một trời một vực.

Sau khi sắp xếp xong đã đến buổi chiều, Lý Trình Di gọi điện thoại về nhà, nói rõ mình còn phải tiếp tục đi công tác, sau đó mới đón xe trở về Long Tu Môn bên kia.

…….

Mới vào cửa, anh liền ở khu đất trống trong biệt thự, nhìn thấy Ông già Ngục Long đang nói chuyện với một người đàn ông trung niên đeo kính.

Người đàn ông mặc bộ đồ comple xám, trong lúc nói chuyện thái độ rất nghiêm chỉnh, rất tôn trọng đối với Ngục Long.

Sau khi Lý Trình Di quét mống mắt, đi vào cửa biệt thự, tới gần chợt nghe thấy tiếng hai người nói chuyện.

“Như vậy có được không? Bản thân cô ấy cũng không muốn làm nghề này”.

“Dựa vào quan hệ gì gì đó tôi tuyệt đối sẽ không làm. Người ta cần nó thì phải nhìn vào bản lĩnh, không có bản lĩnh, chính là phế vật, không muốn làm thì nó cứ về đây, khỏi lo vấn đề ăn ở, có muốn lấy chồng hay không cũng tùy”

Sắc mặt Ngục Long vẫn luôn làm cho người ta cười ha hả, nhưng lúc này lại lãnh đạm hiếm có.

“Ngục Long tôi sẽ không đầu cơ trục lợi gì, lại càng không làm những chuyện không công bằng này!”

“Cháu biết Long sư phụ phẩm hạnh cao thượng, chỉ là, Tiêu Tiêu hiện tại thật sự khổ sở, nếu không cô ấy cũng sẽ không tìm cháu nói chuyện tới nói chuyện lui. “Người đàn ông mặc âu phục khẩn thiết nói.

“Cậu là anh họ của nó, nên sẽ giúp nó, cái này tôi hiểu. “Ngục Long gật đầu,“Nhưng mỗi người đều có mệnh, nó là con gái của Ngục Long tôi, bản thân đã hơn người khác rồi, người ta muốn giúp nó thì đã sớm ra tay rồi, không muốn giúp thì cho dù tôi mở miệng nhờ vả thì họ cũng chỉ miễn cưỡng”.

“Ai à” người đàn ông mặc âu phục thở dài, muốn nói lại thôi, nhưng nhìn vẻ mặt của Ngục Long, vẫn là không hề mở miệng.

Anh ta lui về phía sau hai bước, hơi cúi đầu với Ngục Long, xoay người đi về phía cửa lớn.

Lúc đi ngang qua Lý Trình Di, anh ta nhẹ nhàng gật đầu chào, sau đó ra cửa hoàn toàn rời đi.

Lý Trình Di gật đầu, sau đó mới tiến lên, đi tới phía sau Ngục Long.

Long sư phụ, con đã trở lại".

"Trở về tốt, đều chuẩn bị xong cho con rồi, video bài luyện tập cơ bản về Long Vũ ở trong phòng của con, con tự xem trước đi." Ngục Long tâm tình cũng không tốt, nhưng vẫn là ngữ khí ôn hòa, xoay người dặn dò.

"Vâng"

"Nhanh nhé, con cũng sắp vào Góc chết rồi"Ngục Long trầm giọng nói," Ta hy vọng lần sau, còn có thể nhìn thấy con".

"Con không dễ chết như vậy đâu, Long sư phụ yên tâm. "Lý Trình Di mỉm cười nói.

……

Sau một ngày học Long Vũ vất vả.

Lý Trình Di cả người đau nhức tắm rửa xong, ngã xuống giường cảm giác thân thể bị vắt hết sức lực.

Cái gọi là Long Vũ, mới đầu anh nghĩ chỉ là nhảy múa, nhưng thực sự là buộc vật nặng lên người sau đó làm theo các động tác trong video.Ngay từ đầu chỉ là một động tác, càng về sau, động tác liền mạch lại, để cảm thụ sự lưu động của lực.

Độ khó này thoáng cái liền tăng lên.

Hai giờ đêm.

Lý Trình Di khi đang ngủ mê mệt thì cảm thấy buồn tiểu, anh cố nhịn nhưng cuối cùng bất đắc dĩ vén chăn lên, chậm rãi ngồi dậy.

Sư phụ Ngục Long cho gian phòng, là phòng ngủ nhỏ hình vuông cực kỳ đơn giản.

Tường trắng, mái trắng, sàn gỗ, cửa gỗ.

Trang trí đồ dùng trong nhà cũng rất đơn giản, trên đỉnh đầu có một cái đèn bán cầu màu trắng, ở giữa có một cái giường lớn hai mét rưỡi, góc tường đặt một cái móc áo khung gỗ đơn giản.

Phía dưới cửa sổ là bàn gỗ, còn đặt một cái đèn bàn trẻ em màu hồng nhạt.

Hiển nhiên cái này ban đầu không phải đàn ông dùng, đoán chừng là con gái Ngục Long khi còn bé dùng.

Lý Trình Di không bật đèn, cứ như vậy mở cửa đi ra ngoài, theo hành lang đi toilet.

Xả nước xong, lúc đi trên hành lang, sàn gỗ tối đen như mực truyền ra tiếng thùng thùng rất nhỏ.

Khiến trong lòng anh mơ hồ có chút căng thẳng.

Góc chết này tiến vào nhiều, liền nhìn cái gì cũng giống Góc chết.

Khiến cho hiện tại thần kinh anh đều có chút khẩn trương quá độ.

"Không phải cứ như vậy không vào phòng chứ?"

Trong lòng Lý Trình Di chợt lặng lại.

Góc chết thì có cả trăm ngàn loại. Nếu nhỡ gặp phải Góc chết xa lạ, còn chưa nắm rõ tình huống, thì tỉ lệ sống sót có xác suất như đánh bạc.

Cốc cốc cốc.

Trên hành lang tầng hai tối om, Lý Trình Di bước nhanh hơn, cũng may không xảy ra tình huống như anh nghĩ.

Cửa phòng hai bên không đột nhiên mở ra.

Hành lang cũng không trở nên đi mãi không hết.

Anh thuận lợi trở về phòng mình.

Chương 223: Bàn tay kỳ lạ

Đẩy cửa ra, anh thở phào nhẹ nhõm, cởi dép lê xoay người nằm trên giường, kéo chăn đắp lên bụng.

Sau đó hai tay buông ra, thân thể hoàn toàn thả lỏng.

Không nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai chắc không thể gánh được bài luyện tập nặng như thế.

Gánh 150 kg nhảy nhót mấy tiếng đồng hồ. Loại huấn luyện này người bình thường căn bản nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nằm ngửa, tầm mắt Lý Trình Di nhìn chăm chú vào ngọn đèn lớn hình bán cầu màu trắng.

Nhìn chằm chằm ống đèn bên trong, chậm rãi nheo mắt lại.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Anh híp mắt, dần dần biến thành khép hờ.

Cơn buồn ngủ dần trở lại.

Bỗng nhiên, một bàn tay lạnh lẽo, nắm chặt tay trái lộ ra ngoài mép giường của anh!

Bàn tay kia lạnh thấu xương, khí lực cực lớn, nắm chặt bàn tay anh, căn bản không buông!

Cơn buồn ngủ trong đầu Lý Trình Di lập tức tỉnh táo lại.

Một loại cảm giác sởn gai ốc kinh hoàng bắt nguồn từ gien, trong nháy mắt xông lên đầu.

Anh mở to mắt, nghiêng đầu nhìn về bên trái.

Nhưng ngay khi tầm mắt anh nhìn qua, bàn tay lạnh như băng kia đã biến mất.

Này!

Anh vén chăn lên, xuống giường, kiểm tra mọi nơi.

“Trong phòng còn có người?”

Trong lòng anh trào ra ý niệm đầu tiên.

Không đúng! Vừa rồi bàn tay kia là từ dưới lên trên, nắm lấy tay mình!”

Chẳng lẽ là khảo nghiệm huấn luyện của Sư phụ Ngục Long?

Anh giơ tay trái lên nhìn.

Vừa nhìn, lập tức liền gạt bỏ hai suy đoán trước đó.

“Người Góc chết không ngừng trải qua Góc chết, cùng là một quá trình dị hóa không ngừng tinh thần của bản thân.Họ sẽ ngày càng dễ dàng tiếp cận những Góc chết sâu hơn và nguy hiểm hơn. Hãy nắm bắt những biến động ngày càng nhỏ hơn. ”

Một đoạn trong bút ký của Chung Tuệ, lúc này hiện lên trong óc Lý Trình Di.

Anh bỗng nhiên phát hiện, tình huống hiện tại của mình, chính là giống hệt như ghi chép.

“Con người có giới hạn. Mà Góc chết vĩnh viễn không có điểm dừng. Cho nên, người Góc chết, cơ hồ chính là người phải chết. Phía sau ghi chép còn có một câu.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu tuyệt đại đa số người Góc chết sống mơ màng màng, tùy ý phóng túng chính mình.

Nhìn tay trái của mình, Lý Trình Di chưa bao giờ thấy qua tình huống như vậy.

Cho dù anh đã trải qua nhiều lần Góc chết, nhưng tình huống lúc này đây, anh là lần đầu tiên.

Lúc này, tay trái của anh ở ngoài cửa sổ nhàn nhạt ánh trăng chiếu rọi xuống, lộ ra một loại cảm giác quái dị mơ hồ.

Sự mơ hồ theo đúng nghĩa đen.

Loại cảm giác này rất kỳ lạ.

Rõ ràng tay anh vẫn còn, nhưng anh cho dù nhìn kỹ thế nào, đều không thấy rõ chi tiết hoa văn tay ở tay trái của anh.

Chỉ có thể nhìn thấy hình dáng bàn tay, khớp ngón tay, kiểu tay.

Lý Trình Di giơ tay lên, tới gần mắt một chút, cẩn thận quan sát.

Quỷ dị chính là.

Anh cư nhiên vẫn không thấy rõ làn da của mình, mạch máu của mình, tất cả chi tiết lỗ chân lông của mình.

Tựa như cách một tầng thủy tinh.

‘ ! ? ’

Trong lòng chấn động, anh lại nhanh chóng đổi sang tay phải.

Giơ tay phải lên và quan sát thật kỹ.

Tay phải tất cả bình thường, lông tơ màu đen gần ba mm, lỗ chân lông thật nhỏ, mạch máu màu xanh nhạt, đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Lại đổi sang tay trái.

Lý Trình Di lại một lần nữa cảm nhận được cảm giác không thích hợp mãnh liệt này.

Anh vẫn không thấy rõ tay trái của mình.

Cái đồ quỷ quái gì thế!

Anh ta liên tục di chuyển tay trái và thử các động tác khác.

Nắm tay, năm ngón tay mở ra, di chuyển từng ngón tay.

Mọi hành động đều ổn.

Duy chỉ có cảm giác trì trệ một chút.

Giống như là tín hiệu truyền đi, không thể lập tức phản ứng, cần 1 mili giây mới phản ứng, mới có thể động.

Lực trường rực rỡ. Lý Trình Di lập tức nhanh chóng mở hoa ngữ.

Tuy rằng dưới trạng thái không mặc Hoa Lân Y, năng lực Hoa Ngữ sẽ giảm mạnh, chỉ có công hiệu ước chừng một phần ba.

Bình thường là đủ.

Xì.

Lực trường ấm áp vô hình, trong nháy mắt bao trùm toàn thân anh.

Cảm giác chậm chạp của tay trái, rất nhanh cũng chậm rãi khôi phục lại.

Nhưng cái loại cảm giác mơ hồ quỷ dị này, vẫn còn, không thay đổi chút nào!

Lý Trình Di cẩn thận quan sát tay trái, phát hiện việc mình làm nhiều nhất cũng chỉ có thể như vậy.

Trong lòng thở dài, anh lập tức lại bắt đầu tìm kiếm bàn tay lạnh như băng vừa rồi.

Cẩn thận nhớ lại.

“Vừa rồi ta là nằm ngửa ngủ, tay trái bàn tay để ở bên ngoài giường”

Cái tay kia là từ dưới lên trên, nghiêng nắm lấy tay trái của mình theo hướng nghiêng.

Lý Trình Di cẩn thận hồi tưởng.

Nhớ lại cảm giác vừa rồi.

Đột nhiên anh hai mắt mở to, mãnh liệt khom lưng, quỳ rạp trên mặt đất.

“Là giường!”

Anh dán đầu vào mặt đất, tầm mắt nhìn xuống phía dưới giường gỗ.

Dưới giường trống trơn, không có cái gì.

Từ đây, có thể nhìn thấy phía bên kia của giường.

Ánh đèn nhàn nhạt từ ngoài giường chiếu sáng tiến vào, có thể nhìn thấy gầm giường ngoại trừ bụi, không có cái gì.

Lý Trình Di cẩn thận nhìn chằm chằm bụi, vươn tay, nhẹ nhàng vạch lên lớp bụi.

Nhất thời dưới gầm giường có thêm một dấu vết anh vạch ra.

Trong mảng lớn màu xám tro, có thêm một dấu ngón tay sạch sẽ, có vẻ rất bắt mắt.

“Nếu có người trốn dưới gầm giường, nơi này hẳn là sẽ lưu lại dấu vết, hiện tại xem ra, đại khái xác suất là Góc chết.”

Đến lúc này, may mắn trong lòng Lý Trình Di hoàn toàn biến mất.

Anh đứng thẳng dậy, lúc này lại nhìn xung quanh phòng ngủ, anh nhìn chỗ nào cũng cảm giác lộ ra quỷ dị cùng nguy hiểm,

Đi ra ngoài xem, xem những nơi khác như thế nào.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di chậm rãi đi về phía cửa phòng.

Trong phòng ngủ âm u, chỉ có ánh trăng ngoài cửa sổ là ánh sáng duy nhất.

Ánh trăng?!

Chờ một chút!

Đột nhiên Lý Trình Di dừng bước.

Một loại sợ hãi khó hiểu, từ trong lòng anh cấp tốc tuôn ra.

"Mình không bật đèn!"

"Vậy vừa rồi mình từ dưới giường nhìn qua, ánh đèn bên kia là ở đâu ra???"

Anh xoay người, lao về phía giường.

Chương 224: Tiến vào Góc chết mới

Bùm.

Toàn thân Lý Trình Di hoàn toàn nằm rạp trên mặt đất, nhìn xuống gầm giường.

Xuyên thấu qua gầm giường, anh rõ ràng nhìn thấy, đầu bên kia giường, rõ ràng đang có ánh đèn nhàn nhạt.

Ánh sáng trắng nhẹ nhàng, công suất rất thấp.

Ánh sáng trắng có chút lóe ra, tựa hồ là điện áp bất ổn.

Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn phía sau.

Trong phòng cũng không có bật đèn, ngoại trừ ánh trăng, không có bất kỳ ánh sáng nào.

Anh lần nữa nằm xuống, nhìn xuyên qua gầm giường.

Bên kia có ánh sáng…

Bên kia…… sẽ là nơi nào?

Lý Trình Di trong lòng nhắc tới, mơ hồ cảm giác được nguy hiểm.

"Ngay từ đầu bàn tay kia, có lẽ là từ dưới giường vươn ra, sau đó nắm lấy tay trái của ta, dẫn đến tay trái hiện tại xuất hiện dị

thường.

Nếu mình bò vào và đi vào một căn phòng khác có ánh sáng, liệu cả người có giống như tay trái không? Xuất hiện dị thường mơ hồ?

Nằm rạp trên mặt đất, anh không có hành động gì, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Trước khi làm rõ tình huống của tay trái, anh không dám tùy tiện tiến vào thăm dò.

"Hiện tại ngay từ đầu chỉ là điềm báo, ta lúc nào cũng có thể có thể rời khỏi Góc chết, cho nên lúc này cố gắng bảo đảm chính mình an toàn đã, thăm dò càng nhiều tin tức nơi này, thu thập càng nhiều đặc thù, để sau khi đi ra ngoài nhanh chóng tìm nguyên mẫu!"

Trong lòng Lý Trình Di rõ ràng sáng tỏ.

Còn chưa thoát khỏi Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, anh lại tiến vào điềm báo Góc chết mới, đây là lần đầu tiên gặp phải.

Không có nhiều khác biệt giữa điềm báo Góc chết và ký ức thoáng hiện.

Khác nhau ở chỗ, ở chỗ Điềm báo Góc chết không có tính địa điểm rõ ràng, không phải Góc chết ở đâu, Điềm báo Góc chết sẽ ở đó.

Tựa như Góc chết đầu tiên của Lý Trình Di, bãi đỗ xe Grius, chính là ở khu vực biên giới xa xôi. Nhưng điềm báo lại chạy tới nội địa bên này.

Sự xuất hiện của điềm báo Góc chết là hoàn toàn ngẫu nhiên, không hạn chế phạm vi khu vực.

Nhưng Ký ức thoáng hiện thì khác.

"Ký ức thoáng hiện nhất định là trước tiên Góc chết xuất hiện ở gần đó, mới có thể dẫn đến hiện tượng ký ức thoáng hiện cho người đi vào Góc chết. Mình ở nhiều ngày tại nhà Sư phụ Ngục Long như vậy, không phát hiện có Góc chết tồn tại, bằng không với cường độ ý thức lực của mình, không chỉ xuất hiện một lần ký ức thoáng hiện."

Cho nên, hiện tại lúc này xác suất rất lớn là điềm báo Góc chết!

Lý Trình Di nhanh chóng đưa ra kết luận.

Anh nhìn ánh đèn dưới gầm giường, nhất thời lâm vào chần chờ.

Lúc này manh mối ít đến đáng thương, trong gian phòng anh ở này không có bất kỳ biến hóa nào.

Duy chỉ có dưới giường xuất hiện hiện tượng kỳ lạ.

Nhưng tay trái bị biến hóa khiến anh cảm giác được độ nguy hiểm của Góc chết lần này rất cao.

Dùng thứ khác thử thăm dò xem.

Lúc này, anh ngẩng đầu nhìn xung quanh, ở trên tủ đầu giường, phát hiện một cây bút đang lơ lửng.

Đưa tay ra, cầm lấy cây bút.

Anh nhìn chằm chằm ánh đèn đối diện giường.

Bốp.

Đột nhiên, anh vung tay ném bút qua.

Cây bút màu đen xoay tròn, trên mặt đất vẽ ra một đường cong rất nhỏ, xuyên qua gầm giường, cuối cùng dừng ở trên sàn nhà gian phòng bên kia.

Sàn gỗ màu nâu bị cây bút quẹt qua, phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Bút dừng lại, không nhúc nhích nữa.

Lý Trình Di cũng chăm chú nhìn nó, quan sát động tĩnh xung quanh.

Thời gian, từng chút từng chút trôi qua.

Anh im lặng nằm sấp, chờ đợi biến hóa bên kia.

Răng rắc.

Đột nhiên.

Một tiếng mở cửa rất nhỏ từ sau lưng anh truyền đến.

Da đầu Lý Trình Di nổ tung, một luồng cảm giác lạnh lẽo trong nháy mắt xông lên đầu.

Anh quay đầu lại, nhìn về phía cửa phòng.

Đồng thời một thanh kim kiếm trong nháy mắt xuất hiện trong lòng bàn tay anh.

Nhưng đáng tiếc vẫn là chậm một bước, anh chỉ kịp nhìn thấy, một bàn tay đen kịt, đang nhanh chóng từ khe cửa rút trở về, rút về bên ngoài hành lang đen kịt.

Cửa chỉ để lại một khe cửa bị mở ra.

Ngoài ra, không có động tĩnh gì nữa.

"Lý Trình Di chưa từng nhìn thấy bàn tay vừa rồi nắm lấy tay trái của anh."

Nhưng tại nhìn đến vừa rồi thủ phạm ra tay trong nháy mắt, anh xác định bàn tay thần bí kia chính là vừa cầm vào bàn tay của anh.

Anh nhanh chóng đứng dậy, lại bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lại quay đầu nhìn xuyên đầu giường, nhìn về phía gian phòng bên kia.

Cây bút đó mất rồi!

Mẹ kiếp!

Cảnh giác cùng cảm giác uy hiếp trong lòng Lý Trình Di thoáng cái tăng vọt tới mức cao nhất.

Không chỉ một bàn tay đen như vậy!

Anh trong nháy mắt phán đoán ra khả năng lớn nhất!

Phiền toái rồi!

Két két.

Bỗng nhiên cửa sổ phòng bị đẩy từ bên ngoài vào.

Có vẻ như ai đó đã bật công tắc cửa sổ trên bệ cửa sổ.

Nhưng trong phòng hiện tại, cũng chỉ có một mình anh!

Mà cửa sổ chỉ có thể mở từ bên trong, mới có thể mở cửa sổ!

Là ai vậy!!?

Lý Trình Di rốt cục nhịn không được, đứng lên, toàn thân Lực trường rực rỡ toàn lực phát động.

Ánh sáng ấm áp vô hình dịu dàng đột nhiên phân tán đến phạm vi một mét xung quanh.

Phạm vi lớn nhất của Lực trường rực rỡ, chính là kéo dài một mét. Trong phạm vi một mét này, anh ta có thể thay đổi kích thước phạm vi theo ý muốn.

Nhưng cường độ hoàn toàn do cường độ thân thể của anh quyết định.

Ánh sáng vô hình ấm áp, tựa hồ xua tan một loại nguy hiểm vô hình nào đó, lạnh lẽo không thể cảm nhận được.

Nhưng Lý Trình Di vẫn không buông lỏng cảnh giác.

Cảm giác thân thể anh vẫn căng thẳng như cũ.

Góc chết không dễ dàng an toàn như vậy, điểm ấy anh rất rõ ràng.

Nhìn cửa sổ không hiểu sao bị mở ra, trong lúc nhất thời, anh cứ như vậy đứng ở bên giường, lẳng lặng chờ đợi.

Không cử động gì nữa.

Anh có thể cảm giác được, trong bóng tối, cái bàn tay thần bí kia, cũng đang chờ đợi, chờ đợi anh hơi chút buông lỏng.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Không biết qua bao lâu……

Cuối cùng.

Chương 225: Tiên tri

Hành lang ngoài khe cửa dần dần hiện hình dáng, không còn là bóng tối thuần túy không thấy tăm hơi như trước nữa.

Ngoài cửa sổ cũng dần dần có thể thấy rõ ngôi sao trắng và ánh sao bên ngoài.

Một loại cảm giác an toàn khó hiểu, tựa như thủy triều dâng lên trong lòng Lý Trình Di.

Anh rốt cục cũng thở phào nhẹ nhõm, tản kim kiếm trong tay ra, liếc mắt nhìn tủ đầu giường.

Cây bút vừa rồi không trở về, hiển nhiên đã ở Góc chết.

Ai……

Lý Trình Di thở ra một hơi thật dài, đi tới trước cửa sổ, vươn tay kéo cửa sổ lớn.

Gió đêm mát mẻ bên ngoài thổi vào, mang đến mùi cỏ cây nhàn nhạt.

Bầu trời đêm xa xa, một chiếc máy bay hình nhạn đang chậm rãi xẹt qua màn trời, lóe ra ánh đèn màu đỏ, bay về phía xa xa.

"Khó trách lúc trước người vào Góc chết có cường đại hơn nữa thần kinh cũng trở nên có vấn đề, cái này con mẹ nó lúc nào cũng có thể bị kéo vào Góc chết, đổi thành ai tới đều sẽ thần kinh suy nhược. mỗi ngày lo lắng hãi hùng, sợ không cẩn thận gặp chuyện không may."

Trong lòng Lý Trình Di bất đắc dĩ.

Cứ tiếp tục như vậy, sớm muộn gì ta cũng giống như những người vào Góc chết khác, cho dù có thể sống sót, cũng sẽ xuất hiện vấn đề về tinh thần.

Phải nghĩ biện pháp, giải quyết loại tình huống này.

Trong đầu anh cấp tốc suy nghĩ.

Nếu muốn giải quyết vấn đề tập kích bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu ở Góc chết, nhất định phải biết rõ ràng, người Góc chết, cùng người bình thường không bị Góc chết xâm nhập có khác biệt gì.

Lý Trình Di xoay người lại, đi tới trước cửa phòng, mở cửa ra, bên ngoài là hành lang bình thường.

Anh nhẹ nhàng khóa cửa, sau đó nằm xuống, nhìn về đầu giường bên kia.

Bên kia cũng không có ánh đèn, trở lại tình hình như bình thường.

“Các yếu tố quan trọng: gầm giường, bàn tay đen, các bộ phận bị bàn tay đen nắm lấy bị mờ đi và có khả năng có nhiều hơn một bàn tay đen. Và gầm giường dường như dẫn đến một căn phòng không xác định khác.”

Xác định mấu chốt, Lý Trình Di nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, bấm số điện thoại Kẻ mắt đậm bên kia công ty.

Chuông chỉ vang lên ba lần, bên kia liền nhận điện thoại.

“Lại xuất hiện? ” Trong giọng nói của kẻ mắt đậm mang theo một tia trì trệ. Hiển nhiên muộn như vậy bị đánh thức, tư duy còn chưa kịp khôi phục sự nhạy bén.

“Quấy rầy, vừa rồi lại đi vào, có thể là điềm báo Góc chết mới. “Lý Trình Di trả lời.

Tôi lập tức liên lạc với người ghi chép, anh chờ một chút! “Kẻ lông mày đậm trả lời.

Không ở trong phòng, đã xảy ra loại chuyện này, Lý Trình Di hiện tại một khắc cũng không dám đứng tại chỗ, mà là xuống dưới nhà, ở phía sau bãi đất trống sân luyện tập, ngồi vào cái ghế nằm rồi miêu tả tình huống cho người ghi chép.

Ước chừng hỏi thăm trả lời hơn nửa giờ, Lý Trình Di mới hoàn thành lần miêu tả này.

Cúp điện thoại, kế tiếp là chờ kết quả.

Sau khi người ghi chép đưa ra khuôn mẫu, sẽ do anh ta xác định loại hình, sau đó vượt tường tìm kiếm tư liệu về Góc chết tại kho dữ liệu của cả Bạch tinh và Nghi quốc

Đối với Góc chết, ông chủ Tân Đức Lạp tự mình xây dựng cơ sở dữ liệu chi tiết.

Cơ sở dữ liệu này có tên là Kho Lê n.

Vừa nghe tên, liền biết là xây dựng để tìm con trai. Mà Kho Lê n tuy rằng so ra kém cơ sở dữ liệu chính thức, nhưng ở dân gian, coi như là thu nạp đại bộ phận thông tin về Góc chết xuất hiện tần số cao.

Thu lại tâm tư

Lý Trình Di ngồi bên ghế, nhất thời có chút mệt mỏi nhàn nhạt.

“Ta hiện tại có chút hiểu được tình huống của mấy người…… “m thanh Ngục Long từ hành lang phía sau truyền đến.

“Long sư phụ, thày có nghe thấy không?” Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn thấy Ngục Long đang đứng bên cầu thang, tay cầm một dụng cụ cầm tay không ngừng luyện tập.

“Nghe được chút động tĩnh, con người ta từ trước đến nay đều rất thính ngủ, thức dậy đi tiểu liền nghe thấy con đang gọi điện thoại. “Ngục Long mặc áo ngủ màu trắng dáng người tựa như một quả bóng bowling.

Ông chậm rãi đi đến bên cạnh Lý Trình Di, ngồi xuống một chiếc ghế khác.

Lúc này bầu trời đêm đã dần dần sáng lên, biến thành màu xanh.

Xa xa nội thành có rất nhiều đèn pha màu cầu vồng quét tới quét lui, chiếu sáng một góc bầu trời đêm.

Hiển nhiên lúc này đã có không ít người dậy sớm, bắt đầu một ngày mới.

“Đúng là không dễ dàng. “Ngục Long cảm khái,” Ngủ một giấc cũng phải lo lắng đề phòng…… Điều này rất dễ dàng bị kinh thần.

“Kinh thần?

“Ừm… chính là… tâm thần không thể yên ổn, lực chú ý sẽ càng ngày càng không thể tập trung, sau đó cuối cùng thần kinh suy nhược, mất ngủ, đồng hồ sinh học hỗn loạn, các loại vấn đề nội tiết đều sẽ xuất hiện.” Ngục Long nghiêm túc đưa ra lời giải thích khoa học.

“Con sẽ nghĩ cách. “Lý Trình Di cũng nghiêm túc nói.

Ngục Long gật đầu, “Trong môn thi đấu đối kháng truyền thống của chúng ta, có một loại cảnh giới tên là Tiên tri. Có thể cảm ứng được trước bất kỳ nguy hiểm nào, sau đó nhanh chóng điều chỉnh trạng thái thân thể.

“Tiên tri” Lý Trình Di trong lòng khẽ động, bỗng nhiên nhớ tới cảnh giới võ học đời trước mà anh nghe qua.

Tựa hồ hai bên có chỗ chung?

“Trước khi động đất rất nhiều động vật đều có thể cảm ứng được nguy hiểm trước, do đó sinh ra các loại cảm giác bất an, nôn nóng . Điểm ấy con biết chứ?”

‘Vâng, con có nghe nói qua. “Lý Trình Di gật đầu.

Ngục Long dừng lại, “Đây thật ra là những động vật cảm ứng nhạy bén, cảm ứng được biến hóa, tín hiệu, dấu hiệu rất nhỏ trước khi động đất xảy ra”.

Ông thở dài một tiếng.

50 năm trước, đã từng có một người vô địch đối kháng Nghi quốc đưa ra một bộ lý luận hoàn chỉnh. Đó chính là lý luận tiên tri.

Chương 226: Huyết vương

Người nọ tên là Hoàng Vũ Tường, anh ta là người mạnh nhất trong giới thi đấu đối kháng. Khi đó rất nhiều người tốt đã đặt cho anh ta danh hiệu Huyết Vương, ý tứ rất đơn giản, Huyết nhục chi vương.

“Lý luận tiên tri của anh ta đề xuất, máu thịt, tinh thần của con người, hai thứ thời thời khắc khắc đều đang chuyển đổi lẫn nhau trong một cơ thể.”

Mà khi tinh thần có thể đạt được trạng thái tùy ý chuyển hóa, mà tỷ lệ chuyển hóa đạt tới mức độ nhất định, tỷ lệ nhất định. Có thể lấy tinh dưỡng thần, làm cho thần không ngừng lớn mạnh, cuối cùng…… đạt tới tiên tri.

Tiên tri chính là loại động vật cảm ứng được trước khi động đất xảy ra sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Đúng”. Ngục Long gật đầu. “Cảnh giới tiên tri, là đem bản thân thần cường đại đến mức có thể cho phép dung nạp cực hạn, từ đó đạt được trình độ rõ như lòng bàn tay đối với tất cả thay đổi rất nhỏ xung quanh.”

Ông dừng một chút rồi tiếp tục.

“Trong lý thuyết này, bất cứ thứ gì, trước khi xảy ra, đều không thể không có điềm báo. Cái gọi là không có điềm chỉ là người đó không thể phát hiện. Trong lý thuyết tiên tri, đề cập đến thần có thể phát hiện gần như tất cả biến hóa xung quanh”.

“Cái này quá tuyệt đối. Ý thức lực của con người quả thật rất mạnh, nhưng cũng không toàn năng. “Lý Trình Di khẽ lắc đầu.

“Đúng vậy. Nhưng con phải biết rằng, sinh vật đang không ngừng biến hóa và thích ứng với hoàn cảnh. Làm sao con biết khi đó, thần sẽ không phát sinh biến hóa thích ứng? “Ngục Long phản bác.

“… “Lý Trình Di trầm mặc.

“Bản chất của ý thức là ý chí thống nhất do tất cả các tế bào của cơ thể con người liên hợp lại.

Mà lý luận tiên tri của Huyết Vương cho rằng, cải tạo bản thân, thay đổi khí quan, đều sẽ dẫn đến ý thức của mình xuất hiện biến hóa căn bản. Thần của con, sẽ thiếu hụt một bộ phận, thiếu hụt tế bào ý chí bị cải tạo đã mất kia.Cho nên nó cực kỳ bài xích đối với kỹ thuật cấy ghép và cải tạo gen khi chỉ tiếp nhận thuốc để biến đổi gen và kỹ thuật cường hóa cơ quan tế bào bản thể”.

“Vậy vị Huyết Vương này cuối cùng đã đạt tới cảnh giới Tiên tri chưa?“Lý Trình Di hỏi.

“… “Ngục Long lắc đầu. Không biết. Bởi vì anh ta đã chết. Trong lúc thử đột phá huấn luyện tầng thứ cao hơn, bức bách cơ quan thân thể quá độ, thần tuy mạnh, nhưng tinh của thân thể, mất đi cân bằng, không thể gánh vác thần cường đại quá độ, sau đó cơ quan mất cân bằng, đột nhiên phát bệnh cấp tính”.

“Đáng tiếc……”

“Đúng vậy, rất đáng tiếc. Bất quá, lý luận tiên tri của anh ta quả thật hữu dụng. “Ngục Long nghiêm túc nói,” Ít nhất, sau khi anh ta hoàn thành lý luận này, sẽ không bị bất luận kẻ nào đánh lén ám sát thành công. Người cải tạo, chuyên gia điều khiển vũ khí bay, đều có không ít người nhìn anh không vừa mắt, muốn giải quyết anh ta. Nhưng đều bị anh ta tránh thoát”.

“Lợi hại như vậy? “Lý Trình Di nhất thời kinh ngạc. Anh đã giao thủ với người cải tạo và chuyên gia điều khiển vũ khí bay, biết một người bình thường, nếu như không có Hoa Lân Y cùng Hoa Ngữ, đối mặt hai loại người này kết cục sẽ là cái gì.

“Đúng vậy, Huyết Vương luyện thuật cận chiến đến cực hạn, phối hợp với áo giáp bên ngoài, có thể dễ dàng giải quyết đại bộ phận người cải tạo cùng chuyên gia điều khiển vũ khí bay. Nhưng đối mặt cấp cao hơn, cấp chuyên nghiệp, thậm chí cấp quân dụng, anh ta không có biện pháp duy trì ưu thế.” Ngục Long trả lời.

Cấp độ của anh ta, cũng cho chúng ta thấy được kỹ thuật cận chiến thuần túy đến cực điểm, cho nên, luyện tới mức như Huyết Vương, cũng không đánh lại một chuyên gia điều khiển vũ khí bay cấp chuyên nghiệp. Vì vậy, từ sau anh ta, cận chiến chỉ còn là một môn phụ trợ”.

“Làm sao đạt tới cảnh giới tiên tri?” Lý Trình Di nghĩ nghĩ, cảm thấy loại cảnh giới này quả thật có tác dụng với anh.

“Tinh thần tương dung, lấy tinh dưỡng thần, không ngừng lớn mạnh. Muốn làm được điểm này không khó, khó ở chỗ, đem một bước này làm đến mức tận cùng. “Ngục Long trả lời,” Con cần phải nắm giữ nhu khí cơ bản trước, bất kỳ trường phái chiến đấu nào, nhu khí đều là cơ sở của tất cả. Nhu để luyện cương để đánh, đây gần như là đặc điểm chiến đấu truyền thống của Nghi quốc”.

“Con hiểu rồi…” Lý Trình Di giơ tay lên, cảm thụ được sức mạnh cơ bắp biến hóa.

Rất kỳ quái chính là, ở chỗ Ngục Long càng luyện tập vất vả anh tựa hồ càng nhanh chóng nắm giữ được kỹ thuật.

Thông qua huấn luyện Vạn Long đại trận cùng Long Vũ, Long Vũ mới tiến hành một lần, anh liền rõ ràng cảm giác được cơ bắp thân thể, sức mạnh truyền dẫn lưu động.

Loại cảm giác này, rất rõ ràng.

Giống như anh cảm ứng hoa khí từ bên ngoài chảy vào trong cơ thể.

“Long sư phụ, nắm giữ nhu khí có dấu hiệu gì không? “Anh hỏi.

“Dấu hiệu? “Ngục Long suy nghĩ,” Dấu hiệu duy nhất, hẳn là có thể tụ lực bộc phát. ”

” Tụ lực bộc phát?

“Nào, để ta biểu diễn cho con xem”.

Ngục Long đứng dậy, đi tới chỗ trống phía trước, hai tay rủ xuống, tự nhiên đặt ở bên ngoài đùi.

Sau đó ngưng thần tĩnh khí.

“Cơ thể con người được tạo thành từ hơn sáu tỷ sợi cơ, đó là một kho tàng sức mạnh vô cùng lớn.

Tất nhiên, có thể không thể sử dụng sức mạnh của tất cả các sợi cơ. Nhưng Huyết Vương đưa ra một kỷ lục cao nhất tập hợp sức mạnh tại một điểm.

Vừa dứt lời, Ngục Long chậm rãi đi về phía trước, cất bước, hình cung.

Có thể rõ ràng nhìn thấy, cơ bắp của ông truyền từ chân hướng lên trên, như dòng nước bình thường, chảy tới thắt lưng, sau đó là ngực lưng, lại đến hai tay.

Tất cả cơ bắp đều không ngừng phóng đại trong quá trình truyền tải này, không ngừng tăng cường. Cuối cùng, chảy xuống hai nắm đấm.

Đánh về phía trước! Bùm!!

Trong không khí bỗng nhiên bị đánh ra một tiếng nổ thanh thúy.

Chương 227: Sức mạnh bộc phát

“Thấy rõ chưa? “Ngục Long thu tay lại, nhìn về phía Lý Trình Di. “Con thấy rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

“Loại phát lực này tên là Chư Tinh Long Ảnh, là thủ pháp bộc phát sức mạnh độc đáo của Long Tu Môn ta. Mỗi môn phái đều có thủ pháp bộc phát nhu khí độc đáo của riêng mình, chiêu số phương thức đều có tên khác nhau.Con nhất định phải

dựa theo quy trình tiêu chuẩn, mới có thể hoàn thành phát lực bộc phát trong nháy mắt này. Mà bởi vì Chư Tinh Long Ảnh của Long Tu Môn chúng ta, dấu hiệu trước bộc phát rất nhỏ, nhìn qua liền giống như người bình thường đang đứng nên có tính bất ngờ rất cao. Cho nên cực kỳ thích hợp ám sát."

"Vì sao gọi là Chư Tinh Long Ảnh ạ? "Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

"Bởi vì chiêu này, là dùng để quăng ám khí. "Ngục Long thở hổn hển, hiển nhiên chỉ đánh ra một quyền này, khiến ông có chút mệt mỏi. "Nhìn đã hiểu chưa? "Ông nhìn về phía Lý Trình Di. Không phải lúc trước con nói mình rất có cảm ngộ đối với nhu khí sao? Có muốn tới thử xem không?"

"Vâng! "Lý Trình Di lập tức gật đầu.

Anh hiện tại cảm thấy vô cùng hứng thú đối với cảnh giới tiên tri này, nếu quả thật có thể đạt tới, như vậy không nghi ngờ, sẽ cảm ứng được thời điểm vào Góc chết.

Hơn nữa ví dụ của Huyết Vương nói rõ, loại cảnh giới này đối mặt với vũ khí hiện đại cũng có hiệu quả rất tốt. Anh kỳ thật vẫn sợ nhất, vẫn là bị bắn lén từ xa.

Dưới tình huống mình không hề phòng bị, cho dù mặc Hoa Lân Y, cũng có thể sẽ bị súng bắn tỉa hạng nặng siêu xa, hoặc là pháo điện từ, trực tiếp bắn trúng chỗ yếu hại, trong nháy mắt mất mạng.

Cho nên cảnh giới tiên tri sớm báo động thật sự rất hữu dụng!

"Nắm giữ nhu khí, là mấu chốt nắm giữ tiên tri. Mà sau khi nhu khí thông, con có thể lợi dụng sức mạnh bộc phát, dùng chiêu số Chư Tinh Long Ảnh bộc phát ra sát chiêu lớn hơn trước rất nhiều.

Ngục Long chỉ tay vào Lý Trình Di. Đến đây.

Lý Trình Di đứng dậy, đi tới đối diện Ngục Long, khẽ cúi đầu thi lễ. "Thày muốn thử như thế nào?"

"Đánh ta. "Ngục Long chỉ chỉ ngực mình.

“Cái này…… Không tốt lắm chứ? “Lý Trình Di nhíu mày. Anh tự biết tình trạng sức khỏe hiện tại của mình.

Tiết mao phi liêm không tính, còn lại ba loại Hoa Lân Y cường hóa, đã làm cường độ cơ thể anh mạnh hơn rất nhiều so với nhiều người tăng cường Thuần Huyết.

Ngục Long nhướng mày, “Thuần huyết hoặc là tăng cường cải tạo gien nếu không thêm mô-đun máy móc lực đấm của con người nhiều nhất cũng chỉ một tấn, sức mạnh này chưa đủ đánh ta chết’

“… “Lý Trình Di ngẫm lại, cảm thấy mình hẳn là không có vấn đề gì.

Chỉ cần anh không mặc Hoa Lân Y.

Anh lần trước mặc Hoa Lân Y tiến hóa lần thứ 2 kiểm tra qua, mở hình thức dung hợp, lực của một quyền cũng chỉ xuýt xoát 1 tấn. Mà không mở dung hợp hình thái tàng hình, thể hiện ra Hoa Lân Y Tử đẳng thực thể, tăng sức mạnh mạnh hơn một chút, chỉ đạt tới hai tấn. “Như vậy, con đánh nhé? “Anh nhắc nhở trước.

“Nào, đánh đi, đừng sợ. Con cho rằng ta là ai?! “Ngục Long bày ra tư thế, một tay quyền ở phía trước, một tay ở phía sau, hai chân tách ra đứng vững, khom người.

Lý Trình Di ngưng thần, nhớ lại kỹ xảo Ngục Long biểu diễn vừa rồi.

Sức mạnh bắt đầu từ cơ chân, sau đó như nước chảy lên, dẫn truyền, tất cả cơ bắp chảy qua đều thuận thế đẩy một cái, tăng lực.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Hơi phát lực chậm một chút, sẽ không có biện pháp đuổi kịp lực lưu động đẩy lên. Mà tư thế động tác hơi không phối hợp, sẽ cản trở và làm suy yếu lực lưu động.

Anh chạy về phía trước. Cúi người. Giơ tay lên. Đấm! Bùm!

Trong chớp mắt, Ngục Long cũng đánh ra một quyền. Hai nắm đấm lớn nhỏ không kém nhau bao nhiêu đồng thời va chạm.

Bùm!!!

Giữa hai người nổ tung một luồng khí lưu vô hình.

Lý Trình Di không khống chế được, bị phản chấn lùi lại mấy bước. Thiếu chút nữa ngã ngồi xuống đất.

“Lợi hại! “Anh cho rằng sức mạnh của mình đã rất lớn. Nhưng không nghĩ tới Ngục Long đỡ được hết một quyền toàn lực lực của anh.

Lớn tuổi như vậy, còn có thể có loại khí lực cường hãn này, quả nhiên không phải chuyện đùa, thể chất cường hãn! Trong khi đó, Ngục Long vẫn đứng tại chỗ, ánh mắt có chút không đúng.

“Con… “Ông chăm chú nhìn Lý Trình Di, thần sắc ngưng trọng. Lập tức đến ngăn kéo thứ hai trên tủ đầu giường của ta!”

“Làm gì à.?” Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Nhanh đi! Trong ngăn kéo có hộ tâm hoàn! Ta cảm giác không ổn! “Sắc mặt Ngục Long bắt đầu dần dần phát xanh.

Ông che ngực, chậm rãi quỳ trên mặt đất.

“Ta mẹ nó…… Nếu cứ như vậy chết…… Cậu nhất định phải lấy con gái ta!!”

Cả người ông mềm nhũn ngã xuống đất.

“! “Lý Trình Di ngây dại.

Ngay lập tức anh điên cuồng xông về phía tầng hai biệt thự.

Chỉ chốc lát sau, anh một cái nhảy vọt từ tầng hai cửa sổ nhảy xuống, rơi xuống đất liền vọt tới bên người Ngục Long, nhanh chóng cho ông ăn một viên hộ tâm hoàn màu trắng trong lọ.

Một viên thuốc vào miệng chưa đầy hai phút, sắc mặt xanh mét của Ngục Long bắt đầu chậm rãi giảm bớt.

Ông nằm trong lòng Lý Trình Di, cả người lạnh lẽo, cảm giác mạng già của mình thiếu chút nữa đã không còn.

Nhìn gần trong gang tấc vẻ mặt Lý Trình Di lo lắng khó hiểu. Ông nhất thời tức giận không chỗ phát tiết.

“Thế nào mà con không nói mình đã cường hóa đến cực hạn?! Còn nữa, con đã nắm vững nhu khí cũng không nói với ta!! nháy mắt sức mạnh đã tăng gấp đôi! con cũng thật giỏi nha! ta luyện nhiều năm như vậy thì nhu khí cũng mới khiến sức mạnh bộc phát tăng gấp 3!”

“Long sư phụ, không phải thày nói giới hạn một tấn cũng không sợ sao? “Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Đúng không sợ, nhưng đó là cực hạn!” Ngục Long hòa hoãn lại, đẩy anh ra, chính mình ngồi dưới đất thở phào nhẹ nhõm. Ta không có một chút phòng bị, tay suýt chút nữa bị con đánh gãy!“Anh nhìn Lý Trình Di vẻ mặt vô tội, hồi tưởng lại lúc trước vừa tới đã làm trắc nghiệm đo thể lực cho đối phương.

Lúc này mới bao lâu? Chưa đầy một tháng.

Chương 228: Kỳ tài luyện võ trong truyền thuyết

Sức mạnh phát lực của cậu học trò này làm thế nào mà tăng mạnh như vậy???Coi như là những thứ kia tiêm, cũng không có giúp sức mạnh tăng nhanh như vậy. Chẳng lẽ……Ngục Long bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng, đồng tử trong nháy mắt co lại.

“Chẳng lẽ… Chàng trai, con là kỳ tài luyện võ trong truyền thuyết!!?” Ông bỗng nhiên vươn tay, một phát bắt lấy cánh tay Lý Trình Di.

“Con tổng cộng tiêm mấy mũi tăng cường sức mạnh?”

“Ba… không, năm mũi? “Lý Trình Di có chút chần chừ.

“Ha ha ha…… Đi, đi kiểm tra thuốc! “Ngục Long kéo Lý Trình Di đi ra ngoài. Đừng! Năm mũi thật! “Lý Trình Di chém đinh chặt sắt.

“Nhỡ miệng rồi hả? 5 mũi gì chứ, chắn chắn là 3 mũi!? “Ngục Long nhìn khuôn mặt mờ mịt vô tri của Lý Trình Di, bỗng nhiên cảm giác trong lòng có chút sợ hãi.

Ba mũi tiêm dược vật tăng cường sức mạnh, liền có thể đạt tới mức phát lực huyết nhục cao nhất… Nhìn nhu khí vận chuyển phát lực, là có thể nhanh chóng nắm giữ Chư Tinh Long Ảnh……

Chàng trai này…… Quả thực chính là một hợp thể siêu cường hấp thu dược vật cùng thiên tài ngộ tính trời sinh!

Nhìn khuôn mặt coi như thuận mắt của Lý Trình Di. Ông trầm mặc.

“Con gái ta dáng người rất đẹp, con có muốn gặp mặt một chút hay không?““Lý Trình Di không có gì để nói.

Không để ý tới Ngục Long nói đùa, ông già này uống thuốc ít nhiều cũng bình phục lại. Ai có thể nghĩ tới, chỉ là đúng một quyền của anh, liền xuất hiện trạng thái nguy hiểm như vậy.

Lý Trình Di đặt Ngục Long lên ghế nằm, lại quay đầu nhìn vị trí giao thủ vừa rồi. Bốn dấu chân đang khắc sâu trên mặt đất, giẫm ra bốn cái hố nông.

Lúc này anh mới cảm giác hai chân có chút lạnh. Nâng chân phải lên và nhìn.

Lòng bàn chân không biết đế giầy đã không còn từ lúc nào, tất đen cũng bị rách một lỗ thật lớn, toàn bộ bàn chân lộ ra bên ngoài, dính không ít bụi đá.

“Luyện nghề này của chúng ta, phế nhất chính là giày, đừng nhìn, không có cách nào, quay đầu lại phải đi chân trần. Ta cũng không nghĩ tới con tiến độ nhanh như vậy”.

Ngục Long cầm trong tay một chai nước điện giải ùng ục uống hết. Ta hiện tại là tạm thời không được, con tiếp tục luyện”

” Vâng!”

Lý Trình Di xác định ông già này không việc gì, mới một mình đứng ở trên đất trống, hai tay rủ xuống, thả lỏng tự nhiên. Rồi im lặng.

Một giây thôi. Hai giây. Ba giây. Phụt!

Trong phút chốc, bắp chân phải của anh tựa như nước chảy, nhanh chóng xuyên qua đùi, eo, từ hai vai tuôn ra phía trước, sau đó hội tụ đến hai tay, đánh về phía trước.

Đấm! Song quyền đánh ra một tiếng vang. Bùm!!

Lúc này đây không có ai làm bia ngắm, Lý Trình Di ngược lại có thể toàn lực phát huy. Từ lúc bắt đầu cơ bắp phát lực, đến cuối cùng đánh ra, tổng cộng mất bảy giây.

Chân phải anh hung hăng giẫm lên mặt đất.

Song quyền đánh ra làm kích động không khí, tuôn gia luồng gió về phía trước. Đây chính là quyền phong ban đầu.

"Thắt lưng phải chú ý dùng đường cong Long Vũ, không thể quá cứng ngắc, cũng không thể không quá dùng lực, phải vừa vặn, nếu không một quyền đánh ra, đối thủ của con không ngã con đã ngã xuống trước."

"Cơ thắt lưng không sao, nếu cột sống bị tổn thương, hắc hắc……"

Ngục Long ở một bên lớn tiếng chỉ điểm, đồng thời lấy điện thoại di động ra, kéo danh bạ, tìm được số con gái. Tuy rằng ngoài miệng nói là muốn giới thiệu con gái cho Lý Trình Di, nhưng khi hành động, ông lại do dự. Nhìn trong danh sách danh bạ, cái tên con gái kia.

Ngục Long dừng một chút, cuối cùng vẫn không bấm số.

Để điện thoại xuống, ông nhìn về phía Lý Trình Di đang tập luyện sức mạnh của Chư Tinh Long Ảnh.

Lần lượt giống như pháo nổ vang, nhẹ nhàng đưa tay liền đánh ra. Cứ như vậy, vẻ mặt Lý Trình Di vẫn ngây thơ như không có việc gì.

"Tuổi trẻ… tinh thần thật sung mãn, thật tốt a…" Ngục Long thấp giọng thở dài.

"Chú ý chân trái, chiêu này không đứng rộng như vậy!?" ông đột nhiên lớn tiếng sửa lại động tác của Lý Trình Di.

Cứ thế trên bãi đất trống

Chả mấy chốc trời đã sáng.

Khoảng cách giữa nghỉ ngơi, đang chờ làm bữa sáng.

Lý Trình Di một mình đứng dưới mái hiên, nhớ lại vừa rồi anh không ngừng tập luyện, phạm phải không ít chi tiết sai sót.

Đối với những sai lầm này nhất nhất phải sửa sai, tranh thủ lần sau tuyệt sẽ không tái phạm.

Lực lưu động, loại khống chế này tựa hồ đối với mình mà nói cũng không khó. Có lẽ là cần cảm giác được sức mạnh, đồng thời còn có một thân thể cường hãn. Mình vừa vặn đều phù hợp điều kiện.

Lý Trình Di dựa lưng vào tường, bất giác suy tư, nếu dùng phương thức nhu khí, rèn luyện hoa khí thì sao? Hoa khí có thể khống chế hay không?

Hoa khí là hạch tâm căn bản của Hoa ngữ và Hoa Lân Y, nếu có thể khống chế Hoa khí……

Anh bắt đầu tự hỏi, nhu khí bộc phát, có thể dung nhập vào hệ thống thực lực của mình hay không. Ví dụ như đem ba loại hoa ngữ kết hợp nhu khí bộc phát, hình thành sát chiêu mới.

Tít tít.

Đột nhiên điện thoại di động vang lên tin nhắn.

Bình thường anh cũng có ít tin nhắn, những người gửi tin nhắn cho anh chỉ là sau khi anh cho số di động của mình cho nhóm hạch tâm sau khi thành lập Vườn hoa vận mệnh.

Suy đoán có thể chính là bọn họ, Lý Trình Di lấy di động ra nhìn. Quả nhiên là app do Thải Hồng Đường lập trình - - mang tên Dưa chuột chat đêm.

Ừm…… app này nghe nói là Thải Hồng Đường xem phim nhiều, ngay từ đầu mình định làm một phần mềm chat, sau khi nhiều lần sửa đổi cuối cùng lôi ra cho nhóm dùng.

“Anh Trình, phía bên anh xảy ra chuyện hả? vừa rồi anh có khoảng hai tiếng bên anh hoàn toàn không có tín hiệu. Điện thoại di động hết pin rồi sao?” – Thải Hồng Đường.

“Ừ, điềm báo trước “Trình Ý.

Chương 229: Máy ảnh sinh học

“Tôi thu thập thông tin cho anh, anh cho tôi chi tiết”Thải Hồng Đường.

Lúc trước Lý Trình Di đều quên, trong tổ đội mới, Thải Hồng Đường ngoại trừ phụ trách an ninh mạng, còn phụ trách thu thập tư liệu.

Hiện tại bị hỏi tới, nhất thời có loại cảm giác an toàn là lạ.

Anh đã quen tìm Hồng Cẩm bên kia hỗ trợ thu thập tư liệu, không nghĩ tới còn có nhóm nhỏ Vườn hoa vận mệnh mình thành lập có thể hỏi.

Anh nhanh chóng gửi cho Thải Hồng Đường những thông tin mấu chốt, trong lòng anh không biết vì sao, không hiểu sao thoải mái hơn nhiều.

Loại cảm giác một mình mình gặp chuyện không may này, có nhiều người không ngừng bận rộn vì mình như vậy, tựa hồ không tệ. Phục hồi tinh thần, anh tiếp tục luyện tập, lợi dụng phương thức nhu khí, điều động hoa khí.

Nhưng đáng tiếc, hoa khí không phải cơ bắp, bản thân cũng không bị khống chế, nó tựa hồ vừa nhập thể liền thẳng đến ấn ký Ác Chi Hoa. Sau khi thử nửa ngày không có kết quả, Lý Trình Di lại tiếp tục tập luyện Chư Tinh Long Ảnh.

Anh học rất nhanh, ngay từ đầu chỉ là bắt chước, về sau đã nắm giữ tinh túy.

Cơ bắp lưu động từng tầng từng tầng trợ lực, cũng thoải mái đi đến nắm tay, mà cái này, theo như lời sư phụ Ngục Long là đã nắm giữ nhu khí.

Ăn xong bữa sáng, đi đến cái máy phục hồi chức năng của Tân Đức Lạp nằm một lát. Lúc đứng lên, Lý Trình Di liền thấy được cuộc gọi nhỡ của công ty.

Cầm máy và gọi lại.

“Có tình huống mới gì không?”

“Người ghi chép tư liệu đã đưa ra phương án, anh xem cái nào phù hợp nhất. “Kẻ mắt đậm trầm giọng trả lời. Xoẹt xoẹt, mấy chục đoạn video ngắn liền liên tiếp gửi tới.

Lý Trình Di mở ra, xem xét, rất nhanh liền xác định một cái trong đó, cực kỳ giống Góc chết anh lúc trước trải qua. Chọn

và tiếp tục chờ đợi.

Chỉ là chưa tới mấy phút công ty bên kia chưa kịp khôi phục, bên phía Dưa chuột chat đêm có tin tức gửi tới.

“Nguyên mẫu không tìm thấy, cái này hẳn là mới, ít nhất cơ sở dữ liệu công khai tại Nghi quốc không tìm thấy.” — Thải Hồng Đường.

“Góc chết mới?” – Trình Ý.

“Đúng, Góc chết mới thường rất nguy hiểm, anh phải chuẩn bị cẩn thận một chút. Trong Góc chết, máy móc thiết bị đại khái sẽ xảy ra vấn đề, số liệu cũng sẽ hỗn loạn. Nhưng thiết bị sinh học bình thường thì không vấn đề. Về phương diện này Đại Hùng, đến phiên cậu rồi.

“Không sao, tôi ở đây có thể cung cấp vật tư dùng một lần làm từ vật liệu sinh học. Ví dụ như máy ảnh sinh học, ba lô kích hoạt, móng vuốt bay đa năng, xe sinh học đơn giản, bộ định vị lẫn nhau, v.v. - Đại Hùng.

“Máy ảnh sinh học? Cái này có thể cho tôi một cái không, những thứ khác thì không cần, chỉ là đồ chơi này có thể chụp ảnh?“Lý Trình Di lần đầu tiên nghe nói loại đồ chơi này.

“Tất nhiên, máy ảnh sinh học sử dụng công nghệ gel chiếu mắt kích hoạt, có tuổi thọ ngắn, hình ảnh ngưng tụ bằng các phương tiện sinh hóa, không bị giới hạn bởi chip thiết bị. Ngoại trừ thời hạn sử dụng không dài và đắt tiền, phần còn lại là tốt.”- Đại Hùng.

Dừng lại một chút, cô tiếp tục nói.

“Nếu ở thành phố Thanh Cương, anh đến bệnh viện Phúc Đường Sơn là được rồi, mang theo chứng minh thư, tôi sẽ gọi điện thoại sắp xếp”.

“Được. “Lý Trình Di lúc này không dừng lại chút nào, kính AR lúc trước của anh đã thử qua ở Góc chết, không chụp ảnh được.

Không ngờ lần này còn có thể xuất hiện một cái máy ảnh sinh học……

Nói một tiếng với Ngục Long, anh nhanh chóng đón xe, rời khỏi biệt thự. Nửa đường, điện thoại Kẻ lông mày đậm cũng gọi tới.

“Xin lỗi, công ty bên kia không có tìm được bất kỳ tư liệu tương tự, cơ sở dữ liệu Nghi quốc bên này cũng không có Góc chết tương ứng” “Không có?”

“Xem ra là Góc chết mới rồi”

“Dựa theo miêu tả của anh, Think Tank bên kia tạm đặt tên Góc chết này là Bàn tay nắm chặt, bọn họ phán đoán, rất có thể anh cần xuyên qua gầm giường, đi vào đầu bên kia, mới có thể thu được càng nhiều manh mối. Góc chết phần lớn là nguyên mẫu trong hiện thực, cho tới bây giờ còn chưa xuất hiện Góc chết không có nguyên mẫu.” Kẻ mắt đậm trầm giọng nói.

“Bàn tay nắm chặt, rất chuẩn xác…… Tôi hiểu rồi, việc tiếp theo tôi tự xử lý, không sao. “Lý Trình Di trả lời.

“Cần chuẩn bị gì không?”

“Tôi hỏi một chút, có thứ gì không cần máy móc, không cần pin, cũng có thể chụp ảnh?”

Có thì có, bất quá chúng ta không phải tổng công ty, ở Nghi quốc không có quan hệ lớn như vậy, loại đồ vật này thời gian bảo tồn cũng không dài, phần lớn cũng đều là dùng một lần. Nếu như ở Bạch tinh, thì không thành vấn đề.”

Kẻ lông mày đậm trả lời, xác định nghi hoặc của Lý Trình Di.

“Hiểu rồi, cảm ơn”.

“Chú ý an toàn, chúc anh may mắn. “Kẻ lông mày đậm cuối cùng trả lời. Điện thoại bị ngắt kết nối.

Lý Trình Di rơi vào trầm mặc.

Anh giơ tay trái lên, nhìn bàn tay vẫn mơ hồ không rõ, lông mày hơi nhíu lại.

Quả thật, dựa theo Quy luật Góc chết trước đây, rất có thể, tối hôm qua mình căn bản chưa thực sự tiến vào cái Góc chết này. Mà chỉ là đi dạo bên ngoài.

“Tại lần vào Góc chết Grius, mình cũng là từ phòng ngủ đẩy cửa, đi ra ngoài, mới đi vào bên trong. Cửa hàng nhỏ yên tĩnh cũng phải đẩy cửa đi vào sau siêu thị nhỏ, mới là Góc chết.”

Và Bàn tay nắm chặt này……

“Anh ơi, đến bệnh viện Phúc Đường Sơn rồi. “Giọng nói của tài xế kéo anh ra khỏi suy nghĩ. Lý Trình Di nhanh chóng hoàn hồn, lấy điện thoại di động ra trả tiền.

“Thật ngại quá. “Anh vừa xin lỗi, vừa đẩy cửa xe ra.

Đối diện cửa xe là một tòa nhà màu vàng nhạt hình chữ M.

Trên một cột đá màu trắng bên cạnh, dùng chữ mạ vàng viết: Bệnh viện Phúc Đường Sơn Thanh Cương.

Bên ngoài song sắt trước cửa chính, là một loạt xe cộ xa hoa đỗ, nhìn biển số xe, nhìn kiểu dáng xe. Tất cả đều là trên 500 nghìn.

Cửa vào bệnh viện ở bên phải, có một biển báo chỉ đường hình tam giác, viết chữ cửa vào phòng khám bệnh. Lúc này bên cạnh dòng người ra vào, còn có một y tá đội mũ y tế trắng đang đứng.

Chương 230: Bộc phát sức lực

Mặc bộ váy blouse trắng, nhìn qua không giống y tá mà giống người mẫu hơn

“Xin hỏi có phải là Trình Ý tiên sinh không?” tầm mắt y tá hướng bên này đi tới, nhất thời sáng ngời, nhanh chóng đến gần nũng nịu hỏi

“Vâng. Cô là?”

“Đây là đồ Hùng tiểu thư muốn tôi giao cho anh. “Cô lấy từ trong túi áo ra một cái hộp màu hồng nhạt đưa tới. Lý Trình Di nhận được tay, còn chưa mở ra xem, đã nghe đối phương nói tiếp.

“Tiếp theo nếu anh có gì cần dùng, có thể vào lối VIP, trong hộp này là thẻ VIP vĩnh viễn, khi đến đây khám chữa bệnh thì anh nhớ mang theo, nếu chẳng may có quên thì cũng có thể gọi đường dây nóng”.

Cô y tá nhanh chóng nói rõ.

“Bây giờ xin hỏi anh có cần chữa bệnh không? Tôi có thể dẫn anh qua đó. ”

” Có, cám ơn cô. “Lý Trình Di gật đầu.

Ở Hồng Cẩm anh cũng không cảm nhận được phục vụ hoàn thiện như vậy.

Dù sao cũng chỉ là công ty Tân Đức Lạp tạm thời mở ở bên này, so ra vẫn kém công ty lớn tại bản địa như của gia đình Đại Hùng. Được, mời đi theo tôi. “Y tá lắc lắc vòng eo dẫn đường.

Vào cửa lớn hướng bên trái, chỉ có một ít người ra vào. Mà ra vào cũng có rất ít người đi bộ, tất cả đều là xe chạy đến cửa, sau đó xuống xe, có vệ sỹ, người giúp việc đi cùng, cơ bản không đi một mình.

Lý Trình Di là người duy nhất đi một mình vào bên trong.

Anh quét mắt nhìn những người còn lại, chỉ nhìn cách ăn mặc, cũng có thể cảm giác không phải gia đình bình thường. Cô y tá nhỏ dẫn vào.

Vào thang máy, lên tầng thượng.

Không cần đăng ký, không cần nộp phí, trực tiếp xuyên qua một phòng khách xa hoa vàng nhạt, hai người đi vào phòng khám số 2 ở tận cùng bên trong.

Bên trong có bác sĩ đang chờ.

Là một ông già tóc hoa râm, đeo kính rất chững chạc nghiêm túc. “Xin hỏi anh có chỗ nào không thoải mái?”

“Tay. Tôi cảm thấy tay trái có chút không thoải mái. “Lý Trình Di giơ tay trái lên, chính là bàn tay bị bàn tay đen kia nắm lấy, sau đó xảy ra vấn đề.

Anh từ lúc ấy liền mở Lực trường rực rỡ, vẫn ôn dưỡng, nhưng ngoại trừ tiêu trừ cảm giác trì trệ, còn lại vẫn không thay đổi.

Cái loại cảm giác mơ hồ không thấy rõ này, vẫn còn.

“Tay trái, là đau, không có cảm giác, hay là vấn đề gì khác?” bác sĩ bảo Lý Trình Di đặt tay lên bàn, còn mình đeo găng tay, đưa tay ấn bóp.

“Không phải, chỉ là cảm giác có chỗ nào đó không đúng, phần trên cổ tay đều có. “Lý Trình Di trả lời.

“Không đúng? ” bác sĩ suy nghĩ một chút, đang muốn nói chuyện.

Y tá bên cạnh lập tức tiến lên, ghé vào bên tai ông ta nói câu gì đó, bác sĩ lộ ra vẻ giật mình. Tôi sẽ kiểm tra xương, cơ, khớp cho anh.

Ông ta hiển nhiên đã biết Lý Trình Di vì vấn đề Góc chết mà đến kiểm tra.

Góc chết cũng không phải là chuyện gì quá bí mật, chỉ là người bình thường không tiếp xúc, trên thực tế, phần lớn mọi người chỉ cho rằng đó là một tin đồn, giữ thái độ bán tín bán nghi.

Ông ta cầm tay trái Lý Trình Di, lăn qua lộn lại, xoa bóp các loại. Thỉnh thoảng hỏi về cảm xúc.

Nhưng tất cả những gì nhận được là mọi thứ đều bình thường.

“Ông không nhìn thấy sao? “Lý Trình Di nhịn một hồi lâu, rốt cuộc nhịn không được hỏi.

“Cái gì? “Bác sĩ già nghi hoặc dừng lại, nhìn về phía anh.

“Ông có thể nhìn rõ tay trái tôi không? “Lý Trình Di hỏi.

“Rất rõ ràng. Trên tay không có vết thương, da hồng hào mịn màng đàn hồi, lỗ chân lông rõ ràng. Đó là trạng thái bình thường của những người trẻ khỏe mạnh.”

“Đi lên máy quét một chút. “Bác sĩ già quả quyết nói.

Trên người người Góc chết xuất hiện tình huống kỳ lạ cổ quái gì, đều rất bình thường.

Lý Trình Di cũng rất phối hợp với các khoa trong bệnh viện, đi tới đi lui, kiểm tra quét hình. Đáng tiếc, cho dù ai khám, đổi máy móc gì, đều không thể phát hiện tay trái của anh có gì bất

thường. Cái loại mơ hồ quái dị này, tựa hồ chỉ có chính anh mới có thể phát hiện.

Rơi vào đường cùng, anh chỉ có thể rời đi.

Trước khi đi, cô y tá đưa cho anh một hạt châu tròn cỡ quả trứng gà màu hồng phấn. Nói là Đại Hùng chuyển cho anh.

Lý Trình Di cất kỹ, qua Đại Hùng, anh biết đó là máy ảnh sinh học dùng một lần, sau khi lên mạng cảm ơn liền trở về biệt thự Ngục Long.

Không có bất kỳ chần chờ, anh lúc này bắt đầu lặp đi lặp lại khổ luyện nhu khí bộc phát, để bảo đảm có thể ở trong thời gian ngắn nhất, hoàn thành kỹ thuật bộc phát Chư Tinh Long Ảnh này.

Trong Góc chết cũng sẽ không có ai chậm rãi chờ anh luyện xong khí lực, sau đó lại bộc phát công kích. Cho nên cần phải luyện đến trình độ muốn ra tay lúc nào cũng được. Ngục Long tựa hồ cũng hiểu được tâm tư của anh, cũng một mực ở bên cạnh chỉ điểm, quan sát.

Trên bãi đất trống biệt thự, trong lúc nhất thời liên tiếp vài ngày, đều truyền đến tiếng giòn vang mang tính chu kỳ không gián đoạn. Những đòn thế bộc phát toàn tâm toàn ý này, là rất hao phí khí lực.

Nhưng có thiết bị hồi phục sức khỏe của ông chủ Tân Đức Lạp, còn có Lực trường rực rỡ giúp khôi phục thể lực.

Lý Trình Di mỗi ngày trời còn chưa sáng đã bắt đầu ra sân tập.

Ngục Long vốn còn muốn ngủ nướng, kết quả liên tiếp ba ngày đều bị đánh thức, chỉ có thể bất đắc dĩ điều chỉnh thời gian làm việc và nghỉ ngơi của mình, cũng đứng dậy cùng Lý Trình Di luyện tập.

Chỉ là cho dù ở bên cạnh nhìn, ông cũng cảm giác có gì đó không đúng. Tuy rằng mũi tiêm dược vật biến đổi gen có thể nhanh chóng khôi phục thể lực, nhưng cũng không đến mức khoa trương đến vậy, có thể từ sáng đến tối bộc phát hết sức lực!

Ngày đầu tiên ông đã cảm giác Lý Trình Di có gì đó không đúng.

Ngày hôm sau, ông cảm thấy Lý Trình Di nhất định là đang cố gắng nhưng sẽ không chịu nổi lâu

Ngày thứ ba, nhìn Lý Trình Di càng ngày càng mượt mà tự nhiên đánh ra quyền thế, hơn nữa đã tìm được phương thức bộc phát thích hợp với anh nhất.

Ông rốt cục nhịn không được.

Chương 231: Uy hiếp mãnh liệt

“Không mệt hả?Còn nữa, con không nhất định phải dùng nắm đấm có thể dùng bàn tay, Chư Tinh Long Ảnh là thủ pháp dùng ám khí, hiểu chưa?”

“Vâng, có mệt một chút, nói thế là con phải luyện cách dùng ám khí phải không?” Lý Trình Di hỏi lại

“Con hiểu là tốt rồi, nhu khí bộc phát, có thể dùng ở rất nhiều chỗ, Chư Tinh Long Ảnh càng thích hợp để dùng ám khí.”

Ngục Long nằm trên ghế nằm vỗ bụng, thở dài.

Ông vừa mới ngủ trưa, hiện tại tỉnh ngủ, chàng trai này còn đang luyện, quả thực đáng sợ!

Ông trơ mắt nhìn Lý Trình Di luyện đến toàn thân ướt đẫm, hai tay bởi vì không ngừng làm điểm bùng nổ, trở nên sưng tấy đỏ lên.

Cậu chàng này thật sự có nghị lực, không quan tâm vẫn tiếp tục luyện tập.

Sau khi Ngục Long đưa ra đề nghị, lập tức nhìn thấy Lý Trình Di từ trong tầng hầm ngầm của biệt thự, tìm được một đống ám khí, rồi chọn ra phi châm, là thứ khó luyện nhất.

Sau khi chọn xong, anh lại bắt đầu khổ luyện.

Mà thời gian tích lực cho đến bộc phát, cũng từ ngay từ đầu bảy giây, chậm rãi giảm xuống còn ba giây. Hơn nữa động tác càng ngày càng trôi chảy, càng ngày càng tự nhiên thoải mái.

Đến ngày thứ năm. Trên sân trống.

Lý Trình Di trong bộ đồ luyện võ, lẳng lặng đứng trên mặt đất, hai chân tự nhiên tách ra, đi về phía trước từng bước một. Phía trước anh, là một khối bia đen hình tròn treo trên tường vây.

“Chuẩn bị! “m thanh Ngục Long từ phía sau truyền đến.

Tận lực giữ dáng vẻ tự nhiên, thân thể tự nhiên, không non cứng ngắc. Như vậy bất luận kẻ nào cũng sẽ cảnh giác. “Ông không ngừng chỉ điểm chi tiết.

“Động thủ! ”

“Vèo!!”

Trong phút chốc, hai mắt Lý Trình Di nheo lại, tay phải giơ lên, đột nhiên ném về phía trước.

Sức mạnh toàn thân tựa như nước chảy, trong nháy mắt rót một bộ phận tiến vào trong tay đang cầm các thanh kiếm dài ngắn. đoản kiếm màu đen mang theo một đạo tàn ảnh, bang một cái ghim ở trên bia ngắm xa xa.

Từ lúc bắt đầu đến lúc bùng nổ, tổng cộng chỉ mất một giây!!

“Thành công! “Ngục Long ở phía sau cười to vỗ tay. Ông bưng trà sữa lên hút từng ngụm từng ngụm. Lý Trình Di lại đứng tại chỗ, không nhúc nhích, mà vẫn nhìn chăm chú vào bia ngắm cách đó mười mét. Bỗng nhiên tay phải anh lại lóe lên.

Trong nháy mắt hai luồng sáng đen bắn ra, đâm vào trên tường ngoài bia ngắm, không thể cắm bia. Vẫn chỉ có thể dùng được 1 món ám khí, nhiều hơn thì chưa được. “Anh thở dài.

“Ta cũng chỉ ở mức trình độ của con, kế tiếp muốn một chiêu dứt điểm nay thì con phải luyện sao tại bất kỳ tư thế nào đều có thể trong nháy mắt bộc phát Chư Tinh Long Ảnh.”

“Con hiểu! “Lý Trình Di xoay người, nghiêm túc gật đầu.

Mấy ngày nay, khi phát hiện tay trái vấn đề căn bản không có cách nào giải quyết, anh liền hiểu được, lần này vào Góc chết, rất có thể nguy hiểm hơn so với lần trước…

Rõ ràng thực lực của anh đang không ngừng tăng lên, nhưng Góc chết vẫn có thể cho anh cảm giác nguy hiểm và uy hiếp

mãnh liệt.

Đây vẫn là anh có ấn ký Ác Chi Hoa, đổi thành còn lại người vào Góc chết khác, đối mặt loại này Góc chết, sợ là chỉ có lấy mạng đi đánh bạc. Căn bản sẽ không có bất kỳ không gian sinh tồn nào. Chỉ cần sai một lần, sẽ chết.

“Bất quá con hiện tại học được khống chế lực đạo, không phải mỗi lần đều nhất định phải bộc phát sức mạnh toàn thân, dùng một phần lực, sinh ra ba phần hiệu quả, đây mới là giá trị của Chư Tinh Long Ảnh.” Lý Trình Di trầm giọng nói.

‘Con hiểu là tốt rồi. Lúc cần thiết, chúng ta tự nhiên có thể bộc phát toàn bộ sức mạnh, nhưng bình thường con phải làm, là đem nó luyện thành một chiêu số giống như bản năng, mấu chốt là có thể quyết định chiến cuộc, vậy là đủ rồi. “Ngục Long cười nói,” Cứ như vậy, con mặc vào trang bị chống đạn, cận chiến nếu như gặp lại người nói có thể áp chế con, sức mạnh bộc phát gấp ba, hắn không chết cũng phải tàn phế”.

Dừng lại một chút, ông tiếp tục nói.

“Một chiêu này sức bật quá mạnh, tại rất nhiều môn phái, uy lực bộc phát nhu khí nhiều lắm là gấp đôi, gấp ba chỉ có Long Tu Môn chúng ta. Ta chỉ điểm cho con chi tiết tư thế, tuyệt không thể sai, nếu không sẽ hao tổn sức mạnh truyền đạo.”

“Vâng. “Lý Trình Di trịnh trọng gật đầu.

Anh nhớ tới lúc trước cùng Chu Ngạn của Lý Tưởng Hương giao thủ, khi cận chiến anh hoàn toàn bị áp chế, ngoại trừ không có chiêu tuyệt sát còn nguyên nhân nữa là mình không có kinh nghiệm giao chiến.

Đặc biệt là đối thủ không thể giải quyết nhanh, chỉ có thể đấu dai dẳng, anh liền bại lộ ra điểm yếu của mình. Lúc này, anh cũng hỏi vấn đề này.

“Đây chính là vấn đề xây dựng hệ thống công phòng. Long Tu Môn chúng ta, một công một phòng, là hai loại kỹ xảo dùng riêng. Tên theo thứ tự là Long Kính và Tiểu Phục Ba Quyền”.

Ngục Long tự mình lên sân khấu, ở một bên hai tay mở ra, bày ra tư thế.

Đến đây, trước tiên biểu diễn phòng ngự, con khí lực nhẹ một chút, tới đánh ta.

Ông không quên được cảm giác lần trước bị thiếu chút nữa đánh phế, lần này là nhất định sớm cẩn thận. Lý Trình Di gật đầu, giơ tay đánh một quyền.

……

Răng rắc. Cửa phòng mở ra.

Lý Trình Di tắm rửa xong, thay đổi trang bị chống đạn sạch sẽ, ngồi xuống bàn, thở dài một hơi. Tập luyện kỹ xảo cận chiến một ngày, anh đối với cái gọi là hệ thống công phòng, đã có hiểu biết sơ bộ.

Ngục Long không hổ là cao thủ từng có thể vào quân đội đảm nhiệm huấn luyện viên, kinh nghiệm thực chiến cực kỳ phong phú. Trong quá trình học tập, anh bước đầu nắm giữ hai bộ kỹ xảo công phòng ngắn gọn thực dụng này.

Tuy rằng mới chỉ là giai đoạn khí cơ sở trong khí Long Tu khí lực, nhưng so với mình lúc trước, Lý Trình Di cảm thấy anh hiện tại, một tay có thể miểu sát anh trước kia.

Chương 232: Có người chết, nhưng không hoàn toàn chết…

Tính bí mật của Chư Tinh Long Ảnh quá mạnh, sức bộc phát cũng quá kinh khủng. Cho nên chỉ có thể dùng ám khí quăng ra, nếu không tự thân nắm đấm đánh ra, cũng có tính sát thương mạnh.

Hơi không cẩn thận, sẽ giống như Sư phụ Ngục Long lúc trước, bị đánh đến tim xảy ra vấn đề.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di lấy laptop từ trong ngăn kéo ra, chuẩn bị ghi chép lại những thứ đã học ngày hôm nay.

Nhưng tay cầm laptop, còn chưa buông xuống, anh bỗng nhiên cảm giác sau lưng hơi phát lạnh. Có gió thổi vào phòng.

“Ai?” anh đứng dậy, quay đầu lại.

Cửa phòng, không biết lúc nào, mở ra.

Bên ngoài hành lang tầng hai vốn nên sáng đèn, lúc này tựa như đi thông vào lối vào tối đen, yên tĩnh và lạnh lẽo.

“Đến rồi!? “Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, biết mình lại tiến vào Góc chết. Đây là điềm báo lần thứ hai.

Nhưng lần này khác với lần trước, anh đã có chuẩn bị!

Đặt laptop xuống, anh đẩy ghế ra, từng bước một đi tới trước cửa phòng. Nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại.

Răng rắc. Khóa cửa bật lên.

Anh quay đầu, nhìn về phía giường gỗ.

Hu hu……

Một tràng âm thanh rất nhỏ, tựa như tiếng khóc của cô gái, từ dưới giường truyền ra.

Sắc mặt Lý Trình Di lạnh lùng, kéo mặt nạ chống đạn xuống, sau đó không chần chừ chút nào.

Quanh thân ánh sáng tím lóe ra, vô số cánh hoa màu tím vờn quanh bay múa, nhanh chóng ngưng tụ ở trên người, hình thành Hoa Lân Y Tử đằng.

Trên lân giáp mặt kính màu tím tương tự như kim loại, từng đường cong huỳnh quang màu tím, tựa như mạch điện trải rộng toàn thân, những đường huỳnh quang này ở bện thành từng đám hoa văn hoa Tử đằng, tinh xảo mà hoa lệ trên lân giáp.

Hoa Lân Y Tử đằng tiến hóa lần thứ hai, trở thành hình thức mặc vào người như áo giáp, cường độ mạnh hơn hình thức dung hợp rất nhiều. Cho nên vào lúc này, Lý Trình Di lựa chọn vũ trang hạng nặng, bảo đảm an toàn cho bản thân ở mức độ lớn nhất.

Hoa ngữ – Lực trường rực rỡ.

Trong lòng anh khẽ động, một tầng lực trường ấm áp mỏng manh, nhanh chóng bao trùm toàn thân mình.

Đây là chuẩn bị trước.

Sau đó một thanh đoản kiếm màu vàng xuất hiện trong tay anh. Cầm kiếm, anh từng bước một đi về phía giường gỗ.

Hu hu……

Theo anh đến gần, tiếng khóc của cô gái kia càng ngày càng rõ ràng, tinh tế nho nhỏ, như có như không. Bùm!

Lý Trình Di trong nháy mắt nắm lấy mép giường, nhấc lên một cái. Mấy tấn sức mạnh đột nhiên bộc phát.

Toàn bộ giường gỗ thoáng cái tung bay ra ngoài, đụng vào mặt tường vỡ thành mấy khối rơi lả tả đầy đất. Cút ra đây!

Trong nháy mắt giường gỗ bay lên, kim kiếm ở tay phải của anh chém xuống. Bốp

Mũi kiếm dừng lại. Treo lơ lửng giữa không trung.

Trước mặt một cô bé tóc vàng đang cuộn mình, mặc áo ngủ vẻ mặt đầy nước mắt.

Đứa bé gái chừng mười tuổi, lúc này vẻ mặt dại ra nhìn thanh kiếm chỉ 1cm nữa thôi là chém nát đầu mình.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Bịch

Cô bé đảo mắt, ngất xỉu ngay tại chỗ, mất đi ý thức.

"… "Lý Trình Di thu hồi kiếm. Ít nhiều có chút xấu hổ.

Anh nghe thấy tiếng khóc của cô bé, tưởng đó là mối đe dọa nguy hiểm, kết quả…… Nào nghĩ tới thật đúng là một cô bé đang khóc…!?

Lý Trình Di chưa từng gặp phải tình huống này.

Anh nhìn xung quanh, đưa tay bắt lấy cổ áo sau của cô bé, thử nhấc lên. Rắc một tiếng nhỏ vang lên, áo ngủ của cô bé bắt đầu bị rách.

Anh lại thả người xuống.

“A!!”

Đột nhiên một tiếng thét bén nhọn đâm vào màng nhĩ anh đau nhức.

Cô bé tỉnh táo lại, bắt đầu hoảng sợ thét chói tai, tay chân liều mạng giãy dụa.

Cô hoảng sợ nhìn bộ áo giáp toàn thân màu tím trước mắt, tựa như nhìn thấy vật cực kỳ khủng bố.

“Yên lặng. “Lý Trình Di lớn tiếng nói.

Tiếng thét đột ngột dừng lại.

Nỗi sợ hãi trên mặt cô gái dừng lại một chút, sau đó, chậm rãi giống như miếng thịt giã đông, trở nên dịu dàng, sinh động, không còn cuồng loạn nữa.

Đôi mắt to ngập nước của cô nhìn chằm chằm Lý Trình Di, nhìn vài giây.

“&########”&!“cô gái vừa mở miệng là một chuỗi ngôn ngữ kỳ lạ hoàn toàn không hiểu.

“Em nói có ý gì? Có máy phiên dịch không? “Lý Trình Di dùng tiếng Nghi quốc hỏi. Anh chỉ biết tiếng Nghi quốc cùng một chút tiếng Bạch tinh, còn lại là tuyệt không biết. Nhưng loại ngôn ngữ này rõ ràng không phải là tiếng Bạch tinh.

Cô gái cũng phát hiện anh nghe không hiểu, vì thế ngơ ngác nhìn anh, không biết nên làm gì. Rõ ràng là không có người phiên dịch. Thở dài, Lý Trình Di nghĩ đến mình còn có AR kính mắt, nhưng ở trạng thái Hoa Lân Y màu tím, bởi vì vấn đề không gian, không có cách nào đeo AR.

Cơ thể khi trong bộ dạng kỵ sĩ Hoa Lân Y rất kỳ lạ, tất cả máy móc trang bị ban đầu trên người, đều sẽ giống như là bị chuyển dời đến một cái không gian khác, hoàn toàn tĩnh lặng.

Chờ anh tản đi Hoa Lân Y,hai người nhìn nhau một hồi.

Vẫn là Lý Trình Di nghĩ ra biện pháp đầu tiên, anh đưa tay lấy điện thoại di động ra, tìm được phần mềm phiên dịch, mở ra. Không đúng, chương trình này cần sử dụng mạng In-tơ-nét.

Một hàng chữ viết tự động nhảy ra.

Lý Trình Di lại đột nhiên nghĩ đến, ông chủ cấp cho AR một bộ cơ sở dữ liệu sử dụng. Anh nhanh chóng lục lọi hành lý.

Rất nhanh tìm ra một khối kim loại to bằng bàn tay đen tuyền, phía trên có màn hình hiển thị. Khởi động máy, thao tác, kết nối, tải chức năng ngoại tuyến.

A! "Bỗng nhiên Lý Trình Di nhìn thấy cô bé chỉ tay sau lưng mình, mắt mở to thét chói tai. Anh không chút nghĩ ngợi, xoay người một kiếm từ trên xuống nghiêng chém xuống.

Nhưng phía sau ngoại trừ một luồng khói đen, không có cái gì. Két két……

Lý Trình Di phát hiện, vừa rồi anh mới đóng kỹ cửa phòng, không biết lúc nào, lại bị người mở ra.

Ngoài cửa, trên hành lang, một bóng người thấp bé, chỉ cao đến đầu gối người lớn đang chậm rãi từ trong bóng tối đến gần.

Thân ảnh không ngừng tới gần. Tiếp tục di chuyển.

Cho đến khi sắp đến cửa phòng thì nó dừng lại.

Tất cả dường như ngừng lại.

Chương 233: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 2…

Thân ảnh kia bất động, Lý Trình Di cũng bất động.

Phía sau anh tóc vàng cô bé, cũng vẻ mặt hoảng sợ cũng bất động, liền ngay cả tiếng thở lớn một chút cũng không dám. Lý Trình Di chậm rãi buông cơ sở dữ liệu di động trong tay xuống.

Nhìn chằm chằm vào bóng dáng nhỏ màu đen ở cửa. "Ai đấy?"Anh lên tiếng hỏi.

Đối phương không trả lời.

Chỉ là vẫn đứng tại chỗ, bình tĩnh mà không tiếng động.

Xác định thân phận đối phương, Lý Trình Di không hề cố kỵ. Bốp

Kim kiếm trong tay anh nhanh chóng thay đổi, biến thành kim kiếm dài hơn, rộng hơn một mét. Dưới chân đột nhiên bạo phát sức mạnh, nặng nề đạp một cái.

Bùm!

Trong phút chốc, người anh đã lao nhanh ra, dùng sức vung kim kiếm về phía thân ảnh thấp bé kia. Trong bóng tối, lưỡi kiếm màu vàng vẽ ra một đường cong màu vàng nhỏ, chính giữa mục tiêu.

Nhưng…… Lưỡi kiếm chỉ nhẹ nhàng xẹt qua thân ảnh, xuyên thấu, không hề có cảm giác thực tế. Bóng người giống như bóng phản chiếu trong nước, tản ra, mơ hồ, biến mất.

Tất cả trở lại tĩnh lặng. Như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Lý Trình Di đứng ở cửa, cẩn thận nhìn chăm chú hành lang bên ngoài.

Trong hành lang đen kịt, cho anh cảm giác Bí ẩn, mơ hồ, nguy hiểm tại Cửa hàng nhỏ yên tĩnh lúc trước!

Một lần nữa đóng cửa lại, anh chậm rãi lui về vị trí lúc trước, dựa vào vách tường, nhặt lên cơ sở dữ liệu, khởi động kết nối với điện thoại di động.

Ánh sáng điện tử của khoa học kỹ thuật hiện đại, hấp dẫn cô bé đang hoảng sợ. Cô theo bản năng tới gần Lý Trình Di một chút, nhìn ánh sáng nhạt của màn hình điện thoại di động và cơ sở dữ liệu, cả người lạnh lẽo, hơi run rẩy.

Loay hoay một hồi lâu, Lý Trình Di mới hoàn thành chức năng sử dụng liên kết offline. Sau đó, anh cầm điện thoại di động, nhìn pin còn lại 87%.

May mà mình là người hay sốt ruột về vấn đề pin, khi mức pin thấp hơn 90% liền bắt đầu đi sạc.

Nhìn mức pin còn 8%, trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia cảm giác an toàn nhàn nhạt.

Anh nhìn cô bé tóc vàng ghé sát vào một bên, dùng ngón tay chỉ điện thoại di động, để cho cô xem.

Cô bé bề ngoài nhìn hơn 10 tuổi, coi như lớn, hẳn là có thể biết được tiếng mẹ đẻ của mình mới đúng. Nhìn thấy động tác của Lý Trình Di, cô bé rất thông minh, nhanh chóng hiểu và gật đầu.

Lúc này, hai người bắt đầu xem xét một loại ngôn ngữ.

Trong lựa chọn ngôn ngữ của APP, tổng cộng có hơn trăm loại ngôn ngữ. Mỗi ngôn ngữ sẽ dịch tên của chính ngôn ngữ đó sang tiếng Nghi quốc.Cô bé nhìn trong chốc lát, vươn ngón tay điểm vào cột tiếng Zoltan.

“Người Zoltan? “Lý Trình Di kịp phản ứng, lựa chọn loại ngôn ngữ này phiên dịch, sau đó đánh chữ.

“Vâng. Em tên là Iseline, cám ơn anh vừa rồi đã cứu em. ”

Cô bé nói một lô một lốc, trên màn hình điện thoại di động cũng nhanh chóng chuyển thành văn tự phiên dịch.

Lần này Lý Trình Di rốt cuộc cũng hiểu.

Anh thở phào nhẹ nhõm. Đây là lần đầu tiên anh cảm nhận được sự tàn khốc của Góc chết. Nó sẽ không bỏ qua bạn và cố tình bỏ qua bạn chỉ vì bạn còn nhỏ. Bất luận tuổi tác lớn nhỏ, đối mặt Góc chết, đều đối xử bình đẳng.

“Anh là Tiếu Hào. Người Nghi quốc. “Lý Trình Di gõ chữ, lại phiên dịch cho cô gái xem.

“Tiếu Hào?” Cô gái Iseline nghiêm túc đọc ra tên, đồng thời chỉ vào dòng văn tự phiên dịch.

“Đúng, em vào đây bằng cách nào? vào đây bao lâu rồi? còn có những người khác không?” Lý Trình Di vừa hỏi, vừa cảnh giác nhìn quanh bốn phía, xem xét tình hình.

Anh cũng không quên mình bây giờ còn ở vào Góc chết nguy hiểm.

“Em đã vào đây bốn lần rồi.” Iseline trả lời, “Hai lần trước, chỉ cần trốn dưới gầm giường cũng rất an toàn, sẽ không sao. Nhưng hai lần gần đây, chỉ trốn dưới gầm giường đã vô dụng,

bàn tay màu đen đó, sẽ đột nhiên thừa dịp không chú ý bắt người. Sau đó…”

Cô dừng một chút, thần sắc sợ hãi mà tái nhợt.

“Sau đó cái gì? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Sau đó… chỉ cần bị đụng phải, sẽ biến mất! “Iseline khoa tay múa chân gian nan giải thích.

“Còn có bóng người màu đen vừa rồi, trước kia chưa từng xuất hiện, lúc này đây xuất hiện, có thể hiện tại nguy hiểm lớn hơn nữa…”

Lý Trình Di đang muốn trả lời, bỗng nhiên chú ý tới tầm mắt của cô bé rơi vào kim kiếm trên tay anh. Anh nhắc tới kim kiếm, đang muốn giải thích, lại đột nhiên phát hiện không đúng.

“!”

Toàn bộ nửa lưỡi kiếm trước của kim kiếm hoàn toàn biến mất.

Bắt đầu từ đoạn giữa thân kiếm, toàn bộ thân kiếm phía trước đều biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi.

Không chỉ như thế, ngoài bao tay lân y mà anh nắm thanh kiếm, cũng đều xuất hiện trạng thái nhàn nhạt mơ hồ.

“Đây chính là sức mạnh của hắc thủ… Anh không thể đụng tới bọn họ. Nếu không, anh cũng sẽ giống như người trước, trực tiếp biến mất.” Bé gái Iseline cố gắng giải thích.

“Hoàn toàn không có cách nào chạm vào sao?” Lý Trình Di chăm chú nhìn kim kiếm, hồi tưởng lại tay trái mình bị nắm lúc trước. Có phải chỉ cần bị đụng phải, sau đó sẽ biến mất không? “Anh hỏi.

“Em tận mắt nhìn thấy ba người, chính là bị hắc thủ đụng phải, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất không thấy. Không biết đi đâu. “Iseline trả lời.

Tựa hồ là nhận ra thái độ của Lý Trình Di, hiện tại cô theo sát Lý Trình Di căn bản không dám rời khỏi anh một mét. Biến

mất không thấy… "Lý Trình Di nhớ lại tình huống tay trái của mình, trong lòng rùng mình.

Anh đoán tay trái của mình không biến mất, rất có thể có liên quan đến Lực trường rực rỡ. A!!

Đang lúc anh chuẩn bị cẩn thận quan sát kim kiếm trên tay mình, đột nhiên lại nghe thấy một tiếng thét chói tai. Iseline hoảng sợ trốn về phía sau, chui đến chiếc giường gỗ bị lật phía sau.

Lý Trình Di không chút nghĩ ngợi, xoay người lại, trong tay lại hiện lên kim kiếm. Lần này là cái rộng nhất, dài nhất, lớn nhất.

Chương 234: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 3…

Cũng là thanh kiếm duy nhất Hoa Lân Y Lay-ơn, có thể che khuất hơn phân nửa thân trên của anh. Trường kiếm màu vàng tựa như cánh cửa, đột nhiên vung vẩy về phía sau.

Xoay người, anh mới nháy mắt thấy rõ, vừa rồi thân ảnh đen tuyền kia, không biết lúc nào đã vào phòng, phóng về phía anh.

Đến gần, anh mới miễn cưỡng từ trên người đối phương thấy rõ một ít chi tiết. Đó là một đứa trẻ chỉ cao khoảng một mét.

Trên mặt trắng bệch, giống như bôi một lớp phấn thật dày, không phân biệt được nam nữ.

Hai mắt đen như mực, vành mắt đỏ như máu, cho dù là bình tĩnh nhìn chằm chằm anh, cũng làm cho người ta có một loại cảm giác kinh hãi nhàn nhạt. Quan trọng nhất là bàn tay của nó.

Đó là một đôi tay đen kịt, lớn nhỏ giống như bàn tay Lý Trình Di nhìn thấy lúc trước!

Phốc!!

Kim kiếm tựa như cây quạt, hung hăng vỗ lên người đứa bé.

Vô thanh vô tức.

Đứa bé đột nhiên tán loạn, nát bấy, hóa thành một làn khói đen, tứ tán biến mất.

Một kiếm này của Lý Trình Di cũng bởi vậy mà thất bại, mũi kiếm quét tới bàn học, xẻ chiếc bàn làm đôi. Rầm một cái, đồ vật trên bàn đều lăn xuống đất.

Nhưng Lý Trình Di lúc này cũng không có thời gian để ý những thứ này.

Chính giữa thanh kiếm trên tay anh bắt đầu nhanh chóng mơ hồ, phai nhạt, biến thành trong suốt. Hơn nữa loại mơ hồ này còn đang lan tràn về phía chuôi kiếm.

Lý Trình Di nhanh chóng buông tay, lui về phía sau hai bước, thiếu chút nữa đụng phải Iseline trốn phía sau chiếc giường. Sau khi anh buông tay, kim kiếm tự động tán loạn, hóa thành cánh hoa Hoa Lay-ơn màu vàng, phai nhạt biến mất.

Nhưng bộ phận đã bị mơ hồ kia không có tán loạn hóa thành cánh hoa, mà là rơi xuống đất, nhanh chóng biến trong suốt. Vẻn vẹn vài giây, bộ phận lưỡi kiếm này liền hoàn toàn biến mất ở trước mắt hai người. Như chưa từng xuất hiện.

Sắc mặt Lý Trình Di dưới mũ bảo hộ cực kỳ khó coi.

Anh cảm ứng được Hoa lân y Lay-ơn thiếu một thanh kiếm lớn nhất.

kiếm hoa lan lân y kim kiếm thiếu một thanh lớn nhất. Ngay cả hắc thủ kia bị giết chết thì thanh kiếm vẫn mơ hồ biến mất!

Anh lại liếc nhìn thanh đoản kiếm trên tay. Quả nhiên, thanh này cũng xuất hiện tình huống lưỡi kiếm biến mất. Đúng là không thể chạm vào thứ này.

Anh chưa bao giờ gặp qua loại quái vật này, tiếp xúc với nó cơ hồ đến bản thân mình cũng biến mất. Ngay cả Hoa Lân Y cũng không thể ngăn cản.

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di xác định xung quanh không còn tình huống nào khác, lúc này mới từng bước lui về phía sau, lưng áp vào mặt tường, thở phào nhẹ nhõm.

Anh nhìn về phía cửa sổ.

Ngoài cửa sổ một mảnh đen kịt, không có cái gì, phảng phất khói đen hoàn toàn bao phủ cửa sổ. Bởi vậy anh biết, mình còn chưa thoát khỏi Góc chết.

Thùng thùng.

Đột nhiên bên ngoài Hoa Lân Y truyền đến vài cảm giác đụng chạm rất nhỏ.

Lý Trình Di nhìn lại, thấy Iseline đang vươn tay vỗ nhẹ anh. Trong tay cô cầm di động hai người vừa mới dùng để trao đổi.

Nhận lấy điện thoại, Lý Trình Di tiếp tục phiên dịch.

“Cái vừa rồi, là cái gì? “Anh hỏi.

”Em không biết. “Iseline lắc đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này cũng bị dọa đến tái nhợt.

“Nhưng em tận mắt nhìn thấy qua, anh xuyên qua thân thể hai người, sau đó hai người kia đều biến mất.”

“Có vật gì có thể ngăn trở được nó không?”

Vật này hoàn toàn khác những thứ thứ trước kia anh gặp phải. Nó hoàn toàn không có thực thể, cũng không sợ Lực trường rực rỡ. Anh vừa rồi mở cả Lực trường rực rỡ lúc động thủ, nhưng vẫn bị tổn hao hai thanh kim kiếm.

Đến bây giờ, kim kiếm của Hoa Lân Y Lay-ơn trong ấn ký còn chưa hồi phục, hiển nhiên là hoàn toàn bị hao tổn.

“Chỉ cần trốn vào gầm giường, thì sẽ không sao. Nhưng là hiện tại giường bị anh đánh hỏng..” Iseline cẩn thận trả lời.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, đi tới, lôi giường đặt lại chỗ cũ, sau đó lắp ráp lại một chút.

Rất nhanh, một chiếc giường gỗ hơi có chút gãy nát lại xuất hiện ở hai người trước mắt.

“Chỉ là ở giữa có trụ chống bị gãy, ghép lại vẫn có thể dùng được. “Anh giải thích.

Iseline thấy giường đại khái sửa xong, lúc này thở phào nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian khom lưng, chui vào trốn dưới gầm giường.

Nơi này an toàn nhất, chỉ cần anh không ra, sẽ không có gì có thể làm hại được anh" m thanh của cô bé truyền ra.

Lý Trình Di nhìn phiên dịch trên điện thoại, nhíu mày.

Anh ngồi xổm xuống, từ dưới giường nhìn về phía đối diện.

Quả nhiên, bên kia lại xuất hiện một căn phòng khác có ánh đèn. Căn phòng giống hệt sàn phòng ngủ của mình.

"Vậy em tính toán vẫn cứ trốn dưới giường như vậy?"Lý Trình Di thanh kim kiếm bị hỏng đi, tùy ý để nó tản ra hóa thành điểm sáng tiêu tán, một thanh mới kim kiếm từ trong tay trượt ra thay thế.

Màn này của anh khiến hai mắt cô bé dại ra, lúc trước không chú ý tới, nhưng hiện tại khoảng cách gần nhìn, nhất thời bị chấn kinh.

"Ở dưới…dưới gầm giường rất anh toàn, hắc thủ kia còn có rất nhiều, không chặn được…trước đây có nhiều người giống anh, dùng thứ khác để chặn, nhưng đằng sau xuất hiện hơn 10 đứa ….trước đây em sợ hãi quá nên không dám ngó ra, vẫn trốn ở dưới giường."

Dù sao chỉ cần chờ ba lần là có thể trở lại phòng mình, sau đó tất cả đều an toàn. Iseline phục hồi tinh thần, có chút lắp bắp đáp lại.

"Sau ba lần? "Lý Trình Di nghe được một điểm quan trọng, lập tức mở miệng hỏi. "Chỉ là…" Cô bé còn chưa nói xong, giọng nói bắt đầu mơ hồ.

Giống như là bị che một tầng thật dày, cũng giống như là âm thanh càng ngày càng xa, càng ngày càng yếu.

Còn không đợi Lý Trình Di kịp phản ứng, trước mắt anh tất cả tất cả, toàn bộ vặn vẹo thành vô số đường cong. Tất cả các đường cong bắt đầu xoay tròn, mờ dần, nhanh hơn và nhanh hơn.

Chương 235: Không thể đụng vào

"Có nghe thấy không? Ba lần là có ý gì?"

Anh cố gắng muốn mở miệng nói chuyện, nhưng âm thanh nói ra phảng phất bị thứ gì đó kéo dài, trầm thấp, vặn vẹo, lúc nhẹ lúc nặng.

Phụt!

Tất cả hiện tượng kỳ lạ trước mắt trong nháy mắt biến mất.

Chính mình vẫn đứng ở trong phòng ngủ, Hoa Lân Y Tử đằng trên người nhanh chóng tản đi, hóa thành điểm sáng cánh hoa tiêu tán.

Tý thì……

Lý Trình Di hít sâu một hơi, đây là lần thứ hai tiến vào điểm báo, lần thứ ba, anh sẽ không như vậy thoải mái đi ra. Rất có thể sẽ bị mắc kẹt bên trong cho đến khi tìm thấy cách thoát khỏi đó.

Cô bé kia đã bốn lần, có thể sống sót bốn lần, khẳng định có biện pháp của mình. Nhưng loại chuyện này, còn phải xem số may, lần sau đi vào, anh không nhất định còn có thể gặp được. Đáng tiếc……

Nếu hỏi thêm được thông tin từ Iseline, có lẽ có nhiều trợ giúp đối với việc tìm nguyên mẫu…

Bất quá lần này đi vào thu hoạch cũng rất lớn, bộ dáng bề ngoài đứa những đứa nhỏ màu đen kia, mình đã nhớ. Ngoài ra, đặc tính tuyệt đối không thể thể bị chạm vào…… Trốn dưới gầm giường sẽ rất an toàn, những chi tiết này có thể thêm vào yếu tố tìm kiếm nguyên mẫu.

Nhìn bầu trời đêm xanh đen ngoài cửa sổ, một chiếc máy bay có chấm đỏ chậm rãi xẹt qua, bay về phía xa xa.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm. Đi tới cửa sổ đẩy ra.

Không khí trong lành không ngừng tràn vào phòng, thay đổi áp lực nặng nề. Hoa Lân Y trên người tản ra, anh lau trán, tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Đứa bé bóng đen kia quả thực tựa như con nhím không thể chạm vào, hơi không cẩn thận bị đụng phải, có thể thân thể sẽ

biến mất. Cái này đã cùng độ dày phòng ngự không có quan hệ gì, mà là hoàn toàn không thể bị đụng vào.

Bất kể như thế nào, trước tiên đi vườn thực vật sửa chữa Hoa Lân Y rồi nói sau!

Cũng may vườn thực vật Vĩnh Viễn là của mình bằng không sẽ không có một ít hoa cỏ nở trái mùa.Tựa như hoa Tử đằng, chỉ có thời kỳ bốn đến tháng năm, hiện tại đều là tháng mười. Theo lý đã sớm không có hoa nở.

Nhưng Lý Trình Di tận dụng kỹ thuật nhà kính và dược vật, đưa hoa Tử đằng đến một cái lán lớn, để duy trì thời kỳ nở hoa.

Hoa Lay-ơn cũng vậy.

Thay quần áo, Lý Trình Di mang theo tất cả đồ đạc đã chuẩn bị xong, xoay người mở cửa. Răng rắc.

Ngoài cửa có một đứa bé tóc đen mặt mũi trắng bệch, đang ngửa đầu nhìn anh, cười với anh. Đột nhiên, đứa trẻ giơ hai tay lên, nhào về phía anh.

Cơ bắp Lý Trình Di vừa mới thả lỏng, trong nháy mắt toàn thân căng thẳng.

Không kịp suy nghĩ, anh nghiêng người chợt lóe, toàn lực né sang trái. Bùm!!

Người đụng vào vách tường bên trái. Nhưng cũng may tránh được. Chỉ còn một chút nữa thôi.

Vừa rồi anh tận mắt nhìn thấy, tay đứa bé kia cách bụng anh chỉ có một đốt ngón tay. Tránh ra, Lý Trình Di bật dậy, lại nhìn đứa bé kia.

Thằng bé đã biến mất.

Chỉ có cái ghế gỗ bị đối phương nhào trúng, đang nhanh chóng mơ hồ, nhạt đi, biến mất.

Ngắn ngủi ba giây, một cái ghế gỗ màu nâu, cứ như vậy không hề một tiếng động biến mất ở Lý Trình Di trước mắt.

Lý Trình Di giật mình, anh nhanh chóng đứng dậy, bước nhanh từ cửa sổ nhảy xuống. Phốc một tiếng ở bên ngoài sân lăn vài vòng, anh đứng dậy.

Lúc này bóng đêm mông lung, trăng tròn treo cao.

Bốn phía không có bất kỳ vật cản tầm mắt nào.

Dưới tình huống như vậy, bất kỳ tập kích nào cũng có thể sớm phát hiện.

Lý Trình Di khẩn trương quan sát xung quanh xác định đứa bé kia không xuất hiện nữa, anh mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm. Làm sao vậy? Làm sao vậy!?

Ngục Long khoác áo khoác vội vã lao ra cửa, tới gần anh.

Lý Trình Di hít vào một hơi, muốn nói gì đó, nhưng vẫn không nói thật. "Không có việc gì…… Chỉ là gặp chút chuyện".

Nhìn phản ứng của anh, Ngục Long trong nháy mắt hiểu được. "Bị thương hả? "Ông nghiêm nghị hỏi.

"Không ạ. Long sư phụ đi nghỉ ngơi đi, nơi này không sao. Con có thể ứng phó được. "Lý Trình Di trả lời. Anh kiểm tra đồ vật mang theo.

"Con đi ra ngoài một chuyến, lát nữa sẽ trở lại".

"Đi đi, có gì cần hỗ trợ, con cứ nói! "Ngục Long nghiêm túc nói.

"Vâng, con cảm ơn'

Lý Trình Di cuối cùng nhìn phòng ngủ tầng hai của mình, xoay người bước đi. Ra cửa, đón xe ở ven đường bên ngoài khu biệt thự.

Vài phút sau. Một âm thanh vọng đến.

Một chiếc SUV quen thuộc lại xuất hiện trong tầm mắt.

Soạt.

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc của Tống Nhiễm. "Lên xe, đi đâu tôi đưa cậu đi"

"Anh Tống? "Lý Trình Di bất ngờ hỏi.

Cái khác không giúp được, nhưng loại chuyện nhỏ này vẫn có thể giúp được. “Tống Nhiễm trầm giọng trả lời.

Không nói hai lời, Lý Trình Di mở cửa xe, ngồi vào hàng sau.

Từ Thanh Cương trở về Toại Dương, nếu bắt taxi, quả thật chậm hơn rất nhiều. Nhưng lái xe thì khác.

Sau khi lên xe, Lý Trình Di nhanh chóng gửi chi tiết vừa nhận được cho Kẻ lông mày đậm và Thải Hồng Đường. Đặc biệt là khuôn mặt của đứa trẻ đã để lại cho anh ấn tượng sâu sắc.

Sau khi gửi tin tức xong, anh mới thở phào nhẹ nhõm, nhớ lại chuyện vừa rồi gặp phải.

Vừa rồi, mình xác định mình đã rời khỏi Góc chết…… Vì sao tên tiểu quỷ kia còn có thể đuổi theo? Theo lý mà nói, sau khi rời khỏi Góc chết, thứ bên trong không thể đuổi theo……”

Đột nhiên suy nghĩ của Lý Trình Di dừng lại. Không đúng!

Anh bỗng nhiên nghĩ tới máy đánh bạc lần đó, cái tên mập mạp quỷ dị kia!

“Khi đó, tên mập kia cũng có thể rời khỏi Góc chết, đuổi theo một đoạn!”

Không thể chạm vào, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện, hiện tại đã là dự báo lần thứ hai, nếu như ở lần sau Góc chết kéo anh vào mà chưa tìm ra cách thoát khỏi đó…Anh có thể rất nguy hiểm. Roẹt roẹt roẹt ….. Điện thoại reo.

Anh nhanh chóng cầm lên, bắt máy.

“Anh Trình, dựa theo yếu tố anh đưa, tôi tìm được tổng cộng ba nguyên mẫu có thể đúng có thể không!”

Chương 236: 3 nguyên mẫu Góc chết

“Ba nguyên mẫu cơ à?”

“Để tôi gửi cho anh! “Thải Hồng Đường cúp điện thoại.

Rất nhanh, từng đoạn văn tự kèm hình ảnh, nhanh chóng gửi đến điện thoại di động. Lý Trình Di mở ra xem xét từng cái một.

Khả năng nguyên mẫu 1 – Đứa con Lạc lối: Theo tin đồn, hơn 70 năm trước xảy ra một vụ thảm án tại Bạch Tinh, một đứa bé tự bôi đầy phấn độc lên mặt rồi giết sạch hơn 10 người trong nhà.

Sự kiện này gây chấn động rất lớn ở địa phương, sau khi giết người, đứa bé chụp lại một bức ảnh rồi lao vào đám biển lửa, thiêu cháy cùng cả gia đình. Phía sau có kèm theo một bức ảnh hơi mờ. Lý Trình Di mở ra xem xét.

Đó là một cậu bé gầy gò làn da ngăm đen, khuôn mặt bị bôi rất trắng, đối diện với ống kính điện thoại di động lộ ra nụ cười sáng lạn vui vẻ.

Nhìn bề ngoài đứa bé này, anh ghi nhớ trong đầu. Sau đó nhìn về phía nguyên mẫu thứ hai.

“Có thể nguyên mẫu 2 - sâu trong rừng rậm Vianmara, một nhóm dân tộc thiểu số thưa thớt sinh sống: dân tộc Pingba.

Người dân tộc Pingba lưu truyền một phong tục, để tránh sự tồn tại của tà ác trong bóng tối, làm ô nhiễm tâm trí trẻ em, chiếm hữu cơ thể trẻ em.Mỗi năm trước khi đứa trẻ 10 tuổi, họ đều bôi bột trắng lên mặt.Sau đó đợi đến khi hơn mười tuổi, mới có thể rửa sạch. Người dân tộc Pingba chỉ có hơn một ngàn hộ, nếu muốn điều tra, quá khứ thực địa cũng không khó. Ở đó tôi tìm thấy tổng cộng ba tấm ảnh trên mạng.Phía sau cũng kèm theo một tấm ảnh.

Lý Trình Di mở ảnh ra nhìn.

Một cậu bé tóc đen ăn mặc chỉnh tề, đang đi cùng với cha mẹ mình, một ông lão mặt đầy màu sắc hoa văn, bôi bột trắng lên mặt.Cậu bé có vẻ hạnh phúc.Anh kéo hình xuống, phía dưới

còn có hai tấm bị cắt nối biên tập nối liền với nhau.Hai tấm khác theo thứ tự là một bé trai, một bé gái. Tất cả đều là những nghi lễ tương tự.

Nhưng nhìn bàn tay của những đứa trẻ trong ảnh, bàn tay của chúng đều trắng nõn, không phù hợp với đặc trưng của bàn tay đen chút nào. Lý Trình Di khẽ lắc đầu.

Cuối cùng nhìn về phía nguyên mẫu thứ 3.

“Có thể nguyên mẫu 3 - Liên bang Địa Nguyệt Zoltan, trăm năm trước từng lưu truyền một truyền thuyết, truyền thuyết về Búp bê cô độc.Theo suy đoán của các chuyên gia, có một câu chuyện kinh dị được lưu truyền giữa những người Zoltan vào thời điểm đó. Có một sự tồn tại được gọi là Búp bê cô độc, nó thích trốn dưới giường nơi mọi người ngủ nhất. Khi mọi người ngủ, nó lén đưa tay ra, nắm lấy bàn tay của mọi người và kéo xuống giường.

Một khi bị kéo vào và không phản ứng kịp, người đó sẽ nhanh chóng biến mất và hoàn toàn biến mất. ”

Căn cứ vào suy đoán, nguyên mẫu của loại Búp bê cô độc này, rất có thể là một loại mãnh thú màu đen thường xuyên tấn công con người ở địa phương đó - - khỉ răng nhọn. Nhưng tôi cảm thấy không giống.

Thải Hồng Đường đưa ra phán đoán của mình. Cuối cùng đính kèm ảnh. Lý Trình Di mở ra xem xét.

Đó là một bức ảnh chụp dưới gầm giường.

Dưới giường gỗ màu nâu, một đứa bé tóc đen khuôn mặt trắng bệch đang cuộn tròn.

Đứa bé nhìn không ra nam nữ, chỉ ngẩng đầu nhìn ống kính, lộ ra một nụ cười quỷ dị. Câu hỏi bây giờ là, ba cái này, cái nào mới là nguyên mẫu Góc chết?

“Mọi người bảo là cái nào?“Lý Trình Di có chút không cách nào xác định, nghĩ đến mấy người Thải Hồng Đường cũng đều là nhiều lần trải qua Góc chết, kinh nghiệm phong phú, lúc này mới hỏi.

Người có thể thoát ly Góc chết, không một ai là đơn giản, ít nhất đầu óc trì trệ, phản ứng trì trệ, khẳng định không thể sống qua lần đầu tiên.

Hai lần dự báo, thêm lần thứ ba chính thức bị kéo vào, riêng lần thứ nhất tiến vào Góc chết, liền có thể sàng lọc đi 9/10 người bình thường.

Cả nhóm trầm mặc.

Không ai trả lời.

Trong lòng Lý Trình Di có chút thất vọng, nhưng cũng có thể hiểu được.

Dù sao loại chuyện này, ai cũng không dám mở miệng trước, nếu chọn sai, đến lúc đó vô duyên vô cớ bị người trách cứ. Người Góc chết vốn là tâm tình không ổn định, lúc nào cũng bị vây ở ranh giới sinh tử, tâm tình rất dễ trở nên gay gắt.

Đến lúc nói sai rồi, người bị kéo vào đó chết, đó mới gọi là oan gia. Tắt trò chuyện nhóm, anh kiểm tra lại tư liệu Thải Hồng Đường đưa ra.

“Cô bé trốn dưới gầm giường kia nói mình là người Zoltan, như vậy nguyên mẫu Góc chết này có phải là Liên bang Địa Nguyệt Zoltan, cho nên mới hấp dẫn cô bé đi vào?”

“Trừ mình ra, còn có những người khác đi vào Góc chết kia, vì sao họ không lưu lại tư liệu?

Đột nhiên Lý Trình Di kịp phản ứng.

“Mình có hai lần có điềm báo, không có nghĩa là người khác cũng có, theo tư liệu của công ty, rất nhiều người căn bản chỉ một lần nhận được điềm báo đã bị kéo vào Góc chết.”

Anh nghĩ đến ông chủ Tân Đức Lạp, tại sao lại đối với anh có cái nhìn khác, phần lớn cũng là bởi vì anh là lần thứ ba mới bị kéo vào Góc chết.Tinh thần lực như vậy, cường độ ý thức lực cao hơn tuyệt đại đa số mọi người. Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di càng không quyết định được. Ba cái có thể là nguyên mẫu Góc chết này cách rất xa nhau, một khi chọn sai, cái giá anh phải trả là là phải trải qua thêm từ 1 đến 2 lần vào Góc chết.

Trong đó tính nguy hiểm cực lớn. Đặc biệt là Góc chết lần này, hoàn toàn ngay cả đụng đến quái vật đều gặp phải phiền toái. Chỉ cần tiếp xúc đã làm cho Hoa Lân Y của anh bị hao tổn.

Tích tích……

Đột nhiên điện thoại di động vang lên tin nhắn.

Phát hiện tin nhắn của nhóm chat, Lý Trình Di đổi giao diện, trở lại nhóm chat.

Căn cứ vào phân tích tổng hợp của app Dưa chuột, khả năng thứ ba là lớn nhất. Về Nguyên mẫu 1 và 2, tôi và Râu đen Râu nâu chia nhau đi điều tra. Anh cùng Tiếu Hào đi Zoltan. Không thành vấn đề chứ? Anh Trình? - - Thải Hồng Đường.

Lý Trình Di ngẩn ra.

Nhưng anh nhanh chóng phản ứng lại, đánh máy trả lời.

Chương 237: Chữa trị Hoa lân y

“Đây là chuyện của tôi, mọi người không cần phải mạo hiểm!”

“Ký ức thoáng hiện mà thôi, cũng không phải chưa từng gặp qua, anh Trình anh đã đưa ra rất nhiều tin tức, nếu chúng tôi còn xảy ra chuyện, thì chính là ngu xuẩn.” – Thải Hồng Đường.

“Đừng nói vậy anh Trình, nếu là một team, hiện tại chúng tôi giúp anh, mới thật sự là đáng giá đầu tư. Dù sao chúng tôi còn không nhất định có thể gặp ký ức thoáng hiện để đi vào. Nhưng về sau chúng tôi gặp phải Góc chết phiền toái, anh có thể đi vào trợ giúp nhờ có ký ức thoáng hiện dễ dàng.” — Đại Hùng.

“Trình, hiện tại việc cậu nên làm là nói cho chúng tôi biết thêm chi tiết, cùng với những lưu ý đối với Góc chết này.” — Râu đen.

“Tôi cảm thấy các cậu có phải nên hỏi ý kiến của tôi hay không…”- “Long Môn Điếu.

Vậy cậu có ý kiến gì không? “Thải Hồng Đường.

“… “Long Môn Điếu.

Lý Trình Di nhìn nội dung trong nhóm, không lên tiếng, không trả lời nữa, chỉ là trong lòng có loại cảm giác khó hiểu. Không đến mức cảm động.Chỉ là bỗng nhiên có người có thể cùng mình sánh vai chiến đấu, cái loại cảm giác đồng đội rất khó hình dung này. Lạ thật.

Hình như…… cũng không tệ lắm.

Khóe miệng không hiểu sao của anh khẽ cong lên.

“Cảm ơn. Chờ tôi trở lại mời mọi người ăn một bữa. “Trình Ý.

“Anh Trình, tôi chờ anh. “Thải Hồng Đường.

“Anh Trình, tôi cũng chờ “Long Môn Điếu.

—

Ba người còn lại cũng nhắn hệt như vậy.

Tắt điện thoại di động, mặc dù Lý Trình Di biết bọn họ đang đầu tư trước thời hạn, nhưng không thể không nói, loại cảm giác này thật không tệ. Sao vậy? “Tống Nhiễm lái xe nghe thấy động tĩnh rất nhỏ, nhìn anh qua kính chiếu hậu.

“Lập một team, mọi người không ngờ lại ủng hộ tôi. “Lý Trình Di ăn ngay nói thật.

“Vậy vận may của cậu không tệ. “Tống Nhiễm cũng cười,“Tôi cảm thấy gần đây thần kinh cậu hơi căng thẳng, có lẽ sau lần này, cậu phải nghỉ ngơi thật tốt, sống cuộc sống của người bình thường. Cậu có chút áp lực……”

“Cuộc sống của người bình thường sao? “Lý Trình Di nghe vậy,” Thế nào mới là cuộc sống của người bình thường?”

“Yêu đương đi du lịch, chơi game, cái gì có hứng thú thì cứ làm thôi, đừng để mình nhàn rỗi là được”Tống Nhiễm đề nghị.

“Có ích sao?”

“Đương nhiên. Lúc trước lúc tôi căng thẳng, tôi tìm bạn học cũ, ăn uống chơi bời vài ngày. Say mèm vài ngày, sau đó đi đua xe, lặn nước, nhảy dù, lướt sóng, chơi nhiều thứ lắm. “Tống Nhiễm cười trả lời.

“Có tiền cậu có thể đi tìm người huấn luyện riêng cho mình. Nghi quốc ít có dịch vụ này, nhưng bên ngoài thì rất nhiều. Còn cả thành phố tuần hoàn nữa chứ, sinh ra trên đời, nếu như cả đời này cậu chưa từng một lần đi qua thành phố hoàn thành, vậy thật sự là cực lớn tiếc nuối”.

“Khoa trương thế cơ à?” Lý Trình Di ngược lại là ở trên mạng nhìn thấy người khác chia sẻ ảnh chụp, quả thật rất đẹp, cảm giác giống như ảnh chụp trong game

“Đúng thế. Thành phố tuần hoàn mới thật sự là thiên đường của thế giới này. Tất cả mọi người đều muốn đi vào. “Tống Nhiễm trả lời.

Hai người trò chuyện một hồi.

Xèo.

Xe bắt đầu giảm tốc độ, sau đó chậm rãi dừng lại. Được rồi, tới rồi.

Lúc này sắc trời còn đang khuya.

Lý Trình Di xuống xe, lấy chìa khóa vườn thực vật ra. “Anh Tống, anh về đi. Tiếp theo tôi tự làm được”.

“Một mình làm được không?” Tống Nhiễm hỏi.

“Không được cũng được. “Lý Trình Di không quay đầu lại, đứng ở cửa chính để camera quét nhận dạng, chờ cửa sắt chậm rãi mở ra.

“Có việc thì gọi điện thoại liên lạc. “Tống Nhiễm gọi một tiếng.

Lý Trình Di khoát tay, bước nhanh vào cửa lớn.

Hai bảo vệ trực ban nửa đêm nghe được động tĩnh, đi ra nhìn thấy là ông chủ Lý Trình Di.

Hai người run rẩy, sợ tới mức mặt trắng bệch.

Lần trước cả đám tụ tập khiến các nhân viên sợ vãi linh hồn.

Tất cả mọi người suy đoán ông chủ rất có thể là dân anh chị, hơn nữa tuyệt đối xuất thân không tầm thường, thực lực cực kỳ hùng hậu.

Nhìn xem những người lái xe lần đó là biết, thậm chí bên trong còn có siêu xe chạy như bay!

Từ đó về sau, các nhân viên làm việc cũng không dám lười biếng chút nào, sợ xảy ra vấn đề bị ông chủ bắt gặp xuất hiện hậu quả nghiêm trọng.

Lý Trình Di không có thời gian gọi cửa, nhanh chóng chạy tới lán lớn hoa Tử đằng, đi vào hấp thu hoa khí, chữa trị Hoa Lân Y Tử đằng, sau đó lại đi đến khu Hoa Lay-ơn, chữa trị Hoa Lân Y Lay-ơn.

Nhân tiện còn hấp thu thêm một chút biến chủng hoa hướng dương, chuẩn bị cho lần tiến hóa thứ hai. Làm xong những thứ này, anh mới đi tới cửa sắt, bên ngoài đã có một chiếc xe thể thao màu bạc đã sớm chờ. Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt một người con gái tóc bạc che mặt đeo kính.

“Đại Hùng tiểu thư bảo tôi tới đón anh. Vé máy bay đã đặt xong, còn một giờ nữa cất cánh. ”

“Làm phiền rồi! “Lý Trình Di không ngờ Đại Hùng lại làm hậu cần nhanh nhẹn như vậy.

Lúc này mới bao lâu liền phái người tới đưa máy bay, thậm chí ngay cả vé máy bay cũng đã đặt xong. Anh lấy di động ra xác định, lập tức lên xe.

“Bởi vì khi đến Zoltan còn phải làm thêm một thủ tục, bên kia sẽ có hướng dẫn viên du lịch phục vụ anh. Hùng tiểu thư làm thủ tục cho anh theo diện du lịch, xin chú ý đừng để lộ”.

Cô gái tóc bạc trên xe dặn dò.

“Tôi hiểu! “Lý Trình Di gật đầu.

“Còn một người nữa? Chúng tôi cần thông tin của vị kia mới có thể lên máy bay. “Cô gái nghi hoặc hỏi.

“À, người đó không cần, anh ta tự qua đó”Lý Trình Di trả lời. Anh biết đối phương hỏi là nick phụ của anh.

“Mặt khác, nhắc nhở anh thêm, tình hình quốc nội tại Zoltan rất loạn, cũng rất nguy hiểm. Nơi anh muốn đến năm ngoái

vẫn trong tay quân vũ trang nổi dậy, cho nên khá nguy hiểm, nhất định phải chú ý an toàn cá nhân.”

Chương 238: Đến Zoltan

“Không sao”Lý Trình Di tự tin gật đầu.

Nguy hiểm hơn nữa thì cũng đâu có thể nguy hiểm bằng anh nửa năm trước một mình anh loay hoay xông pha chém chém giết giết?

Phần tử khủng bố Lý Tưởng Hương anh cũng không phải chưa thấy qua, bên trong Góc chết nhiều phiền toái như vậy, anh đều xông tới, cũng không tin bị một đám quân vũ trang ngăn cản.

“Tôi chỉ đi điều tra manh mối, cũng không phải gây chuyện, sẽ không xui xẻo như vậy. “Anh rất tự tin khoát tay, ý bảo không thành vấn đề.

“Được rồi, vậy chúc may mắn. “Cô gái tóc bạc cũng không nói thêm gì, yên lặng lái xe.

“Đúng rồi, vị trí cần đến ở đâu? “Lý Trình Di cầm điện thoại di động lên xem chi tiết tư liệu về nguyên mẫu thứ 3:” Greenwich miền Nam Zoltan.

Sân bay Greenwich tại Zoltan

Bầu trời mờ nhạt, mặt đất mờ nhạt, đường bay mặt đất mờ nhạt.

Gió cát thổi qua, một chiếc máy bay chở khách màu xám trắng chậm rãi giảm tốc độ, hạ cánh, trượt nhanh trên mặt đất. Trong khoang máy bay, Lý Trình Di gỡ bịt mắt trên đầu xuống, mở mắt, từ cửa sổ máy bay nhìn ra ngoài.

Bên ngoài tràn đầy tro vàng trên mặt đất, mấy chiếc máy bay chiến đấu cũ kỹ đang đậu. Xa hơn nữa, từng cây đại thụ màu xanh lá cây theo gió lay động.

Từng dãy tòa nhà nhỏ màu vàng đất cao nhất chỉ có năm sáu tầng, rải rác phân bố ở gần sân bay. Nơi này chính là Zoltan a… “Lý Trình Di cảm thán,” Hoàn toàn không giống Nghi quốc.

“Đúng vậy, Zoltan chính là một trong những nơi khởi nguồn của nền văn minh cổ xưa nhất thế giới. “Bên trái chỗ ngồi của anh, là một bà dì lớn tuổi, tóc quăn màu trắng.

“Lúc tôi còn trẻ, cũng là đã tới bên này, khi đó Zoltan so với bây giờ còn tốt hơn. Đáng tiếc, hiện tại không như xưa…”

“Cô là người ở đâu? “Lý Trình Di thuận miệng hỏi.

“Dụ tỉnh, qua đây gặp con trai. Nó thường trú ở đây, phụ trách hạng mục công ty bên này. Ai à, cũng đã ba năm không về. ” Bà dì thở dài.

“Cháu còn tưởng cô đi cùng đoàn du lịch phía sau. “Lý Trình Di nói.

“Cũng may, đã đến đây rất nhiều lần rồi, không cần hướng dẫn viên du lịch, tôi cũng có thể tự mình làm hướng dẫn viên du lịch cho người khác rồi.” bà dì cười nói “Cháu thì sao? chàng trai đến đây làm gì? Nơi này có lúc không an toàn lắm, cháu không đi theo đoàn thì không dễ làm thủ tục đâu” Bà dì tò mò hỏi.

“Cháu đến làm chút việc. “Lý Trình Di cười cười, chỉ là rõ ràng trong nụ cười không có ý vui vẻ gì. “Bên này ngôn ngữ chính thức là tiếng Zoltan, nếu như biết Ngôn ngữ Bạch tinh cũng có thể, cháu nói được không?”

“Bây giờ có cái này là được rồi. “Lý Trình Di đong đưa di động trong tay”.

“Lá gan cũng rất lớn đấy”Dì già còn muốn nói cái gì.

Máy bay chậm rãi dừng lại, tiếng Nghi quốc và tiếng Zoltan lần lượt bắt đầu nhắc nhở hành khách chuẩn bị xuống máy bay. Lý Trình Di cầm lấy điện thoại di động, xách túi hành lý lên, đứng dậy xếp hàng, chờ xuống máy bay.

Một mình anh so sánh với các đoàn du lịch xung quanh, có vẻ đặc biệt nổi bật. Rất ít người ở một mình trên máy bay.

Vừa ra khỏi khoang máy bay, Lý Trình Di liền cảm thấy một luồng không khí nóng bỏng lao tới. Kèm theo cảm giác nóng, còn có mùi bụi bặm cực nồng.

Đi xuống thang, ngồi lên xe đưa đón, rất nhanh đến đại sảnh sân bay.

Toàn bộ đại sảnh sân bay dài rộng không quá trăm mét, một đám người chen chúc nhốn nháo tụ tập ở lối ra, giơ một tấm bảng đón người.

Vừa nhìn thấy người đến, các loại ngôn ngữ tiếng la hét nhất thời vang lên.

Người nơi này ăn mặc đều rất cũ, nhưng nhìn kỹ có thể phát hiện, đó không phải thật sự cũ, mà là màu sắc làm cho người ta có một loại cảm giác dơ bẩn bụi bặm.

Đó là do cát bụi quá lớn nên thế.

"Trình Ý! "Lý Trình Di mới đi tới lối ra, xách theo túi hành lý, liền nghe thấy có âm thanh lớn tiếng gọi tên mình. Đối phương không ngừng lặp lại, giọng điệu rất quái lạ, hiển nhiên không phải người Nghi quốc.

Theo âm thanh nhìn lại, anh phát hiện trong đám người một người đàn ông da đen cao gầy.

Đối phương đang giơ một tấm biển lớn nền trắng chữ đen, mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết: Chưởng Ý.

Lý Trình Di cảm thấy tên mình hẳn là không khó viết mới đúng……

Khó trách vừa rồi anh nhìn đông nhìn tây cũng không phát hiện đối phương, hóa ra ngay từ đầu đã viết sai tên? Cầm túi xách, anh đi nhanh vòng qua rào canh, đi tới bên cạnh đối phương.

"Xin chào, tôi là Trình Ý".

"Xin chào. Xin chào. "Người đàn ông đặt tấm bảng xuống, giao cho một thiếu nữ da trắng bên cạnh, vươn tay thân thiện bắt tay Lý Trình Di.

"Tên tôi là Livy và tôi rất vui khi được ngủ với anh."

"Chúng ta vẫn là dùng phầm mềm phiên dịch được không? " thiếu nữ da trắng trợn mắt, lên tiếng.

Cô nói tiếng Bạch tinh, nhưng so với tiếng Nghi quốc nửa vời sai lầm chồng chất của người đàn ông da đen, Lý Trình Di vẫn cảm thấy tiếng Bạch tinh thuận tiện hơn……

Lấy điện thoại di động ra, anh đang muốn mở phần mềm phiên dịch.

"Ở đây với phần mềm dịch thuật rất chậm. Cơ sở dữ liệu không tốt, tiếng lóng rất nhiều. Ngoài ra, ở đây không có dịch vụ vệ tinh, điện thoại di động của anh không có tín hiệu, chỉ có thể mua thẻ lưu lượng địa phương để truy cập Internet. Nhưng nhà mạng thường gặp trục trặc và đôi khi thậm chí bị nổ, vì vậy kết nối bị ngắt diễn ra điều thường xuyên." Người phụ nữ da trắng giải thích.

Cô lấy ra một cái hộp đen nhỏ, âm thanh chính là từ bên trong truyền ra. m thanh kia vừa vặn là ngôn ngữ Nghi quốc cực kỳ tiêu chuẩn.

Tôi tên là Elf, anh ta là Livy, công ty du lịch Quang Chi Tinh phụ trách đưa đón anh. Hành trình cụ thể của Trình tiên sinh lần này chúng tôi đã lên kế hoạch cả rồi. Thị thực cũng đã làm xong, muốn đến Mukesha, đường có thể hơi khó đi. "Thiếu nữ da trắng nghiêm túc nói.

"Cho nên?"

'Cho nên chúng ta bay qua. "Thiếu nữ Elf trả lời.

Chương 239: Tiến vào Ký ức thoáng hiện

20 phút sau……

Ba điểm đen lơ lửng giữa không trung, cấp tốc bay về phía một vùng cát vàng xa xa. Lại gần nhìn, ba chấm đen mỗi một điểm đều là một người.

Một người trên đỉnh đầu có cánh quạt cực lớn chuyển động, sau lưng lưng đeo một cánh quạt lớn. Lý Trình Di ở trong đó.

Bên tai truyền đến tiếng gió kịch liệt, đỉnh đầu còn có tiếng cánh quạt rung đến răng tê dại, toàn thân ngứa ngáy chuyển động. Anh nhìn xuống, độ cao hơn trăm mét khiến chân có chút mềm nhũn.

Đó không phải là hai hoặc ba tầng mà anh ấy thường thích nhảy. Mà là thật sự ở trên không trăm thước. Một khi ngã xuống……

“Chúng ta còn bao lâu nữa mới tới?! “Anh lớn tiếng hỏi.

“Ở ngay phía trước. Nhiều nhất là 10 phút nữa. “Cô gái Elf trả lời. “Phía dưới đều không có người!”

“Đúng vậy, nơi anh đến thường không có con người sinh sống, chỉ có chúng tôi mới dám nhận đưa người đến đây”

“Vậy tôi phải cảm ơn mọi người. “Lý Trình Di trả lời.

“Không cần, trên đường nếu gặp phải người cầm súng, anh đừng lên tiếng, chỉ cần đem tiền giơ lên cao, sau đó gật đầu mỉm cười là được, những thứ khác chúng tôi xử lý!”

“Hiểu rồi!”

Lý Trình Di gật đầu, ra dấu OK.

Trước khi xuất phát hai người đã dặn dò nhiều lần, gặp phiền toái đừng nói chuyện, bọn họ sẽ xử lý.

Nhìn ra được, Thải Hồng Đường nhất định cho bọn họ không ít thù lao, nếu không sẽ không chịu trách nhiệm như vậy.

“Tại sao ở đây lại không có dịch vụ vệ tinh? “Anh lại hỏi.

“Trước kia có, sau đó bị đánh rớt, không còn nữa. “Elf trả lời. Thiết bị đầu cuối cũng chỉ chuyển sang phục vụ bên Bạch tinh, phí tổn rất đắt”.

“Đắt là bao nhiêu? “Lý Trình Di còn muốn hỏi.

Nhưng Elf giơ tay lên và ra hiệu nhìn xuống đất.

Lý Trình Di thuận theo hướng ngón tay cô, liếc mắt nhìn lại.

Mặt đất cát vàng liên miên, giữa hai cồn cát, đứng sừng sững một thị trấn nhỏ đã rõ ràng hoang phế.

Trong thị trấn rải rác thảm thực vật màu xám xanh biếc, từng tòa nhà cao nhất chỉ có hai ba tầng giống như là xếp gỗ, kết cấu đơn giản, thô ráp.

Ba người chậm rãi đáp xuống, gấp lại thiết bị bay đơn trên người.

“Đây chính là thị trấn Mukesha mà anh muốn tới. “Elf chỉ vào thị trấn không người trước mặt.

“Nơi này rất nhiều năm trước là địa chỉ của người Gilkini, sau đó bọn họ không còn, chúng tôi chỉ có thể đưa anh đến đây. Tiếp theo phải đi như thế nào? “Cô hỏi.

“Vào xem một chút. “Lý Trình Di đánh giá thị trấn trước mắt, nếu như tiếp cận Góc chết, anh có lẽ có thể tiến vào ký ức thoáng hiện.

Ký ức thoáng hiện chỉ cần tiếp cận địa chỉ nguyên mẫu, đều có thể sẽ xuất hiện, cho nên, vào trước đi xem một chút lại nói. Anh xách túi hành lý lên, dẫn đầu đi nhanh về phía thị trấn hoang phế.

“Đứng lại! “Đột nhiên phía sau có một tiếng hét lớn bay tới. Có người dùng Ngôn ngữ Bạch tinh ở phía sau gọi bọn họ lại.

Ba người vội vàng xoay người, thấy bốn người đàn ông da đen mặc quân phục màu vàng, cầm súng tự động trong tay, từ xa bước nhanh về phía bọn họ.

“Tới nơi này làm gì?” binh sĩ da đen cao gầy dẫn đầu lạnh giọng hỏi.

“Chúng tôi đã báo trước, công ty du lịch Quang Chi Tinh. “Người da đen Livy tiến lên thương lượng.

“Biết các người đã báo cáo, nhưng nơi này không cho phép đi vào. “Binh sĩ da đen cứng rắn nói.

“Mấy vị đại ca? Chúng tôi đã giao tiền, giao cho phòng hậu cần Lam Lộc? Hay là mấy vị điện thoại hỏi một chút? “Elf giơ tay ý bảo Lý Trình Di đừng nói chuyện, chính mình tiến lên cười nói.

Ba người nhìn nhau, một người trong đó lấy bộ đàm ra, ấn vài cái, đặt bên tai. Sau khi nghe một hồi, sắc mặt anh dịu xuống.

Được rồi, mấy người có thể vào, nhưng chỉ cho phép dừng lại trong Mukesa, thời gian không thể vượt qua một giờ. Không

được ra khỏi phạm vi này! Biết không?"

"Biết, biết. "Elf cười theo, nhanh chóng gật đầu.

Ba người lính nhìn Lý Trình Di một bên vẻ mặt mờ mịt, biết là du khách, không hiểu ngôn ngữ, cũng lười nói nhảm, cầm súng xoay người đi xa.

Elf xoay người truyền đạt yêu cầu của họ cho Lý Trình Di.

Chỉ có thể đi vào đó một giờ, đồng thời không được vượt qua phạm vi thị trấn Mukesa. Lý Trình Di đáp ứng ngay.

"Được rồi, vậy chúng ta đi vào đó. "Người da đen Livy dẫn đầu đi ở phía trước nhất.

"Vừa rồi những người đó là ai? "Lý Trình Di hỏi.

Người của tổ chức vũ trang Lam Sắc Lộc Giác, nơi này hiện tại là do bọn họ quản. Dù sao anh cũng đừng để ý, vào xong rồi mau đi ra là được. "Elf nhanh chóng nói. "Thật mẹ nó kỳ quái, cái địa phương quỷ quái này mấy chục năm không có người, còn có người đến đây quản".

Lý Trình Di gật đầu, nhìn thị trấn bỏ hoang hoang vu phía trước, lại nhìn ánh mặt trời nóng chói mắt trên bầu trời. Anh bước chân đi về phía trước, là người đầu tiên đi vào thị trấn.

Phụt.

Giày cát mới vượt qua một vòng tường đất màu vàng xung quanh Mukesa.

Một cảm giác mê muội mơ hồ đột nhiên thổi quét mà đến.

"Nóng quá bị cảm nắng sao?"

Lý Trình Di cố gắng ổn định thân thể, lại ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Những tòa nhà nhỏ màu vàng đất kia, trải rộng cửa sổ tối om, dưới ánh mặt trời phảng phất không có chút ánh sáng nào đi vào được. Từ bên ngoài nhìn vào bên trong, không thấy gì rõ ràng.

Anh bước nhanh hơn và nhìn lại hai hướng dẫn viên du lịch, Elf và Livy, để chắc chắn rằng họ vẫn còn ở đó. Liền tiếp tục

đi vào phía trước.

Đi vào giữa từng tòa nhà bằng đất.

Tòa nhà cao lớn tạo ra bóng tối màu xám, bao phủ lấy anh.

Sóng nhiệt cũng ở trong tòa nhà thổi quét, khiến anh cảm giác toàn thân nóng bỏng, tầm nhìn mơ hồ mơ hồ. Lấy chai nước ra uống một ngụm. Nước đá trước khi xuất phát mới rót, hiện tại đã thành nước ấm.

Anh bước nhanh hơn, lấy di động ra đồng thời nhìn tư liệu email Thải Hồng Đường vừa gửi tới. Tín hiệu ở đây cũng không tốt, mua dung lượng địa phương, truyền rất lâu, hiện tại mới truyền xong.

Chương 240: bí ẩn của người Gilkini

Nguyên mẫu ban đầu của Búp bê cô độc, dựa trên nhiều bằng chứng, được xác định là có nguồn gốc từ thị trấn Mukesha, người Gilkini đã từng tồn tại 30 năm trước.

Người Gilkini từ rất sớm đã có một loại tập tục, bọn họ mê tín, những đứa trẻ khi còn bé, sẽ gặp rất nhiều thứ mà mắt thường không nhìn thấy tập kích, cho nên vì bảo đảm an toàn cho những đứa trẻ trong nhà mình, bọn họ sẽ tìm đủ loại phương thức, chế tác một vật thay thế cho những đứa trẻ của mình, cũng để cho vật thay thế ngủ ở trên giường, những đứa trẻ của mình trốn ở dưới giường.

Bởi vì dưới giường tối tăm, yên tĩnh, là nơi dễ dàng che giấu, bảo đảm an toàn nhất.

Sau đó, sau khi người Gilkini biến mất trong cuộc thảm sát, truyền thuyết về Búp bê cô độc không biết tại sao đột nhiên được lưu truyền. Rất nhiều người cho rằng, bọn nhỏ đã chết của người Gilkini luôn thích trốn ở dưới giường, thừa dịp người khác không chú ý, vươn tay, một tay kéo người xuống.

Khi lần theo nguyên mẫu ban đầu, tôi phát hiện trong tư liệu, người Gilkini cũng không phải hoàn toàn biến mất, trong số bọn họ vẫn có một ít người chạy thoát ra ngoài.Chỉ là những người này cũng không xuất hiện ở bất cứ nơi nào của Zoltan,

bọn họ hình như đã mất tích. Có lẽ là mai danh ẩn tích thay đổi dung mạo, không ai rõ nữa.

“Nhưng trong số những người này, có một cô bé…… Cô bé này, anh chắc chắn không xa lạ gì”. Phía dưới tiếp tục một hàng chữ mới.

Lý Trình Di nheo mắt lại, tiếp tục xem. “Tên cô ấy là Iseline”

Két.

Trong nháy mắt, chân Lý Trình Di dừng lại. Một loại cảm giác khó hiểu xông lên trong lòng anh.

Anh một lần nữa lật qua phía trước, nhìn xem niên đại của phần tư liệu này. 30 năm trước.

“Cùng tên sao? ” Anh tiếp tục xem tiếp

Phía dưới là một số hình ảnh về Iseline.

Xoẹt một cái.

Một bức ảnh màu sắc cổ xưa đập vào mắt anh. Đó là một cô bé tóc vàng mặc váy ngủ màu trắng.

Sắc mặt cô bình tĩnh, đứng ở giữa bức ảnh, hai mắt trống rỗng đen ngòm. Sau lưng là một tòa nhà màu vàng đất yên tĩnh không người.

Hình như nó được chụp ở thị trấn Mukesha.

Khoảnh khắc Lý Trình Di nhìn thấy tấm ảnh, tay khẽ run lên.

Giống nhau như đúc!

Anh hồi tưởng lại ở Góc chết gặp được Iseline, hai người cơ bản chính là giống nhau như đúc!

Răng rắc.

Đúng lúc này, bên trái truyền đến một tiếng giòn vang. Lý Trình Di nhanh chóng ngẩng đầu nhìn về phía cửa sổ bên trái.

Trên bệ cửa sổ hoang vu tràn đầy cát bụi, một bàn tay đen tuyền, đang đẩy cánh cửa, sau đó từng chút từng chút rụt vào bên trong.

“Ai ở đó? “Lý Trình Di nhanh chóng lên tiếng, dùng Ngôn ngữ Bạch tinh hỏi. Không trả lời.

Tay hoàn toàn rụt vào, rụt vào cửa sổ đen thui.

Vị trí anh đứng, là giữa tòa nhà chật hẹp chỉ rộng hơn một mét.

Hai mặt đều là tường đất trước sau cứ cách vài mét, sẽ có vô số cửa ra vào và cửa sổ tối om. Sóng nhiệt bắt đầu khởi động, làm cho tất cả mọi thứ giống như đang vặn vẹo, trào dâng.

Lý Trình Di cất điện thoại di động, nhìn xuống vị trí cánh cửa, mạnh mẽ một bước dài, tăng tốc, nhằm phía cánh cửa bên trái tòa nhà.

Phù!

Mới vừa đi vào, anh liền nhìn thấy vẻ âm u trong phòng khách, chỗ rẽ cầu thang, một cô bé tóc vàng mặc váy ngủ màu trắng đang đứng.

Cô từ xa nhìn về phía này, sau đó xoay người đi lên tầng hai.

“Nơi quỷ quái này cũng đã 30 năm không có người…… Làm sao có thể còn có cô bé một mình một cái ở chỗ này?“Không cần nghĩ Lý Trình Di liền hiểu được, nơi này rất có thể chính là nguyên mẫu của Góc chết!

Anh không lập tức xông qua.

Bàn tay nắm chặt của Góc chết nguy hiểm vượt xa những Góc chết lúc trước. Chỉ cần chạm vào là có thể biến mất. Vì vậy, giữ khoảng cách là điều quan trọng nhất.

Anh từng bước một đi về phía trước, chậm rãi đi về phía đầu cầu thang.

Mà kỳ quái chính là, xung quanh rõ ràng là mặt trời chói chang, bên trong lại âm u dị thường, phảng phất không chút ánh sáng bên ngoài ngoài nào lọt vào đây.

……..

Bên ngoài thị trấn Mukesha.

Hướng dẫn viên du lịch Elf cùng Livy hai người đang nhàn rỗi tựa vào tường đất bên ngoài chờ đợi.

“Sao anh không vào? Không phải anh nói muốn đi cùng sao? “Elf dùng tiếng Zoltan hỏi Livy.

“Không phải lúc trước cô nói chúng ta phải ở cùng một chỗ sao? “Livy trả lời cô bằng một câu hỏi.

“Tôi không muốn quấy rầy sự riêng tư của khách hàng”Elf tranh luận.

“Tôi cũng vậy. “Livy vỗ ngực.

“Tôi thấy anh sợ chết thì có” Elf châm chọc

“ Tôi….” Livy còn đang định đáp trả

Bỗng nhiên từ nơi xa, 3 binh sỹ mặc quân phục màu vàng đi tới, trên người bọn họ đều ký hiệu hươu đực màu lam.

Chính là ba người vừa rồi .

“Các người!” Tiểu đội trưởng dẫn đầu chĩa súng vào hai người.

“Vừa mới nhận được thông báo, nơi này không cho phép tiến vào. Đi nhanh lên!”

“Ai? Không phải chứ, chúng tôi vừa mới tới, không phải nói là cho phép đi vào một giờ sao?” Elf tranh thủ thời gian biện bạch.

“Phía trên nói là không được. Đi nhanh lên!” Tiểu đội trưởng không nhịn được nói.

“Nhưng khách hàng của chúng tôi còn ở bên trong.” Livy ở một bên bồi thêm một câu.

“Chờ anh ta rồi đi có được không?” Anh ta bước lên lấy một xấp tiền Zoltan đưa cho tiểu đội trưởng.

“Khách hàng? Hắn vào trong rồi hả?” Đội trưởng kia hơi sững sờ.

“Vào rồi, mới vừa đi vào.” Livy gật đầu.

Tiểu đội trưởng sắc mặt có chút thay đổi, không chỉ là hắn.

Hai họng súng còn lại cũng bắt đầu có chút nâng lên, tay cũng xiết chặt cò súng

“Vậy thì hai người vào gọi hắn ra đi” Tiểu đội trưởng trầm giọng gật đầu.

“Nhớ là phải nhanh lên đấy.”

“Được rồi, lập tức đi ngay.Livy anh chạy vào gọi đi” Elf đẩy đẩy Livy.

“Hai người cùng đi đi” Tiểu đội trưởng quát lớn.

“Được, chúng tôi đi ngay” Elf xoay người, cùng Livy từ trong ba lô lấy ra bộ đàm, khởi động máy.

…….

Chương 241: Bi kịch của những đứa con gái

“Mẹ, con gọi thì mọi người đến cứu con phải không?”

“Đúng vậy, baby thân yêu của mẹ” Người đàn bà tóc vàng nhẹ nhàng cúi đầu hôn đứa trẻ một cái.

“Con chỉ cần trốn ở chỗ này, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ trở về đón con.” m thanh người đàn bà dịu dàng nói.

“Con sẽ ngoan.” Đứa trẻ ngửa đầu mở to hai mắt.

“Em con thì sao? Em ở cùng một chỗ với con được không?” cô bé nhìn cậu em đang đeo balo đứng ở cửa ra vào hỏi.

“Em con phải đi khám bệnh, chỗ đó trước kia con cũng đi rồi đấy” Người đàn bà an ủi.

“Thôi, đi nhanh lên, không có không kịp” Ngoài cửa vọng đến tiếng người đàn ông tiếng thúc giục, mang theo một tia sợ hãi.

“Để em nói nốt những câu cuối cùng với Iseline.” Người đàn bà âm điệu có trong nháy mắt có chút biến hóa, nhưng vẫn cố gắng dịu dàng như cũ.

Cô cúi người, nhẹ nhàng ôm lấy đứa trẻ.

“Iseline.”

“Mẹ, con sẽ ngoan ngoãn ở nhà chờ mọi người trở về.” Đứa trẻ chân thành nói.

“Mẹ biết đến.” m thanh người đàn bà nhẹ xuống tới, “Mẹ biết, con ngoan nhất… . ngoan nhất.”

“Đi nhanh thôi!” Người đàn ông ở bên ngoài thúc giục.

Người đàn bà buông ra đứa trẻ, quay đầu.

“Jersey! Có thể mang… ?”

“Không được! Tiền của chúng ta không đủ!” Người đàn ông cấp tốc trả lời.

“Nhưng… .”

“Đến rồi! Bọn chúng tới rồi, nhanh lên chút! Chúng ta nhất định phải lập tức đi!” Người đàn ông lớn tiếng kêu lên.

Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, còn cả tiếng la hét, kêu khóc

“Mẹ….” Iseline ngẩng đầu nhìn người đàn bà tóc vàng có chút không hiểu.

“Mẹ phải đi đây…Iseline nhớ phải ngoan đấy” Người đàn bà tóc vàng rời bàn tay cô bé, bước nhanh ra khỏi cửa, bế cậu em

Bụp

Cánh cửa khép lại

Người đàn bà đi như chạy, nhanh chóng đi theo người đàn ông hòa vào dòng người đi về phía xa

Không bao lâu, truyền đến tiếng xe ô tô.

Hết thảy từ từ an tĩnh lại.

“Đáng chết, nơi này đều không có người! Đám mất dậy kia chạy hết rồi!”

Một lát sau một giọng nói thô lỗ truyền đến.

“Vậy đốt hết đi, nơi quỷ quái này, tao không muốn ở đây một chút nào.”

Oanh! ! !

Vô số đám lửa từ cửa sổ tràn vào.

Màu cam, màu vàng đất, đỏ sậm, đám lửa nương theo khói đen trong chớp mắt bao phủ khắp khu nhà.

…….

Lý Trình Di bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, phảng phất có một tia ánh sáng hiện lên, anh lấy lại tinh thần.

Chính mình đang đứng ở trên tầng hai đầu bậc thang.

Vừa mới chân đạp trên đi bậc thứ nhất bậc thang lúc, trong nháy mắt anh đã mất đi cảm giác. Sau đó thấy được cảnh này.

Phù…

Anh cúi đầu hung hăng thở dốc một hơi.

Vừa mới đó là cái gì? Ký ức quay lại? Là ký ức Iseline?"

Anh ngẩng đầu, nhìn xem chung quanh.

Trên bậc thang lát bằng gạch men sức màu vàng nhạt, phía trên có hoa văn hình chim.

Trên mặt đất từng bậc bậc thang đầy cát bụi, đất vụn, chân anh đạp lên, lưu lại dấu chân rõ ràng.

"Xem ra nơi này, rất có thể chính là nguyên mẫu Góc chết Bàn Tay Nắm Chặt…"

Ánh sáng tím trên mu bàn tay Lý Trình Di lóe lên, Hoa Lân Y Tử đẳng tiến hóa lần thứ hai lập tức dung hợp trên các chỗ của thân thể.

Đồng thời hoa ngữ Lực trường rực rỡ cũng tự nhiên hiển hiện, tản ra, bao trùm bên ngoài thân.

Việc mặc Hoa Lân Y cùng sử dụng hoa ngữ, đều sẽ tiêu hao thể lực cùng tinh thần.

Nhưng tại thời điểm này không phải là lúc để tiết kiệm.

Mặt khác, trước kia sức khỏe anh không tốt, duy trì không được bao lâu liền sẽ thể lực khô kiệt, tinh thần uể oải.

Nhưng bây giờ thể chất tinh thần đều mạnh hơn rất nhiều so với trước kia, sử dụng hai thứ cùng một lúc ít nhất cũng duy trì được nửa tiếng.

Thu hẹp bớt Lực trường rực rỡ, giảm bớt tiêu hao, chỉ dán lên bên ngoài thân, Lý Trình Di lúc này mới tiếp tục đi từng bậc lên bậc thang.

Lên tầng hai.

Trong đại sảnh tối đen như mực, chỉ có bàn ghế đổ sập, nứt toác và cây dương cầm cháy đen, đầy tro bụi.

Trên mặt đất một mẩu thanh gỗ cháy đen, không biết là rơi từ đâu xuống.

Răng rắc.

Một tiếng vang nhỏ khiến Lý Trình Di chú ý phía bên trái.

Anh nhìn theo nơi phát ra tiếng động, nhìn thấy trong gian phòng ngủ bên trái có một bóng váy trắng từ từ biến mất, tựa hồ là đi vào trong phòng ngủ.

Anh nheo lại mắt, chậm rãi từng bước một đi về phía căn phòng ngủ kia.

Tới gần nhìn, anh thình lình phát hiện, gian phòng này căn bản là trước đó anh nhìn thấy trong ký ức thoáng hiện.

Ký ức thoáng hiện của Góc chết có rất nhiều loại loại, tại Grius, anh rất nhiều lần gặp phải tình huống hiện thực cùng Góc chết xen kẽ.

Không nghĩ tới bây giờ lại gặp được.

Nếu như nhìn từ ký ức thoáng hiện, Iseline khẳng định là đã chết. Bị thiêu sống trong căn nhà. Như vậy cứ như vậy, thì bắt đầu từ đâu để tìm cách thoát khỏi Góc chết?

Đi đến cửa phòng ngủ, Lý Trình Di không tiếp tục đi vào.

Anh tới đây, không phải là vì tìm kiếm chân tướng, mà là muốn tìm cách thoát khỏi Tay Nắm Chặt kia.

Chần chừ một lúc, trong lòng của anh không có đầu mối.

Có lẽ, mình phải rời khỏi nơi này sau đó ngồi xe cùng với những người cách đây 30 năm kia, rồi cấp tốc chạy khỏi nơi này?

Nhưng theo tư liệu của Thải Hồng Đường, người Gilkini đã cơ bản diệt tuyệt. Chỉ có số rất ít mấy cái người sống sót, cũng mất tích bí ẩn.

Dừng lại, Lý Trình Di cắn răng một cái, hay là đi về phía trước.

Anh ngàn dặm xa xôi chạy đến nơi đây, cũng không phải cứ đứng ngẩn người ở cửa. Thu hoạch càng nhiều chi tiết Góc chết, bất kể như thế nào cũng sẽ không sai.

Đùng.

Ngay khi bước chân anh vừa bước vào gian phòng.

Oanh!

Hết thảy trước mắt trong nháy mắt hóa thành một đám lửa.

Đám lửa quét sạch hết thảy.

Anh phảng phất như người bàng quan, đứng ở một bên, nhìn xem đám lửa cháy rừng rực bao trùm căn phòng, tràn vào gầm giường nơi Iseline ẩn núp.

A!

Chương 242: Con chó vàng trung thành

Tiểu đứa trẻ kêu thảm thiết, liều mạng về co về phía sau.

Hai tay con bé vuốt đám lửa lan tới tóc, vất vả dập mới dập tắt ngọn lửa ở mái tóc, em lại che hai mắt.

Đám lửa thốc vào mặt con bé, rồi vật gì đó nổ tung, máu từ gương mặt bé tuôn xuống đất. Cũng may ngọn lửa không tiếp tục tràn vào mà chỉ đốt cháy đồ vật xung quanh em.

“Con. . con không nhìn thấy gì mẹ ơi. . Mẹ. . Mẹ ơi, con không nhìn thấy gì nữa… Mắt con đau quá. .”

Iseline khóc dụi mắt, nhưng ngược lại còn khiến những mảnh vụn đâm sâu hơn vào mắt, đau đến mức toàn thân con bé run rẩy, khóc đến mức co rúm người lại dưới gầm giường.

Lý Trình Di bản năng muốn đi lên đưa tay cứu người, nhưng giơ tay lên mới phát hiện chính mình căn bản không có tay.

“Đây là chuyện xảy ra trong quá khứ…”

Trong lòng anh kịp phản ứng.

Anh nhìn xem Iseline giãy dụa, muốn từ gầm giường bò ra, nhưng căn bản tìm không ra phương hướng.

Phốc.

Đột nhiên ngoài cửa một bóng dáng dài hơn một mét vọt vào.

Đó là một con chó vàng to, lông bị đốt cháy khét. Nó ngoạm vào áo Iseline, lôi con bé đang nức nở ra khỏi gầm giường rồi kéo đến một góc gian phòng.

Con chó vàng buông ra đứa trẻ, kéo một cái nắp từ dưới nền nhà ra, bên trong là một đường hầm nhỏ tối đen.

Gâu gâu!

Nó sủa với Iseline, đồng thời cúi đầu đẩy con bé vào đường hầm. Iseline tựa hồ hiểu cái gì…

“A Khâu. . Là mẹ bảo mày tới tìm tao sao?”

Trong giọng nói của cô mang theo một tia chờ mong, tựa hồ lại tràn đầy hi vọng.

Gâu! Gâu!

Con chó vàng lại kêu hai tiếng.

“Tao biết rồi, chúng ta cùng trốn, mày muốn dẫn tao đi tìm mẹ à.” Em đưa tay vuốt ve con chó vàng.

“A Khâu ngoan lắm.”

Cho dù đau đến phát run, em vẫn run rẩy an ủi con chó vàng.

Con chó vàng phát ra âm thanh nghẹn ngào, tựa hồ là đang đáp ứng em.

Răng rắc.

Bỗng nhiên một thanh xà nhà bị gãy.

Con chó vàng phát giác không ổn, hung hăng đẩy Iseline tiến vào đường hầm, còn mình bị thanh xà nhà rơi trúng người.

Lý Trình Di muốn tới gần một chút, để xem Iseline như thế nào, đi đâu.

“Trình Ý tiên sinh?”

“Trình Ý tiên sinh, anh ở đâu?”

Những tiếng gọi dồn dập, phảng phất từ đằng xa truyền tới.

Hết thảy trước mắt bắt đầu mờ nhạt, tiêu tán, lần nữa khôi phục âm u.

Lý Trình Di đứng tại cửa phòng ngủ, lúc này mới phát hiện toàn thân mình đầm đìa mồ hôi.

Phảng phất vừa mới anh thật sự ở trong đám cháy ấy.

Trên người không ngừng vang lên tiếng tin nhắn.

Anh nhìn một chút chung quanh, không còn nhìn thấy hình dáng đứa nhỏ đâu nữa.

Thế là lấy điện thoại ra trả lời tin nhắn.

“Tôi đây. Thế nào?” Anh trả lời.

“May quá, bên này xảy ra chút chuyện, cần anh ra ngoài xử lý” Elf đáp.

“Nhất định phải ra ngay à?”

“Vâng, nếu không ra sẽ rất phiền phức, rất nghiêm trọng.” Elf trả lời.

Lý Trình Di nhìn xem gian phòng trước mặt, anh đã có chút hoài nghi, đường hầm kia khả năng chính mấu chốt để thoát khỏi Góc chết.

“Nhưng bây giờ… . Đến cùng còn cần bao nhiêu thời gian, anh cũng không biết.

“Tôi lập tức ra ngay.” Anh hít vào một hơi, từ từ lui ra phía sau, đột nhiên nghiêng người một cái, nhào ra từ cửa sổ tầng hai.

Bịch một phát rơi xuống đất, chạy về phía bên ngoài.

Mấy phút sau, anh một lần nữa trở lại lối chỗ tường đất mà Elf và Livy đang đợi.

Bên tường còn có 3 binh sỹ Lam Lộc trước đó.

Elf nháy mắt ra dấu, tay phải âm thầm làm ký hiệu chi tiền.

Lý Trình Di ngầm hiểu, cấp tốc hạ ba lô xuống, lộ ra khuôn mặt tươi cười, lấy ra một xấp tiền dày cộp.

“Tiền!”

“Tốt tốt”

“Các anh cầm lấy!”

Anh mới học mấy từ đơn giản, rồi đưa xấp tiền cho 3 binh sỹ kia.

Cầm tiền, ba người sắc mặt dịu dàng xuống, họng súng cũng hạ thấp.

“Được rồi, bên này chúng tôi sẽ không truy cứu chuyện của mấy người nữa. Thôi đi về đi. “Tiểu đội trưởng khoát tay sảng khoái nói.

Dù sao xung quanh cũng không có người, không bằng để cho chúng tôi đưa khách hàng đi vào dạo một chút được không? Chỉ cần không ai nói thì cũng không ai biết…“Livy ở một bên cẩn thận cười cười nói.

“Không được, phía trên có lệnh cấm rồi, không cho phép bất cứ kẻ nào đi vào nơi này!” Gã tiểu đội trưởng nhấn mạnh.

Lý Trình Di nheo lại mắt, cảm giác có chút quái dị.

Nơi này đều đã hoang phế 30 năm, vì cái gì hay là không cho phép người khác đi vào?

Kẻ chủ mưu phía sau Lam Lộc rốt cuộc cho ý định gì?

Nhưng nơi này đối phương có sức mạnh vũ trang, số lượng thành viên lên tới hơn 1 ngàn, trước khi tới anh đã kiểm tra qua tư liệu

Không nên đắc tội.

Ban ngày không để cho đến, anh buổi tối tới cũng được.

Anh cũng không tin nơi này sẽ hai mươi bốn giờ một mực có người trông coi.

Lúc này, anh cùng Elf hai người khẽ gật đầu.

“Hiểu! Chúng ta lập tức liền đi, lập tức!” Elf cấp tốc đáp ứng.

“Lần này mấy người may gặp tổ chúng tôi, nếu gặp phải tổ khác thì chả cần hỏi đã ăn cả băng đạn, dù sao sau khi chết rồi đồ vật trên người của mấy người cũng thuộc về chúng tôi, ai bảo chúng tôi lương thiện quá cơ.” Tên tiểu đội trưởng chân thành nói.

“Đúng đúng đúng…”

Ba người không ngừng đồng ý.

“Xem ra ra mấy người hiểu chuyện đấy” Tiểu đội trưởng nở nụ cười, “Hai ngày nữa bên này có khi lại được đi vào”

Ba người ngầm hiểu.

Dưới cái nhìn soi mói của những binh sỹ, nhóm anh lại mặc trang bị phi hành rồi bay trở về

Cho đến khi bóng của bọn họ đi khuất, nhóm binh sỹ mới chậm rãi quay trở ra.

Vừa đi, vừa vui vẻ đếm tiền.

Chương 243: Hy vọng

21 giờ tối.

Tại khu tường đất bên ngoài thị trấn Mukesa.

Một bóng đen lặng lẽ tiếp cận, đang muốn vượt tường bên ngoài để đi vào.

Bỗng nhiên động tác người đó ngừng một lát.

Nghe được bên trong có tiếng tiếng bước chân người đi đường.

Mà lại không chỉ một người, tựa hồ là một team.

VÙ.

Cách đó không xa giữa không trung, từng chiếc máy bay không người lái bay lượn quanh xung quanh, dò xét xung quanh cả thị trấn.

Lý Trình Di dựa lưng sát vào tường để tránh máy bay không người lái quét đến.

Chuyện gì xảy ra? ! Những người này ở đây nơi này làm gì? Một thị trấn hoang vu bị vứt bỏ, có thứ gì hay ho để điều tra chứ?

Anh lén nhìn ra phía ngoài tường.

Từng đội binh sĩ cầm súng ống trong tay, một số tên còn khiêng súng phóng roket.

Dáng người cơ bắp một cách dị dạng cao thấp nhấp nhô, vừa nhìn liền biết có tiêm thuốc biến đổi gien để tăng cường sức mạnh cơ thể nhưng là loại cấp thấp, khiến gương mặt trở nên lồi lõm xấu xí.

Ngoài ra, còn có một số người cải tạo đơn giản nhìn qua cũng phải lên tới cả trăm người.

Còn có mấy chục chiếc máy không người lái bay xung quanh.

“Nhiều người như vậy… .

Anh không dám lộ diện, mà là lặng lẽ cấp tốc quay trở về.

Một mình ở bên ngoài, anh không dám xông xáo giống như trước đó, nơi này không có hoa khí cho anh chữa trị Hoa Lân Y.

Nhất định phải cẩn thận.

Trở lại khách sạn nơi Elf đặt

Lý Trình Di lặng lẽ trở về phòng, tản đi Hoa Lân Y trên người, tắm rửa một chút.

Sau đó trước khi ngủ luyện qua một lần quyền pháp pháp cơ bản của Long Tu môn.

Elf bên kia đáp ứng đi nghe ngóng tình huống, xem rốt cục lúc nào có thể đi vào.

Anh trở về đúng lúc, cùng bọn Thải Hồng Đường chat một chút.

“Có ai ở đây không? Tình huống thế nào?” —— Trình Ý.

“Bọn tôi đã đến nơi, tình huống có chút khác thường. Nơi này. . Xác định có Góc chết! Xém chút nữa tôi đi vào Ký ức thoáng hiện!” —— Thải Hồng Đường.

“Chỗ cô cũng có à”” —— Trình Ý.

“Đúng vậy, bên này phát hiện dấu vết của kẻ ra tay trong căn phòng bị đốt cháy. Hung thủ giết cả nhà đứa bé trai, người địa phương nói, hắn mang theo găng tay đen gây án, bên này cũng xác thực có truyền thuyết, liên quan tới việc bị tên sát nhân đụng phải, liền khiến người ta vĩnh viễn biến mất.” —— Thải Hồng Đường.

“Tôi chỗ này… Cũng đã đụng phải ký ức thoáng hiện. Nhưng không phải triệt để đi vào Góc chết mà chỉ là chỉ đến bên rìa Góc chết thôi” Lý Trình Di miêu tả tình huốn mình gặp phải bên này.

“Nhìn như vậy đến Góc chết Bàn tay nắm chặt, có điểm giống là dung hợp Góc chết!” —— Râu đen.

“Chúng tôi ở bên này không có phát hiện gì.” —— Râu nâu.

“Ừm, bên này tất cả bình thường.” —— Long Môn Điếu.

“Cậu hàng ngày ở trong khách sạn rồi gọi thức ăn mang vào thì làm gì có cái gì bất thường đâu?” —— Râu đen.

Nhìn ra được vẻ oán hận.

“Tôi đây là đang làm người trấn thủ hậu phương cho mấy người.” —— Long Môn Điếu.

“Anh Trình, tình hình bên anh xác thực tương đối quỷ dị, các anh không phát sinh xung đột cùng Lam Lộc là đúng. Lam Lộc thực lực cũng không đơn giản. Tôi đã tra xét xuống tư liệu.Bọn chúng không phải là lực lượng vũ trang địa phương Zoltan bình thường, phía sau có thể có thế lực lớn âm thầm giúp đỡ. Vũ khí, module cải tạo, thậm chí vũ khí bay, đều có tài trợ. Tại Zoltan không hạn chế module vũ khí, người cải tạo cùng vũ khí bay có lực sát thương cực lớn. Các anh nhất định phải cẩn thận một chút.” —— Thải Hồng Đường.

“Yên tâm, chúng tôi không phải người lỗ mãng như vậy.” —— Trình Ý.

……

Thành phố Fulton, miền Bắc Mukesa.

Một tòa biệt thự tráng lệ đèn đuốc sáng trưng.

Trong hồ bơi, từng đợt bọt nước bắn lên thành bể.

Một tên Zoltan da trắng một hơi bơi hết vòng bể rồi trèo lên bờ.

“Thưa sếp Simon, lại có người đến điều tra Mukesa. Lần này người đó xuất phát từ Nghi quốc.” Một tên để ria mép mặc bộ quân phục màu vàng đất đi đến bên bể bơi, đứng nghiêm báo cáo.

“Nghi quốc hay Bạch tinh thì cũng đừng để chúng vào giống như đám nhà báo lúc trước” Người đàn ông da trắng từ trong nước đứng lên, lấy khăn lau tóc.

“Vâng, thưa sếp, chỉ là dựa theo lệ quốc tế, chúng ta không có quyền cự tuyệt phóng viên điều tra.” Tên lính để ria mép trầm giọng nói.

“Cái này còn cần tôi dạy hả?” Simon nhíu mày, “Bảo chúng là chúng tôi không phải là không cho các người tiến vào mà tạm thời chưa vào được, còn tạm thời đến bao giờ thì là do chúng ta quyết định, hiểu chưa?

“Dạ vâng.” Tên lính để ria mép khẽ gật đầu.

“Mukesa liên lụy đến các thí nghiệm rất trọng yếu, không thể để sai sót, cho nên, chúng mày phải cảnh giác, đừng để người lạ chui vào đấy” Simon quát lớn một câu.

“Yes sir!”

Xung quanh tất cả binh sĩ nhao nhao hưởng ứng.

……

Hai ngày sau.

Tại khách sạn Greenwich ở sân bay Mukesa

Tại phòng khách sạn, Lý Trình Di cùng Elf, Livy, ba người ngồi quanh chiếc bàn nhỏ.

“Tôi vừa mới đi tìm chú tôi, bọn họ có chút quan hệ với bên Lam Lộc, bên đó nói chắc chắn năm ngày nữa là có thể tự do vào đó” Elf thấp giọng nói.

“Tiền còn đủ không?” Lý Trình Di hỏi.

Ông ấy đổi 300 nghìn thành 3 triệu tiền Zoltan.

Tại nơi này xem như rất nhiều.

“Tiêu 1,5 triệu, còn lại một nửa, chắc cũng đủ. Lần này chúng ta tìm gặp sỹ quan bên Lam Lộc, chắc tin này chính xác” Elf nói.

“Năm ngày…” Lý Trình Di tính toán thời gian, hẳn là còn kịp.

Kiểu lãng phí thời gian thế này khiến Lý Trình Di có chút bực mình.

“Đừng gấp gáp chỉ có 5 ngày mà thôi, chúng ta từ từ chờ, bọn chúng hàng ngày điều động binh lính đến đó, chi tiêu rất nhiều tiền, nên không thể ở mãi chỗ đó được” Livy an ủi nói.

Lý Trình Di gật gật đầu.

Nếu không phải nơi này tiếp tế không tốt, cộng thêm với việc Thải Hồng Đường đang điều tra tình hình thì anh đã sớm vào Mukesa, trực tiếp tìm đầu mối rồi.

Nhưng bây giờ đã có hy vọng có thể vào đó một cách bình thường vậy thì đợi mấy ngày vậy.

Hi vọng…

Chương 244: Xông vào thị trấn hoang

Ở nơi này này, Lý Trình Di lo lắng, không chỉ là xung đột với Lam Lộc. Còn có nếu nhỡ Hoa Lân Y bị hao tổn, lại đột nhiên bị kéo vào Góc chết…Trong tình huống như vậy, tiến vào Góc chết, không khác tự tìm đường chết.

Anh cần lúc nào cũng giữ trạng thái tốt nhất. Đây cũng là nguyên nhân anh cố nhẫn nhịn chờ đợi.

“Được, vậy tôi đợi thêm mấy ngày nữa.”

Lý Trình Di cau mày, cầm chai đồ uống trên bàn, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Sau năm ngày…

“Tình huống thế nào?” Lý Trình Di có chút sốt ruột khi nhìn thấy Elf đi vào cửa.

“. .” Elf sắc mặt khó coi, khẽ lắc đầu.

“Đệt!” Livy đi theo phía sau cũng chửi ầm lên.

“Bọn khốn này thu tiền còn nói còn phải đợi năm ngày, giờ nói có tội phạm trốn trong Mukesa, cần càn quét tìm kiếm!”

“Tôi bên này nghe được thông tin là đợi bảy ngày.” Elf trầm giọng nói.

“Chờ một chút. . .” Lý Trình Di cũng sắc mặt khó coi.

Những ngày này anh cơ hồ vào đêm khuya đều muốn chạy vào đó nhìn. Nhưng lần nào cũng đều nhìn thấy Mukesa bị người của Lam Lộc canh gác chặt chẽ.

“Bọn chúng không thể nào cũng đứng mãi ở đó.”

Lý Trình Di đối với thực lực mình tự tin đi nữa, cũng không tin bản thân mình có sức đối kháng hàng trăm hàng ngàn người.

Đây không phải giống như ở trong thành thị, phần tử vũ trang không nhiều.

Lần này, cho dù không có kẻ mạnh như Chu Ngạn của Lý Tưởng Hương nhưng nhưng số lượng lại bù chất lượng.

“Đợi thêm vậy” Lý Trình Di trầm giọng trả lời.

……

Khu bên ngoài tường đất thị trấn Mukesa

Roạt

Roạt

Một người mặc bộ giáp toàn thân màu tím đang chậm rãi bước trên mặt cát

Giày của hắn phát ra ánh sáng hoa văn màu tím tựa như mạch điện. Hắn nhìn chăm chú về thị trấn bị bỏ hoang ở nơi xa trong buổi tối mông lung.

Lý Trình Di đưa tay phủ thêm một lớp bụi đen, che kín phần đầu, cũng che khuất ánh sáng màu tím trên Hoa Lân Y.

Khom lưng.

Quỳ gối.

Roẹt!

Trong chốc lát, anh lặng yên hóa thành hư ảnh, phóng tới phía cửa vào khu tường đất thị trấn Mukesa.

Anh là không thể đối kháng hàng trăm hàng ngàn người.

Nhưng nếu như chỉ là tốc chiến tốc thắng, giết sạch bọn người trước mặt này, thừa dịp chúng chưa kịp điều động thêm người đến thì vẫn có thể làm được. Dù sao, chỉ là trông coi thị trấn bị bỏ hoang, không có khả năng điều những tên cao thủ đến. Về phần bảo chờ đợi là để cho hai người Elf yên tâm

“Ai! ! ?”

“Có vật gì đó xông vào! ! ?”

Uỳnh! ! !

Một xe tải ngăn ở lối vào bị một vật màu tím xen lẫn màu vàng đụng phải phá tan tành

Phía sau xe, ba tên lính cầm súng định bắn.

Vèo

Ánh sáng vàng lóe lên.

Ba người kêu thảm thiết rồi đổ gập xuống, họng súng bắn lung tung về những kẻ khác.

Lý Trình Di dừng lại tại cửa vào thị trấn, giơ tay tóm lấy 2 tên lính rồi quăng ra ngoài.

Uỳnh

Ánh lửa sáng rực phun ra từ lòng đất, là do địa lôi bị kích nổ.

Tiếng xé gió vù vù bay tới từ phía sau anh.

Ba quả tên lửa theo đường vòng cung bay tới.

Lý Trình Di quay người giơ tay, bắn ra một đường ánh sáng đen, đâm vào chính giữa quả tên lửa.

Một tiếng ầm vang kèm theo tia lửa tóe ra xung quanh, cuốn theo đám bụi đất che khuất tầm nhìn của người xung quanh.

Ngay sau đó thêm hai tiếng nổ ầm vang.

Hai quả tên lửa khác cũng nổ tung.

“Máy bay không người lái không có cách nào khóa được mục tiêu! ? Thứ quỷ gì thế này! ?” Có người ở phía xa rống to.

“Người đâu! ?”

Tạch tạch tạch, tiếng súng chói tay như tấm lưới bao phủ khu vực xung quanh Lý Trình Di.

Vèo!

Một đường ánh sáng đen xẹt qua ba người, mang ra một đường máu lượn vòng trở về.

Không dừng lại, ánh sáng đen tiếp tục quấy phá những binh sỹ còn lại xung quanh. Máy bay không người lái gần đó cũng bị chém rụng.

Chính giữa đám bụi đất, Lý Trình Di tựa lưng vào tường đất, một tay vẫy một cái.

Ánh sáng đen lại lần nữa phá vỡ một chiếc xe bọc thép dừng ở ven đường, sau đó quay về, khôi phục nguyên dạng là một chiếc cự phủ .

“Khởi động chế độ tự động tuần hành.” âm thanh máy móc vang lên.

Vèo!

Cự phủ lại lần nữa bắn ra, đuổi theo chém những máy bay không người lái đang bay giữa không trung khiến chúng nổ tung như pháo hoa.

Hơn chục giây sau, vũ khí bay trở về trước người Lý Trình Di tan chảy thành hòa tan, hóa thành màu bạc vali xách tay.

Anh nhấc vali lên, quay người đi vào thị trấn.

Sau lưng là đám thi thể binh lính đi tuần.

Thị trấn Mukesha trong đêm tối hoàn toàn khác với ban ngày.

Ánh trăng âm u chiếu rọi xuống, chỉ có thể chiếu sáng bên ngoài căn phòng.

Giữa các ngõ nhỏ và khe hở hoàn toàn một màu tối đen hòa vào cửa sổ tối om. Lý Trình Di từng bước đi dọc theo con đường ban ngày, đi về phía căn nhà kia.

Trong tiếng bước chân răng rắc, anh rất nhanh một lần nữa trở lại tầng hai căn phòng nhỏ. Cửa phòng vẫn mở như cũ, bên trong vẫn như cũ, vẫn là cảnh bị từng xảy ra hỏa hoạn. Anh nhìn chiếc ván giường, không đi qua.

Từ ký ức thoáng hiện lúc trước, Iseline hẳn là trốn vào đường hầm này.

Lý Trình Di nhớ lại hình ảnh lúc trước, trong tay lấy ra một cái đèn pin dùng bật đèn lên. Trong phòng ngủ chỉ có một chút ánh trăng từ cửa sổ chiếu vào.

Còn lại không còn nguồn sáng.

Ánh trăng kia yếu ớt đến mức đáng thương, thậm chí còn không bằng cả một cây nến đừng nói là chiếu sáng xung quanh. Đèn pin vừa bật, vầng sáng thoáng cái khiến mọi thứ sáng ngời

Lý Trình Di đi đến góc, ngồi xổm xuống, đẩy một khúc gỗ cháy đen ra. Nhất thời, một xác con chó chết cháy xuất hiện ở trước mặt anh.

Đây hẳn là con chó vàng kia. “Trong lòng anh thở dài. Nhẹ nhàng kéo con chó sang một bên, sau đó đẩy tro đen trên mặt đất ra. Mặt đất quả nhiên lộ ra một phiến đá hình vuông có vòng sắt.

Đưa tay ra, Lý Trình Di hít một hơi, cầm vòng tròn, kéo lên trên.

Phụt.

Chương 245: Đường hầm bí mật

Phiến đá bị xốc lên, bên trong bụi bặm, lộ ra một đường hầm tối tăm, không chút ánh sáng. Anh cầm đèn pin chiếu vào bên trong.

Ánh sáng vừa mới chiếu vào.

Một khuôn mặt búp bê trắng bệch đập vào mắt.

Đó là khuôn mặt quỷ dị của một cô bé bôi đầy bột màu trắng, khóe miệng mang theo nụ cười, trên người mặc áo ngủ màu trắng. Búp bê cô độc!

Lý Trình Di bị khuôn mặt gần trong gang tấc làm cho hoảng sợ. Anh đương nhiên không phải sợ, chủ yếu là khuôn mặt kia quá gần. Chỉ cách nửa gang tay là đụng đến mặt anh. Anh lảo đảo lui về phía sau, ngồi xuống đất.

Tay phải ấn trên mặt đất, lại bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng.

Anh cúi đầu nhìn bên tay phải của mình, đang giẫm một đôi chân trẻ con trắng bệch che kín vết thương. Tóc gáy cả người anh dựng đứng, đứng dậy muốn rời xa.

A!!!

Đột nhiên, trong hầm ngầm, đứa bé và anh cùng đồng thời thét lên chói tai.

Hai luồng sóng âm bén nhọn khiến cả người Lý Trình Di lạnh như băng, giống như cả người bị ném vào máy giặt điên cuồng quay vòng. Một cảm giác buồn nôn chóng mặt mãnh liệt dâng lên trong lòng.

“Im ngay!!!” anh vung mạnh tay lên.

Vũ khí bay hóa thành một đường ánh sáng đen, lóe lên bay về phía bóng người và cả đứa bé trong hầm. Bùm!!

Tất cả yên tĩnh lại.

Lý Trình Di quỳ một gối xuống đất, cả người mồ hôi đầm đìa, cảm giác hai tai đau nhói. Ánh mắt anh có chút hoa lên, nhưng

lúc này lại nhìn vào trong phòng.

Hai bóng người vừa xuất hiện đều biến mất. Chỉ có Hắc phủ còn cắm trên mặt đất.

Anh thở ra một hơi, nắm chặt hắc phủ, rút ra.

Lực trường rực rỡ cuồn cuộn không ngừng khôi phục thương thế và trạng thái của anh. Qua mười mấy giây, cảm giác hoa mắt chóng mặt mới chậm rãi tiêu tán.

Thở hổn hển, một lần nữa trở lại trước hầm ngầm.

Anh không chút do dự, thả người cầm đèn pin nhảy xuống.

Xoẹt.

Rõ ràng là tiếng ma sát áo giáp.

Trượt ít nhất hơn mười mét, hai chân anh giẫm lên mặt đất.

Từ trong hầm ngầm thoáng cái trượt vào một căn phòng vuông vức giống như phòng ngủ trên mặt đất. Phốc một cái, Lý Trình Di cả người nện xuống mặt đất, làm tung lên đám bụi

Tay đè lên đám tro bụi bao phủ mông lung. Đợi một lúc lâu, đám bụi mới từ từ phiêu tán đi.

Lý Trình Di giơ đèn pin lên, cẩn thận xem xét căn phòng này.

Đây là căn phòng hình vuông, bài trí y như phòng ngủ phía trên. Tường màu vàng đất, mặt đất màu vàng đất, trần nhà màu đen.

Trong phòng có giường trẻ em, bàn học, tủ quần áo nhỏ, còn có một cánh cửa sắt màu đen đóng chặt. Lý Trình Di cầm đèn pin, tìm một vòng, hơi nhíu mày. “Nơi này… bài trí cũng giống như trên kia, nhưng… nơi này không giống phòng của một cô bé.”

Anh đi tới bên bàn làm việc, cầm lấy một món đồ chơi người biến hình đặt trên mặt bàn.

Đồ chơi người biến hình màu vàng, một cánh tay đã mất, hai chân bị vặn thành hình chữ X. Hai cái ăng ten trên đầu cũng chỉ còn một cái.

Điều này không giống như trò chơi mà các cô gái nhỏ thích. Cầm đèn pin cẩn thận xem xét tìm kiếm.

Rất nhanh, anh liền tìm được một tia manh mối.

Ở góc phải của bàn, có dấu ấn vài giọt màu đen. Nhìn hình dáng rất giống máu. Rào.

Lý Trình Di kéo ngăn kéo phía dưới vết máu ra.

Bên trong đặt một cái máy nghe nhạc cũ kỹ, đời trước của Lý Trình Di gọi đồ chơi này là mp4. Nơi này được gọi là máy quay MV.

Máy nghe nhạc có kích thước bằng quả trứng gà, vuông vắn, toàn thân màu đen, ở giữa là màn hình hiển thị. Cạnh màn hình là một vòng viền đen, không có phím, anh đoán hẳn là màn hình cảm ứng.

Có lẽ có thể tìm được manh mối. "Anh cất thứ này đi, bỏ vào trong ngăn nhỏ của vũ khí bay. Sau đó tiếp tục tìm kiếm những manh mối khác.

Nhưng đáng tiếc, toàn bộ bàn học, cũng chỉ có một vật này. Những chỗ khác trống rỗng.

Lý Trình Di quay lại, lại nhìn về phía giường trẻ em. Trên giường trống rỗng.

Nhưng dưới giường……

Có một góc váy ngủ màu trắng lộ ra bên ngoài. Có thể thấy, dưới giường khẳng định có người trốn ở đó.

Lý Trình Di thở dài, chậm rãi đến gần.

Đưa tay ra, anh nhẹ nhàng bắt lấy vạt váy ngủ kia, sau đó, chậm rãi kéo ra ngoài. Theo tiếng rít rất nhỏ.

Một bộ hài cốt của một cô bé, được nhẹ nhàng kéo ra, nằm ở một bên giường trẻ em.

Hài cốt hai tay che mắt, người cuộn tròn, trên người còn lưu lại màng da cứng màu đen mỏng manh. Nhìn qua vừa bất lực vừa đáng thương.

Có thể thấy rằng trong thời gian cuối cùng, cô bé không thể nhìn thấy, và không được ăn uống gì và không có ai ở xung quanh Trong căn phòng không có gì, chỉ có một mình cô bé.

Cô bé chỉ có thể nghe lời mẹ, mò mẫm, trốn vào gầm giường, một mình cuộn tròn, chịu đựng mắt đau nhức, sau đó mãi cho đến khi chết.

Nếu như…… em chính là Iseline. Như vậy, người ta gặp lúc trước…… là ai?

Nhìn hài cốt trước mắt, Lý Trình Di thở dài một tiếng, trong lòng dâng lên một tia bi ai nhàn nhạt.

Nhẹ nhàng vươn tay ra, anh chậm rãi kéo bộ hài cốt ra. Quả nhiên nhìn thấy trong hốc mắt có một đám đất màu đen trong đó .

Anh đứng dậy, kiểm tra toàn bộ căn phòng lần cuối. Lý Trình Di xác định không bỏ sót bất cứ chi tiết nào. Lúc này anh mới đứng trước cánh cửa sắt duy nhất kia.

Đưa tay nắm lấy tay nắm cửa, tay kia nắm lấy kim kiếm, hung hăng chém một cái. Xoẹt xoẹt

Hai tiếng giòn tan vang lên, khe cửa bị cắt đứt.

Anh dùng sức kéo một cái.

Cả cánh cửa lập tức phát ra tiếng ma sát chói tai, bị kéo ra.

Chương 246: Cô độc mãnh liệt

Ngoài cửa là một đường hầm nhỏ không dài, chỉ khoảng ba mét, nghiêng về phía một phiến đá hình vuông. Lý Trình Di soi đèn pin xuống, xác định không có vấn đề, mới từng bước cẩn thận bò vào trong.

Thông đạo này rất thấp, rất hẹp, sau khi anh mặc áo giáp, cái đầu rất lớn, chỉ có thể nằm sấp mà bò. Nếu không đầu sẽ đập vào đất.

Bộp.

Mới bò được vài cái, bỗng nhiên anh cảm giác chân phải căng cứng, tựa hồ có thứ gì đó đang kéo anh. Lý Trình Di nhanh

chóng quay đầu lại nhìn.

Cửa phòng ngủ ngầm kia, một gương mặt bé gái trắng bệch, đang ngẩng đầu mỉm cười với anh. Chân của anh, đang bị một bàn tay nhỏ bé cháy đen gắt gao nắm lấy.

Nhìn gương mặt thảm bại quỷ dị kia, trong lòng Lý Trình Di sợ hãi. Đang muốn động thủ.

Bỗng nhiên tay cô bé kia buông ra. Cô cứ mỉm cười như vậy, nhìn Lý Trình Di. Sau đó lui về phía sau từng chút từng chút một

Sau khi lui vào bóng tối sâu thẳm. Hoàn toàn biến mất không thấy.

Không hiểu sao, Lý Trình Di nhìn nơi cô biến mất, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cảm giác cô độc mãnh liệt. Đây dường như là cảm giác mà đối phương truyền đến.

Trong đầu, anh lúc này không hiểu sao hiện lên manh mối phát hiện trước đó, xem qua tư liệu.

Không có dừng lại, anh nhanh chóng bò đến phiến đá phía dưới, khuỷu tay đụng một cái, nhất thời đẩy phiến đá ra. Đào ra lối ra nhỏ.

Lúc này anh mới phát hiện, xung quanh mình lại là tường đất của trấn Mukesa. Một lối thoát ra ngoài bức tường!".

Không dừng lại nữa, Lý Trình Di nhìn xung quanh, người của Lam Lộc còn chưa tới. Xung quanh vẫn là một mảnh yên tĩnh.

Không có vệ tinh giám sát ở đây và không có hệ thống Thiên nhãn nào bao phủ xung quanh. Hoàn toàn có thể không cần để ý đến khả năng có thiết bị giám sát.

Đứng lên, anh cẩn thận nhấc lên vũ khí bay, trong này chứa máy mp4, rất có thể là tài liệu quan trọng.Nhớ lại một lần toàn bộ quá trình thăm dò, Lý Trình Di mơ hồ có thể cảm giác được, trong đó tựa hồ có một đầu mối, xuyên qua thị trấn Mukesa này.

Nhưng tạm thời bởi vì tư liệu không đầy đủ, không thể xác định. Phải trở về.

Giết nhiều người của Lam Lộc như vậy, đối phương nhất định đã phát giác, cũng phái người đến bên này. Anh không muốn phát sinh xung đột với đối phương, ít nhất ở chỗ này, cũng không thích hợp. Bất quá anh chỉ là giết mấy chục người của đối phương mà thôi. Hẳn là vấn đề không lớn.

Nhìn quanh xung quanh một vòng, Lý Trình Di không đi về phía lúc mình đến mà chạy như điên theo hướng khác.

Anh cần đi đường vòng, sau đó dùng vũ khí bay cất cánh xóa đi dấu chân. Tuy rằng bão cát không bao lâu nữa sẽ xóa toàn bộ dấu chân nhưng biết đâu đối phương có thể đuổi kịp.Sau một hồi cẩn thận thao tác anh trở về khách sạn sân bay.

Lý Trình Di một lần nữa lấy điện thoại di động từ ngăn kéo khách sạn ra, mở ra xem tin nhắn. Có bốn cuộc gọi nhỡ.

Còn hộp chat đêm dưa chuột cũng chất đầy tin tức, số tin nhắn đã là 99+

Trong lòng anh nghiêm nghị, biết nhất định là Thải Hồng Đường bọn họ tra được manh mối. Mở ra đọc.

“Tình huống rất không ổn, tôi bị tập kích rồi. “Thải Hồng Đường. Bên tôi cũng vậy! Bị bắn lén rồi. “Râu đen.

“Tôi và Râu nâu mang theo túi y tế đến! “Long Môn Điếu.

“Bọn chúng đông quá. Chúng ta phải nghĩ biện pháp tránh trước đã. “Đại Hùng.

“Chúng ta gặp nhau trước, sau đó cố gắng thoát ra ngoài!” – Thải Hồng Đường

Lý Trình Di nhìn đến đây, nhất thời trong lòng căng thẳng.

Trong nháy mắt liên tưởng đến tổ chức Lý Tưởng Hương mà mình đắc tội, trong tất cả phiền toái, cũng chỉ có Lý Tưởng Hương mới có thể có khả năng làm cho những người Góc chết như Thải Hồng Đường chật vật như vậy.

Anh nhanh chóng đánh chữ, gửi đi.

“Mẹ kiếp! Không ai qua chỗ tôi à, không có súng đánh đấm cái shit gì!?:Long Điếu Môn

“Không vội, chờ tôi phá vòng vây rồi tới ứng cứu! Tôi có cái túi cứu sinh, cậu đến cũng chả tác dụng gì”Thải Hồng Đường.

“Nửa giờ đã mất 30 mạng rồi, chơi gì nữa, game này không có cảm giác trải nghiệm chút nào” Lý Trình Di im lặng lặng lẽ xóa đi những lời muốn đánh, sau đó kéo lên, xem lịch sử nói chuyện phiếm.

Nửa ngày trời mới hiểu đám này đang chơi game.

“Các cậu… đều không sao chứ?” – Trình Ý.

Anh gửi một câu hỏi.

“Anh Trình! Anh Trình còn sống hả! Tôi tưởng anh đã chết rồi! - - Long Môn Điếu.

Con hàng này đúng là độc mồm…… Muốn ăn đòn.

Lý Trình Di nhăn mặt.

“Tiểu Đường, bên kia cô tra được gì?” — Trình Ý.

“Tôi out đây để đi báo cáo anh Trình đã” Thải Hồng Đường nhắn tin, sau đó nhanh chóng trả lời Lý Trình Di.

“Tôi bên này còn tốt, một chân tạm thời què, lúc thoáng hiện, bị bàn tay đen kia sờ soạng, cũng may tôi phản ứng nhanh, nhớ rõ tình huống anh Trình nói, một đao chém xuống, gọt đi một ít thịt, còn lại không có việc gì, tất cả bình thường.”

Cô gửi một tấm ảnh chân đẹp của mình, băng bó một đám.

“Ừm, bắp chân phải thiếu một miếng,Vất vả cho cô rồi. Lần này tôi ghi nhận”Trình Ý.

Anh cũng không nghĩ tới đám người Góc chết này sẽ vì một team mới thành lập làm đến nước này.

“Dù sao chúng ta lúc nào cũng có gặp phải thương vong, chỉ là vết thương nhỏ thôi. Nhà Đại Hùng có hỗ trợ việc phẫu thuật, dùng tế bào của mình để đắp vào thịt của mình, qua vài ngày là OK”Thải Hồng Đường ngại đánh chữ nên chat bằng giọng nói luôn.

Lý Trình Di bấm máy, vừa mới nối máy, bên kia liền truyền đến tiếng rên rỉ khiến huyết mạch người ta phun trào.

“Chết tiệt, tôi chỉnh sai giọng nói rồi! Anh chờ một chút. “Bên kia Thải Hồng Đường vang lên tiếng ầm ầm ào ào. Rất nhanh âm thanh nhỏ xuống.

Chương 247: cuộc thảm sát 30 năm trước,

“A, được rồi được rồi, anh Trình coi như không nghe thấy. “Thải Hồng Đường cười gượng hai tiếng. Hiện tại mỗi ngày chúng ta đều như đi trên dây, không chừng mấy ngày nữa mạng còn chả còn, sở thích cũng không ngừng nghỉ.

“Cô vui vẻ là tốt rồi…… “Lý Trình Di không nói gì. Tin tức bên đó thế nào?”

“Sau khi tôi đi vào không rảnh thu thập, dưa chuột ngược lại giúp tôi định hướng tìm được một ít. “Thải Hồng Đường lả tả gửi tới một đống hình ảnh và tư liệu.

‘Mặt khác, tôi đi vào cũng không gặp được người mà anh Trình nói. Trong phòng ngủ tôi đi vào, chỉ có một mình tôi, không có ai khác. Bố cục phòng cũng khác với miêu tả của anh.

Lý Trình Di mở tài liệu.

Trong đó tất cả đều là kiểm chứng về phong tục truyền thống của người Gilkini.

“Mặt khác, tôi ở Góc chết, phát hiện người trong trận hỏa hoạn trước đó cũng không phải là toàn bộ chết hết. Đứa trẻ giết cả nhà mình đã bỏ sót một người trốn dưới gầm giường, đó chính là đứa bé nhà bên cạnh đến chơi” Thải Hồng Đường ngữ khí nghiêm túc.

“Trùng hợp hơn, đứa trẻ đó là một bé gái và tên nó là…” “Iseline!”

Lý Trình Di hơi rùng mình. Trùng tên sao?

Hẳn là vậy, chẳng lẽ đây là một trong những nguyên nhân khiến hai Góc chết dung hợp? “Thải Hồng Đường cũng không xác định. Cô bé ấy sống sót thế nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Cô bé đã trốn dưới gầm giường hơn nửa giờ cho đến khi ngọn lửa được dập tắt và cô bé được cứu thoát trong tình trạng

nửa hôn mê với nhiều vết bỏng trên cơ thể, nhưng may mắn vẫn còn sống.”

“Cho nên hiện tại chúng ta bước đầu cảm thấy, cách thoát khỏi rất có thể chính là trốn vào gầm giường, chờ đợi ít nhất hơn nửa giờ.” Thải Hồng Đường trả lời.

“Có thể thử. Bên tôi… “Lý Trình Di bắt đầu cẩn thận miêu tả tình huống bên mình. Vừa nói, anh cũng bắt đầu mở tài liệu, tỉ mỉ đọc.

Người Gilkini tin vào một con thú siêu cổ khổng lồ gọi là Asladuni. Bọn họ cho rằng, tất cả nhận thức chân thật của nhân loại, đều chỉ là mộng cảnh do Asladuni trong lúc ngủ say vô tình sáng tạo ra.

Trong tín ngưỡng của người Gilkini, chỉ có bản thân bọn họ mới là chân vật, bọn họ tựa như sinh hoạt trên hải đảo bị vô số ngụy vật vây quanh, bốn phía đều là mộng cảnh hư ảo đại dương.

Một bản vẽ được đính kèm.

Trên bức tranh sơn dầu trắng đen, biển rộng sơn đen, chính giữa có một con mắt màu trắng. Nhìn kỹ, sẽ phát hiện trên ánh mắt kia còn đứng rất nhiều người tý hon màu trắng.

Chúng dường như đại diện cho người Gilkini.Vì vậy, để tìm kiếm sự bảo vệ của Asladuni, để tránh sự xâm nhập nguy hiểm kỳ lạ của Biển Đen vô hạn xung quanh.Bọn họ lưu truyền ra biện pháp là vật thay thế.Với sự hy sinh của một ít người, thu hút sự chú ý của những nguy hiểm kỳ lạ, sau đó tự mình ẩn nấp, bôi bột trắng lên mặt để ngụy trang rằng mình cũng là một thành viên của Biển Đen và tránh nguy hiểm.Dưới đây là một hình ảnh khuôn mặt bôi bột trắng. Ngoài ra, do tư tưởng trọng nam khinh nữ nghiêm trọng, người Gilkini thường chọn con gái làm vật hy sinh đưa lên thành vật thay thế còn giữ lại các cậu bé.

Khi nhìn thấy đoạn văn này, trong nháy mắt trong đầu Lý Trình Di liền hiểu tất cả.Căn phòng ẩn sâu dưới lòng đất kia, khắp nơi đều là dấu vết của bé trai, mà phòng ngủ trên mặt đất, lại toàn bộ là dấu vết của bé gái.

Chẳng lẽ nói, Iseline chính là vật thay thế cho em trai cô? Trong lòng anh hiện lên suy đoán này.

Rất có thể.

“Bởi vì trong thế giới tín ngưỡng người Gilkini tất cả chân thật, đều là một mộng cảnh của thú Asladuni khổng lồ vĩ đại, cho nên bọn họ cho rằng, có thể sinh ra giường mộng cảnh, là nhờ được cự thú vĩ đại bảo hộ.”

Trong đại dương tối tăm, an toàn nhất chính là chiếc giường mình đang ngủ. Họ so sánh chiếc giường như một con tàu, có thể tự do đi lại trên Biển Đen mà không bị phát hiện bởi những mối nguy hiểm kỳ lạ.

Trong niềm tin của Gilkini, giường có vai trò giao tiếp với Biển Đen thực và ảo, là một điều tuyệt vời. Bởi vì nhận thức đối với chân thật và hư ảo trái ngược nhau, rất nhiều người trong bọn họ đều theo đuổi hút thảo dược gây ảo giác, để cho mình trường kỳ ở vào một loại trạng thái ảo giác, cũng giải thích rằng tất cả những gì nhìn thấy trong ảo giác này, mới thật sự là chân thật.

Theo ghi chép, trước cuộc thảm sát 30 năm trước, tổng dân số Gilkini đã giảm từng năm. Trước cuộc thảm sát, theo dữ liệu của Cục Thống kê Nhân khẩu, tổng số người của họ chỉ là 3.672 người.

“Một đám điên thật đáng buồn. “Lý Trình Di nhìn đến đây, đưa ra đánh giá.

Đúng vậy. Lúc đầu còn tưởng là dùng vật khác thay thế, không ngờ lại dùng người sống. Thật ghê tởm, dân tộc này. “Thải Hồng Đường trả lời.

Trọng nam khinh nữ hiển nhiên là đả kích đến nỗi đau của cô.

“Nói cách khác, hiện tại cách thoát khỏi Góc chết, chính là bước đầu xác định, trốn vào gầm giường, sau đó chờ đợi ít nhất nửa giờ?”

Chỉ là bước đầu xác định, nhưng tôi cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy. “Thải Hồng Đường nói.

Thiết bị điện tử bên này của tôi, rất có thể bên trong có lưu tư liệu, tôi mang về khôi phục xem thử. "Lý Trình Di nói.

"Đồ vật 30 năm trước, hiện tại phỏng chừng đều mốc meo không dễ khôi phục…… "Thải Hồng Đường nói.

"Giao cho tôi, đây chính là chuyên ngành của tôi. "Râu nâu gia nhập nhóm chat, dùng tiếng Nghi quốc nửa đời chưa quen cười nói.

Chỉ cần bản gốc không bị phá hư hoặc bị ăn mòn hoàn toàn, khôi phục hơn phân nửa tư liệu khẳng định không thành vấn đề. "Râu nâu rất tự tin.

"Như vậy…… Tôi lập tức quay về"Lý Trình Di trầm giọng nói.

"Anh Trình, anh Tiếu Hào có phải vừa mới động thủ không? "Thải Hồng Đường đột nhiên hỏi.

"Sao vậy? Tôi không biết, tôi vẫn luôn ở khách sạn, vừa mới đi tắm. "Lý Trình Di trả lời.

Chương 248: Thờ phụng thú khổng lồ Asladuni

"Zoltan Lam Lộc vừa mới ra tuyên bố khẩn cấp, bọn họ có một đại đội tuần tra binh lính bị thế lực thần bí tập kích, hiện tại bị diệt hoàn toàn. Hiện trường nghi ngờ có dấu vết vũ khí bay, vả lại địa chỉ chính là ở Thị trấn Mukesha."

"Vậy tôi không rõ lắm…… "Lý Trình Di đánh chết cũng không thừa nhận.

"Vé máy bay đã đặt trước, anh Trình lập tức trở về, nếu không có thể sẽ gặp nguy hiểm, cao thủ Lam Lộc chú ý tới, rất có thể sẽ gặp phiền toái. "Giọng điệu Thải Hồng Đường nghiêm túc nói.

"Vô dụng, sân bay trở về Nghi quốc máy bay đã bị phong tỏa, Lam Lộc xuống tay thật nhanh! Anh Trình, tôi đã đặt trước cho anh một vé máy bay tại sân bay Hill cách đó 40km, anh tốt nhất lập xuất phát!"

"Tôi không đặt vé trên mạng được! Sao anh đặt được? "Thải Hồng Đường kinh ngạc nói.

“Tôi ở bên kia có vài người bạn, cô Đường, rất nhiều chuyện không phải chỉ dựa vào internet là có thể làm xong. Nên xuất phát Anh Trình. Bên đó 2 giờ sau sẽ xuất phát. “Râu đen nhanh chóng nói.

“Hiểu rồi!”

Lần này Lý Trình Di thật sự cảm nhận được sức mạnh của tổ đội mình.

Công ty bên phía ông chủ ngoài tầm tay, ở Zoltan, vốn cho rằng chỉ có thể dựa vào chính mình, không nghĩ tới trong tiểu tổ đội mọi người đều có thể sắp xếp tương đối thỏa đáng.

Tin tức cũng đặc biệt nhanh nhạy.

Lúc này thu thập xong đồ đạc, để lại lời nhắn cho hai người Elf và Livy, cũng dặn dò bọn họ cẩn thận, Lý Trình Di thừa dịp ban đêm dựa vào con đường bản đồ mà Râu đen cho, xác định phương hướng.

Sau đó xách túi hành lý lên, mở cửa ra. Răng rắc.

Bước chân anh dừng lại.

Đứng ở cửa, không đi về phía trước.

Ngoài cửa, trước đó hành lang khách sạn còn đèn đuốc sáng trưng, lúc này hoàn toàn hóa thành một mảnh đen kịt. Bóng tối tựa như mực đậm không tan, ở ngoài cửa không ngừng lưu động, quanh quẩn.

Không thấy gì cả.

Tựa như trong ngoài cửa căn bản là hai không gian.

Thiếu chút nữa… Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhẹ nhàng đóng cửa lại, xoay người lại. “Thiếu chút nữa…”

Trong lòng anh nghẹn một cỗ tức giận.

May mắn cuối cùng ít nhiều điều tra ra một biện pháp khả thi.

Trong phòng, ánh đèn vẫn sáng ngời, vẫn là bài trí trong phòng khách sạn. Nhưng Lý Trình Di biết, tất cả đều khác.

Anh suy nghĩ một chút, nhanh chóng kéo đồ vật, mặc vào Hoa Lân Y Tử đằng, sau đó vội vàng vơ chút đồ ăn uống, nhanh

chóng chui xuống dưới giường.

Thừa dịp bây giờ còn chưa xuất hiện nguy hiểm, anh có thể thử một chút phương pháp có được hay không!

Mới vừa nằm sấp trên mặt đất, anh liền nhìn thấy Iseline mặc váy ngủ màu trắng, sợ rụt rè trốn ở dưới giường, mắt to màu lam vẻ mặt hoảng sợ nhìn anh.

Nhưng rất nhanh, tựa hồ là nhận ra người, sự hoảng sợ trong ánh mắt cô gái nhanh chóng biến mất. Chít chít chít chít chít! "Cô mở miệng chính là một tràng tiếng Zoltan.

Lý Trình Di lập tức lấy điện thoại ra phiên dịch.

"Em còn ở đây hả?"

"Mau vào đi, bên ngoài lại sắp thay đổi rồi!"Iseline giữ chặt cánh tay Lý Trình Di, cố gắng kéo vào gầm giường.

"Cái gì lại thay đổi, lần trước em nói ba lần là có ý gì?"Lý Trình Di chen vào gầm giường,bởi vì thân thể quá lớn, anh chỉ có thể nằm sấp, mà không thể co lại giống như Iseline.

"Ba lần chính là… suỵt!" bỗng nhiên Iseline giơ ngón tay lên, làm động tác im lặng.

Cô bé lúc này, hoàn toàn chính là người sống khỏe mạnh, không nhìn ra chút bộ dáng thê thảm nào. Lý Trình Di lập tức im lặng, còn muốn dùng điện thoại di động đánh chữ phiên dịch cho cô xem.

Bỗng nhiên, bên trong căn phòng, ánh đèn sáng ngời bắt đầu chậm rãi tối đi. Nhiệt độ rõ ràng giảm xuống.

Càng làm cho Lý Trình Di kinh ngạc chính là mép giường cũng bắt đầu thay đổi. Vốn là chiếc giường anh ngủ, ga giường vốn là hình ô vuông đen trắng.Nhưng lúc này, ga trải giường này nhanh chóng biến thành màu đen, cứng lại, giống như đá.

Anh nhẹ nhàng đưa tay chạm vào, xúc cảm cứng mà lạnh như băng phản hồi lại, ngay cả Hoa Lân Y cũng không ngăn được cảm giác lạnh băng kia.

"Xuỵt! "Một bên Iseline nhanh chóng vỗ vỗ anh, lần nữa làm thủ thế im lặng. Sau đó, cô áp mặt xuống đất, nghiêng mắt

nhìn ra ngoài giường.

Lý Trình Di học theo cô, cũng cúi đầu xuống, dán trên mặt đất, nhìn ra ngoài. "!!"

Lúc này cảnh sắc bên ngoài, khiến con ngươi anh co rụt, cả người cũng lạnh toát, cả người nổi da gà

Bên ngoài đã sớm không còn là vật trang trí và thảm trải sàn của khách sạn lúc trước.

Mà là một đại sảnh rộng rãi trống trải.

Khắp nơi đều là đại sảnh bằng đá màu đen hình vòm lớn. Ngoài cửa sổ một mảnh xám xịt, không nhìn thấy gì, bị sương mù dày đặc bao phủ.

Mà trong đại sảnh.

Một đám người áo choàng đen đang đứng đó.

Mặt bọn họ trắng bệch, phảng phất như bôi lên bột mì trắng, áo choàng trên người cũng thêu các loại ký hiệu văn tự quái dị không nhận ra.

Mấu chốt nhất không phải điểm này.

Điều khiến cả người Lý Trình Di căng thẳng chính là nửa người dưới của những người mặc áo choàng này.

Phần thân dưới của chúng… Hẳn là hai chân, toàn bộ đều là từng xúc tu màu đen.

Trong xúc tu có sương đen cùng điểm sáng màu đỏ lưu động quanh quẩn, vừa nhìn liền tuyệt đối không phải khoa học kỹ thuật hiện đại có thể làm ra.

Bốp bốp.

Iseline lúc này lại đột nhiên vỗ vỗ anh. Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn về phía cô.

Iseline chỉ chỉ điện thoại di động, kề sát qua, thì thầm.

Là những tín đồ! Bọn họ rất hữu hảo, thích giao dịch công bằng, anh có thể cùng bọn họ đổi đồ.

"Tín đồ là cái gì?"

Lý Trình Di cảm thấy tam quan của mình bị trùng kích, những dạng quái dị kiểu này thì trao đổi kiểu gì?

Vốn anh cho rằng trong Góc chết tất cả đều là nguy hiểm, hiện tại xem ra, trong chuyện này tựa hồ ẩn dấu rất nhiều rất nhiều chỗ bí ẩn.

“Bọn họ cũng thờ phụng thú khổng lồ Asladuni. “Iseline trả lời,” Trốn ở dưới giường này không có gì nguy hiểm, giường chính là thuyền, là nơi an toàn duy nhất trong Hắc Hải. Nhưng bên ngoài giường, rất nguy hiểm. “Iseline nghiêm túc giải thích.

Chương 249: 3 lần biến hóa

“…… Vậy còn em? “Lý Trình Di nhìn cô, không nhịn được hỏi. “Anh đã đến nhà em, ngôi nhà bị thiêu rụi.”

“Đúng rồi em còn muốn về nhà, trong nhà ba mẹ, em đều đang chờ em.“Đột nhiên Iseline lộ ra thần sắc giật mình,“Không sao, chờ ba lần, bên ngoài phát sinh ba lần biến hóa, chúng ta có thể đi ra ngoài. Chỉ cần chúng ta vẫn an tĩnh trốn ở chỗ này, không nên đi ra ngoài.”

Lý Trình Di nhíu mày, cảm giác khó hiểu. Nhưng nhìn thần sắc của Iseline, lại không giống như là nói dối. “Em, còn nhớ trận hỏa hoạn kia không, còn có mắt của em…”

“Iseline đưa tay sờ sờ chính mình khóe mắt, “Mắt….. mắt của em làm sao vậy?” Khóe mắt cô bé mơ hồ bắt đầu chảy máu.

Khoảng cách gần dưới ánh sáng điện thoại di động chiếu rọi, da mặt cô bé cũng bắt đầu biến thành màu đen, hiện lên dấu vết bị bỏng. “Làm sao cảm giác… có chút đau. “Iseline bắt đầu dụi mắt.

“Đến rồi! Bọn họ đến rồi! “Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến, cảm giác không đúng, vội vàng nói sang chuyện khác. Mau nhìn bên ngoài!

Động tác của Iseline dừng lại, vội vàng nhìn ra ngoài giường.

Chỉ một lát sau, làn da bị bỏng của cô lại nhanh chóng khôi phục bình thường, máu chảy ra từ mắt cũng giống như thời

gian đảo ngược, lưu chuyển trở về, giống như tất cả chưa bao giờ xảy ra.

Khóe mắt Lý Trình Di liếc đến điểm này, trong lòng nghiêm túc.

Nếu như nói trước đó anh còn suy đoán Iseline trước mắt này có thể là một người sống sót trùng tên. Như vậy hiện tại, anh không còn hoài nghi nữa.

Iseline này chính là người bị đám cháy làm hỏng hai mắt, bị ở trong lửa lớn bị đâm mù hai mắt, bị chết đau khổ trong phòng ngầm kia.

"Iseline, ba mẹ em có khỏe không? bọn họ có phải muốn đi xa nhà không?" tâm niệm Lý Trình Di chuyển động, nhẹ nhàng hỏi.

"Đúng vậy, ba mẹ em nói ngày mai phải đi khám bệnh cho em, em nói cũng muốn đi, nhưng ba mẹ em không cho, để em một mình ở nhà." Iseline gật đầu, vừa nhìn bên ngoài, vừa trả lời.

"Vậy sao? Ngày mai… "Trong lòng Lý Trình Di mơ hồ có suy đoán.

"Mẹ còn nói, trong nhà không còn nhiều tiền, đi khám bệnh phải tốn rất nhiều tiền… Nhưng em cảm giác mình rất khỏe mạnh"

Lý Trình Di kết hợp tư liệu xem trước đó, suy đoán cha mẹ cô có thể là muốn mang theo em trai nhập cư trái phép, rời khỏi thị trấn Mukesa, rời khỏi Zoltan.Bọn họ hẳn là nhận ra nguy hiểm, cho nên sớm sắp xếp rời đi, còn lừa gạt Iseline bọn họ là đi khám bệnh, để cho cô bé đợi ở nhà…

Trong tư liệu Thải Hồng Đường đưa cho, có nhắc tới, một bộ phận người Gilkini nhập cư trái phép, nửa đường mất tích một cách thần bí, không ai phát hiện tung tích của bọn họ, ít nhất có mấy trăm người không rõ tung tích.

Mà đoạn khu vực kia xung quanh, căn bản không tìm thấy dấu chân khác, cũng không có bất kỳ phương tiện giao thông nào tới gần đó. Những người đó rốt cuộc đi đâu, cũng thành bí ẩn chưa có lời giải.

Lần đầu tiên biến hóa sắp qua rồi. Chú ý ngàn vạn lần đừng đi ra ngoài. “Iseline đột nhiên nói. Giọng nói của cô kéo Lý Trình Di từ trong suy đoán trở về.

Anh nằm xuống theo, nhìn ra ngoài giường.

Phòng khách rộng rãi bên ngoài đã từ từ tối đen, chỉ qua mấy hơi thở, liền hoàn toàn hóa thành một màu đen kịt.

“Nơi này, chính là Biển Đen… Có phải rất đẹp không?“Iseline nhìn màn đen kịt bên ngoài, trong mắt toát lên sự vui vẻ, ấm áp, chờ mong.

“Anh không nhìn thấy gì cả. “Lý Trình Di trả lời. Anh nhìn về phía Iseline.

Đúng rồi. Em làm sao biết, những tín đồ kia có thể giao dịch? Còn giao dịch công bằng?”

“Cái này á.” Iseline cười nói, quay mặt lại “Bởi vì em đã thử”.

“Em đã thử?”

“Vâng, em đã sử dụng hộp tiết kiệm của mình để đổi lấy rất nhiều thứ. Em không hiểu họ nói gì, nhưng nhiều khi, em đói và nên thử để xem có cơ hội để đổi lấy thức ăn và thức uống hay không.”

“Thức ăn? “Lý Trình Di trong lòng không nói gì,” Em dám ăn hả?”

“Sao lại không dám chứ, lại không nguy hiểm, bọn họ ăn trước cho em xem, bọn họ không sao, em liền ăn. “Iseline trả lời.

Lý Trình Di không nói gì.

Hiện tại anh hoài nghi, trạng thái quỷ dị của Iseline này, rất có thể chính là do đồ ăn linh tinh tại Góc chết dẫn đến. Anh còn muốn nói gì nữa.

Nhưng rất nhanh, bên ngoài đen kịt, chậm rãi lần nữa biến mất. Bên ngoài giường, chậm rãi hiện ra một căn phòng kiểu châu u cổ xưa.

Gạch nền màu xám đen, vách tường thuần trắng tràn đầy hoa cỏ phù điêu, trên đường đá màu trắng cũng khắc ký hiệu văn

tự tinh tế.

Lý Trình Di nhìn ra bên ngoài từ góc độ này. Trong tầm nhìn hơn phân nửa là tường trắng.

Góc tường bên trái, là một cánh cửa gỗ màu đỏ nửa mở.

Dưới cửa còn làm viền màu đen chống va chạm.

"Nơi này là……" Lý Trình Di đang muốn nói chuyện, lại bị Iseline một tay che miệng anh, liều mạng lắc đầu, thần sắc hoảng sợ.

"Nguy hiểm" Ngón tay cô bé lúc này gõ chữ lên màn hình di động. Trong lòng Lý Trình Di khẩn trương, im lặng nằm bất động, không lên tiếng.

Xoẹt. Xoẹt.

Bỗng nhiên cửa gỗ mở rộng.

Một đôi giày da đen, quần dài màu đen, hình như là chân người đàn ông, chậm rãi đi tới. Răng rắc.

Cửa phòng bị đóng lại, khóa trái. Ha ha……

Bỗng nhiên một trận tiếng cười quái dị vang lên trong phòng. Ha ha ha……

Tiếng cười lại vang lên.

Lý Trình Di không biết vì sao, nghe thấy âm thanh này liền cảm giác da gà nổi lên. Két két……

m thanh kia lại thay đổi, biến thành giống như đứa bé nghiến răng tập nói, phát ra âm thanh quái dị. m thanh có chút chói tai, như là hát hí khúc, lại như là đơn thuần tiếng kêu quái dị.

Lý Trình Di nhìn về phía Iseline. Lại phát hiện khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé tái nhợt, nhắm mắt lại cũng không dám nhúc nhích.

"Lý Trình Di"

Bỗng nhiên một giọng nói rõ ràng vang lên bên tai Lý Trình Di. Cả người anh tê dại, quay đầu nhìn ra ngoài giường.

Đôi chân người đàn ông kia, đã đứng ở bên giường!

Chương 250: Tiếng nói gọi hồn

Gắt gao dán sát mép giường, cách mặt anh chỉ có một bàn tay! Lý Trình Di.

Lý Trình Di. ”

” Lý Trình Di”.

m thanh kia giống như máy đọc lại, không ngừng lặp lại.

m thanh kỳ lạ ngay từ đầu, trở nên càng ngày càng tiêu chuẩn, càng ngày càng quen thuộc, càng ngày càng…… Giống như là giọng nói của chính anh!

Đột nhiên, Lý Trình Di phản ứng lại điểm này.

Trong bản năng, anh cảm giác còn để đối phương tùy ý đọc tiếp như vậy, sẽ phát sinh chuyện cực kỳ nguy hiểm. Trong tay anh chậm rãi hiện lên kim kiếm, Lực trường rực rỡ lúc nào cũng chờ phát động.

A!!!

Trong phút chốc, một tiếng kêu cực kỳ bén nhọn vang ầm ầm bên cạnh anh. Đó là Iseline, người cũng trốn dưới gầm giường.

Sắc mặt cô lúc này lạnh như băng hai mắt chậm rãi chảy ra máu loãng, bắt đầu biến thành đen ngòm, lõm xuống. Da mặt cũng bắt đầu hiện lên vết nứt cháy đen.

Sóng âm bén nhọn khủng bố, nháy mắt liền triệt tiêu tiếng lặp lại bên ngoài. Vài giây sau.

Phụt.

Hai giọng nói đồng thời biến mất.

Lý Trình Di bị chấn động đến mức mắt nổi đom đóm, đầu óc choáng váng.

Chờ âm thanh hoàn toàn không còn, anh mới chậm rãi ổn định trạng thái dưới tác dụng của Lực trường rực rỡ. Bên ngoài giường lại tối đen.

Dường như họ đã rời khỏi căn phòng vừa rồi.

Mà một bên Iseline vốn đang co rút, lúc này lại đột nhiên nghiêng đầu, sau khi hôn mê đi qua, nằm trên mặt đất không nhúc nhích. Cô bé .. đang giúp mình? "Lý Trình Di đột nhiên phản ứng lại.

"Tại sao phải giúp mình? "Anh không thể hiểu được. Hiện tại có thể khẳng định chính là, Iseline tất nhiên rất không đơn giản, cô bé đến cùng là chết hay là sống, không ai biết.

Nhưng cô có một số năng lực đặc thù, điều này nhất định có thể xác định.

Lý Trình Di nhìn Iseline đã hôn mê, hồi tưởng lại bộ hài cốt nho nhỏ nhìn thấy trước đó, trong lòng không hiểu sao vẫn khẽ động.

Không đợi anh có suy nghĩ khác, rất nhanh, bóng tối bên ngoài lại một lần nữa phát sinh biến hóa. Màu đen kịt nhạt đi.

Một vách tường đá màu đỏ sậm thô ráp xuất hiện ở ngoài giường. Lần này có vẻ may mắn.

Không có ai ngoài đó cả. Cũng không có bất kỳ động tĩnh gì.

Vách tường đỏ sậm, phiến đá đỏ sậm, trên mặt đất còn có đá vụn, rải rác. Ngoài ra, không còn vật gì khác.

Nhiệt độ cũng khác với vừa rồi, bắt đầu nóng lên.

Lý Trình Di nhớ kỹ về nguyên tắc ba lần cùng với việc nằm sấp dưới gầm giường trong hơn nửa tiếng mà Iseline nói cho anh biết.

Hiện tại anh phục hồi tinh thần lại, lúc trước cái âm thanh quái dị liên tục gọi tên anh rất có thể là Bàn tay nắm chặt của Góc chết.

Nhưng bị Iseline chặn lại.

Nằm sấp dưới gầm giường, không nhúc nhích.

Anh thỉnh thoảng nhìn đồng hồ bấm giờ trên điện thoại di động. Mười phút.

Hai mươi phút. 30 phút…… Phù phù.

Trong phút chốc, một loại cảm giác mê muội khó hiểu xông lên đầu. Trước mắt Lý Trình Di hiện lên một màn trắng xóa.

Phù, anh không tự chủ được chớp mắt, tất cả trước mắt nhanh chóng bắt đầu biến dạng. Chờ anh phục hồi tinh thần lại, mình đã về tới phòng khách sạn.

Tay phải nắm cửa phòng mở ra, đứng ở cửa, đang muốn đi ra ngoài.

Roẹt roẹt.

Điện thoại di động đang rung, là đồng hồ báo thức đúng giờ.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhìn quanh bốn phía, xác định mình thật sự thoát khỏi Góc chết. Lúc này cả người mới buông lỏng.

"Ra rồi!" anh nhìn rõ.

Hồi tưởng lại một màn vừa rồi ở Góc chết. Iseline hét lên để giúp anh.

Và trong thị trấn Mukesha, nỗi cô đơn sâu thẳm mà cô nắm lấy chân anh và truyền cho anh.

Xem ra, trước khi đi, phải mang theo chút đồ đạc.

Lý Trình Di bình phục nhịp tim, đội lên mũ màu trắng che mặt, bước nhanh ra khỏi phòng.

……

Hai ngày sau……

Thành phố Toại Dương – Vườn thực vật Vĩnh Viễn.

"Cho nên anh cũng mang cô bé đến!?! "Thải Hồng Đường ngây ra như phỗng nhìn Lý Trình Di.

"Cục kẹo trong miệng khiến quai hàm cô bạnh lên, nhưng giờ này khắc này, cho dù cục kẹo có lớn hơn nữa, cũng không lấp đầy được sự kinh ngạc trong lòng cô.

Không chỉ Thải Hồng Đường.

Đại Hùng, Long Môn Điếu, Râu đen và Râu nâu đều ở trong phòng khách, nhìn Lý Trình Di mờ mịt không nói gì.

“Thứ này trước tiên không nói anh mang về như thế nào, có an toàn hay không, còn chưa được chứng thực, cái này… cái này anh cũng mang về được?” Khuôn mặt Long Môn Điếu vặn vẹo, chỉ vào hai bộ hài cốt đặt ngay ngắn chỉnh tề trên mặt đất.

Hai bộ hài cốt một bộ là của Iseline.

Một bộ hài cốt con chó vàng trung thành bảo vệ chủ kia.

Hơn 30 năm thời gian, khiến hai hai bộ hài cốt chỉ còn xương cốt dính tý da.

“Tôi cảm thấy Iseline là một đứa bé ngoan. Con chó vàng này cũng rất ngoan. Lần này có thể an toàn thoát khỏi Bàn tay nắm chặt, hoàn toàn nhờ vào Iseline để giúp đỡ. Mặc dù không chắc chắn là tạm thời thoát khỏi hay hoàn toàn thoát khỏi Góc chết đó nhưng cho họ một ngôi nhà tốt hơn, ít nhất là trong khả năng của tôi, có thể làm được.”

Lý Trình Di nghiêm túc sắp xếp chỉnh tề cho hai bộ hài cốt, loại bỏ vết bẩn bụi bặm đất cát, đồng thời còn không ngừng phun lên thuốc nước thơm chống mục nát.

“Được rồi… Tuy rằng những người vào Góc chết như chúng ta chả kiêng kị cái gì nhưng…” Thải Hồng Đường chán ghét che miệng đi ra đại sảnh.

“Có lấy nước thuốc không? Bên em còn rất nhiều. “Đại Hùng dịu dàng hỏi.

“Tạm thời đủ rồi, mỗi tháng phun một lần đúng không? “Lý Trình Di nói.

‘Ừm, đúng vậy. Chú ý sau khi phun, giữ cho không gian khô ráo, không được quá ẩm ướt. “Đại Hùng dặn dò.

“Yên tâm đi, tôi sẽ chú ý”Lý Trình Di gật đầu.

Đối với Góc chết Bàn tay nắm chặt, trong lòng anh có một ý nghĩ.

Hàng hóa của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, rất nhiều đều có tác dụng phụ, nhưng công hiệu lại không thể không nói đều rất mạnh. Vừa vặn, Chiếc giường tại Góc chết Bàn tay nắm chặt có thể không ngừng biến hóa căn phòng.

Chương 251: Thành thật sống qua ngày

Có lẽ…… Anh có thể tìm cơ hội, biến hàng hóa quỷ dị tại Cửa hàng nhỏ yên tĩnh quỷ dị thành đồ mình có thể sử dụng … Thu thập xong hài cốt, bỏ vào trong hòm khống chế chính xác độ ẩm mà Đại Hùng đưa tới.

Từ đầu tới cuối, động tác của Lý Trình Di đều rất dịu dàng.

Trong đó cố nhiên có cô bé Iseline lúc trước trợ giúp nhưng nhiều hơn là tia chờ mong của anh đối với Góc chết Bàn tay nắm chặt.

Nếu Iseline đã ở trong đó hơn 30 năm, thì cũng giống như cậu bé trước đó tại Góc chết Grius. Như vậy, có thể câu thông với Iseline, có lẽ có thể phối hợp anh thực hiện nhiều khảo nghiệm mà không thể tưởng tượng nổi. Đây là một cơ hội.

Đối với hành động của Lý Trình Di, mọi người đều ngạc nhiên rồi tự giải tán.

Tuy rằng không ai nói, nhưng nhìn vẻ mặt mấy người liền biết, bọn họ đều cảm giác Lý Trình Di có chút biến thái… Vườn thực vật Vĩnh Viễn bởi vì Lý Trình Di trở về, tạm thời trở thành cứ điểm tạm thời của tiểu tổ đội bọn họ. Mấy người này cũng không đi xa, bọn họ tìm một trang viên nhỏ gần vườn thực vật.

Là Đại Hùng bỏ tiền ra mua, Râu nâu phụ trách lắp đặt các loại hệ thống giám sát cảm ứng cảnh giới cực kỳ chuyên nghiệp. Và đặt tên là Vĩnh An Uyển.

Sau khi rời khỏi vườn thực vật, mấy người đi tới Vĩnh An Uyển, tụ tập bên hồ nước ở tầng một.

“Các cậu có cảm thấy anh Trình rất giả vờ không? “Thải Hồng Đường cầm kẹo que mút mút, vẻ mặt nghiêm túc.

Còn có chút biến thái, tuy rằng tôi cũng đáng thương cô bé Iseline kia, nhưng nói thật, để cho tôi dịu dàng cẩn thận đi xử lý những hài cốt kia như vậy, hương vị kia… Tôi cảm thấy tôi không gánh nổi.”

“Tôi không hỏi cậu, Râu đen, cậu thấy thế nào? “Thải Hồng Đường cũng không nhìn gã tóc xanh.

Long Môn Điếu có vẻ bị tổn thương, còn muốn nói cái gì, nhưng Râu đen mở miệng: “Lần này bởi vì Pháo đài Trầm Mặc trong ngoài ngăn cách, chúng ta thu thập tình báo ở bên ngoài cũng không mạnh, Zoltan bên kia cũng không có Thiên nhãn, vệ tinh theo dõi cũng rất mơ hồ, không ai sẽ không có việc gì mà cả ngày nhìn chằm chằm vào cái nơi hoang vu để lãng phí tài nguyên.Vì vậy, thông tin mà chúng ta có thể thu thập được chủ yếu dựa vào các mối quan hệ của tôi ở bên ngoài. ”

“Căn cứ vào hồi âm của tình báo bên kia, lần này Lam Lộc tổng cộng có 36 người chết, tuy rằng không có cao thủ gì, nhưng vũ khí trang bị ở phụ cận Zoltan cũng coi như tiên tiến.Từ dấu vết lưu lại hiện trường, cơ hồ đều là một đòn trí mạng. Không tính dấu vết vũ khí bay” Râu đen trầm giọng nói.

“Cái này… tất cả đều là anh Trình và anh Tiếu Hào làm? “Long Môn Điếu có chút ngây ngẩn cả người.

Cơ bản có thể xác định, từ thời gian trước sau phân tích, chủ lực hẳn là anh Tiếu Hào, phụ tá phối hợp hẳn là anh Trình. Dù sao Anh Trình là chuyên gia điều khiển vũ khí bay thuần huyết, mọi người đều biết. “Râu nâu gật đầu.

“Hài cốt tồn tại trong mật thất ngầm của thị trấn Mukesha, anh Trình có thể bình yên vô sự mang về, còn mang hài cốt chó về, mọi người cảm thấy kết cục của những binh sĩ Lộc Lam vây quanh nơi đó sẽ như thế nào?”

“Còn có lúc trước…… mấy vụ giết người ở Toại Dương bên này, anh Tiếu Hào ra tay có chút tàn nhẫn. “Long Môn Điếu líu lưỡi.

Tuy rằng người Góc chết không sợ sinh tử, nhưng hung tàn đến mức này, ít nhiều vẫn là số ít.

“Đừng suy nghĩ nhiều, anh Trình và anh Tiếu Hào càng mạnh, chúng ta càng an toàn, không phải sao?”

Thải Hồng Đường đã cẩn thận điều tra qua Tiếu Hào cùng Lý Trình Di, nếu như đoán không sai, từ khi bắt đầu tại Góc chết

Grius đến bây giờ, ít nhất đã có trên trăm mạng người chết trong tay Tiếu Hào…

Có thể nói một người bị kéo vào Góc chết giết người như ngóe, không kiêng nể gì có thể hiểu được. Thậm chí lúc trước Tiếu Hào còn đối đầu trực tiếp với Liên hội thành phố, cùng với Cục An ninh.

“Bất quá nếu ngẫm kỹ, Anh Trình cùng Anh Tiếu Hào đều là bất đắc dĩ mới ra tay, trên thực tế, bọn họ phần lớn thời gian, chỉ là ngăn cản những lực lượng cản trở hai anh ấy.” Đại Hùng lên tiếng giải thích.

“Cũng đúng”Râu đen gật đầu. Ít nhất so với tổ chức khủng bố Lý Tưởng Hương, Tinh Hồ, Long Hà tốt hơn nhiều.

“Gần đây trong tỉnh loạn cào cào, hội trưởng liên hội tỉnh đều bị ám sát, cấp trên phái xuống một điều tra viên mới, cũng bị đâm chết ở trên đường, các nơi Cục an ninh đều bị tập kích, có quan chức cấp cao cũng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không phải bị thương cũng mất tích.”

“Dựa theo phong cách ra tay, Lý Tưởng Hương, Long Hà, đều có tham dự. Chỉ sợ lập tức sẽ xảy ra chuyện lớn”. Thải Hồng Đường nói tiếp.

“Việc này tôi cũng nghe nói, Cục an ninh cùng liên hội phong tỏa tin tức truyền thông, nhưng tôi tra được từ nội bộ mạng tra được tình hình thực tế.” Râu đen gật đầu.

“Mấy lần ám sát cao tầng đều do phần tử khủng bố là Đầu lâu trắng ra tay. Người này có thực lực rất mạnh ở trong giới Chuyên gia điều khiển vũ khí bay, bên người tựa hồ còn có một tiểu tổ đội, cực kỳ lợi hại.”

Quân đội đã nhận được thông tin và đã điều động rất nhiều người đến lục soát khắp nơi. ”

“Yên lặng một chút, thành thật sống qua ngày. Tôi sắp vào Góc chết rồi, hy vọng có thể đơn giản một chút đừng quá khó khăn. “Thải Hồng Đường thản nhiên nói,” Nếu tôi không qua được lần này, các cậu nhớ đốt giấy cho tôi vào ngày lễ ngày tết.

“Chị Đường, chị đáng yêu như vậy, chắc chắn sẽ không chết. “Long Môn Điếu cười nói.

“Lời này của cậu nói không sai. “Thải Hồng Đường khen ngợi sờ sờ đầu anh ta.

……

Cuối tháng 10.

Sau khi từ Zoltan trở về, Lý Trình Di liền một lần nữa về tới Cửa hàng nhỏ yên tĩnh mua đồ, sau đó hấp thu hoa khí Huyết ảnh Long mạch cấp thấp.

Nâng độ thu thập của Tiết Mao Phi Liêm, từ 21% trước đó, vững bước tăng lên tới 35%. Nhưng đó không phải là mấu chốt.

Chương 252: Thư giãn

Mấu chốt là, Lý Trình Di đã không thỏa mãn tốc độ hấp thu hoa khí biến chủng của vườn thực vật nhà mình. Anh lựa chọn đi ra ngoài.

Trong thời gian hai tuần, anh đi khắp toàn bộ tất cả cửa hàng hoa Toại Dương, sờ Hoa Tử đằng, hoa Lay-ơn, cùng hoa hướng dương tại các cửa hàng hoa.

Điều khiến anh tiếc nuối chính là, hoa Tử đằng và hoa Lay-ơn, mùa này đã rất ít. Ngược lại là hoa hướng dương, cho anh một bất ngờ không nhỏ.

Bởi vì…… Anh ta tìm thấy một nông trại trồng hoa hướng dương!

Chỉ trong một ngày, độ tiến hóa lần thứ hai của hoa hướng dương đã đạt tới 100%.

Sau đó quay về Toại Dương thu lại hai cái gói ác niệm cuối cùng lần trước lưu lại, lại hăng hái làm một số việc chính nghĩa xung quanh khu vực, ác niệm thoải mái bổ sung đầy mấy điểm cuối cùng.

Tất cả đã xong.

Sự tiến hóa thứ cấp của hoa hướng dương, tốc độ hoàn thành nhanh hơn rất nhiều lần so với hoa Tử đằng.

Bởi vì Bàn tay nắm chặt và trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, hoa ngữ hoa hướng dương có tác dụng rất lớn.

Và trong thực tế, hoa hướng dương có một số lượng lớn các trang trại trồng trọt trong nhà kính, làm cơ sở cung cấp dầu hướng dương.

Cho nên, Lý Trình Di quyết định, tiến hóa lần thứ 3 kế tiếp, tiếp tục lựa chọn hoa hướng dương.

Để mau chóng hoàn thành ba lần tiến hóa cần thiết, Lý Trình Di tận dụng thời gian rảnh rỗi hiếm có, thừa dịp người nhà nghỉ ngơi cuối tuần dứt khoát tổ chức du ngoạn tại một khu nông nghiệp bên Thanh Cương.

Như vậy một mặt cùng gia đình, mặt khác cũng nhân tiện có thể hấp thụ hoa hướng dương biến chủng cần thiết cho lần tiến hóa thứ ba.

Theo gợi ý của Tống Nhiễm, người đắm chìm trong Góc chết, không bao lâu nữa sẽ phát điên, cho nên để điều chỉnh trạng thái, Lý Trình Di tích cực tiếp thu gợi ý này, quyết định ra ngoài hoàn toàn thả lỏng một chuyến.

Nông trường ấm áp trong rừng vàng.

Trên bãi cỏ rộng lớn màu vàng xanh.

Lý Trình Di ngồi bên bàn ghế trong lều che nắng màu trắng, trước mặt đặt một ly nước chanh ấm áp. Anh đang nhàm chán nhìn bãi cỏ xa xa.

Trên bãi cỏ, tốp năm tốp ba trẻ con đang đuổi nhau. Một bên còn có con chó đen vừa chạy loăng quăng theo lũ trẻ vừa sủa loạn lên

Xa hơn nữa, một ngôi nhà gỗ hai tầng trong rừng, trên bức tường màu nâu sẫm, được sơn bằng sơn máu: Ngôi nhà bí ẩn.

Đó là ngôi nhà chủ đề rừng mà nông trại này dựng lên.

Ông bố Lý Chiêu đã đưa vợ Phùng Ngọc Vinh vào, nói là muốn trải nghiệm tình cảm mãnh liệt khi còn trẻ. Bà chị Lý

Trình Cửu ngược lại hiếm khi cùng cả nhà đi ra ngoài một lần.

Hiện tại đang cầm cần câu cùng băng ghế nhỏ, ngồi ở một bờ sông nhỏ phía xa câu cá. Nhìn tư thế ngồi vững như Thái Sơn, tay như điêu khắc, liền biết bà chị đã ngủ gật.

Thở dài.

Lý Trình Di bưng nước lên chậm rãi nhấp một ngụm.

“Mọi người đều có việc của mình, sao mình lại chả biết làm gì… Thả lỏng thần kinh… Rốt cuộc như thế nào mới có thể thả lỏng thần kinh?”

Anh rõ ràng đã ra ngoài chơi, vì sao vẫn cảm thấy mệt mỏi, nhàm chán. Anh thấp giọng thở dài lần nữa. Giơ tay lên nhìn đồng hồ, gần đây chính là một vườn lớn hoa hướng dương.

Anh dứt khoát đứng dậy, gửi tin nhắn cho cha mẹ, định một mình chậm rãi tản bộ qua lán lớn.

Bụp.

Bỗng nhiên một quả bóng cao su từ xa bay tới, chính giữa cái bàn gỗ nhỏ bên cạnh anh.

Nước chanh trên bàn gỗ bắn tung tóe đổ ngay ống quần Lý Trình Di. … “Sắc mặt anh tối sầm lại. Ngẩng đầu nhìn về phía quả bóng.

Trần Húc Đông?

Xa xa mấy người trẻ tuổi bước nhanh đến gần, người dẫn đầu rõ ràng chính là người bạn tốt Trần Húc Đông.

Chàng trai này mặc một cái áo ba lỗ màu xanh bó sát người, phối hợp với quần đùi thể thao màu xanh, làm nổi bật đường cong cơ bắp tập gym của anh.

“Nếu không tôi gọi điện thoại hỏi cô, cũng không biết cậu ra ngoài chơi còn không gọi tôi. “Trần Húc Đông đến gần lớn tiếng nói.

Công ty ba tôi tổ chức hoạt động phúc lợi khách hàng, tôi chọn địa điểm, vừa lúc nghe được cậu muốn tới bên này, liền đổi địa điểm thành nơi này.

……..

Trần Húc Đông đến gần, ôm lấy bả vai Lý Trình Di.

“Cậu được lắm, mới có tý thời gian mà người đã đô con thế này?”

“Gần đây có tập luyện một chút” Thấy ông bạn nối khố, Lý Trình Di cũng chỉ có thể im lặng ngồi xuống. Anh quét mắt nhìn đám người đang chậm rãi tập hợp phía sau Trần Húc Đông.

Liếc mắt nhìn lại, ít nhất ba bốn mươi người, trong đó phần lớn đều dáng người không tệ. Nam cường tráng, nữ nóng bỏng. Chính là phần lớn là người trung niên lớn tuổi, trẻ tuổi không nhiều lắm.

“Đã lâu không gặp cậu, cậu nhìn lại xem những ai đến này?” Trần Húc Đông vỗ vỗ vai Lý Trình Di, chỉ về phía mấy người đang đến gần cách đó không xa.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn lại, ngay từ đầu không nhận ra, nhưng rất nhanh, ký ức tiền thân bắt đầu cuồn cuộn tuôn ra. Mấy người trẻ tuổi tới gần này, tất cả đều là bạn trước kia bọn họ cùng nhau chơi từ nhỏ đến lớn.

Mặc dù có béo có xinh đẹp, còn có khí chất biến đổi, nhưng từ đường nét mặt mày, mơ hồ có thể nhận ra, vẫn là người kia.

Một đám người náo nhiệt đến gần.

“Đây là… Lý Trình Di!” một người đàn ông lịch sự đeo kính chỉ vào bên này nói, làm ra dáng vẻ nhận ra người quen.

“Là Lý Trình Di phải không, to con như vậy rồi sao? Có phải tập gym không? “Có cô gái kinh ngạc nói.

“Đã lâu không gặp mọi người. “Lý Trình Di thấy mọi người đều tới, cũng chào hỏi. Trên thực tế anh vốn khá mơ hồ với trí nhớ của người tiền thân, chỉ nhớ rõ người đàn ông đeo kính gọi là Lý Thanh Bằng, trong nhà có chút bối cảnh, nhưng không nhớ nhiều lắm.

Chương 253: Đám bạn thuở bé

Người tiền thân khi còn bé kỳ thật cũng không chơi thân gì với anh ta.

Đám người này trước kia đều chia làm hai phe

Một đám do Lý Thanh Bằng cầm đầu, gia cảnh tốt, học tập tốt.

Một đám khác do Trần Húc Đông cầm đầu, người này cũng coi là nhà có điều kiện, ra tay hào phóng, có thể tụ tập bạn bè. Mà Lý Trình Di, trước kia tướng mạo bình thường, gia cảnh cũng bình thường, cho nên xem như nhàng nhàng không ai để ý.

Ngoài ra còn có Lâm Tang, sau này mới gia nhập. Lần này thì không thấy đến. Trần Húc Đông chỉ vào mấy người đang đến gần, lần lượt giới thiệu một lần.

“Triệu Tư Khải. “Anh ta chỉ vào một người đàn ông da đen có chút ngại ngùng cười nói,” Hiện tại đang ở công trường, làm kiến trúc sư, so với trước kia thích cười hơn. Trước kia thì đần không chịu nổi”.

“Cút mẹ mày đi. Chỉ biết hại tao thôi. “Triệu Tư Khải cười mắng.

“Đây là Triệu Phủ Ninh, hoa khôi xóm trước đây của chúng ta”Trần Húc Đông chỉ vào cô gái tóc đuôi ngựa mặc đồ thể thao màu hồng nhạt thứ hai.

Cô gái này môi hồng răng trắng, ánh mắt to tròn, dáng người cao gầy, tóc dài bồng bềnh, quả thật xinh đẹp, mặc quần jean trắng đơn giản, phác họa ra cặp mông mượt mà.

“Hoa khôi xóm quỷ gì? Đừng nói nữa, bây giờ đã tàn rồi. “Triệu Phủ Ninh đưa tay bắt tay Lý Trình Di.

Còn có hai người còn lại, đều là cô gái, một người Lý Trình Di nhớ rõ là tên Viên Di, lúc trước hình như vẫn thích Lý Thanh Bằng, cũng không biết hiện tại thế nào.

Người kia anh liền hoàn toàn không quen, cẩn thận lật trí nhớ, vẫn không có ấn tượng.

“Viên Dịch cũng không cần giới thiệu chứ? Bà chị lúc trước còn dẫn chúng ta đi làm bài tập hè. “Trần Húc Đông cười nói,

bị Viên Dịch đập một cái vào lưng.

Cô gái này ăn mặc giống con trai, tóc cũng để tóc ngắn ngang tai, hơi béo, cười rộ lên rất thân thiện.

“Rất nhiều năm không gặp, Lý Trình Di bây giờ trông khỏe thế?” Viên Di đứng ở trước người Lý Trình Di, lấy tay ra đọ với tay Lý Trình Di.

Tuy rằng cô hơi béo, nhưng bắp tay nhỏ hơn Lý Trình Di một vòng lớn. “Khủng”.

Cô lắc đầu, nhìn về phía cô gái cuối cùng kia.

“Đây là bạn thân Trang Di Cảnh của tôi, gần đây tâm trạng không tốt, bị tôi kéo tới giải sầu.”

“Xin chào.” Lý Trình Di mỉm cười chào hỏi.

Cuối cùng cô gái này khí chất rất đoan chính, mặc váy dài màu vàng nhạt, thêm mũ rơm tròn, đơn giản phối hợp lại làm cho người ta cảm thấy phong cách điềm đạm nho nhã.

“Xin chào, nhìn gần có cảm giác an toàn. “Trang Di Cảnh cười trêu ghẹo.

“Cảm ơn. “Hiện tại Lý Trình Di căn bản không có tâm tư xã giao. Nhưng Trần Húc Đông đã dẫn người tới, anh cũng chỉ có thể cùng mấy người tán gẫu góp đủ số.

Mọi người đứng tụm lại, tổng cộng bảy người, trò chuyện một lúc liền như trở về thời thơ ấu, khôi phục lại hai phe.

Trần Húc Đông, Lý Trình Di, Triệu Phủ Ninh một phe. Lý Thanh Bằng, Viên Ngạo, Triệu Tư Khải cùng một phe.

Trang Di Cảnh thì chào hỏi xong liền ngồi ở một bên lướt điện thoại di động. Trần Húc Đông gọi nhân viên phục vụ tới, chỉ vào mọi người ở đây.

Mọi người ở đây mỗi người một chai nước dưa hấu. Ghi sổ trước.

“Vẫn là Húc Đông sảng khoái.” Triệu Phủ Ninh cười nói, cô cô tuy rằng khuôn mặt xinh đẹp nhưng tính tình lại nóng nảy,

trước kia bởi vì ngứa mắt Lý Thanh Bằng nên hai người thường xuyên cãi lộn ít khi chơi với nhau.

Cả tiểu khu lớn như vậy nhưng cô cũng chỉ chơi được với Lý Trình Di, Trần Húc Đông.

“Phủ Ninh hiện tại thế nào? Lần trước nghe ba cậu nói cậu bỏ học? “Trần Húc Đông ngồi xuống hạ giọng.

“Sau đó tiếp tục học, nghỉ học hai năm cấp 3 vẫn chưa học bù lại”Triệu Phủ Ninh cười lắc đầu,” Hiện tại mình mở một cửa hàng nhỏ, buôn bán quần áo, không thể so với công tử con nhà giàu thoải mái thanh nhàn.

Trần Húc Đông xua tay, “Đầu năm nay tôi đặc biệt phiền nhất chính là nghe người khác nói tôi công tử con nhà giàu, có thể đừng nhắc đến những từ đó được không?”

“Vậy cậu phải lợi hại hơn cha cậu mới được. “Lý Trình Di bổ sung.

“Không phải tôi còn trẻ sao? “Trần Húc Đông nói.

“Tiểu Di thì sao? Hiện tại làm gì?“Triệu Phủ Ninh nhìn về phía Lý Trình Di, có chút tò mò.

……

Trong số mấy người ở đây, Lý Trình Di là người rắn chắc nhất, còn to hơn cả Trần Húc Đông. Dáng người của anh đúng là lưng hùm vai gấu.

Ngồi trên ghế, sắc mặt bất động, khiến cho người ta cảm thấy một loại khí chất trầm ổn trấn định.

Nghe hỏi vậy anh nhanh chóng nghĩ tới công việc là cái gì.

Làm việc ở công ty dược phẩm sinh học, làm trợ lý cho ông chủ, lúc thì bận rộn bề bộn nhiều việc, đi công tác khắp nơi, lúc rảnh rỗi cũng giống như bây giờ. “Lý Trình Di trả lời đơn giản.

“Dù sao cũng tốt hơn chúng tôi, tốt xấu gì cũng tốt nghiệp đại học, tôi lúc trước không có thi đậu đại học, hiện tại thật sự, có chút… Mọi người biết đấy, đầu năm nay, làm cái gì đều xem

bằng cấp. Rất nhiều chỗ tôi ngay cả cửa cũng không vào được.” Triệu Phủ Ninh thở dài.

“Tại cậu yêu đương cho lắm vào” Trần Húc Đông tổng kết,” Đã bảo cứ yêu tớ đi thì không nghe”.

“Đi chết đi!”

Mấy người nhỏ giọng nói chuyện phiếm, Lý Trình Di thỉnh thoảng chen vào tâng bốc, không khí coi như hài hòa.

Không ngờ người có công việc tốt nhất trong số ba người lại là Lý Trình Di. Thu nhập một tháng 20.000, lại coi như tự mình kiếm tiền.

Mà trong số mấy người, Lý Thanh Bằng mới tốt nghiệp không bao lâu, cũng vào làm công ty điện lực nhà nước còn nắm quyền phó trưởng phòng. Thăng tiến thần tốc. Vẫn là con dê đầu đàn giữa mấy người.

Sau khi nói chuyện phiếm một lúc, cha mẹ Lý Trình Di là Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh cũng tới hỏi thăm mấy câu rồi cũng đi.

Trần Húc Đông vội vàng tiếp đón mọi người, thỉnh thoảng quay đầu lại, thấy Lý Trình Di lẳng lặng ngồi ở một góc, cầm điện thoại di động trong tay rồi lại không nhìn, chỉ có chút thất thần nhìn về phía xa.

Chương 254: Khoe khoang

“Không biết tại sao, tôi từ trên người Lý Trình Di cảm giác được một loại mệt mỏi nhàn nhạt. Cậu ta trầm mặc hơn trước kia. “Triệu Phủ Ninh ở một bên nói.

“Cậu ta vốn ít nói, trước kia thích Lâm Tang cũng không nói. Chỉ biết là buồn rầu, cho rằng người khác không nhận ra. “Trần Húc Đông nói.

“Cậu đi làm việc đi, để tôi chăm sóc cậu ta. “Triệu Phủ Ninh cười nói.

Nhìn Lý Trình Di cao lớn khỏe mạnh, mơ hồ còn có loại khí chất đặc biệt.

Cái loại cảm giác này hoàn toàn tương phản với hình tượng bình thường trước kia, làm cho cô có loại kinh hỉ như đột nhiên phát hiện bảo thạch trong cát.

Cô không đợi Trần Húc Đông đáp lời, liền đến gần.

“Tiểu Di, Nhà cậu vẫn ở chỗ cũ chứ? “Cô tự nhiên ngồi xuống một cái ghế bên cạnh Lý Trình Di.

“Cậu làm chuyên gia chăm sóc thực vật, đi công tác các tỉnh phía Nam ấm áp cũng thích nhỉ?”

“Lúc đó tôi cũng không nghĩ tới nhiều như vậy. “Lý Trình Di cười cười.

“Đó chính là cậu hiện tại công việc không tệ mới có thể như vậy, cậu coi như số may, có thể tìm được việc đúng chuyên ngành ở Toại Dương bên này việc làm ít, cơ hội cũng ít.” Triệu Phủ Ninh cười nói, “Đúng rồi, cậu rốt cuộc là làm cái gì?Có phải là nghiên cứu thuốc cho thực vật không”

“Tôi cũng thích những thứ đó. “Lý Thanh Bằng không biết lúc nào lại gần.

“Bất quá dược phẩm sinh học thì bên Bạch Tinh mạnh hơn nhiều so với chúng ta, ở bên này tiềm lực phát triển không lớn nhỉ?” Cô ta nhìn Lý Trình Di hỏi

“Như cái Elstone, Virgile, Tân Lan dược phẩm gì gì đó, đều là công ty đỉnh cấp tại Bạch Tinh. Đặc biệt là Virgile, bọn họ tung ra một seri tế bào hoạt tính dược vật cây Sinh Mệnh cũng rất tốt, tôi cho cha tôi cũng mua một hộp cùng thử, hiệu quả rất tốt.”

“Cái này…” Lý Trình Di hiểu được của cái mác chuyên gia dược phẩm sinh họ của anh chỉ là che mắt người ngoài thôi.

Nghe được một đống danh từ riêng mà Lý Thanh Bằng khoe khoang, anh có chút im lặng, cũng có chút bất đắc dĩ.

Thấy anh không nói lời nào, Lý Thanh Bằng liếc mắt Triệu Phủ Ninh, đáy mắt hiện lên nụ cười.

Chỉ chớp mắt đã hơn mười năm trôi qua, nhớ lại trước kia khi còn bé, mọi người cùng nhau làm bài tập, bây giờ nghĩ lại cũng cảm thấy buồn cười.

Cây Sinh Mệnh… hình như rất đắt nhỉ? Một hộp phải hơn một ngàn. “Triệu Phủ Ninh bị thu hút.

“Đây không phải là hi vọng ba mẹ có sức khỏe tốt hơn một chút sao? chỉ cần ba mẹ khỏe mạnh, nhiều tiền hơn nữa có quan hệ gì?” Lý Thanh Bằng than thở. Anh ta nhận lời tới bên này tụ tập, mục tiêu lớn nhất chính là cô bạn thuở thơ ấu Triệu Phủ Ninh.

Tụ tập tụ tập, tụ tập nhiều người không phải vì khoe khoang, nếu không ai bận rộn như vậy còn đi tụ tập cái gì? Nếu thật sự quan hệ tốt, ba ngày hai bữa sẽ tự mình tụ tập, căn bản không đến mức tìm cơ hội mới gặp mặt một lần.

“Thanh Bằng, vậy cậu không phải bây giờ sống rất thoải mái sao? Nhưng hình như thu nhập tại công ty điện lực cũng không cao lắm” Triệu Phủ Ninh hiếu kỳ nói.

“Đúng thế, tôi có ít cổ phần tại công ty anh tôi, hàng năm có chút cổ tức, thu nhập đương nhiên không thể dựa vào đồng lương ba cọc ba đồng”. Lý Thanh Bằng cười nói.

“Đương nhiên, Tiểu Di hiện tại cũng không tệ, tôi nghe Trần Húc Đông nói một tháng cũng được 20.000, hiện tại việc làm

khó kiếm như vậy, thu nhập này đã tính là rất tốt rồi. “Trong lời nói của anh không ngừng so sánh mình với Lý Trình Di.

“Đúng rồi, Tiểu Di bây giờ con vẫn ở cùng với ba mẹ sao?”

“Đúng vậy, vẫn là cùng một chỗ. “Lý Trình Di vừa nghe liền biết anh ta có ý gì.

“Cậu thu nhập cũng được, có thể mua căn nhà. Lúc còn trẻ gom đủ tiền đặt cọc là được, bằng không lớn tuổi cũng khó đi vay” Lý Thanh Bằng có lòng tốt gợi ý.

“Giờ nhà đất cũng đắt mà, vay sớm vậy, không phải hàng tháng trả tiền đến chết mệt sao?” Triệu Phủ Ninh nanh trán

“Cũng không sao, tôi lúc trước mua được sớm, cũng chỉ hơn 10.000 một mét vuông, coi như là tôi số may tốt, vừa mua xong liền tăng giá.” Lý Thanh Bằng mỉm cười rụt rè nói, ấp ủ nửa ngày, chính là vì những lời này.

Anh ta tự có nhà riêng, nhưng Lý Trình Di vẫn ở chung với cha mẹ mình.

Hai người đều là bạn cùng lứa tuổi, lại đều là bạn chơi khi còn bé, nhất thời so sánh như vậy, chênh lệch liền thấy rõ.

….

Lúc trước Triệu Phủ Ninh bị hấp dẫn bởi ngoại hình của Lý Trình Di, hào quang sinh ra, cũng chậm rãi nhạt đi dưới sự so sánh này,dần dần bị Lý Thanh Bằng hấp dẫn.

So sánh ra, Lý Thanh Bằng tuổi trẻ tài cao, sau tốt nghiệp đại học, hiện tại cũng đã là sếp nhỏ, còn có nhà riêng, tương lai rực rỡ.

Mà Lý Trình Di trầm mặc ít nói, tuy rằng thu nhập tạm được, nhưng bây giờ còn ở cùng một chỗ với cha mẹ, chiêu so sánh này mặc dù cũ rích, xem ra vẫn hiệu quả.

Ít nhất hiện tại, ở trong mắt Triệu Phủ Ninh, Lý Trình Di tuy rằng so với Lý Thanh Bằng có ngoại hình khí chất tốt hơn, nhưng sau khi so sánh những thứ này liền trở nên kém giá trị hẳn.

Trò chuyện một lúc, Lý Thanh Bằng thỉnh thoảng hỏi vài câu về phương diện dược phẩm sinh học của Lý Trình Di, kết quả Lý Trình Di đều không trả lời được, không phải không biết, chính là nhận thức nông cạn, chỉ là trình độ bình thường.

Nhiều lần, Triệu Phủ Ninh cũng nhìn ra, công việc sản xuất thuốc sinh học mà Lý Trình Di nói không chừng đều là giả. Phỏng chừng là khoác lác.

Thu nhập 20.000 một tháng có khi chỉ là bốc phét cho oai.

Rất nhanh, thái độ của Triệu Phủ Ninh đối với Lý Trình Di chậm rãi nhạt xuống, ngược lại cùng Lý Thanh Bằng trò chuyện càng ngày càng rôm rả. Lý Trình Di ngược lại thở phào nhẹ nhõm, đối với cách làm của Lý Thanh Bằng không chỉ không phản cảm, ngược lại có chút cảm giác buồn cười.

Biểu hiện của đối phương giống như là một đứa bé chạy tới, đòi cùng anh ganh đua so sánh ai nặn tượng đất tốt hơn.

Nhìn hai người ném mình sang một bên, tự mình tán gẫu, anh cũng nhìn ra Lý Thanh Bằng có ý đồ với Triệu Phủ Ninh. Anh đứng dậy nhường cơ hội cho hai người.

Chương 255: Tiến hóa lần thứ 3

Chỉ là anh vừa đi, không bao lâu, thông tin về anh căn bản không phải chuyên gia dược phẩm sinh học gì đó liền lan ra.

Vì khoác lác cho oai nên nói đi làm tại công ty dược phẩm sinh học thu nhập được 20.000 một tháng. Lời đồn như vậy cũng khiến ánh mắt mọi người nhìn Lý Trình Di có chút không đúng.

Dù sao không ai thích một người thích khoác lác, mình không có bản lĩnh còn dựa vào nói dối để khoe mẽ.

Mà lúc này Lý Trình Di đã đứng dậy, chào hỏi Trần Húc Đông, đi về phía cánh đồng hoa hướng dương. Đối với cái nhìn của những người bạn của người tiền thân này, anh cũng không thèm để ý.

Giống như người ta không để ý tiếng côn trùng kêu nhỏ trong bụi cỏ ven đường.

Cánh đồng hoa hướng dương cách bãi cỏ nông trường không đến trăm mét, quẹo một cái là đến. Vào trong lán lớn.

Lý Trình Di trong nháy mắt bị cánh đồng hoa trước mắt làm ngạc nhiên.

Liếc mắt nhìn lại, dù sao cũng ít nhất mấy trăm cây hoa hướng dương. Chi chít tất cả đều là những bông hoa vàng óng ánh.

Xung quanh có không ít du khách cũng đang cầm điện thoại di động chụp ảnh, quay video. Nhìn lượng người đến thậm chí không ít hơn so với bên nông trại. Nhìn ra được, cảnh sắc này quả thật hấp dẫn không ít người.

Lý Trình Di hít một hơi, đi theo con đường nhỏ giữa ruộng hoa dành riêng cho du khách. Vừa đi, anh vừa nhẹ nhàng vươn tay, chạm vào từng bông hoa độc bên cạnh. Từng đợt từng đợt hoa khí cuồn cuộn không ngừng chảy vào ấn ký mu bàn tay anh.

Đây là một loại hoa hướng dương khác mà mới được lai giống, không giống như hoa lần trước anh sờ.

Mắt thấy hoa khí không ngừng tăng lên, tâm tình vừa rồi còn có chút mờ mịt, nhanh chóng trở nên tốt đẹp. Đột nhiên tay anh dừng lại, nhìn thấy một ít hoa nhỏ vàng óng ánh rơi xuống khe hở dưới đất.

Hoa nhỏ kia rõ ràng không phải hoa hướng dương rơi xuống, nhưng lại lộ ra mùi thơm rất nồng.

“Là Quế Hoa, Kim Quế. “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời”.

Anh rất thích hoa quế, dù sao từ nhỏ đã thường xuyên ăn bánh hoa quế, đối với loại hoa nhỏ mùi thơm rất nồng này rất có hảo cảm.

Đúng rồi, tháng mười hoa quế nở, bây giờ cũng đến mùa hoa quế nở rồi.

Ôm thái độ không sờ thì phí, Lý Trình Di ngồi xổm xuống, nhanh chóng sờ soạng hoa quế trên mặt đất.

Một tia hoa khí yếu ớt chảy vào mu bàn tay anh, ngay sau đó là tin tức tiếp theo.

Kim Quế: thích ấm áp, cần tầng đất sâu mới có thể sinh trưởng, thích đất chua, không chịu hạn hán, thích ánh sáng. Thời gian nở hoa từ tháng 9 đến tháng 10. Dược tính Tân Ôn, có thể dùng để nâng cao tinh thần tỉnh táo, điều trị các triệu chứng như mất ngủ, dễ quên, đa mộng. Nhưng dùng quá nhiều có thể dẫn đến nôn mửa, buồn nôn.

Ngôn ngữ hoa: Gió thu hoạch (có thể tạo ra một luồng không khí tinh tế thổi bay các vật dụng bên ngoài. Bất cứ thứ gì cần trồng, sau khi liên tục có gió thu hoạch, tỷ lệ sống sót tăng 20%, tốc độ tăng trưởng tăng 20%, số lượng hoa và trái cây sản xuất tăng gấp đôi.),

Độ thu thập của Hoa Lân Y: 0%.

Phù….Lý Trình Di ngay từ đầu còn không có cảm giác gì, nhưng cẩn thận ngẫm lại, nhất thời phát hiện chỗ biến thái trong đó.

Ở đây nói về bất cứ thứ gì cần trồng.

Nói cách khác, trong Góc chết những hoa cỏ kia, nếu như có thể di dời mang đi trồng, hoàn toàn có thể dùng hoa ngữ này phụ trợ, tăng lên độ sống sót.

Và…… Ở đây hình như không có quy định nhất định phải là thực vật…… Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di nghiêm túc. Xét cho cùng, có rất nhiều hành vi có thể được định nghĩa là trồng trọt.

Trồng trong đất là một loại, trong máu thịt, cũng là một loại. Có lẽ sau này cần nghiên cứu thêm. Anh âm thầm ghi nhớ hoa ngữ của Kim Quế.

Sau đó tiếp tục đứng dậy sờ hoa hướng dương.

Độ thu thập cho lần tiến hóa thứ 3 rất nhanh liền tăng lên tới 56%, nhưng rất nhanh ven đường toàn bộ sờ xong, kế tiếp cần đi vào bên trong cánh đồng hoa.

Nhưng trong đó không có đường, hiển nhiên không phải cho người ta đi vào du ngoạn. Mà người chung quanh lại nhiều như vậy.

Đứng ở ven đường, Lý Trình Di bắt đầu tự hỏi, làm sao mới có thể đi vào sờ hoa? Bỗng nhiên khóe mắt anh đảo qua một nhân viên nông trường mặc đồng phục làm việc màu xám trắng. Đối phương đeo khẩu trang, trong tay xách một cái túi.

“Xin chào. “Lúc này anh đến gần lôi kéo làm quen, sau đó nói mình là sinh viên, cần làm một đề tài nghiên cứu liên hệ quan sát lượng dầu hoa hướng dương.

Mười phút sau.

Trong ví Lý Trình Di thiếu hai trăm đồng, trên người có thêm một giấy phép ra vào.

Theo lời nhân viên công tác kia nói, đây là giấy phép ra vào tạm thời dành cho những chuyên gia khoa học nông nghiệp, chỉ cần không làm tổn hao ruộng hoa, hái một chút gì đó cũng được.

Dựa theo cách nói của người nọ đây còn không phải là việc riêng, mà là trước đây đã có nhiều trường hợp như thế rồi.

Chính là để tiện cho rất nhiều chuyên gia, nhân viên nghiên cứu, cùng với các sinh viên, tới thực địa học tập nghiên cứu. Vì vậy, phải thu tiền.

Có tờ giấy phép ra vào, Lý Trình Di đi theo nhân viên công tác kia vào ruộng hoa, xuyên qua từng khe hở hoa chật hẹp.

Vừa đi, anh vừa sờ.

Cảm thụ hoa khí không ngừng chảy vào, độ tiến hóa lần thứ 3 cũng nhanh chóng tăng lên, lúc này anh tâm tình càng tốt. Trọn vẹn giằng co hai mươi phút, luồng hoa khí cuối cùng tràn vào ấn ký.

Ác chi hoa rốt cục không còn hấp thu hoa khí hướng dương mới nữa.

Hoa Lân Y tiến hóa lần thứ ba, hoàn toàn đạt tới 100%.

Sảng khoái!

Lý Trình Di tâm tình vui sướng, nhưng rất nhanh, anh lại nghĩ tới vấn đề mới.

Chờ đã…… hoa hướng dương Titan chỉ có 2 lần tiến hóa, mà lần thứ 3 tiến hóa, là do mở ra hoa thần vị mới mà tăng thêm…cũng chính là…lần tiến hóa này của mình, hấp thụ xong ác niệm, nếu một khi hoàn thành, thì sau này không tiếp tục được nữa hả?"

Chương 256: Sắc dục

Tính như vậy, số lần tiến hóa của hoa tử đằng là nhiều nhất. "Nghĩ đến vấn đề này, Lý Trình Di nhanh chóng nhìn về phía ấn ký hoa tử đằng. Tâm niệm khẽ động.

Mà số lần có thể tiến hóa trong đó, cũng bất ngờ là: 2+3 lần.

Quả nhiên…… Nhìn như vậy, tiềm lực lớn nhất hẳn là hoa tử đằng…… Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ

Dù sao đi nữa, ít nhất bây giờ đã xong, tiếp theo nên hấp thu ác niệm…… Ừm…… Lần trước làm ra bao nhiêu ác niệm toàn bộ dùng hết rồi…… Lại phải làm lại từ đầu.

Nghĩ đến vấn đề ác niệm, Lý Trình Di lại nhíu mày.

Giống như lần đó số may, anh gặp được vài người ý chí kiên định, cho nên mới có thể nhanh chóng thu hoạch toàn bộ.

Nhưng bây giờ thì khác…… Chung quanh đều là người bình thường, cho dù ý chí kiên định cũng không phải bề ngoài là có thể nhìn ra. Ác niệm…… Ác niệm……

Ra khỏi cánh đồng hoa, một lần nữa trở lại đường nhỏ.

Trong đầu Lý Trình Di đều là làm sao nhanh chóng tìm ác niệm.

"Ác niệm chủng loại rất nhiều, cũng không hạn chế chủng loại, nhưng hạn chế cường độ."

Chỉ cần cường độ đủ ác niệm gì cũng được. Nhìn như vậy, cũng không nhất định phải dựa vào giết người để thu hoạch…… Một vật liệu có ý chí mạnh mẽ rất khó tìm. Phải sử dụng nhiều lần……

Lý Trình Di cẩn thận suy nghĩ.

“Nếu như mình có thể dùng các loại ác niệm khác nhau, hình thành một vòng tuần hoàn thu hoạch, đó mới là hình thức hoàn mỹ nhất.”

Ví dụ như: Đầu tiên làm cho người ta hận mình, sau đó nói cho anh ta biết là hiểu lầm, sau đó lại làm cho anh ta hận mình, sau đó lại nói cho anh ta biết là hiểu lầm, cứ như vậy tiếp tục tuần hoàn……

“Còn có phẫn nộ cũng coi như ác niệm, mình hoàn toàn có thể đem người ta chọc giận trước, làm cho anh ta rất muốn đánh mìh, sau đó bồi thường an ủi anh ta, làm cho anh bớt giận.”

Sau đó lại đem anh chọc giận, sau đó lại an ủi, lại chọc giận……

“Sát ý cũng có thể làm như vậy, làm cho anh cho rằng có cơ hội có thể giết mình, sau đó cơ hội không còn. Lần sau lại cho anh cơ hội, sau đó cơ hội lại không còn. Sau đó lần sau…”

Suy nghĩ này mở ra, nhất thời, Lý Trình Di cảm giác tầm nhìn đều mở rộng. Giờ này khắc này anh bỗng nhiên cảm giác mình lúc trước quá lãng phí.

Cái này triển một khi thành công thì rất bền vững, anh hoàn toàn có thể sẽ không thiếu ác niệm!.”

Theo con đường nhỏ trở về, Lý Trình Di nhân tiện còn chụp mấy tấm ảnh để chứng minh anh thật sự là tới ngắm hoa.

Trên đường trở về, anh mới cất điện thoại di động, tự hỏi bắt đầu từ đâu thì tốt hơn. Nhưng đi chưa được mấy bước, đã đụng phải một cô gái trẻ tuổi mặc váy dài màu vàng nhạt. Anh nhận ra đối phương, hình như tên là Trang Di Cảnh, là bạn thân của Viên Di cùng đến đây giải sầu.

Nhìn tư thế cầm máy ảnh chuyên nghiệp của đối phương, Lý Trình Di cảm giác không quen, cũng khách khí gật đầu. “Cũng đến ngắm hoa?”

“Ừ, vừa rồi nhiều người quá nên không vào, bây giờ thấy ít người hơn một chút”.

Trang Di Cảnh mỉm cười nói, cô không tính là rất xinh đẹp, nhưng loại khí chất này rất tốt, nhìn dịu dàng.Váy dài màu

vàng nhạt lộ ra hai bàn tay da thịt mịn màng. Phía dưới làn váy mơ hồ lộ ra hai chân thon dài.

So với vẻ đẹp trang điểm của Triệu Phủ Ninh, Trang Di Cảnh làm cho người ta có cảm giác giống như là một nữ sinh.

“Tôi ngắm xong rồi, đi trước đây, hẹn gặp lại “Lý Trình Di vẫy tay.

Trang Di Cảnh cũng cười gật đầu, hai người không nói nhiều nữa, lướt qua nhau.

Sắc dục+2.

“??? “Lý Trình Di đột nhiên dừng bước. Quay đầu nhìn về phía đối phương.

“Cái quái gì? Sắc dục??? Lý Trình Di rất khó tưởng tượng, một người phải đạt tới mức độ ham muốn quan hệ thế nào mới có thể đến cường độ cộng 2?

Anh nhìn trái nhìn phải, xác định chung quanh căn bản không ai chú ý mình bên này, vừa mới nói chuyện cũng chỉ có Trang Di Cảnh.

“Vậy thì thú vị. “Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

Đối mặt với một cường giả thoáng một cái cho 2 điểm, anh cho dù như thế nào cũng không thể buông tha, ý chí kiên định như vậy có mà đi khắp nơi cũng chưa chắc tìm được.

Anh giả vờ không phát hiện ra cái gì, quay đầu tiếp tục đi ra ngoài.

Bây giờ còn chưa quen, không phải lúc tiếp xúc, còn có nhiều cơ hội……

Theo hai người khoảng cách kéo xa, bởi vì không thể kịp thời tiêu trừ ác niệm, kia hai điểm sắc dục cộng thêm kia lại chậm rãi biến mất. Điều này làm cho Lý Trình Di càng hiểu rõ cơ chế gia tăng ác niệm.

Nhất định phải sau khi ác niệm sinh ra, kịp thời do mình chủ động tiêu trừ, hoặc là hủy diệt một cách nhân đạo, hoặc là chuyển thành tâm tình khác. Mới có thể hấp thu thành ác niệm.

Nếu chỉ là kéo dài thời gian, cũng không tính……

Trên đường trở về trang trại, nhưng mới đi được một nửa, ở khu vực bãi cỏ giữa. Điện thoại di động của Lý Trình Di liền vang lên, là Đại Hùng gọi tới.

Anh cầm lên ấn nút kết nối.

“Anh Trình, chị Đường sắp độ kiếp, chị ấy vừa mới tới chỗ đó. “Đại Hùng ở đầu dây bên kia trầm giọng nói. ……

“Điềm báo à? Có thể nói chuyện bình thường không? “Lý Trình Di không còn lời nào để nói.

Còn tưởng rằng trong mấy người liền Đại Hùng là bình thường nhất, hiện tại xem ra, người này chỉ là che giấu sâu thật.

“Được rồi, chị Đường có điềm báo rồi, là Góc chết cầu thang, giống như cầu thang xuống không hết. Vừa rồi chị ấy mới đi ra, em ở nhà chị ấy với chị ấy. “Lần này Đại Hùng bình thường.

“Tra tư liệu tìm nguyên mẫu chắc chắn các người mạnh hơn tôi, rồi phải xem chuẩn bị những cái gì? Bên chỗ tôi lúc nào cũng có thể đi vào ký ức thoáng hiện. “Lý Trình Di không nói hai lời, lập tức đáp ứng.

Lúc trước Thải Hồng Đường mới giúp anh một tay, bởi vì vào Góc chết Bàn tay nắm chặt mà bị thương. Hiện tại có điềm báo, anh về tình về lý đều sẽ chủ động hỗ trợ.

Chương 257: Góc chết cầu thang

“Nguyên mẫu bọn em đang tìm, nhưng thu thập được tin tức không nhiều lắm, Góc chết chỉ có báo trước là không có cách nào thoáng hiện, chỉ có người triệt để đi vào, Góc chết liên tục ổn định, chúng ta ở bên ngoài mới có thể theo Ký ức thoáng hiện đi vào. Cho nên hiện tại không vội, về phần chuẩn bị, Râu nâu và em đã làm rồi.” Đại Hùng trả lời.

“Vậy là tốt rồi, những thứ khác chúng tôi không giúp được gì, nhưng nói đến động thủ, chúng tôi vẫn giúp được.” Lý Trình Di nghiêm túc nói

“… Tạm thời không phát hiện bên trong có người khác, bởi vì áo giáp bên ngoài và vũ khí bay đi vào sẽ mất đi một phần công năng, uy lực sẽ bị yếu đi,

cho nên chúng ta xác định chênh lệch tốc độ thời gian trước rồi mới quyết định”.

“Vậy là tốt rồi, tôi sẵn sàng đợi lệnh. “Lý Trình Di trả lời.

“Cảm ơn anh Trình!

Cúp máy.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, suy nghĩ vừa rồi còn có chút chậm chạp, bỗng nhiên lại bắt đầu sinh động.

Nghe được lại có Góc chết xuất hiện, trong lòng anh rõ ràng xuất hiện không phải nguy hiểm, mà là một tia nhàn nhạt hưng phấn.

Ở như vậy hòa bình xã hội, thân mang ác chi hoa, căn bản không có đất dụng võ, không thể bại lộ, không thể động thủ, thậm chí ngay cả năng lực hoa ngữ, cũng không tiện tùy ý sử dụng.

Mà Góc chết, không kiêng nể gì như vậy là nơi cường giả sinh tồn, mới càng thích hợp với mình… Anh thoáng cái hiểu được.

“Có lẽ, kế tiếp hoa ngữ mình chọn phải có sự trợ giúp cho việc thăm dò Góc chết hoặc nghiên cứu các cơ cấu.

Ít nhất những Cửa hàng nhỏ yên tĩnh kia, nói không chừng có thể tìm ra phương pháp ứng dụng. Lúc trước Lý Tưởng Hương không phải tận dụng đồ vật trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh sao?

Bọn chúng có thể phát triển lớn mạnh, không có đạo lý anh có năng lực hoa ngữ còn không sánh bằng đối phương.

Trở lại bãi cỏ bên nông trường, đã có người ở bên trong cạnh lều che nắng vác vào bộ Karaoke, cầm micro mini bắt đầu hát.

Tuy rằng hát khó nghe một chút, nhưng phối hợp với quán nướng và xe rượu và đồ uống bên cạnh, bầu không khí vẫn thoải mái. Phía nông trường còn tìm một ban nhạc nhỏ giúp đệm nhạc.

Lý Trình Di trở về không kinh động bất luận kẻ nào, mà là trở lại bên cha mẹ và bà chị. Cả nhà đặt một bàn ăn trong nhà hàng nhỏ ở nông trường.

Nhìn trên bãi cỏ bên ngoài nhà hàng, đám người Lý Thanh Bằng, Triệu Phủ Ninh ca hát vỗ tay, không khí náo nhiệt.

Tiểu Di con không đi chơi với đám Tiểu Đông sao? Hiếm khi gặp nhiều người như vậy. ” Bà Phùng Ngọc Vinh hỏi.

“Không, đông người quá, lại ồn ào quá, con không thích. “Lý Trình Di lắc đầu.

“Lát nữa ăn cơm xong con phải về trước, có chút việc phải làm. “Lý Trình Cửu ở một bên lãnh đạm nói.

Hiện tại tính tình cô tựa hồ tốt hơn trước một chút, tâm sự nặng nề mỗi ngày, luôn làm cho người ta có cảm giác mệt chết đi được. Lý Trình Di nhờ ông chủ bên kia hỗ trợ điều tra, cũng không tra được cái gì.

Chỉ biết là bà chị mỗi ngày đều đi tới vùng ngoại ô, thoát khỏi phạm vi Thiên nhãn, không biết đi làm gì.

“Vậy con.. còn thiếu tiền không?” Lý Chiêu là một người thành thật, lúng búng nửa ngày không biết nên nói chuyện với con gái như thế nào, chỉ có thể dùng biện pháp ngu ngốc.

“Không thiếu. Chưa đến kỳ thi cũng không cần. “Lý Trình Cửu lạnh nhạt nói.

“Có cái gì khó khăn cứ nói với ba mẹ, tuy rằng không nhất định có thể giúp được, nhưng cũng có thể góp ý cho con..”

“Có thể yên tĩnh một chút không? “Lý Trình Cửu nhướng mày.

“Nói chuyện với ba mẹ thì tôn trọng một chút đi “Lý Trình Di đột nhiên mở miệng.

Im lặng!

Không khí trên bàn ăn lập tức ngưng đọng lại. Lý Trình Cửu mở to hai mắt, nhìn chằm chằm cậu em.

Cô vừa rồi nói chuyện như vậy cũng không phải lần đầu tiên, trước kia Lý Trình Di chưa từng mở miệng oán hận. Nhưng

lần này lại lên tiếng?

Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh cũng đã sớm quen với việc con gái lớn không khách khí với mình, chỉ là không ngờ Lý Trình Di đột nhiên bộc phát bảo vệ, khiến bọn họ có chút không biết làm thế nào.

“Mày nói lại lần nữa xem? “Lý Trình Cửu đứng lên, chỉ vào Lý Trình Di.

“Em nói”Lý Trình Di bưng trà lên chậm rãi uống một ngụm. “Thái độ vừa rồi của chị rất không lễ phép”. Anh nâng hai mắt lên, nhìn đối phương, không hề lùi bước.

“Như thế nào? Tao nói có vấn đề gì à?

Không khí náo nhiệt bên ngoài, góc phòng ăn này, không khí trong nháy mắt từ ôn hòa biến thành điểm đóng băng.

“Mày ra đây! “Lý Trình Cửu đẩy ghế ra, chỉ chỉ Lý Trình Di, đi ra ngoài phòng ăn.

Lý Trình Di cười cười, anh trước đó không tới, không thay thế người tiền thân coi như xong, nhưng hiện tại, lại khiến anh chứng kiến vừa rồi cái loại hành vi không có giáo dưỡng kia.

Anh không ngại tự mình thay thế tiền thân, giáo dục bà chị tốt này. Dù sao, anh chính là người Góc chết.

Người Góc chết không sợ trời không sợ đất, không chút cố kỵ. Đẩy ghế ra, anh đứng dậy đi ra ngoài phòng ăn.

“Con đừng giận, tính tình của chị con cũng biết…“Phùng Ngọc Vinh vội vàng đứng dậy, lo lắng giữ chặt cánh tay anh.

“Mẹ không sao. Con và chị chỉ trao đổi thân thiện, không có chuyện gì lớn”.

Anh nhẹ nhàng kéo ra Phùng Ngọc Vinh ngón tay, cởi áo khoác đặt ở trên lưng ghế, đi ra ngoài.

Anh đã sớm muốn cùng bà chị này trao đổi tử tế với nhau, chỉ là trước đó vẫn quá bận rộn, không có cơ hội. Lần này vừa vặn mượn cơ hội phát tác.

Ra khỏi phòng ăn nhỏ, đi vòng qua khu vực hát hò bên ngoài và đến một góc của trang trại gần suối. Mấy con mèo hoang lặng lẽ uống nước bên suối, bị hai người tới gần làm cho kinh hãi, vội vàng chạy tán loạn.

Chương 258: Chị chị em em

Lý Trình Cửu đã đứng ở bên dòng suối, hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn anh.

“Tập thể hình vài ngày cho rằng ta đây rất khỏe, lá gan cũng lớn rồi đúng không? Xem ra đã lâu không dạy dỗ cho mày nên ngứa thịt rồi”

“Kỳ thật em cũng đã sớm muốn giáo huấn chị, lúc trước vẫn không có thời gian, thái độ khó chịu của chị ở nhà cũng không phải ngày một ngày hai, cũng tích góp rất nhiều năm rồi”Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Sau khi ra khỏi nhà hàng, anh dường như không tức giận như lúc nãy.

“Được, nếu là chị, tao nhường mày một chút. “Lý Trình Cửu khinh miệt nở nụ cười, chỉ vào ngực mình. “Mày có thể dùng sức, liều mạng, chỉ cần có thể đánh trúng tao một cái, tao hôm nay đứng bất động tùy mày đánh!”

Vù!

Vừa dứt lời, Lý Trình Di đã hóa thành hư ảnh dưới ánh trăng, cấp tốc vọt tới bên cạnh bà chị. Một cú đấm.

Lý Trình Cửu vừa mới kịp giơ tay lên, liền nhìn thấy một nắm đấm đã đến trước mắt mình. Sao lại nhanh như vậy!?

Làm sao có thể!?

Đôi mắt cô mở to, toát ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Cố gắng liều mạng muốn nâng hai tay lên, bảo vệ khuôn mặt, nhưng nhất thời chậm, đã không còn kịp rồi!

Khi tay cô còn cách nửa gang nữa mới che được mặt thì nắm đấm của Lý Trình Di đã đánh chính giữa má trái của cô.

Bụp!!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Lý Trình Cửu bị đánh lật đầu về phía sau, liên tục lui mấy bước, thiếu chút nữa đứng không vững ngã ngồi xuống đất. Máu mũi lập tức văng ra ra, tóe trên cỏ, nổi lên màu đỏ sậm nhàn nhạt.

“Bây giờ cảm giác thế nào?” Lý Trình Di đứng tại chỗ, không truy kích, chỉ bình tĩnh nhìn bà chị.

“Mày luyện kỹ thuật cận chiến truyền thống hả?” Lý Trình Cửu ổn định thân thể, tay sờ sờ mũi mình, nháy mắt nhận ra em mình sử dụng lưu phái.

“Còn chưa thuần thục. Có điều, đối phó với chị là đủ rồi. “Lý Trình Di trả lời.

Anh vừa rồi tuy rằng đánh trúng bà chị, nhưng rõ ràng cảm giác trong nháu mắt khi đánh trúng mục tiêu, lực lượng của mình bị rút đi hơn phân nửa, chỉ còn lại có một chút rơi vào mục tiêu.

Cũng chính là Lý Trình Cửu tựa hồ không có tiêm bao mũi tăng cường sức mạnh thân thể, tố chất thân thể kém xa việc anh được Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh. Tốc độ phản ứng và sức mạnh, thể chất, đều không bằng anh.

Hơn nữa bất ngờ không kịp đề phòng, cho nên mới không đỡ được đòn tấn công.

“Thú vị…” Lý Trình Cửu cười he he vài tiếng, lau máu mũi.

“Bất quá, nếu cho rằng chị mày liều mạng khổ luyện nhiều năm như vậy, sẽ dễ dàng bị một tên phế vật như mày đánh bại sao!!?”

Cô gầm nhẹ một tiếng, bước nhanh ra ngoài, lúc sắp tới gần Lý Trình Di, làm một động tác giả. Thoạt nhìn muốn đá vào đầu gối, kì thực khuỷu tay trái đột nhiên xuất kích, đánh vào ngực Lý Trình Di.

Phụt.

Lý Trình Di một tay đỡ được cú huých khuỷu tay này, lấy sức lực của anh đều mơ hồ cảm giác có chút nặng, nhất thời có

chút kinh ngạc đối với khí lực của Lý Trình Cửu.

Phải biết rằng thể chất của anh không mặc Hoa Lân Y, một quyền của anh cho đến nay đã đạt đến mức cực hạn là một tấn. Có thể cảm nhận được sức mạnh cú đánh của bà chịu thì chắc chắn là Trình Cửu ở trường quân đội cũng từng được tiêm mũi tăng cường sức mạnh.

Giá cả nội bộ trong cơ quan chính thức quốc gia chắc chắn thấp hơn nhiều so với lưu thông trên bên ngoài thị trường.

Anh bỗng nhiên nhớ tới, trước đó Lý Trình Cửu ba ngày hai bữa đi ra ngoài làm công kiếm tiền, còn không ngừng lấy tiền từ trong nhà chắc chắn là vác đi tiêm mũi tăng cường sức mạnh rồi.

Cẩn thận cảm thụ sức mạnh của Lý Trình Cửu.

Lý Trình Di tính sơ qua, ít nhất đã đạt tới một nửa tiêu chuẩn của anh. Rất lợi hại.

Anh kinh ngạc nhưng phía đối diện Lý Trình Cửu còn kinh ngạc hơn rất nhiều.

Vì thể chất và sức mạnh của cô, cô trả giá bao nhiêu, chỉ có mình rõ ràng.

Mỗi ngày trời chưa sáng đã dậy huấn luyện, tiêm vào đều là thuốc tăng cường sức mạnh rẻ nhất gây hại không ít đối vưới sức khỏe.

Điều này làm cho tính tình của cô ngày càng trở nên càng nóng nảy.

Hơn nữa ở trong trường học liên tiếp thi cử bất lợi, vốn danh ngạch định hướng cho cô bị cướp. Cô vì trả thù, đi đấu trường ngầm liều mạng chém giết, kiếm tiền tiếp tục tăng cường sức mạnh.

Đến bây giờ, cô đã mạnh hơn lúc trước ở trường rất nhiều.

Với sức mạnh như cô, trong trường học cùng cấp, đã được cho là người xuất sắc số một số hai. Thật không ngờ……

Cô cứ như vậy mà đánh không nổi em mình!?

“Là mình…… Trở nên yếu đi sao?” Lý Trình Cửu không thể không dâng lên ý nghĩ này. Trên bãi cỏ tối như mực.

Lý Trình Cửu không ngừng xê dịch, động tác giả lúc nhanh lúc chậm, xen lẫn trước sau ra chiêu, không ngừng khiến Lý Trình Di đánh hụt, kinh nghiệm thực chiến của cô rõ ràng phong phú hơn rất nhiều.

Ở trong trường, thuật cận chiến trong chương trình học, cô toàn được điểm A. Cũng chính là ưu tú như vậy, mới có thể nhận được khen thưởng của trường học, nhận được danh ngạch thi chuyên gia điều khiển vũ khí bay miễn phí.

Về phần trả giá mấy trăm nghìn phí báo danh, so sánh với việc sau khi thông qua cuộc thi, nhận được vũ khí bay trường quân đội tặng cho. Chỉ là chi phí bảo trì cơ bản nhất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!!

Hai người ở trên sườn núi quyền cước tung bay. Chủ yếu là Lý Trình Cửu tiến công, Lý Trình Di né tránh phòng thủ.

Một hơi sau mấy chục chiêu, Lý Trình Cửu chỉ miễn cưỡng quét được chân phải vào sát vào mu bàn tay Lý Trình Di.

Cô mệt đến mức thở hồng hộc, nhưng Lý Trình Di đối diện sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ, dưới ánh trăng, thậm chí trán ngay cả một chút mồ hôi cũng không có.

Phù phù…… Phù phù…… Phù phù…..

Chương 259: Không thể tin

Lý Trình Cửu nhìn chằm chằm cậu em, rốt cục ý thức được, cậu em trước kia sức khỏe bình thường, vóc dáng nhỏ nhắn, không biết đánh nhau, hiện tại đã thay đổi.

“Chị rút lại lời nói ngông cuồng vừa rồi khi coi cậu như trẻ em, là lỗi của chị. Cô đứng thẳng dậy, bỗng nhiên hít sâu một hơi.”

Phù……

Hít một hơi trọn vẹn mấy giây. Ngay cả mắt thường có thể thấy được, bộ ngực của cô cũng trở nên phồng lên rất nhiều. “Như vậy, kế tiếp, chị sẽ đánh thật”

“Đã không đánh thắng được…” Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi,“Em đề nghị chị tốt nhất nên dùng hết toàn lực. “Anh giơ tay vỗ vỗ mu bàn tay vừa bị đá “Nếu không, chị sẽ không có một chút cơ hội nào đánh thắng em đâu”

Giờ này khắc này, hai người lại lần nữa kéo ra khoảng cách giằng co, không khí có chút khác biệt so với lúc ban đầu khi hai chị em đánh nhau.

Vẻ mặt, ánh mắt Lý Trình Cửu bắt đầu một lần nữa coi cậu em là đối thủ, mà không phải kẻ yếu tùy ý giáo huấn. Cô giơ tay lên, hai Bàn tay nắm chặt, tạo thành móng vuốt hổ. Lưng hơi cong, trọng tâm dời xuống.

Cả người mơ hồ có loại khí thế hổ sắp nhào tới. “Nham Hổ Môn”, Lý Trình Cửu. “Cô đột nhiên gầm lên.

Ngữ khí nghiêm nghị, từng chữ rõ ràng, giống như đang tiến hành một nghi thức chính thức.

Lý Trình Di nheo mắt, hồi tưởng lại câu nói lúc trước của Ngục Long sư phụ. Ở cổ đại, thuật chiến đấu truyền thống là có phân chia môn phái nghiêm khắc.

Truyền thừa của các môn phái khác nhau đều có quy củ không truyền ra ngoài, chỉ có truyền nhân sau khi thông qua khảo hạch của sư môn đạt tới tiêu chuẩn nhất định, mới được phép thốt ra tên của môn phái mình.

Trong chiến đấu thời cổ, đây là một loại quy tắc ngầm, cũng là một loại nghi thức thông qua giao lưu thi đấu để giành chiến thắng, Đại biểu mình kế tiếp sẽ dùng hết toàn bộ sức mạnh để giành thắng lợi.

Đó là quyết tâm!

“Lưu phái của em là gì? “Lý Trình Cửu trầm giọng hỏi. Vừa rồi lúc giao thủ, cô rõ ràng có thể cảm giác được một số dấu vết của em mình khi ra đòn

“Em không phải học cận chiến cổ. “Lý Trình Di trả lời.

Nhưng dừng lại, nhìn thấy ánh mắt nghiêm nghị của Lý Trình Cửu, anh vẫn nghiêm túc lên tiếng. “Long Tu Môn”

Lý Trình Di vừa dứt lời.

Lý Trình Cửu xông về phía trước, bãi cỏ trên mặt đất bị lật tung tung tóe bùn đất. Cô tựa như một mãnh hổ chân chính, mang theo gió tanh đánh về phía Lý Trình Di.

Hổ Lạc Trảo!!

Đây là chiêu thức ôn khí bộc phát chân chính mà cô bái sư học được!

Có thể phối hợp sức mạnh bộc phát nhu khí, dung nhập hằng ngày trong chiêu thức, loại cảnh giới này được xưng là nội lực.

Mà chiêu số có thể dung nhập nhu khí, đều cần phối hợp với tư thế, góc độ, ra chiêu. Loại thủ thuật này được gọi là bí truyền. Là gốc rễ lập phái của các lưu phái khác nhau.

Lúc này sức mạnh bộc phát của Lý Trình Cửu mạnh hơn trước rất nhiều. Hiển nhiên là nhu khí bộc phát, dẫn sức mạnh lưu thông ở nơi khác đến tay.

Lý Trình Di có lòng muốn thử sức nên chính diện đánh một quyền vào hổ trảo của cô.

Bùm!!

Giữa hai người phát ra một tiếng trầm đục.

Lý Trình Cửu lui về phía sau hai bước, trên mặt lần nữa toát ra vẻ không thể tin.

Cô nhìn về phía đối diện, thân hình của Lý Trình Di hơi lắc lư, cảm giác một đòn của mình vừa rồi như là giả, hoàn toàn vô dụng.

Phải biết rằng, quyền mà cô đánh vừa rồi là bí truyền bộc phát nhu khí!? Sức mạnh cú ra đòn ít nhất tăng gấp đôi.

Nhưng dù là như vậy, Lý Trình Di vẫn đỡ được. Không có khả năng!?

Ánh mắt cô có chút kinh nghi.

Lúc này xoay người một cái từ bên cạnh vọt tới phía sau, chân phải xoay tròn quay người đá.

Bùm!

Lý Trình Di một tay ngăn cản chân này, trong mắt rốt cục lộ ra vẻ kinh ngạc. Cú ra đòn này, sức mạnh đã lên tới 1 tấn.

Tuy rằng đòn chân mạnh hơn đòn tay rất nhiều, hơn nữa dùng ôn khí để bộc phát, tăng sức mạnh lên một chút rất bình thường. Nhưng cái đó còn phải xem so với ai.

So với anh, khẳng định là yếu.

Nhưng so với những pháo hôi của Lý Tưởng Hương, mặc áo giáp ngoài, sau khi tăng cường khí lực, đã có thể đối chọi chính diện với những phần tử khủng bố kia.

Anh cẩn thận suy nghĩ một chút, so với Chu Ngạn yếu hơn rất nhiều, nhưng lại so với những tên Lý Tưởng Hương bình thường làm bia đỡ đạn mạnh kia hơn một cấp độ.

Trong lòng tuy rằng kinh ngạc, nhưng trên mặt Lý Trình Di vẫn không thay đổi.

Tay phải đỡ đòn của đối phương, tay trái vung một quyền, đánh vào cánh tay phòng thủ của Lý Trình Cửu.

Sức mạnh khổng lồ làm cánh tay cô nhanh chóng sưng lên.

Không những thế khiến cả người cô bị mất thăng bằng, lảo đảo vài bước. A!! “Cô quát to một tiếng, lại xông về phía Lý Trình Di.

Thình thịch thình thịch!!

Quyền cước khuỷu tay đầu gối tựa như mãnh hổ hung mãnh mau lẹ thi nhau tuôn ra.

Nhưng cho dù cô ra chiêu thế nào, đều bị hai tay Lý Trình Di nhẹ nhàng đỡ được. m thanh hai người giao thủ càng lúc càng lớn, động tĩnh càng lúc càng lớn.

Rất nhanh liền hấp dẫn sự chú ý của một số người ở gần đó.

Cha mẹ Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh lúc này cũng chạy tới, thấy hai người đánh nhau dữ dội như thế, mặt hai vợ chồng đều sợ đến mức mặt trắng bệch, Phùng Ngọc Vinh muốn gọi, nhưng bị Lý Chiêu đè lại.

“Lúc này không thể lên tiếng, trong phim truyền hình, khi hai bên đang đánh nhau mà gọi sẽ khiến một bên bị phân tâm, kết quả xảy ra chuyện, không nên ảnh hưởng đến bọn họ!”

Chương 260: Không phải chị yếu mà là em quá mạnh

Bà Phùng Ngọc Vinh có chút thất thần, muốn ngăn cản hai chị em, nhưng không biết làm thế nào. Tiểu Di khi nào thì trở nên lợi hại như vậy!? ” Bà gấp gáp nói,” Sao con lại đánh Tiểu Cửu như thế? Lỡ lỡ như bị đánh xảy ra vấn đề thì làm sao?”

Lý Chiêu vốn còn muốn khuyên, nhưng nghe nói như thế, nhất thời có chút im lặng.

Lúc này Lý Trình Di thấy nắm đấm của bà chị bay tới, liền dùng lực bắt lấy rồi quăng qua vai. Chiêu thức rất bình thường nhưng Lý Trình Cửu không phản ứng lại được.

Bởi vì, tốc độ của Lý Trình Di quá nhanh. Bùm!!

Bãi cỏ trên mặt đất bị đập thành một cái hố.

Lý Trình Cửu bị quật ngã, nhấc chân hung hăng đạp tới phản kích. Sau khi bị tránh thoát, hai chân cô lại liên hoàn quét ngang.

Đây là chiêu đuôi hổ quật.

Phối hợp nhu khí bộc phát, cước này nhìn tưởng chừng đơn giản nhưng một khi bị đá trúng thì xương đùi người bình thường đều có thể bị đá gãy nhưng đánh tới bây giờ, Lý Trình Cửu đã biết em mình không phải là dạng yếu đuối như trước đây.

Những đòn độc cũng dần dần tuôn ra.

“Em đã nói rồi, chị quá yếu”

Lý Trình Di đá một cái vào chân trái Lý Trình Cửu đang quét tới. Hai chân va chạm vang lên một tiếng trầm đục.

Cả người Lý Trình Cửu bị đá văng ra ngoài, rơi xuống bên dòng suối, đụng đổ mấy tảng đá chen chúc cùng một chỗ. Lúc này đây chân cô rõ ràng tụ máu, bò dậy, cơ hồ có chút đứng không vững.

Hơn nữa quần áo trên người bị ướt, đầy bụi cỏ bùn đất, thoạt nhìn cực kỳ chật vật.

Mà so ra, em trai Lý Trình Di đối diện, lại như không có việc gì, thậm chí quần áo trên người cũng không bẩn không xộc xệch.

“Còn muốn đánh nữa không? “Lý Trình Di bình tĩnh từng bước một đi về phía cô.

“Cái tên này…!” Lý Trình Cửu hai mắt đỏ lừ, gắt gao nhìn chằm chằm Trình Di, đứng ở bờ sông không nhúc nhích.

“Nếu không đánh nữa, sau này ở trong nhà chị phải nghe lời em”Lý Trình Di nói.

“Dựa vào cái gì!! “Lý Trình Cửu bỗng nhiên gầm nhẹ.

“Tao khổ luyện lâu như vậy, đến bây giờ ngay cả mày cũng đánh không lại, dựa vào cái gì!!?“Cô rốt cục không nhịn được, trong mắt mơ hồ chảy nước mắt.

Mặc dù bộ mặt cô dữ tợn, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra, cô nhận thua.

Một tay một chân đều không nhúc nhích được, nếu tiếp tục cũng là tự rước lấy nhục.

“Dựa vào cái gì? “Lý Trình Di dừng bước, anh tựa hồ đang suy tư. Thế giới này vốn không công bằng. “Anh thấp giọng nói, ngữ khí đương nhiên.

“Thiên lý tuần hoàn, cá lớn nuốt cá bé, mạnh bắt nạt yếu” Anh nhìn thẳng vào hai mắt Lý Trình Cửu.

“Chị luyện lâu như vậy còn đánh không lại em, chỉ có thể nói rõ một đạo lý. “Không phải chị yếu”.

“Mà là em quá mạnh.”

Anh duỗi tay phải ra, lòng bàn tay hướng lên trên, đột nhiên nắm chặt

Bùm

Khí lưu dưới sự bùng nổ nhu khí, phát ra tiếng nổ vang.

Anh xoay người, không hề để ý tới bà chị đã khóc, đi ra bên ngoài. “Mày chờ đó” Phía sau truyền đến tiếng Lý Trình Cửu hét lớn.

Trong giọng nói của cô lộ ra nồng đậm không cam lòng.

Nếu không là cô luyện chủ yếu đều là cách chiến đấu phối hợp với vũ khí tổng hợp, nên uy lực lớn nhất cần phối hợp súng ống trang bị, áo giáp mới có thể phát huy. Nếu phối hợp với những thứ đó, cô sẽ không thua!

“Tức giận+3”, “Tức giận+2”, “Tức giận+3”

Lý Trình Di cảm nhận được ác niệm không ngừng dâng lên, khóe miệng hơi nhếch lên.

Đột nhiên anh xoay người, cấp tốc xông tới, một quyền đánh vào bụng Lý Trình Cửu. Bùm!

Phẫn nộ bị cắt đứt, Lý Trình Cửu khom người đứng dậy, nôn ra mật xanh mật vàng. Thu hồi nắm đấm, nhìn bà chị quỳ rạp xuống đất.

Lý Trình Di xác định ác niệm được hấp thu, lúc này mới chính thức xoay người, hoàn toàn rời đi.

Khi sắp tới gần cha mẹ, anh bỗng nhiên hơi sửng sốt, nhìn thấy cách đó không xa, một bóng người mặc váy dài màu nhạt đứng yên tĩnh cách đó không xa.

Sắc dục+3’!

…….

Sao lại là cô ta? Người con gái này không phải vẫn đi theo mình đấy chứ? Lý Trình Di nhìn đối phương, trong lòng mơ hồ có chút khó hiểu.

Muốn nói sợ, khẳng định không đến mức đó. Cũng không phải không thoải mái, mà là có loại cảm giác quái dị.

Trang Di Cảnh dịu dàng nhìn anh từ xa, gió cuối thu ban đêm đã có chút lạnh, khiến góc váy của cô khẽ bay lên.

Hơn nữa nhan sắc của cô đang độ chín, khí chất đoan trang đúng chất con gái, mái tóc dài hơi bay xuống gợi nên một vẻ

đẹp hoàn mỹ.

Nhưng kết hợp với ác niệm khó hiểu vừa mới cảm nhận được, lúc này Lý Trình Di cảm giác được một loại tương phản mãnh liệt.

Thú vị.

Trong lòng anh suy tư, nên tiêu trừ loại ác niệm này như thế nào. Có thể im ỉm chặn dục vọng nội tâm, không biểu hiện ra ngoài, Trang Di Cảnh về mặt ý chí tuyệt đối là cường giả đẳng cấp nhất trong tất cả mọi người anh gặp qua.

Cường giả như thế, chính là vật liệu thích hợp làm phân bón cho hoa nhất!

Trong lòng đang nghĩ nên như thế nào hấp thu loại này ác niệm, dù sao sắc dục là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trang Di Cảnh lại đi lên phía trước vài bước mang theo một tia nghi hoặc cùng lo lắng.

“Cô, chú, xin hỏi vừa mới bên này là có chuyện gì a? cháu nghe được thanh âm rất lớn, liền đến nhìn xem.”

Lời này của cô là nói với ba mẹ Lý Trình Di.

Cô cô này vừa nãy chắc chứng kiến tất cả nhưng giờ lại làm bộ không biết gì.

Lý Trình Di cũng không rõ cô cô có tâm tư gì, chỉ thấy ba mẹ ấp úng che giấu chuyện hai chị em đánh nhau.

Chương 261: Đánh nhau kinh khủng

Lý Trình Di không chắc cô có tâm tư gì, nghe được cha mẹ ấp úng cố gắng che giấu chân tướng chị em bọn họ ẩu đả lẫn nhau, anh cũng không vạch trần.

Đang suy nghĩ, bỗng nhiên anh nhìn thấy dưới ánh trăng ảm đạm, Trang Di Cảnh nhìn anh, trong mắt ẩn chứa một tia ý cười khó hiểu.

Anh khẽ gật đầu với đối phương rồi xoay người rời đi, đi về phía nông trường xa xa.

Cha mẹ bên này còn phải đi an ủi bà chị bị đánh đến khóc sưng cả mắt, dù sao đều là con cái trong nhà, người lớn sẽ thiên vị người yếu kém hơn. Bởi vì kẻ mạnh không cần sự thương hại và bảo vệ. Trước đây loại tình huống này người tiền thân thường xuyên gặp phải. Lần đầu tiên, đây là lần đầu tiên anh và bà chị thay đổi vị trí.

Trên đường trở về gặp được đám người Lý Thanh Bằng, Triệu Phủ Ninh tới hóng hớt.

“Ai Lý Trình Di, vừa rồi bên kia có âm thanh gì, sao giống như có người gào khóc to vậy? “Lý Thanh Bằng hỏi.

“Không biết, có thể là có đứa bé đang khóc? “Lý Trình Di tùy ý trả lời. Anh hướng mấy người gật gật đầu, lướt qua bên cạnh. Mấy người mơ hồ cảm giác Lý Trình Di lúc này có chút gì khác khác, nhưng lại không biết khác ở chỗ nào.

Trần Húc Đông cảm giác rõ ràng nhất, bởi vì anh và Lý Trình Di quan hệ gần nhất, nhận thức cũng sâu sắc nhất, mắt thấy bạn bè thay đổi càng lúc càng lớn.

Trong đám người, Viên Di nhìn bóng lưng anh, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng nhìn chung quanh nhiều người nên vẫn chưa hỏi.

Thật ra cô muốn nói. Vừa rồi bạn thân Trang Di Cảnh tìm tới cô, hỏi xin số điện thoại của Lý Trình Di.

Trang Di Cảnh mặc dù là bạn thân của cô, nhưng cô không thích lắm về lối sống của Di Cảnh. Hai người phần lớn là có chung sở thích về học tập và sở thích đọc sách, còn lại rất nhiều quan điểm đều tương phản.

Đặc biệt là quan điểm yêu đương.

Dựa theo một từ mà các nam sinh thích hình dung nhất - - trà xanh.

Trang Di Cảnh thuộc loại trà xanh điển hình, hơn nữa còn là trà xanh lõi đời, đùa bỡn không biết bao nhiêu tình cảm nam sinh. Chuyện cô ta thích làm nhất, chính là chinh phục những người khác phái thoạt nhìn vạm vỡ kia, sau đó khi bọn họ si

mê với cô, mắt thấy sắp bước vào lễ đường hôn nhân, đột nhiên một cước đá văng đối phương ra.

Nhưng hiện tại đã không còn kịp rồi, Viên Di định gọi điện thoại hoặc gửi tin nhắn nhắc nhở Lý Trình Di. Dù sao cũng là bạn nối khố của mình, một người khác lại là bạn thân của mình, có một số việc tốt nhất đừng để nó phát sinh thì tốt hơn.

……

Nhìn Lý Trình Di trở về ghế nằm trên bãi cỏ ngồi xuống nghỉ ngơi.

Đoàn người tiếp tục chạy về phía dòng suối nhỏ, còn chưa đi tới, liền gặp Trang Di Cảnh bước nhanh trở về.

Tĩnh Tĩnh, bên kia xảy ra chuyện gì? Vừa rồi lớn tiếng như vậy? "Viên Di là người đầu tiên vội vàng hỏi.

Biệt danh của Trang Di Cảnh là Tĩnh Tĩnh.

"À, tớ không thấy gì cả. "Trang Di Cảnh lắc đầu:" Lúc tớ đi qua, bên kia đã kết thúc. Hình như là chị của Lý Trình Di bị thương, có thể bị ngã trẹo chân, tớ thấy sưng đỏ". Biểu tình của cô cực kỳ tự nhiên, thần sắc mờ mịt, giống như mình không biết cái gì, chỉ là đoán thế thôi.

"Thật không? Chị của Lý Trình Di là học sinh ưu tú của trường quân đội! Có thể dễ dàng bị trẹo chân như vậy sao? "Trần Húc Đông vẻ mặt không tin.

"Vậy tớ cũng không biết. Dù sao lúc đến xem, chỉ thấy thế thôi "Trang Di Cảnh vẫn mờ mịt như trước.

"Nhìn dáng vẻ Lý Trình Di lúc nãy, không phải là hai chị em đánh nhau chứ? "Lý Thanh Bằng đảo mắt cười đoán.

Những người còn lại không nói gì, nhưng đều là bộ dáng rất nghi hoặc.

Người hiện đại cứ như vậy, bình thường cuộc sống mệt mỏi, thật vất vả gặp được chút chuyện mới mẻ, liền thích hóng hớt.

Nhất là hóng hớt chuyện của những người quen.

Rất nhanh, cả đám đã tới bên dòng suối nhỏ.

Nơi đầu tiên đập vào mắt, chính là những hố nhỏ trên mặt đất.

Toàn bộ đám cỏ bị đánh tan tành, giống như bề mặt của một hành tinh hoang vu bị thiên thạch đập qua, ít nhất có bốn năm mươi hố.

“Đây là vừa có người đánh nhau? “Triệu Tư Khải vốn ít nói, lúc này là người đầu tiên nhịn không được lên tiếng.

Anh ta tuy rằng đen đen gầy, nhưng ngày thường đều cảm thấy rất hứng thú, cũng rất hiểu rõ đối với thi đấu quyền anh, vũ khí trang bị …..

Coi như là người đam mê.

Bởi vì cái gọi là càng thiếu cái gì lại càng cảm thấy hứng thú. Anh ta chính là loại đó.

Lúc này nhìn thấy tình hình bãi cỏ, anh lập tức liền liên tưởng đến, nếu là cường độ như thế nào, mới có thể khiến mặt đất bị tơi tả như vậy.

“Tôi đã thấy sức mạnh của học sinh ưu tú trong trường quân đội, bọn họ đều phải dùng và tiêm thuốc tăng cường sức mạnh cơ thể, nếu không sẽ không theo kịp thành tích sát hạch. Mũi tiêm tăng cường sức mạnh cơ thể càng tốt, hấp thu càng dễ dàng, hiệu quả càng tốt, tác dụng phụ càng nhỏ.Nhưng đại bộ phận học sinh trường quân đội đều không có tiền, cho nên đều sẽ lựa chọn loại chất lượng thấp hoặc là bình thường.Loại thuốc này đều có điểm giống nhau, đó chính là cần phải tập luyện cực nặng để tiêu hóa tăng cường hấp thu dược hiệu.Tôi từng đi tham quan, dấu vết bọn họ khi đó rèn luyện đánh nhau cũng không kinh khủng như nơi này”.

Anh ta được một phen phổ cập khoa học, để cho mấy người ít nhiều có hiểu biết đối với tình hình đánh nhau ở đây.

“Nói như vậy, Lý Trình Di và chị cậu ta rất giỏi đánh nhau? “Triệu Phủ Ninh tò mò hỏi. Cô hoàn toàn không hiểu gì về chuyện này.

“Ừ, rất giỏi đánh nhau. “Triệu Tư Khải nghiêm túc nói, anh đi tới một cái hố nông, ngồi xổm xuống sờ sờ.

Chương 262: Tặng mỗi người một mũi tiêm

“Nhìn dấu vết này, hẳn là đạp ra sau, nơi này có thể nhìn thấy nửa phía trước đế giày ấn ký hoa văn, đất cùng cỏ đều bị giẫm lên một khối. Loại sức mạnh này rất lớn! Ít nhất đã tiêm ba mũi trở lên.”

“Khỏe vậy hả? Học sinh trường quân đội chắc đều rất mạnh phải không? Nếu tôi có thể tiêm mũi tăng cường sức mạnh, tôi chắc cũng được như vậy. “Lý Thanh Bằng cười nói. Không để ý.

“Người bình thường chỉ hấp thu được một nửa. Học sinh quân đội liều mạng rèn luyện, có thể đạt tới tám phần. Cậu có tiêm cũng không được. “Triệu Tư Khải lắc đầu.

“Không phải là dùng tiền tiêm sao? tiêm nhiều một chút không phải tốt rồi sao?“Lý Thanh Bằng bị thất thế trước mặt mấy cô gái, nhất thời có chút bất mãn.

“Cơ thể của một người chỉ có thể tiếp nhận được số mũi tiêm nhất định. Bởi vì cơ thể con người sẽ sản sinh khả năng thích ứng, tiêm nhiều hơn hiệu quả sẽ ngày càng kém. Giống như người ăn ớt, càng ăn nhiều càng có thể ăn cay. Bởi vì đối với anh ta, cảm giác cay thực sự luôn yếu đi, chỉ có không ngừng thêm cay, mới có thể khiến bản thân cảm thấy đủ vị.” Triệu Tư Khải nghiêm túc giải thích.

“Ha ha, cậu nói nhiều như vậy có ích lợi gì? Đánh nhau có lại được với súng không?“Lý Thanh Bằng trên mặt có chút không nhịn được, trầm giọng nói.

“Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, nếu phát sinh mâu thuẫn, thì đấu với nhau chính là mối quan hệ, bối cảnh, cùng với tiền bạc. Nếu ngu ngốc đánh nhau vậy thì chờ mà ăn cơm tù.”

Lời này làm cho mọi người đều gật đầu, bởi vì xã hội hiện đại quả thật là như thế. Quân đội quốc gia mới là cơ quan có sức mạnh nhất, cho rèn luyện mạnh hơn nữa thì sao, có so được với súng không.

Lý Thanh Bằng tuy rằng lời nói khó nghe, nhưng lý lẽ là như vậy.

Trong đám người này, anh ta có tiền, quan hệ và bối cảnh đều mạnh nhất, cho nên anh ta nói lời này một lần nữa mơ hồ giữ được hình tượng của anh ta trong lòng mọi người.

Lúc này bên dòng suối nhỏ đã sớm không có người.

Ngoại trừ mấy đám du khách tới hóng hớt còn lại, cha mẹ Lý Trình Di đã sớm mang theo Lý Trình Cửu đi xa nghỉ ngơi.

“Không có gì để xem, đi thôi, trở về tiếp tục ăn chơi nhảy múa!” Trần Húc Đông thầm than một tiếng kêu mấy người trở về.

Mọi người thấy hết hiếu kỳ, cũng liền nhao nhao trở về.

Đúng vậy, người bình thường chúng ta có thể mua một ít để tăng cường thể chất không? Tôi cảm thấy ngồi suốt ngày, kiểu gì cũng bị đau lưng”Trần Húc Đông cười nói.

“Nhà Lý Trình Di đều dùng được, vậy hẳn là không đắt, tôi trở về mua cho mỗi người một mũi xem hiệu quả thế nào. Lần sau tụ tập thì cũng coi như là quà tặng, mọi người cũng đừng vắng mặt nhé” Lý Thanh Bằng hào sảng nói.

“Một mũi tiêm tăng cường sức mạnh giá rẻ nhất trên thị trường có bán, nhưng phải đặt trước.” Triệu Tư Khải bỗng nhiên sâu kín lên tiếng, “Một mũi 380 nghìn”

Yên lặng.

Lý Thanh Bằng vừa mới mỉm cười, trong nháy mắt khuôn mặt cứng đờ.

Ba trăm tám mươi nghìn một mũi?.

Như vừa rồi bà chị của Lý Trình Di tiêm ít nhất ba mũi trở lên, vậy không phải hơn 1 triệu rồi!?

Mà chị em bọn họ đánh nhau khủng khiếp như vậy.

Vậy thì bao nhiêu?

Trong lòng mọi người lập tức tính ra số lượng đại khái, nhất thời đều hít một hơi khí lạnh.

Mà Lý Thanh Bằng nói muốn mỗi người mua một mũi làm quà tặng.

Ở đây ngoại trừ anh ta và Lý Trình Di, chính là năm người.

“Mấu chốt nhất chính là, tiêm mũi tăng cường sức mạnh cũng rất khó! Mà người bình thường muốn mua, nhiều nhất chỉ có thể mua được một mũi, bởi vì lo lắng gặp chuyện không may, chính phủ cũng không dám tùy tiện bán. Cho nên có thể mua được 3 mũi, hoặc là trường quân đội, hoặc là người có tiền và quan hệ rất mạnh.” Triệu Tư Khải lần nữa bổ đao.

Lần này Lý Thanh Bằng không nói lời nào.

Chị của Lý Trình Di là sinh viên trường quân đội, nhưng bản thân Lý Trình Di thì không.

“Bằng à” Triệu Tư Khải vỗ vỗ vai Lý Thanh Bằng,” Một căn nhà diện tích nhỏ ở tỉnh có giá trung bình khoảng ba triệu”.

“… “Lý Thanh Bằng im lặng không nói, chỉ là sắc mặt càng ngày càng khó coi.

“Nhưng nếu nhà họ có tiền, tại sao vẫn ở trong căn nhà cũ, không ra ngoài chuyển nhà?”, câu hỏi của Triệu Phủ Ninh đã nhanh chóng giải cứu ông bạn khỏi mùa đông giá rét.

“Ai à, chắc hẳn là đem tiền đều đắp vào người đi, có tiền này còn không bằng đi mua mấy căn nhà. Vừa rồi là tôi nhầm rồi, không nghĩ tới mũi tiêm tăng cường sức mạnh đắt như vậy, để cho mọi người chê cười, mọi người đừng để ý nhé.” Lý Thanh Bằng vội vàng lộ ra vẻ xấu hổ bất đắc dĩ.

Lời này của anh ta tuy rằng khiến không khí có thể hòa hoãn lại, co được dãn được, lập tức xin lỗi.

Nhưng hình tượng lúc trước lại suy sụp không ít.

Mấy cô gái cũng không còn cảm tình đối với anh ta như trước. Dù sao cũng quá khoe mẽ, đúng là yếu mà cứ đòi ra gió.

…….

Ở một bên

Lý Trình Di nằm ngửa trên ghế, cầm điện thoại di động đang nói chuyện phiếm với đồng đội trong nhóm chat đêm dưa chuột, hỏi tình huống bên kia.

“Theo đặc tính của Góc chết này, khi đi vào, tất cả các nguồn ánh sáng sẽ bị giảm xuống còn một phần mười cường độ ban đầu, và dường như có một số quy tắc đặc biệt để áp chế ánh sáng.” – Thải Hồng Đường.

“Ngoài ra, tôi còn phát hiện một chút rêu ở góc cầu thang, chứng minh nơi này có nước tồn tại, nhưng không đụng phải sinh vật sống. Cũng tạm thời không đụng phải tình huống cầu thang tuần hoàn lặp lại.” – Thải Hồng Đường.

Chương 263: Một sự dày vò

“Thời đại nào? Kiểu cầu thang? - - Râu đen.

“Bậc thang xi măng xám đen, hai bên tường là màu trắng, tường trên đỉnh đầu cũng là màu trắng.

Mỗi một bậc thang có tám bậc, sau đó rẽ phải, lại là một bậc thang mới.

Không có thiết bị chiếu sáng nào được tìm thấy và phải tự mình cầm đèn soi”. Thải Hồng Đường.

“Tình hình không khí thế nào?” - Râu nâu

“Độ ẩm 68, thích hợp. Nhiệt độ ổn định từ 17 đến 19 độ. Sờ trên tường thì cảm giác lạnh hơn thực tế, nhiệt độ trên mặt đất thì cao hơn một chút. Thiết bị tôi mang theo đều không sử dụng được, không có cách nào đo lường được.

“Chị Đường, chị đi bao nhiêu tầng?” - Đại Hùng.

“Tổng cộng 132 tầng, toàn bộ đi xuống. Tôi lúc ấy chỉ muốn nhìn một chút đi thẳng xuống dưới xem có tình huống gì, nhưng vẫn không gặp phải cái gì. Cho đến khi thoát khỏi điểm báo.” - Thải Hồng Đường.

“Có luồng khí lưu động không?” – Trình Ý.

“Có! Chính là bởi vì tôi cảm nhận được không khí từ dưới thổi lên, cho nên mới đi thẳng xuống.

Một luồng không khí thổi từ dưới lên?

Lý Trình Di nhíu mày.

Trong trường hợp nào, luồng không khí sẽ được bơm từ dưới lên?

Dòng chảy của gió, tuân theo nguyên tắc vật lý.

Khu vực nhiệt độ bình thường cao, mật độ không khí nhỏ. Và những khu vực có nhiệt độ thấp có mật độ không khí lớn.

Vì vậy, thường là nhiệt độ thấp thổi vào nhiệt độ cao.

Nói cách khác, tầng trên tầng dưới đều tất nhiên có lỗ thông gió, hơn nữa rất có thể chênh lệch nhiệt độ khá lớn, mới có thể ở trong nhiều tầng như vậy vẫn có khí lưu động.

“Tìm kiếm nguyên mẫu đến đâu? Có manh mối gì không? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Không có, cầu thang nguyên mẫu quá nhiều quá nhiều, tương tự như vậy tính năng cũng rất nhiều, căn bản không kiểm tra được.” - Thải Hồng Đường

“Không có cửa sổ sao, có thể nhìn thấy bên ngoài không?” – Trình Ý.

“Không. Nhưng coi như là toàn bộ cầu thang phong bế, số lượng cũng rất nhiều rất nhiều. “Thải Hồng Đường có chút bất đắc dĩ.

“Vậy cô gặp điềm báo ở đâu?” — Trình Ý.

“Bên Thanh Chiêu, trong một khách sạn suối nước nóng. Lúc đó cúp điện, chúng tôi ở tầng năm, chỉ muốn xuống dưới mua chút đồ ăn, không ngờ mới đi ra cầu thang đã xảy ra chuyện”.

“Định vị cho tôi. Có thời gian tôi đi xem một chút. “Trình Ý.

Rất nhanh, Thải Hồng Đường gửi định vị đến, Lý Trình Di ghi nhớ.

Tuy rằng Nguyên mẫu Góc chết bình thường sẽ không ở địa phương phát sinh điềm báo, nhưng có lẽ có thể tra được chút manh mối gì đó.

Anh suy nghĩ một chút, lại gửi tin hỏi thăm tình hình cho ông chủ Tân Đức Lạp. Gửi đặc thù Góc chết của cầu thang này gửi qua, nhờ công ty hỗ trợ điều tra.

“Chắc phải mất 3 ngày hoặc lâu hơn.” - Tân Đức Lạp

Ông chủ vẫn đáng tin như trước.

Sau khi hỏi tình hình thương thế của Quy ca thế lại nói chuyện phiếm với ông chủ. Sau khi hàn huyên một hồi, Lý Trình Di mới ngồi dậy.

Két két một tiếng vang nhỏ.

Một thân ảnh màu vàng nhạt nhẹ nhàng ngồi xuống một cái ghế nằm bên phải anh.

“Vừa rồi, mình đều thấy. “Trang Di Cảnh cũng cầm điện thoại di động, giọng nói rất nhẹ, dường như đang thì thầm nhưng lại giống như đang nói chuyện với Lý Trình Di.

“Không, không phải như thế”.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn chung quanh, trong phạm vi năm mét cũng chỉ có hai người bọn họ, cho nên lời này chỉ có thể là nói cho anh nghe.

Nếu là trước kia, anh đối với việc tán gẫu với người xa lạ như vậy sẽ rất không kiên nhẫn, bởi vì anh bề bộn nhiều việc, rất nhiều việc không rảnh lãng phí thời gian. Nhưng hiện tại, sau khi phát hiện Trang Di Cảnh cũng là cường giả, anh nhất thời hăng hái.

“Thấy cái gì? “Anh liếc nhìn đối phương một cái.

“Cậu và chị cậu. “Trang Di Cảnh nghiêm túc nói, cô nói từng chữ từng chữ, từng chữ rất rõ ràng, hơi nghiêm túc một chút, làm cho người ta có một loại cảm giác rất thành khẩn.

“Bọn họ nói, cậu chắc chắn là người rất hung dữ, tính tình nóng nảy, bạo ngược, dù sao cũng là chị mình, làm sao xuống tay được.”

“Nhưng mình cảm thấy, con giun xéo lắm cùng quằn, cậu xuống tay như vậy chắc là những oan ức tích tụ từ lâu rồi?”

Đây là đang thăm dò sao?

Lấy người khác ra so sánh, sau đó làm nổi bật bản thân mới thật sự là người hiểu và tỉnh táo.

Lý Trình Di không phải kẻ ngốc, rất nhiều thứ, anh chỉ là thích dùng phương pháp trực tiếp xử lý, nhưng không có nghĩa là anh không hiểu.

“Nói thế nào nhỉ? Chị tôi rất tự phụ, tính tình tự ngược, thái độ đối với người nhà đối với tôi rất kém. Tình huống này đã rất nhiều năm rồi. “Lý Trình Di trả lời.

Trang Di Cảnh nhẹ giọng nói, “Kỳ thật mình cũng có loại cảm thụ này. Anh trai mình rất được cha mẹ cưng chiều, thiên phú của mình cũng rất tốt, cũng rất cố gắng. Nhưng không biết vì sao, chính là không thích mình. Thái độ đối với mình cũng rất kém”.

“Vậy sao? Anh ta sẽ không đánh em gái mình chứ? “Lý Trình Di nói,” Chị tôi từ nhỏ thường xuyên đánh tôi, ra tay rất độc ác”.

Không, anh trai mình chưa từng coi mình là con gái, mỗi lần đánh mình, cha mẹ đều nghiêng về anh ấy. “Trang Di Cảnh lộ ra thần sắc nghĩ lại mà kinh.

“Anh mình bá đạo, tự phụ, thực lực mạnh, học thức cao, các phương diện đều vượt xa mình. Nói ra, giống với chị của cậu.“Cô thở dài.

“Cậu nói xem, người như bọn họ, rốt cuộc nên đối phó như thế nào? Sống bên cạnh bọn họ, nhiều lúc thật sự là một loại dày vò”.

“Để bản thân trở nên mạnh hơn bọn họ, sau đó đánh thẳng vào mặt. “Lý Trình Di trả lời. Đây là biện pháp tốt nhất.

Trang Di Cảnh nghiêm túc gật đầu, “Thật sự, trước khi gặp cậu, mình chưa từng nghĩ tới, còn có thể dùng phương thức như vậy, đi đánh trả để trả thù người như bọn họ!”

“Vậy thì đi làm. “Lý Trình Di nói.

“Nhưng mình không làm được mình không biết nên bắt đầu như thế nào, cũng không biết nên làm như thế nào. Hiện tại mới tỉnh ngộ, có lẽ đã quá muộn”.

Cô hơi quỳ gối, cởi giày, giẫm lên ghế nằm, cả người co lại, hai tay ôm lấy đầu gối.

“Tất chân đen mỏng mơ hồ từ dưới làn váy lộ ra một chút. Từ góc độ này của Lý Trình Di, chỉ cần hơi nghiêng về phía trước, là có thể nhìn thấy mông cô.

Chương 264: Sắc dục tuôn trào

Loại hấp dẫn mơ hồ nhàn nhạt này, phối hợp với Trang Di Cảnh lúc này phảng phất đắm chìm trong cảm xúc, rất có thể kích thích dục vọng của nam giới.

“Nếu như mình có được bạn trai mạnh như vậy, lợi hại như vậy, thì tốt rồi, nếu như anh mình gặp được người như cậu, khẳng định không dám đối với mình giống trước kia.”

Nếu là người đàn ông bình thường, nghe đến đó, phỏng chừng sẽ thuận nước đẩy thuyền lập tức bắt đầu an ủi, rồi tranh thủ tình cảm.

Nhưng Lý Trình Di

“Yếu thì phải cố gắng. “Anh nghiêm túc nói.

“Mình vẫn rất cố gắng. “Trang Di Cảnh nói, cô nghiêng mặt, trong mắt mơ hồ có chút nước mắt.

“Tựa như vài ngày trước, có một người mặt dày muốn theo đuổi mình, một mình mình đi học ở nơi khác, xung quanh cũng không có ai dựa vào, cũng không dám quá cứng rắn cự tuyệt.”

Vừa lúc anh mình tới đây công tác, gặp được người nọ. Anh mình không chỉ không giúp, còn trách mình không biết kiềm chế, cố ý dụ dỗ người nọ!“Sắc mặt Trang Di Cảnh đã có chút đỏ lên. “Nhưng rõ ràng. Rõ ràng mình mới là người bị quấy rầy!”

“Viên Di không phải bạn thân của cậu sao? Cô ấy không giúp cậu? “Lý Trình Di hỏi.

“Cô ấy cũng chỉ là con gái, vẫn là bạn tốt nhất của mình, mình không muốn vì chuyện của mình mà làm tổn thương cô ấy.“Trang Di Cảnh cúi đầu,“Nhưng thật sự. Thật sự mình không có biện pháp. Cho nên lần này mới ra ngoài tìm cơ hội hít thở không khí”.

Vậy người quấy rầy cậu rất có thế lực?

“Không có. Chỉ là sinh viên bình thường. Nhưng hắn ta rất khỏe mạnh, là đội trưởng đội bóng rổ nghiên cứu sinh đại học”.

“Có bằng tôi không? “Lý Trình Di chỉ chỉ mình.

“Đương nhiên cũng không kém hơn cậu nhiều. Trong cuộc sống, cậu là người lợi hại nhất mà mình từng gặp. “Trang Di Cảnh lộ ra vẻ mặt ngượng ngùng khi khen ngợi người khác. Lén lút liếc nhìn thân thể cường tráng của Lý Trình Di.

Sắc dục+4.

Người này, quá mạnh mẽ, như vậy cũng có thể sinh ra ác niệm.

Song phương nói chuyện phiếm, cảm xúc nổi lên đến mức này, người đàn ông bình thường khẳng định lúc này sẽ khó có thể cự tuyệt.

Người đàn ông quấy rầy kia không có bối cảnh, cũng không cường tráng, chỉ là một học sinh bình thường.

Đây không phải là đối thủ tốt vừa vặn lấy ra làm nền sao?

Nhìn đối phương nhu nhược đáng thương như vậy, mơ hồ còn lộ ra vẻ hấp dẫn.

Chắc chắn hầu hết mọi người sẽ vỗ ngực và nói: “Nếu gặp lại người đó, hãy gọi cho tôi”. Gặp phải loại người ghê tởm như thế, ít nhiều người ta cũng có chút tinh thần chính nghĩa cũng sẽ ra tay hỗ trợ. Đại loại như vậy.

Nhưng Lý Trình Di

“Hãy đến và học cách chiến đấu với tôi.”

Anh chăm chú nhìn đối phương.

… “Biểu tình trên mặt Trang Di Cảnh hơi cứng đờ. Sắc dục vừa rồi trong nháy mắt bị một chậu nước lạnh giội xuống.

“Tôi có thể giới thiệu cậu vào Long Tu Môn sư môn của tôi.” Lý Trình Di tiếp tục nói, “Chỉ cần cậu có thể vượt qua cửa thứ

nhất Vạn Long đại trận, là có thể bắt đầu chính thức có được sức mạnh bảo vệ mình!”

“Nghe rất lợi hại. “Trang Di Cảnh vừa mới cứng ngắc chỉ thoáng qua một cái chớp mắt, lại lập tức khôi phục bình thường.

“Nhưng tôi cho dù hiện tại bắt đầu luyện, thời gian cũng không kịp.”

“Cậu đang kỳ thị phụ nữ! “Lý Trình Di trầm giọng nói. “Người đàn ông có thể làm được, phụ nữ cũng vậy có thể làm được. bây giờ là khoa học kỹ thuật xã hội, hormone tiết ra chút chuyện này, không trở ngại được ngươi truy cầu sức mạnh. Sư môn tôi bây giờ chỉ có một mình tôi, cậu tới cũng có thể có người đối luyện. Tiến bộ cũng nhanh. “Anh nghiêm túc nói.

“Đối luyện? Chỉ có hai người?”

Trong lòng Trang Di Cảnh run lên, lập tức trong đầu ảo tưởng ra một vài hình ảnh hai người quyền cước đối nhau, va chạm lẫn nhau, bộc phát tình cảm mãnh liệt.

Ngay lập tức

Sắc dục+3

Sắc dục+3

Trong nháy mắt tâm tình cô trào ra sắp không áp chế được.

“Cậu có ý chí rất mạnh, tôi cảm thấy cậu phải nghiêm túc lên, so với tuyệt đại đa số người đều mạnh hơn!”

Đây không phải là lời nói khách sáo, mà là suy nghĩ thật sự của anh.

Cho tới nay, anh gặp phải ý chí mạnh nhất, thật đúng là Trang Di Cảnh trước mắt này.

Người này rõ ràng thân thể nhu nhược, không trải qua huấn luyện. Không huấn luyện thì so với người Góc chết, bà chị Lý Trình Cửu, còn có những tên lúc trước gặp phải, đều dễ dàng sinh ra ác niệm.

Vậy sau khi huấn luyện, chẳng phải là muốn lên trời sao?

Hơn nữa nếu như có thể kéo cô vào Long Tu Môn, về sau sớm chiều ở chung, hấp thu ác niệm càng dễ dàng hơn rất nhiều.

“Chẳng lẽ không phải có một ngày, cậu vọt vào phòng ngủ của anh cậu, một tay nhấc anh cậu lên giống như xách gà rồi hành hung một trận?”

Lý Trình Di miêu tả ra tình cảnh sinh động, làm cho động tâm của Trang Di Cảnh vừa mới dâng lên, mơ hồ chuyển biến thành một tia nhiệt huyết.

Cô tưởng tượng, nếu quả thật có một ngày như vậy, ông anh lạnh lùng bá đạo của cô bị đối đãi như vậy, sau đó khóc lóc quỳ gối dưới váy mình cầu xin tha thứ.

Trong lúc nhất thời, trong lòng cô lại thật sự dâng lên cảm giác sảng khoái nhè nhẹ!

Cô tự nhiên động tâm!?

Đợi đã!?

Đột nhiên sắc mặt cô khẽ biến.

Không phải cô ấy ở đây để chọn người tiếp theo để đùa bỡn sao? Như thế nào cảm giác có chỗ nào không thích hợp?

Trang Di Cảnh thật sự động tâm.

Cho nên cô rất nhanh vứt bỏ ý niệm ban đầu trong đầu, nghiêm túc lãnh giáo Lý Trình Di, như thế nào mới có thể cường hãn như vậy.

Đối với một người bình thường mà nói, biểu hiện lúc trước của Lý Trình Di là cực kỳ khoa trương.

Tuy như lời Lý Thanh Bằng nói, không thể ngăn được súng.

Nhưng cao thủ như bọn họ như vậy, khi giao thủ nếu không ngăn chặn được súng ống thì cũng có thể khiến đối phương không thể nổ súng được, nếu khoảng cách xa, thậm chí có thể nhanh chóng né tránh né tránh.

Mà nếu là mặc có chống đạn, đó chính là thật sự tiểu siêu nhân, trừ ra binh lính siêu cấp hoặc là binh lính người cải tạo, còn lại đều không có gì uy hiếp. Sau khi động tâm, Trang Di

Cảnh lại nghĩ tới tình cảnh cô và Lý Trình Di hai người đối luyện lẫn nhau.

Chương 265: Cầu thang vô tận

Trong lòng bất giác dâng lên một tia chờ mong. Nhưng lúc này đây bởi vì có tạp niệm khác phân tâm, ngược lại cường độ không cao. Chỉ cống hiến cho Lý Trình Di một chút sắc dục.

Sau khi hai người add Phi Ngư (một loại tài khoản phần mềm xã hội) của nhau, Lý Trình Di liệt kê cho cô một số thứ cần chuẩn bị, hạng mục công việc, sau đó ở trước mặt cô, hỏi sư phụ Ngục Long, xem có được hay không. Ngục Long tự nhiên là không sao cả, nghe được học sinh thiên tài của mình nói mình lại tìm được một thiên tài, ông tuy rằng không tin, nhưng cũng có một tia chờ mong, nên đáp ứng thời gian kiểm tra.

Sau một phen lăn qua lăn lại, người đến tham gia tụ tập đều rất hài lòng.

Lý Trình Di đón xe cùng người nhà về nhà, lúc lên đường lại phát hiện không thấy chị gái Lý Trình Cửu.

Nghe cha mẹ nói, là trước đó cũng đã sớm rời đi.

Anh cũng không thèm để ý, lần này thu hoạch rất tốt, bà chị cùng Trang Di Cảnh hai người cộng lại cùng một chỗ, đã cung cấp tới 21% ác niệm cho hoa hướng dương Titan.

Đây vẫn là cách có thể phát triển bền vững. Ngồi trên xe, trong lòng Lý Trình Di tràn ngập chờ mong đối với tương lai.

“Đúng rồi, còn có Marianne.” Cũng là cường giả về tinh thần, lúc trước có lần tiến hóa ác niệm, chính là cô ta lấp đầy.

Lý Trình Di liệt kê từng tài liệu tốt này ra.

Anh dự định xây dựng một vườn ác niệm.

Đương nhiên, đây chỉ là anh tưởng tượng cho tương lai, ít nhất hiện tại, anh còn không có tư cách hấp dẫn những tài liệu này tới gần mình.

Cũng chính là Trang Di Cảnh bản thân khởi điểm chỉ là người bình thường, dễ lừa gạt.

Sau khi tụ tập, Lý Trình Di cũng bắt đầu tự mình điều tra cầu thang vô tận theo như lời Thải Hồng Đường.

Ngày hôm sau anh đích thân đến khách sạn suối nước nóng mà cô gọi, tìm kiếm manh mối.

Nhưng cũng không có lóe ký ức thoáng hiện.

Rất hiển nhiên, nguyên mẫu không ở đây, cũng không có ai ở gần đây tiến vào Góc chết.

Nếu như không phải là nguyên mẫu ở gần đó, như vậy ở địa phương khác, nhất định phải Góc chết liên tục mở ra, mới có thể thoáng hiện tiến vào.

Bốn ngày sau.

Ngày 3 tháng 11.

Vườn thực vật Vĩnh Viễn

Mấy người trong nhóm Khu vườn Vận mệnh toàn bộ tụ cùng một chỗ.

Thải Hồng Đường đang cầm máy chơi game trên tay chơi game, thư giãn thần kinh.

Đại Hùng đang gọi điện thoại liên lạc với thiết bị y tế mới để vận chuyển đến đây.

Râu đen và Râu nâu đang xác nhận hệ thống giám sát và phát hiện xung quanh tất cả đều bình thường.

Bọn họ còn phải đồng thời giám sát thông tin nguyên mẫu cầu thang vô tận mà AI tìm kiếm.

Còn Lý Trình Di

Anh đang bôi dầu lên hai bộ hài cốt.

… “Thải Hồng Đường chơi một hồi, quay đầu nhìn Lý Trình Di.

Vừa lúc nhìn thấy anh đưa tay đem hộp sọ của Iseline nhẹ nhàng đặt thẳng.

“Anh Trình, đối với Góc chết lần này, anh có ý kiến gì không? “Cô nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Tạm thời không phát hiện nguy hiểm, nhưng không có nghĩa là không có nguy hiểm. “Lý Trình Di quay đầu lại. Đi thẳng xuống cầu thang, rất có thể sẽ xuất hiện thay đổi nhiệt độ, dần dần hạ nhiệt. Nếu cần tăng tốc, có thể mang một máy xuống tầng theo”.

“Cái này tôi chuẩn bị xong rồi. Có sẵn rồi. “Râu nâu giơ tay. Chỉ cần thay đổi thiết kế bên ngoài là được, cũng không khó.

“Ừ, sau đó chuẩn bị đầy đủ đồ ăn và dưỡng khí. Tôi lo cô sẽ ở trong đó rất lâu. “Lý Trình Di gật đầu.

“Tôi hiểu. “Thải Hồng Đường nghiêm túc gật đầu, nhìn đồng bạn đang vây quanh mình.

So với trước kia, chỉ có mình và Đại Hùng hai người đối mặt Góc chết.

Cha mẹ ở nhà cũng không giúp được gì nhiều.

Trước sau tương phản cực lớn, làm cho cô bỗng nhiên cảm giác, có một team như vậy tựa hồ là lựa chọn không tồi.

“Tuy rằng hiện tại không tìm được nguyên mẫu, nhưng từ con đường khác, tôi có được một chút quy luật. “Lúc này Lý Trình Di nhẹ giọng mở miệng.

Nguồn tin của anh, tất nhiên là đến từ ông chủ Tân Đức Lạp.

Không thể không nói, dựa vào sức mạnh tập đoàn tư bản Bạch Tinh, đến điều tra tin tức Góc chết.

So với chút người đơn đả độc đấu mạnh như bọn họ hơn nhiều lắm.

Ông chủ nói ba ngày thì ba ngày, lập tức đưa ra manh mối.

Quy luật gì?

Lời này hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Lý Trình Di dừng một chút, trầm giọng nói.

“Ở Bên trong Góc chết, còn có một loại nguyên mẫu bắt nguồn từ Bạch tinh, gọi cầu thang xoắn ốc.”

Đó là một cầu thang xoay tròn như xoắn ốc vô tận vĩnh viễn.

Người sau khi đi vào, sẽ vĩnh viễn không thể thoát khỏi.

Năm 21 tuổi, có năm người đi vào Góc chết này, sống sót được hai người. Ba người còn lại đã chết. Nhưng thay vì mệt mỏi và chết đói, họ đã gặp một loại quái vật đặc biệt. ”

“Quái vật gì?! “Thải Hồng Đường bắt đầu cảnh giác.

“Người lên tầng và người xuống tầng. “Lý Trình Di trả lời.

“Ở một tầng cầu thang nào đó, sẽ đột nhiên xuất hiện một cánh cửa.

Cửa sẽ bị đẩy ra từ trong ra ngoài, từ đó sẽ có hư ảnh của một người không ngừng lên tầng hoặc xuống tầng.

“Người ở Góc chết không được để người lên tầng và người xuống tầng tiếp cận, nếu không sẽ gặp nguy hiểm chết người”.

Lý Trình Di giới thiệu đơn giản.

Đương nhiên, tôi nói cái này là Góc chết khác, tình huống nơi này của chúng ta có thể không giống thế.

“Có đề cập qua phương pháp đối phó không? “Thải Hồng Đường hỏi.

“Hiển nhiên cô có chút lo lắng. Dùng ánh sáng mạnh có thể tạm thời biến mất, nhưng lần sau sẽ xuất hiện nhanh hơn, nhiều hơn. Sau đó tin tức sẽ không còn. “Lý Trình Di nói,” Bởi vì cuối cùng Góc chết này vẫn chưa bị phá giải, không tìm được cách thoát ly, người đi vào toàn bộ đã chết”.

“Liên tục nhiều lần đều không thể tìm được cách thoát khỏi đó, xem ra súng ống không có hiệu quả.”

“Không cần nghĩ, người Góc chết trong ví dụ này, khẳng định không phải người mới, nhiều người như vậy toàn bộ không còn, chúng tỏ bọn họ đã thử qua rất nhiều phương pháp”.

“Thôi, bây giờ mọi người chờ một chút, khi Thải Hồng Đường đi vào, chúng ta lập tức đi dạo xung quanh, thử ký ức thoáng hiện xem. Tự mình đi vào thu thập manh mối là tốt nhất. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Được”.

Mấy người đồng thời lên tiếng.

Chương 266: Kế hoạch dài hạn

Sắp xếp kế hoạch đại khái.

Lý Trình Di đi qua một bên, lấy điện thoại di động ra nhìn số tiền gửi ngân hàng.

Vườn thực vật bên này vẫn thua lỗ, anh vốn là trước đó không dư thừa tiền lắm, trong khoảng thời gian này lại không vào sổ sách, trong tài khoản cũng chỉ dư hơn 10 triệu.

Tiền tạm thời là đủ nhưng mấu chốt là vẫn thua lỗ như vậy, sau này anh tiêu tiền còn nhiều, không có lời.

Sản nghiệp cho dù không thể kiếm tiền, cũng không nên lỗ nhiều như vậy.

Anh nhìn xuống báo cáo hạch toán tài vụ vườn thực vật gửi tới.

Theo thứ tự là nợ tài sản, lợi nhuận, lưu lượng tiền mặt……

Một vườn thực vật nhỏ, cái gọi là nợ nần cũng chính là phí tổn khi nhập hàng, tài sản ngược lại là một đống. Nhưng tất cả đều cần bảo trì, tiếp tế.

Toàn bộ Vườn thực vật Vĩnh Viễn, chỉ riêng mỗi tháng chi tiêu bình thường, cũng phải mất đến hơn 300 nghìn.

Nhân viên cộng thêm bảo vệ cộng thêm tài xế vận tải, còn có mấy nghiệp vụ chạy ở nơi khác, cố vấn, chuyên gia, nhân viên bảo dưỡng hệ thống thông minh……

Linh linh cũng hơn 30 người.

Mà bởi vì nguồn tiêu thụ bị các nông trường khác chiếm trước, hiện tại lợi nhuận của vườn thực vật rất thấp.

Cứ tiếp tục như vậy, chút tiền này của mình không đủ dùng, vạn nhất cần mua một ít hoa quý giá, vậy thì thật sự là hơn nữa không thể cứ dựa vào một mình mình nuôi. Lý Trình Di bắt đầu suy nghĩ, làm thế nào mới có thể làm cho sản nghiệp xoay chuyển lỗ vốn.

Anh suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn phải tìm người chuyên nghiệp, vì thế đi hỏi Đại Hùng cùng Râu nâu chuyên môn phụ trách hậu cần.

Hai người đưa ra ý kiến tương tự.

“Tương đối đơn giản. “Đại Hùng mỉm cười nói,” Thuê mấy nhân tài quản lý cấp cao, chia cổ phần cho bọn họ, sau đó an tâm chờ lợi nhuận là được rồi”

“Việc nào cũng cần phải có người chuyên làm, thuê người bên ngoài để giúp anh quản lý là tốt nhất. Vấn đề của vườn thực vật là hơi cồng kềnh, cần phải tiết kiệm chi phí, sau đó mới nói đến chuyện kinh doanh, rồi nghiên cứu nhu cầu thị trường. Sau khi xác định được phương hướng và điểm lợi nhuận, thành lập đội ngũ rồi bắt tay vào làm là được.” Râu nâu nghiêm túc đưa ra câu trả lời.

“Nhưng như vậy có thể bị người khác chiếm tài sản của mình không? “Lý Trình Di lo lắng nói.

“Vậy thì đổi người khác đi. Anh Trình, anh còn sợ có người gây trở ngại cho anh? “Râu nâu nở nụ cười. “Mỗi người chỉ có một mạng”.

“Cái này thì đúng. “Lý Trình Di cũng cười.

“Được! Vậy thì tìm người! “Sau khi suy nghĩ cặn kẽ, anh quyết định tìm thuê người.

Về lợi nhuận!

Lý Trình Di lại nhíu mày.

Hoa của anh, có gì khác so với hoa của các trang trại và vườn thực vật khác? Có cái gì có thể sinh ra lợi nhuận?

Các vườn thực vật khác kiếm tiền như thế nào?

Vé du lịch, bán các sản phẩm phái sinh đặc sản, v.v., du khách đến tham quan và tham quan, sau đó thiết lập cửa hàng trong vườn thực vật, thuê chỗ, thu tiền thuê, bán đặc sản của riêng mình, xây dựng thương hiệu độc đáo của riêng mình.

Trong đầu anh thoáng cái lóe ra một đống điểm mấu chốt, dù sao anh cũng đi vào không ít vườn thực vật, đối với những quy

trình này đã sớm ghi tạc trong lòng như bản năng.

‘Nhưng những thứ này đều quá phổ thông, cho dù có thể kiếm, cũng nhiều lắm chỉ có thể kiếm chút tiền nhỏ, nếu như mình muốn sản nghiệp trở thành trụ cột thu nhập chính đáng, vậy cần phải làm cho khác biệt.

Lý Trình Di vừa suy tư, vừa chậm rãi tản bộ, rời khỏi đại sảnh của đám người Thải Hồng Đường, chậm rãi đi tới khu vườn thực vật lộ thiên.

Tháng 11.

Từng chậu hoa cúc trắng đặt ngay ngắn, dưới sự cắt tỉa của thợ làm vườn, biến thành tạo hình đơn giản thống nhất.

Lý Trình Di gật đầu, đối phương giơ tay chào rồi tiếp tục làm việc.

Anh đi tới trước mặt một chậu bạch cúc, ngồi xổm xuống cẩn thận xem xét.

Hoa cúc trắng được phiến lá màu xanh lá cây vây quanh, tựa như một cây lau nhà màu trắng bồng bềnh.

Ở giữa là màu xanh nhạt, xung quanh là từng cánh hoa dài nhỏ.

Lý Trình Di vươn tay chạm vào.

Bạch Cúc: Còn gọi là Thu Cúc. Cây thân thảo lâu năm, thời gian ra hoa từ tháng 9 đến tháng11. Thanh nhiệt giải độc, mát gan sáng mắt, thường dùng trị cảm mạo phong nhiệt gây ra choáng váng đầu, mắt đỏ, đau họng. Có tính lạnh, vị ngọt, tỳ vị hư hàn không nên dùng.

“Hoa ngữ: Bi chi đồng (đối mặt với vật lưu lại của người chết, có thể căn cứ vào tiêu hao của bản thân, truy tìm thông tin khi còn sống của họ. Tiêu hao tinh thần và thể lực càng nhiều, có thể truy tìm thông tin khi còn sống của người đó cũng càng nhiều)”

Lý Trình Di không ngoài ý muốn, đây là anh trước đó rất sớm ở trong nhà kính thu thập qua hoa ngữ năng lực.

Loại năng lực này, rất thích hợp dùng để điều tra thu thập tình báo. Nhưng ở Bên trong Góc chết, anh nhu cầu cấp bách đối với thực lực tổng hợp tự thân, cho nên trước đó cũng không cân nhắc hoa ngữ này.

Nhẹ nhàng nghịch vài cánh hoa cúc trắng, Lý Trình Di đang muốn đứng dậy, đột nhiên, anh nhìn thấy đất trong chậu hoa có chút màu xanh nhạt.

"Đất này sao có chút xanh?" Anh nhướng mày, điểm tri thức trong đầu nhanh chóng hiện lên.

Hình như là dịch dinh dưỡng?

Anh đưa tay bắt lấy một chút đưa lên mũi ngửi ngửi.

Đúng là dịch dinh dưỡng.

Xác định không phải vấn đề gì, anh cũng liền thả về đất, sẽ xoay người rời đi.

Chờ một chút!

Bỗng nhiên một tia chớp xẹt qua đầu anh.

Chương 267: Hoa bị ô nhiễm

Đó là tình cảnh khi chạm vào Tiết Mao Phi Liêm trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

"Tiết mao phi liêm, bản thân cũng không phải chủng loại hoa cỏ nguyên bản, mà là trạng thái sau khi bị ô nhiễm."

Mặc dù không biết loại ô nhiễm này sinh ra như thế nào. Nhưng mình có thể tạo ra những biến thể tương tự không? Sự khác biệt cụ thể, giới hạn, ở đâu?"

Mình đem thực vật phương bắc thả xuống phía nam trồng, môi trường khí hậu toàn bộ biến đổi, có phải cũng có thể tính là một loại biến chủng hay không?"

"Còn nữa, những thứ mình mang ra từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh kia, có phải cũng có thể pha loãng làm chất dinh dưỡng cho thực vật không?"

Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di mơ hồ dâng lên một tia chờ mong.

Những đồ vật quái dị kia cái gì cũng có, trong đó thậm chí còn có một bình máu tươi tên là Oán Hận Chi Ảnh.

Nghĩ đến đây, anh lập tức phóng lên phòng ngủ trên tầng.

Toàn bộ hàng hóa đều được cất giữ ở tầng trên.

Mấy người ở tầng một nhìn anh chạy như điên lên tầng, đều là vẻ mặt mờ mịt.

Không đợi bọn họ lên tiếng hỏi, Lý Trình Di lập tức xách theo một túi đồ, vọt xuống.

Mấy người ngơ ngác nhìn nhau.

Không bao lâu, Lý Trình Di đã mang theo đồ, đi tới trước hoa cúc trắng.

Anh nghĩ nghĩ, trước tiên lấy ra bình máu tươi Oán hận chi ảnh mà trước kia không dám sử dụng vì vẫn lo lắng có tai họa ngầm.

Bình này là thứ đầu tiên anh lấy được từ trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, vẫn cất giữ ở trong góc phòng, không có cách nào sử dụng.

Nhưng bây giờ, đã đến lúc thể hiện giá trị của nó!

Trước tiên anh tìm một cái chậu lớn, rửa sạch sẽ, sau đó đổ nước tinh khiết vào bên trong.

Điều này là để tránh các tạp chất khác của nước máy ảnh hưởng đến hiệu quả.

Tổng cộng có ba bình nước tinh khiết.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, xác định không có ai.

Vì thế lấy ra bình máu tươi Oán hận chi ảnh, nhẹ nhàng mở nắp bình, rót ra một giọt vào trong cái chén nhỏ.

Chất lỏng sền sệt màu đen đậm, từ mép bình chậm rãi kéo dài, tựa như dầu hòa tan, nhỏ một giọt vào trong ly thủy tinh. Nhân lúc chưa biến mất.

Lý Trình Di nhanh chóng giơ tay cắn nát ngón tay mình, nhỏ máu vào bên trong.

Nhưng vẫn chậm một bước bình máu tươi Oán hận chi ảnh đã hóa thành khói đen tiêu tán không còn. Máu của Lý Trình Di nhỏ xuống đáy ly thủy tinh, lẻ loi như không xảy ra chuyện gì.

Thất bại, anh cũng không vội, trực tiếp đổ điểm nước tinh khiết vào, đem máu của mình pha loãng một ít.

Sau đó, lần thứ hai cầm bình máu oán hận chi ảnh, chậm rãi nhỏ một giọt xuống nước pha máu.

Phụt.

Máu đen kịt, rơi vào trong nước.

Mặc dù trong nước trộn lẫn máu tươi của Lý Trình Di, nhưng bởi vì quá ít, căn bản nhìn không ra.

Lúc này đây, bình máu tươi Oán hận chi ảnh không tiêu tán, mà là tựa như mực nước, chậm rãi khuếch tán ra.

Chỉ trong vài phút, toàn bộ cốc nước đã chuyển sang màu đen.

Lý Trình Di cầm lên lắc lư, hài lòng nở nụ cười.

Lần này không hề biến mất, chứng tỏ nội dung trên bút ký của Chung Tuệ quả thật có hiệu quả.

Anh cầm cái ly trong tay hướng về phía chậu lớn trước mặt, nhẹ nhàng rót vào.

Rất nhanh, toàn bộ nước trong chậu lớn, toàn bộ đều biến thành màu xám nhạt.

Đem chén sạch sẽ, Lý Trình Di bưng tới mấy chậu hoa cúc, múc chút nước tưới lên cho chúng.

Sau đó anh gọi điện thoại cho nhân viên bảo trì hệ thống phun thuốc tự động trong vườn thực vật phun loại dịch dinh dưỡng mới mà anh mới pha.

“Cái này…. Nhỡ cây chết thì làm sao bây giờ? “Nhân viên là một nhân viên kỹ thuật thành thật đeo kính dày còn trẻ, cũng là sinh viên mới tốt nghiệp. “Không sao, chỉ lấy một cái vòi phun phun thử. Tôi muốn xem loại dịch dinh dưỡng mới này”. Lý Trình Di không thèm để ý nói.

Anh nhanh chóng ở góc vườn thực vật, tìm một khu vực, lấy một đầu phun nước chuyên dụng.

Mà ở phạm vi tưới gần đầu phun này, anh lại cho người mang đến hơn mười chậu hoa hiện có trong vườn thực vật.

Anh chuẩn bị phun một loạt xem loại nào có thể thích nghi và hấp thụ dòng máu này. Làm xong những thứ này, Lý Trình Di mới xách túi trở về phòng ngủ trên tầng.

Đem đồ bỏ vào tủ quần áo, giấu kỹ, lại dùng quần áo che lại.

Trong lòng anh tràn ngập chờ mong.

Tiết mao phi liêm trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh nếu như có thể phục chế ở bên ngoài như vậy anh căn bản cũng không cần phải vào Bên trong Góc chết để hấp thụ hoa khí nữa, chỉ cần không ngừng từ Bên trong Góc chết lấy ít đồ mang ra để tưới hoa, nói không chừng có thể đạt được một ít hoa cỏ đặc thù cực kỳ hiếm có!

“Hơn nữa, mình không cần thiết giới hạn ở Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, gặp phải quái vật nào ở Bên trong Góc chết, chỉ cần lấy ra đồ vật trên người bọn chúng, thì có thể dùng để thử tưới hoa, không chừng có thể sinh ra đủ loại hoa ngữ!”

Anh nghĩ tới đây, trong lòng càng háo hức.

Két két một chút, khép cửa tủ áo lại.

Quay lại.

Đột nhiên, con ngươi anh co rụt lại, sững sờ tại chỗ.

Ở phía sau anh, vốn nên là phòng ngủ của mình.

Nhưng lúc này lại có thêm một người.

Một cô bé tóc vàng trong chiếc váy ngủ màu trắng.

“Iseline? “Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống.

Chương 268: Hai người biến mất

“Anh Tiếu Hào?” Iseline tựa hồ đang đi lòng vòng quanh gian phòng, xem xét tình huống, chứng kiến Lý Trình Di bỗng nhiên xuất hiện, nhất thời trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Cô bé bước nhanh tới.

“Anh vào lúc nào thế? Em còn tưởng rằng anh không đến?”

Vừa rồi, mình cũng cho rằng sau này mình không vào được, hoàn toàn thoát khỏi Góc chết. Xem ra phương thức lúc trước có lẽ chỉ là tạm thời thoát khỏi Góc chết.

Lý Trình Di lần này không lấy điện thoại di động ra phiên dịch, để phòng ngừa tình huống lần trước lại phát sinh, anh đặt tai nghe phiên dịch vào một bên tai.

Vì vậy, bây giờ anh có thể hiểu những gì Iseline nói, nhưng

Anh từ trong túi áo vừa lấy ra máy phát âm thanh, liền phát hiện máy móc bị hỏng.

Loại máy móc đặc thù này có thể chuyển đổi ngôn ngữ của mình, sau đó đổi thành tiếng Sutan, thật không may trong nháy mắt tiến vào Góc chết, xuất hiện trục trặc.

Đây không phải là lần đầu tiên Lý Trình Di gặp phải loại tình huống này, lúc trước ở Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, anh đã gặp qua hiện tượng một số chức năng trên điện thoại di động mất hiệu lực.

Không có cách nào, anh chỉ có thể lần nữa lấy điện thoại ra, phiên dịch đánh chữ cho Iseline xem.

“Nếu em cũng giống như anh có thể ra vào nơi này thì tốt rồi” Iseline có chút mất mát.

“Không sao, anh đón em tới đây, mỗi ngày đều bôi dầu cho em” Lý Trình Di vừa nói xong, liền lập tức liền xóa đi, đánh câu khác.

“Iseline, em biết còn có cách gì, có thể từ nơi này nhanh chóng đi ra ngoài không?”

“Cách khác?” Iseline nghĩ nghĩ, “Chính là những bàn tay đen sẽ ngăn cản người khác ra vào căn phòng này. Căn phòng này tạm thời là phòng khởi điểm, là phòng an toàn, có thể đi ra ngoài hoạt động một chút nếu như anh muốn nhanh chóng rời đi có lẽ chỉ có thể nghĩ cách rời đi từ căn phòng an toàn này”

Phòng an toàn.

Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Anh nhìn về phía cửa phòng ngủ.

Cửa nơi đó đang khép hờ, để lại một khe hở ra bên ngoài, một bóng tối thâm trầm, từ cầu thang bên ngoài chậm rãi chiếu vào.

“Có chút phiền toái. “Sắc mặt Lý Trình Di trầm xuống.

Điều anh lo lắng không phải ở đây, mà là ở bên ngoài.

……

“Sao anh Trình còn chưa xuống? “Thải Hồng Đường buông máy chơi game, trong lòng mơ hồ có chút phiền não.

Ngay vừa rồi, cô không biết vì sao, bỗng nhiên cảm giác cả người mơ hồ khô nóng, bắt đầu đổ mồ hôi.

Mà những người chung quanh khác sắc mặt như thường, tựa hồ cũng chỉ có một mình cô như vậy.

“Chị không sao chứ? Chị Đường? “Long Môn Điếu cẩn thận ghé sát lại hỏi,” “Để em giúp chị xoa bóp chân, xoa bóp vai”.

Bộp.

Thải Hồng Đường vỗ bàn tay chuối mắn của hắn rồi lạnh lùng lườm hắn.

“Sao cậu không xoa bóp chỗ này đi? “Cô chỉ vào ngực mình nói.

“Ặc, không phải chỗ đó không có gì sao? ” Long môn có chút xấu hổ.

“Cái rắm!Không có gì á? Bà mày dậy thì từ năm 3 tuổi, đến bây giờ tròn 16 năm, mày dám nói chỗ đó của bà mày không có gì!?”

Thải Hồng Đường điên tiết, nhảy dựng lên gác chân lên bàn trà, muốn đưa tay xé quần áo của mình.

“Chị Đường thôi bỏ qua đi! Đừng kích động! “Đại Hùng thuần thục buông khoai tây chiên xuống, xông tới ôm lấy cô, giữ chặt áo T - shirt đã xé một nửa của cô.

Long Môn Điếu thấy không ổn nhanh chóng chạy đi, lúc ra cửa, vừa vặn gặp phải Râu đen đi WC trở về.

“Làm sao vậy? Lát nữa ăn gì? Nếu không gọi đồ ăn bên ngoài? “Râu đen vẩy vẩy nước trên tay hỏi.

“Ách, anh hỏi Chị Đường, tôi thì ăn gì cũng được, chỉ cần là Chị Đường thích ăn gì tôi đều ăn được!”

“Thải Hồng Đường? Vậy cô ấy đâu? Tôi đi hỏi. “Râu đen cười cười.

“Ngay bên kia bàn trà. “Long Môn Điếu xoay người, chỉ về phía bàn trà.

Nhưng bên bàn trà theo hướng ngón tay anh, lúc này trống rỗng, không có ai cả.

Không chỉ là Thải Hồng Đường, còn có Đại Hùng ôm cô, đang an ủi cô, cũng không thấy đâu cả.

“Người đâu rồi? “Sắc mặt Long Môn Điếu hơi thay đổi, cảm giác không đúng.

Râu đen đi tới, nghe tiếng Râu nâu nên từ trong phòng bếp đi ra.

“Vừa rồi có thấy Thải Hồng Đường và Đại Hùng không?”

“Em khát nước vào bếp rót chút nước uống, không thấy à? “Râu nâu mờ mịt lắc đầu.

Râu đen ngồi xổm xuống, cẩn thận xem xét dấu chân.

Sau đó lấy điện thoại di động ra, nhanh chóng mở camera theo dõi ra.

Chẳng mấy chốc, tất cả những gì vừa xảy ra đã được điều chỉnh.

Trong hình.

Thải Hồng Đường đang nổi trận lôi đình gào thét, Đại Hùng thì đang ôm lấy cô, không cho cô xé rách quần áo của mình.

Lập tức

Sau một giây

Máy quay dường như bị đứt đoạn, trong nháy mắt dừng lại một chút.

Đợi đến khi thời gian tiếp tục trôi qua, Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng hai người đã biến mất không thấy.

Không chút dấu vết.

“Hai người đi vào Góc chết rồi! “Sắc mặt Râu đen ngưng trọng hẳn lên. “Hành động theo phân công nhiệm vụ lúc trước!”

Thần sắc Long Môn Điếu cùng Râu nâu nhanh chóng nghiêm nghị, lần lượt vọt tới góc tường mang theo trang bị.

Sau đó một người lên tầng gọi Lý Trình Di, một người khác bắt đầu quay chung quanh đại sảnh không ngừng lặp lại động tác mở cửa đóng cửa.

Tiến vào Góc chết, rất nhiều lúc sẽ xuất hiện trong nháy mắt khi mở cửa ra vào phòng, đây là kinh nghiệm mà bọn họ tổng kết ra.

Chỉ là chưa tới mấy phút, Long Môn Điếu nhanh chóng chạy trở về.

Tín hiệu di động của anh Trình cũng biến mất, chắc anh ấy cũng đi vào! Không hổ là anh Trình! “Vẻ mặt hắn phấn chấn.

Râu đen nhanh chóng kiểm tra camera di động, phát hiện quả thật như thế, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Đều đi vào là tốt nhất, có anh Trình ở đây, bọn họ nhất định có thể an toàn trở về!

Chương 269: Binh đoàn nhện máy

Bốn phía rất tối.

Đưa tay không thấy năm ngón.

Trong bóng tối, chỉ có thể nghe thấy tiếng thở của hai người.

“Chúng ta vào rồi à? “Đại Hùng nhẹ nhàng đè thấp giọng hỏi.

“Cái này còn phải hỏi? Em theo chị bao lâu rồi? Đại Hùng em không thể chỉ có ngực to mà không có đầu óc. “Thải Hồng

Đường hạ thấp âm lượng bất mãn nói.

“Có chị ở đây là tốt rồi. “Đại Hùng nhẹ nhàng trả lời.

“Xoẹt. “Thải Hồng Đường khó chịu phun ra một hơi, nhưng cũng biết lúc này không phải lúc đùa giỡn.

Cô sờ đồng hồ trên tay, vỗ nhẹ một cái.

Một chút ánh sáng trắng sáng ngời, từ đồng hồ tay trái của cô sáng lên, tựa như một quả cầu tròn, bao phủ phạm vi mấy mét bên cạnh họ.

Bóng dáng nặng nề chiếu ra sau lưng hai người, bị kéo rất dài.

Thải Hồng Đường nương theo ánh đèn, nhìn về phía trước.

Những bậc thang cầu thang màu xám và đen tĩnh lặng, trước mặt cô, đi xuống tận góc đường.

Bậc thang tổng cộng có tám bậc.

Cô ấy và Đại Hùng đang ở cấp độ đầu tiên.

Thải Hồng Đường hít sâu một hơi, cầm đèn đồng hồ nhìn trái nhìn phải.

Hai mặt đều là mặt tường trắng bệch.

Cô lại ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu, phía trên cũng là tường trắng giống nhau.

“Cầu thang bị phong bế hoàn toàn có chút không bình thường, bên trong nguyên mẫu thực tế nào có thể tạo ra những gian cầu thang mà cửa sổ cũng không có?” Đại Hùng ở một bên mở miệng, dường như chỉ có thể nói ra mới bớt căng thẳng.

“Ai biết được, lần này chị cũng chuẩn bị đầy đủ rồi, xem chị chuẩn bị đầy đủ nguồn chiếu sáng, theo lý thuyết là có thể sử dụng liên tục được 148 giờ, ngoài ra còn có thể sạc thủ công, cộng thêm với việc mang theo pin dự trữ’ Thải Hồng Đường cười lạnh

“Lần trước nguồn sáng quá tối, không thấy được cái gì!”

Cô nương theo ánh đèn nhìn lại.

Phía sau là một mảnh đất bằng phẳng hình chữ nhật, nối liền với cầu thang đi lên.

Ánh sáng chỉ có thể chiếu vào bức tường trắng, tạo ra một cái bóng.

Không có cách nào chiếu tới bậc thang khúc quẹo lên tầng.

Từ vị trí hai người đứng nhìn lại, luôn cảm giác góc rẽ kia, trong bóng tối trên tầng, phảng phất lúc nào cũng có quái vật khủng bố lao ra.

Bây giờ chúng ta làm sao bây giờ? "Đại Hùng hỏi.

"Hành động theo kế hoạch, xem cách nào có thể thành công, cách thoát khỏi Góc chết cầu thang chắc cũng có quy luật nhất định." Thải Hồng Đường trong lúc lâm nguy vẫn không loạn cắn thanh kẹo que trong miệng, đưa ba lô di chuyển đến trước ngực, sau đó kéo khóa kéo, từ bên trong lấy ra đồ vật đã chuẩn bị sẵn.

"Đầu tiên, hãy thử đánh dấu trên tường, sau đó tìm kiếm quy luật dựa trên các dấu hiệu."

"Cầu thang này đều giống nhau, đánh dấu như thế nào? "Đại Hùng nghi hoặc hỏi.

"Bộ truyền cảm biến cộng thêm với bộ tăng tín hiệu, chúng ta có thể mở rộng phạm vi tra xét lên đến mấy chục tầng"

"Bất cứ động tĩnh gì chị cũng có thể phát hiện từ thiết bị đầu cuối bên này. Thải Hồng Đường nghiêm túc trả lời.

"Em phải biết rằng, trên thế giới này, không có một cầu thang nào là vô hạn."

Cho nên chỉ cần chúng ta tìm ra điểm biến hóa vô hạn, chúng ta có thể phát hiện quy luật" Cô nói xong, lấy ra một cái hộp màu trắng bạc to bằng nắm tay.

Trên mặt hộp có khắc dòng chữ: Vibon Energy.

"Xem thứ tốt nhờ ba chị mua hộ này. "Thải Hồng Đường mở nắp hộp, đổ ra ngoài.

Nhất thời một đám con nhện màu trắng bạc, nhanh chóng từ trong hộp thoát ra ngoài.

Mỗi con nhện nhỏ này chỉ có kích thước bằng móng tay.

Chúng nó toàn thân màu trắng bạc, toàn bộ đều làm bằng kim loại, đầu có ba con mắt giám sát mini, có thể ghi lại các loại tình huống xung quanh.

Rất nhiều con nhện nhỏ tách ra hướng tầng trên tầng dưới bò đi, rất nhanh liền chìm vào bóng tối, biến mất không thấy.

Chỉ có thể loáng thoáng nghe được tiếng bò sát thật nhỏ dần dần đi xa.

“Thật lợi hại! nhện do thám mới nhất của Vibon Energy! “Đại Hùng nhẹ nhàng vỗ tay.

“Cái này tốn của cha chị hơn 13 triệu, đắt chết người nhưng dùng rất tốt!” Thải Hồng Đường đắc ý nói.

“Đầu cuối là cái hộp này.”

Cô kéo nắp hộp kim loại lên, lập tức kéo ra một màn hình màu đen.

Màn hình chậm rãi sáng lên, hiển thị ra hình hình phân bố của tổng cộng 199 con nhện do thám..

“He he, đắt thì đắt, nhưng cảm giác an toàn bùng nổ!“Khóe miệng Thải Hồng Đường nhếch lên.

Trong bóng tối vô hình.

Rất nhiều nhện màu bạc cỡ nhỏ xột xoạt nhanh chóng bò xuống dưới tầng.

Tốc độ nhanh hơn gấp không biết bao nhiêu lần so với người tự mình đi xuống.

Ước chừng xuống tới tầng 200.

Con nhện đầu tiên đột nhiên dừng lại, ngước con mắt, nhìn xuống cầu thang trong bóng tối.

Trong bóng tối mông lung, một bóng người màu đen mơ hồ, mặc một chiếc váy dài màu đen cũ kỹ bẩn thỉu, đang xõa tóc bù xù, chậm rãi đi sâu hơn xuống tầng dưới.

Trong bóng tối mơ hồ, con mắt camera của mắt kép của nhện do thám tựa hồ hồng ngoại nhìn ban đêm đều quét không thấy bất cứ dấu vết gì, nhưng vẫn có thể tóm được những đường nét.

Vì vậy, chip thông minh nhanh chóng đưa ra quyết định.

Bộp.

Một ánh sáng nhỏ phát ra từ một trong những bàn chân trước của con nhện rơi vào bóng tối phía trước.

Mặc dù ánh đèn kia cực kỳ yếu ớt, nhưng chính là một ánh sáng như vậy.

Trong nháy mắt làm cho bóng người mơ hồ vốn đang xuống tầng, thoáng cái dừng lại.

Bóng người chậm rãi cứng đờ, chậm rãi xoay người, giống như bị ánh sáng hấp dẫn, chuyển hướng đi lên tầng.

Một bước, một bước.

Không lâu sau, người đó vượt qua con nhện do thám.

Vô thanh vô tức, phản quang điện tử trong con mắt của nhện do thám tự động tắt.Nó giống như mất đi năng lượng, hoàn toàn dừng lại ở chỗ cũ, không hề nhúc nhích.

Mà lúc này, tuy rằng con nhện đã ngừng hoạt động, nhưng bóng người mơ hồ lại không chuyển hướng lần nữa, mà tiếp tục đi lên tầng.

……..

Chương 270: Hình người khủng bố

Trong phòng ngủ.

Lý Trình Di đứng trước cửa, vươn tay, nắm chặt tay nắm.

Xác định có thể mở ra ngoài sao?

“Anh yên tâm! Em đã trải qua nhiều lần, đều được!“Iseline ở phía sau nghiêm túc trả lời. ” Phòng an toàn bình thường ở lại lâu nhất, mặc dù cứ cách một đoạn thời gian sẽ thay đổi,

nhưng chỉ cần tránh được bàn tay đen kia thì có thể rời khỏi được đây.”

“Em đã từng ra ngoài sao? Sao em biết? “Lý Trình Di hỏi.

“Em nghe một đại bà chị lúc trước tới nơi này nói. Chị ấy dùng phương pháp này ra vào rất nhiều lần. Nhưng cuối cùng không gặp lại nữa. “Iseline thần sắc có chút ảm đạm.

“Nói cách khác, sau đó còn có thể có càng phiền toái nguy hiểm xuất hiện? Gặp bàn tay đen kia mới chỉ là bắt đầu? đúng không?”

“Đúng vậy. “Iseline gật đầu.

Nhận được câu trả lời, trong lòng Lý Trình Di hiểu rõ, phải mau chóng thoát khỏi Góc chết của bàn tay đang nắm chặt. Nếu không vạn nhất trong khoảng thời gian này, Thải Hồng Đường tiến vào Góc chết, vậy thì thật nguy hiểm.

Thải Hồng Đường khác với anh ta, những điểm báo rất có thể chỉ đến một lần. Lần thứ hai sẽ đi thẳng vào Góc chết.

Cho nên, phải nhanh chóng!

Phương pháp trốn dưới gầm giường chờ đợi thế giới bên ngoài thay đổi ba lần, tuy rằng có hiệu quả, nhưng hiện tại không kịp.

Nắm chặt tay nắm cửa, bật đèn điện thoại lên, Lý Trình Di hít sâu một hơi. Sau lần tiến hóa thứ hai, Tử Đằng Hoa Lân Y tự động dung hợp với quần áo trên người.

Rầm một cái.

Gió lạnh tràn vào phòng.

Anh mở cửa phòng ra.

“Iseline, trốn được rồi. “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Mặc dù không có phiên dịch, nghe không hiểu Lý Trình Di ý tứ, nhưng Iseline nhanh chóng lĩnh hội, nhanh chóng chui vào dưới gầm giường.

Nhìn hành lang tối tăm mù mịt bên ngoài.

Lý Trình Di chậm rãi nhấc chân, bước ra ngoài.

Bộp.

Trong phút chốc, anh tăng tốc, thân hình như gió xông vào hành lang.

Cầu thang trong bóng tối vẫn như cũ. Cũng tức là phong cách cũ của khu nghỉ dưỡng vườn thực vật.

Lan can sắt, cửa sổ hình vuông, bậc thang xám trắng.

Dưới ánh đèn điện thoại di động, Lý Trình Di cấp tốc xuống tầng, chín bậc thang cơ hồ là một bước nhảy xuống.

Rẽ, xuống tầng.

Rẽ, xuống tầng.

Phù!

Đột nhiên một bàn tay đen đối diện anh chộp tới.

Trong bóng tối, Lý Trình Di cúi người, khom lưng, kim kiếm trên tay lóe lên, xẹt qua bên cạnh bàn tay đen.

Trong âm thanh vô tức, bàn tay đen bị chẻ ra làm đôi, tiêu tán ra, hòa vào trong bóng tối hòa.

Làm xong những thứ này, Lý Trình Di thu kiếm tiếp tục đi xuống, anh tập trung toàn bộ tinh thần, sau khi trải qua Hoa Lân Y cường hóa tố chất thân thể siêu cường, lúc này thể hiện ra toàn bộ.

Loại cường hóa này, không chỉ là được tiêm mũi tiêm dược liệu để biến đổi gen để tăng cường sức mạnh trên một số phương diện, mà là thị lực, thính lực, tốc độ phản ứng, sức mạnh, thể chất, phòng ngự đều được tăng cường mà không bị tác dụng phụ. Anh lao qua từng tầng, từng tầng trong bóng tối.

Mười tầng.

Hai mươi tầng.

Ba mươi tầng.

Từng bàn tay đen bị kim kiếm chém trúng, tán loạn, biến mất.

Cuối cùng.

Ở tầng bốn mươi bốn.

Trong bóng tối một dáng người nhỏ nhắn xinh xắn mặc váy dài đen đứng ở lối ra cửa lớn cuối cầu thang.Cửa hình vòm tròn được làm từ kim loại màu đen, hoàn toàn không phải phong cách của vườn thực vật Lý Trình Di.

Khe cửa mơ hồ lộ ra ánh sáng trắng nhàn nhạt bên ngoài.

Nhưng chính là cánh cửa tràn ngập hy vọng này, bị một hình người nhỏ nhắn cả người cháy đen ngăn chặn.

Hai tay người đó rủ xuống, một đôi bàn tay đen đang nhanh chóng mọc ra từ cổ tay áo.

Nhìn bóng người, bước chân Lý Trình Di cũng tạm dừng lại.

“Ngươi là ai? “Anh mơ hồ cảm giác đối phương có chút quen thuộc, nhưng ngoại hình cho dù như thế nào cũng nhìn không ra là ai.

“… “Hình người giơ tay lên, trên người cấp tốc mọc ra máu thịt đỏ tươi.

Không bao lâu, khuôn mặt của cô ta khôi phục thành một khuôn mặt trắng bệch nhưng mang theo nụ cười quen thuộc.

Tóc vàng mắt xanh, ngoại trừ trên mặt bôi lên một tầng thật dày bột phấn màu trắng, còn lại tự nhiên giống như đúc Iseline.

“Quả nhiên là em “Lý Trình Di nheo mắt, nhận ra đối phương.

Anh đã sớm có chút hoài nghi, lúc trước tại Nguyên mẫu Góc chết ở thị trấn Mukesha, anh gặp phải cái hình người khủng bố kia rất có thể có quan hệ với bàn tay đen.

Hiện tại xem ra, anh đoán không sai.

“Anh” Lúc này nó không giống Iseline nữa mà ngẩng đầu, mở miệng, lại là giọng Nghi quốc tiêu chuẩn.

“Anh không thể ở lại đây mãi mãi với em được sao?”

“Em không phải là Iseline vừa rồi chứ? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Em là phần mà con bé vứt bỏ. Tất cả thống khổ, tất cả oán hận, đều ở chỗ em. “Iseline nhẹ nhàng giơ tay lên, chạm chạm

vào gò má của mình.

“Lần trước có chị cũng như vậy, rõ ràng chỉ ở cùng với em là có thể an toàn đứng ở chỗ này, không cần lo lắng nguy hiểm khác.“Iseline nhẹ giọng nói.

“Rõ ràng có em ở đây, không ai có thể làm thương tổn chị ấy! Vì sao, chị ấy cũng vậy, anh cũng vậy! Các người vì sao đều muốn như vậy!

“Bởi vì chúng ta là người. “Lý Trình Di trả lời.

Anh từng bước một đi về phía đối phương.

“Sinh vật như con người, luôn luôn không thỏa mãn, luôn luôn muốn nhiều hơn nữa. Sẽ có thất tình lục dục, sẽ có xúc động, sẽ khóc sẽ cười, sẽ yêu sẽ hận, em sẽ thích một tảng đá bất động, lưu lại cùng em sao?”

“Bà chị kia cũng nói những lời như vậy, em tin nên thả chị ấy ra ngoài.“Iseline nói.

Sau đó, em không bao giờ gặp lại chị ấy nữa.

Vẻ mặt con bé bỗng nhiên vặn vẹo.

“Chị ta lừa tôi!! Lừa tôi rằng chị ta nhất định sẽ trở về!

“Cô ấy chết rồi. “Lý Trình Di ngắt lời nó.

Chương 271: Nổ hết

Anh biết đối phương nói là ai, điều tra tư liệu lúc, anh đã tra được thông tin những người đã vào Góc chết bàn tay nắm chặt.

Tại Góc chết dung hợp khác, trước khi hình thành Góc chết hoàn toàn mới, tra tư liệu về Góc chết có Iseline, anh cũng liền dần dần biết một ít thông tin.

Bất luận như thế nào, em sẽ không thả anh ra ngoài. “Iseline biểu tình trầm tĩnh lại.

“Iseline. “Lý Trình Di đi tới trước người con bé, dừng lại ở vị trí cách đó không đến một mét.

“Em đang sợ sao?”

“Không, em chỉ tin vào điều đó rất nhiều lần, nhưng nó không có tác dụng,” Iseline trả lời. Người lớn các người chưa bao giờ giữ chữ tín. Mẹ cũng vậy, chị ấy cũng vậy……”

“Anh khác. “Lý Trình Di ngắt lời nó.

“Anh là một người rất sợ chết. “Anh nghiêm túc nói tựa hồ có chút mất mặt.

“Vậy tại sao anh lại đi ra ngoài? bên ngoài rất nguy hiểm!” Iseline hỏi.

“Bởi vì. “Lý Trình Di nở nụ cười. Sợ hãi, chính là yếu đuối.

“Càng yếu đuối, liền càng là cần đi về phía trước. “Anh nhìn Iseline trước mặt.

“Em sợ hãi, vì vậy em đứng nguyên tại chỗ và không bao giờ thực sự đi ra ngoài và tiếp xúc nhiều hơn. Vì vậy, sau ngần ấy năm, em vẫn ở đây, không tiến về phía trước.”

“Em”

Nó còn muốn nói cái gì, nhưng đột nhiên nhìn thấy một bàn tay đưa ở trước mặt mình.

‘Muốn đi ra ngoài với anh không?”

Trên mặt Lý Trình Di mang theo ý cười dịu dàng.

Iseline dừng lại, ngơ ngác nhìn bàn tay trước mặt mình. Trong lúc nhất thời không biết phản ứng như thế nào.

“Em có thể không?”

“Tại sao không thể. Anh có thể cho em và A Khâu mỗi người một phòng. Hai người có thể có gấu bông mềm mại, váy nhỏ đẹp mắt, các loại đồ ăn vặt ngon.“Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“A Khâu không phải là người,” Iseline bật cười.

Mặc dù khuôn mặt trắng bệch cười rộ lên rất có loại cảm giác kinh khủng, nhưng

“Mặc dù biết anh đang gạt em, nhưng em tin anh một lần cuối cùng’.

Cô bé vẫn tránh ra vị trí, lộ ra cửa lớn phía sau.

Lý Trình Di đưa tay nhẹ nhàng đặt lên đỉnh đầu con bé.

“Đúng rồi, em thích mùi gì không? “Anh hỏi.

“Nếu có thể có dầu mùi cam thì tốt nhất. “Iseline lập tức trả lời.

“Còn nữa. “Cô bé hơi bất mãn,” Hôm qua anh đặt một khúc xương nhỏ của A Khâu vào bụng em.

Lý Trình Di nhất thời có chút xấu hổ.

‘Hóa ra em cũng biết hả, lần sau nhất định sẽ không thế nữa. “Anh xoa xoa mái tóc dài của Iseline, đi tới trước cửa lớn, đưa tay đẩy về phía trước.

Bùm.

Cửa lớn đột nhiên bị đẩy ra, ánh sáng sáng ngời từ bên ngoài chiếu rọi vào.

Lý Trình Di bước về phía trước một bước, lại đột nhiên cảm giác góc áo phía sau tựa hồ bị cái gì đó giữ chặt.

Anh quay đầu nhìn lại.

Iseline đang nắm lấy quần áo của anh, ngẩng đầu khẽ mỉm cười.

Xì.

Trong phút chốc, dưới ánh sáng chiếu rọi, thân hình cô nhanh chóng hóa thành khói đen, phai nhạt biến mất.

“Em sẽ không bị lừa nữa! “Giọng nói của cô mơ hồ bay tới. Em cũng muốn đi ra ngoài!

“Em không sợ sao? “Lý Trình Di có chút bất ngờ.

“Em có thể trốn đằng sau anh. Nếu anh lừa em, tôi sẽ đưa anh trở lại và không bao giờ ra khỏi đó!” Iseline trả lời.

“Vậy sao? Có lẽ đến lượt anh sợ rồi. “Lý Trình Di nở nụ cười.

Nhìn cánh cửa trắng trước mặt.

Anh bước nhanh về phía trước.

…….

Cầu thang vô tận

Một vòng ánh sáng trắng rực rỡ chiếu rọi bức tường bên trong cầu thang.

Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng hai người đều mặc áo dài tay màu xám, phối hợp với quần dài màu đen đơn giản, trên quần áo đều có rất nhiều túi.

Hoặc khóa kéo hoặc túi để mở hoặc dây buộc, tất cả đều chứa đủ loại vật dụng nhỏ.

Lúc này hai người đang ngồi dưới đất, tập trung tinh thần nhìn tình huống của nhện do thám trên màn hình.

Cầu thang vốn âm u, lúc này bị nhện do thám và ánh đèn đồng hồ chiếu sáng, chiếu sáng toàn thân, cảm giác an toàn bùng nổ

“Nhìn xem, đây là sức mạnh của khoa học kỹ thuật! “Thải Hồng Đường cắn kẹo que, thần sắc tràn ngập tự tin.

“Những con nhện do thám này chị đều yêu cầu khắc rất nhiều phù văn trừ tà! Nói không chừng có thể có chút tác dụng”.

Cô đưa tay bấm bấm thao tác trên màn hình.

Hiện tại trên dưới năm mươi tầng, toàn bộ đều nằm trong tay ta. Kế tiếp, chính là tổng hợp thông tin chi tiết. Đại Hùng, chuẩn bị ghi chép lại.

“Được! “Đại Hùng gật đầu. Cúi đầu bắt đầu tìm công cụ trên người.

Phốc.

Đúng lúc này, mấy con nhện do thám trên màn hình bỗng nhiên mất kết nối.

“Mất kết nối? xảy ra trục trặc? “Thải Hồng Đường nhanh chóng phản ứng lại, điều tra trạng thái trên màn hình.

“Trong Góc chết thì tình huống gì cũng có thể phát sinh. Cẩn thận một chút, đối mặt với kết quả xấu nhất. “Đại Hùng ở một bên nhắc nhở.

Không đợi cô dứt lời.

Phốc phốc phốc phốc phốc

Trong phút chốc, mấy chục con nhện do thám ở dưới tầng toàn bộ mất liên lạc.

Tựa như thoáng cái mất đi năng lượng, vô thanh vô tức đứt đoạn.

“Đậu má! Bom của tôi đâu?! Nổ con mẹ nó đi cho rồi! “Thải Hồng Đường trong nháy mắt chửi tục.

“Sao không có động tĩnh gì thế!!?” cô luống cuống tay chân bắt đầu nhanh chóng khởi động hình thái công kích của nhện máy.

“Tốc độ càng lúc càng nhanh! “Đại Hùng lấy ra một máy tính cẩn thận xem xét.

“Chỗ chị không cảm ứng được cái gì” Thải Hồng Đường nôn nóng.

“Đây là nghiên cứu mới nhất của em, không qua tính toán kỹ thuật phản hồi của dòng khí lưu, chỉ cần nó lưu lại dấu vết trong môi trường xung quanh thì nhất định…..”

Phốc .

Đại Hùng trong nháy mắt tựa như nhảy hình, cả người lẫn dụng cụ, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Tất cả yên tĩnh trở lại.

Chỉ để lại một mình Thải Hồng Đường, ngồi ngây tại chỗ.

“Móa!!! “Cô nện mạnh xuống đất, sắc mặt trở nên dữ tợn.

“Nổ! Đều nổ cho bà mày!”

Trong lúc kích động, cô nhấn mạnh nút cho phép nổ tung trên màn hình.

Bùm!

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm!

Chương 272: Mất liên lạc

Trong phút chốc, tiếng nổ liên tiếp không ngừng từ phía dưới truyền đến.

Nhưng vô dụng, nhện máy trên màn hình chỉ im lặng một chút.

Rất nhanh, lại một đám nhện khác bắt đầu mất liên lạc.

Cá thể thần bí kia chỉ còn cách Thải Hồng Đường 30 tầng. Còn đang không ngừng tiếp cận!

Mà tốc độ còn đang tăng tốc!

Thải Hồng Đường nhanh chóng tỉnh táo lại, chung quy không phải người mới, cô cũng đã trải qua Góc chết nhiều lần.

Biết thời điểm này, càng hoảng loạn, chết càng nhanh.

"Nổ không có tác dụng sao, vậy phóng xạ thì sao?"

Cô vươn tay chạm vào màn hình.

Điều động một số con nhện máy khác nghênh đón.

Những con nhện mở ra tia bức xạ cường độ cao trong cơ thể.

Một lượng lớn tia xạ đặc thù có thể khiến con người bị ung thu và tế bào bị biến dị, nhưng chỉ được vài giây, tất cả nhện phóng xạ, trong nháy mắt, toàn bộ bị mất liên lạc.

"Hoàn toàn miễn dịch sao? "Thải Hồng Đường lần thứ hai điều động nhện máy, chủ động đi đón đánh.

Lần này, nhóm nhện này toàn bộ lắp thêm thiết bị vi sóng.

Phối hợp đồng thời, có thể thiêu nhiệt độ xung quanh lên đến ba trăm độ trở lên trong khoảng thời gian cực ngắn.

Nhưng rất nhanh, nhện máy phát vi sóng liên tiếp mất liên lạc.

Điều này làm sắc mặt Thải Hồng Đường càng thêm khó coi.

Lúc này thần bí cá thể chỉ còn cách cô 15 tầng, còn đang tiếp tục chạy tới gần.

Cô nhanh chóng đứng dậy, lấy từ trong túi áo ra một khẩu súng điện, xoay người chạy lên tầng.

Con nhện do thám tự bạo cũng không có hiệu quả quái vật, cô không cho là mình đi lên liền có thể sống sót.

Biện pháp hiện tại là nhanh chóng xác định những phương pháp thoát khỏi Góc chết khác có hữu dụng hay không!

Bọn họ trước khi tiến vào, có đề ra 5 cách thoát khỏi Góc chết, đều là có khả năng hiện thực nhất.

Loại thứ nhất đã thất bại đó là dựa vào nhện do thám để thăm dò giới hạn.

Loại thứ hai, chính là xảy ra tương tự ở nhiều Góc chết đó chính là trốn được quái vật đuổi giết một thời gian, liền có cơ hội thoát khỏi Góc chết

Loại thứ ba, chính là loại Thải Hồng Đường thích nhất.Phương pháp phá băng!

Phá hư bốn phía Góc chết, có thể có tác dụng làm suy yếu Góc chết, cũng có thể khiến mình thoát hoàn toàn khỏi Góc chết

Trước đó nhiều lần, cô chính là thông qua phương pháp này, thành công thoát khỏi Góc chết

Và lần này.

Phù!

Đột nhiên, trên màn hình tất cả nhện do thám ở tầng trên cũng mất toàn bộ mất liên lạc!

Tựa hồ có một cá thể nào đó cũng đang từ trên tầng chạy xuống dưới này.

“Trên tầng cũng có?” Thải Hồng Đường trong mắt hung ác, dứt khoát tìm một chỗ ngồi xổm xuống, nhanh chóng lấy ra một cái hộp nhỏ màu đen, ném ra ngoài.

Răng rắc một tiếng giòn tan, hộp tròn nhỏ nhanh chóng biến hình, mở ra, lớn lên, hình thành một vật hình bán cầu, che Thải Hồng Đường ở phía dưới.

“Đi chết đi! “Thải Hồng Đường hung hăng nhấn nút tự bạo trên màn hình.

Bùm!!!

Cùng lúc đó, trên tầng dưới tầng, cùng nhau phát ra tiếng nổ rung chuyển

Khí lưu nóng rực từ trên tầng dưới đồng thời điên cuồng xông vào, đụng vào bề mặt vật che lấp bị đẩy ra.

Thải Hồng Đường thở phào nhẹ nhõm, chờ luồng không khí yếu đi, sau đó thu hồi lại vật che chắn.

Cô nương theo ánh sáng của đồng hồ đeo tay, cẩn thận từng li từng tí nhìn cầu thang xám xịt trước mắt.

Nhưng cô không hề phát hiện.

Trong làn tro bụi, một hình người mặc váy đen lặng lẽ hiện lên ở phía sau cô.

Thải Hồng Đường bỗng nhiên sửng sốt, phát hiện trên mặt tường bên phải, lại không biết lúc nào, có thêm một cánh cửa gỗ hình chữ nhật màu xám.

Cạnh khe cửa còn có ánh sáng màu hồng nhàn nhạt truyền ra.

Đây là!?

Răng rắc.

Cửa chậm rãi bị đẩy ra một khe hở.

…….

Vườn Thực vật Vĩnh Viễn

Trước mắt Lý Trình Di lóe ra vô số bông tuyết, cùng tầm nhìn dần dần rõ ràng, điểm trắng càng ngày càng thưa thớt, ít đi, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Ra rồi!

Anh thở phào nhẹ nhõm.

“Iseline? “Anh thử gọi một câu.

Không ai trả lời.

Đồ vật hoặc người trong Góc chết, tựa hồ trong hiện thực có mức độ hạn chế khác nhau.

Lúc trước hàng hóa ở bên trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh cũng vậy, người bình thường cơ bản là nhìn không thấy. Bây giờ Iseline dường như cũng vậy.

Thở ra một hơi, Lý Trình Di nhanh chóng giơ tay lên, nhìn thời gian trên điện thoại di động.

Cũng may, sau khi mạng di động tự động điều chỉnh thời gian, hiện tại mới qua hai mươi phút.

Ít thời gian như vậy, hẳn là không xảy ra chuyện gì.

Anh lo lắng chính là mình ở bên trong Góc chết lâu như vậy, Thải Hồng Đường và những người khác cũng vừa lúc xảy ra chuyện, vậy thì phiền toái.

Sửa sang lại quần áo, anh đi ra khỏi phòng ngủ, đi xuống tầng.

Mới vừa xuống một tầng, liền nhìn thấy đám người Râu đen và Đại Hùng Râu nâu vội vã xông đến.

“Anh Trình? Đại Hùng nói anh không vào Góc chết nhưng tín hiệu điện thoại di động bị mất, chẳng lẽ anh đã vào Góc chết khác!?” Trên cằm Râu đen còn dính sữa trắng, hiển nhiên là vừa mới ăn, chợt nghe được tin tức.

Ngay cả râu cũng chưa kịp chùi đã chạy sang bên này.

Anh ta và ông em Râu nâu vốn cho rằng, anh Trình đi vào hỗ trợ, ít nhiều có thể yên tâm một chút, liền đi uống chút sữa. Kết quả, vừa vặn đụng phải Đại Hùng đi từ Góc chết ra ngoài.

Từ Đại Hùng biết được các cô căn bản cũng không gặp phải Trình Di, nhất thời mấy người đều hiểu được tình huống khẩn cấp.

Đúng lúc này, tín hiệu điện thoại di động của Lý Trình Di lại liên kết.

Mấy người lập tức chạy như điên lên tầng.

“Là vào Góc chết khác sao? “Lý Trình Di nhíu mày nhìn thần sắc lo lắng của mọi người, lập tức nghĩ tới điều gì đó.

“Chẳng lẽ là!?”

Chương 273: Gặp tập kích

“Chị Đường vào rồi!” Đại Hùng vội vã nói, lúc này cô hoàn toàn không dịu dàng và yên tĩnh như bình thường, mà là vẻ mặt nghiêm túc chờ đợi cùng với một tia nôn nóng.

“Bọn em ở bên trong gặp phải quái vật đang muốn nghĩ cách ứng phó, em liền hết thời gian, thoáng hiện đã trở lại. Hiện tại mấy người bọn họ đều đang thử thoáng hiện, nhưng đều không vào được!”

Dùng ký ức thoáng hiện để vào Góc chết là có tỷ lệ, hơn nữa tỷ lệ người vào Góc chết bình thường không cao.

Tuy rằng kiên trì chờ đợi vẫn có thể đi vào, nhưng thời khắc mấu chốt không đi vào, chờ sau đó đi vào thì người cũng chả còn. Vô nghĩa.

‘Thải Hồng Đường vào rồi? Bao lâu rồi!? “Lý Trình Di nhanh chóng hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc.

“Đại khái hai mươi mấy phút, cùng với lúc anh Trình đi vào, chúng tôi còn tưởng rằng mấy người cùng tiến vào cùng một Góc chết, hiện tại xem ra.”

“Lập tức chuẩn bị. “Lý Trình Di nhanh chóng xuống tầng, xuyên qua mấy người. Anh lúc này bắt đầu hành động, tố chất thân thể cường hãn triển lộ đến cực hạn, mấy bước một tầng, mấy bước đã nhảy xuống đến đại sảnh.

Đến nơi khi trước Thải Hồng Đường chơi game, anh nhìn quanh.

Nhắm mắt lại.

Tiến vào Góc chết, đều có quy luật nhất định.

Cơ hồ mỗi lần tiến vào, đều nhất định là lúc mình cố ý vô ý, lúc mình không có ý thức.

‘Giống như khi ra vào cổng, như khi lang thang ngẫu nhiên, hoặc khi sự chú ý ở nơi khác.’

“Dựa theo tư liệu về cách đặc thù đi vào Góc chết mà ông chủ tổng kết, đó là cần để cho ý thức của mình ở vào một loại

trạng thái tự do và phát tán. Thì càng dễ dàng tiếp cận và cảm nhận vị trí của các Góc chết và từ đó bị nó kéo vào.

Lý Trình Di nhắm mắt, trong lòng hiện lên biện pháp phân tích làm thế nào nhanh hơn.

“Râu đen, chuẩn bị súng phun nhiệt độ cao? “Anh trầm giọng nói.

“Đều ở đây. “Một cái túi vải lanh nặng trịch nhét vào trong tay anh.

“Còn có thiết bị đi xuống tầng cũng chuẩn bị sẵn, cùng một lượng lớn thiết bị phát sáng dùng một lần. Tổng cộng hơn hai ngàn cái, tuyệt đối đủ dùng.“Thanh âm Râu nâu truyền đến.

“Được, bây giờ, mọi người im lặng!” Lý Trình Di nắm lấy túi, ngồi xuống ngay tại chỗ, ngồi ở vị trí bên cạnh Thải Hồng Đường ngồi trước đây.

Anh bắt đầu cố ý phát tán tư duy của mình, suy nghĩ những thứ lộn xộn khác. Ví dụ như làm thế nào để chuyển tài khoản của mình ra ngoài cải thiện điều kiện cho gia đình, ví dụ như ông chủ Tân Đức Lạp bên kia điều tra cuốn sách xanh kia, lâu như vậy vẫn không có động tĩnh gì không biết xảy ra chuyện gì.

Còn có lần trước gặp được ông già của Lý Tưởng Hương kia, anh vẫn chưa trả lời lời mời của ông ta, tổ chức khủng bố thần bí này cùng Góc chết dây dưa không rõ, không biết về sau còn có động tác gì.

Một một hồi tự hỏi anh bỗng nhiên phát hiện mình còn phải giải quyết rất nhiều phiền toái.

Lý Trình Di không ngừng tự hỏi, không ngừng phát tán tư duy, lẳng lặng ngồi ngay ngắn trên sô pha, giống như pho tượng nhắm mắt.

Anh đang chờ.

Bỗng nhiên, một luồng không khí nóng bỏng chậm rãi thổi đến gò má anh.

Đến rồi!!

Lý Trình Di mở to mắt.

Trước mắt dĩ nhiên không phải đại sảnh, mà là một cái cầu thang tối tăm âm u phong bế

……

Bùm!

Thải Hồng Đường lật nghiêng một cái, lăn trên mặt đất chạy ra vài vòng. Mạo hiểm tránh được một bàn tay trắng bệch sau lưng tập kích.

Tim cô đập nhanh, sắc mặt lại vô cùng ổn định.

Mắt nhìn bóng người màu đen đánh lén kia, nhanh chóng bò dậy, chạy như điên lên tầng.

Bịch bịch bịch…

…….

Tiếng bước chân nặng nề tựa như tiếng trống, nhanh chóng truyền ra trong cầu thang.

Đối phương từ tầng đi xuống, cho nên cô chỉ có thể lựa chọn hướng lên trên, nếu không vạn nhất dưới tầng lại xuất hiện một cái quái vật mới, ở nơi không gian chập hẹp như thế này, đó chính là

"!!? "Đột nhiên Thải Hồng Đường trợn tròn mắt, nhìn phía trước lại xuất hiện cánh cửa gỗ màu xám.

"Cánh cửa chuyển động!?" cô đột nhiên nhớ tới vật thể thần bí đang nhanh chóng tiếp cận trên tầng mà thiết bị cảm ứng được lúc trước.

Chẳng lẽ thứ này chính là từ trên tầng xuống?

Cửa gỗ màu xám nằm ở khúc cua cầu thang, trên tường bên trái, giống như lối ra an toàn trong những cầu thang bình thường.

Thải Hồng Đường lúc này mới chú ý tới phía trên cửa gỗ, thật đúng là có một dấu hiệu sáng đỏ.

Trên đó viết: An toàn ra vào.

Ánh sáng đỏ như máu ở trong cầu thang âm u, tản ra áp lực nồng đậm.

“Cái quái gì mà an toàn thế! Thật coi bà mày ăn chay chắc!? Sắc mặt Thải Hồng Đường âm trầm, từ trong túi lấy ra một cái điều khiển hình tròn màu bạc.

Ấn nút.

Ong!

Một chiếc máy bay không người lái mini màu đen, từ trong túi của cô bắn ra, hung hăng xông về phía cửa gỗ.

Cô thuần thục lăn một vòng, lần nữa cầm lấy vật chắn trước đó, sau khi triển khai, thì lăn vào góc tường.

Bùm!

Sau tiếng nổ vang thật lớn.

Ngọn lửa nóng rực cùng ánh sáng đỏ chợt lóe lên, khói đặc bụi bặm cuồn cuộn tràn ngập.

Thải Hồng Đường gỡ vật che chắn xuống, mặt đã có thêm một cái mặt nạ phòng độc đơn giản.

Hai tay còn đeo găng tay màu đen chống bỏng chống gai.

Thu hồi vật chắn.

Cô lại nhìn cánh cửa gỗ.

Sau vụ nổ nơi đó bị thủng ra lỗ lớn.

Bịch bịch bịch

Bỗng nhiên sâu trong cửa gỗ, mơ hồ có tiếng bước chân dồn dập, từ trong bóng tối nhanh chóng lao đến.

Thải Hồng Đường Tâm dựng tóc gáy, biết không tốt, vội vàng nhấn hai cái nút bên cạnh giày.

Dùng sức đạp một cái.

Bùm!

Cô người bay lên, tựa như một cái lò xo, thoáng cái vượt qua tám bậc thang, sau đó xoay một vòng, lại là một bước nhảy vọt

lên.

Đây là giày siêu đàn hồi, sau khi trải qua huấn luyện cô đã sớm có thể sử dụng thuần thục.

Chương 274: Áo sinh mệnh

Có thể ở Góc chết bên trong sống sót nhiều lần như vậy, cô tự nhiên không phải là người chỉ biết dựa vào những công nghệ cao rác rưởi phế vật.

Cũng có bản lĩnh thật sự của mình.

Trong nháy mắt, cánh cửa gỗ màu xám đã bị cô bỏ lại phía sau.

Mà bóng người màu đen tóc tai bù xù kia lại càng không theo kịp.

Thải Hồng Đường nhảy lên một tầng, nhanh chóng phóng lên tầng.

"Như vậy khẳng định đuổi không kịp! "Trong lòng cô hơi buông lỏng

Ọe ọe

Bỗng nhiên phía trước mơ hồ truyền đến tiếng nôn mửa, tiếng hít thở của con gái.

Thanh âm kia mang theo một loại hoảng sợ cùng với tiếng khóc lóc.

Sắc mặt Thải Hồng Đường ngưng trọng, ấn nút trên giày, ngừng dùng hình thức nhảy mạnh.

Cô đứng ở cầu thang, tắt đèn đồng hồ, rồi lại lấy ra một vật nhỏ từ một cái túi nhỏ.

Nhấn cái gì đó ở ngực.

Xì.

Dưới tiếng vang rất nhỏ.

Vật kia tựa như chất lỏng bùn đồng dạng, bao trùm mặt ngoài thân thể cô, sau đó nhanh chóng lan tràn toàn thân.

Nó giống như một lớp màng mỏng, hoàn toàn phủ lên toàn bộ người Thái Hồng Đường.

Thải Hồng Đường lui về phía sau hai bước, dán sát vào tường, đứng bất động.

Rất nhanh, màng mỏng bao bọc cô kia biến sắc, mô phỏng, chuyển hóa thành màu sắc y hệt như mặt tường.

Một giây sau.

Tắt hơi thở, cô chuyển sang mặt nạ để cung cấp oxy.

Hai giây sau.

Cách ly nhịp tim, dùng vật liệu cách ly dày che phủ, và giảm thiểu tối đa việc truyền âm thanh của nhịp tim.

Ba giây sau.

Nhiệt độ cơ thể bị cô lập.

Vật liệu Che cách nhiệt, ngăn chặn bất kỳ tia nhiệt độ truyền ra bên ngoài, tránh bị quét hồng ngoại.

Cuối cùng, là trường điện từ sinh học của cơ thể đối xung, màng mỏng sẽ ngăn cách trường điện từ sinh học yếu ớt của cơ thể con người, để phòng ngừa bị dụng cụ quét điện từ cảm ứng.

Thải Hồng Đường an tĩnh dán vào vách tường, cả người sau lưng cũng bị tầng màng mỏng kia che kín.

Màng mỏng đối với mặt tường có tính ăn mòn mạnh, chậm rãi khảm cô vào tường.

Đây là thần khí bảo vệ tính mạng cuối cùng của cô - - Áo sinh mệnh thích ứng hoàn cảnh của Tập đoàn Năng lượng Duy Bang.

Đây là một thiết bị bảo vệ đặc biệt kết hợp công nghệ sinh học và công nghệ cơ khí.

Có thể ở trong hoàn cảnh cực đoan, ngắn ngủi cung cấp cho người ta một hoàn cảnh bí mật tuyệt đối đủ để sống sót trong vòng ba giờ.

Hơn nữa bởi vì khoa học kỹ thuật sinh vật là chính, cho nên tỷ lệ trục trặc tại Góc chết rất thấp.

Nhưng nó chỉ kéo dài ba giờ, không thể tái chế.

Bịch bịch bịch

Lúc này, bậc thang dưới tầng, dần dần truyền đến từng tiếng bước chân rõ ràng.

Trong bóng tối, dưới ánh sáng nhạt còn sót lại của một ít nhện bạc.

Một bóng người màu đen, tóc dài xõa tung, không nhanh không chậm từ dưới tầng đi lên.

Cô ta cúi đầu, mặc váy dài màu xám đen, không thấy rõ khuôn mặt.

Một bước, một bước.

Bóng người đó rất nhanh liền đi lên bậc thang, đi tới chỗ rẽ.

Chỗ rẽ cũng chính là vị trí Thải Hồng Đường dán vào trong tường trốn tránh.

Bốp.

Cũng may là bóng người màu đen không phát hiện ra, cũng không dừng lại, đi thẳng một vòng, đi ngang qua Thải Hồng Đường rồi lại lên tầng.

Cô ta không có dừng lại, tựa như máy móc, một bước tiếp một bước, cứ thế đi lên trên tầng, sau đó biến mất ở phía trên chỗ rẽ.

Thải Hồng Đường thở phào nhẹ nhõm, xuyên qua màng mỏng, cô có thể nhìn thấy hình ảnh xảy ra bên ngoài.

Sản phẩm khoa học kỹ thuật đứng đầu thế giới này, tự nhiên là có chức năng hình ảnh.Chức năng liên kết bên trong mặt nạ của cô, có thể nhìn thấy tất cả hình ảnh bên ngoài.

Hình ảnh là một mặt quạt, tựa như một tấm lá bạch quả, có thể nhìn thấy tầm nhìn 120 độ.

Điều này đã bao gồm tất cả các hướng của cầu thang.

Nhìn thấy bóng người màu đen kia đi lên, rời đi.

Trái tim đang đập thình thịch của cô chậm rãi hạ tốc.

“Mẹ nó! Chết tiệt! Phí hơn mười triệu của bà mày! Trong lòng cô nóng nảy. Nhưng lại không thể tránh được.

Càng phiền chính là, Góc chết này khắc chế cô coi như xong, còn cũng chỉ có một mình cô tiến vào.

Không có người khác chết thay, thời gian nghỉ ngơi hay ngay cả thời gian điều tra nguyên mẫu cũng không đủ.

……

Nghe thấy bên ngoài không có động tĩnh.

Bóng người màu đen cũng rời đi.

Cánh cửa gỗ màu xám cũng không xuất hiện nữa.

Thải Hồng Đường đợi trong chốc lát, tính toán chậm rãi đóng lại áo sinh mệnh.

Nhưng cô không biết.

Bên phải cô, tại vách tường cách ước chừng nửa mét, một bóng người màu đen, an tĩnh đứng ở nơi đó.

Hình người không nhúc nhích, sau lưng dán sát mặt tường, giống như cô, không lên tiếng.

Vị trí đó vừa vặn nằm ở Góc chết quan sát của Áo sinh mệnh. Mà Thải Hồng Đường căn bản cũng không biết.

“Phải tiết kiệm dùng áo sinh mệnh, không biết ta còn ở chỗ này bao lâu, phải tận khả năng tra xét đầy đủ tin tức.”

Lúc này cô đang nhớ lại cánh cửa gỗ màu xám mà cô đã gặp lúc trước. Ở Góc chết, Thiết bị khoa học kỹ thuật lúc thì dùng được lúc thì bỏ xó. Cho nên cô dự định sau khi đóng lại Áo sinh mệnh, nhanh chóng vẽ tay hình cánh cửa gỗ kia, để tránh sau này quên.

Xì.

Theo ý thức khống chế của Thải Hồng Đường.

Áo sinh mệnh chậm rãi hòa tan, lưu động, tựa như kim loại lỏng, hội tụ trước ngực cô, đang khôi phục thành một cái hộp nhỏ màu đen bạc trước đó.

Khi Áo sinh mệnh co lại.

Thải Hồng Đường cũng thoát ra từ trong vách tường, cô thu hồi Áo sinh mệnh, thở ra một hơi thật dài.

"Cuối cùng" cô đang muốn do dự bây giờ là lên trên hay dưới.

Đột nhiên cảm giác phía sau có cái gì đó bay ở trên mặt mình, ngứa ngáy.

"Tóc mình dài như vậy sao?" Cô nghi hoặc nghiêng đầu.

" ! ! ! "

Bóng người màu đen, đang đứng ở phía sau cô, kề sát cô!

Và những sợi tóc đó không phải của cô!

Mà là tóc của bóng người màu đen kia rủ xuống trên vai cô!

Chương 275: Cứu tinh

"A!!! "Thải Hồng Đường như phản xạ có điều kiện há miệng, phát ra tiếng thét chói tai.

Bùm!!

Trong phút chốc một luồng ánh sáng màu vàng cấp tốc bay tới. Găm mạnh vào bức tường giữa bóng người màu đen và Thái Hồng Đường.

Ánh sáng vô hình tỏa ra xung quanh.

Lực trường ấm áp tựa như mặt trời đồng thời bao phủ trên người Thải Hồng Đường và bóng người màu đen.

Bóng người màu đen hình tựa như điện giật, muốn lui về phía sau.

Nhưng không đợi nó lui ra phía sau, trên tầng một bóng người màu vàng chợt phóng ra, xoay người, giơ tay.

Ầm ầm!!

Một luồng ánh sáng vàng kim ầm ầm bắn ra.

Bàn tay kim loại màu vàng cực lớn, dưới sự bùng nổ nhu khí, trong nháy mắt xuyên qua khoảng cách mấy mét, bắt lấy bóng người màu đen, ầm ầm ép lên mặt tường.

Tường nổ tung, bóng người màu đen bị đè ép bẹp dí vào mặt tường.

Bùm.

Ánh sáng vô hình mãnh liệt thiêu đốt toàn thân bóng người màu đen.

Cho dù nó giãy dụa giãy dụa, lại bị bàn tay to màu vàng tóm lấy rồi đập loạn xạ xuống đất.

Bùm! Bùm! Bùm! Bùm!!!

Mặt đất điên cuồng chấn động, truyền ra từng tiếng vang thật lớn cùng chấn động tê dại.

Lực trường rực rỡ sau khi tiến hóa tựa như ngọn lửa thiêu đốt trang giấy, đốt bóng người màu đen thành từng tia khói đen.

Sau khi đập liên tục hơn mười cái.

Lý Trình Di buông bàn tay khổng lồ màu vàng ra, trong lòng bàn tay chỉ còn lại một sợi tóc dài màu đen.

Rất nhanh, sợi tóc dài này cuối cùng cũng bị Lực trường rực rỡ thiêu đốt thành khói đen, chậm rãi tiêu tán.

Nhìn Thải Hồng Đường đứng ngơ ngác tại chỗ, anh thu hồi bàn tay khổng lồ, một lần nữa hóa thành cánh tay phải của mình.

“Xin lỗi, chỗ này hơi lớn, một đường phải vừa chạy vừa giết”.

Thanh âm trầm thấp từ dưới mũ bảo hộ truyền ra. Đó là một giọng nói khàn khàn hoàn toàn khác với giọng nói của Lý Trình Di.

“Không sao. “Thải Hồng Đường nhìn chung quanh đã một mảnh cầu thang bị đập nát.

Mặt đất tất cả đều là vết nứt lõm, vách tường từng mảng rơi xuống.

Trên đỉnh đầu có thêm vài lỗ thủng, mơ hồ có thể nhìn thấy tình huống tầng trên.

Cô ngẩng đầu nhìn Lý Trình Di.

Trong mắt cô, đối phương không phải Lý Trình Di, mà là Tiếu Hào.

Nơi này không có ánh sáng, duy nhất nguồn sáng, chính là đĩa tinh thể màu vàng trước ngực áo giáp đối phương.

Trong cơ thể tinh thể tràn ngập sương mù màu vàng, phóng ra ánh sáng vàng kim sáng ngời, chiếu sáng hết thảy chung quanh.

Cả người đối phương mặc áo giáp dày nặng trơn bóng tựa như mặt gương, đầu hình núi, có ba cái sừng hướng lên trên.

Hai tai bay nghiêng ra sau như hai chiếc gai nhọn, bên trên có hoa văn.

Tay trái có một cánh tay màu vàng, tay phải là một bàn tay khổng lồ màu vàng như cẩu tháp.

Vô số hoa văn vặn vẹo giống hoa hướng dương, trải rộng toàn thân áo giáp.

Giờ này khắc này, Thải Hồng Đường ngẩng đầu nhìn Lý Trình Di trên cầu thang, nhất thời ngây người.

“Đi thôi. “Lý Trình Di xoay người, đi lên tầng.

“Anh Tiếu Hào, đao của anh!“Thải Hồng Đường đột nhiên tỉnh táo lại, xoay người nhìn kim kiếm khảm ở trong vách tường.

Nhưng căn bản không nhìn thấy nửa điểm dấu vết.

Cô lại sửng sốt, lập tức nhanh chóng đuổi theo lên tầng.

Mới vừa tới gần, cô nhất thời cảm giác được một tia ấm áp từ trên người đối phương tỏa ra.

“Anh Tiếu Hào, làm sao anh tìm được em? Anh Trình đâu? “Đây là lần đầu tiên cô tiếp xúc với Tiếu Hào.

Người cải tạo cực kỳ thần bí này, thực lực rất mạnh, hơn nữa nghe nói tính tình tương đối bạo ngược, một lời không hợp sẽ

động thủ chém người.

Ngay cả không ít người cải tạo của tổ chức khủng bố Lý Tưởng Hương cũng bị anh ta chém.

Tính cách khá cực đoan.

Hơn nữa đối phương thật sự cứu cô một lần.

Cho nên lúc này cô nói chuyện cũng rất cẩn thận.

“Anh ta cũng vào, chúng tôi tách ra. “Lý Trình Di trả lời.

Chính mình nói về mình, ít nhiều làm cho anh có chút quái dị.

“Vậy bây giờ chúng ta ra ngoài bằng cách nào? “Thải Hồng Đường lên tiếng hỏi.

“Không tìm thấy nguyên mẫu, chỉ có thể dùng phương pháp phá băng. “Lý Trình Di trả lời.

“Em vừa rồi cũng thử qua, dùng không ít bom, vẫn vô dụng. Nơi này có thể có nhân tố siêu nhiên. “Thải Hồng Đường nói.

“Không sao. “Lý Trình Di thản nhiên đáp lại.

Anh trước đi vào liền kiểm tra qua, nơi này cùng Cửa hàng nhỏ yên tĩnh tương tự, quái vật bên trong đều bị anh Lực trường rực rỡ khắc chế.

Và

Nơi này người lên tầng xuống tầng không chỉ một vài, mà là rất nhiều.

Anh sau khi tiến vào ít nhất gặp năm người, đều bị Lực trường rực rỡ hoàn toàn tiêu trừ.

“Anh Tiếu Hào, anh định làm thế nào? “Thải Hồng Đường hơi tò mò.

Tìm chủ thể, sau đó phá hủy nhiều lần. Cốt lõi của Phương pháp phá băng không phải là giết chết quái vật, mà là phá hủy toàn bộ căn cơ tồn tại của Góc chết.

Lý Trình Di trả lời.

“Căn cơ tồn tại của cầu thang vô tận này là. “Thải Hồng Đường đột nhiên phản ứng lại.

“Cầu thang! “Ánh mắt cô sáng lên, tựa hồ hiểu được.

“Chỉ là thử xem. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Thử như thế nào? Anh Tiếu Hào cứ bảo em phối hợp, chỗ này em còn có một ít đồ chơi! “Thải Hồng Đường nhanh chóng nói.

Trải qua một màn mạo hiểm vừa rồi, thiếu chút nữa mất mạng, hiện tại cô càng cảm giác lựa chọn gia nhập đoàn đội của mình là sáng suốt.

Đi theo người mạnh như anh Tiếu Hào, cực kỳ có cảm giác an toàn!

“Rất đơn giản”.

Giọng Lý Trình Di bình tĩnh, đột nhiên dừng bước.

Thải Hồng Đường ở một bên mê mang nhìn anh, không biết anh muốn làm gì.

“Tóm lấy tôi. “Lý Trình Di đưa tay đặt trước người cô.

Sắc mặt Thải Hồng Đường đỏ lên, còn có chút nhăn nhó.

Nhưng ngay lập tức cô bị một bàn tay lớn nắm lấy cánh tay phải.

Đừng sợ.

??? “Sợ?

Thải Hồng Đường còn chưa kịp phản ứng.

Bỗng nhiên thấy áo giáp màu vàng trước mắt mơ hồ sáng lên.

Xì.

Cô nghe thấy Tiếu Hào hít sâu một hơi.

Sau đó

Chương 276: Phương pháp phá băng

Bàn tay khổng lồ màu vàng kia, cấp tốc bành trướng, biến lớn, nắm chặt tay.

Đập một cái.

Sức mạnh khủng bố trong nháy mắt này hoàn toàn bộc phát.

Trải qua nhu khí tăng cường sức mạnh truyền lại sức mạnh toàn thân, Lý Trình Di hoàn toàn có được sức mạnh khổng lồ sau khi Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, dùng cánh tay phải bộc phát sức mạnh đập ra.

Ầm ầm!!!

Bàn tay khổng lồ đập mạnh xuống sàn cầu thang.

Mặt đất lõm xuống, rạn nứt, nổ tung, xi măng vỡ nát thành bụi mịn, bắn tung tóe vào tường xung quanh, tiếp tục bị đập nát thành bụi.

Mặt đất, sụp đổ.

Cầu thang tầng này hoàn toàn sụp đổ, vỡ thành mấy khối lớn rơi xuống.

Thải Hồng Đường trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn trước mắt.

Quả bom lúc trước cô mang đến bởi vì lo lắng ảnh hưởng đến mình, cho nên không có khả năng tạo thành hiệu quả như vậy.

Mà hiện tại.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Bàn tay khổng lồ màu vàng hoàn toàn trái với quy luật vật lý, vẫn kéo dài, vẫn đè xuống, từng tầng từng tầng nện xuống.

Bàn tay khổng lồ nặng hơn năm tấn, sau khi hoàn toàn phóng thích, đập xuống, lại chồng lên sức mạnh khủng bố hoàn toàn bộc phát của Lý Trình Di.

Sức mạnh này căn bản không phải cầu thang có thể chịu đựng được.

Mà lực phản chấn cực lớn, cũng làm cho vị trí hai người kịch liệt sụp đổ.

Lý Trình Di nhanh chóng lui về phía sau, đưa cô đứng ở một bậc thang khác. Bàn tay khổng lồ màu vàng sau khi đập vỡ cầu thang tầng thứ tư, liền nhanh chóng rút về, trở lại trước người hai người.

“Uy lực so với mấy con nhện nhỏ của em lớn hơn nhiều. “Thải Hồng Đường cả người bị chấn động đến tê dại.

Lúc trước sóng âm cùng chấn động vật lý thật lớn, làm cho cô lúc này toàn bộ đầu đều có chút choáng váng.

Nhưng thần kỳ chính là, loại cảm giác mê muội này của cô cũng nhanh chóng khôi phục trong sự ấm áp nhàn nhạt.

“Như vậy là được rồi? “Cô nhìn về phía Lý Trình Di hỏi.

“Không biết. Nhưng lần này nhất định qua được. “Lý Trình Di trả lời.

Vừa dứt lời.

Tất cả cảnh tượng trước mắt hai người bắt đầu vặn vẹo, mơ hồ.

Một cảm giác chóng mặt đặc biệt dâng lên.

Xì.

Trước mắt chợt lóe.

Thải Hồng Đường không nhịn được nhắm mắt lại, chờ mở ra, trước mặt đã là đại sảnh tầng một của khu nghỉ dưỡng vườn thực vật.

“Chị Đường! “Đại Hùng bên cạnh thấy cô hoàn hảo, lập tức kích động nhào tới, ôm cô vào lòng.

“Ra rồi ra rồi! “Râu đen và Râu nâu cũng kích động, ôm nhau.

“Chị Đường em tới giúp chị kiểm tra, thiết bị của chị Đại Hùng em học được! khẳng định không thành vấn đề!” Long Môn Điếu cũng nhào đến góp vui.

“Anh Tiếu Hào đâu? Anh Trình đâu? “Thải Hồng Đường lúc này mới phản ứng lại, tát một cái vào bàn tay của Long Môn Điếu.

“Ở đây”.

Một giọng nói quen thuộc vang lên từ bên trái.

Cô theo nghe tiếng nói nhìn lại.

Nhìn thấy Lý Trình Di đang cầm một quyển sổ màu đen cẩn thận ghi chép cái gì đó.

“Anh Trình. Anh Tiếu Hào đâu? “Thải Hồng Đường đến gần, có chút thấp thỏm hỏi.

“Anh ta đi sửa chữa mô đun, cứ yên tâm đi. Cấp bậc Góc chết này đối với anh ta không tính là gì” Lý Trình Di cười nói “Đáng tiếc tôi không giúp được gì”

Ánh mắt Thải Hồng Đường bình tĩnh nhìn anh một hồi, đột nhiên nở nụ cười.

“Mặc kệ nói như thế nào, lần này cũng phải đa tạ các anh. Kế tiếp, có nhiều tin tức chi tiết như vậy, còn có đủ thời gian để nghỉ ngơi để tìm cách thoát khỏi cái Góc chết này”

“Cố lên. “Lý Trình Di cười nói.

Thải Hồng Đường giơ bàn tay ra và đứng yên.

Lý Trình Di sửng sốt, lập tức đưa tay vỗ nhẹ một cái.

Bộp.

Hai bàn tay phát ra tiếng vang thanh thúy.

…….

Nơi giao dịch nhà tại Vân Cảnh Toại Dương.

Lý Trình Di cúi đầu ký tên mình vào hợp đồng mua nhà.

Sau khi giúp Thải Hồng Đường hoàn thành quá trình thăm dò manh mối phiền toái nhất Góc chết, lại phá hư chủ thể Góc chết Cầu thang vô tận.

Tiếp theo, Thải Hồng Đường không hổ là tay lão luyện ra vào Góc chết, tốn thời gian một tuần, nhanh chóng tìm được nguyên mẫu, hoàn thành cách thoát khỏi Góc chết khỏi Cầu thang vô tận.

Cái gọi là Cầu thang vô tận, kỳ thật là một tòa nhà khép kín của bệnh viện tâm thần từng bị vứt bỏ.

Bởi vì bệnh viện đó đã xảy ra sự kiện bạo động tập thể của bệnh nhân tâm thần, tạo thành thảm kịch lúc đó ít nhất 15 người tử vong, hơn 30 người bị thương.

Sau đó bởi vì hiện trường án mạng quá mức khủng bố, dẫn đến sau khi bệnh viện sụp đổ, tòa nhà không người tiếp quản, liền hoàn toàn thành nơi hoang phế. Sau khi Thải Hồng Đường tìm được tòa nhà kia, ngày hôm sau, cô liền tìm ra cách thoát khỏi Góc chết. Đó là điều tra ra, một bệnh nhân tâm thần dựa vào cách trốn ở trong góc để an toàn thoát khỏi Góc chết.

Trong vụ giết người kinh hoàng đó.

Kẻ giết người bị bắn chết, người bị giết không phải đã chết thì cũng bị điên, chỉ có một người, may mắn bình yên vô sự, chỉ là bị trầm cảm nhẹ.

Thải Hồng Đường cũng là thông qua người đó, nắm giữ phương pháp thoát khỏi Góc chết, tìm ra cách thoát khỏi Góc chết Cầu thang vô tận.

“Lý tiên sinh còn trẻ như vậy đã có thể mua toàn bộ biệt thự, ở Toại Dương chúng tôi vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy khách hàng như ngài. ” Cô nhân viên bán nhà môi giới được một căn 4 triệu, hiển nhiên được không ít tiền hoa hồng, nụ cười trên mặt cũng dịu dàng khác thường.

Lý Trình Di lấy lại tinh thần, lần nữa quét mắt nhìn điều khoản hợp đồng.

“Nếu không có vấn đề gì thì khi nào có thể đi đăng ký?”

Hợp đồng ước định thời gian là một tuần sau, đến lúc đó anh trực tiếp mang theo chứng minh thư tới là được. Toàn bộ quá trình chúng tôi sẽ có người đi cùng. “Nhân viên bán hàng trả lời.

“Được, làm phiền cô “Lý Trình Di thu hợp đồng, bỏ vào trong túi xách.

Đứng lên, anh cùng đối phương khách sáo một chút, liền đi về phía cửa lớn.

Bùm!

Đột nhiên xa xa một trận chấn động mông lung rất nhỏ, từ xa bay tới.

Chương 277: Dùng Oán hận chi ảnh tưới hoa

Khoảng cách xa như vậy, ít nhất mấy chục km, Lý Trình Di đều có thể cảm giác được mặt đất dưới chân đang chấn động.

Sắc mặt anh khẽ biến, nhìn về phương hướng truyền đến chấn động kia.

Buổi chiều trên bầu trời, luồng khói đặc, đang chậm rãi bốc lên, nhuộm một góc nhỏ bầu trời thành màu xám.

Tiếng xe cứu hỏa liên tiếp truyền đến.

Trong đó xen lẫn rất nhiều còi cảnh sát của xe cảnh sát.

Tu tu tu!

Điện thoại di động của Lý Trình Di vang lên.

Anh nhanh chóng nhìn rồi ấn nút nghe.

“Anh Trình, nhà máy hóa chất Bách Hoa phía nam ngoại ô nổ tung rồi! nghe nói là do tia lửa bắt vào đường ống hóa chất!”

“Phát hiện có hình ảnh của Cục An ninh và Liên hội, mượn Thiên Nhãn đuổi bắt những người không rõ thân phận. Phía bên anh nên cẩn thận, lúc trước cho rằng chỉ là bạo loạn ở tỉnh, không nghĩ tới bây giờ lan tràn đến Toại Dương”. Thải Hồng Đường ở đầu dây bên kia nhanh chóng nói.

Từ lần trước hai người âm thầm tìm hiểu, xác định được hai thân phận của Lý Trình Di.

Thái độ của Thải Hồng Đường đối với anh cũng trở nên tôn trọng hơn.

Người có kiến thức rộng rãi như cô, tự nhiên hiểu được, chiến tích như vậy của Lý Trình Di, đặt ở trong hệ thống Chuyên gia vũ khí bay và Người cải tạo, đều có thể xem như lợi hại.

Mấu chốt nhất chính là, không ai biết anh rốt cuộc mạnh bao nhiêu.

Một thân mô hình cải tạo cường độ khoa trương thế kia, sau lưng rốt cuộc có bao nhiêu thế lực phụ trách bảo vệ và tiếp tế.

Điểm ấy cô lại không thể tra ra.

Đây mới là điều khiến cô kinh hãi nhất.

Phải biết rằng thế lực lúc trước cô tra không ra, còn là một tổ chức thần bí tên là Long Hà.

“Yên tâm, đại khái chỉ là dời tầm mắt, Toại Dương không có gì đáng mơ ước. Cho nên mục đích của đối phương, rất có thể chỉ là thu hút sức mạnh cảnh sát và cao thủ. “Lý Trình Di từng tiếp xúc với Lý Tưởng Hương, biết phong cách làm việc của đối phương.

“Anh Trình, anh biết tin tức nội bộ hả? “Thải Hồng Đường nghe ra một ít chi tiết.

“Không biết. Nhưng có thể đoán được, được rồi, những chuyện này không liên quan đến chúng ta, Nghi Quốc không yếu như cô nghĩ, cấp trên nhất định sẽ có ứng đối, yên tâm đi. “Lý Trình Di trước đó từng cùng Chuyên gia vũ khí bay cao cấp Đinh Ninh tán gẫu qua kết cấu của Liên Hội và Chuyên gia vũ khí bay cao cấp của Nghi Quốc.

Biết chỉ dựa vào những sức mạnh mà Lý Tưởng Hương hiện tại bộc lộ ra, là không có khả năng kiềm chế được sức mạnh của đại liên hội và tổng cục.

Một đế quốc khổng lồ với bao nhiêu quốc gia có hàng tỷ người, ẩn chứa sức mạnh lớn bao nhiêu, ngẫm lại đều ít nhiều đoán ra.

Cho nên anh cũng không để ý nhiều, chỉ là chặn một chiếc xe ven đường, trở về vườn thực vật.

Mấy ngày nay, anh cơ hồ mỗi ngày đều ở vườn thực vật, nhìn chằm chằm những chậu hoa tưới máu Oán Hận Chi Ảnh pha loãng với dịch dinh dưỡng.

Mỗi sáng thức dậy, anh đều phải kiểm tra một chút, cũng dùng Lực trường rực rỡ của mình không ngừng ôn dưỡng chiếu xạ những bông hoa này.

Lúc đầu, tất cả các loài hoa đều không thay đổi nhiều, nhưng theo thời gian, dần dần, một số loài hoa bắt đầu héo rũ không thể cưỡng lại.

Và bây giờ, ngày thứ tám.

Mười mấy phút sau.

Lý Trình Di trở lại góc vườn thực vật.

Nơi này đặc biệt phân chia ra theo khu vực, cho anh thí nghiệm Máu tươi Oán Hận Chi Ảnh.

Vừa tới gần góc này, từng chậu hoa khô héo đen thui liền đập vào mắt.

Tổng cộng có ba mươi chậu các loại hoa cỏ khác nhau, trong đó đã có 90% toàn bộ héo rũ chết đi.

Bao gồm cả hoa cúc lúc trước anh coi trọng.

Theo lý thuyết hoa cúc coi như là sinh mệnh lực ngoan cường, đáng tiếc khi được tưới loại dịch dinh dưỡng mới này, vẫn không chịu nổi.

Lý Trình Di đi tới bên một chậu hoa cúc chết héo, vươn tay nắm lấy mấy cành lá.

Cành lá khô đen cứng, giống như bị phơi khô dưới ánh mặt trời.

Sờ vào không tý hơi ẩm nào.

“Ngày hôm qua vẫn là màu xanh lá cây, chỉ là có chút héo, hôm nay thì không được.”

Anh thở dài một cái, đi tới bên chậu hoa khác, từng chút một xem xét tình huống.

Cách đó không xa một thanh niên đang phụ trách ghi chép tình huống hoa cỏ, vội vàng tiến lại gần.

“Sếp Lý, hoa này em ngày nào cũng đều trông coi cẩn thận, một chút gió thổi cỏ lay đều chạy đến xem nhưng không hiểu sao, chúng nó đột nhiên chết hàng loạt!”

Cậu nhóc kia cũng là nhân viên vườn thực vật mà Lý Trình Di đặc biệt điều tới phụ trách thí nghiệm này.

Giọng nói này của cậu ta rõ ràng là sợ Lý Trình Di hoài nghi là không làm việc chăm chỉ khiến hoa chết hàng loạt".

"Tôi biết rồi, không liên quan đến cậu, cậu đi làm việc khác đi. "Lý Trình Di gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Hai mắt anh vẫn quét qua từng chậu hoa.

Chết rồi.

Chết rồi.

Chết rồi.

Tất cả đều là chết!

Lý Trình Di khẽ thở dài.

Anh mấy ngày nay đã không nhớ rõ rốt cuộc thở dài bao nhiêu lần, mỗi lần nhìn thấy từng chậu hoa này chết héo, trong lòng anh đều dâng lên một tia thất vọng.

Hôm nay cũng không ngoại lệ.

Dạo qua một vòng, mắt thấy toàn bộ chậu hoa đều chỉ còn lại tàn hoa khô đen.

Lý Trình Di hoàn toàn thất vọng, đang định rời đi.

Bỗng nhiên khóe mắt anh quét đến một vệt màu xanh nhạt.

Đó là một màu xanh nhạt vẫn còn sót lại trong chậu hoa.

Đây là!?

Tâm tình anh trong nháy mắt kích động, bước nhanh tới trước chậu hoa kia.

Lúc này mới phát hiện, trong chậu hoa này trồng chính là Phong tín tử, hoa này mới từ trong nhà kính ôm ra làm thí nghiệm, lúc này đã sớm chết héo, hóa thành cành lá màu đen.

Còn cây vẫn còn sống kia căn bản cũng không phải là Phong tín tử, mà là nó mọc từ bên cạnh.

Chương 278: Ông chủ xảy ra chuyện

Anh đưa tay ra cẩn thận vạch những lá chết khô của Phong tín tử ra.

Lá khô màu đen lập tức lộ ra một vệt xanh biếc.

Từng cọng lá xanh biếc như hành, tựa như hoa lan giãn ra.

Ở giữa, mọc ra một ít hoa nhỏ màu tím trắng.

Những bông hoa này hình dáng kỳ lạ, tựa như mép rổ, đâm ra từng cây gai nhọn màu tím.

Cánh hoa có hình cung tròn, từng mảnh tạo thành hình cái rổ.

Sợi hoa tạo thành gai nhọn, cuối cùng mơ hồ có màu vàng nhạt.

Trong lòng Lý Trình Di kinh hỉ tựa như sóng nước khuếch tán ra.

Anh vươn ngón tay, nhẹ nhàng chạm vào đóa hoa nhỏ này.

Theo một tia hoa khí dâng lên, chảy vào ấn ký, tin tức mới chưa bao giờ thu thập hiện ra.

'Hoa Dã phỉ (bị ô nhiễm): cây thân thảo lâu năm, lá dài và rỗng, cánh hoa màu trắng, giòn và mềm, có mùi thơm, đặc biệt cay, có thể ăn được, chứa protein, canxi, sắt, carotene và nhiều chất dinh dưỡng khác. Có tác dụng bổ tỳ khai vị. Hoa nở từ tháng 10 đến tháng 11''.

'Hoa ngữ: huyết mạch Sí Liệt Chi Ảnh (bởi vì được tưới bằng máu tươi Oán Hận Chi Ảnh, mà sinh ra dị biến, Hoa ngữ Sí Liệt chi tâm ban đầu bị dung nhập, dẫn đến huyết mạch phát sinh dị biến, hình thành huyết mạch hoàn toàn mới không biết).'Thần sắc Lý Trình Di có chút quái dị.

Anh nghĩ tới huyết mạch Ảnh Long cấp thấp trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

"Nếu như đoán không sai, hoa ngữ Tiết mao phi liêm hẳn là cũng là như vậy tới." Chỉ là, Sí Liệt Chi Ảnh là vật gì? Có thể dị biến ra, lại còn có tên, đại khái xác suất sẽ là một loại huyết mạch đã tồn tại tương đối ổn định,."

Anh hiện tại đối với Ấn ký Ác chi hoa có hiểu biết không ít.

Biết bản thân năng lực này, nếu như là gặp phải hoa chưa đặt tên, sẽ không tự động điền tên.

Thay vào đó sẽ hiển thị trực tiếp những điều chưa biết, hoặc chưa đặt tên.

Nhưng cái này, lại là huyết mạch đã có tên.

Nghĩ đến đây, anh nhanh chóng gọi cậu thanh niên kia tới.

“Đi xung quanh mua hết hoa Dã phỉ tới đây, về sau nơi này toàn bộ đổi thành trồng hoa Dã phỉ!”

“Ba mươi chậu hoa này, toàn bộ đổi thành chậu hoa Dã phỉ?”, cậu thanh niên có chút khó tin.

Dã phỉ chính là cái rau dại cỏ dại, bình thường căn bản không ai mua, cây hoa này mọc bên cạnh không ai phát hiện, mới từ từ lớn lên.

Bất quá, cậu thanh niên cũng rất cẩn thận

Theo đạo lý mà nói, cậu ta cầm tiền tăng ca, hẳn là cần tỉ mỉ chăm sóc chậu hoa nơi này.Nhưng Dã phỉ mọc trong chậu hoa Phong tín tử, điều này cho thấy trước đó cậy căn bản không chú ý.

Coi nó như cỏ dại

“Toàn bộ đổi thành Dã phỉ, bất quá vườn thực vật chúng ta không trồng số lượng lớn thứ này chứ?” Lý Trình Di hỏi

“Không. Bất quá, vẫn còn nhiều đất bên ngoài cỏ dại mọc đầy. Chính là loại rau dại như thế này sống rất dai, bình thường chúng ta đều dùng để làm gia vị.“Cậu thanh niên trả lời.

“Cậu giúp tôi tìm đủ ba mươi cái chậu hoa, cuối năm tôi thưởng cho cậu một tháng lương!” Lý Trình Di hào phóng nói

Vừa nghe tính thêm một tháng tiền thưởng, cậu thanh niên nhất thời ánh mắt sáng ngời.

Không nói hai lời, vội vàng đi nơi khác tìm Dã phỉ.

Xác định thí nghiệm thành công, tâm tình Lý Trình Di tương đối thoải mái, anh lại tìm một nhân viên quản lý, rồi sau đó lại đây nhìn chằm chằm chậu hoa này.

Sau đó tự mình lại đi pha một ít dịch dinh dưỡng, lúc này mới trở về Tòa nhà vườn thực vật.

Hiện tại mấy người của Khu vườn Vận Mệnh đều đã trở về, nơi này không còn ai.

Lần trước là Góc chết của Thải Hồng Đường mọi người mới tụ ở đây, hiện tại mọi việc kết thúc, mọi người lại tự trở về nhà mình.

Lý Trình Di ngồi một mình trên sô pha, lấy di động ra, gửi tin nhắn cho ông chủ.

“Ông chủ, tình hình bên kia thế nào?’

Không trả lời.

Phỏng chừng là đang bận.

Lý Trình Di cũng không để ý dù sao cũng không ai trả lời tin nhắn không quan trọng.

Có lẽ Tân Đức Lạp đang bận.

Anh cầm remote, mở TV trên tường.

Bụp thoáng một phát, một cô gái xinh đẹp mặc bộ đồ màu xanh ngồi nghiêm chỉnh đọc bản tin

“Vào ngày 7 tháng 11, ngày có chuyến thăm của Tổng thống Manhattan đã xác định rằng những kẻ tấn công đoàn xe là nhóm Lý Tưởng Hương thực hiệng. Nhóm này đã hoạt động khá mạnh trên quốc tế trong những năm gần đây và đã nhận trách nhiệm về hơn 30 vụ tấn công khủng bố trên toàn thế giới trong năm nay.”

Lý Trình Di nhíu chặt mày, đổi kênh khác.

Lần này đổi thành một nam phóng viên mặc áo khoác màu trắng, đang cầm microphone phỏng vấn một cảnh sát phụ trách hiện trường tai nạn xe cộ.

“Đại khái hơn ba mươi người bị ảnh hưởng trong vụ tai nạn xe cộ liên hoàn lần này, cũng may là hiện tại vẫn chưa có thương vong về người.”

Lý Trình Di lại đổi kênh.

Anh hiện tại liền muốn xem một chút thoải mái gì đó thả lỏng tâm tình, Lý Tưởng Hương vân vân, không quan hệ với anh.

Anh không quan tâm và không quan tâm đến những gì bọn chúng đang làm.

Dù sao anh cũng chỉ là giết mấy chục người của đối phương mà thôi, phần tử khủng bố mà, dù sao đều phải chết, chết ở đâu mà chả giống nhau?

Lần này rốt cục đổi thành phim hài.

Một người đàn ông tóc ngắn trông ngốc nghếch, ngụy trang thành người thiểu năng trí tuệ ở ven đường, cầu xin người qua đường giúp đỡ.

Người qua đường cho rằng anh thật sự là kẻ ngốc, kết quả người đàn ông nháy mắt chuyển thành thiên tài, lấy ra đề toán học mình đang suy nghĩ.

Lý Trình Di thấy vậy tâm tình thư giãn hẳn lên. Liên tiếp bị Góc chết làm cho tâm tư khẩn trương, cũng chậm rãi được thả lỏng.

Beep

Không bao lâu, điện thoại di động hồi âm.

Anh tùy ý cầm lên xem.

“Tiểu Di hả? Tống Nhiễm đây, ông chủ đã xảy ra chuyện “- Tống Nhiễm.

Lý Trình Di biến sắc, lập tức đứng lên.

Chương 279: Mục tiêu xuất hiện

Huyết mạch Ảnh Long mới được 49%, mắt thấy liền đã được phân nửa, có thể nhìn thấy hi vọng về huyết mạch.

Vốn định chờ sau khi có được huyết mạch, thực lực gia tăng, liền cùng ông chủ đi điều tra.

Dù sao hoàn toàn thoát khỏi dây dưa với Góc chết, cũng là điều anh mong muốn. Nhưng hiện tại ông chủ bên kia vẫn không đợi được, đã xảy ra chuyện.

Anh nhanh chóng gọi lại.

Sau một hồi chờ đợi âm thanh.

Bên kia có người nhấc máy.

‘Tiểu Di, ông chủ hôn mê, làm thế nào cũng không tỉnh lại, kiểm tra qua nói chỉ là ngủ, nhưng làm thế nào cũng không tỉnh. “Trong giọng nói của Tống Nhiễm rõ ràng có vẻ mệt mỏi.

“Bắt đầu từ khi nào? Tôi nhớ lúc trước ông chủ còn đang nói chuyện phiếm với tôi? “Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

“Bắt đầu từ hôm trước, đang nói chuyện với chúng tôi thì đột nhiên ngất xỉu ngã xuống đất, đến giờ vẫn chưa tỉnh lại. “Tống Nhiễm trả lời.

“Bây giờ hai người đang ở đâu? “Lý Trình Di hỏi.

Huyện Vân Sơn tỉnh Phù Tung, một nơi tên là Thôn Đỗ Gia! Nơi này rất hẻo lánh, cậu không qua được, tôi tìm người đón cậu!”

‘Được! Bây giờ tôi đang ở vườn thực vật Vĩnh Viễn Toại Dương! “Lý Trình Di trả lời. Trên đường anh nói tình huống cụ thể cho tôi biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Các anh chạy qua bên đó làm gì?”

“Sáng sớm ngày mai có một chuyến máy bay từ Toại Dương đến Quần An, cậu bay tới đó trước, sau đó tôi bên này phái người ra sân bay Quần An đón cậu đến Huyện Vân Sơn!

Tống Nhiễm cúp điện thoại, gửi thông tin.

Nhận được thông tin, Lý Trình Di lập tức đặt vé máy bay, sau khi xác định có vé, lại gọi điện thoại về nhà, nói mình lại phải đi công tác, lần này tương đối xa, nhưng tiền thưởng rất nhiều, trở về là có thể đổi nhà….

Trước tiên anh cứ gióng trước cho cha mẹ, sau khi trở về có thể nói là vay tiền mua nhà, để cho người trong nhà chuyển đến nhà mới ở, coi như là có thể từ từ cải thiện điều kiện trong nhà.

Làm xong những thứ này, anh lại kiểm tra tiến độ ác niệm.

Ác niệm của Hoa hướng dương Titan hiện đã lên tới 42%.

Tất cả đều là trong khoảng thời gian này không có việc gì liền khi dễ bà chị Lý Trình Cửu một chút.

So với Trang Di Cảnh mà nói tuy rằng yếu một chút, nhưng ác niệm của Lý Trình Cửu cũng không ít, dù sao cũng là trải qua huấn luyện qua, ý chí mạnh hơn nhiều so với người bình thường.

Có thể ở trong thời gian ngắn như vậy, khiến ác niệm từ 21, tăng vọt đến bây giờ 42%, bà chị này vẫn là rất mạnh mẽ.

Nghĩ tới đây, nhìn còn phải thu thập nhiều ác niệm như vậy.

Lý Trình Di suy tư, như thế nào mới có thể trong thời gian cực ngắn, bổ sung đủ ác niệm để hoàn thành tiến hóa lần thứ 3? Nói như vậy, khi đi tới chỗ ông chủ, sức mạnh của mình cũng có thể đủ.

Rốt cuộc, sự tiến hóa thứ ba và thứ cấp chắc chắn không phải là một chiều.

Từng cường giả không ngừng hiện lên trong đầu anh.

Nhưng không ai có thể thành công.

Xem ai bổ sung ác niệm cho mình nhanh nhất nào

Lý Trình Di bắt đầu nhớ lại.

Đột nhiên, trong đầu anh hiện lên một người.

Đúng rồi, cô ta có thể!

Mariannene!

Là người đàn bà thần bí vẫn có chút không rõ ràng với bà chị, Lý Trình Di là người nhà của bà chị, cảm thấy mình có nghĩa vụ thăm dò rõ lai lịch chân chính của đối phương!

Vậy.

May mắn là Marianne vẫn còn ở Toại Dương.

Lý Trình Di rất dễ dàng thông qua sự giúp đỡ của Râu đen, tìm được hành tung của cô ta.

Công ty chi nhánh Toại Dương của tập đoàn Hồng Lực, vị trí rất trùng hợp, là một tòa nhà văn phòng ngay phía sau tòa nhà Tân Thế Kỷ.

Cách Công ty sinh học Hồng Cẩm chỉ có mấy trăm mét.

Sau khi Lý Trình Di xác định địa điểm cụ thể, liền lập tức lên đường, đi tìm Marianne.

Vốn tưởng rằng có thể chậm rãi thu ác niệm từ Trang Di Cảnh cùng bà chị Lý Trình Cửu, hiện tại xem ra, chỉ có thể đi đường tắt, nhanh chóng bổ sung ác niệm.

Làm thế nào để có được những ác niệm từ Marianne

Cảm xúc của người đàn bà này dao động rất lớn, độ khó hẳn là không lớn. Chỉ là tùy tiện trêu chọc đối phương.

Nếu không vì tình huống khẩn cấp phía bên ông chủ, Lý Trình Di cũng không muốn phiền toái như vậy.

Nhưng hiện tại bất đắc dĩ.

Anh dự định đi thử một lần, tận khả năng gia tăng năng lực của mình khi đối mặt nguy hiểm.

Dưới sự định vị cụ thể của Râu đen, Lý Trình Di rất nhanh đi tới cửa chi nhánh tập đoàn Hồng Lực.

Một loạt cửa hàng giống như cửa hàng ăn vặt, sắp xếp ở dưới tầng công ty.

Phía trước cửa hàng, là đường dành cho người đi bộ, còn trồng một loạt cây đại thụ rậm rạp.

Bóng cây che lấp xuống, cả người đều là một mảnh âm u.

Lý Trình Di đứng dưới một gốc cây trên đường dành cho người đi bộ, kế bên một chiếc xe ba bánh cũ kỹ, tầm mắt dừng ở cửa vào công ty Hồng Lực.

Cửa vào tòa nhà công ty, chỉ có một cầu thang rộng, bên trong chính là hai thang máy, nối thẳng lên tầng.

Thang máy là có nhận dạng an toàn, anh đã quan sát qua, nhân viên công ty xuống dưới ăn cơm cùng mang đồ ăn mang về, đều cần nhận dạng tròng mắt cùng vân tay.

Các thủ tục an ninh tương đối phức tạp.

Xem ra, chỉ có thể hành động trước.

Ánh mắt Lý Trình Di nheo lại, nắm chặt mũ trùm đầu. Từ đầu tới cuối anh đều không có lộ khuôn mặt của mình, mà là vẫn

cúi đầu lặng lẽ quan sát.

Lại đợi ước chừng chừng mười phút.

Vừa lúc một số tài xế lái taxi dừng xe ở ven đường gần đó, vào quán ăn nhỏ nơi này ăn cơm.

Sáu người cùng đi vào một nhà hàng nhỏ bên phải cửa vào công ty Hồng Lực.

Đúng lúc này, mục tiêu Lý Trình Di chờ đợi, rốt cục xuất hiện.

Chương 280: Sát ý không đúng

Marianne mặc áo len màu tím vừa vặn, mặc váy ngắn màu trắng, tóc vàng xõa tung trên vai, giữa tóc mơ hồ có thể thấy được một đôi khuyên tai bạch kim hình giọt nước.

Cô ta tựa hồ đang cùng hai nữ đồng nghiệp tóc đen khác trò chuyện, thỉnh thoảng gật đầu.

Ba người đi ra khỏi thang máy, đi về phía cửa công ty.

Trong lòng Lý Trình Di nhẽ niệm, cúi đầu, trên mặt phủ một lớp vảy giáp màu tím đen.

Đón đường Marianne đang đi ra, anh bước nhanh về phía trước.

Tay phải rũ xuống.

Một thanh đoản kiếm màu vàng vô thanh vô tức hiện lên trong lòng bàn tay.

Ác niệm nào đến nhanh nhất?

Đương nhiên là…… Sát ý!

Bụp!

Lý Trình Di đột nhiên vọt tới trước, tay phải nâng lên, kim kiếm đâm mạnh vào ngực Marianne.

Người ngoài nhìn vào, động tác của anh hình như là không cẩn thận bị vấp một cái, thân thể nghiêng về phía trước.

Nhưng 3 người Marianne thấy rõ ràng đoản kiếm màu vàng trên tay Lý Trình Di.

“Giám đốc cẩn thận! “Một người phụ nữ thét chói tai nhắc nhở.

Nhưng không đợi họ hoàn hồn, trong nháy mắt, hai người đã bị Marianne đưa tay đẩy ra.

Bụp!

Trong chớp mắt, cô ta giơ tay ngăn trở một kiếm này.

Trong ống tay áo len trên cổ tay cô, lại còn cất giấu một con dao ngắn carbon màu xám.

“Cậu là côn đồ? “Cô trầm giọng hỏi.

“Tại sao lại tấn công tôi?”

Không, cậu căn bản không có sát ý. Cậu chỉ đang thăm dò? Đang thử?”

Hai người đấu lực tay đôi, khiến Lý Trình Di kinh ngạc chính là, sức mạnh của đối phương không hề yếu thế, vững vàng ngăn trở một kiếm vừa rồi của anh.

Mặc dù anh không dùng toàn lực, nhưng sức mạnh như vậy ngay cả học sinh trường quân đội như bà chị cũng không ngăn cản được, ba ngày hai bữa bị anh đánh cho gào khóc.

Còn Marianne, người phụ nữ này…

Người Thuần huyết cường hóa sao?

“Ai là người đứng sau cậu?” Marianne nhìn chằm chằm vào lớp giáp của anh.

Trong lòng Lý Trình Di lúc này đã cảm thấy khó giải quyết.

Anh không ngờ đối phương còn nhận ra việc anh ngay cả sát ý cũng không có. Cứ như vậy, căn bản không có cách nào kích thích đối phương cũng sinh ra sát ý, hấp thu ác niệm. Trong đầu anh nhanh chóng chuyển động, nhớ lại tư liệu cá nhân của đối phương.

Đột nhiên một ý nghĩ nảy lên trong lòng.

“Cô cảm thấy, khi cô trốn đến Nghi quốc, ai đuổi theo cô đến đây?”

Marianne nghe vậy, sắc mặt thoáng cái thay đổi, cô ta tựa hồ nghĩ tới cái gì đó.

“Cậu là người của hắn!?

Một ngọn lửa nhanh chóng dâng lên trong mắt cô ta.

Bang bang bang!

Hai người nhanh chóng giao thủ, ngắn ngủi vài giây, Lý Trình Di liền bị đánh trúng ba lần.

Khiến anh chấn động chính là, kỹ thuật cận chiến của Mariannene rõ ràng còn mạnh hơn rất nhiều so với Chu Ngạn của Lý Tưởng Hương lúc trước.

Người phụ nữ này không chỉ nắm giữ ôn khí, còn ngay từ đầu liền nắm giữ thế chủ động tuyệt đối, hoàn toàn khống chế tiết tấu, nhịp độ giao đấu. Xác định thực lực đối phương cường hãn, trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia quyết ý.

Kim kiếm trong tay anh đột nhiên kéo dài, toàn thân sức mạnh bộc phát toàn diện.

Lần thứ hai tiến hóa Hoa lân y tử đằng, ở trên người anh bảo hộ toàn phương vị cùng tăng cường sức mạnh.

Trong nháy mắt lui về phía sau một bước, toàn thân sức mạnh của anh hội tụ đến cánh tay phải.

Nhu khí rót vào, sức mạnh lưu động.

Kim kiếm tựa như một đạo ánh sáng, từ trên xuống chém xuống dưới thẳng tắp

Chư Tinh Long Ảnh!!

Nhu khí quanh người bộc phát!

Anh đã quyết định.

Nếu như đối phương không ngăn được, vậy đi chết đi! Dù sao lúc trước người đàn bà này cũng từng sinh ra sát ý với anh.

Chết bây giờ là chết.

Trước mặt quang minh chính đại động thủ nếu như như vậy cũng chết, vậy cũng chỉ có thể trách chính cô ta yếu, còn

không biết trốn.

Một kiếm này bộc phát sức mạnh cùng tốc độ, phối hợp với kim kiếm cực kỳ sắc bén.

Chỉ một cử động đã khiến Marianne cảm thấy nguy hiểm.

Mà không giống với lúc trước ra tay, một kiếm này, cô ta chân chính cảm giác được sát ý!

Thanh kiếm vàng phản chiếu ánh sáng và lướt qua đôi mắt của Marianne.

Lưỡi kiếm sáng ngời sắc bén cơ hồ không cách nào thấy rõ, coi như là cô ta sau khi trải qua tăng cường sức mạnh thì thị lực cường đại, cũng chỉ có thể nhìn thấy một chút hình dáng mơ hồ.

Giờ khắc này, thời gian phảng phất chậm lại.

Trong con ngươi của cô ta chiếu rọi rõ ràng, toàn thân Lý Trình Di.

Sát ý, cảm giác được, nhưng không đúng.

Loại cảm giác này, cùng cảm giác cô đã từng cực kỳ quen thuộc, không giống nhau.

Trong phút chốc thân ảnh cô hơi nghiêng sang một bên.

Thân thể tựa như vũ công ba lê, vặn vẹo chính xác thành một đường cong quái dị.

Lưỡi kiếm màu vàng xẹt qua sườn cô, hoàn toàn bổ trượt.

Nhưng chưa xong.

Lý Trình Di vung kim kiếm, lần này là hai tay.

Một tay một tay, chém ngang, chém nghiêng, hai góc độ khác nhau đồng thời giáp công về phía cô ta.

Bụp!

Lại là màn vừa rồi tái diễn, thân thể Mariannene chợt vặn vẹo, hoàn toàn vượt khỏi phạm trù sinh lý học bình thường, tránh được một cách chuẩn xác hai lưỡi kiếm.

Cô ta đứng tại chỗ, thậm chí không rời khỏi phạm vi một mét xung quanh.

Nhưng chính là như vậy, hoàn toàn không bị kim kiếm chém trúng người.

Thời gian mấy chục năm, cũng đủ để người ta bước đến một trình độ mà người thường không thể lý giải.

Cô đột nhiên ra tay, tay phải chuẩn xác điểm trên cổ tay Lý Trình Di. Cắt đứt tiết tấu.

Bùm!

Giữa hai người phát ra tiếng trầm đục.

Lý Trình Di bị một cỗ lực lớn mạnh mẽ đẩy ra, anh ổn định thân hình, dứt khoát nhíu mày đứng tại chỗ, dừng lại ở vị trí cách đối phương hơn hai mét.

Không phải anh không muốn tiếp tục, mà là rõ ràng anh bạo phát sát ý chân chính, nhưng đối phương vẫn không có ý tứ phản sát.

Anh vừa rồi chỉ là giả ý mình thật sự muốn giết người, bất luận Mariannene có thù oán với anh hay không, mấu chốt là một phân bón cho hoa tốt như vậy thì anh không thể để lãng phí.

Nhưng bây giờ, quái dị chính là Marianne không bộc phát sát ý?

Chương 281: Tiêu hao tâm lực

“Tại sao cô không làm điều đó? chỉ né tránh và phòng thủ?” Anh hỏi, nhìn chằm chằm vào Marianne, lên tiếng với một máy biến âm. Không hề để ý đám quần chúng nhiệt tình xung quanh đã chuẩn bị lấy điện thoại di động ra báo cảnh sát.

“Cậu căn bản không phải do anh ta phái tới. “Marianne mỉm cười,” Người trẻ tuổi, khi ta dùng kỹ xảo vừa rồi, cậu cũng đã lộ sơ hở.

Cô từng bước một đi về phía trước, tới gần.

Nếu là người của anh ta, thấy ta nắm giữ tài nghệ của anh ta, không thể không chấn động. Nhưng cậu lại không có động tĩnh gì.

Lý Trình Di căn bản không biết anh ta là ai, hiện tại xem ra, lão yêu bà trước mắt này thật đúng là không dễ lừa gạt.

"Kỹ xảo của cậu rất mới lạ, hẳn chỉ là người mới học, người trẻ tuổi, chỉ bằng vào chút tài nghệ như vậy đã muốn thăm dò tôi, cậu có phải quá coi thường tôi hay không?"

Mariannene tay phải nhẹ nhàng vung lên, nhất thời bàn tay nhiều ra một thanh đoản đao màu xám.

Trêu chọc.

Bốp!

Mũi đao nhắm vào giáp mặt Lý Trình Di, nhanh chóng bay tới.

Nhưng kỹ xảo của Lý Trình Di mặc dù kém, nhưng tố chất thân thể lại là sự tăng cường sức mạnh toàn diện.

Kỹ thuật cơ nhân học của khoa học hiện đại có thể tăng cường sức mạnh tố chất thân thể, rất nhiều người chỉ có thể tăng cường một phương vị nào đó nhưng anh không như vậy mà tăng cường toàn phương vị. Một đao chém chính diện, nhưng khi đao đến khi sắp trúng mục tiêu, tốc độ bộc phát cực nhanh, đã không khác gì đánh lén.

Lý Trình Di một tay giơ lên, căn bản không để ý tới mũi dao trước mặt mình, mà là lưỡi kiếm trong tay cũng hướng về ngực đối phương.

So với độ dày lồng ngực, đối phương tuyệt đối trúng chiêu trước anh!

Anh ỷ vào Tử Đằng Hoa lân y mặc trên người. Dưới sự phòng hộ như vậy, mũi đao bình thường căn bản không có cách nào tạo thành thương tổn đối với anh.

Bất đắc dĩ, Marianne nhanh chóng biến chiêu, ngăn cản.

Roẹt!

Hai người lại tách ra.

Lần này cũng cân sức ngang tài, nhưng Lý Trình Di lại cảm giác được, Marianne rõ ràng là sức mạnh tuyệt đối không bằng mình.

Chỉ là cô ta dùng một loại tài nghệ nào đó cực kỳ cao minh, khiến sức mạnh của đối phương bị triệt tiêu hơn phân nửa.

Sau đó lại mượn sức mạnh còn lại của đối phương, bắn ngược lại, phản công.

Trên thực tế, cường độ xuất lực của cô ta, nhiều lắm là một phần tư của anh.

Theo những tiếng keng keng va chạm không ngừng nổ tung, Lý Trình Di mỗi một lần ra tay, đều bị chặn lại một cách chính xác, vũ khí của đối phương cũng không phải là loại rác rưởi mà trước kia bị anh chặt đứt dễ dàng mà là loại hợp kim đặc chủng cao cấp.

Liên tục hơn mười kiếm về sau, anh biết nếu không vận dụng hoa ngữ, thì không có cách nào bắt được đối phương.

Nhưng năng lực hoa ngữ một khi vận dụng, bất ngờ không kịp đề phòng có thể sẽ tạo thành tử thương.

Anh chỉ hy vọng có thể dọa Marianne một chút, để lần sau có thể lại đến "rút tiền".

Nhưng tình huống lúc này, làm cho anh lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan.

'Thôi bỏ đi.'

Rốt cục, một kiếm cuối cùng lần nữa bị chặn, Lý Trình Di quyết định buông tha.

Anh từ trong chuyện lần này, rút ra được một bài học.

Phân bón cho hoa vẫn phải chọn non, quá già không dễ kích hoạt ác niệm. Tiêu hao tâm lực quá nhiều, không đáng.

Lui về phía sau hai bước, tính toán thời gian, người của Sở an ninh sắp đến, phải đi.

Lý Trình Di nhanh chóng lui về phía sau.

“Muốn đi? Nói đi, cậu rốt cuộc là tới làm gì? “Marianne nhanh chóng nói.

“Cô và tôi tưởng tượng có chút khác nhau. “Lý Trình Di trả lời. Quay lại và bỏ đi.

Bụp!

Trong phút chốc thân ảnh Marianne mang theo một đạo tàn ảnh, từ bên người anh xẹt qua, chắn ở trên đường đi của anh.

Cô ta đứng trên bệ xi măng giữa đường dành cho người đi bộ và xe cộ, mỗi tay cầm một con dao xám.

“Tôi cho phép cậu rời đi hả? “Con ngươi màu lam của Marianne mơ hồ lộ ra một tia quái dị.

Lý Trình Di kinh ngạc, anh không giết đối phương coi như là lưu thủ, không nghĩ tới người này còn dám chủ động chặn đường.

“Cô nên tránh ra’.

Thanh âm của anh ngưng lại.

“Mặc dù tôi sẽ kiên nhẫn hơn một chút với vật liệu tốt, nhưng sự kiên nhẫn của tôi có giới hạn.”

“Vậy thì tới giết tôi đi? “Marianne cười nói:” Nếu có thể”.

Cô vươn ngón tay mảnh khảnh, chỉ vào ngực mình. Chém về phía này.

Bùm!!

Trong phút chốc một tiếng trầm đục vang lên.

Lý Trình Di chân phải giẫm nứt mặt đất, kim kiếm mang ra một đạo mơ hồ hư ảnh, ầm ầm chém tới về phía Marianne.

Cheng!

Hai người lại giao thủ.

Đao màu xám và kim kiếm va chạm, sau đó tách ra.

Marianne định vung đao, nhưng lần này cô đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Tay phải cầm đao của cô bỗng nhiên không khống chế được vung về phía mặt đất bên trái.

Không chỉ như vậy, cả người cô đều tựa như bị sức mạnh khổng lồ nào đó khống chế, nhào mạnh về phía mặt đất bên trái.

Bốp!!

Cùng lúc đó thanh kim kiếm thứ hai thẳng tắp từ phía sau lưng đâm về phía ngực cô ta.

“ ！ ！ ！ ！ ？ ”

Lông tơ Marianne dựng đứng, cảm giác tử vong mà cô đã không cảm thấy trong nhiều năm, ngay lập tức dâng trào trong cô.

Cô muốn phản kích ngăn cản, nhưng thân thể căn bản không cử động được!!!

Bụp.

Kim kiếm từ sau lưng đâm trúng vào lớp áo chống đạn, thành một lỗ thủng.

Marianne giật mình thoát khỏi tầm kiểm soát, nhào lộn, kéo khoảng cách ra.

Đứng dậy, cô nửa quỳ trên mặt đất, quay đầu nhìn chằm chằm Lý Trình Di đang thu kiếm xoay người.

Cậu rốt cuộc là ai!?

Vừa rồi, cô thật sự suýt chết.

Cái loại kỹ xảo quỷ dị này, rốt cuộc là……

“Chặn đường nữa, tôi sẽ giết cô. “Lý Trình Di lãnh đạm nói. Bước nhanh về phía xa.

Chương 282: Tiến hóa

Bởi vì cái gọi là thừa hứng mà đến, mất hứng mà về, anh cho rằng có thể dễ dàng thu hoạch ác niệm.

Lại không nghĩ tới một vấn đề.

Càng là người ý chí kiên định cường đại, tâm niệm cảm xúc đều rất ổn định, rất khó bị đánh bại.

Anh xem nhẹ điểm ấy, vì thế kết quả thành như bây giờ.

Marianne không hề nhúc nhích.

Việc nạp nhanh ác niệm của anh đã thất bại.

Nhanh chóng lách người vào trong góc, Lý Trình Di ở chỗ tối thu lại áo giáp.

Kiêu Ngạo+15

Kiêu ngạo+17

? "Anh đột nhiên dừng động tác.

Vừa rồi là ác niệm gì vậy?

Không đợi anh hoàn hồn.

Tức giận+17

Tức giận+13

Tức giận+10

Lại là ba luồng ác niệm cường đại nhanh chóng tràn vào.

Lý Trình Di một mặt trơ mắt nhìn ác niệm trước kia còn hơn 1 nửa nữa mới đầy, trong nháy mắt liền đột phá cực hạn, đạt tới mãn giá trị 100%.

'Hoa hướng dương Titan đã đạt đến giá trị cực hạn và không thể tiếp tục phát triển.'

"Tiến hóa cuối cùng đã mở, hoa ngữ đang trong quá trình tiến hóa, Hoa lân y đang trong quá trình tiến hóa."

Lời nhắc nhở của Ác Chi Hoa trong nháy mắt hiện lên.

Lý Trình Di từ trong ngạc nhiên lấy lại tinh thần, nhanh chóng quay đầu từ trong góc nhìn về phía Marianne.

Ở đó có mấy người đàn ông và phụ nữ không phải là nhân vật bình thường, vây quanh Marianne, vẻ mặt lo lắng.

Mấy người này nam cường tráng, nữ mạnh mẽ, khí chất trên người đều không tầm thường.

Nhìn mấy người này khi được Marianne giải thích, chậm rãi khôi phục tâm tình, nên anh cũng tiết kiệm được việc phải xử lý tiếp theo. Trong lúc nhất thời Lý Trình Di cũng không biết ác niệm này rốt cuộc là do mấy người này truyền đến. Nhưng không nghi ngờ gì nữa, tất cả họ đều bị ảnh hưởng từ Marianne.

Có vẻ như anh đã làm Marianne bị thương và khiến những người này thay đổi tâm trạng rất lớn.

Mà càng làm cho anh không nghĩ tới chính là không chỉ riêng Marianne mạnh, mà bên người còn có nhiều cường giả như vậy.

Xem ra vòng luẩn quẩn quả thật có đạo lý.

Thú vị.

Thu hồi bộ che chắn, Lý Trình Di cảm thụ được hoa hướng dương Titan đã hoàn thành ba lần tiến hóa, bắt đầu chậm rãi cường hóa toàn thân.

Anh cất kỹ điện thoại di động, tâm tình thư sướng đi ra ngõ nhỏ, đi ngược lại hướng mấy người Marianne.

……

Huyện Vân Sơn, tỉnh Phù Tung

Là một thị trấn nhỏ hẻo lánh gần như nửa ngăn cách với thế giới bên ngoài, huyện Vân Sơn có giao thông hoàn thiện, nhưng vẫn không thể phát triển.

Người nơi này tương đối phong bế, đời đời an phận sinh hoạt, không kỳ quái và cũng không tò mò đối với thế giới bên ngoài.

Cho dù là người trẻ tuổi hay là người già, đều tựa hồ an tâm canh giữ ở chỗ này, an tĩnh sinh hoạt, sinh lão bệnh tử.

Xuống xe từ một con đường trong thị trấn, Lý Trình Di vừa tiến vào liền cảm giác được, hơi thở có chút quái dị, tản ra trong thị trấn này.

Người nơi này cho dù đi đường, lái xe, ra vào cửa hàng mua sắm, đều cho anh một loại cảm giác lười biếng, hữu khí vô lực.

Beep.

Điện thoại di động của anh vang lên.

Là Tống Nhiễm.

Cầm máy lên, Lý Trình Di lập tức nghe thấy tiếng ho khan rất nhỏ từ đầu dây bên kia.

“Anh Tống, không sao chứ? Tôi đã đến huyện Vân Sơn rồi, bây giờ nên đi như thế nào?”

“Cậu tới thư viện Bằng Thành, chúng tôi ở bên này. “Tống Nhiễm trả lời.

Lý Trình Di có chút khó hiểu, nhưng lập tức đón xe, bắt taxi đi tới nơi này.

Người lúc trước đi sân bay Quần An đón anh, lúc này vừa đến huyện Vân Sơn liền xuống xe chạy mất, tựa hồ dẫn anh đến nơi này, còn lại liền không liên quan đến người nọ.

Thế cho nên để Lý Trình Di một mình trên đường, chỉ có thể dựa vào bản đồ và đón xe đi tới nơi cần đến.

Đứng ở ven đường, anh cầm điện thoại di động mở phần mềm gọi xe.

Nhưng đơn đặt hàng được gửi đi, lại đợi trọn vẹn mười phút, mới có một chiếc xe nhận đơn, lái về phía anh.

Rõ ràng Lý Trình Di đứng nhìn thấy có ít nhất năm sáu chiếc taxi đi ngang qua.

Rất nhanh, chiếc xe màu trắng mang logo taxi chậm rãi dừng lại trước người anh.

Mở cửa xe, ngồi lên, Lý Trình Di nhìn lướt qua vị trí tài xế.

Là một người đàn bà trung niên cột tóc đuôi ngựa.

“Anh đi đâu?”

“Đi theo hướng dẫn là được. “Lý Trình Di trả lời.

Giọng nữ rõ ràng khác với âm tiết tỉnh Phù Tung, hiển nhiên là người nơi khác.

“Chị từ nơi khác tới phải không? “Lý Trình Di giật mình, giả vờ tùy ý đáp lời. Đây là lần đầu tiên tôi tới huyện Vân Sơn, sao lại cảm thấy người nơi này là lạ?”

“ Vâng, mọi người lần đầu tới đây đều có cảm giác này. “Nữ tài xế nở nụ cười,“Nơi này, không biết vì sao, ở đây luôn cảm thấy nghỉ ngơi đặc biệt thoải mái, ăn cái gì cũng cảm thấy ngon, thơm, tâm tình cũng sẽ trở nên tốt. Mọi người cũng sẽ không cãi nhau, ngược lại cái gì cũng rất hài hòa”.

“Huyện Vân Sơn này ít nhất cũng có trên triệu người? Nhiều người như vậy mà cũng hài hòa như vậy sao? “Lý Trình Di hỏi.

Đúng là kỳ quái, cho nên nói nơi này phong thủy tốt. Bằng không sao lại có chuyện kỳ quái như vậy. Theo tôi được biết, rất nhiều người trẻ tuổi ra ngoài làm công, cũng không lâu sau đã trở về. Đều nói bên ngoài không thoải mái như Vân Sơn bên này. “Nữ tài xế cười nói.

“Cái này quả thật là lạ. “Lý Trình Di gật đầu,” Vậy chị ở đây, có nghe nói qua một nơi gọi là thôn Đỗ Gia không?

Thôn Đỗ Gia chính là nơi ông chủ hôn mê, cũng là địa điểm Tống Nhiễm nhắc tới.

Nơi đó có một thắng cảnh nổi tiếng, gọi là Lang Động gì đó, trước đây còn có không ít người tới nghiên cứu địa lý gì đó, cậu cũng là đi xem Lang Động sao?” Nữ tài xế phản ứng lại

Chương 283: Lang động

Nói đến Lang Động, cô nhất thời giống như có đề tài nói không hết, cái gì mà nơi đó thường xuyên có người của đoàn làm phim đến quay, còn có chuyên gia đi nghiên cứu chất lượng nước, còn đào ra một ít đồ mộ táng cổ đại ở đó.

Dù sao Lang Động cũng là một nơi có chút thần bí.

Trước khi đến Lý Trình Di cũng xem ít tư liệu mà Tống Nhiễm gửi đến.

Bọn họ tra được Quyển sách bìa xanh Lê n lưu lại, rất có thể chính là lấy được trong Lang Động.

Vì thế ông chủ Tân Đức Lạp tự mình dẫn đội, đi tới Thôn Đỗ Gia, chuẩn bị tìm tòi nghiên cứu đến cùng.

Kết quả trong một lần chia nhau hành động, Tân Đức Lạp và Tư Mã Quy và cả ba chuyên gia thám hiểm rừng có kinh nghiệm khác, toàn bộ đều ngất xỉu.

Chờ đội còn lại của Tống Nhiễm chạy tới, ông chủ đã hoàn toàn hôn mê, không còn tỉnh táo nữa.

Lý Trình Di vừa nghe tài xế kể lại, vừa suy tư trong lòng.

"Như vậy xem ra, tựa hồ không quan hệ với Góc chết." Nhưng nếu Tống Nhiễm gọi mình tới, có thể bên trong còn có ẩn tình không muốn người khác biết.

"Đến rồi. "Lúc này tài xế lên tiếng, kéo Lý Trình Di ra khỏi suy tư.

Ngoài cửa sổ xe, một tòa cao ốc màu trắng cao hai tầng xuất hiện trước mắt Lý Trình Di.

Bên trái cửa chính tòa nhà, treo bảng chữ đen màu trắng: Thư viện huyện Vân Sơn.

Trước cửa đã có một bóng người quen thuộc đứng ở nơi đó chờ.

Người đàn ông mạnh mẽ, đeo kính râm màu trà, vẻ mặt nghiêm túc, mặc áo khoác denim đơn giản và quần dài màu xám.

Đúng là Tống Nhiễm.

Lý Trình Di trả tiền, xuống xe.

"Anh Tống! "Anh hướng đối phương vẫy vẫy tay.

Đến rồi hả! "Tống Nhiễm gỡ kính xuống, trên mặt rõ ràng đã dịu đi một chút.

"Mau vào đi. Chúng tôi đang lật tung Chí Huyện, tìm manh mối vì sao ông chủ hôn mê".

"Ông chủ đâu?"

"Ở bệnh viện, nơi này không có thiết bị duy trì sự sống. "Tống Nhiễm thở dài. "Vốn cho rằng lần này giống như lúc trước,

cũng là từng bước điều tra Góc chết, tìm kiếm người Góc chết gần đó, sau đó tìm được dấu vết tin tức của Lê n lưu lại, cũng không nghĩ tới."

Cả hai thì thầm khi họ bước vào.

Theo Tống Nhiễm kể, Lý Trình Di rốt cuộc cũng hiểu được tình huống bọn họ đang phải đối mặt ở chỗ này rốt cuộc là như thế nào.

"Chúng ta ở chỗ này ngay từ đầu là tra được Lê n đã từng tiến vào Lang Động, cũng ở nơi đó lưu lại một thứ gì đó. Lê n lúc trước cũng vì quyển sách bìa xanh kia mà đến, hơn nữa cậu ta cuối cùng thật sự nhìn Quyển sách bìa xanh, biết quyển sách này cũng không phải ghi chép cách làm sao thoát khỏi Góc chết, mà là ghi chép của đại thư pháp gia Ngô Quảng Thành, người nắm giữ ngôn ngữ đặc thù Góc chết.Chỉ có tập được loại văn tự ngôn ngữ này, mới có thể ở trong Góc chết tìm được biện pháp chân chính triệt để thoát khỏi Góc chết.Hơn nữa Quyển sách bìa xanh nghe nói còn ghi chép một số tri thức thần bí, tất cả đều liên quan đến Góc chết.Cho nên ông chủ muốn tới nơi này, tìm được Quyển sách bìa xanh lúc lưu truyền trước". Tống Nhiễm nhanh chóng nói.

"Chúng tôi tới bên này, xác thực tìm được một nơi tên là Lang Động, nhưng trải qua điều tra, phát hiện Lang Động này không phải là Lang Động kia. Lang Động mà Lê n đi vào, cũng không phải Lang Động trong hiện thực, mà là Góc chết Lang Động."

"…… Góc chết? "Lý Trình Di nhíu mày.

Cái gì liên quan đến Góc chết, sẽ trở nên nguy hiểm và phức tạp.

"Đúng, Góc chết. "Tống Nhiễm gật đầu.

Hai người vào thư viện. Ở trong phòng đọc trong đại sảnh, thấy được Tư Mã Quy, cùng một người khác cả người bọc trong lớp áo khoác màu xám thật dày.

"Quy ca, có khỏe không? "Lý Trình Di phát hiện sắc mặt Tư Mã Quy vô cùng tiều tụy.

“Cũng tạm được, không chết được. Địa phương quỷ quái kia, tôi không muốn đi vào lần thứ hai. “Tư Mã Quy vô lực khoát tay.

“Cậu ta đến trợ giúp của các cậu sao?” người đàn ông bên cạnh kia, không hiểu ngẩng đầu lên, đôi ánh mắt màu vàng nhạt nhìn chăm chú vào Lý Trình Di.

Người đàn ông này toàn bộ đầu đều bọc trong khăn trùm đầu màu xám, chỉ lộ ra hai mắt.

Người ước chừng cao hơn 1,6m, có chút thấp, dáng người không béo không gầy, ánh mắt lãnh đạm.

Thanh âm tựa như bị lửa thiêu qua cực kỳ khàn khàn khó nghe.

“Mục tiên sinh, nếu muốn tìm được Quyển sách bìa xanh, chúng ta nhất định phải tiến vào Lang Động chân chính, nhưng tôi thật vất vả mới đi vào được một lần, căn bản không có biện pháp. Mức độ hung hiểm của Góc chết Lang Động, vượt xa tưởng tượng của tôi. Hơn nữa áp chế đối với sản phẩm khoa học kỹ thuật, là Góc chết mạnh nhất mà chúng tôi gặp phải”.

Tư Mã Quy ở một bên trầm giọng giải thích.

“Cho nên, anh ta tới thì có ích à? “Người đàn ông được gọi là Mục tiên sinh trầm giọng hỏi. Sâu trong Lang Động mới cất giữ Quyển sách bìa xanh, tôi không cảm thấy người trẻ tuổi này có thể làm được điểm ấy. Tần số cao thoáng hiện chỉ là đại biểu có thể dễ dàng đi vào kịp thời. Nhưng làm thế nào lấy được Quyển sách bìa xanh, mới là chỗ khó khăn nhất.

“Chúng ta bây giờ đều đang chuẩn bị, giống như Mục tiên sinh nói, tìm được Hạ Binh, người vào Góc chết của Hạ gia kia, mới là điểm mấu chốt. Mà người anh em này của tôi tới đây, cũng không ảnh hưởng gì đối với những sắp xếp trước đây của chúng ta, chúng ta hoàn toàn có thể đồng thời tiến hành, đúng không?”

Anh nhìn về phía Lý Trình Di có chút khó hiểu, đưa tay giới thiệu.

“Vị này là Mục tiên sinh, là một trong những người chúng ta gặp ở Góc chết Lang Động. Cũng là người nói cho chúng ta biết, nguyên nhân ông chủ hôn mê là vì Quyển sách bìa xanh”

Được rồi, đừng lãng phí thời gian, bất cứ lúc nào tôi cũng có thể vào Lang Động. Các cậu đáp ứng cung cấp những thứ phụ trợ cho tôi, nhất định phải có mặt hôm nay! “Mục tiên sinh trầm giọng nói.

Chương 284: Mục tiên sinh thần bí

“Mục tiên sinh, người anh em Trình Ý đã giải quyết qua vài Góc chết, lần này tới đây, nhất định có thể trợ giúp rất lớn cho chúng ta.”

“Được rồi, những Góc chết khác không giống Lang Động. Mấy người không hiểu gì cả. Nếu muốn cứu ông chủ của các cậu, tất cả nghe tôi sắp xếp là được. “Mục tiên sinh không kiên nhẫn ngắt lời anh.

“Tôi đi trước. “Ông ta xoay người, căn bản không để ý tới những người khác, nghênh ngang rời đi.

Lý Trình Di nhíu mày nhìn ông ta.

“Ai có thể nói cho tôi biết, vì sao mấy người phải nghe lời ông ta?”

“Mục đích của Mục tiên sinh và chúng ta nhất trí, ông ta cũng tới tìm Quyển sách bìa xanh. Mà Quyển sách bìa xanh khiến ông chủ hôn mê.Dựa theo những chuyên gia khác cùng hôn mê cũng tỉnh lại nói, trước khi bọn họ hôn mê, tận mắt nhìn thấy ông chủ nhận quyển sách màu xanh mà Hạ Binh đưa cho ông chủ, lật xem. Sau đó thì không còn biết cái gì nữa”. Tư Mã Quy trả lời.

“Cho nên muốn biết rõ vì sao ông chủ hôn mê, trước tiên phải lấy được Quyển sách bìa xanh, đúng không?”

“Là như vậy. Hiện tại Quyển sách bìa xanh rất có thể đang ở sâu trong Lang Động. Chúng ta không biết Hạ Binh kia làm sao lấy được, nhưng hắn ta đã lấy được, hơn nữa còn trở về, cho nên phải mau chóng tìm được anh ta. Bởi vì chúng ta đã thử qua, không có cách nào tiến vào Lang Động lấy được

quyển cuốn sách bìa xanh, chỉ có Hạ Binh biết cách tiến vào an toàn như thế nào. Anh ta rất có thể nắm giữ phương pháp thoát khỏi Góc chết Lang Động". Tư Mã Quy giải thích.

"Cho nên, Cho dù là vì Quyển sách bìa xanh, hay là vì thoát khỏi Góc chết, chúng ta đều phải tìm được Hạ Binh. "Cuối cùng anh ta tổng kết.

"Hiện tại ở đâu? "Lý Trình Di có chút đau đầu, tính không xác định trong này quá nhiều.

"Không biết. Đây mới là điều khiến chúng ta đau đầu. Sau khi người Góc chết tạm thời rời đi, nếu anh ta cố ý che giấu, không ai biết anh ta rốt cuộc là ai, rốt cuộc ở đâu? "Tống Nhiễm bất đắc dĩ nói.

"Ông chủ ở bệnh viện nào, đi thăm ông ấy trước đi." Lý Trình Di nghĩ đến Lực trường rực rỡ của mình, mặc kệ như thế nào, đi trước thử xem, nếu như có thể trị liệu tốt, vậy thì bớt đi một chuyện.

"Ở bệnh viện nhân dân số 2 của huyện, tôi đưa cậu đi. "Tống Nhiễm nói. Có chuyên gia y tế của công ty ở bên kia, còn có vệ sĩ, không lo vấn đề an toàn".

"Mặt khác, Mục tiên sinh kia cho tôi cảm giác không tốt lắm, các anh nghe ý kiến của ông ấy thì cẩn thận. Không phải cái gì cũng tin ông ấy. "Lý Trình Di nghiêm túc mở miệng nói.

"Yên tâm đi, chúng ta không dễ mắc mưu như vậy, dù sao cũng là người theo ông chủ nhiều năm như vậy. "Tống Nhiễm gật đầu khẳng định. Lúc trước ông chủ bọn họ hôn mê, cũng là Mục tiên sinh dẫn chúng ta tìm được, mục đích của ông ta rất đơn giản, chính là cần chúng ta cho ông ta tiền tài cùng tài nguyên. Quyển sách bìa xanh chỉ là một quyển sách, không phải một người xem xong, những người khác không thể xem. Cho nên giữa chúng ta không có xung đột lợi ích căn bản.

"… "Lý Trình Di không nói nhiều.

Tống Nhiễm theo ông chủ nhiều năm như vậy, rốt cuộc là ai nghĩ ra chủ ý, chẳng lẽ trong lòng anh ta không biết?

“Lát nữa gặp ông chủ xong tôi liền đi Lang Động một chuyến, thử xem có thể nhờ ký ức thoáng hiện để đi vào hay không. Tống ca, anh ở bên ngoài tiếp ứng, Quy ca, anh có muốn cùng tôi thử không? “Anh trầm giọng hỏi.

“Được! “Tư Mã Quy khẽ cắn môi, cảm thấy vì ông chủ nên thử lại lần nữa.

“Bất quá, cậu tốt nhất cẩn thận một chút. Lang động tôi đi vào, rất nguy hiểm. Nguy hiểm thực sự, không phải là vì cái động lớn đó mà là sau khi đi vào, bên trong có một cái động màu xanh rất thần bí, rất nguy hiểm”

Cái động đó đặt ánh sáng màu xanh, đột nhiên bộc phát lực hấp dẫn rất mạnh, hấp thụ tất cả mọi thứ xung quanh.

“Động màu xanh? “Lý Trình Di nheo mắt. “Biết trong động là cái gì không?”

“Không biết. Chúng ta dùng dây thừng thăm dò qua, tất cả dây thừng đi vào đều biến mất. Dựa theo lời Mục tiên sinh, Động xanh kia, là một phi môn. “Tư Mã Quy trầm giọng nói.

“Phi môn? Cái gì? “Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di nghe được từ này.

Mục tiên sinh nói, Góc chết là cánh cửa liên kết tất cả thế giới mà chúng ta có thể nhận thức, nói cách khác, chúng là góc nhận thức của chúng ta. “Tống Nhiễm ở một bên giải thích.

Mà ngoài Góc chết, chính là tên gọi chung của tất cả các nơi nằm ngoài nhận thức.

Động xanh kia chính là một phi môn tất nhiên, cũng tức là một cánh cổng không thể bị nhận thức.

“Ngoài nhận thức? Đó là nơi nào? “Lý Trình Di nhíu mày.

Anh đối với loại thuyết pháp thần thần này, vẫn luôn ôm thái độ hoài nghi.

Anh cho rằng, nhân loại thông qua nhận thức nhận thức vũ trụ thế giới, mà ngoài nhận thức, cũng có thể thông qua các loại dụng cụ, đem những thứ mà cảm quan chúng ta không thể

nhận thức, chuyển đổi thành những thứ trong phạm vi nhận thức, sau đó tiến hành phân tích.

Cho nên, nói cái gì ngoài nhận thức, đều lừa dối người mù chữ.

“Chúng tôi cũng không rõ lắm, nhưng các chuyên gia đều bó tay. Dụng cụ không thể dò xét, chúng tôi cũng không có cách nào dò xét. Cho nên tạm thời cứ theo cách nói của Mục tiên sinh định ra. “Tống Nhiễm trả lời.

“Mục tiên sinh này vì sao đáng để mọi người tin tưởng như vậy? “Lý Trình Di hỏi mấu chốt.

“Bởi vì ông ta có thể dự đoán được biến hóa Góc chết Lang Động. “Tư Mã Quy ở một bên nói.

“!? “Lý Trình Di nghe vậy, cũng cả kinh.

“Dự đoán được biến hóa? Điều này không có khả năng? Đây chính là Góc chết! “Anh cao giọng nói.

Chương 285: Đi tìm manh mối

“Chúng ta ngay từ đầu cũng cảm thấy không có khả năng, nhưng tại tận mắt nhìn thấy vài lần sau, liền tin. Mục tiên sinh có thể nhiều lần dự đoán cực kỳ chuẩn xác những biến hóa tại Góc chết Lang Động, những thứ mà ông ta nghiên cứu về Góc chết, thì chúng ta còn lâu mới bằng được.”

Trước đó chúng ta vẫn không có biện pháp thoáng hiện tiến vào Lang Động. Cũng là Mục tiên sinh ra tay chỉ điểm, để Tư Mã Quy có thể tiến vào trong đó”. Tống Nhiễm nghiêm túc nói.

“Cho nên mặc dù thái độ của ông ta hơi kém, nhưng đúng là người có bản lĩnh thật sự”.

“Có thể dự đoán Góc chết biến hóa? Thú vị. “Lý Trình Di không loại trừ sẽ có người như vậy, tựa như Chung Tuệ. Nhưng dự đoán chính xác là không thể.

Chung Tuệ đã từng chết, hiện tại thân thể chỉ là nhân bản thể của ông ta.

Vốn Chung Tuệ cũng là học giả có nghiên cứu sâu về Góc chết, dưới sự trợ giúp của Lý Tưởng Hương, đây chỉ là giáo sư đại học bình thường, lại có thể nhiều lần chạy thoát tuyệt cảnh Góc chết, có thể thấy được thực lực của ông ta. Bây giờ lại là Mục tiên sinh……

“Mặc kệ như thế nào, tôi cũng cảm thấy ông ta không tốt lắm, về ông chủ bên này, tôi sẽ một mình điều tra, không cần phải đi cùng mọi người.” Lý Trình Di nói, anh vốn là hai thân phận cần che giấu.

Nếu ở cùng với những người khác, ngược lại có thể bị ảnh hưởng.

Cho nên trước tiên cứ nói trước thế đã.

“Được, cậu cứ làm việc của mình, cần thiết bị gì cứ việc nói, bên này có thể lấy được, đều cung cấp cho cậu. “Tống Nhiễm hào sảng nói.

“Không cần đâu, tôi có cái này. “Lý Trình Di xách vali màu bạc trong tay. Lần này đến lượt Vũ khí bay phát huy tác dụng.

“Thôi tôi đến bệnh viện thăm ông chủ trước. “Anh định thử dùng Lực trường rực rỡ trước một chút, xem có thể trị liệu tốt cho ông chủ trước hay không. “Để tôi đưa cậu đi. “Tống Nhiễm thở dài.

Hai người ra khỏi thư viện, ngồi lên xe, chạy thẳng về phía bệnh viện huyện.

Rất nhanh, trong phòng chăm sóc đặc biệt, Lý Trình Di nhìn thấy trên người ông chủ Tân Đức Lạp cắm đầy các loại thiết bị theo dõi.

Ông mặc một bộ quần áo bệnh nhân sọc xanh trắng, nằm ngửa trên giường bệnh màu trắng, bên trái dựng ba cây cột kim loại, bên trên treo ít nhất năm túi truyền dịch có chữ khác nhau.

Bên phải là một dụng cụ kiểm tra đo lường không phân biệt được công dụng, tùy thời theo dõi các chỉ số của ông.

Một y tá đang cẩn thận di chuyển một thiết bị mới vào phòng bệnh, dường như đang định thay đổi thiết bị.

Lý Trình Di nhẹ nhàng đẩy cửa, cùng Tống Nhiễm chậm rãi đi vào phòng bệnh.

Anh làm bộ cẩn thận kiểm tra thần sắc, đưa tay nhẹ nhàng cầm lấy tay ông chủ, lật xem da, mức độ hoạt động của khớp ngón tay.

Đồng thời, Lực trường rực rỡ lặng yên không tiếng động từ tay anh phóng thích ra ngoài, lan tràn đến trên người Tân Đức Lạp.

Nhưng kỳ quái chính là, Lực trường rực rỡ căn bản không mang đến bất kỳ biến hóa nào.

Sắc mặt Tân Đức Lạp vẫn hồng nhuận, sáng bóng, giống như đang ngủ bình thường.

“Công ty cử chuyên gia tiên tiến nhất tới kiểm tra, nhưng đều lắc đầu. Nói ông chủ căn bản không có bệnh, chỉ ngủ thôi. “Tống Nhiễm ở phía sau nhẹ giọng thở dài.

“Có biện pháp cưỡng chế đánh thức không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đương nhiên là có, nhưng chúng tôi mỗi lần vừa định thử, liền phát hiện nhịp tim và sóng điện não của ông chủ đều xuất hiện dao động kịch liệt trên diện rộng.Chỉ có dừng lại động tác, mới có thể khôi phục nguyên trạng. Điều này khiến chúng tôi không dám thực hiện bất kỳ động thái nào”. Tống Nhiễm bất đắc dĩ nói.

Lý Trình Di liên tục cầm lấy tay ông chủ, phóng thích Lực trường rực rỡ.

Nhưng cũng không có một chút tác dụng, Tân Đức Lạp căn bản cùng người khỏe mạnh không có gì khác nhau.

Không có thương tích, tất nhiên cũng không cần trị liệu.

“Dẫn tôi đến vị trí ông chủ gặp chuyện không may xem thử. “Anh trầm giọng nói.

“Được! “Tống Nhiễm gật đầu.

Hai người rời khỏi bệnh viện, lái xe đến ngoại ô thị trấn.

Từng chiếc máy bay không người lái chăm sóc cánh đồng dưới ánh mặt trời vàng óng ánh đến mùa thu hoạch.

Lý Trình Di ngồi trên xe còn có thể nhìn thấy nông dân ở đây lười biếng lái máy gặt lúa mạch thu hoạch hoa màu.

Lang Động lúc trước coi như là một điểm du lịch khá hấp dẫn du khách nhưng hai năm trước, đột nhiên xuất hiện hiện tượng dị thường, có người mất tích ở bên trong. Sau đó người của chính phủ tới kiểm tra, phát hiện là ra Góc chết. Nhưng bởi vì không có biện pháp tiêu trừ Góc chết, cho nên Lang Động dần vắng vẻ".

Tống Nhiễm vừa lái xe, vừa giải thích.

Vị trí ông chủ gặp chuyện không may nằm trong rừng đước gần một cánh đồng.

Rất nhanh, xe dừng ở một bãi ruộng, Tống Nhiễm xuống xe, đưa Lý Trình Di xuyên qua đồng ruộng, đi về hướng cách xa quốc lộ.

Nơi này vốn hẳn là vùng ngoại ô hoang vu xa xôi, nhưng lại có mấy bóng người mặc áo khoác đen ở chung quanh chăm sóc.

Sau lưng những áo khoác đen này đều có một chữ Condor đơn giản cực lớn.

Sau khi ông chủ xảy ra chuyện, công ty phái người tới. Đều là thuê tạm thời tại công ty an ninh nội bộ Nghi quốc. Người của chúng ta hiện tại đều đang phân tán điều tra. Ba chuyên gia điều tra tới, hiện tại đang điều tra ba phương hướng là Hạ Binh, Mục tiên sinh, cùng với manh mối xung quanh.

"Công ty suy nghĩ rất toàn diện. "Lý Trình Di gật đầu, Mục tiên sinh kia quả thật không thể không điều tra.

"Yên tâm đi, một tập đoàn lớn, cho dù ông chủ đã rút lui, vẫn có sức ảnh hưởng không nhỏ. Liên hội địa phương và sở an ninh đều đã tới. An toàn của ông chủ khẳng định không thành vấn đề. Hiện tại mấu chốt là tại sao ông ta không tỉnh. "Tống Nhiễm nói.

Lý Trình Di đi trên đồng ruộng, nhìn về phía trước.

Chương 286: Tiến vào Lang động

g

Xa xa có thể nhìn thấy một mảnh rừng cây màu đỏ, có một căn phòng nhỏ bằng kim loại màu bạc tạm thời dựng đứng sừng sững.

Cửa phòng nhỏ mở ra, hai người mặc áo khoác đen lưng đeo súng tiểu liên đang hút thuốc nói chuyện phiếm.

“Đó là người trông coi hiện trường. Chỗ vạch trắng kia chính là hiện trường. “Tống Nhiễm giải thích.

Tầm mắt Lý Trình Di dời đi, nhìn xuống mặt đất.

Quả nhiên tại rừng đước trên mặt đất, phát hiện một vòng lớn được dây trắng quây lại.

Hai người đến gần, Tống Nhiễm đưa giấy chứng nhận ra, tán gẫu vài câu với hai người mặc áo khoác đen.

Lý Trình Di thì đi tới rìa phạm vi vạch trắng, ngồi xổm xuống, đưa tay chạm vào đất đen trên mặt đất.

Xì.

Trong phút chốc, một luồng khí đen lạnh như băng theo ngón tay anh bay lên.

Nhưng lập tức bị Lực trường rực rỡ trên tay anh triệt tiêu, tiêu tán.

“!? “Lý Trình Di trong lòng cả kinh, nhìn xung quanh.

Phát hiện cách đó không xa ngoài vạch trắng, còn có một người mặc áo khoác đen đang lướt điện thoại di động.

Đối phương tầm mắt đối diện anh, chỉ cần điện thoại hơi nâng lên, liền có thể nhìn đến bên này.

Nhưng rất rõ ràng, một màn vừa rồi, áo khoác đen không thấy được.

“Thế nào, có phát hiện gì không? “Lúc này Tống Nhiễm đi tới, thấp giọng hỏi.

“Có chút. “Lý Trình Di đứng lên, sắc mặt trầm tĩnh.

Ông chủ đối với anh không tệ, lần này chỉ cần có cơ hội, anh tất nhiên sẽ dốc toàn lực cứu ông chủ tỉnh lại.

“Lang động ở hướng nào?” anh hỏi.

Tống Nhiễm chỉ về phía trước bên trái.

“Bên kia”.

Lý Trình Di vòng qua khu vực quây dây trắng, trên chân phủ lên Lực trường rực rỡ, từng bước một đi về phía Lang Động.

Xì.

Ở cấp độ mà người khác không thể nhìn thấy.

Trong rừng, bước chân của anh mỗi một bước đều chậm rãi tản ra khói đen không tiếng động.

Đó là thứ xuất hiện sau khi sức mạnh đặc thù nào đó bị lực Lực trường rực rỡ triệt tiêu.

“Anh Tống, gửi tọa độ cụ thể của Lang Động cho tôi, mặt khác, cho tôi một cái thẻ công tác của công ty. “Lý Trình Di dừng bước quay đầu nhìn Tống Nhiễm.

“Đã sớm chuẩn bị xong rồi. “Tống Nhiễm ném qua một cái thẻ công tác. Phó trưởng khoa an ninh quốc phòng Condor, tạm thời điền thêm thêm vào, vừa vặn phó trưởng khoa tổng công ty bọn họ đang để trống vị trí này”.

Lý Trình Di tiếp được thẻ công tác, cài vào ngực, thứ này có thẻ đăng ký thân phận trên internet.

Khi gặp phải nhân viên khác của công ty, có thể tránh ngộ thương và xung đột.

“Cần người không? “Tống Nhiễm hỏi. Bên này có ít nhất hai mươi người hiện tại rảnh rỗi, đều có thể điều cho cậu”.

“Không cần, một mình tôi có thể hành động. “Lý Trình Di trả lời.

Anh nhẹ nhàng siết chặt ống tay áo, ánh mắt nhìn về phía Lang động.

“Tôi đi xem thử, rốt cuộc là thứ gì có thể khiến ông chủ hôn mê bất tỉnh.

Nếu nó là vật, hãy hủy nó đi.

Nếu đó là con người.

Vậy thì đơn giản hơn.

Lý Trình Di thu hồi lực Lực trường rực rỡ, dán sát vào mặt ngoài cơ thể, sau đó đi nhanh về phía Lang động.

Anh không phải người tốt, chỉ là một người bình thường vì sinh tồn, liều mạng giãy dụa.

Ai đối tốt với anh, anh liền đối tốt với người đó.

Lấy đức báo đức, lấy oán báo oán, vậy thôi.

Càng ngày càng đi về phía trước, đất dưới chân cũng càng ngày càng cao.

Rừng đước xung quanh, dần dần bắt đầu càng ngày càng thưa thớt, thay thế thành một loại cây xanh nhạt khác.

Những thân cây này không thô có chút giống cây trúc, cành lá dày nặng hơi cong cong.

Lá của chúng dày đặc, gần như chặn được lượng ánh sáng khổng lồ từ bầu trời chiếu xuống.

Đi về phía trước ước chừng hơn mười phút.

Rốt cục, Lý Trình Di dựa theo tọa độ điện thoại di động định vị, tìm được một sơn động bất quy tắc nằm trên vách núi.

Sơn động kia tựa như một hình thoi có lỗ hổng. Bị những cành lá rậm rạp xung quanh che khuất một phần.

Phía dưới vị trí bị che khuất, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một thềm đá nối liền với cửa động.

Hẳn là nơi này, Lang Động thử xem có thể vào bằng ký ức thoáng hiện hay không.

Hiện tại Lý Trình Di đã vô cùng quen thuộc với xác suất thoáng hiện của mình.

Nếu như người Góc chết bình thường tần suất ký ức thoáng hiện khoảng năm giờ có thể xuất hiện một lần.

Còn anh chỉ mất 10 phút ký ức thoáng hiện xuất hiện một lần.

Chênh lệch này cực lớn.

Ngay khi anh đang bắt đầu tập trung.

Bên kia, các loại nhân thủ thuộc công ty, sau khi nhận được điện thoại của Mục tiên sinh, lại bắt đầu tụ tập.

Tống Nhiễm và Tư Mã Quy cũng đều nhận được điện thoại, đi tới một khu rừng cách Lang Động hơn mười dặm.

Cộng thêm những người còn lại của công ty, tổng cộng chừng ba mươi người, toàn bộ tụ tập đến nơi sườn dốc hoang vắng này.

Ánh sáng loang lổ xuyên qua cành lá, chiếu vào trên người mọi người, không khí có vẻ khẩn trương mà ngưng trọng.

Mục tiên sinh vẫn mặc cả bộ áo dài màu xám đen, che khuất toàn thân, ngay cả mặt cũng không lộ ra.

Ông ta đứng trên một khối đất cứng hơi cao, nhìn chăm chú đám người tụ tập ở đây.

“Tôi vừa mới điều tra rõ, Hạ Binh hẳn là trốn ở chỗ này. “Ngón tay ông ta chỉ vào khu rừng u ám phía sau.

“Nơi này là một hang động ngầm khác của bản địa, bình thường chỉ có người bản địa biết, tên là Sài động. Người của tôi vừa mới thông báo, Hạ Binh hẳn là trường kỳ trốn ở đây, nơi này cách Lang Động không xa, địa thế cũng ẩn nấp, để dành chút lương khô là có thể trốn được dài ngày, hơn nữa chúng ta ở nơi này phát hiện dấu vết người, cho nên…..”

Chương 287: Bị tập kích trong Sài động

Tư Mã Quy nhìn về phía Tống Nhiễm.

Tống Nhiễm khẽ gật đầu, đã thông qua chuyên gia điều tra môi trường bên kia chứng thực, nơi này quả thật có dấu vết người hoạt động gần đây.

“Bây giờ phải làm thế nào? Mục tiên sinh, ông chỉ đường đi. Ông chủ đã hôn mê hai ngày rồi. Để phòng ngừa chức năng cơ thể suy yếu, phải nhanh chóng giải quyết việc này. “Tống Nhiễm lên tiếng.

“Rất đơn giản, nơi này là một mộ huyệt cổ đại, bên trong có không ít nguy hiểm, tôi trước thử đi vào qua, nhưng vô dụng, bị bức lui trở về, cho nên, cần các cậu đả thông Sài động!“Mục tiên sinh nghiêm túc nói.

“Hạ Binh rất có thể sẽ ở lâu trong Sài động, chúng tôi đã kiểm tra qua, hoạt động dấu chân gần nhất là một giờ trước, cũng có nghĩa là, Hạ Binh rất có thể còn ở bên trong. Cho nên, mọi người, nếu muốn Tân Đức Lạp tiên sinh tỉnh táo lại, chúng ta phải mau chóng bắt lấy Hạ Binh, hỏi ra cách thoát khỏi Góc chết!

“Vậy bắt đầu đi. “Tống Nhiễm trầm giọng nói.

Mở một cái lỗ mà thôi, đối với bọn họ mà nói không tính là gì.

Đoàn người không nói hai lời, mặc tốt trang bị, bắt đầu chậm rãi tiến vào Sài động.

Chỉ là mấy người đều không thể chú ý tới, trong mắt Mục tiên sinh nháy mắt hiện lên một tia dị sắc.

Không lâu lắm.

Bang bang bang bang!

Trong động đột nhiên truyền ra từng tiếng súng, sau đó trong bộ đàm truyền ra tiếng thét chói tai.

Thứ gì!! Thứ gì đánh lén!!

Chú ý phía sau!

Ánh sáng! Chiếu ánh sáng mau lên!

Nương theo tiếng kêu thảm thiết, nhóm đội ngũ thăm dò đầu tiên đi vào không ngừng bắn loạn xạ, tựa hồ gặp phải sinh vật gì đó tập kích.

Rất nhanh, hơn mười giây sau.

Trong bộ đàm hoàn toàn không có động tĩnh.

Phụ trách điều hành công ty chủ quản cầm bộ đàm lớn tiếng la lên, nhưng bên kia đã hoàn toàn không có tiếng vang.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” – Tống Nhiễm nhìn về phía Mục tiên sinh, thần sắc khó coi.

Sáu người một đội, tất cả đều là công ty thuê đội thám hiểm tinh nhuệ, kết quả từ bị tập kích đến bị tiêu diệt trong vòng chưa đến 1 phút.

Đây là khái niệm gì?

“Hẳn là thủ đoạn tự bảo vệ của Hạ Binh, có thể sống sót trong Góc chết lâu như vậy, các cậu cho rằng anh là một người bình thường vô hại?”

“Vậy thì cho nổ thuốc nổ! “Sắc mặt Tống Nhiễm khó coi.

“Không được. Quyển sách bìa xanh là nguyên mẫu, vạn nhất cũng ở bên trong, cho nổ thuốc nổ thì cậu chịu trách nhiệm nhé?! Mục tiên sinh lớn tiếng ngăn lại

“Người cải tạo vào đi!“Anh nhìn về phía hai gã bán cải tạo mà công ty phái tới.

Bên trong quá nguy hiểm, không tính như giá cả lúc đầu. “Hai người nhìn về phía Tống Nhiễm.

“Gấp đôi! “Tống Nhiễm cắn răng nói.

“Chưa đủ. “Hai người lắc đầu.

“Trước tiên dùng người máy đi vào! “Chuyên gia điều tra bên cạnh lên tiếng nhắc nhở

“Được! “Tống Nhiễm lập tức phản ứng, gật mạnh đầu.

……..

Lý Trình Di đứng ở cửa Lang động, nhắm mắt, khoanh chân.

Không bao lâu, một loại cảm giác mê muội nhàn nhạt chợt lóe lên trong đầu anh.

Anh biết mình đang vào Góc chết.

Chậm rãi mở mắt.

Anh vẫn đứng trước cửa Lang Động.

Nhưng sơn động trước mắt, tựa hồ có chút khác biệt.

Trong động tối như mực, không còn là hoàn toàn âm u, mà là có ánh sáng màu lam nhàn nhạt chiếu ra.

Lý Trình Di quay đầu lại, liếc mắt nhìn phía sau.

Từ trên cao nhìn xuống, núi rừng phía sau bao phủ trong một mảnh sương xám nhàn nhạt.

Xa xa mơ hồ có thể nhìn thấy nội thành huyện Vân Sơn.

Nhưng nội thành kia lấy thị lực của Lý Trình Di nhìn, không có một bóng người, từng tòa kiến trúc phòng ốc phảng phất xây dựng hơn 1 nghìn năm trước vô cùng cổ xưa.

“Anh, nơi này lạnh quá. ” âm thanh Iseline từ phía sau truyền đến.

Lý Trình Di sửng sốt, lúc này mới nhớ tới còn có Iseline đen, cùng theo mình đi ra.

Mà Iseline trắng vẫn lưu lại trong Góc chết Bàn tay nắm chặt.

Anh quay đầu nhìn lại, thấy Iseline thay đổi một bộ váy đen ren công chúa màu đen, mũ tròn lớn hình lá sen màu đen mang màu đen, lộ ra vẻ đáng yêu và thần bí.

“Sao thế”Anh hỏi.

Nơi đó. “Iseline chỉ chỉ nội thành Huyện Vân Sơn phía xa,” Nơi đó rất lạnh. Cảm giác độ nguy hiểm của Góc rất cao”.

“Ý em là toàn bộ nội thành huyệnVân Sơn là một Góc chết? “Lý Trình Di sửng sốt hỏi.

Iseline đen biết ngôn ngữ Nghi quốc, giao tiếp thuận tiện hơn phía trước rất nhiều.

Cô bé gật đầu “Nơi đó quả thật rất giống, nhưng em không chắc. Em chưa từng tới nơi này”.

“Vậy phía sau thì sao? “Lý Trình Di quay đầu, nhìn về phía Lang Động.

Iseline đen nhìn về phía lang động, cũng chú ý tới ánh sáng màu lam nhàn nhạt bên trong. Nơi này, cảm giác càng kỳ lạ.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé nhíu chặt.

“Hơi thở rất hỗn tạp, âm lãnh, nóng rực, hôi thối, còn có mùi thơm, các mùi hỗn loạn trộn lẫn cùng một chỗ. Em khuyên anh không nên đi vào”.

“Vậy anh nên ra ngoài thăm dò thị trấn bên ngoài? “Lý Trình Di hỏi.

Đối với Góc chết, Iseline đen có lẽ biết nhiều hơn anh.

“Không, bên kia, cũng không được. Hiện tại chúng ta đứng nơi này, là nơi duy nhất liên thông với hiện thực. Phía trước, phía sau, đều sẽ đi vào mặt khác của Góc chết.” Iseline đen lắc đầu.

“Cái nào nguy hiểm hơn? Có thể cảm nhận được không? “Lý Trình Di hỏi.

Iseline đen nhắm mắt, mấy giây sau, cô đưa tay quyết đoán chỉ hướng vào thị trấn.

“Nơi đó rất nguy hiểm! Vào động an toàn một chút”.

Đáp án này nằm ngoài dự đoán của Lý Trình Di.

Lang động trước mặt thấy thế nào cũng là Góc chết cực kỳ nguy hiểm, mà huyện Vân Sơn xa xa, anh mới từ bên kia tới, căn bản không cảm giác được có Góc chết gì.

Nếu không trên đường anh có thể đã thoáng hiện vào.

Nhưng hiện tại, Iseline đen lại nói thị trấn bên kia nguy hiểm hơn.

Thật kỳ lạ.

“Đó là một Góc chết dung hợp, hơn nữa có dấu vết dẫn đường rất rõ ràng. Chỉ xuất hiện ở thời gian nhất định, rất giống là do con người tạo ra. “Iseline đen trả lời.

Chương 288: Ký ức lịch sử đen tối

“Cô bé tuy rằng nhìn qua nhỏ tuổi, nhưng trên thực tế có toàn bộ ký ức lịch sử đen tối, đã có tư duy của người lớn. Trong khi đó, Iseline trắng chỉ giữ những ký ức không trọn vẹn, giữ lại ký ức thuở còn thơ.

“Em cũng biết Góc chết dung hợp? “Lý Trình Di nói.

“Ừm, Góc chết lớn nhỏ bất định, em trốn ở dưới giường trải qua hết thảy, em đều nhớ.” Iseline đen gật đầu, “Góc chết dung hợp, cần rất nhiều điều kiện, nhưng có một điểm chung.”

Lý Trình Di giật mình. Nhưng mục đích chuyến đi này của anh là điều tra nguyên nhân ông chủ hôn mê, tìm được cuốn sách bìa xanh mà ông chủ đã đọc qua, cho nên bí mật huyện Vân Sơn, tạm thời anh không rảnh đi xử lý.

Chúng ta vào động trước.

Anh nhìn Lang Động trước mặt, nhấc chân, cất bước về phía trước, tiến vào bóng tối.

Iseline đen quay đầu lại nhìn thị trấn trong màn sương xám xa xa, cũng hóa thành một bóng đen, dung nhập vào bóng dáng phía sau Lý Trình Di.

Trong động một mảnh âm u, chỉ có ánh sáng màu lam nhàn nhạt, yếu ớt chiếu sáng một chút đường nét.

Mặt đất có chút dốc đứng, khắp nơi là đá lớn nhỏ.

Không có đường, chỉ có thể dựa vào giẫm lên đỉnh tảng đá đi vào bên trong.

Hai bên Vách động tất cả đều là từng tầng từng tầng nham thạch như trang sách, dưới ánh sáng xanh chiếu rọi, hoa văn hiện lên trên những tầng nham thạch này, giống như vô số sâu bọ màu lam, đang nhúc nhích, biến hình.

Phối hợp với không gian hoàn cảnh càng ngày càng âm lãnh, cho dù là Lý Trình Di phát ra Lực trường rực rỡ, cũng cảm giác được một tia băng hàn.

Dọc theo khúc cua trong động, đi vào trong vài phút.

Rất nhanh, một ao nước hình bầu dục hiện ra ánh sáng màu lam hình, xuất hiện ở anh trong tầm mắt.

Hồ nước kia rộng chừng ba thước, dài bốn thước, tựa như một quả trứng, khảm trên mặt đất.

Dòng nước màu lam nhàn nhạt bên trong không ngừng kích động, gợn sóng theo gió nhẹ.

“Đây là Động màu lam. “Lý Trình Di thấp giọng nói.

Anh muốn tìm cái gì? “Iseline đen ở phía sau lên tiếng.

“Quyển sách bìa xanh. “Lý Trình Di trả lời.

“Quyển sách bìa xanh? Đó là…. “Iseline đen lời còn chưa nói xong, đột nhiên khuôn mặt nhỏ nhắn biến đổi.

Cẩn thận anh!

Bùm!

Cô vừa dứt lời, toàn bộ động màu lam liền cấp tốc xoay tròn lên, một cỗ lực kéo khổng lồ, lôi kéo tất cả sự vật chung quanh, toàn bộ hút về phía của nó.

Không khí bị bóp méo và những tảng đá trên mặt đất rung chuyển.

Lý Trình Di cả người thiếu chút nữa bay lên, may mắn anh kịp thời cắm một thanh kim kiếm xuống mặt đất, gắt gao giữ chặt mình.

Nhưng cỗ cự lực kia vẫn rất lớn, không ngừng kéo nửa thân thể anh, kéo về phía động màu lam, thậm chí đã đến mức lơ lửng.

May mắn chính là, lực hút này cũng không kéo dài thật lâu, chỉ là mấy chục giây liền chậm rãi bình ổn.

Lý Trình Di rút kim kiếm ra khỏi mặt đất, đứng lên, thở ra một hơi.

Nguy hiểm thật.

“Anh, trên tường này có xuất hiện chữ!” âm thanh Iseline đen nhanh chóng kéo anh về hiện thực.

Ngẩng đầu lên, Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra muốn bật sáng, nhưng điện thoại hoàn toàn không có động tĩnh.

Cái Góc chết này hiển nhiên có áp chế rất cao đối với khoa học kỹ thuật.

Hoặc là nói không thể gọi là áp chế, mà là bất đồng quy tắc tầng dưới chót, dẫn đến thiết bị khoa học kỹ thuật tinh vi hoàn toàn mất tác dụng.

Hai người chỉ có thể mượn ánh sáng màu lam nhàn nhạt, xem xét dấu vết trên tường chung quanh.

Lúc này Lý Trình Di dưới sự nhắc nhở của Iseline đen, mới thật sự nhìn thấy, trên mặt tường chung quanh, sau khi Động màu lam bộc phát, xuất hiện một loạt chữ to bằng đầu người.

Chỉ là những chữ này, căn bản không phải là ngôn ngữ anh biết.

“Đây là từ gì?” anh cố gắng hỏi Iseline đen.

“Đây là Văn tự Biển Đen.” Iseline đen trả lời, “Góc chết rất lớn, không thể đếm được, nhưng trong đó luôn có một số cá nhân có thể giao tiếp với nhau, để tiện cho việc giao tiếp, họ sáng tạo ra Văn tự Biển Đen.”

Lý Trình Di bỗng nhiên phát hiện, Iseline đen tựa hồ mới là một thư viện sống, hiểu biết rất nhiều đối với Góc chết.

“Em biết một chút. Lúc nhàm chán có học qua một ít. “Iseline đen gật đầu. Anh đừng ôm hy vọng nhiều vào em, cũng đừng ôm hy vọng đối với cá thể có thể giao tiếp trong Góc chết. Chúng nó rất nhiều không phải người, không có tình cảm, thậm chí có người căn bản là hành vi quái dị, hoàn toàn không thể lý giải. Biết nói, không có nghĩa là có thể giao tiếp. Thậm chí ngay cả hình thức tồn tại, anh cũng không có cách nào lý giải”.

“Có thể miêu tả không?”

“Về sau có cơ hội, em sẽ đi trước nhìn xem, nơi này viết cái gì.” Iseline đen đến gần vách động, cẩn thận mượn ánh sáng màu lam xem xét.

Từng chữ to bằng đầu người kia, như là dùng bút than viết lộ ra một cỗ khí tức thô kệch cùng nguyên thủy.

“Hình như là, tin tức về Quyển sách bìa xanh. “Cô bé cố hết sức đọc.

“Quyển sách bìa xanh!?” Lý Trình Di tinh thần chấn động, đi tới phía sau Iseline đen, chờ cô bé tiếp tục giải thích.

Lấy máu ghi lại dấu ấn!

Lấy giấc mơ ghi lại văn tự

Lấy thân thể ghi lại âm thanh

Lấy sách ghi lại thần

“Lấy 99 nhân mạng, liền có thể mở khóa văn tự Quyển sách bìa xanh, đạt được văn tế Biển Đen!

“Đợi đã, Quyển sách bìa xanh, không phải là do Ngô Quảng Thành viết từ trăm năm trước sao? “Sắc mặt Lý Trình Di trở nên ngưng trọng.

“Em không biết, nhưng cuối cùng nơi này có ghi tên, tên ban đầu của Quyển sách bìa xanh gọi Lam Mộng sơn chủ dị thức lục.” Iseline đen đọc ra tên ban đầu của quyển sách bìa xanh

Chương 289: Lam Mộng Sơn chủ dị thức lục?

Lam Mộng Sơn chủ dị thức lục?

Lý Trình Di nhẹ nhàng lặp lại cái tên này một lần nữa.

“Sơn chủ vào thời cổ đại, bình thường là cách gọi cung kính của một số ẩn cư tại vùng rừng núi. Lam Mộng sơn chủ, hẳn là một ẩn sĩ có tên là Lam Mộng, ghi chép lại những điều dị thường?”

“Đây có phải là truyền thống của Nghi quốc không? Tại sao ông ta phải ở trong núi?” Iseline đen khó hiểu hỏi

“Có lẽ là bởi vì trong núi có thể trồng rau. “Lý Trình Di thuận miệng nói.

“Vậy sao bên ngoài núi không thể trồng rau? “Iseline lại hỏi

“Cũng có thể, nhưng trong núi em xem thực vật nhiều như vậy, khẳng định trồng rau cũng phát triển nhanh, đúng không?

Còn mình thì tiếp tục đi vòng qua Động màu lam.

Anh tính toán, lục lọi một lần Góc chết Lang Động.

Nhưng làm cho anh tiếc nuối chính là, diện tích toàn bộ Lang Động không lớn, chỉ lớn bằng sân bóng rổ.

Bốn phía vách động tất cả đều là văn tự bút than dày đặc.

Một ít là tin tức của Quyển sách bìa xanh, một ít là tin tức về Lam Mộng sơn chủ kia.

Iseline đen đọc lại một lượt

“Nói như vậy, Lam Mộng sơn chủ này, hẳn là một người rất nhiều năm trước ẩn cư ở đây. Cụ thể niên đại cần dùng đồng vị kiểm nghiệm mới có thể xác định, nhưng nơi này là Góc chết, không có cách nào mang đồ vật đi ra ngoài.”

Quy mô Lang động không lớn, nhưng nơi này căn bản không có cuốn sách bìa xanh nào.

Duy nhất thứ thần bí sờ không được chính là mặt đất trên Động màu lam kia.

“Dựa theo lời Mục tiên sinh nói, Quyển sách bìa xanh tồn tại ở Bên trong Lang Động, nhưng mình đã tìm khắp nơi này rồi mà không thấy cái gì.”

Phù phù.

Iseline đen lúc này đang ném một tảng đá vào trong Động màu lam.

Tảng đá ở mặt nước màu lam tạo ra từng vòng gợn sóng.

Toàn bộ động màu lam giống như một cái giếng được bao quanh bởi một vòng tròn đá trắng.

Lý Trình Di chú ý tới, bên trong vách đá, tựa hồ còn có chữ khắc.

Loại văn tự này nhìn qua không giống với Văn tự Biển Đen, càng giống rất như đám bò sát, không nhìn kỹ căn bản không thể phân biệt là chữ.

Anh ngẩng đầu nhìn Iseline đen, cô bé hiểu ý, khẽ lắc đầu.

“Không phải tiếng Biển Đen, em cũng không biết”.

Lý Trình Di nói: - Có lẽ là Lam Mộng sơn chủ, cũng có thể là những người khác. Bọn họ bố trí tất cả, mục đích rất có thể chính là vì cái Động màu lam này”.

‘Vậy anh định làm gì? “Iseline đen hỏi. Có muốn nhảy vào không? “Cô dường như rất hứng thú với chuyện này.

“Vạn nhất không về được thì làm sao? “Lý Trình Di im lặng.

“Nhưng anh không cảm thấy như vậy thật sự rất thú vị sao? “Iseline đen hỏi ngược lại.

Lý Trình Di không để ý đến cô, cầm vali trong tay lên, thử mở vũ khí bay.

Nhưng không hề có động tĩnh, vũ khí bay hiển nhiên không dùng được.

Anh thở dài xòe tay phải ra, một thanh kim kiếm hiện lên.

Cầm kim kiếm, anh dùng sức quấy động Động màu lam.

Rút ra lần nữa.

Nửa đoạn đầu của kiếm đã hoàn toàn biến mất.

Quả nhiên, đúng như lời Tống ca nói.

“Ồ? Chờ một chút! Anh anh xem! “Iseline bỗng nhiên hô nhỏ.

Cô bé chỉ tay lên mặt nước trong động, tựa hồ nhìn thấy cái gì đó.

Lý Trình Di nhanh chóng nhìn theo hướng cô chỉ.

Nhất thời hai mắt ngẩn ra.

Anh thật sự nhìn thấy, có một thứ, đang từ dưới nước động màu lam, chậm rãi nổi lên.

Dòng nước màu lam làm mờ tầm mắt, nhưng vẫn có thể thấy rõ, đó tựa hồ là một quyển sách.

Một quyển sách cổ màu sắc như lá khô, toàn thân lốm đốm màu trà.

“Anh. Đó là cái gì? “Iseline tới gần anh, thấp giọng hỏi.

“Không biết, nhưng nếu có thể vớt nó ra”.

Lý Trình Di suy đoán đó có thể chính là cái gọi là Quyển sách bìa xanh.

Anh chăm chú nhìn quyển sách kia, đang muốn ngưng tụ kim kiếm dài hơn, ý đồ vớt nó lên.

Bỗng nhiên, quyển sách cổ kia chậm rãi động đậy.

Nó bắt đầu từ từ nổi lên.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng.

Chậm rãi, nó tựa hồ đã nổi lên mặt nước, chỉ thiếu một tầng nước nhợt nhạt, là có thể vớt nó lên.

Tựa hồ chỉ cần có người đưa tay ra tóm, là có thể vớt được nó từ trong nước.

Bìa sách cũng viết một hàng chữ nhỏ.

Iseline ở một bên khẽ khàng đọc.

m Tàng cửu niên, lưu thư tại đây, phàm là có thể chạm vào, đều cho phép mượn lực.

"Ý là, chỉ cần có thể chạm tới, lấy được quyển sách này, là có thể mượn lực?"

Trong tay Lý Trình Di chậm rãi ngưng tụ ra một thanh kim kiếm dài một mét.

Anh chăm chú nhìn quyển sách.

Hít sâu vào.

Phụt!

Đột nhiên, kim kiếm trong tay anh thoáng cái đưa vào trong nước, rồi móc lên.

Bùm.

Tiếng chạm vào nước vang lên, quyển sách kia nương theo sóng nước, tự nhiên thoáng cái tản ra.

Tốc độ Kim kiếm cực nhanh, không bị động màu lam thôn phệ, nhưng cũng hoàn toàn không vớt được quyển sách kia.

Lý Trình Di khẽ nhíu mày, nhìn mặt nước gợn sóng.

Quyển sách kia lại rất nhanh chậm rãi ngưng tụ.

Dường như cách mặt nước chỉ có một tầng.

Rầm!

Lý Trình Di hai tay xuất kiếm, liên tục đâm vào trong nước, vẫn không có biện pháp lấy được quyển sách cổ trong nước.

Cuốn sách đó giống như một ảo ảnh.

“Khó trách, khó trách lại nói phàm là có thể chạm vào. “Lý Trình Di nheo mắt lại.

“Anh, bây giờ chúng ta làm sao bây giờ? “Iseline đen hỏi.

Cô bé đồng thời còn đang tò mò nhìn kim kiếm chậm rãi tiêu tán trong tay Lý Trình Di.

Hiển nhiên loại thủ đoạn đột nhiên xuất hiện lại biến mất này, rất làm cho cô tò mò.

“Trước tiên, cần phải làm rõ tại sao ông chủ lại bị quyển sách màu xanh làm cho hôn mê? nếu Quyển sách bìa xanh ngay cả chạm vào cũng khó khăn như vậy, như vậy ai có năng lực lấy được nó ra, để người ta xem xong rồi lại trả về?” Lý Trình Di trầm giọng đáp

“Ý của anh là có người đang nói dối? “Iseline nhanh chóng hiểu được.

“Hoặc là, Hạ Binh kia nắm giữ phương pháp cực kỳ trân quý và bí ẩn, có thể lấy ra Quyển sách bìa xanh ra xem sau đó lại trả về ”

Hoặc là…..

Chương 290: Đám người thần bí

Sài động nhìn từ bên ngoài, chính là một ngôi mộ hình vòm nhìn qua giống như cửa vào hầm đất.

Cỏ khô màu vàng đậm xen lẫn cành lá xanh nhạt, từ phía trên rủ xuống, che khuất hơn phân nửa cửa vào.

So với cửa vào Lang Động ba bốn mét, đây chính là một cửa động nhỏ. Phỏng chừng cũng không có phiền toái gì.

Bọn Tống Nhiễm vốn nghĩ như vậy.

Nhưng sau khi trải qua một loạt tổn thất nhân lực vừa rồi, tất cả mọi người không còn khinh thường nữa.

Lúc này từng người máy thăm dò được thả vào.

Người máy toàn bộ đều là ngoại hình nhện, đang thông qua camera ban đêm, truyền về cảnh tượng.bên trong

Bên ngoài động, hai chuyên gia điều khiển, đang tập trung tinh thần nhìn chằm chằm theo dõi màn hình máy tính.

Trên màn hình, cảnh tượng rách nát âm u cổ xưa trong mộ huyệt, lúc này rõ ràng in vào tầm nhìn của tất cả mọi người ở đây.

Mặt đất xám xịt, vách tường xám xịt, một ít bàn ghế bằng đất, tủ, trang trí.

Trên tường còn có một ít hoa văn đơn giản giống như sói.

Đen và xoắn.

“Đã vào đến vị trí đội viên vừa rồi vào, tôi chuẩn bị điều chỉnh góc nhìn, mọi người chú ý xung quanh. “Một chuyên gia trầm giọng nói.

Nhưng anh ta còn chưa dứt lời.

Phốc một tiếng, một màn hình trong nháy mắt tắt, biến thành màu đen.

“Có cái gì đó đang lao qua và làm hỏng camera!”

“Thứ đó rất nhanh! Giống như vật cứng màu đen! “Lúc này có camera, Tống Nhiễm nhìn khá rõ.

Sắc mặt anh trầm tĩnh, nhanh chóng nhìn về phía màn hình bên kia.

Nhưng không quá vài giây, một màn hình khác cũng nháy mắt tắt.

Xác định, hẳn là một loại kim loại có tốc độ cực nhanh, có phản ứng phóng xạ vi lượng.

“Nhất định phải đi vào sao? “Tư Mã Quy ở một bên nghiêm nghị hỏi.

“Nếu các anh còn muốn ông chủ của các anh tỉnh. “Mục tiên sinh vẫn lạnh lùng nói.

“Tôi dẫn đội! Tốc độ của tên kia, tôi có thể theo được! “Tống Nhiễm cắn răng nói.

Lúc này anh lại đi xem người của công ty an ninh, đều không ai nguyện ý muốn đi xuống.

Tất cả mọi người chỉ là kiếm tiền mà thôi, không muốn liều mạng vì một người ngoài.

Chỉ có anh.

“Gấp ba lần tiền lương! Ai đi cùng tôi! “Anh cất cao giọng nói.

Hơn hai mươi người ở đây trầm mặc, rất nhanh có mấy người tự tin với thân thủ của mình đứng ra.

“Lập hợp đồng trước. “Một trong mấy người này nghiêm túc nói.

“Được!”

…….

Đúng lúc khi đám người công ty Condor không dám tiến vào vì nguy hiểm thì

Xa xa tại một vùng núi cao.

Hai người thần bí mặc áo khoác đen đang nhìn đám người Tống Nhiễm từ xa.

Bọn họ cách mấy cây số, nhưng dường như không cần bất kỳ công cụ nào, thị lực có thể nhìn thấy rõ ràng vị trí của đám người Tống Nhiễm.

“Bố trí của chúng ta lại bị chạm vào rồi. Là thiết bị tự động hộ vệ thứ mười một cất giấu trong mộ huyệt”.

Một người trong đó trầm giọng nói.

“Lại là người nọ lần trước, anh dẫn theo không ít người tới, có lẽ là phát hiện cái gì”.

“Cứ điểm không thể để mất, đặc biệt là thời khắc mấu chốt hiện tại. “Người kia trả lời.

“Vậy cũng giống như lần trước, giải quyết những người này? “Người thứ nhất hỏi.

Nhân số quá nhiều, cho dù giải quyết xong, cứ điểm của chúng ta cũng sẽ bại lộ. Đến lúc đó con đường chuyển vào cũng sẽ ít đi. Không thỏa đáng”Một người khác phủ định.

“Vậy làm sao bây giờ? Lão đại còn đang dây dưa với người của liên hội. Các tỉnh khác tiến triển nhanh hơn chúng ta, bên này không thể chậm hơn. “Người thứ nhất có vẻ không kiên nhẫn.

“Tạm thời bỏ thiết bị tự động đi. Để bọn họ kiểm tra, chờ lát nữa đặt lại. “Một người khác đề nghị.

Người thứ nhất rơi vào trầm mặc.

Họ là những người ẩn náu ở tỉnh Phù Tung, đã ẩn náu ở đây nhiều năm.

Nhưng từ vài ngày trước bắt đầu, đã có người không hiểu sao thăm dò về cứ điểm ẩn giấu của bọ họ.

“Bị chết không ít người nhưng đối phương vẫn không sợ lại còn bám riết, thay đổi một nhóm người, tiếp tục điều tra”.

‘Thôi bỏ đi, rút lui đi, không thể bỏ lỡ đại sự của cấp trên. “Người thứ nhất thở dài.

‘Nơi này chúng ta còn chưa thăm dò thấu đáo, cứ như vậy mà từ bỏ?”

“Chỉ có thể từ bỏ, tiến độ thí nghiệm các phân bộ không đồng nhất, chúng ta bên này chỉ hao tổn tài nguyên và con người, đã làm liên lụy đến các thí nghiệm khác.”

‘Không phải từ bỏ”Anh ta còn chưa dứt lời, một người con gái cao lớn cả người mặc đồ đen, đeo mặt nạ hình sói màu đen, từ trong rừng rậm phía sau hai người không tiếng động lướt ra, nhẹ nhàng rơi xuống bãi cỏ dốc, mũi chân bấm trên mặt đất một chút, ngừng tốc độ.

Từ tốc độ siêu nhanh đến khi dừng hẳn lại, chỉ mất một giây.

“Tôi đã nhận được tin tức, tất cả các thí nghiệm phải bỏ hết, Nghi quốc có thể sẽ phát sinh rung chuyển lớn, chúng ta phải rút lui ra khỏi nước này.“Người con gái nhanh chóng nói.

Lão đại!

Đại tỷ!

Hai người nghe được tiếng nói chuyện quay đầu lại nhìn người con gái, nhất thời đều cúi đầu kính chào.

“Dù sao cũng phải rút lui khỏi Nghi quốc, dứt khoát làm một thí nghiệm mang tính phá hoại là được rồi. “Giọng cô ta gái lạnh nhạt, nhìn chăm chú đám người Tống Nhiễm chuẩn bị tiến vào mộ huyệt.

“Những người đó đến từ tỉnh Phong Nam, là một nhân viên công ty Sinh học Hồng Cẩm, ông chủ đằng sau bọn họ tên là Tân Đức Lạp, là một trong những giám đốc tư bản lâu đời của Bạch Tinh.”

“Cái gã chủ kia đang điều tra tung tích của con trai mình, nghe nói gã đã hết thời, thủ hạ cũng không có cao thủ gì, chúng ta xử lý sao đây?”

“Xử lý xong, hắn ta đã nhiều lần tra được những thí nghiệm tại Góc chết của chúng ta. Mười một vị lúc trước ngại quan hệ đến Bạch Tinh, đã nhường nhịn ông ta vài lần. Nhưng hiện tại Nghi quốc sắp rung chuyển, chuyện lớn bùng nổ, không ai để ý chút chuyện nhỏ này. “Người con gái thản nhiên nói.

“Nghe nói trong tay Tân Đức Lạp còn có một người được Bạch Sùng coi trọng, nhưng chuyện đã đến nước này, tin rằng Đầu lâu trắng bên kia cũng sẽ hiểu cho tôi”.

Xì.

Cô ta trở tay rút trường đao màu đen lưng ở sau lưng ra.

Lưỡi dao dài nhỏ hơi cong, một mặt dày nặng, một mặt sắc bén. Mơ hồ lộ ra màu đỏ sậm sáng bóng.

Đi thôi. Hai người các cậu phân ra một người, đi bệnh viện giải quyết Tân Đức Lạp, bên này, do tôi phụ trách.

Chương 291: Hoa ngữ thứ hai: Lóe sáng

“Góc chết của Lang động

Lý Trình Di nhìn chằm chằm cuốn cuốn sách bìa xanh nổi trên mặt nước.

Hoặc là, Mục tiên sinh kia, có vấn đề.

“Mục tiên sinh? Cái người thoạt nhìn ai cũng chướng mắt kia? “Iseline nhớ rõ lúc trước thư viện nhìn thấy người nọ.

Cô đi theo bên cạnh Lý Trình Di, đương nhiên là đều biết.

Ừ. Mấu chốt là, phải xác định ông chủ có phải thật sự bị Quyển sách bìa xanh dẫn đến hôn mê hay không? Đây mới là mấu chốt”.

Hiện tại điều tra lâm vào cục diện bế tắc, anh không lấy được Quyển sách bìa xanh, không xác định nguyên nhân tình huống của ông chủ.

Cho tới nay, lý giải của bọn họ đối với Quyển sách bìa xanh thì quyển sách cổ thần bí này, tựa hồ cũng không có năng lực làm cho người ta rơi vào hôn mê quỷ dị.

“Có phải là những chữ trên tường kia? Có người muốn dâng lên 99 mạng để câu thông với thần?”

“Lúc trước nơi này quả thật có nghe nói xảy ra án mạng. Nhưng ông chủ dẫn người tới đây lâu như vậy vẫn không xảy ra vấn đề gì, cho dù nghiêm trọng nhất cũng chỉ là hôn mê. Hẳn không phải cái này.” Lý Trình Di lắc đầu.

“Mấu chốt nhất là, ngoại trừ em ra, anh không cảm thấy còn có người có thể đọc hiểu tiếng Biển Đen. “Anh bổ sung một điểm.

“Anh sai rồi. Văn tự Biển Đen là có điển tịch ghi chép, nếu như có đại lượng điển tịch, cũng là có khả năng có người biết đọc. “Iseline nghiêm túc giải thích.

“Em chắc chứ? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Chắc”Iseline gật đầu.

“Nói như vậy, nếu Mục tiên sinh kia cố ý dẫn người của công ty chúng ta gặp chuyện không may, chịu chết, vậy ông ta sẽ bị tình nghi rất lớn, nhưng bây giờ còn chưa xuất hiện tình huống này.” Lý Trình Di lắc đầu.

Ngay lúc này.

Cảnh vật Lang Động chung quanh bắt đầu chậm rãi mơ hồ.

Tầm mắt bắt đầu vặn vẹo, hiện lên những đốm trắng.

Lý Trình Di biết, đây là thời gian thoáng hiện.

Tất cả mọi thứ đang xoắn, xoay tròn, chỉ trong vài giây.

Anh đột nhiên ý thức choáng váng, chờ khôi phục lại, chính mình đã trở lại cửa lớn Lang Động.

Bên ngoài ánh sáng âm u, bầu trời không biết từ lúc nào tích góp được một lượng lớn mây đen.

Thân ảnh của Iseline cũng biến mất không thấy.

Cô bé này tựa hồ chỉ có thể ở bên trong Góc chết, mới có thể hiển lộ thân hình.

Đứng ở cửa động, Lý Trình Di đi vào, dạo một vòng.

Phát hiện kết cấu bên trong bên trong không chênh lệch nhiều lắm với Góc chết.

Duy chỉ có điểm khác, chính là không có chữ đen trên vách động, cùng động màu lam.

Manh mối ở chỗ này đứt đoạn, ông chủ rốt cuộc là vì sao hôn mê, căn bản không thể tra ra.

“Hiện tại có thể làm trước chính là, nếu như có thể lấy được Quyển sách bìa xanh, có thể kiểm tra đối chiếu ông chủ có phải là bởi vì nó hôn mê hay không.” Cũng có thể thẩm tra đối chiếu, lời Mục tiên sinh nói là thật hay giả.

“Nếu như xác định Quyển sách bìa xanh có thể khiến người ta hôn mê, như vậy độ tin cậy của Mục tiên sinh tăng lên nhiều.”

Nếu như không thể xác định, như vậy Mục tiên sinh này cũng rất có vấn đề.

Một mớ hỗn độn, đây là biện pháp duy nhất Lý Trình Di nghĩ ra.

Lấy di động ra, anh gọi điện thoại cho Tống Nhiễm trước.

Người dùng bạn gọi tạm thời không thể nhận cuộc gọi, xin gọi lại sau.

Một hồi âm thanh điện tử ngọt ngào từ trong microphone phản hồi ra.

Lý Trình Di nhíu nhíu mày, anh rất ít gặp phải tình huống này, điện thoại di động công ty cải tiến, tín hiệu đều rất mạnh, trừ phi là đi đến một số nơi tín hiệu bị ngăn cách mạnh, mới có thể không thể kết nối được.

Chờ một chút rồi gọi tiếp. Anh không cảm thấy bên Tống Nhiễm sẽ xảy ra chuyện, bên kia có mấy chục người vũ trang hạng nặng, còn có người của chính phủ hỗ trợ bất cứ lúc nào, khả năng xảy ra chuyện quá nhỏ.

Đứng ở trong Lang Động, Lý Trình Di đơn giản tìm tảng đá nghỉ ngơi, kiểm tra tình huống ấn ký Ác chi hoa của mình.

Tiến hóa lúc trước vẫn còn tiếp tục, Titan tiến hóa lần thứ ba, cũng chính là tiến hóa cực đỉnh, tựa hồ xuất hiện biến hóa mới.

Lúc trước Lý Trình Di còn chưa phát hiện ra.

Lúc này tiến hóa có một đoạn thời gian, anh mới nhìn thấy, bên trong ấn ký Ác chi hoa Hoa hướng dương Titan liên tục phóng thích ánh sáng vàng nhàn nhạt chỉ có anh có thể nhìn thấy.

Mà tin tức năng lực hoa ngữ, cũng xuất hiện tăng thêm mới.

Hoa mới đã đạt tới đỉnh tiến hóa, hình thái cuối cùng mở ra.

Hoa ngữ cực đỉnh mở ra.

Hoa ngữ thứ nhất - - Lực trường rực rỡ.

Hoa ngữ Thứ hai — Lóe sáng (bởi vì trong quá trình tiến hóa hấp thu ác niệm có tỷ lệ khác nhau, dẫn đến hiệu quả hoa ngữ không rõ, tham chiếu sau khi sử dụng thực tế)”

Lóe sáng?

Lý Trình Di nhìn thấy hoa ngữ rốt cục tiến hóa xong, nhưng hiện tại Ác chi hoa cũng không biết hiệu quả cụ thể của năng lực hoa ngữ.

“Hấp thu ác niệm khác nhau lại có thể ảnh hưởng đến hiệu quả cuối cùng của hoa ngữ?”

Anh bỗng nhiên liên tưởng đến, đây không phải là: Căn cứ vào thành phần dinh dưỡng tưới, để quyết định trái cây kết ra rốt cuộc mùi vị như thế nào sao?

Xem ra, phải tìm một cơ hội để xem.

Hoa hướng dương Titan chỉ có thể tiến hóa tối đa ba lần, điều mà anh không ngờ tới.

Nhưng có thể đạt được ngôn ngữ thứ hai, cũng coi như không tệ. Hơn nữa ba lần tiến hóa mang đến sự tăng cường sức mạnh cho thân thể, lúc này anh rõ ràng có thể cảm giác được, mình đang tại mỗi phút mỗi giây trở nên mạnh mẽ.

Thân thể trở nên nhẹ nhàng hơn, ngũ giác trở nên nhạy bén hơn, thao túng toàn thân cũng tinh tế tinh chuẩn hơn. Thậm chí ngay cả đầu óc, cũng rõ ràng hơn trước không ít, trí nhớ cũng được tăng cường.

Chương 292: Tôi là cứu binh

Đối với Hoa lân y cực đỉnh của Titan, trong lòng anh cũng có chút chờ mong.

Chỉ là hiện tại trong lúc điều tra Góc chết, tạm thời không rảnh thử nghiệm.

Nghỉ ngơi một lúc, anh lại lấy di động ra, gọi điện thoại cho Tống Nhiễm.

Nhưng vẫn không gọi được. Lý Trình Di hơi nhíu mày.

Anh suy nghĩ một chút, trực tiếp gọi điện thoại cho người trong công ty, Kẻ lông mày đậm.

“Này, Lông mày đậm, tôi muốn hỏi vị trí di động cuối cùng của anh Tống Nhiễm ở đâu? Tôi đột nhiên không liên lạc được với họ”.

“Bọn họ tiến vào huyệt mộ ngầm, có thể tín hiệu suy giảm quá lớn, chúng tôi cũng không có cách nào định vị. Bất quá, những người khác chúng tôi có thể định vị. “Kẻ lông mày đậm nhanh chóng trả lời.

“Làm phiền cô”.

“Không có gì. Chúng ta không phải là làm cái này sao?” Kẻ lông mày đậm cười nói. ‘Anh chờ một chút”.

Vài giây sau.

“Chờ một chút, có chút không đúng, những người khác chúng tôi cũng không định vị được?“Kẻ lông mày đậm ngữ khí có chút nghi hoặc.

“Bọn họ bên kia hẳn là có hai ba mươi người? Nhiều người như vậy cũng không định vị được? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Có thể là đi vào một số khu vực nhiễu tín hiệu rất mạnh. Tình huống này rất phổ biến. “Kẻ lông mày đậm trả lời. Có thể phải đợi một lát. Tôi bảo thị trấn bên kia đặt trạm tín hiệu máy bay không người lái qua, tăng cường tín hiệu một chút là được”.

“Gần Lang Động, trước kia từng có tình huống như vậy sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Không rõ lắm. “Lông mày kẻ đậm sửng sốt.

Hai người trầm mặc một chút.

Lý Trình Di đứng lên.

Có chút không đúng! Cuối cùng bọn họ ở đâu?

Anh nhanh chóng tự hỏi.

“Địa điểm cuối cùng, ở một hang động phụ thuộc tên là Sài động! “Kẻ lông mày đậm nhanh chóng trả lời.

Liên tưởng đến những chữ đen viết trong Góc chết của Lang Động, Lý Trình Di bỗng nhiên có dự cảm khó hiểu.

Nếu mục đích của Mục tiên sinh kia, thật sự là tìm người làm tế tự, để đổi lấy tế văn Biển Đen.

Như vậy lợi dụng ông chủ hôn mê làm lý do, điều động lực lượng lớn của công ty, đến nơi hẻo lánh này. Tìm một nơi khác

và tập trung mọi người lại.

Không đúng!

Tại sao ông ta không tìm người của đoàn du lịch làm lễ tế? Đoàn du lịch dễ dàng hơn mới phải.

Nhưng rất nhanh, anh tra được trên điện thoại, trước Lang Động, thật đúng là có đoàn du lịch ở chỗ này mất tích. Sau đó thì không ai dám đến nữa.

"… "Lý Trình Di ghi lại tọa độ Sài động truyền đến từ Lông mày kẻ đậm, cất điện thoại di động.

Hy vọng không xảy ra chuyện gì.

Anh phán đoán vị trí của mình, dưới chân phát lực, nhanh chóng phóng về phía Sài động.

Ngay sau khi Tống Nhiễm dẫn người xuống mộ huyệt không lâu.

Trong rừng, một luồng phóng xạ rất nhỏ không tiếng động khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ phạm vi mấy trăm mét chung quanh Sài động.

"Hả? Tín hiệu sao lại không có? Mất mạng rồi?"

Một chuyên gia đang theo dõi tình hình ngôi mộ, liên lạc với mấy người bên trong, bỗng nhiên nghi hoặc vỗ vỗ màn hình máy chiếu trên cổ tay.

Rầm rầm.

Chung quanh trong rừng, đàn chim kinh hãi, bay nhanh lên trời về phía xa.

Tư Mã Quy đứng thẳng người, nhìn quanh bốn phía, là người vào Góc chết, quanh năm giãy dụa giữa sinh tử, làm cho anh ta có một loại bản năng cảnh báo nguy hiểm khó hiểu.

"Cẩn thận, có điểm không thích hợp. "Anh theo bản năng tới gần đội trưởng đội an ninh của công ty là Colin Wells.

"Cảm giác thiết bị điện tử bị chắn tín hiệu, thiết bị gây nhiễu rất mạnh. "Colin căng thẳng. Rút súng ra, cảnh giác nhìn xung quanh.

Dưới sự ra hiệu của anh ta, tất cả nhân viên an ninh của công ty Condor đều bắt đầu nâng cao họng súng, duy trì cảnh giác xung quanh.

Đột nhiên, những tạp âm rất nhỏ tựa như có người thì thầm bên tai vang lên.

Tiếng ồn lúc đầu rất nhỏ.

Nhưng theo thời gian trôi qua, ngắn ngủn vài giây, liền càng ngày càng mạnh, càng ngày càng chói tai.

Mà càng quỷ dị chính là, bọn họ cho dù che lỗ tai, cũng không có biện pháp triệt để ngăn cách âm thanh.

“Là những người Nhĩ ngữ, người Nhĩ ngữ của Hồng Miếu! Mọi người cẩn thận! “Thân là đội trưởng đội an ninh của công ty Condor, Colin trước tiên liền nhận ra loại thiết bị sóng âm sinh học sát thương này.

Nghe được từ Nhĩ ngữ, Tư Mã Quy là người Góc chết như vậy cũng không có khái niệm gì, nhưng hai chuyên gia đi theo đội kia, lại lập tức phản ứng lại.

Người Nhĩ ngữ, là loại người cải tạo đặc biệt của Lý Tưởng Hương tại Hồng Miếu ở Thành phố tuần hoàn!

Là loại người cải tạo dân dụng trên thị trường bình thường nhưng mạnh hơn cả một tầng so với người cải tạo của Thành phố tuần hoàn!

Mà ngay khi mọi người vất vả che lỗ tai, Mục tiên sinh lại phảng phất sớm có dự liệu, lặng lẽ ẩn lui rời xa, trốn vào trong rừng, rời đi về phía xa.

Chỉ là, ông ta còn chưa đi được vài bước.

Liền đột nhiên dừng bước, chậm rãi xoay người.

Một thân hình người cao lớn mặc áo giáp màu đen tím toàn thân, đang từ chỗ sâu rừng rậm bước nhanh đi ra, ngăn cản đường đi của ông ta.

Ông vừa rồi là muốn bỏ trốn?

Lý Trình Di nhìn chằm chằm Mục tiên sinh, giọng nói trầm thấp.

……

Trong rừng.

Mục tiên sinh đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Không phải ông ta không muốn động, mà là một loại cảm giác áp bách trầm trọng, gắt gao cố định hai chân ông ta, làm cho ông ta căn bản không có cách nào bước đi.

“Cậu, là ai? “Ông ta không thể nhận ra Lý Trình Di lúc này.

Nhưng kế hoạch cho tới nay, tuyệt đối không thể bị người khác phá hỏng.

“Người của công ty Condor? Hay là Lý Tưởng Hương?”

“Coi như là Condor đi. Tôi hỏi thêm một câu. “Lý Trình Di từng bước đến gần. Ông vừa rồi là muốn chạy trốn?”

Một lưỡi dao rất nhỏ xuất hiện trong tay anh.

Lý Trình Di tay cầm trường kiếm màu vàng kim, hai mắt màu tím hình thoi đối diện Mục tiên sinh.

“Người trẻ tuổi, tôi không biết gì cả, tôi rời đi là vì tìm cứu binh. Cho dù ở lại nơi này, tôi cũng không làm được gì?”

“Ông nói rất có lý. “Lý Trình Di tiến lên một bước. Nhưng hiện tại cứu binh là tôi tới rồi, ông có thể không cần đi”.

“Tôi”

Mục tiên sinh còn muốn mở miệng.

Chương 293: Chênh lệch đẳng cấp

Bỗng nhiên ánh sáng vàng lóe lên, một đạo hư ảnh chợt tới gần, không đến nửa giây, mũi kiếm màu vàng đã rơi vào trên vai phải của ông ta, kề sát cổ.

Bốp.

Lưỡi kiếm sắc bén vừa lật, toát ra hàn ý rất nhỏ, khiến ông ta không dám nhúc nhích.

Rẹt!

Lưỡi kiếm lại chuyển hướng, hung hăng nện vào sườn ông ta.

Sức mạnh cực lớn khiến mang theo Mục tiên sinh bay về bên trái, đụng vào một thân cây, rơi xuống đất.

Ông ta cố gắng đứng dậy, nhưng vẫn không dậy được.

Chấn động khiến ông ta ta gần như mất thăng bằng và không thể ổn định bản thân.

“Tôi đã đi qua Góc chết của Lang Động. Nơi đó quả thật có một quyển sách màu xanh, nhưng căn bản không có biện pháp lấy ra”.

Lý Trình Di đi tới trước mặt ông ta, lưỡi kiếm chỉ về phía ông ta.

“Ông nói xem, làm sao ông chủ nhìn thấy Quyển sách bìa xanh rồi hôn mê?

“Tôi cũng không biết, nếu không tại sao tôi phải tới tìm các người!?“mặt nạ trên mặt Mục tiên sinh bị đánh rớt, lộ ra khuôn mặt đầy vết sẹo.

“Nếu cậu không tin tôi! Vậy đừng tới tìm tôi! ” Ông ta chỉ vào Lý Trình Di.

“Là các cậu đang cầu xin tôi, là các cậu muốn Tân Đức Lạp kia tỉnh lại, mà không phải tôi!”

“Cho nên đây chính là bộ dáng nhờ người khác giúp đỡ sao!? ” Ông ta dần cao giọng.

“Ông nói không sai. Nhưng làm sao ông biết làm thế nào để ông chủ tỉnh lại? “Lý Trình Di hỏi. “Nếu có người nào đó chạy tới nói cho tôi biết, anh ta có thể làm cho ông chủ tỉnh lại, chúng tôi có nên hoàn toàn tin tưởng anh ta không?”

“Các cậu có thể không tin! “Mục tiên sinh có vẻ kiên cường.

Ông ta cứng cổ đối diện với Lý Trình Di, ánh mắt kiên định, không hề chần chừ lùi bước sợ hãi.

Lý Trình Di chăm chú nhìn ông ta vài giây.

“Tốt, ông đã khẳng định như vậy, tôi liền tin ông một lần”Anh trả lời.

“Ông ở lại đây, sau đó tôi sẽ trở lại.”

“Được! “Đáy mắt Mục tiên sinh hiện lên vẻ trào phúng.

Còn muốn lát nữa trở lại?

Nếu Lý Tưởng Hương dễ đối phó như vậy, ông ta cũng sẽ không dùng bọn họ vứt vào cái cối máy xay thịt

Lý Trình Di thu hồi kiếm, xuyên qua ông ta, đi về phía bãi đất trống bên Sài động.

Keng!

Trong nháy khi lướt qua người Mục tiên sinh.

Một luồng ánh sáng vàng đột nhiên lướt qua hai chân Mục tiên sinh.

Hai tiếng giòn tan vang lên.

Hai tay Mục tiên sinh phóng ra đón lấy vật bị chặt đứt

Ông ta há miệng muốn kêu, nhưng đã không còn kịp rồi.

Sức mạnh ánh sáng vàng kim đánh úp vô cùng khổng lồ, cho dù ông ta che giấu thực lực, bất ngờ không kịp đề phòng, cũng căn bản không có biện pháp hoàn toàn ngăn cản.

Chưa kể đến vũ khí của ông cũng bị một kiếm chặt gãy.

Máu bắn tung tóe, Mục tiên sinh phát ra một tiếng kêu thảm thiết chói tai, hai chân bị chặt cụt đến đầu gối, ông ta ngã sấp xuống đất.

Lý Trình Di cũng không nhìn ông ta một cái, thu kiếm đi ra ngoài rừng.

Một người muốn nói dối trước mặt anh, đặc biệt là mang theo ác ý, đó gần như là một chuyện không thể.

Cho dù đối phương che dấu tốt bao nhiêu, sâu trong nội tâm cũng sẽ không gạt được người.

……..

Chết tiệt!

Sau hai tiếng giòn tan.

Colin của công ty Condor hai tay cầm đao, nhanh chóng lùi lại, thân thể khẽ khom xuống, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm phía đối diện.

Bên cạnh không ngừng vang lên tiếng kêu thảm thiết, làm cho anh ta căn bản không có cách nào hoàn toàn tập trung tinh thần.

Anh không phải để ý đến sự sinh tử của đồng nghiệp, mà là lo lắng kẻ thù sau khi giải quyết xong những người khác sẽ tới lượt vây công anh.

Ngay sau khi tín hiệu bị che, hai người mặc áo choàng đen, cầm trong tay tựa như súng màu đen cực lớn, lao ra khu đất rừng, nổ súng nhằm vào mọi người.

Dưới luồng đạn, áo chống đạn của công ty như tờ giấy không ngăn trở nổi.

Ngắn ngủi hơn mười giây, hàng loạt người chết.

Cũng chỉ có Tư Mã Quy và mấy trợ thủ của anh còn đang giằng co với một người mặc áo choàng đen khác.

“Các ngươi rốt cuộc là ai? “Tư Mã Quy dựa lưng vào thân cây cách đó không xa, lớn tiếng hỏi.

“Ngay cả chúng ta là ai cũng không biết, liền dám tới nơi này?”

Một người mặc áo choàng đen ngạc nhiên lên tiếng.

Lời này có chút khó hiểu, nhưng Colin cùng Tư Mã Quy nghe xong trong lòng đều trầm xuống.

Đừng nói nhảm nữa!

Áo choàng đen lách người, súng trên tay bắn ra một sợi xích vàng óng ánh, về vị trí của Colin.

Đạn tựa như lưỡi dao, dễ dàng chặt đứt thân cây Colin trốn tránh, nhưng bị Colin khom người lăn một vòng tránh thoát

Được tiêm mũi tiêm tăng cường sức mạnh hạng nặng nên Colin nhanh chóng đạp xuống đất tựa như mũi tên nhọn xông về phía đối phương.

Đao quang chợt lóe.

Colin hai tay cầm đao, gắt gao nhằm vào họng súng áo choàng đen.

Anh ta muốn một đao giải quyết đối phương, nhưng đối phương cũng là cao thủ tiêm qua thuốc tăng cường sức mạnh.

Về tốc độ phản ứng, thậm chí còn nhanh hơn anh một chút.

"Đao pháp không tồi, nhưng đáng tiếc. "Áo choàng đen cười ra tiếng. Ta nhanh hơn!"

Súng ống bị vứt sáng một bên, trong tay áo choàng đen xuất hiện một thanh đoản đao màu bạc.

Thanh đao bạc ánh lên làm cho người ta hoa cả mắt.

Hai người hai đao tựa như phát cuồng lao vào chém nhau.

Đinh đinh đinh, những tiếng giòn tan vang tựa như nhạc cụ, nhanh chóng nổ tung.

Càng đánh Colin trong lòng càng kinh hãi.

Trên thực tế, thế giới này đối với thực lực cũng không phân chia tiêu chuẩn chi tiết.

Chỉ có một mức độ nguy hiểm tạm thời.

Bởi vì cho dù là cùng một người, sau khi lắp thêm các mô đun khác nhau, đẳng cấp nguy hiểm và cấp độ thực lực cũng sẽ tăng lên.

Cho nên cụ thể phân chia cấp bậc cho một người nào đó, không phải là một chuyện dễ dàng.

Thời đại công nghệ chính là như thế.

Chương 294: Tất cả kết thúc

Nhưng căn cứ vào chiến tích và ví dụ thực tế mà một người làm được, để xác định đẳng cấp nguy hiểm, đây tuyệt đối là một chuyện đáng tin cậy.

Trên ý nghĩa nào đó, đẳng cấp nguy hiểm, phần lớn thời gian có thể xem là phương diện thực lực tổng hợp của một người.

Cấp bậc nguy hiểm là cấp bậc thường dùng để đánh giá của công ty an ninh.

Từ thấp nhất cấp 10, đến cao nhất là cấp 1. Mỗi năm đánh giá một lần.

Mà áo choàng đen trước mắt này, cho anh cảm giác, đã nguy hiểm như người cấp 4 mà anh ta đã từng giao thủ

Đao thuật cường hãn, ít nhất tương đương với việc tiêm mấy chục mũi cường hóa thân thể, cộng thêm áo giáp bên ngoài tăng sức mạnh, nói không chừng mạnh ngang với người cải tạo hoàn toàn, thêm nữa hắn còn có vũ khí với chất liệu cực kỳ sắc bén.

Đánh tới bây giờ, Colin đã sinh lòng thoái ý.

Bọn anh ta chỉ là làm thuê cho công ty, không phải vệ sỹ, tới nơi này là vì kiếm tiền, không phải vì liều mạng.

Bùm!

Đúng lúc này, cửa động Sài động truyền ra một trận bạo tạc kịch liệt.

Tống Nhiễm từ cửa động mặt xám mày tro lao ra, đi cùng anh còn có mấy người cùng đi vào.

Mới vừa đi ra, mấy người liền nhìn thấy bên ngoài đánh nhau tại hiện trường.

Mẹ kiếp! Các ngươi muốn chết!

Tống Nhiễm giơ tay phải lên, bàn tay từ cổ tay tách ra, chuyển thành một lỗ phóng màu đen.

Vèo vèo!

Hai quả tên lửa mini từ trong cổ tay anh bắn ra, kéo theo đuôi lửa màu vàng thật dài, khóa chặt hai áo choàng đen.

Là Kim Phi Ngư! Mau trốn!

Áo choàng đen còn đang dây dưa với Colin nhận ra loại tên lửa, lúc này kinh hãi rống to.

Nhưng tốc độ tên lửa cực nhanh, khoảng cách cũng ngắn, hiện tại mới gọi đã không còn kịp rồi.

Tên điên này!!!

Tên lửa Kim Phi Ngư cấp bậc quân dụng, một quả có thể trong nháy mắt giết chết tất cả vật sống trong phạm vi ba mươi mét!

Huống chi nơi này là hai quả!

Hắn muốn đồng quy vu tận sao!?

Hai tên áo choàng đen lúc này trong lòng là tuyệt vọng.

Khoảng cách gần như vậy, Tống Nhiễm trở nên tàn nhẫn.

Hai người thấy vậy, quyết đoán buông tha mục tiêu, cấp tốc trốn đi.

Phốc phốc.

Sau hai tiếng giòn vang, hai quả tên lửa Kim Phi Ngư kia chỉ phát ra hai ngọn lửa cỡ nhỏ chừng hai mét.

Sau đó tất cả đều yên tĩnh.

Mà lúc này hai áo choàng đen cũng đã chạy ra ngoài hơn hai mươi thước.

Tống Nhiễm nhân cơ hội bắn một viên đạn tín hiệu lên bầu trời.

Đạn tín hiệu màu đỏ tươi bay lên trời, nổ tung thành một mảng lớn mưa ánh sáng màu đỏ đại biểu cứu viện.

“He he, ông mày chỉ là lôi ra hù chúng mày thôi”Tống Nhiễm đắc ý nói.

“Đừng tự sướng nữa nghĩ cách nên làm cái gì bây giờ đi” Tư Mã Quy sắc mặt khó coi, anh ta giơ ngón tay chỉ chỉ hai người áo choàng đen cách đó đang xoay người trở về.

“Làm sao bây giờ? “Tống Nhiễm cười lạnh, giơ tay lên lần nữa, lần này là tay trái.

Cổ tay tự động bẻ gãy, lộ ra họng pháo tối om.

Một lần nữa!

Vèo! Vèo!

Hai quả Kim Phi Ngư lần nữa bay ra.

Tên lửa xoay tròn, tựa như ống xoay, bay về phía đối diện.

Còn tới nữa hả!

Hai người cảm thấy lần này sẽ không bị lừa, một người vung đao trước mặt, dự định trực tiếp đẩy tên lửa ra.

Tránh ra! Là thật!

Đột nhiên một bóng đen từ bên cạnh lao ra, ánh đao lóe lên hai cái.

Tên lửa đột nhiên bị thay đổi phương hướng, bay lên trời.

Bùm!

Hai tiếng nổ tung dung hợp thành một tiếng, tạo ra một quả cầu lửa cực lớn làm cây cối đổ rạp.

Tất cả những người còn sống đều bị chấn động đến toàn thân tê dại, cúi rạp người xuống.

“Giết! “Tống Nhiễm nhân cơ hội lao ra, lao về phía đối diện, định thừa dịp đánh lén giết chết một người áo choàng đen.

Mới chạy được một nửa, phát hiện không đúng, anh ta muốn lui về, nhưng đã không còn kịp rồi.

Một gã áo choàng đen xông lên, giáp lá cà với anh, cánh tay kim loại và lưỡi dao không ngừng cả tấn công và phòng thủ, trong lúc nhất thời hoàn toàn chặn đường rút của anh.

Một áo choàng đen khác lúc này cũng tìm tới Colin, ý đồ nhanh chóng giải quyết tất cả người sống ở đây.

Nhưng lúc này có người thứ ba mới xuất hiện.

Người phụ nữ cao lớn thứ ba đeo mặt nạ sói đen.

Cô ta nhìn về phía Tư Mã Quy.

Tư Mã Quy vẻ mặt mơ hồ, nhìn xung quanh, cố gắng tìm chỗ dựa.

Những người còn lại trên sân đều quỳ xuống.

Nhân viên công ty cũng ngã nhào chạy toán loạn.

Về phần Mục tiên sinh kia, lại càng không biết tung tích.

“Xong rồi.” nhìn cô gái đeo mặt nạ Sói đen bước nhanh tới gần, Tư Mã Quy trong lòng chợt lạnh, với chút hiểu biết về kỹ thuật cận chiến mà anh biết, đối đầu với cao thủ giống như châu chấu đá xe.

Rút súng ra, khóe miệng Tư Mã Quy nhếch lên một nụ cười khó coi.

Ông chủ, xem ra tôi phải đi trước một bước rồi.

Bang bang bang!!

Liên tục ba phát súng, toàn bộ viên đạn bắn chính xác giữa ngực người con gái.

Nhưng toàn bộ đều chỉ là xuyên quần áo, phát ra tiếng kim loại, không hề có tác dụng.

Hiển nhiên hoặc là áo chống đạn, hoặc là người cải tạo. Từ tình huống vừa rồi mà xem, khả năng cải tạo người lớn hơn.

Phốc phốc phốc.

Trong tiếng bước chân liên tục, người con gái đeo mặt nạ Sói đen bước nhanh tới gần Tư Mã Quy, trường đao trong tay múa lên.

“Các cậu làm sao phát hiện cứ điểm tạm thời của chúng ta? “Cô ta trầm giọng hỏi.

“?? “Tư Mã Quy không kịp phản ứng, có chút ngây người.

“Thôi bỏ qua, xem ra lại bị lợi dụng. “Người con gái lười nói nhảm, nhìn vẻ mặt đối phương, liền biết lần này lại hỏi không ra cái gì.

Cô ta khẽ khom người, tay nắm chặt chuôi đao.

Keng!!

Lưỡi dao trong tay cô trong phút chốc nổ tung một luồng khí trắng bạc, lưỡi dao lướt với tốc độ vượt xa tưởng tượng của loài người mang theo tiếng nổ chém về phía Tư Mã Quy cách đó không xa.

Nhanh quá.

Tư Mã Quy chỉ cảm thấy hoa mắt, anh ta thậm chí còn chưa kịp chớp mắt, thậm chí cũng không có bất kỳ cảm giác nào, không có cảm giác đau đớn.

Tất cả, kết thúc rồi.

Phụt.

Anh ngửa đầu ngã xuống, giống như toàn thân không còn khí lực, mềm nhũn ngã xuống đất, nhìn lên bầu trời.

Chương 295: Giao đấu Sói đen

Máu của mình đâu?

Đột nhiên Tư Mã Quy kịp phản ứng.

Sờ sờ dưới thân mình, lại sờ sờ bên ngoài cánh tay.

Sau đó anh ngồi dậy, nhìn về phía người con gái đeo mặt nạ Sói đen.

Sau lưng đối phương, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một hình người cao lớn mặc áo giáp tím đen.

Người đó cầm trường kiếm màu vàng, đang từ phía sau, hung hăng chém vào bên ngoài cánh tay người con gái.

Kiếm của anh bị đao đen trong tay người con gái chặn lại.

Đao kiếm giao nhau.

Bang!!

Một mảnh kiếm gãy đột nhiên bay ra khi hai người giao thủ.

Mũi kiếm xoay tròn với tốc độ cao bay về phía vai Tống Nhiễm đang quấn với người áo choàng đen cách đó không xa.

Bùm một tiếng trầm đục, Tống Nhiễm giống như bị tê giác đụng phải, cả người đều bị bay lên, ném ra ngoài, đụng vào đất rừng.

“Mẹ kiếp! “Tư Mã Quy nuốt nước miếng, cảm thấy mình chính là người đến góp đủ số.

Thực lực của Tống Nhiễm anh biết, nửa cải tạo người, mỗi ngày rèn luyện, cường hóa châm cũng từng tiêm qua, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng tay không bộc phát hơn một tấn là không thành vấn đề.

Nhưng hiện tại, cân nặng hơn 150kg như Tống Nhiễm, bị thanh kiếm bị cắt đứt đụng trúng mà còn bay ra ngoài.

Tư Mã Quy hoảng hốt, tìm được đường sống trong chỗ chết, anh vội vàng tiến lên nâng Tống Nhiễm dậy, hai người cùng nhau, nhanh chóng đi về phía sau Lý Trình Di.

Tên côn đồ?

Người con gái Sói đen không ngờ liếc mắt một cái liền nhận ra thân phận của Lý Trình Di.

“Cô biết tôi? “Lý Trình Di có chút bất ngờ.

“Em trai tôi là Chu Ngạn, được cậu chiếu cố. “Người con gái Sói đen lạnh lùng nói.

Lý Trình Di nhất thời nhớ lại, cái tên cầm đầu nhóm Lý Tưởng Hương bị anh dùng Hoa hướng dương Titan đập chết.

Người này lại còn có quan hệ với Chu Ngạn?

“Tôi là chị của cậu ta. Tất cả tài nghệ chiến đấu của cậu ta đều do tôi dạy từ nhỏ. “Người con gái tiếp tục nói.

“Cậu bị cậu giết một lần, cho nên, lần này “Người con gái một tay rút ra một thanh đao đen.

“Tôi cũng giết cậu một lần!”

Đột nhiên, cô ta thả người đạp đất, dưới chân nổ tung một mảng bùn đất.

Nháy mắt đã phóng đến trước người Lý Trình Di.

Một đao chém ngang!

Keng!!

Kim kiếm và đao đen giao kích.

Hai cỗ lực lượng cực lớn trong nháy mắt bộc phát va chạm.

Bùn đất dưới chân hai người nổ tung, hố, đá vụn, cỏ bùn cát bị nổ tung, sau đó rơi lả tả như mưa sa.

Khí lưu khổng lồ thổi tung áo choàng trên người người con gái, thổi bay mặt nạ Sói đen, lộ ra ngoại hình chân chính trên người cô ta.

Làn da kim loại màu đen đỏ, thỉnh thoảng có từng mạch điện tinh tế màu trắng từ ngực bụng chảy tới mặt.

Cô ta căn bản cũng không phải ngoại hình người sống, mà là một người cải tạo thuần túy.

Đầu của cô ta có một vành đai ánh sáng đỏ hình tròn, dường như được sử dụng làm mắt cảm ứng.

Hai tay, hai chân, khắp nơi đều có hoa văn thiết giáp chồng lên nhau.

Phần lưng, phần eo, thì có một đám vũ khí lớn nhỏ không đồng nhất.

Sức mạnh không tệ, nhưng vẫn quá yếu!

Cánh tay người con gái chợt nổi lên ánh sáng đỏ.

Sức mạnh trong nháy mắt từ mức lúc trước bạo tăng sáu mươi phần trăm!

Bùm!!

Lực lớn đột nhiên tăng cường, làm cho Lý Trình Di lui về phía sau mấy bước, không đứng vững, đối diện hai thanh đao đen đã lần nữa tiếp cận, cắt về phía cổ anh.

Lưỡi dao sắc bén phá vỡ không khí, phát ra tiếng rít nhọn, còn chưa tới gần, đã có thể cảm giác được da gà điên cuồng nổi lên.

Tốc độ quá nhanh, sức mạnh cũng mạnh hơn anh! Kỹ xảo càng tinh thuần dứt khoát, không hề dư thừa.

Dường như mấy người mà Lý Trình Di giao thủ liên tiếp trong thời gian này đều là cao thủ có kỹ thuật chiến đấu rất mạnh.

Xem ra chỉ có thể tốc chiến tốc thắng.

Anh lùi lại mấy bước, hai tay hiện lên kim kiếm.

Toàn thân hiện lên một tia ánh sáng vàng.

Hoa ngữ.

Hai mắt Lý Trình Di chợt mở to.

Chư Tinh Long Ảnh Kiếm!?

Trong phút chốc, phía sau anh hiện lên kiếm luân kim sắc.

Nhu khí toàn thân như bom nổ tung, toàn bộ rót vào tay phải, nhanh như chớp vung lên.

Năng lực hoa ngữ thuộc về Trầm Túy Chi Thủ đồng thời phát tác, mạnh mẽ trong nháy mắt cố định người con gái mặt nạ Sói đen.

Chính là khoảnh khắc này.

Một luồng ánh sáng vàng hóa thành vòng tròn, chợt lóe qua người cô ta.

Xì!

Một thanh kiếm cắm vào lồng ngực người con gái.

Cô ta cố gắng đứng dậy.

Lại là từng đạo ánh sáng vàng nổ vang xoẹt qua rồi nổ tung, ngay cả cô ta cũng không thể kịp phản ứng, xuyên thấu lồng ngực cô ta, đâm thủng lỗ chỗ trên ngực cô ta.

Kim kiếm trên vòng kiếm luân nhanh chóng ít đi.

Ngắn ngủi ba giây.

Tổng cộng chín thanh kim kiếm toàn bộ xuyên qua ngực người con gái, găm xuống mặt đất.

Đặc biệt là thanh kim kiếm cuối cùng, trực tiếp gần như đánh gãy xương cốt giữa đầu và ngực của người con gái.

Phù phù.

Cô ta nửa quỳ trên mặt đất, đao đen trong tay đâm xuống đất.

Chiêu này. Mô đun chưa từng thấy qua.

Nhưng chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Khoảng trống trong lồng ngực người con gái nhanh chóng bắt đầu tự động khép lại.

Không chỉ như thế, tính cả cái cổ gần như sắp gãy của cô ta, cũng tự mình chỉnh lại, khôi phục liên kết.

Bất quá một giây, tựa như thời gian đảo ngược, thương thế trên người cô liền hoàn toàn được chữa trị.

Tiểu tử kia nói không sai khó trách Đầu lâu trắng muốn mời cậu. Tên côn đồ. Cậu quả thật rất có tiềm lực! Sau lưng cậu, cũng đúng là một team rất sáng tạo. "Người con gái nhặt mặt nạ Sói đen trên mặt đất lên.

"Cô không sao chứ? "Hai mắt Lý Trình Di hơi ngưng trọng.

"Cậu cho rằng tôi là cái gì? Những thứ kém chất lượng dùng để tùy tiện tiêu hao trong Pháo đài Trầm mặc? "Người con gái nở nụ cười.

Chương 296: Nhanh chóng kết thúc

"Là người cải tạo hoàn toàn cấp quân dụng chân chính ngo người Nhĩ ngữ của Hồng Miếu. So với Đại Địa Hải Dương Thiên Không, 3 loại cấp dân dụng mạnh ít nhất hơn 1 bậc"Cô ta múa cây đao đen trong tay.

Đương nhiên, vừa rồi nếu cậu nhân cơ hội hoàn toàn phá hủy mô đun tái sinh của ta, có lẽ chúng ta chỉ có thể gặp lại lần sau. Nhưng đáng tiếc, cậu tựa hồ không có kinh nghiệm về phương diện này".

"Thoạt nhìn rất lợi hại. "Lý Trình Di lần này là tự đáy lòng gật đầu.

Nếu không có năng lực hoa ngữ, anh căn bản đánh không lại người trước mắt này.

"Như vậy, hiện tại có thể bắt đầu hiệp thứ hai. "Người con gái giơ song đao giao nhau, dựng thẳng trước người.

Phốc!!

Trong nháy mắt ánh sáng vàng phóng ra.

Chư Tinh Long Ảnh Kiếm lần nữa nổ tung, bay ra.

Lúc này đây người con gái lại đột nhiên lắc mình, tránh đi kiếm thứ nhất.

Cô ta dùng tốc độ cao nhất xông về phía Lý Trình Di, đao đen chém trúng đạo Chư Tinh Long Ảnh Kiếm thứ hai.

Keng!

Một tay đối kháng sức mạnh toàn thân Lý Trình Di hội tụ, tất nhiên không phải đối thủ, tay phải người con gái bị lay động, nhưng thật sự đã khiến quỹ tích của kim kiếm bị lệch đi.

Người con gái nháy mắt liền lấn người tiến vào trước người Lý Trình Di một mét.

Lóe sáng.

Trong phút chốc vai phải Lý Trình Di nổ ra một chùm ánh sáng vàng chói mắt.

Rất đột ngột rõ ràng không có bất kỳ thiết bị phát sáng nào.

Không thấy bất cứ động tác nào, kiểu khởi động, dấu hiệu nào.

Cứ như vậy đột nhiên nổ tung một chùm ánh sáng vàng chói mắt.

Ánh sáng vàng nóng rực, nóng bỏng, tựa như từng đạo đao nhọn, bị đè ép tới cực điểm, sau đó ầm ầm bộc phát.

Uỳnh!!

Ánh sáng vàng chói mắt cũng không phải chỉ là ánh sáng, vẫn là đâm, nó thật sự trong chớp mắt ầm ầm kia đâm thủng thân thể người con gái.

Lực va chạm cực lớn, khiến cô ta bị nện bay ra ngoài, ngã sấp xuống đất bùn.

Bùm!

Bầu trời u ám, tiếng sấm cuồn cuộn.

Người con gái nằm ngửa trên mặt đất, toàn thân thân thể hiện ra lỗ chỗ lỗ thủng.

Lỗ thủng có lớn có nhỏ, lớn thì như nắm đấm, nhỏ như mũi kim.

Tất cả lỗ thủng toàn bộ đều là dấu vết bị đốt cháy khét, căn bản không cách nào tự lành lần nữa.

Cô ta căn bản không thể hiểu được, loại vũ khí trang bị chưa từng thấy qua này, không có bất kỳ dấu hiệu tích trữ năng lượng nào, không có bất kỳ động tác khởi động nào, thậm chí ngay cả miệng bắn cũng tìm không thấy.

Không khí bỗng nhiên nổ tung.

“Đại tỷ!! “Cách đó không xa một người áo choàng đen rống to một tiếng, bức lui Colin trước người, rống giận nhằm phía Lý Trình Di.

“Vô dụng. “Lý Trình Di đứng tại chỗ, bình tĩnh nhìn hắn ta như hổ điên, đang xông tới.

Chỉ có sau khi chân chính sử dụng Lóe sáng, anh mới hiểu được, Hoa lân y sinh ra lần thứ hai này, rốt cuộc khủng như thế nào.

Xoẹt!!

Lại là một luồng ánh sáng vàng nổ tung.

Cơ thể của người mặc áo choàng đen lần này rõ ràng kém xa người con gái đeo mặt nạ Sói đen.

Chỉ trong nháy mắt, hắn ta liền giống như bị xe tải đụng phải, bay ngược ra ngoài, cả người bốc khói, nặng nề rơi xuống đất.

Lúc rơi xuống đất, nửa thân thể bên phải của hắn đã hoàn toàn biến mất.

“Vậy rốt cuộc là cái gì!! “Người con gái Sói đen gian nan nâng người dậy, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Tia nhiệt độ cao? Laser?

Không giống!

Tia laser hoặc tia nhiệt độ cao đơn thuần, căn bản không thể có lực va chạm mạnh như vậy.

Trong nháy mắt đó, cô ta cảm giác mình tựa như bị một cơn kiếm mưa nhiệt độ cực cao nện trúng.

Không thể né tránh, cũng không kịp né tránh.

Đó là ánh sáng, quá nhanh.

Giống như một quả bom hạt nhân chiến thuật nhỏ mà cô ta từng tiếp xúc!

Nhưng nếu là bom cận chiến! Tại sao bản thân hắn ta lại không sao!? Ngay cả phản lực cũng không có!?

Đáng tiếc người con gái không có cơ hội suy nghĩ nữa.

Cô bỗng nhiên ngửa đầu nhìn về phía bầu trời xa xa, nơi đó đang có từng chiếc thiết bị bay đang cấp tốc bay về phía bên này.

“Lần sau, tôi sẽ lại đến tìm cậu! Nhớ kỹ, tôi tên là Chu Đàm!”

Đột nhiên, người con gái cùng hai người còn lại, đều bắt đầu sáng lên ánh sáng đỏ.

Ánh sáng đỏ càng ngày càng sáng, càng ngày càng nóng.

Ầm ầm!!!

Ba tiếng nổ lớn vang lên.

Lý Trình Di một tay chắn trước người ngăn trở sóng xung kích nổ tung.

Anh bỗng nhiên hiểu ra.

So với Hoa lân y, chỗ cường hãn chân chính của Ác chi hoa, kỳ thật không phải là tốc độ tăng cường sức mạnh của Hoa lân y.

Bởi vì so với khoa học kỹ thuật hiện đại, ưu thế như vậy cũng không mạnh hơn bao nhiêu. Mà đó là năng lực hoa ngữ kỳ lạ, cổ quái, không tuân theo đạo lý nào!

Ví dụ như Trầm túy chi thủ, hay như kiên cố, hay là Lóe sáng vừa dùng.

……

Từng chiếc Thiết bị bay nhanh chóng tới gần, Lý Trình Di lui về phía sau vài bước, xoay người đột nhiên xông vào rừng rậm, đảo mắt biến mất trong bóng tối.

Thân phận Tiếu Hào của anh và bản thân anh cũng không thể lộ ra ánh sáng.

Dù sao những chuyện Tiếu Hào làm, cũng có không ít chuyện vi phạm quy tắc liên hội.

Lúc rời đi, anh thuận tay xách theo Mục tiên sinh đang hôn mê do mất máu quá nhiều,

Lực trường rực rỡ phóng ra, nhanh chóng cầm máu ở chân cụt của Mục tiên sinh,vết thương bắt đầu chậm rãi khép lại.

Một đường lao đi mấy cây số, vượt khỏi phạm vi của thiết bị truy tung.

Ở bên một dòng suối, Lý Trình Di một tay ném Mục tiên sinh trong tay xuống đất, lấy ra thiết bị che chắn, mở rộng phạm vi che chắn tín hiệu xung quanh.

Những thiết bị che chắn tín hiệu và phá sóng này là được Thải Hồng Đường và phía bên ông chủ cấp.

Chức năng chủ yếu của những thiết bị che chắn này là giảm khả năng bị khóa bằng cách làm suy yếu các loại tín hiệu bức xạ của bản thân, đồng thời gây nhiễu tín hiệu thiết bị quét xung quanh.

Phương thức này, kỳ thật vẫn có khả năng bị phát hiện.

Bởi vì bản thân thiết bị che chắn cũng sẽ phát ra bức xạ.

Cho nên, Lý Trình Di phải nhanh chóng kết thúc công việc.

Chương 297:Bí mật quyển sách xanh

Đứng ở bên dòng suối, anh lẳng lặng đem Lực trường rực rỡ phủ lên người Mục tiên sinh, chờ đợi ông ta tỉnh táo lại.

Vài phút sau.

Lực Lực trường rực rỡ sau ba lần tiến hóa, hiệu lực tăng lên một mức.

Mục tiên sinh sắc mặt tái nhợt, chậm rãi từ trong hôn mê tỉnh táo lại.

Liếc mắt nhìn thấy, vẫn là bộ áo giáp màu tím đen hoa lệ lúc trước, sắc mặt ông ta lúc này càng trắng nhợt hơn.

“Lại là cậu, nếu không giết tôi, nói đi, cậu muốn tôi làm gì?” ông ta thậm chí đều lười đứng lên, cứ như vậy nằm trên mặt đất nói chuyện. Hiển nhiên ông ta biết, cho dù mình có phản kháng thế nào, cũng không làm nên chuyện gì.

“Tại sao Tân Đức Lạp lại hôn mê? “Lý Trình Di trực tiếp hỏi.

Anh cũng không dễ nói chuyện như bọn Tống Nhiễm, anh có thể cảm nhận được ác niệm, chỉ là vài lần gặp mặt, liền biết Mục tiên sinh này có vấn đề.

Nhưng ác niệm loại này, không có cách nào nói cho người ngoài, cho dù nói, người ngoài cũng sẽ không tin.

Cho nên anh dứt khoát tự mình xử lý.

Nghe được cái tên Tân Đức Lạp, khuôn mặt đầy sẹo của Mục tiên sinh khẽ run lên.

“Ta biết ngay, nếu như không muốn Tân Đức Lạp kia chết, cậu phải….”

Xoẹt!

Ánh sáng vàng chợt lóe.

Mục tiên sinh ôm cánh tay trái của mình phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Một cánh tay của ông ta bị chặt đứt, máu loãng lần nữa chảy ra, nhưng quỷ dị rất nhanh liền tự động dừng lại.

“Bây giờ nói không? “Ánh mắt Lý Trình Di dưới mũ bảo hộ bình tĩnh.

“Cậu cho dù giết tôi cũng không phải tôi làm! “Mục tiên sinh tiếp tục cắn răng nói, ông ta mặc dù đau đến cả người phát run, nhưng vẫn mạnh miệng như cũ.

Lý Trình Di cảm thấy hứng thú, bí mật gì, có thể làm cho người này đến nước này, cũng không nói ra chân tướng?

Nếu không là anh có thể cảm thụ ác niệm thì đúng là có thể sẽ bị đối phương lừa gạt.Nhưng đáng tiếc, Mục tiên sinh gặp phải

chính là anh.

“Thật không nói? “Lý Trình Di hỏi một câu cuối cùng.

“Nói rồi. Là Hạ Binh! Sao cậu cứ đổ cho tôi? “Mục tiên sinh run rẩy nói.

Vậy thì thôi.

Lý Trình Di nhấc kim kiếm lên, giơ tay hướng về phía đối phương.

Xoẹt!

Lưỡi kiếm xẹt qua cổ Mục tiên sinh, kéo theo một đường máu.

Sắc mặt ông ta dữ tợn, tựa hồ thật sự không thể tin được Lý Trình Di sẽ giết mình.

Ông ta vươn ra một bàn tay duy nhất, che lại cổ họng của mình, trong mắt toát ra thật sâu tuyệt vọng.

“Bây giờ, muốn nói không? “Lý Trình Di thản nhiên nói.

m thanh tựa như một đạo băng thủy, xối từ đầu đến chân Mục tiên sinh.

Ông ta lúc này mới phát hiện, cổ của mình chỉ là hơi bị cắt một chút, chảy máu, cũng không phải thật sự đã chết.

Phát hiện điểm ấy, Mục tiên sinh há to miệng thở dốc. Trong con ngươi toát ra sự sợ hãi cùng may mắn.

“Tôi nói!”

“Tôi nói!”

‘Rất tốt. “Giọng nói của Lý Trình Di từ cổ họng truyền ra. “Làm thế nào mà Tân Đức Lạp lại hôn mê?”

Mục tiên sinh nhìn vết thương ở tay và chân của mình, phát hiện thật sự không chảy máu. Bỗng chốc mặt ông ta biến sắc.

“Là Quyển sách bìa xanh. Mở khóa Quyển sách bìa xanh, cần mạng người. Tân Đức Lạp hôn mê, là bị Quyển sách bìa xanh ảnh hưởng. Chỉ cần cắt đứt tiến trình mở khóa Quyển sách bìa xanh, ông ta có thể tỉnh. “Ông ta trầm thấp trả lời.

“Quyển sách bìa xanh tên đầy đủ, gọi Lam Mộng sơn chủ dị thức lục, là một quyển thần kỳ đến có thể thực hiện nguyện vọng của con người.”

Nhưng bản thân nó, nó cần đủ máu để mở khóa. ”

“Cho nên, ông liền dẫn các loại nhân thủ, đi Lang động, sau đó giết chết bọn họ để vì mở khóa quyển sách bìa xanh, thực hiện nguyện vọng của mình?”

“Chính là vì thực hiện nguyện vọng, nên tôi mới gia nhập Lý Tưởng Hương. Sau đó từ Lý Tưởng Hương trốn ra, cũng là muốn thấy hy vọng có thể thực hiện được nguyện vọng. “Mục tiên sinh cắn răng trả lời.

Sau khi chết một lần, ông ta thật sự hiểu được, Lý Trình Di thật sự dám giết mình. Cho nên lúc này nói chuyện cũng thành thật hơn rất nhiều.

“Làm sao ông biết Quyển sách bìa xanh có thể thực hiện nguyện vọng? “Lý Trình Di hỏi ra vấn đề mấu chốt. “Những chữ đen trên vách tường Trong Góc chết Lang động? Hay là ghi chép trong cuốn sách bìa xanh?”

“Đều không phải “Mục tiên sinh lắc đầu. “Là một….”

Xoẹt!!

Trong phút chốc vâng lên một tiếng súng vang từ xa xa.

Sau gáy Lý Trình Di như bị sét đánh, bị một cỗ lực trùng kích cực lớn đánh trúng.

Cỗ lực lượng kia bén nhọn nóng bỏng, từ phía sau đi về phía trước, không hề báo trước.

Sức mạnh cực lớn mang theo cả người anh lao ra phía trước mấy bước.

Súng bắn tỉa!?

Trong nháy mắt Lý Trình Di kịp phản ứng, nghiêng người chợt lóe, trốn sau lưng một cây đại thụ.

Sau đó đưa tay sờ gáy mình.

Mũ bảo hộ vỡ một chút, nhưng không hoàn toàn bị đánh xuyên qua, chỉ có thêm một chỗ lõm.

Bỗng nhiên anh nghĩ tới cái gì, lại nhìn Mục tiên sinh.

Bên dòng suối, Mục tiên sinh đã hoàn toàn không có động tĩnh.

Một viên đạn bắn tỉa khác, chính giữa ngực ông ta.

Giữa thân thể xuất hiện một lỗ máu to bằng quả dưa hấu. Vết thương lớn như vậy, người đã hoàn toàn không còn hơi thở.

Lý Trình Di trốn ở sau cây, trong lòng biết, Mục tiên sinh sau lưng tuyệt đối không phải Lý Tưởng Hương, mà là còn có những người khác, thế lực khác.

Có một thế lực xa lạ, nói cho Mục tiên sinh, Quyển sách bìa xanh có thể thực hiện nguyện vọng, cho nên lợi dụng ông ta biến tướng mở khóa Quyển sách bìa xanh.

Hít sâu một hơi.

Anh lao ra khỏi thân cây.

Bùm!

Một viên đạn trúng dưới chân anh, nổ tung một mảng đất lớn.

Lý Trình Di không ngừng biến ảo quỹ tích, phóng về phía viên đạn đang bắn tỉa mình.

Bang bang bang!!

Ba phát liên tiếp.

Đối phương cũng có thể đuổi kịp tốc độ của anh, trong ba phát có một phát bắn trúng đùi anh.

Một tiếng kim loại giòn vang, tốc độ Lý Trình Di dừng lại, bị cắt ngang.

‘Không phải tay súng bắn tỉa bình thường, là người cải tạo hoặc là người cường hóa!’

Trong lòng anh sáng tỏ, toàn thân lần nữa đổi hướng, nhằm về phía tay súng bắn tỉa.

Chương 298: Giết người diệt khẩu

Rừng rậm như vậy, địa điểm bắn tỉa của đối phương vì tránh bị thân cây chắn hoặc làm lệch hướng, nhất định sẽ không quá xa!

Trong lòng anh sáng tỏ.

Chắc chắn rồi.

Cách vị trí lao ra hơn hai trăm mét.

Một người đàn ông cao lớn toàn thân khoác cỏ khô ngụy trang, đang nhanh chóng cầm súng chạy như điên về phía xa xa.

Phát hiện phía sau Lý Trình Di đuổi theo, người đàn ông không nói hai lời. Kéo công tắc lên ngực.

Lạch cạch.

Một tiếng vang nhỏ.

Lý Trình Di dừng bước, khom người ngay tại chỗ, hai tay bảo vệ đầu.

Ầm ầm!!!

Một tiếng nổ lớn ầm ầm nổ tung ở vị trí hơn mười mét phía trước anh.

Ngọn lửa màu cam quét qua rừng cây xung quanh, nhanh chóng đốt trụi một lượng lớn cỏ khô lá khô.

Lý Trình Di bị vụ nổ đẩy mạnh, dịch về phía sau mấy mét, mới ổn định thân hình.

Anh khua tay ra, gạt một cây cành cây rơi xuống đầu anh, nhìn về vị trí phía tay súng bắn tỉa.

Nơi đó đã chỉ còn lại những bộ phận và mảnh vỡ.

Hừ lạnh một tiếng, anh không dừng lại nữa, xoay người chạy về phía Mục tiên sinh.

Sau khi nhanh chóng tìm kiếm vật phẩm trên người Mục tiên sinh, Lý Trình Di xoay người rời đi.

Vụ nổ vừa rồi quá mức bắt mắt, không bao lâu sẽ có người đến điều tra.

……..

Vài giờ sau.

Bệnh viện Nhân dân số 1 huyện Vân Sơn.

“Ai! Phía sau chuyện này quá nhiều bí mật. Người của Liên hội và Sở An ninh đều xác nhận, ba người cải tạo kia hoàn toàn là chủng loại của Lý Tưởng Hương. Góc chết Lang động liên lụy đến Lý Tưởng Hương, vậy thì phiền phức thật”.Tống Nhiễm nằm trên giường bệnh sắc mặt khó coi.

“Lê n để lại lời nhắn về Quyển sách bìa xanh, ông chủ nhất định là muốn tìm Quyển sách bìa xanh. Nhưng tôi nghi ngờ, Quyển sách bìa xanh chúng ta tìm, cùng Quyển sách bìa xanh Lang động, có thể không phải cùng một thứ.” Trên giường bệnh, một chân Tư Mã Quy treo ở giữa không trung, cả người buộc đầy băng vải, chỉ lộ ra mắt và miệng.

“Đừng suy nghĩ nhiều, hiện tại Mục tiên sinh đã chết, hiện trường xung quanh phát hiện mảnh vụn súng bắn quân dụng tỉa, còn có mảnh vỡ của người cải tạo, tình hình đã không phải chúng ta có thể quyết định. Liên lụy đến Lý Tưởng Hương cùng vũ khí quân dụng, hiện tại Lang động, Sài động đã bị liên hội phong tỏa.” Tống Nhiễm thở dài.

“Tôi may mắn, lúc qua đi, Mục tiên sinh còn chưa chết, tôi hỏi ông ta, ông ta nói, ông chủ chỉ cần đợi tế tự Lang động biến mất là có thể tỉnh lại.” Lý Trình Di ngồi bên giường bệnh, gọt táo cho hai người.

“Tế tự tại Lang động? Cái gì? “Tống Nhiễm trừng mắt, cảm giác có chút không đúng.

Lý Trình Di cũng không giấu diếm, trực tiếp kể lại những gì Mục tiên sinh nói.

“Quyển sách bìa xanh có thể thực hiện nguyện vọng? Còn phải hiến lên 99 mạng người mới có thể mở khóa?”

Tống Nhiễm và Tư Mã Quy nghe xong sửng sốt.

Bọn họ điều tra lâu như vậy, làm sao không tra được loại tin tức này, làm sao Lý Trình Di vừa đến, liền nhanh chóng tra được.

Đặc biệt là Tư Mã Quy.

Anh ta nghĩ, rõ ràng mình cũng đi vào Lang động?

Sao mình không tra được gì cả? Ngược lại còn thiếu chút nữa bị hút vào trong Động màu lam.

Giữa người với người, chênh lệch có phải hơi quá lớn hay không?

“Tin tức này có thể xác định là thật sao? “Tư Mã Quy hỏi.

“Không biết. “Lý Trình Di lắc đầu,” Nhưng Mục tiên sinh trăm phương ngàn kế hại chết nhiều người như vậy, khẳng định có căn cứ hoặc chứng cứ nhất định.

Tống Nhiễm nói: “Người của Lý Tưởng Hương và người giết Mục tiên sinh tuyệt đối không phải là một nhóm. Nhưng Mục tiên sinh nhất định biết Lý Tưởng Hương, cho nên mới dẫn chúng ta qua đó đấu với bọn chúng”.

“Chuyện ông chủ bên này, đã truyền tới tổng công ty bên kia. Lúc trước đã có bạn tốt của ông chủ chạy tới. Việc này chúng ta tạm thời chờ một chút. Chỉ bằng vào lực lượng của mấy người chúng ta, không có khả năng đối kháng với Lý Tưởng Hương. “Anh ta tiếp tục nói. “Chỉ có thể chờ mạng lưới quan hệ của ông chủ phát huy tác dụng”.

“Người tới là ai? “Lý Trình Di hỏi.

“Theo cách nói của Nghi quốc, hẳn là cháu ngoại của ông chủ. Tổng công ty cũng bởi vì bọn họ ở đây, cho nên mới liên tục cung cấp trợ giúp cho chúng ta. Nếu không người đi trà lạnh, quan trường và thương mại càng coi trọng chuyện này, không có giá trị trao đổi với người khác, không ai sẽ ra tay giúp mình. “Tống Nhiễm trả lời.

Lý Trình Di gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Ba người trong lúc nhất thời cũng không nói gì nữa, chuyến này thương vong có thể nói là thảm trọng.

Nhân thủ công ty bên kia tử thương không ít, cần phải tốn một số tiền bồi thường lớn.

Bản thân hai người bọn họ cũng bị thương, trong thời gian ngắn cũng không làm được chuyện gì.

Còn Lý Trình Di thì rảnh rỗi đến Lang động kiểm tra tình hình.

Cháu ngoại của Tân Đức Lạp cũng ở hai ngày sau đến huyện Vân Sơn. Đón Tân Đức Lạp hôn mê bất tỉnh đi.

Cháu ngoại này đối với đám người Tống Nhiễm Tư Mã Quy Lý Trình Di không thèm để ý chút nào, thậm chí ngay cả nói thêm vài câu cũng lười tốn thời gian. Dẫn theo một đội ngũ y tế đỉnh cấp, kéo ông chú lên rồi đi.

Một số người đã tiễn chiếc máy bay riêng mà họ đã rời đi tại sân bay.

"Gia đình của ông chủ cũng phát triển rất tốt, nhưng họ luôn cảm thấy ông chủ đang lãng phí chính mình, lãng phí thời gian và sinh mệnh. Họ cho rằng con trai không sinh thêm con cũng tốt. Không đáng để ông chủ vất vả như vậy, đi từng Góc chết từng Góc chết điều tra.Nhưng ông chủ là người nhớ chuyện cũ và trọng tình, khăng khăng muốn tới. Cho nên, như cậu thấy rồi đấy". Tống Nhiễm nhìn chiếc máy bay tư nhân màu lam chậm rãi cất cánh, thở dài một tiếng.

"Nhìn như vậy, vận khí của chúng ta cũng không tệ lắm? Đi theo một ông chủ tốt? "Lý Trình Di nói.

"Cũng không phải" Tư Mã Quy chống gậy bất đắc dĩ nói, "Vốn tôi đã rất nhiều lần muốn chạy trốn, nhưng do dự vài lần, đều không hạ quyết tâm được. sớm biết vậy tôi đã…"

Anh không nói tiếp, giống như Tống Nhiễm, cũng thở dài theo.

Chương 299: Đi đến Bạch tinh

Hiện tại ông chủ hôn mê rời đi, đi tới Bạch Tinh trị liệu.

Mọi hoạt động kinh doanh ở phía họ đều bị đình trệ.

Lý Trình Di trong lòng mặc dù lo lắng, nhưng nếu Mục tiên sinh nói là sự thật, như vậy không bao lâu nữa, tế tự trên Quyển sách bìa xanh tự động chấm dứt, ông chủ hẳn là có thể tỉnh lại.

Hơn nữa, nói riêng về phương diện y sinh vật, Bạch Tinh quả thật mạnh hơn Nghi quốc rất nhiều.

“Tôi định trở về duy trì hoạt động của công ty Hồng Cẩm, chắc sẽ không làm loạn ổn định sự ổn định của công ty. “Tống Nhiễm thu hồi tầm mắt, nhìn về phía Tư Mã Quy.

“Tư Mã Quy, cậu định làm gì?”

‘Còn có thể làm gì? Dưỡng thương thôi! Nếu không lần sau đến Góc chết tôi chết chắc! “Tư Mã Quy bất đắc dĩ nói.

“Trình Ý đâu? “Tống Nhiễm nhìn về phía Lý Trình Di.

“Tôi thành lập một nhóm nhỏ, còn đang làm quen, nếu không có ông chủ đi một mình tôi đối mặt Góc chết toàn phải mò mẫm. Quy ca, có muốn tới không?”

Từ việc của Tân Đức Lạp đã nhìn ra, Tư Mã Quy đúng là một nhân vật chính phái trọng tình nghĩa.

Người như vậy, tuyệt đối không cần lo lắng anh ta đâm sau lưng mình.

Năng lực tuy rằng yếu một chút, nhưng nhiều khi tín nhiệm mới là yếu tố quan trọng hơn.

Tư Mã Quy cười cười, “Thôi bỏ qua, tôi biết Nhóm Khu vườn Vận Mệnh kia của cậu, tất cả đều là đại lão, tôi có tài cán gì đâu mà vào?”

Anh ra hiển nhiên cũng tự biết sức mình.

Nghe vậy, Lý Trình Di cũng không nói nhiều, quả thật, nhóm Khu vườn Vận Mệnh bây giờ còn đang trong thời kỳ dung hợp, giữa người với người đều phải trải qua sự tình, mới có thể nhìn ra đối phương có đáng tin cậy hay không.

Cẩn thận ngẫm lại, hiện tại quả thật cũng không thích hợp mang gánh nặng.

Người Góc chết chúng ta không sợ hãi, chỉ có một cái mạng. Cầu đơn giản chính là sống thoải mái, không thẹn với lương tâm. Tôi muốn chạy tới liên lụy cậu thật sự là trong lòng không thoải mái. “Tư Mã Quy bổ sung.

“Vậy bên Quyển sách bìa xanh làm sao bây giờ? “Lý Trình Di hỏi.

“Tạm thời gác lại, chờ ông chủ tỉnh rồi nói. “Tống Nhiễm trả lời.

Sau lời này ba người đều không nói nữa.

Nếu ông chủ tỉnh lại thì tốt, nếu không tỉnh, có lẽ……

Mục tiên sinh mặc dù nói ra phương pháp để Tân Đức Lạp có thể tỉnh lại nhưng ông ta cũng là con rối bị thao túng, chưa chắc thông tin nắm được đã đúng

Việc này, chỉ có điều tra kẻ hạ thủ sau lưng Mục tiên sinh, mới có thể biết rõ chân tướng.

Trước khi rời khỏi huyện Vân Sơn tỉnh Phù Tung, Lý Trình Di còn đặc biệt đến thôn Đỗ gia mà Tống Nhiễm đã nhắc tới.

Nhưng nơi đó căn bản là một thôn nhỏ hẻo lánh phong bế, bọn họ ở nơi đó gặp Mục tiên sinh, từ đó tra được tung tích của Quyển sách bìa xanh.

Đáng tiếc, Mục tiên sinh bản thân chính là một con rối gỗ, kẻ hạ thủ sau lưng rất có thể là muốn thông qua ông ta, để thao túng nhóm của Tân Đức Lạp, từ đó đạt được mục đích của mình.

Sau khi Lý Trình Di trở lại Toại Dương, nói chuyện này với Thải Hồng Đường, nhờ cô hỗ trợ lưu ý tình báo của Quyển sách bìa xanh.

…….

Trải qua những chuyện lần trước, độ tin cậy của Thải Hồng Đường đối với anh tăng lên trên diện rộng, vỗ miệng đáp ứng.

Dù sao cũng chỉ là để AI thêm một dự án mà thôi. Về phần siêu máy tính, tiền điện và vân vân, đều có sẵn.

Vì thế, Lý Trình Di lại trở về cuộc sống quy luật ban đầu.

Mỗi tuần đi tập võ, sau đó đi làm hỏi tình huống ông chủ, đi vườn thực vật kiểm tra hoa cỏ biến dị.

Quan trọng nhất, vẫn là đi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh hấp thụ Tiết mao phi liêm , để đạt được tiếng hoa Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp.

Đảo mắt đã đến cuối tháng 11.

…….

Công ty sinh học Hồng Cẩm- Tòa nhà Tân thế kỷ

Lý Trình Di cầm một túi trà sữa đi ra thang máy, nhìn thấy người trong đại sảnh công ty, có không ít người đang thu dọn đồ đạc.

Tống Nhiễm ở một bên nhỏ giọng nói chuyện với Kẻ lông mày đậm. Cách đó không xa còn có một cô gái cao lớn tóc vàng mắt nâu, đang chỉ huy người di chuyển đồ đạc.

“Trình Ý, cậu đến rồi à? “Thấy Lý Trình Di, Tống Nhiễm vẫy tay với anh.

“Chuyện gì xảy ra? Anh Tống, sao lại thu dọn đồ đạc? “Lý Trình Di hơi nhíu mày, đến gần.

“Tổng công ty thông báo, toàn bộ nhân viên Bạch Tnh tại đây đều phải trở về nước” Tống Nhiễm trả lời, “Cụ thể là vì nguyên nhân gì, tôi cũng không rõ, nhưng nghe nói cháu ngoại ông chủ trực tiếp ra lệnh”.

Lý Trình Di nghe được cái này, bỗng nhiên nhớ tới trước đó Đinh Ninh đề cập qua sự tình cho anh, còn có ông già tại trung tâm đo lường trí tuệ chuyên gia vũ khí bay cũng nói tương tự.

“Tạm thời tôi cũng phải đi theo, đến Bạch Tinh một chuyến. Một thời gian lại quay lại. “Tống Nhiễm tiếp tục nói.

“Anh cũng phải đi? “Lý Trình Di kinh ngạc nói. Vậy công ty bên này làm thế nào? Vốn định để cậu tiếp nhận, nhưng chắc là cậu cũng lười làm, cho nên sau này để Lâm Thiên Thiên phụ trách. “Tống Nhiễm chỉ vào Lông mày kẻ đậm.

“Lâm Thiên Thiên? À, là Lông mày kẻ đậm à? “Lý Trình Di kịp phản ứng.

Kẻ lông mày đậm đang im lặng lúc này sắc mặt trịnh trọng hẳn lên. “Về sau tôi phụ trách vận hành công ty bên này, nhưng

chức vụ của Trình Ý tiên sinh cũng không phải trợ lý lúc trước".

"Vậy tôi là cái gì? "Lý Trình Di nở nụ cười.

"Phó tổng giám đốc. " Lông mày kẻ đậm nghiêm túc trả lời. Nắm 30% cổ phần của công ty.

"… "Nụ cười trên mặt Lý Trình Di dần dần biến mất. "Đây là cháu ngoại ông chủ nói?"

"Không phải. Chính xác mà nói, ông chủ đã sớm xác định dự án. Một khi ông chủ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cứ xử lý theo phương án này. "Tống Nhiễm trả lời.

"… "Lý Trình Di không nói gì.

Anh bỗng nhiên có chút hiểu được, vì cái gì Tống Nhiễm cùng Tư Mã Quy đều nguyện ý mạo hiểm cùng ông chủ điều tra Góc chết.

Ký một đống văn kiện, sau khi chuyển nhượng cổ phần, anh ra khỏi công ty nhìn bầu trời xanh biếc, bỗng nhiên có cảm giác trống trải.

Sau này, tất cả mình tự làm chủ.

Không có ông chủ cầm lái, phương diện kiếm tiền, anh bỗng nhiên có loại lo lắng không biết làm sao.

Chương 300: Tâm tư nặng nề

Không ngồi xe, Lý Trình Di chậm rãi đi theo con đường dành cho người đi bộ bên đường, tản bộ, chậm rãi chỉnh trang lại suy nghĩ.

Anh suy nghĩ rất nhiều, ông chủ đột nhiên hôn mê, làm đảo lộn kế hoạch lúc trước của anh.

Có lẽ đây chính là người tính không bằng trời tính.

Cũng may là, độ thu thập của Tiết Mao Phi Liêm đã đạt tới 63% được hơn phân nửa.

Đến lúc đó không riêng gì đạt được hoa ngữ Huyết mạch Ảnh Long mới.

Còn có thể nhanh chóng hấp thu hoa khí, mở ra hoa thần vị mới, đạt được hoa ngữ mới.

Đi không mục đích về phía trước, Lý Trình Di bất tri bất giác, lại đi tới trước quầy hàng di động uống nước trái cây ngoài trời.

Phía sau quầy hàng vẫn là hai ông chủ trẻ tuổi một nam một nữ, trên cánh tay lộ ra hình xăm động vật nhỏ mơ hồ.

Bảng thực đơn vẫn là những bảng trước đó.

Táo đỏ sữa gừng, cam vàng chanh, cam tâm tình vân vân.

Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, định quét một ly táo đỏ sữa gừng, thời tiết lạnh, uống chút nóng nóng cũng thoải mái.

Bỗng nhiên màn hình lớn của trung tâm thương mại đối diện vẫn đang mở MV âm nhạc, thoáng cái nhảy thành thông báo tin tức màu xanh đậm.

Một nữ phát thanh viên trung niên mặc âu phục nữ màu trắng, vẻ mặt nghiêm nghị, âm thanh trầm thấp ngồi ngay ngắn bên cạnh bàn.

“Bốn giờ sáng ngày 24/11, thường ủy ủy ban thống nhất quốc gia, bộ trưởng bộ nông nghiệp, hoàng thái tử đế quốc Chu Nghênh tiên sinh, bởi vì đột phát bệnh viêm cơ tim, qua đời tại trung tâm nghiên cứu tâm não thành phố Triều Ngữ, hưởng thọ 47 tuổi.”

“Để ngăn chặn triệt để các vụ tấn công khủng bố, theo công tác an ninh quốc phòng, từ ngày 30/11, Ủy ban Thống nhất đã bỏ phiếu quyết định, mở công tác thanh tra, điều tra khủng bố trên phạm vi toàn quốc.”

“Bởi vì mục tiêu khủng bố tập kích cùng nghi phạm liên quan, đều có tỷ lệ lớn đến từ Bạch Tinh.”

Sau ngày 30/11, sẽ tiến hành kiểm tra lại toàn diện công dân, tạm thời giữ lại quốc tịch Bạch Tinh trong phạm vi cả nước. Những người không tuân thủ sẽ phải chịu trách nhiệm trước pháp luật. ”

Lý Trình Di kinh ngạc nhìn màn hình lớn, nhất thời quên cả quét mã di động.

Không chỉ có một mình anh, người đi đường xung quanh, xe cộ qua lại, đều theo bản năng thả chậm bước chân, ngẩng đầu nhìn tin tức trên màn hình lớn.

Nghi quốc là đại quốc mấy tỷ nhân khẩu, bất kỳ nhất cử nhất động nào, đều sẽ gây lên sóng to gió lớn.

Cho nên rất nhiều chính sách đều là kiểm tra phạm vi nhỏ rồi mới thực hiện.

Và bây giờ.

Hoàng thái tử Chu Nghênh của đế quốc chết, mới hơn 40 đã chết? Người bình thường nghe xong, có thể cho rằng thật sự là viêm cơ tim do virus.

Nhưng Chuyên gia vũ khí bay hoặc là quần thể người cải tạo, quả thật biết, căn bản là không tồn tại khả năng nguyên nhân đó.

Trong xã hội ngày nay, trái tim nhân tạo đều có thể tùy ý chế tạo. Cho dù thật sự là bệnh viêm cơ tim, cũng không thể đơn giản lấy mạng Chu Nghênh như vậy.

Mà tiếp theo mở ra cuộc điều tra lớn về phần tử khủng bố trong phạm vi toàn quốc, mới là hạch tâm trong hạch tâm.

Trước thông tin về cái chết của hoàng thái tử và thông tin về điều tra phần tử khủng bố tập kích thì người có chút nhạy bén về chính trị có thể nhanh chóng liên hệ hai sự kiện với nhau

“Hoàng thái tử bị khủng bố tập kích ám sát?” Lý Trình Di trong lòng đoán ra đáp án.

Trong lòng anh không biết như thế nào, có chút nặng nề.

Giống như mây đen dày đặc, áp suất không khí giảm xuống, không thở nổi.

Beep

Điện thoại đột nhiên vang lên.

Tiếng chuông cũng kéo anh khỏi thất thần.

Cầm lên xem, là Đinh Ninh.

Nhấn nút Connect.

“Alo, anh Ninh?”

“Tiểu Di, gần đây cẩn thận một chút, đừng đến gần người của Bạch Tinh. Phía trên có động tác lớn.“Đinh Ninh nghiêm túc nói.

“Tôi thấy tin tức rồi. “Lý Trình Di trả lời.

“Lần này phụ trách công tác điều tra, là Cửu Nghi của An Đô. “Đinh Ninh nói.

“Cửu Nghi?”

Đinh Ninh trầm giọng nói, “Ngay tại một tuần trước, chủ lực của Lý Tưởng Hương đã bị Cửu Nghi đánh tan, từ vị thứ nhất đến vị thứ bảy, toàn bộ chết trận.”

Vốn chuẩn bị triệt để giết sạch sẽ, nửa đường gặp phải người cải tạo của Bạch Tinh, bởi vậy bị ngăn trở. Sau đó, hai bên đụng độ trong không phận biên giới, khiến không ít người thiệt mạng và bị thương. Cho nên.

Nghe đến đó, Lý Trình Di đã hiểu. Nghi Quốc đây là muốn chân chính động thủ với Bạch Tinh!

“Vậy hoàng thái tử….”

“Là bị Lý Tưởng Hương mượn lực Bạch Tinh ám sát. “Đinh Ninh không chút kiêng kị, trực tiếp trả lời.

“.. “Lý Trình Di chưa bao giờ có loại cảm giác này.

Rõ ràng là chuyện này vốn chẳng liên quan đến mình nhưng Đinh Ninh lại mở miệng nhắc nhở, khiến anh có cảm giác ‘Đại sự như vậy tất khắc sẽ phát sinh bên cạnh mình’.

Tóm lại, bên ông chủ về sớm, rất có thể là đã sớm nhận được tin tức. Công ty Hồng Cẩm chuyển cổ phần cho anh, cũng đoán chừng là để tránh rủi ro. “Đinh Ninh nói,” Kế tiếp có thể các phương diện sẽ có chút loạn, nếu cậu gặp phiền toái gì, có thể gọi điện thoại cho tôi. Có thể giúp, tôi sẽ cố gắng hết sức.

Không thể không nói, Đinh Ninh tuy rằng vẫn nể mặt Tân Đức Lạp hỗ trợ, nhưng đối với Lý Trình Di quả thật không phản đối.

Dù sao hai người không thân chẳng quen có thể nói ra những lời hứa hẹn này, trừ người nhà, đây cơ bản chính là cực hạn.

“Cảm ơn anh Đinh. “Lý Trình Di nghiêm túc nói,” Có chuyện gì cần giúp, anh Đinh cũng có thể nói cho tôi”.

Giọng anh nghiêm túc.

Mặc dù Đinh Ninh có thể không cần, nhưng nghe nói như thế, trong lòng cũng thoải mái.

Cúp máy.

Lý Trình Di vẫn gọi ly nước trái cây như cũ, quét mã trả tiền, ngồi xuống bên bàn dưới bóng cây.

Tin tức còn đang đưa tin, khách hàng xung quanh cũng đều đang thảo luận đề tài này.

Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra lướt lướt tin tức diễn đàn, cơ hồ tất cả mọi người nhất trí quan điểm, đó chính là cú đánh vào mặt Bạch Tinh!

Chương 301: Hình vẽ đầu lâu trắng

Là đế quốc mới nổi đã từng tách từ Địa Nguyệt, Bạch Tinh phát triển càng lúc càng nhanh, cách một đoạn thời gian lại có đồ vật mới xuất hiện, kỹ thuật mới xuất hiện.

Nghi quốc đã dần dần theo không kịp.

Thời điểm này, thay vì ngồi nhìn chênh lệch càng lúc càng lớn, không bằng trước đem Bạch Tinh kéo vào vòng xoáy chiến tranh, kéo kinh tế cùng tài nguyên của Bạch Tinh suy sụp.

Vừa uống nước trái cây, anh vừa lướt tin tức.

Beep

Bỗng nhiên điện thoại lại vang lên.

Là ông Lý Chiêu.

Lý Trình Di nhanh chóng bắt máy.

“Tiểu Di, chị con trở về trường học, cấp trên nói có thể tiếp tục vào trường để đào tạo miễn phí Chuyên gia vũ khí bay!”

“Chuyện khi nào? “Lý Trình Di dừng lại, lên tiếng hỏi.

Sáng nay, Tiểu Cửu mới gọi về. “Giọng Lý Chiêu mơ hồ có chút lo lắng.

“Yên tâm đi, đây là nguy hiểm, nhưng cũng là cơ hội. Trong lòng chị biết rõ. “Lý Trình Di trầm mặc, chỉ có thể an ủi như vậy.

Qua mấy lần đánh nhau với bà chị, dần dần cũng nhìn rõ Lý Trình Cửu.

Người này tính tình không được tự nhiên, mặc dù bị anh thường xuyên đánh, nhưng đối với anh dâng lên ác niệm, cho tới bây giờ đều là phẫn nộ, chưa từng có một lần sát ý.

Cho nên bản chất của chị thật ra không xấu, chỉ là bị Lý Chiêu và bà mẹ Phùng Ngọc Vinh nuông chiều sinh hư.

“Nói là nói như vậy, nhưng…” Lý Chiêu rất giống nói cái gì đó, nhưng cuối cùng vẫn chỉ thở dài.

“Yên tâm đi ba, chị không có việc gì, chị chỉ là học sinh trường quân đội, hiện tại thời đại này, chiến tranh cũng không phải lấy mạng người, mà máy bay không người lái, người cải tạo, máy bay chiến đấu thông minh, cái nào mà chẳng mạnh hơn người bình thường?”

“May mà lúc trước con không đăng ký vào trường quân đội. “Lý Chiêu chỉ có thể thở dài, lúng búng mãi mới nói ra được một câu như vậy.

Lý Trình Di lại an ủi vài câu, mới cúp điện thoại.

Mặc dù đối với cái máy cung cấp ác niệm như Lý Trình Cửu có chút thất vọng, nhưng cũng may còn có Trang Di Cảnh.

Người con gái này được anh giới thiệu đến Long Tu Môn và hiện đang thử nghiệm xung kích điện.

Dựa theo ý chí của cô, được nhận là cái chắc. Đến lúc đó tuyệt đối có thể bù đắp ác niệm mà bà chị cung cấp không đủ.

Lý Trình Di lại mở điện thoại ra, hỏi thăm tình hình những người khác trong nhóm Khu vườn Vận Mệnh.

Tất cả mọi người không bị ảnh hưởng gì, ngược lại kinh doanh trong nhà Đại Hùng càng tốt, quân đội có một bộ phận đơn đặt hàng cũng đến nhà cô.

Sau khi xác định không có gì, Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Bưng nước trái cây lên, anh nhẹ nhàng hút ống hút.

Xèo.

Đúng lúc này, một cậu bé mặc quần áo trắng, chạy tới gần, đặt một tờ giấy nhỏ bên cạnh bàn Lý Trình Di.

“Có người bảo vệ đưa cái này cho em. “Cậu bé nhẹ giọng nói.

“Ai? “Lý Trình Di liếc nhìn tờ giấy, không chạm vào.

“Em không biết, nhưng ông ấy nói trên tờ giấy viết. “Cậu bé lắc đầu trả lời.

Lý Trình Di khoát tay, ý bảo đối phương có thể rời đi.

Lúc này anh mới cầm tờ giấy lên, mở phần bìa ra xem xét chữ viết.

Trên tờ giấy có dòng chữ “339 đường Thạch Thanh, Gian Thanh Tuyền, Ngư Long Tửu Quán”.

Phía sau tờ giấy vẽ một cái đầu lâu màu trắng.

Đây là một địa chỉ, một cuộc hẹn.

Ánh mắt Lý Trình Di trầm xuống, đầu lâu màu trắng đã khiến anh nghĩ tới đối phương rốt cuộc là ai.

Gặp hay không gặp?

Đầu lâu trắng, cao tầng cấp tỉnh của Lý Tưởng Hương, đối phương ở địa vị này muốn gặp mình, nhất định có mục đích thâm trầm.

Do dự một chút, Lý Trình Di đứng lên, quyết định gặp mặt một lần.

Đối phương có thể tìm được anh lúc này vị trí, có nghĩa là bọn chúng một mực đang chú ý đến mình.

So với Liên hội và Cơ quan An ninh, mối đe dọa của Lý Tưởng Hương thực tế hơn nhiều.

Anh nghĩ tới tố cáo, nhưng đối phương dám quang minh chính đại đưa địa chỉ như vậy, hiển nhiên là đã chuẩn bị. Trực tiếp tố cáo đó chính là triệt để trở mặt, đại khái xác suất không bắt được người, đối với anh hiện tại bất lợi.

Đứng lên, Lý Trình Di tùy ý bắt xe ở ven đường, đi tới địa chỉ viết trên tờ giấy.

…….

Số 339 đường Thạch Thanh, là một trang trại giải trí ở nông thôn tên là Ngư Long Tửu.

Vị trí ở ngoại ô ngoài thành phố, cũng chỉ có mấy con đường.

Khu giải trí nông thôn nằm ở bên cạnh quốc lộ, vốn là giải quyết ăn uống nghỉ ngơi cho các tài xế xe tải qua lại.

Nhưng lúc này ở hậu viện Ngư Long tửu, trong một gian phòng lớn đơn độc.

Lý Trình Di đẩy cửa bước vào.

Trong phòng hình chữ nhật, tường trắng đất xám, trần nhà treo quạt trần xoay tròn, cũ kỹ màu xám trắng.

Mấy cái ghế mây dựa vào tường.

Ở giữa bày một cái bàn gỗ lớn hình tròn, biết xoay, bên trên còn có một chậu cây xanh rất giống rau xà lách.

Một hộp thuốc lá màu trắng tùy ý bị ném ở bên cạnh bàn, nắp hộp mở ra, thuốc lá bên trong đã ít hơn phân nửa.

Kỳ quái chính là, trong phòng lại không có mùi thuốc lá.

Quan trọng nhất là trong phòng không có ai.

Lý Trình Di đứng bên cạnh bàn, dừng lại.

“Không ai ở đây hả? “Anh hỏi.

Két két.

Ở phía sau anh, cửa gỗ lại một lần nữa bị đẩy ra.

Một ông già cao lớn tóc hoa râm, mặc áo dài rộng tay màu đen, đang từ sau lưng anh đi vào.

“Sao lại đứng ở cửa? Vào ngồi đi, vừa mới ra ngoài hút thuốc. “Ông lão vừa mở miệng, ngôn ngữ Nghi quốc rõ ràng truyền vào tai Lý Trình Di.

Anh quay người lại, liếc mắt một cái liền nhận ra, đối phương chính là Đầu lâu trắng của Lý Tưởng Hương lúc trước cùng anh gặp mặt một lần .

Con ngươi của ông già là màu nâu, tóc cũng là màu nâu, khuôn mặt rất hiền hòa, trong tay cũng giống như lần trước, vẫn chống một cây gậy gỗ.

Ngũ quan của ông ta là cái loại liếc mắt một cái, liền biết là người nước ngoài. Hoàn toàn khác với người Nghi Quốc.

“Bạch lão tiên sinh? “Lý Trình Di hỏi.

Chương 302: Không phải do cậu quyết định

“Đúng vậy, cậu còn nhớ rõ. Rất tốt. “Ông già nở nụ cười.

Ông ta đi qua bên cạnh Lý Trình Di, đi tới bên bàn tròn ngồi xuống.

“Không cần câu nệ, không cần sợ hãi. Ta sẽ không làm gì cậu”.

Lý Trình Di cũng đi theo, ngồi xuống một cái ghế.

“Bạch tiên sinh tìm tôi, có việc gì?”

Đầu lâu trắng cũng tức là Bạch Sùng gật đầu nhẹ giọng nói, “Kỳ thật, lúc này ta không nên xuất hiện ở đây”.

Tất cả mọi người rút lui, trưởng nhóm đều bị tiêu diệt hơn phân nửa, hiện tại có lẽ đều ở trong Hồng Miếu chờ hồi phục. Ta còn ở chỗ này, nói vậy, người của Cửu Nghi rất nhanh sẽ theo dõi đến.

“Cho nên, vì sao tìm tôi? “Lý Trình Di hỏi lại một lần.

“Bởi vì cậu rất khác biệt. “Đầu lâu trắng mỉm cười nói.

“Khác biệt? “Lý Trình Di nheo mắt. “Bạch tiên sinh đang nói cái gì?”

Không khí trong phòng thoáng cái theo những lời này ra khỏi miệng, trở nên ngưng trọng khẩn trương.

“Trước khi tới đây. “Đầu lâu trắng nói,” Ta đã hỏi qua Chu Đàm và Simon, bộ trưởng phòng thí nghiệm bên Sultan, bọn họ đánh giá cậu rất cao.

“Chu Đàm.” Lý Trình Di nhớ không lầm, hẳn là một tên chỉ huy tại Lý Tưởng Hương bị anh bức đến mức phải tự bạo.

Không nghĩ tới nhanh như vậy, bên này liền nhận được tin tức.

Anh kinh hãi Lý Tưởng Hương chỗ nào cũng nhúng tay vào, đồng thời cũng có chút đau đầu, những người này cho dù giết như thế nào, đều có thể ngóc đầu trở lại.

Người cải tạo hoàn toàn trên ý nghĩa nào đó, là thật phiền!

“Chu Đàm kiêu ngạo, đối với thực lực của mình rất có lòng tin. Nhưng vẫn bại dưới tay cậu. “Đầu lâu trắng tiếp tục nói.

“Cậu còn không biết sao? thân thể của cô ta, đại bộ phận mô đun đều là cô ta tự mình thiết kế chế tạo. Loại hình người Ngô Nhĩ này, đại bộ phận thiết kế đều có sự tham gia trực tiếp của cô ta”.

“Lợi hại! “Lý Trình Di tự đáy lòng gật đầu.

“Đúng vậy, là một người trẻ tuổi rất lợi hại. “Đầu lâu trắng vẫn duy trì mỉm cười.

“Cho nên, cậu xem”.

Ánh mắt ông ta nhìn chằm chằm vào Lý Trình Di.

“Rất nhiều người đang ngụy trang từ các góc độ khác nhau, chứng minh cho tôi thấy, cậu rất xuất sắc, vô cùng xuất sắc. Đội ngũ bí ẩn đằng sau cậu, có sức sáng tạo và khả năng thực hiện rất lớn. Đội ngũ như vậy, lại có thể che giấu sâu như vậy, quá giỏi.”

“Cậu trời sinh cũng tuyệt đối sẽ không khuất phục người khác, các cậu lặng lẽ thành lập ra một team phức tạp như vậy, cũng

không phải là muốn ẩn núp mãi như vậy chứ?”

“.”

Lý Trình Di rất muốn nói, mình căn bản không có team gì, cũng chỉ có một mình tôi.

Nhìn từ góc độ của Đầu lâu trắng, quả thật, người cải tạo đều cần rất nhiều kỹ thuật hỗ trợ, tài nguyên hỗ trợ.

Cái khác không nói chính là những vật liệu vỏ ngoài kim loại gì đó, liền cần các loại máy móc cỡ lớn chế tạo.

Có ai lại thành lập chuỗi chế tạo và bảo trì lớn như vậy, chỉ dùng để cam tâm sống cuộc sống bình thường mỗi ngày?

Cái này căn bản là không hợp với lẽ thường.

Cho nên suy đoán của đối phương cũng không có gì là bất thường.

“Cho nên, Bạch tiên sinh tới nói cho tôi biết, chúng tôi lợi hại như thế nào hả? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Đương nhiên không phải. “Đầu lâu trắng nở nụ cười.

Ông ta đứng lên, chống gậy, dừng một chút.

“Ta tới, là tiếp tục đề nghị lần trước. Hi vọng các cậu gia nhập tổ chức chúng ta.

“Ông cảm thấy có thể sao? “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

“Vì sao không thể? “Đầu lâu trắng hỏi ngược lại.

Ông ta chống gậy, đi tới cửa.

Ba ngày.

Thời gian ba ngày.

Ông ta đưa lưng về phía Lý Trình Di nói.

Chỉ cần cậu đáp ứng, chúng ta có thể nhanh chóng sơ tán tất cả nhân viên bao gồm cả cha mẹ cậu, toàn bộ đến nơi an toàn.

“Rời khỏi Nghi quốc? “Lý Trình Di hỏi.

“Đúng vậy, rời đi. “Đầu lâu trắng quay đầu nhìn anh,” Thời gian rất gấp, cậu cần mau chóng quyết định.

“Nếu tôi không muốn thì sao? “Lý Trình Di nói.

“Không muốn? Bây giờ không phải do cậu quyết định. “Đầu lâu trắng lắc đầu. Cửu Nghi sắp tới rồi. Cậu cho rằng cậu ngụy trang có thể gạt được bọn họ?”

“Tôi là công dân tốt tuân thủ kỷ luật, tại sao Cửu Nghi lại động thủ với tôi? “Lý Trình Di nghiêm túc hỏi lại.

“Mặc kệ cậu có tuân thủ pháp luật hay không, Cửu Nghi không có khả năng cho phép tồn tại như cậu tự do ở ngoài, cho nên đến lúc đó cậu chỉ có hai con đường, bị hợp nhất hoặc bị hủy diệt.” Đầu lâu trắng giải thích.

“Không có con đường thứ ba?”

“Ta sẽ cho cậu một con đường thứ ba ngay bây giờ.”

Hai người trong lúc nhất thời đều trầm mặc.

Lý Trình Di rất rõ ràng, Đầu lâu trắng đang uy hiếp.

Tuy rằng đối phương không nói sẽ phơi bày chiến tích và thân phận của anh với Cửu Nghi.

Nhưng từ ngữ khí chắc chắn vừa rồi, Đầu lâu trắng một khi không cách nào mời chào chính mình, liền đem bí mật của mình tiết lộ cho Cửu Nghi.

“Thế nào? Muốn lựa chọn sao? “Đầu lâu trắng mỉm cười nói. Hôm nay tôi sẽ đi, cho nên, cậu cần trả lời tôi ngay bây giờ”.

“Bây giờ? “Giọng Lý Trình Di trầm xuống.

“Đúng, nếu cậu đồng ý, chúng tôi sẽ chuyển tất cả người thân của cậu đi trong vòng ba ngày.”

“Nếu như không đáp ứng thì sao?”

“Không đáp ứng “Nụ cười trên mặt Đầu lâu trắng chậm rãi nhạt xuống.

“Cậu nói, nếu như chúng ta ở chỗ này, hoàn toàn phơi bày chiến tích của cậu phơi bày ra ngoài. Theo phương án hành động chống khủng bố của Cửu Nghi, có thể xử lý cậu hay không?”

Những lời này tựa như một trận gió lạnh, chợt thổi qua cả phòng.

Lý Trình Di nhìn ông ta chằm chằm, không nói gì nữa.

Đầu lâu trắng cũng không nói gì nữa, chỉ im lặng mỉm cười.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, kim giây thỉnh thoảng từ nơi nào đó bên ngoài khẽ truyền đến.

Suy nghĩ thật kỹ đi.

Rốt cục, Đầu lâu trắng quay đầu, đẩy cửa ra, đi ra ngoài.

"Trước khi trời tối, hãy cho tôi câu trả lời."

Không cần.

Giọng nói của Lý Trình Di từ phía sau truyền đến.

"Tôi hiện tại liền cho các ông câu trả lời thuyết phục.

Bước chân Đầu lâu trắng dừng lại. Quay lại.

Chương 303: Trận pháp Phù đồ đao

Bốp!

Một luồng ánh sáng vàng kim đã tới trước mặt ông ta.

Ầm ầm một tiếng trầm đục vang lên. Cả người ông ta bị ánh sáng vàng đó đánh bay ngược ra ngoài.

Lực trùng kích cực lớn kéo theo vết cháy đen kịt trên mặt đất.

Ước chừng lui về phía sau hơn mười mét, hắn ta đụng mạnh vào bức tường tại khu giải trí.

Tường lõm xuống, gạch, vôi vữa rơi tung tóe.

Đầu lâu trắng ổn định bước chân.

Một cánh tay của hắn đã sớm nâng lên, vừa vặn chuẩn xác che ở mặt, trong tay một thanh đao màu xám chặn lại kim kiếm chém về phía đầu mình.

Bùm.

Kim kiếm hóa thành vô số cánh hoa Lay-ơn phiêu tán.

Thay đổi quá đột ngột khiến sắc mặt Đầu lâu trắng ngưng tụ.

Hắn nheo mắt, nhìn chăm chú về phía Lý Trình Di đang chậm rãi đi ra từ cửa phòng.

Lúc này Lý Trình Di đã mặc nguyên bộ áo giáp hoa Tử đằng.

Từng luồng hoa văn lưu động màu tím huỳnh quang, chậm rãi sáng lên ở toàn thân anh, lập lòe cùng với bước chân anh đi tới .

“Quả nhiên, sức mạnh như vậy, đã tiếp cận người cải tạo hoàn toàn cấp độ quân dụng, áo giáp bên ngoài tăng cường độ, có thể đạt tới độ cao như vậy. Cậu hẳn là dạng xuất sắc trong những người tăng cường thuần huyết?”

Xì.

Dáng vẻ ông già chống gậy cũng bắt đầu thay đổi

Một luồng ánh sáng trắng mơ hồ, từ chân đến đầu, tựa như xé mở một tầng dán giấy khiến cả người hắn thay đổi.

Một giây trước là ông già tóc hoa râm.

Một giây sau, là người cải tạo kim loại màu xám đen đeo mặt nạ đầu lâu màu trắng.

“Để ta xem cậu rốt cuộc có bao nhiêu năng lực, nói những lời này”.

Hai mắt của Đầu lâu trắng, chậm rãi sáng lên bạch quang.

Lóe sáng!

Chư Tinh Long Ảnh Kiếm!?

Trong phút chốc, một thanh loan đao Nguyệt Nha cao hơn đầu người chợt hiện lên.

Va chạm với thanh kiếm vàng mờ đang bay tới.

Mặt ngoài Nguyệt Nha đao bao phủ ngọn lửa màu xám tro, bị sức bật khủng bố của kim kiếm va chạm đè ép, bắn ra bốn phía.

Keng!!

Kim kiếm tán loạn.

Nhưng ngay sau đó lại có kim kiếm mới bộc phát bay ra.

Từng luồng ánh sáng vàng kim bắn ra, đụng vào Nguyệt Nha đao màu xám ngăn cản.

Nguyệt Nha đao vung ra một mảnh lưới đao kỳ dị, chặn lại một cách chuẩn xác tất cả kim kiếm lao ra.

Tất cả kim kiếm bị đánh bay giữa không trung liền hóa thành một cánh hoa Lay-ơn, tiêu tán không còn.

Keng keng keng !!

Trong tiếng va chạm chói tai liên tiếp, Lý Trình Di từng bước tới gần, đi về phía đối phương. “Chuyên gia điều khiển vũ khí bay không có khả năng là người cải tạo hoàn toàn, cho nên, chỉ cần tôi giết ông ở đây!”

Cậu cho rằng chuyện của cậu chỉ có ta biết? “Đầu lâu trắng ngắt lời anh.

“Đương nhiên không, tôi nói giết ông để lấy công gia nhập Cửu Nghi!!” Lý Trình Di đột nhiên thả người, đạp đất.

Bùm.

Mặt đất rạn nứt, thân hình anh hóa thành hư ảnh, tốc độ cực cao nhằm phía Đầu lâu trắng.

Trận pháp Phù Đồ Đao.

Đầu lâu trắng trầm giọng lên tiếng.

Nguyệt Nha đao chợt hiện lên ong ong, chung quanh thân đao phân liệt ra từng luồng lưỡi Nguyệt Nha nhỏ hơn.

Trong nháy mắt liền từ một thanh biến thành hai mươi thanh Nguyệt Nha đao nhỏ hơn.

Tất cả các lưỡi dao lưỡi liềm chuyển sang màu đỏ cùng một lúc, phóng ra nhiệt độ cao khủng khiếp.

Uỳnh!!

Từng luồng nguyệt nha đao màu đỏ từ hai bên vờn quanh bay tới, tốc độ cao nhằm phía Lý Trình Di.

Với trình độ chiến đấu của Lý Trình Di, đối mặt với công kích dày đặc như vậy, căn bản không có biện pháp ứng phó.

Nhưng anh đã động thủ, tự nhiên cũng có biện pháp của anh.

Hoa ngữ kiên cố.

Hoa lân y trên người Lý Trình Di nháy mắt hiện lên một tia ánh sáng vàng kim.

Trong tay anh hiện lên kim kiếm, khom người đi về phía trước, toàn lực chạy nước rút.

Bùm!!

Nguyệt Nha Đao Trận va chạm chính diện với Lý Trình Di.

Từng vết đao không ngừng hiện lên trên mặt Hoa Lân Y, hoàn toàn cắt đứt phòng hộ của Tử Đằng Hoa Lân Y.

Lý Trình Di không dừng lại, có thể nói người dùng vũ khí bay, đặc biệt là những người dùng vũ khí bay đẳng cấp cao cường hãn, hẳn không coi giáp sắt của anh ra gì. Thêm nữa tốc độ của vũ khí bay quá nhanh, anh không theo kịp tốc độ chỉ có thể chịu trận rồi xông lên giải quyết. Đây là biện pháp duy nhất có thể đối phó với loại đối thủ này.

Keng keng keng!

Trong va chạm dày đặc, tất cả Nguyệt Nha đao từ phía sau Lý Trình Di bay trở về, một lần nữa ngưng tụ thành một thanh Nguyệt Nha đao màu xám cao hơn một người trước mặt Đầu lâu trắng.

Hắn ta tay cầm chuôi dao, vung về phía trước.

Lưỡi dao màu xám khổng lồ chém thẳng vào mặt Lý Trình Di.

Nếu như nói Nguyệt Nha đao loại nhỏ lúc trước là dùng để tiêu hao cùng tìm kiếm điểm yếu của Hoa Lân Y, một kích này, chính là uy hiếp trí mạng!

Đối phương đã biết cường độ của Hoa Lân Y.

Lưỡi dao màu xám mang theo ngọn lửa nhanh chóng bay đến.

Càng ngày càng gần.

Lý Trình Di thậm chí có thể thấy rõ hoa văn màu đen tinh tế đan xen trên đó.

Năm mét!

Ba mét!

Một mét!

Lưỡi sắp chém vào người anh

“Lóe sáng!”

Uỳnh!!!

Vô số ánh sáng vàng kim nổ tung trước mắt, tản ra.

Kim sắc quang mang tựa như quả bom, nổ tung chính giữa Nguyệt Nha đao màu xám.

Hết sức chăm chú, Lý Trình Di giờ phút này rốt cục nhìn thấy rõ ràng bản chất phát sinh của Lóe sáng.

Lực trường rực rỡ vô hình trong nháy mắt, toàn bộ bị nén lại đến một điểm.

Một quả cầu vô hình nhỏ bằng kích thước của một quả trứng.

Sau đó lại từ quả cầu ầm ầm bùng nổ về phía trước.

Lực trường rực rỡ bị nén đến cực hạn, mang theo sức nổ cùng sức nóng đến cực hạn, ầm ầm phun ra uy lực khủng bố về phía trước.

Chương 304: Cùng Kỳ Kiếm kiếp diệt

Trong sân.

Ánh sáng vàng kim và Nguyệt Nha đao màu xám giằng co nửa giây.

Ánh sáng vàng kim tiêu tán, Nguyệt Nha đao cũng bị va chạm ném ra ngoài, xoay tròn, đâm vào mặt đất.

Bước chân Lý Trình Di không ngừng, lúc này đã vọt tới trước người Đầu lâu trắng.

Giơ tay lên.

Một cú đấm.

Chư Tinh Long Ảnh!

Nhu khí theo chân, chảy qua eo, nhập vào cánh tay phải.

Hoa Lân Y toàn thân Lý Trình Di trong nháy mắt ra quyền, chợt tán loạn, hóa thành Kiếm Lan Lân Y màu vàng kim.

Cánh hoa Tử đằng cùng cánh hoa Lay-ơn ở giữa không trung luân phiên hiện rồi tắt.

Một quyền này cũng trong nháy mắt tới trước người Đầu lâu trắng.

Roẹt!!!

Quỷ dị chính là, lại là một thanh Nguyệt Nha đao mới xuất hiện ở trước mặt Đầu lâu trắng.

Thân đao ngăn trở nắm đấm.

Lực trùng kích cực lớn nổ tung một vòng khí lưu vô hình giữa hai người.

"Có hai chiêu. "Đầu lâu trắng ánh mắt không thay đổi, những chiêu số này hắn đã biết từ Chu Đàm, cũng không ngoài ý muốn.

Nhưng vẫn chưa đủ.

Keng.

Nguyệt Nha Đao nổ tung một luồng lực lớn, đẩy Lý Trình Di ra, kéo ra khoảng cách.

Đồng thời Nguyệt Nha đao trong tay hắn ầm ầm vỡ nát, hóa thành vô số hạt màu xám, dấy lên ngọn lửa.

Hỏa diễm ngưng tụ thành một con Cùng Kỳ (Một loại hung thú) có hai cánh loang lổ, ước chừng dài bốn mét, cao hai mét.

Cùng Kỳ chỉ là đứng ở trong sân, liền dường như chiếm cứ hơn một nửa địa bàn. Kỳ quái chính là, hai người đánh tới bây giờ, đều không có những người khác bị kinh động quấy rầy.

Hiển nhiên Lý Tưởng Hương đã sớm xử lý bố trí nơi đây.

Lóe sáng

"Cùng Kỳ Kiếm kiếp diệt! "Đầu lâu trắng vung cánh tay phải lên, mang theo một đường cong kỳ dị.

Đột nhiên, con Cùng Kỳ bên cạnh anh thoáng cái mở miệng, ánh lửa màu xám mãnh liệt từ trong miệng tuôn ra.

Bùm!

Hỏa diễm hóa thành mặt quạt, điên cuồng lao ra phía trước.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ khu giải trí liền hóa thành một mảnh biển lửa.

Tất cả những biến hóa này trước sau không quá vài giây, Lý Trình Di đang ổn định thân thể, lại lần nữa xông về phía Đầu lâu trắng. Liền gặp phải hỏa diễm màu xám vọt tới.

Còn chưa tiếp xúc, anh đã cảm giác được cảm giác sức nóng bỏng từ bên ngoài Hoa Lân Y xâm nhập vào.

Biết không thể xông vào, lúc này bước chân rẽ sang phải.

Bùm một cái đập nát cửa gỗ, vọt ra bên ngoài.

Chiến tích của Đầu lâu trắng, lúc trước anh đã nghe nói từ Đinh Ninh. Cho nên đây xem như lần đầu tiên anh giao thủ với Người dùng vũ khí bay cấp chuyên nghiệp.

Dựa theo đánh giá của Đinh Ninh, Đầu lâu trắng ít nhất cũng là chuyên gia vũ khí bay cùng cấp bậc với anh ta.

Vốn anh đối với việc này cũng không có khái niệm gì.

Cho đến bây giờ

Đúng là khó giải quyết!

Lý Trình Di mới lao ra sân, còn chưa đứng vững, đã có thể nhìn thấy tường bị lực lớn phá vỡ, một cột lửa màu xám cấp tốc xông về phía mình.

Tốc độ ngọn lửa cực nhanh, so với ngọn lửa hình quạt vừa rồi nhanh hơn rất nhiều, thậm chí so với tốc độ di chuyển của anh lúc này còn nhanh hơn một chút.

Cũng may là anh cường hóa không chỉ là thân thể, còn có thần kinh truyền tống tốc độ, tốc độ phản ứng.

Trong chớp mắt, Lý Trình Di ổn định thân thể, hai mắt mở to, một luồng ánh sáng vàng kim lần nữa nổ tung trên vai phải.

Lóe sáng!!

Phốc!!

Ánh sáng vàng kim va chạm với lửa xám, giằng co không ngừng trước người anh một mét, hình thành một mặt đĩa tròn màu xám vàng.

Ngọn lửa và ánh sáng vàng kim không ngừng bắn ra ngoài.

Xem ra không vận dụng hình thức cuối cùng, không có cách nào nhanh chóng giải quyết cậu. "Đầu lâu trắng chậm rãi từ trong tường đi ra, nhìn về phía bên này.

Vốn là chuẩn bị lưu chút năng lượng cho truy binh Cửu Nghi, nhưng hiện tại……

Cùng Kỳ ở bên cạnh hắn ta lần nữa ngưng tụ, hiện lên, không tiếng động rít gào.

Từng luồng bạch quang, bắt đầu tại thay thế màu đen loang lổ trên người hắn.

Cột lửa và ánh sáng vàng kim tản đi.

Hai mắt Lý Trình Di xuyên qua mũ bảo hộ, ngưng trọng nhìn chằm chằm đối phương.

"Tôi cũng không nghĩ tới, ông còn mạnh hơn so với những đối thủ Lý Tưởng Hương trước kia".

Sức mạnh không cách nào áp chế đối phương, tốc độ kém xa đối phương. Lực sát thương càng không thể so sánh, từ đầu tới cuối, anh đều không thực sự uy hiếp được người này.

"Vốn còn định giữ lại chút sức mạnh. Xem ra là tôi khinh thường ông rồi'.

Ánh sáng vàng kim lóng lánh trên người anh giống như vô số cánh hoa hướng dương trống rỗng hiện lên, vờn quanh chung quanh.

Hoa Lân Y sau 3 lần tiến hóa đến đỉnh cực, bị triệt để thay đổi trang phục, bao trùm toàn thân.

Một luồng bức xạ vô hình nóng bỏng, còn chưa bao phủ hoàn toàn lên người, đã mơ hồ bắt đầu phóng ra từ trên người anh.

Đúng lúc này, xa xa bầu trời cấp tốc bay tới một đạo hồng quang bắt mắt.

Tiếng còi cảnh sát rất nhỏ từ xa truyền đến.

Hai người đồng thời trì trệ, nhìn về phía không trung.

“Cậu sẽ hối hận. “Đầu lâu trắng cuối cùng lưu lại một câu, nhảy về phía sau.

Vũ khí bay Lóe sáng hóa thành một thanh Nguyệt Nha đao, chuẩn xác rơi ở dưới chân hắn, rồi bay ra xa với tốc độ cao, đảo mắt liền biến mất trong phạm vi tầm nhìn.

Lý Trình Di hừ lạnh một tiếng, tản đi thay đổi trang phục, dưới chân ầm ầm sụt xuống, bộc phát lực phản ứng cực lớn, thúc đẩy anh cấp tốc phóng về một phương hướng khác.

Sâu trong rừng nơi đó, đang có một phi hành khí hình thoi màu xanh sẫm mở cửa khoang chờ.

Thải Hồng Đường nhai kẹo dựa vào một bên vẫy tay với anh.

Chương 305: Người của Góc chết

Ngồi trên phi hành khí.

Ghế ngồi hình giọt nước nghiêng về phía sau, Lý Trình Di nằm ngửa xuống, nghiêng mặt, nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ hình thoi không ngừng bay lên.

Cây cối, cỏ, bầy chim bay vòng quanh, đều dần dần bị phi hành khí ném xuống dưới dưới.

“Tới thật đúng lúc. “Anh thu hồi tầm mắt, nhìn về phía Thải Hồng Đường ngồi phía trước.

“Nhận được điện thoại của anh, em lập tức liền xuất phát, cần gì phải nói chuyện với phần tử khủng bố này làm gì, cứ giết hết đi là được?” Thải Hồng Đường lấy một chai sữa chua trong tủ lạnh vứt cho Lý Trình Di.

“Không giống. Đó là Lý Tưởng Hương. “Lý Trình Di trả lời.

Thải Hồng Đường còn muốn nói cái gì, nhưng cái tên Lý Tưởng Hương này rõ ràng khiến cô có chút e dè.

Biết càng ít, càng không sợ hãi.

Mà cô vừa vặn là một người biết nhiều, cho nên đối với sức mạnh của Lý Tưởng Hương cô nhận thức được trực quan nhất.

“Bây giờ đi đâu?”

“Thoát được khóa chưa?”

“Thoát lâu rồi, nhưng lát nữa, Thiên Nhãn sẽ bắt đầu tuần tra, khi đó sẽ không tiện như vậy. “Thải Hồng Đường trả lời.

Lý Trình Di trầm mặc.

Chờ một chút, tôi gọi điện thoại.

Anh lấy di động ra, bấm số của sư phụ Ngục Long.

Tút tút hai tiếng âm thanh chờ đợi.

Đầu dây bên kia bắt máy.

“Sư phụ, con có một người bạn, là người Góc chết, muốn gia nhập lực lượng chính phủ, thực lực anh ta không tệ, nhưng trước đó làm một ít chuyện không hợp pháp lắm”

Anh đại khái đem chuyện mình làm lúc abc nói ra.

Sư phụ Ngục Long từng là sĩ quan huấn luyện cao cấp của quân đội, quan hệ rất nhiều với bên quân đội, nhờ sư phụ có lẽ tránh được rất nhiều phiền toái.

Ngục Long ở đầu dây bên kia chăm chú nghe xong, sau đó lặp lại hỏi mấy vấn đề trọng điểm.

Cuối cùng suy nghĩ một chút, mới trả lời.

Rất khó.

Ông trầm giọng nói.

“Kỳ thật người bạn của con làm những chuyện kia cũng không tính là gì, đều có thể lấy công chuộc tội. Dù sao người bạn của con cũng không giết hại người vô tội. Đó là điều tốt.Vấn đề nằm ở một điểm khác”.

“Điểm nào? Sư phụ nói rõ đi. “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Bạn con là người Góc chết. “Ngục Long thẳng thắn nói.

“Họ rất kiêng kị cái này sao? “Lý Trình Di im lặng, hỏi.

Ngục Long trả lời, “Độ khó của Góc chết sẽ ngày càng tăng theo thời gian, người Góc chết sẽ không có một ai có thể sống lâu. Người như vậy, thiên tài, giá trị cũng chỉ là nhân tài không ổn định, cấp trên không thể đầu tư quá nhiều tinh lực vào bọn họ. Nhiều lắm cũng coi đó là vật tư tiêu hao. Thậm chí còn có thể hao phí tinh lực theo dõi’.Ông thở dài.

“Tuy rằng những người dân đứng ở tầng chót bảo hộ như chúng ta tại Nghi quốc đều lấy dân làm gốc, chú trọng chủ nghĩa nhân đạo nhưng người của Góc chết thì khác. Tài nguyên quốc gia không có khả năng lãng phí trên người một cá thể chắc chắn sẽ biến mất. Cho nên, từ góc độ cá nhân mà nói, ta không đề cử người bạn của con gia nhập chính thức”.

“Nhưng Cửu Nghi triển khai hành động nhằm vào khủng bố tập kích, đang muốn mở rộng chiến dịch truy quét trên phạm vi cả nước” Lý Trình Di nói một nửa, còn lại còn chưa nói xong, tất cả mọi người rõ ràng.

“Cái này đơn giản. “Ngục Long nở nụ cười,” Con cho rằng cấp trên không suy xét đến điểm ấy sao? Đối với loại người như người bạn con, có cơ chế thẩm tra chuyên môn, đăng ký một chút, cho thấy nguyện ý phối hợp với quân đội trong thời kỳ diễn ra chiến dịch, lập chút công trạng, cơ bản không thành vấn đề.

“Hiểu rồi lấy công trạng, giết không ít Lý Tưởng Hương thì có được tính không?”

“Đương nhiên được tính, Lý Tưởng Hương lần này phối hợp Bạch Tinh ám sát Chu bộ trưởng hoàng thất là khiến chính phủ nổi giận. Bộ phận cao tầng chống khủng bố bị thay đổi hai vị trí, toàn bộ nhiệm vụ do Cửu Nghi tiếp quản. Ai à” Ngục Long hiển nhiên biết không ít nội tình, nhưng không dám tiết lộ nhiều tin tức, chỉ có thể nói lấp lửng

“Dù sao cứ bảo người bạn của con yên tâm, thời điểm này giết phần tử khủng bố Lý Tưởng Hương phần tử chính là lập công trạng tốt nhất, có cái gì chứng minh không?”

“Cậu ta không dám lưu lại chuyện này, chắc là có không ít người biết. “Lý Trình Di trả lời.

“Vậy không sao. Khẳng định đã lập hồ sơ, yên tâm đi. “Ngục Long an ủi.

Nói cảm ơn xong, Lý Trình Di cúp điện thoại, thấy Thải Hồng Đường phía trước tò mò quay đầu nhìn anh.

“Sao thế?”

“Anh Trình, em nghe được một chút. “Sắc mặt Thải Hồng Đường không tùy tiện như thường ngày.

Người Góc chết chúng ta quả nhiên, ngay cả phía chính phủ cũng không quan tâm”.

“Người nhà không phải đối xử với mình rất tốt sao? Trên đời này vẫn có người quan tâm đến mình. “Lý Trình Di an ủi.

“Nhà em kỳ thật cũng bỏ rơi em. “Thải Hồng Đường dừng lại, trả lời.

Quen biết lâu như vậy, anh đã gặp qua người nhà em chưa?

“… “Lý Trình Di sửng sốt, thật đúng là chưa từng gặp.

“Biết nhà em làm gì không? “Thải Hồng Đường lại hỏi.

“Bọn họ không cho nói hả? “Lý Trình Di nhíu mày.

Ba em nói hàng tháng cấp một số tiền theo định mức cho em, cần cái gì thì cũng cố gắng đáp ứng nhưng điều kiện là từ bỏ quyền thừa kế tài sản, cùng với, không cho phép nói với bên ngoài là con gái của bọn họ. “Thải Hồng Đường nhẹ giọng nói.

“Tại sao?” Lý Trình Di không hiểu, trong nhà anh cha mẹ đối với anh trước sau như một, cũng chính là bởi vì sau khi đánh chị gái, không bảo vệ anh như trước.

Nhưng trước đó vẫn tốt.

“Bởi vì em là người Góc chết.” Thải Hồng Đường cười cười, “Người Góc chết sống không được bao lâu, bọn họ dứt khoát cũng không đầu tư nhiều tinh lực trên người em.”

Cũng chính là bởi vì quy định của pháp luật đối với kế thừa tài sản, còn có một ít tình thân trước kia, không đành lòng trực tiếp buông bỏ em".

Một năm trước, mẹ đã ký hợp đồng với em. Cứ như vậy, anh giai em cũng không cần lo lắng về sau có người tranh giành với mình.

"Vậy em cũng thảm thật. "Lý Trình Di nói.

Chương 306: Mỗi người một bông hoa

"Anh Trình, anh thật biết nói chuyện. "Kẹo bong bóng trong miệng Thải Hồng Đường thoáng cái bay ra ngoài cửa sổ.

"Kỳ thật dám người như chúng ta, trong nhà biết chuyện đều cơ bản là cái dạng này. Long Môn Điếu cũng không kém chúng ta là bao, cha cậu ta đều đón con riêng về nhà, hiện tại cũng cơ bản không thèm để ý đến cậu ta nữa. Đại Hùng hơi chút khá hơn một chút nhưng cũng chính là hơi chút, ba mẹ con bé đều có con riêng ở bên ngoài, nhưng bởi từ nhỏ con bé ưu tú thêm hiểu chuyện, còn có tài năng kinh doanh, rất sớm đã tiếp quản ít sản nghiệp trong nhà một, cho nên không bị buông bỏ"

Râu đen Râu nâu không cần phải nói, rất sớm đã ra ngoài lăn lộn xã hội, người trong nhà đã sớm chết sạch. Sau khi bị phát hiện là người Góc chết, liền không có việc làm. Dù sao tất cả mọi người đều sợ đám người chúng ta có hành động cực đoan.

Lý Trình Di yên lặng nghe, không nghĩ tới người trong nhóm nhỏ của mình, tất cả mọi người đều có cảnh ngộ tương tự.

"Đến nước này, đám người chúng ta, người nào không phải có thể sống một ngày tính một ngày sao?"Thải Hồng Đường quay đầu đi, một bên mở phi hành khí, một bên nói.

"Tất cả mọi người đang chờ chúng ta chết. Phía trên muốn ổn định chúng ta, không cho chúng ta gây chuyện. Trong nhà muốn ổn định chúng ta, không cho chúng ta liên lụy bọn họ. Người bạn đồng học đều nhìn chúng ta như quái vật. Tránh không kịp, sợ chính mình cũng bị cuốn vào Góc chết.Vì vậy, Chúng ta đều là những người bị xã hội ruồng bỏ".

“Ừm, anh hiểu cảm giác của em “Lý Trình Di lên tiếng.

“Nhưng như vậy cũng có lợi. “Thải Hồng Đường đột nhiên cười rộ lên. Ai cũng sợ chúng ta. Sợ chúng ta phát điên cùng bọn họ đồng quy vu tận.

Nhìn cô cười, Lý Trình Di cũng cười theo.

Anh bỗng nhiên nhớ tới lời mình nói lúc trước khi lập team.

Giờ nghĩ lại đi.

Có lẽ đối với Thải Hồng Đường bọn họ thật sự có tâm tư.

Người Góc chết nhất định là một đám người bị buông bỏ, nhưng bọn họ cũng có thất tình lục dục, cũng khát vọng được chấp nhận, khát vọng được nhớ đến.

Trồng cho mỗi người một bông hoa, và nếu họ chết, chôn tro cốt của họ dưới những bông hoa.

Như vậy cho dù đã chết, cũng vĩnh viễn có người sẽ nhớ đến bọn họ, vì khi nhìn thấy hoa liền nhớ đến bọn họ.

Đây cũng là nguồn gốc của khu vườn định mệnh.

Bây giờ, cũng là lúc trồng những cây hoa tương ứng cho bọn họ.

Lý Trình Di trong lòng hạ quyết định.

“Cho nên, không có người tiếp nhận chúng ta, chính chúng ta tiếp nhận chính mình, được không?” anh đột nhiên nhẹ giọng nói.

“Anh Trình, anh đùa à. “Thải Hồng Đường mơ hồ nghe ra ý tứ của anh.

“Không đùa đâu, chỉ là mở Khu vườn Vận mệnh lớn hơn một chút, trồng nhiều loại hoa thêm một chút”Lý Trình Di cười nói.

Thải Hồng Đường trầm mặc.

“Nếu hoa tàn thì sao, không phải là rất ngại sao?”

“Có anh ở đây, sẽ không đâu”.

Lý Trình Di không nói gì nữa, nghiêng mặt nhìn về phía mây bay bên ngoài.

Người Góc chết chính là một đám người như vậy, có lẽ chỉ cần cho bọn họ một chút hy vọng, một chút ánh mặt trời, bọn họ có thể đoàn kết với nhau.

…….

Hai ngày sau.

Vườn thực vật Vĩnh Viễn

Lý Trình Di chậm rãi đi giữa từng khu nhà kính khác nhau, nhìn từng bụi hoa lay động theo gió xung quanh, trong lòng đang chọn lựa nên dùng hoa gì, làm thành viên chính của Khu vườn Vận Mệnh.

Rất nhiều hoa, như hoa hướng dương, thực ra không thích hợp làm chủ hoa, bởi vì hoa hướng dương là cây thân thảo sinh trưởng hàng năm, từ lúc mới sinh đến héo rũ, chỉ có thời gian một năm.

Cần tìm những loài hoa có thể tồn tại trong nhiều năm.

Rất nhanh, anh tìm một khu nhà kính, chuyên để làm khu hoa chính của các thành viên.

Suy nghĩ một chút, anh cắt một cành nguyệt quý từ bên khu vườn nguyệt quý trồng tại khu đất bên này.

Anh muốn làm một bài kiểm tra.

Cành hoa nguyệt quý chỉ dài bằng cánh tay, phía trên còn có không ít nụ hoa chưa nở.

Bị anh tùy ý cắm vào cố định trong đất.

Sau đó, Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào Nguyệt Quý.

Hoa Ngữ – Lực trường rực rỡ.

Một tia lực trường nhu hòa vô hình, trong khoảnh khắc bao trùm cả cây nguyệt quý.

Xèo.

Rất nhanh, mắt thường có thể thấy được, cành hoa nguyệt quý này bắt đầu mọc ra mầm mới.

Chồi non biến thành cành, mọc ra lá mới, từng đóa hoa chậm rãi nở ra.

Bộ phận cắm vào mặt đất, cũng rõ ràng sinh ra rễ, có rễ thậm chí đều nhô ra khỏi đất, tựa như trùng không ngừng bò sát.

Lý Trình Di cũng có chút kinh ngạc.

Lúc trước anh cũng dùng Lực trường rực rỡ trị liệu qua cành hoa sinh bệnh, nhưng đều không có hiệu quả tốt như lần này.

Rất hiển nhiên, đây là hiệu quả Lực trường rực rỡ sau ba lần tiến hóa.

Dừng lực trường lại, anh đưa tay rút ra cành hoa nguyệt quý, phát hiện phía dưới rễ cây đã rậm rạp.

Như vậy, có lẽ các thành viên có thể tự mình lựa chọn hoa mình thích.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Anh lại đi nơi khác thử một ít hoa héo rũ, sau đó dùng Lực trường rực rỡ điều trị, lập tức sẽ khiến hoa khôi phục sức sống, một lần nữa nở.

Cũng chính là anh cố ý tránh nhân viên làm việc chung quanh, nếu không bị người ta nhìn thấy sợ là lại muốn gây ra phiền toái.

Để kiểm tra giới hạn của Lực trường rực rỡ.

Lý Trình Di đặc biệt tìm một ít thực vật đã qua thời kỳ nở hoa.

Nhưng lần này không có hiệu quả, anh chỉ có thể cứu sống thực vật, trở nên khỏe mạnh, nhưng thời gian nở hoa không thể thay đổi.

Từ sáng sớm lăn qua lăn lại đến buổi chiều, anh cơ bản xác định hiệu quả của Lực trường rực rỡ mới.

Chỉ cần thực vật còn có một chút sinh mệnh lực, lực trường của anh có thể cứu sống nó.

Nhưng không phải là không phải trả giá.

Cái giá phải trả là tinh thần của anh, rõ ràng sau khi cứu trợ thực vật nhiều hơn, cảm giác mệt mỏi tăng thêm.

Hiển nhiên cái này tiêu hao chính là ý thức lực của anh.

Chương 307: Tác dụng của Lực trường rực rỡ

Xác định tác dụng của Lực trường rực rỡ, Lý Trình Di bắt đầu sàng lọc chủng loại có thể làm hoa chính, vì sau đó để cho các thành viên chọn lựa.

Thời gian từng chút trôi qua.

Theo thời gian trôi qua, tiến độ Tiết mao phi liêm, lại tăng thêm 7%.

Nhưng độ khó của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, cũng bắt đầu tăng lên. Cường độ quái vật xuất hiện mạnh hơn trước ít nhất gấp đôi.

Tốc độ, sức mạnh, độc tính, đều tăng cường toàn phương vị.

Cũng chính là Lý Trình Di cũng đang nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, Lực trường rực rỡ cực kỳ khắc chế quái vật trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Nếu không lần này nhập hàng, nhất định bị thương.

Mắt thấy Huyết mạch Ảnh Long sắp viên mãn, Lý Trình Di không muốn sinh xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Đơn giản mỗi ngày an phận thủ thường, lẳng lặng chờ đợi thời gian trôi qua.

Mặt khác, sau khi ông chủ đi, để chống đỡ chi phí bảo trì vũ khí bay và team sau này.Cũng vì sau này đi lên con đường của người điều khiển vũ khí bay Thuần Huyết.Sau khi Lý Trình Di và Đại Hùng thảo luận một lúc, rốt cục xác định mô hình lợi nhuận của vườn thực vật.

……..

Đầu tháng 12.

Vườn thực vật Vĩnh Viễn.

“Happy Birthday to you~”

Thải Hồng Đường mang theo Đại Hùng, Long Môn Điếu, bưng một quả đào mừng thọ ước chừng bằng đầu người, đi về phía Lý Trình Di đang ngơ ngác.

Càng khiến người ta mơ hồ.

Chính giữa quả đào mừng thọ kia còn viết một chữ "Vương" thật to.

"Đến đây, ăn đào mừng thọ! Chúc anh Trình đại thọ 25! "Thải Hồng Đường cười hì hì nói.

"Không phải. Mọi người lầm rồi, sinh nhật tôi tháng trước đã qua. Quên hết rồi. "Lý Trình Di dở khóc dở cười.

"Tháng trước nhiều việc quá, tất cả mọi người bận rộn, bây giờ tổ chức bù cũng được "Long Môn Điếu cười nói. Không được từ chối tâm ý của chị Đường, chị ấy phải chạy hơn trăm km đi mua trái đào mừng thọ này đấy".

Trong nụ cười của hắn ẩn chứa sự chua xót.

Kỳ thật người chạy đi mua đào là hắn. Nhưng chị Đường ở bên cạnh nên hắn không dám nói.

Đúng là của người phúc ta.

'Anh Trình đừng khách khí, em cũng là đột nhiên nghĩ đến muốn làm chút gì cho cảm giác mới mẻ. "Thải Hồng Đường một bộ không sao, khoát tay.

"Được rồi. Vậy đa tạ. "Lý Trình Di đứng lên, nhận lấy đào mừng thọ, trong lòng ít nhiều có chút ấm áp.

Đúng rồi, tôi bên này cho một cái danh sách hoa chính, mọi người có thể chọn một loại hoa chính cho mình. Sau này, tôi sẽ trồng nó vào vườn hoa của chúng ta. ".

"Có thể tự mình chọn được hả?"Đại Hùng lập tức tới hứng thú, nữ sinh đối với những này hoa cỏ đẹp mắt, phần lớn đều không cưỡng được.

"Trở về suy nghĩ cho kỹ đi, không vội quyết định ngay bây giờ. "Lý Trình Di cười nói.

‘Cái này cũng đúng, phải suy nghĩ thật kỹ. “Râu đen cũng rất có hứng thú, lập tức lấy di động ra tra tư liệu.

“Điều kiện khí hậu khác nhau ở các khu vực khác nhau có thể sống không? “Râu nâu cẩn thận hỏi.

“Yên tâm, tôi sẽ xử lý. “Lý Trình Di nói.

Nhất thời một đám người tản ra, đều tự điều tra hoa mình thích.

Để lại Lý Trình Di một mình đối mặt với quả đào mừng thọ to bằng đầu người.

Anh lắc đầu, cầm lấy con dao, cắt nó ra làm đôi.

Sau khi ăn đào mừng thọ, anh một mình trở lại vườn thực vật.

Đến khu hoa cỏ thí nghiệm lúc trước, xem xét một vòng.

Hoa thí nghiệm lúc này, ba mươi chậu hoa toàn bộ đều là hoa đầu mùa.

Hoa cỏ màu hồng nhạt sau khi liên tục không ngừng tưới oán hận chi ảnh pha loãng máu tươi, đã thay đổi một dạng.

Màu hoa của chúng, toàn bộ biến thành màu tím đen quái dị.

Đồng thời tất cả của nhụy hoa, đang không ngừng chảy ra chất lỏng sền sệt màu vàng nhạt.

Những chất lỏng này, Lý Trình Di đặt tên là Nguyên dịch nóng bỏng.

Nguồn gốc của nó, tự nhiên là căn cứ vào những thứ bị ô nhiễm này.

Căn cứ Đại Hùng bên kia thu thập phân tích kiểm tra, loại Nguyên dịch nóng bỏng, này có tác dụng hưng phấn thần kinh rất mạnh, có thể trong thời gian ngắn tăng cường tín hiệu truyền đạt tốc độ thần kinh thân thể. Là vật liệu rất có giá trị trong nghiên cứu dược liệu.

Điểm lợi nhuận của vườn thực vật Lý Trình Di, chính là bắt nguồn từ nơi này.

Anh rất sớm liền suy đoán, chính mình trồng ra dị biến hoa cỏ, có lẽ có thể lợi dụng sản phẩm phụ của nó để kiếm tiền.

Chỉ là không nghĩ tới ngày đó nhanh như vậy.

Anh cẩn thận hút ít Nguyên dịch nóng bỏng của hoa, bỏ vào một bình thủy tinh.

Tổng cộng ba mươi chậu hoa hút được 100 ml nguyên dịch.

Hiện tại những nguyên dịch này đều do tập đoàn trong nhà Đại Hùng hoàn toàn thu mua.

Dựa theo giá cả của các nguyên liệu kích thích thần kinh khác trên thị trường, đưa ra giá 120.000 một ml.

100 ml này, đó chính là hơn 10 triệu.

Cứ như vậy, nguồn thu nhập tiền mặt mà Lý Trình Di vẫn lo lắng, liền tạm thời được giải quyết.

Bởi vì không phải hoa lúc nào cũng nở nên thu nhập này không phải lúc nào cũng có.

Mà mỗi năm chỉ có thể thu thập hai ba tháng, mỗi tuần thu thập hai đến ba lần.

Nhưng thế là đủ rồi.

“Anh Trình”Đang đậy kín bình nguyên dịch, Lý Trình Di liền nghe thấy phía sau truyền đến tiếng Đại Hùng.

“Hút xong rồi. “Anh xoay người lại, đưa nguyên dịch qua.

“Lần này nhiều hơn lần trước. “Đại Hùng nhận lấy, nhìn chất lỏng màu vàng nhạt bên trong, ánh mắt cười cong lên.

Có lúc nhiều có lúc ít, thế dược dịch lần trước mà em cầm đi để làm chất thay thế cho thuốc thế nào rồi? “Lý Trình Di hỏi.

“Ngày hôm trước đã thành công, thay thế một trong những thành phần chính cho Tỉnh Thần số 4. Bởi vì nguyên dịch độ tinh khiết cao, dược hiệu tốt, chúng ta hoàn toàn có thể pha loãng giảm liều lượng. Hiện tại một viên Tỉnh Thần số 4 ít nhất có thể kiếm thêm ba trăm đồng!”

Đại Hùng hiển nhiên tâm tình rất tốt.

Chương 308: Tên côn đồ thần bí

‘Vậy là tốt rồi. Anh còn sợ nhà em làm ăn lỗ vốn” Lý Trình Di cười nói.

“Sao lỗ được. Đúng rồi. “Nụ cười trên mặt Đại Hùng thu lại,” Chuyện nguyên dịch nóng bỏng, đã có người theo dõi. Trong khoảng thời gian này có thể sẽ có người khác đến hỏi, anh Trình cẩn thận một chút”.

” Cửu Nghi đang tăng cường tuần tra chẳng lẽ bọn họ còn dám xằng bậy?”

“Mọi người đều có tâm lý thà rằng tất cả mọi người không có, cũng không muốn đối thủ có. “Đại Hùng nghiêm túc nói. “Cũng chính là sản lượng nguyên dịch này không nhiều lắm, nếu nhiều hơn một chút, khi đó phiền toái sẽ lớn hơn rất nhiều”.

“Anh biết “Lý Trình Di gật đầu.

Nhìn vườn hoa nhỏ trước mặt, anh hơi nhíu mày.

Lời nói của Đại Hùng nhắc nhở anh, đã đến lúc nghiêm túc hoàn thiện sản nghiệp.

Hiện tại chỉ là bước đầu tiên, về sau anh có lẽ còn có thể đào tạo ra càng nhiều hoa cỏ kỳ dị khác nhau.

Trong đó tuyệt đối sẽ có loại thực dụng.

Chẳng lẽ anh cả ngày không làm cái gì chỉ ở chỗ này trông nhà?

‘Đại Hùng, em có gợi ý gì không?”

“Thuê người đến làm. “Đại Hùng trả lời. Công tác an ninh cũng giống như những công ty khác, thuê cố vấn an ninh lợi hại, địa bàn này sẽ ổn định”.

“Thuê người thì có đảm bảo không?“Lý Trình Di hoàn toàn là không biết tý gì về vấn đề này.

Bàn về kinh doanh công ty và sản nghiệp, Đại Hùng quen thuộc hơn anh nhiều.

“Hai biện pháp. “Đại Hùng vươn hai ngón tay.

Thứ nhất, mời công ty bảo vệ, bọn họ sẽ phụ trách công tác bảo vệ.

“Hai, nguồn nhân lực của các cơ quan chính phủ, hàng năm đều sẽ có cựu chiến binh chuyên nghiệp. Nhu cầu rất lớn, muốn nhân viên tố chất tốt thì chỉ cần có đãi ngộ cao, anh có thể tìm thử xem.”

Em đề nghị anh Trình chọn phương án số 2, như vậy giúp chính phủ giải quyết việc làm cho cựu chiến binh, còn có thể có được thiện cảm tình của chính quyền địa phương. Phần lớn những người đã giải ngũ này là gánh nặng của chính quyền địa phương, họ có nhiệm vụ chính trị, phải ổn định việc làm.

“Vậy chọn hạng mục số hai. “Lý Trình Di gật đầu. Khi nào thì có buổi tuyển dụng?”

“Tháng sau bắt đầu năm mới sẽ có. “Đại Hùng nói rõ.

Được! Đến lúc đó phiền em báo cho anh biết một chút! “Lý Trình Di nói.

“Vâng”

…..

Thành phố Toại Dương, tòa nhà liên hội thị chính.

Từng thành viên liên hội đều đi vào đại sảnh hội nghị, ngồi xuống những chỗ có bảng tên.

Toại Dương không tính là lớn, ở toàn tỉnh cũng chỉ có thể là thành thị tuyến ba, nhưng dân số tới 4,5 triệu người như vậy, thành viên liên hội ở đây có 13 người.

13 người này, có khi là thương nghiệp, có khi là vọng tộc, có khi là chuyên gia kỹ thuật, chuyên gia vũ khí bay, tự nhiên cũng có quan chức chính phủ.

Trong đó có hai người bị Lý Trình Di giải quyết.

Từ Chấn Xương Từ gia.

Trịnh Khải Tập đoàn Thiết Phong.

Ngoài ra còn có một Đinh Tạo Thành, phó cục trưởng cục an ninh Toại Dương, cũng từng giao thủ với Lý Trình Di.

Vừa ngồi xuống, Trịnh Khải liền nhìn về phía Từ Chấn Xương.

Người phụ trách tổ tuần tra lần này là thành viên Cửu Nghi, chúng ta cần mượn lực tiêu diệt tên kia.

Từ Chấn Xương mặt không chút thay đổi, từ lần trước mời tới cao thủ hacker bốc cháy trước mặt ông ta, tính tình cũng bớt kiêu ngạo.

“Con trai tôi Trung Sinh, không việc gì, việc này dừng ở đây’.

“Cơ hội tốt như vậy, bỏ lỡ như vậy, ông thật sự định làm con rùa rụt cổ cả đời à?“Trịnh Khải hạ giọng nói.

Anh ta tuổi còn trẻ, không nén được khẩu khí này.

Thấy sắc mặt ông cụ Từ Chấn Xương vẫn bất động, Trịnh Khải càng khó coi.

“Thật sự cho rằng hàng nhân bản có thể thay thế người thật? Từ lão gia tử lừa mình dối người, thật cao minh!

Từ Chấn Xương vẫn không nói lời nào, ngồi im tại vị trí

“Được rồi, xin yên lặng. “Đinh Tạo Thành cách đó không xa nhíu chặt mày, nhìn Trịnh Khải một cái.

Chuyện của tập đoàn Thiết Phong cũng không ít, bây giờ chờ chuyên viên tuần tra đến.

Làm phó cục trưởng cục an toàn, thực quyền cục trưởng, uy tín của anh ở Toại Dương vẫn rất cao.

Anh lên tiếng, Trịnh Khải cũng không tiện nói gì.

Mọi người lẳng lặng chờ đợi vài phút.

Cuối cùng.

Kẹt.

Cửa phòng bị đẩy ra.

Một thanh niên tóc dài khí chất giống như thanh niên văn nghệ, mặc bộ âu phục đi giày da, sải bước đi vào phòng họp.

Đứng ở bục giảng chính, anh ta nhìn quanh toàn trường.

Tôi là chuyên viên Khương Chỉ Ngân, lần này tới Toại Dương, là bởi vì Lý Tưởng Hương từng gây án ở đây nhiều lần.

Mọi người ở đây, nếu có bất kỳ tin tức tình báo nào về cuộc tấn công khủng bố, đều có thể đến chỗ tôi kịp thời báo cáo. Nếu có manh mối của Lý Tưởng Hương và tổ chức Long Hà, có thể nhận được khen thưởng của chính phủ và quân đội.

“Xin hỏi chuyên viên, uổng công pháp luật, xông vào nhà dân gây ra tổn thất lớn về tài sản, gây thương vong cho nhân viên, có tính là khủng bố tập kích không?”

Vừa dứt lời, Trịnh Khải là người đầu tiên đứng dậy, trầm giọng nói.

Mọi người ở đây hơi xôn xao.

Tất cả mọi người đều biết, ân oán giữa tập đoàn Thiết Phong và tên côn đồ thần bí kia.

Chính xác mà nói, căn bản không phải ân oán, tên côn đồ hoàn toàn không có bất kỳ động cơ gì liền vọt vào tòa nhà giết con trai ông ta.

“Anh muốn nói là, tên côn đồ? “Khương Chỉ Ngân hai mắt hơi híp lại, nói thẳng.

Chương 309: Không được coi trọng

Tên côn đồ.

Cái tên này, nếu như không phải người có năng lực, cơ bản sẽ không biết.

Nhưng người biết, đều đối với danh hiệu này có điều kiêng kỵ, thậm chí sợ hãi.Bởi vì không ai biết người này lúc nào sẽ phát điên, chạy tới cướp của người giàu chia cho người nghèo.

"Từ hai ví dụ của tập đoàn Thiết Phong và ông cụ Từ Chấn Xương, tên côn đồ ra tay, gần như không có quy luật gì.Mà từ sau khi mấy thế lực đen bị tiêu diệt thì tên côn đồ này hành động tựa như tuân theo quy luật trừ gian diệt ác". Khương Chỉ Ngân trực tiếp nói ra mấy lời này, hiển nhiên là trước khi tới, đã có hiểu biết.

Thành viên liên hội ở đây phần lớn im lặng không nói, sắc mặt bình tĩnh.

Cũng có người âm thầm bội phục Trịnh Khải, dù sao gánh vác gia tộc tài sản cả hàng tỷ mà còn dám chính diện đối đầu với một tên liều mạng, đây chính là một chuyện đáng bội phục.

"Chính là hắn! "Trịnh Khải khẳng định. "Căn cứ tài liệu chúng ta thu thập được, côn đồ xung quanh, thành phố Toại Dương, tổng cộng đều có 12 đơn khởi kiện, trong đó có cả dân chúng vô tội bị thương vong. Hành vi như vậy, nếu như cũng không thể tính là khủng bố tập kích, thì thế nào mới cho là phần tử khủng bố!?"

Ánh mắt hắn ta sáng quắc, nhìn chằm chằm Khương Chỉ Ngân.

"Như vậy đơn kiện Tập đoàn Thiết Phong của anh bị tình nghi cưỡng hiếp giết nữ sinh liền không tính khủng bố tập kích?" Một bà già tóc bạc ngồi đối diện Trịnh Khải bỗng nhiên cười lạnh nói.

"Bà ta là Vương Giai Chức của Vương gia Vọng tộc Toại Dương, năm nay 97 tuổi, được tiêm gien dược vật cùng thay thế các bộ phận cơ thể người nên tuy rằng gần 100 tuổi nhưng vẫn khỏe mạnh.

Vương gia lúc trước có va chạm buôn bán nhỏ với Tập đoàn Thiết Phong, hôm nay nhìn Trịnh Khải tỏ ra vẻ vô tội, bà lão Vương gia này rốt cục nhìn không nổi nữa.

“Vương lão, con trai ta của tôi đã chết, người chết liên quan đến mạng người, bà còn muốn như thế nào nữa?!”

Nếu người chết có thể giải quyết tất cả, không cần gánh vác trách nhiệm, cái giá phải trả cho sai lầm cũng không khỏi quá đơn giản. “Vương Giai Chức lạnh lùng nói.

Khương Chỉ Ngân cắt đứt hai người lên tiếng, “Về tên côn đồ, theo hành động cụ thể của hắn, xác thực thuộc về phạm trù phần tử khủng bố, sau đó tôi sẽ sắp xếp bộ đội an ninh của Cửu Nghi tiến vào Toại Dương.”

Chờ một chút.

Đột nhiên phó cục trưởng cục an ninh Đinh Tạo Thành lên tiếng.

“Khương chuyên viên có lẽ không biết tình hình thực tế, tên côn đồ này, lúc ban đầu, kỳ thật là từ phía bên Lý Tưởng Hương truyền ra.”

Nguyên nhân là do hắn ta và phần tử khủng bố của Lý Tưởng Hương xảy ra xung đột kịch liệt, hai bên chém giết và gây thương vong cho nhiều phần tử Lý Tưởng Hương.Hơn nữa, tôi trước đó cũng đã điều tra căn cứ theo đơn kiện thì tên côn đồ chỉ có va chạm với Tập đoàn Thiết Phong với Từ Trung Sinh của Từ gia, còn các đơn kiện khác không xác định được là có phải là hắn gây ra hay không.

Một điểm khác, bản thân tên côn đồ hẳn là người Góc chết, điểm này chúng ta đã xác nhận từ các nguồn thông tin khác. Cho nên, dựa theo phân tích tâm lý, người này bản chất hẳn là tinh thần chính nghĩa, dễ dàng xúc động, nhưng chưa thể trở lại được với cộng đồng”

“Đinh cục trưởng có dám chịu trách nhiệm với lời nói của mình hay không? “Khương Chỉ Ngân trầm giọng hỏi.

“Được “Đinh Tạo Thành gật đầu. “Tôi vẫn ở thành phố trong khoảng thời gian này, tên côn đồ mặc dù vẫn hoạt động tại địa

bàn Toại Dương nhưng không có một lần thương tổn người vô tội. Có thể thấy được bản chất của hắn vẫn là nghiêng về chính diện. Chúng ta không nên không nên nghe bừa bãi để bức một người có thể trở thành trợ thủ sang phía đối lập."

"Người ở Góc chết?"

Lời này này vừa nói ra, nhất thời mọi người ở đây đều nhíu mày.

Cũng không hạn chế tuyên truyền về Góc chết ra bên ngoài chỉ là rất nhiều người không có tự mình trải qua, cũng không thể nào tin.

Nhưng người ở đây đều là những người nhanh nhạy thông tin, tự nhiên biết sự tồn tại của Góc chết.

"Có thể liên lạc với tên côn đồ này không? "Khương Chỉ Ngân suy tư, hỏi.

Có thể nghĩ biện pháp thử xem. Người Góc chết có một nhóm nhỏ của riêng mình. "Đinh Tạo Thành gật đầu.

"Trước tiên thử liên lạc, xác định thái độ, người cải tạo phải tiến hành đăng ký danh ngạch. Chỉ là người Góc chết". Khương Chỉ Ngân nhíu mày. "Giá trị không lớn lắm".

Một người giỏi lúc nào cũng có thể bị Góc chết cắn nuốt, tính không ổn định quá lớn.

Cho dù đầu hàng, giao cho anh ta một nhiệm vụ, vạn nhất anh chấp hành giữa chừng đã bị Góc chết thôn phệ, ngay cả nhiệm vụ có hoàn thành hay không cũng không biết, còn phải phái người khác đi điều tra.

Đây cũng là lý do chính khiến người đi vào Góc chết không được coi trọng.

Nếu không phải trung cao tầng cũng có người thỉnh thoảng bị kéo vào Góc chết, thái độ của quốc gia đối với nhóm người này, nói không chừng tiêu cực hơn rất nhiều. Việc này tạm thời gác lại, chờ kết quả liên lạc. Tiếp theo thảo luận đề tài tiếp theo. "Khương Chỉ Ngân xẹt qua đề tài, không tiếp tục nữa.

"Khương chuyên viên! "Trịnh Khải còn muốn lên tiếng.

“Ngồi xuống. “Khương Chỉ Ngân ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm anh ta. Nơi này là liên hội! Không phải chuyên mục lợi dụng thế lực cá nhân trả thù cá nhân!

Trịnh Khải thần sắc trì trệ, sắc mặt nhanh chóng đỏ bừng.

Anh ta cắn răng không lên tiếng nữa, trực tiếp ngồi xuống.

Mắt ông già Từ Chấn Xương, anh ta bỗng nhiên hiểu được, đối phương đoán chừng là đã sớm nhận được tin tức.

Chỉ có một mình anh ta.

Không biết gì hết!

Chương 310: Thu phục

Vài ngày sau khi tin tức được phát sóng, Lý Trình Di vốn tưởng rằng toàn bộ Nghi quốc đều sẽ xảy ra thay đổi cực lớn.

Nhưng điều khiến anh không ngờ tới chính là, tất cả rất nhanh lại khôi phục sự bình lặng.

Hoàng thái tử bị ám sát đúng là một chuyện lớn, nhưng đối với bình dân bình thường mà nói, cuộc sống vẫn như cũ, cũng không có gì khác biệt.

Điều duy nhất khác biệt, là tin tức trên điện thoại di động không ngừng xuất hiện tin tức về các phương hướng quân đội chuẩn bị chiến đấu, cùng dư luận ， truyền thông của các quốc gia khác.

…….

Ngày 5/12.

Lý Trình Di vừa bôi dầu xong cho Iseline, vườn thực vật vĩnh viễn liền nghênh đón một vị khách không ngờ tới.

“Lý Trình Di, liên quan đến cậu thành lập team Khu vườn Vận Mệnh, Cục an ninh cần dựa theo quy định đăng ký hồ sơ, không vấn đề gì chứ?” Người tới mặc áo khoác da màu đen, sau lưng đeo trường đao đỏ sậm, dáng người cường tráng mạnh mẽ.

Đó là một người đàn ông mặt chữ điền vừa nhìn đã làm cho người ta có lực uy hiếp rất mạnh.

Tuổi ước chừng từ ba mươi đến bốn mươi.

Phía sau anh ta còn có hai nhân viên Cục an ninh đi cùng, đều mặc đồ đen, có chút khác biệt so với cảnh sát bình thường.

“Đương nhiên có thể. “Lý Trình Di cười nói.

Sau khi nhận được thông báo của nhân viên, anh lập tức từ bên trong chạy ra

tiếp đãi ba vị khách quý đến từ cục an ninh.

“Tôi là Đinh Tạo Thành, đương nhiệm Phó Cục trưởng Cục an ninh Toại Dương, lần này đáng ra là điều tra viên cấp dưới đến hỏi thăm đăng ký.”

Nhưng xét đến nhóm người Góc chết mà cậu thành lập, dường như bao gồm cả những người Góc chết nổi tiếng là côn đồ, cho nên tôi đích thân đến đây một chuyến.” Đinh Tạo Thành trầm giọng nói.

“Thì ra là Đinh cục trưởng. “Lý Trình Di vội vàng đứng dậy, lộ ra vẻ thận trọng.

“Là như vậy, chắc anh nói đến Tiếu Hào trong team của chúng tôi? Anh ta lúc trước xung đột với người của Lý Tưởng Hương, bị đặt biệt danh côn đồ”.

“Nói như vậy, người xung đột với Tập đoàn Thiết Phong cũng là anh ta?” Đinh Tạo Thành hỏi lại.

Hai mắt như chim ưng của anh nhìn chằm chằm Lý Trình Di, chờ đối phương trả lời.

“Cái này chúng tôi không rõ ràng lắm. Người Góc chết chúng tôi cả ngày vì mạng sống liều mạng giãy dụa, nào có rảnh để ý lai lịch của những người khác. Chỉ cần có thể giúp đỡ lẫn nhau, chia sẻ tình báo, những thứ khác đều không quan trọng. “Lý Trình Di trả lời.

“Có thể liên lạc với anh ta không? “Đinh Tạo Thành hỏi.

“Có thể để lại lời nhắn, nhưng cụ thể khi nào anh ấy trả lời, chúng tôi không rõ. Dù sao cũng không có quan hệ thân thiết gì, chỉ là chia sẻ thông tin về Góc chết mới tụ tập cùng một chỗ. “Lý Trình Di bất đắc dĩ trả lời.

“Để lại lời nhắn cũng được, cậu chuyển cáo anh ta, hiện tại Cửu Nghi đối với các phần tử khủng bố tập kích không khoan nhượng, trước kia anh làm cái gì mặc kệ, nhưng bắt đầu từ hôm nay về sau, trong nội thành không cho phép có bất kỳ náo động nào. Đây là quy tắc.” Đinh Tạo Thành nghiêm túc nói.

“Lúc trước tôi cùng tên côn đồ giao thủ, anh ta thực lực không tệ. Nhưng Cửu Nghi thì khác. Bọn họ là toàn bộ thành viên trang bị vũ khí bay quân dụng, cộng thêm được tiêm mũi tiêm biến đổi gien cao cấp, áo giáp quân dụng. Thực lực Chuyên gia vũ khí bay với người cải tạo, phần lớn trình độ không phải là thao tác, mà là xem lắp ráp trang bị gì.Cho nên anh ta hẳn là có thể rõ ràng lần này sẽ khác.”

“Được, tôi nhất định chuyển lời. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Nhưng rất nhanh, anh lại lộ ra một tia tò mò.

“Đinh cục trưởng, tôi cũng là người điều khiển vũ khí bay mới nhập môn, đối với phương diện này có chút hiểu biết, có thể thỉnh giáo vài vấn đề hay không?”

“Cậu nói đi. “Đinh Tạo Thành lần này đạt được mục đích, ngữ khí cũng không căng thẳng như vậy. Thái độ cũng ôn hòa hơn rất nhiều.

“Chính là, thực lực người điều khiển vũ khí bay, chủ yếu là xem phương diện nào? như thế nào mới có thể tăng lên thực lực của mình?”

Hiện giờ trong tay có tiền, trong lòng anh lại bắt đầu rục rịch.

“Chủ yếu là trang bị. “Đinh Tạo Thành trả lời,” Bản thân Người điều khiển vũ khí bay, ý thức lực quyết định anh có thể thao tác vũ khí bay lớn bao nhiêu, có thể bay bao xa, có thể kéo dài bao lâu, cùng với có thể linh hoạt bao nhiêu.

“Nhưng những thứ này đều chỉ là thao tác kỹ xảo. Còn thực sự khi giao chiến, thao tác kỹ xảo cũng không hơn kém nhau hiều lắm, thực sự quyết định sinh tử, là ai nhanh hơn tập trung hỏa lực vào đối thủ, phá hủy lực trường phòng hộ đối phương.”

Vì vậy, nó phụ thuộc vào mô-đun vũ khí được lắp ráp và nó mạnh đến mức nào. ”

“Mô đun vũ khí. Có thể tự thay được không? “Lý Trình Di hỏi.

“Có thể, điều kiện tiên quyết là cậu có tiền. “Đinh Tạo Thành cười nói. Chiến tranh hiện đại, đều là chiến đấu vượt tầm nhìn, cũng chính là chiến đấu trên đường phố cần Chuyên gia vũ khí bay dùng Vũ khí bay cận chiến. Trên thực tế trên chiến trường, cách dùng Vũ khí bay chân chính, đều là bắn lén ở cự ly siêu xa”. Anh ta đưa ngón tay ra “Ví dụ như, vũ khí bay vượt tầm nhìn chiến đấu. Dựa vào khoảng cách thao tác, có thể điều khiển tinh vi ở khoảng cách xa như vậy sao? Không có khả năng”.

“Vậy dựa vào cái gì? “Lý Trình Di thật sự tò mò.

“Dựa vào đội ngũ tổng hợp, lực lượng hậu cần. Chiến tranh điện tử giúp bạn chống nhiễu, máy bay không người lái phụ trợ cung cấp cho bạn quét địa hình vệ tinh, tín hiệu tăng cường từ tháp không, giúp bạn tăng cường tín hiệu thao tác trên diện rộng. Nói cách khác, khoảng cách bạn có thể điều khiển vũ khí bay là một mét, sau khi tăng cường có thể đạt tới một nghìn mét.”

“Lợi hại!! “Lần này Lý Trình Di thật sự kinh ngạc.

“Bắn tỉa theo đường cong ngoài một ngàn mét, thật sự trâu bò.

Chương 311: Khoa trương

“Cái này còn chưa tính. Trên chiến trường Chuyên gia điều khiển vũ khí bay đều sẽ có chuyên môn phối hợp pháo quỹ đạo, trước tiên phóng vũ khí bay của cậu ra ngoài với tốc độ gấp hơn 10 lần tốc độ âm thanh, sau đó điều khiển từ xa nhắm vào mục tiêu. Có đôi khi cao thủ chân chính, một người có thể thông qua hậu cần phụ trợ, tiêu diệt hơn mười mục tiêu trọng yếu từ cự ly siêu xa.” Đinh Tạo Thành cũng lâu rồi không có người cùng anh trao đổi phương diện này, lúc này nói chuyện, cũng là hơi hơi cảm khái.

Tiểu đội sử dụng vũ khí bay chiến thuật này là át chủ bài của Nghi quốc. Về sau nếu cậu có thể đi sâu theo hướng Chuyên gia vũ khí bay, có thể tiếp xúc nhiều hơn.

…….

“Vậy Đinh cục trưởng, hiện tại Nghi quốc chúng ta, chuyên gia vũ khí bay mạnh nhất, có thể mạnh bao nhiêu?”

Anh cần có so sánh về sức chiến đấu cao nhất của hệ thống hiện có.

Như vậy mới có thể hiểu được, thực chiến Hoa Lân Y của mình, đứng ở đâu trong khoa học kỹ thuật hiện đại.

Vị trí thứ nhất của Cửu Nghi, Đông quân Mục Đồng. Ừm, Mục lão gia tử đứng đầu Cửu Nghi, chỉ tính riêng lực phòng hộ trên người, được xưng là Đại Quang Minh Sư Vương Đế Cung.

“Nghĩa là thế nào? “Lý Trình Di không hiểu.

“Chính là lực trường phòng hộ trên người ông ta, riêng độ cường độ của nó, có thể so với cả tòa đế cung có tầng tầng lớp lớp tường cao, dày.”

Trên thực tế lực phòng hộ của lão gia tử quả thật không đơn giản. Máy phát điện bên trong lần lượt do nhiều máy năng lượng trực tiếp cung cấp năng lượng. Đó là năng lực sản xuất của hơn mười nhà máy năng lượng, toàn bộ hội tụ đến một mình ông ta. Sức mạnh đó, quả thực cực kỳ khủng bố.

Lực trường của các thành viên Cửu Nghi còn lại tuy có kết cấu tương tự, nhưng không khủng bằng Mục lão gia tử”.

Lời Đinh Tạo Thành nói khiến Lý Trình Di trợn mắt há hốc mồm.

Hơn mười nhà máy năng lượng, chỉ để cung cấp năng lượng lực trường bảo hộ cho một người?

Cường độ này, sợ là tưởng tượng cũng không có cách nào phỏng đoán.

“Chuyên gia vũ khí bay vốn là một khâu trong chiến tranh hiện đại, là một khâu tác chiến đặc chủng, không phải thực lực

đơn thể làm chủ, cho nên nếu cậu muốn chân chính phát triển, nhất định phải đạt được càng nhiều tài nguyên, càng nhiều hậu cần.” Đinh Tạo Thành giải thích.

“Vâng, tôi hiểu rồi! “Lý Trình Di còn muốn hỏi mình có thể tiến vào trong cơ quan an ninh của chính phủ để phát triển hay không.

Nhưng nghĩ đến thân phận người Góc chết, anh vẫn không lên tiếng nữa.

“Được rồi, tôi hôm nay tới mục đích cũng đạt được, sẽ không quấy rầy các cậu. Tên côn đồ nếu hồi âm, nhớ báo lại cho tôi. “Đinh Tạo Thành đứng dậy. “Vâng. Đinh cục trưởng về nhé”Lý Trình Di đứng dậy tiễn.

Đưa mắt nhìn ba người đi ra vườn thực vật, ngồi lên xe chuyên dụng đi xa.

Trong lòng anh vẫn đắm chìm trong cường độ khoa trương mà Đinh Tạo Thành vừa nói.

Đứng đầu Cửu Nghi Đông Quân Mục Đồng

Hơn mười nhà máy năng lượng toàn bộ năng lượng, chỉ để cung cấp năng lượng cho trường lực phòng hộ của một người.

Lực trường phòng hộ trên người một người, lại có thể được gọi là cung?

Cường độ này, quả thực.

“Xem ra con đường sau này của mình còn rất xa.”

“Anh Trình đi đâu rồi?”

Thanh âm Thải Hồng Đường đột nhiên từ phía sau vang lên.

Lý Trình Di đang suy nghĩ, nghe được âm thanh, xoay người nhìn thấy người này không có việc gì lại chạy tới đây.

Từ sau khi nói rõ hai thân phận của Lý Trình Di, Thải Hồng Đường cứ hai ba ngày lại chạy tới vườn thực vật dạo chơi.

“Đi thôi. Đinh cục trưởng cũng không tệ lắm, phổ cập cho anh không ít tin tức về Cửu Nghi. Đều là tin tức bên ngoài không tra được. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

“Chuyên gia vũ khí bay là như vậy, cùng với người cải tạo thì là một trong những tinh túy của khoa học kỹ thuật hiện đại. Cửu Nghi là nơi tập hợp các bậc thầy về vũ khí bay mạnh nhất tại Nghi quốc chúng ta, chắc chắn là cao thủ nhiều như mây rồi.”

Chuyên gia vũ khí bay là như vậy, một trong những kết tinh cao nhất của khoa học kỹ thuật hiện đại, cùng người cải tạo cũng thuộc hai cực. Cửu Nghi là bộ phận Chuyên gia vũ khí bay mạnh nhất Nghi quốc chúng ta, khẳng định là cao thủ nhiều như mây. “Thải Hồng Đường chẳng hề để ý nói.

“Nhưng những thứ này không có liên quan gì đến những người như chúng ta lúc nào cũng có thể xong đời. “Cô nói tiếp.

“Cũng đúng, ngay cả mạng cũng không giữ được, cũng không có tư cách nói chuyện khác. “Lý Trình Di cười cười.

“Anh còn cười được, anh Trình thật trâu bò. “Thải Hồng Đường lắc đầu,” Hôm nay là ngày gì, anh đừng quên.

“Không quên. Em chọn hoa xong chưa? “Lý Trình Di cười nói.

“Vâng. “Thải Hồng Đường đưa tới một tấm ảnh.

Lý Trình Di nhận lấy nhìn.

Phiến lá màu xanh lá cây như bạc hà, vây quanh từng đóa hoa hình tròn trong tím ngoài trắng.

Mỗi đóa hoa này đều chỉ to bằng quả hạch đào, nhưng rất nhiều hoa cùng tụ một chỗ, nhìn từ xa tựa như từng đoàn từng khóm hình cầu.

“Là tú cầu à. “Anh cười nói,” Tú cầu tím”.

“Rất đẹp đúng không? “Thải Hồng Đường cười nói, mắt híp lại thành hai đường thẳng. Em vừa nhìn đã thích rồi.

“Được, lát nữa anh sắp xếp cho em”Lý Trình Di cất tấm ảnh.

“Cảm ơn anh Trình! Sau này thiêu tro cốt của em phiền anh thiêu mịn một chút, như vậy tú cầu nhất định có thể nở đẹp hơn. “Thải Hồng Đường vẻ mặt không sao cả nói lời quỷ dị.

“Ừ, anh sẽ làm. “Lý Trình Di gật đầu.

Sau khi xác định hoa chính của Thải Hồng Đường, không quá hai ngày, lựa chọn của những người còn lại cũng đều tới.

Hoa chính của Đại Hùng là bách hợp trắng, hoa chính của Long Môn Điếu là Tử Vi, Râu đen là Tulip. Râu nâu là hoa ô liu.

Mọi người xem ra đều rất nghiêm túc lựa chọn hoa chính của mình.

Chương 312: Lấy công chuộc tội

Sau khi Lý Trình Di lấy được danh sách, phân phó cho nhân viên để lúc nhập hàng riêng mua đầy đủ những bông hoa này.

Bởi vì lượng nhập hàng lớn, cho nên nhân tiện mua thêm ít hoa này bên cung ứng cũng không tính là gì.

Vài ngày sau, Lý Trình Di dùng danh nghĩa Tiếu Hào, cho Đinh Tạo Thành câu trả lời thuyết phục, sau khi đăng ký cũng nhận lời an phận thủ thường, không hề ở trong thành phố vi phạm pháp luật.

Mà để lấy công chuộc tội cho hành vi vi phạm pháp luật trước đó, Tiếu Hào cần trợ giúp Cục an ninh Toại Dương giữ gìn trị an.

Theo trả lời của Cục trưởng Đinh Tạo Thành, đây là quyết định của chuyên viên Cửu Nghi Khương Chỉ Ngân Khương mới tới.

Từ câu trả lời của anh ta, cơ bản có thể thấy được, thái độ của cấp trên đối với người Góc chết, là không bức bách, cũng không mời chào chỉ cần không có khả năng nguy hại an toàn xã hội, là có thể bớt đi được phiền phức.

Đương nhiên, Lý Trình Di cảm thấy chuyện này còn có thể liên quan đến việc mình giết không ít phần tử khủng bố của Lý Tưởng Hương.

Cụ thể nguyên nhân bên trong như thế nào, chỉ có Khương Chỉ Ngân tự mình biết.

Sau khi xử lý xong chuyện cuối cùng này, tất cả lại một lần nữa khôi phục lại tình huống lúc trước.

Cứ cách một đoạn thời gian lại đi tới Cửa hàng nhỏ yên tĩnh hấp thu hoa khí, bổ sung độ thu thập của Hoa Lân Y.

Sau đó duy trì hoa biến dị trong vườn thực vật.

Thỉnh thoảng về nhà gặp bố mẹ.

Và theo thời gian.

Độ thu thập Tiết mao phi liêm, cũng chậm rãi đạt tới 91%.

Chỉ cần vào Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh 2 lần nữa là có thể hòan thành thu thập hoa thần vị mới này.

Leng keng.

Đêm khuya.

Lý Trình Di chậm rãi đi lên bậc thang của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, nhìn cửa hàng tự động đã vô cùng quen thuộc phía trước.

Lần này tới, anh không chỉ muốn độ thu thập tăng lên, còn muốn mua một bình máu tươi Oán Hận Chi Ảnh.

Bình máu lúc trước tưới hoa đã dùng gần hết.

Cho nên lần này anh lại đến nhập hàng.

Từ từ bước lên các bậc thang.

Lý Trình Di vẫn theo thói quen quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Chung quanh Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, lúc này tất cả đều là một mảnh âm u đen kịt, không nhìn thấy vật gì trước mắt.

Toàn bộ Cửa hàng nhỏ giống như nguồn sáng duy nhất trong bóng tối vô tận,.

Loại cảm giác này, có chút giống là Iseline nhắc tới Biển Đen.

Nhưng thế giới bên ngoài Góc chết quá mức quỷ dị thần bí, Lý Trình Di cũng không dám khẳng định.

Thu hồi tầm mắt, anh đi về bên phải trước, đi tới trước hàng cây xanh, đưa tay sờ một nắm Tiết mao phi liêm mọc ở bên trong.

Mấy đóa hoa nhỏ lay động khi bị anh sờ đến đến ủ rũ.

Hiển nhiên thu thập hoa khí đối với chúng cũng có ảnh hưởng.

Cảm nhận được độ thu thập tăng lên, Lý Trình Di lại xoay người, đi về phía đối diện.

Anh định truyền Lực trường rực rỡ cho những hoa này nhưng vẫn không dám.

Bởi vì lo lắng thuộc tính tương khắc, vạn nhất bị làm sao, vậy anh khóc cũng không kịp

Chỉ cần chờ Hoa Lân Y hoàn thành lần đầu tiên, sau đó làm cũng không muộn, những hoa khí biến chủng này hoàn toàn có thể dùng hoa biến chủng bên ngoài thay thế.

Một tia hoa khí mát mẻ chảy vào mu bàn tay.

Độ thu thập Tiết mao phi liêm Hoa Lân Y: 98%.

Lý Trình Di thở hắt ra, thu tay lại, lấy ra dịch dinh dưỡng đã chuẩn bị sẵn, bổ sung chút dinh dưỡng cho những bông hoa nhỏ này.

Làm xong những thứ này, anh mới xoay người, tiến vào yên tĩnh Cửa hàng nhỏ.

“Đây là lần thứ năm tiến vào nơi này, trước đó đại bộ phận đều là vào bằng ký ức thoáng hiện, thoáng hiện chỉ cần không xằng bậy, bình thường sẽ không tăng lên độ khó.” Nhưng cưỡng chế tiến vào, tất nhiên sẽ tăng thêm độ khó.

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm, đề cao cảnh giác.

Cửa hàng vẫn như cũ.

Trên mặt đất có thêm mấy thùng nước khoáng tích trữ, thùng giấy đỏ trắng đóng gói có chút nổi bật.

Đồ uống trên kệ hàng và trong tủ lạnh cũng thay đổi không ít, từ xa nhìn lại, có thể cảm giác được đóng gói tinh xảo hơn rất nhiều.

“Chẳng lẽ là bởi vì mình mua đồ nhiều, nên có thay đổi?” Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Anh chậm rãi đi vào cửa hàng nhỏ.

Không có động tĩnh gì.

Ánh đèn trắng trên đỉnh đầu vẫn truyền ra tiếng rít rất nhỏ.

Anh chậm rãi đi lại giữa các kệ hàng.

Xoẹt, xoẹt, xoẹt.

Chung quanh chỉ có tiếng bước chân của một mình anh, an tĩnh mà lành lạnh, mang theo một chút hồi âm.

Rất nhanh, lại lần nữa đi tới vị trí máu tươi Oán Hận Chi Ảnh, cầm lấy một bình, xoay người hướng quầy thu ngân đi đến.

Một đường vô sự.

Đến quầy thu ngân an toàn.

Đặt đồ uống lên quầy kính.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, đang định nhắm mắt ba giây.

Lạch cạch.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Trên quầy thu ngân chỉ có một máy thu ngân, bỗng nhiên tự động mở ra.

Máy thu ngân màu trắng có chút cũ kỹ, tổng thể do một màn hình máy tính, một bàn phím cộng thêm một hộp thu ngân tạo thành.

Hộp thu ngân và bàn phím nối liền với nhau, sẽ tự động bật ra, lộ ra từng hàng ô vuông chứa tiền giấy và tiền xu.

Vốn mỗi lần Lý Trình Di tới, màn hình máy tính của máy thu ngân đều tắt, một mảnh đen kịt.

Nhưng lần này, trước khi anh ta bắt đầu thanh toán, màn hình máy tính bật sáng.

Những bông tuyết nhỏ vụn, rất nhanh biến thành màu đen mơ hồ.

Vô số điểm đen nhảy lên, lóng lánh, tựa như vô số màu đen cát sỏi, nhìn đến hoa cả mắt.

Phụt.

Đột nhiên quầy hàng chấn động.

Chương 313: Con ngươi vàng ròng

Lý Trình Di nhíu mày, bất giác lui về phía sau một bước.

Loại cảm giác này, tựa hồ quầy sắp sụp đổ?

Phốc.

Lại là một tiếng trầm đục, kèm theo chấn động cực kỳ rõ ràng.

Lúc này đây, không phải chỉ có quầy, mà là toàn bộ sàn nhà Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, đều đang rung động.

Lý Trình Di cảm thấy có chút không đúng.

Anh nheo mắt, trên người đột nhiên mặc vảy y màu tím đen.

Hai tay nắm chặt kim kiếm.

Nhìn xung quanh, anh bắt đầu tìm kiếm nguồn gốc và hướng rung động.

Bùm! Lần thứ ba này, không còn là cảm giác rất nhỏ, mà là thật sự chấn động.

Toàn bộ cửa hàng nhỏ yên tĩnh, sàn nhà cùng với mặt tường, đều đang rung lên. Ánh mắt Lý Trình Di nhìn chằm chằm vào màn hình máy tính phát ra âm thanh rất nhỏ.

Anh đang chờ đợi, có thể xuất hiện uy hiếp.

Chỉ là mới mặc vào Hoa Lân Y, các giác quan của cơ thể cùng cường độ đều được tăng lên trên diện rộng.

Anh đột nhiên cảm giác có chỗ nào không đúng.

Chỗ nào đó.

Không đúng sao?

Lý Trình Di nắm chặt chuôi kiếm, cả người căng thẳng.

Đột nhiên, anh bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía cửa tiệm!

Cửa sổ sát đất và cửa hàng thủy tinh.

Một con ngươi vàng ròng dựng thẳng, đang lẳng lặng nhìn anh.

Qua cánh cửa kính.

Một lớn một nhỏ, hai tầm mắt hoàn toàn khác nhau, vào giờ khắc này chính diện đối mặt nhau.

“ ！ ！ ？ ”

Lý Trình Di cảm thấy mình từ trước đến nay đều rất xui xẻo.

Góc chết thứ nhất đụng đến tổ chức khủng bố Lý Tưởng Hương, sau đó lại liên tiếp khắc sâu thù hận đối với đối phương. Bình thường người Góc chết phỏng chừng làm không được điểm ấy.

Nhưng xui xẻo thì xui xẻo, anh không nghĩ tới mình sẽ xui xẻo đến nước này.

Đứng trước quầy, toàn thân anh tê dại, không dám cử động.

Bị con mắt to lớn kia nhìn chằm chằm. Loại cảm giác này, tựa như toàn thân bị điện giật, không ngừng nổi da gà.

Cơ bắp đang gồng lên, nội tiết trong cơ thể điên cuồng tăng tốc vận chuyển, tuần hoàn.

Mặc dù toàn thân sợ hãi, nhưng anh không có hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là đứng tại chỗ, chờ đợi động tác của đối phương.

Gặp phải sinh vật nguy hiểm, nguyên tắc hàng đầu là không thể lộn xộn, để tránh tạo thành hiểu lầm, chọc giận đối phương.

Lý Trình Di đã từng đọc được thứ này trong một quyển sách về thế giới động vật tại kiếp trước.

Vì vậy, anh không di chuyển ngay bây giờ.

Phù.

Tiếng thở rất lớn từ ngoài cửa hàng truyền đến.

Giằng co nửa phút sau.

Con ngươi màu vàng kia chậm rãi động đậy.

Ánh mắt nó dời đi, nhìn về phía bình máu tươi oán hận đặt trên quầy.

Có lẽ là đang nghi hoặc, có lẽ là đang quan sát.

Nhìn chăm chú vài giây.

Đôi mắt dựng thẳng chậm rãi lui về phía sau.

Cho đến khi hoàn toàn biến mất trong sương mù dày đặc.

Từ đầu tới cuối, nó đều không có làm ra bất kỳ động tác nguy hiểm nào khác, tựa hồ chỉ là tới quan sát tình huống.

Nhìn đôi mắt dựng thẳng màu vàng rời đi, chìm vào sương đen.

Cơ bắp căng thẳng của Lý Trình Di ít nhiều cũng thả lỏng một chút.

Thẳng đến giờ phút này anh mới cảm giác được, sau lưng chính mình trước ngực tất cả đều là mồ hôi lạnh, cả người cơ bắp căng cứng đến mức có chút đau nhức.

Chẳng lẽ quái vật này là tới đây đi dạo? Xem náo nhiệt?

Anh không thể nào biết được.

Nhưng quái vật đó, loại Mắt rồng tiêu chuẩn trong truyền thuyết, rất có thể là do anh hấp thu hoa khí Tiết mao phi liêm bị ô nhiễm, nguồn gốc năng lực hoa ngữ của nó là — Ảnh Long.

Xem ra là không sao rồi.

Lý Trình Di đưa tay lấy đồ uống trên quầy tính tiền.

Bỗng nhiên một tiếng nổ lớn từ bên phải.

Cảm giác uy hiếp mãnh liệt, trong nháy mắt chiếu rọi đến nửa thân thể bên phải của anh.

“Anh cẩn thận!”

Giọng nói của Iseline vang lên sau lưng.

Nhưng Lý Trình Di đã không kịp nghĩ nhiều.

Toàn thân anh kim quang hiện lên, phát động hoa ngữ kiên cố.

Đồng thời thân thể co rút lại, hai tay bảo vệ đầu. Toàn lực phát động Lực trường rực rỡ dán sát toàn thân.

Ầm ầm!!

Cửa hàng thủy tinh bên phải ầm ầm vỡ nát.

Một hình người quái dị màu đen, từ trong sương mù đen bay tới như đạn pháo, đập nát cửa thủy tinh, nhằm phía Lý Trình Di.

Tốc độ của hình người quá nhanh.

Cho nên với thị lực của Lý Trình Di, cũng chỉ có thể nhìn thấy màu đen lóe lên, đối phương đã đến trước người mình.

Bùm!!!

Tiếng va chạm cực lớn nổ tung.

Hình người màu đen hung hăng đụng vào sườn người Lý Trình Di.

Lực trùng kích khủng bố có thể so với đạn pháo, trong nháy mắt đã đánh nát Hoa Lân Y thành Tử Đằng vô số mảnh nhỏ.

Mảnh nhỏ màu tím bay tán loạn, hóa thành cánh hoa màu tím tiêu tán.

Trong chớp mắt, trên người Lý Trình Di lại hiện lên Hoa lân y Hoa Lay-ơn.

Không đến 0,1 giây, lân y Hoa Lay-ơn màu vàng cũng bị đụng nát hơn phân nửa, cũng may trên người lân y Hoa Lay-ơn có gai nhọn mọc chi chít của hoa Lay-ơn.

Trong nháy mắt va chạm, ước chừng có năm thanh kim kiếm đâm vào trong cơ thể hình người màu đen.

Nương theo Lực trường rực rỡ phát động, hình người màu đen rốt cục dừng va chạm, đứng tại chỗ.

Lý Trình Di cả người bị đụng bay ra ngoài, đụng ngã một kệ hàng, đập nát một tủ lạnh đồ uống, người gần như khảm vào trong vách tường của cửa hàng nhỏ.

Lúc này mới có một tia cơ hội thở dốc.

Anh kịch liệt ho khan, cố nén toàn thân đau nhức, rút người khỏi vách tường, nửa quỳ trên mặt đất.

Đến bây giờ, anh mới có cơ hội thấy rõ, tập kích mình rốt cuộc là thứ gì.

Đó là một hình người màu đen, cao hơn anh một mảng lớn, ước chừng chừng hai mét rưỡi.

Toàn thân bao bọc trong chất lỏng sền sệt màu đen, không nhìn thấy khuôn mặt, tựa như dùng sơn màu đen ngưng tụ mà thành bàn tay hình người.

Mấu chốt nhất chính là, cái hình người màu đen này, tựa như cá sấu, mọc đầy răng nanh nhọn hoắt trong cái miệng rộng. Toàn thân trên dưới, còn có màu đen tựa như vảy nhô lên.

Chương 314: Quái vật Biển Đen

Thân hình đó kết hợp với sức mạnh khổng lồ lúc trước va chạm vào, Lý Trình Di rất khó không liên tưởng đến, đôi mắt dựng thẳng màu vàng kim khổng lồ lúc trước rút đi.

“Anh, không sao chứ? “Iseline ở phía sau khói đen chạy đến

Lý Trình Di đứng lên, đột nhiên phát giác, mình vừa mới bị va chạm nặng như vậy, lại gần như không bị thương?

Anh nhanh chóng liếc về phía sau.

Vách tường của cửa hàng nhỏ phía sau cũng không lõm xuống nhiều lắm.

Ngược lại là Iseline, hai tay vặn vẹo thành một hình khác thường, trên mặt cũng có vết máu.

“Cảm ơn Iseline! “Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được, là Iseline đang xuất lực.

“Không cần, anh cần phải cẩn thận, vật kia. rất giống quái vật trong Biển Đen! chúng nó không giống như chúng ta!”

“Sao lại không giống? “Lý Trình Di nhanh chóng hỏi. Lực trường rực rỡ trên người đang nhanh chóng chữa trị thương tổn của bản thân.

Lúc này cá sấu hình người kia còn đang rút từng thanh kiếm sắc trên người ra.

Trong Biển Đen tuyệt đại đa số quái vật, đều không có cách nào bị giết chết! phương pháp tốt nhất chính là đem nó vây khốn hoặc là ngăn cản!”

‘Giết không chết?”

Ánh mắt Lý Trình Di ngưng trọng, đứng thẳng người.

Lúc này con cá sấu hình đầu người cũng rút thanh kim kiếm cuối cùng ra, nhấc chân bước về phía anh.

Chỉ là không đợi anh ngưng thần cảnh giới.

Xoẹt một cái.

Cá sấu biến mất rồi!?

Bên trái!!

Trong nháy mắt Lý Trình Di phát hiện bên trái có gì đó không đúng, nhưng phản ứng căn bản không kịp.

Đối phương tốc độ quá nhanh, khoảng cách gần như vậy, anh duy nhất có thể làm chính là giơ tay dùng lưỡi kiếm ngăn cản.

Bùm!!

Lực trùng kích cực lớn tựa như đạn pháo, lại một lần nữa rơi vào trên người bên trái anh.

Cỗ lực lượng này so với anh, ít nhất mạnh hơn mấy lần. Hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Vừa mới tiếp xúc. Kim kiếm trên cánh tay trái Lý Trình Di liền gãy thành cánh hoa Kiếm Lan, tiêu tán không còn.

Cánh tay của anh bị gãy gập, trong nháy mắt mất đi sức chiến đấu.

Thân thể lại một lần nữa bay về phía một hàng kệ hàng khác, hung hăng đập đổ một lượng lớn hàng hóa, ngã xuống đất.

Mẹ kiếp!

Lý Trình Di nhanh chóng chống một tay bò dậy, biết Hoa Lân Y Lay-ơn cũng bị hao tổn.

Lúc này nhắm ngay hình người đầu cá sấu đang tới gần, tay phải rút kiếm!

Nhu khí xuyên qua toàn thân, hợp vào cánh tay phải, bộc phát!!

Chư Tinh Long Ảnh Kiếm!!

Kim kiếm vẽ ra một đạo hư ảnh bắn ra.

Theo sát phía sau, là một đạo kim quang chói mắt rực rỡ, nháy mắt nổ tung trên vai phải Lý Trình Di.

Lóe sáng!!

Chùm sáng màu vàng theo sát kim kiếm nổ tung, trong nháy mắt vượt qua kim kiếm, chiếu xạ vào trên hình người đầu cá sấu.

Tốc độ cực nhanh như một cú đấm trúng mục tiêu. Đánh vào chính giữa ngực cá sấu.

Nhưng Lóe sáng lúc trước có thể nháy mắt miểu sát đối thủ, ở trên người cá sấu, chỉ khiến nó dừng lại.

Bùm!

Anh dừng bước tại chỗ.

Ngay sau đó Chư Tinh Long Ảnh Kiếm hung hăng đâm vào ngực nó, kèm theo một tiếng như xé vải.

Kim kiếm đâm vào chính giữa ngực nó, chưa vào được phân nửa, treo bất động ở đó.

Phốc một cái, kim kiếm vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa Kiếm Lan tan rã.

Mà hình người đầu cá sấu đã bị đâm một lỗ thủng lớn trên ngực. Quỷ dị chính là, cái lỗ thủng đó tự động khép lại với tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy.

Lúc này hiệu quả Lóe sáng cũng chấm dứt, kết quả chính là quái vật này bị đốt một mảng lớn trên người nhưng dường như nó không có cảm giác đau đớn, tiếp tục xông về phía Lý Trình Di.

Lóe sáng!!

Lại là một đạo kim quang nổ tung.

Kim quang rực rỡ hóa thành tia sáng tốc độ cao có năng lực thiêu đốt kịch liệt, lần thứ hai đụng vào đầu cá sấu.

Bụp.

Bụp.

Bụp.

Đầu cá sấu lúc này đây, chống đỡ Lóe sáng, từng bước từng bước tới gần.

Giữa nó và Lý Trình Di hiện chỉ cách nhau bốn mét.

Kim quang chiếu rọi ánh sáng vàng chói lòa cả toàn bộ bên trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh

Năng lực thiêu đốt tinh khiết cường đại, khiến mảng lớn hàng hóa chung quanh đều toát ra khói đen nhàn nhạt.

Đầu cá sấu cũng không ngoại lệ.

Trên người nó cũng đang chậm rãi toát ra khói đen, nhưng nó quá to.

Bị đốt cháy một chút đối với nó chưa là gì

Lóe sáng!

Lóe sáng!

Lóe sáng!

Lý Trình Di liên tục không ngừng phóng thích Lóe sáng, kim quang cơ hồ liên tục sáng lên, thể lực, tinh thần toàn thân anh, đều đang tiêu hao siêu tốc.

Nhưng đối mặt tốc độ lực lượng vượt xa anh như hình người cá sấu này thì phương pháp duy nhất chỉ có Lóe sáng.

Trầm Túy Chi Kiếm anh vừa rồi liền thử qua, Chư Tinh Long Ảnh Kiếm khi nổ tung chính là thời điểm phát động Trầm Túy Chi Kiếm.

Nhưng chỉ khống chế đối phương trong nháy mắt, lập tức liền bị nó thoát ra được.

Sức mạnh của Hình người đầu cá sấu quá lớn. Anh chỉ tiếp xúc hai lần, cánh tay trái liền bị đập gãy.

Từng đạo Lóe sáng, không ngừng bộc phát oanh kích ở trên người cá sấu, lực trùng kích vật lý cường đại, khiến nó đi chậm dần.

Ý thức của Lý Trình Di cũng bắt đầu dần dần mơ hồ.

Lóe sáng tiêu hao kỳ thật không lớn, nhưng việc sử dụng liên tục khiến anh quá tải.

Thể lực, ý thức lực, toàn bộ đều tiêu hao rất nhanh.

Một loại cảm giác mệt mỏi mệt mỏi thâm trầm xông lên đầu.

Không thể tiếp tục như vậy!

"Tiếp tục sẽ chết!"

Lý Trình Di trong lòng rất rõ ràng như vậy chỉ là uống rượu độc giải khát.

Từ khi bị hình người đầu cá sấu xông vào trong cửa hàng tập kích, đến bây giờ, nhiều lắm chỉ qua hơn mười giây.

Chỉ chút thời gian này, anh hiện tại cũng đã có chút tiêu hao quá độ.

Một khi Lóe sáng không thể phóng thích, đối phương lại xông tới, sợ là

"Iseline, lại gần anh!"

Đột nhiên Lý Trình Di hét lớn một tiếng.

Một bóng đen cấp tốc từ bên cạnh bay tới, chui vào phía sau anh.

Chương 315: Khí tức mặt trời

Không ai khác ngoài Iseline.

Trong giây lát.

Lý Trình Di dừng lại.

Hoa Lay-ơn Lân Y trên người anh trong nháy mắt phân giải, hóa thành vô số cánh hoa Kiếm Lan.

Cánh hoa bay tán loạn, xoay tròn, hóa thành cánh hoa hướng dương vàng hoàn toàn mới.

Cánh hoa bay về các nơi trên toàn thân anh, ngưng tụ ra từng khối giáp như lông vũ màu vàng.

Vô số giáp phiến tầng tầng chồng lên nhau, che khuất toàn thân, che khuất tất cả thân thể Lý Trình Di, hình thành vảy y hoa hướng dương Titan.

Hoa Lân Y vẫn như cũ.

Chỉ có mũ bảo hộ mi tâm là có thêm một viên thủy tinh màu vàng hình thoi.

Thủy tinh kéo xuống một sợi thủy tinh, nối liền với thủy tinh màu vàng trong lồng ngực, tựa như một khe nứt chia nửa người trên của Lý Trình Di ra làm đôi.

"Ẩn nấp cho kỹ nhé"!

Lý Trình Di giơ cánh tay phải lên.

Oanh!!!

Vô số sóng nhiệt độ cao, lấy anh làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng ầm ầm nổ tung.

Sóng nhiệt quét qua.

Đây không phải là năng lực hoa ngữ gì, cũng không phải hiệu quả trang bị đặc thù.

Mà chỉ là vảy hoa của hoa hướng dương Titan. Chỉ là mặc vào người, sẽ tạo thành sự xâm nhập nhiệt độ cao đối với phạm vi hơn mười mét xung quanh.

Loại nhiệt độ cao này bản thân còn xen lẫn Lực trường rực rỡ tinh lọc hiệu quả, có khí tức đặc thù tựa như mặt trời .

Sóng nhiệt và nhiệt độ cao khuếch tán.

Không khí bắt đầu biến dạng.

Hàng hóa trên kệ hàng bắt đầu có vết cháy.

Quảng cáo áp phích trên tường bắt đầu nhăn nhúm, co quắp

Ngọn lửa màu vàng sáng nhanh chóng giống như hoa nở, nhanh chóng nảy mầm khắp nơi trong cửa hàng nhỏ.

Bên trái, bên phải, góc, phía sau.

Thùng giấy hàng hóa khắp nơi, đều bắt đầu cháy.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, toàn thân bao phủ tại trung tâm sóng nhiệt, một tầng nhàn nhạt màu vàng ngọn lửa, thiêu đốt trên bề mặt áo giáp của anh.

Cả người anh cũng đang bốc cháy.

Từ lúc đổi sang Hoa Lân Y, toàn bộ xung quanh đều bị đốt cháy, trước sau không quá hai giây.

Hình người đầu cá sấu cũng cảm nhận được nhiệt độ xung quanh nhanh chóng tăng lên.

Không khí nóng rực làm cho nó cực kỳ bức bối

Bùm!!!

Nó lại một lần nữa đạp chân lên mặt đất, giẫm nứt sàn nhà, ầm ầm xông về phía Lý Trình Di.

Khoảng cách ba mét trong nháy mắt đã tới.

Tay phải cá sấu vươn ra, một trảo chộp về phía Lý Trình Di.

Tay của nó không có năm ngón tay, mà là ba cây gai nhọn thô màu đen, tạo thành một trảo.

Móng vuốt sắc bén mang theo lực lượng khủng bố, hung hăng nện vào tay phải hình tháp của Lý Trình Di.

Bùm!!!

Một vòng ngọn lửa màu vàng bị lực khổng lồ chấn tán, hóa thành vòng tròn lửa tản ra.

Thân thể Lý Trình Di bị đụng không ngừng lui về phía sau. Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh cực lớn, so với lúc trước, ít nhất đạt tới năm lần.

Nhưng bản thân anh thể chất không đủ, tăng sức mạnh lên một bước này, vẫn chưa phải là đối thủ của đầu cá sấu.

Nhưng, quyết định thắng bại, chưa bao giờ là đấu lực đơn thuần!

Lóe sáng!!!

Tinh thể hình thoi ở mi tâm Lý Trình Di chợt lóe len.

Dùng bản thể Hoa Lân Y phóng thích toàn bộ hoa ngữ, trong nháy mắt hoàn toàn bộc phát ra.

Một tia sáng vàng tỏa ra từ vai phải của anh.

Xung quanh trong nháy mắt an tĩnh lại, dường như tất cả âm thanh đều hoàn toàn biến mất.

Chỉ có chút kim mang kia chiếu rọi xung quanh, nhanh chóng bành trướng.

Sau đó

Nổ!

Ầm ầm!!!

Ngọn lửa Màu vàng trong nháy mắt bao phủ hết thảy không gian trong Cửa hàng nhỏ xung quanh.

Đầu cá sấu bị nuốt chửng đầu tiên.

Sau đó là các kệ xung quanh, hàng hóa, mặt đất, ống đèn, quầy, tường

Tất cả mọi thứ, vào giờ khắc này đều bị ánh lửa màu vàng hoàn toàn phóng thích bao phủ, nuốt chửng.

Cũng bao gồm cả Lý Trình Di.

Tách tách tách!!

Cửa sổ thủy tinh của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, từng cái từng cái bị ngọn lửa cùng sóng xung kích phá tan.

Mảnh vụn rải rác đầy đất.

Màu vàng ngọn lửa lao ra cửa sổ, hướng bên ngoài phun ra mấy mét, mới chậm rãi ảm đạm, hóa thành đốm lửa, dập tắt, tiêu tán.

Tất cả yên tĩnh lại.

Trong cửa hàng nhỏ khói đặc cuồn cuộn, khắp nơi đều đang thiêu đốt.

Tủ lạnh bị lật, kệ bị cháy và đốt cháy một số chất dễ cháy, làm tăng nhiệt độ trong cửa hàng.

Một số tồn tại quỷ dị vốn ẩn giấu trong kệ hàng hóa, cũng bị đốt thành khói đen, tiêu tán không còn.

Sâu trong khói đặc cùng ngọn lửa, một người áo giáp màu vàng chậm rãi từ trong ngọn lửa đi ra.

Thủy tinh hình thoi giữa lông mày đang chậm rãi ảm đạm.

Cho nên, mình mới không muốn dùng bộ áo giáp này.

Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Chỉ là dùng Hoa Lân Y đến mức cực hạn này, sẽ phá tan tành mọi thứ xung quanh.

Mà anh đã sớm rõ ràng tình huống nơi này, sẽ gây ra sức phá hoại đối với Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, những quái vật ẩn núp trong Góc chết mà còn chưa bị giết, lần sau sẽ mạnh lên.

Đây cũng là nguyên nhân anh vẫn không muốn tùy tiện vận dụng mức giới hạn cực đại của Hoa lân y

Cửa hàng nhỏ yên tĩnh nối liền một cửa hàng kỳ dị khác, trong đó đến cùng ẩn giấu bao nhiêu quái vật, không ai biết.

Đáng tiếc cuối cùng vẫn không có cách nào.

Anh đi đến một đống lửa giữa hai kệ hàng sụp đổ.

Rầm một tiếng trầm đục vang lên.

Trên mặt đất còn kệ hàng đang bị thiêu đốt, bị một cánh tay màu đen xốc lên.

Đầu cá sấu chậm rãi đứng dậy, lắc lắc cái đầu có chút choáng váng.

Thân thể của nó so với lúc trước lớn nhỏ đi không ít.

Hiển nhiên vụ nổ vừa rồi cũng gây ra không ít thương tổn với nó.

Phát hiện Lý Trình Di ở ngay trước người, đầu cá sấu há mồm phát ra tiếng rống giận, một trảo hung hăng chụp về phía đầu Lý Trình Di.

‘Lóe sáng’.

Oanh!!!

Chương 316: Góc chết lùi xa

Màu vàng ngọn lửa nổ tung, lại một lần nữa quét sạch toàn bộ Cửa hàng nhỏ.

Những luồng lửa màu vàng chói mắt từ cửa sổ vỡ nát của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh phun ra, ở trong bầu trời đêm tối tăm tựa như cát mịn màu vàng, phiêu tán ảm đạm.

Một lát sau.

Ánh lửa trước mắt Lý Trình Di nhạt dần, tiêu tán.

Cảnh tượng thuộc về Cửa hàng nhỏ yên tĩnh bắt đầu vặn vẹo, mơ hồ.

Tâm thần anh khẽ động, nhanh chóng cởi bỏ Hoa Lân Y trên người.

Trong nháy mắt, Góc chết lùi xa.

Anh đã trở về phòng ngủ trong nhà mình.

Đang đứng ở trước bàn làm việc, đối mặt với ngoài cửa sổ, nhìn tòa nhà đối diện lốm đốm đèn đuốc nhà hàng xóm.

Lúc này cảm giác đau ở tay trái lại một lần nữa truyền đến.

Đến cuối cùng đầu cá sấu kia cũng không chết, chỉ là thân thể lại nhỏ đi. Đây có lẽ là quái vật mạnh nhất mà anh gặp bên trong Góc chết.

Nhưng anh vẫn phải bị tống ra khỏi Góc chết

Vì đã hết thời gian mua hàng

Chỉ là đi ra về, hàng hóa muốn mua cũng không còn, bị lửa thiêu rụi.

Khe hở trong Góc chết nhiều quái vật như vậy thì đúng là người đi vào đó như cá nằm trên thớt.

Độ khó tiếp theo rốt cuộc sẽ tăng lên tới mức nào, chính Lý Trình Di cũng không cách nào phỏng đoán.

Lúc trước anh từng dùng qua phương pháp phá băng đối với Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Nhưng vách tường bên ngoài cực kỳ cứng, cho dù anh dùng thủ đoạn gì, đều đánh không sụp được.

Bằng không lần này dứt khoát liền dùng phương pháp phá băng.

Thở ra một hơi, Lý Trình Di nhẹ nhàng cầm tay trái.

Trong nháy mắt cảm giác đau tăng thêm.

Gãy xương.

Ngay từ đầu bị đầu cá sấu đánh lén, sức mạnh đối phương vượt qua anh quá nhiều, mặc Hoa Lân Y còn bị đánh đến gãy tay.

Đây vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

Xem ra phải đi bệnh viện rồi.

Lý Trình Di lấy di động ra, nhanh chóng liên lạc với Đại Hùng.

May mà nhà cô mở bệnh viện. Nếu không vết thương khó hiểu này thật đúng là không dễ giải thích với người nhà.

Chỉ cần nối xương trước, lại dùng Lực trường rực rỡ gia tốc chữa trị là tốt rồi.

Sau khi điện thoại kết nối.

Rất nhanh không đến hai mươi phút, điện thoại lại vang lên.

Lý Trình Di nhanh chóng xuống lầu, ngồi lên một chiếc xe cứu thương, chạy thẳng về phía bệnh viện Đại Hùng.

Mặc dù có loại năng lực hoa ngữ tăng tốc chữa lành này, nhưng gãy xương không phải là vết thương nhỏ.

Vạn nhất không nối tốt, tăng tốc nối xương chữa trị ngược lại sẽ tạo thành phiền toái mới. Ví dụ như dị dạng.

……

Nửa tiếng sau.

Trong phòng bệnh của một bệnh viện tư nhân ở thành phố Toại Dương.

Một tay Lý Trình Di buộc băng vải, cố định thanh nẹp, đeo trên cổ, tay kia cầm một ly trà trái cây chậm rãi uống.

Thải Hồng Đường, Đại Hùng, Long Môn Điếu và những người của Khu vườn Vận mệnh đều đã đến.

Một đám nhìn cánh tay trái anh đeo trên cổ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bọn họ không biết Lý Trình Di luôn lợi dụng Cửa hàng nhỏ yên tĩnh để hấp thụ hoa khí Tiết mao phi liêm

Tất cả mọi người cho rằng Lý Trình Di đã sớm thoát khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Cho nên đối với vết thương của anh, tất cả mọi người không thể nào hiểu được.

“Anh Trình lại đi vào à? “Long Môn Điếu chớp chớp mắt hỏi.

“Mất tín hiệu một lúc, chắc chắn là đi vào nhưng quan trọng là vào đâu? “Thải Hồng Đường nhíu mày.

“Cánh tay gãy rồi, cảm giác sắp đi rồi. “Long Môn Điếu trầm giọng nói.

“Mày nói cái gì thế!? “Thải Hồng Đường vỗ một cái lên đầu hắn

“Không phải, em nói là chúng ta sắp đi vào Góc chết rồi “Long Môn Điếu ôm đầu có chút bất đắc dĩ. “Chắc em đi đầu tiên mất”

“Em cũng sắp đi rồi. “Đại Hùng nói theo.

“Tôi cũng vậy. “Râu đen lên tiếng theo.

“Làm sao bây giờ? “Thải Hồng Đường nhìn về phía Lý Trình Di. Anh Trình, có cần đổi tay không?”

“Hơi gãy xương chút thôi” Lý Trình Di không nói gì, “Còn chưa tới mức đổi tay.”

“Vậy bây giờ làm sao bây giờ? Ba người chúng ta bên này đều sắp vào Góc chết”.

Thời điểm mấu chốt này, đột nhiên xảy ra chuyện này, rất hiển nhiên mọi người nghi ngờ việc Lý Trình Di còn có thể hỗ trợ

khi đi vào Ký ức thoáng hiện hay không.

“Không sao đâu? Yên tâm. “Lý Trình Di cười nói, sau khi xương chính nối xong, anh rõ ràng có thể cảm giác cánh tay trái dưới tác dụng của Lực trường rực rỡ, đang nhanh chóng khép lại.

“Cũng đúng. “Đại Hùng gật đầu,” Chỉ là một cánh tay ảnh hưởng không lớn. Mọi người đừng lo lắng”.

“Chẳng lẽ các ngươi cho rằng tôi tiến vào Góc chết, là muốn đấu sức với quái vật?” Tôi cho dù tay tốt, cũng không đến mức đi làm loại chuyện này chứ?

“Đúng thế” Long Môn Điếu gật đầu,” Vậy nếu anh Trình không sao, mọi người giải tán đi. Giải tán trở về tiếp tục làm công tác chuẩn bị”.

“Yên tâm đi, nơi này có em, em đã cho dịch dinh dưỡng tốt nhất trong bệnh viện, cùng lắm nửa tháng là khỏi. “Đại Hùng cười dịu dàng nói.

“Được rồi được rồi, tất cả mọi người giải tán. Anh Trình không sao. “Long Môn Điếu xoay người mấy bước liền chuồn ra cửa.

Những người còn lại thấy Lý Trình Di quả thật không có việc gì lớn, cũng yên tâm, nhao nhao cáo biệt chuẩn bị rời đi.

Hơn nửa đêm từ xa bay tới, còn phải trở về ngủ bù.

“Đúng rồi, Thải Đường, em chờ một chút. “Lý Trình Di lên tiếng.

“Sao vậy? “Thải Hồng Đường quay người lại.

“Bộ Áo sinh mệnh lần trước em dùng, có thể cho anh mượn dùng không?” lúc Lý Trình Di nói chuyện phiếm với cô, cũng biết trước Thải Hồng Đường là dựa vào Áo sinh mệnh kéo dài thời gian, mới có thể sống sót.

Cho nên đối với hiệu quả của vật kia rất hiểu rõ.

“Mượn thì có thể mượn, chỉ là” Thải Hồng Đường nhất thời có chút không được tự nhiên, “Của em là kiểu nữ, mặc dù là vật

liệu co dãn, nhưng có thể sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả che giấu.”

“Có chỗ nào không thích hợp? Dáng người anh chị cũng không khác biệt lắm? “Đại Hùng ở một bên lên tiếng.

“… “Thải Hồng Đường nhìn thẳng vào cô, trong nháy mắt trầm mặc.

Chương 317: Nhất định hoàn toàn phải thoát khỏi Góc chết đó

“… “Lý Trình Di cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

“Oái, xin lỗi” Đại Hùng có chút xấu hổ, “Chị Đường, bên em có dịch làm tăng kích thước ngực, lấy cho chị một lọ này”

“A!! “Thải Hồng Đường nắm lấy khuôn mặt cô, xoa loạn cào loạn.

Lý Trình Di ở một bên nhìn Đại Hùng không ngừng cầu xin tha thứ, hai người đùa giỡn đủ loại, khóe miệng cũng không tự chủ được mỉm cười.

Nhưng trong lòng anh lại là đang lo lắng lần tiếp theo vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh sẽ gặp nguy hiểm.

Lần này độ khó tăng lên quá nhiều.

Đầu cá sấu kia mạnh hơn không biết bao nhiêu lần sao với các quái vật lúc trước.

Cho nên lần sau, nhất định phải hoàn toàn thoát khỏi đó.

‘Không thể tiếp tục nhập hàng nữa, cũng tốt, vừa vặn cuối cùng chỉ thiếu một lần hấp thụ hoa khí là có thể hoàn thành việc thu thập Tiết mao phi liêm’.

Anh mượn Áo sinh mệnh của Thải Hồng Đường, định dùng ký ức thoáng hiện, lặng lẽ đi vào, sờ ít hoa xong rồi chạy.

Chỉ cần anh hành động nhanh, an toàn sẽ được đảm bảo.

Anh dự định lần sau trước khi bị cưỡng chế kéo vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, trước tiên tự mình thoáng hiện đi vào một lần, sớm hoàn thành Tiết mao phi liêm.

Để đối phó với độ khó tăng lên lần sau!

Nếu không, lần này anh đã rất vất vả, lần sau, có lẽ phiền toái lớn hơn nữa. Vạn nhất cái con mắt màu vàng kia……

Hiện tại Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh rất lớn nhưng tố chất thân thể của anh, tăng lên quá chậm.

Những ngày bị gãy tay thật nhàm chán.

Như vậy không thể làm, như vậy không thể làm, học cận chiến cũng phải dừng lại.

Lý Trình Di mặc dù đang dùng Lực trường rực rỡ tăng tốc khép vết thương của mình, nhưng chung quy không có khả năng vài ngày là khỏi.

Thời gian ba ngày anh cũng chỉ khá hơn một nửa, hoàn toàn khỏi hẳn phỏng chừng phải năm ngày.

Để không lãng phí thời gian.

Anh bắt đầu ở trong phòng bệnh tiếp tục nghiên cứu ghi chép lấy được từ Chung Tuệ trước đó: thăm dò và ghi chép về trường đồng hồ.

Quyển bút ký này trước đó anh cũng ít nhiều xem qua một chút, nhưng cũng không đọc kỹ, chỉ là xem qua một lần.

Lần này, anh lại đọc được phần Chung Tuệ từng ghi chép, về Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Một người nước ngoài tên là Ghosn tìm thấy ông ta ta và cảnh báo ông ta không được vào lại, nếu không sẽ có hậu quả không thể đoán trước.

Chung Tuệ hẳn là cuối cùng nghe theo đề nghị, lựa chọn trực tiếp lấy đi hàng hóa để thoát khỏi Góc chết.

Nếu không những tin tức Góc chết khác sau đó, sẽ không còn ghi chép chi tiết như vậy.

Nhưng.

“Bản chất của con người, là gì?”

Phía sau trang tranh tự họa của Chung Tuệ, theo sát những lời này, vẫn làm cho Lý Trình Di lúc này lâm vào suy tư.

Vào ban đêm.

Anh một mình ở trong phòng bệnh, ngồi ở trên giường bệnh lật xem sổ tay.

Cốc cốc cốc.

Bỗng nhiên có người nhẹ nhàng gõ cửa.

Thanh âm không lớn, cường độ không nhẹ không nặng, làm cho người ta có một loại cảm giác rất lễ phép câu nệ.

“Mời vào. “Lý Trình Di lên tiếng. Đặt quyển sổ trong tay dưới gối, sau đó ngẩng đầu nhìn ra cửa.

Lúc này đã là hơn mười một giờ đêm.

Y tá trực ban nửa giờ trước mới tới một chuyến, hiện tại đã đi nghỉ ngơi thay ca.

Theo đạo lý mà nói hẳn là sẽ không có người tới.

Lý Trình Di nhìn về phía cửa.

Nhưng không có động tĩnh.

Rõ ràng cửa không khóa, anh nói mời vào, đối phương lại như cũ bất động.

“Mời vào. “Anh lại cao giọng, nói một câu.

Trong phòng bệnh yên tĩnh, chỉ có một mình anh thanh âm hơi quanh quẩn.

Vẫn không nhúc nhích.

Người ngoài cửa tựa hồ vẫn không nghe thấy.

Hoặc là, nghe thấy, nhưng không nhúc nhích.

Lý Trình Di có chút nhíu mày.

Trên người lặng lẽ phủ lên Hoa lân y Tử đằng ẩn hình.

Hoa hướng dương Titan cũng đã tiến hóa lần thứ hai, có thể che phủ quần áo toàn thân, cùng dung hợp, nhưng bởi vì trong hình thái cực hạn, chỉ cần mặc vào, hết thảy sự vật xung quanh đều sẽ bị lực trường nhiệt độ cao đốt cháy.

Cho nên ngoại trừ thời khắc mấu chốt, anh sẽ không tùy tiện vận dụng Hoa hướng dương Titan.

Hoa lân y Tử đằng tuy rằng vỡ nát, lực phòng ngự giảm xuống, nhưng vẫn đáng tin cậy hơn áo chống đạn.

Đạn bình thường có thể bắn không thủng.

Đợi vài giây, Lý Trình Di phát hiện vẫn không có ai đáp lại, liền chậm rãi đứng dậy, xuống giường.

Cửa phòng bệnh hình chữ nhật, có ô nhìn ra ngoài hình vuông.

Từ vị trí ô đó anh có thể nhìn thấy, bên phải cửa sổ hiện ra một mũ rộng vành màu xám.

Tựa hồ có một người dáng người trung bình, đội mũ rộng vành màu xám tro, đang đứng ở trước cửa, lẳng lặng gõ cửa.

Ai ở bên ngoài?

Lý Trình Di chậm rãi đi về phía cửa phòng.

Anh rất ít khi ở bệnh viện, nhưng cũng biết, bác sĩ cùng y tá ăn mặc tuyệt đối sẽ không như vậy.

Cho nên ngoài cửa nhất định là người ngoài, mà người ngoài đứng ở cửa, rồi lại không vào.

Tính cảnh giác của anh liền đề cao.

Lý Trình Di từng bước một, đi tới trước cửa phòng.

Đưa tay ra.

Giữ tay nắm cửa.

“Không được, không được”

Tại thời điểm này, một giọng nói lẩm bẩm như thể mơ hồ đến từ bên ngoài cửa.

Là một người đàn ông, giọng điệu mang theo một loại tiếng khóc quái dị. Mặc dù nói tiếng Nghi quốc nhưng trong giọng nói mang theo vị hoảng sợ nồng đậm.

“Không thể tiếp tục như vậy không thể đi vào nữa” Cách một cánh cửa, giọng nói mơ hồ của người đàn ông truyền vào tai Lý Trình Di.

“Đi vào đâu? Anh là ai? Có thể vào nói không? Nói rõ ràng một chút được không? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Không nên đi vào nữa. Thật sự tuyệt đối, tuyệt đối không thể đi vào nữa”.

Phù phù

Bỗng nhiên một trận gió nhẹ từ phía sau Lý Trình Di thổi tới.

Trong lòng anh rùng mình, trong phòng bệnh anh nhớ là không mở cửa sổ.

Quay đầu nhìn lại.

Lý Trình Di phát hiện, bên cạnh giường bệnh, cửa sổ lúc trước rõ ràng đóng chặt, lúc này không biết tại sao lại bị mở ra.

Chương 318: Bức thư của người xa lạ

Gió đêm mát mẻ từ bên ngoài thổi vào.

Nhưng lúc này anh cảm giác được, cũng chỉ có từng trận hàn ý.

Lực trường rực rỡ không tự chủ lặng lẽ mở rộng, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ phòng bệnh.

Lực trường rực rỡ có năng lực tinh lọc đã làm dịu tâm lý Lý Trình Di không ít.

Anh quay đầu, nhìn về phía cửa phòng thăm hỏi ngoài cửa sổ.

Chiếc mũ đã biến mất.

Răng rắc.

Anh mở cửa phòng, bên ngoài là một hành lang trắng tinh yên tĩnh.

Mà ở dưới chân cửa, đang đặt một phong thư màu nâu.

Lý Trình Di khom lưng nhặt phong thư lên, đóng cửa trở về phòng.

Anh cũng không lo lắng độc tính gì, ở trạng thái phòng hộ, toàn thân anh thậm chí ngay cả hô hấp, đều cách ly với bên ngoài.

Hoa Lân Y thậm chí có thể một mình cung cấp dưỡng khí, để anh tự cung tự cấp, ngăn cách với thế giới bên ngoài.

Cầm thư, anh lật xem.

Số bưu điện ở góc trên bên trái phong bì màu vàng, từng khung vuông đều bị bôi đen.

Ở giữa không có địa chỉ, chỉ có hai chữ: Ghosn.

Ngoài ra, tất cả đều là trống rỗng.

Ghosn.

Lý Trình Di lập tức liên tưởng tới người thần bí mà Chung Tuệ nhắc tới trong bút ký.

Người ngoại quốc thần bí đã từng tới nhắc nhở anh, không thể tiếp tục tiến vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Sau đó, Chung Tuệ bởi vì thay máu, sau đó bản thân mất tích, phu nhân nhân bản một bản thể mới cho ông ta.

Nhưng cho dù là ai cũng biết, Chung Tuệ thực sự đã biến mất.

Lý Trình Di không biết Ghosn này làm sao tìm được mình. Cũng không biết ông ta rốt cuộc có ý dịnh gì.

“Có lẽ, căn nguyên của tất cả, chính là ẩn giấu trong phong thư này.”

Anh nhìn bức thư và hít một hơi thật sâu.

Xoẹt.

Xé một đầu phong bì.

Từ bên trong rơi ra một tờ giấy trắng xếp thành hình bất quy tắc.

Mở tờ giấy trắng ra.

Trên đó viết chữ Nghi quốc xiêu xiêu vẹo vẹo.

Thân thể của cậu đang phát sinh dị biến.

Bất luận cậu có thay máu hay không, số lần cậu ra vào Cửa hàng nhỏ kia cũng tăng lên, từ từ phát sinh thay đổi không thể nghịch chuyển.

“Có thứ gì đó đang theo dõi cậu, bọn họ rất giống người, nhưng chỉ là rất giống, bọn họ không phải là người! Cẩn thận, cẩn thận xung quanh cậu bọn họ tới rồi!!!”

Dòng chữ cuối cùng, viết rất mạnh. Giấy viết thư đều bị đâm thủng từng vết cắt.

Lý Trình Di có thể cảm giác được, trạng thái cảm xúc của người viết thư rất thấp.

Toàn bộ nội dung trong thư đều ở đây.

Anh mở ra trước sau, xác định không có nội dung gì khác, mới gấp lại giấy viết thư, nhét lại phong thư.

Bọn họ đến rồi? Bọn họ là cái gì? Là người? Hay là quái vật trong Góc chết?

Lý Trình Di nhíu mày.

Ghosn thần bí, nói cũng không chịu nói rõ ràng.

Cũng không biết là có ý gì

Nhưng bất kể nói thế nào, đối phương ngoại trừ nhắc nhở ra, không có bất kỳ động tác nào, có lẽ có thể xem như có ý tốt.

Chung Tuệ tiến vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, cũng gặp qua Gohsn này.

Hiển nhiên ông ta ó một loại thủ đoạn điều tra người tiến vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Góc chết bỗng nhiên ảnh hưởng đến hiện thực của mình.

Điều này làm cho trạng thái vốn căng thẳng của Lý Trình Di càng thêm thắt chặt.

Xem ra, phải mau chóng thoát khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh rồi.

……

Tối ngày 15.

Trên con phố cổ bước vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Lý Trình Di mặc áo khoác màu đen, đội mũ len màu đen, che khuất toàn bộ đầu cùng hơn nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra một đôi mắt.

Anh chậm rãi đi tới đi lui trên phố cổ, chờ đợi ký ức thoàng hiện đến.

Các quán KTV quán bar dày đặc gần đó, vọng đến tiếng nhạc cùng tiếng đám người hò hét từ xa

Vào mùa đông nhiệt độ càng ngày càng lạnh.

Lý Trình Di nắm chặt áo khoác bó sát người, cúi đầu chậm rãi đi dọc theo con đường dành cho người đi bộ.

Tay trái đã hồi phục hoàn toàn.

Tổng cộng mất năm ngày. Thuốc dinh dưỡng của Đại Hùng cmới dùng một nửa.

Các bác sĩ kiểm tra đều nhìn anh với ánh mắt ngạc nhiên.

Mỗi người đều cho rằng anh ít nhất đã tiêm mấy chục mũi tiêm tăng cường sức mạnh cơ thể

Nhưng chỉ có Lý Trình Di tự mình biết, anh cho tới bây giờ cũng chỉ uống một lần thuốc biến đổi gien.

Lần đó là ở trung tâm đo lường sóng não.

Lạch cạch.

Những hạt mưa nhỏ từ bầu trời đêm rơi xuống.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn trời, bầu trời u ám mờ mịt, không nhìn thấy mây, cũng không nhìn thấy trăng sao.

Chỉ có một mảnh hỗn độn màu xám đen.

Mặt đất theo hạt mưa trở nên nhiều hơn, dần dần trở nên ẩm ướt.

Anh vừa vặn mũ, triển khai Lực trường rực rỡ

Hạt mưa mới rơi trên đầu trên vai, rất nhanh đã bị nhiệt lượng nướng khô, bốc hơi.

Đi tới đi lui.

Đi ngang qua một ngân hàng tự phục vụ 24 giờ bên trái, ánh đèn màu xanh trắng chiếu ra từ cửa kính tự động của ngân hàng tự phục vụ.

Ánh sáng chiếu vào con đường lờ mờ bên ngoài, chiếu vào trên người Lý Trình Di, giống như được mạ một lớp màng mỏng màu xanh trắng.

Một cô gái tóc nhuộm thành màu vàng nhạt màu sô cô la, đeo khuyên tai thủy tinh, mặc bộ váy ngắn màu trắng sữa trễ ngực, thất tha thất thểu từ trong ngân hàng tự phục vụ đi ra.

Cô vịn chốt cứu hỏa màu đỏ ở cửa, khom lưng bắt đầu nôn.

Lý Trình Di cũng thấy nhưng không thể trách, gần đây có rất nhiều quán bar xảy ta tình huống như vậy.

Thu hồi tầm mắt, anh tiếp tục đi về phía trước.

Rẽ qua một khúc cua, bên trái con đường phía trước, là một bức tường kẻ caro đen trắng.

Đầu tường có cây xanh sẫm từ bên trong nhô ra.

Xuyên qua cây xanh có thể nhìn thấy, bên trong tường là từng tòa biệt thự độc lập.

Đi ngang qua cửa sắt của một biệt thự.

Trước cửa có một tấm bảng hình tròn màu bạc sáng như gương.

Trên đó viết số bưu điện, số nhà của chủ nhân.

Nghe trong phòng mơ hồ truyền ra tiếng TV.

Lý Trình Di tính toán khoảng cách, quay người lại, quay về.

Cửa hàng nhỏ yên tĩnh nằm ngay vị trí khu phố này, cho nên anh không thể đứng quá xa nơi đó

Chương 319: Gặp được người quen

Đi từ từ.

Một lát sau.

Anh lại quay về phía trước cái ngân hàng tự phục vụ vừa rồi.

Cô gái sô cô la nôn mửa kia, bên cạnh có thêm một cô gái trẻ tuổi tóc đen mảnh khảnh, đang đỡ cô ta ngồi ở bậc thang trước cửa ngân hàng tránh mưa.

Bước chân Lý Trình Di hơi chậm lại, nhận ra cô gái tóc đen kia.

Châu Tinh Đồng.

Lúc trước Trần Bì giới thiệu cho anh cô bạn cùng phòng.

Cô mặc một chiếc áo T - shirt dài tay màu đen, sau lưng in chữ trà sữa Dodo màu trắng, đang nhỏ giọng nói chuyện với cô gái chocolate.

Eo nhỏ chân dài hoàn toàn bị che lấp dưới quần áo làm việc rộng thùng thình, trên mặt cũng đeo một cặp kính gọng đen, không trang điểm, thoạt nhìn cũng tiều tụy hơn trước không ít.

Lý Trình Di cũng không nghĩ tới sẽ gặp được người quen vào lúc này.

Tuy rằng gặp mặt rất ít, nhưng thỉnh thoảng đối phương cũng sẽ like dưới nhóm bạn bè của anh.

Suy nghĩ một chút, anh vẫn là không chào hỏi đối phương, loại thời điểm này, không có tâm tình nói chuyện phiếm .

Tính nguy hiểm Cửa hàng nhỏ yên tĩnh tăng lên trên diện rộng, anh phải toàn lực ứng đối chuẩn bị.

Hoa Lân Y toàn bộ chữa trị xong, Áo sinh mệnh của Thải Hồng Đường cũng mượn được.

Thuốc hưng phấn kích thích trong thời gian ngắn, thuốc nổ định hướng cũng đã có.

Những thứ này đều là Đại Hùng cùng Thải Hồng Đường chuẩn bị cho anh.

Vượt qua hai người Chu Tinh Đồng, Lý Trình Di tiếp tục quay lại.

Mưa từ từ rơi lớn.

Mặt đất bắt đầu trở nên ướt sũng lấp lánh, phản xạ ra xung quanh ánh sáng lấp lánh đủ màu sắc.

Soẹt.

Đột nhiên một giấy gói nhựa, bị gió từ xa thổi tới, dính vào bên cạnh giày Lý Trình Di.

Anh cúi đầu nhấc chân, vứt giấy gói trên chân.

Ngẩng đầu lên lần nữa.

Trước mặt đã không còn là đường phố ướt sũng nữa.

Mà là bậc thang của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh u ám.

Tắt đèn rồi?

Hai mắt Lý Trình Di nheo lại, nhìn chằm chằm vào cửa chính của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Cửa sổ trước đó không lâu mới bị nổ tung, hiện tại đều đã sửa chữa xong.

Nhưng xuyên thấu qua lớp thủy tinh, có thể nhìn thấy trong Cửa hàng một mảnh tối tăm, không hề giống như lúc trước đèn đuốc sáng trưng.

Chỉ có bên ngoài siêu thị, biển quảng cáo treo lơ lửng, trở thành nguồn sáng duy nhất xung quanh.

Trên biển quảng cáo viết rõ ràng: Siêu thị tiện lợi 24 giờ.

“Mình nhớ rõ trước kia không có những chữ này?” Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Anh ra vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh rất nhiều lần, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy biển quảng cáo.

Quay đầu lại nhìn.

Đường phố phía sau toàn bộ đều bao phủ một tầng sương mù màu xám đen.

Người qua đường xe cộ toàn bộ biến mất, toàn bộ thế giới phảng phất đều tại giờ khắc này dừng lại.

Hít một hơi

Lý Trình Di không tùy tiện lên bậc thang.

Tình huống tựa hồ cùng lần trước hoàn toàn khác, cũng khác so với trước kia.

Tầm mắt anh quét qua hàng cây hai bên

Hai mảnh hoa nhỏ màu đỏ tía đập vào mắt.

Hoàn hảo, vẫn còn!

Trong lòng thở phào nhẹ nhõm, Lý Trình Di nhanh chóng lấy từ trong túi áo ra Áo sinh mệnh mà Thải Hồng Đường đưa

Thứ này chính là một quả cầu kim loại màu bạc nhìn qua giống như một quả cầu kim loại bình thường, chỉ to bằng nắm tay, có thể tùy ý cất ở bất cứ nơi nào trên người.

Anh lúc trước cho rằng là có thể nhiều lần sử dụng, kết quả sau khi cầm đến tay, mới biết được, cái này chỉ dùng được một lần.

Chỉ bất quá Thải Hồng Đường một lần đặt làm nhiều bộ.

Sản xuất chế tạo thứ này cần thời gian rất dài, chi phí cũng rất đắt.

Thải Hồng Đường cũng chỉ còn lại ba bộ cuối cùng, hiện tại tặng một bộ cho anh.

Sau khi biết đồ chơi này hơn mười triệu, còn phải tìm năng lượng Duy Bang đặt làm, Lý Trình Di liền có lý giải sâu sắc đối với mức hào phóng của Thải Hồng Đường.

m thầm ghi nhớ món nhân tình này, anh cuối cùng vẫn mượn dùng.

Xác định Tiết mao phi liêm vẫn còn, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, Lý Trình Di nhanh chân bước đến, vài bước liền vọt tới hàng cây bên trái, đưa tay sờ lên cánh hoa đỏ tía.

Một tia hoa khí mát lành tràn vào mu bàn tay anh.

Một loại cảm giác kiên định dâng lên từ đáy lòng, làm cho tâm tình căng thẳng của anh ít nhiều thả lỏng một chút.

Hút hoa khí hai đóa hoa, độ thu thập viên mãn, đạt tới 100.

Cho tới nay tha thiết ước mơ hoa ngữ thần bí, rốt cục đã có được.

Trong lòng Lý Trình Di bỗng nhiên có loại cảm giác không chân thật, nhưng còn không đợi anh lĩnh hội hiệu quả Hoa Lân Y mới.

Phốc.

Đột nhiên một chấn động cực lớn truyền đến.

Lý Trình Di nhanh chóng chạy sang bên phải cách xa cửa tiệm.

Sau đó không chút do dự, thu hồi Lực trường rực rỡ, hoàn toàn đóng lại, ấn vào Áo sinh mệnh trên ngực mình.

Vô thanh vô tức, Áo sinh mệnh nhanh chóng hòa tan, hóa thành một tầng chất nhầy không màu, nhanh chóng bao phủ ở ngực anh, sau đó hướng tứ chi lưu động lan tràn. Lúc này tất cả cảnh sắc phía sau đều mờ nhạt, bị sương đen bao phủ.

Trong sương mù, một mảnh thật lớn nhô lên, chậm rãi bị đẩy ra, phảng phất như quái vật khổng lồ, đang không ngừng tới gần hướng về phương hướng này.

Lý Trình Di đưa tay cuối cùng sờ soạng Tiết mao phi liêm gần đó, sợ vừa rồi độ thu thập viên mãn là ảo giác của mình.

Tuy rằng chỉ sờ đến hai đóa hoa, xa hơn còn có hai đóa, đưa tay với không tới. Nhưng lại một lần nữa nhận được phản hồi của Ác Chi Hoa, trong lòng anh cũng yên ổn lại.

Lúc này nhanh chóng ngã xuống, cả người dán người tại hàng cây xanh. Áo sinh mệnh bao lấy anh, bắt đầu chuyển màu cùng màu với môi trường xung quanh. Chỉ trong vòng hai giây, anh liền hoàn toàn khảm nhập vào trong thạch đài màu xám trắng có hoa văn.

Chương 320: Đàn đầu cá sấu

Sức mạnh của Áo sinh mệnh chính là, không chỉ là mô phỏng hoàn cảnh, hơn nữa bản thân nó còn có thể mô phỏng ra độ cứng của chất liệu ngụy trang, nhiệt độ, thậm chí hoa văn.

Lúc này Lý Trình Di, giống như là bị thạch đài cắn nuốt, tương đương với đứng ở bên trong thạch đài.

Trong khoang rỗng, cảnh tượng bên ngoài Áo sinh mệnh toàn bộ đều chiếu rọi vào bên trong mũ che mặt nạ bảo hộ của anh.

Đó là tầm nhìn hình dải quạt 120 độ.

Toàn bộ Áo sinh mệnh, hình thể quả thật tương đối thích hợp. Tuy rằng hơi chật, phía dưới còn kẹt đến phát hoảng, nhưng có

thể bảo vệ tính mạng đã là không tệ rồi.

Bùm.

Lại một tiếng nổ lớn từ bên ngoài truyền đến.

Lần này, âm thanh gần hơn rất nhiều.

Lý Trình Di là nằm ngang khảm vào bên ngoài đài đá bên hàng cây xanh nhưng bởi vì hình ảnh là do Áo sinh mệnh truyền đi, cho nên tầm mắt của anh có thể nhìn thấy rất nhiều tình huống trước cửa Cửa hàng nhỏ yên tĩnh .

Khu vực không rõ sương mù đen bao phủ.

Trong bóng tối khổng lồ, lúc này có một hình người cao lớn mà anh quen thuộc đi ra.

Hình người cả người sơn đen, đầu tựa như cá sấu, không có mắt lỗ mũi lỗ tai, chỉ có một cái miệng rộng dữ tợn màu đen.

Đó là đầu cá sấu!

Hơn nữa còn là đầu cá sấu cao lớn cường tráng hơn lần trước.

Tính ra, lần này tới ít nhất cũng tới ba mét.

Rất nhanh, không chỉ vậy.

Một con đầu cá sấu đi vào Cửa hàng nhỏ, trong tiếng chào mừng leng keng và bóng tối.

Con thứ hai lại tới.

Rồi đến con thứ ba.

Con thứ tư.

Những hình người đầu sấu không ngừng tiến vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh .

Lý Trình Di chỉ nhìn đã cảm thấy da đầu tê dại.

Những này đầu cá sấu tốc độ cực nhanh, sức mạnh cực lớn, chỉ cần anh không chú ý một chút, bị đụng tới một cái, nhẹ thì gãy xương, nặng bị trọng thương là cái chắc.

Trong môi trường này.

Cho dù anh vận dụng Hoa lân y hướng dương Titan cũng chỉ sợ không có cách chống đỡ đến khi thoát khỏi Ký ức thoáng hiện để trở về hiện thực.

May mắn là, những quái vật này tựa hồ không phát hiện ra anh.

Hiệu quả của Áo sinh mệnh thật lợi hại!

Khó trách Thải Hồng Đường có thể dựa vào nó làm chủ, liên tiếp chống đỡ qua vài Góc chết.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi. Áo sinh mệnh có thể chống đỡ ba giờ, chỉ cần những này đầu cá sấu không phát hiện ra anh, thời gian vừa đến, anh có thể an toàn thoát thân.

Hiện giờ độ thu thập của Tiết mao phi liêm đã hoàn thành, anh không chỉ có thể có hoa ngữ mới, còn có thể lựa chọn thần vị hoa mới, lựa chọn loại hoa chính tiếp theo.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong Cửa hàng nhỏ yên tĩnh , nhóm đầu cá sấu không thể tìm được dấu vết, chỉ chốc lát sau lại nối đuôi nhau đi ra, nhao nhao quay về phía màn sương đen.

Rất nhanh liền toàn bộ trở lại trong làn sương mù khổng lồ kia.

Lúc này tầm nhìn bên trong góc dưới bên phải Áo sinh mệnh, thời gian đã qua năm phút đồng hồ.

Lý Trình Di cảm thấy có chút buồn bực, nhưng anh vẫn không nhúc nhích.

Thời điểm này, phương pháp tốt nhất, chính là đợi đến khi thoát ly là tốt nhất.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Leng keng.

Bỗng nhiên cửa kính của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh lại mở ra, tự động phát ra tiếng vang nhỏ.

Nhưng rõ ràng trong tầm nhìn, hoàn toàn không có ai ra vào.

Leng keng.

Leng keng.

Leng keng.

Không chỉ như thế, cửa thủy tinh tự động giống như động kinh, bắt đầu không ngừng mở ra đóng lại.

Giống như có người vô hình đang không ngừng ra vào.

Nhìn cảnh tượng cổ quái này, trong lòng Lý Trình Di cảm thấy may mắn vì vừa rồi mình không lộn xộn.

Áo sinh mệnh quả thật hiệu quả vô cùng tốt, hoàn mỹ tránh được nguy hiểm cực lớn.

Chờ thêm chút nữa.

Rốt cục, cửa tự động cuối cùng đóng lại, không mở ra nữa.

Bịch bịch bịch

Đột nhiên, một trận tiếng bước chân nhỏ, từ trong màn sương đen truyền đến.

Nơi này. Rốt cuộc là nơi nào? Có ai không?

Lý Trình Di sửng sốt, thanh âm này lúc này có người đi vào?

Anh không nhúc nhích, trong Góc chết xảy ra chuyện gì cũng có thể. Mà là tiếp tục chờ đợi.

Chỉ vài giây thôi.

Trong sương đen bước nhanh ra một người phụ nữ trẻ tuổi có chút quen mắt.

Bông tai pha lê tóc vàng nhạt, áo ngực thấp màu trắng cộng thêm váy ngắn, còn có màu da sô cô la nổi bật.

Người bạn của Châu Tinh Đồng kia!?

Lý Trình Di thật sự không nghĩ tới, cuối cùng khi anh quyết định muốn thoát khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh , lại gặp phải chuyện ngoài ý muốn như vậy.

Cô gái chocolate kia sắc mặt hoảng sợ, khuôn mặt nổi mụn tựa như đánh phấn nền màu trắng nhợt nhạt.

Rõ ràng là đang sợ.

Lướt qua Cửa hàng nhỏ yên tĩnh lâu như vậy, Lý Trình Di đều cho rằng Góc chết này sẽ không vào người mới nữa.

Không ngờ.

Leng keng.

Ngay khi cô gái chocolate đi lên bậc thang, cửa kính của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh tự động mở ra.

Ánh đèn bên trong cũng từ từ sáng lên.

Rõ ràng Lý Trình Di nhìn đèn trong tiệm vừa mới sáng, lúc trước còn một mảnh tối tăm.

Nhưng cô gái chocolate kia tựa như không nhìn thấy, vừa nhìn thấy ánh đèn trong tiệm, liền giống như nhìn thấy cứu tinh, bước nhanh về phía Cửa hàng.

Không lâu sau.

Cô đi vào trong cửa hàng, cửa kính tự động khép lại, đóng lại.

Phốc.

Ánh đèn nháy mắt tắt.

Hết thảy an tĩnh lại, không có bất kỳ động tĩnh nào.

Lý Trình Di trong lòng thở dài, loại khó khăn này Cửa hàng nhỏ yên tĩnh , anh động cũng không dám động, coi như nhắc nhở người phụ nữ kia, kết quả cuối cùng cũng không có cách nào thay đổi.

Góc chết sẽ không quản bạn ở nơi nào, đều có thể tùy thời tùy chỗ kéo bạn vào.

Dần dần, tầm nhìn của anh bắt đầu mơ hồ, vặn vẹo lên.

Hiển nhiên lần thoáng hiện này sắp kết thúc.

Leng keng.

Đột nhiên một tiếng vang lại truyền đến.

Chương 321: Vali rỉ máu

Lý Trình Di cố gắng nhìn về phía Cửa hàng.

Trong sương đen đang có một người đàn ông cao lớn toàn thân áo đen, mang theo vali màu đen, đi vào cửa hàng nhỏ.

Rất nhanh, anh liền đi ra.

Chiếc vali trong tay đang rỉ máu từng chút một. Để lại một vệt máu trên các bậc thang.

Thời điểm cuối cùng, Lý Trình Di mơ hồ nhìn thấy người nọ tiến vào làn sương mù đen. Phốc.

Cả người anh hoàn toàn thoát khỏi đó.

Một lần nữa đứng trên đường dành cho người đi bộ.

Phù phù.

Hít một hơi thật sâu.

Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn về phía cửa ngân hàng tự phục vụ.

Nơi đó, Châu Tinh Đồng đang bưng hai ly trà sữa vừa mua, nhìn xung quanh, tựa hồ đang tìm cái gì.

Anh biết cô ta đang tìm gì.

Đáng tiếc, cô bạn của cô có lẽ vĩnh viễn cũng không trở về được.

Cái loại khó khăn này Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, ngay cả anh ở giai đoạn hiện tại cũng không có cách nào thông qua, chớ đừng nói chi là một người bình thường. Trong lòng thở dài một tiếng, Lý Trình Di cảm giác mình có loại cảm giác tội lỗi nhàn nhạt, nếu như không phải anh, có lẽ độ khó của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh sẽ không liên tục cao như vậy. Nếu như chỉ là khó khăn lúc ban đầu, có lẽ cô gái kia cũng có thể sống sót.

Nhưng bây giờ.

Anh kéo mũ, chậm rãi đi tới.

Chu Tinh Đồng.

“A!? Là anh Trình! “Cô gái nhận ra Lý Trình Di, hơi lộ ra vẻ vui mừng.

“Vừa mới thấy em và bạn nói chuyện nên không quấy rầy. “Lý Trình Di nói,” Có thể nói cho anh biết, bạn em tên gì không?

“Cô gái vái váy trắng kia sao? “Chu Tinh Đồng hỏi. Tên Khâu Thần Ái. Có phải anh nhìn cô ấy xinh đẹp nên muốn làm quen không? “Cô trêu anh.

“Khâu Thần Ái, anh nhớ rồi. “Lý Trình Di thở hắt ra,” Vậy anh về trước”.

“Uh, lúc khác nói chuyện nhá, em đi tìm bạn, kỳ thật, vừa mới còn ở chỗ này, nói là muốn uống trà sữa” Chu Tinh Đồng thần sắc kỳ quái nói.

Lý Trình Di không nói gì, chỉ xoay người, gửi tin nhắn cho Thải Hồng Đường, nhờ cô giúp điều tra tin tức của Khâu Thần Ái.

Con người, vốn nên chịu trách nhiệm cho bất cứ hành động nào của mình.

Đây không chỉ là nguyên tắc làm người, cũng là nguyên tắc hai đời mà anh kiên trì.

……

Vườn thực vật Vĩnh Viễn

Sáng sớm, ánh mặt trời lạnh lẽo chiếu nghiêng trên bề mặt từng tòa nhà kính, phản chiếu ra màu vàng nhạt.

Lý Trình Di nhẹ nhàng đắp đất cho một gốc bạch cúc, tưới dịch dinh dưỡng lên.

Anh hiện tại bỗng nhiên hiểu được, vì sao đoạn thời gian trước Bạch Cúc bán rất chạy.

Vì có quá nhiều người chết.

Lý Tưởng Hương cho dù đường hoàng thế nào, dùng khẩu hiệu hoành tráng thế nào, cũng không thay đổi được một sự thật.

Chúng mang đến cái chết.

Hơn nữa là cái chết mà đại bộ phận dân chúng không muốn chấp nhận.

Nếu như là loạn thế còn tốt, nhưng Nghi quốc quốc gia ổn định, còn bị khủng bố tập kích như vậy, vậy thật sự là vì dã tâm của mình mà liều lĩnh. Phục hồi lại tinh thần.

Lý Trình Di nhẹ nhàng đứng thẳng dậy, xoay người nhìn về phía sau.

Thải Hồng Đường đang thổi bong bóng kẹo cao su, đeo tai nghe lớn, dựa lưng vào tường cạnh cửa rung đùi đắc ý, tựa hồ đắm chìm trong âm nhạc.

“Sao lại tới đây? “Anh hỏi.

“Lại đây thăm anh nè. “Thải Hồng Đường tháo tai nghe xuống,” Anh Trình, anh bảo người em điều tra tìm được rồi. Dáng dấp cũng không tệ lắm, làm việc ở KTV”.

Mục đích của Lý Trình Di rất đơn giản, trong Góc chết anh không giúp được, chỉ có thể ở bên ngoài giúp khắc phục hậu quả.

“Chỉ có một em trai, bệnh hiếm gặp, ở bệnh viện phải dùng máy thở, cần một số tiền lớn tiền phẫu thuật.” Thải Hồng Đường trả lời.

“Bao nhiêu?”

“800 nghìn”.

“Bên Đại Hùng có thể hỗ trợ giảm bớt chi phí không? “Lý Trình Di hỏi. “Chi phí anh trả”.

“Để em hỏi. “Thải Hồng Đường đeo tai nghe, ấn nút phía trên, nhanh chóng gọi cho Đại Hùng.

Sau khi hỏi vài câu, cô gật đầu với Lý Trình Di.

“Bên phía Đại Hùng không thành vấn đề”.

“Giúp anh cảm ơn cô ấy. “Lý Trình Di gật đầu.

Giúp cô ta chữa khỏi bệnh cho em trai, việc này coi như qua.

“Đúng rồi, mấy ngày nay anh có thể phải đi ra ngoài một chút, em hỗ trợ trông vườn thực vật một chút được không?”

“Dạ, được. Anh Trình cũng nên mời trợ lý chuyên nghiệp. “Thải Hồng Đường nhướng mày. Tốt nhất không nên là đồng

loại của chúng mình".

"Anh biết"

Người Góc chết rất không ổn định, bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho nên làm một công việc ổn định như người quản lý như vậy, cũng không thích hợp.

Nhưng vườn thực vật có quá nhiều bí mật, Lý Trình Di không tín nhiệm bất luận kẻ nào khác, trong khoảng thời gian ngắn không tìm được người thích hợp, chỉ có thể chờ cơ hội.

Nghĩ tới đây, trong lòng anh càng có khát vọng đối với những hoa ngữ có năng lực.

Nếu có được các hoa ngữ khác nhau sẽ giảm bớt rủi ro.

Trở lại trên tầng, Lý Trình Di nhanh chóng thu dọn đồ đạc cần chuẩn bị.

Anh cần ngẫm lại, nên đi nơi nào kiểm tra Hoa Lân Y cùng năng lực hoa ngữ Tiết mao phi liêm.

Trong thành phố có Thiên nhãn, động tĩnh quá lớn không thể thực hiện.

Dù sao anh mới vừa đăng ký hợp tác và cũng làm bản cam kết với chuyên viên Cửu Nghi bên kia.

Vẫn cần một không gian bí ẩn riêng biệt.

Nghĩ đến việc này, chỉ có thể rời khỏi thành phố đến nơi hoang vu.

Nhưng thời đại này, vùng đất hoang vu quá ít. Rất nhiều nơi nói là đất hoang, trên thực tế đều có đủ loại người ẩn nấp trong đó.

Rất nhiều người thành phần xám không thể kiếm sống trong thành phố, liền ẩn núp ở nơi hoang dã.

Lúc trước biệt thự nhỏ của Chung Tuệ chính là như vậy tới.

Anh lấy điện thoại di động ra, vạch tới vạch lui trên bản đồ, tìm một hồi lâu, mới tìm được một nơi giáp ranh giữa Toại Dương và Thanh Cương.

Chính là chỗ này.

Mang theo đồ đạc, bỏ lại điện thoại di động và tất cả các thiết bị điện tử, Lý Trình Di nhanh chóng ra ngoài.

Không bắt xe, chỉ chậm rãi tản bộ về phía bên kia.

Chương 322: Mũ bảo hộ đầu cá sấu

Vườn thực vật vốn ở ngoại ô, xung quanh người ở thưa thớt, chỉ có mấy thôn xung quanh. Chưa đi được mấy dặm, xung quanh đã không còn dấu vết người.

Sau khi xác định không có ai, anh nhanh chóng tăng tốc độ.

Ngay từ đầu chỉ là tốc độ chạy bộ người bình thường, khi xung quanh càng ngày càng vắng vẻ, tốc độ của anh cũng càng ngày càng nhanh.

Hoa Lân Y mang đến sự cường hóa, làm tố chất thân thể của anh đã vượt xa phạm trù người bình thường.

Cho dù là sức mạnh, tốc độ, hay là thể chất, sức chịu đựng.

Hai mươi phút sau.

Lý Trình Di rời khỏi con đường chính, tiến vào một cánh rừng ven đường.

Theo đất rừng sườn dốc hướng lên trên, anh dần dần leo lên đồi núi, nhưng không dừng lại, mà là tiếp tục chạy về phía xa.

Một mực vượt qua năm sáu cái sườn núi nhỏ, đến một chỗ cây cối thẳng tắp cao chừng mười mấy mét trong rừng rậm, mới dừng lại.

Đất rừng đầy những khúc gỗ khô rơi xuống.

Lá rụng màu vàng đen cùng cành cây rải khắp nơi, có hư thối, có thành mảnh vụn, còn mọc ra cỏ dại hoa nhỏ cao thấp không đồng nhất.

Lý Trình Di tiện tay sờ mấy đóa hoa dại, phần lớn là hoa cúc, bồ công anh, rau diếp các loại.

Xác định không có hoa tươi, anh mới đứng dậy, nhìn quanh bốn phía.

Xung quanh trống trải mát lành, ngoại trừ có chút ẩm ướt âm trầm, không còn bất kỳ dấu vết người nào.

Từng tia ánh mặt trời trong trẻo nhưng lạnh lẽo xuyên qua rừng, chiếu xuống đất, tựa như từng cây cột nghiêng.

Chính là nơi này.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, giơ tay lên, nhìn ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

Tâm niệm vừa động.

Vô thanh vô tức, từng sợi bóng đen, tựa như sợi dây nhỏ, từ dưới chân anh leo lên.

Rất nhanh, hoàn toàn bao trùm toàn thân, nhuộm Lý Trình Di thành người da đen.

Ong.

Tiếng động lạ rất nhỏ bỗng nhiên truyền ra.

Vô số cánh Tiết mao phi liêm màu đỏ tím hiện lên xung quanh.

Cánh hoa ngưng tụ ra từng khối giáp phiến đen kịt, nhao nhao rơi vào trên người anh.

Tay, chân, thân, đầu.

Tất cả các vị trí đều bao phủ từng khối giáp tựa như vảy kỳ lân.

Trong nháy mắt, toàn thân anh phủ lên một bộ áo giáp sơn màu đen, khắp nơi nhô lên gai xương dữ tợn.

Lấy gương ra soi, Lý Trình Di nhất thời có chút ngạc nhiên.

Không phải vì áo giáp quá đen, mà là……

Mũ bảo hộ của anh ta hoàn toàn giống với đầu cá sấu.

Nhìn từ xa, giống như là một cái đầu cá sấu cực đại dữ tợn, mở ra cái miệng lớn bao bọc toàn bộ đầu anh.

Chính xác hơn mà nói, hẳn là đầu của anh bắt đầu từ cổ họng cá sấu.

Loại cảm giác quái dị này, làm cho anh có chút tò mò sờ sờ mũ bảo hộ.

Kỳ dị chính là, chất liệu mũ giáp tất khắc không giống với lúc trước, không phải cứng bình thường mà ngược lại xen lẫn tính dẻo dai.

Cho nên nói, những cái đầu cá sấu kia quả nhiên có liên quan đến Ảnh Long sao?

Ngoại hình của Hoa Lân Y này càng khẳng định suy đoán của Lý Trình Di về những cái đầu cá sấu kia.

Anh cầm gương, đem treo ở trên cây, sau đó cẩn thận đánh giá này bộ áo giáp mới trên người.

Áo giáp khắp nơi đều có gai nhọn màu đen, nhưng loại gai nhọn này không phải là gai kiếm khá dài như Hoa lân y Lay-ơn, mà là cảm giác giống như gai xương.

Nhìn tổng thể, có chút giống tướng lĩnh cổ đại mặc trọng giáp toàn thân, hai vai có hoa văn màu tím đỏ thật nhỏ, nhìn kỹ có thể phát hiện hoa văn là hình dạng Tiết mao phi liêm.

Hai tay hoàn toàn không có ngón tay, thay vào đó là móng vuốt sắc bén đen kịt.

Lý Trình Di tùy ý co duỗi tay, xác định độ linh hoạt không ảnh hưởng.

Anh tiện tay vạch lên thân cây bên cạnh.

Móng tay ngón trỏ tay phải không hề trở ngại xẹt qua mặt cây, anh thậm chí cũng không cảm giác có cái gì ngăn cản.

Xoẹt.

Trên vỏ cây xuất hiện thêm một vết xước sắc bén, mủ cây chậm rãi chảy ra.

Không biết phòng ngự như thế nào, nhưng lợi trảo này rất mạnh.

Suy nghĩ một chút, tay trái Lý Trình Di nắm chặt, nhất thời kim quang lóng lánh, cánh hoa Lay-ơn màu vàng hiện lên, ngưng tụ ra một thanh kim kiếm chuôi ngắn.

Một tay kim kiếm, một tay lợi trảo.

Anh dùng móng vuốt vuốt về phía kim kiếm.

Xèo.

Mặt ngoài kim kiếm lập tức có thêm một vết xước rõ ràng, hơn nữa rất sâu.

Quá sắc! Có thể dễ dàng đột phá phòng hộ Hoa lân y Lay-ơn.

Ngay sau đó, anh lại cầm lấy đoạn mất kim kiếm, dùng lưỡi kiếm chém thử lên móng vuốt.

Phụt.

Giống như tiếng cắt trên da.

Chỉ có một vết mờ trên móng vuốt sắc bén.

Nhưng kim kiếm mới nhấc lên, vết này liền nhanh chóng biến mất, phảng phất dường như chưa từng có.

Lý Trình Di có chút kinh ngạc, lại dùng sức, hung hăng chém vào móng vuốt sắc bén.

Phụt!

Lại là một tiếng trầm đục.

Trên móng vuốt sắc bén xuất hiện một dấu vết sâu hơn một chút, nhưng cũng chỉ như vậy.

Cầm kim kiếm lên, dấu vết lần nữa biến mất.

Tốc độ khôi phục quá nhanh. Hơi giống áo giáp sống!

Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di nhìn thấy Hoa Lân Y có chức năng tự chữa trị.

Cường độ phòng ngự cũng cao hơn Lay-ơn.

Phải biết rằng Hoa lân y Lay-ơn đã tiến hóa qua một lần, thế mà vẫn như muỗi so với Tiết mao phi liêm.

Lý Trình Di vui mừng, cũng càng thêm xác định, hoa cỏ bình thường, về sau chỉ có thể lấy hoa ngữ làm lựa chọn hàng đầu.

Cường độ Hoa Lân Y của hoa cỏ bình thường kém hoa cỏ biến dị nhiều quá

Sau này, trừ phi là hoa có ngôn ngữ tương đối lợi hại, nếu không vẫn là tìm chọn loại hoa cỏ biến dị làm chủ hoa.

Đương nhiên anh cũng rõ ràng, hoa cỏ biến dị không nhất định tất cả đều là tốt, dù sao thu hoạch khó, chu kỳ quá dài.

Vũ khí và sức mạnh đã được thử nghiệm.

Anh bắt đầu cẩn thận lĩnh hội biến hóa thân thể.

Chương 323: hàn ý lạnh như băng thấu xương

Sau khi mặc Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm, anh rõ ràng cảm giác cả người đều lạnh xuống.

Không chỉ là nhiệt độ cơ thể, còn có tâm tình, tâm tình. Lạnh hoàn toàn.

Sự hưng phấn và chờ mong vừa rồi, lúc này hoàn toàn biến mất.

Giống như hạ sốt, thể xác và tinh thần đều như ngâm trong nước lạnh.

"Đáng tiếc, không có thiết bị chuyên nghiệp kiểm tra số liệu, không biết độ mạnh của cơ thể tăng thêm được bao nhiêu ." Xem ra chỉ có thể thử sau.

Lý Trình Di bỏ qua phân đoạn này, đưa mắt nhìn hoa ngữ.

Kế tiếp, xác định năng lực hoa ngữ!

Anh giơ tay lên, lòng bàn tay hướng lên trên.

Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp!

Theo tâm niệm khởi động.

Một loại hàn ý lạnh như băng thấu xương, trong nháy mắt từ trong lòng anh nổ tung.

Hàn ý tựa như một luồng ánh sáng vô hình, thoáng qua liền theo tim mạch chảy tới toàn bộ thân thể, chảy vào đầu tứ chi.

"Cảnh cáo, huyết mạch loại hoa ngữ một khi khởi động, sẽ thay đổi thể chất mà không thể đảo ngược." Không thể quay lại, không thể khôi phục, xin hãy xác định xem có khởi động hoa ngữ hoàn toàn không?"

Tin tức của Ác Chi Hoa cũng theo cỗ hàn ý này chảy vào trong đầu.

Lý Trình Di sửng sốt.

Đây là gợi ý phản hồi chủ động hiếm khi có của Ác Chi Hoa.

Thứ này giống như một chương trình bán tự động, bạn không chạm vào một số nơi, nó sẽ không chủ động nhắc nhở.

Nhưng bây giờ lại phát ra gợi ý chủ động.

Không do dự.

Xác định!

Lý Trình Di tâm niệm trả lời.

Anh hao phí nhiều thời gian tinh lực như vậy, không phải là vì giờ khắc này sao?

Xác định thành công.

Phản hồi của Ác Chi Hoa hoàn toàn biến mất.

Thay vào đó, một lượng lớn hàn ý chợt tăng tốc, điên cuồng lưu thông khắp nơi trên người Lý Trình Di.

Phụt.

Anh có chút không chịu nổi, quỳ một gối xuống đất.

Trong cơ thể phảng phất như đóng băng càng ngày càng lạnh, càng ngày càng chết lặng, vô lực.

Ngay khi anh chịu đựng sự xói mòn của cái lạnh, trong rừng cây xung quanh.

Từng bóng ma trong rừng, giống như vật sống, hướng về phía anh không tiếng động lưu động mà đến.

Phương viên 50 mét, tất cả bóng dáng, đều giống như dòng nước, lặng lẽ phân ra một luồng, hướng về phía Lý Trình Di hội tụ.

Ong.

Mơ hồ, đầu cá sấu trên mũ bảo hộ của Lý Trình Di, hai mắt dần dần sáng lên một tia hồng quang.

……

Ba ngày sau.

Thành phố Thanh Cương, biệt thự Ngục Long.

Dưới ánh mặt trời, trong hậu viện sân luyện võ.

Lý Trình Di mặc một bộ đồ luyện công màu đen bó sát người, lẳng lặng đứng đối diện Ngục Long.

Trang phục luyện công được thiết kế riêng, tương tự như kết cấu vảy cá, bó sát thân có thể giảm lực ma sát, hít thở không khí, giải nhiệt.

Bộ độ này thiết kế để tập luyện học cận chiến, sẽ không bị ống tay áo ống quần ảnh hưởng.

Dù sao Long Tu Môn chủ thể vẫn là thuật ám sát, chú trọng về bộc phát một chưởng lấy mạng.

Cho nên phải cố gắng giảm thiểu bất cứ sự cản trở nào nào khi bùng nổ sức mạnh.

Lúc này Lý Trình Di đứng cách Ngục Long hai mét, bày ra chiêu thức nhập môn tiêu chuẩn trong môn cận chiến Long Tu.

Thức khởi động rất đơn giản, chỉ khom người, khom lưng, hai tay nắm chặt, một trước một sau nâng lên, bảo vệ khuôn mặt.

Nhìn qua tựa như mãnh thú bất cứ lúc nào cũng có thể lao về phía trước.

Bình thường Ngục Long cũng đối luyện với Lý Trình Di không ít.

Nhưng lần này.

Ông ấy cảm thấy có gì đó không ổn.

Chỉ là đứng ở ngoài hai mét, ông liền cảm giác một cỗ khí tức nguy hiểm, không ngừng ăn mòn thần kinh của mình.

Nhìn Lý Trình Di đối diện cẩn thận tỉ mỉ.

Ông cảm giác học sinh này một hồi đường nét cơ bắp tựa hồ cũng cân xứng hơn, không có xu thế bành trướng mở rộng lúc trước.

Trở nên hợp lý hơn, cường tráng mà cân đối.

Chỉ là…

Chỉ là vì sao, cảm giác khí chất biến hóa có chút lớn?

Ngục Long nhìn chằm chằm Lý Trình Di, chỉ cảm thấy da mặt cánh tay không ngừng nổi da gà.

Giống như là đối mặt với tủ lạnh mở ra.

“Không cho phép vận dụng nhu khí, chỉ đơn thuần dùng chiêu thức đối phá, làm mẫu cho Tiểu Cảnh nhập môn. Không vấn đề gì chứ?”

Trong lòng nghi hoặc, Ngục Long tạm thời đè nén tâm tư, nhìn Lý Trình Di nói.

“Không sao. Thầy cứ ra tay đi. “Lý Trình Di trả lời.

“Được, cẩn thận đấy”.

Ngục Long dừng bước, sức mạnh toàn thân đột nhiên từ dưới lên trên, rót vào cánh tay phải.

Bùm!

Ông bước về phía trước, người như mũi tên rời cung, một chưởng bổ ra, đánh vào đầu cánh tay Lý Trình Di.

Ông cho rằng tốc độ của mình đã rất nhanh, nhưng……

Bốp

Lý Trình Di nhẹ nhàng nghiêng người, thiếu chút nữa tránh được một chưởng này. Hai người giống như diễn luyện qua vô số lần, cực kỳ tinh chuẩn.

Ngục Long trong lòng ngạc nhiên, trên tay lại không ngừng bổ chưởng, liên tục bộc phát nhu khí.

Ông nói không cho phép vận dụng nhu khí, chỉ là nói Lý Trình Di không cho phép.

Nhưng ông lại được phép.

Nếu không hai người căn bản không có cách nào đánh nhau.

Dù sao ông cũng là người già, lớn tuổi, không bộc phát đánh, sức mạnh tốc độ đều theo không kịp.

Nhưng bây giờ.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Liên tục ba lần, Lý Trình Di đều chỉ kém một ly thì tránh được chưởng của ông.

Trong lúc nhất thời hai người di chuyển qua lại trên sân, thật sự không giao thủ vô số chiêu.

Trang Di Cảnh ở một bên nhìn không chớp mắt, còn tưởng rằng đây là cố ý làm mẫu cho cô.

Cô cũng mặc bộ đồ võ phục màu đen bó sát người, khiến dáng người nóng bỏng hoàn toàn phô ra.

Bất quá vì quá bó sát nên cô phải mặc thêm áo bó ngực.

“Thầy thật lợi hại!!! Đánh cho anh Trình còn không đánh trả được! “Cô lớn tiếng nói.

Lúc này Ngục Long trong lòng cũng có nỗi khổ không nói nên lời.

Ông đã bộc phát lực rất nhiều lần, thể lực giảm xuống cực nhanh, nhưng rõ ràng hai tuần trước, còn có thể làm cho Lý Trình Di luống cuống tay chân.

Nhưng bây giờ.

Chương 324: Sức mạnh sóng biển

Không đụng được vào người của học trò cái quỷ gì!?

Bốp!

Một chưởng cuối cùng thất bại.

Ông lui về phía sau hai bước, bình ổn hô hấp.

Được rồi, lần kiểm tra vừa rồi không tệ. Tiếp theo, chúng ta sẽ cứng rắn đánh một chiêu, để xem sức mạnh của Tiểu cảnh Long Tu Môn của chúng ta.

“Vâng, thưa thầy. “Lý Trình Di bình tĩnh gật đầu. Tựa như vừa rồi kịch liệt né tránh căn bản là giả.

Hai người một lần nữa trở lại khoảng cách lúc trước.

Đợi ước chừng một phút.

Ngục Long bày ra tư thế, ngưng tụ khí thế, kỳ thật là đang nhân cơ hội nghỉ ngơi.

"Cẩn thận"! Lúc này đây, để lấy lại khuôn mặt cũ, ông quyết định vận dụng tuyệt sát mới còn chưa truyền thụ cho Lý Trình Di.

Long Tu Môn là một lưu phái truyền thống, tất khắc không thể chỉ có một chiêu tuyệt sát Chư Tinh Long Ảnh.

Là một trong những trường phái cách đấu ám sát, Chư Tinh Long Ảnh chỉ đơn thuần bộc phát nhu khí, sử dụng thủ pháp ám khí.

Cho nên, trong lưu phái, còn có tuyệt sát chân chính sử dụng cận thân.

Ngục Long chậm rãi hít vào, điều động nhu khí, để sức mạnh từ toàn thân hội tụ hướng về cánh tay phải.

Nhưng lần này không phải đơn giản là bộc phát trực tiếp, mà là được ông dùng một loại kỹ xảo đặc thù, lắng đọng một phần.

Sau đó, lần thứ hai ngưng tụ nhu khí.

Sức mạnh như sóng biển, lần nữa hội tụ đến trên cánh tay phải.

Chuẩn bị!

Ngục Long gầm nhẹ.

Một chiêu này, đừng đối cứng!

Bùm!!

Trong phút chốc, ông giẫm lên mặt đất, đất đá dưới chân nổ tung. Tay phải nắm chặt, giống như toàn bộ cơ bắp cánh tay đều bành trướng thành một vòng lớn.

Tiếng gió kịch liệt mang theo tiếng rít nhọn.

Một quyền thẳng tắp của Ngục Long, bộc phát toàn lực, đánh về phía Lý Trình Di.

Sức mạnh một quyền này, vẫn là cực hạn ba tấn của Ngục Long.

Nhưng điểm khác biệt là diện tích.

Diện tích nhu khí bộc phát!

Dưới sức mạnh ngang nhau, diện tích càng nhỏ, sức mạnh càng lớn!

Bùm!!!

Hai người chính diện đối ngạnh.

Hai nắm đấm va vào nhau.

Lý Trình Di trong nháy mắt liền cảm giác không đúng.

Lúc này đây sức mạnh cùng lúc trước giống nhau, nhưng cho anh cảm giác lại phảng phất như một thanh đao nhọn, trong nháy mắt đâm vào mặt quyền, dễ dàng đánh tan sức mạnh mà anh bộc phát.

Phụt.

Anh lui về phía sau một bước giơ tay lên, nhìn thấy chính mình nắm tay mặt ngoài đã có chút đỏ lên.

“Một chiêu thật lợi hại! “Anh trầm giọng tán thưởng. “Thày, chiêu này gọi là gì? Trước kia chưa từng thấy qua”.

“Long Sát. “Ngục Long thu tay về, nhìn Lý Trình Di chỉ đỏ mặt một chút, mí mắt càng nhảy dữ dội hơn.

“Long Sát quyền! Đây là chiêu tuyệt sát thứ hai trong môn ta. Có thể tích lũy nhu khí trong thời gian ngắn, chồng lên nhau hai lần cùng bộc phát. Nhưng so với Chư tinh long ảnh, điểm khác biệt là Long Sát quyền cần thời gian tích lực. Cho nên thích hợp sớm chuẩn bị tốt, sau đó tới gần mục tiêu, một đòn lấy mạng”. Ông trầm giọng giải thích.

“Chiêu này rất mạnh.” Lý Trình Di từ ba ngày trước mở ra hoa ngữ Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, mấy ngày nay liền rõ ràng có thể cảm giác thân thể đang xảy ra thay đổi.

Khi hành động càng thêm nhẹ nhàng, tốc độ ra tay càng nhanh, làn da cũng tựa hồ càng thêm cứng cỏi, giống như là có thêm một tầng chất sừng trong suốt.

Dao nhỏ bình thường rạch lên, hơi dùng sức cũng không có cảm giác.

Thời điểm Lý Trình Di thử nghiệm, so sánh cường độ, làn da hiện tại của anh có độ cứng như gỗ trong nhà, dùng dao rạch lên cũng không có dấu vết. Hơn thế nữa chỉ cần vạch tay lên gỗ cũng để lại vết

Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, tựa hồ đang tiến thêm một bước cường hóa thân thể anh.

Nhưng kỳ quái chính là hình thể của anh không thay đổi nhiều lắm.

Bước tiếp theo, chờ con đạt tới cảnh giới lực, là có thể học một chiêu này. "Ngục Long lúc này tiếp tục nói, đồng thời lặng lẽ giấu bàn tan phải sưng đỏ của mình vào ống tay áo.

"Vâng ạ"Lý Trình Di gật đầu.

"Thày, người học cận chiến như chúng con nếu gặp một kẻ bắt cóc cầm súng đứng trước mặt thì phải làm gì?" Trang Di Cảnh bước lại gần, vẻ mặt mong chờ hỏi

"Rất đơn giản, phải xem khoảng cách con bộc phát trong nháy mắt được bao xa "Ngục Long mỉm cười," Sau khi nắm giữ nhu khí, sẽ giống như với Tiểu Di, kết hợp với sức mạnh cơ bản của mình, đối mặt với người không tiêm cường hóa, không đến một giây là có thể vượt qua ba mét.

"Cho nên, trong vòng ba mét, đối phương không trải qua huấn luyện đặc thù, hoặc là không có tiêm mũi tiêm biến đổi gen thì con thắng."

"Nếu cách ngoài 3 mét, tốt nhất con nên cầu nguyện khả năng sử dụng súng của đối phương không được tốt lắm".

Ngục Long cẩn thận giải thích.

Nhìn ra được, ông cũng tương đối hài lòng với cô học trò Trang Di Cảnh.

Không phải bởi vì sắc đẹp, dù sao con gái của ông cũng đẹp không kém, dù sao trước kia khi có địa vị thì ông cũng sớm tiếp xúc nhiều với các người đẹp. Chủ yếu là. Tư chất của Trang Di Cảnh thật sự tốt!

Tới nơi này một tuần liền vượt qua bài test trên mâm điện từ, tuần thứ hai liền vượt qua Vạn Long đại trận.

Thoạt nhìn là một cô gái xinh đẹp nũng nịu, trên thực tế ý chí mạnh mẽ, sức chịu đựng tốt, so với Lý Trình Di cũng không kém bao nhiêu.

"Vậy nếu là thày và anh Trình thì sao? "Trang Di Cảnh có chút thất vọng, nhưng vẫn tiếp tục hỏi.

Ngục Long hơi lộ ra vẻ kiêu ngạo, "Lúc còn trẻ, trong vòng mười mét, ai đối đầu với ta đều phải chết. Hiện tại, bảy tám mét cũng được. Nhưng điều kiện tiên quyết là đối phương không phải tay súng đỉnh cấp, không phải người tiêm thuốc biến đổi gen, hoặc là người cải tạo đỉnh cấp"

Dù sao tay không đối phó những quái vật kia, không thực tế lắm.

"Lợi hại!! "Trang Di Cảnh lại bày ra vẻ sùng bái.

Chương 325: Chế trụ lão già

"Vậy anh Trình thì sao? "Cô tận mắt chứng kiến cảnh Lý Trình Di đánh nhau với chị gái.

Biết Lý Trình Di rất cường hãn, cho nên cô đối với anh cũng càng thêm tò mò.

"Tôi không biết. Chưa thử qua. "Lý Trình Di lắc đầu.

Anh giết quá nhiều phần tử của Lý Tưởng Hương, súng ống gì gì đó, thật không chú ý lắm.

Dù sao anh còn giết chết vài tên dùng vũ khí bay, còn về súng ống bình thường thì ngay cả da Hoa Lân Y anh cũng bắn không thủng. Ai lại để ý đến cục đất cát ven đường không cẩn thận giẫm nát?

"Được rồi được rồi, không tranh cãi những thứ vô bổ nữa, đi luyện tập đi. Con đã vượt qua bài Vạn Long đại trận. Kế tiếp

chính là điên cuồng luyện tập! “Ngục Long thúc giục nói.

“Dạ, thưa thày! “Trang Di Cảnh nghiêm túc gật đầu.

“Biết là tốt rồi, đúng rồi, Tiểu Di, qua một thời gian nữa con gái ta sẽ trở về, tính tình nó có chút khó chịu, nếu con bị nó chọc giận thì cứ coi như không để ý nhé” Ngục Long nhắc nhở.

“Vâng, con biết, con sẽ không để ý đâu”Lý Trình Di gật đầu.

“Không cần phải nhường, cứ hung hăng mà đánh nó cho ta để cho nó biết chúng ta luyện học cận chiến sẽ không thua kém gì những môn khác!! Còn cái thằng nhóc kia muốn bắt quan hệ với ta, ta không đồng ý, hiện tại ghi hận ta. “Vẻ mặt Ngục Long khó chịu nói. “Chỉ cần không đánh chết, những thứ khác đều không sao! “Ông vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di “Con là thiên tài, dựa vào con”.

“Thầy yên tâm. “Lý Trình Di gật đầu.

Trong mắt Ngục Long hiện lên một tia vui mừng.

Kỳ thật ông đã âm thầm định nhận Lý Trình Di cho vị trí đại đồ đệ của mình, lấy thiên phú của anh, muốn sắp xếp cho anh vào trong quân đội để phát triển.

Nhưng những thẩm tra khác đều đã qua, duy chỉ có một điểm là chưa qua.

Đó là Góc chết.

Lý Trình Di là người Góc chết, điểm ấy không có biện pháp tòng quân. Thiên phú có mạnh hơn nữa, cũng vô dụng. Không có tương lai cho người của Góc chết. Chỉ vài năm là chết.

Các quốc gia đã cố gắng, đã cố gắng, nhưng không có ngoại lệ, tất cả đều thất bại.

Kế tiếp Ngục Long lại chỉ điểm sửa chữa một ít chiêu số phát lực sai sót của Lý Trình Di.

Một ngày học trôi qua theo thời gian, đến chạng vạng tối, rốt cục kết thúc.

Ăn cơm tối xong, Lý Trình Di mang theo đồ, đang muốn cùng Trang Di Cảnh rời đi.

Hai người ra khỏi biệt thự, dạo bước trên con đường bên trong tiểu khu, đi về phía lối ra tiểu khu.

Cách đó không xa.

Các người là đồ đệ của tên Ngục Long kia phải không ?

Đột nhiên một giọng nam trầm thấp lạnh như băng bay tới trước mặt.

Lý Trình Di giương mắt nhìn lại.

Phía trước người đi trên đường, một lão già cường tráng, dáng người khôi ngô, cao ít nhất 2 mét đang đứng.

Râu hắn dài tới ngực, mặc bộ võ phục màu xám, nổi bật ra đường cong cơ bắp rắn chắc cân xứng.

“Là học sinh, còn chưa tính là đồ đệ. “Lý Trình Di lên tiếng.

Đúng vậy, cho tới bây giờ, Ngục Long cũng không có chân chính thu anh làm đồ đệ, hai người ngay từ đầu quan hệ, chỉ là vì truyền thừa mở rộng học cận chiến mà thôi.

Cũng không phải là truyền nhân thân mật chính tông như thầy trò.

“Tên Ngục Long kia đâu? Ở đâu? “Lão già một bước tới gần hai người.

“Ông tìm sư phụ tôi có chuyện gì?

Lý Trình Di đánh giá một lượt lão già. Từ tư thế bước chân của đối phương, đường nét dáng người, có thể phán đoán, người này hẳn là cũng quanh năm luyện tập thuật cận chiến.

Hai tay rắn chắc hữu lực, có đường cong phồng lên rõ ràng, có lẽ am hiểu công phu trên tay.

“Văn vô đệ nhất võ vô nhị, năm đó đoạt chức giáo quân của ta, hiện tại trốn đi liền thả con gái ra ngoài, các người có thấy kỳ cục không?”

Lão ta tiến tới gần một bước, cách Lý Trình Di gần như chỉ có một mét.

Khoảng cách này trong bất kỳ thuật cận chiến nào, đều là khoảng cách tương đối nguy hiểm.

Chỉ cần đưa tay ra, là có thể đánh tới đối phương, đây cơ bản chính là điểm giới hạn.

“Hiện tại thày tôi cũng đã về hưu, những chuyện trong quá khứ …“Lý Trình Di còn chưa nói xong, liền bị đối phương ngắt lời.

“Ông ta về hưu, nhưng còn chưa chết!“Lão già hai mắt mở to, một cỗ uy thế nhàn nhạt mơ hồ tản mát ra.

“Vậy ông muốn thế nào? “Lý Trình Di nhíu mày. Thày mới cùng anh đối luyện, vì ra tay quá mạnh nên tay còn bị thương.

Thời điểm này tự nhiên không tốt để cho người này đi vào.

“Nếu các ngươi là học sinh của lão ta, nghĩ đến, hẳn là cũng học được mấy chiêu đi?” lão già cười lạnh, đánh giá Lý Trình Di.

“Xem ra, hình thể ngươi không tệ, sư phụ ngươi đã không muốn ra mặt.

Vậy thì bắt ngươi ép ông ta đi ra!”

Lời còn chưa dứt, ông lão giơ tay nắm lấy cổ tay Lý Trình Di.

Một trảo này lão ta dùng kỹ xảo đặc thù, lấy cánh tay làm roi, toàn thân làm roi thể, sức mạnh co rút, trong nháy mắt đánh ra, tốc độ cực nhanh.

Bộp.

Bàn tay lão già chính giữa mục tiêu, vững vàng chế trụ cổ tay trái Lý Trình Di.

“Lên!”

Ông ta dùng sức, bước chân đạp đất, toàn thân phát lực, ý đồ đem Lý Trình Di nhấc lên

“Lão già” Lý Trình Di chậm rãi giơ tay lên,” Lớn tuổi rồi, nên ở nhà an dưỡng tuổi già. Đừng ra ngoài hung hăng. Bây giờ là xã hội pháp trị, đã không còn là thời đại của các người nữa”.

Anh chậm rãi mà ổn định mở lòng bàn tay, vặn lại cổ tay lão già.

Rõ ràng cổ tay anh còn đang bị đối phương nắm chặt, nhưng không hề bị trở ngại. Dưới sức mạnh cực lớn đối kháng, máu toàn thân lão già lưu động với tốc độ cao, bả vai cánh tay toàn bộ hơi phồng lên, hai chân tách ra, gắt gao bám xuống đất.

Nhưng cho dù lão ta dùng sức thế nào cũng không thể ngăn cản bàn tay to đang chậm rãi chộp về phía mình.

"Người tiêm biến đổi gen!!?" Vốn vẻ mặt tự tin của ông ta, lúc này khi bàn tay to đang hướng về phía cổ ta đã trở nên phát xanh.

Không, người biến đổi gien cũng không có sức mạnh khoa trương như vậy, thần lực sao?

Phốc.

Tay trái Lý Trình Di nhẹ nhàng nắm lấy cổ lão già.

Răng rắc.

Một tiếng giòn vang.

Chương 326: Chỉ đùa thôi

Trang Di Cảnh ở một bên sợ tới mức cả người run lên. Nhưng lập tức liền phát hiện, âm thanh kia căn bản là giả.

Mà là âm thanh Lý Trình Di giả vờ bắt chước.

Cô thở phào nhẹ nhõm, đồng thời mới phát hiện vẻ mặt của lão già lúc này cũng rõ ràng bị dọa. Từ xanh đến trắng.

"Chỉ đùa thôi. "Lý Trình Di nhếch miệng cười, thu tay về. Đi ngang qua ông già.

Tiếng bước chân dần dần đi xa.

Cho đến khi hai người đều đi được hơn mười mét, lão già mới hoàn hồn từ trong hoảng sợ đến cứng đờ người

Lão ta đưa tay sờ sờ cổ mình, nơi đó còn hơi đau, hiển nhiên đã có tổn thương rất nhỏ.

"Sức mạnh này!?"

Người bình thường cho dù đã tiêm mũi tiêm tăng cường sức mạnh, nhưng hạn mức cao nhất cũng chỉ là một tấn. Chỉ có rất ít thiên tài có thể chất đứng đầu mới có thể bộc phát ra sức mạnh cao hơn hạn mức.

Nhưng

Coi như là thiên tài! Lão ta cũng chưa từng thấy qua thiên tài có sức mạnh lớn như vậy!?

Lão ta vận dụng nhu khí, mà còn không áp chế được một bàn tay của đối phương!?

Ta khổ luyện nhiều năm như vậy rốt cuộc là vì cái gì?

Lão già vuốt vết thương trên cổ mình, bỗng nhiên trong lòng dâng lên một tia hoài nghi.

“Chẳng lẽ chính là vì làm nền cho những thiên tài này từ nhỏ đã cường hãn khủng bố như thế này?”

Lão ta xòe hai bàn tay ra, bỗng nhiên cảm thấy cả đời mình, phảng phất sống không có ý nghĩa gì.

Người kia, còn trẻ như vậy, chỉ dùng một bàn tay khiến cho bao nhiêu công tu luyện của lão ta mất hết ý nghĩa.

Sự thật quá tàn nhẫn.

Lão ta từng có thể miễn cưỡng nhìn thấy bóng lưng Ngục Long. Nhưng chàng trai trẻ bây giờ.

Trong nháy mắt này, trong lòng lão già suy nghĩ rất nhiều rất nhiều.

Lưng lão vốn thẳng tắp, cũng dần dần cong xuống. Giống như thoáng cái già đi rất nhiều.

……..

Bên ngoài tiểu khu.

Hai người Lý Trình Di sóng vai đứng ở ven đường, lẳng lặng chờ xe tới.

“Thế nào? Luyện võ có được không? Có thể kiên trì được không? “Lý Trình Di thuận miệng hỏi.

“So với mỗi ngày mười sáu giờ không gián đoạn học tập, thì luyện điểm ấy không tính là gì. “Trang Di Cảnh thoải mái nói. “Ngược lại là anh Trình, nếu em vẫn kiên trì, cuối cùng có được lợi hại như anh không?” Sự sùng bái khiến Trang Di Cảnh gọi Trình Di là anh

Toàn bộ quá trình cô nhìn thấy quá trình Lý Trình Di nghiền nát ông lão kia.

Đây cũng là lần thứ hai cô chân chính chứng kiến được, sức mạnh thuần túy, rốt cuộc mạnh bao nhiêu.

“Tin tưởng vào bản thân. Có lẽ sau này em cũng có thể được như tôi”Lý Trình Di mỉm cười nói.

Anh phát hiện sau khi Trang Di Cảnh luyện tập thuật cận chiến thì bình thường hơn nhiều. Ít nhất không có động một chút là sắc dục tăng vọt như trước.

“Anh không lừa em chứ? “Trang Di Cảnh mở to mắt.

“Lừa em thì anh được lợi gì? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“À, cũng đúng. “Trang Di gật đầu,” Đúng rồi. Hôm qua, thày hỏi em, có muốn chính thức bái sư, làm đồ đệ chân chính của ông không. Anh bảo em có nhận lời kia?”

“??! “Lý Trình Di chớp chớp mắt, ông già chết tiệt kia cũng chưa từng nói như vậy với anh chứ?

Lúc này mới bao lâu, đã muốn thu Trang Di Cảnh làm đồ đệ?

“Em thực sự muốn chính thức bái sư? “Anh nghiêm túc hỏi.

“Đúng vậy, thầy nói rất rõ ràng, là chính thức bái sư. “Trang Di khẳng định.

“Vậy ngon rồi, mau nhận lời đi! “Lý Trình Di im lặng, nhưng vẫn đưa ra ời khuyên “Quan hệ giữa chính thức bái sư cùng học sinh bình thường hoàn toàn khác nhau. Với mối quan hệ của thày kiểu gì em cũng được lợi, Trước đây thày là Tổng huấn luyện trong quân đội”.

“Có gì khác nhau? Chẳng lẽ có thể học được thứ gì lợi hại hơn? “Trang Di Cảnh hỏi.

“Không chỉ nói về phương diện sau này kiếm tiền thì trong lưu phái thì quan hệ thày trò có khi còn thân thiết hơn quan hệ cha con. Nếu thày nhận làm đồ đệ thì sẽ dốc sức để em trở nên mạnh mẽ hơn. Vị đại sư huynh chưa từng gặp mặt kia chính là ví dụ, lúc trước thày cũng là toàn lực dùng các loại tài nguyên và quan hệ của mình, lót đường cho anh ta nên giờ anh ta cũng có địa vị cao” Lý Trình Di cẩn thận giải thích.

“Loại quan hệ này, đặc biệt là trong lưu phái truyền thống, là phương thức rất được coi trọng. Bất luận sau này em có muốn vào quân đội hay không, đều là chuyện tốt, chuyện tốt.

Trang Di Cảnh trước kia không phải người giới lúc này nghe xong, nhất thời như có điều suy nghĩ “Vậy em nhất định phải trả giá cái gì chứ?”

“Phụng dưỡng thày, đối đãi như cha đẻ là được. “Lý Trình Di vừa trả lời, vừa bỗng nhiên nghĩ đến, chuyện Ngục Long không đề cập với anh nhập môn, có lẽ cũng là do thân phận người Góc chết của anh.

Không có tương lai cho người của Góc chết.

Cho nên giữa anh và Ngục Long, mặc dù từ từ có chút tình nghĩa, nhưng căn bản vẫn là ở chỗ lúc trước Tân Đức Lạp đã trả rất nhiều thù lao. Cùng với hiện tại con người chịu không nổi khổ, không muốn tốn rất nhiều thời gian lãng phí vào một kỹ năng đánh không lại người cải tạo.

Suy cho cùng vai trò của những người học võ thuật truyền thống càng ngày càng nhỏ.

“Em sẽ suy nghĩ thêm”Trang Di Cảnh biết được tình huống, cũng lâm vào suy tư.

Taxi đến.

Cô ngồi lên xe, vẫy tay tạm biệt Lý Trình Di.

“Đúng rồi Anh Trình, anh lợi hại như vậy, thày vì sao không thu làm đồ đệ?”

“Hiển nhiên cô từ chỗ thày Ngục Long biết được Lý Trình Di chỉ là học sinh, mà không phải đồ đệ.

“Có thể là vì anh có bệnh. “Lý Trình Di cười cười, tùy ý đưa ra lý do.

Người ở Góc chết đều có bệnh. Bệnh chỉ sống được 2 năm.

Tính ra, anh từ lúc ban đầu tiếp xúc Góc chết, đến bây giờ đã hơn nửa năm.

Hơn nửa năm liền tiến vào Góc chết nhiều lần như vậy, cũng chính là anh có ác chi hoa, đổi lại người khác, đã sớm chết đến hài cốt đều không còn.

Trang Di Cảnh mang theo nghi hoặc khó hiểu rời đi.

Chương 327: Những món hàng giá rẻ

Beep.

Rất nhanh một tiếng còi xe ngắn ngủi kéo Lý Trình Di ra khỏi hồi ức.

Chiếc taxi anh ta gọi cũng đến.

Một chiếc xe bốn chỗ màu trắng, trên nóc xe dựng một tấm bảng màu đỏ nhạt.

Đúng biển số xe, anh mở cửa xe ngồi lên.

Hả?

Bỗng nhiên thần sắc anh dừng lại, không thấy vị trí lái xe có người.

Vốn là chỗ ngồi của tài xế, trống rỗng, bên cạnh chỗ ngồi còn đặt một chai nước tinh khiết uống một nửa.

Nước tinh khiết đóng gói bằng nhựa màu đỏ, nắp còn chưa vặn, cứ cắm ở giữa hai chỗ ngồi phía trước như vậy.

Lý Trình Di nheo mắt, nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Bên ngoài đang mơ hồ dâng lên một tia sương mù màu xám.

Trong lòng anh rùng mình, nhanh chóng mở cửa xe, đi ra ngoài.

Vốn là bên ngoài tiểu khu có đường dành cho người đi bộ, đèn đường, làn xe mặt đường, cùng với từng tòa biệt thự.

Đều bắt đầu bị một tầng sương mù màu xám bao phủ, lan tràn.

Càng mấu chốt chính là, trên đường ven đường, lúc trước còn ở một ít người, lúc này đều không thấy.

Trên đường xe cũng không có một chiếc xe.

Trong biệt thự, ánh đèn vốn sáng, lúc này cũng không ngừng im lặng biến mất.

Leng keng.

Đột nhiên một thanh âm quen thuộc chui vào trong tai Lý Trình Di.

Đến rồi.

Anh theo tiếng nhìn lại.

m thanh ngay tại một con phố đối diện tiểu khu.

Ở nơi đó, vốn là một loạt các loạt quán ăn vặt.

Nhưng lúc này chính giữa một nhà cửa hàng, ánh sáng chậm rãi sáng lên trong khung cảnh ảm đạm.

Cửa hàng nhỏ yên tĩnh .

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền thấy được cửa hàng đối diện.

Cách một con phố, anh vẫn có thể mơ hồ nhìn thấy quầy hàng, kệ hàng trong cửa hàng. Không nghĩ tới chính là, Cửa hàng nhỏ yên tĩnh lại xuất hiện vào lúc này.

Tầm mắt anh nhìn về phía cửa hàng nhỏ.

Trên bậc thang sạch sẽ, máu lúc trước đã sớm biến mất không thấy.

Xì.

Vô số cánh hoa tím đỏ vờn quanh Lý Trình Di hiện lên, bay múa.

Trong nháy mắt, cánh hoa ngưng tụ ra giáp phiến màu đen, bao trùm toàn thân anh, hóa Hoa lân y Tiết mao phi liêm vừa mới có.

Lúc này đây, nên hoàn toàn chấm dứt.

Hít sâu một hơi, Lý Trình Di nhấc chân, từng bước từng bước đi về phía cửa hàng nhỏ.

Ở phía sau anh, bên cạnh, xa xa.

Sương mù xám đang không ngừng lan tràn về phía nơi này, nhấn chìm tất cả mọi vật.

Bước chân Lý Trình Di nhanh hơn, đi lên bậc thang trước Cửa hàng nhỏ.

Khi anh bước lên bậc thang không bao lâu, phía sau, liền đều bị sương xám hoàn toàn bao phủ.

Sương xám cuồn cuộn, nhanh chóng biến thành màu đen, hóa thành sương đen giống hệt lúc trước.

Thân hình anh không dừng lại, tiếp tục đi về phía trước, đi tới trước cửa hàng.

Cửa kính đã sớm mở ra, như là đang hoan nghênh anh đến.

Bên trong ánh đèn chậm rãi sáng lên, chiếu sáng tất cả kệ hàng, bài trí.

Lý Trình Di nhìn cửa hàng nhỏ vẫn không có một bóng người, chân phải mặc áo giáp màu đen bước vào.

Từng bước một, anh nhanh chóng đến trên kệ, cầm một gói hàng trước đó chưa từng mua qua, tương tự như hộp chocolate.

Xoay người anh đi về phía quầy.

Mua càng rẻ, thời gian cần hỗ trợ càng ngắn.

Điểm ấy anh phát hiện ra sau khi ra vào cửa hàng này nhiều này.

Ghi chép của Chung Tuệ cũng ghi lại điểm này.

Bộp.

Đặt sôcôla màu nâu và vàng lên quầy.

Lý Trình Di đang muốn nhắm mắt.

Lại thấy trên bao bì chocolate, đột nhiên hoa lên, lại trực tiếp dán thêm một nhãn giá.

Hai mươi giây.

Chỉ cần hai mươi giây sao?

Cảnh giác trong lòng anh càng ngày càng cảnh giác.

Lần trước phá hủy nhiều đồ vật như vậy, không biết giờ độ khó đến mức nào, không ai biết.

Răng rắc.

Lập tức, cánh cửa phía sau quầy vẫn chưa mở, chậm rãi bị đẩy ra.

Một bàn tay của con người sơn màu đen chậm rãi từ bên trong vươn ra.

Bùm!!

Trong phút chốc, ngay khi Lý Trình Di bị bàn tay hấp dẫn lực chú ý.

Cửa hàng bên phải, cửa kính tự động ầm ầm vỡ nát.

Một bóng đen hình người cao lớn cường tráng, hung hăng đập vỡ thủy tinh, giang hai tay, nhào về phía anh.

Bóng đen hình người nhưng mọc trên đỉnh đầu, rõ ràng chính là đầu cá sấu!

Trong nháy mắt này biến hóa cực nhanh.

Từ khi đầu cá sấu xông vào, đến khi lao về phía Lý Trình Di, chỉ cách nhau một cái chớp mắt.

Mắt thấy hai tay màu đen của nó sắp đụng tới lớp ngoài áo giáp của Lý Trình Di.

Bùm!

Trong phút chốc, giữa hai người xuất hiện một đạo hào quang chói mắt.

Lóe sáng!

Ánh sáng Kim sắc nương theo lực trùng kích cường hãn, chính diện đụng vào đầu cá sấu.

Hai cỗ sức mạnh cường hãn đối xung.

Giằng co trong chớp mắt.

Thân hình cá sấu bay ngược ra ngoài, một lần nữa rơi xuống bậc thang ngoài Cửa hàng.

Lý Trình Di hơi nghiêng người để mình có thể đồng thời nhìn thấy phía trước và bên phải.

Nếu như là ta lần trước, có lẽ sức mạnh vẫn không phải là đối thủ của ngươi.

“Nhưng”

Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp trong thời gian ba ngày ngắn ngủi, đã khiến sức mạnh của cơ thể tăng lên tới 3 tấn.

Không cần nhu khí, đã đạt tới ba tấn.

Dưới mức độ như vậy, lực trùng kích của hoa ngữ Lóe sáng, cũng theo nước lên thì thuyền lên.

Dù sao căn nguyên sức mạnh của bản chất Lóe sáng, là Lực trường rực rỡ.

Mà cường độ Lực trường rực rỡ, lại cùng cường độ thể chất bản thân anh liên quan mật thiết.

Ba ngày trước, sức mạnh thân thể của anh chỉ có hơn một tấn.

Hiện tại, trực tiếp tăng gần gấp 3.

Lại càng không cần phải nói những cảm giác khác, các phương diện khác cũng tăng lên.

Grào!!

Ngoài Cửa hàng truyền đến một trận gào thét khàn khàn, tựa như sư tử.

Lại một cái đầu cá sấu nháy mắt xông vào, một trảo hướng anh chộp tới.

Không chút do dự.

Lý Trình Di giơ tay, đấm một quyền về phía trước!

Bùm!!

Hai lợi trảo chính diện va chạm.

Chương 328: Những đôi mắt vàng kim

Trong tiếng ma sát chói tai, hai người đồng thời lui về phía sau một bước.

Lúc này đây, trải qua sự tăng cường sức mạnh của Hoa Lân Y, lực quyền của Lý Trình Di cũng mạnh hơn trước rất nhiều!

Hoa lân y Tiết mao phi liêm tăng cường độ, lại chỉ yếu hơn Titan Hoa Lân Y một chút.

Không đợi Lý Trình Di đứng vững, ngoài cửa kính tự động, từng con cá sấu đầu người không ngừng lao ra khỏi sương đen, vọt tới nơi này.

Ngay sau đó, màn sương đen quay cuồng, một đầu cá sấu khổng lồ cao chừng hơn 3 mét cũng từng bước một lao ra màn sương đen, ngửa đầu rít gào, hướng anh vọt tới.

Đồng thời, sau quầy bên trong cánh cửa nhỏ, bàn tay đen kia rốt cục tiếp tục vươn ra bên ngoài.

Bàn tay đen càng ngày càng dài, càng ngày càng dài.

Tựa như bùn cao su, cánh tay bị kéo ra hơn một mét, vẫn còn tiếp tục kéo dài.

Nó mở ra năm ngón tay, bay thẳng về phía Lý Trình Di. Tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng gấp.

Lúc này thời gian trôi qua tám giây.

Đầu cá sấu, bàn tay đen nhanh chóng tiếp cận, càng ngày càng tới gần Lý Trình Di.

Lợi trảo và Bàn tay đen gần như chạm vào bên ngoài Hoa Lân Y, gần trong gang tấc.

Ong!!!

Ánh sáng đỏ rực.

Mũ bảo hộ cá sấu trên đầu Lý Trình Di, hai mắt trong nháy mắt, phát ra ánh sáng đỏ chói mắt.

Xoẹt!! Anh đột nhiên biến mất tại chỗ.

Lợi trảo cùng Bàn tay đen đồng thời thất bại, ngược lại va vào nhau phát ra tiếng vang thật lớn.

Xung quanh yên tĩnh lại.

Đám đầu cá sấu nhao nhao tìm kiếm hoàn cảnh xung quanh, cố gắng tìm xem Lý Trình Di ở đâu.

Xoẹt!!

Một đạo hắc quang hiện lên.

Cổ một đầu cá sấu cổ trong nháy mắt bị nứt, cả người quỳ rạp xuống đất.

Ngay sau đó.

Xuy xuy xuy xuy xuy!!

Liên tục không ngừng hắc quang phảng phất như gió lốc thoáng hiện ở xung quanh đầu cá sấu.

Từng đầu cá sấu tách ra, ngã xuống đất.

Ngao!!

Đầu cá sấu lớn nhất mở rộng hai tay, nhào xuống, đè lên bóng đen dưới chân.

Bùm.

Một hình người lướt lên trời, phảng phất đó chỉ là một hồ nước, bóng người đó chỉ là nhảy ra khỏi mặt nước.

Trong phút chốc, hình người ở giữa không trung chợt tán loạn, hóa thành một mảnh bóng đen tách ra.

Rất nhiều bóng đen hội tụ sau lưng đầu cá sấu khổng lồ, hình thành thân hình Lý Trình Di.

Phốc.

Một tiếng trầm đục vang lên.

Móng vuốt sắc bén của anh đâm sâu vào phía sau cổ đầu cá sấu.

Đầu cá sấu khổng lồ cứng đờ.

Trong chốc lát

Nó nặng nề nhào về phía trước, đụng trên mặt đất, phát ra tiếng vang thật lớn.

Lý Trình Di thu tay lại, nhẹ nhàng rơi xuống đất, lông tóc không bị thương.

Anh nhìn về phía Bàn tay đen ở giữa không trung, chậm rãi đi về phía trước.Sau đó lấy đà rồi đột nhiên lao ra phía trước.

Bốp!

Lý Trình Di hơi nghiêng đầu.

Bàn tay đen xẹt qua bên tai anh, mang theo tiếng gào thét kịch liệt.

‘Lóe sáng’.

Kim quang chói mắt nổ tung, lực trùng kích nóng rực chính giữa cánh tay đen. Trong một tiếng kêu thảm thiết, bàn tay đen bị bẻ gãy, run rẩy kịch liệt, giữa không trung liền bắt đầu tan rã, hóa thành vô số chất nhầy màu đen nhỏ xuống.

Xoẹt, xoẹt, xoẹt.

Hai chân Lý Trình Di đầy vảy nhọn, chậm rãi đi qua một đám đầu cá sấu ngã xuống đất.

Rất nhanh, anh trở lại trước tủ, đưa tay cầm lấy khối chocolate kia.

Đầu cá sấu xung quanh cũng không chết, còn đang giãy dụa co giật trên mặt đất, đầu và thân thể bọn họ đã một lần nữa hợp lại với nhau. Nhưng vết thương vẫn chưa được chữa lành hoàn toàn.

Lý Trình Di cầm chocolate, xoay người đi ra ngoài Cửa hàng.

Đột nhiên anh dường như có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lên phía trên màn sương đen.

Sương mù tản ra.

Một đôi mắt to lớn màu vàng sậm hiện lên, từ trên cao nhìn xuống lẳng lặng nhìn xuống anh.

Lý Trình Di cũng im lặng nhìn đối phương.

Mắt rồng?

Nhưng điều khiến anh không ngờ tới chính là.

Bên cạnh đôi mặt rồng đó, màn sương đen lần nữa tản đi. Không ngờ lại hiện lên một đôi mắt vàng kim dựng thẳng.

Còn hơn thế nữa.

Xung quanh màn sương đen rối rít tản ra, lộ ra ngày càng nhiều đôi mắt vàng kim.

10 đôi!

20 đôi!

40 đôi!

60 đôi!!

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn quanh.

Xung quanh Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, trên bầu trời đầy sương mù.

Đôi mắt vàng dày đặc trải rộng khắp bầu trời!

Một loại chấn động rất nhỏ, giống như tiếng côn trùng kêu, đang dần dần vang lên từ xung quanh.

Oanh!!!

Vô hình khủng bố vặn vẹo, chợt từ bốn phương tám hướng điên cuồng vọt tới.

Nương theo vô hình vặn vẹo còn có từng cột lửa đen kịt!

Từng cột lửa đường kính chừng hơn mười mét, từ xung quanh màn sương đen ầm ầm lao ra, đập về phía Lý Trình Di.

Ngay khi ngọn lửa sắp hạ xuống, Lý Trình Di cầm lấy chocolate.

Tạm biệt.

Bốp

Cả người biến mất tại chỗ.

Hết giờ rồi.

Cùng lúc đó, vô số ngọn lửa màu đen cùng vặn vẹo cực lớn rốt cục rơi xuống, bao phủ ở toàn bộ xung quanh Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Bùm!

Phiến đá tan chảy, tường sụp đổ, vành đai xanh, cửa hàng, biển quảng cáo, tất cả mọi thứ, dưới sự phá hủy của lửa đen và trường lực xoắn, hòa tan thành nước đen dày đặc.

Cửa hàng nhỏ Yên tĩnh bị phá tan tành dần dần hòa tan, biến mất, hóa vào bóng tối.

……..

Bên trong taxi.

Lý Trình Di đột nhiên mở mắt, nhìn người tài xế trung niên đang lái xe.

Anh giơ tay lên, tay phải lòng bàn tay cầm, chính là phong chocolate vừa mới lấy được từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Trên bao bì chocolate, chữ viết vốn xem không hiểu chậm rãi vặn vẹo, biến hình, tựa như côn trùng nhúc nhích.

Rất nhanh, chữ viết mới hình thành.

'Mạch điện bị thất lạc: Mạch điện đến từ nền văn minh sớm đã biến mất, tác dụng không biết, nối vào dòng điện có thể kích hoạt'

Thứ này "Lý Trình Di nhìn chocolate trong tay đã biến dạng.

Bao bì bên ngoài ban đầu, biến thành màng mỏng màu tím sậm.

Chương 329: Chocolate trứng côn trùng

Xuyên thấu qua màng mỏng bán trong suốt, có thể nhìn thấy bên trong có rất nhiều thứ màu trắng tựa như trứng trùng, xếp dày đặc cùng một chỗ.

Bản này, thoạt nhìn chỉnh thể, không giống bảng mạch điện, ngược lại càng giống nhiều trứng trùng màu hổ phách.

Lý Trình Di cẩn thận quan sát.

Phát hiện đó đúng là trứng côn trùng, tuy rằng cách một tầng, nhìn không rõ lắm, nhưng vẫn có thể nhìn thấy một ít trứng côn trùng đã đã nở ra, thò ra cái miệng lưỡi bén nhọn dữ tợn tựa như nhện.

Lý Trình Di thở dài, thứ này nói là bảng mạch, ai dám dùng?

Với vẻ bề ngoài này, không ai biết biết kích hoạt sẽ có gì phát sinh

Anh ngồi trên ghế, nghe nhạc radio tài xế mở ra, thu hồi bảng mạch.

Nhớ lại một màn mạo hiểm vừa rồi.

Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm, sau khi kích hoạt hoa ngữ Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, liền có năng lực tự bộc bảo vệ hạng nhất.

Tương tự như thanh kiếm vàng của Lay-ơn.

Năng lực này tương đối mạnh mẽ.

Đó chính là, tại thời điểm mặc Hoa lân y Tiết mao phi liêm, nếu như xung quanh trong phạm vi nhất định có bóng ma tồn tại, như vậy anh có thể tiêu hao thể lực cùng ý thức lực, trực tiếp dung nhập khối bóng ma kia.

Sau đó chờ đợi, thời gian dài nhất có thể duy trì ba giây, rồi từ trong đó nhảy ra.

Loại năng lực đặc thù này, được Lý Trình Di tự mình đặt tên là Ảnh Hóa.

Kết hợp với sức bùng nổ cường độ cao hiện giờ của anh, tố chất thân thể sau khi huyết mạch cải tạo trong vòng hai mươi giây ngắn ngủi, anh mới có thể có được chiến tích khủng bố như vậy.

Đầu óc đơn giản nhưng có sức mạnh cường hãn như cá sấu vẫn không thể né tránh được chiêu ám sát sau lưng.

“Phiền toái duy nhất, là tiêu hao hơi lớn.” Hơn nữa dung nhập vào bóng tối tựa hồ đối với thân thể có chút khó chịu.”

Lý Trình Di giơ tay lên, nhìn từng đường vân màu đen hiện lên trên bàn tay.

Đây là thân thể tổn thương, có cảm giác đau đớn.

Anh lặng lẽ phóng thích hoa ngữ lực trường rực rỡ, sau đó mới mắt thấy hoa văn màu đen kia chậm rãi bắt đầu nhạt đi.

“Xem ra trong thời gian ngắn, không thể sử dụng Ảnh hóa quá nhiều, phải chờ thân thể có thời gian chữa trị

Anh không rõ ràng lắm loại hoa văn đen này nhiều sẽ như thế nào, nhưng từ những đau đớn mà nó truyền đến nhất định sẽ không phải là chuyện gì tốt.

…….

Toại Dương.

Bà Phùng Ngọc Vinh hào hứng cầm điện thoại di động từ phòng bếp đi ra, trên mặt tươi cười.

“Trình Cứu đã thi đậu rồi, bây giờ là quốc gia chuyên gia vũ khí bay chân chính!”

Lý Chiêu đang nghịch bộ ấm trà mới của mình, đây là quà sinh nhật Lý Trình Di tặng.

Nghe nói như thế, ông nhất thời ngẩng đầu, có chút ngạc nhiên cùng kinh hỉ.

Thật hay giả?

“Cái này còn đùa được sao, giấy chứng nhận đã gửi tới rồi! Đây là ảnh! “Phùng Ngọc Vinh cầm di động đưa cho Lý Chiêu xem.

“Ồ, được rồi, cuối cùng cũng thi đậu rồi!!” Lý Chiêu đứng dậy, giật lấy điện thoại di động lại gần nhìn kỹ. Còn hai tay phóng to ảnh chụp, nhìn chữ viết phía trên.

“Có chuyện gì mà cao hứng như vậy? “Lý Trình Di từ phòng ngủ đi ra, ngáp dài.

Hôm qua anh trở về liền trùm đầu ngủ một hồi. Ngủ đến sáng sớm.

Sau đó bị đánh thức bởi tiếng gọi của cha mẹ. Tổn thương mà hoa văn đen gây ra hiển nhiên là nhằm vào cả vào thân thể cùng tinh thần, nếu không có Lực trường rực rỡ, người bình thường khả năng căn bản không có cách nào tiêu trừ hoa văn đen.

“Là chị con, cuối cùng cũng trở thành chuyên gia vũ khí bay thật rồi, không uổng công chị ấy vất vả nhiều năm như vậy!”

Ông nói xong đưa di động cho Lý Trình Di xem.

Trên màn hình, Lý Trình Cửu cầm một giấy chứng nhận màu đen viền màu đỏ nhạt, đặt ở trước ngực, đứng thẳng tắp.

Cùng với cô còn có hơn mười người khác, đều là cùng một tư thế chụp ảnh, hiển nhiên là cùng nhóm nhận bằng.

“Chuyên gia vũ khí bay cấp quốc gia, không nói được cấp thiết bị mà còn có thể vào làm trong quân đội, thu nhập rất cao!”

Lý Trình Di mỉm cười nghe, không nói gì.

Sau khi xem qua ảnh chụp, anh bỗng nhiên nói.

Đúng rồi ba, lãnh đạo công ty con về nước rồi, bây giờ con là người phụ trách, chức vụ tăng lên nhiều. Lương bổng, đãi ngộ cũng tốt hơn rất nhiều”.

“Cũng không thể so với chị con được”Lý Chiêu không cho là đúng khoát tay.

Ông cho rằng Lý Trình Di không phục, muốn so sánh với chị.

“Không phải, con muốn nói, công ty phân cho con một căn nhà lớn hơn nhà chúng ta rất nhiều. Hay là cùng nhau dọn tới đó ở?”

Anh đã sớm có ý nghĩ này, hiện giờ rốt cục có cơ hội chân chính nói ra miệng.

“Nhà? Ở đâu?”

Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh đồng thời sửng sốt cùng hỏi.

…….

Hơn bốn giờ chiều.

Lý Trình Di dẫn cha mẹ đi xem nhà mới, tuy rằng chỉ là nội thất đơn giản, nhưng diện tích biệt thự quá lớn, vẫn làm cho vẻ mặt hai người già bối rối, có loại cảm giác không chân thật.

Hai người tóm lấy anh hỏi đi hỏi lại anh có phải đã làm chuyện gì phạm pháp hay không.

Lý Trình Di cũng lần nữa cam đoan, tất cả thu nhập của mình đều tuyệt đối không bẩn.

Anh cũng có sức mạnh này, được chuyên viên Cửu Nghi tiếp nhận, biến tướng xem như đem hết thảy những gì anh làm lúc trước đều được xóa sổ.

Cho nên tiền trong tài khoản của anh cũng không cần che giấu giấu, không dám lấy ra tiêu.

Thật vất vả mới trấn an được cha mẹ, Lý Trình Di lần lượt quan tâm đến tình huống của những người còn lại trong team, xác định tạm thời đều không có việc gì.

Sau đó chính anh cũng chuẩn bị an tâm nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đợi hành động.

Tốc độ biến mất của hoa văn đen rất chậm.

Ngủ một ngày, vẫn còn ở trên làn da, lòng bàn tay, mu bàn tay, thậm chí thân thể làn da, toàn thân đều có.

Ngay cả khuôn mặt cũng có dấu vết rất nhỏ, đều được Lý Trình Di lấy kem che khuyết điểm của Thải Hồng Đường bôi lên che khuất.

Sau khi kiểm tra lại chuyện vườn thực vật một lần, cuối cùng anh cũng rảnh rỗi.

Chương 330: Những lúc rảnh rỗi

Trong lúc nhất thời, đột nhiên rảnh rỗi, anh lại phát hiện mình không có chuyện gì để làm.

Vì thế đi dạo một lúc trên đường tìm một quán trà, gọi một bình trà hoa, bưng lên mấy đĩa trà.

Một người một phòng nhỏ, một bên có màn hình máy tính chiếu, có thể tùy ý phát các loại chương trình.

Lý Trình Di một mình an tĩnh nghỉ ngơi.

Kiếp trước anh rất thích nghỉ ngơi như vậy.

Yên tĩnh, không người quấy rầy, có thể tĩnh tâm suy nghĩ chuyện mình muốn suy nghĩ.

Đời này thật vất vả mới tìm được cơ hội.

Bên trong phòng, rèm vải màu nâu in quảng cáo, không ngừng lắc lư theo nhân viên phục vụ bên ngoài.

Lý Trình Di lẳng lặng ngồi trên sô pha, cẩn thận quan sát những hoa văn nhỏ trên tay mình.

Nhấn lên, không đau.

Sờ cũng sờ không tới dấu vết, tựa như đường nhỏ vẽ lên, không hề có cảm giác lồi lõm.

Beep.

Điện thoại di động có tin nhắn.

Suy nghĩ của Lý Trình Di bị cắt ngang, cầm điện thoại lên nhìn.

Là của Trần Bì hay còn gọi là Trần Di Quân.

Người này ba ngày hai bữa tổ chức tụ tập, thường xuyên gửi tin nhắn cho anh, mời tham gia

Nhưng lần này có vẻ khác.

Lý Trình Di nhìn nội dung, hình như là gửi theo nhóm.

“Văn phòng luật tình yêu và hôn nhân Bán Sinh Duyên, long trọng khai trương, Trần Di Quân thành tâm mời các bạn đến tham gia lễ khai trương văn phòng , thời gian: 14 tháng 12.” Địa điểm: 119 đường Bành Thành, trước đây là quán lẩu Lan Khê.

“… “Lý Trình Di có chút không còn gì để nói

Trần Bì này lại chạy tới mở văn phòng tình yêu và hôn nhân.

Anh lật lên nhìn xuống, trước đó còn có một cái các loại tin tức. Tất cả đều là tiệc mời.

Cất di động đi, Lý Trình Di bắt đầu suy nghĩ, nơi nào có thể tìm được một lượng lớn Tiết mao phi liêm.

Tân Hoa Thần Vị cần một lần tiến hóa về sau, mới có thể mở ra, cho nên anh cần hấp thu đầy đủ biến chủng hoa khí, cùng ác niệm, mới có thể hoàn thành một lần tiến hóa.

Hiện tại ác niệm có Trang Di Cảnh, có Maryann, vấn đề không lớn, chủ yếu, ngược lại là biến chủng của Tiết mao phi liêm.

Loại hoa này bình thường chính là hoa dại, bởi vì giá trị không lớn, hoa cũng không thể nào đẹp mắt, phần lớn chỉ là sinh trưởng rải rác, muốn tập trung tìm một mảnh, thật đúng là không dễ dàng.

Anh đã từ vườn thực vật tìm người đi chuyên môn thu thập Tiết mao phi dại bê về trồng.

Beep.

Lại là tin nhắn.

Lý Trình Di cầm lên quét mắt, lần này lại khiến anh có chút bất ngờ.

Là Chu Tinh Đồng.

“Có thể hỏi một chút, anh đã gặp cô gái tóc vàng hôm đó ở cửa ngân hàng tự phục vụ phải không? Chính là Khâu Thần Ái, anh còn hỏi tên. “Chu Tinh Đồng.

“Chưa gặp”Lý Trình Di trả lời đơn giản.

Trở thành Góc chết có lẽ chỉ là chết sớm hay muộn thôi.

Cho nên, anh cũng không định cùng Chu Tinh Đồng giải thích nhiều như vậy.

“Chúng ta. Có thể gặp mặt không? “Chu Tinh Đồng.

Lý Trình Di khẽ nhíu mày, cảm giác cô gái này dường như đã biết gì đó.

Ấn tượng của anh đối với cô gái này, vẫn rất đơn giản.

Cần cù, cố gắng, tích cực, một cô gái xinh đẹp rất kiên định.

Rõ ràng có khuôn mặt xinh đẹp, nhưng không muốn dựa vào khuôn mặt để kiếm ăn mà một mực ở bên ngoài cố gắng làm công.

Cho nên ấn tượng đối với cô cũng rất tốt.

“Như vậy đi, anh đang uống trà ở quán trà Song Phúc, nếu cô rảnh rỗi, qua gặp mặt nói chuyện. Qua tìm phòng đơn số 5.

“Lý Trình Di suy nghĩ một chút, vẫn quyết định nói sự thật cho cô biết.

Góc chết kỳ thật không có người nào cố ý che giấu, chỉ bất quá tuyệt đại bộ phận mọi người đều không tin mà thôi.

Quốc gia vì ổn định, cũng không ai chủ động tuyên truyền.

Nhưng không ít người nhà của người Góc chết, ở trên mạng cũng tự phát một số nhóm nhỏ.

Cho nên trong người bình thường cũng có người biết. Chỉ là số lượng rất ít.

“Được! Em đến đó ngay”Chu Tinh Đồng.

Cô trả lời vô cùng quyết đoán, hiển nhiên là rất quan tâm tới Khâu Thần Ái.

Đặt điện thoại xuống, Lý Trình Di hơi nhắm mắt lại.

Anh bỗng nhiên nhớ tới đề tài đã từng nói chuyện với Thải Hồng Đường.

Người bình thường một khi tiến vào Góc chết, đại khái xác suất là hẳn phải chết, không có gì ngoài ý muốn.

Chỉ có rất ít người nhạy bén, có thể tạm thời chạy thoát.

Nhưng trên thực tế, trước khi Góc chết đến, phần lớn là có điềm báo. Nếu những người này có thể có được chuẩn bị tâm lý đầy đủ và các loại trợ giúp hỗ trợ trước thời hạn.

Kỳ thật lần đầu tiên Góc chết khả năng sống sót là rất lớn.

Vấn đề cốt lõi là, giúp đỡ người vào Góc chết không có lợi ích gì

Anh thở dài một tiếng.

Trên đời này không có tổ chức nào muốn trả giá mà không thu được gì.

Bưng lên trà hoa, anh lại rót cho mình một chén.

Hoa hồng, hoa cúc, bách hợp, ba loại cánh hoa hơi cuộn trong ly thủy tinh trong suốt.

Ăn trà bánh, uống trà hoa, mới qua hơn mười phút.

Bên ngoài rèm vải, liền truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

Ngay sau đó một cô gái mặc áo T - shirt màu tím quần jean sẫm màu, nhẹ nhàng xốc rèm vải lên, lộ ra một khuôn mặt có chút tiều tụy nhưng xinh đẹp.

Đúng là Chu Tinh Đồng.

Cô đơn giản buộc tóc đuôi ngựa.

Bộ ngực to tròn cuộn lên sau lớp áo T - shirt màu tím.

Chính giữa áo T - shirt còn in mấy chữ: Chuyển nhà Kangaroo.

"Xin chào. "Chu Tinh Đồng thở hổn hển, trán mơ hồ thấy mồ hôi, hiển nhiên là chạy tới.

"Mời ngồi. "Lý Trình Di chỉ chỉ chỗ ngồi đối diện.

Chương 331: Sớm có điềm báo

Gian phòng không lớn, trong không gian hình vuông, chỉ có một cái bàn, hai cái sô pha.

Ghế sofa được đặt đối diện với tường, kẹp bàn ở giữa.

Cám ơn, vừa vặn, chỗ làm công cách nơi này không xa, em liền chạy tới. "Chu Tinh Đồng vào cửa, ngồi xuống, có chút cảm giác câu nệ.

Bởi vì một đường chạy như điên tới, cô không chỉ thở dốc, còn không ngừng đổ mồ hôi, mắt thấy áo T - shirt dần dần bị mồ hôi thấm ướt, có vẻ càng thêm bó sát người.

Trong phòng cũng mơ hồ tản ra một mùi mồ hôi.

Má cô không biết từ lúc vận động hay thẹn thùng, đỏ lựng.

"Không sao, ăn chút vải lạnh. Nghỉ ngơi một chút. "Lý Trình Di bưng một đĩa vải nhỏ đưa qua.

"Cảm ơn. "Cô nhận lấy vải đặt lên mặt bàn trước người. Bây giờ, có thể nói về chuyện của bạn em không?

"Sao em biết anh biết chuyện của cô ấy? "Lý Trình Di hỏi.

“Em không tìm thấy cô ấy ở đâu, ngày đó chỉ có anh, chỉ có anh hỏi em chuyện của cô ấy. Trực giác của em cảm giác anh biết cái gì đó. “Chu Tinh Đồng nghiêm túc nói.

“Anh quả thật biết một chút. “Lý Trình Di gật đầu, rất sảng khoái thẳng thắn.

Những lời này khiến cho Chu Tinh Đồng thoáng cái mở to hai mắt, có thể nhìn thấy cô trong mắt có tơ máu nhàn nhạt, vành mắt cũng có chút biến thành màu đen.

Hiển nhiên mấy ngày nay đều ăn ngủ không tốt.

“Anh có thể nói cho em biết không?”

“Trên một ý nghĩa nào đó, cô ấy cũng coi như giúp anh một chút. “Lý Trình Di dừng lại, tiếp tục nói. “Em biết, Góc chết không?”

“…… “Sắc mặt Chu Tinh Đồng trắng bệch.

Rất hiển nhiên, cô biết.

“Tiểu Ái lúc trước ở trên mạng tra chuyện này khắp nơi, bọn em cũng không tin, sau đó cô nói, sợ mình đi rồi, em trai không có cách nào sống sót.”

“Cho nên, cô ấy đi KTV đêm? “Lý Trình Di tra tư liệu về Khâu Thần Ái, cũng biết điều này.

“Cô ấy nói muốn thừa dịp cô ấy còn sống, kiếm nhiều tiền “Giọng Chu Tinh Đồng có chút nghẹn ngào.

Cô cúi đầu.

“Lúc trước em còn tưởng cô ấy nói đùa, sau đó cô ấy đi buổi tối em còn mắng cô ấy. Nhưng cô ấy luôn cười”.

Nước mắt từ trên mặt Tinh Đồng nhỏ xuống, rơi trên mặt bàn khiến tấm vải phủ thẫm lại một khoảng.

“Nếu không phải thật sự không có cách nào, cô ấy sẽ không chọn con đường này. “Lý Trình Di trả lời.

Chuyện Khâu Thần Ái, không chỉ làm cho Chu Tinh Đồng áy náy, đối với anh mà nói, cũng có chút xúc động.

“Em vẫn luôn tưởng là cô ấy nói đùa. “Chu Tinh Đồng hai tay che mặt.

Nhìn nước mắt cô không ngừng chảy ra từ kẽ tay, Lý Trình Di không nói gì nữa, chỉ lẳng lặng uống trà.

Qua một hồi lâu, Chu Tinh Đồng mới dứt khoát nói chuyện của Khâu Thần Ái.

Thì ra Khâu Thần Ái muội đã sớm có điềm báo. Khi đó cô rất hoảng sợ, tra cứu tư liệu khắp nơi.

Cuối cùng tra được tin tức Góc chết, sau đó liền chán chường một hồi.

Cô vốn không có cha mẹ, chỉ có một cậu em bệnh nặng nương tựa lẫn nhau. Kết quả, hiện tại ngay cả chính mình cũng gặp phải loại tuyệt cảnh này.

Vì vậy, sau khi hạ quyết tâm, cô quyết định vào buổi tối, bán mình với giá cao.

Chu Tinh Đồng không ngừng nói, nước mắt vẫn không ngừng chảy ra.

Lý Trình Di cũng chỉ im lặng lắng nghe.

Nghe đối phương kể chuyện, ý nghĩ trước kia về việc thành lập một nhóm người Góc chết trong lòng anh cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Mấu chốt chân chính, là như thế nào có được lợi nhuận?

Để lập một nhóm như vậy thật dễ dàng nhưng điều quan trọng phải sinh ra được lợi nhuận như thế mới phát triển bền vững.

Hơn một giờ sau.

Hai người từ quán trà đi ra.

Bên ngoài trời đã tối.

“Em đi đâu để anh tiễn em”Lý Trình Di đứng bên đường dùng điện thoại gọi xe.

“Không cần, em còn phải đi làm, chỗ làm cách đây không xa. “Chu Tinh Đồng mắt hơi sưng đỏ từ chối.

“Đúng rồi. “Cô bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó. Ngẩng đầu nhìn Lý Trình Di. “Tiểu Ái đã như thế, chẳng lẽ anh cũng vậy?”

Lý Trình Di gật đầu, khẳng định suy đoán của cô.’

“Ừ, anh giống cô ấy. Cho nên, bọn anh là một đám người không có hy vọng. Đừng quá gần gũi với anh”.

“… “Chu Tinh Đồng ngơ ngẩn, bình tĩnh nhìn anh, nhất thời không biết nên nói gì.

“Đúng rồi, nhớ giữ bí mật giúp anh”Lý Trình Di cười bổ sung.

Xe vừa lúc đến, dừng lại trước mặt anh.

Cô mở cửa xe, đang định lên xe.

Bỗng nhiên cách đó không xa, một chiếc xe máy nhanh chóng chạy tới, dừng lại gần Chu Tinh Đồng.

“Tiểu Đồng, sao không nói một tiếng đã bỏ chạy? Anh đến cửa hàng cũng không tìm được em. Có muốn anh đưa em về không?”

Một người đàn ông béo trên xe máy cởi mũ bảo hộ, cười híp mắt nói với Chu Tinh Đồng.

“Không cần, anh Phó, em tự đi về là được. “Chu Tinh Đồng cúi đầu lau nước mắt, trầm giọng nói.

“Không sao, anh đưa em qua đó, bên này trở về vẫn phải đi hơn mười phút. “Tên béo kia xoay người xuống xe đưa tay kéo Chu Tinh Đồng.

Tinh Đồng rụt tay lại, không tránh thoát, vẫn bị tóm được tay.

Gia cảnh không tốt, lại xinh đẹp, luôn gặp phải tình huống như vậy, luôn có người giống như ruồi bọ vây quanh cô bay tới bay lui.

Tên họ Phó này chính là ông chủ nơi cô làm công, động tay động chân như vậy với cô cũng không phải lần đầu tiên.

Chẳng qua mấy lần trước cô đều tránh được nhưng giờ tâm tình sa sút, ý thức còn chưa hồi phục lại.

Tất khắc bị hắn ta tóm được tay.

Tên béo này không chỉ nắm tay, phát hiện ý thức của cô hiện tại có chút hoảng hốt, nhất thời trong mắt vui vẻ, thân thể tên béo áp sát tới, muốn cọ vào bộ ngực đang căng chặt của cô.

Cánh tay cũng nhân cơ hội muốn ôm eo cô.

Bộp.

Nhưng lần này không ôm được.

Chương 332: Rác rưởi đường phố

Một bàn tay to từ bên cạnh vững vàng bắt lấy cổ tay hắn. Sức mạnh khổng lồ làm da thịt tên béo đau nhức.

Hắn thiếu chút nữa kêu thành tiếng.

Quay đầu nhìn lại, một người đàn ông tóc ngắn cường tráng, đang đứng qua một bên, đưa tay cầm lấy cổ tay mình, ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm vào hắn.

“Buông tay! Buông tay tao ra! “Tên béo tức giận kêu to lên. Thích anh hùng cứu mỹ nhân xen vào việc của người khác đúng không? Tao khuyên mày thức thời một chút! Nếu không”.

“Toại Dương là đất nhà tao. “Lý Trình Di nắm lấy tay hắn, mạnh mẽ kéo sang một bên.

“Tao chỉ đơn thuần cảm thấy, loại người rác rưởi đi trên đường phố có chút bẩn mắt tao”.

Tay kia của tên béo hung hăng đấm vào mặt Lý Trình Di.

Két.

Nắm tay vung được một nửa, ngừng lại, vô lực.

Bàn tay trái của tên béo bị bóp đến nứt xương.

Hắn kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết, mồ hôi từng giọt từng giọt theo trán gò má chảy xuống.

“Sau này, tao không muốn nhìn thấy mày ở xung quanh đây để tránh ảnh hưởng đến tâm tình của tao”.

Lý Trình Di buông tay ra, mặc cho Tên béo ngã xuống đất.

Sau đó nhìn về phía Chu Tinh Đồng vẻ mặt mơ hồ.

“Hắn là ai?”

“Ông…ông chủ của em!”

“Tinh Đồng, như vậy là em mất việc?”

“Vâng “Chu Tinh Đồng dại ra nhìn một màn trước mắt.

“Có muốn tới chỗ anh làm không? “Lý Trình Di lấy ra một tờ khăn giấy, lau ngón tay.

Thời tiết này trên người Tên béo còn dính đầy dầu mỡ, quả thực ghê tởm.

“A??! “Chu Tinh Đồng thoáng cái không kịp phản ứng.

“Ừ, đúng lúc anh thiếu một thư ký. “Lý Trình Di cảm thấy mình hiện tại quả thật cần một thư ký.

Đi ra ngoài, mỗi lần đều đón xe, gặp phải việc vặt vãnh đều phải tự mình xử lý từng chút một. Trình độ học vấn của Châu Tinh Đồng cũng đủ, con người cũng kiên định, trọng tình cảm.

“Xem như thích hợp với công việc này.

“Tao báo cảnh sát! Hai người cứ chờ đấy! “Tên béo lúc này bắt đầu lớn tiếng ồn ào.

“Bóp gãy tay tao rồi! Cô chờ vào tạm giam đi! “Nước mắt hắn chảy ròng ròng.

Lý Trình Di lấy di động ra gọi điện thoại.

Tác dụng của team lúc này liền thể hiện đầy đủ.

Loại chuyện nhỏ này, cho dù là Thải Hồng Đường hay là Long Môn Điếu, hay là Đại Hùng, đều có thể dễ dàng giải quyết.

Dưới tình huống có giám sát, kết hợp với hành vi lúc trước của Tên béo, dựa theo pháp luật Nghi quốc, hoàn toàn có thể làm cho Lý Trình Di thấy việc bất bình ra tay cứu trợ.

……..

Tỉnh Phù Tung, huyện Vân Sơn.

Một chiếc phi hành khí hình chữ V màu trắng bạc có hoa văn lông chim, chậm rãi xẹt qua mảng lớn đất rừng, rơi vào một mảnh đất trống gần Lang Động lúc trước mở ra.

Đáy phi hành khí phun ra ánh lửa, triệt tiêu trọng lực xuống phía dưới, sau đó chậm rãi rơi xuống đất.

Xì. Cửa khoang mở ra.

Một người đàn ông tuấn tú tóc ngắn màu vàng, mặc một thân âu phục trắng, đeo kính chiến thuật màu trà, từ bên trong đi ra.

“Nơi này không tồi, không khí rất tốt. “Anh ta nói.

“Không phải để cho anh tới đây chơi. Đừng xằng bậy tới đây là Nghi Quốc. “Một người phụ nữ tóc dài màu lam đậm khác theo sau đi ra.

Người phụ nữ mặc bộ váy dài màu đen như tu sỹ, khuôn mặt lạnh lùng, ngũ quan tinh xảo, con ngươi màu lam quét mắt nhìn người đàn ông tóc vàng phía trước, sau đó bắt đầu nhìn quanh bốn phía, quan sát hoàn cảnh.

Athos, Fraxinus. Lần này lại làm phiền hai người. Chuyện bên này có chút tốn thời gian, bất quá tính nguy hiểm không lớn. Tôi đã sắp xếp ổn thỏa.“Người cuối cùng một người đi ra khỏi cửa khoang phi hành khí, thanh âm ôn hòa nói.

Người đi ra cuối cùng này mặc áo sơ mi trắng áo khoác đen, cà vạt màu xám bạc có hoa văn chuồn chuồn màu đỏ nhàn nhạt.

Anh ta cũng tóc màu vàng nhạt tóc ngắn, ngũ quan tinh tế, không có một tia tỳ vết. Hoàn mỹ đến mức có chút không chân thật.

Nhìn tuổi tác, ước chừng khoảng ba mươi tuổi.

Mấu chốt nhất chính là, người này vai phải phía trên, còn trôi nổi một viên tinh thể màu đỏ sậm bằng nắm tay.

Tinh thể không ngừng biến hóa hình thái, khi thì thành hình thoi, khi thì thành hình vuông, khi thì thành hình tròn.

“Yên tâm đi ông chủ, lần này ông chọn chúng tôi là lựa chọn sáng suốt nhất!” Người đàn ông tóc vàng tuấn tú cười vỗ vỗ ngực.

“Tôi tin cậu, Athos. “Người đàn ông trung niên mỉm cười nói.

Lúc này trên bầu trời cách đó không xa, có một phi hành khí hình thoi màu xanh biếc bay tới.

Phi hành khí đáp xuống cùng một mảnh đất trống, cửa khoang mở ra.

Một người đàn ông cao lớn tóc dài màu đen, dẫn đầu đi ra cửa khoang.

Ngay sau đó là từng binh lính đặc chủng mặc giáp đen nối đuôi nhau lao ra, bao vây xung quanh, thành hình vòng cảnh giới.

“Rốt cục đã tới, anh Andy. “Người đàn ông tóc dài đen trên mặt lộ ra nụ cười, một tay cầm một cái vali màu bạc, nhìn về phía bên này.

“Khương chuyên viên, nhiều năm không gặp, anh già hơn trước rồi. “Người đàn ông trung niên tóc vàng cũng mỉm cười.

“So ra kém các anh”người đàn ông tóc dài đen chính là Khương Chỉ Ngân mới từ Cửu Nghi điều động xuống, Khương chuyên viên.

Anh bước nhanh đến bên này ba người trước mặt, bắt tay với người đàn ông tóc vàng trung niên.

Quyển sách Xanh bên này, toàn bộ dựa vào các anh, chúng ta sẽ ở bên ngoài cung cấp bảo hộ đầy đủ.

“Vất vả cho Khương chuyên viên rồi. Về tin đồn Quyển sách Xanh cũng không khác lắm với tư liệu thu thập được nhưng có thể xác định đây chính là Góc chết. Công ty chúng tôi làm mảng khoa học kỹ thuật sinh học, đối với Góc chết, cũng không biết nhiều lắm” Người đàn ông tóc vàng trung niên thở dài.

“Góc chết tuyệt đại đa số đều không có giá trị gì, chỉ có nguy hại. Nhưng Quyển sách Xanh thì khác, bên chúng tôi đã có ghi chép rõ ràng, chứng minh Quyển sách Xanh đã từng thực hiện một lần ước nguyện.

Chương 333: Thực hiện ước nguyện

Lần cầu nguyện đó, chúng tôi hoài nghi là ảnh hưởng đến huyện Vân Sơn đáng ra bị động đất hủy hoại, sức mạnh của Quyển sách Xanh, có thể có tác dụng bảo vệ nhất định.

“Cho nên sau khi phát hiện Lang Động có liên quan đến Quyển sách Xanh, liền bảo tôi tới xem xét”. Khương Chỉ Ngân giải thích.

Anh dừng một chút.

“Ngoài ra, hy vọng giám đốc Andy hiểu rằng đất nước chúng tôi gần đây không cho phép người nước ngoài ra vào tạm thời với số lượng lớn do sự cố bất ngờ, vì vậy người của Nole không thể nhập cảnh quá nhiều.”

“Tôi hiểu, mặt khác, có người Góc chết nào khác từng đi vào sao?” người đàn ông trung niên tóc vàng tên là Andy trầm giọng hỏi.

“Người của Lý Tưởng Hương, một ít người của Góc chết, đều đi vào qua, tại chúng tôi xác định nơi này có quan hệ với Quyển sách Xanh, bọn họ hẳn là có thăm dò nhất định đối với nơi này. Nhưng Quyển sách Xanh hung hiểm, không phải mấy người Góc chết có thể phá giải.” Khương Chỉ Ngân giải thích.

“Nghi quốc không giám thị nơi này sao? “Andy hỏi.

“Không. Bởi vì lần trước, vị trí Quyển sách Xanh xuất hiện không phải nơi này. Mà là một sơn động cách đây hơn mười km. Người của chúng tôi đã thành lập quân đội giám sát ở bên kia, không nghĩ tới chính nó còn có thể chạy.

Khương Chỉ Ngân cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ. Bọn họ kỳ thật cũng không phải đại biểu toàn bộ thượng tầng Nghi quốc, mà là vẻn vẹn chỉ đại biểu Cửu Nghi.

Bởi vì nội bộ cản trở lẫn nhau cho nên rất nhiều tin tức có độ trễ rất lớn

“Tôi nghe nói Tân Đức Lạp của Bạch Tinh cũng đang điều tra Quyển sách màu xanh?” Andy tiếp tục hỏi.

Đúng vậy, chúng tôi cũng là thông qua ông ta điều tra, mới phát hiện Quyển sách Xanh chuyển dời đến bên này. Bộ phận mạng của Tân Đức Lạp chính là mạng lưới cá nhân, tin tức tư

liệu cũng là con trai của ông ta lưu lại, cho nên tình huống cụ thể chúng tôi cũng không biết. Cho đến khi xuất hiện người của Lý Tưởng Hương chúng tôi mới cảnh giác."

Khương Chỉ Ngân giải thích đơn giản.

"Con trai ông ta từng tìm được Quyển sách Xanh, điểm ấy quả thật, trước khi truyền ra, thật đúng là không ai biết. Ta đoán chính ông ta cũng không rõ mức độ quan trọng của Quyển sách Xanh. "Andy thở dài.

"Không nói nhiều nữa, người Góc chết bên kia anh chuẩn bị xong chưa? "Khương Chỉ Ngân hỏi.

Giới thiệu một chút, Athos và Fraxinus"Andy đưa tay chỉ hai người một nam một nữ bên cạnh mình.

Hai người mỉm cười khom lưng hành lễ với Khương Chỉ Ngân.

"Xem ra hai vị rất tự tin. "Khương Chỉ Ngân nghiêm túc gật đầu với hai người.

"Chúng tôi bên này chuẩn bị người Góc chết, tổng cộng mười ba người, trong đó ba người đều là những tay lão luyện nhiều lần vào Góc chết, cùng nhau lại đây thử ký ức thoáng hiện. Nếu như không đủ, chúng ta còn có thể cưỡng chế điều động người Góc chết ở những nơi khác, ở vùng phụ cận này chúng tôi còn có một người Góc chết người có tần số ký ức thoáng hiện rất cao"

Thật sự không đủ, có thể đưa những người này làm vật hiến tế, chỉ cần có thể hoàn thành trình tự của Quyển sách Xanh. Anh ta đơn giản nói.

Đối với bọn họ mà nói, người Góc chết vốn là vật tiêu hao, người có ký ức thoáng hiện tần số cao cũng chỉ là vật tiêu hao tương đối hiếm có.

Đại đa số người Góc chết sớm muộn gì cũng sẽ chết, ban thưởng đầy đủ, cộng thêm dẫn dắt tư tưởng nhất định, người Góc chết cũng sẽ có lựa chọn.

Dù sao cũng là chết, không bằng chết có giá trị một chút càng tốt.

“Hợp tác vui vẻ. “Andy vươn tay.

“Hợp tác vui vẻ”.

Hai người tay phải lần nữa bắt tay nhau.

……

Vài ngày sau.

8 giờ sáng tại Vườn thực vật Vĩnh Cửu.

Lý Trình Di dời tay khỏi 10 cây Tiết mao phi liêm được đưa tới.

Lông mày nhíu lại.

Những thứ này đều không nở hoa, chỉ có cây bình thường.

Cũng chỉ có một chút như vậy? “Anh nhìn về phía cậu thanh niên có chút đứng bất an.

Người này tên là Chu Hoành, là nhân viên được anh chuyên môn phái đi tìm kiếm Tiết mao phi liêm hoang dã, nhưng hiện tại xem ra, hiệu suất quá thấp.

Mấy ngày nay mới tìm được từng này.

“Ông chủ, loại này hoa dại bình thường sinh trưởng hoang dã ở trong núi, cách chỗ chúng ta khá xa, hơn nữa mùa này đã không nở hoa” Chàng trai trẻ Chu Hoành bất đắc dĩ trả lời.

Bây giờ đã là tháng 12, thời tiết lạnh hơn rất nhiều, ông chủ muốn có thật sự là không có cách nào”.

“Là tôi sơ suất. “Lý Trình Di gật đầu. Anh quả thật không nghĩ tới, Tiết mao phi liêm ở trong hiện thực chỉ nở hoa từ tháng 5 đến tháng 10.

“Nhất định phải nở hoa sao?”

Cách đó không xa, quản lý Trần Ngọc Cầm cầm văn kiện ký kết hợp đồng đến gần, hiển nhiên cũng nghe được lời bên này.

“Đúng thế “Lý Trình Di gật đầu,” Trần quản lý có biện pháp gì không?

“Tôi bên này ngược lại có thể thông qua kênh thương nhân hỏi một chút xem, còn có thể ở trên mạng công bố thu mua, chúng

ta nơi này khí hậu lạnh, không nở hoa, nhưng có địa phương khí hậu quanh năm ấm áp.” Trần Ngọc Cầm cười nói.

“Thu mua? Đây cũng là một biện pháp. “Lý Trình Di gật đầu.

“Ông chủ, tôi tới là muốn hỏi một chút, thời gian mở cửa của khu vực hoa biến dị là thế nào?”

Đây cũng là ý của Lý Trình Di.

Trước đây anh dùng dịch dinh dưỡng đặc biệt để tưới hoa đạt được thành công, vốn loại này màu màu đỏ tía, bây giờ đã biến thành màu tím đen.

Hơn nữa ở giữa nhụy hoa, không ngừng chảy ra chất lỏng màu vàng nhạt quỷ dị. Cũng chính là Nguyên dịch nóng bỏng mà anh đặt tên.

Loại nguyên dịch này hiện giờ trở thành nguồn thu nhập lớn nhất của vườn thực vật, là nguyên liệu chế tác thuốc kích thích.

Đáng tiếc, loại tài nguyên này, bởi vì thoát ly hoàn toàn khỏi Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, ở tương lai không xa tất nhiên sẽ gián đoạn.

Lý Trình Di phải nhanh chóng nghĩ ra cách kiếm tiền mới

Tạo ra khu vườn đặc biệt độc đáo, liền trở thành ý tưởng mới của anh.

Chương 334: Không còn lựa chọn nào khác

“Tiền tạm thời đủ để mở rộng khu vườn xung quanh gấp ba lần, sau đó tìm nhà thiết kế chuyên nghiệp, thiết kế tuyến đường tham quan và phân phối các cửa hàng tiêu dùng. Cửa hàng đặt máy bán hàng tự động trước.”

Lý Trình Di bắt đầu thảo luận phương hướng phát triển của vườn thực vật với giám đốc Trần Ngọc Cầm.

Anh bởi vì nhu cầu bản thân, phải duy trì hoa hướng dương, kiếm lan, tử đằng hoa, cùng với Tiết mao phi liêm, bốn loại hoa này quy mô trồng trọt. Còn phải quanh năm duy trì trạng thái nở hoa.

Cho nên ngoại trừ thứ đó thì tận khả năng kiếm tiền sinh lợi nhuận mới là trọng tâm.

Một bên thảo luận, trong lòng anh cũng một bên cân nhắc, nếu như thời kỳ nở hoa quá mức tập trung, nhỡ đâu Hoa Lân Y bị hao tổn, không cách nào chữa trị, vậy thì có chút phiền toái.

Cho nên sau đó lựa chọn hoa thần vị khác, còn phải cân nhắc đến thời gian nở hoa phân tán một chút.

Đúng rồi, lát nữa chị dẫn người mới đến làm thủ tục nhận việc"Lý Trình Di nhắc tới một chuyện khác. "Là trợ lý thư ký của tôi".

Anh suy nghĩ qua, vẫn là quyết định để Chu Tinh Đồng làm ở vườn thực vật bên này, mà không phải bên Công ty Hồng Cẩm

"Không sao. Ông chủ cũng sớm nên tìm thư ký, thường xuyên có việc gọi điện thoại cũng không tìm thấy anh, rất phiền phức. "Trần Ngọc Cầm oán giận nói.

"Đây không phải là có chị Trần sao? Bên này gọn gàng ngăn nắp tôi cũng không cần lo lắng gì. "Lý Trình Di cười nói.

Sau khi nói chuyện phiếm với Trần Ngọc Cầm một lúc, đưa điện thoại của Chu Tinh Đồng cho cô.

Lý Trình Di xoay người ra khỏi vườn thực vật đi về phía Vĩnh An Uyển phía đối diện.

Mới ra khỏi cửa, điện thoại liền vang lên.

Anh đi lên con đường nhỏ trên đồng ruộng, hướng đến cửa chính Vĩnh An Uyển.

Sau đó từ trong túi quần lấy điện thoại di động ra, nhìn xuống màn hình, lại là sư phụ Ngục Long.

Ngục Long bình thường rất ít khi gọi điện thoại cho anh, cho dù có việc, phần lớn là tin nanh thông báo. Không nghĩ tới bây giờ lại gọi điện thoại cho anh.

Nhấn nút kết nối, Lý Trình Di đặt điện thoại di động bên tai.

"Sư phụ, có việc gì không ạ?"

“Tiểu Di, lúc trước con ở chỗ ta có gặp được một lão già cường tráng râu rất dài không?”

“Vâng, có gặp. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Lão già kia nói là muốn tới tìm sư phụ đánh nhau, còn nói nhảm nhỉ gì đó, con cũng không rõ thật giả. Sau đó ông ta muốn động thủ với con ngay tại chỗ, bị con đuổi đi”.

“Con có cùng ông ta động thủ không? “m thanh Ngục Long hơi lên cao.

“Không nhúc nhích, chỉ hù dọa ông ta thôi. “Lý Trình Di trả lời.

“Ai à, lão già kia tên là Tiêu Thần Uy, ta và ông ta khi còn trẻ cũng hay đối đầu. Sáng nay ông ta từ tầng 12 nhảy xuống tự tử rồi.” Ngục Long nói xong, âm thanh cũng có chút thở dài.

“Chết rồi sao? “Nụ cười trên mặt Lý Trình Di cứng đờ.

“Tuy rằng đối phương tính tình nóng nảy, động một chút là muốn động thủ, nhưng nhiều lắm chính là khiêu khích, theo pháp luật, chính là gây hấn gây sự, tội không đến chết, còn lâu mới đến mức sợ phải tự tử”.

“Tại sao ông ta lại nhảy lầu? “Lý Trình Di không thể hiểu được.

“Không biết có lẽ là bị con đả kích, lão già kia luyện cả đời Đồng Tiên Quyền, kết quả gặp được con. Ta nghe Tiểu Cảnh nói, con một tay liền ngăn chặn được ông ta?”

“Vâng, dù sao con cũng không muốn động thủ với ông ta, chỉ cảnh cáo. “Lý Trình Di trả lời.

“Ai à, bây giờ người của Tổng cục an ninh tìm đến chỗ ta, phòng tư pháp quân bộ cũng có người tới, may mà có camera theo dõi toàn bộ quá trình, nếu không việc này thật sự phiền toái lớn rồi. Đáng ra con không nên dọa ông ta”.

“Sư phụ, ông ta tự tử đó là tâm lý ông ta yếu, đã lớn tuổi rồi, ngay cả chút đả kích này cũng không chịu nổi, con cũng không cảm thấy đó là do con. “Lý Trình Di cau mày nói.

“Nói thì nói như thế, nhưng thế giới này, xã hội này, không phải con có lý, con liền thắng.” Ngục Long hiển nhiên từng có rất nhiều cảm xúc, nói tới đây lúc muốn nói lại thôi.

Giống như giữa các quốc gia, bạn giảng đạo lý với các quốc gia khác thì có ích lợi gì? Kết quả mới là quan trọng nhất, tình huống hiện tại, chính là bạn đã chết, chúng ta là đối tượng hiềm nghi lớn nhất. Người của bên kia phỏng chừng rất nhanh cũng sẽ đến điều tra. Bởi vì con còn có một tầng thân phận khác, cho nên ngươi hiềm nghi càng lớn. Đến lúc đó trong lòng con hiểu rõ là tốt rồi”.

“Con hiểu rồi. Cảm ơn thầy. “Lý Trình Di trả lời.

“Lần sau gặp lại chuyện như vậy, con nhịn một chút, đừng động thủ, thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện. “Ngục Long khuyên nhủ.

“Sư phụ, con không cho là mình có sai, đều là người trưởng thành, ông ta chủ động chạy tới tìm sự, kết quả thua trở về tự sát, còn muốn chúng ta gánh vác trách nhiệm?”

“Tiểu Di, con còn trẻ chúng ta phải sống cuộc sống an ổn, cuộc sống yên ổn phải học cách lui thì lui. “Ngục Long thở dài,” Ta lúc trước, nếu không phải kịp thời lui, hiện tại cũng sẽ không có cuộc sống yên ổn như vậy”.

“Đạo lý không quan trọng, đúng sai cũng không quan trọng, cho dù con có lý, cho dù không sai, hiện tại trở thành đối tượng bị hoài nghi, còn phải tiếp nhận điều tra của Tổng Cục an ninh, thiệt thòi là ai?”

“Thầy, thầy già rồi. “Lý Trình Di cúp điện thoại, hai mắt nheo lại.

Có người cả đời, nhất định phải sống rực rỡ như sao băng, nhưng sao băng lóe lên rồi biến mất, ngắn ngủi mà xinh đẹp. Bọn họ khoái ý ân cừu ý niệm thông suốt, tùy ý bừa bãi.

Có người, có lẽ cả đời cũng không có thời khắc chói mắt gì, nhưng bọn họ có thể sống lâu hơn. Chỉ là duy nhất cần, là nhẫn nhịn lui về phía sau. Sự khác biệt là bạn sẵn sàng chọn con đường nào và bạn muốn cuộc sống như thế nào.

Lý Trình Di biết.

Nếu như là anh trước kia, có lẽ sẽ lựa chọn con đường sau.

Nhưng đáng tiếc, anh là người Góc chết, không có lựa chọn nào khác.

Chương 335: Giao dịch người Biển Đen

Đi tới trước cửa Vĩnh An Uyển, anh ngẩng đầu nhìn ba chữ to Vĩnh An Uyển.

Trong lúc nhất thời không hề đi về phía trước, chỉ đứng ở cửa bất động.

“Sao không vào? Anh Trình?”

Râu đen ôm một chậu quần áo bẩn đi ngang qua sân, thấy Lý Trình Di, lập tức nghi hoặc lên tiếng.

“Không sao. “Lý Trình Di cúi đầu.

“Mọi người đều ở đây chứ? “Anh hỏi.

“Ừ, bởi vì bất cứ lúc nào cũng có thể có điềm báo, cho nên tất cả mọi người tụ ở đây. “Râu đen gật đầu.

Lý Trình Di cười cười, bước nhanh vào cửa.

Anh cũng cần chuẩn bị sẵn sàng. Không có Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, sau đó anh cần mở ra một con đường mới thu hoạch vật phẩm Góc chết.

Nếu không kỳ vọng tạo ra hoa cỏ biến dị của anh sẽ bị chết yểu.

Vào trong sảnh.

Thải Hồng Đường và Đại Hùng ngồi trên sân thượng đọc sách điện tử trong khi uống trà sữa nóng.

Râu nâu luống cuống tay chân đang nấu cái gì đó, nhưng rõ ràng có mùi hơi khen khét tỏa ra.

Long Môn Điếu lười biếng nằm trên sô pha, ngáp dài, một cái chân thối vểnh lên rất cao.

Nhìn thấy Lý Trình Di vào cửa, hắn ta miễn cưỡng đưa tay vẫy vẫy, xem như chào hỏi.

Thải Hồng Đường và Đại Hùng vẫy vẫy tay, cúi đầu tiếp tục đọc sách.

Lý Trình Di lên tiếng chào hỏi, liền đi lên tầng.

Trên tầng bên này anh dành riêng cho mình một phòng.

Đi vào phòng ngủ sâu nhất tầng hai.

Anh đẩy cửa ra.

Bên trong cánh cửa hợp kim dày nặng, là một phòng ngủ rộng rãi.

Lớp phủ màu xám bạc nhuộm toàn bộ căn phòng theo phong cách khoa học viễn tưởng.

Tất cả bàn ghế, giá sách, đèn các loại, tất cả đều là màu xám bạc.

Lý Trình Di vào cửa, ánh mắt nhìn về phía vali vũ khí bay cất giữ trong góc, cùng với một cái túi màu đen để vật nhỏ trong Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Anh đi qua, lục lọi bên trong, lấy ra một thứ giống như hộp cá xám xịt.

Trên đó ghi chữ "Lòng tham lam", đây là vật mà anh một lần nào đó vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh mua được.

Vẫn không tìm được cách dùng, lần này ngược lại có thể dùng thử một chút.

Lấy ra vật nhỏ người ngoài không thể nhìn thấy này, Lý Trình Di đứng lên, bắt đầu suy tư, nên đi như thế nào thì tốt hơn.

Không có Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, nhưng vẫn nắm chặt tay.

Anh không quên trước đó Iseline đen nhắc tới, có thể giao dịch với những người tại Biển Đen.

Nhưng nắm chặt trong tay không phải muốn đi vào là có thể đi vào.

"Trừ phi mình lại đến Sultan, nếu không, nếu muốn tiến vào, thật đúng là có chút phiền toái, chỉ có thể chờ nó chủ động kéo mình vào."

“Iseline, anh muốn tiến vào nơi đó, em có biện pháp không?” anh bỗng nhiên thấp giọng nói.

Không ai trả lời.

Hiển nhiên Iseline ở trong hiện thực không cách nào trả lời, có lẽ những lời này có hay không nghe được, cũng không thể xác định.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, chậm rãi đi tới một góc phòng ngủ, nơi đó đặt một cái tủ gỗ hình chữ nhật.

Mở cửa tủ ra, bên trong một bộ hài cốt của cô bé, được đính cố định bằng một khung màu đen trên bệ.

Hài cốt đều dùng giá đỡ đặc thù phụ trợ cố định.

Lý Trình Di nghĩ đến những lời nói của Iseline trước đó, lúc này, vươn tay, nhẹ nhàng đặt ở trên hài cốt.

“Iseline, anh muốn tiến vào nơi đó, em có cách gì không?”

m thanh của anh rất nhỏ rung động, nương theo bàn tay, nhẹ nhàng truyền đến bộ hài cốt của Iseline.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Lạch cạch.

Một tiếng vang nhỏ từ phía sau Lý Trình Di truyền đến.

Anh buông tay, xoay người.

Một cô gái tóc vàng áo dài thắt lưng màu đen, đang vui vẻ nhìn anh.

“Anh, sao anh đột nhiên tới đây?”

Iseline đen rất khác biệt, cô bé luôn thích mặc quần áo tối đen, có tâm tình dao động lớn, trên người cũng hiện lên vết thương đen bị đốt cháy.

“A, đột nhiên muốn đến thăm em nên tới. “Lý Trình Di cười trả lời.

“Vậy sao, anh chỉ giỏi lừa gạt con gái?” Iseline đen cười nói.

“Không đâu, ở bên ngoài anh tính tình không tốt, không ai thích. “Lý Trình Di cười nói.

“Không sao, em có thể lớn lên, không ai thích anh thì em thích”Iseline nghiêm túc nói.

Lý Trình Di đến gần, đưa tay xoa xoa đầu cô.

“Vậy thì phải cám ơn em thật rồi”.

Lúc này anh lại đánh giá xung quanh.

Phòng ngủ vẫn là phòng ngủ kia, nhưng rõ ràng cảm giác có chút khác.

Bài trí không thay đổi, không khí thay đổi.

Ngoài cửa sổ cũng không còn là cảnh sắc tươi sáng ban ngày, mà là một mảnh tối đen.

“Iseline, sao em lại kéo anh vào đây? “Lý Trình Di tò mò hỏi.

“Em cũng không biết, bất quá em cảm giác, anh so với những người khác đều dễ dàng tiếp xúc, không biết vì sao, ở trong mắt của em, những người khác đều là mơ hồ, chỉ có anh là rõ ràng. Loại cảm giác này, khi anh bôi dầu lên người em là rõ ràng nhất”.

Iseline nhíu mày suy nghĩ.

“Em cảm thấy, có thể có liên quan đến anh là người có tần số thoáng hiện cao. Bởi vì trong mắt em, người Góc chết mà anh nói rõ ràng hơn người bình thường một chút”.

“Có thể. “Lý Trình Di cũng cảm thấy nguyên nhân này.

“Anh thuộc loại này, chỉ cần ở bên cạnh Góc chết xoay vài vòng, liền có khả năng trực tiếp bị kéo Góc chết bằng tần suất ký ức thoáng hiện siêu cao của mình”

Nhìn như vậy, Iseline đen ở bên cạnh anh kéo anh vào nơi này cũng dễ hiểu.

“Đúng rồi, lần trước lúc anh đi mua đồ, gặp phải những quái vật kia, em biết không?”

“Ách xin lỗi, lúc trước em đi mua đồ ăn. Không đi cùng anh. “Iseline đen nhanh chóng cúi đầu.

Lý Trình Di đã nói, lúc trước Lang Động có Quyển sách bìa xanh, Iseline còn chủ động ra mặt, như thế nào đến Cửa hàng nhỏ yên tĩnh liền không rên một tiếng.

Hóa ra cô bé căn bản không có ở đây.

“Em còn mua đồ ăn? Đi đâu mua? “Anh có chút tò mò.

Chương 336: Lòng tham lam

“Em cũng là người, nhất định phải ăn cái gì chứ”Iseline đen nói,” Đương nhiên là trốn dưới gầm giường, rồi quét đến nơi đổi.

“Còn quét đến nơi đổi. Em tưởng mình chơi game à? “Lý Trình Di không còn gì để nói.

Anh cầm lấy Lòng tham lam trong tay mình.

“Em xem ta cái này có thể đổi đồ không?

“Em cũng không biết. “Iseline lắc đầu,” Cái này phải xem vận may nữa. Hóa ra anh không phải đi vào gặp em à?”

Cô bé nhất thời có chút thất vọng.

“Có chứ, anh đến thăm em, nhân tiện hỏi một chút. “Lý Trình Di mặt không đổi sắc nói.

“Được rồi, em tin anh.” Iseline đen xoay người, bước nhanh đến chiếc giường ngủ duy nhất trong phòng, sau đó cúi xuống chui xuống gậm giường.

‘Ở đây, anh mau vào đi. “Cô thò đầu ra vẫy tay với Lý Trình Di.

Lý Trình Di tính toán hình thể và không gian dưới giường, khom lưng chui vào theo.

Hai người ghé vào khe hở dưới gầm giường tối om, cùng nhìn về phía cửa.

Từ nơi này nhìn, chỉ có thể nhìn thấy vách tường nhỏ, cùng không đến một phần tư đoạn dưới cửa.

“Khi nào thì bắt đầu? “Lý Trình Di hỏi.

“Anh thật ngốc. “Iseline đen vỗ vỗ gáy anh” Ở phía sau.

Cô xoay người, nhìn về phía giường đối diện.

Lý Trình Di lúc này mới giật mình, chuyển hướng 180 độ theo, đầu hướng bên kia giường nhìn lại.

Lần này, quả nhiên khác.

Đầu giường bên kia, rõ ràng là ban ngày, nhưng ánh sáng lại âm u.

Ánh đèn còn thỉnh thoảng lóe lên, tựa hồ điện áp không ổn định.

Lý Trình Di cùng Iseline song song nằm úp sấp, bỗng nhiên cảm giác cô bé dường như lớn hơn trước không ít.

Nếu như lúc trước là khoảng 10 tuổi, như vậy lần này tiến vào, cũng đã 12, 13 tuổi.

Chiều cao cũng cao, dáng người cũng bắt đầu hiện lên hình dáng.

“Em ăn gì mà lớn thế? “Lý Trình Di nhịn không được nhẹ giọng hỏi.

“Sắp tới rồi, suỵt. “Iseline giơ ngón tay lên, ý bảo anh đừng lên tiếng.

Sau đó cô đưa tay chỉ về phía trước, ý là nhìn về phía trước.

Lý Trình Di theo ngón tay cô chuyển tầm mắt, nhìn ra ngoài giường.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Từ từ.

Một hồi âm thanh rất nhỏ, tựa như tiếng côn trùng bò sát, từ ngoài giường truyền đến.

Trên sàn nhà màu xám bạc, một con nhện đen to bằng nắm tay chậm rãi bò ra từ góc bên trái.

Con nhện này toàn thân lông xù, bụng rất lớn, giống như túi nước, tròn vo bị tám cái chân mảnh khảnh kéo lê một cách

nặng nhọc, từng chút từng chút bò về phía trước.

Trông giống như một con chuột kéo xe tải.

Lý Trình Di đang muốn hỏi, nhưng lập tức, Iseline có động tác.

Cô rút một sợi tóc vàng tinh khiết từ trên đầu mình, cẩn thận cuộn thành một cuộn ở đầu ngón tay, sau đó quơ quơ về phía con nhện kia.

“Hắc. “Cô khẽ gọi.

Trên đầu con nhện kia từng hàng mắt kép đen chỉnh tề, nhìn về phía cô.

Sau đó chuyển hướng, bò về phía gầm giường bên này.

Khoảng cách từ từ tới gần.

Theo khoảng cách tới gần, toàn bộ hình dáng con nhện mới hoàn toàn hiện ra.

Lý Trình Di kinh ngạc phát hiện, phía sau cái bụng tròn trịa của con nhện đen này, lại còn có một cái khóa kéo!

Một dây kéo màu xám bạc với khóa kéo!?

Giống như là có người cố ý khâu lên trên vậy.

“Cái này, cho mày. Tao muốn, ăn. “Iseline dùng ngôn ngữ ký hiệu khoa tay múa chân với miệng mình.

Sau đó đem mái tóc vàng đã cuốn xong đưa ra.

Con nhện đen nhìn mái tóc vàng trên mặt đất trước mặt, gật gật đầu, vươn ra một chân, kéo mái tóc vàng qua.

Sau đó, nó đưa một chân kéo cái khóa kéo trên cái bụng tròn vo của mình ra.

Bên trong có màu đỏ trắng lam lục, các loại túi nội tạng đều có thể thấy được rõ ràng, còn tựa hồ cất giữ một ít tạp phẩm.

Con nhện từ bên trong đào loạn một trận, móc ra một miếng thịt khô đen tuyền, hình dạng giống như đầu ngón tay.

Miếng thịt khô ngay từ đầu còn không tính là dài.

Nhưng theo con nhện không ngừng kéo ra ngoài, thịt khô rất nhanh liền vượt qua toàn bộ chiều dài cơ thể của nó.

Mãi cho đến khi miếng thịt kho cao gấp đôi cơ thể nó, toàn bộ thịt khô mới hoàn toàn bị được kéo ra.

Nó đặt miếng thịt khô xuống đất và đẩy nhẹ lăn về phía Iseline.

Sau đó nhện đen giơ chân lên, cũng khoa tay múa chân như vậy.

Một người một con nhện cứ như vậy, dưới vẻ mặt mơ hồ của Lý Trình Di, bắt đầu cò kè mặc cả.

Mười giây sau, Iseline bại trận, nhìn xem con nhện đen huy động chân đốt, sắc bén như đao đem thịt khô cắt ra thành từng khối dài cỡ quả trứng gà dài đưa cho mình. Cái miệng nhỏ nhắn của cô chu lên, rõ ràng là không vui.

Cô nhịn không được oán giận, "Con nhện chết tiệt, đáng đời nghèo như vậy mua không nổi nhà, mỗi ngày cõng toàn bộ gia sản chạy khắp nơi. đáng đời!"

Cô bắt đầu nguyền rủa con nhện kia sau này khẳng định không sinh ra được nhện con, đại tiện tìm không thấy giấy".

Nhưng ngoài miệng nói tới nói lui, nhưng vẫn cầm lấy miếng thịt khô đã bị cắt nhét vào miệng.

Ăn rất ngon.

Con nhện đen thu hồi đám tóc vàng, nhét vào bụng mình, kéo khóa kéo, lại chậm rãi đi về nơi khác.

Dần dần, biến mất ở dưới giường có thể nhìn thấy tầm nhìn khu bên ngoài.

"Đây là thứ em ăn? "Lý Trình Di nhịn không được hỏi.

"Uh, vừa rồi con nhện kia em gọi nó là Bé Đen, một lần em ngẫu nhiên đụng phải khi tự do trao đổi đồ." Iseline gật đầu.

"Tự do trao đổi đồ? Biển Đen còn có thể tự do trao đổi đồ? "Lý Trình Di mở rộng tầm mắt.

“Có anh, tuy rằng Biển Đen rất nguy hiểm, nhưng Bé Đen không chết, em giết nó rất nhiều lần, lần sau lại đây, nó vẫn xuất hiện như thường.” Iseline vừa ăn vừa nói.

“Trong Biển Đen rốt cuộc có bao nhiêu điều quái dị như vậy tồn tại? “Lý Trình Di tò mò hỏi.

Chương 337: Những quái vật không thể giết chết

“Em cũng không biết. Em gặp được rất nhiều, cũng có rất nhiều thứ biến mất, không bao giờ gặp lại. Còn có rất nhiều thứ mới xuất hiện. Có đôi khi rõ ràng thường xuyên đụng phải một người, qua một thời gian liền bỗng nhiên không còn. Ai cũng không biết lúc nào mình biến mất.” Iseline đen tùy ý nói. “Ai a, đúng rồi. Anh không phải muốn bán đồ sao? Vừa rồi sao không lấy ra? Em quên mất. “Cô bỗng nhiên vỗ đầu, ảo não nói.

“Không sao, em xem, cơ hội lại tới rồi”.

Lý Trình Di đột nhiên nói, chỉ chỉ phía trước.

Iseline nhìn về phía trước.

Bên ngoài giường, căn phòng lại bắt đầu tối sầm.

Lần này, từ bóng tối đến bóng tối, chỉ mất vài giây.

Hai người im lặng chờ đợi.

Một phút.

Hai phút.

Rất nhanh, bên ngoài giường màu đen bắt đầu chậm rãi biến mất.

Thay vào đó, là một gian phòng có vách tường, mặt đất đều trải tấm ván gỗ dày màu đen.

Ánh nến vàng nhạt lay động bất định.

Nương theo ánh nến, từ góc nhìn của Lý Trình Di và Iseline, có thể nhìn thấy, trong phòng một cái giường, một cái bàn học dựa vào cửa sổ đặt.

Giường là giường chữ nhật có màn trắng, bên trong mơ hồ có thể thấy được một bóng người đang nằm.

Cạnh giường gỗ, cũng có thể nhìn thấy có hoa văn quái dị xiêu vẹo vẹo.

Bên phải giường, là một cái bàn học hình chữ cửa.

Chất liệu là màu đỏ sậm, cạnh có dấu vết mài mòn.

Bởi vì nhìn từ dưới nên không nhìn thấy toàn cảnh nhưng có thể nhìn thấy đặt một chồng sách, có chút hỗn độn.

Bên trái sách là một cái bình đồng to bằng đầu người, miệng bình đồng đã bị nhện giăng đầu tơ, hiển nhiên đã lâu không dùng.

Ngay sau đó, là một cái ống tròn sứ trắng, rất cao, cao chừng phải bằng cả cánh tay.

Bên trong cắm bút lông, thước gỗ, còn có một cành hoa héo rũ biến thành màu đen.

Suỵt.

Khi Iseline nhìn thấy căn phòng này, rõ ràng là cô đang căng thẳng.

Cô nhanh chóng làm động tác im lặng với Lý Trình Di.

Lý Trình Di gật gật đầu, im lặng nằm sấp chờ đợi.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Một phút, hai phút.

Người nằm trên giường, chậm rãi đứng thẳng dậy.

Một bàn tay trắng nõn vén rèm lên, lộ ra thân thể gầy gò mặc áo ngủ trân châu trắng bên trong.

Từ góc nhìn này của Lý Trình Di, có thể nhìn ra, đối phương là một người đàn ông, hơn nữa từ làn da phán đoán, hẳn là tuổi tác không lớn có khả năng từ hai mươi trở lên năm mươi trở xuống.

Tên người trắng từ trên giường xuống đất, xỏ một đôi giày cũng màu trắng, đứng lên.

Hắn ta đi tới phía cái giường mà hai người đang ẩn nấp.

Lạch cạch.

Đôi giày trắng dừng lại bên giường, không nhúc nhích.

Nhìn gần, giày trắng giống như giày ngắn, toàn thân xám trắng, bên cạnh có nếp gấp thật nhỏ cùng bụi đen, trên mặt giày không có hoa văn, nhưng có lưu lại một chút vụn gỗ vàng nhạt.

Lý Trình Di cùng Iseline ghé vào dưới giường, không nhúc nhích, cũng không lên tiếng.

Vì tránh phiền toái, anh thậm chí ngừng thở.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Chủ nhân của đôi giày trắng vẫn bất động, đứng bên giường, cũng không biết phải làm gì.

Nhưng anh bất động, Iseline lại chậm rãi cử động.

Cô nhẹ nhàng đưa tay, vỗ vỗ Lý Trình Di.

Anh, em thử trước, anh lên sau!

Giọng cô rất thấp, nói bên tai Lý Trình Di.

“Được! “Lý Trình Di ra dấu không thành vấn đề.

Sau đó, anh liền nhìn thấy Iseline từ trên đầu mình, lại rút một sợi tóc, tóc màu vàng hiện lên màu sáng bóng thuần túy, bị cô cuốn lên, nhẹ nhàng ném ra bên ngoài.

Bốp!

Cơ hồ là trong nháy mắt sợi tóc bị ném ra, sợi tóc vàng liền phảng phất bị đồ vật màu trắng một phát bắt lấy, trong nháy mắt biến mất không thấy.

“Cái thứ quỷ quái gì!? “Iseline đều bị dọa nhảy dựng. “Tóc tôi đâu?”

Không đợi cô hoàn hồn.

Phụt.

Bỗng nhiên bên chân người đàn ông giày trắng, âm thanh bịch bịch vang lên, có cái gì rơi xuống.

Đó là một thứ tròn trịa.

Có một chút tóc đen và một chiếc mũ sân khấu màu trắng với đôi cánh ngắn màu trắng hơi lắc lư ở hai bên.

Đó là một cái đầu!

Một đầu người đàn ông hai mắt đỏ tía tựa như trang điểm, con ngươi đen kịt !

Còn hơn thế nữa.

Ngay sau đó, từng cái đầu người như thế, không ngừng như mưa sa từ trên rơi xuống.

Phốc phốc phốc phốc!

Toàn bộ đầu người lăn lộn trên sàn nhà, nảy lên.

Tất cả các đầu đều giống nhau!

Tất cả đều là đầu người đàn ông hai mắt đen kịt, vành mắt đỏ tía!

Tất cả ánh mắt của bọn họ, tất cả đều nhìn về phía gầm giường, nhìn về phía Lý Trình Di và Iseline.

Dám cướp đồ của ta, ta giết ngươi!!!

Da thịt toàn thân Iseline bắt đầu từ trắng như tuyết biến thành cháy đen. Từng vết bỏng bắt đầu hiện lên trên mặt cô bé.

Hai mắt cô chảy máu, thân thể chợt hóa thành một bóng đen, lao ra khỏi giường.

Aaaaaaaaa!

Tiếng thét chói tai trong nháy mắt vang vọng cả căn phòng.

Rung động.

Đau đớn.

Bất lực.

Ba loại cảm thụ đồng thời tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Đây là anh ở phía sau, không bị cảm giác Iseline công kích chính diện.

Sau đó anh liền nhìn thấy, trong tiếng thét chói tai, từng cánh tay đen chợt chộp vào đầu người đàn ông.

Tất cả các đầu người trong nháy mắt bị chạm vào, liền biến mất.

Nhưng đồng dạng, Iseline tiếng kêu cũng chợt dừng lại, phảng phất bị vật gì đó chặn lấy cổ.

“Iseline! “Lý Trình Di hai mắt ngưng tụ phát lực lao ra khỏi giường.

Chạy ra ngoài và thực sự đứng trên sàn nhà căn phòng.

Anh mới thấy rõ lúc này đã xảy ra chuyện gì.

Người đàn ông quái dị áo trắng mũ trắng kia, đang từ trên cổ, cuồn cuộn không ngừng mọc ra từng cái đầu người.

Đầu người giống như viên bi, lại giống như quả bóng cao su, dày đặc từ cổ hắn ta phun ra.

Một số rơi xuống đất, một số đập vào tường và bật trở lại.

Xung quanh giữa không trung, khắp nơi đều là đầu người đàn ông tung bay.

Tất cả bọn họ đều đang cười.

Giống như là nhìn thấy con mồi, đồ ăn mà cười, quỷ dị và kinh hãi.

Vô Diện Thư sinh

Iseline lúc này đang bị người đàn ông vươn tay, một tay bóp cổ, không có cách nào kêu ra tiếng.

Trong nháy mắt, trong lòng Lý Trình Di hiện lên các cách giải quyết.

Lóe sáng không được, có thể làm bị thương Iseline.

Lực trường rực rỡ cũng vậy. Phạm vi quá lớn.

Vậy thì…

Trong phút chốc toàn thân anh bao phủ áo giáp màu đen.

Vô số cánh hoa Tiết mao phi liêm hiện lên, ngưng tụ, hóa thành hoa lân y mặc lên người.

Bụp!!

Anh lập tức một trảo, chộp về phía cánh tay người đàn ông.

Với sức mạnh lên tới 3 tấn của anh vào lúc này, thêm Hoa Lân Y tăng sức mạnh, lúc này sức bộc phát, đã có thể đạt tới uy lực hơn 10 tấn.

Lợi trảo màu đen nháy mắt liền rơi xuống cánh tay người đàn ông.

Phụt.

Quỷ dị chính là, cánh tay nhẹ nhàng bay bay, nháy mắt liền gãy.

Nó giống như cắt một miếng cao su rỗng mềm.

Còn hơn thế nữa.

Cả người tên đàn ông da trắng bắt đầu như quả bóng xì hơi, xì khí ra bên ngoài.

Trong nháy mắt, hắn ta càng ngày càng dẹp, càng ngày càng nhỏ.

Không đến hai giây cả người hắn người liền bay xuống đất, tính cả tất cả đầu người xung quanh, đều phốc một cái, hóa thành bọt trắng, nổ tung tiêu tán.

Iseline đứng tại chỗ, khôi phục nguyên bản bộ dáng, chỉ là chỗ cổ vốn trắng giờ bị một vết bầm tím.

“Anh đi mau! “Cô giữ chặt Lý Trình Di, vội vàng chui xuống gầm giường.

Hai người phối hợp nhanh chóng chui xuống gầm giường, bò về phía bên kia.

Trong lúc vội vàng.

Lý Trình Di nghe thấy trong căn phòng quỷ dị phía sau, truyền đến tiếng mở cửa xèo xèo.

Hình như có người từ bên ngoài trở về.

“Em cũng biết hôm nay không nên đi ra!“Iseline nhanh chóng bò về phía trước. Trên mặt toát ra một tia thần sắc hoảng sợ.

Nhưng quái dị chính là, gầm giường không tính là dài mà khi hai người bò mãi vẫn chưa sang đến đầu bên kia.

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy người đàn ông giày trắng kia, lúc này đã sớm khôi phục như lúc ban đầu, đang ngồi xổm bên giường, mặt mỉm cười nhìn chăm chú hai người.

Phốc!!

Trong nháy mắt, đầu trên cổ người đàn ông, liền như quả nho phân liệt, từ chính giữa hiện lên một đường máu, đảo mắt liền chia làm hai cái.

Không phải hai nửa, mà là quỷ dị chính là mọc hai cái đầu hoàn chỉnh, giống nhau như đúc.

Ngay sau đó.

Hai cái đầu lại tiếp tục phân chia, biến thành bốn.

Sau đó là tám, mười sáu, ba mươi hai

Chỉ trong vài giây, đầu người trên cổ người đàn ông áo trắng tựa như tế bào phân liệt, lại giống đầu người đột nhiên nở hoa.

Nhanh chóng mọc ra một đống lớn.

Một đống lớn đầu người mọc trên cổ.

Tất cả đầu người đều giống nhau, toàn bộ tầm mắt đều nhìn chằm chằm vào hai người đang bò.

“Đây rốt cuộc là cái quái gì vậy!? ” Lý Trình Di suýt nữa thì nôn.

Anh miễn cưỡng xoay người lại, thi triển Lóe sáng về phía đối phương.

Uỳnh!!!

Kim quang rực rỡ chợt nổ tung dưới gầm giường, trong nháy mắt liền bắn trúng người đàn ông quỷ dị kia làm nổ tung một

đống lớn đầu người trên cổ hắn ta.

Dưới lực trùng kích cực lớn, người đàn ông quỷ dị rốt cục bị đánh lui một đoạn.

Hai người Lý Trình Di cũng tựa hồ thoát khỏi trói buộc nào đó, khoảng cách dưới giường không hề dài hơn.

Hai người đảo mắt liền từ dưới giường bò ra, trở lại gian phòng ban đầu.

Bùm!!

Lý Trình Di nắm lấy giường sắt, nhấc lên một cái.

Toàn bộ thân giường hoàn toàn bị nâng lên, tung bay, đụng vào tường, lại nhanh chóng trượt xuống.

Mọi thứ đều yên tĩnh.

Lần sau gặp lại tên kia, ngàn vạn lần đừng lên tiếng, lần thứ hai hắn sẽ miễn dịch!!"

"Có ý gì?! "Lý Trình Di sửng sốt.

"Em ngay từ đầu không nhận ra, bị kẹp cổ mới phát hiện, tên kia, em gọi hắn là Vô Diện Thư Sinh. Là một quái vật mấy năm trước mới xuất hiện. "Iseline thở hổn hển nói.

"Em biết các cuộc tấn công nhằm vào hắn ta chỉ có tác dụng lần đầu, lần thứ hai, nó sẽ hoàn toàn vô dụng."

"Lợi hại như vậy!? "Lý Trình Di có chút chấn động.

"Cho nên mới gọi anh mau chạy. Tên kia rất phiền toái. Lại là loại cá thể bất tử trong Biển Đen. Chống lại hắn chỉ có mình chịu thiệt"Iseline giải thích.

"Vậy quả thật nguy hiểm. "Lý Trình Di nhíu mày gật đầu," Vì sao em gọi hắn là Vô Diện Thư Sinh?

"Bởi vì hắn không có mặt. Khuôn mặt vừa rồi là hắn cướp được. Về phần Thư Sinh, đương nhiên là bởi vì hắn có rất nhiều sách. "Iseline trả lời.

"Được rồi. Vậy tại sao hắn muốn công kích chúng ta? "Lý Trình Di lại hỏi.

Iseline lắc đầu, “Có lẽ, hắn không coi đó là công kích?

“Thật đúng là có khả năng. “Lý Trình Di nhìn chiếc giường ngã xuống đất,” Vậy thứ này của anh, còn có thể đổi không? “Anh giơ tay vật tên là Lòng tham lam trong tay.

Thứ này đóng gói bên ngoài giống như cá hộp, bề ngoài cũng không được tốt lắm.

“Không vội, chờ vài phút. “Iseline nghiêm túc nói.

“Đúng rồi. Đã lâu không thấy bản thể của em, cô bé đâu? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Em trưởng thành rồi. “Iseline tự hào nói.

Sau đó thì sao?

“Cô bé khẳng định đánh không lại em “Iseline đen nói tiếp.

“Thế thì sao? “Lý Trình Di không còn lời nào để nói.

Cho nên cô bé ở chỗ này. “Iseline đen vỗ vỗ ngực mình. Thay vì nói cô bé là bản thể, không bằng nói em mới đúng. Cô bé chỉ là em muốn quên đi tất cả.

“Được rồi. “Lý Trình Di xem như hiểu, người này có lẽ đã dung hợp cô bé.

Cô bé mặc bộ đồ trắng chẳng qua là trốn tránh hiện thực chính mình, mà bây giờ cô, mới thật sự là cô.

Cũng khó trách, lại đột nhiên lớn lên một chút.

Muốn nói ăn thì lớn lên, nhiều năm như vậy chẳng lẽ cô bé không ăn? Vì sao nhiều năm như vậy cũng không lớn lên, hiện tại đột nhiên lớn lên?

Đợi ước chừng vài phút.

Chương 339: Đổi đồ

“Hẳn là có thể rồi, anh. “Cô bé nghiêm túc nói.

“Để anh”

Lý Trình Di đi qua, một lần nữa kéo giường sắt trở về vị trí ban đầu.

May mà anh không chăn màn ở đây, nếu không hiện tại khẳng định đã loạn cả lên rồi.

“Lại đến rồi “Iseline chui xuống gầm giường.

Lý Trình Di theo sát phía sau.

Hai người một lần nữa song song ghé vào gầm giường, nhìn về phía đầu kia.

Bên kia một mảnh tối om, hiển nhiên đã rời khỏi Vô Diện Thư Sinh.

“Này, Iseline, tại sao tóc em có thể đổi đồ?Của anh có được không?“Lý Trình Di bỗng nhiên nhớ tới vấn đề này.

“A, cái này rất đơn giản a.” Iseline nở nụ cười, có chút đắc ý, “Chỉ có tóc của em có thể, của anh thì không được”

Tại sao?

Bởi vì tóc vốn của em đã bị đốt cháy, không còn nữa, đây là tóc của em dùng vàng thật để làm”Cô đắc ý nói.

“Vàng thật sao? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Hơn nữa, bình thường vàng thật cũng rất ít, em cũng không rõ lắm, dù sao thì phải tóc mọc một thời gian thì bọn họ mới cần.”

“Anh mang vàng từ bên ngoài vào được không? “Lý Trình Di hỏi.

“Em đoán không được. Lúc trước chị kia cũng làm như vậy, nhưng không ai muốn. “Iseline lắc đầu.

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Còn bạc thì sao?

Bạc bọn họ cũng muốn, nhưng là cũng muốn em mang qua, nhớ tới những tên này thật đúng là có chút biến thái”. Iseline nhíu mày.

“Vậy đá quý kim cương thì sao? “Lý Trình Di tiếp tục hỏi.

“Không biết. Em cũng không có mấy thứ đó, đồ trang sức trên tóc vàng của em cũng là của chị tặng. “Iseline trả lời.

Lý Trình Di dự định lần này đi ra ngoài, liền kiếm chút đồ vật tiến vào đổi thử xem.

Anh còn muốn hỏi, đã thấy Iseline vươn ngón tay để trên miệng, suỵt một tiếng.

Nhất thời hiểu điều gì sắp xảy ra.

Anh quay đầu nhìn về phía trước.

Gầm giường bên kia, đang từ bóng tối, chậm rãi sáng lên ánh sáng nhạt.

Nhưng ánh sáng nhạt kia, không phải ánh đèn chiếu sáng màu vàng sáng, hoặc là màu trắng.

Mà là hồng quang nhàn nhạt.

Có chút mông lung, có chút yên tĩnh.

Nhìn từ dưới gầm giường ra bên ngoài, có thể thấy, một giá sách rất lớn, chiếm cứ cả một mặt tường màu đen. Chậm rãi hiện ra.

Trên giá sách dựng đứng rất nhiều sách.

Có quyển rất dày, có lớp da cứng rắn, bìa cũng viết ký tự quái dị vặn vẹo không nhận ra.

Có quyển thì rất mỏng, tùy ý cắm ở khe hở giữa giá sách, đặt ở phía trên sách dày.

Bên trái giá sách, đặt một cái bàn tròn nhỏ, là gỗ đen, trên bàn có hoa văn đám mây.

Bên phải, đặt một chiếc sô pha da màu nâu đen.

Trên tay vịn sô pha đã có dấu vết mài mòn quanh năm suốt tháng, có chút phai màu, lộ ra màu xám trắng phía dưới.

Hết thảy nhìn qua rất bình thường.

Nơi này tựa như một thư phòng của một người bình thường có thêm cái giường ngủ.

Điều này cũng rất bình thường, có người thích ngủ trong thư phòng.

Lý Trình Di và Iseline nhìn nhau.

“Em đã tới đây chưa? “Anh hỏi.

“Không, đây là lần đầu tiên. “Iseline trả lời.

“Muốn ra ngoài thử không? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Chờ một chút đi, nơi khác nhau dừng lại thời gian cũng khác, nhỡ đâu vừa đi ra ngoài liền chuyển đổi, vậy khả năng sẽ hoàn toàn mất phương hướng, không trở về được.” Iseline nhỏ giọng nói.

“Làm sao em biết?”

“Em từng bị như thế “Iseline trả lời. “Sau khi đi ra ngoài, lại trở lại giường, không giống như ban đầu, nằm sấp ở bên kia thật lâu, mới dựa vào liên hệ với bản thể một lần nữa để trở về”.

“Được rồi. “Lý Trình Di lần nữa cảm giác Iseline thật sự là tác dụng cực lớn.

Nếu không có cô bé, mình phỏng chừng giẫm không ít hố.

Hai người cứ nằm sấp chờ như vậy.

Ước chừng năm phút sau.

Rầm, một tiếng cửa trượt truyền đến.

Ngay sau đó một loại tạp âm trơn nhẵn, tựa như cây lau nhà trên mặt đất, chui vào trong tai hai người.

Rất nhanh, một người cao lớn mặc khoác áo đen, viền áo khoác in màu vàng hoa văn, chậm rãi đi tới bên sô pha, ngồi xuống.

Cho đến khi ngồi xuống, hai người mới thấy rõ, người áo đen này mang mặt nạ trắng bệch, nửa người dưới là từng cái xúc tu màu đen, giống như xúc tu bạch tuộc đen như vậy.

“Là kẻ tín ngưỡng! “Iseline nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

“Mau, lấy đồ của anh ra, em giúp anh đổi! “Cô vội vàng vỗ vỗ Lý Trình Di.

Lý Trình Di lúc này lấy Lòng tham lam ra, đưa cho cô.

Nhìn xem Iseline cẩn thận đem đồ hộp "Lòng tham lam" đặt trên mặt đất, hướng bên ngoài đẩy ra ngoài.

Lúc này anh mới nhớ tới, kẻ tín ngưỡng là thứ gì.

Lần trước Iseline liền nhắc tới kẻ tín ngưỡng tín ngưỡng chính là một đám có tên là Asladuni kỳ quái.

Iseline nói họ rất thân thiện và có thể trao đổi.

Anh ngược lại muốn nhìn xem, có thể đổi được cái gì.

Lòng tham lam bị đẩy ra ngoài, dừng ở trên thảm đỏ đen dày trong phòng.

Kẻ tín ngưỡng kia cũng phát giác động tĩnh bên này, hắn đeo mặt nạ mặt hướng nơi này nhìn một chút, đứng lên.

Trong tiếng rít, nó chậm rãi đi tới bên giường, khom lưng nhặt đồ hộp trên thảm lên.

Quan sát cái hộp một lúc, hắn dường như có chút hứng thú.

Xoay người, một lần nữa trở lại bên cạnh sofa.

Suy nghĩ một chút, kẻ tín ngưỡng này đưa tay, ở trên giá sách lấy xuống một quyển sách.

Quyển sách kia không dày không mỏng, bên ngoài màu nâu đen, mang theo chút đỏ, giống như là vỏ cây.

Sau đó, hắn lấy cuốn sách, trở lại giường, đặt nó trên mặt đất và đẩy nó xuống giường.

"Mau nhận đi, đây là đồ đổi! "Iseline vỗ vỗ Lý Trình Di.

Lý Trình Di gật đầu, vươn tay, năm ngón tay đeo găng tay Hoa Lân y, nhẹ nhàng nắm lấy, thu về.

"Về thôi. "Iseline kéo anh một cái, chậm rãi rời khỏi giường.

Lý Trình Di cũng lui về phía sau, rất nhanh cầm sách, liền từ dưới giường chui ra.

Chương 340: Văn tự của kẻ tín ngưỡng

"Thứ này, có ích lợi gì? "Anh cầm lấy quyển sách này lật xem bao bì bên ngoài.

Bìa sách, là hai dải hoa văn dựng thẳng.

Dây hoa văn gồm rất nhiều giọt nước cỡ nhỏ, quả cầu tròn, hoa văn hình chữ bát, dung hợp chen chúc cùng một chỗ.

Ở giữa hai dải hoa văn, vẽ một ký hiệu màu trắng to bằng quả trứng gà.

Ký hiệu này tựa như một thanh cốt đao sắc bén, trên rộng dưới hẹp, ở giữa có lỗ, có chuôi, giống như là công cụ dùng cho nghi thức nào đó.

Mở ra xem thử?

Iseline cũng tò mò.

Lý Trình Di gật đầu, mở bìa ra.

Ngoài dự liệu chính là, trong sách tất cả đều là văn tự quái dị chỉnh tề, không có bất kỳ điều gì không bình thường.

Dường như đây thực sự chỉ là một cuốn sách.

“Thế nào? “Iseline ở một bên tò mò hỏi.

Lý Trình Di đang muốn trả lời, lại đột nhiên cảm giác ánh sáng xung quanh vặn vẹo.

Trong lòng anh nghiêm nghị, biết có thể phải rời khỏi Góc chết.

Lúc trước ở dưới giường vẫn không có động tĩnh, hiện tại xem ra, có thể ở thời điểm dưới gầm giường, không có biện pháp triệt để lưu lại ký ức thoáng hiện.

Dù sao anh cũng có chút thời gian đi vào.

“Anh? Anh? “Giọng nói của Iseline phảng phất bị kéo dài, chậm lại, từ nơi rất xa truyền đến.

Lý Trình Di nắm lấy sách, trong đầu cảm giác mê muội.

Phụt.

Anh hoa mắt một cái, Iseline biến mất.

Căn phòng cũng lập tức khôi phục nguyên trạng.

Dấu vết trên tường bị giường sắt đập ra cũng tự động biến mất.

Anh đã trở về thực tại.

Góc chết bàn tay nắm chặt này có một đặc điểm rất kỳ diệu: khi nó tiến vào, cảnh tượng cũng giống như hiện thực.

Và Iseline, với tư cách là bản thể chính của bàn tay nắm chặt, có khả năng kiểm soát một phần của khu vực Góc chết.

Một bộ phận khác, là một đầu khác của giường.

Cho tới bây giờ, Lý Trình Di còn không biết như thế nào triệt để rời khỏi Góc chết Bàn tay nắm chặt, bởi vì có Iseline, cái Góc chết này đối với anh mà nói, trợ giúp lớn hơn phiền toái. Anh cũng không muốn rời hoàn toàn khỏi Góc chết đó.

Đứng ở trong phòng ngủ, anh giơ tay lên, mắt nhìn tay phải.

Quyển sách kia vẫn bị anh nắm chặt, ở giữa móng vuốt sắc bén của Hoa Lân y.

Tâm niệm khẽ động, Hoa Lân y trên người Lý Trình Di đảo mắt phân giải, tán loạn, hóa thành vô số cánh hoa Tiết mao phi liêm biến mất.

Anh cầm sách, đi đến bên cửa sổ phòng ngủ xem xét sách này.

Chụp ảnh bằng điện thoại di động trước.

Trong ống kính trống rỗng, hiển nhiên cũng giống như hàng hóa của Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, thứ này không phải bản thân thì không thể sử dụng.

Là vật giao dịch mà kẻ tín ngưỡng đưa ra, Lý Trình Di không tin đây là một quyển sách bình thường.

Anh nghĩ nghĩ, xoay người đi ra khỏi phòng, lộp bộp xuống tầng, đi tới đại sảnh tầng một.

“Ai có giấy bút, phiền cho tôi mượn một chút?”

Trong đám người ở đây, Râu nâu đang bưng thức ăn giơ tay lên.

‘Tôi có”.

Anh ta đặt bát cơm lên bàn ăn, xoay người chạy ra đại sảnh đi phòng mình.

Không bao lâu sau, anh ta mang theo một cuốn sổ tay và một cây bút vào cửa.

“Anh Trình, có phải có phát hiện gì không?”

Anh ta giao đồ vật cho Lý Trình Di, trên mặt lộ ra một tia tò mò.

“Chỉ là đột nhiên muốn ghi nhớ vài thứ. “Lý Trình Di không muốn đem chuyện Iseline giúp anh nói ra.

Một Góc chết có thể trao đổi đồ, điểm ấy một khi truyền ra ngoài, rất có thể sẽ mang đến phiền phức

Nhiều khi bớt đi một chuyện thì bớt đi được rắc rối, cho nên quyển sách trong tay anh cũng khó có thể nói ra khỏi miệng.

Dù sao sách này là Iseline giúp anh giao dịch.

Cầm giấy bút, anh nhanh chóng trở lại phòng, ngồi xuống chiếc bàn duy nhất trong phòng, bắt đầu sao chép những ký hiệu trên quyển sách thần bí kia.

Một ngôn ngữ hoàn toàn mới, không có một manh mối gì, chỉ dựa vào bản thân thì không thể học được

Nhưng dựa vào máy tính, dựa vào AI, có lẽ có hy vọng phân tích được.

Muốn nói lai lịch văn tự trên sách này, cũng không phải hoàn toàn không có bất kỳ manh mối nào.

Kẻ tín ngưỡng, tín ngưỡng chính là cự thú Asladuni.

Cho nên từ đầu mối này đi tìm, có lẽ có thể tìm được một ít điểm mấu chốt.

……..

Huyện Vân Sơn.

Trong núi rừng, một đội nam nữ mặc quân phục rằn ri, mang theo trang bị dã chiến đầy đủ, chậm rãi dọc theo con đường nhỏ trong rừng chạy về hướng Lang Động.

Người dẫn đội, đi ở phía trước, là một người đàn ông trung niên hơi hói.

Thời tiết hơi lạnh, đã là tháng 12, nhưng lúc này anh ta vẫn đổ mồ hôi, vừa đi vừa dùng khăn giấy lau mồ hôi trên trán thái dương.

Anh tên Triệu Thắng Bằng.

Cái tên có thể thấy được kỳ vọng của cha mẹ đối với anh ta.

Nhưng trên thực tế, anh năm nay ba mươi chín tuổi, cố gắng hơn mười năm, mới thật vất vả ngồi lên ghế Cục trưởng Cục an ninh huyện Vân Sơn.

Bởi vì địa thế hẻo lánh, nơi này người xung quanh cũng không nhiều, thời gian trước còn liên tiếp xảy ra án mạng, cho nên áp lực đối với anh ta rất lớn.

Ở Nghi Quốc, Cục An ninh và Cửu Nghi không cùng một bộ phận quản lý.

Mà là hai hệ thống riêng biệt.

Nếu như nói Liên hội là cơ quan hành chính tối cao, quyết định thăng chức nhậm chức của các quan chức còn lại.

Như vậy Cửu Nghi, chính là tổ chức Chuyên gia vũ khí bay cường đại tương đương với Lực lượng tinh nhuệ đặc chủng trong nước.

Mà Cục An ninh, lại là tổ chức thuộc chính phủ.

Trong Cửu Nghi, tụ tập toàn bộ Chuyên gia vũ khí bay mạnh nhất Nghi quốc, trong đó hơn phân nửa là quốc gia bồi dưỡng, phần nhỏ là các cao thủ đẳng cấp đầu quân.

Cho nên thành phần tương đối phức tạp.

Án mạng tại Lang Động

Cơ quan an ninh thì kém hơn rất nhiều về mặt vũ lực, thuộc chức năng tương tự như cảnh sát. Trong đó cũng có người làm chức vụ cao, nhưng không nhiều lắm.

Hơn nữa còn có một điểm, Tổng Cục trưởng Tổng cục An ninh, trong Cửu Nghi, cũng là một trong những Chuyên gia vũ khí bay có địa vị cao nhất.

“Cục trưởng, chúng ta đến đây bao nhiêu lần rồi, không phát hiện gì cả, cứ chạy như vậy cũng không phải biện pháp”.

Đội ngũ tổng cộng sáu người, trong đó có một người đàn ông trung niên hơi mập oán giận nói.

“Không có biện pháp, gần đây đã có vài người mất tích ở bên này, vệ tinh định vị cũng tìm không thấy, trước đó án Lang Động mất tích, đều đã kết án, bên trên cũng đã có hồ sơ. Hiện tại mới qua bao lâu, lại xảy ra án mạng?”

Triệu Thắng Bằng cũng rất bất đắc dĩ.

“Nhưng chúng ta chạy tán loạn như ruồi không đầu, cũng không phải biện pháp “Một người khác trong đội thở dài nói.

“Lại nói tiếp, mấy ngày hôm trước, trạm giam lao động thứ hai của huyện đột nhiên có 10 người mất tích, khi điểm danh mới phát hiện, những người này biến mất khi đến một nông trường lao động để cải tạo” Người thứ ba lên tiếng.

“Nhất định có người đang gây chuyện! “Triệu Thắng Bằng cắn răng nói. “Tôi mẹ nó cũng không tin những kẻ này có thể giở trò mãi được! “Anh nắm chặt súng trong tay.

“Các cậu có phải sợ hay không? Sợ thì cút hết về cho tôi!”

“Lời này của Cục trưởng chả có ý nghĩa gì. Huyện Vân Sơn phải dựa vào chúng ta giữ trật tự, canh giữ ở tuyến đầu, nếu chúng ta đều sợ, nơi này còn có hi vọng gì?” Một người đàn ông trung niên hơi béo sảng khoái nói

“Nói thật, có thể đứng ở chỗ này, sẽ không có ai là nhát gan! Nhát gan toàn bộ ở ngồi ở trong Cục!

“Nói hay lắm!”

Những người còn lại đều trầm trồ khen ngợi.

“Cho cậu cái này! “Triệu Thắng Bằng giơ ngón tay cái lên với anh ta.

“Chúng ta sinh ra ở nơi này, lớn lên, hàng xóm láng giềng xung quanh đều là người quen biết, chú thím, ông bà nội, tính ra, nhà nào không phải là giao tình mấy chục năm? Nếu gánh vác thân thể này, bình thường làm chơi ăn thật một chút thì tôi

còn cho qua, nhưng thời điểm mấu chốt thì anh em phải cố gắng!”

Triệu Thắng Bằng cảm thán nói.

“Đúng vậy! Cục trưởng nói hay lắm! Cố lên! “Một đám người lại hô vang.

“Đi một chút, trước tiên đi xung quanh Lang Động, nói không chừng!

Phụt!

Sắc mặt Triệu Thắng Bằng cứng đờ, đột nhiên dại ra đứng tại chỗ.

Anh chậm rãi cúi đầu, nhìn thấy chính giữa lồng ngực mình, không biết từ lúc nào, xuất hiện một cái móng vuốt sắc bén màu đen.

Lợi trảo kia từ sau lưng anh đâm thủng áo chống đạn, xuyên thấu xương ngực, từ chính diện đâm ra, mang theo mảng lớn máu tươi.

Những người còn lại đều sững sờ.

Hoàn toàn không ai kịp phản ứng.

Ngay cả các loại thiết bị dò xét trên người bọn họ cũng không hề có phản ứng.

Cục trưởng!

Bang bang bang bang!!

Trong núi rừng đột nhiên truyền ra từng trận rống giận cùng tiếng súng.

Nhưng rất nhanh, không đến năm giây, liền toàn bộ im bặt.

Tất cả lại một lần nữa trở lại yên tĩnh trước kia.

……..

Ba ngày sau.

Cục trưởng cục an ninh huyện Vân Sơn mất tích, anh Trình anh biết không?

Lý Trình Di đang ngồi trước khu nhà ở vườn thực vật, cầm một quyển "Thánh điển hoa cỏ" chậm rãi lật xem.

Còn chưa đọc được mấy trang, liền nghe được Thải Hồng Đường hùng hùng hổ hổ vọt vào, giơ điện thoại di động đối với anh.

"Thời điểm này lại có người dám gây án, còn dám xuống tay với Cục an ninh, thật sự là không muốn sống nữa!?"

Lý Trình Di nhíu mày, bỏ sách xuống, "Hiện tại cả nước đều căng thẳng, đột nhiên ra tay, hung thủ này cũng rất to gan…"

Ngay cả anh cũng không dám lộn xộn, người này hiển nhiên to gan hơn anh.

Chuyên viên Cửu Nghi đã chủ động đi điều tra, xem ra huyện Vân Sơn bên kia cũng rối loạn. Anh Trình lúc trước không phải nói bên đó là vị trí Góc chết Lang Động sao? "Thải Hồng Đường hỏi.

"Đúng, ý của em là … có liên quan đến Quyển sách bìa xanh? "Buổi sáng Lý Trình Di mới hỏi Tống Nhiễm, ông chủ bên kia vẫn chưa tỉnh.

……

Hiện tại bên này lại xảy ra phiền toái.

Điều này làm cho anh không khỏi nhớ tới lần trước, tay súng trước kia ám sát Mục tiên sinh, còn ý đồ đánh lén anh.

Nếu không là anh không có áp giáp cứng, thật đúng là có thể bị tên kia đạt được ý đồ.

"Em cảm thấy có liên quan. "Thải Hồng Đường gật đầu. Thái độ của cô lúc này khác thường, tực khắc không có tính lười nhác như bình thường, mà là ánh mắt tương đối nghiêm túc nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

"Anh Trình, nếu lúc trước anh đã nhắc tới, muốn điều tra phương pháp triệt để thoát khỏi Góc chết, vậy em cũng nghe lọt, lúc trước, nghe anh nói Quyển sách bìa xanh có thể có liên quan đến phương diện này. Em đã nghĩ, các anh sắp phải vào Góc chết, hiện tại chỉ có một mình em rảnh rỗi".

“Em có ý gì? “Lý Trình Di nhíu mày, đứng lên.

“Em muốn đi vào đó xem! “Thải Hồng Đường trầm giọng nói. “Dù sao đều là chết, tiếp tục như vậy, hy vọng càng ít đi!”

Cô một tay nắm tóc đuôi ngựa của mình, kéo xuống, hít sâu một hơi.

“Thừa dịp hiện tại Góc chết của em còn chưa tới thời điểm khó khăn nhất, em muốn liều một phen!”

“Em nghĩ kỹ chưa? “Lý Trình Di cũng nghiêm túc. Anh thật không nghĩ tới, mình còn chưa kịp hành động, Thải Hồng Đường đã bắt đầu nghĩ đến việc này.

Bất quá người này luôn luôn hành động rất mạnh, bất cứ chuyện gì nói làm là làm, không thừa hơi nói nhảm.

“Trang bị em đã chuẩn bị xong, đồ cần thiết cũng đã chuẩn bị xong. Em đi dò đường trước, chờ anh Trình hai người giải quyết xong chuyện, lại đây tìm em, thế nào?”

Lý Trình Di nhìn cô, bỗng nhiên có chút hiểu ra.

Nhóm nhỏ Khu vườn Vận mệnh này, bản thân phối hợp với nhau hết lần này đến lần khác, hiện tại dần dần có chút ăn ý.

Mọi người cũng có chút tín nhiệm lẫn nhau.

Chương 342: Tiến hóa Tiết mao phi liêm

Mà hiện tại, mục tiêu anh định ra, khiến Thải Hồng Đường tựa hồ đã buông bỏ cuộc sống chờ chết trước kia, mà là quyết định mạnh tay đánh cược một lần.

Anh hiểu một quyết định như vậy.

Trong lòng cũng ít nhiều có chút vui mừng.

Suy nghĩ một chút, Lý Trình Di lại mở miệng.

“Quyển sách bìa xanh bên kia tình huống là như vậy.“Anh kể lại tin tức bên kia mà mình trải qua nói cho Thải Hồng Đường, bao gồm nguy hiểm Lam Động và cả không có cách nào vớt được quyển sách trong hồ nước ở trong động ra và cả những tay súng rình rập bố trí bên ngoài

“Nhớ đừng liều lĩnh, che giấu bản thân, chờ chúng ta tới rồi cùng nhau hành động. Chỗ đó rất tà môn. “Lý Trình Di nhắc nhở.

“Em biết, yên tâm đi anh Trình! “Thải Hồng Đường cười rộ lên. “Nếu như em chết, mọi người trong phạm vi năm trăm mét người đều phải chôn cùng em!”

Cô vỗ vỗ túi lớn sau lưng.

Em mang theo đại bảo bối!

“Anh cảm thấy… thế này có phải hơi quá đáng không?” Lý Trình Di nghẹn lời, bỗng nhiên nhớ tới sở thích đặc biệt của người này.

“Không phải anh Trình nói rất nguy hiểm sao? “Thải Hồng Đường vỗ vỗ vào bộ ngực hơi nhô lên.

Lý Trình Di lúc này mới chú ý tới, cô gái này đã có tý đường cong!?

Anh nháy mắt.

“Cái này của em là….”.

“Hai cái T - 9, một bên có thể nổ nửa con phố, thế nào? “Thải Hồng Đường vỗ ngực đắc ý nói.

Lý Trình Di không nói gì.

T9, anh biết, là một trong những quả bom công suất lớn yêu thích của cô gái này.

Nha đầu này điên lên sợ là ngay cả phần tử khủng bố cũng sợ.

Sau khi lấy được manh mối mà Lý Trình Di muốn, Thải Hồng Đường hài lòng rời đi.

Chờ cô lái xe đến huyện Vân Sơn, sau khi Lý Trình Di đưa cô đến đó, trở về vườn thực vật, vừa lúc quản lý Trần Ngọc Cầm bên kia cũng mua được Tiết mao phi liêm, đều nở hoa.

Tổng cộng hơn một trăm cây, dùng mấy cái rương lớn đóng gói nghiêm chỉnh đưa tới.

Gói còn có ba tầng trong và ba tầng ngoài bọc giấy đặc biệt có thể làm cho thực vật tạm dừng sinh trưởng.

Lý Trình Di chỉ huy các nhân viên mở bao bì ra.

Sau đó đặt cây bên trong và đặt xuống đất, sắp xếp ngay ngắn.

Một mảnh hoa nhỏ màu đỏ tía, xen lẫn giữa rất nhiều cành lá màu xanh lá cây, không hề bắt mắt.

Nhưng những thứ này lại là mấu chốt để Lý Trình Di tiến hóa Hoa Lân Y và Hoa Ngữ.

Ánh mặt trời chiếu nghiêng, anh ngồi xổm xuống, đưa tay vuốt ve những bông hoa nhỏ này.

Xì.

Nhất thời một luồng hoa khí mát mẻ xông lên mu bàn tay. Một lần tiến hóa Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm, nhất thời tăng thêm 1% độ tiến hóa.

“Còn sống. Mang đi trồng đi! “Anh trầm giọng nói.

“Vâng!

Mấy nhân viên nhanh chóng ôm lấy cây, chạy tới lán lớn nhỏ đã sớm điều chỉnh điều kiện sống.

Việc mang cây đi trồn có người chuyên nghiệp đi làm, Lý Trình Di sẽ không đi quấy rối.

Anh ở một bên quan sát, xem như học tập.

Đào hố trước, căn cứ vào mức độ phát triển của rễ cây, xác định chiều sâu chiều rộng của hố.

Sau đó xác định độ ẩm khô của đất, độ axit và kiềm, tỷ lệ dinh dưỡng, cường độ ánh sáng xung quanh, độ ẩm và nhiệt độ của không khí, v.v.

Nhiều công việc tương đối phức tạp.

Đợi đến hơn một giờ sau, các nhân viên nhao nhao ra hỗ trợ, tất cả cây cũng miễn cưỡng chỉnh tề trồng xuống đất.

“Để tôi kiểm tra. “Lý Trình Di giả vờ kiểm tra tình hình trồng trọt, nhưng kì thực là tiến lên lợi dụng Lực trường rực rỡ, bổ sung chút sức sống cho những cây này.

Không chỉ như thế, gần đây anh dễ dàng phát hiện, Lực trường rực rỡ còn có thể loại bỏ sâu bệnh cho thực vật, có thể nói là hoa ngữ rất đáng đồng tiền bát gạo.

Điều dưỡng thực vật, mức hấp thu hoa khí Tiết mao phi liêm không ngừng tăng lên.

Sáng ngày 25/12.

Lý Trình Di chậm rãi đưa tay, buông hoa nhỏ màu đỏ tía xuống.

Một tia hoa khí mát lành chảy vào mu bàn tay anh.

Tiết Mao Phi Liêm (bị ô nhiễm): tiến hóa lần đầu 100%, ác niệm: 0%.

Rốt cục thành công rồi.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Kế tiếp là kiếm ác niệm.

Tít tít tít

Điện thoại di động rung lên.

Lý Trình Di lấy ra, liếc mắt ấn nút kết nối.

“Đến chưa? “Anh hỏi trước.

“Đến rồi, đại ca. “Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm của Râu nâu. Là Đại Hùng đi vào.

Định vị cho tôi.

Lý Trình Di cúp điện thoại, nhìn bản đồ định vị điện thoại di động gửi tới.

Cách nơi này không xa, ngay gần Vĩnh An Uyển, vị trí cách đó vài km.

“Trần quản lý, chuyện sau đó cứ theo sắp xếp mà làm. Tôi đi ra ngoài”.

Anh xoay người, nhìn về phía Trần Ngọc Cầm đang cầm hợp đồng chờ.

“Được. Nhưng bên này hợp đồng còn có mấy phần chờ anh xem. “Trần Ngọc Cầm gật đầu, nhưng lại có chút chần chờ.

“Không sao. “Lý Trình Di lấy AR từ trong túi áo ra đeo vào, ngón tay vạch lên điện thoại di động, vị trí bản đồ lập tức truyền đến màn hình trong kính mắt.

“Tôi sẽ quay lại ngay”.

Anh xoay người đi về phía lối ra vườn thực vật.

Cửa lớn chậm rãi tự động mở ra, một chiếc xe thể thao màu đỏ vừa vặn xì một tiếng, quay đầu dừng ở trước cửa.

Cửa xe mở ra.

“Chào mừng lên xe. “Giọng nói của AI truyền ra.

“Thải Hồng Đường đâu? “Lý Trình Di ngồi vào ghế phụ, cửa xe khép lại.

“Chủ nhân đã trở về, đang thử phương pháp trợ giúp, để tôi tới đón ngài trước. “Thanh âm của AI trả lời.

“Các thành viên quyền hạn khác đã cung cấp tài liệu tổng hợp đến, ngài có xem không? “Nó hỏi.

“Truyền tới đi. “Lý Trình Di hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái.

Trong nháy mắt, trên kính mắt, trong tầm nhìn, hiện ra một lượng lớn văn tự chi tiết, hình ảnh các loại tin tức.

Miêu tả tỉ mỉ lần này Đại Hùng đột nhiên đi vào như thế nào, địa điểm cụ thể đi vào, thời gian, khí hậu, vân vân.

Và những gì các thành viên khác đã chuẩn bị, trang bị, kế hoạch.

……..

Chương 343: Góc chết suối nước nóng

Hai phút sau.

Tại khu suối nước nóng Mông Sa.

Trước cửa chính màu cam, người qua đường khách hàng đều đã bị cho đi hết, toàn bộ suối nước nóng không lớn, hoàn toàn

bị Thải Hồng Đường và Long Môn bao trọn.

Ông chủ bị thủ hạ của Long Môn Điếu tạm thời đuổi đi, nhân viên cũng không còn mấy người.

Đám người Thải Hồng Đường và Râu đen đứng ngoài bãi cỏ, chờ Lý Trình Di.

Xe thể thao dừng lại, cửa xe nhấc lên.

Lý Trình Di xuống xe, ánh mắt là người đầu tiên dừng trên người Thải Hồng Đường.

“Đã thử hết chưa?

“Uh, hoàn toàn không có cảm ứng, tất cả dụng cụ kiểm tra đều chuyển tới, vô dụng!” Thải Hồng Đường gật đầu, trong mắt rõ ràng có một tia lo lắng.

Cô và Đại Hùng là bạn bè tốt nhất từ nhỏ đến lớn, hai người đều có thể vì đối phương mà đánh cược tính mạng.

Loại thời điểm này cô bận rộn mà cũng không giúp được, cái gì cũng không biết, trong lòng cực kỳ nôn nóng.

“Không sao. Đừng sợ. “Lý Trình Di đến gần. “Đưa tôi đến vị trí cuối cùng của cô ấy.”

Anh đi qua mấy người, vào cửa chính của suối nước nóng.

“Chỉ là điềm báo đầu tiên, Đại Hùng lần thứ hai mới có thể đi vào, cô ấy không việc gì đâu!”

“Đúng vậy, đừng nhìn Đại Hùng bình thường hiền lành dịu dàng như thế, nhưng trên thực tế cô nàng tâm tư thủ đoạn siêu nhiều!Tôi nhiều lần thừa dịp cô ta ngủ, muốn sờ.“Long Môn Điếu còn chưa nói xong đã bị Thải Hồng Đường cho một cái tát, nhất thời không dám lên tiếng.

“Cậu có muốn chết không? “Thải Hồng Đường đỏ bừng mặt, tay không tự chủ sờ gậy điện cao áp sau lưng.

Sắc mặt Long Môn Điếu lập tức trắng bệch, vội vàng lui về phía sau Râu đen.

Bên kia, Râu đen Râu nâu dẫn đường, Lý Trình Di rất nhanh đi tới một suối nước nóng trong phòng.

Toàn bộ suối nước nóng, mái mái cửa sổ kiểu bậc thang dùng gỗ lim để xây, mặt đất trải từng khối gạch hình lục giác màu đen.

Khu vực bên cạnh, có hai suối nước nóng màu xanh nhạt hình chữ bát (八).

Lúc này nước suối còn hơi quay cuồng, hơi nóng không ngừng bốc lên.

“Đại Hùng đi vào lúc ngâm suối nước nóng. Rất phiền toái chính là, tất cả trang bị của Đại Hùng cũng chỉ mang theo hai loại không thấm nước, còn lại đều không mang theo, đặt ở bên cạnh ao cũng chưa kịp lấy. “Sắc mặt Thải Hồng Đường khó coi nói.

“Em vốn hôm nay còn định đi huyện Vân Sơn, nhận được tin tức liền lập tức chạy tới”.

Trong khoảng thời gian này cô vẫn hoạt động điều tra ở Lang Động, nếu không là Đại Hùng xảy ra chuyện, cô sẽ không lập tức bay tới.

“Đồ của tôi đâu? “Lý Trình Di hỏi.

Mang đến rồi.

Râu nâu cách đó không xa xách tới một cái vali màu bạc, đưa cho Lý Trình Di.

“Chuẩn bị trang bị cho tôi. “Lý Trình Di sắc mặt bình tĩnh, đến mức này, cũng chỉ có thể là anh tiến vào cứu viện.

Nếu như trang bị của Đại Hùng đều mang đủ vào, vậy coi như an tâm, mấu chốt là đồ đạc của cô không mang đủ, chỉ có hai món tác dụng không lớn ở bên người, đây mới là chỗ làm cho người ta lo lắng nhất.

“Anh Trình, làm ơn! “Thải Hồng Đường nghiêm túc khẩn cầu.

Lý Trình Di không nói gì, chỉ đưa tay xoa xoa tóc cô

Bây giờ, mọi người ra ngoài.

Rất nhanh, mọi người đem túi cấp cứu, túi trang bị thông dụng cần thiết, đều đặt xuống, nhao nhao rời khỏi suối nước nóng.

Chỉ để lại một mình Lý Trình Di bên hồ.

Anh tay cầm cái rương màu bạc, kính AR màu trà trước mắt không ngừng quét tất cả dấu vết xung quanh.

Cố gắng phân tích bất kỳ gợi ý nào có thể xuất hiện trước khi tiến vào Góc chết.

Nếu quả thật có thể thu thập được gợi ý, như vậy đối với ứng biến khẩn cấp sau này của bọn họ, sẽ có trợ giúp cực lớn.

Ít nhất sẽ không bị kéo vào một số thời điểm không chuẩn bị.

Vào rồi.

Bỗng nhiên trước mắt Lý Trình Di bắt đầu vặn vẹo, mơ hồ.

Tựa như bị hơi nước của suối nước nóng làm mờ tầm nhìn, nhưng cũng không phải là thị giác đơn thuần bị hạn chế, mà là toàn bộ ý thức đều choáng váng một cái.

Trước mắt hết thảy chậm rãi tối đen

Một giây sau.

Tầm nhìn lại một lần nữa hiện rõ

Vẫn như cũ trong suối nước nóng. Chỉ là trong góc bốn phía, không hiểu sao lại có thêm không ít cây xanh.

Ngoài ra, ở đây không khác gì lúc trước.

Hồ nước nóng hình chữ bát vẫn bốc hơi nóng, hơi quay cuồng.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhìn quanh bốn phía.

Lối vào suối nước nóng xung quanh đã biến mất, lối ra an toàn cũng không còn.

Vị trí lối ra vốn chỉ có một vòng tường gỗ lim hình tròn.

Trên tường còn dùng các loại hình người vặn vẹo, thoạt nhìn quái dị.

Anh ngẩng đầu lên, phát hiện ánh đèn là từ khe hở gỗ lim trên trần nhà chiếu vào.

Trần nhà giống như bậc thang, cũng giống như hàng rào, ở giữa có khe hở nhỏ, có thể thoáng khí và chiếu sáng.

“Đại Hùng? “Lý Trình Di nhẹ nhàng hô lên.

Toàn bộ suối nước nóng không lớn, cũng chỉ có đường kính ba mươi mét. Bỏ đi suối nước nóng ngâm nước, cùng với các góc cây xanh, có thể đi lại cũng chỉ có một nửa diện tích.

Nhưng điều kỳ lạ là không có ai ở đây cả.

Đại Hùng?

Lý Trình Di lại hô một tiếng.

Không ai trả lời.

Anh chậm rãi xách vali, đi tới vị trí ban đầu hẳn là lối ra.

Đưa tay ra và chạm nhẹ vào tường.

Trên mặt tường gỗ lim thô ráp ngoại trừ hoa văn hình người, không còn thứ gì khác.

“Hả? “Đột nhiên Lý Trình Di chú ý tới có chút không đúng.

Đồ án trên tường, tựa hồ cũng không phải là trang trí đơn giản.

Mà là ám chỉ một bước nào đó!

Trước mặt anh một mặt tường này, chính là một hình người thân thể vặn vẹo .

Phía dưới là suối nước nóng nóng rực bất quy tắc.

Người đàn ông này dường như sắp bị ném xuống hồ bơi.

Bên kia, kề sát tường, lại khắc một bức tranh khác.

Một người vặn vẹo hai tay giơ cao, cả người giống như bị sợi tơ gì đó quấn quanh, không thể động đậy.

Người đó đang bị sợi tơ kéo lên, đưa tới gần suối nước nóng tựa hồ muốn bị ném vào trong ao.

Lý Trình Di trong lòng dâng lên suy đoán.

Xoay người, anh vài bước vượt qua khoảng cách, đứng ở suối nước nóng bên cạnh, cẩn thận nhìn xuống đáy nước.

Quả nhiên

Chương 344: Suối nước nóng quái dị

Một bộ tóc đen tản ra thân thể nữ tính, đang yên tĩnh nằm ở đáy nước gạch men trên.

Thân thể của cô theo dòng nước dao động mà hơi lay động, vả lại hai mắt nhắm chặt, sắc mặt tái nhợt, sớm đã không có ý thức.

Phốc.

Lý Trình Di giơ tay lên nắm lấy.

Một bàn tay vô hình không nhìn thấy, chợt vươn dài, đâm vào hồ nước, chộp về phía người con gái.

Anh nhận ra, đó chính là Đại Hùng!

Dù sao trong những người con gái anh quen biết, ngực lớn như vậy cũng chỉ có cô và Trang Di Cảnh.

Đặc điểm cực kỳ rõ ràng.

Mà trong hoàn cảnh này, rõ ràng cái ao này có vấn đề, anh tự nhiên không có khả năng tự mình xuống nước cứu người.

Cho nên lựa chọn dùng hình thái dung hợp tàng hình của Titan để ra tay.

Dưới hình thái dung hợp, cộng thêm hoàn toàn thu nạp Lực trường rực rỡ, phạm vi lực trường hỏa diễm xung quanh Hoa lân y Titan cũng nhỏ hơn rất nhiều, hơn nữa nhiệt độ cũng thấp hơn rất nhiều.

Tuy rằng cùng là tăng sức mạnh nhưng an toàn là trên hết.

Không bao lâu, Lý Trình Di một tay nâng Đại Hùng từ trong nước nổi lên, thả cô lên bờ.

Đại Hùng còn mặc áo tắm màu trắng ngâm suối nước nóng, da thịt như ngà voi bị ngâm nước trắng như Thải Hồng Đường.

Bụng cũng phồng lên không ít, hiển nhiên là uống no nước.

Lý Trình Di thu hồi bàn tay vô hình đổi thành hình thái dung hợp hoa Tử đằng, đi tới bên cạnh đối phương ngồi xổm xuống.

Đưa tay ra, anh nhanh chóng kiểm tra miệng mũi Đại Hùng, xác định không tắc nghẽn khí quản.

Xác định lại nhịp tim.

Nhưng khi tay anh nắm lấy mạch đập cổ tay, sắc mặt hơi đổi.

Không có động tĩnh! Nhưng cơ thể thì mềm mại!

Lực trường rực rỡ!

Lúc này Lý Trình Di giơ tay lên, nhắm ngay ngực trái Đại Hùng, phóng thích hoa ngữ.

Ánh sáng vô hình ấm áp liên tục không ngừng truyền ấm áp vào thân thể Đại Hùng.

Đồng thời lại từ trong túi cấp cứu lấy ra một hộp thuốc màu trắng, lấy ra một viên nhét vào miệng Đại Hùng.

Đây là thuốc đặc hiệu của bệnh viện Đại Hùng, có thể nhanh chóng bổ sung cân bằng nguyên tố vi lượng trong cơ thể, trong thời gian ngắn tăng cường cơ tim, tăng nồng độ protein miễn dịch.

Không bao lâu, tiếng nước rất nhỏ truyền ra.

Đại Hùng mở to mắt, trong miệng mũi không ngừng tuôn ra ra nước.

Ước chừng ba giây, một lượng lớn nước chảy xuôi theo mặt cô.

Xì!

Cô mới mạnh mẽ hít vào một hơi, lại phun ra.

“Anh Trình. “Đồng tử có chút tan rã trong mắt cô dần dần có tiêu cự.

“Em còn sống. Không sao, không sao. “Lý Trình Di nghiêng đầu qua một bên.

“Cẩn thận, hồ nước!”

Đại Hùng khó khăn nặn ra mấy chữ.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía suối nước nóng, vừa rồi anh đưa tay đi vào cứu người, cũng không đụng phải cái gì, hết thảy bình thường.

“Không có việc gì, em nghỉ ngơi trước, có anh ở đây. “Anh duy trì Lực trường rực rỡ, thu tay đứng dậy.

Rầm rầm.

Rầm

Bỗng nhiên tiếng nước chảy rõ ràng từ trong suối nước nóng truyền ra.

Bốp một cái, một bàn tay lớn hoàn toàn do nước tạo thành, bám vào bên cạnh suối nước nóng.

Sau đó mượn lực, một hình người cao ba mét hoàn toàn do nước tạo thành, chậm rãi bò lên mặt đất.

Lúc này thân thể Đại Hùng nằm trên mặt đất dần dần bắt đầu mơ hồ, phai nhạt.

Rõ ràng là cô ấy đang ra ngoài.

Lý Trình Di thu hồi Lực trường rực rỡ, nhìn về phía Người nước cách đó không xa.

Người này cả người bốc hơi nóng, nước trong thân thể cũng không phải trong suốt, mà là vẩn đục mang theo rất nhiều vật trôi nổi thật nhỏ. Hiện ra màu hơi hơi vàng.

Làm cho người ta không khỏi liên tưởng đến rất nhiều người chà bùn và đi tiểu trong suối nước nóng.

Rầm rầm!

Người nước từng bước từng bước, tới gần Lý Trình Di.

Đồng thời còn phát ra tiếng động dị thường giống như bong bóng nổi lên.

Có thể nghe hiểu lời nói không?

Lý Trình Di mở miệng hỏi.

Từ nơi Iseline, anh hiểu được, Góc chết bên trong cũng là có khả năng có thể tồn tại cá thể câu thông.

Cho nên, anh định thử một chút.

A……

Người nước cúi đầu phát ra tiếng kêu.

“Có thể nghe hiểu thì gật đầu, không thể thì lắc đầu. “Lý Trình Di nói.

Ha ha ha……

Người nước lại một lần nữa tới gần.

Bùm!!!

Trong phút chốc một bàn tay to vô hình tựa như xe tải, ầm ầm đụng vào mặt người nước.

Lực trùng kích cực lớn mang theo nó bay ngược về phía sau hơn mười mét, hung hăng đụng vào mặt tường gỗ lim.

Mày gần thử xem?

Lý Trình Di thu tay lại, xung quanh bắt đầu tản ra từng luồng khí nóng rực.

Đó là hiệu ứng tự động của hoa hướng dương Titan.

Bất luận là dung hợp trạng thái tàng hình, hay là trạng thái mặc hoàn toàn, đều sẽ trong nháy mắt kích phát loại này lực trường nóng rực.

Loại lực trường này hoàn toàn mặc vào chính là hỏa diễm tinh lọc, vào giờ này khắc này, dung hợp hình thái, chính là thiêu đốt tàng hình.

Phạm vi là mười mét xung quanh.

Hơi nước bắt đầu bốc hơi, hóa thành sương trắng, tràn ngập trong sảnh suối nước nóng.

Người nước bị nện ở trên tường, thân thể hóa thành dòng nước tản đi hơn phân nửa, chỉ còn lại có nửa bên trái thân thể còn miễn cưỡng thành hình.

Nó giãy dụa, từ trên tường trượt xuống, một lần nữa hấp thu dòng nước xung quanh, sau đó nhìn về phía Lý Trình Di.

Phốc phốc phốc!

Nó bắt đầu hung mãnh đánh vào ngực mình, sau đó há to miệng rống giận.

A……

Sau đó

“Phụt ！ ！ ”

Một dòng nước bị nó phun lên cao, nhanh chóng phóng về phía Lý Trình Di.

Nước bọt kia có màu vàng sậm, bên trong hỗn hợp rất nhiều thứ nhìn qua giống như lớp sừng và mỡ, mồ hôi, giống như một quả cầu nước, quay cuồng xoay tròn bắn về phía Lý Trình Di.

Không thể giao tiếp sao?

Thở dài một tiếng, Lý Trình Di vung tay lên.

Bàn tay khổng lồ vô hình ở giữa không trung đập tan thủy cầu, không nhìn lượng lớn chất bẩn bắn ra bên trái, tiếp tục hung hăng cào về phía trước.

Bùm!

Người nước bị một trảo bắt lấy nửa người dưới

Chương 345: Không thể giết chết

Tiếng nước ào ào vang lên toàn bộ nửa người dưới của nó tán loạn, hóa thành nước chảy tứ tán.

Đồng thời, hỏa diễm thanh lọc, cũng ở cự ly gần thiêu đốt toàn thân nó.

Bùm bùm!

Lại là hai tiếng nổ, Lý Trình Di đánh tan thân thể nó. Chỉ để lại một cái đầu rơi xuống đất, không ngừng lăn loạn.

Anh giơ tay nhìn đồng hồ, giờ trên điện thoại di động hoạt động bình thường.

Chức năng truy cập mạng tuy rằng ngừng, nhưng bộ hẹn giờ vẫn còn. Có thể đại khái biết ở chỗ này đợi bao lâu.

Tầm nhìn bắt đầu mờ dần. Lý Trình Di biết, thời gian thoáng hiện sắp tới.

Ba phút mười hai giây.

Anh ấn nút Pause.

Ngẩng đầu, mơ hồ bên trong, anh mơ hồ nhìn thấy, người nước kia lại một lần nữa hấp thu dòng nước, ý đồ tại khôi phục thân thể.

“Thủ đoạn trùng kích phỏng chừng không cách nào đánh chết, hẳn là cần nhiệt độ cao hoặc là phản ứng hóa học thì mới giết được nó?”

Rồi nhắm mắt lại.

Chờ hai giây, mở mắt ra.

Suối nước nóng trước mắt đã hoàn toàn khôi phục nguyên trạng.

Anh xoay người, nhìn về phía Đại Hùng đang đi về phía anh.

Cô đã hơi tỉnh táo một chút, trên người quấn một cái khăn tắm, dưới sự dìu đỡ của Thải Hồng Đường, gắt gao nhìn chằm chằm vào phương hướng này.

Cho đến khi nhìn thấy Lý Trình Di đi ra, cô mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cảm ơn. “Cô khó khăn thốt ra hai chữ.

“Đi nghỉ ngơi đi. “Lý Trình Di cất điện thoại,” Có tôi ở đây”.

Một cỗ cảm giác an tâm nồng đậm truyền khắp thể xác và tinh thần Đại Hùng.

Cô rốt cục chống đỡ không nổi, dựa vào Thải Hồng Đường mềm nhũn, hôn mê.

“Ai à! Em mà ngất chị không đỡ nổi đâu!! “Thải Hồng Đường thiếu chút nữa bị dựa vào lảo đảo ngã xuống đất.

May mắn một bên anh em Râu đen tiến lên, nâng một cái cáng cứu thương lại đây, khênh Đại Hùng đi trước.

Long Môn Điếu muốn tiến lên hỗ trợ, bị Thải Hồng Đường tát trở về.

Nhìn ánh mắt người này là biết hắn ta không thích hợp.

Nhìn Thải Hồng Đường còn có tâm tình đánh người, Lý Trình Di liền biết Đại Hùng khẳng định không việc gì.

…….

Huyện Vân Sơn.

Gần Lang động

“Ai bảo các người giết người lung tung?” Khương Chỉ Ngân tóc dài xõa vai sắc mặt âm trầm, nhìn ba người đối diện vẻ mặt bình tĩnh.

Andy đến từ tập đoàn Noel, đang chậm rãi thao tác máy tính.

Màn hình máy tính trôi nổi trước mặt anh ta, hiện ra trạng thái nửa trong suốt.

Mặc dù là người hợp tác, nhưng thái độ của anh và Khương Chỉ Ngân đối với việc giết người này dường như hoàn toàn khác biệt.

“Đừng nóng giận, anh Khương, đám người kia đã chạm tới điểm mấu chốt, tiến thêm một bước có thể sẽ phát hiện chứng

cứ. Chúng ta không thể để tình hình phức tạp thêm. “Andy sắc mặt lạnh nhạt an ủi.

“Nhưng bọn họ là người của Sở an ninh! Các anh chỉ cần đánh ngất rồi ném xa một chút là được chứ? “Khương Chỉ Ngân nổi nóng nói.

“Khương, anh biết anh nói gì không?” Athos một trong hai trợ thủ, người mặc âu phục cười cười nói

“Bọn họ là người, là người sống, sắp xếp của chúng ta không thể uổng phí được, nhưng cũng là do các anh sắp xếp không ổn, làm sao có thể trách đến trên đầu chúng tôi?”

“Athos nói không sai, người là do tôi giết. Nếu có gan, anh có thể giết tôi đền mạng. “Người con gái tóc lam đứng bên cạnh lạnh lùng nói.

Cô vẫn là bộ quần áo nữ tu, mấy ngày nay phảng phất không có một chút mồ hôi, thậm chí còn không có một chút mùi cơ thể và thậm chí ngay cả quần áo bên ngoài cũng không có chút dơ bẩn, tựa như mới tinh như lúc đầu.

Ánh mắt Khương Chỉ Ngân càng âm trầm, nhìn chằm chằm Fraxinus không nói một lời.

Một tia chất lỏng màu bạc theo cánh tay phải của anh đi xuống, đang cấp tốc hình thành một cái vali màu bạc hình chữ nhật.

“Được rồi, Khương, người chết đều đã chết, anh nên suy nghĩ làm thế nào khắc phục hậu quả. Chúng ta là bạn bè, là đứng cùng một chỗ người, không nên giương cung bạt kiếm như vậy.” Andy lúc này dập màn hình máy tính, tùy ý màn hình co lại, ngưng tụ thành một viên tinh thể màu đỏ, một lần nữa trôi nổi ở vai phải của mình.

“Mặt khác. “Anh ta dừng một chút. Vấn đề hiện tại của chúng ta có chút phiền toái. Nhân số không đủ”.

“Không đủ? Tôi không phải đã cho các anh đưa hơn trăm người vào sao? Sao vẫn là không đủ? “Khương Chỉ Ngân tức giận nói. “Trước đó phạm nhân, dân địa phương và cả mấy tên xã hội đen thì phải đủ người rồi mới đúng!”

Tôi cũng không biết nguyên nhân. Nhưng từ mức độ nổi lên của Quyển sách bìa xanh chỉ em còn gặp nhiền phiền toái. "Andy khẽ lắc đầu. Tôi hoài nghi, Quyển sách bìa xanh hoàn toàn hiện lên, có thể chỉ có người Góc chết mới có thể tiến vào Lang Động.

"Người Góc chết? "Khương Chỉ Ngân nhíu mày.

"Đúng vậy, những người bình thường còn lại, cho dù chết, có thể cũng có chút hiệu quả, nhưng quá yếu ớt." Andy gật đầu.

"Tinh thần người Góc chết dao động mạnh hơn, điều này đã được chứng thực. "Khương Chỉ Ngân trầm mặc.

"Tôi lập tức huy động người Góc chết xung quanh đây nhưng anh cần phải biết, thời gian của chúng ta không nhiều lắm, chuyện người của Sở an ninh bản địa chết phải nhanh chóng kết án, còn phải có lời giải thích hoàn mỹ, nếu không cấp trên vấn tội xuống, không riêng gì tôi chạy không thoát, các anh cũng đừng nghĩ trốn!"

"Tôi đương nhiên hiểu. Yên tâm, dựa theo tính toán của chúng ta, chỉ cần tiêu hao thêm ba mươi người Góc chết, vấn đề có thể giải quyết. Nhưng người bình thường, cũng không biết còn muốn bao nhiêu. "Andy trả lời.

"Ba mươi người quá nhiều, loại quần thể này vốn chết rất nhanh, xuất hiện cũng chậm." Khương Chỉ Ngân nhíu mày.

"Thử xem đi, người Góc chết, Cửu Nghi hẳn là không coi trọng?" Athos cười nói, "Dù sao loại người như chúng ta, không biết lúc nào chết ở góc nào, cũng rất bình thường." Anh ta cũng là người Góc chết.

"Anh nói không sai, tôi phát lệnh điều động. "Khương Chỉ Ngân hiểu ý anh ta.

"Nhưng, tôi không hy vọng có lần sau. "Anh ta giơ tay chỉ Athos cảnh cáo.

"Đương nhiên đương nhiên. "Athos cợt nhả nói.

Chương 346: Đổ lỗi cho tên côn đồ

“Vậy người của Sở an ninh, anh muốn xử lý thế nào? “Khương Chỉ Ngân nhìn Andy.

“Rất đơn giản. “Andy mỉm cười,” Tôi đã tra tư liệu. Trong những người ở Góc chết gần đó, có một người tên là côn đồ. Trước đây đã làm không ít chuyện, anh có thể sắp xếp cho côn đồ và team của hắn tra tới đây, sau đó đem vụ án đều đổ lên đầu bọn họ. Dù sao cũng là cỏ dại, chẳng mấy chốc mà chết, chết rồi thì ai quan tâm”.

“Cũng được. “Khương Chỉ Ngân gật đầu,” Tên côn đồ kia quả thật không có kỷ cương, vừa vặn lần này xử lý một thể”.

“Tên côn đồ làm việc không hề có quy luật, loại chuyện này an ở trên đầu hắn, thật đúng là không cần lo lắng bị vạch trần.

“Có băng ghi hình của tên côn đồ không? “Athos cười hỏi.

“Đương nhiên. “Khương Chỉ Ngân tựa hồ hiểu được cái gì, ánh mắt chăm chú nhìn về phía anh ta.

……..

Trong một sân bóng đá rộng lớn.

Bầu trời tối đen, bốn phía sân bóng có đèn pha sáng ngời không ngừng xoay tròn.

Long Môn Điếu khẩn trương đứng ở trung tâm, nhìn chung quanh.

Trên người hắn ta mặc nguyên bộ trang bị áo giáp phòng hộ, nhưng loại thời điểm này, phần lớn công năng của áo giáp đều không có cách nào sử dụng bình thường.

Xì!

Đột nhiên hắn hướng bên trái lóe lên, tựa hồ đang né tránh cái gì.

Một lỗ hổng sắc bén, hiện lên ở vị trí ban đầu của hắn, kéo bãi cỏ trên mặt đất ra một vệt màu đen.

Xì!

Lại là một tiếng gió rất nhỏ, Long Môn Điếu né tránh không kịp, bị xẹt qua đùi, xương cốt ngoài chân nhất thời bị chém

một vết đao thật sâu.

May mắn chính là tựa hồ bởi vì bị ngăn cản, đùi của hắn ta không bị thương.

Xì!

Xì!

Xoẹt!!

Trong phút chốc liên tục ba âm thanh quét lên ba vị trí trên thân thể hắn ta.

Long Môn Điếu lúc trước dựa vào năng lực Thính Phong phân biệt vị trí, còn có thể miễn cưỡng né tránh một đạo công kích vô hình.

Hiện tại đồng thời ba đạo, hắn ta liền hoàn toàn mù tịt.

Xong rồi! Hắn ta lăn sang trái ngay tại chỗ, ôm tâm lý may mắn cố gắng né tránh.

Phốc!

Trong nháy mắt, cánh tay trái của hắn ta từ khuỷu tay gãy, máu loãng nương theo áo giáp tuôn ra ngoài, mang theo một vòng cung nện xuống đất.

Xì!

Lại là một đạo công kích vô hình bay về phía cổ hắn ta.

Xong rồi, lần này là thật xong rồi, Đường tỷ, Đại Hùng.

Trong lòng Long Môn Điếu không hoảng sợ, ngược lại nhiều hơn một tia thoải mái khó hiểu.

Mệt quá.

Mỗi ngày lo lắng đề phòng, sợ mình vừa ngủ dậy sẽ không ở trong phòng mình, mà là vào Góc chết.

Có thể sống một ngày được thêm một ngày, đây chính là suy nghĩ hắn ta luôn mang theo.

Mà chân chính đến hiện tại, hắn ta bỗng nhiên lại nhẹ nhõm trở lại.

Không cần phải như trước nữa. Sống trong sợ hãi thật sự căng thẳng.

Bùm!

Đột nhiên một trận đau nhức từ mông hắn ta nổ tung.

Một cỗ cự lực hung hăng đánh vào mông hắn ta, đụng bay hắn ta ra ngoài như quả bóng bowling.

Tâm tình bình thản của Long Môn Điếu trong nháy mắt bị đánh vỡ, một đường lăn lộn ra ngoài ăn một ngụm đất.

“Mẹ kiếp! Ai vậy! Chết cũng không cho ông mày chết tử tế? “Hắn ta miễn cưỡng ổn định thân hình, ngẩng đầu lên.

Ầm ầm!!

Trong phút chốc mặt đất chấn động .

Trong một đoàn ánh vàng rực rỡ chói mắt, một con quái vật cao lớn cả người mọc đầy con ngươi , bị tay phải Lý Trình Di nâng lên, đè xuống.

Bàn tay khổng lồ vô hình của Hoa Lân y hung hăng nện xuống mặt đất sân bóng, đem quái vật đập mạnh xuống mặt đất, tựa như bị đè lại thịt nướng, xì xì toát ra khói đặc.

Chỉ chốc lát sau, quái vật không tiếng động hòa tan, hóa thành vô số khí đen, tiêu tán không còn.

Chỉ để lại trên mặt đất một thủ ấn cực lớn đường kính hơn năm thước.

Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn về phía Long Môn Điếu.

“Ông em vừa rồi nói cái gì đấy?”

“Em… em nói đại ca thật sự là quá đẹp trai!!” Long Môn Điếu trợn mắt há hốc mồm, lập tức chuyển thành vẻ mặt tươi cười trả lời.

“Cậu tốt nhất nên xác định mình không nói sai. “Lý Trình Di mặt không chút thay đổi.

Kỳ thật anh cũng không có ý định giết quái vật kia, nhưng đáng tiếc, đối phương hình thể cao lớn, khiến anh đánh giá sai sức mạnh của đối phương

Kết quả không cẩn thận, dùng sức quá lớn.

Thu thập manh mối xong chưa?

“Đều tốt rồi! “Long Môn Điếu vội vàng nói,” Đại ca, tay em gãy rồi, ở bên chân anh, nhớ giúp em nhặt ra nhé.

Lý Trình Di nhặt một cánh tay cụt bên cạnh lên, trước mắt chợt mơ hồ vặn vẹo, ký ức thoáng hiện đến.

Không, chính xác mà nói, hẳn là Góc chết đóng lại.

Quái vật bên trong đã chết, Góc chết sẽ đóng lại, chờ đợi lần sau mở ra. Chỉ có điều lần sau sẽ khó khăn hơn.

Hai người trở lại bãi cỏ bên cạnh Vĩnh An Uyển.

Cánh tay Long Môn Điếu còn đang không ngừng tuôn máu, hai người Râu đen cùng Râu nâu đã sớm chờ đợi ở bên cạnh nhanh chóng tiến lên, dùng keo cầm máu cùng băng vải cầm máu khẩn cấp.

Đại Hùng ở một bên dùng vật chứa đặc thù, đem bàn tay gãy trong tay Lý Trình Di mang đi bảo quản.

Rất nhanh, nhân viên y tế bên ngoài đi vào, mang Long Môn Điếu cùng cánh tay gãy đi tới bệnh viện tư nhân nhà Đại Hùng chữa trị.

Độ khó càng lúc càng lớn. “Lý Trình Di khẽ nhíu mày. Trong thời gian kế tiếp, mọi người cố gắng hết sức đừng rời khỏi bên cạnh tôi.

“Em bên này đã có chút manh mối dự báo trong thời gian ngắn ít nhất ba ngày, em không có khả năng lại đi vào, anh Trình, em muốn đi tỉnh một chuyến, em có manh mối Góc chết ở bên đó.”

“Không sao. Có việc thì nhắn lại cho anh”Lý Trình Di gật đầu.

“Để chị đi cùng em”Thải Hồng Đường nói, cô vốn định điều tra Quyển sách bìa xanh ở huyện Vân Sơn, kết quả hiện tại tình huống khẩn cấp bên này, chỉ có thể trở về hỗ trợ điều tra Góc chết trước.

Chương 347: Cái chết của Râu đen

“Vâng! “Đại Hùng ôm Thải Hồng Đường. “Nếu như em không còn, một mình chị nhất định phải sống sót”

“Em định làm diễn viên đấy hả?“Thải Hồng Đường tát cô một cái. “Đừng nói những lời không may mắn như vậy.”

Góc chết của Đại Hùng tạm đặt tên là Suối nước nóng. Góc chết của Long Môn Điếu tạm đặt tên là sân bóng đá. Mọi người hỗ trợ thu thập tin tức tình báo. Hai đặc điểm này đều rất rõ ràng. Vận khí của chúng ta coi như không tệ. “Lý Trình Di sắp xếp nói.

“Quả thật, đầu mối đã tìm được, chỉ cần qua bên kia xác minh một chút. “Đại Hùng gật đầu.

“Tôi…. “Râu đen mở miệng còn muốn nói chuyện.

Đột nhiên thân thể anh cấp tốc nhạt đi, nửa trong suốt, tựa như keo trái cây nhu động, chậm rãi bất động.

Sau đó một giây, hoàn toàn biến mất.

“Lại nữa! “Đồng tử Lý Trình Di co rụt lại, tần suất này quá nhanh.

Tất cả mọi người đi ra xa, tôi đi vào hỗ trợ!”

Ba người Thải Hồng Đường không dám quấy rầy, nhanh chóng đi xa kéo dài khoảng cách, nhìn Lý Trình Di đứng yên tại chỗ không ngừng thử tiến vào. Nhưng thời gian trôi qua từng chút một.

5 phút.

10 phút.

Lý Trình Di vẫn không tiến vào Góc chết.

Phụt.

Bỗng nhiên một tiếng động lạ từ vị trí Râu đen biến mất truyền ra.

Tầm mắt mọi người nhìn về phía đó.

Trên bãi cỏ, vị trí ban đầu của Râu đen, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một chiếc máy tính bảng tàn tạ.

Cạnh máy tính bị cái gì đó cắn một miếng lớn.

“Là máy tính dự phòng khẩn cấp của anh trai! “Đôi mắt nâu nhỏ đỏ lên.

Những người khác trong nháy mắt đều hiểu được.

Sau khi tiến vào Góc chết, người không trở về, đồ vật trở về, tình huống như vậy, những người Góc chết khác cũng từng xuất hiện.

Mà người xuất hiện loại tình huống này, không có một ai còn sống.

Mấy người ở đây đều trầm mặc không nói.

Một cỗ bi thương nhàn nhạt theo tiếng khóc của Râu nâu chậm rãi tản ra.

Trơ mắt nhìn người quen vừa rồi còn đang trao đổi bình thường, thoáng cái mười phút đã không còn.

Cảm giác này…

Lý Trình Di tiến lên, nhặt chiếc máy tính bảng bị hỏng kia lên.

Máy tính vào tay có chút ướt át, tựa hồ đã ngâm trong nước.

Anh cầm lên ngửi ngửi, một mùi nước biển nhàn nhạt mặn thối.

Lúc trước yên ổn thời gian dài như vậy, bởi vì thuận lợi giải quyết hết lần này đến lần khác Góc chết, tất cả mọi người tựa hồ buông lỏng chút cảnh giác đối với Góc chết.

Nhưng bây giờ.

Quá nhanh, ngắn ngủi mười phút, hết thảy liền kết thúc.

Lý Trình Di mặc dù là người có tần số thoáng hiện cao, nhưng cũng không thể cam đoan mình trong vòng mười phút nhất định có thể tiến vào hỗ trợ.

Càng mấu chốt chính là, anh không nghĩ tới Râu đen ngay cả mười phút cũng không chống đỡ được.

Giờ khắc này, mấy người mới khắc sâu cảm nhận được, Góc chết là càng ngày càng khó.

“Không thể tiếp tục như vậy. “Lý Trình Di nhìn về phía Thải Hồng Đường.

“Chúng ta cho dù tìm không thấy phương pháp triệt để thoát khỏi Góc chết cũng ít nhất phải tìm được cách làm cho độ khó của Góc chết không tăng lên”

“Ừ! “Thải Hồng Đường và Đại Hùng đồng thời lên tiếng.

Râu đen trước đó còn tiếng cười nói một mảnh hài hòa với cả team, hiện tại thoáng cái liền mất người, một người bị chặt đứt bàn tay. Đại Hùng nếu không phải Lý Trình Di kịp thời cứu viện, phỏng chừng cũng lạnh.

Ổn định lâu rồi, mọi người dường như đều quên, Góc chết có bao nhiêu đáng sợ.

Thải Hồng Đường là bản thân mình có trang bị có thực lực, đầu óc đủ dùng, can đảm cẩn thận, mới có thể một mình chống đỡ qua điểm báo.

Những người còn lại có lẽ đầu óc đủ dùng, nhưng có Góc chết, căn bản là không cho người ta thời gian động não.

Một khi trang bị khoa học kỹ thuật bị hạn chế kết cục cơ bản đã định trước.

Cái chết của Râu đen, cùng với cảnh ngộ của Đại Hùng và Long Môn Điếu là một cảnh báo sét đánh đối với cả team, cũng làm cho bọn họ bừng tỉnh khỏi an nhàn lúc trước.

Vài ngày sau.

Đại Hùng Thải Hồng Đường đi ra tỉnh ngoài điều tra suối nước nóng Góc chết, tìm kiếm phương pháp thoát ly.

Lý Trình Di Râu nâu giúp Long Môn Điếu điều tra manh mối Góc chết của sân bóng đá.

May mắn chính là, hai người vận khí không tiếp tục chuyển biến xấu, tìm được nguyên mẫu suối nước nóng, là một nhà hơn sáu mươi năm trước, bởi vì suối nước nóng khô kiệt ông chủ trong cửa hàng bởi vì nguồn thu bị mất, không thể gánh vác một khoản vay lớn, vì thế một mồi lửa đốt cháy khu suối nước nóng, cắt cổ tay tự sát ở trong suối nước nóng nhà mình.

Hai người Thải Hồng Đường trải qua một phen trắc trở, thuận lợi tìm được hàng xóm ban đầu của cửa hàng suối nước nóng, thông qua hai trẻ em may mắn sống sót lúc ấy ở trong khu suối nước nóng chơi trốn tìm, tìm được phương pháp thoát ly khỏi suối nước nóng.

Long Môn Điếu bên này hơi phức tạp một chút. Nhưng cũng tìm được một chỗ đã trở thành đất hoang vùng ngoại ô sân bóng đá.

Chỉ là khác chính là, sân bóng này không phải cho người ta chơi, mà là sân bóng đá robot.

Hơn ba mươi năm trước từng xảy ra một vụ án, lúc ấy một người máy đá bóng trong đó đột nhiên bị hacker điều khiển, phát sinh bạo loạn, trắng trợn tàn sát người xem chung quanh.

Thảm kịch tạo thành 13 người chết, 5 người bị thương

Bên này cũng thuận lợi tìm được nguyên mẫu cùng cách thoát ly.

……

Ngày 30 tháng 12, đêm giao thừa.

Trong Vĩnh An uyển.

Team Khu vườn Vận mệnh tái hợp

Bên ngoài bầu trời đêm không ngừng có từng đợt pháo hoa phóng lên cao, nổ tung tán thành từng đóa hoa, chữ viết, thậm chí còn có kiến trúc, động vật.

Nhưng trong đại sảnh tầng một, năm người đều không nói gì, chỉ trầm mặc.

Trên vai Đại Hùng quấn băng vải, đó là vết bỏng cuối cùng khi thoát khỏi Góc chết.

Long môn Điếu một chân đổi thành chân máy, đây là lúc thoát ly Góc chết bị người máy tàng hình cắt nát chân trái.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Cho đến khi đồng hồ treo tường phát ra tiếng vang nhẹ.

Đúng 24 giờ.

Chương 348: Đi theo con đường Lê n

Bụp!

Thải Hồng Đường vỗ một cái lên bàn trà.

“Chuyện gì xảy ra?! Râu đen không còn, chúng ta chỉ biết đứng đây chờ chết sao?”

Đôi mắt đẹp của cô quét qua mấy người.

“Ngay từ đầu, mọi người không phải đều biết Góc chết đáng sợ như thế nào!? thế nào, sao giờ mọi người lại lo sợ thế?”

“Tôi làm sao không sợ chết”.

Thải Hồng Đường tiếp tục nói, ánh mắt kiên định, “Nhưng không có nghĩa là tôi muốn chết!

Bụp một cái.

Cô giẫm lên bàn trà, quét mắt nhìn mấy người.

“Muốn chết, cũng phải chết theo ý của tôi! Không ai có thể khống chế tôi! Góc chết cũng thế!”

Cô kéo áo sơ mi trắng trước ngực mình ra, từ trong ngực lấy ra một thứ giống như túi nước màu đen, ném lên bàn trà.

“Bom lỏng cường hóa t10 của Năng lượng Duy Bang. Nếu như tôi phải chết, vậy nhất định là tôi tự mình nổ.

“Sống nhiều năm như vậy, trừ không có ngực ra thì bà đây chả sợ cái gì.”

“Đi tìm manh mối đi. “Đôi mắt Râu nâu sưng đỏ, đột nhiên lên tiếng. “Đi tìm manh mối cách thoát khỏi hoàn toàn Góc chết, tôi muốn làm người bình thường, có thể kết hôn sinh con, yên lặng hưởng cuộc sống của người bình thường!”

“Tôi cũng vậy. “Long Môn Điếu có chút trầm thấp,” Chúng ta ngay từ đầu tụ cùng một chỗ, không phải là vì mục tiêu này sao?”

Bùm!

“Vậy thì con mẹ nó! Không thể tiếp tục an nhàn như vậy! “Thải Hồng Đường lại đập bàn, hét lớn.

“Chị Đường! Chị nói đúng! Làm gì thì cũng chẳng phải là chết sao?! Đêm nay em sẽ đến phòng chị!”

Thình thịch một cái, Long Môn Điếu bị một cước đạp ngã xuống đất, lăn trên mặt đất hai vòng, đau đến run rẩy.

Hắn ta mới lắp chân trái mới, còn chưa thích ứng, cánh tay cũng chưa hoàn toàn khỏi. Lần này là đau thật.

“Anh của tôi không chừng còn chưa chết, dù sao chúng ta cũng đi về hướng này, nhất định không sai! “Râu nâu nghiêm túc nói.

“Em tin chị Đường. “Đại Hùng nhẹ giọng mà kiên định.

‘Anh Trình, anh có ý gì không? “Thải Hồng Đường cuối cùng nhìn về phía Lý Trình Di vẫn chưa lên tiếng.

“Thời gian này, chúng ta đi huyện Vân Sơn. Dựa theo manh mối ông chủ tôi đưa ra lúc trước, con trai Lê n của ông ta rất có thể chỉ còn cách thoát khỏi Góc chết một bước. Chúng ta đi theo con đường của Lê n khi trước. “Lý Trình Di nói.

‘Tin tức này là ai truyền ra? “Thải Hồng Đường nghi ngờ hỏi. “Chuyện Lê n, em cũng đã điều tra qua. Bị mất tích một cách thần bí, ngay cả kho ký ức dự bị cũng biến mất. Hoàn toàn không thể nhân bản sống lại. Nhưng chỉ bằng điểm này, không có cách nào chứng minh khoảng cách cậu ta hoàn toàn thoát khỏi Góc chết chỉ có một bước”.

“Ông chủ nói với tôi. Tôi cũng từng hoài nghi, nhưng bất kể thế nào, nhất định phải đi huyện Vân Sơn. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Ý anh Trình là tác dụng của Quyển sách bìa xanh?” Thải Hồng Đường biết không ít tình hình cụ thể của Quyển sách bìa xanh, lúc này trong nháy mắt đã phản ứng lại.

“Không sai. “Lý Trình Di gật đầu,” Tôi muốn thử xem, ước nguyện của Quyển sách bìa xanh có thể giúp chúng ta thoát khỏi Góc chết hay không!

“Ước nguyện!?”

Mấy người nghe vậy tinh thần đều phấn chấn hẳn lên.

“Có lẽ, lúc trước Lê n cũng là ý nghĩ này, có thể anh ta không thành công, nhưng anh ta nhất định tìm được manh mối nào đó cũng từ Quyển sách bìa xanh nơi này, bằng không anh ta sẽ không ở phía trên nhắn lại!”

“Không sai. Cho nên, Quyển sách bìa xanh, chúng ta bắt buộc phải có! “Lý Trình Di nheo mắt lại.

Sau khi team mất người một cách không bình thường trong đoàn đội, anh lại lần nữa tỉnh ngộ, tính nguy hiểm của Góc chết tuyệt đối không đơn giản như mình nghĩ.

Coi như là anh nếu như đột nhiên vào Cửa hàng nhỏ yên tĩnh như lần cuối cùng

Khó khăn như vậy, sợ là trong nháy mắt cũng sẽ chết.

Cho nên, phải thừa dịp hiện tại, chuẩn bị sẵn sàng!

Về phần Quyển sách bìa xanh cần mạng người tế tự, những người dã tâm xem mạng người như cỏ rác trước kia, phần tử phạm tội, không phải chính là vật tiêu hao tốt nhất sao?

“Thật trùng hợp. “Thải Hồng Đường lấy di động ra, mở ra một tin nhắn. Ba em muốn em trở về, trong khoảng thời gian này giúp em tìm một giáo viên tiến hành huấn luyện sức chịu đựng. Nhưng vừa rồi, chuyên viên Cửu Nghi của Toại Dương chính thức gửi lời mời thăm dò Góc chết tới tất cả các khu vực xung quanh. Muốn đi Lang Động nơi có Quyển sách bìa xanh”. Cô nhẹ giọng nói.

“Rất đơn giản, ba em muốn bảo vệ em. “Lý Trình Di nói.

“Nhưng đây là trốn tránh, không có ý nghĩa. Ba em căn bản không hiểu em. “Thải Hồng Đường chẳng hề để ý.

“Nhà em cũng gọi điện thoại bảo em về gặp mặt. “Đại Hùng lên tiếng,” Xem ra là mời thăm dò lần này rất nguy hiểm.

“Hẳn là vậy. Cho nên, nếu muốn đi thì chuẩn bị đi. “Lý Trình Di gật đầu.

Anh nhìn mấy người một cái.

“Thật ra biện pháp tốt nhất là mọi người ở lại đây, tôi cùng Tiếu Hào đi là được,mọi người không trải qua huấn luyện đặc

thù, gặp phải nguy hiểm, không thể ứng đối kịp thời".

"Anh Trình, đến nước này rồi, đơn giản chỉ là chết thôi. "Râu nâu nghiêm túc nói.

"Anh Trình, anh đừng coi thường chúng em. "Long Môn Điếu bò trở về ngồi xuống một lần nữa, nhe răng trợn mắt nói," Em vẫn không nhàn rỗi, vẫn luôn luyện súng, trong nhà không ai quản em, liền buôn lậu vài thứ tốt, một mình không có việc gì luyện tập, đối với Góc chết em không lợi hại bằng các anh, nhưng đối phó với người he he, nhìn chân em này?"

Hắn ta vỗ vỗ chân máy của mình.

"Sao? Chân cậu nhiều lông? "Cái liếc mắt của Thải Hồng Đường khiến hắn sợ tới mức vội vàng nghiêm túc giải thích.

"Không phải, cái này…… Trong đùi em giấu đồ nóng".

Hắn cẩn thận khom lưng, mở ra một cánh cửa nhỏ bên cạnh xương đùi, từ bên trong móc ra ngoài một quả tên lửa kim loại màu đen dài ngắn bằng bàn tay.

Chương 349: Tự quyết định vận mệnh của mình

"Hắc Phi Ngư - tên lửa tự động truy tung, em tiêu hết toàn bộ tích góp, mới mua được 1 quả này, phóng ra sau có thể tự động phân thành 30 quả loại nhỏ, bao trùm hết thảy mục tiêu công kích mà em xác định!"

Long Môn Điếu vẻ mặt đắc ý.

"Được! " Hắn bị Thải Hồng Đường hung hăng tát một cái lên đầu.

Cuối cùng cũng có giác ngộ!

Đây là lần đầu tiên hắn được Thải Hồng Đường khen.

Long Môn Điếu tuy rằng bị đánh rất đau, nhưng vẫn lộ ra vẻ mặt tương đối hưởng thụ.

Mấy người còn lại trong lòng lắc đầu, tên tiểu tử này bị đánh mà còn như vậy.

Lý Trình Di trầm giọng nói: "Chúng ta không có thế lực chuyên nghiệp nào khác, bất kể là thế lực bí mật hay nhân thủ

đều không đủ. Nhưng ưu thế lớn nhất của chúng ta chính là bọn họ không biết mục tiêu ý đồ của chúng ta!”

“Cho nên mọi người đến lúc đó cứ nhẫn nhịn qua đó, mặt khác, cứ quang minh chính đại đi qua đó thì sau này cũng sẽ ảnh hưởng đối với sản nghiệp cùng sinh hoạt của chúng ta.Cho nên, chúng ta phải chuẩn bị một trang bị thống nhất có thể che giấu thân phận. Sau khi ra ngoài, mọi người không thể dùng tên thật trao đổi, mà phải dùng nick name, không có ý kiến chứ?”

“Anh Trình suy nghĩ chu toàn! “Đại Hùng gật đầu là người đầu tiên đồng ý,“Bên em có thể cung cấp vật liệu sinh học đặc thù, chế tác trang bị quần áo có thể tiến vào Góc chết. Lượng nhập hàng các loại vật liệu trong nhà em rất lớn, hoàn toàn có thể đủ cho chúng ta dùng rồi”

“Tôi có thể làm thủ công, chỉ mặc áo khoác đồng phục cũng không khó. “Râu nâu trầm giọng nói.

“Gia công chắc chắn không thể tìm người ngoài.

“Em có thể kiếm được hàng cấm hoặc bộ chắn tín hiệu siêu mạnh, bộ truyền tin xuyên thấu, áo giáp hay mô-đun quân dụng, dân dụng!

“Như vậy, khi hành động ngầm, chúng ta không thể còn dùng cái tên Khu vườn Vận mệnh, đơn giản một chút, gọi là Hoa Viên được không?”

“Tên quá dễ liên tưởng sẽ bị người ta nhìn ra”Thải Hồng Đường phản bác

” Đổi một chút đi, gọi là chậu hoa được không?”Long Môn Điếu nói.

Vẫn là gọi Hoa Đình đi. Chậu hoa cũng quá cái kia cái gì. “Long Môn Điếu nhỏ giọng nói.

Vậy gọi là Hoa Đình đi. Về phần biệt hiệu thì dùng chủ hoa của mọi người được không?” Trình Di nói

“Được!”

“Nhất trí!”

“Đồng ý!”

Mấy người vươn tay ra, tay Lý Trình Di ở phía dưới cùng, những người còn lại từng người đặt trên mu bàn tay anh.

Cuối cùng là Thải Hồng Đường.

“Chỉ có chính chúng ta, mới có thể quyết định vận mệnh của chính chúng ta!” Lý Trình Di trầm giọng nói.

Đây cũng là một ý nghĩ trong lòng anh lúc trước đặt tên.

Đúng vậy, chỉ có chính chúng ta! “Thải Hồng Đường nghiêm túc nói.

…….

Sáng ngày 3/1.

Khu rừng ngoại ô huyện Vân Sơn.

Từng đội người Góc chết đến từ huyện thị xung quanh, nhao nhao ngồi xe, đi tới bên ngoài khu rừng.

Các loại xe đủ loại tắt máy, cửa xe mở ra, ít nhất hơn 40 người phân tán ở hai bên làn xe.

Nhóm người này phần lớn là người bản địa tỉnh Phù Tang, phần nhỏ đến từ tỉnh ngoài.

Bản địa tỉnh Phù Tung, ngoại trừ khách độc hành, chủ yếu có hai nhóm nhỏ.

Một trong số đó là Phòng nhỏ Lâm m và một nhóm khác đó là Nhà nguyện.

Người đứng đầu nhóm căn phòng nhỏ Lâm m là một người đàn trung niên sắc mặt chán chường, mặc một thân trang phục rằn ri, ngồi ở trên một tảng đá lớn ven đường, trong tay kẹp thuốc lá không tiếng động hút, tựa hồ không có hứng thú gì đối với mọi thứ xung quanh.

Người trong nhóm Nhà nguyện thì càng đặc sắc, vừa xuống xe liền bắt đầu ấy ra các loại sách lẩm bẩm, tất cả đều là các loại kinh văn thần phật phù hộ của các loại tôn giáo.Điều này đại diện cho một hướng đi cho những người ở Góc chết - hướng tới niềm tin tôn giáo.

Người đứng đầu nhóm Nhà nguyện là một đạo sĩ râu dê mặc đạo bào Thái Cực đen trắng, lưng đeo kiếm gỗ, tóc dài buộc thành búi tóc, khí chất tiên phong đạo cốt.

Ngoài ra, chính là một người đàn ông đầu âm dương mà Lý Trình Di tương đối quen thuộc - - Quy ca.

Chung quanh anh đứng một đám hơn mười người, tất cả đều là thành viên phụ cận Tháp Tuyệt Vọng.

“Chuyên viên thông báo, chỉ cần đến hỗ trợ điều tra Góc chết, là có thể lấy được một số tiền lớn, việc này là thật chứ?”

“Mẹ nó, làm một vụ, đủ để cho con gái tôi sau này học đại học!

“Có chuyên viên chính thức làm người đảm bảo chắc không sai, nhưng có đủ tư cách hỗ trợ hay không, phỏng chừng rất khó. Bằng không cũng sẽ không ra giá cao như vậy”.

“Quả thật, nhất định là có điều kiện sàng lọc rất khó. Phía chính phủ lúc nào hào phóng như vậy?”

Mọi người ở đây, thường xuyên ở trong nhóm nhìn thấy các tỷ phú treo thưởng nhiệm vụ Góc chết kếch xù, đã sớm thèm thuồng không chịu được, nhưng bởi vì tần suất ký ức thoáng hiện thấp nên ít người có cơ hội kiếm tiền.

Nhưng lần này khác, phía chính phủ trực tiếp thông báo, chỉ cần đến coi như không thành công, lúc trở về cũng sẽ cho mỗi người 500 nghìn tiền công.Vì thế rất nhiều người động tâm. Dù sao không phải tất cả mọi người đều có tiền có thế như Thải Hồng Đường Long Môn Điếu.

Người Góc chết như vậy, chung quy mọi người đều là người bình thường, thậm chí còn chỉ là học sinh, trẻ em mười mấy tuổi.

Mọi người đừng ầm ĩ, trước đừng nóng vội, chờ phía chính phủ thống nhất thông báo sắp xếp. “Tư Mã Quy mới dưỡng thương xong, lúc này cũng đi theo kiếm thêm thu nhập, duy trì trật tự.

“Văn Sơn quần chủ, đã mười giờ rồi phải không? thông cáo nói là mười giờ tập hợp ở chỗ này, như thế nào phía chính phủ

một người cũng không thấy?”

Người đứng đầu nhóm Phòng nhỏ Lâm m chán chường đến chỗ Tư Mã Quy hỏi.

Chương 350: Gặp lại đồng nghiệp

Tên mạng của Tư Mã Quy là Tư Mã Văn Sơn, cho nên được gọi tắt là Văn Sơn.

“Không biết, nhưng tác phong của phía chính phủ, ông cũng hiểu mà, có chút phong cách cũng bình thường. Dù sao chúng ta cũng chỉ là người ngoài lề không được coi trọng. “Tư Mã Quy thở dài.

Từ khi ông chủ Tân Đức Lạp đi về sau, anh không có con đường kiếm tiền, cuộc sống xa hoa trụy lạc trước kia kết thúc, hiện tại thoáng cái trở lại những ngày tháng gian khổ ban đầu, điều này làm cho anh ta rất không thích ứng.

“Xưng hô với người anh em thế nào? “Anh nhìn về phía đối phương.

“Triệu Thế n”. Người đứng đầu team Văn Sơn đã bốn lần sống sót qua Góc chết, thanh danh trong giới vẫn rất vang dội. “Ông chú vẻ chán chường nghiêm túc nói.

“Hổ thẹn, kỳ thật đại bộ phận đều là không phải làm gì cả, đạo sĩ bên kia đâu?”

“Tên mạng là Bình An đạo nhân, cụ thể tên là gì thì không biết. “Triệu Thế n nhỏ giọng nói.

“Ai à, đám người chúng ta, vẫn là thiếu mấy nhân vật quan trọng. “Tư Mã Quy thở dài.

“Ai vậy? “Triệu Thế n nghi hoặc.

Tư Mã Quy nhắc tới người nọ, nhất thời mặt lộ ra một tia tự hào, “Anh ta chính là trâu bò chân chính! Thực lực mạnh, nhân phẩm tốt, vẫn là người có tần suất ký ức thoáng hiện cao! Trước kia tôi cùng anh ta hợp tác qua, người nọ thật sự rất trâu!”

“Cái người có tần suất ký ức thoáng hiện cao đó là anh em của cậu!?” Triệu Thế n nhất thời ánh mắt sáng lên, lộ ra một tia

hâm mộ.

“Đúng vậy, tên đó làm người rất có tố chất, có tình có nghĩa, có nghĩa khí, có việc là hắn thật sự hỗ trợ! Đáng tiếc, hiện tại ông chủ của tôi về nước, hắn ta cũng không làm việc cùng tôi nữa”.

“Cậu có cách nào liên lạc với anh ta không? Có thể thử xem có thể nhờ anh ta hỗ trợ không? “Triệu Thế n dò hỏi.

“Vấn đề là người ta dựa vào cái gì giúp ta? Quan hệ thì chí ít cũng được, nhưng cũng không tới mức người ta có thể liều mạng vì đối phương. Nếu tôi mở miệng người ta đáp ứng còn tốt, nếu không đáp ứng, vậy đường dây này sẽ hoàn toàn không còn. Về sau phương thức liên lạc đều phải cắt đứt. Trừ phi bất đắc dĩ!”

Tư Mã Quy còn chưa nói xong, cách đó không xa trong rừng mơ hồ truyền đến tiếng bước chân.

“Người đến rồi! “Có người hô.

“Là cầm súng, hẳn là người phía chính phủ!”

Liên tiếp thanh âm truyền đến.

Từng đám người phân tán đứng ở Góc chết, tầm mắt dồn dập hướng tiếng bước chân tụ tập.

Rất nhanh, từng tốp binh sỹ mặc áo giáp toàn thân màu đen, từ trong rừng cầm súng đi ra.

Những binh sĩ này mỗi người đều bình quân cao hơn một mét tám, dáng người khôi ngô cường tráng, toàn thân đều bao bọc trong thiết giáp cùng áo chống cháy, hoàn toàn không lộ nửa điểm da thịt.

Trên tay còn cầm súng tiểu liên loại SR-457 do Bạch Tinh sản xuất.

Loại súng tiểu liên này lực xuyên thấu rất mạnh, những thân cây ở trong rừng nếu không quá to thì đều bị đạn xuyên thấu.

“Mọi người xin yên lặng bởi vì cần trợ giúp tại Góc chết, cho nên hi vọng mọi người phối hợp một chút, tắt hết thiết bị

thông tin trên người để tránh dẫn đến rò rỉ bí mật, sinh ra hậu quả nghiêm trọng.”

Một tiểu đội trưởng dẫn đầu lớn tiếng kêu gọi.

“Hiện tại, do tôi dẫn đội, mọi người đi vào trong, cần tiến vào khu vực hoàn toàn che chắn. Xin đừng lớn tiếng ồn ào, cám ơn. “Tiểu đội trưởng tiếp tục kêu gọi.

Mọi người nhao nhao cúi đầu tắt điện thoại di động, sau đó theo đội binh lính đi về phía rừng sâu.

“ ! ! ? ? ”

Mọi người kéo thành đội, ước chừng đi được một dặm đường, phía trước xa xa, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng Lang động.

“Quả nhiên là Lang Động “Tư Mã Quy biết mình đoán đúng. Quyển sách bìa xanh này, rõ ràng ngay cả phía chính phủ cũng cảm thấy hứng thú, xem ra bên trong ẩn giấu đồ vật rất có giá trị.

Đúng lúc này, tất cả binh lính bỗng nhiên nâng họng súng lên, nhắm ngay người ở Góc chết.

Phốc phốc phốc phốc!!

Viên đạn giảm âm giống như hạt mưa, dày đặc đan xen thành một tấm lưới lớn, trong nháy mắt bao trùm mọi người ở đây.

Bất ngờ không kịp đề phòng, mọi người căn bản là không nghĩ tới, sẽ bị binh lính chính phủ đột nhiên tập kích, đại bộ phận bị đạn bắn xuyên qua, ngã xuống đất không dậy nổi.

Tổng cộng hơn bốn mươi người, căn bản không kịp phản ứng còn chưa kịp kêu đã bị bắn chết. Máu loãng theo thi thể thấm vào bùn đất, bãi cỏ hoặc bắn tung tóe đến trên thân cây, trên lá khô, nhuộm cả rừng thành một tầng màu đỏ nhàn nhạt.

Chỉ có Tư Mã Quy, Triệu Thế n và mấy người khác phát hiện có điều không đúng liền ngã xuống đất phủ phục, trốn đến phía sau thân cây to rồi nổ súng bắn trả.

Nhưng đạn của họ không thể xuyên thủng áo giáp chống đạn của binh lính.

Mấy người bị binh lính cầm súng vây quanh bốn phía, cơ bản đã là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tư Mã Quy nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Triệu Thế n cách đó không xa. Tên này tựa hồ ngay cả chết cũng không sợ, bây giờ còn có tâm tình châm cho mình một điếu thuốc nhả khói.

“Cứ như vậy chết tựa hồ cũng không tệ. “Triệu Thế n nhìn về phía hắn, còn cười cười.

Ít nhất không cần lo lắng hãi hùng nữa.

Tư Mã Quy cắn răng muốn phản bác, nhưng cách đó không xa, bỗng nhiên truyền đến một tiếng nói nhỏ.

Lúc này lại còn có người đến?

Tư Mã Quy nhanh chóng quay đầu nhìn lướt qua.

Đập vào mắt chỗ, ba người mặc bộ đồ màu sẫm đang tiến gần đến phía này.

Trong đó người đi ở phía trước, tóc ngắn, to con, khuôn mặt bình thản, nhưng hai mắt đen kịt mơ hồ có loại thần thái bức người.

Chính là đồng nghiệp trước đây hắn ta từng làm việc cùng, Lý Trình Di!

Chương 351: Cạm bẫy

Đúng lúc này Tư Mã Quy nhìn thấy hai binh sĩ dẫn đường cho ba người Lý Trình Di mở chốt bảo hiểm súng ống, xoay người nâng súng định nhắm.

“Lý Trình Di! Chạy mau, đây là bẫy!” Dưới tình thế cấp bách hắn định kêu to một tiếng.

Nhưng còn chưa kịp lên tiếng, hắn liền nhìn thấy hai binh sĩ giơ súng chuẩn bị nhắm, bỗng nhiên dừng lại, lập tức buông họng súng xuống, xoay người, tiếp tục dẫn đường.

Tựa hồ động tác vừa rồi không có gì bất thường.

Sau đó một người đàn ông tóc đuôi ngựa phía sau Lý Trình Di ra dấu chữ V, dáng vẻ thoải mái vui vẻ.

Chờ đã! Tại sao đàn ông lại buộc tóc đuôi ngựa?

Người nọ chẳng lẽ là phụ nữ!?

Tư Mã Quy dụi dụi mắt.

Không đợi anh ta hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, bỗng nhiên chung quanh an tĩnh lại.

Tiếng súng vừa rồi hoàn toàn biến mất.

Chuyện gì xảy ra?

Triệu Thế n cách đó không xa vẻ mặt nghi hoặc, thò tay ra chính là bắn hai phát vào trên người một gã binh sĩ cầm súng phía trước.

Viên đạn bắn bay nhưng binh sĩ kia vẫn ngơ ngác đứng tại chỗ, không nhúc nhích. Không chỉ có anh ta, chung quanh tổng cộng gần hai mươi tên binh lính, toàn bộ vào giờ khắc này, đều ngừng bắn, tựa như rối gỗ, cứng ngắc bất động.

“Đều là binh lính máy móc, phối hợp với mô đun thông tin vừa mới lấy được, xâm nhập vẫn rất dễ dàng. Mô đun mặt ngoài của bọn họ tiên tiến, trên thực tế mô đun chống hacker vẫn dùng phiên bản bên Sultan, không hề có tính khiêu chiến”.Người con gái phía sau Lý Trình Di lười biếng nói.

“Đã dùng tới mô đun Bạch Tinh rồi, thì không thể dùng mô đun chống hacker tốt hơn sao?”

Anh lúc này nhíu mày, chậm rãi hướng bên này đến gần.

“Bởi vì mô đun Bạch Tinh có nhiều cạm bẫy, còn cần rất nhiều thứ đồng bộ mới có thể phát huy hiệu quả hoàn chỉnh. Một khi dùng tới, he he, một mô đun điều tra đồng bộ công năng bán giá gấp năm lần, anh có mua không? Không mua toàn bộ mô đun anh mua lúc trước đều không dùng được. “Người con gái tóc đuôi ngựa giải thích.

Lúc này ba người Lý Trình Di chậm rãi đến gần, mới nhìn thấy trên mặt đất có một đống lớn người chết.

Vẻ mặt thoải mái vừa rồi của ba người thoáng cái ngưng lại.

Không khí thoáng chốc trầm mặc.

Mặc dù đã nhìn quen người chết, nhưng cho dù ai nhìn một chút nhiều thi thể như vậy, vẫn đều là đồng loại giống như mình, trong lòng không khỏi rùng mình

……

“Quả nhiên. Là cạm bẫy. “Lý Trình Di nhìn thi thể và máu tươi đầy đất trước mắt, trong lòng vốn bình thản, thoáng cái trở nên âm trầm.

Người anh đánh chết tuy nhiều, nhưng những người kia đều là người đáng chết.

Mà nơi này, rất nhiều căn bản là người bình thường. Người bình thường sẽ không bởi vì tiến vào Góc chết, liền thay đổi bản chất.

Những binh lính người máy này, mô đun bên trong không phải của chính phủ Nghi quốc. “Thải Hồng Đường ấn xuống kính AR, sắc mặt khó coi nói. “Lai lịch của chúng đã bị xóa sạch, tạm thời không có cách nào tìm ra”.

“Đây không phải là vì tế tự Quyển sách bìa xanh chứ!? “Long Môn Điếu bên cạnh sắc mặt trắng bệch, nhịn không được lên tiếng.

“Có khả năng” Lý Trình Di đi đến trước người một cô gái mới chỉ là một đứa trẻ mới lớn, ngồi xổm xuống.

Nhìn đứa bé gái này cùng lắm mới chỉ 16,17 tuổi, bị bắn một phát chính giữa mi tâm.

“Có người bố trí, muốn dùng tính mạng những người Góc chết chúng ta, tế tự Quyển sách bìa xanh!“Anh trầm thấp nói, đưa tay vuốt mắt bé gái chết còn chưa nhắm mắt lại.

“Lý Trình Di! “Một tiếng gọi quen thuộc, khiến anh ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Tư Mã Quy Quy ca, ngoi lên từ giữa đám tử thi, bước nhanh về phía bên này.

“Anh Quy? Sao anh lại tới đây? Không phải vì thiếu tiền chứ? “Lý Trình Di đứng dậy, nhíu mày nhìn người trước.

“Trước không nói cái này, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!? “Tư Mã Quy hỏi.

“Không biết. “Lý Trình Di trả lời. “Tôi giống như anh, cũng là nhận được thông báo tới, sau đó phát hiện hai binh sĩ này không thích hợp, vừa vặn bạn bè của tôi là hacker liền khống chế hai đội người máy này.”

“Những người này, là người của các cậu à!? “Tư Mã Quy cắn răng hỏi.

“Tất cả đều là người máy, bạn tôi xâm nhập chip của họ, tạm thời khống chế được mà thôi. “Lý Trình Di trả lời.

“Đệt! “Tư Mã Quy nhìn chằm chằm vào mắt Lý Trình Di, lựa chọn tin tưởng anh.

Lúc trước anh cũng nhìn thấy hai binh sĩ cơ giới xoay người, chuẩn bị bắn Lý Trình Di.

“Báo cảnh sát đi! Đây không phải là chuyện chúng ta có thể can thiệp!”

“Chung quanh bị che chắn. Chúng ta phải ra khỏi khu rừng này mới được. Nhưng hiện tại, e rằng có người không muốn chúng ta ra ngoài. “Lý Trình Di nghiêng người, nhìn về phía khu rừng cách đó không xa.

Sáng sớm ánh sáng rực rỡ chiếu nghiêng vào rừng.

Trong sương trắng mông lung.

Một người cao lớn mặc áo giáp hoa văn màu tím, chậm rãi xoay người từ sau thân cây đi ra.

“Nói không sai! “Dưới mũ bảo hiểm hình người vang lên âm điệu điện tử quái dị.

Trong thời gian ngắn như vậy đã khống chế hai đội binh lính máy móc xung quanh.”

Nếu không là ta vừa vặn tới xem tình huống, thật đúng là có thể để các ngươi chạy thoát”.

Hình người màu tím từng bước tới gần mọi người.

Lúc này Tư Mã Quy, Triệu Thế n, còn có ba người Góc chết may mắn sống sót, đều tự nhiên tụ tập sau lưng mấy người Lý Trình Di, sắc mặt khẩn trương nhìn về phía hình người áo giáp này.

“Ngươi là ai? “Lý Trình Di xoay người, đối mặt với đối phương.

“Ta? “Hình người áo giáp tím phát ra tiếng cười,” Các ngươi hẳn là rất nhiều người đã nghe nói qua tên ta. Ta là tên côn đồ.

Tên côn đồ?

Giữa rừng cây đột nhiên lạnh lẽo.

“Ngươi là tên côn đồ, vậy ta là cái gì?”

Chương 352: Ta là tên côn đồ Fake

Lý Trình Di nheo hai mắt lại, cẩn thận quan sát đối phương, tực khắc thật đúng là từ trên thân áo giáp màu tím kia, tìm được hoa văn hoa Tử đằng.

Hiển nhiên đối phương bắt chước đến ngay cả chi tiết cũng đúng.

Sắc mặt Thải Hồng Đường quái dị liếc Lý Trình Di một cái.

“Anh Trình?”

Có thể xâm nhập không?”

“Không thể, hắn có mô đun che chắn, cao cấp hơn trước rất nhiều. “Thải Hồng Đường lắc đầu.

“Lui ra sau. “Lý Trình Di nhấc hộp vũ khí bay trong tay lên.

Mấy người còn lại nhao nhao lui về phía sau.

Bốp!

Trong phút chốc tất cả binh sĩ cơ giới chung quanh đồng thời giơ súng lên, nhắm vào “tên côn đồ”.

Phốc phốc phốc!!

Lưỡi lửa dày đặc sáng lên, đan xen thành từng đạo phi đạn tự động, toàn bộ bắn lên người tên hình người màu tím.

Trong tiếng va chạm, tia lửa nổ tung.

Nhưng hình người màu tím chỉ là giơ tay, bảo vệ đầu mặt, ngay cả lui về phía sau cũng không lui cần, liền đứng vững trước tất cả loạt đạn súng.

Cho nên nói, mang những phế vật này tới đây có ích lợi gì? Lãng phí thời gian!

Hắn ta nhảy dựng lên với một cú gập đầu gối, và từ đằng sau lưng thò ra hai ống như tổ ong, và ngọn lửa màu xanh đậm phun ra từ phía sau nó.

Bùm!

Dưới lực đẩy khổng lồ, hắn ta từ độ cao ba mét nổ tung ra, đâm vào một đội binh lính người máy ở bên cạnh.

Phụt!

Hai cánh tay nhỏ bắn ra hắc đao sắc bén, nhanh như chớp xẹt qua ngực từng binh lính người máy.

Chỉ hai giây.

Liên tục tám binh lính người máy bị cắt thành hai đoạn, lộ ra cấu tạo bên trong nổ tung hồ quang điện.

Đang lúc hắn ta định xông về phía đám người Lý Trình Di, trực tiếp giải quyết tên đầu sỏ.

Đột nhiên một đạo ngân quang bay ra.

Đó là một cây rìu chiến to bằng cánh cửa, đang xoay tròn với tốc độ cao, lưỡi rìu chém vào đầu hắn.

Hắc đao nặng nề chém ở bên cạnh lưỡi rìu, đánh lệch bay ra, đâm vào mặt đất cách đó không xa.

Một mảnh đất đen bắn tung tóe.

Tên côn đồ hơi ngoài ý muốn nhìn về phía Lý Trình Di.

Lại còn có vũ khí bay?

Lý Trình Di không nói một lời, giơ tay vẫy.

Nhất thời cự phủ lần nữa bay trở về, từ bên cạnh bổ về phía'tên côn đồ'.

“Phong Ngân Phủ pháp khởi động”. Nương theo tiếng điện tử cơ giới vang lên.Cự Phủ lúc này đây tực khắc không còn là cứng đối cứng, mà là tại sắp va chạm hắc đao trong nháy mắt, hơi hơi lệch, từ chém chém biến thành cắt, từ bên cạnh nhanh chóng xẹt qua.

Tốc độ của vũ khí bay ngang bằng với tốc độ âm thanh.

Trong lúc nhất thời mọi người chỉ có thể nhìn thấy một đạo ngân quang không ngừng vờn quanh ‘tên côn đồ’ nhanh chóng cắt.

Mà loại cắt này còn mơ hồ bao hàm vận luật nào đó.

‘Tên côn đồ’bị đánh liên tiếp lui về phía sau, trên người cũng bắt đầu không ngừng hiện lên những vết thương.

Vật liệu của Vũ khí bay hiển nhiên tốt hơn áo giáp trên người hắn.

Lúc này hai mắt hắn ta sáng lên hồng quang.

Bốp!

Sau lưng hắn đột nhiên mở ra một đôi cánh sắc bén do từng thanh hắc đao tạo thành.

Đồng thời lồng ngực tự động mở ra, lộ ra họng súng màu đen dày đặc bên trong.

Muốn chết!!!

Bang bang bang bang!!!

Viên đạn như hạt mưa từ ngực hắn nổ tung.

Nhưng tất cả đạn bắn về phía trước người Lý Trình Di liền nhao nhao bị bắn ngược trở lại.

Ngoại trừ bắn tóe ra lửa, không có nửa điểm làm tổn hại lông tóc của Lý Trình Di

Đây là cái quỷ gì?! “Tên côn đồ sửng sốt.

“Lực trường của Chuyên gia điều khiển vũ khí bay. “Lý Trình Di trả lời.

“Ngươi lừa ai chứ?! Đã bắn tóe ra lửa thì sao còn lực trường!?

Đã biết đối thủ là chuyên gia Vũ khí bay, hắn ta lúc này hai tay cầm đao toàn lực chém về phía Cự Phủ.

Thoáng một cái, cự hủ bị đánh ra hơn mười thước bên ngoài, sau khi chặt đứt một thân cây, bay về bầu trời phía xa.

“Ngươi là chuyên gia Vũ khí bay còn dám tới gần ta! Ngươi muốn chết hả!!!”

Tên côn đồ’một bước bước ra, tung người lơ lửng, ánh sáng xanh sau lưng phun ra, tốc độ cao nhằm phía Lý Trình Di.

“Chết đi!! Ha ha ha!!”

Hai tay hắn cầm đao, sau lưng cánh chim tự động mở rộng, kéo dài, mở rộng, biến dài tới ba mét.

Khoảng cách mười mét giữa hai người thoáng qua đã tới.

Hắc đao xẹt qua không khí, phát ra tiếng rít sắc bén, tựa như móng vuốt sắc bén của chim ưng bắt mồi.

Vù vù tiếng rít chói tai bén nhọn.

Lưỡi dao nhanh chóng cắt vào mặt Lý Trình Di, mang theo hư ảnh nhàn nhạt.

Lưỡi dao càng lúc càng gần.

Bốp!

Trong phút chốc Lý Trình Di nghiêng người, thiếu chút nữa tránh được lưỡi dao.

Sau đó giơ tay lên..

Bàn tay anh tóm ‘tên côn đồ’, nện xuống.

Ầm ầm!!

Bãi cỏ nổ tung, đất đen vụn cỏ đá vụn bắn tung tóe, tựa như sóng cuộn, từng vòng rung động xung quanh.

Va chạm cực lớn mang đến chấn động đầu, khiến mạch điện của ‘tên côn đồ’ đình trệ một cái chớp mắt.

Còn không đợi hắn hoàn hồn, một cỗ cự lực bắt lấy đầu hắn, giơ lên thật cao, lần nữa nện xuống mặt đất.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Liên tục bốn tiếng nổ lớn, mặt đất nhiều ra bốn cái hố to.

Cánh chim và súng máy sau lưng "tên côn đồ" bị đập nát.

Ý thức của hắn còn chưa kịp phản ứng, đã bị ném lên thật cao.

Vù.

Xa xa giữa không trung, cự phủ màu bạc xoay quanh bay trở về, tinh chuẩn rơi vào trong tay Lý Trình Di.

Bốp!

Lực lượng khủng bố bộc phát, một đạo ngân quang từ trên xuống dưới chợt sáng lên.

Tất cả đều yên tĩnh.

Phù phù.

Thân thể 'Tên côn đồ' bị nện rơi xuống đất, tạo thành một cái khe nứt.

Chương 353: Ngươi không phải là chuyên gia vũ khí bay

"Ngươi gạt ta!"

Hắn ngơ ngác nhìn Lý Trình Di trước mặt.

Ngươi…… Không phải Chuyên gia điều khiển vũ khí bay?

Vũ khí bay hòa tan, hóa thành vali.

Lý Trình Di nhấc vũ khí bay lên, đi ngang qua hắn ta, không trả lời.

Rầm một cái,'tên côn đồ'ở phía sau anh nứt thành hai mảnh, rải rác thành vô số mảnh nhỏ linh kiện trên mặt đất.

Những mảnh kim loại vụ màu đen dưới ánh mặt trời lóe ra ánh sáng tựa như bảo thạch.

“Đẹp thật! Anh Trình, anh có cần linh kiện trên người hắn ta không? “Long Môn Điếu ở phía sau kêu to.

‘Tùy cậu “Lý Trình Di cầm bút chạy thẳng về phía Lang động. Đã chết nhiều người như vậy, Lang Động bên kia rất có thể đã gần như hoàn thành, anh phải mau chóng.

Là người cải tạo hoàn toàn Ám Ưng. “Thải Hồng Đường tiến lên kiểm tra cấu tạo bên trong ‘tên côn đồ’.

“Trong số Mã hiệu loại người cải thảo hệ thống Thiên Không thì đứng đầu tiên là Hắc Ưng, Ám Ưng ít nhất so Hắc Ưng có tính năng tổng hợp mạnh hơn trung bình 30%, cứ như vậy mà Trình ca đều mặt đối mặt giải quyết được. Chậc chậc”

Cô vừa kiểm tra, vừa tán thưởng.

Đi thôi, tùy tiện nhặt một chút là được rồi, đuổi theo trước.

Cô đứng dậy và ra lệnh cho những người lính cơ khí còn lại thông qua thiết bị đầu cuối AR tiến về Lang động.

Đối mặt với hacker đứng đầu có AI phối hợp như cô, chỉ cần cấp bậc mô - đun chống hacker không đủ, vỏ ngoài có chức năng truyền tin không dây, đó chính là món ăn cho cô làm thịt.

Lúc trước hoàn toàn không có báo trước, đột nhiên xuất hiện nhiều binh lính người máy như vậy. “Long Môn Điếu nghi hoặc nói.

“Không rõ lắm, nhưng đi về phía Lang Động, cuối cùng nhất định sẽ có đáp án. Đương nhiên, chúng ta không có khả năng đến quá gần, chỉ cần từ xa cung cấp cho Trình ca các loại trợ giúp như che chắn điều tra quấy nhiễu là được. “Thải Hồng Đường trả lời.

“Đi thôi”.

Cô nhấc chân đi về phía trước, đi theo hướng Lý Trình Di.

Chỉ là vừa đi về phía trước, bỗng nhiên sắc mặt cô khẽ biến, nhận ra có chút không đúng.

“Chờ một chút?! Nơi này cách Lang Động còn xa không? Sao thân ảnh anh Trình có chút không đúng!?

Trong lòng Long Môn Điếu căng thẳng, vội vàng nhìn theo.

Quả nhiên, nhìn thấy phía sau lưng Lý Trình Di đang nhanh chóng trở nên mơ hồ, vặn vẹo, giống như cách một tầng thủy tinh dày.

Mà tầng thủy tinh lông này còn đang ngày càng dày.

Một giây.

Hai giây.

Lý Trình Di lặng lẽ biến mất trước mắt mọi người.

“Mẹ kiếp, lúc này thoáng hiện!? “Tư Mã Quy là người đầu tiên nhận ra tình huống.

Anh ta vừa rồi còn khiếp sợ trước chiến lực cường hãn tay không bộc phát của Lý Trình Di, không thể tự kiềm chế.

Không nghĩ tới mới hoàn hồn đã thấy một màn trước mắt này.

Nơi này còn chưa đến Lang Động

Tuy rằng thoạt nhìn gần, nhưng nhìn từ trên cao nơi này cách Lang Động ít nhất còn mấy trăm mét.

Ong.

Không đợi mọi người phản ứng, xa xa trong rừng giữa không trung, một người mặc áo giáp sau lưng đeo đao đen, xòe cánh như chim ưng từ xa bay tới. Chỉ khác là áo giáp người này có lồi có lõm, hiển nhiên là nữ.

Tên phế vật Athos! Lại có thể tổn thất một bộ hoàn chỉnh ở địa phương nhỏ này. Hợp tác với hắn quả thực là sỉ nhục lớn nhất trong cuộc đời ta!

Giọng nữ điện tử hợp thành từ cổ họng người áo giáp màu đen vang lên.

Phía sau cô ta phun ra ánh lửa màu lam, chậm rãi giảm tốc độ, hạ xuống, rơi xuống đất.

Sau đó nhìn về phía Thải Hồng Đường, Long Môn Điếu, cùng với đám người Tư Mã Quy đang đứng tại những mảnh linh kiện người máy.

“Xong đời. Lại là loại Ám Ưng. Thiên Không Hắc Ưng đời 2 “Long Môn Điếu sắc mặt xám như đất.

“Trình Ý vừa vặn thoáng hiện. Lần này xong rồi. “Tư Mã Quy cùng hắn đứng chung một chỗ mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Chỉ có Thải Hồng Đường, ánh mắt âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm Ám Ưng mới tới, không nói một lời.

Ngàn nghĩ vạn nghĩ, chính là không nghĩ tới vừa vặn kẹt ở điểm này, anh Trình bị ký ức thoáng hiện kéo vào Góc chết.

Rõ ràng nơi này chưa tới Lang Động, tực khắc cũng xuất hiện ký ức thoáng hiện.

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy!?

…….

Một mảnh sương mù mờ mịt.

Bao phủ bên cạnh Lý Trình Di.

Màu xám, mọi thứ đều xám.

Nhìn quanh bốn phía, không nhìn thấy cây cối, không nhìn thấy bầu trời, thậm chí ngay cả mặt đất đứng dưới chân cũng không thấy rõ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy là một khối bùn, có màu nâu xám.

Anh đứng trong sương xám, không nhúc nhích, chỉ lẳng lặng chờ đợi.

“Anh, sao anh lại đột nhiên tiến vào Góc chết? ” Giọng nói Iseline đen ở phía sau anh truyền đến.

“Không biết, theo đạo lý Góc chết của Lang Động cách nơi này còn xa, không có khả năng kéo anh vào nhanh như vậy. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Nơi này không phải Lang động. “Giọng điệu của Iseline có chút lo lắng. Hình như, là một Góc chết hoàn toàn xa lạ, không phải nơi lần trước chúng ta đi qua.

“Không sao, chỉ là thoáng hiện, rất nhanh có thể ra ngoài. “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh.

“Nhưng bên ngoài còn có bạn bè của anh, hai người bọn họ cùng đến đây, không sợ gặp phải nguy hiểm sao?”

“Không sao. “Lý Trình Di trả lời,“Bọn họ yêu cầu đi cùng. Thân là người Góc chết, chúng ta nhất định không thể dựa vào người khác. Mặt khác, ngay từ đầu chúng ta đã định ra kế hoạch, chính là chia nhau hành động. Bọn họ không phải trẻ con, không cần anh luôn bảo vệ”.

Đoạn văn này, cũng không phải theo như lời anh nói, mà là Thải Hồng Đường trước khi đi đã nói.

“Nhưng nếu bọn họ chết thì họ sẽ không còn là bạn bè của anh nữa, anh sẽ không đau lòng sao? “Iseline không cách nào hiểu được, nếu là bạn bè, trợ giúp bọn họ thì có quan hệ gì?

“Thương tâm cũng không đến mức đó”.Lý Trình Di trả lời.

“Nhưng có thể sẽ tiếc nuối, nếu bọn họ chết, đó cũng là lựa chọn của bọn họ, chứng minh bọn họ chỉ có thể đi tới nơi này.”

Chính vì là bạn bè, cho nên anh tôn trọng bọn họ.

“Đồng thời, tin tưởng bọn họ.”

Iseline trầm mặc, hơn nửa ngày mới nói “Người lớn thật khó hiểu!”

Chương 354: Vạn phần khẩn trương

Cô chung quy là ở Góc chết đợi mấy chục năm, tuy rằng lớn tuổi, nhưng trên thực tế không có trải qua đạo lý đối nhân xử thế, rất nhiều thứ không thể lý giải.

Không biết một người không có khả năng vĩnh viễn dựa vào người khác giúp đỡ mà sống, người như vậy không gọi là bạn bè.

“Sương mù hình như đã nhạt đi một chút. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói:” Đi thôi, đi xem nơi này rốt cuộc là cái gì?

Lúc này ngay phía trước anh, mơ hồ hiển lộ ra cây cối màu trắng.

Giữa cây cối, có một con đường nhỏ uốn lượn thông tới chỗ sâu trong sương mù.

Khiến người ta kỳ quái chính là, cây cối nơi này là trắng thì thôi, ngay cả cỏ ven đường trên mặt đất, đều là thuần màu trắng, giống như là dùng vôi hoặc là bùn cao su màu trắng nặn ra.

Lý Trình Di nhấc chân, chậm rãi dọc theo con đường nhỏ này, di chuyển về phía trước.

Từng bước một.

Anh đi rất chậm, vừa đi, đồng thời cũng ở một bên quan sát chung quanh.

Những cái cây trắng cắt ngang từ hai bên.

Cỏ màu trắng trên mặt đất cũng không ngừng lay động theo gió.

Trong gió mơ hồ có tiếng sóng cây lay động ào ào, tựa như thủy triều.

Phốc.

Phốc.

Phụt.

Lý Trình Di từng bước một đi về phía trước, mỗi một bước đều cẩn thận men dọc theo con đường nhỏ.

Phốc.

Đột nhiên, anh dừng lại.

Lúc này sương mù đã nhạt đi càng nhiều, ít nhất dưới chân có thể thấy rõ ràng.

Lý Trình Di cúi đầu, nhìn một bụi cỏ màu trắng ven đường chân phải.

Nơi đó đột ngột có mấy đóa hoa nhỏ, đang theo gió khẽ lay động.

Hoa nhỏ màu vàng sáng, màu sắc tươi mới, bắt mắt nổi bật.

Tổng cộng ba đóa, tựa như trước đây anh đã thấy rất nhiều hoa cúc dại ven đường.

“Anh làm sao vậy? “Iseline nghi hoặc hỏi, không biết vì sao anh không đi.

“Có hoa. “Lý Trình Di trả lời.

Anh cẩn thận ngồi xổm xuống, nhìn ven đường này ba đóa hoa nhỏ này, vươn ngón tay, nhẹ nhàng chạm vào gần nhất một đóa.

Một tia hoa khí mát mẻ theo đầu ngón tay chảy vào mu bàn tay anh.

‘Bồ công anh (bị ô nhiễm): Loại thực vật thân thảo, họ bồ công anh, bị nhiễm một loại khí tức nào đó, cây hoa có thể dùng làm dược liệu, có công hiệu xxx. Hoa nở từ tháng 4 đến tháng 9”.

‘Hoa ngữ: Quái hóa (nguyên hoa ngữ vì chạy trốn tâm bị nhiễm, phát sinh dị biến, sau khi sử dụng, có thể khiến thể xác và tinh thần xuất hiện quy tắc biến hóa tầng chót vĩnh cửu. Xin cẩn thận sử dụng)’

Loại hoa quái lạ? Lý Trình Di nhíu mày.

Đây là loại hoa ngữ gì?

Lúc trước những hoa ngữ kia, anh ít nhiều còn có thể từ bên trong tin tức chú thích nhìn ra manh mối, nhưng hoa quái dị này là quy tắc biến hóa tầng chót vĩnh cửu?Chẳng lẽ đến lúc đó khi sử dụng, sẽ không thành người nữa?

…….

Lúc này

Trong rừng.

Người cải tạo Ám Ưng, chậm rãi rơi xuống đất, ánh mắt tập trung vào đoàn người Thải Hồng Đường.

“Vừa rồi, là ai động tay?”, cô ta cẩn thận đánh giá, cảm giác mấy người này đều không giống có thể giải quyết được Athos.

“Trước khi hỏi người khác, cô phải báo thân phận của mình, đây là lễ phép cơ bản. “Thải Hồng Đường trầm giọng nói.

‘Cô bé tính tình còn rất nóng nảy. “Fraxinus cười rộ lên,” Cô không sợ chết?

“Cô cảm thấy thế nào? Cô không có máy quét sao? Hay không biết nhìn? “Thải Hồng Đường vỗ vỗ lồng ngực đầy đặn của mình lạnh lùng nói.

Fraxinus lại nở nụ cười.

“Cô là muốn nói là ngực mình rất to.”

Giọng nói của cô ta nghẹn một nửa, thoáng cái dừng lại, không có động tĩnh.

Trên mặt mặc dù có mũ bảo hiểm yểm hộ, nhưng rõ ràng cảm giác động tác tứ chi của cô trong nháy mắt cứng đờ.

Ước chừng trầm mặc mười giây.

Fraxinus mới chậm rãi mở miệng lần nữa.

“Em gái, có tuyệt vọng với cuộc sống không?”

“Cũng được, có thịt có đồ ăn, ăn no ngủ ngon, rất vui vẻ. “Thải Hồng Đường trả lời.

“Vậy tại sao em lại nghĩ đến việc mang theo nhiều T10 như vậy, không nặng sao?”

“Không sao, tôi luyện tập mang vật nặng. “Thải Hồng Đường nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng như tuyết.

Fraxinus nhất thời bị chặn lại, không biết nên tiếp tục như thế nào.

Nhưng hiện tại trong lòng cô đã hối hận.

Hối hận vì bị tên phế vật Athos liên lụy, không cẩn thận đi vào khu rừng này, lại không cẩn thận chạy tới rơi vào cục diện xấu hổ như bây giờ.

“Em gái, ta cảm thấy, cuộc sống mặc dù rất khổ, nhưng vẫn có rất nhiều tiếng cười cùng tình yêu ở đây. Không cần phải nghĩ tiêu cực như vậy, đi ra ngoài một chút, nhìn thế giới bên ngoài nhiều hơn, tràn đầy sức sống, có thể mở mang tầm nhìn.”

Fraxinus cố gắng làm cho giọng nói của mình dịu dàng hơn, để tránh kích thích đến người con gái điên trước mắt này.

“Chị đối với em thật tốt, em muốn sớm có một bà chị như chị khẳng định không muốn chết. “Thải Hồng Đường lộ ra một nụ cười rực rỡ như hoa.

“Vậy chúng ta… lần sau gặp lại?” Fraxinus cẩn thận nhấc chân, một bước, một bước, chậm rãi lui về phía sau.

“Cô cũng là người cải tạo hoàn toàn, không sợ chết, nhưng mấu chốt là cỗ thân thể này là cô toàn bộ tích góp của cô, không có nó về sau liền triệt để thành phế vật, vậy thậm chí còn không bằng thoáng cái chết cho xong việc.

Vì vậy, cô ấy đang lo lắng.

Vạn phần khẩn trương!

Nếu như là bom bình thường thì thôi, cũng không phá được phòng ngự của cô.

Nhưng

Chỗ đấy, ít nhất 15 miếng bom.

Uy lực này.

Sóng xung kích chấn động đều có thể phế bỏ toàn bộ mô - đun của cô. Phạm vi ảnh hưởng ít nhất một trăm mét trở lên.

Đây đã là loại thuốc nổ có uy lực lớn nhất trên chợ đen.

Lui hai bước, Fraxinus phát hiện Thải Hồng Đường không có động tĩnh, liền chậm rãi tăng tốc.

Ba giây sau.

Cô ta vèo một cái phun lửa sau lưng, nhanh chóng hướng xa xa thoát đi.

Mọi người nhìn thân ảnh Fraxinus rời đi, đáng lẽ thả lỏng một hơi.

Nhưng Tư Mã Quy, Triệu Thế n, còn có Bình An đạo nhân, tất cả người Góc chết, đều chú ý đến Thải Hồng Đường.

Chương 355: Mạnh vì tiền

“Chị Đường, có phải không sao không? “Long Môn Điếu nhỏ giọng hỏi.

“Ha ha ha. “Thải Hồng Đường lườm hắn một cái. “Nghĩ gì vậy? Lập tức khởi động máy!”

Long Môn điếu sửng sốt, lập tức nghiêm nghị hẳn lên, nhanh nhẹn ngồi xổm xuống, từ trong ba lô sau lưng lấy ra một khối kim loại màu bạc dài bằng cánh tay hình thoi, cắm vào mặt đất.

Đồng thời hắn cùng Thải Hồng Đường nhanh chóng bắt đầu từ trong ba lô của mình lấy ra trang bị phòng hộ, đem trang bị ném xuống đất, sau đó hai chân giẫm lên.

Lập tức cái kia trang bị bao tự động thoáng một phát, biến lớn, nhanh chóng bao lấy hai người, chỉ trong thời gian ngắn ngủi 2 giây, liền thành hai bộ phòng hộ đen nhánh bao chặt toàn thân.

Bộ đồ phòng hộ này ngay cả đầu và mắt cũng được che phủ hoàn toàn, chỉ để lại hai kính bảo hộ màu đen thay thế chức năng nhìn.

Tư Mã Quy nhìn ra manh mối, hai người này còn cả người anh em Trình Ý, đều đã sớm có chuẩn bị.

Chỉ có bọn họ những người này trong lòng đơn thuần, cái gì cũng không biết, đã bị lừa gạt tới.

Hắn quyết định thật nhanh, gọi mấy người Góc chết còn lại, nhanh chóng quay về vị trí dừng xe.

Mấy người may mắn còn sống đều rất an tĩnh, không ai sợ hãi, thậm chí ngay cả hoảng loạn cũng không.

Bình An đạo nhân vừa đi vừa không ngừng niệm kinh văn không biết của giáo phái nào.

Ông chú chán chường Triệu Thế n lại cầm một điếu thuốc lá mới, châm rồi hít một hơi.

“Các ngươi không sợ sao? “Tư Mã Quy nhịn không được hỏi một câu.

“Sợ cái gì? “Triệu Thế n nhìn hắn một cái, đi theo đám người.

Quyết định tới nơi này, người nào không ôm ý định lấy mạng đổi tiền, đều quyết định phải chết, còn có cái gì phải sợ?

Huống hồ, chết ở đâu không phải là chết? Mấy ngày nay ta đang tiến vào Góc chết, lần này phỏng chừng lần này cũng chưa chắc thoát.

“Nói là như vậy, nhưng. “Tư Mã Quy bỗng nhiên dừng lại, không nói tiếp.

Đoàn người bọn họ đang rời khỏi Thải Hồng Đường, chạy về phía làn xe ngoài rừng.

Xe của họ đều ở đó.

Nhưng giờ này khắc này, Tư Mã Quy ngây dại. Hai mắt thẳng tắp.

Không chỉ hắn.

Triệu Thế n vừa rồi còn nói không sợ chết, cũng ngây ngẩn cả người, thuốc lá trong miệng cũng quên hút.

Bình An đạo nhân lau máu trên mặt, nhìn tình cảnh trước mắt, miệng niệm tụng càng lớn tiếng.

Còn có hai người Góc chết theo bản năng lui về phía sau một bước, tựa hồ như vậy có thể cảm giác an toàn hơn một chút.

Nhưng vô ích.

Ngay lúc này.

Trong rừng nơi mọi người trở về.

Trong bụi cỏ, trong bùn đất, con nhện nhỏ máy móc màu bạc rậm rạp, đang sột soạt nhanh chóng bò về phía bọn họ.

Liếc mắt nhìn lại, đập vào mắt chỗ, khắp nơi đều là nhện màu bạc.

Giữa không trung, mấy trăm chiếc máy bay không người lái màu xanh lá cây, linh hoạt như chim sẻ, uốn lượn vòng qua cành cây phiến lá, cùng nhện hợp tác, bay về phía trước.

Xa xa nhìn lại, mặt đất tựa như cát bạc, bầu trời giống như đàn chim màu xanh biếc.

Ong!!

Không đợi mấy người kịp phản ứng.

Máy bay không người lái lướt qua đỉnh đầu bọn họ, mang theo từng cái bóng nhỏ.

Con nhện xẹt qua dưới chân bọn họ, phát ra tiếng sột soạt.

Tư Mã Quy vội vàng xoay người, nhìn lại.

Chỉ nhìn thấy, Thải Hồng Đường giơ cao tay phải.

Ngón đeo nhẫn và ngón cái chạm nhau.

Bốp!

Một tiếng động ngón tay.

"Tất cả xông lên xử lý hết cho ta!!!

Tiếng kêu của cô cho dù khoảng cách mấy chục mét, cũng vẫn rõ ràng như cũ.

…….

Cùng lúc đó.

Xa xa trên bầu trời, một bóng người màu đen quay lại, bay với tốc độ cao về phía này.

Sau lưng bóng người giữa không trung, có một thanh hắc đao dài nhỏ sắc bén hình thành cánh chim.

Đúng là người cải tạo hoàn toàn Ám Ưng vừa mới rời đi - Fraxinus!

Bùm!

Giữa không trung phanh lại một đường cong, hai tay Fraxinus giơ súng, bắn về phía Thải Hồng Đường một phát.

Phốc một cái, viên đạn ầm ầm cách người Thải Hồng Đường 1 mét, liền bị lực trường vô hình chắn khiến bay lệch.

"Năng lượng dự phòng mất một phần ba! Chúng ta nhiều lắm còn có thể chống lại 2 phát súng! "Long Môn Cần lớn tiếng nói.

“Không sao. “Thải Hồng Đường buông tay xuống,” Đã kết thúc rồi.

Từng chiếc vũ khí bay không người lái tốc độ cao lúc này đã tới gần, từ bốn phương tám hướng, tựa như bầy ong vây quanh.

Bùm!

Hỏa cầu nổ tung đường kính hơn mười mét nở rộ giữa không trung.

Bùm! Bùm! Òanh!!!

Không chỉ một lần, liên tiếp không ngừng điên cuồng kịch liệt nổ tung ở giữa không trung.

Sóng âm và ngọn lửa cực lớn, bắn ra một mảng tia lửa lớn. Còn chưa đốt cháy rừng chung quanh, đã bị đám nhện máy móc trên mặt đất phun ra nọc độc dập lửa.

“Đây đúng là mạnh vì tiền. “Thải Hồng Đường thở dài. Vì lần này, ta đã bỏ vốn gốc.

“Nhưng chị Đường em cảm thấy chị thật ngầu! “Long Môn Điếu ở phía sau chân thành nói.

“Chị mày ngầu đâu cần mày nói? “Thải Hồng Đường một cái tát trở tay quất qua.

“Ai, Chị Đường không thể bạo lực như vậy, bằng không về sau không ai muốn hợp tác với chị? “Long Môn Điếu bị một cái tát đập vào đầu, nhất thời ủy khuất nói.

Bỗng Uỳnh một tiếng!

Đột nhiên một trận chấn động rất nhỏ từ giữa không trung xa xa truyền đến.

Chậm rãi tản đi giữa sương khói trong không trung.

Phốc một cái một bóng đen lao ra cấp tốc bay về hướng hai người.

Hai tên hỗn đản! Chết cho ta!

Fraxinus chưa chết! Tuy rằng cánh chim phía sau cô ta bị nổ gãy, trên người cũng bị tổn hại. Súng ống trong tay cũng bị nổ

cong bốc khói.

Nhưng cô quả thật không chết, cũng chỉ là tổn thương nhẹ.

Chức năng tổng thể vẫn còn, thực lực vẫn còn.

Khoảnh khắc này.

Khoảng cách gần trăm mét giữa cô và hai người đang nhanh chóng rút ngắn.

Từ khởi động, đến gia tốc, đến bay nhào.

Một giây sau.

Chương 356: Một vòng nổ tung

Nổ!

Thải Hồng Đường ngẩng đầu, đôi môi đỏ mọng khẽ mở.

Trong phút chốc, xung quanh hơn mười con nhện nhỏ đã sớm bò đến tán cây, nhao nhao nhảy dựng lên. Nhanh như chớp đánh về phía Fraxinus.

Ầm ầm ầm!!!

Một vòng nổ tung mới lại bắt đầu.

Lần này khác với lúc trước, tựa hồ trong đó xen lẫn thứ gì đó kỳ quái.

“Không phải hàng đỉnh cấp của Bạch Tinh còn dám tinh vi ở trước mặt ta?“Thải Hồng Đường nhìn tiếng nổ giữa không trung, đưa tay từ trong túi quần lấy ra một thanh kẹo cao su nhét vào trong miệng.

“Đã bảo mạnh vì tiền mà”Cô xoay người đi về hướng khác.

“Đi thôi”

Long Môn Cần bị nổ đến đầu có chút mơ hồ, mặc dù có máy phát điện trường lực bảo vệ, nhưng vẫn có chút không chịu nổi.

“Vâng” Hắn ta vội vàng có chút luống cuống tay chân rút máy phát ra, theo sau.

Phù phù.

Phía sau hai người.

Một thân thể máy móc bị nổ chỉ còn lại một nửa thân thể, rơi xuống, đâm vào trong đất.

Một con nhện nhỏ màu bạc nhanh chóng bò tới, mắt điện tử màu đỏ tươi lóe lên.

Chủ nhân quá lãng phí, trên người tên này còn có mô đun nhập khẩu Bạch Tinh, nhặt về tu sửa nói không chừng có thể sử dụng.

Con nhện nhỏ phát ra âm thanh điện tử rất nhỏ.

Lập tức hai binh sĩ cơ giới cầm súng tiến lên, ngồi xổm xuống, bắt đầu tiến hành tháo dỡ cơ thể.

Lúc trước đã nói với anh Trình chia nhau hành động, nhưng chúng ta cứ tự ý hành động thế, chị định làm gì nữa?"

"Đương nhiên là đến căn cứ của chúng ta rồi. "Thải Hồng Đường đương nhiên nói.

"'Căn cứ? Chúng ta có thứ này à? Đây không phải dã ngoại hoang vu sao? "Long Môn Điếu khó hiểu nói.

"Mày bảo chị mày mất công chạy đến đây một chuyến là để làm gì chứ?"

"Chị mày vì lần này nổi đóa đã xuất ra hết vốn liếng, lần này ai dám đụng chúng ta, đó chính là muốn chết!"Cô hung tợn nói.

"Chị Đường trâu thật!! "Long Môn Điếu nhìn bóng lưng Thải Hồng Đường đi ở phía trước, bỗng nhiên cảm giác một cỗ cảm giác an toàn nồng đậm xông lên đầu.

Cái loại cảm giác ấm áp, kiên cường, an toàn kiên định này, khiến hắn ta không khỏi hoài niệm mẹ mình.

Trong nháy mắt sắc mặt hắn cứng đờ, vội vàng dùng sức lắc lắc đầu, vứt bỏ ý nghĩ thái quá vừa rồi.

"Đi theo chị mày. Trong ba ngày, dựa vào robot kỹ thuật, chị mày đã đào ra một căn cứ ngầm. Nhưng những gì chúng ta có thể làm, người khác tự nhiên cũng có thể làm. Nơi này tuyệt

đối cũng có căn cứ của nhóm người vừa rồi. Và quy mô chắc chắn lớn hơn chúng ta. Vì vậy, phải cẩn thận!" Thải Hồng Đường nghiêm túc nói.

"Hiểu rồi! "Long Môn Điếu nặng nề gật đầu.

Đi thôi, đi xem Râu nâu ở căn cứ giúp chị trông coi siêu máy tính.

Hả? Siêu máy tính?

"Cha chị tặng, còn cho chị thêm ba tỷ, chị đập hết vào đây. "Thải Hồng Đường thản nhiên nói.

Nhạc phụ.

Bụp!

Long Môn Điếu bị một nắm đấm đánh vào ót, đau đến nói không ra lời.

Nhưng đau đớn cũng không thể miễn dịch rung động trong lòng hắn ta lúc này.

Một máy siêu tính, nói cho liền cho!?

Còn đưa thêm ba tỷ!?

Đây là đỉnh cấp nhà giàu!?

Hắn cũng cảm thấy trong nhà mình cũng coi như có sản nghiệp, có chút tiền. Nhưng so với bà chị này, quả thực chính là vẩy nước.

Còn có Đại Hùng, hắn cũng cảm thấy Đại Hùng đã rất có tiền, nhưng không cùng đẳng cấp với chị Đường.

Khó trách Đại Hùng vẫn lấy Chị Đường làm chủ

……

Trong sương mù.

Lý Trình Di thu tay lại.

Loại hoa ngữ năng lực không rõ này, trước khi anh hoàn toàn hiểu rõ, sẽ không tùy tiện lựa chọn.

Đứng lên, anh thu hồi tầm mắt, tiếp tục đi về phía trước.

“Anh, sương mù hình như tản ra rất nhiều “Iseline lúc này lên tiếng.

Lý Trình Di dừng lại, nhìn quanh bốn phía, phát hiện quả thật là như thế.

Sương mù xung quanh so với lúc trước lại nhạt hơn một chút, đã có thể mơ hồ nhìn thấy cảnh vật phía trước con đường nhỏ.

Phía trước ước chừng hai trăm mét, là một đường quốc lộ rộng rãi.

Trên mặt đường một mảnh yên tĩnh.

Không có xe cộ, không có người qua đường, không có bò sát, trừ đi một ít bụi cỏ rải rác màu trắng, chính là bụi đất xám đen.

Lý Trình Di tăng tốc độ, chẳng mấy chốc đã lên quốc lộ này.

“Đây là đại lộ Khang Sơn gần huyện Vân Sơn phải không? Quốc lộ duy nhất ra vào bên này. “Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, định mở bản đồ.

Nhưng thật đáng tiếc, ảnh hưởng của nơi này đối với sản phẩm khoa học kỹ thuật còn lớn hơn tất cả Góc chết mà anh gặp phải lúc trước.

Điện thoại di động ngoại trừ mở giao diện chính xem thời gian, còn lại ứng dụng gì cũng không vào được.

“Anh, nhìn phía trước. sương mù tan rồi! vừa đến quốc lộ, phía trước sương mù liền toàn bộ tan!” bỗng nhiên Iseline lên tiếng.

Lý Trình Di nghe vậy, ngẩng đầu nhanh chóng nhìn về phía trước.

Đúng thế.

Phía trước xa xa, sương mù dày đặc vừa rồi đã tan toàn bộ.

Một tòa thành thị màu xám rõ ràng, ở cuối đường cao tốc hiện ra.

Từ nơi này nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ kiến trúc phòng ốc.

Những phòng ốc kia tựa như núi xa xa, có cao có thấp, chỉ có hư ảnh mơ hồ, từ trái liên miên đến phải. Đường ngang giữa chiếm toàn bộ tầm nhìn.

Lý Trình Di cúi đầu nhìn quốc lộ dưới chân.

Mặt đường rất sạch sẽ, thành màu xám đen, trục giữa có một đường trắng chia mặt đường làm hai.

“Góc chết này thật lớn. “Iseline cảm thán nói.

“Đúng vậy. Rất lớn. “Lý Trình Di gật đầu, nhấc chân tăng tốc đi về phía trước.

Anh không biết mình thoáng hiện còn muốn bao lâu, nhưng một Góc chết thành thị, như thế nào cũng muốn đi qua nhìn xem.

Đây là cơ hội quan trọng để anh ta tìm hiểu thêm về Góc chết.

Với tốc độ của anh lúc này, nếu chạy hết tốc lực, nhất định có thể đến nơi rất nhanh.

Nhưng nơi này là Góc chết mỗi một bước đều cần tùy thời cảnh giác, cho nên tốc độ Lý Trình Di cũng không nhanh.

Trọn vẹn mười lăm phút, mới đi chừng ba trăm mét.

Lúc này bên trái bắt đầu xuất hiện từng khối bảng hướng dẫn kim loại màu trắng.

Chương 357: Thị trấn trong sương

Phía trên có những bức tranh hỗn loạn đủ loại màu sắc, tựa như trẻ con tùy tiện vẽ nguệch ngoạc.

Nhưng có, lại chính thức viết chữ, Lý Trình Di xem không hiểu chữ viết.

Anh dừng lại dưới một tấm bảng rõ ràng là nghiêm túc viết chữ, ngửa đầu nhìn về phía tấm bảng màu trắng này.

“Iseline, biết trên đó viết gì không?”

“Văn tự Biển Đen, em biết. Anh chờ một chút. “Iseline dừng lại, yên tĩnh vài giây.

Em đọc cho anh nghe nhé anh trai.

Vân Sơn, hoan nghênh quý khách.

“Vân Sơn!? “Hai mắt Lý Trình Di ngưng lại. Chắc chắn không lầm chứ?

“Không, hai chữ này rất đơn giản, không sai, nó viết rất tinh tế. “Iseline trả lời.

Vân Sơn

Lý Trình Di nhìn kiến trúc thành thị phía trước quốc lộ, nơi này Vân Sơn, thoạt nhìn quy mô có thể so với trong hiện thực lớn không ít.

Đột nhiên tầm nhìn của anh bắt đầu mơ hồ, vặn vẹo.

“Phải đi ra ngoài. “Anh nhắc nhở Iseline, để cô không rời khỏi mình, một mình bị bỏ lại nơi này.

Hiểu rồi, anh!

Vừa dứt lời.

Trước mắt Lý Trình Di hoa lên, trước mắt một lần nữa khôi phục một mảnh xanh biếc. cháy đen?

Cháy đen???

Anh đảo mắt nhìn chung quanh.

Một số cây xung quanh bị gãy, một số bị đốt cháy.

So với rừng rậm rạp xa xa, cánh rừng này tựa như bị đào một muỗng kem.

Thêm một cái rãnh hình bát.

“Đình chủ”.

Đột nhiên phía sau truyền đến tiếng máy móc điện tử.

Anh quay đầu lại, nhìn thấy một chiếc vũ khí bay không người lái màu xanh biếc bay tới gần mình, lơ lửng giữa không trung dừng lại.

Sau khi ngài tiến vào Góc chết, lại có một người cải tạo Ám Ưng tập kích, hiện đã được chủ nhân giải quyết.

Còn có một người cải tạo hoàn toàn?!

Lý Trình Di nghe vậy, đầu tiên là cả kinh, nhưng sau đó nghe được tực khắc bị Thải Hồng Đường giải quyết, nhất thời có chút kinh ngạc, cũng có chút yên tâm.

Hiện tại bọn họ đâu?

“Đã đến Hoa Đình. Dựa theo kế hoạch ban đầu, sau khi tình hình bên này hoàn thành, hội hợp với hai vị còn lại. “Vũ khí bay không người lái trả lời.

“Tốt lắm. Gửi bản đồ thời gian thực cho tôi. “Lý Trình Di nói.

Yes Sir.

Rất nhanh, một bản đồ tác chiến thời gian thực vừa mới thông qua vũ khí bay không người lái và đàn nhện, truyền vào trong kính AR của Lý Trình Di.

Anh nhanh chóng quét mắt, lúc này ở khu vực Lang Động đã tụ tập không ít phản ứng sinh mệnh.

Mà nhện cơ giới cùng vũ khí bay không người lái, đã phân tán bao vây khu vực chung quanh.

“Vất vả rồi, dưa chuột”.

“Không cần khách khí, đây là bổn phận của tôi. “AI trả lời. Mặt khác, chủ nhân đã đổi tên cho tôi.

“Ồ? Tên là gì?”

“Nguyệt Quý. Chủ nhân còn đáp ứng sau này chế tác cho tôi một bộ thân thể nhân loại. “AI trả lời.

“Chúc tâm nguyện trở thành sự thật, Nguyệt Quý”.

Lý Trình Di xoay người rời khỏi Lang Động. Thân ảnh cấp tốc xẹt qua rừng cây, nháy mắt liền biến mất ở trong rừng xa xa.

“Cảm ơn.”

Mắt điện tử vũ khí bay không người chớp chớp, xoay người bay đi.

……..

Lang động.

Hang động rộng rãi tối om om, được lắp đặt từng chiếc đèn chiếu sáng màu trắng tạm thời.

m u ban đầu bị xua đi, đá và dòng suối nhấp nhô cao thấp trong động đều được chiếu sáng rõ ràng.

Andy đứng ở chỗ sâu trong động, bên cạnh là một quái nhân toàn thân đen kịt, trên người đeo không ít trang bị.

Ánh mắt hai người bình tĩnh nhìn chằm chằm mặt đất sâu trong động, nơi đó có một cái hố đá nhợt nhạt.

Trong hố đá có nước suối chảy vào, hình thành từng đạo xoáy nước xoay tròn.

Hai người cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi, nhìn chăm chú.

Đột nhiên, tinh thể đỏ sậm trôi nổi trên vai Andy bắt đầu biến dạng.

Athos và Fraxinus không còn nữa". Anh ta thấp giọng nói.

"Có người đến đây, thực lực không tệ".

"Ta đi giải quyết. "Kẻ mặc đồ đen trầm giọng trả lời.

Hắn ta từ bên ngoài đùi lần lượt gỡ xuống hai bộ phận màu đen, vừa đi liền lắp ráp hai tay.

Không tới vài giây liền tổ hợp thành một khẩu súng ống màu đen dài gần hai mét.

Ra khỏi Lang động, hắn ta từ trên cao nhìn xuống.

Trong núi rừng, một đạo ánh sáng màu tím đen đang cấp tốc phi về hướng bên này, phỏng chừng nhiều lắm mười mấy giây là có thể tới.

Nếu không phải là địa hình phức tạp quanh co, vật cản tương đối nhiều, có thể tốc độ còn nhanh hơn.

Hoàn thành khóa mục tiêu.

Trong một con mắt của người áo đen hiện lên một vòng sáng màu đỏ.

'Tính toán hướng gió thành công, tính toán nhiệt độ thành công, tỷ lệ độ ẩm hoàn thành.'

Hắn ta nhanh chóng ngồi xổm xuống, bưng súng lên.

Bùm!

Một vòng sóng khí từ họng súng nổ tung.

Bước chân Lý Trình Di dừng lại.

Cả người anh bay ngược ra ngoài, phảng phất như bị xe đụng vào, lui về phía sau hơn mười mét đụng vào thân cây, khiến lá cây trút lả tả xuống.

Từ cấp tốc đi về phía trước, đến nháy mắt lui về phía sau.

Sự thay đổi này chỉ mất chưa đầy một giây.

Đau đớn từ trong lồng ngực anh truyền đến.

Mình bị thương!?

Đó là phản ứng đầu tiên của anh sau khi bị bắn.

Phải biết rằng anh hiện tại chính là ở trạng thái mặc Hoa Lân Y Tử đằng! Cứ như vậy, Hoa Lân Y của anh lại bị đánh xuyên, còn bị thương?

"Không phải súng đạn bình thường!" Trong lòng lập tức phản ứng lại.

Lý Trình Di đạp chân một cái, người đã khom người sát đất, nhanh chóng vòng quanh đường cong, tới gần phía trước.

Anh đã học được kỹ thuật cơ bản này trong khóa học né tránh súng ống do ông chủ mở.

Nhưng

Bùm!!

Lại là một tiếng nổ lớn.

Thân thể anh lần thứ hai bị nặng nề đánh trúng, thân thể bay tứ tung ra ngoài, đụng gãy một khỏa cây nhỏ, mới xoay người quỳ xuống đất.

Đứng lên, Lý Trình Di thở ra một hơi, trong lòng nghiêm nghị.

Có thể ở dưới tình huống như vậy còn có thể bắn trúng mình cũng không phải tay súng bình thường!

Chương 358: 6 lần tốc độ âm thanh

Tay súng bình thường, hạn mức cao nhất cũng chỉ là độ chính xác cao một chút, nhưng đối với mục tiêu di động thì không mạnh.

Mà mục tiêu di động tốc độ cao như anh, còn có thể bắn trúng chuẩn xác như vậy, nếu không phải thiện xạ, thì chính là xạ kích có phụ trợ cao cấp nhất.

Anh thả người vọt vào một mảnh sườn dốc cao hơn nửa người, tránh đi tầm mắt đối phương.

Lúc này anh mới phát hiện, ngực mình đã bị lõm hai vết to như quả trứng gà.

Da thịt bên trong bị đánh sưng lõm xuống, mơ hồ có vết máu chảy ra.

Thiết bị bắn tỉa cấp quân dụng sao? Bản thân Lý Trình Di cũng từng học dùng súng, biết súng ống bình thường không gây thương tổn lớn cho Hoa Lân Y của mình.

Anh tính toán qua, dựa theo lực xuyên thấu cùng đơn vị lực trùng kích diện tích, chỉ có thiết bị súng ống bắn tỉa cường hãn nhất, mới có thể tạo thành uy hiếp đối với bản thân.

Và bây giờ……

Loại súng ống này cuối cùng cũng xuất hiện.

Từ vết lõm của áo giáp móc ra hai viên đạn màu đen nóng bỏng, ném qua một bên.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, phóng thích Lực trường rực rỡ, rất nhanh miệng vết thương khép lại, không chảy máu nữa.

Nhưng tổn thương của Hoa Lân Y lại không có biện pháp bù đắp.

“Cho nên mình mới ghét nhất cảm giác bị bắn lén từ xa.”

Tay súng lần này khác hẳn so với lần trước. Uy lực súng ống trong tay hắn lại rất mạnh.

Lúc trước còn chỉ là bắn trúng ngực, nếu như đánh vào mặt, vậy thật sự là hỏng bét.

Bên kia.

Cửa Lang động.

Kẻ mặc đồ đen khẽ nhíu mày, nhìn hai phát súng trúng đều không có việc gì.

“Mình không bắn trúng? Hay là dùng nhầm đạn?”

Trong lòng hắn dâng lên hoài nghi.

Liền vừa rồi kia hai phát súng, coi như là người cải tạo hoàn toàn cũng phải trọng thương.

Nhưng người áo giáp tím đen vừa rồi hình như chỉ bị thương nhẹ, vẫn có thể nhanh nhẹn tìm kiếm chỗ né tránh.

Chẳng lẽ là người cải tạo kiểu thiết giáp dày? Kẻ mặc đồ đen trong lòng chần chờ, trong tay nhanh chóng lấy băng đạn xuống, từ trong túi áo của mình lấy ra một hộp đạn màu đen tinh xảo.

Trong hộp đựng từng viên đạn bạc bén nhọn, dài đến một gang tay.

Vậy thì dùng đạn đặc chủng. Đến xe tăng cũng phải nát để xem ngươi thế nào.

Loại đạn đặc chủng tên là Duệ Đao này, lực xuyên thấu gấp ba lần loại đạn trước đó.

Hơn nữa sau khi va chạm mục tiêu, còn có thể phân ra hai đoạn nổ tung. Nổ bên trong mục tiêu sát thương.

“Chỉ cần một phát thôi là bye bye nhé”Kẻ mặc đồ đen cầm súng nhắm, app phụ trợ trong mắt bắt đầu vận hành.

Tầm nhìn phóng đại, khẩu độ hội tụ.

Chỉ cần chờ cho đến khi đối phương xuất hiện và bắn.

Khoảng cách gần như vậy, với tốc độ ban đầu của đạn gấp 6 lần tốc độ âm thanh, không ai có thể tránh thoát.

Cho nên, chắc chắn là một phát chết ngay!

Đột nhiên, từ nơi mục tiêu ẩn núp bay ra một tảng đá nhỏ.

Kẻ mặc đồ đen không nhúc nhích. Mặc cho tảng đá bay về phía mình, đập vào sườn dốc cách đó ba mươi mét.

“Ra đây đi baby. “Kẻ mặc đồ đen ánh mắt chăm chú nhìn, không nhúc nhích tựa như người tượng.

Hắn ta ở trên chiến trường bắn tỉa ít nhất trên trăm mục tiêu, trong đó không thiếu xe bọc thép, mánh khóe trước mắt bất quá chỉ là trò trẻ con.

Cho dù lúc trước biến hướng chạy nước rút, hay là bây giờ mồi nhử xạ kích, đều đã không cách nào quấy nhiễu đến hắn

Vì vậy

Phù phù

Bỗng nhiên một đồ vật đen tuyền, lần nữa ném về phía hắn.

“Đó là cái gì? “Kẻ mặc đồ đen hơi nhíu mày, nhanh chóng liếc mắt.

Phỏng chừng lại là tảng đá, dù sao khoảng cách ta còn xa, không cần để ý tới. Hắn vẫn tiếp tục nhìn chằm chằm vào chỗ ẩn nấp của Lý Trình Di.

“Mở chế độ tuần tra tự động. “Đột nhiên một thanh âm mơ hồ truyền đến.

‘Khoan đã! “Kẻ mặc đồ đen đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía vật đen kia.

Vũ khí bay!?

Trong lòng hắn dâng lên một tia bất ổn, nhanh chóng giơ súng lên, nhắm ngay vũ khí bay đang biến hình giữa không trung chính là một phát súng.

Bùm!!

Sóng khí màu trắng nổ tung.

Cùng lúc đó.

Lý Trình Di từ chỗ trốn tránh tránh ra, thân thể liên tiếp nhảy trên thân cây, mượn lực.

Khoảng cách rút ngắn một nửa.

Sau khi người áo đen bắn trúng vũ khí bay, họng súng di chuyển xuống, sắp nhắm vào anh.

‘Lóe sáng’.

Phốc!!

Kim quang chói mắt trong nháy mắt nổ tung.

Đó là cường quang trong nháy mắt có thể so với đạn còn nhanh hơn.

Hai mắt kẻ mặc đồ đen chợt hoa lên.

Bùm!

Tiếng súng vang lên, xẹt qua người Lý Trình Di.

Hắn vội vàng hạ thấp họng súng, lần nữa nhắm chuẩn.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Một bàn tay lạnh lẽo mặc áo giáp, từ bên cạnh nắm vai hắn.

Lý Trình Di đã nhẹ nhàng đứng ở bên trái hắn.

Vĩnh biệt.

Đợi đã!

Kẻ mặc đồ đen sắc mặt kịch biến, cả người bị tóm lấy ném lên trên.

Bốp!

Một đạo kim quang xẹt qua.

Lý Trình Di thu hồi kim kiếm, xoay người tiến vào Lang Động.

Phía sau ầm ầm nổ tung một đám lửa, đó là mô đun trong thân thể kẻ mặc đồ đen nổ tung ánh lửa.

Tiến vào giữa Lang Động.

Còn chưa tới tận cùng bên trong, anh liền đột nhiên dừng lại không tiến lên.

Chỗ sâu nhất trong động.

Trên vai Andy lơ lửng tinh thể đỏ sậm, đang lẳng lặng canh giữ vũng nước trước người.

Bên phải hắn ta, một người bạn cũ tương đối quen thuộc của Lý Trình Di, cũng đứng trên tảng đá, lẳng lặng nhìn vũng nước. Dường như cũng đang chờ đợi.

Đầu lâu trắng

Lý Trình Di nhận ra đối phương.

Chương 359: Tranh đoạt

Cả người mặc bộ đồ đen đeo mặt nạ Đầu lâu trắng. Phía sau còn có hai bóng người cao lớn đeo mặt nạ đầu lâu màu đen.

“Cậu cũng tới? Tên côn đồ. “Đầu lâu trắng hơi nghiêng mặt, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Team của cậu không tệ. Xem ra, sau này chúng ta nhất định là kẻ địch.

“Tôi không muốn đối địch với bất cứ ai. “Lý Trình Di bình tĩnh nói. “Chúng tôi muốn hòa bình, chúng tôi muốn ổn định, chúng tôi chỉ là một nhóm người bình thường đến với nhau để giữ ấm cho sự sống còn.”

“Nghe xem, Andy, lời này thật dễ nghe. “Đầu lâu trắng nhất thời nở nụ cười. “Tên côn đồ, số người mà cậu giết trong 1 năm bằng 10 năm của ta. Cậu hướng tới hòa bình? Lời này chúng ta nghe xong đều cảm thấy buồn cười”.

“Đó không phải chủ ý của tôi. “Lý Trình Di trả lời,” Bọn họ tự có cách chết, tôi chỉ làm theo ý bọn họ”.

“…” Đầu lâu trắng nhất thời im lặng, ngay cả loại thành viên cấp cao như hắn cũng bị Lý Trình Di ngăn cản.

“Xem ra các ngươi đều muốn tới cướp đoạt Quyển sách bìa xanh của ta. “Thanh âm Andy xen vào trong cuộc đối thoại của hai người.

“Quyển sách bìa xanh thành của ngươi lúc nào? “Đầu lâu trắng lạnh lùng nói,” Buông tha đi, thứ này không phải ngươi có thể nắm giữ, cũng không phải một tập đoàn Noel có thể gánh vác nổi”.

“Mười ba năm. “Andy nở nụ cười. Mười ba năm trước, ta đã phái người ở chỗ này trông coi nó. Sau đó đến từng đợt lại từng đợt người, đều là ta cố ý thả ra tin tức. Lê n, Tân Đức Lạp, các ngươi cũng thế. Đều là ta cố ý thả vào tiến hành thử nghiệm.Mà hiện tại, nó rốt cục, muốn xuất hiện!”

Hắn ta đang nói chuyện, bên cạnh vũng nước bắt đầu chậm rãi có động tĩnh.

Trong vũng nước đục ngầu.

Một quyển sách cổ xưa, đang nhẹ nhàng nổi lên, trôi nổi trên mặt nước.

Bề mặt sách có những mảng nhỏ màu sậm.

Một hàng chữ viết quái dị tựa như sâu bọ đang biến hóa.

m tàng cửu niên, lưu thư tại đây, phàm là có thể chạm vào, đều cho phép mượn lực.

“Rốt cục, xuất hiện!!” Andy hai mắt mở to, không có do dự, hắn ta mạnh mẽ đưa tay hướng trong vũng nước chộp tới.

Cùng lúc đó.

Ba người Đầu lâu trắng, cùng Lý Trình Di đồng loạt hành động.

Cùng Kỳ!

Trong ánh lửa màu xám, một thanh trăng lưỡi liềm màu đen chợt bay ra, hung hăng chém về phía hai tay Andy.

Lý Trình Di trong nháy mắt giơ tay, một đạo kiếm ảnh màu vàng từ trước người chợt lóe rồi biến mất, đồng dạng bắn ra, bay về phía Andy.

Đen và vàng.

Hai đạo lưu quang chỉ trong 0.1 giây vượt qua khoảng cách giữa ba người, chuẩn xác chém xuống cánh tay Andy.

Nhưng ngay lúc này.

Tinh thể đỏ sậm lơ lửng bên cạnh Andy, đột nhiên bành trướng biến lớn, triển khai thành một tấm màn ánh sáng màu đỏ hình bầu dục, ngăn trở hai luồng lưu quang.

Keng!!

Tiếng va chạm cực lớn đinh tai nhức óc.

“Ngoại tướng kiếp diệt. “Đầu lâu trắng trầm giọng lên tiếng.

Bùm!

Đám lửa đỏ thẫm từ trong vũ khí cùng kỳ bay ra.

Toàn bộ vũ khí bay chợt hóa thành một đám lửa cự hổ màu đen, hung hăng đụng vào lực trường hình bầu dục do tinh thể đỏ sậm hóa thành.

Cùng lúc đó, Lý Trình Di đã xông về phía Andy, kim kiếm trên tay chém xuống.

Chỉ là trong phút chốc, hai người liền hình thành hợp lực. Trước tiên phải đoạt lấy Quyển sách bìa xanh rồi nói sau.

“Muộn rồi”Andy thanh âm chưa dứt, người đã nhẹ nhàng né tránh, tránh đi kim kiếm.

Hắn đưa tay phải xuống nước, nắm lấy quyển sách màu xanh.

Trong phút chốc một đạo kim quang chói mắt nổ tung.

Ngay trước người hắn, kim quang nương theo lực trùng kích cường hãn, hung hăng đụng vào lực trường hình bầu dục đỏ sậm.

Cùng Kỳ cũng bổ xuống, cùng kim quang Lóe sáng va chạm.

Lực trường rốt cục rạn nứt, ào ào tán loạn một chút.

Andy mới bắt được Quyển sách bìa xanh, liền bị lực trùng kích đập trúng ngực, Quyển sách bìa xanh rời khỏi tay bay lên cao.

Chính hắn cũng bị đụng bay ra ngoài, nện vào trong đống đá vụn.

Bùm!!

Giữa không trung.

Lý Trình Di và Vũ khí bay Cùng Kỳ chính diện va chạm.

Kim kiếm chém, Cùng Kỳ chém.

Cũng vì Quyển sách bìa xanh, hai người bỏ Andy một mình đánh nhau.

Với tố chất thân thể và phản xạ thần kinh được tăng cường của Lý Trình Di, lần thứ hai giao thủ với Vũ khí bay ở cự ly gần.

Rõ ràng so với lần trước thoải mái hơn rất nhiều.

Trong lúc nhất thời trong động sắc vàng kim lóng lánh đám lửa tràn ngập.

Đầu lâu trắng toàn lực điều khiển vũ khí bay, đồng thời hai người nhanh chóng lùi ra phía sau, phóng về phía Quyển sách bìa xanh đang từ từ bay xuống.

Chỉ là không đợi bọn họ tới gần.

Một bên đống đá, một bóng người đỏ sậm chợt lao ra.

Bóng người tốc độ cực nhanh, chớp mắt vượt qua ba mươi mét, phất tay bắt lấy hai thủ hạ của Đầu lâu trắng.

Ong!

Một dòng điện xanh đậm chói mắt nổ tung.

Cơ thể cả hai bị tê liệt cùng một lúc và các mô-đun cơ thể bị hư hỏng ngoài tầm kiểm soát. Ngã xuống đất không dậy nổi.

Không chỉ như thế, bóng người đỏ sậm lại bước đi, thuấn di ở khoảng cách gần xuất hiện bên cạnh Cùng Kỳ và Lý Trình Di.

Tay phải nắm chặt, lòng bàn tay sáng lên một ánh sáng xanh chói mắt.

Xoẹt!!

m thanh chói tai của dòng điện nổ tung.

Một dòng điện lớn màu xanh lam nổ tung giữa Lý Trình Di và Cùng Kỳ.

Lực trùng kích cực lớn mang theo Lý Trình Di bay ra xa, hung hăng đập vào vách động, không có động tĩnh.

Đồng thời lực trùng kích cũng mang theo khí lưu cực lớn, đem quyển sách bìa xanh giữa không trung thổi lên không trung.

“Andy!! “Đầu lâu trắng kinh nộ đan xen, phất tay khống chế vũ khí bay bay về bên người.

Chỉ thấy trên thanh Cùng Kỳ nhiều vết xước cháy đen rất nhỏ. Hiển nhiên tổn thương không nhẹ.

Chương 360: Hình thức địa ngục

Đầu lâu trắng, các ngươi không hiểu gì về lực lượng tư bản”Andy mỉm cười nói. Ta đã tiêu bao nhiêu tiền cho ngày hôm nay? Bao nhiêu module đã sẵn sàng? Có ai biết không?”.

Hắn đứng ở cùng một chỗ như trước, vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy quyển sách màu xanh đang rơi xuống.

“Cùng Kỳ – Hình thức Địa Ngục!”

Đột nhiên Đầu lâu trắng quát to một tiếng.

Một thanh Nguyệt Nha đao màu đen, từ bên cạnh Đầu lâu trắng hiện ra.

Tổng cộng năm thanh.

Tất cả Nguyệt Nha đao cấp tốc hòa tan, hội tụ, hình thành hai cánh của con ác hổ khổng lồ.

Chiều dài bảy mét, chiều cao ba mét.

Không chậm trễ.

Cự thú lập tức mở miệng.

Một ánh lửa màu xám cấp tốc hiện lên trong khoang miệng, bành trướng.

Phốc!!

Chính giữa ánh lửa, một chùm sáng màu xám lóe lên, trong nháy mắt bắn trúng Andy đang thò tay chụp về phía Quyển sách bìa xanh.

Oanh!!!

Ngọn lửa màu xám chồng chất nổ tung, tựa như một đóa hỏa liên màu xám từ từ nở rộ.

Cả động chấn động, đá vụn rơi xuống.

Trước người Andy một lần nữa hiện lên lực trường đỏ sậm ngăn cản.

Nhưng lần này lực trường chống đỡ được nửa giây liền nổ tung.

Ngọn lửa màu xám mãnh liệt xông vào, đụng vào người hắn.

Nhưng quỷ dị chính là, thân thể của hắn ngoại trừ có chút cháy đen, lại không có bất kỳ thương tổn nào.

Ngọn lửa nhiệt độ cao bức xạ mạnh, đối với hắn phảng phất như gió ấm, lông tóc không tổn hao gì.

Nếu có người có thể cẩn thận quan sát, liền có thể phát hiện, trên người hắn tực khắc còn có một tầng lực trường trong suốt bên người, đang gắt gao bảo vệ toàn thân hắn.

“Ta nói rồi, các ngươi đối với lực lượng tư bản, hoàn toàn không biết gì cả!”

Andy cười nói.

Đưa tay nắm lấy Quyển sách bìa xanh.

Vù

Đột nhiên một vòng sóng nhiệt từ một góc độ khác thổi quét đến, thổi cuốn sách xanh lăn lộn rơi xuống, khiến Andy không bắt được.

Bịch

Quyển sách xanh đập vào một tảng đá gồ ghề, mở ra bất động.

“Hả? “Andy hơi biến sắc, hắn tiến lên một bước, còn muốn vươn tay bắt lấy.

Đột nhiên một bàn tay mang theo màu đen hoa văn chuẩn xác bắt lấy Quyển sách bìa xanh, rút về.

“Ai?! “Sắc mặt Andy rốt cục thay đổi, ngẩng đầu nhìn lại.

Lại thấy vừa rồi còn không biết tên côn đồ ở đâu, lúc này tự nhiên xuất hiện trước người mình, đang một tay bắt lấy Quyển sách bìa xanh, rồi chạy về phía xa.

“Hắn làm sao tới đây!? Lực trường che chắn tự động của mình đâu rồi!?” Trong đầu Andy hiện lên sự khiếp sợ cùng nghi hoặc, nhưng lúc này không phải lúc đặt câu hỏi.

Mắt thấy tâm huyết vất vả nhiều năm sắp bị cướp đi, hắn rống giận một tiếng, sau lưng ầm ầm sáng lên điện quang, thúc đẩy tốc độ bộc phát trong nháy mắt nhằm phía Lý Trình Di.

Trả lại đây!

Trong tay hắn sáng lên điện quang chói mắt, chộp về phía sau lưng Lý Trình Di.

Một trảo này tốc độ cực nhanh.

Hắn lắp thêm mô - đun cải tạo cấp ba của serial Thiên không. Cho dù là tốc độ hay là lực phòng hộ, đều vượt xa cấp độ của Ám Ưng.

Cho dù là vũ khí bay của Đầu lâu trắng chính diện công kích, cũng không cách nào đánh vỡ phòng hộ của hắn.

Tốc độ bùng nổ theo đường thẳng, vượt qua Đầu lâu trắng và Lý Trình Di.

Nhưng chính hắn cũng không cách nào hiểu được, vừa rồi tên côn đồ như thế nào đột nhiên đến bên cạnh mình, cướp đi Quyển sách bìa xanh?

Lý Trình Di lúc này cầm lấy Quyển sách bìa xanh, cũng cảm nhận được cảm giác tê liệt nóng bỏng truyền đến từ phía sau.

Lúc này anh đã đổi thành Tiết Mao Phi Liêm Hoa Lân Y mới thu hoạch.

Anh lại sử dụng Hoa Lân Y tự mang Ảnh Hóa, chuẩn bị mang Quyển sách bìa xanh rời đi.

Nhưng quỷ dị chính là anh toàn bộ chung quanh thân thể, phảng phất có vô số keo dán dày đặc, căn bản không có cách nào lần nữa ảnh hóa!

Bùm!!

Dòng điện nổ mạnh sau lưng anh.

Lực lượng bộc phát cực lớn hất tung anh về phía đống đất đá.

“Của ta! Tất cả đều là của ta! Các ngươi cũng dám mưu toan cướp đoạt với ta!? Andy cười ha hả, nắm lấy cuốn sách màu xanh đang được ném lên.

“Ta ước nguyện” hắn cấp tốc mở ra trang sách, trong miệng lớn tiếng nói chuyện.

Nhưng Cùng kỳ khổng lồ lại nhào về phía hắn.

Hai người trong nháy mắt lại lao vào đánh nhau. Ngắt lời ước nguyện

Andy hoàn toàn chỉ biết kỹ xảo chiến đấu đơn giản nhất, nhưng lực phòng hộ của hắn ta quá mạnh, căn bản đánh không thủng.

Mà trên người hắn loại dòng điện mô-đun cũng quá mạnh, chỉ bị đánh vỡ từng chút một.

Cùng Kỳ chỉ có thể lần lượt phá vỡ nó.

Lý Trình Di từ trong đống đá đứng dậy.

Cảm giác sau lưng một trận nóng rát đau nhức.

Vừa rồi cảm giác không đúng. Quyển sách bìa xanh kia hạn chế ảnh hóa của mình! Hai mắt anh nheo lại, không tiếp tục xông lên cướp đoạt Quyển sách bìa xanh nữa.

Mà là phóng thích Lực trường rực rỡ, tự lành thương thế trên người.

So với lực trường phòng ngự khủng bố của Andy, Hoa Lân Y của anh rõ ràng yếu hơn không ít.

Cũng chính là anh cóHuyết mạch Ảnh Long cấp thấp cường hóa thân thể bản thân.

Mới vài lần bị bắn trúng đều chỉ bị thương nhẹ. Vết thương nhẹ dùng Lực trường rực rỡ trị liệu, rất nhanh liền khép lại như lúc ban đầu.

Lấy được rồi thì không thể Ảnh Hóa rời đi sao?

Lý Trình Di cảm giác có chút không đúng, nhìn Đầu lâu trắng cùng Andy đánh nhau bất phân thắng bại

Andy phòng hộ cường hãn, tốc độ bộc phát cự ly thẳng tắp cực nhanh, sức mạnh khủng bố. Nhưng về kinh nghiệm chiến thuật chém giết lại kém Đầu lâu trắng quá nhiều.

Đầu lâu trắng Vũ khí bay tốc độ nhanh hơn, tuy rằng tự thân phòng hộ không đủ, nhưng né tránh cực kỳ lão luyện.

Hai người một tới một hồi thành giằng co chiến đấu. Đánh nhau khiến cho các loại đá trong động bắn ra khắp nơi.

Lúc này, Lý Trình Di vốn nên nhân cơ hội tiến lên cướp Quyển sách bìa xanh.

Nhưng anh lại khác thường không nhúc nhích, mà là ở tại chỗ, lẳng lặng ẩn nấp chính mình.

Chương 361: Ổn định Góc chết

Bởi vì anh quan sát vài giây, phát hiện không thích hợp.

Quyển sách bìa xanh kia mỗi lần muốn bị người bắt lấy cầu nguyện, đều sẽ không hiểu sao xảy ra một chút ngoài ý muốn, khiến nó rời khỏi tay người khác, sau đó lại lần nữa dẫn đến tranh đoạt.

“Hơn nữa, Lê n một mực truy tìm cách thoát ly Góc chết triệt để, nếu như Quyển sách bìa xanh có tác dụng này, nhất định đã sớm thoát ly.” Sẽ không về sau còn kéo ra nhiều chuyện như vậy. Cho nên từ đó suy đoán, Quyển sách bìa xanh khẳng định không cách nào thoát khỏi Góc chết.

Suy nghĩ trong lòng anh thông tỏ.

Xem ra, chỉ riêng bản thân Quyển sách bìa xanh đã ẩn chứa không ít bí ẩn.

Đánh tới nước này, Đầu lâu trắng dung hợp Cùng kỳ, lực trường phòng hộ khoa trương của Andy, đều chứng minh không phải đối tượng dễ dàng có thể giải quyết. Đều rất khó chơi.

Cho nên, có nên tiếp tục tranh đoạt Quyển sách bìa xanh hay đã không còn là mục tiêu của Lý Trình Di lúc này.

Quyển sách bìa xanh cổ quái, mà không nhất định có hi vọng mà lại tiếp tục tranh đoạt, cho dù cướp được cũng sẽ trở thành

mục tiêu của người khác.

Đó không phải là một điều hợp lý để làm.

Nhưng nếu nó có ích thì sao?

Ý niệm này tựa như cắm rễ, cố định thật sâu trong đầu Lý Trình Di.

Góc chết độ khó càng lúc càng lớn, chính là anh cũng không dám cam đoan vẫn có thể kiên trì như vậy.

Anh chỉ có thể khẳng định mình có thể kiên trì lâu hơn những người khác.

Nhưng nếu như, Quyển sách bìa xanh thật sự, có thể khiến khó khăn tại Góc chết ổn định lại

Phù

Lý Trình Di phun ra một hơi thở dài. Nhìn chăm chú vào hai người đang đánh nhau không dứt

"Quyển sách bìa xanh có cổ quái, trực tiếp cầm sách chỉ sợ sẽ có vấn đề." Lấy được sách về sau, cũng có thể có người tiếp theo đuổi giết.

Lý Tưởng Hương rất phiền phức.

Cho nên biện pháp duy nhất là chỉ cần không ai biết là ta cầm Quyển sách bìa xanh, liền nhất định không có vấn đề gì."

"Vốn anh định cướp được liền đi. Nhưng hiện tại, tình thế đã khác.

Đừng trách ta, muốn trách thì trách các ngươi vận khí không tốt.

Lý Trình Di hít một hơi thật sâu, chăm chú nhìn hai người đang ác chiến.

Hoa Lân Y trên người chợt vỡ nát thành vô số cánh hoa tử đằng tản ra.

Cánh hoa từ màu đỏ tía chuyển thành màu vàng nhạt, lại lần nữa bám vào trên người anh.

Từng cánh hoa hướng dương màu vàng bồng bềnh, ngưng tụ thành lớp giáp màu vàng như lông vũ.

Vô số giáp phiến tầng tầng chồng lên nhau, bao trùm toàn thân thể.

Mũ bảo hiểm che khuất khuôn mặt, hai đạo gai nhọn tựa như đao phong, từ hai tai bay ra sau.

Thủy tinh màu vàng tại mi tâm hơi sáng lên ánh huỳnh quang.

Xì. Ánh huỳnh quang thủy tinh chảy xuống, nối liền với thủy tinh màu vàng lớn hơn trước ngực.

Cùng lúc đó, một mặt tháp thuẫn sắc vàng kim cực lớn, thay thế cánh tay phải của Lý Trình Di, cùng anh liền làm một thể.

Đây là từ khi anh có long hóa huyết mạch, lần đầu tiên sử dụng Hoa Lân Y hoa hướng dương Titan cấp bậc mạnh nhất.

Ngọn lửa thiêu đốt vô hình lấy anh làm trung tâm, lan ra bốn phương tám hướng.

Cách đó không xa hai người còn đang cướp đoạt Quyển sách bìa xanh, hiển nhiên cảm giác được động tĩnh bên này.

Nhưng bọn họ không rảnh bận tâm, cũng tuyệt đối tự tin đối với phòng hộ của mình. Vẫn lấy Quyển sách bìa xanh làm mục tiêu thứ nhất, ai cũng không dám lơi lỏng.

Đáng tiếc.

Họ đã tính toán sai.

Tay phải Lý Trình Di khẽ nhúc nhích, bàn tay vốn có ngoại hình là lá chắn tháp khổng lồ, nhanh chóng nứt ra phân tán, hình thành năm ngón tay, khôi phục thành hình thái bàn tay khổng lồ.

Hoa ngữ kiên cố. Kim quang hiện lên.

Nhu khí hội tụ, từ toàn thân tuôn ra lực lượng, truyền đến tay phải.

Sau đó, một chút kim quang chói mắt từ mi tâm Lý Trình Di sáng lên.

Xoẹt!!

Kim quang thuộc về Lóe sáng chợt nổ tung. Mà không chỉ một lần, mà là liên tục ba lần!

3 lần kim quang lóng lánh. Bạo phát ra lực nổ khủng bố, đẩy mạnh ở phía sau bàn tay khổng lồ.

Bàn tay khổng lồ ầm ầm bay về phía trước bắn ra, bàn tay càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Từ lúc bắt đầu cao hơn đầu người, đảo mắt liền bành trướng biến lớn đến năm mét, bảy mét, mười mét!

Lóe sáng giống như bổ sung năng lượng, khiến cho cho bàn tay khổng lồ càng thêm bành trướng.

Bàn tay khổng lồ mang theo ánh lửa màu vàng nóng rực, tựa như một đoàn xe lửa lao ra với tốc độ cao, nặng nề bay về phía hai người đang giao chiến.

Sức mạnh cơ sở bộc phát nhu khí, sau khi đạt tới sáu tấn, lại trải qua năm lần tăng sức mạnh của Hoa Lân Y cực đỉnh, lại chồng lên ba lần động lực nổ tung Lóe sáng, cùng trọng lượng mấy tấn của bản thân Bàn tay khổng lồ.

Rất nhiều thủ đoạn kết hợp lại, sức mạnh một chưởng này vượt xa phỏng đoán của Lý Trình Di.

Bàn tay khổng lồ tựa như đúc vàng, từ trên trời giáng xuống, chớp chộp về phía hai người.

Đầu lâu trắng vừa mới né tránh sự va chạm của Andy, đột nhiên ngẩng đầu nhìn, sắc mặt trong nháy mắt đại biến.

Hắn muốn né tránh, nhưng quán tính trọng tâm không cho phép hắn di chuyển trong thời gian ngắn như vậy.

Không kịp rồi!

“Vô dụng! Hết thảy đều phí công! “Giọng nói vừa rồi của Andy vẫn còn kích động bên tai.

Ngay sau đó là một tiếng vang thật lớn.

Đinh tai nhức óc.

Ầm ầm!!!

Toàn bộ huyệt động rung chuyển, đám lửa cùng đá vụn quét sạch hết thảy, hỗn tạp ở trong kim quang hết thảy hóa thành một mảnh hỗn độn.

Đầu lâu trắng chìm trong lửa.

Andy bị một bàn tay khổng lồ đập trúng và biến mất trên mặt đất.

Ánh lửa màu vàng tinh lọc tất cả mọi thứ xung quanh.

Vách đá, mặt đất, khắp nơi đều bốc lên khói đen nhàn nhạt.

Bàn tay khổng lồ màu vàng co rút lại, một lần nữa hóa thành tháp lá chắn, đứng trước người Lý Trình Di.

Anh từng bước từng bước ra khỏi ngọn lửa, vươn tay nhặt lên quyển sách màu xanh còn nguyên vẹn rơi xuống trên đống đá vụn.

Chương 362: Ước nguyện

Xúc cảm trang giấy thực chất truyền từ Hoa Lân Y vào.

Lý Trình Di bắt lấy Quyển sách bìa xanh.

“Tôi ước nguyện. “Anh trầm giọng nói.

“Dừng”

Ta khuyên ngươi tạm thời dừng lại thì tốt hơn.

Nơi cửa động, bỗng nhiên truyền đến một trận thanh âm lạnh như băng.

Lúc này Lang Động, vừa mới va chạm đã sụp đổ hơn phân nửa, có hơn phân nửa khu vực đều bị đỉnh đá rơi xuống chất đầy.

Chỉ còn rải rác khe hở chỉ có thể một người đứng.

Bởi vì không có vật có thể cháy, ngọn lửa lúc trước đã tản đi, chỉ còn mảng lớn sương khói đang không ngừng tràn ra bên ngoài cửa động.

Lý Trình Di không để ý, tiếp tục nói.

“Muốn tất cả những người trong Khu vườn vận mệnh, triệt để”

Bùm!!

Một tiếng súng vang lên bắn vào mặt Lý Trình Di.

Viên đạn bị bắn bay, chỉ để lại những chấm đen rất nhỏ, nhưng cắt đứt lời nói của anh.

“Ngươi nên suy nghĩ rõ ràng, chúng ta là Cửu Nghi, Quyển sách bìa xanh thuộc về chiến lược phẩm quản chế, không phải tư nhân tùy tiện lạm dụng!

Khương Chỉ Ngân đứng ở cửa động, phía sau từng cảnh sát vũ trang nâng súng nhắm vào bên này.

Không chỉ như thế, bên ngoài còn có một chiếc phi hành khí trực thăng, lơ lửng giữa không trung, tên lửa và pháo máy đối đất đều nhắm vào Lý Trình Di.

Lực xuyên thấu của pháo máy có thể không bằng đạn bắn tỉa, nhưng lực trùng kích mạnh hơn nhiều.

Ngoại trừ pháo khởi động máy, từng quả tên lửa kia, mới thật sự là đại sát khí.

“Tên côn đồ Tiếu Hào, hiện tại ta cho phép ngươi lấy công chuộc tội, giao Quyển sách bìa xanh cho chúng ta. Để bồi thường, mọi chuyện xảy ra ở đây, ngươi có phạm tội gì hay không, chúng ta đều có thể bỏ qua chuyện cũ”.

Khương Chỉ Ngân tay cầm hộp vũ khí bay, sắc mặt lạnh lùng nói.

Lý Trình Di quả thật không tiếp tục ước nguyện.

Nhưng không phải anh không muốn, mà là khi anh còn chưa nói xong Quyển sách bìa xanh trong tay liền bắt đầu kịch liệt giãy dụa, ý đồ giãy thoát lòng bàn tay anh.

Anh lúc này dừng lại cầu nguyện, nhất thời Quyển sách bìa xanh cũng ngừng giãy dụa.

“Là ước nguyện không thể thực hiện, cho nên kháng cự sao? “Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Anh cầm lấy quyển sách màu xanh, nhẹ nhàng lật trang đầu tiên.

“Tôi ước” anh ta mở miệng lần nữa.

“Ta nói, buông xuống!! “Khương Chỉ Ngân sắc mặt hiện lên tức giận.

Anh điều động nhiều quân lực như vậy, chính là vì bọ ngựa bắt ve nào ngờ chim sẻ phía sau, phải đợi mấy người này lưỡng bại câu thương, nhất cử đoạt Quyển sách bìa xanh.

Nhưng hiện tại, anh làm sao cũng không nghĩ tới, thu được Quyển sách bìa xanh lại là tên côn đồ Góc chết địa phương có chút thanh danh

Kế hoạch ban đầu tất cả đều thất bại, dùng để uy hiếp Andy và ứng phó với khả năng xuất hiện Đầu lâu trắng, cũng đều vô dụng.

Chỉ là hiện tại, tên côn đồ này hoàn toàn không để ý tới anh ta!?

“Giết hắn! Lấy lại Quyển sách bìa xanh! “Trong lòng nổi giận, anh ta dứt khoát giơ tay chỉ, lạnh lùng nói.

“Giết tôi?”

Lý Trình Di đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía anh ta, tinh thể màu vàng của vảy y hoa cực đỉnh trên người mơ hồ sáng lên kim quang.

Trong phút chốc tay phải anh quét ngang.

Tháp lá chắn hóa thành bàn tay khổng lồ màu vàng, nhanh chóng kéo dài, bắn ra, ầm ầm chụp về phía Khương Chỉ Ngân ở cửa động.

Lần này biến hóa quá nhanh, Khương Chỉ Ngân căn bản không nghĩ tới anh sẽ động thủ quả quyết như vậy.

Vội vàng giơ tay bắn ra.

Một thước kim loại màu đen dài một mét đột nhiên bắn ra, hung hăng đánh vào lòng bàn tay to màu vàng.

Bùm!!

Tiếng va chạm nặng nề nổ tung.

Thước kim loại màu đen khí bay hiển nhiên không đơn giản nhẹ nhàng như thoạt nhìn, phân lượng rất có tính lừa gạt.

Nhưng đáng tiếc, cho dù trọng lượng nhìn có vẻ lừa gạt nhưng đối mặt bàn tay sắc vàng kim to chỉ có vẻ nhu nhược vô lực.

Bốp!!!

Dưới tiếng nổ, thước đen bị đập bay.

Đồng tử Khương Chỉ Ngân co rút nhanh, lui về phía sau cố gắng né tránh, nhưng đã không còn kịp rồi.

Nương theo tiếng nổ cả người anh tựa như bị ruồi bọ đánh bay ra ngoài.

Bùm! Thân thể nặng nề đập vào vách đá bên cạnh, sau đó bàn tay khổng lồ đập tới, không thể động đậy.

“Điều gì khiến anh có can đảm nói chuyện với tôi?”

Lý Trình Di thu tay lại, ngón tay hãm sâu Khương Chỉ Ngân vào vách đá.

Trên người anh ta có máy phát lực trường, nhưng rất hiển nhiên, lực trường bị đánh nổ tung.

Anh ta không bị thương chỉ là do Lý Trình Di không trực tiếp hạ sát thủ.

Trạng thái hoa hướng dương Titan là hình thái cường hãn nhất của Lý Trình Di cho tới nay, dù sao cũng là người của chính phủ, trực tiếp hạ sát không tốt lắm.

Chuyện chuyên nghiệp, vẫn nên giao cho người đối ứng xử lý tốt nhất.

“Mấy người ngây ra đó làm gì, bắn đi!? “Khương Chỉ Ngân ở trong vách đá môi run rẩy, không phân biệt được là sợ hãi hay phẫn nộ.

Nhưng quái dị chính là, chung quanh tất cả binh lính cầm súng, cùng với phi hành khí giữa không trung, toàn bộ thờ ơ, phảng phất như bị điếc.

Răng rắc.

Vũ khí bay hình thước đen cũng tự động hòa tan, khôi phục hình thái vali, rơi xuống đất khóa lại, mất đi năng lực biến hình.

Sắc mặt Khương Chỉ Ngân khẽ biến, dùng sức giãy dụa từ trên vách đá xuống.

“Các ngươi muốn lật trời sao!? ” Anh ta lên tiếng nhìn quanh chung quanh.

Làm chuyên viên Cửu Nghi, tố chất định lực của anh ta so với Đầu lâu trắng cùng Andy, đều rõ ràng kém không ít.

“Khương Chỉ Ngân, anh bị tình nghị lợi dụng việc công mưu lợi việc tư, tự tiện điều động lực lượng vũ trang địa phương. Hiện đã khóa vũ khí bay tự động của anh”.

Lúc này trên một phi hành khí, cửa khoang mở ra.

Một ánh sáng hồng bay ra, trước nhanh sau chậm, nhẹ nhàng rơi xuống phía sau Khương Chỉ Ngân.

Ánh sáng hồng hiển lộ hình thái, đó rõ ràng là một khối ván lướt sóng lớn nhỏ không đồng nhất màu bạc.

Phía sau ván lướt sóng màu đỏ, một người đàn ông tóc ngắn màu vàng, dáng người cường tráng màu da lúa mì đi ra.

Chương 363: Lấy công chuộc tội

Người đàn ông thân hình cao lớn, đeo kính râm, mặc quần áo bãi biển màu đỏ thẫm, trên quần áo còn có hoa văn dài xoay quanh màu vàng sáng.

“Liễu Thông Bắc? Sao ông lại ở đây? “Khương Chỉ Ngân không dám tin.

“Đây là vàng” anh ta còn chưa nói xong, liền bị một viên đạn chuẩn xác bắn trúng cổ.

Đạn là đạn kim tiêm, lực sát thương rất nhỏ.

Chỉ là thoáng cái, liền để cho anh nghiêng đầu, rốt cuộc nói không nổi nữa, ánh mắt nhanh chóng tan rã.

Chuyên gia điều khiển vũ khí bay không có lực phòng hộ, cơ hồ không chịu nổi một kích.

Ngoại trừ thuần huyết ra, còn lại chuyên gia điều khiển vũ khí bay đều là tuyệt đại bộ phận sức mạnh dựa vào vũ khí bay.

Đây chính là nhược điểm chết người của họ.

“Mang đi. “Người đàn ông tóc vàng cười cười, phất tay sai người kéo Khương Chỉ Ngân xuống.

Sau đó, anh mới ngẩng đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

“Tiểu Hào đúng không? Có thể giao Quyển sách bìa xanh cho chúng tôi không?

“Đã vô dụng rồi. “Lý Trình Di giơ tay lên, quyển sách màu xanh trong tay chậm rãi biến thành màu đen, hóa thành từng mảnh tro tàn, nát bấy, phiêu tán.

“Ước nguyện xong chưa? “Người đàn ông nhướng mày, tựa hồ cũng không kinh ngạc, cũng không thất vọng. Nếu như ta đoán không sai, hẳn là có liên quan đến Góc chết?

“Đúng”Lý Trình Di trả lời. Không biết người này có ý gì.

Tốt lắm, chỉ cần không phải nguy hại an toàn xã hội, những thứ khác đều không sao. Chỉ là thứ này, mặc dù quả thật có thể

thực hiện một ít nguyện vọng, nhưng phương pháp sẽ có chút tà môn. Cậu có thể phải trả giá rất lớn".

Anh ta dường như hiểu rõ một chút nội tình.

"Có thể nói kỹ một chút không? "Lý Trình Di trong lòng khẽ động. Điều anh ước là làm cho các thành viên của Khu vườn Định Mệnh sau đó trải qua những Góc chết ít khó khăn hơn.

Quyển sách bìa xanh vẫn giãy dụa như trước, nhưng cuối cùng vẫn không thoát khỏi tay, cũng không biết có thành công hay không.

"Quyển sách bìa xanh có cách dùng tốt hơn, kỳ thật là ở phía trên lưu lại vấn đề của mình, sau đó thả nó về, có thể sẽ nhận được câu trả lời tương ứng, lúc trước Lê n chính là dùng như vậy, đáng tiếc, hiện tại cậu đã dùng hết."

"Mặt khác, mục đích chuyến đi lần này của ta là lấy được chứng cớ thực tế của Khương Chỉ Ngân, có một hệ sâu mọt ẩn núp ở bên trong Cửu Nghi đã quá lâu. Lần này nhân cơ hội có thể toàn bộ thanh lý!"

Thì ra là thế.

Lý Trình Di hiểu rõ, lúc trước anh liền từ chỗ Thải Hồng Đường, thông tin biết được có người liên hệ anh phối hợp bắt người.

Cho nên lúc trước mới không giết Khương Chỉ Ngân.

"Làm quen một chút? Tôi tên Liễu Thông Bắc, sau này ba tỉnh phụ cận này đều do tôi đặc biệt phụ trách, đảm nhiệm công việc trước đó của Khương Chỉ Ngân. "Người đàn ông đánh giá áo giáp trên người Lý Trình Di, rõ ràng cảm thấy rất hứng thú.

Người anh em, những trang bị này tốn không ít tiền chứ? "Anh ta thử hỏi.

"Tiểu Hào, lúc trước nhất thời xúc động, không hiểu chuyện, làm chút chuyện không hợp pháp, sau này xin Liễu chuyên viên thông cảm nhiều hơn. "Lý Trình Di thành khẩn nói.

"Khách khí rồi, lần này lấy công chuộc tội, chuyện trước kia không thành vấn đề. "Liễu Thông Bắc cười nói.

“Vậy thì đa tạ. “Lý Trình Di nhìn một lượng lớn máy bay không người lái và phi hành khí bay lượn quanh không trung.

Trận chiến này của đối phương quả thật cường hãn.

Đây cũng không phải là lần trước gặp phải những tạp quân ở Sultan, nơi này đều là mô-đun vũ khí quân đội.

Vẫn là trang bị thông thường của quân đội Nghi quốc.

Không nói cái khác, giống như tay súng lúc trước bắn lén anh thì ở đây cũng phải có 3 người như vậy.

Ngoài ra, còn có phi hành khí mang theo tên lửa, súng máy, chắc chắn là có cả Chuyên gia điều khiển vũ khí bay cường hãn.

“Như vậy hiện tại tôi có thể rời đi không? “Lý Trình Di hỏi.

Có hứng thú gia nhập liên hội không? “Liễu Thông Bắc đột nhiên nói.

“Hả? Tôi có thể gia nhập sao? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Đương nhiên, nếu không em cho rằng liên hội là cái gì? Liên hội có thể liên hợp tất cả lực lượng, mới gọi là liên hội. Trên bản chất, vì giữ gìn ổn định xã hội. Đây là tác dụng lớn nhất của liên hội ” Liễu Thông Bắc trả lời.

“Tôi có thể trả lời sau không?’

“Đương nhiên. Lát nữa đến liên hội trong thành phố là được, tôi sắp xếp người chờ.

“Đa tạ, gặp lại sau. “Lý Trình Di chậm rãi lui ra sau, thả người từ cửa động nhảy xuống, đi vào rừng, chạy như điên rời đi.

Liễu Thông Bắc nhìn anh rời đi, nụ cười trên mặt chậm rãi nhạt đi.

‘Đại ca, có cần phải khách khí với hắn ta như vậy không? Bắt đi toàn bộ không phải đơn giản hơn sao?”

Bên trong lỗ tai anh, bí mật truyền ra giọng nữ thanh thúy.

“Không sai. Có thể chính diện đánh bại người cải tạo cấp ba như Andy, đại biểu ở trong quân bộ chúng ta cũng coi như được. “Liễu Thông Bắc giải thích.

Vậy thì sao? Andy cũng được, Đầu lâu trắng cũng được. Không phải đều là bại tướng dưới tay ngài sao? "Giọng nữ khó hiểu hỏi.

"Ta có thể xử lý hắn. Cái này không khó. "Nụ cười trên mặt Liễu Thông Bắc biến mất," Nhưng em có thể động não hay không? Nhìn xem sau lưng hắn ta là ai? Vị kia ngoài thì mạnh miệng nhưng trong lòng thì mềm yếu, miệng nói một đằng nhưng lại làm một nẻo, ảnh hưởng đến an toàn con gái người ta. Ha ha ngày mai em có thể tìm một chỗ tự mình giải quyết mình đi, tự mình chôn mình, thích không?

Nhưng……

Chương 364: Một mũi tên trúng hai con chim

Nhưng cái gì chứ? Thật sự cho rằng chúng ta không muốn Quyển sách bìa xanh? Một mũi tên trúng hai con chim chẳng lẽ không tốt sao? Em cho rằng ta thật sự rộng lượng như vừa mới biểu hiện?

Liễu Thông Bắc hồi tưởng lại tình cảnh Lý Trình Di vừa ra tay, "Tên kia, rất có thể sau lưng có một bộ dây chuyền sản xuất hoàn thiện, hệ thống bảo trì. Không có vũ khí bay và mô-đun, mọi người kỳ thật đều không hơn gì nhau, nhiều con đường, nói không chừng về sau còn có thể có cơ hội hợp tác phải không? Dù sao ai không có thời điểm cần bảo trì sửa chữa nâng cấp?"

"Đại ca em suy nghĩ nhiều quá đi? "Giọng nữ bất đắc dĩ nói.

"Không phải tôi nghĩ nhiều, mà là xã hội này quá thực tế. "Liễu Thông Bắc đi vào trong động.

"Không nói nữa, tôi muốn bắt người. Đặc trưng sinh mệnh của Andy và Đầu lâu trắng sắp mất. Phía trên còn chờ tôi báo cáo.

……..

Giữa rừng núi.

Lý Trình Di chạy như điên, xuyên qua một bụi cây.

Vèo một cái, lại lao ra, Hoa Lân Y trên người anh đã từ màu vàng đổi thành màu đen.

Trên áo vảy hoa màu đen, hai mắt cá sấu mũ bảo hiểm hơi sáng lên ánh sáng hồng.

Anh nhảy vọt.

Xì!

Người đã hóa thành bóng ma tiêu tán.

Lại xuất hiện, đã là hơn 10 mét bên ngoài dưới bóng cây.

Trong bóng râm, anh nửa quỳ trên mặt đất, áo vảy hoa trên người tản đi, khôi phục ngoại hình bình thường.

Không tiếng động đứng lên, Lý Trình Di chậm rãi đi về phía trước, đi tới một mảnh rừng đầy lá rụng.

Bụp.

Mặt đất nhô lên một tấm kim loại ngụy trang thành bùn.

Dưới tấm ván là một khoang thang máy rộng hơn một mét, cao hơn hai mét.

Làm cũng không tệ lắm.

Lý Trình Di hơi kinh ngạc.

Anh nghe Thải Hồng Đường nói ở chỗ này xây dựng một căn cứ ngầm, vốn tưởng rằng chỉ là tùy tiện đào một cái lỗ nhỏ.

Không nghĩ tới còn làm ra được như thế này.

Đi vào thang máy.

Tấm hợp kim ngụy trang chìm xuống, khôi phục lại cỏ và lá rụng lúc trước.

Đứng trong thang máy.

Lý Trình Di nhìn xung quanh.

Bề mặt kim loại màu đen và bạc được bao phủ bởi tất cả các mặt.

Tựa như đứng trong một cái hộp kim loại, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được thang máy đang đi xuống, thỉnh thoảng còn có thể hơi mang theo đường cong chuyển hướng.

Ước chừng mười giây sau.

Thang máy chậm rãi dừng lại.

“Đình chủ, tới rồi. “Một âm thanh điện tử có chút quen thuộc vang lên.

“Là dưa chuột à. “Lý Trình Di nhanh chóng phản ứng lại.

“Xin lỗi, hiện tại tôi không gọi là Dưa chuột. “AI có chút bất mãn.

“Thật ngại quá, Nguyệt Quý. “Lý Trình Di nhớ tới đối phương vừa mới nói đã đổi tên.

Không có việc gì, chủ nhân đang ở đại sảnh trung tâm chờ ngài.

Xì.

Cửa thang máy mở ra.

Bên ngoài là một không gian rộng rãi dưới lòng đất.

Khoang rỗng hình bầu dục, vách trong đều là vách đá màu nâu bóng loáng như tinh thể.

Trung tâm dùng từng cây cột đá thô to, chống đỡ một khối mặt đất hợp kim bằng phẳng màu trắng bạc.

Cho người ta cảm giác cũng rất quái lạ.

Trong khoang rỗng dài rộng mấy trăm mét, không có cái gì.

Cũng chỉ có một ít cột đá chống đỡ một khối kim loại.

Phía trên có mấy căn nhà nhỏ được xây rải rác.

Cái gọi là căn cứ, không phải là cái này chứ? “Lý Trình Di có chút im lặng.

“Mới có vài ngày, có thể làm như vậy đã là tốt lắm rồi hả?” Thải Hồng Đường đứng trên tấm kim loại, vẫy tay với anh từ xa.

Đồng thời thông qua tai nghe châm chọc anh.

“Cũng đúng, có thể có căn cứ đã là tốt rồi. Vất vả cho em rồi, Đường Đường. “Lý Trình Di thành khẩn nói.

Một bước bước ra khỏi thang máy, ở phía trước anh có một cái đài kim loại dịch chuyển, giống như băng chuyền, đưa anh hướng trung tâm máy tính lớn nhất.

“Đại bộ phận tiền của em đều dùng để gia cố công trình và vách động ngầm này! Sau này có thời gian chậm rãi hoàn thiện nhưng vấn đề an toàn tuyệt đối không thể bỏ qua. “Thải Hồng Đường nghiêm túc nói.

“Tốt lắm “Lý Trình Di gật đầu.

“Đừng nhìn vào nơi này không có gì, nhưng em đã cho chuyển siêu máy tính của gia đình tới. Có siêu máy tính hỗ trợ, cộng với việc có thêm các tổ máy phát điện hạt nhân nhỏ. Khung cơ bản đã hoàn thành. Phần còn lại tính sau.” Thải Hồng Đường giải thích.

“Trâu bò! “Lý Trình Di giơ ngón tay cái lên.

“Đây không phải là cống hiến cho Team sao? “Thải Hồng Đường chẳng hề để ý nói,” Bên ngoài đã xong chưa?

“Xong rồi. “Lý Trình Di gật đầu,” Anh ước nguyện rồi, nhưng không biết hiệu quả cụ thể không?”

“Nếu có hiệu quả thì là cái này có phải không? “Thải Hồng Đường đột nhiên kéo cổ áo ngực, lộ ra vị trí xương quai xanh.

Trên da thịt xương quai xanh trắng như tuyết, chẳng biết từ lúc nào đã có thêm hai vầng trăng trong suốt như thủy tinh màu lam.

Nguyệt Nha mỗi cái chỉ lớn bằng móng tay, nhưng màu sắc rất rõ ràng, mơ hồ còn có chút huỳnh quang màu bạc lưu động bên trong.”

“Em đã kiểm tra rồi, không thể chụp ảnh, bất kỳ thiết bị ghi chép nào cũng không thể quan sát được thứ này. “Thải Hồng Đường nói.

“Em bên này cũng vậy”.

Phía sau mấy cái rương lớn cách đó không xa, Long Môn Điếu đứng lên.

Hắn ta cũng kéo ra cổ áo, lộ ra hai Nguyệt Nha màu xanh thẫm.

Lý Trình Di nheo mắt, bỗng nhiên cũng kéo cổ áo mình ra.

Quả nhiên, chính anh bên phải xương quai xanh, cũng có hai Nguyệt Nha xanh đậm.

“Khi nào thì có? “Anh hỏi.

“Chắc sau khi đại ca cầu nguyện, em đoán thứ này có thể là do Quyển sách bìa xanh mang đến. “Long Môn Điếu trả lời.

“Em đã kiểm tra rồi. “Đại Hùng và Râu nâu đi ra từ một căn phòng nhỏ cách đó không xa.

Người nói chuyện chính là Đại Hùng.

“Em đã dùng dụng cụ kiểm tra y tế chuyên dụng, thử qua, thứ này quả thật không kiểm tra được, giống như không tồn tại”.

Không thể kiểm tra, vậy chờ sau đó nói. “Lý Trình Di đưa tay nhẹ nhàng sờ Nguyệt Nha, lặng lẽ phóng thích Lực trường rực rỡ.

Chương 365: Thành lập Công ty tư vấn Góc chết

Nhưng Lực trường rực rỡ đối với Nguyệt Nha vẫn không có hiệu quả.

“Đúng rồi. Khương Chỉ Ngân cũng tham gia vào chuyện này, Đường Đường em biết từ khi nào? “Lý Trình Di hỏi Thải Hồng Đường.

“Vừa biết liền thông báo cho anh. “Thải Hồng Đường trả lời,” Hiện tại xem ra, Khương Chỉ Ngân này phỏng chừng đã sớm bị người của Cửu Nghi theo dõi một thời gian.

“Hắn là người nằm vùng trong Cửu Nghi. “Đại Hùng phán đoán.

Xem ra cô tuy rằng suy yếu, nhưng tinh thần khôi phục không ít.

“Liễu Thông Bắc mời chúng ta gia nhập liên hội, mọi người cảm thấy thế nào? “Lý Trình Di hỏi.

Thải Hồng Đường quả quyết nói, “Chúng ta rất có giá trị chiến đấu. Thành lập cơ sở dữ liệu Góc chết thuộc về chúng ta, em đã chỉnh lý không ít. Gia nhập liên hội, chỗ tốt không cần quá nhiều, hoàn toàn có thể xin tư liệu Góc chết để bổ sung hoàn thiện.

“Hơn nữa sau này hành động còn có thể dùng danh nghĩa chính thức, thu được càng nhiều tính hợp pháp cùng độ tín nhiệm”Đại Hùng bổ sung.

“Không sai, bảo vệ xã hội ổn định và an ổn là chuyện chúng ta đang làm. Gia nhập liên hội thật đúng là có thể giúp chúng ta. “Long Môn Điếu đồng ý gật đầu.

“Rốt cuộc mày cũng nói được một câu tử tế! “Thải Hồng Đường cho hắn một cái tát.

“Em nói đúng mà cũng bị ăn đòn? “Long Môn Điếu khóc không ra nước mắt.

“Đây là chị mày khen mày! “Thải Hồng Đường lại cho hắn một cái tát.

Long Môn Điếu không nói gì, chỉ có thể ôm ót, muốn chạy xa một chút, nhưng lại có chút luyến tiếc.

“Về phần lợi nhuận, những dịch anh chiết ra từ hoa cỏ biến dị có khả năng không thể duy trì được bao lâu nữa, chúng ta cần phải nghĩ ra một vòng tuần hoàn lợi nhuận thích hợp. “Lý Trình Di nói.

“Thu phí đi. “Thải Hồng Đường đề nghị. “Hàng năm nhiều người tiến vào Góc chết như vậy, nếu muốn xin giúp đỡ, liền tới chỗ chúng ta, công khai yết giá, so sánh các loại tư liệu Góc chết, trang thiết bị cần thiết, tư vấn của những người đã đi vào Góc chết, huấn luyện đặc thù, các loại dược liệu đặc biệt, những thứ này đều có kiếm tiền.”

“Cái này cũng quá đen tối đi? “Long Môn Điếu nhịn không được nói. “Người ta sắp chết rồi, còn kiếm tiền gì nữa?

“Người Góc chết tố chất bản thân không đồng đều, có không ít kẻ gây hại cho xã hội, mày cho rằng đều là người tốt như chúng ta chắc?”

“Mũi tiêm cường hóa dược vật em đặt trước đã có hàng. Mọi người có thể tới chỗ em tiêm miễn phí. “Đại Hùng chen vào nói.

“Cấp bậc gì? “Thải Hồng Đường nhanh chóng hỏi.

“Đều là cường hóa dược vật cấp nhập môn, giá cả không đắt, chủ yếu là gien cường hóa được tuần tự tiến hành, còn muốn dược vật tiêu hóa huấn luyện, hiệu quả thì không nói nhưng có thể tích chất độc của thuốc trong cơ thể, sinh ra tác dụng phụ rất mạnh.” Đại Hùng trả lời.

“Nghe nói dược vật cường hóa cũng phân chia theo cấp bậc nguy hiểm? Một đến mười? “Long Môn Điếu hỏi.

Đúng. Cấp độ nguy hiểm càng cao, cường hóa cũng càng mạnh. Nhưng cấp năm trở lên thì giá cả cực kỳ đắt, hơn nữa tính nguy hiểm cực lớn, có một nửa tỷ lệ mất mạng. Rất ít người dám tiêm vào. “Đại Hùng mỉm cười trả lời.

“Tôi lấy một mũi” Râu nâu là người đầu tiên lên tiếng, anh bây giờ vành mắt vẫn là đen, từ sau khi ông anh Râu đen chết, anh vẫn luôn ở vào trạng thái trầm tưu. Rất ít khi nói chuyện.

‘Tôi cũng tiêm một châm! “Long Môn Điếu cắn răng.

“Tôi cũng thử xem. “Lý Trình Di lên tiếng.

“Vậy thì tất cả mọi người tới! “Thải Hồng Đường trực tiếp đánh nhịp.

Mấy người sau khi xác định kế hoạch cường hóa lại tiếp tục xác định mô hình lợi dụng Góc chết để kiếm lời.

Quyết định cuối cùng, là nhân danh Khu vườn Định Mệnh, thành lập một công ty chuyên kinh doanh tư vấn an ninh.

Công ty do mọi người mỗi người đầu tư tượng trưng mười vạn, sau này lợi nhuận chia đều.

Hoạt động sân bãi do Đại Hùng cung cấp, nhân viên tạp vụ Đại Hùng cung cấp, chi tiêu hàng ngày Đại Hùng cung cấp.

Tư vấn thông tin do Thải Hồng Đường phụ trách, Thải Hồng Đường hỗ trợ thiết bị thông minh.

Lý Trình Di và Tiếu Hào vẫn đảm đương vấn đề an ninh của công ty.

Râu nâu chịu trách nhiệm trang thiết bị.

Long Môn Điếu tìm hiểu tình báo.

Cuối cùng, mọi người nhất trí quyết định Thải Hồng Đường tham dự liên hội.

“Em hả? Không tham gia đâu, họp hành mấy tiếng, ngồi đó ngủ gật mất! “Thải Hồng Đường kiên quyết phản đối “Ai thích hợp giao tiếp với đám đó nhất? “Hai mắt cô quét một lượt.

“Vẫn là anh Trình đi. Chúng ta nói không chừng ngày nào đó sẽ không còn, anh Trình nói không chừng có thể sống đến lâu nhất, miễn cho đổi người phiền toái. “Long Môn Điếu nói.

“Tôi không thích hợp, ngộ nhỡ lúc tôi họp nhỡ có người vào Góc chết? “Lý Trình Di lắc đầu.

“Đừng từ chối Anh Trình, những người ở đây, Râu nâu là người nước ngoài, không thể nào. Long Môn Điếu không thích hợp tham gia các tổ chức như thế, thích hợp thì chỉ có Đại Hùng, anh và em, Đại Hùng có rất nhiều chuyện, rảnh rỗi cũng chỉ có anh. “Thải Hồng Đường khuyên bảo.

“Vậy còn anh? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Vì cái Team này, em đã đập vào đây mấy tỷ! Anh Trình anh phải có chút lương tâm chứ đừng đẩy tới đẩy lui nữa!”

Lý Trình Di không nói gì, cũng quả thật, Thải Hồng Đường đúng là đóng góp nhiều tiền của nhất cho cái Team này.

Được rồi, nếu đã như vậy, vậy tôi tham gia.

Mấy người nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao sinh mệnh đáng quý, không ai muốn mất thời gian họp hành với mấy ông bà giàh.

Sau khi một đám người tiếp tục thương thảo chi tiết, sau đó rời khỏi căn cứ từ các lối ra khác nhau.

Căn cứ tực khắc có rất nhiều lối ra bí mật, hơn nữa còn có thể định kỳ thay thế.

Chương 366: Căn cứ bí mật

Đây là điều Lý Trình Di không ngờ tới.

Khó trách trong căn cứ Thải Hồng Đường trống rỗng, thì ra ở phương diện an toàn bí mật này tất cả đều rất bảo đảm.

Rời khỏi căn cứ, rất nhanh trở về đường chính.

Lý Trình Di không cùng những người khác lái xe từ căn cứ trở về.

Thay vào đó chọn đi bộ trở về.

Đối với Góc chết huyện Vân Sơn lúc trước tiến vào, trong lòng anh vẫn còn nghi ngờ.

Tại sao lúc trước anh lại không bị kéo vào?

Lấy thể chất của anh, tần suất thoáng hiện cao như thế, không có khả năng không vào được.

Nhưng lúc trước chính là một lần cũng chưa từng tiến vào Góc chết huyện Vân Sơn.

Ong.

Đang lúc anh muốn đi huyện Vân Sơn trong hiện thực tìm hiểu đến cùng thì.

Điện thoại reo.

Cầm điện thoại lên, là một số điện thoại xa lạ.

Nhưng khác với những dãy số khác, dãy số này, có chút trâu bò.

137 mở đầu, phía sau thêm 9 số 0.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, điện thoại di động của mình có camera an ninh mạng của Thải Hồng Đường đảm bảo an toàn. Hiện tại đã sớm không có số quảng cáo rác rưởi nào gọi vào.

Số điện thoại này có thể vào, khẳng định có vấn đề.

Anh dừng lại một giây, ấn nút kết nối, đặt bên tai.

Alo? Xin hỏi ai đấy?

Bên kia trầm mặc, vang lên một giọng nam trầm thấp.

Xin chào. Tôi là cha của Thải Hồng Đường.

Răng rắc.

Giày Lý Trình Di giẫm nát một đám lá khô, đè xuống một đám cỏ dại đã hoàn toàn vàng.

Anh dừng lại, nheo mắt lại.

“Xin chào. Xin hỏi tìm tôi có việc gì không? “Đối với phụ huynh của thành viên trọng yếu trong Team, anh trả lời rất lịch sự.

… “Bên kia trầm mặc, không trả lời ngay.

Không nghe thấy hồi âm, Lý Trình Di cũng không vội, lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng hơn mười giây sau.

Đầu dây bên kia mới lên tiếng lần nữa.

“Tôi vốn có rất nhiều lời muốn nói.Nhưng sau đó cảm thấy những lời đó không có ý nghĩa. Kỳ thật, cú điện thoại này vốn không cần gọi, bởi vì quả thật không cần thiết.Nhưng tôi vẫn muốn nghe một chút, cậu là hạng người gì”.

Lời nói của đối phương có chút lủng củng nhưng Lý Trình Di vẫn nhanh chóng phản ứng lại.

“Tôi gọi ông là bác trai, không thành vấn đề chứ?”

“Tùy cậu. “Đối phương rất tùy ý.

Như vậy hiện tại bác đã nghe được giọng nói của tôi, có ý kiến gì không? “Lý Trình Di hỏi.

Phụ thân Thải Hồng Đường, không cần nghĩ cũng biết, nhất định là siêu cấp tư bản vượt qua nhận thức của anh.

Một đại nhân vật như vậy, liền đại biểu thực lực khoa học kỹ thuật thời đại, đột nhiên gọi điện thoại cho mình. Khả năng duy nhất là có liên quan đến Thải Hồng Đường.

Tư liệu Góc chết, tôi hiểu rất nhiều. Hy vọng anh có thể bảo vệ con gái tôi nhiều hơn, nói ra cũng không có ý nghĩa gì. Các anh là cộng sự, là Team, tự nhiên có suy nghĩ và phối hợp của riêng mình. “Bố Thải Hồng Đường trầm giọng nói.

“Như vậy ý của bác là? “Lý Trình Di hỏi.

“Tôi đã điều tra tư liệu của anh, Team của anh, gây thù hằn hơi nhiều.

“Thù hằn?”

“Các cậu còn trẻ, không cần phải làm ra những việc thể sẽ khiến cho mình sau này hối hận. Cậu là người Góc chết, nhưng người nhà của cậu, bạn bè của cậu thì sao?”

“Điểm ấy, trong lòng chúng tôi hiểu rõ. “Lý Trình Di trả lời.

“Lý Tưởng Hương, Cửu Nghi, trong thời gian ngắn ngủi không đến một năm mà đã chọc nhiều kẻ địch như vậy. Những này, đều là đại tai họa ngầm.” Đối phương tiếp tục nói.

‘Vậy bác bảo chúng tôi nên làm gì bây giờ? Để mặc bọn họ xử lý chúng tôi hay là để chúng tôi chờ chết? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Tránh mặt, nhường nhịn. “Đầu dây bên kia trả lời đơn giản.

Im lặng.

Hai người trong lúc nhất thời trầm mặc.

“Người trẻ tuổi, ta không biết sau lưng các cậu là thế lực nào đang ủng hộ, nhưng với thực lực và mô đun mà các cậu thể hiện thì còn kém xa Lý Tưởng Hương”

Nói ngắn gọn chính là, các cậu quá yếu.

“Tôi hiểu rồi. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Bác là lo lắng tôi liên lụy con gái bác sao?”

“Cậu hiểu là tốt rồi. Phụ thân Thải Hồng Đường trả lời, “Tôi biết các cậu vừa mới chính diện đánh thắng Đầu lâu trắng cùng Andy của tập đoàn Noel. Nhưng nếu là không có Cửu Nghi ở bên ngoài phong tỏa truy sát, cậu có tin hay không, Lý Tưởng Hương có thể trong nháy mắt điều tới mấy chục Đầu lâu trắng cấp bậc cao thủ như vậy?”

“Tin”Lý Trình Di trả lời.

Andy cũng chẳng qua là lắp đặt một mô đun lực trường thương mại cấp 3, nếu cậu biết được lực trường cấp cao nhất là

cấp 10 thì cậu sẽ hiểu chiến tranh hiện đại không phải là đấu võ, không phải là thứ võ cận chiến mà cậu học mà là nguồn tài nguyên”

Những lời này quả thật là sự thật.

Cho dù Lý Trình Di cũng không thể cãi lại.

Andy là một thương nhân bình thường chỉ biết chút kỹ thuật cận chiến cơ bản, chỉ dựa vào mô đun lực trường và mô đun cải tạo quy cách cao, khiến cho bọn họ đánh lâu như vậy cũng không phá vỡ.

Cuối cùng vẫn là anh bộc phát toàn lực, mới có thể hạ được hắn. Nhưng cứ như vậy lại chỉ là hạ được mà không phải một chưởng đánh chết.

“Đây quả thực chính là kỳ tích. Góc chết từng bước ép sát, mà các cậu còn không ngừng gây thù địch, ta không cách nào hiểu được phương thức sinh tồn của các cậu. “Phụ thân Thải Hồng Đường tiếp tục nói.

“Cho nên, bác đây là đang nói chúng tôi quá yếu nên cần phải khiêm tốn?” Lý Trình Di đáp

“Cậu có thể hiểu như vậy. Nói thật, nếu không phải con gái ta tính tình quá bướng bỉnh, tôi không hy vọng nó có thể đến gần cậu”.

“Bác là một người cha tốt, gọi cú điện thoại này tới, hẳn cũng là hy vọng có thể kích thích tâm lý phản nghịch của tôi, từ đó khiến tôi chủ động rời xa con gái bác đúng không?”

“Cậu đã hiểu, vậy không cần nhiều lời. “Bố Thải Hồng Đường thừa nhận.

“Xin lỗi, tôi không làm được. “Lý Trình Di thản nhiên nói. Tôi và Thải Hồng Đường là bạn bè, là đồng đội, chứ không phải đồng đội với bác.

“Mặt khác, nếu như bác không có chuyện gì khác, tôi cúp máy trước. “Anh lười nói nhảm, trực tiếp cúp điện thoại.

Chương 367: Tiêm thuốc cường hóa

Từ cuộc điện thoại này có thể thấy, vì sao tính cách Thải Hồng Đường lại ngỗ nghịch như vậy. Có phụ thân nhìn như ôn hòa, kì thực bá đạo như vậy, khắp nơi cũng không hỏi ý kiến của con gái mình liền giúp cô quyết định, mặc cho ai cũng sẽ ngỗ nghịch.

Thu hồi di động, đối với lời nhắc nhở của đối phương, Lý Trình Di cũng để ở trong lòng.

Quả thật, hiện tại Team có chút kẻ địch. Như Lý Tưởng Hương cùng Cửu Nghi thế lực như vậy, không có cách nào triệt để diệt cỏ tận gốc, như vậy biện pháp duy nhất, chính là bảo vệ tốt chính mình, không lộ nhược điểm. Nhanh chóng cường đại chính mình.

Xem ra, đến lúc tìm một loại hoa ngữ có thể tạm mượn phân ra Hoa Lân Y rồi. Trong lòng Lý Trình Di hiện lên từng mảnh hoa ngữ.

Cho đến nay, những loài hoa mà anh biết đã bao phủ hầu hết các loài hoa thông thường, nhưng không có loài nào trong số này có khả năng sử dụng hoa ngữ như vậy.

Kế tiếp, anh dự định tiếp tục thử các loại hoa bên trong Góc chết.

Có lẽ phân ra Hoa Lân Y cho người khác mượn không thực tế.

Phương pháp tốt nhất, là đem Hoa Lân Y ngụy trang thành bộ áo giáp.

Phương pháp tốt nhất, là đem Hoa Lân Y ngụy trang thành bộ áo giáp toàn thân. Trang phục và tháo dỡ cánh hoa, hoàn toàn có thể dùng robot đặc thù để giải thích.

……

An Đô cách tỉnh Phù Tung vạn dặm

Trong căn nhà gỗ u ám.

Ánh nắng chiều ánh sáng hồng từ cửa sổ hình vòm chiếu vào, rơi vào trên bàn trang điểm, cũng rơi vào trên người một người đàn bà váy đỏ đang sửa sang lại kiểu tóc trang điểm.

Tiếng bước chân rất nhỏ từ phía sau người đàn bà truyền đến.

Có người đang đến gần.

“Sao thế? Không phải anh đi sắp xếp Team mới cho con gái bảo bối của anh sao?

Người đàn bà cũng không quay đầu lại, nhẹ nhàng dùng khăn ướt lau đi màu hồng nhạt trên môi.

“Con bé từ chối. “Phía sau truyền đến câu trả lời trầm thấp của người đàn ông.

“Lần này anh cho con bé nhiều tiền như vậy là muốn tách nó ra? “Người đàn bà hỏi.

“Ừ. “Người đàn ông ứng phó trả lời.

“Tâm Thải không còn hy vọng, anh hành động quá cảm tính. “Người đàn bà nói.

“Con bé rốt cuộc có phải là con em không?” Người đàn ông ngắt lời.

“Bên ngoài cơ thể thai nghén mà thôi, chúng ta muốn bao nhiêu cũng được. “Người đàn bà trả lời.

“Em đã không quan tâm đến nó, vậy ít can thiệp vào quyết định của anh! “Người đàn ông lãnh đạm nói.

“Em không phải cũng không quan tâm Tâm Kiệt sao? “Người con gái phản bác. Đều là con của em, Tâm Kiệt mới là hy vọng chân chính của gia tộc!

“Đủ rồi! “Người đàn ông quát. “Tâm Thải còn chưa chết!”

Tiến vào Góc chết, không có ngoại lệ. “Người đàn bà chậm rãi quay đầu, lộ ra khuôn mặt kiều mỵ trắng nõn.

Chỉ là bên trái khuôn mặt kia, hiện đầy hoa văn màu bạc tinh tế.

Gió nhẹ phất phơ, trên đường vân không tiếng động lưu chuyển điện quang màu lam.

Đây là lựa chọn. Tâm Thải đã không còn giá trị. Người đàn bà nhẹ giọng nói: “Ở gia tộc chúng ta, không có giá trị, tác dụng duy nhất chính là bị buông bỏ”.

Bùm!

Người đàn ông phía sau không nói một lời, đóng cửa mà đi.

……..

Vài ngày sau.

Vĩnh An Uyển.

Ánh nắng tươi sáng, nhưng chiếu vào người hoàn toàn không nóng.

Bên đài phun nước ở cửa lớn, Đại Hùng tạm thời dựng một cái lều nhỏ, ngồi ở bên trong, mặc bộ đồ y tá, nụ cười như hoa nhìn từng đồng đội chuẩn bị xếp hàng tiêm.

Trải qua nhiều lần rèn luyện như vậy, mọi người cũng có nhiều tín nhiệm hơn so với lúc ban đầu.

Giống như bây giờ.

Bộp.

Thải Hồng Đường một cái tát đập vào đầu Long Môn Điếu.

Mắt liếc đi đâu vậy?!

Long Môn Điếu ôi một tiếng, nhanh chóng thu hồi tầm mắt từ ngực Đại Hùng.

“Em đang lo không phải Đại Hùng mặc ít quần áo lạnh sao?”

Hắn che đầu bất đắc dĩ nói.

“Ơ, mày có lòng tốt quá nhỉ!?” Thải Hồng Đường ha hả hai tiếng, tiến lên một bước, xắn tay áo lên, ngồi trước mặt Đại Hùng.

Hai con mắt từ trên xuống dưới đánh giá dáng người lồi lõm của cô.

Đại Hùng vốn dáng người đẹp, hiện tại lại mặc một bộ y tá bó sát người màu trắng, càng thêm tôn dáng

Nút áo ngực sắp bục ra rồi!

“Đầu óc em sao thế? Tại sao không mặc áo blouse trắng? “Cô vỗ một cái lên bàn trước mặt Đại Hùng.

“Dáng người em đẹp, vì sao không thể hiện? “Đại Hùng kỳ quái chớp chớp mắt, một bộ biểu tình ngây thơ khó hiểu.

Thải Hồng Đường cắn răng, tức giận tích tụ.

Bùm!

Cô đập bàn lần nữa, muốn rống to.

Bụp !

Đột nhiên một cây kim chính xác đâm vào cánh tay cô.

Không đến một giây liền rút ra, lưu lại một điểm đen nhàn nhạt trên da.

“Được rồi, kết thúc. Tiếp theo. “Đại Hùng mỉm cười vươn tay, làm động tác mời.

Thải Hồng Đường một bụng tức còn chưa kịp phát, lập tức liền cảm giác thân thể như là đổ chì, nặng nề vô cùng.

Hai nữ y tá cường tráng bên cạnh tiến lên đỡ cô rời đi.

Tiếp theo.

Râu nâu.

Đại Hùng lại thao tác một phen, làm cho Râu nâu mặt đỏ tới mang tai, cả người phiếm hồng, sau đó một mũi cắm xuống.

Cả người Râu nâu cứng đờ, nhưng so với Thải Hồng Đường tốt hơn một chút, anh ít nhất còn có thể miễn cưỡng từng bước một dời đi, đi khu nghỉ ngơi nằm.

Long Môn Điếu tiến lên phía trước, nuốt nước miếng.

“Đại Hùng, đừng sợ, anh kỳ thật rất là bình thường có chút biến thái, thời điểm mấu chốt vẫn là rất đáng tin cậy!”

“Em cũng không cần kích thích. “Đại Hùng cười nói. Lát nữa cho anh nằm bên cạnh chị Đường được không?”

“A!? “Long Môn Điếu nháy mắt mặt sung huyết, nhịp tim tăng vọt 120”

Một mũi tiêm đâm xuống, Long Mông Điếu ngã tại chỗ, bị kéo đi.

Cuối cùng là Lý Trình Di.

Chương 368: Kích phát huyết dịch

Anh Trình, hay là anh tự nghĩ biện pháp? "Đại Hùng chớp chớp mắt to," Mũi tiêm cường hóa này phải tiêm vào trong lúc tốc độ lưu thông máu nhanh hơn, như vậy hiệu quả tốt nhất.

Cô ưỡn ngực, phát hiện sắc mặt Lý Trình Di không hề thay đổi, hơi thở ổn định, dường như hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Thì ra là thế, hóa ra em ăn mặc như vậy cũng là vì suy nghĩ cho mọi người. Vất vả rồi. "Lý Trình Di tự nhiên không phải thật không để ý dáng người đẹp của đối phương, chỉ là anh khống chế khí huyết và định lực của bản thân mạnh hơn rất nhiều.

"Cũng một phần. "Đại Hùng mỉm cười," Bất quá chủ yếu vẫn là em thích cái loại cảm giác bị người khác nhìn nhưng lại không chiếm hữu được"

Lý Trình Di không nói gì, cô gái này vui vẻ cũng đen tối. Thú vị nhưng cũng ác..Bất quá cũng có thể lý giải, Góc chết mang đến áp lực lớn như vậy, mỗi người đều tất nhiên có phương thức giải thoát áp lực của mình.

Anh vươn cánh tay, thời tiết này anh vẫn mặc áo ngắn tay như cũ, lúc này cánh tay vươn qua, hoa văn màu đen trên làn da trắng của anh, nhất thời khiến cho Đại Hùng chú ý.

"Đây là.? "Cô nghi hoặc nhẹ nhàng chạm vào hoa văn đen, lại hoàn toàn không chạm tới xúc cảm.

"Một ít hình xăm thôi, không có việc gì, tiêm cho anh đi. "Lý Trình Di bình tĩnh trả lời.

"Được. "Đại Hùng thu hồi nghi hoặc, kim tiêm đâm vào da.

Kim cong rồi???

Không đâm được vào!

Nhìn kim tiêm màu bạc uốn cong, Đại Hùng có chút mơ hồ.

Nhưng lập tức cô phản ứng lại.

“Cho tôi mũi kim tiêm cứng hơn”.Rất nhanh, cô từ bên người y tá trong tay, thay đổi một mũi kim tiêm có độ cứng cao hơn nhiều, lần này rốt cục đâm vào, lưu lại một điểm đen trong làn da của Lý Trình Di .

“Cảm ơn. “Lý Trình Di mỉm cười, tựa như không hề có phản ứng, xoay người đi về phía khu nghỉ ngơi, hoàn toàn không cần người đỡ.

Đại Hùng ở phía sau vẻ mặt nghi hoặc, có chút hoài nghi chính mình vừa mới tiêm có phải hay không mũi tiêm gien cường hóa.

Két két.

Lý Trình Di nằm ngửa trên ghế nằm bằng thép, toàn thân bí mật phóng thích Lực trường rực rỡ.

Vị trí tiêm của kim cường hóa, lúc này giống như đóng băng, không ngừng khuếch tán hàn ý xung quanh.

Nhưng trường lực sáng ấm áp cũng đang không ngừng triệt tiêu và ngăn chặn cái lạnh này.

Thời gian trôi qua từng chút một, mười phút sau.

Cái lạnh biến mất.

Lý Trình Di giơ tay lên, phát hiện mình không có gì thay đổi.

Xem ra chung quy đã không thích hợp rồi.

Anh kỳ thật trong lòng cũng có chút đoán trước, dù sao lúc trước dùng hoa ngữ cải biến vĩnh viễn huyết mạch bản thân.

Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, dù thế nào cũng có tác dụng thay đổi huyết mạch.

Cơ sở đều thay đổi thì dược phẩm nhằm vào gien của con người cũng vô dụng.

Phù phù

Lý Trình Di thở ra một hơi thật dài, đang muốn đứng dậy.

Đột nhiên ánh mắt anh ngưng tụ.

Nhìn chăm chú vào hơi thở mình vừa mới phun ra.

Thời tiết lạnh xuống, còn đang là mùa đông, lúc này tùy tiện hà hơi cũng có thể xuất hiện làn sương trắng.

Nhưng anh vừa mới thở ra một hơi, lại không phải màu trắng.

Mà là màu đen!

Xám đen!

Trong lòng phát hiện không đúng, anh nhanh chóng từ trên ghế nằm đứng dậy.

“Anh không sao, anh đi nghỉ ngơi trước “Anh khoát tay với mấy người Đại Hùng.

“Vâng Đại Hùng nhìn anh xoay người rời đi, luôn cảm giác, trên người anh Trình tựa hồ có chút bí ẩn ẩn giấu, mũi tiêm cường hóa cho dù trước kia đã tiêm qua, cũng không phải là nhanh như vậy đã bình thường. Nhưng mỗi người đều có bí mật thuộc về mình, cho nên cô chỉ là ở trong lòng dạo qua một vòng, liền dứt bỏ không thèm nghĩ tới, mà là tiếp tục quan sát trạng thái cơ thể của những người còn lại.

Mũi tiêm cường hóa chỉ là bắt đầu, sau đó còn phải tiến hành huấn luyện cường độ cao, mới có thể tiêu hóa dược lực, tránh tác dụng phụ.

Mặc dù cô đã cho mọi người dùng dược phẩm cấp một có tác dụng phụ tốt nhất, nhưng phương diện này vẫn không thể lơ là.

Phụt.

Lý Trình Di vào đại sảnh tầng một, trở tay đóng cửa, đứng trong bóng tối thở dốc.

Anh ấy cảm thấy không ổn.

Một mũi tiêm cường hóa kia, tựa hồ kích phát huyết dịch bản thân anh biến hóa.

Đi về phía trước vài bước, anh ngồi xuống sô pha.

Phù phù.

Lại thở ra một hơi.

Lúc này đây, anh rõ ràng nhìn thấy chính mình phun ra màu sắc hơi thở.

Thật sự là thuần màu đen, tựa như khói đặc.

Còn hơn thế nữa.

Anh giơ tay lên, làn da trên mu bàn tay mình, cũng mơ hồ hiện ra từng khối vảy màu xám to bằng móng tay.

Vảy rồng?

Anh bỗng nhiên tỉnh ngộ, hóa ra long hóa căn bản còn chưa kết thúc, hiện tại chỉ là bị dược tề kích thích nhanh hơn.

Cầm lấy một chai nước trên bàn, anh định uống một ngụm.

Nhưng tay mới cầm chai nước, vỏ chai nhựa đã bị đâm thủng không tiếng động. Nước chảy đầy đất.

Lúc này Lý Trình Di mới phát hiện, móng tay của mình cũng dài ra, từng cái biến thành màu xám đen, sắc bén như dao nhỏ.

'Phiền toái!'

Loại ngoại hình này, nếu trực tiếp bại lộ ở xã hội hiện thực, tất nhiên sẽ dẫn phát sóng to gió lớn.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, đứng dậy nhanh chóng lên tầng, sau khi đến phòng ngủ của mình, anh lấy từ trong tủ quần áo một bộ áo khoác màu đen toàn bộ bao kín từ đầu đến chân.

Sau khi đem chính mình hoàn toàn bao lấy, trong lòng anh yên ổn hơn rất nhiều.

Đi tới trước gương nhà vệ sinh.

Trong gương anh, hai mắt đã hoàn toàn biến thành đen kịt, trung tâm đồng tử hơi mang màu vàng kim.

Trên mặt cũng mơ hồ hiện ra vảy xám.

Không chỉ như thế, toàn thân anh đều lớn hơn một vòng.

Theo thời gian.

Anh rõ ràng cảm giác hình thể mình so với lúc trước càng lớn.

Thân thể trong gương, không chỉ là thân cao và dài ra ngay cả vai rộng cùng cơ bắp toàn bộ đều tại bành trướng.

Khoảng 13 phút sau.

Chương 369: Thay đổi cơ thể

Sự thay đổi chậm chạp này cuối cùng đã đạt đến đỉnh điểm và dừng lại.

Lúc này Lý Trình Di trong gương đã hoàn toàn thay đổi bộ dáng.

Tóc đen xõa tung, hai mắt đen lóe ánh vàng, toàn thân phủ vảy xám đen, hình thể tựa như gấu, ước chừng cao tới 2,5m

Chiều rộng cũng lớn hơn trước một vòng, ngay cả áo gió cũng sắp chống đỡ không nổi.

Nhìn mình trong gương, Lý Trình Di chỉ cảm thấy một cỗ bạo ngược cùng khô nóng, từ đáy lòng không ngừng tuôn ra.

"Có thể cảm giác được sức mạnh tăng cường, nhưng cụ thể bao nhiêu tạm thời không cách nào đo lường, độ phòng ngự làn da khẳng định trở nên mạnh mẽ." Còn lại không rõ ràng lắm."

Còn nữa.

Lý Trình Di cúi đầu, khẽ mở miệng.

Này!

Trong miệng anh bỗng nhiên phun ra một làn khói đen mang theo tia lửa, đụng vào bồn rửa mặt.

Đưa tay sờ sờ chỗ bị khói đen đụng qua, một mảnh nóng bỏng.

Nhiệt độ rất cao, chẳng lẽ ta thật sự muốn biến thành rồng? Lý Trình Di không nói gì, nhưng không hoảng loạn.

Bởi vì anh rõ ràng có thể cảm giác được, lúc này trạng thái này của mình là có thể thu hồi.

Tâm niệm khẽ động, anh đưa tay lên ấn ký Ác Chi Hoa một chút.

Thuộc về ấn ký Tiết Mao Phi Liêm, nhất thời sáng lên ánh huỳnh quang màu tím đỏ.

Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp nhất thời phát huy tác dụng.

Xì.

Nhất thời, hình thể cao lớn của Lý Trình Di như bị rò rỉ, nhanh chóng co rút lại.

Vảy trên người cũng rối rít rút đi, hơi thở thở ra cũng không còn là khói đen.

Hầu như tất cả biến hóa, toàn bộ đều khôi phục nguyên trạng.

Duy chỉ có một điểm.

Mắt anh.

Màu sắc dường như đã thay đổi.

Từ màu đen trắng truyền thống của người Nghi quốc lúc trước, biến thành trung tâm con ngươi mơ hồ mang theo chút màu vàng.

Hình dạng con ngươi cũng có chút biến thành con ngươi dựng thẳng.

Có lẽ đến bây giờ, Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp mới hoàn toàn phát huy tác dụng.

Lý Trình Di xoay người, nhìn vào trong phòng ngủ.

Ánh mặt trời chiếu xuống, bóng tối trong góc làm cho anh có loại cảm giác thân thiết khó hiểu.

Đưa tay ra, anh nhẹ nhàng đưa vào bên trong cái bóng.

Một loại cảm giác ấm áp tựa như ngâm suối nước nóng, nhất thời xông lên đầu.

“Anh Trình! Có khỏe không?! Xuống đây luyện tập! “Phía dưới truyền đến tiếng kêu Long Môn Điếu.

Lý Trình Di thu tay lại, đi tới cửa, đẩy cửa đi ra.

Nhìn xuống từ cửa sổ trên tầng.

Mấy người dường như đều khôi phục lại.

Long Môn ở phía dưới phất tay với anh, một bộ sức sống bắn ra bốn phía.

Đại Hùng ở một bên cùng Thải Hồng Đường nhỏ giọng nói gì đó, hai người thỉnh thoảng lộ ra nụ cười.

Râu nâu ngồi một mình trên bậc thang, đang cầm trang bị phòng hộ đeo lên người.

Đến đây

Lý Trình Di vào thang máy.

Xuống dưới tầng.

“Vì tiêu hóa dược lực, chúng ta từ hôm nay bắt đầu, phải mỗi ngày tiến hành huấn luyện cường độ cao ít nhất năm giờ trở lên trong vòng 5 ngày” Đại Hùng gặp người đều đến đông đủ, đứng dậy cao giọng nói.

Long Môn Điếu vẻ mặt nhe răng cười, “Anh khẳng định là thiên tài!Lần này chỉ là bị kích phát tiềm lực chân chính trong cơ thể!”

Đại Hùng ở một bên bổ sung: – Mũi tiêm cường hóa em đưa cho mọi người ngoại trừ hiệu quả cường hóa cơ sở. “Nói cách khác, từ bây giờ trở đi trong vòng năm ngày, trừ cơ bản tiêu hóa huấn luyện, nếu như các anh chị luyện quyền anh, độ cứng nắm đấm cùng sức mạnh đều sẽ được tăng lên nhất định. Nếu như là luyện chạy nước rút, như vậy sức bật chạy nước rút cũng có thể được tăng lên. Cho nên, mọi người chú ý, lựa chọn khuynh hướng huấn luyện của mình ”

“Biết rồi, anh Trình, nếu không anh tới huấn luyện cho bọn em? Anh là chuyên gia huấn luyện ở Long Tu Môn. “Thải Hồng Đường nhìn về phía Lý Trình Di dò hỏi.

“Được thôi. Phương thức tốt nhất gia tốc khí huyết tuần hoàn, tự nhiên là vận động dưỡng khí. Mà hiệu quả mũi tiêm cường hóa, thì xem các em tự mình quyết định.Góc chết cũng không có cách nào tước đoạt năng lực cơ thể của chúng ta! Mọi người cố lên! “Anh nghiêm túc nói.

“Em kỳ thật đã sớm muốn học đánh nhau, nhưng vẫn sợ mệt” Long Môn Điếu thở dài, “Sớm biết sảng khoái như vậy, đã sớm tiêm!”

Đại Hùng ở một bên cười mà không nói.

“Ngày thường, đều nhìn thấy Anh Trình đánh nhau rất giỏi, hiện tại chúng ta coi như là tiêm mũi tiêm cường hóa. Hay

là…” Long Môn Điếu bỗng nhiên cười rộ lên một cách có ý đồ, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Đừng như vậy, lúc trước tôi tiêm mũi tiêm cường hóa căn bản không có tác dụng gì, hơn nữa cũng là chuyện rất lâu rồi. “Lý Trình Di khiêm tốn nói.

“Thế thì càng tốt” Long Môn Điếu cười hắc hắc, “Đừng trách em, anh Trình, dựa vào cái gì mà chị Đường có thái độ tốt với anh như vậy, đối với em vẫn tát túi bụi!”

Hắn ta đứng dậy, làm bộ chó dữ vồ mồi.

“Xông lên! Đánh ngã anh Trình!”

Hắn chạy lấy đà một cái, nhằm phía Lý Trình Di.

Bùm!

Một tiếng trầm đục vang lên, hắn ta hung hăng một quyền đánh vào ngực Lý Trình Di.

Không hề nhúc nhích.

Lúc này tay không Lý Trình Di cũng có thể bộc phát ba tấn sức mạnh thể chất, Long Môn Điếu coi như tiêm mũi tiêm cường hóa cũng còn chưa tiêu hóa xong, nhiều lắm sức mạnh cũng chỉ có 200-300kg, quả thực như gãi ngứa.

Kỳ thật, các em có thể cùng lên.

Lý Trình Di mỉm cười nói, nhìn Long Môn Điếu khuôn mặt vặn vẹo trước mặt.

Như vậy càng tiết kiệm thời gian.

“Anh Trình coi thường chúng ta kìa “Thải Hồng Đường nhướng mày, nhổ kẹo bong bóng trong miệng, đứng lên.

“Quá kiêu ngạo đi? Anh Trình rất lợi hại, nhưng là chúng ta nhiều người như vậy. Bọn em cũng được các chuyên gia võ thuật huấn luyện qua, anh chỉ là một chuyên gia điều khiển vũ khí bay liền dám khiêu khích toàn bộ bọn em?”

“Vậy chúng ta hợp sức đánh ngã anh Trình làm mục tiêu!! “Thải Hồng Đường giơ tay lên.

Xông lên!

Mấy người từ các góc khác nhau toàn bộ xông về phía Lý Trình Di.

Nhìn mấy người xung phong, Lý Trình Di mỉm cười. Đang muốn nói chuyện, lại nhìn thấy Thải Hồng Đường len lén mặc bộ áo giáp màu da.

“Mọi người gian lận thì đừng trách tôi”.

Gian lận thì sao! Khuôn mặt tươi cười giả tạo của anh Trình hôm nay sẽ bị đập nát! “Thải Hồng Đường kiêu ngạo nói.

Bùm!!

Lý Trình Di nhấc chân, đạp xuống đất.

Chương 370: Đối luyện

Nhu khí bộc phát.

Mặt đất đột nhiên chấn động, từng vết nứt theo gạch hướng chung quanh bò ra.

Bụi đất tung tóe, đá vụn nổ tung.

Một vòng hỗn hợp bụi bặm tản ra chung quanh.

“Vừa rồi em nói gì? “Lý Trình Di nhìn Thải Hồng Đường đã vọt tới trước người mình.

“. ! ! ? ? ”

Cái miệng nhỏ nhắn của Thải Hồng Đường khẽ nhếch, Thắng gấp một cái, xoay người muốn chạy.

Phụt.

Cô bị một tay Lý Trình Di nắm lấy đầu, nhấc lên.

“Buông Chị Đường ra! “Long Môn Điếu lập tức kích thích, cuồng bạo xông về phía Lý Trình Di, đánh ra một quyền.

Bùm.

Hắn bị một cái tát đánh vào bên người, lập tức bay ra ngoài.

Đây là sức mạnh của người cải tạo người bình thường của Lý Tưởng Hương.

Lý Trình Di lên tiếng.

Ném Thải Hồng Đường đi, chợt xoay người, nắm chặt nắm đấm nhỏ của Đại Hùng toàn lực đánh lén.

Nắm lấy nắm đấm vung ra ngoài.

Đại Hùng nhất thời bị ném theo một đường parabol, đập vào bãi cỏ cách đó không xa.

Cuối cùng là Râu nâu, từ sau lưng hung hăng một cước, đá vào nửa người dưới của Lý Trình Di.

Bùm một cái, một cước này bị Lý Trình Di xoay người nhấc chân, trước tiên nghiêng người đá lệch.

Sau đó không đợi Râu nâu kịp phản ứng, một cước đã quất lên vai trái anh ta.

Bùm!

Cả người lăn lông lốc hơn chục vòng trên mặt đất, đầu óc choáng váng đụng vào vòi tưới nước dừng lại.

"Đây là tốc độ phản ứng bình thường. "Lý Trình Di thu chân, đứng thẳng. Nhìn toàn bộ mấy người đã ngã xuống đất.

Kế tiếp, nghỉ ngơi một lát rồi tiếp tục.

Tôi sẽ đem sức mạnh cùng tốc độ áp chế ở trình độ vừa rồi, để mọi người thích ứng. Đề phòng ngày sau xuất hiện tình huống cận chiến không lường được".

!!! Quá khoa trương!

Thải Hồng Đường khó khăn bò dậy, nhìn một màn trước mắt.

Lúc trước nhìn anh Trình ra tay còn không có cảm giác, đánh nhau với những tên kia hoàn toàn như giỡn chơi, hiện tại chân chính lĩnh hội được.

Dựa vào ngoại vật và dựa vào chính mình, quả nhiên hoàn toàn khác biệt

"Chị Đường, mũi em bị rách, đánh không lại, khẳng định đánh không lại!" Long Môn Điếu ở cách đó không xa khóc, "Hay là chúng ta thôi đi."

"Sợ cái đếch gì! Lên đi!!! Đập nát anh Trình!! "Thải Hồng Đường rống giận, tăng tốc xông về phía Lý Trình Di.

Hai người còn lại cũng không nói một lời, phối hợp với cô cùng nhau chạy nước rút đánh lén.

Chỉ có Long Môn Điếu ở phía sau khóc không ra nước mắt, bất đắc dĩ chỉ có thể đuổi theo.

……..

Năm ngày sau.

Biệt thự Ngục Long.

Ngục Long sắc mặt phức tạp nhìn Lý Trình Di đi vào cửa viện.

Sắc trời tối tăm, mặt trời lặn nghiêng về phía tây.

Lý Trình Di lúc này, so với lúc trước rõ ràng lại cường tráng hơn một chút, hai chân thon dài, lưng vượn eo gấu.

Tóc đen xõa xuống áo choàng, trong hai mắt tối tăm mơ hồ có một tia sắc vàng kim.

Trang phục chiến đấu màu đen trên người cũng có chút căng, lộ ra dáng người cường hãn cân xứng.

Chỉ cần nhìn là có thể cảm giác được một cỗ khí thế anh võ.

“Không có chuyện gì thì tốt” Ngục Long trong lúc nhất thời hồi tưởng lại nội dung cuộc điện thoại lần trước, không biết nên nói cái gì cho phải, đành phải cố ý bỏ qua.

Thày còn chưa truyền thụ tinh túy của Long Tu Môn cho con, con làm sao có chuyện được? “Lý Trình Di mỉm cười. Dường như những gì đã xảy ra trước đó chưa bao giờ xảy ra.

“Con còn có tâm trạng học? “Ngục Long ngoài ý muốn nói.

“Vì sao không có tâm trạng? Thầy không cần lo lắng chuyện bên kia đã giải quyết triệt để, sẽ không liên lụy đến thầy. “Lý Trình Di trả lời.

“Ta không phải ý này. “Ngục Long thở dài một tiếng,” Quên đi, con tới đi, nếu đã tới, liền tiếp tục tiến độ lúc trước”.

Lý Trình Di đi theo ông, đi vào biệt thự, xuyên qua gian nhà giữa, đi tới hậu viện đạo tràng.

Trong đạo tràng, một thân ảnh dáng người mạnh mẽ đang không ngừng vung quyền cước, tập luyện chiêu số quyền kích cơ bản của Long Tu Môn.

Thấy Ngục Long và Lý Trình Di đi vào, thân ảnh kia nhanh chóng dừng lại, nhìn sang bên này.

“Anh Trình! “Trang Di Cảnh bước nhanh, tới gần bên này.

Trên người cô mặc một bộ quần áo cận chiến màu đen, lúc này toàn bộ quần áo đều bị mồ hôi làm ướt, tóc dài bị buộc thành bím tóc đuôi ngựa cao hơi lay động.

So với lúc trước, lúc này tinh thần cô rõ ràng mạnh hơn không ít.

Ít nhất vị trà xanh kia nhạt đi rất nhiều.

Tiếp tục luyện, dừng lại làm gì? “Ngục Long trừng mắt.

“Đây không phải là thấy Anh Trình tới, vui vẻ sao. Sư phụ xem con đều luyện lâu như vậy, này thỉnh thoảng nghỉ ngơi cũng không được sao?”

Hiển nhiên quan hệ của hai người đã thân thiết hơn trước rất nhiều.

Trong khoảng thời gian Lý Trình Di rời đi, hai người phỏng chừng đã chính thức bái sư.

Được được được, hôm nay vừa vặn, Lý Trình Di đến, thử tay trước, xem tiến độ.

Ông dẫn đầu đi tới trong đạo tràng, cởi áo khoác, đứng vững vị trí, nhìn về phía bên này.

Lý Trình Di xem hiểu ý của ông, đây là muốn cùng mình đối luyện.

Anh tính toán sức mạnh của mình lúc này, áp chế đến một trình độ tương đối thấp, sau đó mới đi lên.

“Sư phụ, đánh thế nào?”

“Đánh? Đánh gì chứ? “Râu Ngục Long phất phơ,” Ta già rồi, không phải đồ ngốc! Ta thử ra hai chiêu xem con đỡ thế nào”.

“Được. “Lý Trình Di gật đầu, giơ hai tay lên, hình móng vuốt, một tay tiến về phía trước, một tay dựa vào phía sau, bảo vệ đầu mặt.

Lưng và bước chân hơi cong.

Xem chiêu!

Ngục Long sải bước vung quyền. Đánh vào eo Lý Trình Di.

Chương 371: Long sát quyền

Lý Trình Di giơ tay ra đỡ.

Hai người nhất thời đụng vào nhau.

Đầu tiên là Ngục Long công kích, khảo sát chiêu số phòng ngự của Lý Trình Di.

Sau đó hai phút sau, Lý Trình Di công kích.

Đơn thuần phá chiêu, không phát lực, Ngục Long vẫn biểu hiện rất nhẹ nhàng.

Chỉ chốc lát sau, hai người lui về phía sau dừng tay.

‘Rất tốt! Nắm giữ vô cùng vững chắc! “Ánh mắt Ngục Long phức tạp nhìn Lý Trình Di.

Nếu như đối phương không phải người Góc chết, có lẽ so với Trang Di Cảnh còn thích hợp truyền thừa y bát của mình hơn.

Đáng tiếc

Thiên tài như vậy, nhất định tương lai sẽ ngã xuống.

“Đa tạ sư phụ. “Lý Trình Di ôm quyền đứng lại, lẳng lặng chờ câu sau.

Tiếp theo, ta muốn truyền thụ cho con chiêu ám sát cận chiến Long Sát! “Ngục Long trầm giọng nói.

Lý Trình Di gật đầu, một trong những mục đích anh tới chính là vì bí truyền của Long Tu Môn.

Chiêu Long Sát, này lần trước anh đã biết qua, có thể tạm thời dự trữ sức mạnh nhu khí, chờ đợi tích lũy lần thứ hai, chồng lên nhau bộc phát, chiêu số như vậy, đã vượt xa tuyệt chiêu bộc phát nhu khí đơn thuần như Chư Tinh Long Ảnh.

Độ khó và độ phức tạp của nó, đều không cùng một cấp bậc.

Cho nên uy lực của Long Sát mạnh hơn nhiều so với Chư Tinh Long Ảnh.

Lúc này nhìn thấy Lý Trình Di chăm chú nghe, trong lòng ông ít nhiều có chút vui mừng. Vạn nhất thì sao? Vạn nhất Lý Trình Di có thể sống lâu một chút, có thể giúp Long Tu Môn vang danh cũng coi như đủ vốn.

“Long Sát nguyên lý, là đầy đủ cường hóa một bộ phận tứ chi, cơ bắp, kinh mạch, toàn bộ đều phải dùng dược vật cùng đặc thù rèn luyện để cường hóa, sau khi đạt tới trình độ nhất định, có thể đạt tới trình độ có thể tạm thời tích lũy nhu khí, sau đó bộc phát chồng lên nhau. Cái này kỳ thật nghe rất đơn giản, nhưng.”

Ông dừng một chút.

“Trong quá trình cường hóa, con cần vận dụng nhu khí, tận khả năng đem nó tỉ mỉ hóa, tỉ mỉ hóa nhu khí mới là công cụ chủ yếu cường hóa tứ chi. Đây cũng là căn bản của Long Tu môn ta!”

Đạt tới trình độ nhu khí tỉ mỉ, coi như là chân chính vượt qua khí, bước vào giai đoạn đoạn lực thứ hai.

Khí, lực, tu, long, bốn giai đoạn, là phân chia cảnh giới chỉnh thể của Long Tu Môn.

“Thày, cái này đều nhu khí tỉ mỉ, khác gì với giai đoạn Tu phía sau?”

Khí tỉ mỉ vẫn là khí, còn phải một lần nữa tổ hợp lại thành lực, khi đó loại bỏ tạp khí lực, mới có thể là lực chân thuần.Con cứ luyện dần dần, gấp gáp cái gì? “Ngục Long khoát tay nói.

“Vâng ạ”Lý Trình Di gật đầu.

Hai người một dạy, một học, cẩn thận chuyên chú.

Sắc trời càng ngày càng tối, ánh đèn trên đạo tràng dưới sương mù lạnh lẽo biến thành bốn cột đèn rõ ràng.

“Thế nào? Hiểu chưa? Con thử thao tác một chút, trước hết tận khả năng tỉ mỉ hóa nhu khí, chỉ thao tác một đạo nhu khí nhỏ

nhất mà con có thể khống chế. “Ngục Long trầm giọng nói.

Lý Trình Di gật gật đầu, bắt đầu thử điều khiển.

Anh lựa chọn chính là một đạo ôn khí bắt đầu từ gót sau chân phải, mãi cho tới tay phải.

Tỉ mỉ, tỉ mỉ, tỉ mỉ.

Rất nhanh, anh bị Hoa Lân Y cùng Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp cường hóa quá nhiều cảm giác, liền thoải mái cảm giác được, một sợi sức mạnh tinh tế tựa như dòng nước nhỏ, hợp vào tay phải của anh, chảy tới đầu ngón tay phải.

Nâng ngón trỏ lên, anh rõ ràng nhìn thấy ngón tay da sung huyết, đỏ sậm.

“Con thành công rồi! “Ngục Long ở một bên thấy hết sức rõ ràng, ánh mắt càng thêm phức tạp.

Chưa đầy một năm, đã hoàn thành cảnh giới nhập môn đến nhập lực.

Thiên chất như vậy

Sau khi Long Sát tích lực, lực sát thương của Long Ảnh trong nháy mắt có thể bộc phát gấp đôi. Nhưng khi con sử dụng, nhất định phải lượng sức mà làm. Bởi vì da thịt xương cốt của thân thể con người có cực hạn. Cho nên trên lý thuyết, chỉ cần em có thể thừa nhận tích lực, Long Sát có thể không ngừng tăng lên uy lực, nhưng giới hạn thân thể của con chỉ tối đa đánh được một chiêu này.

Ngục Long cẩn thận giải thích.

“Vâng, con hiểu. “Lý Trình Di gật đầu.

“Kế tiếp, con tự mình thử Long Sát đi, nhớ kỹ, một khi cảm giác da bị đau, lập tức dừng lại. Ta đi chuẩn bị thuốc mỡ cường hóa cho con. “Ngục Long xoay người đi về phía biệt thự.

Ngục Long chậm rãi rời đi.

Lưu lại hai người Lý Trình Di và Trang Di Cảnh.

“Anh Trình, đến đối luyện!” Trang Di Cảnh rời đi lại gần, “Đến đây, không phải anh còn muốn dạy em đánh nhau như thế nào sao?”

Cô vẻ mặt chờ mong đi xuống đạo tràng, dáng người xinh đẹp theo bước chân hơi lay động, khiến người ta choáng váng.

“Em muốn luyện như thế nào? “Lý Trình Di nhướng mày.

Sắc dục+3

Đến rồi

Anh tới đây một mục đích lớn, chính là đến hấp thụ ác ý.

“Đánh nhau em khẳng định không phải đối thủ của anh, nếu không, chúng ta cùng tới phá chiêu?“Trang Di Cảnh Mỹ mắt lưu chuyển, nghĩ đến một ý kiến hay.

“Được. Em đã luyện những chiêu nào? “Lý Trình Di cũng không cự tuyệt.

“Xà Hình Tán Thủ, Ngọc Long Quyền, hai bộ. Chúng ta chơi Ngọc Long Quyền trước! ” vẻ mặt Trang Di Cảnh vô cùng nghiêm túc.

“Sức em yếu, anh Trình phải nhẹ tay một chút, em sợ đau”.

Sắc dục+5

‘Ừ “Lý Trình Di không nói gì, người con gái này quả thực hết thuốc chữa.

“Bắt đầu đi”.

Anh giơ tay, giơ tay lên.

Zô!

Chương 372: Thu hoạch ác niệm

Trang Di Cảnh đấm thẳng tới, lực đạo cùng tư thái đều cực kỳ tiêu chuẩn.

Hoàn toàn không có cảm giác hèn mọn như lúc trước. Giống như là thật sự đến để luyện quyền.

Lý Trình Di một tay phá chiêu, liên tiếp hơn mười chiêu, phát hiện đối phương thật sự rất nghiêm túc, không có bất kỳ tâm

tư nào khác, thật sự chuyên chú ra chiêu.

Anh cũng bình tĩnh lại, không ngừng ứng đối.

Lấy tốc độ cùng sức mạnh phản ứng của anh, đối mặt với Trang Di Cảnh chỉ là người tiêu chuẩn bình thường, giống như người trưởng thành đối đãi với trẻ con, thoải mái đến cực điểm.

Bang bang bang!!

Trong tiếng va chạm liên tục, hai quyền mang theo băng vải của Trang Di Cảnh rất có tiết tấu rơi vào trong tay Lý Trình Di.

Bỗng nhiên cô lui ra sau, thân thể mơ hồ cong lên.

Zô nào!

Một tiếng hét lớn, Trang Di Cảnh nhấc chân đá nghiêng.

Sức mạnh lần này mạnh hơn trước rất nhiều.

Nhu khí?!

Lý Trình Di hơi sửng sốt, lúc này mới bao lâu?

Anh đưa tay đỡ lấy chân đối phương. Thân thể vẫn không nhúc nhích.

Sau đó không có động tĩnh.

Trang Di Cảnh duy trì tư thế này, sắc mặt ửng hồng, hai nước mắt lưng tròng. Toàn thân ướt đẫm mồ hôi, bình tĩnh nhìn sang bên này.

Một chân của cô ở trong tay Lý Trình Di, cả người duy trì tư thế nhấc chân, đứng tại chỗ.

Sắc dục+16

"… "Lý Trình Di mở to hai mắt, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó liền thấy Trang Di Cảnh ưm một tiếng, thu chân xoay người bỏ chạy.

Lúc này Ngục Long cầm bình thuốc mỡ, ngơ ngác đi tới, nhìn Trang Di Cảnh chạy mất.

“Con bé làm sao vậy? “Ông lão hỏi.

“Con không rõ”Lý Trình Di cũng tỏ vẻ khó hiểu.

Nhưng bất kể như thế nào, ít nhất mục đích lần này anh tới là đạt được.

Thu hoạch ác niệm.

Trang Di Cảnh mang đến cho anh tổng cộng 24% ác niệm.

Thoáng cái đã đầy gần một phần tư.

Thật không hổ là cường giả đứng đầu.

Cũng chính là Hoa Lân Y tiến hóa còn cần hoa khí, nếu như chỉ cần ác niệm, anh mỗi ngày đến đối luyện, sợ là một hơi có thể full.

“Nào, bắt đầu bôi thuốc mỡ. “Ngục Long bỏ qua một bên, bắt đầu giúp Lý Trình Di rèn luyện Long Sát.

Ở Ngục Long nơi này liên tục luyện ba ngày, Lý Trình Di liền nắm giữ kỹ xảo phát lực Long Sát , chính thức bước vào giai đoạn thứ hai — lực.

Đó là bắt đầu chuyển tất cả sức mạnh của cơ thể thành khí, sau đó sàng lọc ra các bộ phận không có tạp chất trong đó.

Dựa theo Ngục Long thuyết pháp, lực giai đoạn này, mục đích là thuần hóa phát lực của mình.Vai trò của giai đoạn này là giảm đáng kể tổn thất không hiệu quả và tăng độ bền. Đồng thời xây dựng nền tảng cho sau này.

Lý Trình Di bên này đang không ngừng luyện tập, bên kia Đại Hùng cũng đã treo biển công ty lên

Tên rất đơn giản, Khu vườn Vận mệnh viết tắt, là Mệnh Viên. Để đỡ chú ý hơn, đổi chệch đi là Minh Viễn.

Công ty Minh Viễn.

Thông qua công ty săn đầu người, mời không ít nhân sĩ chuyên nghiệp, huấn luyện thể lực, huấn luyện cận chiến, huấn luyện súng ống, bảo trì thiết bị, tuyên truyền quảng cáo, bảo vệ công ty.

Hiệu suất của Đại Hùng rất cao, ngay cả Lý Trình Di cũng cảm thấy ngỡ ngàng.

Tài khoản của công ty mới trừ đi trước khi mọi người gom tiền, còn lại đều là Đại Hùng tự mình ứng trước.

Sau đó, không quá hai ngày, Lý Trình Di liền ở trên mạng thấy được công ty chuẩn bị quảng cáo tuyên truyền.

Một quảng cáo hoạt hình rất tinh xảo, nói về một người ngoài ý muốn gặp phải tình huống quái dị, không thể tự cứu mình, lúc tuyệt vọng, bị một mỹ nữ đi ngang qua bên đường kéo tay, hai người cùng đến công ty, trong tuyệt vọng và áp lực, cô trải qua cố gắng đạt được thăng hoa.

Cuối cùng thành công tìm ra manh mối Góc chết, an toàn thoát ly, về đến nhà ôm lấy cha mẹ, nước mắt hạnh phúc chảy xuống.

Quảng cáo là rất tốt, nhưng hiện tại không thích hợp quảng cáo quy mô lớn.

Trong tòa nhà văn phòng Toại Dương do công ty Minh Viên thuê.

Tầng trên cùng, phòng họp.

Thải Hồng Đường vỗ bàn cao giọng nói.

Trong miệng cô ngậm một cây kẹo que, một cái chân trần vểnh trên mặt bàn màu trắng sữa trơn bóng, một chân thì đi chiếc giày có đế hình gấu.

Giống như sợ người khác không biết đế giày cô còn có gấu.

“Góc chết đến một thời điểm và những người bình thường sẽ điên cuồng tìm kiếm các phương pháp cầu cứu, vì vậy chúng ta thực sự không cần phải thổi phồng nó, chỉ cần thực sự bắt đầu làm điều đó. Bắt đầu một doanh nghiệp tốt duy nhất và ai đó sẽ tự quảng cáo cho chúng ta.”

“Chị Đường nói rất có đạo lý. “Đại Hùng gật đầu, cô một thân trang phục OL chuyên nghiệp, áo sơ mi trắng váy đen nhưng nút áo ngực vẫn không cài được.

“Cho nên chúng ta nhận được 5 danh sách của địa phương này, mọi người nhìn xem, muốn tiếp cái nào trước?”

Cô gõ tay lên mặt bàn.

Lập tức trên mặt tường bên trái của mọi người hiện lên hình chiếu.

Tổng cộng năm ô vuông phân biệt bày ra tình huống Góc chết khác.

1 Đóng cửa xe tải.

2 Khu rừng yên tĩnh

3 Phố Hoàng Hôn.

4 Siêu thị tham nhũng.

5 Unknown Dưới Nước

Lý Trình Di nhìn tư liệu về năm Góc chết này.

“Tài chính của chủ nhân danh sách thế nào?” anh hỏi.

“Tất cả đều tốt, giá niêm yết công khai, chúng ta không đảm bảo nhất thiết phải vượt qua Góc chết, nhưng chúng ta có thể cung cấp tất cả các loại dịch vụ mà họ cần. Bao gồm đào tạo, thiết bị, thuốc men, thông tin. Những thứ này cộng lại, dao động từ 10.000 đến 500.000 cũng bao gồm cả mũi tiêm cường hóa” Đại Hùng trả lời.

“Mũi tiêm cường hóa cũng được? Không phải phía chính phủ sẽ khống chế sao? “Long Môn Điếu kinh ngạc nói. Hắn ta chính là làm buôn lậu, tự nhiên biết thứ này khống chế rất nghiêm ngặt.

“Chúng ta bây giờ là thành viên liên hội rồi, định mức nhiều hơn. “Đại Hùng mỉm cười.

Lại nói tiếp, anh Trình phải dành thời gian đi liên hội một chuyến, bên kia gọi điện thoại thông báo cho chúng ta, sắp triệu tập hội nghị liên hội. “Cô nhìn về phía Lý Trình Di.

“Biết rồi. “Lý Trình Di gật đầu. Anh còn đang tìm ác niệm hấp thu, ngược lại là thiếu chút nữa quên mất việc này.

Chương 373: Không bắt mắt

Sau khi hấp thu ác niệm, anh mới có cơ hội xác định hoa chính của Hoa Thần Vị kế tiếp.

Hiện tại đồng đội trong Team, hợp tác đều rất tốt, anh không hy vọng lại có cái gì ngoài ý muốn làm giảm quân số.

Cho nên mau chóng tăng cường năng lực tự vệ của bọn họ, mới là mấu chốt.

Nếu không những công ty này đều là hoa trong gương trăng trong nước.

“Mọi người chờ một chút. “Râu nâu vẫn rất ít nói, bỗng nhiên giơ tay.

Nhất thời tầm mắt mọi người đều bị anh ta hấp dẫn.

“Là bảo trì thiết bị có vấn đề gì sao? “Đại Hùng hỏi.

“Không, không” Râu nâu phủ định, “Là như thế này, bởi vì có siêu toán cùng Nguyệt Quý hỗ trợ, tôi đêm qua, rốt cục thành công làm ra bộ đồ vật liệu sinh học.”

“Bộ đồ? “Mọi người có chút không rõ.

“Là chọn kiểu dáng bên ngoài sao? “Thải Hồng Đường hỏi.

“Đây là một điểm. Trọng điểm là, bộ đồng phục này tôi đem vật liệu sinh học trên thị trường thêm vào.Râu nâu nghiêm túc nói, “Nó bao gồm các loại chức năng như tự động điều chỉnh nhiệt độ, khẩn cấp chế oxy bên trong, chống đạn thông thường, chống đâm, không thấm nước hấp thụ mồ hôi, hoàn toàn che chắn thân thể trước bức xạ nhiệt cùng nhịp tim hô hấp. Hiệu quả cụ thể tôi là tham khảo áo sinh mệnh của chị Đường rồi cải tiến nên tôi gọi nó là áo tiểu sinh mệnh.”

Tất cả yên lặng!

Ở đây mọi người đều biết áo sinh mệnh của Hồng Đường là xa xỉ phẩm giá cả cực kỳ đắt đỏ.

Vẫn là dùng một lần.

Ai cũng muốn một bộ.

Nhưng đây không chỉ là vấn đề tiền bạc, còn có tư cách đặt công ty năng lượng của Duy Bang làm hay không.

Mà bây giờ, Râu nâu lại nói với bọn họ, chính mình làm ra Áo tiểu sinh mệnh!?

“Đã kiểm tra chưa? Là một lần sao? “Thải Hồng Đường cực kỳ bình tĩnh nghiêm túc hỏi.

“Đã được thử nghiệm, tất cả các chỉ số đều ổn, không phải là một lần. Nhưng không có chức năng ẩn biến dạng. Tôi phát hiện ra rằng lý do tại sao áo sinh mệnh dùng một lần, chủ yếu là chức năng ẩn biến dạng. Vì vậy, tôi loại bỏ chức năng này và tìm kiếm các vật liệu thay thế khác..”

Râu nâu trả lời.

“Lát nữa cùng đi kiểm tra! “Đại Hùng hùa theo.

Lý Trình Di cũng không nghĩ tới, Râu nâu vẫn khiêm tốn không bắt mắt, nhưng làm phát nổi luôn

Áo tiểu sinh mệnh này nếu như có thể sản xuất số lượng sẽ cực kỳ hữu dụng đối với tất cả người Góc chết.

Mấy người không nói hai lời, sau khi tan họp đi thẳng đến phòng cải tiến của Râu nâu.

Sau một phen kiểm tra Áo tiểu sinh mệnh còn chưa xác định vẻ ngoài, xác định không thành vấn đề.

Hy vọng trong lòng mọi người đối với tương lai tăng nhiều.

Bảo đảm ngày càng nhiều. Mọi người đối với tương lai cũng càng ngày càng có hy vọng.

Trong lòng Lý Trình Di cũng nhanh chóng hấp thu ác niệm.

Chỉ tiếc hai ngày nay Trang Di Cảnh có việc, tạm thời về nhà. Anh không tìm thấy mục tiêu hấp thụ ác niệm, vì vậy liền đi tìm Marianne trước đó.

Nhưng Marianne cũng không ở Toại Dương.

Anh chỉ có thể một bên tìm kiếm tân chủ hoa, một bên tìm kiếm mục tiêu hấp thu ác niệm.

Họp xong, xác định mục tiêu nhận đơn, sau đó cùng mọi người chọn kiểu dáng đồng phục thống nhất, Lý Trình Di không về nhà.

Hiện tại nhà đã không phải là tiểu khu lúc trước, mà là biệt thự anh mới mua.

Cha mẹ cũng đã dọn vào, hiện tại mỗi ngày bận rộn làm quen hoàn cảnh, làm quen hàng xóm, xử lý bố trí phòng ốc.

…….

5h11 chiều.

Rời khỏi công ty, Lý Trình Di tìm một chiếc xe buýt vòng quanh thành phố, sau khi ngồi lên, tìm một vị trí gần cửa sổ, một đường nhìn cảnh sắc không ngừng xẹt qua ven đường.

Hoa của cửa hàng hoa anh cơ bản đều sờ qua, căn bản không có thích hợp.

Muốn có thể đem Hoa Lân Y chia cho những người khác, còn phải có thể thu hồi lại được.

Nếu không vạn nhất cho người đó dùng chính là vô duyên vô cớ có khi trở thành kẻ địch của mình

Ngồi trên xe buýt, Lý Trình Di lâm vào trầm tư.

Người trên xe lên rồi lại xuống, xuống rồi lại lên, đi tới đi lui thay đổi không biết bao nhiêu.

Cho đến khi sắp đến trạm cuối cùng.

Lý Trình Di cùng hai người cuối cùng đang ngủ xuống xe.

Xung quanh là một con đường màu đen sạch sẽ, ven đường rải rác mấy tòa nhà dân cư và nhà xưởng.

Nơi này đã thoát khỏi phạm vi quen thuộc của Lý Trình Di, hoàn toàn đến một góc ngoại ô khác của thành phố Toại Dương.

Anh dọc theo ven đường tùy tiện chọn phương hướng, cũng lười đi xem bản đồ điện thoại di động, chỉ là bình tĩnh bước chậm.

Một bên tầm mắt quét qua bụi cỏ chung quanh, cố gắng tìm một ít hoa nhỏ mình chưa từng thấy qua.

Anh ấy thích cảm giác đó.

Ở những nơi không đáng chú ý trong cuộc sống, luôn có thể phát hiện một số thứ lấp lánh.

Đó là góc mà người bình thường thường bỏ qua, quên lãng.

Chúng ở đó, rồi lại yên tĩnh, bí mật như thế.

Bên trái đường là một bức tường trắng cao hơn hai mét rất dài.

Trên tường vây bò đầy lá cây nho khô vàng.

Góc tường, cũng tức là khu vực một mét giữa đường cái và tường. Gần cống thoát nước, chính là một mảnh cỏ dại hoang dã.

Lý Trình Di không nhanh không chậm đi về phía trước, còn nhìn thấy có mấy cọng hành dại không biết mọc ra như thế nào, từ trong cỏ dại phát ra.

Ngày này lại còn có thể mọc hành dại?

Trong lòng anh kinh ngạc.

Đây là tháng một, thời tiết tuy rằng không tính là rất lạnh, nhiệt độ trung bình cũng có bảy tám độ.

Nhưng nhiệt độ này, tựa hồ không thích hợp để hành sinh sống

Dọc theo đường đi một lát, rất nhanh, anh liền phát hiện một đám hoa nhỏ màu đỏ hơi vàng.

Mới nở hoa trường thọ hả. Lý Trình Di nhận ra giống hoa, mắt nhìn cánh cửa nhỏ vây quanh tường cách đó không xa.

Rõ ràng những bông hoa này là do các hộ gia đình ở đây tự trồng.

Bất quá, mặc kệ anh có phải người khác trồng hay không, sờ vẫn phải sờ.

Chương 374: Tìm loại hoa thích hợp

Anh ngồi xổm xuống, vươn tay, sờ lên bề mặt hoa trường thọ màu đỏ.

Loại hoa nhỏ này thân thể không lớn, mấy đóa chen chúc cùng một chỗ, nở rộ trên một cành.

Sau khi hoa nở rộ hoàn toàn, có chút giống hoa sen. Nhưng nhị hoa màu nâu đen.

Lý Trình Di suy đoán đây là một trong những loại hoa trường thọ.

Theo lòng bàn tay phủ lên.

Đến lúc đó một tia hoa khí mát lành theo lòng bàn tay truyền vào, hội nhập ác chi hoa ấn ký.

"Hoa trường thọ: thân thảo, thích môi trường đầy đủ ánh nắng mặt trời, nhưng không nên có ánh nắng mặt trời quá dài. Chịu hạn hán, cần đợi bùn đất khô ráo rồi tưới nước sẽ tốt hơn. Khả năng lưu trữ oxy mạnh mẽ, hấp thụ formaldehyde trong không khí, làm sạch và giải phóng oxy vào ban đêm.

'Hoa ngữ: Sống lâu trăm tuổi (có thể cực hạn tuổi thọ của bất kỳ sinh vật nào tới 100 tuổi, tiêu hao vì ý thức lực tự thân. Vượt qua phụ tải ý thức lực của người đó, hoa ngữ không khởi động)'

"Ừm" hoa này có chút ý nghĩa.

Nếu như đặt ở thời cổ đại nghèo khó gian nan, hoa ngữ này quả thực chính là thần khí.

Nhưng ở đây, ở thời đại này. Ừm, một trăm tuổi……

Lý Trình Di lấy điện thoại di động ra, ghi nhớ bông hoa này, chờ sau này khi cần thì nhanh chóng tra ra.

Đương nhiên anh chỉ ghi chép tên của hoa, sẽ không ghi nhớ ngôn ngữ của hoa.

Đứng lên, anh bước nhanh hơn, tiếp tục đi về phía trước.

Sau đó thì không gặp lại hoa nào chưa từng thấy qua.

Đi dọc theo mặt đường, chỉ chốc lát sau, đi qua tường vây, bên ngoài là một con đường cái nằm ngang.

Từng chiếc xe thỉnh thoảng chạy như bay qua.

Hả???

Lúc này lực chú ý của Lý Trình Di không ở trên xe, mà là ở đối diện quốc lộ.

Con đường nằm ngang này, ven đường cắm biển hiệu: Quốc lộ Hằng Thuận.

Ngay tại đối diện phương hướng Lý Trình Di, một mảnh hoa cỏ màu phấn tím, dày đặc phân bố ở ven đường, từ trái sang phải, liếc mắt nhìn lại, ít nhất có hơn mười đóa.

“Hoa này mình chưa sờ qua! “Lý Trình Di chỉ liếc hai mắt, lập tức nhận ra.

Mỗi tháng đều sẽ có hoa tươi tương ứng, hiện tại tháng một, có hoa mới nở rộ, anh không sờ qua cũng rất bình thường.

Nhìn đám hoa màu đỏ tía phong phú, trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia chờ mong, nhìn quanh quẩn.

Anh bước một bước dài, cách đó không xa đường dành cho người qua đường đi bộ, đi tới dưới tán cây hoa này.

Nhìn thân hoa màu tím đỏ của cây này.

Lý Trình Di cúi đầu tìm trên mặt đất, phát hiện không ít hoa đã sớm rơi xuống đất.

Anh ngồi xổm xuống, đưa tay che lên một đóa hoa nhỏ.

Hoa này rất ngay ngắn, mỗi đóa ước chừng đều có năm cánh hoa, năm cánh hoa vây nhụy hoa ở giữa.

Màu cánh hoa cũng dần dần biến sắc, ngoài nhạt trong sâu.

Tay Lý Trình Di nhẹ nhàng đè lên.

Một tia hoa khí yếu ớt tràn vào mu bàn tay.

Hoa ban tím: Hoa dài, phát triển nhanh, , gỗ cứng, hoa, vỏ cây, chồi non, tất cả đều có thể làm thuốc. ”

‘Hoa ngữ: Thần cung tán hoa (có thể phóng một phần sức mạnh của bản thân cho người khác, người được phóng càng tin tưởng chủ thể, sức mạnh có thể thu được càng mạnh. Ngược lại, khi mất đi tín nhiệm, sức mạnh được phóng có thể biến mất)’

“Hả? Hoa này… “Lý Trình Di hai mắt nheo lại.

Hoa ngữ phân tán sức mạnh, trong ghi chép của Lý Trình Di cũng có dính dáng, nhưng đều không thích hợp lắm.

Mà cái này, xem như tương đối thích hợp.

“Căn cứ độ tín nhiệm để quyết định sức mạnh nắm giữ hay không, có chút tác dụng nhưng không phải rất toàn diện.”

“Độ tín nhiệm và lập trường của bản thân tuy có liên quan mật thiết, nhưng không phải tuyệt đối đối ứng. Hơn nữa độ tín nhiệm là dựa trên độ tín nhiệm phương diện nào? Cái này cũng phạm vi rất lớn, không dễ định nghĩa.”

Ví dụ như một người mẹ rất yêu con mình, nhưng đối với chuyện này không thích nói dối, độ tín nhiệm của cô vẫn rất thấp.

Bởi vì cô hiểu rõ con mình chính là một người thích nói dối.

Suy nghĩ của Lý Trình Di thoáng qua nhưng vẫn ghi chép lại.

Ít nhất nhiều lựa chọn cũng tốt hơn.

Và

Anh ngẩng đầu nhìn đóa hoa đầy cây này.

Hấp thu hoa khí cũng rất thuận tiện.

Tiếp tục, anh dọc theo con đường này đi về phía trước, một đường tìm kiếm hoa có thể gặp phải.

Thời tiết trời lạnh, hoa rất ít, chỉ là một ít chủng loại chịu lạnh thưa thớt sinh trưởng ở ven đường, bụi cỏ dại.

Dọc đường đi một hồi, Lý Trình Di cũng không gặp được hoa mới lạ gì.

Phần lớn đều là hoa cỏ thời kỳ dài anh đã sớm sờ qua.

Nhìn xuống chung quanh, anh đã đi tới tiếp cận ranh giới thành thị.

Vị trí xa xa ước chừng mấy trăm mét, trên mặt đất có là một dải đất vòng cung nhìn nhìn không tới điểm cuối.

Đây là một phần của Thiên Nhãn, được gọi là Thiên Giới Tuyến.

Là công trình che chắn phòng hộ hoàn mỹ bao quanh toàn bộ thành phố Toại Dương.

Vượt qua ranh giới màu bạc này, bên ngoài chính là khu vực không được Thiên Nhãn giám sát và bảo vệ.

Lý Trình Di nhìn đồng hồ, rồi đặt xe.

Chỉ chốc lát sau, một chiếc taxi màu trắng từ xa chạy như bay tới, dừng lại trước người anh.

Trên nóc xe có dòng chữ không người lái.

Lý Trình Di mở cửa xe ngồi vào.

"Đi đến vườn bách thảo gần nhất."

"Bắt đầu tìm kiếm khu vườn thực vật gần nhất

Trong xe AI bắt đầu máy móc đáp lại.

Nghi Quốc cũng không phải không có AI, mà là không cho phép có trí tuệ nhân tạo mạnh.

Ngồi xe, Lý Trình Di bắt đầu đi dạo trong một vườn thực vật.

Lúc trước việc nhiều, không có thời gian, hiện tại rảnh rỗi, vừa vặn sàng lọc một chút hoa ngữ cần thiết.

Bước này đối với sự phát triển sau này, là một điểm cực kỳ quan trọng.

Nhiều khi chỉ dựa vào sức mạnh của chính anh, quá mức tập trung, rất dễ dàng bị các loại kế sách dương đông kích tây dẫn động.

Đi hết đường, nhìn hết đường.

Tháng Giêng trời lạnh và không có nhiều hoa nở, nhưng sau hai ngày tìm kiếm liên tục.

Vẫn khiến cho Lý Trình Di tìm được loại hoa thứ hai có thể thích hợp.

Chương 375: Phát hiện mục tiêu

Thành phố Thanh Cương • Vườn Bách thảo Trừng Thanh.

Lý Trình Di đứng trên sườn núi cỏ liên miên, nhìn hàng cây thấp trước mặt còn chưa cao bằng mình.

Những lá cây này phiến không nhiều lắm, nhìn qua có chút trụi lủi, nhưng đầu cành của chúng nó lại nở đầy từng đóa hoa nhỏ màu tím đỏ mang theo màu trắng.

Những cánh hoa này dài gầy, dưới hẹp trên rộng, nhụy hoa đen, rất sâu.

Mùi thơm cũng tương đối nhạt.

Lý Trình Di ghé sát vào ngửi, mơ hồ cảm giác có mùi cay gay mũi.

Đây là loại hoa thứ hai anh tìm được, có thể có hoa ngữ tương tự.

“Ngọc Lan tím: họ Mộc Lan, chi Ngọc Lan, cần ánh nắng mặt trời đầy đủ môi trường sinh trưởng, không sợ lạnh, cần thường xuyên giữ nước tưới, nhưng một lượng nước tưới không nên quá nhiều. Thời gian nở hoa là từ tháng 3 đến tháng 4”.

“Hoa ngữ: Tâm chi mẫu (có thể tạm thời sao chép một phần sức mạnh của chính mình để trao cho người khác. Người nhận được sự chấp nhận chân thành sẽ nhận được một mức độ nhất định về ngoại hình.

Mức độ đẹp phải xem nội tâm của người phóng thích hoa ngữ. Khi sức mạnh được thu hồi, người được cho sẽ nhanh chóng trở nên xấu xí trong vòng một tuần.”

Có một số loài hoa sẽ vì môi trường địa vực khác nhau, dẫn đến thời kỳ nở hoa cũng khác nhau, điều này rất bình thường. Nhưng

Hoa ngữ này cũng ác thật

Trên lý thuyết cái này so với tán hoa thần cung lúc trước, cũng chính là hoa Ban tím, càng thích hợp làm đối tượng lựa chọn lần này.

Nhưng cái giá phải trả sau khi lấy lại sức mạnh.

Lý Trình Di yên lặng ghi nhớ.

Sau đó quay người rời đi.

Cho tới nay, xung quanh cơ hồ tất cả hoa, anh đều thử qua, mùa này hoa ngữ, thích hợp nhất, cũng chỉ là hai loại này.

Phần còn lại cũng tương tự, nhưng không phù hợp với cả hai.

Kế tiếp, anh cần phải đưa ra quyết định lựa chọn

Một bên mau chóng hoàn thành bổ sung ác niệm.

Anh cũng muốn đi đến nhà tù, nơi có nhiều kẻ xấu tập trung, có lẽ có thể thu hoạch được nhiều ác niệm hơn.

Nhưng ác niệm cần tiêu trừ hoặc là chuyển hóa mới có thể bị hấp thu, làm thế nào tiêu trừ cùng chuyển hóa, mới là mấu chốt.

“Đợi đã, nếu Tâm chi mẫu cũng có hiệu quả với chính mình, vậy chẳng phải là có thể lợi dụng năng lực này sao?”

Lý Trình Di bỗng nhiên nhớ tới ác niệm sắc dục này.

Trước tiên dùng sắc đẹp quyến rũ người khác phái, sau đó tát cô ta một cái cho tỉnh táo lại rồi bắt đầu hấp thụ ác niệm

Có vẻ khả thi.

Nhưng suy nghĩ một chút, anh thấy vẫn là thôi đi

Vốn có lòng tự trọng không cho phép anh làm ra loại chuyện biến thái này.

“Dựa theo kế hoạch ban đầu, thử một chút là được rồi.”

Ngồi xe trở lại Vĩnh An Uyển, anh đi chăm sóc dị hoa viên mà mình rất coi trọng.

Sau đó lái xe đến mục tiêu mà anh đã vạch ra từ lâu- Ngục giam Lâm Hoài thành phố Toại Dương.

Anh không đi vào, chỉ là cùng bảo vệ thương lượng một chút, đưa bao thuốc lá, đến phòng triển lãm tuyên truyền bên ngoài ngục giam tham quan một chút.

Phòng triển lãm tuyên truyền nơi này, vốn là dành cho thanh thiếu niên phổ cập pháp luật pháp quy, cho nên bảo vệ rất nhẹ nhàng để anh đi vào.

Sau khi đi vào Lý Trình Di đi một chút nhìn xem, trong một số công bố tư liệu của trọng phạm.

Rất nhanh liền phát hiện mục tiêu.

“Nghê Hướng Xuân: Nam, 41 tuổi, người Trần Thang Câu, thành phố Thạch Long, tỉnh Phong Nam. Tháng 9 năm 3219, vì buôn lậu nội tạng người, buôn bán phụ nữ và trẻ em, mua người dụ dỗ giết người, công khai hối lộ trên phạm vi lớn, buôn bán tình báo cơ mật quốc gia, tạm thời bị giam giữ trong nhà tù này.

Kế hoạch vào tháng 11/3227 hắn sẽ được gửi đến nhà tù Ngục Môn để thụ án. “Chậc chậc. Thảm. “Lý Trình Di nghe nói qua Ngục Môn, đó là rất nhiều ngục giam vũ trụ tạo thành.

Tội phạm bên trong đó cơ bản chính là vật thí nghiệm cả đời.

Không phải tội ác tày trời, cơ bản không tốn thời gian phí sức đưa đến nơi đó.

Tội phạm cơ bản đã đi Ngục Môn, về sau cả đời cũng đừng nghĩ ra.

Là hắn. Trong lòng anh xác định.

Kiểm tra kế hoạch lần này, cần nhân tài như người này.

Có thể phạm nhiều tội danh như vậy, nhất định là một cường giả ý chí vô cùng kiên định.

Sau khi tìm thấy mục tiêu.

Lý Trình Di trực tiếp gọi điện thoại cho Thải Hồng Đường.

Vào tù tiếp xúc với phạm nhân? Lại là phạm nhân phạm trọng hình? “Thải Hồng Đường nghe xong, có chút ngẩn người.

“Anh Trình, anh đừng phạm sai lầm, những phạm nhân trọng hình kia không có mấy người là vô tội, không giống chúng ta, mọi người tuy rằng làm ra không ít chuyện, nhưng bản tính chúng ta đều thiện lương.”

“Yên tâm đi, trong lòng anh biết rõ. Em có biết cách nào không? “Lý Trình Di hỏi.

Hiện tại người của Cửu Nghi ở đây, cả nước bị bắt nghiêm ngặt đến mức nào anh cũng thấy, cho nên chỉ có thể đi theo con đường chính quy. Để em tìm cách cho anh. "Thải Hồng Đường dừng một chút, tựa hồ đang tìm kiếm cách.

Rất nhanh

Có rồi! "Cô khẽ hô một tiếng. Trọng hình phạm bình thường dựa theo pháp luật Nghi quốc, không phải trực hệ thân thích, không cho phép thăm. Bất quá, có thể có ngoại lệ, nếu như là đi theo dạng phổ biến giáo dục pháp luật thì có thể tiếp xúc với phạm nhân qua kính thủy tinh.

"Có thể tiếp xúc gần hơn không? "Lý Trình Di hỏi.

"Ừ, vậy anh phải đi cơ quan nghiên cứu làm đơn xin phép. Đi theo con đường nghiên cứu, cũng được. Nhưng phải có quan hệ và bối cảnh mới được"Thải Hồng Đường trả lời.

"Thế làm thế nào?"

"Nhà Đại Hùng có quan hệ về phương diện này để em hỏi con bé xem"

Thải Hồng Đường dừng lại, đầu dây bên kia truyền đến một tiếng nói rất nhỏ.

Ước chừng mười mấy giây sau.

Chương 376: Vào trại giam

Đại Hùng nói không thành vấn đề. Cô ấy có tư cách xin định mức nhất định. Anh Trình anh cũng chỉ một người thôi phải không?"

"Ừ. Một người thôi, có thể chỉ định không?"

"Cũng được nhưng không thể nghiên cứu giết chết? "Thải Hồng Đường cũng không hỏi vì sao cần.

"Chắc chắn rồi, anh chỉ muốn tìm hiểu về cuộc đời của những phạm nhân này, tìm hiểu tâm lý của họ. "Lý Trình Di trả lời.

"Được rồi. Dù sao, anh Trình cẩn thận một chút là được rồi.

Cúp điện thoại, rất nhanh, một giấy chứng nhận đặc biệt đã được gửi tới điện thoại di động của anh.

Trên đó còn treo giấy chứng nhận thân phận của anh: Nghiên cứu viên Viện nghiên cứu bệnh tâm thần Elkon- - Lý Trình Di.

Tốc độ này không hổ là Đại Hùng! Lý Trình Di lại một lần nữa cảm nhận sâu sắc được, có trợ lực hậu cần thuận tiện mau lẹ.

Nếu như không có Đại Hùng hỗ trợ, anh muốn tiến vào nơi ngục giam canh giữ nghiêm ngặt thì đúng là không phải một chuyện dễ dàng.

Dù sao mục đích của anh không phải cướp ngục, mà là đạt được mục đích của mình.

Đối kháng hay cướp ngục đây chính là đối nghịch với chính phủ Nghi quốc.

Đó không phải là điều khôn ngoan.

Đặc biệt là sau khi ngành công nghiệp của họ bắt đầu chính thức hóa.

Xác định giấy chứng nhận không thành vấn đề, Lý Trình Di đi ra khỏi phòng triển lãm, nói vài câu với cảnh vệ phòng bảo vệ.

Rất nhanh, sau khi cảnh vệ xác minh giấy chứng nhận, một người đàn ông mập mạp mặc áo chống đạn màu lam bước nhanh từ trong ngục đi ra, tới gần Lý Trình Di.

“Vị nào là bạn bè của viện nghiên cứu Elkon, mời qua bên này. “Anh ta vẫy tay về phía cửa.

Lý Trình Di vội vàng đi qua, bắt tay anh.

“Xin chào, tôi là một nhà nghiên cứu chuyên về tội phạm tâm thần Lý Trình Di.”

“Lý tiên sinh trẻ tuổi tài cao, nghiên cứu viên trẻ tuổi như vậy, chúng tôi cũng rất ít gặp, tôi là đặc phái viên an ninh Lý Đại Tề, đi bên này.

Vị Lý Đại Tề này rất hòa nhã, trên mặt béo cười híp mắt, thoạt nhìn tính tình tương đối tốt.

Chỗ chúng tôi cũng có không ít nghiên cứu viên, nhưng Elkon là đối tượng hợp tác rất tốt.

Anh ta vừa dẫn đường đi vào trong, vừa nói chuyện với Lý Trình Di.

“Viện nghiên cứu tới đây hợp tác nhiều không? “Lý Trình Di hỏi.

Lý Đại Tề cười nói, “Như mấy hôm trước có mấy quan sát viên của sở nghiên cứu đến, bởi vì chỗ chúng tôi là ngục giam, phạm nhân bên trong đều là tội phạm hình sự, hình phạt tương đối nặng.”

“Ngục giam còn phân biệt sao? “Lý Trình Di kinh ngạc hỏi.

Ừ, nặng nhất chính là ngục giam, còn có trại tạm giam, trại tạm giam tội nhẹ hơn một chút.

Hai người đi vào bên trong, rất nhanh liền đi tới một chỗ tất cả đều là hành lang có cửa sắt xám trắng.

Hai bên hành lang, từng cánh cửa kim loại màu xám mang theo cửa sổ để theo dõi, trên cánh cửa đều giống như màn hình, tự động hiển thị sơ yếu lý lịch tội phạm đánh số, tên các loại.

“Số 6551, để tôi xem, Nghê Hướng Xuân.” Lý Đại Tề dẫn Lý Trình Di đi vào trong.

Rất nhanh, rẽ qua một khúc cua, đi tới một cánh cửa sắt.

“Số 6551, để tôi xem, Nghê Hướng Xuân.” Lý Đại Tề dẫn Lý Trình Di đi vào trong.

Rất nhanh, rẽ qua một khúc cua, đi tới trước một cánh cửa sắt.

Anh đưa tay mở cửa sắt, bên trong là một gian phòng đơn tương đối rộng rãi.

Chính giữa phòng bị một hàng rào hợp kim chia làm hai.

Hàng rào dựa vào cửa bên này, là hai người Lý Trình Di.

Bên kia, là một người đàn ông bình thường dáng người có chút gầy gò.

Ngoại hình hắn ta thoạt nhìn tương đối bình thường.

Thậm chí còn có chút thật thà.

Hoàn toàn không có bộ dáng tiêu chuẩn của kẻ sát nhân trong phim truyền hình.

Nói anh là lão nông bên ngoài ruộng mỗi ngày làm ruộng, nói không chừng đều có người tin.

Tôi đi ra ngoài trước, dựa theo quy định, thời gian nghiên cứu của Elkon là sáu giờ. Từ một khắc tiến vào nơi này, cũng đã bắt đầu tính giờ. "Lý Đại Tề nhắc nhở.

"Đa tạ đa tạ. "Lý Trình Di cho anh một điếu thuốc.

Không cần không cần, Elkon hàng năm tài trợ cho chúng tôi không ít, sao có thể không biết xấu hổ nhận đồ của cậu. "Lý Đại Tề cười từ chối, xoay người rời đi.

Cửa nhẹ nhàng đóng lại.

Chỉ để lại Lý Trình Di và tội phạm Nghê Hướng Xuân ở chung một mình.

Xoay người, Lý Trình Di nhìn Nghê Hướng Xuân.

Người đàn ông này đang ngáp dài, trên bộ quần áo lao động màu xanh nhạt, khắp nơi đều là dấu vết dầu máy.

Hiển nhiên là mới bị kéo đi làm lao động cải tạo trở về.

Anh chính là Nghê Hướng Xuân? "Anh đến gần, nhìn trái nhìn phải, trầm giọng hỏi.

"Anh là ai? "Nghê Hướng Xuân vừa mở miệng, lập tức một cỗ khí tức tội phạm đánh tới.

"Tôi tới cứu anh ra ngoài! "Lý Trình Di hạ giọng, thần bí nói.

Nghê Hướng Xuân tiếp đón rất nhiều nghiên cứu viên, đối mặt với rất nhiều thuật nói, nhưng đây là lần đầu tiên nghe nói như thế.

Anh ta nghi hoặc nhìn Lý Trình Di, không biết anh đang nói cái gì.

Lý Trình Di hạ giọng, "Tôi đã mua chuộc bảo vệ ở đây, lát nữa tôi mở cửa, ra ngoài thay quần áo bảo vệ trước, anh đừng lên tiếng, đi theo tôi, bên ngoài có xe đã chuẩn bị sẵn.

"Anh đùa tôi đấy à? "Nghê Hướng Xuân cười lạnh.

“Ra ngoài trước rồi nói. “Lý Trình Di đi tới bên trái cửa hàng rào hợp kim, đưa tay hung hăng lau lên cửa.

Xì.

Khóa cửa lập tức bị chặt đứt.

Cửa hợp kim mở ra.

Nghê Hướng Xuân nháy mắt mở to hai mắt, tròng mắt muốn lòi ra.

Tên này. Cái quỷ gì!? Hắn ta thật sự muốn mang mình vượt ngục!?

“Nhìn cái gì? Là có người bỏ tiền bảo tôi tới! Nhanh lên! Thời gian chỉ có mười phút, qua chính là tuần tra đổi ca! Không là không kịp đâu! “Lý Trình Di thúc giục.

Nghê Hướng Xuân nhìn hàng rào kim loại bị vũ khí sắc bén cắt đứt, nhất thời động tâm.

Dù sao sớm muộn gì hắn cũng chết. Đến Ngục Môn thì không ai còn sống rời đi.

Chương 377 : Vượt ngục

Đột nhiên, anh một bước dài, vọt tới hàng rào cửa, mở cửa liền chạy ra ngoài.

“Mau tới a, có người vượt ngục!!” Lý Trình Di mãnh liệt lui về phía sau, một cái tát ấn ở trên tường báo động nút bấm.

Ô!

Tiếng cảnh báo chói tai trong nháy mắt vang lên.

Chưa đầy hai giây.

Hai cái thân hình cường tráng, mặc chống đạn bộ đồ bảo vệ, mãnh liệt xông vào cửa.

Nhìn thấy Nghê Hướng Xuân vừa lao ra khỏi hàng rào trước mặt.

Hai người một cái mãnh liệt nhào tới, xông lên hung hăng đụng Nghê Hướng Xuân xuống đất.

Một cái bóp cổ, một đôi tay khác, trong nháy mắt liền đem người khống chế trên mặt đất.

Là anh ta, là anh ta mở cửa cách ly muốn tôi vượt ngục, là anh ta!!!“Nghê Hướng Xuân điên cuồng vặn vẹo.

Trên người tôi cái gì cũng không có, làm sao có thể mở được khóa cửa cách ly?”

Tức giận

Tức giận

Cảm thụ ác niệm không ngừng tăng lên, anh hài lòng gật đầu.

Quả nhiên, trọng hình phạm đều là cường giả, nếu như nói tội phạm bình thường còn tồn tại bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ cứng.

Như vậy trọng hình phạm cơ bản là không có khả năng.

Mặc kệ Nghê Hướng Xuân rống to kêu to như thế nào, sau khi bị hai cảnh vệ đánh loạn một trận, anh rất nhanh an tĩnh lại.

Mà Lý Trình Di cũng thu hoạch ác niệm phẫn nộ như ý.

Bởi vì Nghê Hướng Xuân bị đánh hôn mê bất tỉnh.

Nửa tiếng sau.

Nghê Hướng Xuân mặt mũi bầm dập lại một lần nữa ở bên ngoài hàng rào, gặp được Lý Trình Di.

“Anh Nghê, vừa rồi là hiểu lầm, tôi đang kiểm tra tốc độ phản ứng của cảnh vệ, chuẩn bị cho lần vượt ngục thật sự này. “Lý Trình Di thành khẩn nói.

… “Nghê Hướng Xuân nhìn anh, trong mắt nổi giận. Hiển nhiên chuyện vừa rồi lại khiến hắn dấy lên lửa giận.

Anh Nghê đừng như vậy, tôi đã điều tra xong lịch trình rồi.

“Lần này là thật không thành vấn đề. Đi theo tôi!”

Lý Trình Di không hề dây dưa, đứng dậy nhẹ nhàng đưa tay mở cửa hàng rào.

Sau đó còn không ngừng, anh xoay người lại mở cửa phòng.

Ngoài kia trống trơn.

Hai cai ngục vốn nên thủ vệ căn bản không có ở đây.

“Nhanh! Anh Nghê! Nhanh! “Lý Trình Di vội vàng vẫy tay với Nghê Hướng Xuân.

Lửa giận trong mắt Nghê Hướng Xuân dần dần tiêu tan, cẩn thận đi tới trước cửa hàng rào, nhìn ra hành lang bên ngoài.

Quả thật không thấy có cai ngục.

Hơn nữa, ngay cả ánh sáng của camera điện tử cũng ảm đạm xuống.

Hiển nhiên là tạm thời bị che chắn.

Chần chờ nửa phút, hắn cắn răng một cái, lại một lần nữa bước ra hàng rào cửa.

Lần này thật sự không có chuông báo động!

Trong lòng hắn chấn động.

Ai muốn chết chứ?

Nếu không phải không có biện pháp, bị người ta phản bội, hắn ta căn bản không có khả năng bị bắt.

Cuối cùng.

Rốt cục cũng có cơ hội. Đi ra ngoài báo thù rửa hận!!

Nghê Hướng Xuân bước nhanh ra khỏi phòng giam.

Quả nhiên, lần này người cứu anh không có bất kỳ dị thường nào, lại thật sự đang dẫn anh chạy ra ngoài.

“Bên này! Nhanh lên anh Nghê! “Lý Trình Di chạy phía trước, không ngừng giục giã.

Nghê Hướng Xuân nhìn hành lang trống trải xung quanh, nhất thời tim đập nhanh hơn, cơ bắp căng thẳng.

Hắn ta bước nhanh đi theo.

“Chờ ta đi ra ngoài, tiền, phụ nữ, muốn cái gì có cái đó!! có ta một phần liền có em một phần!!”

“Cảm ơn anh Nghê! Đi mau bên này! “Lý Trình Di bước nhanh dẫn đường, rẽ ngoặt.

Nghê Hướng Xuân rẽ theo.

Bùm!!

Hai quản ngục thân hình cao lớn mặc áo giáp, mãnh liệt phi bổ đến, hung hăng đè hắn trên mặt đất.

“Làm phiền hai vị lão ca. “Lý Trình Di ở một bên cười dài nói,” Tên này quá ngu xuẩn, tùy tiện nói vài câu là tin”.

Nghê Hướng Xuân lại bối rối.

Anh nhanh chóng phản ứng lại, nhìn Lý Trình Di.

“A!!! “Hắn ta giãy dụa, rống to một tiếng. Hai mắt tràn ngập tơ máu.

Ngươi sao đùa giỡn ta!?

Tức giận

Tức giận

Tâm tình hắn quá kích động, hai vị mau hạ nhiệt cho hắn.

Bùm.

Một tiếng trầm đục vang lên.

Một gã cai ngục tương đối thuần thục một cái tát đánh ngất Nghê Hướng Xuân, xách lên, một lần nữa đi về phía phòng giam ban đầu.

Tất cả yên tĩnh lại.

Lý Trình Di nhìn ác niệm thu hoạch lần nữa, hài lòng gật đầu.

Nhìn đồng hồ, anh bỗng nhiên tìm được một biện pháp tốt có thể nhanh chóng hấp thu ác niệm.

“Còn có ba giờ, còn có thể lại đến một lần!”

Vài giờ sau.

Sắc trời tối dần.

Lý Trình Di dưới sự hoan nghênh nhiệt tình của mọi người trong ngục giam, thuận lợi rời khỏi nơi này.

Mà tỷ lệ ác niệm của anh, cũng từ lúc trước ở chỗ Trang Di Cảnh hấp thu 24% giờ đã lên tới 56%.

Nhưng kết quả đổi lại, Nghê Hướng Xuân đã hoàn toàn không thèm nhìn anh nữa.

Cho dù anh nói gì với Nghê Hướng Xuân, đối phương đều không để ý tới, hoàn toàn coi anh như không khí.

So với lần đó của Trang Di Cảnh, ác niệm lần này hấp thu gian nan hơn rất nhiều, điều này đại biểu ý chí của Trang Di Cảnh tự khắc mạnh hơn Nghê Hướng Xuân.

Lý Trình Di cảm khái rất nhiều, đón xe trở về chỗ ở.

Bất quá phương hướng nghiên cứu viên ngục giam này, mặc dù hơi khó khăn một chút, nhưng thu hoạch cũng không tệ.

Là một dự án phát triển bền vững.

Lý Trình Di định tiếp tục kiên trì.

Viện nghiên cứu bên Đại Hùng, mỗi tháng chỉ có thể đi nghiên cứu một lần. Cho nên nghĩ lại, còn phải chờ thời gian.

Ngày 13/1.

Liên hội thành phố Toại Dương lần thứ hai chính thức tổ chức tại tòa nhà liên hội khu vực trung tâm thành phố.

Trong phòng hội nghị rộng rãi, đã sớm có nhân viên phục vụ ở mỗi vị trí đều bày xong bảng tên.

Chiếc bàn dài hình bầu dục trải vải đỏ dày, mặt trên in chữ to màu vàng lấy giữ gìn ổn định xã hội làm nhiệm vụ của mình.

Từng thành viên liên hội nối đuôi nhau tiến vào phòng hội nghị, lần lượt ngồi xuống vị trí của mình.

Chương 378: Cuộc họp liên hội

Đinh Tạo Thành thân là cục trưởng, sắc mặt bình tĩnh đi vào cửa. Ngồi xuống.

Những người còn lại cũng từng người vào cửa.

Trong đó Trịnh Khải của tập đoàn Thiết Phong, sắc mặt như già đi vài tuổi, tiều tụy mà vành mắt thâm nặng.

Từ gia Từ Chấn Xương lão gia tử, sắc mặt trầm ổn, sau khi ngồi xuống liền hai mắt khép hờ, tựa hồ đang ngủ.

Bà lão Vương Giai Chức của tập đoàn Thiết Phong cũng chắp tay sau lưng chậm rãi vào cửa, ngồi xuống.

Đám con cháu phía sau còn nhanh chóng lấy ra trà thuốc đã pha sẵn đặt lên bàn.

Mấy vị này chính là nhân vật mấu chốt.

Thế lực mạnh nhất bản địa Toại Dương hơn phân nửa đều ở trong vòng này.

Những người còn lại sau khi ngồi xuống, cũng đều ánh mắt không tự chủ hướng bên này nhìn, đều có điểm xem náo nhiệt.

Cốc cốc cốc cốc

Bỗng nhiên một trận tiếng bước chân rất nhỏ có lực từ ngoài cửa vang lên.

“Lý tiên sinh, bên này chính là một trong phòng họp mà liên hội thành phố chúng ta thường xuyên họp.”

Hội nghị bình thường chủ yếu ở chỗ này, còn có hai địa điểm còn lại ở chỗ khác. Mời ngài”.

Một giọng nữ nhẹ nhàng từ ngoài cửa truyền đến.

Ở đây tất cả mọi người thành tinh, coi như là chuyên gia kỹ thuật tiến vào làm thành viên liên hội, gia nhập lâu như vậy, cũng sớm đã nâng cao mẫn cảm chính trị.

Tất cả mọi người chú ý tới, mấy năm trước cũng chưa chắc sẽ thay đổi một lần ghế, lúc này tực khắc nhiều hơn một vị trí.

Một cái tên được đặt ở vị trí đó.

Trên đó viết: Công ty Minh Viễn - - Lý Trình Di.

“Cảm ơn đã dẫn đường. “Lúc này ngoài cửa truyền đến một giọng nam trẻ tuổi bình thản.

Thanh âm quá trẻ tuổi, làm cho tất cả mọi người ở đây có chút tò mò.

Có người nhíu mày, có người híp mắt, có người cúi đầu cầm di động tựa hồ đang gửi tin nhắn.

Hầu hết mọi người đều nhìn ra cửa.

Chờ người đến vào.

Tiếng bước chân càng lúc càng gần.

Cuối cùng.

Một người đàn ông cao lớn, tóc đen xõa vai, sải bước vào phòng họp.

Hai mắt người đàn ông mang theo một chút màu vàng, tựa hồ đeo mô hình mắt cải tiến nào đó.

Trên người mặc âu phục đen đơn giản, áo sơ mi màu tím đậm.

Mấu chốt là khí chất.

Không biết chuyện gì xảy ra, người này từ lúc bước vào cửa, Cho dù là ánh mắt hay là tư thái, vẻ mặt

Đều ẩn ẩn có loại cảm giác áp bức khó hiểu.

Rõ ràng biểu hiện của anh tương đối ôn hòa, nhưng chính là làm cho người ta có một loại cảm giác uy hiếp mãnh liệt.

Cảm giác đó giống như một con sư tử đực xông vào một đàn cừu.

“Mọi người hoan nghênh Lý Trình của công ty Minh Viễn”Đinh Tạo Thành làm người chủ trì, mở miệng nói.

Nhất thời một trận vỗ tay vang lên.

“Cảm ơn, cảm ơn chư vị. Tôi mới đến, mong mọi người ngày sau chiếu cố nhiều hơn. “Lý Trình Di ôm quyền khách khí nói.

Anh nhanh chóng ngồi xuống dưới sự dẫn dắt của người phục vụ.

Mới ngồi xuống, liền có người bên cạnh nhẹ giọng nói.

Quảng cáo của công ty Minh Viễn làm rất khá, tôi cũng xem rồi, lợi hại thật.

Người này mặt đầy râu quai nón, đeo kính râm màu xanh đậm, tóc nhuộm thành màu trắng, có loại mùi vị không chính thống, nhưng hàng hiệu trước mặt hắn lại biểu hiện: Giám đốc khu thể hình Khoa Vũ - - Vạn Thành Hạo.

“Đa tạ. “Lý Trình Di mỉm cười đáp lại, dù sao lần đầu tiên họp, mỉm cười với ai là tốt rồi, đưa tay không đánh người tươi cười, như vậy chắc chắn sẽ không đắc tội với người khác.

“Các người có phải thật sự giết chết con trai Trịnh Khải của tập đoàn Thiết Phong hay không? “Vạn Thành Hạo lại hỏi.

“Tôi cũng không biết. “Lý Trình Di mỉm cười.

“Xem ra tập đoàn Thiết Phong trong mắt các người không đáng nhắc tới, giết chết tiểu tử kia coi như là làm chuyện tốt. “Vạn Thành Hạo tiếp tục nói.

“Tôi chỉ tới đây họp, những thứ khác không rõ lắm. “Lý Trình Di tiếp tục mỉm cười.

“Ai à, thời gian trước, cha Trịnh Khải đã chết. Tập đoàn hắn buôn bán cũng bị xâu xé, tổn thất không nhỏ. “Vạn Thành Hạo nói.

“Cái này chúng ta cũng không rõ ràng lắm”Lý Trình Di không biết lúc này nên dùng biểu tình gì, nhưng vì duy trì trước sau nhất trí, hắn vẫn tiếp tục mỉm cười.

“Hắn không riêng gì cha chết, mới cưới vợ mới còn vụng trộm chuyển tài sản, lăng nhăng, thời gian này đều đang kiện lên tòa án, nghe nói vợ hắn còn sinh con cho cả bồ nhí”

“Vậy cũng quá thảm rồi. “Lý Trình Di mỉm cười.

“Cậu cười thật vui vẻ. “Vạn Thành Hạo hết chuyện để nói

Lý Trình Di cũng vẻ mặt vô tội, anh chưa từng dự cuộc họp, không biết nên dùng vẻ mặt gì.

Là Đại Hùng trước khi đi nói với anh, phải luôn nở nụ cười là tốt nhất.

Chỉ cần cười, người khác sẽ cảm thấy ngươi bí hiểm, sờ không thấy đáy, còn có thể kéo gần khoảng cách với người khác. Có vẻ không quá bén nhọn nguy hiểm.

“Cậu xem Trịnh Khải đang nhìn cậu kìa. “Vạn Thành Hạo nhắc nhở, bí mật chỉ chỉ phương hướng.

Lý Trình Di nhìn theo, vừa lúc thấy Trịnh Khải nhìn sang bên này.

Anh mỉm cười với hắn.

Bùm!

Trịnh Khải nhịn không được nện một quyền lên mặt bàn, sắc mặt xanh mét.

Tức giận

Thật tốt.

Lý Trình Di cảm thấy lần liên hội này thật không uổng công.

Anh thích loại đối thủ kiệt ngạo bất tuân này, lại thủy chung không chịu khuất phục.

Khuất phục quá nhanh thì anh lấy ác niệm từ đâu?

Đoàn người ngồi xuống.

Đinh Tạo Thành làm hội trưởng đương nhiệm đứng dậy.

“Rất vui vì không có ai vắng mặt trong cuộc họp này.”

Anh ta cầm bài phát biểu, ổn định microphone.

“Quy củ cũ, bởi vì chuyên viên Liễu Thông Bắc tiên sinh đang ở nơi khác xử lý sự vụ, lại kiêm chức vụ chuyên viên, tạm thời không thể trình diện, cho nên hội nghị lần này, vẫn là do tôi tới chủ trì.”

Đinh Tạo Thành hắng giọng một cái, làm chuyên gia điều khiển vũ khí bay, anh tự nhiên là tiêm mũi tiêm cường hóa.

Lúc này liếc mắt một cái liền thấy mâu thuẫn giữa Lý Trình Di và tập đoàn Thiết Phong Trịnh Khải.

Nhưng anh ta làm ngơ.

Trong liên hội không nên đối đầu quá nhiều, như vậy tình huống rất bình thường.

Chương 379: Giao phong ngắn ngủi

“Dựa theo quy trình, chúng ta trước tiên đọc một chút về thông báo của Liên hội tỉnh, nửa cuối năm nay sẽ có biến động lớn,

mọi người cần hiệp lực phối hợp chính phủ, hoàn thành những cải cách này.”

Anh bắt đầu một loạt quy trình đọc văn kiện mà Lý Trình Di hoàn toàn không có hứng thú.

Từ giáo dục, đến cải tạo nhà ở, từ an ninh, đến cạnh tranh thương mại.

Các ngành các nghề không chỗ nào không bao gồm.

Khó trách phải họp lâu như vậy. Trong lòng Lý Trình Di hiểu rõ, liên hội này cơ bản chính là tiến hành công tác chính sách và phối hợp các ngành nghề của thành phố Toại Dương.

Thời gian không ngừng trôi.

Vạn Thành Hạo bên cạnh Lý Trình Di đã uống ngụm nước thứ năm, ngáp lần thứ ba.

Rốt cục, Đinh Tạo Thành nhắc tới vấn đề giữa tập đoàn Thiết Phong và công ty Minh Viễn của Lý Trình Di.

“Ở đây, chúng ta muốn điểm danh một chút, giữa tập đoàn Thiết Phong và công ty Minh Viễn, trước đây từng có một ít mâu thuẫn, Trịnh tổng, Lý tổng, các anh định xử lý như thế nào?”

Nếu không tùy ý hai bên xằng bậy, rất có thể tạo thành va chạm không thể lường trước.

Nhưng nếu hẹn trước phương pháp xử lý, thì có thể giảm thiểu tổn thất tối đa.

Cũng sẽ không tạo thành hiểu lầm đối với người khác, dẫn tới càng nhiều phiền toái.

“Đinh hội trưởng, hiện tại hung thủ giết con tôi ở ngay tại công ty Minh Viễn, anh bảo tôi phải hòa giải thế nào!?”

“Các anh có thể tự thương lượng, cũng hẹn phương thức giải quyết. “Đinh Tạo Thành tùy ý nói.

“Được, chờ những lời này của hội trưởng! “Ánh mắt Trịnh Khải nhìn thẳng vào Lý Trình Di.

Ý kiến của Minh Viễn thế nào?

“Trịnh tổng, con trai ngài không còn, có thể có con khác, nhưng sản nghiệp không còn, thì cái gì cũng không còn. “Lý Trình Di tốt bụng khuyên nhủ. “Hiện đại là khoa học kỹ thuật xã hội, chúng ta kinh doanh kiếm tiền, chú ý chính là hòa khí phát tài, một đứa con trai mà thôi, tái sinh không phải là được rồi sao?Độ lượng tý đi”

“Độ lượng. Xem ra hai người không có ý định trả lời đúng không? Được! “Trịnh Khải cắn răng. “Muốn chơi thì ta chơi tới bến!”

“Tôi đâu có nói thế. “Lý Trình Di tựa lưng vào ghế. Dù sao giết người là phạm pháp. Con trai ngài rốt cuộc là ai giết, hiện tại cũng không có chứng cớ.

‘Vớ vẩn! Đoạn phim hiển thị rõ ràng chính là tên côn đồ của công ty các người động thủ! “Trịnh Khải vỗ bàn.

“Khoa học kỹ thuật hiện đại phát triển như vậy, video ghi hình cũng có thể giả mạo. Huống chi tùy tiện tìm người mặc bộ áo giáp tương tự, cũng không phải việc khó. Chuyện không có chứng cứ gì như vậy, làm sao có thể đổ lỗi cho công ty chúng tôi?”

“Tôi còn có nhân chứng!! Các người còn muốn ngụy biện!? “Trịnh Khải nghiến răng, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Có ai khác không phải là nhân chứng của công ty anh không? “Lý Trình Di hỏi ngược lại. Công ty các anh tự đưa chứng cớ vậy không phải xâu chuỗi chứng cứ giả sao?

“Con mẹ nó! Nhân chứng vật chứng đều có, mày còn muốn ngụy biện! Mày cho rằng tao tìm không ra chứng cớ khác?! “Trịnh Khải trong lửa giận.

Tức giận

Tức giận

“Kỳ thật, Trịnh tổng có nghĩ tới một khả năng hay không. “Lý Trình Di nghiêm túc nói. “Lúc trước chuyện vợ của anh tôi cũng có nghe nói. Cho nên, tôi muốn hỏi, con của anh có phải thật sự là của anh không?”

Uỳnh uỳnh.

Ngoài cửa sổ tiếng sấm cuồn cuộn, điện quang xẹt qua.

Giống như đang đệm nhạc cho những lời này.

Điện quang sáng như tuyết nhuộm toàn bộ khuôn mặt Trịnh Khải thành một mảnh trắng bệch.

Cả người hắn đều ngơ ngẩn.

Cảm xúc vừa rồi bị những lời này, lập tức dập tắt.

Đúng vậy con trai, rốt cuộc có phải là của mình hay không???

“Nói một câu không dễ nghe. “Lý Trình Di cảm nhận được sự phẫn nộ thực tế. Khóe miệng lập tức cong lên.

“Một đứa con thích gây họa như vậy, không có nó, nói không chừng đối với anh cũng là chuyện tốt. Cho nên, như vậy xem ra, hung thủ giết con anh nói không chừng còn ngược lại giúp anh một phen. Anh nói có phải hay không?”

Trịnh Khải kinh ngạc đứng tại chỗ, kỳ thật đáy lòng hắn mơ hồ cũng từng có ý nghĩ này, chỉ là vẫn không dám thật sự nghĩ về phương diện đó.

Bởi vì nếu như hết thảy là thật, vậy chứng minh toàn bộ nửa đời trước của hắn đều là thằng đổ vỏ.

“Trịnh tổng có chút không khỏe, có thể xuống nghỉ ngơi trước. “Đinh Tạo Thành thở dài một tiếng.

Nhìn ra, Lý Trình Di mới gia nhập hội này cũng không phải là người tốt. Trịnh Khải hoàn toàn bị trúng mục tiêu.

Trịnh Khải không nói một lời, được nam thư ký phía sau đỡ, tinh thần cả người giống như bị rút đi hơn phân nửa, khẩn cấp ra khỏi phòng họp.

Rất nhanh liền nghe được âm thanh hắn gọi điện thoại yêu cầu tìm gen của con trai làm đối chiếu.

“Trịnh tiểu tử nhiều năm như vậy cũng không tự mình hoài nghi, làm qua gen so sánh đúng không?“Vương Giai Chức im lặng lắc đầu.

Bà lão trăm tuổi này cũng cảm giác việc này có chút thái quá.

“Vương lão không biết rồi, vợ đương nhiệm của Trịnh Khải làm trong ngành y, nếu làm giám định ADN cũng rất có thể động tay động chân, sắp xếp bác sĩ”. Một người đàn ông trung niên đeo kính nhỏ giọng giải thích.

“Thật đúng là. “Vương Giai Chức lắc đầu. “Thảm”.

Bà tổng kết một chữ.

Sau đó ánh mắt cô nhìn về phía Lý Trình Di mới vào hội.

Từ giao phong ngắn ngủi vừa rồi, người này hiển nhiên cũng là một cái gai.

Phải xem hắn ta là loại gai gì.

Đang nghĩ ngợi, bà lập tức nhìn thấy Lý Trình Di gõ bàn, đứng lên.

Chương 380: Dĩ hòa vi quý

“Mọi người thấy rồi, chúng ta cùng Trịnh tổng của Thiết Phong tập đoàn chỉ là hiểu lầm. Hiện chúng tôi mới mở ra một lĩnh vực mới, chuyên mưu phúc lợi, cầu sinh cơ đối với đông đảo người Góc chết, đối với các sản nghiệp cùng lĩnh vực khác, đều không có ý muốn nhúng chàm.”

Lý Trình Di dừng một chút.

“Con người tôi không biết nói chuyện, tôi muốn biểu đạt chính là, nếu trong nhà mọi người có ai vào Góc chết, Minh Viễn, hoan nghênh mọi người”

Khụ khụ khụ

Mọi người ở đây có người sặc nước, có người sắc mặt quái dị, cúi đầu không nói.

Đây không phải là đang nguyền rủa người trong nhà mọi người tiến vào Góc chết sao?

Được rồi, Lý tổng có thể ngồi xuống trước, chúng ta tiếp tục bước tiếp theo. “Đinh Tạo Thành ho khan vài tiếng, ý bảo có chừng có mực.

Lý Trình Di lúc này mới mỉm cười ngồi xuống, chăm chú lắng nghe.

Một cuộc họp kéo dài ba tiếng, mới có thể kết thúc.

Lúc tan cuộc, không ít hội viên đều chủ động để lại danh thiếp cho Lý Trình Di.

“Lý Trình Di, Lý tổng, có thể dừng bước nói chuyện không? “Từ Chấn Xương đi tới bên cạnh Lý Trình Di, trầm giọng nói.

Lúc này trong phòng họp người còn lại không nhiều lắm, ông ta tựa hồ là đặc biệt chọn thời gian này đến.

“Từ lão gia tử có gì chỉ giáo? “Lý Trình Di kéo ghế ra, xoay người nhìn đối phương.

Lúc trước anh giết chết nhi tử âm hiểm của Từ Chấn Xương, cũng nghĩ tới dạng gia đình gì mới có thể dạy ra người tâm cơ thâm trầm như vậy.

Hiện tại xem ra, so với Trịnh Khải kêu gào lung tung, Từ gia tựa hồ âm trầm khắc chế hơn rất nhiều.

“Chúng ta tìm được Trịnh Thanh Nhung rồi. “Từ Chấn Xương mở miệng.

Trịnh Thanh Nhung chính là chị của đương sự lúc trước em gái bị con trai Trịnh Khải của tập đoàn Thiết Phong giết chết.

Khi đó, nếu không được Lý Trình Di cứu, chỉ sợ chính cô cũng đã chết oan chết uổng.

“Ồ? Tôi nhớ người này. Nhưng ông cụ Từ đặc biệt đến nói với tôi chuyện này là có ý gì? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Không có ý gì, chỉ là chúng ta có thể đem người giao cho các cậu, nhưng, hi vọng ân oán hai nhà chúng ta, từ nay xóa bỏ, như thế nào?”

Trịnh Thanh Nhung có ích lợi gì với chúng tôi? “Lý Trình Di hỏi. Giao cho chúng tôi cũng vô nghĩa. Hơn nữa……

Anh dừng một chút.

Minh Viễn của chúng tôi và Từ gia tựa hồ vốn không có mâu thuẫn gì chứ?

Từ Chấn Xương nhìn anh, dừng một chút, lập tức lộ ra vẻ tươi cười.

Đúng vậy, đúng là như thế.

Anh vươn tay ra.

“Vì vậy, hy vọng rằng sau này chúng ta có thể hợp tác và phát triển cùng nhau.”

Nhất định có cơ hội. “Lý Trình Di vươn tay, nắm chặt lấy tay ông ta.

Từ Chấn Xương hài lòng rời đi.

Đối với vọng tộc như bọn họ mà nói, tổn thất của một đứa con trai, dưới sự cân nhắc lợi hại, lúc nên buông tha tuyệt đối sẽ không dây dưa dài dòng.

Huống chi Lý Trình Di căn bản là người Góc chết, không chừng qua một thời gian nữa sẽ không còn.

Dĩ hòa vi quý.

Người có thể làm được điểm này, cực ít cực ít. Nhưng chân chính làm được, không chỗ nào không phải Vọng Tộc truyền thừa lâu đời.

Sau khi Từ Chấn Xương rời đi, Lý Trình Di cũng hoàn thành hội nghị lần này, cầm lấy đồ đạc, chuẩn bị rời đi.

Beep

Điện thoại rung lên.

Anh nhanh chóng lấy điện thoại ra nhìn.

Là bà Phùng Ngọc Vinh.

Nhấn nút kết nối, đặt bên tai.

A lô?

Tiểu Di, chị con tập huấn xong, phải về lấy ít đồ. Anh và ba con đều phải đi làm, con có thể đi đón chị không?”

Từ lần trước sau khi chị em đánh nhau, chị Lý Trình Cửu lại càng trầm mặc, thường xuyên bị đánh.

Ở trong nhà, không có tiếng gào thét của bà chị, bầu không khí cũng trở nên càng ngày càng hòa thuận ấm áp.

Bởi vì lòng tự trọng cao ngạo của Lý Trình Cửu, cha mẹ cũng không biết hai chị em còn thường xuyên lén lút đánh nhau.

Còn tưởng rằng Lý Trình Cửu từ nay về sau thay đổi tính tình. Tưởng rằng quan hệ giữa hai chị em đã tốt hơn.

“Được nhưng chị ấy ngồi cái gì về? “Khóe miệng Lý Trình Di không tự chủ được cong lên.

Đường sắt cao tốc, là tám giờ rưỡi tối đến trạm.

Đường sắt cao tốc liên thành phố.

Bản chất là tàu siêu tốc được xây dựng dưới lòng đất chở một lượng lớn người

So với quốc lộ và tuyến đường bay trên mặt đất, đường sắt cao tốc dưới lòng đất có ưu thế rất lớn, chính là bởi vì xây dựng rất sâu, hệ thống cấu trúc phòng hộ lồng nhau bên ngoài nên rất an toàn.

Không chỉ áp dụng cho vận chuyển người, mà còn cho vận chuyển hàng hóa.

……

Lý Trình Cửu ngồi tựa vào cửa sổ, nhìn quảng cáo bên ngoài không ngừng biến ảo.

Ngoài cửa sổ dưới lòng đất, là thông đạo đường sắt cao tốc hình vòm.

Xung quanh thông đạo tất cả đều là quảng cáo của các nhà máy lớn.

Bản thương mại điện tử Phạm Khách Lan Đức.

Trang phục dưỡng sinh bảo vệ sức khỏe của Tử Vân phủ.

‘Năng lượng Duy Bang hoàn toàn tự động mát xa điều chỉnh y phục’.

Ngoại trừ những xí nghiệp bản thân Sultan và Nghi Quốc này, tực khắc còn nhìn thấy một quảng cáo chân tay giả khoa học kỹ thuật Dị Quang.

Khoa học kỹ thuật Dị Quang là Bạch Tinh phải không? Lợi hại, tại thời điểm này còn có thể làm được quảng cáo trong

nước chúng ta. “Cô bạn thân Phạm Vũ Phỉ ngồi ở một bên nhịn không được nói.

Cô và Lý Trình Cửu là đồng hương, đồng thời cũng là bạn thân. Lần này cùng nhau trở về mang chút đồ.

Hai người tuổi tác xấp xỉ, nhưng so với tính tình bạo liệt của Lý Trình Cửu, cô ôn hòa hơn rất nhiều, trên mặt luôn thích cười, rất thân thiện.

” Công ty khoa học kỹ thuật lớn nhất của Bạch Tinh, có phần thực lực này là rất bình thường. Rốt cuộc vốn lưu động lớn, nhiều nhà tư bản cũng không có định tại một quốc gia nào, nơi nào có lợi cho bọn họ, liền đi nơi đó làm ăn sinh sống.”

Bên kia, một người con gái tóc ngắn cầm máy đọc điện tử chậm rãi đọc sách hồi đáp.

Cô cũng là bạn học, bạn cùng phòng của Lý Trình Cửu.

Cũng là tinh anh được chọn vào danh sách lần này - - Tạ Trăn.

Chương 381:Xem kiêu ngạo được bao nhiêu

So với Lý Trình Cửu và Phạm Vũ Phỉ, nhan sắc của cô rõ ràng hơn không ít.

Da thịt trắng nõn, cái miệng nhỏ nhắn môi đỏ sẫm, mắt lãnh đạm sắc bén, cộng thêm khuôn mặt trái xoan tinh xảo.

Cho dù chỉ là tóc ngắn màu đen, cũng vẫn có vẻ đẹp trong trẻo nhưng lạnh lùng tinh khiết.

“Trăn Trăn, cậu hiểu biết nhiều thật, không giống tớ, ở nông thôn nhà tớ, có rất nhiều thứ chưa từng nghe qua. “Phạm Vũ Phỉ hâm mộ nói. Tính tình cô hơi mềm yếu, cho nên mới có thể hợp với người như Lý Trình Cửu.

“Thế thì cậu phải đọc nhiều trên mạng vào “Tạ Trăn đóng sách điện tử trong tay, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Cửu.

“Lại nói tiếp, Trình Cửu, rõ ràng là cậu về nhà, vì sao còn giữ bộ mặt này?”

Quan hệ giữa Tạ Trăn và Lý Trình Cửu có chút vi diệu.

Hai người thuộc về quan hệ cạnh tranh, thực lực mạnh hơn Lý Trình Cửu một chút, nhưng chênh lệch không lớn.

Hai người bởi vì thưởng thức lẫn nhau, lúc trước Lý Trình Cửu bị nhị đại kia cướp đoạt danh ngạch, Tạ Trăn bênh vực lẽ phải, nên chiếm được cảm tình của Lý Trình Cửu .

Hai người cũng bởi vậy mà dần thân nhau.

“Vẻ mặt gì cơ? “Lý Trình Cửu sờ sờ mặt mình.

“Chính cậu không nhìn thấy, hiện tại cậu rất căng thẳng. “Tạ Trăn thẳng thắn nói.

Lý Trình Cửu trầm mặc.

Cô biết tại sao mình căng thẳng, nhưng

“Không thể nói sao? Nhưng không sao, dù sao chúng ta cũng không ở lại được mấy ngày. “Nhà Tạ Trăn ở tỉnh, chỉ tiện đường đi cùng hai người bạn thân.

“Không có gì không thể nói. “Ánh mắt Lý Trình Cửu âm trầm, tựa như mắt cá chết.

Chủ yếu là trở về còn có em trai ở nhà.

“Em trai? Em trai ruột? “Phạm Vũ Phỉ tò mò hỏi.

“Ừ. Một tên, rất đáng ghét. “Lý Trình Cửu vừa nghĩ tới nụ cười giả tạo của tên kia, liền cảm giác điên tiết, hàm răng mơ hồ nghiến đến trẹo cả hàm.

“Tớ chỉ muốn có một cậu em, đáng tiếc trong nhà tất cả đều là anh chị. “Phạm Vũ Phỉ cười nói. Lại nói tiếp, em cậu có đẹp trai không?

“Cậu xem tớ có xinh không? “Lý Trình Cửu chỉ chỉ chính mình.

“Ặc, tớ thấy cũng được mà! “Phạm Vũ Phỉ xấu hổ nở nụ cười.

“Cho nên cậu cảm thấy em tớ có thể đẹp trai sao? “Lý Trình Cửu im lặng.

“Em trai cậu làm cậu căng thẳng. “Tạ Trăn ở một bên thản nhiên nói,” Em cậu không phải học sinh trường quân đội chứ? Cậu căng thẳng như vậy làm gì?

“Bởi vì, tên kia, không biết từ đâu mình học được cận chiến, lần trước tớ đánh không lại nó!”

“Xì, làm sao có thể. Trình Cửu cậu quá khoa trương. Không phải học sinh quân đội, tuổi còn nhỏ hơn chúng ta, trước kia còn nghe cậu nói qua, điều kiện gia đình cậu bình thường. Em trai cậu sao có thể đánh bại cậu? “Tạ Trăn lắc đầu không tin.

“Đúng vậy, mũi tiêm cường hóa đắt như vậy. Em cậu còn chưa có chuyên gia huấn luyện tiêu hóa mũi tiêm. Cho dù tự học cận chiến cũng không thể đánh thắng được cậu”Phạm Vũ Phỉ cũng hoàn toàn không tin.

“Tớ cũng không biết vì cái gì, nhưng em tớ rất mạnh!“Lý Trình Cửu trong mắt lúc này đã bắt đầu tóe lửa.

“Đó là trước kia. “Tạ Trăn nói,” Lần này, sau khi cậu nhận vũ khí bay, còn tiêm thêm một mũi cường hóa cấp ba, tỷ lệ tiêu hóa của cậu là 89%, xếp thứ bảy trong toàn bộ học viên. Cho

nên, cho dù trước kia cậu đánh không lại em cậu nhưng bây giờ thì khác".

Lý Trình Cửu gật đầu, "Tớ so với trước kia, trở nên mạnh hơn rất nhiều, rất nhiều nhưng…" Cô vừa nghĩ tới thảm trạng đêm hôm đó bị đánh, trong lòng so sánh sức mạnh, tốc độ vẫn thấy mình vẫn chưa đánh lại Trình Di.

"Sao? Còn không có lòng tin? Em trai không ngoan thì về đánh một trận đi. Chút chuyện nhỏ như vậy mà có thể ảnh hưởng lâu như vậy? Đây không giống Trình Cửu trong ấn tượng của tớ. "Tạ Trăn nhướng mày nói.

"Các cậu không hiểu đâu "Lý Trình Cửu nhắm mắt, hít sâu một hơi," Em tớ không phải loại đối thủ có thể xem thường".

"Đó là trước kia. Em trai lại dám đánh chị thật kỳ cục. "Phạm Vũ Phỉ vươn tay bắt lấy mu bàn tay cô. "Cậu yên tâm, lần này chúng ta cùng cậu cùng nhau trở về, xem em cậu có bao nhiêu kiêu ngạo, lại còn dám phạm thượng không, không được thì chúng ta cùng xông vào đánh em cậu một trận, trút giận cho cậu"

"Chắc là trước kia cậu bị bóng ma tâm lý. Trình Cửu. "Tạ Trăn nói," Cho nên cho dù cậu mạnh lên, trong lòng vẫn còn lo lắng khẩn trương. Phỉ Phỉ nói không sai, lần này trở về, hung hăng đánh em cậu một trận, trong lòng liền thoải mái, vấn đề liền được giải quyết.

"Các cậu chưa nhìn thấy em tớ không hiểu loại cảm giác này đâu" Lý Trình Cửu thấp giọng nói.

"Cậu nói không sai."

Hai tay cô lau mặt, để cho mình tỉnh táo một chút.

Lần này, không giống.

Ba người bỏ qua đề tài này, tán gẫu về vấn đề phương hướng phân phối sau này.

Các cô được chính phủ bồi dưỡng chuẩn bị làm chuyên gia điều khiển vũ khí bay, sau đó sẽ được phân đến các phân khu trong nước, phối hợp phụ trách trị an nội bộ.

Nếu như có hạt giống thiên tài đặc biệt đáng giá bồi dưỡng, có thể đạt được danh ngạch, sẽ đạt được học vị nghiên cứu sinh về phương diện vũ khí bay bồi dưỡng từ đại học thành Tuần hoàn.

Trong thời gian học, có thể được một giáo viên hướng dẫn được đích thân chỉ điểm.

Nếu vận khí tốt, được thầy hướng dẫn tốt coi trọng, đó chính là một bước lên trời.

Cho nên ở trong bộ đội, nhất định phải cạnh tranh! Phải thể hiện mình, mới có thể có được nhiều tài nguyên hơn.

Theo ba người tán gẫu, thời gian chậm rãi trôi qua.

Chẳng bao lâu.

Đường sắt cao tốc đến bến.

Toại Dương đến rồi, hành khách cần xuống xe, xin mang hành lý chuẩn bị xuống xe.

Giọng nữ điện tử ngọt ngào vang lên.

“Đi thôi. Xuống xe. “Tạ Trăn đứng dậy lấy hành lý từ trên đỉnh đầu xuống.

Hai người còn lại cũng đứng dậy phối hợp, sau khi lấy được hành lý, chen vào đám người xếp hàng xuống xe.

Chương 382: Chị chị em em

Trong nhà nói, em trai sẽ tới đón tớ. “Lý Trình Cửu xếp hàng trầm giọng nói.

Tớ ngược lại muốn nhìn xem, có thể làm cho Lý Trình Cửu em khẩn trương như vậy, rốt cuộc là cái dạng gì?”

“Hoàn toàn không nghĩ ra. “Phạm Vũ Phỉ ở một bên cười nói.

Lý Trình Cửu không cười, chỉ hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra.

Bề ngoài em tớ nhìn qua rất có tính ngụy trang, các cậu nhìn không ra đâu.

“Chưa chắc, ánh mắt của tớ rất chuẩn. “Tạ Trăn phản bác.

Lý Trình Cửu không trả lời, xách vali đi theo dòng người, đi về phía cửa xuống xe.

Rất nhanh, ba người đi ra khỏi cửa xe, nhìn quanh bốn phía.

Bên kia là thang máy, đi theo tớ.

Học trong quân đội, các cô thoải mái mang theo hành lễ từ tầng hầm đi thang máy thẳng lên mặt đất.

Cuối cùng cũng đến đại sảnh tàu cao tốc.

Điện thoại của Lý Trình Cửu vang lên.

Cô lấy ra, nhìn thấy tên người gọi, ngón tay hơi khựng lại.

Hai người còn lại đều nhìn ra sự do dự của cô.

“Nhận đi. Vừa lúc nhìn xem em trai cậu trông như thế nào, có thể khiến cậu căng thẳng thành như vậy. “Tạ Trăn nói.

Lý Trình Cửu ấn nút kết nối, đặt bên tai.

A lô.

“Đến ga rồi à? “Giọng nói của Lý Trình Di truyền ra từ đầu dây bên kia.

“Đến rồi”.

“Em đang ở cửa ra vào, chị đi ra là có thể nhìn thấy”.

“Được”.

Lý Trình Cửu cúp điện thoại. Dẫn đầu đi về phía trước.

Em tớ đến rồi, đi theo tớ.

Tạ Trăn và Phạm Vũ Phỉ liếc nhau, trong lòng đều dâng lên một tia tò mò. Theo sát phía sau.

Ba người theo đại sảnh rộng rãi, tìm được lối ra vị trí kiểm tra hành lý, sau đó bước nhanh đi ra.

Bên ngoài cửa ra vào, có một số người chờ đón người.

Nhưng ba người nhìn trái nhìn phải, đều không thấy một người nào giống Lý Trình Cửu.

“Không phải em cậu tới rồi sao? Sao không thấy người? “Phạm Vũ Phỉ nghi hoặc nói.

“Không biết, để tớ gọi điện” Lý Trình Cửu lại lấy di động ra, bấm số của Lý Trình Di.

Reng.

Tiếng điện thoại di động rung lên, đột nhiên từ phía sau ba người truyền đến.

Lý Trình Cửu sửng sốt, đột nhiên xoay người.

Bốp!

Một người đàn ông tóc đen dáng người khôi ngô, ước chừng cao hơn cô nửa cái đầu, mặc âu phục màu đen áo sơ mi màu tím, đang bình tĩnh cúi đầu nhìn cô.

Người đàn ông tóc đen xõa vai, hai mắt vàng nhạt, chỉ lẳng lặng đứng, liền làm cho người ta có một loại cảm giác sởn gai ốc của thú săn mồi đỉnh cấp.

Lý Trình Cửu không tự chủ được lui về phía sau hai bước.

Trong nháy mắt cả người nổi da gà.

Điện thoại di động trong tay cô bị cầm vẫn rung bần bật.

Lúc này hai người còn lại cũng xoay người lại, cũng nhìn thấy Lý Trình Di phía sau.

Tạ Trăn có cảm giác tương tự như Lý Trình Cửu, mãnh liệt lui về phía sau một bước, không tự chủ được toàn thân dấy lên tia cảnh giác, cô lộ ra ở bên ngoài hai tay cánh tay nhỏ, da trắng nõn trên có thể nhìn thấy hiện lên từng mảnh da gà nổi lên.

Ngược lại Phạm Vũ Phỉ dường như không cảm thấy vấn đề gì, chỉ có thể cẩn thận đánh giá Lý Trình Di.

Phát hiện đối phương không chỉ âu phục giày da, phía sau còn có một cô gái xinh đẹp ăn mặc như thư ký.

“Đã lâu không gặp. “Lý Trình Di nhìn chị, nhếch miệng mỉm cười.

Lý Trình Cửu chị vẫn yếu như vậy.

Bùm.

Điện thoại di động nổ tung.

Điện thoại di động trong tay Lý Trình Cửu hoàn toàn bị bóp thành một đống mảnh vụn.

Cô cắn răng, cả người căng thẳng đến phát run.

Hai mắt cô mở to, sắc mặt dữ tợn.

Tìm một chỗ.

Đấu tay đôi

Lý Trình Di nhướng mày nhìn hai người bên cạnh bà chị.

Họ là bạn của chị phải không? Đánh chị trước mặt bạn, không tốt lắm đâu?

Tức giận

Tức giận

“Đánh thì đánh!!“Lý Trình Cửu sắc mặt đỏ bừng, đã đến bộc phát biên giới.

“Chỉ đùa thôi. “Lý Trình Di mỉm cười nói,” Sao có thể đánh nhau trước mặt bạn bè của chị chứ? Yên lặng, hít sâu vào. Đừng để người ta cảm thấy chị em chúng ta không biết đùa”.

Anh nhìn Lý Trình Cửu.

Bà chị em sẽ không thật sự không đùa nổi chứ?

Lý Trình Cửu nắm đấm ken két rung động, đã sắp không khống chế được muốn một quyền nện lên khuôn mặt tươi cười kia.

“Được rồi được rồi, đều là người một nhà, chúng ta ra khỏi ga trước, trong tay còn cầm đồ. “Phạm Vũ Phỉ nhanh chóng hòa giải.

“Nói đúng, hoan nghênh hai người tới Toại Dương.”

“Đây là quê hương của tôi, tôi rất thích nơi này. Khách sạn đã chuẩn bị xong, chúng ta đi ăn chút gì trước.

Lý Trình Di vẻ mặt vừa rồi không có chuyện gì xảy ra, bắt đầu tán gẫu với Phạm Vũ Phỉ về món ăn mà mình thích.

……..

Đây mẹ nó mà cậu nói là có tính ngụy trang!?

Nhìn hai người đi phía trước.

Tạ Trăn nhìn trên tay mình nổi da gà, đến bây giờ cũng chính là đối phương xoay người dẫn đường.

Nhưng những phản ứng tự nhiên này trên người cô, lại kéo dài lâu như vậy còn chưa tiêu.

Có chút khoa trương!

Khuỷu tay cô chạm vào Lý Trình Cửu.

"Em tớ trước kia không phải như vậy!" Lý Trình Cửu cắn răng trầm giọng nói, gắt gao nhìn chằm chằm phía trước bóng lưng cậu em.

Nhìn từ góc độ này.

Người này sau lưng cũng tất cả đều là cơ bắp, phồng lên cơ hồ khiến cả bộ quần áo sắp bục ra.

Ăn hormone cũng không cơ bắp nhanh như vậy chứ? Tên này rốt cuộc luyện cái gì?

Mũi tiêm cường hóa hơn nữa nhất định là trong thời gian ngắn tiêm trên ba mũi, còn là mũi tiêm cường hóa từ cấp 2 trở lên! Mới có thể được như thế này"Tạ Trăn trầm thấp nhỏ giọng nói.

"Tớ đã thấy ở những người bạn trước đây rằng các chất dinh dưỡng và dược tính bên trong mũi tiêm tăng cường trong một thời gian ngắn không thể được hấp thụ hoàn toàn và nhanh chóng, sau đó cực kỳ lãng phí biến thành cơ bắp hơn. Nhưng điều này hiếm khi xảy ra. Bởi vì rất ít người lãng phí mũi tiêm tăng cường như vậy."

Lý Trình Cửu không trả lời, đến bây giờ cô cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Xem ra, trong khoảng thời gian cô rời đi, trong nhà đã xảy ra không ít chuyện.

Mà trong đó biến hóa lớn nhất, chính là Lý Trình Di.

Chương 383: Giận dữ

Đoàn người đi tới bãi đỗ xe bên sân, một chiếc xe thương vụ sáu chỗ đã tự động yên tĩnh dừng ở mặt đường, cửa xe tự động mở ra.

Đây là xe công vụ Lý Trình Di cấp cho mình, nhìn qua chỉ là một chiếc xe hơi bình thường, nhưng thực ra tính năng an toàn là cao nhất. Tốn của anh không ít tiền.

Cũng chính là có Dị Hoa Viên không ngừng cho ra lợi nhuận kếch xù, nếu không xe này còn mua không được.

Xe này.

Lý Trình Cửu không phải là người không có nhãn lực, lúc này đứng ở trước xe, liếc mắt một cái liền nhìn ra chiếc xe này không đơn giản.

Tên Lý Trình Di này khi nào thì có tiền như vậy!?

Xe đưa đón và thư ký đi cùng

Cô cảm giác mình càng ngày càng xem không hiểu người này.

Lên xe, có Phạm Vũ Phỉ ngây ngốc không ngừng hỏi vấn đề, không khí sôi nổi, bên trong xe cảm giác cũng không căng thẳng như lúc mới bắt đầu.

Ít nhất phản ứng kích thích trên người Lý Trình Cửu và Tạ Trăn cũng không khoa trương như lúc mới gặp mặt.

Một đường đi tới một nhà hàng địa phương ở Toại Dương, tiến vào bàn đã sớm đặt trước.

Một bàn lớn đồ ăn lục tục đi lên, hiển nhiên là trước đó đã bắt đầu làm, chờ bọn họ đến lập tức có thể ăn.

Đến đến ăn nào, đừng khách sáo. Đều là đồ ăn bản địa, những nơi khác không nhất định có thể ăn được.

Lý Trình Di chào hỏi mấy người.

Hiện tại anh tựa hồ hoàn toàn cùng Lý Trình Cửu không có nửa điểm mâu thuẫn.

“Quá khách sáo đi, nhiều đồ ăn như vậy! “Phạm Vũ Phỉ tán thưởng. Có chút quá tốn kém.

“Không có gì, bình thường mọi người huấn luyện, khẳng định tiêu hao rất nhiều, ăn nhiều một chút tốt cho thân thể! Đều có thể tiêu hóa được. “Lý Trình Di cười nói.

“Lý Trình Di, quan hệ giữa cậu và chị cậu không phải rất tốt sao, vừa rồi chị ấy còn nói quan hệ chị em hai người không tốt. Quả nhiên là nói chơi. “Phạm Vũ Phỉ cười nói.

“Chị ấy thích nói đùa, đừng nhìn chị ấy ngoài miệng nói chuyện cứng rắn, thật ra quan hệ chị em chúng tôi rất tốt, từ nhỏ đến lớn, vẫn luôn rất thân thiết.“Lý Trình Di liếc nhìn chị gái Lý Trình Cửu. Đúng không bà chị?”

Lý Trình Cửu cũng không nhìn anh, cúi đầu ăn như điên.

“Các chị xem chị ấy lại thẹn thùng rồi. “Lý Trình Di cười nói.

“Thật sự chưa từng thấy mặt Trình Cửu như thế này! “Phạm Vũ Phỉ cũng kinh ngạc nói.

“Tôi nói cho chị biết một bí mật, trước kia bà chị tôi tính tình rất khó chịu, động một tý là nổi nóng.”

“Sau này lớn lên, ỷ vào bản thân có thiên phú, liền bắt đầu khi dễ tôi, ai à khi đó thật sự là nghĩ lại mà kinh”. Lý Trình Di cảm thán.

“Hả? Còn có loại chuyện này? “Phạm Vũ Phỉ kinh ngạc.

“Thật sự, sau đó tôi thấy để bị khi dễ như thế không được nên tôi đã học cận chiến. Nào nghĩ tới, khi tập luyện còn phát hiện tôi thiên phú so với bà chị”Lý Trình Di nói.

“Oa! “Phạm Vũ Phỉ tương đối cổ vũ, phát ra tiếng thán phục. Sau đó thì sao?

“Sau đó? Sau đó tôi đánh chị tôi một trận, chị ấy khóc quá trời luôn. Chị tôi còn nói dựa vào cái gì chị ấy khổ luyện lâu như vậy còn đánh không lại tôi. “Lý Trình Di cười ha hả. Không để ý mặt Lý Trình Cửu đã càng ngày càng đỏ bừng.

“Sau đó thì sao? “Phạm Vũ Phỉ cũng tò mò.

“Sau đó tôi liền nói cho chị ấy biết, vấn đề này còn phải hỏi? Chị cho rằng tôi là nhân vật phản diện ngu xuẩn trong phim

truyền hình sao? đánh nhau còn muốn giải thích cho người ta vì sao tôi mạnh như vậy?"

"Thật khôi hài!! Trình Cửu sao có thể đùa như vậy!?Chị ấy còn nước mắt lưng tròng, đứng tại chỗ dậm chân! đánh không lại tôi liền khóc, tôi lúc ấy sắp cười chết mất!"

"Còn giậm chân!!!! Trời ạ! Ha ha ha ha!!"

Hai người ngồi ở bên bàn cơm bắt đầu vỗ bàn cười ha hả.

Mà sắc mặt Lý Trình Cửu đã từ đỏ chuyển sang đen.

Bùm!

Cô rốt cục nhịn không được, vỗ một cái lên bàn.

"Không! Không có dậm chân!!!

Cô gầm lên giận dữ.

Tức giận+5

Tức giận+5

"Ăn cơm ăn cơm đi.Chúng ta chỉ nói đùa thôi mà. Em chỉ nói chuyện cười để khuấy động bầu không khí. "Lý Trình Di mở to mắt nghi hoặc nói.

"Bạn bè của chị đều ở đây, thoáng một chút, chỉ đùa một chút mà thôi. Đừng tức giận. "Anh vội vàng an ủi.

"Đúng vậy , Trình Cửu, em trai cậu kể nhiều chuyện vui như vậy, buồn cười quá, em cậu không phải rất thú vị sao?"

Tạ Trăn ngồi trên ghế, nhìn vẻ mặt run rẩy của Lý Trình Cửu, trong lòng thở dài.

Cô thật sự nhìn ra, quan hệ hai chị em này thật không tốt.

Bây giờ cô đã hiểu, tại sao Lý Trình Cửu vừa nhắc tới về nhà, lại có vẻ mặt đó

Đổi lại là cô, phỏng chừng về nhà chính là tình huống này, mình cũng muốn xù lông.

"Mọi người ăn đi, ăn đi. "Lý Trình Di giục mọi người.

“Không ăn! Ra ngoài solo! “Lý Trình Cửu đẩy ghế ra, chỉ vào Lý Trình Di.

“Lần trước may mắn mày thắng chị, lần này phải quyết lại một trận” Tròng mắt cô đều bị tức đến hằn cả mạch máu đỏ bừng.

Lý Trình Di nhíu mày, cầm lấy khăn giấy lau miệng.

“Chị không ăn như vậy, chẳng phải là lãng phí này một bàn lớn đồ ăn?”

“Đi ra! “Lý Trình Cửu lần này là thật nhịn không được. Chỉ vào Lý Trình Di, lửa giận trong mắt hoàn toàn không đè nén được.

Được.

Lý Trình Di đẩy ghế ra, đứng lên.

Vậy thì cùng em hoạt động một chút. Tinh Đồng, liên lạc sân bãi.

“Được. “Chu Tinh Đồng có chút mơ hồ.

Chương 384: Solo

Cô làm thư ký cũng mới bắt đầu từ mấy ngày nay.

Vừa đến đã chứng kiến những cảnh ăn giương cung bạt kiếm

Lần trước là tại tòa nhà liên hội. Lần này là bữa cơm tối cùng bà chị.

Đối với Lý Trình Di cái này ngay từ đầu cô cho là hiểu rõ một chút về con người này nhưng trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, cô ngược lại càng thấy xa lạ.

Ngay từ đầu, cô cho rằng Lý Trình Di chỉ là một nhân viên văn phòng bình thường.

Sau đó cô biết Lý Trình Di là một ông chủ nhỏ mở công ty của mình.

Sau đó, cô khiếp sợ Lý Trình Di lại có tư cách gia nhập liên hội. Lại là đại lão liên hội?!

Mà hiện tại, vị đại lão liên hội này lại muốn đánh nhau với bà chị của mình?

Đây là cái quỷ gì thế!?

Chu Tinh Đồng cố gắng giữ vẻ mặt, cầm di động nhanh chóng tìm kiếm địa điểm thích hợp.

Tìm sâu bãi để đánh nhau thì tìm ở đâu?

Sau khi tốn hai phút tìm kiếm, cô nhanh chóng gọi điện thoại, đặt trước một sân đấu vật.

……..

Mười lăm phút sau.

Câu lạc bộ Bác Lãng.

Trong một bãi cỏ xanh rộng lớn ở hậu viện.

Ánh trăng treo cao nhuộm một tầng bàng bạc ở trên bãi cỏ xanh biếc

Lý Trình Cửu đứng thẳng tắp, nhẹ nhàng lấy dây đai quấn quanh cánh tay.

Đây là băng y tế dùng để tăng tốc độ phục hồi cơ bắp.

Áo khoác trên người cô đã cởi ra, lộ ra trang phục bó sát người phía dưới.

Trang phục cơ bản là một trong những trang phục quân sự thường dùng trong quân đội, dùng để lắp thêm các loại mô - đun quy cách thống nhất.

Phía trên để lại rất nhiều khe cắm, có thể tùy thời lắp thêm như mô - đun lực trường, mô - đun mã hóa, mô - đun chống hacker, mô - đun điều tra, v. v.

Là quân phục tiêu chuẩn của chuyên gia điều khiển vũ khí bay quân đội.

Quần áo bó sát người màu đen khiến Lý Trình Cửu trong bóng tối mơ hồ có chút không rõ cảm giác.

Cô buộc tóc dài lên, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện hơn mười mét.

Lý Trình Di đứng ở đó, đang cởi âu phục bên ngoài, buông mấy nút áo trên ngực ra.

Nhìn từ góc độ này.

Gã này lớn hơn cô rất nhiều.

Toàn thân cơ bắp khiến áo sơ mi chật cứng, hai tay khớp xương thô to, năm ngón tay tựa như từng cây cốt thép, lại giống mãnh thú khổng lồ nào đó với móng vuốt sắc bén, làm cho người ta một loại cảm giác quái dị dữ tợn.

“Chuẩn bị xong chưa? “Lý Trình Cửu trầm giọng hỏi.

Chân chính đến lúc giao thủ, cô ngược lại hiểu được, mình tuyệt không thể bị phẫn nộ điều khiển thân thể, nếu không thực lực chỉ tối đa phát huy ra bảy tám phần.

Thân là Nham Hổ Môn chân truyền, cô cũng từng học qua nội tâm pháp làm cho bản thân an định.

Lúc này thân thể cô hơi cong lên, ánh mắt chậm rãi hung ác.

Cả người cơ bắp tựa như có nhịp điệu nhu động.

Một loại khí thế khó hiểu tựa như mãnh hổ, từ trên người cô bốc lên.

Cô lúc này, tựa như một con ác hổ sắp chọn người mà cắn.

Lý Trình Di hoạt động hai tay. Thân trên đứng thẳng, cơ bắp toàn thân cũng khẽ nhúc nhích.

Nhìn Lý Trình Cửu đối diện đã chuẩn bị tốt.

Anh nghiêng cổ, đưa tay, ngoắc ngoắc ngón tay với cô.

“Cậu bảo ai thắng?”

Cạnh bãi cỏ.

Tạ Trăn, Phạm Vũ Phỉ, Chu Tinh Đồng, còn có mấy nhân viên câu lạc bộ và quyền thủ xem náo nhiệt, đều tụ tập lại đây.

Phạm Vũ Phỉ nhỏ giọng hỏi Tạ Trăn.

“Vốn cho rằng Trình Cửu khẳng định thắng, bất quá em trai cậu ấy nhìn qua cũng rất có tự tin.”

“Không biết nhưng tớ vẫn cảm thấy phần thắng của Trình Cửu lớn hơn rất nhiều. Người chưa trải qua huấn luyện đặc biệt

trong quân đội, sẽ không hiểu cường độ đó đại biểu cho cái gì. "Tạ Trăn nghiêm túc nói.

Các cô đều là từ bên trong tuyển chọn ra.

Cho nên rất rõ ràng người bình thường căn bản không có khả năng có tài nguyên cùng cường độ như vậy để huấn luyện.

Chưa nói đến huấn luyện sẽ tốn rất nhiều thời gian.

Người bình thường còn phải làm việc làm những việc khác, nào rảnh rỗi cả ngày đều đến huấn luyện

Nói cũng phải. "Phạm Vũ Phỉ gật đầu.

"Vậy còn cậu? Thực lực của ông chủ thế nào? Cậu là thư ký phải không? "Cô quay đầu lại hỏi Chu Tinh Đồng.

"Tôi. Không biết. "Chu Tinh Đồng mơ hồ lắc đầu. Bất quá, tôi cảm thấy ông chủ bình thường không làm chuyện không nắm chắc hẳn là sẽ thắng chứ?

"Vừa nghe đã biết là người thường. "Tạ Trăn lắc đầu. Cô em, cô em phải hiểu được, hiện tại là thời đại khoa học kỹ thuật, loại vai u thịt bắp này kỳ thật là vô dụng nhất. Chân chính cường hãn, phải xem tốc độ cùng sức mạnh cùng mạnh mới là vương đạo. To con thì tốc độ bộc phát cũng sẽ giảm xuống. Cần tìm được một điểm trung gian thích hợp".

"Là như vậy sao? "Chu Tinh Đồng không hiểu những điều này, có chút mờ mịt.

"Chính là như vậy. "Tạ Trăn gật đầu. Lý Trình Di nhìn qua hẳn là không yếu, bất quá đó chỉ là người bình thường không yếu, gặp phải những người chuyên nghiệp như chúng tôi. Nếu cậu ta vẫn coi Trình Cửu là cô ấy trước kia, chỉ sợ sẽ phải chịu đau khổ".

"Nhưng khí thế của Lý Trình Di vẫn rất dọa người. "Phạm Vũ Phỉ bổ sung.

"Cái này quả thật. "Tạ Trăn gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Thật không biết là luyện ra như thế nào".

"Mau nhìn, sắp bắt đầu rồi!! "Phạm Vũ Phỉ vội vàng nói.

Mấy người vội vàng nhìn về phía sân.

Lý Trình Cửu đã bắt đầu quỳ gối, cả người đột nhiên nhào về phía trước.

Ngao.

Trong gió phảng phất mơ hồ truyền ra một tiếng hổ gầm.

Khoảng cách mười mét, cô nhảy một cái, lại vượt qua hơn phân nửa.

Hổ Dược Thức!

Một chiêu này là bí truyền Nham Hổ Môn, dùng nhu khí bộc phát thúc đẩy đột kích chiêu số.

Hai tay liên hoàn nhào về phía trước, lấy ngón tay thay móng, nắm chặt khớp xương đối thủ, kéo mạnh, để đạt được hiệu quả đột kích nhanh chóng.

Chương 385: Tâm pháp nội hợp

Tâm pháp nội hợp, một chiêu này sức mạnh cùng tốc độ, đều đạt tới mức đỉnh phong khi Lý Trình Cửu luyện tập

Cô chưa bao giờ có cảm giác trôi chảy như vậy.

Ác hổ ác hổ.

Trước kia cô không thể hiểu được sư phụ nói ác là có ý gì.

Nhưng giờ này khắc này, cô chân chính hiểu được, ác, tức là lòng mang ác niệm, chọn người mà cắn!

Đây mới là tinh túy của chiêu này!

“Lý Trình Di! Tuyệt vọng chưa.”

Bốp!

Trong phút chốc trước mắt cô hoa lên, bóng người trước người mình đã không còn.

Ngay sau đó mắt cá chân đau nhức.

Một cỗ lực khổng lồ tựa như kìm sắt, gắt gao bắt lấy hai chân cô, hất lên.

Trọng tâm của cô mất đi, cả người tựa như bị treo ngược lên.

“ ! ! ! ”

Bùm!!!

Mảnh vụn cỏ bắn tung tóe, bùn đất nổ tung.

Con mẹ nó!!

Mọi người trên sân cùng kinh hô.

Ngay khi mới bắt đầu, mọi người rõ ràng nhìn thấy, Lý Trình Di vốn đáng đứng thẳng, bỗng nhiên cúi thấp người, tay bắt lấy hai chân Lý Trình Cửu, rồi tựa như ném bao tải, hung hăng đập một cái xuống bãi cỏ.

Còn hơn thế nữa!

Lý Trình Di nhấc Lý Trình Cửu lên, liên tục đập xuống đất!

Bùm!

Bùm!Bùm!

Toàn bộ bãi cỏ hoàn toàn gặp tai ương, bị đập ra từng cái hố to hình người.

Liên tục năm cái.

Lý Trình Di vung hai tay lên cao, nhấc chân lên.

Bùm!!

Một đòn đầu gối.

Chính giữa bụng Lý Trình Cửu.

Phốc.

Cô phun ra một ngụm máu ngay tại chỗ.

Cả người mềm nhũn treo trên đầu gối Lý Trình Di.

Ôi shit!!

Người bên sân lại là một đám đồng thanh.

“Có cần tàn nhẫn như vậy không!? “Phạm Vũ Phỉ thấy vậy cũng đau bụng.

“Bây giờ tôi đã hiểu tại sao Trình Cửu lại khẩn trương về nhà như vậy rồi” Tạ Trăn nheo mắt, cảm thấy mình đổi chỗ suy

nghĩ, nếu trong nhà cũng có một người em trai như vậy, ngẫm lại cũng không rét mà run.

Về phần Chu Tinh Đồng, lúc này tay cầm di động đã run rẩy.

Cô lần đầu tiên nhìn thấy Lý Trình Di tàn bạo như thế, cảm thấy thế giới quan đều muốn sụp đổ.

Vốn cô rất có cảm tình với Lý Trình Di, nhưng bây giờ

Nó không phải là một giống loài!

Thảm quá thảm.

Những người khác trong câu lạc bộ rối rít xôn xao.

Trận này đánh xong sợ là phải đi bệnh viện ở mười ngày nửa tháng, quá ác.

Cáng cấp cứu chuẩn bị sẵn sàng, một lát vạn nhất xảy ra tình huống bất ngờ liền đi lên cứu người!

Mấy người có vẻ tương đối có kinh nghiệm.

Mà lúc này trên sân.

Mình lại thua nữa rồi???

Thua như thế nào?

Trong lòng Lý Trình Cửu mờ mịt.

Cả người đau đớn cũng không cách nào che giấu sự mơ hồ trong lòng cô lúc này.

Ngay từ đầu, cô đã ra một chiêu, sau đó liền biến mất.

Từ đầu tới đuôi hoàn toàn thoát lực, thân thể phảng phất mất đi khống chế, biến thành không phải của mình.

Sau đó tựa như một cái bao tải, bị treo loạn đập một trận.

Đến cuối cùng, cô cả người phảng phất cảm giác thân thể không phải mình bình thường.

Ngoại trừ đau đớn, chính là vô lực.

Phốc.

Cô bị ném trên mặt đất, thân thể tự nhiên phản xạ cuộn tròn lại.

Máu theo khóe miệng không ngừng chảy ra ngoài. Cả người đã tê dại.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, cử động năm ngón tay, "Không phải muốn đánh em sao?"

Lý Trình Cửu giãy dụa, cắn răng cố gắng khống chế thân thể gần như rã rời.

Các khớp cơ bắp toàn thân cô đều sắp bị rụng ra. Lúc này một lần nữa tụ lực cực kỳ gian nan.

"Có phải rất không cam lòng không? "Lý Trình Di ngồi xổm bên cạnh cô, hạ giọng hỏi.

Đương nhiên không cam lòng. "Anh thấp giọng đắc ý cười rộ lên. Chị biết vì sao chị không dùng được sức không?

Hắn đem một vật giống như màu đen trong tay cho Lý Trình Cửu xem.

"Thấy chưa? Máy kích điện cường lực mới nhất! Một kích xuống, chỉ cần đụng tới, toàn thân tê dại, đảm bảo chị không dùng được chút sức nào.

Trong mắt Lý Trình Cửu mơ hồ trong nháy mắt biến thành giật mình.

Sau đó từ giật mình nhanh chóng biến thành không cam lòng, nóng nảy, phẫn nộ!!

"Tên khốn này!!! Sao dám!?

"Vì sao không dám? "Lý Trình Di cười nói, đưa tay kéo tóc cô lên.

"Nhìn xem, chỉ cần em thắng, chị có thể làm gì được em? Bây giờ là ai đang khóc? Ai đang kêu?"

Tức giận

Tức giận

"Gian lận thì sao? Thua chính là thua. Ngay từ đầu chị cũng không nói không cho phép dùng đạo cụ chứ?"

Lý Trình Di buông tay ra, trên mặt mang theo nụ cười thú vị.

Nhìn kìa. Đây là kết cục của kẻ thua cuộc.

Hắn đưa tay vỗ vỗ mặt Lý Trình Cửu, đứng lên.

Đúng rồi, đánh không lại con có thể về nhà tìm ba mẹ khóc một chút nói không chừng sẽ rất có hiệu quả. Có muốn thử xem không?"

Lý Trình Cửu rốt cục khống chế được thân thể, gầm nhẹ một cái, phát lực từ trên mặt đất đứng lên.

Bốp!!

Tay phải của cô ấy tự động phủ găng tay hợp kim, đó là mô - đun chống đạn hợp kim mặc định.

"Đồ khốn!!!Cô toàn lực đấm mạnh vào ngực Lý Trình Di.

Bùm.

Cú đấm này trúng mục tiêu.

Nhưng…

Ngực Lý Trình Di tựa như nham thạch hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào.

Bùm!

Một cái vung quyền trong nháy mắt đánh vào trên mặt Lý Trình Cửu, khiến cô bay xuống bãi cỏ, lăn ra bảy tám mét.

Kết thúc rồi.

Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Xa xa Lý Trình Cửu đã không có động tĩnh, hoàn toàn hôn mê.

Mà vào giờ khắc này, lúc trước đạt được phẫn nộ ác niệm, cũng rốt cục toàn bộ được hấp.

Ác niệm phần trăm, cũng từ trước sáu mươi mấy, thẳng lên tới 89.

"Còn kém 11 phần trăm nữa." Thật nhanh, không hổ là người thân nhất của ta, thời khắc mấu chốt ủng hộ, thật tốt.

Tâm tình anh thoải mái, trên mặt tự nhiên toát ra nụ cười vui vẻ.

Về phần Lý Trình Cửu, nhìn qua thương thế rất nặng, nhưng kỳ thật bản thân bởi vì lúc hắn ra tay xen lẫn lực trường rực rỡ, lại có thu lực, chỉ là nhìn qua thê thảm.

Trở về dưỡng thương vài ngày là có thể vui vẻ.

Xoay người, hắn sải bước đi về phía mọi người bên sân, nhận lấy áo khoác âu phục từ trong tay Chu Tinh Đồng.

Chương 386: Nhổ tiếp lông cừu

"Hai người"

Mới mở miệng, Tạ Trăn và Phạm Vũ Phỉ liền không hẹn mà cùng lui về phía sau một bước, vẻ mặt khẩn trương nhìn anh.

"Không còn sớm, tôi còn có chút việc, sẽ không tiễn hai người. Tinh Đồng, cô giúp tôi lái xe đưa họ về chỗ ở. "Lý Trình Di dặn dò.

"A được, được. "Chu Tinh Đồng nhanh chóng lên tiếng trả lời.

Bên Trình Cửu, không sao chứ? "Phạm Vũ Phỉ nhịn không được hỏi.

"Không sao. Chị ấy chỉ ngất đi, nội tạng hơi chảy máu, không có gì đáng ngại.

"… "Cái này anh gọi là không có gì đáng ngại???

Một đám người trong lòng điên cuồng, lúc này rốt cục cảm nhận được cái mà Lý Trình Cửu lúc trước cảm thụ.

Như vậy tôi xin lỗi trước.

Lý Trình Di cảm thụ được chỉ còn 11 phần trăm ác niệm cuối cùng cảm giác đêm nay không bổ sung xong, anh sợ là ngủ không ngon giấc.

Dù sao bà chị cũng vô dụng rồi. Đợt nhổ lông cừu tiếp theo phỏng chừng phải chờ tinh thần bà chị khôi phục, thể lực khôi phục mới được.

Có thời gian này, không bằng đi nhổ một vật liệu khác.

Ra khỏi câu lạc bộ, bên ngoài đã có một chiếc xe hơi tự động của Minh Viễn đang chờ.

Lý Trình Di lên xe.

Màn hình điều khiển phía trước truyền ra âm thanh.

Anh Trình, Từ gia đã đưa người đến công ty rồi. Anh trực tiếp tới là có thể nhìn thấy. "Là giọng của Thải Hồng Đường.

Lý Trình Di không trả lời, bởi vì đây là tin nanh, không phải giao lưu thời gian thực.

Xe chậm rãi tăng tốc, một đường chạy về phía công ty.

Lý Trình Di gọi điện thoại cho cha mẹ bên kia, bảo bà chị có chút việc, không về nhà nghỉ ngơi.

Còn đem thanh âm nói chuyện phiếm của mấy người vừa len lén ghi âm phát qua. Cho thấy bọn họ ở chung cực kỳ hòa thuận ổn định.

Chờ cúp điện thoại, xe đã đến dưới tầng công ty.

Toàn bộ Minh Viễn là một tòa nhà văn phòng trong nhà Đại Hùng.

Tổng cộng mười sáu tầng, không tính là cao, nhưng tuyệt đối đủ dùng.

Lý Trình Di xuyên qua hệ thống bảo vệ cửa tự động, đi vào đại sảnh tầng một.

Trong đại sảnh rộng rãi ấm áp, trong khu nghỉ ngơi đặt sô pha, nhân viên tiếp tân đang cùng một cô gái tóc đuôi ngựa đội mũ lưỡi trai cao gầy nói chuyện phiếm.

Mặt mày người con gái lạnh lùng, mang theo một cỗ sát ý khó hiểu, thoạt nhìn tuy rằng thanh tú xinh đẹp, nhưng cách gần lại làm cho người ta có một loại cảm giác nguy hiểm uy hiếp.

Trên người cô đơn giản mặc quần áo thể thao màu xám trắng liền thân, quần áo rộng thùng thình che giấu toàn bộ dáng người, cũng che giấu một ít vật uy hiếp mang theo trên người cô.

Cô chính là Trịnh Thanh Nhung, cũng là cường giả Lý Trình Di từng cứu.

Lấy sức một mình, lúc trước thiếu chút nữa cho anh lấp đầy một lần tiến hóa toàn bộ ác niệm.

Có thể nói là cùng Trang Di Cảnh, Maryann, cường giả đứng đầu cùng cấp bậc.

Trong tiếng bước chân rõ ràng, Lý Trình Di đi vào đại sảnh, tới gần Trịnh Thanh Nhung.

“Lý tổng, Trịnh tiểu thư này đợi ở đây một lát rồi. “Cô gái tiếp tân vội vàng đứng dậy, nhỏ giọng giới thiệu.

“Được rồi, cô về nghỉ ngơi đi. “Lý Trình Di gật đầu. Ánh mắt nhìn về phía Trịnh Thanh Nhung.

Người sau cũng đồng dạng đứng lên, tầm mắt nhìn qua.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, đều trầm mặc.

“Tên côn đồ ở đâu? Từ gia thả tôi ra, tập đoàn Thiết Phong cũng tạm thời thu hồi lệnh truy nã đối với tôi. Tất cả đều là anh đang giúp tôi sao? “Trịnh Thanh Nhung trầm giọng hỏi.

‘Lúc trước tên côn đồ đánh cô, cô không hận hắn ta sao? “Lý Trình Di hỏi.

‘Anh ta đánh thức tôi, cũng giúp tôi báo thù. Nếu như không chê, từ nay về sau, cái mạng này của tôi chính là của anh ta!”

“Chúng tôi là người Góc chết. Cô biết đây là ý gì không?

‘Trước khi đến tôi đã điều tra. Không sao, anh ấy chết rồi, tôi đi cùng anh ấy. “Trịnh Thanh Nhung quả quyết nói.

Ngoài miệng nói thì không ai tin.

“Tôi không cần anh tin. Nói cho tôi biết, tên côn đồ ở đâu? “Trịnh Thanh Nhung trầm giọng nói.

Lý Trình Di nhìn cô chăm chú, bắt đầu suy nghĩ làm thế nào mới có thể nhổ lông cừu từ trên người cô

“Không xứng đáng. Tên côn đồ đã bị tôi xử lý’.

Lý Trình Di đột nhiên trầm giọng mở miệng.

“Ha ha. “Trịnh Thanh Nhung nhìn anh, cũng không nói lời nào, chỉ cười hai tiếng.

“Cô không tin? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Anh cảm thấy tôi trước khi tới nơi này không điều tra cái gì sao? Từ gia thả tôi rời đi, còn chỉ định tôi tới nơi này, cho tôi nhiều thời gian như vậy, anh cảm thấy tôi như thế nào mà lại thẳng thắn với anh như vậy?”

Trịnh Thanh Nhung bình tĩnh trở lại.

“Chuyện của em tôi, làm cho tôi hiểu được một đạo lý. Lỗ mãng hẳn phải chết không thể nghi ngờ’.

Lý Trình Di liên tưởng đến một cô gái yếu đuối như cô, lẩn trốn lâu như vậy giữa tập đoàn Thiết Phong và Từ gia, còn có thể lái xe đâm chết một đứa con trai khác cùng cường bạo em gái mình trước đó.

Có thể thấy được cô quả thật đã không còn là người lỗ mãng lúc trước.

“Được rồi. Tôi hiểu ý của cô. Nhưng tôi tạm thời không có khả năng dẫn cô đi gặp tên côn đồ. Cô nên biết tình huống của cô, Lý Tưởng Hương đang tìm cô còn có rất nhiều thế lực bị cô làm hỏng chuyện cũng đang tìm cô. Gây thù nhiều có đôi khi không phải chuyện tốt. “Lý Trình Di nói.

‘Tôi hiểu, tôi hiểu”. “Trịnh Thanh Nhung gật đầu.

Bây giờ, thời gian là 9 giờ 32 phút. Nếu sau này cô muốn gặp tên côn đồ, nếu thật sự muốn báo đáp hắn ta, vậy theo tôi làm một chuyện.

Lý Trình Di nhìn di động, nói.

Chuyện gì?

“Một việc sẽ khiến cô rất thoải mái.” Lý Trình Di lấy kính AR từ trong túi áo ra, cúi đầu đeo lên.

Quay người lại, anh sải bước ra khỏi tòa nhà, bên ngoài đã có một chiếc xe màu đen mới đang chờ.

Sắc mặt Trịnh Thanh Nhung khẽ biến, nhìn bóng lưng Lý Trình Di, chần chờ một chút, vẫn cắn răng một cái, đi theo.

Hai người lục tục lên xe.

Răng rắc.

Chương 387: Cá nằm trên thớt

Cửa xe tự động khóa, bên trong xe không người lái.

Hai người ngồi song song ở hàng sau.

“Nếu anh có ý không tốt với tôi, đừng trách tôi không khách khí với anh. “Trịnh Thanh Nhung lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Cô hiểu lầm rồi. “Lý Trình Di cười nói,” Tôi là một người vô cùng hiền lành lại dịu dàng. Tuy rằng tôi rất tán thưởng cô, nhưng có chút chuyện không có ý nghĩa, tôi tuyệt đối sẽ không làm.

“Anh tốt nhất nên nói như vậy. “Trịnh Thanh Nhung lạnh lùng nói.

‘Đừng sợ. “Lý Trình Di nheo mắt lại.

Bốp!

Đột nhiên anh đưa tay, một tay bóp cổ Trịnh Thanh Nhung.

Bùm!!

Sức mạnh cực lớn đem cô gắt gao chống ở trên cửa sổ xe, phát ra tiếng trầm đục.

Bất lực!

Trong nháy mắt Trịnh Thanh Nhung phát giác động thủ, phản xạ có điều kiện muốn cũng động thủ, nhưng căn bản không kịp phản ứng.

Quá nhanh.

Cho nên tay cô mới thò vào túi, còn chưa sờ được dụng cụ, cả người đã hoàn toàn không thể khống chế được thân thể vô lực.

“Cô xem. “Lý Trình Di buông tay,” Nếu tôi thật sự muốn động thủ, cô không phản kháng được”.

Trịnh Thanh Nhung bị buông ra ho khan vài tiếng, sắc mặt khẽ biến, ngồi ở chỗ ngồi, không nói một lời.

Chỉ là từ trong nháy mắt lúc giao thủ, cô hoàn toàn cảm nhận được, cái gì gọi là cá nằm trên thớt.

Ho khan xong, cô lẳng lặng ngồi xem Lý Trình Di định giở trò gì.

‘Đúng rồi, yên tĩnh lại, như vậy là được rồi. “Lý Trình Di hài lòng gật đầu.

Anh mở đài phát thanh âm nhạc trong xe.

Đài phát thanh ban đêm của Toại Dương chậm rãi vang lên tiếng nhạc có chút tạp âm.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ước chừng hơn mười phút sau, xe chậm rãi dừng lại.

Dừng lại ở một con phố ăn vặt buổi tối có chút náo nhiệt.

Đối diện phố ăn vặt, đối diện với một biệt thự độc lập.

“Đây là đâu? “Trịnh Thanh Nhung hỏi.

“Một nơi tốt. “Lý Trình Di cười nói.

Nơi tốt?

Không đợi Trịnh Thanh Nhung nghi hoặc, cô đã nhìn thấy Lý Trình Di xuống xe.

Do dự một chút, cô cũng xuống xe theo.

Hai người đứng trước cửa biệt thự đợi một lát, rất nhanh.

Hai bóng người cao gầy khoác áo gió tối màu, đội mũ từ biện thự bước nhanh về phía hai người.

Thấy Lý Trình Di, bước chân hai người lập tức tăng tốc, dường như có chút vội vàng.

“Xin hỏi, có phải là Lý tổng không?“Một người đi ở phía trước, rõ ràng là một cô gái, bỏ mũ xuống, lộ ra gương mặt trắng nõn xinh đẹp.

Mái tóc xoăn màu nâu nhạt đến thắt lưng, cô gái này có vẻ đẹp quyến rũ vừa chín. Vừa nhìn liền làm cho người ta liên tưởng đến vợ người.

Cô cũng đúng là vợ người.

“Là tôi. “Lý Trình Di chủ động nghênh đón. Đều chuẩn bị xong chưa?

“Ừ, làm phiền anh rồi. “Cô gái kéo một người khác qua,” Mau cảm ơn chú Lý đi.

“Cháu cảm ơn chú Lý. “Một bóng người phía sau ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt trắng nõn tinh xảo quyến rũ.

Một cậu bé rất xinh đẹp.

Nếu như không phải thanh âm là giọng nam, thì vừa nhìn, sẽ không ai tin tưởng cậu bé là nam giới.

‘Không cần khách khí. Tôi và Trịnh tổng của Thiết Phong là bạn bè. Bạn bè, phải giúp đỡ lẫn nhau thôi. “Lý Trình Di cười nói.

“Nào, lên xe, chúng ta rời khỏi đây trước. “Anh chào hỏi.

Nhìn đến đây, Trịnh Thanh Nhung sắc mặt quái dị, cô đã đoán được thân phận của hai người này.

Vợ của Trịnh Khải, Trần Tung và con trai của người thứ ba.

Tổng giám đốc tập đoàn Thiết Phong bị cắm sừng, chuyện này truyền khắp thành phố Toại Dương.

Cô tự nhiên cũng nghe nói.

Nhưng bây giờ

Trực tiếp đón vợ Trịnh Khải và con trai của kẻ thứ ba tới đây, đây là thao tác quỷ quái gì!?

Đang lúc mấy người lên xe chuẩn bị rời đi.

Trong tiểu khu lại vội vã lao ra một đám đàn ông cao lớn mặc áo ba lỗ đen, trong đó có mấy người còn mặc áo giáp, nhìn thấy xe của Lý Trình Di, bọn họ tựa hồ có thứ gì đó định vị, trực tiếp lao về phía xe.

Dừng lại!

Một người phía trước rống to, vọt tới trước đầu xe chặn đường.

Đụng đi.

Lý Trình Di ngồi xuống, mỉm cười nói.

Ong!

Xe ầm ầm tăng tốc, hung hăng lao về phía trước, đâm vào đám người chặn đường.

Thình thịch một cái trầm đục người bị đụng bay ra ngoài, lăn lộn trên mặt đất hơn mười vòng.

Xe nghênh ngang rời đi, chạy về phía công ty Minh Viễn.

Nhưng không đi được bao xa, chỉ là sau mấy con phố, lập tức từng chiếc xe đều từ các phương hướng, chặn xe lại.

Xe không thể đi tới.

Trịnh Khải từ trong một chiếc xe phía trước mở cửa xuống, sắc mặt xanh mét, nhìn chằm chằm bên này.

“Lý tổng, anh có ý gì?!”

“Nhanh thật! Anh quả nhiên luôn theo dõi chúng ta! “Vợ Trịnh Khải, Trần Tung hoảng sợ ôm con trai nói.

Trịnh Thanh Nhung nhìn về phía Lý Trình Di. Hiển nhiên đang chờ anh đưa ra biện pháp đối phó.

Các ngươi ở lại trên xe.

Lý Trình Di mở cửa, xuống xe.

Đứng bên cửa xe, ánh mắt anh lướt qua những người xung quanh, nhìn thẳng về phía Trịnh Khải.

“Trần Tung phu nhân là bạn bè của tôi, như thế nào, Trịnh tổng liền không cho phép tôi đón bạn bè của mình cùng đi ra ngoài nghỉ ngơi một chút?”

Vẻ mặt anh tự nhiên, thật sự toát ra một tia bất mãn cùng ngạc nhiên.

“Người trong sáng không nói những câu mờ ám, chuyện này Lý tổng không liên quan đến cậu, tôi khuyên cậu tốt nhất đừng xen vào việc của người khác. “Trong con ngươi Trịnh Khải tất

cả đều là tơ máu, hiển nhiên mấy ngày nay đều không nghỉ ngơi tốt.

“Không liên quan đến tôi. “Lý Trình Di gật đầu,” Nhưng con người tôi, thích nhất là xen vào việc của người khác.

Anh khẽ mỉm cười với đối phương.

“Anh là một người đàn ông, khi dễ một người con gái yếu đuối còn mang theo một đứa bé, tôi làm sao cũng nhìn không nổi’.

Chán ghét

Chán ghét

‘Lý Trình Di, tốt nhất cậu không nên ép tôi. “Sau lưng Trịnh Khải chậm rãi đi ra một người đàn ông khôi ngô cao một mét chín.

Trong tay người đàn ông xách theo vali nhỏ màu đen, một thân áo da bó sát người màu đen, lộ ra lồng ngực, trên mặt rõ ràng đặc thù của người Sultan, làm cho anh nổi bật trong đám người

Người này là Khổng Tư Thần, cũng là chuyên gia điều khiển vũ khí bay của tập đoàn Thiết Phong.

Chương 388: Chán ghét

“Tôi không ép buộc bất cứ ai. “Lý Trình Di nghiêm túc nói. “Tôi chỉ đang làm một việc mà bất kỳ người đàn ông nào cũng sẽ giúp đỡ.”

Vẻ mặt anh chân thành, không có sự dối trá.

Nhưng khi tôi nghe được đầu dây bên kia, một người mẹ đáng thương, mang theo con mình lẻ loi hiu quạnh, không nơi nương tựa, còn bị người uy hiếp đến cùng đường, lòng trắc ẩn trong lòng tôi liền động.”

Chán ghét+2

Chán ghét

Chán ghét

Chán ghét

Xung quanh còn có người nhịn không được phát ra tiếng cười.

Hiển nhiên không chỉ có một người sinh ra phản ứng với lời nói của Lý Trình Di. Cũng không chỉ một người sinh ra chán ghét đối với anh.

“Lý Trình Di!! “Sắc mặt Trịnh Khải đã bắt đầu biến thành màu đen.

Anh ta những ngày này rõ ràng tóc bạc nhiều hơn rất nhiều, lúc này từ xa nhìn lại, đã là một đầu tóc bạc.

Đừng ép tôi!

‘Mang nhiều người đến như vậy là muốn uy hiếp tôi? Dùng bạo lực ra tay với tôi sao? “Lý Trình Di nhướng mày.

Trịnh Khải siết chặt nắm đấm, răng cắn kẽo kẹt rung động.

Nhưng anh ta không dám.

Cửu Nghi nghiêm ngặt, loại thời điểm này nếu anh dám động thủ, chắc chắn mình sẽ thiệt thòi

Đừng nhìn người khác, nhưng chính anh ta hạ lệnh, thật đúng là không nhất định sẽ có người nghe anh động thủ.

“Tránh đường đi, Trịnh tổng. “Lý Trình Di cười nói.

Im lặng.

Giao lộ bị chặn một lúc lâu.

Cuối cùng.

Trịnh Khải phất tay bảo xe tránh ra một con đường.

Xe Lý Trình Di chậm rãi lái ra ngoài, trước khi đi, cửa sổ xe mở ra.

Anh từ trong xe thò đầu ra.

Đa tạ Trịnh tổng, không hổ là người cầm lái tập đoàn Thiết Phong. Vợ anh tôi mang đi rồi.

Tức giận

Tức giận

Trịnh Khải ở phía sau sắc mặt biến thành màu đen, mặt đều có thể nhìn thấy rõ ràng mạch máu sưng tấy nhô lên.

Một vết máu từ khóe miệng anh chậm rãi chảy ra.

Còn thiếu chút nữa! Còn kém một chút cuối cùng.”

Trong xe, Lý Trình Di cảm thụ được Ác Chi Hoa ấn ký bên trong cuối cùng ác niệm phần trăm, 99%, còn kém cuối cùng một điểm.

Cứ như vậy rời đi, hoàn cảnh thu nhập tốt như vậy, không còn nhổ nữa thật đáng tiếc.

Bốp.

Cửa sổ xe lại trượt xuống, Lý Trình Di lại thò đầu ra ngoài.

Đúng rồi Trịnh tổng, anh nói xem chuyên gia điều khiển vũ khí bay của anh tới đây có ích lợi gì? Chả được việc gì, dứt khoát cho nghỉ việc đi, anh xem hắn có dám động thủ không? Chỉ là một tên phế vật.

“Cậu mà còn kêu nữa, đừng trách tôi không khách khí với cậu. “Khổng Tư Thần nhịn không được.

Anh ta cũng không phải là loại người lo lắng rất nhiều như Trịnh Khải. Tuy rằng không thể bên đường lấy mạng đối phương, nhưng cho chút giáo huấn vẫn có thể.

‘Có gan thì giết thử tôi xem. “Lý Trình Di cười nói,” Không gan thì câm miệng’.

Sắc mặt Khổng Tư Thần cũng đỏ bừng lên.

Tức giận

Thành công rồi!

Đang lúc tất cả mọi người cho rằng Lý Trình Di rời đi.

Xèo.

Xe anh dừng lại.

Sau đó lại rút lui, dọc theo đường cũ trở về.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, xe một lần nữa trở lại trước cửa biệt thự.

Sau đó cửa xe mở ra, vợ Trịnh Khải là Trần Tung và con trai bị từng người từng người bị đuổi ra.

Hai người ngơ ngác đứng bên cạnh xe, không biết làm sao.

Cửa sổ xe hạ xuống, Lý Trình Di lớn tiếng nói với Trịnh Khải.

Thật ngại quá, Trịnh tổng, lúc trước tâm tình tôi không tốt, chỉ đùa với anh một chút. Vợ anh tôi trả lại anh.

“. ? ? ? ”

Trịnh Khải thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã xảy ra chuyện gì, liền nhìn thấy chiếc xe nhanh như chớp tăng tốc, chạy nhanh về phía xa xa.

Đợi đến khi xe hoàn toàn không còn bóng dáng.

Trịnh Khải mới kịp phản ứng, Khổng Tư Thần cũng ngơ ngác nhìn nhau.

Thật là tên thần kinh!

Anh ta cắn răng mắng.

“Khó trách người khác đều nói đừng chọc Góc chết người ” Khổng Tư Thần không biết nói gì, “Hắn ta rốt cuộc có ý đồ gì?”

Cảm xúc vừa rồi còn bởi vì Lý Trình Di trào phúng mà tức giận, lúc này đã sớm biến mất.

“Đừng đứng đó nữa, mang mọi người về xem! “Trịnh Khải chỉ huy người đứng lên.

Lúc này trong lòng anh tựa như ăn ruồi bọ, thật sự bị ghê tởm.

Vội vã nghe được tin tức, bỏ cả một vụ làm ăn, chạy về nhà, kết quả chính là một trò đùa?

Chỉ để chứng kiến một tên thần kinh bỡn cợt

Anh cuối cùng cũng hiểu được hàm nghĩa của những lời này.

Liên tưởng đến anh ta lúc trước cư nhiên còn dự định chủ động đi trêu chọc tên côn đồ Minh Viễn…… Lúc này trong lòng liền thấy may mắn.

Vèo.

Tòa nhà công ty Minh Viễn.

Xe dừng lại, cửa xe tự động mở ra.

Lý Trình Di và Trịnh Thanh Nhung không ai nói với ai câu nào xuống xe.

Người trước tươi cười đầy mặt, người sau mặc dù chỉ là đi dạo một vòng, nhưng tâm tình cũng sảng khoái.

“Đi thôi, lên trước đi, tên côn đồ sẽ tới gặp cô ngay. “Lý Trình Di nói.

‘Được. Bất quá, vừa rồi anh làm như vậy, có ý nghĩa gì? “Trịnh Thanh Nhung không hiểu.

“Không có ý gì. “Lý Trình Di trả lời,” Vui vẻ thôi.

… “Vẻ mặt Trịnh Thanh Nhung đờ đẫn, hoàn toàn không thể hiểu được suy nghĩ của đối phương.

Lý Trình Di cũng không cần cô hiểu. Cảm thụ được ấn ký của Ác Chi Hoa, Tiết mao phi liêm Hoa Lân Y đã viên mãn.

Một lần tiến hóa hoàn thành, Hoa Lân Y và Hoa Ngữ đều được cường hóa nhất định.

Tuy rằng cường hóa không nhiều lắm, nhưng cũng có thể tiến thêm một bước tăng lên thực lực chỉnh thể của anh.

Hơn nữa, hoa ngữ Tiết mao phi liêm, chung quy cũng khác so với những hoa ngữ khác.

Loại hoa ngữ huyết mạch bị động này sẽ cường hóa như thế nào, anh còn chưa trải nghiệm.

Trở lại công ty, dàn xếp ổn thỏa cho Trịnh Thanh Nhung, sau đó anh lặng lẽ mặc áo vảy hoa tử đằng vào, đi gặp cô một lần, trấn an cô ở lại công ty, trở thành nhân viên.

Việc này coi như tạm thời chấm dứt.

Chương 389: Tiến hóa Tiết mao phi liêm

Trịnh Thanh Nhung là cường giả ý chí kiên định, dự trữ ở trong công ty, hoàn toàn có thể dùng làm kho ác niệm.

Sau khi xử lý xong việc vặt, Lý Trình Di một mình lái xe, đi tới vùng ngoại ô, tìm một khu rừng hoang dã.

Anh đã có chút vội vàng, muốn thể nghiệm tiến hóa sau huyết mạch hoa ngữ.

Vẫn là vị trí rừng lần trước.

Trong tiếng lá cây rắc rắc giẫm nứt.

Lý Trình Di mặc một thân vảy hoa màu tím, lẳng lặng đứng ở giữa rừng.

Xung quanh còn có dấu vết mặt đất mà lần kiểm tra trước của anh để lại.

Mở thiết bị che chắn, đặt lên chạc cây cách đó không xa. Để tránh bị quay lén.

Hít sâu vào.

Lực chú ý của anh tập trung vào ấn ký Ác Chi Hoa ở khoảng trống của Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm.

Xì.

Vô số cánh hoa dài nhỏ màu tím hồng bay lên trời, ở không trung bên cạnh anh hiện ra.

Một lượng lớn cánh hoa Tiết mao phi liêm bao lấy Lý Trình Di.

Một giây sau.

Cánh hoa tản ra.

Một bộ áo giáp nặng nề lưng sơn đen kim loại cánh chim bao phủ ở trên người anh.

So với Tiết mao phi liêm Hoa Lân Y lúc trước, áo giáp lúc này ở sau lưng có thêm một đôi cánh kim loại sắc bén màu đen do lưỡi dao tạo thành.

Trước ngực cũng có một cái đầu rồng bạch cốt dữ tợn, làm kính hộ tâm ngăn trở toàn bộ lồng ngực.

Mũ bảo hiểm đỉnh đầu, thì từ trước đó là đầu cá sấu, biến thành ba sừng màu đen xoắn ốc hướng lên trên.

Mặc áo giáp chỉnh thể, Lý Trình Di cũng cao tới 2,5m.

Có thể nói trong tất cả Hoa Lân Y, bộ này dày nhất.

Phù phù.

Lý Trình Di há mồm thở ra.

Một luồng khí đen mang theo tia lửa mãnh liệt phun ra.

Trong nháy mắt liền đốt vị trí mặt đất đối diện thành một mảnh cháy đen.

Kế tiếp nên là hoa ngữ.

Anh mang theo chờ mong khó hiểu nào đó, tâm niệm khẽ động.

Hoa ngữ: Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp!

Trong nháy mắt khởi động hoa ngữ.

Không trung sau lưng Lý Trình Di, im lặng hiện ra một đám khói đen lớn.

Trong khói đen, một đồng tử dựng thẳng màu vàng to lớn, ước chừng bằng nửa người của anh chợt mở ra.

Đôi mắt dựng thẳng màu vàng lẳng lặng nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, trong mơ hồ tựa hồ có một cỗ sức mạnh không hiểu, hàng lâm ở trên người anh, bắt đầu cải tạo huyết mạch thân thể.

Một con rồng dài hai sừng màu xám đen nửa trong suốt, từ giữa không trung bên cạnh Lý Trình Di, tự nhiên hiện ra.

Cả người Trường Long mọc đầy vảy đen như gai ngược, hai sừng xoắn ốc, lỗ tai giống như cánh dơi, thỉnh thoảng gấp lại mở ra.

Thân dài ít nhất sáu mét, tựa như con rắn dài, quấn lấy toàn thân Lý Trình Di ở chính giữa.

Ngao.

Một loại tiếng kêu như sư tử lại như tiếng trâu rống, từ trong miệng trường long vang lên.

Nó tăng tốc, đầu đột nhiên vọt vào trong Hoa Lân Y trên ngực Lý Trình Di.

Không đến hai giây, toàn bộ trường long liền hoàn toàn biến mất ở trong lồng ngực.

Rất nhanh, khói đen tản đi, đôi mắt dựng thẳng màu vàng cũng tản đi.

Hết thảy lại khôi phục yên tĩnh ban đầu.

Lý Trình Di đứng tại chỗ. Hoa Lân Y nhanh chóng tản ra, hóa thành cánh hoa biến mất.

Anh ngẩng đầu lên, lồng ngực phồng lên cao.

Đột nhiên, mở miệng.

Bùm!

Một cột lửa màu đỏ sậm, từ trong miệng anh ngửa mặt lên trời phun ra, lao ra hơn mười mét, mới chậm rãi tản ra.

“Mình có thể cảm giác được, sức mạnh mới, sức mạnh mạnh hơn, ở trong cơ thể bắt đầu khởi động.”

Hai mắt Lý Trình Di hiện ra màu vàng sậm nổi bật.

Anh nhìn về phía Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

Nơi đó biểu hiện phản hồi hoa ngữ, đã có biến hóa rất nhỏ.

‘Hoa ngữ:Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp (huyết mạch tiến hóa một bậc tiếp theo trở thành Huyết mạch Ảnh Long loại yếu)’

” Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm có thể tiến hóa số lần — 5 lần (đã tiêu hao 1 lần)”

Thành công rồi.

Khóe miệng Lý Trình Di nứt ra, lộ ra hàm răng bén nhọn mà trắng bệch.

Tiếp theo, là thời điểm lựa chọn hoa thần vị mới.

Là Hoa Ban tím, hay là Ngọc Lan tím?

Vài ngày sau.

Trụ sở công ty Minh Viễn.

Thải Hồng Đường Râu nâu, Đại Hùng, Long Môn Điếu, cộng thêm Lý Trình Di, tất cả mọi người đều đến đông đủ.

Sáng sớm, ngoài cửa sổ mặt trời mới mọc, đã có từng chiếc phi hành khí tự động làm việc, đánh dấu lưu lượng vận chuyển hàng hóa một ngày mới của cả thành phố.

“Từ sau khi làm quảng cáo đánh, nghiệp vụ công ty cho tới nay, tổng cộng hoàn thành 15 đơn, theo thứ tự là người Góc chết bản địa Toại Dương và phụ cận thành thị đặt hàng

Bán được nhiều nhất, vẫn là tư vấn chi tiết về Góc chết, có thể là phương pháp ứng phó.

Râu nâu đơn giản báo cáo tình huống.

“Tổng thu nhập là 14,6 triệu, trong đó bảy phần là thu nhập tư vấn, hai phần là thu nhập trang bị, một phần là thu nhập huấn luyện. Trừ chi phí phát lương, lợi nhuận ròng là 1,27 triệu.”

Lúc này mới bao lâu? Hơn nửa tháng đã có hơn 1 triệu tiền lợi nhuận, chậc chậc, xem ra việc làm ăn này rất có triển vọng. “Thải Hồng Đường đạp một cước lên bàn lười biếng nói.

“Chỉ cần không thua lỗ, có thể duy trì bình thường là tốt rồi. “Lý Trình Di nói.

“Thông qua mở rộng nghiệp vụ, mục đích chủ yếu của chúng ta vẫn là thu thập tư liệu lưu trữ Góc chết, đồng thời thu nhân tài lợi hại từ trong Góc chết, trợ lực cho mục tiêu chung của chúng ta.”

Nghiệp vụ triển khai bình thường, tất cả thuận lợi, như vậy kế tiếp, chúng ta nên tiếp tục kế hoạch lúc trước. “Đại Hùng nhẹ giọng nói. “Anh Trình, sau khi Quyển sách bìa xanh cầu nguyện, manh mối kế tiếp bị cắt đứt, bên anh có tiến triển gì mới không?”

Quyển sách bìa xanh không cách nào lật xem, đây là tên côn đồ nói cho tôi biết. Cho nên nếu muốn lưu lại chữ viết trên đó, không phải một chuyện đơn giản. Mà lúc trước truyền ra tin đồn Quyển sách bìa xanh có khả năng thoát khỏi Góc chết, là Lê n.

Chương 390: Lời nguyền Góc chết

“Lê n được công nhận là một trong những người gần thoát khỏi Góc chết nhất. Thi thể của anh ta đến bây giờ vẫn chưa bị phát hiện. Thậm chí vật chứa gien của anh cũng biến mất một cách thần bí. Tư liệu phục chế ký ức của anh ta cũng tự động biến mất. “Lý Trình Di còn chưa nói xong, đã bị Thải Hồng Đường giơ tay cắt đứt.

“Trọng điểm là, nếu Lê n không xuất hiện nữa, như vậy ai có thể chứng minh anh là người gần thoát khỏi Góc chết nhất đây?”

Bởi vì để lại lời nhắn. “Lý Trình Di trả lời,” Người Góc chết sống lâu nhất hai năm, anh cũng đã tiếp cận cực hạn này. Hơn nữa……

“Hơn nữa cái gì? “Lực chú ý của mọi người đều tập trung lại, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Hơn nữa, lúc trước Tân Đức Lạp có nhắc qua với tôi một chút. “Lý Trình Di nhìn mọi người. Ngữ khí nhẹ nhàng.

“Ông ta nói, ông hoài nghi Lê n, còn chưa chết.

‘Không có khả năng! Không ai có thể vượt qua lời nguyền sống quá hai năm khỏi Góc chết! “Râu nâu lắc đầu nói.

“Ông Tân Đức Lạp đã từng đề cập đến điều đó khi nói chuyện với tôi, và mỗi khi ông ấy điều tra Góc chết và gặp nguy hiểm, ông ấy luôn cảm thấy như có một sức mạnh âm thầm giúp ông ấy, giúp ông ấy có được manh mối.”

Lý Trình Di dừng một chút, tiếp tục.

Cỗ sức mạnh này khiến ông tìm kiếm nhưng không có manh mối. Nhưng nếu chỉ quy kết là vận khí, vậy vận khí của ông ấy cũng quá tốt.

Tân Đức Lạp nhất định có nguồn tin đặc biệt của riêng mình. “Thải Hồng Đường tổng kết,” Vậy chúng ta tìm thế nào? Cũng theo đường Lê n, đi theo con đường cũ của anh ta?”

“Không có ý nghĩa gì, Lê n đến bây giờ còn chưa xuất hiện, cho dù còn sống, cũng khẳng định thất bại. Điều này chứng

minh con đường của anh ta không có cách nào thành công. Chúng ta phải tìm lối tắt khác. “Đại Hùng nghiêm túc nói.

“Nếu chúng ta có thể nghiên cứu rõ ràng, Góc chết mang người từ trong hiện thực đi như thế nào, có lẽ có thể từ góc độ này, ngăn cản bị Góc chết kéo người vào thì ngay từ đầu triệt để ngăn chặn hiện tượng Góc chết.” Thải Hồng Đường đưa ra quan điểm mới.

“Đó là một biện pháp. “Lý Trình Di gật đầu. Mặt khác, còn có thể thu thập quy luật số liệu từ những người bị kéo vào Góc chết”.

“Điểm ấy cũng có thể. mặt khác còn có phương pháp khóa chặt, Góc chết làm như thế nào vẫn khóa chặt một người, nhiều lần kéo vào?”

Roẹt Roẹt

Đột nhiên điện thoại của Lý Trình Di vang lên.

Lúc này họp, anh đã sớm đặt điện thoại di động ở chế độ không quấy rầy.

Chỉ có một vài cuộc gọi quan trọng nhất có thể được thực hiện vào thời điểm này.

Lúc này, anh cầm lấy điện thoại di động nhìn.

Tân Đức Lạp.

Trong lòng Lý Trình Di rung lên, nhanh chóng ấn nút kết nối.

“Ông chủ! Cuối cùng ông cũng tỉnh rồi!”

Anh đứng dậy, đang định ra ngoài nghe điện thoại.

Đột nhiên đầu dây bên kia truyền đến một giọng nói có vẻ suy yếu.

“Tiểu Di, có thể thân thể tôi sắp không được, nghe được chính cậu thành lập Team, bắt đầu truy cách thoát ly khỏi Góc chết phương pháp, tôi rất vui. Cho nên, nếu như có thể, có thể cho tôi gia nhập, chiếm một vị trí hay không.

“Ông chủ “Lý Trình Di đang muốn hỏi chi tiết tình huống.

Để trả thù lao cho việc gia nhập, tôi có thể nói cho mọi người biết một bí mật. “Tân Đức Lạp tiếp tục nói.

“Bí mật gì? “Trong lòng Lý Trình Di mơ hồ có dự cảm khó hiểu.

“Bí mật là…” Tân Đức Lạp dừng lại.

Góc chết, kỳ thật có một người, đã từng thoát ly.

Thật sự, có người thoát khỏi Góc chết?!

Kỳ thật trong lòng Lý Trình Di cũng mơ hồ suy đoán lời nói của Tân Đức Lạp, nhưng sau khi chân chính nghe được ông thừa nhận, không thể nghi ngờ đả kích trong lòng anh rất lớn.

Góc chết cho tới nay, đều có quy luật cùng độ khó cực kỳ nguy hiểm.

Thời gian cố định sẽ không ngừng kéo người vào đó, theo thời gian trôi qua, số lần kéo người sẽ càng ngày càng nhiều, độ khó tại Góc chết cũng càng lúc càng lớn.

Mấu chốt là phương thức tiến vào Góc chết, không phải chỉ có bị động bị kéo vào. Vận khí không tốt, đi vào cái khác Góc chết cảm ứng phạm vi, trực tiếp xông vào không phải chính mình Góc chết người, cũng có rất nhiều.

Đừng nhìn Thải Hồng Đường Đại Hùng không phải là người có tần suất thoáng hiện cao nhưng nếu cứ đi đến gần Góc chết thì cũng thể nào cũng bị kéo vào.

Mấu chốt là, người Góc chết cũng không biết chung quanh mình có Góc chết hay không. Cũng không biết mình rốt cuộc có hoạt động trong phạm vi cảm ứng Góc chết hay không.

Đó mới là điều nguy hiểm nhất.

Dưới tình huống như vậy, thoát khỏi Góc chết liền trở thành một vấn đề cực kỳ khó khăn.

Bởi vì chỉ có hoàn toàn cảm ứng được Góc chết, hoặc là tất cả Góc chết toàn bộ biến mất mới có thể làm được điểm ấy.

Mà hiện tại, Tân Đức Lạp nói cho bọn họ biết, thật sự có một người, làm được điểm ấy?

“Tôi không nói chơi đâu”.

Tân Đức Lạp trịnh trọng trả lời qua điện thoại.

“Kỳ thật rất nhiều tư liệu của chính phủ cũng có ghi chép, chỉ là tồn tại của Góc chết, đối với phía chính phủ mà nói, ít nhiều cũng có chút giá trị.”

Ít nhất các loại nghiên cứu môi trường khác nhau, thể hiện hiện tượng khác nhau, đều có thể cung cấp mẫu quý hiếm cho phát triển kỹ thuật.

Cho nên không ai để ý sự sống chết của người Góc chết, cũng không ai để ý người Góc chết có thể hoàn toàn thoát ly hay không.

Trong phòng họp hoàn toàn yên tĩnh.

Điện thoại di động của Lý Trình Di âm thanh không nhỏ, cho nên tất cả mọi người ở đây đều nghe được anh cùng Tân Đức Lạp đối thoại.

Hiệu quả mũi tiêm cường hóa đã chậm rãi thể hiện ra vào lúc này.

“Như vậy, người nọ là ai? Có thể nói không? “Lý Trình Di nhìn lực chú ý của những người còn lại đều bị hấp dẫn đến trên người mình, lúc này trầm giọng hỏi.

Chương 391: Tác giả quyển sách bìa xanh

“Mọi người không phải đã đi qua Vân Sơn sao? “Tân Đức Lạp nói,” Tác giả Quyển sách bìa xanh, chính là người duy nhất thoát khỏi Góc chết.

“Ông nói Lam Mộng sơn chủ?! “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Ừm? Cậu biết hả? “Tân Đức Lạp có chút ngoài ý muốn,” Đúng vậy, Lam Mộng sơn chủ, chính là người đã từng hoàn toàn thoát ly. Con tôi Lê n, một mực truy tìm, chính là dấu vết sơn chủ lưu lại. Con tôi muốn tái hiện phương pháp thoát ly của Lam Mộng sơn chủ năm đó.

“Quyển sách bìa xanh Lam Mộng sơn chủ lưu lại, chính là có liên quan đến chuyện này, đúng không? “Lý Trình Di hỏi.

Tân Đức Lạp càng bất ngờ, “Lam Mộng sơn chủ xuất thân không rõ, sống chết không rõ, còn có rất nhiều danh húy khác, hành tung lại có ghi chép tỉ mỉ, ông ta để lại một quyển sách cổ tên là Lam Mộng sơn chủ dị thức lục. Cho nên mọi người mới gọi ông ta là Lam Mộng sơn chủ. Nhưng rốt cuộc tại sao lại có danh xưng sơn chủ này, tôi cũng không rõ lắm.

Mặt khác, Quyển sách bìa xanh Lê n nhắc tới, kỳ thật, không phải Quyển sách bìa xanh mà mấy ngươi tranh đoạt lúc trước mà là vật khác. “Một câu nói này của Tân Đức Lạp, tựa như một tiếng sấm, trong nháy mắt khiến mọi người ở đây chấn động đến ngồi thẳng người.

Đặc biệt là Lý Trình Di.

Anh tự mình lặng lẽ cầu nguyện xong, Quyển sách bìa xanh ở trong tay hóa thành tro bụi biến mất.

Cái loại hóa thành tro bụi này không thể là giả được.

Mà hiện tại Tân Đức Lạp lại nói quyển sách màu xanh kia, chỉ là Quyển sách ước nguyện, không phải quyển sách bìa xanh chân chính?

Trong bút ký Lê n để lại cho tôi, nhắc tới, Quyển sách bìa xanh tổng cộng có hai quyển, một quyển là Quyển sách ước nguyện, một quyển là Quyển sách ghi chép. Mà hai quyển sách này đều không cách xa nhau, đều ở bên trong hai Góc chết khác nhau. Hai cái Góc chết này ngay sát nhau.

Bên cạnh?

Những người khác còn tốt, không rõ nguyên do.

Nhưng trong đầu Lý Trình Di lại lóe lên một tia điện - huyện Vân Sơn!

Anh nghĩ tới điểm này.

Góc chết huyện Vân Sơn, chính là Góc chết gần Lang Động.

Nếu như nói sách ước nguyện ở Lang Động, như vậy huyện Vân Sơn gần Góc chết Lang Động, cũng rất có thể là nơi cất giữ Quyển sách ghi chép.

“Cho nên, tôi đề nghị, nếu như muốn tìm được manh mối kế tiếp, tìm được dấu vết Lam Mộng sơn chủ lưu lại, tôi đề nghị, lấy Lang Động làm trung tâm, tìm kiếm Góc chết thứ hai, từ đó tìm Quyển sách ghi chép.”

“Những Góc chết khác, cái này phải xem anh Trình. Chúng ta ngay cả Lang Động đi vào cũng khó. “Thải Hồng Đường nhíu mày nói.

“Nếu có biện pháp có thể gia tăng xác suất chúng ta tiến vào Góc chết thì tốt rồi. “Đại Hùng nghiêm túc nói.

“Lúc trước còn phiền não chính mình tùy thời có thể đi vào Góc chết, hiện tại ngược lại là muốn chủ động đi vào, đây chính là trong truyền thuyết không hang cọp thì sao bắt được hổ con?” Bất quá, tôi cũng có cẩn thận phân tích qua, như thế nào mới có thể gia tăng tỷ lệ đi vào.

“Nói xem? “Ánh mắt mọi người tụ tập trên người anh.

Râu nâu ho khan vài tiếng.

Rất đơn giản, anh Trình có thời gian tần suất thoáng hiện cao, tần suất của chúng ta không cao, nhưng chúng ta có thể kéo dài thời gian. Để anh Trình xác định phạm vi đại khái trước, sau đó chúng ta không ngừng hoạt động trong phạm vi, sẽ có cơ hội đi vào”.

“Quả thật rất đơn giản. Vậy vấn đề bây giờ, là làm sao tìm được Góc chết kế bên Lang Động kia? “Thải Hồng Đường nói.

Tôi biết.

Lý Trình Di lên tiếng.

Trước khi tiến vào Lang Động, tôi đã gặp qua Góc chết kia. Đi vào bên ngoài một chút.

Mọi người nhất thời tinh thần hưng phấn lên.

“Thế nào? Có phạm vi đại khái không? “Thải Hồng Đường nhanh chóng hỏi.

Đầu bên kia điện thoại, Tân Đức Lạp cũng trầm tĩnh lại, chờ Lý Trình Di đưa ra đáp án.

“Có phạm vi. Hơn nữa rất lớn. “Lý Trình Di hít một hơi, nhẹ nhàng phun ra.

“Nhưng tôi hoài nghi bên trong có thể rất nguy hiểm, cho nên, tôi ở chỗ này hỏi lại một lần, mọi người có thật sự quyết định, muốn cùng nhau kiên định đi tiếp, vẫn truy tìm đến cùng cách thoát khỏi Góc chết không?”

Những lời này của anh giống như một loại chất vấn không phải những câu hỏi thông thường.

Mang theo một loại cảm giác nghi thức khó hiểu.

Không đi con đường này, có lẽ còn có thể sống lâu một chút, nhưng một khi đi lên con đường này, tùy thời đều có thể đi tìm cái chết.

Lý Trình Di đặt điện thoại lên bàn, giọng nói nghiêm túc và thành khẩn.

Anh ánh mắt quang hoàn nhìn mọi người, nhất nhất cùng ánh mắt của bọn họ đối diện.

Không ai né tránh, từ lúc Team này tụ tập, bọn họ đường xa mà đến cũng đã thể hiện ra quyết tâm của mình.

Bởi vì lúc trước Lý Trình Di đưa ra lý do tụ tập, chính là truy tìm phương pháp triệt để thoát khỏi Góc chết.

Mà người không có ý tưởng và quyết tâm này, sẽ không đi xa như vậy, trả giá nhiều như vậy, chỉ vì gia nhập một đội ngũ nhỏ như vậy.

“Anh Trình, là muốn đưa ra quyết định gì trọng đại sao? Nghiêm túc như vậy. “Long Môn Điếu cười hỏi.

“Đúng vậy. Cho nên tôi cần có được quyết tâm khẳng định một lần nữa của mọi người. “Lý Trình Di gật đầu.

“Mặc kệ là lý do gì, dù sao tôi cũng không muốn ngây ngốc chết như vậy. Cho nên, cho dù chết, bà đây cũng phải chết quang minh lỗi lạc!”

“Tôi đi theo chị Đường. “Đại Hùng ôn nhu mỉm cười.

“Tôi đã đáp ứng với anh tôi, sẽ mang theo phần của anh cùng nhau sống sót. “Râu nâu đứng lên.

“Chị Đường nói rồi cùng lắm thì chết! Sợ cái shit gì! “Long Môn Điếu đứng dậy theo.

“Tôi đã đặt sự sống và cái chết ra ngoài lề, những gì đã mất không thể cứu vãn, và bây giờ tôi chỉ muốn biết tại sao tất cả những điều này lại xảy ra”, Tân Đức Lạp trả lời qua điện thoại.

Chương 392: Tôi là Vẫn

‘Như vậy. Qua vài ngày nữa, tôi sẽ cho mọi người một đáp án. Mà bắt đầu từ lúc đó, chúng ta sẽ hoàn toàn kết thành một team chặt chẽ hơn. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Chuyện gì mà thần bí thế? “Long Môn Điếu tò mò

Thật ra thì rất đơn giản, các ngươi biết Tiếu Hào chế tạo áo giáp ngoài như thế nào không?

Lý Trình Di mỉm cười cầm lấy di động, không để ý tới mấy người ngây ngẩn cả người.

Ông chủ, ông cũng tới một chuyến đi.

Tân Đức Lạp trầm mặc, từ trong lời nói của anh, mơ hồ nghe ra thứ gì đó chờ mong.

“Được. “Ông nghiêm túc trả lời.

Ông hiểu được tính cách Lý Trình Di, nếu như không phải thật sự có lợi, đối với anh hữu dụng, đối phương sẽ không chủ động vào lúc này mời ông trở về Nghi quốc.

“Kế tiếp, ba ngày sau, mọi người đều tự chuẩn bị một chút, sau khi hết thời gian, lưu một người trông coi công ty những người còn lại toàn bộ đi tới Huyện Vân Sơn!”

Được!

Mọi người đồng thanh đáp lại.

Lúc này đây, tựa hồ mơ hồ có khí thế chân chính của một Team.

…….

Đêm khuya yên tĩnh.

Trong Vĩnh An uyển.

Lý Trình Di mượn ánh đèn tủ đầu giường, từ dưới giường kéo một túi đen ra.

Rèm cửa sổ đóng kín, cửa sổ đặt thiết bị che chắn.

Cửa khóa trái, nơi này là phòng ngủ riêng, bất luận kẻ nào đi vào đều sẽ có nhắc nhở tự động.

Tất cả các thiết bị có camera và chức năng ghi âm, tất cả đều được đặt trong một hộp cách ly riêng biệt.

Sau khi làm xong những thứ này, Lý Trình Di thay quần áo, mới từ dưới giường kéo ra cái túi này.

Mở nút thắt trong túi, anh vươn tay ra, lấy ra một khối bảng mạch màu tím sậm, bọc màng mỏng.

Xuyên qua màng mỏng bán trong suốt, có thể nhìn thấy bên trong có trứng côn trùng màu trắng dày đặc.

Thứ này, nên dùng như thế nào?

Lý Trình Di lật xem trước sau trái phải trên dưới, sửng sốt không dám trực tiếp xé màng mỏng bên ngoài.

Anh lo lắng trứng trùng bên trong rất có thể sẽ trốn ra ngoài, tạo thành hậu quả không thể lường trước được.

Ai cũng không biết côn trùng trong này có sức chiến đấu như thế nào, độc tính như thế nào, có hay không mang theo đặc thù gây bệnh khuẩn virus.

Có lẽ, có thể giao dịch với các sinh vật khác ở Biển Đen, đổi lấy thứ thích hợp hơn.

Anh đem bảng mạch để sang một bên, sau đó đưa tay, lại từ trong túi áo, lấy ra lần này là một quyển sách màu nâu đỏ, thô ráp như vỏ cây.

Mặt ngoài quyển sách, in một ký hiệu màu trắng giống như cốt đao.

Quyển sách bí ẩn, đây là Lý Trình Di tạm đặt tên cho nó.

Mở trang sách ra. Bên trong vẫn là chi chít chữ viết không biết.

Nhưng lần này khác với lần trước.

Sau khi so sánh AI, tìm kiếm dữ liệu lớn để giải mã.

Thải Hồng Đường giúp đỡ, phát hiện văn tự của quyển sách này có liên quan đến sự biến mất của người Gilkini.

Chữ viết trên đó là chữ viết cổ của người Gilkini thời cổ đại.

Cho nên sau khi Lý Trình Di siêng năng sao chép lại, tiến hành phiên dịch, rất nhiều văn tự của quyển sách này anh đã đọc được.

Nhấn nút nhỏ trên kính. Mở chế độ dịch của kính AR.

Nhất thời, trong tầm mắt kính hiện ra một quyển từ điển lơ lửng giả định.

Đúng, từ điển.

Bởi vì sách thần bí không thể bị thiết bị điện tử quét hình, cho nên chỉ có thể dựa vào việc chép tay, tra cứu, phiên dịch.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Đồng hồ treo tường, kim đồng hồ lặng lẽ không tiếng động trôi

Cuối cùng.

Mười một giờ ba mươi mốt phút tối.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra.

Rốt cục, rốt cục nhận ra đây là vật gì rồi!

Lý Trình Di một lần nữa đem sách lật đến trang thứ nhất, nhìn mặt trên không có viết tên bìa.

Anh lấy ra một cây bút, đặt lên bìa, nhẹ nhàng viết xuống.

“Cuốn sách của bóng tối vĩnh cửu”

Xác định tên sách, anh từ trong cơ sở dữ liệu, chọn ra nội dung mình sao chép trang sách.

Sau đó lần lượt tương ứng với trang sách.

Trang đầu tiên.

Thật cao hứng, có sinh mệnh có thể nhìn thấy quyển nhật ký du lịch tôi ghi chép này.

Tôi là Vẫn, một kẻ tín ngưỡng trung thành với Asladuni vĩ đại.

“Hết thảy quy về bóng tối vĩnh hằng, ánh sáng chỉ là ngắn ngủi, yên lặng cùng an giấc mới là vĩnh hằng.” Sinh mệnh giống như ngọn nến được thắp sáng, nhất định sẽ đi đến giấc ngủ vĩnh hằng cuối cùng.

‘Asladuni cho tất cả sinh mệnh một giấc ngủ an bình vĩnh hằng, mà sẽ không bị Biển Đen thâm trầm vô hạn đồng hóa làm tan biến linh hồn’

Phía dưới là ca tụng cự thú Asladuni trong bóng tối, cuối cùng vì tất cả sinh mệnh mở ra một miền đất sinh mệnh cho giấc ngủ vĩnh hằng.

Dù sao tất cả đều là khoe khoang công tích.

Lý Trình Di nhanh chóng bỏ qua nội dung nhảm nhí này.

Lật từng trang xuống.

Rất nhanh.

Một trang thực sự có nội dung thực chất, xuất hiện trước mắt anh.

Con quái vật to lớn mắt đen nhào về phía tôi, nó không có hình dạng, là mặt sau của ánh sáng, không có vũ khí nào có hiệu quả với nó.

Nếu là tộc quần khác có thể lúc này sẽ hoàn toàn tuyệt vọng, nhưng tôi thì khác.

“Tôi dùng tóc đốt thành tro, hung hăng vẩy ra bên ngoài, đồng thời dùng nghi thức cốt đao ở lòng bàn tay vẽ ra một đường máu, nặn ra máu tươi.” Sau đó hét lên: “Moen!”

“Khí tức của tôi phóng đến, vờn quanh tôi, khiến nó sợ hãi”

Đó là nghi lễ Biển Đen”.

Nghi lễ Biển Đen!

Đây là lần đầu tiên, Lý Trình Di chân chính đọc được văn tự của Biển Đen bên trong Góc chết

Chương 393: Nghi lễ Biển Đen

Cũng là lần đầu tiên chân chính biết được toàn bộ hoàn chỉnh quá trình nghi lễ

Anh lật qua toàn bộ quyển sách, chỗ duy nhất hữu dụng, chính là chỗ này.

Mà những thứ khác, đơn giản đều là ca tụng cự thú Asladuni cường đại, thần uy như thế nào, không có ai có thể ngăn cản sức mạnh khổng lồ của nó, tất cả đều là loại này đều là ngôn ngữ truyền giáo ngữ nhảm nhí về thần côn.

Ngược lại cái này tác giả vẫn nhắc tới, sinh vật Biển Đen, rất nhiều đều là không có hình dáng cụ thể

Biển Đen khổng lồ vô biên, trong đó có sinh, có tử, có hiện tại, có quá khứ, tương lai, có các loại hiện tượng kỳ lạ cổ quái.

Nhưng càng nhiều là cô tịch hắc ám.

Nhanh chóng đem nghi thức Biển Đen này chép ra.

Lý Trình Di xác định trong đó cần mấy loại tài liệu.

Một, tóc hoa râm".

"Hai, Nghi Thức Cốt Đao, chính là dạng thức trên bìa sách của Quyển sách ghi chép, dùng cái gì xương cốt chế tác đều được." Chỉ cần là sinh mệnh là được. Dựa theo cách nói của người Gilkini, tất cả sinh mệnh đều là gia quyến của cự thú Asladuni, cho nên chỉ cần là xương cốt đều được."

Ba, nghi thức động tác cùng ngôn ngữ.

Những vật liệu này đều rất dễ tìm.

Về phần nghi thức dùng xương lợn là được, tóc thì dùng từ chỗ Đại Hùng tìm một ít là được.

Dù sao những tài liệu này của bệnh viện đều rất dễ thu thập.

Chiều hôm sau.

Lý Trình Di liền tìm đủ toàn bộ tài liệu.

Vẫn ở trong phòng ngủ.

Anh tay cầm cốt đao, một tay cầm tóc xám.

Dùng cốt đao ở lòng bàn tay mình đâm thủng một chút vết thương, sau đó nặn ra một chút máu loãng, vung về khoảng không trong phòng.

Moen!

Lý Trình Di quát khẽ một tiếng.

Vù

Một trận gió vô hình đột nhiên hiện lên trong phòng.

Cửa sổ đều đóng lại, chung quanh tất cả đều là tường bao, rõ ràng ngay cả chỗ hít thở không khí cũng không có.

Nhưng cơn gió này không hiểu sao lại nổi lên, đột ngột xuất hiện sau lưng Lý Trình Di, sau đó thổi về phía trước.

‘Không! Không phải gió!”

Đột nhiên hai mắt Lý Trình Di mở to.

Anh đã thấy nó.

Nhìn thấy một luồng khói đen xẹt qua người mình, thổi về phía trước.

Khói đen thoáng qua.

Rất nhanh liền biến mất ở trong phòng, phảng phất tình huống ban đầu căn bản chính là ảo giác.

Nhưng Lý Trình Di rất rõ ràng, mình vừa mới thật sự nhìn thấy khói đen.

Anh đứng tại chỗ, trầm mặc, nhiều lần suy tư tình huống vừa mới nhìn thấy.

Sau đó, lần nữa lặp lại một lần, quá trình vừa rồi.

Mũi đao sắc bén của cốt đao, đâm ra một chút máu trong lòng bàn tay.

Đây là tình huống anh dùng răng cắn ra miệng vết thương trước.

Bóp chảy máu, nắm lấy một nắm tro.

Rào.

Đi về phía trước một chút.

Tro trắng xám thoáng phun ra, kèm theo âm tiết phát âm trong miệng anh.

Nhất thời, cả căn phòng tối sầm lại.

Ánh sáng nhấp nháy như thể điện áp bị ảnh hưởng.

Khói đen lần nữa hiện lên bên người Lý Trình Di, thổi qua, sau đó biến mất.

Anh đứng tại chỗ, không có cảm giác có cái gì khác.

"Nghi thức này, thật sự là dùng để trục xuất quái vật?"

Lúc này Lý Trình Di có chút cảm giác không đúng.

Anh đứng ở trong phòng, rõ ràng cảm giác, ánh đèn trong phòng ngủ, so với vừa rồi thử nghiệm nghi thức tối đi một ít.

Dừng lại.

Anh chậm rãi đi tới trước cửa phòng, mở khóa, đẩy cửa ra.

Ánh đèn hành lang ngoài cửa, đều sáng hơn đèn trong phòng không ít.

Rõ ràng bóng đèn trong này có công suất cao hơn.

"Nghi lễ này, không biết có thể trục xuất quái vật Biển Đen hay không, nhưng có thể xác định, dường như có thể gây ra một mức độ ảnh hưởng không xác định đối với môi trường thực tế" Hiện chưa rõ đây có phải là gây ra thay đổi vĩnh viễn hay không.

Lý Trình Di ghi nhớ trong lòng.

Sách này dù sao cũng là vật hữu dụng đầu tiên anh đổi được từ Góc chết Biển Đen.

Đáng để nghiên cứu từ từ.

Đi ra khỏi phòng, anh tra cứu số liệu môi trường đánh dấu trên kính mắt.

“Nhiệt độ 27,4. Độ ẩm 79%, cường độ bức xạ điện từ 12,3 colondo mỗi giờ”.

Colondo là cái tên đầu tiên trên thế giới phát hiện ra bức xạ điện từ, vì vậy các đơn vị được đặt tên theo ông.

Dưới 20, trong thời đại khoa học kỹ thuật hiện nay, đều coi như bình thường.

Sau khi Lý Trình Di xác định số liệu, quay lại xoay người, đi về phía phòng ngủ.

Trong phòng ngủ.

‘Nhiệt độ 27,1 độ ẩm 77%, cường độ bức xạ điện từ 4,1 giờ.’

Yếu đi rất nhiều. Hơn nữa.

Lý Trình Di nhìn tầm mắt mơ hồ bắt đầu vặn vẹo trước mặt.

Hơn nữa, tựa hồ còn gia tăng tỷ lệ tiến vào Góc chết.

Anh? Sao anh lại tới đây?

Thanh âm của Iseline vui vẻ từ phía sau truyền đến.

Lý Trình Di xoay người, nhìn thấy Iseline mặc bộ váy công chúa màu đen, cao hứng nhào về phía anh. Vẫn là căn phòng lúc trước, nhưng Lý Trình Di lại cảm giác có chỗ nào đó thay đổi.

Iseline, em có cảm giác nơi này đã xảy ra biến hóa gì không?

Anh hỏi thẳng.

“A hình như quả thật có chút thay đổi. “Iseline hơi suy tư,” Hình như phạm vi phòng trở nên lớn hơn.

Còn gì nữa không?

Chính là chung quanh giống như thoải mái hơn một chút, không khí càng tươi mát?”

Lý Trình Di trong lòng đại khái có phán đoán.

Nghi thức Biển Đen này, có lẽ là nghi thức đặc biệt dành riêng cho sinh vật chết có sừng tại Biển Đen.

Vật sống chân chính có thể dùng hay không, còn chưa biết được.

“Iseline, em đứng yên tại chỗ, anh thử xem vừa mới học được một nghi thức. Nhìn xem có hiệu quả không”

“Vâng”Iseline buông anh ra, rất ngoan đứng tại chỗ bất động.

Lý Trình Di lui về phía sau hai bước, từ trong túi lấy ra một nắm tro, lần nữa cắn chảy máu bàn tay, sau đó dùng cốt đao dính chút máu.

Ném về phía trước.

Moen!

Anh gầm nhẹ một tiếng.

Chương 394:Đa cảm

Trong phòng Góc chết.

Trong phút chốc một cỗ khói đen nồng đậm, từ phía sau Lý Trình Di thổi quét ra, hung hăng phóng về phía Iseline.

Đảo mắt liền bao vây cô bé ở trong đó.

“Anh! “Giọng nói của Iseline hoảng sợ, từ trong khói đen vươn tay ra.

Lý Trình Di thấy tình thế không ổn, vội vàng bắt lấy cô, kéo ra ngoài.

Phốc.

Iseline bị kéo mạnh ra khỏi làn khói đen, bổ nhào lên người anh, há to miệng thở hổn hển.

“Vừa rồi, cảm giác như mình sắp bị làn khói đen kia mang đi vậy!?“cô có chút hoảng sợ kêu lên.

“Không sao, không sao. “Lý Trình Di nhẹ nhàng ôm cô, vỗ lưng an ủi.

Cái vừa rồi, hẳn là một loại nghi thức trục xuất, hơn nữa còn có hiệu quả thay đổi đối với hoàn cảnh.

Bây giờ anh ấy đã hiểu đại khái vai trò của nghi lễ Biển Đen này.

Nguyên tắc không rõ ràng, nhưng nó không ngăn cản nó là một phương pháp tự bảo vệ khá hữu ích.

Nhờ vào sức mạnh của cự thú khổng lồ Asladuni, sinh vật có Góc chết có thể bị trục xuất tạm thời.

“Vừa rồi nếu không phải anh giữ chặt em, em có khả năng thật sự sẽ bị làn khói đen kia đưa đi chỗ khác!”

“Làn khói đen cuốn rất mạnh sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Uh, không phải lớn mà là bị bao lấy về sau, thân thể liền không có khí lực. Không dùng được sức, giống như có cái gì đó từ nơi rất cao quan sát em.” Iseline có chút hình dung không rõ.

Nhưng không có gì tổn thương, khói đen kia tựa hồ rất nhu hòa. Em cảm giác nếu liều mạng giãy dụa, có lẽ có thể thoát ra. “Cô nói tiếp.

Lý Trình Di gật đầu, đại khái hiểu được tác dụng của nghi thức này.

Một nghi thức trục xuất đơn giản, cường độ không lớn.

Mấu chốt là, các bước của nghi thức này đơn giản, vật liệu đơn giản, có tính phổ biến rất mạnh!

Những người khác nói không chừng đều có thể dùng!

Trong lòng Lý Trình Di có quyết định.

Hoa thần vị mới, anh đã quyết định là cái nào.

Lại kết hợp với nghi thức Biển Đen mới tới tay này, có lẽ có thể tạo cho Team Khu vườn Vận mệnh một nền tảng không tồi.

Hiện tại, chỉ chờ ông chủ Tân Đức Lạp đến bên này, là có thể chính thức khởi động kế hoạch.

An ủi Iseline. Một lần nữa rời khỏi Góc chết bàn tay nắm chặt.

Lý Trình Di rời khỏi Vĩnh An Uyển, đi tới vườn thực vật Vĩnh Viễn ở phía đối diện.

Quản lý Trần Ngọc Cầm chủ động nghênh đón.

Ông chủ, hàng mới ông muốn đã đến. Đang chờ ông nghiệm thu.

“Tôi biết, dẫn tôi đi xem. “Lý Trình Di gật đầu.

Tại vườn thực vật của mình, hôm nay anh lại mua một nhóm mới hoa tử đằng biến chủng, lay-ơn biến chủng, cùng hoa hướng dương biến chủng.

Bởi vì do chưa đến mùa, những biến chủng này tạm thời đều không nở hoa, phải chờ thời gian.

Anh cũng từng thử qua dược vật kích thích nở hoa sớm, nhưng loại cơ chế nở hoa không bình thường này, sản xuất ra hoa khí cực kỳ thưa thớt. Thậm chí không bằng 1/10 hoa bình thường.

Điều này làm cho Lý Trình Di hoài nghi, hoa khí tựa hồ cũng là cần thực vật lợi dụng trong khoảng thời gian không nở hoa này, chậm rãi tích lũy, mới có thể tích góp được.

Quản lý dẫn đường phía trước, Lý Trình Di chậm rãi đi theo.

Lúc sắp vào đêm, ánh đèn từ bốn phía mở ra.

Rất nhanh, hai người liền đi tới một chỗ một mảnh đất lộ thiên hình vuông.

“Chính là nơi này, chúng ta toàn bộ đều dời đến bên này, mùa này vừa vặn thời điểm nở hoa.” Trần Ngọc Cầm chỉ vào mảnh đất hơi dốc

“Được lắm”Lý Trình Di một mình đi về phía sườn dốc. “Vất vả rồi, chị về nghỉ ngơi đi, một mình tôi tự kiểm tra hàng.

Trần Ngọc Cầm gật đầu, biết ông chủ có chút cổ quái không muốn người khác biết, cũng không ngoài ý muốn, xoay người dứt khoát bước nhanh rời đi.

Lý Trình Di ngẩng đầu lên, nhìn cây hoa màu tím đầy sườn núi.

Giơ tay lên, anh nhẹ nhàng chạm vào một đóa hoa tím đỏ gần nhất.

Phải chăng lựa chọn Ngọc lan tím làm tân hoa thần vị chủ hoa?

Câu hỏi của Ác Chi Hoa truyền đến.

Đúng.

……

Belgastine tại Sutan.

Là thành phố thương mại lớn nhất Sultan, Bellgastine tuy rằng còn lâu mới phồn hoa như thủ đô An Đô của Nghi quốc, nhưng cũng là nơi tụ tập nhân khẩu lớn nhất ngoại trừ Bạch Tinh của Nghi quốc.

Hơn 60 triệu người tụ tập, làm cho tòa thành thị này khổng lồ đến tựa như một quốc gia nhỏ.

Càng khoa trương chính là, tòa thành thị này được xây dựng ở trung tâm sa mạc, đối lập rõ ràng với hoang mạc bên ngoài.

Tường thành là một vòng khổng lồ máy móc màu bạc, khiến tòa thành thị này dường như trở thành thế giới khác với bên ngoài.

Bên trong tường thành này thì phồn hoa, bên ngoài thì hỗn loạn.

Công ty Noel là một trong ba công ty lớn nhất trong thành phố.

Tòa nhà tổng bộ của Noel, là tòa nhà văn phòng tên là Tháp Thiên Tín.

Nửa trên của tháp Thiên Tín được trang bị một bộ lặp tín hiệu mạnh mẽ.

Nửa dưới là sử dụng làm văn phòng bình thường.

Điều này cũng xác định địa vị của nó tại thành phố.

Lúc này Tháp Thiên Tín tầng 75, trong một gian phòng.

Một người con gái cao lớn tóc ngắn màu đỏ, đang bưng chén trà, ôm trà nóng hổi, nhìn mảnh đất hoang vu xa xa ngoài cửa sổ.

Đây gần như vị trí cao nhất bên trong khu vực tường thành nên tầm nhìn cũng rộng nhất

Mà hoang vu cùng phồn vinh, hai loại đối lập mãnh liệt, cũng vào lúc này bao trọn trong mắt cô.

“Bất luận xem bao nhiêu lần, đều là rung động như vậy ” người con gái thở dài.

“Cô Cadiz, cô lại bắt đầu đa cảm một lần nữa.” giữa không trung phía sau cô, một tinh thể hình thoi màu nâu lóe lên và phát ra một giọng nam rõ ràng.

Chỉ là có chút cảm tưởng, thời đại này, giữa người với người, đã sắp hình thành sự cách ly. “Người con gái tóc đỏ tên là Cadiz xoay người.

Cô khoác áo choàng tắm trắng như tuyết, dưới áo choàng mơ hồ lộ ra một phần da thịt.

Nhưng da thịt kia cũng không phải màu da con người, mà là màu bạc nhàn nhạt, còn xen lẫn các loại hoa văn nối tiếp, đó là đường nối tiếp lưu lại giữa các modul.

Chương 395: Quyết định

“Xin lỗi thông báo cho cô, công ty phái đến Nghi Quốc hoàn toàn thất bại. Giám đốc Andy đã xác định hoàn toàn mất đi dấu vết sinh mệnh. Trụ sở chính bác bỏ yêu cầu phục hồi thân thể của hắn.” Tinh thể tiếp tục.

“Mất nhiều tài nguyên như vậy thì làm sao những tên sài lang cao tầng có thể đồng ý yêu cầu xin khôi phục thân thể?” Người con gái cười nói

Hội đồng quản trị thống nhất đưa ra ý kiến, sách ước nguyện của Quyển sách bìa xanh đã thất bại, còn lại quyển sách ghi chép hy vọng do cô tự mình đi thu thập.

“Cửu Nghi Nghi Quốc nhúng tay, ta đi qua không có ý nghĩa gì. “Người con gái cự tuyệt.

“Cửu Nghi đã đạt được thỏa thuận với hội đồng quản trị để cùng phát triển quyển sách ghi chép. Nghiên cứu của họ về y sinh học hiện nay đã tạm thời dừng lại, tất cả các ngành công nghiệp quân sự đã chuyển sang chuẩn bị chiến đấu. Những kỹ thuật bên lề này không để ý được nữa.“tinh thể trả lời.

“Ngươi cũng đang cố gắng thuyết phục ta sao? Mạch Trà. “Người con gái Cadiz nhướng mày, nhìn về phía tinh thể hình thoi màu nâu lơ lửng.

“Khu vực cô quản lý đã bắt đầu xuất hiện bất ổn, rất nhiều người tỏ vẻ nghi ngờ uy tín của cô, tỏ vẻ nghi ngờ địa vị của cô trong công ty, cho nên cô cấp bách cần gấp một thành tích để ổn định lợi ích hiện tại.”

… “Cadiz trầm mặc.

Cô từ tầng dưới chót từng bước giãy dụa xuất thân, hôm nay thật vất vả đạt tới địa vị này, thủ hạ bằng hữu, huynh đệ, tỷ muội đi theo nhiều lắm.

Rất nhiều người đi theo cô, từ chỗ cô có cơm ăn áo mặc.

Một khi cô ngã xuống thì….

“Ngoài ra, là một người cải tạo hoàn toàn phòng thí nghiệm của cô cũng cần một số vật liệu kích thích mới. Sự cạnh tranh giữa các người cải tạo hoàn toàn, cô nên biết rõ rằng phòng thí nghiệm tư nhân mới là cốt lõi thực sự.“tinh thể Mạch Trà đề nghị.

“Ta hiểu rõ cách thể hiện sức mạnh, thể hiện thành quả, thu được càng nhiều tài nguyên đổ vào, mời chào càng nhiều nghiên cứu đại não, đổi mới thiết bị trí não càng mạnh, cường giả càng mạnh, kỹ thuật không ngừng cải tiến là một con đường cạnh tranh căn bản không có đầu cuối” Cadiz thở dài.

“Cô đã đi trên con đường này, không thể quay đầu lại. “Mạch Trà nhắc nhở.

“Đúng vậy, không thể quay đầu lại. “Cadiz gật đầu,” Thu thập trang bị đi. Đổi thành trang bị hệ thống thiên sinh vật. Lần này, ta tự mình đi một chuyến.

“Vâng!”

“Liệt kê ra đối phương tiềm năng”Cadiz nói.

Tinh thể chợt bay lên, lơ lửng ở trước mắt cô, trực tiếp phóng ra hai đạo ánh sáng, hình thành một mặt màn hình lơ lửng.

Trên màn hình bắt đầu hiện lên một đám đối thủ có thể xuất hiện.

Mặt khác, nhắc nhở cô một câu, tư liệu trên quyển sách ghi chép, rất có thể quan hệ đến tung tích của sách ước nguyện vĩnh hằng chân chính. Mà không phải là sách giả mà hội đồng quản trị Andy tranh đoạt lúc trước. "Mạch Trà lên tiếng.

"Như vậy biết manh mối của quyển sách ghi chép không?"

"Còn đang điều tra, quyển sách ghi chép cũng nằm trong Góc chết, ngài cần thu nạp người thích hợp".

"Biết rồi.

"Bởi vì sự bất ổn định của người ở Góc chết, nên đề nghị cô nên mang theo một số lượng bộ điều khiển sinh học nhất định." Dù sao Andy cũng mang theo lực trường sinh vật cùng cấp với cô. Nhưng vẫn gục ngã ở bên kia".

'Đánh bại anh ta chính là tên côn đồ người cải tạo? Lấy tư liệu của hắn ra xem. "Cadiz phân phó.

Hình ảnh trên màn sáng lập tức biến đổi, hiện ra ngoại hình lúc Lý Trình Di mặc Hoa Lân Y.

"Tên côn đồ: Thân phận là Góc chết người, tên không biết, tuổi không biết.

Căn cứ vào tư liệu phân tích lộ ra, tổng cộng có ba loại.

Màu tím, vàng, vàng kim. Ba bộ mô đun người cải tạo.

Lần phát ra sức mạnh lớn nhất là một chưởng đánh tan lực phòng hộ tam đẳng của Andy. Đây đã là lực trường thương mại đẳng cấp cao nhất trên thị trường. Uy lực không thể khinh thường.

"Loại phế vật Andy này, chỉ biết dựa vào lực trường va chạm lung tung, bị nhắm vào cũng là bình thường. Nói cách khác, quyển sách bìa xanh ước nguyện giả kia, chính là bị tên côn đồ đoạt được?"

'Đúng vậy".

“Vậy trước hết đi tìm vị côn đồ tiên sinh này, có lẽ trên người hắn ta có thể đào được ghi chép manh mối quyển sách”

…….

Ngày 19/1.

Thành phố Toại Dương.

Từng chiếc xe dừng lại trước cửa vườn thực vật Vĩnh Viễn.

Không giống như những chiếc xe du lịch thưa thớt thường ngày, những chiếc xe này phần lớn là dừng ở cửa hông vườn thực vật mới mở.

Vườn thực vật Vĩnh Viễn hôm nay, so với lúc trước đã mở rộng diện tích gấp mấy lần.

Khu vực xung quanh tầm mắt có thể nhìn thấy, đều được nằm trong phạm vi vườn thực vật.

Bùm.

Cửa xe bị đóng lại.

Long Môn Điếu hít một hơi thật dài, mặc bộ âu phục màu xanh da trời, quét mắt nhìn chung quanh xe thể thao màu đỏ quen thuộc của chị Đường.

Nhưng điều khiến hắn ta tiếc nuối chính là, tất cả xe cộ xung quanh, không có một chiếc nào là của chị Đường.

Cách đó không xa Râu nâu cũng từ trong xe đi xuống, mặc một cái áo len cao cổ màu xám, quần thể thao màu trắng nhạt.

“Long ca~“Anh ta phát âm giọng Nghi quốc nửa mùa vẫy tay về phía bên này.

“Chị Đường đâu? “Long Môn Điếu đi qua hỏi.

Đi cùng Đại Hùng, đã sớm tới rồi, ở bên trong. “Râu nâu cười nói.

“Sớm như vậy?” Long Môn Điếu còn muốn nói cái gì, bỗng nhiên cảm giác phía sau một đạo bóng ma đang tới gần.

Hắn quay đầu lại, thấy một bức tường đẩy một chiếc xe lăn, hướng mình tới gần.

Đó không phải là một bức tường, mà là một người đàn ông cao lớn như một bức tường.

Đối phương một thân âu phục màu đen, đeo kính râm, một cánh tay từ chỗ cổ tay lộ ra màu trắng bạc, hiển nhiên là tay giả cải tiến.

Người đàn ông đẩy xe lăn, ngồi một người đàn ông trung niên khí chất ôn hòa, tóc vàng ngắn gọn.

“Chào mọi người, chắc hẳn các người cũng được Lý Trình Di mời tới?”

Người đàn ông trung niên vươn tay, bắt tay Râu nâu.

Chương 396: Áo giáp trong góc chết

Ta là Tân Đức Lạp, lần này cũng được mời tới nơi này. Mặc dù không biết Tiểu Di rốt cuộc giấu diếm cái gì, nhưng ta có loại cảm giác. Lần này có lẽ sẽ vượt qua mong đợi của chúng ta.

“Thì ra là Tân Đức Lạp tiên sinh, ngưỡng mộ đã lâu! “Râu nâu cùng Long Môn điếu đều nghiêm mặt.

Bọn họ từng nghe Lý Trình Di nhắc tới, thái độ làm người trước kia của Tân Đức Lạp quả thật đáng được người ta tôn trọng.

Hai người lần lượt bắt tay Tân Đức Lạp.

Đi thôi, đến thời thời gian hẹn rồi

Râu nâu nhắc nhở.

“Tôi tự mình đi vào là được, các cậu chờ ở bên ngoài. “Tân Đức Lạp phân phó những người còn lại. Sau đó tự mình ấn nút trên xe lăn, lăn về phía trước.

Về phần những người còn lại phía sau xe, tất cả đều là trợ lý cùng vệ sỹ ông lần này mang đến.

Ba người lục tục tiến vào cửa lớn.

Thải Hồng Đường và Đại Hùng đang mặc một bộ váy dài cổ trang màu trắng, trong tay cầm bình nước lớn tưới nước cho hoa trong vườn.

“Anh Trình đâu? “Long Môn Điếu nhìn xung quanh, không phát hiện Lý Trình Di.

Ở bên trong, bảo chúng ta đến đông đủ cùng đi tìm anh ấy. “Đại Hùng mỉm cười trả lời.

“Không biết có cái gì làm hắn ra vẻ thần bí như vậy. “Thải Hồng Đường ném bình nước ra, vỗ vỗ tay.

“Đi thôi. Người đến đông đủ liền đi vào đi”.

Cô là người đầu tiên đi ở phía trước, Đại Hùng sau khi chào hỏi Tân Đức Lạp chủ động tiến lên hỗ trợ đẩy xe.

Long Môn Điếu và Râu nâu đi theo sau.

Năm người dọc theo con đường nhỏ uốn lượn trong vườn thực vật, xuyên qua từng cái lán lớn.

Rốt cục rất nhanh đi tới trước sườn dốc có một mảnh hoa màu đỏ tía rực rỡ.

Lý Trình Di ở ngay dưới tàng cây hoa, đưa lưng về phía bọn họ, tay đang nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa màu đỏ tía, giống như đang quan sát cái gì đó.

Từng chiếc vũ khí bay không người lái, từng bộ chắn tín hiệu, sớm đã bị phân tán bố trí ở chung quanh.

Nhân viên trong vườn thực vật cũng đã sớm cho nghỉ việc tạm thời .

Toàn bộ trong vườn, gần như toàn bộ AI giao cho Thải Hồng Đường tạm thời tiếp quản.

Xem ra mọi người đến đông đủ rồi.

Lý Trình Di xoay người, người đầu tiên nhìn về phía, chính là Tân Đức Lạp.

“Ông chủ, tôi xin lỗi vì đã gọi ông đến một nơi xa xôi như thế này.”

“Tôi tin tưởng cậu nhất định có lý do của mình. “Tân Đức Lạp nghiêm túc nói.

“Anh Trình, phần chuẩn bị đi bên kia, chúng ta đều đã làm xong, có chuyện gì quan trọng anh cứ nói thẳng là được. Nếu

đã quyết định đi lên con đường này, trong lòng mọi người đã sớm có chuẩn bị. “Đại Hùng nhấn mạnh rõ ràng.

Thải Hồng Đường không nói gì, chỉ bình tĩnh nhìn anh, tựa hồ đang chờ đợi điều gì đó.

Râu nâu trước sau như một có kiên nhẫn, đồng dạng chờ đợi.

Ánh mắt Lý Trình Di lướt qua mấy người.

Kỳ thật chỉ là một chuyện nhỏ.

Anh trầm mặc, bỗng nhiên cười nói.

“Tôi nhờ cậy thế lực phía sau phía sau côn đồ, đã chế cho mọi người một bộ áo giáp có thể sử dụng trong Góc chết .”

“Kỹ thuật này, không phải là độc quyền bên Sultan sao? bất quá còn chưa hoàn thiện, có thể cung cấp sức mạnh không nhiều lắm phải không?” Thải Hồng Đường sớm có hiểu biết về tình hình ngành nghề có liên quan. Áo sinh mệnh của cô chính là trang bị tương tự.

“Khác với Sultan bên kia. Lát nữa mọi người sẽ biết. “Lý Trình Di cười thần bí.

“Kỹ thuật bên phía tên côn đồ là cấp độ đỉnh cấp nhất thế giới, bao hàm thông tin sóng não trực tiếp, tổ hợp kỹ thuật người máy siêu hạt, kỹ thuật dung hợp trường sinh lực vân vân.”

Anh một loạt danh tự bịa, hù dọa mấy người sửng sốt một chút, không biết là thật hay giả.

“Thật hay giả? Khoa trương như vậy? Bây giờ có thể trực tiếp liên lạc sóng não sao? “Thải Hồng Đường có chút nghi ngờ.

“Về mặt lý thuyết thì có thể, nhưng Hội đồng Đạo đức thì không.” Tân Đức Lạp trả lời rằng ông, với tư cách là tư bản tại thủ đô của Bạch Tinh, biết một chút về những điều này.

“Còn có người máy siêu hạt kia là cái quỷ gì? Hiện tại có loại kỹ thuật khoa trương này sao? “Thải Hồng Đường lại hỏi.

“Cái này quả thật có, Nghi quốc cũng có vận dụng chế tạo vũ khí bay, độ khó cực lớn. “Tân Đức Lạp gật đầu.

Được rồi, mọi người đừng đoán, đồ đạc đều đến chỗ tôi rồi.

Lý Trình Di mỉm cười vươn tay, trong lòng bàn tay anh, đang lẳng lặng nằm năm viên tinh thể hình tròn màu đỏ tía.

Mỗi viên tinh thể mỗi viên chỉ lớn bằng móng tay, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy bóng đen hoa cỏ rất nhỏ.

"Đây chính là năng lực hoa ngữ Ngọc lan tím mà Lý Trình Di lựa chọn.

'Hoa ngữ: Tâm chi mẫu (sau khi sử dụng, đem tự thân sức mạnh cho người khác mượn tạm, lúc mới mượn là tinh thể hình thái, khi tiếp nhận, đem dung nhập vào thể xác và tinh thần, chỉ cần một ý nghĩ có thể sử dụng sức mạnh Hoa Lân Y đối ứng.)

Bất đồng chính là, sau khi Ngọc lan tím chiếm cứ Hoa Thần Vị, năng lực hoa ngữ cũng sinh ra thuyết minh tỉ mỉ hơn.

"Đây là thành quả nghiên cứu mới nhất, mỗi một viên đại biểu một bộ áo giáp sinh học hoàn chỉnh, mấu chốt nhất là, loại này áo giáp sinh học khi mặc có thể tăng cường tố chất thân thể. Bởi vì nó cùng với bản thân người mặc là quan hệ cộng sinh."

Lý Trình Di giải thích.

"Cộng sinh!? "Tân Đức Lạp là người đầu tiên nhíu mày. "Tiểu Di, cậu xác định cậu không nói đùa? Thiết giáp cộng sinh là phương hướng nghiên cứu từ rất lâu rồi, nhưng tất cả đều thất bại. Đây hoàn toàn là một con đường nghiên cứu khác!"

Không chỉ là ông ta, Thải Hồng Đường, Râu nâu, sắc mặt đều có chút thay đổi, bọn họ là biết một chút tình huống, biết loại áo giáp cộng sinh đại biểu cho cái gì.

Đây căn bản là một lĩnh vực hoàn toàn mới.

Chương 397: Cảm nhận

Chỉ có Đại Hùng tựa hồ còn có chút mờ mịt, không rõ có vấn đề gì.

"Trong lĩnh vực y học không phải cũng có nghiên cứu cộng sinh nội tạng sao? "Cô nghi hoặc hỏi.

"Không giống nhau, áo giáp cộng sinh, còn gọi là sinh hóa giáp, là đem vật liệu dung nhập một cách hoàn mỹ vào sinh

học, đồng thời cũng là con đường mà rất nhiều công ty Bạch Tinh cùng Nghi Quốc đều theo đuổi nhưng đều thất bại.” Tân Đức Lạp giải thích.

“Tôi không rõ trong đó khó khăn như thế nào, nhưng chỉ cần mọi người tự mình trải nghiệm một chút, sẽ hiểu”.

Lý Trình Di theo sườn dốc đi xuống.

Mấy người chủ động tiến lên.

Thải Hồng Đường là người đầu tiên đi qua, đưa tay từ trong lòng bàn tay anh cầm lấy một viên tinh thể.

Dùng như thế nào?

“Em tin anh không? “Lý Trình Di cười hỏi.

“Đương nhiên, có phải ăn không? “Thải Hồng Đường nhướng mày.

“Không cần. Thế là được rồi “Lý Trình Di trả lời.

Thải Hồng Đường sửng sốt, ngạc nhiên phát hiện tinh thể trong tay đã thần bí biến mất.

Cô thậm chí còn không kịp phản ứng là biến mất khi nào.

“Dùng con tim cảm nhận nó, đừng chống đối đề phòng nó, em sẽ nhận được rất nhiều. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Người thứ hai là Đại Hùng.

Cô tò mò vươn tay, nhẹ nhàng cầm lên một viên châu màu tím.

“Nó sẽ đi vào cơ thể em, cùng em lớn lên. Sau đó ở thời điểm mấu chốt, trở thành sức mạnh của em. “Lý Trình Di giải thích.

Dùng con tim để tiếp nhận.

Đó là một khái niệm rất mơ hồ.

Như thế nào mới có thể xem như dùng con tim để tiếp nhận? Mỗi người có lẽ đều có câu trả lời của riêng mình.

“Cảm ơn anh Trình Di. “Đại Hùng ngọt ngào mỉm cười.

Tiếp theo là Long Môn Điếu.

Có thể lấy hai cái không? “Anh cợt nhả hỏi.

“Đây chỉ là hạt giống, bất luận lấy bao nhiêu, cuối cùng có thể lớn lên cũng chỉ là một. “Lý Trình Di cười nói.

“Được rồi. “Hắn ta vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy một viên châu.

Vèo.

Viên châu cơ hồ trong nháy mắt hắn ta tiếp xúc, liền tự động biến mất.

“Hả!? “Long Môn điếu mở to hai mắt, hoài nghi mình hoa mắt.

“Đừng nhìn, người tiếp theo. “Lý Trình Di nở nụ cười, điều này đại biểu cho cái gì, anh rất rõ ràng, điều này đại biểu cho đối phương thật sự hoàn toàn tiếp nhận anh, không hề phòng bị, tràn ngập tín nhiệm.

Tiếp theo là Râu nâu.

Anh ta đưa tay nắm lấy hạt châu, đồng dạng cũng vừa chạm liền biến mất, cái này khiến cho anh ta ngơ ngác rời đi, đồng thời còn đang không ngừng kiểm tra tay áo của mình.

Người cuối cùng, Tân Đức Lạp.

“Kỳ thật, từ lúc ban đầu, tôi đã có chút hoài nghi. Nhưng không nghĩ tới bây giờ cậu sẽ hoàn toàn lộ ra”.

Tân Đức Lạp ôn hòa nhìn Lý Trình Di.

“Không sợ sao? “Ông ta hỏi.

“Sợ. “Lý Trình Di trả lời. Cho nên, hiện tại không phải là có nhiều người thì sức mạnh lớn hơn sao?

Anh đem hạt châu cuối cùng, mở ra, đưa cho đối phương.

“Cậu so với trước kia trưởng thành hơn rồi. “Tân Đức Lạp vươn tay, nhẹ nhàng cầm lấy hạt châu cuối cùng.

Nhưng tay còn chưa hoàn toàn thu hồi, hạt châu đã biến mất không thấy.

“Cám ơn. “Tân Đức Lạp nghiêm túc nói.

Cảm nhận nó, ông sẽ thấy khá hơn. “Lý Trình Di trả lời.

Kỳ thật lúc trước anh đạt được Hoa lân y Ngọc lan tím, liền khẩn cấp mặc vào một lần trước.

Nhưng Hoa Ngữ Tâm chi mẫu cấu thành, có chút phức tạp, anh nghiên cứu hồi lâu mới triệt để hiểu rõ.

Bản chất của Tâm chi mẫu, là đem Hoa Lân Y cùng Hoa Ngữ của anh phục chế ra ngoài, chuyển cho người khác.

Sự sao chép này không ảnh hưởng đến sức mạnh của bản thể.

Dựa trên nguyên tắc bảo toàn năng lượng.

Những người khác tiếp nhận Tâm chi mẫu, Hoa Lân Y trên người bọn họ, kỳ thật chủ yếu do chính bọn họ hình thành.

Tâm chi mẫu phân liệt ra hạt châu hoa ngữ, sẽ không ngừng hấp thụ năng lượng thể xác và tinh thần của bọn họ, dùng để trưởng thành bản thân.

Cho đến đạt tới trình độ nhất định, sau đó hình thành một loại tên là áo giáp Huyễn Y Hoa Lân Y hay còn gọi là Hoa Huyễn Y.

Hoa Huyễn Y, lực phòng hộ cùng các phương diện tố chất, chỉ có bằng một nửa bản thể Hoa Lân Y vả lại còn không có năng lực hoa ngữ có thể sử dụng.

Nhưng theo người sử dụng không ngừng dùng trái tim cảm thụ, tẩm bổ Hoa Huyễn Y, cuối cùng có thể đạt tới mức độ Hoa Lân Y hoàn toàn như Lý Trình Di mặc.

Cụ thể loại Hoa Huyễn Y này sử dụng hiệu quả như thế nào, Lý Trình Di không rõ lắm. Tất cảcòn phải chờ kiểm chứng.

Năng lực hoa ngữ của Tâm chi mẫu, là một quá trình kéo dài thời gian có hiệu lực, cũng không phải một lần là xong.

Mà loại dụng tâm này tiếp nhận con đường rèn luyện liên tục khiến anh cảm giác Tâm Chi Mẫu này giống là một loại công pháp có thể tu luyện, hoặc là một loại vũ khí sinh học nhân bản cộng sinh với vật chủ.

Tất cả hiệu quả, còn phải xem sau khi mọi người sử dụng cụ thể như thế nào.

Phân phát hết hạt châu hoa ngữ, Lý Trình Di thu tay lại, nhìn mấy người hăng hái bừng bừng bắt đầu thảo luận nghiên cứu có cảm giác gì.

Cho mọi người một ngày thích ứng một chút, sáng mai, chúng ta đi tới mục tiêu. Tân Đức Lạp tiên sinh!

Ánh mắt ông ta nhìn về phía mấy người.

Tôi tuy rằng thân thể bị thương, nhưng còn có thể phát huy đủ khả năng. Sản nghiệp của công ty các cậu nếu yên tâm, có thể giao cho tôi vận hành. "Tân Đức Lạp hiển nhiên đã sớm nghĩ kỹ vị trí của mình, lúc này mỉm cười đề nghị.

"Tôi đồng ý! "Thải Hồng Đường là người đầu tiên đồng ý. Nếu là những người khác tôi còn lo lắng, nhưng ngài Tân Đức Lạp đúng là người thích hợp nhất. Chỉ là có chút đại tài tiểu dụng.

"Tôi cũng đồng ý! Tôi không muốn tiếp tục đứng ở phía sau nhìn mọi người tiến về phía trước. "Đại Hùng cũng nghiêm túc nói," Tôi cũng là người Góc chết, sớm muộn gì cũng phải một mình đối mặt Góc chết. Vẫn đứng ở phía sau không được rèn luyện, có lẽ không bao lâu nữa tôi sẽ không chịu nổi".

"Tân Đức Lạp tiên sinh quả thật đáng tin cậy. "Râu nâu cũng gật đầu nói.

"Tôi không sao cả, mọi người nói sao cũng được. "Long Môn Điếu nhún nhún vai.

Vậy quyết định như vậy đi. "Lý Trình Di kết luận.

Chương 398: Vấn đề

Đêm đã khuya.

Vĩnh An Uyển.

Long Môn điếu hỗn loạn từ trên giường bò dậy, mò mẫm đi về phía nhà vệ sinh.

Kháo, ban ngày uống nhiều đồ uống quá, còn muốn chuốc say Chị Đường, không ngờ bản thân lại thua.

Hắn ta vẻ mặt bất đắc dĩ, vịn tường đi tới bên bồn cầu, đặt mông ngồi xuống.

Xì.

Hàng tồn trong bụng nhanh chóng trống rỗng.

Long Môn Điếu mới chậm rãi xách quần, đứng lên, đi tới bồn rửa mặt rửa tay.

Vòi nước cảm ứng tự động phun ra dòng nước, vọt lên tay hắn.

Cái lạnh trong trẻo nhưng lạnh lẽo kích thích ý thức của hắn dần dần tỉnh táo.

Uh? Như thế nào cảm giác chỗ nào có điểm không đúng?

Hắn ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương.

Luôn cảm giác có chỗ nào đó xảy ra vấn đề.

Ngẩng đầu lên, tiến lại gần gương.

Lại gần hơn.

Gần hơn nữa.

Hắn gần như dán cả người lên gương.

Không đúng!

Long Môn Điếu có chút mơ hồ.

Khuôn mặt trong gương, da trắng nõn, mắt long lanh, mũi cao, miệng nhỏ nhắn chúm chím như quả anh đào đỏ lựng.

“Á, không phải là mình!! Đây là Chị Đường!

Long Môn Điếu rốt cục cũng kịp phản ứng!

Người trong gương không phải là Chị Đường sao?

Trong nháy mắt, một cỗ khí lạnh từ trong đũng quần hắn xông thẳng lên đỉnh đầu.

Mình nửa đêm này đi WC cũng có thể nhìn thấy chị Đường, nhất định là gặp ác mộng rồi đúng không?!

Hắn vội vàng lui về phía sau, sắc mặt hoảng hốt.

Mà cô gái trong gương, cũng nhanh chóng lui về phía sau, trên mặt cũng mang theo thần sắc hoảng loạn.

“ ！ ！ ？ ”

Long Môn Điếu cảm giác có chút không đúng.

Hắn vươn tay, túm lấy mặt mình, kéo kéo.

Chà, cảm giác thật tuyệt.

Không hổ là chị Đường, khuôn mặt sảng khoái như vậy.

Chờ một chút! Mình thích Chị Đường không có nghĩa là mình muốn biến thành chị ấy!

Long Môn Điếu rốt cục cũng kịp phản ứng.

Hắn sắc mặt hoảng sợ, xoay người lao ra WC, trước tiên liền chạy về phía phòng ngủ mặc quần áo tử tế.

Hắn cho rằng là gương xảy ra vấn đề, ai đang trêu hắn.

Nhưng mình trong gương, vẫn là một bộ mặt của chị Đường. Quỷ dị chính là, dáng người hắn vẫn là dáng người ban đầu.

Một khuôn mặt thiếu nữ xinh đẹp, mọc trên cổ một người đàn ông cao 1m79.

“Đêm hôm làm gì thế anh Long? “Râu nâu từ phòng đối diện dụi mắt mở cửa đi ra.

“Ngươi con mẹ nó là ai vậy! ?” Long Môn Điếu trợn mắt hốc mồm nhìn đối phương.

Một mái đầu màu vàng óng ánh quăn xõa xuống vai, làn da trắng nõn nà, hai mắt xanh ngắt, khuôn mặt quyến rũ tinh xảo, giống như minh tinh nổi tiếng Milan Ndella của Bạch Tinh

“Râu nâu đây” Nữ tinh mặt người mở miệng chớp mắt nói.

“Chị Đường sao chị lại chạy tới đây?”

“Không đúng, Chị Đường, sao sau một đêm mà chị lại cao như vậy?”

“… “Long Môn Điếu cùng Râu nâu vẻ mặt mơ hồ, nhìn nhau không nói gì.

A!!!

Đột nhiên dưới lầu phòng ngủ truyền đến một tiếng kêu hãi hùng.

Hai người giật mình, vội vàng lao xuống.

Vừa mới xuống lầu, liền nhìn thấy phòng nghỉ của Thải Hồng Đường, cửa phòng mở ra.

Một cô gái mặc váy ngủ dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, đang đứng trước gương, ngơ ngác nhìn mình.

“Chị Đường …..Đường!? “Long Môn Điếu là người đầu tiên kêu lên.

Nhưng thanh âm gọi được một nửa, lại mang theo nghi vấn kỳ quái nào đó.

Bởi vì từ góc độ này của hắn, vừa vặn có thể nhìn thấy một phần tình huống bên cạnh cô gái.

Đậu má! Đậu má!

Long Môn Điếu cùng Râu nâu đồng thời nhịn không được kinh hô lên tiếng.

Không phải vì cái gì khác, mà vì

Cô gái nhỏ nhắn xinh xắn trước gương kia, quả ngực lại quá khủng bố.

Nhìn từ xa, giống như một con chuột hamster với hai quả trứng trên ngực.

Chỉ riêng hai quả vếu mỗi bên đã to như quả bóng

Loại ngực khủng thế này chỉ có trong truyện tranh mới có thể xuất hiện này, làm cho trong lòng hai người không thấy hứng

thú, ngược lại có loại cảm giác quái dị.

“Tôi gặp chuyện gì thế này? “Thải Hồng Đường chậm rãi xoay người.

Lúc này hai người mới nhìn rõ chính diện của cô.

Cả người cô ngoại trừ ngực biến hóa ra, còn có một chỗ biến hóa càng thêm rõ ràng.

Đó là đôi mắt.

Ánh mắt của cô, từ màu đen thuần khiết lúc trước, biến thành hai đôi mắt cầu vồng.

Trên tròng mắt tổng cộng có thể nhìn thấy bảy màu cam đỏ, vàng, xanh, xanh, tím. Tất cả các màu sắc được phân chia theo hình quạt. Thậm chí còn có thể phát sáng!

Giống như hai bóng đèn neon……

“Các cậu là Long Môn Điếu và Râu nâu!? “Thải Hồng Đường thoáng cái từ thân thể, nhận ra thân phận hai người.

“Sao lại thế này?! Các cậu sao lại biến thành bộ dạng quái quỷ này!? “Cô nhìn Long Môn đeo cái khuôn mặt của mình, nhất thời có chút sợ hãi.

“Bọn em cũng đang muốn biết vì sao đây! “Râu nâu bất đắc dĩ nói.

Kẹt kẹt

Lúc này lầu một một gian phòng khác, thuộc về phòng ngủ Đại Hùng cũng chậm rãi mở cửa phòng.

Một cô gái trẻ tuổi dáng người uyển chuyển, trước nhô sau vểnh, tỉ lệ hoàn mỹ, mặc một bộ váy ngủ màu tím, chậm rãi đi ra.

Tóc đen đến thắt lưng, da trắng nõn nà, hai mắt mơ hồ mang theo mị ý nhàn nhạt, nhưng lại ẩn chứa một tia anh khí.

Cô gái mỉm cười, ngũ quan Cho dù là bất kỳ một chỗ nào, đều hoàn mỹ không thể bắt bẻ.

Nó giống như đo lường bằng các công cụ toán học chính xác nhất.

Hoàn hảo!

Đây là cảm giác đầu tiên mọi người nhìn thấy cô.

Cho dù khuôn mặt hay là dáng người, hay là làn da, đều hoàn mỹ đến thỏa đáng, hoàn mỹ đến có chút giống người giả, mang theo một loại cảm giác không chân thật khó hiểu.

“A, tất cả mọi người ở đây. Xem ra tất cả mọi người đã phát sinh biến hóa. “Thanh âm Đại Hùng từ trong cổ họng cô gái truyền ra.

Thải Hồng Đường mở to hai mắt, nhìn chằm chằm vào cô gái này ít nhất qua một đêm cũng cao ít nhất 5 cm

“Là em đây.” Đại Hùng gật đầu, “Quả nhiên, em biến thành ngoại hình mà em mơ ước.”

Cô vươn tay nõn nà thưởng thức da thịt của mình.

“Giấc mộng này rất chân thật. Thật muốn vĩnh viễn không tỉnh lại”.

Lúc này Đại Hùng đẹp đến mức nhìn thấy mà giật mình, làm cho người ta không thể dời tầm mắt.

Rõ ràng làm cho người ta có một loại cảm giác chói mắt, nhưng chính là làm cho người ta không thể lý giải không muốn dời tầm mắt.

Đây cũng không phải là giấc mơ

Chương 399: Giấc mơ có thật

Ngoài cửa lớn, Tân Đức Lạp chậm rãi ngồi xe lăn đi vào.

Ông thay đổi một thân áo dài màu trắng, kỳ quái chính là, khuôn mặt của ông cơ hồ không có gì biến hóa.

“Tân Đức Lạp tiên sinh sao ngài không thay đổi?! “Râu nâu kinh ngạc nói.

“Có lẽ là bởi vì, trong cảm nhận của tôi, tôi cảm thấy mình hiện tại, chính là người thích hợp nhất?”

“Chính mình thích hợp nhất? “Những lời này vừa nói ra, nhất thời làm cho mấy người ở đây đều có chút đăm chiêu.

Nói cách khác, biến hóa lần này, chủ yếu là hướng tới cái mà mình cho là mình đẹp nhất.

Một giọng nam khác từ ngoài cửa, từ phía sau Tân Đức Lạp truyền đến.

Đó là một người đàn ông vạm vỡ mặc áo khoác màu tối, đội mũ rộng vành.

Người đàn ông nhẹ nhàng cầm tay lái xe lăn của Tân Đức Lạp, đẩy anh vào cửa chính.

Anh Trình!?

Mọi người đều nhận ra giọng nói của người đàn ông.

“Anh Trình, anh nói xem, có phải có liên quan đến thứ anh đưa cho bọn em không?”

Nhìn bộ dạng anh Trình không chút hoang mang, hẳn là không có chuyện gì lớn. “Đại Hùng nghiêm túc nói. Có điều, có thể ngẩng đầu lên cho bọn em xem bộ dáng hiện tại của anh không?

Trên gương mặt quyến rũ hoàn mỹ của cô, toát ra một tia tò mò.

Ngay cả Tân Đức Lạp, người đã sớm trải qua định lực cực kỳ phong phú, cũng không nhịn được nhìn cô thêm một lát.

Nói đến biến hóa của Lý Trình Di, mọi người nhất thời đều tò mò. Đồng thời nhìn về phía Lý Trình Di.

“Ta đã nói rồi, lần này biến hóa, là hướng chính mình cho là đẹp nhất. Nhưng kỳ thật loại này biến hóa cũng chưa định hình.

Mọi người có thể điều chỉnh trước khi lớp giáp sinh học được hình thành hoàn chỉnh. Bất quá chỉ có thể điều chỉnh một chút, dù sao thẩm mỹ này, không phải mình trong thời gian ngắn là có thể thay đổi.

Mặt khác, chờ sau khi định hình, khi sử dụng thiết giáp, mới có thể thay đổi bề ngoài. Không sử dụng, vẫn là chính mình trước kia. Tất cả phụ thuộc vào chính các bạn”.

Lý Trình Di giải thích.

Về phần tôi!

Anh cười.

“Mọi người thật sự rất tò mò sao?”

Anh hỏi.

“Có thể khôi phục là tốt rồi! Tôi đã bảo rồi mà anh Trình tuyệt đối sẽ không cố ý biến chúng ta thành thứ khác”Long Môn Điếu thở phào nhẹ nhõm. Anh Trình và chị Đường quan hệ tốt như vậy, không chừng cũng biến thành chị Đường? Chỉ có điều anh ấy ngại biểu hiện ra ngoài, cố ý cúi đầu”.

“Mày cho là ai cũng như mày hả? “Thải Hồng Đường tiến lên tát vào trán hắn.

“Chị mày cảnh cáo trước đừng có lôi mặt chị mày ra làm điều xấu?”

“Long Môn Điếu sửng sốt, lập tức nhanh chóng phản ứng lại. “Vâng, em không dám đâu!”

Sắc mặt hắn hơi ửng đỏ, hiển nhiên ngoài miệng cùng trong lòng nghĩ hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

“Thôi thì thiến đi. “Thải Hồng Đường xoay người xông về phía phòng bếp.

“Chờ một chút chị Đường! Em không dám đâu! Về nhà em không dám làm chuyện gì vụng trộm đâu”Long Môn Điếu gắt gao bắt lấy cánh tay cô.

“Mẹ nó, mày chết đi cho bà mày!! “Thải Hồng Đường cầm ghế đuổi theo đập Long Môn Điếu.

“Ế, anh Trình rốt cuộc anh biến thành bộ dáng gì rồi? Ngẩng đầu cho mọi người xem đi. “Đại Hùng tò mò nói.

“Anh Trình khẳng định cũng có cô gái mình thích. “Râu nâu suy đoán. Chẳng lẽ là thư ký của anh?

“Không nên đoán lung tung. Nhìn không dọa người là tốt rồi”.

Lý Trình Di cười nói.

Nói thật, khi tôi vừa mới bắt đầu nhìn thấy chính mình, cũng là bị dọa sợ hết hồn.

“Tôi cũng vậy. “Tân Đức Lạp cũng cười theo. Sau khi anh phát hiện mình phát sinh biến hóa, liền lập tức gọi điện thoại cho Lý Trình Di.

Nhìn qua anh không có gì thay đổi lớn, nhưng trên thực tế khuôn mặt so với lúc trước trẻ hơn rất nhiều.

Lúc này Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu cũng ngừng đùa giỡn, quay đầu nhìn sang bên này.

Hiển nhiên hai người cũng có chút tò mò, Lý Trình Di rốt cuộc biến thành cái dạng gì.

“Kỳ thật, loại biến hóa này cũng rất thú vị. “Lý Trình Di chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt che giấu dưới mũ.

Chỉ là khuôn mặt này, nếu không dùng đồ che mặt, có thể sẽ gây xôn xao.

Trong lúc nhất thời, tất cả tầm mắt dồn dập tụ tập đến trên mặt anh.

Từng con mắt, trong nháy mắt tụ tập lại một chỗ, rơi vào mặt anh.

“ ！ ！ ！ ？ ？ ”x4 。

“Mẹ kiếp! Cái gì thế này!?

Long Môn Điếu không nhịn được phát ra một tiếng sợ hãi chấn động.

“Đây còn là người sao!? “Thải Hồng Đường cũng hoàn toàn hết chỗ nói. Cô cho rằng Đại Hùng cùng mình đã đủ thái quá rồi, không nghĩ tới nơi này còn có người biến thái hơn.

“Thần kỳ. “Râu nâu nhìn ngây người.

Ngay cả Đại Hùng luôn luôn ổn trọng, cũng không chớp mắt một cái, gắt gao nhìn chằm chằm mặt Lý Trình Di, ánh mắt tràn đầy chấn động cùng kinh ngạc.

Ai cũng không nghĩ tới, bộ dáng Lý Trình Di, lại biến thành bộ dáng này.

Lúc này hơn hai giờ đêm, ánh đèn trong phòng nhu hòa ấm áp.

Nhưng chiếu lên người Lý Trình Di, lại mơ hồ mang theo một tầng màu xám đen thần bí.

Khuôn mặt anh ngẩng lên.

Lúc này bày ra, hoàn toàn là vượt qua sự tưởng tượng của nhân loại.

Không có ngũ quan.

Không da.

Không có tóc.

Lúc này Lý Trình Di, toàn bộ khuôn mặt, hoàn toàn là một mảnh ngân hà sáng lạn.

Đúng vậy.

Cả đầu anh giống như một ngân hà đang xoay tròn chầm chậm.

Tinh hà thần bí này, mang theo màu tím nhạt, cũng có màu đỏ rất nhỏ. Giống như vô số cát huỳnh quang, chậm rãi xoay tròn trong vũ trụ.

Mà khuôn mặt của Lý Trình Di giống như một cái cửa sổ, có thể nhìn thấy trong hình ảnh cực kỳ huy hoàng vũ trụ này.

“Anh Trình, anh rốt cục không thấy kỳ quái sao? “Long Môn Điếu nhịn không được nói.

“Không, mặt tôi vẫn còn, chỉ có mình tôi có thể cảm nhận được, người khác không sờ được. “Lý Trình Di mỉm cười trả lời.

Đại Hùng nhanh chóng đến gần, cô đối với phương diện y học tự nhiên là người quyền uy nhất ở đây.

Đi tới trước người Lý Trình Di, cô vươn tay, ngón tay tinh tế trắng nõn nhẹ nhàng điểm ở rìa ngân hà.

Chương 400: Trẻ em mất tích bí ẩn

Xúc cảm lạnh lẽo, cứng rắn, tựa như một tầng lồng thủy tinh, trùm lên mặt Lý Trình Di.

“Giống như đeo mặt nạ. Anh Trình, hô hấp có ảnh hưởng gì không?”

“Không ảnh hưởng, tôi có cảm giác rất kỳ quái, giống như là mắt mũi miệng tai, toàn bộ trộn lẫn vào nhau. “Lý Trình Di trả lời.

“Thật là thần kỳ. “Đại Hùng thu hồi ngón tay, đổi thành hai tay, nhẹ nhàng vuốt ve mặt Lý Trình Di.

Chỗ chạm vào tay tất cả đều là xúc cảm lạnh lẽo cứng rắn.

“Có thể há miệng không? “Cô hỏi.

Có thể. “Tinh hà trên mặt Lý Trình Di chợt lay động, hơi tăng tốc chuyển động.

Một cỗ lực hấp dẫn khó hiểu, bỗng nhiên hấp thụ tay Đại Hùng, muốn kéo vào trong đó.

“A!? “Đại Hùng hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau một bước. Sắc mặt ửng đỏ.

“Đừng sợ, anh vừa mới mở miệng. “Lý Trình Di trả lời.

“Em từ bên ngoài không cảm giác được, chỉ có thể cảm giác có thứ gì đó tựa hồ đang hấp thụ em. “Đại Hùng giải thích.

“Đoán chừng là kỹ thuật ngụy trang quang học mới nhất, kết hợp kỹ thuật cải tạo sinh vật, có thể làm được điểm ấy, hẳn là vấn đề không lớn.” Lý Trình Di trả lời.

Vấn đề không lớn!

Mọi người trong lòng không biết nói gì.

“Kỹ thuật này, có phải hơi nhanh quá không? “Đại Hùng nhẹ giọng nói.

“Đến bây giờ, chúng ta còn có lựa chọn sao? độ khó Góc chết sẽ càng ngày càng cao, chúng ta cần thủ đoạn tự vệ cũng phải càng ngày càng mạnh. Chút phiền toái này không tính là gì! Hơn nữa, tôi tin anh Trình và anh Tiếu Hào sẽ không hại chúng ta. Dù sao, chúng ta vốn là người có thể chết bất cứ lúc nào”.

“Em cũng tin. Chỉ là. Từ vừa rồi em đã muốn hỏi Chị Đường, hai khối kia của chị có nặng không? “Long Môn Điếu lại bắt đầu tìm đường chết.

“So với lúc trước nặng hơn rất nhiều, đây là thật sự gia tăng kích cỡ, mày có muốn sờ một chút không?”

Long Môn Điếu lui về phía sau hai bước, xoay người bỏ chạy.

Những người còn lại không nhịn được cười rộ lên.

Chỉ cần có Long Môn Điếu ở đây, mọi người sẽ có lúc vui vẻ.

……

Huyện Vân Sơn, ba giờ sáng.

Một khu dân cư ở vùng ngoại ô.

Tiểu khu Nghênh Đông, Nhà 202, tòa 11 đơn nguyên 3

Cậu bé mười tuổi cuộn tròn một mình trong chăn, thở đều, nửa khuôn mặt được che trong chiếc chăn mỏng sọc đen trắng.

Cậu bé ngủ rất ngon.

Bên ngoài khe hở rèm cửa sổ, chiếu vào một tia ánh đèn tầng lầu xa xa.

Ánh sáng chiếu lên bề mặt chăn trên người cậu.

Càng lộ ra vẻ an tĩnh.

Cộc cộc cộc

Đột nhiên.

Đêm khuya yên tĩnh, trong phòng ngủ không có xe cộ cũng không có tiếng chó mèo sủa.

Cửa, bị nhẹ nhàng gõ vang.

Cậu bé không tỉnh, chỉ khẽ nhíu mày, trở mình, tiếp tục ngủ.

Cộc cộc cộc

Tiếng gõ cửa lại vang lên.

Trong hoàn cảnh đêm khuya cực kỳ yên tĩnh này, âm thanh có vẻ cực kỳ rõ ràng.

Lần này, cậu bé từ từ mở mắt. Có chút mơ hồ nhìn chung quanh.

Cộc cộc cộc

Lần thứ ba, tiếng gõ cửa lại vang lên.

“Bố, mẹ?” lần này cậu bé nghe rất rõ.

Cậu chậm rãi chống tay lên, từ trên giường nửa ngồi dậy. Tưởng bố mẹ gọi mình.

Xuống giường, mang dép vào.

Cậu bé đi đến trước cửa phòng.

Cộc cộc cộc

Lần này, cửa lại bị gõ vang.

m thanh rõ ràng và nhịp nhàng.

Cậu bé vươn tay, nắm lấy tay nắm cửa, nhẹ nhàng vặn vẹo, kéo ra.

Ngoài cửa.

Không phải bố, không phải mẹ.

Mà là một người toàn thân đều bọc trong áo khoác màu đen thật dày.

Áo khoác, mũ, khăn quàng cổ, người này thậm chí còn đeo găng tay, kính mắt, không lộ tý da thịt nào ra ngoài

Người này cao chừng một mét tám, ngay cả kính mắt trên mặt, cũng quấn vải vóc màu đen.

Hắn ta cúi đầu, nhìn cậu bé ngửa đầu.

Giơ ngón tay lên trước miệng ra dấu suỵt.

Cậu bé chớp mắt, nhìn hắn. Không hiểu sao rất bình tĩnh. Dường như cậu biết người ăn mặc quái dị trước mắt này.

“Đến đây” người quái dị này nói ra một thanh âm.

Sau đó xoay người, đi về phía cửa phòng khách.

Cậu bé dừng một chút, cũng theo yên tĩnh đi ra ngoài, đi theo người quái dị, đi về phía cửa phòng khách.

Hai người một trước một sau, mở cửa nhà, đi vào cầu thang âm u.

Dần dần biến mất ở sâu trong đêm tối.

…….

Ngày hôm sau.

Huyện Vân Sơn, giao lộ cao tốc.

Một chiếc xe khách loại nhỏ màu bạc, đang đi trên đường cao tốc dần dần giảm tốc độ chuẩn bị qua trạm thu phí.

Mặt bên xe viết bằng sơn đen: Minh Viễn.

Đây là xe khách mà công ty Minh Viễn dùng để đi mua sắm.

Bên trong xe.

Đám người Lý Trình Di đã sớm khôi phục bình thường, đang ngồi ở vị trí của mình.

Có người đang ngẩn người, xuyên qua cửa sổ xe nhìn cảnh sắc ven đường bên ngoài.

Có người đang lướt điện thoại.

Còn có người ngủ gật, còn phát ra tiếng gáy

Vị trí tài xế lái xe không có một bóng người, xe hoàn toàn tự động lái, do AI Nguyệt Quý của Thải Hồng Đường điều khiển

“Ồ? “Thải Hồng Đường đột nhiên đang lướt điện thoại phát ra tiếng kinh ngạc.

“Tất cả mọi người tỉnh dậy đi,” cô nói to

‘Làm sao vậy? “Đại Hùng thu hồi tầm mắt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Râu nâu vỗ nhẹ Long Môn Điếu đang ngủ say, nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Lý Trình Di cũng đang nhắm mắt dưỡng thần, nghe thấy tiếng mở mắt, nhìn sang bên này.

“Sao thế ? Đường Đường?”

Thải Hồng Đường thấy mọi người đều chú ý, cô giơ điện thoại lên lắc lắc.

Tôi chia sẻ trong nhóm, mọi người xem. Đây là tin tức mới ra. Thời gian đại khái bắt đầu từ lần trước chúng ta rời khỏi huyện Vân Sơn.

Mấy người nhất thời nhao nhao lấy điện thoại di động ra, có người đeo AR lên, kiểm tra tình huống.

Trong nhóm nhỏ chia sẻ, lúc này đã có thêm một tin tức.

Nhấp vào đọc nhanh và nó sẽ tự động chuyển đến một trang web được liên kết khác.

Lý Trình Di mở trang web.

Lần đầu tiên nhìn thấy, tiêu đề thật to phía trên, dùng chữ viết màu đỏ viết.

Huyện Vân Sơn liên tiếp xuất hiện trẻ em nửa đêm thần bí mất tích

Dưới đây là nội dung cụ thể.

Chương 401: Tiến vào Góc chết Vân Sơn

“Cục trưởng cục an ninh mới đã toàn lực điều động tất cả cảnh sát, phân bố điều động các nơi theo dõi, toàn lực truy tìm hung thủ!” Hiện tại đã tìm được dấu vết băng đảng bắt cóc trẻ em

Phía dưới là ảnh chụp, tên, thời gian mất tích của từng đứa trẻ.

Còn có cha mẹ đứng ở cửa Sở an ninh, giơ bảng hiệu thúc giục mau chóng điều tra.

Tôi cẩn thận tra được camera giám sát của mấy đứa nhỏ trước khi mất tích. Cha mẹ bọn họ vì an toàn của đứa nhỏ, có thói quen lắp đặt camera giám sát tại phòng ngủ con mình. “Thải Hồng Đường ở một bên nghiêm nghị nói.

Tôi chia sẻ cho mọi người xem.

Rất nhanh, lại là ba video tập tin, chia sẻ đến mọi người điện thoại trong nhóm.

Lý Trình Di mở cái thứ nhất.

Một cậu bé tóc quăn màu vàng, đang mặc áo ngủ màu trắng, nửa đêm, bỗng nhiên ngồi dậy.

Ai vậy?

Cậu ta hỏi.

Trong phòng chỉ có một mình cậu bé nói.

Yên tĩnh mà quỷ dị.

“Bố à?” cậu bé lại hỏi.

Sau đó, liền nhìn thấy cậu bé trong camera, xoay người xuống giường, mang giày vào, rời khỏi phạm vi theo dõi, đi tới cửa phòng.

Ngay sau đó là tiếng mở cửa.

Cậu bé đi ra ngoài.

Sau đó không có động tĩnh.

Đoạn video dừng lại.

Lý Trình Di lục tục xem hai video còn lại, đều giống nhau.

Đều là đột nhiên nửa đêm đứa nhỏ tỉnh lại, sau đó đứng dậy xuống giường, mở cửa, rời đi.

“Khẳng định có thứ gì đó hấp dẫn bọn họ tỉnh lại, sau đó đi mở cửa.” Thải Hồng Đường trầm giọng nói, “Thứ kia rất có thể là âm thanh gì đó, là âm thanh camera không thể ghi lại, cũng có thể là âm thanh chúng ta không thể nghe được.”

Tôi dùng kỹ thuật phân tích ba đoạn video này, không tìm thấy dấu vết nào ở tần số sóng âm khác.

Cho nên tôi có xu hướng theo dõi những âm thanh không thể ghi lại.

“Cũng có thể là một loại ám chỉ tinh thần nào đó, thay đổi ánh sáng, thay đổi ký hiệu, đều có thể làm được điều này.” Đại Hùng bổ sung, “Phân loại thôi miên trong y học, có bác sĩ tâm lý lợi hại có thể làm được điều này. Lợi dụng thân phận người thân quen thuộc của trẻ em, cộng thêm mới tỉnh ngủ và hoàn cảnh trong nhà quen thuộc mà lại không đề cao cảnh giác. Bác sĩ thôi miên rất dễ dàng có thể đắc thủ.”

‘Thuật thôi miên lợi hại như vậy sao? “Râu nâu nói.

“Còn cần rất nhiều điều kiện. Không dễ dàng như vậy. Nhưng nếu kết hợp với các phương tiện khoa học kỹ thuật, ngụy trang, phối hợp, thì sẽ rất phiền phức.” Đại Hùng giải thích.

“Thời gian? Mọi người có chú ý tới thời gian không? “Thải Hồng Đường nói.

Đúng vậy, thời gian quá trùng hợp. “Lý Trình Di gật đầu,” Lúc trước tôi có nhắc tới, toàn bộ huyện Vân Sơn đều có thể là một Góc chết cỡ lớn. Với điều kiện như vậy, huyện Vân Sơn rất có thể cũng có tính đặc thù nhất định”.

“Thời gian trùng hợp khiến cho tôi có cảm giác, có phải là lúc trước chúng ta sử dụng quyển sách ước nguyện nên gây ra hiện tượng này?”

Dù sao lần này chúng ta đều phải ở lại đây một thời gian dài, thử tiến vào Góc chết Vân Sơn, đến lúc đó nếu mọi người có dư lực, có thể lưu ý một chút. “Lý Trình Di nói.

Được!

Mọi người đồng thanh đáp ứng.

“Tôi đã phân tán khoảng 1.400 máy bay không người lái giám sát xung quanh Vân Sơn.

Nguyệt Quý giúp ta tùy thời theo dõi, nếu có bất kỳ tình huống dị thường nào, đều sẽ lập tức tập hợp đến chỗ tôi.

Và dự phòng khẩn cấp, tôi và Râu nâu đã làm xong. Nếu mọi người thoát khỏi Góc chết cần giúp đỡ, trước tiên sẽ có máy bay không người lái phát hiện, hơn nữa có robot nhện nhanh chóng tiếp cận, giúp đỡ”.

Đại Hùng trầm giọng nói: “Tôi ở Huyện Vân Sơn tạm thời triển khai các bác sỹ xuống nông thôn hoạt động, điều động 80 bác sỹ trong tập đoàn, các loại dược vật đều chuẩn bị đầy đủ!”

“Tôi điều động người bảo vệ cửa ra vào trọng yếu đạo. Tổng cộng hai trăm người mang đao mười ba người mang súng phục kích. Tuyệt đối cam đoan nhận được mệnh lệnh có thể trợ giúp trước tiên!” Long Môn Điếu nói

“Đám người của cậu có thể có ích lợi gì? Đều là bọn lưu manh vặt, không có kỷ luật. “Thải Hồng Đường nhíu mày.

Long Môn Điếu cười làm lành, “Hơn nữa có một số việc chung quy vẫn cần người đi làm, bác sĩ y tá cùng bảo vệ ít quá chung quy không tiện.

Trong nhà hắn chính là lăn lộn về mảng này, dù sao cũng phải thể hiện giá trị cùng tác dụng của mình, nếu không ở trong Team cảm giác sắp bị gạt ra rìa.

“Cẩn thận, qua trạm thu phí này, có thể sẽ tiến vào phạm vi Góc chết của Vân Sơn. “Lý Trình Di từ chỗ ngồi kế bên cầm lấy ba lô của mình, kéo khóa kéo, từ bên trong lấy ra từng gói đồ đã sớm gói kỹ.

Phân phối gói hàng cho một số người.

“Đây là đồ vật bảo mệnh cho mọi người, sử dụng phương pháp trước khi xuất phát tôi đã dạy cho mọi người, rất đơn giản, tất cả mọi thứ trong bao này”

Anh Trình, anh không phải nói đùa chứ? Cái kiểu niệm chú ấy có tác dụng hả? “Long Môn Điếu hoài nghi nói.

“Khi hết cách thì cứ dùng”Lý Trình Di trả lời.

“Đây thật đúng là hết cách. “Long Môn Điếu không nói gì. Tiếp nhận túi nhựa đen tuyền, hắn luôn cảm giác Team của mình đang dựa vào một phương hướng kỳ quái nào đó.

Rất nhanh, xe khách chạy đến cửa trạm thu phí.

Hàng tháng bắt đầu đóng phí tự động.

Chỉ chốc lát sau, rào chắn được nâng lên, xe tiếp tục chạy về phía trước.

Nhớ kỹ, nếu như đi vào, trước tiên phải che giấu bản thân, tránh xung đột, điều tra tình hình. “Lý Trình Di dặn dò.

“Từ giờ trở đi, tôi bất cứ lúc nào cũng có thể đi vào Góc chết, đến lúc đó mọi người có thể cần một mình đối mặt với hoàn cảnh khác nhau. Đều là tình huống thoáng hiện, thời gian không dài, cho nên mục đích của chúng ta là điều tra ra càng

nhiều tình báo càng tốt. Chuẩn bị cho việc tìm kiếm quyển sách ghi chép tiếp theo.”

Sau khi đi ra, tổng hợp giao cho tôi, có thể hình thành bản đồ hoàn chỉnh. “Thải Hồng Đường nói.

Hiểu rồi!

Những người còn lại đồng thanh đáp.

Vậy thì, chúc mọi người may mắn.

Lý Trình Di vươn tay.

Những người còn lại dồn tay lên mu bàn tay anh.

Nâng lên, vung mạnh xuống.

Đột nhiên tay Lý Trình Di nhẹ nhàng.

Trước mắt anh hoa lên, những người còn lại nháy mắt liền biến mất không thấy đâu nữa.

Chương 402: Màn sương bí ẩn

Trong xe chỉ còn lại một mình anh, đứng ở lối đi nhỏ.

Xe chậm rãi giảm tốc độ, dừng lại.

Ngoài cửa sổ xe không biết từ lúc nào, phun ra sương trắng dày đặc.

Mặt đường cũng không thấy rõ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một chiếc xe màu sậm gần đó.

Đến rồi, thật nhanh! Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhìn quanh một vòng.

Không chút do dự, anh đi tới bên cửa xe, mở cửa, bước ra ngoài.

Iseline, có đó không?

Không trả lời.

Lý Trình Di nhìn sương mù mờ mịt trước mặt, nhấc chân đi về phía trước, từng bước một đi vào trong sương mù mờ mịt.

“Anh! Em không cảm ứng được”.

Góc chết Bàn tay nắm chặt.

Iseline vươn tay ra, nhẹ nhàng chạm vào cửa phòng.

Cánh cửa này chính là giới hạn Góc chết.

Sau khi đi ra ngoài, sẽ tiến vào chỗ giao thoa giữa Biển Đen và hiện thực. Nơi đó sinh diệt bất định, tùy thời có thể có biến hóa không lường.

“Rõ ràng vừa mới mười phút trước, còn có thể cảm ứng được.” Iseline trên mặt toát ra một tia lo lắng.

Cô biết rất rõ, anh rất có thể đã tiến vào một Góc chết rất mạnh.

Sức mạnh Góc chết kia, có thể sẽ ép Góc chết bàn tay nắm chặt ra.

Theo lý mà nói, Bàn tay nắm chặt giống như con thuyền ở Biển Đen.

Mà các loại Góc chết liền giống như bến tàu, đảo nhỏ, thậm chí đại lục.

Cô có thể dừng lại, tiến hành trao đổi.

Nhưng lúc này đối phương mạnh mẽ cự tuyệt cô tiếp xúc, mà ép cô ra khỏi đó.

Iseline đã cô độc quá lâu, Lý Trình Di là người duy nhất cho đến hiện tại có thể trao đổi với cô.

Cô không muốn tiếp tục tĩnh mịch, lại giống như cái xác không hồn ở Góc chết, đánh mất chính mình.

Cô có loại cảm giác.

Nếu như chính mình lại bị lãng quên.

Bị anh quên lãng.

Có lẽ lần này sẽ hoàn toàn biến mất.

“Nhất định phải nghĩ biện pháp “Iseline đứng tại chỗ cố gắng suy tư.

Rất nhanh, trong đầu cô hiện lên vị Kẻ tín ngưỡng lúc trước cho cô sách giao dịch kia.

Kẻ tín ngưỡng kia kỳ thật tính toán tỉ mỉ, không phải lần đầu tiên gặp mặt. Mà là trước đó cô đã gặp qua nhiều lần.

Cô đặt cho hắn ta một cái tên thân thiết - - Tiên sinh Sách.

Bởi vì hắn ta có rất nhiều sách.

"Em đi tìm Tiên sinh Sách, không chừng hắn ta có biện pháp".

Lúc này, cô xoay người, tiến vào phía gậm giường, nằm sấp bò về phía đối diện.

Bên kia giường, lúc này chính là một mảnh sương mù hắc ám bao phủ.

Khi cô đến gần, sương mù dần dần tản ra, lộ ra cảnh sắc phòng ngủ mới.

……..

Vân Sơn.

Trong sương trắng dày đặc.

Lý Trình Di chậm rãi từng bước một đi về phía trước

Vừa đi anh vừa cảnh giác chú ý tình huống chung quanh có thể xuất hiện.

Hoa Lân Y hoa tử đằng đã sớm dung hợp với áo khoác.

Bề ngoài thoạt nhìn, anh vẫn như cũ là áo khoác màu đen.

Nhưng trên thực tế, một tầng vô hình Hoa Lân Y phòng hộ.

Cho tới bây giờ, Hoa Lân Y tiêu hao đối với anh mà nói, đã có thể kiên trì cả ngày không cần hủy bỏ.

Theo Huyết mạch Ảnh Long cấp thấp tăng sức mạnh, thể chất của anh cũng tăng lên trên diện rộng.

Thịch thịch thịch

Tiếng bước chân rất có tiết tấu, không ngừng truyền ra trên mặt đường.

Mặc dù Lý Trình Di đã cố gắng hạ thấp âm thanh, nhưng vẫn có âm thanh rất nhỏ truyền ra.

Sau khi âm thanh này vang lên, tựa như bị thứ gì đó phóng đại, càng ngày càng vang, truyền đi càng ngày càng xa.

Không biết đã đi được bao xa.

Dần dần, Lý Trình Di phát hiện, mặt đường dưới chân mình, từ màu xám đen, chậm rãi biến thành màu trắng nhạt.

Anh nhìn lên trời.

Trên trời vẫn là sương trắng dày đặc, cái gì cũng không nhìn thấy.

Hai bên sương mù ngược lại là chậm rãi đạm một chút, hiện ra một ít nhà lầu cũ kỹ cao thấp không đồng nhất.

Hai bên nhà lầu, tựa như hai mặt tường rất rộng, kẹp con đường Lý Trình Di đang đi ở giữa.

Trên nhà có thể nhìn thấy cửa sổ hình vuông dày đặc.

Ngoài cửa sổ treo dây điện kiểu cũ lộn xộn.

Lý Trình Di chú ý.

Những cửa sổ này đều mở.

Bên trong mỗi cửa sổ, đều đang có trắng khói không ngừng cuồn cuộn ra bên ngoài.

Giống như bị cháy vậy.

Xem ra đám sương mù này là từ đây ra. Trong lòng anh có suy đoán.

Đi tiếp.

Bởi vì không biết vị trí cụ thể Quyển sách ghi chép, cho nên mục đích lần này của bọn họ, là trước tiên thăm dò rõ ràng toàn bộ Góc chết, sau đó vẽ lại bản đồ, lại chỉnh thể xác định địa điểm có khả năng nhất.

Đi tiếp

Đúng lúc này, mặt đường bên trái, bỗng nhiên truyền đến âm thanh khẽ, tựa hồ như hơi thở của một loại động vật

Lý Trình Di nhìn sang một bên, bởi vì sương mù bao phủ, có chút không thấy rõ.

Vì thế anh liền đi tới hướng, lại gần một chút.

Khi khoảng cách đến gần.

Anh nhìn thấy, ở bên trái đường phố, ở một ngõ nhỏ có một con chó lớn màu vàng đang cúi đầu liếm nước trên mặt đất.

Trên mặt đất một bãi vũng nước cũng không biết là khi nào lưu lại, ước chừng rộng nửa mét, dài một mét.

Mặt nước đang cuốn theo đầu lưỡi lớn của con chó vàng, không ngừng kích động ra từng vòng sóng gợn.

Con chó lớn màu vàng trông cũng dễ thương.

Đôi mắt tròn trịa đen bóng, cái mũi to đen tuyền, hai khóe miệng cong lên, tựa như đang cười. Lông tơ trên đầu màu đậm một chút, lông trên cổ thì nhạt một chút.

Toàn bộ lông xù, vừa nhìn liền cho người ta một loại cảm giác thân thiện đáng yêu.

Ngay cả chó cũng sẽ bị kéo vào Góc chết sao? Lý Trình Di nhíu mày.

Anh tiến lại gần, không che giấu tiếng bước chân.

Rất nhanh liền bị Con chó vàng phát hiện.

Con chó ngẩng đầu, nhìn anh một chút, thân thiện sủa hai tiếng với anh.

Gâu!Gâu!

“Xin chào. “Lý Trình Di đứng bên ngõ, đánh giá đối phương.

Chương 403: Người lạ

Đây là một con chó có tai rất nhỏ, mặt tròn vo điển hình của loại chó cỏ.

Bình thường ở vùng ngoại ô nông thôn, có rất nhiều người thích nuôi.

Chỉ là không nghĩ tới sẽ gặp phải loại hình này ở Góc chết Vân Sơn.

Chủ mày đâu đâu? “Lý Trình Di hỏi.

Gâu gâu!

Con chó vàng thân thiện nhìn anh, tiếp tục kêu hai tiếng.

Sau đó.

Nó từ từ chui ra khỏi hẻm.

“ ! ! ! ? ”

Khi con chó vàng đi ra, ánh mắt vốn bình tĩnh của Lý Trình Di, nhanh chóng mở to, miệng khẽ nhếch, hai chân cũng chậm rãi lui về phía sau.

Từ trong ngõ nhỏ đi ra, không phải người Con chó vàng.

Mà là một quả cầu khổng lồ!

Quả cầu vàng.

Một cái ước chừng hơn sáu mét cao, mọc ra từ đầu con chó vàng như quả bóng cực lớn!!

Bóng ma khổng lồ nghiền qua vũng nước, dần dần bao phủ Lý Trình Di.

Rồi hàng loạt đầu con chó vàng xuất hiện trên quả cầu, chúng nhìn anh thân thiện

Tất cả đầu chó đều giống như đầu con chó vàng vừa rồi

Hằng hà đa số đầu con chó vàng, thân thiện nhìn anh.

Gâu gâu gâu!!!!

Trong phút chốc, tiếng chó sủa loạn vang lên khắp nơi, làm cho lỗ tai Lý Trình Di tê dại.

…….

Bên trong xe khách Minh Viễn.

Anh Trình đâu?

Thải Hồng Đường ngạc nhiên nhìn xung quanh.

Vậy là đi vào Góc chết chết rồi hả?

“Em có cảm giác có chút không đúng. “Đại Hùng nhẹ giọng nói. Từ lúc vừa qua trạm thu phí, em đã cảm thấy có chút không đúng. Tựa như thân thể thoáng cái trở nên nặng hơn.

“Tôi cũng vậy. “Râu nâu gật đầu đồng ý,” Tôi đã kiểm tra số liệu môi trường, độ ẩm và nhiệt độ không thay đổi. Nhưng cảm thấy cả người nặng trịch”.

“Hỏi người Người Góc xung quanh nơi này xem họ có cảm thấy người có gì thay đổi không? “Thải Hồng Đường nói.

“Chị Đường, chị quên rồi sao? Lần trước sau Lang Động, tất cả người ở Góc chết xung quanh cơ hồ đều bị giết sạch, còn lại cũng chạy trốn ra nơi khác. Nơi này không phải bên chúng ta, vốn người đã ít, người ở Góc chết càng ít. “Râu nâu trả lời.

“Vậy có nghĩa là, xung quanh nơi này, ngoại trừ chúng ta, rất có thể không có người Góc chết nào khác?

Nhất thời mấy người ở đây đều hai mặt nhìn nhau.

“Hình như chưa từng gặp qua người Góc chết bản địa Vân Sơn? “Râu nâu nghi hoặc hỏi.

“Nguyệt Quý. “Thải Hồng Đường trầm giọng nói.

“Đã hiểu, chủ nhân, đã bắt đầu tìm kiếm tư liệu người Góc chết Vân Sơn. “m thanh AI Nguyệt Quý vang lên.

Vài giây sau.

m thanh lại vang lên.

“Kết quả tìm kiếm là: không. Huyện Vân Sơn rất nhiều năm qua, cũng đã không xuất hiện qua bất kỳ người Góc chết nào. Căn cứ các kênh khác nhau như phần mềm xã hội, thông báo, diễn đàn công cộng, không có kết quả tìm kiếm người Góc chết.”

“Quả nhiên, Vân Sơn có vấn đề! “Thải Hồng Đường trầm giọng nói.

“Mọi người. “Cô đang muốn tiếp tục mở miệng, lại đột nhiên vẻ mặt sửng sốt.

Tên Long Môn Điếu kia đâu?

Đại Hùng và Râu nâu cũng đều sửng sốt, nhìn xung quanh, hoàn toàn không tìm thấy thân ảnh Long Môn Điếu.

“Chắc là cũng đi vào rồi”Đại Hùng nghiêm nghị nói. Đi vào dễ dàng như vậy, có lẽ Vân Sơn thật sự xuất hiện dị biến, chúng ta phải cẩn thận”.

“Ừm”.

Râu nâu nghiêm nghị gật đầu.

Ba người trao đổi ánh mắt, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra sự ngưng trọng.

Không hổ là hư hư thực thực tồn tại Quyển sách ghi chép tại Góc chết. Hoàn toàn khác với Góc chết trước đó.

“Nhớ kỹ là chúng ta chỉ là gặp thoáng hiện thôi, đừng nên xung đột trong đó, cố gắng ghi chép lại địa hình”Thải Hồng Đường dặn dò một câu.

Uh!

Được!

Vừa dứt lời.

Thải Hồng Đường hoa mắt.

Hai người đã đột ngột biến mất không thấy.

Tựa như người vừa mới trả lời cô đều là ảo giác.

Toàn bộ bên trong xe trống trải, chỉ còn lại một mình cô.

Chủ nhân, đã xác định tín hiệu định vị tùy thân của bọn họ biến mất, xác định tiến vào Góc chết. “m thanh Nguyệt Quý vang lên.

“Đã biết, nếu như ta cũng đi vào, mày phụ trách bố trí bên ngoài. “Thải Hồng Đường nói.

Cô đưa tay lấy kính AR màu trà từ trong túi áo ra đeo vào.

Sau đó cầm túi Lý Trình Di đưa trong tay, một tay cầm một cái vali màu bạc.

“Vâng “Nguyệt Quý trả lời rõ ràng. Mặt khác.

Bốp!

Giọng nói của cô còn chưa nói xong.

Trong xe khách, đã không còn bóng dáng Thải Hồng Đường.

m thanh Nguyệt Quý ngắt kết nối.

Trầm mặc.

Chúc chủ nhân thuận lợi trở về.

……

Quả cầu vàng khổng lồ, nhanh chóng tới gần Lý Trình Di, lăn lộn, nghiền ép lao đến.

Một lượng lớn tiếng chó sủa hình thành một sóng âm ồn ào, chấn động đến mức cát bụi xung quanh cũng bị cuốn lên.

Lý Trình Di giống như bị dọa đến choáng váng, đứng bất động tại chỗ.

Phụt!

Đột nhiên một bóng người từ bên trái nhào tới, bắt lấy cánh tay Lý Trình Di.

Chạy mau!

Bóng người gấp gáp nói.

Lý Trình Di như phản xạ có điều kiện đang muốn giãy ra, nhưng rất nhanh áp chế xuống, cố gắng chạy cùng đối phương.

Trên đường phố trống trải, sương trắng tràn ngập.

Người nọ toàn thân quấn áo choàng vải xám rách nát, kéo Lý Trình Di chạy như điên, một bên rải một loại bột phấn màu xám về phía sau.

Có chuyện lạ xảy ra.

Cái kia Con chó vàng đầu quả bóng ngửi được bột phấn, nhất thời từng con nhao nhao bắt đầu liếm liếm bột phấn trên mặt đất.

Bởi vì liếm láp, cho nên tốc độ đuổi theo của chúng cũng chậm hơn rất nhiều.

Hai người một đường chạy như điên, chạy đến một góc đường, trốn ở phía sau một chiếc xe hơi cũ nát rỉ sét, mới dừng lại.

Hộc, hộc, hộc!

Người này thở hồng hộc, dường như thể lực không tốt.

“Anh có mang theo đồ ăn không? “Cô hỏi.

Lúc này Lý Trình Di mới nghe ra, người này là nữ. Lúc trước tóc bị cắt, trên mặt bẩn thỉu, trên người cũng quấn một cái áo choàng màu xám rất rộng, cho nên nhìn không ra.

“Có. “Anh lấy từ trong túi áo ra một thanh chocolate.

Bởi vì chỉ là thoáng hiện, cho nên bọn họ cũng không chuẩn bị quá nhiều thức ăn nước uống. Chỉ mang theo chút đồ dùng khẩn cấp.

“Này”Anh đưa chocolate cho đối phương.

Chương 404: Nơi người Góc chết tụ tập

Người con gái nhận lấy, xé bao bì ăn như hổ đói nhét vào trong miệng, còn thiếu chút nữa bị nghẹn.

“Nước đây”Lý Trình Di đưa nước tinh khiết cho cô.

Cô gái nhận lấy, ngửa đầu uống hai ngụm, sau đó đậy lại trả lại cho Lý Trình Di.

“Anh biết vừa rồi vật kia là cái gì sao? Nếu không có tôi kéo anh chạy, anh chắc chắn là chết rồi” Cô nghiêm túc nói.

Lúc này thể lực của cô tựa hồ khôi phục lại.

Lý Trình Di nhìn gương mặt vàng vọt của cô thấy sự thiếu dinh dưỡng nghiêm trọng.

Làn da khô héo có vết rạn, môi nổi lên một tia tím bầm. Con ngươi tràn đầy tơ máu. Một bên tai còn tựa hồ bị thứ gì đó cắn mất, tóc tai rối tung, dính đầy các thứ màu xám như bùn.

Nhìn ra được, lúc trước cô sống rất vất vả.

“Thứ kia, là cái gì? “Lý Trình Di lấy lại tinh thần, hỏi.

“Đó là quả cầu chó, do rất nhiều đầu con chó vàng tạo thành một quả cầu lớn, anh có biết những đầu con chó từ đâu tới không?”

“Ở đâu đến? “Lý Trình Di mơ hồ có chút suy đoán.

“Đều là người ngốc nghếch như anh biến thành! “Người con gái hung hăng nói,” Tiếng kêu của quả cầu chó nghe nhiều, sẽ quấy nhiễu thần kinh của anh, khiến cả người anh mềm nhũn, không có cách nào chạy xa. Sau đó nó có thể nhanh chóng đuổi theo anh, sau đó đụng vào anh. Chỉ cần đụng vào anh, anh sẽ biến thành đầu chó, bị dính vào, trở thành một bộ phận bên trong quả cầu chó!”

‘Vậy còn cô? Cô là ai, sao biết chuyện này? “Lý Trình Di tò mò hỏi.

Sự thật về chó Con chó vàng quả thật khiến anh kinh ngạc.

Nhưng anh càng kinh ngạc, là người trước mắt này, tựa hồ ở chỗ này rất lâu rồi.

“Tôi á, tôi ở chỗ này không biết bao lâu rồi, tự khắc biết những thứ này.” Người con gái đáp.

“Nơi này là chỗ nào? Các cô đi vào bằng cách nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Người Góc chết, cậu nói vào bằng cách nào? “Người con gái liếc anh một cái, cau mày nói. “Sao lại có người ngốc nghếch hồ đồ như anh chứ, không biết sợ hả?”

“Con người tôi trời sinh thần kinh đã lớn hơn người bình thường. Thì chả phải có câu, vua cũng thua thằng liều là gì, trong cuộc sống bình thường cứ như vậy, rất nhiều người đều nói về tôi như vậy. “Lý Trình Di cười nói.

“Đi, tôi dẫn anh đến chỗ ẩn thân của chúng tôi. Nơi này khắp nơi đều nguy hiểm, ngàn vạn lần đừng chạy tán loạn, chỉ có dựa theo bản đồ an toàn mà chúng tôi tổng kết ra, mới có thể sống sót được. Nếu không vạn nhất gặp phải phiền toái trong đó, anh sẽ chết chắc! Vừa rồi Đầu chó khổng lồ kia chỉ là một trong số những đầu chó hiền nhất đấy.

“Nguy hiểm như vậy hả!? “Lý Trình Di mở to hai mắt.

Để cho anh ngoài ý muốn chính là, nơi này bên trong Góc chết Vân Sơn, lại còn có một nơi mà người Góc chết tụ tập?

Điều này thật thú vị.

Điều này có nghĩa là, Góc chết này, rất có thể là cho phép thời gian dài ở lại đây.

“Tôi tên là Hoàng Vi, anh tên gì? “Cô gái thò đầu ra nhìn xung quanh, vừa hỏi Lý Trình Di.

“Lý Trình Di, tôi tới đây du lịch, không ngờ đột nhiên gặp phải chuyện này. “Lý Trình Di bất đắc dĩ nói.

“Vậy anh thật xui xẻo. Đi thôi. “Hoàng Vi kéo anh, chạy như điên giữa đường.

Ở chỗ này, ngàn vạn lần đừng chạy dọc theo cửa hàng hai bên, nói không chừng trong một cửa hàng sẽ có thứ gì đó lao ra, một tay kéo anh vào. Rất nguy hiểm! Nhớ kỹ”.

Hoàng Vi nhắc nhở.

“Ừ, nhớ rồi! “Lý Trình Di gật đầu.

Hiện tại anh càng ngày càng tò mò về nơi tụ tập của Người Góc chết.

Xem ra, bọn họ sống ở đây rất lâu, còn tổng kết ra một bộ quy tắc an toàn hoàn chỉnh.

Hai người một đường chạy như điên, chạy ước chừng ba trăm mét.

Rốt cục đi tới một siêu thị nhỏ đóng đầy biển quảng cáo lớn nhỏ dài ngắn không đồng nhất.

Góc dưới bên phải của siêu thị, có một cánh cửa nhỏ cao một mét.

Hoàng Vi đến gần, nhẹ nhàng gõ cửa.

Cộc cộc cộc.

Ta đã trở lại.

Mật mã.

Dao phay búa thịt!

Kẹt kẹt.

Cửa nhỏ chậm rãi mở ra. Lộ ra một người đàn ông gầy yếu mặc áo T - shirt màu xám.

Anh ta nhìn Hoàng Vi, lại thấy Lý Trình Di phía sau cô.

Người mới?

Ừm!

Hoàng Vi lên tiếng, kéo Lý Trình Di chen vào cửa.

Mặt tiền siêu thị nhỏ này hình quạt, hơi nhô ra ngoài.

Không gian bên trong cũng tự nhiên là hình quạt.

Trong không gian tối om om, mùi phân nước tiểu nồng nặc phiêu đãng khắp nơi.

Không có ánh đèn, chỉ có mấy chùm sáng bên ngoài xuyên thấu qua khe hở của tấm ván gỗ, rơi trên mặt đất.

Đó là nguồn sáng duy nhất ở nơi này.

Sau khi Lý Trình Di đi vào, quan sát xung quanh.

Phát hiện mặt tường xung quanh đều là xi măng, không có bất kỳ vật trang trí nào.

Trên mặt đất vứt lung tung rất nhiều đồ lặt vặt, có túi đóng gói thực phẩm, có bình nước rơi xuống, có sô pha rách nát, đồ điện.

Mười mấy người vừa gầy vừa đen, núp trong góc, ngẩng đầu tò mò nhìn anh bên này.

“Hoàng Vi, cậu lại cứu người tiến vào?“Một người đàn ông khác dáng người rất cao, ước chừng có đến 2m ngồi ở trong góc đứng lên.

“Thủ lĩnh, anh ta bị Đầu chó khổng lồ đuổi kịp, tôi không cứu anh ta sẽ chết chắc. “Hoàng Vi đáp.

Mọi người cũng không muốn Đầu chó khổng lồ trở nên mạnh hơn nhanh hơn chứ?

Người đàn ông thủ lĩnh hừ lạnh một tiếng, trong bóng tối nhìn về phía Lý Trình Di.

Mượn một chút ánh sáng, anh chỉ có thể nhìn thấy Lý Trình Di dáng người rất rắn chắc, vừa nhìn chính là người thường xuyên rèn luyện.

“Một người mới. Có thức ăn và nước uống không?

“Không có, chỉ còn lại chút này thôi. “Lý Trình Di cầm lấy chai nước vừa rồi.

Trần Đại Khí, cậu đi lục soát người anh ta. “Người đàn ông thủ lĩnh chỉ chỉ một gã người đàn ông gầy yếu.

Chương 405: Lục soát

“Tại sao lại là tôi?” một người đàn ông tóc dài trong góc đứng dậy, đi về phía Lý Trình Di.

“Cô không nói với tôi sẽ gặp những thứ này sao? “Lý Trình Di nhìn về phía Hoàng Vi.

“Mỗi người đều là như vậy tới, nơi này là nơi an toàn duy nhất, chỉ có mọi người cùng nhau đoàn kết, tài nguyên cùng hưởng, mới có thể cùng nhau sống sót.” Hoàng Vi trả lời.

“Được rồi, tôi hiểu rồi.” Lý Trình Di gật đầu, “Xem ra hai người đã sống ở đây rất lâu rồi, vậy lát nữa có thể dẫn tôi đi làm quen với hoàn cảnh nơi này không?”

Ăn uống tôi đều có thể cung cấp cho mọi người. “Anh nghiêm túc nói.

“Đương nhiên có thể. “Hoàng Vi gật đầu.

“Người anh em rất thức thời “Người đàn ông tên Trần Đại Khí kia đến gần, nhìn Lý Trình Di, nhất thời nở nụ cười.

Tôi còn tưởng rằng phải đánh cậu một trận mới chịu phục.

“Dù sao tôi cũng được Hoàng Vi cứu một lần, coi như là báo đáp. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

“Tôi thích những người như cậu”Trần Đại Khí cũng cười nói.

Anh ta đưa tay định kiểm tra người Lý Trình Di.

Phù phù.

Đột nhiên trước mắt hoa lên, Lý Trình Di lui về phía sau một bước. Tự nhiên né tránh tay anh ta.

“Cậu làm gì vậy?! “Trần Đại Khí sửng sốt.

“Anh định lục soát thật à? “Lý Trình Di càng lộ ra vẻ kinh ngạc. Vừa rồi chỉ là cùng mọi người đùa giỡn, anh tự nhiên cho là thật?

“… “Nụ cười trên mặt Trần Đại Khí từ từ nhạt đi, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Không chỉ là anh, những người còn lại xung quanh, cũng nhao nhao đứng lên, đôi mắt trắng dã rối rít nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Chán ghét+1.

Chán ghét+1.

Chán ghét+1.

Chán ghét+2.

Từng hàng ác niệm nhanh chóng từ trong Ác Chi Hoa phản hồi ra.

Nếu như hiện tại có cần bổ sung ác niệm cho chủ hoa, e là một lần là đầy.

“Chàng trai cậu đùa giỡn chúng tôi?! “Người đàn ông thủ lĩnh từ sau lưng rút ra một cái gì đó đen tuyền, nhắm ngay Lý Trình Di.

Dựa vào ánh sáng yếu ớt có thể nhìn thấy, đó là một khẩu súng lục ổ quay màu đen rất cũ kỹ.

“À, tôi chỉ thích đùa thôi. “Lý Trình Di nhướng mày nói.

“Đừng nóng giận, nếu không các anh lại đến lục soát đi. “Anh lần nữa giơ tay lên.

Một lần kiểm tra sơ qua, anh liền phát hiện những người ở đây đều có thể cung cấp ác niệm không tệ

Tuy rằng không bằng các cường giả như Trang Di Cảnh, bà chị Trình Cửu, Maryann nhưng cũng là so với người bình thường mạnh hơn nhiều. Cảm xúc của người bình thường dao động, cường độ cũng không có cách nào hình thành ác niệm.

“Lục soát đi”Người đàn ông thủ lĩnh nhìn về phía Trần Đại Khí.

Người kia gật đầu, vươn tay, lần nữa sờ về phía Lý Trình Di.

“Chờ một chút! “Đột nhiên Lý Trình Di lại nói.

“Lại gì thế?! ” ánh mắt Trần Đại Khí bất thiện ngẩng đầu nhìn thẳng anh.

“Trên người tôi cũng chỉ có đồ ăn không nhiều lắm, vạn nhất anh vụng trộm giấu riêng thì làm sao? nhiều người như vậy, tối như vậy, anh giấu đi thì ai phát hiện ra?”

Nhất thời từng ánh mắt lại rơi vào trên người Trần Đại Khí.

“Tôi chưa bao giờ giấu riêng! “Trần Đại Khí nhất thời cắn răng nói.

“Vừa rồi anh còn lén nói với tôi, muốn tôi phối hợp với anh giấu đồ, nếu không anh sẽ đánh chết tôi!”

Bốp!

Trong phút chốc, ánh mắt mọi người cùng tụ tập trên người Trần Đại Khí.

“Tôi không có! “Trần Đại Khí lớn tiếng kêu lên.

“Trần Đại Khí” Người đàn ông thủ lĩnh nhìn về phía anh ta, ánh mắt dần dần âm lãnh.

“A, xin lỗi, xin lỗi. Chỉ đùa thôi. “Lý Trình Di đột nhiên nở nụ cười, lại lên tiếng.

“Xem ra, độ tín nhiệm giữa hai người cũng không được tốt lắm a” Anh buông hai tay xuống.

Lúc này đây, tất cả mọi người đều biết lại bị anh đùa giỡn.

Chán ghét+2.

Chán ghét+1.

Tức giận+1

Tức giận+2

Từng hàng ác niệm nhao nhao tuôn ra, nhập vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Sau đó lại bởi vì không có hoa chính cần hấp thu, mà tự nhiên tản mát trong không khí.

Tầm mắt mọi người một lần nữa tập trung trên người Lý Trình Di.

Lúc này bao gồm cả Hoàng Vi, cũng cảm giác có chút không đúng, lặng lẽ rời xa Lý Trình Di một chút.

Hiện tại, có thể mời mọi người nói cho tôi biết tất cả về nơi này hay không.

Lý Trình Di từng bước một đi về phía người đàn ông thủ lĩnh.

Pằng!

Trong phút chốc một tiếng súng vang lên.

Khoảnh khắc trước khi bóp cò, bóng người Lý Trình Di lóe lên, vượt qua khoảng cách.

Một phát chộp về phía cánh tay người đàn ông thủ lĩnh.

Bốp!

Để cho anh kinh ngạc chính là, thân thể người đàn ông thủ lĩnh chợt biến mất, hóa thành một bóng đen hướng cách đó không xa bay đi.

Ảnh hóa!?

Đối phương biết ảnh hóa!?

Chưa tới một giây, người đàn ông thủ lĩnh nhanh chóng tái tạo thân thể ở một góc khác.

Hắn ta giơ súng ngắm.

Lại phát hiện một bàn tay đã nhẹ nhàng rơi trên vai hắn.

“Có thể biểu diễn một lần nữa không? “Giọng Lý Trình Di vang lên bên tai.

Uỳnh!!!

Trong phút chốc một cỗ cự lực ầm ầm đập vào người người đàn ông thủ lĩnh.

Sức mạnh cực lớn như đạn pháo bay khiến hắn văng ra ngoài, nặng nề nện vào mặt tường xi măng của siêu thị nhỏ.

Vách tường lõm xuống, máu loãng bắn ra, xương cốt đứt gãy cùng với tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Thân hình Lý Trình Di nháy mắt xuất hiện trước người người đàn ông thủ lĩnh, túm lấy cổ hắn ta, kéo hắn ra khỏi tường.

Bây giờ, ai tới giải thích vấn đề của tôi cho tôi?

Loại năng lực vừa rồi, là chuyện gì xảy ra?

Những rung động trên tường vẫn chưa hoàn toàn tan biến.

Khối xi măng vụn nhỏ không ngừng từ phía trên rơi xuống.

Trong phòng âm u, tất cả mọi người đều bị trấn trụ, không dám lên tiếng.

Cho đến khi Lý Trình Di bắt được người đàn ông thủ lĩnh, tiện tay ném xuống đất.

Tiếng kêu rên thống khổ của người đàn ông kinh động mọi người, mọi người mới phục hồi tinh thần lại.

Đừng động thủ!

Trần Đại Khí là người đầu tiên kêu lên. Sắc mặt anh ta tái nhợt mà hoảng sợ, giơ hai tay lên đầu hàng.

“Chúng tôi nói! Nói hết!”

Chương 406: Ảnh hóa

“Xin đừng làm bị chúng tôi, chúng tôi chỉ là một đám người bình thường gian nan trốn ở chỗ này kéo dài tính mạng.” trong góc, một ông lão khuôn mặt già nua chậm rãi đi ra.

Ông ta mặc trường bào dày, tựa như khoác một cái chăn. Hoa văn hoa quả đủ màu sắc có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cho dù ánh sáng âm u, cũng có thể nhìn thấy đó tựa hồ là ga giường trẻ em.

“Anh muốn hỏi cái gì, chúng toi biết, đều có thể nói cho anh, nhưng xin không cần thiết đừng làm bị thương người của chúng tôi” ông già thành khẩn nói.

“Tại sao phải bóc lột người mới vào Góc chết? “Lý Trình Di dùng chân đá người đàn ông thủ lĩnh trên mặt đất.

Người này hiện tại đã sắp nghẻo.

Anh lầm tưởng đối phương có được ảnh hóa, tố chất thân thể cũng không kém. Vừa rồi dùng khí lực lớn hơn một chút.

Nhưng không nghĩ tới, tên này giống như là hàng mã, đụng vào tý đã tan nát hết cả

Anh tên là Hà Phó. Là một người vào Góc chết Vân Sơn từ rất lâu rồi. “Ông lão thở dài. “Tuy rằng anh thường xuyên làm chuyện xấu, còn bóc lột tất cả mọi người đi vào, nhưng đúng là anh ta là người đầu tiên tìm ra phương pháp sống ở nơi này. Bản đồ an toàn, cũng là lộ trình cơ bản anh tìm ra trước.”

‘Nói cách khác, mọi người cam nguyện bị anh bóc lột? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Đương nhiên không. “Ông lão lắc đầu,” Năm năm rồi, coi như như thế cũng đủ trả nợ ân tình cho anh ta. Phần lớn thời gian đều là chúng ta ra ngoài tìm kiếm đồ ăn, đồ mặc. Anh ta lâu không đi ra ngoài, một mực ở chỗ này chờ chúng tôi trở về”.

Tại sao mọi người nhất định phải trở về? Không thể đổi chỗ trốn sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Nơi này lớn như vậy, tuyệt đối không thể chỉ có một nơi có thể ẩn thân như vậy chứ?”

“Anh nói không sai, nhưng chúng tôi cũng không biết gì cả, nơi này chỉ có một mình anh ta có khả năng biến hình, chúng tôi không thoát khỏi anh ta.”

Nói cách khác, mọi người cũng không biết năng lực của anh ở đâu ra? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Vâng, chúng tôi chỉ là một nhóm người nghèo, sống ẩn náu ở đây và không biết gì cả”, ông lão trả lời.

“Ông tên gì?”

“Phác An “Ông lão trả lời.

Lúc trước Hoàng Vi nhắc tới bản đồ an toàn, đưa cho tôi xem. “Lý Trình Di nói.

Bản đồ an toàn có thể nói là nhận dạng phạm vi hoạt động an toàn ở đây.

Đây là thứ anh nhất định phải lấy được.

Được. “Ông già Phác An xoay người sờ soạng trong góc, rất nhanh lấy ra một tờ giấy trắng nhăn nhúm.

Trên giấy dùng đường nét màu đỏ, vẽ ra bản đồ thô ráp.

Ông ta đem bản đồ đưa tới.

Lý Trình Di tiếp nhận, triển khai cẩn thận xem xét, không hề có chút cảnh giác nào đối với thứ này có thể có vấn đề.

Anh tập trung lực chú ý, tựa hồ ngay cả người chung quanh cũng có chút không thèm để ý.

Ông già Phác An mắt co lại, hơi khoát tay sau lưng mấy người bên kia.

Mấy người kia vốn chuẩn bị lấy súng ra, cũng nhao nhao kiềm chế xuống, không hề nhúc nhích.

Trên bản đồ vẽ một ngôi nhà, ở giữa ngôi nhà, có một con đường hình chữ thập.

Trên đường phố, đánh dấu từng chấm đỏ lớn nhỏ không đồng nhất.

“Kích thước của các chấm đỏ cho thấy mức độ nguy hiểm. Có rất ít chấm trắng, đại diện cho sự an toàn và tiếp tế. Nhưng tiếp tế không phải lúc nào cũng được, phải tính chu kỳ.” Phác An giới thiệu.

“Các ông dựa vào cái gì sinh tồn? Ăn uống ở đâu? “Lý Trình Di hỏi.

“Ở gần đây, có một điểm tiếp tế, mỗi cuối tuần, chúng tôi sẽ qua đó chờ tiếp tế xuất hiện”, Ông Phác An trả lời.

“Chờ xuất hiện? Có ý gì? “Lý Trình Di khó hiểu hỏi.

Nói ra cũng không rõ ràng lắm, Hoàng Vi, vừa lúc thời gian tiếp tế cũng đến, cô mang theo vị này qua xem một chút, sẽ

biết. “Phác An nhìn về phía Hoàng Vi vẫn trốn không dám lên tiếng.

Cô gái này từ sau khi Lý Trình Di và thủ lĩnh phát sinh xung đột, liền lặng lẽ trốn vào góc tường.

Hiển nhiên là biết mình gặp rắc rối.

Nhưng lúc này bị Phác An ra lệnh, cô cũng không có cách nào tiếp tục trốn, đành phải đi ra.

“Vâng thưa cha”Cô trả lời.

“Phải nghe lời kẻ mạnh, anh muốn xem cái gì, liền cho anh xem cái đó, ngàn vạn lần đừng đùa giỡn!”

“Vâng… “Hoàng Vi gật đầu đi tới bên cạnh Lý Trình Di. Anh muốn xem cái gì, tôi dẫn anh qua đó.

Thái độ của cô lúc này hoàn toàn khác với lúc trước, có chút sợ hãi, cúi đầu không dám nhìn Lý Trình Di.

“Đi xem điểm tiếp tế gần nhất của hai người đi. “Lý Trình Di cảm thấy rất hứng thú với việc bọn họ sống ở đây như thế nào.

Bởi vì người có chỉ số thông minh bình thường, đều có thể nhìn ra, đám người này không phải dựa vào vật tư của người mới mà sống sót.

Nhất định là có thứ gì đó lấy được từ Góc chết Vân Sơn mới có thể sống lâu như vậy.

“Đúng rồi, các cậu đã thấy qua trẻ en mới vào chưa?“Lý Trình Di đang chuẩn bị đi, lại bỗng nhiên nhớ tới lúc trước huyện Vân Sơn một đám trẻ con mất tích, liền thuận miệng hỏi một câu.

“Trẻ con? Ở đây chúng tôi chưa từng thấy trẻ con. “Phác An lắc đầu.

Lý Trình Di nhìn về phía những người còn lại.

Bọn họ cũng nhao nhao sợ hãi lắc đầu, xác nhận cho tới bây giờ chưa từng thấy.

Xác định bọn họ không nói dối, hơn nữa còn không sinh ác niệm gì với mình, Lý Trình Di mới xoay người ý bảo Hoàng

Vi dẫn đường.

Hai người một trước một sau, từ cửa nhỏ lối ra, đi ra ngoài.

Bên ngoài vẫn sương trắng lượn lờ.

Nơi tập trung những người sống sót này, nằm ở góc giao lộ, hai bên lần lượt thông tới hai con phố.

Lý Trình Di ngửa đầu nhìn chung quanh, sương mù dường như có chút nhạt, có thể nhìn thấy cảnh sắc hơi xa một chút.

Chương 407 : Điểm tiếp tế

"Chúng ta đi xem điểm tiếp tế trước, mời qua bên này. "Hoàng Vi khiếp đảm đi phía trước dẫn đường. Đi về phía dãy nhà bên trái.

Lý Trình Di dừng lại, nhìn xung quanh.

Anh nhớ rõ chính mình lúc trước là từ nơi này bên phải tới.

Bây giờ đi về bên trái, đây là hướng sâu hơn về Vân Sơn.

Anh vài bước đuổi theo Hoàng Vi.

Hai người đi dọc theo trung tâm đường phố, đi về phía trước.

Hai bên con phố này đỗ thưa thớt xe điện, xe máy.

Kiểu dáng đều là loại hình rất phục cổ, trên ghế ngồi xe đều phủ từng tầng từng tầng tro trắng nhạt.

Một cây cột điện kiểu cũ ở bên trái hai người, phía trên có dây điện, còn treo mấy khối vải màu trắng, theo gió khẽ lay động.

"Anh sẽ giết chúng tôi sao? "Đi tới đi lui, Hoàng Vi bỗng nhiên không hiểu mở miệng hỏi.

"Vì sao giết các cô? "Lý Trình Di hỏi ngược lại," Giết các cô, đối với tôi có lợi ích gì?"

Hoàng Vi bả vai rõ ràng thả lỏng, hiển nhiên những lời này khiến cô thả lỏng căng thẳng một chút.

"Cô rất sợ? "Lý Trình Di hỏi.

"Có chút. "Hoàng Vi thành thật trả lời," Nhưng không phải thủ lĩnh trước kia cũng một mực bức bách chúng tôi. Anh ta đã

chết, kỳ thật tất cả mọi người ngầm thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là…."

"Chỉ là cái gì?"

"Chỉ là, không có anh ta, chúng ta không biết sau này làm sao có một chỗ điểm tiếp tế, chỉ có một mình anh ta có năng lực lấy được đồ tiếp tế" Hoàng Vi trả lời.

"Như vậy sao? "Lý Trình Di hiểu rõ. Khó trách sau khi anh đánh chết thủ lĩnh, những người này ai nấy đều có chút phản ứng kỳ quái.

"Đúng rồi, cô biết nơi này, làm sao có thể tìm được sách? "Anh lại hỏi.

Trong nhà có người có sách, tôi từng thấy ở một số nhà. Còn có thư viện. Đó là khu vực ở sâu bên trong, tôi đã từng đi qua một lần, từ xa đã thấy, có rất nhiều sách ở bên trong. "Hoàng Vi trả lời.

"Thư viện "Lý Trình Di còn muốn hỏi lại.

"Đến rồi. "Hoàng Vi đột nhiên lên tiếng.

Cô dừng lại trước hành lang của một khu dân cư.

Trong hành lang chật hẹp cổ xưa, sương trắng đạm đạm phiêu đãng.

"Nơi này chính là điểm tiếp tế an toàn nhất. Tôi dẫn anh đi xem. "Hoàng Vi chủ động cất bước, đi vào.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, xác định không có vấn đề gì, liền đi theo cô vào cầu thang.

Cầu thang làm bằng xi măng, giẫm lên có cảm giác lệch lạc kỳ quái.

Trên tường màu trắng, đến gần nhìn, mới phát hiện viết rất nhiều số quảng cáo lộn xộn.

Mở khóa, sửa ống nước, chuyển nhà, cho vay, cái gì cũng có.

Có quảng cáo còn từng tầng từng tầng chồng lên nhau.

"Từ nơi này đi lên, chúng ta phải cố gắng không nói gì nữa, âm thanh sẽ làm gián đoạn quá trình tiếp tế. Cho nên nhất định

phải cẩn thận, im lặng. “Hoàng Vi nhỏ giọng dặn dò.

“Được. “Lý Trình Di gật đầu.

“Mặt khác, nơi này cũng có mấy quyển sách, lát nữa anh có thể tự mình đi xem, xem có phải thứ anh cần hay không. “Cô nhắc nhở.

Cô nói xong, cực kỳ thuần thục tiếp tục leo lên lầu.

Lên đến tầng ba.

Ở bên trái một bộ bảo vệ chống trộm màu đỏ trước cửa, dừng lại.

Sau đó, cô làm động tác suỵt với Lý Trình Di, ý bảo nhất định phải im lặng.

Đưa tay ra, Hoàng Vi cầm tay nắm cửa, nhẹ nhàng kéo ra ngoài.

Xì.

Cửa chống trộm không khóa, bị nhẹ nhàng kéo ra một khe hở.

Khe hở từ từ lớn lên.

Lộ ra cảnh tượng phòng khách bên trong.

Gạch trắng, tường trắng.

Ở giữa đặt bàn ăn hình vuông kiểu cũ đội khăn voan trắng.

Trên tường bên phải, là tủ quần áo bày các loại đồ trang trí linh kiện nhỏ.

Trên nóc nhà treo quạt trần màu xám đang chạy chầm chậm.

Khiến cho Lý Trình Di kinh ngạc chính là, nơi này còn còn có người!

Phòng khách quay lưng về phía ghế sofa màu nâu có một phụ nữ trung niên mập mạp, mặc tạp dề màu trắng đang ngồi.

Làn da người phụ nữ trắng bệch, trên mặt mang theo nụ cười hiền hòa, một đôi tay mập mạp đang linh hoạt không ngừng bện len.

Lý Trình Di và Hoàng Vi vào cửa, có thể nhìn thấy khuôn mặt người phụ nữ này từ bên cạnh.

Đôi mắt bà ta cười như hai đường thẳng, nheo lại không thấy rõ cái gì.

Nhìn thấy bọn họ vào cửa, cũng không có phản ứng gì.

Hoàng Vi vỗ vỗ Lý Trình Di, dùng ngón tay chỉ vào đồ len mà người phụ nữ đang đan.

Lý Trình Di hiểu ý nhìn theo hướng đó.

Anh nhìn ra người phụ nữ kia bện, hình như là một con vật?

Rất nhanh, ước chừng vài phút.

Sợi len cuối cùng trong tay người phụ nữ thu lại.

Hai tay bà ta buông ra, nhất thời một con gà mái bện thành sợi len, từ trong ngực bay ra, rơi trên mặt đất.

Bạch bạch bạch~~~

Con gà mái vỗ cánh và kêu lên.

“Lý Trình Di tuy rằng đã gặp qua không ít chuyện kỳ quái trong Góc chết, nhưng cảnh tượng trước mắt này vẫn khiến anh có chút im lặng.

Một con gà mái màu sắc rực rỡ được bện từ len, ước chừng bằng quả dưa hấu, vỗ cánh phát ra tiếng kêu trên mặt đất.

Cảnh tượng này thế nào cũng cảm giác có chút quái lạ.

Phụt.

Bỗng nhiên gà mái đẻ trứng.

Một quả trứng len cỡ tiêu chuẩn, rơi ra từ dưới mông nó.

Một.

Hai.

Ba.

Bốn.

Bốn cái trứng gà từng quả rơi xuống, gà mái vỗ vỗ cánh vài cái, bay đến cái giỏ bên cạnh người phụ nữ, sau đó thân thể rã

rời, lại biến thành một đống sợi len lộn xộn.

Lý Trình Di nhìn Hoàng Vi, phát hiện bà ta vẫn không nhúc nhích, liền tiếp tục chờ.

Lập tức, anh liền nhìn thấy, những quả trứng gà sợi len kia đều vỡ nát, ấp ra từng con chim sẻ lông trắng đầu đen.

Từ từ.

Chim sẻ bay ngay khi nó ra khỏi vỏ, bay một vòng quanh phòng và liên tục kéo ra một bong bóng phân chim.

Chương 408: Những gian phòng bí ẩn

Lúc này, Hoàng Vi di chuyển.

Cô lao bổ một cái, xông về phía đống phân chim mà những con chim sẻ này kéo ra.

Hỗn hợp phân chim kia tựa như chocolate kem được cô cẩn thận bốc bỏ vào cái bình giữ nhiệt kim loại mang theo.

Phân chim không ngừng kéo, Hoàng Vi không ngừng nhặt.

Nhìn ra được, cô rất vui vẻ.

Lý Trình Di ở phía sau nhìn không nói gì.

Rất nhanh, hai phút sau, chim sẻ kéo xong, từ cửa sổ thoáng cái bay ra ngoài, biến mất ở trong làn sương trắng.

Hoàng Vi lúc này mới lau mồ hôi trán, từ trên mặt đất bò dậy, trở lại cửa.

Cô vỗ vỗ cái bình giữ nhiệt với Lý Trình Di.

“Đồ ăn đến rồi. “Giọng cô cực kỳ nhẹ nhàng nói.

Lý Trình Di đờ đẫn nhìn bình giữ nhiệt, phân chim gì gì đó thật sự có thể ăn sao?

Anh khó có thể tưởng tượng đám người này là đói tới mức nào, mới có thể đi nếm thử phân chim.

Anh nhìn thấy Hoàng Vi chỉ chỉ anh những gian phòng khác của gia đình này.

Vì thế gật gật đầu, Lý Trình Di liếc nhìn người phụ nữ béo phì trên sô pha, xác định bà ta không có phản ứng, mới lặng lẽ đi về phía căn phòng thoạt nhìn giống như thư phòng.

Tiến vào thư phòng, anh liếc mắt một cái liền thấy được sách đặt trên giá sách.

Sách thuần một màu tất cả đều là bìa màu trắng, trên góc cạnh bìa chữ viết tất cả đều là màu đen, nhưng đều quanh co vặn vẹo, hoàn toàn thấy không rõ, cũng không biết là ngôn ngữ quốc gia gì.

Anh đưa tay, rút ra một quyển, lật xem.

Bên trong hoàn toàn trống rỗng, cái gì cũng không có.

Lý Trình Di cau mày, lại lật xem mấy quyển sách còn lại, nhưng đều giống nhau, hoàn toàn trống rỗng.

Trong thư phòng còn có một cái bàn học.

Dưới bàn có ngăn kéo.

Anh nhanh chóng đi qua, mở ngăn kéo ra.

Bên trong là một vài cây bút chì màu xám và một cuốn sổ tay màu trắng đơn giản.

Lý Trình Di cầm lấy laptop đang muốn lật xem.

Bỗng nhiên Hoàng Vi tới cửa, vẫy tay với anh.

Lý Trình Di biết nên đi rồi.

Cầm lấy laptop, anh nhanh chóng ra khỏi phòng, cùng Hoàng Vi, lặng lẽ vòng qua người phụ nữ đan áo len, từ cửa chống trộm chạy ra ngoài.

Cửa chống trộm nhẹ nhàng khép lại, giống như có bàn tay vô hình đóng lại.

“Chạy mau, đi ra ngoài rồi nói sau!” Hoàng Vi thấp giọng nói, ở phía trước dẫn đầu, chạy thật nhanh.

Lý Trình Di gật đầu, đi theo cô xuống lầu, rất nhanh lao ra khỏi cầu thang.

Vừa mới ra khỏi cầu thang.

Hoàng Vi đứng lại, quay đầu nhìn lại.

Đầu hành lang đã bắt đầu dần dần mơ hồ phun ra sương mù.

Bất quá mười giây, cửa vào ban đầu kia, liền bị sương mù ngưng kết thành một mặt tường trắng bịt kiến

“May ra ra kịp! Nguy hiểm thật. “Hoàng Vi thở ra một hơi.

“Nếu không ra thì sẽ xảy ra chuyện gì? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi.

Không biết. Chúng tôi có người chưa kịp đi ra, sau đó anh biến mất. “Hoàng Vi trả lời.

Cô lấy bình giữ nhiệt ra, mở ra, từ bên trong bốc ra một đống nhét vào miệng.

“Đây là những gì chúng tôi thường ăn, anh có muốn ăn không?”

Đây không phải là phân chim sao? “Lý Trình Di nói.

“Không phải, là hỗn hợp bơ chocolate. “Hoàng Vi nở nụ cười. Người mới đều cho rằng đó là phân chim, nhưng trên thực tế không phải.

“Được rồi. Nơi này thật cổ quái. “Lý Trình Di không nói gì.

Bây giờ, anh còn muốn xem gì nữa không? “Hoàng Vi hỏi.

“Dẫn tôi đến nơi có nhiều sách nhất. Ngoài ra, cô có nghe nói tới Quyển sách bìa xanh không? “Lý Trình Di hỏi.

“Sách nhiều nhất chính là thư viện trung tâm thành phố. Sách xanh? Chưa từng nghe qua, sách ở đây, toàn bộ đều là sách màu trắng, chưa từng thấy sách màu xanh. “Hoàng Vi trả lời.

Vậy dẫn đường đi.

Lý Trình Di lấy bản đồ an toàn ra, so sánh vị trí bên trên.

“Đi bên này! “Hoàng Vi phân biệt phương hướng, quyết đoán đi về bên phải.

Chỉ là cô chưa đi được bao xa, đột nhiên dừng bước, chậm rãi lui về phía sau.

Grừ, grừ

Ở ngay phía trước, một đầu chó màu vàng cực lớn đang không ngừng phi nước đại phóng về phía hai người.

Gâu gâu gâu gâu!!

Tiếng chó sủa dày đặc đồng thời vang lên.

Đó là một quả cầu tròn khổng lồ cao hơn sáu mét, do vô số đầu chó màu vàng dính vào nhau.

“Đầu chó khổng lồ!! Chạy mau!! “Hoàng Vi sắc mặt hoảng sợ, xoay người bỏ chạy.

Lý Trình Di ở phía sau, nhưng không chạy cùng cô.

Anh đối diện với Đầu chó khổng lồ đi tới.

Tay phải buông xuống, một thanh kim kiếm từ vô số cánh hoa lay-ơn ngưng tụ mà thành, nắm chặt trong tay.

“Đối mặt với những điều chưa biết.Nếu như không thử đi tìm hiểu, đi tiếp xúc.

Như vậy.

Cô sẽ không bao giờ có khả năng chiến thắng nó”.

Giọng nói của anh rõ ràng, khiến Hoàng Vi còn đang chạy không nhịn được quay đầu lại nhìn.

“Anh điên rồi?! “Cô mở to hai mắt, tốc độ không khỏi chậm lại.

“Điên cuồng vốn là một trong những sức mạnh chiến thắng sợ hãi của nhân loại”. Lý Trình Di giơ tay lên.

Hoa ngữ: Kiên cố.

Hoa ngữ: Trầm túy chi thủ.

Kim quang rực rỡ ầm ầm nổ tung trên vai anh.

Lóe sáng – Chư Tinh Long Ảnh Kiếm!

Xoẹt!!!

Kiếm quang màu vàng nổ tung tựa như một tia laser màu vàng, ầm ầm vượt qua mấy chục mét rơi vào đầu chó khổng lồ.

Trong nháy mắt.

Kiếm quang xuyên thấu qua đầu cho tạo ra một cái lỗ lớn cháy đen, sau đó tiếp tục bay về phía xa bầu trời.

Chùm sáng màu vàng trên bầu trời tòa nhà tràn đầy mây mù, kéo ra một quỹ tích màu vàng.

Đầu chó khổng lồ chậm rãi ngừng lăn, dừng ở giữa đường.

Tất cả đầu chó trên bề mặt của nó đồng thời ngừng sủa điên cuồng, giống như tạm dừng.

Bành!!!

Trong giây lát.

Nó nổ tung.

Toàn bộ Đầu chó khổng lồ tựa như một quả bóng bay khổng lồ nổ tung.

Chương 409: Nổ tung

Nó mặt ngoài dính vô số đầu chó, tựa như bóng đá, phốc phốc phốc bay khắp nơi như vãi đạn.

Hai tay Lý Trình Di ngưng tụ kim kiếm, nhanh như chớp chém nát đầu chó đang bắn tới trước mặt mình.

Đầu chó nổ tung toàn bộ hóa thành mây mù màu trắng.

Tất cả các đầu chó, không một cái đầu nào chạm được vào cơ thể anh

Hoàng Vi đứng phía sau cũng được bảo vệ, không có một cái đầu chó có thể tới gần hai người.

Cô kinh ngạc nhìn chăm chú, nhìn chăm chú vào bóng lưng Lý Trình Di.

Trong lúc nhất thời ngây người.

Phụt.

Đầu chó cuối cùng đến gần bị chém nổ tung.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di tản đi.

Đi thôi. Dẫn tôi trực tiếp đến thư viện.

Anh quay đầu, nhìn về phía Hoàng Vi ngây dại.

Cô chỉ đường, chúng ta đi nhanh một chút

…….

Mây mù lượn lờ.

Một góc khác của Vân Sơn.

Thải Hồng Đường xụ mặt chậm rãi đi trên đường phố.

Từ lúc tiến vào nơi này đến bây giờ, đã qua ít nhất mười lăm phút.

Nhưng xung quanh vẫn không có bất kỳ dấu hiệu thoát ly nào.

Điều này hoàn toàn không phù hợp với quy tắc thoáng hiện của Góc chết.

Điều này cũng làm cho trong lòng cô mơ hồ cảm giác được, nơi này rất có thể khác hoàn toàn so với những Góc chết khác.

Dọc theo đường đi

Cô bỗng nhiên nghe thấy trong sương mù phía trước, tựa hồ có động tĩnh gì đó rất nhỏ.

‘Quái vật? Hay là người khác chết?” Thải Hồng Đường nheo mắt lại, bước chân dừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

Đi chừng mười mét.

Cuối cùng cô đã nhìn thấy thứ gì đang phát ra âm thanh.

Bên đường bên trái cô, ở một ngõ nhỏ rộng rãi, đang có một con chó lông xù đáng yêu, đang cúi đầu liếm láp vũng nước trên mặt đất.

Con chó vàng tựa hồ cũng phát hiện cô tới gần, ngẩng đầu, hai con mắt đen tròn xoe hữu hảo hướng cô chớp chớp.

Gâu, gâu!

Nó kêu hai tiếng, mũi giật giật, khóe miệng nhếch lên, một bộ dáng ta rất đáng yêu.

Thải Hồng Đường đến gần, đờ đẫn nhìn Con chó vàng.

Nơi này làm sao có thể có Con chó vàng? Ha ha, quái vật cũng muốn gạt ta?

Bốp!

Cô trở tay từ sau lưng lấy ra một vật, ném về phía trước.

Xoay người nằm xuống.

Ầm ầm!!!

Ngọn lửa màu cam khổng lồ ầm ầm quét sạch tất cả.

Con chó vàng và vũng nước chỉ trong nháy mắt đã bị ngọn lửa nhiệt độ cao khủng bố và sóng xung kích của vụ nổ hoàn toàn bao phủ.

Bành!!!

Thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của Thải Hồng Đường bị nổ tung tung ra hơn mười thước. Thật vất vả mới đứng vững.

Cô mặt xám mày tro bò dậy, nhìn đầu ngõ đã bị nổ ra một lỗ hổng lớn.

Lau bụi trắng trên mặt.

……..

Gâu!Gâu!

Một chỗ khác.

Đại Hùng nhìn đầu ngõ phía trước, Con chó vàng đang kêu to thân thiện với mình, trên mặt lộ ra vẻ vui vẻ.

“Nơi này lại có Con chó vàng? Thật đáng yêu!”

Cô nhanh chóng đi tới bên vũng nước, nhìn Con chó vàng.

Phụt.

Một khối thịt sống bị cô không biết từ đâu lấy ra, ném cho Con chó vàng.

“Nào, chó ngoan, ăn đi. Đói bụng chưa?”

Đại Hùng ném miếng thịt xuống bên vũng nước dưới chân Con chó vàng.

Gâu gâu.

Con chó vàng chớp chớp mắt, nhìn Đại Hùng, lại nhìn thịt dưới chân.

Do dự một lát, nó quyết định cúi đầu ăn thịt.

Chỉ là còn chưa tới gần, nó liền nhìn thấy khối thịt to bằng bàn tay kia, một góc đụng phải nước trong vũng nước.

Xì.

Một luồng khói đen gay mũi bốc lên từ miếng thịt.

Sau đó mắt thường có thể thấy được, toàn bộ vũng nước nhanh chóng từ trong suốt, biến thành màu xanh đen nhạt.

Con chó vàng trầm mặc.

Ngẩng đầu lên nhìn Đại Hùng.

Đại Hùng trên mặt mang theo mỉm cười "Không phải sợ. Dù sao mọi người cũng sẽ không chết, giúp chị mày thử xem phản ứng dược vật không phải rất tốt sao?"

Bộp.

Cô cũng không biết lấy đâu ra thêm một miếng thịt, ném cho Con chó vàng.

Hai khối thịt đụng vào nhau, lập tức phát ra tiếng đốt cháy.

Một cỗ khí tức gay mũi quỷ dị, từ trong miếng thịt bay ra.

Con chó vàng há mồm muốn kêu, nhưng rất nhanh, da lông nó bắt đầu xám xịt, nổi lên màu tiêu, con ngươi cùng lỗ mũi bắt đầu đỏ lên.

Khóe miệng và lỗ tai đồng thời chảy máu.

Phụt.

Đột nhiên, nó toàn bộ thân thể lui về phía sau, đảo mắt liền biến mất ở trong ngõ nhỏ, chìm vào trong mây mù, hoàn toàn không thấy.

"Lần này có hiệu quả chính là phối hợp thử nghiệm với axit loại mạnh sao?"Đại Hùng lấy ra tùy thân ghi chép sổ ghi chép ghi lại.

“Quả nhiên, thành phần lấy từ hoa cỏ kỳ hoa cỏ kỳ dị lấy từ chỗ anh Trình thật sự có hiệu quả đối với sinh vật Góc chết.”

Sau khi ghi chép liên tục, Đại Hùng tiếp tục đi về phía trước.

Ở phía sau cô, trong ngõ nhỏ, quỷ dị không có bất kỳ động tĩnh nào truyền ra, chỉ có khói xám nhạt từ trong đó phiêu tán.

Mà hai khối thịt bên cạnh vũng nước, lúc này đột ngột tự bốc cháy, bất quá vài giây liền thiêu đốt thành hai đống bột màu xám, theo gió phiêu tán.

Mây mù đầy trời, hoàn toàn bao phủ cả Vân Sơn.

Lý Trình Di một tay xách Hoàng Vi, nhanh chóng chạy như bay giữa đường.

Tốc độ của anh tựa như bão táp ô tô, gặp phải bất kỳ vật cản nào, đều có thể tinh chuẩn kịp thời nhảy dựng lên, dễ dàng vượt qua.

Uỳnh uỳnh uỳnh

Tiếng bước chân rầm rập không ngừng quanh quẩn trong khu phố.

Trong sương mù hai bên, thỉnh thoảng có hồ nước, thứ màu trắng tựa như bọt khí, chậm rãi nổi lên, nổ tung.

Nhưng nếu bọn họ tới gần một chút, sẽ phát hiện những bọt khí này căn bản không thể tiếp cận, phảng phất như không tồn tại. Đến gần sẽ không nhìn thấy.

“Dọc theo con đường này, đi xuyên qua khúc cua phía trước là phòng khám của Lý gia!” Hoàng Vi bị xách chạy như bay ở giữa không trung, âm thanh đều theo tiếng gió gào thét run lên.

“Thật sao?”

Đột nhiên bước chân Lý Trình Di dừng lại. Ngẩng đầu nhìn về phía trước bên phải.

Chương 410: Thư viện Góc chết

Bên phải đường dành cho người đi bộ.

Một bóng người cao lớn toàn thân bao bọc lấy áo khoác màu đen thật dày, đang lẳng lặng đứng dưới một cột điện.

Người này đội mũ tròn màu đen, khăn quàng cổ lớn, mặt quấn vải vóc màu đen, đeo kính râm, giống như hoàn toàn quấn thân thể lại không thấy người.

Ngay cả giày, cũng là giày cao gót màu đen, bao lấy hơn nửa bắp chân.

Người này cũng chú ý tới hai người Lý Trình Di và Hoàng Vi đi ngang qua, ngẩng đầu, nhìn về phía bọn họ.

“Là quái vật sao? “Lý Trình Di không ngừng, trực tiếp xông qua bên cạnh đối phương.

Mục đích của anh là tìm kiếm Quyển sách bìa xanh, quyển sách ghi chép. Không có khả năng nhìn thấy người kỳ quái nào liền muốn dừng lại hỏi.

“Không biết, chúng tôi thường xuyên nhìn thấy bọn họ ở chỗ này. Nhưng không thể giao tiếp, không thể tiếp xúc’.

Những người mặc đồ đen này đột ngột xuất hiện ở nơi nào đó, sau đó lại đột ngột biến mất. Hoàng Vi trả lời.

Vậy sao?

Lý Trình Di bỗng nhiên phanh lại, một tay bắt lấy Hoàng Vi theo quán tính lao ra, kéo cô trở về.

Hai người đứng ở một chỗ kiến trúc giống như miếng bánh sừng dê bị gặm một miếng

Trên lan can cửa sắt trước tòa nhà, treo một tấm biển nhựa hình chữ nhật màu trắng.

Thư viện Vân Sơn

Đến rồi.

Lý Trình Di đứng ở ngoài cửa sắt, trong tay hội tụ một thanh kim kiếm

Kẹt kẹt.

Khóa móc cửa sắt bị cắt ra, sau đó bị một cước đạp mở toang.

Đi thôi, cô nói chính là nơi này đi?

Lý Trình Di quan sát thư viện này.

Kiến trúc có ngoại hình thuần trắng, bề mặt điểm xuyết một số đốm vàng nhạt, dường như làm thành một cái bánh mì phô mai.

Phía dưới có một cánh cửa nhỏ đi vào.

“Cẩn thận, nơi này có quái vật trông coi!” Hoàng Vi ở sau lưng anh nhỏ giọng nhắc nhở.

“Quái vật?”

Lý Trình Di còn muốn mở miệng hỏi, lại phát hiện đã không cần.

Hai bên con đường phía trước dẫn tới lối vào thư viện, lúc này đang cấp tốc mọc ra một lượng lớn cỏ mịn màu trắng.

Cỏ càng ngày càng dài, càng ngày càng cao.

Một mét.

Hai mét.

Ba mét!

Vô số cỏ nhỏ màu trắng tựa như tóc bạc, hội tụ cùng một chỗ, dây dưa, xoay tròn, kéo dài.

Vô số cỏ trắng nhanh chóng ở trước mặt hai người, rơi xuống đất, dệt thành hình người màu trắng.

Những hình người này không có mặt, khuôn mặt tất cả đều là từng đoàn mây mù màu trắng bao phủ, từ xa nhìn lại, tựa như từng cây kẹo que màu trắng, đầu to, thân thể lại cao gầy.

“Là người kẹo que! “Hoàng Vi thấp giọng kêu lên, chính mình từng bước một hoảng sợ lui về phía sau.

“Cẩn thận! Những người kẹo mút này tốc độ rất nhanh, hơn nữa đầu vô cùng cứng, còn đánh không chết!”

Đánh không chết? “Hai tay Lý Trình Di ngưng tụ kim kiếm, tiện tay đập vào đầu một người kẹo que gần nhất.

Keng!

Kim kiếm chém trên đầu đối phương phát ra tiếng giòn vang.

Thanh kiếm bị bắn ra. Nhưng người kẹo que cũng rung lắc lui về phía sau vài bước, tựa hồ bị cự lực đập đến choáng váng.

Cứng như vậy?

Sắc mặt Lý Trình Di hơi ngưng lại, lại giơ tay lên.

Một cỗ Lực trường rực rỡ vô hình lấy anh làm trung tâm nhanh chóng kéo dài ra phía trước.

Chẳng mấy chốc, Người kẹo que đầu tiên đã được bao phủ trong phạm vi.

Xì.

Thân thể nó vặn vẹo, quả cầu màu trắng trên đỉnh đầu bắt đầu chậm rãi hòa tan, toát ra từng luồng khí trắng nhè nhẹ.

Hữu dụng! Lý Trình Di bước mạnh về phía trước. Tiến lại gần hơn.

Lực trường rực rỡ thoáng bao phủ vài người kẹo que.

Nhất thời tiếng rít bốc khói, bắt đầu từ đỉnh đầu bọn chúng vang lên.

Đám người kẹo que này tựa hồ có trí tuệ đơn giản, sau khi phát hiện phiền toái, liền nhao nhao dừng bước, lui về phía sau.

Chỉ chốc lát sau, chúng liền thối lui đến hai bên đường, thân hình dần dần nhập vào đám mây sương mù, biến mất không thấy.

‘Đi thôi. “Lý Trình Di nhíu mày. Nếu đối phương không có ý định ngăn cản, anh tự nhiên cũng không đến mức nhất định phải giết chết đối phương.

Trong Góc chết, đối với quái vật có thể không hạ tử thủ, liền tận lực không giết chết chúng.

Nếu không lần sau độ khó tăng lên mình lại gặp phiền toái

Hoàng Vi ở phía sau kinh ngạc nhìn một màn trước mắt.

Người kẹo que từng đuổi theo cô chạy như điên khắp nơi, cứ như vậy đã bị bức lui dễ dàng?

Không đợi cô kịp phản ứng, Lý Trình Di đã đi về phía cửa vào.

“Chờ tôi một chút! “Cô nhanh chóng đuổi theo.

……

Toại Dương • Vườn thực vật Vĩnh Viễn.

Từng nhóm du khách không ngừng đi vào từ mấy cửa lớn của vườn thực vật.

Có khi là một nhà tới ngoại ô dạo chơi còn mang theo trẻ em. Có khi là tình nhân xuất hành, rất tình tứ.

Còn có một đám đoàn người cao tuổi, do hướng dẫn viên du lịch dẫn đi dọc đường giới thiệu tình hình vườn thực vật.

“Vườn bách thảo Vĩnh Viễn, thường được chia thành hai khu vực, công viên miễn phí, và công viên thu phí. Đây là một doanh nhân địa phương Toại Dương của chúng tôi, mở một loại vườn bách thảo mới. Trên cơ sở vườn bách thảo truyền thống, doanh nhân này rất muốn phát triển các giống hoa mới. Vì vậy.”

Hướng dẫn viên du lịch dẫn đội mặc cả bộ đồ đỏ, cầm microphone mini thao thao bất tuyệt giới thiệu tình huống.

Trong đám người.

Phía sau một đám người già, còn có cả 3 người ngoại quốc trẻ tuổi ăn mặc thời thượng.

Dẫn đầu là một cô gái tóc ngắn màu đỏ, thân hình cao lớn, mặc quần áo thể thao màu đỏ, tròng mắt xanh thẳm, khí chất trầm tĩnh, khi đi xem cái gì đều xem xét rất kỹ

Giống như đây không phải là vườn bách thảo, mà là tiến vào lãnh địa động vật nguy hiểm.

“Cadiz đại nhân, nơi này chính là nơi Team của tên côn đồ đoạt được quyển sách ước nguyện màu xanh. Chúng ta kế tiếp làm như thế nào?”

“Cậu thấy thế nào? Fran. “Người con gái tóc đỏ chính là Cadiz, cao tầng của công ty Noel mới từ Sultan lặng lẽ nhập cảnh -.

Sau khi nhận được tin tức điều tra, cô lập tức chạy tới đây.

Chương 411: Đánh cắp

Mục tiêu lợi ích của công ty, là lấy được bản thể chân chính của Quyển sách Xanh - - quyển sách ghi chép.

Đây là chìa khóa để tìm ra cuốn sách những điều ước vĩnh cửu thực sự.

Rất nhiều người đều cho rằng Lam Mộng sơn chủ là dựa vào Quyển sách ước nguyện trong truyền thuyết ẩn giấu ở chỗ sâu nhất trong Góc chết, mới hoàn toàn thoát khỏi Góc chết.

Mà lời đồn, quyển sách ước nguyện chân chính kia có sức mạnh khổng lồ ẩn tàng có thể thỏa mãn bất kỳ nguyện vọng nào.

Thời gian hoạt động chủ yếu của Lam Mộng sơn chủ, trước sau xuyên suốt mấy ngàn năm.

Điều này rất có thể là thông qua Sách Ước Nguyện Vĩnh Cửu, đạt được một loại sức mạnh nào đó.

“Nơi này, có một số thứ, rất không tầm thường.” Một người đàn ông khác đi theo Cadiz, để tóc ngắn màu vàng, dáng người cân xứng, đeo kính râm màu tối, mặc áo sơ mi trắng và quần dài đen, giống như nhân viên văn phòng.

“Cậu dẫn đường. “Cadiz phân phó.

Đoàn người bọn họ đến tìm bảo vật trong Góc chết, tự nhiên không thể không mang theo người Góc chết.

Mà Fran, chính là người được công ty tìm được, được xưng là người cảm ứng cao cấp Góc chết.

Anh ta có một loại năng lực rất hiếm có trong đám người Góc chết.

Đó chính là, có thể cảm ứng được khí tức rất nhỏ của Góc chết

Loại cảm ứng này, độ chính xác thường thường có thể đạt tới 80% trở lên, hơn nữa loại cảm ứng này, còn bao gồm cả việc cảm ứng được các loại vật phẩm mang ra từ bên trong Góc chết.

Những vật phẩm này tuy rằng người ngoài không thể nhìn thấy, nhưng thông qua cách một tầng tài liệu, là có thể tiếp xúc được.

Cho nên Fran cũng là một trong những người cảm ứng mà công ty Noel tìm kiếm nhiều năm, thật vất vả mới tìm được.

“Đi theo tôi. ” Fran mắt nhìn xung quanh, xoay người, hướng về một bộ phận khác của vườn thực vật vĩnh viễn đi đến.

Hai người Cadiz theo sát phía sau, tựa hồ đã sớm quen với phương thức hành động như vậy, không có gì bất ngờ.

Ba người một đường đi về phía trước, xuyên qua từng cái lán lớn màu trắng, dần dần đi về phía hoa viên hoa cỏ kỳ dị mà Lý Trình Di trồng.

Fran tựa hồ có thể định vị chính xác vị trí hoa cỏ kỳ dị, phương hướng đi tới không có chút nghiêng lệch.

Thật ngại quá, nơi này không mở cửa cho du khách tham quan.

Đi được một nửa, ngã rẽ phía trước, có hai bảo vệ ngồi ở dưới mái che nắng canh gác.

Một người đứng dậy ngăn cản bọn họ.

“Để tôi giải quyết. “Cô gái da đen tiến lên một bước.

Chờ một chút Rose. “Cadiz dùng tiếng Sultan nói. Không nên gấp. Nơi này là Nghi Quốc.

“Vâng. “Cô gái da đen cúi đầu, lui ra sau.

‘Chúng tôi chỉ là tùy tiện đi dạo, tham quan một chút, lập tức đi ngay. “Cadiz hướng về phía bảo vệ mỉm cười nói. Tiếng Nghi quốc tương đối tiêu chuẩn.

“Ừ, bên này là khu vực riêng tư, lần sau nhớ kỹ. “Bảo vệ gật đầu.

Ba người lùi ra xa.

Nhưng không phải rời đi, mà là vòng một khúc cua, từ một chỗ mặt tường không có camera, nhẹ nhàng nhảy lên, lục tục nhảy vào bên trong hoa viên hoa cỏ kỳ dị.

Từng cánh đồng hoa được quy hoạch tốt, ba người mới rơi xuống đất, liền bị một mảnh cảnh sắc trước mắt trấn trụ.

Một mảng lớn hoa nhỏ màu tím đen không ngừng xuất hiện trước mắt bọn họ.

“Khí tức Góc chết, chính là từ nơi này bay ra. “Fran trầm giọng nói.

Cadiz kinh ngạc, “Tôi cho tới bây giờ chưa từng thấy qua loại hoa này? trong cơ sở dữ liệu kết nối mạng cũng tra không được.” trong tròng mắt cô ta không ngừng hiện lên từng đạo điện quang màu lam, hiển nhiên là thân thể mô phỏng đang nhanh chóng tra xét.

“Hẳn là kết hợp vật phẩm trong Góc chết, loại thực vật biến dị. “Fran trả lời.

“Nói như vậy, chúng ta tìm đúng người rồi? Team Khu vườn Vận mệnh này, hình như có vài thứ. “Caddy trên mặt toát ra nụ cười.

“Những hoa này toàn bộ lấy đi, mang về công ty phân tích. Tôi có dự cảm, những thứ này nói không chừng rất đáng giá!” Cô ta đi tới một gốc cây hoa biến dị, ngồi xổm xuống, đưa tay nhẹ nhàng lấy chạm đến chất lỏng màu vàng nhạt chậm rãi chảy ra.

“Tôi sẽ không làm điều đó nếu tôi là cô.”

Bỗng nhiên một giọng nam trầm thấp từ bên cạnh ba người bay tới.

“Ai? “Fran nhìn về phương hướng âm thanh, nhưng không thấy ai

“Là radio. “Cadiz nói. Nhìn xung quanh, nhưng không phát hiện âm thanh truyền đến.

Thông tin không dây, không có người ở đây.

“Ở đó!”

Cô gái da đen Rose ngẩng phắt đầu, nhìn về phía không trung cách đó không xa.

Nơi đó đang có một chiếc phi hành khí đen trắng đan xen, đang nhanh chóng hướng tới bên này.

“Là sở an ninh! Nhân viên an ninh bản địa sao? “Sắc mặt Rose nhíu mày. Đại nhân, muốn động thủ sao?

‘Không. “Cadiz giơ tay lên. Rút lui đi.

“Tuy rằng chúng ta có bộ phận liên hệ với Cửu Nghi, nhưng Sở an ninh cũng không thuộc về bọn họ quản hạt. Cố gắng tránh gây ra động tĩnh lớn.” Cô dẫn đầu lui về phía sau, nhún người một cái, thoải mái ra khỏi tường bao.

Hai người còn lại cũng nhảy ra khỏi tường bao, theo sát phía sau, rời đi.

Lúc này phi hành khí của Sở an ninh lơ lửng trên bầu trời Hoa viên Hoa cỏ kỳ dị.

Bên trong cửa sổ.

Đinh Tạo Thành nhíu mày nhìn ba người Cadiz nhanh chóng đi xa.

Mấy người này, rất có vấn đề

“Cục trưởng, muốn bắt bọn họ không? “Một gã cảnh sát trẻ tuổi hăng hái bừng bừng hỏi.

Nơi này không có pháo đài Trầm Mặc, không phải nội thành, đạt được mục đích là tốt rồi. Nếu thật sự bắt được, mấy người kia cũng không phải dạng vừa đâu “Đinh Tạo Thành lắc đầu.

Anh mới thăng chức làm Cục trưởng an ninh Toại Dương, vẫn theo dõi một số địa điểm trọng điểm bên trong thành phố.

Cho nên vừa mới nhận được điện thoại báo cảnh sát của Tân Đức Lạp, nhìn thấy ba người trong băng ghi hình anh liền tự mình mang theo phi hành khí, đi tới bên này.

Khi nhìn thấy ba người kia, anh hiểu được, nếu không là anh tự mình lại đây, có lẽ ba người kia căn bản sẽ không thối lui.

Chương 412: Khí tức Góc chết

“Nữ nhân tóc đỏ kia, hẳn là Cadiz chủ tịch công ty Noel. “Lúc này âm thanh của Tân Đức Lạp vang lên trong phi hành khí. Vất vả cho Cục trưởng rồi.

“Không có việc gì, mặc kệ cô là ai, tại Toại Dương nơi này, chỉ cần dám vi phạm pháp luật, chúng tôi đều quyết không tha!”

“Không hổ là Đinh cục trưởng. “Tân Đức Lạp tự đáy lòng khen. Bọn họ ra khỏi tầm Thiên Nhãn của nội thành rồi.

Mục tiêu của công ty Noel là Lam Thư, lần này tới chỉ sợ vẫn giống Andy lúc trước. Thông báo tình hình cho sở an ninh Vân Sơn đi. “Đinh Tạo Thành trầm giọng nói.

“Bên Liễu ủy viên đâu? “Tân Đức Lạp hỏi.

Ba người Cadiz không phạm tội còn tốt, chỉ cần bọn họ dám phạm tội, nhất định sẽ khiến bọn họ không ra khỏi Nghi quốc!

Từ lần trước Công ty Noel làm ra nhiều chuyện như vậy, hại nhiều mạng người như vậy, anh đối với Công ty Noel liền căm thù đến tận xương tuỷ.

Lần này Liễu chuyên viên hành động đặc biệt, anh cũng xin tham dự.

Không chỉ như thế, xung quanh không ít chuyên gia vũ khí bay, đều bị điều động tới, tùy thời có thể tham dự hành động đặc biệt bao vây tiễu trừ.

Nghi quốc bây giờ, cũng không phải lúc trước.

Mà lúc này bên ngoài vườn thực vật.

Ba người Cadiz ngồi lên chiếc limousine màu bạc.

Trà mạch trôi nổi giữa không trung trong xe, mặt ngoài hiện lên từng luồng lưu quang màu bạc.

“Lái tự động đã mở, xin hãy thiết lập điểm đến?”

Tra được vị trí hiện tại của Team Khu vườn Vận mệnh ở huyện Vân Sơn, cũng chính là gần địa điểm Quyển sách bìa xanh giả xuất hiện. Chúng ta trực tiếp đi qua.

“Vâng thưa chủ nhân “Mạch Trà đáp lại.

Xe không tiếng động khởi động, chạy về phía xa xa.

Chỉ là khi đi ngang qua một trang viên rộng lớn ven đường. Fran đột nhiên lên tiếng.

Chờ một chút!

Là một chuyên gia cảm ứng cao cấp, tựa hồ nhận ra cái gì, tầm mắt xuyên thấu qua kính râm, nhìn về phía trang viên tòa đối diện vườn thực vật.

Cửa trang viên, cạnh cửa phía trên, treo một tấm bảng: Vĩnh An Uyển.

“Nơi này có khí tức Góc chết! “Anh ta nghiêm túc khẳng định.

“?? “Cadiz cùng Rose liếc nhau.

Đi, đi xem một chút.

Hai người nhanh chóng xuống xe, đóng cửa, đi về phía Vĩnh An Uyển.

“Liên lạc thông tin, Fran cậu chỉ địa điểm đi. “Cadiz nói.

“Rõ!”

Hai người động tác cực nhanh, bởi vì phi hành khí của Cục an ninh ở phụ cận, các cô phải nhanh chóng điều tra rồi rời đi.

Đi tới cửa Vĩnh An Uyển.

“Chờ một chút, có báo động phòng vệ điện tử! “Rose giơ tay ngăn cản Cadiz.

Cô ta nhẹ nhàng điểm một cái ở ngực mình, một tiếng động rất nhỏ truyền ra.

Nhất thời từng vòng sóng gợn vô hình, lấy cô ta làm trung tâm, khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Trong vòng mười mét xung quanh, tất cả thiết bị điện tử đều mất hiệu lực. Chúng vẫn duy trì chức năng ban đầu, nhưng trong phạm vi cảm ứng của chúng, tất cả đều biến thành tín hiệu giả

Đây là phù ảnh khí, thiết bị tạo ra hình ảnh giả.

“Chúng ta có năm phút đồng hồ! Đại nhân. “Rose nhìn về phía Cadiz.

“Được. “Cadiz xoay người, vượt qua cửa lớn, rơi xuống đất, đứng dậy chạy về phía tòa nhà trang viên.

“Trên lầu! Tầng ba! “Trong mô đun thông tin, truyền đến âm thanh Fran chuyên gia cảm ứng.

Cadiz dừng lại một cái, ngẩng đầu nhảy lên, người đã nhẹ nhàng bay lên không trung mà sau đó phun ra ngọn lửa màu lam rất nhỏ, đẩy cô ta trôi nổi bay vào cửa sổ cầu thang lầu ba.

Rose ở phía sau cũng nhanh chóng bay vào.

Hai người đứng trước cửa phòng ngủ của Lý Trình Di.

Chính là nơi này, khí tức Góc chết nồng đậm nhất! “Fran tiếp tục nói.

Hai người đánh giá cửa phòng.

Cadiz đưa tay ấn một cái.

Kẹt kẹt.

Cửa nhẹ nhàng mở ra, khóa điện tử truyền ra âm thanh.

Chào mừng về nhà.

Giống như cô ta là chủ nhân nơi này, dễ dàng xâm nhập vào hệ thống khóa cửa nơi này.

Cadiz bước vào.

Nhìn quanh phòng.

Toàn bộ phòng ngủ có chút âm u, tựa hồ không giống như là thường xuyên ở người.

Trong không khí mơ hồ lộ ra một mùi chất bảo quản, hỗn hợp một loại nước hoa nào đó, làm cho người ta khẽ nhíu mày.

“Mạch Trà, quét hình. “Cadiz nói.

“Vâng chủ nhân”.

Các tinh thể màu nâu nhanh chóng bay ra khỏi cổ áo Cadiz, tỏa sáng với ánh sáng lấp lánh màu trắng bạc chiếu vào xung

quanh.

Rất nhanh, bên cạnh cuối giường có một cái két sắt, hấp dẫn ánh mắt hai người.

Trong ánh sáng yếu quét, bên trong két sắt là một mảnh bóng đen, không nhìn rõ vật gì.

Ngoài ra, Trong ngăn kéo bàn, tựa hồ đặt một quyển sách, nhưng không quét ra.

Để tìm kiếm manh mối Góc chết, hệ thống quét hình của Mạch Trà đã trải qua đặc chế.

Nó có thể thông qua ảnh hưởng của vật phẩm Góc chết đối với môi trường xung quanh, để xác định vị trí của nó.

Cô đi đến chỗ két sắt , ta tôi đi đến chỗ bàn. “Cadiz hướng Rose ra dấu tay, chính mình đi về phía bàn làm việc.

Rầm rầm.

Ngăn kéo bị kéo ra.

Bên trong trống rỗng, không có cái gì.

Nhưng Cadiz cũng không thèm để ý, từ trong túi áo lấy ra một bình bình xịt, phun lên.

Xì.

Không biết dược thủy rải rác, rất nhanh làm hiện ra quyển sách bí ẩn.

Chính là quyển sách mà Lý Trình Di cùng Iseline đổi được từ chỗ Kẻ tín ngưỡng

“Thứ tốt! “Cadiz hai mắt sáng ngời, cách tay áo cầm lấy quyển sách thần bí.

Quay lại, cô nhìn thấy Rose cũng lấy ra vài thứ từ trong két sắt.

Hai cái chai không biết tên, một cái bảng không biết tên. Tất cả được bọc trong vải.

Vật phẩm Góc chết không phải bản thân không thể sử dụng và nhìn thấy.

Chương 413: Manh mối

Cho nên chỉ có thể phủ lên một tấm vải mới nhìn được vẻ bề ngoài của nó.

Đây chính là một chút oán hận chi ảnh pha loãng còn sót lại của Lý Trình Di, cùng khối bảng mạch thần bí dự định cầm đi giao dịch kia.

"Đi! "Cadiz trầm giọng nói.

Hai người nhanh chóng mang theo đồ đạc, đi ra ngoài cửa.

……..

Góc chết Vân Sơn.

Lý Trình Di chậm rãi đi vào thư viện.

Bên trong mây mù lượn lờ, sách trắng dày đặc, chỉnh tề dọc theo vách tường như hoa văn xoắn ốc, hiện lên từng vòng từng vòng.

Chúng được đặt trong các kệ sách bằng đá được gắn vào tường. Góc cạnh bìa không có chữ viết, tất cả đều trống rỗng.

Cái này tìm thế nào? Nhiều sách như vậy, anh muốn lật từng quyển một, phải lật tới khi nào?

Càng đừng nói nơi này có thể còn tồn tại một số nguy hiểm chưa biết.

Không có đặc thù, không có định vị phương pháp, trước mắt ít nhất hơn vạn quyển sách, anh chỉ dựa vào chính mình, sợ là trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành không được nhiệm vụ tìm kiếm.

"Chậm một chút chậm một chút! Nơi này sách nhiều lắm, gấp cũng khó tìm!

Hoàng Vi theo sau vào, thở hồng hộc.

Bây giờ cô quyết định ôm chặt đùi Lý Trình Di.

Vị này so với thủ lĩnh lúc trước, đó chính là một trời một đất! Ôm chặt vị này đùi, về sau ở nơi này chẳng phải là có thể yên tâm!?

Lý Trình Di tùy ý đi tới một chỗ giá sách trước, không để ý tới cô, mà là vươn tay, lấy ra một quyển sách trắng gần mình nhất.

Món canh buổi sáng ngon quá, lần sau nếu bà xã làm thêm chút nữa thì tốt rồi, anh có thể bưng qua cho ba mẹ.

Thời tiết không tệ, có thể đi câu cá.

Xe lại hết pin rồi, ôi, pin suy giảm nhiều năm như vậy, xem ra vẫn phải thay rồi.

“Lúc tan làm nướng chút thịt xiên, con gái thích ăn thịt bò.”

Từng hàng văn tự ghi chép rõ ràng trên sách, giấy trắng mực đen, viết bằng văn tự nghi quốc tiêu chuẩn.

Lý Trình Di lật xem từng trang, bỗng nhiên híp mắt, nhanh chóng quay lại trang đầu tiên.

“Đây là… “Ánh mắt anh co lại.

Bài viết trên trang đầu tiên đã thay đổi.

Không còn là món canh ngon nữa, mà là “Trời mưa rồi, phải nhanh chóng về thu dọn quần áo”.

Anh nhanh chóng thay đổi quyển sách.

Quần áo của em gái để quên ở nhà, ngày mai mang qua cho em ấy.

Con trai đá bóng lại dính đầy bùn, ai phiền muốn chết.

Váy bị đinh treo rách rồi.”

Chắn chắn

Lý Trình Di tựa hồ đoán được cái gì, đem sách thả trở về, chuẩn bị tiếp tục lật xem quyển tiếp theo.

Xì.

Bỗng nhiên hình ảnh trước mắt anh bắt đầu mơ hồ.

Phải đi ra ngoài!

Lúc này, anh xoay người bắt lấy Hoàng Vi, một cái bước dài lao ra thư viện, vài bước vượt qua đại môn, rồi buông người xuống.

Phù phù.

Tay còn chưa hoàn toàn buông ra, bên tai anh truyền đến Hoàng Vi tiếng kinh hô, ý thức thoáng cái trời đất quay cuồng.

Hoa nở trước mắt.

Anh đã trở lại trong xe

Trong xe, những người còn lại đều đã sớm ra khỏi Góc chết.

Râu nâu đang ngồi ở vị trí, bôi thuốc lên bắp chân mình.

Long Môn Điếu vẻ mặt mệt mỏi, ngồi phịch trên ghế ngủ say sưa.

Thải Hồng Đường và Đại Hùng sóng vai đứng cùng một chỗ, đang thao tác thủ công một máy tính xách tay, không biết đang làm gì.

“Anh Trình!? Anh ra rồi!? “Râu nâu là người đầu tiên nhìn thấy Lý Trình Di, nhất thời vui mừng đứng lên.

“Chuyện gì xảy ra? “Lý Trình Di nghi hoặc quan sát mấy người.

“Sau đó chúng em cũng đi vào, bản đồ bên trong Vân Sơn cơ bản đã được ghép lại! Chị Đường bên kia phát hiện những đứa trẻ mất tích. Nhưng đi theo một nửa thì mất dấu, hết giờ, tự mình đi ra. “Đại Hùng ngẩng đầu nhanh chóng giải thích.

Anh Trình, lần này đi vào, em rõ ràng cảm giác thể lực, khí lực, đều tốt hơn trước rất nhiều. Thiết giáp sinh học hiệu quả rất rõ ràng. “Thải Hồng Đường ngẩng đầu nói.

Mặt khác, Đại Hùng ở cuối cùng đi ra, tựa hồ tìm được lời nhắn Lê n lưu lại! Thiếu chút nữa có thể tới gần thấy rõ nhưng thời khắc mấu chốt bị kéo ra. “Cô nhìn về phía Đại Hùng.

Đại Hùng gật đầu.

“Đúng. Không chỉ như thế, em thăm dò từng hộ gia đình, còn tìm được manh mối về quyển sách ghi chép Quyển sách bìa Xanh.

“Manh mối gì?! “Ánh mắt Lý Trình Di ngưng trọng, nhìn về phía Đại Hùng.

“Người đồng đội này thật trâu, anh bên này mới mở đầu, bên kia cũng đã tìm được manh mối!

“Là nhật ký của một hộ gia đình, trên đó viết: Quyển sách bìa xanh kỳ thật là của Lam Mộng sơn chủ, lúc ban đầu sau khi lấy được Quyển sách ước nguyện vĩnh cửu, đã mô phỏng nó làm ra một quyển sách.”

“Sau đó rất nhiều năm sau, ông ta trở lại Vân Sơn, vì Góc chết Vân Sơn, đặc biệt viết một quyển sách, tên là Quyển sách ghi chép, cũng gọi Quyển sách bìa Xanh. Hai quyển quyển sách bìa xanh về sau bởi vì không biết nguyên nhân hợp làm một, chính là Lam Mộng sơn chủ dị thức lục”. Đại Hùng giải thích.

“Lợi hại. Tôi nơi này cũng lấy được một phần bản đồ đơn giản, mặt khác còn thông qua một ít người Góc chết bên trong, tìm được thư viện Vân Sơn, bên trong có chút cổ quái.” Lý Trình Di trầm giọng giải thích tình hình ở bên mình.

Đúng, quyển bút ký kia cũng viết, Lam Mộng đã từng chính là ở thư viện ghi chép Quyển sách bìa Xanh!”

Sau khi cô rời khỏi Đầu chó khổng lồ, liền thăm dò tỉ mỉ hai tòa nhà.

Tiến độ mặc dù rất chậm, nhưng kiểm tra rất tỉ mỉ. Đầu mối nhận được ngược lại là nhiều nhất.

“Xem ra thư viện rất có thể chính là mấu chốt! “Lý Trình Di gật đầu.

“Chờ một chút! “Đột nhiên Thải Hồng Đường lên tiếng chen vào nói.

“Bên Vĩnh An Uyển có người xâm lấn! “Sắc mặt cô nghiêm nghị hẳn lên.

Anh Trình! Có người vào phòng anh!

“Hả? “Lý Trình Di nhíu mày.

Tại thời điểm mấu chốt này, đột nhiên xuất hiện loại chuyện này.

Chương 414: Đánh cắp

Trong phòng anh còn cất giấu bảng mạch thần bí, cùng với quyển sách thần bí ghi lại nghi lễ Biển Đen.

Còn có dịch dinh dưỡng tưới hoa cỏ kỳ dị, đó là nguồn thu nhập quan trọng nhất của vườn thực vật.

Vấn đề là, anh chưa bao giờ nói cho ai biết, anh để đồ đạc ở Vĩnh An Uyển.

Đối phương làm sao tìm được?

“Biết là ai không? “Anh trầm giọng hỏi.

“Không rõ lắm, thủ đoạn quấy nhiễu của đối phương rất mạnh, em đã phái người máy nhện chặn lại rồi. “Thải Hồng Đường trả lời.

“Làm sao bây giờ? Phải về sao? “Đại Hùng nhìn về phía Lý Trình Di.

Không vội. “Lý Trình Di lắc đầu. Báo cảnh sát trước.

“Báo cảnh sát? “Mấy người hơi ngạc nhiên. Lúc này báo cảnh sát, phải dựa vào chút nhân thủ của Sở an ninh kia có thể làm gì?

Lý Trình Di nhàn nhạt nói: - Chúng ta là thành viên của liên hội, hẳn là có thời hạn xin Thiên Nhãn? Mời chuyên viên Cửu Nghi điều động Chuyên gia vũ khí bay, tập trung từ xa, phối hợp với Thiên Nhãn giải quyết đối phương”.

“… “Tất cả mọi người sửng sốt.

“Trước thử dùng quyền hạn giải quyết vấn đề, chúng ta bây giờ đều là người làm ăn, không nên động một chút là biết tự mình động thủ, đánh đánh giết giết” Lý Trình Di mỉm cười nói.

Bùm.

Tiếng động cơ xe khởi động.

Cadiz mang theo đồ đạc nghiêng người ngồi vào chỗ ngồi.

Hai người còn lại ngồi ở hàng sau.

“Lái xe.”

“Vâng thưa chủ nhân. “Mạch Trà trôi nổi bên trong xe, mặt ngoài hiện lên một tia ánh sáng nhạt.

Là robot hạt nhân Bạch Tinh, chức năng của nó tập hợp đủ loại chức năng như trường phòng hộ, truy tìm thông tin, hacker, phòng hộ mạng v. v.

Điều khiển một chiếc xe tự nhiên không thành vấn đề.

Cửa xe đóng lại, ngọn lửa rõ ràng từ phía sau xe phun ra.

“Cô Cadiz, chúng tôi nhận được cáo buộc chống lại cô về tội trộm cắp vào ngày 21/1. Thông qua việc thành viên của Liên đoàn sử dụng các đặc quyền của Thiên Nhãn, xin vui lòng ngừng ngay hành vi trốn chạy và ở lại cho đến khi Cơ quan An ninh điều tra.”

Bỗng nhiên một giọng nữ điện tử nghiêm túc vang lên trong xe.

“Hả? Lúc đi vào không phải đã che chắn rồi sao? Mạch Trà? “Cadiz kinh ngạc nói.

“Đã che chắn, hẳn là Hoa viên vừa rồi có vấn đề, nơi đó bố trí và an ninh mạng không phải trình độ bình thường. Chúng ta bị lừa gạt. “Mạch Trà trả lời.

“Bây giờ giải quyết thế nào? “Nữ nhân da đen Rose nhìn về phía Cadiz.

Mặc kệ nó, chúng ta cùng Cửu Nghi có ước định trước, bọn họ sẽ giúp chúng ta xử lý. “Cadiz bình tĩnh nói. Kiểm tra phía sau Hoa viên này!

Ầm ầm!!!

Lời còn chưa dứt.

Cả chiếc xe lắc lư kịch liệt.

Trần xe từ trên xuống dưới, giống như bị một quái vật khổng lồ đập xuống. Mái xe trong nháy mắt cong cong, sụp đổ đè xuống.

Tiếng nổ hoàn toàn nhấn chìm lời nói của cô ta.

Trên mặt đường, chiếc xe màu bạc giống như một chiếc đồ chơi trẻ em nhẹ nhàng, bị một đạo mưa ánh sáng màu đỏ từ trên trời giáng xuống đập trúng.

Bành Bành Bành Bành!!!

Trong tiếng va chạm kịch liệt.

Mưa ánh sáng màu đỏ tựa như từng đợt pháo kích, liên miên không ngừng nện vào nóc xe.

Toàn bộ chiếc xe bị đập thành trăm lỗ thủng, thùng xe sụp đổ.

Rất nhanh, mưa ánh sáng cuối cùng kết thúc, tất cả hồng quang tựa như cá bơi, từ hai bên bay ra, trôi nổi xung quanh.

Xèo!

Chiếc xe dựa theo quán tính di chuyển một khoảng cách trên mặt đất, kéo mặt đất ra bốn vết cháy rõ ràng, cuối cùng mới dừng lại.

Ngọn lửa từ bên trong tuôn ra, nhanh chóng đốt cháy toàn bộ thân xe.

Peng!

Cửa xe bị một cỗ lực lớn từ bên trong đá văng ra.

Ba người Cadiz nhanh chóng xuống xe, trên người mơ hồ hiện ra lực trường nhàn nhạt trong suốt.

“Là Chuyên gia vũ khí bay, phiền toái. “Rose ngẩng đầu nhìn Vũ khí bay hình Kiếm màu đỏ giữa không trung, chân mày nhíu chặt.

Trọng điểm là, người của Khu vườn Vận mệnh lại trở thành thành viên của liên hội, điều này có nghĩa là chúng ta phải xung đột với liên hội bản địa. “Chuyên gia cảm ứng cao cấp Fran trầm giọng nói.

“Mau rời đi. Có người theo dõi chúng ta. “Cadiz nói.

Cô ta vung tay phải lên, nhất thời làn da sau lưng nứt ra, bắn ra hai lỗ phun màu bạc.

Bùm!

Tia sáng hạt màu lam phun ra, thúc đẩy cô ta đột nhiên bay về phía xa.

Rose đồng dạng sau lưng phun ra hỏa diễm, tốc độ cao đuổi theo.

Fran thì nắm lấy cánh tay cô, bị mang theo về hướng phía xa

Trực tiếp đi Vân Sơn.

Lời còn chưa dứt.

Bỗng nhiên trên đỉnh đầu ba người, lại là một mảnh lưu quang màu lam bay xuống.

Tốc độ khủng bố gấp năm lần tốc độ âm thanh mang theo âm thanh cực lớn, căn bản không thể tránh khỏi.

Khí trắng nổ tung trên không trung, giống như thuốc nổ nổ tung trên bầu trời.

Chờ nghe được âm thanh, bọn họ đã trúng chiêu.

Một mảng lớn vũ khí bay màu lam giống như phi tiêu chữ thập, từ giữa không trung nổ tung ra, hung hăng đánh trúng ba người Cadiz, dẫn phát nổ tung.

“Đinh huynh, bắn tỉa cự ly xa, lắp thêm mô đun vũ khí vẫn phải xem ta chứ?

Bên trong phi hành khí xa xa.

Bên tai Đinh Tạo Thành truyền đến một giọng nam hơi đắc ý.

Lôi Minh Phi Tuyết quả thật rất thích hợp với loại truy kích tốc độ cao này. Nhưng uy lực e rằng không đủ để phá vỡ lực trường bảo vệ cấp bốn của Cadiz. Lực trường cấp này, cường độ cực lớn, không dễ xuyên thủng như vậy.

Đinh Tạo Thành nhàn nhạt nói.

Minh Viễn mới đạt được quyền hạn Thiên Nhãn, lập tức sử dụng, xem ra sau này chắn chắn sẽ có nhiều việc. “Giọng nam bên kia tiếp tục nói. Nhưng lão tổ tông lên tiếng, Vương gia nhà tôi thế nào cũng phải ủng hộ Minh Viễn một phen”.

“Cục An ninh có trách nhiệm bảo vệ quyền uy của Liên hội, tiếp theo giao cho tôi. “Đinh Tạo Thành Nhàn nhạt nói.

“Vậy phải xem Đinh cục trưởng…. “m thanh trong thông tin ngắt quãng.

……..

Chương 415: Lực trường cấp 4

Vân Sơn, trong xe khách Minh Viễn.

Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng đang triển khai máy tính hình chiếu mang theo, phát ra hình ảnh của Thiên Nhãn.

Trong hình ảnh, là bên cánh đồng cách Vĩnh An Uyển không xa, trên một con đường rộng rãi.

Ba người Cadiz đang bị từng mảnh vũ khí bay màu lam hóa thành mưa ánh sáng, liên tục oanh tạc.

Tốc độ vũ khí bay này quá nhanh, ít nhất gấp mấy lần vận tốc âm thanh, cộng thêm chuyên gia vũ khí bay mượn thiên nhãn tập kích vượt tầm nhìn, căn bản không có cách nào đánh. Chỉ có thể kháng cự.

Thải Hồng Đường nhìn hình ảnh trong hình, ba người Cadiz ngay cả phản kháng cũng không biết hướng nào, chỉ có thể ra sức xông về phía trước.

“Bọn họ rõ ràng là muốn xông ra khỏi phạm vi Thiên Nhãn. Nhưng lực trường của nữ nhân tóc đỏ này cũng quá mạnh? Đánh lâu như vậy còn chưa phá được? “Long Môn Cần líu lưỡi nói.

Người này là Cadiz, cao tầng của tập đoàn Noel,người cải tạo hoàn toàn thành viên hội đồng quản trị. Có được trang bị cao cấp nhất trên thị trường. Không có gì đáng ngạc nhiên. “Thải Hồng Đường trả lời. Mấu chốt là, nơi này không phải là Sultan của tập đoàn Noel, nơi này là Nghi Quốc chúng ta. Lực trường của cô có mạnh hơn nữa, cứ tiếp tục bị đánh như vậy, năng lượng sớm muộn gì cũng hao hết.

Vừa dứt lời.

Oanh một tiếng vang thật lớn.

Cái gì đó nổ tung trong khung hình.

“Chậc chậc, hỏa tiễn tập trung bắn ra. Đinh cục trưởng thật tàn nhẫn! “Thải Hồng Đường tán thưởng.

Bàn tay nhỏ bé của cô chụm lại một chút, lập tức hình ảnh thu nhỏ lại, hiện ra xa hơn giữa không trung, từng chiếc phi hành khí loại nhỏ màu đen.

Phía dưới những phi hành khí này không ngừng bay ra từng mảnh tên lửa mini, từ các phương hướng vây quanh ba người Cadiz nổ tung.

Liên tục không ngừng oanh tạc xuống, có thể nhìn thấy Cadiz lực trường rõ ràng bắt đầu biến hình.

Rất nhiều khói và lửa làm nổi bật toàn bộ hình dạng của trường lực của cô ta.

Đó là một quả cầu hình bầu dục trong suốt, hoàn toàn bao bọc lấy cả người cô ta.

Keng!

Rốt cục, lực trường trên người Rose nữ da đen vỡ nát, nháy mắt nổ tung quanh người cô ta.

Mà lực trường của Cadiz cũng bắt đầu gia tốc biến hình.

“Kết thúc rồi. “Lý Trình Di thở dài.

Lúc trước anh cứng rắn đối kháng với vũ khí bay của Đinh Tạo Thành bởi đối phương không có thêm trang bị vũ khí mô-đun.

Lúc này thêm vào mô hình vũ khí vũ khí bay phối hợp với thiên nhãn, mới chính thức phát huy uy lực bắn tỉa khủng bố vượt tầm.

Khiến cho những cao tầng của tập đoàn Noel như Cadiz không hề có lực đánh trả.

Ngẫm lại lần trước, anh giao thủ với Andy ở Lang Động, cuối cùng nếu không phải bộc phát hình thái mạnh nhất, cũng đánh không vỡ mai rùa của Andy.

Và bây giờ.

Nhìn Cadiz bị bao phủ trong khói lửa, Lý Trình Di tự đáy lòng cảm nhận được.

Dưới sự phối hợp của khoa học kỹ thuật hiện đại, lực sát thương khủng bố bộc phát.

“Chờ một chút! Cô không sao! Chỉ là bị thương! “Tiểu Tông đột nhiên kinh hô.

Mọi người nhanh chóng nhìn về phía hình ảnh.

Đúng thế

Trong ánh lửa, một đạo hồng ảnh chợt lao ra, chính là Cadiz.

Cả người cô ta cháy đen, sau lưng cõng cao cấp chuyên gia cảm ứng Fran, tốc độ cao nhất hướng phía xa xa chạy như điên.

Lúc này, ở dưới chân một đạo ngân tuyến chợt lóe lên.

“Vượt tuyến!” Đại Hùng kêu lên.

“Ừ, vượt quá phạm vi Thiên Nhãn. “Thải Hồng Đường gật đầu,” Nhưng trên người cô ta khẳng định không có năng lượng hỗ trợ. Ba người còn thiếu một người, chỉ còn hai người. Thảm!

“Đường Đường, giúp tôi cảm ơn Đinh cục trưởng. “Lý Trình Di ở một bên lên tiếng.

“Mọi người tiếp tục điều tra bên này. Tôi đi gặp nữ sĩ Cadiz”.

Lời còn chưa dứt.

Peng!

Trong hình ảnh lại là một tiếng súng vang lên.

Cadiz vừa rồi chạy ra khỏi phạm vi Thiên Nhãn, lảo đảo một cái, sau gáy bốc ra khói đen.

Trên trán cô, bị bắn ra một lỗ đạn to bằng nắm tay.

Đó là súng bắn tỉa tầm xa!

Thân thể cao lớn của cô bị lực trùng kích cực lớn pháo bắn tỉa hất văng về phía trước, nặng nề nện xuống đất.

Sau đó, qua vài giây, người này mới gian nan kéo Fran, từ trên mặt đất bò dậy.

“… “Lý Trình Di không nói gì.

Anh đột nhiên cảm thấy mình có thể đã không cần qua đó nữa.

“Thảm “Long Môn Điếu ở một bên lắc đầu thở dài. Đinh cục trưởng thật ác độc. Người ta chỉ trộm chút đồ mà thôi, nói hạ tử thủ là hạ tử thủ. Chậc chậc chậc.

“Thôi bỏ đi, tôi đi lấy đồ về. “Lý Trình Di lắc đầu. Đây là thời điểm nhạy cảm. Nếu bình thường cô ta cũng sẽ không thảm như vậy. Nhưng thời kỳ mấu chốt này lại lẻn vào gây sự.

“Anh Trình, mau đi mau về, bên này bên ngoài Vân Sơn có người tới, không phải người của chính phủ. Hẳn là cũng mơ ước quyển sách ghi chép của Quyển sách bìa Xanh. “Thải Hồng Đường nhắc nhở.

Ừ, yên tâm.

Lý Trình Di gật đầu.

Xuống xe.

Lúc này bọn họ đang dừng ở một bãi đỗ xe trong huyện Vân Sơn.

Anh đeo AR, kết nối mạng, xem bản đồ.

Sau đó nhìn chuẩn phương hướng, chạy về phía Cadiz được đánh dấu bằng đường cầu vồng.

Không bao lâu, một chiếc xe hơi màu xám từ bên cạnh nhanh chóng chạy tới, dừng ở bên cạnh anh.

Chủ nhân bảo tôi tới tiễn ngài một đoạn đường. “m thanh Nguyệt Quý từ trong xe vang lên.

“Cảm ơn. “Lý Trình Di xoay người vào xe.

Brùm.

Trong tiếng gầm rú kịch liệt của động cơ, đuôi xe bắn ra lỗ phun, hai bên mở cánh, mô - đun phản trọng lực dưới đáy sáng lên.

Toàn bộ xe đột nhiên bay lên, từ bãi đất trống gần trạm xe Vân Sơn bay lên trời, bay về phía xa xa.

Xe bay trực thăng phản trọng lực khiến cho nhiều ánh mắt xung quanh nhìn cực kỳ hâm mộ.

Phải biết rằng xe bay bình thường cũng sẽ không có tăng trọng lực.

Phía dưới núi rừng sông ngòi không ngừng xẹt qua.

Chương 416: Bị tập kích

Lý Trình Di ở trong xe cởi áo khoác, lộ ra trang phục cận chiến bó sát người bên trong, một thân trang phục cận chiến màu đen khiến phô ra dáng người cường tráng cân xứng của anh.

Dưới trạng thái bình thường, anh để tóc ngắn, tròng mắt đen mang một chút màu vàng kim, trừ thứ đó ra, dung mạo cũng bình thường, chỉ là khí chất thoáng sắc bén.

Hoàn toàn nhìn không ra chỗ nào dị thường.

Cầm vali vũ khí bay, anh mở ra kiểm tra, xác định không thành vấn đề, liền ngồi ngay ngắn trên vị trí, lẳng lặng chờ đợi.

Không biết bao lâu.

“Đến rồi. “m thanh Nguyệt Quý vang lên.

Hạ xuống, mở cửa xe. “Lý Trình Di nhắm mắt nói.

Được rồi.

Xe nhanh chóng trầm xuống, chậm rãi rơi xuống một mảnh rừng bạch dương.

Khí lưu thổi tán lá khô trên mặt đất, đem đại lượng cành khô đá vụn chen chúc đến xung quanh.

Lý Trình Di xách vali máy bay xuống, tọa độ kính lần thứ hai định vị, điều chỉnh, đưa ra mũi tên chỉ dẫn.

Anh chuyển hướng, bước nhanh về phía bên kia.

“Chờ tôi ở đây.”

“Vâng thưa Đình chủ. “Nguyệt Quý đáp lại, cửa xe khép lại, bên ngoài cơ thể chậm rãi sáng lên ngụy trang biến sắc, rất nhanh liền biến mất trong lá khô khắp nơi.

Cadiz lại ngã xuống đất. Thuộc hạ Fran bên cạnh cô cũng đã hôn mê, khóe miệng chảy máu.

Hiển nhiên hai người đều bị thương nghiêm trọng khi bị Thiên Nhãn khóa.

Đặc biệt là Cadiz, trên đầu, người khắp nơi là dấu vết của vũ khí bay, vô cùng thê thảm.

Ong.

Hai phi hành khí màu đen từ bên cạnh hạ xuống.

Đinh Tạo Thành mang theo vài nhân viên an ninh đi ra, nhìn hai người trên mặt đất.

Người của tập đoàn Noel đều đáng chết! Lúc trước rõ ràng cướp không được, hiện tại đổi lấy trộm?

Anh chán ghét nhìn Cadiz trên mặt đất.

“Đã xác định không có điện từ cùng nhiệt năng phản ứng, loại tàn tạ này, cái gì ngụy trang che đậy mô-đun đều vô dụng, vị thành viên hội đồng quản trị Noel đại khái sắp xong đời rồi.” Một người người đàn ông trung niên đeo kính mắt trầm giọng nói.

“Mang đi đi, đem đồ vật xác nhận, sau đó trả lại cho người Minh Viễn. Mô đun trên người Cadiz, hoàn hảo đều tháo xuống đổi tiền. Về phần người kia, mang về thẩm vấn trước. “Đinh Tạo Thành trầm giọng nói.

Dù sao những mặt hàng này khẳng định không có một nền tảng sạch sẽ.

Hai cảnh sát nhận được mệnh lệnh, nhanh chóng tiến lên, bắt đầu kiểm tra trạng thái trên người Cadiz, chuẩn bị khiêng đi.

Hai cảnh sát khác thì tiến lên đem Fran đeo lên xiềng xích điện từ, nâng lên chuẩn bị trở về phi hành khí.

Bối cảnh thân phận của hai người này, cũng xứng với cục trưởng bọn họ tự mình đi một chuyến.

Chẳng mấy chốc, thứ gì đó đã được tìm thấy bên trong mô-đun bên ngoài đùi của Cadiz.

Hai cảnh sát đứng dậy. Quay đầu nhìn về phía Đinh Tạo Thành.

Cục trưởng, bên này!

Ong!

Đột nhiên, một đạo chấn động vô hình từ trong rừng xa xa ầm ầm bắn ra.

Sóng chấn động giống như một khối keo, thoáng cái vượt qua khoảng cách mấy chục mét, bao lấy hai cảnh sát trong đó.

Hai người trợn trắng mắt, thân thể vô lực, đảo mắt mềm nhũn ngã xuống đất.

Đinh Tạo Thành và người đàn ông đeo kính trung niên bên cạnh đồng thời phản ứng lại.

Địch tập kích!

Đinh Tạo Thành sắc mặt khẽ biến, tay phải giương lên, Vũ khí bay Hồng Lăng chợt hóa thành mảng lớn lưu quang, như hạt mưa đập về phía ngọn nguồn dao động.

Nhưng căn bản không còn kịp rồi.

Xa xa trong rừng, một đạo hắc quang nháy mắt tránh đi vũ khí bay, phảng phất trước liền có dự liệu, từ bên cạnh xông về phía hai người.

“Hình thức Lôi Minh Kình Lạc! “Ngón tay người đàn ông đeo kính trung niên giơ lên.

Sau đó nhấn xuống.

Phía sau anh ta một đạo màu lam lôi quang ầm ầm bắn ra, từ trên xuống dưới, kéo ra một tia chớp vòng cung.

Đùng đùng!!

Trong điện quang chói mắt, Vũ khí bay Màu lam Lôi Minh Đao đánh trúng mục tiêu.

Lần này dòng điện sáng lòa chiếu rọi thân ảnh kẻ tập kích

Cadiz!?

Mấy người ở đây đều ngẩn ra.

Bóng người vọt tới, lại là một người giống hệt Cadiz-thành viên hội đồng quản trị Noel .

“Kích thiểm. “Cadiz sắc mặt lạnh lùng, hai tay dưới nách bắn ra mảng lớn lông vũ màu đen.

Xì!

Trong phút chốc cô ta vượt qua mấy chục mét, chỉ chớp mắt đã vọt tới trước mặt hai người Đinh Tạo Thành.

Nhanh quá!

Cũng chính là vừa rồi Vũ khí bay ra tay lần thứ hai, mới định trụ cô ta trong chớp mắt.

Nhưng còn chưa tới một giây, cô ta liền giãy thoát, vượt qua khoảng cách.

Bành!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Người đàn ông đeo kính trung niên bị một quyền đánh trúng bụng, cả người bay ngược ra ngoài đụng vào thân cây phun máu, hôn mê.

Không có lực trường phòng hộ? Chuyên gia vũ khí bay Thuần Huyết? “Cadiz thu tay, nhìn về phía cảnh sát Sở an ninh đang run lẩy bẩy.

Cùng với Đinh Tạo Thành đứng ở chính giữa, có Vũ khí bay Hồng Lăng bất động bảo vệ.

“Vốn tôi không muốn xung đột với mọi người. “Cô ta nhàn nhạt nói. “Tôi cũng đã tận khả năng giảm bớt động tĩnh, vì cái gì mọi người vẫn muốn gắt gao đuổi theo ở phía sau?”

“Trộm cắp tài vật của người khác, nhập cảnh phi pháp, cự tuyệt phối hợp cơ quan an ninh điều tra, hiện tại lại thêm một điều, tập kích cảnh sát Cục an ninh!”

Đinh Tạo Thành sắc mặt khó coi, nhìn chằm chằm đối phương.

Xét về vũ khí bay đối phương thực lực là không bằng anh, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Nói cho cùng, chức nghiệp Chuyên gia vũ khí bay này, sức chiến đấu trên bản chất, chủ yếu dựa vào vũ khí bay tích hợp được bao nhiêu modul thích hợp với mình.

Hầu hết đều phải dựa vào tiền.

Nhưng bây giờ.

“Anh rất muốn chết? “Cadiz nhướng mày, cánh tay phải bắn ra một cái móc cong màu đen.

Các đầu nhọn của móc có thể nhìn thấy rõ ràng phản chiếu màu xanh trong ánh sáng ban ngày.

Chương 417: Lấy thân làm mồi nhử

Tôi không nghĩ tới cô sẽ dùng một bộ thân thể làm mồi nhử, bất quá chuyện cho tới bây giờ.

Đinh Tạo Thành đưa tay, Vũ khí bay Hồng Lăng nhanh chóng hội tụ trong tay anh, ngưng tụ thành một thanh trường đao màu đỏ mang theo hoa văn vàng Chu Tước.

“Cô chạy không thoát!”

Xèo.

Bước chân anh đi về phía trước, vũ khí bay trong tay mạnh mẽ mang theo một đạo quỹ tích tốc độ cao, mang theo anh đánh về phía Cadiz .

Trong chuôi đao Hồng Lăng truyền ra tiếng máy móc vũ khí bay.

Cả lưỡi dao còn đang nửa đường liền nhanh chóng phiếm hồng, lộ ra sóng nhiệt độ cao.

Giết!

Trong phút chốc, đao trong tay Đinh Tạo Thành dấy lên ngọn lửa đỏ thẫm, mang theo tốc độ âm thanh khủng bố bổ tới đối phương.

Hỏa diễm kịch liệt nổ tung, bắn ra một mảng lớn hỏa tinh màu đỏ.

……

Bên ngoài rừng bạch dương.

Từng cây bạch dương cao vút thẳng tắp tựa như từng cây gai trắng đâm ra mặt đất.

Chúng dang rộng cánh tay gầy gò, hướng bầu trời như một nắm tay vô tích sự.

Lý Trình Di men theo sườn núi trong rừng đi về phía trước.

Trên mặt đất tất cả đều là cỏ dại màu vàng rậm rạp.

Ánh mặt trời buổi chiều tạo thành cái bóng mảnh mai của cây cối, sau đó bị anh từng bước từng bước giẫm qua.

Bên kia đã xảy ra chuyện, hình ảnh không thể theo dõi, có thứ gì đó hoàn toàn quấy nhiễu thông tin từ xa!"

Biết rồi, yên tâm. "Lý Trình Di trả lời.

Nhưng bên kia không có âm thanh, chỉ có rất nhỏ tiếng rít, hiển nhiên thông tin từ lúc này liền đứt đoạn.

"…" Anh yên lặng gỡ kính xuống, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Phía trước xa xa, một mảnh cây bạch dương bị bẻ gãy.

Một người con gái tóc đỏ cao lớn, một tay cầm một người đàn ông cảnh phục có chút quen thuộc.

Hai mắt Lý Trình Di nheo lại, nhận ra người đàn ông cảnh phục kia chính là Đinh Tạo Thành Cục trưởng an ninh của Toại Dương.

Máu từ trán Đinh Tạo Thành không ngừng chảy xuống, trên người anh cũng có nhiều vết thương.

Một con mắt sưng lên không thể mở ra, chỉ còn lại một con mắt khác miễn cưỡng nhìn chằm chằm người con gái tóc đỏ trước mặt.

Trừ anh ra, xung quanh trên mặt đất còn nằm bảy tám thi thể

Đều rơi vào hôn mê, cả người đẫm máu.

Peng.

Người con gái tóc đỏ lại một quyền đánh vào bụng Đinh Tạo Thành, ném sang một bên.

Lại có người tới sao?

Cô ta quay lại.

Mọi người chẳng lẽ không rõ, ra khỏi phạm vi thiên nhãn, không có phụ trợ, cái gọi là Chuyên gia vũ khí bay, tới gần chính là đồ ăn.

Rác rưởi đến cực điểm!

Ánh mắt cô sắc bén, nhìn về phía Lý Trình Di, cùng với hộp vũ khí bay trong tay anh.

"Lý Trình Di ở Khu vườn Vận mệnh? "Trong nháy mắt cô liền nhận ra thân phận bên này.

"Thành viên hội đồng quản trị Cadiz của tập đoàn Noel?" Lý Trình Di nhẹ nhàng hít vào, hộp máy bay trong tay nhanh chóng biến dạng, hóa thành một chiếc rìu chiến màu bạc khổng lồ, lơ lửng bên cạnh anh.

"Cậu tới lấy đồ vật trong Góc chết của cậu mang ra? "Cadiz hỏi.

"Đường đường là cao tầng của Noel, không ngờ cũng biết học trộm vặt. Xem ra nhận thức của tôi về Noel cũng phải định vị lại. "Lý Trình Di trầm giọng nói.

Thủ đoạn mà thôi, chỉ cần có thể đạt được mục đích, cái gì cũng không sao cả. Cậu đã là chủ nhân, vậy vừa vặn. Lấy được máu của cậu, mới có thể dùng tới những thứ này. "Cadiz từng bước một hướng Lý Trình Di đi tới.

"Mặt khác, nói ra vị trí tên Côn đồ trong Team, chúng ta là vì Quyển sách ghi chép mà đến, chỉ cần cho chúng ta đáp án, tôi sẽ không thương tổn cậu."

Người của Cửu Nghi rất nhanh sẽ tới. Cô cho rằng có thể trốn thoát sao? "Lý Trình Di hít sâu một hơi, trọng tâm thân thể hơi trầm xuống.

"Cửu Nghi? Ha ha. "Cadiz cười một tiếng, một bước bước ra.

Xoẹt!!

Trong phút chốc cô ta vượt qua mấy chục mét, thẳng tắp xông về phía Lý Trình Di.

Cùng lúc đó, Cự Phủ màu bạc của Lý Trình Di bộc phát, bắn nhanh ra, chính diện đụng vào thân thể cô ta.

Bốp!

Cự Phủ bị đập bay, xiên xiên bắn vào mặt đất trong rừng xa xa.

Chỉ là Chuyên gia vũ khí bay! "Cadiz một quyền đánh vào giữa bụng Lý Trình Di.

Bành một cái

Thân thể Lý Trình Di bay ngược ra ngoài, hung hăng đâm vào sườn núi rừng phía xa.

"Không phải chứ? Tôi còn chưa ra tay hẳn hoi đâu!? Làm sao cậu bay ra ngoài được?" Cadiz thoáng có chút ngạc nhiên đứng tại chỗ, mắt nhìn nắm đấm của mình.

Chẳng lẽ là mô - đun động lực của cô lại xảy ra trục trặc?

Mặc kệ nói như thế nào, trước tiên bắt người lại nói, vật phẩm Góc chết nhất định phải bản thân mới có thể sử dụng, đây là luật, không có bản thân người đó ở đây, cô mang đồ đi cũng không dùng được.

Lúc này, hai cánh màu đen dưới tay cô ta bắt đầu rung động, sau lưng ánh sáng màu lam phun ra, cả người thoáng cái bay lên không, hướng về sườn dốc dưới bay đi.

Nhưng!

Chưa tới gần.hưng

Một cỗ khí vô hình nóng rực từ phía dưới xông tới.

Trong tiếng rì rầm, cỏ khô lá cây xung quanh đều bắt đầu bốc cháy.

Ngọn lửa mang theo khói.

Khói đặc cuồn cuộn, che lấp ánh sáng phía trên, chậm rãi bao phủ khu vực này.

Cadiz dừng lại thân hình, trước mắt thiết bị quét hình không ngừng lóe ra, nhưng chính là không cách nào nhìn thấy cái gì bên trong sóng nhiệt khói dày đặc trước mặt

Kinh nghiệm nhiều năm chém giết khiến cô ta nhanh chóng giữ khoảng cách, không lại tiếp tục đi về phía trước.

Đây là cái gì? "Sao lại cháy?"

Cô không cách nào lý giải, rõ ràng vừa rồi vũ khí bay hỏa diễm của Đinh Tạo Thành cũng không thể thoáng cái dẫn tới hỏa hoạn lớn như vậy.

Hơn nữa chỉ dựa vào sóng nhiệt sương khói, không thể ngăn cản cô quét hình mô đun điều tra mới đúng.

Cho nên.

Cadiz lơ lửng giữa không trung tinh thần lực tập trung cao độ, gắt gao nhìn chằm chằm khói đặc trước mặt.

Tất cả!!!

Trong phút chốc, tầm nhìn quét trước mắt cô hoàn toàn chuyển sang màu đỏ.

Đó là màu đỏ tượng trưng cho cảnh báo.

Bùm!

Chương 418: Phân thân

Phía dưới một đạo kim sắc ầm ầm bắn ra, xuyên thấu hỏa diễm, xuyên thấu khói đặc, thẳng tắp hướng cô ta chộp tới.

Cadiz toàn thân run lên như bị điện giật, bổ nhào về phía bên trái.

Bành Bành Bành!!!

Ba cây bạch dương phía sau cô ta bị đập gãy.

Lúc này cô ta mới nhìn rõ, tập kích cô rốt cuộc là thứ gì.

Đó là một bàn tay khổng lồ màu vàng dài hơn mười thước, chiều rộng ít nhất sáu thước!

Bàn tay khổng lồ Kim sắc tựa như cơ giới kim loại lắp ráp mà thành!

Không đợi cô ta hoàn hồn.

Bàn tay khổng lồ Kim sắc tựa như một thanh trọng chùy thật lớn đập tới.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Từng cây đại thụ bị đập gãy, Cadiz tựa như chim bay, ở trong bàn tay màu vàng không ngừng né tránh xê dịch.

Cô ta vốn tưởng rằng đối phương hình thể to lớn, tốc độ cũng sẽ chậm, nhưng cô ta đoán sai. Tốc độ của bàn tay khổng lồ màu vàng rõ ràng chỉ chậm hơn tốc độ sở trường của cô một chút!

Nhiều lần suýt nữa cô đã bị bắt đập trúng.

'Người này rốt cuộc đến lúc nào!? Đây chính là hình thái màu vàng của tên côn đồ sao?"

"Không được! Không được! Phải đến gần!"

Cadiz tâm niệm cấp chuyển, ở giữa không trung vài vòng quanh, sau đó bổ nhào xuống.

Xoẹt!!

Trong phút chốc mô - đun động lực bộc phát với tải trọng cao, kéo cô ta trong khoảng thời gian ngắn tăng tốc mấy lần, thoáng cái liền vọt tới chỗ sâu trong khói đặc, nhằm phía bản thể trung tâm của bàn tay khổng lồ màu vàng.

Trong ánh lửa khói đen.

Một bộ áo giáp toàn thân màu vàng, trước ngực có thủy tinh màu vàng sáng ngời, đang lẳng lặng đứng ở trung tâm.

Mi tâm của nó là một viên thủy tinh hình thoi màu vàng, kéo xuống một đường, nối liền với thủy tinh lồng ngực, trong bóng tối lóng lánh kim mang đạm bạc.

“Chết đi! “Cadiz nghiêng người, giơ tay, lấy móc cong màu đen trong tay, hung hăng đập vào ngực áo giáp.

Thủy tinh kia vừa nhìn chính là điều khiển hoặc là năng lượng hạch tâm, chỉ cần phá hủy thứ này khẳng định là có thể

Lóe sáng.

Ầm ầm!!!

Kim quang chói mắt, cùng với nhiệt độ cao và lực xung kích khủng bố, trong nháy mắt từ vai Lý Trình Di nổ tung, gần như bên người, toàn bộ oanh kích vào trên người Cadiz.

Kim sắc quang mang tựa như một đạo quang thứ thực chất, hoàn toàn rơi vào thân thể Cadiz.

Cái gì!?

Kim quang chói mắt tựa như sợi tơ, từng đạo oanh tạc, xuyên thấu thân thể Cadiz. Từ sau lưng bắn ra ngoài, bay về phía bầu trời xa xa.

Trọn vẹn kéo dài mấy giây. Kim Mang mới chậm rãi nhạt đi, biến mất.

Ngọn lửa quét qua, khói đặc cuồn cuộn.

Toàn bộ thân thể Cadiz bị va chạm ném lên cao, rơi xuống đất.

Lúc này đây, toàn thân cô ta đều bị nổ tung trên người lỗ chỗ lỗ thủng

Da giả trên người cũng cháy đen, lộ ra tầng kim loại xám bạc phía dưới.

Kết thúc. Kẻ yếu đền tội, kẻ mạnh có tất cả.

Lý Trình Di đến gần, nắm lấy đầu Cadiz, nhấc lên.

Tay phải màu vàng thật lớn, nhanh chóng rụt lại, hóa thành tháp lá chắn nắm lấy Cadiz lục soát khắp người cô ta.

Ong!

Đột nhiên, thân thể Cadiz lóe lên ánh sáng hồng, hai mắt cấp tốc sáng lên điện mang tím đen.

Trong giây lát.

Bùm!

Điện quang cực lớn từ trong tay Lý Trình Di nổ tung, dòng điện mãnh liệt nương theo nhiệt độ cao khủng bố, dưới tác dụng của lực trùng kích cường đại, hung hăng oanh kích chính diện thân thể anh.

Phụt!

Thân thể Lý Trình Di bị nổ lui về phía sau, lùi lại mấy bước, đụng vào thân cây phía sau.

Cũng chính là Hoa Lân Y này trọng lượng vượt qua năm tấn, mới có thể không bị văng đi quá xa.

Mà cho tới bây giờ, trong tất cả Hoa Lân Y của anh, phòng ngự cao nhất, cũng là thân Titan hoa hướng dương cực thể này.

Ngoại trừ lực khôi phục tốc độ, lực cảm ứng, tăng cường độ không bằng những áo giáp khác, bộ áo giáp cực đỉnh này đã là áo giáp thích hợp phòng ngự nhất của anh.

Nhưng lần nổ tung này, uy lực vượt xa những tên lửa và pháo bắn tỉa trước đó.

Chính diện nổ tung một mảng lớn áo giáp trước ngực Lý Trình Di.

Lần này nổ tung, cũng khiến cho Đinh Tạo Thành vốn đang ngã xuống đất cũng không ngờ.

Vốn anh cho rằng tên côn đồ đã kết thúc cuộc chiến, nắm chắc thắng lợi không nghĩ tới thời khắc mấu chốt Cadiz lại ám toán.

“Người cải tạo hoàn toàn không gian nội thể có hạn, quả quyết trực tiếp tự bạo như vậy, không thích hợp!!”

Trong đầu Đinh Tạo Thành chợt hiện lên một tia điện quang.

“Tên côn đồ cẩn thận!! Đó không phải bản thể!”

Anh dùng hết toàn lực rống to ra tiếng.

Không phải bản thể?

Lý Trình Di ổn định thân thể, bỗng nhiên quay đầu.

Ở bên phải anh, một bóng đen đang lao đến như bay

Người bình thường thấy không rõ, nhưng thị giác của Lý Trình Di cũng đã thấy rõ ràng.

Bóng đen kia, căn bản lại là một Cadiz!

Cadiz thứ ba!

“Còn không biến hết đi!! “Anh thu hồi bàn tay khổng lồ, đập thẳng vào đầu đối phương.

Bàn tay khổng lồ lăng không đè xuống, đường kính hơn sáu mét tựa như một phương đại ấn, trong nháy mắt bao trùm phương vị dự toán phía trước Cadiz.

Nhưng quỷ dị chính là, một quả tinh thể hình thoi màu nâu trôi nổi bên cạnh Cadiz, chợt sáng lên bạch quang.

Một tầng lực trường vô hình lập tức triển khai trên đỉnh đầu, chắn trước bàn tay khổng lồ.

Bành!

Một vụ nổ lớn.

Lực trường va chạm với bàn tay khổng lồ màu vàng, nổ tung một mảng lớn khí lưu thổi tán lá cây xung quanh.

Nhân lúc này.

Thân ảnh Cadiz lại tăng tốc, lại kéo gần khoảng cách.

Lực trường phía sau cô ta vỡ tan, nhưng cô cũng thành công tránh được cú đập của bàn tay khổng lồ màu vàng.

Tôi thừa nhận là tôi khinh thường cậu.

Nhưng hiện tại, đã khác!

Bộ thân thể thứ ba này, mới là bản thể chân chính của cô ta.

Chương 419: Nhận ra bản thân

Lần này nhập cảnh, cô ta đem hai bộ thân thể dự bị của mình làm mồi nhử, điều khiển hành động từ xa.

Lại không nghĩ tới bộ thứ nhất bị Cục an ninh Thiên Nhãn đánh nổ, bộ thứ hai bị tên côn đồ này trước mắt đánh nổ.

Bất đắc dĩ, bản thể chân chính của cô chỉ có thể ra mặt.

Cuộc tranh giành quyển sách ghi chép quyết định sự phân phối lợi ích trong công ty sau khi cô trở lại.

Cô không thể ngã xuống, lúc trước vốn là địa vị cùng uy vọng bị đe dọa, hiện giờ Quyển sách ghi chép đã bị cô ta coi là cọng rơm cứu mạng cuối cùng.

Vậy.

Đừng trách ta!

Hình thức bạo liệt, Cuồng Phong Dực Nhân!

Bùm!

Trong nháy mắt, sau lưng Cadiz hiện lên một mảng lớn lỗ thủng.

Đôi cánh chim màu lam dài hơn 1 mét, ầm ầm từ sau lưng cô bắn ra, sáng lên ánh sáng màu lam chói mắt.

Tinh thể trà lúa mạch hòa vào ngực cô, hóa thành một mảnh kim loại màu nâu hấp thụ vào da.

Trong rừng cây, khoảng cách giữa cô ta và Lý Trình Di nhanh chóng thu hẹp lại, càng lúc càng gần.

“Tốc chiến sát nhân pháp Phù Ảnh!”

Song câu trên cánh tay cô ta bắn ra, trong nháy mắt này, thân ảnh Cadiz dường như thoáng cái biến mất giữa không trung.

Khoa học kỹ thuật kết hợp với thuật cận chiến cường đại, triệt để bày ra vào thời khắc này

Trong nháy mắt thân ảnh của cô ta chia đôi, đồng thời xuất hiện sau lưng Lý Trình Di.

Hai tay đồng thời phóng hai móc câu về phía trước.

Từ xuất hiện, đến áp sát, đến ra tay chớp nhoáng chỉ mất một giây.

Chỉ một giây.

Bản thân Lý Trình Di bị luồng khói do bàn tay khổng lồ va chạm với lực trường quấy nhiễu.

Căn bản không kịp ứng đối với Cadiz đột nhiên đến sau lưng.

Anh chỉ kịp thúc khuỷu tay về phía sau, cố gắng cắt ngang thế tấn công của đối phương.

Nhưng đã muộn.

Tốc độ tấn công của Người cải tạo hoàn toàn mạnh hơn nhiều so với nhân loại bình thường.

Cho dù là lực lượng hay sự bùng nổ, cú đánh này có lực tác động hơn mười tấn, tụ tập trên bốn cái móc đen như ảo ảnh.

Khuỷu tay của Lý Trình Di đụng vào một cái móc trong đó, nhưng không thể đụng tới thực thể.

Cái móc kia hóa thành hư ảnh tiêu tán.

Ba cái móc còn lại nhanh chóng nhạt đi, dung hợp thành hai cái, đâm mạnh vào áo giáp lưng dày nặng của Hoa Lân Y.

Uỳnh một cái, mấy mảnh vụn vảy hoa bị rơi ra bay tán loạn.

Một quyền Lý Trình Di xoay người đánh trả lại lần nữa thất bại.

Đối phương trước khi anh ra tay, liền dùng tốc độ vượt xa anh kéo dài khoảng cách.

Lóe sáng lại phải chính diện phát động, trong nháy mắt giao thủ, dĩ nhiên là Lý Trình Di chịu thiệt thòi.

Anh đứng tại chỗ, nhìn vết nứt áo giáp màu vàng kéo dài đến sau lưng bên hông mình, hít một hơi thật sâu.

Từ sau khi đạt được bộ Hoa Lân Y đỉnh cực này, đã bao lâu rồi anh không chật vật như vậy?

Đến giờ khắc này anh mới chính thức cảm nhận được, thân là thành viên hội đồng quản trị tập đoàn Noel hoàn toàn có hàm lượng vàng.

Không phải phế vật như Andy, Cadiz là cao tầng, là thật sự từ tầng dưới chót từng bước tiến thành cao thủ.

Lực trường rực rỡ mang theo nhiệt độ cao khiến nhiệt độ xung quanh càng ngày càng tăng cao.

Nhưng đối với hai người mà nói, đều không hề ảnh hưởng.

Thể chất bản thân Lý Trình Di đã vượt qua cực hạn nhân loại, hơn nữa thân trên mang một chút Huyết mạch Ảnh Long, tự nhiên không sợ.

Mà Cadiz trực tiếp chính là người cải tạo hoàn toàn, một thân vật liệu đều là kết cấu chịu nhiệt độ cao, lại càng không sợ.

Ngược lại mấy người ở Sở an ninh

Từ lâu tới nay, ta đều cho rằng mình đã đủ mạnh, bởi vậy vẫn có chút buông lỏng.

Lý Trình Di đối mặt với Cadiz, trong điều kiện Hoa Lân Y bị một chút thương thế, lúc này dưới tác dụng của Lực trường rực rỡ siêu tốc khép lại, hoàn toàn biến mất, ngay cả vết sẹo cũng không để lại.

Cảm ơn cô.

Anh nghiêm túc mà thành khẩn hướng đối phương nói cám ơn.

Cô làm cho tôi nhìn nhận lại mình

“Xem ra cậu không cho là mình thua? Còn muốn đánh? “Cadiz nhìn ra ý tứ của anh.

Cô ta lơ lửng giữa không trung, dòng hạt ánh sáng màu lam sau lưng không ngừng phun ra, phát ra tiếng vù vù.

Bất quá cũng bình thường. Thế giới quá rộng lớn, mỗi người đều có át chủ bài của mình, đều có thành quả nghiên cứu của mình. Chưa đến một khắc cuối cùng, chưa biết mèo nào cắn mỉu nào

Cô ta có vẻ khá hiểu.

“Giống như tôi năm đó, một lòng một dạ nghiên cứu mô-đun, cải tiến ra mô-đun bạo liệt như hiện tại, khiến các chỉ tiêu đều tăng vọt. Kỹ thuật như vậy, rất nhiều tập đoàn quốc gia đều có. Tất cả mọi người thổi phồng số liệu của mình thật lợi hại, nhưng đánh nhau chân chính vẫn phải xem thực tế”.

“Cô nói đúng. “Lý Trình Di nhìn ra đối phương dường như hoàn toàn không để ý tới người của Cửu Nghi.

Trong lòng cũng mơ hồ đoán ra, đối phương có thể cùng Cửu Nghi có thỏa thuận nào đó

Lại kết hợp với người này lúc trước hạ thủ lưu tình, vẫn không hạ tử thủ với người của Sở an ninh.

Anh mơ hồ hiểu được.

Nói cách khác, viện quân của Cửu Nghi không có khả năng tới.

Thôi bỏ qua, xem như hồi báo cô đã hạ thủ lưu tình lúc trước.

Anh giơ tay lên, thân thể Hoa Lân Y trong làn khói đặc cùng ánh lửa bên trong, chợt phân giải, hóa thành vô số cánh hoa hướng dương sắc vàng tản ra.

Vô số cánh hoa màu vàng vờn quanh bay múa, nhanh chóng biến sắc.

Từ vàng biến thành đỏ tía, mang theo một tia xám đen. Cánh hoa hướng dương cũng chớp mắt biến thành vô số cánh hoa hình sợi lông tiết mao phi liêm.

Xoẹt một cái

Một đôi cánh kim loại đen nhánh, từ sau lưng anh mọc ra, sải cánh gần bốn thước.

Trước ngực ngưng tụ ra một đầu bạch cốt long dữ tợn. Long nhãn mơ hồ có khói đen tràn ra.

Chương 420: Hiệp hai

Mà đỉnh đầu thì đổi thành tam giác đen nhánh, có ba cái mũ sắt giống như sừng rồng.

Kế tiếp, hiệp thứ hai.

Một đôi mắt hình thoi màu đỏ sáng lên trên mũ bảo hiểm của Lý Trình Di.

Một vòng khí đen lấy dưới chân anh làm trung tâm, đột nhiên khuếch tán ra.

Khí đen thổi quét khói đen, dung nhập hỏa diễm, đảo mắt mấy giây, liền dập tắt tất cả liệt hỏa, hóa thành một khói đen.

Nhưng hỏa diễm biến mất xung quanh nhiệt độ cao cũng không giảm ngược lại tăng lên, càng ngày càng cực nóng.

“Áo giáp kiểu mới sao? “Cadiz trầm giọng nói. Vậy thì thử xem, xem ai thực chiến mạnh hơn đi! Tiếng cuối cùng còn chưa dứt, người cô ta đã từ giữa không trung nổ tung.

Lúc này cô ta bị vây trong hình thức bạo liệt, chỉ cần di động là có thể đạt tới cấp độ bạo âm.

Dòng hạt màu lam rơi xuống giữa không trung như sao băng, nhằm phía Lý Trình Di.

Như vậy khoảng cách bất quá mười mấy mét, ở tốc độ âm thanh vượt qua căn bản không cần một giây.

Chỉ là một cái chớp mắt, trong nháy mắt một phần mười giây. Cadiz liền đến trước người Lý Trình Di.

Móc câu hạ xuống đầu.

Bốp!

Lý Trình Di giơ tay ngăn cản.

Lần này thần kinh phản ứng của anh được tăng cường trên diện rộng, có thể đuổi kịp tốc độ của đối phương.

Móc cong đâm vào vảy Hoa Lân Y, móc nhọn cùng vảy đồng thời vặn vẹo biến dạng.

Tay kia của Lý Trình Di bộc phát nhu khí như chớp, một quyền đánh về phía đối phương.

Nhưng cú đấm này đã bị tránh.

Tốc độ di chuyển với tốc độ âm thanh quá nhanh ở khoảng cách ngắn, cho dù Lý Trình Di có thể phản ứng kịp, nhưng tốc độ bản thân vẫn không theo kịp.

Ảnh Long vốn không phải loại chuyên về tốc độ, lúc trước nếu là loại tốc độ, anh cũng không có khả năng có thể từ Cửa hàng nhỏ yên tĩnh cuối cùng đào thoát. Nhưng điều này không có nghĩa là anh tuyệt đối rơi vào hoàn cảnh xấu.

Sau tất cả

Anh thật sự mạnh mẽ.

Không phải Hoa Lân Y.

Mà là, hoa ngữ!

Hoa Ngữ – Trầm Túy Chi Thủ.

Trong khoảnh khắc, Cadiz cảm thấy một sự thôi thúc kỳ lạ không thể kiểm soát tuôn ra từ đáy lòng.

Cô ta đang chuẩn bị kéo dài khoảng cách, lao xuống công kích.

Nhưng kích động này lại mạnh mẽ khống chế cô ta, hung hăng phóng về phía mặt đất trước người Lý Trình Di.

Tốc độ quá nhanh, đôi khi cũng là một loại bi kịch.

Chỉ trong nháy mắt.

Bùm!

Đầu cô ta tựa như máy khoan hung hăng đâm vào mặt đất, móc câu sắc bám thật sâu vào đất.

Toàn bộ bản thân, cũng giống như chuột đất đâm vào nửa mặt đất.!!? "Đã xảy ra chuyện gì!?

Cadiz không thể hiểu chuyện gì đã xảy ra với mình. Chờ cô ta muốn đứng dậy, đã không còn kịp rồi.

……

Kết thúc rồi. Sắc mặt Lý Trình Di hờ hững, một quyền hung hăng đánh vào thân thể Cadiz.

Thời gian bị khống chế mạnh thì không thể phòng ngự.

Cho nên, anh thắng.

"A a a a a!!! "Trong phút chốc, Cadiz rõ ràng bị khống chế rống giận một tiếng.

Không ngờ trước khi bị đánh trúng, giơ tay móc vào mặt Lý Trình Di.

Đây là đấu pháp đồng quy vu tận.

Cô ta đột nhiên mạnh mẽ thoát khỏi khống chế của Hoa Ngữ.

Bành Bành Bành Bành!!!

Trong một giây, Cadiz và Lý Trình Di giao nhau vài chưởng

Mỗi một chưởng đều toàn lực đánh vào người đối phương.

Lực lượng khủng bố va chạm, mang theo sóng âm cực lớn nổ tung.

Từng vòng bạch khí từ giữa hai người khuếch tán, tựa như vòng trắng.

Phản kháng vô vị.

Lý Trình Di mặt không chút thay đổi, hai tay không ngừng ra quyền, đồng thời cánh chim phía sau đột nhiên khẽ động, tựa như một cây kéo thật lớn, từ hai bên chợt chém về phía Cadiz.

Kẹt kẹt.

Hai cánh thoáng qua.

Cadiz không ngờ cánh chim còn có thể công kích, bất ngờ không kịp đề phòng né tránh, một chân vẫn bị cắt ra một lỗ hổng lớn, lộ ra kết cấu khuôn đúc lóe điện bên trong.

Bốp.

Hai cánh Lý Trình Di rung lên, người nhảy dựng lên, trong nháy mắt kéo gần khoảng cách giữa hai người.

Hoa ngữ tái hiện.

Sự khống chế mạnh mẽ của Trầm túy chi chủ khiến Cadiz quỷ dị nhào về phía thân cây bên phải của Lý Trình Di.

Mặc dù cô ta kịp thời khống chế thân thể, nhưng vẫn mất tiên cơ.

Oành!

Một tiếng nổ lớn.

Các hạt phía sau Cadiz tan chảy và tắt.

Cả người cô bị một quyền vào đầu, chính diện đánh trúng trán, ném bay ra ngoài.

Mảnh vỡ hoàn toàn vỡ vụn nổ tung, tản ra đầy đất.

Một nửa đầu của cô ta, bị lăng không đánh nổ tung.

Đối mặt với năng lực chưa từng thấy qua như Hoa Ngữ, chỉ là thoáng cái thất thủ, kết cục cũng đã định trước.

Phốc một cái, Cadiz nặng nề nện xuống đất, trên mặt đất lăn lộn hơn mười vòng, mới chậm rãi dừng lại.

“Xem ra thắng bại đã phân. “Lý Trình Di nhìn Cadiz ngã trên mặt đất. Nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

Anh ngán tốc độ của đối thủ, nhưng thời đại khoa học kỹ thuật, đối thủ như vậy tuyệt đối sẽ không ít.

Cho nên biện pháp duy nhất, chính là mình tận khả năng thích ứng.

Đi đến một góc, anh khom lưng nhặt gói hàng rơi xuống đất.

Mở ra nhìn, bên trong sách thần bí cùng bảng mạch gì đó tất cả đều ở đây.

Cầm lấy đồ vật, anh lần nữa nhìn Cadiz cách đó không xa.

Suy nghĩ một chút. Anh vẫn là nhấc chân hướng bên kia đi đến, quyết định triệt để giải quyết đối phương thân thể.

Đủ rồi chứ, tên côn đồ.

Một âm thanh bình thản ở bên cạnh anh bay tới.

“Ai? “Lý Trình Di dừng bước, nhìn về phía bên kia.

Trước khi nghe thấy âm thanh, anh tất khắc cũng không thể cảm ứng được bên kia có người.

Trong đám khói.

Một người đàn ông đeo kính râm cao lớn mặc quần bãi biển.

Chương 421: Phiền toái

Chuyên viên Cửu Nghi Liễu Thông Bắc!?

“Liễu chuyên viên, anh có ý gì? “Lý Trình Di híp mắt nhìn đối phương.

“Đừng hiểu lầm. “Liễu Thông Bắc giơ hai tay lên cười nói,” Tôi kỳ thật đã sớm tới, vốn định động thủ, chỉ là nhìn mọi người đánh nhau vui vẻ, vẫn không ra tay. Dù sao….”

Anh ta dừng một chút.

“Dù sao hiếm khi thấy côn đồ ra át chủ bài, tôi cũng có chút hứng thú.

“Nói cách khác, anh trơ mắt nhìn đồ của Minh Viễn chúng tôi bị trộm? “Lý Trình Di hỏi.

“Đừng nói như vậy. Có tôi ở đây chắn chắn sẽ không để cho cô ta mang đồ đi, ha ha ha. “Liễu Thông Bắc cười gượng hai tiếng.

Anh tuyệt đối sẽ không nhắc tới chính mình bởi vì tối hôm qua đi ăn bị đau bụng, nửa đường tiêu chảy mới chậm trễ trợ giúp. Nếu không là Lý Trình Di kịp thời ra tay, chỉ sợ thật đúng là sẽ bị Cadiz này chạy thoát.

“Sultan mấy năm gần đây là càng ngày càng kiêu ngạo, động tác cũng càng ngày càng lớn. Lá gan của hững tư bản này cũng là càng lúc càng lớn. “Anh ta nhìn Cadiz, thở dài.

“Ý của tôi là, Cadiz liền giao cho pháp luật xét xử. Loại người cải tạo hoàn toàn này, cậu cho dù ở chỗ này hủy đi cô cũng vô dụng. Đại não của bản thể của cô vẫn còn ở Sultan. Không hề có ý nghĩa. Cậu nói đúng không?”

“ Được. Vậy cô ấy giao cho chuyên viên. Còn việc gì không? “Lý Trình Di đáp.

Đối phương nói chính là lý lẽ này. Người cải tạo hoàn toàn chính là phiền toáo, ngoại trừ tiêu hao, căn bản không có cách nào giải quyết triệt để.

“Nếu không có việc gì, tôi về trước. “Lấy được đồ, anh còn phải về Vân Sơn tiếp tục thăm dò Góc chết.

Bên kia tựa hồ dựa theo Thải Hồng Đường nói, có một ít người mới phiền toái tới.

“Đừng nóng vội. Hiếm khi gặp được tên côn đồ cậu. Cậu ở trong Team của mọi người, chính là người thần bí nhất. “Liễu Thông Bắc cười nói,” Cho nên, tôi cũng chờ cậu đã lâu. Nghĩ lần này có thể nhân cơ hội dẫn cậu ra hay không. Bây giờ xem, quả nhiên.

“Chuyên viên muốn nói gì? “Lý Trình Di không biết ý của đối phương là gì

“A, kỳ thật, chỉ là muốn hỏi cậu có đồng ý nhận đơn hàng hay không, À không, phải nói người đứng đằng sau chế tạo ra bộ áo giáp bên ngoài của cậu có nguyện ý hay không?”

Liễu Thông Bắc trực tiếp đem ý tứ của mình nói rõ.

“Đơn hàng? “Lý Trình Di sửng sốt, lập tức nhanh chóng phản ứng lại. Đây là coi trọng hiệu quả của Hoa Lân Y. “E là không được. Hiện tại chúng tôi đang định chế cho các thành viên khác trong Team, bởi vì áo giáp đều là đặt chế, hơn nữa vì nguyên nhân kỹ thuật, sản lượng rất thấp, tốc độ cũng rất chậm”.

“Vậy sao? Có chút đáng tiếc, nếu như hư hỏng phải sửa chữa thì sao? “Liễu Thông Bắc hỏi.

“Cái này, chỉ có thể do chúng tôi tự tay sửa chữa, người ngoài không có biện pháp sửa chữa. “Lý Trình Di trả lời.

Đó cũng là sự thật.

Đương nhiên với bản chất của Hoa Lân Y, không thể tùy tiện truyền ra ngoài.

Không phải khuôn mẫu tiêu chuẩn sao?

Không phải, mỗi bộ phận đều là tùy chỉnh.

“Như vậy thật không có biện pháp. “Chế tạo thuần túy, cho dù tính năng có tốt hơn nữa, một khi hư hao, đó chính là người ta nói bao nhiêu tiền chính là bấy nhiêu tiền. Cái đó quả thật không thích hợp mua”.

Liễu Thông Bắc hiểu rõ gật đầu, liếc mắt nhìn áo giáp màu tím đen dữ tợn đối diện.

“Đã như vậy, vậy nơi này không có việc gì. Còn lại tôi tới xử lý là tốt rồi. Mặt khác, phía sau tập đoàn Noel cùng một số phe phái bên trong Cửu Nghi có liên hệ, Cadiz cùng bọn họ có chút liên hệ, trên người còn có chút ủy thác bọn họ. Cậu bắt được cô ta, có thể sẽ chọc giận người của những phe phái

này.Cho nên, thời gian kế tiếp, mọi người tốt nhất khiêm tốn một chút".

'Sẽ có phiền toái gì sao? "Lý Trình Di nhíu mày.

Tầng thứ Cửu Nghi tất khắc sẽ không tự mình đối phó cậu. Nhưng Nghi quốc cũng không phải chỉ có Cửu Nghi. Chỉ là cao tầng Cửu Nghi mạnh nhất, còn lại bị áp chế danh tiếng mà thôi. Bên trong Cửu Nghi rất nhiều thành viên, phía sau đều có tập đoàn thế lực của riêng mình. "Liễu Thông Bắc nhắc nhở.

Bởi vì phe phái bất đồng, trận doanh của anh ta cùng gia tộc cha sau lưng Thải Hồng Đường càng thân cận, cho nên trước mắt chính là thời cơ tốt để lôi kéo quan hệ.

"Có mạnh bằng Cadiz không? "Lý Trình Di hỏi.

Thành viên bình thường chắn chắn sẽ không mạnh bằng cô ta, nhưng tinh anh thì khác. Chân chính đạt tới cấp bậc chuyên nghiệp, cũng có thể phân cao thấp cùng với Chuyên gia vũ khí bay quân đội. Nói đơn giản, trong nước chia làm ba phái, chủ lưu là phái cải tạo, sau đó là phái dung hợp, cuối cùng là phái Thuần Huyết. Mọi người trong Team của Lý Trình Di, chính là đi theo phái Thuần Huyết. Không muốn máy móc cải tạo bộ phận nào của mình, chính là đi con đường này. Đương nhiên phái này là phái yếu nhất ".

Anh ta dừng một chút, thấy Lý Trình Di dường như đang chăm chú lắng nghe, liền tiếp tục nói.

Cao thủ chân chính của tam phái, cũng không phải là nghiệp dư như Tiểu Đinh. Đinh cục trưởng tuy rằng không tệ, nhưng chỉ là cấp nghiệp dư. Ở trước mặt chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp chân chính, các phương diện đều yếu hơn nhiều.

"Là chênh lệch trang bị vũ khí bay sao? "Lý Trình Di nghi hoặc. Về phương diện này lúc trước Đinh Ninh cũng không nói nhiều với anh.

"Cũng không phải tất cả, Chuyên gia vũ khí bay lưu phái cũng là cường thủ trong giới. Bọn họ đem kết hợp vũ khí truyền thống và thuật cận chiến, rồi cả vũ khí bay để hình thành phe phái khác nhau.

Đồng thời, bọn họ cũng là một trong những lực lượng bảo vệ chủ yếu của liên hội các nơi. Thường xuyên phối hợp quân đội cùng nhau hành động cự địch, bộ phận lực lượng này, là lực lượng bán chính thức mạnh nhất trong nước chúng ta ngoại trừ Cửu Nghi. Liễu Thông Bắc tựa hồ có ý chủ động giải thích nghi vấn.

Chương 422 :Thập Nhất Phi Lưu

Anh dừng một chút, tiếp tục nói. Lưu phái trong nước, toàn bộ tính ra, có thể dựa theo phương hướng khu vực, chia làm đông nam tây bắc bốn khối lớn. Khu vực Trung bộ lớn nhất, là Cửu Nghi chiếm cứ. Còn lại bốn phương hướng, tổng cộng tính ra, có mười một môn phái, được gọi chung là Thập Nhất Phi Lưu.

Thập Nhất Phi Lưu? Cao thủ trong đó thực lực mạnh hơn Cadiz bao nhiêu? "Lý Trình Di hỏi thẳng.

"Không phải cùng một cấp độ, người trong Thập Nhất Phi Lưu thậm chí có thể trực tiếp tham gia vào cuộc chiến quy mô nhỏ với Bạch Tinh. Nếu Cadiz giao đấu, sống không quá ba phút. Cô ta cũng chỉ là một thành viên trong tư bản mà thôi làm sao có thể so sánh với lực lượng cao tầng?" Liễu Thông Bắc lắc đầu, lập tức anh ta nở nụ cười. "Cậu không nên hiểu lầm, nhìn thấy trong nước rất nhiều Chuyên gia vũ khí bay chỉ là điều khiển đao kiếm, liền cho rằng Chuyên gia vũ khí bay chỉ có trình độ này. cậu biết không? chân chính Chuyên gia vũ khí bay lưu phái, có không ít chính là điều khiển chiến cơ chiến hạm."

"… "Sắc mặt Lý Trình Di khựng lại. Điều khiển chiến hạm chiến cơ?

Đó vẫn là vũ khí bay sao?

"Tựa như Cửu Nghi chín vị Chuyên gia vũ khí bay đỉnh cấp, mỗi một vị ra mặt đều có thể chi phối thắng bại một cuộc chiến tranh quy mô nhỏ. Bạch Tinh nhất định phải xuất động một người cải tạo hoàn toàn có cấp bậc tương xứng để đối ứng, phối hợp với biển người chiến thuật, mới có thể ứng phó chống lại. Bằng không cậu cho rằng khoa học kỹ thuật chúng

ta so với Bạch Tinh lạc hậu, là dựa vào cái gì mới có thể cùng Bạch Tinh chính diện chống lại?"…

"Tôi hiểu rồi. Là tôi ngồi đáy giếng. "Lý Trình Di trầm mặc, đáp lời.

Liễu Thông Bắc nói: - Cũng không tính, trình độ dân gian, kỹ thuật của mọi người đã lên tới đỉnh rồi.

Lúc này cách đó không xa đã có nhân viên y tế ngồi phi hành khí đến, đem mấy người của Sở an ninh khiêng đi.

Đồng thời cũng có người bắt đầu chỗ phong tỏa Cadiz trên mặt đất.

Mắt thấy Cadiz vừa mới chỉ là tàn tạ, bị trói lên từng vòng dây đặc thù, sau đó nâng lên cáng cứu thương.

Mấy người này vừa nâng, vừa tò mò nhìn về phía Lý Trình Di.

Hiển nhiên đối với bộ áo giáp trên người anh tương đối nóng mắt.

"Vậy Đầu lâu trắng thì sao? Hắn ta có tính là Chuyên gia vũ khí bay lưu phái không? "Lý Trình Di nghĩ đến điểm này.

"Đi thôi, chúng ta ra bên này nói chuyện không quấy nhiễu công việc của bọn họ. "Liễu Thông Bắc cười cười, đưa tay ý bảo đi ra xa.

Anh ta ở phía trước, Lý Trình Di đuổi theo

Hai người chậm rãi đi xa, hiển nhiên là anh dự định nói chút chuyện tương đối bí ẩn.

Đầu lâu trắng là người của phái cải tạo, thực lực mà nói, ở giai đoạn nghiệp dư này tính là xuất sắc. Nhưng trên thực tế hắn ta xuất thân lưu phái là một phái rất nhỏ hiện tại đã tuyệt chủng. Tính cả hắn và những người anh em xung quanh, tổng cộng chỉ có năm người, hiện tại đã chết vài người.

Thở dài, Liễu Thông Bắc lắc đầu nói.

"Nói cho cùng, cho dù vũ khí bay hay là người cải tạo, đều là ăn đại lượng tài nguyên cùng kỹ thuật đấy. Nếu như có thể lăn

lộn tốt, nếu như lưu phái không xuống dốc, hắn đâu cần đi lăn lộn trong tổ chức khủng bố?”

“Vấn đề tiền bạc? “Lý Trình Di hỏi.

“Không, là tài nguyên. Tiền có thể mua được, chính là giới hạn cao nhất của thương mại, cũng chính là Cadiz. Cậu cũng đã kiến thức. Cô ta cơ bản chính là tầng cao nhất dùng tiền có thể chồng chất lên. Dân gian mạnh hơn cô ta, nhưng cũng không nhiều. Cho nên, cậu cơ bản đã đứng ở chỗ cao nhất của thương mại.

“Tôi sẽ nói với cậu những thứ này, cũng là bởi vì cậu đạt tới cấp độ này, kế tiếp sẽ tự động bị đăng ký vào danh mục nguy hiểm cấp quốc gia ”

“Ý của anh là, tiếp theo tôi sẽ bị tăng cường kiểm soát? “Lý Trình Di có chút hiểu rõ.

Liễu Thông Bắc cười nói: - Dù sao cũng giống như thời cổ đại, phía trên có thể cho phép tiểu đao tùy tiện dùng, nhưng tuyệt đối không cho phép đại pháo chạy khắp nơi. “Đương nhiên cậu cũng không cần lo lắng. Cái gọi là giám sát không phải là muốn hạn chế tự do, mà là gặp phải sự kiện nguy hiểm gì, nếu đánh giá vượt quá giới hạn thương mại, sẽ gọi điện thoại hỏi tất cả cá thể trong danh sách gần đó, xác định xem bọn họ có gây ra hay không. Đến lúc đó chỉ cần cung cấp một chút vị trí cùng trạng thái của mình, sẽ không có vấn đề gì.”

Cuộc gọi kiểu này, một năm cũng không nhất định có thể nhận được một cuộc. Rốt cuộc phần lớn sự kiện, đều thấp hơn giới hạn thương mại rất nhiều.

“Nếu Thập Nhất Phi Lưu người mạnh như vậy, vì cái gì trước Lý Tưởng Hương gây sự bọn họ không đi ra?”

“Rất đơn giản. Bởi vì phạm vi thế lực. “Liễu Thông Bắc trả lời. Phong Nam chúng ta không phải là phạm vi thế lực của bọn họ. Hơn nữa, cậu có hiểu lầm gì không, bọn họ cũng không phải là sứ giả chính nghĩa gì. Chỉ cần không chọc tới bọn họ, ai quản cậu bình thường có chuyện gì. Nếu không lần này cậu chọc tới bọn họ, tôi cũng không đến mức chạy tới nhắc nhở cậu”.

Lý Trình Di im lặng.

Anh bỗng nhiên nhớ tới, trước đó tin tức Lý Tưởng Hương bị đánh lan ra, hiện tại xem ra, lực lượng thượng tầng Nghi quốc, có lẽ đến lúc này mới tính ở trước mặt hắn triển khai một tia khe hở.

Cẩn thận ngẫm lại, quả thật, nếu như đem vũ khí bay loại nhỏ, đổi thành thể tích lớn hơn như chiến hạm, phi hành khí. Mang theo một lượng lớn vũ khí hệ thống mô-đun. Thêm vào đó là rất nhiều sức mạnh.

Một người bằng cả quân đội không còn là câu chuyện trong truyền thuyết nữa.

Chương 423: Mầm non thiên tài

"Bất kể nói thế nào, kế tiếp, cậu phải cẩn thận. Liên kết với tập đoàn Noel, cụ thể là phe phái nào trong Cửu Nghi, tôi không thể nói, nhưng lực lượng bên ngoài mà bọn họ có thể điều động, là phe nào trong Thập Nhất Phi Lưu, tôi vẫn có thể nói cho cậu biết. "Liễu Thông Bắc dừng bước, thở dài một hơi.

"Đa tạ Liễu chuyên viên! ngày sau tất có báo đáp!"Lý Trình Di không biết nên trả lời như thế nào, dứt khoát khô cằn trả lời một câu khách sáo rõ ràng.

"Không có gì. "Liễu Thông Bắc nở nụ cười, nhân tình này cũng không phải cho Minh Viễn, mà là cho vị sau lưng Minh Viễn kia. Cũng chính là bắp đùi vàng phía sau Thải Hồng Đường kia.

Vị chủ nhân ngoài mặt thì như vô tình kia, mặt ngoài nói mặc kệ con gái, trên thực tế ai không biết ông ta một mực âm thầm hỗ trợ con.

"Căn cứ tin tức đáng tin cậy, Đại học Trung Dịch vốn vẫn chiếm cứ ở tỉnh phương Bắc đã phái người tới xử lý chuyện của cậu, bọn họ cùng tập đoàn Noel có chút hợp tác, ngay từ đầu bởi vì cậu là người Góc chết, không muốn để ý tới cậu, nhưng hiện tại cậu làm chuyện càng lúc càng lớn, bọn họ chỉ sợ sẽ không nguyện ý chờ, cậu cẩn thận một chút."

“Cẩn thận cái gì? Bây giờ là xã hội pháp trị, chẳng lẽ hắn còn dám động thủ với tôi trong thành phố?”

“Cái này khẳng định không có khả năng. Nhưng cậu phá hỏng chuyện tốt của bọn họ, lợi ích liên quan, chỉ cần cậu rời khỏi nội thành, ra khỏi phạm vi thiên nhãn. Lấy năng lực cùng tốc độ của bọn họ, vũ khí bay có thể chém rụng đầu người khi cách xa cả kilomet, cũng không phải việc khó. Sau đó chỉ cần hủy đi thi thể để thiêu hủy chứng cứ, cậu chết cũng không biết chết như thế nào. “Liễu Thông Bắc nói thẳng

“Khoảng cách lớn như vậy hả?” Lý Trình Di không cảm thấy cái Đại học Trung Dịch kia có gì ảnh hưởng mấy với mình, cho dù mạnh hơn Cadiz nhưng anh cũng có thể vận dụng toàn bộ thực lực.

Thông tin tình báo không đủ, tất nhiên mang đến phán đoán sai lầm.

“Đại học Trung Dịch mới đổi tên cho hợp thời đại thôi. Trên thực tế bọn họ tại thời kỳ siêu cổ đại, là tên là Trúc m học cung siêu nhất lưu kiếm phái. Tu chính là ám sát thuật bằng đoản kiếm. Cậu nếu lúc trước có đủ tư chất, nói không chừng cũng có thể đi vào đó học, không chừng còn trở thành hạch tâm. Nơi đó trọng điểm bồi dưỡng bằng tài nguyên, ít nhất tại đó có hai cơ quan thí nghiệm đứng đầu” Liễu Thông Bắc nói.

Dù sao tôi cũng nhắc nhở cao thủ Cửu Nghi lăn lộn trong thành phố tuần hoàn, giới hạn cao nhất bên ngoài chính là Thập Nhất Phi Lưu. Đương nhiên, cậu rời khỏi nội thành cẩn thận một chút. Hiện tại thế cục này, bọn họ phỏng chừng cũng sẽ không hạ sát, bên kia coi như là quân chính quy, rất nhiều học sinh cũng là thiên tài chuyên gia vũ khí bay, có ngạo khí, cùng lắm chính là phế bỏ thân thân này của cậu.

“Đa tạ nhắc nhở! “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Mọi người cũng không dễ dàng. “Liễu Thông Bắc nói.” Cửu Nghi, Thập Nhất Phi Lưu, dân gian, ba khối lớn này cơ bản chính là kết cấu của Chuyên gia vũ khí bay trong nước. Cũng là ba khối lực lượng chủ yếu đối kháng với Bạch Tinh. Từ trên

xuống dưới, từ mạnh đến yếu, đại bộ phận bọn họ đều dung nhập vào liên hội các nơi.

Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di.

“Cậu cứ coi bọn họ như đại học, chuyên gia vũ khí bay dân gian chính là cấp phổ thông, mười một phi lưu chính là cấp trọng điểm, Cửu Nghi đó là cơ quan nghiên cứu bồi dưỡng hạch tâm quốc gia. Như vậy liền rõ ràng rõ ràng. Nói cho cùng, Toại Dương nơi này, đối với mọi người mà nói, vẫn là quá nhỏ. Đáng tiếc”

Đáng tiếc nếu không phải tên côn đồ là Người Góc chết, có lẽ hiện tại sớm đã thành mầm non thiên tài được bồi dưỡng trọng điểm, con đường mở ra thênh thang phía trước.

Lại nói tiếp, bà chị của Lý Trình Di, hình như chính là trọng điểm bồi dưỡng của quân đội, nếu như biểu hiện tốt, cô ta về sau cũng là có cơ hội tiến vào Thập Nhất Phi Lưu.

Nghĩ tới đây, tầm mắt Liễu Thông Bắc nhìn về phía Lý Trình Di cũng càng thêm nhu hòa.

Anh ta chính là người phụ cận Thập Nhất Phi xuất thân ra ra, mà dựa theo cách phân người không khéo bà chị Lý Trình Di cũng được điều đến khu vực này, nói không chừng có thể trở thành đàn em của anh ta

Mà tinh anh của Thập Nhất Phi Lưu, rất có thể được xem như một loại học viện của giới vũ khí bay, cũng chính là bản cường hóa cực hạn mà Lý Trình Cửu đang theo đuổi.

“Nhìn như vậy, quả thật hơi nhỏ. “Lý Trình Di cũng cảm thấy như vậy.

Toại Dương bản thân chỉ là một thành thị bình thường của tỉnh này, mà toàn bộ tỉnh Phong Nam, ở Nghi Quốc, cũng chỉ là một tỉnh trung bình rất bình thường.

Phương diện như vậy, nhất định rất nhiều thứ bọn họ ở chỗ này tiếp xúc không tới, cũng nhìn không tới.

Lúc nào rảnh rỗi có thể lên tỉnh. “Liễu Thông Bắc mỉm cười.

“Tỉnh thành”Lý Trình Di nhớ tới tình huống lúc trước, có lẽ đã đến lúc ra khỏi Toại Dương.

……..

Vân Sơn.

Khu thương mại trung tâm.

Xe tới xe lui, dòng người bắt đầu khởi động.

Đèn xanh đèn đỏ giao lộ luân phiên chỉ có thời gian rất ngắn, để tránh dòng xe cộ xuất hiện tình trạng tắc nghẽn.

Xe khách Minh Viễn xen lẫn trong rất nhiều xe cộ, không hề bắt mắt, giống như rất nhiều xe khách đường dài đi qua.

Bên trong xe, Thải Hồng Đường và Tiểu Tông đang tiến hành điều chỉnh hệ thống không người lái xung quanh thị trấn.

“Đến không ít người. Ha ha ha. Đây là muốn làm gì? Muốn ăn không hả? “Thải Hồng Đường nhìn tình huống xung quanh trong laptop, cười lạnh.

“Đại bộ phận đều là những người Góc chết tự do khác, chỉ có một tên là Vu Ngạn Hổ, đáng chú ý một chút.” Tiểu Tông nghiêm túc nói, bên người còn nổi lơ lửng một hình chiếu màn sáng, đang không ngừng lưu động số liệu màu lam rất nhỏ.

Chương 424: Nhóm Tình yên thù hận

“Căn cứ vào chi tiết quan sát, đội ngũ ba người mà người này thành lập, mỗi người đều được trang bị hoàn mỹ, đẳng cấp mô đun cải tạo của bản thân cũng tuyệt đối không thấp. “Anh ta thấp giọng nói.

Bản Thương mại cao nhất là ở mức nguy hiểm cấp 4, nhưng cái kia cần mô-đun động lực cường đại đồng bộ, không phải người cải tạo hoàn toàn căn bản mang không nổi.“Thải Hồng Đường cười nhạo một tiếng,” Tên Vu Ngạn Hổ này trước kia ở đối diện cửa nhà tôi, mọi người cùng một khu, nghe nói qua danh tiếng của hắn, không nghĩ tới hắn cũng tiến vào Góc chết.”

“Chị Đường biết hả? Người này rất lợi hại sao? “Long Môn Điếu ở một bên hứng thú, ghé sát lại nhỏ giọng hỏi.

“Cũng là dạng báo nhà thôi, nói chung là tên phá gia chi tử. “Thải Hồng Đường thuận miệng trả lời.

“Quyển sách ghi chép tin tức hẳn là bị người tiết lộ ra ngoài, đám người này lúc trước không tới, hiện tại mới tới, hiển nhiên là biết Quyển sách ghi chép mới là bản thể quyển sách bìa xanh chân chính.” Đại Hùng nhẹ giọng nói.

“Biết cái shit gì, thằng nhóc này lúc trước lăn lộn ở phía bắc, ở Góc chết lần trước liều mạng mãi mất hết cả tay chân cuối cùng mới miễn cưỡng thoát ly. Hiện tại phỏng chừng toàn thân chính là cơ khí, còn lại toàn bộ mô-đun. “Thải Hồng Đường khinh thường nói.

Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ? Trực tiếp đuổi bọn họ đi sao? “Tiểu Tông hỏi.

Anh Trình không ở đây chị Đường chính là chỉ huy.

“Không nếu bọn chúng đã vào, cứ để bọn chúng đi tìm là được. Dù sao ai tìm được chẳng phải giống nhau? Cùng lắm thì chờ bọn chúng lấy được, chúng ta trực tiếp đi cướp lấy không phải tốt rồi sao? “Thải Hồng Đường không khách khí nói.

Ừ.

Mấy người còn lại nhất thời im lặng.

Tác phong cường đạo này không hổ là chị Đường, mấu chốt là chị ấy đã nói đúng còn nói to.

Chúng ta hiện tại đã vào Góc chết, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không thoáng hiện nữa. Nhưng bọn chúng thì khác, bọn chúng mới đến. “Thải Hồng Đường tiếp tục nói.

Cô điều chỉnh màn sáng, phóng to một góc trong camera.

Nhất thời hình ảnh mở rộng, cho thấy ba người nam nữ áo khoác da đang ngồi xổm hút thuốc bên đường.

Hai nam một nữ, tất cả đều thống nhất mặc áo khoác da màu đỏ, quần jean màu đen, trên lưng lần lượt in một chữ cực lớn.

Người đàn ông đẹp trai tóc nhuộm thành màu trắng cao nhất, sau lưng là chữ ‘Hận’.

Một người đàn ông tóc đen thấp hơn một chút, trên lưng là "yêu".

Người cuối cùng là một cô gái nhìn qua có chút gợi cảm xinh đẹp, bên trong áo khoác để mở là áo nịt ngực trắng, sau lưng là một chữ 'Thù'.

Ba người hợp lại, chính là yêu hận thù. Chỉ thiếu tình, là có thể tập hợp đủ bốn chữ.

"Thằng nhóc này vẫn giống như trước kia, vẫn ngốc nghếch như vậy. "Khóe miệng Thải Hồng Đường giật giật.

Đang xem camera.

Bỗng nhiên người đàn ông tóc trắng trên màn hình dường như phát hiện ra điều gì đó, ngẩng đầu nhìn xung quanh.

Rất nhanh, mắt hắn ta nhìn thấy máy bay không người lái trên không trung xa xa. Nhất thời cao hứng bừng bừng giơ tay, hướng bên này không ngừng vung vẩy.

"Hắn ta giống như đang kêu cái gì? "Long Môn Điếu nghi hoặc nói, hắn ta nhìn thấy miệng người đàn ông kia đang không ngừng khép lại.

"Không, mày nhìn lầm rồi. "Sắc mặt Thải Hồng Đường cứng đờ, nhanh chóng thay đổi hình ảnh, theo dõi những nơi khác.

Đại Hùng ở một bên nhẹ giọng nở nụ cười.

"Không được cười! "Thải Hồng Đường nhất thời giống như gà xù lông, nhảy dựng lên, đè bả vai Đại Hùng lại.

"Em không cười ? Ai cười? A~~hình như là Long Môn Điếu cười "Đại Hùng mở to đôi mắt to vô tội chớp chớp.

"Không phải! Anh không cười mà!! "Long Môn Điếu cảm giác không ổn.

Nhưng lập tức bị Thải Hồng Đường tát mạnh vào trán.

"Có gì buồn cười?! A!? Tao bảo mày cười à!!! "Thải Hồng Đường vung nắm đấm bụp luôn.

Nương theo tiếng kêu thảm thiết đau đớn, Tiểu Tông ở một bên im lặng.

Anh nhớ lại mấy người vừa mới nhìn thấy, khẩu hình của bọn họ, hình như là….

……..

Bên đường Vân Sơn.

“Vừa rồi tôi nhìn thấy máy bay không người lái của A Tình à? “Người đàn ông tóc trắng nghi hoặc, vẫn không ngừng vẫy tay.

“Dấu hiệu đó tôi vẫn nhớ, đó là lý do tại sao cô ấy phớt lờ chúng ta?”

Tổ hợp tứ thánh thú chúng ta nhiều năm như vậy ba thiếu một, đều do tên A Tình kia, không rên một tiếng, nói chạy là chạy. ” Người con gái tóc dài đen bên cạnh nhíu mày nói.

“Đừng nói như vậy, A Tình tính tình bướng bỉnh, cãi nhau với người nhà mới chạy trốn, coi như cũng bất đắc dĩ thôi”Tên đàn ông vạm vỡ tóc đen an ủi.

“Thôi bỏ đi, tiếp tục điều tra đi. Lần này toàn bộ dựa vào mọi người giúp tôi. “Người đàn ông tóc trắng thở dài nói. Góc chết thật đáng sợ, nhưng chỉ cần có mọi người đi cùng tôi, cũng không có gì phải sợ.

“Chính là đáng tiếc, A Tình. Trước kia chính là hảo thủ điều tra. “Anh ta lắc đầu, hai tay nhét vào túi quần, đi về phía một chiếc phi hành khí màu bạc xa hoa ven đường.

“Đi thôi. Nơi này không có gì hay để xem”.

Ba người cùng lên phi hành khí, chuẩn bị rời đi.

Đang chuẩn bị khởi động máy.

Đèn đỏ dừng xe của phi hành khí vừa tắt.

Tất cả yên tĩnh lại.

“Anh Hận? ” tên đàn ông vạm vỡ có chữ Yêu cùng người con gái có chữ Thù ở hàng sau phát hiện không đúng, nhìn về phía trước.

Vị trí lái xe trống rỗng, đã không còn một bóng người.

“Anh ấy vào, hy vọng tất cả đều bình an. ” tên đàn ông vạm vỡ có chữu Yêu thở dài.

Nói là đi cùng, nhưng kỳ thật bọn họ căn bản không giúp được gì cho Anh Hận.

“Ai à “Cừu nữ rút ra một điếu thuốc, ghé vào cửa sổ châm lửa, chậm rãi hút, vẻ mặt phiền muộn.

…….

Chương 425: Góc chết khép kín

Một giờ sau.

Một chiếc phi hành khí màu bạc chậm rãi đáp xuống sân bay công cộng ở trung tâm thành phố Vân Sơn.

Lý Trình Di đẩy cửa khoang ra, nhìn sắc trời đã hoàn toàn tối đen.

Xung quanh còn có những phi hành khí không ngừng lên xuống, nhưng cơ bản không ai là một mình như anh đi ra.

Hầu hết là phi hành khí chở hàng.

“Anh Trình, bọn em đang ở hướng 11 giờ mà anh đang đối mặt, sau khi thoáng hiện kết thúc, bọn em không thể vào trong thời gian ngắn, bên anh sắp xếp thế nào?”

“Mọi người rút lui trước, tốt nhất tạm thời rời khỏi nội thành Vân Sơn, Góc chết lần này có thể hơi phiền phức, nguy hiểm rất lớn. “Lý Trình Di nói.

“Góc chết nào có không phiền toái? Anh Trình nói lời này hơi thừa “m thanh Thải Hồng Đường vang lên,” Hơn nữa, tình huống hiện tại có chút không đúng”.

“Sao vậy? “Lý Trình Di hỏi. Lúc này anh mới rời đi không bao lâu? Tình hình thay đổi nhanh vậy sao?

Những đứa trẻ mất tích lúc trước đều đã trở về. Không hiểu sao lại trở về phòng mình. “Thải Hồng Đường nói,” Hỏi bọn họ xảy ra chuyện gì cũng không biết, chỉ biết là mình ngủ mê.

“Về rồi à? “Lý Trình Di nhíu mày, nhớ lại tất cả những gì đã gặp, trong lòng mơ hồ có chút suy đoán.

Rất nhanh, Thải Hồng Đường gửi tới từng đoạn video, tất cả đều là phỏng vấn những đứa trẻ mất tích này.

Lý Trình Di vừa di chuyển về phía bọn họ, vừa click vào xem.

Biểu hiện của những đứa trẻ trong video đều rất bình thường, không hề khác thường, chỉ là có chút mệt mỏi.

Khi cảnh sát và phóng viên phỏng vấn, cũng hoàn toàn phù hợp với biểu hiện bình thường của một đứa trẻ.

“Mặt khác, sau khi bọn em tra cứu tư liệu phát hiện, hiện tại rất nhiều người trưởng thành ở Vân Sơn, khi còn bé cũng từng xảy ra biến mất tương tự. Nhưng sau đó tất cả bọn họ đều trở về, sau đó vẫn sinh hoạt bình thường trưởng thành.”

Thải Hồng Đường bổ sung.

“Không vội. Chờ tôi vào xem. “Lý Trình Di trầm giọng trả lời.

Anh là người có tần số cao thoáng hiện, chỉ cần Góc chết vẫn còn, khoảng cách và tần suất anh đi vào sẽ cao hơn rất nhiều so với người Góc chết bình thường.

Hiểu rồi.

Bên kia truyền đến đáp lại.

Peng!

Xa xa giữa không trung bỗng nhiên nổ tung một đám ánh sáng vàng nhạt.

Ngay sau đó, từng đoàn pháo hoa phóng lên cao, nổ tung hình thành từng đóa hoa cỏ.

Các loại hoa cỏ phóng ra màu sắc, nương theo tiếng vang vang dội, mơ hồ che lấp vụ nổ nhỏ dày đặc truyền ra từ vùng ngoại ô xa xa.

“Đừng lo lắng, em đang cho đàn nhện quét rác, luôn có vài tên không biết sống chết muốn kiếm ăn. “m thanh Thải Hồng Đường cười lạnh truyền tới. Lý Trình Di không nói gì.

Dừng lại và thưởng thức pháo hoa cho đến khi chúng giảm tần số. Anh mới xoay người tiếp tục tới gần đám người Minh Viễn.

Giải quyết xong Cadiz trộm cắp, người của Minh Viễn ở Vân Sơn ước chừng hai tuần.

Nhưng quỷ dị chính là, coi như là Lý Trình Di, cũng không thể tiến vào Góc chết Vân Sơn thêm một lần.

Không cách nào tiến vào Góc chết, tìm kiếm Quyển sách ghi chép tất khắc cũng thành chuyện không thể nào thực hiện.

Bọn họ cũng không có khả năng một mực ở mãi nơi này, vì vậy ở ngày thứ hai tuần thứ ba, mấy người cùng Tân Đức Lạp mở một cuộc họp nhỏ, quyết định để Nguyệt Quý lưu thiết bị ở bên này trông coi, mọi người trở về căn cứ phụ cận nghỉ ngơi.

Bọn họ ở dưới lòng đất gần Lang Động, nhưng còn có một căn cứ đặc biệt.

Đó là căn cứ mà Thải Hồng Đường đập hết tiền vào đó, còn đem siêu tính cũng chuyển vào.

Mà Lý Trình Di vẫn trở về Toại Dương, chủ trì các phương diện công tác bên này.

Đây cũng là việc bất đắc dĩ.

Vân Sơn chung quy không phải là Góc chết của bọn họ.

Cách thời gian dài như vậy, chu kỳ Góc chết của mọi người, đều sắp đến.

Đặc biệt là Lý Trình Di.

Khi anh trở về ngược lại nghe nói người bạn thời thơ ấu mà Thải Hồng Đường quen biết là Hận (tuy rằng Thải Hồng Đường kiên quyết không thừa nhận quen biết hắn ta), an toàn từ Góc chết Vân Sơn đi ra.

Tuy rằng không còn hai chân. Nhưng dù sao cũng là còn sống đi ra.

Từ trong miệng anh ta, mọi người biết được, Vân Sơn tựa hồ đã xảy ra biến hóa, diện tích so với trước nhỏ hơn rất nhiều.

Dựa theo bản đồ, có không ít khu phố đều biến mất.

Biến hóa cụ thể, bởi vì không thể đi vào tự mình lĩnh hội, Lý Trình Di cũng không có cách nào xác định thật giả.

Nhưng bất kể nói thế nào, ngay cả anh cũng không có cách nào tiến vào lần nữa, có thể thấy được Góc chết Vân Sơn nhất định xảy ra biến cố.

Sau khi trở về Toại Dương.

Thời gian cũng chậm rãi trôi qua dưới sự mua sắm không ngừng của Lý Trình Di.

Nghiên cứu nghi thức Biển Đen, vườn hoa hoa cỏ kỳ dị, rồi cùng Iseline không biết làm gì nói chuyện phiếm.

Nhoáng một cái, liền đến giữa tháng hai.

Xì.

Nước trà xanh nhạt trong suốt, chậm rãi từ trong ấm trà đổ vào chén bạch ngọc.

Trong văn phòng công ty Minh Viễn.

Tân Đức Lạp và Lý Trình Di ngồi đối diện nhau, ngoại trừ hai người, xung quanh không còn ai khác.

Ánh mặt trời lạnh nhạt buổi sáng, từ bên trái xuyên qua cửa sổ sát đất, chiếu vào trên người hai người.

Tân Đức Lạp một thân áo sơ mi màu xanh đậm đơn giản, quần tây đen, tóc vẫn chải về phía sau, tinh thần so với lúc trước tựa hồ tốt hơn không ít. Khí chất nho nhã mà trầm tĩnh.

Ông ta bề ngoài rất tốt, rất hiển nhiên lúc còn trẻ cũng là người đàn ông đẹp trai.

Đương nhiên, theo ông nói thì có tiền cũng giữ được chút ngoại hình, ông cũng không ngoại lệ. .

“Hôm nay sao rảnh rỗi tới tìm tôi? Vân Sơn bên kia không có việc gì xảy ra sao? “Tân Đức Lạp rót nước trà cho Lý Trình Di.

“Ban đầu chúng tôi nghi ngờ Vân Sơn là một Góc chết khép kín. Nếu không không có cách nào giải thích nhiều năm như vậy, vẫn chưa có người nào phát hiện ra. “Lý Trình Di trả lời.

Chương 426: Không manh mối

Bưng trà lên, anh nhẹ nhàng nhấp một ngụm. Nước trà hơi nóng thuần hậu mang theo hương thơm nồng đậm, tựa như một tia lửa, từ cổ họng trượt vào dạ dày.

“Tôi cũng đoán thế. Thời gian này không ít người đi vào, nhưng đều không có phát hiện gì. “Tân Đức Lạp gật đầu.

“Nhưng tôi tới đây, không phải muốn nói chuyện này. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

Thực lực của anh bây giờ đã lâm vào bình cảnh, Tử Đằng Hoa, Lay-ơn, Tiết Mao Phi Liêm, ba loại hoa biến chủng, anh đã tìm được. Chỉ chờ mùa nở hoa.

Hoa tử đằng cùng Lay-ơn còn tốt, biến chủng rất nhiều, nhưng Tiết Mao Phi Liêm bởi vì người thích không nhiều lắm, số lượng cực kỳ thưa thớt.

Mặt khác chính là Ngọc lan tím. Toại Dương không có lượng lớn biến chủng Ngọc lan tím.

Để tránh tình hình gượng gạo hiện nay, sau khi kiểm tra tư liệu, Lý Trình Di quyết định đến nơi có khí hậu thích hợp với các loài hoa khác nhau, thử hoàn thành tiến hóa tiến thêm một số hoa chính.

Toại Dương lạnh, không có nghĩa là những nơi khác lạnh.

“Cái gì? Cậu định đi nơi khác khai thác thị trường? “Tân Đức Lạp nghe xong ý định của anh, cũng có chút sửng sốt.

Cậu một người Góc chết cả ngày đều bôn ba vì Góc chết, còn muốn khai thác thị trường làm gì?”

“Có thời gian đi huấn luyện các loại kỹ năng của mình không tốt hơn sao?”

“Vâng, cũng không đi lâu, chỉ là đi ngắn hạn thôi. “Lý Trình Di gật đầu.

Ý niệm này kỳ thật anh đã có từ rất sớm, nhưng cuối cùng hạ quyết tâm, vẫn là bởi vì lời cảnh báo của Liễu Thông Bắc.

Trình độ như Cadiz, bất ngờ không kịp đề phòng đánh lén, đã có thể sinh ra uy hiếp nghiêm trọng đối với anh.

Nhưng trình độ như vậy, tất khắc vẫn chỉ là mức thương mại dân gian.

Mà Liễu Thông Bắc nhắc tới, Chuyên gia vũ khí bay đỉnh cấp còn điều khiển được cả phi hành khí cùng chiến hạm.

Quy cách như vậy, đã vượt xa trình độ hiện tại của anh.

Cái khác không nói, một phi hành khí bình thường, nặng ít nhất hai tấn. Tốc độ siêu âm khởi động. Chỉ riêng uy lực va chạm cũng không kém bàn tay khổng lồ của anh.

Thậm chí còn mạnh hơn một đoạn.

Nếu là chiến hạm

Chiến hạm nhỏ nhất cũng là mấy chục tấn trên trăm tấn cấp độ bình thường đạt tới hơn 10 triệu tấn.

Loại cấp bậc này, dùng tốc độ gấp mấy lần tốc độ âm thanh đập tới

Đương nhiên thực chiến không thể nhìn như vậy. Nhưng thể tích lớn hơn, tất nhiên mang theo càng nhiều năng lượng càng mạnh.

Bạo phát uy lực cũng nhất định càng cao.

“Kỳ thật, con đường cậu đang đi rất tốt. “Tân Đức Lạp trầm mặc, khuyên nhủ.

“Tham gia Liên hội và dần dần làm nổi bật vai trò và tầm quan trọng của cậu. Đạt được ảnh hưởng và tiếng nói lớn hơn. Sau đó lấy nó làm gốc và từ từ mở rộng ngành nghề.”

“Điều này tôi biết” Lý Trình Di gật đầu, “Nhưng tôi giết Cadiz, phá hỏng kế hoạch của Đại học Trung Dịch, đấu tranh phe phái trong Cửu Nghi sớm muộn gì cũng lan đến”

“Cửu Nghi và Thập Nhất Phi Lưu sao? “Tân Đức Lạp hiểu rõ.

Ông ta trực tiếp xem nhẹ nội dung trong lời nói của Lý Trình Di chính là tên côn đồ.

Dù sao ông đã sớm đoán được điểm ấy.

” Đại học Trung Dịch trong Thập Nhất Phi Lưu cũng là cấp độ không kém. Nếu như cậu không phải Người Góc chết, có lẽ có

thể đến đó, thử gia nhập Phi Lưu khác, nhưng hiện tại, con đường này không có cách nào.” Tân Đức Lạp lắc đầu.

“Đúng vậy. Cho nên chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình. “Lý Trình Di nói.

“Không kịp. Nếu Đại học Trung Dịch thật sự muốn xuống tay với cậu, trình độ hiện tại của cậu không chịu nổi”. Tân Đức Lạp cau mày nói, “Bọn họ có con đường đặc thù quốc gia mới có thể lấy được tài liệu cao cấp, kỹ thuật cao cấp, mô-đun cao cấp, thậm chí truyền thừa cao cấp. Thực lực và dân gian căn bản là hai cấp độ. Nghiệp dư và chuyên nghiệp, ngay cả thi đấu cũng tách ra. Chính là bởi vì trình độ chênh lệch quá lớn.

“Anh Đinh Ninh đẳng cấp gì? “Lý Trình Di hỏi.

“Cậu ta cũng không được, lưỡi liềm của cậu ta chỉ có một phần hai vận tốc âm thanh, đây là chênh lệch trang bị bên ngoài. Nếu có Thiên Nhãn phóng đại cậu ta có thể mạnh hơn rất nhiều. Nhưng bởi vì vấn đề thân phận, cậu ta không lấy được mô đun vũ khí bay tốt. “Tân Đức Lạp thở dài.

“Cậu hiểu không? Cho dù là Chuyên gia vũ khí bay hay là người cải tạo, tài nguyên mới là hạch tâm. Kỹ thuật chính là tất cả. Đinh Ninh thực lực rất tốt, nhưng thực lực thiên phú rất tốt, không có trang bị tốt, đều không ăn thua”.

Lý Trình Di hiểu rõ.

Vũ khí bay Đinh Ninh rất mạnh, nhưng mạnh không phải ở tốc độ, mà là dựa vào thao tác. Hỏa Liêm có thể phân liệt ra đại lượng tử thể, có thể đồng thời phân tán công kích vô số kẻ địch.

Anh ta xem như bất đắc dĩ không theo đuổi tốc độ, mà điển hình của theo đuổi trường khống chế.

“Như vậy, địa phương nào có thể tiếp xúc được với chuyên gia vũ khí bay Thập Nhất Phi Lưu sao? ông chủ có biết không?”

Tỉnh Phong Nam không có, nơi này là địa bàn của Cửu Nghi. Cậu chỉ có đi tỉnh ngoài mới có thể tiếp xúc. Chín tỉnh Trung bộ đều không có Phi Lưu. “Tân Đức Lạp nói,” Nhưng mà”.

“Nhưng cái gì? “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời đã biết ông chủ sẽ có biện pháp.

“Nhưng là, bên kia tỉnh Cửu Nguyên, trong đại học khoa học kỹ thuật Long An trong Thập nhất Phi Lưu, đang tìm kiếm người hợp tác thương mại, nhưng bởi vì tương lai u ám, không ai mắc câu. Nếu như cậu lấy thân phận công ty đi qua hẳn là có thể tiếp xúc được với khoa học kỹ thuật Phi Lưu Long An.” Tân Đức Lạp giải thích.

“Trong Thập Nhất Phi Lưu, Khoa học kỹ thuật Long An xem như phế nhất, bởi vì kinh doanh không tốt, thường xuyên thiếu tiền, một thiếu tiền, nghiên cứu khoa học liền lạc hậu, kỹ thuật thay đổi liền kém, thực lực chỉnh thể cũng liền từ từ trượt xuống. Cho nên thông qua bọn họ cậu sẽ dễ dàng nhất tiếp xúc với Tập đoàn Phi Lưu. Cậu có thể đi thử xem.”

Chương 427: Khoa học kỹ thuật Long An

Đại học Công nghệ Long An

Lý Trình Di nheo mắt lại, cho dù Liễu Thông Bắc hay là Tân Đức Lạp bên này, đều rõ ràng nói cho anh biết, thực lực Chuyên gia vũ khí bay của Phi Lưu cực kỳ khoa trương.

Điều này cũng làm cho anh sinh ra tò mò, rốt cuộc dạng gì cấp độ, có thể làm cho kiến thức qua thực lực của hai người bọn họ, đều nhất trí như thế.

Anh nhanh chóng lấy AR tra xét, đại học Khoa học kỹ thuật Long An, hiện tại chỉ có biến chủng Ngọc lan tím.

Vừa lúc đi qua hấp thu hoa khí, đồng thời thăm dò thực lực Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu.

Tòa nhà Liên hội.

Liễu Thông Bắc chậm rãi từ trong WC đi ra, vẻ mặt thoải mái.

Thích thật!

Anh ta xoa xoa bụng, cả đời này anh không có sở thích nào khác, chỉ là thích ăn.

Cho nên cũng thường xuyên bị táo tỏng

Lúc trước nhất thời cao hứng, muốn nếm thử gia vị mới mà bạn bè còn đang trong giai đoạn phòng thí nghiệm, kết quả ăn đến nghiện.

Đi trong hành lang tòa nhà liên hội trắng tinh, tâm tình anh ta thoải mái.

Gần đây sự tình ít đi, hy vọng là Minh Viễn cũng không gây ra chuyện.

Mọi thứ đang đi theo chiều hướng tốt.

Anh cảm thấy mình đến khu vực này là thật sự là chuẩn. Tuy rằng thân là một phần tử của Thập Nhất Phi Lưu, đến chín tỉnh miền Trung phát triển sẽ bị khinh bỉ.

Dù sao bên này chủ yếu là phát triển kinh tế hậu cần, phần lớn là chuỗi sản nghiệp cấp thấp, nhưng tính thay thế mạnh, cũng không có cao thủ gì ở chỗ này. Ngay cả trao đổi luận bàn cũng không được.

Nhưng nơi này thích hợp dưỡng lão!

Liễu Thông Bắc ngâm nga một bài hát, dự định đến trung tâm mát xa thư giãn một chút

Con trai lại gọi điện thoại tới hả?

Bỗng nhiên một hồi chuông điện thoại vang lên từ trong túi quần anh.

Lấy di động ra, một dãy số xa lạ, anh lười biếng ấn nút kết nối.

Alo? Ai đấy?

Liễu chuyên viên sao? Tôi là Lý Thân Tuệ ở Đại học Trung Dịch. Trong khoảng thời gian này phải đến công tác tại khu vực do anh quản lý. Xin hãy cho Thiên Nhãn nhận dạng an toàn. “Một giọng nữ khàn khàn lạnh nhạt từ đầu dây bên kia truyền ra.

“Được. Đại học Trung Dịch Lý Thân Tuệ hả. Được. “Liễu Thông Bắc ấn xuống một sợi dây chuyền màu bạc đeo trên cổ, nhất thời một tấm màn sáng hiện lên trước người anh.

Bốp bốp điểm trên màn sáng, sau đó xác nhận hoàn thành nhận dạng Thiên Nhãn

“Được, làm phiền anh rồi. “Đầu dây bên kia nói.

“Không có việc gì. Có thể hỏi, cô tới bên này là chuẩn bị làm gì? “Liễu Thông Bắc nhìn như tùy ý hỏi.

“Ừ, là nghe nói khí hậu tỉnh Phong Nam rất thích hợp cư trú, tới đây du lịch một chút.

Lời này đúng là bịp bợm!

Trong lòng Liễu Thông Bắc châm chọc, nhưng ngoài mặt vẫn giả tin.

“Vậy là tốt rồi. Cần giúp đỡ gì gì đó, có thể trực tiếp tìm điện thoại của liên hội, liên lạc với nhân viên công tác, tôi báo tên cho cô”.

‘Đa tạ chuyên viên”.

“Không có gì”

Cúp máy.

Liễu Thông Bắc đứng tại chỗ, dừng một chút, sờ sờ trên cổ tay, Tân Đức Lạp mới tặng vòng tay trợ lý sinh hoạt thông minh.

Lập tức cầm điện thoại di động, bấm một cú điện thoại khác.

“Này. Lý lão đệ à, có chuyện muốn nói với cậu”.

……..

Trong Vĩnh An uyển.

Lý Trình Di để điện thoại xuống, như có điều suy nghĩ.

Anh đều chuẩn bị lập tức rời đi đi Long An bên kia, không nghĩ tới Đại học Trung Dịch người tới nhanh như vậy.

Mặc kệ Liễu Thông Bắc nói khoa trương cỡ nào, thực lực cụ thể vẫn phải tự mình nhận thức mới biết được.

Xét thấy ảnh hưởng của Thải Hồng Đường, cùng với thân phận liên hội bên mình, dựa theo cách nói của Liễu Thông

Bắc, đối phương sẽ không giết người, nhưng sẽ ra tay cảnh cáo.

Suy tư một chút.

Anh đứng dậy, đi ra cửa phòng khách.

Tất cả mọi người trong Team lúc này đều canh giữ căn cứ Vân Sơn, nơi này chỉ có một mình anh.

Toàn bộ trang viên có vẻ trống trải.

Lý Trình Di không để ý những thứ này, đi thẳng ra khỏi Vĩnh An Uyển, mở thiết bị che chắn trên người ra. Hướng ra ngoài Thiên Nhãn, nơi cách xa nội thành đi đến.

Tốc độ của anh càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Một lát sau, sợi kim loại màu bạc dưới chân chợt lóe lên.

Anh đã hoàn toàn rời khỏi phạm vi Thiên Nhãn, tiến vào khu vực hoang dã ngoài thành phố.

Ở thời đại này hoàn toàn lợi dụng hệ thống vận tải ngầm trao đổi vật tư, khu vực liên thành đã là khu vực hỗn loạn danh xứng với thực.

Sắc trời có chút âm trầm, tầng mây thật dày tựa như chăn bông, che kín ánh mặt trời.

Phía dưới núi rừng liên miên, trên một con đường thẳng tắp có chút cũ kỹ hư hại.

Lý Trình Di bắt đầu chạy, giống như một chấm đen nhỏ, không hề thu hút.

Rất nhanh.

Anh đi qua một khu rừng rậm rạp che khuất mặt đường.

Lúc xuất hiện, trên người đã mặc Tử Đằng Hoa Lân Y màu tím đen.

Từng đạo huỳnh quang màu tím tựa như mạch điện, chậm rãi lưu động trên người anh.

Phụt.

Đột nhiên anh dừng bước, đứng thẳng người, xoay người nhìn về phía thành phố Toại Dương.

Đến rồi.

Lý Trình Di rùng mình, tốc độ phản ứng của đối phương quá nhanh, hiển nhiên cũng có năng lực điều tra rất mạnh mẽ.

Ong.

Trên bầu trời xa xa, một đạo hư ảnh màu xanh thẳm đang cấp tốc bay tới.

Theo khoảng cách tới gần, Lý Trình Di có chút kinh ngạc phát hiện, cái này hư ảnh tốc độ thậm chí không bằng tốc độ của Đinh Tạo Thành.

Thậm chí còn không bằng tốc độ âm thanh.

Giao thủ nhiều, anh đối với tốc độ âm thanh đại khái là khái niệm gì, đã có cảm thụ trực quan.

Cho nên lúc này liếc mắt một cái liền nhìn ra hư ảnh này tốc độ không nhanh.

Khoảng cách càng ngày càng gần.

Rất nhanh, hư ảnh chỉ còn cách 100m.

Lúc này Lý Trình Di đã thấy rõ đó là thứ gì.

Đó là một thanh đoản kiếm màu lam dài chừng cánh tay. Toàn thân tựa như hình cá, mặt ngoài lóng lánh từng ký hiệu phức tạp màu đen xem. Bên cạnh lưỡi dao có dòng khí màu trắng rất nhỏ, không biết là sinh ra như thế nào.

Chương 428: Giao thủ chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp

Hoa ngữ kiên cố.

Lý Trình Di cúi người, ngưng thần nhìn đoản kiếm.

Một tầng kim quang chợt lóe lên trên người anh.

Xèo.

Rất nhanh, đoản kiếm kia bay đến khoảng cách anh còn có hơn mười thước giữa không trung, ngừng lại.

Tên côn đồ, cậu không nên động đến Cadiz của Noel tập đoàn.

Một âm thanh tổng hợp điện tử chói tai vang lên từ đoản kiếm.

“Ngươi là ai? “Lý Trình Di trầm giọng nói. “Tập đoàn Noel?”

“Cậu không cần quan tâm tôi là ai, tôi tới, là bởi vì cậu phá hủy Cadiz. “m thanh trên đoản kiếm trả lời.

“Anh muốn báo thù cho cô ấy? “Lý Trình Di hỏi.

Đối phương không trả lời nữa.

Rõ ràng là để cảnh cáo Minh Viễn, về sau không cho phép xuống tay đối với tập đoàn Noel nữa

Là kẻ tập kích, không thể không nói, diễn xuất của đối phương rất có phong cách.

Trước khi tập kích người khác, trước tiên phải thông báo cho đối phương, sau đó mới động thủ.

Trong lòng Lý Trình Di cảm giác có chút là lạ.

“Tôi chỉ ra ba kiếm, sống hay chết, xem thực lực của cậu. “m thanh trên đoản kiếm lại vang lên.

Còn rất có quy củ.

Lý Trình Di đè nén cảm giác khác thường trong lòng, ngưng thần nhìn đối phương chằm chằm.

Thân thể sau khi được Long huyết cường hóa, lúc này ngũ giác triệu tập lên, nhất thời xung quanh Tất cả cảnh vật phảng phất đều trở nên càng thêm rõ ràng, càng thêm chậm chạp.

Bành!

Trong phút chốc, phần đuôi đoản kiếm nổ ra một luồng ánh sáng màu lam.

Gia tốc khủng bố, đoản kiếm trong nháy mắt hóa thành một đường màu lam, bắn về phía ngực Lý Trình Di.

Nhưng tốc độ này mặc dù nhanh vẫn không phải tốc độ âm thanh.

Có thể phản ứng lại!

Lý Trình Di cầm kim kiếm trong tay, nghiêng người, chém nghiêng.

Bốp!!

Kim kiếm cùng đoản kiếm không ngoài ý muốn, thoáng cái chính diện va chạm.

Nhưng chính sự va chạm này đã khiến sắc mặt Lý Trình Di biến đổi.

Kim kiếm tựa như đậu hũ, không tiếng động vỡ nát.

Không phải bị cắt đứt, mà là trực tiếp nổ tung, nát bấy, nổ thành mấy chục mảnh vỡ bắn ra tứ tán.

Mà đoản kiếm màu lam tốc độ không giảm, tiếp tục hướng lồng ngực anh bay tới.

Tia lửa bắn tóe xung quanh

Loại khoảng cách này cho dù là thân thể long hóa của anh cũng không kịp phản ứng.

Xì. đoản kiếm đâm vào tầng ngoài của Hoa Lân Y, đâm thẳng vào da thịt.

Bùm!

Một luồng kim quang chói mắt chợt nổ tung.

Lóe sáng!!

Lực trùng kích cường đại cùng với kim quang hung hăng đụng vào đoản kiếm.

Thanh đoản kiếm bị lệch hướng, bị đụng bay qua một bên.

Xèo!

Một đạo kiếm ngân dài nửa mét, cắt một nửa Hoa Lân Y Tử đằng của Lý Trình Di.

Anh lùi lại mấy bước, cúi đầu nhìn lồng ngực.

Cường độ của hoa Tử đằng hoàn toàn không ngăn được!

Lúc này không do dự.

Hoa Lân Y tản ra, đổi thành vô số cánh hoa hướng dương.

Lấy Hoa hướng dương Titan cực thể làm hoa lân y, sức phòng ngự mạnh nhất, nhanh chóng phủ lên thân.

Lúc này đoản kiếm lại bay tới.

Lóe sáng!!

Bùm!

Kim quang càng thêm chói mắt, theo Lực trường rực rỡ nóng rực tản ra, đem mặt đường xung quanh thiêu đốt đến hơi hơi biến thành màu đen.

Nhưng lúc này đây, đoản kiếm tất khắc cấp tốc lóe lên, hướng bên trái dịch chuyển một đoạn ngắn, hoàn mỹ tránh được lực trùng kích lớn nhất của Lóe sáng.

Xì!

Một kiếm này bị tay phải màu vàng kim như tháp lá chắn của Lý Trình Di chặn lại.

Nhưng lòng bàn tay cũng bị cắt ra những vết cắt mịn sâu hơn mười cm.

đoản kiếm từ bên trái bay ra ngoài, lại tiếp tục quay lại.

Lý Trình Di giơ tay lên, lại dùng tay phải ngăn cản.

Nhưng cái loại quỷ dị này lại tới nữa!

Đoản kiếm chợt lóe lên, chém xuống một vết hơn mười cm, ở giữa eo anh.

Lưỡi kiếm không hề trở ngại đâm vào lân giáp, xuyên qua máu thịt.

Trong phút chốc, Lý Trình Di toàn lực xoay người, toàn thân Hoa Lân Y cấp tốc tản đi, chuyển hóa thành Hoa Lân Y màu tím đen.

Ầm!

Khí đen cuồn cuộn, thổi quét xung quanh tản ra.

Người khác đã biến mất tại chỗ.

Nửa giây sau, dưới bóng cây cách đó không xa, bóng tối hội tụ, thân ảnh Lý Trình Di không tiếng động thoáng hiện, nửa

quỳ trên mặt đất, che bụng.

Loại dịch chuyển này là thế nào?

Hơn nữa lực xuyên thấu này cũng quá mạnh ???

Anh lúc trước cứng rắn đối kháng vũ khí bay của Đinh Tạo Thành cùng những người khác, Hoa Lân Y còn xa không bằng hiện tại chồng lên thêm kiên cố, đều có thể gánh vác, chỉ bị thương nhẹ.

Hiện tại ngay cả một chút cũng không ngăn được.

Nếu không là dùng Ảnh hóa mới tránh được, anh đã bị chém đứt người

Không chần chừ.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn đoản kiếm màu lam lơ lửng tại chỗ mất đi mục tiêu.

Lúc này thân ảnh chợt lóe, lại lần nữa biến mất ở chỗ cũ, hướng sâu trong rừng xa xa rời đi.

Ba kiếm đã qua, mục đích của anh đã đạt được.

Đó chính là thăm dò thực lực chân chính của Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu.

Giờ thì anh biết rồi.

Khó trách những chuyên gia vũ khí bay cao tầng này chém Lý Tưởng Hương hoàn toàn giống như chém trẻ con, vài cái liền đem tổ chức khủng bố lớn nhất này biến thành tàn phế, đuổi ra nước ngoài.

Trong rừng, Lý Trình Di liên tục hiện ra bóng ma.

Mỗi một lần đều là khoảng cách mười mét, nhưng phương hướng bất định, hoàn toàn không cách nào nắm bắt được quỹ tích.

Như thế liên tục mấy phút sau.

Anh đã hoàn toàn rời xa quốc lộ kia, trở về bên trong Thiên Nhãn.

Sau khi vượt qua Thiên Nhãn.

Anh mới dừng lại thoáng hiện, liếc mắt nhìn bụng mình.

Hoa Lân Y dưới bụng bị cắt ra một vết đao rõ ràng, Hoa Lân Y cường hãn phòng ngự, lại không có bất kỳ ngăn cản nào, đã bị phá vỡ phòng ngự.

“Cái loại dịch chuyển quỷ dị này, còn có lực cắt khủng bố, tốc độ tuy rằng tương đương với vũ khí bay bình thường, nhưng căn bản không đỡ được!”

Mấu chốt là không đỡ được

Chương 429: cấp độ Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu

Lý Trình Di tản lân giáp trên người, đổi thành Hoa lân y Lay-ơn ẩn hình, hiện tại duy nhất không bị hao tổn chính là Lay-ơn.

Anh trở về Vĩnh An Uyển

Trong lòng đã có nhận thức rõ ràng về thực lực của Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu.

Quả thật giống như Liễu Thông Bắc nói, hoàn toàn chính là hai cấp độ. Hơn nữa là cấp độ anh hoàn toàn không dò xét được.

“Xem ra lực phòng hộ Hoa Lân Y, đã không đủ dùng, phải mau chóng tăng lên độ tiến hóa, mới có thể tăng lên cường độ đơn thể.” Không thể chỉ lo mở ra tân hoa thần vị!”

Cho tới nay, bởi vì cường độ công phòng đủ dùng, anh đều là đi mở hoa thần vị mới, sau đó thu hoạch càng nhiều năng lực hoa ngữ, đến mở rộng thực lực tổng hợp của mình.

Nhưng hiện tại kẻ địch gặp phải cũng càng ngày càng mạnh. Cường độ Hoa Lân Y lúc trước tuy rằng cũng đang tăng lên, nhưng không đuổi kịp cường độ sát thương của vũ khí kẻ địch.

Cho dù long huyết cường hóa thân thể, cũng sẽ chồng lên cường độ Hoa Lân Y.

Nhưng loại chồng lên nhau này, so với vũ khí bay cao cấp, vẫn kém xa.

Lý Trình Di thậm chí còn không sử dụng Hoa lân y Ngọc lan tím.

Ngọc lan tím vừa mới thành hình, vốn không am hiểu loại hình công phòng, dùng ra ngoại trừ tăng thêm tổn thương, không hề có ý nghĩa.

Trở về.

Anh quay đầu nhìn về phía đoản kiếm phía sau.

Lần giao thủ này tuy ngắn ngủi, nhưng cũng làm cho anh đại khái hiểu được cấp độ Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu.

Cũng chính bởi vì có ảnh hóa, cho nên anh mới có sức mạnh dám đi thăm dò.

……..

Trên đường quốc lộ tại một khu hoang vắn

Đoản kiếm màu lam xoay quanh phi hành, thật sự không tìm được tung tích của Lý Trình Di.

Bên đường quốc lộ, một người con gái mặc quần jean áo len mỏng màu xanh nhạt, chậm rãi đi ra bóng cây.

Cô đeo mặt nạ đen che một nửa khuôn mặt. Chỉ lộ ra một đôi mắt quyến rũ có chút nghi hoặc.

“Người đâu? Định vị không gian và khóa phóng xạ đều không có phản ứng. Làm sao chạy thoát được?

Cô không thể hiểu được.

Chị Tuệ Tuệ, hướng tây nam chừng hai ngàn mét có mục tiêu cấm tiến vào phạm vi Thiên Nhãn. “Một giọng thiếu niên trong tai truyền đến.

“Thôi bỏ đi, thuận tiện giải quyết xong, truyền cho tôi phương vị. “Người con gái an tĩnh nói.

Lúc này cách hai ngàn mét.

“Ha ha ha ha, ta Chu Ngạn lại trở về!! lần này người cải tạo hoàn toàn đã thăng cấp! tên côn đồ! chờ đi chết đi!! lúc này đây ta tuyệt đối sẽ không lại sơ suất giống lần trước như vậy!”

Trong núi rừng, một người cải tạo hoàn, toàn toàn thân màu xanh sẫm mọc ra bốn cánh tay, đang nhanh chóng tiến vào Phạm vi Thiên Nhãn, hướng về phía vườn vườn thực vật Vĩnh Viễn.

Hắn ta lần này nhận được nhiệm vụ, là lấy tốc độ nhanh nhất, cứu Cadiz của Tập đoàn Noel mang theo một người có tên là Fran chuyên gia cảm ứng Góc chết. Nhưng Chu Ngạn như trước đối với lần trước bị thua canh cánh trong lòng, hắn cho rằng không phải thực lực của mình có vấn đề, mà là chính mình sơ suất.

Đáng tiếc sau đó bị thày giáo Đầu lâu trắng quát, không cho phép động thủ.

Nhưng lần này, có thân thể cao cấp hơn, hắn dự định tại hoàn thành nhiệm vụ trước, trước đánh lén giết chết tên côn đồ!!

Trong núi rừng, Chu Ngạn chạy như điên tốc độ cao, tâm tình tương đối phóng đãng đắc ý.

Giáo viên bộ phận này bị bắt, hắn ta thay thế giáo viên trở thành người chủ trì, cũng nhận được nhiều tài nguyên và mô-đun hơn.

Cho nên lần này.

Xoẹt!!

Trong rừng một đạo ánh sáng màu lam chợt lóe lên.

Chu Ngạn dừng lại.

Chuyện gì xảy ra?

Bùm!

Cả người hắn đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số mô đun kim loại mảnh vỡ, rải rác đầy đất.

Thanh đoản kiếm màu lam hiện ra, trôi nổi phía trên đáy hố nổ tung.

Lại là rác rưởi của Lý Tưởng Hương, quả thực là gián giết không hết.

m thanh điện tử từ trên phi hành khí truyền ra.

Lập tức đoản kiếm quay đầu bay đi.

…….

Dọn dẹp một chút, nhờ Tân Đức Lạp giúp đỡ chăm sóc vườn hoa cỏ kỳ dị, lại dặn dò với người nhà, nói mình muốn đi ra ngoài công tác.

Sau đó Lý Trình Di liền bước lên phi hành khí đi Long An.

Anh không ngồi phi hành khí Thải Hồng Đường, mà ngồi phi hành khí chở khách cỡ lớn đi tới đó.

Trên thực tế so với phi hành khí tư nhân, tính an toàn của phi hành khí chở khách cỡ lớn cao hơn rất nhiều.

Bởi vì quốc gia yêu cầu bảo đảm an toàn cho phi hành khí chở khách cỡ lớn cao hơn rất nhiều.

Cho dù thực lực của Thập Nhất Phi Lưu có mạnh hơn nữa, cũng không dám mạo hiểm ra tay với phi hành khí chở khách.

Chính là Lý Tưởng Hương lúc trước, cũng không dám động thủ với loại phương tiện giao thông cỡ lớn này.

Bởi vì gây ra ảnh hưởng quá lớn quá ác liệt.

Bất cứ tổ chức quốc gia nào cũng sẽ không cho phép hoạt động khủng bố như vậy xảy ra trên địa bàn của mình.

Một khi bọn họ động thủ, đến lúc đó Lý Tưởng Hương sau lưng Bạch Tinh cũng chắc chắn động thủ đối với bọn họ.

Toàn bộ đường xá, cộng thêm khâu kiểm tra an ninh gì đó, tổng cộng mất nửa giờ.

Lý Trình Di liền đến thành phố Long An.

Toàn bộ thành phố Long An lớn hơn Toại Dương rất nhiều, tổng cộng bốn khu, diện tích một khu, tương đương với một thành phố Toại Dương.

Bốn khu theo thứ tự là khu Nam Thông, khu Nam Minh, khu Quảng Hối, khu Giao Chí.

Đại học Khoa học và Công nghệ Long An nằm ở khu Quảng Hối, cách sân bay hơn 50 km trên bản đồ.

Lý Trình Di không vội đi tới đó, mà là trước tiên đi vườn thực vật lớn nhất Long An — vườn thực vật Lam Liễu.

So với Toại Dương, bên này chỉ có một vườn thực vật, hiển nhiên là người thích đến những nơi này không nhiều lắm.

Trải qua thăm dò Lý Thân Tuệ của đại học Trung Dịch, Lý Trình Di hiện tại chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là mau chóng tăng lên cấp độ tiến hóa của hoa chính.

Phần còn lại có thể lùi lại.

Anh dự định trước tiên đem có thể hấp thu đầy hoa khí của chủ hoa.

Chương 430: Chuyên gia nghiên cứu cây cỏ

Trong vườn thực vật Lam Liễu.

Lý Trình Di nhìn trước mặt mảng lớn Ngọc lan tím, một cây một cây hoa nhỏ hồng tím, mọc chi chít, ít nhất mấy trăm đóa.

Tâm tình anh vốn có chút khẩn trương, liền thư giãn không ít.

"Trước tiên sờ sờ xem" anh đi về phía trước, đi đến dưới tàng cây, nhìn xung quanh xung quanh.

Đảm bảo không ai chú ý bên này.

Lúc này bắt đầu đưa tay sờ qua từng đóa từng đóa.

Loại chủng loại này tên là Tinh Hoa Ngọc Lan, cũng là một loại biến chủng của Ngọc lan tím, thân hoa tương đối lớn hơn một chút, giống như bàn tay đang xòe ra

Sờ lên xúc cảm cũng không tệ tựa như sờ tơ lụa mát lạnh, rất mềm rất trơn.

Theo ngón tay không ngừng sờ tới sờ lui, một tia hoa khí mát lành không ngừng chảy vào mu bàn tay anh.

Đối với việc này Lý Trình Di cũng không ngoài ý muốn, bởi vì Ngọc lan tím vốn là hoa nở vào mùa này.

Bây giờ là lúc thích hợp.

Đợi lát nữa muốn kiểm tra mới là mấu chốt.

Nếu Ác Chi Hoa xác định mùa nở hoa cố định, như vậy địa phương khác, hoa biến chủng trong thời tiết khác nhau có thể hấp thu khí hoa hay không?

Đây mới là trọng điểm chú ý của anh.

Rất nhanh, không đến nửa giờ, Ngọc lan tím hoa khí liền hấp thu viên mãn, đạt tới 100%.

“Tiếp theo là ác niệm. Không vội, chờ tập trung đầy hoa khí của các chủ hoa khác rồi cùng làm một.

Thu tay về, Lý Trình Di thỏa mãn.

Xuống khỏi cây đi.

Anh nhìn thấy một nhân viên quần áo màu xanh mập mạp đứng dưới gốc cây.

Hiển nhiên đối phương ở bên này nhìn anh một lúc.

“À, thật ra tôi làm nghiên cứu hoa cỏ, vừa mới muốn quan sát gần một chút về tinh hoa ngọc lan này. “Lý Trình Di có chút xấu hổ giải thích.

Anh bảo vệ mập không nói lời nào, buông tay ra. Một bộ mặt đã hiểu.

“…” Lý Trình Di không nói gì, lấy từ trong ví ra một tờ 100 đồng, đặt ở trong tay đối phương.

“Đúng rồi, trong vườn bây giờ còn có hoa nở gì không? có thể hỏi một chút không?”

Tiền đều cho, không nhân cơ hội hỏi chút chuyện đó không phải là lãng phí sao?

“Cậu muốn nghiên cứu hoa gì? ” Bảo vệ mập nhướng mày hỏi.

“Hoa Tử đằng có không?”

“Hết rồi.

“Hoa hướng dương?”

“Cậu đến nông trại chắc có đấy.”

“Lay-ơn thì sao?

“Rất nhiều”.

Tiết Mao Phi Liêm?

Không có.

“Không có, chờ một chút! “Bỗng nhiên Lý Trình Di kịp phản ứng. “Anh vừa mới nói có hoa Lay-ơn hả?

Đúng vậy, bên này mới nhập vào một loại bạch lay-ơn thuần sắc, thời gian nở hoa rất dài tận bốn tháng, bây giờ còn chưa tàn. “Anh mập trả lời.

“Tận 4 tháng !?

Trong lòng Lý Trình Di chấn động, lợi hại! Đây là loại hoa Lay-ơn có thời gian nở cực hạn”.

“Có thể dẫn tôi đi xem không? “Anh vội vàng nói.

“… “Anh mập chỉ chỉ biển báo du khách bên cạnh.

“Cảm ơn! “Lý Trình Di nhìn, lập tức nhìn thấy trên bảng hiệu có một biển chỉ dẫn vườn Lay-ơn.

Anh ngược lại là không nghĩ tới vừa vặn nơi này có lay-ơn mới có thể hấp thu hoa khí. Cứ tưởng phải đi nơi khác tìm hoa.

Sau khi tạm biệt nhân viên mập, anh bước nhanh hơn, chạy về phía biển chỉ dẫn.

Đi ra mấy trăm mét bên ngoài, rất nhanh liền ở một chỗ bên cạnh ao, thấy vườn Lay-ơn trắng

Liếc mắt nhìn, ít nhất có trên trăm đóa.

Trên phiến lá màu xanh biếc, từng đóa hoa trắng nối thành một chuỗi, giống như là bị kiếm xâu chuỗi cùng một chỗ.

Lý Trình Di trước tiên tìm một nhân viên công tác, giải thích mình đang làm nghiên cứu, sau đó biếu ít tiền, liền xoay người vào vườn. Sau đó chính là sờ mó hoa.

Nửa giờ sau, anh hấp thu đầy hoa khí.

Lay-ơn vốn là lần thứ hai tiến hóa độ đạt tới một nửa, lần này trực tiếp hấp thu đầy, chỉ thiếu ác niệm.

Không chần chừ.

Lý Trình Di lại đặt vé phi hành khí, đi tới nơi có chủ hoa.

Không ngoài dự liệu.

Quả nhiên khả thi!

Trong vòng một tuần, anh liên tục chạy ba nơi. Cũng hấp thu đầy hoa khí hoa Tử đằng.

Tiết mao phi liêm bởi vì không ai trồng với số lượng lớn, chỉ có thể chậm rãi tích góp, hoa hướng dương chung quy không được, đã đạt tới cực đỉnh. Không có biện pháp tiếp tục tiến hóa, tất khắc cũng không cách nào hấp thu hoa khí.

Lý Trình Di vốn còn ôm một tia hy vọng, nhưng vẫn không có cách nào.

Cũng may hoa hướng dương mang đến cho anh Lực trường rực rỡ, ở Góc chết có tác dụng rất lớn.

Cứ như vậy, anh liền một hơi tập hợp đủ lần thứ 3 tiến hóa hoa Tử đằng hoa, lần thứ hai tiến hóa hoa lay-ơn, cùng với lần thứ nhất tiến hóa hoa Ngọc lan tím.

Còn lại chính là tập trung bổ sung ác niệm cho ba loại hoa chính này.

…….

Sáng ngày 19/2.

A, được rồi, vậy được rồi, ba mẹ chú ý giữ gìn sức khỏe, dù sao hiện tại trong nhà cũng không thiếu tiền. Ừ, biết rồi, yên tâm đi, con cúp máy đây

Lý Trình Di để điện thoại xuống, sắc mặt có chút phiền muộn.

Bà chị tòng quân, đi biên giới đồn trú, còn chưa về nhà. Hơn nữa xem ra không có mấy tháng là đừng nghĩ có ngày nghỉ.

Không thể đánh bà chị, nguồn gốc ác niệm cũng ít đi không ít. Đáng tiếc

Sau đó anh lại cầm lấy điện thoại di động, bấm số thứ hai.

Sư phụ sao? Tiểu Trang đã về chưa? Còn chưa về? Vậy con gọi điện thoại cho cô ấy. Được.

Cúp điện thoại, nhanh chóng bấm số Trang Di Cảnh, không ai nhấc máy.

Thở dài một tiếng.

Tiểu Trang không có ở đây, phân bón cho hoa là Marianne cũng mất tích.

Vốn tưởng rằng đám người sống sót trong Góc chết Vân Sơn lại là phân bón cho hoa mới, không ngờ Vân Sơn lại đóng cửa.

Đúng là lắm mối tối nằm không

Chương 431: Tìm nguồn ác niệm mới

Ở trong phòng khách sạn, anh dạo qua vài vòng, nghĩ tới trong công ty còn Trịnh Thanh Nhung. Nhưng người phụ nữ này, ý chí kiên định, tâm tình dao động cực ít.

Anh thử qua mấy lần, đều không có cách nào hấp thu ác niệm từ trên người đối phương.

Đối phương đối với anh chỉ có cảm kích.

Bên nhà tù cũng không có phạm nhân nào tin anh. Bởi vì luật nhân quyền, bên nhà tù lại không cho phép ra tay đánh đập làm nhục họ.

Khó.

Xem ra phải tìm kiếm nguồn ác niệm mới rồi. Lý Trình Di nghĩ tới mục tiêu ban đầu của mình.

Tiếp xúc với Thập Nhất Phi Lưu.

'Hay là đi Đại học Khoa học kỹ thuật Long An, nếu như có thể lấy được một bộ áo giáp cấp bậc bị quản chế hoặc là máy phát điện lựcg, dung hợp vào Hoa Lân Y, cường độ nói không chừng có thể nâng lên trên diện rộng

Mặt khác, tự mình lĩnh hội uy lực vũ khí bay của Lý Thân Tuệ, Lý Trình Di liền nghĩ tới, nếu đều là tài nguyên kỹ thuật, như vậy anh có thể lấy được vũ khí bay cùng lực trường ở tầng thứ kia hay không?

Đây cũng là nguyên nhân căn bản anh đến Long An bên này.

Nếu cao tầng Chuyên gia vũ khí bay trâu bò như vậy, vậy tại sao anh không thể trở thành một thành viên trong đó?

Vũ khí bay kết hợp năng lực hoa ngữ, cận chiến có thể dùng năng lực tàng hình Hoa Lân Y tiến hóa lần thứ hai, dung hợp máy phát lực trường cường hóa năng lực phòng ngự.

Nếu như anh có thể tiến vào Thập Nhất Phi Lưu, vậy nhất định còn có ưu thế hơn tất cả Chuyên gia vũ khí bay!

Viện nghiên cứu lắp ráp hạt nhân-Đại học Khoa học và Công nghệ Long An

Trong đại sảnh, người con gái xinh đẹp làm công lười nhác tựa vào ghế, cái miệng nhỏ nhắn há ra, một tia nước miếng chảy xuôi theo miệng.

Hiển nhiên không biết ngủ bao lâu.

Váy trên đùi cũng bị nước dãi chảy ướt

Gió lạnh thổi qua, mấy tờ tuyên truyền trên mặt đất trong đại sảnh bị thổi đến góc nhà.

Trên danh sách hiện ra nội dung quảng cáo được in kỹ lưỡng.

“Năm 3220 năm, phát hiện kinh thiên động địa, Viện nghiên cứu lắp ráp hạt nhân Long An cho ra thành quả mới làm chấn động giới nghiên cứu”

Phần phía sau bị cuốn lại.

Rầm rầm.

Một bàn tay to nhặt tờ rơi từ trên mặt đất lên, vỗ vỗ bụi trên đó, mở ra xem.

Chuyện của 20 năm, bây giờ là năm 25, đã qua nhiều năm rồi.

Lý Trình Di thở dài một tiếng, đặt tờ rơi quảng cáo lên giá kim loại.

Sau đó ngẩng đầu đánh giá cái cái nơi mà ông chủ Tân Đức Lạp ôgiowis thiệu, khả năng nhất tiếp xúc được với Thập nhất Phi Lưu.

Trống rỗng.

Đó là cảm giác đầu tiên của anh.

Sau đó là chua xót

Trong đại sảnh màu trắng hình bầu dục, mặt đất là đá cẩm thạch màu xám, tường trần nhà đều là màu trắng, không có bất kỳ vật trang trí nào.

Trong góc bày hai bộ sô pha, đều là màu gỗ đen, viền có chút phai màu, lộ ra màu đỏ nhạt phía dưới.

Trong đại sảnh còn có ba cây cột đá màu đen chống đỡ, khắp nơi là lỗ hổng cùng chữ viết nguệch ngoạc đứt đoạn.

Duy nhất tính không tệ, là một chậu cây xanh đặt trên mặt bàn lễ tân, xanh um tươi tốt, được xử lý rất sạch sẽ, phát triển khả quan.

“A anh là Lý tiên sinh vừa mới điện thoại hẹn trước đúng không?“Lúc này người con gái lễ tân tựa hồ bị đánh thức, tranh thủ thời gian lau nước miếng, đứng dậy nhìn về phía bên này.

“Đúng vậy. “Lý Trình Di đi tới, phía sau còn có Chu Tinh Đồng cùng đi tới.

Hai người đều ăn mặc điển hình, một người âu phục giày da, giày da bóng loáng.

Một người mặc váy đi giày cao gót.

Trong tay Chu Tinh Đồng còn làm bộ làm tịch ôm một túi văn kiện, có vẻ mình rất chuyên nghiệp.

“Xin chào, xin chào, giáo sư Thang đã ở bên trong chờ. “Lễ tân lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Mặc dù có chút giả dối, nhưng tựa hồ thật đúng là có chút hương vị thật lòng hoan nghênh.

Cô đứng dậy dẫn đường.

Hai người Lý Trình Di đi theo, từ bên trái hành lang đi vào, đi về phía trước xuyên qua hành lang, đi tới một chỗ phòng khách không lớn.

Một người đàn ông trung niên, tóc hoa râm, mặc bộ đồ comple xám có chút cũ, từ bên trong đứng lên bắt tay với Lý Trình Di.

“Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh Lý tổng. Tôi là Thang Chí Vĩ, là người phụ trách dự án Hòa Thải Kim của Viện nghiên cứu lắp ráp hạt nhân.

“Ngưỡng mộ đã lâu, cá nhân tôi rất ngưỡng mộ mọi người làm công tác nghiên cứu khoa học vì nhân loại đã phấn đấu, cống hiến to lớn trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật”

“Đâu có đâu có, nói ra thật xấu hổ, hạng mục này của tôi năm đó quả thật nổi tiếng, Giám đốc Lýcũng biết, Hồng Thiết là hợp kim có cường độ khoa học kỹ thuật cao nhất hiện nay của nhân loại, đại biểu cho vật liệu cực hạn của chúng ta.”

Nhưng với tư cách là một nhà nghiên cứu vật liệu học, thông qua rất nhiều thí nghiệm nghiên cứu khoa học, tôi nghĩ vẫn tồn tại một loại vật liệu mới, cường độ cao hơn Hồng Thiết, dẻo dai hơn! Tôi đặt tên cho nó là - - Thải kim!

“Đúng vậy, đúng vậy, tôi cũng là nghe nói Giáo sư Thang đưa ra tiền thưởng, đối với cái này cũng cảm thấy hứng thú, cho nên mới không ngại xa xôi ngàn dặm tới đây muốn cùng giáo sư giáp mặt nói chuyện.” Lý Trình Di nhiệt tình nói.

“Nào, mời ngồi. “Thang Chí Vĩ kéo tay anh, ngồi xuống bàn dài.

“Lại nói tiếp, cho dù là hồng thiết, hay là thải kim, đều là chuẩn bị cho vũ khí bay của chúng ta, dù sao sản lượng tương đối thấp, giá cả đắt đỏ, chiến hạm cỡ lớn cũng không dùng nổi.” Thang Chí Vĩ thở dài.

Ông ta lấy từ ngực ra một cái hộp nhỏ trong suốt, nhẹ nhàng mở ra cho Lý Trình Di xem.

Bên trong đặt một khối đá nhỏ mang theo màu sắc rực rỡ sáng bóng.

Chương 432: Nghiên cứu sinh đặc biệt

Đây là Thải Kim. Chúng tôi vất vả tinh luyện bốn năm mới ngưng kết được sản lượng thế này. “Ông ta nghiêm túc nói.

Lý Trình Di nhìn tảng đá thấy thế nào cũng giống như khối vàng được sơn một lớp sơn màu nhạt.

Bất quá anh tới nơi này cũng không quan tâm có phải là Thải Kim thật hay không.

“Thật sự là phát hiện vĩ đại. “Anh tán thưởng,” Không hổ là giáo sư Thang, Thải Kim này vừa nhìn đã danh bất hư truyền. Tôi nguyện ý đầu tư mười triệu vào dự án của giáo sư”.

“Vậy thì tốt quá! “Thang Chí Vĩ nhất thời kích động nói. Giám đốc Lý quả thật là người sáng suốt, liếc mắt một cái liền nhìn ra chỗ bất phàm của Thải Kim.

Lúc này hai người rất ăn ý với nhau.

Lý Trình Di thuận thế đề xuất, mình hâm mộ Đại học Khoa học kỹ thuật Long An đã lâu, hy vọng có thể học nghiên cứu sinh chuyên ngành đặc chiến Vũ khí bay ở đây.

Mà Thang Chí Vĩ đương nhiên là vui vẻ đáp ứng, ông ngoại trừ giáo sư vật liệu cơ học, đồng thời cũng là giáo sư chuyên ngành đặc chiến trong đại học khoa học kỹ thuật, sau khi biết được Lý Trình Di chính là chuyên gia vũ khí bay, ông sảng khoái đáp ứng danh ngạch này.

Dù sao hàng năm cũng có mấy suất học vị nghiên cứu sinh này, nếu không tranh thủ lúc tại vị kiếm ít tiền dưỡng lão, về sau chưa chắc đã có cơ hội.

Hiện tại trong Thập Nhất Phi Lưu, Long An đã rơi xuống tầng dưới chót nhất, hàng năm lấy được tài nguyên quốc gia quản chế cũng càng ngày càng ít, cơ hồ sắp không còn.

Nhiều lần có thành viên Hội đồng Quốc gia đề xuất, phải hủy bỏ phân phối tài nguyên cho Long An.

Cũng chính là thể diện nhân tình của hiệu trưởng vẫn còn, nếu không.

Hai người nhanh chóng trao đổi.

Cùng ngày liền đến trường học làm thủ tục, ba ngày sau, toàn bộ thủ tục đã xong xuôi.

Lý Trình Di dưới danh nghĩa giáo sư Thang Chí Vĩ thuận lợi trở thành một nghiên cứu sinh vũ khí bay đặc chiến chuyên nghiệp.

Là nhân viên chuyên nghiệp, Thang Chí Vĩ không thể nghi ngờ làm việc rất chuyên nghiệp chưa nói đến Lý Trình Di đầu tư như vậy.

Chỉ cần đóng góp tiền, tùy anh có đi viện nghiên cứu hay không. Bởi vì Long An có danh tiếng về đặc chiến, tốt xấu cũng là trường đứng đầu, qua một năm lại giao chút tiền, Thang Chí Vĩ còn hỗ trợ làm luận văn, chuyện này đối với ông quá thuần thục.

Sau một hồi Lý Trình Di và Thang Chí Vĩ đều vui vẻ, cả nhà đều có được thứ mình muốn.

Vì thế buổi tối hai người đến phố ăn vặt bên ngoài trường học ăn thịt xiên nướng.

Ánh đèn ấm áp trong phòng bao.

Mười mấy chai bia tùy ý mở ra đặt ở một bên. Máy nướng tự động không ngừng quay đủ loại xiên nướng.

Thịt dê thịt bò thịt gà thịt heo cái gì cần có đều có.

Thang Chí Vĩ rất nhiệt tình, còn gọi hai nghiên cứu sinh chuyên ngành đặc chiến khác tới nhậu cùng. Mọi người xem như quen biết.

Hai người này theo thứ tự là một nam một nữ, nam 23, nữ 22 tuổi.

Nữ nghiên cứu sinh kia tướng mạo có chút giống Thang Chí Vĩ.

Lý Trình Di vừa hỏi, quả nhiên là con gái ông ta, tên là Thang Vũ Vi.

Mặc dù là con gái, tên cũng rất đáng yêu, nhưng Thang Vũ Vi thật tầm thường.

Làn da vàng sậm, đeo kính dày, tóc khô, môi nhợt nhạt, cộng thêm khuôn mặt hơi vuông kế thừa của Thang Chí Vĩ.

Nhìn từ xa thì có tướng đàn ông.

Lý Trình Di trong lòng lắc đầu. Nhưng trên mặt tất khắc là sẽ không nói ra miệng.

Mấy người tán gẫu, dưới sự dẫn dắt cố ý của Lý Trình Di, đề tài từ từ chuyển sang Chuyên gia vũ khí bay.

“Lại nói tiếp, tôi cũng có mấy bạn bè là Chuyên gia vũ khí bay, mọi người đối với phương diện này đều cảm thấy rất hứng thú, có thể hay không thỉnh giáo, giống như chúng ta có thể lên cấp bậc chuyên nghiệp hay không?”

Cái này, chỉ đơn thuần chơi đùa, thi đấu nghiệp dư vẫn có thể tham gia, cũng có thể mở rộng tầm mắt. “Thang Chí Vĩ cười nói,” Nhưng nếu là chuyên nghiệp thì chi tiêu quá lớn”.

Ông uống một ngụm bia, cầm lấy một xiên gan heo cắn một miếng, chậm rãi nhai.

” Cấp chuyên nghiệp, không nói nhiều, tiểu Lý cậu cũng là biết vài thứ, mới có thể đến Long An chúng ta bên này học vũ khí bay phải không?”

Đúng vậy, từ nhỏ em đã có một mơ ước, muốn làm một chuyên gia vũ khí bay chân chính, cường đại. Cho nên mới tự mình học vũ khí bay. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Trong nước, Chuyên gia vũ khí bay, mạnh nhất không thể nghi ngờ là cơ cấu tại Cửu Nghi ở Thành phố Tuần hoàn. Sau đó chính là trường Long An và 10 trường đại học khác. Sau đó, mới là các cơ cấu trường học khác”. Thang Chí Vĩ giải thích.

Muốn đi con đường chuyên nghiệp, khó khăn rất lớn. Trên thực tế, Chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp, cùng nghiệp dư khác nhau lớn nhất, ở ba phương diện.

Thang Chí Vĩ sau khi có chút men bắt đầu cao hứng.

“Kính xin thầy chỉ điểm. “Lý Trình Di vội vàng nói.

“Ha ha, thứ nhất chính là trang bị vũ khí bay. Cậu dùng vũ khí bay cấp độ nào, phòng hộ cấp độ nào, đều quyết định cậu có

thể đánh bao nhiêu. Cái này chắc hẳn cậu cũng biết. Tài liệu cấp cao nhất, đó chính là các loại hồng thiết đặc chủng.

“Cái này phải. “Lý Trình Di gật đầu.

“Thứ hai, đó là kiến thức chuyên môn. Giữa chuyên nghiệp và nghiệp dư, khoảng cách về phương diện này là vô cùng rõ ràng. Thân là một chuyên gia vũ khí bay, vũ khí bay của cậu phải được lắp ráp hoàn thành bởi chính mình, và cậu phải hiểu rõ các thông số của nó như lòng bàn tay. Điều này liên quan đến rất nhiều kiến thức tổ hợp thực tiễn của các ngành học. Và một vũ khí bay bình thường cũng chỉ là mua để sử dụng. Căn bản sẽ không đi tìm hiểu nguyên lý cấu tạo thực sự của vũ khí bay của cậu.” Thang Chí Vĩ giải thích.

Chương 433: Chuyên nghiệp và nghiệp dư

Lý Trình Di nheo mắt, "Nói cách khác, chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp đều là tự mình chế tạo vũ khí bay của mình sao?"

"Đúng vậy. Từ tìm kiếm vật liệu cơ bản đến thiết kế, mỗi một bước đều phải tự mình làm. Như vậy mới có thể hình thành vũ khí hợp nhất, đạt tới mức độ khống chế cao nhất. "Thang Chí Vĩ nghiêm túc nói.

Hai nghiên cứu sinh bên cạnh anh cũng liên tục gật đầu.

Lý Trình Di kích động, khó trách chuyên nghiệp cùng nghiệp dư chênh lệch lớn như vậy, cái này hạng thứ hai chênh lệch độ khó, liền xa không phải người bình thường có thể với tới.

"Còn có hạng mục thứ ba" Thang Chí Vĩ dừng một chút, còn chưa kịp nói, con gái Thang Vũ Vi ở bên mở miệng giải thích.

"Hạng mục thứ ba, là Hiệp Luật. "Thang Vũ Vi âm thanh rất êm tai, dung mạo ngoại hình cùng âm thanh thanh thúy dễ nghe hoàn toàn không cách nào liên quan.

"Xin nói tường tận. "Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Danh từ Hiệp Luật này anh cũng là lần đầu tiên nghe nói.

"Cái gọi là Hiệp Luật, là chỉ có trường Long An và 10 trường đại học đỉnh cấp khác mới có phương pháp huấn luyện chuyên gia vũ khí bay cực hạn." Thang Vũ Vi nói.

Phương thức huấn luyện vô cùng khắc nghiệt, cường độ vô cùng lớn, đối với thân thể cũng có ảnh hưởng nhất định. Độ khó cực cao. Không phải mỗi chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp đều có thể làm được. Nhưng nếu muốn trở thành chuyên gia vũ khí bay hàng đầu, Hiệp Luật tất không thể thiếu.

"Nếu tôi muốn tham gia huấn luyện Hiệp Luật, không biết có cách nào không? "Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

Ặc ặc

Lời này vừa nói ra, nhất thời một nam nghiên cứu sinh khác là Uông Long không nhịn được cười.

Điều này hoàn toàn không có khả năng. Cậu qua khảo hạch Chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp rồi hãy nói. Sau đó mới có tư cách xin duyệt.

Sau khi thông qua thẩm duyệt, mới có thể lấy được Hồng thiết đặc chủng, chế tạo vũ khí bay của mình. Cuối cùng mới có tư cách tiếp nhận huấn luyện Hiệp Luật. Cái này ở 11 trường đại học chúng ta đều là tuyệt mật, nghĩ cũng đừng nghĩ đến.

“Nghiêm như vậy à?“Lý Trình Di nhíu mày.

Điểm khác biệt lớn nhất giữa chuyên nghiệp và nghiệp dư không chỉ có vậy. Mấu chốt là, chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp, mỗi ngày đều nghiên cứu các loại chiến thuật, huấn luyện các loại trang bị vũ khí phối hợp. Nghiệp dư, đó chính là chơi bời thôi. “Uông Long cười nói.

“Cũng đúng. “Lý Trình Di thở dài. Bất quá anh cũng đừng lo lắng, có thể học từ cơ sở lên dần. “Thang Vũ Vi an ủi nói.

“Lại nói tiếp Vũ Vi cũng làm xong vũ khí bay, hiện đang xin được đặc huấn. “Thang Chí Vĩ thở dài.

“Lợi hại như vậy!? “Lý Trình Di nhất thời lộ ra vẻ khiếp sợ, nhìn về phía Thang Vũ Vi.

“Cũng tạm, có điều tôi bị bệnh Olds nên thể chất không tốt lại dị ứng và không tiếp nhận đối với dược phẩm biến đổi gien cùng rất nhiều dược vật .”

Sắc mặt Lý Trình Di nhất thời lộ ra tiếc nuối.

“Thật đáng tiếc, nếu không tiểu thư Vũ Vi thiên tài như vậy tuyệt đối có thể trở thành chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp hạng nhất!”

Tới chỗ này!

Đây chính là cơ hội mà ông chủ Tân Đức Lạp nói cho anh.

Chắc chắn không có khả năng chỉ trả Thang Chí Vĩ chút tiền đã muốn lấy được Hồng thiết đặc chủng bị quản chế.

Bình thường Hồng thiết bên ngoài có thể mua được, nhưng Hồng thiết đặc chủng, đó là tài nguyên đứng đầu có tiền cũng không mua được.

Mà trở thành nghiên cứu sinh của Thang Chí Vĩ, đầu tư mười triệu vào hạng mục lừa đảo của ông ta, chỉ là khởi điểm.

Trọng điểm vẫn là ở Thang Vũ Vi này.

“Vậy Tiểu thư Vũ Vi có nghĩ tới việc thay đổi thân thể không? “Lý Trình Di hỏi.

“Vô dụng, Olds bệnh nhân tế bào não cũng đối với gien dược vật có bài xích. Một trong những khâu đặc huấn chính là phối hợp dược vật tiến hành huấn luyện ý thức, huấn luyện thành công, có thể nắm giữ năng lực khống chế khủng bố, sẽ chênh lệch rất lớn đối với chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp bình thường”

“Không nói nữa, mỗi người đều có số mạng. “Thang Chí Vĩ ngắt lời, bưng ly rượu lên.

Thấy ông ta nâng ly rượu lên, mọi người cũng nâng ly lên.

Khóe mắt Lý Trình Di nhìn thấy trong mắt Thang Vũ Vi có một tia không cam lòng

Hiển nhiên, bỏ ra nhiều cố gắng như vậy, cuối cùng ngã xuống cửa ải cuối cùng, chắc chắn sẽ cảm thấy tuyệt đối không dễ chịu.

Mà đây, chính là điểm đột phá anh tìm được!

Thân là người Góc chết, anh không có khả năng, cũng không có thời gian bắt đầu lại từ đầu học tập các loại ngành học. Anh chỉ muốn dùng vật liệu cao cấp hơn chế tạo áo giáp cùng vũ khí cho mình.

Bởi vì Hồng thiết đặc chủng là vật liệu quản chế,

Nhưng hiện tại, Lý Trình Di ý nghĩ thay đổi, anh không cách nào lý giải tại sao vũ khí bay của Lý Thân Tuệ đột nhiên dời đi.

Nghĩ tới đây, anh dứt khoát mở miệng hỏi Thang Chí Vĩ.

Đương nhiên nói là tôi có một người bạn đã nhìn qua cái gì đó

Cái này là chiêu số trong kiếm pháp Trung Dịch của đại học Trung Dịch. “Thang Chí Vĩ cười nói. Kỳ thật đó không phải

thuấn di, mà là phân tán và tập hợp lại trong thời gian cực ngắn. Chỉ là tốc độ quá nhanh, bạn cậu không thấy rõ mà thôi.

“Phân tán và tổ chức lại trong thời gian cực ngắn?? “Lý Trình Di rùng mình.

“Đúng vậy, chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp, rất nhiều năng lực đều tương đương cường hãn, người bình thường căn bản không cách nào lý giải. không nói cái này nữa, uống rượu nào”

Ông ta tiếp tục nâng ly.

Sau khi cơm nước no nê.

Đám người trao đổi số điện thoại, ai về nhà nấy.

Chương 434: Đột phá

Lý Trình Di một mình đứng ở ban công phòng khách sạn, hóng gió mát, suy nghĩ về cuộc nói chuyện lúc trước.

“Xem ra, kế hoạch lúc trước mình suy nghĩ hơi đơn giản”Anh nhíu chặt mày.

“Muốn trở thành vũ khí bay chuyên nghiệp, lại phải tốn thời gian lâu như vậy, mình không có khả năng chờ lâu như vậy.”

Anh không khỏi nghĩ tới người con gái Thang Vũ Vi này.

Nếu muốn lấy được vật liệu quản chế, chế tạo áo giáp cùng vũ khí bay cho mình, có lẽ chỉ có thể đào từ trên người người con gái này.

Nếu là người khác, có lẽ không còn cách nào khác. Nhưng anh thì khác.

Nếu như có thể có được sự tín nhiệm của Thang Vũ Vi, giúp cô giải quyết bệnh Olds, như vậy.

Nhưng bệnh Olds là một dị tật bẩm sinh hơn là một căn bệnh.

Là dị dạng mạng lưới thần kinh toàn thân, đây không phải là tổn thương. Lực trường rực rỡ không thể chữa khỏi .

Khoa học kỹ thuật y học hiện đại phát triển như vậy cũng bất lực, có thể thấy được mức độ phiền toái của nó lớn đến mức

nào.

Khi Lý Trình Di nhìn thấy tư liệu này, điều đầu tiên nghĩ đến không phải là Lực trường rực rỡ.

Mà là Tâm chi mẫu!

Nếu như cường hóa dược vật theo phương diện khoa học kỹ thuật, Thang Vũ Vi chịu không nổi, như vậy phương hướng hoa ngữ thì sao?

Từ trước khi Toại Dương rời đi, Lý Trình Di đã đặc biệt hỏi thăm bọn Thải Hồng Đường cảm giác thế nào sau khi có được Tâm chi mẫu.

Tất cả mọi người nhất trí cho biết, thân thể mình càng ngày càng tốt, hơn nữa tinh thần cũng càng ngày càng tốt.

Chỉnh thể cường hóa toàn phương vị.

Đây cũng là điều khiến anh có tự tin có thể đột phá từ chỗ Thang Vũ Vi.

Hơn nữa năng lực Tâm Chi Mẫu, còn có thể biến tướng khống chế pháp môn Thang Vũ Vi.

“Bất quá trước đó, còn phải lấy được tín nhiệm của Thang Vũ Vi đã, lại kiểm tra một chút xem rút ra sức mạnh của Tâm Chi Mẫu khi dị hóa xấu xí sẽ xảy ra tình huống gì.” Lý Trình Di xác định kế hoạch.

Sức mạnh của Tâm Chi Mẫu, có thể làm cho người ta đẹp lên, cũng cũng có thể làm cho người ta trở nên ghê tởm. Làm đẹp lên thì anh đã thấy qua, nhưng làm xấu đi vẫn chưa dùng qua.

Nghĩ đến đây.

Anh đi quanh phòng vài lần.

Điều kiện Tâm chi mẫu, như thế nào mới xem như thật lòng tiếp nhận?

Rất nhanh, anh liền nghĩ ra một biện pháp.

Cầm lấy di động, anh nhanh chóng bấm số điện thoại. Tinh Đồng, vào phòng tôi một chút, có chút việc cần cô làm.

Được.

Không do dự.

Rất nhanh, có tiếng gõ cửa phòng, sau đó dùng điều khiển từ xa mở cửa.

Chu Tinh Đồng tóc còn có chút ướt sũng mặc bộ thường phục, đi vào cửa.

Ông chủ, có cần tôi làm gì không?

Xem xung quanh có thể kiếm được một ít động vật nhỏ hay không. Ừ, côn trùng lớn cũng được. Đừng quên mang thức ăn cho chúng, chi phí tính vào công tác phí"Lý Trình Di nói.

"Chỉ cần là động vật nhỏ và côn trùng đều được sao? "Châu Tinh Đồng hỏi tỉ mỉ.

"Cũng được".

"Vâng".

Cửa phòng đóng lại.

Lý Trình Di lẳng lặng suy tư về sự sắp xếp và kế hoạch sau đó của mình, thời gian lặng lẽ trôi qua.

Một giờ sau.

Chu Tinh Đồng xách theo hai cái lồng nhỏ đi vào.

Trong lồng toàn là chuột bạch bò tới bò lui.

"Nơi này phụ cận chính là phòng thí nghiệm đại học, tôi liên hệ bên kia, hỏi mua ít chuột bạch dùng cho thí nghiệm, anh xem có thể không?"

"Được"Lý Trình Di gật đầu nở nụ cười. Tốc độ này, hiệu suất này, quả thật Chu Tinh Đồng rất thích hợp làm thư ký.

Sau khi đặt lồng xuống, Châu Tinh Đồng rời đi, không hề hỏi anh dùng để làm gì.

Cửa phòng đóng lại, Lý Trình Di nhấc lên một cái lồng nhỏ.

Quan sát con chuột bên trong.

Những con chuột nhỏ này rõ ràng đều rất hoảng sợ, không ngừng chạy tán loạn trong lồng.

“Làm thế nào để nhận được sự chấp nhận chân thành?” Lý Trình Di suy nghĩ một chút.

Đột nhiên anh chú ý, những con chuột này trên người, tựa hồ hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thương tích.

Hiển nhiên người trong phòng thí nghiệm kia là cố ý đem một phần chuột bị thương bán ra.

Anh lập tức mở cửa lồng sắt, vươn tay nhẹ nhàng cầm lên một con chuột bạch.

Con chuột bạch nhỏ này có một mảng da lớn bị rách phía trước bên phải.

“Tiểu tử đáng thương…” Lý Trình Di vươn một ngón trỏ, nhẹ nhàng tới gần vết thương của con chuột nhỏ.

Lực trường rực rỡ vô hình chậm rãi không tiếng động phóng thích, bao trùm chỗ bị thương.

Rất nhanh.

Mắt thường có thể thấy được, có thể thấy vết thương kia bắt đầu màu sắc biến đậm, vết thương đóng vảy, lộ ra thịt đỏ mịn màng.

Một chỗ thương thế bất quá vài giây liền khôi phục như lúc ban đầu.

Sau đó Lý Trình Di lại đút chút đồ ăn cho con chuột nhỏ này, cũng liên tục không ngừng phóng thích Lực trường rực rỡ, trấn an nó.

Ước chừng mười mấy phút sau.

Cảm xúc của con chuột bạch này tựa hồ yên ổn hơn rất nhiều, ở trên tay anh không hề tùy tiện giãy dụa.

Lý Trình Di cứ như vậy không ngừng phóng thích Lực trường rực rỡ, chỉ là đem cường độ yếu bớt, để cho nó cảm nhận được thoải mái ấm áp.

“Từ giờ trở đi, mày tên là Bạch Nhất. “Lý Trình Di nhẹ nhàng xoa đầu con chuột.

Xác định tiểu thử bạch một đối anh dần dần sinh ra tín nhiệm, tim không hề đập nhanh hay sợ hãi nữa.

Lý Trình Di cuối cùng cũng bắt đầu kiểm tra.

Anh vươn tay, trong lòng bàn tay trái, phát động hoa ngữ tâm chi mẫu.

Hoa khí vô hình bắt đầu hội tụ trong lòng bàn tay anh, ngưng kết.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Một viên tinh thể hình tròn màu đỏ tía, chậm rãi hiện ra.

Trong tinh thể mơ hồ hiện ra hư ảnh hoa Ngọc lan tím.

Loại tinh thể này, được anh đặt tên là Hoa Ngữ Châu.

Chương 435: Hoa ngữ châu

Đối diện với chuột bạch, Lý Trình Di đặt Hoa Ngữ Châu lên lưng, dán sát vào bộ lông.

Dần dần, Hoa Ngữ Châu vô thanh vô tức dung nhập vào trong da lông, biến mất không thấy.

“Quả nhiên tiếp nhận mình”Lý Trình Di vui vẻ.

Hoa Ngữ Châu không nhất định phải nuốt, chỉ cần tiếp xúc là được.

Bất quá bỗng nhiên sắc mặt vui mừng trên mặt anh hơi trì trệ. Bởi vì phản hồi của Ác Chi Hoa lại tới.

Đây là hoa ngữ châu cuối cùng, tâm chi mẫu phân liệt ban cho, đối ứng chính là số lượng hoa thần vị.

Cho đến nay, anh đã mở ra năm cái hoa thần vị. Theo thứ tự là hoa Tử đằng, lay-ơn, hoa hướng dương, tiết mao phi liêm, cùng với Ngọc lan tím.

Cho nên Hoa Ngữ Châu cũng nhiều nhất chỉ có thể phân ra năm viên.

“Mình đã nghĩ không có khả năng phân liệt ra Hoa Ngữ Châu không hạn chế, hóa ra là đối ứng với Hoa Thần Vị.”

Nụ cười thu lại.

Lý Trình Di nhìn con chuột nhỏ trước mắt, bắt đầu quan sát sự thay đổi của nó.

Bạch Nhất tựa hồ hoàn toàn không biết dùng năng lực Hoa Ngữ Châu, vẫn ngốc nghếch nghênh cái mũi, ngọ nguậy ở trong lòng bàn tay anh.

Lúc này Lý Trình Di cũng không đợi nhiều nữa, lần này mục đích của anh, cũng không phải là xem chuột bạch trở nên xinh đẹp thế nào.

Nhìn chăm chú vào Bạch Nhất, tâm niệm của anh khẽ động. Hướng đối phương phát động năng lực hoa ngữ của Tâm Chi Mẫu.

“Có thu hồi Hoa Ngữ Châu hay không?” Một phản hồi vô hình tràn vào trong đầu anh.

Có.

Lý Trình Di xác định, sau đó đặt Bạch Nhất xuống đất.

Xì.

Trong chớp mắt.

Một tia màu tím từ lưng con chuột nhỏ bắn ra, nhập vào mu bàn tay Lý Trình Di.

Anh rõ ràng cảm giác được, chính mình lại có thể tiếp tục phân ra Hoa Ngữ Châu, tiến hành ban thưởng mới.

Mà chuột bạch Bạch Nhất, vẫn quỳ rạp trên mặt đất, không có gì thay đổi.

“Hả? Hoàn toàn không có chuyện gì xảy ra hả?”

Nhìn Bạch Nhất không có gì thay đổi, Lý Trình Di có chút thất vọng.

Đang lúc anh cho rằng thật sự không hề thay đổi.

Chậm chạp.

Đột nhiên Bạch Nhất dừng động tác.

Nó nằm sấp tại chỗ, một chút bất động. Giống như bị ấn nút tạm dừng.

Chỉ có ngực hơi phập phồng, còn có thể nhìn ra nó còn sống.

Một tiếng động rất nhỏ, phảng phất tiếng sền sệt của sinh vật bò sát không ngừng xuyên qua bùn nhão, không ngừng truyền ra từ trên người Bạch Nhất.

Chuột trắng bắt đầu run rẩy.

Da lông trên người dần dần từ màu trắng tinh khiết, xuất hiện từng mảng xám.

Dưới da cũng bắt đầu mọc ra từng khối u thịt to bằng móng tay.

Bất quá hơn mười giây, con chuột bạch này vừa mới rất bình thường, liền mọc ra khối u thịt đầy sau lưng.

Toàn bộ lông của nó hoàn toàn biến thành màu xám, hai mắt dần dần đỏ lên. Răng nanh trong miệng không ngừng thay đổi dày đặc.

Khoa trương nhất, vẫn là sống lưng của nó.

Toàn áo giáp sống cũng bắt đầu cong lên, một bộ phận thậm chí đâm ra sau lưng, hiện ra gai xương xám trắng bén nhọn.

Càng làm cho Lý Trình Di kinh ngạc, chính là cái đầu của Bạch Nhất.

Sau khi bị xấu xí, cái đầu của nó so với lúc trước ước chừng lớn gấp đôi!

Lúc trước chỉ lớn bằng bàn tay, mà hiện tại, hình thể ít nhất bằng con mèo.

Xì!

Tính tình Bạch Nhất tựa hồ cũng đã xảy ra biến đổi.

Nó há mồm lộ ra răng nanh bén nhọn, hướng về phía Lý Trình Di phát ra tiếng đe dọa trút giận.

Thú vị.

Con ngươi Lý Trình Di khẽ run lên, trong nháy mắt co rút lại thành màu vàng nhạt.

Anh vươn tay, bắt lấy da lông sau cổ Bạch Nhất.

Bạch vừa rồi còn rất hung ác trong nháy mắt thân thể cứng ngắc, không dám nhúc nhích.

“So với chuột bạch lúc trước nhạy bén hơn, khí lực cũng lớn hơn không ít.” Đã nhận ra bản chất huyết mạch của tao chưa?

Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Anh dọn ra một cái lồng sắt, cho riêng con Bạch Nhất này ở, tên oắt này anh chuẩn bị nghiên cứu.

Xem trên người rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Xử lý tốt con chuột trắng đáng ghê tởm này, Lý Trình Di đứng lên, bỗng nhiên chú ý tới, ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay lần nữa hiện lên tử quang.

Là ô vuông Tử Ngọc Lan đang sáng.

Anh nheo mắt, đưa tay nhẹ nhàng ấn lên.

Một tia phản hồi mới theo ô vuông Tử Ngọc Lan nhập vào trong đầu anh, là thuyết minh bổ sung về Tâm Chi Mẫu.

Hiển nhiên năng lực hoa ngữ này cũng là dần dần hoàn thiện bổ sung, mà không phải ngay từ đầu liền đã ghi rõ.

‘Tâm chi mẫu: Xấu xí (sau khi bị cưỡng ép rút khỏi Hoa Ngữ Châu, sinh vật sẽ xuất hiện dị hóa ngẫu nhiên, trí lực bị suy yếu cực lớn, tiềm lực sinh mệnh bị tiêu hao cực lớn, tuổi thọ giảm đi 80%)

Chú thích: không rõ phương hướng dị, có thể xuất hiện một chủng quái dị, tạo ra một hình thái sinh mệnh mới hoàn toàn ngẫu nhiên”

“Cái này… “Lý Trình Di kinh ngạc.

Anh cho tới nay, đều chỉ đem Tâm Chi Mẫu hoa ngữ làm công cụ cho người bên cạnh mình trở nên mạnh mẽ. Nhưng bây giờ xem ra, dị hóa xấu xí này dường như có tiềm năng rất lớn.

Bất kể là dùng để gây sự, hay là nghiên cứu sinh học, tựa hồ đều có giá trị rất cao.

Một tay vỗ về Bạch Nhất, hơi thở trên người Lý Trình Di tựa hồ làm cho nó rất sợ hãi, quỳ rạp trên mặt đất không dám lộn xộn.

Điều này làm cho Lý Trình Di nghĩ tới một câu.

Kẻ ác sẽ sợ hãi kẻ ác hơn.

Hiển nhiên huyết mạch Ảnh Long trên người anh có tác dụng này.

Nhìn con chuột bạch này sau khi dị hóa, anh cũng bắt đầu tự hỏi, nên như thế nào mới có thể lợi dụng năng lực này đạt tới mục đích của mình.

'Nghiên cứu sinh vật, ta hiện tại không có nhân tài nào có thể tuyệt đối tín nhiệm để giữ bí mật về phương diện này, hơn nữa cần thiết bị phí tổn cũng cực cao, không phải mình có thể gánh vác được.'

"Như vậy cũng chỉ có ý nghĩ, để cho loại sinh vật ghê tởm này cho mình sử dụng."

Chương 436: Dị hóa xấu xí

Lý Trình Di nhìn cái đầu nhỏ xấu xí của Bạch Nhất sợ hãi nằm úp sấp dưới tay anh, không dám nhúc nhích.

Một con chuột bạch nhỏ, sau khi bị dị hóa xấu xí, tự nhiên lại to như con mèo, loại tốc độ này cực kỳ kinh người.

Buông tay ra, Lý Trình Di nhìn Bạch Nhất.

Đi về phía trước.

Anh nhỏ giọng nói.

Bạch Nhất bất động.

Rất hiển nhiên, một con chuột bạch làm sao có thể hiểu được lời nói của con người.

Lý Trình Di nhíu mày, chẳng lẽ chỉ có thể dùng để nghiên cứu?

“Có lẽ ta nên tìm sinh vật có chỉ số thông minh cao một, có thể nghe hiểu cơ bản mệnh lệnh.”

Tiềm lực của Hoa Ngữ Tâm chi mẫu quả thực vượt qua dự đoán của anh, năng lực này bản thân đối với thực lực của mình không có bất kỳ tăng lên nào, nhưng ở phương diện phụ trợ, lại có tiềm lực tương đối có thể khai thác”.

“Bất kể như thế nào, trước thông qua Thang Chí Vĩ xin mua máy phát điện lực trường, dung hợp trước để xem hiệu quả thế nào đá.” Dị hóa xấu xí bỏ qua một bên, chờ sau này có cơ hội lại nghiên cứu.

…….

Sáng sớm hôm sau.

Lý Trình Di liền đến chỗ Thang Chí Vĩ báo cáo.

Thang Chí Vĩ không ngoài ý muốn, tất cả chuyên gia vũ khí bay, đều sẽ cuối cùng mua máy phát điện lực trường, đây là con đường bắt buộc.

Dù sao áo giáp cồng kềnh, đối với bất kỳ một chuyên gia vũ khí bay theo đuổi linh hoạt mà nói, đều là gánh nặng

Cậu muốn cấp bậc gì?

Trong phòng làm việc, Thang Chí Vĩ xoay ghế nhìn về phía Lý Trình Di, hỏi.

Đây lại là một cơ hội tốt để lấy tiền hoa hồng.

“Có cấp bậc nào mà em có thể chọn không? “Lý Trình Di hỏi.

Thang Chí Vĩ quét mắt xung quanh, trong phòng làm việc cũng chỉ có hai người bọn họ.

Vì thế ông ta cười cười.

“Ngoại áo giáp cùng máy phát điện lực trường, lấy loại có thể ngăn cản vũ khí bay cấp bậc đối ứng công kích một phút để phân chia, thì đẳng cấp phòng ngự chia làm mười cấp, cấp bốn trở lên chính là cấp chuyên nghiệp, cậu không có giấy chứng nhận chuyên nghiệp, có thể trực tiếp mua cấp ba trở xuống”

“Cấp ba. Có thể so sánh cụ thể không? “Lý Trình Di nhíu mày.

Ở đây có video kiểm tra phòng hộ tương ứng. Tôi truyền cho cậu. “Thang Chí Vĩ lấy di động ra thao tác.

Rất nhanh, một đoạn video truyền tới kính AR của Lý Trình Di.

“Thầy cứ làm việc của thày để em xem trước. “Lý Trình Di đi đến góc tìm một cái ghế ngồi xuống.

Thang Chí Vĩ thì tâm tình không tệ ở một bên chờ đợi.

Video không dài.

Chính là trong một đại sảnh trống không. Tester có 2 người.

Một người phụ trách thay thế máy phát điện trường lực cấp độ khác nhau, một người cầm vũ khí khác nhau tiến hành kiểm tra.

Đầu tiên là trường lực cấp một.

Đạn súng lục quy cách tiêu chuẩn bắn liên tục trong một phút từ các góc khác nhau mới bị phá.

Sau đó là level 2. Chọn đạn súng lục xuyên giáp, súng tiểu liên, súng trường thông thường, bắn một phút, mới bị phá.

Cấp độ 3.

Trực tiếp là súng ngắm, mỗi mười giây một phát, liên tục xạ kích một phút, mới bị phá.

Sau đó còn có mức độ phòng hộ nổ khác nhau, lực trường cấp ba đối với tuyệt đại bộ phận vũ khí thông thường nổ trong phạm vi ba mét, đều có hiệu quả phòng hộ rất tốt.

Phía dưới còn có một ít thuyết minh giá trị, Lý Trình Di xem không hiểu.

Bất quá có thể phòng hộ súng bắn tỉa, đã tính là hiệu quả không tệ.

“Thày, lực trường cấp bốn thì thế nào? Có thể phòng hộ vũ khí cấp độ nào? “Lý Trình Di nhịn không được lại hỏi.

“Cấp bốn cơ bản chính là, cực hạn vũ khí phòng hộ mà bên ngoài có thể mua được. Vũ khí thông thường chỉ cần không phá được lớp phòng hộ, nó đều có thể nhanh chóng khôi phục.

Ngoại trừ một số vũ khí có uy lực lớn, tuyệt đại đa số vũ khí đối với nó đều không hiệu quả. Bao gồm xe tăng pháo kích, lựu đạn nổ ở cự ly gần, bắn tỉa hạng nặng, điện từ quấy nhiễu các loại. Cơ bản kém cỏi nhất đều có thể kiên trì không ngừng oanh tạc trong vòng một phút liên tục.”

Trên nguyên lý căn bản, nó đã khác với máy phát điện trường lực bình thường, là lực trường có thể không ngừng khôi phục. Có thể nhanh chóng đánh xuyên qua nó, chỉ có vũ khí bay cấp bốn trở lên. Hoặc là một ít vũ khí siêu năng lượng của Bạch Tinh”.

“Bao tiền ạ?” Lý Trình Di lập tức đối ứng với lực trường phòng hộ của Andy và Cadiz lúc trước.

“Không đắt, giá thị trường hơn bốn mươi triệu, cái này mấu chốt là năng lượng phiền toái. Sử dụng một lần liền tốn cả triệu, một lần tiêu hao tiêu chuẩn là nửa giờ. Bị phá vỡ chẳng khác nào phế đi, phải mua lại.” Thang Chí Vĩ giải thích.

Cho nên tôi không khuyên cậu mua cấp bậc này, bởi vì cấp ba cũng đã đủ để chúng ta sử dụng bình thường. Hơn nữa chúng ta đều ở trong thành phố, có Thiên Nhãn cùng Pháo đài Trầm mặc ở đây, căn bản không cần. Cậu cũng không thể mở suốt hai mươi bốn giờ, khối năng lượng kia chi phí quá lớn. Chịu không nổi”.

“Có thể mua không ạ? “Lý Trình Di căn bản không quan tâm mặt khác, anh muốn chính là thời điểm mấu chốt thì mang ra dùng.

Hiện tại tiền tích góp của công ty và cả vườn thực vật, trừ đi các chi phí vẫn còn hơn 60 triệu, mà đầu tư vào vụ này cũng mất đứt hơn 10 triệu, như vậy chỉ còn hơn 50 triệu. Mua thì mặc dù vốn hơi eo hẹp, nhưng vẫn có thể cầm cự được.

Mấu chốt là anh muốn tự mình lĩnh hội, lực phòng ngự của lực trường cấp bốn biến thái thế nào, trước sau hai lần giao thủ anh đã lĩnh hội được

“Cái này. Cậu không có tư cách mua. Phải xin. Mặc dù cấp trên cho phép dân chúng mua lực trường cấp bốn, nhưng vẫn có quản chế nhất định. Cấp bậc này sẽ không cho phép phần tử

phạm tội gì đó mua được. Cậu hiểu không? "Thang Chí Vĩ trầm giọng nói.

Chương 437 : Lực trường cấp 4

"Điểm ấy không thành vấn đề, Lý Trình Di em từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ có tiền án tiền sự, ở trong lớp cũng là học sinh giỏi cả về học lực và luồng đức, lúc lên đại học thầy hướng dẫn lúc ấy cũng rất tiếc cho tài năng của em, muốn em học lên tiếp nhưng em từ chối."

Lý Trình Di thở dài, "Bây giờ nghĩ lại còn có chút đáng tiếc".

"Vậy là tốt rồi, cậu đệ trình tư liệu, tôi xin thử cho cậu xem, nhưng xét duyệt cấp bốn hơi nghiêm, không phải vấn đề tiền bạc, cho nên không đảm bảo cậu có thể mua được." Thang Chí Vĩ nói trước.

"Vậy làm phiền thầy rồi. "Lý Trình Di cười nói," Cụ thể cần tiền đặt cọc không ạ?"

"Cái này không cần. Bây giờ tôi nộp đơn, ba ngày là có kết quả, cậu về chờ một chút là được rồi. "Nụ cười trên mặt Thang Chí Vĩ càng rạng rỡ.

Đơn hàng càng cao, thì hoa hồng càng nhiều

Chớ nói chi là thứ đốt tiền này, vật nhỏ này bản thân đã tốn cả chục triệu, đối với người chơi vũ khí bay mà nói cũng không đắt.

Nhưng tiêu hao khi dùng tới kia mới thực sự đau xèng

Khác với quân đội chuyên nghiệp, dùng một lần nhất định tiêu hao mấy triệu nhưng vẫn không thể tiết kiệm. Một khối năng lượng chỉ có thể sử dụng một lần.

Bắt đầu với ít nhất vài triệu

Sau đó liên tục không ngừng phải mua khối năng lượng, lúc đấy vẫn kiếm được xèng hoa hồng đều đều.

Rất nhanh, sau khi Lý Trình Di đi, Thang Chí Vĩ nhanh chóng nộp đơn xin mua lực trường cấp bốn lên bộ vũ trang của trường học.

Tích tích tích.

Rất nhanh, một cảnh báo tự động gửi đến

“Ứng viên bạn gửi không đáp ứng yêu cầu mua hàng, vui lòng thử lại.”

“Hả? “Thang Chí Vĩ nhướng mày, mở thanh nội dung nhắc nhở phía dưới.

Đó là lời giải thích gợi ý tại sao không phù hợp với yêu cầu.

Ông nhanh chóng quét qua một lần, nhất thời giật mình.

Người Góc chết. Khó trách, khó trách cần máy phát lực trường cao cấp. Cũng đáng thương.

Thở dài một tiếng.

Người Góc chết khẳng định không mua được, đây là quy định chính thức.

Thang Chí Vĩ lắc đầu. Nghĩ đến trích phần trăm mình lập tức tới tay, tâm tư nhanh chóng chuyển động.

“Thôi mà thôi, tất cả mọi người không dễ dàng, tôi thân là thày giáo, như thế nào cũng không đành lòng nhìn học sinh của mình chịu chết. Góc chết, vậy bao nhiêu nguy hiểm?

Ông ta khéo léo thay đổi ứng viên, đổi họ thành tên của mình, sau đó nộp đơn lần nữa.

Tích.

Lần này thuận lợi thông qua.

Nhất thời, Thang Chí Vĩ lộ ra biểu tình hài lòng.

Dù sao một cái máy phát điện lực trường mà thôi, người Góc chết cho dù tinh thần xảy ra vấn đề, cũng không có khả năng dùng nó làm ra chuyện gì.

Huống chi Lý Trình Di dùng để bảo vệ bản thân, người muốn bảo vệ bản thân, có gì sai sao?

……

“Thầy. “Bỗng nhiên cửa phòng bị đẩy ra, nghiên cứu sinh Uông Long hùng hùng hổ hổ vọt vào.

Lực trường cấp ba mà em trình báo đã có chưa?

‘Ừ, xuống rồi, cậu gom đủ tiền rồi à? “Trên mặt Thang Chí Vĩ còn lưu lại nụ cười hỏi.

Tập hợp đủ rồi, lần này đổi lực trường tốt hơn, hẳn là có thể đánh thắng tên Mạc Kính kia rồi! “Uông Long mặt hàm chứa chờ mong nói.

“Tổng cộng 8,42 triệu, cậu tập trung hết tiền vào tài khoản, đến lúc đó cùng nhau chia. “Thang Chí Vĩ phân phó.

“Hiểu! “Uông Long nhanh chóng gật đầu. Hôm nay tâm trạng thầy không tệ, có chuyện gì mà cao hứng như vậy? “Anh ta cũng nhìn ra sự thay đổi của Thang Chí Vĩ.

Bình thường bởi vì bệnh của con gái, Thang Chí Vĩ rất ít khi có sắc mặt tốt.

Hôm nay lại khác.

Sư đệ Lý Trình Di của cậu vừa đặt máy phát điện trường lực cấp bốn ở chỗ tôi. Đây không phải là thứ người bình thường có thể dùng được, xem ra tài lực của anh ta rất mạnh. Bình thường cậu có quan hệ tốt với anh ta, đối với các cậu sau này tốt nghiệp sẽ có lợi. “Thang Chí Vĩ cười nói.

“Cấp bốn!? “Uông Long khựng lại.

Ở trong trường học, đừng nói cấp bốn, chính là cấp ba cấp hai, có thể sử dụng được đều là số rất ít.

Mọi người phần lớn là dùng lực trường cấp một, dù sao vũ khí bay bản thân cũng đã tương đối tốn tiền.

Cho dù có chín phần được trường học chi trả, mình chỉ trả một phần tiền, cũng là gánh nặng cực lớn của tuyệt đại đa số học sinh.

Nhưng bây giờ.

Coi như là Uông Long, cũng tích góp tiền lâu như vậy, thật vất vả mới cam lòng đổi lực trường cấp 3.

Từ phòng làm việc của thầy hướng dẫn đi ra, Uông Long trong lòng đối với lực trường cấp ba sắp lấy được, chẳng biết tại sao

cũng không có hứng thú.

Vừa nghĩ tới Lý Trình Di là người mới vào nghề, lại có thể lên tới lực trường cấp bốn.

Trong lòng anh liền nghẹn một bụng lửa.

Trở lại ký túc xá, ngày hôm sau cả ngày, anh làm cái gì cũng không có tinh thần.

Rốt cục, anh nhịn đến buổi chiều, hoàn toàn nhịn không được.

Ăn cơm trưa xong liền trở về ký túc xá, mở máy tính lên.

Anh muốn nhìn xem, Lý Trình Di rốt cuộc lai lịch gì, dựa vào cái gì vừa đến liền lên lực trường cấp bốn.

Anh dựa vào cái gì mà có thể dùng được thiết bị cao cấp đắt tiền như vậy?

Ban đêm, tiếng gõ bàn phím không ngừng truyền ra.

Uông Long kiểm tra đơn xin của thầy hướng dẫn, ghi chép mua sắm.

Phản hồi của bộ vũ trang bên kia là đơn xin mua của tổ dự án bọn họ, đã toàn bộ thông qua, tiến vào khâu lắp ráp linh kiện đã điều chuyển hàng, phỏng chừng ngày mốt có thể giao hàng.

“Thuận lợi như vậy? Một chút cũng không bị xét duyệt ngăn cản? Uông Long có chút kinh ngạc.

Thẩm định lực trường cấp bốn hẳn là tiếp cận thiết bị cấp bậc chuyên nghiệp. Sao có thể thuận lợi như vậy?

Lý Trình Di này, rốt cuộc là.

Anh lập tức nhập tên, nhập khu vực, còn có danh thiếp mà trước đó Lý Trình Di đưa cho.

Rất nhanh, một hàng tư liệu lập tức hiện ra.

“Công ty Góc chết?! “Uông Long sửng sốt. Không phải nói người Góc chết không cho phép mua bất kỳ trang bị vũ khí bay cao cấp nào sao? Như thế nào?

Chẳng lẽ Lý Trình Di không phải người Góc chết?

Anh nhanh chóng điều tra.

Chương 438: Ghen tỵ

Tư liệu về công ty Minh Viễn, tư liệu của Lý Trình Di, rõ ràng biểu hiện ra, người này tự nhiên còn là thành viên liên hội địa phương.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt Uông Long chậm rãi âm trầm.

Anh đã tìm ra.

Ở một app chuyên nghiệp, trên tư liệu công ty Lý Trình Di, rõ ràng viết, ba chữ to Người Góc chết,.

"Mẹ nó, quả nhiên! Quả nhiên là một tên chỉ biết lợi dụng sơ hở!"

Nhìn Lý Trình Di mỉm cười trên ảnh.

Uông Long lại nghĩ tới mình khổ sở tích góp từng tí một nhiều năm, thật vất vả mới mua được lực trường cấp ba, mà người này, mấy tháng trước mới đăng ký thành vũ khí bay nghiệp dư, tự nhiên thoáng cái có thể mua lực trường cấp bốn?

Dựa vào cái gì!?

Hắn ta học tại một trường đại học hạng 3, còn là chuyên ngành bảo vệ thực vật , thoáng cái vượt qua cả mình mua lực trường cấp bốn?

Lực trường cấp bốn là khái niệm gì?

Đó là đứng bất động để cho anh đánh, anh phát động vũ khí bay toàn lực tiến công, đều phải đánh hai mươi phút mới có thể đánh vỡ lực phòng ngự.

Ngay cả Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu cấp chuyên nghiệp, cũng phải mất thời gian mới có thể phá vỡ lực trường cấp 4.

Hắn chỉ là một tên nhà giàu mới nổi mà thôi. Dựa vào cái gì!? Dựa vào cái gì!!!

Lửa giận Uông Long không ngừng dâng lên.

Thế giới không công bằng, làm cho anh ta càng thêm nghẹn khuất, ghen tị.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Lúc này, ngón tay anh liên động, nhanh chóng gõ lên máy tính.

“Một người Góc chết không có khả năng có tư cách mua lực trường cấp bốn, khẳng định lại là thày giáo dùng danh ngạch của mình!” Phải report! Phải report!”

Anh ta nhanh chóng đổi tài khoản, dùng tài khoản khác gửi khiếu nại tới bộ vũ trang bên kia, Học nhiều năm như vậy, một chút kỹ thuật hacker anh vẫn hiểu.

Dù sao tư liệu của Lý Trình Di tùy tiện lục soát cũng có thể tìm ra, mà những thứ này vốn là sự thật.

Lực trường cấp bốn!

Lý Trình Di hoàn toàn không nghĩ tới, mình tự nhiên cũng có thể thông qua con đường đặc thù, thông qua con đường ông chủ Tân Đức Lạp cung cấp, chạm đến lực trường cấp bốn.

Lực trường cấp bốn của hai cao tầng của tập đoàn Noel làm cho anh có ấn tượng rất sâu.

Nếu như loại mai rùa này dung hợp với Hoa Lân Y Vô Hình của anh.

Cường độ không biết có thể tăng lên tới cấp độ nào!

Vậy tuyệt đối có thể làm cho lực phòng ngự nâng cao một bước!

Khuyết điểm duy nhất là tiêu tiền.

Khó trách thứ này ở Noel bên kia cũng chỉ có cao tầng dùng được. Những người còn lại chưa từng thấy ai dùng.

Dù sao hiện tại mua không được cao cấp hơn, có thể lấy được cấp bốn dùng trước rồi nói sau. Còn hơn không.

Ba ngày thời gian, anh tìm cái nhà gần đó thuê ở tạm.

Chút tiền ấy một năm mới hơn 100 nghìn đối với anh mà nói không tính là gì, nhưng tính riêng tư so với khách sạn tốt hơn nhiều.

Cho nên nhất định phải tiêu.

Sau đó, Lý Trình Di không chậm trễ gì, bắt đầu quan hệ với Thang Vũ Vi. Tán gẫu, mời khách ăn cơm, hỏi vấn đề, tặng

chút quà nhỏ gì đó.

Lực trường cùng áo giáp vũ khí bay cao cấp hơn, anh không có tư cách mua, nhưng Thang Vũ Vi nếu như thân thể tốt lên, tuyệt đối đủ tư cách.

Cho nên lấy được lòng tin của cô ta là mấu chốt.

Dù sao Tâm Chi Mẫu phát động, điều kiện phía trước là phải thật lòng tiếp nhận anh. Chỉ cần coi anh là bạn, là được.

Buổi chiều ngày thứ ba.

Cuối cùng điện thoại của thầy Thang Chí Vĩ cũng tới.

Xảy ra vấn đề, đơn xin rõ ràng đã đến khâu lắp ráp, bước tiếp theo chính là khấu trừ tiền giao. Bộ vũ trang bên kia đột nhiên dừng lại, không biết chuyện gì xảy ra. "Giọng nói có chút phiền não của Thang Chí Vĩ từ đầu dây bên kia truyền đến.

Thời gian có thể phải kéo dài, cậu hẳn là không phải rất gấp chứ?

"Không vội, thầy cứ từ từ làm, em không sao. "Bất kể trong lòng Lý Trình Di nghĩ thế nào, ngoài miệng khẳng định chỉ có thể nói như vậy.

"Ừ, tôi đến thông báo cho cậu một tiếng. Việc này có chút không thuận lợi, không hiểu sao lại bị kẹt. "Thang Chí Vĩ trầm giọng nói. Cậu cũng không cần lo lắng, thật sự không được, cấp ba cũng không tệ, dùng trước rồi nói sau.

"Vâng, thưa thầy. "Lý Trình Di bình tĩnh trả lời.

Cúp máy.

Sắc mặt anh yên lặng.

Lúc trước đã nói ba ngày thời gian hiện tại thoáng cái trở nên không biết cần bao lâu.

Cầm điện thoại lên, anh lại gọi cho Toại Dương.

"Này. Đường Đường, anh ở thành phố Long An, em có thể điều tra tình hình từ xa không?"

Anh nhanh chóng đem tình huống này nói một lần.

“Để em thử xem, pháo đài Trầm Mặc bên kia rất mạnh, không nhất định đảm bảo tra được. “Thải Hồng Đường ngáp dài trả lời,” Đoán chừng là người nào đó nhìn không vừa mắt anh, hoặc là thày giáo của anh, cố ý gây chuyện khó xử.

“Anh cũng nghĩ vậy, có thể giúp giải quyết không? “Lý Trình Di nói.

“Để em thử xem’.

Rất nhanh, bên kia điện thoại vang lên tiếng gõ lách cách.

Ước chừng mười phút.

“À rất khó. Em hỏi đồng bọn trước kia, còn có Đại Hùng bên kia, mọi người đều chưa thiết lập được quan hệ ở đó, việc này chỉ sợ phải dựa vào chính anh giải quyết. “Thải Hồng Đường trầm giọng trả lời.

‘Lấy mạng lưới quan hệ của các em cũng không có biện pháp sao? Quả nhiên không hổ là Thập Nhất Phi Lưu. “Lý Trình Di nhíu mày.

“Anh chuẩn bị làm như thế nào? “Thải Hồng Đường hỏi.

Lý Trình Di trầm mặc, cầm điện thoại di động đi tới bên cửa sổ, từ lầu hai nhìn về phía quảng trường chợ đêm náo nhiệt bên ngoài.

Như vậy, có thể giúp anh điều tra, là ai gây chuyện không? “Anh hỏi.

“A, cái này không khó. “Thải Hồng Đường nở nụ cười.

Nếu không giải quyết được sự tình, vậy trước hết giải quyết người gây sự.

……..

Chương 439: giải quyết kẻ gây chuyện

Mười lăm phút sau.

Tầng ba ký túc xá nghiên cứu sinh.

Bành!!!

Cửa sổ thủy tinh bị ầm ầm đập nát.

Ai?

Uông Long trần truồng từ trên giường ngồi dậy, một tay cầm chăn che người, khiếp sợ nhìn về phía cửa sổ.

Nhưng anh ta chỉ kịp kêu một tiếng, liền nhìn thấy một luồng bóng người khôi ngô màu đen xông vào, thẳng tắp xông về phía mình, đưa tay một trảo.

Dưới tình thế cấp bách, trong nháy mắt anh niệm động.

Vũ khí bay ở góc tường chợt bắn ra, hóa thành một luồng ngân quang bắn về phía bóng đen.

Bốp!

Vũ khí bay bị đập bay.

“ ！ ！ ”

Đang muốn đưa tay bắt lấy, Uông Long trong ngăn kéo tủ đầu giường, bị bóng đen tóm lấy tóc, đập ra ngoài.

Bành!

Sàn nhà chấn động.

Anh ngửa mặt phun ra một ngụm máu nằm trên mặt đất, cả người xương cốt gãy gần một nửa.

Vũ khí bay lần thứ hai bắn tới, bị bóng đen một tay đập bay, khảm vào mặt tường.

“Ta ghét nhất trần truồng ngủ!”

Lý Trình Di nắm cổ Uông Long, nhấc anh ta lên, trở tay tát vào tủ đầu giường.

Ầm một cái, tủ đầu giường gỗ đen bị đánh nổ tại chỗ, máy phát lực trường lực trường bên trong còn chưa kịp khởi động, cũng bị đánh nổ.

Cùng với máy phát lực trường trường lực cùng nhau nổ tung, còn có các loại linh kiện đắt tiền lộn xộn.

“Không! “Uông Long hai mắt đỏ ngầu, còn muốn chỉ huy vũ khí bay tiến công.

Bốp!

Anh lại bị một cái tát tát vào mặt.

Lực lượng cực lớn đánh cho cả người anh lăn lộn, hung hăng đụng vào tủ quần áo ngã xuống.

Còn dám cởi truồng ngủ nữa không!?

Lý Trình Di đi tới túm lấy anh ta.

“Anh điên à! “Uông Long cắn răng mắng.

“Kẻ yếu phải mặc quần áo, kẻ mạnh mới có thể ngủ trần truồng!!” Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Hiểu không!?

“Lần sau lại để cho ta phát hiện cậu trần truồng ngủ, ta mẹ nó giết chết cậu!” Anh túm tóc Uông Long, để anh ta nhìn mình.

“Đệt! “Uông Long không nói gì, lòng tràn đầy bi phẫn, chỉ kịp hóa thành một chữ.

Sau đó liền trợn mắt, hôn mê bất tỉnh.

Hú hú!

Ngoài cửa sổ lúc này truyền đến tiếng còi báo động chói tai.

Lý Trình Di rùng mình, bỏ người xuống, chợt biến mất trong ký túc xá.

Ngay một giây sau khi anh biến mất.

một luồng ánh sáng đỏ bay vào cửa sổ.

Một phi đao màu đỏ tinh xảo, tựa như chim bay, ở giữa không trung xoay quanh một vòng, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Nhưng đáng tiếc hiện trường ngoại trừ Uông Long trần như nhộng, không còn lại cái gì.

“Rada không có bất kỳ phản ứng gì, không phải người cải tạo, phóng xạ phản ứng cũng không có, chẳng lẽ là Người cải tạo thuần huyết?”

Nhưng không có phản ứng nhiệt sinh học?

Hơn nữa kẻ xâm nhập này hiển nhiên mặc cách nhiệt phòng hộ sinh học, còn thuần túy dựa vào thân thủ lẻn vào ký túc xá,

còn tay không đánh bay vũ khí bay, tay không đập hỏng một đống linh kiện kim loại.

Cái quỷ gì? Người cải tạo gien khi nào biến thành lợi hại như vậy? Đây không phải là người mà là Titan chứ? “Giọng nam trong phi đao màu đỏ xoay quanh hiện trường, nhất thời khiếp sợ.

Tức giận+2

Tức giận+1

Trong ngõ nhỏ ngoài đại học, trong bóng tối, thân ảnh Lý Trình Di chợt hiện ra, im lặng ngồi xổm xuống.

Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm trên người anh nhanh chóng tản đi, khôi phục áo phông quần dài bình thường.

Đứng dậy.

Bên ngoài đường phố đang có sinh viên biểu diễn vũ ngoài phố, từng người ăn mặc lòe loẹt, dường như là đang có hoạt động cho một anime nào đó.

Tiếng nhạc, thỉnh thoảng vang lên tiếng cười, hoàn toàn xóa tan động tĩnh vừa rồi của anh.

“Mới ba giờ thôi, đồ khốn kiếp.” Lý Trình Di vốn còn tưởng rằng có thể hút nhiều ác niệm một chút, đáng tiếc.

Lấy di động ra, anh tựa vào mặt tường lạnh lẽo, gọi điện thoại cho Thải Hồng Đường.

Này, có thể giải trừ che chắn rồi.

“Vâng. “Thải Hồng Đường trong miệng tựa hồ ăn cái gì đó, đáp lại có chút mơ hồ.

“Và sau đó, máy phát lực trường của anh thế nào?” cô hỏi.

Còn phải nhờ anh gửi email nặc danh cho thầy hướng dẫn. “Lý Trình Di nói. Người tố cáo là Uông Long, vẫn phải nói rõ. Về phần máy phát lực của anh, bên trường học không có khả năng tiếp tục kẹt”.

“Anh đoán đúng. Thày giáo của anh dùng danh nghĩa của mình để mua, trình tự pháp lý đều không chê vào đâu được. Ai

sẽ gây khó dễ với tiền? “Thải Hồng Đường cười nói,” Việc này mọi người đều không muốn chặn, chỉ có cái tên ngu xuẩn kia chạy đi tố cáo. Buồn cười chết mất. Đúng rồi, anh đoán em phát hiện cái gì?

“Cái gì?”

“Cái kia Uông Long, không chỉ một lần tố cáo thày giáo anh, còn tố cáo không ít bạn học”!

“Chậc chậc. “Lý Trình Di cũng không nói gì.

“Em tung toàn bộ thông tin của hắn lên nhỉ? “Thải Hồng Đường ác liệt nói. “Tên này còn làm hỏng một trình tự thăng cấp chuyên nghiệp của một người thừa kế tập đoàn lớn , người ta hơi đi chút cửa sau bị hắn ta âm thầm tố cáo, thằng nhóc này quá buồn cười, trong điện thoại của hắn quả thực cái gì cũng có!”

“Có thể truyền cho anh không? “Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

“Được chứ, mà anh lấy làm gì? “Thải Hồng Đường hỏi.

“Em nói xem? “Khóe miệng Lý Trình Di lộ ra một nụ cười. “Vẫn là đừng công bố, loại trẻ con này anh thích nhất.”

“Chậc, đủ ác liệt, nhưng mà em thích! “Thải Hồng Đường cười càng lớn tiếng.

Ngắt kết nối điện thoại.

Lý Trình Di đi ra khỏi hẻm.

Vèo!

Một luồng đoản kiếm màu đỏ từ đỉnh đầu anh nháy mắt bay qua, hướng bầu trời đêm xa xa bắn tới, đảo mắt liền biến mất không thấy.

Lý Trình Di cười cười, cúi đầu hội nhập vào đám người khoác quần áo màu sắc rực rỡ, giống như tất cả học sinh qua đường, dung nhập vào chợ đêm phồn hoa náo nhiệt này.

……..

Chương 440: Bị tập kích

Ngày hôm sau.

Viện nghiên cứu lắp ráp hạt nhân.

“Cái gì? Uông Long sư huynh bị người tập kích???Lý Trình Di cùng Thang Vũ Vi đều là vẻ mặt khiếp sợ.

Coi như hiện tại suy bại, cũng là Chuyên gia vũ khí bay hàng đầu quốc nội, ai to gan như vậy, dám ở chỗ này gây sự?“Thang Vũ Vi miệng há to,“Học sinh trong trường còn thường xuyên hỗ trợ tuần tra bảo vệ trị an, hệ số trị an nơi này so với những thành thị khác đều cao gấp mấy lần!”

“Vậy bây giờ Uông Long sư huynh thế nào? Bị thương thế nào? “Lý Trình Di vội vàng nghiêm túc hỏi.

“Ai à, chưa chết, chỉ là nội tạng xuất huyết nhiều, xương cốt vỡ một nửa, rất thảm. Chậm vài phút nữa khẳng định sẽ toi mạng. “Thang Chí Vĩ thở dài.

“Nghe những người của Cơ quan An ninh nói rằng kẻ tấn công là một kẻ tâm thần và tự nhận đã ra tay tấn công Uông Long vì anh ta thích ngủ trần truồng.”

“Đây khẳng định không phải lý do, đoán chừng là cố ý tùy tiện bịa ra. “Thang Vũ Vi trầm giọng nói.

“Mọi người đều biết là bịa ra, mấu chốt là kẻ tập kích này vào trường như thế nào? trường học giám sát một tầng lại một tầng, nghiêm ngặt cực kỳ, người cải tạo, chuyên gia vũ khí bay, người biến đổi gien cường hóa, đều trốn không thoát giám sát. Người này rốt cuộc là đi vào như thế nào?”

Manh mối bây giờ đã bắt đầu nhằm vào thầy trò trong trường. Bởi vì không tìm thấy dấu vết người từ bên ngoài vào.

Lý Trình Di và Thang Vũ Vi đều im lặng.

“Uông sư huynh quá xui xẻo. Thật là, phúc họa khôn lường”Lý Trình Di thở dài.

“Nói không sai, cũng may hiện tại y học phát triển, đầu óc không có việc gì cũng có thể chữa khỏi. Chính là máy phát lực trường mấy triệu của cậu ta, còn chưa kịp dùng đã bị đập hủy. Quả thực…. “Thang Chí Vĩ lại thở dài.

“Vậy bây giờ có thể đi thăm sư huynh không? “Thang Vũ Vi hỏi.

“Còn đang ở phòng chăm sóc đặc biệt trong bệnh viện, Chưa vào thăm được. Người nhà cậu ấy đang ở cùng. “Thang Chí Vĩ trả lời.

Ba người thổn thức một trận, ai cũng không nghĩ tới sẽ đột nhiên phát sinh loại chuyện này.

Hàn huyên một hồi về thân phận của kẻ tập kích, Thang Chí Vĩ chuyển đề tài, chuyển tới máy phát lực trường trường lực do Lý Trình Di đặt làm.

Đúng rồi, Tiểu Di, máy phát lực trường cậu cần đã tới, vừa mới đưa tới. Bởi vì thân phận người Góc chết của cậu theo lý là không thể mua, nhưng loại trang bị phòng ngự này, hạn chế không nghiêm ngặt như vũ khí bay chuyên nghiệp, cho nên tôi dùng danh nghĩa của tôi mua cho cậu.

“Rất cảm ơn thầy! “Sắc mặt Lý Trình Di nhất thời cảm động.

“Cũng không cần khách khí, dù sao cậu cũng là học sinh của tôi, chút việc nhỏ này thế nào cũng phải giúp một tay. Người Góc chết các cậu cũng không dễ dàng. “Thang Chí Vĩ thở dài.

“Người Góc chết?” Thang Vũ Vi ở một bên kinh ngạc nói, hiển nhiên cô là mới biết được.

Lý Trình Di cẩn thận giải thích tình huống của mình cho cô, nhất thời khiến ánh mắt Thang Vũ Vi nhìn anh cũng nhu hòa hơn rất nhiều.

Ba người lại hàn huyên một trận thái độ đối ứng chính sách của quốc gia đối với Góc chết, mãi cho đến khi sắp ăn cơm trưa, Lý Trình Di mới mang theo máy phát lực trường cấp bốn, rời khỏi viện nghiên cứu lắp ráp hạt nhân.

Trở về chỗ ở.

Anh đóng cửa sổ, kéo rèm cửa sổ, một mình đi xuống tầng hầm.

Từ trong một hộp đóng gói tinh xảo, lấy ra trang bị phòng ngự cường đại trị giá mấy chục triệu này.

Ngoại hình, máy phát lực trường cấp bốn chính là hình dạng đèn pin màu đen.

Một đầu thô một đầu nhỏ, bề mặt thô một đoạn in một ít chữ viết màu trắng.

Ở giữa có một vòng huỳnh quang màu đỏ, chia toàn bộ máy phát lực trường thành hai phần.

Lý Trình Di tìm bản thuyết minh, lật xem một chút.

Sau đó giữ một đầu nhỏ của máy phát lực trường và ngón tay đặt trên đường huỳnh quang màu đỏ.

“In dấu vân tay”

Một giọng nữ ngọt ngào vang lên.

Liên kết hoàn thành hoan nghênh quý khách sử dụng hệ thống an toàn phụ trợ tự động của Duy Bang. Có khởi động lực trường hay không?

Lý Trình Di bình tĩnh lại.

Khởi động.

Ong!

Trong phút chốc anh rõ ràng cảm giác được, trên người mình phảng phất bao phủ một tầng lồng thủy tinh.

Cái lồng này hoàn toàn không ảnh hưởng đến hành động của mình, thần kỳ chính là, anh vươn tay ra, cái lồng kia cũng giống như chất lỏng, theo đó biến hình, bao trùm ở trên tay anh kéo dài ra ngoài.

Đây là lực trường cấp bốn sao?

Lý Trình Di tâm niệm khẽ động.

Nhất thời hình thái dung hợp của Hoa Lân Y Tử đằng lặng lẽ hiện ra.

Hoa Lân Y vừa xuất hiện, liền nhanh chóng hòa làm một thể với vòng bảo hộ lực trường.

Hai thứ đều là lặng lẽ không có động tĩnh, nếu không là Lý Trình Di có thể cảm giác được Hoa Lân Y tồn tại, chỉ sợ còn

tưởng rằng hai tầng phòng hộ căn bản không tồn tại.

Kế tiếp, nên kiểm tra cường độ.

Lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn cho nhóm AI Nguyệt Quý.

Rất nhanh.

Tin nhắn được trả lời tự động.

Tín hiệu xung quanh đã được ngụy trang che chắn.

"Không có máy phát tín hiệu nào tồn tại."

Quét cơ sở hoàn thành, không có ống kính ghi hình tồn tại.

Xác định thứ này không có chức năng ghi hình. Cũng xác định có thể dung hợp với Hoa Lân Y của bản thân.

Lý Trình Di mới đóng lực trường, thu hồi lại.

Khối năng lượng dùng một lần thì phải đổi một khối. Mặc dù có chút lãng phí, nhưng trước khi sử dụng phải kiểm tra tốt, nếu không vạn nhất cần dùng thì không thể dung hợp, đó chính là sự cố.

Thứ này còn phải quay về tìm Thải Hồng Đường bọn họ hỗ trợ kiểm tra, xem bên trong có bị gài cái gì vào không.

Ví dụ như ghi lại các loại dữ liệu xung quanh.

Cho nên tạm thời không thể tùy tiện vận dụng năng lực siêu nhiên khác.

"Kế tiếp, là chậm rãi làm thân với Thang Vũ Vi, thông qua cô ta mua sắm trang bị vũ khí bay cao cấp hơn." Cái này không thể gấp.

Mới quen biết không bao lâu, các phương diện đều không thành thục.

Cho nên điều cần làm của Lý Trình Di vẫn còn hấp thu ác niệm.

Chương 441: Ác niệm sợ hãi

"Trong ác niệm, dễ dàng thu hoạch nhất, vẫn là sát ý, phẫn nộ, cùng sợ hãi."

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Mà sát ý, phẫn nộ, sợ hãi, trong ba thứ này, sợ hãi là lớn nhất. Chỉ cần dọa người sẽ nhận được sợ hãi.

“Cũng giống như người ở Góc chết, gặp phải nguy hiểm, người chỉ cần vô lực chống cự nguy hiểm lúc, đều sẽ sinh ra sợ hãi với cường độ lớn, có được dễ dàng, hẳn là dễ dàng nhất thu hoạch ác niệm.”

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di đem ánh mắt không tự chủ được đặt ở lồng sắt kim loại.

Trong lồng giam, đang nhốt một con chuột khổng lồ màu xám đen dữ tợn to bằng mèo con.

Anh lúc trước xem nhẹ dị hóa cho nên không cách nào khống chế đối với sinh vật bị dị hóa xấu xí

“Sợ hãi, sợ hãi” Lý Trình Di trong lòng lẩm bẩm, tự hỏi nên như thế nào nhanh chóng hữu hiệu thu hoạch loại cảm xúc này.

Bỗng nhiên trong đầu anh hiện lên một luồng ánh sáng.

“Có lẽ, có thể thu được ác niệm như vậy trong phạm vi 30 mét.

Sáng sớm hôm sau, Lý Trình Di xin thầy hướng dẫn nghỉ dài hạn, rời khỏi Long An.

Dù sao anh tới nơi này mục đích đã đạt tới một nửa, kế tiếp chính là làm thân với Thang Vũ Vi, chỉ cần cách một đoạn thời gian liên lạc một chút là tốt rồi.

Thời gian còn lại hoàn toàn tự do.

Lúc này đây, anh dự định triệt để giải quyết việc hấp thu ác niệm.

Trở lại Toại Dương, nơi này là địa bàn của anh.

Lý Trình Di nhanh chóng bắt đầu mua các loại trang phục cần thiết.

Sau đó ở khu vực trung tâm thành phố náo nhiệt, thuê một mảnh đất trống bên cạnh trung tâm thương mại.

Thời gian nửa ngày, một lều trại không lớn màu đỏ đen được dựng xong.

Bên ngoài lều treo một tấm biển: Ảo thuật khủng bố. Thu phí mỗi người mười đồng.

Biểu diễn kiếm tiền hoàn toàn phù hợp với các quy định.

Lý Trình Di tìm trung tâm thương mại bảo bọn họ hỗ trợ tuyên truyền quảng cáo, chính mình còn trả thêm 300 nghìn tiền xin phép biểu diễn

Sau đó lại tìm người của đoàn xiếc thú trong thành phố, mua lều tạm thời có sẵn, lại kéo một ít người của Minh Viễn tới hỗ trợ.

Bất quá thời gian nửa ngày, một cái lều biểu diễn ảo thuật đơn sơ, liền dựng xong.

Sau đó, chính là làm cho người ta sinh ra cảm giác sợ hãi.

…….

Trong lều bạt âm u.

Từng luồng ánh đèn màu lam nhạt, soi rọi khắp sân khấu. Đó là nguồn sáng duy nhất.

Phía dưới, sân khấu đối diện khu vực, bày mấy chục ghế kim loại đơn giản.

Lúc này dưới sự dẫn dắt của nhân viên đã có hơn mười người thưa thớt ngồi ở trong đó.

Những người này có người xách túi mua sắm, hiển nhiên mới mua xong.

Có đôi tình nhân kề sát vào nhau.

Có khi đám bạn mới ăn uống, cùng nhau tới xem.

Nhưng mặc kệ người nào, có thể đi vào nơi này, đều là vì tò mò sợ hãi cùng ma thuật mà đến.

Chu Tinh Đồng đứng ở trong góc, lẳng lặng quan sát hiện trường.

Cô hoàn toàn không thể hiểu được mạch não của ông chủ, đột nhiên vỗ đầu một cái, liền muốn chạy tới làm ảo thuật khủng bố gì?

Còn tiêu phí nhiều nhân lực tài lực như vậy, chẳng lẽ đây là sở thích cổ quái của người có tiền?

Nhưng bất kể như thế nào, cô chỉ cần làm tốt công việc của mình là đủ rồi.

"Cũng không biết ma thuật khủng bố này có ý nghĩa gì?" Trên thực tế trong lòng cô cũng có một tia chờ mong.

Xem ảo thuật dù sao cũng thoải mái hơn so với mỗi ngày khô khan chạy đông chạy tây làm việc.

……..

Rất nhanh.

Bắt đầu giờ biểu diễn, cửa lều đóng lại.

Tất cả nhân viên ra ngoài.

Ánh đèn dần dần tối lại.

Hơn mười người ở đây đều tập trung ánh mắt vào sân khấu.

Tâm tình mọi người đều bắt đầu mang theo một tia chờ mong, tò mò.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên, một người đàn ông cao lớn mặc áo đuôi tôm, từ bên trái đi ra, trong tay cầm một bộ bài.

"Chào mừng mọi người đến với buổi biểu diễn ma thuật kinh dị đã được chuẩn bị kỹ lưỡng của chúng tôi, tôi là ảo thuật gia Cao Vân. Bây giờ, phép thuật đầu tiên sắp mang đến cho bạn là Quân bài ma thuật!"

Nói xong, ảo thuật gia Cao Vân, liền bắt đầu cầm lấy bài, biểu diễn ảo thuật với quân bài.

Lúc thì bài ở chỗ này, lúc lại đi chỗ kia, có chút kỹ thuật.

Nhưng mặc kệ nhìn thế nào, người này biểu diễn đều không có tý khủng bố nào.

Chu Tinh Đồng cũng có chút nghi hoặc, bởi vì người trên sân khấu, căn bản không phải là ông chủ.

Bất quá ảo thuật trước mắt cũng coi như thú vị, ít nhất có thể xem tiếp.

Cô liền nhẫn nại tiếp tục nhìn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ảo thuật gia Cao Vân biểu diễn xong bài, lại bắt đầu tiết mục biểu diễn bồ câu tiếp theo.

Aaah!

Đột nhiên, một tiếng thét chói tai nổ tung từ một góc khán đài.

Mọi người nhao nhao tầm mắt tập trung qua, mượn ánh đèn lờ mờ sân khấu, ý đồ thấy rõ đã xảy ra chuyện gì.

Châu Tinh Đồng cũng không ngoại lệ, cô nhanh chóng đứng thẳng người, nhìn về phía bên kia.

Chỉ thấy trong góc, một nam nhân cao lớn thân hình khôi ngô, chính tay cầm một thanh chủy thủ, hung hăng đâm một người đàn ông gầy yếu ngã xuống đất.

Dao găm trong tay anh đâm liên tiếp vào ngực người đàn ông gầy yếu.

Máu theo mặt đất không ngừng chảy xuôi, còn bắn tung tóe lên cả hai người.

Tao giết mày, giết mày! Ha ha ha!

Người đàn ông khôi ngô rất nhanh từ trên mặt đất đứng lên, cầm chủy thủ mang máu, mạnh mẽ đâm tiếp về phía một nhân viên công tác đang ngây dại đứng gần đó

Uỳnh!

Nhân viên công tác thét chói tai một tiếng muốn chạy, nhưng không chạy thoát, cũng bị ngã xuống đất, một chủy thủ đâm vào ngực, thân thể nhanh chóng co quắp, máu không ngừng chảy ra ngoài.

“Giết các ngươi, giết các ngươi!!!” Người đàn ông khôi ngô lần nữa lao đến đâm những người khác.

A a a!!

Trong phút chốc, tất cả mọi người đều hoảng sợ.

Chương 442: Kinh hoàng

Tất cả người xem đều kinh hoàng đứng dậy, như ong vỡ tổ xông về phía lối ra.

Nhưng lối ra bằng cách nào đó đã bị khóa lại.

Mắt thấy người đàn ông khôi ngô kia cầm chủy thủ, lại bổ nhào hai người.

Máu trên con dao găm càng lúc càng nhiều, anh tiếp tục lao về phía những người còn lại.

Khán giả càng hoảng sợ.

Tiếng thét chói tai tiếng khóc nhao nhao nổ tung, hơn mười người giống như ruồi không đầu cũng, bắt đầu ở trong lều chạy tán loạn.

Giết người!

Mau báo cảnh sát đi!

"Mẹ ơi!"

"Liều mạng với hắn! Hắn chỉ có một mình sợ cái gì!?

Một người đàn ông khỏe mạnh không tin, nhào tới, sau đó vài cái liền bị chủy thủ đâm thủng lồng ngực, ngã xuống đất không dậy nổi.

Điều này khiến những người còn lại càng thêm sợ hãi.

Ha ha ha ha!!

Người đàn ông khôi ngô cầm chủy thủ trong tay cười ngạo nghễ, bỗng nhiên, chủy thủ trong tay anh ném lên trên.

Phụt!

Chủy thủ trong nháy mắt nổ tung, hóa thành một cánh hoa lay-ơn màu vàng rực rỡ.

Cánh hoa chậm rãi rơi lả tả, chưa chạm đất liền nhạt đi biến mất.

Lúc này tất cả những người bị đâm thủng lồng ngực đều đứng dậy.

Mọi người đừng sợ, buổi biểu diễn vừa rồi đều do nhân viên công tác phối hợp hoàn thành.

Hai tay người đàn ông khôi ngô giơ cao, một tầng lực trường ôn nhu vô hình, như gió xuân, bao trùm tất cả mọi người trong vòng mười mét chung quanh.

Thấy một màn như vậy, phát hiện căn bản không có người bị giết.

Khán giả còn đang tán loạn khắp nơi nhất thời động tác chậm lại.

Sau đó là từng đợt tiếng thở phào nhẹ nhõm, một số người nhịn không được tò mò chủ động tiến lên, sờ vết thương của nhân viên công tác.

Nhưng căn bản sờ không tới bất kỳ vết thương nào, lúc trước hiển nhiên toàn bộ là biểu diễn.

Lúc này mọi người mới hoàn toàn tin tưởng, vừa rồi những thứ kia thật sự chỉ là ảo thuật biểu diễn.

Khán giả kịp phản ứng bắt đầu lục tục vỗ tay.

Nhưng cũng có một số người trái tim còn đang đập rất nhanh, miệng mắng chửi đĩnh đạc, đối với loại biểu diễn đe dọa nửa thật nửa giả này cực kỳ bất mãn.

Lý Trình Di đứng giữa khán đài, cũng không bất ngờ.

Những thứ này đã sớm ở trong dự liệu của anh.

Nhưng không sao.

Chỉ cần khống chế tốt vấn đề an toàn, không cho người già yếu bệnh tật tiến vào xem, chú ý không phát sinh sự kiện giẫm đạp, hết thảy sẽ không thành vấn đề.

Cho dù thật sự có vấn đề, có anh ở đây cũng không làm cho ai bị thương.

Khóe miệng anh hơi nhếch lên.

Cảm thụ được ác niệm phản hồi không ngừng truyền đến của Ác Chi Hoa, tâm tình cực kỳ thoải mái.

Sợ hãi+1

Sợ hãi+1

Sợ hãi+1

Sợ hãi cuồn cuộn không ngừng kéo dài, ước chừng hơn hai mươi lần, mới dừng lại.

Những người này đại bộ phận đều chỉ cung cấp một đến hai điểm ác niệm giá trị.

Một người có rất ít ác niệm.

Nhưng lượng lại bù chất!

Tổng cộng hơn mười người cộng lại, ngắn ngủi chưa tới nửa giờ, đã cung cấp cho anh tổng cộng 24 điểm ác niệm.

Tuy rằng so ra kém những cường giả truyền thống như Trang Di Cảnh, nhưng phương thức được ở chỗ có thể cuồn cuộn không ngừng, không ngừng đổi người mới.

Sau đó, mọi người thu dọn hiện trường, Lý Trình Di lên sân khấu biểu diễn mấy màn ảo thuật tay không đốt tấm ván gỗ, màn biểu diễn liền kết thúc.

Khán giả lần lượt được sắp xếp rời đi.

Tiếp theo, chính là trận tiếp theo.

Lý Trình Di thay đổi phương thức khác.

Như là đột phát hỏa hoạn, giả dạng thành bề ngoài khủng bố để lòe người xem.

Từ bảy giờ bốn mươi phút tối, biểu diễn đến mười một giờ mới kết thúc.

Số người vào mỗi đợt biểu diễn tuy không nhiều lắm, nhưng ác niệm thu hoạch đều tương đối ổn định.

Đến khi hoàn toàn tan cuộc, độ thu thập ác niệm, rốt cục đạt tới hơn 100.

Phương pháp tích tiểu thành đại này nhanh hơn Lý Trình Di tưởng tượng rất nhiều.

Cạn ly!

Tan cuộc, trong một nhà hàng sang trọng gần đó.

Lý Trình Di bao một nhà hàng mời tất cả nhân viên công tác liên hoan.

“Buổi biểu diễn đầu tiên hôm nay, nhờ có sự giúp đỡ to lớn của mọi người, vì biểu đạt cảm tạ đối với mọi người, tiền lương hôm nay toàn bộ tăng gấp đôi!”

Lý Trình Di bưng rượu mời mọi người.

Ôi!

Lập tức mọi người ở đây phát ra tiếng hoan hô.

Giám đốc Lý thoáng quá!

Ngày mai Giám đốc Lý còn tới không?

“Ngày mai tiếp tục, nhưng có thể đổi cách khác. “Lý Trình Di cười nói. Ở chỗ này, còn phải cảm tạ ảo thuật gia Cao Vân tiên sinh. Ông đã khiến cho buổi biểu diễn thành công ngoài mong đợi”

“Đâu có đâu có, Giám đốc Lýquá khách khí. Kỳ thật, trang phục cao cấp có thể tạo ra hiệu ứng khủng bố hơn. “Cao Vân mỉm cười nói.

Ông ta là chuyên gia về phương diện này mà Lý Trình Di đặc biệt mời tới.

Ảo thuật gia chỉ là trình độ nghiệp dư, ông ta thật sự lợi hại chính là mảng quay phim kinh dị.

Nói cách khác, ông ta thực sự là một đạo diễn phim kinh dị.

Rất nhiều đề nghị của Cao Vân tiên sinh, tôi đều ghi chép lại, kế tiếp tôi sẽ thành lập phòng làm việc ảo thuật, mời mọi người gia nhập và ký hợp đồng. Có ý định có thể bàn bạc hợp tác với thư ký Tinh Đồng của tôi.

Lý Trình Di mỉm cười nói.

Anh ấy đang trong tâm trạng tốt.

Mãi mới tìm được một phương thức hấp thụ ác niệm chân chính xem như ổn định.

So sánh mà nói, hấp thụ hoa khí hiện tại cũng không tính là khó, điểm khó chính là cách tập trung ác niệm.

Cho nên con đường ma thuật khủng bố này, thậm chí còn có thể mở rộng. Biến thành một chương trình kinh dị thậm chí dựng lên một bộ phim kinh dị.

Lý Trình Di rất muốn biết, nếu như hắn đóng phim, chính mình làm nhân vật chính tạo ra sợ hãi, thì mình có thể hấp thu ác niệm hay không.

Nếu như có thể, như vậy hắn hoàn toàn có thể ở thời điểm công chiếu phim của mình, theo người xem cùng vào rạp chiếu phim quan sát, từ đó hấp thu khoảng cách gần.

Chương 443: Ý tưởng mới

Từ trên người Cao Vân, anh nhận được không ít linh cảm và ý tưởng mới.

Những ý tưởng này đều hợp pháp. So với phương pháp lúc trước anh đi gây sự cao cấp hơn nhiều cũng ít rắc rối hơn.

Sau một bữa cơm, chỉ có một phần nhỏ người tìm Chu Tinh Đồng ký hợp đồng, gia nhập phòng làm việc.

Những người còn lại đều tìm cớ rời đi. Hiển nhiên không xem trọng dự án này.

Phỏng chừng phần lớn là cho rằng Lý Trình Di chỉ là nhất thời tùy hứng, căn bản không có khả năng lâu dài.

Lý Trình Di cũng không thèm để ý.

Mời Cao Vân hỗ trợ chế tạo kịch bản cho lần biểu diễn tiếp theo, cũng đưa ra giá một triệu.

Cao Vân tâm tình kích động, vỗ ngực cho thấy mình tuyệt đối hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi cơm nước no nê, mọi người tan cuộc.

Lý Trình Di và Châu Tinh Đồng ngồi lên xe về Vĩnh An Uyển.

Cửa sổ xe lắc lư, gió lạnh thổi vào, khiến Chu Tinh Đồng tỉnh táo không ít.

Cô quay đầu nhìn ông chủ.

Ông chủ thật sự muốn nghiêm túc làm tiếp?

“Tôi thích biểu diễn như vậy, có thể mang đến thư giãn cho mọi người sau những áp lực, không phải rất vui vẻ sao?”

“Vậy” Chu Tinh Đồng chần chờ, “Ông chủ lúc trước anh làm những cánh hoa màu vàng kia, là từ đâu tới?”

Đó chỉ là hiệu ứng hình chiếu điện tử, không phải thật. “Lý Trình Di trả lời.

“Vậy có hai lần, anh rõ ràng ở sân bên phải, như thế nào thoáng cái đến bên trái?”

“Đó là ảo thuật, nói ra sẽ không có cảm giác thần bí. “Lý Trình Di mỉm cười.

Chu Tinh Đồng im lặng.

Nhìn ông chủ Lý Trình Di trong xe, cô bỗng nhiên có cảm giác khó hiểu.

Người trước mắt, rõ ràng ở trước người cô, khoảng cách gần như vậy, rồi lại cho người ta một loại cảm giác rất xa rất xa.

Bí ẩn.

Nguy hiểm.

Mạnh mẽ.

Thần kinh.

Một ông chủ khôi ngô thần kinh thích hoa cỏ, còn tập luyện cận chiến rất mạnh, kiêm ảo thuật gia, thích tạo ra khủng bố, kinh hoàng, sau đó ở trong đám người cười ha ha.

Một mâu thuẫn kết hợp như vậy, làm cho Chu Tinh Đồng không khỏi lạnh cả người.

Cô không biết Lý Trình Di nhìn cô như thế nào. Nhưng khoảng cách người như vậy quá gần, làm cho cô không tự chủ

được cảm giác có chút sợ hãi.

“Đừng sợ. “Lý Trình Di nhẹ nhàng nói. Người Góc chết cần không ngừng đối mặt với áp lực tử vong, cho nên luôn có đủ loại phương thức phát tiết. Có chút kỳ quái cũng rất bình thường”.

Anh nhẹ giọng an ủi.

Đồng tử Chu Tinh Đồng co rụt lại, có loại cảm giác run rẩy thể xác và tinh thần trong ngoài đều bị hoàn toàn nhìn thấu.

Sợ hãi cô vừa mới hiện lên trong lòng, liền lập tức bị người trước mắt phát giác.

Thật nhạy bén.

Mà lúc này, Lý Trình Di cũng đã đem lực chú ý chuyển dời đến ác chi hoa ấn ký của mình.

Với sự tập trung của mình, một dòng thông tin phản hồi tuôn ra từ dấu ấn và chảy vào tâm trí của mình.

“Ác niệm: 107% (có thể tự do phân phối hoa thần vị khác)”

Đây chính là toàn bộ ác niệm hiện tại của anh, cứ như vậy trong một buổi tối, liền hoàn thành tiến hóa ác niệm một đóa chủ hoa!

Có thể thấy được phương thức như vậy tiềm lực lớn bao nhiêu.

“Như vậy, nên lựa chọn cái nào để hoa thần vị tiến hóa trước?” Sau khi tâm trạng vui mừng, Lý Trình Di cũng bắt đầu suy tư.

Hoa Tử đằng rất cân bằng về mọi mặt, nhưng đều không nổi bật.

Lay-ơn tấn công phòng thủ đều mạnh, hoa ngữ cũng có thể sử dụng ở rất nhiều nơi. Sử dụng thường xuyên nhất.

Hoa lân y Tử ngọc lan phòng hộ rất yếu, tuy rằng rất cân đối, nhưng phòng ngự thể chất tốc độ lực lượng, các phương diện đều không bằng một nửa hoa Tử đằng. Hiển nhiên sức mạnh chủ yếu tập trung vào hoa ngữ.

Hai loại hoa còn lại, hoa khí Tiết mao phi liêm chưa đầy, hoa hướng dương đến cực thể, không thể tiến hóa, ác niệm cũng

không có ý nghĩa.

Hoa Tử đằng, Lay-ơn, Tử Ngọc Lan. Nên tiên tiến hóa cái nào?

Trong đầu Lý Trình Di trong nháy mắt liên tưởng đến, cảnh tượng lúc trước mình bị Vũ khí bay Thập Nhất Phi Lưu dễ dàng phá vỡ phòng hộ.

Lúc này đã có quyết định.

Lay-ơn rồi!

Công năng tấn công, phòng thủ của Lay-ơn tăng lên cũng không tệ, đặc biệt là hoa ngữ kiên cố, phạm vi sử dụng cực kỳ rộng. Trợ giúp rất lớn đối với việc nâng cao phòng hộ tổng thể.

Anh tâm niệm vừa động.

Nhất thời ác niệm một trăm điểm, nhanh chóng chảy vào trong ô vuông Lay-ơn.

Hoa Lân Y Lay-ơn: Độ tiến hóa lần thứ hai 100%, ác niệm: 100.

"Tiến hóa bắt đầu."

Trong phút chốc, một tia kim sắc nhạt lóe lên từ ô vuông Lay-ơn trong ấn ký Ác Chi Hoa.

Vài giây sau, ánh sáng yếu tắt.

Lay-ơn tiến hóa lần thứ hai, hoàn thành chính là dung hợp hình thái tiến hóa tàng hình.

Cường độ cũng không đề cao bao nhiêu.

Nhưng Lý Trình Di cũng không thèm để ý, hiện tại tìm được con đường ổn định hấp thu ác niệm. Như vậy ngày mai ngày mốt cùng lắm thì làm thêm chút nữa là tốt rồi.

Mùa này vẫn còn hoa Lay-ơn, hơn nữa Lay-ơn chủng loại nhiều, còn có thể tiếp tục đi Long An hấp thu.

Nhưng rất nhanh, một luồng tin tức mới nhập vào trong đầu Lý Trình Di.

Tiến hóa hoàn thành.

“Bởi vì ác niệm chủ thể tiến hóa, tuyệt đại bộ phận sử dụng loại hình đơn nhất.”

Hoa Lân Y phát sinh ác niệm dị hóa - - sau khi mặc Hoa Lân Y, tùy cơ có thể triệu hoán một mật kiếm. (Cảnh báo: nghi thức Triệu hoán hoàn toàn ngẫu nhiên, mật kiếm có thể xuất hiện tác dụng phụ, xin cẩn thận)’

Xem một loạt tiến hóa tăng lên.

Cảm xúc vừa rồi của Lý Trình Di coi như ổn định, lúc này mở to hai mắt.

Tiến hóa ác niệm đơn nhất, lại còn có tác dụng này!?

Chương 444: Mật kiếm

Vĩnh An Uyển.

Tầng hầm tối tăm.

Lý Trình Di một thân Hoa Lân Y hoa Lay-ơn, ánh đèn yếu ớt ở trên người anh phản xạ ra, chiếu rọi ở chung quanh mặt tường mặt đất, lưu lại luồng luồng ánh sáng bạc.

Mật kiếm, rốt cuộc là thứ gì?

Anh đối với ác niệm dị hóa dẫn đến triệu hoán mật kiếm tương đối tò mò, bởi vậy sau khi trở lại nơi này, liền trước tiên làm tốt toàn bộ chuẩn bị.

Các loại đo đạc dụng cụ, toàn bộ mở ra, chính là vì ghi chép cái gọi là Mật kiếm là như thế nào triệu hoán.

Chính xác mà nói, anh đối với Ác Chi Hoa đưa ra phương thức triệu hoán này, càng cảm thấy hứng thú.

Bởi vì triệu hoán, liền đại biểu Mật kiếm vốn là tồn tại, chỉ là đem gọi nó đến bên người mình mà thôi.

Như vậy nơi tồn tại Mật kiếm, là nơi nào?

Đây là điểm mà Lý Trình Di cảm thấy hứng thú.

Rầm rầm.

Anh giơ tay lên, giữa áo giáp phát ra tiếng ma sát rất nhỏ.

Một chút chất lỏng màu đen từ lòng bàn tay anh chảy ra, chậm rãi nhỏ xuống.

Bộp.

Chất lỏng rơi xuống đất, bắn tung tóe một hình ảnh kỳ lạ.

Ánh sáng đỏ nhanh chóng sáng lên, sau đó mở rộng. Đảo mắt đã mở rộng tới một vòng tròn đường kính hơn một mét, bao quát vị trí Lý Trình Di đứng.

Có triệu hoán Mật kiếm hay không? Câu hỏi của Ác Chi Hoa truyền ra.

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào vòng tròn ánh sáng đỏ trên mặt đất, dừng một chút.

Có!

Anh trả lời.

Trong phút chốc, mặt đất trong vòng tròn ánh sáng đỏ phảng phất như bùn, bắt đầu vặn vẹo, sôi trào.

Sự sôi trào này kéo dài một lúc.

Tiếp theo, chính giữa, một chuôi kiếm màu đỏ như máu chậm rãi nổi lên.

Trên chuôi kiếm quấn quanh một tia tơ đỏ sậm, chỗ bảo vệ tay là hình chữ Y do tinh thể tím đen tạo thành.

Ngay sau đó là vỏ kiếm.

Trên vỏ kiếm màu đen, hai mặt đều tự khắc một lượng lớn ký hiệu hoa văn tím đen.

Cuối cùng còn có hoa văn hỏa diễm chạm rỗng. Hoa văn kia tựa hồ khắc một khuôn mặt hình tam giác quái dị thống khổ.

Bộp.

Cùng với kiếm càng ngày càng lên cao, Lý Trình Di bắt lấy chuôi kiếm, rút ra.

Rất nhanh, mặt đất hào quang tán đi, khôi phục hình thái sàn nhà như ban đầu. Chỉ có Lay-ơn màu tím đen trong tay, chứng

minh vừa rồi Lý Trình Di nhìn thấy không phải là biểu hiện giả dối.

Vô căn cứ từ trên mặt đất triệu hoán ra một thanh kiếm?

Lý Trình Di hoàn toàn không cách nào hiểu được, vừa rồi kiếm này là nhô ra như thế nào.

Bất quá nghĩ đến Hoa Lân Y cũng là hình thức tương tự, trong lòng anh hơi buông lỏng một chút.

Cầm lấy kiếm, anh cẩn thận đánh giá vẻ ngoài.

Toàn bộ thanh kiếm dài chừng 1,5m, chuôi kiếm chiếm cứ một phần năm chiều dài, hoa văn trên vỏ kiếm không phải là phong cách anh từng thấy, tựa như rất nhiều rất nhiều bộ lông xoăn, nếp nhăn, chồng lên lộn xộn trộn lẫn cùng một chỗ, làm cho người ta có một loại cảm giác hỗn loạn khó chịu.

“Tiếp theo, xem thanh kiếm này rốt cuộc có tác dụng gì.”

Thu hồi tầm mắt, Lý Trình Di đưa tay cầm chuôi kiếm.

Xì.

Một luồng phản quang màu bạc tinh khiết từ trong vỏ kiếm chậm rãi sáng lên.

Cùng lúc đó, ở giữa thân kiếm màu bạc, từng luồng ký tự thần bí liên tiếp sáng lên ánh sáng đỏ.

Một luồng tin tức trong nháy mắt nhập vào đầu Lý Trình Di.

Đó là năng lực tự thân của một chiêu Mật kiếm.

Từ lúc bắt đầu rút kiếm, liền đại biểu phóng thích một chiêu năng lực này!

Cái gọi là Mật kiếm, hóa ra là ý này. Mật có nghĩa là một kích tất sát! Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu ra.

Keng.

Anh cắm mạnh chuôi kiếm vào vỏ

Ở tầng hầm địa bàn của mình, tuyệt đối không thể phát động năng lực Mật kiếm.

Dựa theo tin tức Mật kiếm phản hồi, rút kiếm chính là bắt đầu khởi động năng lực kiếm chiêu.

Một khi rút xong, năng lực phóng thích, vạn nhất uy lực quá lớn, dẫn đến ảnh hưởng không tốt, hư hao vẫn là chính mình.

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di nắm Mật kiếm, nhất thời nhíu mày.

Buông tay ra.

Mật kiếm trong nháy mắt tán loạn, hóa thành vô số cánh hoa Lay-ơn kim sắc biến mất.

Sau đó anh đi tới trước dụng cụ kiểm tra đặt xung quanh, kiểm tra một chút.

Cho dù là ghi hình hay là cảm ứng phóng xạ, đều không có ghi lại tình huống vừa rồi của anh.

Chỉ là thời điểm cuối cùng trên tay chợt lóe, liền có thêm cả thanh Mật kiếm.

Loại biểu hiện đột ngột này, cho thấy quá trình triệu hoán lúc trước hoàn toàn không thể nhìn thấy.

Xác định không có ghi chép lại tình huống, Lý Trình Di nhìn sắc trời có chút âm u bên ngoài cửa sổ sân nhà.

Xem ra, vẫn phải tìm một người làm công cụ.

Tán đi Hoa Lân Y trên người, anh bước nhanh rời khỏi tầng hầm ngầm.

…….

Một lát sau.

Tại một khu hoang dã cách Vĩnh An Uyển mấy cây số.

Nhẹ nhàng rút ra.

Vừa vặn là nơi lần trước Lý Trình Di và Lý Thân Tuệ giao thủ.

Anh một thân Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm, sau lưng lưỡi dao kim loại tạo thành hai cánh quạt, lẳng lặng đứng ở bên cạnh quốc lộ.

Một tấm vải trắng lớn trải trên mặt đất trước mặt anh.

Trên đó viết: Cầu chiến, thắng không kiêu, bại không nản.

Quang mang Bạch tinh sáng ngời ở trên người anh giống như mạ một tầng ngân sa nhàn nhạt.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Ước chừng hơn nửa giờ sau.

Một luồng đoản kiếm màu lam từ bầu trời đêm xa xa bay tới.

Lý Trình Di nhìn thấy, vội vàng vẫy tay với nó.

Vèo!

Đoản kiếm lơ lửng trước người Lý Trình Di hơn mười mét. Cách mặt đất chừng năm mét, giống như đang quan sát anh.

'Cậu còn dám tới?! "Một giọng nữ có chút phiền não từ trong phi hành khí truyền ra.

"Hôm nay ánh trăng không tệ, nghỉ ngơi quá sớm, chẳng phải là đáng tiếc sao?"Lý Trình Di tay phải lưng ở phía sau, lặng lẽ khởi động máy phát lực trường.

Một tầng bảo hộ vô hình nhanh chóng bao phủ lấy anh.

Đồng thời, lúc trước triệu hoán ra Mật kiếm, vô thanh vô tức hiện lên đến trong tay anh.

Mật kiếm thứ này, chỉ là lần đầu tiên cần triệu hoán, sau đó có thể vẫn sử dụng.

Nhưng nếu hư hỏng thì phải chờ cơ hội triệu hoán tiếp theo. Đây là lời giải thích thông tin kèm theo.

Chương 445: Tự mình trốn đi

"Tên côn đồ, cậu hẳn là rõ ràng vì sao lần trước ta động thủ với cậu. "Trên vũ khí bay tiếp tục truyền ra giọng nữ. Hiển nhiên lần này cô ta cũng lười che giấu.

"Cho nên?" Lý Trình Di tiến tới gần cô.

"Cho nên, cậu nên biết điều một chút! Tự mình trốn đi a!!

Xì!

Trong phút chốc đoản kiếm màu lam bắn ra, phần đuôi nổ tung một luồng bạch khí, đâm vào mặt Lý Trình Di.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, tùy thời chuẩn bị vận dụng Ảnh Thiểm chạy trốn.

Anh không trốn, cũng không phản kích ngăn cản, mà là muốn thực tế nhìn xem lực phòng ngự của lực trường cấp bốn có thể ngăn trở tiến công của Chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp hay không.

Phốc.

Vũ khí bay hung hăng đâm ở trước người anh nửa mét, liền giống như đâm vào trong một luồng bùn nhão, tốc độ nhanh chóng chậm lại. Hơn nữa kích động từng vòng sóng gợn trong suốt khuếch tán ra bốn phía.

Theo gợn sóng khuếch tán, hình dạng của toàn bộ lực trường hiện lên rõ ràng.

Xì!

Trong phút chốc, vũ khí bay bị lệch hướng, trượt về phía bên phải, hơn nữa trong đêm thoáng cái bay ra mấy chục mét mới hòa hoãn giảm tốc độ trở về.

Chặn được rồi! Lý Trình Di trong lòng buông lỏng.

Lực trường cấp bốn quả nhiên cường hãn!

Anh đơn thuần sử dụng lực trường bảo vệ, không ngờ cũng chặn được công kích vũ khí bay của Lý Thân Tuệ.

Không hổ là loại cao cấp nhất, danh bất hư truyền!

Lần này không có hiệu quả, tựa hồ cũng ngoài dự liệu của Lý Thân Tuệ.

Cô điều khiển phi hành khí xoay tròn một vòng giữa không trung, không rên một tiếng, lại từ sau lưng bay về phía Lý Trình Di.

Phụt!

Lại là một tiếng trầm đục.

Vũ khí bay lần thứ hai bị chặn lại bay lệch đến nơi khác khác.

“Lực trường cấp bốn!? “Lần này hiển nhiên cô đã nhìn ra át chủ bài phòng ngự mới của Lý Trình Di.

“Thật sự cho rằng thứ này có thể ngăn cản tôi!? “Trong giọng nói của cô toát ra một tia tức giận.

Rất nhanh, trên vũ khí bay đoản kiếm bắt đầu sáng lên từng mảnh hoa văn huỳnh quang phức tạp như bảng mạch điện.

Từng luồng không khí vờn quanh nó bắt đầu vặn vẹo, xoay tròn.

Bạch khí trên lưỡi kiếm cũng càng ngày càng nhiều, cơ hồ thành thực thể.

“Hình thức kiếm trận - Trọng Yên mở ra. ” vũ khí bay đoản kiếm vang lên tiếng điện tử máy móc.

Tăng tốc mở ra.

Cưỡng chế khóa chặt mở ra.

“Chết đi!! “Lý Thân Tuệ một thân gầm nhẹ.

Vũ khí bay đoản kiếm ầm ầm phá vỡ rào cản âm thanh, bắn về phía Lý Trình Di.

Trong nháy mắt, khi Vũ khí bay đoản kiếm tiếp cận khoảng cách mười thước, thân kiếm không tiếng động phân giải, chợt hóa thành mấy chục thanh đoản kiếm hình thái nhỏ hơn.

Tất cả đoản kiếm chấn động, cuồn cuộn lên một lượng lớn khói trắng.

Khói thuốc hội tụ. Mơ hồ hình thành một con chim thuần trắng dài hơn một mét, kèm theo tiếng hí bén nhọn đánh về phía Lý Trình Di.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, không né tránh.

Ánh mắt anh gắt gao nhìn chằm chằm con Yên Điểu cấp tốc tới gần, Ảnh Thiểm tùy thời chuẩn bị sử dụng.

Rất nhanh, Yên Điểu càng ngày càng gần, ở trong tầm nhìn của anh rốt cục, thoáng cái đụng vào bảo hộ lực trường cấp 4.

Từ góc độ của anh, có thể thấy rõ ràng khói trắng cùng lực trường trong suốt đè ép lẫn nhau.

Lực trường lần này rõ ràng biến hình nghiêm trọng hơn so với lúc trước, điên cuồng lõm vào bên trong.

“Chịu không nổi! Lý Trình Di trong lòng sáng tỏ, biết được đây chính là cực hạn của lực trường cấp bốn.

Bốp!

Trong phút chốc, bóng người đột nhiên biến mất, đột nhiên xuất hiện trong một bóng cây cách đó mười thước.

Nhưng bóng người trong bóng cây cũng chỉ xuất hiện trong chớp mắt, liền tiếp tục biến mất.

“Đừng nghĩ trốn! “Thanh âm Lý Thân Tuệ từ phía sau truyền ra.

Ngay sau đó là tiếng phá không vũ khí bay nhanh chóng đuổi tới.

Lý Trình Di có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới người này giám sát được đối với toàn bộ xung hoàn cảnh quanh.

Anh lúc này đã liên tục dùng Ảnh thiểm năm lần, đến ngoài năm mươi mét trong rừng rậm.

Trong rừng một mảnh u ám, mấy con thằn lằn chậm rãi bò trên cây, trong không khí mảng lớn côn trùng bay vù vù.

Lý Trình Di xoay người, xác định lực trường đã khôi phục bình thường. Lúc này cầm Mật kiếm, nhìn về phía vũ khí bay đoản kiếm cấp tốc quay đầu bay tới.

Vừa lúc thử uy lực.

Anh một tay cầm chuôi kiếm, một tay cầm vỏ kiếm. Nhẹ nhàng rút kiếm.

Xì.

Một luồng ngân quang sáng lên.

Trên thân Mật kiếm, từng ký hiệu màu đỏ không ngừng sáng lên.

Đột nhiên, Lý Trình Di tăng tốc độ, rút ra ngoài.

Keng!!

Vô số ngọn lửa màu tím trống rỗng hiện lên xung quanh anh.

Mật kiếm Ứng Long!

Hỏa diễm hóa thành màn sáng, ngăn cản ở trước người anh.

Trong màn sáng một luồng sáng hai cánh trường long do hỏa diễm tạo thành, ầm ầm lao ra, ầm ầm đánh về phía vũ khí bay bay tới.

Vũ khí bay Hỏa Long nháy mắt va chạm.

Ầm ầm!!!

Không có va chạm giao tranh, trong nháy mắt khi tiếp xúc, Dực Long tạo thành hỏa diễm liền nổ tung.

Hỏa cầu to lớn đường kính năm mét trong nháy mắt hình thành, lần nữa nổ tung ở trong rừng

Từng luồng xúc tu hỏa diễm màu đỏ tía, từ trong hỏa cầu phân giải bay ra, kéo dài bốn phương tám hướng.

Nhưng quỷ dị chính là, loại tử hồng hỏa diễm tự nhiên không đốt cây cối, chỉ là trùng kích vật lý khiến cây cối xung quanh đổ rạp.

Ánh lửa không kéo dài lâu, chỉ vài giây đã nhanh chóng mờ nhạt.

Xì!

Vũ khí bay đoản kiếm màu lam lung lay, tóe ra luồng lửa bay về phía xa.

Có thị lực huyết mạch Ảnh Long, Lý Trình Di có thể nhìn thấy rất rõ ràng, trên thanh đoản kiếm màu lam kia phủ kín đủ loại vết xước, một số chỗ thậm chí xuất hiện biến sắc rất nhỏ.

Hiển nhiên uy lực của Mật kiếm vượt xa dự đoán của đối phương.

Vũ khí bay bị thương rồi!

“Cậu chờ đó cho ta! “Thanh âm Lý Thân Tuệ xa xa bay tới.

“.”

Lý Trình Di không nói gì, đây là cái gì, trẻ con sao?

Chương 446: Uy lực Mật kiếm

So với những đối thủ trước đó anh giao thủ, vị đại học Trung Dịch này, tuy rằng thực lực mạnh hơn một đoạn, nhưng tính cách tựa hồ rất không thành thục. Nhìn Vũ khí bay hoàn toàn rời đi, biến mất không thấy.

Anh xác định đối phương không có ý trở về, mới xoay người vận dụng Ảnh Thiểm, hướng Vĩnh An Uyển trở về.

Bài kiểm tra này rất rõ ràng.

Lực trường cấp bốn có thể chính diện ngăn cản ba lần tiến công của Chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp.

Cái này đã rất tốt rồi. Trong lúc cao thủ giao chiến, liên tục bị bắn trúng ba lần, cơ bản là tuyệt đối hạ phong.

Lực trường cấp bốn đơn thuần có thể ngăn cản ba lần, vậy sau khi dung hợp Hoa Lân Y thì sao?

Cấp bậc cao hơn thì sao?

Lý Trình Di tương đối chờ mong.

Mặt khác chính là Mật kiếm.

Trên đường trở về, anh lần nữa nhấc Mật kiếm lên xem xét.

Nhưng Mật kiếm đã ra khỏi vỏ, ký hiệu màu đỏ trên thân kiếm màu bạc đã hoàn toàn không sáng nữa.

Tùy ý vung vài cái, cũng không có hiệu ứng ngọn lửa màu tím vờn quanh.

Hiển nhiên vừa rồi một kiếm kia hao hết sức mạnh.

“Từ phản hồi nhận được khi triệu hoán đến xem.” Cách dùng Mật kiếm này, là bình thường ở trong vỏ kiếm sẽ tự động tích góp từng tí một lực lượng, đến khi cần thiết, lại rút kiếm giết địch. Chu kỳ dưỡng ấm là một tháng một lần.”

Khó trách gọi là Mật kiếm, cách dùng này chỉ có thể làm át chủ bài lật ngược tình thế vào thời khắc mấu chốt.

“Hơn nữa Mật kiếm này uy lực là lớn, khiến chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp đều có thể tổn thương, đáng tiếc uy lực

cũng là cố định.” Không có biện pháp tăng cường cường hóa theo ta như Hoa Lân Y.

Có ưu điểm cũng có khuyết điểm.

Nhưng Mật kiếm xuất hiện, cuối cùng làm cho Lý Trình Di chân chính có sức mạnh đối phó với chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp.

Kết hợp với máy phát lực trường cấp bốn, một công một phòng, hiệu quả rất tốt.

Những phát triển này tất cả đều tốt, chính là phiền toái duy nhất.

…….

Trong Vĩnh An uyển.

Lý Trình Di tản Hoa Lân Y ra, giơ tay lên nhìn mu bàn tay mình.

Làn da nơi đó vốn bình thường, lúc này đã hiện ra từng luồng hắc văn rõ ràng.

Ảnh Thiểm dùng nhiều quá. Phải khôi phục điều dưỡng thật tốt, ngắn hạn không thể dùng nữa.

Hắc văn sẽ theo nghỉ ngơi điều chỉnh chậm rãi nhạt dần, lúc trước hắc văn trên tay anh chính là biến mất như vậy.

Nhưng trong khoảng thời gian này, tần suất anh dùng Ảnh Thiểm có chút quá cao.

May mà Vũ khí bay của đại học Trung Dịch bị hao tổn, ít nhất sẽ không làm phiền ta trong thời gian ngắn.

Lý Thân Tuệ người này từ khi tới Toại Dương, liền vẫn ở chỗ này không đi.

Rõ ràng là được gửi đến đây đặc biệt để trấn áp đám đông.

Bọn họ không trực tiếp động thủ với Khu vườn Vận mệnh, dựa theo Liễu Thông Bắc nói, là ngại bối cảnh Thải Hồng Đường.

Nhưng đối với tên côn đồ là anh, lại là hạ thủ không chút lưu tình.

Chỉ cần anh ra khỏi thành, đó chính là tùy thời truy kích.

Bất quá hiện tại thì tốt rồi, vũ khí bay bị hao tổn, trở về sửa chữa không biết tốn bao nhiêu tiền. "Lý Trình Di một lần nữa đem Mật kiếm cắm trở lại vỏ kiếm, để cho nó ôn dưỡng.

Cái này đạt được vũ khí đặc thù ngoài ý muốn, khiến anh kinh hỉ không nhỏ.

Đợi một lát ở Vĩnh An Uyển, một giờ sau, anh lại ra ngoài đi tới vùng hoang dã giữa thành phố.

Lúc trước cùng Lý Thân Tuệ giao thủ một hồi lâu, cũng không có động tĩnh.

Cũng không có vũ khí bay đuổi theo.

Rốt cục xác định, đại học Trung Dịch bên kia, chuyên gia vũ khí bay tới phỏng chừng chỉ có một mình Lý Thân Tuệ.

Hoặc là chỉ có cô ta thực lực mạnh nhất.

Sau khi xác định tin tức, Lý Trình Di lại trở về, hài lòng ngủ một giấc thật ngon.

Tạm thời giải quyết phiền toái, anh kế tiếp cần đẩy nhanh tiến hóa Hoa Thần Vị.

Dựa theo thời gian, Góc chết mới, tùy thời có thể bước vào

……

24 /2.

Long An.

Nhà Thang Vũ Vi.

Ha ha ha! Thật buồn cười!

Trên sô pha, Thang Vũ Vi một tay cầm khoai tây chiên, một tay vỗ tay vịn, cười đến gần như muốn ngã.

Trên TV chiếu là chương trình giải trí của các ngôi sao.

Hoạt động giải trí của Địa Nguyệt kỳ thật chủ yếu là các loại minh tinh, thể thao, phim truyền hình, điện ảnh, thi đấu.

Mà Thang Vũ Vi mặc dù là nghiên cứu sinh đại học hạng nhất, nhưng vẫn không thể thoát khỏi sở thích cơ bản của người con gái bình thường - - xem chương trình giải trí.

Lý Trình Di không nói gì ngồi ở một bên, nhìn hot boy hot girl trên ti vi cố ý vô tình làm các loại hành động khôi hài.

Anh chỉ cảm thấy mất thời gian.

Hoàn toàn không thể cười nổi.

Nhưng mà nhìn cách đó không xa Thang Vũ Vi cười đến chảy nước mắt.

Rất hiển nhiên, tiết mục hay, chỉ là không hợp khẩu vị của anh.

Chương trình kết thúc 30 phút sau đó.

Thang Vũ Vi lau nước mắt, nhìn về phía Lý Trình Di.

Thật có lỗi, đã lâu không rảnh xem chương trình giải trí, trước kia tôi thích nhất chương trình này. Đáng tiếc, hiện tại cơ hội xem cũng ít".

"Đúng rồi, giờ chúng ta cũng không còn nhỏ nữa. "Lý Trình Di gật đầu.

Lúc này Thang Chí Vĩ bưng thức ăn bước nhanh từ phòng bếp đi ra, bày sẵn món ăn trên bàn trà trước mặt hai người.

Lý Trình Di vội vàng đứng dậy hỗ trợ.

"Thầy gọi em một tiếng là được rồi, sao còn tự mình bưng tới? Thầy nấu ăn đã đủ vất vả rồi".

"Vất vả cái gì chứ, con người à, phải hoạt động nhiều một chút. "Thang Chí Vĩ cười nói.

Hai người nhanh chóng đem đồ ăn bưng đến phòng khách, sau đó đều tự ngồi xuống.

Chương 447: Không cam lòng bị trói buộc

Mẹ Tiểu Vi mất sớm, trong nhà chỉ có tôi và cô ấy, bình thường cũng khó có khách, vừa lúc cậu tới nhà, mọi người liền cùng nhau ăn bữa cơm rau dưa. Tay nghề không tốt thì đừng trách. "Thang Chí Vĩ cười nói.

“Đâu có, với kỹ thuật này của thày, vừa nhìn liền khẳng định rất ngon! “Lý Trình Di khen.

Lời này của anh thật đúng là không phải trái lương tâm, Thang Chí Vĩ bốn món mặn một canh, thịt xào Hương Cô, thịt viên Tứ Hỉ, móng heo kho tàu, củ từ xào trắng. Thêm canh đậu phụ đầu cá”.

Thịt chiếm đa số, mùi thơm bay ra, làm cho khẩu vị người ta đã muốn ăn.

“Lại nói tiếp, các cậu Người Góc chết cũng là gian nan. Quốc gia không coi trọng, thỉnh thoảng cần lúc mới tìm các cậu phối hợp nghiên cứu. Chính mình lại mỗi thời mỗi khắc cẩn thận đột nhiên xuất hiện Góc chết.” Thang Chí Vĩ thở dài một tiếng. “So ra, Tiểu Vi cũng coi như hạnh phúc”.

“Không sao ạ, kỳ thật quen là tốt rồi. “Lý Trình Di cười nói,” Lại nói tiếp, sư tỷ Tiểu Vi hẳn là sắp tốt nghiệp rồi?

“Ừ, luận văn thạc sĩ đã phát, chờ cấp trên thông qua xét duyệt, tôi ký tên là được. “Thang Chí Vĩ gật đầu nói,” Vấn đề bây giờ là sau khi tốt nghiệp phải làm sao bây giờ?

“Đặc chiến chuyên nghiệp, có thể đi quân đội hoặc là Cửu Nghi, nếu không chính là phân phối đến Sở an ninh?” Lý Trình Di hỏi

“Khó, hiện tại danh ngạch đều đầy. Hơn nữa Vũ khí bay thứ này, cậu cần tốn vô số tiền bảo trì, bằng không liền dùng cũng không nổi.” Thang Vũ Vi lắc đầu, “Đừng thấy Vũ khí bay chuyên nghiệp toàn quốc rất nhiều, nhưng chân chính tốt nghiệp đi ra ngoài làm công tác Chuyên gia vũ khí bay, chỉ có tỷ lệ rất nhỏ. Đại bộ phận đều là làm công tác liên quan. Dù sao không phải ai cũng dùng được thứ này.”

“Vậy sư tỷ suy nghĩ thế nào? “Lý Trình Di giật mình, hỏi.

Thang Vũ Vi bưng bát cơm lên, gắp củ từ, đặt ở trên cơm.

“Tư chất tôi hạn chế, không có cách nào lên hạng nhất. Tốt nghiệp rồi, dự định thi vào trung tâm đo lường trí tuệ”.

Như vậy cũng tốt. “Thang Chí Vĩ ở một bên bổ sung,” Cuộc sống bình thường, không lên tuyến đầu cũng là một cuộc sống

khác.

Ông cười cười, nhìn con gái mình.

“Lại nói tiếp, mấy ngày hôm trước chú Tiết có hỏi thăm con, con trai chú ấy cũng rất ưu tú, hiện đang làm trợ giảng tại Đại học Đông An, phỏng chừng không tới vài năm liền có thể chuyển lên giảng dạy chính thức, ý của chú ấy là, hai con thử tiếp xúc với nhau xem?”

“Ba, con mới 22! “Thang Vũ Vi bất đắc dĩ nói.

“22 thì làm sao? Sớm sinh cháu trai cho ba ôm không phải rất tốt sao? “Thang Chí Vĩ cười nói.

“Sư tỷ không cam lòng bị trói buộc sớm”Lý Trình Di ở một bên trêu ghẹo.

“Đúng vậy, quá phiền toái. Lấy chồng sớm làm gì. “Thang Vũ Vi gật đầu.

Cô nhìn cha mình, tựa hồ có chút do dự.

“Ba, buổi chiều có một hội hỗ trợ, con định dẫn Tiểu Di qua xem.

“Hội hỗ trợ? “Thang Chí Vĩ sửng sốt,” Cậu ta chỉ là một vũ khí bay nghiệp dư, đi cũng uổng công”.

“Thì con dẫn cậu ấy đi mở mang kiến thức không được sao? “Thang Vũ Vi giải thích.

“Ặc, có thể hỏi một chút, cái gì là hội hỗ trợ không? “Lý Trình Di nhịn không được lên tiếng.

“Chính là một ít chuyên gia vũ khí bay cần tài trợ, cùng người có tiền gặp mặt. Mọi người lựa chọn lẫn nhau, sau đó hai bên ký hợp đồng tài trợ” Thang Vũ Vi nhanh chóng trả lời.

“Bởi vì trường học của chúng ta đặc thù, cho nên người có thể đi vào, cơ bản đều là quý tộc. Thương nhân bình thường không có tư cách. “Thang Chí Vĩ giải thích. Còn quý tộc, ánh mắt bình thường đều rất cao”.

“À hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu hiểu rõ. “Vậy sư tỷ thì sao?”

“Không phải dựa vào cha tôi vào đó. “Thang Vũ Vi vội vàng lên tiếng,” Tôi ngoại trừ thực chiến, cái khác đều là cấp trên nhất đánh giá! Vốn là có tư cách đi vào. Còn có thể theo hai người vào”

“Thực chiến là không có cách nào, bệnh của Tiểu Vi khiến con bé không thể cường hóa thân thể, chống lại những chuyên gia vũ khí bay cường hóa kia, “Thang Chí Vĩ thở dài.

“Có thử qua chỗ khác trị liệu không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đã sớm thử qua các phương pháp, tốn không ít tiền. Hiệu quả duy nhất, chính là giảm bớt xu thế xấu đi, để không trở nên tồi tệ hơn.” Thang Vũ Vi trả lời.

“Như vậy sao? “Lý Trình Di nhíu mày. Lại nói tiếp, tôi bên này, ngược lại có một biện pháp, không biết sư tỷ có nguyện ý thử hay không?

Thang Vũ Vi tiềm lực rất cao, anh về sau nếu muốn mua vật liệu cùng máy phát lực trường bị quản chế tốt hơn, người con gái này không thể nghi ngờ là nơi để đột phá rất tốt.

Lực trường cấp bốn lợi hại như vậy, cấp bậc cao hơn chẳng phải là càng khó tưởng tượng!

“Cách gì? “Thang Vũ Vi nhanh chóng lên tiếng hỏi.

Thang Chí Vĩ cũng để bát xuống, có chút nghiêm túc nhìn về phía Lý Trình Di.

Thấy lực chú ý của hai cha con đều bị tập trung lại, Lý Trình Di nghiêm túc mở miệng nói.

“Thày cũng biết, em là Người Góc chết, mở cái công ty, trong công ty thành phần đối tác rất phức tạp, con đường nào cũng có, cho nên tiếp xúc rất rộng.”

Anh dừng một chút, tiếp tục nói.

“Một lần tình cờ, em đang trên đường đi điều tra một đầu mối Góc chết, vô tình phát hiện ra một loại thuốc thần kỳ. Đó là một viên thuốc đặc biệt được các dân tộc thiểu số địa phương sử dụng.”

“Chờ một chút, không cần phải nói, lòng tốt của cậu tôi xin lĩnh nhưng loại thuốc này khẳng định không được. “Thang Chí Vĩ lắc đầu ngắt lời anh.

Đây được gọi là phương thuốc cổ truyền dân gian.

Ông ta không chỉ một lần, gặp qua người tin phương thuốc cổ truyền ăn phải ví dụ trúng độc cấp cứu. Cái khác không nói, con gái của mình đã trúng độc hai lần.

Những phương thuốc cổ truyền này có hiệu quả rất ít, nhưng những hiệu quả này rất nhiều là trị phần ngọn không trị tận gốc.

Còn có thể có tác dụng phụ rất lớn đối với thân thể.

“Được rồi. Chỉ là bọn em tự dùng, hiệu quả đều tốt. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

“Ăn cơm ăn cơm. “Thang Chí Vĩ nói.

Nhưng Thang Vũ Vi bên cạnh lại nhìn Lý Trình Di, đem chuyện thuốc này để ở trong lòng.

Chỉ cần có hiệu quả, cô cái gì phương thuốc cổ truyền đều nguyện ý thử!

Chương 448: Sư đệ trẻ tuổi

Ăn tối xong.

Thang Vũ Vi đưa Lý Trình Di xuống lầu.

Vốn còn muốn dẫn cậu đi hội hỗ trợ, đáng tiếc cha không cho. Xin lỗi. “Bây giờ cô và Lý Trình Di cũng thân thiết, cảm quan đối với sư đệ trẻ tuổi này rất tốt.

Lý Trình Di cười nói, “Kỳ thật, lúc trước tôi đã muốn nói. Bệnh như sư tỷ, ở nơi tôi đi qua không tính là hiếm thấy, thuốc của bọn họ không phải trị liệu là chính, mà là cường hóa là chính, cho nên.

Lý Trình Di ngồi lên xe, hạ cửa sổ xe xuống, đưa tay cho Thang Vũ Vi một chai nhỏ.

Sư tỷ cầm thử xem, hiệu quả tuyệt đối tốt. Không lấy tiền, không yên tâm có thể đi xét nghiệm.

Thang Vũ Vi nhận lấy, nhìn xuống, là cái bình thủy tinh màu sậm, bên trong đặt một viên châu màu đỏ tía.

“Đa tạ, thuốc này rất đắt phải không? Tôi chuyển khoản cho cậu?

“Tiền nong gì, chủ yếu là xem có hiệu quả hay không. Có thể giúp được sư tỷ là tốt nhất. Không giúp được coi như tôi chưa nói. “Lý Trình Di cười nói.

“Ừm, vậy gặp lại. “Thang Vũ Vi cũng nở nụ cười, lui về phía sau hai bước, vẫy vẫy tay với anh.

Đưa mắt nhìn chiếc xe chậm rãi đi xa, cô lại cầm lấy chai, bên trên không có dấu hiệu gì, quả nhiên là sản phẩm ba không.

Có thử không?

Một ý niệm tuôn ra từ đáy lòng cô.

Đúng rồi, thứ này dùng như thế nào? Nhai? Uống với nước, hay là trước khi ăn cơm?

Phát hiện quên hỏi, cô vội vàng lấy di động ra gọi điện thoại cho Lý Trình Di.

Không đúng, số điện thoại quý khách gọi ngoài vùng phủ sóng, xin gọi sau.

Bỗng nhiên một giọng nữ máy móc từ trong microphone phản hồi lại.

“ ? ? ? ”

Thang Vũ Vi ngạc nhiên đè xuống gọi lại kết quả vẫn như cũ.

Chuyện gì xảy ra?

*

**

Bên trong taxi.

Lý Trình Di dựa lưng vào ghế, thở dài một hơi.

Rốt cục đem Hoa Ngữ Châu đưa ra ngoài. Kế tiếp liền chờ Thang Vũ Vi xem có hiệu quả hay không.

Người con gái này là bước đột phá tốt nhất mà ông chủ Tân Đức Lạp và anh cùng nhau chọn. Nếu như lần này không thành, vậy phương pháp khác sẽ khó khăn hơn nhiều.

Anh ngồi ở phía sau xe, lẳng lặng suy tư khả năng thành công, cùng với sau khi thành công, tình huống có thể xuất hiện ứng đối như thế nào.

Chỉ là đợi vài phút, anh bỗng nhiên cảm giác không đúng.

"Xe sao lại chậm như vậy?"

Lý Trình Di trong nháy mắt cảnh giác hẳn lên, nhìn bên trái ra ngoài cửa sổ xe.

Ngoài cửa sổ không biết từ lúc nào, đã biến thành một mảnh xám xịt.

Lúc trước còn người đến người đi dòng xe cộ bắt đầu khởi động trên đường phố, lúc này nhìn không thấy nửa xe người.

Sương mù màu xám bao phủ chung quanh, toàn bộ đường phố tựa hồ chỉ có một chiếc xe của anh chạy về phía trước.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Lý Trình Di làm sao còn không nhận ra.

Anh đây là lại tiến vào Góc chết!

Hết lần này tới lần khác!

Anh mới trở về Long An, ngày mai có thể hoàn thành tiến hóa lần thứ 3 hoa Lay-ơn

Nhưng, hết lần này tới lần khác lại vào Góc chết vào lúc này.

……..

Xong rồi, xong rồi!! Vũ khí Trọng Yên của tôi!!!

Trong một căn phòng cho thuê ở thành phố Toại Dương.

Lý Thân Tuệ ôm Vũ khí bay duy nhất của mình hai mắt đẫm lệ mông lung.

Độ hư hao này, không có 7,8 triệu nghĩ cũng đừng nghĩ sửa xong.

Chớ nói chi là hạn mức xin Hồng thiết đặc chủng còn phải đợi hai tháng.

Xong rồi, luận văn tiến sĩ của tôi còn phải Trọng Yên hỗ trợ đo lường tính toán, xong hẳn rồi!

Lý Thân Tuệ vẻ mặt tuyệt vọng, cô nằm mơ cũng không nghĩ tới, vũ khí của cô cơ hồ không có cách nào hư hao, độ cứng tính dẻo dai vượt qua tất cả Vũ khí bay chế bằng tài liệu Hồng thiết đặc chủng trên thị trường, lại bị hao tổn khi làm một nhiệm vụ cỏn con!

Lấy điện thoại di động ra nhìn hai trăm đồng đáng thương trong tài khoản của mình.

Mới mua xong bột bảo dưỡng đặc biệt cho vũ khí bay, tổng số tiền gửi ngân hàng chỉ còn lại một chút như vậy.

Cô vốn tưởng rằng lần này tới đây, có thể làm nhiệm vụ kiếm chút trợ cấp, có thêm đồng ra đồng vào cho chi tiêu hàng ngày

Kết quả Vũ khí bay Trọng Yên bị hỏng.

Hỏng rồi à!?

Cách đó không xa, một nam sinh trắng nõn đeo kính khẽ lắc đầu, quay đầu nhìn về phía cô bé tóc đuôi ngựa thấp bé bên cạnh.

“Thấy không, đây chính là cuộc sống của sinh viên nghèo khó, không nỡ ăn không nỡ mặc, ngay cả ra ngoài mua cốc trà chanh cũng phải tính toán nửa ngày, bôi dầu cho vũ khí bay còn chăm hơn tắm rửa hàng ngày và sau đó thì .”

“Cậu còn nói thiếu một cái…. “Cô gái tóc đuôi ngựa cũng không ngẩng đầu, chuyên tâm lướt di động. Ngày lễ ngày tết còn phải thắt nơ bướm cho Vũ khí bay mừng sinh nhật, sau đó ra tay làm nhiệm vụ giả bộ hung ác hơn ai hết.

Cô ta thở dài một tiếng, nhìn Lý Thân Tuệ đang khóc lóc nức nở ở xa xa, không nói gì.

Hiện tại nhiệm vụ rồi còn phải sửa chữa, chúng ta làm thế nào?

“Còn có thể làm thế nào, trở về trường học.” Cậu con trai tay buông thõng “Tất cả mọi người là học sinh, không trở về đánh báo cáo cậu còn muốn làm gì?” Nhiệm vụ này của chúng ta vốn là truyền đạt bằng miệng, loại chuyện này cũng không có văn bản chính thức. “Cô gái tóc đuôi ngựa nhìn Lý Thân Tuệ khóc đến nước mũi sắp chảy vào trong miệng, lắc đầu.

“Không có biện pháp, ai nghĩ tới tên côn đồ kia tự nhiên có bản lĩnh đả thương đến Hồng thiết đặc chủng?” Tình huống này phải báo cáo.

“Người trong đội Góc chết kia rất lợi hại, lại có thể tổn thương đến Hồng thiết Hợp Kim đặc chủng. “Cô gái tóc đuôi ngựa nhíu mày nói.

“Chẳng lẽ từ Góc chết được lợi ích gì? “người con trai suy đoán.

“Bọn họ lấy ra đồ vật, người ngoài đều không dùng được. Nghe nói lúc trước có quốc gia chuyên có bộ phận nghiên cứu Góc chết, tốn rất nhiều công sưcs mới làm ra một chút thành quả, hao tổn tài nguyên cùng tài chính còn vượt xa dự tính. Về sau liền ít được chú ý.

Giờ đây, cuộc chạy đua vũ trang của Bạch Tinh và tình trạng bất ổn biên giới ở các khu vực xung quanh, điều gì không cấp bách hơn điều này? ”

Cũng đúng.

Đi thôi, nhiệm vụ quỷ quái này xem ra phải đổi người rồi. “Cô gái tóc đuôi ngựa xoay người đi về phía cửa.

Người con trai nhìn Lý Thân Tuệ còn đang khóc rống, đi theo ra cửa.

Chương 449: Góc chết cỡ lớn

Ong.

Chiếc taxi chậm rãi dừng lại.

Lý Trình Di ngồi ở phía sau xe, không nhúc nhích.

Hoa Lân Y đã vô hình phủ lên người anh, phủ thêm một tầng lên người anh.

Nếu có người có thể từ cúi đầu nhìn đệm ngồi chỗ anh, có thể phát hiện, anh lúc này căn bản là lơ lửng.

Không gian bên trong xe nhỏ hẹp, Lý Trình Di trước tiên lựa chọn, chính là sử dụng hình thái dung hợp tàng hình.

Kẹt kẹt.

Anh đẩy cửa xe ra. Chậm rãi từ trên xe đi xuống.

Xung quanh sương mù xám tràn ngập, đường phố hai bên cửa hàng tất cả đều tắt đèn, chỉ có một cây cột đèn ven đường đường còn sáng.

Lần này lại là Góc chết gì?

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía.

Phía trước sương mù xám bao phủ, dọc theo làn xe nhìn về phía trước, cũng chỉ có thể nhìn ra không tới một trăm mét.

Phía sau cũng vậy.

Phía tay phải ven đường, đỗ hai chiếc xe mui trần nhìn qua tương đối xa hoa, một đỏ một đen, bên trong xe trống trải yên tĩnh.

Ven đường tay trái, hai thùng rác lớn màu đen một cái ngã nghiêng trên mặt đất, một cái bị đập ra một lỗ hổng rất lớn.

Một con mèo mướp vàng đen đang tìm thức ăn trong thùng rác đổ xuống.

Lại là một Góc chết cỡ lớn sao?

Lý Trình Di đứng bên cạnh xe, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Hả!?

Ánh mắt anh co mạnh lại.

Trên đỉnh đầu, xuyên thấu qua sương mù mông lung, vẫn có thể nhìn ra.

Phía trên căn bản cũng không có bầu trời, mà là một vách đá màu nâu đen khổng lồ đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Vách đá hình bất quy tắc, tựa như một khối bán cầu khổng lồ, che ở phía trên tòa thành thị này.

Không lẽ nơi này vốn là một cái hang động thật lớn.

Lý Trình Di suy đoán.

“Dựa theo nguyên tắc Góc chết, mình có hai cơ hội báo trước, phải nhân lúc này tận lực thu thập thông tin.”

Góc chết phiền toái lớn nhất, chính là không cách nào thoát ly, cho nên trước hết phải tìm được khả năng tồn tại lối ra vào.

Hơn nữa tận lực tìm ra dấu hiệu đặc biệt ở đây, để sau khi đi ra ngoài, có thể nhanh chóng so sánh với nguyên mẫu trong hiện thực.

Ô!!!

Đúng lúc anh đi về phía trước vài bước.

Bỗng nhiên một trận tiếng cảnh báo chói tai nhức óc, đột ngột vang lên trên bầu trời thành phố.

Thanh âm tới cực kỳ đột ngột.

Lý Trình Di vốn ngũ giác nhạy bén, nhất thời bị đâm đến màng nhĩ đau nhức.

Anh nhíu chặt mày, ngẩng đầu nhìn xung quanh, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng Rất nhanh.

Khi tiếng còi báo động ngày càng lớn.

Lý Trình Di phát hiện, sương mù màu xám bao phủ xung quanh, lại bắt đầu chậm rãi nhạt đi, biến mất.

Meo meo~

Bỗng nhiên một tiếng mèo kêu vang lên.

Lý Trình Di theo tiếng nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy con mèo mướp màu nâu đen lục lọi rác rưởi kia, nhảy vọt một cái, từ trên thùng rác nhảy xuống nhanh chóng vọt vào cửa kính của một tiệm bánh ngọt gần nhất.

Phía dưới cửa thủy tinh, có một cái lỗ thủng rất lớn, hoàn toàn có thể để cho mèo mướp chui vào.

Lý Trình Di giật mình, lập tức xông về phía cửa kính của tiệm bánh ngọt.

Món tráng miệng chị em.

Tên của cửa hàng này rất gần gũi, trước cửa bày một cái lều che nắng màu trắng, một tấm biển quảng cáo bằng gỗ, bên trong tối om không có đèn, không nhìn thấy cái gì.

Chỉ có ánh sáng đèn đường rất nhỏ từ bên ngoài chiếu vào một chút.

Tạch tạch tạch.

Lý Trình Di rất nhanh chạy đến trước cửa kính, cầm tay xoay xoay.

Bị khóa.

Uỳnh.

Anh một cước đạp ở phía dưới cửa thủy tinh, thủy tinh vỡ nát tại chỗ, rơi đầy đất. Sau đó đưa tay vào, sờ soạng mở khóa.

Đáng tiếc bên trong cũng khóa trái, trong lúc nhất thời Lý Trình Di vẫn không mở được cửa.

Meo meo.

Mèo mướp trốn ở trong tiệm, đôi mắt xanh mượt nhìn bên này, không biết anh đang làm gì.

Uỳnh.

Hai tay Lý Trình Di dùng sức, trực tiếp kéo cửa xuống.

Nương theo bụi xi măng rơi xuống đất, anh ném cửa xuống đất, bước nhanh đi vào.

Cửa hàng không lớn, bên trong dùng ba quầy trong suốt dựng song song, chia toàn bộ cửa hàng thành hai khu vực.

Trong quầy, là khu bán hàng làm việc.

Bên ngoài, là khu khách hàng.

Trong khu khách hàng còn bày mấy bộ bàn ghế màu trắng, mỗi bộ đều là ghế da phối với một cái bàn tròn.

Trên một cái bàn còn bày một bộ chén sứ trắng. Trong ly còn nhét một nắm giấy ăn đã dùng qua, trên giấy tựa hồ còn dính chocolate nâu.

Lý Trình Di nhìn con mèo mướp ngoan ngoãn ngồi trên quầy.

Ngay cả mèo cũng vào Góc chết sao? Lần đầu tiên anh nhìn thấy.

Ngay khi anh muốn nghiên cứu thêm về con mèo này.

Tiếng còi báo động bên ngoài từ từ nhỏ lại.

Lý Trình Di quay đầu nhìn ra ngoài.

Sương mù bên ngoài cửa hàng đã hoàn toàn biến mất.

Đèn đường, đường phố, cửa hàng, tất cả mọi thứ, đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

An tĩnh rồi.

Lý Trình Di nhìn mèo con.

Phát hiện nó thoáng cái nhảy xuống, quỳ rạp trên mặt đất, co người thành một cục.

Thậm chí nhắm mắt lại, thân thể hơi phát run. Lý Trình Di nheo mắt chậm rãi dựa vào tường, lặng lẽ đi tới cửa, nhìn ra ngoài qua cửa kính.

“ ！ ！ ！ ！ ”

Đột nhiên, bước chân anh dừng lại, toàn thân hoàn toàn cứng đờ, một cử động cũng không dám, hoàn toàn ẩn núp ở trong bóng tối của cửa hàng.

Bên ngoài cửa hàng.

Toàn bộ đường phố trên bầu trời thành phố.

Mảnh vách đá màu nâu đen tựa như bầu trời kia.

Lúc này đang từ trung tâm, chậm rãi mở ra một khe hở thật lớn.

Xé và kéo.

Đột nhiên, khe hở gia tốc mở ra, mở rộng, thành hình.

Đó rõ ràng là một con mắt hình bầu dục cực lớn, màu đỏ sậm!

Một con mắt gần như chiếm cứ hơn nửa bầu trời.

Trung tâm con ngươi, là một mảnh hắc động đen kịt.

Chương 450: Bị áp chế hoàn toàn

Xung quanh hắc động là một vòng hoa văn màu vàng nhạt tựa như dây leo.

Bên ngoài, là mảng lớn mạch máu đỏ sậm mạch lạc. Vàng đen và đỏ, ba màu sắc, tạo nên sự xuất hiện hoàn chỉnh của con mắt khổng lồ này.

Loảng xoảng!

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn kéo Lý Trình Di ra khỏi chấn động.

Anh theo thanh âm nhìn lại.

Tiếng động phát ra từ chiếc taxi anh ngồi tới.

Chiếc xe taxi tự động dừng ở giữa đường, lúc này giống như gặp phải lực lượng vô hình áp bách.

Nó bắt đầu phẳng xuống, giống như có một máy ép thủy lực khổng lồ ở phía trên đang làm phẳng nó.

Tiếng kim loại vỡ vụn, tiếng nổ của các loại đồ vật vang khắp nơi.

Rất nhanh, ba giây.

Chiếc xe taxi này liền bị ép thành một khối bánh kim loại dày không quá nửa mét.

Ngay sau đó.

Vô thanh vô tức, chiếc bánh xe này bắt đầu từ dưới lên trên biến thành màu đen, bắt đầu vỡ nát, cuối cùng hóa thành từng mảnh bột phấn màu xám đen, bay lên trời, bay về phía con mắt màu đỏ to lớn kia.

Năm giây sau.

Chiếc xe taxi không người lái vừa rồi còn hoàn hảo, liền hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Lý Trình Di nín thở, không dám phát ra bất cứ tiếng động nào.

Không cần thử cũng biết, quái vật kia hiện tại anh tuyệt đối không thể ứng phó được.

Rất nhanh.

Mười mấy giây sau. Trung tâm con mắt khổng lồ kia, bắt đầu bay ra mảng lớn điểm đen nhỏ.

Những điểm đen này tựa như giấy vụn bị đốt thành tro tàn, theo gió hơi phiêu tán, hướng phía thành thị phía dưới đáp xuống.

Sau khi phóng ra những điểm đen này, mắt khổng lồ chậm rãi khép lại, hợp thành một khe hở, sau đó lui vào tầng nham thạch, biến mất không thấy nữa.

Phù.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Con ngươi to lớn kia khiến anh cảm thấy áp lực thật sự quá lớn.

Nếu như nói lúc trước gặp phải quái vật, cho anh cảm giác uy hiếp là một đến mười, như vậy con ngươi to lớn kia uy hiếp ít nhất là hơn một ngàn.

Chênh lệch này giống như một người đứng ở trước mặt một ngọn núi sắp sụp đổ, bản năng sẽ sinh ra sự bất lực cùng sợ hãi.

“Không ngờ bây giờ mình cũng có cảm giác sợ hãi.”

Lý Trình Di cúi đầu nhìn hai chân mình.

Bởi vì căng thẳng quá độ cơ bắp chân của anh đến bây giờ còn có chút chuột rút.

Ngay cả huyết mạch Ảnh Long cấp thấp dung nhập vào cơ thể lúc trước cũng giống như biến mất. Ở trong cơ thể không nhúc nhích, giống như hóa thạch, bị áp chế hoàn toàn.

Anh đứng trong bóng tối trước cửa tiệm, đợi một lát, xác định con mắt to lớn kia không còn xuất hiện nữa.

Mới chậm rãi từ cửa đi ra ngoài.

Con mèo hoang hoa văn kia cũng đi theo từ phía sau ra, chân trước giãn ra, hung hăng duỗi lưng một cái.

Meo meo~

Nó hướng Lý Trình Di kêu một tiếng.

“Tao không có đồ ăn, đừng tìm tao. “Lý Trình Di thả lỏng thân thể, thuận miệng nói.

Chỉ số thông minh của chó mèo tương đương với trẻ em hai ba tuổi, nếu con mèo này từng lăn lộn trong xã hội loài người, hơn nữa còn trưởng thành, vậy có nghĩa là, nó rất có thể nghe hiểu được một ít lời nói và mệnh lệnh đơn giản.

Meo meo~

Mèo mướp nhìn anh, tựa hồ nghe hiểu, sau đó mắt mèo nâng lên, ngắm về vị trí xa hơn.

Nó chậm rãi đi qua bên người Lý Trình Di, đi đến trước cửa một cửa hàng quần áo khác.

Nhanh như chớp, liền từ một cái lỗ thủng phía dưới cửa tiệm quần áo chui vào.

Lý Trình Di đi theo, nắm chặt cửa tiệm quần áo, dùng sức.

kẹt kẹt.

Toàn bộ cánh cửa bị kéo xuống.

Lấy anh hiện tại tay không liền có sức mạnh hơn ba tấn, cửa nhỏ ngăn cản không được anh.

Bên trong cửa là một phòng khách vàng nhạt.

Các quần áo vốn phải được treo lên giá, toàn bộ bị ném vào một góc.

Ở giữa được để lại một khoảng trống rất rộng.

Nơi đó bày một bàn học gỗ đen thoạt nhìn cũng rất dày gỗ, ngoài ra còn có một cái ghế da đỏ sậm có bánh xe.

Mèo mướp lúc này nhảy lên, nhảy lên ghế da, nằm sấp xuống nghỉ ngơi.

Lý Trình Di nhìn xung quanh.

Một cửa hàng quần áo, lại có một bộ bàn ghế đột ngột bày giữa sàn nhà

Có gì đó kỳ lạ.

Anh chậm rãi tiến lại gần.

Bàn học rất dài, ước chừng có hơn ba mét, chiều rộng cũng có gần hai mét, cao vừa vặn đến eo Lý Trình Di.

Góc cạnh có hình cung rất nhỏ, mặt ngoài trơn bóng dị thường, giống như mặt gương, hiển nhiên đã đánh bóng mài.

Bên cạnh bàn là một hàng ngăn kéo lớn nhỏ khác nhau.

Từ trên xuống dưới, xếp thành hai hàng

Bên ngoài bốn ngăn kéo trên cùng khắc một ít hoa văn giống như tranh sơn thủy.

Lý Trình Di nắm lấy con mèo sọc, đặt sang một bên mặt đất.

Tự mình ngồi xuống ghế da.

Còn rất thoải mái?

Anh kinh ngạc.

Chất da của chiếc ghế da này, không giống như bất kỳ loại da thật nào anh đã biết, càng giống như một loại vật liệu tổng hợp nào đó, tính đàn hồi đều vô cùng tốt, hơn nữa còn mang theo một tia ấm áp đạm bạc.

Giống như có cái gì đó bị nướng dưới đó.

Anh nhìn xuống và không tìm thấy gì dưới ghế.

Meo meo!

Mèo mướp rất bất mãn nhìn chằm chằm anh, hiển nhiên đối với việc mình bị ném xuống rất khó chịu.

“Kêu cũng vô dụng. Ai bảo mày yếu đuối chứ. “Lý Trình Di xoa xoa đầu nó.

Lạch cạch một cái.

Mèo mướp nhảy dựng lên, nhẹ nhàng rơi vào một góc mặt bàn, sau đó thuần thục nằm úp sấp xuống, cuộn người, định

ngủ.

“Thuần thục như vậy? Lý Trình Di nhạy bén nhận ra chi tiết.

Trên bàn này, bày một bồn hoa cây xanh khô héo, một ống đựng bút lục giác bằng gỗ nâu, cùng với một nghiên mực đen nhỏ.

Đồ đạc đều rải rác, nhưng mèo mướp lại có thể chuẩn xác nhảy đến một góc nằm sấp xuống, rõ ràng có chỗ rộng hơn, lại chỉ cuộn mình ở một góc nhỏ.

Lý Trình Di dừng lại, đưa tay sờ soạng trên bàn, phát hiện đối diện phía trước anh có dấu vết mài mòn rõ ràng.

Màu ở đây bị mài mòn nên có màu hơi tối nhạt.

Giống như có người vừa vặn làm việc ở đây.

Chương 451: Dấu vết lưu lại

“Con mèo này nói không chừng có người nuôi!” Lý Trình Di nhanh chóng đưa ra kết luận.

Anh cúi đầu, đưa tay mở ngăn kéo.

Tiếng ồn ào không ngừng truyền ra.

Từng ngăn kéo bị kéo ra.

Bên trong đều trống rỗng.

Đột nhiên động tác của Lý Trình Di dừng lại.

Trong ngăn kéo áp chót ở góc dưới bên phải, anh tìm thấy một thứ.

Một tờ giấy trắng.

Anh cẩn thận vươn tay, nắm lấy một góc giấy trắng, lấy ra.

Giấy rất cứng, có chút giòn, không biết để bao lâu.

Nhưng điều Lý Trình Di quan tâm hơn, là chữ viết trên đó.

Đúng vậy, trên đó có một hàng chữ viết rõ ràng.

Đó là Ngôn ngữ Bạch Tinh.

Anh nhanh chóng lấy kính AR từ trong túi áo ra đeo vào, thử khởi động phiên dịch.

Nhưng không hề có phản ứng.

Thời điểm mấu chốt không có tác dụng!

Lý Trình Di nhíu mày gỡ kính xuống, lại lấy điện thoại di động ra.

Điện thoại di động lại có thể khởi động.

Anh nhanh chóng lấy phần mềm phiên dịch sau đó nhắm ngay hàng chữ trên giấy trắng chụp ảnh phiên dịch.

Nhưng điều ngạc nhiên là trong máy ảnh căn bản không có gì, không có giấy trắng, không có chữ viết tay, chỉ có mặt bàn.

Lý Trình Di chỉ có thể tự mình tra từng từ một.

Trong lòng anh toát ra hỏa khí, quyết định lần này đi ra ngoài, liền bắt đầu học chữ Bạch Tinh! Nếu không trong hoàn cảnh đặc thù này rất bất tiện.

Rất nhanh, vài phút sau.

Từ ngữ trên giấy được dịch ra toàn bộ. Theo từng từ ngữ phiên dịch, Lý Trình Di rõ ràng cảm giác có chút không đúng.

Trong những từ ngữ này lại có không ít, đều là anh quen thuộc.

Sau vài phút, bản dịch cuối cùng đã hoàn tất.

Anh cầm tờ giấy trắng, trong lòng chậm rãi đem nội dung tổ hợp.

Nội dung trên giấy, giống như biến thành một nam nhân trẻ tuổi đang nói chuyện, ngay bên tai anh.

“Tôi đã ở chỗ này quá lâu, nghiệm chứng đối với vật kia cũng kết thúc. Đồ vật ‘Vân Sơn ẩn giấu, rất nguy hiểm, đó là thứ phiền toái có thể cắn nuốt tâm linh con người, mục đích của Lam Mộng sơn chủ, tuyệt không phải là làm người lương thiện. Ông ta cố ý để lại manh mối về cuốn sách ước nguyện chân chính, dường như là muốn dẫn dắt người ta đi tìm, tiếp xúc với thứ gì đó. Tôi không cách nào biết được mục đích của ông ta, dấu hiệu trăng lưỡi liềm của Bức thư giả, quả thật đã giúp tôi rất nhiều. Cho nên, tôi vẫn quyết định tiếp tục đi theo phương hướng ông ta muốn. Lê n”.

“Lại là anh ta lưu lại “Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị.

Anh ở Góc chết Vân Sơn tìm lâu như vậy, cũng không tìm được manh mối Lê n, vẫn là dựa vào những người khác phát hiện, ở chỗ này, tự nhiên thoáng cái phát hiện ra lời nhắn ghi lại trong tờ giấy.

Trùng hợp như vậy? Hay là….

Uỳnh.

Bỗng nhiên trên đường phố bên ngoài, truyền đến từng tiếng bước chân nặng nề.

Lý Trình Di nhanh chóng gấp tờ giấy lại, cẩn thận cất vào túi trong của mình, sau đó đứng lên, đi tới cửa tiệm nhìn ra ngoài.

Trên đường phố.

Một bóng người đen tuyền cao hai mét, đang chậm rì rì tiến lên, tựa hồ đang tuần tra kiểm tra cái gì.

Nhờ ánh đèn đường nhấp nháy xung quanh.

Lý Trình Di chậm rãi nhìn rõ ngoại hình bóng người này.

Đó chính là một hình người bằng bùn màu xanh đen!

Dày, sền sệt, mang theo phản quang màu xanh nhạt, từ xa nhìn đều phảng phất có thể ngửi thấy mùi hôi thối.

Một mảng lớn nấm mốc xanh phủ lên bên ngoài cơ thể hình người bùn này.

Nó giống như người, không ngừng cất bước đi về phía trước, vừa đi, một bên phía sau không ngừng kéo ra từng dấu vết dơ bẩn ướt sũng.

Tựa hồ là chú ý tới Lý Trình Di nhìn trộm.

Con quái vật bùn này quay đầu nhìn về phía cửa hàng quần áo.

Sau đó, nó bắt đầu tăng tốc và di chuyển về phía này.

“Nhạy bén như vậy. “Lý Trình Di liếc nhìn bàn ghế phía sau.

Nơi này là Lê n lưu lại dấu vết, tốt nhất không nên để hư hại.

Anh dứt khoát đi ra khỏi cửa hàng, nhìn quái vật bùn đang cấp tốc tới gần.

Xì!

Trong phút chốc vô số cánh hoa Tử đằng bay tán loạn vờn quanh, hình thành Hoa Lân y Tử đằng hoàn chỉnh, bao trùm toàn thân.

Giơ tay lên, anh nhắm ngay quái vật bùn chỉ còn cách 5 mét.

Một tầng Lực trường rực rỡ vô hình nhanh chóng bao phủ.

Lấy Lý Trình Di làm trung tâm, mặt đất phạm vi xung quanh mười mét, không khí, nhanh chóng bắt đầu ấm lên.

Trên người Quái vật bùn cũng bắt đầu bốc lên hơi nước nhạt.

Grao!

Nó phát ra tiếng kêu quái dị, đột nhiên dang hai tay đánh về phía Lý Trình Di. Tốc độ động tác của nó so với người bình thường, nhanh hơn một chút. Nhưng so với Lý Trình Di chênh lệch rất lớn.

Anh chỉ là hướng bên trái lóe lên, liền tránh được một cú đánh này.

Uỳnh!

Một luồng kim quang bắn ra, từ sau lưng hung hăng đánh xuyên qua ngực Quái vật bùn.

Đó là kiếm vàng của Lay-ơn.

Nhưng rất nhanh, lỗ hổng trong ngực quái vật bùn tự động khép lại khôi phục, nó tiếp tục chuyển hướng đánh về phía Lý Trình Di.

'Lóe sáng'.

Một luồng kim quang rực rỡ nổ tung trước người con quái vật bùn.

Tia sáng màu vàng mang theo nhiệt độ cao, hung hăng va chạm vào toàn thân nó. Sau đó lại như từng luồng nhát kiếm vàng đâm xuyên thân thể nó bay về phía sau bầu trời.

Ước chừng bay ra hơn mười thước, mới nhàn nhạt biến mất.

Quái vật bùn toàn thân bốc ra khói trắng, thân hình cao lớn ngã ngửa về phía sau, rầm một cái vỡ thành rất nhiều khối bùn khô.

Khối bùn nặng nề hỗn hợp nện xuống, khiến mặt đường lõm thành những hố nhỏ.

Thứ này ở đâu ra? Lý Trình Di nhíu mày nhìn quái vật này.

Anh đi lên phía trước, trong tay lần nữa ngưng tụ kim kiếm, dùng mũi kiếm bắt đầu cắt thân thể quái vật bùn.

Đầu tiên là đầu, nhẹ nhàng cắt ra.

Không có gì trong đó, toàn bùn khô.

Sau đó là ngực, cũng giống như vậy, cái gì cũng không tìm thấy.

Và cuối cùng là đôi chân.

Hả?

Đột nhiên tay Lý Trình Di khựng lại.

Chương 452: Quái giáp bùn

Ở giữa đùi phải của Quái vật bùn, cũng chính là vị trí đầu gối, theo lưỡi kiếm của anh cắt ra.

Một hòn đá đen kịt màu sắc khác với những khối bùn khác, xuất hiện ở trước mắt anh.

Anh cẩn thận đem hòn đá lấy ra, sau đó Lực trường rực rỡ bao trùm lên, trước tinh lọc trước đã

Sau vài giây thanh lọc, hãy chắc chắn rằng không có vấn đề gì.

Anh mới vươn tay, cách Hoa Lân Y cầm hòn đá lên.

Có lẽ sẽ là thứ gì đó có giá trị.

Lý Trình Di đang chuẩn bị tìm thứ gì đó bọc hòn đá này lại.

Bỗng nhiên xa xa một bóng đen cấp tốc vọt tới, nhanh chóng tới gần.

Bóng đen kia từ giữa đường chạy như bay đến, tựa như một chiếc xe thể thao chạy nước rút với tốc độ cao, nhưng tốc độ của nó so với xe thể thao còn nhanh hơn nhiều.

Từ nhìn thấy đến gần.

Khoảng cách hơn hai trăm mét, chỉ là một giây!

Bốp!

Thời khắc mấu chốt Lý Trình Di nhảy sang phải.

Vừa lúc né tránh bóng đen va chạm.

Bành!

Bóng đen mất phương hướng đầu đụng vào tường chịu lực của một cửa hàng bên đường.

Tường vỡ vụn.

Bóng đen dừng bước, đứng thẳng dậy, quay lại nhìn Lý Trình Di.

Lúc này có ánh đèn đường, mới thấy rõ ngoại hình hoàn chỉnh của nó.

Đây là một bộ áo giáp cao lớn toàn thân đen kịt, dày nặng dữ tợn!

Bên trong áo giáp là bùn đen chuyển động, có khí đen rất nhỏ bốc lên từ khe hở.

Nhìn tổng thể, đây chính là một áo giáp bùn.

Thân cao gần ba mét, rộng gần hai mét, trên người áo giáp màu đen khắp nơi là gai nhọn, thoạt nhìn càng giống là dùng rất nhiều gai kim loại cắm lên

Nhưng đó không phải là vấn đề.

Trọng điểm là, con quái giáp bùn này, trong tay còn nắm một thanh trọng kiếm dài hai mét, rộng bằng gang tay.

Trọng kiếm nhìn qua không giống rèn ra, ngược lại càng giống như là tự nhiên sinh trưởng ra một cột đá nào đó.

Lưỡi dao không rõ ràng, chuôi kiếm đều là hỗn độn hắc thạch nhô lên, hoàn toàn không có dấu vết mài giũa.

Thân kiếm trong bóng tối hiện ra lục quang nhàn nhạt, hiển nhiên có hiệu quả đặc thù.

Xẹt!

Quái giáp bùn quay đầu, giơ trọng kiếm lên nhắm ngay Lý Trình Di.

Lục quang trên thân kiếm bắt đầu cấp tốc biến sáng.

Một cảm giác đe dọa rõ ràng dâng lên.

Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến, nhanh chóng chuyển hướng, cố gắng né tránh.

Kẹt kẹt!

Trong phút chốc một luồng điện quang lục sắc ầm ầm xẹt qua, trong nháy mắt rơi vào trên người anh.

Tốc độ điện quang quá nhanh, cho nên Lý Trình Di hoàn toàn không có cách nào phản ứng.

Nó giống như một luồng ánh sáng, nhìn thấy liền bị đánh trúng.

Anh rõ ràng đã rời đi trước kia vị trí, chạy tới bên phải ít nhất hơn mười mét.

Nhưng tia chớp màu xanh lá cây kia vẫn rẽ hướng anh bay tới, hung hăng rơi vào trên người anh.

Tia chớp màu xanh lá cây điên cuồng lan tràn trên người Lý Trình Di, khuếch tán, cố định anh ở chỗ cũ, không thể động đậy.

Hoa Lân Y của hoa Tử đằng dưới tác dụng của điện hồ quang bắt đầu chậm rãi hiện lên vết rạn.

Lý Trình Di trong lòng trầm xuống, anh không có bị bất kỳ thương tổn nào, nhưng thân thể lại không cách nào nhúc nhích.

Hơn nữa cơ bắp toàn thân tựa như mất đi khí lực, nhũn ra vô lực.

Hiệu quả của tia chớp xanh kia vượt xa dự tính của anh.

Cơ thể nhanh chóng trở lại bình thường.

‘Lóe sáng!’

Bùm!

Kim quang chói mắt trong phút chốc bộc phát.

Oanh kích chính diện Đem quái giáp bùn đang muốn tới gần, đánh lui hơn mười mét.

Nhưng vừa rồi Lóe sáng còn có hiệu quả, lúc này chỉ là đem bên ngoài cơ thể quái giáp bùn thiêu đốt ra khí đen.

Trừ lần đó ra, không còn dùng được nữa.

Ngao!!

Nó ngẩng đầu rống giận, lại giơ trọng kiếm lên, vung mạnh về phía Lý Trình Di.

Nếu trốn không thoát, vậy thì phải cứng rắn!

Mắt Lý Trình Di co rút lại

Bùm!

Toàn thân Hoa Lân Y trong nháy mắt đổi thành Hoa Lân Y hoa Titan.

Vô số kim sắc cánh hoa bay tán loạn còn chưa tiêu tán.

Một bàn tay khổng lồ màu vàng ầm ầm đánh ra, mang theo kim quang cực nóng nổ tung, chính diện chộp về phía quái áo giáp bùn.

Chết!

Miệng mũi Lý Trình Di phun ra sao Hỏa, hai mắt đỏ ngầu giận giữ, tay phải ầm ầm đập ra như đạn pháo.

Bùm!

Bàn tay khổng lồ va chạm với điện quang lục sắc trong nháy mắt.

Cả hai va chạm

Điện quang nhanh chóng lan tràn đến toàn thân Lý Trình Di.

Kim sắc bàn tay khổng lồ thì không dừng lại chút nào, theo lực quán tính nện vào người giáp bùn quái.

Bành!!!

Thân thể cao ba mét của quái giáp bùn, dưới tay bàn tay khổng lồ màu vàng đường kính hơn năm mét, không đỡ nổi, ngã rầm xuống đất

Cả người nó giống như thiên thạch đè trên mặt đất, đập ra một hố sâu đường kính bảy tám mét.

Lý Trình Di cứng ngắc đứng tại chỗ, bị tia chớp màu xanh làm tê liệt không thể động đậy.

Ước chừng mấy giây, mới hòa hoãn lại.

Anh thở dài một hơi, phát hiện Hoa Lân Y trên người cũng xuất hiện vết nứt rất nhỏ.

Hiển nhiên lực sát thương của tia chớp xanh lục này mạnh hơn nhiều so với tưởng tượng của anh. Hơn nữa tựa hồ tương đối nhằm vào trang bị áo giáp.

Thu hồi bàn tay khổng lồ, anh bước nhanh đến chỗ quái giáp bùn ngã xuống hố phía trước.

Quái vật này đã hoàn toàn bị đập nát, đè bẹp thành một vũng bùn đen cùng mảnh vỡ áo giáp hỗn hợp.

Mà thanh trọng kiếm màu đen hiện ra lục quang kia, lại là bị lực lượng cực lớn nện cho đâm vào đất, chỉ để lại một đoạn chuôi kiếm.

Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, đi tới, đưa tay bắt lấy chuôi kiếm, dùng sức rút ra ngoài.

Xì.

Trọng kiếm bị rút ra. Lộ ra toàn bộ thân kiếm.

“Thứ này hình như rất mạnh.”

Anh ước lượng phân lượng, ước chừng nặng chừng một trăm cân.

Tùy ý phất phất, trên thân kiếm cũng bắt đầu theo tốc độ huy động, tự nhiên hiện lên từng luồng hồ quang màu xanh biếc.

Chương 453: Đấu chiến quái giáp bùn

Lý Trình Di giật mình.

Hai tay cầm kiếm, hung hăng bổ về phía trước.

Kẹt kẹt!

Trong phút chốc một luồng ánh sáng xanh bay lên không trung, rơi ở phía trước trên mặt đất, lưu lại một dấu vết cháy đen dài đến hơn mười mét.

“Kiếm này. Lợi hại thật!! “Lý Trình Di trong lòng vui vẻ.

Anh cầm kiếm tùy ý vung vung.

Chỉ là tùy tiện vung lên, cũng có thể kích phát điện quang màu xanh biếc.

Chỉ là theo tốc độ nhanh chậm, lượng điện quang cũng lớn nhỏ không đồng nhất.

Thứ tốt!

Ong.

Đột nhiên xa xa truyền đến một trận chấn động.

Một luồng điểm đen nhanh chóng hướng bên này chạy nước rút mà đến. Lại là một con quái giáp bùn cầm trọng kiếm trong tay.

"Vừa vặn, để mình thử xem kiếm này mạnh bao nhiêu" Lý Trình Di còn chưa nói xong, sắc mặt đột nhiên ngưng trệ.

Xa xa trên đường phố, theo sát con quái giáp bùn đầu tiên lại là dày đặc hơn mười cái điểm đen, toàn bộ đều đang nhanh chóng tới gần.

Theo khoảng cách tiếp cận, Lý Trình Di rõ ràng nhìn thấy.

Những điểm đen kia, tất cả đều là quái giáp bùn cầm trọng kiếm lục quang!

Nhấc kiếm lên, không nói hai lời, anh xoay người bỏ chạy!

Một thanh kiếm có thể định trụ anh vài giây, thoáng cái xuất hiện nhiều như vậy, lần lượt thay phiên trụ định anh vậy chắc chắn xong đời.

Một bước, hai bước, ba bước.

Đột nhiên, tầm nhìn trước mắt anh bắt đầu mơ hồ.

Đến lúc ra ngoài rồi!

Lý Trình Di trong lòng nhất định.

Mạnh mẽ nhảy dựng lên, xoay người.

Ở giữa không trung, anh, dùng sức vung ra một kiếm đối với điểm đen đông đảo phía sau.

Từ trên xuống dưới, mang theo một kiếm toàn lực.

Ánh sáng xanh lục chiếu rọi trên thân kiếm.

Ánh lửa tinh tế cấp tốc hội tụ, sau đó hóa thành một luồng Tia lửa to bằng cánh tay, bay về phía trước.

Kẹt kẹt!

Một con quái giáp bùn giáp bị Tia lửa bắn trúng.

Toàn thân nó dấy lên ánh lửa màu xanh biếc, thế nhưng thoáng cái tự bốc cháy.

Trọng kiếm trong tay nó rơi xuống đất, cả người bắt đầu vặn vẹo giãy dụa, quỳ rạp xuống đất.

Bất quá một giây, liền không tiếng động nát bấy, biến thành vô số tro đen bay lên, hướng bầu trời bay đi.

Lúc này Lý Trình Di đã không còn nhìn thấy cảnh này nữa.

Tất cả trước mắt anh đột nhiên choáng váng, trắng bệch, sau đó dần dần khôi phục bình thường.

…….

Một tiếng còi dồn dập đánh thức anh.

Muốn chết hả!

Phục hồi tinh thần lại, anh đang đứng ở làn xe trên mặt đường, lúc trước ngồi xe taxi tự động hoàn toàn không biết tung tích.

Những hạt mưa nhỏ từ trên trời rơi xuống, đánh vào mặt, vào người anh

Phía sau một chiếc xe nhỏ màu đen tài xế đang bị anh ngăn chặn không thể đi về phía trước, chửi ầm lên.

Lý Trình Di lấy lại bình tĩnh, đi tới ven đường.

Xì.

Theo bước chân anh di động, mặt đất bị trượt ma sát, mới cảm giác được trên tay phải mình còn mang theo thứ gì đó.

Nhìn xuống.

Là thanh trọng kiếm màu đen hiện ra lục quang kia!

Lợi hại thật đúng là có thể mang ra ngoài! Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, đây là lần đầu tiên lấy được đồ từ Góc chết, lúc trước anh từ Bên trong Góc chết thu hoạch lớn nhất, chính là Vĩnh Ám Chi Thư giao dịch được tại Góc chế bàn tay nắm chặt.

Cũng chính là cuốn sách thần bí ghi lại nghi thức Biển Đen kia.

Mà hiện tại, anh không chỉ tìm được Lê n manh mối, còn từ bên trong lấy được một thanh trọng kiếm hiệu quả rất mạnh!

Xem ra, trong Góc chết không có biện pháp thu hoạch tài nguyên, cũng không phải là tuyệt đối. Chính xác mà nói, thu hoạch tài nguyên khó khăn cực lớn mới đúng.

Anh rất rõ ràng, nếu như đổi một người, đi vào tòa thành thị vừa rồi, kết cục đều phải chết.

Bởi vì cho dù là quái vật bùn hay là quái giáp bùn đều là thứ mà người bình thường còn lâu mới có thể đối phó được.

Coi như là thuần huyết phái gien cường hóa đến cực hạn, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Ngay cả anh loại này vượt qua cực hạn thân thể của nhân loại, lực lượng đạt tới ba tấn trở lên, mặc Hoa Lân Y, cũng chỉ là miễn cưỡng đánh thắng một con giáp bùn quái, những người còn lại đến, cơ bản chính là đưa đồ ăn.

“Lúc trước Lê n, rốt cuộc là dựa vào cái gì, mới ở tòa thành thị kia sống sót?” Trong lòng Lý Trình Di hiện lên một tia nghi hoặc.

Theo lý thuyết, nơi đó không có cách nào sử dụng đại bộ phận trang bị khoa học kỹ thuật, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nếu chỉ dựa vào trang bị đơn giản và vũ khí sinh học hóa học, rất khó để chống lại quái vật bên trong.

“Mặt khác, xe mình đi vào trong Góc chết bị hủy diệt, trong hiện thực xe, tự nhiên xe cũng không có.”

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di cẩn thận quan sát xung quanh, xác định thật sự không nhìn thấy chiếc xe taxi tự động kia.

Điều này có ý nghĩa gì, trong lòng anh rất rõ ràng.

“Cái này ý nghĩa không riêng gì là sinh vật có thể tiến vào Góc chết, đồ vật cũng có thể!”

“Thật là. Phát hiện khó lường!”

Nhịn không được thở dài một tiếng, anh nhanh chóng lấy di động ra, liên lạc với Nguyệt Quý.

Sau một hồi chờ đợi, Nguyệt Quý nhận điện thoại.

“Đình chủ, vừa rồi tín hiệu thông tin gián đoạn 11 phút 42 giây, xin hỏi là lại tiến vào Góc chết sao?”

Rất hiển nhiên, Thải Hồng Đường một mực theo dõi tình huống của mọi người bất cứ lúc nào.

Đúng vậy. Giúp tôi ghi lại đặc điểm Góc chết phía dưới.

Lý Trình Di đi tới phía sau một tấm biển quảng cáo tại một cửa hàng yên tĩnh, dưới ánh sáng muôn màu muôn vẻ, đưa lưng về phía trước, thấp giọng bắt đầu miêu tả.

Sau vài phút, mô tả hoàn tất.

“Căn cứ vào việc anh miêu tả cường độ sinh vật Góc chết, bước đãuacs định Góc chết này có độ khó tầng 3, tỷ lệ tử vong 99% trở lên. Manh mối thoát ly vẫn bỏ trống. Xin đạt tên cho Góc chết.” Nguyệt Quý trả lời.

Lý Trình Di nhớ lại thành phố khổng lồ lúc trước, cùng với vách đá trên bầu trời âm u ẩn chứa đôi mắt khổng lồ.

Gọi là Góc chết Ám Thành đi.

Chương 454: Góc chết Ám thành

“Xác định Góc chết tên là Ám Thành. Sơ định là 3 - 1. “Nguyệt Quý trả lời.

Ai xác định độ khó? Thực hiện khi nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Làtiểu thư Đại Hùng căn cứ tỷ lệ sống sót cùng độ khó cứu chữa người bị thương đưa ra để đặt mức độ độ khó. Cho tới nay, Hoa Đình đem tất cả Góc chết thống nhất chia làm ba tầng”.

Tầng một: tỉ lệ tử vong của người bình thường 80%, tinh anh 60%, người hiếm gặp 40%.

Tầng hai: Tỷ lệ tử vong của người bình thường 95%, tinh anh 80%, người hiếm gặp 67%.

Tầng ba: Người bình thường 99%, tinh anh đợi thống kê, người hiếm đợi thống kê. Nguyệt Quý trả lời

“Số tầng được chia như thế nào?”

“Dựa theo manh mối về độ khó điều tra được, độ nguy hiểm, đánh giá bên trong Góc, chết bởi vì hiện tại công ty tiếp xúc với người Góc chết dần dần tăng nhiều, có thể thống kêcũng dần dần tăng nhiều, cho nên cho ra thống kê.”

“Hiện tại có thể biết rõ độ khó của Góc chết, có cái nào?” Lý Trình Di không nghĩ tới lúc mình bận rộn nâng cao Ác Chi Hoa, trong Team còn làm ra nhiều thứ phân cấp như vậy.

“Tầng một: bãi đỗ xe Glius, Cửa hàng nhỏ yên tĩnh, nắm chặt tay, hiệu sách Tô Nhiễm, quán cà phê thỏ trắng nhỏ, quán hải dương không người, bậc thang vô tận, nông trường Nishimo, suối nước nóng Mông Sa.”

Tầng hai: Vân Sơn, Lang Động, Con phố sương mù.

Tầng ba: Ám thành (tạm định).

“Xem ra, lúc tôi không có ở đây, tất cả mọi người đều rất cố gắng “Lý Trình Di thở dài.

Trong ba tầng phân chia, ngoại trừ chính anh trải qua, còn lại rất rõ ràng đều là những người khác trong Team.

“Có thông báo cho những người khác trong nhóm không? “Nguyệt Quý hỏi.

“Có”Lý Trình Di khẳng định trả lời, mang theo trọng kiếm trên trăm cân, anh còn phải trở về một chuyến, cất kỹ kiếm, đồng thời lập tức tiếp tục hấp thụ ác niệm, tăng cường hoa thần vị.

Tình huống bây giờ là, cho dù là hiện thực hay là Góc chết, cường độ Hoa Lân Y đều có chút không đủ dùng.

Hiện thực có thể dùng lực trường cấp bốn tạm thời chống đỡ, không sao. Nhưng Góc chết thì không được.

Ám thành xuất hiện, rõ ràng cho thấy, Độ khó Góc chết đã bắt đầu bạo phát gia tăng.

Anh không rõ là chỉ có một mình mình là như vậy, hay là tất cả mọi người đều như vậy.

Cho tới nay anh tiến vào Góc chết đã sắp lên hai chữ số. Trong khi một số là thoáng hiện, trực giác nói với anh ta rằng có vẻ như nó sẽ bị ảnh hưởng, cho dù đó là thoáng hiện hay cách khác.

Góc chết khủng bố như Ám Thành, rất có thể chính là xuất hiện như vậy.

Nhưng thực lực của Lê n, chẳng lẽ cũng kém mình hiện tại không nhiều lắm? Thậm chí mạnh hơn mình? Điều này không có khả năng.

Lý Trình Di nghĩ lại.

“Nếu như anh không phải dựa vào thực lực hoặc năng lực đặc thù ở Ám thành bảo đảm an toàn, vậy chứng minh, Ám thành nhất định có phương pháp nào đó, có thể lẩn tránh chiến đấu, có thể thời gian dài bảo đảm tự thân an toàn.” Giống như con mèo mướp vậy.”

Chỉ là ta lựa chọn sai lầm ra ngoài đối mặt, mới đi một con đường khó khăn nhất.

Lý luận này rất có thể đúng.

Lý Trình Di ngắt điện thoại, một lần nữa đón xe, kế tiếp, anh còn phải nhanh chóng đi qua biểu diễn ảo thuật, thu thập ác niệm, để tăng lên lần thứ ba tiến hóa của hoa Lay-ơn.

Trước mắt hoa ngữ kiên cố Lay-ơn là có năng lực phòng hộ tố nhất.

Dù sao hoa ngữ kiên cố có thể dùng trên tất cả Hoa Lân Y.

Cách xa ngàn dặm.

Nằm ở thành phố Sóc Dương, tỉnh Liên An giữa Long An và Toại Dương.

Mưa to xối xả.

Long Môn Điếu quỳ gối ở lầu một trang viên nhà mình, giữa đầu gối và sàn gỗ còn trải một tầng đệm chống trượt màu đen.

Trong phòng khách trang viên được trang hoàng lộng lẫy, trên sô pha đang ngồi một ông già tóc hoa râm sắc mặt có bảy phần tương tự hắn.

Ông già mặc bộ áo dài đen, phía trên thêu các thể loại chim ưng. Cả đám diều hâu uy vũ bị nhét vào trên chiếc áo tựa như một đám gà đen chen vào đồ hộp, không hề có khí thế.

Nhưng ông già dường như không nghĩ vậy.

Ánh mắt anh lạnh lùng nhìn chằm chằm Long Môn Điếu đang quỳ.

A Long, con biết mình phạm sai lầm gì không?

Ông ta là cha của Long Môn Điếu, Quý Cường.

Cũng là bang chủ bang Lão hổ, bang lớn nhất tại Sóc Dương, dưới trướng lớn nhỏ các loại quán bar KTV, phòng trà các loại ước chừng hơn chục sản nghiệp.

Dưới trướng ông ta ăn lương trực tiếp có hơn 600 người, ngoài ra còn mấy nghìn người là làm theo thời vụ

Ở thành phố Sóc Dương, ông ta cũng là một thế lực tiềm tàng khổng lồ có thể so với thành viên liên hội.

“… “Long Môn Điếu cúi đầu không lên tiếng.

“Tự nhiên mày điều hơn 200 người trong bang ra ngoại tỉnh, muốn làm gì hả?muốn tạo phản sao??” ông già đứng lên, xông tới chính là một cước, hung hăng đá vào vai Long Môn Điếu.

Bành một chút.

Long Môn Điếu cả người bị đạp ra xa mấy mét, nhưng anh lập tức nhanh chóng đứng dậy, tiếp tục cúi đầu quỳ.

“Mày có biết người của liên hội đều tìm đến nhà chúng ta rồi không!?Cha mày phải mời người ta ăn uống, phải nhận lỗi mà

vẫn còn phải cười với bọn chúng”

Người của Nha Long bang ở bên cạnh nhìn chằm chằm, chỉ chờ cha mày xảy ra chuyện, mày thì cả ngày không biết làm gì ngoài việc lông bông, mày chê cha mày chưa sập đủ nhanh đúng không!? Quý Cường chỉ tiếc rèn sắt không thành thép chỉ vào con trai mắng.

“Cha, con sai rồi. “Long Môn Điếu cúi đầu nhận sai.

“Mày sai rồi!! ” Ông ta tức giận nói,” Là cha mày sai này, sai vì đã sinh ra mày!’

Ông ta xông lên lại một cước, hung hăng đạp vào cánh tay con trai.

Đạp ngã hắn ta xuống đất.

Chương 455: Buổi biểu diễn kinh dị

Nhưng cho dù đánh đấm nhìn có vẻ tàn nhẫn nhưng trên thực tế cũng chỉ đánh vào những chỗ không yếu hại

Long Môn Điếu cũng biết điều này.

Bởi vì ông già hắn tiêm hơn 10 mũi tiêm biến đổi gian cường hóa cơ thể, một cái tát cũng đập chết hắn.

“Được rồi được rồi, dù sao cũng là con trai của ông. Dạy dỗ con không nên người không phải đều là trách nhiệm của ông sao?” một người phụ nữ trung niên trang điểm đậm, trên cổ còn xăm một con bướm đen, nhịn không được mở miệng.

Bà ta là mẹ đẻ của Long Môn Điếu Trần Trung Nhu.

“Lỗi của bà hết đấy, đúng là con hư tại mẹ! “Quý Cường bực tức nói.

“Thôi được rồi, lỗi của tôi, được chưa? “Trần Trung Nhu thở dài. Cô bước lên phía trước để đỡ con trai dậy.

“Không được đỡ nó, cho nó quỳ, bảo nó quỳ một ngày cho tôi! “Quý Cường tức giận nói.

“Nhưng…. “Trần Trung Nhu còn muốn khuyên nữa.

“Nếu không thì đi thay đổi giới tính rồi đi liên hôn cho tao! “Quý Cường nói một câu dọa Long Môn Điếu đang muốn đứng dậy.

Lúc này hắn nhanh chóng đứng thẳng lưng, thành thật quỳ tại chỗ. Cúi đầu cũng không dám nhúc nhích.

“Ai à! “Mẫu thân Trần Trung Nhu không nói gì.

Lần này đúng là con trai làm quá đáng.

Trước đây, hắn chơi đùa cái gì đều không sao cả, đều có thể giải quyết, nhưng lần này, điều hai trăm người xuất tỉnh, còn có người mang súng, tính chất này có thể liền hoàn toàn khác.

Hiện tại trong nước vốn đang thắt chặt an ninh, hắn còn làm như vậy.

Cũng khó trách cha hắn vội vàng kêu hắn trở về.

“Quỳ mà kiểm điểm cho tao! “Quý Cường vỗ mạnh một cái lên bàn trà đá, xoay người lên lầu hai.

Trần Trung Nhu cẩn thận bưng ly nước cho con trai. Cũng đi theo lên lầu an ủi lão Quý, chỉ cần lão Quý bớt giận, con trai cũng có thể bớt chịu tội.

Trong nhà tuy rằng bởi vì Long Môn Điếu là người Góc chết,nên buông tha tiếp tục bồi dưỡng hắn.

Nhưng rất nhiều lúc, chỉ là ngoài miệng nói ác độc, thật muốn buông tha, cũng không có khả năng cho hắn nhiều tài nguyên tiền tài cùng nhân thủ như vậy.

Long Môn Điếu nhìn phòng khách không có người, cũng bất đắc dĩ thở dài.

“Một phút bốc đồng cả đời bốc shit, hiện tại bị cha đánh. Ai à!”

Cần hỗ trợ không? “Tai nghe mini giấu trong tai, truyền ra thanh âm của Râu nâu.

“Tôi có thể đi nói với chị Đường, chị ấy có thể giúp anh”.

“Đừng! Đừng nói nữa, mất mặt lắm. “Long Môn vội vàng nói.

“Được rồi. Đối thủ nhà anh là bang Nha Long bang hiện tại động tác rất lớn cậu tự mình cẩn thận một chút, tôi tra được bọn họ mới đổi bang chủ, là người trẻ tuổi, ra tay ngoan độc, đừng xảy ra chuyện. “Râu nâu nhắc nhở.

“Yên tâm đi, trong nhà tôi có 600 anh em ở đây, sợ gì mấy tên lưu manh Nha Long?”

“Được, vậy chờ một chút, Nguyệt Quý bên này có tin tức, đại ca lại tiến vào Góc chết báo trước! Tính toán thời gian, chắc là sắp ra rồi. Tôi đi hỗ trợ trước, trò chuyện sau nhé”.

“Hy vọng đại ca bình an. Trò chuyện lại sau. “Long Môn Điếu nói.

Liên lạc bị ngắt.

Hắn quỳ trên mặt đất, lại thở dài một hơi.

Nếu mình cũng mạnh như đại ca thì tốt rồi.

Đại ca chính là Tiếu Hào, bí mật này, kỳ thật trong Team tất cả mọi người đoán ra, chẳng qua đều là giả vờ không biết.

Dù sao Tiếu Hào làm không ít chuyện phiền toái, thật muốn sát nhập hai thân phận, vấn đề quá nhiều.

…….

Chợ đêm thành phố Long An.

Trong một cái lều hình trụ của đoàn xiếc thú không lớn.

Lý Trình Di mỉm cười cúi đầu tạ ơn khán giả dưới đài.

Anh một thân nhuộm máu áoT – shirt và quần jean, trông không khác người làm công.

Vừa rồi anh biểu diễn chính là treo cổ.

Chính là khán giả nhìn xem biểu diễn, chỗ tối bên cạnh, đột nhiên xuất hiện thêm một người treo cổ lúc ẩn lúc hiện.

Trong sân vốn âm u.

Khán giả xem biểu diễn bỗng nhiên cảm giác phía sau có một đôi chân chạm vào mình.

Nhìn lại.

Cảm giác đó.

có hai người bị dọa tè ra quần ngay tại chỗ.

Mà Lý Trình Di cũng thành công ở màn biểu diễn cuối cùng này, thu được ước chừng hơn bốn mươi điểmác niệm sợ hãi.

Cùng một chương trình, chỉ cần không cho phép quay phim, đổi địa điểm vẫn có thể thu hoạch lượng lớn ác niệm sợ hãi.

Lý Trình Di đối với việc này cực kỳ hài lòng.

Sau khi kết thúc màn cảm ơn, tất cả khán giả nhận được một phần quà nhỏ trấn an mà tổ tiết mục tỉ mỉ tặng.

Sau đó lục tục rời khỏi hiện trường.

Lý Trình Di trở lại hậu trường, bắt đầu tẩy trang rửa sạch vết bẩn trên người.

“Ông chủ, anh diễn xuất này là càng ngày chuyên nghiệp!” Cao Vân ở một bên cho anh đưa tới khăn mặt, cười nói.

Đây không phải là vì hiệu quả tiết mục tốt hơn sao? “Lý Trình Di cười nói.

Lời này thật đúng là không phải khen tặng hôm nay trong bốn màn, gần hai trăm người xem, thì có ba người bị dọa khóc, hai người bị dọa són đái.

Điều chưa từng xảy ra trước đây.

Bất quá cũng phải cẩn thận đừng quá mức, vạn nhất người có bệnh cơ bản gì, bị dọa đến sinh bệnh liền phiền toái. “Cao Vân lo lắng nói.

“Ừ, yên tâm đi, tôi đã sàng lọc qua rồi. “Lý Trình Di thuận miệng đáp.

Anh đương nhiên không có khả năng sàng lọc, chỉ là Lực trường rực rỡ khắp nơi bao trùm một lần mà thôi.

Một số người vốn thân thể không tốt, đến xem biểu diễn xong trở về còn có thể cảm giác thân thể mình tốt hơn, tinh thần tốt hơn, ăn cơm ngon hơn.

Sau khi rửa sạch xong, theo lệ thường phát cho mọi người một bao lì xì, Lý Trình Di mới cùng Châu Tinh Đồng giải tán nhân

viên, trở về phòng mình thuê.

Ổn định ác niệm sợ hãi khiến anh cũng đỡ phải lo nghĩ về chuyện thu thập ác niệm.

Cả đêm hôm nay, liền hấp thụ đến hơn hai trăm điểm ác niệm.

Một phát bổ sung đủ ác niệm cần thiết cho Hoa Tử đằng cùng Lay-ơn.

Ngồi lên xe hơi của công ty, Châu Tinh Đồng phụ trách lái xe.

Lý Trình Di thoải mái tựa vào ghế da, nhắm mắt lại bắt đầu cảm nhận tình huống của Ác Chi Hoa.

Chương 456: Bội thu ác niệm

Ác niệm: 213%.

"Đến rồi đến rồi! Sợ hãi đến thật nhanh!" Lý Trình Di cảm thán.

Tình cảm cơ bản nhất của con người chính là sợ hãi.

Chỉ có biết sợ hãi, mới có thể lẩn tránh những tồn tại và hiện tượng cường đại kia, mới có thể bảo đảm sinh tồn tốt hơn.

Con người khi sợ hãi sẽ chỉ muốn chạy trốn, mà sẽ không suy nghĩ đến cái khác.

Điều này đủ để chỉ ra rằng nỗi sợ hãi được ưu tiên cao nhất trong tất cả các cảm xúc.

Đó là cảm xúc sinh tồn.

Lý Trình Di đổi vị trí ngồi.

Phục hồi tinh thần, bắt đầu xác định thêm ác niệm cho Hoa Thần Vị.

Trước tiên đổ đầy Lay-ơn! Lần tiến hóa thứ ba tuyệt đối có thể tăng cường không tệ, từ Hoa Lân Y đến Hoa Ngữ, đều sẽ tăng cường.

Tâm niệm của anh hội tụ vào trong ô vuông Hoa Thần Vị Lay-ơn, đưa ngón tay nhẹ nhàng chạm vào.

Rất nhanh.

Một trăm điểm sợ hãi ác niệm nhanh chóng rót vào ô vuông Lay-ơn.

Kim quang Nhàn nhạt từ trên mu bàn tay sáng lên, lại rất nhanh biến mất.

Hoa thần vị Lay-ơn đồng thời cũng phản hồi ra tin tức sau khi tiến hóa.

Bỏ qua tin tức giới thiệu của bản thân hoa cỏ, Hoa ngữ và Hoa Lân Y là thứ Lý Trình Di chú ý nhất.

Hoa ngữ kiên cố quả nhiên đã xảy ra biến hóa.

Từ kiên cố, biến thành một năng lực tên là Kiên Bích.

"Hoa ngữ: Kiên bích (có thể cường hóa lực lượng trên diện rộng, tăng lên độ kiên cố về thể xác và tinh thần trên diện rộng, thời gian duy trì liên tục mỗi lần ba mươi phút, mỗi lần sử dụng cần cách nhau một giờ)"

Bắt đầu cường hóa lực lượng!

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ.

Trước kia kiên cố chỉ là đơn giản cường hóa tinh thần cùng phòng ngự thân thể, miêu tả cũng không có chữ trên diện rộng như vậy, nhưng hiện tại tăng cả trên diện rộng và cả sức mạnh cũng được tăng cường.

Đáng giá! Anh nhịn không được khóe miệng lộ ra nụ cười.

Sau đó là Hoa Lân Y.

"Hoa Lân Y: Độ tiến hóa 5 lần 0%, ác niệm 0%. Số lần có thể tiến hóa: 1.

Không đúng.

Lý Trình Di nhìn số lần có thể tiến hóa ở cuối cùng, trong lòng tính toán, anh mở năm cái Hoa Thần Vị, Lay-ơn là cái thứ hai, như vậy số lần tiến hóa phải cộng thêm 3 mới đúng.

Tính ra, đến hiện tại số lần tiến hóa, hẳn là sáu lần.

Ở đây chỉ còn lại một lần, nghĩa là

‘Chẳng lẽ, tổng số lần tiến hóa của Lay-ơn cũng chỉ có 5 lần?’ Lý Trình Di rùng mình.

Anh ta nghĩ đến hoa hướng dương.

Hoa hướng dương chỉ tiến hóa ba lần, đó là tiềm năng của hoa và không liên quan đến những thứ khác.

Cho nên cho dù sau này Hoa Thần Vị, cũng không có biện pháp mạnh mẽ gia tăng số lần.

Nói như vậy. Lý Trình Di cắn răng. Chi bằng đẩy số lần tiến hóa của Lay-ơn đẩy tới cực đỉnh rồi nói sau!”

Khi nghĩ đến hoa hướng dương cực đỉnh, uy lực của hoa đều được nâng cao không nhỏ.

Lay-ơn tiến hóa nhiều lần như vậy, không chừng uy lực tăng lên càng lớn!

Đến lúc đó đến Góc chết Ám thành, nói không chừng cũng có thể được giảm được chút áp lực.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di không có đi động vào ác niệm còn lại, mà tiếp tục giữ lại, dự định sáng sớm ngày mai, đi tiếp tục hút biến chủng hoa khí Lay-ơn.

Anh không còn nhiều thời gian.

Một mặt là Lay-ơn sắp hết mùa nở hoa, mặt khác, Góc chết Ám thành không biết lúc nào sẽ tiếp tục báo trước.

Loại Góc chết mình phải đi qua này, thuộc loại khóa chặt, cho dù ở địa phương nào, đều sẽ tùy thời bị kéo vào.

Nguy hiểm cực cao.

Cho nên anh phải nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng.

Rất nhanh, xe trở lại biệt thự cho thuê.

Lý Trình Di xuống xe.

Đêm nay vất vả cho cô rồi Tinh Đồng.

“Không khách khí, đây là công việc của tôi, nếu ông chủ thật sự muốn bày tỏ, có thể phát nhiều tiền lì xì cho tôi. “Chu Tinh Đồng ngồi ở vị trí lái mỉm cười.

“30 nghìn một tháng còn chưa đủ sao? Nhà cô thiếu tiền như vậy hả? “Lý Trình Di bật cười nói.

“Tôi dự định mua nhà trong thành phố, nên cũng phải gom tiền”Chu Tinh Đồng nghiêm túc nói.

“Cũng đúng, nội thành Toại Dương, một căn nhà tốt một chút, một trăm mét vuông cũng gần triệu. Cố lên! “Lý Trình Di cười nói.

“Ừm! Ông chủ ngủ ngon. “Chu Tinh Đồng cũng cười, cô cảm giác tâm tình ông chủ hình như rất tốt.

“Ngủ ngon. “Lý Trình Di gật đầu.

Xe chậm rãi rời đi, anh đứng tại chỗ, lấy điện thoại di động ra bảo Nguyệt Quý hỗ trợ kiểm tra từ xa hệ thống giám sát trong phòng có vấn đề hay không.

Sau đó mới vân tay mở cửa, vào nhà.

Thời gian này, trong công ty có người mơ hồ truyền ra lời đồn đãi của Chu Tinh Đồng. Nói là cô ngủ với ông chủ mới có được chức vị này.

Dù sao cô là một sinh viên đại học bình thường, cũng không phải chuyên ngành thư ký, năng lực làm việc cũng bình thường. Dựa vào cái gì lại có chức vị thư ký của ông chủ?

Vì thế, Châu Tinh Đồng không cãi lại, chỉ là mỗi ngày cố gắng học tập và nâng cao năng lực bản thân.

Khả năng làm việc của cô cũng đang nhanh chóng trở nên mạnh mẽ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Bởi vì cô biết, lời đồn đãi chỉ xuất hiện dưới tình huống năng lực không xứng với chức vị.

Nếu như cô có thể chứng minh mình có năng lực tuyệt đối làm tốt vị trí này, vậy hết thảy lời đồn đãi đều sẽ hoàn toàn biến mất.

Thậm chí nếu năng lực của cô mạnh hơn một chút, người ngoài nói không chừng còn có thể cho rằng chức vị thư ký của cô còn hơi phí.

Lái xe, Chu Tinh Đồng khẽ cắn môi. Trong đầu cũng mơ hồ hiện ra dáng người khôi ngô cao lớn của ông chủ.

Hai người là cùng trường, tuổi tác chênh lệch không lớn, hơn nữa tuổi trẻ nhiều tiền, năng lực xuất chúng, còn vào liên hội cấp thành phố.

Nếu ông chủ không phải là người Góc chết, không phải là người điên.

Bất giác hai chân cô đạp phanh, nhưng rất nhanh dứt khỏi suy nghĩ vẩn vơ, chuyên chú lái xe.

Chương 457: Phát sinh dị hóa

Sáng sớm hôm sau.

Lý Trình Di chạy tới vườn thực vật Long An, nhìn nhân viên công tác chậm mở cửa

Anh sửa sang lại quần áo, trình giấy chứng nhận nghiên cứu viên hoa cỏ.

“Tôi đi xung quanh xem có quán ăn sáng nào không. “Châu Tinh Đồng phía sau xuống xe, nhịn không được ngáp một cái, lấy tay che miệng, sau đó lấy gương nhỏ nhanh chóng trang điểm lại.

Bốn giờ rưỡi sáng, trời còn chưa sáng, ông chủ gọi điện thoại bảo cô chuẩn bị xuất phát.

Đáng thương cho cô tắm rửa đắp mặt nạ, nằm mơ trên giường mới được một lúc, đã bị gọi lên.

Đến bây giờ vẫn còn ngái ngủ

Sáng sớm ngắm hoa, cô xem như hiểu được cách tra tấn người của ông chủ này.

Thật ra cũng không tính là tra tấn người, ít nhất chính ông chủ cũng phải dậy sớm.

Thở dài. Bất quá nể tình tăng ca tiền lương x2, Chu Tinh Đồng cố gắng giữ vững tinh thần.

Bệnh nhân tâm thần thích làm những thứ trái khoáy, bây giờ cô đã hiểu ý của lời này.

Thích ảo thuật, thích dọa người, dọa người xong lập tức đi ngắm hoa, mệt mỏi và thần kinh một ngày trước tuyệt đối không để lại đến ngày hôm sau.

Đó là một ngày hạnh phúc đối với ông chủ tâm thần của cô ấy.

Có lẽ ta có thể post một bài ghi lại cuộc sống sinh hoạt của ông chủ.

“A, không cần, tôi mua đồ ăn. Tiện mua cho cô một phần. “Lý Trình Di cũng không quay đầu lại, đưa cho cô một gói đồ ăn.

“Vâng, cám ơn ông chủ. “Chu Tinh Đồng nhận lấy, mở ra thấy một cái bánh bao thịt, trứng và gói sữa đậu nành.

Đối với loại con cái chịu khổ từ nhỏ như cô, chưa bao giờ than vãn điều gì

“Đi vào xem một chút. “Thấy vườn thực vật mở, Lý Trình Di đi nhanh về phía trước.

Chu Tinh Đồng vội vàng điều khiển xe tự động đi ra bãi đỗ xe, còn mình thì bước thấp bước cao đuổi theo.

Sau đó cô liền nhìn thấy ông chủ và người gác cổng nói vài lời, rất nhanh nhân viên vườn thực vật liền bố trí một bác gái, đưa anh đi vào trong.

Ông chủ thuần thục nhét cho bác gái một ít tiền mặt. Bác gái nhất thời mặt mày hớn hở, bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu.

Chu Tinh Đồng ăn mấy miếng trứng gà, sau đó chọc sữa đậu nành uống một ngụm, vội vàng theo sau.

Vài phút sau

Ba người đi tới bên cạnh vườn Lay-ơn còn đang xây dựng và tưới nước.

Bác gái dặn dò vài câu, liền xoay người rời đi.

“Tinh Đồng cô chờ ở đây, tôi đi nghiên cứu một chút rồi tới. “Lý Trình Di bỏ lại một câu, từ đường nhỏ đi vào ruộng hoa.

Sau đó liền bắt đầu đến từng đóa hoa từng đóa hoa sờ qua.

Chỉ chốc lát sau, sắc mặt ông chủ âm trầm hẳn lên. Thân thể khôi ngô cúi người xuống, cẩn thận nhìn hoa lay-ơn bị vật gì đụng rơi trên mặt đất.

Chu Tinh Đồng thấy anh giống như nâng như nâng trứng, cẩn thận nâng mấy đóa lay-ơn màu đỏ lên, vẻ mặt thương tiếc.

Tiếp theo ông chủ gọi công nhân vườn tược cắt tỉa xung quanh tới, còn chất vấn người ta làm việc như thế nào mà để hoa rụng.

“Cho dù công nhân làm không tốt, cũng không liên quan đến ông chủ chứ?”

Châu Tinh Đồng không hiểu.

Nhưng rất nhanh cô nghĩ tới điều gì đó, lấy điện thoại di động ra nhanh chóng lật xem.

A ông chủ hình như bao hết toàn bộ vườn hoa Lay-ơn này. Xem nào. Tạm thời bao hết nửa tháng, giá tiền là. 900 nghìn! Oái.

Châu Tinh Đồng hoàn toàn không thể hiểu được.

Ngẩng đầu nhìn ông chủ mắng mỏ công nhân vườn hoa một trận. Cô lấy laptop ra, ghi lại trên đó: Thích - coi hoa như tính mạng.

Phù phù

Lý Trình Di đau lòng.

Lay-ơn chủng loại tuy nhiều, nhưng khá tạp, có thể hoàn chỉnh gom đủ trên đóa hoa biến chủng, cũng chỉ có nơi này may ra đáp ứng được

Lần này anh chọn biến chủng là Lay-ơn Phi Hồng, kết quả bị công nhân làm rớt vài đóa, thiếu chút nữa làm anh tức chết.

Vốn cũng sắp qua mùa, bây giờ còn rớt vài đóa, nếu vừa vặn cuối cùng bị kẹt thì mấy điểm tiến hóa.

Nghĩ đến đây, anh vội vàng tiếp tục sờ hoa.

‘32%’

‘41%’

‘55%’

‘68%’

Theo tiến hóa độ càng ngày càng cao, Lý Trình Di nhìn chỗ còn lại không nhiều lay-ơn phi hồng lắm, trong lòng bắt đầu bồn chồn.

Ngàn vạn lần đừng kẹt, ngàn vạn lần đừng kẹt!

Động tác của anh càng ngày càng nhanh. Đồng thời bất kỳ lay-ơn nào rơi xuống đất đều không buông tha.

Có hoa tuy đã rụng, nhưng hoa khí của nó vẫn còn, vẫn có thể hút.

Một phút.

Hai phút.

Năm phút.

‘97%’

Sắp đầy rồi. Sắp đầy rồi.

Lý Trình Di quẹo một cái, lại ngạc nhiên dừng lại.

Lay-ơn Phi Hồng chỉ còn lại một gốc cây cuối cùng!

Cũng may không sao, một gốc cây bình thường có thể có nhiều đóa, từ trên xuống dưới xếp thành một đường thẳng.

Theo ngón tay từng chút từng chút vuốt ve đi qua.

Hoa khí mát mẻ không ngừng chảy vào ngón tay.

Cuối cùng.

Ở cuối cùng còn lại hai đóa hoa lúc, tiến độ hoa khí, đạt tới 100.

Phù!

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, chính là vui sướng cùng chờ mong theo đó mà đến.

Anh không thể chờ đợi được đứng ở trong ruộng hoa, đem ác niệm còn lại, nhập vào bên trong Lay-ơn.

Ác niệm từ 0, chớp mắt liền vọt tới 100.

Trên Ác Chi Hoa, ô vuông thuộc về Lay-ơn đột nhiên sáng lên một luồng kim quang.

Nhưng rất nhanh, màu vàng rút đi, biến ảo thành màu đỏ sậm.

Phù phù.

Đột nhiên một tiếng tim đập khó hiểu truyền khắp toàn thân Lý Trình Di.

Anh đứng tại chỗ hơi cứng đờ.

Từng luồng phản hồi của Ác Chi Hoa theo mu bàn tay vọt lên trong đầu.

Bởi vì thuần túy dùng ác niệm sợ hãi bổ khuyết tiến hóa, Hoa thần vị Lay-ơn phát sinh dị hóa.

Hoa Lân Y phát sinh dị hóa.

Hoa ngữ phát sinh dị hóa.

Tân Hoa Lân Y, hoa ngữ bắt đầu hình thành.

…….

Chương 458: Cực kỳ nguy hiểm

Căn cứ Vân Sơn.

Phốc.

Một khối kẹo bong bóng bay ra, chuẩn xác rơi vào thùng rác cách đó không xa.

Thải Hồng Đường hai chân gác trên mặt bàn, dựa lưng vào ghế da, trong tay cầm máy chơi game trên tay đang chơi đối chiến cận chiến

Hiện tại trong căn cứ cũng chỉ có một mình cô, Đại Hùng trở về quản lý doanh nghiệp, Râu nâu đi ra ngoài nhập hàng, nói là muốn mua chút linh kiện mới.

Kết quả căn cứ này lớn như vậy, liền thành một mình cô độc hưởng.

Tít tít

Giữa không trung đột nhiên hiện lên một màn hình tròn, phía trên hiện ra màn hình điện.

“Kết nối. “Thải Hồng Đường nhìn tên, lúc này quyết đoán tắt trò chơi sắp thua kia, trước khi đi bỏ lại một câu” Coi như vận khí của chúng mày, bà mày tạm thời có việc, bằng không chúng mày chết với bà!

Sau khi tâm tình thoải mái, thân thể cô ngồi thẳng, làm cho đường cong nửa người trên của mình càng có hình dáng một chút.

Cuối cùng mới nhìn về phía màn hình.

Quét thẻ một cái. Màn hình hiện ra khuôn mặt tang thương của Tân Đức Lạp.

Thải Hồng Đường, Nguyệt Quý thông báo về Góc chết Ám thành mới, Tiểu Di phát hiện ra tin nhắn của Lê n. Chúng ta có nên tạm thời chuyển sự chú ý từ Vân Sơn sang Ám thành không?”

Cho dù đối mặt với Thải Hồng Đường nhỏ hơn mình rất nhiều, ngữ khí của Tân Đức Lạp cũng tương đối tôn trọng bình đẳng.

Đây cũng là điểm mấu chốt để cho tất cả mọi người trong đội rất tôn trọng ông.

“Ám Thành. Lê n nhắn lại? Ặc “Thải Hồng Đường chỉ lo chơi game, còn chưa kịp xem.

Tân Đức Lạp liếc mắt một cái liền nhìn ra lai lịch của cô, cũng không vạch trần, chỉ cười cười.

Dựa theo miêu tả của Tiểu Di về Ám Thành, nơi đó cực kỳ nguy hiểm, nhưng khẳng định có phương pháp né tránh đặc thù. Nguyệt Quý đã bắt đầu tìm kiếm nguyên mẫu hiện thực tương quan. Tôi cũng tìm người quen bên tổng công ty, giúp tôi tìm”.

“Cái này không phải đã rất hoàn thiện rồi sao? Vậy ý ông gọi điện thoại là? “Thải Hồng Đường nghi hoặc hỏi.

“Trong lời nhắn của Lê n có nhắc tới dấu hiệu trăng lưỡi liềm, tôi là người vào sau, tôi muốn hỏi, mọi người trước đó đều có

dấu hiệu trăng lưỡi liềm chứ?”

“Đúng vậy. “Thải Hồng Đường khẳng định.

Có thể miêu tả hình dạng bên ngoài không?

Cái này không thành vấn đề. “Thải Hồng Đường nhanh chóng cẩn thận đem hình thái Nguyệt Nha nói cho Tân Đức Lạp một lần.

“Loại đặc điểm này, hình như tôi đã từng nghe nói ở đâu đó” Tân Đức Lạp nghe xong, dừng lại, lên tiếng.

“Hả? Trên người khác cũng có sao? “Thải Hồng Đường hứng thú.

Không nhớ rõ, để tôi nhớ lại đã, có thể còn phải tìm quyển sổ trước kia lật xem. Nhưng tôi có thể khẳng định, tôi khẳng định đã thấy loại ký hiệu này. “Tân Đức Lạp nói chắc như đinh đóng cột.

Đại ca đang ở Ám thành Long An, như vậy đi, ngày mai chúng ta sẽ chạy tới Long An. Nếu có vấn đề gì, ông có thể trực tiếp hỏi. “Thải Hồng Đường nhanh chóng nói.

Được. Bên công ty tạm thời tôi bảo Râu nâu theo dõi một chút. Xử lý từ xa cũng không thành vấn đề. “Tân Đức Lạp đồng ý.

*

*

*

Kẹt kẹt.

Cửa đóng lại.

Lý Trình Di ngồi ở hàng sau, chậm rãi tựa lưng vào ghế da.

Phản hồi của Ác Chi Hoa, đúng như anh dự đoán.

Quả thật, số lần tiến hóa Lay-ơn đã đến cực hạn, nói cách khác, lần thứ năm, chính là cực thể.

Phản hồi đưa ra tin tức, cho biết tiến hóa đã hoàn thành. Cực thể đưa ra hoa ngữ mới thứ hai.

Giống như Lóe sáng của hoa hướng dương.

Chỉ là, Lay-ơn đưa ra hoa ngữ thứ hai, tựa hồ có chút không cách nào lý giải.

Ông chủ, bây giờ muốn đi đâu?

"Đi một chỗ, không ai biết. "Lý Trình Di thuận miệng trả lời. Anh dự định tìm địa phương khảo nghiệm hiệu quả cực thể Lay-ơn.

Ác niệm sợ hãi Thuần túy dị hóa, không biết sẽ mang đến ảnh hưởng gì.

Châu Tinh Đồng khởi động xe, nghe được câu trả lời, trầm mặc một chút, biết bệnh của ông chủ lại tái phát.

Bình thường loại thời điểm này, cô chỉ cần chờ một chút, sau đó đem vấn đề lặp lại một lần, là có thể nhận được một đáp án bình thường.

"À, đưa tôi về Long An là được rồi. "Lúc này Lý Trình Di kịp phản ứng, trả lời.

Được rồi.

Xe chậm rãi khởi động.

Kiểm tra cực thể Lay-ơn Hoa Lân Y, ở phạm vi xung quanh có thể đều không an toàn, đây là kết quả Lý Trình Di thu được từ Nguyệt Quý.

Nơi này không giống Toại Dương, Thải Hồng Đường đem phần lớn thiết bị cùng tinh lực đều đặt ở Toại Dương, cho nên các loại giám sát, phòng bị, che chắn bên kia, đều hoàn thiện hơn nhiều.

Long An bên này lại càng khác.

Có đại học khoa học kỹ thuật Long An, nơi này phạm vi Thiên Nhãn bao trùm xung quanh, lớn hơn Toại Dương nhiều lắm.

Mấu chốt là xung quanh còn không ngừng có chuyên gia vũ khí bay lui tới, trao đổi, luận bàn, học tập, nghiên cứu, so với Toại Dương, số lượng chuyên gia vũ khí bay Long An nhiều hơn cả mấy chục lần.

Hơn nữa thực lực ở vào cấp chuyên nghiệp lại càng không ít. Cái khác không nói, chỉ riêng thầy Thang Chí Vĩ chính là một chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp. Hơn nữa ở Long An cấp bậc không thấp.

Nếu không cũng không có cách nào kiêm chức giáo sư chuyên ngành đặc chiến.

"Xem ra, tạm thời chỉ có thể đi đến Góc chết kiểm tra" Lý Trình Di trong lòng đè xuống mãnh liệt chờ mong cùng xúc động.

Hôm nay Lay-ơn đạt tới cực thể, kế tiếp chính là Hoa Tử đằng. Đáng tiếc hiện tại mùa hoa Tử đằng biến chủng đã qua, chỉ có thể đi địa phương khác tìm tử đằng vẫn còn nở để hấp thụ.

Ngọc lan tím ngược lại không phiền toái như vậy. Vừa vặn đang mùa.

Xe chậm rãi rời khỏi vườn thực vật, trở về biệt thự bên cạnh trường đại học.

Lý Trình Di đến chỗ thày giáo báo danh, liền trở về đem thanh trọng kiếm lục quang vừa lấy được lôi ra nghiên cứu.

Chương 459: Trọng kiếm lục điện

Tầng hầm.

Trong tay anh cầm trọng kiếm, nhẹ nhàng vung lên một bia ngắm hình người cách đó vài mét.

Kẹt kẹt.

Một luồng điện quang trong nháy mắt xẹt qua, với tốc độ anh hoàn toàn không thể phản ứng, đập vào bia ngắm.

Bia ngắm hình người bằng nhựa là toàn màu trắng, bị điện quang màu xanh nhạt vô hình đập trúng, chỉ hơi lay động, liền không có phản ứng gì nữa.

Hoàn toàn không có lực công kích vật lý sao? Lý Trình Di đến gần, đưa tay sờ bia ngắm.

Trên nhựa cứng ngay cả một tia dấu vết cũng không có, tựa như điện quang vừa rồi căn bản không đập trúng.

Nhưng anh rõ ràng thấy được, ánh sáng xanh điện quang rơi trúng trên bia ngắm.

‘Kết hợp với biểu hiện của Hoa Lân Y trên người mình lúc trước, chẳng lẽ điện quang màu xanh lục này là trang bị chuyên môn nhằm vào vật chết?’

Lý Trình Di chuyển ánh mắt, rơi vào con chuột Bạch Nhất dị hóa xấu xí trong góc.

Con chuột này, nhìn qua đã có chút suy yếu, hiển nhiên tuổi thọ giảm sút trên diện rộng, khiến tốc độ lão hóa của nó cũng nhanh hơn rất nhiều.

Hiện tại nó đang yếu ớt ghé vào trong lồng sắt, khẽ động chỉ có tròng mắt cùng lỗ mũi phun ra hơi thở, chứng minh nó còn sống.

Lý Trình Di ngắm đầu, nhấc trọng kiếm lên bổ vào Bạch Nhất.

Kẹt kẹt.

Điện quang màu xanh lục lại bay ra, nháy mắt đánh trúng Bạch Nhất và lồng sắt.

Tia lửa tràn ngập, trải rộng khắp nơi. Trọn vẹn ba giây, mới biến mất.

Lý Trình Di đi tới, ngồi xổm xuống, sờ sờ lồng sắt.

Trên lồng tràn đầy vết nứt, khắp nơi là lỗ hổng.

Bạch Nhất thì cả người cứng ngắc tròng mắt nhô ra ngoài, thân thể không thể động đậy.

Lý Trình Di đưa tay vỗ nó.

Không động đậy.

Cả người Bạch Nhất nghiêng xuống, hoàn toàn mềm nhũn.

Anh sờ vào tim nó, không đập nữa.

“Nói như vậy không phải không thương tổn, mà là thương tổn rất yếu.” Gây thiệt hại cho vật chết lớn hơn. Hơn nữa tốc độ cực nhanh! Lý Trình Di ghi nhớ trong lòng.

Đứng lên, anh cầm trọng kiếm chuẩn bị bắt đầu kiểm tra độ cứng.

Phương pháp rất đơn giản, anh thử cùng Hoa Lân Y thử xem, sẽ biết đại khái cấp độ nào.

Thử nghiệm kéo dài đến chiều mới hoàn thành.

Kết luận cuối cùng là, độ cứng của Lục Điện Kiếm không cao, độ cứng chỉ như dao phay bình thường. Cơ bản giống như là vật liệu tự nhiên.

Đến khi trời tối, anh mang theo Lục Điện Kiếm, vẫn chưa khảo nghiệm Lay-ơn Cực Thể.

Lần trước Hoa Lân Y Hoa hướng dương, cũng chính là Hoa Lân Y hoa hướng dương cực thể vừa xuất hiện, liền thiêu hủy tất cả vật thể trong phạm vi xung quanh mười mét.

Lần này Lý Trình Di lo lắng cũng là điểm ấy. Mà kiểm tra xung quanh, mục tiêu lại quá lớn.

Dù sao sắp tiến vào Góc chết, đến lúc đó ở bên trong thử xem sẽ biết hiệu quả.

Cho nên anh không vội.

Nhấc lên các loại dụng cụ chuẩn bị, đồ trang điểm.

Lý Trình Di ra khỏi biệt thự, đang muốn lên xe xuất phát biểu diễn.

Đột nhiên một tia dao động rất nhỏ từ ấn ký Ác Chi Hoa truyền ra.

Bước chân anh dừng lại, cúi đầu nhìn mu bàn tay phải.

Trên Ác Chi Hoa, Hoa thần vị Ngọc lan tím mới mở ra, lúc này đang hơi nổi lên ánh sáng tím nhàn nhạt.

Chuyện gì xảy ra? "Không có phản hồi, không có tin tức, cũng chỉ là nhàn nhạt ánh sáng tím không ngừng sáng lên.

"Sao vậy ông chủ? "Châu Tinh Đồng ở một bên nghi hoặc hỏi. Cô không nhìn thấy ánh sáng, chỉ thấy Lý Trình Di đứng ngẩn người tại chỗ.

“Không có gì. Có thể là hoa mắt, nhìn lầm rồi. “Lý Trình Di trả lời.

Ngọc lan tím liên quan đến Hoa Ngữ Châu, cũng chính là năng lực của Tâm Chi Mẫu, phần lớn sức mạnh của Hoa Thần Vị này đều ở trên Hoa Ngữ.

Hiện tại xuất hiện khác thường, rất có thể là hoa ngữ châu của người khác, có tình huống.

Nghĩ tới đây, anh dự định sau khi biểu diễn kết thúc, nhất nhất gọi điện thoại hỏi thăm.

……

Thành phố Sóc Dương.

Sắc trời tối dần.

Long Môn Điếu ngồi trên sô pha xoa đầu gối, trong phòng khách trừ hắn ra thì không còn ai. Cha mẹ hắn cũng không biết đi đâu.

Ánh đèn sân vườn ban đêm chiếu vào, chiếu ra vẻ mặt phiền muộn của hắn.

Hắn bị cấm túc, không cho phép rời khỏi nhà, không được đi đâu cả, cũng không được cho bất kỳ tiền tiêu vặt nào, thủ hạ anh em cũng không để ý tới anh.

Tất cả thẻ tín dụng đều ngừng hoạt động.

Vì phòng ngừa hắn lại gặp rắc rối, đây chính là ông già Quý Cường trừng phạt hắn.

Cấm túc một tháng.

Mà trong khoảng thời gian này cũng không phải để cho hắn ở nhà chơi, mà là sẽ có các loại cao thủ chuyên nghiệp đến chuyên môn huấn luyện cho hắn ta.

“Ai à” thở dài một tiếng, Long Môn Điếu cảm giác mình lần này là thật muốn xong rồi.

Những ngày tốt lành trước đó một đi không trở lại, kế tiếp sắp sửa phải đối mặt với huấn luyện gian khổ có thể nói là địa ngục.

Kẹt kẹt.

Đang nghĩ cửa phòng mở ra.

Một người đàn ông tóc ngắn cao lớn lạnh lùng, mở cửa đi vào.

Khuôn mặt người đàn ông cùng Long Môn Điếu tương tự, nhưng màu da đen hơn một chút, khuôn mặt anh tuấn hơn, dáng người cũng cân xứng cường tráng hơn.

Anh ta mặc bộ comple màu xám bạc, trên mặt mang theo một tia mỏi mệt, sau đẩy cửa đi vào nhìn thấy Long Môn Điếu trên sô pha.

“.”

“.”

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Long Môn Điếu nặn ra một khuôn mặt tươi cười.

“Anh, anh về rồi à “Hắn lộ ra một bộ mặt lấy lòng.

Đối phương chính là anh ruột của hắn, cũng là người thừa kế chân chính của Lão Hổ bang hiện giờ – Quý Huyền.

So với ông em bất tài như hắn, Quý Huyền mạnh hơn nhiều.

Hơn nữa đã sớm kết hôn với một thiên kim đại tộc trong thành phố và đã có con.

Tiến sĩ quản lý học của trường đại học danh tiếng, tiêm qua 5 mũi tiêm biến đổi gen tăng sức mạnh cơ thể, chỉ trong vòng ngắn ngủi 2 năm sau khi trở về đã khiến tổng lợi nhuận của tất cả sản nghiệp Hổ Bang tăng thêm 30%, chi tiêu lãng phí dư thừa giảm bớt một nửa.

Ở trong bang cũng có danh vọng cực cao, hiện giờ đã sắp đứng vững gót chân.

Nghe được anh chào hỏi, Quý Huyền Hồi cũng lười trả lời, đổi giày vào cửa.

Chương 460: Hết hy vọng

Phía sau còn có một người con gái xinh đẹp một thân váy dài màu xám tro, dắt một bé gái 3,4 tuổi đi vào.

“Chào chị dâu, đã lâu không gặp. “Long Môn Điếu đứng lên vẫy vẫy tay cười nói.

Người con gái híp mắt cũng không nhìn hắn.

“Ny Ny cẩn thận ngưỡng cửa, không được mang giày bên ngoài vào cửa. “Cô cúi đầu dặn dò bé gái.

“Vâng. “Bé gái Ny Ny là con gái của anh trai Quý Huyền. Mặc váy nhỏ thuần trắng, hai chân ngắn mập mạp mềm mại

“Con chào chú! “Ny Ny ngược lại liếc mắt một cái liền thấy được Long Môn Điếu. Nhất thời trên mặt Bé Mập tràn đầy tươi cười.

Thay giày, cô bé lập tức muốn xông về phía Long Môn Điếu, nhưng bị mẹ giữ lại.

Hôm nay chơi đủ rồi, bây giờ về phòng học bài đi con!”

“Con muốn chơi với chú.”

“Không được”.

Người con gái vừa nói vừa kéo con gái lên tầng.

Quý Huyền lấy điện thoại di động ra nhìn, cũng đi theo lên tầng.

Một nhà ba người, ngoại trừ bé gái Ny Ny, hai người còn lại đều hoàn toàn không để ý tới Long Môn Điếu.

Rất nhanh tầng hai truyền đến từng trận tiếng đứa bé khóc rống, sau đó chính là bị đánh bị dạy dỗ.

Nụ cười trên mặt Long Môn Điếu chậm rãi nhạt xuống, hắn đặt mông ngồi trở lại sô pha.

Trên mặt cũng không có bộ dạng cười đùa như ở trong Team.

Nếu như có thể chọn, có ai muốn mình luôn phải khiêm tốn, luôn bị người chê cười.

Ngồi trên sô pha, hắn nghiêng mặt, nhìn ngôi sao trắng treo cao ngoài cửa sổ.

Trong lòng nhất thời an tĩnh lại.

Kỳ thật hắn cũng muốn cố gắng, cũng muốn trở nên mạnh mẽ, nhưng làm thế nào cũng không làm được.

Đầu óc hắn không lanh lợi, không học được cái gì ra hồn lại phát triển không tốt nên thể lực cũng không tốt nốt, thật vất vả cố gắng làm công việc kinh doanh trong bang phái, có rất nhiều anh em, mới có chút khởi sắc, kết quả bị kéo vào Góc chết.

Góc chết

Hết hy vọng rồi. Hắn còn có thể làm gì?

Chịu chấp nhận số phận sao?

Không. Kỳ thật hắn chưa bao giờ từ bỏ.

Nếu không cũng sẽ không ngàn dặm xa xôi chạy tới Toại Dương, tìm Đại ca.

Quý Huyền coi thường hắn, hắn biết.

Ở trong nhà, hắn chính là một con sâu mọt, chỉ biết ăn, chỉ biết ăn chơi đàng điếm, chỉ biết gây họa.

Cúi đầu, Long Môn Điếu ôm mặt.

Chú? Sao chú lại khóc?

Đột nhiên thanh âm Ny Ny ở bên cạnh truyền đến.

Long Môn Điếu sửng sốt, nhanh chóng xoa xoa hốc mắt có chút ướt.

“Chú không khóc, chỉ là bị cay mắt thôi con”.

“Chú đừng khóc, cho chú kẹo bạc hà! “Ny Ny vươn tay mập mạp, trong lòng bàn tay đặt một viên kẹo bong bóng màu xanh nhạt.

Đó rõ ràng là kẹo cao su bong bóng, nhưng cô không nhận ra chữ, nhìn thấy màu xanh lá cây liền tưởng là kẹo bạc hà.

Long Môn Điếu không nhịn được nở nụ cười.

“Cảm ơn Ny Ny. “Hắn đưa tay nhận lấy kẹo bạc hà.

Sau đó nhanh chóng lấy từ trên người ra một cái hộp nhỏ bằng gỗ lim.

Đây là lễ vật hắn đã sớm chuẩn bị cho Ny Ny. Mất không ít tâm tư anh mới đặt làm hộp nhạc voi con.

“Đây là quà cho Ny Ny. Chúng ta trao đổi. “Hắn cười nói. Đem cái hộp đặt ở trên tay Bé Mập.

“Chú là tốt nhất! “Ny Ny nhất thời mặt mày hớn hở.

Ny Ny! “Bỗng nhiên trên tầng truyền đến tiếng kêu của người con gái. “Về học ngay!”

“Xong đời, mẹ phát hiện rồi, con phải về rồi, lát nữa buổi tối, con không ngủ được, có thể tới tìm chú chơi không?”

Ny Ny ba tuổi nói chuyện mặc dù có chút chậm chạp, nhưng năng lực biểu đạt cực kỳ rõ ràng.

“Buổi tối phải đi ngủ, nếu không sẽ không cao, sẽ trở nên xấu xí. Sau này, sau này có cơ hội chúng ta cùng chơi. “Long Môn Điếu cười xoa xoa khuôn mặt nhỏ bé của cô bé.

“Vâng”.

Ny Ny xoay người bước chân ngắn chạy nhanh, thuần thục từ bên thang máy lên tầng, đi vòng về phòng.

Rõ ràng con bé không đi xuống cầu thang.

Tuổi còn nhỏ đã biết tinh túy của chiến tranh du kích.

Nhìn Ny Ny rời đi. Nụ cười trên mặt Long Môn Điếu cũng nhạt xuống.

Hắn biết, mình rời khỏi nhà, sẽ không ảnh hưởng đến ai. Cùng đại ca tinh anh như vậy so sánh, hắn chính là một đống phế vật.

Nhưng.

Coi như là một đống phân!

Hắn cũng có quyền được sống!

Hai tay hắn dần dần nắm chặt, đứng lên.

Cúi đầu, hắn nhìn chăm chú vào chính mình hiện tại.

“Tôi có thể làm gì nếu không có sự hỗ trợ của gia đình?”

Bây giờ về Toại Dương, tiếp tục như trước, sống không lý tưởng sao?

Hắn thích Chị Đường, kỳ thật nhiều khi không phải bởi vì tình yêu, mà nhiều hơn là hâm mộ.

Hâm mộ Chị Đường cho dù rời khỏi nhà, cũng có thiên phú máy tính khủng bố. Tài năng hacker

Chị ấy giống như nhân vật chính trên sân khấu, mặt trời trong đám đông, bất cứ nơi nào, đều có thể tỏa sáng.

Đẹp như vậy, chói mắt như vậy.

Và hắn ta

Dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì mình không thể trở nên mạnh mẽ, không thể trở nên lợi hại!?

“Coi như là một đống phân, ông mày cũng muốn biến thành đống phân nổi bật nhất!”

Nắm tay anh chậm rãi nắm chặt, đứng tại chỗ.

Không cam lòng không ngừng kích động trong lòng.

Xì.

Bỗng nhiên, một tia cảm giác nóng rực từ mu bàn tay phải của hắn dần dần truyền ra.

Trong bóng tối, mu bàn tay phải của Long Môn Điếu lúc này đang chậm rãi sáng lên một tia ngân quang nhàn nhạt.

“!? “Long Môn Điếu thần sắc trì trệ, nhìn về phía tay phải của mình.

Cái gì vậy!?

Chậm rãi giơ tay lên, hắn nhìn về phía mu bàn tay.

Nơi đó không biết từ lúc nào, có thêm một đóa hoa Ngọc lan tím màu bạc.

Kích thước hoa văn vừa vặn chiếm chính giữa mu bàn tay.

Đây là……!? Long Môn Điếu tựa hồ nhớ tới cái gì.

Không được! Không thể để người nhà phát hiện!”

Anh nhanh chóng chạy đến cửa, đẩy cửa ra, theo hành lang chạy thẳng xuống tầng hầm.

Đây cũng là nơi duy nhất không có hệ thống giám sát.

Kẹt kẹt.

Cửa tầng hầm bị đẩy ra.

Long Môn Điếu bước vào.

Trong nháy mắt này, cả người hắn từ dưới lên trên, chợt nổi lên ánh bạc.

Chương 461: Biến hóa

Trong ánh bạc chói mắt.

Tóc hắn bắt đầu dài ra, tóc đen dài tới thắt lưng.

Một tầng ngân quang từ trên mặt phất qua, khuôn mặt vốn nam tính đảo mắt biến thành gò má trắng nõn cùng cái miệng nhỏ nhắn đỏ sẫm của Thải Hồng Đường.

Ngân quang tiếp tục lướt qua các bộ phận khác trên thân thể.

Chỉ vài giây ngắn ngủi.

Long Môn Điếu liền từ một cái một người đàn ông thuần khiết cao 1,78m biến thành một Thải Hồng Đường cao hơn 1,6m tóc dài đen.

Chỉ là lúc này đây, không riêng gì đầu biến hóa, toàn thân đều có biến hóa.

Ngoại trừ phần then chốt thân dưới, tất cả những chỗ khác trên cơ thể đều trở nên giống Thải Hồng Đường như đúc!

Bụp bụp.

Một tiếng tim đập kịch liệt, truyền khắp toàn thân hắn.

Khí lưu mát mẻ, bắt đầu từ ngực khuếch tán ra, phân bố chảy về các nơi trên cơ thể. Tất cả ngân quang nương theo khí lưu động, chảy qua mỗi một tấc da hắn, cấp tốc ngưng tụ ra từng khối giáp cánh hoa trắng bạc bên ngoài cơ thể hắn.

Vài giây sau

Tất cả ánh bạc đều tắt.

Long Môn Điếu lẳng lặng đứng ở tầng hầm ngầm.

Toàn thânhawns đều trùm lên một bộ trọng trang màu bạc, giáp toàn thân tương tự như kim loại.

Ong.

Chính diện áo giáp dày nặng, ngực cùng hai vai, ba chỗ đồng thời sáng lên ánh huỳnh quang màu đỏ.

Ba sợi tơ hồng như thủy tinh, tựa như ba con mắt, chậm rãi mở ra khe hở trên áo giáp.

Ngân quang trên mặt Long Môn Điếu chậm rãi tản đi, lộ ra một cái mặt nạ hoàn toàn do kim loại màu bạc dán sát vào.

Mái tóc dài màu đen từ phía sau mũ bảo hiểm hình chóp dày nặng xõa tung ở phía sau.

Mỗi một sợi tóc dài đều nhanh chóng phủ lên màu bạc, bọc lên một tầng giáp y kim loại màu bạc.

“Đây là.!! “Long Môn Điếu giơ tay lên, nhìn chính mình lúc này.

Mặc vào bộ áo giáp này, hắn rõ ràng có thể cảm giác được, vô số mát lành khí lưu, đang không ngừng cường hóa thân thể của mình.

Keng!

Hai cánh tay nhỏ của hắn tự động bắn ra hai thanh sắc bén.

Mặt sau lưỡi dao sắc màu bạc còn có vô số hoa văn Ngọc lan tím tinh tế.

“ ! ! ? ! ! ”

Thân thể Long Môn Điếu run rẩy.

Mẹ kiếp!!!!

Hắn không ngừng vận động thân thể.

Nhẹ nhàng, hữu lực, kiên cố, phảng phất hoàn toàn thay đổi thân thể! Dễ dàng muốn bay lên.

Cái con mẹ nó này, quả thực rất tuyệt vời!!!

Mạnh!

Anh Trình! Anh con mẹ nó chính là thiên thần hộ mệnh của em. Quá mạnh mẽ!

Ánh sáng tím rõ ràng từ mu bàn tay Lý Trình Di sáng lên.

Anh nheo mắt lại.

Vừa mới biểu diễn kết thúc, ác niệm hôm nay rõ ràng ít đi một chút, chỉ có hơn 150, mỗi nơi đều như vậy, hai ngày đầu ác niệm hấp thu nhiều nhất.

Sau đó bộ sách truyền ra, người xem không đông đúc như lúc đầu nữa

Nhưng cho dù là vậy thì nguồn thu ác niệm cũng ổn định hơn nhiều so với trước đây.

Vấn đề bây giờ không phải là cái này, mà là hoa thần vị của Ngọc lan tím đã xảy ra chuyện gì.

Sau khi bảo Châu Tinh Đồng đưa mình về biệt thự.

Lý Trình Di đi vào tầng hầm ngầm, bắt đầu nghiên cứu tình huống của Ngọc lan tím.

Trên mu bàn tay ác chi hoa ấn ký không có bất kỳ dị thường, như vậy duy nhất khả năng chính là ở hoa ngữ châu.

Sau khi xác định, anh lập tức bắt đầu liên lạc với các thành viên khác trong đoàn.

Thải Hồng Đường bình thường

Ông chủ bình thường.

Râu nâu bình thường.

Duy chỉ có Long Môn Điếu.

Trong quần thể nhỏ của Khu vườn Vận Mệnh, trạng thái của Long Môn Điếu lúc này là như thế này:

“A! Anh Trình thân mến! Sau này anh Trình chính là thần hộ mệnh của em, anh bảo em đi về phía Tây, em tuyệt đối không dám đi về phía Đông!

Sức mạnh từ trong thân thể vọt ra! Quá mạnh, quá mạnh! Cái này so với mũi tiêm cường hóa gien mạnh hơn nhiều lắm!

“Ha ha ha ha! Em cảm thấy mình sắp phát tài rồi!

“Bây giờ mình tát một cái là có thể tát chết anh tôi! Ha ha ha!

‘… “Thải Hồng Đường.

“Tại sao lại là anh trai cậu?” –Râu nâu.

“Nếu không là sợ cháu gái ta không có cha, tội hiện tại liền lên tầng đại nghĩa diệt thân!”

“Có thể gửi một tấm hình xem không?” – Tân Đức Lạp.

“OK” –Long Môn Điếu.

Long Môn Điếu với mặt nạ kim loại màu bạc trong bức ảnh bày ra một bộ dáng đáng yêu.

“Buồn nôn quá! “Thải Hồng Đường.

“Anh Long, anh đâu rồi? “Râu nâu.

“Đây không phải là tôi sao?” – Long Môn Điếu.

“Mày đứng có lấy mặt chị mày ra làm loạn được không? Đeo mặt nạ rồi mà còn nhận ra “Thải Hồng Đường.

“Em cũng chưa làm cái gì đâu” - Long Môn Điếu.

Lý Trình Di nhìn đám trò chuyện náo nhiệt trong nhóm, cẩn thận quan sát hình tự sướng của Long Môn Điếu.

Anh đã phát hiện ra điểm mấu chốt.

“Long Môn Điếu là khi nào cậu phát sinh biến hóa?” - Vô Diện Nhân.

Lý Trình Di đem nick name của mình đổi thành tên Vô Diện Nhân.

Bởi vì hình tượng Ngọc lan tím của anh, chính là người không mặt.

“Hắc hắc, đại khái ba bốn giờ trước. “Long Môn Điếu.

Lý Trình Di tính toán thời gian, vừa vặn là anh trước khi xuất phát, chuẩn bị tiến hành biểu diễn.

Khi đó ác chi hoa ấn ký Ngọc lan tím liền bắt đầu sáng ánh sáng tím.

“Đáng tiếc em hiện tại không có cách nào đi ra, trong nhà cấm túc, bất quá mặc vào thân áo giáp này về sau, cả người cùng xương cốt cảm giác hoàn toàn khác!”-Long Môn Điếu

“Áo giáp toàn thân mặc nặng và mệt nhưgn cái áo giáp sinh học này ngược lại cho em cảm giác hỗ trợ! hiện tại em ngược lại cảm giác khí lực lớn mạnh, tốc độ biến nhanh, phản ứng bộc phát đều mạnh. hơn nữa trước khi bộ giáp này xuất hiện trên người em hoàn toàn không biết nó giấu ở đâu!”

Hắn hiển nhiên vẫn rất hưng phấn.

Nhìn ra được Bộ áp giáp sinh học mang lại cho hắn niềm vui thế nào.

‘Đại ca, chúng ta sắp tới Long An rồi, bây giờ anh đang ở đâu? Tụ tập một chút đi. “Thải Hồng Đường.

“Đến đây. #Định vị#”Vô Diện Nhân

Gần nơi này có Góc chết Ám thành, mọi người cẩn thận. “Vô Diện Nhân.

“Yên tâm. “Thải Hồng Đường.

Đoạn chat kết thúc ở đây.

Chương 462: Vật phẩm góc chết

Lý Trình Di đứng dậy, đem tảng đá màu đen cùng trọng kiếm lục điện lấy được đặt vào một chỗ.

Những thứ còn lại đều ở Toại Dương. Lần này trực tiếp cất vào két sắt ngầm của liên hội nội thành, để chung với với một số tài sản của công ty khác.

Cho dù lại bị người phát hiện, trừ phi muốn chính diện tấn công liên hội, nếu không căn bản không có khả năng lại bị trộm.

…….

11 giờ 14 phút tối.

Cộc cộc cộc

Cửa phòng bị gõ vang.

Lý Trình Di cầm lấy điều khiển từ xa ấn công tắc, mở cửa phòng. Đồng thời chính mình cũng từ trên ghế phòng khách đứng dậy, nghênh đón.

Kẹt kẹt.

Cửa lớn hình vuông mở ra

Thải Hồng Đường là người đầu tiên hai tay đút túi quần, một thân áo khoác màu sắc lung tung lộn xộn cùng quần dài, sải bước đi vào cửa.

Mặc dù cô phối hợp màu sắc tương đối kinh người, nhưng chỉnh thể nhìn qua tự nhiên có loại cảm giác không còn gì để nói

Hai cái đuôi ngựa bị uốn cong, biến thành màu vàng bồng bềnh, đi tới lắc lui. Khóe mắt vẫn dán một mảnh kim loại phản quang màu sắc rực rỡ.

“Đại ca, nghe nói lần này anh mang đồ từ bên trong ra? “Cô vừa đến đã cảm thấy rất hứng thú hỏi.

“Ừ, lát nữa mọi người cùng xem. “Lý Trình Di gật đầu.

Râu nâu và Tân Đức Lạp cùng bước vào cửa.

Râu nâu đội mũ lưỡi trai, mặc quần áo lao động màu xanh đậm không biết nơi nào, mang theo kính AR.

“Chào Đại ca. “Anh nghiêm túc chào hỏi Lý Trình Di. Thái độ rất đoan chính.

“Đã lâu không gặp. “Lý Trình Di cảm thấy hơi lạ, nhưng vẫn nghiêm túc gật đầu.

Cuối cùng Tân Đức Lạp chống gậy, chậm rãi đi vào cửa.

Thân thể anh rõ ràng tốt hơn rất nhiều, cùng lần trước so sánh, chính mình bước đi cũng lưu loát rất nhiều.

Ông mặc bộ comple màu trắng, ra dáng một lão thân sĩ.

“Tiểu Di, lần này quấy rầy cậu rồi”

“Ông chủ còn khách khí như vậy. “Lý Trình Di cười nói.

Đợi đến khi tất cả mọi người vào cửa, cửa phòng tự động đóng lại.

Mọi người ngồi một vòng quanh bàn trà trong phòng khách.

Trên bàn trà, bày ra hai thứ, tức trọng kiếm lục điện cùng tảng đá màu đen.

Đồ vật ở chỗ này, bởi vì vấn đề Góc chết, chỉ có tôi có thể nhìn thấy, có thể chạm vào. Mọi người chỉ có thể qua tấm vải đen.

Lý Trình Di dùng vải đen bọc hai vật lại. Sau đó để cho mấy người tự mình sờ.

Ba người sờ sờ viên đá đen rồi lại sờ sờ thanh trọng kiếm lục điện.

“Ngày càng có nhiều người tiếp xúc với Góc chết đến công ty, trong đó có cực ít người mang được đồ vật từ Góc chết đi ra, mặc dù đều là chút không có tác dụng gì. Tỷ như một số đồ bài trí, chất lỏng trong Góc chết. Nhưng chúng ta tiếp xúc qua, đều phát hiện, những thứ này mặc dù không thể nhìn thấy và chạm vào được, nhưng có thể thông qua phương pháp đặc thù kiểm tra thực hư. Lần trước người tập đoàn Noel phun chất lỏng lên đồ vật có thể hiện được hình đồ vật, tôi có mang theo chất lỏng đấy ở đây, mọi người có muốn thử xem không” Râu nâu nói.

“Được hả, thế thì thử xem sao “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời. Kỹ thuật của Tập đoàn Noel kỹ thuật quả thật quá siêu, rõ ràng không có vật phẩm Góc chết để thử nghiệm mà còn chế ra được những sản phẩm này.

Chỉ là không nghĩ tới Râu nâu tự nhiên còn kiếm được cả thứ này

Sau khi được phép.

Râu nâu từ trong túi nhỏ đeo bên người, lấy ra một bình nhựa trong suốt giống như bình xịt cồn.

Sau đó bỏ đi vải đen, nhẹ nhàng phun ra hai thứ trên bàn trước mặt.

Rất nhanh.

Nước thuốc rơi xuống, hai vật chậm rãi bắt đầu lộ ra ngoại hình.

“Có hiệu quả! “Lý Trình Di nhẹ nhàng vỗ tay.

Ở công ty chúng ta đã dùng những thứ khác kiểm tra trước, còn nhờ có kỹ thuật của Noel và siêu toán của Chị Đường, còn có phòng thí nghiệm sinh hóa của Đại Hùng hỗ trợ. “Râu nâu cười nói.

Đại Hùng lần này không tới, chính là ở bên công ty trấn giữ cục diện.

Ngoại trừ Tân Đức Lạp, cũng chỉ có cô có thể ổn định đại cục, mà bởi vì nguyên nhân Lê n, Tân Đức Lạp bức thiết muốn tới, cho nên liền tạm thời do cô tiếp quản.

Tân Đức Lạp nhặt viên đá đen lên và quan sát thật kỹ.

“Thứ này hình như ta đã từng thấy ở Góc chết của Bạch Tinh. “Ông trầm giọng nói.

“Hả? “Lý Trình Di sửng sốt,” Có thể xác định công dụng không?

“Không xác định, Góc chết, Bạch Tinh có rất nhiều đồ vật, nhưng đều không thể dùng. Bởi vì Góc chết người đều không còn, những đồ vật này liền thành vật vô chủ. Cho dù dùng thân thể người chết nghiền thành bột phấn bôi lên, cũng không có biện pháp sử dụng.” Tân Đức Lạp lắc đầu.

Vậy cái này thì sao? Mọi người thử xem, xem có dùng được hay không”Lý Trình Di nhắc tới trọng kiếm Lục Điện, trước tiên giao cho Râu nâu cầm.

Mấy người nhìn trọng kiếm màu đen tản ra ánh huỳnh quang màu xanh nhạt, đều có chút tò mò.

Đồ chơi này vừa nhìn liền không giống nhân tạo, còn có thể tự nhiên phát sáng.

Trọng kiếm trên trăm cân, cũng không nhẹ, Râu nâu đứng dậy tiếp nhận, cầm như cầm gậy, sau đó hai tay dùng sức vung lên chỗ trống.

Không có phản ứng.

Trên thân kiếm một chút điện quang cũng không có.

“Vô dụng. “Lý Trình Di lắc đầu.

“Bình thường không có phản ứng gì sao? “Râu nâu nhíu mày hỏi.

“Sẽ xuất hiện một vòng cung điện màu xanh lá cây, khoảng cách khoảng hơn mười mét. Có thể phá hủy rất nhiều vật phẩm không có sự sống. “Lý Trình Di nói.

‘Tiểu Di, tôi nghe Lê n nói qua, có một số vật phẩm Góc chết cần dùng máu để kích thích, cậu thử xem. “Tân Đức Lạp lúc này đưa tảng đá màu đen cho Lý Trình Di.

“Máu sao? “Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, nhận lấy hòn đá đen.

Anh vươn ngón trỏ ra, ở trong miệng dùng hàm răng hung hăng cắn cắn ra một lỗ nhỏ.

Sau đó đem máu ở đầu ngón tay chậm rãi bôi lên trên hòn đá.

Máu hơi mang theo một tia màu tím nhạt, cùng huyết dịch người bình thường có chút khác.

Điều này làm cho đồng tử ba người Tân Đức Lạp co rụt lại.

Nhưng ba người cũng không hỏi gì, chỉ im lặng chờ đợi.

Rất nhanh, một vệt máu xuất hiện ở mặt ngoài màu đen hòn đá.

Ong!

Chương 463: Nước bùn biến hình

Trong phút chốc, hòn đá bắt đầu cấp tốc nóng lên, chấn động, tựa hồ muốn thoát khỏi tay Lý Trình Di.

Có phản ứng rồi!

Anh vội vàng ném nó ra xa phòng khách.

Lạch cạch.

Tảng đá rơi xuống đất, lăn trên mặt đất vài cái.

Uỳnh.

Tảng đá đột nhiên nổ tung, dưới ánh mắt khẩn trương của mấy người, hóa thành một mảnh sương đen, một mảnh sương đen cao hơn hai mét, rộng hơn một mét.

Sương mù cuồn cuộn, không đến hai giây, liền nhanh chóng thu liễm ngưng thực.

Vô số sương đen ngưng tụ thành cát đen nhỏ vụn.

Cát đen lại ngưng tụ thành bùn đen, đặc sệt mà lỏng.

Nước bùn biến hình, nhanh chóng tổ hợp thành một quái vật hình người cao hai mét, toàn thân đen kịt tráng kiện!

Grào

Quái vật bùn đen cả người toát ra bọt khí lớn, tựa hồ đang nói chuyện với Lý Trình Di.

“!!? “Nhưng Lý Trình Di lúc này mở to hai mắt, đã bị biến hóa trước mặt trấn trụ.

Anh nhận ra.

Người này, chính là quái giáp bùn đầu tiên anh giết chết ở Ám Thành. Chỉ là màu sắc biến thành màu đen, còn lại tất cả đều giống nhau như đúc!

Mấy người còn lại cũng khiếp sợ đứng lên, nhìn một màn trước mắt này.

“Người này tự nhiên còn sống?! “Thải Hồng Đường há to miệng, kẹo que vừa ngậm rơi trên mặt đất cũng không phát hiện.

“Cái này không khoa học!? “Râu nâu vẻ mặt mơ hồ, nhìn quái vật bùn cao hơn anh một mảng lớn, hoàn toàn không thể hiểu được thứ này là như thế nào nhô ra.

Tôi đã thấy qua không ít vật phẩm Góc chết bôi máu biến hóa lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên! "Sắc mặt Tân Đức Lạp căng thẳng, nhìn chằm chằm quái vật bùn lầy, cũng trong mắt tràn đầy chấn động.

Ông đã tìm hiểu Góc chết nhiều năm, nhưng tình huống quỷ dị như vậy vẫn là lần đầu tiên gặp.

Mặt khác vật phẩm tại Góc chết được nhỏ máu lên cũng không ít nhưng phát sinh loại chuyện này, thật đúng là lần đầu tiên gặp!

Trong lúc nhất thời, quái giáp bùn cùng bốn người hai mặt nhìn nhau, ai cũng không nhúc nhích.

Ước chừng quan sát lẫn nhau hơn nửa phút.

Mấy người xác định quái giáp bùn không hề có hành vi công kích, mới chậm rãi thả lỏng.

Lý Trình Di đi về phía trước chậm rãi đến gần, đứng trước mặt quái vật bùn, quan sát ở khoảng cách gần.

Người này có tay có chân, chính là cực kỳ tráng kiện, cổ cùng đầu cũng rộng, thân thể độ dày gần một mét, nhìn gần tựa như một bức tường.

Bùn trên người còn đang thong thả tự nhiên lưu động, bên trong xen lẫn rất nhiều hạt.

Xin chào? "Lý Trình Di thử nói.

Quái vật bùn: "ùng ục ùng ục".

"Bên trái? "Lý Trình Di thử khống chế nó, khống chế tâm niệm và ngoài miệng đồng thời lên tiếng.

Nhưng vô dụng, quái giáp bùn không hề phản ứng, vẫn ngốc hồ hồ đứng tại chỗ bất động.

Trên khuôn mặt tráng kiện hình trụ của nó, không có ngũ quan, chỉ có một mảnh bùn lưu động.

"Có cử động không? "Lý Trình Di vươn tay chạm vào con quái vật bùn.

Ngón tay chạm vào bên ngoài cơ thể nó, lạnh như băng, giống như chạm vào bùn cao su.

Quái vật bùn cũng không có phản ứng, để cho anh sờ.

Đột nhiên.

Xì. Toàn thân con quái vật bùn bắt đầu bốc khói, bốc ra một lượng lớn khói đen, tản ra phía trên.

Khói đen bay ra nửa thước, liền nhàn nhạt tàng hình, biến mất không thấy.

Nương theo khói bốc lên, bùn quái thân thể bắt đầu cấp tốc thu nhỏ lại, bất quá năm sáu giây, liền càng lúc càng nhỏ, càng lúc càng nhỏ, thẳng đến hóa thành một vũng bùn đen trên mặt đất.

Lại qua vài giây, bùn nhão trên mặt đất cũng bắt đầu biến sắc, nhàn nhạt biến mất.

Cuối cùng, toàn bộ quái giáp bùn phảng phất chưa bao giờ xuất hiện, hoàn toàn biến mất.

Râu nâu báo ra thời gian duy trì liên tục "Từ quái vật này xuất hiện thành hình bắt đầu, đến cuối cùng hoàn toàn biến mất, tổng cộng tốn thời gian 2 phút 12 giây!"

Lý Trình Di gật gật đầu, ngồi xổm xuống sàn nhà kiểm tra, tay hoàn toàn không sờ thấy bùn nhão.

Hiển nhiên quái giáp bùn đã hoàn toàn biến mất.

"Xem ra trong Ám Thành còn cất giấu rất nhiều bí mật. "Anh trầm giọng nói.

"Nếu như có thể nghĩ biện pháp thao túng loại quái vật này, chúng ta có phải hay không có thể ở trong hiện thực, hình thành một bịnh đoàn chiến đấu hoàn toàn thuộc về chúng ta?"

"Rất khó. "Lý Trình Di lắc đầu," Quái vật bùn này thực lực không được tốt lắm, hơn nữa thời gian duy trì quá ngắn, động tác cũng không nhanh, chỉ có thể đối phó với kẻ địch tốc độ chậm. Tác dụng không lớn.

"Có giá trị nghiên cứu nhiều hơn. Nếu có thể nghiên cứu ra thứ này hình thành như thế nào. "Râu nâu cũng rất hứng thú.

Coi như là Góc chết người, gặp phải nhiều chuyện kỳ quái, nhưng chuyện dị thường xuất hiện ở trong hiện thực, vẫn là cực ít.

“Lát nữa tôi đi vào lấy thêm loại đá này, bây giờ trở lại chuyện chính, tình hình tìm nguyên mẫu thế nào?”

Mấy người đều là người đã trải qua sóng to gió lớn, nhanh chóng hoàn hồn lại.

Thải Hồng Đường trầm giọng nói, “Chúng ta tập hợp con đường của chú Tân Đức Lạp, cũng không phát hiện bất kỳ nguyên mẫu nào tồn tại”.

Nhưng cái gì?

“Nhưng mà chúng ta phát hiện, Ám Thành không phải Góc chết mới xuất hiện, mà là rất sớm đã có ghi chép. Người quen của chú Tân Đức Lạp giúp chúng ta tra được một ít tư liệu ghi chép ở Bạch Tinh bên kia. Là tư liệu của những người ra vào Góc chết Ám thành mười năm trước.” Thải Hồng Đường trả lời.

“Hơn mười năm trước Lê n có thể đã đi vào, vốn đã nói lên Ám Thành tồn tại rất lâu, điều này không thể chứng minh cái gì. “Lý Trình Di nói.

“Đúng vậy. Có giá trị chính là một ít tin tức bọn họ lưu lại. “Thải Hồng Đường nói, cô lấy bút chiếu ra, ấn ấn, đối diện một bên tường.

Nhất thời trên tường hiện ra một màn sáng hình tròn.

Trên màn sáng rõ ràng biểu hiện ra hai người đàn ông trẻ tuổi tóc nâu, đang hấp hối nằm ở trên giường bệnh, trên mặt đeo mặt nạ thở bình oxy, trên người trên cổ tất cả đều là máu.

Chương 464: Cánh cửa vô hình

“Hopkins cùng Lý Giai Đức hai người này chính là người Góc chết năm đó tiến vào Ám Thành, bọn họ cuối cùng không giống rất nhiều người Góc chết mất tích ở trong Góc chết, mà là sau khi đi ra, chết vì khí quan toàn thân suy kiệt, nguyên nhân không rõ.”

Tư liệu lưu lại nói, bọn họ là thông qua một cánh cửa vô hình trong Ám Thành thành công trốn thoát. Hơn nữa Ám Thành căn bản cũng không có bất kỳ nguyên mẫu thực tế nào! Theo họ, Góc chết này thay đổi từng khoảnh khắc, và nó thay đổi liên tục khi thành phố thay đổi. Vấn đề là không có nguyên mẫu."

"Bọn họ cũng không tìm được nguyên mẫu? "Lý Trình Di rùng mình.

"Đúng vậy." Thải Hồng Đường gật đầu, "Cho nên Anh Trình thân mến, lần này anh nhất định phải cẩn thận, trong tư liệu không có đề cập đến Cánh cổng vô hình là cái gì ở chỗ nào."

"Cánh cửa vô hình. Tôi thử tìm xem. "Lý Trình Di gật đầu.

"Lê n có thể sinh tồn ở Ám Thành, nhất định có cái gì quy tắc có thể không nguy hiểm như vậy, cậu nhất định phải tìm được." Tân Đức Lạp ở bên cạnh nhắc nhở, "Lê n mất tích ở Góc chết, cũng không phải ở Ám Thành, điều này nói rõ con tôi thành công thoát ly nơi đó, cậu có thể làm được, tôi tin tưởng cậu cũng có thể!"

Ánh mắt ông ta chăm chú nhìn Lý Trình Di.

"Ông chủ yên tâm! "Lý Trình Di gật đầu thật mạnh.

Không khí đến đây có chút trầm trọng, mức độ nguy hiểm tại Ám Thành khiến mấy người đều có chút lo lắng.

Cốt lõi của công ty và Team chính là Lý Trình Di, một khi anh xảy ra chuyện gì, tất cả cục diện trước mắt đều sẽ sụp đổ trong nháy mắt.

Hơn nữa bọn họ cũng đã quen tin tưởng Lý Trình Di, dưới sự dẫn dắt của anh, không ngừng đi về phía trước.

Hiện tại xảy ra tình huống này, mấy người đều có chút tinh thần không yên.

Tiếp theo, chúng ta bàn chuyện giáp sinh vật. "Lý Trình Di nói sang chuyện khác. Lại nói tiếp, Long Môn Điếu là người đầu tiên kích hoạt thiết giáp, tôi cũng không nghĩ tới.

“Đại ca, loại áo giáp sinh vật này tên là gì? Công năng như thế nào? “Râu nâu càng quan tâm số liệu.

Lý Trình Di trả lời, nhìn ba người thần sắc như có điều suy nghĩ, anh tiếp tục nói, “Đây là lợi dụng kỹ thuật người máy siêu vi hạt, thu thập tạp chất thân thể của người sử dụng cùng các loại vật chất bên ngoài, sau đó phản ứng sinh hóa, ngưng kết thành áo giáp sinh học đặc thù.”

“Có chút mơ hồ “Thải Hồng Đường nghe được sửng sốt.

“Rất bình thường, mọi người đều biết cây cối phải không? Cây cối rất cứng rắn, bởi vì nguyên tố chủ yếu của chúng là carbon. Nhưng tỷ lệ lớn nguyên tố carbon này là đến từ carbon dioxide trong không khí. Ngay cả cây đại thụ cũng có thể từ trong không khí biến nguyên tố carbon thành vật chất cứng như gỗ, kỹ thuật người máy siêu vi hạt tiên tiến hơn, vậy không phải dễ hiểu hơn sao?”

“.”

Ba người vẻ mặt bình tĩnh, dùng một loại ‘Cậu xem ta giống kẻ ngốc sao’thần sắc nhìn anh.

“Dù sao các cậu cũng biết, Áo giáp sinh học này có thể tăng sức mạnh toàn bộ tố chất thân thể của các mọi người ngoại trừ tinh thần, hơn nữa số lần mặc càng nhiều, thời gian càng dài, thể chất của mọi người tăng lên lại càng nhiều, cho đến khi đạt tới giới hạn cao nhất.” Lý Trình Di nghiêm túc giải thích.

Chú Tân Đức Lạp, Bạch Tinh có khoa học kỹ thuật như vậy sao?“Bạch Tinh khoa học kỹ thuật cực kỳ phát triển, Thải Hồng Đường trước tiên liền nhìn về phía Tân Đức Lạp.

Vị này trước kia chính là một thành viên cao tầng nhất trong Bạch Tinh.

“Uh, xác thực có nghe nói qua, bất quá còn trong giai đoạn tại phòng thí nghiệm, muốn kết hợp công nghệ sinh hóa kỹ thuật cùng công nghệ áo giáp hơn nữa cái loại áo giáp bình thường vốn tàng hình này thì đây là lần đầu tiên tôi gặp” Tân Đức Lạp có chút cảm khái, “Có lẽ, là tôi sau khi rời đi lại xuất hiện tiến bộ công nghệ.”

Ông ta nói xong, hướng Lý Trình Di khẽ trừng mắt nhìn.

Động tác rất bí mật, chỉ có Lý Trình Di nhìn thấy, hai người còn lại đều không phát hiện.

Lập tức, Lý Trình Di liền hiểu, ông chủ đây là đang hòa giải giúp cậu!

Không hổ là gừng càng già càng cay

Còn có diễn xuất này, y như thật!

“Nhìn từ tình huống Long Môn Điếu, kích thích Áo giáp sinh học, cần chính là thời gian tích lũy, cùng với cảm xúc dao động đạt tới cường độ nhất định, đây là phỏng đoán lớn nhất, cho nên mọi người lúc không có việc gì có thể thử nhiều một chút.” Lý Trình Di dặn dò.

Hiểu rồi.

Được rồi!

Râu nâu cùng Thải Hồng Đường đáp.

Nói chuyện xong, ba người không ngủ lại, mà là rời đi đến khách sạn gần đó.

Vì chính là tránh cho thoáng hiện cùng nhau tiến vào Ám Thành.

Tuy rằng tỷ lệ bọn họ thoáng hiện rất thấp, nhưng chỉ sợ vạn nhất.

Ám Thành nơi đó, một khi vận khí không tốt gặp phải quái vật, đối với bọn họ mà nói chính là bị miểu sát.

Cho nên để an toàn, mọi người phân tán xa một chút thì tốt hơn.

Nửa đêm, trong tầng hầm biệt thự.

Lý Trình Di mang theo trọng kiếm lục quang, đứng ở đất trống ở giữa, anh tính toán thời gian cũng sắp tiến vào Góc chết, cho nên trước tiên làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Dưới tình huống ác niệm sung túc, hoa khí hoa thần vị viên mãn gồm có , Ngọc lan tím, Hoa Tử đằng.

Anh định nâng cấp hoa Tử đằng trước.

Hoa Lân Y Hoa Tử Đằng cân bằng tố chất các mặt, là chỗ dựa ban đầu của anh, hiện đối thủ càng ngày càng mạnh, dần dần dùng ít đi.

Bây giờ là lúc để củng cố nó.

"Ác niệm: 163%"

Lý Trình Di tâm niệm tập trung, ngón trỏ nhẹ nhàng điểm vào ô vuông ấn ký hoa Tử đằng trên Ác Chi Hoa.

Xì.

Ác niệm Hoa Tử đằng từ 0, nhanh chóng cất cao, tăng vọt tới mãn giá trị 100.

Một tầng ánh sáng tím nhàn nhạt, từ ô vuông thứ nhất sáng lên.

Ngắn ngủn trong vòng mười giây, Hoa Tử đằng lần thứ ba tiến hóa hoàn toàn hoàn thành.

Ánh sáng tím nhàn nhạt.

Một tia phản hồi từ Ác Chi Hoa chảy xuôi, nhập vào trong đầu anh.

Chương 465 : Thần kỹ cận chiến

"Hoa Lân Y Hoa Tử đằng: độ tiến hóa lần thứ tư 0%, ác niệm: 0. Số lần có thể tiến hóa: 6.

Hoa ngữ: Trầm túy chi thủ (Hình thái sự hãi dị hóa. Những sinh mệnh thể bị bạn chạm vào đều sẽ tiến vào trạng thái trầm mê cưỡng chế, mục tiêu trầm mê là mục tiêu mà bạn chỉ định trước, thời gian trầm mê kéo dài tùy cường độ tổng hợp của sinh mệnh thể. Sinh mệnh thể yếu hơn mình có xác xuất vĩnh viễn mang nỗi sợ hãi)

Lợi hại!

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ.

Lần thứ ba tiến hóa hiển nhiên có được tăng cường toàn diện, hoa ngữ Trầm túy chi thủ đụng chạm hai lần mới có thể có

hiệu lực, đổi thành chỉ cần đụng chạm một lần, trầm túy chi thủ có thể phát huy tại mục tiêu mà mình định trước.

Cứ như vậy mức độ tiện lợi trong thao tác liền tăng lên rất nhiều.

Đây quả thực là thần kỹ cận chiến!

Anh đang muốn mặc Hoa Lân Y, thử xem tăng sức mạnh như thế nào.

Đột nhiên tầm nhìn trước mắt vặn vẹo.

Lý Trình Di rùng mình, nhanh chóng nắm chặt trọng kiếm lục điện, hít sâu một hơi, ổn định tinh thần.

Xì.

Trong nháy mắt trước mắt nở hoa.

Trong tầm mắt anh chợt hiện lên mảng lớn bông tuyết điểm.

Điểm bông tuyết duy trì liên tục mấy giây, chậm rãi tiêu tán.

Mà lúc này hết thảy trước mắt anh, đều hoàn toàn thay đổi.

Tầng hầm ngầm lúc trước, biến thành đường phố âm u trống trải không người.

Anh đang đứng giữa làn xe. Hai bên từng tòa nhà cao tầng cũ kỹ mà rách nát, giống như là cây lớn mục nát ném xuống từng khối bóng ma, kéo dài đến cuối tầm nhìn xa xa.

U u……

Tiếng còi báo động chói tai vang lên trên thành phố.

Sương mù xám nhạt trong không khí bắt đầu tan biến.

Vào rồi!

Lý Trình Di nắm chặt chuôi kiếm, quanh thân chợt hiện lên vô số cánh hoa Tử đằng.

Cánh hoa bay tán loạn vờn quanh, tựa như cát tím, ở trên người anh ngưng tụ ra một tầng xa hoa, tựa như áo giáp tím đen của tác phẩm nghệ thuật.

So sánh với Hoa Lân Y lúc trước, anh lúc này, phía sau cánh tay và bắp chân, trên áo giáp đều có thêm một miệng phun hẹp dài tựa như vết đao.

Phụt!

Đột nhiên, trong miệng phun ra có dòng hạt màu đỏ tím. Chiếu rọi mặt đất xung quanh thành một mảnh màu tím nhạt.

Bành!

Đường phố xa xa, một cái thân ảnh màu đen quen thuộc, quái giáp bùn, chính tay cầm trọng kiếm lục điện, hướng anh hết tốc lực chạy nước rút.

Lý Trình Di cũng giơ lên trọng kiếm, dựng thẳng ở bên người, chăm chú nhìn quái vật đang nhanh chóng tới gần.

……..

Mặt đất hơi chấn động.

Giữa thành phố âm u, trên mặt đường, quái giáp bùn từng bước kéo lê kiếm, chạy như điên về phía Lý Trình Di.

Tốc độ của nó vẫn cực nhanh như mọi khi.

Loại quái vật này khi chạy nước rút, tốc độ thậm chí có thể tiếp cận vận tốc âm thanh. Điều này làm cho Lý Trình Di có loại cảm giác đối mặt với vũ khí bay.

Cúi người, ngưng thần.

Anh hít một hơi thật sâu.

Mạnh mẽ nghiêng người, một kiếm.

Kẹt kẹt!

Hai luồng điện quang màu xanh biếc đồng thời giao hội giữa không trung, tựa như hai con rắn màu xanh biếc va chạm vào nhau.

Rất hiển nhiên, trong nháy mắt này, con giáp bùn quái kia cũng đang chạy như điên huy động trọng kiếm lục điện.

Hai người ở cách nhau còn có hơn mười thước lúc, đồng thời vung kiếm, đánh ra điện quang.

Xì!

Điện quang đối kháng lẫn nhau. Ở giữa không trung giằng co không dứt.

Sau khi phát giác điểm ấy, Lý Trình Di giơ kiếm từng bước một đi về phía trước, Hoa Tử đằng Lân Y mang đến cho anh cường đại tăng sức mạnh, khiến cho anh lúc này cho dù sức mạnh bộc phát hay là tốc độ, sức chịu đựng, đều đến đỉnh cao nhất.

Hoa Tử đằng Lân Y tiến hóa ba lần, tăng sức mạnh toàn phương vị, có thể nói là cân đối nhất trong tất cả Hoa Lân Y.

Thể chất phòng ngự của nó không bằng Tiết mao phi liêm, sức mạnh không bằng hoa hướng dương, công kích không bằng Lay-ơn, nhưng hắn đối với tố chất toàn phương vị đều tăng sức mạnh không tồi.

Một người một quái, khoảng cách càng lúc càng gần.

Mười mét.

Tám mét.

Năm mét.

Xì!

Một luồng kim quang chói mắt chợt nổ tung, từ trên vai Lý Trình Di bùng nổ như bom.

Tia sáng màu vàng trong nháy mắt va chạm vào người quái giáp bùn.

Lực trùng kích cực lớn cùng thương tổn thiêu đốt, làm cho con quái vật tru lên một tiếng, lui về phía sau vài bước, trọng kiếm lục điện trong tay thoáng cái mất thăng bằng.

Điện quang màu xanh lá cây bên kia cũng bởi vậy mà đứt đoạn.

Kẹt kẹt.

Trọng kiếm lục điện trong tay Lý Trình Di, giống như là đè nén hồi lâu, đột nhiên bộc phát một luồng hồ quang lăng không đánh xuống, rơi vào trên người quái giáp bùn.

Bùm bùm một trận Tia lửa rơi xuống, quái giáp bùn cả người bốc khói, quỳ rạp xuống đất, toàn bộ thân thể hoàn toàn nát bấy, hóa thành một đống đất đen, sau đó bốc lên, biến mất.

Chỉ để lại một thanh trọng kiếm lục điện mới.

Lý Trình Di tiến lên một tay cầm thanh kiếm này, cũng nhấc lên, nắm lấy tay.

Meo meo……

Bỗng nhiên bên phải truyền đến một tiếng mèo kêu quen thuộc.

Lý Trình Di theo tiếng nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy con mèo mướp lúc trước, đang ngồi xổm trước cửa một cửa hàng nội y bên phải, lưng tựa vào khung cửa màu đỏ, hướng anh phát ra tiếng kêu.

Anh ngẩng đầu nhìn bầu trời thạch bích sương mù đã hoàn toàn tiêu tán. Bước nhanh hơn về phía con mèo nhỏ.

Con mèo này rất có thể đã ở cùng Lê n năm đó một thời gian rất dài, cho nên đi theo nó, rất có thể có thể tìm được manh mối Lê n lưu lại.

Hơn nữa càng mấu chốt chính là, trước mắt, còn phải tránh con mắt to lớn có thể xuất hiện trên đỉnh đầu.

Anh cũng không muốn giống như taxi không người lúc trước bị đập nát bét.

Đi tới trước con mèo mướp, Lý Trình Di đặt kiếm tựa vào tường, nhìn về phía con mèo nhỏ.

Meo meo~

Mèo mướp lại kêu một tiếng, xoay người nhẹ nhàng rời đi, đi về phía mặt đường xa xa.

Lý Trình Di giật mình, theo sát.

Chương 466: Con mèo bí ẩn

Nếu con mèo này thực sự đi theo Lê n, có lẽ……

Một người một mèo không có trốn tránh, mà là quang minh chính đại đi ở đường phố bên phải.

Bên phải từng cửa hàng tối om om, có cửa sổ thủy tinh phản xạ ra ánh vàng của đèn đường bên ngoài.

Ngoài ra, không còn ánh sáng nào khác.

Đi bộ khoảng hai phút trên đường.

Mèo mướp bỗng nhiên nhảy dựng lên, nhảy về phía lều che nắng của một cửa hàng, sau đó lại xoay người, chui vào trong một cửa sổ vỡ nát ở tầng hai.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn cửa sổ tầng hai, từ tầng một tìm được cửa vào, cầm kiếm nhanh chóng chạy tới tầng hai.

Uỳnh.

Cửa chống trộm bị anh kéo xuống, dựa sang một bên.

Meo meo.

Mèo mướp đã tìm được chỗ nằm trong phòng khách.

Toàn bộ phòng khách một mảnh u ám, một cái sô pha đen ở góc tường, một cái tủ trang trí bày rượu, một thùng giấy chồng lên nhau.

Đó là tất cả mọi thứ ở đây.

Lý Trình Di đi tới trước thùng giấy, tùy ý kéo ra một cái, nhìn vào bên trong.

Trong rương tất cả đều là đồ ăn lớn nhỏ không đồng nhất.

Mì ăn liền, xúc xích hun khói, đồ hộp, mì sợi, bột mì vân vân, đủ loại kiểu dáng cái gì cũng có.

Anh lần lượt kiểm tra qua.

Trong một ít rương còn lưu lại không ít nước khoáng tinh khiết.

Từ tình huống chất đống những cái rương này, rất rõ ràng là có người cố ý tích trữ ở đây.

Meo meo~

Con mèo mướp ở một bên lại kêu lên.

Lý Trình Di nhìn nó một cái. Tiện tay mở một hộp thịt cá, đặt xuống đất.

Dạ.

Anh gõ gõ.

Mèo con hai mắt sáng ngời, nhanh chóng đứng dậy đến gần, cúi đầu bắt đầu ăn thịt cá hộp.

Lý Trình Di thừa dịp nó ăn đồ hộp, bắt đầu thăm dò chỗ ở này.

Đi qua phòng khách, vào phòng ngủ chính.

Trong phòng ngủ đặt một bộ bàn ghế máy tính bằng gỗ màu nâu đơn giản.

Trên bàn còn có nửa chai nước khoáng chưa uống hết.

Lý Trình Di cầm lấy nước mở nắp ra nhìn.

Miệng nắp rất sạch sẽ, không có bất kỳ dấu vết mốc meo nào.

Ngửi một cái, cũng không có bất kỳ mùi hôi nào.

Không có vi sinh vật sinh sôi nảy nở sao? Anh nhíu nhíu mày.

Mở ngăn kéo duy nhất trên bàn máy tính.

Bên trong là một chiếc túi nhỏ màu đen. Cái túi to bằng bàn tay, bên trong tựa hồ chứa đồ, căng phồng.

Lý Trình Di cầm lấy túi, nhẹ nhàng mở ra, bên trong là mấy tờ giấy viết thư màu trắng xếp thành tầng.

Anh nhẹ nhàng đem những tờ giấy này đổ ra.

Cầm lấy một tờ, mở ra.

Trên đó viết từng hàng chữ viết tinh tế.

‘.’ Lại là Chữ Bạch Tinh!

Lý Trình Di không nói gì, lần nữa lấy điện thoại di động ra, lần này điện thoại di động cũng không nể tình, hoàn toàn không thể khởi động.

“Mẹ nó!” Lý Trình Di tản Hoa Lân Y ra, sờ đông sờ tây trên người, lại lấy ra một cái túi da nhỏ.

Trong túi xách đổ ra ngoài, rầm một cái, hơn mười vật nhỏ màu đen to bằng móng tay toàn bộ lăn ra.

Đây là bộ phiên dịch tiếng Bạch Tinh! Tổng cộng mười sáu!

Nếu Góc chết có tỷ lệ sẽ làm cho dụng cụ mất hiệu lực, vậy anh liền dứt khoát mang nhiều một chút đến thử xem.

Nhiều như vậy luôn có mấy cái hiệu quả chứ?

Đây là phương pháp phá vỡ thế bế tắc trong thời gian ngắn duy nhất mà Lý Trình Di nghĩ đến.

Dù sao, không thể nào hoàn toàn thành thạo một ngoại ngữ trong vòng vài ngày.

Đưa tay ra, anh thử ấn nút mở từng cái một. Chỉ cần khởi động bình thường, là có thể sử dụng bình thường. Đến lúc đó khởi động đèn sẽ sáng lên ánh sáng xanh.

Nhưng.

Không sáng.

Không sáng.

Không sáng.

Không sáng

Đèn sáng!

Bỗng nhiên sắc mặt Lý Trình Di giãn ra, cầm lấy cái khởi động bình thường kia, đặt ở trên giấy viết thư, quét một hàng văn tự chữ Bạch Tinh.

Đèn xanh nhấp nháy, chậm rãi truyền ra một giọng nữ điện tử dịu dàng.

“Thời gian của chúng ta không còn nhiều lắm. Ăn uống chỉ còn nửa tháng, nếu không nghĩ biện pháp rời đi, tất cả chúng ta sẽ chết ở chỗ này.

“Thủ lĩnh vẫn chưa tìm ra vị trí của cửa phải không? Gần đây Áo giáp đen tuần tra càng ngày càng nhiều. Molina bị phát hiện rồi, cô ấy đi ra ngoài tìm đồ không thể trở về, có lẽ đã bị Mắt khổng lồ ăn thịt rồi!”

Áo giáp đen, rất có thể là chỉ giáp bùn quái.

Lý Trình Di suy đoán.

Mà Mắt khổng lồ có thể là chỉ con mắt to lớn trên vách đá trên bầu trời kia. Đương nhiên cũng có thể tồn tại những quái vật khác anh không nhìn thấy.

Anh tiếp tục nghe tiếp.

Tôi không dám ra cửa, bên ngoài khắp nơi đều là người khổng lồ bùn và Áo giáp đen, người khổng lồ bùn còn tốt, ít nhất có thể chạy thoát, nhưng Áo giáp đen không ai có thể ngăn cản bọn chúng đuổi theo. Nguyệt Nha của Mina lại dùng hết rồi, cô ấy đã không còn Nguyệt Nha để dùng nữa, nếu như cô ấy lại bị tập kích, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cuối phong thư này, được người ta dùng bút vẽ một ký hiệu đặc biệt.

Một ngôi sao chữ thập màu đen, ở giữa có ký hiệu một vòng tròn.

Một số giống như các dấu hiệu thần học được sử dụng trong một số nghi lễ đặc biệt.

Ký hiệu vẽ rất tùy ý, cũng không tinh tế, rất hiển nhiên người viết thư rất thuần thục, không phải lần đầu tiên vẽ.

Hơn nữa từ phong thư này, anh mơ hồ đoán ra cách dùng của Nguyệt Nha.

Nếu Nguyệt Nha được đề cập ở trên là cùng một thứ trên người họ

Dừng lại một chút, Lý Trình Di lại cầm lấy tờ giấy thứ hai, mở ra, ấn máy phiên dịch lên.

“Esther đã chết. “Đây là một hành trình đơn độc.

Chương 467 : Cuộc sống địa ngục

“Anh ấy không thể chịu đựng được cuộc sống như thế này nữa, anh ấy nói rằng anh ấy sẽ ra ngoài và tìm thứ gì đó để giết thời gian. Nhưng ngay sau khi ra ngoài, chu kỳ đã kết thúc.

Anh ấy không kịp né tránh và bị một người áo giáp đen khổng lồ theo dõi.”

“Chúng ta bên này còn thừa hai người, Nguyệt Nha của tôi cũng chỉ còn một cái, nếu như lại tìm không thấy manh mối, tất cả mọi người phải chết ở chỗ này!”

Tôi đã viết thư cho thủ lĩnh, nhưng anh ta không trả lời. Có thể muốn anh phải tới.

“Chúng tôi không chờ được nữa, chu kỳ đang thay đổi, trốn tránh mãi cũng không phải tuyệt đối an toàn, Isna, nếu như tôi cũng chết, nếu như anh có thể an toàn rời đi nơi này giúp tôi xin lỗi cho Freyja, khiến cô tìm một người đàn ông tốt tái giá, là tôi không xứng với cô ấy, vận mệnh của chúng ta đã là người Góc chết ”

Từ nơi này có thể phán đoán, người viết thư là nam giới, hơn nữa ở bên ngoài Góc chết còn có vợ

Người vợ này tên là Freyja.

Lý Trình Di hai mắt nheo lại, cuối cùng tìm được điểm manh mối không tệ, thời gian mất tích của Lê n cách hiện tại cũng mười mấy năm, nếu như thuận lợi, Freyja hiện tại hẳn là còn sống, sau khi rời đi, anh nói không chừng có thể biết chút gì từ người này trên người.

Người viết thư là một người đàn ông, vậy tại sao anh ta lại viết thư cho những người trong ngôi nhà này?

Dựa theo nội dung bức thư này, Lý Trình Di hiểu được.

“Bởi vì người ở nơi này, người nhận thư, có thể liên lạc với thủ lĩnh của bọn họ.” Thủ lĩnh của họ đang tìm kiếm cái gọi là cánh cửa. Mà căn cứ vào manh mối điều tra được tại hiện thực bên ngoài, cánh cửa này, có thể chính là cánh cửa vô hình rời khỏi nơi này?”

Lý Trình Di cầm lấy phong thư thứ ba.

Đột nhiên anh dừng lại.

Sau lưng chợt hiện lên từng tầng da gà.

Trong khóe mắt anh, từ cửa sổ thủy tinh bên trái phản quang, anh nhìn thấy cửa phòng phía sau mình.

Không biết lúc nào, có một người tóc dài váy đen đang đứng đó.

Sắc mặt bóng người tái nhợt, hai mắt thâm thúy biến thành màu đen, đôi mắt phản quang vàng nhạt.

Cô ta không chớp mắt, nhìn chằm chằm Lý Trình Di, không nhúc nhích.

“Xin chào? “Lý Trình Di chậm rãi xoay người, phát ra âm thanh.

Bóng người không có đáp lại.

Cô ta lẳng lặng đứng ở cửa chăm chú nhìn Lý Trình Di.

Đột nhiên, cô há miệng ra, trong khoang miệng một mảnh đen kịt, không nhìn thấy đầu lưỡi hàm răng, chỉ có một luồng sơn màu đen nồng đậm không ngừng lưu chuyển.

Ah!!!

Tiếng kêu chói tai, giống như tiếng kêu của hải yêu, trong nháy mắt từ trong miệng cô ta phun ra.

Không gian vặn vẹo, ánh sáng mờ nhạt. Quỷ dị chính là, tất cả đồ vật trong phòng chỉ là vặn vẹo, mà không bị hư hại

Sóng âm cực lớn trong nháy mắt liền bao trùm tất cả khe hở, trải rộng khắp mọi ngóc ngách trong phòng.

Lý Trình Di chỉ cảm thấy thân thể rung động, làn da hiện lên vô số đau đớn, giống như bị người ta dùng một lượng lớn kim tiêm đâm thủng.

Tim anh bắt đầu đập mạnh, tăng tốc. Đại lượng máu tựa như bong bóng khí lưu nổ tung, dọc theo mạch máu bốn phương tám hướng bắn ra.

Bành!

Anh chân phải đạp đất, trọng kiếm trong tay vung chém về phía trước.

Một luồng ánh sáng xanh điện quang bay ra, nhưng quỷ dị chính là, điện quang thẳng tắp từ trên người người con gái xuyên thấu đi ra ngoài, không hề có tác dụng.

Lóe sáng!

Cùng lúc đó, một luồng kim quang nổ tung.

Thiêu đốt, khử nhiễm, nổ tung cùng một lúc.

Nhưng kinh khủng chính là, tiếng kêu vẫn còn, vẫn còn tiếp tục! Giống như không bị ảnh hưởng chút nào.

Kim quang tán đi, thân ảnh người con gái kia tựa như bị sóng gợn kích động, vặn vẹo, lại lần nữa khôi phục.

Cô TA vẫn đứng ở cửa, vẫn đang gào thét.

Lý Trình Di cảm giác toàn thân đau đớn càng ngày càng rõ ràng. Anh lúc này cầm lên túi đựng giấy viết thư, nghiêng người bay vọt một cái.

Uỳnh.

Anh đập vỡ kính từ cửa sổ tầng hai và rơi xuống đường phố bên ngoài.

Tất cả đều yên tĩnh.

Tiếng gào thét biến mất, bóng người người con gái cũng không theo ra.

Giống như vừa mới nghe được, nhìn thấy, đều chỉ là ảo giác.

Phù.

Cái quái gì vậy!? Lý Trình Di nhìn con phố vắng vẻ xung quanh, hung hăng thở ra một hơi.

Anh giơ tay lên, trên mu bàn tay tất nhiên không biết lúc nào hiện ra một mảng lớn điểm máu đỏ tía.

Có những đốm máu đã nối liền thành một thể, biến thành vết thương lớn giống như loét.

Lớn nhất thậm chí có kích thước của một hạt đậu xanh.

Meo meo~

Tiếng mèo mướp vang lên ở một bên.

Lý Trình Di nhìn nó. Con mèo không biết từ lúc nào đã sớm chạy ra, đang ngồi xổm ven đường nhìn anh, thỉnh thoảng cúi đầu liếm liếm chân trước của mình.

Mày đúng là thông minh.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn cửa sổ mình vừa nhảy xuống, nơi đó không có động tĩnh gì.

Anh dứt khoát tìm một cửa hàng quần áo bên đường, đi vào ngồi trên mặt đất, tiếp tục mở giấy viết thư ra đọc.

Máy phiên dịch hoàn hảo không tổn hao gì, giấy viết thư một cái cũng không hỏng, đây quả thực là quỷ dị.

Rất hiển nhiên, vừa rồi người con gái kia tru lên, rất có thể chỉ nhằm vào sinh vật.

"Kiếm của quái giáp bùn chủ yếu nhằm vào vật chết, tiếng gào thét đó chỉ nhằm vào nơi sinh vật này, thật đúng là…" Lý Trình Di có chút hiểu ra.

Hai loại quái vật này rất có thể chuyên môn nhằm vào người tiến vào Ám Thành.

Tiếng gào thét kia uy lực rất mạnh, phải biết rằng anh đã được nhưng là đã tiếp nhận Ảnh Long huyết mạch cấp thấp cải tạo, cường độ thân thể vượt xa người thường.

Dựa theo anh tính toán, thể chất của mình ít nhất gấp 3,4 lần người cải tạo thuần huyết cực hạn.

Cứ cường độ thể chất như vậy, thế mà mạch máu toàn thân bị nổ tung sau khi nghe tiếng gào thét kia.

Nói cách khác, nếu như đổi thành người bình thường, tại nghe được âm thanh kia, liền nhất định hẳn phải chết.

Mở phong thư thứ ba ra, anh một lần nữa đem máy phiên dịch ấn ở phía trên. m thanh vang lên.

Chương 468:Chiếc nhẫn độc xà

"Dựa theo chu kỳ, chúng ta cần ra đường đợi một giờ. Chu kỳ bên trong và bên ngoài chuyển đổi càng ngày càng nhanh,

chứng thần kinh lo âu của tôi lại tái phát. Có lẽ cứ như vậy chết ở chỗ này coi như là kết cục cuối cùng của chúng ta.”

Đúng rồi, tôi tìm được một thiết bị kỳ quái ở đây, trên nóc tòa nhà số 2, nó chỉ kéo dài vài phút, đã biến mất. Tôi nghi ngờ nó có liên quan đến thứ chúng ta muốn tìm.

Phía dưới là một bức vẽ đơn giản.

Đó là một cái giá hình tam giác, ở giữa dựng một cây cột đá, trên cột đá đặt một thứ giống như tảng đá bất quy tắc, bị bôi đen thành màu đen.

Phía dưới không có nội dung mới, Lý Trình Di lại lục lọi túi nhỏ, phát hiện bên trong đã không còn. Còn lại là một ít dây tóc màu sắc rực rỡ, còn có một cái nhẫn vàng có chút oxy hóa.

Trên nhẫn điêu khắc một con rắn một mắt.

Tổng cộng có ba lá thư. Thêm một chiếc nhẫn Độc Nhãn Xà, đây chính là thu hoạch mới của Lý Trình Di.

Isena, đây hẳn là tên của người nhận, không biết người này còn sống hay không.

Anh cất toàn bộ đồ đạc vào túi, cất vào trong túi cất kỹ.

Meo meo~

Lại là con mèo mướp.

Lúc này, Lý Trình Di cẩn thận quan sát nó, quả nhiên phát hiện ra một ít manh mối.

Trên đuôi mèo con, có một dấu vết vòng tròn rất nhỏ, lông ở đó ngắn và trụi hơn so với xung quanh.

Anh nhanh chóng liên tưởng đến sợi dây tóc trong túi, và túi nhỏ.

Chẳng lẽ bọn họ thông qua con mèo này để đưa tin cho nhau?

Một ý nghĩ kỳ lạ thoáng qua đầu anh.

Nếu không không có cách nào giải thích tại nơi đựng giấy viết thư quan trọng như vậy, sẽ đặt nhiều dây tóc màu sắc rực rỡ như vậy.

Lúc này, Lý Trình Di ngồi xổm người xuống, một lần nữa lấy túi ra, sau đó cầm một sợi dây thừng buộc chặt miệng túi, sau đó quơ quơ về phía mèo nhỏ.

Meo meo~

Con mèo quả nhiên sửng sốt.

Sau đó, nó tất nhiên thật sự, chậm rãi từng bước một tới gần, đi tới trước mặt Lý Trình Di, sau đó xoay người, đuôi dựng thẳng.

Dường như đang chờ anh trói cái túi vào đuôi.

Lý Trình Di đem túi rỗng trói chính xác vào chỗ dấu vết vòng tròn kia.

Vừa vặn.

Meo meo……

Mèo mướp lại phát ra tiếng kêu, rất thuần thục đi về phía cửa.

Lý Trình Di theo sát phía sau.

Lần này mèo con không có dừng lại, mà là bước chân nhẹ nhàng, tốc độ rất nhanh.

Một người một mèo nhanh chóng đi về phía trước trên đường phố.

Ước chừng hai phút sau.

Con mèo nhỏ giảm tốc độ, sau đó rẽ một cái, tiến vào bên trái bên trong cửa sắt hội quán.

Lý Trình Di đi theo, tốc độ trực tiếp không giảm, cả người phủ Hoa Lân Y, đập đầu vào cánh cửa sắt lớn đang khóa chặt.

Uỳnh.

Cửa sắt sụp đổ, Lý Trình Di đi theo mèo con đến trước cửa chống trộm hoa văn gỗ lim bên trong hội quán.

Cửa chống trộm nửa mở, bên trong một mảnh tối đen, tĩnh lặng không tiếng động.

Con mèo nhỏ nhẹ nhàng chui vào, biến mất trong bóng tối.

Lý Trình Di nhìn trái nhìn phải xác định không có tình huống gì, mới đi theo vào cửa chống trộm.

Lạch cạch.

Giáp giày nặng nề của Hoa Lân Y rơi xuống mặt đất bằng đá, phát ra tiếng giòn tan.

Ô……

Đột nhiên, tiếng cảnh báo chói tai bên ngoài lần nữa vang lên.

Lý Trình Di quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Ngoài cửa sắt của hội quán, từng luồng thân ảnh cao lớn màu đen trống rỗng hiện lên, đó là từng quái giáp bùn cao tới ba mét!

“Cao hơn so với lúc trước.” Lý Trình Di rùng mình.

Rất hiển nhiên, quy luật Góc chết bắt đầu hiện ra, giết chết quái vật Góc chết một lần, tiếp theo quái vật nhất định sẽ mạnh hơn.

Anh thu hồi tầm mắt, bắt đầu mượn ánh sáng nhàn nhạt bên ngoài, quan sát đại sảnh hội quán.

Trống rỗng.

Đó là cảm giác duy nhất của anh.

Trong toàn bộ đại sảnh, hai bên là thang máy lên tầng hai, ở giữa đặt một cái bàn triển lãm hình trụ rất lớn, mặt trên tựa hồ là dùng để triển lãm một số vật phẩm trân quý, xung quanh còn bao một tầng thủy tinh bảo vệ.

Đường kính Bàn triển lãm ước chừng bốn năm mét, có thể thấy được đồ vật cần triển lãm khá lớn.

Trên mặt đất khắp nơi là từng vết bẩn tối màu, không biết là nước trái cây bị đổ, hay là thứ gì khác.

Lý Trình Di mượn ánh sáng của máy phiên dịch, tìm một chút, phát hiện mèo nhỏ đã đến bên phải phía trước một góc.

Nơi đó bày lại hình chữ nhật sô pha cùng bàn thấp, hiển nhiên là khu nghỉ ngơi tạm thời.

Nó đang dựng thẳng đuôi, không ngừng cọ tới cọ lui trên một góc sô pha.

Lý Trình Di đến gần, giữa chừng nhìn về phía sô pha.

Đột nhiên anh dừng bước.

Trên sô pha, đang ngồi một hình người đen kịt, gầy gò vô cùng.

Đó là một cái xác khô.

Xác khô đã không biết chết bao lâu, anh ta ngẩng đầu, hốc mắt hãm sâu nhìn trần nhà phía trên, hai tay mở ra, đặt ở trên tay sô pha.

Đó là một cử chỉ rất thư giãn.

Meo meo~

Mèo con bắt đầu không ngừng cọ ống quần của xác khô. Rõ ràng, nó không biết rằng người kia đã chết.

Lý Trình Di đi qua, nhanh chóng kiểm tra, từ trong túi quần áo của cỗ thi thể khô này, lại tìm được một thứ.

Đó là một chiếc đồng hồ bỏ túi.

Đồng hồ màu vàng sậm ấn nút, bật nắp ra, lộ ra một tấm ảnh chân dung bên trong.

Trong ảnh là một em bé có nụ cười rất ngọt ngào, đôi mắt rất sáng.

Phía dưới dùng chữ Bạch Tinh viết một hàng chữ, rất nhỏ rất nhỏ, Lý Trình Di xem không hiểu.

Khép lại đồng hồ quả quýt, anh chú ý tới, thi thể khô tay phải ngón út trên, cũng có một chiếc nhẫn Độc Nhãn Xà.

“Người của một tổ chức?”

Cúi đầu cởi cái túi trên đuôi mèo con ra. Anh nghĩ nghĩ, đem nhẫn đồng hồ quả quýt đều bỏ vào.

“Nếu như lúc trước nhìn thấy ba phong thư, đều là người này viết, như vậy theo như lời anh ta nói bên trong, còn có cái gì cần chú ý?”

Lý Trình Di cẩn thận nhớ lại.

Chương 469: Xác khô trong Góc chết

‘Người khổng lồ bùn, người khổng lồ áo giáp đen, Áo giáp đen, Mắt khổng lồ, còn có mái nhà của tòa nhà số 2, cái giá tam giác kia.’

Anh ở trong túi quần áo thi thể khô tiếp tục tìm kiếm, nhưng rất đáng tiếc không tìm thấy thêm cái gì.

Thi thể mặc một bộ quần dài tay áo xám xịt, giống như công nhân dây chuyền sản xuất bình thường.

Trang phục như vậy, rõ ràng không phải là người có tiền.

Nhưng trên tay anh, lại đeo một cái nhẫn vàng, nhẫn Độc Nhãn Xà.

Điều này làm cho Lý Trình Di sinh ra cảm giác không thích hợp.

Anh lần nữa cẩn thận đánh giá thi thể khô.

Di?

Bỗng nhiên, anh chú ý tới, tay kia của thây khô nắm chặt thành một nắm đấm.

“Xin lỗi. “Anh đưa tay gỡ nắm đấm ra. Ngón tay của xác khô lập tức bị bẻ gãy như cành cây.

Lộ ra một luồng giấy màu xám đang nắm chặt bên trong.

Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, đưa tay móc cục giấy ra.

Nhẹ nhàng cẩn thận đem cục giấy mở ra, phía trên là một bản đồ tương đối đơn giản.

Trên bản đồ vẽ một thành phố hình tròn.

Thành phố được chia làm sáu khu, bên trong mỗi khu lại được chia làm rất nhiều tòa nhà.

Ngườivẽ bản đồ tương đối đơn sơ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra đường nét và hàm nghĩa.

Vậy thì…… Tòa nhà 2. Tổng cộng có sáu khu, ở 6 nơi thì phải?

Anh nhận thấy rằng tại ba điểm trên bản đồ, nó cũng được đánh dấu bằng các chấm đỏ bổ sung.

Ước tính là khu vực nguy hiểm hoặc vị trí của chính họ.

Dưới bản đồ còn có một câu nữa.

Lý Trình Di lập tức ấn máy phiên dịch lên.

Tôi tìm được vị trí cánh cửa, nó cần chìa khóa mới có thể mở ra, đáng tiếc thủ lĩnh mang theo phần của ta, sống sót.

Chữ viết cuối cùng chữ viết rất nhỏ màu đỏ có lẽ chữ này chính là dùng máu để viết ra.

Lý Trình Di yên lặng cất bản đồ vào trong túi.

Nếu như anh không có Ác Chi Hoa, có lẽ kết cục cuối cùng cũng giống như người trước mắt này.

“Vậy vị trí của cánh cửa ở đâu? Đó có phải là chấm đỏ trên bản đồ, hay là… nơi anh ta không đánh dấu ra?”

Lý Trình Di có chút cảm khái.

Cho dù Góc chết khủng bố cỡ nào, nguy hiểm cỡ nào, làm cho người ta tuyệt vọng cỡ nào.

Cuối cùng sẽ có tinh anh như thây khô trước mắt, bọn họ kiên định bất di bất dịch tìm cách thoát khỏi vận mệnh bị kéo vào Góc chết.

Cửa, chìa khóa. “Bỗng nhiên trong đầu Lý Trình Di lóe lên điện quang.

Anh chú ý tới tư thế ngồi, tư thế của thây khô.

Nếu vào lúc lâm chung, sao anh ta còn có thể có tư thế thư thả như thế?

Là bởi vì sắp hoàn toàn giải thoát? Hay là có nguyên nhân nào khác, cố ý bày ra tư thế này?

Lý Trình Di chăm chú nhìn xác khô.

Đột nhiên anh nghĩ tới.

Đột nhiên ngẩng đầu.

Ánh mắt của anh men theo hai mắt thây khô, nhìn về phía đỉnh hội quán.

Giờ khắc này, tầm mắt hai người phảng phất vượt qua thời gian trùng hợp.

Khí lưu tuôn ra

Từng trận gió lạnh từ cửa sổ xung quanh hội quán xuyên vào, thổi góc áo Lý Trình Di hơi lay động.

Giờ khắc này, anh ngẩng đầu, nhìn cảnh tượng trên đỉnh núi.

Nơi đó trên một cây xà ngang, mơ hồ có thể nhìn thấy, đặt một cái hộp nhỏ cỡ bàn tay.

Cho dù sắp chết, anh cũng không quên chỉ ra manh mối cho người của mình. Nhưng tại sao, tại sao phải làm bí mật như vậy? Nơi này chẳng lẽ ngoại trừ người của tổ chức bọn họ, còn có người Góc chết khác? Hoặc là, phương pháp thoát ly này, chỉ cho phép một số người cố định rời đi? Nhiều người không được sao?”

Trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng hiện lên suy đoán.

Anh tính toán độ cao xà nhà, khẽ khom người, nhảy lên trên.

Xì!

Ngay lúc này.

Miệng phun phía sau cánh tay và bắp chân của anh ta, đột ngột phun ra dòng hạt màu tím. Lượng lớn hạt phun ra giữa không trung giống như một luồng quang ảnh xinh đẹp, đẩy anh nhẹ nhàng bay lên.

Sức mạnh phụ trợ đột nhiên xuất hiện khiến Lý Trình Di có chút luống cuống tay chân.

Anh ở giữa không trung nhanh chóng phản ứng lại, lại hai tay hướng lên trên thay đổi phương hướng. Thật vất vả, mới tránh được kết cục đụng đầu vào đỉnh núi.

Sau khi lăn một vài vòng, anh dần dần thích nghi với sự điều chỉnh lực đẩy của cánh tay và bắp chân.

Loại khí đẩy này lại có thể dựa theo ý nghĩ của anh, đến từ từ điều chỉnh phương hướng cường độ.

Lợi hại! Không nghĩ tới sau ba lần tiến hóa, hoa Tử đằng còn có công năng này! Cho dù không tăng cường tố chất toàn phương vị, chỉ riêng năng lực này cũng rất đáng giá.

Điều chỉnh hạ thân hình, anh chậm rãi trôi nổi đến bên xà nhà, đưa tay với hộp nhỏ màu đen trên đó rồi sau đó đáp xuống.

Kẹt kẹt.

Chiếc hộp được mở ra, bên trong là một bản vẽ ố vàng.

Lý Trình Di cẩn thận lấy bản vẽ ra, mở ra.

Phía trên vẽ biểu đồ chỉ thị giống như bức tranh liên hoàn.

Một người, tay cầm một tảng đá đen, đặt nó trong một khung tam giác trên mái nhà, sau đó lùi lại và đứng xa.

Chỉ chốc lát sau, giá đỡ tam giác nổi lên hào quang nhàn nhạt.

Ánh sáng dùng đường đứt đoạn thô ráp đánh dấu, không biết màu sắc gì.

Cuối cùng chính là một cánh cửa mở ra, hình vòm tròn, cũng phóng ra quang mang. Trung tâm của cánh cửa, vẽ một hình vẽ giống như chìa khóa.

“Ý là, chìa khóa ở trong cánh cửa mở này?” Lý Trình Di đại khái đã hiểu.

Về phần khối hắc thạch lúc trước, điều này làm cho anh không tự chủ được nhớ tới, tảng đá lúc trước từ trên người quái giáp bùn tìm được.

Quả nhiên, lật qua mặt sau bản vẽ chỗ đó đang vẽ, một viên hắc thạch từ bên trong một con quái vật bùn lấy ra.

“Nếu như bản vẽ này là thật, như vậy chiếc chìa khóa này, có lẽ chính là có liên quan đến việc mở ra cánh cửa vô hình”

Thu hồi bản vẽ, Lý Trình Di cuối cùng nhìn xác khô, xoay người rời đi.

Meo meo~

Mèo mướp còn đang kêu gào khiến bước chân Lý Trình Di dừng lại.

Anh quay đầu lại.

Chương 470: Giá tam giác trên nóc nhà

“Muốn đi cùng không? “Anh thấp giọng nói.

Mèo mướp ngẩng đầu nhìn anh một cái, không nhúc nhích, nó lại dùng đầu cọ cọ ống quần thây khô, sau đó nằm sấp xuống cứ như vậy dựa vào thây khô nghỉ ngơi.

Lý Trình Di dừng lại, không lên tiếng nữa.

Con mèo nhỏ cho anh manh mối đã đủ nhiều, kế tiếp, chỉ cần tìm được cái chỗ có giá tam giác nóc nhà, hết thảy liền giải quyết dễ dàng.

Đi tới trước cửa, anh cẩn thận quan sát bên ngoài. Không nhìn thấy sự tồn tại của quái giáp bùn.

Sau đó mới lặng lẽ lao ra, nhẹ nhàng nhảy lên mặt đường.

Xì!

Bốn luồng hạt màu tím từ phía sau anh phun ra, đẩy anh bay lên không trung.

Anh muốn từ trên cao nhìn xuống, trực tiếp tìm được kiến trúc có giá tam giác trên nóc nhà một cách nhanh nhất.

Thân thể nhẹ nhàng bay lên, Lý Trình Di cảm giác mình giống như bị gió nâng lên, nhẹ nhàng nổi lên.

Anh nhìn quanh xung quanh, ngắn ngủn vài giây, cũng đã bay lên chỗ cao tới hơn mười mét.

Và chiều cao đang tăng lên.

Hai mươi mét.

Ba mươi mét.

Năm mươi mét.

Bảy mươi mét!

Xung quanh rất nhiều kiến trúc cũng đã phủ phục ở dưới chân, nhưng còn có một chút cao ốc, như trước chỉ có thể nhìn thấy ngang thân tòa nhà.

Lý Trình Di trước tiên loại trừ từng tòa nhà thấp xung quanh, sau đó mới theo độ cao tăng lên, kiểm tra từng tòa nhà cao hơn.

Trên mái nhà có thứ gì đó, nhìn từ trên xuống dưới, liếc mắt một cái là có thể thấy rõ.

Tiếng gió vù vù càng lúc càng lớn, ảnh hưởng của luồng không khí càng lúc càng lớn, khiến anh phải liên tục điều chỉnh hướng và cường độ phun của dòng hạt, để tránh bị gió thổi lệch bay đi.

Chẳng bao lâu.

Bỗng nhiên một vệt sáng xuất hiện trong tầm mắt Lý Trình Di.

Đó là một tòa nhà văn phòng cao chừng hơn mười tầng.

Trên sân thượng có một căn phòng ánh mặt trời, trên mặt đất còn có chút cành dây leo héo rũ.

Ở bên cạnh mái nhà đối diện với ánh mặt trời, đang dựng một cái giá tam giác màu xám bạc.

Hình dạng cái giá kia, cùng bản vẽ vẽ ra, cơ bản giống nhau!

“Tìm được rồi! Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, nhanh chóng thay đổi phương hướng, bay về phía đó.

Khả năng thích ứng cường đại của Ảnh Long huyết mạch khiến anh trong vài phút ngắn ngủi, liền bắt đầu thích ứng cách điều khiển bay lơ lửng này

Khoảng cách càng ngày càng gần.

Kẹt kẹt.

Bỗng nhiên phía dưới có chỗ nào đó, truyền đến một động tĩnh rất nhỏ.

Lý Trình Di nhìn xuống.

Phía dưới một mảnh yên tĩnh không có cái gì.

Anh híp mắt nhìn lướt qua, xác định không phát hiện ra cái gì, mới tiếp tục hướng mái nhà bay đi.

U u……

Còn chưa bay xuống mái nhà.

Tiếng còi báo động chói tai lại vang lên.

Lý Trình Di biến sắc, quay lưng lại, một luồng kim quang chói mắt nổ tung trước người anh.

Lóe sáng!

Uỳnh!

Cố ý lấy tay đỡ kim quang, dẫn đến sinh ra lực đẩy cực lớn, khiến anh trong nháy mắt gia tốc, như viên đạn hung hăng nện xuống mái nhà.

Sắp rơi xuống đất, anh cấp tốc phun ra hạt tử lưu, cả người xoay một cái, giảm bớt được lực va chạm, rơi chính xác vào trong cửa phòng.

Xoẹt!!

Đúng lúc đó.

Trên vách đá trên đỉnh đầu trên bầu trời, một khe hở thật lớn chậm rãi mở ra.

Bên trong khe hở, là con mắt khổng lồ vô cùng, bao trùm cả thành phố.

Đôi mắt to khẽ chuyển động, nhìn chăm chú vào mọi thứ trong thành phố.

Rất nhanh, có tiếng kêu thảm thiết rất nhỏ, từ trong góc bay ra, sau đó là từng mảnh màu đen tro bụi bay lên về hướng của nó.

Con mắt khổng lồ xuất hiện ước chừng năm phút, mới chậm rãi khép lại, biến mất trong vách đá.

Lý Trình Di vẫn trốn ở trong góc phòng ánh mặt trời, cũng cũng đợi năm phút cho đến khi con mắt khổng lồ bên ngoài biến mất mới chậm rãi đi ra.

Tiếng kêu thảm thiết vừa rồi anh cũng nghe được.

Nơi này, xem ra cũng có người Góc chết mới tiến vào.

Đứng ở rìa sân thượng, anh nhìn xuống phía dưới.

Từng khu phố bỏ hoang cổ xưa một mảnh âm u tĩnh mịch.

Trong từng tòa nhà không có ánh đèn, u ám vô cùng, chỉ có tử khí.

Trước khi trở lại khung tam giác, anh cẩn thận quan sát.

Giá đỡ cao khoảng ba mét, một cột đá dựng đứng ở trung tâm. Trên cây cột có một ít đường nét lộn xộn không thể phân biệt cùng hoa văn điêu khắc hỗn tạp.

Toàn bộ giá đỡ và cột đá đều là màu xám bạc, mà hoa văn điêu khắc là màu đỏ sậm.

Ở giữa tất cả hoa văn, để lại một khoảng trống, tựa hồ là để đặt thứ gì đó.

Coi như thuận lợi, đã tìm được chìa khóa, tiếp theo chính là đi tìm quái vật bùn.

Nếu như anh đoán không sai, tảng đá nơi này, hẳn là loại trong cơ thể quái giáp bùn.

Xác định vị trí nơi này, Lý Trình Di từ bên cạnh nhảy xuống.

Dòng hạt màu tím phun ra, vài giây sau, anh nhẹ nhàng đáp xuống đất, đứng trên đường phố.

Uỳnh!

Dưới chân đột nhiên đạp đất, cả người anh tựa như tên lửa, lao nhanh ra, dọc theo đường phố bắt đầu di chuyển nhanh chóng.

Tốc độ nhanh nhất tìm được quái giáp bùn, đây là ý nghĩ duy nhất của anh lúc này.

Một dãy nhà, hai dãy nhà, ba dãy nhà, bốn dãy nhà.

Rốt cục, trên đường dành cho người đi bộ ở khu phố thứ bảy, anh phát hiện một con quái giáp bùn.

Con quái vật này, đang cúi người đem một cỗ thi thể người đàn ông đã biến thành màu đen nhét vào trong bụng mình.

Một bên nhét, một bên còn phát ra tạp âm ùng ục ùng ục.

Uỳnh!

Một luồng kim quang chói mắt chợt từ phía sau nó nổ tung.

Ánh sáng vạn năng lóe lên trong nháy mắt, liền đánh lén xuyên thấu toàn bộ thân thể nó.

Từng luồng kim mang như gai nhọn, từ sau lưng thân thể nó xuyên thấu ra. Cường độ tinh lọc cùng nóng rực, khiến toàn bộ thân thể nó không ngừng bốc hơi mảng lớn khí đen.

Lóe sáng X4!

Bốn luồng lóe sáng liên tục nổ tung.

Chương 471: Chìa khóa

Phụt!

Cả người quái vật bùn đất tựa như bánh bích quy, vỡ nát, hóa thành mảnh vụn, sụp đổ rơi xuống đất.

Phần lớn thân thể nó toàn bộ hóa thành khói đen, trôi nổi trên bầu trời, mà một tảng đá màu đen trong đó, loảng xoảng một cái rơi xuống đất, lăn vài vòng, bất động.

Lý Trình Di khom lưng nhặt tảng đá lên.

Mắt nhìn chỉ còn lại có một nửa thi thể, bước nhanh trở về.

Góc chết Ám Thành này còn nguy hiểm hơn so với anh nghĩ, cho nên có thể mau chóng lấy được chìa khóa, tìm được Cánh cổng vô hình, đó là tốt nhất.

Manh mối của Lê n tất nhiên là muốn điều tra, nhưng nhất định phải trước tìm được đường lui trước đã rồi mới làm cái gì thì làm

Chẳng lâu sau

Anh một lần nữa trở lại mái nhà tòa nhà văn phòng.

Đứng ở trước giá tam giác, đem hòn đá trong tay bỏ vào không gian cột đá.

Kẹt kẹt.

Một tiếng vang nhỏ.

Cột đá đột nhiên tự động chuyển động.

Sau đó, mặt đất phía dưới nó, đột nhiên sáng lên một mảnh ánh sáng đỏ. Giống như tấm sắt bị lửa thiêu đốt đỏ bừng.

Vô thanh vô tức, cột đá chìm vào trong ánh sáng đỏ, đảo mắt liền biến mất.

Lý Trình Di cấp tốc lui về phía sau, kéo dài khoảng cách, ngưng thần nhìn chằm chằm một màn trước mắt.

Loại cảnh tượng này, làm cho anh không tự chủ được nhớ tới chính mình lúc trước triệu hoán Mật kiếm.

Hai thứ này cực kỳ giống nhau!

Chậm rãi, trong ánh sáng đỏ, đang có một luồng ánh sáng bạc hình người cao hai mét chậm rãi bay lên.

Đây là một hình người toàn thân bao phủ áo giáp xám bạc dày nặng rộng thùng thình.

Đầu, ngực, đều có dày đặc lỗ phát sáng như tổ ong, tựa như lò lửa hồng rực bị thiêu đốt phun ra khí hỗn độn, không ngừng có khí nóng từ đó toát ra.

Hai vai phảng phất chứa hai cái hộp hình vuông, bên trong không ngừng truyền ra tiếng bánh răng chuyển động.

Nếu như nói những thứ này đều coi như là phạm trù khoa học kỹ thuật, như vậy miếng lục giác sáu mặt màu xám trôi nổi bên trong hình người hoàn toàn không cách nào lý giải được.

Sáu mặt miếng lục giác chậm rãi xoay quanh hình người, cũng thỉnh thoảng lóe sáng lên từng luồng ký hiệu huỳnh quang màu đỏ.

Biểu tượng của mỗi mặt là khác nhau.

Kẹt kẹt.

Hai tay hình người xám bạc rủ xuống, cổ tay bắn ra một thanh móng vuốt bén nhọn.

“Anh là ai? “Lý Trình Di thử trao đổi với đối phương. Đồng thời cũng nắm chặt trọng kiếm lục điện trong tay.

Trọng kiếm có trọng lượng trên trăm cân, tuy rằng sử dụng được, nhưng ảnh hưởng tốc độ ra tay của anh, cho nên anh lựa chọn hai tay cầm một thanh kiếm, mà không phải hai tay hai thanh.

Dù sao cường độ tính dẻo dai của thanh kiếm này cũng rất kém

Đối mặt với câu hỏi của Lý Trình Di, hình người xám bạc không trả lời. Chỉ là từng bước đi ra khỏi phạm vi ánh sáng đỏ.

Mà ngay tại thời khắc này, tầm mắt nhạy bén của Lý Trình Di phát hiện, trên giá tam giác phía sau đối phương, không biết lúc nào, hiện ra chìa khóa kim loại màu bạc dài bằng bàn tay.

"Đó là chìa khóa sao?" Trong lòng anh rung lên, tay phải chợt xuất hiện một thanh trường kiếm màu vàng.

Đây là Lay-ơn tự mang trường kiếm màu vàng kim, mà sau khi tiến vào đỉnh cực thể, trường kiếm của Lay-ơn cũng đã xảy ra biến hóa rất nhỏ.

Cường độ càng cao, độ sắc bén càng mạnh, bề ngoài cũng nhìn qua càng tinh xảo.

Xì!

Trong phút chốc, hình người xám bạc và Lý Trình Di đồng thời khom người về phía đối phương.

Lợi trảo cùng kim kiếm trong nháy mắt đan xen nhau

Uỳnh!

Trong tiếng va chạm chói tai, hình người xám bạc bị sức mạnh khổng lồ đập cho bay lệch hơn mười mét, thiếu chút nữa từ mái nhà rơi xuống.

Hai chân nó kéo ra vết cháy dài nhỏ trên mặt đất, mơ hồ còn tóe ra một loạt tia lửa.

So đấu sức mạnh,nó rơi vào thế hạ phong.

Dừng lại một lát, hình người xám bạc quát to một tiếng, lại phóng về phía Lý Trình Di.

Lúc này đây, lục giác sáu mặt bên cạnh nó đồng thời sáng lên ánh sáng đỏ các ký hiệu khác nhau.

Trong phút chốc, ánh sáng đỏ lóng lánh, bao trùm toàn thân nó, toàn thân hình người màu xám bạc chợt tăng tốc.

Uỳnh!

m thanh nổ tung, thoáng cái nó tiến vào vận tốc âm thanh, hơn nữa tốc độ còn đang nhanh chóng tăng cao.

Trong chớp mắt, Lý Trình Di căn bản không ngờ tốc độ của đối phương lại nhanh như vậy.

Anh lúc này đánh lui hình người, đang xông về phía giá tam giác, cố gắng lấy chiếc chìa khóa trôi nổi kia.

Nhưng chưa lao ra được mấy mét, đã bị hình người xám bạc lao vào

Dưới tình thế cấp bách, anh căn bản không kịp phản kích, đành phải kim quang trên vai nổ tung.

Lóe sáng!

Phát liên tục ba lần!

Ba luồng kim quang gần như cơ hồ đồng thời nổ tung.

Kim quang cường đại cùng với lực trùng kích, chính diện đụng vào hình người xám bạc vọt tới.

Bùm!

Kim quang bị đánh tan, kim kiếm trên tay Lý Trình Di bị đánh bay, nổ tung, hóa thành vô số cánh hoa màu vàng.

Hai tay anh đặt ngang trước người, rốt cục kịp thời ngăn cản một cú đâm này.

Hai bóng người như tên lửa từ trên mái nhà bắn ra, vọt vào một tòa nhà cao tầng khác cách đó mấy chục mét.

Trong tiếng rầm, mảnh thủy tinh vỡ rơi xuống.

Hai người đi sâu vào tầng trệt, đảo mắt gần như không nhìn thấy bóng dáng.

Theo tiếng va chạm không ngừng bay tới, sân giao thủ của bọn họ hiển nhiên đang nhanh chóng rời tới nơi này.

Mái nhà có giá tam giác, lại một lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Kẹt kẹt.

Bỗng nhiên ở đầu hành lang trên sân thượng, mơ hồ truyền ra một tiếng vang rất nhỏ.

Hai nhân ảnh vô hình trong suốt đang lặng lẽ từng bước một tới gần giá tam giác.

Xung quanh không có ai sao?

Một bóng người nhẹ giọng hỏi.

Chương 472: Hai cha con trong Góc chết

“Hai con quái vật kia đi xa! Xung quanh xác định không có ai khác! “Người kia nhanh chóng trả lời.

Mau! Thừa dịp Thạch Khải Vương bị người cải tạo kia dẫn đi!

Trong phút chốc, hai người bước nhanh hơn, mở ra tàng hình, hướng về phía chìa khóa đang trôi nổi trong giá tam giác kia. Theo động tác kịch liệt biến hóa, ngoại hình của hai người cũng nhanh chóng lộ ra, tàng hình mất đi hiệu lực.

Hai người này, một bộ quần áo comple rách nát, tóc vàng hói đầu, mặt đầy thịt là người trung niên ước chừng hơn 40 tuổi.

Ông tên là Dorian Lao n, đã ở Góc chết Ám Thành không biết bao lâu rồi.

Lúc ấy cùng ông ta vào Góc chết có không ít người, nhưng cuối cùng còn sống, cũng chỉ có ông ta cùng cô con gái tên là Dorian Quỳnh An.

Người kia, cũng là tóc choàng màu vàng kim, mặc áo dài màu xanh đen quần dài, là một thục nữ xinh đẹp quyến rũ

Cô ta chính là Quỳnh An, cũng là con gái ruột của người đàn ông trung niên.

Trên thực tế, so với những người Góc chết khác mà nói, năng lực, kỹ năng của bọn họ, đều kém xa.

Nguyên nhân có thể sống sót lâu như vậy, chủ yếu vẫn là hai người cầm trong tay Áo Sinh Mệnh đặc biệt.

Loại Áo sinh mệnh này so với phiên bản đầy đủ thiếu rất nhiều công năng, chỉ còn lại tác dụng ẩn giấu mùi cơ thể, tiếng tim đập cùng ẩn thân. Ngay cả từ trường, điện trường, hô hấp, âm thanh, đều không có cách nào triệt tiêu.

So với Áo sinh mệnh của Thải Hồng Đường hiệu quả kém xa.

Nhưng mặc dù thiếu những chức năng này, Sinh Mệnh Y của bọn họ lại có một chỗ cực kỳ thuận tiện.

Đó chính là, không phải là đồ dùng một lần! Còn có thể bổ sung năng lượng sử dụng nhiều lần!

Mà cái này, cũng là bởi vì ông hói Lao n bản thân là lúc trước là nhân viên quản lý tại năng lượng Duy Bang, cho nên mới có thể lấy được bộ chế bản đặc biệt trong nội bộ.

Rất nhiều năm trước, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy Thạch Khải Vương.

Khi đó Team Nhẫn độc nhãn xà cửu tử nhất sinh, lợi dụng vật nổ hóa học đặc thù, sau khi trả giá bằng vài sinh mạng mới vất vả tạm thời chôn được Thạch Khải Vương ở dưới chỗ sâu trong lòng đất. Sau đó mấy người lấy được chìa khóa thành công, mở cánh cửa rời khỏi nơi này.

Từ đó, bọn họ đã nhớ được phương pháp rời khỏi nơi này, đó chính là kích thích giá tam giác, vây khốn Thạch Khải Vương, lấy được chìa khóa.Nhưng bọn họ đã thử rất nhiều lần, đều không có cách nào làm được một bước này.

Vì thế bọn họ nghĩ ra một kế hoạch ôm cây đợi thỏ.

“Mau mau! “Người đàn ông hói đầu Lao n thể lực không ổn, chạy ở phía sau.

Con gái Quỳnh An bởi vì trẻ tuổi một chút, đã vọt vào khu vực ánh sáng đỏ, đưa tay nắm lấy chìa khóa màu bạc lơ lửng ở trung tâm giá tam giác.

Chỉ cần lấy được chìa khóa là được.

Đột nhiên, tay của cô không hiểu sao nghiêng sang trái, hung hăng bắt lấy mặt ngoài của thanh kim loại giá tam giác.

“ ! ! ? ! ? ”

Lao n cùng Quỳnh An đồng thời ánh mắt kịch biến.

“Con đang làm gì vậy!!?” Lao n hét lên, tự mình xông lên, chộp lấy chìa khóa.

Hoa ngữ: Trầm túy chi thủ.

Một luồng sóng gợn vô hình, trong nháy mắt từ trên người ông ta hiện lên, nổ tung.

Lao n cả người tựa như bị điện giật, cũng chộp về phía cột tam giác bên kia.

Hai cha con một bên, gắt gao ôm cột không thể động đậy, cho dù bọn họ giãy dụa như thế nào, thân thể đều phảng phất mất đi khống chế, gắt gao ôm cột không buông.

Xì!

Một bóng đen hiện lên.

Lý Trình Di chợt xuất hiện sau lưng hai người, vươn tay, nhẹ nhàng cầm chìa khóa, gỡ xuống.

“Của tôi!! Đó là chìa khóa của tôi!! “Lao n thét chói tai, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào chìa khóa bị lấy đi, tròng mắt sung huyết.

“Trả lại cho tôi!! Chìa khóa!”

Bành!

Một bàn tay đen đập mạnh vào vai Lao n.

Lực trùng kích thật lớn kéo ông ta trong nháy mắt bay ra ngoài, đụng vào mặt tường phòng ánh mặt trời, phát ra tiếng trầm đục. Đảo mắt ngất đi.

“Chết đi này!! “Quỳnh An giãy khỏi Hoa Ngữ giơ tay ném một vật bay về phía Lý Trình Di.

Nhưng vật còn chưa tới gần, đã bị một luồng kim quang chém đến cắt làm đôi, văng vào không trung bên ngoài mái.

Bùm!

Tiếng nổ dữ dội vang lên.

Trong ánh lửa màu vàng, sắc mặt Quỳnh An trắng bệch.

“Suýt thì thành công rồi!!!!”

Bốp!

Kim quang tái hiện, hai chân cô đều gãy, ngay sau đó kim mang chói mắt sáng lên, miệng vết thương cầm máu, cháy khét.

Tiếng thét chói tai của cô còn chưa ra khỏi cổ họng, người đã bị Lý Trình Di nắm lấy mái tóc dài, tiện tay ném đến bên cạnh phòng ánh mặt trời, giống như ông bố bị đụng đến cả người gãy xương. Đây là chìa khóa sao? “Lý Trình Di cẩn thận quan sát chìa khóa trong tay.

Về phần hai người vừa mới xuất hiện, anh cũng không ngoài ý muốn.

Lấy cảm ứng lực của anh, từ lúc tới nơi này, đã phát giác hai người kia ẩn núp.

Sự che giấu của bọn họ tuy rằng rất mạnh, nhưng đã không có hiệu quả ngăn cách âm thanh, chỉ là tiếng hô hấp, cũng đủ để cho anh đề cao cảnh giác.

Sau đó anh cố ý dẫn dụ hình người xám bạc kia, chính là vì thăm dò hai người này có mục đích gì.

Kết quả đúng như anh dự đoán.

Đã sớm chuẩn bị tốt Trầm túy chi thủ, cùng Ảnh Thiểm, không riêng gì lấy được chìa khóa, còn thành công dụ được hai người này ra.

“Một chiếc chìa khóa, có thể cho mấy người thoát ly?” Lý Trình Di đi tới trước người Quỳnh An vẫn còn tỉnh táo, hỏi.

Người con gái này còn đang kêu thảm thiết, nhưng dưới tác dụng của Lực trường rực rỡ, căn bản không có biện pháp trọng thương, vết thương cụt chi lúc này đã bắt đầu khép lại.

Ngay cả đau đớn cũng đang nhanh chóng yếu bớt.

Chương 473: Chú ngữ

Ngay khi cô ta còn đang hừ đau, một mũi kiếm kim sắc chỉ vào mi tâm khiến âm thanh co rụt lại, không dám kêu nữa.

“Trả lời câu hỏi của tôi. “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

“Có thể mang theo hai người! “Quỳnh An nhịn đau cắn răng, nói tiếp.

Cô không muốn chết! Chịu đựng nhiều năm như vậy, mắt thấy bây giờ sắp thành công, cô thật sự, thật sự không muốn chết!

Sợ hãi+3

Sợ hãi+2

“Hả? “Lý Trình Di hơi kinh ngạc, đây là một cường giả?

Có thể sống sót ở Ám Thành, cho dù có năng lực hay không, ý chí lực khẳng định đều đã sớm bị mài giũa như sắt thép.

Là cường giả cũng rất bình thường.

“Hai người ở đây bao lâu rồi? “Anh hỏi lại.

“Không biết nơi này, không có ngày đêm, chúng tôi không biết thời gian, chỉ biết lâu lắm rồi.” Quỳnh An nhanh chóng trả lời. Anh mạnh mẽ như vậy, nhất định có thể tìm được chìa khóa? Có thể dẫn chúng tôi ra ngoài không? Chúng tôi có thể cho anh rất nhiều tiền! Rất nhiều rất nhiều tiền! Chúng tôi rất có tiền!”

Cô bỗng nhiên nghĩ tới một điểm, tựa hồ thấy được hi vọng, bắt đầu cầu xin.

“Không chỉ có một cái chìa khóa? “Lý Trình Di không để ý, tiếp tục hỏi.

“Chìa khóa có ba cái, trong đó lúc trước Lê n dùng hết một cái, chắc còn lại 2 cái! chỉ cần người chết đủ nhiều, chìa khóa có thể tái sinh ngưng tụ! Anh thực lực mạnh như vậy, nhất định có thể rất nhẹ nhàng tìm được một cái chìa khóa khác!”

Không cần đoán, Lý Trình Di cũng nhìn ra, hai người này hẳn là nhân sĩ cao tầng của nước khác.

Rất nhiều tinh anh của các nước vừa và nhỏ đều biết học tiếng Bạch Tinh và tiếng Nghi Quốc. Đây là nền tảng cần thiết.

“Cách sử dụng chìa khóa như thế nào? “Anh tiếp tục hỏi

“Cầm nó, đi thẳng đến thành thị, khi đi đến cuối đường sẽ xuất hiện một cánh cửa lớn trong suốt! đó chính là cánh cổng vô hình! chỉ khi mang theo chìa khóa mới có thể xuất hiện! chỉ cần đọc ra lời chú là có thể vào cửa, triệt để rời đi nơi này!”

‘Chú ngữ là gì?

“Chỉ cần anh hứa mang tôi ra ngoài! “Quỳnh An cắn răng nói.

“Không sao, tôi có thể giết cô rồi từ từ tìm. Lê n lưu lại rất nhiều manh mối, chắc chắn có thể tìm được”. Lý Trình Di lạnh nhạt nói.

“Chu kỳ càng ngày càng ngắn, anh không có cơ hội, chỉ cần anh đáp ứng tôi mang tôi đi ra ngoài, tôi có thể cho anh rất nhiều tiền, rất nhiều tài nguyên!”

Lý Trình Di đột nhiên xoay người, trọng kiếm lục điện vung lên phía trước.

Điện quang bay tới, rơi vào trên hình người xám bạc đang nhanh chóng tới gần.

Nhưng trước đó điện quang còn tương đối lợi hại, lúc này chỉ là đánh lớp tro bạc trên người nó rơi xuống, liền tự động tiêu tán.

“Thạch Khải Vương! Đừng đánh với nó! Nó có thể sống lại vô thời hạn! Anh đánh không chết được nó! “Quỳnh An thét chói tai.

“Sống lại vô thời hạn?” Lý Trình Di vứt bỏ trọng kiếm, tay phải chỉ nghiêng mặt đất, một thanh kim kiếm dài đến hơn một mét hiện lên.

Hoa ngữ: Trầm túy chi thủ.

Mũi kiếm trong tay anh nhẹ nhàng điểm mặt đất.

Oành!!!

Trong phút chốc Thạch Khải Vương thân hình lóe lên, hung hăng đâm vào mặt đất.

Tầng trệt vỡ nát, nó nháy mắt liền rơi xuống.

Thừa dịp này, Lý Trình Di nhấc hai người lên, thả người nhảy lên từ mép sân thượng.

Aaah!

Quỳnh An hoảng sợ hét lên.

Bùm!

Ba người còn đang ở giữa không trung, Lý Trình Di bỗng nhiên xoay người, nhìn về phía sau.

Phía sau tòa nhà văn phòng, một luồng bóng người màu bạc thả người nhảy lên, phá vỡ lớp thủy tinh, bay về phía bên này như đạn pháo.

Tốc độ cực nhanh, cơ hồ là nhìn thấy đã đến trước người.

Tốc độ của nó quá nhanh, trốn không thoát!

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Năng lực hoa ngữ mặc dù dùng tốt, uy lực cũng lớn hơn trước rất nhiều, có thể khống chế được loại quái vật cường hãn trước mắt này.

Nhưng chung quy chỉ là khống chế.

Không thể giải quyết vấn đề một cách triệt để.

Mà anh còn muốn giữ tính mạng cho nó để tránh về sau độ khó Góc chết tăng lên cho những người tiến vào Góc chết.

Vậy.

Trong đầu rất nhiều ý niệm nhất nhất hiện lên.

Lý Trình Di né tránh Thạch Khải Vương.

Tiện tay ném hai người vào cửa sổ sát đất của cửa hàng bên cạnh.

Anh ngửa đầu nhìn về phía Thạch Khải Vương đang lao tới.

Nếu trốn không thoát

Vậy thì.

Phế ngươi!?

Giơ tay lên, trong mắt anh chợt lóe lệ sắc, trên cánh tay Hoa Lân Y chợt phân giải, vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa Tử đằng.

Cánh hoa như cát tím bay tán loạn xoay quanh anh, trong khoảnh khắc hóa thành cánh hoa Lay-ơn màu vàng.

Vô số cánh hoa Lay-ơn nhanh chóng dán vào thân thể, ngưng tụ ra một bộ áo giáp hoa lệ màu vàng hoàn toàn khác với lúc trước.

Vô số cành thanh kiếm kim sắc, tầng tầng chồng lên nhau hiện lên trên người anh.

Cho dù là tứ chi, hay là thân thể, hay là đầu.

Lý Trình Di lúc này, toàn thân đều giống như được một lượng lớn kiếm gai màu vàng tinh tế sắc bén tạo thành.

Đôi mắt thủy tinh đỏ thẫm trên mặt anh sáng lên huỳnh quang, đỉnh đầu một luồng lưỡi dao sắc bén tựa như mái tóc dài bị dựng thẳng lên thành một bó, lưỡi dao hướng lên trên, uốn lượn kéo dài về phía sau, kéo dài đến phần eo.

Hai vai khuỷu tay, đầu gối, cũng đều có lưỡi kiếm bén nhọn nhô lên trên.

Này!

Một vòng tròn màu vàng, lấy anh làm trung tâm, xung quanh mười mét làm phạm vi, từ mặt đất chợt dấy lên ánh lửa vàng trong suốt.

‘Hoa ngữ: Thiên mệnh - Tuyệt đối phải trúng lưỡi dao (trong phạm vi vòng vàng, bất kỳ đối thủ nào sau khi tiến vào, nếu sức mạnh của đối thủ thấp hơn bản thân, sẽ giảm một nửa tốc độ, khi năng lực của Hoa ngữ phát động, đòn đầu tiên dưới hình dạng lưỡi kiếm sẽ tất bị trúng một cách vô điều kiện.”

Hống!!!

Thạch Khải Vương dường như cũng cảm thấy uy hiếp, đạp mạnh xuống đất.

Không khí xung quanh kèm theo tiếng hô thật lớn, chấn động ra từng vòng gợn sóng trong suốt.

Chương 474: Thiên mệnh

Nó cúi đầu, khom người.

Đột nhiên bộc phát, thân ảnh hóa thành một luồng bóng xám chạy nước rút về phía trước, tất cả khiến xung quanh thân thể đồng thời sáng lên ký hiệu thần bí.

Tốc độ của nó trong nháy mắt lại tăng vọt.

Thẳng tắp xông về phía Lý Trình Di.

Tốc độ tiếp tục điên cuồng tăng vọt!

Gấp đôi vận tốc âm thanh!

Gấp đôi!

Gấp ba!

Gấp 5 !

Tốc độ khủng bố mang đến nhiệt độ cao khủng bố, khiến toàn thân nó bốc cháy. Một đôi móng vuốt màu bạc càng giống như bị đốt cháy, mang theo ngọn lửa chói mắt, vạch về phía mặt Lý Trình Di.

Phốc phốc!!

Kim sắc lóe lên giữa hai người.

Trong phút chốc, Thạch Khải Vương toàn thân lập tức cứng đờ, từ cấp tốc đến cực tĩnh.

Phảng phất hoàn toàn không có lực trùng kích. Trống rỗng ngừng lại giữa không trung.

Hai lợi trảo của nó, cách Lý Trình Di gần một thước.

Nhưng chỉ một chút khoảng cách này không có cách nào chạm được vào mục tiêu.

Xì.

Lý Trình Di chậm rãi thu kiếm.

Trường kiếm kim sắc rút ra từ ngực Thạch Khải Vương.

Lưỡi kiếm liên tục không ngừng rút ra, mang theo một mảnh huyết dịch màu xám tro.

Bùm!

Mặt đất dưới chân Lý Trình Di lúc này mới nổ tung, vỡ nát, sụt xuống.

Trong tiếng ầm ầm, lấy anh làm trung tâm, mặt đất xung quanh lún xuống nửa mét, hình thành một vòng tròn hoàn chỉnh trong phạm vi hơn mười mét.

Đây là do sức mạnh Thạch Khải Vương vừa mới bạo liệt chạy nước rút cực lớn dẫn đến.

Nếu là bất tử thì ta không khách khí.

Một tay Lý Trình Di rung lên một cái, kim quang chợt lóe lên.

Kim kiếm xẹt qua cổ và tứ chi của Thạch Khải Vương.

Một giây sau, đầu tay chân Thạch Khải Vương đều lăn xuống đất.

Toàn bộ thân thể rơi vào trong một đống chân tay cụt, vết nứt còn đang không ngừng tuôn ra mảng lớn máu xám.

Cách đó không xa trong cửa hàng, Quỳnh An đưa tay che miệng mũi, đôi mắt mở to, gắt gao nhìn chằm chằm Thạch Khải Vương dưới kiếm của Lý Trình Di.

Cô gặp qua rất nhiều người tiến vào Góc chết, bọn họ không có vũ khí bay, cũng không phải là người cải tạo, cũng chỉ có thể phát huy một phần thực lực ở bên trong Góc chết, sau đó cơ hồ đều bị quái vật đuổi giết.

Loại chạy ngược chạy xuôi trong Góc chết này, mệt mỏi, đã trở thành trạng thái bình thường của người Góc chết.

Nhưng

Chưa từng có một lần, người Góc chết đối mặt quái vật Góc chết lại có được sự nghiền ép như vậy

Xuyên thấu qua lớp kính của cửa hàng, lúc này Quỳnh An nhìn chăm chú bộ áo giáp màu vàng hoa lệ kia, trong mắt sợ hãi, dần dần phát sinh chuyển biến.

Nếu trước đây mình cũng có sức mạnh như vậy.

Đi thôi!

Trong phút chốc thân ảnh Lý Trình Di lóe lên, biến mất tại chỗ. Lại xuất hiện bên cạnh người cô và cha, anh buông kim kiếm, tùy ý hóa thành cánh hoa lay-ơn tiêu tán.

Sau đó một tay nhấc lên một người, nhanh chóng chạy như điên về phía xa xa.

Lý Trình Di chạy như điên cũng hoàn toàn khác với những người khác. Anh một bước đạp xuống, thân thể liền có thể như chim bay lên trời, bay vọt khoảng cách rất xa.

Lay-ơn đỉnh cực tăng sức mạnh cực kỳ khủng bố đối với áo giáp cùng sức phòng ngự thân thể.

Ngay cả lúc trước va chạm kinh hoàng với Thạch Khải Vương lao đến với vận tốc gấp mấy lần vận tốc âm thanh, cũng không thể khiến Hoa Lân Y hư hao.

Loại mức độ kiên cố này, đã vượt xa cực hạn của tất cả Hoa Lân Y khác, đạt tới một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Cái này tương đương với một chiếc máy bay chiến đấu không người lái tốc độ cao nhất từ trên trời giáng xuống, hung hăng đụng vào trên người một người nhưng người bị đụng không bị tổn hao một sợi lông.

Nhưng Lý Trình Di lúc này căn bản không rảnh để ý những thứ này, anh muốn chính là nhanh chóng tìm được Cánh cổng vô hình, thoát khỏi Thạch Khải Vương.

“Thạch Khải Vương truy sát kéo dài bao lâu? “Trong lúc chạy như điên, Lý Trình Di hỏi Quỳnh An.

“Ít nhất nửa giờ! Thân thể nó có thể không ngừng tái tạo lại, cẩn thận phía sau! “Quỳnh An đột nhiên kêu to.

Lý Trình Di cũng không quay đầu lại, thân thể chợt lóe sang trái.

Bùm!

Một khối tường xi măng cỡ xe hơi từ vị trí trước đó của anh đập qua.

Anh quay đầu nhìn lướt qua.

Thạch Khải Vương lúc trước bị tách rời, đã khôi phục hoàn chỉnh, lại đuổi theo.

Tốc độ của nó quá nhanh, cho nên Lý Trình Di chạy một đoạn, vẫn bị nó đuổi kịp.

Phiền toái!

Lý Trình Di suy tư một lần toàn bộ thủ đoạn của mình, nhưng đều không có biện pháp nào có thể giải quyết hoàn toàn phiền toái trước mắt.

Anh tiếp tục chạy như bay về phía trước, một bên suy tư cách giải quyết.

"Đúng rồi, lúc trước trong Góc chết nhỏ, mình giết chết quái vật sẽ thoát khỏi Góc chết." Điều này có thể được coi là một sự phá hoại đối với Góc chết. Độ phá hoại đạt tiêu chuẩn, là có thể thoát ly trước thời hạn. Quá nhiều sẽ hoàn toàn khởi động lại thoát ly.

Mà ở Góc chết, giết chết một hai quái vật không có phản ứng, có phải có nghĩa là độ phá hoại không đạt tiêu chuẩn?

Góc chết cỡ lớn như Vân Sơn cùng nơi này, quy tắc tựa hồ rõ ràng có chỗ khác."

Lý Trình Di trong lòng thầm nghĩ.

"Nếu mình phá hư Góc chết sẽ dẫn đến cưỡng ép thoát ly." Vậy để con quái vật Góc chết tự hủy hoại mình thì sao?"

Tâm niệm vừa động, anh đột nhiên quẹo vào một tòa nhà năm tầng bên phải.

Bùm!

Thạch Khải Vương theo sát phía sau, hung hăng đụng vào văn phòng.

Ở giữa tầng trệt bị đập ra một mảng lớn khiến tòa nhà rạn nứt.

Tấm khiên quanh thân nó một lần nữa sáng lên ký hiệu.

Hống!!

Một vòng sóng màu xám lấy anh làm trung tâm, đột nhiên nổ tung xung quanh.

Trong tiếng ầm ầm, tòa nhà văn phòng bị cắt thành hai khối, nửa trên chậm rãi trượt xuống, rơi xuống đất.

Chương 475: Truy sát

Thạch Khải Vương sục xạo, tìm kiếm khắp nơi bóng dáng Lý Trình Di.

Bỗng nhiên nó phát hiện mình đang đứng trên một nửa mái nhà, xung quanh đã lặng lẽ hiện lên vòng lửa màu vàng.

Ngay sau đó, nó ra sức đạp xuống đất, cố gắng thoát khỏi phạm vi vòng lửa.

Hiển nhiên vòng lửa này trước đó đã cho nó ấn tượng rất sâu đậm.

Nhưng quỷ dị chính là, nó nhảy lên tốc độ phảng phất như ốc sên so với trước chậm không biết bao nhiêu lần.

Phụt phụt!

Lại là một tiếng vang nhỏ.

Một thanh kim kiếm từ sau lưng Thạch Khải Vương xuyên qua ngực.

Ngay sau lưng nó, hai mắt Lý Trình Di dưới mặt nạ màu vàng hơi sáng lên huyết quang đỏ tươi.

Vĩnh sinh bất tử? Như vậy thì sao?

Bàn tay áo giáp màu vàng nắm lấy gáy Thạch Khải Vương.

Hoa ngữ: Pháo đài!

Tiếng ầm ầm cấp tốc vang lên.

Lấy Lý Trình Di và Thạch Khải Vương làm trung tâm.

Xung quanh giữa không trung hiện ra một luồng dài ba mươi thước, cao chín thước, dày chín thước bán trong suốt tường

thành màu vàng.

Lay-ơn cực thể, hoa ngữ thứ nhất - Pháo đài!

Bùm!

Tường thành màu vàng thật lớn trong nháy mắt hấp thu xi măng cát đá tạp vật xung quanh, thực chất thành hình, ghim Thạch Khải Vương ở chính giữa.

Tường thành dày nặng hung hăng đập xuống, khiến một nửa tòa nhà văn phòng ép đến sụp đổ, tựa như bị đao cắt ra.

Hai người cùng với tường, vôi vữa cùng nhau rơi xuống tầng một của tòa nhà văn phòng.

Một mảng lớn bụi bặm đá vụn tung tóe khắp nơi.

Thân hình Lý Trình Di lóe lên, xuất động ảnh thiểm thoát ly, nhấc lên hai người, mắt nhìn phía tường thành, bước nhanh hướng ngoài thành.

Quỳnh An bị cầm trong tay, ánh mắt lúc này rõ ràng đã bắt đầu cuồng nhiệt.

Sức mạnh như vậy!

Quá mạnh mẽ!!

Quá kinh khủng!!

Trong đầu cô điên cuồng tìm kiếm những cảnh tượng có thể so với màn đánh nhau trước mắt này nhưng căn bản không có!

Coi như là chuyên gia vũ khí bay hay người cải tạo hoàn toàn, cũng không có được trình độ thần thoại như thế này.

Huống chi nơi này còn là Góc chết! Là vật phẩm khoa học kỹ thuật bị áp chế cực lớn, Ám Thành!

Lúc này đây Thạch Khải Vương không đuổi theo nữa, Lý Trình Di dẫn theo hai người rất nhanh đi ra khu kiến trúc Ám Thành, đi tới cuối đường.

Nơi cuối cùng là một mảnh sương xám ngăn cản, nhìn không thấy cảnh vật bên ngoài.

“Làm sao ra ngoài? “Anh cúi đầu nhìn về phía Quỳnh An.

Đây là mở đầu đoạn chú ngữ. "Quỳnh An nhanh chóng trả lời," Toàn âm là: Osladuni!

Hả? Osladuni? "Lý Trình Di sửng sốt.

Phát âm này

"Đây là Lê n năm đó phân tích ra, anh ấy tinh thông ngôn ngữ cổ đại là thiên tài ngôn ngữ học, cổ sử gia, anh ấy từ một góc của Ám Thành tìm được manh mối, sau đó cho ra đoạn khởi động chú ngữ này." Quỳnh An nhanh chóng nói.

"Lê n. Rất lợi hại. Mình không bằng anh ta. "Lý Trình Di trầm thấp thừa nhận, không thể không nói, chỉ dựa vào trí lực và học thức, có thể một đường thoát được khỏi hết Góc chết này đến Góc chết khác

Không hổ là người gần nhất tiếp cận được việc thoát khỏi Góc chết từ trước tới nay, ngoại trừ Lam Mộng sơn chủ.

Nghĩ tới đây, anh quay đầu nhìn về phía Ám Thành khổng lồ âm u.

Góc chết của thành phố này còn cất giấu rất nhiều bí mật, hiện tại chìa khóa đang ở trong tay, có phải muốn hoàn toàn rời đi hay không?

Hay là tiếp tục điều tra manh mối?

Nếu như là trước đó không gặp phải Thạch Khải Vương, anh còn có ý niệm tiếp tục điều tra trong đầu, nhưng hiện tại trình độ khó chơi của Thạch Khải Vương đã vượt qua dự đoán của anh.

Cho nên anh phải suy nghĩ thật kỹ, có nên rời đi hay không.

Bành!

Bỗng nhiên xa xa một tiếng trầm đục vang lên, hoa ngữ tiêu tán, Thạch Khải Vương hiển nhiên lần nữa phá vỡ gông cùm xiềng xích, đang lao đến hướng này.

"Đi mau! Thạch Khải Vương lại tới rồi! "Quỳnh An biến sắc, cao giọng nói.

“Cô biết quyển sách màu xanh không? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Quyển sách màu xanh? Trên người Lê n có một quyển sách ghi chép, không biết có phải là quyển sách màu xanh anh nói hay không! Bìa là màu lam. Thành viên của Team anh ta là Harness thay mặt anh ấy giữ. “Quỳnh An nhanh chóng phản ứng lại.

“Harness ở đâu? Còn sống không? “Lý Trình Di rùng mình, nhanh chóng hỏi.

“Anh là người Sultan, cùng Lê n cùng nhau rời khỏi nơi này, những thứ khác tôi cũng không biết, nhưng gia tộc tôi ở Sultan rất có thế lực, tôi có thể giúp anh tìm!

“Vậy ông ta thì sao? “Lý Trình Di nhướng mày nhìn lão hói Lao n.

Phụt.

Quỳnh An từ ngực rút ra một con dao, hung hăng đâm vào bụng ông già.

“Bây giờ có thể rồi. “Cô rút con dao ra, ném sang một bên, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Anh không cần để ý, nhiều năm như vậy, ông ta vẫn giữ tôi lại làm lương thực dự trữ, nếu như không phải tôi còn có chút năng lực, sợ là rất sớm đã bị ông ta sử dụng làm công cụ phát tiết”

“Rất tốt. “Ánh mắt Lý Trình Di lóe lên, lúc này nhấc người lên, một tay cầm chìa khóa.

Osladuni!

Khi anh niệm chú.

Sương mù xám trước mắt cấp tốc tách ra một con đường có thể cho người ta đi về phía trước.

Nhìn chăm chú vào con đường này, Lý Trình Di quay đầu nhìn Thạch Khải Vương phía sau.

Bước chân vừa đạp anh đã mang theo Quỳnh An cùng nhau vọt vào con đường đó.

Mặc kệ lời Quỳnh An nói có phải là thật hay không, một người có thể ở trong Góc chết sống sót nhiều năm như vậy, hơn nữa có chút quen biết Lê n, nhất định sẽ có trợ giúp to lớn đối với điều tra tiếp theo.

Quái vật tại Ám Thành vừa nhiều lại vừa cưỡng hãn, tiếp tục ở lại thì được chẳng bù mất, tốt nhất là rời đi.

Sương xám cuồn cuộn trước mắt, bắt đầu khởi động.

Lý Trình Di cảm giác toàn thân như mất đi trọng lượng, nhẹ nhàng bay về phía trước.

Anh một tay cầm người, một tay cầm kiếm, không ngừng xoay tròn, tốc độ đi về phía trước càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Chương 476: Thoát khỏi địa ngục

Phù!

Trong tầng hầm biệt thự.

Hai luồng nhân ảnh chợt hiện ra.

Lý Trình Di mặc Hoa Lân Y Lay-ơn, cùng với Quỳnh An bị gãy chân.

Quỳnh An đầu tiên là sửng sốt, lập tức nước mắt nước mũi điên cuồng tuôn trào, quỳ rạp trên mặt đất hôn môi mặt đất, điên cuồng dùng miệng dùng mặt đi cọ xát tầng hầm ngầm sàn nhà.

Lý Trình Di lẳng lặng đứng một bên, giơ tay nhìn về phía chiếc chìa khóa vừa mới cầm.

Nhưng lại phát hiện chìa khóa đã không thấy.

“Tôi muốn hỏi cô một vấn đề. “Anh lên tiếng.

Quỳnh An nhanh chóng kiềm chế cảm xúc điên dại, cả người cô còn đang phát run, lại có thể cố gắng khống chế chính mình, cung kính cúi đầu với Lý Trình Di.

“Xin anh cứ hỏi”.

Lúc cô tiến vào Ám Thành là mấy năm?

“3210!”

“Bây giờ là năm 3225. Đã 15 năm”

Như vậy, gia tộc mà cô nói lúc trước còn có thể liên lạc được không? “Lý Trình Di hỏi.

“Để tôi thử xem, anh yên tâm, cho dù không liên lạc được, tôi còn có tiền gửi ở ngân hàng, nhất định sẽ không để cho anh thất vọng!” Quỳnh An có chút điên điên khùng khùng, tâm trạng lúc nào cũng có thẻ kích động, hơi có chút giống bệnh thần kinh

Nhưng cân nhắc đến việc cô ta ở trong Ám Thành 15 năm

Không cần nghĩ cũng biết thần kinh nhất định có vấn đề.

Suy tư một chút, Lý Trình Di cầm lấy di động, gọi điện thoại cho Tân Đức Lạp.

Anh cần đem người này đưa đến Sultan, về phần cô muốn quỵt nợ, anh cũng không lo lắng, người Góc chết còn có thể không ngừng đối mặt với Góc chết càng khó khăn hơn, cho dù mang cô đi ra, cũng bất quá là để cho cô ta sống tạm một thời gian.

“Tôi hy vọng có thể đi theo phía sau anh, cho dù bảo tôi làm bất cứ chuyện gì, đều có thể! chỉ có anh, có lẽ mới là có thể tìm được người thật sự thoát khỏi Góc chết kia!”

Giọng nói của cô khẽ run rẩy, trong đầu lúc này vẫn lóe lên hình ảnh Lý Trình Di đối chọi với Thạch Khải Vương.

“Cầu xin anh, Năm đó Lê n thành lập Kim Nhãn Xà, tìm kiếm căn nguyên Góc chết, anh tuyệt đối mạnh hơn anh ta lúc đó, anh sẽ đi được xa hơn!”

“Để sau hãy nói”Lý Trình Di từ chối cho ý kiến, với số lần Góc chết của Quỳnh An, mỗi một Góc chết kế tiếp, có thể đều là trí mạng, có nhận hay không nhận cô ta cũng không nhiều ý nghĩa”.

“Anh yên tâm tôi sẽ chứng minh giá trị của mình cho anh xem!“Quỳnh An đã hoàn toàn tiến vào trạng thái của bệnh thần kinh. Một tay quệt nước mắt nước mũi trên mặt.

Rất nhanh, mười phút sau.

Mới rửa mặt xong, đám người Thải Hồng Đường chuẩn bị ăn sáng lục tục đi tới biệt thự.

Ở tầng hầm ngầm gặp được người mà Lý Trình Di nói là mang ra được từ Góc chết Ám Thành.

Bên một cái bàn tròn.

Mọi người ở Khu vườn Vận Mệnh sau khi trải qua khiếp sợ, toàn bộ nhìn chằm chằm Quỳnh An vẻ mặt thản nhiên.

Tân Đức Lạp, Thải Hồng Đường, Râu nâu, ba người không ngừng đánh giá Quỳnh An đang tắm rửa chải đầu, thay quần áo.

Không thể không nói, Quỳnh An là bề ngoài tiêu chuẩn của người Sultan. Tóc dài màu vàng, mắt tím, mũi cao hốc mắt sâu, màu da màu lúa mì.

“Lúc trước cấp bách, tôi chặt hai chân cô ấy, sau này có thể nối lại giúp cô ấy không?“Lý Trình Di nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Đại Hùng bên kia có kỹ thuật nuôi dưỡng tổ chức tế bào, rất đơn giản, chỉ là cần chút thời gian. “Thải Hồng Đường trả lời.

“Sultan bên kia, tôi đã kiểm tra qua, gia tộc Dorian đúng là ở vào thượng tầng đại tộc. Quỳnh An cái tên này, cũng xác thực ở trong gia phả, nhưng người này mười lăm năm trước đã mất tích.” Tân Đức Lạp không hổ là tay tình báo giỏi.

Nhanh như vậy đã có manh mối.

Vậy chuyện của Quỳnh An, phiền Đường Đường sắp xếp. Công ty cũng có vài người, cô có thể tùy ý điều động. “Lý Trình Di nói.

“Vâng! “Thải Hồng Đường nghiêm túc gật đầu. Cô bình thường ngầu ngầu, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn là rất đáng tin cậy.

Kế tiếp, tôi còn phải ở bên này đợi một thời gian. Dựa theo lời Quỳnh An, Lê n mang sách ghi chép ra khỏi Vân Sơn, hơn nữa giao cho một người tên là Harness giữ, chúng ta phải tìm được Harness trước.

Lý Trình Di tiếp tục nói.

Mặt khác, chỗ tôi còn có mấy cái tên mấu chốt, đều có liên quan đến Lê n. Cần ông chủ điều tra.

“Không thành vấn đề. Giao cho tôi. Quan hệ tích góp từng tí một nhiều năm như vậy, lúc này vừa vặn dùng tới! “Tân Đức Lạp nhanh chóng đáp ứng, nhanh như vậy lại nghe được tin tức của nhi tử, tay anh mơ hồ có chút phát run. Hiển nhiên nội tâm không bình tĩnh ổn trọng như bề ngoài.

“Isna, Freyja, Esther, đây là tên đội viên trong Team của Lê n, tư liệu cụ thể không rõ, có thể tìm được tốt nhất, không thể tìm được chúng ta ít nhất còn có manh mối của Harness.”

“Tốt! Isna tôi nhớ rõ, nghe Lê n đề cập qua một lần, là trợ thủ đắc lực của con tôi. Nhưng rất nhiều năm trước đã mất tích. “Tân Đức Lạp thở dài.

Vậy sao? Còn có tên người khác, hy vọng có thu hoạch. “Lý Trình Di gật đầu.

Kế tiếp!

‘Đại ca, người của đại học Trung Dịch tìm tới cửa. Bọn họ tìm chuyên viên Liễu Thông Bắc, muốn nói chuyện với anh. “Râu nâu đột nhiên lên tiếng.

“Ồ? Đại học Trung Dịch? Vũ khí bay Lý Thân Tuệ bị hao tổn xem ra cũng khiến bọn họ coi trọng. “Lý Trình Di nhướng mày.

Anh lần trước trở về kiểm tra Mật kiếm, một kiếm đánh bay vũ khí bay của chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp của Đại học Trung Dịch.

Lần này chỉ sợ là nhỏ bị đánh, già đến hỏi thăm

“Bọn họ muốn hẹn chiến với chúng ta, lý do là chúng ta phá hoại dự án hợp tác giữa bọn họ và Sultan. Cho nên muốn đánh

cược với chúng ta một hồi. “Râu nâu nói.

Chương 477 : Đánh cược

‘Đánh cược? Hợp pháp không? “Lý Trình Di kinh ngạc hỏi.

“Hợp pháp, các chuyên gia vũ khí bay nhiều khi mâu thuẫn đều dùng cách đánh cược để phân thắng bại, cái này là một cách hiệu quả để tránh hao tổn chiến lực nội bộ, cũng có thể nhanh chóng giải quyết tranh chấp xung đột.” Râu nâu hiển nhiên rất rành về cái này.

‘Có quy tắc hạn chế gì không? Cũng không thể tùy tiện lôi chuyên gia điều khiển chiến hạm? Vậy cuối cùng không phải là so tài tài nguyên sau lưng ai mạnh hơn sao? “Thải Hồng Đường khó chịu nói.

Hạn chế chính là không được dùng chiến hạm chiến cơ, còn lại đều có thể.

“Đại học Trung Dịch cũng được, vừa lúc nhìn xem Chuyên gia vũ khí bay đứng đầu thật sự mạnh mẽ đến mức nào. “Lý Trình Di suy tư một chút, quyết định nghênh chiến.

“Tiền cược là gì?” anh hỏi.

“Chúng ta thắng, bọn họ từ nay về sau không tìm bên này phiền toái, chúng ta thua, giao ra kỹ thuật sản xuất của tên Côn đồ.”

“Tiền đặt cược không ngang nhau. Nếu chúng ta thắng, bọn họ phải giao năm bộ máy phát lực trường cấp năm! “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Phù “mấy người ở đây đều hít một hơi khí lạnh.

Lực trường cấp năm một bộ cả trăm triệu lại là đồ bị quân đội quản chế, không cho phép mua bán.

Mội hơi đòi tận 5 bộ.

“Để em hỏi lại họ! “Râu nâu nhanh chóng cầm di động gửi tin nhắn.

Rất nhanh, tin nhắn trả lời lại.

- Bọn họ chỉ đáp ứng lực trường cấp bốn, xem ra mục đích thực sự của bọn họ không phải là hợp tác với tập đoàn Noel, mà là nhằm vào kỹ thuật sau lưng Tên côn đồ.

“Tiểu Di, tư liệu Chuyên gia vũ khí bay, tôi giúp cậu sửa sang lại một phần, không nên sơ suất, cần phải cẩn thận. “Tân Đức Lạp ở một bên nhắc nhở.

“Ừ, tôi hiểu! “Lý Trình Di gật đầu.

Lay-ơn đỉnh cực thể cho anh tăng sức mạnh thật lớn, cho dù là hoa ngữ thứ nhất hay là hoa ngữ thứ hai, đều mang đến cho anh sức mạnh nhảy vọt.

Cho nên, Đại học Trung Dịch bên kia nếu như còn ước đoán thực lực của anh như trước đó để phán đoán thắng bại, như vậy lần này bọn họ nhất định sẽ bị hố.

“Vậy xác định thời gian, địa điểm hẹn. “Lý Trình Di nói.

“ Bên kia đã chuẩn bị xong chiều mai, Toại Dương và Long An đều có thể! “Râu nâu trả lời.

“Vậy Toại Dương đi. “So với Long An, Toại Dương mới là đại bản doanh của bọn họ.

Quy tắc đơn đấu là trong phạm vi một km, hai người tiến vào sau đó chém giết, thương tổn đạt tới một nửa hoặc là mất đi sức chiến đấu là bại!”.

…….

Ngày hôm sau, Toại Dương.

Bãi thử nghiệm quân sự Khoan Sơn.

“Sư huynh, xin nhờ vào anh!!” Lý Thân Tuệ cúi đầu thật sâu đối với một thanh niên tóc trắng, sắc mặt ôn hòa đứng ở sân trống bên rừng.

“Yên tâm đi, đối phương là có thể tổn thương đến Hồng thiết đặc chủng, hiển nhiên cũng có cách chế ra vật liệu đặc chủng cấp tương đương, lần này mục đích của chúng ta, chỉ cần lấy được cách chế ra, món nợ của em không chỉ có thể xóa bỏ, còn có thể kiếm thêm một khoản.”

‘Nếu không là em lúc trước quá mức lỗ mãng. “Lý Thân Tuệ vừa nghĩ tới vũ khí bay mình còn đang sửa chữa, trong lòng liền nhỏ máu.

“Không có việc gì, anh tới rồi, anh sẽ giúp em xóa bỏ hết nợ nần.” Thanh niên nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc dài của cô, nét mặt dịu dàng

Chuyên gia vũ khí bay tại Nghi quốc chia làm hai nhóm lớn là nghiệp dư và chuyên nghiệp.

Mà chuyên gia vũ khí bay cấp chuyên nghiệp, trong tình huống vật liệu cùng thể tích của vũ khí bay chênh lệch không lớn thì hơn thua nhau chính là Hiệp Luật

Hiệp Luật là chỉ trạng thái chiến đấu đỉnh cấp mà Chuyên gia vũ khí bay có thể phối hợp phát huy bới Vũ khí bay.

Đó là trạng thái số liệu cực hạn mà vũ khí bay trên lý thuyết có thể phát huy.

Lý Thân Tuệ cũng cũng là chuyên gia vũ khí bay Hiệp Luật, ở trong đội ngũ chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp quân dụng, coi như là trình độ ở mức trung bình.

Nhưng so với thanh niên trước mắt này mà nói, vẫn chênh lệch rất lớn.

Cũng một thanh vũ khí bay, thanh niên này có thể thông qua Hiệp Luật phát huy ra 120% lực sát thương.

Trong trận đấu đơn mô phỏng xếp hạng tại học viện, Lý Thân Tuệ xếp hạng 439 trong tổng số 1000.

Còn thanh niên này đứng thứ 47.

“Trần Đình Vân, người đến rồi. “Chuyên viên đốc chiến Liễu Thông Bắc giơ tay nhìn đồng hồ.

“Trong vòng nửa giờ kế tiếp, hai người sẽ giao thủ ở khu thực nghiệm dài 1 km này, không được vượt qua giới hạn.”

Điều kiện thắng bại bởi vì đối phương không phải chuyên gia vũ khí bay, cho nên sửa đổi thành người thua chính là người mất đi sức chiến đấu hoặc chủ động nhận thua. Không thành

vấn đề chứ?" Liễu Thông Bắc cũng là chán ngấy, người của Đại học Trung Dịch có ý đồ gì, đều hiện rõ ràng trên mặt.

"Không thành vấn đề! "Trần Đình Vân mỉm cười gật đầu, anh lần nữa nhìn về phía sư muội xinh đẹp Lý Thân Tuệ.

"Yên tâm đi, anh đã mô phỏng số liệu đối chiến cả trăm lần. Tỷ lệ thắng trăm phần trăm, không thể xảy ra sai sót gì đâu. Chỉ cần tên côn đồ kia dám xuất hiện ở trên chiến trường, hắn ta tất thua không thể nghi ngờ!"

'Ừm! "Lý Thân Tuệ gật mạnh đầu.

"Anh mà thắng thì em làm bạn gái anh nhá" Trần Đình Vân nhẹ giọng nói.

"Sư huynh, chờ anh đấu xong em đặt vé đi biển Ashtar du lịch! "Lý Thân Tuệ ngượng ngùng quay đầu đi chỗ khác, sắc mặt đỏ bừng.

"Được được được! "Trần Đình Vân cười to mấy tiếng, cảm giác một bầu nhiệt huyết kích động trong ngực.

'Có thể bắt đầu chưa? "Liễu Thông Bắc đau đớn xoa xoa mặt.

"Được rồi! "Trần Đình Vân ấn nút cài đặt trên thắt lưng phía sau.

Lực trường cấp năm đột nhiên mở ra bên cạnh, bao bọc toàn thân.

Xì.

Hai thiết bị kim loại màu đen buộc vào bắp chân dưới chân anh ta, phun ra dòng hạt màu xanh, đẩy anh bay lên trời và bay về phía xa.

Linh Tiêu, làm phiền mày nhé.

Sau lưng anh ta, một luồng trường kiếm màu lam rực rỡ, chợt rời khỏi vỏ, trôi nổi lên không.

'Hình thức cực nhanh, bao quát xạ kích. "Xung quanh trường kiếm kiếm phân liệt ra từng luồng gai nhọn mỏng manh, toàn bộ là màu lam kim loại sắc bén.

Đi.

Cánh tay phải của Trần Đình Vân chỉ về phía trước.

Chương 478: giao thủ

Xèo xèo xèo!

Trong phút chốc, hàng trăm lưỡi dao kim loại màu lam thật nhỏ, như hạt mưa bay về phía rừng xa xa.

Phạm vi một km, đối với Chuyên gia vũ khí bay mà nói, cho dù không cần thiết bị điều tra, chỉ dựa vào quan sát trên không trung, cũng có thể dễ dàng tìm được phương vị của đối thủ.

Rất nhanh.

Lưỡi dao sắc bén nhỏ như hạt mưa tìm được chỗ Lý Trình Di, nhao nhao bay về phía bên kia.

Trong rừng rậm xanh sẫm.

Lý Trình Di một thân Hoa Lân Y Tử đằng, đang một tay cầm một thanh trọng kiếm lục điện.

Nhìn chăm chú vào mưa lưỡi dao sắc bén bay tới.

Lưỡi kiếm màu lam nhỏ vụn nhanh chóng tiếp cận, có lẽ là bởi vì phân tán, động lực không đủ, những lưỡi kiếm này tốc độ cũng không nhanh, cũng chỉ tiếp cận tốc độ âm thanh.

Với phản ứng thị lực của Lý Trình Di hoàn toàn có thể thấy rõ ràng.

Bốp!

Anh bỗng nhiên giơ tay lên.

Kẹt kẹt!

Một luồng ánh sáng xanh hồ quang mà chỉ có anh có thể nhìn thấy ầm ầm bay ra, trong nháy mắt liền đánh trúng mảng lớn lưỡi dao sắc giữa không trung.

Tia lửa nổ tung, tất cả lưỡi dao sắc bén toàn bộ bị bao bọc vào trong.

Sau đó trong tiếng mưa rơi lộp bộp, những lưỡi dao sắc bén này rơi đầy đất, toàn bộ thành sắt vụn, rơi vào bụi cỏ trước người Lý Trình Di.

“ ！ ！ ？ ？ ”

“Sao? Chuyện gì xảy ra?! “Trần Đình Vân lơ lửng giữa không trung, hai mắt mở to.

“Là loại bom đặc thù dùng một lần nào đó sao? Nắm chắc thời cơ chuẩn như vậy!? “Sắc mặt anh ta bắt đầu ngưng trọng.

Hiển nhiên đối thủ này có chuẩn bị mà đến, không phải tùy tiện xông tới đáp ứng thi đấu.

Nhưng bất quá vừa rồi chỉ là món khai vị, những lưỡi kiếm kia cũng bất quá chỉ là mô đun phân ly của Vũ khí bay, kế tiếp mới là vũ khí chân chính!

Linh Tiêu! Hình thức đâm xuyên!

Sắc mặt anh ta ngưng trọng.

Hình thái Hiệp Luật: Tinh Di! Giải quyết hắn!

Mở ra trạng thái Hiệp Luật, khởi động Tinh di.

Lưỡi kiếm dài màu lam sáng lên những đường vân màu vàng như mạch điện dày đặc.

Vù

Trong phút chốc, phía sau lưỡi kiếm nổ thành một luồng ánh sáng trắng chói mắt.

Đột nhiên tăng tốc từ một giây lên gấp ba lần tốc độ âm thanh.

Chớp mắt đã vượt qua mấy trăm mét, hóa thành một đường đường thẳng xanh đâm thẳng vào ngực Lý Trình Di.

Kẹt kẹt.

Lý Trình Di lần nữa vung kiếm, lại là một luồng điện quang màu xanh lá sớm bay ra, tự động dẫn dắt rơi vào trên vũ khí bay trên.

Peng!

Không ngờ quanh thân Vũ khí bay lại lần nữa phân giải ra một mảnh lưỡi kiếm nhỏ vụn, vừa vặn hấp phụ hồ quang điện màu xanh biếc bắn ra.

Toàn bộ quá trình tựa như ve sầu thoát xác.

“ ? ! ”

Lý Trình Di hơi kinh ngạc, vốn tưởng rằng trọng kiếm Lục Quang có thể tạo ra kỳ hiệu, không nghĩ tới đối thủ cũng không phải ngồi không.

Hiển nhiên là thân kinh bách chiến, có các loại biện pháp ứng đối.

Bất quá cũng tốt, vừa vặn thử xem phương pháp khác.

Lúc này anh một tay rút kiếm, trường kiếm màu vàng ngưng tụ trong tay, dùng nhãn lực siêu cường cùng dự đoán, trong nháy mắt chém xuống.

Xì!

Mắt thấy kim kiếm sắp đánh trúng vũ khí bay, bỗng nhiên vũ khí bay thuấn di xuống hơn mười cm, đổi thành đâm vào bụng.

Đây chính là tinh di, trạng thái hiệp luật cường hãn độc nhất của đại học Trung Dịch. Có thể tiến hành một lần thay đổi vị trí tuyệt đối trước khi trúng mục tiêu cuối cùng.

Cứ như vậy là có thể hoàn toàn tránh được sự ngăn cản của đối thủ. Từ đó công kích nhược điểm yếu hại, thu hoạch thắng lợi.

Trong mắt Trần Đình Vân hiện lên một tia cười lạnh, khi nhìn thấy đối phương qua loa ứng đối một đòn này, anh ta liền biết, mình thắng.

Công kích khó hiểu lúc trước, dẫn đến vũ khí bay tự động thoát xác, khởi động mô đun trì trệ khẩn cấp. Nhưng không sao, kết cục vẫn như cũ.

Đối thủ như vậy, rõ ràng lúc trước đối mặt với Tinh Di của Tiểu Tuệ, còn chưa chừa giờ lại còn dám thế.

Keng!!

Một tiếng va chạm thanh thúy, từ xa xa truyền tới.

Vũ khí bay linh tiêu tựa như chim bay gãy cánh, bị trường kiếm màu vàng đâm vào thân kiếm, chặn ngang chém xuống đất.

Sức mạnh cực lớn va chạm, kim kiếm gãy, mặt ngoài Linh Tiêu cũng hiện lên một vết rạn.

“Sao. Sao có thể!! “Sắc mặt Trần Đình Vân ngơ ngẩn, ánh mắt anh âm trầm xuống. Bất quá ngươi cho rằng cái này tính là thắng sao?

Xem ra, không nghiêm túc là không được rồi.

Xì!

Phía sau anh ta một lần nữa bay ra một thanh đoản kiếm màu đỏ sậm.

“Xích Tiêu, trạng thái Hiệp Luật mở ra, toàn bộ công suất mở ra!” Trần Đình Vân sắc mặt dữ tợn, bàn tay vung lên, chỉ hướng phía dưới.

Đi!

Bùm!

Lại là một tiếng nổ lớn.

Xích Tiêu gãy, rơi xuống đất, rung lên bần bật rồi tắt ngúm.

“Minh Tiêu! Toàn bộ công suất lên cho ta!! “Ánh mắt Trần Đình Vân bắt đầu đỏ lên.

Lại là một luồng hắc kiếm từ phía sau anh bay ra.

Xì!

Hắc kiếm từ sau lưng vòng vo ý đồ đánh lén, nhưng sau khi tới gần mười mét, lại như chim non về tổ, vòng một vòng, bay tới dưới kiếm của Lý Trình Di, một đầu đụng vào.

Keng!

Bạch Tiêu!!

Keng!

Kim Tiêu!!

Keng!

Cuối cùng một thanh vũ khí bay màu vàng kim, bởi vì tốc độ quá nhanh, ở một bên giảm tốc độ đợi trong chốc lát, chờ sau

khi Lý Trình Di chém vỡ Bạch Tiêu, nó bay lên mới bị chém.

Rầm một cái.

Những mảnh vỡ của Vũ khí bay rơi xuống đất.

Lý Trình Di nhìn đống mảnh vỡ trên mặt đất, trong lòng cũng không khỏi chấn động.

Chương 479 : Giàu có

Đúng là giàu có.

Nhiều vũ khí bay như vậy một người nắm giữ đây quả thực chính là chuyên gia Vũ khí bay con nhà đại gia! Khó trách Đại học Trung Dịch lần này có lòng tin dám cùng bọn anh đánh cược như vậy.

Nói thật, dùng lâu Thiên Mệnh - Tuyệt đối phải trúng lưỡi dao như vậy, tinh lực của anh cũng có chút mệt mỏi.

Hoa ngữ này tiêu hao không nhỏ, chỉ cần tinh thần thể lực có thể duy trì là có thể duy trì.

Anh tính toán, lấy tinh lực của mình lúc này, đại khái có thể duy trì mười phút nữa.

Mà hoa ngữ này mạnh thì mạnh, đòn thứ nhất xác định xong thì chỉ cần không ngừng thu kiếm, rút kiếm.

Kiếm thứ nhất bắt đầu rút ra mới tính là tuyệt đối trúng mục tiêu, chỉ cần mở ra hoa ngữ, vòng lửa màu vàng bao trùm chung quanh, sau khi ý thức xác định mục tiêu, vậy nhất định có thể trúng mục tiêu!

Cho nên cần phối hợp với trọng kiếm lục điện ở khoảng cách sử dụng.

Có thể nói, điều duy nhất Hoa Ngữ kiêng kị chính là đối thủ liều mạng.

Những thứ khác, lấy tốc độ cùng né tránh làm chỗ dựa, cơ hồ đều bị khắc chế.

Nói cách khác, chỉ cần sức mạnh không bằng anh, liền nhất định lâm vào vòng luẩn quẩn.

Mà phương pháp duy nhất có thể miễn dịch một chiêu hoa ngữ này, chính là sức mạnh cao hơn anh.!

Đương nhiên, nếu như có thể làm cho anh ngay cả mục tiêu cũng không cách nào xác định khóa chặt, cũng có thể đạt tới hiệu quả.

Nhưng với tố chất tổng hợp của anh lúc này, hiện thực cơ bản không có khả năng xuất hiện đối thủ như vậy.

Khi vũ khí bay cuối cùng rơi xuống.

Trần Đình Vân giữa không trung trầm mặc.

Anh ta ngơ ngác nhìn Lý Trình Di phía dưới xa xa, sắc mặt đỏ sậm, cả người run rẩy.

Phụt!

Đột nhiên, một ngụm máu từ trong miệng anh phun ra.

Ngay sau đó, anh tựa như chim bay gãy cánh, từ giữa không trung rơi xuống, một đầu ngã vào đất rừng.

Peng.

Lực trường cấp năm vẫn tận chức bảo vệ thân thể anh an toàn.

Nhưng, tất cả đã vô dụng.

Bởi vì ngoại trừ ngoài thanh vũ khí bay thứ nhất ra, còn lại đều là anh a mượn của người khác để dự bị phòng trường hợp vạn bất đắc dĩ.

Nhưng hiện tại.

“Trần sư huynh!! “Lý Thân Tuệ kinh hô một tiếng, vội vàng tiến lên.

Mà bởi vì là bảo mật quyết đấu, lúc này những người còn lại căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ là nhìn Trần Đình Vân một mực công kích tiến công, sau đó lại đột nhiên ngã xuống, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Ngược lại Liễu Thông Bắc mơ hồ tựa hồ đoán được chút gì đó, ông ta híp mắt nhìn đất rừng xa xa, phảng phất có thể nhìn

thấy Lý Trình Di đang bình tĩnh đứng tại chỗ, chậm rãi lau chùi trọng kiếm lục điện.

“Lợi hại thật” Ông ta cẩn thận suy nghĩ rất nhiều khả năng tại sao lại có kết quả này nhưng vẫn chưa tìm được lời giải thích hợp lý.

Không lẽ nói, là Vũ khí bay cận chiến!? Đột nhiên trong lòng ông ta sửng sốt.

Chuyên gia vũ khí bay cũng có cận chiến, nhưng rất ít rất ít.

Bởi vì cận chiến vũ khí bay tính nguy hiểm cực lớn, hơn nữa độ khó quá cao, cho nên phàm là chuyên gia vũ khí bay dám tự xưng là cận chiến, đều nhất định là đỉnh cấp cao thủ.

Đó không phải là một số chuyên gia vũ khí bay trên lưng chuẩn bị một bộ vũ khí cận chiến dùng trong trường hợp khẩn cấp, mà là toàn bộ quá trình thuần túy dùng cận chiến cùng cường thủ hoàn toàn đối chọi.

“Xem ra thắng bại đã phân rồi. “Ông ta châm điếu thuốc, mỹ mãn hít một hơi.

Đối với những sinh viên vênh váo tự đắc như đại học Trung Dịch, ấn tượng của ông cũng không tốt.

Ngược lại bên Khu vườn Vận Mệnh, thành viên đều rất hiểu chuyện.

Bởi vì hành động chiếu cố Thải Hồng Đường lúc trước, lần trước ông làm một việc nhỏ liền được khen thưởng một lần, có thể thấy được tốc độ báo đáp rất nhanh.

“Trần sư huynh!! Anh làm sao vậy!? “Lúc này xa xa truyền đến tiếng Lý Thân Tuệ kêu khóc.

Liễu Thông Bắc lắc đầu, vũ khí bay giống như ván lướt sóng phía sau bay ra, nâng ông bay về phía bên kia.

Rất nhanh tới gần, mới nhìn thấy, Trần Đình Vân ngơ ngác nằm ngửa trên mặt đất, hai mắt vô thần, bên miệng tất cả đều là máu, quanh thân còn có lực trường cấp năm hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng hiển nhiên, thương tổn của anh lúc này không phải đến từ bên ngoài, mà là đến từ bên trong.

Hiện tại, coi như tôi thắng sao?

Lý Trình Di tách bụi cây ra khỏi khu rừng cách đó không xa.

Anh một thân màu tím Hoa Lân Y hoàn hảo không tổn hao gì, cùng Trần Đình Vân ngã trên mặt đất hoàn toàn chính là hai trạng thái khác nhau.

“Không! Tôi còn chưa thua! “Trần Đình Vân đột nhiên phản ứng lại.

Anh cắn răng bò dậy, trở tay rút ra một con dao găm quân dụng màu đen đeo bên hông.

Ong.

Lưỡi dao găm trượt với tốc độ cao như lưỡi cưa.

Anh còn có lực trường bảo vệ cấp năm! Vẫn còn cơ hội! Đối phương tuyệt đối không phá được lực trường phòng hộ!

Vì vậy!!

Kẹt kẹt!

Điện quang màu xanh lục xẹt qua không trung, tự động hội tụ lực trường bên cạnh Trần Đình Vân.

Trong góc nhìn của Lý Trình Di, có thể nhìn thấy rõ ràng vòng cung điện màu xanh lá cây không ngừng phân liệt trên bề mặt lực trường, lan tràn.

Phụt.

Trường lực bị phá vỡ.

Tựa như một bong bóng xà phòng, không tiếng động nổ tung, hoàn toàn biến mất.

Hồ quang màu xanh lá cây còn sót lại rơi vào trên người Trần Đình Vân, nhất thời đem con dao màu đen trên tay đánh ra một luồng khói xanh.

Vết nứt lớn hiện lên trên lưỡi dao, chấn động trong nháy mắt đình trệ, hoàn toàn biến thành con dao bình thường.

“Đây rốt cuộc là cái gì?! “Trần Đình Vân hoàn toàn không thể hiểu được.

Anh ta ngơ ngác nắm con dao trong tay, trong mắt tựa như nằm mơ, hoang mang cùng không dám tin.

Không chỉ anh.

Lý Thân Tuệ cùng Liễu Thông Bắc ở một bên, đều là vẻ mặt mơ hồ cùng chấn động.

Chương 480: Thắng bại đã rõ

Xẹt xẹt

Bọn họ phảng phất nghe được âm thanh nào đó của dòng điện. Sau đó lực trường trên người Trần Đình Vân liền không còn.

Ngay cả con dao trên tay cũng phế đi.

"Hẳn là loại vũ khí đặc thù nào đó giống như bom phá hoại điện từ!" Liễu Thông Bắc nhanh chóng đoán ra, ánh mắt ngưng trọng.

Ngay cả lực trường cấp năm cũng có thể nổ tung, xem ra sức mạnh kỹ thuật sau lưng tên côn đồ vượt xa dự tính trước đó."

Dừng ở đây, ông ta càng phát ra cảm giác mình đứng Khu vườn Vận Mệnh bên này quyết định chính xác.

Ngay cả ông ta cũng chấn động như vậy, Lý Thân Tuệ lại càng không thể lý giải.

Cô mờ mịt nhìn Trần Đình Vân ngây ngốc, lại nhìn tên côn đồ đứng cách đó không xa.

Hết thảy tựa như giấc mộng, rõ ràng mười phút trước, hết thảy vẫn là tốt đẹp.

"Còn đánh nữa không? "Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

Uy lực của trọng kiếm lục điện quả thật làm cho anh rất hài lòng, thứ này quả thực chính là đại sát khí đối với tử vật, tuy rằng chất liệu bản thân yếu ớt dễ hỏng, nhưng lại dùng rất tốt.

Mặt khác hoa ngữ Thiên Mệnh của Lay-ơn đỉnh cực thể, cũng dùng rất tốt. Ngoại trừ tiêu hao lớn một chút.

Khi không mặc Hoa Lân Y, dấu vết của vòng lửa rất yếu ớt, cũng không dễ thấy.

Mà chỉ cần không đóng vòng lửa, chỉ cần kéo dài quá trình rút kiếm đến xuất kiếm, là có thể tiến vào một loại trạng thái đặc thù tuyệt đối không e ngại bất kỳ vũ khí tầm xa nào.

Điều này tương đương với bug của Hoa ngữ

…….

” Tên côn đồ - Cậu thắng.”

Liễu Thông Bắc nhìn Trần Đình Vân đã hoàn toàn mất đi chiến ý. “Tôi sẽ đại biểu Cửu Nghi cùng liên hội, đốc thúc Đại học Trung Dịch bên bồi thường theo thỏa thuận, cậu yên tâm, Trần Đình Vân xuất thân hiển hách, cho dù trường học không nhận, nhà cậu ta cũng là quý tộc, cũng có thể bồi thường.”

Lý Trình Di sửng sốt, Quý tộc, đây là cấp độ người bình thường rất ít có thể tiếp xúc đến.

Bởi vì quý tộc Nghi quốc chủ yếu tập trung sinh hoạt ở thành phố Tuần hoàn, rất ít khi ra ngoài bình thường thành thị.

‘Vậy làm phiền Liễu chuyên viên. “Anh lễ phép nói cám ơn Liễu Thông Bắc.

“Không cần khách sáo. Đây là điều tôi phải làm. “Liễu Thông Bắc cười nói.

Lý Trình Di cuối cùng nhìn Lý Thân Tuệ và Trần Đình Vân, hai người dường như đã mất đi thần thái.

Hiển nhiên là tam quan bị đả kích hoàn toàn.

Trong lòng anh lắc đầu, ý chí lực như vậy, còn thua xa cả Quỳnh An, chỉ là hai phế vật không có thiên phú mà chỉ dùng tài nguyên đắp vào mà thôi.

Xoay người, phía sau anh phun ra dòng hạt màu tím, đẩy nhanh tốc độ bay về phía xa.

“Đã cải tạo ra hình thức phi hành rồi sao? “Liễu Thông Bắc chậc chậc tán thưởng.

Xem ra có sự ủng hộ của cha Thải Hồng Đường, kỹ thuật của Tên côn đồ càng ngày càng mạnh.

……

Ba giờ chiều.

Đội ngũ Khu vườn Vận Mệnh một lần nữa tề tụ dưới tầng hầm biệt thự.

Quỳnh An được đưa về Toại Dương làm phẫu thuật. Cô còn phải trải qua khảo nghiệm cẩn thận, xem có tư cách gia nhập hay không.

Người con gái này tâm ngoan thủ lạt, ý chí lực rất mạnh, thần trí lại có chút điên điên khùng. Lý Trình Di dự định khảo hạch lâu dài rồi nói sau.

Cho nên lúc này chỉ có Thải Hồng Đường, Tân Đức Lạp, Râu nâu, cùng với Đại Hùng vừa mới chạy tới và cả Long Môn Điếu vừa trốn nhà.

Tất cả mọi người đến đông đủ.

Lý Trình Di đặc biệt kéo một cái bàn gỗ hình chữ nhật ở tầng hầm ngầm, sắp xếp ghế dựa, thuận tiện cho mọi người thương lượng thảo luận công việc.

“Nhà này em vừa mới hoàn thành thủ tục giao dịch. Sau này nơi này có thể dùng làm điểm tạm thời tại Long An chúng ta. “Thải Hồng Đường mở miệng đầu tiên.

“Tài chính công ty còn đủ không? “Lý Trình Di hỏi.

‘Ừ, công ty vô dụng, tiền riêng của em là đủ rồi. “Thải Hồng Đường thờ ơ nói.

“Chị Đường trâu thế!! “Long Môn Điếu vội vàng vỗ tay.

Nhất thời tất cả mọi người đem tầm mắt tập trung ở trên người hắn.

Ánh mắt mọi người đều có chút cổ quái.

Một nữ sinh cao với khuôn mặt Thải Hồng Đường, giọng nói cũng vậy, dáng người cũng không kém nhiều lắm. Chính là thân hình cao một chút, có loại khí chất ngự tỷ.

Trên người một thân áo giáp màu bạc hoa lệ, khiến hắn giống như một người cải tạo từ phòng thí nghiệm bước ra. Nhìn tổng

thể, bộ áo giáp này cũng khá giống những bộ giáp hạng nặng khác cùng rất nhiều áo giáp hạng nặng khác.

Cũng chính là ngực có ba luồng thủy tinh hồng tuyến, giống như ba con mắt híp lại.

Trên mặt là mặt nạ kim loại màu bạc có thể tự do đóng và mở.

Phía sau còn có tóc dài xõa ra sau lớp bọc thiết giáp.

Những nơi khác, đều rất giống áo giáp cao cấp.

"Long Môn, anh hiện tại cảm giác thế nào? "Đại Hùng tò mò hỏi," Phía dưới còn có không?

"Đương nhiên! "Long Môn Điếu sắc mặt hiện lên một tia mất tự nhiên, lập tức ưỡn ngực. Đừng nhìn tôi biến thành như vậy, nhưng giới tính vẫn không thay đổi.

"Vậy lúc anh tắm thì sao? "Đại Hùng hỏi một vấn đề sắc bén.

"Đương nhiên là tùy tiện cởi sạch. "Long Môn Điếu còn chưa nói xong bên người liền cảm giác được một cỗ hàn ý lạnh như băng chợt bắn tới.

"Tùy tiện nhắm mắt lại. Hắc hắc "Hắn cười gượng hai tiếng, quay đầu cười nịnh nọt Thải Hồng Đường.

"Vậy bây giờ cậu còn có thể trở về nhà không? "Lý Trình Di hỏi.

"Tạm thời không biết chuyện gì xảy ra, vẫn chưa có cách nào. Bất quá em có thể cảm giác được, chỉ cần qua một thời gian là có thể tự do lựa chọn hoán đổi. "Long Môn Điếu trả lời.

"Vậy anh len lén chạy ra, người trong nhà sẽ không lo lắng sao? "Đại Hùng hỏi.

"Lo lắng cái gì? Anh nghênh ngang đi ra, bọn họ đều không nhận ra anh ấy chứ, hắc, tôi còn vụng trộm lấy một bộ quần áo của chị dâu mặc. Mọi người là không thấy được vẻ mặt của anh tôi đâu, ánh mắt anh đều nhìn tôi hau háu. Ha ha ha!

Chương 481 : Không còn là đối thủ

Long Môn Điếu hiển nhiên còn không ý thức được, sắc mặt mọi người xung quanh có chút co rút lại, lặng lẽ cách xa hắn

một chút.

“Mọi người nói, nếu tôi dụ dỗ anh tôi khiến hai anh chị tôi lục đục, đến lúc đó lại nói ra thân phận của mình thì sẽ là phản ứng gì?”

“Con mẹ nhà mày, đừng lôi mặt chị mày ra làm chuyện xấu!!!”

Sắc mặt Thải Hồng Đường đỏ bừng, nhảy dựng lên, hung hăng tát về phía Long Môn Điếu.

Bộp.

Tay cô bị Long Môn Điếu nắm lấy.

Phản ứng của chị bây giờ ở trong mắt em giống như ốc sên, chị đã, không phải là đối thủ của em!”

“Vậy sao? “Ánh mắt Thải Hồng Đường âm trầm, đột nhiên hai mắt sáng lên.

Toàn thân cô trong nháy mắt bao phủ ra mảng lớn cánh hoa Ngọc lan tím màu bạc. Cánh hoa nhanh chóng ngưng tụ bao trùm thân thể, hóa thành một bộ áo giáp kim loại màu bạc nhỏ nhắn.

Áo giáp cùng Long Môn Điếu ngoại hình giống nhau như đúc, chỉ là cái đầu hơi nhỏ mà thôi.

Trong nháy mắt, tỷ trọng sức mạnh của hai người đột nhiên biến hóa.

Bành!

Long Môn Điếu bị hung hăng tát một cái, đánh trúng mặt, cả người bay tứ tung ra ngoài, đụng vào vách tường tầng hầm ngầm, đập ra vết nứt rất nhỏ trong phạm vi nhỏ.

Vách tường đều bị đập ra một cái hố nông.

“Mẹ kiếp! Có gan nói lại lần nữa đi cưng!? “Thải Hồng Đường xông lên, tiếp tục ấn Long Môn Điếu xuống.

Tiếng va chạm thật lớn không ngừng nổ tung, khiến cho màng nhĩ những người còn lại đau nhức, hồi âm trong tầng hầm ngầm chấn động.

“Được rồi, lát nữa ra ngoài tìm một chỗ từ từ đánh nhau, chúng ta bàn chính sự trước. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

Ngón tay anh nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn.

Thải Hồng Đường mới buông tay, mang theo Long Môn Điếu mặt sưng vều trở lại bên cạnh bàn.

“Như mọi người đã thấy, sau khi có được phương pháp thức tỉnh của Long Môn, tôi cũng nghĩ cách kích hoạt bộ Áo giáp sinh học này. Không thể không nói, kỹ thuật của bộ áo giáp này đã chạm đến không gian truyền tống, dung hợp ký sinh sinh vật, tăng sức mạnh định hướng gien …, nếu bộ kỹ thuật này lộ ra ngoài, có thể sẽ dẫn đến rung chuyển rất lớn. Cho nên chúng ta tốt nhất là thống nhất với nhau.” Thải Hồng Đường nói.

“Là như vậy, không gian truyền tống nhảy vọt, bình thường chỉ dùng cho phạm vi lớn. Loại này phạm vi nhỏ truyền tống tinh chuẩn, coi như là ở Bạch Tinh, chỉ sợ cũng là giai đoạn phòng thí nghiệm, khoảng cách đến ứng dụng còn có một đoạn rất lớn.”

“Cho nên việc này còn hi vọng mọi người giữ bí mật. “Lý Trình Di gật đầu.

“Kế tiếp, chúng ta cần cẩn thận cân nhắc, phải chăng lập tức đi tới Sultan tìm kiếm tung tích Quyển sách ghi chép. Thành viên Harness trong team của Lê n mang theo quyển sách ghi chép, anh ta là người Sultan, chúng ta có lẽ có thể tìm được manh mối ở bên kia.”

Mặt khác, khi Quỳnh An đi ra Góc chết, không trở lại vị trí năm đó cô ấy tiến vào, điều này có nghĩa là, Góc chết còn có một số quy luật khác mà chúng ta không thể tra ra?Đã có ai tiếp xúc với hai người cùng thoát ly khỏi Góc chết chưa? Lý Trình Di hỏi.

“Trong công ty có người Góc chết mới xuất hiện hai lần, vị trí sau khi bọn họ thoát ly, cơ bản sẽ xuất hiện ở một nơi.” Đại Hùng làm người quản lý, đối với phương diện này rất rõ ràng.

“Nói cách khác, nếu một Team có thể thông qua một phương pháp nào đó, kết nối lẫn nhau, như vậy, có thể thực hiện việc

ra vào Góc chết ở một địa điểm?”

“Đúng vậy. “Đại Hùng gật đầu,” Mặt khác, em đã quét thử hình chiếc nhẫn Kim Nhãn Xà mà Trình mang ra, phát hiện bên trong không phải vàng ròng. Mà là còn ẩn giấu một thứ gì đó giống như xương của cơ thể người, chúng được bọc bên trong kim loại màu vàng, em nghi ngờ rất có thể có liên quan đến địa điểm truyền tống”.

“Chẳng lẽ là vì để tất cả thành viên của Team Lê n truyền tống ra cùng một vị trí mà họ chế tạo nhẫn Kim Nhãn Xà?”

“Tiếp theo phiền Đại Hùng cùng Râu nâu phân tích, nếu như có thể, chúng ta cũng có thể mô phỏng thực hiện chức năng này. Cùng nhau ra vào một cái Góc chết, tại có đôi khi có thể sẽ có tác dụng rất lớn.” Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Dạ được”

“Mọi người cứ giao cho em!

Hai người đồng thanh đáp lại.

“Đại học Trung Dịch bên kia sau khi bị chúng ta chèn ép, trong thời gian ngắn không thành vấn đề, nhưng chỉ e sẽ ngày càng có nhiều con mắt để ý. Phương diện này tôi hi vọng mọi người chú ý.” Lý Trình Di nói.

“Lần trước chuyện Tập đoàn, sẽ không lại xuất hiện, tôi đã một lần nữa hoàn thiện lưới theo dõi mới, hiện tại ở Toại Dương cho dù là Cửu Nghi đến, chúng ta cũng có thể phát giác trước tiên.” Thải Hồng Đường ngồi trở lại chỗ ngồi trầm giọng nói.

Mấy người cẩn thận thảo luận về sự phát triển và quy hoạch sau đó của Team, Đại Hùng đề xuất kết nạp thêm vài thành viên mới gia nhập, mọi người quyết định khảo hạch trước.

“Hiện tại nhân số kỳ thật đã đủ rồi. Tạm thời không vội. Trừ phi đặc biệt rất ít người Góc chết ưu tú”.

Cuộc thảo luận này kéo dài đến khuya, mỗi người mới tách ra giải tán.

Ông chủ.

Trước khi đi, Lý Trình Di đột nhiên gọi Tân Đức Lạp lại.

Tân Đức Lạp xoay người, ông hiện tại đã đi đứng hoàn toàn tốt, dần dần bắt đầu cường hóa Áo giáp sinh học, đang nuôi ngược thể chất toàn phương vị của mình.

“Có thể tâm sự không? “Lý Trình Di nói.

“… Đương nhiên. “Tân Đức Lạp nở nụ cười. Nhìn Lý Trình Di, ánh sao trắng trong màn đêm chiếu lên gương mặt trẻ tuổi của đối phương.

Trong lúc nhất thời ông phảng phất nhìn thấy Lê n hơn mười năm trước.

Đó là lần cuối họ gặp nhau ở Bạch Tinh.

Chương 482 : Tài hoa hơn người

Cho dù là Lý Trình Di, hay là Lê n năm đó, bọn họ đều tự tin như thế, tài hoa hơn người, có khí phách cùng lòng tin mà người thường căn bản không thể tưởng tượng.

Kỳ thật ngẫm lại cũng đúng, nếu là không có đầy đủ sức mạnh cùng tự tin, bọn họ cũng không dám chân chính đi lên con đường truy tìm căn nguyên Góc chết này.

Hai người trở lại trong biệt thự, đi tới một vườn hoa nhỏ ở hậu viện, chậm rãi tản bộ quanh vườn hoa.

Tháng ba, hơi ẩm đầu xuân bị gió thổi vào quần áo, giống như toàn thân đều mang theo hơi ẩm.

“Ông chủ, thật ra đi đến bước này, tôi có rất nhiều rất nhiều nghi hoặc, rất nhiều rất nhiều vấn đề. Tôi không có ai có thể hỏi, bởi vì tôi cảm thấy, bên cạnh rất nhiều người đều không có tư cách này để trả lời tôi. Chỉ có ông.” Lý Trình Di suy tư, cân nhắc mình nên hỏi ra vấn đề của mình như thế nào.

“Không cần vội, tuổi trẻ chính là tiền vốn để trải nghiệm. “Tân Đức Lạp cười nói,” Cậu đã ưu tú hơn rất nhiều người khác rồi.

“Không giống nhau. Thật ra tôi chỉ là một sinh viên đại học bình thường, so với rất nhiều người mà nói, tôi không biết nhiều, trình độ cũng không cao, nhìn cũng không đủ xa. “Lý Trình Di thấp giọng nói,” Cho dù là thành lập Team này, tôi

cũng tự giác không có tư cách dẫn mọi người đi về phía trước. Khả năng lãnh đạo nhóm của nhóm Đại Hùng và Thải Hồng Đường đều mạnh hơn tôi. Thật ra các cô ấy thích hợp dẫn mọi người đi về phía trước hơn tôi".

Lời này của cậu kỳ thật cũng không sai. "Tân Đức Lạp mỉm cười," Nhưng cậu đã bỏ qua một chuyện hạch tâm quan trọng nhất.

"Cái gì?"

"Tại sao chúng ta lại tụ tập?"

"Bởi vì, tôi là người xuất hiện tần số cao. "Lý Trình Di trả lời.

"Chỉ như vậy thôi sao? "Tân Đức Lạp lắc đầu.

"Chẳng lẽ còn có cái khác? "Lý Trình Di hỏi ngược lại, khó hiểu.

Nếu chỉ có một lý do này, lúc trước Team mọi người gặp khó khăn, nên giải thể rồi. "Tân Đức Lạp nói.

"Đúng vậy. Vì sao tất cả mọi người nguyện ý tụ tập bên cạnh tôi? "Lý Trình Di cũng không hiểu.

Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản. Không phải không thể, mà là không muốn. "Tân Đức Lạp đi về phía trước vài bước, ngửa đầu nhìn bầu trời đêm.

Đúng như lời cậu nói, Thải Hồng Đường và Đại Hùng đều có năng lực và thực lực như vậy đảm nhiệm chức thủ lĩnh. Nhưng tại sao các cô không làm?

"Bởi vì… tính cách?"

Đúng vậy, bởi vì bọn họ không muốn, không muốn. Mà cậu, chính là lý do bọn họ tụ cùng một chỗ. "Tân Đức Lạp khẽ thở dài.

"Người lãnh đạo trọng yếu nhất, không phải thực lực, mà là đảm đương cùng dự đoán!"

"Lần lượt sự kiện bên trong, cậu thể hiện sự ghánh vác trách nhiệm, đối mặt khốn cảnh cùng cường địch, cậu giáp mặt xông ra giúp đỡ, chống đỡ đại cục, cuối cùng xoay bại thành thắng!

” Về mặt truy tìm manh mối ở bên trong Góc chết, cậu có thể không ngừng đặt ra phương hướng, không ngừng tìm được manh mối cùng tiến triển mới, đây chính là cậu đoán trước!”

Lời nói của Tân Đức Lạp khiến Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

“Kỳ thật, tôi chỉ là cho rằng kẻ yếu không nên liên lụy đến Team, cho nên tôi cần cam đoan chính mình không phải kẻ yếu…” Lúc tôi ở Ám Thành, phát hiện rất nhiều dấu vết của Lê n, không hề nghi ngờ, thực lực của anh ta không bằng tôi, nhưng ở phương diện tổng hợp, làm một người lãnh đạo thì anh ta mạnh hơn tôi!

Lê n là một người rất có nhân cách mị lực, con tôi luôn có thể cho người ta một loại ấm áp cùng hy vọng. “Tân Đức Lạp hơi mang theo hoài niệm nói,” Cho dù gặp phải bất cứ khó khăn gì, trên mặt Lê n đều mang theo nụ cười. Nhưng cậu có con đường của cậu, Lê n có con đường của Lê n. Mọi người vốn là hai cá thể khác nhau”.

Lãnh tụ mạnh mẽ thành công hẳn là đều có điểm giống nhau chứ? “Lý Trình Di nghiêm túc hỏi.

Đương nhiên. “Tân Đức Lạp gật đầu. Một lãnh tụ chân chính cường đại, người có thể sừng sững không ngã nhất định có mấy đặc điểm chung. Những thứ này hẳn là mục tiêu tiến lên của cậu.

Là khả năng lãnh đạo? Lực tập hợp? Tài ăn nói? “Lý Trình Di suy đoán.

Không, những thứ này đều không phải nền tảng. “Tân Đức Lạp lắc đầu.

Anh giơ ngón trỏ lên.

“Một nhà lãnh đạo mạnh mẽ thành công, bước đầu tiên cần làm là…”

“Giảm thiểu nhược điểm!”

“Giảm thiểu nhược điểm?”

Không sai. Cơ sở để một người trở thành lãnh đạo, là trước tiên thì tự thân phải sừng sững không được gục ngã!”

……..

Thành phố Sóc Dương, 21 giờ 30 phút đêm

Đường phố phồn hoa, nhộn nhịp ban ngày, lúc này hoàn toàn trở nên vắng vẻ.

Robot tự động quét rác trên mặt đất xoay tới xoay lui, bị mấy túi nilon xoắn nát kẹt bánh xe, không thể động đậy.

Vù.

Trong tiếng động cơ rất nhỏ, một chiếc xe màu đen có hoa văn màu xanh nhạt mãnh hổ chạy nhanh về phía ngoại ô.

Bên trong xe.

Anh trai Quý Huyền của Long Môn Điếu, hai tay đặt ở trên đầu gối, có chút phiền não kéo cà vạt cổ áo ra.

Sau khi buông cà vạt ra, anh a tiện tay cầm lấy một điếu thuốc, châm một hơi thật mạnh.

Vòng khói xám trắng phun ra từ lỗ mũi, lại chậm rãi nhạt đi, tản đi, bị hệ thống hút mùi tự động bên trong xe hút đi.

“Bang chủ, tình huống bây giờ không phải rất tốt, các nơi quán bar đều bị người ta cố ý bới móc, đóng cửa ngừng kinh doanh, chúng ta có nên tụ tập các anh em cũng làm một mẻ hay không?”

“ Có những thế lực nào đang nhắm vào chúng ta? “Quý Huyền lạnh giọng hỏi.

“Có ba thế lực. Nha Long, Hắc Sa ngoại thị, Côn Ngọc. “Người đàn ông tóc bạc trả lời.

“Bọn chúng đang liên thủ ép chúng ta” Quý Huyền hít một hơi thuốc, chậm rãi phun ra, ý đồ thư giãn thần kinh vận hành tốc độ cao đang căng thẳng.

“Thế cục hiện tại là, ba nhà bọn họ liên thủ, quyền phát ngôn của chúng ta trong liên hội tỉnh hoàn toàn bị áp chế, tại địa

phương, Cục trưởng an ninh mới cũng là người của phe phái bọn họ.” Người đàn ông tóc bạc nói.

“Rút lui đi. Tôi đã sắp xếp ở bên kia, tạm thời nhường chỗ này cho bọn họ. “Quý Huyền trầm mặc, lên tiếng trả lời.

Chương 483 : Quyết định khó khăn

Anh ta biết làm ra quyết định này rất gian nan, địa bàn một khi nhường, về sau muốn vào liền khó.

Nhưng chuyện cho tới bây giờ, cũng không có biện pháp khác, cho dù cứng rắn đối chọi cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Ngược lại là đem thịt nhường trước, để cho ba nhà đối đầu nội bộ rồi tính sau.

“Tôi đồng ý”Người đàn ông tóc bạc thấp giọng nói.

“Mặt khác, tìm được tung tích của em trai của tôi chưa? “Quý Huyền mệt mỏi dựa người về phía sau ngồi dậy.

“Còn chưa, bất quá dựa theo thân phận Quý Thắng Long tiên sinh, có lẽ đã tiến vào góc chết cũng không chừng. Hiện tại chúng ta đang ở trong giai đoạn nước sôi lửa bỏng, còn phải phân nhân lực ra tìm người pải chăng có chút không lý trí?”

Quý Huyền gật đầu, “Có lẽ, cậu ta đã bất tri bất giác chết ở chỗ nào trong cái nhà này, chân chính có thể chống đỡ cục diện, chỉ còn tôi”.

“Thứ lỗi cho tôi nói thẳng, Quý Thắng Long tiên sinh vốn là người góc chết, dựa theo tính toán, thời gian của cậu ta cũng không nhiều lắm, nếu như ông trước nghe đề nghị của tôi, đem cậu ta làm mồi nhử, dụ người của Nha Long bang tới rồi xử lý bọn chúng thì đẹp”

Bành!

Đột nhiên, Quý Huyền đâm thủng hàng ghế trước, từ sau lưng nắm lấy cổ người đàn ông tóc bạc.

“Ông nói cái gì?” anh ta gắt gao ngăn chặn đối phương yết hầu, khiến hắn ta hô hấp không được, sắc mặt dần dần đỏ lên.

‘Dựa vào cái gọi là vứt bỏ để đạt được thắng lợi đó là sỉ nhục đối với năng lực của tôi! “Quý Huyền hừ lạnh một tiếng, ánh mắt âm ngoan.

“Mặt khác, cậu ta dù như thế nào phế vật, cũng là em trai của tôi, còn không tới phiên cậu đến thiết kế an bài!”

“… “Thanh niên tóc bạc bị kẹt đã bắt đầu tím mặt, mạch máu trên mặt nhô lên.

Cho đến khi người sắp ngất đi, Quý Huyền mới chậm rãi buông tay, sửa lại ống tay áo có chút nhăn nheo.

“Cho dù anh ghét tôi cũng vô dụng. “Ánh mắt thanh niên tóc bạc không thay đổi. “Tình hình sẽ không thay đổi vì điều đó.”

“Anh không biết cái gì đâu”Quý Huyền lạnh lùng nói. Anh ta nhắm mắt lại, không nói nữa.

Trong đầu, hồi tưởng lại cảnh tượng lúc trước cha giao lại vị trí cho anh.

‘Chuyện trong Bang phái, từ nay về sau, con sẽ làm tốt! “Anh đứng ở trước mặt cha chém đinh chặt sắt.

Đây là trách nhiệm của con, cũng là nghĩa vụ của con!

‘Bố tin con.” Ông Quý Cường ngồi trên ghế da, sắc mặt trầm thấp,” Nhưng em trai con Thắng Long, con định làm gì?

“… “Quý Huyền không trả lời. Anh đối với em trai phế vật không có ấn tượng tốt.

“Đối tốt với nó một chút. “Cha anh trầm giọng nói,” Hôm trước, nó và ta ký giấy phân chia trách nhiệm tài sản. Nó nói. Nó không có bản lĩnh hỗ trợ gia đình, con có bản lĩnh hơn nó, lợi hại hơn nó nhiều. Cho nên, nó tự nguyện buông tha tất cả quyền thừa kế sản nghiệp của nó, toàn bộ chuyển giao cho con”.

“… “Quý Huyền sửng sốt, ánh mắt lạnh lùng cứng rắn chuyển thành không tin.

Nó có thể làm được loại chuyện này?

“Em trai con “Quý Cường trầm mặc. Nghiêng mặt nhìn về phía cảnh đêm ngoài cửa sổ.

“Cũng từng cố gắng.”

Trong xe, ánh mắt Quý Huyền từ trong hồi ức hoàn hồn lại.

Anh ta nhẹ nhàng dập tắt tàn thuốc.

“Nếu như tôi có thể dễ dàng buông bỏ nó thì tôi cũng dễ dàng buông bỏ anh, buông bỏ xung quanh, buông bỏ tất cả mọi người”.

“Anh, hiểu chưa?”

Người đàn ông tóc bạc ngồi hàng đầu sắc mặt hơi đổi. Nghe ra ẩn ý trogn lời nói của anh ta.

…….

Nhược điểm.

Rốt cuộc cái gì là nhược điểm?

Trong vườn hoa.

Sau khi nói chuyện với ông chủ Tân Đức Lạp, Lý Trình Di vẫn một mình đứng dưới ánh trăng, suy tư thâm ý trong đó.

Nguyên văn lời nói của ông chủ Tân Đức Lạp lúc trước, lúc này vẫn giống như một bộ phim, không ngừng chiếu lại trong đầu.

Nhược điểm, chính là chỗ khiến cậu yếu đi trên diện rộng, đó là chỗ thiếu hụt, là lỗ hổng, là chỗ trí mạng.

Nhược điểm chỉ là tồn tại tương đối. Đối với một đối thủ mạnh hơn cậu mà nói, bất cứ nơi nào cậu cũng là nhược điểm. “Tân Đức Lạp thấm thía nói.

Đương nhiên, đó lại là một cách nói khác. “Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di, tiếp tục nói.

Tăng cường thực lực khẳng định là cần thiết. Mà bù đắp nhược điểm, có thể giúp cậu không dễ dàng bị đối thủ yếu đánh bại.

“Cậu có thể không bị kẻ yếu hơn mình đánh bại, làm được điều không chê vào đâu được.

Không chê vào đâu được. Vậy tôi phải làm thế nào? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Điều này rất khó và tôi đã không làm điều đó, mặc dù, tôi biết một người đã làm điều đó”, Tân Đức Lạp trả lời, “cách tiếp cận của cậu ta có thể cho cậu tham khảo.”

Lý Trình Di dừng chân bất động, ngưng thần lắng nghe.

Trong mắt người kia, nhược điểm chia làm hai bên thể xác và tinh thần. Nhược điểm của thân thể, là sơ hở có thể khiến cậu dễ dàng bị tổn thương trí mạng.

Ví dụ, cậu ra ngoài mua đồ uống. Nếu ai đó dự đoán trước quỹ đạo hành động của cậu, dự đoán xu hướng sở thích của bạn, thì có khả năng hắn ta bỏ thuốc độc vào đồ uống khiến cậu tử vong sau khi uống đồ uống”.

Lại ví dụ như, thức ăn mà cậu ăn, toàn bộ quá trình đều giao cho người ngoài nấu nướng, nếu có người muốn gây bất lợi cho cậu, chỉ cần xuống tay ở khâu nấu nướng vốn rất sơ hở là được”.

Còn nữa, nếu hành tung của cậu bị người khác nắm giữ, có người mai phục một lượng lớn thuốc nổ. Cậu tiến vào trong nháy mắt nổ tung, cậu chắc chắn phải chết.

Tân Đức Lạp đưa ra một vài ví dụ trong một hơi thở.

“Ông nói không sai. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu. Như vậy, những nguy hiểm này có thể thông qua trang bị khoa học kỹ thuật để tránh hay không?’

Chương 484: Lựa chọn tối ưu hóa

“Cậu có biết Chuyên gia vũ khí bay đỉnh cấp, vì cái gì đều phải tự mình lắp ráp chế tạo không?”

“Lo lắng người khác động tay động chân!? “Lý Trình Di nói.

Cậu nắm giữ trang bị khoa học kỹ thuật, có phân đoạn vô cùng phức tạp, cậu dám hoàn toàn tin tưởng nó sao?”

“Vâng. “Lý Trình Di như hiểu ra.

“Cho nên, đối mặt nhược điểm như vậy, có người, lựa chọn chế độ thành lập tương đối hoàn thiện, để cho mọi người giám sát lẫn nhau, từ đó bảo đảm người xung quanh mình tuyệt đối an toàn.”

Mà có người, thì lựa chọn tối ưu hóa chính mình, để cho cuộc sống của mình hằng ngày, không xuất hiện bất kỳ một chút sơ hở nào.

Lý Trình Di đứng ở trong hoa viên, “Phương pháp an toàn nhất, không phải là khiến người ta đánh giá sai chính mình, vận dụng sai thủ đoạn công kích ra tay, từ đó triệt để giải quyết đối phương?”

Vĩnh viễn không nên đem toàn bộ chi tiết cùng tin tức của mình bại lộ ra ngoài, như vậy, mới có thể khiến người ta vĩnh viễn đánh giá sai bản thân, lưu lại không gian.

“Tận khả năng che giấu khả năng tiến bộ của chính mình, có lẽ mới là an toàn lớn nhất”

Nhược điểm sinh lý, độc tố gì đó, anh có hoa ngữ, hoàn toàn có thể tìm được phương pháp phòng bị.

“Nhưng cũng phải cẩn thận, vạn nhất gặp phải một ít chất độc mà thể chất mình cũng chịu không nổi, hoặc là không cách nào có kháng tính độc tố, chỉ cần thất thủ một lần sẽ xảy ra chuyện.”

Đứng trong vườn hoa, trong lòng Lý Trình Di đã sắp xếp lại rất nhiều suy nghĩ.

Đối với con đường, phương hướng sau này của mình, cũng có nhiều quy hoạch hơn.

Phục hồi lại tinh thần.

Anh một lần nữa đem lực chú ý tập trung vào Hoa Thần vị của mình lúc này.

Hiện tại trong tất cả hoa thần vị, duy nhất hoa khí viên mãn, cũng chỉ có Ngọc lan tím.

Ngọc lan tím là lần đầu tiên tiến hóa, cho nên hẳn là sẽ tăng lên sức mạnh không tệ.

Giơ tay lên, ngón tay anh nhẹ nhàng đặt ở trong ô vuông Ngọc lan tím.

Điểm ác niệm tự do là 144%.

Lúc này theo tâm niệm của anh khống chế, một trăm đơn vị sợ hãi ác niệm, bắt đầu nhanh chóng chảy vào ô vuông.

Xì.

Nhàn nhạt ánh sáng tím sáng lên, chiếu sáng nửa khuôn mặt dưới của Lý Trình Di.

Ánh sáng duy trì liên tục hai giây sau, liền tắt.

Thông tin phản hồi mới cũng đồng thời chảy ra.

Ngọc lan tím: Tiến hóa lần thứ hai 0% ác niệm 0%.

‘Hoa ngữ: Tâm chi mẫu cường hóa (phụng dưỡng: khi có cá thể con kích hoạt thành công hoa ngữ châu lúc, cá thể con có thể rót 10% toàn phương vị vào bản thể) (hiện tại kích hoạt hoa ngữ châu: 3.) ‘

Lợi hại!

Mới tiến hóa hoàn thành, Lý Trình Di liền cảm giác thân thể mát mẻ, có ba luồng khí lưu trống rỗng từ chỗ trái tim hiện ra, phân tán đến toàn thân các nơi.

Thân thể tổng thể cảm giác nhẹ nhàng hơn, càng có lực, tinh thần cũng tràn đầy hơn.

Hoa Ngữ Châu do số lượng Hoa Thần Vị quyết định, nói cách khác mở ra Hoa Thần Vị mới là đường tắt chân chính để cường hóa Ngọc lan tím sao?”

Lý Trình Di có chút hiểu ra.

Vừa vặn, hiện giờ có trọng kiếm lục điện cùng cực thể Lay-ơn, uy hiếp của đối thủ khoa học kỹ thuật đối với anh giảm mạnh.

Chỉ cần không phải ném bom trực tiếp cự ly xa và bắn năng lượng laser, những uy hiếp khác không lớn.

Như vậy cũng tốt đem càng nhiều tinh lực vào Góc chết, tìm kiếm đường ra cuối cùng.

Việc Ám Thành xuất hiện, độ khó Góc chết đã bắt đầu tăng lên trên diện rộng.

“Ngọc lan tím còn đang mùa, ngày mai liền đi hấp thụ hoa khí, chuẩn bị tiến hành tiến hóa lần thứ hai.” Đêm nay suy nghĩ thật kỹ, nên chọn cái nào làm hoa thần vị mới.

…….

Long An.

Đại Hùng mới mua lại một cơ quan đo lường.

Trên sân huấn luyện trống trải, hai thân ảnh màu bạc đang tiến hành đối luyện.

Bên ngoài, Đại Hùng cùng Râu nâu đang cẩn thận điều khiển màn sáng lơ lửng, quan sát các bộ cảm biến truyền ra số liệu đặc thù.

Lực xung kích của đòn tay vượt quá một tấn. Lực đá vượt quá hai tấn. Tốc độ phản ứng dựa theo cấp bậc người cải tạo để phân chia, có thể ngang bằng với tố chất tiêu chuẩn. Lực phòng ngự áo giáp cũng rất mạnh, có thể chính diện phòng hộ đại bộ phận vũ khí cỡ nhỏ thông thường trên thị trường. Chỉ dưới sự công kích xuyên giáp đặc biệt mới bị tổn hại.

Nhưng sau khi hư hỏng sẽ tự động chậm rãi sửa chữa, vết thương nhỏ một đêm có thể lành lại. Tổn hại diện tích lớn, tạm thời cần quan sát.

Đại Hùng giải thích bằng ngôn ngữ đơn giản nhất

“Không thể không nói, bộ Áo giáp sinh học này hoàn toàn thỏa mãn yêu cầu của chúng ta về một bộ áo giáp sinh học” Râu nâu nói.

“Đúng vậy. Những công năng này kỳ thật đều là thứ yếu, mấu chốt là, chỉ cần mặc vào là có thể thong thả tăng lên tố chất toàn phương vị của bản thể, đây mới là đáng sợ nhất. “Đại Hùng nghiêm túc gật đầu.

Hai người nhìn xuyên qua lớp thủy tinh cường độ cao nhìn Thải Hồng Đường đang giao thủ cùng Long Môn Điếu.

Hai người chiến đấu cơ bản là nghiêng về một phía, Thải Hồng Đường đuổi đánh Long Môn Điếu.

Tuy rằng tăng sức mạnh thân thể không kém nhiều lắm, nhưng Thải Hồng Đường rõ ràng ở các phương diện kỹ xảo kinh nghiệm đều nghiền ép Long Môn Điếu.

Cho dù thiên phú, tài nguyên, cố gắng, các phương diện cô đều mạnh hơn đối diện, cho nên kết quả này cũng không có ngoài dự liệu.

Chẳng mấy chốc, bài kiểm tra kết thúc. Hai người thở hồng hộc tách ra, đi tới khu nghỉ ngơi uống nước.

"Đại ca xác định chưa? Khi nào thì đi Sultan? Quỳnh An hiện đã nối xong chân. Cô ta xác minh cùng gia tộc liên hệ, đã đi trước rồi. "Thải Hồng Đường nhìn một bên màn sáng lơ lửng hỏi.

"Đại ca sắp tới rồi, chị hỏi trực tiếp anh ấy xem "Đại Hùng nói.

Kẹt kẹt.

Vừa nói đến Lý Trình Di, anh liền từ bên trái khu nghỉ ngơi đẩy cửa đi vào.

Chương 485 : Đến Sultan

"Xin lỗi, để mọi người đợi lâu. "Hôm nay anh lại đi biểu diễn một đợt, hấp thụ ác niệm sợ hãi.

Nhưng rất hiển nhiên, người bản địa cũng đã nghe nói đến tiết mục nên sự sợ hãi cũng ít đi, ác niệm sợ hãi thu được cũng ít đi nhiều. Cộng thêm với số ác niệm tích góp lúc trước miễn cưỡng được hơn 100, đã hoàn thành tiến hóa lần thứ 2 của hoa Ngọc lan tím.

Tiến hóa lần thứ hai cũng chỉ là hoàn thành công năng dung hợp vô hình. Cường hóa cực ít. Hoa ngữ của hoa cũng không thay đổi, giai đoạn này giống như là chuẩn bị cho sự tiến hóa tiếp theo hơn.

Cũng vừa vặn, nếu Long An bên này không dễ hút ác niệm, hắn dự định đi tới Sultan, đổi một nhóm người cắt rau hẹ.

“Trước tiên xác định số người đi Sultan lần này. “Anh quét mắt quan sát bốn người.

Tân Đức Lạp không có ở đây, tình trạng sức khỏe của ông cũng không thích hợp để ra ngoài. Cho nên chỉ có thể chọn từ trong bốn người trước mắt.

“Em đi cùng. “Long Môn Điếu giơ tay.

“Em cũng đi. “Thải Hồng Đường đồng thời lên tiếng. Luyện bắn súng, cận chiến lâu như vậy, vừa vặn có đất dụng võ.

“Nếu thuận lợi, có Quỳnh An sắp xếp, chúng ta gặp phải phiền toái không lớn. “Lý Trình Di cười nói.

“Nếu không thuận lợi thì sao? “Long Môn Điếu hỏi.

Vậy giết cô ta đi, chúng ta tự điều tra. “Lý Trình Di mỉm cười trả lời.

Mọi người không tự chủ được trong lòng lạnh lẽo.

“…… Không việc gì, điều tra cái gì, chúng ta đều làm được, cũng không thể chuyện gì đều là Đại ca một mình giải quyết, những người khác chúng ta chỉ có thể ở phía sau động viên cố gắng lên. Tiếp tục như vậy, đối với tất cả mọi người không tốt. “Thải Hồng Đường Nhàn nhạt nói.

Rõ ràng cô đã nhìn thấy rõ ràng tình huống.

“Chị Đường, vì sao tất cả mọi người kích hoạt thiết giáp, sao khí lực của chị lại lớn hơn em nhiều như vậy? cái này không công bằng!”

“Bởi vì mày ngu được chưa.” Thải Hồng Đường ha hả nói, “Sau khi chị mày kích hoạt Áo giáp sinh học, trải qua bảy mươi chín loại khảo nghiệm vật lý khác nhau, cuối cùng phát hiện thể xác và tinh thần ở vào trạng thái tĩnh, có thể tăng cường cường hóa thân thể của Áo giáp sinh học nhanh hơn. Mặt khác, khi ở trong môi trường nhiều cây xanh hơn, cũng có thể làm cho loại cường hóa này tăng tốc.”

“Cho nên dựa theo số liệu đo lường tính toán, chị mày hiện tại tăng sức mạnh so với mày chắc phải hơn 30%, mày làm gì có cửa so với chị?”

Cô khinh miệt nhìn Long Môn Điếu.

!!! “Long Môn Điếu nghe vậy như bị sét đánh.

Hắn rõ ràng so với Chị Đường kích hoạt trước, kết quả

Chẳng lẽ, mình thật sự rất ngu xuẩn sao!?

Những người còn lại đều cười rộ lên.

Bốp bốp

Lý Trình Di vỗ tay, thu hút sự chú ý của mọi người.

Vừa vặn, ông chủ cho tôi một tin tức. Tập đoàn Noel bên kia Sultan, lúc trước bởi vì ở Nghi quốc chúng ta quy hoạch thất bại, dẫn đến nội bộ hội đồng quản trị phân phối lại ghế.

“Chuyện này có quan hệ gì với chúng ta? “Long Môn Điếu nghi hoặc hỏi.

“Mày ngẫn à? Đại ca đã xử lý bao nhiêu người của tập đoàn Noel rồi!? “Thải Hồng Đường tát một cái vào trán hắn.

“Đúng vậy, em định nói, Tập đoàn Noel hiện tại không rảnh để ý tới cái khác, còn bận rộn ở tranh giành nội bộ.”

Hơn nữa có tin tức truyền ra, sa mạc Gilgira ở Sutan, phát hiện có tung tích Quyển sách ghi chép, hiện tại các nơi trên thế giới đã có không ít người Góc chết sớm đi tới điều tra. Thời gian tin tức truyền ra, đại khái là hai tuần trước. Lý Trình Di nói.

“Vậy không phải Ám Thành truyền ra manh mối là đầu mối khác bị phát hiện sao? “Đại Hùng suy đoán.

“Chính phủ Sultan còn tổ chức một hoạt động thăm dò văn vật cổ, tất cả người đi tới sa mạc Gilgira tiến hành thăm dò di tích, đạt được thành quả nhất định, đều có thể đạt được phần thưởng xa xỉ.“Lý Trình Di nói.

Những thông tin này đều là Tân Đức Lạp chuyển cho hắn.

Thú vị. Xem ra Chính phủ Sultan cũng hy vọng có người tìm được manh mối. “Thải Hồng Đường Nhàn nhạt nói.

“Hẳn là vậy. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn liếc nhìn Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu.

Như vậy, chính là hai người đi cùng tôi?

Đương nhiên!

Sẽ không cản trở Đại ca, yên tâm.

Hai người đồng thanh nói.

“Vì vậy, vé máy bay vào sáng sớm ngày mai. Máy bay chở khách trực tiếp đến rìa sa mạc Gilgira ở Sultan, nơi chỉ có một điểm hạ cánh cố định - dốc Sarin.”

Lý Trình Di dừng một chút.

“Tối nay mọi người tự chuẩn bị nhé?”

“OK”! x2

Lý Trình Di nhìn Đại Hùng và Râu nâu, gật đầu với hai người, xoay người bước nhanh rời đi.

Ngọc lan tím còn có một loại biến chủng có thể ở Long An hấp thu hoa khí, hắn dự định trước khi đi hấp thụ đã rồi nói sau. Đến bên kia hút đủ ác niệm, liền có thể trực tiếp tăng lên.

Sau đó, hoa thần vị mới, hắn dự định tạm thời để đó, chờ đợi vạn nhất tiến vào Góc chết, gặp được dị hoa mới, thì cũng không tiếc nuối.

Đảo mắt sáu giờ sau.

Một chiếc máy bay chở khách quốc tế cất cánh từ Long An, hướng về thành phố tuần hoàn lớn thứ hai Nghi quốc - Triều Ngữ, chậm rãi bay đi.

Dòng người đi tới Sultan không đủ, cần tiến hành transit ở Triều Ngữ.

Ba người Lý Trình Di phân tán ngồi trong các khoang máy bay khác nhau, không có cơ hội rời khỏi sân bay tham quan Triều ngữ - thành phố lớn trong truyền thuyết, liền nhanh chóng chuyển dời đến máy bay chở khách quốc tế lớn hơn, bắt đầu chuyến lặn lội đường xa lần thứ hai.

Xoẹt.

Kéo tấm canh ánh sáng ra, Lý Trình Di đặt túi nhựa trong tay lên đầu gối, ngồi xuống chỗ ngồi.

Dây an toàn tự động bật ra từ phía sau, cài chặt.

Từ cửa sổ, mơ hồ có thể nhìn thấy, xa xa trong tầng mây sáng ngời, có một dòng ngân hà lưu động.

Đó là kiến trúc tiêu chí nổi tiếng của thành phố Triều Ngữ - Thiên Hà.

Chương 486: Gặp gỡ bà cô

Là bến tàu trên không khổng lồ do thiết bị chống trọng lực lơ lửng trên bầu trời, quy phạm tất cả các thiết bị bay ra vào thành phố Triều Ngữ.

Hoặc là nói cảng hàng không thì chính xác hơn.

“Rất đẹp phải không? “Một bà cô đeo kính ngồi đối diện hơi tự hào hỏi.

“Vâng, rất đẹp. Rất đồ sộ. “Lý Trình Di gật đầu thành khẩn nói.

“Đúng vậy, sự hoành tráng của Thiên Hà bắt nguồn từ hệ thống sản xuất công nghiệp khổng lồ của thành phố Triều Ngữ. “Bà cô nghiêm túc nói.

“Hệ thống công nghiệp? “Lý Trình Di kinh ngạc nói. Triều Ngữ thị có sản phẩm công nghiệp gì không?

“Tất nhiên là có, và rất nhiều.”

Bà cô mỉm cười.

Bà cô nhìn qua được xử lý rất tinh xảo, mái tóc đen ngang vai hơi xoăn lại,

Mặt được bôi một lớp dưỡng ẩm tinh tế, phản chiếu ánh sáng lờ mờ.

Trên người là một bộ áo dài dệt kim màu xám, phối hợp với quần dài màu đen.

Hai tai còn đeo khuyên tai trân châu sáng lấp lánh ánh tím.

Nhìn ra được lúc còn trẻ cô nhất định rất có nhan sắc.

Nhưng bây giờ, nếp nhăn bò lên khóe mắt, chỉ còn lại đường nét mơ hồ.

“Nói đến hệ thống công nghiệp, thành phố Triều Ngữ có chuỗi sản xuất Tiên Cung của bốn hệ thống trang bị lớn. Bất kỳ mô-đun trang bị nào của hệ thống Tiên Cung, sau khi bị hư hỏng, phải được gửi đến đây để sửa chữa.”

“Hệ thống Tiên Cung. “Lý Trình Di đối với danh từ này có chút xa lạ.

“Người trẻ tuổi bình thường không biết cũng không lạ. “Bà cô cười nói,” “Người địa phương chúng tôi hiểu rõ nhất”.

Cô cố ý thêm trọng âm vào ba chữ người địa phương.

“Cậu khí chất rất tốt, dáng người cũng rắn chắc, thoạt nhìn cậu là người Phong Nam phải không?”

“Ánh mắt này của cô rất chuẩn! “Lý Trình Di thoáng kinh ngạc, hắn đúng là người tỉnh Phong Nam, không nghĩ tới liếc mắt một cái đã bị nhìn ra.

“Có thể giúp tôi đặt cái rương xuống không? “Bà cô nói. Đưa tay kéo một cái vali màu đỏ từ phía dưới chỗ ngồi tới, chuẩn bị đặt vào trong giá hành lý trên đỉnh đầu.

“Dạ được ạ”Lý Trình Di một tay xách vali, nhẹ nhàng nhét vào giá hành lý, sau đó đóng cửa lại.

“Cám ơn, lại nói tiếp, tôi trước kia khi còn trẻ, cũng sống một thời gian ở tỉnh Phong Nam, nơi đó tốt. Địa linh nhân kiệt, không khí tốt, hoàn cảnh tốt. Cuộc sống cũng thoải mái” bà cô cười nói.

“Thật ra cũng chỉ như vậy, nhịp sống chậm, không thể so với thành phố lớn như Triều Ngữ. “Lý Trình Di cười nói.

Hắn lần này đi ra, cũng chỉ có ba người hành động, còn lại cái gì cũng không mang theo, Chu Tinh Đồng cũng ở lại trong nước xử lý tạp vụ.

Ba người phân tán chỗ ngồi, trà trộn trong khoang phổ thông, giả làm du khách bình thường, như vậy hệ số an toàn cao nhất.

“Mẹ, mẹ lại đang cùng người ta tán gẫu lung tung rồi à?” một bên hành lang, một cô gái tóc dài mặc váy liền thân màu nâu

nhạt đi tới, trong tay bưng hai ly nước nóng, ngồi xuống cạnh bà cô.

Cô gái có mái tóc dài màu nâu, trang điểm tinh xảo. Trên cổ tay còn đeo một chuỗi vòng tay bảo thạch màu cà phê nhìn qua cũng rất đắt.

“Mẹ chỉ cần nhắm mắt cái là tới. Đừng nói chuyện với người không quen biết. Rất nguy hiểm. “Cô gái nhỏ giọng nói bằng tiếng Triều Ngữ.

“Mẹ cũng không nói lung tung, không việc gì đâu”Bà cô cũng dùng tiếng địa phương trả lời.

“Nghe con nói không sai đâu. “Cô gái vừa nói, vừa dùng ánh mắt cảnh giác quan sát Lý Trình Di một lần.

Tựa như con sóc chỉ mới chui ra khỏi hốc cây, ôm đuôi cảnh giác.

“Mấy người giáo sư Ngô đâu? Vị trí ở đâu? “Bà cô nhỏ giọng hỏi.

“Ở hàng G-35 phía sau, ba người bọn họ đi cùng nhau, vẫn ổn”, cô gái nhanh chóng trả lời.

Sultan bên kia rất lạc hậu, không có cái gì, chúng ta cho dù toàn bộ quá trình có hướng dẫn viên du lịch sắp xếp, cũng phải tùy thời cam đoan thiết bị liên lạc trên người có thể liên lạc, gặp phiền toái có thể trực tiếp gọi điện thoại cho đại sứ quán.”

Cô nói liên miên cằn nhằn ở một bên, đều dùng tiếng Triều Ngữ bản địa nói, Lý Trình Di cũng nghe không hiểu.

“Các vị lữ khách thân mến, hiện tại xin lỗi phải thông báo tới quý vị, chuyến bay Shalinfa T7762 đi Sutan lần chuyến bay, bởi vì thời tiết nên sẽ delay nửa tiếng”

“Sao lại muốn delay nữa? “Bà cô bất mãn nói.

Shalinfa bên kia là như vậy, thường xuyên bởi vì bão cát kéo dài, không vội, hôm nay nhất định có thể đến được là được. “Cô gái ở một bên an ủi,” Sau khi đến, cứ mặc kệ hướng dẫn viên du lịch, anh con ở bên kia đã sắp xếp hành trình xong. Đi qua là có thể lập tức vào ở khách sạn”.

Vẫn nên ở cùng với giáo sư Ngô thì tốt hơn, mẹ cảm thấy thế an toàn hơn. ” Bà cô lo lắng nói.

“Không có việc gì, anh Nghiêm rất tốt, lúc trước con đi cùng bạn thân, anh ấy chiêu đãi rất tốt. Nếu không muốn chơi vui vẻ hơn, con cũng không đến mức lần này dẫn mẹ đi cùng. “Cô gái nghiêm túc giải thích.

“Chỉ là mẹ cảm thấy gây thêm phiền phức cho người ta, mình cũng giải quyết được thì đừng nên làm phiền họ.

“Ai nha mẹ cứ yên tâm đi! Hơn nữa con nhân tiện đi thăm anh ấy”.

Hai người ở đối diện cứ thì thà thì thào nói chuyện.

Rất nhanh, nửa giờ trôi qua, radio máy bay lại bắt đầu, thân máy bay chậm rãi bắt đầu trượt.

Theo tiếng radio vang lên.

Từng hành khách lần lượt ngồi xuống.

Máy bay từ từ nghiêng, chạy, giang rộng cánh.

Ầm!

Phần đuôi phun ra các hạt màu xanh.

Dưới lực đẩy cực lớn, toàn bộ thân máy bay đột nhiên bay lên không, nhằm phía chân trời phương xa.

Whoa!

Những chấn động nhỏ dường như khiến những đứa trẻ trong cabin sợ hãi.

Ngồi ở hàng ghế phía trước bên phải Lý Trình Di, một người phụ nữ áo đen có chút tiều tụy, đang không ngừng nhẹ nhàng trấn an đứa bé trong lòng, dỗ nó ngừng khóc.

Ngồi bên cạnh cô, cậu bé đi cùng cúi đầu chơi rubik, không rên một tiếng. Bọn họ ngồi ở vị trí gần lối đi nhỏ, nhìn qua là người một nhà.

Nhưng cậu bé cũng không ngẩng đầu lên, dường như đã sớm quen với tiếng khóc của trẻ con.

Tiếng khóc vẫn tiếp tục.

Ước chừng nửa giờ vẫn vang dội như cũ.

Chương 487: Cậu bé kỳ lạ

Người phụ nữ áo đen ngượng ngùng đứng dậy xin lỗi hành khách xung quanh.

“Không trông được trẻ con thì đừng mang ra ngoài được không? Ảnh hưởng mọi người nghỉ ngơi! Cô không biết xấu hổ à!”

Có phải đói bụng hay không, cho nó chút đồ ăn xem?

“Ở đây có đồ chơi thử xem?”

Hành khách xung quanh rốt cục có người bắt đầu lên tiếng.

Lý Trình Di nhìn tầng mây ổn định ngoài cửa sổ, suy nghĩ nếu như độ cao này rơi xuống, mình sẽ như thế nào?

Có thể hoàn toàn sống sót hay không?

Không biết Hoa Lân Y Tử Đằng phi hành có thể kiên trì thời gian dài như vậy hay không.

Tuy rằng hắn có thể phi hành, nhưng đó chỉ là cự ly ngắn, độ cao không tính là cao. Thời gian cũng không có cách nào kéo dài.

Tiếng khóc vẫn còn đó.

Tiếp viên hàng không đưa cho cậu bé vài món đồ chơi, còn có đồ ăn ngon, nhưng đều vô dụng.

Mẹ con ngồi đối diện Lý Trình Di cũng có chút chịu không nổi.

Một người cúi đầu cầm điện thoại di động lật xem tin tức, người còn lại dứt khoát lấy tai nghe nhét tai cách âm.

Kẹt kẹt.

Hắn mở khóa an toàn, đứng dậy nhìn xuống, từ chỗ ngồi đi ra.

Từ góc độ này có thể nhìn thấy, đứa bé trong lòng người phụ nữ mặc đồ đen khóc đến nước mắt nước mũi giàn dụa.

Ba tiếp viên hàng không và hai hành khách khác ở một bên, tất cả đều cố gắng làm cho em bé nín, nhưng tất cả đều vô ích.

Lý Trình Di đến gần.

Có lẽ hắn chỉ muốn an ủi. Không phải an ủi như món đồ chơi.

Hắn vừa nói, vừa đưa tay nhẹ nhàng điểm trước người đứa bé một chút.

Bộp.

Một tiếng búng ngón tay trong trẻo vang lên.

Đứa bé ngừng khóc, tựa hồ bị ngón tay hắn hấp dẫn lực chú ý, mắt to kinh ngạc nhìn hắn.

Mọi người xem, hiện tại tốt rồi.

Lý Trình Di cười cười, lực trường rực rỡ vô hình ngưng tụ thành một đường thẳng, nhẹ nhàng vuốt ve đứa bé.

Dần dần, ánh mắt trẻ con nheo lại, đầu hơi nghiêng qua, sau đó không đến mười giây, liền an tĩnh chợp mắt ngủ.

Mấy người vây quanh đều phát ra tiếng hô kinh dị.

Đứa bé khóc dữ vậy mà chỉ đơn gian bằng một cái búng tay liền giải quyết được.

Ba tiếp viên thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy cúi chào Lý Trình Di, tỏ vẻ cảm ơn.

Người phụ nữ mặc đồ đen cũng dùng ánh mắt cảm kích.

Mấy hành khách vây xem tuy rằng tò mò hắn dùng phương pháp gì, nhưng phần nhiều là may mắn được giải thoát. Bất kể là cách nào, chỉ cần đạt được mục đích là được.

“Anh làm sao làm được thế? “Đứa bé trai ngồi ở lối đi nhỏ đột nhiên lên tiếng.

Cậu bé chỉ khoảng 7,8 tuổi nhưng thần sắc nghiêm túc làm cho người ta cảm giác chính là một tiểu đại nhân.

Cậu bé mặc áo khoác đen, bên trong áo sơ mi kẻ caro, quần jean, tóc ngắn màu đen có chút ố vàng, còn có mấy mụn trứng cá lưu lại trên mặt.

Lúc em trai em khóc, chỉ có ba em mới có thể trấn an nó. Anh là người ngoài đầu tiên, cũng là người duy nhất có thể làm

được. “Cậu bé nhẹ giọng nói.

“Có lẽ là bởi vì, cậu bé thích anh hơn? “Lý Trình Di cười cười.

“Không thể nào. Trên tay anh chắc chắn có thứ gì đó? “Cậu bé suy đoán.

“Có lẽ vậy. “Lý Trình Di nói,” Kỳ thật anh là một ảo thuật gia hạng ba, sắp đi Sultan biểu diễn luân hồi. Cho nên dỗ trẻ con gì gì đó, đối với anh mà nói quá dễ dàng.

Ảo thuật gia? Trông anh không giống. “Cậu bé lắc đầu,” Ảo thuật gia đều có rất nhiều đạo cụ, ăn mặc cũng rất cầu kỳ, cần để lại khoảng trống che giấu đạo cụ. Nhưng em vừa rồi thấy rất rõ ràng, trên tay anh không có cái gì, còn chưa có tay áo”.

“Sao em quan sát kỹ thế “Lý Trình Di có chút kinh ngạc. Một đứa trẻ bảy tám tuổi, có thể có lực quan sát như vậy, quả thật không tệ.

“Không, chỉ vì bố em cũng là một ảo thuật gia,” cậu bé trả lời.

“Vậy sao? Vậy thì thật trùng hợp. “Lý Trình Di nở nụ cười. “Vậy tại sao bố em không đi cùng cả nhà?”

“Sau đó bố em không làm ảo thuật gia nữa. “Cậu bé nói. “Bố em gia nhập quân đội. Đi giết người xấu ở Bạch Tinh”.

“Vậy sao? Vậy cũng không tồi. “Lý Trình Di cười nói. Bất quá Sultan bên kia cũng không phải là địa phương an toàn gì, mọi người hẳn là có thêm một người lớn đi cùng.

“Thật ra bố em cũng đi cùng chúng em. “Cậu bé nhún nhún vai, vỗ vỗ cái hộp đen đang ôm trong lòng. Này, bố em ở chỗ này”.

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di chậm rãi nhạt đi, liếc nhìn cái hộp trong lòngđứa trẻ, đó tựa hồ là một bình tro cốt kim loại tinh xảo.

Hắn không nói nữa, chỉ xoa xoa mái tóc ngắn của đứa trẻ.

“Anh có thực sự biết ảo thuật không?” cậu bé lại hỏi. “Có rất ít áo thuật gia mạnh mẽ như anh.”

“Em cảm thấy thế nào? “Lý Trình Di đột nhiên vươn tay phải ra, lật một cái.

Bộp.

Một cái ly giấy trắng đột nhiên xuất hiện trong tay hắn.

Chén giấy ném lên, được hắn đặt trên đầu ngón trỏ, khẽ run lên.

Xì.

Toàn bộ chén giấy đột nhiên bị cắt thành ba khối đều đều, rơi xuống.

“Lần này thấy rõ chưa? “Hắn cười nói.

Đây chính là vài trò ảo thuật nhỏ mà hắn đặc biệt thiết kế để ứng phó với biểu diễn.

Kỳ thật đều là dựa vào tốc độ tay và kim kiếm nhọn của Hoa Lân Y mà thực hiện.

“Đây không phải là ảo thuật!” cậu bé từ từ mở to mắt, khẳng định.

“Không! Đây là ảo thuật. “Lý Trình Di khẳng định. “Đó là phép thuật, miễn là em tin.”

Được rồi Phan n, đừng quấy rầy chú, con nên ngủ một giấc thật ngon, thức giấc là có thể đến Sultan. ” Người phụ nữ mặc đồ đen bên cạnh nhẹ giọng nhắc nhở.

“Con sợ. “Cậu bé trả lời,” Nhắm mắt lại con liền cảm giác sẽ đi vào nơi đó.

“Không sao đâu, mẹ sẽ ở bên con, mẹ ở ngay bên cạnh con, con cũng thông minh như ba con, nhất định có thể không sao. “Người phụ nữ áo đen an ủi thằng bé, trong mắt lại lộ ra sự khổ sở.

Chương 488 : Khả năng đặc biệt

“Em đã tra tư liệu, không ai có thể sống qua hai năm, cho nên em cảm thấy mình nên nhân lúc này, làm nhiều chuyện muốn làm một chút.” cậu bé Phan n nghiêm túc nói.

Lời nói của cậu bé khiến Lý Trình Di đang muốn rời khỏi chỗ ngồi hơi sửng sốt.

“Góc chết? “Hắn nhẹ nhàng hỏi.

Phan n sửng sốt, ngẩng đầu lên nhìn hắn. “Anh biết?”

“Em sợ sao? “Lý Trình Di không trả lời, mà tiếp tục hỏi.

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy một đứa trẻ còn nhỏ như vậy, tiến vào Góc chết.

Tuổi tác như vậy, đi vào cơ bản là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Rất sợ. Nhưng không sao, thói quen là tốt rồi. Có lẽ lần này chết, là có thể đi gặp bố em. “Thân hình đứa trẻ khẽ run lên, hiển nhiên cậu ta không nhẹ nhàng giống như miệng nói.

“Không phải lần đầu tiên em tiến vào Góc chết sao?” Lý Trình Di ngẩn ra, ghé sát lại, cố gắng dùng giọng nhẹ nhất hỏi.

“Lần thứ ba. “Cậu bé Phan n trả lời.

Lần thứ ba!?

Trong lòng Lý Trình Di chấn động.

Hắn đã vượt qua Góc chết nhiều lần, cho nên cũng rõ ràng nhất Góc chết có bao nhiêu nguy hiểm.

Góc chết, vì sao đặt tên như vậy, không phải là bởi vì tên đầy đủ có ý nghĩa là Góc chết sao?

Nhưng một tiểu đứa trẻ chỉ có bảy tám tuổi, cư nhiên có thể vượt qua hai lần Góc chết? Hay chỉ là điềm báo? Không, điềm báo cũng rất mạnh……

Hắn không thể hiểu, cũng không thể tưởng tượng.

Nghĩ tới đây tâm tư hắn vốn chuẩn bị trở về chỗ ngồi cũng nhạt, dứt khoát tìm một chỗ trống ở một bên đứa trẻ ngồi xuống.

Theo anh được biết, Góc chết đều rất nguy hiểm, có thể nói một chút không?”

“Em cũng không biết. Nhưng mỗi lần em đi vào, luôn luôn có một giọng nói nói cho em biết, nên làm như thế nào, nên đi đâu. “Cậu bé Phan n trả lời.

“m thanh? m thanh như thế nào? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Em không biết, cũng không có cách nào hình dung, tựa như xung quanh đều là tiếng ồn, đột nhiên bên trong có một luồng âm thanh, rất trong suốt, rất dễ nghe, làm cho em rất thoải mái.”

Đứa bé bảy tám tuổi có thể hình dung đến trình độ này, đã rất lợi hại.

Điều này càng làm cho Lý Trình Di cảm giác đứa nhỏ này không đơn giản.

“Em tên gì? “Hắn trầm giọng hỏi.

Phan n.

“Anh là Lý Trình Di. “Lý Trình Di cầm trên người một tấm danh thiếp, đưa cho cậu bé.

Cái này cậu cất kỹ, có lẽ em sẽ có lúc cần.

Cậu bé nhận lấy danh thiếp, đang muốn cẩn thận cúi đầu xem xét.

Đột nhiên cả người cậu bé trong nháy mắt trở nên mơ hồ.

Tốc độ của mơ hồ rất nhanh, tựa như người chớp mắt, ngay cả Lý Trình Di cũng là tố chất thân thể cường hãn mới có thể bắt được điểm biến hóa này.

Chỉ hơi khựng lại một chút, quần áo trên người cậu bé dường như càng nhăn hơn, sắc mặt cũng càng tái nhợt, con ngươi mơ hồ có chút tan rã, trán chảy mồ hôi đầm đìa.

“Xin lỗi. Em làm mất danh thiếp của anh rồi “Phan n cúi đầu nhìn lòng bàn tay trống trơn trong tay, nói liên tục.

“Không sao” Lý Trình Di lần nữa đưa cho cậu bé một tấm, “Vừa rồi em lại đi vào?”

“Đúng vậy, nhưng em cũng không chắc lắm, giống như một giấc mơ, em đi theo âm thanh và bước ra ngoài,” Phan n nói

tiếp.

Lý Trình Di đưa tay sờ mu bàn tay của cậu bé, giống như khối băng.

Trong lòng hắn nghiêm nghị, nhanh chóng kích phát lực trường rực rỡ, mềm mại bao trùm trên người đối phương.

Ước chừng hơn mười giây, nhiệt độ cơ thể cậu bé mới chậm rãi khôi phục, con mắt một lần nữa mới có thần trở lại.

Cậu bé bắt đầu buồn ngủ và có vẻ mệt mỏi

Lý Trình Di không quấy rầy cậu bé nữa, để cậu bé an tâm ngủ.

Hắn đứng dậy trở lại chỗ ngồi của mình, liệt cậu bé Phan n vào đối tượng chú ý trọng điểm, gửi cho Thải Hồng Đường điều tra.

Tuy rằng rời khỏi bản địa đi ra nước ngoài, không có bao nhiêu ưu thế tình báo, nhưng điều tra trên internet, Thải Hồng Đường làm hacker vẫn dễ như ăn gỏi.

Rất nhanh, bất quá năm phút đã có hồi âm.

Phan n: Nam, tám tuổi. Người huyện Nam Sách thành phố Triều Ngữ, bố Phan Tuấn Hải là người Nghi Quốc, mẹ Dimasalta là người bản địa Sultan. Lần này về Sultan chính là đến nương tựa ông ngoại.

Trên mạng, ngoại trừ bố cậu bé là Phan Tuấn Hải tòng quân chết trận, mẹ Dimasalta cũng bị u thần kinh giai đoạn cuối, cùng lắm chỉ còn sống được 2 tháng, nên bọn họ rời khỏi Nghi quốc để nương tựa ông ngoại là bất đắc dĩ. “Thải Hồng Đường trả lời rất tường tận.

“Cha mẹ Phan Tuấn Hải đâu? “Lý Trình Di nhíu mày đánh chữ.

Là trẻ mồ côi, không có cha mẹ.

Tôi nghi ngờ Phan n có năng lực thiên phú đặc biệt vượt qua Góc chết một cách an toàn! Đường Đường em phải cẩn thận quan sát. Đứa bé này, rất đặc biệt! “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Năng lực thiên phú!? “Thải Hồng Đường hiển nhiên cũng giật mình.

…….

Trong người Góc chết, có người có thoáng hiện tần suất cao, có người là cảm ứng cao cấp, vì thế cũng có những người có những thiên phú khác mà chưa được phát hiện.

“Phan n nói với anh rằng nó có thể nghe thấy âm thanh kỳ lạ trong Góc chết và chỉ cần đi theo âm thanh là có thể rời đi thành công. Lúc đầu anh không tin lắm. Nhưng ngay trước mặt anh, cậu ta đột nhiên đi vào Góc chết một lần! Sau đó trong nháy mắt đã đi ra!”

Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Lợi hại như vậy!? “Thải Hồng Đường rung động. “Nếu như năng lực này của cậu bé là thật, như vậy chẳng phải là tất cả Góc chết, đều có thể dễ dàng thoát khỏi?!

“Anh nghi ngờ cậu ta giống anh, cũng thuộc quần thể năng lực đặc thù của người Góc chết. “Lý Trình Di nói.

“Hiểu rồi, chờ xuống máy bay lấy về thiết bị, em sẽ theo vào quan sát!” Thải Hồng Đường biết tình huống quan trọng, lúc này đáp ứng.

Chương 489: Lửa giận

Trang bị thiết bị, vũ khí Vũ khí bay, máy bay không người lái của bọn họ, bao gồm trọng kiếm lục điện của Lý Trình Di, đều gửi vận chuyển trong vali. Bây giờ không tiện sử dụng thiết bị để đánh dấu.

Tắt điện thoại di động, Lý Trình Di quay đầu lại nhìn Phan n đang ngủ say, mẹ cậu đang an ủi em trai, nhân tiện đắp cho cậu một lớp thảm lông mỏng.

“Nếu quả thật xác định Phan n này có thiên phú hiếm có như vậy, như vậy tầm quan trọng của cậu bé, cũng không kém quyển sách ghi chép kém!” Trong lòng Lý Trình Di hiểu rõ.

…….

Salinfa- Sultan.

Vốn chỉ là một thành phố nhỏ hẻo lánh sa mạc thành thị, hiện do Tập đoàn Noel chủ trì hoạt động thăm dò cổ văn vật, nên có nhiều nhóm các nhà thám hiểm từ khắp nơi trên thế giới đến đây.

Phần thưởng tài chính cao tới 50 triệu Bạch Nguyên (tiền tệ Bạch Tinh), đủ khiến mỗi một nhà thám hiểm tham gia một đêm phất nhanh, quãng đời còn lại đều có thể không cần làm việc, có thể nằm thẳng hưởng thụ.

Vào giữa trưa, thời gian nóng nhất của sa mạc.

Một chiếc máy bay chở khách đến từ Phong Bạo Hải của Bạch Tinh, chậm rãi đáp xuống sân bay Salinfa

Cùng với tiếng radio truyền ra.

Từng đội du khách theo hướng dẫn viên du lịch lục tục xuống máy bay.

Trong rất nhiều du khách giơ bảng hiệu, một đội nam nữ mặc quân phục dã chiến màu xanh đen thống nhất, sắc mặt bình tĩnh từ cầu hành lang đi ra.

Nhóm người này có phong cách khác hẳn với nhóm du khách hỗn độn, bọn họ có tổng cộng mười hai người, đi đầu là người con gái tóc bạch kim, đeo một cái kính màu bạc.

Nếu có người quen thuộc với nhóm Góc chết nhìn thấy, liền có thể liếc mắt một cái nhận ra đội người này là team Góc chết nổi tiếng đến từ Bạch Tinh - - Hải Lang.

Trưởng team của Hải Lang cứ hai năm đổi một lần, hiện giờ trưởng team là người con gái cường tráng tóc bạc tên là Arisa Griffith.

Cũng chính là người con gái tóc đuôi ngựa đi đầu.

Đoàn người Hải Lang đi về phía khu hành lý, chuẩn bị chờ băng chuyền đưa hành lý ra.

Trang bị chủ yếu của bọn họ đều ở trong rương hành lý, vì lần này tham gia hoạt động, bọn họ đã chuẩn bị đầy đủ.

Chỉ là chờ bọn họ đi tới khu hành lý, lại bất ngờ phát hiện, hành lý của mình, tự nhiên tách riêng ra khỏi hành lý của

những du khách khác, bị chất đống ở một góc, đang bị người ta mở ra kiểm tra.

Những người bị kiểm tra là một nhóm nhân viên sân bay mặc đồng phục đen chính thức.

Xung quanh còn có một đội binh lính Sultan mặc quân phục màu vàng, toàn thân bọn họ bao phủ áo giáp, đội mũ bảo hộ, mỗi người cao đến 2m, từ xa nhìn lại, tựa như một con bọ ngựa cơ khí đứng thẳng.

Những binh sĩ này dẫn đầu, là một người đàn ông tóc dài màu đỏ.

Dáng người anh ta thon dài, khóe miệng mang theo nụ cười, ánh mắt mơ hồ có loại lãnh khốc bạo ngược cùng sởn gai ốc.

“Xin lỗi, theo luật địa phương của Sultan, phương án ứng phó khẩn cấp đã được lập ra đặc biệt để đối phó với các yếu tố bất ổn.” Anh ta quay lại và cúi đầu nhẹ về phía đoàn người Hải Lang đang tiến đến.

Biểu hiện tựa hồ cực kỳ nho nhã lễ độ, nhưng ác ý trong đôi mắt màu lam kia, lại không chút che giấu toát ra.

“Không có pháp luật quy định, hành khách sau khi xuống máy bay, hành lý sẽ bị bên thứ ba tùy tiện mở ra!” Trưởng team Hải Lang Arisa chứng kiến vali nội y của mình cũng bị mấy người kéo ra bị mấy người tùy tiện kéo ra tùy ý ném qua một bên, trong lòng lửa giận bốc bừng bừng.

“Các người muốn gây ra tranh cãi quốc tế sao? “Cô tiến lên một bước, ép chặt người đàn ông tóc đỏ.

“Không có cách nào khác, hành khách bình thường là không thành vấn đề. Nhưng các người là hành khách bình thường sao? Người đàn ông tóc đỏ cười ác liệt. Tôi Agatha Mein, nếu như bất mãn, cô có thể đi khiếu nại.

Anh ta đứng tại chỗ, nhẹ nhàng hướng trưởng team Hải Lang thổi một hơi.

Hoặc là, cô cũng có thể lựa chọn cách phản kháng lại bằng sức mạnh “Ngón tay anh ta vòng một vòng sau lưng đối phương.

“Nhiều người của Hải Lang tới nơi này như vậy, còn mang theo nhiều hàng cấm! mọi người đây là tới làm gì? đến khủng bố tập kích sao?”

Trưởng team Hải Lang Arisa sắc mặt đỏ lên, nhìn phía sau đối phương hơn mười binh sỹ mặc áo giáp, hiển nhiên, đối phương là có chuẩn bị mà đến.

“Arisa, bình tĩnh một chút. “Một người đàn ông tóc đen phía sau, nhẹ nhàng kéo lấy tay sau lưng.

Arisa nhìn đám người mình tùy ý rút ra lắp ráp các loại trang bị đắt tiền trong hành lý của mình, lửa giận trong lòng tựa như sóng biển, từng đợt cuồng trào.

Không chỉ có cô, những thành viên khác của Hải Lang phía sau cũng vậy, trang bị yêu thích của mình bị người khác tùy tiện làm lộn xộn, vật phẩm cá nhân bị tùy tiện bị lục bới, cho dù là ai cũng sẽ nổi giận.

“Có muốn chém về phía này một chút không? “Người đàn ông tóc đỏ Agatha cười quái dị, chỉ vào cổ họng của mình.

Arisa cùng đám người Hải Lang phía sau, nắm đấm không tự chủ được nhao nhao nắm chặt.

Bầu không khí giống như thùng thuốc nổ, chỉ cần một tia lửa sẽ nổ tung.

“Bình tĩnh! “Người đàn ông tóc đen lần thứ hai chạm vào lưng Arisa. Bên ngoài mai phục rất nhiều người!

Arisa lúc này cũng chú ý tới điểm ấy, khóe mắt dư quang quét mắt ngoài sân bay, quả nhiên, một đám binh lính mặc quần áo chống đạn phân tán vây quanh sân bay.

Đủ loại vũ khí hạng nặng mơ hồ có thể thấy được.

Giữa không trung còn có rất nhiều máy bay không người lái trôi nổi lơ lửng.

“Agatha đúng không? Tôi nhớ kỹ anh rồi! “Arisa nghiêm túc chỉ chỉ đối phương.

Peng!

Đột nhiên, cô bị đạp vào bụng dưới.

Chương 490 : Đụng độ

Một cước này rất nặng, khiến cô văng xa mấy mét, đụng vào trên người hai thanh viên Hải Lang phía sau.

Thằng khốn!

Đám người Hải Lang nổi giận xông lên muốn động thủ.

Kẹt kẹt.

Những họng súng lớn xung quanh được nâng lên, toàn bộ nhắm vào bọn họ.

Một đám người nhất thời không dám động đậy nữa.

“Đánh đi! Mau tới giết ta! “Người đàn ông tóc đỏ Agatha giơ cao hai tay, cười ha hả.

Đến đây, đừng sợ!

Người đàn ông tóc đen trong nhóm Hải Lang nâng trưởng team Arisa lên, trầm giọng tiếp nhận quyền chỉ huy.

“Ra sân bay trước! “Anh ta thấp giọng nói.

Một đám người đè nén lửa giận, bị họng súng chỉ vào, lại không có trang bị, chỉ có thể nghẹn khuất đi ra sân bay, đi tới bên ngoài khu nghỉ ngơi, chờ đợi kiểm tra kết thúc.

Rất nhanh, kiểm tra hoàn thành, tất cả trang bị vũ khí trong vali của bọn họ đều bị lục soát, quần áo hàng ngày cũng bị lục tung làm dơ bẩn.

“Đám khốn nạn này! Mẹ kiếp! “Sắc mặt Arisa khó nhìn tới cực điểm.

“Đãi ngộ của người Góc chết luôn luôn không tốt, nhưng không nghĩ tới Sultan lần này ngay cả che giấu cũng không che giấu, trực tiếp dẫn người động thủ.” người đàn ông tóc đen trầm thấp trả lời, “Bọn họ chính là nhằm vào chúng ta, nhưng không rõ là đơn độc nhằm vào Hải Lang chúng ta, hay là”

“Lần này người Góc chết tới không ít, chúng ta chờ một chút, nhìn xem bọn họ đến cùng muốn làm gì?“Arisa cắn răng nói,

cô bị đạp một cước, hiện tại bụng còn đang từng trận quặn đau.

Một đám người đè nén lửa giận, ở khu nghỉ ngơi chờ.

Chỉ chốc lát sau, lại là một chiếc máy bay chở khách đến.

Một đội du khách nhao nhao đi ra. Trong đó hai đội chỉ có từ ba đến năm người.

Mà người đàn ông tóc đỏ Agatha, tựa hồ có tin tức chuẩn xác, dẫn người tiến lên, liền ngăn cản người Góc chết của hai Team.

“Làm nhóm Đạn hạt nhân-Team Góc chết bên Nghi quốc! “Arisa nhận ra một người trong Team.

Một nhóm là Ngôi sao bờ bắc của Siesta. “Người đàn ông tóc đen ở một bên bổ sung” Đều là team Góc chết bị hấp dẫn tới.

Trên thế giới người Góc chết rất nhiều, tất nhiên trong đó Team cũng nhiều.

Những team này cơ bản đều được thành lập vì một mục đích, đó chính là chia sẻ thông tin, gia tăng tỷ lệ sinh tồn.

Có người thậm chí chính là đơn thuần bởi vì người Góc chết bị xã hội xa lánh, bị bỏ qua cho nên tự phát lập team để tự bảo vệ mình.

“Đạn hạt nhân là nhóm bạo lực, bên trong rất nhiều người điên, tôi ngược lại muốn nhìn xem bọn chúng xử lý như thế nào!”

Quả nhiên, một trận ồn ào tranh cãi bắt đầu. Hiển nhiên hành lý gửi vận chuyển của bọn họ cũng bị dỡ ra kiểm tra.

Bốn người trong nhóm Đạn hạt nhân đều có ánh mắt điên cuồng, hai người trong đó động thủ không hề báo trước.

Một người chạy về phía Agentha, trong khi người kia chạy về phía những người lính áo giáp ở một bên.

Phốc phốc phốc phốc!

Trong phút chốc, một trận đạn bắn phá.

Hai người còn không tới gần, liền bị bắn lỗ chỗ, máu chảy tóe khắp nơi

Hai người còn lại bị Agentha và một người khác, mỗi người một quyền, nhẹ nhàng mà tinh chuẩn đánh ngã xuống đất.

“Những thứ rác rưởi này là nhân tố gây bất ổn xã hội, là những kẻ khủng bố tiềm tàng, hãy nhìn, hãy nhìn!” Agentha cười, giơ tay lên. Ngay cả binh lính chính thức của chúng ta cũng dám tập kích, còn có cái gì bọn họ không dám làm?

Người Góc chết đều là rác rưởi! Thấy không? Đều là bom hẹn giờ!

“Mấy người Mọi người không phục? “Anh ta cảm giác được ánh mắt ba người ở Ngôi sao bờ Bắc không đúng, lúc này lạnh như băng nhìn qua.

“Vì giữ gìn an toàn trật tự bản địa, tất cả người Góc chết đến Sultan, đều phải bị mở rương kiểm tra hành lý, tịch thu hết thảy hàng cấm!”

Anh ta giơ tay phải lên lớn tiếng nói.

Xung quanh đông đảo du khách và nhân viên địa phương đều hùa theo.

“Chúng tôi có thể đi chưa?” trưởng team Ngôi sao bờ Bắc là một người đàn ông cao lớn mặt lạnh lùng, tên là Lôi Sơn.

“Đương nhiên. Mọi người rất nghe lời. “Agentha cười nhăn nhở

Lôi Sơn gật gật đầu, mang theo hai gã đồng bạn giống như người bình thường, đi ra cửa kiểm tra an ninh.

Trong rương hành lý của bọn họ, từng kiện trang bị đắt tiền cùng vật phẩm tư nhân bị lật ra tịch thu, có chút thậm chí căn bản không phải hàng cấm, cũng bị binh lính lấy đi.

“Đại ca, chúng ta cứ nhịn như vậy?! “Phía sau Lôi Sơn, một người con gái nhịn không được đè nén hỏi.

“Không sao, sau này ta có thể bồi thường cho mọi người, tùy bọn họ xử lý. Thái độ của Sultan quan trọng hơn. “Lôi Sơn bình tĩnh nói.

“Đúng vậy, xem ra nơi này không hoan nghênh chúng ta. “Một người đàn ông khác đẩy kính AR, trầm thấp trả lời.

“Không ai hoan nghênh chúng ta, trên thế giới này, có thể dựa vào, chỉ có chính mình.” Lôi Sơn nói, “Hoạt động là Tập đoàn Noel tổ chức, mà Chính phủ Sultan ngược lại bày ra thái độ không hoan nghênh, rất hiển nhiên, Tập đoàn Noel cùng chính phủ có sự khác biệt, hơn nữa khác biệt không nhỏ.”

“Nhưng mà trang bị của chúng ta” người con gái duy nhất có chút tức giận.

“Tôi đã liên lạc với người bản địa, thu mua đủ vật thay thế, sau này mọi người vất vả một chút, tự mình lắp ráp là được rồi. “Người đàn ông đeo kính trả lời.

Đi thôi, lần này nhất định phải tìm được sách ghi chép. Nếu tin tức tập đoàn Noel thả ra là thật, như vậy tìm được sách ghi chép, có thể cho mỗi người chúng ta thêm hai luồng trăng lưỡi liềm. “Lôi Sơn lạnh lùng nói.

Lúc này, radio trong đại sảnh sân bay lại vang lên, âm thanh nhắc nhở bằng tiếng Sultan chậm rãi vang lên.

Trên màn hình cũng hiện ra tin tức.

“Chuyến bay T-7762, hành khách đến từ thành phố Triều Ngữ Nghi Quốc, xin hãy đến bàn xoay số 4, chờ lấy hành lý của quý khách.”

Trong hành lang, đám người Lý Trình Di đang chậm rãi đi theo đám người.

Theo tiếng radio vang lên, người trong khoang máy bay nhao nhao đứng dậy.

Chương 491: Tình huống bất ngờ

Phan n theo mẹ đứng dậy, nhịn không được lại quay đầu nhìn Lý Trình Di phía sau.

“ Cố lên! “Lý Trình Di giơ ngón cái về phía cậu bé.

Cậu bé gật mạnh đầu, siết chặt danh thiếp trong túi.

Mặc dù cậu đã học thuộc dãy số phía trên, nhưng tựa hồ hành động như vậy, có thể làm cho cậu có được càng nhiều sức mạnh.

Trong dòng người xếp hàng chuẩn bị xuống máy bay, mẹ con ngồi đối diện Lý Trình Di cũng đứng lên.

“Thi Hàm, lát nữa chúng ta đi đâu trước, là theo mọi người cùng đi, hay là một mình cùng con đến khách sạn?”

“Con đã gọi điện thoại rồi, sân bay hình như xảy ra chút tình huống, điện thoại của anh Nghiêm không gọi được.” Người con gái mặc đồ đen không ngừng bấm số, nhưng người con trai trước đó còn vô cùng nhiệt tình bây giờ lại bỗng nhiên thoáng cái cắt đứt liên lạc, cho dù gọi kiểu gì đều không liên lạc được.

“Vậy chúng ta đi cùng đoàn tốt hơn một chút. Như vậy nhiều người, an toàn. “Bà cô quyết định thật nhanh.

“Được rồi, chờ con liên lạch được xem bọn họ bên kia rốt cuộc xảy ra chuyện gì rồi tính sau!“Người con gái mặc đồ đen khẽ cắn răng, cảm giác mình mất mặt trước mặt mẹ mình.

Rõ ràng lúc trước còn chém đinh chặt sắt

Hai người đứng dậy, đưa tay đi chuyển hành lý trên đỉnh đầu, nhưng có vẻ đuối sức

Lý Trình Di ở một bên vươn tay, nhẹ nhàng xách vali xuống. Xem như tiện tay giúp một cái.

“Cám ơn cháu!” Bà cô cười nói cám ơn. “Cháu cũng đi sa mạc ngắm cảnh sao?”

“Vâng, coi như là vậy”Lý Trình Di rất có cảm tình với bà cô hiền lành này.

“Vậy phải cẩn thận, tốt nhất là theo đoàn, tại Sultan, rất loạn. ” Bà cô dặn dò. Số điện thoại đại sứ quán của cháu có nhớ không? Đừng quên đường dây nóng của lãnh sự địa phương. Thời điểm mấu chốt là có thể cứu mạng.

“Vâng, cháu nhớ rồi”Lý Trình Di cười gật đầu.

Hai người trực tiếp xem nhẹ Người con gái mặc đồ đen ở một bên, chờ thời gian xuống máy bay tùy ý nói chuyện phiếm.

Sau khi biết được quê Lý Trình Di là Toại Dương, bà cô càng vui vẻ hơn, trước kia bà từng đi Toại Dương xảy ra chuyện xấu, ấn tượng đối với nơi đó rất tốt, mất ví tiền bị người ta nhặt được, người ta ở tại chỗ còn đợi rất lâu, cho đến khi bà tìm về.

Cho đến khi người phía trước bắt đầu chậm rãi di chuyển.

Bà mới thôi kể chuyện xưa.

“Có rảnh cháu tới Triều Ngữ chơi, cô sẽ đưa cháu đến chơi một trong tứ đại thành tuần hoàn!”

“Có cơ hội cháu nhất định sẽ tới. “Lý Trình Di gật đầu.

“Đi thôi, đừng nói nữa. “Người con gái mặc đồ đen bên cạnh đã sớm không kiên nhẫn.

Khi nghe được Lý Trình Di là người của Toại Dương, hay là tốt nghiệp khoa chính quy bình thường, cô lại càng không kiên nhẫn.

Từ nhỏ xung quanh thanh niên tài tuấn đã không có một người kém cỏi như vậy. Có thể xuất hiện bên cạnh cô, hoặc là có gia thế, hoặc là có tài năng. Gia thế tài năng đều không có, vậy ngay cả tư cách nói chuyện cũng không có.

Cũng chính là ở hoàn cảnh đặc thù như chuyến bay quốc tế Sultan mới có thể có tiếp xúc như vậy.

“Vậy Tiểu Di, chúng ta đi trước đây. Bà cô nói lời từ biệt.

“Vâng. Cô đi thong thả. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn đưa mắt nhìn đối phương chậm rãi theo dòng người đi về phía trước, còn mình thì đứng tại chỗ, lấy điện thoại di động ra.

“Thủ lĩnh, chúng tôi đã đến sân bay rồi.” - Quỳnh An

“Được. Đến đại sảnh sân bay gặp nhau. “Lý Trình Di gửi một tin nhắn.

‘Được. “Thải Hồng Đường.

“Hiểu rồi. “Long Môn Điếu.

“Thủ lĩnh cẩn thận một chút, Sultan chính thức trong khoảng thời gian này có nhằm vào người Góc chết, tình huống cụ thể còn chưa điều tra rõ, nhưng tốt nhất tận lực tránh cùng chính thức xung đột.” - Quỳnh An.

“Được. Yên tâm, chúng ta đều là người dân tuân thủ kỷ luật. “Lý Trình Di trả lời.

Hắn chờ một chút, cho đến khi nhìn thấy một đôi chị em chậm rãi đi ra từ cabin đối diện.

Ừm, chị gái thấp bé phía trước là Thải Hồng Đường, em gái cao phía sau là Long Môn Điếu.

Đúng vậy, lần này hai người đi ra, dùng thân phận chị em làm chứng minh thư giả, tạm thời xuất hành.

Được lợi từ năng lực hacker cường đại của Thải Hồng Đường, chút chuyện này vẫn là dễ dàng.

Chỉ là…

Hai nam thanh niên ân cần đi theo Long Môn Điếu là chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Lý Trình Di cổ quái, nhìn Long Môn Điếu một bộ phong phạm thục nữ, bị hai người đàn ông chọc cho thỉnh thoảng che miệng cười khẽ, trong lòng nhất thời có loại quỷ dị nói không nên lời.

Lại nhìn Thải Hồng Đường phía trước, sắc mặt đã rõ ràng sắp bộc phát.

Hiển nhiên lúc trước bị ba người phía sau đầu độc không ít.

Mà hai nam thanh niên kia chỉ nhìn chằm chằm Long Môn Điếu lấy lòng, đối với cô lại không có phản ứng gì, tương phản cực lớn như vậy, càng làm cho trong lòng cô một cỗ lửa vô danh nổi lên!

“Đại ca! “Thấy Lý Trình Di tới, Thải Hồng Đường giơ tay lên kêu lên.

“Đại ca đến rồi, nên đi ra ngoài rồi trò chuyện. “Long Môn Điếu ném ánh mắt đưa đẩy hai người

Lập tức hai người đều tinh thần phấn chấn, sinh ra ảo giác, phấn khởi không thôi.

Sau khi trao đổi phương thức liên lạc, hai người cũng rời đi trước.

Rất nhanh trong khoang máy bay chỉ còn lại ba người Lý Trình Di, cố ý ở lại cuối cùng xuống máy bay.

“Nhớ kỹ, chúng ta lần này mục đích, là tốc chiến tốc thắng, trước tiên tìm được Harness, xác định tung tích Quyển sách ghi chép. Về phần Công ty Noel, chỉ là thứ yếu.” Lý Trình Di lần nữa dặn dò.

“Hiểu! “Hai người cùng kêu lên đáp.

“Vậy thì đi thôi. “Lý Trình Di đi trước.

“Đúng rồi, đại ca, nếu như lần này gặp phải phiền toái ở Sultan, em có thể thử ra tay trước không?”

“Nếu cậu muốn. “Lý Trình Di cười nói,” Nhưng đừng cách tôi quá xa”.

……..

Chương 492: Xung đột

Đại sảnh sân bay, từng đội hành khách đến từ Nghi Quốc chậm rãi đi ra khỏi khu kiểm tra an ninh, đi lấy vali của mình.

Ba người Lý Trình Di đi ở phía sau cùng, đi theo đám người, đi về phía băng chuyền hành lý.

Bốp

Bỗng nhiên hai gã binh sĩ cầm súng hai bên trượt mạnh họng súng, ngăn cản ba người Lý Trình Di.

“Lại tới ba bé đáng yêu. “Agatha tóc đỏ đi tới trước mặt ba người.

“Khu vườn Vận mệnh tại Nghi quốc? “Ánh mắt anh ta quỷ dị nhìn chằm chằm ba người.

“Sếp, xin hỏi chúng tôi phạm vào chuyện gì sao, hay là trên máy bay có giấu phần tử khủng bố, cần chúng tôi phối hợp kiểm tra?”

“Team của mấy người, nghe nói có một thành viên gọi là Tên côn đồ, đúng không?”, Agentha Mein tiến lại gần, mỉm cười hỏi.

“Thiếu tá Agentha, bọn họ là khách quý của gia tộc chúng tôi, anh ngăn cản bọn họ là có ý gì”Cách đó không xa, Quỳnh An trong bộ váy dài màu trắng bước nhanh dẫn người đến gần, sắc mặt lạnh lùng.

Lúc này cô hoàn toàn không còn chật vật như trước, thay vào đó, là một thân già dặn cùng khí chất xinh đẹp.

Tóc vàng xõa trên vai như tua rua, phản xạ ra ánh kim lạnh lùng. Mặt mày cũng trang điểm tinh xảo, vành tai đeo vật phẩm trang sức khoa học kỹ thuật hơi lóe sáng màu.

Hai người đi theo phía sau đều là võ trang hạng nặng, mặc áo giáp màu xám bạc, tựa như hai cỗ người máy cao lớn, so với áo giáp của binh lính xung quanh mà nói, trang bị của bọn họ khủng bố hơn nhiều.

“Tôi hiện tại đang chấp hành công vụ. Nếu cô có ý kiến. “Agentha xoay người nhìn về phía Quỳnh An,” Có thể đi quân bộ khiếu nại tôi.

Trên mặt anh ta vẫn mang theo nụ cười nhăn nhở.

“Tôi lấy danh dự dòng họ Dorian ra để đảm bảo.” Quỳnh An vỗ bộ ngực cao ngất của mình, nghiêm mặt nói.

“Cô không bảo đảm được thưa Quỳnh An phu nhân. Gia tộc Dorian cũng không phải một mình cô có thể đại biểu. “Agentha không thèm để ý hua hua ngón tay.

Lập tức mấy tên binh lính xung quanh tiến lên, ngăn cản ba người Quỳnh An, không cho tới gần.

Quỳnh An tức giận đến đỏ mặt, hai người phía sau lập tức tiến lên một bước, muốn bạo phát xung đột.

“Cho nên, thiếu tá Agentha, anh dẫn người ngăn cản chúng tôi, rốt cuộc có mục đích gì?” Lý Trình Di lúc này mới mở miệng hỏi

m thanh của hắn khiến lực chú ý của mọi người lần nữa kéo về bên này.

“A kỳ thật cũng không có chuyện gì. “Agentha có chút ngoài ý muốn, Lý Trình Di còn có thể bình tĩnh như thế. “Chỉ là, trong hành lý của mọi người có thể tồn tại thiết bị nguy hiểm, cho nên cần mở rương kiểm tra, nếu có tra được cái gì, phải trực tiếp tịch thu.”

“Ngươi dám sao! “Thải Hồng Đường biến sắc, muốn phát tác, nhưng lập tức bị Lý Trình Di ngăn lại.

“Kiểm tra an toàn sao? Đương nhiên có thể, chúng tôi nguyện ý phối hợp. “Lý Trình Di chân thành nói.

“Vậy sao? Vậy là tốt nhất. “Agentha có chút ngoài ý muốn, đối phương lại có thể biểu hiện hòa nhã như vậy. Cái này cũng không có phương án ứng phó trước.

Lúc này những hành khách còn lại đều lấy được hành lý, lục tục rời đi.

Chỉ còn lại có một ít người Team Góc chết, không cam lòng cứ như vậy rời đi, còn đang quan sát bên này xử lý như thế nào.

Ai đó đang cố gắng tìm mối quan hệ, cố gắng lấy lại thiết bị.

Ngôi sao bờ Bắc, Hải Lang, hai Team rõ ràng ở trong hàng.

Lúc này binh lính kiểm tra an toàn, vừa vặn đợi được hành lý của ba người Thải Hồng Đường.

Một trong số họ vươn tới và nắm lấy một cái vali lớn nhất trong 3 vali.

Đó là một cái hộp màu hồng nhạt, bên trên đánh dấu một quả bóng màu sắc rực rỡ.

“Cái rương này lớn, tôi mở trước!“Mở rương một người lính da đen, cười cầm lấy dụng cụ, nhắm ngay ổ khóa.

Xì.

Bỗng nhiên vị trí khóa đầu rương, một công tắc máy móc tự động cảm ứng được cái gì đó, từ màu xanh lá cây thoáng cái trượt ra, biến thành màu đỏ.

Tích tích tích!!

Đột nhiên một trận tiếng báo động dồn dập, từ máy quét cầm trong tay truyền ra.

“Sao thế?? “Binh sĩ da đen vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía đồng bọn phụ trách quét hình bên cạnh.

“Bom!!! “Một binh sĩ khác cầm máy quét sắc mặt trắng bệch.

Lúc này máy quét bên trong, biểu hiện ra năng lượng phản ứng, đã vượt xa bình thường T5 mà là đạt tới mức T10!

Tất cả đều là T10!”

Mấy tên lính sắc mặt đều trắng bệch.

Một viên T10 cũng đủ để đưa nửa đại sảnh sân bay lên trời.

Quá nhiều T10.

Một khi nó nổ, cả sân bay sẽ tan tành mây khói

Tích tích tích.

Bên ngoài vali hiện lên một màn hình tinh thể lỏng, bắt đầu đếm ngược.

Thời gian bắt đầu từ năm phút.

Một đám binh lính bắt đầu hoảng loạn.

Tin nhắn lập tức truyền đến tai nghe Agentha.

Khuôn mặt hắn ta vốn còn đang cười quái dị, lập tức hơi cứng ngắc.

Một đôi mắt màu lam đột nhiên nhìn thẳng ba người Lý Trình Di đang bình tĩnh chờ đợi.

“Tùy thân mang theo siêu cấp bom? Mọi người có biết mình đang làm gì không?

Đám người này toàn bộ là phần tử khủng bố, bom lập tức ném ra sân bay, những người còn lại bắt bọn họ lại cho tôi! “Anh ta vươn tay rút súng chỉ về phía ba người.

“Ta xem ai dám! “Quỳnh An rống giận một tiếng, rút súng ra.

Bốp!

Nhìn thấy súng, binh lính xung quanh nhao nhao nâng họng súng lên nhắm vào mấy người.

“Tôi ghét nhất “Thải Hồng Đường ngẩng đầu nhìn chằm chằm họng súng,” Có người cầm súng chĩa vào tôi!!”

Peng!

Cô đột nhiên vỗ một cái vào họng súng Agentha.

Tốc độ cực nhanh, cho dù Agentha cũng là cao thủ sau khi tiêm gien cường hóa, cũng chưa kịp phản ứng.

Bốp một cái, khẩu súng bị đánh bay.

Chương 493: Quyết định cực nhanh

Quyết định nhanh thật, Agentha trở tay rút đao gọt về phía đối phương, cánh tay mượn tăng sức mạnh của áo giáp, thoáng cái bộc phát ra sức mạnh khủng bố.

Nhưng còn chưa kịp phản ứng, đoản đao trên tay anh ta liền bị một bàn tay nắm chặt, quặt về phía cổ họng của anh ta

Dưới tình thế cấp bách, áo giáp trên người Agentha đồng thời phát lực, bộc phát sức mạnh lớn hơn nữa, mạnh mẽ xoay chuyển tình thế.

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của Thải Hồng Đường thoáng cái phủ lên Áo giáp sinh học màu bạc, cận thân tấn công.

Hai người ngắn ngủi hai giây liền đánh ra hàng loạt chiêu thức với tốc độ nhanh hoa cả mắt.

Binh lính xung quanh thậm chí ngay cả nhắm bắn cũng không có biện pháp khóa mục tiêu, chỉ có thể nhìn thấy hai người giao thủ loáng nhoáng đan xen nhau.

Hai người đều tinh thông cận chiến thuật, tốc độ và sức mạnh của Thải Hồng Đường mạnh hơn rất nhiều.

Mà Agentha vì trang bị nhẹ tiện lợi, tố chất tổng thể kém không ít, chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm cận chiến để bù lại.

Năm giây sau.

Peng!

Agentha bị đạp một cước trước ngực lui về phía sau ba bước, không đợi anh ta đứng vững, một con dao găm sắc bén đã đặt ngang cổ họng.

Thải Hồng Đường chẳng biết từ lúc nào đã đến phía sau anh ta, một tay cầm đao, một tay cầm cổ anh ta.

Ực.

Anh ta không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng. Hơi giãy dụa một chút, lập tức lưỡi dao cắt rách làn da cổ họng, chảy ra máu tươi nhè nhẹ.

Giết đi! Giết ta đi! Hắc hắc. Đến lúc đó tất cả mọi người đều phải chôn cùng ta!

Nhìn ra được người này thật sự không sợ chết.

Phỏng chừng chính là bởi vì đặc điểm này, mới được phái tới nhằm vào đám người Góc chết cũng đang cận kề tử vong.

Thải Hồng Đường rõ ràng có chút chần chờ.

Cô chưa từng gặp qua loại người này, loại người điên này. Chết cô đương nhiên không muốn chết, mà ở chỗ này một đao giết người này, về sau bọn họ sẽ bị truy nã tại toàn lãnh thổ Sultan.

Đây không phải là nơi nào khác, đây là Sân bay Quốc gia Sultan, với các thiết bị an ninh được giám sát và phát sóng trực tiếp theo thời gian thực ở khắp mọi nơi.

Muốn trốn cũng không làm được.

Nói cách khác, một khi xuống tay ở đây, bọn họ lập tức sẽ trở thành tội phạm truy nã toàn diện của toàn bộ Sultan.

Đó là đối nghịch với sức mạnh của một quốc gia, cho dù ai nghĩ đến điểm này, đều sẽ sợ hãi.

Động thủ a?! Mọi người không phải rất cuồng sao? Giết ta đi! Giết ta đi! "Sắc mặt Agentha càng lúc càng điên cuồng.

Được rồi, Đường Đường. "Lúc này Lý Trình Di đột nhiên vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy lưỡi dao, đẩy ra.

"Chúng tôi chỉ đùa với Thiếu tá Agentha. Hành lý hay gì đó, chỉ là những thứ nhỏ nhặt. Bom cũng chỉ là một trò đùa với mọi người."

Sắc mặt hắn chân thành mà ôn hòa.

Đồng thời chỉ chỉ hành lý xa xa.

Phốc.

Lúc này cái rương hành lý đếm ngược kia, bỗng nhiên tự động nứt ra, chia làm mấy khối.

Bên trong có một con búp bê thỏ lớn màu hồng.

Thỏ mặc âu phục màu hồng nhạt, đội mũ dạ, một tay còn kẹp một cành hoa, tựa như một ảo thuật gia nhân loại, hơi cúi đầu với mọi người.

Phù.

"Nhất thời, các binh sĩ xung quanh thở phào nhẹ nhõm.

Mọi người. "Agentha sắc mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Lý Trình Di lúc này sắc mặt ôn hòa. Trong tai nghe mơ hồ truyền ra từng trận tiếng thông tin.

Thủ hạ trả lời khiến anh ta xác nhận, ngay khi anh ta vừa rồi cùng thành viên đối phương giao thủ thì vali đã bị người lặng lẽ thay thế mang đi.

"Bây giờ kiểm tra xong rồi, có thể thả chúng tôi rời đi không? "Lý Trình Di nhìn về phía Agentha.

".

Agentha trong lòng nghẹn khuất.

Nhưng động tác của đối phương đã cực kỳ rõ ràng, thậm chí gần như rõ ràng.

Áp chế giao thủ tại chỗ cho thấy chỉ cần bùng nổ xung đột, đối phương có thể nhanh nhất bắt được mình.

Bom trong rương hành lý, là biểu hiện thật muốn dằn mặt, thích chơi thì phải cùng chết.

Hành lý bị người ta thay thế, càng cho thấy quân bộ chính phủ bên phía bọn họ, bên trong cũng có người của đối phương.

Cuối cùng, đối phương ôn hòa hỏi thăm, chính là đang nói cho mình biết.

Hành lý đã bị mang đi, anh ta không còn tìm kiếm lý do gì nữa, không thể nói chắc những người lính xung quanh cũng sẽ không muốn nghe theo chỉ huy.

Hành lý lớn như vậy, có thể bị thay thế trước mặt nhiều người như vậy. Thế nghĩa là sao?

Agentha đã rõ.

“Thả người! “Anh ta cắn chặt răng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm ba người Lý Trình Di.

Binh lính ngăn cản xung quanh nhanh chóng thở phào nhẹ nhõm, lui ra.

“Xì”Thải Hồng Đường khinh miệt nhìn anh ta một cái. Bước nhanh về phía trước rời đi.

Long Môn Điếu khẩn trương nhắm mắt theo đuôi ở phía sau, anh bây giờ là lần đầu tiên cảm nhận được khí tức nguy hiểm tuyến đầu.

Vừa mới tới Sultan đã chơi lớn như vậy, sợ tới mức tim hắn ta bây giờ còn đập hơn 120 nhịp một phút.

“Thiếu tá Agentha. “Cuối cùng khi Lý Trình Di rời đi, đưa tay vỗ vỗ bả vai anh ta.

Tôi đối với quan quân không sợ uy hiếp, không sợ sinh tử như anh, cho tới bây giờ đều bội phục trong lòng. Nhưng, hoàn cảnh Sultan mọi người, anh cũng thấy được, trong ngoài

không đủ đoàn kết, cho dù một mình anh có dũng khí, rất nhiều chuyện cũng là lực bất tòng tâm, không thể tiếp tục.

“Cậu muốn nói cái gì? “Agentha oán hận nói.

“Anh là một nhân tài. “Lý Trình Di thành khẩn nói,” Có thể chỉ dựa vào xương cốt đơn sơ như vậy, đã có thể giao thủ với người của tôi, còn dũng mãnh không sợ chết. Dũng sĩ như vậy, không nên vô duyên vô cớ bị hy sinh ở nơi không quan trọng”.

Hắn thở dài một tiếng, rút ra một tấm danh thiếp, đặt ở trong túi áo trước ngực đối phương.

“Mặc kệ anh vì ai mà đến. Nhiệm vụ lần này, cũng đủ để cậu trả lại tình cảm cho người đó. Về sau nếu cần, có thể liên lạc với tôi”.

Hắn lại vỗ vỗ bả vai Agentha, sau đó đi ra ngoài sân bay.

Quỳnh An dẫn người cùng Thải Hồng Đường Long Môn Điếu vây quanh hắn, cùng nhau ở dưới sự chú ý của mọi người, lên phi hành khí cỡ nhỏ đã sớm chờ bên ngoài.

Chương 494: Lặng lẽ

Bên trong sân bay.

Lôi Sơn của Ngôi sao bờ Bắc ánh mắt ngưng trọng nhìn chằm chằm phương hướng phi hành khí rời đi.

Người này rất lợi hại!

Quả thật, người này tránh được xung đột chính diện với chính phủ, từ bên trong chia rẽ bọn họ. Hơn nữa phiền toái nhất chính là bọn họ cũng có liên hệ với người trong nội bộ Sultan. Nếu không là Agentha kia quá mức nóng nảy không muốn sống, bọn họ thậm chí cũng không cần ồn ào như vậy, lặng lẽ không tiếng động có thể rời khỏi sân bay. “Một người đàn ông đeo kính khác phân tích.

“Gia tộc Dorian nhà Quỳnh An tại Sultan là đại quý tộc rất cường thế, xem ra, lần này đã tới Giang Long!”

“Có đến mức như vậy không? “Cuối cùng một người con gái có chút không tin.

“Em không rõ rồi, chuyện vừa rồi, khảo nghiệm chính là ứng biến lúc lâm trận. Mà từ đầu đến cuối, đội trưởng Team Khu vườn Vận mệnh kia, đều không có bất kỳ cảm xúc nào. Điều này đại biểu cho cái gì?” Điều này đại biểu, toàn bộ thế cục từ đầu tới cuối đều nằm trong tay anh ta. Hoặc là tất cả mọi người trước mắt đều không phải uy hiếp anh ta.

“!! “Người con gái hơi phát lạnh, nhất thời hiểu được ý tứ của anh ta.

Bên kia.

Đám người Hải Lang cũng ngưng trọng.

Arisa xách theo vừa thu dọn xong hành lý, đi ra sân bay đại sảnh còn đang nhớ lại vừa rồi xung đột.

“Mọi người nói xem, quả bom trong vali kia là thật sao? “Cô đột nhiên hỏi.

Thật. “Thanh niên tóc đen phía sau, cũng tức là phụ tá Vương, trầm giọng trả lời.

Thật sao?! “Arisa cùng những người còn lại đều cả kinh. Bọn họ không sợ nổ tung chính mình sao?”

“Cho nên bọn họ đang đánh cược tính mạng. Vương trầm giọng nói. Agentha không sợ chết, ba người kia tựa hồ cũng không sợ. Không. Bọn họ không phải không sợ, mà là hẳn là có thủ đoạn ứng đối bom của mình. Bọn họ cảm thấy mình sẽ không chết!

“Anh ấy nói đúng đấy. “Một người con gái cao lớn trong đoàn lên tiếng.

“Vậy vì sao cuối cùng Chính phủ Sultan còn thả bọn họ đi? “Arisa không hiểu.

“Bởi vì hành lý của bọn họ đã bị người đánh tráo đưa đi. “Vương trả lời.

“Trong đám binh lính Sultan ở đây, cũng có nội ứng của ba người kia. Cũng chính là điểm này, làm cho Agentha dao động. Hơn nữa chính anh ta tay không cũng đánh không lại một người của đối phương. Cho nên dưới tình huống không có

chứng cứ, anh ta chỉ có thể thả người. Nếu không anh ta không gánh nổi mũ vô cớ giam giữ du khách nước ngoài".

"Chậc chậc. Nhưng nhìn thấy Agentha kia kinh ngạc, trong lòng mẹ nó thật sảng khoái a. "Arisa tán thưởng vài tiếng," Sau này nếu gặp được Team Khu vườn Vận mệnh kia, nhất định phải mời bọn họ uống một chén.

"Vẫn là đừng, loại người này hoặc là tâm tư quá nhiều, hoặc là thực lực quá mạnh mẽ, cô gặp phải, sẽ chỉ bị người ăn sạch sẽ cả xương." Vương ở một bên lắc đầu.

"Có cái rắm, anh tưởng bà đây ăn chay chắc? Nếu thật sự gặp được, anh xem tôi đến lúc đó khẳng định không rơi vào hạ phong! tốt xấu gì tôi cũng là trùm của team lớn thứ 9 tại Phong Bạo Hải Bạch Tinh!"

"Ba năm trước chúng ta vẫn là đứng thứ năm đấy" một bên có người thở dài nói.

"Ai!? Ai đang lên tiếng!!! "Sắc mặt Arisa nhất thời đỏ bừng.

……

Sa mạc màu vàng như sóng biển, dưới cuồng phong bị thổi bay từng tầng gợn sóng.

"Thủ lĩnh, thật có lỗi, là thực lực chúng tôi không đủ. Hiện tại tình hình tại Sultan không tốt. Tôi ở trong gia tộc, có thể vận dụng sức mạnh cũng cực kỳ có hạn vì đã hơn mười năm không xuất hiện."

Bên trong phi hành khí rộng rãi.

Quỳnh An cúi đầu cáo tội với Lý Trình Di.

"Agentha là người bên nào? Tại sao phải nhắm vào người Góc chết? "Thải Hồng Đường ở một bên lên tiếng hỏi.

"Anh ta bán mạng cho Tướng Daisy, một trong ba người đứng đầu quân đội, người có liên quan đến Simon ở thành phố Fulton, trong khi Thiếu tướng Simon vẫn rất bí ẩn, có tin đồn là có liên hệ với Lý Tưởng Hương. Nhưng không có bằng chứng thực tế." Quỳnh An mới đến không lâu, đã nhanh chóng làm rõ tình hình xung quanh.

Hiện tại quân bộ có 3 người nắm thế chân vạc, Daisy, Đỗ Na, Cindy. Ba người quản lý tất cả quân vụ, hải quân lục quân không phân biệt do bọn họ quản lý. Mà tổng thống chỉ là con rối.

“Lục quân là do Daisy nắm quyền sao? “Thải Hồng Đường nhanh chóng tra cứu tư liệu.

“Vâng. Nguyên nhân chủ yếu, có lẽ là cháu gái của Daisy, lúc trước bị người Góc chết ngoài ý muốn tập kích bị thương, cho nên thái độ của anh ta đối với quần thể chúng ta đột nhiên thay đổi. “Quỳnh An giải thích.

Thì ra còn có nguyên nhân này. “Lý Trình Di gật đầu.

“Tuy nhiên, Tên côn đồ trong nhóm lần trước đã giết lượng lớn binh sỹ ở Sultan, dẫn đến mức độ nguy hiểm của nhóm chúng ta ở bên này được xác định là rất cao, đó cũng có thể là một trong những lý do,” Quỳnh An tiếp tục.

Bởi vì Team lúc trước tới Góc chết, không bị làm khó dễ như vậy. Cũng chỉ có hôm nay, rất khó nói đối phương không phải chuyên nhằm vào chúng ta mà đến. “Cô hiển nhiên đã rất có lòng trung thành với Team.

“Tên sĩ quan tên Agentha đâu? “Lý Trình Di lên tiếng hỏi. “hắn có tranh thủ đến đây không?

“Anh đối với hắn cảm thấy rất hứng thú sao? “Quỳnh An có chút kinh ngạc.

“Ừ, tôi thích anh ta. “Lý Trình Di sờ sờ ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

Vừa thấy mặt liền cống hiến cho hắn mười điểm phẫn nộ ác niệm, tóm lại là phân bón hoa hi hữu.

Cứ như vậy giết chết, không khỏi quá đáng tiếc.

Chương 495: m mưu

Agentha, năm nay 31 tuổi, là một con chó của Simon trong khi Simon là thuộc hạ của Daisy. Người này thực lực không tệ, xem như là sĩ quan tinh anh số một số hai. Bởi vì vợ anh ta bị

một người Góc chết nổ tung chết, từ đó cực kỳ thống hận với người Góc chết" Quỳnh An trả lời"

"Thật đáng thương. "Lý Trình Di thở dài," Xem ra người Góc chết cũng cần phải dọn dẹp một lần, một số con sâu làm rầu nồi canh ảnh hưởng nghiêm trọng đến hình tượng chính diện của cả quần thể chúng ta.

Ý của thủ lĩnh là, muốn mở rộng bộ thuộc? "Quỳnh An nghe được ý định của Lý Trình Di

"Nhiều người cũng vô dụng. Tất cả đều là phế vật. "Thải Hồng Đường lãnh đạm nói.

"Thử trước đi, Agentha người như vậy, không sợ chết, có thực lực, hoàn toàn có thể dùng để thanh trừ một ít người Góc chết bại hoại. " Lý Trình Di nói.

"Vậy nếu anh không muốn thì sao? "Long Môn Điếu nhịn không được hỏi một câu.

"Các ngươi nói tới nói lui, cũng không hỏi ý kiến của người ta sao?"

Điều này làm cho hắn có chút nghi hoặc.

"Mày ăn gì mà ngu thế! "Thải Hồng Đường một cái tát vào trán hắn. "Không muốn thì giết chết hắn đi. Cái này còn phải còn".

"Đúng vậy. Hai cái sĩ quan phụ tá Agentha đều là người của em, nếu như không muốn, chỉ có thể để cho hắn hi sinh vì nhiệm vụ. "Quỳnh An bình tĩnh nói.

"Oài, âm mưu vậy"

Long Môn Điếu hiện tại cảm giác mình cùng đám người ở đây, hoàn toàn không cùng một tần số.

Rõ ràng hắn mới xuất thân từ gia tộc thế lực ngầm, tại sao ở đây chỉ có một mình hắn lại thành thật đơn thuần như vậy?

"Được rồi, bây giờ nói chuyện bên Quỳnh An đi. "Lý Trình Di lên tiếng. Gia tộc Dorian của cô, tình huống hiện tại như thế nào? Sức mạnh cô nắm giữ thì như thế nào?"

“Kỳ thật, thân phận của em là người Góc chết, khiến rất nhiều người cho rằng không ổn định, không đủ để duy trì sản nghiệp và thế lực của gia tộc lâu dài. Cho nên rất nhiều lực lượng trung kiên không lựa chọn em.” Quỳnh An thần sắc bình tĩnh. “Em đã cố gắng thuyết phục họ, nhưng vô ích.”

Rất bình thường. Lời nguyền của người Góc chết sống không quá hai năm, cho tới nay cũng chỉ có rất ít cá thể phá vỡ. “Lý Trình Di gật đầu. Như Lam Mộng sơn chủ.

“Đúng vậy, cho nên cho dù thế lực của em đủ mạnh, cũng không cách nào nắm giữ quá nhiều sức mạnh của gia tộc. “Quỳnh An bất đắc dĩ nói.

“Quả thật phiền phức, chúng ta lại không có khả năng đem tất cả những người không muốn đứng về phía chúng ta đều giải quyết ” Thải Hồng Đường nhíu mày.

“Tạm thời không vội, sau này sẽ có cơ hội. “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh.

Hiện tại, quan trọng nhất vẫn là tiếp tục bắt đầu biểu diễn ảo thuật, thu hoạch ác niệm.

Những thành viên khác trong team của hắn, đám người Cao Vân, đã đáp chuyến bay khác, sớm đến bên này.

Tối nay có thể bắt đầu buổi biểu diễn đầu tiên tại Sultan.

Ngọc Lan tím còn kém khoảng một nửa ác niệm, liền có thể viên mãn hoàn thành lần tiến hóa thứ 3. Lần tiến hóa thứ 3 sẽ tạo ra một lần nâng cao năng lực lớn hơn.

Với đặc tính của Ngọc Lan tím, hắn ít nhiều có chút chờ mong.

Cho nên hắn dự định trước hoàn thành một bước này rồi tính sau.

Hoàn thành Ngọc Lan tím về sau, trong khoảng thời gian ngắn, thực lực của hắn tăng lên liền cơ bản đến cực hạn. Đến lúc đó, Hoa ngữ Ngọc Lan tím, có lẽ còn có thể xuất hiện một ít biến hóa mới.

……..

Belgastine- Sultan.

Bên hồ nước trong suốt, trên bãi cỏ xanh biếc.

Một người đàn ông trung niên người đàn ông mập, đeo kính, đang mặc bộ vest trường học cũ người đàn ông mập, ngồi trên một chiếc ghế nhỏ, cầm cần câu cá.

Cá trôi theo gió bị lay động, thỉnh thoảng kích động gợn sóng nhè nhẹ trên mặt hồ.

“Xem ra hôm nay lại không có thu hoạch. “Người đàn ông mập bất đắc dĩ nói.

Rõ ràng là trời rất nóng, trong sa mạc nhiệt độ không khí nóng bức, nhưng xung quanh anh ta lại còn có cỏ xanh mơn mởn.

Mà bản thân anh ta, ngồi ở dưới mặt trời, cứ tự nhiên một chút mồ hôi cũng không có. Làn da trơn bóng như mới tắm xong.

“Misdin tiên sinh, có tin khẩn vừa mới từ Salinfa gửi tới.

Phía sau người đàn ông mập, một người con gái yểu điệu cả người quấn khăn lụa trắng, nhanh chóng tới gần, khom người thấp giọng nói.

“Lại có người Góc chết mới tới tham gia hoạt động của chúng ta sao?” người đàn ông mập cười buông cần câu, đứng lên.

“Đúng vậy, lần này đến là Ngôi sao bờ Bắc, Hải Lang, Khu vườn Vận mệnh. “Người con gái nhanh chóng trả lời.

“Cộng thêm trước đó có 15 team? Các team ở Địa Nguyệt có hứng thú với quyển sách ghi chép, nên mới đến”Người đàn ông mập cười nói.

“Chắc vậy”.

“Đội ngũ Khu vườn Vận mệnh này rất tốt. Tên côn đồ trong đó đã giết chết không ít cao thủ của chúng ta. Ngay cả hai thành viên hội đồng quản trị của chúng ta cũng bị hắn đánh bại.

“Muốn trực tiếp vây quét bọn họ sao? “Người con gái yểu điệu thấp giọng hỏi.

Người đàn ông mập lắc đầu, "Chúng ta là thương nhân, thương trường như chiến trường, cá lớn nuốt cá bé, kẻ yếu bị đào thải, là đương nhiên, chuyện thiên kinh địa nghĩa. Yếu như Cadiz, coi như không có tên côn đồ, cũng sớm muộn sẽ bị xơi tái. Chúng ta hẳn là cảm tạ, cảm tạ tên côn đồ giúp chúng ta loại bỏ kẻ yếu"

"Ngài nói đúng. Là thuộc hạ thiển cận. "Người con gái cúi đầu trả lời.

Cô rất rõ ràng, hạch tâm Tập đoàn Noel, năm vị thành viên cấp cao nhất đều thuộc hội đồng quản trị.

Hội đồng quản trị của Noel, cũng có xếp hạng nghiêm ngặt.

Mà ở vào cao nhất, chính là năm chủ tịch.

Năm người bọn họ, là hạch tâm của cả Noel, cũng là trụ cột của cả tập đoàn.

"Tập đoàn có thể lớn mạnh từng chút một, chính là dựa vào không ngừng hấp thu lực lượng bên ngoài có lợi cho chúng ta. "Người đàn ông mập mỉm cười nói.

"Cho nên, chúng ta nên thử lôi kéo bọn họ? "Người con gái hỏi.

Chương 496: Chờ đợi

"Cũng không cần, người Góc chết sống không quá hai năm, cho dù chúng ta hao phí đại lượng tài nguyên cùng quan hệ lôi kéo, công dụng cũng không lớn. Nói không chừng rất nhanh sẽ biến thành uổng phí".

"Cách tốt nhất là đạt được sự hòa giải với họ và sau đó chờ đợi."

"Chờ đợi?"

"Đúng vậy, Lý Tưởng Hương sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, tên côn đồ đã phá hỏng hành động của bọn họ không ít lần đâu. "Người đàn ông mập cười nói.

"Ý ngài là, Simon tướng quân…" Cô gái kinh ngạc.

“Không Simon chỉ là một quân cờ. Chân chính sau lưng hắn ta, là bộ trưởng thứ 16 của Lý Tưởng Hương - Craig. “Người đàn ông mập nhẹ giọng trả lời.

“Tên côn đồ thực lực mạnh như vậy, bọn họ có thể làm được sao? “Người con gái khó hiểu.

“Ở Nội bộ Nghi quốc, khẳng định không làm được, dù sao cũng có Cửu Nghi. Nhưng ở chỗ này, pháo laser tầm xa oanh kích, tên lửa trực tiếp oanh tạc, không ai có thể phản ứng được.” Người đàn ông mập âm thanh chậm rãi yếu đi.

Khoa học kỹ thuật hiện đại, một khi không có trói buộc, có thể bộc phát ra uy lực, không phải vũ khí bình thường có thể so sánh.

Tên lửa cũng không phải đạn pháo gì đó, những thứ kia nhiều lắm gấp mấy lần vận tốc âm thanh.

Tên lửa khoa học kỹ thuật hiện đại, thông thường chỉ tên lửa tiêu chuẩn Bạch Tinh và Nghi Quốc. Tốc độ bay có thể gấp 10 đến 20 lần tốc độ âm thanh.

Chứ đừng nói đến tốc độ ánh sáng của pháo laser.

Một khi phóng ra, gần như không thể tránh.

Cho nên, trong mắt người đàn ông mập, tên côn đồ chỉ cần dám lộ đầu, chắc chắn phải chết.

Lần trước là không coi trọng, chỉ dựa vào lực lượng thông thường ứng đối, nhưng lần này Lý Tưởng Hương đã chuẩn bị, thắng bại cơ bản đã rõ như ban ngày.

Cho nên, ở Sultan, quân bộ mới là thế lực siêu cấp duy nhất.

Tập đoàn Noel bọn họ tuy mạnh, nhưng cũng chỉ ở trong phạm vi tại thành phố này. Không bằng Lý Tưởng Hương dựa vào quân bộ phát triển thế lực khổng lồ.

……..

Vào ban đêm.

Trong tiếng thét chói tai hoảng sợ.

Trên quảng trường nội thành Salinfa, trong một căn lều màu xám cực lớn, đám người quan sát nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm thiết lớn nhất từ khi sinh ra tới nay.

Mọi người điên cuồng chạy trốn, tránh né Lý Trình Di cầm cưa điện cười dữ tợn khắp nơi.

Chạy một vòng.

Lý Trình Di đuổi theo khán giả chạy khắp nơi trong tiếng la hét và tiếng cưa điện.

Rất nhanh, chân tướng mở màn, cưa điện trong tay Lý Trình Di răng rắc một cái, biến mất, đó chính là một đạo cụ chiếu sáng.

Sau khi giải thích cẩn thận.

Khán giả lúc này mới nhao nhao chửi ầm lên, có người càng bị dọa đến mức tè cả ra quần, ngồi dưới đất khóc rống lên.

Hiện trường một mảnh hỗn loạn.

Lúc này nhân viên công tác của công ty mới bắt đầu tiến lên trấn an người xem. Và đưa ra một vài món quà nhỏ.

Nương theo sự phân chia của Lý Trình Di, khán giả rất nhanh liền cảm nhận được thể xác và tinh thần chậm rãi chữa khỏi.

Vốn những bệnh tật rất nhỏ, cứ tự nhiên đều ở dưới trấn an như vậy, chậm rãi chuyển biến tốt đẹp.

Sợ hãi+2

Sợ hãi+1

Sợ hãi+1

Từng mảnh ác niệm không ngừng tràn vào ấn ký Ác chi hoa của Lý Trình Di.

Hắn trở lại sân khấu, chuyên chú đáp lễ từng khán giả.

Đây là vùng đất hoang vu mới, là cánh đồng hoa mới.

Đêm thứ nhất, liền cho hắn 79 điểm sợ hãi ác niệm.

Cho nên mặc dù người ở đây ít một chút, nhưng hiếm khi được xem màn trình diễn mới lại như thế này nên điểm ác

niệm lại cao.

Đợi đến khi mọi người triệt để rời khỏi sân khấu, buổi biểu diễn đêm nay dừng lại ở đây.

Bởi vì Lý Trình Di bên này cần ác niệm đã đủ rồi. Hắn chỉ có Ngọc Lan tím còn có thể hấp thu ác niệm, hoa thần vị còn lại đều không hoàn thành hấp thu hoa khí. Tiếp tục tạo ác niệm, cũng là lãng phí, còn có thể sẽ nâng cao ngưỡng sợ hãi của mọi người, bất lợi cho lần thu hoạch sau.

79 điểm ác niệm, cộng thêm lúc trước tích góp từng tí một ác niệm, đã đầy đủ hoàn thành lần tiến hóa thứ 3 của Ngọc Lan tím.

Mọi người trong team dưới sự chỉ huy của Cao Vân, bắt đầu nhao nhao thu dọn hiện trường. Lần này hoàn thành, sẽ vất vả cho các anh trở về. Kế tiếp bên này có thể nguy hiểm hơn, không có lợi cho ở lâu. “Lý Trình Di trở lại hậu trường, sắp xếp với phụ trách team Cao Vân.

“Ông chủ yên tâm, cái này công tác xuất ngoại, tiền lương nhân đôi, ai cũng nguyện ý tăng ca!”

“Tốt lắm, mặt khác, lần này người mới tố chất rất tốt, diễn xuất và đạo cụ cũng thật hơn so với trước. Làm không tệ!”

“Ông chủ hài lòng là tốt rồi. “Cao Vân gật đầu.

Lần biểu diễn này hắn còn bố trí kịch bản, hiệu quả sợ hãi thẳng tắp tăng lên, thật thật giả giả, sợ tới mức không ít người xem thật đúng là cho rằng đã xảy ra án mạng.

Đinh.

Đang nói chuyện bỗng nhiên Ác chi hoa trên tay Lý Trình Di sáng lên ánh huỳnh quang màu trắng.

Một luồng thông tin chảy vào đầu hắn.

Huyết mạch Ảnh Long kém cỏi tiến hóa hoàn thành. Cơ thể của bạn đã thích nghi ban đầu với môi trường Biển Đen, các tác dụng phụ bị ảnh hưởng đã được loại bỏ, phạm vi tối đa được mở rộng đến mười lăm mét và khoảng thời gian làm mát an toàn là một giây. ”

‘Xin lưu ý: sự biến đổi máu của các sinh vật Biển Đen có thể dẫn đến việc Biển Đen hóa một phần môi trường xung quanh, tạo ra và thu hút nhiều Góc chết hơn.’

Đồng tử Lý Trình Di co rụt lại.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, huyết mạch sinh vật Biển Đen, lại còn có thể có loại tình huống này.

Sau khi tiễn đám người Cao Vân, hắn còn chưa kịp tẩy trang, điện thoại Thải Hồng Đường đã gọi tới.

Chương 497: Chỉ là miếng thịt béo

“Đại ca, cậu bé tên là Phan n kia em đã bắt đầu theo dõi rồi, có gì cần chú ý gì không?”

Không sao, tiếp tục theo dõi hành tung là được rồi. Chờ chúng ta làm xong việc, xác định năng lực của cậu ta thật sự hữu dụng, lát nữa sẽ dẫn cậu ta về cùng. “Lý Trình Di dặn dò.

“Nếu năng lực của cậu bé kia thực sự hữu dụng, có lẽ công ty chúng ta thật sự phát triển rồi.“Thải Hồng Đường cho dù khứu giác thương mại không nhạy bén, cũng có thể phán đoán được, năng lực của cậu bé Phan n có giá trị như thế nào.

Cho nên mọi người còn phải cố gắng, không có đủ thực lực bảo vệ, năng lực tốt hơn nữa cũng chỉ là miếng thịt béo, không giữ được. “Lý Trình Di nhắc nhở.

“Yên tâm. Đúng rồi Anh Trình, em có thể cảm giác được, hiện tại thân thể đã tăng lên tới cực hạn, bước tiếp theo, tựa hồ cần phương thức kích hoạt mới. “Thải Hồng Đường có chút không chắc chắn.

“Em chắc không? “Lý Trình Di trong lòng cả kinh, lúc này mới kích hoạt bao lâu, Thải Hồng Đường đã cường hóa đến giới hạn cao nhất?

Hắn bớt chút thời gian nhanh chóng sờ ô vuông Ngọc Lan tím của Ác chi hoa.

Nhất thời tin tức phản hồi hiện lên.

B5-03=giá trị thông số Ki

Trên tin tức không có biểu hiện, hiển nhiên bộ phận này chỉ có thể dựa vào chính mình tìm tòi.

Lý Trình Di suy tư một chút.

“Em chờ một chút, anh hỏi tình hình rồi trả lời em”

“Vâng”

Cúp máy.

Lý Trình Di một mình đứng ở phía sau lều trại, ở bên cạnh một hồ nước khô cạn, lẳng lặng khống chế ác niệm vừa tới tay, toàn bộ rót vào Ngọc Lan tím.

79 điểm ác niệm, bắt đầu nhanh chóng giảm bớt, sau khi trừ đi 46 điểm, ác niệm còn lại đứng im bất động.

Mà ô vuông hoa thần vị thuộc về Ngọc Lan tím, bắt đầu sáng lên tử quang nhàn nhạt.

Điều này đại biểu cho Ngọc Lan tím bắt đầu tiến hóa hoàn chỉnh lần thứ ba.

Tử quang giằng co hơn mười giây, cho đến khi một luồng tin tức mới phản hồi, quang mag mới chậm rãi tản đi.

Ngọc Lan tím: họ Mộc Lan

Hoa ngữ: Tâm chi mẫu lần thứ 2 tiến hóa (Đặc tính 1 – phụng dưỡng. Đặc tính 2 – diễn sinh)

Độ tiến hóa Hoa Lân Y lần thứ tư: 0%. Ác niệm: 0%. Số lần có thể tiến hóa: 4 (đã tiêu hao: 3).

Đặc tính mới!?

Trong lòng Lý Trình Di mang theo một tia chờ mong, đem lực chú ý tập trung vào đặc tính mới.

‘Đặc tính 2 - Diễn sinh (Người nắm giữ Hoa ngữ châu, trải qua khổ tu, sau khi thể xác và tinh thần cùng Hoa ngữ châu dung hợp, đạt tới cực hạn, có thể lựa chọn một loại hoa làm duy nhất hoa chính, bắt đầu cấp độ tiến hóa mới ”

‘Chú ý: Người nắm giữ Hoa Ngữ Châu sau khi lựa chọn hoa chính sẽ đạt được năng lực tương ứng với Hoa Ngữ, Hoa Lân Y cũng sẽ đạt được năng lực cường hóa khác nhau.’

Chú ý: Hoa ngữ của người nắm giữ hoa ngữ châu không có hiệu quả với bản thể của Tâm chi mẫu.

“Lưu ý: sau khi chọn hoa chính, người giữ Hoa ngữ châu sẽ không thể tách rời khỏi Tâm chi mẫu, và dung hợp một thể với Hoa ngữ châu, thoát ly sẽ chết.”

“Chú ý: mỗi loại hoa chính, chỉ có thể chọn một lần, mỗi loại hoa, chỉ có thể đồng thời tồn tại một loại.”

Nhìn thấy đặc tính mới nói rõ, coi như là Lý Trình Di, trong lòng có một chút suy đoán cùng chuẩn bị lúc này cũng không khỏi rùng mình.

Ngay từ đầu, hắn lựa chọn năng lực Tâm Chi Mẫu, mục đích chính là hy vọng có thể chế tạo ra một team cường đại có thể cùng mình chống đỡ.

Mà hiện tại, cái này team lại còn có thể giống như hắn, cũng đi lựa chọn một loại chủ hoa thuộc về mình, không ngừng nâng cấp

Đây thực sự là

“Tựa như một hệ thống cường đại hoàn toàn mới, độc đáo!”

Lý Trình Di không ngừng đọc đi đọc lại tin tức đặc tính mới, sau khi xác định không có bất cứ vấn đề gì.

Hắn cẩn thận cân nhắc lời muốn nói.

Sau đó lại gọi điện thoại di động.

“Đường Đường, tới chỗ anh một chút.

Thải Hồng Đường bên kia thoáng có chút kinh ngạc, trong team tất cả mọi người rất quen thuộc, mà Lý Trình Di rất ít khi dùng giọng điệu nghiêm túc như vậy, nói chuyện cùng cô.

Cho nên Thải Hồng Đường nhất thời cũng có chút sửng sốt.

Nhưng ngay sau đó, cô dường như nhận ra điều gì đó.

“Em tới ngay đây”.

Không cần hỏi địa chỉ, điện thoại di động ở đâu, cô có thể định vị bất cứ lúc nào.

Một lát sau

Bên cạnh hồ, Thải Hồng Đường xách theo một túi đồ, một thân áo T - shirt trắng cùng váy ngắn ca rô đỏ, trên đùi còn mặc quần trắng mỏng manh cùng giày đen.

Hai đuôi ngựa đi tới lắc lui, rất có cảm giác học sinh tiểu học vừa tan học về nhà mua xì dầu

“Đại ca, vẫn là chuẩn bị tiêu diệt Agentha kia sao?

Cô vừa đến gần liền hỏi, đặt túi sang một bên.

“Hắn ta bây giờ còn đóng quân ở sân bay, em có thể trực tiếp cho nổ tung sân bay, chỉ cần khống chế chính xác phạm vi bom, sẽ không chết quá nhiều người.

“… “Lý Trình Di có chút đau đầu.

Không thể không nói, đám người trong team này ngoại trừ hắn, nhiều ít đều có chút vấn đề tâm lý.

Thải Hồng Đường bởi vì thiên phú quá tốt, không ai có thể quản thúc được cô, cho nên càng thêm không kiêng nể gì.

Duy nhất có thể kiềm chế được cô, kỳ thật cũng chỉ có điểm mấu chốt tam quan trong nội tâm cô.

“Chưa đến mức đó. Chúng ta là team yêu chuộng hòa bình, không nên động một chút là đánh giết giết. Người khác nghe được, còn tưởng rằng chúng ta đều là phần tử khủng bố. “Hắn kiên nhẫn nói.

“Không phải sao? Chắc là chuyện của Hoa Huyễn Y? “Thải Hồng Đường đoán được.

“Đúng “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn giơ tay lên, bàn tay phải ở dưới một lớp cánh hoa rất nhỏ che đậy, nhanh chóng mặc vào một tầng lân giáp màu tím hoa tử đằng.

Chương 498: Thần sắc say mê

Kỳ thật, kỹ thuật áo giáp sinh học của chúng ta, trong đó ẩn chứa một loại năng lực đặc biệt.

Thải Hồng Đường tò mò nhìn Tử Đằng Hoa Lân Y, tựa hồ đang phân tích phán đoán loại thiết giáp này xuất hiện như thế nào.

“Cần một loại năng lực cường hóa đặc biệt để mặc áo giáp, dùng thần kinh để điều tiết. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Ồ? lợi hại vậy sao?”

“Đúng vậy, rất lợi hại! “Lý Trình Di gật đầu.

“Lợi hại thế nào? “Thải Hồng Đường nhíu mày.

“Anh đứng ở đây, em có thể tự mình thử xem. “Lý Trình Di nói. Anh không động thủ, không chạm vào em, cái gì cũng không mặc, nhưng em không có biện pháp công kích anh.

“Đại ca nói đùa rồi. Hiện tại tố chất thân thể, gien cường hóa người buồn ngủ nhìn thấy cũng khóc thét”Thải Hồng Đường rõ ràng không tin.

Cô tự mình kiểm tra, đã đến mức mà thân thể có thể chịu tải cực hạn, hơn nữa có Hoa Huyễn Y tăng cường sức mạnh

Một cái tát tùy tiện của cô cũng phải lên đến 2 tấn.

Với trình độ này, không mặc bất kỳ trang bị phòng hộ nào, không dựa vào bất kỳ máy phát lực trường và vũ khí bay nào, cơ bản không thể là đối thủ của cô.

“Em cứ thử xem là được rồi. “Lý Trình Di đặt một tay lên bệ đá cạnh hồ, mỉm cười.

“Bị đánh đừng khóc! “Thải Hồng Đường tỏ vẻ không tin.

Lời còn chưa dứt, cô tiến lên một bước dài, tới gần chính là một quyền.

Bùm.

Một quyền này đánh thẳng vào ngực Lý Trình Di.

Nhưng quỷ dị chính là, nắm đấm đánh ra một nửa, lại đột nhiên bị chuyển hướng, đánh vào cái đài đá bên cạnh.

Bùm

Thạch đài tin ra dấu quyền ấn.

Thải Hồng Đường mở to hai mắt, cả người không thể khống chế nhào tới trên bệ đá, bắt đầu chổng mông thân thể không ngừng ma sát vào tảng đá.

Một bên ma sát một bên còn toát ra một loại thần sắc say mê biến thái dâm loạn.

“… “Lý Trình Di nhanh chóng lấy điện thoại.

Chụp ảnh lưu lại.

Hắn vẫn rất tử tế không chụp ảnh từ phía sau, chỉ zoom to vẻ mặt.

Rất nhanh, ước chừng ba giây sau.

Thải Hồng Đường giãy ra, từ trên bệ đá nhảy xuống.

Cả người cô nóng lên, làn da trắng nõn nhanh chóng sung huyết, đỏ lên, cả người đều đang phát run.

Một giây sau

“A!!! “Thải Hồng Đường hoàn toàn nổ tung.

Mãnh liệt nhào về người Lý Trình Di.

Nắm tay mang theo một đạo tàn ảnh, điên cuồng oanh kích Lý Trình Di.

Phụt!

Chuyện kỳ lạ lại xảy ra.

Thải Hồng Đường một quyền đánh một nửa, liền rẽ sang một bên, chuẩn xác rơi vào trên mặt bàn đá khác.

Quyền ấn hiện lên, bột đá nổ tung.

Thải Hồng Đường “ưm” một tiếng, lại nhào tới, bắt đầu dâm loạn với tảng đá.

“.”

Sắc mặt Lý Trình Di run rẩy, muốn cười lại sợ tổn thương lòng tự trọng đáng thương của Thải Hồng Đường.

Hai giây sau.

Thải Hồng Đường rơi xuống đất, cả người đã gần như sụp đổ, toàn thân cô bắt đầu mặc hoa huyễn y, trong mắt không có ánh sáng, phỏng chừng chuẩn bị liều mạng.

“Còn muốn tới nữa không? “Lý Trình Di nói một câu, trong nháy mắt dừng lại động tác chuẩn bị chạy nước rút của cô.

…… “Anh!!!” Thải Hồng Đường sắc mặt đỏ bừng, cắn môi, không dám cử động nữa.

Cảm giác vừa rồi một màn kia, có thể là khoảng khắc sỉ nhục nhất kể từ khi mình sinh ra

“Đây chính là áo giáp sinh học phối hợp thần kinh, sinh ra năng lực thôi miên sinh vật đặc thù. “Lý Trình Di quơ quơ điện thoại di động, xóa ảnh chụp trước mặt cô.

“Thế nào? Cảm giác thế nào? “Hắn cười hỏi.

“Anh Trình Di, anh trở nên hư rồi. “Thải Hồng Đường hít sâu một hơi, cố gắng đè nén sự xấu hổ trong lòng.

Vừa rồi cô chỉ là quá mức xấu hổ, cho nên xúc động, trên thực tế cô rất rõ ràng, thực lực của mình cùng Lý Trình Di chênh lệch quá lớn.

Cô cũng luôn tôn trọng Lý Trình Di.

Chỉ là không ngờ thôi.

“Loại năng lực này. Rất quỷ dị, rất mạnh! “Cô bình tĩnh lại, nghiêm túc trả lời.

“Đúng vậy. Anh gọi năng lực này là hoa ngữ. “Lý Trình Di giải thích.

Hoa ngữ?

Đúng vậy. Đây là một loại kỹ thuật đặc thù mà anh có được từ Góc chết. Tựa như Hoa Huyễn Y trên người em, không phải lúc trước em nói em đạt tới cực hạn sao?”

“Đúng vậy. Chẳng lẽ em cũng có thể đạt được loại năng lực này? “Ánh mắt Thải Hồng Đường sáng lên, nhất thời thần sắc mơ hồ có chút cuồng nhiệt.

Trạng thái bị khống chế vừa rồi, làm cho cô hiểu rõ loại năng lực tên là Hoa Ngữ này khủng bố như thế nào.

Dưới tình huống cô có chuẩn bị, vẫn bị khống chế hai giây.

Đối với người bình thường mà nói, hai giây không tính là gì.

Nhưng đối với cao thủ cho dù chỉ là một binh sĩ tinh anh bình thường, hai giây này cũng khiến cho một người chết không có chỗ chôn.

“Em nói không sai. “Lý Trình Di gật đầu,” Tiếp theo, em cần lựa chọn”.

“Lựa chọn gì? “Thải Hồng Đường nghiêm túc hỏi.

Hoa ngữ có rất nhiều rất nhiều loại. Nếu em quyết định tiếp tục dung hợp Hoa ngữ châu, đột phá cực hạn, như vậy có thể tự mình lựa chọn một loại hoa ngữ, làm lộ tuyến bồi dưỡng cho mình. Hoa huyễn y cũng sẽ mạnh lên theo.

“Mạnh giống như anh hả!?

Đúng vậy.

Nghe vậy, hai mắt Thải Hồng Đường rõ ràng càng ngày càng sáng.

“Trả giá gì không? Không thể không trả giá chứ? “Cô nhanh chóng phản ứng lại.

“Một khi em lựa chọn dung hợp Hoa Ngữ Châu đột phá, đạt được sức mạnh siêu cường đồng thời cũng không cách nào thoát ly. “Lý Trình Di giải thích.

“Không thể thoát ly là có ý gì?”

Chính là cả đời cũng không thể giải trừ trói buộc với Hoa Ngữ Châu. Em phải biết rằng, Hoa Ngữ Châu, về bản chất, là cùng anh trói buộc cùng một chỗ. Là sản phẩm lấy áo giáp sinh học của anh làm hạch tâm.

Nói đến nước này, Lý Trình Di kỳ thật đã gần như nói rõ.

“Dùng khoa học kỹ thuật cũng không có biện pháp sao? “Thải Hồng Đường trầm mặc, hỏi.

“Không biết. Nhưng anh đoán rất khó, rất khó. “Lý Trình Di lắc đầu.

“Anh có thể khống chế Hoa Ngữ Châu thoát ly?”

“Phải. Nhưng nếu không cần thiết, anh sẽ không làm vậy. “Lý Trình Di nói,” Bởi vì, các em càng mạnh, anh cũng sẽ được lợi ở một mức độ nhất định, làm suy yếu các em, chính là làm suy yếu chính anh “Lý Trình Di nói.

“Hoa Ngữ Châu, thoát ly rồi sẽ xảy ra chuyện gì? “Thải Hồng Đường hỏi mấu chốt.

Lý Trình Di im lặng.

Thẳng đến mấy giây sau hắn mới chậm rãi mở miệng.

Sẽ chết.

Chương 499: Vĩnh viễn trói buộc

“Nói cách khác, chúng ta nếu như lựa chọn triệt để dung hợp đột phá, chính là vĩnh viễn cùng đại ca trói cùng một chỗ?

“Có thể hiểu như vậy”.

Vậy chúng ta có thể đạt được bao nhiêu sức mạnh?

“Anh không biết”.

“Không biết?”

“Bởi vì có quá nhiều loại hoa, các em có thể chọn loại khác với anh. “Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

“Cho nên, có thể trở nên rất mạnh rất mạnh trong thời gian ngắn? “Ánh mắt Thải Hồng Đường dần dần sáng ngời.

“Đúng”

“Vậy không cần phải nói. “Thải Hồng Đường kỳ thật đã không tin các loại chuyện ma quỷ của đại ca.

Liền vừa rồi loại năng lực cường khống quỷ dị kia, đã không phải là chuyện khoa học kỹ thuật có thể giải thích được.

Giải thích duy nhất, chính là bắt nguồn từ Góc chết.

Chỉ là bên ngoài bọc một tầng da khoa học kỹ thuật làm yểm hộ mà thôi.

Mà hiện tại, đại ca nguyện ý đem sức mạnh của phân cho bọn họ, để cho bọn họ cũng có thể ở Bên trong Góc chết tìm ra một con đường sống.

Thế thì còn nói được gì nữa?

“Em tin anh! “Thải Hồng Đường nghiêm túc nhìn chăm chú vào hai mắt Lý Trình Di.

“Vậy sao? “Lý Trình Di không tránh ánh mắt chăm chú của đối phương. Hy vọng em sẽ không hối hận.

“Hối hận cũng không có biện pháp. Ít nhất phải sống qua hai năm rồi nói sau. “Thải Hồng Đường nở nụ cười.

“Em nói không sai. Đã như vậy, tiếp theo, anh sẽ nói rõ cho em biết, hoa ngữ xác định như thế nào. “Lý Trình Di chuyển đề tài, trầm giọng nói.

“Hoa ngữ có liên quan đến hoa không?”

“Em biết hả?”

“Đại ca, anh cả ngày đi vòng quanh hoa, trong đoàn có ai không nhìn ra? “Thải Hồng Đường cười nhạo.

“Em đoán không sai. “Lý Trình Di cũng cười,” Mỗi một loại hoa, đều có hoa ngữ và hoa huyễn y độc nhất vô nhị.

“Mỗi loại hoa đều có? Thật đúng là đến từ hoa? “Thải Hồng Đường khiếp sợ.

“Đúng. Em có thể thử tiếp xúc với hoa, đi điều tra năng lực ngôn ngữ hoa khác nhau, dùng nó để lựa chọn năng lực mình cần, vừa ý nhất. Nhớ kỹ, em chỉ có một cơ hội. “Lý Trình Di dặn dò.

“Cái này cũng quá huyền ảo rồi!? “Thải Hồng Đường vẻ mặt chấn động nói.

Cô nhiều lần quan sát Lý Trình Di, xác định đại ca không nói đùa với cô, lúc này mới xác định lựa chọn hoa ngữ trong hoa là thật.

“Chính là như vậy. Em có thể ở chỗ này thử, cũng có thể sau khi trở về chậm rãi thử, anh đề nghị em cẩn thận lựa chọn hoa ngữ làm hoa chính. Điều này quyết định giới hạn phát triển tương lai của em. “Lý Trình Di cẩn thận dặn dò.

“Em đi thử xem! “Ánh mắt Thải Hồng Đường tỏa sáng, nhanh chóng hỏi làm thế nào để kích hoạt tin tức điều tra của Hoa Ngữ, cô lập tức xoay người bỏ chạy, chạy như điên về phía xa xa.

Không cần nghĩ cũng biết là đi tìm hoa có thể chạm vào.

Đáng tiếc trong sa mạc hiện tại thời tiết này nở hoa thật đúng là không nhiều lắm.

Lý Trình Di khẽ lắc đầu, xoay người trở về chỗ ở.

Rất nhanh, thời gian trôi qua, sáng sớm hôm sau.

Thải Hồng Đường cùng Long Môn Điếu hai ‘tỷ muội’ liền sáng sớm chạy tới gõ cửa phòng hắn.

Cốc cốc cốc!

Cốc cốc cốc!

Rắc một tiếng cửa mở ra.

“Chuyện gì” Lý Trình Di đang ngủ say, buổi tối nghiên cứu thật lâu dung hợp năng lực hoa ngữ sử dụng, còn dự định ngủ nhiều để nghỉ ngơi tinh thần, không nghĩ tới hai người này chưa đến bảy giờ đã chạy tới gõ cửa.

“Đại ca “Thải Hồng Đường mặc dù đeo hai túi mắt, nhưng ánh mắt lại sáng đến đáng sợ.

Đúng thế thật!

“Cái gì thật? “Lý Trình Di không còn gì để nói

“Những điều anh nói đều là sự thật! “Thải Hồng Đường một bước đi về phía trước, trong mắt phảng phất lóng lánh vô số tinh quang.

“Hoa Ngữ, Hoa Huyễn Y, đều là thần khí có thể sử dụng ở Góc chết!

Cứ như vậy, tỷ lệ sinh tồn của bọn họ sẽ tăng lên trên diện rộng!

Đây quả thực là biến hóa mang tính cách mạng đối với người Góc chết!

“Em thử rồi à? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Đúng nhưng chưa chắc! Chủng loại nơi này quá ít! “Thải Hồng Đường gật đầu, vẻ mặt hưng phấn.

“Đừng để lộ bí mật, tự mình từ từ tìm hiểu. “Lý Trình Di dặn dò.

“Biết!”

Long Môn Điếu một bên vẻ mặt mơ hồ, không biết bọn họ đang nói cái gì.

Chờ hai người nói xong, hắn mới vội vàng chen vào nói.

“Được rồi được rồi, Tập đoàn Noel bên kia phát tin tức, manh mối quyển sách Ghi chép là bọn họ phát hiện tại trung tâm ốc đạo Hắc Lộ tại sa mạc. Chúng ta nếu muốn đi tới Ốc đảo Hắc Lộ, cần trải qua bốn cửa ải.”

“Nhất định phải xông qua từng cửa ải, mới có thể đến Ốc đảo Hắc Lộ. Cho nên, hiện tại những người team Góc chết khác đại bộ phận đều xuất phát. Đại ca, Quỳnh An bên kia mời chúng ta tới bàn bạc một chút, hiện tại chúng ta phải làm như thế nào?”

“Xoẹt! Hắn tưởng là chơi game sao? Còn vượt qua cửa ải, chúng ta sẽ không bay thẳng vào? “Thải Hồng Đường khinh thường nói.

“Người của Noel nói trung tâm sa mạc là địa bàn của Sa đạo quân chén bạc, bay vào sẽ bị tên lửa bắn.”

“Sultan loạn như vậy sao? Quân chính phủ đâu? Một nhóm cướp lớn như vậy bọn họ không đi bao vây tiễu trừ!?

“Nơi này quả thật rất loạn, rất nhiều thế lực đều tự chiến đấu, chiếm cứ địa bàn. Phía chính phủ không khác mấy so với đại ca cầm đầu. Không giống Nghi quốc và Bạch Tinh chúng ta, đều là cục diện thống nhất. “Lý Trình Di nói.

“Vậy chúng ta làm sao bây giờ? “Thải Hồng Đường nhìn về phía hắn.

Vào đã rồi nói

Lý Trình Di để hai người vào cửa, sau đó ngồi xuống, mỗi người rót một ly nước.

“Những team khác đều bắt đầu xuất phát, Salinfa bên này ít nhất tới gần hai mươi team, còn có không ít người Góc chết riêng rẽ. Đại ca, chúng ta nếu không chuẩn bị sẽ không còn kịp rồi!”

“Đừng nóng vội. “Lý Trình Di cười cười,” Chúng ta sẽ đi, nhưng không phải vội vàng vọt lên phía trước.

Em hiểu rồi. Anh Di muốn chim sẻ vàng ở phía sau? “Thải Hồng Đường kịp phản ứng.

Chương 500: Đề phòng vạn nhất

Vậy thì không phải, để phòng ngừa vạn nhất sách ghi chép cũng giống như sách xanh, lấy được là có thể sử dụng, chúng ta không thể kéo dài khoảng cách. “Lý Trình Di trả lời.

Hắn muốn nói, là tình huống xung quanh.

Tình huống xung quanh? “Thải Hồng Đường như có điều suy nghĩ,” Không sai, quả thật có chút không đúng. Lúc trước tên côn đồ ở chỗ này náo loạn chuyện lớn như vậy, cứ tự nhiên lần này lại đây, bên này chính phủ đến bây giờ còn không có hành động với chúng ta, cho dù không hành động, ít nhất cũng nên có chút tiếp theo mới phải. Nhưng cho tới bây giờ đều rất yên tĩnh. Điều này có ý nghĩa gì? “Lý Trình Di hỏi.

Có nghĩa là, bọn họ rất có thể không vội. “Thải Hồng Đường trả lời.

“Hoặc là bọn họ bị chuyện khác ngăn cản, hoặc là, chính là chúng ta lần này muốn đi địa phương, cực kỳ nguy hiểm, bọn họ có lẽ đánh trước để cho chúng ta tiêu hao khí lực thực lực ý niệm, lại động thủ.” Lý Trình Di trả lời.

“Có đạo lý. “Lời này ngay cả Long Môn Điếu cũng có thể nghe hiểu.

Hai người không hẹn mà cùng gật đầu.

Vậy chúng ta phải làm như thế nào?

Chúng ta đi tìm manh mối của chúng ta trước. "Lý Trình Di giải thích," Manh mối của tập đoàn Noel tuyệt đối không thể bị người ta dễ dàng lấy được, xem tư thế này, bọn họ chẳng qua là muốn lợi dụng người Góc chết của chúng ta. Cho nên, chúng ta đi tìm bên Harness trước.

Sắc mặt Thải Hồng Đường khẽ biến, "Lúc trước bận rộn làm chuyện kia, quên cùng đại ca ngươi nói, vị trí của Harness, ngay tại sa mạc trung tâm khu vực ốc đảo Hắc Lộ!"

Địa điểm tập đoàn Noel đưa ra cũng là nơi đó. Xem ra không phải trùng hợp. "Lý Trình Di nhíu mày.

Chẳng lẽ tình báo của chúng ta bị tiết lộ? "Thải Hồng Đường thấp giọng nói.

Không thể nào, đến lúc đó nhìn kỹ sẽ biết. "Lý Trình Di nói.

……..

Thành phố Belgastine

Từng chiếc phi hành khí xa hoa dài hơn, chậm rãi đáp xuống phía trước tháp canh tín hiệu lớn nhất trong thành - tháp xanh.

Giữa tháp xanh, có một phòng tiệc xa hoa độc nhất vô nhị, chuyên cung cấp cho quan viên phú hào đứng đầu trong thành chiêu đãi khách quý sử dụng.

Lúc này Tập đoàn Noel chủ tịch Misdin, chính diện mỉm cười vào cửa, ngồi xuống.

Giống như anh ta, còn có còn lại tổng cộng năm vị bóng người.

Chủ tịch Hội đồng quản trị Tư bản Chí Thành- Hoàng Chí Hanh.

Giám đốc công nghệ của Đại Liên, Troy Dondith.

Thị trưởng Cabe Western

Phó thị trưởng Midland Xia.

Và người cuối cùng, Thiếu tướng Simon.

Sáu người ở đây, trong đó năm người, là người có quyền lực cao nhất khống chế toàn bộ Belgastine.

Nhân thủ thế lực của bọn họ, bao phủ kinh tế cùng quan trường, đủ để hình thành liên minh lợi ích khổng lồ tại toàn bộ thành thị cùng rất nhiều thành nhỏ xung quanh.

Mà lần này, hấp dẫn người Góc chết đến đây ốc đảo Hắc Lộ, chính là kế hoạch bọn họ bàn bạc

Tên kế hoạch: Hành động ốc đảo

Đợi đến khi mọi người ngồi xong.

Ánh đèn dần dần ảm đạm.

Giữa không trung, chợt hiện ra một màn hình 6 mặt lơ lửng thật lớn. Trên màn sáng rõ ràng hiện ra tất cả các nhóm người Góc chết ở Salinfa, đang từng bước bước đi tới con đường tiến vào Ốc đảo Hắc Lộ.

” Tổng cộng có 20 Team Góc chết tham dự cộng thêm với khoảng 100 người đi lẻ khác, số lượng thế này chỉ đủ miễn cưỡng dò đường. Tôi không cho rằng đám người điên thần kinh này có thể tiêu hao bao nhiêu lực lượng của Sa Đạo quân Cốc bạc.” Thị trưởng Cabe là người đàn ông râu ria tóc đó, lúc này đang vê vê râu, nhíu mày nhìn chăm chú màn sáng.

“Không nên xem thường bọn họ, đám người này cơ hồ đều là tử sĩ hung hãn không sợ chết. Căn cứ vào số liệu thống kê tâm lý trị liệu của thế giới, phần lớn người Góc chết đều hy vọng chết ở hiện thực, mà không phải sợ hãi chết ở Góc chết. Cho nên bọn họ thật sự vẫn rất có lực uy hiếp. “Misdin ôn hòa cười nói.

“Misdin, anh thật sự thả cái gì tại ốc đảo đấy?” Phó thị trưởng Midland là người con gái tóc vàng mắt xanh xinh đẹp, lúc này thoáng tò mò nhìn về phía bên này.

“Đương nhiên là thật nếu không làm sao có thể dẫn động nhiều người Góc chết như vậy tiến vào?“Misdin cười nói. Bất quá không cần lo lắng, bọn họ không lấy được phần thưởng cuối cùng.

“Anh thật sự không sợ bọn họ xông qua phong tỏa sa đạo? “Hoàng Chí Hanh cười lạnh.

“Không sao, sa đạo nếu như lưu không được bọn họ, không phải còn có chư vị đang ngồi đây sao?” “Đến lúc đó họng pháo hơi lệch một chút, diện tích bao phủ tên lửa hơi lớn một chút, chỉ cần nói bọn họ là chết dưới vũ khí của Sa đạo thì tốt rồi.”

Nói cách khác, từ đầu đến cuối, anh đều không có ý định thực hiện lời hứa? “Hoàng Chí Hanh nhướng mày hỏi.

“Không, tôi là một người rất tuân thủ cam kết tín nghĩa. “Misdin lắc đầu,” Chính là bởi vì tôi tuyệt đối sẽ tuân thủ, cho nên. Tôi sẽ không để cho bọn họ có khả năng thực hiện chuyện này.”

“Nghe nói lần này tên côn đồ kia cũng có thể tới?” Simon làm đại biểu quân bộ, đột nhiên lên tiếng.

“Không rõ lắm, nhưng có ba thành viên Khu vườn Vận mệnh của tên côn đồ tới. Can đảm thật ra rất lớn. “Misdin trả lời.

“Để đề phòng bọn họ chạy thoát, tôi quyết định phái người bắt ba người trước. “Simon trầm giọng nói.

“Ha ha. Tướng quân Simon ngược lại là tính toán tốt, tên côn đồ sau lưng có cả một hệ thống. Hiện tại hắn có thể so sánh với người cải tạo hoàn toàn. Các vị đang ngồi đây ai không biết? Bắt ba người kia, dùng để uy hiếp tên côn đồ, thu hoạch hệ thống kỹ thuật hoàn chỉnh. Đây chỉ sợ là chuyện mà tất cả mọi người muốn làm.” Hoàng Chí Hanh lần nữa xé rách lớp vỏ ngụy trang.

“Simon trầm mặc nhìn quanh mọi người, phát hiện tất cả mọi người ngầm hiểu, trên mặt không có chút nào ngoài ý muốn.

Tôi có thể lùi một bước, Lý Trình Di kia, phải giao cho tôi.

Chương 501: Đồ ngon cùng hưởng

“Đồ ngon thì phải cùng hưởng chứ. Tôi thích nhất những thứ thơm ngon thế này”Phó thị trưởng Midland mỉm cười nói.

“Thế thì tôi cần Quý Thắng Long. Mọi người nhớ bắt được người, không nên vội vã động thủ, trước thẩm vấn ra tin tình báo quan trọng, phân biệt so sánh, sau khi xác định chính xác, mới xử trí”. Mistin nhắc nhở.

“Cái này không cần anh nói. “Simon lạnh nhạt trả lời.

Lý Tưởng Hương của bọn họ nhiều lần bị Lý Trình Di phá hư sân thí nghiệm, lần này không lấy được chuỗi sản nghiệp kỹ thuật sau lưng tên côn đồ, thì công sức trước đó và tổn thất của bọn họ đổ xuống sông xuống biển”

“Như vậy, khi nào thì động thủ? “Misdin hỏi.

Chúng ta mỗi nhà phân ra một đội nhân mã, tập trung động thủ. “Simon nói. Đều dùng người cải tạo hoàn toàn, không đánh ký hiệu, tốc chiến tốc thắng, tránh lưu lại dấu vết.

Đồng ý.

Đồng ý.

“Cứ quyết định như vậy đi. “Simon trầm giọng nói.

Người cải tạo hoàn toàn, đối với người bình thường mà nói, giá cả cực kỳ đắt đỏ, nhưng đối với bọn họ những người độc quyền này không tính là gì.

Mà lần liên thủ này một hơi phái ra con số vượt quá hai con số, do hai cao thủ có thực lực tương đương với Chu Ngạn của Lý Tưởng Hương dẫn đội, tuyệt đối có thể đảm bảo, nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ.

…….

Vùng ngoại ô Salinfa.

Từng chiếc xe xếp thành hàng, đều tốc chạy vào sâu trong sa mạc.

Có xe chạy dựa vào bánh xe, nhưng có xe trực tiếp lơ lửng cách mặt đất một mét. Còn có thậm chỉ là xe đơn sơ.

Trong những chiếc xe này, phần lớn đều là người Góc chết thuê, để hoàn thành nhiệm vụ hoạt động lần này.

Ở giữa đoàn xe, bên trong hai chiếc xe buýt toàn thân sơn màu trắng.

Nguyên một đám toàn thân bao vây lấy màu vàng ngụy trang phục người cải tạo hoàn toàn, tựa như người bình thường đồng dạng, an tĩnh ngồi ở vị trí, chờ đợi mệnh lệnh đến.

Hai người dẫn đầu, là hai gã can tướng đắc lực nhất dưới trướng Simon: thượng úy Modmora, thiếu tá Henry.

Hai người cùng đám binh lính cải tạo hoàn toàn, trang phục bên ngoài cũng không quá lớn khác nhau, chỉ là ở trước ngực có thêm huân chương chim ưng màu trắng.

“Ba người Khu vườn Vận mệnh còn ở trong phòng khách sạn, không rời đi. “Henry nhìn thiết bị theo dõi trong xe, trầm giọng nói.

Chẳng lẽ ba người này là pháo hôi bọn họ cố ý phái tới thăm dò? “Modmora vuốt cằm suy nghĩ nói.

“Mặc kệ nói như thế nào, chấp hành nhiệm vụ chính là. “Henry bình tĩnh nói. Hy vọng bọn họ không phản kháng quá kịch liệt. Nếu không, ta sẽ cho bọn họ biết, cái gì gọi là tàn nhẫn!

Mọi người không lên tiếng nữa, tiếp tục chờ đợi.

Thời gian rất nhanh lại trôi qua nửa giờ.

“Những team Góc chết khác cũng sắp xuất phát, chỉ còn lại bọn họ. Ba người này thật đúng là bình tĩnh. “Henry cau mày nói.

“Thiếu tá, có thể hành động rồi. ” Modmora đề nghị.

“Hành động! “Henry hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên.

Lập tức cửa xe khách mở ra, từng đội binh lính xuống xe.

Những thứ này mặt ngoài là binh lính quân đội Sultan, kì thực đều là đến từ Lý Tưởng Hương, dù sao về kỹ thuật người cải tạo hoàn toàn, Lý Tưởng Hương có trình độ tiên tiến hơn Sultan.

Lúc này trong phòng khách sạn.

“Bọn họ rốt cục nhịn không được. “Thải Hồng Đường nâng kính mắt, trầm giọng nói.

Nhiều người như vậy, chúng ta có nên chạy trước không? “Long Môn Điếu cẩn thận nhìn hai người còn lại, thấp giọng hỏi.

“Chạy cái gì mà chạy? Để tôi giải quyết. “Thải Hồng Đường cầm vali màu bạc, đi về phía cửa.

“Động thủ thật ra là chuyện tốt, công kích bên ngoài dễ dàng hơn âm mưu ngầm. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

Hắn cũng đứng lên theo.

“Đi thôi, cùng đi xem. “Hắn mở va li hành lý của mình, từ đó nhấc trọng kiếm lục điện bọc trong vải đen lên.

Răng rắc.

Cửa phòng bị Thải Hồng Đường mở ra, cô đang muốn ra cửa.

Đột nhiên một tiếng rống giận từ ngoài cửa sổ truyền đến.

“Đám người này vừa nhìn liền không phải thứ tốt lành gì!!“một giọng nữ nóng nảy cho dù cách một tầng thủy tinh cách âm, cũng có thể nghe rõ ràng.

Ngôn ngữ Bạch Tinh có chút không rõ chữ, sau khi được tai nghe phiên dịch chuyển đổi, trở nên càng thêm mơ hồ.

Thải Hồng Đường sửng sốt, nhanh chóng mở cửa, xuống lầu.

Mới đi ra khỏi đại sảnh khách sạn, liền nhìn thấy một đám nam nữ cường tráng mặc trang phục màu trắng, đang đánh đập một đám người cải tạo trang phục tác chiến màu vàng.

Khi cô bước xuống, đúng lúc hai người cuối cùng, Henry và Modmola, bị một người phụ nữ tóc đuôi ngựa bạc và một thanh niên tóc đen cắt ngắn liên thủ trấn áp.

Bốn người đều dùng vũ khí ngắn, tốc độ ra tay cực nhanh, đặc biệt là người con gái tóc bạc đuôi ngựa, nhất cử nhất động quả thực như con khỉ nhảy nhót, trình độ mẫn cảm và nhanh nhẹn hoàn toàn nhanh hơn đối thủ một bậc.

Từ tốc độ xuất thủ có thể thấy được, cô hiển nhiên cũng là người cải tạo. Hơn nữa kỹ thuật chiến đấu cùng sức mạnh bộc phát, cũng cao hơn so với đối thủ.

Tít tít tít.

Bỗng nhiên trên tay người con gái sáng lên điểm xanh.

Hải Cảnh Bạo Liệt Quyền!

Cánh tay phải của cô giơ cao, đột nhiên đập xuống, mang theo một chuỗi tàn ảnh.

Vèo!

Trong phút chốc, nắm đấm của cô tách ra khỏi cổ tay và bắn ra, kết nối với một sợi dây thép, đập mạnh vào ngực Thiếu tá Henry với tốc độ bùng nổ khủng bố gấp nhiều lần tốc độ âm thanh.

Bùm!

Henry cả người sắc mặt kịch biến căn bản không có cách nào tránh né, bị một quyền nện trúng.

Thân thể hắn ta trong khoảnh khắc chia năm xẻ bảy nổ thành hơn mười khối phân tán.

Chương 502: Giải quyết toàn bộ

Bên kia, thanh niên tóc đen họ Vương cũng sắc mặt bất đắc dĩ, một đao lướt người Modmora.

Trong nháy mắt, anh ta liên tục xuất đao năm lần. Mỗi một lần đều là ôn khí bộc phát, kết hợp thân thể tiêm gien cường hóa, kết hợp áo giáp phụ trợ bộc phát lực.

Trong nháy mắt lực sát thương vượt qua ba tấn.

Ba tấn sức mạnh tập trung vào một điểm trên đầu của con dao ngắn đem đến một sức mạnh gần như không thể phá hủy.

Thi thể ngã xuống đất, tất cả điểm mấu chốt giữa ngực và bụng đều bị đâm ra một lỗ lớn.

Những người còn lại lúc này cũng toàn bộ bị giải quyết.

Cơ bản không có cá lọt lưới.

Thanh niên tóc đen bất đắc dĩ nhìn về phía người con gái tóc bạc dẫn đội.

Anh ta kỳ thật là không tán thành tới giao hảo Khu vườn Vận mệnh, bối cảnh team này tuy mạnh, nhưng nhìn qua phiền toái cũng rất nhiều, còn vừa đến đã đắc tội quân bộ chính phủ Sultan.

Bọn họ tranh đoạt quyển sách Ghi chép, đừng làm chuyện gì phức tạp lên?

Cần gì phải nhúng tay vào những chuyện phức tạp này.

Nhưng anh ta dù khuyên thế nào thì thủ lĩnh vẫn cố ý muốn làm, anh ta cũng không có cách nào, chỉ có thể làm theo.

Lúc này người con gái tóc bạc tóc đuôi ngựa cười to bốn tiếng, đi tới trước cửa đại sảnh khách sạn, nhìn 3 người Thải Hồng Đường đi ra.

Ba vị Khu vườn Vận mệnh, mấy người cũng quá không cẩn thận, đều bị người theo dõi còn không mau đi theo mọi người

“Đúng rồi, tôi là Arisa, là thủ lĩnh của team Hải Lang Bạch Tinh, lần trước tại sân bay mấy người vả vào mặt cái tên đàn ông ẻo lả đấy, tôi nhìn cũng thấy sảng khoái!”

Cô vươn tay về phía Thải Hồng Đường.

“Đến đến, làm quen một chút, mấy người ít người quá, cũng không kêu nhiều một chút, cho dù thực lực không tệ, buổi tối gác đêm cũng không đủ người!

Hành động tùy tiện của cô khiến người con trai họ Vương ở một bên trợn tròn mắt.

Anh ta không nghĩ rằng trên đời lại có loại ngốc chủ động gây phiền toái này!

Lại nhìn xung quanh những người khác, ngoại trừ anh ta, không một ai có ý kiến, đánh nhau còn chưa đã, còn đang ngứa tay.

Anh cúi đầu thở dài một tiếng. Cảm giác mình giống như bị cho ra rìa

Thải Hồng Đường cúi đầu nhìn bàn tay trước mặt mình, có chút không quyết định được.

Bộp.

Bàn tay to của Lý Trình Di thò ra từ bên cạnh cô, vững vàng cầm lấy tay Arisa.

Hai bàn tay to nắm chặt lấy nhau.

“Thật sự là rất cảm tạ mấy người! “Lý Trình Di bộ mặt cảm động, lắc lặc mạnh tay Arisa.

“Chúng tôi cũng chưa có kinh nghiệm, lần đầu đi ra hoạt động, không nghĩ tới vào ở khách sạn cao cấp, bọn họ còn dám động thủ đánh lén, quả thực là…”

Vẻ mặt hắn oán giận.

“Sultan là cái nơi mất dạy, lần sau mà mời tôi đến tôi chả thèm đặt mông đến” Arisa làm bộ mặt đồng cảm

Cô ghét bỏ quét mắt nhìn xung quanh khách sạn, nhân viên công tác và bảo vệ mang súng tránh xa.

Tiểu thư Arisa nói không sai! Lần này nhờ có chư vị Hải Lang ra tay tương trợ, nếu không team chúng tôi sợ là sẽ chịu thiệt thòi lớn. “Lý Trình Di một bộ cảm động.

“Vì cảm tạ mọi người xuất thủ tương trợ, tôi bên này thuê hai xe địa hình RV, vừa vặn mọi người cùng nhau dùng!”

“Xem ra không cần chúng ta ra tay. “Cách đó không xa, ba bóng người mặc trang phục tác chiến bó sát người màu đen chậm rãi tới gần.

Nơi ngực quần áo của ba người này, đều có ký hiệu ngôi sao màu lam.

Không ai khác chính là người của Ngôi sao Bờ Bắc.

Đi ở phía trước nhất, là trưởng team Lôi Sơn.

Là đại biểu cho phong cách bình tĩnh trong đoàn người Góc chết, Lôi Sơn cực ít khi sắc mặt kịch biến hay thay đổi cảm xúc dao động quá lớn. Cộng thêm anh ta dáng người cường

tráng, khuôn mặt tuấn lãng, tài sản cự phú, ở một quốc gia nhỏ như Sieta xem như là nhân vật nổi tiếng số một.

“Sao mấy người cũng tới? “Arisa liếc mắt nhìn lại, có chút nghi hoặc.

Thật ra cũng giống như các vị Hải Lang, là tôi mời mọi người tới. “Lý Trình Di đột nhiên lên tiếng.

“ ？ ？ ？ ！ ”

“ ！ ！ ！ ？ ”

Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu đều cả kinh.

Bọn họ còn tưởng rằng người ta là vừa vặn đi ngang qua, ra tay hỗ trợ, không nghĩ tới lại là đại ca chủ động mời tới?

Đại ca đây là lại định chơi trò gì?

“Nhưng xem ra không cần chúng ta hỗ trợ. “Lôi Sơn của Ngôi sao Bờ Bắc thản nhiên nói.

“Ba vị nguyện ý tới đây, coi như là nể mặt Lý mỗ. Sau này Lý mỗ tất có báo đáp. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Không có cách nào. “Anh thở dài nói,” Chủ yếu là tôi quá sợ hãi. Khi biết xung quanh lại có nhiều người định tập kích chúng tôi như vậy, tôi nhất thời nhịn không được, liền mặt dày hướng chư vị phát ra thỉnh cầu cứu viện.

Hắn thở dài một tiếng.

“Làm phiền mọi người nhiều như vậy, Lý Trình Di tôi xin lỗi mọi người trước. “Hắn cúi người thật sâu.

“Mọi người đến đây đều tốn tiền và trả giá, chúng tôi Khu vườn Vận mệnh chúng tôi sẵn sàng trả 10 triệu làm phí cảm ơn, cảm ơn mọi người đã cứu giúp.”

Phù.

Trong đám người ở đây, đặc biệt là hơn mười người của Hải Lang, khi nghe được số tiền, đều phát ra tiếng hít thở.

Bọn họ phần lớn là người cải tạo kết hợp tiêm thêm gien cường hóa, liên tục tiêu hao tiền tài rất nhiều, lúc này bất quá

là hơi chút ra tay, đánh nổ hai tên người cải tạo rác rưởi, lại có thể phân đến nhiều thù lao như vậy.

Ánh mắt phần lớn người Hải Lang nhìn Lý Trình Di trở nên khác hẳn.

Chương 503: Mục tiêu giống nhau

3 người của Ngôi sao Bờ Bắc đối với tiền lại không có cảm giác gì, bọn họ nguyện ý tới nơi này, tự nhiên cũng có nguyên nhân của bọn họ.

“Anh Lý thật khí phách. “Lôi Sơn bình tĩnh nói. Vừa lúc tất cả mọi người ở đây, nhân cơ hội này, không bằng thảo luận với nhau, lần này tập đoàn Noel của Sultan tổ chức hoạt động, rốt cuộc có mục đích gì.

Lôi Sơn huynh nói không sai, tất cả mọi người là vì truy tìm quyển sách Ghi chép, vì để tìm được manh mối hoàn toàn thoát khỏi Góc chết đầu mối. Mục tiêu của chúng ta là giống nhau. “Lý Trình Di nghiêm mặt nói. Ít nhất trước khi tìm được sách ghi chép, chúng ta không nên xung đột. Có thể chạy tới nơi này, nói vậy tuyệt đại bộ phận đều là tinh nhuệ. Mọi người hẳn là đều có thể nhìn ra thái độ của nơi này đối với chúng ta không tốt lắm”.

“Vừa nhắc tới cái này, Arisa liền tức giận, đống đồ lót của mình bị lục tung rồi vứt ra bừa bãi, bị sỉ nhục như vậy, cô cả đời đều nhớ rõ.

“Đúng vậy, những người Góc chết chúng ta bị bài xích, nếu như nội bộ chúng ta còn lẫn nhau đấu đá, chỉ sợ một team vốn có hi vọng có thể đi đến cuối cùng, cũng sẽ bị hao tổn mà diệt vong.” Lôi Sơn tương đối phối hợp lớn tiếng nói.

Ánh mắt anh ta và Lý Trình Di lướt qua giữa không trung, mơ hồ nhìn ra tâm tư đối phương.

‘Kỳ thật sức mạnh của chúng ta bổ sung cho nhau. “Lý Trình Di thành khẩn nói. “Team của chúng ta ở đây, tình báo và mạng lưới giao thiệp ít nhiều có chút ưu thế, nhưng thực lực lại quá mức yếu ớt. Mà Ngôi sao Bờ Bắc và Hải Lang hai đại team, thực lực vượt xa chúng ta, như vậy chúng ta hoàn toàn

có thể tiến hành bổ sung, kết hợp với nhau, đạt được ưu thế trong rất nhiều team Góc chết."

"."

"."

Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu bên cạnh sắc mặt đờ đẫn, cố nén nội tâm quay cuồng.

"Con mẹ nó, vãi cả chưởng với thực lực yếu ớt của đại ca. Anh hủy nhiều người cải tạo cao cấp của Lý Tưởng Hương và Tập đoàn Noel nhiều như vậy sao không nói thực lực yếu ớt?

"Anh Lý quá khách khí, chúng ta cũng là hi vọng giúp đỡ lẫn nhau, đi cùng nhau cũng không phải chỉ là bởi vì một lời mời của anh mà chúng tôi chủ động đến." Lôi Sơn nhấn mạnh.

Anh ta có thể nhìn ra ba người Lý Trình Di là có át chủ bài dựa vào, nhưng nếu muốn tranh đoạt quyển sách Ghi chép, ở đây ba cái team, team nào không át chủ bài?`

Chính là Arisa thoạt nhìn tùy tiện, ở sân bay bị người khi dễ, nếu có người thật sự cho rằng cô rất yếu, vậy thì cực kỳ sai lầm.

Có thể thành danh ở Bạch Tinh thì không phải là một cái hai team, mà là mấy chục đến cả trên trăm cái team.

Dưới tình huống như vậy, Hải Lang rất có khả năng là người có thực lực mạnh nhất trong ba team.

Nếu không sau khi bị ức hiếp ở sân bay, bọn họ nên hiểu được mình không có sức mạnh tham dự tranh đoạt quyển sách ghi chép lần này, mà nên chủ động dẹp đường trở về.

Suy nghĩ của Lôi Sơn cực kỳ rõ ràng.

Lý Trình Di cũng nhìn ra, Ngôi sao Bờ Bắc này tựa hồ cũng không dễ lừa gạt.

Nhưng sao đâu.

"Phía trước team đều đã xuất phát, chúng ta không bằng ba cái team sát nhập cùng nhau, vừa đi vừa nói chuyện thế nào?"

“Chúng tôi cũng vừa vặn không đủ xe! “Arisa cười lập tức đáp ứng.

Ba vị Khu vườn Vận mệnh yên tâm, có Hải Lang chúng tôi ở đây, hoàn cảnh xung quanh tuyệt đối an toàn!

“Nghe nói gần mục tiêu có cướp, có chúng tôi ở đây, tuyệt đối có thể cho nổ hết bọn chúng!”

“Thủ lĩnh chúng tôi thực lực siêu cường! Thể chất siêu cường! Cả đêm chỉ ngủ mười phút, ban ngày hoạt động liên tục mười giờ!

“Đúng vậy đúng vậy, lão đại nhân nhân xưng Ngân Bối Đại Mẫu! Ở Bạch Tinh tương đối nổi danh!

“Thôi mấy người ngậm miệng lại đi! “Arisa giậm chân một cái, đạp trên mặt cát.

Bùm!

Áp giáp ngoài tăng sức mạnh, một vòng lực lớn chấn động, nổ tung một cái hố nhỏ rộng nửa mét.

Như vậy cũng tốt, dù sao xe của chúng ta cũng còn thừa chỗ, vừa vặn mọi người cùng nhau chiếu cố. Ý các vị thế nào?”

“Đúng rồi, xe của chúng tôi cam đoan đủ lớn, bên trong có điều hòa đồ uống, còn có máy chơi game, hơn nữa trên đường còn có máy bay không người lái tự động xung quanh quét hình cảnh giới, hệ thống đa năng tùy thời bảo vệ xung quanh, có thể đại lượng tiết kiệm nhân lực.”

Xe thay vì nói là xe, không bằng nói là phi thuyền chở binh lính loại nhỏ lơ lửng.

Ở Sultan nơi này chính là một hàng hiếm lạ, giá tiền cực kỳ đắt đỏ không nói, không có quan hệ, còn không mượn được.

Nhưng Quỳnh An ở chỗ này, liền dễ dàng lấy được vài cái hàng thải của Bạch Tinh’

Một chiếc phi thuyền chở binh có thể chứa được 20 người.

Hai chiếc chính là bốn mươi người, ở đây bao trọn cũng dư dả.

Sau một phen giả mù sa mưa từ chối, người của ba team cùng lên phi thuyền vận binh.

Mẹ kiếp!

Arisa nhìn phi thuyền cao bằng ba tầng lầu, dài hơn mười mét màu trắng bạc', đối lập hẳn với loại xe việt dã cũ kỹ của mình. Đây chính là sự khác biệt giữa xe RV và ba bánh!

Thích!

"Đậu má nhiều đồ ăn như vậy! Đây là tới nghỉ dưỡng sao!?

"Chị mau tới ! Nơi này có rất nhiều máy chơi game! Lại còn có mạng của Bạch Tinh!

"Mẹ, con ở bên Sultan, em thế nào rồi? Có đái dầm hay không?"

Arisa bên này còn đang phấn khích, nhóm người Hải Lang đã đi lên bắt đầu hưởng thụ.

Về cơ bản, triết lý nhóm của họ là như vậy.

Trong sinh mệnh có hạn, muốn làm cái gì thì làm cái đó, sống thoải mái không gánh nặng.

Chương 504: Liên thủ

Bên kia thuyền.

Lôi Sơn Ngôi sao Bờ Bắc, mang theo hai đồng đội, cùng team Khu vườn Vận mệnh ở trên cùng một thuyền.

Thanh niên tóc đen họ Vương cũng ở chỗ này, làm quân sư của Team, anh ta phải qua lại hai nơi để làm đại não chỉ huy của team.

Ba người Trưởng team ngồi một mình trong một phòng đơn nhỏ trên phi thuyền. Nhìn bản đồ lơ lửng trong suốt chậm rãi chuyển động trên bàn.

Cơ bản có thể xác định, tập đoàn Noel không có ý định để chúng ta lấy được quyển sách ghi chép. "Lôi Sơn mở miệng.

'Đoán được điểm này tuyệt đối không ít, nhưng tất cả mọi người cho rằng mình có bản lĩnh có thể đối phó ám chiêu

trong đó. “Vương lãnh đạm nói, nếu đã nhập bọn, vậy thì tận khả năng đem cục diện chuyển thành có lợi cho team của mình mới được.

“Cho nên ba team chúng ta liên thủ, có thể gia tăng thực lực tổng thể để tiện ứng phó phiền toái. “Lý Trình Di gật đầu. Tôi có tin tức tường tận, là về đích đến của chúng ta, ốc đảo Hắc Lộ.

“Xin nói rõ” Vương nhanh chóng nghiêm túc. Cho dù từ bề ngoài hay là lời nói, anh ta hiển nhiên cũng là người Nghi quốc.

Một đám Sa đạo quân gọi là Sa đạo quân Cốc trắng chiếm Ốc đảo Hắc Lộ, cờ hiệu là Sa đạo quân Cốc bạc. Đám người này thực lực cực kỳ cường hãn. Quân đoàn bình thường của bọn họ thiên về sức mạnh, đối với cao thủ cường hóa gien như chúng ta mà nói, không tính là gì. Chỉ cần chú ý không bị vây và bị tập kết thì tốt. Nhưng vấn đề là sức mạnh cao nhất của bọn chúng. ” Lý Trình Di dừng một chút, “Chúng ta thật sự không có sức ứng phó, tự biết thực lực thấp, cho nên mới mời hai vị gia nhập.

“Cao cấp của bọn chúng mạnh bao nhiêu? “Lôi Sơn trầm giọng hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng có thể khiến tập đoàn Noel và quân đội Sultan bó tay, nhất định rất mạnh. “Lý Trình Di phân tích.

Những người cải tạo hoàn toàn rác rưởi kia, nhìn vật liệu và thiết kế rất giống như thành phẩm của Lý Tưởng Hương. Phỏng chừng bọn chúng cũng có tham dự. “Lôi Sơn nói.

“Có chút phiền toái, nếu như Lý Tưởng Hương bên kia phái ra người cải tạo hoàn toàn cấp bậc quân dụng ” Vương hiển nhiên cũng đối với Lý Tưởng Hương có hiểu biết.

Lôi Sơn nói: - Bất quá bọn chúng bị Cửu Nghi Nghi Quốc làm trọng thương, hiện tại phỏng chừng không phân ra được bao nhiêu sức mạnh. Chúng ta chủ yếu cần ứng đối, vẫn là Sa đạo quân Cốc bạc và Tập đoàn Noel.

…….

Tháp Xanh.

Sáu người có quyền lợi cao nhất vẫn hội tụ ở đây, quan sát đoạn video thực chiến mà Simon vừa gửi tới.

“Đây là hình ảnh cuối cùng người của ta gửi tới, người của Khu vườn Vận mệnh vận khí rất tốt, trước khi động thủ, người của Hải Lang và Ngôi sao Bờ Bắc hội hợp lại, giúp bọn họ giải quyết bộ đội tập kích của chúng ta.” Simon trầm giọng nói.

“Không nghĩ tới những người này còn có chút thực lực. “Thị trưởng Cabe vuốt cằm hứng thú nói.

“Người Bạch Tinh, có chút át chủ bài rất bình thường.” phó thị trưởng Midland trả lời, “Mấu chốt là, những người cải tạo hoàn toàn này tất cả đều là vật liệu kém cỏi chế thành, không có một người cải tạo tử tế ra tay sao?”

Cô ta vừa nói ra lời này, lập tức mấy người ở đây đều không lên tiếng.

Người cải tạo hoàn toàn, cũng không phải là những vật liệu kém cỏi mà có thể so sánh.

Chi phí sửa chữa đều khiến ai cũng phải đau mề

“Xem ra những người Góc chết này có chút thực lực, mọi người vẫn là ít nhiều xuất ra chút thành ý, nếu không ai cũng đừng nghĩ lấy được bộ hệ thống mới kia.” Phó thị trưởng Midland cười nói.

“Tập đoàn Noel am hiểu nhất khoa học kỹ thuật sinh học, mấy người chi bằng đưa ra thành ý trước làm mồi nhử như thế nào?”

“Không vội, 3 người Khu vườn Vận mệnh, dựa vào sức chiến đấu của hai team còn lại, nhưng theo càng tới gần ốc đảo, nội bộ bọn chúng sẽ càng lục đục. Chúng ta có thể chờ một chút” Misdin mặt mỉm cười.

“Nói không sai, vẫn là dựa theo kế hoạch ban đầu tiến hành. Bọn họ ôm nhau hiển nhiên cũng ý thức được ngoài nhóm Sa đạo quân còn có uy hiếp khác, hiện tại phải xem tìm kiếm thời cơ như thế nào. “Hoàng Chí Hanh lãnh đạm nói.

‘Vậy chờ một chút. “Simon trầm mặc, cũng trả lời. Trước tiên tôi bảo bên Sarin quan sát ngay tại chỗ.

Trong kế hoạch ốc đảo, ngoại trừ người cải tạo hoàn toàn pháo hôi lúc trước, ở đây chân chính dựa vào, vẫn là do các đại tinh nhuệ phối hợp tạo thành tiểu đội Bọ cạp.

Tiểu đội này tổng cộng sáu người, phân biệt đến từ 6 bên của Tháp Xanh.

Trong đó Sarin mạnh nhất, là người cải tạo thí nghiệm dưới trướng Simon.

So với những người trước kia, nhóm Bọ Cạp mới là đội đặc chủng mạnh nhất.

Simon có niềm tin mãnh liệt vào họ.

Nghe nói ở Nghi Quốc, tên côn đồ đã đánh bại Đầu lâu trắng và một giám đốc của Tập đoàn Noel.

Cho nên anh ta mới hao tâm tổn trí lấy được Sarin từ bên trong tổ chức.

Nếu như nói Đầu Lâu trắng là sức mạnh cường đại đủ để một người trấn áp một thành phố tại Nghi Quốc .

Như vậy trong tiểu đội Bọ cạp, mỗi người đều có thể dễ dàng giải quyết mấy Đầu lâu trắng.

Bọn họ có phòng thí nghiệm người cải tạo, có loại chiến sĩ thân kinh bách chiến đứng đầu phối hợp với áo giáp ngoài cùng dược vật gien cao cấp.

Có thể nói, ngoại trừ bản thân mọi người ở đây, tiểu đội Bọ cạp cơ bản chính là mũi đao mạnh nhất bên ngoài của bọn họ.

Chương 505: Tiểu đội bọ cạp

Sa mạc Gilgira.

Cát vàng cuồn cuộn liên miên đến cuối tầm nhìn, đem thiên địa liền thành một thể.

Đoàn xe do người Góc chết tạo thành cùng phi hành khí tầng trời thấp, đang chia làm từng khối, tốc độ cao nhất hướng về phía ốc đảo Hắc Lộ chạy nước rút.

Giống như hơi chậm một chút liền không theo kịp, sẽ bị người khác cướp đi. Tổng số mới hơn hai trăm người Góc chết, phân tán ở trong sa mạc khổng lồ, tựa như vài giọt nước dung nhập trong biển rộng, không chút thu hút.

Ngoại trừ Khu vườn Vận mệnh, Hải Lang, Ngôi sao Bờ Bắc Bắc team cuối cùng, trong số team còn lại có team Không tâm thể, Tinh Hồng chiến chùy, Thiên Kỵ Sĩ

Bọn họ đồng thời cũng là team có nhân số nhiều nhất, lúc này ba team đều lấy bản thân làm trung tâm, cũng kết thành ba liên minh Góc chết.

Hiển nhiên người thông minh không phải chỉ có đám người Lý Trình Di, chỉ là mọi người lựa chọn khác nhau.

Xông lên phía trước nhất, là team hơn ba mươi người tên là Không Tâm Thể.

Họ là đội có số lượng người chết đông nhất. Cũng từ Bạch Tinh.

Trong đó mỗi người kém cỏi nhất cũng là tiêm một mũi tiêm gien cường hóa, hơn nữa trên người ít nhiều đều có modul cải tạo.

Người Góc chết sau khi biết mạng mình không còn bao lâu, có một số người sẽ dốc hết tất cả, toàn bộ tài sản dùng để cường đại thực lực của mình.

Không tâm thể chính là như thế.

Trưởng team của bọn họ, là người da trắng râu quai nón cường tráng tên là Barty.

Lúc này Barty đang đứng trên một chiếc phi hành khí tầng thấp, nhìn ra sa mạc ở phía xa.

Không ai có thể ngăn cản ta lấy được quyển sách Ghi chép! Sa đạo quân cho ta xem các em có phẩm chất gì.

Tác phong của Barty thuộc team Không tâm thể trước sau như một - - điên cuồng!

Đại ca, cách mười lăm km có phản ứng điện từ mạnh! Hẳn là có máy móc cỡ lớn vận hành. "Trợ thủ Lena thưởng thức khẩu pháo một tay cỡ lớn trong tay, thờ ơ nói.

"Người lúc trước phái đi đàm phán thương lượng đâu? "Barty hỏi.

Bọn họ tuy rằng điên cuồng, nhưng không phải ngốc, cho nên ngay từ đầu liền phái người đi đàm phán với Sa đạo quân, nếu như có thể trực tiếp lấy được quyển sách Ghi chép, không cần xung đột, vậy thì tốt nhất.

Đơn giản chính là trao đổi lợi ích mà thôi

"Chỉ có chiếc đầu đã trở lại. "Lena thản nhiên nói.

Số lượng Sa đạo chén bạc ước chừng hơn ba vạn người, nghe nói sau lưng bọn họ cũng có thế lực thần bí ủng hộ, người mạnh nhất tên là hệ thống Sa Chu. Lần này ngược lại muốn xem Sa Chu mạnh bao nhiêu!

"Đến rồi. "Lena ngẩng đầu nhìn về phía trước xa xa.

Trong cát vàng bay tán loạn, trên cồn cát cách đoàn xe bọn họ ước chừng một km, đang có từng người cao lớn khoác áo bào trắng chậm rãi đi ra.

Một người cầm đầu, đầu tóc vàng rực rỡ xõa tung vai, mặt đeo mặt nạ màu vàng, áo choàng màu trắng bay phấp phới rung động, trên hai vai có nút tròn màu vàng sáng làm trang trí. Vừa nhìn đã khác với những người còn lại.

"Một trong tứ đại bạch ngân của Sa đạo sao? "Barty nhận ra đối phương

"Chuẩn bị! "Anh ta giơ tay phải lên.

Phốc phốc phốc phốc!!

Không đợi mọi người trong Không tâm thể có phản ứng, đột ngột, từng luồng cự ảnh màu vàng từ dưới đất nhào ra, mang theo mảng lớn cát bụi, đánh về phía mọi người ở đây.

Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Rất nhanh, hơn 50 sinh vật không biết là gì trong vòng ngắn ngủi hơn 10 giây đánh lén, đánh ngã quá nửa số người Không tâm thể.

Đạn bắn, bom nổ tung, từng tầng tạp âm nương theo ánh lửa không ngừng nổ tan.

Vài phút sau.

Trưởng team Barty cùng Lena, mang theo năm người cuối cùng tốc độ cao nhất nhằm phía đám người Sa đạo.

Xung quanh người bọn họ không ngừng kích động tầng tầng gợn sóng vô hình, đó là máy phát lực trường bị đạn trùng kích, đánh ra dao động rất nhỏ.

Năm người này không ngờ tất cả đều có máy phát lực trường cấp bốn!

“Giết! “Barty tròng mắt đỏ lên, một đao chém đứt một con sinh vật khổng lồ màu vàng như thằn lằn nhào tới, toàn thân lực trường bị máu phun nhuộm đỏ.

Toàn bộ cơ thể anh ta phồng lên nhanh chóng, và một lượng lớn các tác nhân được tiêm tự động vào các mô-đun trong cơ thể để tăng cường sức mạnh của chúng.

Các mô-đun của áo giáp cũng bắt đầu bùng nổ toàn năng.

Xì!

Trong phút chốc, kim quang chợt lóe.

Người đàn ông tóc vàng đeo mặt nạ vàng một tay cầm con dao, gạt máu trên thân dao, đi qua phía sau Barty.

“

Đàn ông giết sạch, phụ nữ lưu lại mang về tế lễ. “m thanh hắn bình tĩnh nói.

Thân thể Barty chậm rãi gãy thành hai đoạn sau lưng.

Lúc này đám người Lena thấy tình thế không ổn, vội vàng xoay người muốn chạy.

Nhưng dưới cát, mấy chục con thằn lằn khổng lồ xé cát bay ra, vây quanh bọn họ.

Giữa không trung từng chiếc trực thăng cũng nhắm vào mấy người.

Toàn trường chiến đấu chỉ kéo dài mười phút, đã kết thúc.

Quá nhanh!

Trong phi thuyền vận binh.

Thải Hồng Đường ngồi trước đài điều khiển, sắc mặt ngưng trọng nhìn băng ghi hình tình báo bên Quỳnh An truyền tới.

Lý Trình Di, Lôi Sơn, Vương, đều ở đây, sắc mặt đều rất khó coi.

Trên băng ghi hình, hoàn chỉnh ghi lại quá trình team Không tâm thể bị tiêu diệt toàn diện.

"Sa đạo quân Cốc bạc thế lực cực kỳ mạnh, điểm ấy không thể nghi ngờ, nhưng tại sao, bọn họ tại sao ngay cả đàm phán cũng không muốn, trực tiếp liền đơn phương động thủ?"

Vương lạnh lùng nói: - Bởi vì chúng ta quá yếu. Ai đàm phán với mấy con kiến ven đường?

Đoạn phim kết thúc quá nhanh. Nhưng ta đã từng giao thủ với Barty của Không tâm thể, tên kia thực lực rất mạnh. Chỉ yếu hơn tôi một chút. "Lôi Sơn nghiêm nghị nói.

Chương 506: Kết thúc chóng vánh

"Anh ta dùng chính là serial Đại Địa trang phục quân dụng cải tạo, thuộc về người cải tạo hoàn toàn cấp 5" Vương nhìn hắn một cái

"Đúng, anh phán đoán không sai, đúng là bộ đồ mammut trọng giáp serial Đại Địa cấp 5. Nhưng có phải là loại max level hay không hay là bản đơn giản hóa. Bên trong hệ thống Người cải tạo, người cải tạo hoàn toàn cũng không phải hệ thống hoàn

mỹ mạnh nhất, chân chính đơn binh mạnh nhất, vẫn phải xem bộ đồ cao tần của người cải tạo. Người cải tạo hoàn toàn chủ yếu là bảo mệnh cực mạnh, nhưng so với người cải tạo thuần túy, vẫn có độ trễ.” Lôi Sơn gật đầu.

“Mạo muội hỏi một câu, chúng ta Nghi quốc bên này chủ thể là Vũ khí bay, hệ thống người cải tạo đến cùng là chuyện gì xảy ra?

“Rất đơn giản, hệ thống trang phục cải tạo, là kỹ thuật hạch tâm của mỗi thành phố tự tuần hoàn. Bình thường một thành phố tự tuần hoàn, đều sẽ có chuỗi ngành nghề độc đáo thuộc về mình, đây là hệ thống người cải tạo, ở Nghi Quốc chính là hệ thống đồng bộ chiến thuật vũ khí bay.” Lôi Sơn giải thích.

Những thứ này hiển nhiên đều là tri thức bí ẩn mà người bình thường không tiếp xúc được, trên mạng cũng rất khó tra được.

“Mà ở trên quốc tế, trang phục hệ thống người cải tạo, bình thường dựa theo sức chiến đấu tổng hợp để đánh giá, được chia làm các đẳng cấp khác nhau

Như cấp 1, tương đương so với đám rác rưởi tập kích chúng ta lúc trước.

Cấp 2, chính là trang phục Báo Xích Tuyến thường thấy nhất trong hệ thống đại địa.

Vậy lực trường cấp bốn cao cấp nhất thuộc loại đẳng cấp nào? “Lý Trình Di hỏi.

Đương nhiên là Cấp 4 mới có thể phối hợp với tứ lực trường cấp 4. Cậu không phát hiện đẳng cấp này tiêu chuẩn, kỳ thật là tương ứng sao? “Lôi Sơn nói,”

Cấp 5, cơ bản là tương ứng với đẳng cấp quân dụng chuyên nghiệp. Không phải người bình thường có thể dùng tiền chạm đến.

“Nói cách khác, sức mạnh tầng lớp cao cấp của Sa đạo, đã vượt xa thực lực người cải tạo cấp 5?”

“Đúng” Lôi Sơn gật đầu, “Xem cấp độ của người tóc vàng kia, tốc độ thể hiện trong băng ghi hình, tương đương là cấp sáu,

cộng thêm vũ khí một đao liền phá vỡ lực trường cấp năm, là một tên rất khó giải quyết.”

“Nếu như chúng ta gặp phải những quái vật dưới lòng đất kia thì sao?”, Vương lên tiếng hỏi.

Trong thuyền vừa vặn có máy cảm ứng xuyên thấu sóng chấn động, coi như rada nhắm ngay dưới đất, trước thử xem. “Lôi Sơn đề nghị.

Không thể không nói anh ta hiện tại cũng có chút may mắn, cùng Khu vườn Vận mệnh bên này liên hợp, team này yếu thì yếu, nhưng chuẩn bị là thật đầy đủ.

Trong phi thuyền chở binh cái gì cũng có.

Bùm!

Vừa dứt lời.

Đột nhiên xa xa phía trước truyền đến một trận nổ lớn.

Ánh lửa đỏ thẫm thổi ra một mảng lớn sóng nhiệt, xa xa cuồn cuộn nổi lên cát bụi cọ rửa đến bề ngoài màu trắng bạc của hai chiếc phi thuyền vận binh.

Mọi người xuống thuyền, chuẩn bị động thủ!

Xuống thuyền cảnh giới!

Địch tập kích!

Trong nháy mắt, Lý Trình Di, Lôi Sơn, Vương, ba người đồng thời phát ra mệnh lệnh.

Cửa khoang rộng thùng thình của phi thuyền vận binh tự động mở ra, người Góc chết nhao nhao nhảy ra, chân vừa mới đứng vững.

Xung quanh cát liền phốc phốc lao ra từng luồng bóng vàng.

Một con giống như thằn lằn màu vàng thân dài hơn năm mét động tác nhanh chóng đánh về phía từng Người Góc chết.

Tạch tạch tạch!

Xung quanh phi thuyền vận binh bắn như mưa, vô số đạn pháo bắn ra bắn tung tóe lên người thằn lằn khổng lồ nhưng chỉ có

thể làm nó bị thương chứ không bắn chết

“Uy lực của đạn không đủ . Thượng Chấn Đãng Đao! “Arisa rống giận một tiếng, trên người toàn bộ áo giáp thiết giáp màu xám hiện lên từng khối vằn màu lam.

Tốc độ của cô cực nhanh, hai tay cầm đao, chém một con thằn lằn khổng lồ thành hai đoạn.

Nhưng thằn lằn khổng lồ xung quanh thật sự quá nhiều, căn bản không kịp trợ giúp.

Chỉ là hơn mười giây, liền có ba người bị thằn lằn khổng lồ nhào ngã trên mặt đất, ăn tươi nuốt sống.

Bùm!

Một người rống giận ôm một con thằn lằn khổng lồ lao ra ngoài hơn mười thước, thân thể mặc áo giáp ầm ầm nổ tung.

Anh ta tự nổ tung.

Quả cầu lửa đường kính mấy mét thoáng cái nổ tung, phóng ra một lượng lớn sóng xung kích đẩy phi thuyền vận binh ra xa hơn mười mét.

Hơn mười con thằn lằn khổng lồ xung quanh trong nháy mắt bị nổ tung.

Mẹ kiếp! “Arisa phẫn nộ, cơ hồ là một đao một đầu thằn lằn khổng lồ, điên cuồng chém giết nhanh hơn.

Ong!

Cách đó không xa, một chiếc trực thăng nhanh chóng tới gần, trên thân máy bay có một khẩu pháo máy nhắm vào phi thuyền.

Vèo!

Một luồng hỏa tiễn bay ra, chính giữa trực thăng.

Ầm ầm một tiếng nổ vang, trực thăng nổ thành quả cầu lửa, xoay tròn rơi xuống đất.

Bên cạnh phi thuyền vận binh, người đàn ông đeo kính của Ngôi sao Bờ Bắc buông ống phóng tên lửa cá nhân xuống.

Lúc này Lôi Sơn, Vương, Thải Hồng Đường đều lao ra hỗ trợ.

Ba người tốc độ cực nhanh thanh lý một con thằn lằn khổng lồ.

Mà ngay tại phương hướng tất cả mọi người không chú ý tới.

Một hình người khoác áo choàng màu trắng mơ hồ, hai vai có nút tròn màu vàng đang lặng lẽ không tiếng động dọc theo phi thuyền vận binh hướng cửa khoang đi đến.

Không bao lâu, hình người lặng lẽ tiến vào cửa khoang, giống như trôi nổi, không có lưu lại bất kỳ dấu chân nào.

Hắn ta phảng phất đối với phi thuyền vận binh cực kỳ quen thuộc, thẳng tắp liền hướng đến phòng chỉ huy chỗ Lý Trình Di.

Trong phòng chỉ huy, Lý Trình Di cầm súng lục nhỏ chuẩn bị trở về thay đồ, sau khi ấn nút điều khiển hỏa lực tự động, hắn xoay người đang muốn rời đi.

Bỗng nhiên trên mặt hắn hiện ra vẻ hoảng sợ, nhìn trong phòng chỉ huy, trống rỗng xuất hiện ở phía sau hắn một người áo bào trắng cao lớn.

Chương 507: Bởi vì các ngươi quá yếu

“Tại sao hệ thống kiểm soát không có bất kỳ cảnh cáo nào!?” hắn không tự chủ được lui về phía sau một bước, lưng tựa ở trên mặt bàn điều khiển.

“Bởi vì các ngươi quá yếu thôi , ta chỉ là yên lặng đi vào như vậy, không ai ngăn cản ta.

Người áo bào trắng cũng đeo mặt nạ màu vàng, một tay cầm một thanh loan đao màu vàng. Hình thể của anh ta so với người còn lại trong video lúc trước hơi gầy một chút.

“Anh… anh muốn làm gì? “Lý Trình Di căng thẳng đến nghiến răng.

Rất nhiều người đều đang suy đoán, hệ thống cải tạo đằng sau các ngươi rốt cuộc ở đâu, chúng ta Ốc đảo Hắc Lộ cũng rất tò mò, cho nên.” Người áo trắng tiến lên một bước. Anh đừng

ngụy trang nữa được không? Thân là một diễn viên, chỉ nhìn diễn xuất sứt sẹo của anh tôi đã muốn ói"

"Sứt sẹo!? "Lý Trình Di mở to hai mắt, hàm răng run rẩy dừng lại

"Thật sự rất sứt sẹo sao?"

"Đúng. "Người áo bào trắng thở dài.

Lý Trình Di nghe vậy, nhíu mày.

"Vì sao? Tôi hẳn là biểu diễn rất chân thật mà?"

Bởi vì logic. Trong số người Góc chết quả thật cũng có người nhát gan, nhưng có thể tới nơi này, không nên sợ hãi thành như vậy. Cậu biểu diễn quả thật rất tốt, nhưng logic cơ bản không hợp lý. "Người áo bào trắng nói.

"Thì ra là thế" Lý Trình Di lộ ra vẻ giật mình, "Nhưng anh đã biết tôi ngụy trang, vì sao còn dám một mình tới đây?"

"Cậu cảm thấy thế nào? "Người áo bào trắng nở nụ cười.

Mọi người đều biết tôi đang ngụy trang, mọi người đều biết ngụy trang là để bảo vệ chính mình.

Lý Trình Di cười nói, "Nhưng anh có nghĩ thật ra tôi không ngụy trang cho mình mà là vì người khác không?

"Cậu rất tự tin. "Người áo bào trắng vỗ tay. "Cái gì gọi là ngụy trang cho người khác?"

Bởi vì.

Lý Trình Di giơ tay trái lên, một thanh trường kiếm màu vàng nhanh chóng ngưng tụ, hiện lên.

"Sợ hãi có thể lây nhiễm."

Trong phút chốc bóng tối lóe lên.

Xoẹt!

Người áo bào trắng toàn thân cứng đờ, chậm rãi cúi đầu.

"Làm sao, làm sao như thế được!!?" hắn ta là người cải tạo kim kền kền Sa Chu Hoàng Kim cấp 5 cơ mà!!

Làm sao như thế được

Vô thanh vô tức, thân thể hắn ta từ đầu hướng eo, nứt ra một đường chéo rõ ràng.

Mình chết rồi sao?

Trong nháy mắt cuối cùng, người áo bào trắng bỗng nhiên hiểu được.

Hắn nghĩ tới Lý Trình Di có thể sẽ có thực lực không tệ, nhưng hắn không nghĩ tới chính là thực lực của đối phương, lại kinh khủng như vậy!

Tuyệt vọng, rung động, thống khổ, khó hiểu.

Cảm xúc nặng nề nhanh chóng trào ra, sau đó lại phai nhạt trong thống khổ kịch liệt, biến mất.

Bùm.

Thi thể quỳ xuống bổ nhào về phía trước, máu loãng chậm rãi chảy xuôi trên mặt đất.

“A Long. “Lý Trình Di tiếc hận nhìn thi thể trên mặt đất,” Đến xử lý đi”.

Long Môn Điếu từ trong góc cẩn thận từng li từng tí đi ra, đá đá thi thể trên mặt đất.

“Tên này quá yếu, thoáng cái đã chết”.

“Đúng vậy, chắc là bia đỡ đạn chỉ biết làm màu. Mau xử lý đi. “Lý Trình Di gật đầu đồng ý.

Đại ca yên tâm, đánh nhau em không được, nhưng việc này em chuyên nghiệp! “Long Môn Điếu cười hắc hắc nói.

Rất nhanh hắn ta liền kéo thi thể vào phòng, bắt đầu thu thập chiến lợi phẩm.

trong phòng có một cái hòm phân giải, có thể đem thi thể ném vào, sau khi phân giải, biến thành phế liệu ném ra ngoài.

Dù sao trong sa mạc mênh mông vô bờ, tùy tiện ném chút đồ cũng không ai phát hiện.

…….

Trong sảnh chỉ huy.

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào đám người Góc chết không ngừng chém giết bên ngoài. Kim sắc hỏa quyển xung quanh chậm rãi nhạt đi. Đó là dị tượng vừa rồi khi sử dụng Lưỡi dao Thiên Mệnh.

Thải Hồng Đường lúc này rõ ràng so với lúc trước thích ứng rất nhiều, mặc Hoa Huyễn Y, tốc độ sức mạnh đều tăng cường sức mạnh thật lớn, ở trên cát xê dịch, động tác cực kỳ nhanh nhẹn.

Phối hợp với Hải Lang chuẩn bị dao cắt tần số cao, cận chiến cơ bản chỉ cần hơn mười giây là có thể giải quyết một con thằn lằn khổng lồ.

Nhưng thằn lằn khổng lồ quá nhiều.

Ba team bọn họ cộng lại cũng gần hai mươi người. Đối mặt với hai ba trăm con thằn lằn khổng lồ, căn bản là cục diện bị vây công.

“Những con thằn lằn khổng lồ này không thể nào là tự nhiên hình thành, cường độ huyết nhục như vậy, rõ ràng là là được cải tạo gen.”

Lý Trình Di nhớ lại tư liệu Sultan đã xem qua.

Sultan bên này bởi vì hỗn loạn, chính phủ vô năng, quân phiệt cát cứ, cho nên mạng người như cỏ rác, cực kỳ thích hợp một ít thí nghiệm sinh hóa.

Trong đó công nghệ sinh học lại do Tập đoàn Noel đứng đầu, ở toàn bộ Sultan đều không ai sánh kịp.

Lý Trình Di cứ như vậy lẳng lặng ngồi ở trong sảnh chỉ huy, thông qua hệ thống điều khiển hỏa lực của thân tàu, đến phụ trợ mọi người đánh chết thằn lằn khổng lồ.

Thỉnh thoảng thời khắc mấu chốt, hắn sẽ dùng hoa ngữ, ẩn nấp trong phạm vi, khống chế cứu người Góc chết.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Con thằn lằn khổng lồ cuối cùng bị đâm thủng đầu, rơi xuống đất.

Arisa thở hổn hển, tản ra bộ giáp áo giáp màu xanh, lộ ra khuôn mặt bên trong.

Cả người cô ướt đẫm mồ hôi quần áo, ngay cả chức năng tản nhiệt hút mồ hôi của áo giáp cũng không kịp bài trừ.

Ba đội chết mất bốn người.

Đều là thành viên trong đội Hải Lang.

Với tư cách lần này phái tới tinh nhuệ đứng đầu, bọn họ làm sao không nghĩ tới, lúc này mới bắt đầu, liền gặp phải nguy hiểm lớn như vậy.

Trang bị mà bọn họ tự cho là cường hãn ở trước mặt thằn lằn khổng lồ, lại bị xé rách vài cái.

Chương 508: Chết là một loại hạnh phúc

"Đem người chôn ngay tại chỗ đi. "Arisa lúc này tựa như thay đổi thành người khác.

"Người Góc chết chết ở hiện thực, có lẽ cũng là một loại hạnh phúc. "Cô đi tới trước mặt một thi thể bị cào nát, lấy một vật đánh dấu từ trên người thi thể xuống làm vật nhận dạng thi thể.

"Thủ lĩnh, xem ra lần này thật sự không giống với lúc trước. "Vương đi tới bên cạnh cô.

"Đúng vậy. "Arisa ánh mắt bình tĩnh, phảng phất sâu trong mơ hồ nổi lên một cỗ lửa.

"Nếu như tôi chết, cậu chính là thủ lĩnh kế tiếp. Nhớ kỹ?

"Thế còn tôi thì sao?" Vương hỏi.

"Đó là chuyện của cậu. Tôi cũng không phải mẹ cậu. "Arisa không kiên nhẫn nói. Xoay người, cô một lần nữa lên phi thuyền vận binh.

Những người còn lại của Hải Lang cũng chỉ hơi thương cảm một chút, liền rất nhanh khôi phục bình thường. Nên đã ăn uống ngay được, giống như người vừa mới chết không phải là người của bọn họ.

Chỉ là Thải Hồng Đường cùng nhau lên thuyền phát hiện, bọn họ đem tín vật đại biểu của mấy người chết trước đó, đều mang theo trên người.

Đó dường như là một truyền thống của họ.

“Thật sự là team có ý chí kiên cường ” Lôi Sơn cùng cũng nhìn thấy một màn như vậy, thần sắc khẽ nhúc nhích.

“Có thể tới nơi này, hoặc là kẻ điên không biết tự lượng sức mình, hoặc là cường giả đã sớm có chuẩn bị. Tất cả mọi người đều có chuẩn bị tâm lý đầy đủ. “Lý Trình Di thở dài.

“Cũng đúng. “Lôi Sơn gật đầu.

‘Chúng ta phải tăng tốc, tranh thủ trong vòng hai ngày tới đích. Tốc chiến tốc thắng. Sa mạc này có thể ẩn giấu rất nhiều nguy hiểm. “Lý Trình Di nhắc nhở.

“Con đường tình báo của các anh có tin tức gì mới không? “Lôi Sơn nhíu mày.

“Đúng là có một ít. “Lý Trình Di quả thật nhận được một ít tư liệu về Sa đạo từ Quỳnh An.

Team Góc chết phía trước đều bị Sa đạo tập kích, những thằn lằn khổng lồ này hẳn là công cụ của bọn chúng. Người chết không ít. Tôi hoài nghi bọn họ đang sàng lọc. “Hắn trầm giọng nói.

“Sàng lọc. “Lôi Sơn im lặng.

“Hoặc là nói thăm dò cũng được, nếu như chúng ta quá yếu, bọn họ tự nhiên sẽ không nói nhảm với chúng ta, nếu như thực lực chúng ta đầy đủ, bọn họ có lẽ là một loại thái độ khác.”

Mục đích của hắn là trực tiếp tìm Harness. Mà hiện tại, manh mối của Harness và quyển sách ghi chép, đều đánh dấu ở ốc đảo Hắc Lộ.

Trung tâm trung tâm của Sa đạo kia, là yếu địa mấu chốt nhất.

“Như vậy, các anh có lòng tin đi qua đoạn đường này không? “Lôi Sơn thăm dò nhìn về phía Lý Trình Di.

Mới xuất phát cửa thứ nhất, đã gặp phải loại phiền toái Thằn lằn khổng lồ này. Kế tiếp không cần nghĩ cũng biết khẳng định càng nguy hiểm".

"Không tiếp tục đi, sớm muộn gì chúng ta cũng không sống nổi. "Lý Trình Di thở dài," Thật ra, tôi có một chủ ý tốt hơn".

"Ồ? Nói thử xem. "Lôi Sơn bất động thanh sắc hỏi.

"Anh Lôi Sơn, người có thể tới Sultan, tuyệt đại bộ phận đều là nhân vật đã trải qua không ít sinh tử, không sợ gian nguy, ý chí kiên định muốn sống trong cái chết. "Lý Trình Di nghiêm túc nói.

"Cá thể như vậy, tùy tiện một người ở trong quân đội, đó cũng là nhân vật tinh nhuệ. Nhưng ở chỗ này, bọn họ sẽ bởi vì trang bị chênh lệch, rèn luyện không đủ, mà chết oan uổng trong sa mạc. Cho nên."

"Cho nên, Anh Lý là muốn, tận khả năng đem tất cả mọi người tụ tập cùng một chỗ? Nghe nói Khu vườn Vận mệnh tại Nghi Quốc mở một công ty tên là Minh Viễn. Chính là cố gắng nâng cao tỉ lệ sống sót của người bên trong Góc chết?"

"Là như vậy. Người Góc chết như chúng ta bị xã hội bài xích, bị người nhà buông bỏ, có thể dựa vào, ngoại trừ chính mình, cũng chỉ có đồng loại. Đã như vậy tại sao chúng ta không tự mình đoàn kết lại?"

"Cho dù Góc chết bất cứ lúc nào cũng có thể kéo chúng ta vào, cho dù chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể đột nhiên biến mất, chết ở nơi nào đó, nhưng ít nhất chúng ta đã cố gắng!

Những lời này của hắn, hơi làm cho Lôi Sơn cảm động.

Người có thể thành lập team, kỳ thật phần lớn đều là ý nghĩ này. Mà người có can đảm truy tìm manh mối thoát khỏi Góc chết, lại càng là người có nghị lực lớn chí hướng.

"Như vậy, anh làm sao phân biệt được phần tử bất an trong team? Dù sao kẻ điên và tinh nhuệ, nhiều khi rất khó phân biệt. "Lôi Sơn hỏi.

"Người nếu như không phải bị ép đến tuyệt địa, lại có ai nguyện ý liều mạng làm người điên?"

“Nói hay lắm! “Vương từ phía sau đi vào phòng chỉ huy. Kỳ thật trưởng team của chúng tôi cũng từng có ý nghĩ như vậy, nhưng anh ta mới thực thi được một nửa, đã chết trong Góc chết. Cho nên điều đầu tiên chúng ta phải cam đoan, chính là sống càng lâu càng tốt”.

“Sống được càng lâu, lại có ai dám tuyệt đối cam đoan, chính mình đối mặt Góc chết có thể sống lâu?”

Đúng vậy, nếu bản thân trưởng team là nhân tố không ổn định, một đoàn thể sẽ không có sức tập hợp “Vương gật đầu.

“Vậy thì dựa vào chế độ. Thu nạp người có cùng quan niệm, sau đó tập hợp sức mạnh, duy trì quy tắc vòng chết. “Lý Trình Di nói.

“Hơn nữa” hai mắt hắn hơi nheo lại, “Trong người Góc chết, có không ít người đều có đủ loại thiên phú, có lẽ, sẽ có một ngày, sẽ xuất hiện một người có thể sống ở Góc chết thời gian dài cũng nói không chừng.”

Chương 509: Cướp đoạt quyển sách Ghi chép

Ngay khi người Góc chết liều mạng xông về ốc đảo Hắc Lộ, cướp đoạt sách ghi chép.

Nội thành Salinfa

Trước mặt một tòa nhà đổ nát.

Mặt trời lặn chiếu nghiêng, kéo bóng người thật dài.

Cậu bé Phan n lẳng lặng đứng ở ven đường, nhìn mẹ quỳ gối trong đống đổ nát, che mặt khóc.

Mặt trời rất nóng, nhưng lúc này trái tim bọn họ lại cực lạnh.

Nửa tháng trước một lần quân phiệt xung đột quy mô nhỏ, dẫn đến nội thành Salinfa bị mười mấy quả tên lửa bắn nhầm.

Trong đó có một tòa nhà bị đánh bom nhầm, chính là nhà của ông ngoại cậu.

Sau khi bọn họ đến bên này, làm thế nào cũng không liên lạc được với người nhà, kết quả tìm được địa chỉ, mới phát hiện, ngôi nhà trước kia đã hoàn toàn biến mất.

“Nói không chừng mình còn có thể là người sống lâu nhất trong nhà. “Trong lòng Phan n hiện lên ý niệm này.

Những người bình thường khác, lại không có một người nào sống lâu hơn cậu.

Cậu lẳng lặng ôm tro cốt của bố, đứng ở bên đống đổ nát, cứ như vậy nhìn mẹ đang khóc.

Xin hỏi, cậu tên Phan n sao?

Bỗng nhiên một giọng nữ dịu dàng bay tới sau lưng cậu.

Phan n im lặng quay đầu, nhìn thấy một cô gái xinh đẹp tóc vàng rực rỡ, chậm rãi đến gần mình.

Cô mặc âu phục nữ sĩ màu đen đơn giản, trong mắt mang theo một tia tiếc hận cùng đồng tình.

“Chị là ai?” Phan n hỏi.

“Còn nhớ ảo thuật gia đã nói chuyện với cậu trên máy bay không? “Cô gái nhẹ giọng hỏi.

“?? “Phan n mở to hai mắt. Cậu làm sao có thể không nhớ rõ, ảo thuật gia thần bí, khiến cậu cũng không phân biệt được đó là ảo thuật.

“Xem ra em còn nhớ “Người con gái đi tới bên cạnh cậu, cùng nhìn chăm chú phế tích trước mắt.

“Là anh ấy bảo chị đến tìm em.”

“Tại sao?”, Phan n hỏi.

“Em muốn cứu mẹ em không?” cô gái hỏi lại.

“Chị có thể giúp em? “Ánh mắt Phan n sáng lên một tia hy vọng. Mẹ là bệnh nan y, phỏng chừng cũng sống không được bao lâu.

Hơn nữa cậu cũng là người Góc chết, có lẽ không bao lâu nữa, cũng sẽ đi cùng người nhà.

Vốn cậu đã từ bỏ hy vọng.

Nhưng người trước mắt này lại nói.

“Phan n. “Cô gái nhẹ giọng nói,” Em biết không? Trên thế giới này, người với người không giống nhau.

“Đúng vậy. Cho nên, mẹ em mới mắc bệnh nan y, cho nên ba em mới chết trận. Cho nên ông bà ngoại em mới ở nhà cũng bị tên lửa bắn chết. “Phan n bình tĩnh trả lời.

“Cái này cho em “Cô gái lấy ra một cái tai nghe, đưa cho Phan n. Nếu em muốn biết vì sao em bất hạnh như vậy, có lẽ chị có thể cho em đáp án. Phan n nhìn trong lòng bàn tay đối phương, màu đen chỉ có tai nghe cỡ hạt đậu, không do dự, nhận lấy, nhẹ nhàng nhét vào trong tai phải”.

“Chúc em may mắn. “Cô gái tóc vàng xoay người, chậm rãi rời đi.

Trong tai nghe truyền ra tiếng rít rất nhỏ, nhưng rất nhanh liền rõ ràng.

“Xin chào, Phan n. “Giọng nói của Lý Trình Di truyền ra. “Em có thể gọi tôi là pháp sư.”

“Em không muốn mẹ chết. “Phan n bình tĩnh nói,” Cho nên, em có thể làm gì cho mẹ?”

Thế giới này thật tàn nhẫn. Cậu đã sớm hiểu được đạo lý này.

Bố thường xuyên nói cho cậu biết, một người muốn có được, nhất định phải trả giá.

“Em rất hiểu chuyện.” Lý Trình Di thở dài, “Tôi có thể giúp em chữa bệnh cho mẹ, kéo dài thời gian sinh tồn. Nếu thật sự trị không hết, tôi có thể giúp em dùng kỹ thuật đông lạnh, đem mẹ em đóng băng tiến vào ngủ đông, chờ sau này kỹ thuật chữa bệnh mạnh hơn, có thể chữa khỏi loại bệnh này, lại rã đông trị liệu.”

“Vậy em có thể làm gì?” Phan n hỏi.

Lý Trình Di nói: “Em đặc biệt, Phan n.” Trên đời này, mỗi người đều khác nhau. Vậy tại sao, tại sao thế giới lại cho người ta năng lực thiên phú khác nhau? Em có nghĩ tới điều này không?”

“…” Vấn đề này đối với một cậu bé mới tám tuổi, hiển nhiên có chút thâm ảo.

“Ông trời cho em năng lực đặc thù, kỳ thật là vì cho em ở thế giới này, làm ra chuyện em nên làm.”

“Em không hiểu. Em nên làm gì? “Phan n không thể hiểu được.

Phan n.

Giọng Lý Trình Di thâm trầm.

Năng lực của em, thiên phú của em, có lẽ là tia sáng duy nhất có thể tìm được hy vọng cuối cùng.

Ở Góc chết, em có thể vượt qua tất cả mọi người, vượt qua tất cả, tìm được ánh sáng có tỷ lệ sinh tồn lớn nhất.

“Em không hiểu anh đang nói gì.” Phan n có chút chần chờ.

“Đến làm việc cho anh đi. “Lý Trình Di nói. Đổi lại anh giúp em chữa bệnh cho mẹ em”.

Được.

Đoàn người Góc chết không ngừng đi về phía trước.

Từng đợt thằn lằn khổng lồ thỉnh thoảng từ dưới cát chui ra, đánh lén.

Ngay từ đầu mọi người còn không thế nào thích ứng, càng về sau, mọi người chậm rãi học được như thế nào cách đối phó có hiệu quả nhất, không hề luống cuống tay chân, giải quyết xong từng đợt thằn lằn khổng lồ.

Mà lúc này, hơn hai trăm người Góc chết, chỉ còn lại khoảng 110 người.

Nhưng bộ phận còn lại cơ hồ đều là tinh nhuệ tuyệt đối, thực lực yếu đều bị đào thải.

Qua một ngày, sáng sớm ngày thứ 3, khoảng cách ốc đảo còn có hai trăm dặm.

Rốt cục, một đợt tập kích mới lại đến.

Đại đội Sa đạo quân, lái xe cát và thủy phi cơ, trực thăng, tập kích về phía đoàn thể người Góc chết.

Bùm!

Đạn pháo khổng lồ nổ tung gần phi thuyền chở binh, bắn lên một mảng lớn sóng cát.

Chương 510: Hướng về Sa đạo quân

“Xuống thuyền! Bộ hành xung phong! “Lôi Sơn tham gia quân ngũ, lúc này tiếp nhận quyền chỉ huy của mọi người lớn tiếng ra lệnh.

“Phân tán trận hình, đi về phía trước đi về phía trước!”

Anh ta gào thét trên nhóm chat. Chính mình toàn thân bao trùm lên áo giáp tím đen, trong nháy mắt từ một người bình thường, biến thành người cao 2,5m, trên đầu có một cây ăng ten dài nhỏ như quái nhân thiết giáp.

Đây rõ ràng không phải là hệ thống thương mại, mà là một loại thử nghiệm tùy chỉnh nào đó.

Mọi người Góc chết phân tán ra, từng người mặc trang bị chống đạn, giơ lên lá chắn chống đạn, điên cuồng chạy nước rút về hướng Sa đạo quân.

Từng luồng đạn pháo nổ tung giữa bọn họ, thỉnh thoảng lại có người bị lực nổ cực lớn làm tung bay.

Nhưng như vậy nổ tung, rất nhanh liền hiệu quả không lớn.

Bởi vì nhân số giảm đến một cái cực hạn, Người Góc chết còn lại tốc độ đều cực nhanh.

Trong đó Lôi Sơn và Vương, Arisa, càng lấy tốc độ tiếp cận tốc độ âm thanh nhanh chóng xông về phía trận địa Sa đạo quân.

Ba người sau lưng phun ra hỏa diễm, cực nhanh vọt vào Trận địa Sa đạo quân, bắt đầu cận thân xung phong. Làm rối loạn trận hình.

Thải Hồng Đường hoàn toàn theo không kịp tốc độ, chỉ có thể ở phía sau ôm súng máy không ngừng bắn phá, yểm hộ.

Trận đại chiến tập kích này, ước chừng đánh hơn nửa giờ.

Cuối cùng lấy Sa đạo quân bị tiêu diệt toàn bộ, người Góc chết tử thương hơn phân nửa.

“Thật là. Quá tàn khốc. “Lý Trình Di thở dài, đi tới bên cạnh một thi thể bị nổ thành một nửa, đưa tay nhẹ nhàng khép mắt lại.

“Hoàn hảo chính là, chúng ta đều còn sống.” Arisa kéo lấy một cái tay bị gãy, một tay đốt điếu thuốc, rít một hơi.

Sa đạo bên trong không phải không có cao thủ, một chỉ huy từ trong đám người đánh lén, dùng súng bắn tỉa khiến một bàn tay của cô nổ tung.

May mà súng máy hạng nặng của Thải Hồng Đường kịp thời bắn phá, Lý Trình Di khống chế vũ khí bay, bay qua cứu cô.

Hải Lang còn lại ba người. Ngôi sao Bờ Bắc thật lợi hại, một người không thay đổi, Khu vườn Vận mệnh cũng vậy. Arisa quét mắt nhìn hai đội còn lại.

Nhưng cô không có gì oán hận, bởi vì lúc này đây, hai team còn lại giết người không ít hơn bọn họ.

Chuyên gia vũ khí bay ở trên chiến trường hiệu suất cực cao, Lý Trình Di một ý niệm liền có thể chém chết vài binh lính.

Mấu chốt hai trọng pháo cũng là hắn hủy diệt.

Mà Lôi Sơn lại xông lên phía trước nhất, trở thành tấm khiên cứng rắn nhất của bọn họ.

Áo giáp của anh ta phối hợp với máy phát lực trường cấp năm, lực phòng ngự rất mạnh. Trừ phi bị trọng pháo liên tục tập hỏa, nếu không căn bản không ai có thể phá vỡ trang bị của hắn.

“Nói cho cùng, vẫn là quá nghèo” Vương nói ra điều mấu chốt.

Lý Trình Di và Lôi Sơn đều có lực phòng hộ, hơn nữa tính cơ động cũng mạnh, cho nên không có việc gì.

Những người khác của Hải Lang thì khác.

“Còn tiếp tục không? “Lý Trình Di hỏi.

“Sắp tới rồi, vì sao không tiếp tục? “Arisa hỏi ngược lại.

Chúng ta bên này gặp phải bất quá là tiểu đội đặc chủng, đánh nữa có nguy cơ hết người”Lôi Sơn nói.

“Anh muốn nói cái gì? “Vương nghe ra ý tứ trong đó.

“Ta muốn nói, kế tiếp, nên mọi người đều tự phân tán. Tập trung cùng một chỗ, kết quả sẽ chỉ là lấy trứng chọi đá. Nhưng nếu phân tán ngụy trang, thừa dịp Sa đạo cùng quân địch khác giao chiến thì lẻn vào đánh, cơ hội liền lớn hơn rất nhiều.” Lôi Sơn nói.

“Liên hệ với trưởng team người Góc chết của team khác đi. “Vương đề nghị. Cho dù là phân tán, nhưng chúng ta nhất định phải có một kế hoạch phối hợp hoàn chỉnh, nếu không nhiều người hơn nữa cũng là một mảnh cát vụn, không có khả năng tiến vào ốc đảo tìm được mục tiêu”.

Kế tiếp là tất cả trưởng team của người Góc chết còn sống sót họp.

Lý Trình Di không ra mặt, mà lấy lý do thân thể không khỏe, để Thải Hồng Đường ra mặt tham dự.

Người Góc chết bắt đầu đoàn kết lại, mục đích của hắn cũng bước đầu đạt được.

Hắn cần chính là Người Góc chết có thể ngưng tụ thành một cỗ sức mạnh, về phần ai tới dẫn đầu, đều không trọng yếu.

Điều quan trọng là họ đủ hấp dẫn để tập trung mọi ánh mắt bên ngoài nhìn vào quá khứ. Để lại một hạt giống cho tương lai

Thế là đủ rồi.

Sau khi trao đổi phương thức liên lạc với nhau.

Đêm đó, mọi người lập ra kế hoạch đặc biệt lẻn vào ốc đảo.

Chính diện đối kháng quân đội, bọn họ khẳng định không thắng được, nhưng nếu là một tác chiến đặc chủng.

Trang bị đắt tiền hoàn mỹ của các cấp cao Người Góc chết, điều này cho bọn họ ưu thế cực lớn.

Sau khi dựa vào lớp phủ tàng hình quang học được cung cấp bởi một nhóm gọi là Skyknight.

Người Góc chết phân biệt từ ba phương hướng, áp sát ốc đảo.

Căn cứ vào mục tiêu tập đoàn Noel đưa ra, quyển sách ghi chép nằm trong phòng triển lãm bảo vật ở trung tâm ốc đảo. Được những tên Sa đạo quân này đem ra trưng bày như bảo vật quý hiếm. Ngoại hình là một quyển sách màu lam nhạt, bên trong là giấy trắng với những ký tự kỳ lạ, nếu nhìn thấy quyển nào tương tự đều mang về.

Khi Lôi Sơn dặn dò hai thành viên của mình, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Khu vườn Vận mệnh.

Hải Lang nơi đó coi như rõ như ban ngày, nhưng 3 người Khu vườn Vận mệnh, khiến cho anh ta có chút không rõ tâm tư.

Lần này ba team bọn họ vẫn cùng nhau hợp tác tập kích, phụ trách một phương hướng.

Thân là chuyên gia vũ khí bay Lý Trình Di được sắp xếp ở hậu phương lớn, mà Thải Hồng Đường thì được phân đến tiền tuyến tiếp ứng.

Ban đêm trong sa mạc, ánh trăng như lụa bạc, đắp một tầng chăn mỏng lên cồn cát liên miên.

Nhiệt độ không khí so với ban ngày cũng lạnh hơn rất nhiều, người của ba team đều tách ra, dựa theo phương hướng đã thương lượng xong cùng nhau tới gần ốc đảo.

Chương 511: Trở lại thời đại nguyên thủy

“Có dùng cái đó không? Lôi Sơn. “Đàn ông đeo kính Ngôi sao Bờ Bắc đột nhiên hỏi.

“Dùng đi. Nhớ phát tín hiệu trước một phút. “Lôi Sơn trầm mặc, đồng ý.

“Đáng tiếc, chỉ lấy được một phát, nếu nhiều hơn mấy cái, ốc đảo này chỉ trong nháy mắt trở lại thời đại nguyên thủy.” Người đàn ông đeo kính mắt cười nói.

Cách đó không xa, dưới một cồn cát khác.

Hải Lang còn lại mấy người, đang an tĩnh ngồi trên cát, chờ đợi thời cơ.

“Các anh em ngụy trang thành thương đội đều đến sao? “Vương thấp giọng hỏi.

“Đều đến rồi. “Arisa gật đầu.

Sa đạo quả thật không tiếp xúc nhiều với bên ngoài, nhưng bọn họ cuối cùng cần vật tư sinh hoạt, cho nên thương đội tất nhiên sẽ có.

Bọn họ chính là thông qua con đường thương đội, đến phái người lẻn vào trong đó.

Hôm nay chính là thời điểm nội ứng ngoại hợp.

Bọn họ không phải đến tấn công ốc đảo, mà là lấy được sách ghi chép rồi rời đi.

Đến cửa ải cuối cùng này, mọi người xem như đều dựa vào bản lĩnh, bắt đầu mục tiêu cướp đoạt.

“Còn bao nhiêu thời gian?” Vương hỏi.

“Năm phút. “Một thành viên trả lời.

Đoán chừng không ai có thể nghĩ tới, cửa nguy hiểm nhất, đối với chúng ta mà nói, ngược lại là cửa nhẹ nhàng nhất. “Một thành viên khác thả lỏng nói.

“Cũng không biết Khu vườn Vận mệnh và Ngôi sao Bờ Bắc có chuẩn bị gì. “Vương cau mày nói.

Ngay khi hai đội bọn họ, đều đang ẩn núp, chờ đợi thời cơ lẻn vào.

Trên một bãi cát xa hơn.

Lý Trình Di, Thải Hồng Đường, Long Môn Điếu, ba người đều tự ngồi trên mặt đất, hình tam giác.

“Đường Đường, chuẩn bị xong chưa? “Lý Trình Di nhìn về phía Thải Hồng Đường.

“Ừ, bố trí xong rồi, nhưng chúng ta thật sự không đi vào sao? “Thải Hồng Đường vẫn có chút tiếc hận.

“Rõ ràng đã đi đến đích, còn kém một bước cuối cùng. Sao đột nhiên lại bỏ cuộc?”

Không vào. “Lý Trình Di cười cười. Hai người thật sự cho rằng Sa đạo sẽ yếu như vậy sao? Chỉ phái ra ít nhân thủ như vậy đối phó chúng ta?”

“Khẳng định không có khả năng, nhưng bọn họ chủ lực hẳn là đang phòng bị n chính phủ Sultacùng Tập đoàn Noel, chúng ta chỉ là nhân vật nhỏ, không đáng phân ra đại bộ đội. Đây không phải rất bình thường sao?” Thải Hồng Đường đáp

‘Đúng vậy. Nghe có vẻ không thành vấn đề. Nhưng hai người không cảm thấy, đoạn đường này đi tới đây, có chút quá đơn giản sao? “Lý Trình Di nói.

“Quả thật, có chút. “Long Môn Điếu nhẹ giọng nói. Cho dù người Góc chết chúng ta tinh nhuệ, nhưng Sa đạo mấy vạn người, đó là thế lực ngay cả chính phủ cũng không có biện pháp, không thể chỉ có chút sức mạnh này.

“Cho nên, khả năng lớn nhất là bọn họ đem chủ lực giấu đi. “Lý Trình Di nói.

“Giấu đi? Giấu ở đâu? “Thải Hồng Đường kinh ngạc.

“Đối với Sa đạo mà nói, chúng ta cùng Quyển sách Ghi chép, đều đối với bọn chúng không coi là gì cả, bọn chúng chân chính kiêng kị, là chính phủ Sultan quan phủ cùng Tập đoàn Noel.”

Chính phủ và tập đoàn Noel chắc chắn sẽ tấn công khi chúng ta vào thành phố. Hơn nữa, bên trong Người Góc chết chúng ta, khẳng định có nội ứng của Chính phủ Sultan cùng Tập đoàn Noel! Thậm chí cũng có thể có nội ứng của Sa đạo quân”.

Lý Trình Di nói.

Những nội bộ này sẽ chủ động phối hợp với quân đội bên ngoài.

“Nói như vậy. Có lẽ, thành phố ốc đảo này rất có thể là cạm bẫy của hai bên! “Thải Hồng Đường kịp phản ứng.

“Dù sao, rõ ràng có thể nhìn ra tự thân thực lực không đủ, lại còn dám mạo hiểm đến đây, hiện tại Team Góc chết, đều tuyệt đối có sức mạnh át chủ bài.”

“Như vậy, bọn họ lấy đâu ra sức mạnh lớn như vậy? Lý Trình Di cười nói.

“Nếu như trong bọn họ có một bộ phận người, trực tiếp cùng Sa đạo ước định, phối hợp hành động sau liền có thể lấy được quyển sách Ghi chép” Long Môn Điếu cũng rốt cục hiểu, hít vào một hơi khí lạnh.

Quá âm mưu

Sa đạo quân bày ra cạm bẫy ý đồ đưa chính phủ Sultan cùng chủ lực của tập đoàn Noel một mẻ bắt hết.

Mà phía chính phủ và tập đoàn Noel thì lấy Góc chết làm mồi nhử, nói không chừng còn muốn lợi dụng người Góc chết từ bên trong làm suy yếu ốc đảo, một lưới làm cả mẻ.

Hai bên nhất định đều có rất nhiều tính toán.

“Quá âm mưu. “Hắn cảm thấy đầu óc mình sắp nổ tung rồi.

“Cho nên, việc chúng ta phải làm chính là chờ đợi. “Lý Trình Di nhìn chằm chằm đèn đuốc sáng ngời trên ốc đảo Hắc Lộ ở phía xa xa.

“Chờ tới khi nào? “Thải Hồng Đường hỏi.

Đợi đến cuối cùng ra mặt, thu dọn tàn cục. “Lý Trình Di trả lời.

“Sách ghi chép anh muốn, tinh nhuệ trong người Góc chết, anh cũng muốn.

Mặt khác, hắn còn dự định toàn lực thử xem sức mạnh hiện tại của mình, tới cấp độ nào.

Chỉ có khi người khác không coi hắn làm cường giả, mới là thời khắc tốt nhất để kết thúc cục diện.

“Lát nữa anh sẽ ra tay tập kích, cướp đoạt quyển sách Ghi chép, hai người ở đây tiếp ứng. “Hắn dặn dò.

“Đại ca, vạn nhất có địch nhân tới thì làm sao? “Long Môn Điếu nhịn không được hỏi.

“Anh sẽ tận lực giết sạch tất cả những người nhìn thấy mình. “Lý Trình Di trả lời.

“Nhưng vạn nhất chúng ta vẫn bị phát hiện. Làm sao bây giờ? “m thanh Long Môn Điếu có chút run rẩy.

“Cậu có thể chết một có giá trị một chút. “Lý Trình Di vỗ vỗ vai hắn.

Không phải chứ?

‘Muốn T6 không? Chị mày còn mấy quả “Thải Hồng Đường ở một bên móc ra quả bom.

“Nghe lời chị mày không sai đâu, dùng bom là tiện nhất, quân địch chết cũng nhanh mà mình còn chết nhanh hơn”.

“Nếu như gặp phải cường địch, mày còn có thể bảo vệ tôn nghiêm cuối cùng, mày cũng không muốn bị người bắt đi rồi thông đít chứ”

Chương 512: Lạnh lẽo

Sa mạc vào ban đêm lạnh lẽo và khô ráo.

Mây dày lên, che khuất ánh sáng của các vì sao.

Lý Trình Di không tiếng động đi lại trên cát. Hoa Lân Y Tiết mao Phi Liêm gần như hòa làm một thể với đêm tối.

Mỗi một bước là một nguy hiểm rình rập.

Tốc độ chớp nhoáng một giây mười mét, làm cho hắn cơ hồ không thể bị người ta bắt được.

Hoa Lân Y đối với nhiệt độ cơ thể phong tỏa bảo hộ, cũng làm cho hắn căn bản không cách nào bị các loại bức xạ rada hồng ngoại dò xét được.

Không bao lâu, hắn rốt cục đi tới trước ốc đảo.

Đứng trên mặt cát, Lý Trình Di ngửa đầu nhìn thành phố hình trụ chạm rỗng do hai vòng tròn khổng lồ chồng lên nhau.

Trong lòng không hiểu dâng lên một tia chờ mong.

Mặc dù tên là ốc đảo, nhưng thành thị thời đại này, sớm đã không cần dựa vào cái gọi là nước tại ốc đảo mới có thể sống sót.

Ốc đảo Hắc Lộ phụ thuộc nhiều hơn vào nước ngầm để duy trì tuần hoàn đô thị.

Toàn bộ ốc đảo, bên trong hình trụ, là một ngọn núi kim loại màu đen lộn xộn.

Mà nhà cửa, kiến trúc của Sa đạo … đều ở trên ngọn núi nhỏ này.

“Ngoại vi Ốc đảo, là dựa vào AI tàng hình khổng lồ che chắn, hình thành chiến tranh sương mù, dùng cái này để tránh quân chính phủ càn quét cùng điều tra.”

Trên thực tế, vị trí của thành phố này cũng không cố định, nó có thể di chuyển bất cứ lúc nào, chỉ là lần này không biết nguyên nhân gì, động lực xảy ra vấn đề, mới tạm thời dừng lại. m thanh của Thải Hồng Đường từ trong tai nghe truyền ra.

“Sách ghi chép ở đâu? “Lý Trình Di chậm rãi đi về phía vòng tròn thành phố.

Vòng tròn kim loại màu đen khổng lồ một cái trên mặt đất, một cái trên bầu trời cách đỉnh đầu trăm mét. Được hỗ trợ bởi sáu cột kim loại khổng lồ kết nối cả hai.

Vô số ánh đèn rất nhỏ tỏa ra từ cây cột và ngọn núi, hiển nhiên nơi này còn có không ít người sinh hoạt.

“Ở phòng triển lãm đài phun nước trung tâm Ngọn núi kim loại. Tọa độ cụ thể em gửi cho anh. “Thải Hồng Đường nhanh chóng nói.

Lý Trình Di lặng lẽ xuyên qua vòng tròn kim loại khổng lồ, tiến vào ốc đảo.

Hắn một tay cầm trọng kiếm lục điện, nhìn quanh bốn phía, rất nhanh tìm được một góc bóng tối, bước chân vừa đạp, đột

nhiên người đã xuất hiện ở nơi đó.

Sử dụng Ảnh Thiểm, hắn rất nhanh liền đi vào núi kim loại trên đường phố.

Quỷ dị chính là, nơi này đường phố trống rỗng, trừ bật đèn quang thỉnh thoảng sẽ tự động bật tắt, đại bộ phận địa phương chỉ có số ít bà già nửa sống nửa chết.

Bọn họ trầm lặng tùy ý hoạt động trên đường phố, có người ngẩn người trông coi cửa hàng của mình, có người kinh ngạc ngồi ở cửa nhà nhìn trời.

Hầu hết những người này đều quấn khăn trùm đầu màu trắng và mặc áo choàng màu vàng, và họ dường như đang chờ đợi điều gì đó.

Da ngăm đen và khăn trùm đầu trắng của họ tạo ra sự tương phản màu sắc rực rỡ.

Căn cứ tọa độ, Lý Trình Di nhanh chóng tìm được vị trí phòng triển lãm.

Cái gọi là quyển sách Ghi chép, liền lẳng lặng cất giữ ở trên đài triển lãm u ám, xung quanh có từng luồng máy quay tốc độ cao cùng hệ thống cảnh giới thủ vệ.

Còn có hơn mười người máy màu đen hạng nặng mắt lóe hồng quang, bảo vệ môi trường ở bốn phía phòng triển lãm.

Đi vào nơi này, bởi vì không có liên kết tín hiệu, hơn nữa che chắn quấy nhiễu rất mạnh hắn đã không có biện pháp liên lạc với Thải Hồng Đường.

Nhưng không sao.

Dù sao nơi này cũng không ai có thể ngăn cản hắn.

Có Ảnh Thiểm trong người, chỉ cần hắn muốn, hết thảy đều như lấy vật trong túi.

Ong.

Trước phòng triển lãm, từng người máy cao ba mét bỗng nhiên đứng thẳng người, dao cắt cao tần trong tay cấp tốc chuyển động.

“Phát hiện kẻ xâm nhập!”

Bọn chúng đều có nửa người trên cồng kềnh, nửa người dưới lại là tám cái chân giống như nhện, nhìn qua tốc độ di động hẳn là không chậm. Bề ngoài còn được phủ một lớp phủ chống nhiễu mỏng.

“Không, mấy người không phát hiện. “Lý Trình Di mỉm cười, thân ảnh chợt biến mất.

Cùng lúc đó, Thải Hồng Đường bắn một bộ quấy nhiễu điện từ vào ba bậc thang phòng triển lãm.

Phụt.

Máy quấy nhiễu đột nhiên nổ tung, hình thành một vòng xung lực vô hình mạnh.

Ảnh hưởng đến cảm biến robot trong nháy mắt.

Một lát sau Lý Trình Di hoàn toàn biến mất.

Tất cả người máy không ngừng quét xung quanh, xác định không phát hiện bất luận kẻ nào, liền một lần nữa ngồi xổm xuống.

Trong phòng triển lãm.

Tổng cộng chia làm hai khu triển lãm lớn, khu triển lãm trước bày đủ loại văn vật cổ, phần lớn là báu vật trong lịch sử Sultan.

Lý Trình Di không chần chừ, đi thẳng về phía khu triển lãm.

Xuyên qua hành lang âm u yên tĩnh, đi tới phía sau khu triển lãm, đột nhiên bước chân hắn dừng lại.

Một người.

Một đàn ông khôi ngô toàn thân mặc áo giáp cơ giới màu trắng bạc, chỉnh thể tựa như một con cự lang đứng thẳng.

Đang lẳng lặng tựa vào một cột đá ở phía sau trung tâm khu triển lãm.

Mà vật trưng bày kia trên cột đá, bày ra, rõ ràng chính là một quyển bìa màu lam nhạt, mặt trên viết văn tự Biển Đen.

“Sách ghi chép.” Lý Trình Di đoán đó chính là vật mục tiêu.

Nhưng người này

Với cảm giác cường hãn của mình, ở khoảng cách gần như thế hắn có thể nhận thấy được, người này giống như một người cải tạo với áo giáp cơ giới hơn là một người máy thuần túy.

“Ra đây đi. “Đàn ông giáp bạc giống như người sói trầm giọng nói.

“Ta đã nghe thấy tiếng bước chân của cậu.”

Chương 513 ： Ta là tội nhân

“Sách ghi chép đối với Sa đạo các người mà nói, hẳn là không quan trọng chứ? “Thân ảnh Lý Trình Di xuất hiện trong bóng tối. Đứng ngay đối diện người đàn ông.

“Nói cách khác, ngươi là vật hy sinh bị Sa đạo ném ra? “Hắn hơi tò mò hỏi.

“Ta là tội nhân. Ở đây là để chuộc tội. “Người đàn ông mặc giáp người sói trầm giọng trả lời, âm thanh máy phiên dịch trong phòng triển lãm trống trải ban đêm có vẻ có chút bén nhọn.

“Cho nên anh muốn chặn tôi? “Lý Trình Di hỏi.

“Ngươi có thể gọi ta Dakanla. Thân là một thành viên Thánh Điện kỵ sĩ, ta phụ lại vinh quang của Bạch Ngân, cho nên, nếu như cậu muốn lấy đi quyển sách Ghi chép, nhất định phải chiến thắng ta.”

Một trong tứ đại Bạch Ngân trong Sa đạo sao? “Lý Trình Di hiểu rõ.

Trong Sa đạo có bốn cường giả được xưng là mạnh nhất, gọi chung là tứ đại Bạch Ngân.

Người trước mắt này lại là một trong số đó.

Đường đường là Bạch Ngân, lại bị vứt bỏ. Như vậy, những Sa đạo còn lại có thể lấy đâu ra sức mạnh đối kháng Chính phủ Sultan?

Xem ra, đằng sau còn nhiều bí mật hơn so với hắn tưởng tượng

Mà bỏ đi, tất cả không liên quan đến mình.

Lý Trình Di nhấc kiếm lên, chậm rãi đi về phía đối phương.

Ta kính nể ý chí hy sinh bản thân của cậu. Cho nên.

Xèo

Một vòng hỏa diễm vô hình bắt đầu lấy hai người làm trung tâm, vờn quanh dâng lên, dần dần khép lại.

Xèo!

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe, vòng cung màu xanh lá cây cùng với ánh sáng vàng sáng lên.

Lý Trình Di hai cánh quạt nhẹ, đã xuất hiện ở phía sau đối phương.

Yên giấc nhé

Một vết nứt nghiêng, từ giữa thân thể người đàn ông mặc giáp Người Sói chậm rãi hiện lên.

Hắn ta kinh ngạc cúi đầu, nhìn vết thương của mình.

Không có khả năng, ta chính là người cải tạo cấp 5

Bùm.

Trong nháy mắt, thân thể khổng lồ của hắn ầm ầm sụp đổ, vô số máu loãng theo khe hở thẩm thấu ra, ở trên sàn nhà chậm rãi khuếch tán.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di rung lên, vẩy đi vết máu, nhìn về phía sách ghi chép trên cột đá.

Kim kiếm hóa thành cánh hoa tán đi, hắn đưa tay chộp về phía sách ghi chép.

Két.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Ầm ầm!!

Trong phút chốc mặt đất nơi hắn đứng đột nhiên nhô lên, nổ tung.

Một cái miệng rộng khổng lồ, từ phía dưới đụng nát sàn nhà, rít gào cắn về phía Lý Trình Di.

Miệng rộng tựa như một lỗ đen khổng lồ, trực tiếp bao trùm toàn bộ phạm vi đường kính năm mét.

Đồng thời tường xung quanh cùng nhau phát ra tiếng nổ vang, ánh lửa bùng nổ, lực trùng kích cực lớn từ sáu góc độ đồng thời va chạm vào người Lý Trình Di, trong nháy mắt mạnh mẽ ghim hắn tại chỗ.

Chính là lúc này, thằn lằn khổng lồ hướng lên trên ngoác to miệng.

Phụt!

Trên đường phố rộng rãi, toàn bộ phòng triển lãm nổ tung, ánh lửa màu cam phóng lên cao.

Cột đá xi măng bị nổ nát, bắn ra một mảng lớn mảnh vụn rơi đầy đất.

Tiếng còi báo động vang lên chói tai, nhưng xung quanh căn bản không có bất kỳ người nào đến cứu hỏa.

Đường phố vắng vẻ giống như phế tích, không có một bóng người. Ngay cả bà lão lúc trước cũng không thấy đâu.

Bùm!!

Trong ánh lửa của phòng triển lãm, một con thằn lằn khổng lồ màu vàng khổng lồ dài hơn mười lăm mét, đâm vỡ tường, từng bước một vọt tới trung tâm đường phố.

Mi tâm của nó khắc một ký hiệu hình chữ G màu bạc, giống như là một loại ký hiệu nào đó.

Chỉ là mới lao ra vài bước, thằn lằn khổng lồ liền mãnh liệt quỳ rạp trên mặt đất.

Bùm.

Thân hình nặng nề của nó trực tiếp ép mặt đất ra một chỗ lõm và xoắn.

Hai giây sau, dưới thân thằn lằn khổng lồ chậm rãi chảy ra máu loãng, dần dần hội nhập vào con đường thoát nước bên đường.

Lúc này trong hỏa diễm của phòng triển lãm, một bóng hình người màu đen mới chậm rãi đi ra.

Cánh chim kim loại màu đen phía sau hắn khẽ vỗ lên, đem hỏa diễm xung quanh ngăn cản ở bên ngoài.

Lại có thể lấy một quyển sách giả làm mồi nhử.

Sắc mặt Lý Trình Di dưới mũ bảo hiểm có chút khó coi.

Không sao, đêm còn dài

Bỗng nhiên hắn ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời xa xa.

Bên cạnh màn trời màu đen ban đêm, lúc này đang chậm rãi sáng lên một lượng lớn điểm sáng màu trắng dày đặc.

Nhìn số lượng, những điểm sáng màu trắng này ít nhất có mấy trăm.

Whoa!

Cùng lúc đó, trong cát bên ngoài ốc đảo, từng luồng hỏa quang màu đỏ liên tiếp nổ tung. Nương theo tiếng xé gió bén nhọn, trong ánh lửa có từng quả tên lửa phòng không đột ngột mọc lên, đón lấy điểm trắng trên bầu trời bay đi.

……..

Bên ngoài ốc đảo, từng mảng bộ đội cơ giới từ mặt đất chậm rãi nổi lên, tản đi lớp cát mịn, cùng nhau khởi động.

Hàng ngàn xe tăng lơ lửng cùng hơn vạn máy phóng tên lửa không người lái, tựa như một đàn ong lớn, dày đặc bao vây quân đội chính phủ Sultan vừa mới từ vùng phụ cận chạy tới

Giống như những con ong vây quanh một tổ kiến.

Binh lính Sa đạo như thủy triều từ bốn phương tám hướng điên cuồng xung phong về phía quân chính phủ.

Chiến tranh quấy nhiễu điện tử đã sớm bắt đầu đối kháng.

Sóng điện từ vô hình và xung kích trong không khí không ngừng va chạm đan xen, triệt tiêu tán loạn.

Xa hơn nữa, những mảnh đạn pháo và bom chùm từ trên trời rơi xuống, bắn ra rất nhiều ánh lửa trong sa mạc.

Một mảnh oanh tạc, bao trùm phạm vi một km.

Cuộc không chiến bùng nổ tại chỗ ngay khi lực lượng chính phủ tiết lộ địa điểm phóng tên lửa của họ.

Mà lúc này, tất cả người tiến vào ốc đảo, cũng cùng nghênh đón Sa đạo cùng quân chính phủ đối kháng giao phong.

Chương 514: Bị kẹp

Có lẽ cẩn thận mà nói, người Góc chết chỉ là bị kẹp giữa hai đại chủ lực, chính diện giao phong thì giống như cá nằm trên thớt

Phía tây ốc đảo, lối vào thành phố.

Một đội bóng người cao lớn mặc bộ đồ trắng đang lặng lẽ tiến vào trong thành.

Chúng ta chỉ có nửa giờ. Nửa giờ sau, ốc đảo sẽ bị oanh tạc hoàn toàn.

Một người dẫn đầu vén áo choàng lên, lộ ra một cái mũ bảo hiểm đầu rồng màu lam dữ tợn.

Hai mắt đầu rồng sáng lên ánh huỳnh quang màu lam nhạt, tổng cộng ba đôi cánh nhỏ giống như cánh chim thu nhỏ, phân bố đều ở sau gáy.

Toàn bộ gò má cùng cổ đầu rồng đều có luồng bạch quang uốn lượn rất nhỏ không ngừng lưu động, một số chỗ khắp nơi đều có dấu vết nối tiếp thật nhỏ.

“Nửa giờ sao? Đủ rồi. “Phía sau một người trầm thấp cười rộ lên.

Nhớ kỹ, nếu như nửa giờ không thể phá hư trình tự sửa chữa động lực, cứ tiến hành theo kế hoạch thứ hai. Hoàn toàn giải trừ hệ thống che chắn xung quanh. “Người đầu rồng lạnh nhạt nói.

“Hiểu rồi. “Năm người phía sau cùng lên tiếng.

“Có lẽ đêm nay sau khi kết thúc, Sa đạo vĩnh viễn biến mất trong dòng sông lịch sử ở Sultan mà chúng ta, đem thu hoạch được toàn bộ huân chương danh dự, tài phú, quyền lực tối cao trong đêm nay!”

Người đầu rồng trầm giọng nói.

Được!

Tất cả mọi người đồng thanh đáp ứng.

Xuất phát!

Bùm.

Tiểu đội tổng cộng sáu người đồng thời phân tán ra, tản ra bốn phương tám hướng về phía ốc đảo.

Bọn họ là tiểu đội Bọ cạp, cũng là tổ tinh nhuệ đỉnh cấp do tất cả thế lực tụ tập trong hội nghị Tháp Xanh điều động ra.

Lúc này đây, thừa dịp quân chính phủ cùng Sa đạo quân toàn diện khai chiến. Trước tiên tiến vào ốc đảo, chính là vì triệt để hủy diệt tòa thành thị trung tâm của Sa đạo

Định vị tên lửa cũng phải có tọa độ cụ thể. Đồng thời còn cần tắt hệ thống gây nhiễu cảm ứng, nếu không tên lửa bay tới bị dẫn lệch, bay đến nơi khác, cũng không có ý nghĩa

Hoàn thành nhiệm vụ trong lúc hỗn loạn chính là mục đích lần này bọn họ đến đây.

Là cường giả đứng đầu toàn bộ thành phố lớn thứ hai của Sultan toàn lực cung dưỡng.

Sarin không nghĩ rằng bất cứ ai trong thành phố có thể chống lại anh ta.

Lúc trước anh đã từng giao thủ với cao thủ đứng đầu Sa đạo, Mocady đứng đầu tứ đại Bạch Ngân.

Thực lực của đối phương rất mạnh, loại trang bị cũng rất tốt, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đây.

Cho nên, lúc này đây, hoàn toàn có thể giải quyết cậu!

Thành viên tản ra sau, Sarin một mình một người hướng ốc đảo trung tâm phóng đi.

Trên đường phố vắng vẻ, trong lúc nhất thời chỉ có tiếng bước chân nặng nề của anh ta không ngừng vang vọng.

Mỗi một bước chân của anh ta đều có thể vượt qua khoảng cách hơn mười mét, liên tục vài bước chính là trên trăm mét, khi đang chạy, hai mắt anh ta phát ra huỳnh quang sáng ngời, không ngừng cảnh giới xung quanh cũng như so sánh tư liệu mục tiêu địa điểm với cơ sở dữ liệu.

Nơi này không thể cất cánh, xung quanh vô số hệ thống phòng không tự động khóa chặt, đủ để cho tất cả vật thể bay trên không bị nháy mắt bị miểu sát.

Cách nhanh nhất là tìm kiếm trên mặt đất. Áo khoác trắng không ngừng tung bay, tựa như khí lưu màu trắng, dọc theo quảng trường thổi về phía trước.

Phù!

Đột nhiên anh ta dừng bước, đứng yên tại chỗ.

Hàng loạt những tên Sa đạo đang từ từ xuất hiện từ mọi hướng xung quanh anh ta.

Bọn họ cầm trong tay đủ loại vũ khí, súng ống phóng tên lửa, pháo laser, xa xa còn có pháo máy, bắn tỉa hạng nặng.

Những binh sỹ mặc áo giáp và binh sỹ người máy hỗn tạp cùng một chỗ, cưa xích kim loại màu đỏ đặc chủng cùng đao bước sóng phát ra tiếng kêu vù vù.

“Các ngươi thế mà còn có mức binh lực bên ngoài …” Sarin có chút ngoài ý muốn.

“Đã lâu không gặp, Sarin.” Trong đám người Sa đạo, một người cải tạo cao 5 mét toàn thân mặc màu bạc áo giáp, cầm trong tay kỵ thương cực lớn, nhìn tựa như một ngọn núi nhỏ, bộ mặt màu xanh lá tinh thể độc nhãn nhìn chăm chú lên bên này.

“Mocady, ngươi chỉ là một tên bại tướng dưới tay ta, ngươi cho rằng mang thêm những tên rác rưởi này liền có thể thắng

nổi ta?" Sarin dưới mũ giáp cười lạnh.

"Thần điện Bạch Ngân các ngươi thật sự là sống trở về."

"Không." Mocady bình tĩnh trả lời.

"Bọn hắn chỉ là đến nhặt xác ngươi."

"Nhặt xác! ?" Sarin cười.

"Ta đã không muốn cùng đám rác rưởi các ngươi đấu khẩu, đã các ngươi muốn chết như vậy, vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Hắn một bước hướng phía trước, đạp đất.

Trong chốc lát áo bào trắng trên người hắn bị xé nát, trên thân thể phun ra luồng hạt màu lam đốt cháy quần áo, hóa thành màu đen xám phiêu tán.

Vô số luồng hạt màu lam hình thành một đôi cánh dài sáu mét như cánh chim.

"Osiris Long Vương, bộ đồ serial Thiên Không cấp 7, đặt ở trên người ngươi, thật sự là lãng phí… ." Mocady vẫn như cũ sắc mặt bình tĩnh.

"Lãng phí! ? Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng ngươi là ai! ! !" Sarin hai cánh mở ra, toàn thân hồ quang điện màu lam bỗng nhiên nổ tung, vẩy ra bốn phía.

Hắn đột nhiên hướng phía trước, thân hình chớp mắt hóa thành một đạo điện quang màu lam, xông về phía trước Mocady.

Cuối cùng bộ đồ serial Thiên Không cấp 7, trong một cái chớp mắt này, bộc phát ra tốc độ kinh khủng vượt qua 6 lần tốc độ âm thanh.

Tiếng nổ rền vang trong nháy mắt khiến cửa kính xung quanh vỡ tan tành. Mọi vật trên mặt đất bay lên, lại bị cánh chim màu xanh lam xẹt qua luồng lửa thiêu rụi.

Mà Mocady vẫn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, phảng phất đã bị sợ hãi đến choáng váng

Ngay tại hai người sắp va chạm trong nháy mắt.

Chương 515: Tinh Hồ

Xùy!

Trong chốc lát một luồng ánh sáng đen từ mặt bên giữa không trung bắn ra mà với một tốc độ không thể tưởng tượng, tinh chuẩn đâm về phía đầu Sarin.

Rõ ràng là xuất phát sau nhưng đi sau, ánh sáng đen lại phảng phất dự đoán được toàn bộ quỹ đạo của Sarin, đâm chuẩn xác về vị trí huyệt thái dương của hắn.

Coong!

Một tiếng vang thật lớn.

Sarin cả người bay ra bên ngoài, đụng vào bên trái một tòa siêu thị.

Cả người hắn khảm trên tường kim loại của siêu thị, hồ quang điện màu lam trên người không ngừng nổ tung, lưu chuyển.

Một bên mặt, những vết rạn có thể thấy rõ ràng.

Suýt nữa thì… .

Hắn giơ tay lên, nhìn xem trong lòng bàn tay của mình, nơi đó là dùng để ngăn cản luồng ánh sáng đen, nhưng lúc này trong lòng bàn tay đã bị xuyên thủng.

“Đây là… . Vũ khí bay! ! !” Khuôn mặt của Sarin dưới mũ giáp vặn vẹo nổi giận đứng lên.

“Mocady, ngươi lại dám hợp tác với Nghi quốc! !”

“Ai nói với ngươi, chúng ta hợp tác?” Mocady đứng tại cửa siêu thị, trong lời nói lộ ra một tia trào phúng.

Hắn có chút nghiêng người, tránh ra vị trí, lộ ra dáng người cao to trên cánh tay quấn một dây thừng màu bạc .

Bóng người mặc áo giáp toàn thân, áo giáp tựa như dùng vô số thủy tinh vỡ ghép lại.

Người này hình thể cực kỳ khôi ngô, chỉ so với Mocady cao 5 mét hơi thấp một chút, phần lưng cõng một thanh trọng kiếm phảng phất dùng vô số mảnh pha lê vỡ tổ hợp thành.

” Hóa ra là….các ngươi! ! ?” Nhìn người tới, đồng tử dưới mũ giáp của Sarin đột nhiên co rụt lại.

“Tinh Hồ… ! !”

“Như ngươi thấy. Ta là Tinh Hồ, Đại Diệu Tinh Hàn Tất.” Bóng người nâng tay phải lên, từng đạo ánh sáng đen như cá bơi từ phía sau hắn bắn ra, chậm rãi xoay vòng ở lòng bàn tay.

“Không có khả năng! ! Nghi quốc cùng Bạch Tinh rõ ràng liên thủ giảo sát các ngươi! Dư đảng của các ngươi, làm sao có thể còn…” Sarin dữ tợn quát.

Oanh! !

Trong chốc lát một ánh sáng đen to như thùng nước, ầm vang rơi trên người Sarin.

2 giây.

Ánh sáng đen biến mất, Sarin toàn thân đỏ rực, phần lưng áo giáp tính cả sau lưng vách tường, hòa tan trong làn sóng nhiệt cao hơn 1.000 độ.

Mà ý thức của bản thân hắn đã triệt để đã hôn mê.

*

*

Trong thành Ốc đảo.

Một vườn hoa nhỏ tại khu biệt thự

Lý Trình Di dừng bước lại, ngửa đầu nhìn qua ánh đèn ảm đạm trong biệt thự.

“Đã không ai rồi hả?”

Hắn khẽ nhíu mày.

Đây là vị trí mà Thải Hồng Đường và Quỳnh An sau khi đối chiếu đưa cho hắn, Harness hắn là ở ngay chỗ này.

Quyển sách ghi chép Sa đạo đã là giả, vậy liền chỉ còn đầu mối duy nhất là Harness.

Người này từng là thành viên nhóm Kim Nhãn Xà của Lê n, cầm trong tay Quyển sách ghi chép thành công rời đi Ám Thành.

Hơn nữa còn may mắn một mực sống đến nay.

Chỉ là không biết tại sao phải cùng Sa đạo ở cùng một chỗ.

Đẩy cánh cửa nhỏ của biệt thự .

Lý Trình Di đang muốn đi vào, chợt nghe nơi xa khu ngã tư truyền đến tiếng va đập kịch liệt. Còn có từng đợt tiếng súng, tiếng nổ mạnh.

Nhìn phương hướng, hẳn là hai cái phương hướng mà team Người Góc chết xông vào được.

Chỉ là đoán chừng bọn họ cũng không nghĩ ra, quyển sách ghi chép bày ở ngoài là giả. Lý Trình Di ngừng tạm bước chân, tiến vào vườn hoa biệt thự.

Trong hoa viên khắp nơi đều treo đầy tấm thẻ nhỏ màu hồng màu trắng.

Hắn tùy ý nắm một tấm, nhìn xuống.

Hi vọng ba mẹ sống lâu trăm tuổi, khỏe mạnh. — Đóa Đóa.

Điển hình cách viết và phong cách của người Nghi quốc, văn tự cũng là tiếng Nghi quốc.

Tại một sào huyệt của Sa đạo, làm sao lại xuất hiện tiếng Nghi quốc? Nơi này chính là Sultan.

Lý Trình Di trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc.

Có lẽ là mình vừa lúc gặp được một tên Sa đạo biết tiếng Nghi quốc?

Hắn suy đoán.

Buông xuống tấm thẻ, tiếp tục đi tới, hắn cẩn thận lắng nghe động tĩnh xung quanh.

So với công cụ khoa học kỹ thuật, hiện tại Long hóa đã kết thúc cải tạo hắn, khiến hắn càng tin tưởng vào ngũ giác của mình.

Đi đến biệt thự trước cửa, Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng ấn nhẹ vào khóa cửa.

Răng rắc.

Cửa nhẹ nhàng bị đẩy ra.

Khóa cửa tính cả then cài kim loại bị chặt đứt.

Trong phòng không có một ai. Trên mặt đất còn tán lạc một chút quần áo xốc xếch

Hiển nhiên phòng ốc chủ nhân lúc rời đi rất vội vàng.

“Xin hỏi, Harness có ở đây không?”

Hắn dứt khoát dùng tiếng Nghi quốc hỏi thăm.

“Tôi là người được Tân Đức Lạp cha của Lê n tới hỏi thăm

Trong phòng không có trả lời.

Lý Trình Di lẳng lặng xuất ra một chiếc nhẫn Kim Nhãn Xà.

” Đây là tín vật của tôi.”

“Harness, đã chết.”

Bỗng nhiên trong góc, một miếng sàn nhà chậm rãi xoay, lộ ra một cái miệng hầm.

Bên trong lỗ hổng từ từ trồi lên một ông già tóc bạc trắng ngồi trên ghế.

Tiếng Nghi quốc, là ông ta nói

“Không thể nào, tôi tra được tư liệu chứng minh anh ta còn sống!” Lý Trình Di nhíu mày.

“Có thể đem chiếc nhẫn cho ta xem một chút không?” Ông lão vươn tay.

” Để trao đổi, ta có thể đem Quyển sách ghi chép, giao cho cậu.”

Quyển sách ghi chép? !

Lý Trình Di trong lòng run lên.

Hắn nhìn chăm chú lên ông già, 3 giây sau.

Nhẹ nhàng ném chiếc nhẫn rơi chính xác trong ngực ông già.

“Cái này, là thuộc về Esther…” Ông già cầm lên, liền nhận ra chủ nhân chiếc nhẫn.

” Ông chính là Harness?” Lý Trình Di thấp giọng hỏi.

“Không… Ta chỉ là Harness thế thân.” Ông già trả lời.

Ông đưa tay phải ra, từ dưới ghế ngồi, mở ra một cái hốc tối, xuất ra một quyển sách màu lam nhạt trang bìa phong cách cổ xưa.

“Đây chính là Quyển sách ghi chép.”

Ông ta không thèm để ý chút nào ném quyển sách cho Lý Trình Di.

Chương 516: Quyển sách ghi chép

“Kỳ thật cái gọi là Quyển sách ghi chép, vẻn vẹn chỉ là một bản bút ký bình thường.”

Lý Trình Di tiếp được sách, cấp tốc lật ra, bên trong quả nhiên là chi chít văn tự Biển Đen.

“Phía sau cùng là chữ viết đội trưởng lưu lại, anh ta đi theo manh mối Lam Mộng sơn chủ lưu lại, đi trạm tiếp theo. Nhưng ta từ Ám Thành lúc, liền thoát ly khỏi đội ngũ.”

“Anh ta đi đâu?” Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Không biết… Có lẽ cậu có thể tự mình nhìn xem bút ký.” Ông già trả lời.

Chỗ ngồi chậm rãi chìm xuống, ông ta không cần phải nhiều lời nữa, nhắm mắt dựa vào ghế, an tĩnh lại.

Lý Trình Di còn muốn tiến lên, nhưng bỗng nhiên bước chân dừng lại, không có tới gần.

Không phải hắn không nghĩ, mà là, ông già kia sau khi nói xong câu đó liền nhắm mắt không còn khí tức nữa.

Ông ấy đã chết.

Cầm lấy Quyển sách ghi chép, Lý Trình Di cấp tốc lật ra trang sách, tìm tới phần không có văn tự Biển Đen.

Cuối trang sách, quả nhiên có từng đoạn chữ viết Bạch Tinh.

Đó là Lê n lưu lại bút ký.

Hắn mở ra máy phiên dịch, cẩn thận đọc.

“ Toàn bộ sinh linh tại Vân Sơn, đều ghi lại ở bên trong quyển sách nhỏ này. Bọn họ tự tuần hoàn, bọ họ vận chuyển, bọn họ tự phục chế, bọn họ từ đầu đến cuối như một… Bọn họ không ngừng lặp lại một đoạn sinh mệnh cố định. Nhưng dạng này sinh mệnh, có thực sự được tính là sinh mệnh không?”

” Bản chất của sinh mệnh là gì?”

“Bản thân phục chế, thay cũ đổi mới, bọn họ dưới sự bảo vệ của Vân Sơn, không cần thích ứng ngoại giới, cho dù bọn họ ra ngoài bao nhiêu người, đều sẽ cuối cùng trở về cố hương.”

“Có lẽ, tôi có thể từ nơi này, nhìn thấy bản chất Góc chết.”

” Cũng là tuần hoàn , cũng là bản thân phục chế, cũng là thay cũ đổi mới… Nếu có người có thể nhìn thấy đoạn thoại này, xin mời tìm Quyển sách vặn vẹo tại Cung điện Trầm Luân.”

“Lam Mộng sơn chủ đề cập, ngọn nguồn của Góc chết đến từ Biển Đen vô hạn, mà Quyển sách vặn vẹo là quyển sách ghi chép lịch sử thay đổi của Bộ tộc Trầm Luân trong Biển Đen, trong ghi chép của bọn họ, trong lúc vô tình lưu lại toàn bộ quá trình từ khi Góc chết từ hình thành, đến hoàn thiện.”

“Lam Mộng sơn chủ tự xưng chính mình là lấy được Quyển sách vặn vẹo, mới thành công thoát khỏi Góc chết. Cho nên tôi nhất định phải tiến về Cung điện Trầm Luân mà vị trí cung điện Trầm Luân ngay tại bên trong đoạn tuyệt bút.”

Đoạn cuối cùng trong bút tích, chính viết văn tự tinh tế giống như cùng thời đại với Biển Đen.

” Cuối đường Trầm luân, đường biên giới đổ nát, ranh giới sinh tử, mong Quân quý trọng.” — Yên.

Chữ là Nghi quốc chữ, không cần phiên dịch Lý Trình Di cũng nhìn hiểu.

……..

Gió lạnh thổi qua, nhiệt độ ban đêm lạnh hơn ban ngày rất nhiều.

Thải Hồng Đường cùng Long Môn Điếu hai người trốn ở bên cồn cát, cẩn thận đem nhện cơ khí cùng máy bay không người

lái mang đến thả ra ngoài.

Ban đêm bỏ thêm máy bay không người lái sơn màu đen, tựa hồ như chim yến, chỉ cần không phát ra âm thanh sẽ không bị phát hiện.

“Chị Đường, chúng ta một mực đứng ở chỗ này, có gặp phải phiền toái nguy hiểm không? Hay sớm tìm một chỗ trốn đi?”

Xa xa chiến trường không ngừng truyền đến tiếng nổ mạnh kịch liệt, mỗi một lần đều có thể làm cho cả người hắn run lên.

“Mày bảo, chúng ta chính là một team người Góc chết, tại sao lại tự nhiên chạy đến đây. Mày sợ chết sao? “Thải Hồng Đường đột nhiên hỏi.

“Không sợ…. à mà cũng sợ” Long Môn Điếu vốn muốn nói không sợ, nhưng vừa nghĩ tới liền chính mình bây giờ bộ dáng này, nếu là bị bắt thóp thì

“Vậy mày chuẩn bị sẵn sàng. Có người tới. “Sắc mặt Thải Hồng Đường bình tĩnh nói.

“ ！？ ”

Long Môn Điếu sửng sốt, lập tức theo ánh mắt Chị Đường nhìn lại, quả thật nhìn thấy một đội binh lính cầm súng mặc áo ngoài vàng trắng, đang nhanh chóng vọt về phía bên này.

Trong đó còn xen lẫn mấy người cải tạo tứ chi cải tạo thành máy móc kim loại.

Đám binh lính này cơ hồ đều mặc trang phục chống đạn, thân thể đại bộ phận đều được trùm áo giáp, đạn bình thường đánh tới hoàn toàn không cách nào xuyên thủng.

Đây là chiến trường.

Vũ khí uy lực không đủ, ngay cả giết mấy tiểu binh cũng không làm được.

Thậm chí nói, mấy tên binh lính, trên thực tế đối với người bình thường mà nói, mỗi người đều là sát thủ hàng đầu.

Thể lực so với người bình thường mạnh hơn, khả năng bắn súng càng là vượt trội, còn có nhiều người phối hợp cùng các

loại lựu đạn pháo yểm hộ gì đó.

“Chị mày động thủ trước, mày chú ý che giấu! “Sắc mặt Thải Hồng Đường bình tĩnh, chậm rãi đứng lên.

Bùm!

Trong phút chốc thân ảnh cô lao ra tựa như một con báo săn trong đêm.

Khoảng cách trăm mét chỉ là vài giây, liền xông vào đám người.

Cùng lúc đó, nhện máy và máy bay không người lái xung quanh phối hợp bắt đầu tấn công.

Tạch tạch tạch!

Viên đạn bắn trúng đám đông, bắn ra rất nhiều tia lửa.

Thải Hồng Đường một cái đối mặt liền một đao chém đứt đùi một người, nhưng không đợi cô tiếp tục người thứ hai, liền bị ba người xung quanh vây quanh, rống to phối hợp vây giết, lâm vào khổ chiến.

Máy bay không người lái và nhện máy lại trở thành chủ lực tập kích giết những người này.

Long Môn Điếu cắn răng ở xa xa nâng súng phóng lựu lên, liên tục bắn mấy quả, sau đó nhả đạn tằng tằng.

Hoa Huyễn Y bao trùm thân thể, tố chất cơ bản của hai người đều vượt qua cực hạn của người thường, nhưng thiếu chính là kinh nghiệm chiến trường, đối mặt với mười mấy tên binh lính Sa đạo này, nhiều lúc lâm vào thế nguy hiểm, trên người trúng đạn mấy lần.

Nếu không là Hoa Huyễn Y kiên cố, đã sớm đã nổ tung.

Tiếng đạn và tiếng nổ không ngừng vang lên, cũng đồng thời hấp dẫn nhóm Sa đạo tinh nhuệ hơn.

Chương 517: Chiến tranh điện tử

Điều này cũng làm cho tốc độ trợ giúp của Sa đạo còn lại chậm hơn một chút.

Điều này vừa vặn để Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu có thời gian giảm xóc nhất định.

Hai người phối hợp, thật vất vả miễn cưỡng giết chết đại bộ phận tiểu đội binh lính, nhưng do có hai tên tự nổ khiến Hoa Huyễn Y bị hao tổn.

Một tay Thải Hồng Đường bị nổ gãy xương, bắp chân Long Môn bị gọt mất một miếng thịt lớn, máu chảy không ngừng.

Lập tức phát tín hiệu cho đại ca, bên chị xảy ra chuyện! "Thải Hồng Đường nhanh chóng nói.

"Được! "Long Môn Điếu đỡ cô, khập khiễng trốn vào một chỗ cồn cát, ngồi lên tấm đệm khí cát đã lắp sẵn trước đó.

Thải Hồng Đường lấy ra hộp điều khiển của nhện máy và máy bay không người lái lúc trước, mở ra nhìn.

Thả ra hơn trăm con nhện máy móc, lúc này đang bị một người nhanh chóng đánh nổ.

Trình độ tinh nhuệ của những tên Sa đạo quân này vượt xa quân đội bình thường của Sultan.

Khả năng bắn súng cực chuẩn. Vũ khí cũng có sức xuyên thấu cực mạnh.

Máy bay không người lái khi bị quấy nhiễu điện tử, đã không có tác dụng.

Càng phiền toái chính là, cái rương chứa rada đang hiện ra một nhiệt bức xạ cực mạnh đỏ thẫm hướng về phía họ

Mẹ kiếp! Lần này phiền toái rồi!

Sắc mặt Thải Hồng Đường khó coi.

Nhiệt bức xạ cường độ mạnh như vậy, còn không bị ảnh hưởng bởi quấy nhiễu điện tử, dựa theo đánh giá, động cơ tản nhiệt này ít nhất cũng là cao thủ tinh nhuệ cấp 4!

"Tín hiệu phát ra chưa!? "Cô quay đầu nhìn Long Môn Điếu.

Đừng sợ Chị Đường, em nhất định sẽ bảo vệ chị! "Long Môn Điếu cắn răng lấy ra một quả lựu đạn, ánh mắt kiên định lại.

“Bà mày trên người buộc 13 quả T10! Không muốn chết cách xa ta một chút! “Thải Hồng Đường không kiên nhẫn nói.

“Chị Đường đừng sợ! Có em ở đây! em giúp chị dẫn dụ kẻ địch! “Long Môn Điếu cắn răng một cái, đứng lên xông ra xa.

“Ngươi con mẹ nó! Bên kia có kẻ địch cái rắm! “Thải Hồng Đường vừa nhìn phương hướng của hắn, tiểu tử này căn bản là muốn chạy trốn! Nhất thời tay run lên, thiếu chút nữa cho hắn một phát đạn.

Cô cúi đầu nhìn radar, trên bản đồ rada trong phạm vi áp chế xung quanh, chỉ có phương hướng Long Môn Điếu chạy không có ai, ba mặt còn lại đều là kẻ địch.

“Thôi bỏ đi, ai thoát được thì thoát “Thải Hồng Đường tính toán khoảng cách, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, đám máy bay không người lái cùng máy bay chiến đấu gào thét lướt qua.

Trong hoàn cảnh này, bốn phương tám hướng tất cả đều là kẻ địch, cô muốn chạy cũng hy vọng xa vời.

“Chết thì chết đi, sống chỉ là kéo dài ngày tàn!” cô nhổ một ngụm nước miếng, nhìn điểm đỏ phóng xạ đang tới gần, ánh mắt hung ác.

Một người cải tạo cấp 4, căn bản không phải cô có thể chống lại. Chứ đừng nói xung quanh còn có nhiều Sa đạo như vậy.

Nếu như trang bị không bị quấy nhiễu còn tốt, nhưng hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình.

……

Trong thành ốc đảo.

Lý Trình Di cầm cuốn sách ghi chép, nhìn đoạn văn cuối cùng như có điều suy nghĩ.

Đoạn văn này chính là vị trí Cung điện Trầm Luân?

Chẳng lẽ là giải câu đố? Hay là đoán chữ?

Hắn cẩn thận đem Quyển sách Ghi chép đặt vào trước ngực mình, sau đó lần nữa phủ lên Hoa Lân Y, như vậy Quyển sách

Ghi chép ở cùng một chỗ với trang bị cơ thể, bị bỏ vào một không gian thay đựng đồ đặc biệt tại Ác chi hoa.

Không gian đựng đồ là một chức năng đặc biệt mà hắn phát hiện rất sớm.

Lúc mặc Hoa Lân Y, mốt ố đồ vật trươc đây cản trở Hoa Lân Y, sẽ tự động bị tạm thời thanh trừ, thống nhất bỏ vào một không gian tạm thời.

Không gian này hắn tạm thời không cẩn thận nghiên cứu, nhưng có thể xác định chính là, không gian này tuyệt đối an toàn.

Sau khi lưu trữ xong quyển sách ghi chép.

Hắn xoay người, đang muốn rời khỏi biệt thự.

Bỗng nhiên máy tín hiệu trên cánh tay, tự động tích tích vang lên.

Máy tín hiệu này, là máy tín hiệu đặc thù có năng lực tiếp nhận xung lực siêu cường. Có thể tiếp nhận tín hiệu liên lạc không liên tục trong môi trường chiến tranh gây nhiễu mạnh.

Bởi vì công suất đủ lớn, truyền tin đơn giản, cho nên khả năng chống nhiễu rất mạnh.

Nhưng cũng bởi vậy không thể đối thoại, chỉ có thể truyền đạt những câu ngắn đơn giản.

Cầm lấy máy tín hiệu Lý Trình Di nhìn.

Gặp địch, mau trở về.

Có thể kiên trì đến lúc này, coi như không tệ rồi. Hắn cũng không ngoài ý muốn

Trên chiến trường quy mô nhỏ này, các loại vũ khí trang bị thông minh mà Thải Hồng Đường vẫn luôn dựa vào, đều sẽ bị báo hỏng.

Bởi vì chiến trường hiện đại, cường độ tác chiến điện tử vượt xa tưởng tượng của người bình thường.

Coi như là Sultan nơi lạc hậu hơn nhiều so với Nghi Quốc cùng Bạch Tinh, sau khi triển khai chiến tranh điện tử, thiết bị

g chống quấy nhiễu bình thườn căn bản không có biện pháp ngăn cản.

Về lý thuyết, bất kỳ thiết bị điều khiển từ xa không dây nào, trong môi trường này, công suất không đủ mạnh và cấu trúc quá phức tạp, đều sẽ thất bại.

Trừ phi bạn có công nghệ thông tin hoàn toàn mới vượt xa đối phương.

Nhưng Thải Hồng Đường rõ ràng không có khả năng đạt tới một bước này.

Đã đạt được mục đích, nên trở về.

Lý Trình Di trong lòng xác định, xoay người dưới chân phát lực.

Bùm!!

Mặt đất đột nhiên nổ tung, lực phản ứng cường đại thúc đẩy hắn như đạn pháo bay ra, phá vỡ mặt tường, trở lại quảng trường.

Mặt đất quảng trường tất cả đều là kim loại chế tạo, cường độ vượt xa vách tường bình thường, Lý Trình Di không có ý định đụng mạnh, mà là dưới chân phát lực, tăng tốc hướng dưới chân núi nhảy lên.

Bùm!!

Chương 518: Vượt quá tốc độ âm thanh

Hắn vừa mới nhảy vọt lên không, mặt đất bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ lực hút cường hãn, lực hút trong nháy mắt tăng thêm mấy lần, mạnh mẽ lôi kéo hắn rơi xuống đất.

Bùm!

Lý Trình Di nặng nề rơi xuống, còn không đợi hắn đứng lại.

Bốn phía mấy quả hỏa tiễn mang theo đuôi nhàn nhạt đã bay về phía hắn.

Hơn mười tên Sa đạo, đang không biết từ lúc nào từ trong góc phòng chui ra, khiêng ống phóng tên lửa tập kích hắn.

Không chỉ có như thế, xa hơn nữa, từng con thằn lằn không lồ trang bị thiết giáp hạng nặng, toàn thân dài hơn 6m cũng đang điên cuồng lao về phía hắn.

“Muốn chết. “Lý Trình Di nhíu mày, vội vã chạy về cứu nhóm Thải Hồng Đường. Không có thời gian cùng những tên Sa đạo này tốn thời gian.

Hiển nhiên hắn là hắn lúc trước xử lý nhà triển lãm bên kia, rốt cục đánh động trong trong thành Sa đạo vây giết.

Nhưng muốn vây giết hắn, chỉ bằng những thứ này còn xa mới làm được.

Bốp.

Phía sau hắn cánh đen xòe ra. Từng cánh chim tựa như đao phong, tầng tầng dựng thẳng lên, phản xạ ra ánh sáng sáng ngời sắc bén.

Cúi người, quỳ gối.

Phát lực!

Bùm!

Mặt đất nổ tung. Nhu khí bộc phát.

Trong nháy mắt, thân ảnh Lý Trình Di biến mất tại chỗ, lao thẳng về phía lối ra dưới chân núi.

Tốc độ của hắn trong chớp mắt này vượt qua tốc độ âm thanh, quạt bay một đám mây màu trắng.

Đây là lần đầu tiên tốc độ di chuyển chân chính của hắn đạt tới tốc độ âm thanh, lúc trước chỉ là tốc độ ra tay cùng tốc độ phản ứng có thể miễn cưỡng đuổi kịp tốc độ của người cải tạo cùng vũ khí bay khác.

Nhưng tự thân chuyển động, hắn còn chưa bao giờ toàn lực triển khai qua.

Lúc này đây, tốc độ bộc phát ở mức cao nhất, không nghĩ tới thoáng cái liền đạt tới tiêu chuẩn vận tốc âm thanh.

Tốc độ và tốc độ di chuyển không giống nhau.

Lúc trước Lý Trình Di đối mặt với vũ khí bay vận tốc âm thanh, chỉ có thể bị động chịu đòn, lấy thủ làm công, hoặc là lợi dụng năng lực hoa ngữ, mạnh mẽ khống chế ảnh hưởng đối phương, từ đó đạt được mục đích hư hao vũ khí bay đối phương cuối cùng đánh bại đối thủ.

Và bây giờ.

Sau khi kết thúc Long hóa cường hóa, lại tăng thêm sức mạnh tổng hợp đối với tố chất thân thể hắn.

Hắn thuần túy dựa vào Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh đã có thể đẩy cơ thể di chuyển với tốc độ âm thanh. Nếu như nói Ảnh Thiểm là có thể lợi dụng để thoắt ẩn hiện trong chớp mắt nhằm tránh mắt đối phương thì việc di chuyển với vận tốc âm thanh, chính là vũ khí chém giết chân chính

Dưới ánh trăng chiếu rọi, trên quảng trường, đám tinh nhuệ Sa đạo vốn phân tán đứng thẳng, căn bản bất ngờ không kịp đề phòng.

Khoảng cách bọn chúng với Lý Trình Di chỉ có hai trăm mét, lúc này chỉ nhìn thấy bóng đen lóe lên, hỏa tiễn liền bị né tránh.

Sau đó chính là tiếng gió mãnh liệt cùng âm bạo đánh úp lại.

Một bóng đen tựa như bút lông thủy mặc, lướt qua đường phố.

'Lóe sáng'.

Trong nháy mắt bóng đen xông vào đám người, một luồng ánh lửa màu vàng ầm ầm nổ tung.

Phạm vi phạm vi mười lăm mét, tất cả chiều rộng của khu phố màu vàng, toàn bộ Sa đạo đều bị ánh lửa màu vàng bao phủ.

Không rên rỉ, không tiếng kêu thảm thiết.

Bùm!

Lúc này hỏa tiễn mới rơi xuống đất nổ tung, phát ra đám lửa cùng tiếng vang xa xa truyền đến.

Gần hai mươi tên Sa đạo canh ở quảng trường, trong nháy mắt liền bị ánh sáng rực rỡ thiêu đốt, hóa thành từng bộ thi thể

cháy xém, ngã xuống đất không tiếng động.

Ánh sáng vàng tắt.

Lý Trình Di đã sớm không biết tung tích, vẫn duy trì vận tốc âm thanh, phóng về phía lối ra.

Bầu trời cótrang bị siêu cường trọng lực, không có cách nào bay đi, loại thời điểm này phương thức rời đi nhanh nhất, chính là mặt đất.

Hắn di chuyển siêu tốc, hai bên quảng trường phòng ốc lướt mờ qua mắt, nhanh chóng rơi về phía sau.

Rất nhanh, sau khi xuyên qua một bức tường sắt màu đen, lộ trình trở về đã đi được một nửa.

Đột nhiên.

Ầm ầm!!

Từng đoàn từng đoàn nổ tung ở phía trước hắn.

Vụ nổ từ mặt đất nổ tung ánh lửa có màu vàng nhạt, lực xung kích mang theo từng vòng sóng khí lưu, hóa thành cuồng phong, đụng vào tất cả mọi thứ xung quanh.

Lý Trình Di bất ngờ không kịp đề phòng cũng bị lực trùng kích đụng vào. Tốc độ chạy nước rút hết tốc lực cũng bị chặn lại, giảm tốc độ.

Hắn một chân dừng tốc, hai cánh phản xạ có điều kiện đi về phía trước bảo vệ toàn thân.

“Vừa mới nhận được tin cấp cứu, có con kiến nhỏ cứ tự nhiên len lén chạy vào trong thành, cứ tự nhiên vòng qua nhiều bố trí mai phục như vậy.”

Một người cải tạo to lớn cao năm mét màu bạc, độc nhãn sáng lên ánh sáng màu trắng, từ trong ánh lửa chậm rãi dâng lên, nhìn về phía Lý Trình Di.

Cùng lúc đó, xung quanh một đám thằn lằn khổng lồ màu vàng khoác áo giáp dài từ sáu mét đến mười mét, nhao nhao lao ra từ phòng ốc và mặt đất nhìn chằm chằm về phía Lý Trình Di.

Người cải tạo một mắt còn chưa dứt lời, đột nhiên cảm giác hắc quang trước mắt chợt lóe.

Bùm!

Một đám cháy khủng bố xung kích bùng nổ từ phía sau cơ thể.

Kim quang lóng lánh, hỏa diễm trùng kích.

Thân hình khổng lồ của hắn bị nổ tung va chạm ngã nhào về phía trước.

"Hỏa diễm!" người cải tạo rống giận một tiếng, toàn thân lỗ thủng xung quanh đột nhiên phun ra mảng lớn hỏa diễm hoàng bạch sáng ngời.

Hỏa diễm hơn 3.000 độ thiêu đốt hướng bốn phương tám hướng bao trùm tuôn ra, trong khoảnh khắc liền đem xung quanh đường phố bán kính mười mét hóa thành một mảnh biển lửa.

Chỉ là mới phun ra lửa, hắn ta liền phát hiện có chút không đúng.

Cơ thể của chính mình - Cơ thể

Sao lại hơi nghiêng nghiêng???

"Sao? Chuyện gì xảy ra!! "Người cải tạo một mắt hoảng sợ.

Trong hỏa diễm, toàn bộ thân thể của hắn từ đầu đến eo, bị chẳng biết lúc nào bị chém một đường.

Vết nứt sắc bén tinh tế, tinh chuẩn chia thân thể của hắn làm đôi

Xì.

Nửa thân trên bắt đầu trượt xuống.

Ầm ầm!!

Chương 519: Vượt qua dự đoán

Trong phút chốc bên trong khoang nổ tung trong ngọn lửa, ngọn lửa khổng lồ lần nữa mở rộng phạm vi, bao quát toàn bộ mấy chục mét xung quanh.

Mà lúc này Lý Trình Di, đã sớm rời xa nơi đây, sắp đến lối ra cuối cùng.

Theo Quyển sách Ghi chép chân chính nằm giữ, trong lúc bất tri bất giác, lồng ngực của hắn đang chậm rãi hiện ra một ký hiệu Nguyệt Nha mới.

……

Thình thịch thình thịch thình thịch!!

Những tiếng nổ trên chiến trường Liên hoàn nổ tung.

Cát bụi cùng hỏa diễm sinh ra từng cột khói xộc thẳng lên trời, mật độ cùng uy lực pháo kích bao trùm, vượt qua dự đoán của đám Sa đạo.

Trong trận địa giao hỏa.

Một đám người cải tạo Sa đạo quân đang giao chiến toàn diện với quân chính phủ Sultan.

Sa đạo phần lớn là cải tạo người cùng tiểu đội xuất kích phối hợp với Thằn lằn khổng lồ biến dị.

Quân chính phủ phần lớn là xe tăng chiến xa, máy bay chiến đấu trọng pháo, vô số binh lính bình thường làm bia đỡ đạn.

Dưới sự quấy nhiễu của chiến tranh điện tử, rất nhiều người cải tạo Sa đạo đều bởi vì thân thể tổn hại mà tính năng giảm xuống, thông tin đứt đoạn, tử thương thảm trọng.

Nhưng khi tiểu đội Sarin ở trong thành gặp phải nguy hiểm, từng người mặc áo bào trắng, sau lưng có dấu thập tự Ngôi sao màu lam đều xuất hiện.

Bọn họ thao túng đủ loại máy bay khủng bố, dùng máy bay vận tốc gấp mấy lần vận tốc âm thanh đâm thủng chiến trường, bản thân cũng cực kỳ linh hoạt né tránh công kích hỏa lực trọng pháo.

Là dư nghiệt của Tinh Hồ!

Bên trong xe chỉ huy của quân chính phủ.

Thiếu tướng Michel phụ trách lần vây quét này sắc mặt khó coi.

Ông ta đẩy cửa xuống xe, trực quan dùng kính viễn vọng quan sát tình huống chiến trường.

Song phương quấy nhiễu đều quá mạnh, không có ưu thế áp đảo, thiết bị điện tử căn bản không có cách nào phát huy ưu thế trên chiến trường.

“Khó trách Sa đạo qua nhiều năm như vậy mà không diệt được, mấy lần vây quét đều giết không hết, hóa ra đằng sau là tổ chức của Tinh Hồ.”

“Tướng quân, hiện tại tình huống không ổn, Chuyên gia vũ khí bay Tinh Hồ thực lực quá mạnh mẽ, số lượng ít nhất có hai con số, người của chúng ta gánh không nổi!”

Ở Nghi quốc, một vị Chuyên gia vũ khí bay cấp quân dụng tiêu chuẩn, ít nhất cần một lữ đoàn mấy trăm người mới có thể chống lại, hơn nữa còn phải trang bị toàn diện, không có bất kỳ lỗ hổng yếu điểm mới được.

Đây cũng là hạch tâm của Nghi quốc có thể xưng bá Địa Nguyệt.

Mà hiện tại, Tinh Hồ một hơi xuất động hai con số Chuyên gia vũ khí bay trong đó đại bộ phận đều là cấp quân dụng, mỗi một người nếu sử dụng thích đáng, đều có thể chống lại ít nhất từ 2 đến 3 người cải tạo hoàn toàn cùng cấp bậc!

“Có tin tức gì của Sarin tiên sinh không?” Michel tâm tình có chút nôn nóng, nhưng vẫn là bề ngoài trấn định không lộ thanh sắc.

“Tạm thời không có. “Sĩ quan phụ tá nhanh chóng trả lời.

Sarin dẫn đầu tiểu đội Bọ cạp là một trong những hạch tâm của kế hoạch ốc đảo lần này, mục đích chủ yếu của quân chính phủ bọn họ cũng là yểm hộ phối hợp với tiểu đội Sarin, trong ứng ngoài hợp, làm tan rã hệ thống che chắn quấy nhiễu, kéo dài thời gian, chờ đợi tên lửa đạn oanh tạc, triệt để giải quyết ốc đảo

Chỉ là bây giờ mới hơn mười phút.

Theo điểm xanh trên rada của phe mình không ngừng giảm bớt, Michel trầm ngâm mấy giây.

Liên hệ quân bộ, xin oanh tạc sớm!

Ông ta có loại dự cảm không rõ.

“Nhưng Sarin tiên sinh bọn họ “Sĩ quan phụ tá chần chờ nói.

“Không sao, quân bộ sẽ hiểu cho chúng ta! “Michel trầm giọng nói.

Tình huống bây giờ là bất luận Sarin có thành công hay không, tình huống cũng đã không thể đợi.

Chuyên gia vũ khí bay Tinh Hồ thực lực quá mạnh mẽ, giết chóc quá nhanh, bọn họ căn bản chịu không nổi lâu như vậy!

Nếu như chỉ là hai chữ số Chuyên gia vũ khí bay, bọn họ còn có thể ngăn trở, nhưng hơn nữa còn mấy vạn người Sa đạo quân toàn những binh lính khủng bố yểm hộ Chuyên gia vũ khí bay, đối với bọn họ lực sát thương thật sự quá lớn.

“Rõ! “Sĩ quan phụ tá xoay người đi về phía xe tín hiệu cách đó không xa.

Chỉ là mới đi được vài bước.

Xì!

Một luồng hắc quang to bằng thùng nước từ trên trời giáng xuống.

Chuẩn xác đánh trúng xe tín hiệu.

Bùm!

Xe tín hiệu nổ tung, ngọn lửa từ bên trong bộc phát phun ra.

Vụ nổ lớn dẫn tới hộ vệ tinh nhuệ xung quanh nhanh chóng tới gần, bảo vệ thiếu tướng Michel.

Mạnh nhất chính là tổng cộng ba gã hộ vệ, tất cả đều là người cải tạo cấp 4 Hổ răng kiếm serial hệ Đại Địa. Tuy rằng không phải người cải tạo hoàn toàn, nhưng thực lực tuyệt không thua kém người cải tạo hoàn toàn.

Người cải tạo hoàn toàn mạnh về mặt bảo vệ tính mạng, trên thực tế thực sự đánh nhau, so với người cải tạo bình thường chưa biết ai hơn ai

Lúc này, ba người cải tạo cấp 4 nhìn gắt gao vào chiếc xe tín hiệu bị nổ tung giống như nhìn thấy đại địch

Phản ứng phóng xạ siêu cường!! Ít nhất là cấp 6!! Không không! Là cấp 7!!

Mau hộ tống tướng quân rời đi!! Lập tức báo lên quân bộ!

Trốn!! Nhanh!

Đợi đã!

Cấp 7

Đó là đại diện cuối cùng cho loại hình hệ thống cải tạo.

Đại biểu cho một loại mạnh mẽ nhất, hoàn mỹ nhất trong serial người cải tạo

Ba tên hộ vệ ngăn cản.

Viên sĩ quan phụ tá kéo thiếu tướng Michel nhanh chóng chạy như điên về phía xa.

Sa Đạo không thể có loại hình cấp 7, người mạnh nhất là Mocady mạnh nhất cũng chính là cấp 6, còn là phiên bản không trọn vẹn, vũ khí cũng không được đầy đủ!

Trong lòng Michel trong nháy mắt có đáp án.

Nhiều năm sống an nhàn sung sướng, làm cho ông ta lúc này khi chạy như điên cũng không bứt tốc lên được. Thân thể đã từng bị cường hóa qua cũng đã thoái hóa quá nhiều.

Bùm!!

Chương 520: Không có kẻ địch vĩnh viễn

Trong phút chốc, hộ vệ ngăn cản phía xa đã hóa thành từng đoàn quả cầu lửa, triệt để hủy diệt.

Hắc quang từ giữa không trung chợt lóe lên, tinh chuẩn rơi xuống phía trước Michel chạy trốn, rơi xuống cát.

Khí lưu mãnh liệt hóa thành khí xoáy tản ra, thổi đến mấy người Michel không khỏi giơ tay che mặt.

Michel đầu óc nhanh chóng chuyển động, ngẩng đầu hô to, “Chúng ta không nên trở thành kẻ địch!

Hắc quang chậm rãi tản đi, lộ ra bên trong một hình người khôi ngô mặc áo giáp toàn thân

Một tia vặn vẹo vô hình, khống chế xung quanh hình người không ngừng hiện lên rồi biến mất. Giống như tự mang theo lực trường đặc thù nào đó.

“Ông nói đúng. “Hình người phát ra một tiếng cười khẽ. Trên đời này vốn không nên có kẻ địch vĩnh viễn”.

“Ngài nói đúng! Chúng ta hoàn toàn có cơ sở hợp tác! “Michel nhanh chóng nói.

“Quả thật như thế. “Hình người nói. Ta quả thật có dự định này.

“Vậy thì…” Một tia hy vọng dâng lên trong mắt Michel.

Chỉ là ông ta còn chưa nói xong, bỗng nhiên con ngươi co rụt lại.

Phía sau hình người trước mắt, không biết khi nào, mơ hồ hiện ra từng luồng cánh tay dài hắc quang.

Những hắc quang này chậm rãi chuyển động, dựng đứng lơ lửng, tổng cộng mười ba luồng, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

“Cơ sở hợp tác dựa trên thực lực” Hình người mỉm cười nói: - Mà hiện tại có không ít người muốn xem chúng ta có thực lực hay không?

“Chờ một chút! Chúng ta hoàn toàn có thể lập tức đình chiến, lập tức!”

Xì!

Một luồng hắc quang từ lồng ngực Michel xuyên qua, mang theo một mảnh máu loãng.

“Lần đầu gặp mặt. “Hình người mặt gương hướng bầu trời âm u cách đó không xa khẽ cúi đầu.

“Ta là Hàn Tất. Tinh Hồ Đại Diệu Tinh”.

Lúc này tuyên cáo Tinh Hồ tái hiện hậu thế.

Đứng thẳng dậy, Hàn Tất tựa hồ có thể xuyên qua phi hành khí quan sát ẩn giấu, nhìn thấy rất nhiều cao tầng ở tháp xanh xa

xôi, cùng với cao tầng chính thức đứng đầu quân bộ.

Nếu lần đầu tiên gặp mặt, liền tặng chư vị một cái lễ gặp mặt được không?

Hắn ta xoay người, nhìn về phía bộ đội quân chính phủ đã dần dần rút lui.

Xa xa mảng lớn ánh lửa thỉnh thoảng chiếu sáng tầng mây bầu trời từ nơi này nhìn, liếc mắt nhìn lại tất cả đều là chiến trường.

Đối kháng giữa mấy vạn người, bao trùm phương viên trên trăm km, lại tất cả đều là các loại trang bị binh chủng có tính cơ động rất mạnh. Phạm vi liên quan lớn hơn.

“Giải Trĩ. “Hàn Tất lên tiếng.

“Đến ngay “Rất nhiều hắc quang nhanh chóng hợp nhất thành một thanh trọng kiếm màu đen rộng thùng thình, trôi nổi bên cạnh hắn.

Trên chuôi kiếm ở giữa tất cả đều là một loại hoa văn hung thú giống như Kỳ Lân. Sau lưng có lông đen dày đặc, trên đầu mọc một sừng.

Trung tâm chuôi kiếm khảm tinh thể hình thoi do sáu khối tinh thể màu bạc hợp thành.

Triển khai hình thái lục cực. “Hàn Tất trầm giọng nói.

Ong.

Trọng kiếm trung tâm hình thoi mặt đột nhiên sáng lên bạch quang, chỉnh thể nhô ra bên ngoài.

Sáu khối tinh thể phân biệt hướng bên ngoài biến hình, kéo dài, bất quá mấy giây, liền hình thành sáu lưỡi kiếm thủy tinh có gai nhọn giống nhau.

Lưỡi kiếm lấy mặt tinh thể làm trung tâm, hình thành hình thái cối xay gió.

“Tiến vào tần số cao. “Hàn Tất tự thân hai mắt đột nhiên sáng lên chói mắt hồng quang. Gương toàn thân bắt đầu chậm rãi chuyển thành màu vàng nhạt, nổi lên ánh huỳnh quang.

“Lục Cực triển khai xong, có xuất kích hay không. “Vũ khí bay lên tiếng hỏi.

“Có”

Xác định xuất kích hoàn tất, mời nhập chìa khóa khởi động.

Lục Cực phất động Thiên Thượng Tinh!

Hàn Tất đưa tay, nắm lấy chuôi kiếm Vũ khí bay.

Trong phút chốc, sáu luồng tinh thể lưỡi kiếm như cối xay gió đột nhiên bắn ra bốn phương tám hướng biến mất.

Xoẹt!!

Sáu luồng bạch quang tinh thể mang theo sáu quỹ tích, phóng lên trời, chớp mắt liền bay đến toàn bộ chiến trường.

Ong!

Trong nháy mắt, sáu luồng tinh thể phân liệt, tản ra, tựa như phục chế, chớp mắt liền phân tán thành cả ngàn.

Tất cả tinh thể lơ lửng trên bầu trời, phần đuôi chậm rãi dấy lên kim sắc chói mắt

Một giây sau

Hơn một ngàn luồng tinh thể ầm ầm phủ xuống, tựa như mưa sao băng rơi xuống.

Xèo xèo xèo!!

Tất cả tinh thể theo quỹ tích uốn lượn, ở trên chiến trường dùng tốc độ siêu âm điên cuồng xuyên qua giết chóc.

Giống như trên mặt đất màu đen, đột nhiên xuất hiện một bộ tinh thể màu trắng phác họa ra đường bạch tuyến.

Vô số tiếng kêu thảm thiết, tiếng nổ mạnh, tầng tầng trùng điệp tựa như sóng biển, mới vang lên vài giây, liền nhanh chóng ảm đạm đi xuống.

……..

Lối vào Ốc đảo

Bùm!

Một con thằn lằn khổng lồ bọc thép màu vàng chặn đường, bị một luồng kim quang ầm ầm nổ tung, gục ngã xuống đất, nửa bên thân thể cháy đen, rất nhanh không còn hơi thở.

Lý Trình Di bước ra, ngửa đầu nhìn sao băng màu trắng không ngừng rơi xuống. Đáy mắt hiện lên một tia dị sắc.

Dừng ở đây.

Một thân thể khổng lồ cao tới năm mét, ngăn cản ở phía trước hắn.

Cơ thể có chút tương tự với tên trước, nhưng tổng thể tinh xảo hơn, ánh huỳnh quang một mắt trên đầu càng chói mắt hơn.

Đúng là Mocady vừa mới từ chiến trường trở về, nhận được tin người Góc chết náo động trong thành.

Là một cao thủ cấp 6, sau khi hắn cùng Hàn Tất tiêu diệt tiểu đội Sarin, liền trước tiên ra ngoài gia nhập chiến trường, lại không nghĩ tới những người Góc chết bị coi là bia đỡ đạn phía sau, lại còn gây ra phiền toái không nhỏ.

Ta tên Mocady! Đứng đầu trong tứ đại Bạch Ngân của Thần Điện! Đường của ngươi dừng ở đây.

Chương 521: Dừng ở đây

Mocady toàn thân bao trùm một tầng lực trường vặn vẹo vô hình, đó là máy phát điện lực trường cấp sáu chân chính.

Là người nắm giữ loại hình cuối cùng của hệ thống thiên không cấp 6, hắn ta nắm giữ trang phục Cực Quang Phượng Hoàng tự mang lực trường cấp 6, thậm chí so với lực trường cấp 6 bình thường còn mạnh hơn một chút.

Việc vừa rồi chém giết, khiến hắn tiêu hao không nhỏ cùng tổn thương, cường độ lực trường nhanh rớt xuống đến cấp 5, nhưng đối phó một là người Góc chết, vẫn quá đơn giản.

Đột nhiên, đồng tử Mocady co rút lại, giơ tay chặn bên phải.

Keng!!

Một thanh kim kiếm quỷ dị chém xuống Phượng Văn hộ thuẫn trên cánh tay hắn.

Sức mạnh cực lớn mang đến âm thanh rất lớn khiến Mocady nghiêng người, mất đi cân bằng.

Mà Lý Trình Di vừa mới ở trước mắt hắn, lúc này đã sớm mất đi bóng dáng.

Bên trái!?

‘Không! Bên phải?”

‘Không!! Trái!!”

Một luồng kim quang ở bên trái Mocady sáng lên.

Lóe sáng.

X3

Thân ảnh Lý Trình Di xuất hiện bên cạnh hắn, trọng kiếm lục điện trong tay nhẹ nhàng vung lên.

Một mảng lớn tia lửa màu xanh lá cây trộn lẫn vào ánh sáng vàng óng ánh, toàn diện bao phủ bên ngoài cơ thể Mocady.

Năng lực phân giải kịch liệt, phối hợp với Lóe sáng, trong nháy mắt đã làm tan rã lực trường.

Không!

Mocady trơ mắt nhìn đồng hồ năng lượng trường lực điên cuồng rớt xuống, sụp đổ biến mất.

Hắn kịp phản ứng, trở tay đánh một quyền khủng bố mấy chục tấn về phía đối phương.

Nhưng một quyền này không hiểu sao lại nghiêng, lại đánh về phía bãi cát.

Hắc quang chợt lóe, Lý Trình Di lại xuất hiện sau lưng hắn.

Kim kiếm trong tay chỉ nghiêng mặt đất, đang nhỏ xuống một giọt máu.

Lúc này Mocady mới phát hiện, xung quanh mình không biết khi nào, mặt đất dĩ nhiên thiêu đốt lên một vòng ngọn lửa màu vàng nhạt.

Đây là cái gì?

Trong vòng mười bước, ta là Thiên Mệnh!

Lý Trình Di chậm rãi đi về phía trước, đi về hướng rời xa ốc đảo.

Xì!

Đột nhiên trên bầu trời xa xa một luồng hắc quang từ trên trời giáng xuống, chuẩn xác chặn lại ở trước người hắn.

Hắc quang to bằng thùng nước chậm rãi tắt, tản ra. Lộ ra một thân người khôi ngô toàn thân thiết giáp sáng như gương.

Cơ thể chậm rãi đứng dậy, nhìn thẳng vào Lý Trình Di.

Không nghĩ tới nơi này còn có cá lọt lưới.

Tay phải Hàn Tất nắm chặt, từng luồng hắc quang nhanh chóng ngưng tụ trong lòng bàn tay, hình thành một thanh trọng kiếm màu đen mang theo hoa văn Giải Trĩ.

Vù!

Một vòng khí lưu vô hình nặng nề đè nén, lấy hắn ta làm trung tâm, chợt thổi qua bốn phía, hình thành vòng tròn cát.

“Ta đề nghị ngươi tránh ra. “Hai cánh Lý Trình Di hơi mở ra, trên người mơ hồ có hắc khí tràn ngập bốn phía.

“Bây giờ ngăn cản ta, ngươi có thể sẽ chết rất nhanh.”

……

Tháp Xanh.

Trong sảnh hội nghị sáu người.

5 người tối cao của thành Belgastine, cùng Simon - đại biểu quân bộ, lúc này đều sắc mặt bình tĩnh nhìn chăm chú theo vệ tinh tiếp sóng hình ảnh chiến trường.

Bởi vì cường độ chiến tranh điện tử rất cao, hình ảnh lúc thì rõ ràng, lúc thì mơ hồ.

Nhưng thế cục chiến trường nhanh chóng sáng tỏ, thắng thua điện tử đã phân, Sa đạo chiếm ưu thế tuyệt đối, hình ảnh ngược lại thoáng cái trở nên rõ ràng. Hiển nhiên bọn họ cố ý buông lá chắn.

Khi nhìn thấy quân chính phủ lại một lần nữa tan tác trên chiến trường, Misdin không có gì bất ngờ.

Thân làchủ tịch hội đồng quản trị Tập đoàn Noel, bọn họ cùng quân chính phủ liên hệ không ít, đối với sức chiến đấu hủ bại của quân đội bọn họ đã sớm rõ ràng.

Tướng quân Simon, tình huống hiện tại không ổn, ngài có đối sách gì tốt không?

Misdin trên mặt vẫn mang theo nụ cười.

Tiểu đội Sarin tiến vào ốc đảo lâu như vậy, xem ra là thất bại. "Simon trả lời, rõ ràng thân là một trong những quan lớn của quân bộ, nhưng ông ta đối với sự tan tác của quân chính phủ, tựa hồ không thèm để ý chút nào.

Không ngờ sau lưng Sa đạo lại có Tinh Hồ, đây là điều chúng ta không ngờ tới.

"Vậy ngài định xử lý như thế nào? "Hoàng Chí Hanh của Tư bản Chí Thành lên tiếng. "Nếu cần, có lẽ chỗ này của tôi có thể cung cấp một số trợ giúp".

Dưới trướng Chí Thành vốn có vài đội lính đánh thuê đỉnh cấp. Cụ thể thực lực như thế nào, không ai biết, nhưng xem chiến tích không hề yếu hơn tiểu đội Sarinu.

Tiểu đội Sarin về bản chất là một đội ngũ tinh nhuệ tạm thời do mọi người tập hợp lại. Nếu là tập hợp ra, sẽ không có khả năng có người đem tinh anh mạnh nhất của mình phái đi.

Cho nên, ở mỗi người đều có át chủ bài nơi tay nên sáu người ở đây đều không có quá để ý Sarin đám người tiêu vong.

"Trợ giúp thì không cần. Tôi để ý người xuất hiện cuối cùng, đó là Hàn Tất người tự xưng là Đại Diệu Tinh. "Simon bình tĩnh nói.

"Theo tôi được biết, Đại tinh trong Tinh Hồ cũng không nhiều, tổng cộng chỉ có sáu người, nếu Hàn Tất nếu quả thật là một trong số đó, vậy đại biểu cho việc hắn ta là một trong sáu người cường đại nhất Tinh Hồ."

“Thế thì sao? Từ động tác vừa rồi của hắn thì cấp 7 tuy mạnh, nhưng còn chưa tới mức phải khiến chúng ta lùi bước.“Thị trưởng Cabe lạnh lùng nói.

Sáu người ở đây, trong tay ai mà không có người cấp 6, cấp 7? Trong phòng thí nghiệm của mọi người, binh khí át chủ bài cuối cùng như vậy tuyệt đối sẽ không thiếu.

Mà từ biểu hiện vừa rồi của Hàn Tất, người này tuy mạnh, còn chưa tới trình độ bọn họ không có cách nào ứng phó.

“Hàn Tất, còn có cái tên người cải tạo mặc áo giáp màu đen, hai người này thực lực đều đã đạt tới tuyến cảnh giới.” Phó thị trưởng Midland nhíu mày. “Chúng ta nên thực hiện các biện pháp kịp thời để giải quyết các mối nguy hiểm tiềm ẩn một cách an toàn, thay vì nghi ngờ lẫn nhau ở đây. Chúng ta cần bảo vệ lợi ích của mọi người.”

“Nói là như thế. Nhưng. “Hoàng Chí Hanh của tư bản Chí Thành mở miệng muốn nói.

Bỗng nhiên hình ảnh theo dõi phát ra tiếng vang nhỏ.

Chương 522: Tuyệt địa loang lổ

Hàn Tất đưa tay cầm kiếm, sáu luồng lưỡi kiếm tinh thể bắn thẳng lên bầu trời, phân liệt ra hơn một ngàn lưỡi kiếm tinh thể, rơi xuống như mưa.

Xèo xèo xèo!!!

Lưỡi kiếm dày đặc, tựa như trong nháy mắt xuất hiện hơn một ngàn thanh vũ khí bay.

Chúng uốn cong, cắt ngang trên chiến trường, xuyên qua cơ thể của từng người lính và đâm xuyên qua từng chiếc xe chiến đấu và xe tăng đang di chuyển.

Bùm!

Liên tiếp không ngừng tiếng nổ mạnh bởi vì quá mức dày đặc, trở nên liền thành một mảnh, phảng phất như sấm sét không dừng lại được, khiến hình ảnh theo dõi chấn động tới mức hơi lay động.

Chỉ vài giây sau.

Toàn bộ chiến trường, liền giống như một khối tuyệt địa loang lổ.

Trong tuyệt địa, tất cả người và xe cộ vũ khí của quân chính phủ, toàn bộ hỏng bét.

Mà sau 5 giây tàn sát bừa bãi liên tục, sáu luồng lưỡi kiếm tinh thể mới một lần nữa bay trở về, ngưng tụ ở trong tay Hàn Tất, khôi phục thành cây trọng kiếm màu đen nguyên bản.

“ ! ! ! ”

“ ! ! ”

Tên này!

Ngắn ngủi mấy giây, trong phòng hội nghị Tháp Xanh lặng ngắt như tờ.

Sáu người lúc trước còn tự kiềm chế rụt rè, nhưng khi nhìn thấy một màn đột nhiên bộc phát này, sắc mặt tất cả mọi người chấn động, hoàn toàn trầm mặc xuống.

Ánh mắt bọn họ cơ hồ không thể rời khỏi hình ảnh theo dõi.

Ngay từ đầu, Hàn Tất lễ phép hướng bọn họ ân cần thăm hỏi, đến cuối cùng một người, miểu sát mấy ngàn binh sĩ quân chính phủ.

Trong lòng mọi người càng thêm nặng nề.

Quân chính phủ vốn đã tan tác, trong nháy mắt này, hoàn toàn sụp đổ, xoay người bỏ chạy.

Mà trong trận chiến vốn Sa đạo ngay từ đầu đã chiếm ưu thế, giờ biến thành đại truy sát.

Hàn Tất này lấy đâu ra động cơ năng lượng lớn như vậy?! “Giọng Simon rõ ràng có dao động.

Như vậy Chuyên gia vũ khí bay có thể tự mình quyết định thắng bại của chiến dịch phạm vi nhỏ, đã khiến ông ta không thể không coi trọng.

“Bộc phát hư vậy, cần tiêu hao năng lượng tuyệt đối với con số trên trời, cho nên sau lưng người này, nhất định có thế lực lớn ủng hộ!

Hàn Tất xuất hiện, sẽ làm ảnh hưởng đến lợi ích của chúng ta ở Sultan. “Troy Dondith, người chủ trì khoa học kỹ thuật An Đại Liên vẫn không nói chuyện, bỗng nhiên lãnh đạm mở miệng.

“Cho nên, tôi đề nghị các vị liên thủ, chân chính toàn lực loại bỏ người này”.

Lời này vừa nói ra, năm người còn lại đều trầm mặc.

Đây là muốn ép mọi người vận dụng át chủ bài của mình, toàn lực giảo sát Tinh Hồ.

“Vì sao chúng ta không thể cùng bọn họ hợp tác? “Misdin đại biểu Tập đoàn Noel cười nheo mắt nói.

“Nếu là tổ chức khác thì có thể, nhưng Tinh Hồ thì không thể. “Simon trả lời, hiển nhiên ông ta cũng mới từ trong rung động hoàn hồn lại.

“Vì sao? “Mistin nhướng mày.

“Ông cho rằng năm đó tại sao bọn họ lại bị Bạch Tinh và Nghi Quốc liên thủ truy sát? “Simon cười lạnh. “Chính là bởi vì Tinh Hồ, là vứt bỏ khoa học kỹ thuật, hủy diệt khoa học kỹ thuật, hủy diệt trí tuệ nhân tạo, nhưng hiện tại, mọi người xem Hàn Tất, hắn ta đang sử dụng là cái gì?”

“Đúng rồi, Hàn Tất tự mình sử dụng chính là Vũ khí bay trí tuệ nhân tạo, đây còn là Hội đoàn kết sao?

Không.

Đây căn bản là một cỗ thế lực cường đại khác khoác ngoài Tinh Hồ, lấy danh nghĩa Hội đoàn kết!

“Tôi có thể ngửi được mùi âm mưu cho nên, mặc kệ hắn ta rốt cuộc là ai? trước tiên triệt để hủy diệt bọn chúng tôi, triệt để hủy đi cái biến số này, mới là cách làm ổn thỏa nhất.” Simon trầm giọng nói.

“Còn có người này”.

Misdin chen vào nói, điều chỉnh hình ảnh theo dõi, vừa vặn hiện ra Lý Trình Di đang lao ra khỏi ốc.

Người này thực lực cũng cực kỳ mạnh, Sa đạo căn bản ngăn không được hắn ta! Ngay cả Bạch Ngân Sa đạo, ở trước mặt hắn cũng chỉ trong thời gian cực ngắn bị giết. Đây không phải là bất kỳ thế lực nào chúng ta biết trước. Hắn ta ẩn núp ở trong người Góc chết tiến vào ốc đảo, khi những người Góc chết còn lại mới vừa vào thành, hắn ta liền bộc phát thực lực, liên tiếp tàn sát bất luận kẻ nào ngăn cản hắn. Thực lực như vậy, cùng Hàn Tất vừa rồi, có đặc điểm chung. "Misdin nói.

"Ý của ông là lai lịch không rõ? "Simon hiểu ý của ông ta.

"Cho nên, nếu như muốn triệt để gạt bỏ, tốt nhất tính cả người này cùng một chỗ."Misdin trên mặt lộ ra một tia mỉm cười,"Dù sao, chúng ta cần làm, không chỉ là giết người, còn phải dùng đủ thủ đoạn tàn khốc, nhắc nhở tất cả ai dám can đảm nhúng chàm thế lực của Sultan, để cho bọn họ biết, nơi này, là địa bàn của chúng ta!"

Mặc kệ hắn ta là thế lực nào phái tới, đều toàn bộ chặt đứt!"

Những người còn lại cũng nhao nhao gật đầu.

"Như vậy, chư vị, chuẩn bị điều động nhân thủ của mình đi. Cùng nhau động thủ, triệt để giải quyết hậu hoạn. "Simon đề nghị.

Được!

Được!

Lần này không có bất kỳ dị nghị nào, năm người còn lại nhao nhao gật đầu, cầm lấy điện thoại di động hoặc là thông qua tai nghe liên hệ thủ hạ, bắt đầu phân phó điều động át chủ bài chân chính dưới trướng của mình

Mà đúng lúc này.

Trong camera, Lý Trình Di lao ra khỏi ốc đảo, mấy chiêu giết chết Mocady. Hiển thị vũ khí công nghệ đáng sợ và không thể hiểu được.

"Chờ một chút! Bọn họ chạm mặt! "Misdin lên tiếng. Tên Hàn Tất này, cùng người giáp đen thần bí, xem ra bọn họ sắp xảy ra xung đột. "Trên mặt ông ta lộ ra vẻ tò mò cùng tươi cười.

‘Đây không phải là vừa khéo sao? Chờ bọn chúng giao thủ lưỡng bại câu thương, chúng ta lại liên thủ cùng nhau tập trung tiêu diệt bọn chúng.

Lực lượng như vậy đã sinh ra uy hiếp lớn đối với chúng ta, quả thật phải nhanh chóng xử lý.

Để cho các đơn vị xuất động đi, cần phải một kích mất mạng!

Trong Tháp Xanh, mấy người nhanh chóng đạt được ý kiến thống nhất.

Chương 523: Công nghệ mới chưa biết

Dưới bầu trời đêm bên trong sa mạc, các nơi tại ốc đảo bắt đầu dấy lên ánh lửa nổ tung, hiển nhiên người Góc chết đã bắt đầu gây sự.

Hàn Tất không để ý động tĩnh trong thành, chỉ lẳng lặng nhìn chằm chằm Lý Trình Di phía trước.

Cái loại trang phục cải tạo kỳ dị hoa lệ này, cũng không phải là bất kỳ loại trang phục nào trong trí nhớ của hắn, rất hiển nhiên là trang phục chế tác độc nhất vô nhị trong phòng thí nghiệm.

"Giết nhiều người như vậy còn dám đứng ở trước mặt ta nói nhảm"

Hắn cầm Giải Trĩ, từng bước một đi về phía trước.

Bộp.

Đột nhiên, bước chân của hắn dừng lại cách Lý Trình Di khoảng mười mét.

Còn thiếu chút nữa, nhưng hắn lại vừa vặn dừng ở ngoài mười mét.

"Hiện tại, không phải ngươi muốn giết ta sao?"

Hàn Tất mỉm cười, giơ tay chỉ vào ngực mình.

"Đến đây".

Xì!

Ánh sáng đen chợt lóe.

Trước mắt hắn hoa lên, trong lòng chấn động, nhanh như chớp giơ tay đâm ngược về phía sau.

Keng!!

Trọng kiếm Giải Trĩ ở phía sau va chạm cực mạnh với một thanh trường kiếm màu vàng.

Hai luồng lưỡi kiếm không hề khách sáo đối kích.

Không đợi Hàn Tất phản ứng, trọng kiếm trong tay hắn bỗng nhiên không hiểu sao lại nghiêng lệch bay về chỗ trống, hắn

căn bản không biết tại sao mình lại ra tay về hướng phương hướng kia.

“Một công nghệ mới chưa biết?”

Một ý niệm xẹt qua trong đầu hắn như tia chớp.

Xoẹt một tiếng vang nhỏ.

Sáu luồng tinh thể trên Giải Trĩ kiếm bắn ra, bay múa một vòng quanh bốn phía.

Tinh thể xoay tròn với tốc độ gấp bốn lần tốc độ âm thanh, vừa vặn đụng phải một vòng cung điện màu xanh vàng không hiểu sao lại nổ tung.

Bùm!!

Các tia lửa bị phân tán và các tinh thể bị vỡ.

Hàn Tất và Lý Trình Di đồng thời lui ra.

Trên vai Hàn Tất xuất hiện một vết thương sắc bén.

Mà trước ngực Lý Trình Di lại bị tinh thể rạch ra ba lỗ nhỏ.

“Lực trường của mình tan tác rồi? “Hàn Tất đồng tử co rụt lại, nhìn về phía vết thương trên vai mình.

Lực trường cấp bảy của hắn, rõ ràng trong nháy mắt, nhanh chóng bị tiêu hao năng lượng tán loạn, tinh thể cũng bị đánh nát một luồng.

Thậm chí thiết giáp của hắn còn bị vạch ra một vết thương.

Nếu như nói trước đó hắn còn nghi hoặc, tại sao Mocady lại bị đối phương giết chết trong 2 chiêu.

Giờ thì hắn đã biết

Cái loại kỹ thuật quỷ dị, cùng với kỹ thuật thần bí làm tán loạn lực phòng hộ, còn có rõ ràng ngăn trở, nhưng vẫn là không hiểu sao dính một kiếm chém bị thương.

“Ngươi ….” Hắn gắt gao nhìn thẳng Lý Trình Di lúc này,” Rất mạnh!

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di hơi xoay, hai mắt dưới mũ bảo hiểm cũng không bình tĩnh nhìn chằm chằm đối phương.

Thiên Mệnh lần đầu tiên khi đối phương trúng phải kiếm mà không chết.

“Không phải là mất hiệu lực, mà lực sát thương bị giảm.”

Trọng kiếm lục điện trong nháy mắt đầu tiên đối mặt, liền bị tinh thể chặn lại suy yếu, sau đó miễn cưỡng phát huy tác dụng, phối hợp với Lóe sáng đối phó với lực trường hộ thân của đối phương, liền tiếp tục vô lực.

Trầm mê chi thủ, thêm Lưỡi dao Thiên Mệnh, thêm Trọng kiếm lục điện, ba chiêu này liên tiếp cùng một chỗ tất sát, cơ hồ để cho hắn trở thành vô địch trong Ốc đạo.

Nhưng hiện tại, một bộ liên chiêu này, lần đầu tiên mất hiệu lực.

Tích tích tích.

Tín hiệu máy nhắc nhở lần nữa vang lên.

Lý Trình Di bóp nát một cái, ném qua một bên.

Người trước mặt này, không hề nghi ngờ là người mạnh nhất trong các đối thủ hắn gặp phải gần đây.

Hắn phải toàn lực đối phó, không thể phân tâm.

Phải tốc chiến tốc thắng!

Đồng bạn của ngươi đang gọi ngươi? “Hàn Tất lên tiếng. Không về sao?”

Sắc mặt hắn không thay đổi, giọng nói tựa hồ không nhanh không chậm, không hề lo lắng phập phồng.

Nhưng trong lòng hắn cùng rõ ràng, thế lực thổ địa Sultan tuyệt sẽ không coi thường cục diện phát sinh nơi này.

Nguy cơ mới đang nhanh chóng ngưng tụ, tới gần, hắn phải nhanh chóng giải quyết người trước mắt này, sau đó kéo theo ốc đảo dời đi. Để tránh bị tên lửa tập trung hỏa lực.

Giết ngươi rồi quay lại.

Trong đầu Lý Trình Di hiện lên rất nhiều Hoa Lân Y mình đang nắm giữ.

Hoa tử đằng, lần tiến hóa thứ 3.

Lay-ơn năm lần tiến hóa.

Hoa hướng dương Titan tiến hóa 3 lần

Tiết mao phi liêm một lần tiến hóa.

Ngọc Lan tím lần thứ 3tiến hóa.

Trong ngũ đại Hoa Lân Y, Tiết Mao Phi Liêm có số lần tiến hóa ít nhất, cũng là tăng cường sức mạnh thân thể yếu nhất.

Ngoại trừ Ngọc Lan tím, cho dù thay đổi bất kỳ một bộ Hoa Lân Y nào khác, đều mạnh hơn Tiết Mao Phi Liêm.

Và.

Nếu muốn nhanh chóng giải quyết người trước mắt này

Ánh mắt Lý Trình Di lạnh lẽo, trong nháy mắt đã có quyết định.

Lay-ơn.

Bụp!

Trong phút chốc, Hoa Lân Y hình rồng trên người hắn cấp tốc phân giải, chuyển hóa, hóa thành vô số cánh hoa Lay-ơn màu vàng.

Cánh hoa ngưng tụ, hóa thành Hoa Lân Y Lay-ơn Cực Thể.

Kim sắc tựa như cành cây gai nhọn lưỡi kiếm, từ các nơi trên thân thể bao trùm, kéo dài, đột nhiên đâm ra.

Trên đỉnh đầu, một luồng lưỡi kiếm màu vàng như trăng khuyết, tựa như một sừng, từ đầu kéo dài lên trên, vẫn uốn lượn tới eo.

Từ xa nhìn lại, tựa như bím tóc dài màu vàng cột tóc đuôi ngựa cao.

Phù phù.

Một vòng khí lưu vô hình, lấy hắn làm trung tâm, hướng xung quanh chợt khuếch tán.

Tầm 10 mét.

Một vòng kim sắc hỏa diễm trong suốt, chậm rãi dấy lên.

Theo Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, lực lượng cuồng bạo không ngừng khởi động trong cơ thể Lý Trình Di.

Da thịt của hắn cơ bắp xương cốt, trở nên càng thêm cứng cỏi, thân thể tốc độ khôi phục cũng được tăng lên trên diện rộng.

Lay-ơn đỉnh cực cung cấp tăng cường sức mạnh, khiến khả năng phòng hộ thân thể tăng gấp 5 lần!

Hơn nữa lúc này Lý Trình Di đã hoàn thành long hóa, tố chất vốn kinh người.

Sau khi tăng cường sức mạnh, toàn thân mơ hồ, hình thể cao 2 mét từ trước chậm rãi tăng lên 2,5m

Cánh tay, đùi, bả vai, cổ, toàn bộ đều to hơn trước một vòng.

Chương 524: Bất phân thắng bại

Đây chính là bộ áo giáp át chủ bài chân chính của ngươi sao?

Hàn Tất không thừa dịp ra tay, bởi vì từ khi Lý Trình Di thay đổi trang phục đến khi kết thúc, người ngoài xem ra, kỳ thật chỉ là biến hóa trong nháy mắt.

Phần lớn ở giữa quá trình, phần lớn là cảm giác thời gian của Lý Trình Di.

Thoạt nhìn không tệ, nhưng không phải ngoại hình đẹp thì nhất định có thể thắng!

Lời còn chưa dứt.

Trọng kiếm trong tay Hàn Tất tỏa ra ánh sáng đen, bao bọc cả người.

Xì!

Ánh sáng đen nhanh như chớp bay về phía Lý Trình Di.

Trong nháy mắt tốc độ điên cuồng tăng vọt.

Gấp năm lần!

Tám lần!

mười lần !!

Ánh sáng đen ma sát không khí, bộc phát hỏa diễm.

Trong khoảng cách mười mét, tốc độ bùng nổ như vậy đã không thể hình dung về độ khủng bố.

Trọng lực khủng bố gia tốc trong thời gian siêu ngắn, đủ để cho người thân thể hơi yếu trong nháy mắt biến thành thịt băm.

Nhưng ánh sáng đen dường như không coi vấn đề này là gì.

Trong phút chốc, chỉ có thể nhìn thấy một luồng hỏa tuyến đỏ thẫm, thẳng tắp xông về phía Lý Trình Di.

Trong nháy mắt.

Khi hỏa tuyến ánh sáng đen hiện lên trong mắt, Lý Trình Di phảng phất nhìn thấy một chuyển động quay chậm đang bay về phía mình.

Thiên Mệnh - lưỡi dao tuyệt đối phải trúng!

Không chút do dự, Lý Trình Di cầm kiếm, chém về phía trước.

Tốc độ của hắn không nhanh, so với tốc độ khủng bố của hỏa tuyến ánh sáng đen, thậm chí chỉ miễn cưỡng tiếp cận tốc độ âm thanh.

Nhưng từ khoảnh khắc hắn phát động Hoa Ngữ, khoảnh khắc kim kiếm nâng lên, tất cả đã được định trước.

Bùm!!!

Trong lúc hỏa quang Ầm ầm nổ tung, ở xung quanh hai người hóa thành một vòng hào quang.

Tác động kịch liệt khiến luồng không khí nổ tung cuộn lên cát sỏi, mang ra mảng lớn mưa cát, rải khắp xung quanh.

Hai luồng sức mạnh khủng bố vào giờ khắc này triệt để tiếp xúc, đụng nhau.

Trên trăm tấn sức mạnh tập trung ở mặt mũi kiếm nho nhỏ, mang đến chính là lực cắt cường đại không gì sánh kịp.

Nhưng cùng, kim kiếm của Lý Trình Di chịu không nổi lực trùng kích thật lớn, gãy lìa tại chỗ, xoay tròn bay về phía bầu trời đêm.

“Lục cực-Diệu ban”

Hàn Tất từ trong ánh sáng đen nhảy ra, cầm trọng kiếm trong tay chống trên đất.

Bạch quang cực lớn nổ tung, trong nháy mắt bao trùm phạm vi mấy chục mét xung quanh, bao bọc cả Lý Trình Di.

Nhưng cùng một lúc.

Lý Trình Di giơ tay ấn đất.

Hoa ngữ • Pháo đài!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Một bức tường thành màu vàng dài ba mươi thước, cao chín thước, dày chín thước đột ngột mọc lên.

Tường thành nửa trong suốt, không biết là vật liệu gì cấu thành.

Bạch quang cùng tường thành chính diện tiếp xúc.

Hai người giằng co không dứt, quang mang bị chắn hoàn toàn ở bên ngoài.

Nhưng pháo đài còn làm được nhiều hơn thế.

Ngoại trừ đắp nặn một đoạn tường thành phòng ngự cường đại bên ngoài, còn có thể cường hóa lực lượng trên diện rộng, kiên cố thể chất, thân thể tinh thần, thời gian kéo dài đến một giờ.

Có thể nói lúc này hoa ngữ thứ nhất hoa Lay-ơn, mới thật sự là kỹ năng phòng ngự đỉnh cấp.

Lý Trình Di vốn là thể chất cường hãn, được tăng cường sức mạnh gấp năm lần, dưới tác dụng của Hoa ngữ Pháo đài, thân thể lần nữa bành trướng.

Hoa Lân Y trên người càng ngày càng dày, bắt đầu nổi lên ánh huỳnh quang màu vàng nhạt.

Trong nháy mắt hoa ngữ có hiệu lực, hình thể của hắn lại lần nữa biến hóa, đạt tới ba mét.

Nếu như cộng thêm từng luồng kiếm đâm ra ngoài.

Nhìn tổng thể, hình thể Lý Trình Di lúc này đã đạt tới sáu bảy mét.

Tựa như một ngọn núi nhỏ màu vàng, cả người hiện ra kim quang, xung quanh thiêu đốt ngọn lửa màu vàng.

Không bao lâu, pháo đài Hoa Ngữ chậm rãi nhạt đi, biến mất.

Hư ảnh tường thành này tồn tại thời gian tựa hồ cũng không dài.

Nhưng Lý Trình Di cũng không thèm để ý, hắn càng coi trọng hiệu quả tăng cường sức mạnh. Pháo đài hôm nay có thể tăng cường sức mạnh tất cả thuộc tính ngoại trừ tốc độ, có thể nói là thần kỹ.

Lúc này vô số lực lượng khổng lồ ở trong cơ thể hắn bắt đầu khởi động, tựa như nham thạch nóng nảy, muốn điên cuồng lao ra khỏi gông cùm xiềng xích của thân thể.

Nhìn thấy biến hóa này, coi như là Hàn Tất kiến thức rộng rãi cũng có chút biến sắc.

Loại kỹ thuật đặc thù này đã hoàn toàn vượt quá phạm vi thường thức của hắn.

Lúc này, lưỡi kiếm trong tay hắn chém xuống

Tinh Hoàn!

Cheng!

Bạch quang chợt lóe.

Lấy hắn làm trung tâm, một vòng vòng tròn ánh sáng màu trắng chợt khuếch tán.

Trong hào quang, từng luồng tinh thể màu trắng gai nhọn mới, trống rỗng hiện lên, tổng cộng sáu thanh.

Sáu gai tinh thể này khác với những gai tinh thể trước đó, sắc nét hơn và tinh tế hơn, với những tia bạc nhạt lấp lánh trên đỉnh.

Đi!

Hàn Tất rút người lui về phía sau, xoay người giẫm lên trọng kiếm, bay lên trời.

Sáu thanh tinh thể gai nhọn còn lại thì bay thẳng về phía Lý Trình Di.

Mỗi thanh mặc dù không khủng bố như gấp mười lần tốc độ âm thanh, nhưng cũng có tốc độ gấp bốn năm lần.

Với tốc độ của Lý Trình Di, căn bản không thể đuổi kịp.

Nhưng không sao.

Hắn giơ tay ngưng tụ kim kiếm, hoa ngữ phát động.

Lưỡi dao Thiên Mệnh tái hiện.

Trong vòng mười mét, ta tức là Thiên Mệnh!

Kim kiếm vừa mới giơ tay, liền tựa như nam châm, hút sáu thanh gai nhọn tinh thể.

Keng!!!

Gai nhọn va chạm kim kiếm, âm thanh trùng điệp hợp nhất, hóa thành một vòng sóng âm vô hình, chấn động khuếch tán ra.

Nhưng quỷ dị chính là, những tinh thể này tại va chạm trong nháy mắt, liền tự động nổ tung thành từng vòng màu trắng gợn sóng.

Xèo xèo xèo xuy!

Tổng cộng sáu luồng sóng gợn, che đậy hơn mười mét, toàn bộ đụng trên người Lý Trình Di.

Nơi sóng gợn đi qua, mảng lớn băng sương trống rỗng ngưng kết, đóng băng Hoa Lân Y.

Chương 525: Ta chính là Thiên Mệnh

Trong nháy mắt, Lý Trình Di liền bị đông lạnh thành một tảng băng khổng lồ.

Tính cả phạm vi hơn mười mét xung quanh mặt đất, cũng đều hóa thành một mảnh tuyệt địa băng sương.

“Khởi động Nghê Quang kiếm trận! “Hàn Tất giơ tay lên giữa không trung.

Từng luồng ánh sáng đen ở bên cạnh hắn phân liệt hiện lên, lơ lửng trên bầu trời.

Ánh sáng đen hình thành một luồng hình tròn cực đại, lấy bản thân hắn làm trung tâm, nhắm ngay phía dưới.

Vù.

Ở giữa hình tròn, vô số hào quang màu sắc cấp tốc ngưng tụ, sáng lên.

Ánh sáng lấp lánh là do một vòng ánh sáng đen xung quanh phân tán ra, hội tụ mà thành.

“Giải Trĩ, khởi động trạng thái hoàn toàn! “m thanh Hàn Tất lạnh như băng.

Bắt đầu khởi động. “Vũ khí bay truyền ra đáp lại. Xin hãy nhập chìa khóa.

“Lục Cực Tinh Lạc!”

Uỳnh!!!

Trong nháy mắt.

Lấy Hàn Tất làm trung tâm, xung quanh một vòng cột sáng màu sắc rực rỡ, ầm ầm đáp xuống. Chính giữa Lý Trình Di.

Đúng lúc này, Lý Trình Di thoát khỏi trạng thái đóng băng, ngẩng đầu nhìn về phía ánh sáng lấp lánh.

Ta chính là Thiên Mệnh!!!

Keng!!

Trong phút chốc kim kiếm ngưng tụ.

Lý Trình Di giơ tay bổ về phía ánh sáng lấp lánh.

Ầm ầm!!

Ánh sáng lấp lánh bao phủ hết thảy, đem tất cả mọi thứ trong phạm vi hơn mười mét toàn bộ bao phủ, hòa tan, bao trùm.

Vũ khí làm sao có thể ngăn được tia sáng công kích!!

Ý niệm của Hàn Tất vừa mới dâng lên, bỗng nhiên nghe được một tiếng đứt gãy rất nhỏ truyền ra.

Hắn theo tiếng động nhìn lại, sắc mặt đột nhiên ngưng tụ.

Đồng tử dưới mũ bảo hiểm rốt cục lần đầu tiên co rút lại.

Đây là cái gì!!!

Làm sao có thể!?

Ở phía dưới, Lý Trình Di vốn nên bị laser màu sắc rực rỡ bao trùm hòa tan, lúc này đang cầm kim kiếm, đem tất cả màu sắc xung quanh dẫn dắt vặn vẹo, hội tụ đến lưỡi kiếm, va chạm ma sát ra tia lửa kịch liệt.

Kim kiếm đang nhanh chóng hóa giải.

Nhưng lúc này đã không ai quan tâm những thứ này.

Tất cả mọi người.

Hàn Tất.

Sa đạo

Sáu người Tháp Xanh.

Ngay cả cấp cao chính thức của quân bộ Sultan.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Lý Trình Di lúc này.

Hắn cầm trong tay kim kiếm, đem tất cả tia sáng màu sắc trong vòng mười mét xung quanh, vặn vẹo tập trung ở trên lưỡi kiếm.

Ánh sáng chói mắt như mặt trời chiếu rọi cả người hắn thành một mảnh màu sắc rực rỡ.

Lúc này trong tay hắn, phảng phất bắt được một luồng ánh sáng!

Một luồng ánh sáng đáng ra vốn hủy diệt hắn!

……..

Đây rốt cuộc là cái gì!?

Nụ cười ung dung trên mặt Misdin cho tới nay, rốt cục chậm rãi biến mất.

Ông ta gắt gao nhìn chằm chằm hết thảy phát sinh trong hình ảnh, nhìn Lý Trình Di một tay vung kiếm, đem chùm sáng

màu sắc rực rỡ tùy ý vung lên, ném về phía xa xa.

Không chỉ ông ta.

Simon đại diện cho Lý Tưởng Hương cũng bối rối.

Ông ta hoàn toàn không cách nào lý giải, laser hủy diệt, là như thế nào lại bị hội tụ, cố định tại một điểm .

Còn hơn thế nữa.

Phía dưới màn hình theo dõi còn đánh dấu số liệu tốc độ uy lực cụ thể.

Sau khi những số liệu về tinh thể gai nhọn của Hàn Tất là gấp mười lần tốc độ âm thanh hiện lên, mấy người ở đây cũng đã không có động tĩnh.

Mà lúc này Lý Trình Di bắt được ánh sáng, rốt cục hoàn toàn làm cho sáu người mất đi bình tĩnh, lâm vào rung động.

“Có lẽ là kỹ thuật khúc xạ đặc thù nào đó. “Troy Dondith của Đại Liên nói.

Loại hiện tượng này thoạt nhìn chấn động, nhưng cẩn thận ngẫm lại, cũng không phải quá khó thực hiện. Cho nên.

Là có thể thực hiện, nhưng đó là dưới hoàn cảnh thí nghiệm đặc thù, vừa mới trong nháy mắt, ông có nhìn thấy người nọ sử dụng kỹ thuật đặc thù gì không?”

“Hơn nữa ngươi có thể xác định trong luồng pháo laser màu sắc rực rỡ kia, không xen lẫn loại hình công kích khác sao?”

Những người còn lại không nói gì nữa.

Cả phòng hội nghị lặng ngắt như tờ.

Chỉ có tiếng rít mạch điện rất nhỏ truyền ra từ hình ảnh theo dõi.

Thật lâu sau.

“Tôi quyết định tạm dừng hành động tập kích. “Phó thị trưởng Midland lên tiếng.

Chấp thuận.

Đồng ý.

Đồng ý!

“Trên đời vốn không nên có địch nhân vĩnh hằng, có lẽ chúng ta nên cùng anh hùng đối kháng Tinh Hồ kết quan hệ.” Thị trưởng Cobe đề nghị.

Ý kiến hay!

Kẻ thù của kẻ thủ của chúng ta là bạn bè, chỉ cần đưa ra thành ý của chúng ta, nói vậy anh ta hẳn là sẽ cân nhắc tiếp nhận sự hữu nghị của chúng ta. “Misdin nhanh chóng nói.

… “Trong tiếng lục tục của mấy người.

Thiếu tướng Simon vẫn không có động tĩnh.

Ông ta lẳng lặng nhìn chăm chú vào Lý Trình Di trong camera. Mơ hồ nhận ra thân phận đối phương.

“Loại vũ khí này sau khi hư hao, hóa thành cánh hoa.”

Khu vườn Vận Mệnh?

……..

Tu tu!!

Tiếng rít chói tai vang vọng, kích động.

Trên cát trong đêm tối.

Hàn Tất, Sa đạo vây quanh, tất cả đều mở to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm một màn lúc này.

Thân thể áo giáp khổng lồ của Lý Trình Di, đang một tay cầm kiếm, đem cột sáng màu sắc rực rỡ thô to, gắt gao ngưng tụ ở trên lưỡi kiếm.

Trong tay hắn phảng phất có một vòng xoáy, một vòng xoáy vô hình có thể hấp dẫn ngưng tụ hết thảy.

Vòng xoáy kia đang mạnh mẽ dẫn chùm sáng màu sắc rực rỡ thành một luồng.

Xì.

Vài giây sau.

Ánh sáng lấp lánh tắt, biến mất.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di cũng hoàn toàn tan chảy, rơi xuống đất, vỡ nát thành vô số cánh hoa Lay-ơn biến mất.

Thiên địa nhất thời lâm vào yên tĩnh.

Vòng đen phía sau Hàn Tất, lóng lánh một vòng ánh sáng màu mới, nhưng hắn không tiếp tục.

Trong tay Lý Trình Di hiện lên kim kiếm mới. Cũng không có động tác.

Đánh tới nơi này, hai người đều hiểu được, tiếp tục đánh tiếp, sẽ khiến mình tiêu hao, tổn thất.

“Đáng tiếc. “Hàn Tất bỗng nhiên thở dài nói. Nếu như ta chuẩn bị triệt để, thương thế hoàn toàn khôi phục, tối nay, sẽ không phải như thế.

“Có thể tìm lại ta. “Lý Trình Di bình tĩnh nói,” Ta không ngại”.

Hàn Tất trầm mặc.

Chương 526: Hẹn tái chiến

Hắn tính toán rất nhanh, nếu như điều động chuyên gia vũ khí bay xung quanh vây giết, rất có thể sẽ lại xuất hiện tình huống công kích trước đó không có hiệu quả.

Vậy.

Xèo!

Trong phút chốc một luồng ánh sáng tím từ xa lóe lên, hung hăng chém về phía Lý Trình Di.

Tốc độ ánh sáng tím cực nhanh, chỉ chậm hơn Hàn Tất vừa rồi một chút

Bốp!

Trong phút chốc một tiếng trầm đục vang lên.

Ánh sáng tím, tinh chuẩn rơi vào trên kim kiếm.

Sau đó bị Lý Trình Di tùy ý vung một cái, bắn ra ngoài.

Thình thịch một cái đâm vào cát.

Không còn tiếng động.

Vũ khí bay không có tiếng động, khả năng duy nhất chính là bị hao tổn.

Đến lúc này, Hàn Tất không chần chừ nữa.

“Chờ mong lần sau gặp lại. “Ánh sáng trên người hắn tắt đi. Không động thủ nữa.

Lấy thực lực của hắn, tất vẫn còn át chủ bài chưa tung ra nhưng đánh tới mức này đã không có ý nghĩa.

Hắn cần phải tiết kiệm năng lượng để đối phó với thế lực bản địa Sultan.

Hàn Tất giơ tay lên.

Lập tức xung quanh không biết từ lúc nào vây tới rất nhiều Sa đạo, tự động phân ra một con đường rời đi.

Lý Trình Di nhìn đối phương thật sâu.

Hắn thế nhưng là một đường giết không ít cao thủ đối phương, nhưng người này cũng rất quyết đoán rời khỏi cuộc chiến.

Hơn nữa lúc trước dùng đến cực thể cũng không thể hạ được đối phương .

Điều này khiến cho hắn thêm phần coi trọng hắn.

Trực giác nói cho hắn biết, đối phương vẫn còn át chủ bài chưa tung ra, đánh tới trình độ này, hai người đều rõ ràng, tiếp tục nữa cái được không đủ bù cái mất.

Mục đích chém giết, nếu như không phải vì cừu hận, vậy nhất định phải nhắm vào lợi ích.

Nếu như một lần chém giết, trả giá vượt xa thu hoạch, như vậy không nên phát sinh.

Hàn Tất cho là như vậy.

Hắn cũng vậy.

Lý Trình Di không nói nhảm nữa, bước về phía trước, thân hình khổng lồ đột nhiên xông về phía trước, dọc theo thông luồng mà Sa đạo đưa ra nhanh chóng rời đi.

Không bao lâu sau liền biến mất trong đêm tối sa mạc.

Người này thực lực rất quỷ dị, chúng ta thật sự không lưu hắn lại sao?

Phía sau Hàn Tất, một người thiết giáp toàn thân, dáng người càng tinh tế, lặng lẽ hiện lên, hỏi thăm.

“Nếu chỉ là bởi vì hắn ta giết bản vô tính của ngươi, liền không tiếc cùng hắn cá chết lưới rách, như vậy thì chúng ta có lẽ từ mấy chục năm trước, sẽ bị triệt để quét vào bụi bặm lịch sử.” Hàn Tất nhẹ giọng nói.

“Bản thể Tứ đại Bạch Ngân đều đã trở lại sao? “Người nọ xoay người hỏi.

“Đúng vậy, tất cả bản thể đều đã trở về đúng chỗ. “Hình người trả lời.

“Lớp mặt nạ của Sa đạo có thể bóc ra được rồi. Kế tiếp Sultan, hẳn là thời đại của chúng ta. “Hàn Tất nhẹ nhàng rơi xuống đất.

……..

*A a a a!!!

Thải Hồng Đường tựa như một con thú khốn, điên cuồng quay cuồng trong đám người Sa đạo, tránh né, vung đao.

Viên đạn thỉnh thoảng bắn vào trên Hoa Huyễn Y của cô, xuyên thấu qua Hoa Huyễn Y tổn hại, bị áo chống đạn bên trong bắn bay.

Lực trùng kích thật lớn không ngừng đụng đến khiến toàn thân cô run rẩy, thỉnh thoảng thân thể nghiêng lệch.

Cuộc chiến rất khốc liệt, nhưng vô ích.

Ngay từ đầu bất ngờ không kịp đề phòng, sau khi bị cô dùng tốc độ đánh lén giết chết hai người, Sa đạo còn lại liền dùng chiến thuật săn bắn bầy sói, vây quanh cô mà không tới gần.

Thuần túy dùng phương pháp lấy máu, tiêu hao thể lực của cô.

Bọn họ ở xung quanh không ngừng hô to những âm thanh mà nghe không, trong đó có cả tiếng cười to, đắc ý, trêu tức, rõ

ràng đang chờ đợi thời khắc cô triệt để kiệt sức.

Mình sắp chết sao? Thải Hồng Đường phẫn nộ duy trì động tác của mình, không ngừng đánh về phía xung quanh Sa đạo. Sau đó lại một lần nữa không ngừng bị đánh lui.

Bom của cô toàn bộ đều cột ở trên người, nhưng bởi vì mặc Hoa Huyễn Y mà bị tự động thả vào không gian Hoa Huyễn Y thần bí.

Cho nên không bị kích nổ.

Khi phát hiện điểm này Thải Hồng Đường cũng đã hiểu được, mình nên làm như thế nào mới có thể đạt tới thương tổn lớn nhất.

"Mọi người chậm quá! "Đang lúc cô còn đang âm thầm nhẫn nhịn chờ đợi thời cơ. Bỗng nhiên một âm thanh từ giữa không trung bay tới.

Xì!

Ánh sáng trắng chợt lóe, từ trên trời giáng xuống.

Vũ khí bay!!!

Đồng tử Thải Hồng Đường co rút lại, bản năng muốn né tránh, nhưng căn bản trốn không thoát.

Lấy tốc độ phản ứng của cô, khi nhìn thấy, liền nhất định phải trúng.

Ánh sáng trắng từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt từ bên cạnh cô lướt qua.

Có vẻ như vì nó cần phụ nữ làm vật hiến tế, nên nó không xuống tay giết chết cô. Chỉ là triệt để làm tan rã năng lực kháng cự của Thải Hồng Đường.

Xoẹt!!

Một lỗ thủng to lớn có thể thấy được xương, xuất hiện bên hông Thải Hồng Đường.

Vô số máu loãng rơi đầy đất.

Đau nhức như thủy triều, cùng với vô lực vì mất máu, đánh sâu vào ý thức của Thải Hồng Đường.

Thân thể cô xoay tròn, lảo đảo đi về phía trước vài bước.

m thanh xung quanh phảng phất trong lúc nhất thời cách cô rất xa.

Mình sắp chết sao?

Đã từng kiêu ngạo, đã từng tự cho rằng mình lúc nào đúng, cho là mình có các loại tiền chồng chất vào trang bị vũ khí, liền cho là mình có thể chống lại những cao thủ kia.

Và bây giờ.

Tước bỏ sự bảo vệ mà cha cô dành cho cô các loại tài nguyên trang bị.

Cô mới đột nhiên phát hiện.

Chính mình

Có lẽ ngay cả mấy tên lính Sa đạo tầng dưới chót cũng đánh không lại.

Cho dù có cường hóa qua tố chất thân thể, cho dù so với đối phương nhanh hơn, mạnh hơn

Nhưng cô vẫn bị áp chế, bị trêu chọc.

Bất lực kháng cự

Thì ra mình yếu như vậy a.

Ý thức dần dần bởi vì mất máu mà mơ hồ.

Thải Hồng Đường giờ phút này rốt cục hiểu được, thấy được, chính mình chân thật.

“Không có cha ủng hộ ta, nguyên lai ngay cả tầng dưới chót nhất tiểu binh, cũng không phải đối thủ.”

Mình thật sự là quá yếu.

Quá yếu.

Chương 527: Cảm giác yếu ớt

Phụt.

Rốt cục, Thải Hồng Đường ngã nhào xuống đất, máu loãng theo dưới thân cô chậm rãi thẩm thấu cát sỏi, nhuộm đỏ mặt

đất.

Ồ……

Sa đạo xung quanh nhao nhao vây quanh, phát ra tiếng kêu quái dị.

Bang bang bang bang!!!

Đúng lúc này, hai luồng đạn liên màu vàng sáng từ xa bắn ra, đảo qua đám Sa đạo đang đứng.

A a a a!!!

Một tiếng gầm khàn cả giọng xen lẫn trong âm thanh pháo máy bắn truyền ra.

Đám khốn. Đi chết đi chết đi!

Hơn trăm mét, Long Môn Điếu lúc này đang khiêng một khẩu pháo hai nòng, nhằm về bên này điên cuồng nhả đạn.

Hắn lúc trước căn bản cũng không phải là chạy trốn, mà là mượn chạy trốn, tiến lên cướp đoạt khẩu pháo rơi từ trên trực thăng xuống!

Mân mê nửa ngày, rốt cục thành công!

Đạn pháo máy loáng cái giết chết hơn chục tên Sa đạo bất ngờ không kịp đề phòng, nhưng không đợi hắn cao hứng.

Một luồng ánh sáng trắng từ trên trời, cấp tốc bay về hướng hắn

“Đến đây đi!! “Long Môn Điếu mở rộng lồng ngực, lộ ra năm quả bom T - 6 buộc bên trong!

“Ông mày một mình đổi vũ khí bay, cũng coi như đáng giá! ” Hắn cười to quát.

Quả nhiên, Vũ khí bay phanh gấp, quẹo cua, bay đi, hiển nhiên là không muốn vì giết một tiểu nhân vật mà bị nổ tung tổn thương.

Nhân lúc này, từ phía xa bên phía Thải Hồng Đường, mấy tên Sa Đạo lặng lẽ tiến đến.

Bỗng

“Thâm Hải Bạo Liệt Quyền! ” Giọng Arisa quen thuộc rống giận từ xa bay tới.

Bùm!

Hai tên Sa đạo bị một quyền cắt đứt thành bốn đoạn.

Bên kia, Vương thân hình nhanh nhẹn, tựa như ảo ảnh lóe lên trong đám Sa đạo lóe lên.

Nơi hắn lướt qua, Sa đạo nhao nhao che cổ họng, quỳ rạp xuống đất, không thể hít thở.

Khi tên Sa đạo cuối cùng ngã xuống đất.

Vương thu đao, bất đắc dĩ nhìn về phía thủ lĩnh Arisa.

Sau khi bọn họ vào thành, tại địa điểm mục tiêu ban đầu, không thể tìm được sách ghi chép, liền len lấy chút vũ khí trang bị, chuẩn bị mang về, coi như là bù đắp tổn thất.

Đáng tiếc, trên nửa đường rút lui, phát hiện Thải Hồng Đường đang bị vây công.

Hải Lang chỉ còn lại mấy người cuối cùng, mọi người trầm mặc, do dự, không có ý định cứu viện.

Đang muốn lặng lẽ rời đi lúc, Arisa vọt lên

“Dù sao lúc nào cũng có thể chết! Còn không thể làm chút chuyện muốn làm? Mọi người không lên một mình ta là đủ rồi!

Arisa xông vào đám Sa đạo trước.

Những người còn lại nhìn nhau, thủ lĩnh đều lên, bọn họ còn có thể làm sao bây giờ?

Chỉ có thể cùng nhau đi theo!

Arisa nâng Thải Hồng Đường lên, nhanh chóng cầm máu và băng bó cho cô.

“Đi! Lập tức rút lui! “Cô đứng dậy dẫn đội rời đi.

Nhưng mới đi được vài bước. Liền ngừng lại.

Không chỉ có cô, còn lại Hải Lang, đi theo phía sau, cũng đều ngừng lại.

Ngay phía trước mọi người.

Đôi nam nữ cao lớn mặc áo bào trắng, đầu đội mũ trùm đầu, bên cạnh bay múa hai thanh loan đao màu trắng, đang lẳng lặng nhìn chăm chú nhìn bọn họ.

“Phiền toái” Arisa lúc trước cùng chuyên gia vũ khí bay trang bị kiểu này giao thủ, hiểu được bọn chúng khó chơi như thế nào.

Những chuyên gia vũ khí bay này, kém cỏi nhất cũng có thực lực cấp 4. Cùng với vũ khí bay có khả năng truy sát với tốc độ âm thanh

Lúc này quân chính phủ đã hoàn toàn tán loạn, bọn họ mỗi lần chậm trễ một giây, sẽ nhiều hơn một giây nguy hiểm.

“Làm sao bây giờ!? Trong lòng Arisa tựa như xuất hiện một mảnh mây đen.

“Chia nhau trốn đi! “Vương ở bên cạnh cô thấp giọng nói. Lôi Sơn bọn họ cũng đi ra, không tìm được Quyển sách ghi chép, chúng ta có thể chạy về hướng Tây Bắc, bọn họ tiếp ứng.”

“Không còn kịp rồi. “Arisa giao Thải Hồng Đường cho Vương. Tôi yểm hộ mọi người. Cậu dẫn người chạy!”

“Thủ lĩnh. “Vương sắc mặt khẽ biến.

Đúng lúc này, phía trước hai gã Chuyên gia vũ khí bay bỗng nhiên dừng lại, cách xa nhau trăm mét, hai người tựa hồ nhận được cái gì thông báo, nhìn bên này một cái thật sâu.

Rất nhanh, sau lưng hai người phun ra ánh lửa, thúc đẩy bọn họ trượt về phía cồn cát xa xa, đảo mắt liền biến mất trong màn đêm.

“Bọn chúng sao thế? “Arisa còn đang nghi hoặc, nhưng Vương lại quyết định thật nhanh.

Đi! Nhất định là ốc đảo phát sinh biến cố!

Đoàn người nhanh chóng chạy về hướng rời xa ốc nhanh

……..

Bên kia.

Long Môn Điếu nhìn chằm chằm Vũ khí bay giữa không trung.

Hắn biết mình không trụ được bao lâu. Chẳng bao lâu bọn Sa đạo sẽ có thêm người đến gần.

Hắn sắp chết rồi.

Chết ở nơi đất khách quê người này, ngay cả địa danh cũng không nhớ rõ.

Duy nhất để cho hắn vui mừng chính là, cuối cùng Chị Đường được đoàn người Arisa cứu đi.

Tất cả có chút sai lệch, nhưng điều hắn muốn làm, cũng làm được.

May mà ông mày vận khí tốt. Gặp phải Vũ khí bay chết là thoải mái nhất, nói không chừng một chút nữa là đúng ước nguyện

"Đúng rồi, nghe nói thời điểm phạm nhân bị tử hình, thân thể mẫn cảm nhất, lát nữa ông mày thử xem thế nào?"

Nỗi sợ cái chết bức bách khiến hắn bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Xì!

Đúng lúc này, vũ khí bay giữa không trung xoay quanh, đột nhiên bay ra xa biến mất.

Xung quanh thoáng cái an tĩnh lại.

Long Môn Điếu đang trong cơn mơ hồ, nhưng rất nhanh hắn liền phản ứng lại, biết mình có thể sống.

Lúc này bỏ lại pháo máy, chạy như điên theo hướng đám người Arisa rời đi.

Chỉ là hắn không chú ý tới, phía sau cách đó không xa, Lý Trình Di một thân màu đen Hoa Lân Y, sau lưng cánh rồng hơi hơi quạt, bình tĩnh nhìn phương hướng hắn vừa rời đi.

'Mặc dù có chút trắc trở, nhưng Quyển sách ghi chép lấy được là tốt rồi'

Hắn lại nhìn về phía ốc đảo.

Xì!

Ánh sáng đen chợt lóe.

Trong nháy mắt, hắn đã biến mất tại chỗ.

*

*

*

Chương 528: Hao tổn

Quy mô của cuộc chiến tại ốc đảo, tổn thất chiến đấu, vượt xa dự tính của các bên.

Tinh Hồ sau lưng Sa đạo lộ diện, giáng cho Sultan đòn thật mạnh

Trong sáu đại tinh của Tinh Hồ, Đại Diệu Tinh Hàn Tất cũng không phải là người mạnh nhất. Trong vòng ba ngày sau khi cuộc chiến ốc đảo kết thúc, Sa đạo liên tiếp tập kích ba nơi đóng quân của quân doanh Sultan.

Hàn Tất trong cuộc chém giết sau đó, thể hiện ra lực thống trị chiến trường khủng bố. Một người tàn sát hàng ngàn quân.

Quân đội chính phủ Sutan tức giận, phái ra Sariel Rog, một trong ba đại tướng của quân bộ.

Với tư cách người cải tạo đỉnh cấp của Sultan, tướng Sariel Rog ngày 9 tháng 3 trong một lần tao ngộ , ngăn chặn Hàn Tất.

Sau đại chiến, hai người đều hành quân lặng lẽ, che giấu tình hình chiến đấu, thắng bại cụ thể không ai biết được.

Nhưng Sa đạo một mực khuếch trương địa bàn, rốt cục dừng bước mở rộng.

Cục diện Sultan dần dần ổn định.

Sa đạo phương đổi tên thành ốc đảo quân, chính thức trở thành một thế lực quân phiệt mới của Sultan.

Trong tình hình giao tranh phức tạp như thế tư liệu về Thiên Mệnh, lặng lẽ đặt ở trên mặt bàn của tất cả thế lực cao tầng.

Thiên Mệnh mà tên Côn đồ của team người Góc chết Khu vườn Vận Mệnh nghi ngờ sử dụng kỹ thuật hệ thống cơ thể

Trong lúc giao chiến với Đại Diệu Tinh Hàn Tất, Thiên Mệnh thể hiện ra tính năng cơ thể và sức thực chiến cực kỳ khoa trương.

Là phần tử khủng bố được đánh giá là đẳng cấp nguy hiểm đỉnh cao.

Bởi vì lúc trước Thiên Mệnh giao thủ cùng Hàn Tất, cũng không lôi ra át chủ bài mạnh nhất, cho nên sức chiến đấu cụ thể cực hạn không rõ.

Nhưng chỉ dựa vào số liệu tư liệu bày ra, cũng đã đủ để được bình bầu là Cấp 7 đỉnh phong.

Mà bởi vì người này tự xưng mình là Thiên Mệnh, cho nên các nơi tình báo tổ chức, dứt khoát gọi hắn là Thiên Mệnh'.

Mà lúc này, các thế lực liên hệ với Thiên Mệnh mà không được, cùng với team Khu vườn Vận Mệnh, đã toàn bộ thành viên ngồi lên tàu khách vận tải biển Quỳnh An sắp xếp, trở về Nghi quốc.

Tàu khách Armenia, là tàu khách trực thuộc một công ty thương mại kinh doanh tàu khách xa hoa của Nghi Quốc.

Chỉ riêng vé một chiều trở về, mỗi người đã tốn 4.000

So với máy bay hơn một ngàn, ước chừng đắt gấp bốn lần.

Điểm tốt duy nhất, là tàu Armenia bởi vì là công ty Nghi Quốc, treo quốc kỳ Nghi Quốc.

Sultan không có quyền cũng không dám lên thuyền cưỡng chế lục soát.

Đó cũng là lý do Quỳnh An sắp xếp cho họ đi thuyền.

"Trên thuyền này sao lại nhiều người như vậy?" lúc này bên mạn thuyền, Long Môn Điếu toàn thân băng bó, lúc này rốt cục khôi phục bề ngoài đàn ông vốn

Trên chiến trường lần này, hắn tựa hồ đột phá tầng Hoa Huyễn Y, thành công nắm giữ hoàn toàn hoán đổi tự do.

Lúc này hắn công khai đứng ở bên người Lý Trình Di, giống như những hành khách khác, hóng gió biển, nhìn sóng lớn phập phồng biển sâu xanh thẳm.

“Bởi vì thế cục Sultan đột biến, bùng nổ chiến loạn, rất nhiều người Nghi quốc tại bản địa đều được đưa về nước theo diện sơ tán công dân. Thuyền của chúng ta tuy không phải là thuyền sơ tán công dân, nhưng cũng có không ít người không thiếu tiền mua vé” .

Một bên khác , thanh niên tóc đen Vương, thả lỏng thuận miệng hồi đáp. Bọn họ cũng muốn đi Nghi quốc sau đó trung chuyển.

Lần này may mà có hai người. Bằng không Chị Đường chắc chắn xong đời. Nhất định sẽ bị bắt đi làm thịt xiên. “Long Môn Điếu là người yêu ghét rõ ràng. Lúc này nghiêm túc thành khẩn nói cám ơn đối phương.

“Sau này có chỗ nào cần đến tôi, đừng khách khí! “Vẻ mặt hắn nghiêm nghị nói.

“Đừng cảm ơn tôi, là thủ lĩnh chúng tôi quá nhiệt huyết quá.” Vương bất đắc dĩ nói.

Hơn nữa, cuối cùng còn phải nhờ vào vé team các anh mua được, nếu không chúng tôi nhất định sẽ bị đội lục soát mang đi.

Sultan chính phủ cùng Sa đạo đều đang lục soát đội ngũ người Góc chết, bọn họ không dám xuống tay với Khu vườn Vận Mệnh, lo lắng chọc ra Thiên Mệnh phía sau tên côn đồ, vì thế liền muốn xuống tay với đội ngũ Góc chết khác, thu hoạch thêm tin tức tình báo.

Tuy rằng loại lục soát này cường độ không lớn, nhưng vẫn gây phiền toái cho người Góc chết

“Đáng tiếc tôi không am hiểu chiến đấu chính diện, chỉ có thể trơ mắt nhìn mọi người chém giết. “Lý Trình Di ở một bên thở dài.

“Có thể giải quyết hậu cần, chuyển đến cứu binh, cũng là bản lĩnh không nhỏ. “Vương an ủi.

“Thật ra thì một người cầm đầu như anh là tốt nhất, chuyện gì cũng có thể xử lý tương đối có trật tự.” Anh ta có thể cảm giác được Lý Trình Di không phải thoạt nhìn đơn giản như vậy, có thể bình yên vô sự trên chiến trường nguy hiểm như vậy vốn là chuyện cực kỳ khó khăn.

Nhưng người ta nếu không muốn biểu lộ, hắn cũng sẽ không cố ý làm người ta chán ghét.

“Đa tạ đã hiểu. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn cũng không nghĩ tới, lần này đến Sultan thời gian dừng lại tự nhiên ngắn như vậy.

Tinh Hồ bộc phát, làm cho toàn bộ cục diện Sultan đều trở nên náo động nguy hiểm.

Trước khi đi, hắn sắp xếp Quỳnh An, để cho cậu bé Phan n kia, cùng với mẹ, ngồi máy bay cùng nhau trở về Nghi Quốc, tiếp nhận y tế cao cấp bên Đại Hùng.

Năng lực của Phan n đối với người Góc chết cực kỳ quan trọng, nếu bồi dưỡng thích đáng, có lẽ. Bọn họ thật sự có thể có được một người có tỷ lệ sinh tồn mạnh nhất tại Góc chết!

Coi như là Lý Trình Di, cũng gặp phải Góc chết không ngừng tăng lên độ khó, cũng không dám tuyệt đối cam đoan mình mỗi lần đều trăm phần trăm có thể thoát ly thành công.

Cho nên Phan n, rất có khả năng có thể trở thành tia hy vọng cuối cùng của người Góc chết.

Chương 529: Thu hoạch

Ngoài những thu hoạch này.

Thu hoạch lớn nhất chính là sách ghi chép.

Thu hoạch của sách ghi chép không hề khó khăn, đây là điều hắn không thể nghĩ tới. Mà nội dung trên ghi chép, lại muốn hắn đi trước Cung điện Trầm Luân, tìm kiếm cái gọi là quyển sách vặn vẹo.

Nếu như không phải Lý Trình Di phát hiện chính giữa ngực mình có thêm một luồng trăng lưỡi liềm mới, chuyến đi Sultan

lần này, thu hoạch mà sách ghi chép mang đến cho hắn tựa hồ cũng không lớn như dự đoán.

Long Môn Điếu toàn thân là vết thương, cùng Vương hàn huyên một hồi liền cùng đi ăn cơm.

Lý Trình Di không đi cùng, mà xoay người trở về khoang thuyền của mình.

Hắn dự định lại đi nghiên cứu đoạn văn tự cuối cùng Quyển sách ghi chép kia, ý đồ tìm được cái gọi là manh mối Cung điện Trầm Luân.

Mới đi được nửa đường .

A? Tiểu Lý?

Một âm thanh có chút quen tai từ bên cạnh cách đó không xa bay tới.

Lý Trình Di theo tiếng nhìn lại.

Đó là bà cô mà hắn gặp trên máy bay.

Trong tay bà cầm mũ che nắng, mặc váy dài hoa màu mà người già thích nhất, nói chuyện phiếm với hai người già năm sáu mươi tuổi.

Nhìn thấy Lý Trình Di, bà cô lộ ra vẻ kinh hỉ.

Thật trùng hợp, các cháu cũng ngồi chuyến tàu này à?

Cô cùng hai người bên cạnh giải thích vài câu, hướng bên này hỏi.

“Đúng là trùng hợp. Cô cũng vì chiến loạn mà tạm thời về nước sao? “Lý Trình Di cười nói.

Mục đích lần này đạt được, còn có không ít thu hoạch ngoài dự kiến. Về phương diện con người, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng Thải Hồng Đường cùng Long Môn Điếu cũng được rèn luyện đầy đủ.

Có thể nói ngoại trừ cần tu dưỡng, còn lại tất cả đều là thu hoạch chỗ tốt.

Cho nên tâm tình của hắn lúc này cũng không tệ.

“Ai nói không phải, vốn chúng ta là muốn đi sâu vào sa mạc tiến hành điều tra nghiên cứu, kết quả mới đi non nửa lộ trình, đã bị chặn lại trở về, nói là phía trước có giao tranh.”

Lại nói tiếp, vốn con gái cô liên lạc với một người bạn bản địa của nó, kết quả, người nọ đột nhiên không liên lạc được, cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì.

“Ai à, Sultan thật sự là quá loạn”.

Lý Trình Di gật đầu đồng ý.

Mới hàn huyên vài câu, bà cô lại bắt đầu mời hắn đi Triều Ngữ du ngoạn.

Vừa lúc con gái bà cũng từ boong tàu xa xa đi tới, nhìn thấy Lý Trình Di cứ tự nhiên cũng ở trên thuyền này, con gái bà có chút kinh ngạc, nhưng cũng không nói gì, cau mày kéo mẹ mình rời đi.

Trước khi đi, dì già đặc biệt trao đổi phương thức liên lạc với Lý Trình Di. Nhiệt tình mời hắn nhất định phải liên lạc với cô khi đi Triều Ngữ.

Lý Trình Di nhìn tên trên điện thoại: Trần Nhạc Ngôn.

Thành phố Triều Ngữ. Là thành phố tuần hoàn lớn thứ hai của Nghi quốc sau An Đô, sớm muộn gì hắn cũng sẽ đi.

Nhưng không phải bây giờ.

Lần này tại Sultan, điều khiến hắn kinh ngạc nhất là cường giả Sa đạo, Tinh Hồ Hàn Tất.

Vốn Lý Trình Di cho rằng mình tay cầm trọng kiếm lục điện, hơn nữa có mũi kiếm Thiên Mệnh, cơ hồ có thể nói là cơ bản vô địch đối với khoa học kỹ thuật,.

Không nghĩ tới ở trước mặt Hàn Tất, lại toàn lực giao thủ, cũng không thể hơn được đối phương

Chỉ là đánh ngang tay thôi.

Chính xác mà nói, căn bản không phân ra thắng bại, bởi vì song phương đều kiêng kị không muốn bị thương.

Sau khi phát hiện đối phương có thể tạo thành tổn thương đối với mình, liền coi như đình chiến.

Xem ra, lần này trở về, phải nghiên cứu vũ khí bay.

Lực sát thương của Vũ khí bay đỉnh cấp mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Nếu như có thể có một loại hoa ngữ, có thể bọc được một lớp áo giáp cho Vũ khí bay, dung hợp vào Hoa Lân Y , mang được vào trong Góc chết sử dụng.

Cứ như vậy, thực lực của hắn có lẽ có thể đạt được tăng cường sức mạnh cường hãn hơn nhiều so với hệ thống đơn nhất.

Thêm nữa

Hiện tại ở tầng thứ này, thân thể huyết nhục bản thể chênh lệch quá lớn so với sau khi mặc Hoa Lân Y.

Hoa Lân Y quả thật tăng cường sức mạnh cường hóa thân thể, nhưng loại tăng lên này quá chậm.

So với Góc chết độ khó tăng lên, chậm hơn rất nhiều.

“Xem ra, mình nhất định phải tìm một loại, có thể chân chính tăng lên bản hoa ngữ.”

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di trong đầu không tự chủ nhớ tới, lúc trước tại Góc chết phố sương mù, phát hiện ra Sơn Lý Hồng

“Nếu như có thể lại tìm được loại công pháp hoa ngữ này, phối hợp huyết mạch hiện tại của mình, nói không chừng.”

Trong lòng Lý Trình Di bắt đầu cẩn thận tính toán, suy tư, phân tích.

Tu luyện công pháp, nhất định cần vô số tài nguyên, mà hắn bây giờ, đã bước đầu có điều kiện tụ tập đầy đủ tài nguyên.

Trưa ngày 14/3.

Vĩnh An Uyển Toại Dương.

A!! Rốt cục về nhà rồi!!

Long Môn Điếu nhào vào trên giường lớn, cả người mệt mỏi, không bao giờ muốn nhúc nhích nữa.

Chuyến này đi Sultan cũng không đến mười ngày, lại làm cho hắn cảm giác sống một ngày bằng một năm.

Mấy lần giãy dụa quanh quẩn bên bờ sinh tử, thiếu chút nữa thì tỏi

May mắn là cuối cùng đại ca ra sức.

“Lần này trở về, nghỉ ngơi cho tốt một chút, mặt khác, đừng quên xem tư liệu tôi đưa.” Lý Trình Di cởi áo khoác, treo trên giá áo trong phòng khách, âm thanh truyền vào phòng ngủ từ xa.

“Đợi em hồi sức chút đã, việc này cũng không gấp không được, nhất định phải tuyệt đối cẩn thận!“Long Môn Điếu miệng bị cái chăn chặn miệng, âm thanh rầu rĩ.

Đúng rồi!? “Bỗng nhiên hắn bật dậy nhìn trái nhìn phải,” Chị Đường đâu?”

Ở vườn thực vật đối diện. “Lý Trình Di ngồi xuống, mở ti vi,” Chắc cô ấy đã có quyết định của mình. ”

Chương 530: Lựa chọn hoa ngữ

Đối với việc lựa chọn Thải Hồng Đường, hắn cũng chờ mong.

Bởi vì dựa theo đặc tính Ngọc Lan tím, sau khi tử thể lựa chọn hoa ngữ, sẽ tiến hóa một lần cường độ toàn thân.

Đến lúc đó ngay cả bản thể của hắn, có lẽ cũng sẽ được cường hóa.

Mặt khác, hắn cũng muốn nhìn xem, sau khi Thải Hồng Đường lựa chọn hoa nữ, sẽ dẫn phát phản ứng dây chuyền như thế nào.

“Vậy bây giờ chúng ta qua đó xem sao? “Long Môn Điếu nhất thời hứng thú.

“Không vội. “Lý Trình Di dựa lưng vào sô pha, lẳng lặng nhắm mắt nghỉ ngơi,” Lựa chọn, nhiều khi là một chuyện rất khó.

Hắn đã đem tư liệu hoa ngữ mình thu thập được, giao cho Thải Hồng Đường, lựa chọn như thế nào do cô tự quyết định.

Trong vườn thực vật.

Thải Hồng Đường đứng trong lán lớn tràn đầy hoa cỏ, nhìn quanh bốn phía, sắc mặt bình tĩnh mơ hồ lộ ra một tia chờ mong không kiềm chế được.

Cô đi từng bước một không chút do dự, đi thẳng đến trước mặt một đám hoa nhỏ màu tím.

Trong lán lớn có rất nhiều loại hoa trái mùa, đây là loại mà Lý Trình Di đã mua để thí nghiệm, kiểm tra ảnh hưởng của mùa đối với hoa ngữ.

Kết quả thí nghiệm là vô dụng.

Hoa nở chưa đến mùa, căn bản không có mùi hoa gì, ngoại trừ đẹp mắt, cũng không dùng được.

Dựa theo suy diễn kết luận, nhất định phải thời gian đủ dài, mới có thể tích góp được hoa khí.

Nhưng đến Thải Hồng Đường nơi này, cũng vừa vặn có thể lựa chọn hoa ngữ.

Dù sao chỉ là lựa chọn, cũng không cần bao nhiêu hoa khí.

Lúc này vị trí Thải Hồng Đường đứng, chính là vườn hoa mà mà Lý Trình Di trồng cho tất cả thành viên bọn họ.

Mỗi một thành viên, tương ứng với một loại hoa chính.

Nếu như bọn họ chết đi, hoa nơi này liền đại biểu cho bọn họ, sẽ mang theo tro cốt của bọn họ, cùng nhau sống sót.

Đây là lời hứa của Lý Trình Di dành cho bọn họ.

Và bây giờ.

Thải Hồng Đường nhìn các loại hoa cỏ trong một đám vườn hoa nhỏ này, bỗng nhiên có một chút hiểu được, lúc trước đại ca tại sao lại đột ngột dùng phương thức này đại biểu cho bọn họ.

“Hoa chính của mình hẳn là.”

Ánh mắt cô nhìn một đám hoa màu tím.

Nhìn danh sách hoa mà đại ca đưa, cô nghĩ tới rất nhiều, cũng nghĩ thật lâu, nhưng cuối cùng, vẫn là quyết định lựa chọn loại hoa mà ngay từ đầu mình đã thích này.

Tú cầu tím.

Đưa tay ra.

Thải Hồng Đường nhẹ nhàng chạm vào những cánh hoa nhỏ xíu của tú cầu tím.

Nhất thời một tia khí tức yếu ớt mát lành, dọc theo đầu ngón tay của cô chảy vào bàn tay, sau đó hợp vào thân thể vào trái tim.

Nhất thời, một luồng tin tức rõ ràng phản hồi tiến vào trong đầu cô.

‘Tím tú cầu: họ hoa tú cầu, loại cây bụi thấp, thích ấm áp và ẩm ướt, không chịu được hạn hán, độ ẩm không nên quá nhiều, không chịu được hạn hán, thích hợp với môi trường đất màu mỡ và thoát nước tốt, thời gian hoa: từ tháng 6 đến tháng 8.

Cần chú ý, toàn bộ cây tú cầu tím có độc, một khi nhiễm chất lỏng, cần kịp thời rửa sạch với nước sạch. Do độc tính của nó, nó cũng có thể được sử dụng để điều trị các bệnh về tim. ”

Hoa ngữ: Tụ hợp chi tâm.

Có nên chọn tú cầu tím làm hoa chính không?

‘.!!?’ Thải Hồng Đường mở to mắt và cẩn thận cảm nhận thông điệp đột nhiên chảy vào tâm trí.

Đây là giáp sinh học sao!?

Cô cuối cùng cũng hiểu, vì sao đại ca cả ngày đều phải nuôi nhiều các loại hoa cỏ như vậy.

Hoa ngữ đây chính là hoa ngữ!?

Đứng tại chỗ ngưng trệ vài giây, Thải Hồng Đường hít sâu một hơi, nhìn các loại hoa cỏ xung quanh.

Vâng, xác định, lựa chọn!

Cô liên tục nói ba lần.

Đã xác định, tú cầu tím là chủ hoa.

Ong.

Một tia ánh sáng tím nhàn nhạt từ ngực Thải Hồng Đường nở rộ sáng lên.

Cô có thể rõ ràng cảm ứng được, toàn thân mình phảng phất đều ở dưới ánh sáng tím này, chậm rãi thả lỏng, phảng phất ngâm mình trong suối nước nóng vô cùng thoải mái, không cách nào tự kiềm chế.

Rất nhanh, tin tức mới phản hồi ra.

Đã xác định chủ hoa: Tú cầu tím.

"Hoa ngữ: Tụ hợp chi tâm (lấy ý thức điều khiển vật thể tụ hợp thành một thể, cường độ chất lượng khống chế khoảng cách và khống chế vật thể được quyết định bởi cường độ ý thức của bản thân, có thể khống chết được năng lượng vô hình)"

"Độ tiến hóa Hoa Lân Y : 0.1%, số lần có thể tiến hóa: 4

Tụ hợp chi tâm

Ánh sáng tím trong ngực Thải Hồng Đường rất nhanh chậm rãi tiêu tán.

Cô thu tay về, nhìn trước mặt một đoàn hoa tú cầu tím, vừa mới phát sinh hết thảy phảng phất tựa như giấc mơ, không hề có cảm giác chân thật.

Cô vươn tay ra, tay phải bỗng nhiên không tiếng động phủ lên một tầng hoa huyễn y hoàn toàn mới.

Hoa huyễn y kia không còn là màu trắng bạc lúc trước, mà là màu tím thuần túy.

Màu tím nhạt!

Giáp trụ màu tím, bề mặt không bóng loáng, phủ kín hoa văn hình cánh hoa tú cầu tím.

Không riêng gì như thế, độ dày của Hoa Lân Y cũng mạnh hơn trước rất nhiều.

Giờ này khắc này, Thải Hồng Đường có thể rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể mình đang có một tia khí tức mới, đang không ngừng chảy quanh, lưu động.

Khí tức kia mỗi lưu động đi qua nơi nào thì cơ bắp cùng da thịt xương cốt chỗ đó, sẽ truyền ra cảm giác vô cùng thoải mái.

Tựa hồ hơi thở này đang chậm rãi cường hóa thân thể của cô.

"Không ngờ em lại chọn nó. "Giọng Lý Trình Di từ phía sau truyền đến.

Hắn không biết từ lúc nào đã tới, đang đứng ở chỗ trống cách cô không quá năm mét.

Xung quanh không còn nhân viên công tác nào khác, toàn bộ đều bị hắn chủ động tách ra.

Thải Hồng Đường không có gì bất ngờ, quay lại.

"Tiếp theo, em nên làm gì?'

"Chờ đợi. "Lý Trình Di nói.

"Chờ đợi?"

Đợi tú cầu tím nở hoa, sau đó mới tiến hóa. "Lý Trình Di nói," Cùng với tiến hóa, em sẽ ngày càng mạnh'

"Tiến hóa. "Thải Hồng Đường như có điều suy nghĩ.

Chương 531: Tìm công pháp

Cô còn muốn hỏi, lại phát hiện Lý Trình Di đã xoay người chuẩn bị rời đi.

Lúc này Lý Trình Di cũng kinh ngạc.

Sau khi Thải Hồng Đường lựa chọn xác định hoa chính, hắn cũng nhận được phản hồi tương ứng.

Không phải cái khác, mà là chủ hoa Ngọc Lan tím.

Một tia khí tức hoa khí mát lành từ ô vuông Ngọc Lan tím chảy vào trong cơ thể hắn, bắt đầu cường hóa toàn thân hắn

Cỗ cường hóa này cũng không nhiều, cũng tương đương với trình độ hắn thêm một lần nữa lựa chọn chủ hoa.

So với huyết mạch Ảnh Long thì yếu hơn nhiều.

Nhưng có còn hơn không.

Hơn nữa, Tử Thể Ngọc Lan tím dựa theo số lượng Hoa Thần Vị mà quyết định, Hoa Thần Vị càng nhiều, Tử Thể càng nhiều, tự nhiên cường hóa cũng càng nhiều.

Rời khỏi vườn thực vật, hắn không đi nơi khác, mà là đem quyển sách ghi chép lưu lại cho Tân Đức Lạp cùng những người còn lại nghiên cứu, chính mình để cho Chu Tinh Đồng sắp xếp phi hành khícông ty, trực tiếp đi Thành phố Chiêu Sơn.

Thành phố Chiêu Sơn nơi đó cũng là hắn lúc trước đi theo Tân Đức Lạp điều tra Góc chết phố sương mù.

Mà Góc chết phố sương mù, chính là Góc chết phát hiện Sơn Lý Hồng.

Một giờ sau.

Trên làn xe màu xám, Lý Trình Di ngồi trong xe, quan sát khu phố bên ngoài qua cửa sổ xe.

Cùng lần trước tới đây không có gì khác nhau, dưới lầu là một loạt các loại cửa hàng.

Một lượng lớn ô tô nhỏ giá rẻ nối thành một hàng dừng ở ven đường, chiếm không ít vị trí làn xe.

Thỉnh thoảng có thể đi ngang qua một cửa hàng giải trí ban đêm quy mô không nhỏ, nhưng bởi vì là ban ngày, cho nên đều đóng cửa.

Bởi vì có phụ trợ điều khiển hệ thống cho nên coi như lái xe thời gian dài như vậy, cô cũng không tính mệt mỏi.

“Đến nông trường Quang Hợp ở ngoại ô. “Lý Trình Di đã sớm tra tư liệu, trong lòng có mục đích.

“Vâng”

Xe dọc theo con đường chậm rãi tăng tốc, liên tục quẹo qua mấy góc đường, rất nhanh liền chạy ra khỏi nội thành, hướng về phía ngoại ô.

Không bao lâu, sắp đến bốn giờ chiều, xe rốt cục đến nông trường Quang Hợp.

Nhân viên quản lý nông trường, đã mang theo người chờ ở cửa lớn.

Xe chậm rãi dừng lại.

Chu Tinh Đồng xuống xe, mở cửa xe cho Lý Trình Di.

Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh Tổng giám đốc Lý, tôi là quản lý nông trường Triệu Tiểu Tư. "Quản lý là một cô gái chưa tới ba mươi tuổi, khí chất và vẻ ngoài khác nhau, có chút lão luyện không phù hợp với tuổi tác.

Quản lý Triệu, nghe nói nơi này trồng rất nhiều sơn tra, còn có nước sơn tra đặc sắc, vừa lúc đi ngang qua bên này, nên tôi tới xem. "Lý Trình Di mỉm cười nói.

"Đúng vậy, sản phẩm đặc sắc của nông trường của chúng tôi có ngô trân châu, sơn tra đại cầu, khoai lang túc cầu."

"Bây giờ sơn tra nở hoa chưa? "Lý Trình Di ngắt lời cô.

"A,có một chút, bất quá chưa đến mùa, phải đến tháng tư mới nở rộ, cho nên hiện tại phần lớn đều là nụ hoa." Triệu quản lý nhanh chóng trả lời.

Vậy đi xem vườn sơn tra trước đi.

Lý Trình Di đề nghị.

Hắn muốn nghiên cứu một chút, sơn lý hồng ở Chiêu Sơn nơi này rốt cuộc có chỗ nào khác nhau.

Sơn lý hồng của Phố sương mù vì sao hoa ngữ lại biến thành một loại công pháp.

Đoàn người không lãng phí thời gian, trực tiếp tiến vào nông trường, đi về phía vườn sơn tra.

Giám đốc Triệu không ngừng cố gắng đẩy mạnh tiêu thụ những thứ khác của nông trường, nhưng Lý Trình Di đều chỉ tùy ý ứng phó.

Rất nhanh

Một đám sơn tra cao mấy mét, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Một số cây đã có những cụm hoa nhỏ màu trắng.

Những đóa hoa nhỏ này chen chúc tụ cùng một chỗ, mười mấy đóa một đám, phân bố ở giữa những chiếc lá lớn màu xanh đậm.

Cánh hoa màu trắng, nhụy hoa màu vàng nhạt, tua nhụy hoa từ trung tâm nhụy hoa mọc ra, có sợi biến thành màu đen, có màu hồng nhạt.

Đây chính là Sơn Lý Hồng hay còn gọi là Sơn Tra, cũng là bông hoa nhỏ lúc trước Lý Trình Di gặp ở Góc chết phố sương mù.

Hắn nhỏ giọng hỏi đám người quản lý Triệu một câu, sau khi được cho phép, liền một mình tiến lên, vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào một đóa hoa sơn tra thấp hơn một chút.

Rất nhanh, một tia khí lưu mát mẻ tràn vào đầu ngón tay.

‘Sơn Lý Hồng: Một loại cây táo gai lớn, thích môi trường mát mẻ và ẩm ướt, trái cây có thể khai vị và tiêu hóa, khả năng thích ứng mạnh mẽ, chịu lạnh và chịu nhiệt độ cao, thời gian ra hoa tháng 4-6. ’”

Hoa ngữ: Duy nhất chi tâm (khi đối mặt số nhiều lựa chọn lúc, có thể sử dụng hoa ngữ, xác định mục tiêu duy nhất mình muốn, lựa chọn càng nhiều, dẫn đến ảnh hưởng càng lớn, cần tiêu hao tinh thần cùng thời gian càng nhiều)”

“Cái hoa ngữ này.” Lý Trình Di hơi nhíu mày.

Không thể không nói, rất nhiều hoa ngữ bản thân đã có loại ý tứ hàm xúc khó hiểu.

Giống như cái này, nếu ai đó sẽ sử dụng nó, nó có thể đi một chặng đường dài.

Mà nếu như người không biết lấy được, nhiều lắm là có thể dùng để mua xổ số hoặc là đầu cơ cổ phiếu gì đó, ngoại trừ kiếm chút tiền, tác dụng không lớn.

“Hiện tại xem ra, bản thân Sơn Lý Hồng, có lẽ cùng Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm quyết kia không liên quan, hẳn là chịu ảnh hưởng bên ngoài, do đó xuất hiện hoa cỏ biến dị.” Giống như hoa ngữ Tiết mao phi liêm mà mình thu được”.

Hoa ngữ Tiết mao phi liêm, bản thân cũng không phải là ảnh long huyết mạch.

Lý Trình Di cũng từng suy nghĩ qua, vẫn tăng lên tiết mao phi liêm, từ đó thuần hóa long huyết, nhưng bất đắc dĩ loại hoa này cơ bản là hoa dại, căn bản không có cách nào tìm được quy mô.

Cho nên hiện tại hắn đã ở trong vườn thực vật của mình, thu mua các loại cây tiết mao phi liêm dại, bắt đầu trồng với số lượng lớn. Sau đó chờ hoa nở.

Chương 532: Hiệu sách thần bí

Bởi vì tiết mao phi liêm thời gian nở hoa là từ tháng 5 - tháng 10, hoa khí cũng cần thời gian tích góp từng tí một. Cho nên hiện tại chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi.

Nếu không phải loại cây này là thực vật phải trồng trong hai năm hoặc nhiều năm, hắn cũng không đến mức phiền toái như vậy.

Xác định dị biến của Sơn Lý Hồng không liên quan nhiều đến hoa ngữ của bản thân, Lý Trình Di nhanh chóng cáo biệt nông trường, đi tới một địa điểm mấu chốt khác.

Hiệu sách Bạch gia.

Lão già Bạch gia kia có liên quan rất lớn đến Góc chết phố sương mù, có lẽ có thể tìm được manh mối.

…….

Năm giờ ba mươi chiều.

Lý Trình Di đúng giờ đến hiệu sách Bạch gia.

Tòa nhà cũ kỹ vẫn lung lay sắp đổ, gần tòa nhà thương mại mới tinh xa xa tiếng người ồn ào.

Nơi này vẫn yên tĩnh tĩnh mịch như trước.

Chỉ có học sinh tiểu học tan học lưng đeo cặp sách thỉnh thoảng đi ngang qua, đi vào hiệu sách đi dạo, rất nhanh lại cầm mấy quyển sách cũ đi ra.

Lý Trình Di không để Chu Tinh Đồng đi theo, mà một mình xuống xe, đi tới cửa tiệm sách.

Quán cà phê bên trái cửa tiệm đã đóng cửa, treo bảng hiệu cho thuê lại cửa hàng.

Cửa hàng văn phòng phẩm bên phải vẫn như cũ, nửa chết nửa sống, chỉ là tấm ván gỗ bày văn phòng phẩm cũ hơn một chút, có chút biến thành màu đen.

Trước cửa hiệu sách tối om, Lý Trình Di nhớ lại tình cảnh lúc trước.

Đóa hoa Sơn Lý Hồng trong núi có công pháp kia, chính là tồn tại trong tranh của Bạch Phi Bằng.

Chẳng lẽ bức họa kia liên thông với một thế giới khác có đầy đủ công pháp, từ đó chịu ô nhiễm ảnh hưởng?

Đến gần cửa tiệm, bên trên một giá sách đen tuyền , một ông lão hói đầu đang nửa nằm ở trên ghế gỗ, cầm điện thoại di động chơi game.

Trò chơi đang đến hồi gay cấn khi các loại chiêu thức loang loáng tung ra.

“Ông chủ. “Lý Trình Di gõ gõ bàn để sách.

Cốc cốc cốc.

Ông lão đặt điện thoại xuống, nhìn hắn một cái.

Mua sách tự chọn. Giá cả phải xem bảng gỗ.

“Tôi không mua sách. “Lý Trình Di chậm rãi đưa tay, lấy từ trong túi áo ra một xấp tiền đặt lên mặt bàn.

“Tôi mua tranh. Tất cả tranh liên hoàn, cùng với tranh ông nội ông từng vẽ trong cửa hàng.

“? “Ông lão hói vừa nghe, lập tức ngẩng đầu nương theo ánh đèn lờ mờ, nhìn kỹ Lý Trình Di.

“Anh là người khi đó? “Ông ta chỉ vào Lý Trình Di, dường như nhớ ra điều gì đó.

“Đúng, tôi chính là người trước đây đã tới nơi này. “Lý Trình Di gật đầu.

“Cậu mua tranh làm gì? “Ông lão nghi hoặc hỏi.

“Tôi có một đứa cháu trai, rất thích.”

“Đừng nói những lời vớ vẩn này nữa, cậu không quan tâm thì tới đây làm gì. ” Ông lão nhanh chóng đứng dậy, ý bảo Lý Trình Di đi theo vào trong.

“Cậu xem như đến đúng nơi rồi đây, nơi này của tôi trước kia đồ cổ cũng không ít, đủ các loại tranh liên hoàn!”

Ông ta dẫn Lý Trình Di đi đến tận cùng bên trong, một phòng đơn nhỏ.

Từng dãy giá sách đặt đầy các loại tập tranh kiểu cũ, ánh đèn âm u bị giá sách cao lớn che khuất không ít, mặt đất cũng không thấy rõ đường nét, chỉ có từng luồng bóng dáng theo di động của hai người lắc lư biến sắc.

Rất nhanh, đi thẳng đến hai hàng giá sách cuối cùng, ông lão cúi đầu khom lưng từ trên mặt đất kéo ra một cái rương gỗ lớn, bắt đầu mở rương.

Ông ta một bên mở rương, một bên liên miên cằn nhằn nói tranh liên hoàn rất đẹp, rất thích hợp để dạy cho những đứa trẻ học vỡ lòng.

Lý Trình Di vừa thuận miệng đáp lời, vừa nhìn quanh bốn phía, quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Bỗng nhiên hắn nhìn thấy ở giữa giá sách bên trái, nơi tối om có một người con gái trẻ tuổi mặc váy dài màu trắng, tóc đen xõa vai, chân trần đang đứng.

Cô gái đưa lưng về phía hắn, đứng ở bên trong cùng của giá sách, yên tĩnh, bất động.

Lý Trình Di hơi nhíu mày, cảm giác có chút quái dị.

Ông lão còn ở một bên lải nhải, rất hiển nhiên nơi này không phải Góc chết, cho nên cô gái kia không thể nào là quái vật Góc chết, hẳn là người sống trong hiện thực.

Nhưng có chút kỳ quái chính là, cảm giác của hắn có thể cảm giác được hô hấp, tim đập, máu lưu động của đối phương, nhưng người con gái này chính là bất động.

Cô lẳng lặng đứng trong cái bóng giữa giá sách, đưa lưng về phía bên này, mặt hướng về phía tường trắng, không biết đang làm cái gì.

“Ông chủ, ở đây ông còn mời nhân viên giúp việc à? “Lý Trình Di nhìn về phía ông lão, thuận miệng hỏi.

Ông lão sửng sốt, “Không có, cửa hàng nhỏ còn mời nhân viên làm gì?”

“Vậy cô gái kia là? “Lý Trình Di quay đầu lại lần nữa nhìn về phía cô gái kia.

Giá sách trống rỗng, một người cũng không có.

“ ！？ ”

Lý Trình Di nghẹn lời.

Hắn tỉ mỉ chăm chú nhìn phương vị kia.

Giữa hai giá sách, một bên là Góc chết của vách tường, một bên chính là lối ra của hắn.

Người con gái kia loáng một cái tự nhiên không thấy tăm hơi!?

Lấy năm giác quan mạnh mẽ của hắn bây giờ, lại không thể nhận ra cô rời đi như thế nào!

“Sao vậy? ” ông lão đầu hói nghi hoặc tiến lại gần, nhìn theo ánh mắt Lý Trình Di.

“Bên kia sách tôi đã lâu không có sắp xếp loại, đều là loại khoa học tự nhiên, cậu có muốn….?”

“Để tôi xem “Lý Trình Di nheo mắt, đã cảm thấy có gì đó không đúng.

Hắn đi về phía trước đi vào giữa giá sách, dừng lại vị trí mà người con gái đó vừa đứng.

Sau đó kiểm tra giá sách.

Không tìm thấy gì.

Trên giá sách vẫn phủ đầy bụi bặm.

Hắn cúi đầu, nhìn thấy trên mặt đất cứ tự nhiên chỉ có dấu chân của hắn.

Bụi bặm phủ kín mặt đất, mà trên bụi bặm, chỉ có một hàng dấu chân của hắn, từ bên ngoài giá sách, kéo dài đến nơi này.

Lý Trình Di rùng mình, biết có chút không đúng.

Chương 533: Bóng lưng kỳ dị

"Được rồi, ở đây là toàn bộ tranh liên hoàn, cậu xem như tới đúng nơi rồi đấy, có rất nhiều tranh liên hoàn từ thời xưa, hiện tại cũng chỉ có chỗ tôi là có. Về phần tranh của ông nội tôi" ông già nói còn chưa dứt lời.

"Đợi đã" Bỗng nhiên Lý Trình Di liên tưởng đến điều gì đó, "Ông chủ, chỗ ông có màu vẽ để vẽ những bức tranh đời xưa không?"

"Màu à, có đấy "Ông lão nở nụ cười.

"Vậy những màu sơn ông nội cậu dùng để vẽ năm đó, bây giờ còn không? "Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

"Cậu đang đùa phải không? "Ông lão sửng sốt.

Màu sơn mà ông nội dùng lúc đó?

Đã bao nhiêu năm rồi? Bây giờ làm sao có thể còn ở đây?

Đây không phải trò đùa sao?

"Không ở đây thì thôi, vậy có thể hỏi, năm đó ông nội ông thích nhất dùng màu nhãn hiệu gì?"

Lúc trước thằng bé mập quỷ dị chính là bị Bạch Phi Bằng vô tình làm rơi một giọt màu vẽ màu trắng mà đi ra.

Tên bé mập kia rất quỷ dị, không biết có liên quan đến màu vẽ không

Cho nên Lý Trình Di mới nghĩ đến điểm này.

Khi đó vật tư cũng không phong phú, mọi người có thể chọn nhãn hiệu cũng không nhiều, dù sao xung quanh chỉ có mấy cửa hàng thôi mà.”

Ông nội tôi và tôi, khi đó đều dùng thuốc màu Vạn Hữu. Không còn lựa chọn nào khác.

Vạn Hữu, được.

Lý Trình Di nhớ kỹ cái tên này, sau đó mang ra một rương tranh liên hoàn lớn, còn có một vài bức tranh ông cụ vẽ, toàn bộ ném lên xe.

Sau khi trả tiền, Bạch ông lão cười đến miệng cũng không khép lại được, ông lão này lần trước liền moi được của Tân Đức Lạp không ít tiền, lần này lại kiếm được hơn 100 nghìn, thật sự không biết người giàu tiêu tiền kiểu gì.

Cửa hàng vẫn cũ nát như vậy, cũng không sửa sang lại mặt tiền.

Mang theo một xe tranh liên hoàn và khung tranh, Lý Trình Di tìm một khách sạn gần đó ở lại.

Mở phòng, hắn lấy tất cả tranh liên hoàn ra lật xem.

Đồng thời cũng đưa thông tin tìm kiếm về màu vẽ Vạn Hữu cho Nguyệt Quý.

Một bức tranh từ màu vẽ, đến cọ vẽ, đến người vẽ, giấy vẽ, khung tranh, tất cả đều phải tìm ra manh mối, để xác định tại sao hoa ngữ Sơn Lý Hồng trồng trong núi lại thay đổi.`

Hai ngày.

Trọn vẹn hai ngày.

Lý Trình Di đều ở trong phòng, không ngừng lật xem tất cả tranh liên hoàn.

Hắn cũng không phải đơn giản lật xem, trong lúc lật xem, còn dùng Lực trường rực rỡ bao trùm, kiểm tra.

Xác định tình trạng của vật phẩm Góc chết.

Nhưng đáng tiếc là, vẫn không thu hoạch được gì.

Két két.

Lý Trình Di trước bồn rửa mặt, mở vòi nước, xúc nước lên mặt.

Hắn đã liên tục đem tất cả chi tiết bức họa liên hoàn.

Nhưng vẫn không hề phát hiện, Lực trường rực rỡ cũng vô dụng.

Dòng nước ào ào không ngừng rung động, Lý Trình Di lấy khăn mặt lau nước trên mặt.

Rốt cuộc, mấu chốt ở đâu?

Trong đầu hắn không ngừng chuyển động, mong muốn tìm ra điểm mấu chốt liên hệ với công pháp.

Nhưng vẫn chưa nghĩ ra

Ngẩng đầu, hắn nhìn về phía mình trong gương, liên tục hai ngày tìm đọc bức tranh liên hoàn, vẫn không nghỉ ngơi, khiến hắn lúc này trong ánh mắt mơ hồ lộ ra một tia mỏi mệt.

“Có thể hay không là, Bạch Phi Bằng dùng thuốc màu, không phải là đồ trong hiện thực, mà là vật phẩm lấy từ bên trong Góc chết?” Trong lòng Lý Trình Di chợt động.

Góc chết thiên kỳ bách quái cái gì cũng có, nếu là như vậy, vậy có thể giải thích được

Hắn xoay người, mở cửa toilet, trở lại phòng khách.

Đột nhiên, bước chân hắn dừng lại.

Cứ như vậy dừng lại, đứng ở chỗ giao nhau giữa toilet và phòng khách, không nhúc nhích.

Hai mắt Lý Trình Di nheo lại, toàn thân bất giác hiện lên hình thái vô hình dung hợp của Hoa Lân Y Tiết mao Phi Liêm.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào phòng khách.

Sáng sớm, ánh sáng lờ mờ từ cửa sổ bên cạnh chiếu vào, chiếu sáng một nửa phòng khách.

Đèn bàn trên bàn sách trong góc vẫn sáng màu vàng.

Mà chỗ giao nhau giữa ánh sáng mặt trời và ánh đèn bàn.

Lúc này đang có một người con gái đang đứng.

Một người con gái tóc đen đưa lưng về phía hắn, không nhúc nhích, mặc váy dài màu trắng.

Với đôi chân trần, một phần ba bắp chân trắng nõn của cô lộ ra, bàn tay tự nhiên rũ xuống và đứng thẳng.

“Cô vào đây bằng cách nào? “Lý Trình Di trầm giọng lên tiếng.

Không trả lời. Người con gái không nhúc nhích, giống như không nghe thấy hắn nói chuyện.

“Mặc kệ cô là ai. “Trong tay Lý Trình Di chậm rãi hiện lên một thanh kim kiếm, chậm rãi đi về phía trước.

“Lúc trước ở tiệm sách, bây giờ ở chỗ tôi, xem ra cô đang theo dõi tôi?”

Khoảng cách giữa hai người từ từ tới gần.

Người con gái vẫn không có động tĩnh.

Cô đứng bất động cũng không nói lời nào, chỉ giống như tượng điêu khắc, đưa lưng về phía Lý Trình Di.

Roẹt roẹt

Bỗng nhiên vòi nước toilet sau lưng tự động mở ra.

Lý Trình Di hơi phân tâm, nghiêng người nhìn về phía sau.

Cửa toilet phía sau, răng rắc một tiếng tự mình mở ra.

Một góc váy màu trắng, từ cửa hơi bay ra.

Ai đó!

Lý Trình Di trong lòng sợ hãi.

Hắn hoàn toàn không nhận ra động tĩnh gì, hai người này vào bằng cách nào!?

Hô hô.

Bỗng nhiên hắn hoàn hồn lại, lần nữa nhìn về phía phòng khách.

Người con gái váy trắng vừa rồi vẫn còn, lúc này đã biến mất không thấy nữa.

Không biết khi nào thì hoàn toàn biến mất.

Mà vòi nước cũng tự động tắt.

Hắn vội vàng quay đầu lại, phát hiện cửa toilet căn bản là chưa từng mở ra.

Không đúng!

Lý Trình Di cảm thấy không đúng, lập tức lấy di động trên người ra kiểm tra.

Quả nhiên!

Thời gian di động chậm chừng nửa phút!

Cái này đại biểu, vừa rồi hắn, bị điện từ bức xạ cường đại quấy nhiễu, dẫn đến điện thoại di động tính giờ mất hiệu lực.

"Chẳng lẽ là Góc chết mới!?"Lý Trình Di không cho rằng bây giờ còn có ai có thể vô thanh vô tức tới gần hắn, lại đột nhiên rời đi.

Nhưng nếu là Góc chết, thì có thể hiểu được.

Chương 534: Kéo nhau vào Góc chết

Cẩn thận tính toán, thời gian cũng vừa khớp

Tâm tình Lý Trình Di trở nên ngưng trọng.

Từ khi vào Ám thành bắt đầu, độ khó Góc chết của hắn liền bắt đầu tăng lên trên diện rộng, dựa theo quy luật độ khó Góc chết không ngừng tăng lên, hắn bây giờ cần phải đối mặt, chỉ sợ là càng khó hơn Ám thành.

Nghĩa là

Nếu như phụ nữ váy trắng vừa rồi kia thật sự là hiện tượng Góc chết, như vậy so với Ám Thành càng mạnh hơn, hắn không nhất định có thể ứng phó được.

Mắt nhìn tranh liên hoàn trong phòng, hắn quyết định thật nhanh, lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho bên Râu nâu.

Từ sau khi từ Sultan trở về, Thải Hồng Đường cùng Long Môn Điếu đều đi dưỡng thương, hiện giờ phụ trách liên hệ,

khống chế hệ thống dò xét, là Râu nâu trong team.

“ Đại ca, có chuyện gì? “Râu nâu tựa hồ còn đang nhai nuốt.

“Vừa rồi chỗ tôi có mất liên lạc tín hiệu không? “Lý Trình Di hỏi. Bình thường bọn họ phán đoán có tiến vào Góc chết hay không, chính là dựa vào thiết bị tín hiệu trên người có bị cắt đứt liên lạc với bên ngoài hay không.

“Đều tốt, vừa mới có thời gian rất ngắn đứt liên lạc, nhưng thời gian này quá ngắn, không đưa vào phạm trù cân nhắc”.

“Còn cách nào khác để kiểm tra Góc chết không? “Lý Trình Di nhíu mày. “Ngược lại còn có một loại phương pháp, là công ty bên này mới nghiên cứu ra. Em cùng Đại Hùng kiểm tra rất nhiều loại vật liệu, tìm được một loại phương pháp đặc biệt, mặc dù còn đang kiểm tra, bất quá độ chính xác rất cao.” Râu nâu hồi đáp.

“Là cái gì?”

“Là lợi dụng các loại vật phẩm mang ra từ Góc chết, những vật phẩm này khi tới gần khí tức Góc chết phát sinh thay đổi kết cấu tổ chức, lợi dụng nguyên lý như vậy, đến gián tiếp kiểm tra xem xung quanh có Góc chết hay không xuất hiện.” Râu nâu dừng một chút, “Chúng ta gọi nó là máy đo tử vong.”

“Cho tôi một mẫu được không?”

“Cũng được chỉ là độ chính xác không đảm bảo. “Râu nâu chần chờ nói.

‘Không sao, bên tôi xảy ra chút chuyện. “Lý Trình Di nói.

“Không vấn đề gì chứ?”

“Không vấn đề”

“Vậy là tốt rồi, gần đây công ty bên này cũng xảy ra phiền toái không nhỏ, có một người Góc chết mới vừa đến, trong lúc vô tình tiến vào một cái Góc chết rất nguy hiểm, thời điểm anh ta tới công ty, rõ ràng đem cả cái Góc chết kia tới. Hiện tại có không ít người đều bị kéo vào đó.”

“Là thoáng hiện sao? Thoáng hiện trong thời gian ngắn hẳn là không có vấn đề gì chứ? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Đúng, Góc chết bình thường thoáng hiện trong thời gian ngắn thì không sao. Nhưng mấu chốt là, Góc chết lần này, không bình thường. Rất dễ dàng bị thoáng hiện đi vào. “Trong lời nói của Râu nâu mơ hồ có chút ngưng trọng. Hơn nữa tỷ lệ tử vong rất cao. Từ tuần trước xuất hiện, đã có năm người chết ở bên trong đó.

“Tốt! cái này Góc chết này chúng ta đặt tên là Người quay lưng. Tức là chỉ cần gặp phải bất kỳ tầm mắt nào dời đi, thì có thể sẽ gặp phải một người đứng quay lưng về phía mình, người này sẽ không thể giao tiếp trong 3 lần gặp đầu tiên, lần cuối cùng sẽ giết chết người Góc chết bằng một cách nòa đó mà chưa biết, hiện chưa có biện pháp thoát khỏi” Râu nâu nhanh chóng trả lời

Lý Trình Di vốn còn đang suy nghĩ chuyện của mình, không có hứng thú với Góc chết bên công ty.

Dù sao hiện tại hắn cũng gặp phải phiền toái.

Nhưng sau khi nghe Râu nâu nói ra đủ loại chi tiết, sắc mặt hắn bỗng nhiên khẽ biến.

Đây không phải là rất giống với người con gái váy trắng mà hắn gặp sao?

Cúp điện thoại, hắn ngồi xuống sô pha trong phòng khách, im lặng không nói.

Nếu như gặp lại, mình đây coi như là lần thứ ba?

Lần sau, động thủ trước thử xem.

Hắn đã quyết định.

Lúc này, bắt đầu thông qua AI Nguyệt Quý điều động cơ sở dữ liệu, điều tra tin tức Góc chết Người quay lưng.

Vốn muốn tìm được công pháp loại hoa ngữ, không nghĩ tới lại bị cuốn vào bên trong Góc chết phiền toái mới.

Còn phải thời gian điều tra vị trí Cung điện Trầm Luân, tìm kiếm Quyển sách vặn vẹo.

Thời gian càng ngày càng thiếu.

Không ngừng tra cứu tư liệu, thời gian dần dần trôi qua, sắc trời càng âm u.

Mười một giờ tối, một cú điện thoại gọi tới di động của Lý Trình Di

“Lão đệ, tôi là Liễu Thông Bắc. “m thanh chuyên viên khu vực từ đầu dây bên kia truyền ra.

Liễu ca? Có chuyện gì sao?

Là như vậy, team của cậu trước đó không lâu đi Sultan đúng không?

Vâng.

Có người đối với mọi người có chút hứng thú, muốn cùng cậu tâm sự, cậu xem có thời gian không?

“Ai thế, hiện tại tôi bề bộn nhiều việc, có thể từ chối không? “Lý Trình Di nhíu mày

Tìm kiếm Cung điện Trầm Luân, điều tra Góc chết Người quay lưng, cùng với tìm công pháp loại hoa ngữ.

Ba chuyện này đều rất quan trọng, hắn không có thời gian cùng người ngoài chuyện phiếm

“Chỉ sợ không được, vị này năng lượng rất lớn, nếu như cậu không gặp, khả năng công ty mọi người, thậm chí mọi người trong team tuyệt đại bộ phận người, đều sẽ chịu ảnh hưởng.”

Thời gian cụ thể? “Lý Trình Di nghe ra sự khó xử của ông ta.

Rất hiển nhiên, chuyến đi Sultan lần này, hoàn toàn khiến cho thế lực trong nước coi trọng.

Bây giờ có thể chứ?

Bây giờ?

Vị kia vừa vặn đi ngang qua chỗ cậu, có thể dừng lại một giờ, vừa vặn có thể gặp cậu một lần.

Được! Nhưng bây giờ tôi đang ở Chiêu Sơn.

“Không sao, chúng tôi cũng ở gần đây. “Liễu Thông Bắc trả lời.

Lý Trình Di rùng mình.

Rất hiển nhiên, đối phương có người theo dõi hành tung định vị của hắn.

Cúp điện thoại, hắn đứng dậy cầm lấy áo khoác, đẩy cửa đi ra.

Thông báo cho thư ký, ra khỏi khách sạn.

Chu Tinh Đồng đã lái xe ở bên ngoài chờ hắn.

Buổi tối trời đổ mưa rất lớn, mưa từng đợt bị gió thổi không ngừng lay động.

Lên xe, Lý Trình Di báo địa chỉ Liễu Thông Bắc truyền đến.

Chương 535: Tầng lớp quý tộc

Mười phút sau.

Trong một sân bay quân dụng gần Chiêu Sơn. Hắn gặp được Liễu Thông Bắc đang chờ ở bên ngoài.

"Lý lão đệ, lần này người cậu gặp địa vị rất cao, cậu ngàn vạn lần đừng hành động theo cảm tính!

Liễu Thông Bắc luôn luôn cợt nhả không đứng đắn, lúc này thần sắc có chút nghiêm túc nhỏ giọng dặn dò.

"Là Chuyên gia vũ khí bay? "Lý Trình Di đi theo anh ta vào trong, đồng thời nhỏ giọng hỏi.

"Không, là người đến từ thành phố tự tuần hoàn"

Từ Thành phố tự tuần hoàn

Cái tên này làm cho hắn không tự chủ được lại nhớ tới lần này đi tới Sultan, gặp được bà cô kia.

Từ thái độ của con gái của bà cô, người của thành phố tuần hoàn, tựa hồ rất khinh thường người thành phố khác

Cái gọi là thành phố tự tuần hoàn, có lẽ chờ trong khoảng thời gian này, cũng nên đi xem một chút.

Đi tới bây giờ mặt, Lý Trình Di đã có chút cảm giác, nếu như có thể lợi dụng được ưu thế của mình ở Góc chết, mượn sức mạnh cao tầng, phụ trợ bản thân.

Có lẽ có thể nhận được trợ giúp nhanh hơn ở mọi phương diện.

Răng rắc.

Trong một phòng riêng của nhà hàng sân bay.

Liễu Thông Bắc đẩy cửa ra, ý bảo Lý Trình Di đi vào, còn mình thì đứng ngoài cửa không nhúc nhích.

Gian phòng hình trụ, tường bên trong một mảnh đỏ, đối diện với vị trí cửa có hai người.

Hai người này một người đứng một người ngồi.

Lý Trình Di vừa vào cửa, ánh mắt liền tập trung vào người ngồi kia.

“Chu Duệ”.

Người ngồi kia là một thanh niên tuổi không lớn lắm, tóc ngắn màu trắng, mi tâm có ký hiệu chữ V màu bạc, mặc trường bào tay áo giống như văn sĩ cổ đại, toàn thân màu lam đậm, ống tay áo có hoa văn màu bạc rất nhỏ. Làm cho người ta có một loại khí chất ung dung quý phái.

Vừa nhìn thấy người đi vào, thanh niên liền cười đứng dậy, vươn tay về phía hắn, tự báo tên.

Kỳ thật sau khi nghe mọi người từ Sultan trở về, tôi liền có ý nghĩ muốn gặp team của mọi người một lần. Vừa lúc lần này đi công tác, đi ngang qua bên này, đêm khuya đến thăm, đừng trách. “Anh ta mỉm cười nói.

Lý Trình Di đưa tay bắt tay anh ta, hai người ngồi xuống.

“Chu tiên sinh, xin hỏi anh là ở vào lập trường gì, đại biểu cái gì đến tiếp xúc cùng chúng tôi?”

Hắn thẳng thắn hỏi.

“Lý tiên sinh hy vọng lập trường của tôi là gì? “Chu Duệ cười nói,” Kỳ thật. “Anh ta dừng một chút.

“Kỳ thật, cho dù lập trường của tôi là gì, mọi người đều không có quyền cự tuyệt. Không phải sao?”

“Chu tiên sinh có ý gì? “Ánh mắt Lý Trình Di hơi lạnh xuống.

“Đương nhiên. “Chu Duệ gật đầu cười nói,” Nếu cậu điều tra tư liệu một chút, có thể rõ ràng, toàn bộ Nghi quốc, hàng năm có bao nhiêu đoàn thể thí nghiệm, chen vỡ đầu đều muốn gia nhập tập đoàn Thâm Nghiệp. Cho nên, đãi ngộ tôi đưa ra cực kỳ có thành ý”.

“Một khi mọi người gia nhập, sẽ trước tiên đạt được cường độ hỗ trợ lớn nhất nghiên cứu khoa học, so với mọi người tự nghiên cứu phát triển, thì tài nguyên của tập đoàn tài nguyên cùng với nền tảng nghiên cứu khoa học vượt xa cậu tưởng tượng. Kỹ thuật người cải tạo sẽ được chia thành nhiều bằng sáng chế khác nhau, ứng dụng cho nhiều ngành nghề, chúng tôi có thể mang đến cho mọi người lượng lớn tài phú cùng sức ảnh hưởng!” Chu Duệ giới thiệu.

“Xin lỗi. Tôi không có hứng thú. “Lý Trình Di lạnh nhạt từ chối.

Trước không nói có thể hay không chia sẻ hệ thống Ác chi hoa, cho dù có thể, hắn cũng không thể đem bí mật lớn nhất của mình lộ ra ngoài.

“Lý tiên sinh, cậu còn không rõ tình cảnh hiện tại của mọi người. “Chu Duệ cười nói.

“Tại Sultan, hệ thống của mấy người, thể hiện ra đầy đủ tiềm lực, hiện tại trong nước đã có không ít thế lực theo dõi các người, những người khác, cũng không dễ nói chuyện như tôi.”

“Bọn họ dám động thủ? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Có Cửu Nghi cùng liên hội, tự nhiên sẽ không trực tiếp động thủ. Nhưng thủ đoạn của bọn họ so với cậu tưởng tượng còn nhiều hơn. “Chu Duệ nói.

Chu tiên sinh biết thân phận của chúng tôi? Hiểu tình cảnh của chúng tôi không? “Lý Trình Di hỏi lại.

Đương nhiên biết, nếu không cũng sẽ không tự mình tới nói chuyện, Lý tiên sinh có thể suy nghĩ thật kỹ. “Chu Duệ mỉm cười, bưng một ly trà lên nhấp một ngụm.

“Như vậy, tôi cáo từ trước. “Lý Trình Di đứng lên xoay người đi ra ngoài cửa.

“Ý tôi là, để cậu ở đây suy nghĩ. “m thanh Chu Duệ từ phía sau truyền đến. Không cho cậu trở về!

Lý Trình Di, cậu có một người chị, hai cha mẹ yêu cậu, có bạn bè thân, có giáo sư bảo vệ cậu chiếu cố cậu, còn có thuộc hạ đem vận mệnh đều ký thác ở trên người cậu. Tất cả bọn họ đều do cậu hiện tại quyết định.

Thân thể Lý Trình Di dừng lại.

“Anh có ý gì? “Hắn nghiêng mặt, khóe mắt nhìn về phía đối phương.

Chu Duệ cười nói, “Trừ Nghiêm Tâm Thái, chỉ cần cậu đi ra khỏi phòng này một bước, vận mệnh của mọi người, đều nắm giữ ở trong tay cậu.”

Anh ta chậm rãi đi đến bên cạnh Lý Trình Di, đứng ở cửa sổ phòng bao, nhìn ra ngoài.

“Kẻ Góc chết thì sao? Tên côn đồ thì sao? Nếu muốn hủy diệt một người, cũng không phải chỉ có một con đường bạo lực.

“Anh đang uy hiếp tôi? “Hai mắt Lý Trình Di hơi nheo lại, một tia âm lãnh mơ hồ tỏa ra.

“Đây không phải uy hiếp, chỉ là đang trần thuật một sự thật.” Chu Duệ nói, “Trên thế giới này, đơn đả độc đấu là không thể thực hiện được. cậu chỉ cần còn có đồ vật quan tâm, người quan tâm, sẽ có nhược điểm.”

Và những người cậu quan tâm, cũng sẽ có những người quan tâm cậu. Tầng tầng lặp đi lặp lại, liên quan lẫn nhau, vô cùng vô tận.

Đúng vậy. Anh nói đúng. “Lý Trình Di lên tiếng,” Rất có lý”.

Chương 536: Uy hiếp

“Nhưng anh dựa vào cái gì cho rằng, chúng tôi nhất định phải đem kỹ thuật giao cho anh, mà không phải giao cho những người khác?”

Bởi vì, giao cho tôi, mọi người mới có thể tránh được thế lực khác làm tổn thương. “Chu Duệ mỉm cười.

Chu tiên sinh thật sự cảm thấy, những người Góc chết như chúng tôi thì người thân, bạn bè hoặc người quan trọng thật sự là nhược điểm?”

Những lời này vừa ra.

Trên mặt Chu Duệ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cậu sẽ không cho rằng mọi người có thể gây sự ở Sultan, có thể gây ra động tĩnh tương tự ở Nghi quốc chứ?

“Chu tiên sinh có từng nghĩ tới, nếu như có người có thể không để ý quy tắc, động đến người xung quanh chúng tôi, như vậy chúng tôi lại vì sao phải để ý quy tắc đây?”

“Anh sẽ không cho rằng, đám người chúng tôi bất cứ lúc nào cũng có thể chết ở Góc chết này, mỗi người đều có nhược điểm chứ?“Trên mặt hắn âm trầm phảng phất chưa bao giờ xuất hiện, chuyển thành nụ cười lạnh lùng trào phúng

“Người như vậy, cho dù bạo loạn, thì làm được cái gì? “Chu Duệ cười nói.

“Vậy anh có muốn thử không? “Lý Trình Di nhìn thẳng đối phương, không chớp mắt.

Vẻ mặt trên mặt Chu Duệ chậm rãi yên lặng, tầm mắt cũng nhìn chằm chằm hắn, khí thế không giảm, nhưng không nói tiếp.

Cuộc nói chìm trong yên lặng

Cuối cùng Chu Duệ cũng không nói gì. Chỉ là lúc rời đi đã không còn thong dong như lúc trước, càng nhiều hơn là tức giận.

Mà khi Lý Trình Di đứng dậy muốn rời đi thì bị Liễu Thông Bắc gọi lại.

Hai người sóng vai đứng dưới mái hiên mưa nhỏ giọt.

“Làm một điếu không? “Liễu Thông Bắc đưa qua một điếu thuốc

“Không. Cảm ơn”

Kỳ thật cậu phục tùng một chút thời gian không phải xong việc sao? Không cần đắc tội Chu gia. "Liễu Thông Bắc tốt bụng nói. Chu gia là một trong những đại quý tộc Triều Ngữ, rất có sức ảnh hưởng ở mấy tỉnh xung quanh chúng ta.

Hệ thống mới của chúng tôi có sức hấp dẫn lớn như vậy sao? "Lý Trình Di kinh ngạc nói.

"Cũng gần như thế, hiện mấy loại hệ thống tại thành phố tự tuần hoàn có thể hoàn thiện và chín muồi cũng không nhiều lắm, hệ thống của cậu chỉ cần bổ sung, sửa đổi một chút là có thể dùng, tuyên bố đi ra ngoài rồi làm thương mại, đó chính là hàng quân dụng hot. Hàn quân dụng thì lợi nhuận khủng như thế nào câuj cũng biết, đủ để cho bất kỳ thế lực gia tộc nào đều đỏ mắt. Hệ thống của mấy người tuy rằng còn không tới mức khoa trương như vậy, nhưng cũng rất có tiềm năng." Liễu Thông Bắc giải thích.

Đây chính là nổi bật quá cũng là một cái tội? "Lý Trình Di nói.

Liễu Thông Bắc thở dài, "Phương thức xử lý tốt nhất của cậu bây giờ, chính là lập tức tìm một bối cảnh đủ mạnh, ngăn cản tất cả mưa gió bên ngoài. Hợp tác cũng tốt, quy phục cũng tốt, mua bán cũng tốt, đều phải nhanh chóng.

"Đa tạ. "Lý Trình Di nói, xem như cảm tạ ông ta nhắc nhở.

Khách khí cái gì.

Tạm biệt Liễu Thông Bắc, Lý Trình Di ngồi lên xe trở về.

Phù

Ngồi trong xe hắn thở dài.

"Mệt lắm sao? "Chu Tinh Đồng lái xe, nhỏ giọng hỏi.

Có chút.

Lý Trình Di trả lời.

Cung điện Trầm Luân, công pháp hoa ngữ, Chu Duệ loại người này bức bách, còn có hư hư thực thực Góc chết váy trắng người con gái.

Một đống chuyện nặng nề toàn bộ chồng chất lên, làm cho hắn không thể phân thân.

Tuy rằng Chu Duệ như vậy sói đói, cũng ở hắn lúc trước trong dự liệu, nhưng chân chính đối mặt, như cũ cảm giác cực kỳ khó chịu.

Bây giờ trực tiếp trở về sao? "Chu Tinh Đồng hỏi.

Ừ, về khách sạn Chiêu Sơn bên kia.

Nhìn cảnh đêm không ngừng lướt qua ngoài cửa sổ xe, trong lòng Lý Trình Di không hiểu sao có loại cảm giác nặng nề.

Hắn bỗng nhiên có chút hiểu được, những người Góc chết kia kiên trì đến cuối cùng kia, càng đến hậu kỳ, cần gặp phải tâm lý áp lực cũng càng lớn.

Trở lại khách sạn, tiếp tục lật xem sách, thẳng đến khi thật sự chịu không nổi mới ngủ.

Rất nhanh, lại là liên tục hai ngày trôi qua.

Trong tiếng nước ào ào.

Lý Trình Di dùng tay vốc nước lên mặt

Cảm giác kích thích do nước lạnh mang đến khiến tinh thần hắn nhanh chóng khôi phục chút ít.

Kéo khăn mặt lau mặt, nhẹ nhàng thở dài, từ trong tranh liên hoàn, còn có những phân đoạn vẽ tranh khác, đều không tìm được manh mối gì.

Điều này làm cho tâm tình hắn càng thêm không kiên nhẫn.

Manh mối Góc chết Người quay lưng bên kia, cũng không có tra được bất kỳ dấu vết gì

Cách thoát ly lại càng không có đầu mối.

Đi đến phòng thay đồ, mở cửa ra.

Bộp.

Động tác của Lý Trình Di lại dừng lại.

Trong phòng thay đồ có chút âm u, trong không gian nhỏ hẹp, một người con gái váy trắng tóc đen đang yên tĩnh đứng.

Người con gái vẫn đưa lưng về phía hắn, không nhúc nhích.

Lần thứ ba sao?

Trong lòng Lý Trình Di hồi tưởng lại tư liệu bên Râu nâu truyền ra.

Người quay lưng sẽ xoay người ở lần thứ ba xuất hiện. Mà người Góc chết lần thứ 3 gặp người quay lưng đều mất tích.

Hắn đã tìm kiếm thông tin về hình dáng, quần áo của Người quay lưng nhưng không hề có manh mối.

Nếu không tìm được manh mối thì thử xem có được không.

Lý Trình Di vươn tay, lực trường rực rỡ lấy hắn làm trung tâm, vô thanh vô tức khuếch tán ra xung quanh.

Nhưng trường lực không có tác dụng

Người con gái Váy trắng ngược lại như là bị thứ gì đó làm xúc động, bắt đầu hướng hắn xoay người.

Cô ta di chuyển rất chậm, rất chậm.

Một chút, từ bên tay trái, chậm rãi chuyển động.

Trong tay Lý Trình Di cũng tự động hiện lên kim kiếm, đồng thời xung quanh mơ hồ dấy lên một vòng hỏa diễm kim sắc.

Hắn muốn thử xem dùng Lưỡi dao Thiên Mệnh có thể giải quyết triệt để tên này hay không.

Góc chết nếu như tổn hại đủ lớn, cũng có thể xuất hiện triệt để sụp đổ.

Vậy.

Hắn chậm rãi nâng thanh kiếm lên.

Chương 537: Đối mặt với người quay lưng

Bộp.

Bỗng nhiên một bàn tay nhỏ bé, từ phía sau nhẹ nhàng bắt lấy cổ tay hắn.

“Anh, không cần”.

Lý Trình Di sửng sốt, nghe ra âm sắc của giọng nói.

Iseline!?

“Em đếm một, hai, ba, anh liền cùng em cùng nhau lui về phía sau, nhắm mắt! Được không?”

“Anh hiểu rồi! Được! “Lý Trình Di đáp. Hắn nhìn chăm chú vào người con gái váy trắng chậm rãi xoay người.

Chờ đợi âm thanh phía sau.

“Một”

Bước chân hai người bắt đầu chậm rãi lui về phía sau.

Hai.

Iseline từ phía sau nhẹ nhàng ôm lấy eo Lý Trình Di, con ngươi hóa thành một mảnh đen kịt, có nhè nhẹ khói đen không ngừng tuôn ra.

Ba!

Đột nhiên, Iseline hung hăng dùng sức, kéo về phía sau.

Lý Trình Di thuận thế lui về phía sau, nhắm mắt, lăn lộn ôm lấy Iseline cùng ngửa ra.

Phốc!!

Hai người nặng nề ngã xuống đất phòng ngủ chính, lăn một vòng.

Hai người ngã mạnh xuống sàn phòng ngủ chính, lăn hai vòng mới nhanh chóng đứng dậy.

Lý Trình Di lần nữa nhìn về phía phòng thay đồ, quả nhiên, cô gái váy trắng kia đã biến mất.

Hắn lại quay đầu nhìn về phía Iseline.

Lúc này cô bé, đã có sự khác biệt rất lớn với lúc trước.

Một đầu tóc vàng ngang vai xõa tung, trên người mặc một cái áo ba lỗ màu đen, nửa người dưới là váy dài màu đen, mơ hồ có ký hiệu màu bạc thần bí giống như trang trí, treo ở trên làn váy.

Trong tay nắm một cây đoản trượng màu đen dài bằng cánh tay nhỏ, tay kia cầm góc váy, đang chậm rãi bò dậy từ trên mặt

đất.

Ai, may mà kịp thời né tránh, nếu không sẽ phiền toái lớn.

Lâu không gặp, Iseline tựa hồ lớn lên.

Cô bé bây giờ, đã có dáng vẻ 15, 16 tuổi, chiều cao cũng phải bằng người lớn

“Tên kia rất phiền toái sao? “Lý Trình Di đứng dậy nhẹ nhàng đỡ cô bé dậy.

“Vô cùng phiền toái. “Iseline ngẩng mặt lên nghiêm túc nói. ” Lúc trước em học Hắc Điển ở chỗ thày giáo, cảm ứng được một tia khí tức em lưu lại trên người anh, biết anh gặp nguy hiểm nên em mới lập tức bỏ học chạy đến đây!”

“Thầy giáo? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi. “Em học khi nào?

“Không nói những thứ này.Anh phải cẩn thận. Người con gái vừa rồi anh gặp gặp, không phải người chân chính. Mà là một loại sinh vật đặc thù Góc chết. Một khi anh nhìn thấy mặt cô ta, cô ta sẽ trong nháy mắt đốt cháy toàn bộ tinh thần của anh”.

“Sao em biết? Không có cách ngăn cản sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Bởi vì tên kia ở bên trong Biển Đen, không phải Góc chết bình thường, có rất nhiều chủng tộc tại Biển Đen em đều gặp qua.” Iseline sắc mặt ngưng trọng trả lời. “Ở Biển Đen, nó có một cái tên chung.”

“Bóng lưng.

“Bóng lưng. “Lý Trình Di cẩn thận nhai hai chữ này, tựa hồ bên trong ẩn chứa một thứ gì đó.

Bóng lưng không thể chạm tới, bởi vì nó căn bản không có thực thể, bóng lưng mỗi cá thể nhìn thấy cũng không giống nhau. Đây là công kích thuần túy nhằm vào ý thức. “Iseline giải thích. Trong nháy mắt nhìn thấy bóng lưng xoay người có thể làm cho một cá thể sinh mệnh hoàn chỉnh, trong nháy mắt sụp đổ biến mất.

“Thuần túy nhằm vào ý thức?“Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, loại công kích hình thái ý thức này không biết hoa ngữ

của mình có thể ngăn cản hay không.

Hắn cảm thấy chơi vơi.

Trong lòng đề cao cảnh giác, tuy rằng hắn không cho rằng bóng lưng có thể trong nháy mắt liền giết chết hắn hoàn toàn. Nhưng đối với sự trợ giúp của Iseline, hắn vẫn nghiêm nói cám ơn.

Nhìn quanh bốn phía, lúc này hắn mới phát hiện, mình đã bị Iseline kéo vào bên trong Góc chết bàn tay nắm chặt

Cái này chỉ thuộc về Góc chết trung chuyển của Iseline, có thể không hạn chế đi vào bất kỳ phòng ngủ nào.

“Có cách nào thoát khỏi Bóng lưng không?”

“Phương pháp tự nhiên là có, nhưng rất phiền toái, lát nữa lại nói, anh đi theo em trước!”

Iseline nắm lấy tay hắn và không bò về phía giường, cô quay về phía cánh cửa rời khỏi phòng.

Răng rắc.

Cô đẩy cửa đi ra.

Ngoài cửa, không còn là hành lang âm u và cầu thang nữa.

Mà là một gian phòng sách trống trải hình vuông.

Trên một loạt giá sách trống rỗng, bày thưa thớt mấy quyển sách.

Hai cái bàn dài đặt sát cửa sổ sát đất, ngoài cửa sổ là một mảnh sương xám mông lung, cái gì cũng thấy không rõ.

“Anh em, đây là phòng đọc sách của thày giáo, em xin thày giáo mãi thì thày mới cho anh cùng tiến vào!“Iseline lôi Lý Trình Di đi vào cửa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu trên mang theo nụ cười sáng lạn.

“Phòng đọc sách không có sách gì, cũng không có gì để xem, nhưng mấu chốt không phải cái này, mà là, nơi này là lĩnh vực của thày giáo, tính bí mật so với em mạnh hơn rất nhiều!”

Cho nên tuyệt đối sẽ không giống lần trước như vậy, bị Góc chết cỡ lớn cưỡng ép đem chúng ta tách ra!”

” Thế thày giáo của em là ai?“Lý Trình Di đánh giá gian phòng đọc này, trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng bán tín bán nghi nhiều hơn.

“Thày giáo chính là thày giáo, sau này anh sẽ biết. “Iseline cười nói.

“Thật sao. “Lý Trình Di tin tưởng Iseline sẽ không hại mình. Nhưng đối với thày giáo này, trong lòng hắn vẫn ôm cảnh giác.

“Đúng rồi, Iseline, nếu em đi qua nhiều như vậy Góc chết, không biết có gặp Góc chết nào có nhiều hoa hay không?”

“Có gặp qua, bất quá đều là Góc chết cực kỳ nguy hiểm” Iseline trả lời, “Lại nói tiếp, trong thư phòng thày giáo em, liền có loại mấy chậu hoa, nếu rảnh, có thể cho anh xem một chút.

“Thật sao?”

Đương nhiên. Hiện tại giúp anh giải quyết bóng lưng trước đã “Sắc mặt Iseline nghiêm nghị.

Thật ra muốn giải quyết bóng lưng cũng không khó, nhưng nếu muốn cứng đối cứng, sẽ tổn thương rất lớn.

Chương 538: Góc chết bóng lưng

Lý Trình Di chậm rãi đi ở giữa phòng đọc, men theo lối đi nhỏ, đánh giá từng giá sách.

‘Góc chết bóng lưng còn gấp hơn so công pháp loại hoa ngữ, cùng điều tra Cung điện Trầm Luân, nếu như lời Iseline không sai, vậy nhất định phải trước giải quyết vấn đề Góc chết ‘

Dù sao hai thứ kia cũng không vội vã như vậy, duy chỉ có Góc chết đang đến.

Bình tĩnh lại.

Lý Trình Di tùy ý từ trên giá sách rút ra một quyển sách.

Bìa sách là màu đen, có dập kiểu chữ vàng, nhưng kiểu chữ là sống, phảng phát tại nơi sâu cùng hơi hơi nhúc nhích, không ngừng biến hình, căn bản không biết biểu đạt hàm nghĩa gì.

Sách đều là không xác định nội dung, anh vẫn là không nên xem thì tốt hơn. “Iseline ở phía sau nhẹ giọng nói

“Thế là sao?”

“Đó là mỗi lần mở ra đều có thể xuất hiện nội dung khác nhau. Chúng được sản xuất từ những sản phẩm đặc biệt được vớt lên từ Biển Đen, không phải là sách theo nghĩa truyền thống của chúng ta, một số thậm chí có thể gặp nguy hiểm.”

Iseline đi đến hàng kệ cuối cùng, với lấy một cuốn sách bìa trắng và lật vài trang.

“Cách thoát ly khỏi Góc chết Bóng lưng rất đơn giản. Nhưng quá trình rất phiền phức. Đây là nội dung mà các tộc quần Biển Đen khác tổng kết ra. ”

Ánh mắt Lý Trình Di ngưng tụ, nhìn về phía cô, chờ đợi cô bé nói tiếp

“Nếu anh muốn thoát ly, nhất định phải dùng tro cốt của mình chế tác một cái gương. Sau đó bưng gương, theo bóng lưng cùng nhau xoay người, xoay vòng hai mươi lần là được. “Iseline chiếu theo nội dung trên sách đọc.

“Đơn giản vậy sao? “Lý Trình Di hơi sửng sốt.

Mấu chốt là tấm gương làm từ tro cốt, nếu như rút ra xương cốt chế tác gương, thì mình sẽ như thế nào?”

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, “Lợi dụng kỹ thuật nhân bản, bồi dưỡng tế bào xương, kỹ thuật này không khó”.

Iseline hiển nhiên không biết hiện đại khoa học kỹ thuật phát triển tới mức nào, tư duy như cũ còn dừng lại ở rất nhiều năm trước.

“Anh thử tìm người thử xem, nếu không thành vấn đề thì tự mình dùng! “Lý Trình Di nói.

“Được! “Iseline gật đầu. Cô bé chần chờ một chút, “Nếu như anh muốn nếm thử, tốt nhất chọn những người vào thoáng hiện Góc chết bóng lưng.”

Thật ra cô đã nhìn ra Lý Trình Di không tin bóng lưng có thể tạo thành bao nhiêu tổn thương cho hắn.

Cho nên nói thêm một câu này.

Lý Trình Di quả thật cũng nghĩ như vậy.

Hắn bây giờ có rất nhiều năng lực hoa ngữ, cũng chưa từng thử qua, làm sao biết đối với Góc chết có hữu hiệu hay không.

Cho nên cho tới bây giờ, thái độ của hắn đối với bóng lưng, vẫn là bán tín bán nghi.

“Anh hiểu, em yên tâm”

“Nếu có chuyện gì, anh có thể lấy một đoạn xương cốt của em, mang ở trên người, tùy thời có thể liên hệ với em tiến vào nơi này!”

“Xương của em hả? Anh biết rồi” Lý Trình Di biết ý của cô bé, cứ như vậy, hắn cho dù tiến vào một ít rất Góc chết phiền toái, cũng có thể có trạm trung chuyển tại Góc chết bàn tay nắm chặt của Iseline này nghỉ ngơi, bảo đảm an toàn.

Không thể không nói, lúc trước quan hệ tốt với Iseline, thật sự là một vốn bốn lời

Con bé này cho tới bây giờ, mang đến cho hắn không ít trợ giúp.

Xác định biện pháp giải quyết, tâm tình hắn hơi ổn định, chậm rãi đi tới trước cửa sổ phòng đọc, nhìn ra ngoài.

Ngoài cửa sổ xám xịt một mảnh, cái gì cũng không thấy rõ.

“Iseline, bên ngoài này, có thể đi ra ngoài sao?”

“Đó là khu vực đệm giữa Biển Đen và chúng ta, thầy giáo nói, không thể cứ như vậy đi ra ngoài, nhất định phải chuẩn bị biện pháp bảo vệ, nếu không sẽ bị trực tiếp hòa tan.”

Hòa tan?

Ừm, trong Biển Đen có rất nhiều rất nhiều sự vật kỳ quái, nếu như không có tầng đệm bảo vệ này, chúng ta nguy hiểm hơn rất nhiều so với hiện tại. Cho nên, tầng sương xám này kỳ thật là một loại bảo vệ tự nhiên đối với chúng ta.

“Biển Đen.” Lý Trình Di tay đặt ở trên cửa kính, nhìn sương mù xám yên tĩnh bên ngoài, trong lúc nhất thời lâm vào trầm

tư.

……..

Ngày hôm sau, thành phố Toại Dương.

Sở cứu hỏa. Trong phòng làm việc của trưởng phòng, Trần Thiệu Đông ung dung châm điếu thuốc, nhìn màn hình điện thoại lơ lửng giữa không trung trước mặt.

“Không thành vấn đề, chút việc nhỏ này làm sao cần ngài tự mình gọi điện thoại, yên tâm yên tâm, tôi lập tức sẽ dẫn người đi điều tra phòng cháy chữa cháy. Loại công ty không tuân thủ pháp luật pháp quy này, tuyệt đối làm cho bọn họ không mở cửa được!”

“Phạt bao nhiêu không quan trọng, cậu hiểu, nhất định phải nghiêm khắc bảo đảm an chế độ toàn phòng cháy chữa cháy, không cho phép có bất kỳ lơi lỏng nào.” trên màn hình trung niên người đàn ông sắc mặt nghiêm nghị nói.

“Cái này tôi hiểu rồi, hiểu rồi. “Trần Thiệu Đông thân là trưởng phòng, loại lời khách sáo này đã sớm nghe quen không thể quen hơn.

Tại sao cấp trên lại động thủ xử lý công ty Minh Viễn, không phải là các lão gia quý tộc ra tay sao?

“Vậy là tốt rồi, nhìn cậu biểu hiện, nếu như lần này làm tốt sẽ có được những thứ mình cần.” trong màn hình trung niên người đàn ông trầm giọng nói.

“Xin ông yên tâm, việc này nhất định tôi sẽ làm thỏa đáng. “Trần Thiệu Đông cười nói.

Bộp.

Cúp máy.

Hắn dựa lưng vào ghế da, mỹ mãn hút một hơi thuốc. Sau đó gọi điện thoại cho cấp dưới, triệu tập nhân thủ chuẩn bị xuất phát.

Đứng lên, mang theo áo khoác, hắn lần này tự nhiên muốn tự mình ra trận.

Cần phải làm cho công ty Minh Viễn đắc tội Chu gia kia, ngay cả cửa cũng không mở được!

Ai, đừng trách hắn, muốn trách, liền trách Minh Viễn có người không hiểu chuyện đắc tội người không nên đắc tội.

Khoác thêm áo khoác, Trần Thiệu Đông đẩy cửa đi ra.

Chương 539: Phản đòn

Răng rắc.

Ngoài cửa đang đứng hai người đàn ông cao lớn mặc đồng phục đen đeo vai màu lam, sau lưng hai người còn có mấy binh sĩ cầm súng trang phục tương tự.

Trần Thiệu Đông đúng không? Chúng tôi là Cục an ninh, nhận được báo cáo tham ô nhận hối lộ, đi theo tôi một chuyến.

Người đàn ông lấy giấy tờ ra.

Trần Thiệu Đông ngẩn ngơ, đồng phục của Cục an ninh chế phục anh ta biết, nhưng tham ô nhận hối lộ, lần gần nhất cũng là hơn một năm trước.

Một năm trước anh ta nhận hối lộ gần 5 triệu từ quản lý Đông Thăng, chuyển vào tài khoản ngân hàng của cháu trai anh , sau đó quay vòng 17 lần rửa tiền, cuối cùng biến thành vàng thỏi bỏ vào bể bơi biệt thự của anh ta ở vùng ngoại ô.”

“…… “Trần Thiệu Đông nhất thời bối rối, căn bản không biết nên phản ứng thế nào.

Anh ta còn tưởng rằng mình đang nằm mơ, ngủ trưa chưa tỉnh ngủ. Chính mình vòng qua nhiều con đường như vậy, chạy qua nhiều con đường như vậy…… Cứ tự nhiên……

Răng rắc.

Thẳng đến khi còng tay màu bạc còng ở trên người anh ta, xúc cảm lạnh lẽo cứng rắn dán ở trên da, làm cho anh ta giật mình một cái.

Anh ta mới tỉnh táo lại, biết tất cả đều là sự thật.

Cùng lúc đó, các bộ phận ở thành phố Toại Dương đều nhận được từng vụ tố cáo.

Công thương, quản lý đô thị, thuế vụ, ba bộ phận đều có quản lý khu vực bị mang đi xử lý.

……

Trong Vĩnh An uyển

“Được rồi! Giải quyết toàn bộ! “Thải Hồng Đường cử động hai ngón tay, duỗi lưng ra sau.

“Nhanh vậy sao? “Màn hình lơ lửng bên cạnh lộ ra khuôn mặt kinh ngạc của Lý Trình Di.

Hai người đang liên lạc từ xa.

Vốn là để phòng ngừa vạn nhất, đã điều tra đám thủ lĩnh này, bây giờ chỉ tiện tay ném ra ngoài. “Thải Hồng Đường nói. Cái tên Chu Duệ rắm kia cũng không hiểu, lại còn dám xuất khẩu cuồng ngôn với đại ca, khôi hài.

Cô nhổ kẹo mút vị đào mật ong ra khỏi miệng.

“Hắn ta chẳng lẽ không biết Toại Dương này là địa bàn của chúng ta sao? Ngay cả đại học Trung Dịch lần trước tới đây cũng không làm gì được. Chỉ là một con cháu Chu gia ha ha”.

“Có lòng tin giải quyết không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đại ca yên tâm, một nhánh phụ Chu gia mà thôi, đừng nói nhánh phụ, chính là đệ tử bản gia thật sự tới đây, mặc kệ hắn ta lai lịch gì, chỉ cần là ở Toại Dương này, cho dù là cháu ông giời cũng phải cúi đầu. “Thải Hồng Đường từ Sultan trở về, tựa hồ so với lúc trước thành thục hơn rất nhiều.

Không có lúc trước động một chút là nổ tung, nhưng trong lời nói so với lúc trước nhiều hơn một tia cuồng khí.

“Vậy phải dựa vào em. Nếu thật sự không được, anh có thể nhờ ông chủ “Lý Trình Di dặn dò

“Không thành vấn đề! “Khóe miệng Thải Hồng Đường nhếch lên, lộ ra nụ cười tự tin.

Cô tiện tay cầm lấy một chén nho đặt bên cạnh, bóp một quả, đang chuẩn bị ném vào trong miệng.

Nhưng bỗng nhiên phát hiện quả nho hình như hơi nhỏ.

Lúc này cô lại cầm một quả trong lòng bàn tay.

Hoa ngữ – Tụ hợp chi tâm.

Bụp !

Hai quả nho màu tím thoáng cái tụ lại cùng một chỗ, biến thành một quả nho lớn hơn rất nhiều.

Thải Hồng Đường hài lòng nhét vào miệng, chậm rãi nhai.

Tụ hợp chi tâm quỷ dị hiệu quả, khiến cô hiểu rằng, đại ca nhà mình căn bản cũng không phải là thiết giáp sinh học gì.

Mà là một loại hệ thống hoàn toàn khác với hệ thống khoa học kỹ thuật.

Nhưng nếu đại ca không muốn nói rõ, vậy coi như đây là kỹ thuật sinh học là được rồi.

Mà ứng dụng đặc thù của Tụ Hợp Chi Tâm, cũng làm cho cô ở người đàn ông mặt vuông mạng máy tính càng thêm khoa trương.

Ví dụ như khi tấn công hệ thống phòng ngự của đối phương, tập hợp hai lỗ hổng lại thành một lỗ hổng lớn hơn.

Lại ví dụ như, chương trình hacker nhỏ mình biên soạn, hai cái hai cái không ngừng tụ hợp cho đến cuối cùng, tụ hợp ra một chương trình mũi nhọn công năng vô cùng cường hãn.

Cái năng lực hoa ngữ quỷ dị này, khiến cô vốn đã là một thiên hacker, giờ lại càng khủng bố hơn

Tụ hợp chi tâm, đây không phải là một năng lực sử dụng thực chiến, mà là không ngừng tích lũy, một năng lực tương tự tụ lực.

Thời gian tích lũy càng lâu, những thứ tụ lại càng khủng bố.

……

Bệnh viện Thanh Cương Phúc Đường Sơn

Lý Trình Di đi theo Đại Hùng vào một tầng hầm của bệnh viện.

Từng bình ướp bộ phận cơ thể lớn nhỏ không đồng nhất đứng sừng sững bên cạnh hai người.

Trong đó có một số là cơ quan cơ thể động vật, một số là cơ quan thân thể con người.

Rõ ràng thoát ly thân thể, nhưng vẫn có thể nhìn thấy những khí quan này có mạch đập phập phồng rất nhỏ.

“Muốn nuôi dưỡng tế bào xương, phương pháp tương đối nhanh là trực tiếp lấy mẫu tế bào xương của chính mình. “Đại Hùng nói đơn giản.

“Phải mất bao lâu mới xong? “Lý Trình Di đi theo sau, không ngừng quan sát bài trí xung quanh.

“Xem anh cần bao nhiêu, bình thường dùng để chữa trị xương cốt tổn thương cần không nhiều lắm, 20 gram trong vòng 3 ngày”.

“Mười kg thì sao? “Lý Trình Di nói.

… “Nụ cười trên mặt Đại Hùng cứng đờ. Chắc là đại ca đang đùa .

“Anh đang rất nghiêm túc. Cần mười kg. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Cái này” Đại Hùng không biết nên trả lời như thế nào.

” Anh cần một lượng lớn để nghiền thành bột cuối cùng để chế tác gương, cho nên, có thể nhanh chút được không?”

“Nếu không cần bộ phận cụ thể nào thì tốc độ có thể nhanh hơn”Thần sắc Đại Hùng hơi hòa hoãn.

“Mất bao lâu”

“Ít nhất 4 ngày”

“Vậy thì bốn ngày! “Lý Trình Di gật đầu. Hắn dừng một chút, chuyển đề tài.

“Đúng rồi, công ty bên kia, về tình huống Góc chết Người quay lưng hiện tại thế nào?”

“Đã chết chín người rồi. “Đại Hùng trầm giọng trả lời. Bây giờ còn có hai người bị đưa vào phạm vi người quay lưng. Bên

công ty đang nghĩ biện pháp. Ông chủ đã triệu tập toàn bộ con đường và tài nguyên, điều tra manh mối.

“Lát nữa anh đi xem. “Lý Trình Di nói.**

Người quay lưng ảnh hưởng, so với hắn tưởng tượng còn muốn lớn hơn, xem ra phải mau chóng xử lý.

Chương 540: Chết một lần

Reng reng reng.

Đang nói chuyện, bỗng nhiên chuông điện thoại vang lên.

Là di động của Lý Trình Di.

Hắn nhìn Đại Hùng, ý bảo đối phương chờ một chút, tự mình lấy điện thoại di động từ trong túi áo ra.

Người gọi đến là Râu nâu.

Hắn nhấn nút nhận.

“Tôi đang ở bệnh viện Đại Hùng, có chuyện gì sao?”

Bên kia điện thoại trầm mặc trong chốc lát, cho đến khi Lý Trình Di thiếu chút nữa cho rằng điện thoại xảy ra vấn đề, mới truyền ra âm thanh màu nâu nhỏ.

Đại ca, em vừa rồi, đã chết một lần!

!? “Lý Trình Di ngẩn ra.

“Bây giờ cậu đang ở đâu? “Hắn nhanh chóng hỏi

“Trong công ty”

“Tôi tới ngay”

Cúp điện thoại, Lý Trình Di nhìn về phía Đại Hùng.

“Anh đi công ty một chuyến, em lập tức giúp anh lấy mẫu tế bào xương mẫu!

Được!

Mười phút nữa.

Dưới tình huống Lý Trình Di chủ động phối hợp, hoàn toàn thả lỏng, tế bào xương mẹ bị kim đâm lấy mẫu, bỏ vào đĩa

nuôi dưỡng.

Sau khi kết thúc lấy mẫu, hai người nhanh chóng rời khỏi bệnh viện, đi tới trụ sở công ty Minh Viễn ở Toại Dương.

Cùng lúc đó, các thành viên còn lại cũng nhao nhao chạy tới công ty.

Người quay lưng cũng chính là bóng lưng, Góc chết đặc thù lần đầu xuất hiện này dần dần bắt đầu thể hiện ra lực sát thương khủng bố.

Bảy giờ tối.

Tòa nhà trụ sở công ty Minh Viễn.

Tòa nhà màu bạc tầng 16, lúc này chỉ có non nửa khu vực sáng đèn.

Ở khu vực ga ra ba tầng ngầm, nơi này bị ngăn cách một mình ra một bãi đất trống, chuyên môn bố trí cho hai người Góc chế bị Người quay lưng nhằm vào.

Khi đám người Lý Trình Di đến, Râu nâu cũng ở đây.

Ông chủ dẫn người phong tỏa lối ra vào xung quanh.

Trong gara ngầm trống trải.

Long Môn Điếu đang cùng Tân Đức Lạp nhỏ giọng trò chuyện, Thải Hồng Đường một mình cầm một dụng cụ màu trắng bạc, không biết đang làm cái gì.

Râu nâu đứng ở một góc cùng nhân viên công ty dặn dò cái gì đó.

Lý Trình Di và Đại Hùng từ cửa vào đi xuống, liếc mắt một cái liền nhìn thấy một căn phòng thủy tinh cách ly được xây dựng riêng biệt, đứng sừng sững ở chính giữa ga ra.

Trong phòng thủy tinh có hai người Góc chết đang ăn.

Trong hai người này, một người là phụ nữ trung niên, dáng người có chút béo, ăn mặc chính là áo T - shirt rộng cùng quần dài đen, không giống như là người có tiền, mà giống người bình thường sáng sớm đi chợ rau mua thức ăn trên đường không có gì khác nhau.

Một người khác là một ông già đầu đầy tóc bạc thân hình còng xuống. Xem tuổi ít nhất tám mươi trở lên. Quần áo ngược lại là rất cầu kỳ, nhưng trong mắt rõ ràng có thể nhìn ra sự sợ hãi mãnh liệt.

“Đại ca, tới rồi!? “Thấy Lý Trình Di xuống, Râu nâu là người đầu tiên tới gần. Thần sắc có chút mệt mỏi cùng kích động.

Ừm, tình huống thế nào? Cậu nói chết một lần là có ý gì? “Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

Râu nâu phất tay bảo các nhân viên đi xuống.

Đám người đều đi hết, chỉ còn lại thành viên team, anh ta mới kéo cổ áo ra, lộ ra chỗ xương quai xanh.

Chỗ xương quai xanh, ký hiệu trăng lưỡi liềm màu lam lần trước không hiểu sao hiện lên, lúc này chỉ còn lại có một cái.

“Em rõ ràng lúc ấy cũng đã cảm giác chết, cả người em đều nổ tung, tựa như khinh khí cầu, thiêu đốt, toàn thân phân tán ra, bắn tung tóe, phân giải, tản vào trong không khí, tựa như khí hóa vậy.”

“Nhưng hơn mười phút sau, em nằm tại chỗ trên sàn nhà, toàn thân quần áo không có, nhưng người còn sống!”

Hiển nhiên, cảm giác đã chết rất không dễ chịu

“Ý cậu là Nguyệt Nha giúp cậu sống lại? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Em nhớ lúc trước đại ca có nhắc tới, lúc ở Ám thành, thuộc hạ Lê n, cũng chính là thành viên của Kim Hoàn Xà từng nhắc tới, dấu hiệu trăng lưỡi liềm, có tác dụng triệt tiêu tử vong, hiện tại xem ra, tựa hồ là thật.”

Hai người trong phòng thủy tinh, chính là người Góc chết bị ảnh hưởng lần này? “Lý Trình Di hỏi.

“Vâng. Bọn họ một người tên là Lý Phẩm Mai, một người tên là Đường Khải. Đều là khách hàng của công ty, đều là lúc tới công ty, lần đầu gặp Người quay lưng, xem như là thoáng hiện. “Râu nâu giải thích.

“Góc chết này phiền toái nhất, nguy hiểm nhất một điểm, chính là cực kỳ dễ dàng thoáng hiện. Cho dù không phải là người có tần số thoáng hiện cao như đại ca cũng có thể rất dễ dàng tiến vào. Quả thực, quả thực giống như là truyền nhiễm virus!”

Lý Trình Di vỗ vỗ vai cậu ta, đi về phía ông chủ và Long Môn Điếu.

Ông chủ, có manh mối gì không?

“Rất phiền phức. Trong phạm vi năm mét, người Góc chết đi vào bất cứ lúc nào cũng có thể bị kéo vào. “Tân Đức Lạp lắc đầu,” Một chút quy luật duy nhất hiểu được, chính là Góc chết này, sẽ phản ứng với cường độ tinh thần của người Góc chết. Cường độ tinh thần ý thức càng cao, tốc độ quay đầu của Người quay lưng lại càng chậm.

Đã thử công kích chưa?

“Tất cả đều đã được thử, bao gồm cả chất nổ công suất lớn, nhưng vô dụng và tất cả các cuộc tấn công đều không ảnh hưởng đến nó ngoại trừ việc phá hủy môi trường xung quanh.”

Cường độ thân thể thế nào?

Không ảnh hưởng.

… “Lý Trình Di nhìn về phía hai người trong phòng thủy tinh, cau mày.

Hắn hiện tại cũng bị Người quay lưng cuốn lấy, mà công ty cứ tự nhiên cũng xuất hiện Người quay lưng.

Rất hiển nhiên, đây không phải ngẫu nhiên.

Nào có sự trùng hợp như vậy vừa vặn cùng nhau tiến vào một Góc chết?

“Sau Ám thành, tựa hồ Góc chết có chút gì đó thay đổi. “Hắn đột nhiên lên tiếng.

“Đã thử nghi lễ Biển Đen chưa?” hắn hỏi lại.

“Em đã đã thử qua, hình như, ngược lại khiến cô xoay người nhanh hơn. Râu nâu giơ tay nói.

“… “Lý Trình Di không nói gì.

Đi tới trước phòng thủy tinh, hắn lẳng lặng nhìn chăm chú vào hai người bên trong.

Chương 541: Cứu người

‘Iseline?’

Sao vậy anh?

Lần này trên người hắn mang theo một đoạn xương ngón tay của Iseline, hai người thông qua xương ngón tay liên hệ, đối thoại với Iseline.

“Nếu anh gặp lại Bóng lưng, em có thể kịp thời kéo anh ra không?

“Có thể thử xem. Với cường độ ý thức của anh, tốc độ xoay người cũng đủ để chúng ta tạm thời thoát ly. Iseline trả lời

“Được, vậy thử xem”

Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia quyết đoán.

Nếu đã bị thứ này quấn lấy, vậy nhất định phải mau chóng nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Sau khi xác định không thành vấn đề, hắn xoay người, nhìn về phía mấy người.

“Tôi thoáng hiện đi vào thử xem. Mọi người ở xung quanh đừng cho bất luận kẻ nào tới gần.

Mọi người khẽ gật đầu.

Giao cho tôi.

Tân Đức Lạp trịnh trọng nói.

Ông ta xoay một viên ngọc trên đỉnh cây gậy.

Bùm.

Bùm.

Bùm.

Mấy tiếng nổ liên tục, tất cả cửa ra vào gara đều bị chặn.

Sau khi Lý Trình Di xác định không thành vấn đề, đi tới cửa vào phòng kính.

Mở cửa, đi vào.

Bên trong phòng kính là một chiều, không thể nhìn ra bên ngoài.

Hai người bên trong nghe được động tĩnh, đều quay đầu nhìn về phía hắn.

Ông già cẩn thận tỉ mỉ rút khăn giấy ra, lau miệng.

Có thể đổi người lớn tuổi đến kiểm tra không? "Hắn trầm giọng nói.

"Vì sao? "Lý Trình Di kinh ngạc.

Loại người vô vọng như chúng ta, để cho người trẻ tuổi như cậu cứu, không cần thiết. " Ông ta tựa hồ biết cái gì cũng đoán ra cái gì.

"Tôi không nhất định có thể cứu được hai người. "Lý Trình Di lắc đầu.

"Vậy thì càng không đáng. "Ông già đứng lên, xoay người. Sau khi trở thành người Góc chết, hai đứa con trai của tôi đều mặc kệ tôi, một đứa con gái lén mua bảo hiểm thương tật cho tôi, tất cả mọi người rời khỏi tôi chạy xa, sợ tôi lây bệnh cho bọn chúng, cũng mang bọn chúng vào. Đến cuối cùng, người giúp tôi vẫn là những người xa lạ không quen biết".

"Chúng ta không phải vẫn như vậy sao? "Lý Trình Di nói. Cho nên dễ dàng đừng để cho người nhà biết tình huống của mình là tốt nhất".

Người phụ nữ trung niên bên cạnh vẫn ăn như cũ, nhưng khi ăn, thân thể lại run rẩy.

Nước mắt từng giọt từng giọt nhỏ ở trong bát cơm, cô vẫn như trước không lên tiếng.

"Cậu không sợ sao? "Ông lão nhìn về phía Lý Trình Di, trong mắt mang theo nghi hoặc.

"Sợ có tác dụng sao? "Lý Trình Di hỏi ngược lại.

"Tất cả mọi người đều biết vô dụng, nhưng sẽ luôn có người có tâm lý may mắn, luôn hy vọng người khác đứng ở phía trước, đứng vững trước nguy hiểm." ông lão cúi đầu, lấy mu bàn tay nhẹ nhàng lau khóe mắt.

“Cho nên ngay từ đầu cũng đừng hy vọng có người cứu ông. Chỉ có ông mới nắm chắc được vận mệnh của mình “Lý Trình Di nói.

“Đúng vậy. Tôi sớm nên hiểu. “Ông già nặn ra một nụ cười khó coi,” Người Góc chết chúng ta, vốn nên bị người đời xa lánh.

Ông ta ngẩng đầu, nhìn về phía Lý Trình Di.

Cẩn thận, cô ta tới

Lý Trình Di trong lòng căng thẳng, đột nhiên xoay người.

Ở phía sau hắn ngoài một mét, một người con gái váy trắng tóc đen đang không biết lúc nào, đứng ở trong phòng thủy tinh.

“Cậu nói, nếu như tôi không đợi cô xoay người, mà là chủ động đi qua nhìn cô ta, sẽ phát sinh cái gì?

Ông ta hiển nhiên cũng nhìn thấy Người quay lưng về phía mình.

“Không biết. “Lý Trình Di nói.

“Tôi muốn thử xem. Có lẽ tìm đường sống trong chỗ chết cũng là một con đường sống.

Ông già lộ ra vẻ tươi cười, một bước dài, tựa hồ dùng ra toàn thân khí lực, hướng Người quay lưng về phía phóng đi.

Lý Trình Di không ngăn cản, chỉ lẳng lặng nhìn.

Người Góc chết không phải ai cũng có thể như Thải Hồng Đường, vẫn có người nhà quan tâm.

Phụt.

Phụt.

Phụt.

Ông già chạy ra ba bước, chủ động chạy tới bên cạnh Người quay lưng, thấy được phía mặt nghiêng cô ta.

Ông ta mở to hai mắt, bỗng nhiên toàn thân cứng đờ.

Xì.

Một điểm ngọn lửa màu đen, từ dưới chân ông trống rỗng bốc lên, không ngừng hướng lên, đốt cháy quần áo.

Quả nhiên không được!

Trong nháy mắt cả người ông ta liền hóa thành một ngọn lửa hình người.

Ngọn lửa đen bao quanh ông ta hoàn toàn, vài giây sau.

Ngọn lửa tiêu tán không còn, nhưng không lan đến bất cứ vật gì xung quanh, ngay cả mặt đất cũng vẫn là nguyên dạng, không có một tia dấu vết.

Còn người đã chết.

Nhưng Người quay lưng lại không biến mất, không có bởi vì người chết mà tiêu tán, mà là tiếp tục hướng về phía Lý Trình Di bên này, xoay người.

Hoa ngữ Pháo đài.

Hoa Lân Y đỉnh cực của Lay-ơn phủ lên toàn thân Lý Trình Di.

Trường kiếm màu vàng nắm trong lòng bàn tay.

Từng tầng ánh sáng vàng cường hóa không ngừng xẹt qua người hắn. Không có phóng thích thực thể tường thành, mà chỉ là tầng tầng cường hóa hiệu quả.

Cùng lúc đó.

Xung quanh phạm vi mười mét, một vòng kim sắc hỏa diễm chậm rãi dâng lên.

Thiên Mệnh.

Lý Trình Di khẽ khom người, toàn thân ôn khí hội tụ, ánh mắt tập trung vào mục tiêu.

Thiên mệnh- Mũi kiếm tất trúng!!

Keng!!

Kim kiếm xẹt qua quang mang như tia chớp, tựa như một chùm laser, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, ở giữa lưng người con gái váy trắng.

Bùm!

Cùng lúc đó, một mảnh Ngọn lửa đen trống rỗng ngăn cản ở mũi kiếm phía trước, tựa như vách tường thực thể, gắt gao ngăn trở lưỡi kiếm đi về phía trước.

“Có thực thể”

“Cô ta có thực thể! Có thể chém trúng!”

m thanh của Iseline hưng phấn mơ hồ truyền đến.

Nhưng lúc này Lý Trình Di đã không nghe thấy nữa.

Chương 542: Thử nghiệm

Hắn nhìn thấy vô số ánh sáng vàng hóa thành sợi tơ, từ xung quanh trong vòng lửa bay ra, quấn lấy về phía Người quay lưng.

Vô số ngọn lửa màu đen từ dưới váy Người quay lưng nhau cuồng trào ra, hội nhập vào trong ngọn lửa ngăn cản kiếm phong của hắn.

Ý thức lực, thể lực, đều đang tiêu hao rất nhanh.

Ánh sáng vàng cùng Ngọn lửa đen cũng đang nhanh chóng triệt tiêu.

Đúng lúc này, Người quay lưng sau vẫn xoay người như cũ. Tuy rằng rất chậm rất chậm, nhưng rất hiển nhiên, nó còn dư lực! Còn có thể tiếp tục xoay người!

Dựa theo tốc độ của đối phương, chỉ cần năm phút, là có thể hoàn toàn quay lại, nhìn về phía Lý Trình Di.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một phút thôi.

Hai phút.

Bốn phút.

Anh, chuẩn bị rút lui! m thanh của Iseline mơ hồ truyền đến.

“Rút lui? “Khuôn mặt dưới mũ bảo hộ của Lý Trình Di hơi dữ tợn. Hắn có thể cảm giác được, Người quay lưng quả thật rất mạnh, nhưng cũng không quá khó hóa giải như hắn nghĩ.

Ít nhất

Hoa ngữ – Trầm túy chi thủ.

Bỗng nhiên tay kia của hắn hiện lên một thanh kim kiếm dài nhỏ, lướt qua làn váy Người quay lưng

Vèo.

Người quay lưng vòng vo năm phút đồng hồ, đúng lúc này, theo mũi kiếm cuốn đến đã mãnh liệt vặn vẹo đã quay người trở về.

Lý Trình Di thu hồi kiếm, nhanh chóng lui về phía sau, thở phào nhẹ nhõm.

“Lúc trước em nói cô không thể đụng vào? Hiện tại không phải có thể đụng tới sao”

“Anh, anh làm sao làm được? m thanh khiếp sợ của Iseline từ xung quanh mơ hồ truyền đến.

Cô ta xoay một lần mất 5 phút, hiện tại có thể chạm, vừa vặn có thể tiến hành các loại thử nghiệm. Lý Trình Di nói.

“Nhưng cuối cùng cô ta sẽ quay lại sao? Iseline nói.

“Không sao, đến lúc đó để nó lại quay trở về”.

‘.’

Lần kiểm tra này, có chút khác với dự đoán của Lý Trình Di, Hoa ngữ Thiên mệnh quả thật không giải quyết được Người quay lưng, nhưng lại có thể chạm vào nó, ngăn nó không quay người lại nhìn mình.

…….

“Vậy nên kiểm tra như thế nào đây? “Iseline có chút nghi hoặc, không biết Lý Trình Di muốn làm gì.

“Cái này đơn giản. “Lý Trình Di chăm chú nhìn bóng lưng còn đang chậm rãi quay đầu.

Nếu có thể chạm vào, chúng ta đi thu thập chút tài liệu trước.

Hắn chậm rãi từ sau lưng tới gần.

Một tay một thanh kim kiếm, tay kia tiện tay từ một bên cầm lấy một cái chén uống nước.

Ta trước thử xem có thể lấy máu hay không.”

“… “Iseline nghẹn họng trân trối nhìn Lý Trình Di một kiếm đâm vào lưng.

Xì.

Mũi kiếm cắt rách váy trắng, lộ ra làn da trắng nõn bên trong. Nhưng làn da cứng rắn dị thường, phảng phất căn bản không có cách nào cắt đứt.

Mũi kiếm tóe ra một tia lửa, cũng không có cách nào chảy máu.

Da lại không thể cắt. Vậy lông thì sao? ” Lý Trình Di lại bắt đầu thử cắt tóc.

Trong tiếng xì xì kịch liệt ma sát, rốt cục, một nắm tóc nhỏ bị hắn cắt xuống, bỏ vào trong ly nước.

Kế tiếp là xem xét cấu tạo sinh lý của cô ta một chút.

Lý Trình Di đánh giá bóng lưng một phen, trầm ngâm một chút.

Kim kiếm trong tay hắn tiêu tán, lại ngưng tụ, xuất hiện một thanh kiếm nhỏ chỉ to bằng ngón tay.

Sau đó cầm thanh kiếm.

“Chờ một chút! Anh, anh không phải là muốn!? ” âm thanh Iseline hoảng sợ truyền đến.

“Dù sao nó cũng không phải là người, chúng ta không thể dùng tư duy quan niệm của con người để nhìn nó, mà nên coi nó như một thứ, một vật phẩm, phải dùng góc độ thí nghiệm để nhìn nhận nó.”

Nhưng anh cũng không thể làm như vậy a! Vậy cũng quá ghê!?

Chỉ là kiểm tra một chút, không có gì ghê gớm. Yên tâm đi. “Lý Trình Di nhìn kim kiếm, cảm thấy có thể quá thô, lại đổi một cây nhỏ hơn.

Anh.

Xì. Thanh kiếm vàng đâm vào.

Thanh kiếm đâm xuyên qua lỗ tai người con gái mặc váy thẳng sang bên kia

“Lỗ tai rõ ràng là thẳng tắp thông suốt?“Lý Trình Di nguyên ý là muốn từ lỗ tai lấy chút máu, không nghĩ tới lỗ tai của bóng người này, căn bản là đồ chơi.

Iseline thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo, còn không phải như cô bé tưởng tượng.

Trong thời gian bóng lưng chậm rãi quay lại, Lý Trình Di nhiều lần tiến hành nhiều loại kiểm tra.

Bởi vì là thoáng hiện tiến vào, nên khi đến phút thứ 32, hắn rốt cục thoát khỏi Góc chết, bóng dáng người con gái biến mất.

Hắn cũng một lần nữa trở lại cách ly trong phòng thủy tinh.

Đại Hùng, đây là mẫu vật hắn lấy được từ Người quay lưng, em cầm đi xem có thể phân tích hay không.

Đi ra khỏi phòng thủy tinh, hắn nhanh chóng đem đồ vật trong tay giao cho Đại Hùng.

“Đây thật sự là của Người quay lưng? “Đại Hùng chấn động nói.

Từ góc độ bên ngoài, bọn họ chỉ có thể nhìn thấy, Lý Trình Di cùng ông già cùng nhau biến mất trong chốc lát, sau đó chờ sau khi xuất hiện, hắn đi ra chỉ có một mình, còn cầm một cái chén đi ra.

Ông già thì không thấy đâu, cũng không có dấu vết

“Xác định là thật, cẩn thận một chút”.

Lý Trình Di đưa cái ly cho Đại Hùng.

Đại Hùng nhận lấy, ước lượng cái chén nhìn qua trống rỗng, thật đúng là cảm giác được một ít trọng lượng.

Nhất thời sắc mặt cô ngưng trọng hẳn lên.

Đám người Thải Hồng Đường và Long Môn Điếu cũng tới gần, có chút tò mò muốn nghiên cứu.

Đều bị cô chặn lại.

“Lát nữa em sẽ có báo cáo kiểm nghiệm. “Đại Hùng nghiêm túc nói.

“Được! “Lý Trình Di gật đầu,” Còn có xương cốt của anh, nhớ nhanh một chút.

Hắn cần kiểm tra trước một chút, xem phương pháp này rốt cuộc có hiệu quả hay không, mức độ nguy hiểm như thế nào.

Hiện tại chỉ có hai người Góc chết bị bóng lưng cuốn lấy, đều bị cách ly, tạm thời không cần lo lắng khuếch tán. Còn vừa mới chết một người.

Vì vậy, hắn cũng có thời gian để chuẩn bị kỹ lưỡng.

Lúc này vẻ mặt của Đại Hùng tựa hồ có chút kỳ quái.

“Sao vậy? “Lý Trình Di nghi hoặc nhìn cô một cái.

“Đại ca, tế bào xương mẫu của anh.” cô không biết nên hình dung như thế nào, tình huống vừa mới từ phòng nuôi dưỡng truyền đến, làm cho cô lúc này căn bản không biết nói thế nào

Tế bào xương của Lý Trình Di vô cùng mạnh mẽ.

Cũng cực kỳ quỷ dị.

Chương 543: Tác dụng của Nguyệt Nha

Sau khi chu kỳ tăng trưởng tăng tốc, tế bào này hấp thụ chất dinh dưỡng gấp hơn mười lần so với các tế bào cùng loại. Tốc độ phát triển cũng nhanh hơn nhiều so với các tế bào xương thông thường!

Mấu chốt nhất chính là, tế bào này, thôn phệ phân liệt đến mức độ nhất định, liền tự động biến mất không thấy.

Nhân viên phòng nuôi dưỡng của bọn họ liên tục quan sát mấy lần, đều là tình huống giống nhau.

Ngay từ đầu còn tưởng rằng mình nhìn lầm, càng về sau, sau khi xác định tình huống này, trực tiếp truyền cho Đại Hùng

toàn bộ nhật ký thí nghiệm.

“Còn có loại chuyện này? “Lý Trình Di hơi kinh ngạc.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới năng lực ảnh hóa.

Huyết mạch Ảnh Long nếu đoán không sai, là có năng lực Ảnh Hóa.

Nói cách khác, nếu như tế bào xương ảnh hóa, người bình thường quả thật không có biện pháp phát hiện.

“Lát nữa anh và em cùng đi xem”.

“Vâng! “Đại Hùng nghiêm túc gật đầu.

Cho tới bây giờ, cô cùng những người khác giống nhau, cũng càng ngày càng cảm nhận được, Đại ca Lý Trình Di đủ loại thần bí.

Mà hiện tại, bất quá là một chỗ chứng minh thần bí.

“Nếu của anh không dùng được, vậy để người khác làm tế bào xương trước đã. “Lý Trình Di nói.

“Biết rồi. Số lượng vẫn như cũ?

“Ừ”.

Lý Trình Di nói xong, nhìn về phía những người còn lại.

Tình huống Người quay lưng sau, chờ phương pháp ta tìm được xác định có hiệu quả, lại thử. Vật liệu tôi vừa lấy được cũng cần kiểm tra. Hiện tại, chúng ta nói chuyện Nguyệt Nha.

“Nguyệt Nha có thể ngăn cản một lần trùng kích hẳn phải chết. Điểm ấy đã được xác nhận trên người tôi. “Râu nâu nhanh chóng nói.

Lần trước tôi ở Vân Sơn, lúc lấy được sách ước nguyện, ước nguyện giảm bớt độ khó Góc chết cho tất cả mọi người trong đoàn. Quyển sách bìa Xanh đưa ra đáp án của Nguyệt Nha, hiện tại xem ra, Nguyệt Nha quả thật có tác dụng giảm bớt độ khó Góc chết. “Lý Trình Di nói.

“Hai lần sinh mệnh, hai nguyệt nha. Không hổ là Đại ca! “Râu nâu cảm động nói.

“Cứ như vậy, khi chúng ta gặp phải Góc chết, cũng có thể cứu vãn được nhiều hơn. “Đại Hùng nói.

Giờ khắc này mấy người đều vô cùng may mắn có thể gia nhập đoàn đội này. Lấy được cả đồ vật trong Góc chết đã vượt khỏi cả phạm trù bình thường

“Nhưng vẫn là không đủ, Độ khó Góc chết rõ ràng tăng lên, chúng ta phải nghĩ càng nhiều phương pháp, tăng lên thực lực của mình, để có thêm càng nhiều sự chuẩn bị khi tiến vào Góc chết.” Lý Trình Di nói.

“Người vào Góc chết lâu nhất, trên lý thuyết chính là Quỳnh An cậu cứu ra, ta thấy được một biện pháp. “Tân Đức Lạp trầm giọng nói.

“Ông nói đúng. “Lý Trình Di nhanh chóng hiểu được.

“Là dùng Góc chết đơn giản một chút, che chắn Góc chết càng khó khăn hơn nếu như vẫn trốn ở Góc chết đơn giản bên trong, có phải hay không có thể lẩn tránh Góc chết càng ngày càng khó?”

“Quả thật có khả năng này. “Lý Trình Di đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, nhìn về phía Tân Đức Lạp.

Hai người cơ hồ cùng một lúc nghĩ tới Lê n.

Nếu như Lê n không chết, có phải cũng là vì tránh né độ khó cực cao Góc chết, mà tìm kiếm một Góc chết khác càng an toàn hơn để lẩn tránh?

“Tôi sẽ chú ý. “Lý Trình Di gật đầu với ông chủ, ý bảo mình hiểu ý.

Sau đó, hắn nhìn về phía những người còn lại.

“Các Góc chết đang trở nên khó khăn hơn và tôi hy vọng tất cả mọi người có thể làm mọi thứ có thể để cải thiện bản thân trong thời gian này.”

“Ý của Đại ca là tiêm gien cường hóa? “Thải Hồng Đường nói.

“Đúng. Còn có hoa ngữ để lựa chọn áo giáp sinh học, về người đàn ông mặt vuông này Đường Đường phiền mọi người giải

thích. Thời gian của chúng ta không còn nhiều lắm. “Lý Trình Di nói.

“Vâng, em hiểu “Thải Hồng Đường nghiêm nghị nói.

“Bất kể thế nào, tôi đã đáp ứng mọi người, tìm được cách thoát khỏi Góc chết. Mà con đường này đi về phía trước khó khăn, vượt xa người thường tưởng tượng.” Lý Trình Di nhìn quanh mọi người.

Cho nên tôi hi vọng tất cả mọi người, đem hết toàn lực nâng cao chính mình, sống đến cuối cùng.

“Em đã thuê chuyên gia chiến đấu, chuẩn bị tiến hành tập huấn. Mọi người muốn tới có thể tới chỗ em. “Thải Hồng Đường nói.

Từ khi Sultan lần đó về sau, cô chân chính cảm nhận được cảm giác vô lực vầ nhỏ yếu, trở lại quốc nội, cô trước tiên liền tìm kiếm súng ống mạnh nhất, thày giáo dạy cận chiến, hao tiền tốn của để nâng cao thực lực của mình.

“Cho em theo với. “Long Môn Điếu nhanh chóng giơ tay. Trải qua sinh tử, hắn mới hiểu được sức mạnh đáng quý.

“Em tham gia với. “Đại Hùng nhẹ nhàng đưa tay cầm lấy lòng bàn tay Thải Hồng Đường, ánh mắt mang theo an ủi.

“Em không đi, đúng rồi Đại ca. “Râu nâu đột nhiên nhìn về phía Lý Trình Di. Những dị hoa trong hoa viên của anh em có thể chọn sao?

Lý Trình Di sửng sốt.

“Tất nhiên.”

Những dị hoa kia mặc dù là cho trong vườn là để lấy tiền, nhưng cùng cũng là hắn dùng huyết dịch oán hận chi ảnh để bồi dưỡng ra.

Hắn nghe ra ý tứ của Râu nâu. Anh ta tựa hồ là dự định chọn dị hoa làm hoa chính của mình.

“Trên lý thuyết, không phải dị hoa thì nhất định đủ mạnh, mấu chốt là thích hợp với mình. “Hắn trầm giọng nói.

“Em hiểu! “Râu nâu gật đầu.

Lý Trình Di quét mắt nhìn mấy người ở đây, từ phản hồi của Tử Ngọc Lan, tất cả mọi người trong đoàn đội đều đạt tới trình độ lựa chọn hoa chính.

Chỉ là hiện giờ chỉ có Thải Hồng Đường lựa chọn hoa chính, còn lại đều còn chưa bắt đầu.

“Từ giờ trở đi, trang bị cũng tốt, dược vật cũng tốt, cho dù mọi người dùng thủ đoạn gì, cố lên!”

Mấy người không trả lời, chỉ là ánh mắt đều chậm rãi kiên định

……..

Chương 544: Cuộc chơi của giới quý tộc

Triều Ngữ.

Hồ nước khổng lồ tản ra sương mù.

Hoa sen to bằng thuyền nhỏ phiêu đãng theo gió.

Nước trong suốt, hoa màu hồng nhạt, bên hồ tơ liễu bay tán loạn, hình thành một bức tranh tuyệt mỹ.

Dưới tàng cây liễu, một cái ô lực trường nửa trong suốt chắn tơ liễu bay xuống.

Dưới tán ô đang ngồi hai gã đàn ông trẻ tuổi mặc áo bào xám, đầu đội mũ lông

Trong đó người đàn ông bên trái, mặt mày hẹp dài, môi mỏng manh, làm cho người ta có một loại lạnh lùng cay nghiệt.

Chính là Chu Duệ lúc trước đã gặp Lý Trình Di.

Một người đối diện anh ta, lại là diện mạo hoàn toàn khác.

Mặt vuông tai to, hai mắt bình thản, sống mũi cao thẳng, nhìn qua bộ dáng tính tình rất tốt, bất động thanh sắc cũng làm cho người ta có một loại cảm giác mỉm cười ôn hòa.

“Hôm nay, Lưu huynh làm sao rảnh rỗi tới tìm tôi đánh cờ?”, Chu Duệ một tay cầm lấy một quân cờ , nhẹ nhàng đặt ở trên bàn cờ của hai người.

“Nhàn rỗi không có việc gì, đại tỷ mang quân ra ngoài, liền tìm Tử Tuấn huynh giết thời gian. “Người đàn ông mỉm cười nói.

Tử Tuấn là tên chữ của Chu Duệ, ở Nghi quốc, chỉ có quý tộc mới có tư cách lấy chữ ngoài tính danh.

“Ôn Tân Đan của Lưu huynh luyện xong rồi? Nếu sản xuất lượng lớn thì đừng quên tiểu đệ. “Chu Duệ nhìn đối phương.

Luôn cảm thấy đối phương hôm nay tới, tựa hồ là có mục đích khác.

Quý tộc thượng tầng Nghi quốc vì theo đuổi tinh thần vĩnh tồn, cho dù quý tộc hay là hoàng tộc, phần lớn đều trầm mê luyện đan.

Luyện đan này cũng không phải là luyện đan như thời cổ đại, mà là lợi dụng phòng thí nghiệm chế thuốc, chế tác ra kim đan có thể làm cho tâm thần ngưng hợp, thăng hoa bản chất

Thân thể tổn thương đối với quý tộc hoàng tộc không tính là chuyện gì, cho nên lợi dụng các loại vật chất kích thích thân thể, sinh ra phản hồi, ảnh hưởng tinh thần ý thức, thế nên bọn họ truy cầu làm sao đạt được tinh thần càng mạnh.

“Đương nhiên sẽ không quên hiền đệ. “Đàn ông cười nói,” Nghe nói hiền đệ gần đây rời Triều Ngữ, có đi Phàm thành giải sầu không?

Ở trong giới quý tộc , không phải là thành phố tự tuần hoàn thì đều gọi là Phàm thành.

Về cơ bản, quý tộc và người bình thường không còn là một loài nữa.

Người bình thường đối với bọn họ mà nói, đã có thể nói là phàm nhân.

Quý tộc từ khi sinh ra đã trải qua điều chỉnh gien, các người đàn ông mặt vuông hạn mức cao nhất đều mạnh hơn người bình thường rất nhiều.

Đặc biệt là người đàn ông mặt vuông ý thức lực, khởi điểm cùng tốc độ tăng trưởng đều vượt xa người bình thường.

Đây cũng là nguyên nhân những cường giả đứng đầu Nghi quốc cùng Bạch Tinh, đều là xuất thân quý tộc cùng hoàng tộc.

“Đúng là có chuyện này. “Đáy mắt Chu Duệ rùng mình, không ngờ mũi đối phương lại linh hoạt như vậy, nhanh như vậy đã ngửi thấy mùi.

“Cần ta hỗ trợ không? “Người đàn ông mặt vuông cười cười.

“Chỉ là mấy người Phàm Thành mà thôi. “Chu Duệ mỉm cười đáp lại.

Đối phương không nói gì nữa, có một số việc, không nói gì lại là thích hợp. Chu Duệ không tranh được ghế đệ tử Chu gia dòng chính, tự nhiên chỉ có thể tìm tài nguyên để tăng cường thực lực cho mình ở bên ngoài.

Sultan bên kia bại lộ Thiên Mệnh, tiềm lực thực lực còn chưa chân chính đạt tới đỉnh cao.

Cho nên còn chưa khiến cho đệ tử dòng chính chú ý. Nhưng như vậy cũng đã khiến dòng thứ phải động tâm.

Người đàn ông mặt vuông tìm cơ tìm đến cũng cũng là muốn chia một chén canh mà muốn bị Chu Duệ cự tuyệt.

Hai người không nhiều lời nữa, sau một bàn cờ, người đàn ông rời đi.

Chu Duệ ngồi một mình bên bàn cờ, nhìn lầu các đình viện cung điện của Chu gia phía xa.

“Đình Trùng”.

Công tử. “Một luồng hình người mơ hồ xuất hiện bên cạnh anh ta, khom người hành lễ.

” Lý Trình Di của Minh Viễn bây giờ thế nào rồi?” lần trước anh ta đã dặn dò, để cho người bên dưới tạo áp lực với Minh Viễn, thể hiện quyền thế của mình, để cho đối phương biết tốt xấu là thế nào.

” Toại Dương bên kia, chúng ta mới điều động nhân thủ chuẩn bị tạo áp lực, liền xảy ra biến cố” Hư Ảnh chần chờ trả lời

“Biến cố”

“Đúng vậy, chúng ta tìm quan chức địa phương, toàn bộ trong vòng ba ngày, bị người Cục an ninh mang đi đình chỉ công tác. Tân quan viên tất cả đều là từ tầng dưới chót từng bước một thăng tiến lên. Theo điều tra, đều có quan hệ nhất định với Minh Viễn.” Đình Trùng hồi đáp.

“Thật thú vị. “Chu Duệ nhướng mày,” Khó trách Lý Trình Di có chút lo lắng.

Vậy để người của tổng Cục an ninh tỉnh ra đi. Là người đều có quá khứ, có quá khứ nhất định có chứng cứ phạm tội, bất cứ thế lực nào quật khởi đều sẽ có bóng ma. Tên côn đồ của Minh Viễn trước đó đã làm không ít chuyện” Anh ta tiếp tục nói.

Phái người đi điều tra, sau đó bắt người.

Đình Trùng sửng sốt, đây là muốn lật lại nợ cũ?

Nhưng Minh Viễn tựa hồ cùng Cửu Nghi bên kia có chút quan hệ.

Chỉ là một nhánh nhỏ của Cửu Nghi mà thôi, ta sẽ cùng bên kia chào hỏi “Chu Duệ nói.

“Chu gia cùng Cửu Nghi cũng có hợp tác rất sâu, chút mặt mũi này ta vẫn có thể lấy được”

“Thuộc hạ hiểu rồi, vậy đi tỉnh Phong Nam. “Đình Trùng gật đầu đáp ứng.

Anh ta đang định lui ra.

Bỗng nhiên một hồi chuông thanh thúy vang lên xung quanh.

Chu Duệ giơ tay lên bên phải không trung một chút.

Ong.

Một màn sáng nửa trong suốt hiện lên bàn cờ đối diện.

Trong màn sáng hiện ra một gian phòng khách âm u bằng gỗ.

Sàn nhà màu nâu, ánh chiều tà xuyên thấu qua cửa sổ gỗ chiếu rọi trên tường, cũng nhuộm một người ngồi ngay ngắn đối diện thành màu đỏ.

“Anh là.? “Chu Duệ sửng sốt nhất thời không nhận ra thân phận đối phương.

“Chu Duệ, cậu định điều động lại chứng cứ phạm tội của Minh Viễn? ” Người đàn ông trong màn sáng trầm giọng hỏi.

Chương 545: Chuyện Thiên Mệnh

“Anh là Nghiêm gia. “Chu Duệ sắc mặt ngưng tụ, nhanh chóng phản ứng lại.

“Chỉ là một đệ tử dòng thứ của Chu gia, ai cho cậu lá gan, dám động con gái của ta?” đàn ông hơi ngẩng đầu, xuyên thấu qua màn sáng nhìn thẳng Chu Duệ hai mắt.

“Nghiêm huynh, ta đã tránh lệnh ái rồi, việc này là ân oán cá nhân giữa ta và pháp nhân Lý Trình Di của Minh Viễn.” ánh mắt Chu Duệ trầm xuống, nhanh chóng nói.

“Ta không muốn lặp lại lần thứ hai. “m thanh đàn ông trong màn sáng tăng thêm.

“Nghiêm huynh, có phải có chút quản quá nhiều hay không, ta hoàn toàn không liên quan đến lệnh ái. Đội ngũ Góc chết như Minh Viễn khắp nơi đều có, tôi…”

Chu Duệ giải thích, trên mặt lộ ra một nụ cười miễn cưỡng.

“Hai ngày. “Đàn ông lạnh lùng nói,” Ta bề bộn nhiều việc, không rảnh nghe cậu giải thích. Trong vòng hai ngày không giải quyết việc này, ta liền giải quyết cậu”.

“Nghiêm huynh, chuyện Thiên Mệnh, huynh ngăn được ta, ngăn không được nhiều ánh mắt quý tộc đế quốc như vậy” Chu Duệ trong lòng nhảy dựng.

“Cậu là người cuối cùng. “Đàn ông trong màn sáng cuối cùng trả lời.

Hình ảnh tắt, màn sáng biến mất.

Sắc mặt Chu Duệ cứng đờ, ngồi ở vị trí, thật lâu không nhúc nhích.

“Công tử, bây giờ còn muốn hay không? “Đình Trùng cẩn thận hỏi

“Rút về. “Chu Duệ cúi đầu.

“Rút toàn bộ về hả? “Đình Trùng có chút chần chờ.

Lúc trước bọn họ đã bố trí việc này, đầu tư không ít nhân lực vật lực.

“Toàn bộ rút lui cho ta!!! nghe không hiểu nói sao!!!“Chu Duệ mạnh mẽ đứng dậy, quét toàn bộ quân cờ trên bàn xuống đất.

Sắc mặt hắn ta đỏ lên từng ngụm từng ngụm thở dốc, nghẹn khuất cùng phẫn nộ trong mắt cơ hồ phun ra.

Nhưng anh ta không dám.

Không dám mạo phạm Nghiêm gia.

Là đại gia tộc quý tộc nắm giữ mạng lưới tình báo đế quốc, địa vị Nghiêm gia so với Chu gia còn cao hơn một mảng lớn.

Vốn anh ta cho là mình cực kỳ cẩn thận, không đi chạm đến Nghiêm Tâm Thái, chỉ động đến những người Góc chết kia, đã rất nể mặt đối phương.

Dù sao Nghiêm Tâm Thải đã sớm là đệ tử Nghiêm gia bị buông bỏ

Anh ta là một cái con cháu quý tộc, đối mặt một người bị buông bỏ như Nghiêm Tâm Thái, khắp nơi né tránh đã là nể mặt mũi lắm rồi

Thật không ngờ.

“A!!! “Chu Duệ điên cuồng rống lên, hung hăng đánh một quyền lên bàn đá.

Bàn đá nặng nề bị một quyền đánh ngã, chia năm xẻ bảy.

……

- Phòng đọc sách Góc chết bàn tay nắm chặt

Lý Trình Di đứng trước cửa sổ sát đất rộng rãi, xuyên qua cửa kính nhìn ra ngoài sương mù dày đặc cuồn cuộn.

Sương mù tràn ngập, cái gì cũng không nhìn thấy.

Trong thời gian hắn chờ đợi nuôi dưỡng tế bào xương , điều tra công pháp loại hoa ngữ không có kết quả, cuối cùng vẫn là tới tìm Iseline.

Hy vọng có thể từ chỗ cô lấy được một ít thông tin tình báo liên quan.

“Anh là muốn, ở Bên trong Góc chết tìm một ít hoa cỏ còn sống?“Iseline ở phía sau trên ghế ngồi, có chút nghi hoặc hỏi

“Đúng. Hoa gì cũng được, chỉ cần mọc trong Góc chết là được. “Lý Trình Di gật đầu, xoay người.

“Cái này cũng không khó, bất quá số lượng hoa không nhiều lắm. lúc trước anh đề cập qua đi, em liền đem hai bồn hoa chỗ thày giáo, đều bưng tới.” Iseline thoải mái nói.

“Nhanh như vậy?! “Lý Trình Di sửng sốt, lập tức mừng rỡ.

Bên trong Góc chết cơ hồ đều có đủ loại kiểu dáng hoa ngữ quỷ dị, đây cũng là nguyên nhân mà hắn muốn thu hoạch dị hoa.

Vốn hắn còn tưởng rằng cần không ít thời gian mới có thể tiếp xúc, không nghĩ tới Iseline đã giúp nhanh như vậy.

“Thày giáo bình thường vài ngày mới có thể tới bên này một lần, cho nên trước khi thày trở về thả trở về liền không có việc gì.” Iseline trả lời.

“Ở đâu? Bây giờ có thể đi xem không? “Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

Theo Độ khó Góc chết càng ngày càng mạnh, hắn bức thiết cần mau chóng tăng lên thực lực của mình.

Hiện thực đối với hắn uy hiếp đã không lớn, hiện tại mấu chốt là Góc chết.

“Nhanh như vậy sao? được rồi.” Iseline đứng dậy, hướng về góc phòng đọc đi đến.

Trong một phòng dụng cụ, cô bé một tay ôm một chậu hoa đỏ sậm xoay người lại.

Trong chậu hoa trồng hai cây hoa.

Là một loại lá lớn màu tím, lá cây giống như một đóa hoa bướm màu tím to bằng bàn tay.

Hoa của cây này cũng có chút kỳ lạ, thon dài trắng nõn, có chút giống hoa bìm bìm, nhưng mảnh hơn.

Trong nhụy hoa là màu vàng xanh biếc, mùi thơm rất nhạt, có vị chua nhàn nhạt.

“Đây là hai chậu hoa thày giáo thích nhất, anh đừng làm hư “Iseline dặn dò.

“Không sao, anh sờ thử. Sờ không hỏng đâu. “Lý Trình Di cười nói.

Đối với Thày giáo Iseline, hắn có không ít suy đoán, nhưng hiện tại, chính là có thể thông qua này hai chậu hoa thăm dò cơ hội.

Hoa sẽ chịu ảnh hưởng của sinh vật môi trường xung quanh, điều này có thể thấy được từ hoa kiệu và Tiết mao phi liêm trước đó.

Cho nên, chậu hoa này hoa ngữ, rất có thể cũng sẽ mang theo đặc điểm của Thày giáo Iseline.

Hắn nhận ra tên của loài hoa này.

Me đất lá tím.

Loại hoa cỏ này bởi vì bề ngoài đẹp mắt, rất thích hợp trồng trong nhà.

Hắn để cho Iseline đem hoa đặt ở trên mặt bàn, sau đó vươn tay, nhanh chóng hướng tới hoa nhỏ màu trắng sờ qua.

Xì.

Trong nháy mắt đầu ngón tay chạm vào hoa trắng, một tia khí lưu mát mẻ hòa vào mu bàn tay hắn.

Phản hồi thông tin xuất hiện từ Ác Chi Hoa.

Me đất lá tím: cây thân thảo sống lâu năm. Lá hoa nhạy cảm với ánh sáng, trời nắng sẽ nở hoa, ban đêm trời đầy mây ánh sáng không đủ sẽ tự động khép lại. Cây thích môi trường màu mỡ ấm áp, thời gian ra hoa từ tháng 3 đến tháng 8”.

‘Hoa ngữ: Mộ Uyển (khi có ánh sáng chiếu xạ, có thể dự trữ sức mạnh nhất định, đối với môi trường xung quanh một phạm

vi nhất định, tăng thêm sức mạnh thể chất và sức đề kháng với một tỷ lệ nhất định. Mức độ tăng do mức độ tiến hóa của chủ thể quyết định)'

'Cái này'Lý Trình Di có chút thất vọng, đây không phải công pháp loại hoa ngữ hắn muốn.

Chương 546: Đi tìm Vô diện thư sinh

Nhưng mặc dù không phải loại công pháp, loại hoa ngữ tăng cường sức mạnh trong phạm vi này, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Loại hoa ngữ này cực kỳ hiếm, dựa theo tỉ lệ thể chất và kháng tính tăng lên, điều này đại biểu cho mình càng mạnh, hoa ngữ tăng cường sức mạnh cũng càng mạnh.

Trong lúc nhất thời, hắn có chút chần chờ.

Hoa ngữ này, không hề nghi ngờ sẽ trợ giúp rất lớn đối với hắn.

Kết hợp với Ngọc lan tím, hắn hoàn toàn có thể tăng cường thực lực team.

Sau đó team tăng cường sức mạnh cũng sẽ phản hồi đến trên người hắn, lần thứ hai tăng cường sức mạnh tự thân.

Nói cách khác, một khi mở ra hoa ngữ, hắn sẽ trở thành người tăng cường sức mạnh di động. Trong nháy mắt có thể đạt được tăng cường sức mạnh thể chất cực lớn.

Nhưng mục đích của hắn, là tìm kiếm loại công pháp hoa ngữ

"Đúng rồi, anh còn nhớ, chúng ta có lần cùng nhau ở dưới giường đi qua một cái phòng ngủ tại Góc chết không?"

"Làm sao vậy?"

"Gặp cái người là Vô Diện Thư Sinh ấy"

"Rất nhiều cái đầu Vô diện thư sinh đó hả? "Lý Trình Di cũng nhớ ra.

"Đúng, lần trước lại trùng hợp em đi qua một lần. "Iseline nói," Em phát hiện, nơi đó. Phòng ngủ kia, là có thể đi ra ngoài, bên ngoài lại là một Góc chết cỡ lớn thể tích không nhỏ.

Góc chết cỡ lớn?

“Đúng vậy, em ở cửa, nhìn thấy bên ngoài, hình như có hoa.”

……..

Toại Dương, Lý gia.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra, Lý Chiêu xách một túi xoài đi vào.

Bà xã Phùng Ngọc Vinh đang ở trong phòng bếp xào rau, tiếng dầu rít mơ hồ xuyên thấu qua máy hút khói.

Ông thở dài, đóng cửa, thay giày, đi đến bên bàn ăn phòng khách, đặt túi hoa quả màu đỏ trong tay xuống đất.”

Ngọc Vinh, không phải Tiểu Di nói hôm nay phải trở về sao?

“Vừa rồi còn nói có việc, tạm thời không trở về. Hiện tại con bận rộn hơn chúng ta nhiều. “Phùng Ngọc Vinh xào thức ăn thuận miệng trả lời.

“Ai, mấy tuần nay mới về một chuyến, hiện tại bóng người cũng không có.” Lý Chiêu có chút bất đắc dĩ.

Trước kia cảm thấy con trai ở nhà cả ngày nhàn rỗi không có việc gì làm, bỏ phí thời gian.

Hiện tại con trai thật bận rộn, lại cảm thấy trong nhà vắng ngắt.

Đặc biệt là sau khi thay đổi căn nhà lớn, loại cảm giác này càng rõ ràng hơn.

Tiểu Cửu cũng không có ở đây, Tiểu Di ngày nào cũng chạy ra ngoài, cái nhà này, một chút mùi vị cũng không có. “Lý Chiêu đặt mông ngồi xuống ghế, cảm thấy khó chịu.

Phùng Ngọc Vinh rất nhanh bưng một đĩa thức ăn lên, đỏ đỏ xanh, là thịt xào ớt xanh.

Trước kia người đều ở nhà, em ngại ầm ĩ, ngại hai đứa đánh nhau cãi nhau. Hiện tại người không còn, em lại cảm thấy quạnh quẽ. Có phải là em thế nào cũng nói được?

“Lại nói Tiểu Cửu tuổi cũng không còn nhỏ nữa, lần trước gọi điện thoại tới, nói có bạn trai?Thật hay giả?”

So với Tiểu Di, đứa con gái lớn Tiểu Cửu mới càng làm cho bọn họ lo lắng. Dù sao tính tình của con bé cũng rất là khó chịu

“Hẳn là thật, nói là một chuyên gia huấn luyện vũ khí bay mới nhậm chức. Bọn chúng quen nhau trong một lần tham gia hành động quân sự chung.” Phùng Ngọc Vinh giải thích.

Lại nói tiếp, thời gian trước tôi ở hội nghị liên hội thành phố, thấy danh sách công bố, trên đó cũng có một thành viên liên hội tên là Lý Trình Di, thật đúng là trùng hợp. “Lý Chiêu cười nói.

“Cái tên Tiểu Di này tỷ lệ trùng lặp rất thấp. “Phùng Ngọc Vinh gật đầu.

“Đúng là trùng hợp. “Lý Chiêu cười nói.

……..

Ba ngày sau.

Lý Trình Di mỗi ngày đều đi theo Iseline thử vận may tại Góc chết bàn tay nắm chặt, tìm kiếm Góc chết chỗ vô diện thư sinh kia.

Nằm sấp dưới gầm giường quét Góc chết, là một chuyện rất nguy hiểm và lo lắng đề phòng.

Góc chết vô cùng quái dị, mức độ nguy hiểm cao thấp không giống nhau, cho dù lấy cấp độ hiện tại của Lý Trình Di, cũng có nhiều lần gặp phải tình huống cực kỳ nguy hiểm.

Cũng may năng lực Ảnh Thiểm cực kỳ tốt, mỗi lần đều kịp thời lôi kéo Iseline chạy trốn thành công.

Ba ngày sau bên Đại Hùng xét nghiệm vật liệu lấy được trên Người quay lưng xét nghiệm, lợi dụng máu của Lý Trình Di làm thành hỗn hợp phun sương để hiện hình, cũng có kết quả.

Team mấy người lần nữa tụ lại một chỗ, hội tụ tại tổng bộ công ty Minh Viễn.

Tài liệu phân tích ra rất thú vị. “Đại Hùng ngồi ở vị trí, sắc mặt thán phục.

Vật liệu thu thập được từ người Người quay lưng, độ cứng cực kỳ cao, cao hơn 40% so với vật liệu đặc chủng đã biết hiện có. Hơn nữa còn có khả năng phục hồi tự động rất mạnh.

“Có thể tận dụng không? “Lý Trình Di hỏi.

“Rất khó. bất quá chúng ta trải qua nhiều lần đo lường tính toán, phát hiện, loại vật liệu này nếu như sản xuất, ngược lại là có thể lợi dng để tăng cường tính năng của thiết bị chống đạn.” Đại Hùng nói.

Điểm yếu thì sao?

Nhược điểm là sợ ánh sáng công suất lớn. Khi gặp phải hơn năm chùm sáng đồng thời rơi xuống một điểm, tài liệu Người quay lưng sẽ đột nhiên biến mất.

Biến mất?

Lý Trình Di nhíu mày.

“Mặt khác, Gương xươngđã chế tác xong rồi. “Đại Hùng tiếp tục nói. Là của Đại ca.

Lần trước bởi vì xuất hiện hiện tượng tế bào xương mất tích thần bí, Lý Trình Di tự mình đi qua kiểm tra xử lý, sau đó không có bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.

“Mang đến chưa? “Lý Trình Di hỏi.

“Ừm”.

“Vậy lát nữa hội nghị kết thúc sẽ đến ga-ra. Giải quyết việc này càng sớm càng tốt”

“Được. “Đại Hùng ngồi xuống.

“Chuyện Góc chết nói xong chúng ta nói tiếp chuyện về hoa ngữ. “Lý Trình Di quét mắt nhìn mấy người ở đây nói.

Chương 547:Quyết định tương lai

“Mọi người hiện tại hẳn là đều biết lựa chọn hoa ngữ, quyết định tương lai phát triển của mọi người đi?”

“Đại ca, em đã xác định. “Râu nâu đứng lên. “Em chọn hoa kiệu”

Anh ta từ khi anh trai chết ở trong Góc chết, vẫn trầm mặc ít nói, mỗi ngày không phải nghiên cứu cải tạo vũ khí trang bị, chính là điên cuồng tăng lên sức mạnh của chính mình, huấn luyện chính mình.

Anh ta bây giờ, so với lúc trước, rõ ràng thể trạng cường tráng hơn không ít. Khí chất cũng hung hãn hơn một chút.

Nghe được câu trả lời, Lý Trình Di nhìn anh ta một cái.

“Hoa kiệu?”

“Vâng. “Râu nâu gật đầu.

Những người còn lại không có cảm giác, nhưng Lý Trình Di lại có thể rõ ràng cảm giác được, trên người Râu nâu tản ra một cỗ khí tức quái dị nồng đậm.

Khí tức kia cùng biến dị hoa củ kiệu cực kỳ tương tự.

Biến dị hoa củ kiệu, chính là huyết mạch Sí Liệt Chi Ảnh.

“Xong chưa? “Lý Trình Di lại hỏi.

Râu nâu sửng sốt, lập tức kịp phản ứng, gật đầu.

“Số lượng hoa đủ để hoàn thành tiến hóa. “Anh ta nói tiến hóa, là tiến hóa từ Hoa Huyễn Y đến chân chính nắm giữ hoa ngữ.

Mấy ngày trước sau khi chính thức kích hoạt Hoa Huyễn Y, Râu nâu liền cảm giác được thân thể đang không ngừng tăng lên cường độ, thể chất đang không ngừng gia tăng hạn mức cao nhất.

Cho tới bây giờ anh ta không dùng bao nhiêu mũi tiêm cường hóa gen, thân thể đã đột phá cực hạn một tấn của nhân loại, toàn lực ra quyền, có thể đánh ra hai tấn!

Càng quỷ dị chính là.

Anh ta có một khả năng đặc biệt khác

“Nhớ giữ bí mật năng lực hoa ngữ. Có lẽ thời khắc mấu chốt, nó sẽ cứu mạng cậu. “Lý Trình Di dặn dò.

“Ừm! “Râu nâu dùng sức gật đầu.

Sau khi kích hoạt năng lực hoa ngữ, anh ta liền hiểu được, đây căn bản cũng không phải là cái gì gọi là năng lực sinh học thiết giáp có thể giải thích, đây căn bản là siêu năng lực!

Cho nên đối với Hoa Ngữ Hoa Lân Y, anh ta càng thêm coi trọng và cẩn thận.

“Còn những người khác thì sao?” Ánh mắt Lý Trình Di nhìn về phía những người khác.

Tân Đức Lạp không có ở đây, Đại Hùng, Thải Hồng Đường, Long Môn Điếu.

Trong phản hồi Ngọc lan tím của hắn, tất cả đều kích hoạt hoa ngữ thuộc về mình.

Tất cả đều được kích hoạt trong những ngày này.

Bởi vì thông qua Ngọc lan tím, những ngày này hắn đạt được tăng cường sức mạnh toàn thân, hiệu quả cực kỳ lớn.

Ngọc lan tím diễn sinh cùng năng lực phản hồi, đều phân cho hắn 1/10 sức mạnh thể chất cường hóa của mỗi thành viên Hoa Ngữ Châu.

Thành viên team năm người, cộng lại tăng cường sức mạnh tương đối khả quan.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, cường độ thể chất của mình, chỉ trong vòng vài ngày ngắn ngủn tăng thêm được một lượng nhỏ.

“Tôi mặc kệ hoa ngữ của mọi người là cái gì, nhưng nhất định phải mau chóng tăng cường thực lực thực chiến, hơn nữa phải tiến hành một lần tổng kết đối với sự dung hợp giữa thực chiến và hoa ngữ như vậy mơi sphats huy đầy đủ năng lực của hoa ngữ, giành thắng lợi trong thời khắc mấu chốt! Đây mới là chúng ta cần nắm vững.” Hắn trầm giọng nói.

“Hiểu! “Mọi người cùng đồng thanh đáp

Sau khi kích hoạt năng lực hoa ngữ về sau, tất cả mọi người rõ ràng, bọn họ cùng còn lại người Góc chết, thậm chí cùng người bình thường trong hiện thực khác nhau.

Hơn 10 phút sau

Mấy người cùng đi tới ga-ra, cũng chính là trước mặt căn phòng thủy tinh nhỏ kia.

Bên trong còn lại người phụ nữ trung niên lần trước.

Cô một mình đứng ở bên trong, im lặng ngồi trên sô pha xem ti vi, không nhúc nhích, khuôn mặt dại ra.

“Dựa theo thời gian tính toán, Góc chết bóng lưng sắp bắt đầu rồi. “Thải Hồng Đường nói.

Bọn họ đã dựa theo yêu cầu Lý Trình Di, đem tên Người quay lưng, đổi thành đổi thành bóng lưng.

“Tôi vào trước chờ. “Trong tay Lý Trình Di cầm một tấm gương xám trắng cao bằng nửa người.

Đây chính là Gương xương của hắn, cũng là dụng cụ dùng để kiểm tra Góc chết bóng lưng lần này.

Sau khi xác định Nguyệt Nha có thể ngăn cản một lần tập kích trí mạng, mức độ nguy hiểm đối mặt Góc chết cũng giảm xuống trên diện rộng.

Cẩn thận. “Thải Hồng Đường thấp giọng nói.

“Biết”.

“Đại ca, cái này cho anh. “Đại Hùng ở một bên đưa tới một quả cầu nhỏ tròn trịa không biết cái gì.

Quả cầu này chỉ lớn bằng bàn tay, cầm thấy ấm ấp, xúc cảm giống như quả bóng cao su, toàn thân màu da, hoa văn bề mặt cũng bóng loáng.

Đây là cái gì?

“Em dùng tế bào xương của anh làm thể mô phỏng. “Đại Hùng nói.

Mô phỏng?

“Khi anh gặp nguy hiểm ở Góc chết, ném ra ngoài nhìn xem. Nói không chừng sẽ có hiệu quả. “Đại Hùng thần bí cười cười, rất hiển nhiên, thứ này là cô kích hoạt hoa ngữ mới chế tạo ra.

“Được rồi. “Lý Trình Di nhận lấy viên cầu, mang theo gương xương đi vào phòng thủy tinh.

Hắn bưng ghế, an vị ở đối diện người phụ nữ trung niên, lẳng lặng chờ đợi.

Những người còn lại mỗi người mở một lượng lớn thiết bị kiểm tra, thử kiểm tra Góc chết đến trước và sau, các loại thông số thay đổi môi trường.

Còn có chuyên gia đem các loại công cụ đạo cụ cần thiết cho lần kiểm tra này, toàn bộ chuyển vào phòng thủy tinh.

Mười phút.

Nửa tiếng.

Hai tiếng.

Hai tiếng 30 phút.

Xì!

Đột nhiên, trước mắt Lý Trình Di và người phụ nữ trung niên đồng thời hiện lên một tia vặn vẹo.

Cái loại cảm giác này, giống như là trước mắt tất cả sự vật, toàn bộ bịt kín một tầng thấu kính lồi.

Sau đó, ống kính bắt đầu quay, mờ và nhanh chóng trở lại rõ ràng.

Tới rồi!

Trong lòng Lý Trình Di căng thẳng, đứng lên.

Đột nhiên quay đầu.

Ở phía sau hắn, một góc phòng thủy tinh, lúc này đang bất tri bất giác xuất hiện một người phụ nữ chân trần mặc váy trắng, tóc đen xõa vai.

Người phụ nữ đưa lưng về phía hắn, không nhúc nhích. Giống như đã đứng ở đó rất lâu.

“Đến đây đi, rốt cục ta cũng tới. “Một người phụ nữ trung niên khác cũng thấy được một màn như vậy.

Chương 548: Cưa người Góc chết

Trên mặt bà ta toát ra một tia tuyệt vọng tươi cười, sau đó từng bước một hướng bóng lưng đi đến.

Lúc đi tới bên cạnh Lý Trình Di.

Phụt.

Một đòn chuẩn xác đánh vào vào gáy bà ta.

Người phụ nữ trung niên trợn mắt, ngất xỉu tại chỗ.

Làm xong, Lý Trình Di lại nhìn về phía bóng lưng.

Nhắc tới gương xương, hắn lẳng lặng chờ đợi.

Dựa theo Iseline thuyết pháp, dùng Gương xương ngăn trở mình, đi theo bóng lưng không ngừng xoay người, xoay hai mươi vòng, liền có thể hoàn thành thoát ly.

Chỉ là lần này có vẻ khác với lần trước.

Bóng lưng quay đầu rất chậm, rất chậm. Có vẻ chậm hơn lần trước.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, trước tiên buông Gương xương xuống, đi qua một bên, cầm lấy đạo cụ lúc trước chuyển vào.

Sau khi liên tiếp kiểm tra mấy lần.

Ong.

Rốt cục, trong tiếng điện chạy kịch liệt.

Một cái cưa điện đặc chủng tần số siêu cao, ở trong tay hắn không ngừng lóe ra răng cưa mơ hồ.

Đó là hư ảnh do răng cưa di chuyển với tốc độ cao.

Hài lòng thử xúc cảm, Lý Trình Di cầm cưa điện, bước nhanh đến Bóng lưng.

Dù sao lần này rất có thể sẽ thoát ly, không để lại nhiều đồ, về sau nói không chừng sẽ không có cơ hội. Cho nên, đừng trách ta.

Hắn nhỏ giọng giải thích, tuy rằng bóng lưng không có khả năng nghe hiểu ngôn ngữ, nhưng ít nhất khi nói mình có thể an tâm.

Cầm lấy cưa điện, hắn bắt lấy tay phải bóng lưng, nâng lên bắt đầu cắt.

Xèo!!

Tiếng ma sát chói tai xen lẫn rất nhiều tia lửa bắn ra.

Bóng lưng cả người bất động, cánh tay phải run rẩy kịch liệt, ống tay áo váy trước tiên đã bị xé rách.

Sau đó là lớp da cứng bên trong.

vẫn còn cứng, nhưng với hàng đèn chiếu sáng được thiết kế đặc biệt trên cưa xích.

Làn da bóng lưng bắt đầu chậm rãi phai nhạt, biến mất.

Rất nhanh, vài phút sau.

Xì!

Một cánh tay nhỏ hoàn chỉnh, liền bị Lý Trình Di cắt xuống.

Hắn vừa lòng ước lượng cánh tay nhỏ, cẩn thận bỏ vào trong tủ đông lạnh.

Sau đó mang theo cưa điện, tiếp tục đi về phía bóng lưng

Nửa giờ sau

Xoẹt! Trong phòng thủy tinh, thân ảnh Lý Trình Di cùng người phụ nữ trung niên hiện ra.

Hắn một tay cầm hộp đông lạnh, một tay cầm gương xương, sắc mặt tựa hồ còn có chút ý tứ.

“Đại ca, thành công chưa!? “Long Môn Điếu trước khi hắn đi ra khỏi phòng thủy tinh, liền xông tới.

“Bóng lưng hoàn toàn biến mất. “Lý Trình Di gật đầu,” Chỉ là cuối cùng cô ta quay đầu quá chậm, hắn sẽ dùng nghi thức Biển Đen giúp cô ta tăng tốc, nếu không tăng tốc, cuối cùng nói không chừng thời gian còn không kịp.

“… “Những người còn lại không nói gì để nói.

Bóng lưng vốn cực kỳ khủng bố này, sao lại vào miệng Đại ca, giống như Góc chết bình thường, không có tính đặc thù gì.

Mấy người nhìn hắn đem cưa điện cất đi rồi đặt hộp đông lạnh đặt trên mặt đất.

“Đại ca ra tay, quả nhiên trâu bò!! “Long Môn Điếu là người đầu tiên tiến lên, nhanh chóng vuốt mông ngựa.

“Đừng nói nữa, Đại Hùng, đến đây. “Lý Trình Di vẫy vẫy tay với Đại Hùng.

“Sao vậy? đại ca? “Đại Hùng đến gần, nghi hoặc hỏi.

“ Nhìn này “Lý Trình Di mở hộp đông lạnh, lấy bình xịt ra, phun loạn vào bên trong.

Lập tức, bên trong hộp đông lạnh màu đen, hiện ra từng đoạn tứ chi được sắp xếp chỉnh tề.

“Đây là tay, đây là chân. Đây là tai, tóc, thân thể. Ngoại trừ đầu anh không xoay xuống được, phần còn lại ta đều cắt xong, em cầm đi bảo quản, từ từ thí nghiệm.

Lý Trình Di dặn dò.

“…” Đại Hùng sắc mặt cứng đờ, nhìn trong rương sắp xếp chỉnh tề các loại tứ chi, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

“Đây là thật hay giả? “Thải Hồng Đường vẻ mặt mơ hồ, đi tới, nắm lấy một tay nhéo nhéo.

“Cẩn thận một chút, anh phải cắt nửa tiếng mới xong. “Hắn bất đắc dĩ nói.

Râu nâu ngồi xổm bên cạnh có chút tò mò, đưa tay nhéo nhéo.

“Đại ca, đầu đâu? Đầu không thể mang về sao?

“Đầu tôi đã thử rồi, tôi cắt đứt cổ cô ấy, đầu còn bay trên không trung, thứ này giống như cố định giữa không trung. Cậu không thể coi cô ấy là người sống thật. “Lý Trình Di trả lời.

“Em muốn một cái chân được không? “Râu nâu hỏi.

“Lấy đi. “Lý Trình Di khá hào phóng.

Bóng lưng này cắt ra căn bản cũng không có nội tạng gì, thay vì nói là người, không bằng nói càng giống như là một khối gỗ.

Hoặc mô hình.

Một mô hình trong Góc chết.

Rất nhanh, toàn bộ đồ đạc trong hộp đông lạnh đã được phân xong.

Hiệu ứng hiện hình của bình xịt cũng biến mất. Mấy người xác định Góc chết bóng lưng thật sự không thành vấn đề, mới phái người đi vào cứu trợ người phụ nữ trung niên còn sống kia.

Góc chết được giải quyết.

Tâm tình mấy người đều thoải mái.

Đi thang máy trở lên, Đại Hùng cố ý ở lại phía sau, đi cùng Thải Hồng Đường.

“Mấy ngày nay chị làm sao vậy? Có phải tâm tình không tốt không? “Đại Hùng rõ ràng chú ý tới tình huống gần đây của Thải Hồng Đường không đúng.

“Đâu có”Thải Hồng Đường mỉm cười,” Ta tất cả đều tốt, nào có tâm tình không tốt?

“Chị không qua mắt được em đâu”Đại Hùng vươn tay nắm lấy tay cô. Từ khi từ Sultan trở về chị liền biến thành người khác. Trước kia cậu không sợ trời không sợ đất.

“Con người sao có thể không sợ cái gì chứ? “Nụ cười trên mặt Thải Hồng Đường rút đi, có chút phức tạp nói.

“Chúng ta một mực đối mặt Góc chết, tùy thời có thể đều sẽ mất tích chết ở bên trong, Sultan nơi đó, có thứ gì có thể làm cho chị đến mức này?”

“Chị” Thải Hồng Đường không biết phải trả lời thế nào.

Cô hồi tưởng lại lúc trước bị Sa đạo trêu đùa vây giết, chính mình tựa như con chó, bị không ngừng cắt lấy máu, muốn cắn xé, nhưng ngay cả tới gần đối phương đều làm không được.

Sự bất lực, sự tuyệt vọng, sự xấu hổ.

Chương 549: Coi như anh trai

“Chị chỉ cảm thấy mình trước kia, ngoại trừ cuồng vọng, cái gì cũng không có. “Thải Hồng Đường thấp giọng nói.

Đại Hùng tựa hồ hiểu được cái gì, cô dừng lại, xoay người, bỗng nhiên ôm Thải Hồng Đường.

“Đường Đường, đừng như vậy”.

“.”

“Kỳ thật, em vẫn coi chị như anh trai”

“ ！ ！ ？ ？ ！ ”

Vẻ mặt Thải Hồng Đường sửng sốt, lập tức bắt đầu vặn vẹo, dữ tợn.

Em vừa rồi nói cái gì!?

“A cái này…… “Đại Hùng chớp chớp mắt, buông tay co cẳng bỏ chạy.

“Đại Hùng!!! em đứng lại cho chị!!” Thải Hồng Đường sắc mặt đỏ lên, cảm thụ được cảm giác của mình quá bé so với Đại Hùng, lúc này tức giận bừng bừng , co cẳng đuổi theo.

Xì.

Một đạo quang hoa màu tím lóe lên, cô đã biến thân thành trạng thái mỹ hóa.

“Em con mẹ nó đứng lại cho ta!! Mở to mắt nhìn xem của chị mày lớn bao nhiêu!!

Thải Hồng Đường đuổi theo Đại Hùng cũng biến thân chạy như điên, rất nhanh biến mất ở đầu đường bên ngoài công ty.

Xa xa còn có thể nghe được Thải Hồng Đường rống giận, cùng tiếng cười của Đại Hùng.

“Vẫn là Đại Hùng có biện pháp. Chị Đường cuối cùng cũng khôi phục bình thường. “Long Môn Điếu đứng bên cạnh Lý Trình Di thở dài nói.

“Khôi phục là tốt rồi, cô ấy cho rằng mọi người không nhìn ra, cố gắng che giấu, trên thực tế, ai cũng biết. “Lý Trình Di nói.

Hắn vỗ vỗ bả vai Long Môn Điếu.

Đúng rồi, mấy ngày nay, tôi có việc bận, có thể tạm thời sẽ không hiện thân, cậu thông báo cho bọn họ một chút, có việc trực tiếp nhắn lại điện thoại di động của tôi là được.

“Biết rồi Đại ca. “Long Môn Điếu nghiêm mặt gật đầu.

“Nghe nói thuật cận chiến của cậu rất tiến bộ?”

“Đại ca cũng biết hả? “Long Môn Điếu có chút ngượng ngùng nở nụ cười. Kỳ thật phần lớn là do tố chất thân thể tăng lên không ít. Hơn nữa mấy ngày trước em lại tiêm cường hóa.

“Chú ý thân thể, cảm giác không thích hợp, có thể tới tìm tôi. Tôi có loại hoa khôi phục. “Lý Trình Di nói.

Vâng, cảm ơn đại ca

Rất hiển nhiên, nhóm Sultan, bị kích thích đâu chỉ có Thải Hồng Đường.

……..

Một tuần sau

Góc chết bàn tay nắm chặt.

Lý Trình Di cùng Iseline song song ghé vào dưới giường, an tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Họ đã duy trì tư thế này trong nhiều giờ. Nhưng vẫn không có thu hoạch.

Một tuần nay, trong team của Khu vườn Vận Mệnh, Đại Hùng và Râu nâu đều rơi vào Góc chết mới, Thải Hồng Đường đang toàn lực giúp bọn họ điều tra manh mối.

Bởi vì có nguyệt nha cùng Hoa ngữ Hoa Lân Y.

Khi đối phó với Góc chết, mấy người đều tương đối nhẹ nhàng. Hoàn toàn không cần Lý Trình Di đi tới hỗ trợ.

Ngoại trừ Tân Đức Lạp thần bí bí không biết làm cái gì, mọi người trong team, tiến bộ đều cực nhanh.

Tố chất thân thể tăng lên, ngũ giác tăng lên, hơn nữa Đại Hùng cũng lên phương án huấn luyện chuyên môn.

Còn có đội ngũ chuyên nghiệp phục vụ mọi người. Thải Hồng Đường còn thuê một ít người cải tạo cấp 3,4, cùng mọi người huấn luyện giao thủ.

Mọi người liều mạng tăng lên sức mạnh của mình, xuất hiện thương thế, có Đại Hùng cùng Lý Trình Di ở đây, cũng có thể tùy thời bảo đảm an toàn.

Trong hoàn cảnh như vậy, Thải Hồng Đường là thành viên team đầu tiên chính diện một chọi một, không cần hoa ngữ, đánh thắng người cải tạo cấp ba.

Song phương đều không cần thiết bị bên ngoài, vũ khí, Thải Hồng Đường chỉ dựa vào mặc Hoa Lân Y.

Khiêu chiến như vậy cực kỳ khảo nghiệm tố chất kỹ xảo kinh nghiệm cá nhân.

Long Môn Điếu là người thứ hai, theo sát phía sau, cũng đánh thắng mấy lần người cải tạo cấp ba.

Lúc này bọn họ đã mạnh hơn Lý Trình Di lúc trước không ít.

Phải biết rằng người cải tạo cấp 4, chính là cực hạn của trang phục cải tạo thương mại.

Cho nên người cải tạo cấp 3 ở trong quần thể bình thường, coi như tương đối lợi hại. So với Tống Nhiễm bên cạnh Tân Đức Lạp, cũng mạnh hơn một mảng lớn, chỉ yếu hơn Chu Ngạn của Lý Tưởng Hương một chút.

Tất cả thành viên trong đoàn đều phát triển theo hướng tốt, Lý Trình Di cũng yên tâm không ít.

Vì thế bắt đầu chuyên tâm đi theo Iseline mỗi ngày bò dưới gầm giường thử vận may.

Ô.

Gió lạnh rất nhỏ từ gầm giường dần dần thổi vào.

Bóng tối chậm rãi sáng lên, một mảnh băng thiên tuyết địa màu trắng, đập vào mắt hai người.

“Cũng không phải “Iseline thở dài.

“Không vội, chỉ cần kiên trì, sớm muộn gì cũng gặp được. “Lý Trình Di an ủi.

“Đi mấy trăm c hỗ, có chỗ lặp đi lặp lại nhưng chỗ của Vô Diện Thư Sinh như thế nào lại không xuất hiện. Gần đây thày giáo cũng bắt đầu mắng em học tập không chuyên tâm!”

“Em về học trước đi, một mình anh ở đây cũng được. “Lý Trình Di an ủi.

Nhưng mà.

“Không sao, thầy cô bên kia cũng là vì muốn tốt cho em, trở về đi. “Lý Trình Di nói.

“Nhất định phải nhớ kỹ, hiện tại bằng năng lực của em, cũng chỉ có thể ở nơi đó dừng lại mười lăm phút đồng hồ!

“Yên tâm, không có việc gì! Anh đã lớn như vậy rồi”.

Sau khi không ngừng được Lý Trình Di cam đoan, Iseline rốt cục lưu luyến không nỡ rời đi.

Chỉ để lại một mình Lý Trình Di, nằm bò dưới gầm giường, chờ đợi Góc chết của Vô diện thư sinh.

Nhìn bên ngoài băng thiên tuyết địa, mênh mông vô bờ màu trắng.

Hắn thở dài, tiếp tục bất động chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đảo mắt, lại là hơn một giờ trôi qua.

Bóng tối lại bao phủ.

Vài phút sau, bóng tối rút lui.

Một mảnh mặt đất phủ tấm ván gỗ đen, chậm rãi sáng lên.

Sau sàn nhà, tiếp theo là tường.

Vách tường cũng là tấm ván gỗ dày màu đen, có chút quen mắt.

Đó là một căn phòng gỗ vuông vức.

Một cái giường một bộ bàn gỗ, góc một bộ đèn dầu bằng đồng, chính là toàn bộ đồ dùng trong nhà.

Ánh mặt trời màu trắng sáng ngời an tĩnh, từ ngoài cửa sổ chiếu vào, có chút mông lung.

Màn treo trên giường đối diện bị xốc lên, phía trên không một bóng người.

Mặc dù căn phòng rất yên tĩnh, nhưng Lý Trình Di liếc mắt một cái liền hồi tưởng lại, nơi này, chính là phòng ngủ của Vô diện thư sinh!

Rốt cục, tìm được rồi!!

Chương 550: Tìm kiếm hoa ngữ thích hợp

Trong lòng hắn vui vẻ, hít sâu một hơi, nhanh chóng bò ra khỏi giường, đi vào phòng.

Chỉ có 15 phút, phải nhanh chóng! Một khi bị Vô Diện Thư Sinh cuốn lấy, cho dù giết hay là chạy, đều sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến mục tiêu, ảnh hưởng đến toàn bộ kế hoạch của hắn.

Cọt kẹt.

Trong tiếng ồn cửa gỗ rất nhỏ, Lý Trình Di đẩy cửa đi ra.

Bên ngoài là một bầu trời xanh nhạt.

Bầu trời xanh!?

Lý Trình Di hơi sững sờ, nhưng biết bây giờ không phải lúc ngẩn người, nhanh chóng đứng ở cửa, quét mắt nhìn mọi thứ trước mắt.

Bên ngoài nhà gỗ, phía trước vài mét, là một mảnh nóc nhà màu đồng rộng lớn.

Mái nhà có lớn có nhỏ, nối liền thành một mảnh, tựa như một sân thể dục lớn, mặt ngoài còn có hoa văn rõ ràng.

Lá rụng khô vàng tán ở phía trên, một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng cô tịch.

Bên trái mái nhà, dựng một tòa tháp nhọn.

Từ độ cao có thể phán đoán, vị trí nhà gỗ đối diện chính giữa thân tháp.

Phía bên phải của mái nhà là một bức tường màu xám rộng và dày.

Lý Trình Di ngẩng đầu theo tường xám nhìn lên, cao hơn mấy trăm mét, là một tòa tầng phong cách cổ kiểu núi.

Mái cong tầng các giống nhau được các cột đá chống đỡ.

Trên tường xám còn khắc đầy đủ các loại đồ án, hoa văn, dị thú, một ít hoa văn đã sứt sợ, trong khe hở có không ít bụi bặm.

Nhìn qua có không ít niên đại

"Chỗ này hơi lớn."

Ánh mắt Lý Trình Di tiếp tục nhìn về phía xa hơn.

Vượt qua tường nóc nhà những kiến trúc này tầm mắt của hắn nhìn thấy, xa xa là từng tòa dãy núi xanh biếc, liên tiếp.

Trên dãy núi có đình nghỉ mát tầng các, có khi là từng khối núi đá lấp lánh huỳnh quang màu xanh nhạt.

Còn có đầy đủ các loại cây cối, đập vào mắt một mảnh màu xanh biếc.

Kỳ lạ là không có chim.

Đúng vậy.

Trong tất cả những gì nhìn thấy trước mắt, không có bất kỳ chim chóc nào, thậm chí ngay cả sâu bọ cũng không có.

Trong núi rừng nhiều nhất, trừ thực vật, chính là chim chóc sâu bọ.

Nhưng ở đây thì không.

Cái này cũng rất làm cho người ta kỳ quái.

Cái Góc chết này so với bất kỳ Góc chết nào mà Lý Trình Di lúc trước tiến vào đều lớn hơn!

Hắn thu hồi ánh mắt, nhanh chóng quét nhìn bốn phía.

Mục đích của hắn tới đây là tìm kiếm hoa cỏ, tìm kiếm hoa ngữ thích hợp.

Cho nên trước tiên xác định vị trí thực vật, là mục đích quan trọng nhất của chuyến đi này.

Rất nhanh.

Ở bên phải, trong một vài vết nứt của bức tường xám khổng lồ, hắn nhìn thấy những cây nho mọc lên lan rộng.

Xì!

Ảnh Thiểm khẽ động, Lý Trình Di đột nhiên biến mất, lúc xuất hiện đã ở ngoài mười lăm thước.

Ảnh Thiểm nhanh chóng di động, chỉ vài giây hắn đã đến trước mặt dây leo.

Trên dây leo kết mấy đóa hoa còn chưa nở.

Hắn đưa tay sờ sờ không có phản ứng.

Thất vọng, Lý Trình Di chạy chậm theo tường xám, không ngừng quan sát xung quanh.

Rất nhanh hắn liền rời khỏi nhà gỗ của Vô diện thư sinh, từ một chỗ cao nhảy xuống, đi tới bên một căn nhà bằng đá màu xám.

Những ngôi nhà bằng đá này lớn nhỏ không chênh lệch nhiều lắm, trang trí tinh xảo, mái hiên tất cả đều là hình móc treo chuông gió bằng đồng.

Mỗi ngôi nhà được bao quanh bởi một vòng nhỏ của hàng rào ngăn cách một vòng tròn của không gian riêng tư.

Hiển nhiên hoàn cảnh nơi này tốt hơn nhiều so với Vô diện thư sinh.

Lý Trình Di tùy ý chọn một căn nhà, đi tới trước cửa đẩy.

Xì.

Cửa phòng tương đối nặng nề, ít nhất hơn một ngàn cân.

Nhưng vào lúc này trên tay hắn, rất nhẹ nhàng đã bị đẩy ra.

Trong phòng trống rỗng, một cái giường gỗ đen, một cái bồ đoàn bằng trúc rách nát, một bộ bàn ghế bằng đồng.

Trong góc còn có một cái thang gỗ dẫn lên tầng hai. Nhưng cái thang đã bị chặn bởi một lượng lớn đá vụn trên đó.

Lý Trình Di đi tới bên cạnh bàn, nhìn thấy có mấy quyển sách màu xám xịt, dựng đứng trên giá sách nhỏ bằng đồng trên bàn.

Hắn lấy xuống, cũng không lật xem, trực tiếp nhét vào trong túi lớn đã chuẩn bị sẵn.

Loại sách này, lượng tin tức mang theo đều rất lớn, cho nên gặp phải liền nhanh chóng mang đi toàn bộ, chắc chắn sẽ không sai.

Xác định trong phòng không có vật gì khác, hắn nhanh chóng rời khỏi, theo ngôi nhà đá này tăng tốc di chuyển.

Không bao lâu, tổng cộng hai mươi lăm tòa nhà chạy xong, Lý Trình Di rốt cục lại thấy được một mảnh thực vật màu xanh biếc kế bên mọc lan tràn.

Giữa căn nhà này và một tòa tầng lớn xa hơn là một vườn hoa nghỉ ngơi hoang phế.

Bên trong còn có thể nhìn thấy không ít ghế dài nghỉ ngơi, xích đu, rào chắn, đình nhỏ.

Cũng có không ít nụ hoa màu hồng nhạt, theo gió hơi lay động.

Khiến hắn có chút kinh ngạc chính là, hoa nơi này, chỉ có một loại, tất cả đều là cùng loại màu hồng nhạt giống như hoa sen.

Những bông hoa này, có hình như loa kèn, có sáu cánh hoa, nhụy hoa màu vàng dài nhỏ ở giữa kéo dài ra bên ngoài, đều sắp vươn tới rìa cánh hoa.

Mà lá cây loại hoa này, cũng rất dài nhỏ, rất giống là phiến lá các loại Lan Thủy Tiên.

“Cái này hình như là hoa sen?” Lý Trình Di vốn là chuyên ngành thực vật, tự nhiên nhớ qua rất nhiều chủng loại hoa cỏ, chỉ là bởi vì nơi này là Góc chết, cho nên không dám xác định đối với tên gọi chủng loại.

Sau khi xác định xung quanh không có gì nguy hiểm, hắn nhanh chóng tiến lên, đi tới trước một bụi hoa gần nhất, vươn tay ra.

Mang theo một tia chờ mong, một tia thấp thỏm.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa màu hồng nhạt.

Hoa khí mát lành theo đó mà lên

Ác chi hoa xuất hiện phản hồi.

Tóc tiên hồng (dị hóa). Thích môi trường ấm áp ẩm ướt, chịu hạn hán, chịu nhiệt độ cao, thân cỏ nhiều năm, bởi vì trước sau mưa gió hoa nở tương đối dồi dào, cho nên có tên là Phong Vũ Hoa. Làm thuốc có thể tản nhiệt giải độc, chữa rắn độc cắn, chữa sưng tấy.

'Hoa ngữ: Thuần tâm nhất niệm (có thể cưỡng ép tư duy thể sinh mệnh, làm sáng tỏ chỉ còn lại một ý niệm. Duy trì thời gian càng dài, tiêu hao thể lực càng nhiều)

Chương 551: Hoang tàn

Hoa ngữ này

Ở một số thời điểm có lẽ sẽ có tác dụng lớn, nhưng chỉnh thể không tính là tốt.

Lý Trình Di muốn chính là công pháp loại hoa ngữ, lúc này nhanh chóng rời đi.

Hắn nhìn xuống thời gian, từ khi ra khỏi nhà gỗ, đến bây giờ, đã dùng hết hai phút.

Phải nhanh lên.

Dù sao thời gian trở về cũng phải lưu lại.

Rời khỏi Phong Vũ Hoa, hắn tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh tìm được một đoạn thang đá uốn lượn lên trên.

Theo thang đá hướng lên trên ba trăm mét, rất nhanh đi tới một quảng trường rộng lớn hình tròn.

Một bên quảng trường có rào chắn, điêu long khắc phượng.

Một bên khác chính là tòa đại điện lớn nhất trên đỉnh núi này.

Đại điện này ngoại hình kỳ dị, tựa như hình lưỡi rìu.

Lưỡi rìu hướng xuống dưới, phía trên đỉnh, xây dựng tầng các nóc nhà màu đồng.

Hai bên có tảng lớn giá đá, tựa như hai cánh chim khổng lồ, từ hai đại điện hình lưỡi rìu kéo dài ra ngoài.

Nhìn từ xa, đại điện này tựa như một cây rìu lớn có cánh chim hình vuông.

Lý Trình Di chú ý tới, đại điện này cho dù nơi nào, đều treo từng dải vải xanh nhạt rất dài.

Vải vóc có cái mục nát chỉ còn non nửa, có cái còn đang theo gió lay động

Hắn để ý tự nhiên không phải những này vải điều này, mà là chỗ bóng tối phía dưới vải điều, từng đám hoa nhỏ từ khe đá quảng trường mọc ra.

Những bông hoa nhỏ này nhìn từ xa như những ngôi sao màu tím.

Nhìn gần hơn, cánh hoa của chúng nhăn nheo, rộng mà mập mạp, giữa các cánh hoa liền thành một mảnh, không có phân chia rõ ràng.

Nhị hoa ở giữa rất nhỏ rất ngắn, không nhìn kỹ còn không nhất định có thể nhìn thấy.

Đây là Lam Hoa Thảo? Lý Trình Di trong nháy mắt nhận ra chủng loại hoa.

Hắn quét mắt nhìn, toàn bộ đường kính trên trăm mét trên quảng trường, khắp nơi đều là từ khe đá bên trong mọc ra Lam hoa thảo.

Đưa tay ra, hắn nhanh chóng nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa màu tím của Lam Hoa Thảo.

Loại hoa này tên là Lam Hoa Thảo, kì thực màu sắc hiện ra màu lam phấn tím xen lẫn.

Rất nhanh, khí tức hoa thuận theo dòng chảy mà lên.

“Lam hoa thảo (dị hóa): thân thực vật nhiều năm sinh thảo, toàn bộ cây làm thuốc, có thể thông kinh hoạt huyết, trừ phong trừ thấp, tán hàn kiện tỳ. Môi trường trồng trọt - Thời kỳ nở hoa

Tin tức phía sau tất cả đều là dấu chấm lửng, phỏng chừng không phải hư hao thì là biến dị.

Đương nhiên những thứ này đều không quan trọng, quan trọng là hoa ngữ tiếp theo.

‘Hoa ngữ: Vô song kiếm (sau khi sử dụng có được một thanh trường kiếm sắc bén độc nhất vô nhị, độ dài của thanh kiếm được xác định bởi cường độ ý thức của người sử dụng và có thể kéo dài vô hạn.”

“.”

Không thể nói là vô dụng, nhưng chắc chắn không phải thứ mình cần.

Lý Trình Di trong lòng đè xuống thất vọng, liếc nhìn thời gian, đã qua bốn phút.

Hắn tăng nhanh tốc độ, đi một vòng quanh đại điện.

Kết hợp thêm với Ảnh Thiểm, tốc độ kiểm tra của hắn so với chạy đơn thuần nhanh hơn rất nhiều.

Tiếp theo trong mấy phút, hắn lại tìm được vài loại hoa nhỏ, những hoa này hoa ngữ đều bị dị hóa, bày ra phần lớn cùng kiếm, tu tâm, thanh tâm các loại tương quan.

Hiển nhiên sinh vật nơi này, có thể chính là liên quan đến người luyện kiếm.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Dần dần, thời gian Lý Trình Di tiến vào cái Góc chết đã vượt qua mười phút.

Trán hắn hơi thấy mồ hôi, vẫn không tìm được công pháp loại hoa ngữ.

Vòng vo mười phút, hắn lợi dụng Ảnh Thiểm, đã cơ bản sờ rõ ràng địa hình nơi này.

Đây là một đỉnh núi thật lớn, như đỉnh núi nhọn hoắt cô lập.

Từng mảnh kiến trúc đều được xây dựa vào núi, phù hợp ở trên núi.

Khiến cho hắn kỳ quái chính là, lần trước tới còn gặp phải quái vật như Vô Diện Thư Sinh, lần này tới, lại không đụng phải một quái vật sống nào

Toàn bộ đỉnh núi này, tổng cộng hơn mười tòa kiến trúc lớn nhỏ khác nhau, đều sừng sững bất động.

Hoặc đá hoặc gỗ.

Hoặc là đồ đồng.

Sau hơn mười lần Ảnh Thiểm liên tục, Lý Trình Di dừng lại dưới ngọn tháp nhọn lúc trước.

Nơi này là nơi duy nhất trên đỉnh núi mà hắn chưa từng tới.

Nếu như nơi này còn tìm không thấy, cũng chỉ có thể đi phía sau đỉnh núi.

Mặt sau là khu vực âm u, nhìn từ xa luôn cảm giác có loại mùi vị kinh hồn bạt vía.

Dường như bên trong ẩn chứa một loại nguy hiểm cực lớn nào đó.

Đứng trước ngọn tháp.

Ba mặt tháp, tất cả đều là vách núi vực sâu, chỉ có một mặt nối liền đỉnh núi.

Đây là ngọn tháp màu đồng được xây dựng trên một vách đá.

Trên dưới tổng cộng bảy tầng, đỉnh có gai nhọn màu đen như ăng ten.

Mỗi tầng của bảy tầng đều có bốn cửa sổ, phân bố bốn phía.

Gió thổi qua những cánh cửa và cửa sổ này, liên tục phát ra tiếng hú và tiếng hú. Tựa như quỷ khóc.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn bảng hiệu treo ở cửa tháp nhọn, trên đó viết ba chữ rồng bay phượng múa.

Ba chữ to màu đen rất phức tạp, hắn hoàn toàn không nhận ra.

Cúi đầu xuống, hắn nhanh chóng tìm kiếm những bông hoa xung quanh.

Mười mấy giây, ở góc bên phải tháp nhọn, hắn dễ dàng tìm được hoa mới chưa từng sờ qua.

Một ít hoa cỏ màu tím nhạt, thân hoa rất nhỏ, từng đám từng đám sinh trưởng cùng một chỗ.

Mỗi cụm hoa chỉ bằng kích thước của một quả trứng, và một cây có thể phát triển hai hoặc ba mươi bông hoa nhỏ.

Chúng giống như pháo hoa nổ tung, từng đám từng đám mọc cùng một chỗ, phía dưới kéo dài ra thân nhỏ.

Không còn nhiều thời gian.

Lý Trình Di nhanh chóng đưa tay, nhẹ nhàng chạm vào.

Hoa khí mát lành chảy vào ác chi hoa ấn ký, ngay sau đó phản hồi chảy ra.

Chương 552: Tìm kiếm

Hoa Tử Kiều: Họ loa kèn đỏ, cây lâu năm thân thảo, thích ánh sáng, thích nhiệt độ, thích nóng, không yêu cầu cao đối với thổ nhưỡng, chịu được cằn cõi, thời gian hoa nở thường vào mùa hạ”

Hoa ngữ” Thất ý Thánh Linh Công (Công pháp cơ bản tu hành Vô Diện Kiếm phái)

“ ！ ！ ！ ”

Lý Trình Di vốn cũng không có quá nhiều hy vọng, kết quả, không nghĩ tới hoa nhỏ ở trong góc tháp nhọn này, tự nhiên mang đến cho mình kinh hỉ thật lớn.

Hắn tìm loại công pháp hoa ngữ tu hành lâu như vậy, lại tìm được ngay tại chỗ này!

Loại này Hoa Tử Kiều số lượng không ít, liếc mắt một cái, ít nhất có hơn mười gốc, một gốc trên thì có mấy chục đóa hoa nhỏ, hoàn toàn có thể thỏa mãn hắn hấp thu hoa khí lần thứ nhất.

Chỉ cần lần đầu tiên hoàn thành Hoa Lân Y thành hình, kế tiếp có thể dùng hoa dị chủng cùng loại khác để tiến hóa!

Quả nhiên là thời tới không kịp cản!

Nghĩ đến điểm này, Lý Trình Di đè nén vui sướng trong lòng, nhanh chóng đưa tay bắt đầu hấp thụ hoa khí.

Có xác định Hoa Tử Kiều là hoa thần vị chủ hoa hay không? Câu hỏi của Ác Chi Hoa truyền đến.

Đúng!

Xì.

Lượng lớn hoa khí trong nháy mắt xác định, liền nhanh chóng men theo ngón tay Lý Trình Di, nhập vào trong ấn ký Ác Chi Hoa.

Hơn nữa ở trong ô vuông mới, hình thành hoa văn hình dạng thuộc về hoa tử kiều.

Ánh sáng tím nhàn nhạt ở mu bàn tay sáng lên.

Hai tay Lý Trình Di nhanh chóng di chuyển trên từng đóa hoa nhỏ.

Hoa khí liên miên không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn.

Độ hoàn thành của Hoa Lân Y, theo số lượng ban đầu, cấp tốc tăng lên tới ba mươi, bốn mươi, năm mươi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một phút.

Hai phút.

Bộp.

Rốt cục, khi còn lại mấy đóa hoa tử kiều cuối cùng, Lý Trình Di ngừng lại. Hoa khí tràn đầy…… Thành công!

Liếc nhìn thời gian, hắn không nói hai lời, xoay người bỏ chạy.

Xì!

Bóng chớp lóe qua, hắn đảo mắt liền nhảy lên tường đá một bên tháp nhọn, một lần nữa trở lại vách núi lớn nóc nhà.

Nơi này cũng đồng thời là vị trí nhà gỗ của Vô Diện Thư Sinh.

Đến lúc này, Lý Trình Di mới hậu tri hậu giác, toàn bộ trên đỉnh núi, lại chỉ có ở chỗ Vô Diện thư sinh ở mới là nhà gỗ.

Tất cả các tòa nhà còn lại đều được xây bằng đá.

Cái này có chút kỳ quái.

Nhưng thời gian chỉ còn một điểm cuối cùng hắn không dám chậm trễ, lúc này một bước dài, bóng lóe, xông vào nhà gỗ.

Xì!

Ngay khi hắn vừa từ trạng thái Ảnh Thiểm đi ra.

Vào phút cuối cùng trong thời khắc Countdown

Một thân ảnh áo bào trắng đội một lượng lớn đầu người, vừa vặn đứng ở trước mặt hắn.

Trên cổ người áo bào trắng tựa như đính một chùm nho lớn. Chỉ là những quả nho này tất cả đều là đủ loại đầu người.

Đầu người có già có trẻ, có nam có nữ.

Vô Diện Thư Sinh!?

Loại ngoại hình ghê tởm kinh hãi này, đã từng cho Lý Trình Di ấn tượng tương đối sâu sắc, cho nên lúc này gặp lại, liếc mắt một cái liền nhận ra.

Khác với lần trước hiện thân, Vô diện thư sinh lần này, đầu người trên cổ là đủ các loại đầu người khác nhau

Trong thời gian một giây, Lý Trình Di thoáng nhìn, phát hiện những đầu người này, phần lớn đều búi tóc cổ trang, có người con gái trẻ tuổi đầu thậm chí còn trang điểm nhẹ, khóe mắt có bóng mắt rất nhỏ, mi tâm cũng có hoa văn màu xanh lá cây.

“Chẳng lẽ, tên này giết hết toàn bộ người trên núi này?”

Lý Trình Di rùng mình.

Không loại trừ khả năng này.

Bởi vì Iseline từng cùng hắn đề cập qua chỗ khủng bố của Vô Diện Thư Sinh.

Tên này đánh không chết coi như xong. Dù sao sinh vật Biển Đen đều như vậy, có thể tái sinh. Mấu chốt là sau lần sát thương lần đầu, lần sau sẽ không hiệu quả đối với nó.

Thật buồn nôn.

Trong vòng một giây.

Lý Trình Di và Vô diện thư sinh mặt đối mặt, nhất thời không ai kịp phản ứng.

Thời gian trôi vèo qua

A!!!

Lý Trình Di đang muốn tiếp tục thi triển Ảnh Thiểm, tiến vào gầm giường trở về Góc chết bàn tay nắm chặt.

Bỗng nhiên một tiếng ồn kịch liệt, ầm ầm thổi quét cả nhà gỗ, bao phủ khắp người hắn.

Tiếng ồn kịch liệt phảng phất làm cho không gian xung quanh cũng hiện lên vặn vẹo nhàn nhạt.

Hắn mới phóng ra Ảnh Thiểm, kéo toàn thân hắn lóe lên, lại dừng tại chỗ.

Lại không thành công!?

Chuyện gì xảy ra!? “Lý Trình Di hai mắt mở to.

Thời gian chỉ còn một phút cuối cùng.

Mặc dù không biết Vô Diện Thư Sinh đã làm cái gì, làm cho Ảnh Thiểm của hắn mất đi hiệu lực, nhưng hiện tại quan trọng nhất là đi về trước!

Hắn lúc này trực tiếp đi bộ, một bước nhằm phía giường gỗ trong phòng.

Trong nhà gỗ có hai cái giường gỗ, một cái là chỗ hắn chui ra, một cái khác là giường lớn có màn.

Bàn tay nắm chặt chính là ở dưới giường không mang theo màn.

Lúc này giường gỗ ở sau lưng Vô Diện Thư Sinh, chỉ cần vòng qua hắn.

Lý Trình Di nghĩ vậy, nhưng tốc độ của hắn nhanh, Vô diện thư sinh còn nhanh hơn hắn!

A!!!

Nó đột nhiên kêu lên một tiếng.

Rõ ràng chỉ là một tiếng kêu, lại giống như là hàng trăm người cùng kêu lên.

Tầng tầng tiếng kêu phức tạp, trong nháy mắt liền khiến hết thảy xung quanh chấn động.

Cảm giác tê liệt kịch liệt từ trên người Lý Trình Di khuếch tán ra, tràn ngập toàn thân.

Lóe sáng!

Dưới tình thế cấp bách, trên vai Lý Trình Di chợt nổ ra một luồng ánh sáng vàng chói mắt.

Vô số chùm sáng màu vàng đánh trúng Vô Diện Thư Sinh ở cự ly gần.

Tác động mạnh mẽ và nhiệt độ cao thiêu đốt, khiến nó lùi lại hai bước.

Đúng vậy, cũng chỉ lui hai bước.

Nhiệt độ cao thậm chí cũng vô dụng, chỉ ở trên người bay ra một luồng khói trắng. Ngay cả quần áo cũng không rách.

Hiển nhiên, loại công kích này, Vô Diện Thư Sinh đã từng gặp qua. Có thể miễn dịch.

Chỉ có xung kích vật lý của Lóe sáng mới có chút hữu dụng.

Nhưng cũng có giới hạn.

Chương 553: Công pháp

Ảnh Thiểm bị hạn chế, Lý Trình Di thừa dịp đối phương bị đánh lui hai bước, nhanh chóng vòng qua bên trái, thoáng cái xông về phía gầm giường.

Bỗng nhiên một trận âm thanh tựa như tụng kinh, từ trong vô số cái đầu của Vô diện thư sinh đọc ra.

Tầng tầng âm thanh phức tạp lẫn lộn, không ngừng kích động trong phòng.

Rõ ràng là âm thanh, tốc độ không nên nhanh như vậy, nhưng thời điểm Lý Trình Di vừa mới đụng tới mép giường, liền cả người tê dại.

Toàn thân hắn một lần nữa bị đóng băng.

m thanh kia phảng phất có loại ma lực khó hiểu, làm cho hắn không tự chủ được đứng lên quay đầu, nhìn về phía Vô diện thư sinh.

Một ý nghĩ kỳ lạ xuất hiện trong đầu hắn.

“Thật ra nơi này phong cảnh tươi đẹp, yên tĩnh không tiếng động, không có ai làm phiền ta, không cần lúc nào cũng phải đối mặt với nguy hiểm, đối mặt Góc chết, ở lại đây, không phải cũng tốt sao?”

Ý nghĩ này cùng nhau, trong lòng Lý Trình Di liền trào ra ý nghĩ muốn ở lại nơi này.

Thời gian lúc này chỉ còn lại mười lăm giây.

Dưới giường gỗ đã bắt đầu phun ra sương đen, hiển nhiên sắp phát sinh biến hóa.

Lý Trình Di đứng lên, xoay người đi về phía Vô diện thư sinh.

Khóe mắt dư quang nhìn thấy biến hóa dưới gầm giường, hắn nhất thời cả người tuôn ra một cỗ phẫn nộ khó có thể nói rõ.

Sự phẫn nộ này đến một cách khó hiểu, nhưng dường như là từ ngực tỏa ra, trải rộng khắp cơ thể.

Tiết Mao Phi Liêm Hoa Lân Y phủ kín toàn thân, trong nháy mắt một cỗ hắc khí lấy hắn làm trung tâm, tản ra bốn phía.

Lúc này Vô Diện Thư Sinh đang vươn tay, nhẹ nhàng ôm đầu Lý Trình Di. Tựa hồ cũng muốn tháo xuống, đặt lên cổ mình.

Ngay khoảnh khắc hai tay hắn tới gần.

Trong phút chốc, Lý Trình Di ngẩng đầu há miệng.

Một đạo trùng kích vô hình tựa như thực chất, từ trong miệng hắn bộc phát lao ra.

Hống!!!

Tiếng rống như trâu, trong nháy mắt đè xuống vô số tiếng ồn của Vô Diện Thư Sinh.

Sắc mặt Lý Trình Di dữ tợn giơ tay ngưng tụ kim kiếm.

Một thanh kim kiếm nặng nề như cánh cửa, đập vào đầu Vô diện thư sinh.

Oành!!!

Cự lực khủng bố hơn trăm tấn, trong nháy mắt từ trên xuống dưới, nặng nề nện xuống.

Uỳnh!!

Vô diện thư sinh giơ tay ngăn cản kim kiếm, sức mạnh cực lớn kẹp chặt lấy thân kiếm.

Lực phá hoại do chấn động vật lý mang đến, đã miễn nhiễm với nó.

Nhưng khối lượng khổng lồ mang đến lực trùng kích lại không có biện pháp triệt tiêu.

Mặt đất dưới chân nó răng rắc một cái, nổ ra vô số vết nứt.

Ngay sau đó ầm ầm một tiếng trầm đục.

Toàn bộ nhà gỗ hoàn toàn sụp đổ.

Bên ngoài thiên quang màu xanh lá cây chiếu vào, chiếu rọi hết thảy thành màu xanh nhạt.

Trong tiếng ầm ầm.

Vô diện thư sinh cùng với thực địa dưới chân, cùng nhau trượt xuống, hung hăng nện vào nóc nhà màu đồng phía dưới.

Lý Trình Di bỏ kim kiếm ra, tản Hoa Lân Y, xoay người cúi đầu chui xuống giường.

Hai giây cuối cùng.

Hắn khó nhọc xông vào gầm giường cuồn cuộn sương đen, biến mất không thấy.

Xì.

Một tiếng vang nhỏ.

Sương đen dưới gầm giường biến mất, mà ngay tại một giây sau.

Vô diện thư sinh bay lên không, một lần nữa trở lại bên giường.

Nhìn căn nhà gỗ trống rỗng xung quanh, nó ngửa đầu phát ra tiếng rống phẫn nộ điên cuồng.

A!!!

Vô số người cùng nhau gầm rú quỷ dị âm thanh đảo mắt truyền khắp toàn bộ đỉnh núi. Đúng lúc này, xung quanh xa xa từng ngọn núi phát ra những ánh sáng lục quang sáng ngời.

Từng đợt từng đợt sương mù màu xanh biếc, từ ngọn núi xung quanh trôi nổi bay đỉnh núi trung tâm này.

Tất cả sương mù xanh vờn quanh đỉnh núi trung tâm, hình thành một cái lồng khổng lồ nửa trong suốt, hoàn toàn bao phủ phía dưới.

Tiếng rống điên cuồng của Vô diện thư sinh cũng nhanh chóng bị cái lồng thật lớn che lấp, không thể xuyên ra ngoài được nữa.

……..

Bùm.

Lý Trình Di từ dưới gầm giường đi ra, thở hồng hộc.

Thời điểm cuối cùng, hắn thiếu chút nữa liền không trở về được. Nếu thật sự bị lưu lại bên kia, ở cùng một chỗ với Vô diện thư sinh khủng bố kia, có quỷ mới biết hắn có thể kiên trì bao lâu.

Chờ đợi Iseline lần nữa đến Góc chết, nói không chừng hắn đã bị ăn tươi nuốt sống.

Còn có tên kia có thể miễn dịch với các đòn công kích, lại có thể không chết. Nói cách khác, sớm muộn gì nó cũng miễn dịch với toàn bộ chiêu thức của mình.

Nếu như ở cùng một chỗ với quái vật như vậy lâu dài.

Lý Trình Di cảm thấy mình còn chưa sống đủ

Sau khi đi đến phòng ngủ tại Góc chết bàn tay nắm chặt, Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn hoàn cảnh xung quanh Góc chết, hắn dứt khoát ngồi trên mặt đất, chờ đợi thoát khỏi Góc chết.

Ở không có Iseline điều khiển, hắn bình thường chỉ cần đợi nhiều nhất nửa giờ tại Góc chết bàn tay nắm chặt là có thể rời đi.

Đó là thời gian mà Iseline đã quyết định.

Cô là trung tâm của Góc chết này, biện pháp đưa người ra vào vẫn phải có.

Đến lúc này, Lý Trình Di mới rảnh rỗi cẩn thận kiểm tra hoa thần vị mới vừa đạt được.

Lúc trước hắn phát hiện là công pháp hoa ngữ, cũng không rõ là công pháp gì

Hiện tại rảnh rỗi, hắn mới có thời gian xem xét.

Một tay giữ ô vuông mới của Ác Chi Hoa. Lý Trình Di nhắm mắt hít sâu, mang theo một tia chờ mong, xem xét tin tức phản hồi.

Hoa Tử Kiều (dị hóa): họ Thạch tỏi.

Tin tức chủ hoa lược qua, trọng điểm là công pháp hoa ngữ.

“Hoa ngữ: Thất Ý Thánh Linh Công (đã sửa đổi thành phù hợp chủ thể thể chất) (Chú thích 1: Đây là công pháp cơ sở Vô Diện Kiếm Phái, có thể tăng lên cường độ ý thức, khiến thể ý thức phát sinh chất biến, mục tiêu cuối cùng là tu thành Thiên Chi Thánh Linh. Thuộc công pháp chuyên tu ý niệm, có thể tăng thêm một chút cường độ thân thể và tuổi thọ)

(Lưu ý 2: Công pháp có thể truyền đạt cho người khác, chủ thể có thể thu hồi ký ức liên quan bất cứ lúc nào, nhưng không đảm bảo sự phù hợp khi các cá nhân khác thực hành.)

(Chú thích 3: Đây là một môn công pháp xiềng xích, chỉ có thể từng tầng từng tầng tu thành sau mở khóa, không thể xem trước phần sau. Xin cẩn thận, sau khi xem văn tự công pháp có thể sẽ tạo thành tổn thương không thể nghịch chuyển.)

Chương 554: Thất Ý thánh Linh công

Tòa nhà liên hội Toại Dương.

Liễu Thông Bắc cầm di động lắc lư từ trong nhà vệ sinh đi ra.

Ăn quá nhiều chả có cách nào khác là cứ phải đi liên tục, nhưng đối với ông thì ở đời sướng nhất vẫn là phải ăn uống cho sướng miệng.

Cho nên gặp được đồ ăn ngon tự nhiên phải ăn nhiệt tình, ăn đến khi thật sự ăn không vô mới thôi.

“Alo, A Bắc, anh có đang nghe em nói chuyện không?” đầu dây bên kia truyền ra một giọng nữ có chút tức giận.

“A, có, anh đang nghe đây”Liễu Thông Bắc vội vàng trả lời.

“Anh rốt cuộc có nghĩ tới chúng ta sau này không? không rên một tiếng điều đến nơi xa như vậy.” giọng nữ khó chịu hỏi.

“Nơi này tuy rằng hẻo lánh một chút, nhưng cuộc sống vẫn rất thoải mái, nếu không em cũng tới đi?”

“Đừng nói nữa, cấp trên muốn anh điều phối thế lực người Góc chết mới nổi, hiện tại thế nào? Chuyện lúc trước bên Sultan nhưng điều tra ra có liên quan đến bên anh. Không nên lại tạo ra tổ chức phiền toái như Trọng Nguyện nữa”.

“Trọng Nguyện đó là kết quả ngoài ý muốn.” Liễu Thông Bắc nói, nụ cười trên mặt chậm rãi nhạt xuống.

“Anh còn hơn chục năm nữa là qua thời kỳ đỉnh phong, đến lúc đó anh có nghĩ tới sắp xếp như thế nào không?

“Anh biết, anh biết”Liễu Thông Bắc vội vàng trả lời.

Các chuyên gia vũ khí bay nhìn qua phong quang vô hạn, trên thực tế cũng có thời kỳ đỉnh phong.

Lão hóa, thoái hóa, đó là những hiện tượng không thể tránh khỏi đối với bất kỳ sinh vật sống nào.

Cho dù có kỹ thuật cải tạo con người, có kỹ thuật thay thế cơ quan, nhưng tuổi thọ của đại não vẫn sẽ không ngừng trôi qua.

Trừ phi đem đại não cũng triệt để thay đổi.

Nhưng đó vẫn là mình sao?

Thượng tầng Nghi quốc vì sao theo đuổi đạo gia dưỡng sinh dưỡng thần, cũng chính là nguyên nhân này.

Phần nhân bản và thay thế bộ não này, theo họ, đã không còn là đồng loại nữa. Mà chỉ là công cụ duy trì ổn định vận hành xã hội.

Bình thường một chuyên gia vũ khí bay từ quật khởi đến đỉnh phong, lại đến bắt đầu suy yếu, cùng lắm là khoảng 30 năm.

“Chúng ta từ hai mươi lăm tuổi tiến vào Cửu Nghi, coi như là cần cù chăm chỉ làm nhiều năm như vậy, hiện tại lớn tuổi, tiền tiết kiệm được cùng tài nguyên mạng lưới quan hệ, cũng đủ để sau này dưỡng lão. Qua một thời gian nữa em dự định từ chức.” đầu dây bên kia giọng nữ nói.

“Muốn có con không? “Liễu Thông Bắc sửng sốt, lập tức kịp phản ứng.

Có!

“Ai! Anh định chơi thêm vài năm, thôi bỏ qua, muốn thì muốn. Để anh sắp xếp bên này. “Liễu Thông Bắc thở dài.

“Đội ngũ người Góc chết của anh thế nào? Có gây ra náo động gì không?”

Không có, bên này rất yên ổn, so với lúc trước còn tốt hơn. Người Góc chết rất nhiều bởi vì có hi vọng, ngược lại không hận đời, gây sự khắp nơi như trước”.

Vậy là tốt rồi. Có lẽ em có thể chọn dưỡng thai bên anh, em muốn tự mình sinh.

“.”

Cúp máy.

Liễu Thông Bắc thở ra một hơi thật dài.

Vợ muốn tới, anh cũng không tiện nói cái gì, team Khu vườn Vận Mệnh trực thuộc anh quản lý, so với mấy team người Góc chết nổi tiếng ở khu vực khác, đúng là coi như an phận.

Chuyện Thiên Mệnh hôm nay cũng bị đè xuống, hết thảy trở về bình tĩnh.

Ai chẳng hy vọng có thể yên ổn

Làm trong khoảng thời gian này, anh cũng sắp quen với cuộc sống hàng ngày ở khu vực Toại Dương.

Cũng không muốn lăn qua lăn lại nữa.

Tút tút tút

Tiếng chuông di động lại vang lên.

Liễu Thông Bắc nhìn tên người gọi, sửng sốt, nhanh chóng bấm máy.

“Anh Bắc, Minh Viễn định mở chi nhánh ở tỉnh thành, anh xem, có nên nói chuyện với người của Khu vườn Vận Mệnh một chút, xem bọn họ rốt cuộc muốn làm gì không?”

“Chi nhánh công ty? Là một công ty Góc chết, mở chi nhánh gì? “Liễu Thông Bắc nhíu mày.

Anh mới đánh giá Minh Viễn an phận, đối phương lập tức cho anh mất mặt.

Thu hút nhiều người chết như vậy làm gì? Nếu như có chút kích động, vậy tạo thành nguy hại.

Tôi biết rồi, tôi lập tức liên lạc với tổng công ty Minh Viễn.

……..

Tổng bộ Minh Viễn.

Lý Trình Di một mình đứng bên sô pha trong phòng họp, quan sát toàn bộ cảnh đêm Toại Dương.

Ánh đèn xe cộ tựa như hư ảo, mông lung mà sáng ngời, xuyên thấu qua thủy tinh chiếu rọi trong mắt hắn.

Toại Dương so với lúc trước, thanh danh trong tỉnh lại tốt hơn rất nhiều.

Trị an càng ngày càng tốt, dân chúng bình thường có thể cảm giác được các loại chính sách tốt, địa phương thay đổi, cũng càng ngày càng hữu hiệu.

Những thứ này đều do công ty Minh Viễn mang đến.

Chính quyền địa phương bởi vì lượng lớn người chết không ngừng tụ tập, tùy ý tiêu phí, kích thích tiêu dùng.

Sau đó lại bởi vì lo lắng Góc chết mọi người có thể gây chuyện, gia tăng trị an quản hạt.

Trị an tăng cường, mang đến chỗ tốt là, các loại thế lực đen dù không trấn áp được thì chúng cũng phải nhẫn nại, thậm chí âm thầm rời đi tòa thành thị này.

Đó là phản ứng dây chuyền.

Lý Trình Di thích thành phố nhỏ này, thích quê của mình.

Và cũng hy vọng nó sẽ trở nên tốt hơn.

Mà Minh Viễn chuẩn bị đi tới tỉnh thành, mở chi nhánh công ty chuyện, cũng là hắn vừa mới định ra.

Sau khi từ Góc chết bàn tay nắm chặt đi ra, hắn nghiên cứu tầng thứ nhất Thất Ý Thánh Linh Công mới đạt được.

Nếu như không xem nội dung, công pháp này có thể nói là tương đối chính phái, tên cũng dễ nghe, mục tiêu cuối cùng là vì tu thành Thiên Chi Thánh Linh, vừa nhìn chính là ánh sáng chính đạo.

Nhưng cẩn thận nghiên cứu chi tiết nội dung, Lý Trình Di mới phát hiện, cái Vô Diện Kiếm Phái này, quả nhiên không phải mặt ngoài tên chính như vậy.

Thất Ý Thánh Linh Công tầng thứ nhất liền nhắc tới.

Môn công pháp này, chỉ dựa vào chính mình, là không có biện pháp tu hành. Nó hạch tâm, ở chỗ cần tìm kiếm một gã gọi là

Thánh Anh, dùng cái gọi là thiên tài này, đến thay thế mình tu hành.

Chương 555: 7 tầng Thánh Linh Công

Thánh Anh tu hành tới cảnh giới nào thì chủ thể của mình sẽ tự nhiên đạt tới cảnh giới tương tự.

Thất Ý Thánh Linh Công, trên bản chất, cần tìm kiếm bảy tên Thánh Anh, truyền thụ cho bọn họ bảy tầng công pháp khác nhau, tiến độ của bọn họ trực tiếp quyết định tiến độ bản thể.

Mà tà môn nhất chính là Thất Ý Thánh Linh Công tổng cộng bảy tầng, mỗi một tầng đều có thể lấy ra một mình tu luyện.

Muốn đạt tới đỉnh điểm cảnh giới, thành tựu cái gọi là Thiên Chi Thánh Linh, liền phải dung hợp toàn bộ cảnh giới tu hành bảy đại Thánh Anh.

Dựa theo công pháp giới thiệu, sau khi dung hợp, Thánh Anh vẫn có thể bảo trì công lực của mình, chủ thể hấp thu đồng bộ chính là cảm ngộ cảnh giới, cùng một nửa công lực, cho nên ảnh hưởng đối với Thánh Anh không lớn.

Chỉ là cụ thể ảnh hưởng cái gì không nói, nhưng này công pháp tuyệt đối không phải là miêu tả đơn giản như vậy.

Lý Trình Di liên tưởng đến bộ dáng Vô Diện Thư Sinh, liền biết Vô Diện Kiếm Phái này nhất định có vấn đề, cái gọi là Thánh Anh, không có khả năng đối với bọn họ vô hại.

Cho nên lựa chọn của Thánh Anh, tự nhiên không thể đặt ở trên người team. Mà bởi vì cần có thời gian dài tu hành, cho nên Thánh Anh cũng không thể là người Góc chết.

Tu hành cần tài nguyên, thời gian rảnh rỗi, từ điểm này mà xem, Thánh Anh phải là người không bình thường.

Vậy.

Các con cháu của giai cấp trung thượng lưu, mới là quần thể mà Lý Trình Di chân chính nhắm vào.

Mở chi nhánh đi tỉnh thành, một mặt là vì mở rộng đoàn thể người Góc chết, hấp dẫn càng nhiều người Góc chết gia nhập Minh Viễn.

Mặt khác, là dự định chân chính bắt đầu tiếp xúc với vòng tròn trung thượng tầng của Nghi quốc. Tăng cường sức ảnh hưởng của quyền phát biểu và địa vị.

Tút tút tút

Điện thoại reo.

Lý Trình Di nhận điện thoại, là chuyên viên Liễu Thông Bắc gọi tới.

Mọi người đều có thất tình lục dục, đều có nhu cầu thuộc về mình, Liễu chuyên viên cũng như thế.

Trong liên hội Toại Dương, Lý Trình Di mấy lần ủng hộ quyết sách của anh, kiềm chế người Góc chết bạo động, giữ gìn khu vực ổn định, còn phối hợp mấy lần hành động đặc biệt bắt giữ tội phạm bỏ trốn

Có thể nói năng lực tình báo và vũ lực hành động của Khu vườn Vận Mệnh, đã là số một ở khu vực Toại Dương.

Liễu Thông Bắc cũng bởi vậy mà quan hệ cá nhân với hắn càng ngày càng tốt.

Cửu Nghi tuy mạnh, hảo thủ được phân tới quá ít, thực lực của Sở an ninh quá yếu, quân đóng ở địa phương không thể điều động dễ dàng.

Vì thế vũ lực dân gian, như các thế lực trong liên hội, trở thành nền tảng chống đỡ của an ninh địa phương.

Công ty Minh Viễn mạnh nhất trong liên hội hiện giờ đã trở thành cột mốc của Toại Dương.

Liễu Thông Bắc đem chuyện vợ mình chuẩn bị tới đây chuẩn bị mang thai nói ra, sau khi được Lý Trình Di chúc mừng, anh lại chuyển đề tài.

“Lão đệ, sự tình mở chi nhánh tại tỉnh thành bên kia, vấn đề không lớn, hiện tại toàn bộ Tỉnh Phong Nam, không có mấy người có mọi người lo lắng, tôi có thể ủng hộ cậu. Bất quá.”

“Bắc ca có chuyện gì cứ nói thẳng”.

“Là tập đoàn Toàn Tín ở tỉnh Tây Chí, cậu đã từng nghe qua chưa?”

“Toàn Tín làm mảng viễn thông phải không?”

“Đúng”.

“Nghe nói qua một chút, làm sao vậy? “Lý Trình Di khó hiểu.

“Bọn họ gần đây tại tiến quân thị vào trường tỉnh Phong Nam chúng ta, có xung đột không nhỏ với tập đoàn Dunn ở bên này, Dunn bị làm cho sứt đầu mẻ trán, phỏng chừng sắp chống đỡ không nổi.”

“Chuyện này có liên quan gì đến tôi?” Lý Trình Di hỏi

“Từ lần trước sau khi người Trung Dịch bị đánh, Minh Viễn được công nhận là có thực lực mạnh nhất Phong Nam. Mà Toàn Tín được cho là mạnh nhất tỉnh Tây Chí, bọn họ đánh Dunn, cậu thật cho rằng là vì tranh giành mảng thông tin bên này?”

“Ý anh Bắc là, bọn họ hướng về phía chúng tôi? “Lý Trình Di hiểu rõ.

“Không sai. Liên hội tỉnh bên kia năm nay thiếu hai danh ngạch, tôi đã đề cử cậu một danh ngạch, nếu không có gì bất ngờ cậu nhất định có thể thông qua đề cử. Một cái khác là cho một gia tộc khác có hội trưởng bị ám sát, xem như bồi thường.”

Chủ tịch Triệu Toàn Tín là một người rất có dã tâm, lần này chỉ sợ là vì danh ngạch liên hội tỉnh.

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu ra.

“Cậu đừng không thèm để ý, Triệu Toàn Tín không phải là người tốt, lúc trước anh lập nghiệp, có con cháu quý tộc muốn nhúng tay vào nghiệp vụ của anh ta, chia một chén canh, đều bị anh làm cho mặt xám mày tro, còn không dám than một câu. Đương nhiên, nếu như cậu nguyện ý buông tha cho danh ngạch thành viên liên hội tỉnh, có thể tránh khỏi xung đột trực tiếp với anh ta.” Bắc Liễu Thông nói

“Tại sao phải bỏ cuộc? Anh yên tâm chờ tôi ổn định cục diện bên này, sẽ đến tỉnh một chuyến. “Lý Trình Di nói.

“Anh đã từ Thải Hồng Đường biết được chuyện Thiên Mệnh được cha cô đè xuống, vốn còn tưởng rằng sẽ gặp phải phiền toái, không nghĩ tới tất cả động tĩnh đều bị giải quyết.

Quyền thế tài phú đúng là thứ tốt, hắn cùng ông chủ thương lượng qua, dự định để Minh Viễn từng bước một không ngừng đi lên, dần dần lợi dụng rất nhiều tài nguyên cùng kỹ thuật của chính phủ, đến tìm tòi cùng điều tra Góc chết, nghiên cứu đồ vật Góc chết.

Từ đó nhận được nhiều trợ giúp hơn, tránh được nhiều nguy hiểm và tham lam hơn.

Dù sao, hiện tại cực hạn của hắn cũng chỉ tương đương với cao thủ cấp 7, cấp 7 ở Sultan là đỉnh cấp cường giả. Nhưng ở Nghi quốc, cao nhất thậm chí có cả cường nhân cấp 9.

Như chuyên gia vũ khí bay cao cấp của Cửu Nghi chính là cấp 9 được chính phủ thừa nhận.

Cho nên, trừ phi hắn có thể một người chống lại toàn bộ hệ thống, nếu không dung nhập vào hệ thống là lựa chọn tốt nhất.

Cúp điện thoại, Lý Trình Di xoay người cầm lấy áo khoác, đi ra khỏi phòng họp.

Không lâu sau, từ cửa công ty đi ra.

Chu Tinh Đồng đã lái xe chờ ở ngoài cửa.

Chương 556: Tìm người giúp mình tu luyện

Mở cửa, ngồi lên xe, Lý Trình Di dừng một chút, không nói đi đâu.

“Ông chủ? “Chu Tinh Đồng quay đầu nhìn hắn một cái.

Công pháp tìm được, hiện tại việc cấp bách, là tìm kiếm được Thánh Anh thiên phú tốt, xuất thân tốt, bắt đầu giúp mình tu luyện.

Lý Trình Di bề bộn nhiều việc, sau khi chọn được Thánh Anh, hắn còn phải tiếp tục tìm kiếm Cung điện Trầm Luân.

Góc chết uy hiếp từng bước tới gần, hơi chậm một chút, liền có thể xảy ra chuyện.

“Toại Dương vẫn còn quá nhỏ. “Hắn bỗng nhiên thở dài.

“Đúng vậy, dù sao cũng chỉ là một thành phố nhỏ. “Chu Tinh Đồng trả lời.

“Trở về đi.” Lý Trình Di không có ý định ở Toại Dương tìm người, nơi này quá nhỏ, cho dù tìm được một hai người thích hợp, cũng sẽ bởi vì xuất thân không đủ, thu hoạch tài nguyên cũng không đủ.

Loại người nào lại nguyện ý tu hành một phần công pháp lai lịch không rõ?

Đây là tiền đề để tuyển Thánh Anh.

Để tìm được Thánh Anh thì người đó cũng phải cùng đường mạt lộ, cần sức mạnh, còn phải có người xác nhận công pháp.

Lý Trình Di trong đầu không ngừng hiện lên từng ứng cử viên, từng biện pháp.

Bỗng nhiên một cái tên nhảy vào đầu hắn.

Lấy điện thoại di động ra, hắn mở danh bạ bấm một số điện thoại.

Cầm điện thoại di động lên nói mấy câu về sau, hắn liền cúp máy.

“Ông chủ, đi nơi nào?” Chu Tinh Đồng lại lần nữa hỏi.

“Đặt cho tôi vé máy bay đi Triều Ngữ.”

“Triều Ngữ?” Chu Tinh Đồng ngẩn ngơ. Đó là siêu thành phố lớn thứ hai tại Nghi quốc, cũng là thành phố tự tuần hoàn.

Không hiểu sao ông chủ lại tự nhiên muốn đi Triều Ngữ?

Nhưng cô lập tức kịp phản ứng rồi đi đặt vé.

“Được rồi. Chỉ là phía bên Triều Ngữ yêu cầu làm giấy chứng nhận .”

“Tôi là thành viên liên hội địa phương, không cần, trực tiếp đặt trước vé là được.” Lý Trình Di trả lời.

Thứ nhất là hắn dự định đi Triều Ngữ tìm Thánh Anh.

Về phần Toại Dương, thậm chí toàn bộ Tỉnh Phong Nam, đều quá nhỏ.

Có thể tìm ra tìm mục tiêu quá ít.

Vả lại, có Đại Hùng cùng ông chủ điều hành công ty, Long Môn Điếu cùng Thải Hồng Đường bây giờ thực lực cũng đến cấp 3, có thể đối phó với Tập đoàn Toàn Tín, nên vấn đề không lớn.

Dù sao, tại địa phương nhỏ thì thực lực cấp 3 đều đủ để hoành hành.

Dù gì còn có Liễu Thông Bắc giúp đỡ. Việc cấp bách, là cấp tốc tìm được Thánh Anh, bắt đầu công pháp tu hành.

…….

Thành phố Long An.

Khu ký túc xá giáo sư Đại học Khoa học kỹ thuật Long An

Thang Vũ Vi bỏ bản nguyên lý vũ khí bay xuống, thở dài.

Không cách nào tiêm cường hóa, thân thể không cách nào cường hóa, không có cách nào trở thành một chuyên gia Vũ khí bay thực sự.

Cô bẩm sinh vốn đã bị dị ứng với dược vật nên con đường trở thành chuyên gia vũ khí bay vốn cực kỳ chờ mong gần như bị đoạn tuyệt.

Coi như cô thiên phú hơn người, nhưng cường độ thân thể không đủ, ý thức lực cường độ không đủ, hết thảy đều là hư ảo.

Cầm lấy cái chén uống một hớp, Thang Vũ Vi nhìn thấy cạnh ngoài cái chén dán một tờ giấy nhỏ.

Uống nhiều nước, trên bàn có một bát súp nấm tuyết táo đỏ

Là cha cô.

Thang Vũ Vi trong lòng hơi có chút xúc động.

Do cô muốn liều mạng trở thành Chuyên gia vũ khí bay nên cha cô muốn chữa trị cho cô bệnh dị ứng với dược vật đã bỏ ra rất nhiều tiền tài và tinh lực.

Có thể cho tới bây giờ. .

Coi như là một Chuyên gia vũ khí bay bình thường, cô còn chưa làm được.

Không có khả năng cường hóa, chính là tương lai chỉ có thể làm hậu cần cùng công tác nghiên cứu lý luận.

Công tác của cô, cha cô đều đã sắp xếp xong xuôi.

Ở lại trường làm công tác văn thư… Một tháng 15.000, không cao không thấp, đủ sống

Nghĩ đến trong đám bạn học có những người nhìn cô bằng ánh mắt thương hại, Thang Vũ Vi trong lòng phảng phất như bị kim châm, kiềm chế khó chịu.

Nhưng cô không có cách, thì sau khi tốt nghiệp, cô và những học khác, sẽ đi trên hai con đường hoàn toàn khác biệt

Không thể trở thành Chuyên gia vũ khí bay, cha cô đã bắt đầu chuẩn bị bố trí cho cô gặp mặt bạn trai.

Có lẽ, ông đã đem hi vọng ký thác trên người cô

Có thể… Cô không muốn mình như thế này

Không muốn…

Reng reng

Chuông điện thoại vang lên.

Thang Vũ Vi đang nắm chặt tay, đột nhiên thả lỏng, nhấc điện thoại lên.

Lý Trình Di.

Cô ấn nút trả lời.

“Alo, sư đệ, đã trễ thế như vậy có việc gì thế?”

“Sư tỷ, lần trước tôi đưa thuốc, chị thử chưa? Có hiệu quả hay không?” âm thanh Lý Trình Di trong loa truyền ra.

“Còn chưa thử… . Gần nhất có chút bận bịu, liền không có nhớ tới. .” Thang Vũ Vi có chút ngượng ngùng.

“Không có việc gì, tranh thủ thời gian dùng đi, uống thẳng là được, hiệu quả thật rất tốt, chị tranh thủ thời gian thử một chút, chỗ tôi còn nguyên một bộ dưỡng sinh công, rất tốt đối với thân thể chị” Lý Trình Di nói.

“. . Tốt, để tôi thử.” Thang Vũ Vi đồng ý.

Cúp điện thoại, cô kéo ra ngăn kéo, lấy ra cái lọ thủy tinh nhỏ trước đó Lý Trình Di đưa cho cô.

Bên trong lọ thủy tinh màu nâu đậm có một hạt châu màu đỏ tím, nhẹ nhàng ở bên trong lăn qua lăn lại.

Bụp!

Mở nắp lọ, Thang Vũ Vi đổ Hoa Ngữ Châu lăn qua lăn lại trên lòng bàn tay. Thứ này giống như là viên thủy tinh, cô hoài nghi có ăn được hay không

Bất quá nghe Lý Trình Di nói, chắc sẽ không trên lừa cô.

Vậy liền… Thử một chút xem sao!

Bất kể như thế nào, hiện tại cô đã không có biện pháp khác.

Nghĩ tới đây, Thang Vũ Vi vừa ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại, đưa Hoa Ngữ Châu vào trong miệng.

Cô tin tưởng sư đệ sẽ không lừa cô, nhưng không rõ có hữu dụng không?

Xoẹt.

Hoa Ngữ Châu vừa vào miệng, trong nháy mắt, viên thuốc bỗng nhiên biến mất, không thấy đâu nữa.

“! ? ?” *

……..

Chương 557: Đi vào Triều Ngữ

Thành phố Triều Ngữ

Thiên hà màu bạc khổng lồ, chậm rãi lưu động trên bầu trời tràn ngập tia nắng ban mai.

Toàn bộ thành thị hiện lên to lớn hình tròn, chiếm diện tích tương đương với 15 thành phố Toại Dương.

Phi hành khí lớn nhỏ, phi thuyền, máy bay không người lái, thậm chí thương thuyền vũ trang, đều ra vào ở trong thiên hà, như nước chảy không dứt.

……..

Phía dưới.

Quán bar Catherine tại Triều Ngữ

Nhiều loại xe sang trọng, phi hành khí xa hoa, dừng sát ở bên ngoài quán bar

Quán bar hai tầng giống như một đĩa bay khổng lồ này là nơi ăn chơi trứ danh tại khu phía Đông.

Quán bar này vốn không phải là một kiến trúc được xây dựng, mà là một đĩa bay được cải tạo.

Từng đám thanh niên, ăn mặc đủ mọi kiểu dáng, sau khi bước xuống phi hành khí sáng trọng, cười cười nói nói tiến vào đại sảnh.

Phía bên phải Đại sảnh cửa quán bar, một chiếc xe taxi dừng lại, cửa xe mở ra, một người đàn ông cao lớn, cả người khoác áo khoác màu đen, mang theo màu đen, đội mũ tròn, mang theo kính mắt AR nhìn qua rất đúng quy củ nhưng lại có vẻ không hợp với không khí nơi này.

“Đây chính là Triều Ngữ …” Hắn ngẩng đầu lên, nhìn xem những tòa kiến trúc cao chọc trời.

Tất cả cao ốc kiến trúc mặt ngoài đều là màu bạc, màu lam, hoặc là màu đen, ngoài ra không có màu khác. Bên ngoài kiến trúc còn lấp lóe con mắt điện tử màu lam.

Người đàn ông cúi đầu xuống, dò xét người đi đường qua lại xung quanh.

Nơi này người qua đường đều khác biệt với bên ngoài.

Quần áo bọn họ mặc đôi khi sẽ tự động phát ra từng đoạn anime hoặc là hình ảnh.

Có người mặc áo thun phía sau là một mảnh rừng rậm màu xanh lá, chim tước xoay quanh bay múa. Tựa như màn hình di động cỡ lớn.

Còn có người mở một chai đồ uống to bằng chai Cocacola, bên ngoài là hình ảnh người phụ nữ khêu gợi, bỗng nhiên kêu lanh lảnh: Quý khách trúng thưởng, được thêm một chai!"

"Thật sự là, khác biệt với bên ngoài…" Người đàn ông thu tầm mắt lại, thở dài.

Hắn chính là Lý Trình Di mới vừa từ Toại Dương đến Triều Ngữ.

Thành phố tự tuần hoàn phong tỏa cực kỳ nghiêm ngặt với bên ngoài, bởi vì tình huống Pháo Đài Trầm Mặc, tin tức các thành thị không cho phép lưu thông.

Cho nên rất nhiều người đối với thành phố tự tuần hoàn không có quá nhiều ấn tượng.

Mà hiện tại…

Lý Trình Di tận mắt thấy, tòa này hoàn toàn khác biệt với bên ngoài, trình độ khoa học kỹ thuật giống như khoa học viễn tưởng, dẫn trước các thành phố bên ngoài ít nhất mấy chục năm.

"Chuyến đi này không tệ…" Hắn thở hắt ra, nhìn về phía quán bar được mệnh danh là xa hoa nhất khu phía Đông này.

Sau khi xuống máy bay, lên xe taxi, Lý Trình Di bảo người lái taxi đưa hắn đến nơi ăn chơi nhất gần đây.

Thế là hắn liền đến nơi này.

Quán bar Catherine…

Về phần tại sao đến đây, tự nhiên là chốn này, lại càng dễ tìm được những kẻ trung thượng giai tầng thất bại, là nơi thích hợp để tuyển chọn Thánh Anh.

Trước khi tiến vào, Lý Trình Di cúi đầu nhìn trang phục của mình.

Ngoặt một cái, hắn trực tiếp đến tiệm bán quần áo.

Trên mặt đường hai bên, khắp nơi đều có tiệm bán quần áo, tiệm ăn uống, trang sức cửa hàng.

Không bao lâu, một người đàn ông tóc dài vóc người cường tráng, mặc đơn giản quần jean áo thun đen từ trong tiệm bán quần áo đi tới.

Trên áo thun đen của người đàn ông có vẽ một cái đầu lâu màu trắng.

Đầu lâu trong miệng ngậm một điếu thuốc, tàn thuốc lúc sáng lúc tối, nhả ra từng sợi khói trắng.

Chỉ với bộ trang phục đơn giản này mà tốn mất của Lý Trình Di 3.000 đồng.

Những hình vẽ trên trang phục cũng chỉ có thể tại Triều Ngữ mới có thể chuyển động.

Bất quá đây cũng là chuẩn bị trước khi vào quán bar.

Lý Trình Di một lần nữa đeo lên AR, dậm chân đi vào quán bar Catherine.

Khi đi qua cửa vốn là vòm tròn hình tiến vào thông đạo, bỗng nhiên lóe lên, cấp tốc biến sắc.

Lý Trình Di giương mắt đi đến nhìn.

Đại sảnh là một hình bầu dục khổng lồ với vô số màu sắc rực rỡ như mộng ảo trôi nổi trên không trung.

Vách tường trần nhà thỉnh thoảng biến đổi cảnh tượng, từ không trung biến thành hang động, lại biến thành biển cả, vũ trụ …..

Phía dưới một cái trên sân khấu hình vuông, có dàn nhạc và ca sĩ đang biểu diễn

Sân khấu xung quanh là từng bong bóng cỡ lớn

Lý Trình Di đi đến đại sảnh, đánh giá cảnh vật xung quanh, ánh mắt liếc nhìn ra vào đám khách, tìm kiếm đối tượng thích hợp nhất để làm Thánh Anh.

Pháo Đài Trầm Mặc Thành phố tự tuần hoàn có cường độ vượt xa so với thành thị bên ngoài.

Thải Hồng Đường cũng không có cách nào đột nhập thu thập tin tức, nên hắn chỉ có thể tự dựa vào bản thân.

Mục tiêu thích hợp nhất làm Thánh Anh càng là thượng tầng, càng phù hợp. .

Ví dụ như …..Chu Duệ …..

……..

Lúc này trong một phòng riêng trong quán bar Katherine.

Mấy nam nữ trẻ tuổi đang tụ cùng một chỗ nói chuyện phiếm, ánh sáng màu lam giống như bụi nổi vây quanh bọn họ trôi nổi bay múa.

Mấy người thỉnh thoảng dùng ngón tay tùy ý điểm những điểm sáng này.

Đây tựa hồ là một loại trò chơi, dùng để so sánh tốc độ phản ứng của ai nhanh hơn.

Điểm sáng màu lam ở trước khi bị điểm trúng, sẽ đột nhiên biến hướng gia tốc, né tránh.

Mấy người ai gọi trúng trước, có thể để cho một người trong số những người còn lại, lập tức uống một ly rượu nhỏ.

Mấy người này đang chơi trò chơi, một góc còn ngồi một cô gái tóc ngắn mặc áo hoa văn lông dài.

Quần áo trên người cô gái màu sắc một đen một trắng, vạt áo len có thể kéo tới đầu gối, hai cái chân ngắn đạp về phía trước, cả người cứng đờ nằm trên sô pha, có chút không thú vị nhìn trò chơi của bạn bè cách đó không xa.

“Đại Tráng, sao hôm nay mình lại cảm thấy tâm trạng cậu không tốt?”

Một nữ sinh chơi game lặng lẽ tới gần, nhỏ giọng hỏi.

Chương 558: Tìm kiếm mục tiêu

“Không có việc gì, chỉ là có chút không có ý nghĩa. “Cô gái tóc ngắn lười biếng nói.

“Cái gì không có ý nghĩa?”

Ở đây, trong nhà, trường học, chỗ nào cũng không có ý nghĩa. “Đại Tráng khoát tay, tựa hồ muốn vứt bỏ tâm tình khó chịu trong đầu.

Mặc dù cô biết như vậy không làm nên chuyện gì, nhưng ít nhất chính mình cũng có chút phản kháng. Áp lực trong lòng ít nhiều cũng có thể giải quyết một chút.

“Vậy thì ra ngoài hát đi. một bartender rất đẹp trai mới tới, không chừng là loại người cậu thích sao?” người bạn thấp giọng cười nói.

“Có ý nghĩa sao? “Sắc mặt Đại Tráng không thay đổi.

“Không có ý nghĩa, nhưng nhất thời thoải mái không phải tốt rồi sao? “Người bạn rất là tiêu sái.

“Tớ không có hứng thú với những thứ này. “Đại Tráng cự tuyệt.

Tâm tình cô hậm hực không có nghĩa là nguyện ý phóng túng chính mình, tuy rằng mình lớn lên bình thường, dáng người cũng bình thường, không có tư sắc gì, nhưng cô lười phẫu thuật thẩm mỹ tạo hình.

Cứ thế đi.

Dù sao cô ở nhà cũng là bị mọi người bỏ qua sự tồn tại, các anh chị ganh đua thành tích chói mắt hiển hách của mình.

Loại con cháu gia tộc không có tài năng, không được người nhà yêu thích, không có tài nguyên đổ vào như cô, cố gắng cũng không thay đổi được gì.

Không bằng sống bất cần.

“Không đi thật hả? Cậu không đi thì tớ đi? “Người bạn cười nói.

“Đi đi, đi đi, tớ trả tiền. “Đại Tráng nâng chén cạch một cái rồi ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Tiền, hạn mức mỗi tháng của cô căn bản dùng không hết, có thể tùy tiện tiêu. So với người trẻ tuổi của tiểu gia tộc bình thường, cô tiêu sài thoải mái, vui vẻ thỏa mãn.

Nhưng không hợp lý.

Cô tình nguyện không cần nhiều tiền như vậy, chỉ muốn tự do.

Hoàn toàn tự do.

Trong mắt Đại Tráng uống rượu bất tri bất giác có tia mông lung.

Cô xuyên qua vách xà phòng, nhìn dòng người đi qua đi lại bên ngoài, dường như bắt đầu ngẩn người.

Bỗng nhiên ánh mắt cô thần ra.

Cái kia là

Cô có chút không chắc chắn, nheo mắt lại, nhãn cầu tự động hiện lên ba điểm sáng màu đỏ tập trung, camera chính xác cao cấy vào nhãn cầu của cô bắt đầu điều chỉnh độ rõ nét.

Cô nhìn thấy trước quầy bar cạnh cửa quán bar.

Một cô gái mũ xám mặc áo khoác màu xám, tóc nhuộm thành màu đỏ tươi, đang đeo khẩu trang, hưng phấn nhìn tình huống xung quanh.

Chắc là một đứa trẻ chưa từng vào quán bar.

Nhưng cô cảm thấy có gì đó rất quen

Đặc biệt là đôi mắt đó.

“Chờ một chút, không phải. “Đại Tráng bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, con ngươi co rút lại.

Ánh mắt cô gái mũ xám rất đẹp, cong cong, như là bất cứ lúc nào cũng có thể cười, mang theo chút tò mò cùng ngây thơ.

“Chẳng lẽ là Triệu Tiêm Nhu? Đại Tráng càng nhìn càng cảm giác giống.

Cô dặn dò bạn bè vài câu, đứng dậy đi ra khỏi phòng, đi về phía cô gái kia.

Bộp.

Trên mặt bàn quầy bar, một ly sữa mật ong cẩu kỷ mới pha xong, được đặt trước mặt Lý Trình Di.

“Cám ơn. “Hắn im lặng trả lời.

Ở nơi này, thân thể cường tráng của hắn, cũng không quá nổi bật với đám thanh niêm mặc áo giáp bên trong rồi khoác áo ra bên ngoài.

Quần áo vừa che, không ai biết hắn là cơ bắp thật hay là áo giáp.

Đã nửa tiếng kể từ khi bước vào quán bar này. Hắn cẩn thận quan sát không ít người, nhưng trạng thái tinh thần đều không phù hợp yêu cầu lựa chọn Thánh Anh của hắn.

Cho nên hắn dứt khoát ngồi ở cửa chờ đợi.

Cứ như vậy mỗi một người ra vào hắn đều có thể cảm giác được ở khoảng cách gần.

Bưng sữa mật ong lên uống một ngụm, Lý Trình Di thở ra một hơi, quan sát những người còn lại xung quanh.

Trên ghế cao quầy bar bên trái hắn, có một người đàn ông trẻ tuổi tóc vàng xoay tới xoay lui, khuyên tai mũi, cằm, các loại vòng cái gì cần có đều có, hai con mắt cũng đổi thành một đỏ một xanh, môi tô thành màu đỏ sậm, trong miệng còn có hai cái răng nanh lộ ra.

Không nhìn ra là giả dạng gì, có lẽ là ma cà rồng?

Lý Trình Di quét mắt nhìn người đàn ông tóc vàng cầm điện thoại di động, tầm mắt lại chuyển sang bên kia.

Bên phải hắn là một cô gái trẻ mặc áo khoác màu xám, đội mũ tròn màu xám.

Còn đeo mặt nạ, ánh mắt rất đẹp.

Bên cạnh cô đang có một đàn ông tuấn tú, đang chủ động tán tỉnh, hiển nhiên là đang trêu chọc em gái.

Hai người trò chuyện có vẻ rất vui vẻ. Cô gái bị trêu chọc không ngừng phát ra tiếng cười nhỏ nhẹ

Chỉ là trong quá trình nói chuyện phiếm, cánh tay tuấn tú đàn ông kia rất tự nhiên phất qua một ly rượu trước mặt người con gái.

Trong phút chốc, làn da phía dưới cánh tay hắn tự động nứt ra một khe hở.

Một thiết bị trong khe hở nhỏ một giọt chất lỏng trong suốt, rơi vào rượu, trong nháy mắt hòa tan vô hình.

Toàn bộ quá trình chỉ mất chưa đầy nửa giây.

Ánh sáng hỗn loạn, xung quanh không ai chú ý tới điểm này.

Ngoại trừ Lý Trình Di.

Hắn nhìn cô gái bưng rượu lên định rót vào miệng mình.

Bộp.

Xuất phát từ một người tốt có ý lương tri, hắn đưa tay vỗ qua.

Cô gái bị đụng lệch cánh tay, rượu trong tay rơi ra, rải một bàn.

“Ngại quá, không cẩn thận đụng phải cô. Tôi mời cô một ly nữa. “Lý Trình Di công khai rút khăn giấy đưa tới.

“.”

Cô gái chớp mắt, nhìn hắn.

“Anh chính là, người tốt trong truyền thuyết?” giọng nói của cô rất êm tai, rất nhỏ, tựa như nhạc cụ nào đó đang khẽ ngâm.

“Coi như là hỏi bình thường, cũng làm cho người ta có một loại cảm giác đáng yêu đang làm nũng.

“Tại sao lại nói như vậy? “Lý Trình Di hỏi.

Cô gái không có thời gian trả lời.

Đàn ông tuấn tú bên cạnh cô sắc mặt phát lạnh, tức giận hắn phá hư chuyện tốt của mình, lúc này đi xuống, đi về phía Lý Trình Di, đưa tay bắt lấy hắn.

“Ý anh là sao, cố ý?”

Đàn ông một tay bắt lấy bả vai Lý Trình Di, dùng sức xoay một cái, ý đồ kéo hắn từ trên ghế xuống.

Nhưng không kéo nổi.

Chương 559: Cải biến vận mệnh

Anh ta hơi biến sắc, liền muốn gọi người hỗ trợ.

Nhưng bả vai đau nhức, cả người bị một bàn tay to rộng tóm lấy.

Cả người anh ta bị gắt gao dựa vào bên người Lý Trình Di, không thể động đậy.

“Cậu!?”

Tôi đã ghi lại quá trình anh vừa bỏ thuốc. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

“!!? “Đàn ông tuấn tú sắc mặt khẽ biến. Cậu muốn thế nào?”

“Trong nhà anh có tiền không?”

“? Có. Không nhiều lắm.”

“10 triệu có không?”

Không có.

Vậy khẳng định anh sống rất thoải mái? “Lý Trình Di hỏi lại.

“Tôi cũng chỉ bình thường.” đàn ông tuấn tú trực giác cảm giác có điểm không thích hợp, tính cảnh giác tăng lên trên diện rộng.

“Tôi nói cho anh biết, tôi nơi này có một thứ có thể cải biến vận mệnh của anh, cải biến nhân sinh của anh, có thể khiến anh từ sau đi lên được đỉnh cao của nhân sinh”

“Chờ một chút, tôi cho cậu tiền! Cám ơn, tôi không cần, đừng liên lạc với tôi, tạm biệt!”

Đàn ông tuấn tú sắc mặt đại biến, lập tức từ trong túi quần lấy ra một nắm tiền, rụt xuống, giống như cá chạch xoay người bỏ chạy.

Chỉ để lại một chiếc áo khoác trong tay Lý Trình Di.

Vẻ mặt Lý Trình Di mờ mịt. Không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nhưng Ác Chi Hoa phản hồi : sợ hãi+1, thật sự thể hiện ra đàn ông tuấn tú kia là thật sự sợ hãi, chạy mất.

Cô gái mũ xám vừa rồi còn bị bỏ thuốc, lúc này cũng cười đến ngất ngư

Không chỉ như thế, những người gần gũi xung quanh Lý Trình Di cũng không tự chủ rời xa hắn một khoảng.

Tựa hồ sợ hắn làm ra cái gì.

“Có ý gì? “Lý Trình Di có chút mờ mịt.

“Đại ca, bọn họ cho rằng anh làm truyền giáo. “Cô gái mũ xám kia cười một hồi tay che ngực thở dốc giải thích.

“Em biết? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Đúng vậy, người nọ muốn bỏ thuốc cho em, em thấy rồi. “Cô gái gật đầu.

“Vậy tại sao em không sợ? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

“Bởi vì không cần thiết. Dù sao em cũng chỉ muốn trêu chọc anh ta thôi. “Cô gái cười nói.

“Được rồi, là anh xen vào việc của người khác”.

“Không đâu. Người tốt như anh giờ hiếm lắm. Xã hội này cần năng lượng tích cực như anh “Cô gái mũ xám nghiêm túc nói.

“Con người em hơi kỳ lạ “Lý Trình Di nở nụ cười.

“Đại ca anh là lần đầu tiên tới nơi này sao?

“Ừ, trước kia chưa từng tới Triều Ngữ, đây là lần đầu tiên anh tới thành phố này. “Lý Trình Di thẳng thắn nói.

“Khó trách cậu không biết. Nơi này bình thường có rất nhiều người truyền giáo của Hải Sa giáo, bọn họ rất nhiều đều lấy lý do truyền giáo, đi khắp nơi tìm đàn ông đẹp trai, mang đi tẩy não rồi xâm phạm thân thể. Nghe nói không ít người khi được cứu ra, mọi người đều bị tẩy não tẩy đến choáng váng.” Cô gái hạ giọng giải thích.

“Hải Sa Giáo? “Lý Trình Di không nói gì. “Tại sao chỉ lừa đàn ông?”

“Không biết nhưng có thể có liên quan đến giáo lý của họ, nói cái gì mà lưỡng tính chỉ vì sinh sôi nảy nở, đồng tính mới là tình yêu đích thực…” Cô gái mũ xám lắc đầu.

Cô cảm thấy rất thú vị, mới đi ra ngày thứ tư, đã gặp một chuyện thú vị.

Cô bị bỏ thuốc cũng không phải lần đầu tiên, chính xác mà nói, ở trong quán bar bị bỏ thuốc, đây là lần thứ sáu.

Nhưng nhiều lần như vậy bên trong, duy chỉ có lần này, bị người ra mặt ngăn cản, còn lại, xung quanh nhìn thấy mọi người đều một bộ xem náo nhiệt tư thái.

Người tốt duy nhất, cũng chỉ có anh tóc đen xõa vai đeo kính bên cạnh này.

Cô gạt người trong nhà ra ngoài chơi, không phải là vì tìm chút kích thích, mà tìm chút sắc màu cuộc sống.

Bây giờ, có vẻ như nó đã được tìm thấy.

“Anh tốt bụng, anh tên gì? “Cô gái hỏi,” Em tên Triệu Tiểu Lệ.

“Lý Chấn Xuân. “Lý Trình Di tùy tiện đặt tên.

“Lý đại ca đến Triều Ngữ là đi công tác?

“Chỉ là chưa từng thấy qua thành phố lớn, từ thành phố tuần hoàn, tới đây mở rộng kiến thức, không có mục đích cụ thể gì”.

Hai người dăm ba câu chậm rãi bắt đầu ngập ngừng trò chuyện.

Hai người đều dùng tên giả, cũng không có ý trao đổi phương thức liên lạc. Chỉ là lười nhác giết thời gian như vậy.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lý Trình Di tạm biệt Triệu Tiểu Lệ, từ trong quán bar đi ra, hôm nay lại là một ngày không thu hoạch được gì.

Tuy rằng đã khóa được vài mục tiêu, nhưng đều cần điều tra sâu hơn.

Vừa ra khỏi quán bar, không xa lắm.

Bỗng nhiên một bên hẻm nhỏ, truyền ra tiếng kêu rên thống khổ rất nhỏ.

Hắn mơ hồ cảm giác có chút ấn tượng, âm thanh này tựa hồ từ nơi nào nghe qua.

Xoay người đi vào hẻm.

Không đi được trăm mét, rẽ vào một khúc cua, hắn liền nhìn thấy mặt đất tại hẻm nhỏ âm u, đang có một người đang nằm ở đó.

Đầu tóc vàng, lúc này đã trở nên bẩn thỉu, giống như là khăn lau màu vàng.

Mấu chốt là khuôn mặt kia, vừa vặn chính là người đàn ông tuấn tú mà Lý Trình Di vừa mới gặp qua, người bỏ thuốc cho Triệu Tiểu Lệ kia.

Là anh?

Lý Trình Di quét mắt xung quanh, trên vách tường tất cả đều là máu phun ra, vết thương trên người đối phương còn được trị liệu chu đáo băng bó lại.

Nhưng câu hỏi của hắn nhất định không được đáp lại.

Đàn ông tuấn tú kia ngẩng đầu, tựa hồ cảm giác được trước mặt có người tới, lộ ra khuôn mặt của anh ta.

Hai mắt anh ta đều bị móc ra, lỗ tai cũng đều chảy ra máu loãng.

Rõ ràng là không nhìn thấy và không nghe thấy.

"… "Lý Trình Di không nói gì, xoay người đi ra ngoài.

Ban ngày gặp qua Triều Ngữ phồn hoa náo nhiệt, ban đêm liền tràn đầy máu tanh tàn nhẫn.

Chỉ là mới đi tới đầu hẻm, hai người đàn ông cao lớn cầm trong tay khảm đao màu đen, ngăn chặn lối ra.

Hai người nhìn hắn, tựa hồ đang phán đoán cái gì.

Vài giây sau, hai người lần lượt nhường ra một con đường, không tiếng động khoát tay.

Lý Trình Di lập tức hiểu ra, bước nhanh ra khỏi ngõ nhỏ, trà trộn vào dòng người bên đường ban đêm.

Chương 560: Thế giới tốt đẹp

Sáng sớm hôm sau.

Hắn quay lại quán bar Catherine.

Cùng một vị trí, cùng một người, cùng một loại sữa mật ong.

Triệu Tiểu Lệ cũng tới, vẫn là chỗ ngồi ban đầu, ở cùng một chỗ với hắn. "Xin chào."

Cô vẫn đeo khẩu trang, hai mắt cười nheo mắt chào hỏi hắn.

"Hôm qua người nọ bị phế, là em làm? "Lý Trình Di ngồi xuống hỏi.

"Em không biết anh đang nói cái gì. "Triệu Tiểu Lệ lắc đầu.

Lý Trình Di bỗng nhiên cảm giác sữa có chút ngọt, ngẩng đầu nhìn bartender đang phục vụ bọn họ, phát hiện bartender cũng đã thay đổi.

"Anh đang tìm bartender lúc trước sao? "Triệu Tiểu Lệ hỏi.

"Ừ, hôm nay không ngon bằng hôm qua. "Lý Trình Di nói.

"Anh ta chết rồi "Triệu Tiểu Lệ cười nói.

"Chết rồi hả?"

"Ừm chết rồi. Bị một số người tốt gặp chuyện bất bình lái xe đâm chết".

Lý Trình Di nhìn đối phương, rõ ràng là đang nói chuyện về người chết, nhưng Triệu Tiểu Lệ trên mặt không có một tia trầm trọng cùng nghiêm nghị, chỉ có vui vẻ".

"Tại sao? "Hắn hỏi.

"Bởi vì anh ta thấy được, nhưng lựa chọn trầm mặc. "Triệu Tiểu Lệ nói.

"Tại sao phải như vậy? Anh ta không đến mức đáng chết. "Lý Trình Di nhíu mày.

"Lý đại ca, có nghe nói qua một câu hay không?"

Cái gì?

“Khi thế giới này có rất ít người đồng ý với bạn, hãy loại bỏ những người không đồng ý với bạn. Như vậy sẽ chỉ còn lại những người bạn có quan điểm giống như bạn. Thế giới cũng tốt đẹp” Triệu Tiểu Lệ cười.

Lý Trình Di không nói gì.

Bất quá nhìn kỹ người con gái trước mắt này, tựa hồ đang phù hợp tiêu chuẩn tìm kiếm Thánh Anh của hắn.

Hắn suy nghĩ một chút.

“Nhưng như vậy em sẽ gặp rất nhiều rất nhiều kẻ thù. Có thể chính mình cũng sẽ bị thương, sẽ chết”.

“Không sao, miễn là những người tốt chúng ta mỗi ngày giết một người xấu, thế giới sẽ trở nên tốt đẹp hơn.”

Những lời này, luôn cảm giác có chỗ nào đó không đúng.

Lý Trình Di không nói gì.

“Em không sợ chết? “Hắn hỏi.

“Không sợ. Dù sao sinh mệnh bản thân cũng rất nhàm chán. Chết có lẽ không phải giấc ngủ vĩnh hằng, mà là chuyển sinh, là đi đến những tinh cầu khác nhau, thế giới, trải qua cuộc sống khác nhau. Có lúc ngẫm lại còn rất chờ mong.” Triệu Tiểu Lệ như trước mỉm cười.

Nhưng hiện tại Lý Trình Di đã cảm thấy rõ ràng cô không bình thường.

Hắn đời này gặp qua rất nhiều người nhưng vặn vẹo như vậy không bình thường, vẫn là lần đầu tiên gặp

Ngay cả Đầu lâu trắng, cũng không có tam quan vặn vẹo như vậy.

Nhưng như vậy không phải tốt hơn sao? Vừa vặn phù hợp với tiêu chuẩn lựa chọn của Thánh Anh.

Hắn trầm ngâm một chút.

“Nhưng thế giới này có quá nhiều người xấu, một mình em cho dù cố gắng hơn nữa cũng không làm được bao nhiêu chuyện”.

“Đúng vậy. Có đôi khi quả thật cảm giác rất bất lực. “Triệu Tiểu Lệ gật đầu đồng ý.

“Có từng nghĩ tới, làm cho mình trở nên càng mạnh hơn, mà không phải dựa vào sức mạnh trong nhà?”

“Có chứ, vũ khí bay, cận chiến, súng ống vân vân, em đều tiếp xúc qua. Nhưng đều không đạt tới trình độ em muốn. “Triệu Tiểu Lệ thở dài.

“Tất cả mọi thứ, cần rất nhiều người hợp tác, giúp đỡ, hỗ trợ. Không thể thuần túy quán triệt ý chí của một người. Một khi đội ngũ phía sau từ bỏ hỗ trợ bảo trì, em không thể làm gì cả.”

Rất hiển nhiên, cô cũng từng bị người khác kiềm chế hạn chế.

“Cho nên, chỉ có bản thân mình mạnh mẽ mới là đạo sinh tồn căn bản. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Nói rất đúng.

Em đã có ý tưởng, có tài lực, có tài nguyên, không bằng học quyền với anh. “Lý Trình Di đột nhiên nói.

Học quyền?

“Đúng, anh nhìn ra được em là người tốt có lý tưởng có chí hướng, thời đại này, người tốt luôn sẽ bị chỉ trích không hiểu, xuyên tạc. cho nên càng là làm người tốt, lại càng cần càng nhiều sức mạnh!”

“Lý đại ca, cảm thấy thuật cận chiến rất mạnh? “Triệu Tiểu Lệ nghi hoặc nói.

“Thuật cận chiến không mạnh, mạnh thì cho tới bây giờ đều là người “Lý Trình Di nói.

Hắn bưng sữa lên uống một hơi cạn sạch, xoay người rời khỏi chỗ ngồi, rời khỏi quán bar.

Lưu lại Triệu Tiểu Lệ ngồi ở một bên, lâm vào suy tư.

Mà ngay cách chỗ ngồi của hai người không xa, một cô gái tóc ngắn đang cúi đầu lặng lẽ nghe bọn họ nói chuyện, cả người mồ hôi lạnh toát ra.

Cái gì Triệu Tiểu Lệ? Rõ ràng là Triệu Tiêm Nhu!

Trong thế hệ trẻ tuổi đại quý tộc Triều Ngữ làm cho người ta ghê tởm cùng sợ hãi nhất, chỉ có bốn người.

Trong đó Triệu Tiêm Nhu xếp hạng thứ ba.

Hoàn toàn xứng đáng hỉ nộ vô thường, là một người con gái động một chút là muốn hại tính mạng người ta.

Mấu chốt là, người này thiên phú rất mạnh, vũ khí bay, cận chiến, tài bắn súng không chỗ nào không tinh, không ai biết cô đến cùng có bao nhiêu thực lực, nhưng liên tiếp mấy lần ra tay ám sát giết hại cao thủ cấp 5, ngay cả mặt của cô cũng không nhìn thấy đã bị giảo sát, có thể tưởng tượng được cô ta che giấu thực lực mạnh bao nhiêu.

Mà hiện tại, một người đàn ông thần bí bên ngoài nói muốn dạy cô thuật cận chiến?

Đại Tráng trong lòng suy nghĩ mãnh liệt, hoàn toàn không biết nên nói cái gì cho phải.

Cô rất muốn đứng dậy rời đi, nhưng lòng hiếu kỳ mãnh liệt lại làm cho cô nhịn không được dừng lại, tiếp tục quan sát nghe lén hành động của Triệu Tiêm Nhu.

Đáng tiếc, từ Lý Trình Di sau khi đi, Triệu Tiêm Nhu liền không có hành động dị thường, chỉ là một mình lẳng lặng uống sữa, tựa hồ đang tự hỏi cái gì.

Mười mấy phút sau, một người đàn ông cao lớn mặc áo khoác màu bạc đi vào quán bar, thấp giọng nói vài câu bên cạnh cô.

Đi đi, chứng minh một chút, nếu anh thật sự mạnh như anh ta nói, vậy anh ta vẫn là người tốt.

“Nếu không phải thì là người xấu. Gạt người đều là người xấu, đều phải xử lý. “Triệu Tiêm Nhu miễn cưỡng nói.

Người tốt không nói dối.

Điểm ấy cô vẫn rất tin tưởng.

*

*

*

Chương 561: Bái sư

Trên đường Triều Ngữ.

Lý Trình Di mới từ quán bar đi ra, nhìn phi hành khí màu bạc không ngừng bay qua giữa không trung, trong lúc nhất thời có loại cảm giác bấn loạn không biết đang ở nơi nào.

Đường phố màu bạc, kiến trúc màu bạc, thiên hà xoay quanh. Người qua đường nửa người nửa máy.

Bùm.

Bỗng nhiên phía trước có một đàn ông đầu trọc khôi ngô, mặc bộ áo giáp kim loại, tựa như một con bọ ngựa nửa người trên nằm úp sấp, bước nhanh tới gần hắn.

Cánh tay phải đàn ông rủ xuống, bắn ra một đoạn lang nha bổng kim loại, khẽ run rẩy.

Tiếng động vừa rồi chính là từ nơi đó truyền ra.

"? "Lý Trình Di dừng lại, nghi hoặc nhìn đối phương.

Đàn ông đầu trọc hoàn toàn không có ý mở miệng, tiến lên giơ tay phải lên.

Nhu khí bộc phát, cánh tay của hắn trong nháy mắt bộc phát ra tốc độ khoa trương, với trình độ vượt xa người bình thường, hung hăng đập vào đầu Lý Trình Di.

Bùm.

Lang Nha Bổng treo giữa không trung trước mặt Lý Trình Di.

Cứng ngắc bất động.

Thuật cận chiến lưu phái?

Lý Trình Di một tay bắt lấy cánh tay đối phương, cho dù đối phương giãy dụa như thế nào, dùng sức, đều không nhúc nhích.

"Cậu buông tay! "Đàn ông đầu trọc lập tức hiểu được đá vào tấm sắt, sắc mặt hoảng sợ. Sư phụ tôi là.

Bùm!

Cổ của anh ta bị một bàn tay lớn gắt gao bóp chặt, cả người đều bị cỗ lực khổng lồ chậm rãi nâng lên, treo ở giữa không trung.

Lời nói kế tiếp cũng tự nhiên không cách nào ra khỏi miệng.

“Uy hiếp là độc quyền của kẻ yếu, cậu muốn cầu xin tha thứ sao?”

Lý Trình Di hơi dùng sức, răng rắc một tiếng, xương cổ nam đầu trọc trong nháy mắt gãy lìa.

Thương thế như vậy, ở trước kia tự nhiên là hẳn phải chết, nhưng ở chỗ này, chỉ cần cứu trị kịp thời thích đáng, nhiều lắm chính là nằm trên giường bệnh mấy tháng.

Tiện tay ném người qua một bên, Lý Trình Di sửa ống tay áo, chậm rãi rời đi, đi về phía khách sạn.

Lúc chạng vạng tối.

Hắn quay lại quán bar Catherine.

Như thế nào? Suy nghĩ kỹ chưa?

Hắn vẫn ngồi ở vị trí trước đó, một bên chính là Triệu Tiểu Lệ.

“Anh rất lợi hại, nhưng nếu muốn làm sư phụ của em, điểm ấy còn chưa đủ. “Triệu Tiểu Lệ lắc đầu mỉm cười.

Vậy phải làm thế nào mới đủ?

Thuật cận chiến cực hạn chính là gien cải tạo đến cực hạn, so với vũ khí bay cùng người cải tạo chênh lệch quá lớn. Cho nên em không cho rằng đem thời gian tinh lực đặt ở trên đó là một chuyện có lời.

“Anh thì khác “Lý Trình Di lắc đầu.

“Có cái gì khác? Ám sát quyền trong thuật cận chiến lưu phái, Ngục Long Long Tu Môn năm đó mạnh nhất cũng chỉ như vậy. Anh chẳng lẽ so với ông ấy còn mạnh hơn? “Triệu Tiểu Lệ hỏi ngược lại.

Long Tu Môn?

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được, đối phương đã điều tra hắn.

“Em đã biết Ngục Long là thày giáo của anh, vậy càng nên biết, ông ấy từ lâu đã không còn là đối thủ của anh “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh.

“Là như vậy sao? “Triệu Tiểu Lệ cười đến càng vui vẻ. Nhưng em cũng từng học qua thuật cận chiến, vào chính là bát quái môn Nhạn hình. Anh muốn làm sư phụ em, còn phải hỏi bọn họ có đồng ý hay không”.

Cô bưng sữa lên nhẹ nhàng uống một ngụm.

“Phải biết rằng, ở Triều Ngữ này, không biết có bao nhiêu lưu phái muốn em gia nhập, trở thành đệ tử.

“Xem ra em vẫn chưa hiểu. “Ánh mắt Lý Trình Di trầm xuống. Không phải anh muốn em học, mà là anh đang cho em cơ hội.

“Nhưng đối với em mà nói, trên thế giới này cơ hội nhiều lắm. nếu như không phải mạnh nhất, như vậy, đối với em mà nói, còn lại đều là rác rưởi.“Triệu Tiểu Lệ mỉm cười nói.

“Đáng tiếc. “Lý Trình Di nhắm mắt, bưng ly lên uống một hơi cạn sạch. Vốn cô nên là một trong những ứng cử viên tốt nhất, nhưng hiện tại, tôi thay đổi chủ ý.

Hắn rời chỗ ngồi đi ra ngoài cửa.

Hắn cần chính là có thể tôn sư trọng đạo Thánh Anh, mà không phải giống người điên bệnh thần kinh như Triệu Tiểu Lệ.

Cho nên ứng cử viên lần này, nhất định phải thay người.

Triệu Tiểu Lệ một mình ngồi ở vị trí, thở dài một tiếng.

Người tốt sẽ không làm cho một thục nữ xinh đẹp đáng yêu như mình tức giận.

“Tiểu thư, có cần phái người giải quyết anh không? “Một cô gái mặc âu phục màu lam đến gần.

Không Lý đại ca vẫn là người tốt, chỉ là không tốt như trước. Chưa đến mức phải giết”Triệu Tiểu Lệ nghĩ nghĩ.

Phát thư mời cho thày giáo của anh ta, cuộc thi Cực võ Liệt chiến năm nay sắp bắt đầu, yêu cầu Long Tu Môn phải tham gia, nếu không xóa tên khỏi lưu phái đặc quyền.

Cuộc thi Cực võ Liệt chiến là cuộc thi đấu toàn quốc quy mô lớn do rất nhiều trường phái chiến thuật Nghi quốc tự tổ chức, là cuộc thi lớn dùng để sàng lọc ra cường giả tinh anh, hấp thu tiến vào quân đội làm nhân tài dự bị.

Cuộc thi này không chỉ là quân đội chú ý, còn có rất nhiều quan chức đều cảm thấy hứng thú, coi đây là hạng mục giải trí.

Bởi vậy cũng sản sinh ra không ít các loại hình cá cược.

Mà mấy lưu phái đạt được thứ hạng cao, bình thường sẽ có thêm được không ít đệ tử quý tộc cùng thiên tài Chuyên gia vũ khí bay bái sư học nghệ.

Dù sao thuật cận chiến tuy rằng càng ngày càng yếu, nhưng làm thứ để dùng trong trường hợp cận chiến đối với chuyên gia vũ khí bay vẫn rất trọng yếu.

Bởi vậy trong đó đại phái đứng đầu cũng có liên quan đến Chuyên gia vũ khí bay giới Thập Tam Phi Lưu.

” Cuộc thi Cực võ Liệt chiến không cho phép dùng bất luận thiết bị máy móc điện tử, chỉ có thể dùng thân thể huyết nhục thuần túy, anh ta không phải nói mình rất mạnh sao? Xem lúc đó Long Tu môn của anh ta qua được mấy cửa ải” Triệu Tiểu Lệ cười đáp

“Vậy vạn nhất anh ta thật sự rất mạnh? “Cô gái mặc âu phục hỏi.

Vậy cũng không sao cả, thuật cận chiến có mạnh hơn nữa thì thế nào? Vũ khí bay chém một cái thì cũng xong đời”Triệu Tiểu Lệ nhướng mày.

Chương 562: Tam quan vặn vẹo

Ban đêm

Trên mặt đường Triều Ngữ đều là người chơi chìm đắm trong game hư ảo.

Những người chơi này rất nhiều người phân không rõ giới hạn hư ảo cùng hiện thực, bọn họ đại bộ phận đều là những người mất mát trong hiện thực, muốn tìm hư ảo chói lọi và thực lực cường đại trong game. Cuộc sống hoàn toàn dựa vào game đển kiếm tiền, cứ như vậy, toàn bộ tâm trí của bọn họ liền đổ vào game.

Lý Trình Di khẽ thở dài.

Theo cửa hàng màu xanh đen lạnh lẽo không hề có mùi người bước nhanh hơn, đi về phía khách sạn.

Đi ngang qua hai người gày yếu không nhúc nhích cuộn mình ở ven đường, , hắn bỗng nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Hai người đàn ông đeo kính râm cầm gậy dài phía trước, mặc quần áo bó sát người màu xám đen, trên mặt có mạch điện rất nhỏ chợt lóe.

Hai người ngăn cản đường đi, ánh mắt xuyên thấu kính râm rơi vào trên người hắn.

Lý Trình Di Long Tu Môn?

Người đàn ông đi ở phía trước, buộc bím tóc bẩn thỉu rậm rạp, trong miệng ngậm điếu thuốc lá điện tử, quan sát bên này từ trên xuống dưới.

“Có ý gì? “Lý Trình Di vừa nghe liền biết, đối phương là người trong giới cận chiến.

Vừa mới người điên Triệu Tiểu Lệ tách ra, liền gặp được hai người này, rất rõ ràng, hoặc là bọn họ là được Triệu Tiểu Lệ tìm tới, hoặc là người sau lưng của người trước đó bị hắn bóp gãy cổ.

Phong Tức Quán Triều Ngữ, đường 19 Phong Tức thối pháp, đến đó lĩnh giáo. “Người dẫn đầu lạnh lùng nói.

“Lý do? “Lý Trình Di nói.

“Mày đánh bị thương em tao, còn muốn cướp đoạt Triệu tiểu thư gia nhập lưu phái chỗ mày, mày cho rằng nơi này là địa phương Toại Dương Tỉnh Phong Nam của mày chắc?”

Lý Trình Di lười nói nhảm với bọn họ, tiến lên một bước.

Bốp!

Hai đạo cước ảnh nhô lên cao hướng đầu hắn nện xuống.

Bóng chân như mãng xà đớp mồi, vô thanh vô tức, động tác cực nhanh.

Lý Trình Di thậm chí cũng không động thủ, chỉ tăng tốc xông về phía trước, xuyên qua giữa hai người.

Vai có thể chạm vào vai hai người.

Bùm!

Lực trùng kích cực lớn trong nháy mắt truyền đến toàn thân hai người.

Trong phút chốc hai đạo nhân ảnh quay cuồng bay ra, một trái một phải ngã sấp xuống đất, phát ra tiếng kêu rên.

Nhìn bộ dáng bọn họ ôm bả vai thống khổ, hiển nhiên nhất thời không dậy nổi.

“Làm sao có thể? “Người dẫn đầu khó khăn cắn răng, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Nếu có áo giáp hoặc mô đun cơ thể, trước khi bọn họ tới nơi này, hẳn là có thể phát hiện.

Dù sao từ dùng máy kiểm tra quét hình nửa ngày, xác định trên người đối phương không có bất kỳ mô-đun cải tạo cùng áo giáp nào, bọn họ mới đến.

Nhưng bây giờ.

Nhàm chán.

Lý Trình Di xuyên qua hai người, vẫn đi về phía trước.

Không bao lâu, bỏ lại hai người phía sau.

Hắn chậm rãi tản bước, tự hỏi trước đó những mục tiêu định tuyển kia, có cái nào càng phù hợp tiêu chuẩn Thánh Anh.

Bỗng nhiên một thân ảnh nhanh như cắt từ bên phải vọt tới.

Một cái giơ tay, cánh tay cải tạo màu bạc mang theo sức mạnh cực lớn, hung hăng đập vào đầu hắn

Lý Trình Di đứng bất động, cánh tay phải đập một quyền về phía trước.

Bùm!

Chính giữa lồng ngực người này.

Cỗ lực khủng bố không lưu tình nện thẳng vào người này.

Ngay tại chỗ, bóng người này bay ngược ra ngoài, tựa như con khỉ bị tê giác đột nhiên đụng trúng, hung hăng đụng vào một chiếc xe phi hành đỗ ở ven đường.

Xe phi hành chống đạn hơi lõm xuống, khảm người này vào trong đó

Cách đó không xa, một đám người cải tạo hoàn toàn hoặc một phần chỉ vào bên này rống to.

Triều Ngữ không cho phép có súng và vũ khí bay, nơi này quản lý nghiêm ngặt hơn bên ngoài, cho nên vũ khí mạnh nhất của bọn họ chính là các loại vũ khí lạnh.

Rìu, chùy, dao găm, vân vân.

Một đám hơn mười người cầm trong tay các loại vũ khí, lao về phía Lý Trình Di.

Mọi người xung quanh không chỉ không sợ, còn nhao nhao cách xa, hưng phấn lấy điện thoại di động ra chụp ảnh bên này.

Nhàm chán. “Lý Trình Di xoay người, như một cái bóng xuyên qua đám người.

Chỉ một giây sau.

Một thân hình lướt qua đám đông.

Mà hơn mười tên người cải tạo cầm vũ khí trong tay, cứng đờ, lồng ngực mãnh liệt nổ tung.

Bụp bụp bụp!!

Máu thịt xương cốt trước ngực bọn chúng phát ra tiếng vỡ vụn.

Từng thân hình ngã xuống đất, miệng phun máu tươi, mất đi ý thức.

Mô - đun sửa đổi trên người họ nhanh chóng phát ra âm thanh nhỏ giọt, bắt đầu tiêm thuốc cầm máu khẩn cấp.

Trong một giây, ra tay mười mấy lần, đối với Lý Trình Di hiện tại mà nói, không tính là việc khó gì.

Dù sao cũng là Ảnh Long huyết mạch cấp thấp cùng Hoa Lân Y cường hóa lâu như vậy, sức mạnh, tốc độ, phản ứng toàn thân của hắn, đều vượt xa thân thể cực hạn.

Đạt tới một trình độ mà người thường không thể tưởng tượng được.

Xuyên qua đám người, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối cùng, nơi đó đứng một người đàn ông tóc trắng mặc âu phục đen, cả người phát run.

Người đàn ông cầm trong tay một khẩu súng điện, gắt gao nhắm ngay hắn.

Súng điện giật chỉ có thể bắn ra dòng điện bình thường làm người ta bị điện giật, ở Triều Ngữ không tính là vũ khí cấm, chỉ là cần xin giấy phép.

Thứ mà người trước mắt này cầm đã đại biểu sức mạnh sau lưng anh ta không phải quyền quý thì là người có tiền.

Chỉ là đàn ông tóc trắng vốn bình thường cực kỳ tự tin tiêu sái, lúc này hoàn toàn không biết nên đối mặt với đàn ông từng bước một đến gần trước mặt mình này như thế nào.

Dưới ánh đèn ban đêm, Lý Trình Di tóc đen xõa vai, hai mắt hơi phiếm hồng, thân thể khôi ngô cường tráng chậm rãi tới gần, khuôn mặt lạnh lùng cứng rắn cao hơn người đàn ông tóc trắng một đầu, chỉ nhìn chăm chú, đã mang đến cho anh ta áp lực cực lớn.

A!!

Theo khoảng cách tới gần, Người đàn ông tóc trắng rốt cục nhịn không được, ấn cò súng.

Chương 563: Cuộc chiến ngắn ngủi

Xì!

Trong nháy mắt, một bóng đen xông thẳng vào mặt anh ta

Bùm!

Tóc trắng ngửa ra sau, bị đánh đến mức mất đi ý thức ngắn ngủi, trước ngực có gì đó lóe lên, giống như có quyền ảnh xẹt qua.

Xương ngực lúc này răng rắc một tiếng gãy lìa, thân thể hắn ta cũng theo bay ngược ra ngoài, nặng nề ngã trên mặt đất.

Vô số máu loãng từ trong miệng trào ra, theo gò má cổ chảy xuôi trên mặt đất.

Cuộc chiến trong nháy mắt liền kết thúc.

Lý Trình Di nhặt súng điện rơi xuống, nhẹ nhàng bóp, thân súng nổ tung, vặn vẹo, trực tiếp hóa thành vụn.

Sau cuộc chiến tại Sultan, hắn đã hiểu được trình độ hiện tại của mình.

Cấp 7, bất kỳ một Chuyên gia vũ khí bay hoặc là người cải tạo nào, đều đã là đại nhân vật hết sức quan trọng.

Nhất cử nhất động của bọn họ đều có rất nhiều ánh mắt dõi theo, không có khả năng tùy ý xuất hiện loại đầu đường này nhằm vào hắn.

Mà đại nhân vật như vậy, cho dù động thủ, cũng sẽ không tùy tiện ra tay.

Bởi vì thắng tất nhiên không có chuyện gì, mà một khi thua, đối với lợi ích tập đoàn sau lưng cường giả kia, sẽ là đả kích cực lớn.

Đơn giản mà nói, chính là trên phương diện thông thường, đã không ai có thể ngăn cản hắn làm bất cứ chuyện gì.

Chỉ cần hắn không gây chuyện lớn quá nghiêm trọng, hết thảy đều sẽ không có vấn đề.

Xuyên qua tên tóc trắng, không đi được mấy bước.

Đột nhiên một thân ảnh nhỏ nhắn thở hồng hộc chắn trước mặt hắn.

Là Đại Tráng.

Cô giang hai tay ra, ngăn cản đường đi, cố gắng bình phục hơi thở của mình.

“… “Lý Trình Di im lặng nhìn cô. Không nói gì.

Hắn đã sớm chú ý tới cô gái luôn nghe lén bên cạnh này.

Trên thực tế người này cũng là một trong những mục tiêu hắn đã chọn.

Đây cũng là nguyên nhân lúc này hắn nguyện ý dừng lại.

“Em muốn bái anh làm thầy!!” Đại Tráng hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu, nghiêm túc lớn tiếng nói.

Lý Trình Di không đáp lại, thân hình chợt lóe, xuất hiện sau lưng cô, tiếp tục đi về phía trước.

Hắn đã hiểu được một điểm, đồ vật quá mức dễ dàng có được, mọi người thường thường sẽ không quý trọng.

Đó không phải là tính cách, mà là bản chất con người.

Nên hắn không trả lời.

“Chờ một chút, xin chờ một chút! em thật sự muốn bái anh làm thầy! “Đại Tráng nóng nảy, nhanh chóng đuổi theo lớn tiếng nói.

Thấy Lý Trình Di vẫn không trả lời, cô tiếp tục nói.

Em là không phải là cô gái xinh đẹp, không có dáng người đẹp, nhưng em có sức mạnh và ý chí hơn cô ta!”

“Ý chí? “Lý Trình Di dừng bước, xoay người.

“Tại sao em muốn học?”

“Tại sao?”

Đầu óc Đại Tráng sửng sốt, thật ra cô cũng không biết vì sao.

Ngay từ đầu cô chỉ là tò mò, tò mò theo sau, muốn nhìn xem người này rốt cuộc có bao nhiêu tự tin, dám tiếp xúc Triệu Tiêm Nhu, bảo cô ta bái anh làm thày.

Không nghĩ tới, một đường đi tới, tự nhiên chứng kiến màn nháy mắt đánh bại nhiều người như vậy

Đặc biệt là trong đó lại còn có người cải tạo, cái này có chút khoa trương.

Thẳng đến khi nhìn thấy Lý Trình Di chuẩn bị rời đi, cô bản năng cảm thấy, nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này, có lẽ sẽ là sự nuối tiếc lớn nhất trong đời mình.

Cho nên ý thức trong đầu cô nhất thời xúc động, liền vọt lên, nói ra lời bái sư.

Khi được hỏi tại sao cô muốn học, cô lập tức đơ người

Nhìn cô sững sờ tại chỗ, Lý Trình Di vòng qua cô, tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này xa xa tiếng còi cảnh sát không ngừng tới gần, hiển nhiên một đám người vừa mới bị đánh ngã đã bị người qua đường báo cảnh sát.

Đại Tráng bị âm thanh làm giật mình. Xoay người nhanh chóng đuổi theo.

“Em không biết tại sao, nhưng em muốn học!”

Cô có loại cảm giác mãnh liệt, nếu như mình bỏ lỡ người này, có lẽ về sau mình cả đời đều sẽ hối hận.

Từ nhỏ đến lớn, cảm giác của cô đều tương đối chuẩn xác, mặc kệ là ở nhà ngụy trang chính mình, không cùng các anh chị em tranh giành cái gì, hay là cố ý bày bừa, buông tha để cho mình trở nên tốt hơn.

Đó là tất cả để làm cho bản thân an toàn hơn.

Đấu tranh trong đại quý tộc đều phức tạp và nguy hiểm hơn so tưởng tượng của người bên ngoài

Cũng chính những hành động này, giúp cô có thể khỏe mạnh an an ổn sống đến bây giờ.

Làm một người con gái chẳng lẽ thật sự có người tin tưởng cô không thích chưng diện, không muốn trở nên xinh đẹp? Không muốn tốt hơn?

Tất cả chỉ là vì sinh tồn mà thôi.

“Ta nắm giữ thuật cận chiến, rất nguy hiểm, nhưng sự cường đại cũng vượt quá sự tưởng tượng của em. Nếu như em không đủ tự tin đối mặt với nguy hiểm thì đừng tìm ta.” Lý Trình Di rốt cục mở miệng, từ trên cao nhìn xuống cô, trầm giọng nói.

Đại Tráng hồi tưởng lại thuật cận chiến lưu phái khác, cô chưa từng nghe nói qua, có người có thể nhanh chóng đánh bại nhiều cải tạo người một cách khoa trương như vậy

Cho dù người trước mắt này cũng là người cải tạo, phương diện cùng vũ lực như vậy cũng tuyệt đối là cao thủ đứng đầu trong lưu phái cận chiến.

Hơn nữa lúc này dự cảm tâm lý mãnh liệt của cô, Đại Tráng lựa chọn tin tưởng phán đoán của mình.

Coi như trong lòng dự cảm sai rồi, cô có thể học được thuật cận chiến đỉnh cấp, cũng không tính thiệt thòi.

“Em có xác định muốn bái ta làm thầy? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Vâng! Em chắc chắn! “Đại Tráng nghiêm túc lớn tiếng nói.

“Những chuyện sau đó có thể xử lý không? “Lý Trình Di nói.

Hắn nói chính là những người vừa rồi bị hắn đánh ngã, bị người của Cục an ninh mang đi sẽ gây ra chuyện phiền phức.

“… “Đại Tráng chần chờ, gật mạnh đầu. Có thể!

Chỉ cần Triệu gia không nhúng tay vào, xử lý chút chuyện này đối với cô mà nói không tính là gì.

“Xử lý xong, một giờ sau tại phòng khách sạn của tôi. “Cuối cùng Lý Trình Di bỏ lại một câu, thân ảnh chợt lóe, đột nhiên biến mất tại chỗ.

Chương 564: Khoa trương

Đại Tráng ngẩn ngơ, nhanh chóng điều chỉnh camera trong mắt, sau khi bật tốc độ chậm 50x, cô mới thấy rõ, Lý Trình Di chỉ đơn giản xoay người, đi về phía trước, rời đi.

Loại tốc độ khoa trương này, cô xem qua mấy lần Cực võ Liệt chiến đấu thi đấu, coi như là những người đạt được quán quân

kim bài, cũng không khoa trương như vậy!

Sẽ không sai lần này, chắc chắn sẽ không sai! “Cô thấp giọng thì thào vài câu.

Xoay người đi về phía tiếng còi cảnh sát.

……

Một giờ sau

Trong một căn phòng xa hoa trên tầng cao của khách sạn Lục Nhân.

Lý Trình Di để trần người, mới tắm xong đi ra, nhìn Đại Tráng vừa chạy tới.

“Xử lý xong rồi?”

“Thầy, em là Lý Sùng Nam, năm nay 19 tuổi, thân thể khỏe mạnh, không có sở thích xấu, thích học tập, rèn luyện, rất có hứng thú đối với thuật cận chiến, trước học qua một chút cơ bản, nhưng chỉ là phòng thân thuật. Mỗi tháng em có đầy đủ thời gian cùng tiền để rèn luyện, ba vòng của em là…”

“Chờ một chút. “Lý Trình Di không nói gì,” “Ba vòng thì không cần. Dù sao cũng không lớn lắm”.

“… “Đại Tráng Lý Sùng Nam nhìn dáng người mình, không nói gì.

“Ta hỏi thêm một vấn đề.”

“Dạ thầy cứ hỏi!”

Nhiều lưu phái như vậy, cận chiến gia, so với ta một người không rõ lai lịch, sao em lại tin vào ta?”

‘Bởi vì cảm giác! “Đại Tráng ngẩng đầu,” Từ nhỏ em đã có trực giác rất mạnh, mà em cũng đã xem thi đấu võ tại Cực võ Liệt chiến nhiều lần, cho dù là quán quân trong đó, cũng không có trình độ như thầy”.

“Trực giác sao? “Đây là điều Lý Trình Di không ngờ tới.

Đầu tiên là Phan n, bây giờ lại là Lý Sùng Nam.

Không ngờ đều là dựa vào trực giác, có thể làm ra lựa chọn phù hợp nhất với an toàn và lợi ích của mình.

Thú vị.

“Em không sợ ta là người xấu sao? “Lý Trình Di lại nói.

“Sợ. Nhưng em càng tin tưởng trực giác của mình! “Đại Tráng nghiêm túc trả lời.

Cô không có gì thiên phú, chuyên gia vũ khí bay làm không được, thuật cận chiến cũng chỉ là người có tư chất bình thường, học tập cũng thế, thành tích chỉ là trung bình.

Nhưng có một điều, cô tự tin tuyệt đối mạnh hơn những người khác.

Đó chính là kiên trì!

“Như vậy, lý do em muốn trở nên mạnh mẽ là gì? “Lý Trình Di cuối cùng hỏi.

“Em” Đại Tráng trong đầu hiện lên vô số chính mình từ nhỏ đến lớn trải qua.

Nhẫn nhịn, áp lực, cười làm lành, giả bộ xấu xí, đối với ai cũng là một bộ mặt hiền lành.

Đem hết thảy của mình đều giấu ở trong lòng, không dám phát tiết ra ngoài

“Em muốn… tự do!”

“Tự do. “Lý Trình Di im lặng,” Thật sự là một câu trả lơi tốt. Ta có thể cho em hy vọng, nhưng có thể đạt được hay không, còn phải dựa vào em.

Hắn vươn tay, buông xuống một quyển sách có chút cũ nát cổ xưa .

Trên bìa sách màu lam nhạt, viết chữ rồng phượng: Thánh Linh Công.

Đây là Thất Ý Thánh Linh Công tầng thứ nhất hắn viết tay.

Công pháp cơ sở của Vô Diện Kiếm Phái này rất quỷ dị thần bí.

Bảy tầng công pháp, mỗi một tầng đều có bảy tầng cảnh giới hoàn chỉnh.

Phương pháp tu luyện cũng rất hao phí tài nguyên cần một lượng lớn dược vật kích thích tinh thần ý thức, để cho ý chí bản thân được rèn luyện, từ đó đạt tới cực hạn.

Mỗi một tầng Thánh Linh Công, cuối cùng tu thành một đạo Thánh Anh, từ đó đạt được sự tăng lên toàn diện về ý thức và cường độ thân thể. Lý Trình Di không biết sau khi luyện thành hiệu quả như thế nào, nhưng nhìn bộ dáng Vô diện thư sinh, ngẫm lại cũng không quá kém.

Đây là khảo nghiệm cho em. Thánh Linh công nhập môn ta tự nghĩ ra.

Lý Trình Di đặt tay lên quyển sách, nhẹ nhàng đẩy một cái, liền đẩy tới trước người Đại Tráng.

Nếu như em có thể nhập môn trong vòng một tháng, có thể tới tìm ta chính thức bái sư.

“Nếu không thể, ta sẽ giết em để ngăn chặn rò rỉ.”

Ánh mắt Lý Trình Di đảo qua cổ Đại Tráng một cái, khiến cô bé sợ tới mức cả người run lên, thiếu chút nữa bị dọa tè ra ngoài.

Giết người gì gì đó, hắn đương nhiên chỉ là hù dọa đối phương, nếu không làm sao cho đối phương đầy đủ động lực điên cuồng tu luyện?

Thánh Linh Công là công pháp thứ nhất mà hắn sao chép từ trong hoa ngữ.

Thất Ý Thánh Linh Công, xem như tiết số, trên bản chất là có bảy bảy bốn mươi chín tầng, tiết thứ nhất của tầng thứ nhất chỉ là nhập môn căn bản, rò rỉ ra ngoài cũng không có hiệu quả gì.

Cùng lắm chính là trình độ tương đương rất nhiều đạo gia dưỡng thần pháp.

Cầm lấy quyển sách, Đại Tráng chỉ cảm thấy tim đập thình thịch, một loại cảm giác nguy cơ khôn tả xông lên đầu.

Ánh mắt cô như nam châm, gắt gao nhìn chằm chằm quyển sách, nhẹ nhàng mở trang đầu tiên ra.

Văn tự tỉ mỉ xuất hiện trên giấy.

Cô tựa như bị ma ám, không ngừng lật xem từng trang một.

Không bao lâu, toàn bộ sách nhỏ mỏng manh, toàn bộ bị cô lật xem xong.

Quỷ dị chính là, Đại Tráng cảm giác mình xem qua tất cả nội dung, như thế nào định thần, như thế nào tu hành, cần điều phối dược vật nào phối hợp phụ trợ, cần hoàn cảnh dạng gì phối hợp vân vân, cô đều cảm thấy như in trong đầu.

Và

“A!? “Cô bỗng nhiên run rẩy, cuốn sách nhỏ trong tay tuột khỏi tay, rơi xuống đất.

Xì.

Sách tự nhiên tự bốc cháy.

Trong nháy mắt, toàn bộ sách nhỏ tự động cháy sạch hóa thành tro tàn.

Tro đen tự động phai nhạt, biến mất.

Lại qua vài giây ngắn ngủi.

Trên mặt đất không còn dấu vết gì nữa.

Dường như quyển sách nhỏ vừa rồi cô cầm, chính là ảo giác.

Đại Tráng ngơ ngác đứng tại chỗ, ngẩng đầu đi tìm Lý Trình Di, lại phát hiện hắn không biết lúc nào, đã sớm rời đi.

Đứng tại chỗ, cô ngây người một lúc lâu.

Mới nhịn không được lên tiếng.

Mẹ kiếp!!

Giờ khắc này, cô biết mình trúng số!

Hơn nữa còn là giải thưởng lớn nhất tuyệt đối hiếm có!!

Ít nhất những thay đổi vừa rồi, công nghệ rất khó làm được.

Đặc biệt là đến bây giờ còn phảng phất như ảnh chụp, lưu lại trong đầu cô những nội dung văn tự kia.

Chương 565: Nhập môn Thánh Linh công

Mà lúc này Lý Trình Di đã sớm rời khỏi khách sạn, căn bản không rõ chuyện xảy ra trong phòng.

Hắn cũng không biết Thánh Linh Công hắn sao chép đã xảy ra biến hóa quỷ dị.

Mới ra khỏi khách sạn, đi chưa được bao xa, hắn liền nhận được phản hồi của Ác Chi Hoa.

Thất Ý Thánh Linh Công đệ nhất Thánh Anh xác định. Hoa ngữ đang đồng bộ tu hành

Thở phào nhẹ nhõm, khóe miệng Lý Trình Di lộ ra một nụ cười.

Tiếp tục hướng về phía đường phố xa xa rời đi.

Nếu đã đến Triều Ngữ một chuyến, hắn tự nhiên phải tham quan một chút mới rời đi.

Đặc biệt là nhiệm vụ hiện tại hoàn thành, nhân cơ hội nghỉ ngơi, đi dạo tại thành phố tự tuần hoàn nhất nhì Nghi quốc này.

……

Thành phố Thanh Cương

Long Tu Môn.

Bíp bíp bíp.

Ngục Long đang nằm ở trên ghế mây chơi game, bỗng nhiên trò chơi tạm dừng, một cú điện thoại chiếm cứ toàn bộ màn hình.

Ông nhìn số điện thoại, sắc mặt nhanh chóng nghiêm túc, ngồi dậy, ấn nút kết nối.

“A lô, Ngục Long, bên tổ chức cuộc thi gửi giấy mời cho ông, thấy không?” Một giọng nam già nua bên kia đầu dây điện thoại nghiêm nghị nói.

“Chúng ta quy ẩn giang hồ nhiều năm rồi, còn gửi giấy mời cho tôi làm gì? “Ngục Long khó hiểu nói.

“Là như vậy, Triệu gia, đơn vị tài trợ cuộc thi, đề xuất cần phải tiến hành sửa đổi quy tắc cuộc thi. Những người từng gặt hái thành tích thì không thể cả đời hưởng đãi ngộ, để xúc tiến lưu phái cận chiến phát triển, bọn sửa đổi đãi ngộ sẽ giới hạn số năm, nếu không có thành tích, không được xếp vào top 100 lưu phái, toàn bộ bị hủy bỏ đãi ngỗ. Long Tu môn các ông lâu lắm rồi không dự thi, năm ngoái vừa vặn cũng hết thời hạn hưởng đãi ngộ. Cho nên…”

“Cho nên chúng tôi cũng phải tham gia? “Ngục Long nói tiếp.

“Đúng thế, trừ khi ông muốn lưu phái bị xóa tên ở cục đăng ký quốc gia. Không có thành tích thi đấu, ngay cả tên cũng bị xóa.”

“Đây là làm cái trò gì thế!? “Ngục Long khó chịu nói,” Hiểu rồi, chúng tôi tham gia”

“Chỗ cũ, vẫn là Triều Ngữ, thời gian địa điểm sẽ gửi điện thoại cho ông. Gặp lại sau.

Cúp máy.

Ngục Long bỏ di động xuống, vẻ mặt vốn nhàn nhã trở nên tương đối khó chịu.

Cách đó không xa trong đạo tràng, đệ tử Trang Di Cảnh đắc ý nhất của ông, đang cùng một người phụ nữ tóc đen tướng mạo mê hoặc, dáng người càng mạnh mẽ thon dài đối công.

Người phụ nữ ước chừng hai ba mươi tuổi, khí chất thành thục hơn Trang Di Cảnh rất nhiều, thân cao hơn một chút, i chân cũng dài hơn.

“Hai người các con dừng lại! “m thanh Ngục Long xa xa truyền đi.

“Hai nữ một cái đối quyền sau đó, nhanh chóng tách ra.

‘Vâng” Trang Di Cảnh ôm quyền hành lễ.

Người phụ nữ xinh đẹp sắc mặt khó coi.

“Sư muội thiên tư siêu tuyệt. Ta còn lâu mới bằng”.

‘Sư tỷ quá khen rồi. “Trang Di Cảnh mỉm cười nói.

Ngắn ngủn mấy thángn, cô bây giờ đã thành công học được chư tinh long ảnh mà lúc trước Lý Trình Di nắm giữ, các loại kỹ xảo bộc phát ôn khí, cũng chính thức tiến vào bên trong khí cảnh long tu khí lực.

Mà người con gái đối diện, lại là con gái ruột của Ngục Long, Ngục Yến Tiêu.

Đáng tiếc đối phương tâm tư căn bản không ở tập trung vào võ, tập võ nhiều năm, lại bị một sư muội mới học mấy tháng áp đảo.

Hai cô đều ôm theo tâm tư, đi tới trước người Ngục Long.

Sư phụ.

Cha.

“Có chuyện cần các con suy nghĩ. “Ngục Long quét mắt nhìn hai người, vẻ mặt nghiêm túc.

Ông cần suy nghĩ xem nên để cho ai đi dự thi.

Dù sao hiện giờ môn hạ chân chính của ông cũng chỉ có hai người. Những người còn lại đều không thể trở lại thi đấu.

Còn Lý Trình Di

Hắn thân là người Góc chết, thời gian eo hẹp hơn nữa còn chưa chính thức bái sư càng không có khả năng làm đại diện.

Hiện tại Ngục Yến Tiêu và Trang Di Cảnh rốt cuộc phái ai chủ chiến?

Tút tút tút.

Điện thoại lại vang lên.

Ngục Long cầm di động lên nhìn, ánh mắt nhất thời hiện ra vẻ phức tạp.

Nhấn nút Connect.

“Thầy. “Giọng nói của Lý Trình Di truyền ra từ đầu dây bên kia.

“Con từ công ty bên kia nhận được tin tức, thầy nhận được thư mời tham gia thi đấu?”

“Tin tức của con nhanh thật đấy “Ngục Long cười cười. Không có việc gì, chỉ là tham gia một chút. Chúng ta quy ẩn giang hồ nhiều năm như vậy, không cần phải sống chết với bọn họ”.

Thi đấu tại Cực võ Liệt chiến cũng có chỉ tiêu tử thương, đạt được top 3 lưu phái, không riêng gì có thể thu hoạch danh vọng thật lớn, thu nạp vô số thiên tài quyền quý nhập môn, còn có thể được quân đội mời chức vị, chân chính một bước lên giời, đạt được rất nhiều đặc quyền phúc lợi, mạng lưới quan hệ.

Đối với lưu phái mà nói, tiền, thanh danh, quyền thế, toàn bộ đều có, tự nhiên sẽ dẫn đến mọi người xuống tay tàn nhẫn, các loại thủ đoạn liên tục xuất hiện.

Đó là mong muốn.

Hiện tại đệ nhất đại phái Nhạn hình bát quái môn, chính là như vậy từng bước một đi lên đỉnh phong.

Môn hạ Chuyên gia vũ khí bay cải tạo người cái gì cần có đều có, thậm chí còn có không ít cao tầng đại quý tộc, đem con cháu hạch tâm đưa đến học tập.

Sức ảnh hưởng của môn chủ này, không kém so với đại tướng trấn giữ biên cương.

Mỗi năm chỉ riêng lợi nhuận của việc đào tạo đã lên tới hàng chục tỷ.

“Không muốn tham gia thì bỏ đi. “Lý Trình Di nói.

“Vậy không được, lần này sửa quy định, một khi bỏ, sẽ bị hủy bỏ lưu phái, ít nhất lưu trong top 100 cũng tốt.” Ngục Long cười nói.

“Thầy nắm chắc là tốt rồi. Nếu có khó khăn, có thể tìm con”.

“Được “Ngục Long đáp ứng.

Kỳ thật, từ cuộc điện thoại trước, ông dường như có một hố ngăn cách với đệ tử thiên tài.

Ngục Long chỉ muốn sống an ổn, trong khi Lý Trình Di thì lại thích huy hoàng rực rỡ như sao mai

Là hai cách sống hoàn toàn khác nhau

Chương 566: Lối sống khác biệt

Trong mắt Ngục Long, Lý Trình Di quá mức bá đạo, kiêu ngạo, khốc liệt, động một chút là lấy mạng người, hành vi như vậy sớm muộn gì cũng sẽ bị cắn trả.

Trong mắt Lý Trình Di, sư phụ nhượng bộ quá mức mà phải chịu uất ức, mất đi ý chí tôn nghiêm của mình, người như vậy, nhất định không đạt tới đỉnh cao cận chiến.

Cho nên, Ngục Long trong lòng quyết định, lần này dự thi, thua liền thua, mặc kệ như thế nào, cũng không thể để cho Lý Trình Di xen vào.

Làm Góc chết người, một khi hắn dự thi, rất có thể sẽ gây ra chuyện lớn

…….

Tỉnh Phong Nam - Nam Châu.

Tập đoàn Toàn Tín mới đặt mua tòa nhà chi nhánh Phong Nam.

Trương Hán Hùng được đặc biệt phái tới, điều tra nghiên cứu thị trường tỉnh Phong Nam, đang nhíu mày ngồi ở trên ghế ông chủ, nhìn con trai Trương Mục vừa mới xông lên đòi tiền của mình.

“Ai cho con tới?”

Anh ta lần này thân mang trọng trách chủ tịch, đến Nam Châu hơn nửa tháng, cơ hồ mỗi ngày đều không có cách phân thân, mỗi ngày đều phải xử lý vô số văn kiện, tuyên bố vô số nhiệm vụ.

Lúc này con trai không ở nhà, chạy sang đây làm gì?

“Cha, con lúc trước, đánh bài, thua chút tiền.” Trương Mục có chút chần chờ sợ sệt nói.

“Thua bao nhiêu, con sắp kết hôn với Giai Giai, có thể chín chắn một chút hay không?”

Mỗi ngày xử lý chút chuyện vặt vãnh này trong nhà, anh ta đều có thể nghe được Chuyên gia vũ khí bay phía sau nhịn không được phát ra tiếng cười.

Cho dù hai người là bạn tốt nhiều năm, loại chuyện rách nát này bị người ngoài biết, cũng là một chuyện tương đối mất mặt.

“Cha, con đây không phải là bị ép đến không còn cách nào khác sao? “Trương Mục xấu hổ cười cười.

Cha cũng không muốn Giai Giai bị người ta chặn lại đòi nợ chứ?”

Trương Hán Hùng bất đắc dĩ lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị kiểm tra đối chiếu hóa đơn cho con trai.

Răng rắc.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ từ ngoài cửa truyền đến.

Dường như có thứ gì đó rơi xuống đất, lăn trên thảm.

Trương Hán Hùng hai mắt híp lại, nhìn về phía cửa.

Anh ta gõ mặt bàn, màn hình theo dõi tự động từ mặt bàn dâng lên, nhưng mặt trên hết thảy bình thường, không có cái gì.

“Camille?” anh ta gọi thư ký của mình.

Không ai trả lời.

“Camille?” anh ta cất cao giọng, đồng thời nhanh chóng quay số trên màn hình để gọi đến văn phòng thư ký bên ngoài.

m thanh tu tu phản hồi lại, căn bản không có ai tiếp.

Thần kinh Trương Hán Hùng căng thẳng.

Anh ta liếc nhìn người bạn tốt Khổng An Yến.

“Có thể có chuyện gì rồi”

“Để tôi đi xem. “Khổng An Yến thần sắc cũng nghiêm nghị hẳn lên.

Bọn họ tiến vào thị trường Phong Nam, mới thông qua đánh bạc cùng phương thức đặc thù, mạnh mẽ chiếm cứ một vị trí nhỏ nhoi, đoạt vài đơn đặt hàng, ép cho từng tầng lãnh đạo của đối thủ cạnh tranh sứt đầu mẻ trán.

Loại thời điểm này, đối thủ chó cùng rứt giậu cực kỳ lớn, cho nên đã bố trí an ninh dày đặc.

Mấy lần trước quả thật có người đánh lén nhằm vào công ty gây chuyện.

Nhưng dường như cũng không bằng phiền toái lần này.

Hệ thống giám sát cho thấy mọi thứ đều ổn, nhưng bên ngoài không có ai gọi cả.

Khổng An Yến nhấc một chiếc vali màu bạc đặt trên mặt đất lên, lui về phía sau, đi tới trước cửa sổ, đẩy cửa sổ ra.

Chiếc vali nhanh chóng biến dạng, hóa thành một cây trường thương màu bạc, đột nhiên từ khe hở cửa sổ bắn ra.

Anh ta đang thông qua thông tin mã hóa của vũ khí bay, từ bên ngoài xem xét tình huống.

Răng rắc.

Vũ khí bay vừa mới rời đi, cửa phòng làm việc liền từ bên ngoài nhẹ nhàng mở ra.

Một người phụ nữ che mặt, tóc vàng rực, dáng người lồi lõm chậm rãi đi vào văn phòng.

Mặc dù trên mặt đeo mặt nạ kim loại màu đen, nhưng đôi mắt xinh đẹp màu xanh da trời của người tới, vẫn để lại ấn tượng rất sâu cho cha con Trương Hán Hùng.

“Cô là ai?”, Trương Hán Hùng đứng lên, tay phải đã lặng lẽ cầm một khẩu súng lục đặc chế.

Anh ta chính là thiện xạ đã luyện qua, có mô đun điều chỉnh trong cánh tay, có thể trong vòng một giây bắn chuẩn xác ba phát.

Trong vòng trăm mét bắn bách phát bách trúng

Hơn nữa Chuyên gia vũ khí bay ở ngay phía sau, cho nên anh ta tuyệt không hoảng hốt.

“Thời gian không còn nhiều lắm. “Người phụ nữ che mặt thản nhiên nói, ánh mắt nhìn về phía Trương Hán Hùng.

Cô cứ như vậy đứng tại chỗ, không có động tác gì khác.

Nhưng quỷ dị, cho dù là Trương Hán Hùng hay là Trương Mục, chuyên gia vũ khí bay Khổng An Yến, đều không hiểu sao cảm giác một cỗ sợ hãi sởn gai ốc, từ trong lòng dâng lên.

Ba người toàn thân nổi da gà nhanh chóng trào ra, tựa như chóp mũi trước có một thanh đao nhọn không ngừng tới gần.

“Cô rốt cuộc là.!? “Trương Hán Hùng mạnh mẽ giơ tay, cầm súng, nhắm ngay người tới, bóp cò.

Bộp.

Súng lục của anh ta chợt trượt xuống, nặng nề nện vào trên bàn gỗ, bắn ngược xuống, từ bên cạnh rơi xuống đất.

Súng vẫn còn đó.

Người cầm súng đột nhiên biến mất.

Tựa như bốc hơi khỏi nhân gian.

Trương Hán Hùng vừa mới còn ở trước mặt, chỉ một giây liền biến mất khỏi văn phòng.

“Cha!! “Trương Mục trợn mắt há hốc mồm, phát ra tiếng kêu hoảng sợ.

Nhưng không đợi anh ta tiến lên xem xét tình huống.

Xì.

Trong nháy mắt, hắn cũng biến mất trong hư không.

Giống như bị cục tẩy xóa đi trên trang giấy.

Cuối cùng Khổng An Yến, Chuyên gia vũ khí bay còn lại, nhìn một màn này, sắc mặt trắng bệch.

Hàm răng anh ta hơi run lên, cơ bắp cả người căng thẳng tới cực điểm. Mô - đun và hệ thống cấy ghép trên người không ngừng quét bất cứ vũ khí nào có thể tồn tại xung quanh.

Nhưng đáng tiếc, anh ta không thu hoạch được gì.

“Ngươi! “Ngón tay anh ta khẽ nhúc nhích, muốn khống chế vũ khí bay trở về, công kích người này.

Nhưng quá muộn.

Chương 567: Đừng trách ta

Một loại vô lực khó hiểu từ hai chân bắt đầu kéo dài lên trên.

Rất nhanh, rất nhanh.

Ngắn ngủi vài giây.

Ý thức bắt đầu mơ hồ, thân thể bắt đầu lay động, ngay cả đứng thẳng đều có chút khó khăn.

Cậu rốt cuộc là.!?

Xì.

Cả người biến mất.

Vũ khí bay vừa từ khe cửa sổ trở về, nhưng vào giờ khắc này mất đi liên lạc với chủ nhân, chỉ có thể giảm tốc độ, lơ lửng giữa không trung văn phòng.

Người phụ nữ che mặt tóc vàng thở dài một tiếng, cúi đầu nhìn bộ ngực cao ngất của mình, vòng eo tinh tế, đôi chân dài thon dài rất tròn.

Một loại bất đắc dĩ khó có thể nói rõ xông lên đầu.

Đừng trách ta, muốn trách thì trách các cậu nhất định muốn đánh cuộc.

Cô xoay người đi ra ngoài.

Đồng thời tai nghe thông tin bên trong lỗ tai truyền ra âm thanh.

“Râu nâu, giải quyết xong chưa? “m thanh Thải Hồng Đường truyền ra.

“Giải quyết xong, rất nhẹ nhàng. “Người phụ nữ tóc vàng bình tĩnh trả lời.

“Tôi thấy năng lực của anh mạnh hơn tôi tưởng rất nhiều. “Thải Hồng Đường nói. Trong giọng nói rõ ràng có chút rung động.

“Có lẽ vậy. Bất quá phải dùng bộ dáng này mới có thể toàn lực sử dụng có chút khó chịu. “Người phụ nữ tóc vàng bất đắc dĩ nói.

“Ít nhất so với tôi còn tốt hơn, mắt tôi còn phát ra ánh sáng, không đeo kính râm tôi còn không dám ra khỏi cửa. “Thải Hồng Đường mới là bất đắc dĩ.

Hiệu quả làm đẹp của Hoa Ngữ Châu khi vào người cô có chút không bình thường.

“Sau này sẽ tốt thôi. “Người phụ nữ tóc vàng an ủi.

Ra khỏi văn phòng, đi tới trước thang máy.

Vừa lúc đầu cầu thang xông lên ba nhân viên cảnh vệ cầm súng ống.

Ba cảnh vệ cường tráng vừa nhìn thấy cô, liền rống to giơ súng chuẩn bị bắn.

Nhưng bọn họ vừa có động tác, bóng dáng dưới chân chợt không tiếng động bốc cháy.

Người không việc gì, nhưng cái bóng lại tự bốc cháy với tốc độ rất nhanh.

Ba người hoàn toàn không phát hiện ra một màn quỷ dị này.

Một giây sau.

Chờ bọn họ giơ súng lên sắp bóp cò.

Xì xì xì.

Sau ba tiếng vang nhỏ.

Ba người hư không biến mất

Chỉ còn lại ba khẩu súng ngắn rơi xuống đất, phát ra tiếng giòn giã.

Người phụ nữ tóc vàng, cũng tức là Râu nâu lúc này thần sắc bình thản thu hồi tầm mắt.

Chuyện như vậy, sau khi anh thử sử dụng năng lực hoa ngữ, liền thường xuyên phát sinh.

Anh không phải xuất thân như Thải Hồng Đường Đại Hùng, năm đó cùng đại ca làm hacker trên mạng, bọn họ cũng thường xuyên gặp phải các loại uy hiếp tập kích.

Hiện tại chẳng qua từ kẻ yếu lúc trước, đổi thành cường giả lúc này.

Năng lực hoa ngữ cường đại, cho dù nhìn bao nhiêu lần, đều làm cho anh không cách nào lý giải.

Về phần người chết.

Trong Góc chết người chết còn ít sao?

Anh mới thoát khỏi bên trong, Góc chết ước chừng chết hơn mười người, mới miễn cưỡng tìm được thoát ly pháp, thoát ly đi ra.

Quá nhanh tôi thậm chí còn không thấy rõ bọn họ rốt cuộc là như thế nào biến mất. Anh rốt cuộc là làm như thế nào? “m thanh Thải Hồng Đường từ trong tai nghe truyền ra.

“Tôi cũng không biết,“Râu nâu trả lời.

Đây chính là năng lực bản năng của huyết mạch Sí Liệt Chi Ảnh

Đốt cháy cái bóng.

Cá thể cái bóng bị đốt cháy sẽ căn cứ vào mật độ, cường độ và cảm giác tồn tại của chính nó để quyết định thời gian cháy

Khi cái bóng cháy đến khi kết thúc, cái bóng biến mất, con người cũng biến mất.

Râu nâu không biết những người đó đi đâu, bất quá nghĩ đến cũng không phải nơi tốt lành gì.

Lúc trước anh len lén đốt cháy bóng dáng của Khổng An Yến, đã ước chừng hơn mười phút, thẳng đến cuối cùng sắp cháy hết, mới đi vào văn phòng.

Người bình thường cũng chỉ một hai giây có thể đốt hết, nhưng Chuyên gia vũ khí bay có ý thức cường độ cao, tựa hồ

rất khó đốt hết.

Trong lòng suy tư làm thế nào để tăng tốc và cải tiến hiệu suất ám sát, thần sắc Râu nâu bình tĩnh đi ra khỏi tòa nhà, tiến vào một chiếc phi hành khí màu đỏ chờ đã lâu bên ngoài.

Ở phía sau anh, toàn bộ tòa nhà, lặng ngắt như tờ, không một bóng người.

Toàn bộ phân bộ gần trăm người nhân viên, vào lúc này đều biến mất không thấy bóng dáng.

……

Triều Ngữ.

"Sáu giờ ba mươi phút chiều hôm qua, thành phố Phong Nam Nam Châu tỉnh phát sinh một mất tích bí ẩn.

Tập đoàn Toàn Tín mở mới mở chi nhánh công ty hơn nửa tháng trong vòng nửa giờ ngắn ngủi nhân viên cùng với tổng giám đốc Trương Hán Hùng, tổng cộng 97 người, toàn bộ biến mất một cách thần bí."

"Cảnh sát trải qua điều tra cẩn thận, phát hiện bên trong tòa nhà vẫn chưa xuất hiện dấu vết rõ ràng, chỉ có một chút dấu vết nổ súng, hiển nhiên cảnh vệ công ty và người tới thần bí từng xảy ra giao tranh ngắn ngủi, mà kết quả giao tranh là người thần bí này đã thắng."

Lý Trình Di ngồi trong một quán ăn sáng, tay cầm một cái bánh quẩy, chậm rãi ăn sáng với sữa đậu nành.

Vừa ăn, hắn còn để kính AR chiếu tin tức quan trọng của tỉnh Phong Nam.

Người phát thanh tin tức đang nghiêm túc phát sóng vụ án mất tích bí ẩn vừa mới xảy ra.

Cái tên Tập đoàn Toàn Tín này, thoáng cái liền làm cho hắn nhớ lại lúc trước Liễu Thông Bắc thông báo cho hắn chuyện kia.

Ông trùm thông tin từ tỉnh Tây Chí, muốn dùng phương thức đánh bạc xâm chiếm thị trường thông tin của tỉnh Phong Nam.

Chỉ là không nghĩ tới mới bao lâu, tiền đồn của bọn họ đã bị phá hủy.

Tít.

Chuông điện thoại vang lên, Lý Trình Di tắt tin tức, bấm số của ông chủ.

Sau một lúc chờ đợi, điện thoại được kết nối.

“Cậu thấy rồi phải không?” giọng nói của Tân Đức Lạp vang lên.

“Ừ, hai người làm? “Lý Trình Di có chút kinh ngạc, làm còn gọn gàng hơn lúc trước. Có chút ngoài dự liệu của hắn.

Chương 568: Truy tìm manh mối Kim Hoàn Xà

Tôi đang truy tìm manh mối của Lê n, đang tìm các thành viên khác của Kim Hoàn Xà. Bên công ty hắn là Thải Hồng Đường và Đại Hùng phụ trách. “Tân Đức Lạp nói,” Nhưng lần này ra tay chỉ có một người.

“Một mình? “Lý Trình Di kinh ngạc. Ai?”

Râu nâu.

“Là cậu ta?!”

“Thải Hồng Đường đang đổi mới toàn diện hệ thống an ninh mạng, Đại Hùng đang nghiên cứu thứ gì đó, thần thần bí bí, chỉ là thỉnh thoảng quản một chút công ty.”

“Long Môn Điếu mới tiến vào Góc chết mới, đang điều tra manh mối, ra nước ngoài. Cho nên lần này ra tay chỉ có Râu nâu”. Tân Đức Lạp nói.

“Tôi cũng không nghĩ tới anh một mình giải quyết hết thảy mọi chuyện. “Hiển nhiên Tân Đức Lạp cũng cảm thấy bất ngờ.

“Những người đó, đều đã chết? “Lý Trình Di hỏi.

“Không biết”.

“Hiểu rồi.

Lý Trình Di trầm mặc”.

Hắn dự đoán qua thành viên team sau khi đạt được năng lực hoa ngữ, sẽ phát sinh các loại biến hóa, nhưng không nghĩ tới, phát sinh đại biến đầu tiên, là Râu nâu.

……

“Râu nâu từ sau khi anh chết, liền mơ hồ có chút cố chấp, anh ta một lòng một dạ tìm kiếm bất kỳ thủ đoạn hay phương pháp nào để cường đại mình. Tiến bộ so với tưởng tượng của chúng ta đều nhanh hơn”.

“Tôi sẽ trông chừng anh ta. Yên tâm. “Lý Trình Di nghe ra ý của ông chủ.

“Vậy là tốt rồi. Mặt khác, Phan n tiến bộ rất nhanh, khi nào cậu trở về nhìn xem. Trong công ty đã có ba người Góc chết, bởi vì cậu bé thoáng hiện chỉ điểm, thành công thoát khỏi Góc chết. Hiện tại thanh danh của cậu ta đã chậm rãi bắt đầu truyền ra”.

“Tôi biết rồi. Không sao, truyền ra càng tốt. “Lý Trình Di sớm đã coi Phan n là Hoa Ngữ Châu hoặc Thánh Anh của mình.

Cậu ta là trung tâm và công cụ tốt nhất để tập hợp người Góc chết

“Cậu biết là tốt rồi. “Tân Đức Lạp nói.

Đúng rồi, giúp tôi thu thập tư liệu về cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến. Có người muốn nhắm vào tôi, gửi thư mời cho sư phụ tôi. “Lý Trình Di nói.

Như thế nào? Cậu định tham gia? Tôi đề nghị không cần thiết. Loại cuộc thi này đối với cậu mà nói là lãng phí thời gian”.

“Tôi đương nhiên không có thời gian tham gia, nhưng có người muốn dùng cái này ép tôi ra mặt. “Lý Trình Di mỉm cười,” Tôi muốn biết là ai”.

“Đáng tiếc thành phố tuần hoàn, Thải Hồng Đường không thể xâm nhập, nếu không phương diện này sẽ không bị động như vậy. “Tân Đức Lạp thở dài.

“Không sao, cái gì cũng có lần đầu tiên, tôi tin rằng cho dù là từ thành phố tuần hoàn, Đường Đường nhất định có thể tìm

được biện pháp".

"Hy vọng là vậy".

Hai người không nói thêm gì nữa. Cúp máy.

Lý Trình Di gỡ kính xuống, nhẹ nhàng thở ra một hơi

Đi dạo nội thành, thỏa mãn lòng hiếu kỳ nhất định của hắn. Kế tiếp nên là chính sự.

Điều tra Cung điện Trầm Luân, mới là nhiệm vụ chính của hắn sau đó.

Căn cứ vào tư liệu thu thập được lần này, Triều Ngữ có cơ sở dữ liệu lớn nhất Nghi quốc.

Cơ sở dữ liệu được lưu trữ bằng dữ liệu điện tử và toàn bộ thư viện ảo điện tử đã được xây dựng để những người quan tâm có thể truy cập.

Lần này Lý Trình Di tới Triều Ngữ, một mục tiêu trong đó, chính là tiến vào thư viện điện tử Triều Ngữ, điều tra manh mối về Quyển sách bìa Xanh, cung điện Trầm Luân.

Giải đấu Cực Võ Liệt Chiến còn cách bây giờ hơn nửa tháng, một đoạn thời gian dài như vậy cũng đủ để hắn làm rất nhiều chuyện.

Ăn xong bữa sáng, tính tiền đứng dậy, Lý Trình Di ra ven đường đón một chiếc taxi, trực tiếp đi tới thư viện điện tử Triều Ngữ.

Công pháp hoa ngữ nhất định phải chờ bộ phận phía trước triệt để tu thành, mới có thể mở ra tầng tiếp theo, cho nên hắn hiện tại cho dù hấp thụ hoa khí cùng ác niệm, tiến hóa đến tầng tiếp theo, cũng không thỏa mãn điều kiện thu hoạch công pháp mới.

Đã như vậy, thay vì lãng phí thời gian, không bằng nhanh chóng điều tra manh mối.

Giá trị Quyển sách bìa Xanh, từ lần trước sau khi Nguyệt Nha xuất hiện, cũng đã vượt qua tất cả dự liệu của mọi người trong team, giá trị còn cao hơn so với bọn họ tưởng tượng.

Một đạo nguyệt nha chính là một lần mệnh, nếu như có thể chân chính tìm được Quyển sách bìa Xanh nguyên hình, cũng chính là Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng trong truyền thuyết, nói không chừng thật có thể dựa vào nó, triệt để thoát ly Góc chết vĩnh viễn.

Thoát khỏi Góc chết, đây là mục tiêu cuối cùng của Lý Trình Di và tất cả thành viên trong team.

Rất nhanh, chỉ hơn mười phút, xe đã tới một tòa kiến trúc màu lam.

Đây là thư viện điện tử Triều Tiên.

Bên ngoài nhìn lại, tựa như một cái đàn ống dựng đứng, từng hàng ống bén nhọn hướng lên trời, toàn thân hiện ra màu xanh đen xinh đẹp.

Xung quanh tòa nhà có bốn lối vào ngầm giống như cửa tàu điện ngầm. Phân biệt đánh dấu chữ Đông Nam Tây Bắc.

Lý Trình Di xuống xe, trả tiền, bước nhanh vào một cửa

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thẳng đến chạng vạng tối.

Lý Trình Di mới nhíu mày đi ra khỏi thư viện, từ cửa Bắc đi ra.

Không thể tra được.

Tất cả tư liệu về Quyển sách bìa Xanh, Cung điện Trầm Luân, không phải từ trong game, thì cũng là những từ liên quan đến phim hoạt hình, phim truyền hình.

Mà toàn bộ về Góc chết đều không có.

Bởi vì thư viện là chọn dùng kiểu ngăn chặn bằng vật lý giống như một cái ổ cứng vô cùng khổng lồ không có bất kỳ liên kết nào với bên ngoài nên cho dù đều không có cách nào hack được.

Càng đừng nói Thải Hồng Đường ngay cả pháo đài trầm mặc của Triều Ngữ cũng không vào được.

Nơi này có quá nhiều cố vấn an ninh kỹ thuật đứng đầu, cùng với siêu toán khổng lồ vượt xa Nguyệt Quý.

Cho dù Thải Hồng Đường có mạnh hơn nữa, cũng không có biện pháp một mình đối kháng nhiều cao thủ như vậy.

Phía chính phủ tuyệt đối có tư liệu liên quan đến Góc chết, nhiều năm như vậy, cho dù không tích cực, cũng sẽ có rất nhiều tin tức thu thập được.” Vấn đề là làm thế nào để có được thông tin này”.

Lý Trình Di biết, phía chính phủ cũng có cơ quan nghiên cứu chuyên môn nhằm vào Góc chết.

Chương 569: Thánh Linh trúc cơ

Hắn vừa mới điều tra qua, cái cơ quan này tên là bộ phận an ninh bí mật Nghi quốc. Là bộ phận đặc thù chuyên phụ trách toàn bộ điều tra thăm dò nghiên cứu thống nhất Góc chết.

Tuy rằng cũng là bộ phận đặc thù, nhưng bộ phận an ninh bí mật có chút kỳ quái chính là, quyền lực của bọn họ không lớn, đẳng cấp bảo mật lại cực cao.

“Cách nhanh nhất để thu thập thông tin tình báo là tìm người có đủ quyền hạn cao, thay mình điều tra thông tin tình báo chính thức.” Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Về phần sau khi tìm được người, lợi dụng phương pháp gì thu hoạch tình báo.

Trong tay Lý Trình Di chậm rãi hiện ra một viên hoa ngữ châu mới.

Sau khi mở ra Tân Hoa Thần Vị, lại một viên Hoa Ngữ Châu có thể phân hóa ra. Vừa vặn lúc này tìm kiếm một ứng cử viên cao cấp thích hợp trong nước, làm người phát ngôn.

‘Tốt hơn là một người có thẩm quyền đủ cao để có thể tự do sử dụng sức mạnh của Bộ phận An ninh Bí mật Quốc gia.’

Đi ra khỏi thư viện, hắn ngồi xuống một tiệm bún gần đó, gọi một bát bún bò chua cay.

Vừa mới ngồi xuống chưa được mấy phút.

Bỗng nhiên một cảm giác mát mẻ rất nhỏ, xông lên đầu, làm cho tinh thần hắn vừa mới bởi vì điều tra lượng lớn tin tức thoáng cái nhẹ nhàng khoan khoái hơn rất nhiều.

Cùng lúc đó, toàn thân làn da, máu thịt, xương cốt, đều bắt đầu truyền ra cảm giác tê dại rất nhỏ.

Lý Trình Di nhanh chóng xem xét Ác Chi Hoa.

Quả nhiên nhìn thấy, phía sau hoa Tử Kiều đang xuất hiện một hàng chữ viết mới.

Công pháp Hoa Ngữ đồng bộ tiến độ.

Nhanh như vậy xem ra cô ta nói không sai, ý chí của cô ta quả thật không tệ.

Vừa vặn, hắn đối với Triều Ngữ không quen thuộc, cần người địa phương hỗ trợ giới thiệu tư liệu tìm kiếm.

……..

Trong một trang viên xa hoa của Triều Ngữ.

Trên bãi cỏ hơn vạn mét vuông, Lý Sùng Nam Đại Tráng nằm ngửa trong cỏ xanh, toàn thân toàn là mồ hôi.

Ngay tại vừa rồi, cô nghiêm khắc dựa theo trình tự Thánh Linh công, tiến hành một lần tịnh niệm, xuất thần, chạm đến bản chất quá trình tự thân tu hành.

Còn vì thế mà bố trí hương thơm gây ảo giác mạnh.

Kết quả

Sau khi cô gánh vác sự quấy nhiễu liên tục của Trí Huyễn Huân Hương, pháp môn tu hành dường như bình thường không có gì lạ, lại phát sinh biến hóa quỷ dị dưới văn tự Thánh Linh Công thần bí trong đầu.

Cô lúc trước nhớ tới văn tự Thánh Linh Công ở trong ý thức, tựa như vô số côn trùng màu đen, không ngừng chui ra từ làn da toàn thân cô.

Khi đó, cả người cô không thể khống chế chính mình, trong ý thức xuất hiện nỗi sợ hãi mãnh liệt.

Nhưng lời nhắc nhở trong Thánh Linh Công, làm cho cô gắt gao ổn định chính mình, không có buông tha, mà là cứng rắn chịu đựng.

Trọn vẹn một giờ.

Đại Tráng cứ như vậy nằm trên bãi cỏ, không nhúc nhích.

Người hầu xa xa đều cho rằng cô chỉ đang ngủ. Còn lặng lẽ điều chỉnh độ ẩm của bãi cỏ và nhiệt độ gió xung quanh cho cô.

Cho đến bây giờ, trong một giờ sau

Cuối cùng cô cũng vượt qua được.

Chậm rãi ngồi dậy.

Đại Tráng giơ tay lên, nhìn cánh tay mình.

Làn da vốn trắng nõn mập mạp, lúc này tất cả đều là mồ hôi cùng dầu mỡ chảy ra.

Lúc trước hai tay to như giò heo, hiện tại rõ ràng gầy đi một vòng.

Hiệu quả tốt như vậy!? Cô hơi sốc.

Từ từ đứng dậy khỏi cỏ.

Áo dài quần dài trên người phốc một cái liền muốn rơi xuống, cũng may cô túm lấy, mới không để bị quần áo tụt khỏi người.

Gầy nhiều như vậy?! "Đại Tráng kinh ngạc.

Nhanh hơn cả phẫu thuật hút mỡ!

Hơn nữa cô rõ ràng cảm giác toàn thân mình so với lúc trước tràn ngập súc mạnh.

Loại cảm giác toàn thân tràn đầy này, tựa như cả người thay đổi thân thể, mặc vào áo giáp thiết bị phụ trợ tiên tiến nhất.

Nghĩ tới đây, Đại Tráng sốt ruột muốn nhìn bộ dáng hiện tại của mình.

Lúc này cô nhanh chóng chạy chậm, nhằm phía một tòa nhà bên phải trang viên. Đó là tòa nhà riêng của cô. Tổng cộng có ba tầng.

Tầng thứ hai là không gian hoạt động chuyên môn, chất đống rất nhiều đồ lặt vặt của cô.

Một hơi vọt lên tầng hai, Đại Tráng nhanh chóng cởi quần áo ướt sũng, vọt vào phòng tắm, nhìn vào gương lớn.

Òa!

Trong gương cô, mặc dù vẫn là lúc hình dáng khỏe mạnh lúc trước nhưng giờ đã có thể nhìn ra ba vòng lồi lõm rõ ràng.

Mà đây mới là lần đầu tiên cô tu hành!

Quá mạnh mẽ!

Đại Tráng rung động chạm vào mình trong gương, cô đã không nhớ rõ đã bao lâu không dám soi gương.

Từ sau khi xác định khiêm tốn, ăn uống lung tung làm xấu mặt mình, cô không còn chú trọng cách ăn mặc của mình nữa.

Nhưng bây giờ.

Oh my god.

Bỗng nhiên một con ruồi từ ngoài cửa sổ bay tới, bay một vòng quanh cô.

Đại Tráng còn bị vây trong rung động, tiện tay vung lên.

Xoẹt!

Sau một tiếng vang cực kỳ nhỏ.

Con ruồi chia làm hai, rơi trên bàn rửa mặt trước mặt cô.

“ ！ ？ ”

Cái quỷ gì!? Vẻ mặt cô mơ hồ nhìn con ruồi rơi xuống.

Vừa rồi, rõ ràng cô không đụng phải cái gì.

Đột nhiên, Đại Tráng nhanh chóng nhớ lại nội dung trong Thánh Linh Công.

Công pháp chia làm bảy tầng, ban đầu cần dùng thánh văn đạt trúc cơ, sau khi đạt trúc cơ, sẽ đạt được một tia thánh ý tinh thuần, đem tuệ kiếm trong lòng hóa thành thực chất.

Sau khi Trúc Cơ, mỗi một tầng đều không ngừng lớn mạnh Tuệ Kiếm, để nó mỗi ngày cần chém tạp niệm, hấp thu bản chất tâm tính.

“Bảy tầng công pháp, mỗi một tầng đều toàn diện cường hóa ý thức thân thể, trong đó đối với ý thức cường hóa cực lớn, cũng đồng bộ mở ra cực hạn thân thể.”

Trong quá trình này, phải dùng vô số ngoại lực đồng bộ, mạnh mẽ tăng cường cường độ thân thể, từ đó duy trì trạng thái cân bằng thể xác và tinh thần.”

Đây chính là nguyên nhân vì sao Thánh Linh Công phải tiêu hao rất nhiều tài nguyên.

Chương 570: Nắm giữ vận mệnh

Cộng với những dược vật trí huyễn đắt tiền, lượng lớn tài nguyên cường hóa thân thể, những thứ này đều cần tiền, địa vị, mới có thể liên tục có được.

Mà Đại Tráng, không hề nghi ngờ, đạt được cơ hội này.

Nhìn mình trong gương mơ hồ đã có một tia tư sắc, Đại Tráng đối với Thánh Linh Công thấp thỏm bất an, vào giờ khắc này hoàn toàn biến mất.

Cô biết, thời điểm chính mình chân chính nắm giữ vận mệnh, đã đến

Đúng lúc này, một tiếng nhạc rất nhỏ vang lên bên tay cô.

Đó là điện thoại di động.

Đại Tráng nhanh chóng cầm lên nhìn, sắc mặt khẽ biến, lập tức bấm máy.

Đại Tráng, gần đây chị có chút căng thẳng, hạn mức hàng tháng của chị chưa dùng hết, có thể cho em mượn một triệu được không, tháng sau phát hạn mức sẽ trả.

Là chị họ Lý Sùng n.

Lý gia là một trong những đại quý tộc Triều Ngữ, con cháu rất nhiều.

Cô làm con cái chi thứ trong nhà, tuy rằng không phải chi gia chủ, nhưng năng lực cha cô rất mạnh, kiếm không ít tài phú cho gia tộc cho nên hạn mức hàng tháng so với con cháu chủ gia cũng không kém nhiều.

Mà bởi vì khiêm tốn, không có thiên phú, không có tài năng, không muốn gây thêm phiền toái cho cha, Đại Tráng Lý Sùng Nam vẫn luôn nén giận, cho dù bị người tìm đến vay tiền, cũng vẫn làm người hiền lành, có thể mượn đều mượn.

Cũng bởi vì điểm ấy, rất nhiều đệ tử chủ gia không có tiền, đều sẽ chạy tới tìm cô vay tiền, nói là mượn, trên thực tế là quỵt, căn bản không có khả năng trả.

Trước kia Đại Tráng khẳng định không nói hai lời, trực tiếp đáp ứng.

Nhưng hiện tại, cô tu hành Thánh Linh Công, cần vô số tiền tài tiêu hao.

Xin lỗi chị n, tháng này trong tay em cũng không dư dả.

Thánh Linh Công quỷ dị thần bí, cho cô rất lớn hi vọng, cô muốn thoát khỏi trói buộc, đạt được tự do, có lẽ đây là con đường duy nhất!

Trước kia không nhìn thấy hy vọng thì thôi, hiện tại có hy vọng duy nhất.

Cô tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không cho phép bất luận kẻ nào, ngăn cản bước tiến của cô!

Cô nhịn hơn mười năm, hiện tại. Chịu đủ rồi!!

Cầm điện thoại di động, trong hai mắt Đại Tráng Lý Sùng Nam, im lặng hiện lên một tia thô bạo rõ ràng.

……

Mười giờ đêm.

Kho hàng Hồng Tân-Ngoại ô Triều Ngữ,

Rất nhiều kho hàng ở vùng ngoại ô nối liền thành một mảnh, trong đêm tối tựa như một con cự thú phủ phục, yên tĩnh không tiếng động.

Xa xa trong bầu trời đêm, thiên hà vẫn sáng ngời ánh sáng, như tinh không ngân hà, rực rỡ muôn màu.

Vô số các loại phi hành khí điểm sáng, từ mặt đất bay lên không, hội nhập vào Thiên Hà.

Lý Trình Di lẳng lặng đứng ở tầng hai nhà kho, nhìn ra xa Thiên Hà, không nói một lời.

Tòa nhà kho này đã được hắn thuê, làm căn cứ huấn luyện tu hành tạm thời.

Hắn lúc này tóc dài xõa vai, thân hình cơ bắp, chỉ đơn giản đứng ở tầng hai, liền làm cho người ta một loại cảm giác áp bách mãnh liệt.

Ý niệm bén nhọn như kim châm, ở bên cạnh hắn vô hình kích động, trôi nổi bất định.

Đó là Tuệ Kiếm thuộc về Thánh Linh Công.

Trong nháy mắt Đại Tráng tu thành Tuệ Kiếm, cơ hồ là đồng bộ, hắn nơi này cũng đạt được cảnh giới tu vi giống thế.

Tầng thứ nhất tiết thứ nhất, nhập môn, thành!

Nhưng giống nhau là Tuệ Kiếm, trình độ Đại Tráng cùng trình độ của hắn so sánh, chênh lệch không ít.

Thân là người nắm giữ huyết mạch Ảnh Long cấp thấp, ý thức và thân thể của Lý Trình Di mạnh hơn Đại Tráng rất nhiều.

Cái này cũng dẫn đến, Tuệ Kiếm của hắn, cường độ cũng vượt xa Đại Tráng.

Xoạt.

Trong một trận gió nhẹ.

Kiếm ý vô hình xung quanh Lý Trình Di rốt cục thu hồi hết, vạn niệm quy nhất.

“Tuệ Kiếm này hoàn toàn do tâm niệm ý niệm thao túng, sinh diệt tùy tâm, hơi không chú ý là có thể thực chất hóa đả thương người quả thật không hổ là công pháp cơ bản của Vô Diện Kiếm Phái.” Kiếm phái, kiếm phái, hóa ra kiếm giấu ở chỗ này!

Trong lòng Lý Trình Di cảm khái.

Môn Thất Ý Thánh Linh Công này hiện tại xem ra nguy hiểm hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Tâm ý niệm trong đầu, đây là thứ nguy hiểm cỡ nào.

Bất luận kẻ nào, cho dù là người khổ tu trong chùa miếu đạo quán, cũng không dám bảo đảm mình sẽ không sinh ra ý niệm nguy hiểm nào đó.

Mà chỉ cần có một tia ý niệm sinh ra, chỉ cần một tia ý niệm này khống chế không được, hóa thành tạp niệm dục niệm, sẽ ngưng tụ ra tuệ kiếm, tùy tâm mà động.

Tạp niệm ở đâu, Tuệ Kiếm cũng ở đó. Dễ dàng phá hủy mọi thứ xung quanh.

Đây là một môn công pháp cường hãn cực kỳ dễ dàng thương tổn đến người bên cạnh. Cho dù chỉ là cơ sở, cũng vượt xa phạm trù thuật cận chiến.

Lý Trình Di cũng chỉ đọc được trong các truyện tiên hiệp kiếp trước mới có môn công pháp này

Hơn nữa hiệu quả nhanh như vậy, mạnh như vậy, ở trong truyện tiên hiệp cũng không phải chính phái.

Tốc độ, có nghĩa là nguy hiểm. Nghĩa là nền tảng không vững chắc, có thể sai lệch.

Nhưng không sao, hắn cần là Thánh Anh.

“Sư phụ, con tới rồi” âm thanh từ sau lưng truyền đến.

Ánh mắt Lý Trình Di khẽ động, xoay người, nhìn về phía bóng tối phía sau.

Đại Tráng Lý Sùng Nam mới được nhận là đồ đệ, đã thay đổi mặc một bộ áo giáp màu đen, ngay cả xưng hô cũng thay đổi, đi tới mấy mét phía sau hắn.

So với Lý Sùng Nam lúc trước, rõ ràng thon thả hơn rất nhiều.

Đường nét khuôn mặt cũng nhu hòa hơn rất nhiều.

Nếu như nói cô lúc trước, là cô bé mập mạp mặc đồ thể theo thì cũng không rõ là nam hay nữ thì hiện tại ít nhất có thể làm

cho người ta nhận ra là một người con gái.

“Ta thấy được sự tiến bộ của con. Không tồi đâu”Lý Trình Di nói.

“Sư phụ, gặp được sư phụ là phúc khí của con, có cái gì phân phó, xin sư phụ cứ sai bảo, con sẽ toàn lực đi làm!”

Cô rất rõ ràng, chính mình mới tu luyện giai đoạn nhập môn, đã đạt được loại năng lực kỳ dị kia.

Chương 571: Thu thập tư liệu cấm

Vậy đổi thành sư phụ của mình thì sao?

Thày tu luyện lâu như vậy, thực lực tuyệt đối vượt xa tưởng tượng của mình.

“Có việc, cần con làm. “Lý Trình Di nói. Ta cần điều tra toàn bộ tư liệu tin tức về Góc chết trong thư viện điện tử. Con có thể tiếp xúc với người có đủ quyền hạn không?

Cung điện Trầm Luân, quyển sách ước nguyện vĩnh hằng, những này hắn không tin chính phủ, không có tư liệu.

Mấu chốt là làm sao lấy được những tư liệu cấm này.

“Góc chết? “Lý Sùng Nam lấy di động ra, nhanh chóng thử dùng quyền hạn của cô tra xét.

Cô cũng có tài khoản ở thư viện.

Nhưng rất đáng tiếc, trang phản hồi ra cũng không đủ quyền hạn.

“Cần quyền hạn cấp tám. Con chỉ có cấp năm. Xin lỗi thầy”.

“Đúng là phải cấp 8. “Lúc Lý Trình Di điều tra đại khái đã xem qua cấp bậc quyền hạn.

Cả Nghi quốc cao nhất cũng chỉ có cấp 10.

chín lão gia hỏa tại Cửu Nghi cũng mới cấp 9, cấp 8, vậy có lẽ chỉ có các gia chủ đại quý tộc mới có thể chạm đến.

Yêu cầu quyền hạn cao như vậy xem ra phía chính phủ muốn che giấu đồ vật bí mật, so với hắn tưởng tượng còn nhiều hơn.

Có biện pháp sao?

“Có, trong gia tộc đệ tử, thái gia gia có hai người có thể đạt tới yêu cầu quyền hạn này. Nhưng đệ tử ở trong gia tộc không tốt lắm, bọn họ không có khả năng hỗ trợ điều tra. “Lý Sùng Nam trả lời.

Đây là biện pháp con nói?

Thân là một trong đại quý tộc Triều Ngữ, tiểu bối Lý gia chúng con, nếu như đầy đủ thiên tài ưu tú, có đủ tiềm lực được gia tộc chú ý, có thể đạt được quyền hạn hạn chế cao nhất trong nội bộ gia tộc, số ít được dự thính quyết sách cao tầng gia tộc.

Cái này gọi là chế độ người thừa kế.

Chế độ người thừa kế?

“Đúng vậy, Nghi quốc rất nhiều đại quý tộc đều có quy củ như vậy. Chúng con tuy rằng hưởng thụ rất nhiều loại tài nguyên tài phú phúc lợi mà người bình thường không thể tưởng tượng.

Nhưng cũng cần phải mang gánh nặng và trách nhiệm mà người bình thường không thể tưởng tượng được.

Chế độ người thừa kế chính là như thế, một khi trở thành người thừa kế, có thể đạt được tài nguyên của cả gia tộc tận lực đổ vào, có bất kỳ cơ hội nào đều ưu tiên bồi dưỡng giao cho người thừa kế.

Tại sao con cảm thấy trở thành người thừa kế là có thể đạt được quyền hạn tra xét đủ cao? “Lý Trình Di hỏi.

Bởi vì người thừa kế Lý gia chúng con có thể tạm thời nắm giữ quyền hạn, tương đương với cấp 9 trong hệ thống đế quốc. Đây là con nghe cha từng đề cập qua. “Lý Sùng Nam trả lời.

cấp 9.

Xem ra bối cảnh của đồ đệ này lớn hơn Lý Trình Di tưởng tượng.

Làm sao trở thành người thừa kế?

“Ở một số phương diện biểu hiện ra mạnh hơn so với bạn cùng lứa tuổi, sẽ có cơ hội. Nếu có thể vì gia tộc làm ra cống hiến nhất định, đạt được đầy đủ tiềm lực lực và ảnh hưởng, đều có

thể trở thành người thừa kế. "Đại Tráng Lý Sùng Nam đơn giản nói.

Danh ngạch người thừa kế gia tộc chúng con tổng cộng có ba người. Cùng lứa tuổi với con, đời trước, đời sau, vân vân, tất cả người trẻ tuổi thấp hơn bốn mươi tuổi đều có tư cách tranh đoạt danh ngạch người thừa kế.

Mà số lượng một bộ phận người này, kém không nhiều lắm là ba trăm người trở lên.

Một gia tộc, có trên ba trăm người thế hệ trẻ tuổi???

Lý Trình Di cũng hơi sửng sốt.

Hắn trước kia từng nghe qua một cái thuyết pháp, đó chính là, quý tộc tại thành phố tự tuần hoàn là một thiên quốc mà người thường không thể với tới.

Hiện tại xem ra, nói không chừng thật đúng là như thế.

"Nếu con đạt được thứ hạng trong cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến, có ảnh hưởng gì đến địa vị của con trong gia tộc không?"

"Có, hơn nữa rất lớn. "Đại Tráng Lý Sùng Nam nhanh chóng trả lời.

"Mấy người đứng đầu cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến, đều sẽ được quân bộ, Cửu Nghi, thậm chí hoàng gia ưu ái, bọn họ sẽ đưa ra danh ngạch mời, mời những cao thủ đứng đầu này nhậm chức. Hơn nữa, sức ảnh hưởng của cuộc thi này trong giới quý tộc lớn hơn nhiều so với người bình thường tưởng tượng. Trong đó tựa hồ liên quan đến rất nhiều lợi ích như cá cược."

Cá cược?

Lý Trình Di kết hợp với tư liệu mình điều tra, mơ hồ cảm giác, cái gọi là cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến này, tựa hồ tương tự như NBA kiếp trước.

Bản thân cao thủ đứng đầu đã tự mang theo lượng lớn hào quang cùng hiệu ứng thần tượng, có thể vì thế lực sau lưng kiếm được lượng lớn tiền tài.

“Ta muốn con tham gia cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến có dám không? “Hắn đột nhiên mở miệng nói.

Trong bóng tối, Lý Sùng Nam hơi khựng lại.

Để cho cô một người mới chỉ biết về cơ bản cận chiến tham gia cuộc thi mà tất cả đều là cao thủ cận chiến???

Cái này không phải gì bảo cô đi chịu chết!?

Cho dù cô hiện tại có chút khác biệt với người thường.

Nhưng những tên tham gia thi đấu tại cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến, cũng không phải cô dựa vào tuệ kiếm nho nhỏ này có thể đánh thắng.

Đó là cuộc thi nguy hiểm có thể chết người!

Trong lúc nhất thời, giữa hai người lâm vào trầm mặc.

Lý Sùng Nam đang suy nghĩ, đang do dự.

“Sợ? “Lý Trình Di nhẹ giọng nói. Nếu sợ, con có thể cự tuyệt, sau đó rời đi ta sẽ thu hồi Thánh Linh Công con đang tu hành.

!! Không!

Hắn còn chưa dứt lời, Lý Sùng Nam liền lập tức đáp lại.

Cô thật vất vả nhìn thấy hi vọng, hi vọng tự do, tuyệt đối không thể để nó chạy trốn khỏi tay!

Con tham gia!

Cô tin tưởng sư phụ tuyệt đối sẽ không để cho cô cứ như vậy đi qua chịu chết.

Xác định?

Xác định!

Không hối hận?

Không hối hận!

Chương 572: Tin tưởng tuyệt đối

Trong kho.

Trong tầng thứ hai trống rỗng, hai người mặt đối mặt đứng thẳng, trong không khí mơ hồ kích động nổi lên khí lưu vô hình va chạm.

Đó không phải là biểu hiện giả dối, mà là va chạm giữa Tuệ Kiếm chân chính.

Nhập môn về sau, trong lòng bất kỳ một tia tạp niệm, đều có thể nương theo Tuệ Kiếm cùng hiện lên ở bên cạnh.

Đây là sức mạnh, cũng là nguy hiểm!

Lý Trình Di nói: "Con đã đáp ứng, từ hôm nay trở đi, ta sẽ truyền cho con thuật ám sát độc đáo của Long Tu Môn.

Vì đạt được quyền hạn cao hơn, điều tra Cung điện Trầm Luân, hắn cần có một quân cờ có thể đủ cao, tiến vào phạm vi trung tâm Nghi quốc.

Mà Lý Sùng Nam, có thể có hy vọng này.

Vâng!

Ánh mắt Lý Sùng Nam kiên định, gật đầu thật mạnh.

Thuần túy không dựa vào bất kỳ cơ giới trí tuệ nhân tạo nào tham gia cuộc thi cận chiến, nếu như là công pháp Thánh Linh Công khoa trương như vậy, có lẽ thật sự có hi vọng, trong khoảng thời gian ngắn kiếm được top 3!

*

*

*

Khu vực mưa Triều Tiên.

Là một thành phố tự tuần hoàn khổng lồ, thời tiết ở Triều Tiên hoàn toàn do Cục Khí tượng của chính quyền quyết định.

Họ tập hợp tất cả các đám mây mưa lại với nhau trong một khu vực để giữ mưa liên tục quanh năm.

Để kiểm soát thời tiết chính xác toàn thành phố.

Toàn bộ khu vực lúc nào cũng mưa, đôi khi lớn, đôi khi nhỏ.

Bên trong có không ít người tham quan tản bộ ra vào.

Trong khu mưa, cũng có không ít khách sạn, nhà hàng đặc sắc, phục vụ đặc biệt cho rất nhiều người thích mưa.

Trong nhà hàng Lam Đỉnh lớn nhất khu lúc này.

Hai gã người đàn ông trung niên dáng người khôi ngô cường tráng, đang lẳng lặng ngồi xổm trong phòng.

Xung quanh mặt tường như màn hình, tự động hình thành cảnh sắc rừng trúc.

Bên ngoài phòng là mưa nhỏ tí tách, rất có ý cảnh.

Ngồi quỳ hai người, bên trái một người, ước chừng chừng ba mươi tuổi, cằm để lại râu mép màu đen, mặt mày đoan chính sắc bén, làm cho người ta một loại rất không dễ chọc, tính tình rất hung ý.

Một người khác, thì hình thể so với người đối diện to hơn nhiều có lẽ cao hơn 2 mét, cho dù quỳ xuống ngồi xuống, cũng không kém mấy so với người bình thường.

Ngũ quan nhô lên, so với người bình thường càng lập thể, cũng càng hung ác. Mơ hồ có loại cảm giác quái dị như môn thần trên bức họa.

“Chuẩn bị thế nào rồi? “Người đàn ông râu quai nón nhẹ giọng hỏi.

“Cuộc thi lần này, đã xác định Hoàng tộc Chu Thước cũng sẽ quan sát tại hiện trường. “Người đàn ông giống như môn thần đối diện trả lời.

“Tính toán của cậu thế nào? “Người đàn ông râu quai nón nói.

“Tính toán gì chứ?” người đàn ông như môn thần nở nụ cười, tướng mạo của anh ta trời sinh dữ tợn, chỉ là mỉm cười đều làm cho người ta một loại cảm giác kinh hồn bạt vía.

Giống như anh ta bất cứ lúc nào cũng có thể động thủ.

“Tôi gia nhập chỗ các anh chẳng qua là vì tìm kiếm đối thủ càng mạnh, đến kích thích tôi, đào móc tiềm lực trong cơ thể tôi!”

Thân thể hắn ta hơi nghiêng về phía trước, hốc mắt mở to, con ngươi to lớn đen trắng rõ ràng tới gần đàn ông râu quai nón, làm cho hô hấp trì trệ, có loại cảm giác áp lực mãnh liệt.

“Là Cự Kình bên trong tổ chức, cậu có tư cách thành lập team của mình, chúng ta sẽ không gây trở ngại cho cậu, thậm chí sẽ ngược lại trợ giúp cậu. Nhưng ….” râu mép người đàn ông thân thể hơi hơi ngửa ra sau, tựa hồ muốn tránh mãnh liệt áp bách của đối phương.

“Nhưng là, cậu nên rõ ràng, nếu muốn đạt được, nhất định phải trả giá. Chúng tôi ủng hộ cậu, cậu cũng nhất định phải hồi báo trợ giúp chúng tôi hoàn thành mục tiêu!”

“Sau khi Chu Nghênh chết, người có thể trở thành tân hoàng thái tử nhất Nghi quốc, chính là Chu Thước, ta đương nhiên rõ ràng mục tiêu nhiệm vụ~” Người đàn ông hung ác được gọi là Cự Kình mỉm cười nói

“Cự Kình, cậu là sát thủ mạnh nhất, là cường nhân Địa Nguyệt treo tiền thưởng cao nhất! Nhiệm vụ này, trừ cậu ra, sẽ không có người có thể làm được. Sau khi cậu hoàn thành nhiệm vụ, tổ chức sẽ sắp xếp ba đường lui cho cậu rời đi. Ở cái nơi phong bế hết thảy thiết bị khoa học kỹ thuật, lấy năng lực của cậu, không ai sẽ là đối thủ của cậu!”

Cho nên?

Cho nên, cấp trên giao nhiệm vụ này cho cậu toàn quyền xử lý, đây là ý của Tuyên Minh Đảo.

Tuyên Minh Đảo.

Cự Kình nghe vậy, nụ cười trên mặt chậm rãi nhạt đi.

Cho dù cuồng vọng như hắn, đối mặt với cái tên này cũng sẽ cảm thấy áp lực cùng khó chịu mãnh liệt.

“Hắn giết cha giết mẹ, đoạn tình tuyệt ý, chính là vì truy cầu cực hạn mạnh nhất thuần huyết tự thân!

Mà cái cách mà Tuyên Minh Đảo lúc trước phái người mời hắn, khiến cho hắn đến bây giờ cũng tương đối khó chịu.

“Thân là hoàng thái tử tương lai, bên người Chu Thước tuyệt đối có chuyên gia vũ khí bay hộ vệ rất mạnh, cho nên cơ hội ám sát tốt nhất, chính là khu thi đấu cấm sản phẩm khoa học kỹ thuật. Cự Kình, cậu nhất định phải sau khi thi đấu kết thúc, lấy thân phận đệ nhất, đạt được cơ hội tiếp xúc gần gũi với Chu Thước.”

Bùm!!

Lời còn chưa dứt.

Đàn ông râu quai nón nháy mắt nghiêng đầu, bị một cái tát đánh trúng đầu, bay ra ngoài, ngã xuống đất.

“Anh còn nói câu cậu nhất định phải nữa” Cự Kình thu tay lại,” Tôi sẽ giết anh!

Người đàn ông râu quai nón ho khan vài tiếng khóe miệng xuất huyết, chậm rãi đứng lên. Trong mắt hiện lên một tia phẫn nộ cùng hoảng sợ.

Nhưng anh ta không dám phản kháng.

Chương 573: Quái vật thân thể

Cự Kình là quái vật thân thể mạnh nhất trong Tinh Hồ.

Hắn ta tiếp nhận qua hơn trăm lần thí nghiệm cải tạo gien, thân thể sớm đã không phải là kết cấu người bình thường có thể tưởng tượng.

Người thường sức mạnh cực hạn là chừng một tấn.

Nhưng Cự Kình trải qua giải phẫu Tinh Ma bên trong tổ chức, dung nhập gien đặc thù lợi dụng dược vật Góc chết để chế tạo ra - - gien Tinh Ma.

Cho nên cho dù là tốc độ, súc mạnh, thể chất, hắn ta đều vượt xa cực hạn người thường.

Nhưng sức mạnh của Góc chết không được khai thác tốt.

Cự Kình tuy rằng phẫu thuật thành công, tính tình lại từ lúc ban đầu ổn định hướng nội, biến thành người điên thích theo đuổi đấu võ cực đoan như hiện nay.

Dưới tay hắn, một khi tiến vào trạng thái tinh ma, những cái gọi là lưu phái cao thủ, tất cả đều tựa như gà con không chịu nổi một đòn.

Cũng chính vì nguyên nhân này, tổ chức mới tuyển chọn hắn ta, làm người tốt nhất nhằm vào Chu Thước lần này.

Chỉ là không nghĩ tới, người này. Quá mức nóng nảy, căn bản không thể khống chế.

Ngay cả người liên lạc với tổ chức cũng dám động thủ.

Đứng dậy, người đàn ông râu ria lau đi khóe miệng máu loãng.

Không nên sơ suất, lần này Lý Tưởng Hương cũng phái người dự thi. Bọn họ dường như có mưu tính khác.

"Mưu tính gì? "Cự Kình cầm lấy chén rượu, ngửa đầu uống cạn rượu bên trong.

Lần trước bọn họ bị Cửu Nghi liên tục giết chết nhiều bộ trưởng, còn có vô số cao thủ trung cao tầng, tổn thất thảm trọng, lấy phong cách Hồng Miếu, tuyệt đối sẽ không từ bỏ.

"Như vậy là tốt nhất. "Cự Kình đứng lên. Nếu như quá yếu, ngay cả hứng thú bóp chết bọn họ của tôi cũng sẽ không có.

Hắn đi tới trước mặt người đàn ông để râu.

Hy vọng không nhàm chán như ba năm trước.

Ba năm trước, hắn ngụy trang thành một thân phận khác, đánh chết hơn mười tuyển thủ trong cuộc thi, sau đó bởi vì phát hiện đối thủ gian lận, nổi giận triển khai tàn sát, khiến hơn trăm người cổ vũ cùng team phía sau đối thủ thương vong.

Sau khi rời đi thì bị Chuyên gia vũ khí bay vây giết, lại thần bí trốn được

Đây cũng là một trong những chiến tích thuần huyết mạnh nhất trong tổ chức.

*

*

*

Thời gian trôi qua. Đảo mắt một tuần trôi qua.

Trong trang viên của Lý gia tộc Triều Ngữ.

Một cuộc họp gia đình hàng tháng đang lặng lẽ bắt đầu.

Là đại quý tộc xếp hạng thứ ba của Triều Ngữ, Lý gia nắm giữ toàn bộ sản nghiệp ăn uống của Triều Ngữ, phàm là toàn bộ chuỗi sản nghiệp có liên quan đến ăn uống của Triều Ngữ, có tám phần nắm giữ ở trong tay Lý gia.

Trang viên Tùng Ngự, chính là một trong những địa điểm tổ chức hội nghị thường kỳ hàng năm của Lý gia.

Bản thân trang viên này cũng không ở mặt đất, mà giống như tộc địa của các đại quý tộc khác, nằm ở độ sâu ba ngàn mét dưới lòng đất của toàn bộ Triều Ngữ.

Nói là trang viên, kỳ thật là một khoang rỗng cực lớn dưới lòng đất thuộc về Lý gia.

Trong khoang rỗng, diện tích ước chừng hơn mười vạn mét vuông, được tạo ra một quần thể kiến trúc phong cách lâm viên nước chảy cổ kính.

Quả cầu ánh sáng rực rỡ trôi nổi trên không trung, cung cấpánh sáng mặt trời mô phỏng màu vàng nhạt giống như mặt trời cho quần thể kiến trúc màu trắng nhạt này .

Đại Tráng Lý Sùng Nam giống như hội nghị thường kỳ trước, một mình ngồi ở bên cạnh bãi cỏ, cầm trong tay một quyển<

Căn bản không tham gia với những người cùng tuổi tổ chức tiệc nướng âm nhạc trên bãi cỏ xa xa.

Thời gian một tuần, mỗi ngày cô đều đến chỗ sư phụ Lý Trình Di tiếp nhận huấn luyện đặc biệt, gần như mỗi ngày đều bị đánh đến mặt mũi bầm dập.

Nhưng quái dị chính là, sau khi trở về ngày hôm sau, thương thế trên người cô mặc kệ nặng nhẹ, đều sẽ thần bí biến mất không thấy, khôi phục như lúc ban đầu.

Lại kết hợp với tu hành Thánh Linh Công, hiện giờ cô đã chính thức hoàn thành tiết tu hành thứ hai, Tuệ Kiếm ngưng tụ trên người mạnh hơn lúc ban đầu gấp mười lần!

Không chỉ như thế, cô có thể cảm giác được, máu thịt toàn thân trên dưới, xương cốt, đều phảng phất giống như lớp hợp kim không ngừng được tôi luyện, đạt được sự cường hóa trên diện rộng.

Mà những thứ này còn chưa tính, khoa trương nhất, vẫn là ý thức lực!

Cô đã kiểm tra qua, vốn ý thức lực của cô căn bản không đủ để trở thành Chuyên gia vũ khí bay.

Nhưng hiện tại, ý thức của cô cường độ, đã gấp 3 lần tiêu chuẩn Chuyên gia vũ khí bay!

Lúc này mới một tuần!

Một tuần đối với người bình thường cũng chỉ là đi làm nghỉ ngơi, mở mắt nhắm mắt thoáng cái đã qua.

Nhưng đối với cô mà nói, là một tuần thay da đổi thịt.

“Tiểu Nam, Thánh Linh Công nặng nhất chính là ý nếu như con có thể thông qua trận đấu lần này, lợi dụng đối thủ rèn luyện ý của mình, để cho ý chí của mình càng thuần khiết, càng mạnh, càng không dễ dao động. Như vậy Thánh Linh Công của con, nhất định sẽ i đột nhiên tăng mạnh tăng lên!”

Giọng nói của sư phụ Lý Trình Di từ trong tai nghe truyền ra.

“Con biết rồi. “Lý Sùng Nam thấp giọng đáp.

“Không. Con không biết đâu. “Lý Trình Di nói. Ta sáng tạo ra Thánh Linh Công, chỗ mạnh nhất là ở ý cảnh!”

“Không cần tích lũy, chỉ cần ý chí của con đủ mạnh, đủ kiên định, tuyệt không dao động, là có thể nhanh chóng thông qua hấp thu ngoại lực, như khinh khí cầu nhanh chóng bành trướng chính mình.”

“Chỉ cần điều kiện thích hợp, con có thể trong thời gian cực ngắn, đạt tới đạt tới đỉnh phong mà người bình thường mấy chục năm đều không đạt được!”

Lý Sùng Nam nghe vậy trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Chương 574: Vượt xa cực hạn

Trong thời gian một tuần này, cô đã tự mình cảm nhận được trình độ khoa trương của Thánh Linh Công.

Một tuần thời gian, sức mạnh thể chất phản ứng tốc độ của cô, cũng đã vượt xa khả năng cực hạn của mình trước đây.

Mà thứ mạnh nhất chính là Tuệ Kiếm.

Tuệ Kiếm tùy tâm mà động, nên có ưu thế cực kỳ khủng bố khi chém giết.

“Đại Tráng, sao không đi tham gia mọi người tụ hội?”

Trong khi cô đang suy nghĩ, một giọng nói quen thuộc vang lên từ bên cạnh.

Một người con gái mặc váy ngắn màu tím yểu điệu thiếu nữ, ý cười dạt dào, bưng rượu, không biết lúc nào đi đến bên này.

Cô tên là Lý Sùng Anh, là em họ của Đại Tráng, ngày thường quan hệ không tệ, bởi vì hai người đều là con cháu chi nhánh, bởi vậy thường xuyên ôm nhau sưởi ấm, an ủi lẫn nhau.

Nghe nói còn có hai vị Chu gia, khí chất năng lực đều thật mạnh, nếu như có thể tiếp xúc, nói không chừng.”

Lý Sùng Anh rất xinh đẹp, xác thực mà nói, con cháu đại quý tộc, phần lớn đều rất xinh đẹp anh tuấn.

Trong thời đại công nghệ gen mạnh đến mức có thể tùy ý điều khiển tất cả. Có thể hạn chế sinh mệnh giới hạn, chỉ có ủy ban đạo đức.

Cũng bởi vì tất cả mọi người dung mạo quá hoàn hảo, cho nên chân chính quyết định ưu khuyết, chỉ còn tài năng.

“Không có hứng thú. “Đại Tráng lãnh đạm nói.

“Sao vậy? Coi như đi cùng em được không? “Lý Sùng Anh ôm lấy cánh tay cô, nhẹ nhàng làm nũng.

“Chẳng lẽ các cô còn tưởng rằng những tinh anh tài tuấn bọn họ sẽ coi trọng loại rác rưởi này?“Cách đó không xa, hai người con gái mặc váy dài hoa văn Chu Tước hồng nhạt đến gần, cười lạnh nói.

Hai cô gái này tướng mạo tương tự, dáng người tương tự, là song sinh cùng thế hệ, lần lượt gọi là Lý Sùng Lan, Lý Sùng n.

Đúng vậy, chính là Lý Sùng n lúc trước tìm Đại Tráng vay tiền.

“Rác rưởi, không thể trợ giúp bọn họ sau lưng, còn đòi dựa vào họ, cô nghĩ mình là ai chứ?”

Mở miệng là em gái Lý Sùng n, ánh mắt cô ta châm chọc, nói chuyện, lại nhìn Đại Tráng.

Vốn cô kế hoạch tháng này, tiền của mình cộng thêm xin của Đại Tráng góp lại có thể mua được một phi hành khí thông minh mà Triệu gia ca ca thích, sau đó kết giao quan hệ.

Không nghĩ tới, kết quả bình thường Đại Tráng vẫn nguyện ý cho vay tiền, lại dám cự tuyệt cô?

Mười mấy tuổi, chính là thời kỳ sĩ diện nhất, bị từ chối như vậy, lúc này Lý Sùng n khí thế hung hăng chính là tới gây chuyện.

Lý Sùng Anh bị cô nói sắc mặt khó coi, nụ cười trên mặt biến mất, nhưng còn không dám phản bác.

Trong các nhánh trong tộc, các chi cũng phân cao thấp.

Nếu là dám phản kháng sẽ chèn ép, loại chèn ép này cũng không giống như trong gia đình bình thường

Thậm chí sẽ ảnh hưởng đến cha mẹ, người thân sau lưng cô.

Nhiều khi, trong đại tộc chính là như vậy, giữa người với người, không phải chỉ so sánh bản thân.

“Đại Tráng, lúc trước trong điện thoại cô có ý gì? Không phải đã đồng ý sẽ cho tôi vay tiền sao? “Ánh mắt Lý Sùng n vừa chuyển, rơi vào trên người Đại Tráng.

“Xin lỗi, hiện tại tôi dùng tiền cũng rất nhiều. Thật sự không cho vay được. “Lý Sùng Nam đặt sách xuống, thần sắc bình tĩnh nói.

A… “Lý Sùng n nhíu mày, tới gần. Lý Sùng Nam, tôi tìm cô vay tiền là để mắt đến cô! Thế nào? Gần đây cô uống nhầm

thuốc, dám ngang ngược với tôi?”

“Kỳ thật muốn vay tiền cũng được. “Lý Sùng Nam đưa sách cho chị em Lý Sùng Anh.

“Cái này đúng rồi nha, chúng ta là chị em tốt, thời điểm mấu chốt, làm sao có thể.”

Một cái tát một trăm vạn.

Giọng nói của Lý Sùng Nam cắt đứt tiếng cười của cô.

Ba người đều ngẩn ra, cho rằng mình nghe lầm. Hoặc là nói là Đại Tráng Lý Sùng Nam nói sai.

Cậu vừa nói cái gì?! “Lý Sùng n mở to hai mắt, gắt gao nhìn Đại Tráng.

Có cần tôi nhắc lại lần nữa không? Hay là lỗ tai anh điếc, nghe không hiểu tiếng người?

Hai mắt Lý Sùng Nam híp lại, mơ hồ có một tia hung ý của sư phụ Lý Trình Di.

Một cái tát, cho một triệu

Lý Sùng Nam, cô!!!

Bùm!!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Thân thể Lý Sùng n ném lên cao, bay ngang mấy mét, rơi xuống đất.

Cô ta che mặt, đầu váng mắt hoa, ngã trên mặt đất cả người co quắp, nhất thời căn bản không dậy nổi.

Mấy cái răng trộn lẫn máu loãng từ trong miệng phun ra, gò má bên trái nhanh chóng sưng lên, giống như bánh bao, hoàn toàn phá hư khuôn mặt trang điểm tỉ mỉ.

Giờ này khắc này, Lý Sùng Anh cùng Lý Sùng Lan đều sợ ngây người.

Trong tộc đồng bối đánh nhau không phải không có, nhưng đó là những người khác, vẫn là nam sinh chiếm đa số, giống nữ

sinh, Đại Tráng Lý Sùng Nam ngày thường tính cách vẫn ôn hòa, sao lại ra tay đánh người?

Hơn nữa súc mạnh còn khoa trương như vậy, một cái tát đem người đánh bay xa như vậy!?

“Các cô là đang nằm mơ sao???

“Chú ý đúng mực, đừng đánh chết. “Giọng Lý Trình Di vang lên trong tai Lý Sùng Nam.

“Hiểu rồi. “Cô trả lời, sắc mặt bình tĩnh đi về phía quán thịt nướng nơi đám người tụ tập.

Nếu muốn đạt được sự chú ý của trưởng bối trong tộc, trong cạnh tranh cá lớn nuốt cá bé, cô nhất định phải thể hiện đầy đủ tiềm lực và thực lực.

Bất luận là vũ lực hay là ý chí.

Nếu không, một kẻ yếu không thể trở thành người thừa kế.

“Cô!? “Cô chịu Lý Sùng Lan nhịn không được lên tiếng.

Còn chưa nói xong, đã bị Lý Sùng Nam tiện tay quét qua.

Một cỗ lực lớn đụng vào cánh tay, đứng không vững tại chỗ, bị quăng ra xa mấy mét, đặt mông ngồi dưới đất.

Cút ngay.

……

Chương 575: Huyên náo

Bên này hai chị em bị đánh ngã trên mặt đất, động tĩnh huyên náo cách đó không xa những người khác đều đưa mắt nhìn.

Một ít người quen thân với chị em Lý Sùng Lan nhíu mày, có người bước nhanh hướng nơi này tới gần, hiển nhiên là dự định nhúng tay việc này.

Lý Sùng Nam không có hứng thú để ý tới bọn họ.

Cô muốn đạt được tư cách người thừa kế, nhất định phải hấp dẫn ánh mắt các trưởng bối trong gia tộc.

Mà ở Lý gia, khác với các gia tộc khác.

Nơi này chú ý chính là người mạnh có thể đạt được vô số đặc quyền phúc lợi, mà người yếu, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Cho nên chỉ cần cô không giết người, dựa theo thủ đoạn chữa bệnh hiện có, cô biểu hiện càng mạnh, càng có tiềm lực, thái độ thượng tầng gia tộc lại càng tốt.

Mà hiện tại, cô muốn làm, là tìm cái mục tiêu đồng tộc,làm cho mọi người đảo lộn về hình tượng trước đó của cô.

Nếu không thoáng cái chuyển biến quá lớn, không có bước đệm, có thể những người khác không tiếp thu được.

Các trưởng bối thượng tầng cũng sẽ sinh nghi.

Về phần thay đổi hình tượng như thế nào.

“Lý Sùng Nam, cô điên rồi! Dám đánh Tiểu n? “Một thanh niên tóc ngắn dáng người cường tráng bước nhanh tới.

Người này một thân âu phục xa xỉ ngân quang lấp lánh, bên cạnh còn trôi nổi một quả tinh thể trí tuệ nhân tạo mới nhất.

Hắn nhanh chóng nâng Lý Sùng n dậy, mặt lộ vẻ giận dữ nhìn về phía Lý Sùng Nam.

“Cô ta có thể đánh trả, tôi không ngại. “Lý Sùng Nam thản nhiên nói.

Cô cũng không nhìn người anh họ đột nhiên xuất hiện này.

Lý gia đồng bối nhiều lắm, rất nhiều tình cảm đều rất đạm mạc, thân tình căn bản không tồn tại.

Tồn tại chỉ có lợi ích.

Cô bước nhanh về phía bữa tiệc BBQ.

Cô đứng lại!

Thanh niên kia gầm lên một tiếng, đứng dậy vươn tay chộp lấy bả vai cô.

Bộp.

Tay hắn nắm lấy vai.

Nhưng cho dù dùng đến lực, mà không vặn được.

Thể trọng và khí lực của Lý Sùng Nam lớn hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Buông tay.

Cô hơi nghiêng đầu.

Thánh Linh Công tu hành, làm cho cô toàn thân thư thái, phảng phất có loại cảm giác được tái sinh.

Cuộc sống trước kia, trong mắt cô bây giờ, giống như một giấc mộng.

Một giấc mơ vô tri vô giác.

Mà hiện tại.

Cô thức tỉnh.

"Cô!? "Thanh niên gia tăng khí lực, nhưng vẫn không nhúc nhích. Sắc mặt hắn mơ hồ có chút thay đổi.

"Khi ra mặt vì người khác, anh nên ngẫm lại mình yếu đuối cỡ nào".

Lý Sùng Nam nhanh như chớp ra tay, bắt lấy cổ áo thanh niên, kéo gần lại.

Bùm!

Một cú húc đầu gối

Thanh niên tập luyện qua một chút cận chiến cơ sở không chịu nổi một đòn này.

Sống mũi gãy ngay tại chỗ, cả người cứng ngắc, ngã nhào xuống đất.

"Lý Sùng Nam! Cô điên rồi!?"

Cách đó không xa hai người con gái đang bưng rượu đến gần lớn tiếng quát lớn.

Hai người này một người nhuộm tóc dài màu xanh đậm, bộ dáng lạnh lùng.

Người kia dáng người mạnh mẽ, tóc ngắn màu xám cộng thêm quần áo bó sát người, nhìn qua liền biết thường xuyên rèn luyện.

Hai người này là đệ tử Lý gia có địa vị cao nhất, bối cảnh sâu nhất trong giới đồng tộc này.

Lý Sùng Ánh, Lý Sùng Tuyết.

Hai người cũng là tỷ muội, nhưng khác với những người khác , các cô ở trong chi này là thiên tài vũ khí bay và cận chiến.

Hiện giờ đã có thể thi lấy giấy chứng nhận chuyên gia vũ khí bay, trở thành một chuyên gia vũ khí bay chân chính.

Đối với đại tộc như Lý gia mà nói, tiền ngược lại không phải là vấn đề.

Đối với người bình thường mà nói, chuyên gia vũ khí bay cần nhất là tiền để trang bị vũ khí nhưng với người Lý gia thì khác, một khi trở thành Chuyên gia vũ khí bay, lập tức chính là các loại trang bị vũ khí phối hợp tốt nhất.

Vũ khí bay vật liệu quân sự tiêu chuẩn và máy phát trường lực cấp ba hoặc bốn là ít nhất.

Có dùng hay không thì mặc kệ, phối hợp trước rồi nói sau.

Lý Sùng Ánh và Lý Sùng Tuyết ở đây chính là như vậy. Trong nữ tộc nhân, là hai thiên phú về vũ khí bay.

“Lý Sùng Nam!! “Cô gái tóc ngắn màu xám lên tiếng, bước nhanh về phía Lý Sùng Nam.

Bộp.

Cánh tay phải của cô ta như rắn độc, nhanh chóng bắn ra, thẳng đến ngực Lý Sùng Nam.

Một chiêu này cho dù tốc độ hay thời cơ ra tay đều không chê vào đâu được. Có thể nhìn ra nền tảng chiến đấu thâm hậu của cô ta.

Đáng tiếc chiêu này bị Lý Sùng Nam một tay chống đỡ, hai tay va chạm, phát ra tiếng giòn tan.

Rất nhanh, cô gái tóc ngắn ngóc đầu trở lại, nghiêng người đá một cái, đá về phía cằm Lý Sùng Nam.

Nhưng một chân này bị cô tóm rồi kéo về phía sau.

Nhưng mới bắt đầu dùng sức, một bóng chân màu xám khác lại đánh về phía huyệt Thái Dương của Lý Sùng Nam.

Tay chân nhanh chóng giao kích, vài giây sau.

Lý Sùng Nam thấp người đụng mạnh về phía trước giống như trâu rừng, hung hăng đụng vào trên người người con gái tóc ngắn màu xám.

Răng rắc.

Xương sườn trên người người con gái phát ra tiếng vang nhỏ, người bất ngờ không kịp đề phòng bị đụng bay ra ngoài, lăn lộn trên bãi cỏ hơn mười vòng, mới dừng lại.

Whoa.

Miệng cô ta phun ra một ngụm máu, đầu đầy mồ hôi, mới nửa đứng nửa quỳ trên mặt đất, che bụng.

Cô gái tóc dài màu xanh lá cây dừng lại, liên tục đánh bị thương nhiều người như vậy, cô ta đã rõ ràng, Lý Sùng Nam vì lợi ích toàn cục trước đó mà ẩn giấu giờ ngược lại không kiêng nể gì, không hề nhường nhịn bất luận kẻ nào gặp phải.

“Cô không nên hỏi tôi muốn làm cái gì. “Lý Sùng Nam dừng bước,” Mà nên hỏi bọn họ sợ cái gì”.

Cô!?

Giọng nói của cô quá ồn ào, rất chướng mắt đấy!

Ánh mắt Lý Sùng Nam khẽ nâng lên, lộ ra một tia hung dữ.

Chương 576: Bùng nổ xung đột

“Đánh tàn phế cô ta! Tôi chịu trách nhiệm! “Người con gái tóc xanh nổi giận.

Nhất thời người trong dòng tộc vây xem xung quanh, một bộ phận nhanh chóng lui về phía sau, một bộ phận chạy nước rút về phía trước.

Nhưng những đệ tử bình thường trong dòng tộc có tập luyện thuật cận chiến, sắc mặt đã khẽ biến, nhìn ra lúc này trình độ thân thủ của Lý Sùng Nam mạnh bao nhiêu.

Một số ít người nhao nhao lui về phía sau, tránh bùng nổ xung đột.

Ngay khi Đại Tráng hoàn toàn bùng nổ trong dòng tộc.

Lý Trình Di vẫn đứng trên mặt đất cách đó ba ngàn mét, lẳng lặng đứng trong màn đêm, chờ đợi kết quả.

Đối với phương pháp bày ra của Đại Tráng, anh không có ý kiến gì, hoàn toàn do Lý Sùng Nam tự mình quyết định.

Mà cái gọi là phương pháp cũng rất đơn giản.

Đó chính là đánh.

Tùy tiện tìm lý do ra tay, đánh đệ tử dòng chính rồi lại đi tìm dòng thứ khác, cuối cùng tìm con cái dòng chính động thủ.

Đơn giản thô bạo có hiệu quả.

Dựa theo cách nói của Lý Sùng Nam, trong dòng tộc thì cũng là ngưu tìm ngưu mã tầm mã, ai ở cùng cấp độ nào thì tụ tập lại chơi với nhau

Nhưng trên thực tế vẫn là cường giả vi tôn.

Tất cả nhất cử nhất động của thế hệ trẻ tuổi, đều tùy thời có người nhìn chằm chằm, vì sau đó đưa cho trưởng bối làm tài liệu đánh giá.

Cho nên, ở Lý gia, không sợ tính tình bạn kém, chỉ sợ bạn không đủ mạnh, không đủ ưu tú!

Đứng ở ngoài cửa Lý gia tộc, bên cạnh một chiếc phi hành khí.

Lý Trình Di im lặng nghe tiếng rên đau đớn và tiếng kêu thảm thiết truyền đến từ tai nghe, trong lòng không gợn sóng.

Tộc địa không cho phép mang theo bất kỳ vũ khí nguy hiểm nào, hoàn cảnh này cực kỳ giống với thi đấu Cực Võ Liệt Chiến.

Nếu muốn đánh thắng Đại Tráng, nhất định phải dùng thuật cách đấu thuần túy.

Mà bây giờ không thể nói thuật cận chiến của cô rất mạnh, nhưng lực sát thương nhất định là xuất sắc.

……..

Tính đặc thù của Thánh Linh Công có thể khiến hắn bất ngờ, nhanh chóng làm đối thủ bị thương nặng.

Để tránh phiền toái và điều tra, hắn dặn dò Đại Tráng khi sử dụng Tuệ Kiếm, tận lực ngưng tụ rồi tiến hành tập sát trong cơ thể đối thủ.

Như vậy từ bề ngoài thoạt nhìn, thần không biết quỷ không hay, còn có thể ngụy trang thành kình lực đặc thù nào đó.

Không bao lâu, theo một tiếng trầm đục cuối cùng từ trong tai nghe truyền đến.

“Kết thúc “Giọng nói Đại Tráng chậm rãi vang lên.

Cho dù ta ngụy trang nhiều năm như vậy, các người cũng vẫn là phế vật!

Thật làm cho tôi thất vọng.

Sau khi Thánh Linh Công tiến vào tầng thứ nhất, trong lòng Đại Tráng xuất hiện biến hóa rõ ràng.

So với lúc trước, hiện tại cô càng có tính công kích, ra tay càng cực đoan. Lý Trình Di nhíu mày, hắn từng chút từng chút nhìn đối phương xuất hiện thay đổi.

Rất hiển nhiên, đây chính là di chứng của Thánh Linh Công, hoặc là nói tác dụng phụ.

Mà ở trên người hắn ngược lại không có vấn đề này.

“Khó trách muốn Thánh Anh đến thay thế tu hành, đây là để cho Thánh Anh gánh vác tác dụng phụ, công lực cùng cảm ngộ cảnh giới chia đều cho mình?”

Hắn như có điều ngộ ra.

Lúc này giọng nói trong tai nghe dần dần an tĩnh lại.

Chỉ chốc lát sau, giọng nói Đại Tráng lại truyền đến.

“Sư phụ , ba em muốn gặp sư phụ một lần.

“Có thể, để ông ta đến chỗ cũ. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Thánh Anh sơ luyện, anh còn cần che chở. Dù sao hắn còn gửi gắm hy vọng đối phương ở trong cuộc thi sắp tới để lấy được quyền hạn tạm thời trong gia tộc.

……..

Mười phút sau, tại nhà kho.

Trên khoảng đất trống rộng rãi u ám.

Hai người đàn ông tóc ngắn một cao một thấp, mặc âu phục trắng, chậm rãi tiến vào cửa lớn, nhìn về phía Lý Trình Di đang đứng ở chỗ sâu nhất trong kho hàng.

Cả hai đều không được coi là mạnh mẽ.

Mặt một người phía trước có nhiều điểm giống Đại Tráng, nhưng khí chất càng thêm trầm ổn. Trên mặt luôn mang theo nụ cười, có loại hòa khí phát tài của thương nhân.

Người phía sau ánh mắt lãnh đạm, nửa khuôn mặt dưới đeo mặt nạ màu đen, sau lưng đeo một thanh trường kiếm mảnh khảnh màu lam nhạt.

Trong bóng tối, từng chút từng chút ánh sáng xanh ở trên thân kiếm cổ xưa lúc sáng lúc tối.

Rõ ràng, đó là Vũ khí bay.

“Tiểu Nam được các hạ chiếu cố, ta là Lý Xương Cốc cha của con bé, chuyện tộc địa gây ra không ít chuyện, cẩn thận ngẫm lại, cảm thấy vẫn là tự mình tới gặp Lý tiên sinh cho thỏa đáng. “Người đàn ông thấp hơn một chút nói.

“Gặp hay không gặp, có ý nghĩa gì? “Lý Trình Di nói.

“Ý nghĩa mà nói, chủ yếu là vì phòng bị Lý gia những người trong dòng tộc khác dùng ám thủ, hi vọng tiên sinh có thể dời bước đến hàn xá bỉ nhân tạm tránh mấy ngày.” Lý Xương Cốc nghiêm túc nói.

“Tạm tránh? Bọn họ biết tôi là ai? Biết tôi dạy Lý Sùng Nam thuật cận chiến? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Muốn tra được điểm ấy, không khó. “Lý Xương Cốc trả lời.

Vậy còn anh? “Lý Trình Di từ trong bóng tối nhìn về phía ánh mắt đối phương. Ông không sợ tôi mang đến phiền toái cho ông sao?

Sợ. Nhưng Tiểu Nam bây giờ đã khác, trưởng giả trong tộc đã đánh giá cao con bé. Ngay cả ta cũng nhận không ít chỗ tốt. Khôn sống mống chết, kẻ yếu khiêu khích cường giả, vốn là tự tìm khổ sở. “Lý Xương Cốc cười nói. Mà công ơn dạy dỗ của tiên sinh đối với Tiểu Nam, cho dù như thế nào, trước những phiền toái này, người làm phụ huynh như tôi tuyệt đối không nên lùi bước”.

Qua nhiều năm như vậy, không có ai so với ông ta rõ ràng sự tàn khốc trong nội bộ quý tộc tại Lý gia. Cũng chính bởi vì phần tàn khốc này, ông ta mới có thể từ một người bình thường trong dòng tộc không có tài năng gì, từng bước liều chết trưởng thành thành phú hào Triều Ngữ hiện giờ.

Ánh mắt Lý Trình Di nhìn ông ta, có chút hiểu được ý của đối phương.

Chương 577: Hồng Nhạn Bát Quái Chưởng

Trước tiên tìm tới, mục đích của ông ta, chỉ sợ không chỉ là như lời bảo vệ như ngoài miệng ông ta nói.

Còn có ý nghĩ che giấu sư phụ này.

Dù sao, hắn có thể dạy ra một Lý Sùng Nam, liền có thể dạy ra người thứ hai, người thứ ba.

Mà những người cùng lứa tuổi ở trong dòng tộc, có nhiều người thiên phú còn tốt hơn con gái ông ta, một khi bị những người này tìm được thì…

Quả nhiên, có thể trở thành hào phú Triều Ngữ, đều là có nguyên do.

Trước tiên liền thấy rõ thế cục.

Người sư phụ này như hắn, không chỉ là ân sư, còn là tài nguyên!

"Được. "Khóe miệng Lý Trình Di khẽ mỉm cười.

Thất Ý Thánh Linh Công, chỉ có thể truyền thụ cho bảy người đồng tu, những người còn lại nếu muốn tu hành Thánh Linh Công, chỉ có thể chờ bảy người sau khi chết nhường chỗ mới được.

Tu hành Thánh Linh Công nhất định phải có thánh văn mới có thể trúc cơ nhập môn.

Nhưng điều này, chỉ có hắn biết, những người khác thì không.

Cho nên, hắn đi theo Lý Xương Cốc, đến chỗ ở bí mật canh phòng nghiêm ngặt.

Thông qua con đường Tiểu Nam này, hắn và Lý Xương Cốc mơ hồ kết nối, trở thành đồng minh tiềm tàng.

……

Ngoại ô Triều Ngữ, một tòa lầu đình viện cổ đại đỏ đen làm chủ, lẳng lặng đứng sừng sững bất động.

Chim bay thành đàn, vây quanh bầu trời.

Mây đen liên tục bị hút vào vùng mưa, từ phía trên nơi này xẹt qua.

Trong đình viện.

Từng đội đệ tử trẻ tuổi mặc đạo phục áo trắng quần đen, đang kết trận tập luyện một loại chưởng pháp liên hoàn rất có nhịp điệu.

Tất cả đệ tử ra tay đồng thời bước chân không ngừng di động, sau sáu mươi bốn chiêu, bước chân tuần hoàn, vừa vặn vẽ ra một vòng tròn trên mặt đất.

Đây chính là Hồng Nhạn Bát Quái Chưởng của Nhạn Hình Bát Quái Môn.

Bát quái trận đã có từ trước, nhưng người sáng lập Nhạn hình Bát quái môn Trần Đình, trên cơ sở Bát quái trận vốn có, cải tiến dung hợp, hình thành bộ Bát quái chưởng thứ nhất.

Lấy trận pháp hóa chưởng pháp, thể hiện sự biến hóa của bát quái, lấy dịch học làm cơ sở, Trần Đình sau khi sáng chế ra chưởng pháp này, liền bách chiến bách thắng, từng bước một lợi dụng kình lực bát quái ẩn chứa trong chưởng pháp, rèn luyện bản thân, rèn luyện chính mình đến thành mình đồng da sắt, ra tay như đao, sắc bén vô song.

Nhạn hình bát quái môn chính là do anh ta sáng lập trên cơ sở này.

Lúc này ở sâu trong đình viện, trong một gian nhỏ.

Triệu Tiêm Nhu lúc trước Lý Trình Di đã gặp ở quán bar, đang thần sắc tôn kính quỳ trên bồ đoàn, chờ đợi câu trả lời của người đàn ông cao lớn đối diện.

“Long Tu Môn? Chắc là do cái người mấy năm trước rất nổi là Ngục Long sáng lập ra? một cái lưu phái mới nổi mà thôi, sư muội là muốn cho ta giúp em trút giận?”Người đàn ông trầm giọng nói

。 Chỉ cần thăm dò bọn họ một chút là tốt rồi, dù sao cái người tìm được em khẩu khí rất lớn, nghĩ đến hẳn là có chân tài thực học. “Triệu Tiêm Nhu mỉm cười.

“Muốn cho sư muội gia nhập Long Tu Môn? Khẩu khí cuồng vọng, lại là người bên ngoài phàm thành, nghĩ đến là chưa thấy qua bao nhiêu việc đời, tu thành một ít cảnh giới liền cảm thấy mình vô địch đồng bối, thiên hạ vô song. “Người đàn ông cười cười.

“Ta đã hiểu ý sư muội. Cũng được, hôm nay đại sư huynh đang bế quan đột phá cảnh giới cuối cùng, không được quấy rầy. Những người làm sư đệ như chúng ta vốn muốn thi đấu trước, đến lúc đó nếu gặp phải người nọ, cho giáo huấn cho hắn một phen, phế bỏ mấy người cũng là chuyện nhỏ”.

“Đại sư huynh sắp bước vào cảnh giới cuối cùng rồi sao? “Triệu Tiêm Nhu nghe vậy cả kinh.

Nhạn hình bát quái môn là đệ nhất lưu phái cận chiến Nghi quốc, cũng là lưu phái mạnh nhất, nhân số nhiều nhất.

Trong đó đại sư huynh Trần Gia Hàm, được xưng danh là thiên tài cận chiến mạnh nhất trong vòng 100 năm.

13 tuổi liền đạt tới thân thể cực hạn, tay không đánh tan hai gã người cải tạo.

17 tuổi luyện Nhạn hình bát quái chưởng luyện đến tầng thứ bảy. Phải biết rằng toàn bộ Bát Quái Chưởng cao nhất cũng chỉ có chín tầng.

Năm nay 21 nhu khí cương khí hòa làm một thể, cương nhu kết hợp, hóa thành âm dương nhị khí bát quái, xuất thủ biến hóa vô cùng, uy lực vô cùng. Đã liên tiếp liên tiếp hai lần bảo tọa quán quân cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến chiến.

Hôm nay nghe đại sư huynh muốn đột phá cảnh giới tầng chín cao nhất, ngay cả Triệu Tiêm Nhu cũng hơi kinh hãi.

Tầng thứ chín của Nhạn Hình Bát Quái Chưởng, cũng giống như rất nhiều lưu phái khác, đều là cấp độ lý tưởng hoàn mỹ trong truyền thuyết.

Tương tự như Long Cảnh của Long Tu Môn.

Ngoại trừ người sáng lập Trần Đình, toàn bộ Bát Quái Môn trăm năm qua không ai đạt tới cảnh giới kia.

Người của Cửu Nghi lúc trước đã tới một lần, cùng đại sư huynh mật đàm thật lâu, sau đó sư huynh liền tuyên cáo bế quan thử đột phá cảnh giới cao nhất. Hiện tại xem ra, hẳn là cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến chiến lần này, có chút phiền toái. Có thể có đối thủ ngoài dự liệu xuất hiện. "Người đàn ông trầm giọng nói.

"Đại sư huynh lúc trước có thể tay không bằng vào một thanh mã tấu đặc chủng, thậm chí có thể đối phó được với Vũ khí bay ám sát."

"Bây giờ nếu đột phá, thật không biết sẽ mạnh tới trình độ nào!? Trong mắt Triệu Tiêm Nhu toát ra một tia khát khao.

Mặc kệ đối thủ là ai, so đấu thuật cận chiến thuần túy, chúng ta là mạnh nhất. "Người đàn ông mỉm cười. Mà đại sư huynh và những người dự thi khác hoàn toàn là hai thế giới. Bọn họ ngay cả hiểu cấp độ của đại sư huynh cũng rất khó khăn.

Cho nên, cho dù là ai, cho dù anh ta đến từ nơi nào, có át chủ bài gì, đối mặt với Bát Quái Môn chúng ta, đều chỉ có một kết cục.

Triệu Tiêm Nhu không nói gì, chỉ là vẻ khát khao trong mắt càng thêm nồng đậm.

Chương 578: Khát khao

Trong nháy mắt thời gian trôi qua cực nhanh, lại là hơn một tuần trôi qua.

Tại Nghi quốc cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến mỗi năm tổ chức một lần tại trung tâm võ đạo quán Triều ngữ.

Cuộc thi này trong mắt người bình thường không có quá nhiều sóng gió, tựa hồ không khác gì các trận đấu thể thao khác.

Nhưng trong giới quý tộc, lại gây ra không ít dao động.

Ngày nay, vũ khí nhiệt khoa học kỹ thuật đại diện cho vũ lực mạnh nhất.

Mà thuật cận chiến, dần dần trở thành bổ sung cùng phụ trợ cho tài nghệ.

Nhưng theo sự hưng khởi của trận đấu ác liệt, cận chiến đang dần dần hướng chuyển biến thành một môn thể thao giải trí.

Càng nhiều lưu phái thuật cận chiến, bắt đầu dựa vào quý tộc lớn đánh bạc để duy trì sinh tồn của mình

Cuộc thi sắp bắt đầu.

Theo quy định mới, vốn rất nhiều trường phái cận chiến đã sớm thoái ẩn, nương theo áp lực của quy định mới, không thể không tái xuất giang hồ, phái ra đệ tử tham dự cuộc thi.

Từng chiếc máy bay đến từ khắp nơi trên cả nước, liên tục hạ cánh xuống Triều Ngữ.

Ngày 14/4.

Ngày báo danh chính thức của cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến chiến.

Trong sân bay quốc tế Triều Ngữ, ông lão Ngục Long kéo vali nặng nề, than thở đi ra cửa sân bay, đi tới điểm xếp hàng xe taxi.

Ở phía sau ông, nữ nhi Ngục Yến Tiêu trên người áo ngực màu đen, lộ ra eo trắng nõn, một cái quần bó sát người màu xám kết hợp với giày buộc màu xanh đậm, phác họa ra đường cong hai chân hoàn mỹ. Nhìn qua rất có phong phạm nữ thần vận động.

Dáng người không tồi, thêm vào khuôn mặt yêu dã tự ma mị, cô chỉ chậm rãi đi theo phía sau, cũng hấp dẫn không ít người khác phái xung quanh nhìn trộm.

Dáng người không tồi, thêm vào khuôn mặt yêu dã tự mang mị thái, cô chỉ chậm rãi đi theo phía sau, cũng hấp dẫn không ít người khác phái xung quanh nhìn trộm.

Trang Di Cảnh bên kia thì đơn giản hơn nhiều, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, áo T - shirt màu xám thấm mồ hôi, quần dài màu đen giày đen, mặt mộc hướng lên trời, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Luận nhan sắc, cô so với Ngục Yến Tiêu kém một bậc, nhưng luận dáng người, cho dù cách ăn mặc đơn giản này, cũng so

với đối phương chọc giận càng nhiều.

“Sư phụ, chúng ta ở chỗ này chờ ai à? Vì sao không đến điểm xe taxi xếp hàng? Sư phụ xem bọn họ tới sau đều đã đến đó xếp hàng bắt xe “Trang Di Cảnh lần đầu tiên tới Triều Ngữ xem cái gì cũng mới mẻ, đều cảm thấy hứng thú.

“Là Lý sư huynh của các con. “Ngục Long bất đắc dĩ nói. Tuy rằng Lý Trình Di không bị ông chân chính thu làm đệ tử, nhưng xưng một câu sư huynh cũng không tính là gì.

Vài ngày trước, ông gọi điện thoại tới cho ta, nói cậu ta nhận đồ đệ, hỏi ta có cho phép truyền thụ kỹ xảo cơ bản của Long Tu Môn hay không. Ta đáp ứng. Lần dự thi này, sư huynh cũng sẽ cho đệ tử kia tới cùng chúng ta.

Ngục Long cảm giác có chút mệt mỏi.

Lý Trình Di nói với ông rất rõ ràng, muốn cho đệ tử mới thu kia cùng nhau dự thi.

Vừa vặn cùng Trang Di Cảnh, Ngục Yến Tiêu tạo thành tổ ba người. Hình thức dự thi của Cực Võ Liệt Chiến chiến chính là chế độ đào thải ba người.

Ba chiến hai thắng có thể vào vòng tiếp theo.

Ngục Long tự biết trạng thái của mình, thân thủ suy yếu đến lợi hại, không dám lên đài.

Mà Trang Di Cảnh tuy rằng thiên tài, nhưng thuộc về tân thủ, kinh nghiệm thực chiến cực ít, cho nên lần này, ông sắp xếp là, tuy rằng dự thi, nhưng chỉ cần miễn cưỡng đánh thắng tiến vào top 100, là được.

Vốn là, ông thật sự không thể gửi gắm hy vọng vào Lý Trình Di.

Dù sao không có biện pháp, không vào top 100 phải bị hủy bỏ tên lưu phái, hơn nữa Lý Trình Di người này thực lực rất mạnh, biến thái đến mức ông đã không hiểu trình độ của hắn đến đâu rồi. Nào từng nghĩ, do dự sau đó gọi điện thoại cho Lý Trình Di, người này cư nhiên không dự thi, chỉ là để cho đệ tử của mình tham gia

Khi nhận được tin tức, cả người đều tê dại.

Ông duy nhất hi vọng lớn nhất chính là Lý Trình Di, kết quả, đến Triều Ngữ, báo danh bảng đều nộp rồi!

Ai à!

Ngục Long bất đắc dĩ thở dài.

Xin hỏi có phải là team của Long Tu Môn không?

Một giọng nữ bình tĩnh từ bên phải xa xa bay tới.

Ngục Long ba người quay đầu theo tiếng nhìn lại.

Trong dòng người lui tới, một người con gái trẻ tuổi thân cao một mét tám mấy, tóc dài cột cao, mặt mày sắc bén như đao, đang đánh giá ba người.

Người con gái dáng người thon dài hữu lực, một thân áo ngực màu đen đơn giản cùng quần dài, bên ngoài khoác áo gió rộng thùng thình.

Từ chỗ áo gió mở rộng, còn có thể mơ hồ nhìn thấy, vai phải còn buộc một vòng băng vải băng gạc, mơ hồ có vết máu chảy ra.

“Xin hỏi cô là.? “Ngục Long trả lời trước.

“Tôi là Lý Sùng Nam, sư phụ bảo tôi tới nơi này tiếp đãi ba vị. “Giọng nữ lãnh đạm nói.

Ngục Long trừng mắt nhìn, đảo qua cánh tay và đùi phồng lên đường cong cơ bắp của đối phương, lại nhìn khí tức sắc bén không chút che giấu.

Đó là trong thời gian ngắn vô số thực chiến chém giết, còn không có điều chỉnh trở về khí tức ban đầu.

“Sư phụ của cô đâu? “Anh nhịn không được hỏi. Môn chủ tới, tiểu tử kia cũng không biết tới tiếp một chút?

Sư phụ còn có việc quan trọng, tạm thời không có cách nào tới, cho nên sắp xếp tôi tới đón. “Lý Sùng Nam trầm giọng nói. Xin ông đi theo tôi, lập tức có thể nhìn thấy sư phụ”.

Được!

Không biết như thế nào, Ngục Long cùng cô gái này nói chuyện lúc, rõ ràng đối phương thái độ rất lễ phép, nói chuyện cũng cung kính, nhưng chính là có loại cảm giác áp lực khó hiểu.

Thật giống như một con gà đứng trước mặt một con sư tử, cho dù thái độ đối phương ôn hòa hơn nữa, cũng sẽ hết hồn hết vía.

Chương 579: Làm quen

"Tôi gọi em là Tiểu Nam muội muội có được không? Xin chào, tôi là Trang Di Cảnh, cũng như coi là sư muội của sư phụ em, còn đây là Ngục Yến Tiêu, coi như là đại sư tỷ trong sư môn chúng ta. "Trang Di Cảnh trên mặt mang theo nụ cười nhu hòa, tiến lên chủ động kéo gần khoảng cách.

"Được "Lý Sùng Nam tựa hồ cũng nhận ra vấn đề của mình, cố gắng nặn ra một nụ cười, tùy ý Trang Di Cảnh làm ra vẻ thân quen giữ chặt tay mình.

Hai người tới gần nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

Có cô làm dịu bầu không khí, Ngục Long và Ngục Yến Tiêu đều hơi thở phào nhẹ nhõm.

Ngục Long bất đắc dĩ lấy di động ra, gọi điện thoại cho đồ đệ Lý Trình Di.

Tít. Tít.

Cách đó hơn mười km.

Trong một ngõ nhỏ âm u.

Một bóng người có khuôn mặt phảng phất lưu động ngân hà quái dị, chính một tay kẹp cổ một người đàn ông tóc đỏ cường tráng, xách anh ta lơ lửng trên không.

Tút tút tút.

Chuông điện thoại vang lên.

Bóng người tiện tay bóp nát xương cổ, đem người ném qua một bên, nhảy qua chiếc hố, đi đến không người.

Nhận máy

Alo? Sư phụ?

“Tiểu Di, tiểu tử thúi nhà con không đến đón chúng ta, đồ đệ của con đến tính là cái gì?”

“Không phải con nói con có việc quan trọng bận sao? “Lý Trình Di cười ha hả.

‘Chuyện quan trọng gì có thể so với đón chúng ta còn quan trọng hơn?

“Trận đấu sắp tới, con cũng đang chuẩn bị cho trận đấu của chúng ta. “Lý Trình Di cười nói.

Chuẩn bị cái gì cũng không bằng luyện thực chiến nội bộ trước, ngày mai sẽ đánh! Tiểu tử con mau tới đây!

“Đừng lo, thứ tự sẽ có, cái gì cũng có. “Lý Trình Di không đợi ông già nói nhảm nữa, cúp điện thoại, sau đó tắt máy.

Phải, ngày mai sẽ thi đấu.

Lý Sùng Nam mới luyện mấy ngày? Nếu muốn cho cô lấy được thứ hạng tốt, đạt được quyền hạn nội bộ, hiển nhiên rất khó, rất không bảo đảm.

Như vậy, đối mặt với team đệ tử đánh không lại, phải làm sao bây giờ?

Rất đơn giản.

Đệ tử đánh không lại, sư phụ liền động thủ giết chết đối thủ trước.

Chỉ cần đem tất cả tên nào mà Lý Sùng Nam đánh không lại đều xử lý, cuộc thi, tự nhiên đạt được thứ hạng giống như lấy đồ trong túi

Cất điện thoại vào túi áo, cuối cùng Lý Trình Di nhìn những người ở dưới đất.

Xác định bọn họ không có bởi vì bị thương mà không thể tham gia thi đấu, mới chuẩn bị rời đi.

Mục đích hắn muốn, không phải giết người, giết người thì quá ác liệt, dù sao đối thủ chết tất nhiên phải đổi đối thủ khác lên.

Hắn cũng không có khả năng phế bỏ tất cả đối thủ, như vậy trận đấu nhất định sẽ bị chỉ còn trên danh nghĩa, đối với địa vị đồ đệ gia tộc tăng lên không có ý nghĩa.

Hắn muốn, là để cho người ta có thể nhìn thấy thực lực tiềm lực của Lý Sùng Nam, đồng thời cũng muốn đạt được top 3 trong cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến chiến.

Cho nên cần phải nắm chắc mức độ hành động.

Đứng lại!

Đang chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên một tiếng quát chói tai từ xa truyền đến.

Trong tiếng động cơ rất nhỏ, một chiếc phi hành khí cỡ nhỏ màu xanh đỏ đan xen, tựa như thuấn di, đột nhiên xuất hiện giữa không trung phía trước bên phải.

Toàn thân phi hành khí sáng huỳnh quang màu trắng nhàn nhạt, từ trạng thái vận tốc âm thanh đột nhiên dừng lại, cư nhiên không có quá nhiều quán tính.

Hiển nhiên lại là Nghi quốc che giấu kỹ thuật đứng đầu gì đó.

Giơ tay lên quá đỉnh đầu, ngồi xổm xuống không được nhúc nhích! Nếu không!

Trong phi hành khí, một bóng người vũ trang đầy đủ, thân mặc áo giáp toàn thân màu lam, nhanh chóng từ cửa khoang nhảy xuống, vững vàng rơi xuống đất, nhìn về phía Lý Trình Di.

Không chỉ như thế, những phi hành khí tương tự xung quanh cũng không ngừng xuất hiện, lơ lửng trên không trung xung quanh.

Từng tên cảnh sát sở an ninh mặc nguyên bộ áo giáp nhao nhao nhảy ra, vây quanh hiện trường khu vực này.

Khuôn mặt Lý Trình Di hoàn toàn là một dải ngân hà, căn bản không nhìn thấy vẻ mặt.

Hắn khẽ cười, giơ hai tay lên.

Phốc xuy!

Bỗng nhiên một đoàn kim quang rực rỡ nổ tung.

Ánh sáng chói mắt và sức nóng ngay lập tức can thiệp vào khóa của tất cả các thiết bị.

Rất nhanh quang mang biến mất.

Trong sân không còn bóng người.

Người đâu?! Đáng chết!

Đột nhiên biến mất? Hắn ta chạy trốn như thế nào? Xung quanh toàn là người và phi hành khí của chúng ta!

“Radar điều khiển hỏa lực bao trùm toàn bộ khu vực này, tên này, chạy như thế nào!?”

Một nhóm nhân viên an ninh hoàn toàn không thể hiểu được.

Người ngay trước mắt bọn họ đột nhiên biến mất.

Đội trưởng dẫn đội Từ Nham Sư vội vàng xông lên, kiểm tra dấu vết mặt đất.

Hoàn toàn không có bất kỳ dấu vết phát lực, mặt đất cũng là bằng phẳng. Cũng không có tác động của luồng không khí như động cơ đẩy.

“Đệt! “Anh ta hung hăng một quyền đánh vào vách tường bên cạnh.

Đội trưởng, làm sao bây giờ?

“Lập tức thông báo cho tổng cục, tất cả hành động do cục trưởng quyết định, thành lập hồ sơ phạm tội, tên này, xem hắn rốt cuộc có mục đích gì!”

Là cường tướng tinh nhuệ trong Sở an ninh Triều Ngữ, Từ Nham Sư vẫn luôn tự tin rất mạnh vào thực lực của mình, cho dù là con cháu quý tộc kia, phạm tội rơi vào trong tay anh ta, đừng hòng mơ thoát thân.

Đối với tội phạm không lưu lại một tia khoan dung, đây là điểm mấu chốt của anh ta. Cũng là kiên trì của anh ta.

Mặc dù ban đêm Triều Ngữ vẫn có rất nhiều tội ác, nhưng ít nhất ban ngày thuộc về thời gian quản hạt của anh ta, anh ta dám cam đoan khu vực quản hạt của mình tuyệt đối phải trị an tốt hơn so với những nơi khác!

Bất kỳ tội phạm nào dám gây sự trong lúc anh ta tuần tra đều sẽ bị anh bắt trọng phạt.

Có tổng trưởng ủng hộ, đứng ở sau lưng, anh ở Triều Ngữ nhiều năm cũng dần dần giành được ngoại hiệu là người mặt sắt.

Chỉ là không nghĩ tới, cái tên mang khuôn mặt Tinh Hà kia lại có thể! Lại dám!!

Từ Nham Sư trong lòng nổi giận, âm thầm thề lần sau tuyệt đối sẽ không để cho tên kia chạy thoát!

Chương 580: Nổi giận

Trang viên bí ẩn của Lý Xương Cốc - Phàm Hoa Uyển.

Nằm ở một mảnh đất hoang ở ngoại ô phía tây thành phố Triều Ngữ.

Một chiếc xe con màu đen bề ngoài bình thường chậm rãi dừng ở rìa đất hoang, dừng ở bên trong đường Thiên Nhãn trên mặt đất.

Mấy người nối đuôi nhau xuống xe.

Sau khi Lý Sùng Nam trả tiền, chiếc xe tự động đóng cửa, lái đi.

Đi theo tôi.

Cô liếc mắt nhìn ba người Ngục Long sau lưng, dẫn đầu cất bước về phía ngoại ô Thiên Nhãn.

Bộp.

Một bước bước ra, chính là thoát khỏi khu vực Cục an ninh thành thị 24/24 giờ theo dõi.

Bên ngoài Thiên Nhãn cũng là bên ngoài Pháo đài Trầm mặc.

Nơi đó là nơi ngoài vòng pháp luật, không người quản lý, chỉ có bạo lực mới là thứ duy nhất dựa vào.

Ngục Long ba người theo sát phía sau, đánh giá xung quanh.

Quần thể kiến trúc sắc bén màu xanh đã cách phía sau Triều Ngữ rất xa, từ nơi này nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh

gai nhọn tựa như băng tinh.

Hai bên là dãy núi liên miên mênh mông vô bờ.

Phía trước, là bình nguyên hoang vu tràn đầy đất vàng đá vụn, từ nơi này nhìn lại, có thể liếc mắt một cái nhìn ra biển rộng xa hơn.

“Nơi này, hoang vu quá? “Trang Di Cảnh nghi hoặc nói.

“Đừng nói chuyện, đi là được. “Ngục Long vỗ cánh tay cô một cái.

“Mặc kệ gặp phải chuyện gì, ổn định, đừng nói chuyện, sẽ không bị coi là nhà quê. “Ngục Yến Tiêu ở bên cạnh cô cũng thấp giọng nói.

“Ặc” Trang Di Cảnh cảm thấy mình coi như là đã trải qua sự đời, không đến mức sẽ bị cảnh tượng gì hù dọa.

Nhưng lời của sư tỷ và sư phụ cũng có đạo lý.

Cô dứt khoát đi ở cuối cùng, theo đoàn người đi về phía trước.

Đoàn người đi theo Lý Sùng Nam gần trăm mét thì dừng lại.

Đến rồi.

Lý Sùng Nam trầm giọng nói.

“ ? ? ? ”

Ba người vẻ mặt mờ mịt, không biết cái gì gọi là đến rồi.

Phía trước một mảnh hoang vu, đầy đất đá vụn, gió biển từ xa hơn thổi tới, mang đến mùi biển tanh.

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền biết được cái gì gọi là Triều Ngữ quý tộc sắp xếp.

Lý Sùng Nam tiến lên một bước, giơ tay vỗ vào hư không.

Bộp.

Tay cô giống như đập vào một bức tường trong suốt không thể nhìn thấy.

Lấy lòng bàn tay làm trung tâm, kích động lên một vòng sóng điện màu lam nhạt.

Sóng gợn hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, nhanh chóng lưu động kéo dài.

Được rồi, có thể vào.

Cô quay đầu ý bảo ba người phía sau.

Sau đó tự mình đi về phía trước.

Vù!

Trong phút chốc, cô biến mất tại chỗ, tựa như chìm xuống mặt nước, hoàn toàn không thấy bóng dáng.

Trong mắt Ngục Long hiện lên một tia giật mình, dẫn đầu đi về phía trước.

Đi thôi.

Ông cúi đầu xông về phía trước.

Xì.

Một tiếng vang nhỏ, cả người cũng giống như Lý Sùng Nam, biến mất tại chỗ.

Ngục Yến Tiêu lôi kéo Trang Di Cảnh, hai người đồng thời cất bước về phía trước. Trong tiếng kinh hô của Trang Di Cảnh, đột nhiên đi vào một bức tường vô hình phía trước.

Trong nháy mắt, bốn người liền hoàn toàn biến mất.

Bên kia bức tường vô hình.

Trang Di Cảnh ngẩng đầu lên mảnh đất hoang vừa mới trống không, lúc này lại có thêm một khối lập phương màu trắng khổng lồ trôi nổi giữa không trung.

Phía dưới hình vuông, mở ra một cánh cửa nhỏ.

Bên trong cửa đang đứng một bóng người cô quen thuộc lại chờ mong đã lâu. Lý Trình Di!

“Anh Trình Di!!” cô nhất thời kinh hỉ, ở nơi xa lạ này, đột nhiên nhìn thấy một người mình kỳ vọng lại quen thuộc, không thể nghi ngờ là chuyện đáng mừng.

“Đi thôi, phía trên chính là chỗ chúng ta sẽ ở trong những ngày tới”Lý Sùng Nam bình tĩnh nói.

Cô là người đầu tiên đi về phía trước, thân thể bị lực hấp dẫn vô hình nào đó kéo lên, bay về phía cánh cửa nhỏ giữa không trung.

Đó là thiết bị dẫn đường phản trọng lực, mô-đun này chỉ có trên chiến hạm tinh không, không nghĩ tới tự nhiên lại dùng ở chỗ này một cách xa xỉ như vậy.

Ngục Long và Ngục Yến Tiêu đều là người biết hàng, biết loại mô - đun này đắt đỏ cỡ nào.

Đây không phải là một công nghệ mà ai cũng có thể sử dụng.

Sự khác biệt là thứ này thực sự quá đắt.

Mà tác dụng cơ bản chỉ là dùng để đi ra đi vào, chỉ vì ra ra vào vào mà tốn cả hơn trăm triệu cho thiết bị này?

Trong nhà không có mỏ vàng thì đừng có mơ.

“Đi thôi. “Ngục Long ba người theo sát phía sau, không ngừng bay lên không, hướng cửa nhỏ bay đi.

“Hoan nghênh sư phụ, Tiêu Tiêu sư tỷ, Tiểu Cảnh sư muội. “Lý Trình Di một thân đạo phục màu đen, nửa bên áo có hoa văn dài màu trắng bạc.

Đầu rồng ở vai trái, đuôi rồng ở eo phải.

Đạo phục nhìn qua là đặt làm riêng, trên người rộng thùng thình, nhưng cổ tay áo cùng chỗ đi đứng đều có buộc chặt, chỉnh thể thoáng hiện ra đường cong thân thể, nhưng cũng không phải bó sát người.

“Lần này Long Tu Môn chúng ta dự thi nên bên tài trợ cho chúng ta bỏ vốn may bộ đồ thi đấu. Mọi người mỗi người đều có một bộ, con bởi vì không dự thi, cho nên hoa văn chính là Bạch Long, mà sư tỷ sư muội, còn có đồ đệ của con là Tiểu Nam, hoa văn chính là Huyết Long.”

“Tại sao lại là hình rồng?” Trang Di Cảnh cảm thấy đồ án này có chút hơi khoa trương.

“Cũng chả có cách nào, ai bảo chúng ta là Long Tu Môn? “Lý Trình Di bất đắc dĩ cười nói.

Lúc này dáng người hắn đã đạt tới một mét chín gần hai mét, vai rộng thân rộng, dáng người cao ngất, cường tráng khôi ngô, đứng tại chỗ tựa như một bức tường.

Cho dù mặc võ đạo phục rộng thùng thình, cũng không thể hoàn toàn che giấu đường cong cơ bắp cường hãn.

Tóc đen áo choàng, hai mắt đỏ sậm, hắn bây giờ, chỉ là đứng ở nơi đó, liền làm cho người ta một loại cảm giác hít thở không thông nhàn nhạt.

Trận đấu ngày mai bắt đầu.

Lý Trình Di xoay người dẫn đầu đi vào trong cửa.

Chương 581: Mục tiêu

Bên trong cánh cửa nhỏ.

Là một đại sảnh kim loại màu trắng trống trải.

Bốn phía đại sảnh có từng vòng cầu thang nghiêng, phân biệt thông tới các phòng nhỏ khác nhau.

Nhưng toàn bộ không gian hình vuông lớn nhất, vẫn là một đại sảnh cái ước chừng sân bóng đá.

Lý Trình Di đi vào trong đại sảnh, xoay người nhìn về phía ba người.

“Lần này, mục tiêu của cuộc thi là thực sự lọt vào top 100, đảm bảo chúng ta không bị loại.”

“Không phải là con không có hứng thú đối với những thứ này sao? Góc chết bên kia nguy hiểm còn chưa đủ nhiều? “Ngục Long khó chịu nói.

“Đối với việc Lý Trình Di từ chối dự thi, trong lòng ông vẫn có chút khó chịu.

Tên này mạnh đến biến thái, nếu có thể dự thi, kết quả tất nhiên chả có gì phải bàn.

“Tiếc quá, con bận quá nhiều chuyện, hơn nữa trận đấu này, đối với con mà nói, ý nghĩa không lớn. “Lý Trình Di mỉm cười.

“Dù sao, con quá mạnh, hơn nữa cũng không phải đệ tử chính thức Long Tu Môn, không phù hợp yêu cầu. Như thế chẳng phải là không công bằng đối với đối thủ khác?”

Hắn xoay người tiếp tục đi vào trong.

“Con người con bình sinh coi trọng nhất, chính là công bằng.”

“… “Ngục Long bị sặc một chút, càng ngày càng cảm thấy con người này rất thối.

“Không biết trời cao đất rộng! Long Hổ Thiết Sa Chưởng, Vẫn Tinh Ninh Hà Cước, Bọ Lang Quyền, Phi Phượng Quyền, những thứ này đều là thuật cận chiến đỉnh cao tung hoành toàn bộ Nghi quốc, con là một người mới luyện một năm, lại là thiên tài nữa.”

“Con đã thoát khỏi gông cùm của Long Tu Môn, tự nghĩ ra tài nghệ của mình. “Lý Trình Di ngắt lời ông.

“Con xác định là con tự nghĩ ra!? “Ngục Long hai mắt ngẩn ra, hoàn toàn không nghĩ tới Lý Trình Di sẽ nói ra những lời này.

“Đúng vậy, tuy chưa hoàn thiện, nhưng giờ con đã thoát khỏi phạm trù Long Tu Môn, thoát khỏi phạm vi cương nhu khí. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

Hắn nói mình sáng tạo ra Thánh Linh Công vì là chính muốn tiến thêm một bước, chuẩn bị cho kế hoạch kế tiếp.

Sự mạnh mẽ của Thánh Linh Công, sự khủng bố của Thánh Linh Công.

Long Tu Môn không chịu nổi.

……

Bảy tầng thánh ý, bảy tên Thánh Anh, mang đến tất nhiên là vô số gió tanh mưa máu.

Dựa theo công pháp bên trong nhắc nhở, bảy đại Thánh Anh Thất Ý Thánh Linh Công, sẽ nhận bảy loại tác dụng phụ khác nhau.

Nhìn từ Lý Sùng Nam hiện tại đột phá đến tiết thứ nhất tầng thứ nhất, nếu như cô có thể đạt tới cảnh giới tiết thứ bảy Thánh Anh chân chính, thực lực đó, ngay cả Lý Trình Di chính mình cũng khó có thể tưởng tượng.

Đến lúc đó, bọn họ chọc ra đối thủ cũng tốt, địch nhân bằng hữu cũng tốt, đều không phải Long Tu Môn có thể đối mặt nổi.

Vậy.

"Sư phụ "Lý Trình Di xoay người. Chính thức thu con làm đồ đệ, sau đó thoái vị đi".

"!?? "Ngục Long ngẩn ra," Con nói cái gì?!

Trang Di Cảnh và Ngục Yến Tiêu cũng cảm thấy có phải mình nghe lầm hay không.

Hai cô kinh ngạc nhìn Lý Trình Di, tựa hồ muốn xác nhận hắn có nói sai hay không.

"Long Tu Môn ở trong tay sư phụ, đã không còn ý nghĩa. Mỗi năm phải tiến vào top 100, đối với sư phụ mà nói, đã hữu tâm vô lực rồi. "Lý Trình Di nói.

"… "Ngục Long trầm mặc.

Đúng vậy.

Nếu như lần này không phải Lý Trình Di xuất hiện ủng hộ, vận mệnh mà Long Tu Môn Môn phải đối mặt, tất nhiên là chính ông phải ra trận dự thi.

Nhưng thực lực hiện tại của ông.

"Lên đi".

Trong đại sảnh trầm mặc một hồi.

Trang Di Cảnh cùng Ngục Yến Tiêu cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Lý Sùng Nam thì hoàn toàn không quen thuộc với những thứ này, cũng không có hứng thú, sư phụ của cô vẫn luôn chỉ có một, đó chính là Lý Trình Di.

Sau khi tu luyện Thánh Linh Công, cô cảm giác mình giống như được tái sinh.

Tuệ Kiếm cường đại có thể làm cho cô tùy thời tùy chỗ có thể tập sát bất kỳ kẻ nào dám phản kháng cô ở trong vòng 3 mét.

Uy lực Tuệ Kiếm, cô cũng khảo nghiệm qua, đủ để xuyên phá áo chống đạn thông thường trên thị trường.

Mấu chốt nhất chính là, Tuệ Kiếm có thể ở trong vòng ba mét, tùy thời tùy chỗ xuất hiện ở bất kỳ vị trí nào.

Ví dụ như trong cơ thể đối phương.

Công pháp khủng bố khoa trương như vậy, mới là trung tâm khiến cô khăng khăng một mực với Lý Trình Di.

Trầm mặc hồi lâu.

Ngục Long cảm giác cổ họng thậm chí có chút khô khốc, nhìn Lý Trình Di.

“Nếu như con có thể đạt tới Long Cảnh! Ta liền đáp ứng đem môn chủ truyền cho con!”

Long cảnh.

Cảnh giới cuối cùng của Long Tu Môn.

Mà Lý Trình Di bởi vì một mực tăng lên Ác Chi Hoa, đối với phương diện thuật cận chiến cũng không quá chuyên tâm

Dù sao cho dù đạt tới Long Cảnh, đối với hắn mà nói thực lực cũng không tăng lên bao nhiêu

Long tu khí lực, tứ đại cảnh giới, hắn bây giờ mới tiến vào lực cảnh.

“Cho dù là Long Cảnh ở trước mặt, cũng sẽ không phải là đối thủ của con. “Lý Trình Di nói.

Lúc này ánh mắt Ngục Long kiên trì, “Long cảnh, không phải chỉ có thân thể tăng lên tiến hóa, đó là cực cảnh cuối cùng mà sinh mệnh truy cầu. Đột phá cực hạn, đột phá bản thân, nó không phải cố định đạt tới cấp độ nào, mà là một loại cảnh giới khiến con hoàn toàn lột xác đột phá bản thân.

“Nếu như con thật sự có thể đạt tới, tuyệt sẽ không hối hận vì những gì mình trả giá!”

Lý Trình Di nhìn hai mắt Ngục Long, dường như hiểu ra điều gì đó.

Đối với lý giải thuật cận chiến Long Tu Môn, hắn có lẽ có chút sai lệch.

Trầm mặc một chút, hắn chậm rãi gật đầu.

“Được, con nhận lời”.

Ta tin tưởng cậu. “Ngục Long trầm giọng nói. Nếu như nói giới cận chiến hiện đại ai có khả năng đạt tới cảnh giới cuối cùng, vậy nhất định là con!”

“… “Lý Trình Di từ chối cho ý kiến.

Hắn thân mang huyết mạch Ảnh Long yếu, cho dù phương diện nào, đều mạnh hơn người bình thường rất nhiều.

Chương 582: Sắp xếp

Khởi điểm như vậy, với các lưu phái cận chiến vốn coi trọng sức mạnh thể chất tốc độ tự nhiên là tuyệt thế thiên tài.

Đối với giới cận chiến, hắn cũng không có ý định thâm canh trong đó. Đạt được quyền hạn, tăng lên thực lực Thánh Linh Công, mới là mục đích của hắn.

“Được rồi, không nói nữa. “Ngục Long nói,” Trận đấu ngày mai bắt đầu, sân thi đấu ở võ đạo quán trong nội thành Triều Ngữ. Hình thức thi đấu là ba trận thắng hai thăng cấp. Chúng ta cần sắp xếp ai trước ai sau lên sân.

Sáng sớm mai là lễ khai mạc, giữa trưa bắt đầu trận đấu đầu tiên. Các nơi trong cả nước lần này không biết có bao nhiêu đội, nhất định phải sàng lọc một lần.

“Toàn bộ giải đấu được chia thành năm khu vực, mỗi khu vực chọn ra đội mạnh nhất và sau đó năm đội cạnh tranh cho danh hiệu chung kết.”

Ngục Long hiển nhiên đã tìm hiểu, nói tương đối tỉ mỉ.

Đông Nam Tây Bắc, chúng ta là khu vực thi đấu phía Nam. Đối thủ trước trận đấu ngày mai đã gửi tới, vốn nếu chúng ta không ở một mình, hiện tại hẳn là ở trong khách sạn mà Ban tổ chức sắp xếp, bất quá không sao cả. Chỉ cần ngày mai đúng giờ đến vòng loại là được.

“Vậy thứ tự sắp xếp vòng loại thì sao? “Lý Trình Di nói.

“Lý Sùng Nam thứ nhất, Ngục Yến Tiêu thứ hai, Trang Di Cảnh thứ ba. “Ngục Long nói.

“Thày muốn rèn luyện Tiểu Cảnh? “Lý Trình Di hỏi.

“Ngoài con ra thì con bé là thiên tài mạnh nhất, mới bắt đầu thì không thể tùy tiện lên đài, trước tiên quan sát các loại sát chiêu, phong cách của đối thủ khác, sau đó vào sân mới là tốt nhất. “Ngục Long nói.

“Không ổn. “Lý Trình Di phản đối. “Nếu con nói cho sư phụ biết, trong ba người, đồ đệ Tiểu Nam của con mới là mạnh nhất cái kia, sư phụ có tin không?”

“Không thể nào! “Ngục Long nhíu mày. Cô ta mới luyện bao lâu?”

“Mọi người có thể thử xem. “Lý Trình Di nói.

“Để tôi thử xem! “Ngục Yến Tiêu cũng biết tình huống của Lý Sùng Nam, lúc này đứng ra chủ động nói.

Cô cũng không tin người mới tập có thể thắng được một đệ tử thâm niên như cô.

Chỉ là cô đứng ra, Lý Sùng Nam vẫn đứng nguyên tại chỗ, không nhúc nhích.

“Tiểu Nam? “Lý Trình Di nhìn về phía cô.

“Sư phụ, con từ chối”Lý Sùng Nam bình tĩnh nói. Trong mắt mơ hồ có một tia cảm xúc ẩn sâu không hiểu.

“Vì sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Đúng như ý thầy. “Lý Sùng Nam nói,” Con sợ không cẩn thận sẽ đánh chết Ngục sư tỷ”.

Lý Trình Di chăm chú nhìn hai mắt đệ tử, tựa hồ nhìn ra cái gì.

Nếu như ta nhất định muốn con động thủ thì sao?

“Bốp” Lý Sùng Nam mãnh liệt một trảo, nặng nề đánh vào cánh tay phải của mình.

Răng rắc.

Một tiếng giòn tan vang lên, cánh tay phải cô bị bẻ gãy, vô lực rũ xuống, treo ở bên cạnh.

Con chỉ có thể làm cho mình tận lực yếu một chút, thành toàn mệnh lệnh của sư phụ.

Cả người Lý Sùng Nam giống như biến thành người khác. Trong nháy mắt tự hại mình, tự nhiên ngay cả lông mày cũng không nhăn một chút.

“ ! ! ? ? ”

“ ! ! ! ”

“ ! ! ”

Ba người xung quanh còn lại bất ngờ không kịp đề phòng, nhìn thấy một màn như vậy, hai mắt đều mở to, một cỗ hàn ý khó có thể lý giải, từ sâu trong đáy lòng dâng lên.

“Tên này. Cái quỷ gì!?”

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào Lý Sùng Nam, tựa hồ hiểu được một trong bảy tác dụng phụ của Thánh Linh Công tầng thứ nhất, là có ý gì.

Là cuồng ngạo!

“Sự khinh thường của vạn vật”.

Lúc này Lý Sùng Nam đã hoàn toàn kích hoạt loại cuồng vọng không thể lý giải này.

Cô không muốn làm trái mệnh lệnh của sư phụ, cũng không muốn ủy khuất chính mình không cần toàn lực, dứt khoát bẻ gãy cánh tay mình, hạ thấp khả năng lỡ tay đánh chết Ngục Yến Tiêu.

Loại ý niệm này, người thường căn bản không thể lý giải!

“Hay thôi đi”Ngục Yến Tiêu có chút sợ.

Loại người đối với mình ác như vậy, đối với đối thủ, không hề nghi ngờ sẽ ác hơn.

Ngục Long cũng hiểu được điểm ấy, nhìn Lý Sùng Nam, người trẻ tuổi ngay từ đầu biểu hiện bình thản không có gì lạ này, bỗng nhiên có loại cảm giác sóng triều thời đại thuộc về bọn họ đang lui bước, hào quang một thế hệ mới dần dần che lấp hết thảy.

“Loại thời điểm này bị thương một cánh tay, vậy vòng loại ngày mai” Trang Di Cảnh không cách nào lý giải đối phương suy nghĩ, chần chờ mang theo một tia nhàn nhạt sợ hãi nói.

“Không sao. Nếu tôi chỉ có trình độ này, chết trên đấu trường cũng là do tôi”Lý Sùng Nam bình tĩnh nói.

Yên lặng.

Lặng ngắt như tờ.

Lý Trình Di đang suy tư về sự thay đổi mà Thánh Linh Công mang đến.

Mà ba người Ngục Long thật sự bị trấn trụ.

Nếu như trước khi nói đến Triều Ngữ, Trang Di Cảnh và Ngục Yến Tiêu còn chưa chính thức cảm nhận được không khí của cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến chiến.

Như vậy từ giờ khắc này trở đi, các cô mới chính thức cảm nhận được một tia tàn nhẫn của cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến.

Ai cũng không nghĩ tới, này một tia tàn nhẫn, ngược lại là đồng đội của mình mang đến trước cho mình

“Được rồi, vậy để Lý Sùng Nam thứ ba, Tiêu Tiêu thứ nhất, Tiểu Cảnh thứ hai. “Ngục Long hít sâu một hơi, thở ra thật dài.

Được.

Lý Trình Di gật đầu.

……..

Ngày hôm sau.

Võ đạo quán Triều ngữ.

Võ đạo quán hình tròn khổng lồ, toàn thân được phủ một lớp kim loại màu lam băng.

Bốn phía trôi nổi từng tòa bình đài kim loại màu lam, phát sóng trực tiếp toàn bộ quá trình thi đấu.

Xa hơn, từng đạo phi hành khí màu đỏ lam không ngừng chậm rãi tuần tra.

Đó là người của Sở an ninh phối hợp với Chuyên gia vũ khí bay Cửu Nghi, đang tiến hành tuần tra an toàn.

Toàn bộ bên trong võ đạo quán, lắp đặt có đặc chế quét hình hệ thống, có thể toàn phương vị giám sát bất luận vũ khí trang bị khoa học kỹ thuật nào mang vào trong đó.

Một cái màn sáng màu lam hình trụ thật lớn, lơ lửng chuyển động trên không ở vòng tròn võ đạo quán.

Chương 583: Bắt đầu cuộc thi

Trên màn sáng không ngừng chiếu hình ảnh các hình ảnh đấm đá

Từng luồng ánh sáng từ bốn phía lóe xuống toàn bộ võ đạo tràng.

Lúc này dòng người tấp nập theo lối vào, bắt đầu ngồi xuống.

Chỗ ngồi hình tròn trong hội trường đã ngồi hơn một nửa.

Không ít quý tộc, thương nhân giàu có, con cháu đại gia tộc từ các thành phố khác chạy tới xem cuộc thi này.

Đối với người bình thường mà nói, giá vé cao ngất ngưởng, đối với bọn họ mà nói không tính là gì.

“Mỗi năm Cực Võ Liệt Chiến diễn ra một lần, năm nay quy mô cuộc thi lớn hơn hẳn, chính thức diễn ra tại Võ đạo quán Triều Ngữ!”

Một giọng nam hùng hậu sục sôi mang theo sự hưng phấn, thông qua loa phóng thanh không ngừng kích động trên bầu trời hội trường.

Cuộc thi lần này, do thương hiệu thể thao nổi tiếng Villavega tài trợ toàn bộ đồ dùng.

“Bảo trì Khoa học kỹ thuật do thương hiệu nổi danh thế giới, khoa học kỹ thuật Vibrant, tài trợ toàn bộ quá trình!”

Trong dòng xe cộ phía dưới, tiếng nhạc đinh tai nhức óc mang theo tiết tấu thật lớn, nổ đến mức đám người Lý Trình Di ngồi trong xe cả người tê dại.

Bọn họ lúc này đang ngồi trong xe chuyên dụng chạy tới đấu trường vòng loại.

Các hạng mục cần chú ý, lúc trước tôi đã nói một lần, xin mấy vị Long Tu Môn cẩn thận nhớ kỹ. Lặp lại một lần, toàn bộ quá trình thi đấu là không cho phép ra ngoài rời khỏi võ đạo tràng, chỉ có sau khi hoàn thành kết thúc, mới có thể rời đi.

Cô gái hướng dẫn viên đầu tiên trong xe, còn đang không ngừng lặp lại những điều cần chú ý.

Tiếng hoan hô liên tiếp từ bên ngoài xe không ngừng truyền đến, ép tới giọng nói của cô có chút mơ hồ không rõ.

Xa xa một chiếc phi hành khí màu trắng chậm rãi bay qua, bên cạnh hiện ra chữ “Phil Vô Hạn Cận chiến”.

Nơi này còn cho phép lưu phái chiến đấu ngoại quốc tham gia? “Trang Di Cảnh hỏi.

Đương nhiên, bất kỳ lưu phái cận chiến nào chỉ cần muốn đều có thể tới tham gia. “Người hướng dẫn gật đầu. Đương nhiên, bởi vì có chỉ tiêu tử thương, chẳng may bị trọng thương hoặc bị đánh chết đều tự chịu trách nhiệm.

Trang Di Cảnh nuốt nuốt nước miếng, cái này khác xa cô hình dung trước khi đến đây.

“Không có việc gì, chỉ là cho con lên võ đài thể nghiệm không khí, cảm giác đánh không lại lập tức nhận thua là được. “Ngục Long nhỏ giọng an ủi.

Lý Trình Di nhìn cô một cái, con nhỏ này không có động một chút là tăng sắc dục như trước, hiển nhiên tập võ khiến tinh lực tiêu hao ở phương diện tu hành.

Hắn lại nhìn về phía Lý Sùng Nam.

“Sợ sao?”

“Sợ”.

Lý Sùng Nam ngẩng đầu.

“Sợ không cẩn thận đánh chết quá nhiều.

“… “Lý Trình Di không nói gì, chỉ cười cười.

Beep

Bỗng nhiên hướng dẫn viên bên kia gọi điện thoại tới.

Cô nhanh chóng chuyển máy, ừ ừ nghe một hồi, bỗng nhiên người sửng sốt.

Mỗi team đều có hướng dẫn viên riêng, cô là người chuyên phụ trách Long Tu Môn, tất cả tin tức trận đấu đều sẽ thông báo trước cho bọn họ.

Và bây giờ.

Người dẫn đường cúp điện thoại, ngơ ngác nhìn đoàn người Long Tu Môn.

Hôm nay đối thủ của mọi người bỏ cuộc.

Bỏ cuộc!?

Vẻ mặt Ngục Long ba người mơ hồ. Lúc này mới bắt đầu.

“Tự động vào vòng tiếp theo? “Lý Trình Di hỏi.

Hướng dẫn viên: “Vâng”.

Lý Trình Di nhìn về phía Tiểu Nam.

Xem ra vận khí của mấy người này tốt đấy

Lý Sùng Nam nheo mắt lại, có chút khó chịu lên tiếng.

Chỉ có lúc này mới có thể nhìn ra cô còn lưu lại một chút non nớt

……..

Xe cộ tiến vào bên trong võ đạo quán.

Tiếng nhạc đinh tai nhức óc, càng làm cho da đầu người ta tê dại.

Mỗi đội đều có khu nghỉ ngơi riêng của mình.

Bởi vì đối thủ bỏ quyền, Long Tu Môn tạm thời không cần trận đấu hôm nay, dứt khoát ở bên sân xem biểu diễn khai mạc, chờ đợi trận đấu chính thức bắt đầu vào giữa trưa.

Trên sân thi đấu, một lượng lớn nhân viên mặc trang phục búp bê bắt đầu biểu diễn vũ đạo ở giữa sân.

Xung quanh bình thường người xem đã cơ bản ngồi vào chỗ, từng chiếc bình đài trôi nổi cùng phi thuyền đã vào vị trí, phía trên phòng khách quý cửa sổ mở ra, người đến từ hoàng thất đại quý tộc, đã sớm tiến vào, chờ đợi bắt đầu.

Pháo hoa khổng lồ thỉnh thoảng phóng lên cao, nổ tung, hình thành đủ loại hình thù

“Khu vực thi đấu Nam bộ chúng ta tổng cộng hơn một trăm đội dự thi, dựa theo thứ tự sắp xếp trước đó thì lưu phái mạnh nhất gồm những đội này.”

Ngục Long không biết lấy tài liệu nội bộ từ đâu, đang giảng giải cho ba người Trang Di Cảnh.

“Chúng ta thì sao, lần này tới, mục đích chủ yếu, là để cho Tiểu Cảnh lĩnh hội bầu không khí cuộc thi, nếu như phát hiện không ổn, nhất định phải nhớ kỹ, lập tức nhận thua.”

Ngục Long hiện tại cơ bản đã để mặc.

Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng sau khi cẩn thận suy nghĩ, ông vẫn quyết định lấy sự an toàn của đệ tử làm đầu.

Lưu phái bị hủy bỏ, phúc lợi bị hủy bỏ, tuy rằng cực kỳ không nỡ, nhưng đó cũng là chuyện không có cách nào

Vừa giải thích, ông vừa liếc trộm Lý Trình Di.

Gã này không có ý kiến gì cả.

“Sư phụ đang lo lắng sao?“Lý Trình Di đang quan sát hiện trường tình huống, cũng không quay đầu lại đứng ở phía trước lên tiếng.

“Con không tham gia cũng tốt. Với cá tính của con, chỉ sợ sẽ gây ra chuyện “Ngục Long trầm giọng nói.

“… “Lý Trình Di cười mà không nói.

Ở Triều Ngữ, hắn bên ngoài tập kích team đối thủ, lúc thoát ly để cho Lý Xương Cốc yểm hộ, đủ để hộ tống Lý Sùng Nam đến trận chung kết cuối cùng.

Cho nên đối với hắn mà nói, có tham gia hay không cũng không quan trọng. Thân phận người Góc chết dù sao cũng không có cách nào tối đa hóa lợi ích.

Nếu lần này Long Tu Môn bị hủy bỏ, con có muốn làm môn chủ hay không cũng không có ích lợi gì"Ngục Long thở dài.

"Không đâu. Con tin Tiểu Nam. "Lý Trình Di nói.

Chương 584: Điên cuồng

"… "Ngục Long nhìn Lý Sùng Nam đang nhắm mắt dưỡng thần ở một bên, khẩu khí của người này điên cuồng vô biên, vốn tưởng rằng sư phụ của nó đã đủ điên rồi, không nghĩ tới bên này còn có người trò giỏi hơn thầy.

Tâm lý ông lúc này cực kỳ mâu thuẫn.

Lưu phái không vào được top 100, nhất định phải bị giải tán. Ông luyến tiếc giải tán, dù sao cũng là tâm huyết nhiều năm của mình.

Hiện tại biện pháp duy nhất, là Lý Trình Di dự thi.

Nhưng, Lý Trình Di lúc trước biểu hiện ra cá tính cực đoan, làm cho ông sinh lòng băn khoăn.

Cực đoan, người Góc chết, vũ lực cực kỳ cường hãn.

Ba điểm này kết hợp lại, ở trong cuộc thi này cực kỳ dễ dàng kết thù.

Xã hội này, đã không phải dựa vào thuật cận chiến có thể đánh, là có thể quyết định hết thảy như thời cổ đại.

Các loại vũ khí nhiệt sát thương lực vượt xa thuật cận chiến, cho dù có đánh cũng không thể nào đối kháng lại với cường giả chân chính trong quân đội tùy tiện một thanh vũ khí bay liền có thể dạy cậu làm người.

Vậy.

Ngục Long thở dài một tiếng.

Không nhìn Lý Trình Di nữa.

“Đối thủ khu vực phía Nam, từ xếp hạng trận đấu lần trước thì mạnh nhất chính là Hạch Liệt Chưởng, Đạn Quỹ Đạo Quyền, Vân Phong Lưu, Khống Yên Phi Vân Đạo bốn môn phái. Đương nhiên những thứ này là mạnh nhất, các con biết là được còn chúng ta cần chú ý đối thủ của chúng ta vòng kế tiếp chính là team Tâm Ý Hỗn Nguyên Môn xếp hạng 97 lần trước”.

“Team này bối cảnh Trần gia hương đến từ Tây Nam bộ, dẫn đội chính là đương nhiệm Hỗn Nguyên môn môn chủ Trần Trung Đạt, Hỗn Nguyên môn thuật cận chiến lấy Tâm Ý công cùng Hỗn Nguyên công hai loại công làm chủ, Trần Trung Đạt tu chính là Hỗn Nguyên công đã đến tầng thứ tư, khoảng cách đến tầng sáu viên mãn cũng chỉ kém hai tầng. Bất quá Hỗn Nguyên công lấy bạo phát cường hãn nổi danh, uy lực tuy lớn, nhưng có một điểm trí mạng.”

Ngục Long bắt đầu phân tích khuyết điểm của đối thủ cho ba người, ứng đối như thế nào.

Lý Trình Di lười nghe những thứ này, hắn cùng Ngục Long ước định, đạt tới Long Cảnh liền có thể kế thừa vị trí môn chủ, cho nên sau khi quét mắt nhìn team trình diện lúc này, xác định không có đối thủ đáng chú ý, liền nhắm mắt giả ngủ, kì thực là đang tu hành Long Tu Lực.

Long tu khí lực tứ đại cảnh giới, suy nghĩ kỳ thật rất đơn giản.

Trước tiên đem hỗn hợp thành một luồng lực thô chia làm rất nhiều khí tinh.

Sau đó từ tinh khí, lấy ra tạp khí.

Sau đó lại dung hợp thuần khí, hóa thành thuần lực, đây chính là lực cảnh. Cũng chính là trình độ của Lý Trình Di lúc này.

Kế tiếp, thuần lực cần một lần nữa hóa thành Tu (râu rồng). Từ hình thái tu, ở hội tụ ra từng long huyệt trong cơ thể.

Sau khi long huyệt ngưng tụ đến số lượng nhất định, sẽ tự động nối thành một mảnh, hình thành cái gọi là long mạch.

Long mạch tu thành, chính là mở ra khởi điểm Long cảnh chân chính.

Đây chính là điểm cuối cùng mà Long Tu Môn theo đuổi.

Lúc trước Lý Trình Di một lòng một dạ đều đặt ở Ác Chi Hoa, không có thời gian tu cái này.

Và bây giờ, nếu có nhu cầu, cố gắng một chút xem sao.

Hắn nhắm mắt, hoạt động cơ bắp, đem thuần lực, lần nữa chia nhỏ thành những tia tinh lực.

Đây là tu hóa.

Đối với những người khác, bước này rất khó khăn và đòi hỏi sự kiểm soát tinh tế về tinh thần.

Nhưng đối với Lý Trình Di mà nói, tinh thần ý niệm cường đại, sức chịu đựng thể lực dồi dào đến khoa trương, khiến hắn dễ dàng tu hóa giai đoạn này, đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất.

Ngục Long đưa ra tiêu chuẩn là, phải phân ra 99 râu rồng mới có thể thỏa mãn điều kiện.

Nhưng Lý Trình Di lúc này đứng thẳng chừng nửa giờ, liền đem sức mạnh trong cơ thể, phân hóa ra hơn một ngàn râu rồng.

Hoa Lân Y, Ảnh Long huyết mạch, còn có Hoa Ngữ Châu những người khác mang đến sự tăng cường sức mạnh cùng cường hóa, để cho ý thức lực của hắn siêu việt và toàn phương vị hơn bất luận con người nào.

Hơn nữa lực trường rực rỡ liên tục khôi phục, cho dù phân hóa thất bại, đối với tổn thương tự thân, cũng có thể nhanh chóng khép lại.

Không cần giống Ngục Long năm đó, thất bại phải nghỉ ngơi vài ngày, mới có thể thử lần thứ hai.

Ngắn ngủi nửa giờ.

Tu Cảnh đã hoàn thành.

Sau khi đạt tới bước này, không tăng thực lực của Lý Trình Di.

Cảnh giới Tu tăng lên có tác dụng khi phát lực chỗ cận chiến có thể làm cho người ta không thể chống cự, không thể phòng ngự.

Nhưng đó chỉ là nếu không có áo giáp. Thời đại này có ai lại không mặc phòng hộ mà đánh nhau?

Trên thực tế Tu Cảnh trợ giúp Lý Trình Di, phần lớn là ở tinh tế hóa khống chế sức mạnh, phân biệt cấu tạo thân thể bản thân.

Còn lại không có nhiều giá trị.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn lười tập luyện Long Tu Lực.

Người khác có thể cần vài năm thời gian mới có thể luyện thành Tu Cảnh, hắn nơi này chỉ dùng nửa giờ.

Kế tiếp, mấu chốt nhất chính là Long Cảnh.

Long cảnh cần ngưng tụ Cửu Long huyệt trước, sau đó lấy long huyệt nối thành long mạch.

Cái này có một bộ đặc biệt gọi là Long Huyệt Đồ.

Nhưng Lý Trình Di không hỏi Ngục Long.

Bởi vì hiện tại cấu tạo thân thể của hắn, sớm đã khác với người thường, trước đó Long Huyệt Đồ đối với hắn cũng vô dụng.

Hắn cần tự mình mò mẫm Long Huyệt Đồ

Ồ!

Bỗng nhiên một trận tiếng hoan hô kịch liệt từ xa truyền đến, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

Đám người Lý Sùng Nam và Ngục Long đều ngẩng đầu nhìn về phía màn hình lớn hình trụ.

Trên màn hình lớn lơ lửng, đang chiếu lại người thắng vừa rồi.

Một người đàn ông da ngăm đen, tóc đen xấu xí dữ tợn, tựa như môn thần đang hướng về phía một gã tráng hán trung niên, vung ra cánh tay phải.

Bùm!!

Động tác tốc độ cao chậm lại.

Chương 585: Rác rưởi

Người đàn ông tóc đen sắc mặt lãnh đạm, trong nháy mắt cánh tay phải vung ra, cánh tay nhỏ chợt bành trướng biến lớn, che kín vô số mạch máu màu tím.

Cú vung lên này trúng phải quyền của tráng hán trung niên đánh ra.

Hai tay giao nhau, răng rắc một tiếng giòn tan, cánh tay tráng hán trung niên bẻ gãy người tại chỗ cũng bị lực lớn đánh cho bay ra ngoài, đụng vào trên vách tường của sân thi đấu, bắn ra một mảnh huyết hoa.

“Rác rưởi. “Người đàn ông tóc đen mặt lộ vẻ không thú vị, xoay người rời đi.

Phía dưới màn hình lớn hiện ra thân phận bối cảnh, lưu phái tu hành.

“Hải Sa, 32 tuổi, môn chủ Phục Ma Kim Cương Môn, am hiểu Phục Ma Kim Cương Thủ.” Thiên phú: trời sinh thần lực. Chiến tích: 1 thắng 0 bại. Kỷ lục chiến thắng nhanh nhất: 0 giờ 0 phút 4 giây. Nhóm: 17’

Tên này có chút thú vị. “Ánh mắt Lý Trình Di khẽ động.

Hắn có thể nhìn ra người này ẩn giấu không ít thực lực, bất quá nhìn phân tổ, trong thời gian ngắn là không có khả năng gặp hắn.

Bởi vì là người chiến thắng nhanh nhất, cho nên võ sĩ tên là Hải Sa này nhận được đề cử lên màn hình lớn tuyên truyền.

Đối với các võ sĩ thực thụ mà nói, đây không thể nghi ngờ là một phương thức tuyên truyền tuyệt vời, đối với lưu phái và đối với chính mình đều sẽ mang đến lợi ích cực lớn.

Nhưng đối với Cự Kình, mục tiêu của hắn là thứ nhất, sau đó mới đến việc giết chết hoàng tử Chu Thước.

Còn lại thứ tự gì cũng là hư ảo.

Rất nhanh màn hình lóe lên những hình ảnh khác, Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nhắm mắt lại bắt đầu dùng Tu ngưng tụ long huyệt.

Hắn có lực trường rực rỡ, tiến hóa đến cực hạn, hiệu quả chữa thương tổn rất nhanh, một hơi có thể bù đắp lại những tổn thất.

Cho nên hắn dứt khoát không ngừng căn cứ phương pháp tu hành Ngục Long cung cấp, ở trong cơ thể thử ngưng tụ long huyệt.

Dấu hiệu ngưng tụ thành công của long huyệt là sau khi thành công, không ảnh hưởng đến khí huyết lưu động, không ảnh hưởng đến vận chuyển thần kinh. Khi hoàn thành sẽ có cảm giác tê dại tinh tế.

Lấy tiêu chí này, Lý Trình Di đến buổi tối rời đi, liền thành công ngưng tụ tìm được hơn bảy mươi vị trí.

Căn cứ vào phương pháp tu hành Ngục Long đưa ra, long huyệt chân chính chỉ có chín cái. Đây là phân biệt đối ứng với ba chỗ đan điền trên dưới. Và hình thành sự cân bằng liên động.

Cho nên kế tiếp, hắn cần chính là từ bên trong những long huyệt giả này, tìm ra long huyệt.chân chính

……

Sáng sớm hôm sau.

Đoàn người rời giường rửa mặt trong võ đạo quán, bắt đầu chuẩn bị cho trận đấu thứ hai.

Vòng loại tuyển chọn, không có nghi thức ra sân.

Xác định khu phân tổ sân thi đấu, sau đó dẫn người tiến vào, trọng tài máy móc tiến vào, tường lực trường bảo vệ mở ra, phòng ngừa thương tổn đến người xem.

Trước khi vào sân, Lý Trình Di nhìn về phía Lý Sùng Nam.

“Từ giờ trở đi, con cần bắt đầu súc thế”.

Điểm quan trọng nhất trong Thánh Linh Công chính là ý niệm ý chí.

Ý chí càng mạnh, công lực càng mạnh, nước lên thì thuyền lên, có thể hấp thu ngoại lực cũng càng nhiều. Tuệ Kiếm tự nhiên càng mạnh.

“Con hiểu! “Lý Sùng Nam gật đầu.

Xoay người, cô đi theo hai người còn lại, đi lên khu cách ly Tái Đài.

Kế tiếp, là Long Tu Môn phân tổ 19, đối với Tâm Ý Hỗn Nguyên Môn!

Bình luận viên phân tổ lớn tiếng nói.

Trận đấu nhanh chóng bắt đầu.

Cũng giống như Long Tu Môn, Tâm Ý Hỗn Nguyên Môn cũng ngay từ đầu xuất ra đệ tử không được tốt lắm, cùng Ngục Yến Tiêu hai người mổ gà lẫn nhau.

Đánh đấm loạn xạ ngầu một hồi, sức mạnh cùng tốc độ so với cao thủ chân chính kém xa.

Sau một hồi loạn đấu, Ngục Yến Tiêu bắt được một sơ hở, một cước ôn khí bộc phát, đạp đối thủ xuống đài.

Tố chất thân thể của Ngục Yến Tiêu căn bản không tới cực hạn của cơ thể, cảnh giới là khí. Xuất lực lớn nhất cũng chỉ năm sáu trăm cân, cứ như vậy còn không bằng Trang Di Cảnh bây giờ.

Trận thứ hai thể lực cô chống đỡ hết nổi, chủ động kết thúc, đổi sang Trang Di Cảnh.

Trang Di Cảnh đối với đối thủ thứ hai của Tâm Ý Hỗn Nguyên Môn, là một người con gái trung niên lớn tuổi.

Sau khi hai người ôm quyền lẫn nhau, bày ra tư thế.

Trang Di Cảnh dẫn đầu ra tay, một cái lấy đà xông tới, một chưởng.

Tiếng xé gió chói tai dọa cho đối thủ nhảy dựng. Vội vàng giơ tay ngăn cản.

Nhưng mới tiếp xúc, cô liền cảm giác một cỗ cường lực đụng đến thân thể mình.

Cô thậm chí ngay cả chiêu đầu tiên cũng thiếu chút nữa không đỡ được

Tiếp theo, hai người đồng thời bộc phát ôn khí.

Có thể lên lôi đài này, đều là cao thủ nắm giữ nhu khí trong lưu phái thực chiến, lúc này hai nữ đối kích, sức mạnh va chạm, phát ra âm thanh trầm đục, thanh thế so với Ngục Yến Tiêu lúc trước mạnh hơn không ít.

Tiểu Cảnh cũng tiến vào Lực Cảnh? "Lý Trình Di kinh ngạc nói, hắn nhìn ra tiến độ của Trang Di Cảnh.

"Không sai! Đây cũng là nguyên nhân vì sao ta mang con bé tới dự thi."Ngục Long ở một bên khen ngợi gật đầu.

"Tốt lắm. Có lẽ không cần Tiểu Nam động thủ là có thể giải quyết. "Lý Trình Di khẽ gật đầu.

……..

Trang Di Cảnh hiện tại chỉ là vận dụng nhu khí, ngay cả sát chiêu của môn phái cũng chưa dùng. Chư Tinh Long Ảnh cùng Long Sát, cô đều biết, đều là sát chiêu có sức bộc phát rất mạnh.

Hiện tại cũng chưa dùng mà còn chiếm cứ thượng phong.

Hiển nhiên là một xu thế tốt.

Quả nhiên, không tới vài phút, Trang Di Cảnh thúc khuỷu tay một cái, liên tục vung quyền, chính diện đánh bay đối thủ ra ngoài.

Chương 586: Coi thường

Sau khi tiến vào lực cảnh, cộng thêm các loại thuốc tắm cùng dùng thuốc bổ cường hóa, mũi tiêm biến đổi gien cường hóa các thể loại, hiện tại thực lực của cô đã sớm không phải là như lúc trước Lý Trình Di nhìn thấy.

Tiếp theo là người thứ ba, Trần Trung Đạt môn chủ tâm ý Hỗn Nguyên.

Người này thực chiến phong phú, nhưng tuổi đã sáu mươi bốn tuổi, đã sớm tiến vào thời kỳ trượt dốc, sau khi cùng Trang Di Cảnh đối chọi mấy chiêu, phát hiện sức mạnh không bằng, liền chạy vòng quanh né đòn.

Bởi vì kinh nghiệm thực chiến chênh lệch, Trang Di Cảnh ăn không ít chiêu, khóe miệng bị đánh chảy máu, má trái bị đánh

sưng phù, sau khi liên tục đánh hai chiêu Chư Tinh Long Ảnh, cũng không đánh trúng người, cô rất nhanh bại trận.

“Cô ta không có đủ ý chí chiến đấu. “Lý Trình Di nhíu mày nói.

Chỉ là bị đánh trúng một quyền trên mặt mà tâm lý thi đấu trượt dốc trên diện rộng, nhanh chóng bị đánh bại.

Đây không phải là vấn đề công lực, mà là ý chí chiến đấu quá yếu ớt.

Không có biện pháp, con bé cũng không có bao nhiêu lý do chiến đấu. “Ngục Long trầm mặc, trả lời. Thời gian gia nhập tập võ quá ngắn.

Tiếp theo, là Tiểu Nam. “Lý Trình Di nói.

Ngục Long nhìn hắn một cái.

Ông kỳ thật không xem trọng Tiểu Nam, Trang Di Cảnh đã là người mà ông cho rằng siêu cấp thiên tài.

Mà Lý Sùng Nam, lúc trước ông lặng lẽ quan sát qua, chỉ là tư chất của người bình thường mà thôi không có chỗ nào thần kỳ.

Nhưng bởi vì thái độ của Lý Trình Di, ông lại giữ thái độ hoài nghi, dù sao thực lực của Lý Trình Di quá mạnh mẽ, mạnh đến mức ông hiện tại đã hoàn toàn không nhìn thấy bóng lưng.

‘Tiểu Nam, cẩn thận, nếu không chịu nổi lập tức nhận thua! “Trang Di Cảnh và Lý Sùng Nam lần lượt chạy qua, nhỏ giọng dặn dò.

“Em mới mười mấy tuổi, sau này có cơ hội trở lại, ngàn vạn lần đừng vì bốc đồng mà cứng rắn. “Trang Di Cảnh bổ sung.

“… “Lý Sùng Nam không trả lời, chỉ nhìn cô một cái.

“Cùng cô ta nói nhảm làm gì, tiểu nha đầu này không biết trời cao đất rộng. “Ngục Yến Tiêu ở phía sau băng bó vết thương, lạnh lùng nói. Để cho cô ta chịu thiệt, mới biết được chút bản lĩnh của mình chả là gì sất”

Ngay từ đầu cô bị Lý Sùng Nam tàn nhẫn trấn trụ, sau đó cảm giác có chút mất mặt, nhìn không quen tư thái cuồng đến vô

biên của đối phương.

“Đừng nói như vậy, Tiểu Nam chỉ là tuổi còn nhỏ, chưa biết cách giao lưu với người khác. “Trang Di Cảnh khuyên nhủ.

Lý Trình Di không nói gì, hắn cũng nghe được hai cô gái nói chuyện, nhưng lúc này hắn chỉ nhìn chằm chằm Lý Sùng Nam đang chuẩn bị lên võ đại.

Thánh Linh Công của Lý Sùng Nam hôm nay, đã đến cuối tiết thứ nhất, chỉ kém chút về cường độ ý niệm đạt, là có thể tiến vào tiết thứ hai.

Thánh Linh công tăng lên, đối với sự tăng cường thân thể cùng tuệ kiếm tăng cường, đã đến một trình độ khoa trương.

Mà Lý Sùng Nam tăng thực lực, sẽ đồng bộ kéo theo tu vi của hắn tăng lên.

Cho nên, Lý Trình Di cần cam đoan, là để cho Lý Sùng Nam một đường súc thế, không ngừng để cho ý chí cường hóa, đạt tới đỉnh cao, đột phá cực hạn.

Tiền, tài nguyên, mũi tiêm cường hóa, những thứ này cha cô Lý Xương Cốc cũng không thiếu, biểu thị toàn lực cung ứng.

Thứ duy nhất còn thiếu là sức mạnh ý chí.

Ong.

Tường lực trường bảo vệ lần nữa mở ra.

Lúc này trên đài Trần Trung Đạt của Tâm ý Hỗn Nguyên Môn đang đối mặt cùng Lý Sùng Nam vừa mới lên đài.

“Lão già kia, tuổi đã cao không trở về an dưỡng tuổi già, chạy lôi đài muốn chết sao?”

Hai tay Lý Sùng Nam khoanh trước ngực, cằm hơi ngẩng lên, ánh mắt lạnh như băng mà coi thường.

“Chỉ là một tiểu bối, dám khẩu xuất cuồng ngôn!!“Trần Trung Đạt trong nháy mắt liền bị chọc giận, đối với loại tiểu tử không biết trời cao đất rộng này, phương thức giáo huấn tốt nhất, chính là đánh!

Ông ta không nói hai lời, một bước đi về phía trước, sử dụng sát chiêu liên hoàn Tham Vân Nã Vụ trong Hỗn Nguyên Công.

Một chiêu này, chưởng đầu tiên là hư chiêu, kì thực trảo công mới là thực chiêu.

Chỉ là tay phải của ông ta mới đánh ra phía trước.

Đột nhiên trước mặt Lý Sùng Nam nghiêng người một cái, tránh đi, hai người nháy mắt trao đổi phương vị.

Xì.

Lôi đài không hiểu sao an tĩnh lại.

Lý Sùng Nam đứng thẳng người, bỏ máu loãng trên đầu ngón tay.

Thắng bại đã được xác định từ lúc ông đối mặt với tôi

“Cô!!! “Trần Trung Đạt cúi đầu, nhìn ngực mình đang chảy máu.

Máu thịt xương ngực vào giờ khắc này tựa như bị đao cực kỳ sắc bén cắt ra, đang chảy ra máu tươi.

Bùm.

Ông ta quỳ xuống đất, che ngực, một đòn này đã tổn thương phổi, làm cho ông ta không thể hô hấp.

Long Tu Môn thắng!

Trọng tài máy giơ tay phải lên, đưa ra phán quyết.

Lực trường tiêu trừ, người xem xung quanh phát ra tiếng hò hét chói tai, hiển nhiên tất cả mọi người không nghĩ tới thắng bại sẽ quyết định nhanh như vậy.

Lý Sùng Nam chậm rãi xuống đài, cũng không nhìn cái gọi là đối thủ, mà là dưới cái nhìn chăm chú tán thưởng, từng bước một đi tới phía trước Lý Trình Di.

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Trong phút chốc thánh văn Thánh Linh công dày đặc màu đen, chỉ có hai người có thể nhìn thấy tựa như vô số côn trùng, ở

trong tròng mắt Lý Sùng Nam hiện lên một cái, lại nhanh chóng biến mất.

Đại biểu Thánh Linh Công đột phá đến tiết thứ ba.

“Làm tốt lắm. “Lý Trình Di xoa xoa tóc cô.

“So với lúc sư phụ chà đạp con còn kém xa. “Lý Sùng Nam lãnh đạm nói.

“Sao? Con còn muốn thắng ta? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

“Đây không phải là điều sư phụ kỳ vọng sao? “Lý Sùng Nam bình tĩnh trả lời. “Sư phụ lúc trước đã nói, cách một đoạn thời gian sẽ ra tay khảo giáo con, nếu để cho sư phụ không hài lòng.”

“Đúng vậy, không muốn chết thì liều mạng đi về phía trước đi. “Lý Trình Di thu tay lại. “Mặt khác, phải nhớ kỹ, Thánh Linh công hạch tâm là ý chí, ý chí tuyệt không thể dao động, một khi dao động, đó là Thánh Tâm xé rách, phải mau chóng giết chết ngọn nguồn khiến con dao động, nếu không…”

Nếu không thì sao?

“Con sẽ chết. “Lý Trình Di nói.

Chương 587: Liều mạng

Đồng tử Lý Sùng Nam co lại, trầm mặc không nói.

“Chỉ là ý chí dao động cũng sẽ chết!? Cô bỗng nhiên có chút cảm giác, môn công pháp Thánh Linh Công này, có vấn đề rất lớn.

Vấn đề Rất lớn, rất lớn.

Nó tăng lên tốc độ quá nhanh, từ một người bình thường, đến đột phá thân thể cực hạn, cô mới trải qua mấy ngày?

Chưa đầy một tháng.

Tốc độ như vậy, thuật cận chiến bình thường không có bất kỳ môn nào có thể làm được.

Không, không chỉ là làm được, cô thậm chí còn chưa từng nghe nói qua.

Hối hận sao? “Lý Trình Di cười nói.

“.”

“Nói cho con biết một bí mật. “Lý Trình Di mặt tới gần, dùng giọng nói chỉ có hai người có thể nghe được, nhẹ nhàng nói.

Thánh Linh công một khi tu thành, nhập môn, sẽ không có đường lui. Con chỉ có thể càng ngày càng mạnh, diệt trừ hết thảy nhân tố dao động chính mình. Mà một khi con dừng bước, cũng sẽ chết”.

Lý Sùng Nam thần sắc lạnh lùng, cô không phải kẻ ngốc, kỳ thật khi tu thành nhập môn Thánh Linh Công, cô liền cân nhắc qua những thứ này.

Chỉ là không nghĩ tới, ngay cả đình chỉ tu hành cũng gặp phải hậu quả nghiêm trọng như vậy.

“Vậy còn sư phụ? “Cô trầm giọng hỏi.

“Ta? Đương nhiên là ngoại lệ. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Nếu có một ngày, Thánh Linh Công của con tu thành cảnh giới Thánh Anh cuối cùng, như vậy hết thảy tác dụng phụ sẽ biến mất. Ý chí dao động cũng tốt, đình chỉ tu hành cũng tốt, cũng sẽ không ảnh hưởng đến con nữa.

“Con hiểu rồi. Thánh Anh sao? “Trong mắt Lý Sùng Nam hiện lên một tia kiên định.

Rời khỏi Lý Trình Di, cô đi về phía khu nghỉ ngơi cách ly ở Long Tu Môn.

Ngục Yến Tiêu vừa rồi còn trừng mắt lạnh lùng, lúc này ngơ ngác nhìn cô, sắc mặt có chút trắng bệch. Không biết nói cái gì cho phải.

Cô hoàn toàn không thể hiểu được, vừa rồi vì sao lại mở một lỗ hổng lớn như vậy trong ngực Trần Trung Đạt.

Trang Di Cảnh thì sau khi rung động qua đi, vội vàng tiến lên, bắt lấy tay cô.

“Tiểu Nam, em không sao chứ? Chị vừa mới nhìn thấy em cùng lão già kia lướt qua, thiếu chút nữa tránh không thoát, sợ tới mức tim chị đập nhanh hơn. Nào nghĩ tới em cuối cùng lại

thắng! Hoàn hảo, may mà có em! Bằng không trận đầu tiên chúng ta đã bị thua, lưu phái nói không chừng đều bị xóa tên!

Cô thần sắc chân tình, trán còn mơ hồ chảy ra mồ hôi nhỏ.

Tay Lý Sùng Nam cầm lấy, rút tay ra lại bị cầm, cô nhíu nhíu mày, cũng mặc kệ.

Ngục Long ở một bên, không ngừng hồi tưởng mà chiến thắng vừa rồi, ông hoàn toàn không hiểu, vì cái gì chỉ là tùy ý ở trước ngực đối phương vạch một cái, liền có thể gần như mổ bụng, tạo thành thương thế nghiêm trọng như vậy.

Lý Trình Di người này rốt cuộc tự nghĩ ra công pháp khủng bố gì!?

Lý Trình Di tựa hồ chú ý tới ánh mắt của ông, quay đầu mỉm cười.

“Mấy ngày kế tiếp, tôi có chút việc, Tiểu Nam xin nhờ hai người”.

“Thời điểm quan trọng như vậy, con đi đâu? “Ngục Long nhịn không được hỏi.

“Đương nhiên là có chuyện quan trọng hơn. “Lý Trình Di vỗ vỗ nếp nhăn trên quần áo, xoay người đi ra cửa.

Trận đấu còn phải kéo dài rất nhiều ngày, mỗi ngày một trận, đến trận chung kết còn phải rất lâu.

Hắn tự nhiên không có khả năng một mực ở chỗ này đợi.

Sau khi chào hỏi đám người Trang Di Cảnh, Lý Trình Di đi qua từng tầng trạm kiểm soát, hoàn toàn rời khỏi võ đạo quán.

Bởi vì không phải nhân viên dự thi, hơn nữa Lý gia quan hệ, cho nên hắn không nằm trong danh sách bị cấm rời đi.

Rất nhanh, thời gian đã đến ban đêm.

Trong một khu phố gần Võ Đạo Quán.

Lý Trình Di đi được một nửa dọc theo khu phố, lướt qua một Góc chết tuần tra và theo dõi

Vèo!

Ra khỏi bóng tối, khuôn mặt của hắn đã biến thành một tinh hà xoay tròn rực rỡ.

Quần áo trên người cũng thay một bộ, cũng thêm vào áo vảy hoa Phi Liêm.

Chính là hình thái dung hợp tàng hình chồng lên nhau.

Sau khi thay đổi hình thái, hắn thẳng tắp đi về phía trước, đang muốn tiếp tục đi tìm đối thủ cường hãn, giải quyết trước.

Xì!

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ từ phía sau cách đó không xa truyền đến.

Thần sắc hắn khẽ động, dừng động tác, xoay người, thân hình nháy mắt hắc quang lóe lên, biến mất tại chỗ.

Mười mấy giây sau, trong một sân tư nhân cách đó mấy trăm mét.

Lý Trình Di đi ra khỏi bóng tối, nhìn tráng hán nằm ngổn ngang trên mặt đất.

Bảng hiệu năm chữ Long Hổ Thiết Sa Chưởng bị cắt đứt, ném xuống đất.

Những người này có hôn mê, có trọng thương sắp chết, đã là toàn bộ thành viên bị diệt.

Ha ha, không nghĩ tới nơi này còn có cá lọt lưới!

Một âm thanh điện tử từ bên phải Lý Trình Di bay tới.

Trước tiên giải quyết đối thủ ở ngoài sân thi đấu? Không nghĩ tới chỉ là đi dạo, cũng có thể gặp phải người vô sỉ như vậy. "Lý Trình Di trầm giọng nói, nhìn về phía giọng nói truyền đến.

Người thần bí trốn ở góc sân, chỉ lộ ra một chút mũi chân của đôi giày kim loại màu đỏ.

"Mấy lần tập kích bên ngoài trước đó, cũng là ngươi làm đúng không?" Lý Trình Di nói, quyết đoán ném công việc mình làm lên đầu đối phương.

"Hôm nay ta mới đến".

“Đừng ngụy biện nếu đã làm chuyện đê tiện bậc này, còn muốn che che giấu giấu, hèn mọn không nhận?”

“Ta chán ghét người khác cắt ngang ta. “Người thần bí giọng nói trầm thấp.

“Ta cũng ghét loại sợ hãi rụt rè như ngươi, chỉ dám giở trò với chuột dưới đất. “Giọng Lý Trình Di lạnh như băng.

Ha ha, ngươi đây là muốn chết! “Giọng nói người thần bí có chút tức giận.

“Muốn chết? Ta đứng ở chỗ này. “Lý Trình Di hai tay mở ra,” Nào, xem ngươi có thể động đến một sợi tóc của ta không?”

Hắn hơi nghiêng người về phía trước, giọng nói nhẹ nhàng, mang theo một tia giễu cợt.

Ta lập tức tự sát!

Két.

Chỗ rẽ, một bộ áo giáp dữ tợn toàn thân đỏ như máu, chậm rãi đi ra, hai tròng mắt màu vàng gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Tên gia hỏa nhà ngươi”

Anh ta tay cầm một thanh trường đao màu vàng nhạt, chậm rãi nâng lên.

“Không có tóc!”

Yên lặng.

Chương 588: Tẻ nhạt

Hai người nhất thời có chút tẻ nhạt.

“… “Lý Trình Di đưa tay sờ sờ trán mình.

Hắn lúc này mặt tinh hà, liền mặt dẫn đầu, toàn bộ đều không có, toàn bộ phía trên cổ, chỉ có một cái cực đại tinh hà chậm rãi chuyển động.

Quả thật không có tóc…

“Bị ngươi nhìn ra rồi. “Hắn cười gượng hai tiếng.

“Ha ha, ăn mặc như vậy, ngươi cũng cùng ý tưởng giống ta?” người thần bí cười lạnh nói.

“Sao thế được! “Lý Trình Di cười nói,” Ta là dũng sĩ làm việc chính nghĩa, đặc biệt vì cứu vãn những người có thực lực thấp kém, để tránh bị thương tổn.

“Lén lút tiến vào lãnh địa tư nhân, đây chính là cái gọi là dũng sĩ chính nghĩa!?” Người mặc giáp đỏ tiếp tục cười lạnh.

“Đương nhiên. “Lý Trình Di cười nói,” Dù sao, ở trên lôi đài có thể sẽ bị đánh chết. Nhưng ở chỗ ta, nhiều lắm là tàn phế”.

Hai người một lần nữa yên tĩnh lại.

Gió lạnh thổi qua lá rụng bay tán loạn, trong sân nhất thời mơ hồ lộ ra một tia tiêu sát.

“Hợp tác sao? “Lý Trình Di đột nhiên nói.

……

Thiên hà khổng lồ tựa như dòng sông xoay tròn trên bầu trời, trôi nổi.

Bốn phía thiên hà nhìn như vô biên, nhưng lại có từng bình đài trôi nổi thật nhỏ, làm điểm neo, hạn chế toàn bộ quỹ đạo thiên hà, để phòng ngừa có phi thuyền hay phi hành khí thoát ly gây ra hỗn loạn.

Những bình đài neo thuyền này được gọi là Định Tiên Đài

Mỗi một Định Tiên Đài đều có một chuyên gia vũ khí bay đỉnh cấp đến từ Cửu Nghi, cùng một chuyên gia vũ khí bay đặc biệt đến từ hoàng gia, hai người phối hợp hộ trì.

Lúc này trên bầu trời võ đạo quán, trên một tòa Định Tiên Đài gần nhất.

Bên ngoài một căn phòng nhỏ trong bình đài cực lớn màu xanh bạc tựa như con quay.

Hai gã Chuyên gia vũ khí bay phụ trách khu vực này, chính diện cung kính cúi đầu, chờ đợi tổ tuần tra sắp tới.

Chẳng bao lâu.

Xì!

Sau một tiếng vang nhỏ.

Hai luồng ánh sáng xanh từ xa bay tới, nhẹ nhàng giảm tốc độ, rơi xuống đất, cách hai người mấy mét.

Tạ Trọng Hiền.

Tư Mã Thừa Vân.

Bái kiến hai vị tuần sát sứ đại nhân!

Hai gã chuyên gia vũ khí bay vội vàng ân cần thăm hỏi.

Ánh sáng xanh tiêu tán, lộ ra hai người bên trong.

Hai người một cao một thấp, cao gần hai mét. Thấp chỉ có một mét bảy, đứng cùng một chỗ đối lập rõ ràng.

Đều mặc trường bào màu lam nhạt, bên trong là áo lót màu trắng, bên ngoài khoác áo khoác hoa văn màu xanh đậm, đai lưng hình đào màu vàng sậm.

Trên lưng mỗi người đeo một bao kiếm màu đen, không biết bên trong chứa vũ khí gì.

Nhát mắt vừa nhìn liền giống như hai gã kiếm khách từ cổ đại đi ra.

“Trình Tiêu đại nhân, Tư Vân Phong đại nhân, bên võ đạo hội chúng ta thu được manh mối, nghi ngờ có thế lực nước ngoài xâm nhập, có thể sẽ sinh ra ảnh hưởng bất lợi đối với toàn bộ võ đạo.”

“Chúng ta chính là vì việc này mà đến. Phó tổng trưởng tối hôm qua cũng hỏi bên này vài câu. “Trình Tiêu khuôn mặt nghiêm nghị, nắm chòm râu bạc trên cằm trầm giọng nói.

Làm đặc sứ, lần này vấn đề an toàn võ đạo hội, do ông ta toàn quyền phụ trách.

Hắn năm nay đã bảy mươi mốt tuổi, qua vài năm nữa sẽ rút lui.

Mấy năm mấu chốt cuối cùng, liên quan đến đãi ngộ và xếp hạng cụ thể sau khi về hưu, cho nên ông ta cần làm tốt trong mấy năm cuối cùng này.

Phó tổng trưởng đều hỏi đến sao?!

Mấy người đều là mặt lộ vẻ kinh hãi, cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến mỗi năm đều được phó tổng trưởng Sở an ninh chú ý.

Rõ ràng, năm nay cũng không ngoại lệ.

“Lão phu vốn đang tuần tra vụ buôn lậu vũ khí bay ở biên giới, cũng bị điều động khẩn cấp tới. Xem ra vấn đề bên này còn phiền phức hơn biên giới. “Trình Tiêu trầm giọng nói.

“Hiện tại xem ra, nghi ngờ người của Lý Tưởng Hương lại có ý đồ gây sự, chỉ là chúng ta tạm thời không tra được mục đích của bọn chúng là gì. Nhưng lớn nhất khả năng vẫn là báo thù.” Chuyên gia vũ khí bay Định Tiên Đài nói.

Bảo vệ Võ Đạo Quán, bất kể mục đích của bọn họ là gì, đều sẽ chậm rãi lộ ra dấu vết. “Tư Vân Phong làm phó tuần tra sứ cũng mở miệng nói.

Mấu chốt là cuộc thi nghiêm cấm mang vũ khí bay và áp giáp vào. Điều này tạo thành bất tiện rất lớn cho việc tuần tra của chúng ta.

“Vậy canh giữ ở bên ngoài. “Trình Tiêu nói. Chỉ là những tên trộm Lý Tưởng Hương, lão phu giết không biết bao nhiêu, dám ra mặt liền đập chết”

“Trình lão gia tử xin phép rồi à? “Tư Vân Phong kinh ngạc hỏi.

Ở trong thành, chuyên gia vũ khí bay cao cấp, sử dụng vũ khí bay cần đệ trình đơn.

Chớ nói chi Trình Tiêu là chuyên gia vũ khí bay đứng đầu hoàng gia.

Là cường giả đỉnh cấp gần với Cửu Nghi, Trình Tiêu có được chính là hệ thống vũ khí bay chuyên dụng của hoàng gia, trang phục hệ thống Tiên Cung.

Hệ thống Tiên Cung chỉ có 8 cấp, nhưng tính năng uy lực của nó, phổ biến mạnh hơn các hệ thống khác một cấp.

Cho nên rất nhiều người đều tán thành, Hệ thống Tiên Cung không có cấp 1, mà mức thấp nhất chính là cấp 2.

Mà Trình Tiêu chấp chưởng chính là vũ khí bay cấp 8 thuộc về hệ thống Tiên Cung - Tiên Long Kiếm.

Trong thành khẳng định không có cách nào vận dụng toàn bộ sức mạnh, ta bị hạn chế xuất lực chỉ 30%, nhưng cũng đủ rồi, phối hợp với pháo đài Trầm Mặc Thiên Nhãn, đủ để phát huy một nửa thực lực. "Trình Tiêu trả lời.

"Tôi bị hạn chế xuất lực chỉ 50%, tốt hơn anh một chút. "Tư Vân Phong nói.

"Không sao, ứng phó với đám đạo chích này là đủ rồi. "Trình Tiêu thản nhiên nói.

"Đáng tiếc, ta vốn định nghỉ phép cùng cháu trai xem triển lãm ảnh, lần này đột nhiên bị bắt tráng đinh. "Tư Vân Phong thở dài.

"Chuyện quốc gia quan trọng hơn? Cậu từng này tuổi rồi còn không phân biệt được sao? "Trình Tiêu nhìn cộng sự một cái.

"Sao nói rõ được, tôi không có giác ngộ cao như anh Trình. "Tư Vân Phong cười khổ.

……

Chương 589: Không có hứng thú với kết cục kẻ yếu

Trong nhà ăn công cộng tại võ đạo quán Triều ngữ,.

Đoàn người Long Tu Môn ngồi trên một cái bàn dài, chờ người máy lần lượt đem thức ăn đã chuẩn bị xong đưa lên bàn.

Toàn bộ căn tin đại sảnh, đủ để chứa mấy trăm người cùng nhau dùng bữa.

Từng cái bàn dài màu bạc kim loại, sắp xếp chỉnh tề giống như bàn học của trường học.

Phía trên có sương mù màu mông lung tràn ngập, xung quanh có âm nhạc nhẹ nhàng vờn quanh.

Người máy mô phỏng qua lại giữa bàn, những người này thân trên là người, thân dưới là bánh xe bánh xích, động tác nhanh nhẹn đem từng thùng thức ăn đặt lên bàn ăn kim loại.

"Đây là nhà hàng."

Trang Di Cảnh tò mò ngồi xuống, đánh giá bốn phía.

Sư phụ Ngục Long ở cách đó không xa cùng một lão già đầu trọc khác tán gẫu, một bộ tư thái bạn cũ gặp lại. Nói chuyện với nhau thật vui.

Lý Sùng Nam sắc mặt lạnh lùng cứng rắn, ăn cơm trộn trứng chiên cà chua trước mặt.

Có vẻ như cô không thích nói chuyện với mọi người.

Ngục Yến Tiêu sư tỷ có vẻ không giống bộ dáng sư tỷ mà đang cùng đám người bàn bên cạnh nói chuyện, hiển nhiên cũng là gặp được người quen.

Long Tu Môn tuy rằng nhiều năm không quan hệ với giới võ lâm, nhưng vẫn có một số ít bạn bè cũ vẫn liên lạc.

Ngục Yến Tiêu tán gẫu một lát rồi trở về ngồi xuống.

Tối hôm qua lại xảy ra chuyện. “Cô có chút thần bí nói.

“Chuyện gì đại sư tỷ? “Trang Di Cảnh vội vàng hỏi.

Đối với cô mà nói, nơi này cái gì cũng là mới mẻ. Tuy rằng ngày hôm qua bị đánh sưng má, nhưng rất nhanh cô liền khôi phục hứng thú ban đầu.

Dù sao đây cũng là cuộc thi mang tính chuyên nghiệp toàn quốc. Cô mới học võ thuật bao lâu? Có thể tham gia cũng rất lợi hại.

Cho nên cô một chút cũng không nhụt chí.

Tối hôm qua tổng cộng có bốn đội dự thi bị tập kích, trong đó ba đội bị thương quá nặng mà từ bỏ dự thi. “Ngục Yến Tiêu nhỏ giọng nói.

Cô vừa nói, vừa len lén đưa mắt nhìn Lý Sùng Nam.

Không biết tại sao, lúc này mới cách một ngày, cô liền cảm giác Lý Sùng Nam người này, tựa hồ lại có biến hóa không nhỏ.

Hình như cô ta có dáng người đẹp hơn trước, khuôn mặt cũng đẹp hơn.

Có loại cảm giác như trải qua phẫu thuật thẩm mỹ.

Ngực cũng tựa hồ so với lúc trước lớn hơn không ít, đường cong dần dần cũng có hình thái trước nhô sau vểnh.

“Tiểu Nam, em thấy thế nào?” từ biểu hiện ngày hôm qua, Lý Sùng Nam tuyệt đối là thiên tài so với Trang Di Cảnh còn mạnh hơn, cho nên cùng con bé tạo quan hệ là cần thiết.

Vì thế Ngục Yến Tiêu chủ động hỏi.

“Tôi không có hứng thú với kết cục của kẻ yếu. “Lý Sùng Nam lãnh đạm trả lời.

Cô hiện tại đối mặt chính là cục diện tàn khốc không tăng lên thực lực sẽ chết, không đạt tới Thánh Anh cảnh giới, cũng sẽ chết.

Cho nên cô không có hứng thú cũng không có thời gian rảnh rỗi để ý tới việc nhỏ.

“Sao có thể chứ? Đây chính là tập kích bên ngoài đấy! “Ngục Yến Tiêu nhịn không được nói.

“… “Lý Sùng Nam mặc kệ sư tỷ. Tiếp tục vừa ăn vừa thiền định rèn luyện tinh thần.

Trong hai người này, Trang Di Cảnh để cho cô có thể nhìn thẳng một chút. Ngục Yến Tiêu này, ngoại trừ một thân thể giống như bình hoa, không còn vật gì khác.

Cái này khác gì sủng vật nuôi trong nhà?

Hơn nữa, cô còn quan tâm chính là, sư phụ đi đâu rồi?

Từ chiều hôm qua, cô vẫn chưa gặp sư phụ.

Lúc này Ngục Long mang theo một tổ tuyển thủ khác mà ông ta quen biết đến gần.

Tiểu Nam, đây là đội ngũ dự thi của Chiêu Dương môn, môn chủ Vu Khánh Dương của bọn họ là huynh đệ tốt nhất của ta lúc trước. Nếu mấy người gặp nhau trên sân thi đấu, điểm đến là dừng, đừng ra tay quá trọng thương hòa khí. “Ngục Long cười giới thiệu.

Team Chiêu Dương Môn do một lão già đầu trọc, mang theo ba người hai nam một nữ dự thi.

Lão già chính là Vu Khánh Dương, cũng là môn chủ đương nhiệm Chiêu Dương môn, mặc dù là đầu trọc, nhưng tướng mạo rất hòa khí.

Ba vị Long Tu Môn lên đài, tôi đều xem qua, đúng là thực lực không tầm thường, rất có tiềm lực. Vu Thăng, qua đây chào hỏi. "Ông ta nháy mắt với một người trẻ tuổi cao lớn phía sau mình.

Người trẻ tuổi tên là Vu Thăng kia là con trai lớn của ông ta, cũng là cao thủ thực lực mạnh nhất trong tông môn.

Lúc này đã sớm nhìn thấy ba người dự thi Long Tu Môn bên này đều là con 1gái, hơn nữa hai người trong đó đều là mỹ nữ, còn lại tuy rằng không bằng hai người còn lại, nhưng dáng người tướng mạo cũng không kém.

Nhất thời thái độ khiêm tốn.

"Bái kiến ba vị sư muội. Nếu gặp trên sân thi đấu, kính xin ba vị sư muội hạ thủ lưu tình. "Hắn mỉm cười nói.

Bên này ba người Ngục Yến Tiêu cũng nhất nhất đáp lại, Lý Sùng Nam chỉ gật gật đầu, thái độ lãnh đạm. Nhưng Trang Di Cảnh lại là một thái cực khác, chủ động tiến lên nói chuyện với Vu Thăng.

Chỉ chốc lát sau hai người liền trò chuyện thật vui vẻ, vừa nói vừa cười, tương đối thân thiết.

Lại qua hơn mười phút, thời gian sắp đến căn tin thu cơm, Trang Di Cảnh và Vu Thăng đã bắt đầu gọi nhau là anh em.

Nhìn thấy Ngục Yến Tiêu và hai gã đệ tử Chiêu Dương môn khác mỉm cười.

Lý Sùng Nam xì một tiếng, đứng dậy rời bàn trước.

Đối với hành động vô lễ của cô, Ngục Long có chút khó chịu, ngược lại Vu Thăng chủ động an ủi ra tiếng, nói thiên tài tóm lại có cá tính của mình, không cần trói buộc.

Hắn thuộc loại soái ca, hơn nữa dáng người cũng tốt, sau khi chủ động hạ thấp tư thái, rất nhanh liền để cho Long Tu Môn

cùng Chiêu Dương Môn hai bên dung nhập cùng một chỗ, có đề tài chung.

Ăn cơm xong, buổi chiều chính thức bắt đầu trận đấu mới.

Chương 590: Giống như đập giòi bọ

Ngục Yến Tiêu lại bị một quyền đánh ngã, ngã xuống đất không dậy nổi.

Trang Di Cảnh đánh bại hai đối thủ, cuối cùng bại bởi đối thủ thứ 3.

Hai người cùng là con gái, đánh theo lối nhẹ nhàng nhanh nhẹn, kinh nghiệm thực chiến của cô không đủ bị đối phương lừa, lộ ra sơ hở, bại trận.

Nhưng điều này cũng đã tiến bộ rất nhiều.

Cuối cùng mới là Lý Sùng Nam lên sân khấu.

Đối thủ đến gần, ra tay, một chiêu.

Lực lớn bộc phát cô đứng bất động tại chỗ, giống như đập ruồi bọ, tiện tay đánh bay người, đụng vào lực trường bảo vệ vách tường, hộc máu hôn mê.

Lý Sùng Nam!

Lý Sùng Nam!

Lý Sùng Nam!

Xung quanh sân dần dần bắt đầu có người hâm mộ gọi tên cô.

“Tuyển thủ chiến thắng nhanh nhất hôm nay! Long Tu Môn! Lý Sùng Nam! Mất ba giây! “Bình luận viên lớn tiếng hô lên.

Trên màn hình lớn xoay tròn, hiện ra hình ảnh Lý Sùng Nam một thân đạo phục màu đen cùng con Huyết Long dữ tợn trên người, phối hợp với dáng người xinh đẹp cùng tư thái cuồng khí, sau khi quảng cáo tuyên truyền, hấp dẫn không ít người xem trên sân thi đấu.

Trên khán đài khách quý, Lý Trình Di và Lý Xương Cốc lẳng lặng nhìn màn hình lớn.

“Thật sự không nghĩ tới Tiểu Nam cũng sẽ có ngày hôm nay.” Lý Xương Cốc gỡ kính xuống, nhịn không được nhẹ nhàng lau khóe mắt.

“Trình Di tiên sinh là cậu cho con bé cuộc sống mới, hy vọng mới.” Ông ta từ đáy lòng cảm tạ nói.

“Có lẽ vậy. “Lý Trình Di cười cười. Đây mới chỉ là bắt đầu.

Nếu Tiểu Nam thật sự đạt được top 100, ta nhất định sẽ hậu ta tiên sinh. “Lý Xương Cốc nói.

“Cốc huynh khách khí Tiểu Nam cũng là đệ tử của ta, thành tựu của cô ta càng cao, ta tự nhiên cũng được nổi danh”Lý Trình Di trả lời.

Đúng lúc này, trên màn hình lớn đột nhiên xuất hiện một hình ảnh khác.

Cự Kình nắm lấy một thí sinh bằng cả hai tay, giơ cao và đập mạnh xuống đất.

Bùm!

Lôi đài chấn động, mặt đất nổ tung.

Người dự thi biến thành đống thịt nát, chết oan chết uổng.

A!!!

Cự Kình điên cuồng rống giận.

…….

Nhìn người này, trong mắt Lý Trình Di mơ hồ hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng vẫn im lặng, không nói gì.

Hắn chỉ giải quyết những đối thủ mà Tiểu Nam có thể thúc thủ ở vòng sau, còn lại, đợi đến lúc đó lại nói.

Theo trận đấu tiến hành, đài truyền hình Triều Ngữ, đài truyền hình An Đô, vân vân và vân vân, đều phát sóng trực tiếp tình hình thực tế của trận đấu ác liệt lần này.

Lịch thi đấu từng ngày trôi qua.

Năm khu thi đấu lớn đều xuất hiện một số cường giả rõ ràng khác với tuyển thủ bình thường.

Trong đó Lý Sùng Nam ở khu vực phía Nam, Cự Kình ở khu vực phía Tây, Trần Gia Hàm ở khu vực phía Trung là nổi bật nhất.

Bởi vì mỗi lần bọn họ thi đấu, cũng không vượt qua mười giây.

Trần Gia Hàm là quán quân lần trước, tùy ý một chưởng là có thể trúng chỗ hiểm của đối thủ. Đối thủ ở trước mặt hắn, chẳng biết tại sao, động tác so với bình thường tốc độ chậm hơn rất nhiều, căn bản không cách nào ngăn cản.

Mà Hải Sa lại dựa vào bạo lực và tốc độ thuần túy, ra sân chính là va chạm, khống chế, miểu sát đối phương.

Cuối cùng Lý Sùng Nam, nhỏ tuổi nhất, thực lực cũng làm cho người ta xem không hiểu.

Cô tốc độ bình thường, sức mạnh tựa hồ cũng không có thể hiện qua rất mạnh, nhưng cho dù ai cùng cô giao thủ, đều duy trì không được mười giây, sẽ tự mình ngã xuống đất.

Mất một tuần, ba người liền dẫn đội quét ngang hết thảy đối thủ, dựa vào điểm tích lũy, không cần tiếp tục đấu loại, trực tiếp tiến vào vòng chung kết.

Cũng giống như bọn họ, còn có mười sáu đội khác.

……

25 / 4.

Ngày diễn ra vòng chung kết.

Bầu trời bởi vì điều phối độ ẩm, trời đổ mưa nhỏ lất phất.

Trong khu VIP.

Lý Xương Cốc đưa cho Lý Trình Di một bức thư.

“Đây là mật thư. “Anh ta thấp giọng nói.

Hai người lúc này ngồi trong ghế lô của khí cầu khách quý, quan sát sân thi đấu phía dưới.

“Nội dung gì? “Lý Trình Di hỏi.

Mấy ngày nay hắn cùng người giáp đỏ phối hợp, giải quyết không ít gia hỏa bọn họ cảm thấy đệ tử khó giải quyết, cũng thuận lợi để cho đệ tử của mình tiến vào trận chung kết.

Người giáp đỏ một mực hộ trì, là vị trí thứ nhất trong khu vực thi đấu phía nam hiện giờ - - đội ngũ Hạt Liệt Chưởng.

Bởi vì phân tổ bất đồng, hai người không có xung đột lợi ích, Lý Trình Di cùng anh ta mới cùng ra tay.

Nhưng kế tiếp có thể sẽ bất đồng, tiến vào trận chung kết, cơ sở hợp tác cũng sẽ tán loạn.

“Là ám chỉ của cấp trên. “Lý Xương Cốc trả lời,” Trận chung kết kế tiếp, không cho phép làm động tác nhỏ, cấp trên phải gia tăng kiểm soát.

Đúng vậy, thượng tầng Nghi quốc trước đó vẫn ngầm đồng ý động thủ phía sau màn. Đương nhiên, ngầm đồng ý là đội ngũ có bối cảnh quý tộc như bọn họ.

Nếu đổi thành đội ngũ ngoại quốc hoặc là đội ngũ không có bối cảnh khác, đã sớm bị bắt giữ.

“Tôi biết rồi. “Lý Trình Di gật đầu, , đặt mật thư bên cạnh bàn.

Hắn hôm nay một bên định vị long huyệt, một bên âm thầm giải quyết đối thủ, trợ giúp Lý Sùng Nam, cường hóa ý chí tín niệm.

Long huyệt đã bước đầu nghiệm chứng ra năm cái, lại có bốn cái là có thể bắt đầu chính thức ngưng tụ, hoàn thành đắp nặn long mạch.

Bước vào Long cảnh, đối với hắn mà nói, không phải việc gì khó.

Mà càng làm cho hắn mừng rỡ chính là Thánh Linh Công của Lý Sùng Nam, hiện giờ đã đến cực hạn của tiết thứ ba, tùy thời có thể đột phá đến tiết thứ tư!

Công pháp này không hổ là ma công, tiến triển cực nhanh, làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Chương 591: Trận chung kết

Trận chung kết hôm nay bắt đầu, đối thủ tiếp theo của Tiểu Nam là ai? “Lý Trình Di hỏi.

Ba người Hạt Liệt Chưởng cùng thăng cấp trong khu vực này. “Lý Xương Cốc trả lời. “Thực lực của bọn họ rất mạnh Tiểu Nam nếu như vẫn ở cấp độ cũ, chỉ sợ không được.”

“Không sao, tôi có lòng tin với cô ấy. “Lý Trình Di nói.

Đạt tới tiết thứ ba Thánh Linh Công, sự tăng cường trình độ, đã đủ tương đương với Ảnh Long huyết mạch cấp thấp.

Không hổ là ma công, không hổ là công pháp sinh ra Vô Diện Thư Sinh.

Lúc này Lý Sùng Nam, phát lực cơ sở có thể đạt tới ba tấn, đã đạt tới cực hạn gấp ba lần người bình thường. Tốc độ cũng tiến vào tầng nhất lưu trên sàn đấu.

Trải qua nhiều trận chém giết như vậy, cô cũng gặp qua một ít đối thủ phiền toái, nhưng cho dù là ai, chỉ cần cùng cô tiếp xúc, tiến vào trong ba mét, sẽ bị miểu sát.

Kỳ thật mục tiêu của chúng ta đã đạt tới, tiến vào vòng chung kết! Kế tiếp, mỗi khi tiến thêm một bước, đều là thắng lợi đối với chúng ta”Lý Xương Cốc nói.

Lý Trình Di nhắm mắt bưng nước trà lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Thứ hắn muốn không chỉ là tiến vào vòng chung kết.

……

Khu nghỉ ngơi của Phục Ma Kim Cương Môn.

Cự Kình ngồi xếp bằng trên mặt đất, phía sau có hai gã tráng hán cố gắng mát xa thả lỏng cơ bắp cho hắn.

“Cự Kình. “Bỗng nhiên một tiếng như muỗi kêu vang lên trong tai hắn.

Kế hoạch bắt đầu từ trận chung kết, kế tiếp ngươi cần phối hợp với những người khác, loại bỏ tất cả tuyển thủ chướng ngại.

“Loại bỏ như thế nào? “Hải Sa giơ tay lên, bảo người phía sau rời đi.

Chờ người đi rồi, hắn ta thấp giọng hỏi.

“Cái gọi là thi đấu mãnh liệt, chẳng qua là một đám người bình thường luyện cái gọi là võ thuật, thi đấu rác rưởi. Sức mạnh của ngươi sớm đã vượt xa bọn họ. Trong trận chung kết, có 4 team chúng ta gián tiếp khống chế, ngươi cần phối hợp với bốn team đó, giải quyết các đối thủ còn lại.” Giọng nói trong tai hắn nói.

“Nhàm chán. “Hải Sa lãnh đạm nói.

Hắn là cường giả tiếp nhận qua gien cải tạo tinh ma Tuyên Minh Đảo, giãy dụa từ bên trong mấy ngàn người bò ra cuối cùng là người chiến thắng.

Đối mặt với những trận đấu cận chiến giống nhau này, căn bản chính là đả kích đối với hắn.

Duy nhất có chút uy hiếp đối với cậu, chỉ có Trần Gia Hàm của Bát Quái Môn, còn lại mười mấy đội ngũ, đều là rác rưởi, cần tận lực cắt bỏ, để tránh ảnh hưởng đến tổng điểm tích lũy. Không nên bị Trần Gia Hàm dùng phương thức điểm tích lũy vượt qua.

“Được. “Hải Sa tùy ý đáp.

Sau khi xong việc, trang bị của cậu giấu ở chỗ cũ, cậu lấy rồi đi, đến lúc đó cậu có trang bị, càng không ai là đối thủ.

“… “Hải Sa lười đáp lại.

Danh sách bên này cho cậu, nhớ kỹ, nếu như gặp phải đừng đánh chết người một nhà.

Rất nhanh, một đoạn tên từng bước xuất hiện ở trong tai hắn.

Trong đó có Hạch Liệt Chưởng.

Không thú vị.

Hải Sa đứng lên, đi ra khỏi khu nghỉ ngơi, tản bộ trong khu vườn bên trong võ đạo quán.

Đối thủ nhàm chán, trận đấu nhàm chán, rác rưởi nhàm chán quá nhiều!

Hắn đã nhịn rất lâu, nhiều ngày như vậy, hắn không lúc nào là không muốn đem rác rưởi trước mặt triệt để xé nát, để cho bọn họ khỏi giống như muỗi, ở bên người bay tới bay lui.

Trong khu lâm viên, đại bộ phận tuyển thủ dự thi đã rút đi.

Chỉ còn lại có tổng cộng hai mươi team tham gia trận chung kết.

Ngoại trừ người thắng năm khu thi đấu lớn, còn có một đội ngũ giao lưu hữu nghị đến từ Bạch Tinh.

…….

Dạo qua vài vòng trong khu vườn màu xanh lá cây khép kín, hơi dập tắt ngọn lửa trong lòng, Cự Kình xoay người, chuẩn bị trở về.

Bỗng nhiên phía sau xuất hiện một người.

Một nam nhân trẻ tuổi tóc đen xõa vai, hai mắt phiếm hồng, dáng người tương đối khôi ngô cường tráng.

Chiều cao đối phương thấp hơn hắn một chút.

“Xin chào. “Người tới mỉm cười với hắn. Ta là sư phụ của Lý Sùng Nam Long Tu Môn, bởi vì tò mò, lại đây xem Phục Ma Kim Cương Môn đứng đầu là cái dạng gì. Không quấy rầy chứ”.

Hắn vươn tay ra.

Hải Sa nheo mắt nhìn hắn. Hắn cũng không phải là môn chủ Phục Ma Kim Cương dởm, lúc ban đầu hắn chính là xuất thân lưu phái này, kết quả nhân duyên, gia nhập Tinh Hồ, thành công cải tạo trở thành Tinh Ma.

Sau khi trở về, hắn giết chết tất cả những người có can đảm cản trở hắn, trở thành môn chủ.

“Long Tu Môn? “Hải Sa nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng. Ngươi tới cầu xin tha thứ? Lo lắng ta đánh chết đồ đệ ngươi?

“Đúng vậy, dù sao Hải Sa môn chủ thực lực quả thật cường đại, ta cũng đã nói với đệ tử của mình, nếu gặp Hải Sa môn

chủ, nhất định chủ động nhận thua, nhượng bộ lui binh.” Lý Trình Di thành khẩn nói.

“Rất thức thời a. “Hải Sa cười nhạo một tiếng,” Đã như vậy, đến lúc đó đầu hàng, ta sẽ lưu mạng cho đồ đệ ngươi”.

Đa tạ môn chủ. “Lý Trình Di cảm tạ nói. Chúng ta bắt tay giao ước?

Hắn hơi giơ tay lên.

Hải Sa nhìn bàn tay hắn một cái.

Đưa tay ra, hai người nhẹ nhàng bắt tay.

Hắn ta thích những tên hiểu biết như vậy, nếu như trên thế giới đều là người như vậy, hắn bớt gặp phải bao nhiêu chuyện phiền lòng.

“Vậy tôi xin cáo từ. “Lý Trình Di xoay người rời đi, không hề dây dưa.

……

Vào ban đêm.

Cự Kình và hai người gác cổng tách ra, một mình đi về phía một quán bar thịt nướng thường ngày của mình.

Bùm.

Đẩy cửa tiệm ra.

Hải Sa đột nhiên cảm giác có chút khác thường, bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Ánh sáng và bóng tối lấp lánh màu sắc không ngừng di chuyển, trong đại sảnh rộng rãi trống rỗng, không có một bóng người.

Cộc.

Cộc.

Cộc.

Bỗng nhiên một hồi âm nhạc cực kỳ có tiết tấu vang lên trong quán bar.

Giữa một loạt bàn ghế lộn xộn, trong bóng tối, bỗng nhiên có một người chậm rãi đi ra.

Chương 592: Thú vị

Bùm.

Cánh cửa phía sau Cự Kình đột nhiên đóng lại.

Xung quanh cửa sổ cũng đều tự động khép lại, từng tầng tấm kim loại, từ phía trên hạ xuống.

Bang bang bang bang!

Liên tục mấy tiếng, toàn bộ quán bar hóa thành một gian mật thất phong bế.

Bức tường hợp kim dày tới hơn mười cm, hoàn toàn phong tỏa Cự Kình ở chỗ này.

"Ngươi là ai? "Hải Sa sắc mặt trầm xuống, nhìn về phía tên đột ngột xuất hiện kia. Đầu người nọ là một tinh hà không ngừng xoay tròn, tựa như hình chiếu giả, hoàn toàn không nhìn thấy khuôn mặt.

Trên người mặc một chiếc áo gió trắng vừa vặn, bên trong mặc áo sơ mi kim loại màu đen bạc. Quần dài màu đen, giày hợp kim màu đen.

Thân trên đối phương hơi ngửa ra sau, đường cong dáng người cường tráng đến cực điểm tự nhiên nổi bật ra, khiến áo khoác có chút phồng lên.

Chỉ là khí thế, liền làm cho người ta một loại áp lực hung mãnh, cảm giác sợ hãi tựa như đối mặt bạo chúa long.

Cự Kình không quan tâm.

Hắn từng bước một đi về phía trước, đi về phía người nọ.

"Ngươi thật đúng là thú vị. "Khóe miệng hắn ta dần dần cong lên một tia điên cuồng.

Nếu là những người khác, có lẽ không phân biệt được. Nhưng đáng tiếc!

Hắn dừng lại cách đối phương ba mét, mở ra hai tay tráng kiện như cự mãng.

“Ngươi gặp ta.”

“Chỉ có chết”.

Cơ bắp trên người hắn chợt phồng lên, xé rách áo, hóa thành mảnh nhỏ rơi lả tả đầy đất.

“Ngươi là người ban ngày tìm tới phải không!? “Hải Sa nhe răng cười rộ lên. Ta có thể ngửi được, mùi của ngươi!

Lý Trình Di sửng sốt.

Hắn rõ ràng đã tắm rửa qua còn phun qua các loại xịt khử mùi , lại còn có thể bị đối phương ngửi được, đây là cái mũi gì!

Ngươi!

“Là một con chó?”

Hắn hơi ngẩng đầu, cau mày nói.

“Ngươi không phải yêu cầu ta tha cho đệ tử ngươi một mạng sao?” Hải Sa không chút để ý, “Thế nào? hiện tại đột nhiên tìm tới cửa, là muốn thừa dịp không ai nhìn thấy, quỳ xuống cầu xin ta?”

Khóe miệng hắn nứt ra, nụ cười càng lúc càng dữ tợn.

“Ta nói rồi, đệ tử của ta nếu gặp được ngươi, phải nhượng bộ lui binh, chủ động nhận thua. “Lý Trình Di giơ tay phải lên, hoạt động năm ngón tay.

“Nhưng ta trở về vừa nghĩ, lại hi vọng đệ tử của ta có thể thắng trận chung kết này, đạt được thứ tự cao hơn thì làm cách nào nhỉ?”

Hắn tiến lên một bước.

Hai người gần như mặt đối mặt, gần trong gang tấc.

Cho nên ta nghĩ ra một biện pháp tốt.

Chỉ cần ngươi không gặp được đệ tử của ta thì đệ tử của ta cũng sẽ không nhận thua, sẽ không phải nhượng bộ lui binh.

……

Trong bóng đêm, sương mù dày đặc.

Bên ngoài võ đạo quán Triều Ngữ, trong một phòng khách sạn năm sao.

Mấy thanh niên cao lớn ăn mặc giống như côn đồ, đều tự hoặc đứng hoặc ngồi, chơi game trên điện thoại

Tít!!

Đột nhiên một tiếng động chói tai từ trong điện thoại di động của một người truyền ra.

Chuyện gì xảy ra?

Tóc người này nhuộm đỏ.

Là báo động, tín hiệu định vị của Hải Sa bên kia bị đứt rồi!

Tên còn lại trầm giọng nói.

Gọi điện thoại thử xem.

Mấy người nhanh chóng bấm số Hải Sa, thay phiên chờ đợi.

Không đúng, số điện thoại quý khách gọi tạm thời không liên lạc được.

Một giọng nữ ngọt ngào từ micro truyền ra.

“Lập tức báo cáo! “Tên đàn ông tóc đỏ nghiêm nghị nói.

“Nói không chừng là vào nơi có tín hiệu không tốt?“một tên côn đồ khác ăn mặc như con gái không quan tâm nói.

“Hải Sa đại nhân hẳn là rất rõ ràng bây giờ là lúc nào, anh ta sẽ không cố ý che giấu tín hiệu. Hơn nữa, coi như là hiểu lầm, chúng ta báo cáo cũng sẽ không bị tổ chức chỉ trích!”

“Được”.

“Định vị vị trí xuất hiện cuối cùng của Hải Sa đại nhân, sau đó cùng nhau báo cáo”.

Thứ nhất là tin nhắn mã hóa, rất nhanh từ điện thoại di động của mấy người này tách ra gửi đi, truyền tới một mái nhà cách đó mấy cây số.

Trên mái nhà.

Một thân ảnh thon dài mặc áo khoác màu tím, miệng ngậm tàn thuốc màu đỏ, đứng ở rìa sân thượng.

Gió lạnh thổi đến vạt áo anh không ngừng run rẩy, phát ra tiếng vang nhỏ.

Trong tầm nhìn kính mắt trên mặt, tổng hợp ra tin nhắn của mấy người.

Tất cả các thông tin hội tụ với nhau và được giải mã tự động để tạo thành một câu và một địa chỉ.

“Cự Kình. “Người đàn ông bỏ tàn thuốc xuống, phun ra một vòng khói. Không có khả năng có người có thể gây nguy hiểm cho hắn. Bất quá nếu đã nhận được tin nhắn, vẫn là nên đi xem một chút.

Anh ta không thích Cự Kình.

Tuyệt tình tuyệt nghĩa không phải ai cũng có thể làm được, Cự Kình vì theo đuổi cường đại cực hạn nhất, cơ hồ buông tha hết thảy có thể buông tha.

Cường đại như vậy, trong mắt anh ta không hề có ý nghĩa.

Bất quá vì cam đoan với tổ chức thuận lợi hoàn thành kế hoạch, anh ta không thể không phối hợp Cự Kình hoàn thành lần ám sát này.

Suy nghĩ một chút, anh ta lấy điện thoại di động ra, bấm số thuộc hạ.

Nhận được tin báo, khu phố Bắc Vũ Lâm, gần quán thịt nướng Lam Sâm, lập tức điều người qua xem.

Hiểu rồi!

Đầu dây bên kia truyền đến câu trả lời trầm thấp của sở an ninh cấp dưới.

Xoay người, người đàn ông áo khoác màu tím bước nhanh xuống thang máy.

Không bao lâu, dưới lầu một chiếc ô tô mui trần màu tím đen, nhanh chóng chạy ra ga ra, chạy về phía xa

……

m nhạc đập chát chúa tạo thành một rào cản cách âm chủ động nhấn chìm toàn bộ quán bar.

Ở đây, vào những thời điểm như thế này, bất kể có bao nhiêu tiếng ồn xảy ra, nó sẽ bị che khuất một cách mơ hồ.

Đối với những người đi ngang qua, đây chính là một phần của âm nhạc.

Đây cũng là một trong những mục đích của Lý Trình Di.

Bàn ghế lộn xộn trong quán bar tản ra xung quanh hai người.

Hắn chỉ cách Cự Kình nửa mét.

Khoảng cách này gần như ngay cả giơ tay cũng không thẳng.

Đối với bất kỳ tay đấu cận chiến mà nói, đây đều là một khoảng cách cực kỳ nguy hiểm.

Cả hai dường như không quan tâm.

Chương 593: Quá buồn cười

Ha ha ha ha. Ha ha ha ha!!!

Đột nhiên, Hải Sa há miệng, lộ ra hàm răng trắng, cười ha hả.

“Chẳng lẽ ngươi muốn ở chỗ này, giết chết ta???”

Hắn cười to một hồi rồi cúi đầu, đồng tử trong mắt mơ hồ có một vệt màu tím chảy qua.

“Buồn cười lắm sao? “Ngữ khí Lý Trình Di chuyển lạnh.

Không phải rất buồn cười. “Hải Sa xòe hai tay ra,” Là quá buồn cười!!

Bùm!!

Trong phút chốc một đạo hư ảnh rơi vào má trái của hắn.

Sức mạnh cực lớn nổ tung âm bạo, ầm ầm đánh văng ra một vệt máu.

Mặt trái Hải Sa đột nhiên vỡ nát, máu thịt bị đánh nổ tung, lộ ra xương cốt màu trắng phía dưới.

Xương cốt cũng không thể chống đỡ nửa giây, liền bị đánh nứt, lõm xuống.

Bùm!

Cả người hắn như tên lửa bị đánh bay ra ngoài, đụng vào bức tường hợp kim dày nặng.

Thân thể đụng vào mặt tường, đụng ra một vết lõm rất nhỏ, lăn xuống đất.

“Còn cười không? “Lý Trình Di thu tay lại, cử động năm ngón tay, từng bước một đi về phía hắn.

Tiếp tục cười.

Hải Sa đỡ người từ dưới đất lên, lắc lắc đầu, mặt đầy máu.

Ha ha ha ha !

Hắn vẫn còn đang cười!

Máu loãng không ngừng từ trên mặt nhỏ xuống đất, nhuộm thảm đỏ trắng.

Nhưng hắn không để ý chút nào, chậm rãi đứng lên.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Trong hai giây ngắn ngủi đứng lên, vết thương trên mặt hắn ta lại nhanh chóng cầm máu, bắt đầu nhúc nhích, khép lại.

Thú vị.

Rất thú vị!

Hắn lại cười rộ lên.

“Đã lâu rồi ta không cảm thấy đau.”

Nhìn Lý Trình Di không ngừng đến gần.

Thân thể hắn khẽ cong, hai tay bày ra một hình bát tự quái dị.

Đồng thời mày nhíu chặt, ở giữa lông mày phảng phất nặn ra một hoa văn con mắt thứ ba.

Xì.

Tiếng hít vào chói tai, từ trong miệng hắn truyền ra.

Cùng với hơi thở, lồng ngực Cự Kình không ngừng phồng lên, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, ngay cả toàn bộ hình thể của hắn cũng lớn hơn một vòng.

“Vì thể nghiệm càng thêm thống khổ, ta đã thật lâu không có dùng qua kỹ xảo” Hải Sa trầm giọng cười nói.

Nhưng hiện tại nắm đấm của ngươi, đáng giá để ta vận dụng một phần sức mạnh!

“… “Lý Trình Di hơi nghiêng đầu,” Xin lỗi, vừa rồi tôi không dám dùng quá nhiều sức.

Dù sao, vạn nhất không cẩn thận đánh chết ngươi, sẽ không tốt.

“Vậy bây giờ ngươi có thể dùng sức rồi. “Hải Sa cười nói, cúi đầu, tựa như sư hổ sắp vồ mồi.

Hai người nhất thời đồng thời dừng lại, bất động.

m nhạc rõ ràng vẫn đang phát, nhưng âm thanh xung quanh hai người, phảng phất tại thời khắc này bất động, lâm vào yên tĩnh.

Thời gian dường như mất đi dòng chảy.

Mọi thứ dường như ngừng thay đổi.

Bùm!

Trong phút chốc, thảm dưới chân Cự Kình nổ tung, mặt đất sụp đổ.

Người hắn tựa như một cái bóng, hung mãnh đánh về phía đối diện.

Không khí ở xung quanh hóa thành sền sệt, cản trở hắn lao về phía trước.

Tất cả các màu sắc trong quán bar trở nên mờ nhạt vào thời điểm này.

Không chần chừ, không do dự.

Hai tay hắn một trái một phải tựa như mở ra một cái áo cà sa rộng lớn, bao phủ trên người đối phương.

Đây là một trong những sát chiêu nhu khí bộc phát trong Phục Ma Kim Cương Quyền - Phục Ma Cà Sa Đấu!

Đây là sát chiêu cận chiến đỉnh cao còn cường đại hơn Long Tu Môn chư tinh Long Ảnh, trong nháy mắt có thể bộc phát ra sức mạnh khủng khiếp gấp ba lần sức mạnh bản thân.

Có thể ở thời gian cực ngắn liền đạt tới sức mạnh bộc phát cao nhất của bản thân.

Sức mạnh tối đa của người bình thường, là một ngàn kg, tức một tấn!

Nhưng giới hạn của Cự Kình. Hơn thế nữa!

Khí lưu khổng lồ xoay tròn cuộn tròn, tạo thành sương trắng giữa hai tay Cự Kình, che về phía Lý Trình Di.

Sương trắng này từ xa nhìn lại, tựa như một cái áo cà sa chân chính, có thể che khuất tầm nhìn của đối thủ.

Đây cũng là lai lịch cái tên của sát chiêu này.

Chết đi!!!

Hai tay Hải Sa cấp tốc hạ xuống ngực và cổ Lý Trình Di.

Hắn phảng phất có thể nhìn thấy cảnh máu tươi nổ tung, bắn tung tóe.

Máu thịt xé rách, xương cốt vỡ nát, sinh mệnh phiêu diêu như ngọn nến..

Đẹp như vậy, sảng khoái như vậy.

Bốp!

Đột nhiên, Hải Sa hoa mắt. Trước người lại mất đi thân ảnh đối phương.

Sát chiêu là kiêu ngạo của hắn, tự nhiên thoáng cái thất bại.

Lực quán tính cực lớn khiến hắn nhào về phía trước mấy mét, sau đó vội vàng xoay người.

Lý Trình Di vẫn đứng nguyên tại chỗ. Chỉ là vị trí hơi lệch một chút so với lúc trước, thế thôi.

“Sức mạnh không tệ. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Tốc độ không tệ. “Hải Sa ánh mắt âm trầm,” Bất quá ngươi cho rằng thân pháp nhanh, có thể tránh khỏi đối kháng chính

diện với ta?

Hắn đứng thẳng người, nhu khí chợt từ ngực nổ tung, tựa như vô số vải vóc, phân tán toàn thân, bao trùm làn da.

Vô số mạch máu màu tím tựa như giun đất hiện lên bên ngoài cơ thể hắn.

Chậm rãi, một quái nhân cường tráng xấu xí cao hai mét, tự nhiên thân thể vặn vẹo, hai chân một trước một sau đứng thẳng, hai tay như thiên nữ trong chùa miếu, bày ra tư thế nâng bình quái dị.

"Tư thế xấu như vậy, sao ngươi lại có mặt mũi bày ra? "Lý Trình Di cười nhạo.

" Xấu? "Hải Sa lạnh lùng nói," Đây là Kim Cương Vũ, một trong những bí chiêu của Phục Ma Kim Cương Quyền!"

"Kim Cương Vũ? "Lý Trình Di cười lạnh. Cái tên có đẹp hơn nữa có ích gì khi mà ngươi quá xấu".

"… "Nụ cười trên mặt Hải Sa rốt cục hoàn toàn lãnh tịch.

"Ta ghét nhất người khác nói ta xấu."

"Vậy bây giờ ta nói rồi đấy. "Lý Trình Di nở nụ cười," Thế nào?"

Hai người một lần nữa an tĩnh lại.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Bùm!!

Trong nháy mắt, hai người đồng thời biến mất tại chỗ.

Bang bang bang bang!!

Đối quyền tựa như cuồng phong bạo vũ, nương theo sóng âm cực lớn nổ tung giữa hai người.

Chương 594: Sức mạnh Kim Cương vũ

Tốc độ của Hải Sa nhanh hơn trước không chỉ một bậc, hiển nhiên là tác dụng tăng cường sức mạnh của Kim Cương Vũ này.

Loại tăng cường sức mạnh kỳ dị này làm cho hắn trong thời gian ngắn tăng lên tốc độ cực lớn.

Nhưng tác dụng phụ là sức mạnh bị suy yếu.

Bùm!

Lý Trình Di một chưởng nặng nề đánh vào ngực Hải Sa.

Chư Tinh Long Ảnh!!

Một chưởng này cùng với nhu khí bộc phát dùng sát chiêu Long Tu Môn đánh ra, trong nháy mắt liền tuôn ra tiếng nổ chói tai.

Đây là một chưởng tựa như tên lửa, chính giữa ngực.

Sức mạnh và tốc độ cực lớn, khiến Cự Kình đâm nát một mảnh bàn ghế, ầm ầm đập vào tường hợp kim cách đó không xa.

Ngực hắn bị đánh ra một chưởng ấn màu đen, gần như thông suốt đến sau lưng.

Xương ngực cùng huyết nhục hoàn toàn bị đè ép đến bộ vị xung quanh.

Lý Trình Di tính toán, bị đánh thành như vậy cũng đủ để cho người này không có cách nào tham gia trận đấu sau đó, ít nhất phải nghỉ dưỡng nửa tháng.

Vừa vặn nửa tháng, có thể tách ra quyết đấu với Tiểu Nam.

Mục đích của hắn cũng đã đạt được.

Dù sao ngay từ đầu hắn cũng không có ý định đánh chết đối phương, bị thương nặng là có thể khôi phục, nhưng đánh chết tuyển thủ dự thi, hậu quả dẫn đến quá lớn, cấp trên cho dù bất công, cũng không có khả năng ngầm đồng ý động tác như vậy.

Cho nên, làm được một bước này, là đủ rồi.

Về phần bị đối phương nhận ra thân phận, vậy không hề có ý nghĩa.

Thật sự cho rằng phía trên thiên nhãn mở ra, không biết là hắn đang gây chuyện? Đó chẳng qua là cấp trên ngầm đồng ý.

Dù sao hiện tại xem ra, người gây chuyện không chỉ có một nhà hắn, mà còn có Lý gia

Rất nhiều chuyện bất quá là phía trên giả bộ không biết mà thôi.

Cảm thấy không công bằng?

Vậy đừng tham gia là được rồi.

Xoay người, Lý Trình Di đi về phía cửa lớn, chuẩn bị rời đi.

Tên kia !!

Bỗng nhiên một giọng nói thống khổ từ phía sau truyền đến.

Cự Kình!!

Hắn ta còn có thể cử động! Theo đạo lý mà nói, hai phổi của hắn đều bị đánh nát, nếu không cấp cứu sẽ chết.

Nhưng bây giờ, hắn tự nhiên còn có thể lên tiếng!?

Lý Trình Di nhíu mày, xoay người.

Bốp!!

Một quái nhân màu tím cao tới ba thước, cả người cơ bắp xoắn lại, lại không tiếng động xuất hiện ở phía sau hắn.

Giơ tay.

Một quyền.

Uỳnh!!!

Thật lớn, tựa như hai cánh tay màu tím, đập mạnh vào đầu Lý Trình Di.

Lý Trình Di nhanh như chớp giơ tay ngăn cản.

Hai người bốn tay đụng nhau. Trong phút chốc phát ra không phải tiếng máu thịt mà là tiếng kim loại va chạm.

……..

Aaaaaaaaa!

Hải Sa lúc này cả khuôn mặt đều bò đầy mạch máu màu tím, mi tâm cong ra một góc thịt màu đen nghiêng lệch, trong hai mắt phảng phất có vô số tinh quang màu tím lóe ra.

Đây chính là hình thái bản thể chân chính sau khi hắn bị cải tạo thành Tinh Ma!

Lúc trước chẳng qua là lợi dụng dược vật cùng công pháp, mạnh mẽ áp chế hình thái.

Mà hiện tại, mới là sức mạnh chân chính của hắn!

Tốc độ, sức mạnh, lực khôi phục, toàn bộ tăng lên gấp ba! Độ phòng ngự huyết nhục có thể so với hợp kim, có thể cứng rắn chống đạn pháo oanh tạc.

Thậm chí Chuyên gia vũ khí bay yếu một chút cũng không phải là đối thủ của hắn!

Đây chính là thành quả nghiên cứu chế tạo từ những sản phẩm thu được từ Góc chết

Mà người thành công duy nhất trong mấy ngàn người - Tinh Ma!

Nương theo tiếng rống điên cuồng cực lớn, Cự Kình phát lực, lực bật cực lớn nương theo vận tốc âm thanh, ầm ầm đánh bay Lý Trình Di.

Lần này đến phiên Lý Trình Di bị đánh mạnh ra ngoài, đụng vào tường hợp kim.

Bùm!

Mặt tường chấn động.

Lưng Lý Trình Di va chạm, người gần như khảm vào trong tường.

Bất ngờ không kịp đề phòng, hắn cũng không nghĩ tới đối phương có thể đột nhiên bộc phát ra sức mạnh cùng tốc độ khủng bố bực này.

Sức mạnh so với hắn lúc này còn mạnh hơn một đoạn. Tốc độ đạt tới vận tốc âm thanh.

Bạo phát như vậy, tăng lên quá lớn, thế cho nên khi hắn xuất lực ứng đối sai lầm, dẫn đến thất thủ.

Mấu chốt nhất chính là, hắn không nghĩ tới sức khôi phục của Cự Kình lại mạnh như vậy.

Lồng ngực đều bị đánh nổ, còn có thể khôi phục vài giây, còn phản kích được như thường.

Trong tiếng kim loại vặn vẹo ken két.

Lý Trình Di từ trên tường đi xuống, áo khoác trên người bị lực lớn đánh nát, hắn dứt khoát kéo quần áo xuống, lộ ra thân trên cường tráng khôi ngô.

Mà làm cho Hải Sa khiếp sợ chính là, trên người hắn lông tóc không tổn hao gì, nhìn không thấy nửa điểm vết thương.

“Thật không ngờ. “Lý Trình Di lại lần nữa đi về phía con Cự Kình cao ba mét.

“Trên thế giới này, lại còn có người có thể dựa vào thân thể, chính diện đánh lui ta.”

“… “Hải Sa lúc này đã cảm giác có chút không đúng.

Hắn ta lúc này ở vào trạng thái Tinh Ma Biến, đây là lúc thể chất, sức mạnh tốc độ, toàn phương vị đều đạt tới đỉnh cao nhất, ngoại trừ không có trang bị áo giáp đồng bộ bên ngoài, đây đã là chiến lực mạnh nhất của hắn ta.

Nhưng một chiêu vừa rồi, lại ngay cả đả thương đối phương cũng không làm được.

Trạng thái Tinh Ma Biến, thuần túy sức mạnh bộc phát, có thể đạt tới năm tấn!

Phải biết rằng đây chính là sức mạnh thân thể thuần túy, lấy tốc độ tiếp cận âm thanh đánh ra, không ai có thể chịu đựng được.

Coi như là Chuyên gia vũ khí bay, Vũ khí bay hơi không chú ý cũng sẽ bị một chiêu đánh nát

Người cải tạo lại càng không cần nhiều lời. Có mấy máy cải tạo có thể đạt tới tốc độ âm thanh?

Nhưng người trước mắt này là cái quỷ gì!?

Người cải tạo Hoàn toàn?! Áo giáp ngoài cao cấp!

Hải Sa trong lòng vô số ý niệm hiện lên hắn ta truy cầu cận chiến huyết nhục cực hạn, nhưng không phải ngốc.

Biết rõ đánh không lại, còn muốn tiếp tục liều mạng. Thật ngu ngốc.

Mà hiện tại, hắn tựa hồ nên nghĩ cách thoát thân.

Chương 595: Thất bại

“Ngươi đang nhìn đâu vậy?”

Bỗng nhiên con ngươi hắn co rụt lại, Lý Trình Di vừa rồi còn ở phía trước, không ngờ thoáng cái không thấy bóng dáng.

Giọng nói ngược lại từ phía sau truyền đến.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Hải Sa vội vàng xoay người.

Nhưng nhìn thấy chính là một bàn tay to đang đối diện với hắn.

Thánh Linh Lý Kiếm.

Trong phút chốc, toàn thân Cự Kình vô số máu siêu tốc lưu chuyển, tuần hoàn, thân thể cao ba mét phảng phất như bơm hơi, mơ hồ lại tăng thêm một vòng.

Hắn giơ hai tay lên, ý đồ vung quyền về phía trước, nhưng một cỗ đau nhức không cách nào nói rõ, trong nháy mắt như sóng biển truyền khắp toàn thân.

Phốc!!!

Trong nháy mắt.

Cự Kình toàn thân trên dưới, hơn mười chỗ máu thịt da thịt, đồng thời từ trong ra ngoài, nứt ra từng miệng máu.

Trong miệng máu phun ra vô số máu đỏ tía.

Giống như có mấy chục cái gai nhọn đâm xuyên từ trong cơ thể hắn ra ngoài.

Mất máu rất nhiều, làm cho thân hình khổng lồ của hắn nhanh chóng rò khí, thu nhỏ lại.

Cho dù gien cường đại thế nào, cũng không thể tách rời với máu.

Không có máu, bất kỳ sinh vật nào cũng sẽ rơi vào suy yếu tuyệt đối, bị thương nặng, thậm chí tử vong.

Phù phù.

Hải Sa quỳ xuống, đôi mắt to mở to, hoàn toàn không thể tin được mình đã thất bại.

Thậm chí ngay cả thất bại như thế nào hắn cũng không biết.

Chỉ là một chiêu.

Đối phương thậm chí cũng không tiếp xúc với hắn, hết thảy liền kết thúc.

Bùm.

Sau khi thu nhỏ thân hình hai mét, hắn nặng nề ngã xuống đất, ngã vào trong vũng máu.

“Đây là. Cái gì?! ” Hắn suy yếu giãy dụa ra tiếng.

Lý Trình Di kinh ngạc nhìn hắn ta một cái, người này tự nhiên còn có thể nói chuyện?

Sinh mệnh lực mạnh như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trong nháy mắt vừa rồi, hắn lấy Thánh Linh Tuệ Kiếm, từ bên trong bộc phát, thoáng cái ít nhất lấy đi bảy tám phần máu của đối phương.

Cứ như vậy hắn tự nhiên còn có thể nói chuyện, còn có thể duy trì ý thức tỉnh táo!

Tên này, có chút ý tứ.

Hình thái bạo phát quái dị di hiển nhiên là tiếp nhận cải tạo sinh hóa nào đó. Tuy rằng không gây nguy hiểm gì cho hắn, nhưng dù sao hắn cũng chồng chất các loại cường hóa.

Hoa Lân Y cường hóa, Ảnh Long huyết mạch cường hóa, Thánh Linh Công cường hóa, ba loại hợp nhất.

Sức mạnh cơ sở đạt tới sáu tấn, tốc độ đạt tới vận tốc âm thanh, mật độ máu thịt thể chất tăng lên trên diện rộng.

Cứ như vậy, Cự Kình này tự nhiên còn có thể áp chế hắn trong nháy mắt. Đây đã là trình độ tương đối khó lường rồi.

Có lẽ, người này sẽ là một phân bón tốt.

Làm Thánh Anh cũng tốt, dung hợp Hoa Ngữ Châu cũng tốt, một khi thành công, đều có thể đạt được một khởi điểm rất cao, một thủ hạ dùng rất tốt.

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di chuyển động.

Hắn đến gần, vươn tay, nhẹ nhàng ấn lên đỉnh đầu đối phương.

Ta cảm giác được, ngươi rất căng thẳng.

"… "Hải Sa không dám nhúc nhích.

"Muốn học không? "Lý Trình Di đột nhiên nói.

"Cái gì.!? "Hải Sa cả kinh, hoàn toàn không nghĩ tới chuyển ngoặt như vậy.

"Muốn trở nên mạnh mẽ hơn không? "Lý Trình Di bình tĩnh hỏi.

"Muốn! "Hải Sa cắn răng nói. Hắn không hề nghĩ ngợi liền trả lời, bởi vì đây vốn là truy cầu lớn nhất cả đời hắn.

Lý Trình Di thu tay lại.

Tất cả mọi thứ trên đời đều phải trả giá thật lớn.

Hắn quay người đi về phía cửa quán bar.

"Con người ta luôn luôn rất công bằng, muốn đạt được thì chứng minh cho ta xem".

"Chứng minh thế nào?! "Hải Sa giãy dụa đứng dậy, trong mắt tràn ngập khát vọng.

"Phế bỏ những trở ngại khác, giúp Lý Sùng Nam giành được hạng nhất. "Lý Trình Di nói.

"Chờ!? "Hải Sa còn muốn lên tiếng.

Nhưng bóng đen trước mắt chợt lóe, nháy mắt đã không còn bóng dáng Lý Trình Di.

Hắn ta căn bản không biết đối phương như thế nào rời đi, liền thấy đối phương đi vào bóng đen, đột ngột biến mất không thấy.

Bùm.

Bùm.

Liên tục trầm đục vang lên, bốn phía tường hợp kim dâng lên, lộ ra cửa sổ.

Dòng người bên ngoài bắt đầu khởi động, giống như căn bản không ý thức được nơi này vừa mới xảy ra một hồi chém giết kịch liệt.

Mà Hải Sa giãy dụa ngồi dậy, máu loãng dưới thân bắt đầu tựa như vật sống, chậm rãi chui trở lại trong cơ thể hắn, trợ giúp hắn khôi phục thương thế.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Tinh Ma, nhưng mặc dù như thế, thương thế của hắn vẫn quá nặng, trong khoảng thời gian ngắn đừng nghĩ lại tiến vào trạng thái Tinh Ma.

Ít nhất cần điều dưỡng một tuần, mới có thể miễn cưỡng khôi phục.

Thương thế như vậy, hắn đã rất lâu không chịu qua.

“Chứng minh “Hải Sa ngồi dậy, chậm rãi nắm chặt nắm đấm.

Vốn tưởng rằng đã đi đến cuối con đường thuần huyết, lúc này lại lần nữa thấy được một tia ánh rạng đông!

Hắn vốn tưởng rằng mình đã là tồn tại mạnh nhất trong giới cận chiến, không nghĩ tới.

“Ta sẽ chứng minh! Chứng minh cho ngươi xem!”

Nghĩ đến thuật cận chiến khủng bố trong nháy mắt miểu sát mình.

Trong lòng hắn phảng phất dâng lên tia chờ mong cùng háo hức lúc ban đầu học võ.

Năm đó, bởi vì ý thức lực không vượt qua kiểm tra, không thể trở thành Chuyên gia vũ khí bay, bởi vậy chịu khổ nhục nhã. Ngược lại có thiên phú cận chiến tuyệt đỉnh, vì vậy liền muốn dựa vào con đường thuần huyết để đối kháng vũ khí bay cùng người cải tạo.

Sau khi trả giá bằng vô số máu tươi cùng mồ hôi, hôm nay hắn miễn cưỡng làm được, chống lại Chuyên gia vũ khí bay cùng

người cải tạo cấp thấp.

Nhưng đây đã là cực hạn sức mạnh chiến đấu

Trong truyền thuyết, những tông sư đặt chân đến cảnh giới cao nhất của các lưu phái, cũng chính là trình độ này.

Cứ tưởng tương lai không còn đường.

Nhưng bây giờ.

Giờ này khắc này cái gì Tinh Hồ, cái gì Tuyên Minh Đảo, đều bị hắn ném ra sau đầu.

Chương 596: Mục đích là gì?

Mục đích ban đầu của hắn khi gia nhập Tinh Hồ là gì? Không phải là vì khai thác tiềm lực lớn nhất bản thân, tiếp nhận gien cải tạo, muốn lấy huyết nhục siêu việt, để đạt cảnh giới mạnh nhất.

Mà hiện tại, hắn ta tựa hồ thấy được ánh sáng mới!

Ai cũng không thể cản trở hắn theo đuổi con đường mạnh hơn.

Nếu có ai dám cản đường, vậy xé nát người đó!

…….

Bên ngoài quán bar.

Thân ảnh Lý Trình Di không ngừng lóe lên trong bóng tối.

Mỗi một lần dùng Ảnh Thiểm, hắn đều vừa vặn rơi vào trong bóng tối của đường phố.

Liên tục mấy lần thi triển Ảnh Thiểm.

Hắn từ một quán trà sữa bên cạnh đi ra, dĩ nhiên khôi phục thành khuôn mặt Lý Trình Di, vòng qua dòng người đang xếp hàng mua trà sữa, đi về khách sạn mà nhóm Long Tu Môn đặt

Phía sau xa xa, cửa quán bar thịt nướng lúc này bị từng chiếc xe cảnh sát của Sở an ninh chặn lại.

Một đội cảnh sát xuống xe, phá cửa chính, từ bên trong nâng Cự Kình suy yếu ra, sau đó kiểm tra hiện trường.

Lý Trình Di hơi nghiêng đầu, quét mắt về phía đó rồi không để ý nữa, đi về phía cửa khách sạn.

Chàng trai.

Đột nhiên một lão già áo trắng dáng người thon dài, tóc dài đến thắt lưng, tay áo bồng bềnh, tựa như văn sĩ cổ đại để lại râu dài ba thước canh trước người hắn.

m thầm diệt trừ đối thủ, cũng không phải chuyện mà quân tử làm

“Ông là ai? Tôi không biết ông đang nói gì? “Lý Trình Di nhướng mày. Trong lòng dâng lên một tia cảnh giác.

Đối phương lại biết hắn động thủ đả thương Hải Sa, còn có thể chuẩn xác chặn hắn lại, hiển nhiên đã nhìn thấy toàn bộ quá trình vừa rồi.

Mấu chốt nhất chính là, hắn tự nhiên không phát giác!

Hắn cẩn thận đánh giá đối phương, xác định mình chưa từng gặp qua bất kỳ người nào tương tự.

Hơn nữa, cách ăn mặc cổ như thế này không phải là người thường có tư cách mặc.

Bình thường chỉ có thể nhìn thấy trên người một ít quý tộc thế gia thế hệ trước.

“Thời gian trước, từ Hàn Sơn, ta nghe được rằng ở Nghi quốc có một hậu bối thực lực không tệ, thiên phú hơn người, ta không tin.” Lão già mỉm cười, hai mắt thần quang sáng ngời đến có chút chói mắt. Không nghĩ tới hôm nay chỉ là đi dạo giải sầu, lại vừa vặn gặp được.

“Hàn Sơn? Tôi không biết. “Lý Trình Di giật mình.

Tinh Hồ Đại Diệu Tinh Hàn Sơn, là đối thủ mạnh nhất hiện tại của hắn.

Lúc trước hắn cùng Hàn Sơn giao thủ, đánh không thắng bất bại, nhưng trên thực tế, nếu như không phải uy hiếp bên ngoài, đánh lâu dài, bọn họ còn có thể đánh.

Hàn Sơn đánh không được hắn, hắn đánh không được Hàn Sơn.

Hai người ai cũng không làm gì được ai.

Mấu chốt là, người trước mắt này là ai? Làm sao biết mình chính là Thiên mệnh?

“Không biết cũng không sao. Sau hôm nay sẽ biết. “Lão già cười nói,” Lại nói tiếp, tiểu hữu lúc trước thế nhưng phá hư không ít sân thí nghiệm của ta, lúc nhận được tin tức, ta cũng rất tò mò, vốn định tự mình đi Phong Nam, tiếp xúc với tiểu hữu, không nghĩ tới gặp được ở Triều Ngữ trước”.

Lý Trình Di lúc này cũng lười phủ nhận, ngữ khí chắc chắn của đối phương cho thấy, bọn họ nắm giữ manh mối nhiều hơn anh tưởng tượng rất nhiều.

Còn có…… bãi thử nghiệm…… là cái gì?

“Lão phu Trần Tông Hàm. “Lão già vuốt chòm râu,” Chi bằng vào trong tâm sự?”

Khu nghỉ ngơi Long Tu Môn.

Ngay khi Lý Trình Di gặp Bộ trưởng Lý Tưởng Hương Trần Tông Hàm.

Một bóng dáng màu đỏ, tĩnh lặng không tiếng động tới gần khu nghỉ ngơi nơi đóng quân này.

Bóng đỏ chậm rãi lộ ra thân hình dưới ánh trăng.

Đó là một người đàn ông cao lớn mặc toàn bộ áo giáp màu đỏ.

Không có bộ phận da trần trụi, không phân biệt được là người cải tạo hoàn toàn, hay là người chỉ mặc áo giáp.

Nhưng bất luận là loại nào, giờ phút này có can đảm lẻn vào khu nghỉ ngơi này, đều có nghĩa là anh muốn mưu đồ gây rối.

Dưới ánh trăng, áo giáp màu đỏ trên người người đàn ông mang theo hoa văn hình hỏa diễm rõ ràng.

Hai vai cũng có gai nhọn như ngọn lửa uốn cong ra ngoài, giống như toàn thân phát ra ánh lửa thiêu đốt.

Trong bóng tối, trên mũ bảo hộ của hắn sáng lên một đôi đôi mắt ánh sáng đỏ, lẳng lặng nhìn chăm chú vào trước mắt khu nghỉ ngơi nơi đóng quân.

Dọc theo hành lang nhỏ quanh nơi đóng quân, phương hướng hắn đi tới rõ ràng chính là nơi nghỉ ngơi của Lý Sùng Nam.

Vào thời điểm này, khoảng chín mười giờ tối, không thông báo, lặng lẽ lẻn vào, mục đích đã rất rõ ràng.

Mà lúc này trong phòng nghỉ ngơi.

Lý Sùng Nam mới tắm xong, sấy khô tóc, thay áo ngủ, ngồi xếp bằng trên giường, cầm một quyển sách lẳng lặng đọc.

……

Bên đường, trước cửa khách sạn.

Lý Trình Di hai mắt bình tĩnh, đánh giá lão già mặc trường bào chặn đường trước mặt.

“Trần Tông Hàm? Chưa từng nghe qua’.

Hai người cách nhau một mét, xung quanh người đến người đi, nhưng không có bất luận kẻ nào chú ý bọn họ.

Dòng người lui tới lướt qua như nước chảy.

Lý Trình Di vươn tay, làm ra tư thế bắt tay.

“Ông Trần, không biết lão tiên sinh và Trần gia của Nhạn Hình Bát Quái Môn có quan hệ gì?

Lúc trước hắn chính là dựa vào bắt tay, đại khái sờ được thực lực của Hải Sa, không phải Lý Sùng Nam có thể đối phó, vì thế quyết đoán quyết định buổi tối phế bỏ hắn.

Mà hiện tại, hắn lại lần nữa lặp lại trò cũ.

“Cùng là dòng chính, Trần Gia Hàm là cháu trai tôi. “Trần Tông Hàm mỉm cười, nhìn tay Lý Trình Di vươn ra, không nắm.

Bắt tay thì không cần, lão phu cũng không muốn giống như Cự Kình, đột nhiên một ngày nào đó trọng thương bất toại. “Trong lời nói của ông ta không hề che giấu suy đoán về Lý Trình Di.

“Vậy thì không có gì để nói. “Lý Trình Di thu tay lại.

Chương 597: Oan gia

“Tiểu hữu, cái gọi là oan gia nên giải không nên kết, sao không ngồi xuống một chút, giải trừ hiểu lầm giữa chúng ta?”

“Ngồi xuống một chút là có thể nhường vị trí thứ nhất? “Lý Trình Di nhướng mày.

“.”

“Trên đời này, người như các ông, đơn giản chỉ có hai loại kết quả. “Lý Trình Di xoay người.

Đánh chết các ông, hoặc là bị các ông đánh chết.

“Không đen thì trắng sao? “Trần Tông Hàm khó hiểu nói.

“Không phải không đen thì trắng, mà là giờ này khắc này, không thắng thì bại!”

Lý Trình Di nhanh chóng rời đi.

Biết phía sau đối phương đứng chính là Nhạn hình bát quái môn Trần Gia Hàm, hắn còn mơ hồ suy đoán có quan hệ với Tinh Hồ hoặc Lý Tưởng Hương, hắn liền hiểu được, cho dù đối phương là ai, đều không có bất kỳ giá trị giao lưu nào.

Đơn giản là đánh chết bọn họ hoặc là bị bọn họ đánh chết.

“Tên này thú vị. “Trần Tông Hàm nhẹ nhàng thở ra. Đứng tại chỗ, ông ta không rời đi, ngược lại là có một người con gái mặc bộ đồ đen, tóc dài đi đến phía sau.

“Trần lão, không giữ anh ta lại sao?”

“Cửu Nghi ở phía trên nhìn chằm chằm, dưới thiên nhãn, không chỗ nào che giấu, hiện tại động thủ mất nhiều hơn được. “Trần Tông Hàm thản nhiên nói,” Cho nên, thời cơ chưa tới”.

Người này tâm ngoan thủ lạt, hành sự cực kỳ quyết đoán, không dây dưa dài dòng, là một nhân vật khó chơi. Nếu không sớm giải quyết, sợ là sau này sẽ xảy ra chuyện. “Cô gái tóc đen nhíu mày nói.

Hải Sa xem như kết cục đã định, kế tiếp chỉ có thể xem A Hàm. “Trần Tông Hàm nói không ổn, sắc mặt lại không có chút lo lắng.

“Chẳng lẽ ngài không lo lắng sao? “Người con gái tóc đen nhịn không được hỏi.

“Vì sao phải lo lắng? “Trần Tông Hàm cười nói,” A Hàm không có khả năng thua, cho dù là Cự Kình, cũng chỉ là vì làm nền cho A Hàm.

Ông ta xoay người, đi về phía một chiếc phi hành khí xa xa.

“Đi thôi, bóng đêm mờ mịt, không bằng tùy tâm uống chút rượu nghỉ ngơi một chút.

Cô gái tóc đen ngạc nhiên nhìn ông ta thong dong rời đi, không hề lo lắng bị tố cáo, trong lúc nhất thời lại không biết nên phản ứng như thế nào.

Cùng lúc đó.

Khu nghỉ ngơi Long Tu Môn.

Tên mặc áo giáp hồng đang muốn ra tay phá cửa xông vào, bỗng nhiên dừng lại.

Trong tai nghe tựa hồ truyền đến tiếng liên lạc rất nhỏ.

Tay hắn đã vươn ra, cuối cùng vẫn rụt lại.

Xì!

Trong phút chốc một đạo hư ảnh hiện lên, người đã biến mất tại chỗ, rời khỏi nơi đóng quân, biến mất không thấy.

Vài giây sau.

Vị trí cách đó không xa, trong một góc bóng tối, thân ảnh Lý Trình Di chậm rãi đi ra.

Lý Trình Di đi tới vị trí người mặc giáp đỏ đứng, cũng tức là trước cửa phòng Lý Sùng Nam.

Hơi ngửi ngửi.

Trong không khílưu lại một tia hơi thở quen thuộc như có như không.

Muốn thừa dịp vào sao?

Khóe miệng hắn nổi lên một tia cười lạnh.

Ngày mai chính là đội ngũ Long Tu Môn đấu với Hạch Liệt Chưởng. Hắn đoán được người áo giáp đỏ có thể sẽ đến.

Lại không nghĩ tới nửa đường sẽ gặp được lão già tự xưng Trần Tông Hàm kia.

Từ trên người lão già kia, hắn có thể cảm giác được một loại cảm giác giống như Hàn Sơn lúc trước.

Hàn Sơn cũng tốt, lão già kia cũng tốt, đều có loại cảm giác mình là người quyết định đại cục.

Giống như mọi thứ xung quanh đều là quân cờ trong tay bọn họ, vạn vật bốn phương đều là bàn cờ của bọn họ.

Cái loại ăn trên ngồi chốc này làm cho hắn tương đối khó chịu.

"Để xem các ngươi có thể làm gì, muốn làm gì, dám làm gì!"

Xoay người, hắn trở về phòng mình.

Không bao lâu, Lý Sùng Nam kinh ngạc mở cửa, nhìn hành lang không một bóng người bên ngoài, có chút kỳ quái, hoài nghi mình có phải cảm ứng sai hay không.

Rất nhanh lại đóng cửa lại.

…….

Sáng sớm hôm sau.

Tiếng nhạc thật lớn cùng với tiết tấu nhịp trống nặng nề, chấn động cả sân thi đấu khiến tất cả như sôi trào.

Trận chung kết bắt đầu.

Tuyển thủ chỉ còn hai mươi đội, nhưng ghế khán giả không còn một chỗ trống

Không ít người đã đặt làm bảng biểu để cổ vũ cho tuyển thủ, thỉnh thoảng giơ lên cùng hô vàng khẩu hiệu.

Đội múa do một trăm nam nữ cường tráng biêu diễn. Trong đó người đàn ông để trần thân trên, cầm cự kiếm trong tay. Người con gái mặc võ phục bó sát người, cầm đoản đao trong tay.

Kiếm vũ đao chiến, nam nữ hỗn hợp, ở trên sân thi đấu, nương theo tiếng nhạc thật lớn không ngừng phát ra từng tiếng hô to.

“Hiện tại đang hâm nóng bầu không khí là đội ca múa Cổ chiến đến từ Học viện ân nhạc Phượng Lĩnh Sơn, bọn họ đã trình diễn vũ đạo kinh điển cho giải đấu lần này”

MC và bình luận viên còn đang cẩn thận giới thiệu chi tiết cho khán giả.

Toàn bộ đội ngũ chuẩn bị lên sân khấu trận chung kết cũng đều đã chuẩn bị xong.

Tổng cộng hai mươi đội, trừ đội giao lưu, tức mười chín đội. Dựa theo hệ thống ngẫu nhiên xếp hạng, hai đội một tổ quyết đấu.

Quán quân giải đấu lần trước Nhạn Hình Bát Quái Môn bởi vì điểm tích lũy cao nhất, toàn bộ ba người không có bất kỳ bại trận nào, cho nên miễn thi đấu, chờ đợi trận quyết đấu cuối cùng.

Trận đấu lúc này, không còn là một đám đội ngũ như trước, mà là một mình lên sân khấu.

Quyết đấu từng trận.

Toàn bộ quá trình thi đấu đều do các đài truyền hình lớn phát sóng trực tiếp, màn hình lớn lơ lửng phóng đại phát sóng.

“Trận thứ nhất dựa theo điểm tích lũy sắp xếp rút thăm, sắp lên sân khấu, là xếp hạng mười chín vị, Long Tu Môn!

Người dẫn chương trình cao giọng kêu to, âm thanh gọi tuyển thủ lên sân khấu trận đầu tiên hôm nay.

Ồ!

Khán giả reo hò.

Đúng lúc này, chính giữa lôi đài hình vuông võ đạo quán, chậm rãi từ dưới đất nhô lên một cây trụ tròn to lớn.

Chương 598: Bùng nổ

Cột tròn màu đen bạc, được chế từ kim loại, đang không ngừng nhô lên cao, thẳng đến đạt tới độ cao hai mươi mét, mới

chậm rãi dừng lại.

Bùm!

Một vòng hỏa diễm hình tròn, dọc theo hình trụ hướng lên trên, phun ra.

“Hạch Liệt Chưởng Ứng Thiền Như Hạch Liệt Chưởng Ứng Thiền Như” Ít nhất có mấy trăm người cùng nhau hô to.

“Lý Sùng Nam! Lý Sùng Nam! “Bên kia cũng có không ít người hô to tên Tiểu Nam.

Nhưng không kích động như bên phía đối phương

Bên cạnh lôi đài hình trụ, trên một sân thượng lơ lửng, MC và bình luận viên bắt đầu giảng giải tình huống hai bên.

“Lại nói tiếp, trận đầu tiên trong vòng chung kết cũng rất đáng xem”.

Bình luận viên là một người con gái trung niên mặc váy dài màu tím, khí chất ung dung mang theo một tia anh khí, hiển nhiên cũng từng luyện qua cận chiến.

Trên tấm bảng sáng lơ lửng phía trước cô, rõ ràng có đeo thẻ: Tổng giám đốc hiệp hội cận chiến Nghi Quốc - - Cố Tượng Tri.

Chẳng lẽ chị Cố cảm thấy Long Tu Môn có cơ hội chiến thắng Hạch Liệt Chưởng? “MC Tiểu Lỗi nghi hoặc hỏi. Dựa theo điểm tích lũy, chênh lệch giữa hai người vẫn là có chút lớn đi?

“Xem chiến tích, quả thật như thế, đội ngũ Long Tu Môn, trong ba người kỳ thật có hai người, thực lực không đủ để tiến vào trận chung kết, điều này cũng dẫn đến bọn họ là đội có ít điểm nhất lọt vào vòng chung kết, có sự chênh lệch rất lớn so với Hạch Liệt Chưởng. Nhưng là.”

Cố Tượng Tri cười cười.

“Chị Cố đừng mua nước đục thả câu, chẳng lẽ chị cho rằng Long Tu Môn người cuối cùng, thực lực đủ để một đánh ba? đánh bại tam đại cao thủ Hạch Liệt Chưởng bên này?

“Trong thi đấu, quyết định thắng bại, cũng không chỉ là thể lực, sức chịu đựng” Cố Tượng Tri cười nói Ứng Thiền Như mười tuổi tập võ, mười ba tuổi lĩnh ngộ nhu khí, mười lăm tuổi bước vào cấp độ cương nhu kết hợp, bây giờ mười chín tuổi, từ sau khi đại sư tỷ Hồng Nghiệp của Hạch Liệt Chưởng bị thương rút lui sau trận đấu, cô tiếp nhận trách nhiệm gánh cả tông môn, lần này một khi lên đài, liền biểu hiện cực kỳ bạo liệt. Kẻ địch gặp phải, không ai có thể chống đỡ được ba chiêu dưới tay cô ta.

“Nói như vậy, người chị Cố xem trọng cũng là Ứng Thiền Như? “Tiểu Lỗi hỏi.

” tuyển thủ Lý Sùng Nam Long Tu Môn, biểu hiện cũng rất bùng nổ bất luận đối thủ nào ở trước mặt cô, đều không thể chống đỡ quá mười giây. Hai bên cụ thể thắng bại như thế nào, giống như hai thanh bảo kiếm đều có thể chém sắt như chém bùn, khi giao phong thì cũng chưa biết ai hơn ai.”

Bên lôi đài phía dưới.

Đội ngũ Long Tu Môn và Hạch Liệt Chưởng lần lượt vào sân từ hai thông đạo.

Một đạo cột sáng từ trên trời chiếu xuống trên người ba người.

Vị trí thứ nhất: Phương Trình. Một ông chú chất phác tóc không nhiều lắm, dáng người cường tráng, trầm mặc ít nói.

Vị trí thứ hai: Khâu Ngọc Yến. Dáng người chuẩn hot girl, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, nhưng ánh mắt lại giống như cá chết.

Vị thứ ba: Cũng chính là đệ tử mạnh nhất Hạch Liệt Chưởng, Ứng Thiền Như.

Ứng Thiền Như cái tên này, rất nhiều người nghe được, đều có thể sẽ cho rằng là người con gái dịu dàng xinh đẹp

Nhưng trên thực tế, đây là một người con gái cường tráng cao trên 1,9m, toàn thân cơ bắp tựa như rễ cây kết lại, đầu trọc, đeo kính râm, một thân áo ba lỗ, quần đùi đen .

Từ xa nhìn lại, nếu không có còn lưu lại một chút bộ ngực đặc thù, sợ là căn bản không ai nhìn ra được cô ta là nữ giới

“Quá nhàm chán. “Ứng Thiền Như từ xa nhìn về phía đội ngũ Long Tu Môn. Đối thủ như vậy mà cũng có thể tiến vào trận chung kết, quả thực là nhục nhã đối với trận chung kết lần này.

“Ai bảo vận khí của chúng ta không tốt, rút thăm trúng phải họ “Phương Trình lãnh đạm nói.

“Trận đấu nhàm chán, cần rót vào một chút kích tình.” Ứng Thiền Như liếm liếm môi, “Nếu không chẳng phải là uổng phí nhiều bằng hữu đối với hoan hô cùng chờ mong chúng ta?”

“Ý của Như sư tỷ là? “Phương Trình nghi hoặc nhìn qua.

Ứng Thiền Như nói: “Ta ghét khuôn mặt của mấy con bé đó, không phải chỉ là bình hoa di động sao?’

“… “Phương Trình và Khâu Ngọc Yến trầm mặc. Hai người bọn họ ngụy trang thực lực chỉ có cấp 2. Nhưng trên thực tế hai người đều có kỷ lục đối chiến có thể so với người cải tạo cấp ba. Làm như vậy, chỉ là để ru ngủ đối thủ.

“Với tốc độ của hai người, bọn họ căn bản ngay cả tránh né cũng không được. Một chiêu cũng đủ. “Khóe miệng Ứng Thiền Như hiện lên nụ cười ác liệt.

“Nếu bọn chúng vừa lên đài đã nhận thua thì sao?”Phương Trình hỏi

“Vậy để cho bọn chúng không có cách nào mở miệng. “Ứng Thiền Như trả lời.

“Thú vị. “Trên mặt Phương Trình rốt cục lộ ra ý cười âm trầm.

Không ai biết, biểu hiện trước đó của bọn họ trên sân thi đấu, đều ẩn giấu tốc độ thân pháp.

Chưởng pháp của Hạch Liệt Chưởng, tất cả mọi người đều biết rất mạnh. Sức bật cực lớn, nhưng rất ít người biết, tốc độ bùng nổ của bọn họ, mới là tồn tại khủng bố hơn.

Lôi đài có đường kính ba mươi mét, trong nháy mắt bọn họ có thể vượt qua.

Dưới tốc độ cao nhất bộc phát, đối thủ hơi không chú ý, dưới chưởng pháp bộc phát cực lớn, thật đúng là sẽ bị áp chế đến ngay cả thời gian nói chuyện cũng không có.

……..

Chương 599: Giấc mơ hãi hùng

Bên kia Long Tu Môn.

“Trận chung kết. Thật giống như nằm mơ! “Trang Di Cảnh cảm thán nhìn màn sáng xoay tròn, ánh mắt hoảng hốt, có cảm giác không chân thật khó có thể tin được.

Trận chung kết không có khả năng đấu được nữa “Ngục Long trầm giọng nói,” Tiêu Tiêu, con lên đài liền bỏ cuộc đi. Dù sao mục đích của chúng ta đã đạt được”.

“… “Ngục Yến Tiêu không lên tiếng, chỉ nắm chặt nắm đấm.

Cô không cam lòng

Trong thời gian này, trải qua từng trận đấu, thực lực của cô cũng tăng lên không ít.

Tiến vào trận chung kết cô biết mình khẳng định đánh không đấu lại đối thủ, nhưng, trực tiếp bỏ quyền, buông tha một cơ hội rèn luyện.

Đó chắc chắn không phải là điều cô muốn.

Cô tham gia cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến đã sớm biết mình nhất định sẽ thua rất nhiều lần, nhưng mục đích của cô, vốn là từ trong thua rút ra kinh nghiệm.

Để nâng cao bản thân.

Tư chất không đủ, vậy thì cố gắng gom góp!

“Tiêu Tiêu, nghe chưa!? “Ngục Long nhíu mày,” Phong cách Hạch Liệt Chưởng luôn luôn bất chính, bọn họ không phải là đối thủ tốt có thể cho con rút kinh nghiệm. Ta lo lắng con sẽ xảy ra chuyện.

“Tự con biết phải làm thế nào! “Ngục Yến Tiêu trầm giọng nói.

“Đây là trận chung kết! Có chỉ tiêu thương vong! “m thanh Ngục Long trịnh trọng.

“Con đã trưởng thành, đã ba mươi tuổi rồi, có suy nghĩ của mình, quyết định của mình, không phải trẻ con!”

“Ta là vì tốt cho con! “Ngục Long đã thành tinh, mơ hồ xa xa có thể nhìn ra ánh mắt ba người Hạch Liệt Chưởng có chút không đúng. Cho nên nhắc nhở nữ nhi, không nghĩ tới ngược lại kích phát tâm lý phản nghịch của cô.

“Lúc trước ở quân bộ, nếu như ba thật sự muốn tốt cho con, thì không đến mức tuyệt không giúp con!?”

Hai cha con cãi vã, Trang Di Cảnh bên cạnh muốn khuyên bảo, nhưng lại không biết nên nói như thế nào.

Lý Sùng Nam căn bản không quan tâm những thứ khác, chỉ nheo mắt giống như đang giả ngủ, nhưng bước chân vẫn không ngừng theo đội của mình bước về phía trước.

Lý Trình Di xa xa ngồi ở khu khách quý, hắn có thể cảm giác được, chỉ kém một chút, Thánh Linh Công Tiểu Nam có thể lần nữa đột phábước vào tiết thứ tư”.

Công pháp này tà môn, khoa trương, cho dù là hắn cũng xem thế là đủ rồi.

Tâm ý mạnh bao nhiêu, tăng cường sức mạnh bấy nhiêu, thực lực tăng lên nhanh bấy nhiêu!

Coi như là ma công, Thánh Linh công này sợ rằng cũng là môn phái nổi bật trong đó.

Rất nhanh, trận đấu đầu tiên, sắp bắt đầu.

Ngục Yến Tiêu không để ý tới ba mình nổi giận, chân giẫm lên cầu thang lơ lửng, từng bước một đi lên lôi đài hình trụ.

Cô không có ý định ngay từ đầu liền nhận thua, ít nhất phải thử xem tay, thi triển ra toàn bộ sở học của mình, mới xuống đài là tốt nhất.

Đây chính là trận chung kết, xung quanh có vô số cao tầng quý tộc thế gia đệ tử là thời điểm dương danh tốt nhất!

Nếu như có thể trong lúc này được người khác coi trọng cô nói không chừng có thể mượn cái này vượt giai cấp……

Nghĩ tới đây, Ngục Yến Tiêu nhìn về phía đối thủ lên đài.

“Trận chung kết đầu tiên, Long Tu Môn đấu với Hạch Liệt Chưởng! “MC hét lớn.

Cặp thứ nhất! Ngục Yến Tiêu và Phương Trình!!

Vù

Tường lực trường vô hình khép lại.

Ngục Yến Tiêu khom người, khởi động Long Tu Lực chưởng pháp

Cô nhìn thấy đối thủ mỉm cười với cô, tựa hồ mang theo ý tứ khác.

Chuẩn bị!

Người máy trọng tài giơ tay lên, tay cầm cờ đen trắng.

Bốp!

Cây cờ vung lên.

Bắt đầu!

Bùm!

Vừa dứt lời, một luồng khí lưu từ trong tay Phương Trình nổ tung, phun trào, bay về phía Ngục Yến Tiêu.

Tốc độ cực nhanh ngay cả MC Tiểu Lỗi và bình luận viên Cố Tượng Tri cũng không kịp phản ứng.

Nửa giây.

Khí lưu bạo liệt chính giữa lồng ngực Ngục Yến Tiêu.

Bùm!

Trong tiếng va chạm nặng nề, Ngục Yến Tiêu chỉ cảm thấy lồng ngực buồn bực, hơi thở bị cắt đứt, hô hấp ngừng lại.

Trong lòng cô kinh hãi, vội vàng dịch bước muốn đổi vị trí tránh đi.

Nhưng mới đi được hai bước.

Một bóng người đã xuất hiện bên cạnh cô.

Là Phương Trình!

Hắn ta mỉm cười, tay phải lại nổ tung một luồng khí, tia chớp đánh vào thắt lưng Ngục Yến Tiêu.

Xé và kéo!

Một tiếng vải vóc xé rách vang lên.

Eo bên trái Ngục Yến Tiêu bị xé ra một lỗ hổng lớn, lộ ra da thịt trắng nõn phía dưới.

Cô muốn ra tay đánh trả, nhưng quyền phải mới đánh ra một kích Chư Tinh Long Ảnh, đối phương đã biến mất ở trước mắt.

Ngay sau đó, xé tiếp!

Lại là một tiếng xé vải sắc nhọn vang.

Quần áo sau lưng cô cũng bị xé rách, lộ ra lưng bóng loáng.

Chỉ là hai chiêu, trên người cô chỉ còn lại có một khối vải che khuất trước ngực cùng bụng.

Không!

Cô há miệng muốn thét chói tai, nhưng từng đoàn bạo liệt khí lưu không ngừng nện ở trên người cô, kích động đến cô căn bản thở không ra hơi, cũng nói không ra lời. Chỉ có thể mệt mỏi không ngừng né tránh, muốn thoát khỏi loại hít thở không thông cùng áp bách này.

Chênh lệch quá lớn.

Cô thậm chí còn không nhìn thấy đối thủ đang ở đâu.

Trong lúc nhất thời, trên lôi đài chỉ thấy một đạo hư ảnh vây quanh Ngục Yến Tiêu, không ngừng ra tay.

Mỗi một lần ra tay, liền có một khối lớn quần áo rơi lả tả.

Khán giả xung quanh đầu tiên là sửng sốt, lập tức đàn ông nhao nhao phát ra tiếng hét kinh hỉ chói tai, huýt sáo.

Không ít khán giả nữ sắc mặt nhíu mày, nhưng cũng không thể làm gì. Không ai quy định không thể làm như vậy.

Những trận đấu trước đây, bởi vì trận chung kết lôi đài, rất ít khi xuất hiện chênh lệch thực lực như vậy.

Có thể nói, đây là lần đầu tiên, trong trận chung kết có người có thể làm được một bước này.

Nếu đổi thành đối thủ có thực lực bình thường, Phương Trình cũng không dám làm như vậy, bởi vì đó là muốn chết.

Nhưng Ngục Yến Tiêu của Long Tu Môn có thể nói là tuyển thủ rác rưởi yếu nhất trong trận chung kết này.

Cứ như vậy

Xé quần áo!

Chương 600: Không như tưởng tượng

Chỉ năm giây.

Trên người Ngục Yến Tiêu chỉ còn lại một chút vải vóc che ngực cùng hạ thân, còn lại toàn bộ bị xé rách.

Cô đã ngay cả ra tay cũng không dám, chỉ có thể ngồi xổm tại chỗ, không dám nhúc nhích.

"Nhận thua! Chúng ta nhận thua trận đầu!"

Ngục Long vẻ mặt phẫn nộ, hướng người máy trọng tài rống to.

Bùm!

Đáng tiếc quá chậm.

Phương Trình lại là một chưởng, hung hăng đánh vào bụng Ngục Yến Tiêu.

Đánh cho cô bay về phía sau, hung hăng đụng vào vách tường lực trường bảo vệ.

Lúc này hai tay bảo vệ ngực và hạ thân của cô cũng vô lực trượt xuống.

Bốp

Tường bảo vệ biến mất, một cái áo choàng rộng lớn chuẩn xác phủ lên người cô, che khuất toàn bộ.

Không ai có thể nhìn thấy chiếc áo choàng xuất hiện như thế nào. Giống như không ai phát hiện Lý Trình Di làm sao đi tới bên cạnh lôi đài.

Cột tròn lôi đài hai mươi mét, hắn phảng phất trong phút chốc đã đến bên cạnh vách tường bảo vệ, cởi áo choàng màu đen của mình xuống, che khuất toàn thân Ngục Yến Tiêu.

Một tay ôm ngang Ngục Yến Tiêu đang hộc máu rơi vào hôn mê.

Mũi chân Lý Trình Di nhẹ nhàng điểm một cái, nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng thẳng dậy.

Một cỗ Lực trường rực rỡ nhu hòa, lặng lẽ thẩm thấu thân thể Yến Tiêu, làm cho thương thế nhanh chóng được chữa trị.

Trong lúc nửa hôn mê, Ngục Yến Tiêu mơ mơ màng màng nhìn thấy Lý Trình Di đang ôm mình, khuôn mặt giống như đao gọt kiếm khắc.

Một loại cảm giác ủy khuất cùng nhục nhã khó có thể hình dung, hỗn hợp với cảm giác an toàn truyền đến toàn thân, làm cho cô nhịn không được trước mắt dần dần mơ hồ.

Toàn thân cô run rẩy, cảm giác xấu hổ thật lớn khiến cô vùi đầu vào lòng Lý Trình Di, không dám ngẩng lên.

Cô hoàn toàn không nghĩ tới

Tất cả, căn bản không theo tưởng tượng của cô.

Dưới mấy vạn người vây xem, ngắn ngủi vài giây, cô đã bị đối thủ nhục nhã đến quần áo toàn thân xé rách, ngay cả đánh trả né tránh cũng không làm được.

Sụp đổ, thống khổ, tuyệt vọng, trốn tránh, nặng nề cảm xúc lẫn lộn ở trong đầu của cô, kèm theo đau đớn thật lớn.

Trong nháy mắt, Ngục Yến Tiêu nghiêng đầu, ngất đi.

Lý Trình Di giao người cho nhân viên y tế nữ chạy tới, sau đó nhìn về phía Trang Di Cảnh.

“Tôi bỏ cuộc. “Trang Di Cảnh không nói hai lời, vẻ mặt nghiêm nghị giơ tay lên.

Sắc mặt Lý Sùng Nam lãnh đạm, bước về phía lôi đài.

“Người thứ hai Long Tu Môn bỏ cuộc! Hiện tại lên đài, là người mạnh nhất chân chính của Long Tu Môn, Lý Sùng Nam!

Đối mặt với tốc độ khủng bố mà Hạch Liệt Chưởng chưa từng sử dụng, cô nên ứng phó như thế nào đây?

Tình huống vừa rồi quả thật quá hiếm thấy, nếu không phải phía Long Tu Môn kịp thời che đi, tính chất cuộc thi của chúng ta sợ là cũng sẽ thay đổi. Đoạn vừa rồi cắt đi, mong mọi người thông cảm”

Khán giả xung quanh nhao nhao phát ra tiếng cười vang.

“Kế tiếp, Long Tu Môn bị nhục nhã như thế, còn dám lên đài, xem ra Lý Sùng Nam rất tự tin. MC Tiểu Lỗi cao giọng nói.

“Mang theo hận ý giao thủ, không phải trạng thái thích hợp. “Bình luận viên Cố Tượng Tri nhẹ nhàng lắc đầu,” Nhưng cô ấy không có biện pháp, Long Tu Môn hôm nay nếu không thể hòa một ván, danh tiếng sau này chỉ sợ sẽ hoàn toàn thối rữa. Nhục nhã cỡ này, cho dù tiến vào trận chung kết, cũng sẽ không có bất kỳ ý nghĩa chính diện nào”.

“Quả thật như thế. Đáng tiếc chiêu của Hạch Liệt Chưởng này quả thật quá độc ác. Dựa theo lời giải thích của bọn họ đối với trọng tài, đây là trận đấu nhục nhã của Long Tu Môn. “Tiểu Lỗi nói.

Lúc này trên lôi đài, lực trường lại một lần nữa dâng lên.

Ánh mắt Lý Sùng Nam lạnh như băng, nhìn Phương Trình đối diện.

Chuẩn bị.

Bắt đầu!

Trọng tài robot hung hăng phất cờ.

Bùm!

Cùng một lúc, Phương Trình lại giở trò cũ, một chưởng đánh ra chưởng phong, áp chế đối phương.

Đồng thời chân của bản thân thi triển Hạch Liệt, bộc phát tốc độ khủng bố, nhằm phía đối diện.

Trong lúc cấp tốc, hắn nhìn thấy đối phương bất động tại chỗ, giống như bị dọa ngây người, căn bản không kịp động tác.

“Thánh Linh.”

Đột nhiên một âm thanh vang lên.

Kiếm Long.

Cái gì?

Nghi hoặc trong lòng Phương Trình chợt lóe lên, nhưng người đã xuất hiện sau lưng Lý Sùng Nam, một chưởng đánh về phía sau lưng cô.

Uy lực khủng bố của Hạch Liệt Chưởng vào giờ khắc này triển lộ không bỏ sót.

Trong thời gian một phần mười giây, hắn phát lực cực hạn, phối hợp với tốc độ cao đánh ra một lực ít nhất 3 tấn

Mặc kệ đối phương có mánh khóe gì, đánh trước rồi nói sau!

Nhưng.

Này!

Một chưởng này dừng lại.

Giống như là xe tải chạy nước rút với tốc độ cao, bỗng nhiên dừng lại trên mặt đường.

Cái loại cảm giác mâu thuẫn cực nhanh đến cực tĩnh này, làm cho tất cả mọi người cảm giác ngực khó chịu.

Nhưng Lý Sùng Nam thì không.

Cô cũng không nhìn phía sau, chỉ nhắm mắt lại.

Oanh!!!

Trong phút chốc, một đạo hình rồng do máu tươi tạo thành, từ ngực Phương Trình phá thể mà ra, phóng lên trời, phát ra tiếng rít chói tai.

Huyết sắc hình rồng lao ra cao hơn năm thước, liền thoáng cái bạo liệt, hóa thành vô số huyết vụ, rải rác lôi đài.

Trong tiếng rơi lộp bộp.

Hắn ngơ ngác đứng tại chỗ…… Cúi đầu, nhìn ngực mình.

Đây là……!?

Bùm.

Người ngã nhào xuống đất, nhanh chóng mất đi sinh cơ.

Lý Sùng Nam mở mắt ra, đưa tay dính máu lên môi.

Hạch Liệt Chưởng.

“Hôm nay diệt môn đi. “Ánh mắt cô xa xa dừng trên người hai người đối diện còn lại.

Toàn trường xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Sau vài giây phân thắng bại, cũng không ai kịp phản ứng đã kết thúc.

Cho đến khi người máy trọng tài giơ cờ nhỏ lên, mới như tỉnh mộng.

Tất cả mọi người nhìn cảnh sắc tàn nhẫn mà sống động trên lôi đài, trong lúc nhất thời phảng phất đều có thể cảm nhận được, trước khi chết 1 giây, Phương Trình có một cảm giác kinh ngạc, rung động, cùng không cách nào lý giải!

Hắn thậm chí còn không kịp tuyệt vọng, hết thảy liền kết thúc.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây

Oanh!!!

Cả võ đạo quán sôi trào.

Chương 601: Diệt môn

Tất cả mọi người nhao nhao đứng dậy, dùng sức vỗ tay, thét chói tai, hô to.

Chấn động, thán phục, đây là kỳ cảnh chưa từng có.

Ngay cả ra tay cũng chưa ra, đã miểu sát đối thủ trong nháy mắt, trận chung kết khoa trương kỳ dị như vậy, đối với khán giả theo đuổi kích thích, mang đến sự kích thích không gì sánh kịp.

Lý Trình Di đứng bên lôi đài, hai tay ôm ngực, khóe miệng hơi nhếch lên.

Hắn có thể cảm giác được, chỉ trong nháy mắt.

Thánh Linh Công của Lý Sùng Nam lại đột phá!

Tiết 4!

Khoảng cách đến tiết thứ bảy để thành đệ nhất Thánh Anh, đã đi hơn nửa đoạn đường.

'Đây chính là sức mạnh tình cảm khi Ngục Yến Tiêu chịu nhục đã kích thích sự chán ghét của Lý Sùng Nam đối với đối thủ, do đó nhân cơ hội bộc phát miểu sát đối thủ, phát tiết tâm tình, xông lên đỉnh cao hơn.'

Xem ra, mình có lẽ nên bắt đầu nghiên cứu từ phương diện này. Lợi dụng tình cảm gia tốc thành tựu Thánh Anh.

…….

Tỉnh Phong Nam.

Một mảnh rừng núi xanh um tươi tốt.

Một đội xe sang trọng màu đen, đang không nhanh không chậm chạy về phía trước.

Những chiếc xe này mặt ngoài, đều có hoa văn màu bạc, mặt bên thống nhất khắc chữ nhỏ: Minh Viễn.

Đại Hùng ngồi ngay ngắn ở phía sau chiếc xe ở giữa, mặc áo sơ mi nữ màu trắng cùng quần dài màu tím đen, hơi ngẩng đầu, một tay đỡ mặt, lẳng lặng quan sát cuộc thi đấu Võ Cực Liệt Chiến toàn quốc đang phát sóng trực tiếp. Một tay nhẹ nhàng vuốt ve một con mèo nhỏ trắng nằm sấp trên đùi cô.

"Thật tốt "Cô nhẹ giọng thở dài.

Anh Trình Di cho dù ở Triều Ngữ cũng có thể đứng vững gót chân nhanh như vậy, tạo ra một mảnh trời riêng.

Bên cạnh không ai đáp lại cô.

Lần này cô là một mình một người, đi ra ngoài thị mở chi nhánh công ty.

Từ sau lần quyết chiến trước đánh lui tập đoàn Toàn Tín, sự phát triển của Minh Viễn liền thuận thế bắt đầu khuếch trương ra bên ngoài.

Hiện giờ đã ở bên ngoài Toại Dương, mở hơn mười chi nhánh.

Mà lần này, nơi cô muốn đi, là bởi vì mấy lần mở cửa đều bị phá.

Nơi đó vốn là quê hương của Long Môn Điếu, nhưng thực lực trong nhà Long Môn Điếu ở tỉnh Liên An cũng không tính là mạnh lắm, cho nên hết thảy vẫn phải do công ty tự mình khai thác.

Đại Hùng nhìn chương trình truyền hình trực tiếp, trong lòng càng cảm thấy, tương lai của Minh Viễn, có lẽ sẽ từ sau cuộc thi lần này, tăng tốc bộc phát, lột xác thành một thể liên hợp người Góc chết chân chính.

Trước đó, cho dù khuếch trương ra bên ngoài thế nào cũng không chạm được vào thành phố tự tuần hoàn, đối với toàn bộ Nghi quốc mà nói, cũng không phải tiếp xúc được với thượng tầng.

Tập đoàn như vậy, nếu là không có quan hệ tại thành phố tự tuần hoàn, một khi một cái chính sách thay đổi, công ty liền có thể trong nháy mắt bị phá sản

Nhưng bây giờ.

Bỗng nhiên một trận cảm giác uy hiếp như kim châm, cấp tốc xông lên mi tâm Đại Hùng.

Oanh!!!

Chiếc ô tô đầu tiên phía trước bị một bóng đen lao ra từ bên cạnh đụng vào.

Xe lăn lộn, bay nghiêng ra ngoài, giữa không trung liền nổ tung, hóa thành một quả cầu lửa, rơi xuống vách núi.

Không chỉ như thế, từng đạo bóng đen nhao nhao từ trong rừng lao ra, hung hăng đụng vào những chiếc xe khác của Minh Viễn.

Xe nổ tung, sóng xung kích lớn kèm theo gió nóng, tóe ra vô số mảnh vụn.

Chiếc xe Đại Hùng ngồi cũng bị một bóng đen đụng vào, quay cuồng bay ra, nổ tung hóa thành đám lửa.

Lửa lớn từng đám thiêu đốt, có xe rơi xuống vách núi bên phải, có xe ngay trên mặt đường bốc cháy.

Ánh lửa chói mắt nhuộm xung quanh thành một mảnh huyết sắc.

Khói đặc cuồn cuộn gay mũi làm ô nhiễm không khí trong lành xung quanh.

Giải quyết xong rồi, nhân vật trọng yếu của Minh Viễn, Đại Hùng Kiều Á Ny.

Từng bóng người màu đen bên trái, lúc này nhao nhao hội hợp lại. Dẫn đầu một người lấy ra một cái máy truyền tin, trầm giọng báo cáo.

Không chịu nổi một kích, chỉ có chút bản lĩnh này, còn dám xen vào.

Gửi video qua đi.

……

Triều ngữ, võ đạo quán.

Trong sân thi đấu sôi trào.

Lý Trình Di bỗng nhiên nhận được một tin nhắn.

Hắn lấy di động ra nhìn, là một tin nhắn video.

Đáng tiếc, cự tuyệt sự thành khẩn của một vị ông già, đối với người trẻ tuổi mà nói, không phải là một thói quen tốt.

Phía trên là một đoạn văn như vậy, phía dưới kèm theo một liên kết.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn vẻ mặt hưng phấn chấn động của đám người Ngục Long, lui về phía sau vài bước, đi đến một góc mà người khác không nhìn thấy, mở video trên điện thoại di động ra.

Nhất thời, đoàn xe trong núi rừng từng đợt nổ tung.

Ống kính video còn tri kỷ kéo gần lại, đem cửa sổ xe Đại Hùng ngồi phóng đại, hiện ra khuôn mặt dịu dàng của Đại Hùng.

Bùm!

Trong nháy mắt, chiếc xe này cũng bị đụng ngã, nổ tung.

Uy hiếp ta? Lý Trình Di hiểu được ý của đối phương.

Nếu là người khác gặp phải, có lẽ thật sự sẽ bị uy hiếp, nhưng đáng tiếc.

Đối phương gặp phải chính là hắn.

Cho dù cách xa nhau mấy ngàn km, hắn vẫn có thể cảm giác được sự tồn tại của Hoa Ngữ Châu.

Hơn nữa, có một số thứ có đối với một số người sẽ không giống nhau.

Xoẹt.

Xoẹt.

Xoẹt.

Tiếng bước chân trong trẻo, từ trong ngọn lửa trên đường xe truyền ra.

Hiện trường tập kích cách xa mấy ngàn km, một đám người cải tạo áo giáp đen vừa mới đắc thủ, vừa mới truyền xong video, liền nghe được tiếng vang.

Đoàn người an tĩnh lại, trong lòng mơ hồ căng thẳng, ngẩng đầu theo tiếng nhìn lại.

Chỉ thấy trong ngọn lửa.

Một đạo nhân hình yểu điệu mặc áo giáp toàn thân thuần trắng, đang từng bước một mang theo Hỏa Tinh, thong dong đi ra.

Chương 602: Làm hỏng tâm tình

Đánh lén, mai phục, giấu đầu giấu đuôi.

Trên người hình người phảng phất nở rộ từng đóa hoa bách hợp trắng thuần khiết, theo gió nhẹ phất qua, hơi hơi rung động.

“Thật là, khó được tâm tình tốt, đều bị các ngươi làm hỏng.”

m thanh Đại Hùng từ bên trong áo giáp truyền ra.

Cô vén mái tóc dài bằng kim loại màu trắng bọc sau lưng.

“Áo giáp sao!? Mặc nhanh vậy, anh em, xông lên! tốc chiến tốc thắng!” Người áo giáp đen dẫn đầu giơ tay cái lên, xông lên phía trước.

Tổng cộng mười hai người cải tạo, lúc này phân ra bốn người cùng nhau xuất thủ, tốc độ cao nhất nhằm phía Đại Hùng.

Đúng lúc này, một bóng trắng khổng lồ từ phía sau Đại Hùng chợt bay ra, vượt qua đỉnh đầu, đánh về phía mấy người.

Xì!

Bóng trắng rơi xuống đất, lợi trảo sắc bén đánh trúng một người phía trước.

Huyết quang hiện lên, người này thân thể phảng phất giấy dán, nháy mắt liền cả giáp lẫn người chia làm ba khối!

Lúc này bóng trắng rơi xuống đất, những người còn lại mới thấy rõ đó là cái gì.

!!? Đây là!?

Quái vật gì?

Dưới ánh lửa, bóng trắng to lớn cao hai thước, toàn thân lông trắng, nanh vuốt dữ tợn biến thành màu đen, rõ ràng đúng là một con mèo trắng to lớn!

Mèo trắng canh ở trước người Đại Hùng, cúi đầu phát ra tiếng gầm nhẹ khủng bố, bộ lông toàn thân dưới da thịt nhúc nhích, phảng phất có rất nhiều sâu sống xuyên qua dưới da.

Nước bọt trong miệng rộng theo răng nanh nhỏ xuống đất, nhanh chóng ăn mòn mặt đất làn xe ra từng cái hố nhỏ.

“Giết bọn họ. Tiểu Bạch. “Đại Hùng tiếc hận nhìn chiếc xe nổ tung của mình”.

Ô!

Mèo trắng khổng lồ phát ra đáp lại, đột nhiên đánh về phía một đám người áo giáp đen.

Tốc độ của nó nhanh hơn đối phương không biết bao nhiêu, thậm chí đã tiếp cận vận tốc âm thanh.

Theo từng tiếng kêu thảm thiết sau, bất quá mười giây, toàn bộ sân bãi liền không còn một người sống.

Đại Hùng đưa tay xoa xoa mèo trắng đang liếm liếm móng vuốt của mình.

Trở về thôi.

……..

Triều Ngữ.

Lý Trình Di mỉm cười nhận được tin nhắn trong một nhóm nhỏ trên nhóm chat mã hóa. Khi sắp cất điện thoại đi, không hề để ý tới.

Ngẩng đầu nhìn về phía lôi đài.

Lúc này người của Hạch Liệt Chưởng còn chưa lên đài.

Trận thứ hai hẳn là Khâu Ngọc Yến, nhưng cô gái mắt cá chết tiệt này lúc này sắc mặt trắng bệch, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Đài phát thanh thông báo đã thúc giục hai lần, cô vẫn không nhúc nhích.

Thực lực cô ta chỉ ngang ngửa với Phương Trình, Phương Trình đều bị miểu sát, cô ta đi lên không phải muốn chết?

“Em bỏ cuộc! “Sau khi chần chừ một hồi, cô bỗng nhiên giơ tay lên, lớn tiếng nói.

Bốp!

Ứng Thiền Như ở phía sau cô ta sắc mặt tái xanh, tát một cái vào mặt cô.

Lực đánh quá mạnh khiến Khâu Ngọc Yến ngã nghiêng trên mặt đất, che mặt không dám lên tiếng.

“Phế vật!! “Ứng Thiền Như tức giận nói.

Cô ta ngẩng đầu nhìn về phía Lý Sùng Nam trên đài.

Cô từng bước một hướng lôi đài đi đến, theo bậc thang phản trọng lực lơ lửng đi lên trụ tròn”.

Dùng loại kỹ xảo khí kình khó hiểu này, thật sự cho rằng ngươi vô địch?! Dám nhục danh môn ta! Ta sẽ tự tay đánh chết ngươi! Bóp vụn xương cốt ngươi để ngươi phải thống khổ trong 3 ngày 3 đêm”

Cô ta giơ tay lên, chỉ về phía Lý Sùng Nam.

“Ngươi lập tức sẽ tỉnh mộng. “Lý Sùng Nam lãnh đạm nói.

Hai người đứng trên lôi đài, cách nhau hơn mười mét, bốn mắt nhìn nhau.

Robot nhanh chóng dọn dẹp cơ thể của Phương Trình và một vòng đấu mới bắt đầu ngay lập tức.

Ánh sáng khổng lồ chiếu xuống mặt đất giữa hai người, hiện ra một con số khổng lồ:

5.

4.

3.

2.

Đếm ngược xong rồi.

Trọng tài robot vẫy cờ.

“Giết!!!” Ứng Thiền Như hai tay mở ra, cả người cơ bắp bành trướng, mạch máu nhô lên, bên cạnh một cỗ nhiệt khí vô hình bắt đầu khởi động vờn quanh.

Trong nháy mắt, cô ta liền biến lớn một vòng lớn, thân cao cũng cao đến hai mét.

Xoẹt.

Quần áo thoáng cái bị vỡ vụn, lộ ra bên trong áo ngực cùng quần đùi màu đen đơn giản.

Cái mà ngươi dựa vào, ta đã nhìn thấu!

Ứng Thiền Như gỡ kính râm xuống, tùy ý ném qua một bên.

Cô ta một tay giơ lên, một tay xòe ra, giống như đang nâng khuỷu tay.

“Phân hạch hạt nhân “lỗ chân lông toàn thân cô không ngừng phun ra nhiệt khí.

Bùm!!

Trong phút chốc một tiếng vang thật lớn, dưới chân cô phảng phất lắp một máy nổ, đột nhiên nổ tung.

Lực phản lực cực lớn, kéo theo cô ta trong nháy mắt đạt tới trăm mét mỗi giây tốc độ, từ 0 đến gia tốc hết tốc lực, chỉ dùng một phần mười giây.

Sức bật khủng bố, làm cho người ta chỉ có thể nhìn thấy bóng đen trên lôi đài lóe lên.

Trong trạng thái siêu tốc độ.

Ứng Thiền Như một tay bổ vào cổ Lý Sùng Nam, tay kia móc từ dưới bụng.

Cô đã sớm quan sát rõ ràng, đối phương là dựa vào một loại công pháp thần bí nào đó, đem khí kình lực đưa vào trong cơ thể đối thủ, để cho nó từ trong cơ thể nổ tung, tạo thành nội thương.

Cho nên trước đó lần lượt chém giết, đối thủ bị thương tổn, đều là từ trong ra ngoài.

Nếu muốn ứng đối chiêu số như vậy, kỳ thật rất đơn giản.

Chỉ cần rèn luyện thân thể cứng như sắt thép, cái gọi là nội thương, liền không có cách nào chui vào trong cơ thể cô ta

Mà vừa vặn, cô chính là loại người như vậy.

Trong quá trình rèn luyện chưởng pháp, cô sớm rèn luyện nội thể vô cùng cứng cỏi, hiện tại cường độ thân thể, cho dù trực tiếp dùng lưỡi dao sắc bén hung hăng bổ chém, cũng sẽ chỉ lưu lại dấu vết mờ.

Cho nên, cô ta gần như hoàn mỹ khắc chế Lý Sùng Nam.

Trận chiến này, cô ta chắc mẩm mình thắng chắc!!!

Bùm!!!

Chương 603: Khắc chế

Trong nháy mắt, Lý Sùng Nam giơ tay, lấy tay ngăn lại.

Đồng thời tay kia cũng từ phía dưới ngăn trở một đồn của đối phương.

Lực phản chấn cực lớn, mang theo hai người lui về phía sau một bước, nhưng không có khoảng cách, hai người lại lần nữa tiến lên.

Nghiêng người móc quyền.

Tay phải đối tay phải, hai người gần như đồng thời đánh trúng má trái của đối phương.

Bùm!

Lực lượng cực lớn nổ tung, lại là trầm đục.

Lý Sùng Nam lui ra vài bước, gương mặt sưng lên.

Cô phun ra một ngụm nước bọt đầy máu.

Đây là cô lần đầu tiên, gặp phải chính mình không thể miểu sát đối thủ.

Tuệ Kiếm của cô từ bên trong bộc phát, cư nhiên vận chuyển gian nan, tốc độ chậm chạp. Không đợi cô điều khiển cắt, đối phương liền liên tục tiến công, cắt đứt động tác của cô.

Ngẩng đầu, cô nhìn về phía Ứng Thiền Như cách đó năm mét.

Lúc này miệng mũi Ứng Thiền đều có vết máu chảy ra, nhưng sắc mặt cô ta không thay đổi, hai mắt mở to, trong con ngươi tràn đầy điên cuồng.

Đến, ngươi không phải muốn giết ta sao!

Chiêu tuyệt sát từ trong ra ngoài của ngươi đâu?! Tới giết ta đi! Giết đi!!

Cô ta vỗ ngực, từng bước tới gần.

“Ha ha ha “Ánh mắt Lý Sùng Nam lạnh như băng.

Ngươi sẽ thấy.

Bùm!

Trong phút chốc tốc độ của Ứng Thiền tăng lên một bước, hóa thành hư ảnh, như mưa rền gió dữ, vung quyền hạ chưởng, xoay quanh Lý Sùng Nam với tốc độ cực cao.

Tốc độ của cô ta nhanh hơn trước, hoàn toàn áp chế Lý Sùng Nam.

“Đây là kỹ xảo gì? “Lý Trình Di ở dưới đài khẽ nhíu mày.

“Là biến thái của hạch liệt chưởng. “Ngục Long trầm giọng trả lời, trong lời nói lộ ra một tia lo lắng.

“Đây là hạch liệt chưởng cực ít sử dụng, bí pháp tuyệt sát giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, một khi bắt đầu, tốc độ bộc phát sẽ càng lúc càng nhanh, thân thể thể chất sẽ càng ngày càng mạnh, kéo dài đến khi tự thân triệt để lực kiệt mới thôi.”

“Không có giới hạn tối đa sao? “Trang Di Cảnh lo lắng nói.

Trên lý thuyết không có, chỉ cần thân thể tinh thần chịu đựng được, bí sát này có thể khai thác tiềm lực vô hạn. “Ngục Long lắc đầu.

“Vậy tác dụng phụ thì sao? Chiêu số mạnh như vậy, không có khả năng tác dụng phụ yếu. “Lý Trình Di nói.’

“… “Ngục Long không trả lời, chỉ nhìn lên đài.

m thanh bình luận viên lúc này cũng bắt đầu giải thích, nội dung cũng giống như lời Ngục Long nói.

Khán giả xung quanh sân thi đấu nhao nhao an tĩnh lại, ngưng thần nín thở, sợ quấy nhiễu đến hai người giao thủ.

Xì!

Lúc này Lý Sùng Nam đã hoàn toàn theo không kịp tốc độ, chỉ có thể để Vô Hình Tuệ Kiếm ở bên cạnh công kích.

Cô ngay cả nhìn cũng không thấy rõ vị trí của Ứng Thiền Như.

Hoàn toàn đuổi không kịp đối phương, bắt không được thân ảnh đối phương.

Đến đây đến đây, đến đây!! "Ứng Thiền Như kêu to, cười điên cuồng

Không ngừng ra tay đánh ra từng chưởng ấn trên người Lý Sùng Nam.

Cô ta không dám dừng lại quá lâu, cho nên phát lực cực nhanh, không có sức mạnh, mỗi một chưởng thương tổn cũng không lớn.

Nhưng cho dù không lớn, tích lũy nhiều, thương tổn đối với Lý Sùng Nam cũng càng ngày càng nhiều.

Mười giây.

Hai mươi giây.

Ba mươi giây.

Áo cả người Lý Sùng Nam bị đánh nát rơi xuống, lộ ra áo ba lỗ bó sát người bên trong.

Lúc này ngay cả áo ba lỗ cũng bị xé rách, chỉ còn một chút che khuất chỗ kín.

Nhưng cô không thèm để ý trên người có bị lộ hay không.

Hai tay nâng lên bảo vệ khuôn mặt, cô đang chờ đợi.

Chờ thời cơ.

Đột nhiên, một tiếng rống chói tai nổ tung.

Hạch Biến Bách Liệt Chưởng!!!

Công kích vừa rồi còn lực đạo không nặng, trong chớp mắt này đột nhiên tăng thêm gấp bội.

Bàn tay dày đặc chi chít từ chính diện tựa như một tấm lưới lớn, bao phủ lấy cô.

Khoảnh khắc này.

Trong đầu Lý Sùng Nam phảng phất hiện lên vấn đề đã từng hỏi sư phụ.

"Sư phụ, chỉ có Tuệ Kiếm một chiêu, con làm sao có thể thắng được trên lôi đài nhiều người như vậy? nhiều cao thủ như vậy? nếu như gặp phải tốc độ quá nhanh, con ngay cả định vị cũng không có cách nào đối thủ thì phải làm thế nào?"

"Đạn xuất phát chính là vận tốc âm thanh, vậy vì sao rất nhiều người tốc độ còn lâu mới đạt đến vận tốc âm thanh, lại có thể tránh được đạn?"

"Vì sao?"

Rất đơn giản. "Lý Trình Di trầm giọng trả lời. "Vì tính xác định."

Tính xác định?

"Hướng anh ta chọn, phán đoán về động tác rút súng của anh ta, trước khi xạ thủ bắn, là không chắc chắn. Bạn không thể chắc chắn anh ta mạnh như thế nào, nhanh như thế nào và chính xác như thế nào."

"Nhưng khoảnh khắc trước khi anh ta nhắm bắn và bóp cò, bất kể có bao nhiêu sự không chắc chắn phía trước, anh ta phải chắc chắn vào thời điểm này."

"Để xác định, định ra tương lai. Con chỉ cần tránh đi tương lai xác định kia, như vậy là đủ rồi.

"Định tương lai.

Làm sao định tương lai!?"

Công kỳ tất thủ, thủ kỳ tất công! (lúc tấn công cần phải giành chiến thắng bởi vì lúc tấn công bản thân lơ là phòng thủ nhất, lúc phòng thủ cần phải kín kẽ, cần phải thủ kín những nơi kẻ

địch tấn công. Do vậy, kẻ giỏi tấn công phải khiến đối phương không biết phòng thủ ở đây, còn kẻ giỏi phòng thủ phải khiến kẻ địch không biết tấn công ở đây)

Trong phút chốc, hai mắt Lý Sùng Nam sáng ngời, trong vòng ba mét, Tuệ Kiếm như rồng vờn quanh, không đuổi theo Ứng Thiền Như chạy nữa.

Mà là phân tán, ngưng tụ ở mấy chỗ hiểm trên thân thể cô.

Trong phút chốc, vô số chưởng ảnh của Ứng Thiền Như đều hợp nhất, cuối cùng rơi về phía eo trái cô.

Đúng vậy.

Cho dù Bách Liệt chưởng của cô ta có bao nhiêu tính không xác định, nhưng cuối cùng vào thời khắc chưởng kia được tung ra , nhất định là xác định.

Dựa vào xác định, định ra tương lai!

Lý Sùng Nam trong nháy mắt hiểu ra toàn bộ hàm nghĩa của những lời này.

Ngay trong nháy mắt chỗ eo trái sắp trúng chưởng.

Cô đột nhiên xoay người, từng thanh Tuệ kiếm tạo thành Kiếm Long vô hình.

Thánh Linh Bách Long!!!

Chương 604: Kiếm Long vô hình

Vèo vèo vèo!!!

Từng Kiếm Long dày đặc từ trên người cô từ trên trời dựng lên, quét ngang tất cả sự vật trong vòng ba mét xung quanh.

Tuệ Kiếm như bão táp ngưng tụ thành một trăm Kiếm Long, lực sát thương so với trước mạnh hơn rất nhiều.

Khoảng cách như vậy, căn bản không kịp né tránh, Ứng Thiền Như bị một thanh Kiếm Long đâm vào ngực.

Cả người ầm ầm bay ngược hơn mười mét, nửa quỳ trên mặt đất.

“Ngươi…” Sắc mặt cô ta trắng bệch, mở miệng muốn nói gì đó, nhưng Biến Thái của Hạch Liệt Chưởng bị cắt đứt, thân thể cô ta đang nhanh chóng rơi xuống trạng thái.

Biến Thái phải là một quá trình liên tục và một khi bị gián đoạn, các tác dụng phụ sẽ bùng nổ ngay lập tức.

Mà lúc này, chính giữa ngực cô ta lại bị một Kiếm Long đâm trúng.

Phụt

Đột nhiên, cô cúi đầu phun một ngụm máu loãng trên mặt đất.

“Kết thúc rồi. “Lý Sùng Nam lúc này mặt mũi bầm dập, cả người xanh tím.

Cô từng bước một đi về phía Ứng Thiền Như đang nửa quỳ.

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi thắng bại cuối cùng.

“Ta có thể nhận thua sao? “Ứng Thiền Như đột nhiên nói.

Không thể. “Lý Sùng Nam lạnh lùng trả lời.

“He he ” Ứng Thiền cười quái dị. Không nghĩ tới, là ta nhìn lầm.

“Nhưng”

Đột nhiên.

Cô ta thả người một cái, tựa như mũi tên, tốc độ bùng nổ so với lúc trước còn nhanh hơn, nhằm phía Lý Sùng Nam.

Thiên địa băng liệt!

Một chưởng này hội tụ toàn bộ sức mạnh, tốc độ, tinh thần của cô ta lúc này, đây là một đòn lấy mạng đổi mạng.

Ứng Thiền Như này, ngay từ đầu liền không có bất kỳ ý nghĩ nhận thua, cô căn bản là từ đầu tới đuôi, đều muốn đánh chết đối thủ.

Từ khi cô dự thi tới nay, tất cả đối thủ của cô, cơ hồ đều là chết.

Và bây giờ.

Trong con ngươi Lý Sùng Nam chiếu rọi ra thân ảnh lóe lên của đối phương.

Thánh Linh Bách Long.

Xoẹt!!!

Từng Kiếm Long vô hình từ trên người cô ầm ầm lao ra, chính diện đâm thủng ngực, bụng, cổ Ứng Thiền Như đang ầm ầm vọt đến.

Thắng bại đã phân!

Ồ!!!

Khán giả xung quanh ầm ầm chấn động, phát ra tiếng hoan hô thét chói tai.

Tất cả mọi người nhìn thấy, Ứng Thiền Như thân thể bị đóng đinh tại chỗ trên hư không, cả người nổ tung từng lỗ to như miệng bát, trong mắt hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Thân là môn chủ dự bị Hạch Liệt Chưởng, cô ta bị đánh chết trên lôi đài.

Đúng như câu Lý Sùng Nam bắt đầu nói.

Từ nay về sau, hạch liệt chưởng, không cócao thủ chống đỡ, lão môn chủ không người nối nghiệp, gần như diệt môn.

Dưới đài.

Lý Trình Di nheo mắt nhìn chăm chú vào kết cục cuối cùng.

Kiếm Long, Bách Long, hai chiêu này hắn đã biết.

Hiệu quả vẫn dùng rất tốt.

Hắn cũng không nghĩ tới, chính mình lúc trước chỉ là thuận miệng giải thích một chút gì đó, hiện tại lại bị Lý Sùng Nam có thể lĩnh hội ra hai chiêu Tuệ Kiếm Tuyệt Sát.

Thiên phú của con bé này quả thật không tệ.

Tuy rằng không tốt như người đầu tiên gặp phải, nhưng cũng tuyệt đối không phải tầm thường.

Không tệ.

Hắn đưa ra đánh giá.

Bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, nhận thấy có người nhìn trộm, quay đầu nhìn về phía ghế khách quý phía trước bên phải.

Xa xa trên ghế khách quý, một người con gái mặc váy trắng có chút quen mắt đang nhìn về phía hắn

Ánh mắt cô gái rất quyến rũ, giống như vẫn mang theo nụ cười.

Triệu Tiểu Lệ?

Lý Trình Di nhớ ra cô là ai.

Cô gái bị đánh thuốc mê trong quán bar đó, được hắn cứu.

Lúc trước hắn từng muốn thu đối phương làm đồ đệ, ban cho vị trí Thánh Anh, đáng tiếc bị cự tuyệt.

Hơn nữa, không phải mạnh nhất, đối với cô ta mà nói, đều là rác rưởi?

Những lời này, hắn chính là ấn tượng sâu sắc.

Cười cười với cô gái, Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, không chú ý đối phương nữa.

Lúc này trên lôi đài Lý Sùng Nam đã đi xuống, bước nhanh tới gần.

…….

Trên ghế khách VIP

Ánh mắt Triệu Tiêm Nhu trong trẻo nhưng lạnh lùng, thu hồi tầm mắt từ Long Tu Môn.

Người đàn ông đó.

Cô nhớ tới, trong quán bar, người thần bí kia hỏi qua cô, muốn thu cô làm đồ đệ.

“Người nọ tên gì? “Chị em đồng tộc Triệu gia bên cạnh tò mò hỏi.

“Lý Trình Di. “Triệu Tiêm Nhu trả lời,” Đệ tử đương đại mạnh nhất Long Tu Môn đã vượt xa người sáng lập Ngục Long”.

“Vì sao chú ý đến anh ta? Long Tu Môn tuy vào chung kết nhưng thoạt nhìn cũng chỉ như vậy. ” Người chị em nghi hoặc nói.

Bởi vì lúc trước anh ta gặp chị , muốn thu chị làm đồ đệ, bị cự tuyệt. “Ngón tay Triệu Tiêm Nhu nhẹ nhàng cuốn tóc dài của mình.

“Long Tu Môn cũng chính là tiểu môn phái, cũng không có tư cách thu chị nhập môn, đây không phải rất bình thường sao?”

“Đúng vậy. Nhưng có một số người không biết thân phận. Bọn họ đạt được một chút thành tựu, liền cho rằng thiên hạ của mình không thể thấp hơn bất luận kẻ nào. “Triệu Tiêm Nhu thản nhiên nói.

Cô dừng một chút, lại nhìn về phía Lý Sùng Nam.

“Nhưng bọn họ không biết, rác rưởi chính là rác rưởi, sẽ không bởi vì trở nên chất lượng tốt một chút, liền không còn là rác rưởi.”

“Nhưng em nghe nói, Lý Sùng Nam, trước đây không lâu, còn là một đứa thực lực thấp kém, hiện tại mới bao lâu, lại có thể lọt vào đánh ở trận chung kết??” Người chị em đồng tộc cười hì hì nói.

“Nhu Nhu, người nọ vốn định thu chị nhập môn, chị có cảm thấy hối hận không?”

“Hối hận cái gì chứ” Triệu Tiêm Nhu hỏi ngược lại “Chị là dòng chính Triệu Gia do dù cận chiến đến cực hạn thì có tác dụng gì, điều khiển vũ khí bay mới là con đường chính. Học cận chiến chỉ để chơi chút thôi”

“Nếu chỉ là chơi đùa, sao chị là lại bái vào Nhạn hình bát quái môn? ” Người chị em đồng tộc cười hỏi.

“Chị cũng biết, em nhận được tin tức rằng, Lý Sùng Nam, là thật sự chỉ luyện một chút thời gian liền một đường vọt tới trận chung kết. Mà tất cả những thứ này, vốn nên là của chị” Cô ta

vui sướng như khi người gặp họa, xoay tròn cái móc khóa trên tay.

“Rốt cuộc em muốn nói cái gì? “Ánh mắt Triệu Tiêm Nhu lạnh xuống, quay đầu nhìn chằm chằm chị em đồng tộc này.

Chương 605: Hối hận

“Em chỉ là muốn nói, chuyện này, phụ thân đại nhân đã biết, chị bảo nói, bọn họ có thể hay không yêu cầu chị thay đổi môn phái?”

“Ha ha. Có đại sư huynh ở trận chung kết căn bản kết quả không thể thay đổi “Triệu Tiêm Nhu lãnh đạm rời đi.

Người kia của Long Tu Môn, quả thật làm cho cô có chút ngoài ý muốn, nhưng chỉ dừng lại ở đây.

Người nọ quả thật có chút bản lĩnh, đáng tiếc, Triệu Tiêm Nhu chỉ cần lưu phái mạnh nhất.

Về phần thay đổi môn phái?

Cho dù Long Tu Môn quỳ xuống cầu xin cô, chuyện như vậy cũng tuyệt đối không thể.

Thiên Hà xoay tròn, trong võ đạo quán phía dưới, tiếng hoan hô như sóng biển từng đợt từng đợt.

Trong khu nghỉ ngơi Bát Quái Môn Nhạn Hình.

Trần Gia Hàm ngồi xếp bằng trong một căn phòng khép kín, xung quanh tĩnh lặng không tiếng động, chỉ có trên tường treo một chữ tĩnh cực lớn.

Răng rắc.

Cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra.

Một người đi vào, đóng cửa, ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Hai người đều không có mở miệng, chỉ có nhàn nhạt tiếng hô hấp một trước một sau, chậm rãi hô ứng.

Ước chừng mười mấy phút sau.

Người tới mới nhẹ nhàng lên tiếng.

“Không đi xem thực lực tuyển thủ còn lại sao?”

“Quá yếu, nhìn làm gì? Chỉ thêm thất vọng. “Trần Gia Hàm chậm rãi mở mắt.

Rất nhiều người đều cho rằng, Nhạn hình Bát Quái môn đại sư huynh, tuyệt đối là một thể cường tráng như gấu, trời sinh thần lực cường hãn quái vật.

Nhưng chỉ có người thật sự đến gần, mới rõ ràng, không phải như vậy.

Trần Gia Hàm thân cao chừng một mét chín, dáng người thon dài, mi thanh mục tú, trời sinh nam nữ tướng.

Làn da trên người như bạch ngọc, không thấy rõ lỗ chân lông, cũng không có một sợi tóc gáy.

Nếu là thay một bộ nữ trang, tuyệt đối có thể áp đảo sắc đẹp toàn bộ tuyển thủ nữ trên sân thi đấu.

Chính là một nam tử nhìn như nhu nhược xinh đẹp như vậy, mặc cho ai nhìn thấy, cũng sẽ không cho rằng hắn sẽ là nhân vật đăng quang ngôi quán quân cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến toàn quốc.

Nhưng đó là những gì đã xảy ra.

“Hải Sa bị thương nặng, một người không biết lai lịch gây ra, kế tiếp có thể tự cậu phải ra tay “Người tới lúc này lại nhẹ giọng nói.

“Không sao. “Trần Gia Hàm thản nhiên trả lời.

“Những lưu phái khác tư liệu chúng ta đều thu thập được, mới xuất hiện Lý Sùng Nam Long Tu Môn, có nắm chắc không?”

“Có chút ý tưởng mới, nhưng không hơn. Mọi người chỉ cần chuẩn bị cho thời đại hôm nay, không ai là đối thủ của tôi”. Trần Gia Hàm nói.

“Chẳng lẽ cậu đã đột phá? “Người tới đột nhiên cao giọng, trong giọng nói lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không liên quan đến anh. “Trần Gia Hàm nói,” Lần này xong, Trần gia ta cũng có thể thuận thế thoát khỏi khốn cục, đi tới nơi đó. Đừng quên lời hứa của các anh là được”.

“Yên tâm, không đâu “Xác định thắng bại trên đấu trường không thành vấn đề, người tới yên tâm. Bắt đầu cùng Trần Gia Hàm đàm luận chi tiết kế hoạch ám sát kế tiếp.

Hoàng tử Chu Thước sẽ đến vào mấy trận chung kết cuối cùng, cụ thể là trận thứ mấy, không ai biết.

Chỉ có thể biết, anh ta nhất định sẽ đến.

Đến lúc đó.

“Trong nháy mắt tôi giải quyết đối thủ cuối cùng, sẽ đồng thời bộc phát ra thực lực chân chính, xuyên qua lực trường bảo vệ, xông về phía mục tiêu ngụy trang, hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Các anh thừa dịp cơ động thủ, cần phải giải quyết trong vòng hai giây, sau đó rút lui. “Trần Gia Hàm nhẹ giọng nói.

Không thành vấn đề.

Tất cả những thứ còn lại, trừ phi Chu Thước đến sớm, nếu không không thay đổi, tiến hành theo kế hoạch. “Trần Gia Hàm tiếp tục.

“Lần này…” Người tới thở dài một tiếng, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng vẫn đè nén, không tiếp tục mở miệng.

Trần Gia Hàm nhắm mắt lại.

Trở về đi. Thời đại này, chính là như thế.

“.”

Người tới đứng dậy, xoay người đi tới trước cửa, dừng lại một chút, vẫn là kéo cửa đi ra ngoài.

……

Theo Lý Sùng Nam chiến thắng Hạch Liệt Chưởng, từng bước một đi về phía trước.

Độ kịch liệt của trận chung kết cũng chính thức lên một bậc thang mới.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Từng trận quyết đấu thảm thiết động một chút là chết, không ngừng trình diễn trước mắt mấy vạn người.

Lý Sùng Nam từ ngày đó sáng chế ra một chiêu Bách Long này, liền càng thêm thong dong, sau đó lại lần nữa đối mặt với đối thủ, lần lượt chiến thắng, tinh thần của cô càng thêm cường thịnh.

Đối thủ tan tác, khán giả hoan hô, thắng bại tuyệt đối hiện ra, hóa thành trùng trùng điệp điệp dinh dưỡng, để cho cô tự tin tự tôn, càng ngày càng cường đại.

Rất nhanh, ngày thứ tư sau khi đánh bại Hạt Liệt Chưởng.

Bùm!

Một con Huyết Long từ trên lôi đài chợt lóe lên, nổ tung, hóa thành vô số điểm máu.

Đối thủ của Lý Sùng Nam duy trì động tác vung quyền, ở vị trí cách cô chỉ còn một mét, cứng ngắc bất động, hai mắt dần dần mất đi thần thái.

Long Tu Môn Lý Sùng Nam, thắng! "Người chủ trì âm thanh tràn ngập kích tình, lần thứ hai hét vang, vang vọng toàn trường.

Ồ!

Rất nhiều khán giả xung quanh reo hò.

Lý Sùng Nam! Long Tu Môn!

Lý Sùng Nam! Long Tu Môn!

Một tiếng gầm rú nặng nề tựa như thủy triều, từ bốn phương tám hướng cuồng trào mà đến, khiến người ta tức ngực, màng nhĩ ong ong.

Lý Sùng Nam giơ hai tay lên, ngẩng đầu như đang hưởng thụ tiếng hoan hô của mọi người.

Từ hơn mười năm không có tiếng tăm gì, cho tới hôm nay vạn chúng chú mục hoan hô.

Thay đổi quá lớn, làm cho tâm tình cùng ý chí trong lòng cô tựa như núi lửa phun trào, cấp tốc dâng lên, xông lên bầu trời.

Vô số Tuệ Kiếm vô hình ở xung quanh cuồn cuộn khởi động.

Giống như chúng cũng cảm nhận được những tiếng hoan hô, sùng bái và ý chí mộ cường này.

Xoay người, bước xuống đài.

Chương 606: Cảm nhận

Lý Sùng Nam nhìn thấy sư phụ Lý Trình Di đang đứng ở lối vào khu nghỉ ngơi.

“Cảm nhận được không? “Lý Trình Di nói.

“Sư phụ, môn công pháp này, rốt cuộc là. “Lý Sùng Nam kỳ thật lúc này cũng cảm giác có chút không đúng.

Nào có công pháp tăng lên tốc độ nhanh như vậy?

Trong nháy mắt vừa rồi, cô lại đột phá.

Tiết thứ 5.

Thánh Linh công tiết thứ năm, cô lúc này đã đạt tới. Khoảng cách cuối cùng tiết thứ bảy, cũng chỉ còn hai bước.

“Nhớ kỹ hôm nay, bọn họ hoan hô. “Lý Trình Di không trả lời, mà giơ tay chỉ về phía khán đài xung quanh.

“Sức mạnh của bọn họ, đồng dạng cũng sẽ trở thành sức mạnh của con, không thể dao động”.

Lý Sùng Nam trầm mặc, cẩn thận nghe tiếng hoan hô xung quanh tựa như núi lở.

Những âm thanh kia phảng phất có thể thấm vào tâm linh của cô, tựa như vô số ngọn lửa, điên cuồng thiêu đốt nội tâm vốn bình tĩnh của cô.

Việc như vậy đã kéo dài rất nhiều trận.

Nhưng những lần trước, đều không kịch liệt như hôm nay.

Chúng sinh tân hỏa, dịch linh vi lô.

Đây là khẩu quyết tâm pháp trong Thánh Linh Công tầng tiếp theo.

Mà lúc này, cô dường như đang ở vào thời khắc mấu chốt.

Xì!

Trong lúc hoảng hốt, Lý Sùng Nam đang muốn nhấc chân, trở về khu nghỉ ngơi.

Bỗng nhiên thân thể cô khựng lại, cứng đờ tại chỗ.

Một tiếng vang cực kỳ nhỏ, từ bên tai cô vang lên.

Cô phảng phất có thể nghe được, bên trong thân thể mình, chỗ sâu nhất, có một chút thanh thúy tiếng vang chảy ra.

“Linh kính minh quang. Chúc mừng con, đây là căn cơ của tiết thứ sáu. “Ý cười trên mặt Lý Trình Di càng đậm.

Dựa vào ý niệm chúng sinh, thành công đốt sáng minh quang bản thân, tiến độ của Lý Sùng Nam so với tưởng tượng của hắn còn nhanh hơn.

Tiết thứ sáu chính là sau khi minh quang đại thành, sau đó bắt đầu tiết thứ bảy cuối cùng, thành tựu Thánh Anh.

Thánh Anh hoàn thành hắn cũng có thể mở ra tầng thứ hai Thất Ý Thánh Linh Công, tạo nên Thánh Anh thứ hai.

Nếu như hắn đoán không sai, Thất Ý Thánh Linh Công bảy đại thánh anh, càng về phía sau càng mạnh.

Thánh Anh thứ nhất yếu nhất, Thánh Anh thứ bảy mạnh nhất.

Đương nhiên, hắn không có khả năng đem toàn bộ tinh lực đều đặt ở phía trên này, Ác Chi Hoa mới là căn bản.

Khai phá hoa ngữ mới, cuối cùng điền đầy mười hai hoa thần vị, mở ra dung hợp hoa ngữ Hoa Lân Y, mới là nguyện vọng càng mạnh hơn.

Hai người trong tiếng hoan hô, trở lại khu nghỉ ngơi.

Nghênh đón bọn họ chính là ba người Ngục Long vẻ mặt xúc động nhìn chăm chú.

Đến mức này, Ngục Long đã không biết nên dùng thái độ gì đối mặt với hai người.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Lý Sùng Nam dùng thuật cách đấu, cùng thuật cách đấu Long Tu Môn ông, không có nửa xu quan hệ.

Thay vì nói là cách đấu thuật Long Tu Môn, không bằng nói chính là công pháp cường đại do cá nhân Lý Trình Di sáng chế ra.

Ông đã biết, công pháp này tên là Thánh Linh Công.

“Tiểu Di, tiếp theo chúng ta còn muốn tiếp tục đánh không? “Ngục Long có chút chần chờ, có chút xấu hổ hỏi.

Đến bây giờ, ba người bọn họ đã khán giả thuần túy, ngoại trừ góp cho đủ nhân số, hoàn toàn không có tác dụng.

Lý Trình Di nói, hắn còn gửi gắm hy vọng Lý Sùng Nam có thể ở trong đại tái lần này, thành Thánh Anh chân chính.

Nhưng “Ngục Long còn muốn nói cái gì, trận đấu đã được tiến hành.

Tin tức không ít người ở bên ngoài bị tập kích cũng được tung ra.

Loại thời điểm này, đã đến không phải đơn thuần luận trình độ võ.

Quan hệ xã hội, bối cảnh, thế lực, thực lực bản thân đều trở thành vốn liếng để so đấu.

Hơi không cẩn thận, có thể dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Đã có người tiếp xúc với tôi. “Trang Di Cảnh cũng mở miệng,” Bọn họ ra giá hai triệu, muốn tôi rút khỏi cuộc thi”.

“Mới hai triệu. Có người ra giá cho tôi năm triệu. “Ngục Yến Tiêu thấp giọng nói. “Chỉ cần chúng ta rút lui, không còn team 3 người, bọn họ liền bank”

“Không sao, hai người rút khỏi cuộc thi đi. “Lý Trình Di nói.

“ ！ ！ ？ ？ ”

“ ！ ！ ”

Hai người đột nhiên ngẩng đầu, nhất trí nhìn về phía hắn.

Lý Trình Di lại không hề có chút tự giác nói ra những lời chấn động.

“Đến trình độ này, thực lực cá thể chênh lệch quá lớn, xa luân chiến ngoại trừ tăng thương vong, không còn ý nghĩa gì khác.”

Còn lại mấy trận cuối cùng, tôi và sư phụ lên sân khấu góp đủ số là được rồi. Các chị muốn lấy tiền, cứ việc lấy.

Hai cô đều trầm mặc.

So với tuyển thủ hiện tại, thật ra họ đều là người bình thường.

Hôm nay Long Tu Môn cùng các cô, đã bị đẩy tới thấp thỏm lo âu cao độ.

Ngay từ đầu tiến vào top 100, các cô rất vui vẻ.

Sau đó tiến vào top 50, các cô bắt đầu có chút hoảng hốt.

Bây giờ vào top 10.

Các cô bắt đầu cảm nhận được áp lực cực lớn của vạn người chú ý.

Lúc này, kỳ thật mấy người cũng đã biến thành hoảng hơn vui.

Không để ý tới hai người con gái đáp lại gì, Lý Trình Di mang theo Lý Sùng Nam đi qua một bên, chuẩn bị đến phòng y tế mát xa thả lỏng.

“Tiểu Di, sau trận đấu, con và Tiểu Nam có tính toán gì không? Muốn vào quân bộ làm việc không? “Ngục Long hỏi.

Ông lúc trước vào thời điểm mạnh nhất, cũng đã lọt top liền đi vào quân bộ đảm nhiệm huấn luyện viên trung tầng.

Hiện tại Tiểu Nam đều đánh tới top 10, so với ông năm đó mạnh hơn nhiều lắm. Một khi có thể tiến vào quân bộ sợ là ngay từ đầu đã là quan quân cao cấp.

Khởi điểm so với ông lúc trước cao hơn nhiều.

Đây là một con đường thênh thang, nhưng cũng là một con đường không lối về. Một khi vào quân bộ, tương lai gần như không thể thay đổi công tác khác.

“Đến lúc đó hãy nói. “Lý Trình Di căn bản không quan tâm Tiểu Nam có thể đảm nhiệm chức vụ gì, hắn muốn chính là Thánh Anh.

Chương 607: Chính là Thánh Anh

Cần chính là thực lực cá nhân. Muốn chính là quyền hạn tạm thời của Lý gia tương đương với cấp 9! Dùng cái này để tìm manh mối Cung điện Trầm Luân, quyển sách ước nguyện vĩnh hằng.

Những thứ khác, cũng không thèm để ý.

Lập tức còn mấy trận nữa là đánh xong, đến lúc đó tất cả do Tiểu Nam tự quyết định.

Lý Trình Di trả lời.

Ngục Long nhìn về phía Lý Sùng Nam, lại phát hiện cô ngay cả lông mày cũng không nhúc nhích một chút, hoàn toàn không thèm để ý đảm nhiệm cái gì mà chức vụ quân bộ.

“Đi thôi. “Lý Trình Di rời đi trước.

Lý Sùng Nam theo sát phía sau.

……..

Thời gian trôi qua.

Sau khi liên tục hai trận đối thủ bỏ thi đấu.

Trận thứ ba của Lý Sùng Nam, thành công dễ dàng đánh bại ba cao thủ lưu phái khác bề ngoài nhìn cường hãn, kì thực tựa hồ bị thương.

Cuối cùng bước vào quyết chiến top 3.

…….

Sáng ngày 3/ 5.

Trận chung kết cuối cùng bắt đầu.

Tiếng nhạc đinh tai nhức óc thật lớn tựa như sấm nổ, không ngừng nổ vang xung quanh.

Từng tấm màn chiếu sáng, trên bầu trời bốn phía sân thi đấu hiện lên lấp lánh, phát các loại quảng cáo tài trợ.

Rất nhiều khán giả đã sớm đến sân thi đấu chờ. Bên ngoài Võ Đạo quán cũng có không ít người đến xem náo nhiệt.

Tuy rằng nhìn không thấy tình huống bên trong, nhưng lại đây cảm thụ bầu không khí hiện trường, cũng không uổng công rất nhiều người hướng tới cuộc thi đấu đỉnh cao.

“Kính chào quý vị khán giả, xin chào mọi người có mặt tại hiện trường!”

MC Tiểu Lỗi tâm tình kích động lớn tiếng ân cần thăm hỏi.

“Thật vui khi tại nơi có ánh nắng tươi sáng này, chúng ta nghênh đón trận chung kết của cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến mỗi năm chỉ tổ chức một lần!”

Chúng tôi cũng xin cảm ơn các nhà tài trợ, cảm ơn truyền thông phát sóng trực tiếp, cảm ơn các trường đại học đã ủng hộ trang bị và dụng cụ bảo vệ.

“Hiện tại, lọt vào những trận đấu cuối cùng còn có 3 đội sẽ cạnh tranh ngôi vị quán quân để tìm ra tuyển thủ mạnh nhất!”

Tiếng hoan hô thật lớn dời núi lấp biển vang lên, âm lượng âm nhạc nặng nề càng nổ tung.

Từng chùm pháo hoa bay lên bốn phía bầu trời, nổ tung.

Vị trí thứ nhất lên sân khấu, là đội ngũ quán quân lần trước, Nhạn Hình Bát Quái Môn!

Nương theo tiếng nhạc, ba gã đàn ông Bát Quái Môn chậm rãi đi ra thông đạo sân thi đấu, đứng ở trong khu chờ đợi.

Ba người này đều mặc đạo phục rộng thùng thình trắng như tuyết, võ đạo phục truyền thống trước ngực còn có một loạt cúc áo thẳng đứng, ống tay áo cùng ống quần đều là chủ động buộc chặt. Lưng có đồ án bát quái nền đen chữ trắng.

Trong đó Trần Gia Hàm trên mặt đeo một mặt nạ kim loại trái đen phải trắng, hoàn toàn không thấy rõ khuôn mặt.

“Vị thứ hai vào sân, là đội thắng liên tiếp, không một lần thất bại, Bí Năng duy tượng quyền!”

Theo Tiểu Lỗi hô to.

Ba người khác chậm rãi tiến vào.

Ba người này bình thường hơn.

Tổ hợp hai nam một nữ, mặc quần áo bó sát người màu đen viền đỏ thống nhất, chỗ khớp xương đeo hộ cụ phòng hộ rất nhỏ.

Sân thi đấu cho phép mang theo một chút hộ cụ, nhưng đại bộ phận mọi người đều không thích, bởi vì hộ cụ sẽ gây cản trở tốc độ phản ứng, ảnh hưởng hiệu suất ra tay.

Nhưng thái độ của ba người này lại khác thường.

Hơn nữa, trên người bọn họ còn lộ ra ít hình xăm quái dị.

Khoa trương nhất, chính là bọn họ ngay cả tóc cũng cạo sạch sẽ, trên đầu trọc cũng có xăm ký tự màu đen rậm rạp.

Cuối cùng! Là nhân tài mới xuất hiện khi gian nan tiến vào trận chung kết! Long Tu Môn!

Cuối cùng vào sân, là ba người Long Tu Môn có thành tích kém cỏi nhất.

Lý Sùng Nam, Trang Di Cảnh, cùng với Ngục Yến Tiêu.

Trang Di Cảnh và Ngục Yến Tiêu cuối cùng vẫn không lựa chọn rời đi. Mà là cố gắng kiên trì đến cùng.

Lý Sùng Nam thân hình cao lớn, sắc mặt lạnh như băng đi ở phía trước nhất, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Sau khi vào khu vực nghỉ ngơi.

Ba người mạnh nhất trong ba đội ngũ, lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

Lý Sùng Nam, Trần Gia Hàm, cùng với đội trưởng bí năng Duy Tượng Quyền Hướng Nhật.

Theo ba đội vào sân, tiếng hoan hô xung quanh chậm rãi nhỏ xuống.

Người dẫn chương trình bắt đầu giới thiệu quy chế thi đấu, rất đơn giản, Long Tu Môn cùng Bí Năng Duy Tượng Quyền quyết đấu, người thắng cùng đội quán quân lần trước Nhạn Hình Bát Quái Môn giao thủ.

Dưới sân, Ngục Long lộ vẻ lo lắng nhìn lên đài.

“Kỳ thật đi đến bây giờ, ta đã cực kỳ thỏa mãn, tiếp tục nữa, đối với các cô mà nói, có phải quá tàn khốc hya không?”

“Nếu như ngay cả dũng khí khiêu chiến cũng không có, như vậy tiềm lực tương lai cũng sẽ bị khóa chặt. “Lý Trình Di trả lời.

“Nhưng mà. “Ngục Long muốn nói lại thôi. Liếc nhìn Lý Trình Di ở một bên.

Đột nhiên ông mơ hồ cảm giác, người này tựa hồ có chỗ nào đó không đúng.

Ông cũng nói không rõ ràng địa phương nào, nhưng chính là, cùng vài ngày trước trạng thái, không giống nhau.

“Đúng rồi, thầy. “Lý Trình Di tiếp tục nói. Có thể hỏi một vấn đề không?”

Cái gì?

Bước vào Long Cảnh, là cần long mạch đúng không?

Đúng!

Bước vào long mạch, là cần long huyệt đúng không?

Đúng vậy.

Long huyệt kia con không cẩn thận có hơi nhiều, có vấn đề gì không?

Lý Trình Di quay đầu nghiêm túc nhìn về phía Ngục Long.

“??!! “Ngục Long trừng mắt nhìn, nhất thời không kịp phản ứng.

Cái gì gọi là có hơi nhiều? Long huyệt không phải chỉ có chín cái sao?

Chờ đã, hơi nhiều? Nhiều là mấy???

“Con không phải là.! “Ngục Long bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng.

Hai mắt vốn bình tĩnh của ông, trong nháy mắt mở đến sắp nứt ra.

“Đúng vậy. Sư phụ đoán không sai, lúc con đả thông long huyệt, phát hiện có rất nhiều huyệt vị tương tự, nên không cẩn thận đánh ra hơi nhiều. “Lý Trình Di trả lời.

“Con hiện tại, có bao nhiêu long huyệt? “Ngục Long cảm giác đầu óc mình có chút không đủ dùng.

Chương 608: Bước vào Long Cảnh

“Long huyết là cái gì? Một người được sinh ra có bao nhiêu chính là bấy nhiêu.

Người nhiều nhất chỉ có chín Long huyệt, lấy đâu ra dư thừa?

“Ba mươi. “Lý Trình Di trả lời.

Ba mươi cái!! “Ngục Long hô hấp trì trệ. Con toàn bộ đã thông hết rồi!?

“Toàn bộ thông hết. “Lý Trình Di mấy ngày nay nương theo đồ đệ Thánh Linh Công đột phá, chính mình cũng không ngừng đột phá, hôm nay đạt tới tiết thứ năm.

Khí lực toàn thân lại một lần nữa được cường hóa.

Cường hóa thân thể còn tiếp theo, mấu chốt là sau Tuệ Kiếm, Thánh Linh Công lại kích phát một loại dị năng mới - Minh Quang.

Tác dụng của Minh quang khác với Tuệ Kiếm, đây là một loại ánh sáng giống như lửa trại tỏa ra bốn phía.

Chỉ khác với ánh sáng thông thường, nó không dùng để chiếu sáng, mà dùng để truyền nhiễm phóng xạ.

Hóa nguồn minh quang người xung quanh thành một mảnh ý niệm hắc ám, kích hoạt cảm xúc tiêu cực của sinh vật ở phạm vi nhất định xung quanh, phóng đại tà ác dục vọng của chúng.

Bởi vì cái gọi là, chỉ cần xung quanh đều là hắc ám, ta sẽ được tôn lên đủ ánh sáng.

Đây chính là cái gọi minh quang

Chỉ cần xung quanh đủ tối, bóng đèn bình thường cũng có thể trở thành mặt trời.

Năng lực này, phối hợp Tuệ Kiếm, cùng nhau sử dụng, quả thực là đại sát khí quần sát.

Lý Trình Di đã thử qua, phạm vi minh quang của Lý Sùng Nam là một quả cầu lớn bán kính một trăm mét.

Mà hắn còn chưa hoàn toàn phóng thích, không biết phạm vi cùng cường độ cụ thể.

Nhưng mặc kệ như thế nào, Thất Ý Thánh Linh Công mang đến cho hắn sự cường hãn cùng cùng kinh hỉ

Phục hồi tinh thần lại, Ngục Long vẻ mặt dại ra, đây đã là ông không biết bao nhiêu lần, cảm giác nội tâm rung động.

Từ sau khi dẫn theo đệ tử không nhập môn này, cuộc sống của ông liền sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“Vậy bây giờ con có chỗ nào không thoải mái không? “Hắn thấp giọng hỏi.

“Không có, chính là ba mươi long huyệt kia, toàn bộ liền thành một cái, đây có phải là long mạch sư phụ nói hay không?”

“Hẳn là không phải, long mạch thành hình, con sẽ bước vào Long Cảnh. Bước vào Long Cảnh đặc thù rất rõ ràng, chính là thân thể của con sẽ tiến vào sự phát dục toàn diện lần nữa, hơn nữa mật độ huyết nhục xương cốt, sẽ tăng lên trên diện rộng, ít nhất là gấp ba lần lúc trước. Hơn nữa thân thể sẽ tự phát xuất hiện long tu châm châm kình, thuần hóa tinh huyết, cũng có thể từ bất kỳ một bộ vị nào của thân thể, tùy ý phát lực, từ đó đánh vỡ cực hạn thân thể con người, không hề bị hạn chế ở kết cấu cực hạn tiên thiên.”

Ngục Long giải thích.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, hỏi: “Vậy có ký hiệu nhận dạng trực quan nào đơn giản hơn không?”

“Có, Long Tu Môn chúng ta, sau khi tiến vào Long Cảnh, hai mắt khóe mắt sẽ hiện lên một hoa văn hình sợi đỏ sậm. “Ngục Long trả lời.

“Hoa văn hình sợi đỏ sậm? “Lý Trình Di như có điều suy nghĩ. Có phải như vậy không?

Hắn quay đầu nhìn về phía Ngục Long, hai mắt khóe mắt bên ngoài cơ bắp căng thẳng, huyết khí nhanh chóng tràn đầy, rất nhanh, khóe mắt một bên có ba cái hoa văn đỏ sậm, kéo dài ra bên ngoài.

“Chính là cái này, đúng, bất quá, con làm sao có ba cái? “Ngục Long kinh ngạc nói.

“Có lẽ là con có quá nhiều long huyệt? “Lý Trình Di nói.

“Có thể. “Ngục Long cũng như có điều suy nghĩ gật đầu.

Hai người tiếp tục quay đầu, nhìn về phía trên đài. Lập tức sẽ bắt đầu cuộc đấu quán quân hôm nay.

“Chờ một chút!! “Đột nhiên Ngục Long kịp phản ứng.

Ông đột nhiên quay đầu, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Con con con!!!

Ông chỉ vào khóe mắt đối phương, khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt dữ tợn.

“Long ….Long Cảnh!!! Con bước vào Long Cảnh rồi!?”

“Lần đầu tiên có chút hoài nghi, cảm giác tương đối nhẹ, con cảm thấy có thể con chưa vào, đã làm hai lần. “Lý Trình Di nói,” Lần thứ hai có chút thoải mái, nhưng hiệu quả không rõ ràng, sau đó con nghĩ, để cho chắc liền làm lần thứ ba.

“ Sư phụ xem. “Hắn chỉ vào khóe mắt,” Có phải màu hơi nhạt không? Hắn cảm thấy có thể không thành công, cho nên tới hỏi một chút.

“…… “Ngục Long chỉ vào Lý Trình Di, một cỗ nhiệt huyết vọt tới Thiên Linh Cái.

Trời xanh a!!

Ông giờ này khắc này chỉ muốn ngửa đầu hò hét, cả người đều đang run rẩy.

Đó chính là Long Cảnh!

Ông cả đời đều ở theo đuổi cảnh giới chí cao!!

Cứ như vậy, đã bị Lý Trình Di nhẹ nhàng vượt qua!?

Bất công!

Không công bằng!

Ngục Long hoàn toàn không biết nên nói cái gì, chỉ cảm giác mình hơn nửa đời người theo đuổi, lúc này tựa như chuyện cười.

Khoảng cách giữa người và người, giờ phút này chàng mới nhận ra đó là khoảng cách còn lớn hơn cả người và heo.

“Bắt đầu rồi. Xem thi đấu “Lý Trình Di không để ý đến sự kích động của ông, mà nhìn lên sân khấu.

Thực lực của Lý Sùng Nam hắn rất rõ ràng, sau khi đột phá, đạt được minh quang, toàn thân lần thứ hai được cường hóa, so với lúc trước lại mạnh hơn một mảng lớn.

Đánh tới đây, cô đã có tư cách đạt được Lý gia trọng điểm đổ vào tài nguyên, đạt được quyền hạn tạm thời.

Ba người đứng đầu cùng đệ nhất danh, kỳ thật khác nhau không lớn.

Cho nên bọn họ bây giờ, tùy thời có thể nhận thua rút lui.

Chỉ là vì tăng tốc độ trưởng thành của Lý Sùng Nam, hắn mới để cho cô tiếp tục tham gia.

Nhớ lại ông già Trần Tông Hàm gặp lúc trước, còn có Cự Kình. Trận đấu lần này, tựa hồ ẩn giấu không ít phiền toái.

Tinh Hồ, Lý Tưởng Hương, trà trộn vào Nghi Quốc, không nghĩ cũng có thể đoán được, khẳng định có âm mưu.

Nghĩ tới đây ánh mắt Lý Trình Di nhìn về phía khu nghỉ ngơi của Nhạn Hình Bát Quái Môn.

Không hiểu sao, con ngươi hắn bỗng nhiên co rụt lại.

Chương 609: Kế hoạch ám sát

Nhìn thấy trong mấy người trong khu nghỉ ngơi, cư nhiên ngồi một ông già tóc bạc đến thắt lưng, để râu trắng ba thước.

Người nọ trong nháy mắt liền cảm giác được ánh mắt chăm chú của hắn, ngẩng đầu nhìn sang bên này.

Trần Tông Hàm!

Lý Trình Di rùng mình.

Người này lại dám công khai xuất hiện trên sân thi đấu!?

Hắn không sợ.

Chờ đã!

Bỗng nhiên hắn chú ý tới, tầm mắt mấy người bên cạnh Trần Tông Hàm căn bản không nhìn lôi đài, cũng không nhìn hắn bên này, mà là hướng về một chiếc phi thuyền màu bạc trôi nổi phía xa giữa không trung.

Lý Trình Di nhanh chóng theo tầm mắt nhìn lại, nhìn về phía chiếc phi thuyền kia.

“Đó là phi cầu của ai? “Hắn nhanh chóng hỏi.

Ngục Long sửng sốt, lập tức trả lời.

“Không rõ, vừa rồi còn không có, hẳn là mới tới, bình thường nhìn hình dáng phi thuyền loại này phần lớn là của hoàng gia, chỉ cung cấp cho thành viên hoàng tộc sử dụng.”

Chỉ cho hoàng tộc sử dụng!

Trong đầu Lý Trình Di phảng phất hiện lên một đạo điện quang, đột nhiên, hắn lần nữa nhìn về phía cửa bát quái bên kia, vừa lúc cũng nhìn thấy đám người Trần Tông Hàm cùng nhau đứng dậy.

Mục đích của những người này, chẳng lẽ là!!

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được, xoay người muốn phóng về phía hướng dẫn viên.

Oanh!!!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, bên cạnh khí cầu hoàng gia nổ tung một đám ánh lửa màu vàng sáng.

Nhiều ánh đèn bên ngoài phi thuyền khổng lồ bị tắt, mất đi động lực mô-đun, nặng nề nện xuống, đập về phía võ đạo quán đang kín khán giả.

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được không còn kịp rồi, xoay người phóng thẳng lên đài.

Hắn phải lập tức mang tất cả mọi người Long Tu Môn rời đi! Tránh bị cuốn vào âm mưu của Lý Tưởng Hương Hương nhằm vào cuộc thi lần này.

……

Dưới bầu trời xanh thẳm.

Phi thuyền hoàng gia hoa văn màu vàng nhạt, tựa như chim bay gãy cánh, nghiêng nghiêng, nặng nề rơi xuống sân võ đạo quản

Phi thuyền khổng lồ dài đến mấy trăm mét, mang theo bóng tối cực lớn, t ầm ầm rơi xuống.

Ầm ầm!!!

Một tiếng nổ lớn nổ tung.

Phía trên Võ đạo quán hiện lên một tầng màu trắng nhạt ánh sáng, gắt gao chống đỡ va chạm phi thuyền rơi xuống.

Đó là trường phòng hộ của Võ Đạo Quán. Cũng là thiết bị dùng để phong tỏa hội quán, không cho phép trong ngoài tùy ý ra vào.

Nhưng giờ này khắc này, thiết bị trường lực dưới sự va chạm của phi thuyền, kịch liệt kích động lên từng vòng gợn sóng. Có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Đám người trên khán đài phát ra tiếng thét chói tai, hoảng sợ chạy tứ tán. Ngắn ngủi vài giây, liền chạy ra một mảng lớn chỗ ngồi.

Ong.

Theo khí cầu va chạm, toàn bộ hội quán chợt phát ra tiếng trầm đục, tất cả thiết bị cần điện hỗ trợ, vào giờ khắc này đều nhanh chóng an tĩnh lại.

MC Tiểu Lỗi lớn tiếng nói, “Mời người có tín hiệu điện thoại lập tức báo cảnh sát!!”

Trán anh ta rịn mồ hôi, lúc này cũng nhanh chóng phản ứng lại từ trong biến cố, lựa chọn phương án xử lý tốt nhất.

Bảo vệ hội trường duy trì trật tự ở đâu? Lập tức liên hệ với đội cứu viện.

Lời còn chưa dứt, một đạo lực trường màu đỏ sậm đột nhiên từ xung quanh hội quán cấp tốc dâng lên.

Lực trường màu đỏ chỉ dùng ba giây, liền hoàn toàn bao trùm cùng tiếp quản xung quanh.

Bang bang bang!

Đội thứ nhất chạy đến cửa hội quán, ra sức đánh mạnh vào lực trường màu đỏ.

Mở cửa! Mở lực trường thả chúng ta ra!

Lập tức mở cửa! Các ngươi điên rồi sao? Lúc này còn dám phong tỏa.

Họ hét lên.

Nhưng lực trường màu đỏ không hề nhúc nhích.

Mấy nhân viên công tác mặc quần áo màu lam vội vã chạy tới, kiểm tra tình huống hạ lực trường.

Cái này, căn bản cũng không phải là chúng ta mở ra tường lực trường!

Một nhân viên biến sắc nói.

“Nhìn lên trời! “Bỗng nhiên có người lớn tiếng nói.

Nhất thời mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Chiếc phi thuyền hoàng gia vừa rơi xuống, lúc này đang bị một ít phi hành khí màu đỏ tới gần, đổ bộ.

Bùm!

Lại là một tiếng nổ mạnh, bụng phi thuyền nổ ra một lỗ hổng lớn.

Bên trong bay ra từng tên người cải tạo toàn thân đỏ sậm. Họ dường như đang tìm kiếm điều gì đó, lao xuống và lao về phía xung quanh hội trường.

Khán giả la hét và chạy tán loạn, cố gắng chạy trốn theo hướng khác.

Nhưng không ai biết, những lối vào nơi này đều bị ngăn chặn.

Tường lực trường màu đỏ căn bản không phải do Nghi quốc bố trí. Mà là kỹ thuật của Lý Tưởng Hương đổi từ Bạch Tinh.

Lúc này phía dưới hội trường, trong khu chờ đợi cửa bát quái Nhạn Hình.

Ba người Trần Gia Hàm thu hồi tầm mắt nhìn lên.

“Trên phi thuyền không có ai. “Trần Gia Hàm thấp giọng nói.

Thẻ căn cước của Chu Thước ở đây, anh không thể không tới. “Trần Tông Hàm mỉm cười nói. Có lẽ là sớm phát hiện vấn đề, tạm thời trốn đi.

“Hẳn là sớm nhận được tin tức, chạy trốn. “Một người trầm giọng nói.

“Thẻ căn cước còn đang bị phong tỏa để đội giao lưu đến từ Bạch Tinh kia chống đỡ. “Trần Gia Hàm lãnh đạm nói.

“Bên kia trả lời, nói bọn họ đã mở đến công suất tối đa, thời gian nhiều lắm chỉ có mười lăm phút. Lâu hơn nữa bộ đội đóng ở phụ cận Triều Ngữ sẽ tới. “Cấp dưới trả lời.

“Đi thôi, dùng định vị đặc thù”. Trần Tông Hàm nói.

“Nếu như vẫn không được, tìm không thấy thì sao?”

Vậy rút lui. Chúng ta tối đa chỉ có mười lăm phút. “Trần Tông Hàm không mở miệng nữa. Thái độ của lão ta cũng làm cho mấy người Trần Gia Hàm nhìn ra chút manh mối.

“Nói cách khác, cho dù chúng ta có ám sát thành công hay không, hiện tại, cũng đã không trọng yếu?“Trần Gia Hàm nói, “Càng tiến thêm một bước, có lẽ việc chúng ta ra tay ám sát căn bản là danh trạng, dẫn dắt tầm mắt của một số người.”

“Đừng suy nghĩ quá nhiều, đi thôi, Chu Thước khẳng định đang trong vòng phong tỏa, mười lăm phút, nhiệm vụ của chúng ta chính là như vậy. Tìm ra người, giết chết hắn ta”.

Trần Tông Hàm xoay người đi về hướng rời đi.

Mấy người dừng lại, cũng nhanh chóng đuổi theo.

Bùm!

Chương 610: Chém giết

Đi chưa được mấy bước, trên bầu trời, phụ trách theo dõi giám sát trên tiên đài bị nổ tung, từng bóng người màu lam bay xuống, bị từng bóng đỏ xung quanh bay lên ngăn cản.

Vũ khí bay và người cải tạo, súng và đạn, bom nổ và súng laser.

Chỉ vài giây sau, phía màu lam và màu đỏ bắt đầu chém giết thảm khốc

Trong lúc hai bên đang đâm chém nhau

Một bóng người lưng đeo bánh xe ánh sáng màu bạc cực lớn phóng lên cao, nghênh đón hai bóng người màu lam đang lao xuống.

Bùm!

Vụ nổ lớn nổ tung ra một vòng tròn màu cam.

Cuối cùng khi Trần Tông Hàm tiến vào khu nghỉ ngơi của hội quán, ngửa đầu nhìn bầu trời.

Tinh Hồ Lý Tư Đặc cũng động thủ, chúng ta cũng không thể quá chậm.

“Chúng ta rốt cuộc đang yểm hộ cái gì? “Trần Gia Hàm lạnh giọng hỏi.

“Ổn định tường phòng hộ 15 phút, sau đó sẽ có người tiếp ứng chúng ta rời đi. Còn lại, đều không quan trọng. “Trần Tông Hàm mỉm cười.

Vậy chúng ta còn đi tìm Chu Thước?

‘Có thể tìm được là tốt nhất. Không tìm được cũng không sao cả. “Trần Tông Hàm cười cười.

“Nếu như tìm không thấy, cháu có thể giết một ít người cháu muốn giết không?” - Trần Gia Hàm hỏi.

“Cháu muốn giết ai? “Trần Tông Hàm hơi sửng sốt.

Trần Gia Hàm cúi đầu, “Nơi này quý tộc cùng thế gia nhiều lắm, giống như cỏ dại mọc trên đất màu mỡ, hẳn là phải chỉnh đốn một chốt.”

Hiển nhiên, Nhạn hình bát quái môn bị những quý tộc kia cao cao tại thượng, tùy ý đùa nghịch quá khứ, ở trong lòng hắn ta chất chứa không ít buồn bực.

……..

Tiếng nổ lớn từ trên đầu truyền đến.

Lý Trình Di động tác cực nhanh, vọt tới lôi đài bên cạnh Lý Sùng Nam.

Sư phụ?

Đi trước!

Hai người nhanh chóng xuống đài.

Lúc này xung quanh đã bắt đầu xao động hỗn loạn.

Đám người nhao nhao đứng dậy, chạy về phía lối ra.

Nhưng một đạo lực trường màu đỏ nhanh chóng dâng lên, phong tỏa tất cả lối ra vào.

Lý Trình Di dẫn người trở lại khu chờ đợi.

Nơi này không thích hợp, chúng ta rời khỏi hội quán trước rồi nói sau. Bên ngoài có Cửu Nghi và Sở An ninh, chỉ cần rời khỏi khu vực hỗn loạn này, hẳn là vấn đề không lớn.

“Triều Ngữ không có khả năng toàn thành bị tập kích, cho nên cái này tuyệt đối làtập kích cục bộ, thời gian sẽ không quá lâu, chúng ta thứ nhất phải làm, chính là thoát ly khỏi chiến trường!”

Lý Trình Di là người đã từng đi qua Sultan, từng tham gia chiến trường quy mô nhỏ chân chính. Những thứ này lúc trước đã trải qua, hiện tại nhanh chóng liền phản ứng lại.

Ngục Long cũng hiểu được tình huống nguy cấp, nhanh chóng đáp.

“Ta vừa rồi liên lạc với bên ngoài, phát hiện điện thoại di động không có tín hiệu, có người phong tỏa tín hiệu nơi này!”

Rút lui trước!

Trang Di Cảnh và Ngục Yến Tiêu mờ mịt chạy theo Lý Trình Di và Lý Sùng Nam ra ngoài.

“Sư phụ, ba con còn ở đây! “Đi được một nửa, Lý Sùng Nam đột nhiên dừng lại.

“Đi đón người! Lát nữa trực tiếp xông ra ngoài! “Lý Trình Di nói.

“Bảo trọng! “Lý Sùng Nam gật đầu, xoay người xông về phía ghế VIP của Lý gia.

Chỉ trong nháy mắt, thân ảnh cô đã biến mất trong thông đạo bốn phương thông suốt của hội quán.

Lý Trình Di không đi cùng, việc đầu tiên cần làm bây giờ là đưa đám người Ngục Long ra ngoài.

Loại thời điểm này, cá thể thực lực yếu nhất ba người, càng dễ dàng gặp phải nguy hiểm.

Vạn nhất bọn họ bị biến số cuốn lấy, ba người Ngục Long có thể sẽ xảy ra chuyện.

Sau khi tách ra, Lý Trình Di tiếp tục mang theo ba người phóng ra cửa.

Dọc theo đường đi, trong thông đạo rất nhanh cũng xuất hiện người quyết đoán giống như bọn họ.

Có người dưới sự bảo vệ chạy đi, có người sắc mặt kinh hoàng tìm kiếm đồng bạn người nhà xung quanh.

Người trong thông đạo dần dần nhiều hơn.

Rất nhanh, một phút sau.

Lý Trình Di đi tới cửa ra vào của hội quán.

Nơi này đã tụ tập một đám người đông đúc. Tất cả đều là khán giả muốn rời đi.

Nhưng tất cả mọi người đều bị lực trường màu đỏ bảo vệ ngăn chặn, không thể rời đi.

Một đám nhân viên an ninh đang cầm súng ống bắn phá bảo vệ vách tường, nhưng không làm nên chuyện gì, đạn nhao nhao bị bắn ngược ra, thiếu chút nữa làm bị thương đám người gần đó.

Bên kia đã có người bắt đầu hợp lực công phá bức tường phòng hộ màu đỏ. Còn có người không ngừng cố gắng dùng thiết bị thông tin liên lạc với thế giới bên ngoài.

Lối ra một mảnh đất trống, tựa như chợ vỡ, cái gì cũng không nghe thấy.

Tiếng mắng chửi, tiếng khóc, tiếng phẫn nộ, cảm xúc tiêu cực nặng nề vào giờ khắc này nhao nhao hiện ra.

“Quả nhiên bị phong tỏa.” ánh mắt Lý Trình Di trầm thấp, nhìn bức tường đỏ sậm che lấp toàn bộ hội quán.

“Người của Cửu Nghi đâu? Người của hoàng gia đâu? Nhiều đại quý tộc thế gia như vậy chẳng lẽ bọn họ không có biện pháp nào sao???

Cả người Ngục Yến Tiêu bắt đầu phát run, cô không muốn chết, ít nhất không muốn chết vô nghĩa như vậy.

Nơi này không cho phép mang theo bất kỳ vũ khí mô-đun cải tạo, máu thịt thân thể thì làm được gì?” Ngục Long trầm giọng nói, “Hiện tại phải xác định những kẻ tập kích này rốt cuộc có mục đích gì, nếu như bọn họ đạt được mục đích, có lẽ sẽ nhanh chóng rút lui.”

Những thứ này đều không quan trọng. Người dám động thủ tập kích ở Triều Ngữ, thì chả từ thủ đoạn nào. Hiện tại chúng ta phải làm, là tìm ra máy phát điện của lực trường siêu lớn này. Ở bên ngoài có Cửu Nghi cùng Sở An ninh , bọn họ không có khả năng dám đem máy phát điện đặt ở bên ngoài. Cho nên nhất định ở trong này! “Lý Trình Di lạnh lùng nói.

“Ý của con là chúng ta chủ động đi tìm!? “Ngục Long sửng sốt. “Không được!”

“Vì sao không thể? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Quá nguy hiểm. “Ngục Long cắn răng.

Chương 611: Tốt hơn ngồi chờ chết

Vậy cũng tốt hơn ngồi chờ chết! “Sắc mặt Lý Trình Di lúc này ngược lại bình tĩnh trở lại. Hơn nữa con nghi ngờ, việc này có liên quan đến Trần Gia Hàm của Nhạn hình bát quái môn.

Bốp, bốp, bốp.

Một tràng vỗ tay từ bên cạnh mấy người bay tới.

Đội ngũ Nhạn Hình Bát Quái Môn bước nhanh tới gần.

Vỗ tay, rõ ràng là Trần Tông Hàm tóc bạc trắng, mặt mỉm cười.

“Tiểu hữu quả nhiên thông minh. “Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di. “Muốn hay không theo lão phu đến Lý Tưởng Hương, rời đi nơi này, rời đi mảnh này mục nát này, truy tìm một nơi chân chính thuộc về chúng ta?”

Nghe được lời này, đám người xem xung quanh vốn tới gần, nhất thời ầm ầm tản ra, nhanh chóng nhường ra một khoảng trống lớn.

Ở đây không ai là kẻ ngốc, nghe được lời này, đều trong nháy mắt hiểu được, đám người này mới là hung thủ chân chính của lần tập kích này.

“Các ngươi tự tin đứng vững trước sự vây giết của bộ đội Cửu Nghi Triều Ngữ như vậy sao? “Lý Trình Di nhìn chằm chằm đối phương trầm giọng hỏi.

“Ha ha, nếu chỉ có chúng ta, tự nhiên không có khả năng làm được.” Trần Tông Hàm nở nụ cười, “Nhưng, cậu thật sự cảm thấy, chỉ dựa vào Lý Tưởng Hương chúng ta cùng Tinh Hồ, có thể làm lực trường kiên cố như vậy tại Triều Ngữ?”

Xử lý bọn họ!

Bỗng nhiên đám người xung quanh bạo động

Lúc này đồng thời có năm đội hơn mười người, đánh về phía đội ngũ Bát Quái Môn.

Sau khi xác định bọn họ là hung thủ về sau, những hộ vệ thế gia các quý tộc, nhao nhao liên thủ, hướng bọn họ vọt tới.

Tuy rằng không thể mang theo vũ khí mô-đun, nhưng bản thân những hộ vệ đã được cải tạo qua, tay không thực lực cũng cường hãn vượt xa so với người bình thường.

Trong vòng nửa giây, năm bóng người cải tạo cấp tốc xông về phía đám người Trần Tông Hàm, vung quyền ra chưởng, hoặc đao hoặc kiếm, từ các góc độ đánh về phía mấy người.

Ý tưởng rất tốt. Đáng tiếc.

Một người bên cạnh Trần Tông Hàm tiến lên một bước, phất tay.

Xoẹt!!

Một đạo kiếm quang màu đỏ chợt từ cổ tay áo bắn ra.

Là Vũ khí bay!

Kiếm quang trong nháy mắt xuyên thấu năm người xung quanh, sau đó lại nổ tung một đám ánh sáng lửa màu trắng ở gần một hộ vệ

Trong tiếng kêu thảm thiết, mấy người nhao nhao bị nổ tung, ngã xuống đất không dậy nổi.

…….

“Vũ khí bay! “Từng trận tiếng kinh hô nổ tung.

Ở nơi mà tất cả mọi người không mang theo vũ khí, một thanh vũ khí bay, coi như chỉ là cấp thấp nhất cũng thành đại sát khí tuyệt đối.

Nhất thời đám người bốn phía rục rịch, đều an tĩnh lại.

Không ai dám động đậy.

Loại thời điểm này, một thanh vũ khí bay đại biểu hàm nghĩa, mỗi người đều rõ ràng.

“Thật xin lỗi, nếu như chư vị có thể ngoan ngoãn ở chỗ này chờ đợi mười lăm phút, lão phu cam đoan, sẽ không thương tổn mọi người một phân một hào.” Trần Tông Hàm lớn tiếng cười nói.

“Ông lấy cái gì để đảm bảo? “Lý Trình Di tiến lên một bước, lạnh lùng nói.

“Các cậu còn có lựa chọn khác? “Trần Tông Hàm hỏi ngược lại.

Lý Trình Di im lặng.

Trước mặt nhiều người như vậy, hắn không muốn bại lộ thân phận thiên mệnh của mình.

Nhưng.

Thật sự, chỉ cần chờ mười lăm phút là có thể an toàn sao?

……..

Ghế VIP.

Trong lúc hỗn loạn mọi người lần lượt đưa ra quyết định, rời đi từ các lối khác.

Có người lao về phía phía trên, cố gắng thoát khỏi không trung. Ai đó bước xuống đất.

Từng đạo dòng người tách ra tảo đi các nơi. Ở trong hội quán, giống như là từng sợi chỉ nhỏ màu xám.

Lý Xương Cốc chính là mấy người chuẩn bị rời khỏi ghế VIP.

“Chúng ta đến khu Long Tu Môn bên kia một chút, Tiểu Nam còn ở bên kia!”

Ông ta trầm giọng chỉ huy hai gã hộ vệ.

Ba người mới rẽ vào một khúc cua.

Liền nghe thấy phía sau truyền đến một trận nổ vang thật lớn.

Aaah!

Tiếng kêu thảm thiết dày đặc từ ghế khách quý bọn họ vừa mới rời đi truyền đến.

Thống khổ gào thét rống giận, thét chói tai, cầu xin tha thứ, đủ mọi tiếng vang loạn lên trong nháy mắt phá hủy lý trí còn sót lại của mọi người trong phòng khách VIP.

Nơi này vốn không có nhiều người, đều là trung tâm và con cháu cầm quyền của các đại gia tộc.

Lúc này tại đây, chẳng biết từ lúc nào đã có thêm hai đàn ông mặc đạo phục màu trắng.

Hai người một đường đi về phía trước, chỗ đi qua, tiện tay một chưởng liền đánh ra một mảnh huyết vụ.

Bọn chúng không nhìn người bị đánh là ai, chỉ cần là tới gần trong vòng năm mét, tất cả đều là đối tượng công kích.

Cho dù nam nữ già trẻ, tất cả mọi người ở trước mặt bọn chúng đều giống như cừu non đợi giết.

Coi như là hộ vệ thân thủ cao cường ra tay phản kháng, cũng chỉ là chống đỡ thêm 1 giây dưới tay hai người kia. Sau đó liền bị đánh xuyên qua thân thể, bay ra ngoài.

“Người kia Trần Gia Hàm!!?Chuyện gì xảy ra!?“Trốn ở chỗ rẽ, Lý Xương Cốc liếc mắt một cái liền nhận ra thân phận hai người đang tùy ý giết người.

Quần áo của chúng có ký hiệu của Bát quái môn rất dễ nhận ra

Chỉ là lúc này những tên mặc đạo phục màu trắng bị máu nhuộm khắp quần áo.

Sau khi bị giết liên tục hơn mười người, người xung quanh rốt cục sụp đổ, chạy tứ tán.

“Đi! “Lý Xương Cốc kịp phản ứng, nhanh chóng dẫn người lặng lẽ rời đi.

Bốp!

Một người mặc đạo phục màu trắng nhuốm máu đột nhiên xuất hiện trước mắt ông ta.

Hai người Trần Gia Hàm vừa mới giết người cách đó không xa, một người trong đó, lại thoáng cái vượt qua hơn mười mét, đến khúc cua bên cạnh bọn họ.

“Nơi này còn có mấy người. “Người nọ lãnh đạm nhìn Lý Xương Cốc.

“Giải quyết xong, đi chỗ khách quý kế tiếp. “m thanh Trần Gia Hàm từ không xa bay tới.

Hắn dường như đã đi về phía xa.

“Ha ha. “Khóe miệng người nọ nhếch lên. Nhìn ba người Lý Xương Cốc thần sắc cứng ngắc.

Đột nhiên giơ tay lên.

Bát Quái Chưởng Phong Tốn.

Tay phải của hắn như gió, vô thanh vô tức thổi về phía ngực hai người Lý Xương Cốc.

Chương 612: Hối hận

Sức mạnh mấy tấn, vào giờ khắc này, tốc độ như vậy bộc phát, chỉ cần đụng tới một điểm, là có thể xuyên qua thân thể con người trong nháy mắt

Lý Xương Cốc muốn trốn, nhưng căn bản không thể phản ứng.

Toàn thân ông ta phảng phất rơi vào vũng bùn, thân thể không nghe sai khiến, tay chân giống như bị trói buộc.

Nhìn bàn tay càng ngày càng tới gần, ông ta lần đầu tiên cảm nhận được tuyệt vọng.

Cố gắng nhiều năm như vậy.

Phấn đấu nhiều năm như vậy. Cho rằng mình đạt được rất nhiều, trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Nhưng không nghĩ tới cuối cùng lại chết một cách rất vớ vẩn ở chỗ này.

Chết ở trong tay một tên võ sỹ xa lạ giống như một cái con kiến hôi, một thứ rác rưởi.

Vô số ký ức hiện lên trong đầu hắn vào lúc này.

"Ta" Lý Xương Cốc mở miệng. Trong đầu cuối cùng ngưng tụ, là khuôn mặt con gái mình.

Chao ôi!

Bàn tay dừng lại.

Ngay tại thời khắc cuối cùng sắp chạm vào ông, dừng lại.

Tên môn nhân bát quái kia cứng ngắc đứng tại chỗ, sắc mặt trở nên trách bệch

Giống như giấy sáp.

"Ai cho ngươi dũng khí, dám ra tay với cha ta!?" một bóng dáng con gái cao lớn xuất hiện ở phía sau ông.

Xoẹt!!

Đột nhiên, giữa lồng ngực hắn ta, một dòng máu loãng đỏ sậm cấp tốc tuôn ra, xé rách quần áo, hướng lên trời lao ra.

Dòng máu ở giữa không trung hóa thành hình rồng dài nhỏ.

Huyết Long lao ra hơn mười mét, cho đến khi hút cạn máu trong cơ thể mới nổ tan, rơi xuống đất biến mất, biến thành máu tươi bình thường.

“Tiểu Nam!? “Lý Xương Cốc lúc này mới tiếp tục hô hấp từng ngụm từng ngụm.

Trong nháy mắt vừa rồi, ông thậm chí ngay cả hô hấp cũng quên, toàn thân phảng phất tiến vào một loại trạng thái cực đoan hồi tưởng trước khi chết.

Cho đến khi con gái đến gần

Lý Sùng Nam nheo mắt, không có cùng ông chào hỏi, mà là xuyên qua thi thể, đi ra góc rẽ, nhìn về phía cách đó không xa một cái bóng người áo trắng khác đang dừng lại.

Trần Gia Hàm!

Trần Gia Hàm mang mặt nạ quay lại, nhìn về phía cô.

“Ồ? Là cô”

“Đối mặt với ta, không trốn sao? “Anh ta hoàn toàn xoay người, tựa hồ đối với Lý Sùng Nam có một tia hứng thú.

“Trốn? “Lý Sùng Nam từng bước đến gần hắn ta

“Ngươi là cái thá gì? Ngay cả sư phụ ta cũng chưa từng để cho ta không chiến mà lui! “Trên mặt cô lộ ra một tia trào phúng.

“Tất nhiên, nếu ngươi đang cố gắng kéo dài thời gian với những từ ngữ rác rưởi không quan trọng này thì ngươi có thể phải thất vọng.”

Xèo.

Cô dừng lại cách đó ba mét.

“Bởi vì. “Cô giơ tay lên, chỉ về phía đối phương.

“Thời gian ta đánh chết ngươi sẽ cực kỳ nhanh.”

Trần Gia Hàm cười khẽ vài tiếng, giơ tay phải lên.

‘Xem ra, ngươi còn không rõ ràng lắm chênh lệch giữa chúng ta”.

Bùm!!

Trong phút chốc bàn tay hắn nắm chặt, nổ tung một đoàn bạch khí.

Bạch khí tiêu tán, hấp dẫn lực chú ý của Lý Sùng Nam trong chớp mắt.

Chính là trong nháy mắt, bóng trắng lóe ra, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, xuất hiện ở bên trái Lý Sùng Nam.

Một chưởng.

Tiên Thiên Bát Quái Ly Hỏa!

Bùm!

Một chưởng này lại ma sát không khí, nháy mắt dấy lên ngọn lửa đỏ, đánh mạnh vào cổ Lý Sùng Nam.

Ngay lúc này.

Hai mắt Lý Sùng Nam lóe lên hồng quang. Quanh thân yếu hại không tiếng động lao ra hơn mười Tuệ Kiếm Kiếm Long!

Thánh Linh Bách Long!!

Ai cũng không nghĩ tới, quyết chiến trên lôi đài không thể tiến hành luận võ, tại giờ khắc này chân chính bắt đầu.

……

Lối ra.

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào Trần Tông Hàm.

Biểu hiện không chút hoang mang của đối phương, cho thấy thế cục hoàn toàn nằm trong dự liệu.

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di dâng lên một dự cảm không tốt.

“Như thế nào? Với thực lực tư chất của cậu, hệ thống sau lưng, không bằng theo chúng ta cùng đi tới Bạch Tinh. Chỉ có ở nơi đó, tiềm lực của các ngươi mới có thể được phóng thích triệt để. “Trần Tông Hàm cười nói.

“… “Lý Trình Di không trả lời.

Trong đầu hắn không ngừng hiện lên tin tức trùng trùng điệp điệp gần đây, tổng hợp lại.

Sau khi huyết mạch Ảnh Long cường hóa, tốc độ suy nghĩ của hắn cũng nhanh hơn trước rất nhiều.

Tấn công Võ Đạo Quán thì có ích lợi gì?

Tấn công một hoàng tộc xem trận đấu thì có ích lợi gì?

Thật sự đáng để bọn họ phí công tốn sức, phí khí lực lớn như vậy, trả giá nhiều như vậy?

Hiện tại đám người này, chặn ở chỗ này chỉ vì kéo dài thời gian mười lăm phút?

Điều gì sẽ xảy ra trong 15 phút?

Mục đích của bọn họ, rốt cuộc là cái gì?

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di lóe lên.

“Nếu các ông không có ý định gây bất lợi cho chúng ta, vì sao không cho chúng ta hoàn toàn rời đi?

Hắn mở miệng nói.

“Vậy thì không được. “Trần Tông Hàm lắc đầu,” Hai người đi rồi, An Đô sẽ không quan tâm chúng ta sống chết, trực tiếp không kích oanh tạc là xong việc.

“Bất quá. ” Ông ta quét mắt nhìn mấy người bên cạnh Lý Trình Di. Tựa hồ cũng không muốn cùng hắn trở mặt. Lão phu có thể ưu đãi Long Tu Môn các ngươi một chút, cho phép mấy người các ngươi một mình rời đi”.

“Đi một mình!”

Ngục Yến Tiêu cùng Trang Di Cảnh nhất thời lộ ra vẻ kinh hỉ.

Nhưng sắc mặt Ngục Long và Lý Trình Di lại trở nên khó coi.

Loại thời điểm này, một mình thả bọn họ ra ngoài, tất cả mọi người bị làm con tin áp giải, duy chỉ có mấy người bọn họ có thể rời đi, dựa vào cái gì?

Người bên ngoài nhìn thấy một màn như vậy, ý niệm đầu tiên trong đầu, tuyệt đối không phải là đi lên cứu người, mà là hoài

nghi.

“Mấy vị Long Tu Môn là bạn tốt mà lão phu vẫn luôn tán thưởng. Thả các ngươi ra ngoài cũng không tính là chuyện gì. Cũng không ảnh hưởng đến đại cục. “Lúc này Trần Tông Hàm dường như càng khẳng định suy nghĩ của mình. Vỗ tay một cái.

Tiểu Lâu.

Một đệ tử Bát Quái Môn bên cạnh hắn nhanh chóng tiến lên.

“Có”.

“Nào, dẫn mấy người Long Tu Môn ra khỏi thông đạo đặc biệt. “Trần Tông Hàm cười nheo mắt nói.

Chương 613: Nhận mệnh

Lời này vừa nói ra, nhất thời từng đạo ánh mắt bất thiện đều rơi vào trên người Lý Trình Di.

Loại thời điểm này nếu thật có thể đi ra ngoài, ngày sau nhất định sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

“Lão tiên sinh, đây là đang ép tôi. “Lý Trình Di nhìn Trần Tông Hàm sắc mặt càng lạnh đi.

“Không, ta chỉ biểu đạt thiện ý thôi. “Trần Tông Hàm mỉm cười.

Lựa chọn cự tuyệt, Long Tu Môn nhất định phải cùng mọi người cùng một chỗ, tiếp nhận vận mệnh chưa biết trước.

Lựa chọn tiếp nhận, một khi rời đi, Long Tu Môn sẽ bị cho là dính dáng đến n phần tử khủng bố Lý Tưởng Hương, sẽ gặp phải nghi kỵ hoài nghi căm thù.

Đó là một sự lựa chọn.

Trần Tông Hàm cho Lý Trình Di một lần lựa chọn.

“Đã như vậy. “Lý Trình Di bước lên trước một bước. Trong mắt hắn nhanh chóng đã có quyết định.

Tôi cũng đến để bày tỏ thiện ý thuộc về tôi.

Tay phải hắn buông xuống, một thanh kim kiếm trượt vào lòng bàn tay.

Xì.

Một vòng khí lưu vô hình, lấy hắn làm trung tâm tản ra bốn phía.

Cho các ngươi hai lựa chọn.

Hoặc là giao ra máy phát điện trường lực.

Hoặc là, ta hiện tại liền chém chết các ngươi.

“Tiểu hữu, ngươi có một lựa chọn sai lầm” Trần Tông Hàm mỉm cười nói.

Người sống mới có đúng sai.

Trong vòng mười mét xung quanh Lý Trình Di, một vòng kim tuyến thiêu đốt không tiếng động hiện lên, khép kín, vừa vặn nhốt mấy người Trần Tông Hàm ở trong đó.

……..

Trong ghế VIP

Một vách tường cao ba mét vách tường, đột nhiên gãy lìa, quay cuồng lên, ở giữa không trung thoáng cái nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Mảnh vỡ như mưa rơi xuống.

Từ phía sau lao ra một bóng người màu trắng, phá vỡ mảnh vỡ, từ giữa không trung lao xuống phía dưới.

Phía dưới Lý Sùng Nam giơ tay chỉ.

Xoẹt!!!

Một đạo kiếm long vô hình phóng lên cao, nhằm phía bóng người màu trắng.

Tiên thiên bát quái Phong Tốn!

Bóng người màu trắng đột nhiên dừng lại, lộ ra thân hình mặt nạ đen trắng của Trần Gia Hàm.

Xì!

Thân thể hắn ta chậm rãi nhạt đi, dĩ nhiên chỉ là tàn ảnh, bị Kiếm Long xuyên thấu tiêu tán.

Trong tiếng xé gió liên tục.

Thân ảnh Trần Gia Hàm trong nháy mắt biến thành ba đạo, từ ba góc độ khác nhau bổ nhào về phía Lý Sùng Nam.

Ba đạo nhân ảnh đồng thời xuất thủ, tay phải hiện lên móng vuốt.

Chết!

"Ngây thơ! "Lý Sùng Nam hai tay nâng lên.

Hơn mười con kiếm long lần nữa phóng lên cao, nhằm phía ba đạo nhân ảnh.

Xèo xèo xèo!

Ba đạo nhân ảnh lại tất cả đều là tàn ảnh, bị nhất nhất tách ra.

Chân chính Trần Gia Hàm dĩ nhiên trực tiếp xuất hiện ở phía sau cô.

Một chưởng nặng nề đánh về phía Lý Sùng Nam, nhưng cũng bị phản ứng vội vàng xoay người ngăn cản.

Một người tụ lực xuất thủ, một người vội vàng trở về phòng ngự, lực đạo chênh lệch thật lớn.

Chỉ là một tiếng trầm đục, Lý Sùng Nam liền bị đánh lui hơn mười bước, còn không đợi cô đứng vững, lại là một bóng chân xuất hiện, quất về phía má trái cô.

Bùm!

Cô giơ tay ngăn cản, đồng thời Tuệ Kiếm ngưng tụ, quét ngang xung quanh.

Nhưng Tuệ Kiếm phân tán chỉ có thể cảm giác được đâm trúng một cái nào đó cứng rắn, liền bị đánh tan.

Một tiếng vang thật lớn bay đến đằng sau Lý Sùng Nam, thân thể ở giữa không trung mất đi giá đỡ phòng ngự, đây là bị sức mạnh cực lớn đánh trúng.

Cho dù bây giờ cô đã đột phá đến tiết thứ năm, toàn thân tăng biên độ sức mạnh lần nữa, cũng bị một cú đánh mạnh này đánh cho cánh tay đau nhức, toàn thân cơ bắp đều phảng phất bị chấn động, trong lúc nhất thời không dùng được lực.

Hậu Thiên Bát Quái Chấn Tam.

Thân ảnh Trần Gia Hàm xuất hiện sau lưng cô, tốc độ còn nhanh hơn cả tốc độ bay nghiêng của cô!

Nhìn Lý Sùng Nam nhanh chóng tiếp cận, hắn giơ tay phải lên, khóe miệng dưới mặt nạ hơi nhếch lên.

Từng đạo cơ bắp đường cong như nước chảy, từ toàn thân hắn hội tụ đến tay phải.

Trong khoảnh khắc tay phải liền lớn hơn trạng thái bình thường gấp đôi.

Tiễn ngươi lên đường.

Hắn nhanh như chớp vung tay phải, tựa như một cây quạt hương bồ đập từ trên xuống dưới.

Đúng lúc này, hai mắt Lý Sùng Nam đột nhiên mở to.

Đôi mắt cô vốn là một mảnh đen kịt, lúc này lại chợt hiện lên một chút hồng quang.

Vô số thánh văn thật nhỏ tựa như côn trùng sống nhanh chóng bò qua, rậm rạp làm cho người ta sởn gai ốc.

Minh Quang.

Trong phút chốc, một ngọn đèn sáng ngời, ở sâu trong nội tâm hai người sáng lên.

Ngọn đèn này mới vừa sáng lên, liền như mực hòa vào nước, nhanh chóng khuếch tán ra mảng lớn hắc ám.

Bàn tay Trần Gia Hàm vung lên đồng thời bóng tối khuếch tán, thoáng cái dừng lại, cứng ngắc giữa không trung.

Hắn cảm giác thân thể có chút không nghe sai khiến

Phảng phất sâu trong nội tâm, vô số bạo ngược, hỗn loạn, điên cuồng, thống khổ vân vân, tất cả cảm xúc tiêu cực, vào giờ khắc này đều cuồng trào ra.

Chúng nó tựa như hàng tồn kho bị đè nén rất nhiều năm, vào giờ khắc này bị một cái dẫn nào đó vạch trần, châm lửa, bộc phát.

Ai cũng có một mặt tối sâu thẳm bên trong.

Cho dù là trẻ con, cũng sẽ sinh ra tâm lý ngược đãi khi đùa bỡn côn trùng.

Lòng người phức tạp, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ hiện lên vô số ý niệm, trong những ý niệm này, không có bất luận kẻ nào có thể bảo đảm, tất cả ý niệm của mình đều là quang minh.

Chỉ là đạo đức xã hội, đã ngăn chặn những phần u ám này, từ bỏ, hoặc chôn giấu trong lòng.

Nhưng không thể phủ nhận rằng họ cũng là một phần của chúng ta.

Mà Quang Mình, chính là đem một phần bản tính của chúng ta, những thứ chúng ta chôn dấu ở chỗ sâu nhất, bản tính bị đè nén, hoàn toàn phóng đại, phóng thích.

Trong lúc nhất thời, bên trong ghế VIP, ở giữa ghế rách nát và vách tường, hai người cách nhau một mét, giằng co nhau, không ai nhúc nhích.

Hai mắt Lý Sùng Nam có vô số chữ viết màu đen chảy qua, quỷ dị không hiểu.

Toàn thân Trần Gia Hàm run rẩy, đứng tại chỗ không thể động đậy, trán đổ mồ hôi như mưa.

Chương 614: Khó hiểu

“Ngươi!!! “Hắn không cách nào hiểu được, tại sao mình lại xuất hiện tình huống như vậy.

Rõ ràng thông qua tịnh niệm tĩnh tọa, hắn đã đem tất cả tạp niệm diệt trừ, nhưng hiện tại

“Ngươi thua rồi. “Lý Sùng Nam mạnh mẽ giơ tay lên một chưởng.

Bùm!

Một chưởng này không hề hoa lệ, nặng nề đánh vào ngực Trần Gia Hàm.

Sức mạnh cực lớn đánh bay hắn ra ngoài, đập vào một loạt ghế ngồi.

Hàng ghế nát bét cả một mảnh, Trần Gia Hàm cũng thân hãm trong đó, quần áo trước ngực bị lực lớn đánh nổ xé rách, lộ ra làn da trắng nõn phía dưới.

Nhưng quỷ dị chính là, trên da hắn cư nhiên không có thương tích.

Răng rắc một cái đứng lên, Trần Gia Hàm cởi quần áo rách nát trên người, để trần thân trên.

Ánh sáng mang đến phản ứng kịch liệt, lúc này đã qua, hắn cũng có thể một lần nữa nhúc nhích.

Cái loại chiêu số này. Long Tu Môn Long Tu Quyền ta từng giao thủ, không có kỹ xảo như vậy. Ngươi luyện, rốt cuộc là cái gì!? "Giọng nói của hắn lúc này rõ ràng ngưng trọng hơn rất nhiều.

Cho dù hắn thi đấu tại Cực Võ Liệt Chiến nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy qua loại này lưu phái cận chiến này.

Không hiểu sao dẫn động mặt tối trong nội tâm đối thủ, kỹ xảo như vậy, hắn thậm chí ngay cả nghe cũng chưa từng nghe nói qua.

"Thời gian không nhiều lắm. "Lý Sùng Nam không trả lời vấn đề, mà hít sâu một hơi, giơ tay nhìn cánh tay nhỏ của mình, chỗ cánh tay đã sưng lên.

Cường độ máu thịt của đối phương cao hơn cô tưởng tượng rất nhiều.

Ngẩng đầu, cô ngưng thần nhìn về phía Trần Gia Hàm.

"Lần sau, giải quyết ngươi!"

"Ha ha." Trần Gia Hàm nở nụ cười, hắn hai tay nâng lên, bày ra bài khởi động quyền anh.

Sau đó, ngón tay hắn hướng về phía đối diện một câu. Mùi vị khiêu khích mười phần.

Bốp!!

Hai người đồng thời phóng về phía đối phương.

Một nhanh một chậm, nhưng không ai lùi bước hay né tránh.

Trần Gia Hàm từ bỏ ưu thế tốc độ của mình, mà lựa chọn chính diện đối kháng.

Bùm!

Hai nắm tay ngang nhiên đụng vào nhau, nổ tung một vòng bạch khí.

Tiên thiên bát quái Vân Càn!

Thánh Linh – Đại Long Kiếm!

Hai người đánh lui đối phương, tay kia lại đồng thời nâng lên, vung về phía đối phương.

Bàn tay Trần Gia Hàm mang theo đạo bạch khí, năm ngón tay hiện lên móng vuốt, mang theo tiếng rít khủng bố đánh về phía trước.

Lý Sùng Nam tay trái cầm hư Vô Hình Kiếm Long, chỉ là lúc này đây Kiếm Long ngưng tụ gần như tất cả Tuệ Kiếm của cô, hình thành một thanh kiếm vô hình dài đến hơn một mét, đột nhiên đâm về phía trước.

Bùm!!

Xoẹt!!

Cả hai đều trúng mục tiêu gần như cùng một lúc.

Trần Gia Hàm cho rằng Bát Quái Kim Cương Thể Đồng Bì Thiết Cốt của mình, ngoại trừ vũ khí nóng uy lực lớn ra thì không thể địch nổi.

Lại không nghĩ tới bị Vô Hình Tuệ Kiếm hung hăng đâm thủng một lỗ trước ngực.

Tuy rằng chỉ là đâm sâu bằng ngón trỏ nhưng khiến hắn chấn động, chấn động hơn nhiều khi bị Minh Quang chói rọi những

mảnh tối tăm trong tâm hồn.

Mà Lý Sùng Nam vì đã bị thương tốc độ cũng không bằng đối phương, dứt khoát không tránh không tránh, cứng rắn kháng Vân Càn một chưởng này.

Trong tiếng nổ khủng bố, ngực trái của cô bị đánh lõm xuống, nổ tung một mảnh máu thịt.

Huyết vụ tản ra, nửa thân thể cô trong khoảnh khắc đỏ tươi.

Mất đi Tuệ Kiếm hộ thể, cô tương đương với dùng máu thịt đỡ một chưởng tốc độ âm thanh của Trần Gia Hàm.

Nếu không là Thánh Linh Công liên tục cường hóa, nếu không là trong khoảng thời gian này cô điên cuồng không muốn sống tiêm mũi tiêm tăng cường sức mạnh, tiêu hóa dược lực, chỉ sợ hiện tại đã bị một chưởng này đánh nổ nửa bên thân thể.

Giết!

Trong nháy mắt, hai người đều lâm vào trọng thương.

Nhưng cho dù là tâm niệm vô địch của Trần Gia Hàm, hay là cuồng ý thánh linh của Lý Sùng Nam, đều không có chút do dự, lần thứ hai không để ý trọng thương, đánh tới đối phương.

Thình thịch thình thịch thình thịch!!

Hai người mặt đối mặt, từng quyền rơi vào da thịt của nhau

Đại Long kiếm không ngừng đâm ra từng cái lỗ thủng lớn nhỏ không đồng nhất ở trên người Trần Gia Hàm.

Bát Quái chưởng cũng không ngừng đánh ra từng mảnh máu thịt vụn trên người Lý Sùng Nam.

Đánh tới một bước này, hai người cũng không nghĩ tới đối phương lại khó chơi như vậy.

Minh Quang!

"Lưỡng nghi càn không đáo chuyển"

Hai người đồng thời bộc phát tuyệt sát.

Trần Gia Hàm toàn thân sức mạnh ngưng tụ, lấy nhu khí cương lực lật ngược bốn lần, gấp bốn lần, ầm ầm song chưởng

đánh về phía đối diện.

Nhưng bị Minh Quang quấy nhiễu, đánh lệch một cái, đập trên mặt đất bên cạnh.

Mặt đất làm bằng hợp kim bị đánh cho lõm xuống, có thêm hai dấu tay sâu hơn mười cm.

Lý Sùng Nam bị chưởng phong sát qua một bên, Đại Long Kiếm chém ngang, toàn lực chém ra.

Lại bị Trần Gia Hàm nhạy bén tránh được, chỉ có mũi kiếm vẽ ra một vết máu trên ngực.

Bá!

Lưỡi kiếm cắt một mặt tường hợp kim gần đó ra một vết cắt dài mấy mét.

Vết cắt màu đen bay ra mùi khét nhàn nhạt.

Hai người tách ra, đứng ở hai đầu vết cắt, xoay người lại lần nữa đối mặt.

“Chỉ là Long Tu Môn cũng vọng tưởng phá kim thân vô địch của ta!!?” mặt nạ trên mặt Trần Gia Hàm rốt cục rơi ra, lộ ra tướng mạo ôn nhu.

Hắn nhanh như chớp ở trên người mình điểm năm cái.

Làn da thân thể nhanh chóng trắng bệch, cho đến khi trắng bệch như tờ giấy trắng, lại đột nhiên tái sắc.

Trong vòng một giây ngắn ngủi, liền biến thành toàn thân đỏ sậm.

Vị trí từ ngực đến cổ, cơ bắp và mạch máu ngưng tụ vặn vẹo, xuất hiện một đồ án bát quái do xương trắng nhô lên hình thành.

“Có thể ép ta dùng ra chiêu này Càn Khôn Vô Cực” Trần Gia Hàm thở ra một hơi thật dài, “Ngươi cũng nên nhắm mắt.”

Càn Khôn Vô Cực là tầng thứ chín cao nhất của Nhạn hình bát quái chưởng, mới có thể sử dụng mạnh nhất trạng thái, cảnh giới tương đương với Long Tu Môn Long Cảnh.

Chương 615: Đột phá cực hạn

Chủ yếu là dùng để đột phá nhân thể cực hạn, tiến vào cấp độ tân sinh mệnh.

Vốn Trần Gia Hàm mới đột phá không lâu sử dụng gánh nặng sẽ rất nặng, cho nên ngay từ đầu liền vô dụng.

Nhưng đánh tới bây giờ, đối phương đã không phải là đối thủ đơn giản có thể ứng phó.

Cho nên hắn phải tốc chiến tốc thắng, tìm cách cấp tốc giải quyết đối phương.

Sau khi tiến vào trạng thái này, tốc độ của hắn sẽ tăng lên một mảng lớn so với lúc trước, đồng thời cường độ thân thể tăng lên trên diện rộng. Sức mạnh khôi phục không thay đổi.

Cao thủ quyết đấu, tốc độ nhanh hơn một chút, chính là chênh lệch cực lớn. Chớ nói chi là nhanh ra một mảng lớn.

Vậy.

Trần Gia Hàm đứng thẳng người, huyết động trên người cũng bắt đầu chậm rãi nhúc nhích khép lại, ngừng chảy máu.

Kết thúc rồi!

Bốp!

Hắn tựa như thuấn di, đột nhiên vượt qua khoảng cách, một chưởng từ bên cạnh đánh về phía Lý Sùng Nam.

Tốc độ lúc này đây, so với lúc trước nhanh hơn đâu chỉ gấp đôi!

Toàn lực ra tay, một chưởng này của hắn đã đạt tới gấp đôi vận tốc âm thanh chân chính, so với rất nhiều vũ khí bay còn nhanh hơn rất nhiều!

Tiếng nổ cực lớn lần nữa nổ tung, bạch khí bay tứ tung, không khí tựa như dòng nước, ở bàn tay phía trước kích động ra từng vòng sóng gợn.

Tất cả cảm xúc trong mắt Trần Gia Hàm biến mất, toàn tâm toàn ý tập trung vào một chưởng này.

Tất cả góc độ phương vị có thể né tránh của đối thủ trước mắt, trong mắt hắn, vào giờ khắc này, đều hóa thành một tấm lưới lớn.

Mà một chưởng này của hắn, chính là đem toàn bộ cái lưới lớn này, hoàn toàn bao trùm.

Bùm!

Một chưởng này hạ xuống không còn gì phải lo lắng.

Chưởng lực hung hăng rơi vào vai trái mà Lý Sùng Nam không kịp phòng bị.

Aaah!

Trong nháy mắt, ánh mắt trắng bệch của Lý Sùng Nam hoàn toàn biến thành màu đen.

Vô số thánh văn màu đen như mực nước bao phủ màu trắng trong mắt cô.

Cô ngửa đầu thét chói tai, giống như sóng âm chấn động, nổ tung bốn phía.

Một loại cảm giác tựa như phá kén sống lại, từ trên người Lý Sùng Nam bắn ra.

Giờ khắc này, thời gian dường như dừng lại.

Tuệ Kiếm chi chít lơ lửng bên cạnh cô, đang phát sinh biến hóa khó có thể hình dung.

Bên cạnh tất cả kiếm quang vô hình, cũng bắt đầu phân liệt ra sợi tơ vô hình dày đặc.

Đồng thời trong lỗ chân lông thân thể Lý Sùng Nam, cũng không ngừng chảy ra lượng lớn khói vô hình.

Những luồng khói này kết hợp với sợi tơ do Tuệ Kiếm phân ra, tạo thành một thứ hoàn toàn mới.

Hoàn toàn mới, thuộc về sản phẩm đặc thù tiết thứ sáu Thánh Linh Công.

Aaaaaaaaa!

Trong tiếng thét chói tai, Lý Sùng Nam vào giờ khắc này, trong nháy mắt này, đột nhiên đột phá đến tiết thứ sáu Thánh Linh Công!

Mà tiết thứ sáu diễn sinh ra một đạo năng lực mới, chính là đem Minh Quang cùng Tuệ Kiếm kết hợp, hình thành khủng bố dị năng mới.

Tên là - - tơ tình.

Bốp!!!

Vô số tơ tình trong nháy mắt này, trống rỗng trong phạm vi hơn mười mét xung quanh Lý Sùng Nam, hình thành một tấm mạng nhện cực lớn.

Tơ tình tựa như mạng nhện thật, đem Trần Gia Hàm gần đó tầng tầng quấn quanh, suy yếu tốc độ sức mạnh.

Bùm!

Trần Gia Hàm bị quấn quanh, một chưởng quyết thắng bị vặn vẹo đánh lệch, thất bại đánh ra một đạo sóng xung kích không khí.

Không đợi hắn hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Xoẹt!!!

Một cơn đau dữ dội từ phía sau hắn truyền đến.

Một thanh kiếm vô hình, từ bụng anh ta đâm thủng ra sau.

Dưới cơn đau nhức, hắn trở tay toàn lực một chưởng, nặng nề đánh vào trên người Lý Sùng Nam.

Cho dù sợi tơ tình ngăn cách, một chưởng này vẫn đánh cho Lý Sùng Nam miệng phun máu tươi, lảo đảo lui về phía sau, đụng vào tường.

Bị trọng thương, sợi tình xung quanh chỉ có thể duy trì trong chớp mắt, liền nhanh chóng biến mất.

Lý Sùng Nam dựa vào mặt tường, nhìn lỗ máu cực lớn ở bụng Trần Gia Hàm, cười ha hả.

Ta mới là mạnh nhất!

Thái độ điên cuồng của Thánh Linh Công tại thời khắc này triển lộ không bỏ sót.

Bốp!

Trần Gia Hàm che lỗ máu ở bụng, đột nhiên biến mất tại chỗ, hướng phía xa rời đi.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Lý Sùng Nam buông lỏng, thống khổ cùng mệt mỏi cực lớn xông lên đầu.

Mình thắng rồi!

Mình sống sót!

Tiểu Nam!! "Trong màn sương mù, cô tựa hồ nghe được tiếng gọi của cha.

Ông ta cũng ổn.

Và sư phụ.

Sư phụ bên kia

……

Lối ra Võ Đạo Quán.

Lực trường bầu dục trên không, thấy tình thế không ổn, đám đông tụ tập ở chỗ này bắt đầu nhao nhao lui về phía sau, nhường ra không gian.

Trần Tông Hàm cùng ba gã Bát Quái môn đệ tử, mỉm cười nhìn chăm chú vào Lý Trình Di ở phía đối diện cách không đến năm mét.

Hai bên đều không nói gì nữa, đến bước này, nói cái gì cũng đã không có ý nghĩa.

Lý Trình Di lựa chọn phá hư lực trường bảo vệ rồi đi ra ngoài.

Trần Tông Hàm nhất định phải phong tỏa tường lực trường 15 phút, hiện tại đã qua năm phút, còn có mười phút.

Ánh sáng xanh đỏ của đèn khẩn cấp kéo bóng người hai bên ra thật dài.

Hết thảy phảng phất lâm vào yên tĩnh.

Rõ ràng xung quanh ít nhất mấy trăm người chen chúc ở chỗ này, lúc này lại không ai lên tiếng.

Một loại áp lực vô hình trầm trọng, lan tỏa trên bầu trời nơi này, làm cho người ta hô hấp khó khăn, trong lòng đè nén.

“Tiểu Lâu. “Nụ cười trên mặt Trần Tông Hàm cuối cùng cũng nhạt dần. Nếu Lý Tiểu Hữu không muốn, vậy cậu xử lý đi.

Người được gọi là Tiểu Lâu, đệ tử Bát Quái Môn, mặt hẹp dài như mặt ngựa, khí chất hung ác nham hiểm, nghe được phân phó, nhất thời đi về phía trước một bước, từ bên trái đứng ra.

Chương 616: Giao thủ

Ánh mắt hắn nhìn về phía Lý Trình Di. Tay phải vừa nhấc, trong lòng bàn tay nắm một thanh đoản kiếm màu bạc dài ngắn bằng bàn tay.

Phần đuôi đoản kiếm có lam quang rất nhỏ phun ra, hiển nhiên đây cũng là một thanh vũ khí bay loại nhỏ.

Trong hoàn cảnh không cho phép mang theo bất kỳ vũ khí nào, một thanh vũ khí bay, cơ hồ là đại sát khí bất luận kẻ nào cũng khó có thể chống lại.

“Xin lỗi. “Tiểu Lâu nheo mắt lại,” Nếu ngươi từ bỏ chống cự, ta có thể nhẹ nhàng một chút.

Lý Trình Di không trả lời. Chỉ là ánh mắt trung tâm dịch chuyển, nhìn hắn một cái.

Chính là cái nhìn này.

Tiểu Lâu đang muốn khống chế vũ khí bay xuất thủ, bỗng nhiên hoa mắt.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Người đâu!?

Trước mắt hắn hoàn toàn không có bóng dáng của Lý Trình Di.

Xoẹt!!

Một miệng máu nghiêng xuống phía dưới không hiểu sao xuất hiện ở trong ngực hắn.

Máu loãng phun tung tóe, rơi đầy đất trước mặt.

Đau nhức cùng mất máu nhanh chóng mang đến vô lực, làm cho Tiểu Lâu hoàn toàn không thể hiểu được, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thân thể hắn ngã xuống.

Ở ngã đi nửa đường, mới dùng dư quang khóe mắt, nhìn thấy một bóng người đứng ở phía sau hắn

Lý Trình Di!!

Người kia.

"Khi nào?!"

Bùm.

Thi thể rơi xuống đất. Chia ra làm đôi

Lý Trình Di sắc mặt bình tĩnh, đứng ở phía sau, nhìn về phía mấy người Trần Tông Hàm sắc mặt thay đổi.

Hắn một tay cầm kim kiếm, chỉ nghiêng mặt đất, tay kia nhẹ nhàng nắm lấy vũ khí bay vừa rồi của Tiểu Lâu.

Răng rắc.

Vũ khí bay bị bẻ gãy, nổ tung một chút hồ quang điện, hoàn toàn tắt ngấm.

Yêu cầu tha thứ sao?

Hắn cao gần hai mét, từ trên cao nhìn xuống, nhìn chăm chú vào Trần Tông Hàm gần trong gang tấc.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Những người khác vây xem, tuyển thủ còn sót lại dự thi còn chưa đi, MC Tiểu Lỗi và MC phụ trách bình luận.

Thậm chí hai tên đệ tử còn lại của Bát Quái Môn.

Tất cả mọi người mặt dại ra, hoàn toàn không thấy rõ vừa mới xảy ra chuyện gì.

Cũng không biết, Lý Trình Di rốt cuộc ra tay như thế nào, giết chết Tiểu Lâu như thế nào.

Chỉ có Trần Tông Hàm thấy rõ.

Rung động, khó hiểu.

Không có vũ khí bay không có mô-đun cải tạo, Lý Trình Di rốt cuộc là như thế nào bộc phát tốc độ cùng sức mạnh khủng bố như vậy??!

Đây là nghi hoặc trong lòng mọi người giờ phút này.

Có người lại có thể lấy thân thể chính diện cứng rắn đối chọi vũ khí bay!?

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, không ai có thể tin tưởng một màn trước mắt.

Ngục Long há to miệng, nhớ lại lúc trước Lý Trình Di nói với ông, tiến vào Long Cảnh ba lần.

Kỳ thật lúc ấy tuy rằng ông rung động, nhưng cũng không cách nào cảm nhận được ba lần Long cảnh cùng cao thủ bình thường đỉnh cấp có bao nhiêu chênh lệch.

Cho đến lúc này.

Chân chính nhìn thấy Lý Trình Di giết chuyên gia vũ khí bay như giết gà, tay không bóp nát hợp kim đặc chủng hồng thiết, ông mới hiểu được.

Độ cao của đệ tử này, đã đến trình độ mình không cách nào lý giải.

Đây chính là cảnh giới chí cao mà Long Tu Môn ta theo đuổi. Long cảnh !

Ông kìm lòng không được rên rỉ một tiếng.

Long cảnh

Ngục Yến Tiêu cùng Trang Di Cảnh ở một bên nghe được từ này, đều từ trong chấn động phục hồi tinh thần, hiểu được là có ý gì.

Trong Long Tu Môn, trên lý thuyết có thể đột phá cảnh giới cao nhất của nhân thể cực hạn, thậm chí nói tất cả những

người theo đuổi thuật cận chiến thì cảnh giới Thánh Cảnh mà mình theo đuổi chính là Long cảnh.

Chỉ là những trường phái khác, cách gọi cũng khác nhau.

Kỳ thực tất cả đều trăm sông đổ về một biển.

“Thì ra, anh đã tới cảnh giới chí cao rồi sao? “Trang Di Cảnh thì thào, nhìn bóng lưng Lý Trình Di, trong mắt không thể ức chế dâng lên sự sùng bái cùng kích động.

Bọn họ nói chuyện với nhau, trong hoàn cảnh yên tĩnh này có vẻ dị thường bắt mắt, rất nhanh liền bị những người còn lại xung quanh nghe đi, truyền ra.

Người đến xem trận đấu, ít nhiều đều có chút hiểu biết về lưu phái cận chiến, lúc này sau khi biết Lý Trình Di cư nhiên đã bước vào cảnh giới cao nhất của lưu phái cận chiến.

Mọi người ở đây đều sôi trào.

Đây chính là cảnh giới chỉ tồn tại trong truyền thuyết, được xưng là cảnh giới chí thánh có thể làm cho người ta đột phá cực hạn, bước vào một tầng thứ sinh mệnh khác!

Mà hiện tại, cảnh giới như vậy rõ ràng đang đứng ở trước mặt mọi người.

Nếu không phải tình huống đặc biệt, sợ là đã có người muốn xông lên xin Lý Trình Di chữ ký.

Trần Tông Hàm ở giữa sân lúc này sắc mặt trầm xuống, không còn thoải mái và mỉm cười như vừa rồi.

Ông ta nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, phảng phất một lần nữa nhận thức người thống nhất Khu vườn Vận mệnh trước mắt này.

“Đã rất nhiều năm không có ai dám nói những lời như vậy trước mặt ta.” hai bên má ông ta từ trên xuống dưới, bắt đầu sáng lên từng viên thủy tinh màu lam hình thoi.

Ở phía sau ông ta, đệ tử Bát Quái môn còn lại nhanh chóng lui về phía sau, nhường ra vị trí.

‘Mặc kệ ngươi là Long Cảnh cũng được, những cảnh giới khác cũng được. “Trong tay áo Trần Tông Hàm chậm rãi trượt ra một thanh loan đao Nguyệt Nha màu lam.

Loan đao không có cán dao, chỉ có ba viên bảo thạch màu xanh đậm khảm ở chính giữa.

Từng vòng sóng gợn tựa như sóng biển vây quanh lưỡi dao, thỉnh thoảng có hồ quang màu đỏ rất nhỏ chợt lóe lên.

Hôm nay.

Loan đao lơ lửng bay lên, lơ lửng ở bên cạnh ông ta.

Ngươi hẳn phải chết!

“Thử xem? “Khóe miệng Lý Trình Di nhếch lên, lộ ra nụ cười trào phúng.

Yên lặng.

Người xung quanh cảm giác không ổn, nhao nhao bắt đầu lui về phía sau, có người bắt đầu chạy vào bên trong Võ Đạo. Có người lại chạy chậm ngược về phía Võ Đạo Quán.

Xoẹt!!

Trong phút chốc một tiếng vang nhỏ vang lên.

Thanh vũ khí bay Loan đao bên cạnh Trần Tông Hàm chợt biến mất, hóa thành hồng tuyến đánh về phía Lý Trình Di.

Chương 617: Khoa trương

Tốc độ của ông ta quá nhanh.

Cho dù là Đại Diệu Tinh Hàn Sơn của Sultan, cũng không có tốc độ loan đao bộc phát khoa trương như lúc này.

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di thậm chí ngay cả dấu vết cũng không thấy rõ, chỉ có thể cảm giác được có thứ gì đó ầm ầm đâm trúng tơ tình bên cạnh mình.

Đúng vậy.

Vừa rồi đồ đệ Lý Sùng Nam đột phá tiết thứ sáu, đạt được năng lực dung hợp, hắn cũng đạt được.

Sợi tình bao trùm xung quanh mười mét, tựa như một tấm mạng nhện cực lớn, có thể mạnh mẽ làm suy yếu tốc độ của tất cả vật thể tiến vào trong đó.

Vũ khí bay cũng ở trong đó.

Nhưng sau khi bị suy yếu, hắn cũng không cách nào bắt được tốc độ của đối phương.

Tốc độ này

Bùng!!

Giữa không trung bên cạnh Lý Trình Di nổ tung một tia lửa.

Đó là Tuệ Kiếm ngăn trở vũ khí bay loan đao bắn ra tia lửa.

Còn hơn thế nữa.

Ngay sau đó, một mảnh tia lửa chói mắt ở bên cạnh hắn liên tiếp nổ tung.

Keng keng keng!!

Tiếng va chạm chói tai liên tục không ngừng đâm vào màng nhĩ đám người xung quanh.

Xì.

Lý Trình Di tay cầm kim kiếm, hơi khom lưng, hoàn toàn không nhìn Vũ khí bay vây sát bên cạnh.

Kim kiếm rút ra ngoài.

Thiên Mệnh, tuyệt đối phải trúng lưỡi dao!

Trong phút chốc một đạo kiếm quang màu vàng hướng Trần Tông Hàm chém tới.

Này!

Kiếm quang xẹt qua thân thể, nhưng không có bất kỳ cảm giác thực chất nào.

Thân hình Trần Tông Hàm giống như hoa trăng trong gương, đột nhiên tiêu tán.

Ông ta căn bản cũng không có trình diện, vừa rồi nói chuyện, vẫn luôn là hình chiếu ba chiều!

Lý Trình Di mặt không có vẻ ngoài ý muốn, trước đó hắn liền phát hiện dị thường, lúc này chẳng qua là chứng thực điểm ấy.

Bất quá người không ở đây, Vũ khí bay lại ở đây.

Hơn nữa, hắn không tin Trần Tông Hàm có thể cách trường tường lực trường điều khiển vũ khí bay.

Người này rất có thể ở gần, ngay trong đám người, thậm chí có thể trốn trong võ đạo quán!

Thu kiếm, Lý Trình Di ánh mắt quét nhìn xung quanh, mãnh liệt vung kiếm lần nữa.

Uỳnh!!

Kim kiếm nổ tung, thanh vũ khí bay loan đao bị nặng nề đánh trúng, bắn bay ra ngoài.

Giữa không trung, loan đao bay về một phương vị xa xa.

Nơi đó trong đám người, một bóng người thấp bé, thân khoác áo choàng xám trắng, đang lẳng lặng nhìn bên này.

"Tìm được ngươi rồi!! Lý Trình Di dưới chân phát lực, người nhảy dựng lên hướng bên kia di động như tia chớp.

"Đào Ngột Vương".

Một tiếng quát khẽ từ bóng người áo choàng truyền ra.

Không đợi Lý Trình Di tới gần. Một đám lửa màu lam, ầm ầm từ dưới chân bóng người bay lên trên.

Bùm!

Ngọn lửa mênh mông nhanh chóng bay lên không trung, hóa thành một cột lửa khổng lồ đường kính cao hơn mười mét.

Ngọn lửa bao bọc người đàn ông trong đó.

Xì!

Mặt ngoài nháy mắt bắn ra một chùm sáng xanh đen, chính giữa Lý Trình Di.

Thiên Mệnh Chi Nhận mạnh mẽ ngăn cản chùm sáng, mũi chân Lý Trình Di điểm một cái, thân thể như con dơi bay lên trời, lao thẳng xuống.

Thánh Linh Bách Long!

Một đám Kiếm Long vô hình chi chít dày đặc chen chúc xông về phía cột lửa.

So với Bách Long của Lý Sùng Nam, diện tích và thể tích của Lý Trình Di lớn hơn nhiều.

Người còn ở giữa không trung, mảng lớn Vô Hình Tuệ Kiếm trong nháy mắt liền đem tất cả vật thể trong phạm vi hơn mười mét phía dưới võ đạo quán cắt thành mảnh vụn vụn rơi xuống.

Không khí cuồng nộ bị cắt thành từng mảnh. Khí lưu không cách nào thành hình, hóa thành khí xoáy thật nhỏ, bắn tung tóe khắp nơi.

Đám đông đến gần một số bị cuồng phong hỗn loạn thổi ngã dúi dụi, phát ra tiếng thét chói tai.

Đúng lúc đó.

Bách long hội tụ, ầm ầm đụng vào cột lửa.

Hống!!!

Một tiếng thú rống thật lớn đinh tai nhức óc, từ bên trong cột lửa nổ tung.

Trong thoáng chốc, cột lửa tản đi, lộ ra một quái vật màu đen cao hơn 10 mét.

Quái vật mặt người thân hổ, có hai cái răng nanh gai nhọn giống như lợn rừng, lông bờm phía sau phiêu tán, vẩy ra nhiều đốm lửa màu lam.

Rõ ràng chính là một trong tứ hung thời thượng cổ trong thần thoại – Đào Ngột!

Trước người Đào Ngột có một tầng lực trường vô hình, gắt gao ngăn trở Bách Long Tuệ Kiếm đang bổ tới.

Oành!!!

Hai cỗ sức mạnh khổng lồ va chạm, nổ tung vô số khí lưu hỏa diễm kịch liệt.

Sóng xung kích hất tung một số người đứng gần đó, đụng vào trên vách tường nhao nhao hộc máu.

Trong tiếng kinh hô, đám người nhao nhao chạy trốn, hướng về bên trong Võ Đạo quán trốn.

Lý Trình Di nhẹ nhàng rơi xuống đất, ngửa đầu nhìn về phía Đào Ngột, ánh mắt chạm vào Trần Tông Hàm ở phía đối diện

Mục đích của hai người đều biến tướng đạt được.

Chỉ là thăm dò nhau, liền đem những người hóng hớt xem xung quanh đuổi đi, tránh cho bại lộ càng nhiều bản thân.

Sau khi dọn dẹp xong đám người.

Kế tiếp, nên chính thức giao thủ……

…….

Triều Ngữ Thiên Hà.

Dường như thiên hà mãi mãi không thay đổi vẫn như nước chảy không ngừng. Nhưng giờ này khắc này, từng tòa Tiên Đài đã gặp phải vận mệnh sắp sụp đổ.

Từng bóng người cải tạo màu trắng từ trên trời bay xuống, từng chiếc chiến hạm màu trắng cực lớn có ký hiệu hình ngôi sao trống rỗng hiện ra, hướng tới Tiên Đài.

Đó là hạm đội vũ trụ tập kích Bạch Tinh, mà quái dị chính là chiến hạm cùng phi hành khí Nghi quốc cũng chỉ xuất hiện rất ít

Một lượng lớn hỏa lực đổ xuống, nặng nề rơi xuống lực phòng hộ cực lớn phía trên Triều Ngữ.

Màn sáng trong suốt bị nổ tung kích động ra vô số vòng tròn gợn sóng dày đặc.

Phía dưới, trật tự khu phố thành thị Triều Ngữ rõ ràng, lúc này cũng rơi vào cảnh cực kỳ hỗn loạn.

Hàng ngàn người cải tạo thân phận không rõ, trà trộn vào trong thành thị, bắt đầu phá phách

Nếu là ngày thường thì số lượng như vậy không nhiều lắm, Sở an ninh giải quyết rất nhanh.

Nhưng vào lúc này, Thiên Hà bị tập kích, Võ Đạo Quán bị tập kích, lại đối mặt với tập kích khủng bố như vậy, Sở an ninh

cũng có chút lực bất tòng tâm.

Khắp nơi đều là tiếng thét chói tai.

Chương 618: Vì mạnh hơn

Trước một quán bar, lửa lớn thiêu đốt bên đường, đám người đã sớm phân tán né tránh, trên đường phố một mảnh yên tĩnh.

Thân hình vạm vỡ của Cự Kình nửa ngồi trên bậc thang của quán bar, nhìn vào một chiếc phi hành khí đang bốc khói ở phía đối diện.

Đó là hắn vừa mới ra tay tập kích

Mà ký hiệu phi hành khí, không phải Nghi quốc, mà là tất cả binh lính Bạch Tinh trà trộn vào thành.

Hải Sa! Ngươi điên rồi!

Một người đàn ông trung niên đeo kính từ phi hành khí đạp mở cửa khoang, trán có vết máu, ánh mắt sắc bén nhìn về phía bên này.

“Ngươi rốt cuộc là người bên nào!?

“A không đúng, ta nhìn lầm rồi. “Hải Sa, cũng chính là Cự Kình, lười biếng ngáp một cái.

“Con mẹ ngươi” người đàn ông trung niên nổi giận, muốn rút súng động thủ, nhưng bị một người cùng phe phía sau giữ chặt.

Người nọ liều mạng ôm lấy anh ta không cho anh ta động thủ.

Vèo!

Lúc này lại là một chiếc phi hành khí mang theo ký hiệu Bạch Tinh, từ giữa không trung lóe lên.

Đúng lúc này, hai mắt Hải Sa hiện lên một mảnh tinh quang màu tím.

Thân hình hắn đột ngột mọc lên, lao ra như tên lửa, vung một chưởng vào phi hành khí.

Bùm!

Vỏ ngoài phi hành khí lõm xuống tại chỗ, bị động năng cực lớn va chạm, bay nghiêng ra ngoài, đụng vào trong một quán cà phê màu lam cách đó không xa.

Ầm ầm một cái, đám lửa kịch liệt từ trong đó trào ra.

Chiếc phi hành khí đó đã nổ tung.

Người đàn ông trung niên cùng người bạn nhìn đến trợn mắt há hốc mồm, này hắn sao là dùng thân thể đánh nổ vỏ ngoài phi hành khí!?

“Đó cũng là người phe ta! ” Người trung niên đeo kính kêu to.

“A!? “Hải Sa như vừa tỉnh mộng, gãi đầu,” Chẳng lẽ, ta lại nhìn lầm rồi!?

Ánh mắt hắn vừa chuyển, rơi vào trên người hai người.

“Thôi bỏ đi, dù sao cũng nhầm rồi, chi bằng nhầm đến cùng. “Một tia sát ý lãnh khốc từ đáy mắt hắn ta không thể ức chế lộ ra.

Người đàn ông trung niên nhanh chóng phản ứng lại, xoay người muốn đi, nhưng đã không còn kịp.

Vèo vèo hai tiếng bén nhọn xé gió nổ tung, hai người mới xoay người, sau lưng liền bị hai cây phơi quần áo đâm xuyên qua.

Sức mạnh cực lớn khiến hai người bị hai cây phơi quần áo găm trên tường gần đó.

Làm xong tất cả những thứ này, Hải Sa nhếch miệng cười, đứng lên, đi về hướng trung tâm chiến trường, cũng tức là Võ Đạo Quán.

Ngươi chính là hứa hẹn cho ta Võ đạo mạnh hơn.

Trong mắt hắn lóe ra tử quang thuộc về Tinh Ma.

Phản quốc cũng tốt, gia nhập Tinh Hồ cũng tốt, tiếp nhận cải tạo cũng tốt trí mạng, hết thảy đều chỉ là vì một mục đích.

Mạnh hơn.

Đi lên cực hạn của sinh mệnh của thân thể con người!

Cái gì vũ khí bay, cái gì người cải tạo, cái gì phi hành chiến hạm!

Hắn đều muốn nhất nhất vượt qua! Nhất nhất đánh nổ!! Nổ tung tất cả!

Đó là ước mơ của hắn, ước muốn của hắn.

Lúc trước hắn có thể vì giấc mộng buông tha hết thảy, giết chết hết thảy. Hiện tại phản bội Tinh Hồ, cũng là chuyện rất bình thường.

Chưa đi được bao xa, đột nhiên hắn dừng bước, nhìn về phía trước.

Phía trước hơn trăm mét, trong đài phun nước trên quảng trường.

Từ Nham Sư, người nổi tiếng mặt sắt của Sở an ninh Triều Ngữ, cùng với một người cao lớn mặc áo giáp hoa văn vàng nhạt màu đen, đang liên thủ giằng co với một người người cải tạo cao ba mét trên người có ký hiệu ngôi sao.

“Hải Sa! Ngươi tới vừa lúc, hai người kia rất khó chơi, giúp ta ngăn bọn họ lại, ta đi chấp hành nhiệm vụ. “Một người có ký hiệu ngôi sao nhìn về phía bên này, phát ra tiếng máy móc tổng hợp.

“A không thành vấn đề. “Hải Sa nở nụ cười, đi tới gần.

Mắt nhìn hai người Từ Nham Sư khẩn trương, hắn cúi đầu, mỗi lần đi về phía trước một bước, liền toàn thân bành trướng một vòng.

Không đến hai giây, hắn liền triệt để tiến vào hình thái Tinh Ma cao ba mét.

Khoảng cách trăm mét nháy mắt đã dừng lại.

“Giao cho ta. Ngươi mau đi đi. “Hải Sa nhẹ nhàng nói.

“Được. ” Người có ký hiệu ngôi sao hiển nhiên là thành viên của hạm đội Bạch Tinh lần này hiệp đồng tiến công, hiểu rất rõ Hải Sa ở Tinh Hồ, lúc này xoay người muốn cất cánh.

Oanh!!!

Trong phút chốc một cánh tay thô to, hung hăng từ sau lưng đâm vào bụng hắn.

Cánh tay dường như hiểu rất rõ cấu trúc cơ thể của hắn, đâm vào từ góc độ và vị trí yếu ớt nhất, sau đó.

“Chết đi! Ha ha ha ha! “Hải Sa dùng sức giơ tên này lên, ầm ầm đập xuống đất.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, nửa đoạn thân thể của hắn bị xé mở, rơi xuống vô số huyết nhục cùng linh kiện.

Kết cấu thân thể nửa cải tạo, giờ này khắc này hoàn toàn tan tành

“Hải Sa, ngươi!?”

Bùm!

Hải Sa một cước đạp nổ đầu tên này, hết thảy an tĩnh lại.

Ta hiện tại đang lập công chuộc tội! “Hải Sa nhếch môi cười nói.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía hai người Từ Nham Sư đang trợn mắt há hốc mồm, lộ ra một nụ cười quỷ dị.

……

Võ Đạo Quán.

Bên trong Võ Đạo Quán chật chội, là từng hành lang cùng từng gian phòng tạo thành.

Những căn phòng vốn cho nhân viên nội bộ và tuyển thủ dự thi nghỉ ngơi, lúc này hoàn toàn trở thành động an toàn để rất nhiều khán giả trốn tránh.

Ngục Long mang theo Ngục Yến Tiêu cùng Trang Di Cảnh một đường hướng lôi đài chạy tới, loại thời điểm này, lối ra ngược lại là địa phương nguy hiểm nhất.

Ngược lại lôi đài luận võ lúc trước, trở thành địa điểm rộng rãi lại an toàn.

Ít nhất nơi đó không có người.

“Sư phụ, chúng ta không cứu anh Trình Di ca!? một mình anh ấy phải đối mặt nhiều phần tử khủng bố như vậy.” Trang Di Cảnh trong lúc chạy có chút lo lắng nói.

“Mấu chốt bây giờ là, chúng ta không thể để liên lụy đến Tiểu Di, phải tận khả năng tự bảo vệ mình. Những phần tử khủng bố kia cũng không phải chỉ có mấy người ở lối ra. “Ngục Long cực kỳ tỉnh táo.

Xung quanh có không ít người cùng một ý tưởng với bọn họ.

Tất cả mọi người cùng một chỗ chạy về phía lôi đài.

Chương 619: Hỗn loạn

Nhưng cũng có không ít người bình thường chân tay luống cuống đứng tại chỗ, không biết nên làm cái gì.

Dù sao đến đây quan sát hiện trường, không chỉ là quý tộc, còn có rất nhiều bình thường có chút tiền

Dọc theo đường đi, người mẹ gọi con cái, hộ vệ đi khắp nơi tìm kiếm chủ nhà, có người ngay tại chỗ cấp cứu người bị thương nặng hôn mê, còn có mấy đứa trẻ cùng người nhà đi lạc, tựa vào tường khóc lớn.

Ngục Long một đường chạy tới không đành lòng, liên tục dẫn theo hai đứa nhỏ cùng ba gia đình không biết làm sao.

Nhìn thấy ông làm như vậy, Trang Di Cảnh cũng đi theo dẫn theo một ít thanh thiếu niên nam nữ mới lớn đang đứng ngây ngốc.

Chỉ là ba người đều không chú ý, trong đám trẻ con không ngừng gia nhập đội ngũ này, đang có một đứa bé trai tóc ngắn, từ đầu đến cuối sắc mặt đều bình tĩnh, cầm trong tay một quyển sách trắng, không nói một lời.

Đứa bé chưa kịp nói chuyện, đã bị Trang Di Cảnh cho rằng là nó bị lạc, một tay ôm lấy mang đi.

Dù sao mặc cho ai nhìn thấy một đứa trẻ con chỉ có bảy tám tuổi đứng tại chỗ, xung quanh không có một người lớn, đều sẽ sinh ra ý niệm như vậy.

Chỉ là không ai nhìn thấy, tiểu trẻ con này giấu trong tay áo một chiếc vòng tay màu vàng nhạt lóng lánh những đường bạch quang tinh xảo

Bên trong vòng tay có một vòng chữ nhỏ: Cửu Nghi Cần Thiên giám chế: Chu Thước.

Không bao lâu, đoàn người trùng trùng điệp điệp đã biến thành hơn hai mươi người, cùng nhau nhảy vào bên lôi đài.

Lúc này lôi đài đã trống không, chỉ có một trọng tài người máy còn ở lại.

Xung quanh khán đài trên cũng là một mảnh trống trải, tất cả người xem đều thoát khỏi chỗ ngồi, trốn vào bên trong Võ Đạo Quán.

“Đi khu chờ đợi! Nơi đó có mái che! “Ngục Long nhanh chóng nói.

Căn lều che lấp tuy rằng không kiên cố, nhưng có thể che lấp tầm nhìn, phòng ngừa bọn họ bị bên ngoài nhìn thấy.

Ngay khi đoàn người đi theo ông cùng nhau chuyển hướng, tiếp tục đi về phía đó

Bùm!

Phía sau xa xa xuất khẩu chợt truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Một đạo hỏa quang màu đen kịch liệt phóng lên cao, đụng vào tường lực trường bảo vệ màu đỏ chậm rãi tản ra.

Vụ nổ hấp dẫn mọi người quay đầu nhìn lại, mặc dù bị ngăn trở tầm nhìn, nhưng tất cả mọi người vẫn có thể nhìn thấy, vụ va chạm sinh ra nhiệt độ cao gợn sóng, từ đỉnh đầu phóng xạ lan xa, hóa thành gió nóng thổi về phía lôi đài.

“Đây là. ….Lý Trình Di.!? “Ngục Yến Tiêu có chút lo lắng nói.

“Cậu ta sẽ không sao. “Ngục Long cũng rối bời.

Tuy rằng Lý Trình Di bước vào Tam trọng Long Cảnh Long Tu Môn trước nay chưa từng có, nhưng đối thủ là Chuyên gia

vũ khí bay! Hơn nữa không phải chuyên gia vũ khí bay bình thường!

Rốt cuộc Tam Trọng Long Cảnh có thể đối kháng Chuyên gia vũ khí bay cấp bậc này hay không?

Ông không biết.

Trình độ như vậy, sớm đã không phải thứ ông có thể hiểu.

Bây giờ, điều duy nhất họ có thể làm là tự bảo vệ mình và cầu nguyện.

Cầu nguyện Lý Trình Di có thể thành công sống sót!

……..

Bình Quang kiếm trận!

Lối ra.

Đào Ngột khổng lồ hơn mười mét đột nhiên xông tới, lông bờm phía sau vung lên, bay ra mảng lớn lông đen giống như kiếm quang.

Kiếm quang như hạt mưa bao trùm, rơi về phía Lý Trình Di.

Ít nhất mấy trăm đạo kiếm quang, dùng tốc độ âm thanh bắn ra, chi chít dày đặc oanh tạc rơi xuống.

Lúc này Trần Tông Hàm cùng Đào Ngột Vương đã hoàn toàn dung hợp một thể, đây là chiến pháp đặc thù mà rất nhiều chuyên gia vũ khí bay cường hãn đều có.

Chỉ có triệt để đánh tan vũ khí bay bên ngoài, mới có thể giải quyết chuyên gia vũ khí bay bên trong.

Nhưng những kiếm quang vận tốc âm thanh này mặc dù nhanh, dưới tốc độ phản ứng của Lý Trình Di lúc này, căn bản không đáng nhắc tới.

Tơ tình triển khai, Tuệ Kiếm tự sinh, tất cả kiếm quang bay tới vây quanh Lý Trình Di, đều bị không ngừng giảm tốc độ, đánh tan, nát bấy.

Vô số tia lửa và mảnh vỡ năng lượng kiếm quang không ngừng nổ tung xung quanh hắn, làm cho mặt đất nổ tung từng cái hố.

Hắn không ngừng một lần nữa phóng về hướng Đào Ngột vương.

Trước một con cự thú cao hươn 10 mét, hắn chỉ có hình thể hai mét có vẻ không chút thu hút.

Một cái chạy nước rút, khoảng cách mấy chục mét chợt lóe lên, khi còn lại khoảng cách năm mét.

Lý Trình Di chợt dừng lại. Thánh văn màu đen trong mắt chợt lóe lên.

Thánh Linh Long Kiếm!

Từng đạo tuệ kiếm hình rồng vô hình ầm ầm xông về phía Đào Ngột Vương cách đó năm thước.

……

Thình thịch Thình thịch!!!

Trong tiếng va chạm cực lớn.

Hắc hỏa Trường vây quanh Đào Ngột vương, đụng phải Long Kiếm đang bay tới.

Không biết bao nhiêu hắc hỏa trường hoàn mỹ chặn hết long kiếm.

Nhưng rất nhanh, một cự đại long kiếm đường kính một mét, chợt bay ra từ trong tay Lý Trình Di.

Nương theo một vòng lửa màu vàng hiện lên.

Lưỡi dao Thiên Mệnh phát động hiệu quả.

Đào Ngột đang muốn bay lên tránh thì bị va chạm chính diện với Đại Long Kiếm.

Bùm!

Trường hỏa lực đen bộc phát ánh lửa trước nay chưa từng có, ngọn lửa phóng lên cao, hung hăng xông lên tường lực trường bảo vệ màu đỏ trên đỉnh đầu.

Uy lực rất mạnh, chỉ dựa vào thân thể mà có thể đánh ra sức mạnh bực này, cho dù là lực trường của Cấp 6, chỉ sợ cũng không có biện pháp ngăn cản tuyệt đối.

Bên trong Đào Ngột vương truyền ra âm thanh của Trần Tông Hàm.

“Nhưng thật đáng tiếc là ngươi đã gặp ta.”

Lý Trình Di mắt điếc tai ngơ.

Từng đạo Đại Long kiếm điên cuồng bị thôi phát ra, oanh tạc trên hắc hỏa trường.

Chương 620: Đại Long kiếm

Đại Long Kiếm chính là chiêu công kích mạnh nhất thúc đẩy Thánh Linh công năng.

Hắn vừa mới thử Lý Kiếm, kết quả căn bản không thể ảnh hưởng đến kết cấu bên trong. Lực trường phía sau, hay sự kiên cố của thân thể đối phương cũng vượt xa tưởng tượng.

Có lẽ căn bản cũng không phải là người sống, mà là người cải tạo.

Mà Lý Kiếm có thể xuyên thấu một tầng phòng hộ cao năng, lại không thể xuyên thấu hai tầng ba tầng.

Cho nên, chỉ có phá vỡ lực trường, mới có thể tổn thương đến bên trong Trần Tông Hàm.

Mà ở chỗ này hắn không có khả năng hoàn toàn triển khai hình thái Hoa Lân Y cực đỉnh chỉ có thể dựa vào thuật cận chiến nhục thân, không thể không nói, đây là tuyệt đối hoàn cảnh xấu.

Nhưng.

Mục đích của hắn, vốn cũng không phải là giành chiến thắng mà là tìm kiếm một máy phát trường lực!!

Bùm!

Trong phút chốc một cái móng vuốt to lớn từ bên phải rút tới, tốc độ khủng bố vượt qua chín lần vận tốc âm thanh, cùng với trường hắc hỏa cực lớn bao trùm ầm ầm nện trên người Lý Trình Di mà không cách nào né tránh.

Ầm ầm một vòng khí trắng nổ tung.

Hắn cả người bay tứ tung ra ngoài, đụng vào trên kiến trúc Võ Đạo Quán màu lam, phá từng tầng tường, xuyên thấu đến bên kia cho đến khi bắn vào tường bảo vệ màu đỏ sậm mới dừng lại.

“Thấy chưa? Ngay cả lực trường hộ thân của ta ngươi cũng không thể phá được. “Giọng Trần Tông Hàm lại truyền ra.

Quyết đấu giữa ta và ngươi nhàm chán mà không có chút ý nghĩa nào.

Lão ta là Chuyên gia vũ khí bay cấp 8, cho dù rời khỏi Nghi quốc, cũng vẫn duy trì trạng thái vô cùng tốt.

Cho dù ở Lý Tưởng Hương, cũng là một trong những cường giả cấp bộ trưởng đứng đầu.

Đối mặt một người dựa vào thân thể thuần túy cái gọi là Long Cảnh, coi như là thân thể mạnh nhất, thì như thế nào?

Ngay cả lực trường của mình cũng đánh không phá, tốc độ cũng nhiều lắm là gấp đôi tốc độ âm thanh.

Cho dù nhìn thế nào, đều là hoàn cảnh cực kỳ xấu

“Cho nên nói, ngươi lúc trước cuồng vọng đến cùng là dựa vào cái gì?“Trần Tông Hàm khống chế Đào Ngột vương cao hơn mười mét, từng bước một tới gần.

Ngươi nhỏ yếu, không phải dựa vào cái miệng là có thể bù đắp.

Hắn không chút hoang mang, vốn là kéo dài thời gian, kết quả giao thủ, đối thủ ngay cả một tia khả năng uy hiếp mình cũng không có, liền càng cảm thấy thoải mái.

Tuy rằng biểu hiện lúc trước của Lý Trình Di có chút chi tiết khiến lão ta khó hiểu, nhưng đó đều không quan trọng.

Đào Ngột vương có sức mạnh tuyệt đối nghiền ép hết thảy.

“Ngươi thật sự cảm thấy, chính mình nắm trong tay hết thảy?“Lý Trình Di tựa vào vách tường bên cạnh, lại chỉ là khóe miệng chảy máu, không có trọng thương.

Hoa Lân Y tàng hình dung hợp cùng huyết nhục cường hãn cho hắn phòng hộ mạnh nhất.

Vốn hắn cho rằng như vậy phòng hộ đã đủ rồi, lại không nghĩ tới uy lực đối phương ra tay vượt xa tưởng tượng.

Hoa Lân Y của hoa Tử Đằng bị đánh tan, thân thể cũng bị một ít nội thương.

Cho nên hắn mới thừa dịp đối phương nói chuyện, nhanh chóng dùng Lực trường rực rỡ chữa khỏi nội thương.

May mắn là hai giây sau, thương thế đã khôi phục.

Biến hóa Long Cảnh mang đến, tựa hồ đã bắt đầu có hiệu lực.

Cái gọi là Long Cảnh, trong công pháp Long Tu môn, cũng không có kỹ xảo gì đột nhiên tăng vọt thực lực.

Long Cảnh tác dụng, từ đầu đến cuối, đều chỉ có một, đó chính là đột phá cực hạn.

Thân thể con người trừ ra một số ít người có thiên phú dị bẩm, sức mạnh cực hạn thuần thân thể chính là một tấn.

Tốc độ cực hạn, chính là trăm mét hai giây.

Đây chính là cực hạn máu thịt.

Mà hiện tại, Long Cảnh đã cởi bỏ trói buộc này.

Sau này không ngừng tôi luyện, hắn sẽ lại tiến vào trường kỳ mới.

Cho nên lúc này đối mặt với Trần Tông Hàm, Tam Trọng Long Cảnh cũng không thể làm chỗ dựa thực chiến.

Mà một mình dựa vào một hoa ngữ cùng Thánh Linh công, hắn hoàn toàn theo không kịp tốc độ cùng sức mạnh đối phương.

Có thể nói thuần túy dựa vào cận chiến, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng mục đích của hắn, từ đầu đến cuối đều không phải chiến thắng đối phương.

Nhưng

Hết thảy kết thúc.

Lý Trình Di giơ tay lên, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười quái dị.

Ngay tại vừa rồi, hắn đã sờ rõ ràng, lực trường máy phát điện, đến cùng ở chỗ nào trên người đối phương. Hơn nữa, liều mạng chịu một kích, sử dụng Lý Kiếm Thánh Linh……

Răng rắc.

Cùng lúc đó, một tiếng giòn vang, từ nơi nào đó bên trong Đào Ngột vương vang lên.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Trần Tông Hàm lui về phía sau vài bước, sắc mặt bên trong đại biến.

Ngươi đã làm gì!?

Lão ta rõ ràng đem máy phát lực trường khí đặt ở bên trong lực trường Đào Ngột vương, làm sao có thể!?

Tên này, rốt cuộc là như thế nào vòng qua lực trường, phá hư máy phát lực trường!?

Rắc!!

Sau tiếng vỡ vụn.

Xung quanh bao phủ toàn bộ Võ Đạo Quán màu đỏ sậm tường lực trường phòng hộ, lúc này bỗng nhiên lóe ra.

“Ngươi muốn chết!! “Tâm tình Trần Tông Hàm rốt cục biến hóa.

Đào Ngột khổng lồ lóe ra một cái, trong nháy mắt cái miệng to như chậu máu hung hắn cắn vào eo Lý Trình Di.

Hoa ngữ: Trầm mê chi thủ.

Bỗng nhiên một loại lực kéo kỳ dị, mạnh mẽ khiến Trần Tông Hàm chuyển hướng cắn vào vách tường màu đỏ bên cạnh.

Rầm!!

Một tiếng giòn tan vang lên, tường lực trường phòng hộ khổng lồ ầm ầm vỡ nát, bị Đào Ngột khổng lồ đụng thành vô số mảnh hồng quang nhỏ, tựa như thủy tinh vỡ nát.

Hống!!!

Đào Ngột vương phát ra phẫn nộ rống điên cuồng, xoay người lại nhìn Lý Trình Di.

Lại phát hiện hắn không biết lúc nào biến mất.

Chương 621: Đào Ngột Vương

Tường lực trường phòng hộ biến mất, sự tồn tại của Đào Ngột hoàn toàn bại lộ dưới Thiên Nhãn cùng Pháo Đài Trầm mặc.

Tu!

Tiếng cảnh báo chói tai trong nháy mắt vang vọng cả bầu trời Triều Ngữ.

Quyền hạn hoàng gia mở khóa thành công, toàn thành trong vòng một phút, mở hệ thống phong tỏa khẩn cấp.

Một giọng nữ lạnh lùng vang lên khắp Triều Ngữ.

Đó là thông báo thuộc về Thiên Nhãn. Mục đích tường lực trường phòng hộ phong tỏa hoàng tử Chu Thước, chính là muốn ngăn cách tín hiệu nội bộ phòng ngừa Chu Thước lợi dụng quyền hạn bản thân, mở ra hệ thống phong tỏa Triều Ngữ.

Nhưng bây giờ, tất cả đều bị Lý Trình Di phá hủy.

Trần Tông Hàm lúc này rõ ràng, kế hoạch triệt để phế đi, mục đích kéo dài thời gian của bọn chúng thất bại, tường bảo vệ bị đập nát trước 8 phút

Thời gian ít hơn ước tính một nửa, bên tổng bộ sẽ hành động gì lão ta cũng không đoán được.

Nhưng lão rất rõ ràng chính là, mình nếu không chạy sẽ không còn kịp nữa.

Sự phong tỏa này chỉ nhằm vào tất cả những kẻ thù trên cấp 5.

Mà đồng thời hành động thất bại, Bạch Tinh một khi rút lui, bọn họ chắc chắn sẽ trở thành kẻ bị bỏ rơi!

“Đi! “Trần Tông Hàm nhanh chóng tản đi ngoại hình, một tay cầm Vũ khí bay phóng lên trời, bay ra ngoài thành.

Giống như lão ta, còn có còn lại vài tên đệ tử Bát quái môn bên trong Võ Đạo Quán, Trần Gia Hàm cũng ở trong đó.

Đồng thời thành viên Tinh Hồ và Lý Tưởng Hương đang triền đấu giao thủ trong thành Triều Ngữ cũng đều nhận được tín hiệu, không chút do dự xoay người bay đi.

Điểm sáng dày đặc bay lên chiến hạm, nhanh chóng rút lui.

Nhưng không đợi chiến hạm chuyển hướng.

Xa xa phía chân trời.

Chợt sáng lên những luồng bạch quang.

Ánh sáng trắng đi từ nhỏ đến lớn, từ xa đến gần.

Lúc mới lọt vào mắt, chỉ to bằng hạt đậu tương, nhưng hai giây sau. Đã biến thành chiều rộng bàn tay.

Ánh sáng kia tựa như một dải quang mang thuần trắng, bay được một nửa, liền phân liệt ra một dải quang mang nhỏ như hình quạt.

Từng dải ánh sáng nhìn như không nhanh, nhưng trên thực tế tốc độ kinh người đuổi theo những chiến hạm Bạch Tinh sắp chạy thoát

Nếu đã đến, cũng đừng rời đi. "Một giọng nam hùng hậu lớn tuổi vang lên trên bầu trời.

Xoẹt!!

Xoẹt!!

Xoẹt!!

Liên tục ba chiến hạm Bạch Tinh bị vành đai ánh sáng đuổi theo, tựa như đao cắt đậu hủ, dễ dàng bị xuyên thấu

Bùm!

Vụ nổ lớn liên tiếp nổ tung.

Trong một chiếc chiến hạm, tiếng gầm thật lớn thuộc về Đào Ngột xen lẫn trong đó.

Ngọn lửa màu đen bùng nổ, trong ánh lửa, Đào Ngột khổng lồ cao hơn mười mét lao ra từ bên trong chiến hạm, cắn nát một

dải sáng, chạy về phía xa xa.

……..

Phía dưới Võ Đạo Quán

Lý Trình Di ngửa đầu nhìn Đào Ngột đã đi xa.

Sờ sờ ngực vừa bị thương, ánh mắt hơi dâng lên một tia hưng phấn.

Nếu đã nói muốn chém chết các ngươi, cũng không thể nuốt lời.

Bá!

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe, cả người đã biến mất tại chỗ. Nhanh chóng đuổi theo hướng Trần Tông Hàm rời đi.

Trần Tông Hàm nhanh, nhưng người của Bát quái môn cũng không nhanh, hắn ta không có khả năng buông tha tất cả mọi người một mình rời đi.

Mà người, một khi có người để ý, sẽ bị trói buộc, liên lụy.

Cũng có điểm yếu.

……..

Oánh Giang phía Tây Triều Ngữ

Vù!

Tiếng gió thật lớn từ trên trời giáng xuống.

Thân hình cao hơn mười mét của Đào Ngột Vương nhanh chóng rơi xuống đất, đứng vững bên bờ Oánh Giang rộng lớn.

Ngoại hình bên ngoài Đào Ngột Vương hóa thành vô số hắc hỏa tản đi, lộ ra bên trong hơn mười người Trần Tông Hàm.

Trần Gia Hàm trọng thương cũng rõ ràng nằm trong đó.

Lúc này trong tiếng chấn động rất nhỏ, trên mặt nước Oánh Giang rộng lớn, đang chậm rãi nổi lên một chiếc tàu ngầm màu đen dài hơn trăm mét.

Thình thịch, từng cánh cửa khoang phía trên tàu ngầm mở ra.

Lập tức rời khỏi nơi này thừa dịp hiện tại Cửu Nghi còn đang xử lý đám hỗn loạn Triều Ngữ, chúng ta chỉ có năm phút!"

Lão ta làm sao cũng không nghĩ tới, chính mình chỉ là nhất thời sơ suất, cư nhiên đã bị cái tên tiểu tử Lý Trình Di, phá hư tường lực trường phòng hộ, cùng toàn bộ kế hoạch.

Đáng sợ hơn chính là, đến bây giờ lão ta cũng không biết, đối phương dùng thủ đoạn gì.

Đáng tiếc, sớm biết vậy đã tát chết tên tiểu tử kia! Phá hỏng đại sự của ta! Đáng chết!

Trần Tông Hàm một cái tát hung hăng đánh sang một bên.

Khí lưu kịch liệt bị đè ép bay ra, trên mặt đất nổ tung một cái hố nhỏ.

Chính là một tên tiểu tử chỉ tương đương với cấp 5, mà dám phá hư kế hoạch của ông mày

Trần Tông Hàm không cần nghĩ cũng có thể nghĩ đến, sau khi trở về nội bộ tổ chức sẽ trừng phạt lão ta như thế nào.

Rất nhanh, người xung quanh đã nhao nhao lên tàu ngầm, chỉ còn lại có Trần Gia Hàm ở cuối cùng cảnh giới.

Rút lui! "Trần Tông Hàm mang theo cháu trai đi về phía tàu ngầm.

Xoẹt!!

Bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ từ phía sau hai người vang lên.

Một cỗ cảm giác uy hiếp làm cho người ta sởn gai ốc, nhanh chóng xông lên đầu.

Không kịp nghĩ nhiều, Trần Tông Hàm một tay bắt lấy cháu trai, nhào về bên phải, vũ khí bay hộ thể, lực trường triển khai.

Đào Ngột!

Lá chắn Hắc hỏa ở phía sau đột nhiên hiện lên.

Ầm ầm!!!

Kim sắc quang mang chói mắt, trong nháy mắt bay ra đụng vào lá chắn hắc hỏa, bắn ra tầng tầng đốm lửa màu vàng

Trường hỏa lực đen không ngừng run rẩy, phát ra tiếng rên rỉ không chịu nổi gánh nặng. Trải qua một đòn vừa rồi, tiêu hao năng lượng đã quá nhiều.

Không thể cứ cứng rắn kháng cự!

Trong lòng Trần Tông Hàm biết rõ, mang theo cháu trai bay về phía tàu ngầm.

Nhưng mọi thứ vẫn còn quá muộn.

Chương 622: Hiệp 2

Mật kiếm Ứng Long.

Một âm thanh trầm thấp mà quen thuộc vang lên.

Hống!!

Tựa như tiếng rồng gầm lên chân thật chấn động không khí.

Một con phi long hai cánh do ngọn lửa màu tím tạo thành, tựa như chùm sáng lướt qua đỉnh đầu Trần Tông Hàm, thẳng tắp rơi vào tàu ngầm trăm mét phía trước.

Oanh!!!

Ánh lửa màu tím trong nháy mắt nổ tung, bao trùm toàn bộ tàu ngầm, đem chiếc chiếc tàu ngầm khổng lồ này hoàn toàn bao phủ ở trong đám lửa màu tím thần bí.

Kim loại hòa tan, người sống bên trong phát ra tiếng kêu thảm thống khổ.

Nhưng tất cả đã kết thúc chỉ trong vài giây.

Toàn bộ kho đạn dược bên trong tàu ngầm dường như đã bị kích nổ, ầm ầm nổ tung, từng đám quả cầu lửa sáng ngời chói mắt nổ tung.

Ầm ầm!!

Chiếc tàu ngầm bị vỡ thành nhiều khúc, chậm rãi chìm xuống, biến mất trên mặt sông.

Sắc mặt Trần Tông Hàm dữ tợn, nhìn một màn trước mắt, một cỗ bi phẫn cực lớn vào giờ khắc này xông lên trong lòng.

Không!!!

Một nửa hạch tâm Trần gia đều ở chiếc này tàu ngầm bên trong, mà giờ khắc này, hết thảy đều chết hết!!

Không!!!A!!!

Lão ta xoay người, nhìn về phía một bóng người màu đen lẳng lặng hạ xuống cách đó không xa.

Đó là một hình người quái dị mặc áo giáp rồng màu tím đen.

Hắn ta có hai cánh kim loại tím đen, đầu tựa như hắc long có sừng, trên người tràn đầy hoa văn kỳ dị dày đặc.

Chỉ là đứng ở nơi đó, đã cho người ta một loại đẹp đẽ quý phái, dữ tợn, dã tính.

Giờ phút này, Trần Tông Hàm đã hiểu rốt cuộc ai đã phá hủy tàu ngầm.

"Thích không? "Lý Trình Di giơ tay lên, Ứng Long Kiếm trong lòng bàn tay chậm rãi biến mất. Đổi thành kim kiếm rộng lớn dài đến hơn hai mét.

Đây là lễ gặp mặt.

……

Ngươi…… Đáng chết……

Cả người Trần Tông Hàm run rẩy, hai mắt sung huyết. Đào Ngột vương!?

Lão ta ngửa đầu rống giận, triển khai ngoại hình.

Đào Ngột hơn mười mét phát ra tiếng rống giận, cả người tỏa ra ánh sáng đen, dùng tốc độ khủng bố gấp mười lần tốc độ âm thanh ầm ầm lao ra.

Từng tiếng nổ khủng khiếp vang lên, vòng khí trắng từng vòng khuếch tán bốn phía, hất Trần Gia Hàm đứng cách đó không xa bay ra ra, quay cuồn trên mặt đất hơn mười vòng mới đứng vững

Coong! !

Trong trung tâm vòng khí trắng

Hai bóng người một lớn một nhỏ điên cuồng đụng vào nhau.

Đây mới là hiệp 2 hai người chân chính giao thủ.

Trầm Mê Chi Thủ! Lý Trình Di tốc độ kém xa đối phương, coi như bây giờ mặc Hoa Lân Y, cótăng cường sức mạnh cường đại cũng nhiều lắm là đạt tới bốn lần vận tốc âm thanh. Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh bây giờ cao nhất là cực thể, có thể đạt tới trình độ tiếp cận tăng gấp bội.

Nhưng tốc độ vào lúc này không trọng yếu.

Có hoa ngữ năng lực sử dụng, đủ để cưỡng ép kéo đối thủ đến cấp độ ngang bằng hắn.

Chỉ cần ý thức có thể kịp phản ứng, là đủ rồi.

Bành!

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di điên cuồng vạch ra từng đạo kiếm ảnh, chém trên thân Đào Ngột Vương.

Đồng thời Tuệ Kiếm vô hình tạo thành Đại Long Kiếm, từ các góc độ khác nhau ẩn nấp đâm xuyên đối phương.

Có Trầm Mê Chi Thủ hỗ trợ, tốc độ siêu cao của Đào Ngột căn bản là không có cách nào phát huy.

Chỉ có thể cùng hắn cứng đối cứng.

Kim quang Lóe sáng liên tục nổ tung, sau khi được Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, lúc này sức mạnh của Lý Trình Di được tăng cường toàn diện.

Cho dù là sức mạnh hay là tốc độ.

Lúc này uy lực Lóe sáng cũng đại tăng, kết hợp Tơ tình làm giảm tốc độ của cối phương, Lưỡi dao Thiên Mệnh cũng giảm phân nửa công năng chiêu thế của đối phương

Trong một giây, hai người liền toàn lực tung ra mấy chục đòn.

Mỗi một lần đều tựa như tiếng sấm, nổ tung từng vòng từng vòng khí trắng gợn sóng.

Nhiệt độ không khí tăng lên phi tốc, cùng đụng nhau tạo thành lực ma sát, khiến nhiệt độ không khí xung quanh càng ngày càng cao.

Mặt đất băng liệt, khí lưu cuồng bạo trên mặt đất xé rách ra từng khe rãnh bất quy tắc.

Không ít luồng khí kinh khủng đánh vào Oánh Giang, tóe lên mảng lớn bọt nước

"Xích Hỏa Chi Sâm! !" Trần Tông Hàm hét lên một tiếng, bỗng nhiên Đào Ngột thả người vọt lên, thăng đến hơn mười mét trên không trung, toàn thân ầm vang nổ tung.

Vô số vì sao màu đen bay xuống, về phía Lý Trình Di, kéo theo một đường vòng cung màu đen.

Đây là đòn tập sát với tốc độ gấp 10 lần vận tốc âm thanh

Kinh khủng nhất là, những vì sao bay này thế mà như vũ khí bay, đều có thể điều khiển!

Đây là cùng loại chiêu mà Hàn Tất dùng để tập sát

Trong chớp mắt, Hoa Lân Y toàn thân của Lý Trình Di hoán đổi thành Hoa Lân Y lay-ơn, nửa ngồi xuống đất, một chưởng vỗ lên mặt đất

Hoa ngữ • pháo đài!

Ầm ầm! !

Mặt đất dâng lên một bức tường cực đại màu vàng nhạt dài hơn 30 mét.

Tường thành hoàn toàn bao bọc hắn ở giữa.

Đồng thời từng đạo kim quang trên người Lý Trình Di không ngừng hiện lên, đó là hoa ngữ Pháo đài tăng cường sức mạnh đối với toàn thân hắn

Giờ khắc này, lít nha lít nhít những ngôi sao bay màu đen đang bay xuống, không ngừng nện ở trên tường thành.

Bành bành bành bành bành! ! !

Hắc hỏa bạo tạc, tường thành không ngừng bị công phá, nhưng Lý Trình Di không chút nào không tổn hao gì.

Trải qua Thánh Linh Công cường hóa thân thể của hắn mạnh lên trên diện rộng lại cộng thêm sức mạnh của Hoa Lân Y cũng tăng thêm.

Cộng thêm Long Cảnh triệt để phá vỡ cực hạn thân thể con người, tiến vào lần thứ hai phát dục.

Lúc này Lý Trình Di đã đạt đến một cấp độ khủng bố vượt xa so với 1 tháng trước

Kim quang lóe lên, Lý Trình Di lại lần nữa hoán đổi Hoa Lân Y, đổi thành hoa hướng dương.

Một nắm đấm khổng lồ màu vàng quét qua phía trước.

Oành! !

Cự thủ đụng vào ngôi sao bay hắc hỏa, quét đi một mảng lớn ngôi sao bay giữa không trung , nhưng cự thủ cũng xuất hiện vết nứt.

Chương 623: Một kích cuối cùng

Vừa mới quét được đám sao bay hắc hỏa, Lý Trình Di liền nhìn thấy, Đào Ngột Vương lơ lửng giữa không trung, lúc này đã biến ảo hình thái khác.

Thân thể to lớn hơn mười mét biến mất không thấy, thay vào đó, là một hình người mặc áo giáp đầu Đào Ngột dữ tợn

Một đám lông bờm hỏa diễm màu đen sau lưng người kia theo gió phiêu tán, trong tay nó nắm lấy một thanh kiếm đen đầy gai nhọn màu đen

Chỉ là thanh kiếm đen, liền dài tận bốn mét. Chất liệu phảng phất dùng vô số tinh thể màu đen chế tác, phát ra hoả tinh màu đen.

“Đấu Thần hình thái đã khởi động.” giọng nữ máy móc Đào Ngột Vương vang lên.

“Hôm nay . . ta sẽ tế mạng ngươi cho hơn 100 nhân mạng của Trần gia ta…” Giọng nói Trần Tông Hàm từ trong áo giáp truyền ra.

Trong chốc lát, phía sau lão ta bỗng nhiên dấy lên một đôi cánh hắc hỏa, phun ra âm thanh hỏa diễm chói tai, lúc bộc phát sinh ra động lực khủng bố, tại thời khắc này đều trở thành uy thế cự kiếm trong tay lão ta

” Mở ra hình thức Yên Diệt Chi Tuyền.

“Mục tiêu đã khóa chặt.”

Trần Tông Hàm giơ cao thanh kiếm đen.

Sau lưng cánh chim hắc hỏa cấp tốc biến lớn, dài ra.

“Hết thảy đều là lỗi của ta.”

“Lúc trước lưu thủ với ngươi giờ trở thành sai lầm lớn. .”

“Hiện tại… Là thời điểm đền bù.”

Thanh kiếm đen trong tay lão ta bắt đầu run rẩy kịch liệt, khuếch tán ra từng vòng từng vòng gợn sóng trong suốt.

Phía dưới, Lý Trình Di ngửa đầu nhìn qua thanh kiếm đen, toàn thân Hoa Lân Y lại lần nữa đổi thành Hoa Lân Y lay-ơn Cực Thể .

Hoa Lân Y Thuần kim sắc, sau khi chồng thêm tại điệp gia Lực trường rực rỡ nổi lên ánh sáng màu vàng óng có chút chói mắt.

Lúc này trên mũ giáp đỏ sậm hai mắt thủy tinh dần dần bắt đầu tiêu tán từng tia hắc khí.

“Một kích cuối cùng?”

Trần Tông Hàm thụ thương, hẳn là mới vừa rồi bị vị đại lão Cửu Nghi kia đâm một kích từ trên không

Mang theo vết thương giao thủ, đối phương nhất định dự định tốc chiến tốc thắng.

Cho nên, một kích này, rất có thể sẽ là tuyệt sát chân chính cuối cùng.

Chỉ là đứng tại chỗ, Lý Trình Di liền cảm giác được có tầng tầng áp lực cực đại không ngừng từ giữa không trung bao trùm trên người mình.

Tối thiểu mấy tấn lực trường áp chế gắt gao hắn, không để cho hắn cấp tốc thoát ly chiến trường.

Lý Trình Di hai tay tương hợp, cầm kiếm ở trước ngực, kim kiếm treo lủng lẳng, mũi kiếm hướng xuống.

Từng tầng từng tầng lực lượng cấp tốc quấn quanh kim kiếm

Tơ tình, Tuệ Kiếm, Pháo đài, Minh Quang.

Đều tích trữ năng lượng, khiến kim kiếm bắt đầu nở rộ bạch quang chói mắt.

Cũng từng vòng từng vòng sóng hoa văn khí lưu, từ lưỡi kiếm khuếch tán ra bốn phía.

Một vòng ngọn lửa màu vàng vờn quanh xung quanh, kết hợp Lực trường rực rỡ bao trùm không gian.

Phạm vi 10m xung quanh Lý Trình Di, không khí cháy bỏng, mặt đất biến thành màu đen, khét lẹt. Từng đám lửa màu trắng trống rỗng trên mặt đất dấy lên.

“Thiên Mệnh.”

Hắn bỗng nhiên ngửa đầu.

Ầm ầm! !

Một tiếng sấm rền nổ tung.

Giữa không trung, vô số hắc hỏa hội tụ, ngưng hợp, chảy vào cự kiếm trong tay Trần Tông Hàm.

Lão ta giơ cao cự kiếm, cánh chim hắc hỏa sau lưng rốt cục nổ tung.

Tiếng sấm rền kinh khủng giờ khắc này trong nháy mắt siêu việt gấp 10 lần vận tốc âm thanh, bước vào cực hạn chân chính trên thế giới này!

“Hắc Nhật Bát Quái • cực Hung Bạo Liệt Trảm! !”

Một vòng Bát Quái Đồ màu đen bao trùm trăm mét, trong nháy mắt bao trùm hoàn toàn thanh cự kiếm..

Uỳnh! !

Trần Tông Hàm hai tay cầm kiếm, toàn lực trảm xuống.

Thanh kiếm đen tại thời khắc này bỗng nhiên kéo dài dài ra, trong chốc lát đạt tới mấy chục mét, tựa như hắc tuyến, bổ xuống như điện xẹt.

Đinh!

Đúng lúc này, thời gian phảng phất đình trệ.

Một tiếng kỳ ảo nhẹ vang lên.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di bỗng nhiên phá toái, hóa thành vô số cánh hoa lay-ơn màu vàng.

Hoa ngữ từng tầng từng tầng phát động.

Kim quang sán lạn cơ hồ cùng lúc nổ tung trước người Lý Trình Di

Một mảnh ánh sáng màu vàng óng lít nha lít nhít, đồng thời bạo tạc, mang đến động lực khủng bố.

“Tuyệt đối…”

“Lưỡi dao Thiên Mệnh! !”

Xèo xèo xèo! ! !

Siêu cao tốc phảng phất lâm vào trạng thái tĩnh.

Lý Trình Di lấy Tuệ Kiếm Tơ tình kết hợp kim kiếm, lấy Trầm Mê Chi Thủ đối chọi với đối phương, lấy Minh Quang nhóm lửa bao trùm lưỡi kiếm, lấy toàn lực đồng thời bộc phát mười đạo Lóe sáng làm lực đẩy.

Cuối cùng một kiếm này đã không chỉ là Lưỡi dao Thiên Mệnh.

Bên bờ Oánh Giang, một vòng tựa như mặt trời mới mọc giống như bánh xe ánh sáng màu vàng bay lên không, đứng im một cái chớp mắt về sau, ầm vang bay vụt qua bầu trời.

Cùng lúc, lưỡi kiếm hắc hỏa to lớn trên không trung vượt qua mấy chục mét rơi xuống.

Nương theo tiếng rít chói tai rít lên hai thứ vũ khí va chạm nhau trên không

Thanh kiếm đen cùng kim quang lao ầm ầm vào nhau

Uỳnh…

Trong nháy mắt sau lưng thanh kiếm đen, Bát Quái Hỏa Diễm Đồ với đường kính hơn trăm mét nhung nhúc những điểm màu đen bay xuống

Đồng thời, đằng sau kim quang, vô số sợi Tơ tình màu vàng nhạt hơi mờ thiêu đốt lên ngọn lửa màu trắng, tựa như một tấm mạng nhện khổng lồ không ngừng ngăn trở Bát Quái Đồ màu đen đang rơi xuống.

Một giây.

2 giây.

Coong! !

Rốt cục, một tiếng kim loại kinh hồn bạt vía va chạm nhau vang lên, chấn động cả một vùng.

Thanh kiếm đen cùng kim quang rốt cục chạm vào nhau.

Hắc hỏa tán đi, kim mang biến mất.

Chỉ còn lại có Trần Tông Hàm cùng Lý Trình Di, hai người cơ hồ mặt đối mặt, cầm trong tay thanh kiếm đen cùng kim kiếm đối chiến

"Không… có khả năng… ! ? !" khuôn mặt Trần Tông Hàm dưới lớp mũ giáp vặn vẹo, chấn kinh đến mức khó có thể tin.

Lão ta cho dù như thế nào cũng không nghĩ tới.

Một đòn toàn lực của mình thế mà. .

Không thể hạ được đối thủ! ! ?

Chương 624: Kết thúc

Nhưng có một sự thật là, chính là nhát kiếm này cắt qua vai trái Lý Trình Di, chỉ cần chệch vài cm nữa là chạm đến tim

Mà vài centimet như vậy, khiến cơ hội của lão ta đã trôi qua.

Trần Tông Hàm chậm rãi cúi đầu, nhìn xem chính giữa lồng ngực của mình.

Nơi đó một thanh cự kiếm, màu vàng thiêu đốt bạch hỏa trực tiếp xuyên qua thân thể của lão

"Ta…"

"Không cam lòng… !"

Bạch! !

Trong chốc lát, Lý Trình Di trong tay phát lực, kim kiếm giữa không trung vạch ra một vệt kiếm màu bạch kim xán lạn.

Xung quanh thanh kiếm bay ra vô số cánh hoa lay-ơn, tựa như đốm lửa phiêu tán

Đó là Tuệ Kiếm kết hợp kim kiếm lấy Tơ tình quấn quanh, ngưng tụ tại bên trên chủ kim kiếm, hình thành đặc hiệu.

“Kết thúc…” Lý Trình Di buông tay thanh kim kiếm vỡ nát, hóa thành cánh hoa tiêu tán trong không khí.

Hắn cũng nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng vững, ngửa đầu nhìn về phía Trần Tông Hàm.

Cuối cùng nhìn thấy, là Trần Tông Hàm ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn qua phương hướng Bạch Tinh.

“Ngươi… Thắng.”

Vô thanh vô tức, lưu lại câu nói này về sau, thân thể của lão ta cùng thanh kiếm đen, cùng một chỗ vỡ nát, hóa thành vô số bột đen, theo gió phiêu tán, rải trên mặt sông Oánh Giang.

m thanh Ù ù truyền đến.

Lý Trình Di tung người một cái, rời khỏi chỗ đó, rời xa sông Oánh Giang.

Sau đó quay đầu nhìn lại.

Toàn bộ bên bờ Oánh Giang, nguyên bản bờ sông hình chữ D, nhô ra cái kia một khối lớn mặt đất, đều bị thanh kiếm đen chém xuống cắt ra.

Sườn sông rộng mấy chục thước chậm rãi trượt xuống rơi xuống lòng sông.

Oanh!

Sóng bạc bắn tung tóe lên bờ.

Sườn sông cũng kéo theo chiếc tàu ngầm chìm xuống đáy sông

……

Lý Trình Di đứng ở vạt sông bị lở, miệng vết thương trên vai phun ra máu loãng, nhưng rất nhanh liền bị lực trường rực rỡ cường đại cầm máu, ngậm miệng.

Trần gia Bát Quái Môn, từ nay về sau kết thúc.

Hoa Lân Y trên người hắn đổi thành Tiết Mao Phi Liêm Hoa Lân Y, xoay người lập lòe rời đi.

Một kiếm cuối cùng kia, hắn kết hợp tất cả sức mạnh của mình lúc này, còn kích phát long hóa huyết mạch Ảnh Long, lấy Lóe sáng làm phụ trợ thúc đẩy động lực.

Uy lực của một kiếm kia, đã vượt xa Lưỡi kiếm Thiên Mệnh đơn thuần.

Cùng với sự gia tăng của Quang Minh và Lóe sáng, lực trường rực rỡ thiêu đốt.

Một đòn kia phảng phất như mặt trời mới mọc rực rỡ, từ mặt đất không thể ngăn cản bay lên bầu trời.

Sau này đem chiêu kia làm át chủ bài tuyệt sát. Lý Trình Di cảm khái trong lòng.

Dung hợp nhiều thứ như vậy, một chiêu này không thích hợp gọi là Lưỡi kiếm Thiên Mệnh, dứt khoát gọi Húc Nhật Kiếm là được rồi.

Phảng phất giống như đại thế Thiên Mệnh, mặt trời mọc lên từ đằng đông. Húc Nhật kiếm không tệ.

Hắn rất hài lòng với cái tên mình đặt.

Uy lực Húc Nhật kiếm, ít nhất cũng gấp mấy chục lần Lưỡi kiếm Thiên Mệnh, hơn nữa tự mang các loại hoa ngữ quỷ dị đặc hiệu.

Tất trúng, vô cùng kiên cố, nhiệt độ cao, dẫn phát tâm tình tiêu cực trong nội tâm, tơ tình làm giảm tốc độ, tay trầm mê mạnh mẽ làm lệch hướng đối thủ, Tuệ Kiếm bao phủ lưỡi kiếm phụ, gia tăng hiệu quả nổ tung xuyên thủng.

Một kiếm này đã là tuyệt sát chiêu mạnh nhất của hắn giai đoạn hiện nay.

Mặc dù Trần Tông Hàm từng bị thương, nhưng có thể chính diện đánh chết một vị cường giả Bộ trưởng đỉnh cấp của Lý Tưởng Hương. Đã chứng minh, thực lực của hắn bây giờ mạnh bao nhiêu.

Bốp.

Cỏ lau xung quanh cao ngất, lay động theo gió, phát ra tiếng xào xạc rất nhỏ. Trong bụi lau sậy, một người đàn ông tóc rối phần bụng băng bó băng vải, đang lẳng lặng trốn bất động, nhìn chăm chú vào bên này.

Là Trần Gia Hàm!

Sau khi Trần Tông Hàm và Lý Trình Di bắt đầu giao thủ, hắn ta vì không muốn bị ảnh hưởng, lặng lẽ chạy xa, tránh khỏi khu vực dư âm chiến đấu kịch liệt nhất.

Không nghĩ tới, cuối cùng lại là

Trần Gia Hàm không có thương cảm, hắn ta không phải là ông nội Trần Tông Hàm, đối với gia tộc có rất nhiều tình cảm.

Sau khi đột phá cảnh giới cao nhất Bát Quái Môn, hắn đã coi mình là tồn tại hoàn toàn mới thoát ly nhân loại.

Đáng tiếc là, thời gian hắn tiến vào cảnh giới này quá ngắn.

Đột phá cực hạn, không có nghĩa là có thể trong nháy mắt trở nên mạnh mẽ.

Phát triển cần có thời gian.

Trần Gia Hàm biết mình không thể chạy thoát, ngay cả thực lực của ông nội toàn bộ khai thác đều thua, hắn dù thế nào, cũng không thể là đối thủ của người trước mắt.

Chênh lệch quá lớn.

Có thể đánh bại ông nội, coi như là trạng thái bị thương, cũng ít nhất là cường giả cấp 8.

Cường giả như vậy, ngay cả ý niệm chạy trốn cũng không cần nghĩ.

Dù sao, hắn coi như đột phá cực hạn, thực chiến nhiều lắm chính là có thể đánh thắng Chuyên gia vũ khí bay Cấp 4 Cấp

5.

Nếu như đối phương có máy phát lực trường cấp độ tương ứng, độ khó còn tăng nữa

Thà rằng nhắm mắt chịu chết cho xong.

“Tôi không muốn chết. “Trần Gia Hàm nhìn Lý Trình Di nói. “Có thể không giết tôi được không?”

“Thả ngươi ra, chờ sau này ngươi trở về tìm ta báo thù? “Lý Trình Di nở nụ cười. Người Trần gia các ngươi, đều ngây thơ như vậy sao?”

“Ngay từ đầu tôi đã không muốn gia nhập Bạch Tinh, là ông nội bọn họ chủ đạo hết thảy, tôi không có cách nào phản kháng”Trần Gia Hàm nói. “Hơn nữa tôi đối với Trần gia không có cảm tình gì. Khi còn bé tôi không thể hiện thiên phú, bọn họ đối với tôi như heo chó. Trong ba mươi chín đứa cháu của ông nội, tôi được đãi ngộ là kém nhất, nhiều lần thiếu chút nữa bị ngược đãi đến chết.Cho nên ta đối với Trần gia không hề có cảm tình. Đương nhiên, nếu như hắn không tin, tôi có thể giết mấy người Trần gia để chứng minh”.

Khi hắn ta nói những lời này, làm cho người ta có một loại lãnh khốc, lạnh như băng.

Chương 625: Cảnh giới cao nhất cận chiến

“Hơn nữa, tôi bây giờ đã đột phá cảnh giới cao nhất thuật cận chiến, bước vào lĩnh vực, tiến hóa hoàn toàn mới tôi đã không còn là nhân loại bình thường, anh buông tha tôi, đạt được chỗ tốt sẽ vượt xa sự thõa mãn vàoh lúc này.”

Lý Trình Di nhìn ánh mắt đối phương, hắn có thể cảm giác được, người này đối với hắn tự nhiên thật sự không có nửa điểm căm hận phẫn nộ các loại cảm xúc.

Ác chi hoa thu thập ác niệm, bất kỳ tâm tình tiêu cực nào nhằm vào hắn, đều có thể nhanh chóng phát hiện.

Nhưng giờ này khắc này hắn tự nhiên thật sự không có cảm giác một điểm dị thường.

“Cho dù ngươi bước vào cảnh giới cao nhất, thì như thế nào? Có thể mang đến cho ta cái gì? “Lý Trình Di nói.

“Cảnh giới chí cao Cận chiến, là đột phá cực hạn nhân loại, tiến hóa thành một loại sinh mệnh hoàn toàn mới.” Trần Gia Hàm bình tĩnh nói. “Cái này đại biểu, sức mạnh cực hạn một tấn trước đó, không còn là giới hạn của tôi, tôi có thể lợi dụng các loại thủ đoạn khác, đạt tới, thậm chí chạm đến sức mạnh của người cải tạo, Chuyên gia vũ khí bay. Tay không chạm đến cấp độ như vậy, sẽ phát huy tác dụng rất lớn trong rất nhiều trường hợp đặc biệt.”

Hắn dừng một chút, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di.

Hơn nữa, chẳng lẽ anh không cảm thấy cô độc sao?

Cái gì?

“Trên thế giới này, có thể đạt tới chí cao, người mở ra tiến hóa thứ hai quá ít, anh giống với tôi cũng đạt tới cái kia cấp độ. Cho nên mới có thể kết hợp trang bị ngoại lực, phát huy ra thực lực khủng bố như vậy?”

Chúng ta mới là đồng loại chân chính, mới là nhân loại cao cấp chân chính tiến hóa trong tương lai!

Nói đến tiến hóa, Trần Gia Hàm rõ ràng cảm xúc mơ hồ mang theo một tia cuồng nhiệt.

“Cậu có thể cảm nhận được tôi? “Lần này Lý Trình Di thật sự kinh ngạc.

“Hắn đều mặc Hoa Lân Y, lại còn bị người này phát giác cấp độ sinh mệnh.

“Có loại cảm giác sâu xa, có thể phát hiện anh giống tôi, đều là võ nhân chí cao.“Trần Gia Hàm trả lời.

Nhìn đối phương, Lý Trình Di trầm ngâm.

Không thể không nói, cao thủ đứng đầu như Trần Gia Hàm như vậy, một khi mặc vào áo giáp bên ngoài, có thể phát huy thực lực tuyệt đối vượt xa tưởng tượng, chỉ là như thế nào khống chế người này.

Hôm nay Thánh Anh công pháp không có cách nào mở ra tầng thứ hai, còn một tiết nữa mới đến tầng cuối cùng

Đoạn này cũng không biết khi nào Lý Sùng Nam đột phá.

Có thể nhanh, có thể chậm.

Nếu như thật sự muốn thu phục người này, chỉ có thể dùng một biện pháp khác.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di vươn tay, lòng bàn tay xuất hiện một viên châu màu đỏ tía.

Đây là một viên hoa ngữ châu mới, đến từ Ngọc lan tím. Ngọc lan tím phân liệt ra Hoa Ngữ Châu. Bây giờ có thêm một viên, vừa vặn có thể dùng.

Mặc dù có chút lãng phí, nhưng tiềm lực của Trần Gia Hàm, đáng giá phần đầu tư này.

Mà Hoa Ngữ Châu là không thể thoát ly, một khi xuất hiện phản bội, Lý Trình Di trong một ý niệm có thể thu hồi, sau đó sinh ra tác dụng phụ cực lớn ghê gớm, cũng kèm theo tuổi thọ tiêu giảm trên diện rộng.

Về bản chất, sự phân biệt thiện ác của thứ này hoàn toàn phụ thuộc vào tâm tính của người sử dụng.

Ném Hoa Ngữ Châu qua, Trần Gia Hàm nhận lấy, liếc mắt nhìn.

Đây là cái gì?

“Một phần lời mời. “Lý Trình Di nói,” Gia nhập Khu vườn Vận Mệnh dưới trướng ta, trở thành một phần tử của chúng ta. Đồng ý không?

“Đồng ý! “Trần Gia Hàm chỉ dừng lại một lát, lập tức trả lời.

Xì!

Sau đó hắn liền kinh ngạc nhìn thấy, hạt châu màu đỏ tía kia, nháy mắt đã biến mất trong lòng bàn tay mình.

“Đây là!? “Trong lòng hắn hiện lên suy đoán nặng nề.

Lý Trình Di rốt cuộc mỉm cười: “Từ giờ trở đi, ngươi không thể phản bội ta, nếu không sẽ xuất hiện hậu quả cực lớn không

thể đoán trước".

"Đổi lại, ngươi sẽ nhận được một năng lực đặc biệt chỉ có ở Khu vườn Vận Mệnh." Năng lực!? "Trần Gia Hàm nhạy bén nhận ra sự khác biệt của từ này.

Hắn gian nan đứng lên, bụng vẫn còn rỉ máu, đó là nơi bị Lý Sùng Nam đâm Đại Long Kiếm làm bị thương, nội tạng bị thương, lúc này căn bản không có biện pháp cấp tốc chữa trị.

"Đúng vậy. Năng lực. "Lý Trình Di lúc này đứng ở độ cao này, không còn quan tâm có bị lộ hay không.

Sau khi xác định thực lực hiện tại của mình, hắn hiểu được, trừ phi cao thủ mạnh nhất Cửu Nghi xuất động, nếu không, mình hiện giờ đã đủ để hoành hành bất cứ thành thị nào. Mà lần này, khi phá tường bảo vệ, trước mặt nhiều người như vậy, nhiều người xem như vậy, đánh vỡ phong tỏa, phần nhân tình này, sẽ là một phần nhân tình to lớn.

Tuy rằng chuyện đánh chết Trần Tông Hàm không tiện nói ra bên ngoài, nhưng cấp cao sợ là nên biết đều biết.

Tổng kết lại, Khu vườn Vận Mệnh, công ty Minh Viễn, lần này thật sự phải tiến vào tầm nhìn của cấp cao.

Mặc dù đối với tầng cao nhất Cửu Nghi, bọn họ vẫn là tiểu nhân vật như cũ, nhưng cứu được võ đạo quán, con đường sau này, sẽ tốt hơn đi rất nhiều.

Lý Trình Di mang theo Trần Gia Hàm lúc này vẻ mặt vẫn nghi hoặc quay về Triều Ngữ. Dưới sự trị liệu của Lực trường rực rỡ, thương thế của Trần Gia Hàm bắt đầu khép lại.

Không thể một hơi khép lành vết thương, một mặt là thương thế quá nặng, mặt khác, là nội tạng tổn hại, vạn nhất khép lại không chú ý, dính với các bộ phận xung quanh thì phiền toán.

Cho nên cần phải đi phẫu thuật chính xác ở bệnh viện.

……..

Chương 626: Địa vị thay đổi

Trong thành Triều Ngữ.

Từng tòa cao ốc màu lam sắc bén, vốn chỉnh tề hoa lệ như rừng rậm lạnh lẽo.

Lúc này cũng đã có không ít tòa nhà bị hư hại trong lúc hỗn chiến.

Tòa nhà đổ nát, máy bay bốc khói, xe cộ đâm thành một mảnh, tiếng than khóc thống khổ hiện lên khắp nơi.

Một lượng lớn phi hành khí của Sở an ninh màu đỏ lam sáng, đang không ngừng lên xuống, vận chuyển người bị thương khắp nơi trong thành Triều Ngữ.

Trong hiện trường vụ cháy, các nhân viên an ninh, lính cứu hỏa, phối hợp tiến hành công tác dập lửa cứu người.

Mà là trung tâm bị phá hư nghiêm trọng nhất, võ tràng Triều Ngữ.

Lúc này xung quanh đã kín người hết chỗ, vô số xe cộ phi hành khí đến đón người chen chúc thành một mảnh.

Khắp nơi đều là tiếng khóc, một số khán giả bị ảnh hưởng ngộ thương đang được nâng lên xe cứu thương.

Mà ở bên trong hội trường.

Hai gã nam nữ trẻ tuổi dòng chính Lý gia mang theo một đội nhân viên y tế cao cấp, nhanh chóng vọt tới bên cạnh Lý Sùng Nam.

Hiện giờ Lý Sùng Nam, sau khi đánh vào top 3, địa vị đã hoàn toàn khác ở Lý gia.

Thuật cận chiến cường hãn, đối với rất nhiều người mà nói quả thật không tính là gì, nhưng ở cuộc chiến Cực Võ Liệt Chiến đánh vào top 3, tính chất liền khác.

Đó là vị trí tiềm lực chân chính có thể tiến vào quân bộ nhậm chức. Hơn nữa Lý Sùng Nam hiện tại mới bao nhiêu tuổi?

Mười chín tuổi!

Mười chín tuổi đã là top 3 trong cuộc thi lớn toàn quốc, cao thủ như vậy, nếu như mặc áo giáp, không hề nghi ngờ sẽ trở thành tinh nhuệ đứng đầu.

Dù sao cô còn chưa hoàn toàn cường hóa xong mũi tiêm biến đổi gien cường hóa.

Đối với Lý gia mà nói, tiềm lực cùng năng lực của Lý Sùng Nam, đã đủ để các dòng chính coi trọng lôi kéo.

“Tiểu Nam lần này cháu chính là cho chúng ta mặt mũi!” Hai người dòng chính tới đều là vẻ mặt tán thưởng hâm mộ.

Các trưởng bối trong gia tộc đều rất tán thưởng cháu, lần này trở về, cháu có lẽ sẽ được liệt vào danh sách bồi dưỡng trọng điểm.

“Hy vọng như thế, nếu thật sự vào được cháu mời hai người uống rượu. “Lý Sùng Nam đẩy hai y tá đỡ mình ra, tự mình đi.

“Khách khí khách khí, sau này địa vị của Tiểu Nam sẽ không kém chúng ta, tất cả mọi người là đồng tộc, giúp đỡ lẫn nhau mới là vương đạo.

Chế độ cạnh tranh của Lý gia vô cùng tàn khốc, cho dù bọn họ là dòng chính, một khi cách một đoạn thời gian khảo hạch không đạt tiêu chuẩn, đều sẽ hạ thấp tài nguyên bồi dưỡng, thậm chí cũng có rất nhiều người dòng chính hạ thấp đến không bằng dòng nhánh,.

Cho nên rất nhiều người dòng chính đều kết nối lẫn nhau hình thành một vòng tròn, trong vòng tròn mọi người giúp đỡ lẫn nhau trợ giúp, chính là vì tính chu kỳ hoàn thành chỉ tiêu khảo hạch.

Lý Sùng Nam lần này đi theo Lý Trình Di Long Tu Môn bái sư, một hơi đánh vỡ tường bảo vệ phong tỏa, cứu nhiều đệ tử thế gia quý tộc như vậy, phần nhân tình to lớn này, ngay cả đồ đệ như cô cũng nhận được bóng mát.

Hai tộc nhân dòng chính này chạy tới nhanh như vậy cũng có nguyên nhân này.

Mấy người một đường rời đi.

Vừa vặn chỗ lối ra, cũng có một đội người đi tới.

Cùng bên này không khí thoải mái khác hẳn không khí căng thẳng bên kia, dẫn đầu ở phía trước, rõ ràng là hai người con

gái Triệu gia

Trong đó một người bên trái, tóc đen búi lên, mặt rủ xuống một bên hai bím tóc, trang sức hoa màu trắng dày đặc theo bím tóc

Trên người mới thay một bộ váy dài cổ trang màu hồng nhạt, bên trong là cổ chữ V áo trắng, đeo một thứ giống như khối vuông màu bạc.

Đương nhiên, những thứ này cũng không phải trọng điểm, chân chính khiến cho 3 người Lý gia bên này ba người trong lòng kinh động, là hai con mắt của người con gái xinh đẹp kia như là tùy thời tùy chỗ đều đang mỉm cười

Triệu Tiêm Nhu!

Người Triệu gia!

Giờ này khắc này, đám người Lý gia cùng Triệu gia chạm mặt trong hành lang hẹp

Hành lang không rộng và chỉ đủ cho một bên đi qua, có nghĩa là bên kia phải nhường đường.

Triệu Tiêm Nhu là công chúa số một số hai trong dòng chính Triệu gia.

Lý Sùng Nam ở Lý gia, cho dù hiện tại địa vị tăng lên, cũng nhiều lắm là trung thượng.

So sánh bối cảnh, hẳn là Lý Sùng Nam nhường đường.

Nhưng.

Lý Sùng Nam bình tĩnh đi về phía trước, đứng cách Triệu Tiêm Nhu không đến một mét.

Trước mắt Triệu Tiêm Nhu, một tháng trước, cô không dám trêu chọc, chỉ có thể ngước nhìn

Và bây giờ.

Tránh ra.

Cô bình thản nói.

Trong nháy mắt, người hai bên đều sửng sốt, trấn trụ.

Lý Sùng Nam lại dám chính diện nói những lời này với Triệu Tiêm Nhu? Bảo cô ta tránh đường?

Cô điên rồi sao!?

Mọi người trong lòng các loại suy đoán, nhưng không ai lên tiếng, chỉ là nhìn tình thế.

Triệu Tiêm Nhu cũng ngây ngẩn cả người, ngẩng đầu, chăm chú nhìn cô gái trước mắt.

Một tháng trước, Lý Sùng Nam chỉ là một nhân vật nhỏ không có tiếng tăm gì.

Cô ấy đã bái sư người đó.

Ngươi?

Chao ôi!

Một cỗ cảm giác áp bách cường hãn vô hình, trong nháy mắt bao trùm toàn thân Triệu Tiêm Nhu.

Cô vừa định mở miệng răn dạy, bị áp bức này chặn lại.

Không thở được!!!

Một loại cảm giác uy hiếp khủng bố, phảng phất trước mặt chính là ảo giác mũi đao nhắm ngay mình, làm cho toàn thân Triệu Tiêm Nhu căng thẳng, căn bản không dám mở miệng nữa.

Bộp.

Không tự chủ được, trong lòng Triệu Tiêm Nhu dâng lên chút sợ hãi, lui về bên trái tránh đi.

Lý Sùng Nam cũng không nhìn cô ta một lần, thẳng tắp đi qua, phía sau cô Lý gia mọi người cũng đi theo đi qua.

Cho đến khi dòng người hoàn toàn biến mất, Triệu Tiêm Nhu vẫn ngơ ngác tựa vào tường.

Một dòng nhánh Lý gia lại dám vênh mặt đối với cô!

“Ah!!!” cô hét lên dữ dội, “Tôi sẽ giết cô ta!!”

Bùm!

Một người con gái khác Triệu gia nghiêng người chính là một cước, hung hăng đạp ở bụng cô ta.

Câm miệng!

Người con gái quát to một tiếng.

Chương 627: Cảm xúc khó hiểu

"Chuyện Bát Quái Môn còn chưa làm sáng tỏ, mày muốn giết ai? Mày muốn chết hả?"

Triệu Tiêm Nhu bị một cước nặng nề đạp vào vách tường, phát ra tiếng rên đau đớn.

Cô ta ôm bụng ngồi xổm xuống.

Người xấu. Nhiều lắm.

Cô thấp giọng thì thào. Nhớ lại thực lực Lý Sùng Nam biểu hiện ra, nghĩ đến lúc trước Lý Trình Di mời cô.

Một tia cảm xúc khó hiểu, dần dần từ sâu trong nội tâm chảy ra.

……

Ba ngày sau.

Lý gia.

Cánh hoa màu hồng bay lả tả, tựa như tuyết, tích góp từng tí một một tầng thật dày trong sân.

Lý Xương Cốc dưới sự dẫn dắt của người hầu, cúi đầu cung kính đi vào tòa viện hình vuông không lớn này.

Trong sân, bên cạnh một cái bàn đá hình tròn, một lão già gầy gò đang ngồi, râu tóc đều trắng, áo đen.

Lão già đưa lưng về phía Lý Xương Cốc, hai mắt khép hờ, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Nhưng chính là đưa lưng về phía, Lý Xương Cốc cũng có thể rõ ràng nhìn thấy, toàn bộ sân viên phạm vi hơn mười mét, không khí đang có rung động, chấn động rất nhỏ.

Dòng nhánh thứ ba Lý Xương Cốc, bái kiến gia chủ.

Lần đầu tiên một mình được triệu kiến, Lý Xương Cốc mặc dù cúi đầu, nhưng trong lòng lại kích động vạn phần.

Nếu như nói toàn bộ Lý gia, có ai mới thật sự là trụ cột mạnh nhất hiện giờ.

Chính là gia chủ Lý Viễn.

Lý gia chính là bởi vì có ông ta chống đỡ, mới phát triển tới bây giờ trình độ này.

Quý tộc Nghi quốc, cũng không phải ngay từ đầu liền huyết mạch cao quý, đứng ở đỉnh.

Mà là ở trong rất nhiều trận quốc chiến sản sinh ra Sát Thần,

Lý Viễn cũng là như thế.

Trong Cửu Nghi, ông ta được xếp hạng thứ năm. Nhưng đối với chín vị cường giả Cửu Nghi mà nói, ngoại trừ vị Đông Quân thứ nhất ra, thực lực tám người còn lại cũng không phải dựa theo xếp hạng mà tính.

Dù sao đều là tầng cao nhất cường giả, đứng ở đỉnh cao nhất toàn bộ Nghi quốc, ai không có mấy cái át chủ bài?

Chính thức chém giết, thắng bại như thế nào, ai cũng không biết. Chỉ có thật sự đánh mới biết.

Cho nên trên thực tế, tám vị còn lại của Cửu Nghi, địa vị tương tự, quyền vị bình đẳng.

Mà Lý Viễn, chính là đại lão đứng đầu danh hiệu là Phong Tuyết Cửu Nghi tại đế quốc.

Năm nay đã 107 tuổi, không chút nào nhìn ra có bất kỳ sự lão hóa nào, coi như râu tóc bạc phơ, nhưng khuôn mặt làn da còn tựa như bốn mươi tuổi. Chỉ có một chút nếp nhăn.

“Xương Cốc, cậu có một đứa con gái tốt đấy. “Lý Viễn nhẹ giọng nói.

“Bẩm gia chủ, chỉ là may mắn.”

“Đó không chỉ là may mắn đơn thuần” Lý Viễn nói: “Vạn vật trên thế gian, tất cả trùng hợp đều có nguyên do. Long Tu Môn không ai nghĩ tới lại tiềm long như vậy.

Ông ta đứng lên, quay lại, hai mắt mở ra, nhìn về phía Lý Xương Cốc.

“Tam hoàng tử tìm được chưa?”

“Vẫn chưa, bất quá hiện tại Triều Ngữ ổn định lại, định vị hoàng tử vẫn còn ở trong thành, từ sinh mệnh thể tra xét, vẫn là an toàn.” Lý Xương Cốc trả lời.

“Chuyện lần này, phía trên sẽ tận khả năng làm dịu đi, phương diện truyền thông cũng sẽ nhanh chóng bị dập, cậu trong lòng phải hiểu rõ. mặt khác, sư phụ con gái của cậu.”

Lý Viễn dừng lại.

Vốn ông ta định gặp Lý Trình Di một lần.

Nhưng sau khi biết được đối phương là người Góc chết, không khỏi cũng tiếc hận một tiếng.

Người Góc chết không ổn định, đại biểu cho người này không có khả năng sử dụng cho gia tộc, cho dù trở thành đồng minh, cũng có thể có tính không xác định rất lớn.

Vậy.

Dòng chính sẽ duy trì sự ủng hộ hữu hảo đối với Long Tu Môn, mặt khác, quyền hạn tạm thời mà con gái cậu xin hôm qua, tôi đã thông qua.

“Vâng! “Lý Xương Cốc gật đầu.

“Cứ như vậy đi. Cậu đi xuống đi!

Tích tích tích.

Đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ từ trên người Lý Viễn vang lên, đó là máy truyền tin khẩn cấp trong gia tộc.

Bình thường chỉ có chuyện rất quan trọng, mới được phép mở liên lạc.

Lý Viễn hơi nhíu mày, đưa tay ấn xuống một chỗ trên quần áo.

Kết nối

Gia chủ! Vừa mới tiến hành khảo nghiệm ý thức lực vũ khí bay với Lý Sùng Nam! Cô ta thế mà….! “Một giọng nói có

chút hoảng sợ truyền đến.

“Không ngờ cái gì?! Bình tĩnh. “Lý Viễn nhíu mày nói.

“Lý Sùng Nam là người khống chế vũ khí bay cự ly xa thiên bẩm!! Khoảng cách ý thức lực của cô ta khống chế được vũ khí bay, là lớn nhất là 500 mét!!”

“Bao nhiêu!? “Lý Viễn cho rằng mình nghe lầm.

“500 mét ạ!! Gia chủ! 500 mét!! Người bình thường nhiều lắm chính là mấy mét hơn mười mét! Lý Sùng Nam cô!!

Lý Viễn nhiều năm như vậy cho là mình sẽ không lại bởi vì một chút chuyện nhỏ kích động, nhưng giờ này khắc này.

Hôm nay tìm kiếm người thừa kế không được, tâm hồ bình tĩnh như băng của ông ta mơ hồ nhiều ra một tia rung động.

Là năm trăm mét! Hơn nữa phụ tải ý thức lực cũng hơn hai mươi lần chuyên gia vũ khí bay bình thường! Quá kinh khủng! Quá kinh khủng! “Bên kia giọng nói tộc lão phụ trách khảo nghiệm chuyên gia vũ khí bay đều đang run rẩy.

“Lý Thành Lâm! Cậu dám dùng tính mạng đảm bảo với lời cậu nói? “Lý Viễn ánh mắt sắc bén, gằn từng chữ.

“Tôi dám! Là một mầm non cấp 9 rồi. Ha ha ha ha! Lý gia chúng ta phát tài! Sắp phát tài rồi! Ha ha ha ha ha!!!”

Lý Viễn nhắm mắt hít sâu một hơi.

Bùm!!

Trong phút chốc, cả người ông ta phóng lên cao, hóa thành một đạo bạch khí, bay về phía khu thí nghiệm của gia tộc

Lý Xương Cốc còn tại chỗ, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, giọng nói trong máy truyền tin ông ta không nghe được, chỉ có thể đứng ngây tại chỗ

……..

Chương 628: Nổi danh

Sân bay quốc tế Triều Ngữ.

Đoàn người Long Tu Môn đang chờ máy bay chở khách cất cánh.

“Ngoan ngoãn về nhà đi, lâu như vậy không về, người trong nhà lo lắng. “Trang Di Cảnh xoa tóc cậu bé ôn nhu nói.

Chu Thước vẻ mặt lãnh đạm, mặc quần đùi ngắn tay thể thao không kém đứa trẻ con 7,8 tuổi bình thường nhiều lắm, ký hiệu thân phận trên tay đã bị thu lại.

Nhìn nhóm năm người Long Tu Môn, cậu ta nghiêm túc cúi chào Trang Di Cảnh.

“Chị Tĩnh Tĩnh, đa tạ ơn cứu mạng của chị”.

“Khách khí cái gì, lúc đó, bất luận kẻ nào nhìn thấy đều sẽ ra tay giúp một tay. Nhưng thật ra người nhà em sao bây giờ còn không ra mặt? Thật kỳ cục, để một đứa nhỏ như em ở bên ngoài mà chẳng quan tâm. “Trang Di Cảnh có chút bất đắc dĩ.

Mấy ngày nay, đứa bé bảy tám tuổi này vẫn luôn đi theo bọn họ, cũng không thấy có người tới hỏi thăm, người của Sở an ninh cũng bận rộn chân không chạm đất, phi hành khí bay khắp nơi.

Đến hôm nay, mới có hai người tự xưng là thân thích tới đón đứa nhỏ.

“Nếu rảnh rỗi, em có thể đến Long Tu Môn thăm mọi người không? “Chu Thước nghiêm túc nói.

“ Đương nhiên có thể. “Trang Di gật đầu.

Bên này tạm biệt, bên kia, Ngục Long, Ngục Yến Tiêu và thầy trò Lý Trình Di đứng cùng một chỗ.

“Sư phụ, lần này trở về, Long Tu Môn xem như hoàn toàn nổi danh, lưu phái sư phụ phải chống đỡ, thu đồ đệ nhiều như vậy, tài chính đổ về cũng nhiều, cũng nên đổi cơ sở chuyên nghiệp hơn”

Lý Trình Di đề nghị.

Đó là chuyện của con, con đừng nói mình không biết những người đó đều hướng về con”Ngục Long ha hả nói. “Con định làm gì?

“Có Tiểu Nam ở đây, cô ấy sẽ giúp con xây dựng nền tảng. “Lý Trình Di nở nụ cười.

Hắn chuẩn bị sàng lọc một chút, để cho Lý Sùng Nam đi dạy tập những đệ tử mới thu này.

Chính hắn cũng không rảnh làm những chuyện này, hắn có chuyện quan trọng hơn phải bận rộn.

Ngay từ đầu, mục đích của hắn, chính là đạt được quyền hạn truy cập vào thu viện Triều Ngữ, điều tra tư liệu về Cung điện Trầm Luân

“Tiểu Nam mới lớn như vậy, mà con đã ….” Ngục Long không phản bác được, muốn nói vài câu, lại phát giác mình hiện tại đã không có tư cách gì thuyết giáo Lý Trình Di.

Giữa hai người chênh lệch quá lớn, giữa người tập võ bình thường và Long cảnh chênh lệch còn lớn hơn cả người và chó.

Cho nên một bụng lời nói của ông bị kẹt ở trong miệng, thật sự nói không nên lời.

Dựa theo ước định lúc trước. “Ngục Long thở dài,” Con đã bước vào Long cảnh, từ nay về sau, con chính là môn chủ Long Tu Môn. Ta lui về tuyến hai”.

“Cho nên sau này con sẽ quyết định tất cả? “Lý Trình Di cười nói.

“Ừm, con cứ quyết định đi”.

“Vậy sư phụ về trước đi, con ở lại vài ngày rồi về. “Lý Trình Di nói.

“Được”Ngục Long thở dài, cho tới bây giờ, ông vẫn cảm giác tất cả đều không chân thật.

Đệ tử tùy tiện dạy vài buổi, lại trong thời gian ngắn như vậy liền bước vào Long cảnh, bước vào cảnh giới mà cả đời mình ao ước.

Ôi.

Lần thứ hai thở dài, hắn mang theo con gái cùng Trang Di Cảnh, cùng nhau đi về phía cửa kiểm tra an ninh

Ngục Yến Tiêu vẫn cúi đầu không dám nhìn Lý Trình Di, cô thua quá thảm, thiếu chút nữa bị cởi sạch trên lôi đài.

Từ sau lần được cứu đó, tinh thần cô vẫn luôn trong trạng thái sa sút.

Trang Di Cảnh lại càng sùng bái Lý Trình Di hơn. Nhưng đồng thời cũng sinh ra khoảng cách và cảm giác kính sợ không nhỏ. Không còn thân mật như trước kia.

Đưa mắt nhìn ba người rời đi. Lý Trình Di nhìn Chu Thước. Mang theo Lý Sùng Nam xoay người chuẩn bị rời đi.

“Lý môn chủ. “Chu Thước đột nhiên nói.

“? “Lý Trình Di dừng chân, nhìn về phía cậu bé.

Nếu Long Tu Môn có việc cần nhờ giúp đỡ, có thể gọi điện thoại này. “Chu Thước giơ tay lên, bay ra một tờ giấy.

Bộp.

Lý Trình Di nhận lấy, mở mắt ra nhìn. Là một chuỗi số đặc biệt.

“Được. “Hắn gật đầu.

Chu Thước không đơn giản, hắn có thể nhìn ra.

Nói không chừng có cơ hội có thể dùng đến phần nhân tình này.

Nói xong câu cuối cùng, Chu Thước được hai người đàn ông mặc âu phục cao lớn hộ trì, xoay người nhanh chóng rời đi.

…….

Thư viện Triều Ngữ.

Thư viện ngầm khổng lồ, tạo nên tòa kiến trúc lưu trữ thông tin vật lý này,

Từng dãy ghế đọc sách màu xanh nhạt như nhà thờ.

Lý Trình Di dẫn Lý Sùng Nam đi vào thư viện, sau khi đăng ký xong tin tức.

Sư phụ chờ một chút, con đi một chút sẽ tới.

Lý Sùng Nam một mình đi tới một cái ghế ngồi, ngồi xuống.

Xì.

Ghế ngả ra sau, nhanh chóng chìm xuống.

Trong nháy mắt đã chìm xuống lòng đất, chỉ để lại một lỗ đen cực lớn.

Hố đen cũng nhanh chóng bị đóng lại.

Không lâu sau.

Hố đen mở ra, Lý Sùng Nam một lần nữa bay lên, từ trên ghế ngồi đứng dậy, đến gần Lý Trình Di.

Sư phụ, con tra được tư liệu rồi.

"Đoạn văn kia xuất phát từ đâu?", Lý Trình Di chép lại đoạn văn viết trong văn thư Biển Đen cho Lý Sùng Nam, để cô phụ trách điều tra.

"Không có chỉ rõ xuất phát từ nơi nào, bất quá, đoạn tin tức này theo ghi chép, đầu tiên tra được là tại một nơi gọi là thị trấn Narcisse tại Góc chết."

"Thị trấn Narcisse?"

"Ừm, là trấn nhỏ thuộc về một đảo quốc tên là Frandy ở trên đại dương Fermus, thị trấn Narcisse này, có một người tên là Tomira, trên một ít giấy vụn hắn viết, trong đó có đoạn nội dung này." Lý Sùng Nam trả lời.

"Thị trấn Narcisse, thông tin mà Tomira viết cách đây bao lâu?"

"Hơn 30 năm trước.

Như vậy, về Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng thì sao? Có tra được gì không? "Lý Trình Di lại hỏi.

"Cái này. Không có. Trong cơ sở dữ liệu chỉ có tác dụng phỏng đoán giới thiệu thứ này, những thứ khác thì không có. "Lý Sùng Nam lắc đầu.

Lý Trình Di trầm ngâm.

Chương 629: Truy tìm quyển sách vặn vẹo

Còn lại ta cho con tra từ mấu chốt, có tin tức sao?

“Có, về Góc chết, phía chính phủ trước kia từng gặp qua ba lần hiện tượng Góc chết thành hình, tư liệu cho biết, căn cứ theo quan sát, Góc chết hình thành, chủ yếu có hai cái điều kiện tiên quyết.”

Một: Vô số lực trường sinh mệnh mãnh liệt. Thứ hai: bị xói mòn theo những cách đặc biệt bởi Biển Đen. ”

Lý Sùng Nam cũng có chút khó hiểu.

“Sư phụ, Biển Đen là cái gì?”

“Sau này con sẽ biết, bây giờ biết cũng vô dụng. “Lý Trình Di thuận miệng trả lời.

“Được rồi, sau lần này, sư phụ có định rời khỏi Triều Ngữ không? “Lý Sùng Nam hỏi.

“Còn có tầng cuối cùng, nếu con đột phá, có thể tới Phong Nam tỉnh tìm ta.” Lý Trình Di nở nụ cười, hắn nghe ra đối phương không muốn.

“Vâng “Lý Sùng Nam nghiêm túc gật đầu.

Lần này cô kiểm tra ý thức lực của Chuyên gia vũ khí bay, kiểm tra ra đánh giá cao nhất của gia tộc, cũng bởi vậy mà nhận được sự coi trọng cực lớn của gia đình.

Gia chủ đều tự mình đến thăm cô. Cũng đem cô, một người dòng nhánh thăng lên làm dòng chính. Kỳ thật cô đã sớm rõ ràng, trước khi tập luyện Thánh Linh Công chính mình vụng trộm khảo nghiệm ý thức lực, căn bản là tiêu chuẩn người bình thường.

Mà hiện giờ mới qua bao lâu, đã đạt tới trình độ khoa trương như vậy.

Không cần nghĩ cũng biết là công lao của Thánh Linh Công.

Có thể nói, Lý Trình Di mới là quý nhân thay đổi vận mệnh của cô.

Cũng bởi vậy, sư phụ này ở trong cảm nhận của cô, chiếm cứ địa vị cực kỳ trọng yếu.

‘Đừng làm ta thất vọng. “Lý Trình Di vỗ vỗ bả vai cô,” Ta hy vọng lần sau gặp con, con đã đạt tới cảnh giới Thánh Anh cuối cùng”.

Vâng!

Lý Sùng Nam gật đầu.

Không nói thêm gì nữa, Lý Trình Di xoay người đi về phía lối ra thư viện.

Thông tin cần có, hắn đã có.

Thị trấn Narcisse, Tomira. Đây là ghi chép chính thức tra được, cũng là xuất xứ khác của đoạn văn kia.

Bất kể như thế nào, hắn đều muốn đi tới bên kia nhìn xem manh mối.

Ra khỏi thư viện, bên ngoài lại là một cỗ phi hành khí xa hoa, chờ đã lâu.

Một gã quý tộc Nghi quốc, đứng ở một bên phi hành khí, thấy hắn đi ra, nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng, dự định tiến lên.

Lý Trình Di mỉm cười với đối phương.

Nếu muốn bái sư, có thể tới Long Tu Môn liên lạc với Ngục Long, tập luyện Long Tu Lực cơ sở trước.

Người đàn ông quý tộc không nói một câu, liền bị đoán được tâm tư, nhất thời gật đầu.

“Được! Vậy Lý môn chủ, chúng ta gặp lại Phong Nam. “Anh ta giơ tay ôm quyền.

Lý Trình Di đáp lễ, xoay người rời đi.

Ngày nay có quá nhiều người đến đây dự định gia nhập Long Tu Môn. Hắn ai tới cũng không cự tuyệt, toàn bộ ném cho Sư phụ Ngọc Long phụ trách xử lý.

So với hắn, Ngục Long càng không dễ đắc tội người, có thể làm hòa hoãn giai đoạn trung gian, ứng đối những con cháu quý tộc thế gia này.

Nhạn hình bát quái môn ngã xuống, hiện giờ trong giới lưu phái cận chiến, Long Tu môn thừa cơ mà lên, thu được rất

nhiều sự chú ý.

Đây là thời điểm tốt để mở rộng ảnh hưởng.

Ngồi lên phi hành khí Lý Xương Cốc sắp xếp, Lý Trình Di bấm điện thoại di động.

Sau một hồi chờ đợi âm thanh.

Giọng nói của Đại Hùng từ đầu kia vang lên.

Anh Trình Di.

“Mấy ngày nay, có một người tên Hải Sa sẽ đến công ty, em tiếp đãi đi.” Lý Trình Di nói, “Mặt khác, điều tra cho anh xem thị trấn Narcisse ở đâu?”

Sau vài giây chờ đợi.

Đại Hùng nhanh chóng trả lời.

“Thị trấn Narcisse, tổng cộng có ba mươi bảy địa điểm trùng tên đồng âm, em liệt kê ra gửi cho anh, Anh Trình Di chọn nhé”.

“Cái ở đảo quốc Frandy.”

Tìm được rồi, là một đảo nhỏ có lịch sử rất lâu đời. Toàn thị trấn chừng 4.600 người, dựa vào hải sản và du lịch mà sống. Cả đảo, cũng chỉ có một thị trấn như vậy. “Đại Hùng nhanh chóng nói.

“Manh mối Cung điện Trầm Luân rất có thể ở đó, anh định đi một chuyến, ai muốn đi theo anh thì đi. Nhưng phải nhanh lên, tính toán thời gian, anh sắp vào Góc chết rồi. “Lý Trình Di nói.

“Ta không có cách, em đã tiến vào Góc chết mới. “Đại Hùng trả lời,” Mấy người bọn họ cũng chỉ có Râu nâu mới từ Góc chết đi ra, bất quá bị thương hơi nặng, còn đang dưỡng thương, không đi được”.

“Sao không nói cho anh biết? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Anh Trình Di, bên anh cũng rất phiền toái nguy hiểm, chúng ta hiện tại có Phan n, cậu thoáng hiện đi vào, lập tức có thể

cho chúng ta rất nhiều gợi ý. Rất nhiều Góc chết nguy hiểm đều bớt được nguy hiểm. Thật sự rất thần kỳ!"

Lý Trình Di cũng không nghĩ tới, cậu bé chỉ là một bước cờ nhàn rỗi của mình, lại có tác dụng nhanh như vậy.

"Đã như vậy, anh một mình qua đó"

Anh Trình Di, chi bằng để Phan n đi cùng anh.

"Không cần, lần này anh không nhất định có thể chăm sóc được cậu bé. "Lý Trình Di từ chối. Nước ngoài không phải là Nghi Quốc, tình huống khác.

Hôm nay Thánh Linh Công lại một lần nữa tăng cường bản thân, thực lực của hắn càng tiến thêm một bước. Nếu như như vậy cũng không qua được Góc chết, vậy về sau đáng đời chờ chết.

"Mặt khác, Anh Trình Di phải cẩn thận chính là, Thị trấn Narcisse, đã không phải địa vực Nghi quốc, nơi đó khu vực hỗn loạn thuộc về đại dương, so với Sultan khả năng còn tự do hỗn loạn hơn."

"Anh biết, có người tài trợ cho anh một chiếc xe không tồi, không sao đâu. "Lý Trình Di cười cười trả lời.

Trước đó không lâu Lý Xương Cốc mới đại biểu Lý gia đưa cho hắn một nhóm sản nghiệp, trong đó có một chiếc du thuyền xa hoa.

Hơn nữa còn là du thuyền kiểu tàu ngầm có thể sử dụng cả trên mặt nước và dưới nước.

Chương 630: Khởi hành

Lần này vừa vặn thị trấn Narcisse ở trên đại dương, hắn có thể ngồi thuyền đi qua.

Về phần Triều Ngữ, cái vòng xoáy lớn này, tạm thời gác lại.

Cửu Nghi và Tổng Cục an ninh, dưới sự thống nhất của cấm vệ quân Hoàng gia, đang tiến hành điều tra toàn diện về cuộc tấn công này.

Rất nhiều người đều tạm thời không có tinh lực bái phỏng hắn, một khi chờ điều tra tạm dừng xong việc, chuyện của Lý Sùng Nam, tuyệt đối sẽ hấp dẫn càng nhiều đại quý tộc đại gia tộc chú ý, đến lúc đó các loại xã giao dày đặc tuyệt đối nhiều hơn hiện tại rất nhiều.

Lý Trình Di không có hứng thú lãng phí thời gian vào những chuyện không thú vị này, mục đích duy nhất hắn đến Triều Ngữ chính là tìm được manh mối Cung điện Trầm Luân.

Và bây giờ, manh mối đã có.

Nghĩ tới đây, hắn lại dặn dò Đại Hùng vài câu, sau đó cúp điện thoại, lại bấm một dãy số khác.

Này, theo tôi ra nước ngoài một chuyến.

Vâng.

……

Buổi sáng ngày 9 tháng 5 năm 3225.

Đại dương Elune, độ sâu 1752 mét dưới nước.

Một hình thể con cá voi xanh khổng lồ, đang chậm rãi đong đưa cái đuôi, tựa như hòn đảo khổng lồ, ở trong nước biển du hành.

Xì.

Bỗng nhiên trong bóng tối, một chiếc tàu ngầm mini hình thoi màu đen bơi ra.

Tàu ngầm nhanh chóng tới gần Con cá voi xanh, phốc một cái, tự nhiên giống như chìm vào bùn lầy, thoáng cái dung nhập

vào da Con cá voi xanh.

Xuyên qua lớp da, dưới da cá voi xanh, lại không phải máu thịt, mà là vô số vật liệu hợp kim tạo thành kết cấu máy móc tinh vi.

Đèn điện tử màu lam tựa như cát sỏi, không ngừng sáng lên xung quanh tàu ngầm loại nhỏ, lại tắt.

Nó đi qua con cá voi xanh, vài giây sau.

Phụt.

Tàu ngầm đi vào một khoang nước biển cực lớn.

Khoang rỗng hình bầu dục, bên trong có một tòa bình đài màu đỏ hình vỏ sò.

Trên sân thượng đặt hai hàng ghế cao viền đỏ màu đen, hoa văn rất nhiều ký hiệu quái dị.

Lúc này trên ghế cao, đã ngồi ba người.

Ba người mặc trường bào màu đen, khuôn mặt che một mảnh sương đen thần bí.

Bọn họ không thấy rõ hình thể, cũng không cách nào phân biệt giới tính, chỉ là ngồi ở trên ghế cao, áo bào đen trên người rất dài, rất dài, vạt áo ước chừng hơn mười mét, trải đến mặt đất, ở trên bình đài tựa như cỏ biển rách nát màu đen.

Bên trong tàu ngầm, lúc này cửa khoang mở ra, từ trong đó bay ra một bóng người mặc áo đen mới.

Hắn hiển nhiên biết mình ngồi ở đâu, bơi thẳng tới, nhẹ nhàng ngồi xuống.

“Anh tới chậm, Ngư u. “Một người mặc trường bào đen ngồi trong cùng lên tiếng.

“Bộ trưởng Bill cũng tới à? Xin lỗi, nửa đường nhận được tin tức, thoát thân tốn chút sức lực, các anh biết tình huống của tôi tương đối đặc biệt. “Ngư u mới tới trả lời.

“Lần này triệu tập cuộc họp khẩn cấp, mục đích mọi người hẳn là đều rõ ràng đi?” Người mặc áo trường bào đen được gọi

là Bill giọng nói lạnh lùng, mang theo một tia sát ý lạnh như băng.

Mười một bộ trưởng chi nhánh chết, hành động tại Nghi Quốc thất bại, Tinh Hồ cùng Bạch Tinh đối với chúng ta sinh ra bất mãn cực lớn.

Theo tin tức, nguyên nhân chính khiến hành động lần này thất bại là Trần Tông Hàm đánh giá sai thực lực của tuyển thủ trong cuộc thi, dẫn đến máy phát lực trường bảo vệ bị phá hủy trước thời hạn. Tín hiệu không thể phong tỏa hoàn toàn. "Ngư u nói.

Hơn nữa, bản thân Trần Tông Hàm cũng bị Lý Viễn của Cửu Nghi đánh bị thương, sau đó bị Thiên Mệnh của Khu vườn Vận Mệnh chặn giết. "Anh ta tiếp tục nói.

Trần Tông Hàm chết, đối với bố cục của chúng ta ở Nghi quốc là một đả kích cực lớn, nhất định phải có người vì thế mà chịu trách nhiệm. "Bill nói.

"Lý Viễn của Cửu Nghi thì tôi biết, Khu vườn Vận Mệnh là cái gì? "Một người áo đen bên cạnh hỏi.

"Một đội ngũ nhỏ do người Góc chết tự tổ chức, bên trong toàn là người Góc chết cách cái chết không xa. Lúc trước chúng ta không coi trọng, phía dưới báo cáo, cũng không để ý, cho rằng đội ngũ này sẽ nhanh chóng biến mất, không ngờ bây giờ lại phá hỏng đại sự của chúng ta." Ngư u trả lời.

"Ngư u, anh ở Nghi quốc, có thể giải quyết được Khu vườn Vận Mệnh không?"

"Rất khó. Hiện tại team này bị rất nhiều đại nhân vật theo dõi. Nhưng thủ lĩnh của bọn họ, một người tên là Lý Trình Di, tôi vừa tra được anh đang đi thuyền rời khỏi Nghi quốc, đi tới đại dương Fermus. Chỉ cần không phải trong Nghi quốc, sức mạnh chúng ta có thể điều động vượt xa bên kia. "Ngư u trả lời.

"Tốt lắm, lúc này dám ra biển, người này can đảm rất lớn. Ngư u phái người theo dõi hắn ta, mọi người đều phối hợp, chặn giết người này. "Bill nói.

“Không nên sơ suất, team này rất tà môn, thành viên bọn họ xuất quỷ nhập thần, thực lực chênh lệch cũng rất lớn. Ngay cả bộ trưởng Trần Tông Hàm cũng thua trong tay bọn họ. Chúng ta phải cẩn thận. “Ngư u nhắc nhở.

Không quan hệ một người Góc chết làm sao có thể trấn an Tinh Hồ và Bạch Tinh. Đến lúc đó ta sẽ tự mình ra tay, Trần Tông Hàm nếu không bị đả thương trước, cũng không đến mức bị giết. So với chuyện này, cá nhân ta cho rằng Nghi Quốc có thể sẽ lấy người này làm mồi nhử, biến tướng mai phục, phương diện này phải xem Ngư u anh làm thế nào. “Bill nói.

“Không thành vấn đề, nếu bộ trưởng Bill tự mình ra tay, chúng ta phối hợp, hai người cùng một chỗ, hẳn là hoàn hảo. “Ngư u cười nói.

“Chúng ta phối hợp dẫn người chặn đường. “Hai tên mặc trường bào đen khác lên tiếng.

“Tôi chính là nhắm vào cao thủ phía sau mồi nhử. “Bill nói.

Mặt khác, bản thân Lý Trình Di có thể che giấu tình báo về hệ thống cải tạo mới của Thiên Mệnh. Nếu chúng ta nắm giữ hệ thống mới này, có thể sẽ thúc đẩy sự phát triển của Hồng Miếu.

Là chính anh muốn sao?” Một người mặc trường bào đen khác hỏi

Đâu có, tôi chỉ nhìn trúng kỹ thuật chặn tia laser của Thiên Mệnh thôi. “Ngư u mỉm cười trả lời.

“Loại kỹ thuật không thể bị khóa chặt này tôi muốn. “Tên kia nói.

“Có thể. Vậy tôi muốn kỹ thuật tự động mặc áo giáp thành hình trong nháy mắt. “Bill nói.

“Lựa chọn động thủ đi. “Ngư u nói. Điểm đến du thuyền của Lý Trình Di, thiết lập là Frandy, chúng ta có thể sắp đến Frandy, du thuyền chậm lại thì động thủ.

Chương 631: Gặp gỡ

Bầu trời từ trắng đến xanh, cuốn theo từng đám mấy lớn, hiện ra cảnh đẹp tinh khiết.

Trên biển xanh.

Một chiếc thuyền trắng hình viên đạn, đang phá sóng gió, lắc lư chạy nhanh về phía xa xa.

Làn sóng trắng kéo ra một đường dài màu trắng.

Bên cạnh thuyền, có 3 chữ to màu đen : Tàu Khu vườn

Toàn bộ thân thuyền ước chừng hơn ba mươi mét, trên dưới hai tầng, bên cạnh mở ra một ít cửa sổ hình tròn, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong có người đi lại.

Ở mạn tàu.

Một người đàn ông khôi ngô mặc áo khoác màu trắng, tóc dài xõa vai, tay vịn lan can nhìn ra xa cảnh biển.

Một đám cá heo ở xa xa từng đàn cá bạc lấp lánh ánh bạc.

Cho dù từ mặt biển nhìn xuống, cũng có thể nhìn thấy ngân quang đàn cá lấp lánh bị truy đuổi không ngừng tản ra lại tụ hợp.

“Cứ lẳng lặng ngắm biển, cảm giác cũng không tệ a. “Người đàn ông cảm khái nói.

Hắn ta chính là Lý Trình Di mới từ Nghi quốc xuất phát, ngựa không dừng vó chạy tới Thị trấn Narcisse.

Từ bờ biển Nghi Quốc đến thị trấn Narcisse, với tốc độ của chiếc du thuyền Tàu Khu vườn này, cũng phải mất hơn năm giờ.

Thị trấn Narcisse thuộc về đất nước nhỏ bé Frandy.

Mà khoảng cách giữa Frandy và Triều Ngữ Nghi Quốc, ít nhất phải đi nửa vòng Địa Nguyệt tinh.

Mấu chốt nhất chính là, thị trấn kia tương đối phong bế lạc hậu, rất khó tìm định vị.

Năm giờ sau, bọn họ còn phải đi tìm kiếm ở phụ cận hải vực, mới có thể tìm được địa điểm chuẩn xác.

“Đây là ngoại hải, vùng đất khá thuần khiết. Bốn phía đều là nước, rất không có cảm giác an toàn’. Trên boong tàu phía sau, một người đàn ông cao lớn đeo mặt nạ kim loại màu trắng trầm giọng nói.

“Khó có được cảnh đẹp, đừng nói mất hứng như vậy. Cậu không cảm thấy toàn bộ biển rộng tựa như một khối ngọc bích khổng lồ sao? Tinh khiết, xinh đẹp. “Lý Trình Di cười nói.

“Thuộc hạ cảm thấy, càng giống bồn cầu đổ thuốc tẩy hơn”.

Người đàn ông đeo mặt nạ bình tĩnh nói.

“Cậu đúng là không có tình cảm. “Lý Trình Di bất đắc dĩ.

Lần này hắn dẫn theo là đại sư huynh Bát Quái Môn Trần Gia Hàm vừa mới ban cho Hoa Ngữ Châu.

Người này là võ nhân đột phá cảnh giới chí cao, cường hãn cao thủ bước vào tân tiến hóa, sau khi hấp thu Hoa Ngữ Châu, lập tức liền cảm nhận được thân thể biến hóa.

Thân thể của hắn ta bắt đầu dưới tác dụng của Hoa Ngữ Châu, tiến thêm một bước được cường hóa.

Hơn nữa loại cường hóa này là toàn phương vị, ngũ giác, khả năng hồi phục, sức mạnh, tốc độ, thậm chí ý thức lực….

Toàn bộ tố chất, đều đang tăng lên.

Điều này làm cho hắn cảm thấy cực kỳ chấn động

Sau đó bắt đầu dốc lòng cảm nhận, cũng phối hợp với loại hành vi thiền định tăng lên này.

Lần này nếu không phải Lý Trình Di cứng rắn lôi kéo anh ta ra ngoài hít thở không khí, hắn ta phỏng chừng có thể ở trong khoang thuyền chờ đến khi đến Narcisse.

Đối với cường giả cấp bậc như Trần Gia Hàm mà nói, bất kỳ một điểm nào tăng lên, đối với thực lực của hắn cũng đều là tăng trưởng cực lớn.

Phải biết rằng hắn đã lợi dụng gien cường hóa châm, đạt tới cực hạn nhân thể.

Hôm nay lại càng tiến thêm một bước tăng lên.

Tựa như hiện tại, Lý Trình Di cảm giác được so sánh với lúc trước, lại có chỗ khác biệt

“Chúng ta cứ như vậy ra biển, không có hướng dẫn viên sao?” Trần Gia Hàm vẫn muốn hỏi vấn đề này.

“Không có hoa tiêu, căn bản không biết nên đi như thế nào. Cứ đi rồi tính.Có người giúp chúng ta định vị. Vệ tinh tùy thời điều khiển, không cần lo lắng. “Lý Trình Di cười cười.

Có Thải Hồng Đường hỗ trợ định vị hướng dẫn, coi như là ở nước ngoài, lợi dụng tín hiệu vệ tinh hơi chút kém chút, cũng có thể thoải mái đến Frandy.

Cùng với việc Thải Hồng Đường đối với năng lực hoa ngữ không ngừng quen thuộc, hôm nay cô dần dần bắt đầu xâm nhập vệ tinh vũ trụ, đem nghiệp vụ mở rộng đến phạm vi nước ngoài.

Đây là do năng lực hacker tăng cường nhanh chóng.

Đang khi nói chuyện, phía mặt biển xa xa, có một chiếc du thuyền màu trắng to hơn so với Tàu Khu vườn, đang nhanh chóng tới gần bên này.

Không bao lâu, du thuyền cùng Tàu Khu vườn khoảng cách liền chỉ còn trăm mét, cơ hồ là chạy song song.

Lý Trình Di nhìn về phía du thuyền, bên cạnh con thuyền có in chữ “Tàu Cagadra”.

Bên mạn thuyền, có thể nhìn thấy mấy nam nữ không lớn tuổi lắm, đang cầm chai rượu chạm cốc lẫn nhau, tiếng cười của cô gái và tiếng nói chuyện của chàng trai, theo sóng gió lúc gần lúc xa.

Những người trên du thuyền cũng nhìn thấy Tàu Khu vườn.

Trong số những người trẻ tuổi, một cô gái tóc nâu ngắn, giơ tay kêu to.

Này!

Cô gái ăn mặc bộ đồ trắng, dáng người yểu điệu, xinh đẹp, mơn mởn, tính cách tựa hồ cũng rất cởi mở.

Lý Trình Di giơ tay đáp lại, nở nụ cười.

“Anh đẹp trai! “Cô gái cười kêu to.

Sau khi gọi xong, lập tức bị mấy nữ sinh bên cạnh cười vang một trận.

“Cảm ơn.”

Lý Trình Di ra dấu cảm ơn.

Nhìn du thuyền tăng tốc, chạy về phía xa xa, tâm tình cũng tốt hơn một chút.

“Hẳn là trẻ con lén lút chạy ra biển chơi. “Trần Gia Hàm đi tới bên cạnh, lên tiếng giải thích.

“Nhiều không? Loại thuyền này? “Lý Trình Di hỏi.

“Không ít, hẳn là con cái nhà giàu trên quần đảo phụ cận. “Trần Gia Hàm gật đầu.

Lý Trình Di hiểu rõ, cũng không thèm để ý những thứ này.

Gặp nhau ngoài ý muốn, hắn không biết bối cảnh, thực lực, tính danh của đối phương, đối phương cũng không biết lai lịch của bọn họ.

Tính ngoài ý muốn như vậy, mới là hắn thích nhất.

Cuộc sống, không nên cứ mãi bất biến.

……

Chương 632: Định mệnh

Trên tàu du lịch Cagadra vừa đi qua.

“Thấy chưa? Tôi đã làm được, chủ động chào hỏi người nọ! Tiền các người thua đâu? Đưa hết cho tôi! Mau mau mau!”

Cô gái tóc nâu cười chỉ vào bạn tốt của mình.

Cho thì cho, coi như cậu lợi hại!

“Lần sau phải yêu cầu cậu làm cái gì hot hơn một chút như thoát y vũ khi đi ngang qua tàu khác”

Cô gái tóc nâu lập tức tát vào mông cô bạn thân này một cái.

“Được, cứ thử xem!”

Nhất thời dẫn tới một đám nữ cười rộ lên

Trong khoang du thuyền phía sau, trong một cửa sổ sát bên lầu hai.

Hai nam sinh trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn, mặc âu phục màu trắng màu xanh, đang xuyên qua cửa sổ nhìn Henny bên này.

“Em gái cậu vẫn hoạt bát như vậy. “Nam sinh mặc âu phục xanh cười khen.

“Hoàn hảo, dễ nghe gọi là hoạt bát, không dễ nghe gọi là điên. Cô ấy nhiều khi làm việc, ngay cả anh trai như tôi cũng không chấp nhận được. Ví dụ như lúc anh đi vệ sinh xông vào cướp giấy vệ sinh với anh.” nam sinh mặc âu phục trắng bất đắc dĩ trả lời.

Anh tên là Likla Cagadra cùng với em gái Henny Cagadra, đều là người thừa kế duy nhất xuất thân từ gia tộc Cagadra.

Cả gia tộc trưởng bối nguyên một đám đều bởi vì ngoài ý muốn qua đời, bây giờ cũng chỉ còn lại có hai anh em nương tựa lẫn nhau.

May mắn chính là, tuy rằng thân nhân không còn, nhưng bọn họ còn có một đám bạn tốt.

Lần này ra biển, chính là nhóm bạn bè đề nghị cùng nhau ra ngoài giải sầu.

Người mặc âu phục xanh tên là Depp Sarin. Là một trong những người bạn thân nhất của anh em nhà Henny.

Mà lần này ra ngoài giải sầu, chính là lời khuyên của anh ta.

Điểm đến, đường bay của bọn họ, đều giống như Lý Trình Di, cũng là đi Thị trấn Narcisse.

Cũng chính vì vậy, hai chiếc thuyền mới tình cờ gặp nhau trên đường đi.

Đợi cho đến khi tàu du lịch chậm lại và sẵn sàng bắt đầu bữa ăn vào buổi chiều.

Tàu khu vườn đuổi theo từ phía sau.

Song phương thông tin ngắn ngủi, phát hiện đều là đi một chỗ, vả lại động lực của Tàu Khu vườn so với tàu Cagradra còn kém hơn.

Lickla dứt khoát mời đối phương lên thuyền của bọn họ, cùng đi tới Narcisse.

Lý Trình Di cũng muốn mau chóng đến nơi, liền cùng Trần Gia Hàm lên thuyền, để thuyền viên chậm rãi lái tới.

“Hoan nghênh hoan nghênh. “Lickla cười bắt tay Lý Trình Di,” Hiếm khi gặp được du khách cùng đi Narcisse, đây thật sự là duyên phận rất lớn.

Còn phải cảm ơn mọi người đã cho chúng tôi đi nhờ. Tôi là Lý Nhất, mọi người có thể gọi tôi là Nhất ca. “Lý Trình Di cười giới thiệu.

“Tôi là Lickla, đây là em gái tôi, Henny, đây là bạn tốt của chúng tôi, Ivel, Sarin, Pusman.”

Lickla giới thiệu toàn bộ năm hành khách trên thuyền.

Những thủy thủ còn lại và vệ sĩ thuê bỏ qua.

Hai bên hàn huyên một phen, rất nhanh liền tán gẫu vì sao đi Narcisse du ngoạn.

Điểm mấu chốt của Narcisse là tiếng gầm kỳ quái phát ra vào nửa đêm, còn có con thuyền ma quái thần bí qua lại. “Henny thần bí giải thích.

“Thuyền ma? Đây không phải đã sớm bị chứng minh là đồ giả sao? “Lý Trình Di hỏi.

Tuy rằng hắn đã hơn hai mươi, nhưng so với đám người trẻ tuổi mười bảy mười tám tuổi này, hiểu biết về thế giới bên ngoài còn không bằng.

Trần Gia Hàm thì khác, hoàn toàn không biết nên nói chuyện gì.

“Thuyền ma nghe nói là một chiếc du thuyền rất lớn, chúng tôi nhận được tin tức, nói gần đây chính là xuất hiện ở phụ cận Narcisse. Cho nên mới vội vàng chạy tới xem náo nhiệt. “Henny trả lời.

Vừa nói chuyện, ánh mắt cô bất giác đảo quanh người Lý Trình Di.

So với những nam sinh khác trên thuyền, đường nét hình thể Lý Trình Di và Trần Gia Hàm cường tráng mà không biến thái dị dạng, vừa vặn lọt vào gu của Henny.

Chỉ là Trần Gia Hàm đeo mặt nạ, không muốn nói chuyện, chỉ có Lý Trình Di vui vẻ trao đổi.

Vì thế cô vẫn ghé vào bên cạnh Lý Trình Di không ngừng nói chuyện phiếm.

Hai người nói chuyện về thuyền ma, hàn huyên một vòng lại một vòng, các loại thông tin, từ Henny trong miệng nhao nhao chảy ra, hiển nhiên cô là thật sự đối với thuyền ma này cảm thấy hứng thú.

Hàn huyên một hồi, những người còn lại cùng lên boong tàu câu cá, ca hát.

Henny bên này lại trò chuyện, càng ngày áp sát Lý Trình Di

Mặc dù tóc ngắn nhưng tướng mạo ngũ quan của Henny có khí chất hoạt bát như ánh mặt trời, cởi mở.

Cộng thêm dáng người nảy nở, chủ động phụ họa đề tài, cũng làm cho Lý Trình Di cũng không bài xích đối phương.

Rầm!

Bỗng nhiên một cơn sóng lớn đánh vào thân thuyền bên cạnh hai người, đụng phải du thuyền hơi nghiêng.

Á!

Henny nho nhỏ kinh hô một tiếng, thuận thế một chút tóm lấy tay Lý Trình Di, toàn bộ ôm chặt, đặt ở trước ngực.

Cô tựa hồ bị dọa, sắc mặt trắng bệch.

“Thế nào? Không sao chứ? “Lý Trình Di một tay kéo qua, nhẹ nhàng ôm eo, cố định người.

“Không sao. May nhờ có anh, nếu không vừa rồi em sắp đụng phải lan can rồi. “Henny nhỏ giọng dán vào người Lý Trình Di.

Nhìn ra được cô rất thoải mái, nếu đối phương không thèm để ý, Lý Trình Di tự nhiên cũng mừng rỡ thả lỏng tâm tình.

So với Trang Di Cảnh dan dan díu díu mập mờ, Henny trực tiếp hơn nhiều.

Mặc dù có chút không thích ứng loại trực tiếp này, nhưng, dù sao lại không chịu thiệt.

Rầm rầm.

Bỗng nhiên lại là một trận sóng lớn.

Henny bị "dọa" đến mặt mày nhợt nhạt, nhào mạnh một cái, liền nhào vào trong lòng Lý Trình Di. Ôm chặt lấy hắn.

"Sóng gió quá lớn. "Cô thấp giọng nói. "Thật ngại quá, có phải em nhát quá không?"

"Hoàn hảo, như vậy cũng rất đáng yêu. "Lý Trình Di tùy ý cười cười trả lời, đang muốn buông cô ra.

Có thể giúp em một việc không? "Henny ở góc độ Lý Trình Di không nhìn thấy, nhìn bạn thân trên boong tàu cách đó không xa, hai người đều lộ ra ý cười ngầm hiểu.

"Cái gì?"

"Cúc áo phía sau em rớt rồi anh có thể giúp em cài lại không? "Henny nhẹ nhàng nói.

Chương 633: Chủ động tiếp cận

"…" Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di gặp được loại nữ sinh chủ động nhiệt tình này.

So với Trang Di Cảnh, vị này đã bắt đầu đi thẳng vào vấn đề. Tốc độ cực nhanh, bọn họ mới quen biết không đến hai giờ?

Tuy rằng xúc cảm quả thật không tệ, nhưng nhanh như vậy làm cho hắn có chút không thích ứng.

Dù sao, có thể đối với hắn nhanh như vậy, liền đại biểu cũng có thể đối với những người khác nhanh như vậy.

Điều đó có nghĩa là Henny không phải là mẫu bạn đời lý tưởng của hắn.

Bên này hai người dán cùng một chỗ.

Bên kia, trong quán cà phê lầu một trên thuyền.

Deep Sarin mặc âu phục xanh cúi đầu đốt điếu thuốc, cách cửa sổ nhìn bóng lưng Henny.

“Kế hoạch nhiều hơn hai người, xử lý như thế nào?”

Anh ta sờ lỗ tai phải, thông qua tai nghe tàng hình bên trong hỏi.

“Không ảnh hưởng. Còn khoảng một giờ nữa, chúng tôi sẽ đến, cậu chú ý phối hợp với radar tự động quét. “Trong tai nghe truyền ra một giọng nữ trưởng thành sắc nhọn.

“Hiểu rồi. “Depp Sarin đáp lại. Một nửa vệ sĩ và người cải tạo duy nhất trên thuyền đều do tôi sắp xếp, tất cả đều trong lòng bàn tay.

Vậy là tốt rồi.

Thông tin cúp máy, Depp Sarin lần nữa nhìn nhìn Lickla bên kia, xác định không có dị thường, mới xoay người rời đi cửa sổ.

Trên boong tàu bên kia.

Lý Trình Di khéo léo từ chối lời thỉnh cầu của Henny là vào khoang của cô tham quan.

Giúp cô cài nút áo xong, liền cầm một ly nước trái cây trong tay bồi bàn, đi tới đuôi thuyền nghỉ ngơi.

Người trên thuyền có chút kỳ quái.

“Thú vị chính là, chủ nhân chiếc thuyền này thật đúng là dám để cho chúng ta lên?“Trần Gia Hàm xuất hiện ở bên cạnh hắn, thấp giọng nói.

“Bọn họ có thể không nghĩ tới chúng ta thật dám lên. “Lý Trình Di cười trả lời.

“Anh có chú ý không, vệ sỹ trên thuyền này chỉ có mười mấy người. Quá ít. Bọn họ không sợ gặp hải tặc? Nơi này là vùng biển quốc tế. “Trần Gia Hàm nghi hoặc nói.

“Có lẽ, người ta căn bản không cần vệ sĩ? “Lý Trình Di uống một ngụm nước trái cây.

Trên thuyền này rất thú vị.

Deep Sarin và anh em nhà Lickla rất thú vị.

“Có thuyền đang tới.”

Trần Gia Hàm còn đang suy tư câu nói kia của Lý Trình Di là có ý gì, bỗng nhiên nghe được câu này.

Anh ta nhìn theo ánh mắt của Lý Trình Di, chỉ thấy du thuyền bên trái, đang có từng chiếc ca nô lớn nhỏ không đồng nhất nhanh chóng tới gần bên này.

Ca nô kéo ra một vạch trắng, trên mỗi chiếc đều có hai ba người đứng.

Tổng cộng tám chiếc ca nô, cộng lại ước chừng hơn hai mươi người.

Những người này đều mặc quần áo không thấm nước màu nâu vàng, bó sát người lộ ra dáng người cường tráng, trong tay còn cầm một khẩu súng ống màu đen hạng nặng.

Nổi bật nhất, là một cô gái đứng trên một chiếc ca nô ở giữa.

Mái tóc dài màu tím lam buộc thành mấy bím tóc dài, dáng người nóng bỏng mặc trang phục phòng hộ màu đen duy nhất, trên mặt đều có ba đường hoa văn sặc sỡ. Mấu chốt là khí thế.

Từ xa nhìn lại, Lý Trình Di cùng Trần Gia Hàm đều có thể cảm giác được, khí thế khí chất trên người cô gái kia, hoàn toàn khác với những người còn lại.

“Người cải tạo. “Trần Gia Hàm lên tiếng. Cần giúp không? “Anh ta nhìn về phía Lý Trình Di.

Vừa rồi Lý Trình Di và Henny tựa vào nhau, anh ta vẫn nhìn thấy.

“Xem tình hình đã. “Lý Trình Di thuận miệng nói.

Lúc này trên du thuyền cũng phát hiện ca nô nhanh chóng tới gần, một đám vệ sỹ cầm súng nhao nhao đi ra, phát ra cảnh cáo phát thanh đối với ca nô.

Nhưng đối phương không chút để ý tới, tiếp tục tới gần.

Henny và một nhóm nữ sinh được yêu cầu trốn vào cabin, và những người đàn ông bước ra với súng và sẵn sàng nhắm bắn.

Lickla làm chủ nhân, lúc này cùng Depp đứng chung một chỗ, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm ca nô.

Tại sao hải vực này lại có hải tặc? Trước kia không có à?

Bây giờ không phải lúc nói những lời này. Chuẩn bị nghênh chiến. "Depp vẻ mặt nghiêm túc.

Bùm!

Phát súng đầu tiên xen lẫn trong sóng biển vang lên.

Ngay sau đó là tiếng súng nổ dày đặc.

Hai người Lý Trình Di ở đuôi thuyền, không trở về, cũng không ai để ý tới bọn họ.

Ước chừng qua hơn mười phút, tiếng súng biến mất, tất cả an tĩnh lại.

"Đi thôi. Qua đó xem thử. "Lý Trình Di nói.

Trần Gia Hàm nhìn hắn một cái, trong lòng cảm thấy thời gian dài như vậy, khẳng định người đã chết sạch, còn đi xem cái gì.

Bất quá đối với anh ta mà nói, chỉ cần thuyền còn tốt, có thể dẫn bọn anh ta đạt tới mục tiêu là được, còn lại, đều không trọng yếu.

Dù sao cũng chỉ là người qua đường, chết thì chết.

Chỉ là, khi anh ta đi theo Lý Trình Di, xuyên qua khoang thuyền phía trên boong thuyền, đi tới boong thuyền phía trước.

Coi như là tư duy Trần Gia Hàm, tại nhìn đến trước mắt một màn lúc, cũng có chút sững sờ. Trên boong tàu đầy xác chết, máu.

Lúc trước mấy chục người hành khách, lúc này liền vệ sỹ chỉ còn lại có không đến mười người.

Mà Likla cùng Henny vẻ mặt đau thương đứng ở một bên, tâm tình khổ sở nhìn thi thể đám bạn thân.

Đúng vậy.

Ngoại trừ anh em họ, những người đàn ông và phụ nữ còn lại trên tàu, bao gồm Depp, tất cả đều đã chết.

Nói cách khác, trừ hai người bọn họ, còn lại cũng chỉ có vệ sĩ cùng thuyền viên.

Tiếng khóc của Henny vào lúc này có vẻ chói tai dị thường.

Nhìn thấy hai người Lý Trình Di đi tới, anh em Likla đều có chút kinh ngạc

Nhưng nhanh chóng đến gần.

Tựa hồ là chú ý tới tâm tình hai người Lý Trình Di không hề gợn sóng, trong mắt Likla hiện lên một tia chần chờ.

Chương 634: Đóng kịch

Rất hiển nhiên, có thể ở nhìn thấy nhiều thi thể như vậy sau còn có thể bảo trì trấn định, không phải kẻ ngốc chính là thấy nhiều.

“Xin lỗi vì đã xảy ra chuyện tồi tệ như vậy, các bạn của tôi,” Lickla buồn bã nói.

“Không có việc gì, nơi này là ngoại hải, phát sinh chuyện như vậy, là ai cũng không thể đoán trước. “Lý Trình Di an ủi, vẻ mặt đồng dạng tiếc hận.

Rất hiển nhiên, anh em Likla này, tuyệt đối có vấn đề.

Vừa rồi khi nói chuyện phiếm với Trần Gia Hàm, Lý Trình Di đã mời Thải Hồng Đường hỗ trợ điều tra lai lịch của anh em Likla.

Nhưng tư liệu tra được khiến hắn có chút kinh ngạc.

Bởi vì, anh em Likla quả thực chính là thiên sát cô tinh.

Tất cả người thân của họ đều đã chết. Bạn bè thân thiết, cũng không ai có thể sống quá nửa năm.

Đương nhiên, hiện tại xem ra, Lickla này tuyệt đối không phải nhân vật bình thường.

Bề ngoài có vẻ hiền lành, nhưng trên thực tế.

Đáng tiếc bọn Depp “vành mắt Lickla lại bắt đầu đỏ lên.

Lý Trình Di nhìn anh ta một cái thật sâu, an ủi Henny đang khóc một bên vài câu, liền dứt khoát đi vào phòng ăn nghỉ ngơi.

“Tên kia “nhìn Lý Trình Di rời đi, Lickla đi tới bên cạnh em gái, thấp giọng mở miệng.

Nếu anh giết anh ta, đừng trách em không khách khí với anh! “Henny lập tức ngừng khóc, trầm giọng cảnh cáo.

Đã năm mươi năm rồi, loại hình này em còn chưa chơi đủ sao? “Lickla bất đắc dĩ thấp giọng nói.

“Cái này gọi là chuyên nhất! Anh thì biết cái gì. “Henny phản bác.

Lickla chỉ có thể từ bỏ.

Kỳ thật cuộc sống lặp lại nhiều năm như vậy, anh ta cũng có chút chán ghét.

Nhưng ai bảo bọn họ là từ trong vòng tròn trốn ra, không ngụy trang như vậy, vạn nhất bị phát hiện.

Cho dù là Bạch Tinh, Nghi Quốc, Sultan, quốc gia hơi lớn một chút, đều có người trong giới.

Là giới quý tộc thống trị, bọn họ thông qua một khảo nghiệm tên là phẫu thuật vĩnh sinh, dùng cái này kéo dài sinh mệnh vốn ngắn ngủi.

Bởi vì tuổi thọ lâu dài, người trong vòng bọn họ, đều tự xưng mình là Chủng trường sinh.

Để phân biệt với chủng Phàm Thành của người thường

Anh em Lickla chính là cá thể từ tầng lớp thống trị Chủng trường sinh chạy trốn ra.

Gia tộc của bọn họ đã sớm bị hủy diệt trong đấu tranh chính trị, chỉ có hai người bọn họ nương tựa lẫn nhau.

Sau khi xuất hiện, hai người đổi họ thành Cagadra, thành lập cái gọi là gia tộc Cagadra hai trăm năm trước, sau đó tiếp tục

đóng vai trò của các thế hệ thành viên trong gia tộc cho đến bây giờ.

“Thật không biết còn bao lâu nữa mới có thể sống dưới ánh mặt trời như người bình thường?”

“Nhanh, rất nhanh!”

Manh mối quyển sách ước nguyện vĩnh hằng tại Góc chết bọn họ điều tra được, là ở Cung điện Trầm Luân.

Mà trong mạng lưới Cung Điện Trầm Luân, nhắc tới ngay tại Narcisse, nhưng bọn họ đã tìm ở Thị trấn Narcisse rất lâu, hàng năm đều phải đi một lần, hơn nữa còn mua một ít sản nghiệp ở đó.

Vẫn không hề có thu hoạch.

“Tiếp theo là chia máu, bên kia anh muốn bao nhiêu? “Lickla thấp giọng hỏi.

Không nhiều lắm, lần này em muốn 60%. “Henny nói.

“Được rồi, tiết kiệm một chút. Bố cục như vậy ít nhất phải đợi nửa năm. Lần trước thiếu chút nữa bị người ta điều tra ra được”.

“Đây chính là khuyết điểm của phẫu thuật vĩnh sinh, sau khi tiếp nhận phẫu thuật thành công, để kéo dài tuổi thọ trên diện rộng, bọn họ phải cố định hút một ít máu người mỗi tháng.

Giống như ma cà rồng trong truyền thuyết.

Trên thực tế, rất nhiều truyền thuyết về ma cà rồng, chính là do những chủng trường sinh hiếm hoi như bọn họ dẫn ra.

Hai anh em vẫn luôn muốn tìm cuốn sách ước nguyện vĩnh hằng, mục đích cũng là hy vọng có thể hoàn toàn tiêu trừ loại tác dụng phụ này.

Đây không phải là không có hy vọng, bởi vì nghe nói mấy chục năm gần đây xuất hiện Chủng trường sinh, bởi vì giải phẫu Vĩnh Sinh cải thiện, rất nhiều thiên về máy móc, cho nên sẽ không có loại tác dụng phụ như phải hút máu này.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lickla bởi vì yêu cầu của Henny, không chuẩn bị động thủ với hai người Lý Trình Di.

Chỉ có thể thất vọng xoay người trở về khoang nghỉ ngơi.

Trước khi trở về, anh ta lại không nhịn được nhìn hai người Lý Trình Di.

Trong lòng cảm thán vận khí của hai người này.

Nếu không là bị em gái nhìn trúng, anh ta trước đó liền thuận tay giết chết bọn họ, đem biến thành túi máu.

Dù sao thể chất hai người thoạt nhìn đều rất tốt bộ dáng, làm túi máu nói không chừng chất lượng sẽ rất cao.

Nhưng giờ thì khác rồi.

Henny kia đối với mỗi phàm nhân mình thích đều rất tốt, không chỉ không cho phép giết, còn có thể sau đó cho anh ta một phần thù lao không tệ.

“Đồ khốn kiếp. Coi như các ngươi may mắn. Lickla ngoài mặt vẫn duy trì vẻ mặt đau thương của người hiền lành, trong lòng lại nhịn không được phun tào.

Trần Gia Hàm vẫn khỏe, không thể cảm nhận được cảm xúc biến hóa. Nhưng Lý Trình Di không hiểu sao lại quay đầu nhìn Lickla.

‘Bất mãn+1’

Thú vị.

Vừa rồi tiếng nói chuyện, mặc dù có sóng biển quấy nhiễu, du thuyền động cơ che lấp, nhưng như cũ không cách nào ngăn cản ngũ giác cường hãn của Lý Trình Di.

Cuộc đối thoại giữa Lickla và Henny hắn đều nghe thấy.

Không nghĩ tới hai người này cũng là đi tìm cung điện Trầm Luân. Thật thú vị.

“Bất quá ngẫm lại cũng rất bình thường, nghi quốc chính phủ có thể tra được, liền không cho phép cái khác tổ chức tra được?” Cho nên bí mật này, tự nhiên không thể chỉ có Nghi Quốc biết được.

Chương 635: Bí mật thuật vĩnh sinh

Phù

Phù

Ngay tại trên boong tàu mọi người dọn dẹp thi thể, khi báo án, thông báo án kiện lúc, bên trong du thuyền khoang thuyền, tại một gian cất đồ.

Hơi thở trầm thấp cùng với huyết khí nhàn nhạt tràn ngập cả căn phòng.

Trong căn phòng nhỏ trước sau chỉ có thể đủ để xoay người này, cất giữ rất nhiều hoa quả khô, còn có một máy hút ẩm liên tục hoạt động, không ngừng phát ra tạp âm.

Tiếng ồn này cũng che giấu tiếng thở của Dương Trình Hi.

Người cô đầy máu, cô bị bắn một phát vào bụng và cánh tay phải của cô bị một trong hai con quái vật cào bằng tay. Hiện tại cả cánh tay cùng với hợp kim mô - đun bên trong, toàn bộ bị hỏng. Xoắn thành một đống sắt vụn.

Mà đây, là mô-đun cải tạo duy nhất trên người cô.

Quanh năm đánh cướp cuối cùng mình lại bị cướp, thân là trưởng nhóm hải tặc, vốn tưởng có nội ứng làm thịt được con dê béo. Dù sao thoạt nhìn danh sách là hai người quý tộc, cả nhà đều chết hết, lái du thuyền ra biển, đây không phải dê béo thì là cái gì?

Chỉ cần bắt được hai người, uy hiếp bức bách lấy được tài sản, một vụ này cũng đủ cho các huynh đệ ăn một năm.

Đáng tiếc

Dương Trình Hi hồi tưởng lại tất cả những gì vừa xảy ra, giống như rơi vào trong mộng.

Mới vừa thấy mặt, hai người kia nhìn thấy bọn họ lên thuyền, lộ ra thần sắc không phải kinh hoàng, ngược lại là một loại kinh hỉ đặc thù.

Sau đó, cuộc tàn sát bắt đầu.

Hai quái vật kia tốc độ quá nhanh, tựa như hai cơn gió, cô thậm chí dùng chức mô-đun khóa chặt, cũng không cách nào bắt được mục tiêu, đảo mắt liền cảm giác cánh tay đau nhức.

Cánh tay máy móc dùng nhiều năm này, giống như bị máy thủy lực xoáy nát, trong nháy mắt vặn vẹo.

Mặc dù là loại mô-đun rất nhiều năm trước, nhưng cũng là cánh tay cải tạo.

Dương Trình Hi lau mồ hôi trán, cảm giác miệng rất khát rất khát, còn tiếp tục như vậy sớm muộn gì cô cũng sẽ chết ở chỗ này.

Phải. Chạy đi! Thoát khỏi tàu du lịch này!"

Chỗ gãy tay của cô còn đang chảy máu, đó là vết thương lưu lại khi bị lực lớn xé rách.

Nghĩ tới đây, cô gian nan đứng dậy, di chuyển đến cửa, cẩn thận hé mở cửa phòng.

"Phải tìm được thức ăn và nước uống, chờ máu ngừng chảy rồi mới chạy." Du thuyền nhất định sẽ tìm chỗ cập bến, đến lúc đó mới là cơ hội chạy trốn tốt nhất. Suy nghĩ trong lòng Dương Trình Hi rất rõ ràng.

Chỉ có trốn vào nơi có nhiều người địa phương, mới có thể được trị liệu, mới có thể làm cho hai quái vật kia sợ ném chuột vỡ bình, không dám bại lộ, mới có thể chân chính có khả năng thoát đi.

Nhìn hành lang gấp khúc tối đen như mực ngoài cửa, cô cắn răng, một hơi vọt ra ngoài.

Mấy bước dài vọt qua hành lang gấp khúc, cô ngẩng đầu kiểm tra camera, cũng may trên thuyền này tựa hồ vì che giấu cái gì, không lắp đặt một camera nào

Rất nhiều nơi còn duy trì phong cách trang trí rất cổ xưa.

Điều này làm cho cô nhẹ nhõm, nhanh chóng bắt đầu tìm kiếm nhà bếp.

Ngay khi cô rời khỏi phòng đựng đồ không được mấy phút.

Một bóng người mơ hồ, đột ngột không tiếng động xuất hiện ở trước cửa phòng, hướng bên trong ngửi ngửi.

“Trái tim tươi mới”

Ánh sáng nhạt chiếu vào mặt người tới, chiếu rọi khuôn mặt anh tuấn mang theo nụ cười nhàn nhạt của Lickla.

Tác dụng phụ của thuật vĩnh sinh, cần chính là tâm huyết mới mẻ của con người trước khi chết, trong vòng một giờ, sau khi lấy ra một phần tâm huyết, cấp tốc đông lạnh có thể bảo tồn được nửa năm.

Đó là một trong những lý do tại sao họ di chuyển nửa năm một lần.

Mà cuối cùng nữ thủ lĩnh cướp biển kia tự cho là mình không bị phát hiện, kỳ thật là Lickla để lại cho mình, chơi trò đuổi bắt con mồi.

……

Ô em thật sự không nghĩ tới sẽ là như vậy. “Henny tựa vào lan can, nước mắt chảy xuống.

Cô ta nhìn qua cực kỳ thương tâm đã chết nhiều người như vậy, còn đều là bạn bè của mình, quả thật cô có lý do thương tâm.

Nhưng.

Lý Trình Di nhìn tư thế đứng gần như sát vào mình của cô, luôn cảm giác người này đang tìm cơ hội làm thịt mình.

“Không có việc gì, hết thảy đều đã qua. Những hải tặc kia cũng đều bị giải quyết. “Hắn nhẹ giọng an ủi.

Nhưng mà, em thật sự rất khó chịu. “Mái tóc ngắn tai Henny bị gió biển thổi không ngừng lay động.

Bất tri bất giác, liền đem chỗ đầy đặn nhất của mình tựa vào cánh tay Lý Trình Di.

“Trước kia, khi cha em còn sống, mỗi lần sợ hãi, ông đều nhẹ nhàng ôm em, tựa cằm lên đầu em, an ủi, khích lệ em.” Henny

nhẹ giọng nói, đôi mắt màu đỏ nhạt nhẹ nhàng xoay lại, nhìn về phía Lý Trình Di.

“.”

“.”

Lý Trình Di không nói một tiếng, chỉ mỉm cười.

“Đại ca, thân hình của anh rất giống cha em, anh có thể an ủi em như vậy được không? Em rất sợ hãi.” Henny nghẹn ngào thấp giọng nói.

Đây là muốn ta làm cha ngươi à!

Trong lòng Lý Trình Di không nói gì, nhưng cũng không cự tuyệt, đưa tay nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

Hai người cứ như vậy rúc vào nhau, không ai lên tiếng nữa.

Ô.

Theo sắc trời dần dần tối xuống.

Phía trước du thuyền, dần dần hiện ra một hải đảo màu xanh sẫm không lớn.

Hải đảo hình thành vòng tròn, đón du thuyền bên này, xây dựng một bến cảng nhỏ.

Đã có một số tàu cập cảng ở đó, lắc lư theo sóng.

Một đàn hải âu bay lượn xung quanh, thỉnh thoảng bổ nhào xuống, đậu trên lan can thuyền.

“Đến Frandy rồi, đó chính là trấn Narcisse. “Henny chỉ chỉ hòn đảo gần đó, nhẹ giọng giới thiệu.

Phong cảnh nơi này rất đẹp, anh có muốn chơi với bọn em không, tôi và anh trai đã tới đây nhiều lần, đối với nơi này đã rất quen thuộc, còn kết giao không ít bạn bè trên đảo. “Henny dịu dàng nói.

“Anh tìm chỗ ở trước, hai người ở đâu? Liên lạc thế nào? Lát nữa tới tìm hai người. “Lý Trình Di cũng cảm thấy rất hứng thú với hai người.

Chương 636: Lên đảo

Đằng sau thân phận bí ẩn của bọn họ tựa hồ ẩn giấu một loại bí ẩn nào đó không muốn người khác biết.

Nếu như tìm được Cung điện Trầm Luân sau còn có thời gian, hắn không ngại thả lỏng thả lỏng, tìm hai anh em nhà này chơi đùa".

Du thuyền nhanh chóng tới gần, giảm tốc độ, vào cảng.

Cảng cũng xuất hiện hướng dẫn viên của Narcisse, lên thuyền thu phí cập cảng.

Hết thảy bình an vô sự. Không hề gợn sóng, hướng dẫn viên tựa hồ đối với du thuyền rất quen thuộc, nhanh chóng cùng thuyền viên hoàn thành giao tiếp, rốt cục cập bờ.

Sau khi hai anh em Lý Trình Di trao đổi phương thức liên lạc với Henny, cùng nhau xuống thuyền lên đảo.

Trên đảo chỉ có ba khách sạn, bọn họ cùng nhau vào ở một trong những khách sạn tốt nhất - - khách sạn Cá heo đỏ.

Mà ngay khi du thuyền cập bến.

Ở một nơi nào đó trong bến cảng của hòn đảo, trên một chiếc thuyền nhỏ đã đỗ trước ở đó.

Có người cách cửa sổ thủy tinh nhìn về phía này.

'Là thuyền mục tiêu sao? "Giọng nam trầm thấp ở phía sau hỏi.

Không phải, là tàu Cagadra, thuyền này là khách quen bên này. Hàng năm đều đến nghỉ phép một chuyến. "Người quan sát trả lời.

Vậy được, chờ mục tiêu tới thì gọi tôi.

Được.

Hai người khôi phục bình tĩnh.

Là tiền tiêu tổ chức Lý Tưởng Hương bố trí ở chỗ này, bọn họ đến nơi này trước ba giờ, chỉ vì chờ đợi du thuyền hai người Lý Trình Di.

Chỉ là hai người làm sao cũng không nghĩ tới, hai người Lý Trình Di tự nhiên nửa đường đổi thuyền, lên chiếc tàu Cagadra

thường xuyên đến đảo

……

Qua cảng.

Sau khi hai người Lý Trình Di vào ở khách sạn, dàn xếp ổn thỏa, liền trước tiên từ khách sạn đi tới thị trấn Narcisse ở trung tâm đảo, tìm kiếm nhân vật mục tiêu.

Dựa theo tư liệu tra được từ thư viện Triều Ngữ, một người tên là Tomira ở trấn Narcisse nắm giữ thông tin về Cung điện Trầm Luân, đoạn tin nhắn quái dị kia, chính là ghi chép trên tờ giấy cô viết.

Lý Trình Di ngựa không dừng vó, xuyên qua một mảnh rừng cây nhỏ, rốt cục đi tới thị trấn nguyên thủy giống như lạc khỏi thế giới người thường này

Toàn bộ thị trấn dùng sơn thành màu trắng, dưới ánh mặt trời buổi chiều hiện ra ánh sáng rực rỡ, nhìn qua sạch sẽ dị thường.

Nhưng tới gần nhìn, là có thể phát hiện rất nhiều phòng ốc đã tróc sơn, phòng ốc cũng trống rỗng, tay nắm cửa bằng gỗ trên lan can, tất cả đều là mốc meo

Có cửa sổ cùng cửa ra vào đều bị dây leo màu xanh lá cây hoàn toàn bao phủ, hiển nhiên đã lâu không có người ở.

Gió biển bị chặn bởi rừng quanh đảo, và thậm chí còn có một dòng suối nhỏ nối với một hồ nước ngọt, nguồn nước duy nhất cho toàn bộ thị trấn.

Lý Trình Di và Trần Gia Hàm hai người hình thể khôi ngô, đi trên đường phố thị trấn, giẫm lên mặt đường lát đá cuội, rất khiến người ta chú ý.

Người trong trấn cái đầu cũng không cao, đại bộ phận đều khoảng 1,6m, 1,7m đều tính là cao.

Mà từng người dáng người tương đối gầy yếu, tuổi rất lớn, nhìn qua tinh thần cũng rất kém.

Rất nhanh, hai người đi lòng vòng một lần, đi một vòng toàn bộ trấn.

Lý Trình Di tìm một nhà hàng nhỏ ngồi xuống, ngồi xuống một bàn nhỏ ngoài trời, nhìn về phía Trần Gia Hàm cũng ngồi xuống.

“Nơi này có chút cổ quái. Tất cả đều là người già có thể hiểu được, dù sao người trẻ tuổi hướng tới cuộc sống hiện đại, đi ra ngoài làm công rất bình thường, nhưng làm cho người ta cảm giác không khí trầm lặng, cũng có chút không đúng.”

Ở đây nói tiếng Narcisse, đeo máy phiên dịch, đi tuần tra xung quanh một chút, xem nơi này có phiền toái nguy hiểm gì. “Lý Trình Di phân phó.

“Vâng. “Trần Gia Hàm gật đầu, đứng lên,” Có thể giết người không?”

‘Cố gắng đừng. Nếu phải động thủ, xử lý sạch sẽ một chút. “Lý Trình Di không phải loại người câu nệ, hắn chỉ cần hiệu suất.

“Hiểu rồi. “Trần Gia Hàm quét mắt nhìn lão già đang đi ra cửa nhà hàng, đưa đồ uống cho bọn họ, xoay người nhanh chóng rời đi.

Lý Trình Di uống chút gì đó ăn chút pizza hàu đặc sắc ở đây, cảm giác khó có thể nuốt xuống, dứt khoát gọi ông chủ mặt đầy nếp nhăn nói chuyện phiếm.

“Tomira? Cậu bảo bà lão Tomira điên điên khùng khùng kia phải không? “Không ngờ ông chủ lập tức nhớ tới người Lý Trình Di hỏi.

“Bà ta đã chết nhiều năm rồi. Khi đó bà ta thích viết những tờ giấy nhỏ nhìn như lời tiên tri, nhưng đợi người cầm đi nghiệm chứng, phát hiện tất cả chữ trên những tờ giấy này đều là bịa đặt lung tung, nên không ai để ý đến bà ta. “Ông chủ nhà hàng giải thích đơn giản

Vậy ông chủ có biết nhà bà ấy bây giờ ở đâu không?

“Cậu tìm nhà bà ấy làm gì? Bà ấy còn có một đứa con gái, một đứa con trai, con trai năm kia chết, không biết nổi điên cái gì, tự nhiên nhảy xuống biển. Con gái Elsa cũng điên điên khùng khùng, ở trong phòng cũ, rất lâu cũng không ra ngoài một lần.

Ông chủ thổn thức nói.

Bệnh tâm thần này, phỏng chừng là di truyền của gia tộc, ngẫm lại cũng thảm.

“Có thể chỉ đường không? Ông chủ. “Lý Trình Di bất động thanh sắc đặt một tờ 100 đồng lên mặt bàn.

“Các người tìm cô ấy có chuyện gì? Thu tiền lại, không cần tiền của cậu, đừng đi hại đứa bé kia là được rồi. “Ông chủ lại nhíu mày, không thèm nhìn tiền mặt.

“Là như vậy, tôi là một nhà nghiên cứu ký tự, nghe nói trước đó có lời tiên tri, liền muốn tới đây cùng bạn bè, phỏng vấn đương sự làm một bài viết liên quan”.

Lý Trình Di hiện tại nói dối cũng không chớp mắt, chân thành tự nhiên.

“Được rồi, dù sao nhà bọn họ cũng không có gì có thể lấy, nhà Elsa đi theo con phố này về hướng trung tâm, ở gần vị trí quảng trường, có một tòa gỗ nhỏ hai tầng lầu, chính là nhà của cô ấy.”

“Các ngươi cũng đừng nghĩ làm chuyện không tốt, tất cả mọi người trong trấn đều biết. “Cuối cùng ông ta cảnh cáo.

Chương 637: Sinh vật bí ẩn

“Yên tâm, chúng tôi chỉ muốn nói chuyện với Elsa. “Lý Trình Di không ngờ dễ dàng lấy được tin tức liên quan như vậy, lập tức trả tiền, đứng dậy cáo từ.

Sau khi thông qua máy truyền tin khoảng cách ngắn mã hóa gửi tin nhắn cho Trần Gia Hàm, hắn đi về hướng nhà Elsa.

Không bao lâu, xuyên qua đường phố, đi tới trấn quảng trường.

Dưới cái nhìn chăm chú của những người đi bộ thưa thớt, hắn đi tới trước một ngôi nhà cũ treo bảng hiệu Elsa Sue.

Cách hàng rào bằng gỗ, hắn cẩn thận đánh giá tòa nhà nhỏ này.

Căn nhà nhỏ hai tầng gỗ vàng, nửa bên tường ngoài đều leo đầy dây leo, dưới lầu có một mảnh vườn hoa hoang phế, đầy

cây cối rậm rạp mọc

Trong vườn, chỉ có một lối đi lát đá cuội ra vào, nối cổng và cổng rào với nhau.

Chết tiệt.

Lý Trình Di lắc lắc chuông trên hàng rào.

“Có ai ở đó không?” anh ta hét lên với âm lượng lớn hơn thông dịch viên.

Rất nhanh, trong phòng nhỏ, cửa phòng mở ra, một người con gái trẻ tuổi một thân váy dài màu xanh đen, đi ra.

Sắc mặt cô ta trắng bệch, hai mắt xanh sẫm, tóc cũng xõa tung, môi rạn nứt, có triệu chứng thiếu vitamin rõ ràng.

“Anh tìm ai? “Người phụ nữ chậm rãi đến gần hỏi.

Giọng nói của cô rất khàn khàn, giống như đã lâu không uống nước.

“Xin hỏi, cô Tomira sống ở đây sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Đúng vậy, đó là mẹ tôi. “Người phụ nữ trả lời,” Nhưng bà ấy đã qua đời rất nhiều năm rồi.

……

“Tôi là tới tìm hiểu những lời tiên tri mà mẹ cô lưu lại trên những mảnh giấy, tôi có thể vào nhà không?”

Elsa gật đầu.

Một giờ 100 đồng. Không thành vấn đề chứ?

“Có thể. “Lý Trình Di nhìn dáng vẻ thuần thục của cô, liền biết người này làm việc này không ít.

Hiển nhiên người tới tìm cô hỏi mẹ cô không ít.

……..

Bên kia, đối diện với bến cảng thị trấn Narcisse

Một bóng người toàn thân nhuốm máu, chạy như điên trong rừng cây không ngừng xuyên qua.

Chính là hải tặc Dương Trình Hi vừa mới lặng lẽ xuống thuyền.

Cô thở hổn hển, không ngừng chạy, đồng thời còn không ngừng nhìn về phía sau.

Dường như có một con quái vật đang đuổi theo phía sau.

Kết quả mới xuống thuyền không bao lâu, liền cảm giác phía sau có thứ gì đó đi theo.

Cô rời khỏi bến cảng, ý đồ thông qua trốn vào rừng cây, để tránh đi truy binh phía sau, lại không nghĩ tới, loại cảm giác nguy hiểm này ngược lại càng nồng đậm.

Bốp!

Đột nhiên, một bóng đỏ từ bên người cô chợt lóe lên, tốc độ kinh người kia, thậm chí làm cho cô ngay cả bóng đỏ là hình dạng gì cũng không thể thấy rõ.

Chỉ chớp mắt

Eo Dương Trình Hi liền xuất hiện một vết máu.

Cô kêu thảm một tiếng, tiếp tục chuyển hướng chạy như điên về phía bên kia.

Nhưng không chạy được bao xa, lại là một bóng đỏ từ bên người chợt lóe lên.

Xì.

Trên lưng cô nhiều ra một vết sâu có thể thấy được xương.

Nhưng quỷ dị chính là, máu tươi nhưng không có chảy ra bao nhiêu, chỉ là chảy ra một chút nhuộm đỏ y phục.

Nỗi sợ hãi trong lòng Dương Trình Hi, dưới sự trêu chọc không ngừng như vậy, rốt cục sắp đến đỉnh điểm.

Coi như cô là hải tặc đầu lĩnh quanh năm đối mặt sinh tử, lúc này khi trải qua liên tiếp bị đùa bỡn, tâm lý cũng bắt đầu gần như sụp đổ.

Cô mơ hồ nghe được phía sau có tiếng cười trêu tức bay tới, tựa hồ có không ít người đang vây xem cô, chờ cô kiệt sức ngã xuống.

Rõ ràng xung quanh tất cả đều là rừng cây, nhưng cô lại cảm giác được, phía sau phảng phất thật sự đi theo rất nhiều người.

Rất nhiều người vô hình.

Bùm.

Bỗng nhiên không cẩn thận, Dương Trình Hi trượt chân ngã lăn xuống đất.

Bị ngã đến choáng váng đầu hoa mắt, hơn nữa mất máu quá nhiều, ánh mắt mờ mịt của cô tựa như nhìn thấy một người đàn ông rất cường tráng tóc dài

Người đàn ông đeo mặt nạ màu trắng, chỉ lộ ra một đôi mắt, cúi đầu nhìn mình.

"Trong rừng cây nhỏ này cũng có mãnh thú sao?" anh ta thấp giọng hỏi.

"Xin anh cứu em" Dương Trình Hi khó khăn nặn ra một câu, ý thức cũng nhanh chóng rơi vào mơ hồ.

Trần Gia Hàm ngẩng đầu, tựa hồ nhận ra điều gì, nhìn về phía sâu trong rừng cây phía sau Dương Trình Hi.

Ánh mặt trời kia không cách nào chiếu sáng chỗ tối, tựa hồ có cái gì đó đang ẩn núp, đang chờ đợi.

Xì!

Trong phút chốc, một bóng đỏ từ phía sau người anh ta, chợt lóe ra, với một tốc độ cực kỳ khoa trương không tiếng động đánh về phía sau lưng Trần Gia Hàm.

Bát Quái – Phong Tốn.

Trần Gia Hàm thân thể tự nhiên né đi, tránh chính xác cú đánh của bóng đỏ đánh giết.

Sau đó, giơ tay lên đánh ra một quyền

Xoẹt!!

Bóng đỏ kêu thảm một tiếng, bay ra xa mấy mét, liền ngã xuống đất, lộ ra nguyên hình.

Đó rõ ràng là một quái nhân đầu trọc toàn thân da đỏ như máu.

Lúc này toàn bộ lồng ngực quái nhân, đều bị một đòn của Trần Gia Hàm kia, thoải mái phá tan bụng, nội tạng máu chảy đầy đất.

“Động vật hoang dã giống như con người? “Trần Gia Hàm nhìn quái nhân như có điều suy nghĩ.

Ong!!

Trong phút chốc, hơn mười hồng ảnh đồng thời từ bốn phương tám hướng đánh về phía anh ta.

Bát Quái Ly Hỏa.

Trần Gia Hàm hai tay mở ra, đột nhiên vẽ ra một đường vòng cung.

Hai tay anh ta trong nháy mắt, tinh chuẩn bộc phát cương lực, ở trên mỗi một đạo hồng ảnh tới gần, đánh ra một chưởng như điện xẹt.

Thình thịch thình thịch thình thịch!!

Trong tiếng chưởng kích dày đặc, một mảnh quái nhân da đỏ hướng bốn phương tám hướng bay ra ngoài, hộc máu ngã xuống đất, không thể dậy nữa.

“Không thú vị. “Một tay nhấc Dương Trình Hi, Trần Gia Hàm xoay người, đi tới một chỗ khác.

Xử lý những động vật hoang dã này, hắn còn phải tiếp tục điều tra mối đe dọa nguy hiểm có thể tồn tại trên đảo.

Mà sau khi hắn đi không lâu, quái nhân da đỏ trên mặt đất cũng nhao nhao tắt thở.

Bên trong thân thể bọn họ, hơn phân nửa nội tạng xương cốt, đều bị một chưởng vừa rồi đánh nát.

Chương 638: manh mối

Với cương lực kết hợp với nhu khí, uy lực của nó mạnh hơn rất nhiều.

Mà bát quái kình của Bát Quái Môn, lại là một loại sức mạnh xuyên thấu cực kỳ cường hãn trong cương lực.

Một chưởng nhìn như bình thường kết quả rất có thể là bên trong hoàn toàn bị đánh nát bấy.

Trần Gia Hàm đi chưa được mấy phút.

Một thân ảnh thon dài xuất hiện bên cạnh thi thể quái nhân.

“Chạy rồi? “Thân ảnh hơi ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt anh tuấn thuộc về Lickla.

Hắn ta nhíu chặt mày, nhìn một mảnh huyết thi trên mặt đất.

Những thứ này đều là lợi dụng máu của anh em bọn họ, cải tạo ra binh khí đặc thù.

Mỗi một đầu đều có rất mạnh ẩn nấp cùng tốc độ, khi đánh lén, chuyên gia vũ khí bay không có lực trường, cùng người cải tạo cấp thấp, đều sẽ bị bọn họ nhẹ nhàng giết chết.

Nhưng giờ này khắc này, một đám huyết thi của hắn, lại không hiểu sao toàn bộ đều chết ở chỗ này.

Là mùi đồng bạn của tên kia, nhìn không ra, hắn ta che giấu rất tốt. “Khuôn mặt Lickla có chút dữ tợn.

Hắn ta mạnh mẽ bước về phía trước một bước, liền muốn xuất thủ đuổi theo giết người.

Xì!

Trong nháy mắt một đạo nhân ảnh xuất hiện ở trước mặt hắn, ngăn cản

“Anh trai, nó là của em! “Là Henny!

Hai tay cô ngăn cản Lickla, thần sắc nghiêm nghị.

“Đó chẳng qua là bạn bè của hắn sao! “Lickla bất mãn nói.

“Sẽ làm cho anh ta nghi ngờ!”

“Nhưng đó là con mồi của anh! “Lickla có chút tức giận.

‘Em mặc kệ, dù sao anh cũng không được động thủ! “Henny quả quyết nói.

“Em?! “Lickla một hơi chặn ở ngực, nửa ngày không phun ra được.

“Con mồi của mình không được động đến, còn huyết thi của mình bị giết, hắn còn không thể báo thù, còn bị người thân duy nhất là em của mình ngăn cản!

“Cái quỷ gì thế này

“Em có tin là anh giết cái tên bám váy kia không!! “Lickla cả giận nói.

“Thế thì em hủy hết những bố trí của anh từ trước đến giờ” Henny một bước cũng không nhường, “Giết chết hết thành viên Góc chết Vĩnh Ca Hội trên thị trấn!”

“… “Lickla tức giận đến hộc máu, rồi lại không thể làm gì.

Hắn ta chỉ vào em gái, nửa ngày nói không ra lời.

Bùm!

Trong phút chốc bóng đỏ lóe lên, hắn ta biến mất tại chỗ, hướng về phía rời đi.

Lưu lại Henny hừ lạnh một tiếng, đồng dạng hồng ảnh lóe lên, biến mất không thấy.

Tuy rằng Trần Gia Hàm thể hiện ra thực lực không tầm thường.

Nhưng chút thực lực này ở trong mắt bọn họ không tính là gì. Là người được lợi từ phẫu thuật vĩnh sinh, bọn họ ngoại trừ tuổi thọ lâu dài, còn có sức mạnh cùng tốc độ cực kỳ cường hãn, còn có lực phòng ngự khủng bố.

Huống chi, anh em bọn họ đều là chuyên gia vũ khí bay cùng người cải tạo cực kỳ cường hãn. Đối phó chỉ là một người Phàm Thành, liền thoải mái tự nhiên như bóp chết một con kiến.

…….

Nhà Tomira.

Elsa rót cho Lý Trình Di một ly nước, mời hắn ngồi trên sô pha đầy vết mốc.

Nhìn con bọ cánh cứng nhỏ màu đen trôi nổi trong cốc nước, Lý Trình Di quyết đoán đặt cốc nước sang một bên, nhìn về

phía Elsa.

Xin hỏi, cô biết một đoạn văn như thế nào?

Hắn đem đoạn văn lúc trước tra được về Cung điện Trầm Luân đọc ra

“Không rõ. Mẹ tôi đã viết quá nhiều giấy tờ, khi tôi sinh ra, bà cũng lớn tuổi, bởi vì không biết cha tôi là ai, cho nên tôi lớn lên ăn cơm của hàng xóm trong thị trấn. Rất nhiều chuyện không rõ ràng lắm.” Elsa bình tĩnh trả lời.

“Thế còn những tờ giấy mẹ cô để lại?”

“Bán hết rồi. Có thứ thì bị người ta đốt, mất rồi. “Elsa trả lời.

Rất hiển nhiên, việc này rất nhiều năm trước cũng là một vụ án rất chấn động, trong những tờ giấy của Tomira, có một lời tiên tri chân chính, cũng bởi vậy, bà từ một bà lão điên khùng, thoáng cái đã biến thành cái gọi là nhà tiên tri điên cuồng.

Khi đó rất nhiều phóng viên đến phỏng vấn, rất náo nhiệt một hồi, còn mua tất cả giấy viết nguệch ngoạc của Tomira.

Đầu mối gì cũng không có, tất cả dấu vết lưu lại đều biến mất.

Khó trách, nhiều năm như vậy cũng không ai có thể tra ra manh mối, ngay cả chính phủ Nghi quốc cũng buông bỏ.

Lý Trình Di đoán sẽ rất khó tra, lại không nghĩ tới sẽ khó tra như vậy.

Không có đầu mối.

“Tôi có thể đến phòng mẹ cô xem một chút không? “Hắn mở miệng lần nữa.

“Tất nhiên. “Elsa đứng lên, xoay người dẫn đường, vòng qua cầu thang lầu hai, đi vào một gian phòng ngủ dưới cầu thang.

“Đây là phòng của mẹ tôi, bất quá thời gian lâu rồi, bên trong cái gì cũng không có, bụi bặm rất nhiều, anh tự mình chú ý”.

Được rồi.

Lý Trình Di gật đầu, tiến lên, vặn tay nắm, đẩy cửa ra.

Vèo.

Một con thằn lằn nhỏ màu xanh lục từ khe cửa chui ra, thoáng cái chui vào chỗ âm u biến mất.

Hắn chậm rãi đi vào.

Mỗi bước chân đều có thể in ra một dấu chân rõ ràng.

Bài trí trong phòng rất đơn giản.

Một cái giường đơn, một cái ghế gỗ, một cái tủ quần áo, trừ cái đó ra không còn.

Ghế gỗ đặt đối diện cửa sổ, lúc này ánh nắng chiều chiếu vào trên ghế, có vẻ yên tĩnh mà có chút quái dị.

Lý Trình Di nhìn cái ghế, quay đầu nhìn về phía Elsa.

"Điều mẹ tôi thích nhất là ngồi trên chiếc ghế đó và nhìn ra ngoài cửa sổ", Elsa nói thêm. Đồng thời đưa mắt nhìn đồng hồ, hiển nhiên là đang tính giờ.

Lý Trình Di gật đầu, chậm rãi tới gần cái ghế kia. Quan sát cẩn thận các dấu vết xung quanh.

Chờ một chút! Anh!

Bỗng nhiên một hồi giọng nói đã lâu vang lên trong đầu hắn.

Đó là Iseline!

Dừng lại, ở chỗ này! Ngàn vạn lần đừng đi về phía trước! Phía trước là một Góc chết rất nguy hiểm!

Ngữ khí của Iseline cực kỳ nghiêm túc, thậm chí còn có chút vội vàng.

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, có Iseline ở đây, hắn lần này điều tra có lẽ thuận tiện thoải mái hơn rất nhiều.

Từ sau khi có thày giáo, Iseline liền thường xuyên đến chỗ Góc chết của thày giáo học bài, nên ít khi có mặt tại Góc chết Bàn tay nắm chặt.

Không nghĩ tới lúc thời điểm mấu chốt này lại xông ra.

Chương 639: Không ngừng biến đổi

"Em vốn ở chỗ thày giáo, bỗng nhiên cảm giác Góc chết Bàn tay nắm chặt tay cùng Góc chết nơi này giao nhau, cho nên

nhanh chóng trở về nhìn xem. May mắn em kịp thời trở về! Bằng không anh gặp phiền toái liền lớn!”

Iseline giải thích.

“Nguy hiểm như thế nào?”

“Cái Góc chết này, rất nguy hiểm, rất phiền phức. Bản thân nó đang không ngừng biến hóa chuyển đổi, hơn nữa, có loại cảm giác nói không nên lời. “Iseline tựa hồ rất khó giải thích.

Cái loại cảm giác này, giống như là trong chốc lát rõ ràng, trong chốc lát mơ hồ, thấy không rõ.

Lý Trình Di trầm ngâm, nhanh chóng giải thích thứ anh muốn tìm.

“Cái này em cũng chưa từng nghe nói qua, bất quá em có thể đi hỏi thày giáo, thày giáo sống rất nhiều rất nhiều năm, có lẽ biết một ít bí ẩn.”

Lý Trình Di trong lòng buông lỏng, thày giáo Iseline cực kỳ thần bí, có thể sinh sống lâu như vậy tại Biển Đen, nội tình tuyệt đối vượt xa tưởng tượng.

Cho tới nay, nhận thức của Lý Trình Di đối với Biển Đen, đều là từ Lam Động lúc trước mà có được.

Có hai loại cá thể tồn tại ở Biển Đen.

Bên trong và bên ngoài cửa.

Hai loại cá thể lấy một loại đường phân giới gọi là Phi Môn, để phân chia. Bên trong cửa là hiện tượng cá thể có thể được nhận thức, mà bên ngoài cửa, lại là tất cả hoàn toàn không thể được nhận thức.

Cho nên cái Phi Môn này, kỳ thật là đường phân cách của bản thân sinh mệnh. Nó chỉ tồn tại tương đối với sự sống.

Bởi vì nhận thức của sinh mệnh mà không giống nhau. Phi Môn của mỗi cá thể cũng khác nhau.

“Anh, anh tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, Góc chết tới sẽ càng ngày càng nhanh, càng ngày càng mạnh, anh

sớm muộn gì có chống đỡ không được một ngày.” Iseline lo lắng nói

“Không có cách nào khác, đây chính là vận mệnh chúng ta phải đối mặt. “Lý Trình Di nói.

“Không, kỳ thật em ở trong sách thấy được một loại biện pháp, có thể giúp anh thoát được cái này vận mệnh!”

“Là Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng sao?”

“Không phải, phương pháp này, kỳ thật anh cũng gặp qua không ít. “Iselinenói.

“Anh gặp qua không ít? “Lý Trình Di nhanh chóng phản ứng:” Ý em là?”

Góc chết hóa. “Iseline quyết đoán nói ra từ mấu chốt này.

“.”

Lý Trình Di đoán được chính là cái này, Góc chết hóa, bản thân chính là người Góc chết, cho đến khi sắp chống đỡ không nổi nữa, mới lựa chọn con đường cuối cùng này.

Hòa mình làm một thể với một cái Góc chết phù hợp, trở thành một bộ phận trong đó, đây chính là Góc chết hóa.

Trên bản chất, đây là từ bỏ hiện thực, chỉ cầu đường sinh tồn.

Người Góc chết hóa, Lý Trình Di cũng gặp qua không ít, trước đó gặp phải những quái vật kia, bao gồm lúc ban đầu trong bãi đỗ xe của Gregory, cậu bé áo trắng kia.

Bọn họ đều là người sống bị Góc chết hóa.

Nhưng có một vấn đề lớn nhất với việc Góc chết.

“Anh không muốn cứ ngây ngốc như vậy. “Lý Trình Di nói.

Góc chết hóa chỉ cần bố trí thích đáng, cũng có thể giữ lại phần lớn ý thức. “Iseline còn muốn khuyên.

“Không cần, đó không phải con đường anh muốn. “Lý Trình Di từ chối.

Từ lúc ban đầu, đến bây giờ, hắn nhìn thấy tất cả Góc chết hóa người, đều mất đi một phần của mình.

Bọn họ chỉ là lấy một loại phương thức không trọn vẹn, bảo tồn ở Bên trong Góc chết, kéo dài hơi tàn, không hơn.

Nhìn Lý Trình Di cự tuyệt, Iseline thở dài một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa.

"Được rồi, em nơi này đã có phương pháp cụ thể, chỉ cần anh nguyện ý, em có thể hỗ trợ. Chúng ta có thể cùng nhau sinh hoạt ở trong Góc chết Bàn tay nắm chặt."

"Được rồi. Nói về tình hình nơi này, vừa rồi em nói, nơi này có một Góc chết cực kỳ nguy hiểm? Có ý gì? "Lý Trình Di nói sang chuyện khác.

Hắn đứng ở trong căn phòng này, lúc này một mảnh an tĩnh, xung quanh tĩnh lặng không tiếng động, ánh mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, rơi trên ghế, cũng rơi trên mặt giày của hắn.

Nơi này rõ ràng không có khí tức của Góc chết, Iseline lại nói nơi này ẩn giấu một cái Góc chết cực kỳ nguy hiểm?

"Nếu như em đoán không sai, anh ngươi muốn tìm Cung điện Trầm Luân, manh mối rất có thể giấu ở nơi này. Chỉ là, cái Góc chết này có chút đặc biệt, nó tựa hồ rất khó tiến vào."

Lý Trình Di cảm giác được, ngay cả hắn là người có tần số thoáng hiện cao như vậy đều không phát hiện, người Góc chết khác sợ là càng khó phát hiện.

Đúng vậy, Góc chết này giống như một cái rương bị khóa, anh không thể tìm được lối vào, phải thông qua phương thức giải mã đặc thù mới có thể tiến vào. Khác với rất nhiều Góc chết kiểu mở. "Mặt khác, vừa rồi em phát hiện, cái người con gái tên là Elsa đứng ở phía sau anh lúc nãy, thì khí tức Góc chết khí tức cực kỳ sinh động, hiện tại cô rời đi, nơi này lại một lần nữa khôi phục bình thường. Rất hiển nhiên, Góc chết nơi này có liên quan rất sâu đến cô ta."

Elsa?

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Hắn đi lòng vòng trong phòng, cẩn thận kiểm tra từng khu vực. Nhưng ngoại trừ một số vết trầy xước không rõ ý nghĩa, căn bản không có phát hiện gì.

Elsa tiểu thư.

Xoay người ra khỏi phòng ngủ Lý Trình Di tiến vào phòng khách tìm kiếm Elsa, muốn hỏi một ít vấn đề.

Nhưng trong phòng khách một mảnh yên tĩnh, không có ai, trên sô pha cũng không có vết lõm ai ngồi qua.

Lý Trình Di khẽ nhíu mày, đảo mắt nhìn quét xung quanh.

Đột nhiên mũi hắn hếch, tựa hồ ngửi thấy mùi thuốc lá quái dị nào đó.

Theo mùi thuốc lá đi lên tầng hai, rất nhanh, hắn dừng lại trước cửa phòng.

Trong phòng trống rỗng, trên mặt đất trải một tầng thảm đen dày, Elsa thay đổi một thân váy lụa màu đen, nằm nghiêng trên thảm, cầm trong tay một cây thuốc lá, hai mắt híp lại, không ngừng hút thuốc lá màu đỏ.

Khói xanh nhàn nhạt từ đầu điếu thuốc bay lên, tản mát ra mùi lạ Lý Trình Di vừa ngửi thấy.

Chương 640: Mê Linh Thảo

Khách nhân xem xong? Xem xong, liền để lại tiền rời đi. Ta hiện tại không tiện tiễn khách, không tiện "Elsa nói chuyện hữu khí vô lực, có loại ngây ngốc, cảm giác mơ hồ mắt trắng trợn lên.

Đây là ma túy à?

Lý Trình Di cẩn thận xem xét, phát hiện khói đỏ hoàn toàn không biết kia là cái gì.

Muốn hít một chút không? "Elsa thấy Lý Trình Di đứng ở cửa không đi, liền cầm lấy điếu thuốc trong tay, giơ giơ về phía hắn.

"Cảm ơn, vậy tôi xin cáo từ trước. "Lý Trình Di để lại hai tờ tiền, đứng dậy, quay đầu rời đi.

"Chờ một chút, anh! "Bỗng nhiên âm thanh của Iseline lại vang lên.

Như thế nào?

“Người con gái kia! Anh hỏi xem cô hút gì. “Iseline nói.

Bước chân Lý Trình Di dừng lại, lại quay người, nhìn về phía Elsa.

Có thể hỏi một chút, cô hút điếu thuốc này là cái gì không? Hình như không phải là thứ nhãn hiệu tôi từng thấy trên thị trường?

“Là Mê Linh Thảo, thuốc lá tôi tự chế hương vị rất thơm, anh có muốn hút một chút không?” Elsa lười biếng giơ tay lên, quơ quơ điếu thuốc trong tay.

Mê Linh Thảo.

Một loại thực vật hoàn toàn xa lạ.

Lý Trình Di trong lòng tìm tòi tư liệu mình đã biết ký ức, không có phát hiện về thứ này.

Hắn gật đầu cảm ơn, xoay người xuống tầng, rời khỏi nhà Elsa.

Khi đứng ở lối ra hàng rào, hắn dừng lại và quay đầu nhìn lên tầng hai, nơi Elsa hút thuốc.

“Khói kia có độc. “Trong lòng hắn nói với Iseline. Hắn ngửi một chút, đều cảm giác có chút không thoải mái, cô ta là một người bình thường càng khó chịu.

“Anh, em phát hiện lúc Elsa hút thuốc, hơi thở trên người cô ta cực gần với khí tức hơi thở tại Góc chết dưới tầng 1 kia. Ta hoài nghi, cô ta đang lợi dụng phương thức đặc thù này, lặng lẽ tiếp xúc với Góc chết thần bí kia.” Iseline nói.

Người bình thường cũng có thể tiếp xúc sao? Cô ta không phải người Góc chết chứ? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

“Có biện pháp, nếu như để cho tần suất ý thức của mình, lặp đi lặp lại tiếp cận tần suất Góc chết, cũng có cơ hội trở thành người đi vào Góc chết, chỉ là người bình thường rất ít sẽ giả ngu như vậy.”

Lý Trình Di hiểu rõ, đúng rồi, có thể vì thí nghiệm Góc chết, liền tự nhiên có người có thể chế tạo người Góc chết. Chỉ là hắn không biết phương pháp mà thôi.

“Bất kể như thế nào, Elsa này, khẳng định cất giấu bí mật gì, chỉ là người bình thường không cách nào phát hiện, nhưng ta có thể phát giác sự tồn tại của Góc chết cùng sự dị thường của cô ta” Iseline nói. “Anh sau này anh tới thêm vài lần, có lẽ có thể phát hiện càng nhiều thứ”.

“Ừ”.

Lý Trình Di đáp lời, xoay người rời đi.

Trở lại khách sạn cá heo đỏ trên núi, trong phòng, Trần Gia Hàm đang mang theo một cô gái cao gầy buộc rất nhiều bím tóc nhỏ ăn cái gì đó.

“Cô ấy là? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Dương Trình Hi, thủ lĩnh hải tặc “Trần Gia Hàm giới thiệu,” Đám hải tặc sống sót lúc trước lên tàu Cagadra.

“Cậu cứu cô ta làm gì? “Lý Trình Di có chút nghi hoặc.

“Tôi đi dạo trên đảo, gặp phải một ít động vật hoang dã tập kích cô ta, liền thuận tay cứu “Trần Gia Hàm trả lời.

“Một tên hải tặc, ở lại đây làm gì? Giết đi. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“!!?? “Đồ ăn trong miệng Dương Trình Hi trong nháy mắt thiếu chút nữa phun ra, cô vội vàng nuốt xuống, đứng lên nhìn về phía Lý Trình Di.

Tôi có thể dùng tin tức bí ẩn đổi mạng của tôi, tôi là hải tặc hoạt động gần đây, rất nhiều tình huống đảo bản địa tôi đều biết!”

“Đều biết? “Lý Trình Di giật mình. Vậy cô biết một loại thuốc lá tên là Mê Linh Thảo không?

“Mê Linh Thảo? Cái này biết, chúng ta gọi là Mabaga, là dược thảo rất rẻ có thể sinh ra cảm giác gây ảo giác. “Dương Trình Hi nhanh chóng trả lời.

“Cô từng hút chưa? “Lý Trình Di hỏi.

Dương Trình Hi lắc đầu, “Sau khi hút, giống như cả thế giới đều vỡ thành từng mảnh, một lát lại hoàn chỉnh, một lát lại bắt

đầu vỡ nát, trong mắt nhìn thấy rất nhiều thứ, đều không phân biệt được là hoàn chỉnh hay là mảnh vụn, rất khó chịu".

Lý Trình Di sửng sốt, liên tưởng tới Iseline nhắc tới Elsa cùng Góc chết tầng một có khí tức liên quan đến nhau.

Lại liên tưởng đến đoạn văn lúc trước nhìn thấy trong quyển sách Xanh.

Cuối đường Trầm Luân, đường biên giới đổ nát

Hình như có liên

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di nhanh chóng gửi tin nhắn cho Thải Hồng Đường, nhưng bên kia không có phản ứng.

Qua vài giây, AI Nguyệt Quý tự động tiếp quản trả lời, nhắn lại nói Thải Hồng Đường vào Góc chết, còn chưa đi ra.

Lý Trình Di nhíu mày, ngắt điện thoại.

Hắn tựa hồ tìm được điểm liên quan, Trầm Luân có thể nói là hút thuốc gây ảo giác, cũng có thể là bộ tộc Trầm Luân.

Mà đổ nát, có thể nói là tình cảnh nhìn thấy trong ảo giác.

Vậy Cung điện Trầm Luân ở đâu?

Có liên quan gì đến hai thứ này?

Hắn trực tiếp hỏi Elsa, đối phương rõ ràng trả lời không biết.

Manh mối đến đây hoàn toàn đứt đoạn.

Hắn hiện tại có thể hiểu được, vì cái gì nhiều người như vậy tới đây đều không tra được cái gì.

"Cô có biết trên đảo này có tin đồn truyền thuyết gì kỳ quái không? "Lý Trình Di hỏi.

Dương Trình Hi lắc đầu.

"Chưa từng nghe qua, hòn đảo này đều là những ông bà già mòn mỏi chờ chết, ai không có việc gì thì không chạy nơi này đến?"

"Thật sự tìm không thấy, không bằng bắt những cư dân trên đảo này, tra tấn ép hỏi thử xem, nói không chừng có thể tra được chút gì hữu dụng." Trần Gia Hàm nghiêm túc bổ sung.

“… “Lý Trình Di không nói gì.

Hắn không thấy phương pháp này hữu dụng.

Nhiều năm như vậy, bí mật nơi này vẫn chưa bị phá giải, hắn vài ngày như vậy đâu có thể dễ dàng giải quyết?

Đây chẳng phải là cho rằng người khác quá ngu ngốc sao.

Chương 641: Manh mối trong cơn phê thuốc

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di vẫn không có đầu mối, hơn nữa mình lập tức phải đối mặt với Góc chết mới mang tính chu kỳ.

“Dựa theo nguyên tắc cận kề Góc chết có lẽ mình có thể lợi dụng nguyên tắc sẽ bị kéo vào Góc chết.”

Bên ngoài hoàn toàn không tìm thấy manh mối, nếu quyển sách vặn vẹo là đồ của Góc chết, như vậy nhất định tồn tại ở Bên trong Góc chết, cho nên manh mối rất có thể ngay tại Góc chết chỗ Elsa kia.

Cốc cốc cốc.

Đang lúc Lý Trình Di suy nghĩ làm sao điều tra, cửa phòng bị gõ vang.

“Anh giai, anh có ở đó không? “Giọng của Henny từ bên ngoài chui vào.

Đến đây. “Lý Trình Di đi tới mở cửa, mỉm cười. Có chuyện gì vậy?”

Cùng đi ăn cơm tối đi, buổi tối bãi biển rất mát mẻ, rất thích hợp tản bộ. “Henny thay một thân váy dài thuần trắng, đội mũ tròn màu trắng, nhẹ nhàng chuyển động, làn váy giơ lên, nhẹ nhàng mà phiêu dật.

“Được”.

Lý Trình Di gật đầu. Vừa đúng lúc hắn nghĩ đến chuyện tán gẫu trước đó, Henny nói hàng năm bọn họ đều đến thị trấn Narcisse nghỉ phép.

Có lẽ có thể từ chỗ cô lấy được một ít manh mối cũng nói không chừng.

“Tôi đi thay quần áo. “Lý Trình Di tránh ra, lập tức lộ ra Dương Trình Hi cả người cứng ngắc trong phòng.

Nhìn thấy Dương Trình Hi, sắc mặt Henny không thay đổi, tựa hồ là lần đầu tiên nhìn thấy cô ta, chỉ thản nhiên quét mắt liền dời tầm mắt.

Nhanh chóng thay quần đùi áo ngắn tay, Lý Trình Di đi theo Henny, tùy tiện ăn một bữa ở nhà hàng bãi biển, sau đó dọc theo bờ cát, chậm rãi tản bộ.

Mới đi ra chưa tới một trăm mét, bỗng nhiên một loại rung động khó hiểu, từ ngực Lý Trình Di trào ra ngoài.

……

Rung động kéo dài hơn mười giây, lập tức chuyển thành biến hóa mới.

Toàn thân Lý Trình Di từ trên xuống dưới, đều bắt đầu nhanh chóng hạ nhiệt độ, đồng thời, bốn phía trong không khí, phảng phất có thứ gì đó không biết, bị dẫn dắt, thấm vào trong cơ thể hắn.

Ý thức lực cùng cường độ thân thể của hắn đều bắt đầu nhanh chóng tăng lên.

Vô thanh vô tức, phảng phất như nước sạch rót vào trong một cái bình rỗng, bất quá nửa phút, tăng lên như vậy liền kết thúc.

Nhưng này ngắn ngủn trong nửa phút, các phương diện sức mạnh, tốc độ, bộc phát, khôi phục lực, vân vân toàn thân Lý Trình Di, tăng lên toàn diện, cường độ thậm chí là tăng 60-70% so với trước đó!

Đối với cao thủ như Lý Trình Di mà nói, tố chất cơ bản tăng lên mới là kinh khủng nhất. Có cơ sở, thì đối với những người tập cận chiến như bọn họ thì có thể tận dụng những thứ này để gia tăng sức mạnh lên nhiều lần.

Cảm nhận được sự tăng lên khổng lồ này, Lý Trình Di hiểu được.

Đây là Lý Sùng Nam chân chính đột phá tầng thứ bảy, đạt tới cảnh giới Thánh Anh.

Bởi vì đồng bộ công lực, cho nên hắn cũng đạt được một nửa đột phá.

“Anh làm sao vậy? Sao có chút sững sờ? “Giọng Henny bên cạnh đánh thức Lý Trình Di.

“ Không có gì. Chỉ là đột nhiên nghĩ đến một chuyện. “Lý Trình Di cười cười,” Lúc trước nghe bạn anh nói, trên đảo này còn phát hiện một ít động vật hoang dã phiền toái, còn có thể tập kích người, có chút cảm giác không an toàn”.

“Không có việc gì, chỉ là việc nhỏ, chỗ này em có sản nghiệp và nhân thủ, gặp phải nguy hiểm đừng sợ, em có thể bảo hộ anh.” Henny chớp chớp mắt nói.

“Vậy sao? Vậy phải cám ơn anh rồi. “Lý Trình Di cười nói.

Thật ra lúc trước em và anh trai em đã phát hiện, du thuyền của các anh cập bờ, có người lén theo dõi, còn lên thuyền muốn gây sự. “Henny nói.

“Vậy sao? Anh cũng không phát hiện ra. “Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Không có việc gì, em giúp anh xử lý tốt chỉ là vài tên theo dõi, rất yếu, vệ sỹ của em đi lên liền dễ dàng giải quyết. “Henny uyển chuyển nói.

“Rất cảm ơn em, bất quá những người theo dõi kia rốt cuộc là thân phận gì?”.

“Mặc kệ thân phận gì, em sẽ đều ngăn cản, yên tâm đi, có em, cam đoan các anh sẽ có những ngày nghỉ sảng khoái, an toàn!”

……

Trên một bãi biển bí mật cạnh bến cảng.

Hai thành viên Lý Tưởng Hương phụ trách theo dõi, nhốt vào trong bao tải rồi bị cột lại như cái bánh chưng.

Một đám người mặc trường bào màu đỏ sậm, đội mũ trùm đầu cao lớn kéo hai người đi về phía về bờ biển.

“Ô ô ô~”

Hai tên Lý Tưởng Hương theo dõi hoàn toàn không nghĩ tới mình sẽ bị đánh lén.

Chỉ là ở một cửa hàng trên đảo mua chút đồ uống, đảo mắt liền mặt mũi tối sầm, ngã xuống đất bất tỉnh.

Chờ tỉnh lại, toàn bộ vũ khí trang bị trên người đã bị phế đi.

Hai tên mặc bộ đồ đỏ to lớn, lúc này mang theo hai tên Lý Tưởng Hương kéo xuống biển cho đến tận thắt lưng rồi mới ném chúng xuống chỗ sâu.

Đáng thương hai tên lính gác Lý Tưởng Hương, còn chưa kịp khai ra họ tên liền bị ném ra biển.

Phù phù.

Cả người chìm dần xuống đáy biển.

“Đi thôi. “Một đám người mặc đồ đỏ xoay người nhanh chóng rời khỏi bãi biển, hết thảy giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Trên mặt biển nơi này, xa xa nhanh chóng có một chiếc thuyền trắng cỡ nhỏ tới gần.

Đó là thành viên bí mật của Lý Tưởng Hương nhận được tín hiệu sinh mệnh của đồng bạn không ổn định, đến kiểm tra.

Chưa đến gần bãi biển.

Xung quanh mặt biển, dòng nước màu trắng nhanh chóng hiện lên đánh vào mạn thuyền.

Phốc phốc phốc phốc!!

Trong phút chốc, từng bóng hình người quái dị màu đỏ so với lúc trước tập kích Dương Trình Hi còn lớn hơn một vòng, như nước vỡ bờ nhảy về phía chiếc thuyền trắng.

Tiếng súng, tiếng thét chói tai, tiếng sợ hãi rống to, các loại âm thanh chỉ kéo dài vài phút, liền yên lặng.

Rất nhanh, thuyền trắng chậm rãi chìm xuống, hiển nhiên là bị đục chìm, biến mất ở trên mặt biển.

Chương 642: Tình yêu sét đánh

Nhóm thành viên Lý Tưởng Hương đến xem xét tình huống này, lần thứ hai lại chết tức tưởi trên mặt biển. Thậm chí ngay cả đảo cũng không lên được, liền toàn bộ mất tích.

Mà lúc này Lý Trình Di còn đang tản bộ trên bãi biển với Henny.

"Ý anh là, anh tới nơi này, là vì tìm kiếm quyển sách ước nguyện thần bí hư vô mờ mịt kia?" Henny kinh ngạc dừng bước, nhìn về phía Lý Trình Di.

"Anh là một người rất thích mạo hiểm và sự vật thần bí, cho nên đối với những thứ này vẫn luôn cảm thấy rất hứng thú. Henny, em thường xuyên tới hòn đảo nhỏ này, không biết có manh mối nào về phương diện này không?"

Henny sửa sang tóc mai, cúi đầu do dự.

"Kỳ thật, em cùng anh trai, cũng nghe nói qua cái này tin đồn, cũng tìm qua không ít thời gian, nhưng cái truyền thuyết này tựa hồ hư vô mờ mịt, bọn em tìm thật lâu cũng không có manh mối, về sau liền thôi không tìm nữa."

Cô ngẩng đầu, đôi mắt màu đỏ nhạt lộ ra một tia mỉm cười.

"Nhưng nếu anh muốn điều tra, bọn em cũng có thể hỗ trợ".

Cô căn bản không đề cập tới đám người mình cho tới bây giờ, đều còn đang điều tra quyển sách ước nguyện.

Mà là đổi một loại phương thức khác nói là mình sẽ hỗ trợ.

"Thật sao? Nếu có thể tra được manh mối thì tốt quá. Có thể hỏi trước đó hai người tra được manh mối gì không? "Lý Trình Di giả bộ cảm động và vui vẻ.

"Chúng em tìm thấy một số hang động dưới lòng đất trên đảo, bên trong tìm thấy rất nhiều loại thảo mộc gây ảo giác. Sau đó, sau khi kiểm tra nhiều lần, phát hiện toàn bộ hòn đảo nhỏ này, hầu như tất cả cư dân đều thích hút các loại thuốc gây ảo giác. Cho nên tinh thần và thể chất của họ mới kém như vậy". Henny nhẹ giọng nói.

"Đều hút thuốc gây ảo giác sao? "Lý Trình Di nhíu mày.

Vâng, phần lớn đều là loại gọi là Mê Linh Thảo. “Henny gật đầu. “Về sau, em cùng anh trai tìm chuyên gia nghiên cứu, phát hiện hút loại dược vật này gây ảo giác, bản thân có xác suất sẽ xuất hiện chức năng sinh lý chậm lại, chính là kém một bước chính là trạng thái nửa sốc.”

“Nửa sốc?

Lý Trình Di bỗng nhiên ngẩn ra.

Đây không phải là đoạn văn kia nhắc tới, sinh tử một đường sao?

Hắn đến bây giờ càng phát ra khẳng định, quyển sách vặn vẹo Cung điện Trầm Luân, có xác suất rất lớn có quan hệ với mê linh thảo.

“Lại nói tiếp cũng là kỳ quái, bọn em đã hỏi qua không ít cư dân trên đảo này, hỏi bọn họ vì sao lại trầm mê ảo giác Mê Linh Thảo. “Henny nói xong mỉm cười.

“Anh đoán bọn họ nói cái gì?”

Thế nào? Có khoái cảm không? “Lý Trình Di nói.

Bọn họ có rất nhiều người đều nhắc tới, dược vật ảo giác Mê Linh thảo, cực kỳ chân thật, hơn nữa trong ảo giác có thể nhìn thấy bất luận kẻ nào bọn họ muốn nhìn thấy, tỷ như con trai, chồng, vợ, cha mẹ của bọn họ.”

Henny thở dài, tựa hồ nhớ ra điều gì đó.

Mỗi người đều có người mình hoài niệm, nhớ nhung. Nếu Mê Linh Thảo thật sự có thể làm được chân thật như vậy, cũng không trách bọn họ lại trầm mê như vậy. “Lý Trình Di nói.

Nói là nói như vậy, nhưng hắn lúc này lại nghĩ tới một điểm mấu chốt.

Nếu ảo giác của Mê Linh Thảo thật sự vô cùng chân thật, vậy có thể từ trong ảo giác của người khác điều tra Tomira đã chết từ lâu, tìm được manh mối Cung điện Trầm Luân hay không?

Đúng rồi, vừa rồi nhân viên an ninh của bọn em ở trên đảo đuổi đi một đám người lén lút muốn lên thuyền của anh. “Henny chuyển đề tài, mỉm cười lấy điện thoại di động ra.

“Anh xem, từ trên người những người này còn tìm ra một ít vũ khí trang bị cấm”.

Cô đưa ảnh cấp dưới gửi tới cho Lý Trình Di xem.

Lý Trình Di nhìn kỹ, con ngươi đột nhiên ngưng lại.

Hắn nhận ra, trên người những người bị bắt này đều có một loại khí chất quen thuộc.

Loại khí chất này, âm lãnh, cực đoan, mơ hồ có chút cuồng nhiệt, chính là tổ chức khủng bố trước đó không lâu mới giao thủ — Lý Tưởng Hương.

“Cẩn thận một chút, những người này, sức mạnh sau lưng không nhỏ. “Hắn nghiêm túc nhắc nhở.

Dù sao người của Henny cũng đang giúp hắn cản đường.

“Không sao, nơi này là nơi em và anh trai kinh doanh đã lâu, cho dù người nào đến, cũng không cần sợ. “Henny ngược lại không quan tâm.

“Không nên sơ suất. Thật ra tốt nhất bọn em không nên dính dáng tới, đây là chuyện của anh và bọn chúng. “Lý Trình Di khuyên nhủ.

Không sao. “Đôi mắt Henny khắc sâu trên người anh,” Vì anh làm những thứ này, em nguyện ý”.

Sắc dục+3.

Sắc dục+3.

Sắc dục+3.

Lý Trình Di có chút không nói gì để nói, nhìn đối phương thâm tình chân thành, ánh mắt tương đối đói khát, hắn bỗng nhiên có loại cảm giác sói xám lớn lừa gạt thỏ trắng nhỏ.

Chỉ là không biết vì cái gì, luôn cảm giác giữa hai người, chính mình tựa hồ lại là thỏ trắng.

Kỳ thật Henny cũng không biết vì sao Lý Trình Di lại hấp dẫn mình như vậy.

Nhưng chỉ cần tới gần hắn, cả người nóng lên, có loại cảm giác dục vọng không nói nên lời muốn cùng hắn hòa làm một

thể.

Ngay từ đầu, chỉ là đối phương cho dù dáng người khí chất đều lọt vào tầm mắt của cô.

Càng về sau, khi càng tiếp xúc Henny phát hiện, mỗi khi có va chạm da thịt với Lý Trình Di cô đều sẽ xuất hiện khát vọng mãnh liệt không thể ức chế.

"Anh sẽ làm liên lụy đến em"Lý Trình Di thở dài, tuy rằng hắn không thích loại phụ nữ tùy tiện như Henny.

Nhưng đối phương không ngừng trả giá, thậm chí bây giờ còn vì hắn trêu chọc Lý Tưởng Hương, cái này làm cho trong lòng hắn có chút mắc nợ.

Mặc dù Lý Tưởng Hương hiện giờ đã tổn thất thảm trọng, nhưng vẫn là tổ chức khủng bố nổi tiếng toàn cầu.

"Anh, chẳng lẽ chúng ta không phải là bạn bè sao? "Henny nắm lấy tay Lý Trình Di. Bạn bè, làm những chuyện này chẳng lẽ không phải nên làm sao?"

"Đúng vậy. Em là một cô gái tốt. "Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

"Anh chờ một chút. "Bỗng nhiên Henny buông tay ra, chạy về phía mặt biển.

Phụt.

Chương 643: Sắc dục

Cô thả người, lại nhảy xuống nước biển, lặn xuống.

Lý Trình Di cảm nhận được hơi thở của cô vẫn còn, không hề lo lắng. Chỉ đứng tại chỗ lẳng lặng chờ đợi.

Không lâu sau.

Rầm!

Một trận bọt nước bắn tung tóe.

Henny từ mặt biển nhảy lên chạy ra.

Trong tay rõ ràng ôm một nhánh san hô xanh đỏ đan xen cực lớn.

San hô xinh đẹp như hoa, tầng tầng chồng lên nhau, tự nhiên diễm lệ.

“Tặng anh! “Henny đưa San Hô tới trước người Lý Trình Di.

Trán cô còn dính một cọng cỏ biển màu xanh biếc, chưa kịp rửa sạch, trên người không ngừng nhỏ nước biển xuống.

“Thật ra em không cần như vậy. “Lý Trình Di đưa tay nhận lấy San Hô.

“Em nói rồi, em đồng ý. “Henny cười nói,” Chúng ta là bạn bè phải không?

“Ừm “Lý Trình Di gật đầu.

“Cho nên anh cũng đừng cảm thấy ngại. Đi thôi. “Henny lau sạch cỏ biển trên trán, đi nhanh về phía trước.

“Em không biết anh đang lo lắng cái gì, yên tâm, ngày mai em giúp anh điều tra cái truyền thuyết kia.” Cô trong lòng thoáng do dự, nhưng lập tức liền quyết định vứt bỏ anh trai, cùng Lý Trình Di điều tra những manh mối mà Vĩnh Ca hội thật vất vả mới điều tra được.

“Em có tuyệt chiêu, ngày mai anh sẽ biết. “Cô quay đầu lại, lộ ra nụ cười xinh đẹp sang chảnh.

“Vậy sao? Vậy anh phải ngóng chờ rồi “Lý Trình Di mỉm cười.

Từ chỗ Dương Trình Hi, hắn có thể phán đoán ra, anh em Henny có vấn đề, hơn nữa còn là vấn đề rất lớn, lạm sát người vô tội, nhất định không phải hàng ngũ người tốt.

Nhưng nhìn thái độ của Henny đối với hắn, có lẽ có thể từ chỗ đối phương lấy được manh mối, đạt được mục đích, đồng thời còn có thể lợi dụng bọn họ tạm thời dẫn dắt tầm mắt của Lý Tưởng Hương để đám người mình thoát thân khỏi đảo nhỏ.

Hắn cũng nhịn.

Kỳ thật, vốn hắn còn chưa có ý định lợi dụng bọn họ, nhưng ai bảo Henny tự mình chủ động lại gần.

Cùng Henny tản bộ xong, sắc trời đã hoàn toàn tối đen.

Hơn mười giờ đêm.

Henny không biết từ nơi nào lấy ra vô số tư liệu lưu trữ, hai người thông qua hình chiếu thiết bị, ở trong phòng chậm rãi lật xem.

Tất cả những tư liệu này đều là về các loại ghi chép dị thường và quan sát của thị trấn Narcisse trong mấy chục năm qua.

“Trong nhà em luôn luôn rất có hứng thú đối với những hiện tượng thần bí này, nhưng hắn biết, chúng ta đều không phải người Góc chết, cho nên thành lập một tổ chức có tên là Vĩnh Ca Hội, tập hợp người Góc chết xung quanh, trợ giúp điều tra tin tức phương diện này.”

Henny tận lực làm cho lời nói của mình có vẻ thoải mái tùy ý hơn. Dường như Vĩnh Ca Hội này chỉ là một tổ chức vô cùng đơn giản bình thường.

Nhưng trên thực tế, cho dù là số lượng khổng lồ, huyết thi thực lực phân tầng đông đảo, hay là những người Góc chết tại Vĩnh Ca hội cầu sống sót mà cơ hồ sắp nổi điên đối với những người thổ dân tại thị trấn Narcisse và người từ bên ngoài đến, đều là nguy hiểm tuyệt đối.

“Ngay cả người Góc chết cũng có sao? “Lý Trình Di kinh ngạc hỏi.

“Đúng, đối với người bình thường mà nói, người Góc chết cũng chỉ là một sức mạnh bất đắc dĩ, họ cũng giống như những người sắp chết vì tai nạn xe cộ, chết đuối. Nhưng trong một số ít tổ chức người Góc chết đại biểu cho nguy hiểm cùng tiềm năng.”

Những người ở Góc chết cũng là một nhóm khá đáng thương, tổ chức của bọn em có thể huấn luyện và trợ giúp cho bọn họ, một mặt cho họ một công việc, mặt khác, cũng có thể khiến họ giúp chúng em, giám sát hòn đảo này”. Henny nói đơn giản.

“Mấy người thật cẩn thận. “Lý Trình Di thở dài. Nhìn tư liệu hình chiếu không ngừng lật trang.

Bỗng nhiên, điều khiển từ xa trong tay hắn hơi dừng lại.

Chờ một chút, phần vừa chiếu vừa rồi?

“Thế nào? “Henny không phát hiện vấn đề, nghi hoặc nhìn về phía hắn.

Thành thật mà nói, lúc đầu cô còn ôm hy vọng vào việc tìm kiếm quyển sách Ước Nguyện Vĩnh Hằng, nhưng bây giờ, hy vọng của anh trai Licla đối với phương diện này lớn hơn rất nhiều so với cô.

Đã rất lâu rồi cô không xem xét kỹ những tài liệu ghi chép này.

“Trên đảo, ngoại trừ Elsa ra, còn có 119 người hút Mê Linh Thảo, nhưng dựa theo tư liệu, những người này tựa hồ đều cùng Elsa không giống nhau, mức độ mà bọn họ hút cao hơn rất nhiều so với Elsa, hơn nữa hiện có xu thế không ngừng tăng thêm lượng.” Lý Trình Di nói.

Đây không phải rất bình thường sao? “Henny khó hiểu nói.

Trong phòng, cô dựa vào Lý Trình Di, nhìn hình ảnh tư liệu trên tường, không cảm thấy có vấn đề gì.

Hiện tại cô càng cảm thấy hứng thú, là đem thân thể của mình tận khả năng dựa vào đối phương gần một chút.

“Rất bình thường, mấu chốt là Elsa này. “Lý Trình Di thấp giọng nói.

Hút loại thuốc gây nghiện này, đều sẽ khiến lực không thể khống chế tính ức chế giảm xuống, sau đó bởi vì tính kháng thuốc, sẽ phải càng hút càng nhiều.

Nhưng Elsa, cư nhiên vẫn khống chế một lượng tiêu chuẩn, cô ta ức chế lượng hút đáng ra vốn nên phải không ngừng tăng thêm.

“Hai người đã điều tra Elsa chưa? “Lý Trình Di hỏi.

“Tất nhiên, cô ấy là hậu duệ của Tomira, bọn em đã điều tra rất nhiều lần rồi,” Hyenie trả lời, “nhưng không có gì bất thường, mỗi lần cô ấy hút thuốc, cô ấy đều ngã xuống đất buồn ngủ và không thể nói rõ được.”

Có tìm được nhật ký gì không? “Lý Trình Di trầm ngâm, hỏi.

“Không có” Henny trả lời.

“Anh Nhất, tại sao anh lại có hứng thú với chuyện này?”

“Đây chính là quyển sách cầu nguyện, ai mà không muốn? “Lý Trình Di dùng giọng nói đùa giỡn nói.

Henny cũng cười, không hỏi thêm nữa.

Ngay sau đó, tư liệu biểu hiện đến, người của Vĩnh Ca Hội được phái ra, cùng nhau nếm thử nhiều loại thuốc gây ảo giác như Mê Linh Thảo.

Họ cố gắng kéo tần suất suy nghĩ của mình lên một cấp độ với những người hút thuốc này, và sau đó hiểu những người này.

Và kết quả của bài kiểm tra.

Tư liệu kết thúc.

Chương 644: Cảm ứng từ cơn phê

“Bọn họ đều đã chết. “Henny thở dài. Người chết đột nhiên biến mất, bị kéo vào Góc chết. Người bình thường hút không ngừng tăng lượng, cuối cùng quá mức, chết vì độc tính.

Đến đây, đã có thể cảm nhận được tính chất tàn khốc của Vĩnh Ca Hội.

Nhưng Lý Trình Di tựa hồ không phát hiện, buông điều khiển từ xa xuống.

Hút Mê Linh Thảo sinh ra ảo giác, điều này làm cho hắn tựa hồ càng phát ra cảm giác, mình có thể từ nơi đó của Elsa tìm được một ít manh mối.

Tư liệu cho hắn không ít cảm hứng.

Nếu không cách nào từ trong miệng Elsa biết được tin tức tình báo, vậy thì từ trong lòng cô điều tra cũng tốt.

“Có phương pháp nào có thể nhìn thấy bọn họ sau khi hút Mê Linh Thảo, nhìn thấy cái gì không?” hắn nhẹ giọng hỏi.

“Đầu nối sóng não có thể, nhưng cần phải dùng rất nhiều thuốc để giữ cho sóng não của mình và của đối phương ở trong một dải tần số thống nhất. Và cần một trình biên dịch để giải mã trước khi mã hóa truyền tải.” Henny trả lời. Hơn nữa bản thân chuyển mã như vậy cũng có hao tổn”.

“Anh là muốn trực tiếp điều tra Elsa trong ảo giác Tomira? “Iseline đột nhiên xuất hiện, lên tiếng.

“Trong tư liệu thậm chí ngay cả phòng ở của Elsa cũng đã điều tra qua, người Góc chết cũng trường kỳ sinh hoạt xung quanh, cư nhiên vẫn không có nửa điểm manh mối, dưới tình huống như vậy, khả năng duy nhất, chính là manh mối đã hoàn toàn biến mất, theo thời gian hoàn toàn biến mất.”

“Nếu là như vậy, em có thể giúp thử xem. “Iseline nói,” Thày giáo dạy em, tận dụng tối đa năng lực của mình, khai thác càng nhiều sức mạnh. Cho nên, liên kết ý thức của người khác, em cũng có thể làm được. Tựa như hiện tại, ý thức của em cùng anh cũng là một mực kết nối lâu dài”.

“Em xác định có thể làm được? “Trong lòng Lý Trình Di rung lên.

Không nghĩ tới, lần này tới đây điều tra, chân chính có tác dụng mấu chốt, luôn là Iseline.

“Có thể, nhưng cái này cần đối phương ở vào trạng thái an tĩnh. Anh tốt nhất tìm cái cớ thích hợp, đừng để cho cô quá mức cảnh giác phòng bị anh. “Iseline nói.

Được!

Phục hồi lại tinh thần.

Henny đã dán cả người vào ngực hắn, ánh mắt mê say gắt gao dựa vào hắn.

Như một chú mèo trắng xinh đẹp.

“Cái này tặng cho anh. “Henny nhẹ nhàng đặt huy chương hình tròn màu đỏ trước ngực Lý Trình Di.

“Đây là dấu ấn nội bộ của Vĩnh Ca Hội bọn em, khi gặp phải phiền toái nguy hiểm, trên đảo nếu có người nhìn thấy, sẽ chủ động giúp đỡ.”

“Cảm ơn Henny. “Lý Trình Di nhẹ nhàng xoa tóc cô, trên mặt lộ ra một nụ cười thoải mái.

……..

Ngày hôm sau.

Sáng sớm, Lý Trình Di liền cùng Trần Gia Hàm đi tới nhà Elsa.

Henny thì bị anh trai cô gọi qua, hai người ở trong phòng truyền ra tiếng cãi nhau kịch liệt. Nhưng những thứ này đều không liên quan đến Lý Trình Di.

Cốc cốc cốc.

Trần Gia Hàm gõ cửa phòng.

Lý Trình Di đứng ở phía sau anh ta.

Hai người hơi chút chờ trong chốc lát, Elsa mới chán nản mở cửa phòng, nhìn về phía hai người.

Chào buổi sáng, xem ra các phóng viên các anh đều dậy rất sớm.

“Xin lỗi phu nhân, thời gian khẩn cấp. “Lý Trình Di mỉm cười đưa lên một tập tiền giấy kếch xù.

Thần sắc trên mặt Elsa mới khá hơn một chút.

Nhận tiền giấy, nhìn thấy mệnh giá, cô nhất thời sắc mặt đẹp hơn chút ít.

Nghiêng người cho hai người vào cửa.

Lý Trình Di cùng Trần Gia Hàm một trước một sau đi vào, lại không nghĩ tới bên trong còn có người so với bọn họ sớm hơn.

Một người đàn ông trung niên với mái tóc Địa Trung Hải, với hai người đàn ông trẻ, một nam và một nữ, đang đi vòng quanh nhà, dường như đang tìm kiếm điều gì đó.

Ba người đều mặc âu phục thể thao màu xám, không vừa vặn lắm, nhưng hoạt động tự nhiên.

Phát hiện hai người Lý Trình Di vào cửa, người trung niên kia chuyển ánh mắt, nhìn về phía Lý Trình Di.

Ngoài dự liệu chính là, lực chú ý của anh ta trước tiên liền bị huy chương màu đỏ trên người Lý Trình Di hấp dẫn.

Nhìn thật sâu Lý Trình Di một cái, người đàn ông cùng Elsa lên tiếng chào hỏi, liền mang theo hai người trẻ tuổi đi ra khỏi phòng.

“Có thể hỏi, bọn họ là ai không? “Lý Trình Di nhìn về phía Elsa.

“Nói cái gì là người của ủy ban luân lý, đến điều tra về Vĩnh Ca hội tại thị trấn, khác với mục đích của các anh” Elsa lười biếng trả lời, nói chuyện còn ngáp một cái.

“Được rồi, các anh muốn làm gì? Sáng sớm đến đây, là muốn đi dạo một vòng với mẹ tôi sao? Hay là mua chút Mê Linh Thảo?

Cô nhìn qua xanh xao vàng vọt, khí sắc rất không tốt.

“Đúng vậy, như cũ, đây là tiền ứng trước.” nghe được Vĩnh Ca Hội, Lý Trình Di trong lòng hơi sững sờ, nhưng rất nhanh làm như không có việc gì bỏ qua, đưa tay một hơi lấy ra một ngàn, đây là tiền cho mười giờ.

Elsa ánh mắt sáng ngời, gấp không nhịn được tiếp nhận tiền giấy, cẩn thận đếm.

Các anh tự mình xem đi, tôi ra ngoài một chuyến.

Nói xong, cô liền vội vã chạy ra cửa.

Lý Trình Di nháy mắt với Trần Gia Hàm, anh ta nhanh chóng đuổi theo ra cửa.

Chỉ còn hắn một mình trong nhà.

Iseline, xác định không vấn đề gì chứ?

Không sao. Đối với em mà nói chỉ cần cẩn thận một chút, sẽ không có bất kỳ kẻ nào có thể làm thương tổn “Iseline thoải mái trả lời,” Chỉ là, anh phải rõ ràng, ý thức của bất luận kẻ nào, anh tiến vào đều sẽ sinh ra ảnh hưởng đối với bản thân, cho nên nhất định phải cẩn thận”.

“Ừ. Yên tâm đi. “Lý Trình Di gật đầu.

Trong hiện thực hoàn toàn không có manh mối, anh hiện tại đối với ý thức Elsa sinh ra rất chờ mong.

Chương 645: Không manh mối

Góc chết ở tầng một của ngôi nhà, ảnh hưởng kỳ lạ của Elsa đối với nó, tất cả đều có thể phán đoán, cô ta đang che giấu điều gì đó.

Cho nên, chỉ cần có thể từ phương diện ý thức xuống tay, có rất nhiều khả năng có thể tra được đồ vật.

Rất nhanh, sau khi Lý Trình Di dạo qua một vòng trong phòng, Trần Gia Hàm và Elsa một trước một sau đã trở lại.

Elsa trong lòng ôm một hộp đồ vật lớn, bên trong mơ hồ bay ra mùi vị của Mê Linh Thảo.

Hiển nhiên, cô là lấy tiền đi mua Mê Linh Thảo người khác hong khô.

Sau khi vào cửa, cô gấp không nhịn được vọt vào phòng ngủ của mình ở tầng hai, chỉ chốc lát sau, liền có một tia khói Mê Linh Thảo bay ra.

“Cô ấy đi mua Mê Linh Thảo? “Lý Trình Di nhìn về phía Trần Gia Hàm.

“Vâng. Không đi nơi khác, mua chút ở nhà lão John trên trấn, vợ lão John là thương nhân bán dược liệu lớn nhất trên đảo. “Trần Gia Hàm trả lời.

Anh ta đối với những chuyện nhàm chán này hoàn toàn không lộ vẻ bực bội, so với sự thiếu kiên nhẫn của Hải Sa tốt hơn rất nhiều.

“Tốt lắm. “Lý Trình Di nghỉ ngơi trên sô pha, đợi một lát.

Sau đó, hãy chắc chắn rằng Elsa đã đi vào trạng thái hút.

Hắn mới đi lên tầng hai.

“Đóng cửa giúp tôi, đừng để ai vào.”

Trần Gia Hàm hơi thi lễ, xoay người đi tới cửa chính, bắt đầu giữ cửa.

Anh ta không có hứng thú với việc Lý Trình Di muốn làm gì, có phải là chuyện tốt chuyện xấu hay không.

Anh ta hiện tại mỗi ngày đang làm, chính là không ngừng rèn luyện thân thể của mình, đầy đủ phát huy chí cao võ nhân đột phá tiềm lực cực hạn.

Hoa Ngữ Châu cường hóa, cùng chí cao võ nhân tiềm lực khai phá, khiến cho anh ta bây giờ mỗi thời mỗi khắc đều tại trở nên mạnh mẽ.

Mặc dù tốc độ tăng cường này không nhanh, nhưng nó đủ ổn định.

Bên kia, Lý Trình Di lên tầng.

Lúc này trong cửa phòng nửa mở, khói thuốc màu trắng không ngừng tản ra bên ngoài.

Sàn gỗ theo bước chân Lý Trình Di, phát ra tiếng lách cách rất nhỏ.

Hắn sắc mặt bình tĩnh, đẩy cửa phòng Elsa ở tầng hai.

Bên trong màu trắng trên giường lớn, Elsa chính nằm nghiêng ở bên giường, trên người chỉ mặc một chiếc áo ngực cùng quần đùi, cả người người lộ ra, không hề có vẻ gì hấp dẫn.

Cô hoàn toàn không để ý tới Lý Trình Di vào cửa, mà là toàn bộ tinh thần đều tập trung ở trên điếu thuốc trong tay.

Khói trắng cuồn cuộn không ngừng phun ra từ lỗ mũi cô, nhưng cô lại không có bất kỳ vẻ mặt khó chịu nào.

Ngược lại là toát ra một loại thần sắc ấm áp, cao hứng, quyến luyến.

Tiểu thư Elsa?

Lý Trình Di thử nhẹ giọng kêu một câu.

Không có phản ứng.

Hiển nhiên lần này cô hút nhiều hơn trước, đã hoàn toàn đắm chìm trong ảo giác chân thật nào đó.

“Xem ra là không thành vấn đề. Iseline? “Lý Trình Di trong lòng kêu.

“Anh anh chỉ cần đến gần, lấy tay chạm vào da của cô là được. “Iseline nhanh chóng đáp lại.

“Xác định không có bất kỳ tác dụng phụ nào? “Lý Trình Di lại hỏi.

“Không đâu, yên tâm đi, anh ngay cả Iseline cũng không tin sao?”

“Được rồi. Như vậy, có thể bắt đầu rồi”.

Lý Trình Di nghe ra trong giọng nói của Iseline còn cất giấu cái gì, nhưng hắn tin tưởng cô, cho dù cất giấu thứ gì đó, cũng không có khả năng sẽ đối với hắn có hại.

Lúc này, hắn đến gần, nhẹ nhàng cầm cánh tay Elsa.

“Khi ý thức được kết nối, anh sẽ lâm vào trạng thái tạm thời mất đi ý thức của mình, cho nên xin bảo đảm thân thể ở vào một trạng thái an toàn thả lỏng. Đương nhiên, nếu như bên ngoài có phiền toái, em sẽ nhắc nhở anh trở về.”

“Vậy làm phiền em nhé. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn đến bên cạnh Elsa, dựa vào giường ngồi xuống.

Tia nắng ban mai ngoài cửa sổ bắn vào làn khói sương Mê Linh Thảo mông lung, phảng phất đem toàn bộ sương khói đều chiếu sáng thành một mảnh màu vàng.

Chuẩn bị anh nhé, thả lỏng đề phòng, thả lỏng ý thức. “Iseline nhắc nhở.

“3.”

“2.”

“1.”

Lạch cạch.

Trong nháy mắt, trước mắt Lý Trình Di tối sầm.

Bóng tối phảng phất sương mù nồng đậm, bao vây xung quanh hắny, không cách nào xua tan, không cách nào chiếu sáng.

Nhưng không hiểu sao, Lý Trình Di lại cảm giác mình vô cùng tỉnh táo.

Từ từ.

Theo thời gian.

Bóng tối xung quanh bắt đầu sáng lên.

Hắn vẫn ngồi trong phòng ngủ tầng hai của căn nhà.

Elsa lại không thấy đâu, chỉ có một mình hắn ở đây.

Bên ngoài ánh mặt trời vẫn sáng ngời, cửa phòng mở ra. Mơ hồ có tiếng phụ nữ nói chuyện bay vào.

Nhưng tiếng nói rất mông lung, nghe không rõ nội dung nói cái gì, chỉ có thể cảm giác rất vui vẻ.

“Nơi này chính là ý thức ảo giác của Elsa sao? “Lý Trình Di đứng lên, đi tới cửa sổ nhìn ra ngoài.

Bên ngoài một mảnh trắng xóa, mơ hồ thấy không rõ.

Hắn nghĩ nghĩ đưa tay bắt lấy cửa sổ, đẩy mạnh ra ngoài.

Răng rắc.

Cửa sổ bị mở ra, bên ngoài ánh sáng thoáng cái chiếu vào.

Lý Trình Di nhanh chóng thích ứng Ánh sáng chói mắt.

Hắn nheo mắt, thò đầu ra, nhìn ra ngoài cửa sổ.

“ ！？ ”

Bên ngoài không phải là vườn hoa dưới tầng, mà là biển rộng mênh mông vô bờ.

Không có màu nào khác ngoài màu trắng tinh khiết của biển.

Nước biển màu trắng, không có cá, không có sóng, tất cả gió êm sóng lặng, nhìn không thấy điểm cuối.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Bầu trời xa xa cũng trắng xóa.

“Anh, những thứ này hết thảy đều là ảo giác Elsa, em đề nghị anh đi tìm Tomira trong ý thức cô ta, ảo giác biến hóa rất nhanh, tùy thời có thể sẽ sụp đổ thành đồ vật khác.” Iseline giọng nói tại trong lòng vang lên.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di đóng cửa sổ, xoay người đi ra cửa phòng.

Chương 646: Thủ hộ

Ở góc cầu thang tầng hai, hắn đang muốn xuống tầng, bỗng nhiên dừng bước.

Vị trí đầu cầu thang, một phụ nữ tóc vàng mặc váy dài màu trắng, hai tay giao nhau đặt ở bụng, đang lẳng lặng chặn ở nơi đó. Chặn vị trí duy nhất ra vào cầu thang, không nhúc nhích.

Khuôn mặt của cô là một mảnh mơ hồ, cái gì cũng thấy không rõ, trừ lần đó ra, có thể nhìn thấy váy trên người cô khâu vài miếng vá, một ít mép vải còn sờn hết, hiển nhiên cái váy này đã mặc rất nhiều năm.

Tiếng nói chuyện của phụ nữ vẫn như cũ ở nơi nào đó tầng một bay tới.

Nhưng cô gái ở đầu cầu thang vẫn bất động, khuôn mặt mơ hồ đối diện với Lý Trình Di đang xuống tầng. Tựa hồ đang lẳng lặng nhìn chăm chú hắn.

“Tomira? “Lý Trình Di thử chào hỏi.

“… “Phụ nữ không trả lời, chỉ xoay người, yên lặng rời đi.

Lý Trình Di nhíu mày, đi theo.

Giọng nói phụ nữ nói chuyện lúc này càng rõ ràng, nhưng lời nói biến thành nội dung cực nhanh mơ hồ, vẫn không cách nào nghe hiểu hàm nghĩa.

Hai người một trước một sau, xuyên qua phòng khách tầng một, đi tới phòng ngủ của Tomira.

Đẩy cửa vào.

Trong phòng, một người đàn ông tóc ngắn mặc quần áo bệnh nhân đang nằm, anh ta không ngừng ho khan, nằm ở trên một cái giường ở trong góc.

Elsa cũng ở chỗ này, cô đối với bức tường trắng vẽ một cái TV, phát ra tiếng cười ha ha. Trong ti vi tạo thành đường nét đen trắng, đang không ngừng chuyển động, chiếu phim hoạt hình

Tomira đi đến chiếc ghế đối diện cửa sổ và ngồi xuống.

Cửa sổ là mở ra, một con diều hâu màu đen cao nửa người, đang ngồi xổm trên bệ cửa sổ, nhìn chăm chú phương hướng cái ghế.

Thỉnh thoảng nó mở miệng và tạo ra tiếng cười giống như Elsa.

Trong lúc nhất thời, tiếng ho khan của người đàn ông, tiếng cười của Elsa, tiếng cười của diều hâu, tạp âm hoạt hình trên TV, tất cả âm thanh phảng phất như thuốc màu quấy, cố định mà lặp lại, hỗn tạp trộn lẫn với nhau, làm cho Lý Trình Di đứng ở trước cửa, lại mơ hồ có loại cảm giác sợ hãi khó hiểu.

Grừ

Ngay khi Lý Trình Di chuẩn bị vào cửa.

Gót chân dường như bị cái gì đó đụng vào.

Hắn nhìn lại, phát hiện đó là một quả cà chua tròn vo.

Cà chua đỏ tươi cứ như vậy nằm trên sàn gỗ màu xám, bắt mắt mà tươi đẹp.

“Nếu như em là anh, liền tuyệt sẽ không đi vào.” một con sóc màu nâu to chừng bàn tay, đang ngồi xổm bên cầu thang phòng khách, không nhúc nhích nhìn hắn.

Hiển nhiên là quả cà chua vừa rồi chính là nó đánh mất.

“Mày là ai? “Lý Trình Di kinh ngạc.

Phải biết rằng nơi này chính lànội bộ ý thức của Elsa, hết thảy đều là do ảo giác của Elsa ảo tưởng ra.

Hắn cũng là lợi dụng năng lực đặc thù của Iseline mới có thể tiến vào.

Nhưng hiện tại, lại xuất hiện một sinh vật thoạt nhìn rất bình thường.

“Em? “Con ngươi đen nhánh của con sóc toát ra một tia sắc thái nhân tính hóa.

“Anh có thể gọi em là Bạch Hải Đại Đế, Thiên Thủy chi vương.

Lý Trình Di nhìn con sóc màu nâu chỉ to bằng bàn tay mình, cảm thấy đối phương đang nói đùa.

“Em là anh hùng của Elsa. Em là bạn thời thơ ấu của cô ấy. “Sóc trả lời.

Cũng là cảnh vệ thủ hộ nơi này.

Nó nhìn Lý Trình Di.

“Người xa lạ, anh tới nơi này, là muốn làm gì?”

“Ta tới tìm manh mối về Cung điện Trầm Luân, quyển sách vặn vẹo. “Lý Trình Di trả lời.

Cung điện Trầm Luân em không biết là cái gì, nhưng nếu anh muốn tìm cái gọi là quyển sách vặn vẹo. Có lẽ em biết nó ở đâu. “Sóc trả lời.

“! Mày chắc chứ? “Lý Trình Di thoáng biến sắc.

“Đương nhiên là chắc. Dù sao, em không cần lừa một người sắp chết. “Sóc nghiêm túc nói.

“Người sắp chết? Có ý gì? “Lý Trình Di mơ hồ cảm thấy không đúng.

“Nơi này là ảo giác của Elsa, cũng là khu vực bản thể của cô ấy nằm ở rìa Phi Môn. “Sóc trả lời. “Anh biết Phi Môn không?”

“Phi Môn?”

Đúng vậy, cánh cửa giữa nhận thức và không thể nhận thức. Đó là thứ mà mỗi sinh mệnh đều có, là giới hạn, là ngăn cách không thể nắm bắt. Có người gọi nó là ngăn cách linh nhục, có người gọi nó là ranh giới tâm linh. Tên của nó có rất nhiều rất nhiều.

Sóc nói.

Nhưng em vẫn thích gọi là Phi Môn.

“ Mày rốt cuộc là ai? “Lý Trình Di không cho rằng Elsa có thể hiểu nhiều thứ như vậy.

“Em nói rồi, em là anh hùng của Elsa. Là Bạch Hải Đại Đế, Thiên Thủy chi vương. Đương nhiên, kỳ thật những thứ này

đều là do Elsa tưởng tượng, cô hi vọng em là cường đại anh hùng có thể giải cứu cô ta từ thống khổ tuần hoàn chết tiệt. Nhưng rất đáng tiếc.” Sóc buông buông tay.

“Đột phá Phi Môn, không phải chỉ có một loại phương pháp là thăng hoa chính mình, còn có một loại khác, để cho ý thức của mình ở vào trạng thái hỗn độn, tại nào đó trong tình huống trùng hợp, cũng có thể tiến vào biên giới Phi Môn một cách ngoài ý muốn.”

“Vậy quyển sách vặn vẹo mà mày nói ở đâu? “Lý Trình Di hỏi.

“Ngay trong căn nhà này. Đó là sự thật duy nhất ở đây. Ai đó đã đặt nó qua một cánh cửa không phải và giấu nó ở đây, do đó khiến gia đình Tomira phát điên.”

“Chồng đã chết, Tomira điên, nhưng quyển sách vặn vẹo đối với bà ta ảnh hưởng quá mức lớn, thế cho nên bà ta không thể không điên cuồng đem những thứ đột nhiên xuất hiện trong đầu viết ra. Đáng tiếc, không ai có thể hiểu được bà ta”.

“Ý mày là, có người cố ý đem quyển sách vặn vẹo đặt ở đây? “Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị.

“Em không biết nhưng hiện tại anh nếu như muốn đi tìm Quyển sách vặn vẹo, em khuyên anh mau chóng tìm đi” Nếu như anh thật sự có thể đem quyển sách kia lấy đi, đối với Elsa, đối với Tomira, đối với chúng ta, đều là chuyện tốt.

“Mày không biết nó ở đâu? “Lý Trình Di nhíu mày.

Chương 647:Lưu trữ trong ảo giác

“Không. Tất cả những gì em biết là, nó ở trong ngôi nhà này. Trong ảo giác của Elsa, nó đã được lưu trữ trong nhiều năm và Elsa đang cố gắng tìm nó và sau đó vứt bỏ nó. Nhưng cô ấy không thể làm điều đó ngay cả khi cô ấy sắp chết.” Sóc thở dài. Lý Trình Di không nói nhảm nữa, nhanh chóng đảo qua giá sách trong phòng khách, chỉ có mấy quyển sách tất cả đều là lịch sử địa lý, sách về cách chế thuốc gây nghiện.

Lật qua lật lại, hắn nhanh chóng lục lọi trong phòng khách, sô pha bị nhấc lên, lò sưởi bị mở ra chui vào.

Tủ trưng bày bị dời ra, ngay cả khe hở sau lưng cũng lục lọi một lần.

Tầng một nhanh chóng bị lật một lần, Lý Trình Di nhanh chóng xông lên tầng hai.

Chẳng mấy chốc, trong tủ đầu giường của phòng ngủ tầng hai, hắn mở ngăn kéo và tìm thấy một cuốn sách bìa màu xám trắng.

Mặt ngoài sách vẽ một bàn tay vặn vẹo, bàn tay có móng tay bén nhọn, chỉ có bốn ngón tay, lòng bàn tay phủ kín rất nhiều vết thương miệng máu.

Mà phía dưới, một hàng chữ nhỏ rõ ràng viết: Quyển sách vặn vẹo. Dùng tiếng Biển Đen.

"Chính là cái này! "Lý Trình Di không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền tìm được mục tiêu, lúc này đưa tay nắm lấy sách.

Đột nhiên.

Xì.

Một khắc trước khi chạm đến bìa sách kia, tay hắn thoáng cái dừng lại. Tiếng vang đặc thù của Thất Ý Thánh Linh Công vang lên, trong lòng hắn phảng phất như nước bạc hà, trong nháy mắt khiến hắn tỉnh táo hoàn hồn.

"Iseline?"

Lý Trình Di nhẹ nhàng gọi trong lòng.

Không ai trả lời.

Ánh mắt hắn lạnh xuống.

Hắn không nhớ rõ chính mình lúc nào có thể xem hiểu được văn tự Biển Đen, hơn nữa Iseline không có khả năng từ vừa rồi đến bây giờ, đều không nói một lời.

Vậy.

Ong!!

Trong phút chốc, mọi thứ trước mắt đột nhiên bắt đầu vặn vẹo trong mắt hắn.

Quyển sách vặn vẹo nhanh chóng phai nhạt biến mất.

Tủ đầu giường cùng phòng ngủ cũng bắt đầu không tiếng động hiện lên vô số vết nứt, sau đó.

Rầm rầm.

Một tiếng giòn vang, tất cả vỡ vụn.

“Anh! Anh!”

Giọng nói lo lắng của Iseline giống như từ một nơi rất xa bay tới, truyền vào trong tai hắn.

Lý Trình Di chậm rãi mở mắt.

Hắn đang đứng ở cửa sổ tầng hai, bên ngoài là đại dương trắng mênh mông vô bờ.

Một chân của hắn đã đi ra ngoài.

Chỉ thiếu chút nữa, liền hoàn toàn rơi ra ngoài, rơi vào biển trắng.

Nhanh chóng thu chân về, Lý Trình Di nhìn về phía gian phòng phía sau.

Trong phòng ngủ trống rỗng, cái gì cũng không có.

Không sóc, không Elsa, càng không có Tomira.

Một mình hắn ở đây.

“Quyển sách này giống như sẽ vặn vẹo hết thảy cá thể có ý đồ tới gần nó! nó là thứ chân thật duy nhất tại nơi này trong ảo giác Elsa, anh nhất định phải cẩn thận!”

“Anh hiểu. “Lý Trình Di hít sâu. “Đúng rồi, Quyển sách vặn vẹo, có phải rất dễ dàng bị hư hại hay không?”

“Hẳn là sẽ không phải, dù sao cũng là một trong thánh vật tại Trầm Luân nhất tộc “Iseline trả lời.

Chờ một chút! Anh không phải là….! “Cô lập tức phản ứng lại, còn chưa nói xong.

Bùm!

Một mảnh kim sắc hỏa diễm rực rỡ, trong nháy mắt bùng nổ trong phòng tầng hai.

Do dự cái gì nữa, nhưng cũng không nên xuất hiện trên người của ta bây giờ

Lý Trình Di một tay ngưng tụ ra vô số cánh hoa Lay-ơn, cánh hoa kim sắc hóa thành kim sắc trường kiếm, trường kiếm cực lớn dài hơn 2,5m, tựa như một chùm sáng kim sắc nắm chặt ở trong tay hắn.

Trước mặt hắn, căn nhà trên tầng hai, toàn bộ phòng ngủ, đang cắt ngang từ chính giữa, tách ra làm hai với tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Nửa trên nóc nhà chậm rãi trượt về bên trái, hai giây sau, toàn bộ nóc nhà hoàn toàn sụp đổ, rơi xuống bên ngoài tòa nhà nhỏ này.

Ánh sáng ban ngày màu trắng chiếu xuống từ đỉnh đầu, tạo cảm giác mơ hồ.

“Anh ! “Iseline còn muốn nói cái gì.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di tùy ý vung lên.

Bốp!

Mặt đất cũng đột nhiên nứt ra một lỗ thủng hơn ba thước.

Sàn nhà sụp đổ, vỡ vụn, tạo thành một cái lỗ lớn đường kính mấy mét.

Kết cấu cầu thang bị phá hủy hoàn toàn trong nháy mắt.

“Nếu là vật chân thật duy nhất ở đây, như vậy đồ vật như Quyển sách vặn vẹo, cũng không phải là vật phẩm sẽ bị dễ dàng phá hư” Lý Trình Di từng lấy được Quyển sách bìa xanh dởm của Lam Mộng sơn chủ, ngay cả như vậy ngụy vật đều có sức mạnh thần bí bảo hộ, sẽ không dễ dàng bị hư hao.

Như vậy bảo vật Trầm Luân nhất tộc, cũng tuyệt đối sẽ có sức mạnh bảo vệ tương tự. Lý Trình Di nhìn khe hở phía dưới, nơi

đó lộ ra, là phòng ngủ quái dị mà đám người Elsa đang đợi ở tầng một.

“Cẩn thận! sức mạnh Góc chết thẩm thấu vào rồi!!” Iseline bỗng nhiên kinh hô.

Lý Trình Di căn bản chưa kịp đáp lại, liền cảm giác tất cả mọi thứ xung quanh, đều bắt đầu vỡ nát, hiện lên vết rạn.

Trong tiếng răng rắc.

Bốn phía tựa như tấm thủy tinh dán ảnh chụp, từng khối vỡ vụn rơi xuống, lộ ra một mảnh trống trải trắng xóa phía sau.

‘Lóe sáng’.

Sắc mặt Lý Trình Di bất động, lại phóng thích hoa ngữ.

Kim quang chói mắt nổ tung, cùng với một chùm kim quang dày đặc chợt tản ra.

Sức mạnh tinh lọc nóng rực, tựa hồ kích thích đến sức mạnh đặc thù nào đó ở đây.

Sức mạnh phá hủy tăng tốc.

Rầm!

Một tiếng giòn vang.

Mọi thứ đều nứt ra.

Dưới chân Lý Trình Di trống rỗng, hắn cùng với mảng lớn mảnh vỡ, nhao nhao rơi xuống.

Lực trường rực rỡ.

Hoa ngữ Hoa hướng dương lặng lẽ tỏa ra.

Ngọn lửa màu vàng nhạt bao trùm toàn bộ phạm vi mười mét xung quanh Lý Trình Di.

Lấy hắn làm trung tâm, đường kính trên dưới trái phải trong phạm vi mười mét, đồng thời dấy lên kim sắc hỏa diễm.

Chương 648: Đánh nát ảo giác

“Mình cứ rơi xuống như vậy sẽ đi đâu? “Lý Trình Di thầm hỏi.

“Đây là thế giới ảo giác của Elsa, nơi ảo giác của cô ấy tiếp xúc hoặc liên kết đến, em cũng không biết. Giống như anh hỏi em, một người đang nghe radio, nếu không nghe thấy âm thanh, em cũng không biết anh ta đang nghe đài gì.” Iseline trả lời.

Vậy thì bỏ đi

Trên người Lý Trình Di chợt đổi thành Tiết Mao Phi Liêm Hoa Lân Y.

Hai cánh kim loại Ảnh Long sau lưng đột nhiên rung lên.

Trong phút chốc, thân thể hắn hiện lên một đạo hắc quang, đột ngột biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một mảnh vỡ nơi cách đó không xa

Bên cạnh mảnh vỡ có một bóng dáng nhàn nhạt, hiện giờ đã có Thất Ý Thánh Linh công. Ý thức lực tăng lên trên diện rộng, chút bóng dáng này cũng đủ để hắn hiện lên.

“Anh làm hơi quá rồi.” Iseline nhịn không được oán giận, “Ảo giác của Elsa có liên thông với Góc chết bên cạnh, , anh đánh nát ảo giác, cũng đồng thời khiến sức mạnh Góc chết xâm nhập vào nhanh hơn.”

“Thực lực trong ảo giác, do cái gì quyết định? “Lý Trình Di hỏi. Không để ý đến lời phàn nàn của Iseline.

“Bởi trí tưởng tượng và logic,” Iseline trả lời, “Cô giáo từng nói rằng đó là cuộc chiến giữa ý thức là thuyết phục.”

“Thuyết phục?”

“Đúng, anh bắt đầu bằng cách tưởng tượng một sức mạnh đủ mạnh, được xây dựng bởi giới hạn của trí tưởng tượng của anh, và sau đó cung cấp cho nó logic đủ tinh tế. Và sau đó sử dụng nó để đánh bại đối thủ của anh. Phần này là ghép trí tưởng tượng.”

Nhưng nếu đối phương chỉ ra sức mạnh của anh có sơ hở logic, như vậy ý thức của anh sẽ dao động, sau đó sức mạnh của anh cũng sẽ tán loạn.

Đây chính là ý thức chiến đấu. Một khi hơi dao động, sẽ lập tức tan rã. Vô cùng nguy hiểm. “Iseline nhanh chóng giải thích.

Hiểu rồi.

Lý Trình Di hiểu rõ.

Nhìn quanh bốn phía, từng mảnh nhỏ theo hắn, không ngừng rơi xuống.

Trong những mảnh vỡ này, vẫn còn hiện lên các loại hình ảnh rất nhỏ.

Tất cả hình ảnh đều là cảnh tượng trong căn nhà nhỏ của Elsa.

Không ít mảnh vỡ dưới ngọn lửa màu vàng của Lý Trình Di, nhanh chóng thiêu đốt, bốc ra khói đen, sau đó tan biến.

Nhưng cũng có một ít không động tĩnh, vẫn tồn tại.

Khói đen bốc lên, hẳn là bộ phận bị Góc chết xâm nhập.

Lý Trình Di suy đoán.

Tầm mắt của hắn không ngừng lóe lên trên mảnh vỡ, cố gắng tìm được bộ phận tồn tại vật chân thật trong đó.

Bốp!

Hắn không ngừng dùng Ảnh Thiểm, di động vị trí của mình, để Lực trường rực rỡ bao trùm xung quanh nhiều hơn.

Rất nhanh, hắn phát hiện một mảnh vỡ rõ ràng đặc thù. Hình ảnh trên mảnh vỡ cho thấy.

Đó là một mật thất ở trong phòng ngủ của Elsa, phía sau tường.

Mật thất âm u, có một cây nến đặt trên bàn gỗ.

Trên mặt bàn, bày ra một quyển sách màu đen thật dày mở ra vài trang.

“Cái kia là!? “Lý Trình Di giật mình, nhanh chóng bay về phía mảnh ảnh kia.

Phụt!

Trong phút chốc, trước mắt hắn nở hoa.

Chính mình lại trống rỗng xuất hiện ở một mảnh vỡ khác, hoàn toàn lệch khỏi phương vị.

Đây chính là Quyển sách vặn vẹo?!

Hắn hơi kinh ngạc.

…….

Trong căn nhà nhỏ của Elsa.

Trong phòng ngủ tầng hai, Elsa cùng Lý Trình Di, một người nằm ở trên giường, một người tựa vào bên giường ngồi.

Hai người đều nhắm hai mắt lại giống như đang ngủ.

Khói thuốc mê linh thảo bao phủ cả phòng ngủ thành một mảnh sương mù.

Dưới tác dụng của khói thuốc, hai người đều đắm chìm trong ảo giác của Elsa, không có chút phản ứng nào với tất cả tin tức bên ngoài.

Ngay lúc này.

Bên ngoài hàng rào tòa căn nhà nhỏ này, từng người thần bí mặc trường bào màu đỏ sậm, lặng lẽ không tiếng động phân tán đến bốn phía căn nhà nhỏ.

Bọn họ dùng một trận hình phối hợp tương đối thuần thục, theo dõi, bảo vệ nơi này.

Nếu như Lý Trình Di bây giờ ý thức còn rõ ràng, có thể nhanh chóng phân biệt được, những người này trên người, đều đeo một huy chương mà hắn có chút quen mắt.

Huy chương kia không khác gì cái huy chương Henny tặng cho hắn, chỉ là hắn hẳn là phức tạp hơn rất nhiều.

Xa hơn nữa, trước một ngôi nhà bỏ hoang.

Henny mặc bộ váy ren màu trắng đang từ xa nhìn căn nhà nhỏ Elsa.

Trước cùng anh trai Lickla cãi nhau một trận sau, cô liền một mình điều động một bộ phận nhân thủ tại Vĩnh Ca hội bên trong nghe lệnh của mình, đến đây bảo vệ Lý Trình Di.

“Phó hội trưởng, lúc trước ở bờ biển chặn đánh những tên theo dõi, mặc dù không có ký hiệu thống nhất, nhưng thực lực của bọn chúng cũng không yếu. Chúng ta tùy tiện động thủ với chúng, xen vào chuyện của chúng thì không biết có phải chúng ta đã quá sơ suất hay không?”

Ông già áo bào đỏ tụt lại phía sau Henny một bước, trầm thấp cẩn thận nói.

“Raymond, cậu là người mà ta nuôi từ nhỏ, cậu nên biết khi ta đã quyết cái gì thì sẽ không để ý bất kỳ thứ gì gọi là phiến toái.” Henny cũng không quay đầu lại mà trả lời. Cô sống nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên, xuất hiện loại cảm giác động tâm này.

Cho nên cô nguyện ý làm việc cho Lý Trình Di, muốn dùng nỗ lực của mình, đạt được sự tán thưởng và ưu ái của đối phương.

“Nhưng mà, hôm nay ủy ban chuyên viên lại tới, bọn họ một mực điều tra vụ án của Phó Hội trưởng. ” Ông già Raymond nhỏ giọng nhắc nhở.

“Chỉ là chuyên viên mà thôi, không cần để ý. “Henny mất kiên nhẫn nói.

Vâng.

Raymond bất đắc dĩ, không lên tiếng nữa.

Chỉ có hai người sáng lập ra Vĩnh Ca Hội, đó chính là Lickla và Henny.

Hai người kiêm nhiệm chức vụ hội trưởng và phó hội trưởng.

Những người còn lại, từ trên xuống dưới, theo thứ tự là Vịnh xướng giả, thi nhân, đại huyết thi, huyết thi.

Chương 649: Phiền toái

Mà cho dù là Vịnh xướng giả hay là cấp thấp nhất huyết thi, trong cơ thể bọn họ đều chảy dòng máu của Lickla cùng Henny, chỉ là độ tinh khiết khác nhau mà thôi.

Máu biến dị do phẫu thuật vĩnh sinh mang đến, thông qua tiêm và chia sẻ, hoàn toàn cải tạo kết cấu cơ thể của bọn họ, để cho bọn họ có thể đạt được tốc độ, sức mạnh, cùng với sức hồi phục mạnh hơn.

Nhưng nó cũng khiến họ có tác dụng phụ nghiêm trọng hơn.

Không thể tiếp xúc với ánh nắng mặt trời trong thời gian dài và đòi hỏi phải hút máu thường xuyên.

Đây là những tác dụng phụ của Vĩnh Ca Hội.

Nhưng những thứ này, đều không thay đổi được, bọn họ bởi vì đạt được sức mạnh, mà ở bên trong Góc chết tăng lên lớn xác suất sinh tồn.

Raymond nhìn Căn nhà nhỏ của Elsa ở phía xa xa, luôn cảm giác người đàn ông cường tráng bên trong kia, sẽ đưa tới phiền toái rất lớn.

Nhưng lúc này Henny đại nhân căn bản không nghe lọt.

“Nghe theo mệnh lệnh, phong tỏa bãi biển, không cho phép bất cứ kẻ khả nghi nào tiếp cận. “Henny lạnh lùng nói.

Vâng. “Raymond bất đắc dĩ đáp ứng.

“…….

Cách đảo nhỏ trấn Narcisse hơn mười hải lý.

Một chiếc thuyền không treo cờ xí, chậm rãi tới gần.

Thuyền dài trăm mét, không lớn, toàn thân sơn thành màu lam, ở trong biển rộng không nhìn kỹ, căn bản không cách nào phân biệt.

Lúc này trên boong tàu không lớn, từng đội người cải tạo hoàn toàn toàn thân lóng lánh ánh xám nhàn nhạt, đang an tĩnh chờ đợi, ngắm nhìn hòn đảo xa xa dần tới gần.

Những người cải tạo này tất cả đều là một loại thiết kế.

Thân hình màu xám một mét tám, cánh tay chân có đường màu đỏ làm hoa văn điểm xuyết. Đầu là một vành đai ánh sáng màu đỏ hình tròn, thay thế cho thị giác.

Phần lưng, phần eo toàn bộ đều đeo từng mô - đun trang bị vũ khí tạm thời lớn nhỏ không đồng nhất số lượng không giống nhau.

Đây là loại hình quân dụng hoàn chỉnh chân chính đến từ Hồng Miếu Lý Tưởng Hương - - Người thì thầm.

Đây là loại cơ bản của Hồng Miếu, cũng là người cải tạo hoàn toàn tinh nhuệ nhất

Người thì thầm có những mô - đun đặc biệt, mô - đun sóng âm và mô - đun tái sinh mà tất cả các mô - đun hoàn toàn khác không có.

Nếu như Lý Trình Di ở đây, nhất định có thể nhận ra loại hình đặc thù lúc trước từng giao thủ với hắn.

Những loại hình cấp quân dụng này, so với cấp quân dụng của Nghi quốc còn mạnh hơn một chút, cũng là sức mạnh trung kiên chân chính của Lý Tưởng Hương ở hải ngoại.

Mỗi một người cải tạo này có thể đối kháng với ba bốn binh sĩ Nghi quốc.

Mà ở chỗ này, những này ít nhất có hơn 15 người cải tạo hoàn toàn, toàn bộ đều an tĩnh chờ ở trên boong tàu, đứng ở phía sau hai người, chờ đợi mệnh lệnh.

Phía trước nhất hai người này, mặt ngoài thoạt nhìn, một người mặc áo gió xám trắng giống như học giả trẻ tuổi, khí chất văn nhược.

Một người khác đội mũ nồi, hai tay đeo găng tay trắng, là một nữ nhân tóc bạc một mắt, mặc quân phục màu đen.

Một con mắt của người phụ nữ dùng miếng che mắt màu đen bao lấy, con mắt còn sót lại cho dù chỉ là nhìn ra xa hòn đảo, cũng lộ ra một tia lãnh liệt cùng nguy hiểm.

“Bộ trưởng Bill mới thăng chức, tiếp quản số năm phân bộ, nóng lòng biểu hiện chính mình, có thể hiểu được. Hiện tại hai

vị bọn họ, hẳn là cũng tiếp xúc với những người tại Nghi quốc rồi nhỉ?"

"Không thấy có động tĩnh, phỏng chừng không động thủ. Có lẽ chúng ta có thể trước khi bọn họ động thủ, giải quyết sự vụ bên này, sau đó rút lui. Giảm bớt tổn thất. "Người đàn ông khí chất học giả thản nhiên nói.

Anh ta tuổi nhìn qua ước chừng hơn ba mươi, tóc ngắn màu đen theo gió biển không ngừng lay động, ánh mắt so với người phụ nữ còn bình tĩnh nhàn nhã hơn.

Tựa hồ lần này tới đây giảo sát Thiên Mệnh, không phải là đại sự phiền toái gì. Chỉ là một chuyến đi chơi bình thường.

Thực ra cũng vậy.

Tự nhiên hai vị bộ trưởng, nhằm vào một cái gọi là Thiên Mệnh, sự sắp xếp dường như vượt quá chỉ tiêu.

Phải biết rằng trước đó Trần Tông Hàm tuy rằng cũng là cấp bậc bộ trưởng, nhưng ông ta vốn là bị Cửu Nghi cấp 9 đánh bị thương, trong trạng thái như vậy, trước khi chết, cũng đánh với Thiên Mệnh một trận.

Thực lực của Trần Tông Hàm, còn ở dưới hai người xuất động lần này.

Trong Lý Tưởng Hương, xếp hạng 11.

"Lý bộ trưởng, lần này do chị chủ lực như thế nào?" người đàn ông học giả nhìn về phía đồng bạn, dùng thăm dò tính ngữ khí dò hỏi.

"Thiên Mệnh thực lực chỉ là có chút cổ quái, nhưng bản chất năng lượng đẳng cấp cũng không cao, tốc độ cũng không nhanh, ứng đối đối thủ loại này, vẫn là bộ trưởng Charlie thích hợp hơn." khóe miệng người phụ nữ tóc trắng, độc nhãn nhếch lên, phản bác nói.

"Cũng đúng, loại kia có thể đánh chặn kỹ thuật laser, thật là lợi hại. Nhưng kỹ thuật loại đó tuyệt đối không có khả năng thường xuyên sử dụng, cho nên, đối phó loại này đối thủ, dùng vũ khí mô-đun laser của ta, xác thực càng thích hợp." Người đàn ông học giả đồng ý gật đầu.

“Thiên Mệnh cận chiến rất mạnh, một số mô-đun có khả năng đánh lạc hướng và dụ dỗ quấy nhiễu rất mạnh, vì vậy hãy cố gắng không cận chiến một chọi một với hắn ta.” Người phụ nữ tóc trắng nhắc nhở.

“Không sao, học sinh của tôi sẽ phụ trợ. “Học giả Charlie mỉm cười.

Bọn họ lần này vây quét, tự nhiên không chỉ mang theo ít người cải tạo hoàn toàn cho xong việc.

Mà vì tiện thể khắc phục hậu quả cùng các loại công việc quấy nhiễu khác, lúc này đây bao vây tiễu trừ, ít nhất điều động một nửa chiến lực đến đây. Ngoại trừ thuyền của bọn họ bên ngoài, còn lại ba phương hướng trên khác đảo, còn có tàu ngầm lặng lẽ tới gần, chuẩn bị lên đảo.

“Bất quá có chút kỳ quái chính là, nhân thủ trên đảo cắt đứt liên lạc, vẫn không gửi tín hiệu tới. Người trinh sát tiếp theo của chúng ta cũng mới lên đảo đã không có động tĩnh. “Học giả Charlie nghi hoặc nói.

Chương 650: Sức mạnh Quyển sách vặn vẹo

“Có lẽ là bị phát hiện. “Người phụ nữ tóc trắng độc nhãn cười cười, không chút để ý,” Huyết Yến, ngươi mang mấy huynh đệ lên đảo nhìn xem, an tĩnh một chút, đừng làm ra động tĩnh lớn. Thiên Mệnh cùng Khu vườn Vận Mệnh, nếu như phát hiện chúng ta, cũng sẽ không ở nguyên tại chỗ”

Ở phía sau cô ta một bóng người màu đen chợt hiện ra, cúi đầu hành lễ.

“Vâng, thưa sư phụ. “Giọng nữ bóng đen trong trẻo truyền ra.

“Chủ yếu quan sát, không nên tùy tiện hành động, chờ mọi người đến đông đủ, cùng nhau hành động. “Người phụ nữ tóc trắng độc nhãn phân phó.

Lần này hai bộ phận bọn họ cùng đi tới, ít nhất trên trăm Người thì thầm, cộng thêm cô ta cùng Charlie hai bộ trưởng cùng bốn đệ tử đi theo.

Sức mạnh này ở rất nhiều nước nhỏ, thậm chí đủ để lật đổ chính quyền.

So với sức mạnh điều động của Triều Ngữ, đều cường đại hơn mấy lần.

Cô ta cũng không tin Thiên Mệnh lần này còn có thể thoát khỏi vòng vây.

…….

Trong ảo giác của Elsa.

Lý Trình Di đứng trước một mảnh hình tam giác, to bằng bồn tắm.

Bên trong là ảo giác của Elsa về căn phòng bí mật tồn tại trong nhà.

“Nơi này thật sự có một mật thất sao? “Lý Trình Di nhìn hình ảnh trong mảnh vỡ, kinh ngạc hỏi.

“Vị trí này là tầng hai, hơn nữa còn là tường ngoài đối diện bên ngoài của phòng ngủ, anh bảo bên ngoài tường là cái gì?” Iseline hỏi

“Ặc, giữa không trung. Xem ra mật thất thật sự chỉ tồn tại trong ảo giác. “Lý Trình Di có chút xấu hổ.

Một mật thất thần bí chỉ tồn tại trong ảo giác của Elsa, lại lù lù bất động, không hề có động tĩnh.

Mảnh vỡ này có vẻ khả nghi.

Không do dự, mũi chân Lý Trình Di điểm một cái, tung người nhảy về phía mảnh vỡ.

Phụt.

Người hắn đã nháy mắt nhảy vào mảnh vỡ kia.

Cảnh sắc xung quanh nhanh chóng biến hóa.

Chờ hắn hoàn hồn, mình đã ở trong một gian mật thất hình khối âm u rộng rãi.

Bốn phía mật thất có tường xám đen trên tường vẽ đầy các loại ký hiệu quái dị thần bí.

Trên mặt đất chất đống các loại vật phẩm kim loại quái dị không biết tên, giống như xương cốt khô ráo nào đó.

Trên mặt bàn duy nhất, quyển sách mở ra kia, dưới ánh nến đang di động bóng dáng quái dị.

Nó cách Lý Trình Di chỉ có một cánh tay.

Chỉ cần vươn tay là có thể bắt được.

Nhưng, trải qua bài học vừa rồi, nếu như quyển sách này thật sự là Quyển sách vặn vẹo, hắn không cho là mình có thể dễ dàng lấy được.

Bốp.

Lý Trình Di nhanh chóng vươn tay, cố gắng trong phút chốc lấy được sách rời đi.

Nhưng một bên giá nến đột nhiên cong lên, ngọn nến màu trắng trong nháy mắt hòa tan, ngưng tụ thành một bàn tay lớn, hung hăng nắm về phía bàn tay Lý Trình Di.

Bùm!

Hai tay chạm vào nhau, đồng tử Lý Trình Di lóe lên.

Xung quanh Vô Hình Tuệ Kiếm trong nháy mắt ngưng tụ, hình thành một thanh Đại Tuệ Kiếm, hung hăng chém vào ngọn nến trên bàn tay to.

Nhưng quỷ dị chính là, Tuệ Kiếm cùng bàn tay lớn nổ ra một mảnh tia lửa, đều tự lui ra.

“Cái quỷ gì thế?” Lý Trình Di biết rất rõ uy lực Tuệ Kiếm của mình lúc này, Đại Tuệ Kiếm ngay cả mình mặc Hoa Lân Y Tử đằng đều gánh không nổi, ít nhất là lực sát thương cấp 6.

Nhưng bây giờ, ngay cả bàn tay to hình thành ngọn nến này cũng chém không đứt?

Có phải ảo giác của Elsa này hơi bất hợp lý không?

“Sức mạnh Quyển sách vặn vẹo sao? “Hắn trong nháy mắt phản ứng lại.

Elsa chỉ là một người bình thường, không có khả năng có sức mạnh như vậy, chân chính chặn lại Đại Tuệ Kiếm, hẳn là bản thân Quyển sách vặn vẹo.

Lúc này, Lý Trình Di nhanh chóng đưa tay, từ các góc độ khác nhau thử lấy đi quyển sách thần bí kia, nhưng đều bị bàn tay ngọn nến lớn toàn phương vị ngăn cản.

Kỳ quái chính là, cho dù hắn ra tay như thế nào, đều sẽ bị ngăn cản một cách hoàn mỹ. Ngay cả hoa ngữ cũng không có hiệu quả với thứ này.

“Anh, hiện tại khí tức Elsa suy yếu, nhiều nhất cô ta chỉ còn sống được 10 phút nữa thôi” giọng nói của Iseline từ trong đầu vang lên. “Anh phát hiện ra thứ gì đó đang bị vặn vẹo một cách hư hư thực thực, nhưng không lấy được. “Lý Trình Di cau mày nói.

Chỉ sợ là nhất định phải có phương pháp đặc thù mới có thể mang đi. Em phát hiện anh mỗi lần ra tay, khí tức của Elsa sẽ nhanh chóng yếu đi. Chỉ sợ ngăn cản anh, là sức mạnh bản thân cô ta cùng Góc chết kết hợ. “Iseline giải thích.

“Rút lui trước đi, ít nhất cũng biết đại khái “Lý Trình Di thở dài.

Xì.

Trong khoảnh khắc, mọi thứ xung quanh bắt đầu xoắn, mờ dần, mờ nhạt cho đến khi biến mất.

Mọi thứ trở lại trong bóng tối.

Chờ vài giây trong bóng tối.

Lý Trình Di bỗng nhiên mở mắt, phát hiện mình vẫn ngồi ở bên giường, tay cầm tay Elsa.

Lúc này Elsa đã giận dữ, sắc mặt trắng bệch, mắt thấy sắp hết hơi.

Hắn đưa tay nhắm ngay cô, phóng thích Lực trường rực rỡ.

Dưới tốc độ khôi phục khoa trương, sắc mặt Elsa mắt thường có thể thấy được đang hồng nhuận một cách nhanh chóng.

“Đi thôi. “Lý Trình Di đứng lên.

Ra khỏi phòng.

Xuống tầng một, Trần Gia Hàm đã chờ ở phòng khách.

Đại nhân, tình hình toàn bộ đảo tôi đã hỏi thăm rõ ràng.

“Nói xem. “Lý Trình Di xuống tầng, nhìn qua cửa sổ, trong lòng khẽ động.

“Vâng. “Trần Gia Hàm cúi đầu bẩm báo. “Trên đảo chủ yếu nắm giữ sức mạnh lớn nhất là Vĩnh Ca hội. Thông qua một ít kỹ thuật thôi miên tôi tra ra được Vĩnh Ca hội không chỉ là tổ chức vũ lực lớn nhất tai j nơi này, đồng thời còn là nhà cung cấp chất gây ảo giác lớn nhất. Lịch sử tồn tại của nó tương đối lâu đời, ít nhất là có hơn 50 năm lịch sử.”

“Cái này tôi đã biết đại khái rồi. “Lý Trình Di liên tưởng đến tư liệu xem lúc trước.

Những gì Trần Gia Hàm nói không kém Henny nhiều lắm.

Chương 651: Có người bảo vệ

“Sau đó là người của Ủy ban luân lý . Ủy ban luân lý thường xuyên phái ủy viên đến đây điều tra và theo dõi Vĩnh Ca hội. Bọn họ dường như luôn luôn theo dõi phía sau hậu trường của Vĩnh Ca hội.

Khi nhận được thông tin tình báo của Nguyệt Quý, tôi tìm gọi những sự kiện trong 50 năm trở lại đây, Vĩnh Ca hội cùng người Ủy ban luân lý phát sinh qua không dưới trăm lần xung đột. Trong đó đều có thắng bại. Thực lực song phương đều không yếu.

“Hả? “Lý Trình Di kinh ngạc. Dựa theo đẳng cấp nguy hiểm quốc tế đánh giá, thực lực Vĩnh Ca Hội như thế nào?

“Không rõ ràng lắm, nhưng căn cứ quá khứ án kiện, bọn chúng từng ám sát qua Chuyên gia vũ khí bay cấp 6 của Ủy ban luân lý .Thực lực át chủ bài, không ai biết.” Trần Gia Hàm trả lời.

“Thú vị. “Khóe miệng Lý Trình Di nhếch lên.

“Vĩnh Ca Hội cùng Ủy ban luân lý dây dưa hơn năm mươi năm, mà không ai biết thực lực, thú vị thật”

Anh ta biết bối cảnh của tổ chức Ủy ban luân lý .

Ủy ban luân lý , là tổ chức liên hợp thế giới do Nghi Quốc và Bạch Tinh cùng dẫn đầu. Chủ yếu là tiến hành điều tra xử lý trường hợp vi phạm đạo đức bất thường trên toàn thế giới.

Nói chung, chỉ những tội phạm quốc tế vi phạm luật pháp của tất cả các quốc gia cùng một lúc mới bị họ điều tra và nhắm mục tiêu.

Vậy Vĩnh Ca Hội, nguyên nhân gì bị điều tra?

“hai nhóm Lính gác Lý Tưởng Hương lúc trước, tôi tra được dấu vết, tựa hồ bị Vĩnh Ca Hội trên đảo giải quyết.“Trần Gia Hàm nói

“Như vậy xem ra, có Henny điều người bảo vệ chúng ta, mặc kệ cô ta vì sao động thủ, ít nhất chúng ta tạm thời không cần lo lắng vấn đề an toàn. Cậu tiếp tục âm thầm điều tra tình báo, mau chóng thích ứng nâng cao tố chất thân thể. Nếu như ta đoán không sai, kế tiếp, sẽ có một hồi giao chiến ác liệt” Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Dựa theo phỏng đoán của hắn, người của Lý Tưởng Hương cũng chuẩn bị tới

Ở Nghi quốc phá hỏng mưu đồ lớn như vậy của bọn họ, lần này bắt được cơ hội, không trả thù, Lý Tưởng Hương về sau cũng đừng lăn lộn ở trên quốc tế, chắc chắn uy danh vứt vào sọt rác.

“Đại nhân, chúng ta cần phối hợp với Henny cùng động thủ sao? “Trần Gia Hàm hỏi.

“Không vội, để cô ấy đỡ giúp chúng ta. “Lý Trình Di mỉm cười.

Hắn đối Vĩnh Ca Hội cũng không có hảo cảm, giết loạn người vô tội, buôn bán ma túy, hiện tại dùng để giúp hắn ngăn cản người của Lý Tưởng Hương, cũng không tệ.

Thậm chí, hắn vốn không tin Henny sẽ bởi vì cái gọi là tình yêu sét đánh mà trả giá cho hắn nhiều như vậy.

Phải biết rằng, bọn họ mới quen biết vài ngày, thời gian ở chung lại càng ngắn.

Cứ như vậy, Henny phái người của mình chống lại một tổ chức khổng lồ khác chỉ vì một người mới quen biết vài ngày?

Ngẫm lại cũng không có khả năng.

Cho nên Lý Trình Di kết luận, Henny cùng anh trai, rất có thể có ý đồ khác.

Hắn tuy rằng không biết mục đích của hai người, nhưng tuyệt đối sẽ không đơn thuần như Henny biểu hiện, chỉ là bởi vì hảo cảm liền làm nhiều chuyện như vậy.

……..

Trên đảo.

Từng bóng người màu xám, lặng lẽ không tiếng động từ một bãi cát không người lên bờ.

Dẫn đầu, là vài tên người cải tạo mặc áo giáp kim loại màu đen, phía sau kéo dài ra tám cái cánh tay máy móc quái dị.

Đây là Nhện Yêu loại quân dụng của Hồng Miếu

Là loại cải tiến so với Người thì thầm còn cao hơn hai cấp, thích hợp cho tác chiến cận chiến.

Bốp!

Đột nhiên, trên bãi biển xuất hiện một hình người cao lớn màu đen.

Nửa người trên hình người là hình thái đầu hươu kim loại, nửa người dưới là tứ chi giống như nhân mã.

Sừng hươu đầy gai nhọn, đỉnh ở phía trên đỉnh đầu, giữa sừng hươu thỉnh thoảng hiện lên tia điện hồ quang màu đỏ nhè nhẹ.

Hiển nhiên sừng hươu này không phải dùng để chống người, còn có nhiều tác dụng khác.

“Huyết Yến đại nhân. “Tất cả những người cải tạo còn lại đều cúi đầu trước người sừng hươu.

Chuẩn bị phong tỏa thông tin xung quanh, tìm được mục tiêu, giải quyết anh ta. “Huyết yến đầu hươu thân ngựa phát ra giọng nữ thanh thúy.

Vâng!

Tổng cộng chín người cải tạo nhao nhao đáp lại.

Huyết Yến xoay người, đang muốn dẫn đầu lên đảo hành động.

Đột nhiên bước chân cô ta dừng lại, máy dò trong mắt nổi lên hồng quang.

Cút ra đây.

Trong rừng cây trên đảo, từng bóng người thân cao hơn hai mét đang chậm rãi từ trong rừng mở to hai mắt, nhìn về phía nơi này.

Trong một nhà hàng hải sản trên trấn Narcisse,.

Ba người của Ủy ban luân lý đang vẻ mặt mờ mịt ăn cơm đơn giản.

Ông già Barton, hai phụ tá, một nam một nữ là Engel và Karan, đây là tất cả những người mà Ủy ban cử đến để điều tra Vĩnh Ca hội.

Trên thực tế, mặc dù Ủy ban luân lý rất có thanh danh nhưng thực lực hoàn toàn dựa vào sự ủng hộ tạm thời của các quốc gia.

Cường độ ủng hộ lớn, thực lực ủy ban liền mạnh. Cường độ ủng hộ nhỏ, thực lực liền yếu.

Loại tổ chức lớn tương tự như Liên Hợp Quốc này, đại bộ phận quốc gia chỉ là cố định chu kỳ phái người đi thường trú, nhiều khi chỉ là vì mượn danh tiếng, thuận tiện hành động, không hơn.

Cho nên cũng dẫn đến, Ủy ban luân lý có đôi khi sẽ đột nhiên làm ra một ít đại sự kinh thiên động địa, phần lớn thời gian nhưng đều là không có tiếng tăm gì.

Ừ, tiền lương tháng trước so với lúc trước ít hơn 10%.

Ăn sò biển Karan là phụ nữ duy nhất trong số ba người, lúc này sắc mặt đờ đẫn nhai thịt trong miệng, âm thanh hữu khí vô lực.

Đừng lo lắng, tháng này sẽ ít hơn. “Ủy viên Barton sờ sờ cái hói đầu trên đầu, mỗi lần ăn cơm, ông ta đều sờ sờ theo thói quen, như vậy sẽ cảm giác bữa ăn này càng thêm dầu mỡ.

Chương 652: Cuộc sống khó khăn

Tiền lương không cao, còn phải không ngừng tự trả công tác phí, cuộc sống này thật ngày càng khó sống.

Nhìn bọn họ xem, đã bao lâu rồi quần áo lao động không thay đổi? Ba năm hay năm năm?

Loại người thường xuyên đi công tác đấu tranh với người khác như bọn họ, mặc cả 3 năm mà còn chưa lỡ bỏ đi.

“Chuyện Vĩnh Ca hội dù sao chính là đi lướt qua sân khấu, chúng ta làm qua quýt cho xong?“Còn lại một người đàn ông tên Engel, húp canh cá vẻ mặt bất thờ ơ nói

“Ừm, lát nữa buổi tối sẽ trở về, thuyền của ủy ban buổi tối sẽ tới đón. “Barton nói.

“Chi phí đâu?

“Lần này miễn phí.””

Ồ? Lần này lại miễn phí? Mấy lão keo kiệt trong hội lại hào phóng hiếm có một lần? “Engel kinh ngạc.

Ừ, nói là có nhà tài trợ tặng tiền hoạt động miễn phí, nhưng muốn chúng ta trên đường về tiện đường tham dự lễ kỷ niệm chuỗi chợ hải sản của người ta. “Barton trả lời.

Ài

Engel và Karan không còn gì để nói, chỉ có thể thở dài.

Rất nhiều năm trước khi bọn họ vừa mới gia nhập ủy ban, bọn họ còn là những đứa trẻ tốt bụng tràn ngập nhiệt huyết, muốn giữ gìn hòa bình thế giới.

Mà năm năm trôi qua, hai người cũng đã đến hai mươi sáu hai mươi bảy, nhiệt huyết lúc trước đã sớm nguội lạnh.

Hiện nay phải đối mặt với các vấn đề như kết hôn, sinh con, cho cha mẹ dưỡng lão, tiết kiệm bảo hiểm y tế và tiền giáo dục cho con cái trong tương lai.

“Karan, tháng này thế chấp sắp đến hạn, mình cũng không dư dả gì, bạn biết đấy, mỗi tháng tớ đều phải chu cấp sinh hoạt phí cho em gái.”

Không có tiền.

“Mượn hai ngàn, tháng sau có tiền lương tớ sẽ trả lại cho cậu!“Engel thành khẩn nói.

“Lần trước cậu cũng nói như vậy”Karan không nhúc nhích

“Xin hỏi các vị là người của Ủy ban luân lý sao? “Bỗng nhiên bên cạnh bàn, một nữ sinh xinh đẹp tướng mạo điềm đạm đáng yêu, tóc dài màu tím lam xõa vai, mở miệng hỏi. Nữ sinh rất xinh đẹp, mặc một thân váy dài màu tím nhạt, đội mũ rơm màu trắng che ánh sáng, mắt to ngập nước, tựa như nai con rụt rè trong rừng.

“A, đúng vậy, vị tiểu thư này, xin hỏi có cần giúp gì không?”, Engel nhanh chóng nở nụ cười thân thiện, nhìn về phía đối phương.

“Là như vậy. “Nữ sinh tóc dài màu tím xanh hạ giọng,” Tôi vừa rồi nghe được các ngươi nói chuyện phiếm, là tới tìm Vĩnh Ca Hội trên đảo, cho nên, tôi ở nơi này có chút tin tình báo của Vĩnh Ca Hội”.

Lời này vừa nói ra, nhất thời sắc mặt ba người khựng lại.

Bọn họ chính là tới chỉ là đi lướt qua thôi!?

Nhưng rất nhanh nghĩ lại, nếu quả thật có manh mối, lần này trở về, nói không chừng thật có thể lấy được một số tiền thưởng lớn.

“Cô chắc chứ! “Barton làm chuyên viên dẫn đội, vẻ mặt nhanh chóng ngưng trọng, nhìn về phía nữ sinh.

Đúng vậy. Tôi chắc chắn trăm phần trăm! “Nữ sinh tóc dài màu lam tím gật đầu thật mạnh.

Như vậy, có thể cho biết tên của cô không?

“Tôi là Dương Trình Hi. “Cô gái nhanh chóng trả lời.

Cô chính là thủ lĩnh hải tặc lúc trước tập kích du thuyền bị anh em Henny tiêu diệt, tuy rằng được Trần Gia Hàm cứu, nhưng đối với anh em Henny, vẫn là sợ hãi thêm thống hận.

Vốn là lần này đều định rời đảo, không nghĩ tới trùng hợp nghe được bên này ba người nói chuyện phiếm, vì vậy

“Tôi biết người chủ sự Vĩnh Ca ở đây là ai. “Dương Trình Hi nghiêm túc nói.

“… “Ba người Barton trầm mặc. Cái này…… khó khăn có phải hơi lớn một chút hay không.

Bùm!!

Đúng lúc này, xa xa bãi biển phương hướng bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Dường như có thứ gì đó cứng rắn và nặng nề va chạm với nhau.

Bốn người cả kinh, đều đứng dậy nhìn sang bên kia.

“Là bãi biển hướng tây bắc! “Barton trong nháy mắt phán đoán ra.

“Muốn đi xem không? “Karan nói.

“Tôi cảm thấy an toàn hơn, chúng ta có thể đợi sau khi yên tĩnh lại” Engel nhìn xung quanh, phát hiện cư dân trên đảo bốn phía đều thành thạo thu dọn đồ đạc, đóng cửa sổ lại, sau đó trốn vào trong nhà, kéo rèm cửa sổ lại.

Kể cả ông chủ nhà hàng, cũng cầm ngăn kéo để tiền lên, xoay người bỏ chạy. Rất nhanh liền nghe được gần đó từng đợt tiếng đóng cửa khóa cửa.

“Dù sao đi nữa, chúng ta cũng là người của ủy ban, trải qua huấn luyện cường độ cao. “Barton chần chừ, đứng lên.

Dưới sự chú ý của ba người, ông ta xoay người bỏ chạy.

“Chạy nhanh hơn những người khác!”

“.”x3 。

Ba người ngây người một chút, lập tức đẩy ghế ra đuổi theo.

Những ngày này điều tra xuống, bọn họ biết Vĩnh Ca sẽ có loại quái vật như huyết thi này tồn tại.

Chỉ có ba người bọn họ nếu thật dám xông tới, chết cũng không biết chết như thế nào.

……..

Nhà Elsa.

Lý Trình Di và Trần Gia Hàm đẩy cửa ra.

Hai người cũng nghe được tiếng nổ từ phía bãi biển truyền đến.

“Muốn đi xem không? “Trần Gia Hàm hỏi.

“Không cần. “Lý Trình Di mỉm cười,” Cậu đã thức tỉnh Hoa Huyễn Y chưa? “Hắn dường như có cảm giác liếc mắt nhìn Trần Gia Hàm.

“Ừ, nếu như nói là loại áo giáp yếu ớt thần kỳ này, tôi đã thức tỉnh. Chỉ là nó có chút quá giòn quá mỏng. Với tôi mà nói, tác dụng không lớn. “Trần Gia Hàm bình tĩnh nói.

Anh ta mặc dù là đại sư huynh Nhạn hình Bát Quái môn, nhưng bởi vì thiên phú võ học kinh khủng, không chỉ là tinh thông Bát Quái chưởng, còn tinh thông rất nhiều tạp học võ nghệ thuật cận chiến.

Trên thị trường đủ loại, ngoại trừ một ít bí mật bất truyền, còn lại anh ta đều biết ít nhiều.

“Vậy là tốt rồi. Chúng ta đi tìm hoa cậu cần. “Lý Trình Di nói.

Ký chủ Hoa Ngữ Châu càng mạnh, hắn được tăng cường sức mạnh cũng càng mạnh.

Đây là do bản chất năng lực ngôn ngữ của hoa quyết định.

Cho nên cho Trần gia hàm tăng lên thực lực, cũng làm cho hắn tăng lên thực lực.

“Hoa? “Trần Gia Hàm có chút không hiểu.

Chương 653: Năng lực quái dị

Cùng với bộ áo giáp yếu ớt kia xuất hiện, còn có một loại năng lực đặc thù. "Lý Trình Di giải thích. Hắn nhanh chóng đem năng lực hoa ngữ dùng phương thức khoa học giải thích một lần.

Trần Gia Hàm vẻ mặt mơ hồ, thế giới này còn có loại năng lực quái dị này?

"Lý Trình Di cũng không nói nhiều, dẫn anh ta đi tới rừng cây xung quanh đảo.

Thời tiết tháng năm, vốn nên là mùa hè, nơi này hải đảo lại là tiếp cận trung bộ Địa Nguyệt, cho nên đây là địa phương này nóng nhất.

Trong rừng trên đảo đã nở không ít hoa dại lộn xộn.

Thảm thực vật phồn thịnh tựa như thảm trải sàn, dày mà điểm xuyết từng đám bụi cây cỏ dại. Một ít cúc mắt rắn viền vàng thưa thớt phân tán ở trong bụi cỏ, chiếm cứ tầm nhìn.

Còn lại là hoa dại hồng hồng trắng trắng chỉ to bằng móng tay, cũng không biết chủng loại gì.

Phía dưới một ít đại thụ, tại vị trí râm mát, các loại thực vật dương xỉ hỗn tạp cùng một chỗ, thỉnh thoảng còn đâm ra mấy cây lá lớn phiến lá giống như răng cưa.

Tự mình chọn một loại hoa, sờ thử xem. "Lý Trình Di nói.

Trần Gia Hàm nheo mắt, nhìn Lý Trình Di một chút, xác định hắn không phải nói đùa, mới đi ra ngoài, đứng ở giữa một mảnh hoa nhỏ đưa tay nắm lấy một đóa hoa nhỏ màu vàng nhạt.

Đó là một bông cúc dại nhỏ.

Rất nhanh, anh ta biến sắc, vẻ mặt hoàn toàn kinh ngạc

Từ bên Lý Trình Di nhìn lại, hoàn toàn không nhìn ra có gì khác thường, nhưng đối với Trần Gia Hàm mà nói.

Một tia hoa khí tràn vào trong cơ thể, đồng thời nương theo tin tức hoa ngữ chảy vào, loại thể nghiệm thần kỳ lần đầu tiên này, để cho cả người anh ta mơ hồ ngắn ngủi.

Ước chừng năm phút, anh ta ngồi xổm tại chỗ, đợi ước chừng năm phút, mới đứng dậy.

Sau đó thần sắc chấn động nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đây là thật? Không phải ảo giác?”

“Đương nhiên. “Lý Trình Di chỉ chỉ các loại hoa khác nhau trên mặt đất,” Đi tìm loại hoa cậu muốn đi.

“Tôi” Trần Gia Hàm muốn nói cái gì, nhưng vẫn nhịn xuống, anh ta hiện tại rốt cuộc hiểu được mình cùng người trước mắt rốt cuộc có bao nhiêu chênh lệch.

Nếu như những tin tức hoa ngữ kia là thật, vậy thì đại biểu Lý Trình Di hoàn toàn cũng không phải là thuật cận chiến có thể hạn chế cấp độ.

Coi như là người cải tạo coi như là Chuyên gia vũ khí bay, đối mặt năng lực hoa ngữ quỷ dị khoa trương như vậy, bất ngờ không kịp đề phòng cũng là tất thua không thể nghi ngờ.

Tôi hiểu rồi.

Anh ta lại đưa tay sờ những bông hoa nhỏ khác.

Khác với những thành viên khác, chỉ là hơn mười phút, Trần gia hàm liền đem chủng loại hoa xung quanh đều sờ soạng một lần.

Hơn nữa anh ta rất quyết đoán lập tức xác định hoa chính của mình.

Xác định hoa chính đồng thời, Lý Trình Di cũng cảm giác được tăng cường sức mạnh cường hóa đến từ Ngọc lan tím.

Điều này đại biểu Trần Gia Hàm đã hoàn thành lựa chọn hoa chính, hơn nữa quét đầy độ thu thập.

Hắn không hỏi đối phương là hoa gì, chỉ xoay người, quay về phía trước.

“Đi thôi, cậu cần thích ứng với năng lực hoa ngữ, sau đó đem nó dung nhập vào hệ thống chiến đấu của cậu”

Vâng.

……

Bãi biển Tây Bắc.

Một đầu huyết thi rít gào, bay nhào lên, đánh về phía người cải tạo của Lý Tưởng Hương đánh tới đang lên bờ

Từng mảnh đao quang màu xám đột nhiên sáng lên.

Đám người thì thầm rút vũ khí ra, nhẹ nhàng chém ngã từng huyết thi.

Chỉ trong chốc lát, hơn trăm huyết thi liền toàn bộ rải rác ở trên bờ biển, lại không một tiếng động.

“Những vật cải tạo sinh hóa kém chất lượng này làm sao lại xuất hiện ở nơi này?” Huyết Yến một tay kẹp cổ một đầu huyết thi, nhấc lên cẩn thận quan sát.

“Kỹ thuật không được tốt lắm, rất thô ráp. “Cô đưa ra đánh giá.

Người xa lạ, nơi này là lĩnh vực tư nhân, không phải nơi các ngươi nên tới.

Khi Huyết Yến vứt bỏ huyết thi, bãi biển trong rừng cây, lần nữa một huyết thi mới đi ra.

Lần này huyết thi, so với lúc trước lớn hơn rất nhiều, mỗi một cái đầu huyết thi đều cao hai mét, thân dài tới bốn năm mét.

Chúng nó tựa như động vật, cơ bắp toàn thân màu đỏ như máu cùng dây chằng màu trắng thấy rõ ràng.

Khiến người ta chú ý nhất, còn không phải những đại huyết thi này, mà là đứng ở giữa chúng là những người như đeo mặt nạ da người sống.

Những người này mỗi người đều tay cầm một quyển sách, mặc trường bào màu đỏ sậm, đầu hơi cúi xuống, giống như tu sĩ khổ tu hành trường kỳ.

“Các ngươi là thế lực bản thổ trên đảo? “Huyết Yến bình tĩnh nhìn về phía đám phiền toái mới xuất hiện.

“Ngươi cảm thấy thế nào? “Một gã người đàn ông già nua dẫn đầu trầm giọng trả lời.

“Ha ha, có can đảm. Sau khi nhìn thấy vũ khí trang bị của chúng ta, ngươi cũng nên hiểu, cấp độ của mình có thể tạo thành uy hiếp đối với chúng ta hay không. Huyết Yến nửa người nửa ngựa thong dong đi về phía đối phương.

“Chúng ta vốn là một đám sống không được bao lâu người, lại có cái gì phải sợ hãi?”

Một thanh kiếm vũ khí bay chữ thập màu đỏ, từ phía sau hắn ta chậm rãi nhô ra mũi kiếm, nhắm ngay đối diện.

Huống hồ, các ngươi thật sự cho rằng mình giết chết Huyết Thi sao?

Huyết Yến cùng một đám người thì thầm đều ngẩn ra, bỗng nhiên nhận ra cái gì, cúi đầu nhìn lại.

Một đầu huyết thi vừa mới chết đi, lúc này không biết lúc nào đã khép lại thương thế, một lần nữa đứng lên.

Ngoại trừ một số ít thi thể bị phân thây thành mấy khúc hầu như tất cả huyết thi đều sống lại.

Chương 654: Rời khỏi đảo

Xác định trong ảo giác của Elsa rất có thể tồn tại quyển sách vặn vẹo, Lý Trình Di trước tiên liên hệ Nguyệt Quý, ở bến tàu liên hệ với Tàu Khu vườn, chuẩn bị rời đi.

Thay vì ở chỗ này lãng phí thời gian, không bằng trực tiếp đem người bắt đi, trở về chậm rãi nghĩ biện pháp phá giải để lấy được quyển sách Vặn vẹo.

Trần Gia Hàm phải mất hai mươi phút hoàn thành lựa chọn chủ hoa, sau đó đi theo Lý Trình Di cùng một chỗ, mang theo Elsa bị đánh ngất chuẩn bị đi lên du thuyền.

Hai người đối với động tĩnh xung quanh đảo Narcisse đều mắt điếc tai ngơ, chỉ cần lần này mục đích lớn nhất đạt được, những thứ khác hết thảy đều là chi tiết nhỏ.

Trên bến tàu.

Henny lập tức nghe tin chạy tới, ở bên cạnh thuyền gặp được Lý Trình Di chuẩn bị rời đi.

“Sao đột nhiên lại phải đi? “Vẻ mặt cô tràn đầy không nỡ.

“Anh không thể không đi. “Lý Trình Di chân thành nói. “Những kẻ thù đến hòn đảo này, chúng đến vì anh.”

“Chỉ là một ít phiền toái nhỏ, em đã nói rồi em sẽ bảo đảm an toàn cho anh.“Henny nghiêm túc nói.

“Đây là phiền toái của anh, anh không thể liên lụy hai người. Anh đi rồi, bọn họ sẽ không lên đảo nữa. “Lý Trình Di bất đắc dĩ nói.

“Anh rốt cuộc” Henny nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, kỳ thật cô từ lúc Lý Tưởng Hương tập kích đã muốn hỏi thăm thân phận Lý Trình Di, nhưng cho tới bây giờ cũng không hỏi ra miệng.

“Chuyện cho tới bây giờ, chỉ cần anh rời đi, tất cả phiền toái sẽ biến mất. “Lý Trình Di trả lời.

Nếu anh muốn ngồi thuyền này trở về, như vậy nửa đường các anh sẽ bị đánh chìm. “Henny nhẹ giọng nói,” Người của em đã tra được, toàn bộ hải đảo đều bị một số thuyền của người cải tạo vây quanh. Các anh hiện tại không ra được”.

Nghe nói như thế, Lý Trình Di nhíu mày, suy tư một chút.

“Anh sẽ nghĩ biện pháp, nhưng mặc kệ như thế nào, anh không thể liên lụy đến bọn em”

“Trên đảo này sản nghiệp của anh em chúng em rất nhiều, nếu như anh không chê, em có cái căn cứ an toàn không tồi có thể trốn, những người này tìm không thấy các anh, chắc là sẽ đi thôi.”

Hơn hai trăm năm, cô chưa bao giờ có cảm giác động tâm như bây giờ. Mặc dù biết rằng người kia sẽ gây rắc rối cho chính mình.

Nhưng cho dù như thế nào cô cũng không hy vọng đối phương cứ như vậy rời đi.

“Đừng lo lắng, em cùng anh trai sẽ nghĩ biện pháp giúp anh, những người đó dù kiêu ngạo thế nào cũng không có khả ở mãi ở chỗ này.”

Cái khác không nói, các quốc gia xung quanh cũng sẽ không cho phép nơi này xuất hiện sự kiện ác tính". Henny an ủi.

'Anh thật sự không biết nên cảm ơn em thế nào, Henny. "Lý Trình Di chân thành nhìn vào mắt cô.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời lâm vào an tĩnh.

Khoảng cách khuôn mặt bọn họ chậm rãi sát gần nhau, càng ngày càng gần.

Bùm!

Đột nhiên một bên hòn đảo xa xa truyền đến một trận chấn động nổ tung.

Vụ nổ đánh thức hai người, Henny nhanh chóng dịch ra xa.

Cô đưa mắt nhìn phương hướng vụ nổ, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Lúc này, cô mang theo ba người Lý Trình Di cùng trở về đảo, tại một động ngầm trong rừng, tiến vào một căn cứ bí ẩn của Vĩnh Ca hội

Dọc theo đường đi hai người đều không nói gì.

Sau bố trí xong cho Lý Trình Di, Henny trở về mặt đất.

Lúc này trên mặt đất đã có một lão già tóc bạc mặc trường bào đỏ sậm, lẳng lặng chờ ở một bên.

"Raymond, cậu đi xem. Mau chóng xử lý đám người lên đảo. Ta không hy vọng luôn có người đến quấy nhiễu ta cùng Nhất ca.

Đôi mắt đẹp của Henny hiện lên một tia giận dữ.

"Vâng, nhưng….."Raymond là Vịnh xướng giả, thủ hạ mạnh nhất của anh em Henny, đồng thời cũng là hợp thể người cải tạo và chuyên gia vũ khí bay. Là người nắm giữ thông tin tình báo nhiều nhất trong toàn bộ Vĩnh Ca Hội.

"Nhưng cái gì? "Henny nhíu mày.

"Đã có thể bước đầu xác định, người lần này xâm phạm, là chủng loại Người thì thầm của Lý Tưởng Hương" Raymond

trả lời. Nói cách khác, chúng ta hiện tại đối mặt, rất có thể là người của Lý Tưởng Hương.

Lý Tưởng Hương???

Thân thể Henny run lên.

Một trong những tổ chức khủng bố khét tiếng, đứng đầu danh sách đen của các chính phủ.

Đối thủ của bọn họ lại là loại nhân vật phiền toái này!? Nhất ca rốt cuộc……

“Phó hội trưởng, tình huống hiện tại phải xử lý như thế nào? “Raymond lại hỏi.

“Xử lý cái gì? Các ngươi còn có thể xử lý như thế nào? “Henny không trả lời, nhưng một giọng nói khác vang lên.

Đột nhiên trong rừng xung quanh, từng đạo thân thể màu xám rất nhanh thoáng hiện. bốn phương tám hướng bao vây.

Một người cải tạo hoàn toàn trên đầu có cỗ sừng hươu, nửa người nửa ngựa chậm rãi từ giữa một đám cơ thể màu xám đến gần.

Chính là Huyết Yến Lý Tưởng Hương vừa rồi còn ở bãi cát.

Phốc.

Một cỗ thi thể màu đen cả người cháy xém, bị Huyết Yến tiện tay ném xuống mặt đất.

Thi thể bị cháy xem kia còn dính chút áo hồng bào bị đốt cháy. Nhìn thi thể cháy khét bốc khói trên mặt đất, sắc mặt Henny và Raymond đều thay đổi.

Phẫn nộ, dữ tợn, sát ý, ở trong thời gian cực ngắn khiến con ngươi của hai người nhuộm thành màu đỏ sậm.

Ngươi muốn chết!!!

Một vũ khí bay chủy thủ tinh xảo màu đỏ như máu, trong nháy mắt từ trên người Henny bắn ra.

Xì.

Dao găm ở giữa không trung mang ra một tia chớp, tựa như thuấn di, xuất hiện ở giữa lồng ngực Huyết Yến.

Huyết Yến đang muốn giãy ra, bỗng nhiên cả người khựng lại.

Một cỗ trọng lực trường khổng lồ, kèm theo chủy thủ ầm ầm đè lên người cô ta.

Ít nhất mấy chục lần trọng lực gia trì, làm cho năng lượng mô-đun xuất lực tính toán sai lầm

Tiếp đó lực phòng ngự trong nháy mắt bị suy yếu.

Bùm!

Huyết sắc chủy thủ giống như tên lửa đạn đạo, ầm ầm đụng vào trên người Huyết Yến, khiến cô ta bị bắn bay lên trời.

Từng cây cối bị đụng gãy, lồng ngực Huyết Yến bị xuyên thủng một lỗ lớn màu máu.

Chương 655: Huyết chiến

“Bạch lộc!! “Huyết Yến rống giận một tiếng, toàn thân sáng lên bạch quang chói mắt, nhuộm toàn thân thành màu trắng.

Trong ánh sáng trắng, từng đạo tên lửa màu trắng kéo đuôi, từ xung quanh lồng ngực bay ra, với tốc độ gấp bốn lần tốc độ âm thanh, chợt bắn ra, nổ tung về phía Henny đuổi theo.

Ầm ầm ầm!!

Những tiếng nổ liên tục.

Huyết Yến hai tay một trảo, mượn lực đại thụ xung quanh, nhanh chóng giảm tốc độ của mình lại.

Mở máy quét từ trường ra.

“Mở hình thức Bạch Lộc Hiền Giả. ” Tiếng điện tử hợp thành bình tĩnh vang lên.

Một vầng sáng mông lung, lấy Huyết Yến làm trung tâm, khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Giống như một bong bóng xà phòng không ngừng bị thổi phồng.

Đây là cơ thể của Bạch Lộc Hiền giả thuộc loại lục đẳng Hồng Miếu. Tính năng tổng hợp mạnh hơn nhiều so với dòng Người thì thầm.

Loại ánh sáng khuếch tán này, là một loại ánh sáng bức xạ đặc biệt, không chỉ có tác dụng quét, còn có thể tạo thành nhiễu loạn đặc biệt đối với sinh vật và cơ thể máy móc, khiến nó tạm thời mất phương hướng.

……..

“Chỉ có chút năng lực này? “Thân ảnh Henny nhanh như chớp vọt vào vầng sáng, không nhìn bức xạ một trảo giơ tay, chính diện bắt lấy cổ họng Huyết Yến.

Sức mạnh cực lớn cùng tốc độ mang đến lực trùng kích, làm cho cô ta thoáng cái chống đỡ Huyết Yến đụng vào đại thụ phía sau.

Thân cây nổ gãy, sụp đổ, Huyết Yến giơ hai tay lên, muốn giãy dụa bắt lấy Henny.

“Uỳnh! Một cột sáng màu trắng tinh khiết, vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh Henny, đối diện eo cô ta.

Xì!

Cột sáng trong nháy mắt xuyên qua lực trường hộ thân, từ thắt lưng Henny một chuỗi mà qua.

Aaaaaaaaa!

Tiếng kêu thảm thiết chói tai truyền ra.

Henny bẻ gãy cổ Huyết Yến, quay đầu lại vung tay lên.

Bốp!

Huyết sắc chủy thủ nổ tung ra, nhằm phía quang trụ chiếu tới.

Một mảng máu thịt ở eo cô bị đốt cháy, tạo ra một lỗ máu.

Đau nhức làm cho cô mất đi tỉnh táo, liền thôi động vũ khí bay hướng người đánh lén động thủ.

Keng!

Vũ khí bay chủy thủ còn chưa bay tới, đã bị một cỗ sóng vô hình mạnh mẽ giảm tốc độ, càng bay càng chậm.

Đến cuối cùng, vũ khí bay tốc độ đã giảm xuống đến trăm mét mỗi giây.

Dao găm bị người tới tiện tay đánh bay, xoay quanh bắn về phía xa.

Trên đảo có chút động vật hoang dã bản địa, lãng phí không ít binh lực của ta. "Người tới đeo kính, khí chất nhã nhặn, chói mắt nhìn, tựa như một giáo sư học giả chuyên về khoa văn.

Có thể đánh lui giết chết đám Huyết Yến, thực lực cũng coi như không tệ. Đáng tiếc, nếu không phải bây giờ, trong ngày thường, chúng ta có lẽ có thể kết giao bằng hữu. "Bên kia, trên chạc cây, một nữ nhân một mắt đội mũ nồi nhẹ nhàng nhảy lên, vững vàng rơi xuống đất, đứng dậy.

"Lý bộ trưởng nói rất đúng. "Người đàn ông học giả mỉm cười," Đây tựa hồ là một người vĩnh sinh trốn thoát, có lẽ bắt về Hồng Miếu, có thể kích phát ý tưởng mới cho phòng thí nghiệm.

"Các ngươi!! "Henny mơ hồ cảm giác không ổn, từng bước lui về phía sau.

Ở cô cách đó không xa, Raymond lồng ngực bị đánh xuyên hơn mười cái lỗ, toàn thân bốc khói, giãy dụa muốn đứng lên, nhưng không thể động đậy.

Tôi đã sớm nói rồi, đừng hành động theo cảm tính, trước khi làm việc động não một chút!

Bốp!

Một đạo hư ảnh chợt xuất hiện, chắn giữa Henny và hai người.

Vị trí này vừa vặn đem Henny cùng Lý Tưởng Hương hai người hoàn mỹ ngăn cách.

"Đi! Henny! "Người tới một thân áo T - shirt màu đỏ sậm, tay phải cầm một cái rìu ngắn màu đỏ viền bạc. Không ai khác chính là Lickla.

Trên rìu còn có khe nứt mô - đun dày đặc đang không ngừng biến hóa.

“Anh! “Henny cắn răng, xoay người nhanh chóng chạy đi.

Thực lực của anh ấy mạnh hơn cô rất nhiều, cô tin tưởng anh ấy nhất định có thể toàn thân trở ra.

Loại thời điểm này, mấu chốt nhất, vẫn là không nên liên lụy anh ấy.

Sau khi chạy được một đoạn, cô cắn răng do dự, vẫn nhanh chóng gọi điện thoại cho Lý Trình Di.

Trong cứ điểm Vĩnh Ca Hội dưới lòng đất.

Lý Trình Di nhìn điện thoại di động không ngừng rung lên.

Cứ điểm nối liền với mạng lưới thông đạo bên trong toàn bộ hòn đảo.

Hắn hiện tại đã mang theo Elsa cùng Trần Gia Hàm, dưới sự dẫn đường của một thành viên Vĩnh Ca hội bị họ khống chế, men theo mạng lưới dưới lòng đất đi đến bến tàu dưới lòng đất, lên một chiếc phi thuyền loại nhỏ rời xa nơi này

Đây là thủ đoạn chạy trốn mà anh em Henny chuẩn bị cho mình, nhưng giờ phút này bị bọn họ chiếm trước.

Một chiếc phi thuyền hình thoi màu xám đen, chậm rãi rời bến tàu, bay về phía biển sâu u ám.

Hai người đứng trên boong thuyền, xuyên qua vòng lực trường bảo hộ trong suốt, có thể nhìn thấy đàn cá biển không ngừng bơi lội bên ngoài.

“Không nhận sao? “Trần gia Hàm tay cầm Elsa, thấp giọng hỏi. Anh ta cũng nhìn thấy tên người gọi hiển thị trên điện thoại di động.

“Mục đích đã đạt được, cô ấy đã không còn giá trị lợi dụng. “Lý Trình Di trả lời.

Chuyến đi lần này, hoàn thành cực kỳ viên mãn.

Tìm được người mang theo cuốn sách vặn vẹo, tránh được sự truy sát bao vây tiễu trừ của Lý Tưởng Hương.

“Thật sự là lãnh khốc. Cô gái kia nhìn qua rất thích anh phải không? “Trần Gia Hàm nhướng mày.

“Cậu cảm thấy đó là thích? “Lý Trình Di cười nói. Hai mươi bốn giờ liền nảy mầm cái gọi là tình yêu? Cậu tin không?”

“Không tin. “Trần Gia Hàm lắc đầu. Tôi chỉ tò mò, muốn nghe một chút, sau khi cô ấy phát hiện mình bị lừa, sẽ phản ứng như thế nào.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút.

“Cậu nói có đạo lý. Tôi cũng rất tò mò.

Hắn cầm lấy điện thoại di động, ấn nút kết nối.

Chương 656: Không kịp

Tít.

Điện thoại di động kết nối sẽ có định vị.

Nếu như Henny bên kia có thiết bị liên quan, như vậy nhất định sẽ biết, hắn đã rời đi.

Lý Trình Di nhẹ nhàng ấn nút kết nối.

m thanh chờ đợi biến mất, thay vào đó là một trận thở dốc dồn dập, tiếng gió kịch liệt.

“Anh Nhất “Giọng nói của Henny mang theo do dự, giãy dụa, thống khổ. Nhưng duy chỉ không có oán hận.

“Người của Lý Tưởng Hương, tại sao phải tìm anh? Rốt cuộc anh là ai?”

“Không nên cùng bọn họ chạm mặt phát sinh xung đột, sức mạnh của Lý Tưởng Hương quá mạnh mẽ.” Lý Trình Di vội vàng lên tiếng đáp lời.

“Không còn kịp nữa rồi,” Henny ngắt lời hắn, giọng nói lộ ra vẻ giận dữ và bất đắc dĩ.

“Có lẽ là số mệnh đã định của chúng ta. “Cô thấp giọng nói.

Trong cứ điểm ngầm.

Henny tay cầm điện thoại di động, đứng ở bến của phi thuyền mà cô và anh trai chuẩn bị cho mình.

Phi thuyền vốn nên dừng ở nơi đó, lúc này đã rỗng tuếch.

Cô cầm điện thoại di động, dường như hiểu ra điều gì đó, trong mắt hiện lên một tia bi ai.

“Henny? Henny? “Trong điện thoại còn truyền đến giọng nói của Lý Trình Di.

Nhưng lúc này cô đã không quan tâm cái gì nữa.

Cho dù đối phương có lừa cô hay không, giờ phút này, cô đã không còn đường lui.

“Chạy mau đi. Em sẽ giúp anh ngăn cản truy binh. Bất luận anh là ai, nếu đây là vận mệnh của em và anh trai đã định trước, em hy vọng có thể kết thúc tốt đẹp một chút”.

Đôi mắt màu hồng nhạt của Henny ở bến tàu ngầm âm u hơi hiện ra ánh sáng đỏ.

Cô cúp điện thoại, tùy ý bóp nát di động, ném vào hồ nước phía trước.

Xoay người, cô nhìn thấy hai bóng người theo sát mà đến, xuất hiện ở cứ điểm dưới lòng đất.

Người con gái một mắt đang một tay cầm một người con trai cả người đầy máu đang hôn mê.

Rõ ràng chính là anh trai Lickla.

“Xem ra cô chạy sai phương hướng rồi? “Người con gái một mắt cười nói.

“Bị vứt bỏ sao? “Charlie hai tay ôm ngực, xung quanh toàn thân bắt đầu không ngừng hiện lên thiết giáp kim loại màu trắng.

Không, thay vì nói là hiện lên thiết giáp, không bằng nói những thiết giáp này là ngay từ đầu hắn đã mặc trên người.

Chẳng qua lúc trước là dùng lực trường đặc thù, biến thành ngoại hình người bình thường.

Đó là một bộ thiết giáp toàn thân trắng như tuyết, cả người tinh tế, nhẹ nhàng, vừa nhìn liền làm cho người ta liên tưởng đến thiết giáp đặc thù của chim chóc.

Cánh chim bén nhọn màu trắng như đao, ở phía sau chậm rãi nhô ra, sải cánh chỉ có hai mét

Trên mũ bảo hộ có lông vũ màu trắng như gai nhọn phóng lên cao, tựa như mào gà.

Chỗ hai mắt là đặc thù nhất.

Khác với những thiết giáp khác, hai mắt bộ thiết giáp này, là đôi mắt cực lớn phát sáng giống như một đôi thâm

Trong con ngươi, lại còn có thêm một con ngươi.

Nếu có người biết nhìn hàng ở đây, có lẽ có thể liếc mắt một cái nhận ra, đây là bộ trang phục cải tạo tiêu chuẩn cấp 6 của Hồng Miếu - - Trọng Minh yêu Vương

Nhưng bộ Trọng Minh Yêu Vương này, tựa hồ cũng khác với những bộ trang phục khác, hiển nhiên là bị Charlie từng bước một cường hóa lên, tính năng phương diện tuyệt đối là thân kinh bách chiến.

Có thể lấy trang phục cải tạo cấp sáu làm chủ cơ thể, thậm chí làm đến cấp bộ trưởng, không cần nghĩ cũng có thể đoán được bộ trang phục này đã vượt xa loại cấp sáu trước kia.

Trong động ngầm u ám.

Từng cây thạch nhũ treo ngược chậm rãi nhỏ giọt nước, đập vào trên hòn đá phía dưới, vỡ nát thành vô số hạt nhỏ bắn ra.

Ánh đèn trong góc tựa như từng cây trường côn màu trắng đan xen xung quanh ba người.

Nói cho ta biết phương hướng Lý Trình Di rời đi, ta có thể cho ngươi chết thống khoái một chút. “Charlie toàn thân bọc trong thiết giáp mô - đun cải tạo, từng bước một hướng đến gần Henny.

“Hồng Mộ,” Hyenie giơ tay phải lên, một thanh đoản kiếm nghi lễ màu đỏ có khắc mạch điện tinh tế, trượt ra khỏi tay áo.

“Yes, Henny. “đoản kiếm phát ra giọng nữ trầm thấp.

“Sắp liều mạng rồi. “Henny nhìn anh trai đang hôn mê trọng thương.

“Hết thảy là vận mệnh lựa chọn. “chuôi đoản kiếm là hình phù điêu người con gái thân trần tướng mạo giống cô như đúc, phù điêu giang hai tay, giữa ngực bụng có một vết nứt huyết sắc lúc này sáng lên hồng quang.

“Ồ? Có át chủ bài cuối cùng nào không? “Charlie thoáng có chút hứng thú.

“Đáng tiếc, nếu như không phải đang truy tung mục tiêu, ta nhất định sẽ chờ cô khởi động triệt để nhưng hiện tại.”

Bùm!

Trong phút chốc bóng trắng tựa như chùm sáng, nháy mắt xuất hiện trước người Henny, bổ ra một đao.

Không khí kích động ra sóng trắng âm bạo, sóng gợn từng vòng giống như nước, khuếch tán xung quanh.

Charlie một tay giơ đao, chém nghiêng xuống.

Khóe miệng hắn ta vẫn mang theo nụ cười thoải mái.

Giống như cơ thể căn bản là tản bộ, không phải đang chiến đấu, không tốn chút sức nào.

Nhưng tốc độ khủng bố tựa như chùm sáng kia, làm cho lực trường vô hình phòng hộ trước người Henny mới sáng lên, trong nháy mắt như bọt xà phòng vỡ nát.

Rầm một tiếng giòn vang.

Cô bị sóng xung kích nặng nề đụng vào, thân thể bay ngược ra ngoài, ầm ầm đập vào vách đá hang động.

Đá vụn rơi xuống.

Henny cả người khảm vào vách đá, một ngụm máu phun ra.

Hồng mộ Vũ khí bay lơ lửng bên cạnh cô, hồng quang bên ngoài ảm đạm hơn trước rất nhiều.

“Ta không cam lòng “Henny giãy dụa, rút tay phải ra khỏi vách đá.

“Máu tươi từ sau lưng, sau gáy, vết thương trên da thịt trắng như tuyết không ngừng chảy ra.

Nhưng hợp lực siêu cường khiến miệng vết thương nhanh chóng khép lại.

Hiệp Luật: Huyết Yêu!!!

Đột nhiên, toàn thân Henny nổ tung một vòng sóng chấn động vô hình, sóng khí vặn vẹo nóng rực, khiến cô bắn tung khỏi vách đá, trôi nổi trên không trung.

Vũ khí bay Hồng Mộ xoay tròn xung quanh cô, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Gấp hai lần tốc độ âm thanh, gấp ba lần tốc độ âm thanh, gấp năm lần tốc độ âm thanh!

Chương 657: Nữ yêu hút máu

Tiếng nổ khủng bố khiến đất đá trong động chấn động đến rơi lả tả.

Từng vòng không khí gợn sóng lấy Henny làm trung tâm khuếch tán ra.

Đột nhiên hồng quang lóe lên, Vũ khí bay bên người Henny hóa thành năm cái roi dài huyết sắc, dùng tốc độ gấp năm lần tốc độ âm thanh hung hăng đánh về phía Charlie ở đây.

Đồng thời năm đạo trường áp chế nặng nề bao phủ phạm vị 100 mét toàn bộ khu vực xung quanh trong động

Các loại công trình kim loại xây dựng bến tàu tạm thời ở dưới cỗ lực trường này, bắt đầu vặn vẹo, sụp đổ.

Uy thế khủng bố, làm cho Henny lúc này tựa như nữ yêu hút máu trong truyền thuyết, xinh đẹp mà dữ tợn.

Nhưng.

Bốp!

Bóng trắng lóe lên, Charlie lập tức xuất hiện ở phía sau cô.

Trên mặt mỉm cười, trên tay trường đao màu trắng tựa như không bị trở ngại, dễ dàng cắt ra trọng lực trường cùng huyết tiên công kích.

Giống như hai người ăn ý phối hợp vũ đạo.

Bốp!

Trường đao màu trắng nhẹ nhàng tựa như móng vuốt chim chóc, nhẹ nhàng xẹt qua người Henny.

Trong phút chốc tất cả biến mất.

Lực trường bên cạnh Henny, trọng lực trường, vũ khí bay huyết tiên, trong nháy mắt này, đều tựa như ảo ảnh, chậm rãi tiêu tán.

Cô ngơ ngác lơ lửng giữa không trung, ánh mắt dại ra.

"Ta"

Phốc!!

Một tiếng vang nhỏ.

Toàn bộ quần áo nửa người trên của cô hoàn toàn bị chia làm hai, lộ ra da thịt trắng như tuyết nhẵn nhụi bên trong.

Không có vết máu, không có vết thương, chỉ có từng luồng điện hồ quang màu tím nhạt tại trên người cô nhấp nháy như bò sát

"Thật sự là ta còn chưa thí nghiệm qua thân thể của Vĩnh Sinh Giả, lần này ngược lại là vận khí không tệ." Charlie liếm liếm môi.

Hắn ta cũng không phải người hoàn toàn cải tạo, mà là bảo lưu thân thể kết hợp với thiết giáp và vũ khí bay

Cho nên hắn ta vẫn có dục vọng của nhân loại, vẫn sẽ cảm thấy hứng thú đối với người phẫu thuật vĩnh sinh cực kỳ hiếm có.

"Đừng quên mục tiêu. "Người con gái một mắt phía dưới nhíu mày nói.

"Yên tâm, Lý Thần Thanh, xung quanh đây ta đã sớm bố trí tuyến cảnh giới tàng hình, chỉ cần ai chạm vào, ta sẽ lập tức có cảm ứng."

"Với tốc độ của chúng ta, hắn sẽ không thoát được đâu." Charlie mỉm cười nói.

Henny nắm lấy quần áo, che khuất chỗ kín của thân thể mình, máu loãng trong miệng không ngừng chảy ra ngoài.

Như vậy, vận mệnh.

Ánh mắt cô nhìn Lickla đang hôn mê.

Anh trai, xin lỗi, là em liên lụy anh.

Một trận hồng quang chói mắt bắt đầu sáng lên trên Hồng Mộ bên cạnh cô.

Đó là tiền thân của mô-đun năng lượng tự nổ.

Bốp!

Nhưng đáng tiếc, bóng trắng khủng bố chợt lóe lên, Charlie trong tay nắm lấy Hồng Mộ, nhẹ nhàng dùng sức.

Răng rắc.

Hồng quang của Hồng Mộ nhanh chóng ảm đạm, mất đi phản ứng.

Thân thể Henny không có vũ khí bay duy trì, nhanh chóng rơi xuống.

Trong đôi mắt sáng ngời của cô, nhất nhất hiện lên hai trăm năm qua của mình.

“Nếu như, không gặp được người kia, có lẽ” cô hối hận.

Nếu như lần này chúng ta không tới Narcisse.

“Nếu như, nửa đường không cho anh ta lên thuyền.”

Nếu như.

Hàng loạt từ nếu như không ngừng tràn vào trong đầu cô.

Thân thể của cô nặng nề bay xuống, tựa như lá rụng trong gió, nhẹ nhàng lay động.

Một ngày tình yêu.

Một ngày Số phận

Một ngày tan vỡ.

Em hận anh không?

Một âm thanh vang lên bên tai cô.

“Em….. “Hai mắt vô thần của Henny bỗng nhiên ngẩn ra,” Hận.

Cô nghiêm túc trả lời.

Phụt.

Một đôi cánh tay rộng lớn nhẹ nhàng từ phía dưới đón lấy cô.

Lý Trình Di im lặng nhìn hai mắt cô.

Hắn ta không cảm thấy bất kỳ cảm xúc tiêu cực nào xuất hiện.

Vậy còn hận thù của cô?

Người con gái này là kẻ ngốc sao???

Hắn lần đầu gặp được người con gái ngu ngốc như vậy, liền vì 24 giờ ở chung, liền có thể làm tất cả điều này vì hắn!

“Em không nên gọi cuộc điện thoại đó. “Lý Trình Di nhẹ nhàng đặt người xuống đất.

Hắn cũng không nên nhận.

Henny bình tĩnh nhìn hắn, thần sắc trong mắt tựa như đầm nước hỗn tạp bùn cát, vẩn đục mà phức tạp.

“Em biết ngay, anh không phải kẻ lừa đảo!”

Nhưng rất nhanh, thần sắc trong mắt cô nhanh chóng biến thành khẩn trương.

“Chạy mau! Bọn chúng là bộ trưởng Lý Tưởng Hương! không phải là người bình thường.

Tiếng nói dừng lại.

Vô số cánh hoa Kiếm Lan màu vàng ở bên cạnh hai người trống rỗng hiện lên, tựa như vô số điểm sáng màu vàng, xoay tròn như sao băng, bay múa.

Đây là……!?

Pháo đài.

Trong phút chốc một đạo bạch quang chạy nước rút ra, nhanh như chớp tới gần Lý Trình Di.

Tốc độ gấp mười lần vận tốc âm thanh, tốc độ khủng bố từng bùng nổ của Hàn Sơn và Trần Tông Hàm. Vào giờ khắc này gần như được Charlie dùng một cách quỷ dị

Hắn không chờ Lý Trình Di và Henny nói chuyện, mà nhân cơ hội di chuyển rất nhanh, tới gần như là Thuấn Sát.

Trong trạng thái siêu tốc khủng bố.

Mọi thứ xung quanh dường như dừng lại.

Charlie biến thành ánh sáng trắng, nhanh chóng bắn về phía Lý Trình Di, trường đao màu trắng vẽ ra một đạo trăng cong, chém vào ngực hắn.

Ánh trăng khổng lồ tựa hồ muốn chia hắn và Henny làm đôi

Thân là bộ trưởng Lý Tưởng Hương, hắn lại không để ý chút nào đến thân phận mặt mũi, trực tiếp đánh lén!

Nhưng ngay lúc này.

Tường thành màu vàng nhạt khổng lồ nửa trong suốt đột ngột mọc lên, gắt gao ngăn ở trước người hai người Lý Trình Di.

Tường thành dày nặng tinh chuẩn ngăn trở bạch quang bay tới.

Oành!!!

Tường thành tầng tầng sụp đổ, hóa thành điểm sáng màu vàng nhạt bay tán loạn biến mất, lộ ra trong đó có một bộ áo giáp màu vàng cao hơn hai mét.

Hống!!

Hình thể người áo giáp vào giờ khắc này lại tăng cao, từ 2,5m nhanh chóng tăng cao tới gần ba mét.

Cơ bắp bành trướng bị áo giáp màu vàng gắt gao bao trùm, khuôn mặt phun ra hỏa diễm như lưu huỳnh cũng bị mũ giáp màu vàng che giấu.

Chương 658: Ngươi không phải Thiên Mệnh

Lý Trình Di đã long hóa thành long nhãn màu vàng nhạt, xuyên qua mũ bảo hộ nhìn ra bên ngoài, nhìn về phía cứ điểm đang bị phá vỡ, vượt tốc độ xông về phía Charlie

Ong!!

Trong phút chốc, vô số Vô Hình Tuệ Kiếm, ở xung quanh hắn ta trong phạm vi hơn mười mét, đồng thời hiện lên.

Tuệ kiếm rộng lớn dày đặc ở giữa không trung xoay tròn trôi nổi, trong chớp mắt liền đem không khí xung quanh hóa thành rừng kiếm.

Sợi tơ tình của Thánh Linh Công đồng thời triển khai, ánh sáng xen lẫn trong đó, lặng lẽ chui vào trong cơ thể Charlie, không một trở ngại.

Keng!!

Con dao trắng của Charlie dừng lại.

Ngay khi chỉ cách Lý Trình Di còn có hơn 10cm, đột ngột ngưng lại, treo ở giữa không trung.

Hai mắt trong mũ giáp của hắn mở to, cơ hồ muốn mở đến khóe mắt nứt ra.

Tại sao mình lại dừng lại?!"

'Dây giày của mình bị lỏng trước khi ra khỏi nhà.'

"Cái gì đang ảnh hưởng đến mình! Đang quấy rầy mình!?

Dây giày của tôi lỏng rồi.

'Đáng chết!! Ta muốn khởi động g năng lượng dự phòng mô-đun gia tốc!!"

Bốp!

Charlie trong nháy mắt buông con dao trắng ra, cúi đầu buộc dây giày, nhưng lúc này hắn ta đang hình thái cải tạo, dây giày ở đâu ra?

Mẹ kiếp!!

Bùm!!!

Một tiếng vang thật lớn, một thanh kim kiếm khổng lồ tựa như chiến chùy, ầm ầm chém vào lực trường hộ thể trước người hắn.

Lực trường bị đánh kích động ra từng vòng sóng gợn, thậm chí còn có vết nứt rất nhỏ hiện lên.

Charlie bất ngờ không kịp đề phòng, bị cả người đánh cho bay tứ tung ra ngoài, thân thể lăn lộn đụng vào vách đá.

Không đợi hắn hoàn hồn giãy dụa, thân thể rút ra khỏi vách đá, thiêu thân lao đầu vào lửa bay về phía Lý Trình Di.

Hoàn toàn không kiểm soát được.

Bùm!

Hắn ta chủ động dùng đầu cứng rắn đỡ kiếm của Lý Trình Di.

Tốc độ quá nhanh, gấp mười lần tốc độ âm thanh khiến hắn không thể nào khống chế được đầu lao liên tiếp hai lần vào kiếm của Lý Trình Di

Thanh kiếm vàng và đầu của Charlie chạm nhau trong một khoảng thời gian ngắn, nhưng lần này hắn không trúng chiêu

Một luồng bạch quang đồng dạng siêu tốc độ, chuẩn xác đánh vào bên người Charlie, đem hắn đánh văng ra, tách khỏi kim kiếm.

Lý Trình Di khẽ ồ một tiếng.

Đây là hiệu ứng cảm ứng mà anh ta tạo ra khi sử dụng kết hợp Minh Quang và Trầm túy chi thủ

Trầm túy chi thủ trước tiên xác định đối tượng trầm mê, sau đó dùng Minh Quang để tăng cường.

Giống như trước đây, Charlie bị ám ảnh với việc buộc dây giày.

Hiệu quả sử dụng tốt ngoài dự liệu.

Cao thủ Charlie của Lý Tưởng Hương, liền thiếu chút nữa đã bị hai kiếm đánh tàn phế.

Loại năng lực này khó lòng phòng bị, cận chiến quả thực là khủng bố.

“Đừng tới gần! “Lý Thần Thanh cách đó không xa lạnh lùng nói.

Lúc này cô ta mới rảnh rỗi nhắc nhở Charlie.

Charlie, thằng này điên rồi, không để ý gì cả.

Nhưng cô biết rõ, Thiên Mệnh khi cận chiến giết chết không biết bao nhiêu người.

Bốp!

Bạch quang chợt lóe.

Charlie một lần nữa trở lại một góc hang động, cùng Lý Trình Di, Lý Thần Thanh, ba người thành một đường thẳng tắp.

Henny và anh trai Lickla trở thành những nhân vật không quan trọng và không ai quan tâm. Hai người nhanh chóng trốn vào góc.

Sau hai chiêu giao thủ ngắn ngủi, sắc mặt dưới mũ bảo hộ của Charlie rất khó coi.

Hắn dùng trang phục không phải trang phục đỉnh cao, mà là được cường hóa từ Trọng Minh Yêu Vương, đây là bởi vì rất nhiều chiến kỹ của hắn cũng phối hợp với Trọng Minh Yêu Vương khai phá, thay đổi trang phục khác, thực lực sẽ giảm xuống không ít trong một đoạn thời gian rất dài. Trên thực tế, chức bộ trưởng của hắn do bộ trưởng trước đây của Lý Tưởng Hương bị chết dưới tay của Cửu Nghi quá nhiều, nên hắn mới đạt được tư cách đảm nhiệm chức bộ trưởng.

Nếu là dựa theo tuyển chọn bình thường, hắn ta căn bản chưa chuẩn bị tốt, cũng chưa kịp.

Thực lực nội bộ, hắn ta quả thật mạnh hơn Trần Tông Hàm một chút, nhưng phòng hộ tổng hợp của Trọng Minh Yêu Vương, lỗ hổng còn nhiều hơn Đào Ngột Vương . Bên trong mũ bảo hộ, một tia máu loãng, từ trán Charlie chảy xuống.

Vốn hắn ta cho rằng chỉ là đơn giản là hành động đi bắt giữ, lại không nghĩ tới, mới mở đầu, liền khiến hắn kinh hãi như vậy.

“Ngươi không phải Thiên Mệnh” Charlie trầm giọng nói. Ngươi so với Thiên Mệnh mạnh hơn không ít. Khu vườn Vận Mệnh, còn có cường giả như ngươi sao?”

Lý Thần Thanh ở bên kia cũng bày ra bộ trang phục cơ thể toàn thân

Đó là một con thú toàn thân trắng như tuyết, đầu rồng thân ngựa, có hai cánh quái dị.

Từng vầng sáng màu trắng không ngừng từ dưới chân Lý Thần Thanh khuếch tán ra, không biết có tác dụng gì.

“Sức mạnh của ngươi mạnh hơn Thiên Mệnh 20% trở lên, tốc độ nhanh hơn anh ta 13%, loại năng lực khống chế quái dị này cũng khó chơi hơn Thiên Mệnh rất nhiều.”

“Ngươi rốt cuộc là ai?! “Lý Thần Thanh ngữ khí ngưng trọng nói.

Đến cấp độ bọn họ, đừng nói tăng lên hai thành, chính là tăng lên 1%, lúc giao thủ đều là chênh lệch cực kỳ khủng bố.

Chậm một phần trăm, nhiều khi chính là khoảng cách giữa sống và chết.

Gấp mười lần vận tốc âm thanh, đã là cấp độ gần như tối đa của người cải tạo mà khoa học kỹ thuật hiện nay đạt tới

Nhanh hơn nữa, chính là một loại cấp độ khác của cấp 9. Ở cấp độ đó, chỉ có chuyên gia Vũ khí bay mạnh nhất mới có thể đạt tới. Cho nên, khó trách hai người cho rằng Lý Trình Di căn bản không phải Thiên Mệnh.

Dù sao mới không được bao lâu, thực lực Thiên Mệnh không có khả năng tăng lên nhanh như vậy.

Tốc độ tăng cường của mô - đun trang bị bản thân rất dễ dàng, khó chính là người bên trong, có thể gánh được tốc độ nhanh như vậy hay không.

Người cải tạo hoàn toàn có lẽ có thể, nhưng người cải tạo hoàn toàn ở phương diện điều khiển tín hiệu có độ trễ cực lớn.

Chương 659: Kinh ngạc

Trễ một phần mười giây, đối với người bình thường mà nói không tính là gì, nhưng đối với cao thủ cấp 8 mà nói đó quả thực chính là nhược điểm trí mạng.

Cho nên tâm tình hai người lúc này mới khó coi như vậy.

“Lý Tưởng Hương của các người, lần này tới mục đích là gì?“Lý Trình Di xung quanh hiện ra một vòng lửa, bao hai người Henny ở trong đó.

Pháo đài cường hóa, làm cho sức mạnh, tốc độ, cường độ thân thể của hắn lúc này, đều đạt tới một cấp độ cực kỳ khủng bố.

So với lần trước đánh chết Trần Tông Hàm, lúc này hắn đâu chỉ tăng lên một chút.

Long cảnh đột phá cực hạn, khiến sức mạnh cơ bản của hắn khi ở Triều Ngữ là 4 tấn giờ đạt gần 20 tấn

Cộng thêm sự tăng trưởng của Hoa Lân Y.

Tiện tay đánh ra trên trăm tấn nhẹ nhàng như không, nếu như lại chồng lên nhau Lóe sáng, nhu khí thì sức mạnh không rõ khủng đến mức nào

“Mục đích? “Charlie cười lạnh một tiếng. Đương nhiên là……

Xì!

Con mắt trên mũ bảo hộ của hắn đột nhiên sáng ngời, hai đạo tia laser màu lam trong nháy mắt bắn ra, rơi vào bên ngoài cơ thể Lý Trình Di.

Tốc độ ánh sáng quá nhanh, căn bản không thể né tránh, hơn nữa tốc độ bản thân Charlie còn nhanh hơn Lý Trình Di.

Phụt.

Chùm sáng bay đến trước người Lý Trình Di, trong nháy mắt nổ tung, khuếch tán thành một chùm ánh sáng, hỗn độn tán ra ngoài.

Tia sáng tán quang rơi vào áo giáp của hắn, nháy mắt đã bị phản xạ ra ngoài, ngay cả một chút vết trắng cũng không đánh ra.

Trong nháy mắt hai người hơi kinh ngạc.

Bóng đen lóe lên, Lý Trình Di đột ngột xuất hiện sau lưng Charlie.

Nhu khí liền mạch.

Huy Thiểm x5

Kim quang hỏa diễm rực rỡ nổ tung, bao phủ hai người trong đó.

Trong ánh lửa Lý Trình Di tay cầm kim kiếm, long nhãn sáng lên kim quang nhàn nhạt.

Thiên Mệnh!

Trường kiếm màu vàng mang theo một tia vận luật huyền diệu, từ dưới lên trên.

Lưỡi dao Tuyệt đối phải trúng!!!

Bốp!!!

Kiếm quang màu vàng đột ngột chiếu sáng cả căn động

Hắn còn yếu hơn Trần Tông Hàm nhiều.

Một tên bị ám ảnh luôn khom lưng buộc dây giày, nhưng lúc này hắn đã không thể khom lưng.

Thiết giáp trên lưng đang tỏa ra kim quang, ngọn lửa màu vàng nóng rực và kim kiếm khổng lồ, trong chớp mắt này phát ra lực xung kích khủng bố vượt quá 150 tấn.

Cỗ lực khổng lồ 150 tấn hội tụ trong kim kiếm sắc bén vung từ dưới lên trên.

Một kiếm vung lên!

Răng rắc.

Lực trường cấp 8, rốt cục phá.

Con ngươi Charlie sung huyết, bộ trang phục tự động sáng lên bạch quang chói mắt.

Đó là mô hình cận chiến bạo phá của Trọng Minh Yêu Vương.

Ầm ầm!!!

Tia laser màu trắng dày đặc bắn ra từ trên người hắn, quét ngang bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, ngọn lửa khổng lồ đi kèm với sóng khí, phun ra từ hàng chục lỗ hổng trong áo giáp.

Đây là chức năng cưỡng chế đẩy người ra xa kẻ địch

Triển khai hình thái Đấu Thần!

Trên người Charlie truyền ra âm thanh điện tử tổng hợp, áo giáp toàn thân giống như chất nhầy màu trắng nhu động.

Từng đôi mắt màu lam hiện ra trên bề mặt thiết giáp xung quanh hắn.

Chúng tựa như từng khe nứt màu lam dày đặc, bên trong có trùng đồng màu lam lạnh như băng hiện lên.

Vô nghĩa.

Lý Trình Di một tay cầm kiếm, hỏa diễm tổ rung

Bình tĩnh mà nói, thực lực của ngươi có thể chỉ bằng một nửa Trần Tông Hàm.

Hắn trào phúng vươn ngón tay ra, ra dấu tay rất ngắn.

Phá hộ thể lực trường cấp 8, cũng cứ như vậy.

Charlie toàn thân mọc đầy trùng đồng mắt xanh, quanh thân hiện ra màu lam quang nhàn nhạt, tùy thời đều có thể phóng thích laser bao trùm.

Đáng tiếc, laser như vậy bị Tuệ Kiếm khắc chế.

Tuệ kiếm dày đặc chi chít vây quanh Lý Trình Di lúc ẩn lúc hiện trong không khí xung quanh, chúng nó tựa như thủy tinh lưu ly, trong lúc đó vô số tơ tình vây quanh.

Tia laser đánh tới, trong nháy mắt liền bị khúc xạ phân tán, mất đi 99% uy lực.

Nói cách khác, chính là tuyệt sát laser của Charlie, bị Thánh Linh Công khắc chết

Kiếm tiếp theo. “Lý Trình Di nâng kim kiếm lên,” Đó là ngày chết của ngươi”.

“Ngươi tưởng ngươi là ai?? Trần Tông Hàm còn xếp dưới ta!!! Ông ta còn có thể đánh bị thương ngươi, không thể nào ta không làm được” Khuôn mặt của Charlie càng ngày càng dữ tợn, che kín gân xanh.

“Ngu xuẩn. “Trong góc cách đó không xa, Lý Thần đã lặng lẽ lui về lối ra.

Sau khi phát hiện Lý Trình Di mạnh hơn Thiên Mệnh không ít, trong lòng cô ta liền cảm giác không ổn, lập tức thừa dịp hai người giao thủ xoay người bỏ chạy.

Lần này Lý Tưởng Hương xuất động bốn vị bộ trưởng, hạch tâm là dẫn ra cao thủ Cửu Nghi săn giết.

Cho nên cô cảm thấy, nơi này của bọn họ có thành hay không cũng không quan trọng, mấu chốt là bên phía bộ trưởng Bill.

Cũng chỉ có tên Charlie ngu xuẩn bị gien dược vật cường hóa đến choáng váng này, mới có thể quan tâm có đánh được Trần Tông Hàm hay không.

Thân là cấp 8, thực lực của bọn họ quyết định bởi bản thân trang bị vũ khí mạnh bao nhiêu.

Lần này đánh không lại, lần sau đổi trang bị mạnh hơn ai lại ngu xuẩn liều mạng với người khác.

Trước khi đi, ánh mắt cô ta nhìn về phía Henny đang đỡ anh trai mình.

Trong mắt hiện lên một tia ý động.

Nhưng ngay lập tức, một đạo tầm mắt lạnh như băng quét qua người cô ta.

Lý Thần Thanh rùng mình, biết Lý Trình Di căn bản còn dư sức, vẫn luôn chú ý đến mình.

Lập tức rốt cục thở dài, xoay người trong nháy mắt biến mất ở trong thông đạo.

Trước khi biết rõ năng lực khống chế quỷ dị của Khu vườn Vận Mệnh, cô ta không bao giờ muốn tiếp xúc với đám biến thái này nữa.

Chưa đầy hai giây sau khi cô ấy rời đi.

Bùm!

Charlie cả người bị cự đại trảm kích chém cho bay ngược ra ngoài, nhưng còn ở giữa không trung, hắn còn chưa đụng vào

vách đá, liền bị Lý Trình Di dùng Ảnh Thiểm lần nữa chém một kiếm, từ phương hướng ngược lại

Chương 660: Ám ảnh

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Tia laser không có hiệu quả, toàn bộ đều bị sợi Tơ tình và Tuệ Kiếm khúc xạ.

Lý Trình Di tùy ý cầm kim kiếm, bay lên trời, một kiếm cuối cùng.

Chư tinh long ảnh nhu khí bộc phát, Lóa sáng ngũ liên chồng lên nhau.

Kim kiếm hóa thành một luồng ánh sáng, từ trên xuống dưới.

Ầm ầm chém xuống.

Xoẹt!!

Giữa không trung trong căn động, đột nhiên kéo ra một luồng kim tuyến dài đến hơn mười thước.

Charlie cố gắng để chạy, nhưng tốc độ gấp mười lần tốc độ âm thanh đơn giản là không thể triển khai.

Đối mặt với kim tuyến rơi xuống, hắn ta giờ khắc này, chỉ muốn buộc dây giày.

Bốp

Kim quang chợt lóe.

Hắn ta ngơ ngác nằm trên mặt đất trong một cái hố.

Cả người từ chính giữa, chậm rãi bị chia làm hai.

Kim quang tắt, Lý Trình Di nhẹ nhàng dừng lại trước người Henny.

Henny ngẩng đầu, nhìn chăm chú vào người áo giáp màu vàng khôi ngô này.

Cô mở miệng muốn nói gì đó, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Rung động, kinh ngạc, vui sướng, thống khổ, cảm xúc nặng nề lẫn lộn cùng một chỗ.

Thì ra, anh ấy lại mạnh như vậy.

Thì ra, từ đầu đến cuối, đều chỉ có chính mình.

Bộp.

Lý Trình Di vỗ nhẹ bả vai cô, xoay người đi về phía bến tàu.

Tạm biệt. Không, vẫn là không nên gặp lại thì tốt hơn.

Hắn khoát tay, cũng không quay đầu lại, bóng đen chợt lóe, chợt biến mất trong nước biển.

Henny đứng lên xa xa nhìn bên kia, hai tay lặng lẽ nắm chặt.

Năm phút.

Mười phút.

Cuối cùng.

Chỉ anh cho rằng như thế thôi!?

Cô hét lên.

“Em sẽ tìm được anh!! Nhất định sẽ tìm anh!”

……

…….

Trong biển xanh.

Từng mảnh bạch quang rực rỡ không ngừng nổ tung, bắn lên không trung từng vòng khí màu trắng

Mặt biển bị vòng tròn khí trắng kích động nổi sóng lớn mãnh liệt, thỉnh thoảng có từng đạo sóng âm thanh tiếng kim loại va chạm thật lớn từ trên trời rơi xuống, chấn động khiến mặt biển hiện ra mảng lớn cá chết.

Hai đạo hư ảnh màu đỏ, đang ở trên không trung vây công một người cải tạo sau lưng có vòng ánh sáng màu trắng.

Sâu trong lòng biển

Ở độ sâu trăm mét.

Một chiếc phi thuyền hình thoi lặng lẽ không tiếng động đi qua nơi này.

Một chiếc phi thuyền tiếp ứng khác đã sớm chuẩn bị tốt, chờ ở chỗ này đã lâu, nhẹ nhàng tiếp xúc với phi thuyền hình thoi, cùng nhau mở ra thông đạo truyền tin cho nhau.

Lực trường trong suốt phòng hộ ở phía trên ngăn cách nước biển.

Lý Trình Di thay áo khoác màu xám, vứt bỏ quần áo rách nát.

Khi đi qua thông đạo truyền tin, hắn ngẩng đầu nhìn lên phía trên.

Tầm mắt xuyên thấu qua nước biển, tựa hồ có thể nhìn thấy ba đại cường giả chém giết.

“Vị Cửu Nghi kia không sao chứ? “Hắn nghiêm túc hỏi.

“Không sao, cái này vốn nằm trong dự liệu. “Sĩ quan tiếp ứng mang theo vài tên binh lính trả lời.

Bọn họ là thành viên hạm đội Nghi quốc do Lý gia sắp xếp, lúc tạm thời tới tuần tra, hơi đổi lộ tuyến một chút, là có thể lặng lẽ hoàn thành tiếp ứng.

Sau khi Lý Sùng Nam đạt được thành tựu, quan hệ giữa Lý gia và Khu vườn Vận Mệnh, và Long Tu Môn, cũng đã trở nên thân mật.

Thiên phú ý thức lực khủng bố của Lý Sùng Nam, khiến cô ta ở Lý gia bắt đầu được bồi dưỡng thành Chuyên gia vũ khí bay.

Mà đồng thời, là sư phụ dạy cô thuật cận chiến, Lý Trình Di biểu hiện ra đủ loại dị thường, cũng khiến cho Lý gia coi trọng.

Là một trong những đại quý tộc của đế quốc, thực lực của Lý gia yếu hơn Triệu gia một chút, nhưng cũng không phải quý tộc bình thường có thể so sánh.

Bắt đầu từ một bước này, đại biểu cho Khu vườn Vận Mệnh do Lý Trình Di lãnh đạo, chính thức bắt đầu tiến vào tầm nhìn

thượng tầng Nghi quốc.

Quý tộc, thế gia, mới là chủ lưu chân chính của Nghi quốc.

“Đi thôi, về thôi. “Lý Trình Di thu hồi tầm mắt. Đi vào phi thuyền tiếp ứng của Lý gia.

Trần Gia Hàm theo sát phía sau.

Thông đạo chậm rãi ngắt ra, đóng lại.

Dưới điều khiển tự động, phi thuyền của anh em Henny quay về Narcisse.

Nằm ngửa trên ghế trong phi thuyền, chức năng mát xa mở ra.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhìn Else hôn mê bất tỉnh trên ghế đối diện.

Mục đích lần này đã đạt được một nửa. Kế tiếp, chính là nghĩ biện pháp từ trong ảo giác Else, lấy Quyển sách vặn vẹo kia.

Quyển sách vặn vẹo

Lý Trình Di nghiêng đầu, nhìn nước biển xanh thẳm lướt qua ngoài cửa sổ bên phải.

Hồi tưởng lại chính mình đi tới cái thế giới này tới nay, mỗi thời mỗi khắc đều bị Góc chết bức, điên cuồng truy cầu sức mạnh, điên cuồng hướng về phía trước đột tiến.

Không một giây phút nào dừng lại.

Cha mẹ, chị gái, team, nhân viên.

Hiện giờ hắn, đã bước đầu hình thành một quan hệ mạng lưới quan hệ không tệ.

Mình trải qua nhiều lần nghiệm chứng của Lý Tưởng Hương, rốt cục cũng có một chút sức tự bảo vệ mình.

“Biển Đen, Góc chết, thực tế.”

‘Iseline nói không sai, độ khó Góc chết càng lúc càng lớn, ta nếu như nắm giữ phương pháp có thể tạm thời tránh đi Góc chết.’

Ầm ầm!!!

Đột nhiên một trận lắc lư kịch liệt, tiếng cảnh báo chói tai không ngừng vang lên.

Trong phi thuyền một mảnh hồng quang lóe ra.

Lúc trước xung quanh còn là đèn báo hiệu xanh, lúc này đều biến thành màu đỏ, chói mắt

Lý tiên sinh không cần lo lắng. Quân bộ bên kia phóng ra bốn quả tên lửa khí quyển cực hạn. Trúng mục tiêu. “m thanh của sĩ quan dẫn đội phát thanh trong phi thuyền.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, hắn bây giờ cũng không phải là loại không biết tý gì về quân sự như lúc trước.

Đối với một ít vũ khí thông thường đứng đầu thế giới này, cũng có hiểu biết.

Tên lửa khí quyển, như tên gọi của nó, là tên gọi chung cho tất cả các tên lửa nằm trong bầu khí quyển.

Mà tên lửa khí quyển cực hạn, chính là mạnh nhất trong tất cả tên lửa trong lĩnh vực này.

Đó là vũ khí dẫn đường khủng bố có tốc độ gấp năm mươi lần tốc độ âm thanh.

Vũ khí như vậy, cũng là một trong những át chủ bài mà quân bộ có thể uy hiếp đến chuyên gia vũ khí bay và người cải tạo đứng đầu.

Mà hiện tại, nó được dùng. Mục tiêu rõ ràng.

Chương 661: Không có tương lai

Loại vũ khí này cực kỳ đắt đỏ, giá mấy trăm triệu, xuất động mục tiêu chắc chắn là một người cực kỳ quan trọng

“Năm mươi lần vận tốc âm thanh, đừng nói nổ tung, chính là đơn thuần đụng vào, cũng không có bao nhiêu cá thể có thể ngăn chặn được” Lý Trình Di thấp giọng cảm thán.

Đừng nhìn quân bộ không có cảm giác tồn tại, nhưng nếu là thật muốn thủ thì thế giới này cũng không phải chỉ có chuyên gia vũ khí bay cùng người cải tạo.

Đây chính là hiện thực. “Trần Gia Hàm cách đó không xa lên tiếng. Thực tế mà tôi không muốn chấp nhận.

Đối mặt với vũ khí hiện đại, thuật cận chiến của chúng ta quá yếu ớt. “Trên mặt anh ta có vẻ khó hình dung.

“Nếu không có tôi, cậu sẽ giành được chức quán quân, sau đó thì sao? “Lý Trình Di hỏi.

“ Sau đó, đi theo bọn họ, bọn họ đáp ứng cung cấp kỹ thuật cải tạo gien cho tôi”Trần Gia Hàm trả lời. Để thuật cận chiến bước lên tầng thứ cao hơn, là truy cầu cả đời của tôi”.

“Thật tốt. “Lý Trình Di nói.

“Vậy anh thì sao? “Trần Gia Hàm hỏi.

Đối với Lý Trình Di, anh ta rất tò mò.

Người này cực kỳ thần bí, nắm giữ rất nhiều kỹ thuật mà người bình thường, thậm chí bọn họ cũng chưa từng nghe tới.

“Người Góc chết không có tương lai. “Lý Trình Di nói, thần sắc lãnh đạm.

Chúng ta không thể không đối mặt với những Góc chết đã định trước, chúng sẽ càng ngày càng nguy hiểm, cho đến khi hoàn toàn nuốt chửng chúng ta.

“Đại nhân, có lẽ anh nên sớm kết hôn sinh con. “Trần Gia Hàm nói.

“Có lẽ vậy. “Lý Trình Di lắc đầu.

Nếu như không có Góc chết, có lẽ hắn sẽ giống như người bình thường, cái gì cũng không biết, tại Toại Dương thành thật thật tìm công việc, trải qua một cuộc sống bình thường cả đời.

Nhưng bây giờ.

Biển Đen, Góc chết, quý tộc trong hiện thực, Lý Tưởng Hương, Tinh Hồ.

Đủ loại chuyện vặt vãnh tựa như sóng biển đập vào mặt, gần như muốn hoàn toàn nhấn chìm hắn.

Thứ duy nhất hắn có thể dựa vào, chỉ có Ác Chi Hoa trên người.

Trở về nên tiến hóa Hoa Tử Kiều, mở ra Thánh Anh thứ hai rồi.

Hắn có rất nhiều việc phải làm.

Ví dụ như điểm mấu chốt nhất là, khi hoa của Ác Chi Hoa không ngừng tăng lên, đối thủ không ngừng tăng cường, một ít hoa ngữ đơn độc sử dụng đã không đủ uy lực.

Nhất định phải mở rộng tổ hợp khác nhau và dung hợp hoa ngữ.

Hoa ngữ phức tạp, sử dụng toàn diện mà thỏa đáng như thế nào, đây là chuyện tương lai hắn phải giải quyết.

Phi thuyền nhanh chóng xuyên qua biển.

Hai giờ sau, nổi lên, đoàn người Lý Trình Di lên một chiếc du thuyền mà Lý gia điều tới.

Thuyền vận chuyển ba người lên bờ, lại ngồi lên máy bay, trở về đại bản doanh của công ty Minh Viễn - tỉnh Phong Nam.

……..

Một giờ sau.

Trụ sở chính Minh Viễn, tỉnh Phong Nam.

Trong không gian thí nghiệm dưới lòng đất.

Đại Hùng cùng Lý Trình Di sóng vai đứng thẳng, nhìn thiết bị chuyên dụng trong phòng thí nghiệm được hai cái nhân viên nghiên cứu mặc trang bị đặc biệt cho Else.

“Công ty mới tuyển dụng và sáp nhập mua lại không ít nghiệp vụ và bộ phận mới, cũng có rất nhiều đồ chơi mới. Đồng phục đồng bộ nhận thức này là một trong số đó. Bọn em đã tuyển dụng được hai người có thể cảm nhận chính xác hơi thở của Góc chết để nghiên cứu phát triển thứ này.” Đại Hùng nói.

“Tác dụng là gì?”

Có thể sớm hơn hai mươi phút đến một giờ, dự đoán Góc chết sẽ đến. “Đại Hùng trả lời.

Lý Trình Di hơi động dung.

Rất tốt.

“Kỳ thật rất nhiều nội dung đều là Lý gia bên kia trợ giúp, bộ phận Góc chết phía chính phủ đã sớm có trang bị tương tự, chúng ta khởi bước coi như muộn.” Đại Hùng lắc đầu.

“Trong ảo giác của Elsa, anh có chút hoài nghi, là bán thành phẩm của Góc chết . Em bảo người trong công ty thử xem. Xem có cách nào lấy sách ra không”.

Lý Trình Di bây giờ sớm đã không phải là người độc hành lúc trước nữa, hiện Công ty Minh Viễn đã chiêu mộ được mấy trăm người Góc chết, đây mới là hậu thuẫn lớn nhất của hắn.

“Giao cho em”Đại Hùng gật đầu.

“Góc chết của em và Đường Đường thế nào? “Lúc này Lý Trình Di mới hỏi.

“Em đã vượt qua an toàn. Thiết bị và thực lực hiện tại mạnh hơn trước rất nhiều, cẩn thận một chút, vấn đề không lớn. “Đại Hùng nói,” Nhưng bên chị Đường, đã ra ngoài ba lần, đều là dựa vào người chết mà ra, Góc chết của chị ấy khó khăn quá lớn, hiện tại đã đi tìm Phan n hỗ trợ.

Phan n

Cũng có được Hoa Ngữ Châu, hiện giờ cũng kích hoạt chủ hoa, lại kết hợp các loại huấn luyện cùng trang bị vũ khí công ty cung cấp.

Bình thường Góc chết đối với cậu bé uy hiếp thật đúng là không lớn.

Dù sao năng lực thiên phú của cậu bé có chút quá biến thái.

“Đúng rồi, anh có biết bây giờ biệt danh của Phan n là gì không? “Đại Hùng đột nhiên cười nói.

“Biệt danh gì? “Lý Trình Di nhìn dáng vẻ thoải mái của cô, cũng nở nụ cười.

“Đạo sư, rất nhiều người được cậu bé cứu, gọi cậu là đạo sư. “Đại Hùng không nhịn được cười rộ lên.

Bởi vì mỗi lần cậu bé đều dùng kỹ xảo biến giọng ngụy trang che giấu âm thanh, lại dùng giọng của người già. Không ngờ bị người ta hiểu lầm".

"Bây giờ danh tiếng của Phan n còn hơn cả anh chứ? "Lý Trình Di cười nói.

"Đúng vậy. Không ít người âm thầm gọi cậu bé là ánh sáng duy nhất trong cơn bão tuyệt vọng. Rất nhiều người Góc chết cường hãn mộ danh mà đến. Đặc biệt là sau khi có thể lợi dụng nghi thức Biển Đen gia tăng tỷ lệ tiến vào Góc chết, Phan n cơ hồ có thể trợ giúp bất cứ người nào tiến vào Góc chết, tìm được hy vọng cùng đột phá". Đại Hùng thở dài.

"Vậy là tốt rồi cậu ta trời sinh là chúa cứu thế, là hi vọng của nhân sinh Góc chết. Chờ cậu ta lớn lên, có lẽ hy vọng kết thúc Góc chết nằm trên người cậu ta" Lý Trình Di thở dài.

"Anh thì sao? "Đại Hùng nhìn về phía anh, ánh mắt có chút lo lắng. Em có thể cảm giác được, khó khăn mà Góc chết anh phải vượt qua khó hơn bọn em rất nhiều'.

"Anh sẽ thoát khỏi Góc chết. "Lý Trình Di nói," Nhất định".

Hắn nghiêm túc trả lời.

……..

Chương 662: Tiến hành tiến hóa

Sau khi trở lại công ty, việc đầu tiên Lý Trình Di làm là tìm kiếm Hoa Tử Kiều khắp nơi. Tiến hành tiến hóa lần thứ hai.

Sau khi tiến hóa mới có thể đạt được hoa ngữ Thất Ý Thánh Linh Công, lấy được thánh văn công pháp tầng thứ hai.

Hơn nữa, mới có thể tiếp tục kích hoạt hoa thần vị mới, thu hoạch năng lực mới.

Mà quái dị chính là, Góc chết mới, mãi cho đến hắn trở lại Toại Dương một tuần sau, cũng không xuất hiện.

Mà Lý Trình Di ngược lại rất nhanh tìm được vườn trồng hoa Tử Kiều.

Loại hoa tím màu sắc tương đối lạnh này, rất được một số vườn hoa trang trí trong vườn yêu thích, cho nên giá trị thương mại không tệ, người trồng trọt cũng không ít.

Thư ký Chu Tinh Đồng ra sức chính là, không chỉ tìm được vườn trồng hoa tử kiều, còn di dời một lượng lớn Tiết Mao Phi Liêm mà không hề dễ tìm

Đây là nhiệm vụ hắn giao cho cô từ rất lâu trước kia, không ngờ lần này từ nước ngoài trở về đã hoàn thành.

Hoa Tử Kiều, tiết mao phi liêm, hoa Tử Đằng, vừa vặn đều là mùa này nở hoa.

Lúc này đây, ý nghĩa Lý Trình Di có thể một hơi tăng lên tiến hóa ba loại chủ hoa.

Cộng thêm Góc chết tới gần, tùy thời có thể xuất hiện, kéo hắn tiến vào.

Cho nên từ Narcisse trở về, hắn liền không đi đâu cả, ở Toại Dương đợi.

Công ty có Đại Hùng, Phan n làm bảng hiệu bên ngoài, hắn hoàn toàn lui về phía sau màn.

Thực lực đoàn đội của Khu vườn Vận Mệnh cũng càng ngày càng mạnh.

Về phương diện vũ lực, Râu nâu có hoa ngữ Sí Liệt chi ảnh, uy lực rất mạnh, cực kỳ thích hợp ám sát.

Sau khi đốt cháy bóng dáng của người khác, người bình thường căn bản không phát hiện ra bóng dáng của mình đang thiêu đốt.

Ở thời khắc cuối cùng khi bóng dáng bị thiêu đốt hầu như không còn, người sẽ trong nháy mắt biến mất không thấy tăm hơi.

Loại năng lực ám sát khủng bố mà quỷ dị này, đã trở thành bảo đảm vũ lực cường đại để công ty Minh Viễn loại bỏ chướng ngại sau lưng.

So với lúc trước Lý Trình Di tự mình động thủ đều kín hơn rất nhiều, cũng hữu hiệu hơn rất nhiều.

Đại Hùng thao tác kinh doanh, hậu cần y tế.

Bảo đảm vũ lực Râu nâu và Trần Gia Hàm.

Bối cảnh của Thải Hồng Đường và bố cô cùng Lý gia ủng hộ, mạng điện tử an toàn của Đường Đường.

Phan n nổi danh

Chủ thể Minh Viễn đã hoàn thành cơ cấu, còn lợi dụng lợi ích kết hợp, thu nạp không ít đại tộc tinh anh, thành viên liên hội của tỉnh. Chân chính làm được là đem hết thảy sức mạnh xung quanh liên hợp một thể, xúc tu có thể xâm nhập chạm đến mỗi một góc của bản địa.

Hôm nay Minh Viễn, đã không còn gọi công ty, mà là tập đoàn phân ra mấy cái thân thể, hoạt động đa ngành.

Ngày thứ tư sau khi Lý Trình Di trở về, Đại Hùng liền chính thức tạo thành tập đoàn Minh Viễn, trở thành quái vật khổng lồ của tỉnh Phong Nam, thế lực mới nổi.

Mà giờ này khắc này.

Lý Trình Di lại một lần nữa về đến nhà, trải qua cuộc sống thường lệ

Vườn bách thảo, về nhà, vườn bách thảo, lại về nhà.

Hắn giống như về hưu, gần như không để ý nghiệp vụ tập đoàn, cũng chỉ có liên hệ với mấy người nắm giữ Hoa Ngữ Châu trong team

Dưới công nghệ mã hóa của Thải Hồng Đường, về mặt an ninh thông tin liên lạc của nhóm, công nghệ đã vượt xa khối lượng của nhóm họ.

Đây là năng lực hoa ngữ mang đến sức mạnhkhủng bố.

……

Vườn Bách thảo Vĩnh Cửu

Dưới một mảnh hoa tử đằng màu trắng.

Lý Trình Di vươn tay từng đóa từng đóa, nghiêm túc kiểm tra hoa văn trên thân hoa, so với nhân viên nghiên cứu chuyên nghiệp còn nghiêm túc chuyên tâm hơn.

Một tia hoa khí không ngừng tràn vào mu bàn tay, nhập vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Rốt cục, tử quang sáng lên, độ thu thập hoa khí của Hoa Tử đằng tại ác chi hoa đã đầy

So với lúc trước, số lượng cần nhiều hơn một chút, xem ra số lần tiến hóa tăng lên, hoa khí cũng tăng lên theo, chỉ là biên độ tăng lên không lớn, không đáng để ý

Lý Trình Di khẽ thở dài.

Ngón tay ấn vào dấu ấn của Ác Chi Hoa.

Nhất thời tin tức thuộc về hoa tử đằng hiện ra.

‘Hoa Lân Y Tử Đằng: độ tiến hóa bốn lần 100%, ác niệm: 0%.

Hoa ngữ: Trầm mê chi thủ.

Số lần có thể tiến hóa: 7.

Ngón tay vạch một cái, nhất thời nội dung của Tiết Mao Phi Liêm và Hoa Tử Kiều cũng hiện lên.

“Hoa Lân Y ‘Tiết mao phi liêm (ô nhiễm): độ tiến hóa hai lần 100%, ác niệm: 0%.

Hoa ngữ: Ảnh long huyết mạch cấp yếu

Số lần có thể tiến hóa: 5.

‘Hoa Lân Y Tử Kiều (dị hóa): độ tiến hóa một lần 100%, ác niệm: 0%.

Hoa ngữ: Thất Ý Thánh Linh Công (tầng thứ nhất).

Số lần có thể tiến hóa: 6.

Lần này, toàn bộ đều tập hợp đủ, kế tiếp còn thiếu cái kia.

Ác niệm.

Ác niệm của ba loại hoa chính, đối với Lý Trình Di hiện tại mà nói, tổng sản lượng nhiều hơn một chút. Nhưng khó khăn thu hoạch không lớn.

Phía tập đoàn còn đang thử phá giải cuốn sách vặn vẹo trong ảo giác của Elsa, lúc trước sau khi Thải Hồng Đường đi ra, nói

là có manh mối.

Lý Trình Di tin tưởng bọn họ.

Chính mình thì toàn tâm toàn ý vàovào quá trình nâng cao bản thân.

Ba loại hoa chính đồng thời tiến hóa, đối với hắn tăng cường cũng không nhỏ.

Hiện tại trong hiện thực, ngoại trừ đỉnh cấp đại lão cấp 9 bên ngoài, cơ hồ không có cá thể nào có thể uy hiếp đến hắn.

Tập đoàn cũng đi vào quỹ đạo, tất cả nên tiến hành xung quanh Góc chết.

Thu tay về, Lý Trình Di đứng dưới giàn hoa, suy nghĩ nên đi đâu vớt ác niệm.

Biểu diễn của ảo thuật gia, có thể mang đến cho hắn cảm xúc sợ hãi ổn định.

Ác niệm Sợ hãi đơn nhất, làm cho hắn triệu hoán ra Ứng Long kiếm, thanh mật kiếm này.

Chương 663: Săn lùng ác niệm

Sợ hãi Đơn nhất, có thể triệu hoán Ứng Long kiếm, có lẽ những ác niệm khác, cũng sẽ có hiệu quả triệu hoán tương ứng?'

"Như vậy, sẽ không cần phải hấp thu sợ hãi nữa." Có thể thử đổi sang thứ khác."

Suy nghĩ một chút. Lý Trình Di đột nhiên lấy điện thoại ra xem tin nhắn mấy ngày trước.

Chị Lý Trình Cửu, mang theo bạn trai, muốn từ bộ đội trở về thăm nhà một chuyến.

Ông bố Lý Chiêu hỏi hắn có rảnh không, trở về gặp mặt, kiểm tra cho tỷ tỷ.

Dù sao vạn nhất thuận lợi, đây chính là anh rể tương lai, thành viên gia đình mới.

Lý Trình Cửu mang bạn trai về nhà cũng không phải lần đầu tiên, cha mẹ đều gặp qua, lúc trước bởi vì Lý Trình Di không ở đây, cũng không rảnh gặp mặt.

Nhưng bây giờ.

Lý Trình Di nhìn ba chỗ cần ác niệm vị trí, bỗng nhiên có chút nhớ đã lâu không gặp tỷ tỷ.

Nếu như toàn bộ ác niệm dùng phẫn nộ để lấp đầy, sẽ xuất hiện hiệu quả gì?

……..

Tàu điện ngầm ầm ầm xuyên qua đường hầm u ám, dùng tốc độ cao kinh người chạy về phía Toại Dương.

Trên một loạt chỗ ngồi in hoa màu nâu, hành khách buồn ngủ khi sắp đến ga, bắt đầu nhao nhao tỉnh táo, chuẩn bị thu dọn đồ đạc xuống xe.

Tiếp viên bắt đầu thu dọn rác ăn uống, nhắc nhở hành khách đang ngủ nhớ xuống ga.

Lý Trình Cửu ngồi ở vị trí gần cửa sổ, nhìn quảng cáo hình chiếu tốc độ cao không ngừng biến hóa ngoài cửa sổ.

Trong quảng cáo, một mỹ nữ tóc đen mặc đồ mát mẻ, đang tuyên truyền một loại sữa tắm rẻ tiền.

Tiểu Cửu, làm sao vậy?

Ngồi bên cạnh cô, là một người thanh niên cao lớn mặc áo phông rằn ri, quần đùi thể thao màu đen.

Dưới chân hai người đều có vali màu đen, trong vai li đều có một vali nữa màu bạc.

Đây là chứng minh thân phận đại biểu bọn họ đều là chuyên gia vũ khí bay.

Có phải chúng ta đã tới đây nhiều lần rồi không? Bác trai bác gái cũng rất tốt, rất nhiệt tình.

Người thanh niên vạm vỡ tên là Nhiếp Tình Triệt, tên có chút trung tính, nhưng tuyệt đối là đàn ông thực sự.

Trong tiểu đội hỗ trợ đặc chủng vũ trụ của Lý Trình Cửu, anh ta đảm nhiệm chức phó đội trưởng.

Mà Lý Trình Cửu lại là đội viên dưới tay anh ta.

Lần này trở về, khuôn mặt của Lý Trình Cửu rõ ràng đã làm một ít điều chỉnh, so với trước thoạt nhìn đẹp hơn rất nhiều, đồ trên người cũng chất và thời trang hơn nhiều.

Váy dệt kim màu xám bó sát người, khiến đường cong xinh đẹp mà cô đã trải qua huấn luyện hoàn toàn phố ra.

Tóc cũng nhuộm thành màu đay nhàn nhạt, trên mặt còn trang điểm nhẹ.

Trang điểm che giấu khuôn mặt hung lệ của cô, trở nên nhu hòa hơn rất nhiều.

Đây chính là lợi ích của việc có công việc và có tiền.

“Đừng lo lắng, anh sẽ luôn ở bên cạnh em. “Người thanh niên vạm vỡ Nhiếp Tình Triệt nhẹ giọng nói.

“Ừ, em chỉ là. Có chút chờ mong. “Lý Trình Cửu nhẹ giọng trả lời.

“Chờ mong cái gì?”

“Lần này trở về, mục đích lớn nhất đánh cho thằng em trai một trận, cho nkhóc, phải quỳ gối trước mặt em xin tha thứ!”

“Ặc” Niếp Tình Triệt cảm thấy đều là người một nhà, có cái gì mâu thuẫn nói không nên lời, cần như vậy bạo lực giải quyết?

Anh ta nghĩ nghĩ.

“Anh cảm thấy, chúng ta hiện tại đều là chuyên gia vũ khí bay quân đội, mũi tiêm cường hóa cũng tiêm tới cực hạn, em lúc trước còn lập công một lần, được thưởng cấy vào mô đun phụ trợ, hiện em còn mạnh gấp đôi so với tháng trước, cho dù là độ chính xác, hay là sức bật, hay là phản ứng tốc độ, cũng không phải cùng một cấp độ. em trai của em chỉ là một người bình thường, hơi chút giáo huấn giáo huấn thì tốt rồi, bằng không không cẩn thận xuất lực quá nặng, sẽ xảy ra vấn đề.”

“Anh không hiểu! “Lý Trình Cửu vừa nghĩ đến khuôn mặt đáng ghét của Lý Trình Di, liền bất giác nghiến răng nghiến lợi.

“Nó không phải loại đối thủ có thể dễ dàng đối phó, cho nên, trong khoảng thời gian này, em liều mạng cố gắng, rèn luyện, cường đại chính mình!

“Bị hành hung? “Nhiếp Tình Triệt nhíu mày,” Em trai hành hung chị gái, quả thật có chút kỳ cục”.

“Hơn nữa, nó cũng đã tiêm mũi tiêm cường hóa, lần trước em trở về còn đánh không lại nó”Lý Trình Cửu trả lời. Nhưng mà, hiện tại thì khác rồi em trai ơi!”

Cô không chỉ được tiêm thêm mũi tiêm cường hóa mà còn vì lập công mà có được mô đun phụ trợ, thậm chí còn bắt đầu tiếp nhận tiến vào thập tam phi lưu để bắt đầu huấn luyện.

Thực lực so với trước kia, mạnh hơn rất nhiều.

“Không nghĩ tới trong nhà em quan hệ lại phức tạp như vậy. Bất quá, em trai mà đánh chị thì cần phải dạy dỗ một chút, cần anh hỗ trợ không?”

“Không cần. “Lý Trình Cửu lắc đầu,” Thật sự không được, em sẽ vận dụng mô-đun, để cho nó hiểu được, chênh lệch chân chính, không phải dựa vào một chút kỹ xảo khôn vặt là có thể bù đắp”.

Hiện tại cô sắp gia nhập Thập Tam Phi Lưu, so với trước kia, đã hoàn toàn không giống nhau.

Cô bây giờ, nếu giao thủ với cô trước đây, một phút có thể đánh bại mười người.

Thái độ nghiêm túc của cô khiến Niếp Tình Triệt bật cười.

Một Chuyên gia vũ khí bay chính thức, sắp thăng cấp thành Chuyên gia vũ khí bay quân đội, gia nhập Thập Tam Phi Lưu bồi dưỡng tinh nhuệ, lại sẽ vì chút chuyện nhỏ này nghiêm túc như vậy.

Đối phó một người bình thường mà thôi, coi như cận chiến đánh không lại, tung ra vũ khí bay thì có thể dễ dàng đối phó

Tiểu Cửu chính là tính tình quá thẳng thắn, thua ở đâu thì nhất định phải đứng lên từ đó.

Cố chấp, quyết tâm

Nhưng điều anh ta thích, chính là điểm ấy của cô.

Chương 664: Chị chị em em

“Anh nhớ rõ em trở thành chuyên gia vũ khí bay cũng không ngắn? Tại sao không cần vũ khí bay? “Anh ta hỏi.

“Dùng vũ khí bay thì cho dù thắng, cũng không hề có ý nghĩa. “Lý Trình Cửu lắc đầu.

“Nó vẫn sẽ cười nhạo em, đánh không lại chính là đánh không lại, thậm chí có thể còn nói, nếu như nó cũng luyện vũ khí bay, tuyệt đối sẽ mạnh hơn em!”

“Em muốn đánh bại nó ở lĩnh vực mà nó biết!!” Ánh mắt Lý Trình Cửu lóe lên sự kiên quyết

Niếp Tình Triệt nhìn thấy vẻ mặt bất đắc dĩ.

Thầm nghĩ hai chị em nhà này thật rối rắm.

Hành khách đáng kính, trạm Toại Dương đã đến, xin kiểm tra hành lý, xếp hàng xuống xe theo thứ tự.

m hưởng radio ngọt ngào vang lên.

Đoàn tàu giảm tốc độ, chậm rãi dừng lại.

Các hành khách đều đứng lên, xếp hàng ở hành lang.

Lý Trình Cửu và Nhiếp Tình Triệt cũng đứng lên.

Khác với lần trước, lần trước cô trở về, trong lòng vẫn kiêng kỵ em trai Lý Trình Di.

Nhưng lần này, trong lòng cô chỉ có tự tin.

Bởi vì, hiện tại cô, đã triệt để đột phá đến một cái cấp độ khác, một cái cấp độ khác.

Từ độ cao hiện tại, quay đầu lại nhìn lúc trước.

Chỉ cảm thấy lúc trước tựa như trẻ con chơi đùa, đơn giản nhàm chán.

Hai người theo dòng người, xách theo vali, xuống xe, chuyển xe, đến trạm xe mặt đất, sau đó đón xe trở về nhà.

Thẳng đến chạng vạng tối, bọn họ mới rốt cục đến khu biệt thự Vân Cảnh hiện tại của Lý gia.

Leng keng.

Tiếng chuông cửa vang lên.

Đến rồi đến rồi. "Bên trong máy truyền tin truyền đến từng trận tiếng bước chân dồn dập.

Lập tức, cửa sắt bên ngoài tự động mở ra.

Lý Trình Cửu và Nhiếp Tình Triệt cùng đi vào, theo hoa viên chủ đạo đi về phía cửa chính.

Sau tiếng gõ cửa thùng thùng.

Răng rắc một cái, bà Phùng Ngọc Vinh vẻ mặt tươi cười mở cửa.

Nhìn thấy Lý Trình Cửu cùng Nhiếp Tình Triệt, nhất thời trong mắt tươi cười càng nhiều, nhưng rất nhanh, bà nghĩ tới cái gì, ý cười trì trệ.

Mau vào đi, Tiểu Nhiếp cũng tới, hoan nghênh hoan nghênh, cơm nước chúng tôi đã làm xong, chỉ chờ hai người tới.

"Bác trai bác gái, đây là chút quà cháu biếu hai bác"Niếp Tình Triệt nhanh chóng đem lễ vật chuẩn bị đưa lên.

"Ai nha, cháu khách sáo quà. Mỗi lần tới đều phải mang theo chút đồ. "Phùng Ngọc Vinh cười cười nhận quà.

Ba người thay giày, đi vào tầng một biệt thự.

"Em trai con cũng ở nhà, các con đã lâu không gặp, Tiểu Nhiếp cũng ở đây, đừng tùy tiện đánh nhau nhé." Phùng Ngọc Vinh lôi Lý Trình Cửu nhỏ giọng dặn dò.

Thái độ của Lý Trình Cửu đối với cha mẹ từ sau khi bị đánh mấy lần cũng không còn kém như trước.

Lúc này vừa nghe thấy Lý Trình Di cũng ở đây, nhất thời hai mắt sáng ngời.

“Nó cũng về nhà? Nó rốt cục cũng về nhà? “Lý Trình Cửu ngăn chặn xúc động nóng nảy trong lòng, bề ngoài trấn định hỏi.

“Em con không phải nghe được con về nhà nhiều lần đều không thấy người, lần này sớm về nhà chính là vì gặp mặt. Dù sao dù thế nào các con cũng là chị em.” Bà Phùng Ngọc Vinh cười nói.

“Đúng vậy, Tiểu Di vẫn rất hiểu chuyện, đúng vậy. “Bên kia phòng khách, Lý Chiêu cầm tờ báo cuộn thành ống đi ra, cười nói tiếp.

“Đúng vậy. “Ông nhất thời có chút không biết hình dung từ nào.

“Không sao, đã lâu không gặp Tiểu Di, vừa lúc dẫn A Triệt gặp mặt. “Lý Trình Cửu cười nói.

Bốn người vào phòng khách ngồi xuống, trên bàn đã bày xong thức ăn hoa quả.

Lý Trình Cửu ngồi xuống, mặc dù đang nói chuyện với cha mẹ, tán gẫu về cuộc sống của mình trong quân đội, nhưng trên thực tế tâm tư lại nhìn xung quanh, chú ý Lý Trình Di ở đâu?

Cô ở quân bộ liều mạng khổ luyện, tiêu hóa hấp thu mũi tiêm biến đổi gen tăng cường sức mạnh, chính là vì trở về báo thù lần trước bị ăn đòn.

Lần đó nhục nhã, thê thảm, đến bây giờ cũng thường xuyên làm cho cô nửa đêm bừng tỉnh.

Mấy người bạn thân khuyên cô đừng chọc giận Lý Trình Di, cố gắng xin lỗi, dù thế nào cũng là chị em ruột, quan hệ huyết thống ở đâu.

Nhưng Lý Trình Cửu cự tuyệt.

Cô không quên được sau khi Lý Trình Di đánh ngã cô, đứng ở trước mặt, hai tay giang ra, mái tóc dài bay múa thân ảnh cường tráng.

Khi đó tiếng cười của hắn, thường xuyên ở trong mộng biến thành ác mộng đánh thức cô.

Phục hồi tinh thần lại, ba mẹ đã bắt đầu cùng Nhiếp Tình Triệt tán gẫu về sức khỏe của ba mẹ trong nhà.

Lý Trình Cửu tâm tư căn bản không ở chỗ này, cô lẳng lặng ngồi ở một bên, ánh mắt quét nhìn xung quanh.

Rõ ràng là ở trong nhà mình, nhưng cô lại phảng phất thân ở rừng rậm nguyên thủy nguy cơ tứ phía.

Sô pha, tủ lạnh, góc phòng, cửa nhà vệ sinh, tựa hồ bất kỳ một chỗ nào cũng có thể lao ra mãnh thú hồng thủy.

Niếp Tình Triệt chú ý tới sự khẩn trương của cô.

Trong lòng có chút khó chịu.

Anh cùng Tiểu Cửu cũng mới quen không lâu, vốn tưởng rằng Tiểu Cửu cùng em trai chỉ là mâu thuẫn gia đình, nói ra là tốt rồi.

Nhưng bây giờ xem ra, điều này đã trở thành vấn đề tâm lý.

Hiển nhiên, cậu em vợ chưa từng gặp mặt kia, đã tạo thành tổn thương tâm lý rất lớn cho bạn gái.

Điều này làm cho trong lòng anh hơi nhíu mày.

Có loại xúc động đến lúc đó giáo huấn một chút em vợ.

Tựa hồ là chú ý tới thần sắc biến hóa của anh, Lý Trình Cửu lặng lẽ cầm tay anh.

Thừa dịp cha mẹ đứng dậy bưng thức ăn rót nước, cô nhẹ giọng nói.

Lát nữa anh đừng nhúng tay vào.

“Không có việc gì. “Niếp Tình Triệt đáp lại nắm tay cô.

“Em không hiểu, em trai em. Nó không phải loại như anh nghĩ đâu. “Lý Trình Cửu thấp giọng nói.

“Tên kia nếu thắng còn tốt, một khi thua, sẽ gặp phải nhục nhã khó có thể tưởng tượng.”

Chương 665: Tò mò về cậu em rể

“Yên tâm, anh sẽ cho cậu ta biết, đối với chị gái anh rể phải tôn trọng. “Niếp Tình Triệt nở nụ cười, nhỏ giọng nói.

“Anh” Lý Trình Cửu trong lòng sốt ruột, cô thật vất vả tìm được một bạn trai mà các phương diện đều thích hợp vạn nhất bị Lý Trình Di làm hỏng.

Răng rắc.

Đột nhiên.

Phía sau cầu thang tầng hai, truyền đến một tiếng mở cửa rất nhỏ.

Có vẻ như cánh cửa của một căn phòng nào đó trên tầng đã được mở ra.

Một trận tiếng bước chân vững vàng, từng bước một từ cầu thang truyền đến.

‘Tiểu Di, ra rồi à? Chị gái chị gái chị gái anh rể của con đến chơi. Mau tới gặp mặt. “Phùng Ngọc Vinh nghe được động tĩnh, cũng vội vàng kêu lên.

“Con biết rồi mẹ. “Giọng Lý Trình Di từ tầng hai truyền đến.

Lực chú ý của Nhiếp Tình Triệt và Lý Trình Cửu, lúc này đều bị âm thanh hấp dẫn.

Hai người quay đầu đi, nhìn về phía cầu thang.

Tiếng bước chân dần dần đến gần.

Hô hấp của Lý Trình Cửu cũng dần dần tăng lên.

Nhiếp Tình Triệt nắm chặt tay bạn gái, cũng dâng lên một tia tò mò, anh rõ ràng thực lực cùng tính tình bạn gái, có thể làm cho cô kích động cùng khẩn trương ngưng trọng như vậy, ngoại trừ cấp trên, còn lại thật đúng là chưa từng thấy qua.

Bởi vậy, anh đối với người em vợ chưa từng gặp mặt này cũng dâng lên tò mò không nhỏ.

Lúc này ánh mắt hai người nhìn chằm chằm cầu thang.

Rất nhanh, đầu cầu thang lộ ra một cái dép lê con thỏ màu đen.

“.”

“.”

Lý Trình Cửu cùng Nhiếp Tình Triệt cảm giác trong lòng trong nháy mắt hiện lên chênh lệch cực lớn.

Sau đó.

Một chiếc dép thỏ đen khác cũng đi xuống.

Nhưng ngay sau đó.

Một cái bắp chân to bằng bắp đùi của người trưởng thành bình thường, xuất hiện trong tầm mắt hai người.

Bộp.

Bộp.

Bộp.

Vài giây sau.

Chủ nhân dép lê trên cầu thang, cũng hoàn toàn xuất hiện trước mặt hai người.

Niếp Tình Triệt bất giác đứng lên, cổ họng hơi giật giật.

Anh cao tới 1,9m nhưng trước mặt đối phương vẫn có vẻ có chút thấp bé

Đối phương thân cao hai mét, lưng hùm eo gấu, tóc đen xõa vai, vai rộng thân rộng, đứng ở trước mặt anh tựa như một bức tường, phảng phất giơ tay lên, là có thể tùy ý nhấc anh lên.

Mà những thứ này còn chưa phải là khoa trương nhất.

Điều phóng đại nhất là……

Nhiếp Tình Triệt rõ ràng có thể cảm giác được, người đàn ông này, khí chất trên người, có chút tương tự với những tên tội phạm cực kỳ nguy hiểm mà anh gặp phải khi tuần tra

Phóng đãng, không kiêng nể gì, coi mạng người như cỏ rác.

Xì.

Niếp Tình Triệt hít sâu một hơi, tâm tình nhanh chóng nặng nề.

Cậu em vợ này, hình như rất khó đối phó.

Bộp.

Bộp.

Trong tiếng bước chân, Nhiếp Tình Triệt nhìn đối phương đi tới trước mặt mình, cách nhau nửa mét, vươn tay.

“Xin chào, Lý Trình Di. “Lý Trình Di vươn tay mỉm cười, nắm tay chờ đợi giữa không trung.

Nhiếp Tình Triệt đồng dạng cũng vươn tay, cùng đối phương nhẹ nhàng bắt tay.

“Được. “Lý Trình Di mỉm cười.

Lý Trình Di hiện tại, coi như là mỉm cười, cũng trong lúc vô ý làm cho người ta có một loại cảm giác áp lực không hiểu.

“Còn tưởng rằng chị tôi sẽ không có ai muốn rước. Không ngờ anh rể tương lai lại ưu tú như vậy”.

“Khách sáo quá. Tôi cũng không nghĩ tới em vợ tương lai sẽ như vậy. “Nhiếp Tình Triệt cũng muốn trả lời khen tặng đối phương một chút.

Nhưng cánh tay đau nhức, bị Lý Trình Cửu lặng lẽ bóp. Những lời tiếp theo của anh ta nhất thời cũng nói không nên lời.

Có điều, anh rể của Lý Trình Di tôi không dễ làm như vậy. “Lý Trình Di chuyển đề tài. Tầm mắt cũng rơi xuống trên người Lý Trình Cửu.

“Chị gái, đã lâu không gặp, chị hình như trở nên xinh đẹp rồi?”

“Mày lại tiêm thêm hả?!” Lý Trình Cửu nhìn đối phương so với trước lại cao hơn một cái đầu nên hỏi thẳng

“Em còn đang trong thời kỳ dậy thì, em là em trai chị, tuổi còn nhỏ. “Lý Trình Di nói đùa.

Thấy hai người đều không có động tĩnh gì cười không ra tiếng.

Anh chỉ có thể đi tới ghế bên cạnh ngồi xuống.

Ăn cơm trước, chị gái anh rể hiếm khi trở về, vừa lúc đi thả lỏng gân cốt một chút.

“Vừa vặn, tao cũng có ý này. “Lý Trình Cửu ngồi xuống, nhìn em trai đối diện, ký ức bị nhục nhã lúc trước lại dâng lên trong lòng. Trong mắt lại bắt đầu phun lửa.

“Ai à, cái này mới trở về liền không thể nghỉ ngơi yên tĩnh vài ngày sao? hai đứa chúng màu.” ôngLý Chiêu nhịn không được nhíu mày.

“Ba không hiểu đâu, đây là phương thức liên lạc tình cảm độc đáo của chị em chúng con. “Lý Trình Di nói. Đúng không, chị?”

“Đúng vậy, đây là truyền thống độc đáo của Lý gia chúng ta. “Lý Trình Cửu ngoài cười nhưng trong không cười, đồng ý.

“Lần trước chị gái khóc rất vui vẻ, em cũng rất vui vẻ. Dù sao chị gái ở trong quân bộ áp lực khẳng định rất lớn, trở về vừa vặn em làm em trai, có thể giúp chị phát tiết một chút áp lực. “Lý Trình Di thở dài.

Răng rắc.

Lý Trình Cửu tay vịn bên cạnh bàn phát ra tiếng rạn nứt rất nhỏ.

“Vậy tao còn phải cảm ơn mày nữa không? “Cô gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Chúng ta là người một nhà, không cần khách sáo. “Lý Trình Di nhìn cô thành khẩn cười cười.

Niếp Tình Triệt ở một bên xem như hiểu được.

Hai chị em nhà này, tuy rằng lúc tới nói chuyện thì rất nghiêm trọng, hiện tại thoạt nhìn, không phải cũng rất tốt sao?

Đấu võ mồm, ra ngoài thi đấu, đây cũng là chuyện thường xảy ra trong nhà hắn.

Đoán chừng là Lý Trình Cửu lúc trước vẫn đánh thua, thua không dậy nổi, mất mặt, nên mới sinh ra tâm lý như thế

Thấy rõ điểm ấy, Nhiếp Tình Triệt trong lòng cũng yên tĩnh lại, chỉ cần không phải là mâu thuẫn cực đoan khi gia đình tan vỡ, chút chuyện này thật không tính là gì.

Vừa vặn cách đó không xa hình chiếu TV đang phát tin tức, hắn cũng liền lên tiếng chuyển đề tài.

Chương 666: Độc mồm độc miệng

Lại nói tiếp, sau lần tập kích khủng bố ở sân vận động Triều Ngữ, cả nước đều bắt đầu hành động nghiêm khắc, lần này chúng tôi trở về, kiểm tra an ninh ở ga tàu điện ngầm nghiêm ngặt hơn trước rất nhiều.

“Là như vậy, Toại Dương bên này tuy rằng không phải thành phố lớn gì, nhưng liên hội cùng Sở an ninh cùng bỏ vốn, mời vài vị Chuyên gia vũ khí bay Cửu Nghi về hưu, dẫn đầu phối hợp Thiên Nhãn truy bắt xã hội đen. Hiệu quả không tệ. Tập đoàn Thiết Phong làm đồ dùng thể thao lúc trước, chính là lần này liên quan đến xã hội đen, bị xóa sạch hoàn toàn, xem như làm yên lòng dân chúng” Lý Trình Di gật đầu nói tiếp.

Bên phía tỉnh Phong Nam, chú tôi làm cảnh sát ở Cục An ninh tỉnh, khoảng thời gian trước vẫn chạy khắp nơi để truy bắt tội phạm toàn tỉnh. Lần này quốc gia xem như hạ quyết tâm lớn. Kết hợp với hành động lần trước, chỉ riêng tội phạm xã hội đen đã có hơn một ngàn người bị bắt giữ. “Nhiếp Tình Triệt thở dài.

“Xã hội ổn định là tốt nhất. Anh rể ở trong quân đội, cũng có thể nghe được tin tức bên ngoài sao? “Lý Trình Di có chút tò mò.

“Khẳng định không có khả năng lúc nào cũng lên mạng, chúng ta bình thường đều là dùng mạng nội bộ, cách một đoạn thời gian có thể xin một lần xin nghỉ phép thăm người thân, nếu có khẩn cấp nhiệm vụ sẽ không có ngày nghỉ. Nhưng là sẽ thêm tiền.” Nhiếp Tình Triệt trả lời.

Anh rể, vé máy bay do nhà nước chi trả, hay là tự trả tiền? “Lý Trình Di hỏi.

“Cái này, vẫn chưa được nhà nước chi trả. Không bằng chị cậu. “Nhiếp Tình Triệt hơi xấu hổ.

“Cũng rất lợi hại. “Lý Trình Di gật đầu.

“Tự trả tiền, vậy có nghĩa là có tiền, nghe nói vẫn là cấp trên của chị tôi, xem ra nhà cũng có điều kiện”

Bất quá đi máy bay, phàm là tự trả tiền, thì không thể có người nghèo.

“Cậu em, giờ cậu đang học ở đâu? “Nhiếp Tình Triệt cũng hỏi ngược lại.

“Chỉ là đi làm cho một công ty nhỏ, bình thường phần lớn thời gian đều thích luyện tập cận chiến, trồng hoa, bồi dưỡng tình cảm sâu đậm.” Lý Trình Di cười nói.

“Đúng là không tệ, còn trẻ như vậy mà đã sớm bước vào cuộc sống dưỡng lão, thật hâm mộ”.

Hai người trò chuyện rôm rả, lúc ăn cơm ngược lại không khí bí bích ban đầu náo nhiệt hẳn lên.

Điều này làm cho hai vợ chồng Lý Chiêu Phùng Ngọc Vinh vẫn luôn lo lắng, rốt cục yên tâm.

Bọn họ sợ hai chị em một lời không hợp, tại chỗ lại lật bàn đánh nhau.

Ăn cơm xong Nhiếp Tình Triệt chủ động đi rửa bát.

Lý Trình Cửu ngồi trên sô pha, đối diện với Lý Trình Di.

Cô cũng không nói lời nào, cứ nhìn thẳng vào đối phương như vậy.

Tức giận+1

Tức giận+1

Tức giận+1

Ác niệm phẫn nộ liên tục mà ổn định, cuồn cuộn không ngừng chảy vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Chị.

Lý Trình Di tâm tình không tệ, cười nheo mắt nhìn cô.

Yên tâm. Anh rể không tệ. Hôm nay em sẽ không làm mất mặt.

Tức giận+2

“Mày vẫn tự tin như vậy. Mày tưởng chị mày không có cách trị mày sao? “Lý Trình Cửu lạnh lùng nói.

Cô ở quân bộ bị khi dễ, về nhà còn bị khi dễ. Cũng chính là gần đây có Niếp Tình Triệt giúp cô, nhẹ nhàng một chút.

Nhưng cuộc sống như vậy, vẫn bị đè nén và đau khổ, cô đã chịu đựng đủ rồi!

‘Chị gái, nói mồm thì được gì chứ, cứ phải dùng hành động”.

Lý Trình Di cười nói.

Người mạnh nói lời tàn nhẫn, gọi là hung ác.

Người yếu nói lời tàn nhẫn, đó gọi là đáng yêu.

Tức giận+3

Lý Trình Cửu nắm tay lần nữa nắm chặt, phát ra tiếng rắc rắc rất nhỏ.

“Miệng mày vẫn như cũ, rất độc mồm độc miệng. Lát nữa tao sẽ phế nó trước!”

“Anh rể ở bên cạnh, chị gái không phải là cố ý chứ? Đến lúc bị ăn đòn rồi khóc, làm nũng anh rể phải không

Tức giận+3!

Mặt Lý Trình Cửu mắt thường có thể thấy tím hẳn đi.

“Tiểu Di, con bớt lời thôi “Lý Chiêu ở một bên hết hồn hết vía, vội vàng kéo ống tay áo con trai.

“Thật có lỗi, vốn con định đánh cả anh rể, sau đó xem chị gái sẽ có phản ứng gì, nói không chừng đến lúc đó là hai vợ chồng cùng nhau ôm đầu khóc rống lên ấy chứ?”

“Bất quá hiện tại xem ra, anh rể tựa hồ không tệ, ý nghĩ này liền bỏ qua”. Lý Trình Di cười nói.

“Lý Trình Di! “Sắc mặt Lý Trình Cửu đã biến thành màu tím thẫm, cô đứng bật dậy, chỉ tay vào đối phương.

“Rất được, có khí thế. “Lý Trình Di nhẹ nhàng vỗ tay. Hy vọng lát nữa khi ăn đòn thì đừng có khóc.

“Móa! Mày thích ăn đòn hả.!! “Lý Trình Cửu rốt cục nhịn không được, nhào về phía trước, muốn đấm một quyền vào mặt Lý Trình Di.

May mà Nhiếp Tình Triệt kịp thời trở về, ngăn cô lại, ôm lấy cô.

‘Bình tĩnh! Bình tĩnh!! Tiểu Cửu là em trai em, đừng xúc động!”

Tức giận+3

Tức giận+3

A. Không hổ là cường giả, sau khi thực lực tăng lên, ác niệm cũng tăng lên.

Tâm tình Lý Trình Di càng thêm thoải mái, chỉ cảm thấy vẻ mặt vặn vẹo phẫn nộ của chị gái tựa như bức tranh sơn dầu bị trăm hoa vây quanh, xinh đẹp mà chói mắt.

Cha mẹ ở một bên nhanh chóng kéo hắn lại không cho chạm mặt Lý Trình Cửu.

Hai người bọn họ xem như đã nhìn ra.

Hiện tại chị gái Lý Trình Cửu càng ngày càng bình thường, ngược lại em trai Lý Trình Di càng ngày càng phiền toái.

Hai bên trấn an một trận, hơn nửa giờ sau, thật vất vả mới an tĩnh lại.

Lý Trình Cửu tức giận đến cả người phát run, bị Nhiếp Tình Triệt ôm eo nhỏ giọng an ủi.

Lý Trình Di ngược lại ở phòng bếp cùng cha mẹ tán gẫu, vẻ mặt thoải mái.

Con đừng đấu khí với chị con nữa, bây giờ chị ấy tốt hơn trước rất nhiều. ” Bà Phùng Ngọc Vinh thở dài nói.

“Không có. Con yêu chị mà “Lý Trình Di cười nói,” Tục ngữ nói, yêu là cho roi cho vọt, con chỉ ngoài miệng chỉ có thể dùng cái cách vụng về này để thể hiện tình yêu của con với chị thôi.

“.”

“.”

Hai cha mẹ không còn gì để nói

Chương 667: Bản năng nói dối

Hết Lý Trình Cửu giờ lại đến Tiểu Di liền biến thành trước mắt bộ dáng này.

Mở to mắt nói dối cứ tự nhiên như không, giống như bản năng.

“Ba mẹ cũng thấy đấy, chúng con đánh nhau, có lần nào nghiêm trọng đâu?

Thật ra chỉ là chị cứ rống lên thế thôi chứ, con có dùng sức bao nhiêu đâu, chị con liền khóc bù lu bù loa, trên thực tế thương thế rất nhẹ. “Lý Trình Di an ủi.

“Tóm lại, hai người các con đều đã trưởng thành rồi, đều có sự nghiệp riêng của mình, sắp lập gia đình, cũng đừng trẻ con như vậy, ngày nào cũng cãi nhau ầm ĩ, còn ra thể thống gì nữa?”

“Con biết rồi, yên tâm đi ba. Con người con chính miệng dao găm, bụng bồ tát, ngoài miệng thế thôi, chứ làm việc gì cũng rất nhẹ nhàng tình cảm “Lý Trình Di thành khẩn nói.

Đôi mắt hắn lộ ra vẻ tình thân hồn nhiên. Khiến hai vợ chồng Lý Chiêu mơ hồ có chút dao động.

Cẩn thận ngẫm lại, quả thật, tuy rằng mỗi lần hai chị em đều đánh nhau, nhưng mỗi lần Lý Trình Cửu trở về đều sẽ rất nhanh khôi phục thương thế, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Như vậy xem ra, Lý Trình Di hiển nhiên là thật sự chú ý đúng mực.

Sau khi trấn an cha mẹ.

Lý Trình Di lại chủ động dẫn Lý Trình Cửu và Nhiếp Tình Triệt đi cùng, nói là muốn ra ngoài dẫn bọn họ đi xem biến hóa mới của Toại Dương gần đây.

Chỉ là mới ra khỏi cửa.

Mới gọi taxi tới.

Lý Trình Cửu liền nhịn không được.

“Tao tìm được chỗ rồi. Sàn đấu Nghiên Hi. “Cô mở miệng nói.

“Anh rể? “Lý Trình Di nhìn Niếp Tình Triệt.

“Không có việc gì, là tôi đặt trước sàn thi đấu chuyên nghiệp, thuê một ngày, thời gian một ngày đều là của chúng ta. Bất quá lúc hai người động thủ giao lưu phải kiềm chế một chút. “Nhiếp Tình Triệt bất đắc dĩ nói.

“Yên tâm, chúng ta đều đã luyện qua cận chiến chuyên nghiệp, cách đấu lưu phái. “Lý Trình Cửu lạnh lùng nói.

Bây giờ tâm trạng cô ổn định lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Trình Di ở ghế lái phụ phía trước.

Lý Trình Di cũng không thèm để ý, chỉ cùng Niếp Tình Triệt tán gẫu chuyện trong quân đội.

Trên đường lái xe, nói tới quan hệ với Bạch Tinh.

“Hiện tại còn chưa khai chiến toàn diện, mọi người đều tự tìm người đại diện, giao thủ ở gần quốc thổ vũ trụ các quốc gia khác, kỹ thuật vũ khí mới mới tầng tầng lớp lớp, kiêng kị lẫn nhau. Thế cục cũng không tính là tốt.”

“Chúng ta có Cửu Nghi, đơn thể tác chiến rất mạnh, Bạch Tinh có Long Cảnh cùng Trật Tự Thiết Vệ, kết hợp bọn họ khai phá kỹ thuật mới, hình thái Đấu Thần cùng hình thái, thực sự động thủ, chỉ có lưỡng bại câu thương phân.”

“Thật đúng là khó. “Lý Trình Di thở dài.

“Không biết loại giằng co này cũng không biết phải kéo dài bao lâu. Thi đấu quân bị, giới nghiêm khắp nơi, chúng tôi hiện giờ rất bận rộn. “Nhiếp Tình Triệt nói.

“Anh rể là chuyên gia vũ khí bay, tham chiến từ xa, dù sao so với binh lính bình thường cũng an toàn hơn nhiều. Thời kỳ chiến tranh, cơ hội lập công cũng nhiều, nghĩ như vậy, hiện tại thời đại này ngược lại sẽ là thời điểm nhiều kỳ ngộ nhất.” Lý Trình Di nói.

“Đúng thế, cậu nói chuẩn, đánh nhau rồi thì chả quan tâm đến bố cháu là ai. Toàn bộ phải xem thực lực. “Niếp Tình Triệt cười nói.

Dọc theo đường đi, chị gái Lý Trình Cửu không nói lời nào.

Lý Trình Di và Nhiếp Tình Triệt nói chuyện rất vui vẻ.

Không bao lâu, đã tới địa điểm thi đấu.

Câu lạc bộ cận chiến Nghiên Hi mở ở vùng ngoại ô, trong một bãi cỏ rộng lớn gần câu lạc bộ Cung Thuật.

Chủ sàn là một cô gái trẻ tuổi dáng người cao gầy, dung mạo xinh đẹp.

Đội mũ lưỡi trai, áo T - shirt màu đen, quần jean lộ ra đôi chân dài trắng như tuyết. Đeo thiết bị theo dõi cơ thể Vibang AR mới nhất trên mắt.

Chỉ một bộ kính theo dõi này, đã trị giá hai triệu, tương đương với một siêu xe thể thao.

Hiển nhiên ông chủ này chính là một con nhà giàu siêu cấp

Thích đánh nhau, tự mình làm một sân chơi mang tính chất giải trí.

Nhiếp Tình Triệt sau khi chào hỏi với cô, hai người hiển nhiên quen biết, nói chuyện phiếm vài câu, liền vào một trường đấu chuyên nghiệp

Xung quanh sân đấu đều là tường hợp kim dày hơn mười cm, cường độ bao vây bốn phía cực cao, bình thường là cho cao thủ sử dụng.

Ở Toại Dương này, bình thường mọi người đều dùng sân đấu bình thường, sân đấu trung đẳng ít dùng.

Mà cái này là sàn đấu đỉnh cấp, dường như từ lúc xây dựng xong đến giờ mới mở một lần.

Bây giờ thấy ông chủ dẫn người mở đèn của sàn thi đấu chuyên nghiệp đỉnh cấp.

Những người yêu thích cận chiến đang tập luyện xung quanh cũng đều vây quanh, tìm nhân viên công tác hỏi thăm.

Câu lạc bộ là ngoài trời, cấu trúc đơn giản, trên một bãi cỏ rộng lớn trống rỗng, dựng lên một cái lều kim loại khổng lồ.

Bên trong lều là những ô vuông lớn nhỏ khác nhau.

Bên cạnh ô vuông, là quầy phục vụ chuyên môn làm công việc.

Sau khi sàn đấu đỉnh cấp được thuê, bản thân chủ sàn cũng cảm thấy rất hứng thú, hỏi qua ba người Nhiếp Tình Triệt, có được xem hay không.

Sau khi nhận được câu trả lời là được

Hơn mười Câu lạc bộ người tất cả đều chen vào, đều dõi mắt từ chỗ ngồi khán giả phía trên cao nhìn vào trong sân.

Lúc này Lý Trình Cửu và Lý Trình Di đã thay quần áo xong, lên sân khấu.

Hai người một đen một trắng, đều chọn đạo phục màu sắc đơn giản rõ ràng.

Lý Trình Di là đen, Lý Trình Cửu là trắng.

Trong sàn đấu dài rộng chừng ba mươi mét, hai người giằng co đứng đó.

Mọi người có cảm thấy người đàn ông tóc dài kia có chút quen mắt không? ” Chủ sàn ôm ngực nhíu mày nhìn Lý Trình Di chằm chằm.

“Đúng là có chút quen mắt. Luôn có cảm giác đã nhìn thấy ở đâu đó”.

Đinh Hạo Phong thực lực mạnh nhất trong câu lạc bộ cũng cảm thấy có chút quen mắt.

Một đám nam nữ cơ bắp vây quanh chủ sàn Hàn Nghiên Hi, ánh mắt nhìn chằm chằm trên sân.

Chương 668: Ra sân

“Cậu ấy là em trai của bạn gái tôi, nhìn hình thể là biết không yếu. Không chừng các cậu cũng từng thấy trong cuộc thi nào. Không có gì ghê gớm. “Nhiếp Tình Triệt đến gần, nhỏ giọng nói.

Thì ra Nhiếp ca thích loại hình này, trách không được lúc trước chị em khổ sở theo đuổi anh lâu như vậy không động tâm. “Hàn Nghiên Hi nhìn Lý Trình Cửu có chút u oán nói.

“Ặc, tình huống của anh, chị em thật sự không thích hợp. “Nhiếp Tình Triệt bất đắc dĩ nói.

So với bề ngoài dáng người gì đó, anh càng thưởng thức năng lực, tính cách hơn.

Anh cần chính là một người bạn đời có thể cùng mình nâng đỡ lẫn nhau trong tương lai, cùng nhau tiến bộ, cùng nhau trở nên mạnh mẽ, mà không phải loại hình chỉ biết ở bên cạnh làm nũng, quản gia.

Vả lại, bọn họ là Chuyên gia vũ khí bay trong quân đội, cường độ thân thể đều cực cao, người bình thường cùng anh kết hôn, thật sự không tận hứng.

Cường độ thân thể chênh lệch quá lớn, còn rất dễ dàng xảy ra chuyện trong cuộc sống vợ chồng.

“Hiện tại anh cũng hơn 200kg rồi, với trọng lượng như vậy thì chị của em mới có hơn 50kg, em không lo lắng nửa đêm anh vô ý đè chết sao ?”

“.”

Một đám người im lặng.

Đó là thực tế.

Ở thời đại này chênh lệch giữa người và người, có đôi khi, thậm chí còn lớn hơn cả người và chó.

Đó không phải là trang điểm chỉnh hình trên mặt, là có thể bù đắp được.

“Chị gái trên sân cũng là chuyên gia vũ khí bay hả Niếp ca? “Hàn Nghiên Hi hỏi.

“Ừ. Thực lực cô ấy yếu hơn anh một chút, nhưng không nhiều lắm. Đối diện là em trai cô ấy. “Nhiếp Tình Triệt giải thích.

“Chị em đánh nhau a, chậc chậc. Em và chị em đánh nhau đều là dùng gối đầu, tình huống người nhà này có chút ác nha. “Hàn Nghiên Hi cùng người xung quanh đều có chút không thể hiểu được.

“Cô ấy nói đây là truyền thống gia tộc của bọn họ. “Nhiếp Tình Triệt cũng có chút không hiểu.

“Truyền thống gia đình??? Người trong gia đình đánh nhau phải ra ngoài thuê một sàn riêng cao cấp một vạn một ngày?

Đốt tiền đến phát hoảng?

Một đám người im lặng.

“Sắp bắt đầu rồi! Chú ý!”

Ánh mắt Niếp Tình Triệt từ khán phòng trên cao nhìn về phía sân giữa.

Hộp y tế chuẩn bị xong, lát nữa tiện bôi thuốc cầm máu cho nhà trai.

“Biết rồi, đã sớm chuẩn bị xong rồi. “Hàn Nghiên Hi gật đầu.

Những người yêu thích xung quanh nhìn tư thế này, đều cảm thấy mới lạ và khoa trương.

Lúc này trên sân rốt cục sắp bắt đầu.

Lý Trình Cửu bước một chân về phía trước.

Hai nắm đấm bảo vệ mặt.

Cằm dán vào xương ức.

“Từ lần trước sau khi bị mày đánh thắng, chị mày đã điên cuồng khổ luyện, hiện tại rốt cục triệt để đi lên một con đường hoàn toàn mới. Mày bây giờ không đủ tư cách làm đối thủ của chị mày”

Cơ bắp cả người Lý Trình Cửu hơi bành trướng, tốc độ lưu thông máu trên người tăng nhanh, bức xạ nhiệt nhanh chóng ấm lên.

Nếu có máy dò hồng ngoại kiểm tra đo lường, có thể nhìn thấy, lúc này cô, cả người tựa như thiêu đốt một mảnh ngọn lửa vô hình.

Ngọn lửa từ trên đầu, trên vai, nắm đấm, không ngừng bay lên trên.

Lý Trình Di đứng cách cô năm mét, thân hình khôi ngô tựa như một bức tường bất động cũng tản ra cảm giác áp bách mơ hồ.

‘Thấy chị gái cố gắng như vậy, em trai như em cũng rất vui mừng. Thật ra, rất nhiều lúc, em cũng rất áy náy. “Hắn mở hai tay ra,” Biết rõ chị là chị ruột của em nhưng ra tay nặng quá cũng không tốt. Nhưng em vẫn không nhịn được nhiều lúc theo bản năng đánh chị. Dù sao, đánh người ngoài, cùng đánh chị gái, xúc cảm là không giống nhau”.

“Mày”Ánh mắt Lý Trình Cửu càng thêm lạnh lùng sắc bén. “Miệng vẫn thối như vậy”.

Chị yên tâm. “Lý Trình Di mỉm cười,” Để chị của em có thêm cơ hội thắng.

Hắn khoanh tay, ôm trước ngực.

“Em có thể không dùng hai tay.”

“ ！ ！ ？ ”

“ ！ ！ ！ ”

Lần này, không chỉ có Lý Trình Cửu, Nhiếp Tình Triệt xung quanh, bao gồm cả chủ sàn Hàn Nghiên Hi và hơn mười người khác, tất cả đều hơi xôn xao.

Điên cuồng!

Quá điên cuồng!!

Con mẹ nó, nếu không đánh được nó thì tất cả mọi người ở đây đều không vừa mắt.

Hầu như tất cả mọi người đều có loại cảm xúc muốn xông vào cái thằng tinh vi kia đập cho một trận

Tức giận+3

Sắc mặt Lý Trình Cửu lại lần nữa sung huyết, cả người phát run.

Thiếu chút nữa ngay cả tư thế chiến đấu cơ bản cũng không thể duy trì.

Làn gió ấm thổi qua, xuyên qua toàn bộ lán lớn của câu lạc bộ.

Dưới lán lớn từng phòng đơn đấu cận chiến, trên cửa đều treo bảng hiệu tương ứng.

Từng tấm bảng đánh dấu bị thổi bay đến hơi lay động.

Ong.

Chậm rãi, một khối thủy tinh công nghiệp cường độ cao trong suốt, phong tỏa phòng thi đấu của Lý Trình Di và Lý Trình Cửu.

Theo tiếng máy móc chậm rãi dừng lại.

Nóc nhà thủy tinh hoàn toàn khép lại.

Một âm hưởng máy móc vang lên.

“Hỗ trợ khởi động cấu trúc hỗ trợ, khởi động trao đổi không khí, điều chỉnh nhiệt độ. Điều chỉnh độ ẩm.”

Sắp bắt đầu đếm ngược.

Khóe miệng Lý Trình Di nhếch lên, nhìn về phía chị gái đối diện, ý khiêu khích không cần nói cũng biết.

Lý Trình Cửu tức giận đến cả người run rẩy, lúc này nghe được âm thanh, cũng hít sâu một hơi, ổn định trạng thái.

Nhu khí Nham Hổ Môn ở trong cơ thể không ngừng kích động.

“5.”

“4.”

“3”

“2.”

“1, bắt đầu!”

Trong nháy mắt âm thanh điện tử kết thúc.

Lý Trình Cửu bước một cái, hai chân giậm xuống đất, nhanh chóng áp sát.

Quyền phải đánh ra, tựa như một hư ảnh, mơ hồ có ngoại hình móng hổ, đột nhiên đánh về phía má phải của Lý Trình Di.

Mặc dù chỉ là thăm dò, nhưng một quyền này so với lúc trước cô toàn lực ra tay, đều nguy hiểm hơn.

Cho dù là sức mạnh, hay là tốc độ, hay là góc độ lựa chọn, lúc này Lý Trình Cửu phảng phất như thay đổi thành người hoàn toàn khác.

Chương 669: Hối hận

Được tiêm thêm hai mũi tăng cường sức mạnh, làm cho tố chất toàn bộ thân thể đều tăng lên một mặt bằng mới

Hạn mức Sức mạnh tối đa là một tấn không có cách nào thay đổi, nhưng tốc độ phản ứng, né tránh bản năng, tần suất bộc phát nhu khí, tốc độ khôi phục đều được tăng cường đáng kể.

Bốp.

Chiêu này không có gì bất ngờ nếu thất bại.

Lý Trình Cửu không ngoài ý muốn, dù sao lần trước đã thể nghiệm qua thực lực em trai. Sức mạnh giống như một con quái vật và tốc độ không kém.

Có thể tránh được cũng không ngoài ý muốn.

Nhưng tránh thoát chiêu thứ nhất, không có nghĩa là có thể tránh thoát chiêu số tiếp theo.

Đấu pháp Nham Hổ Môn kết hợp với đấu pháp cận thân Thập Tam Phi Lưu mới học được, vào giờ khắc này trong nháy mắt bộc phát ra.

Bạch Hổ liên tục xông ra vây giết!

Hai tay Lý Trình Cửu liên hoàn chụp về phía ngực Lý Trình Di.

Trong vòng một giây mười bảy chiêu vây giết liên tiếp, chiêu nào cũng tàn nhẫn, hơi đụng phải liền nhất định là kết cục da tróc thịt bong.

Nhưng Lý Trình Di chỉ khoanh hai tay trước ngực, thân hình khôi ngô nhẹ nhàng như chim, dễ dàng né tránh móng vuốt của Lý Trình Cửu.

Từng đạo trảo ảnh tựa như đánh vào ảo ảnh, toàn bộ thất bại.

Yếu.

Quá yếu!

Sau khi né tránh, hắn còn không quên tiếp tục mở miệng chế nhạo.

Chị không chỉ có chút bản lĩnh phèn này chứ? Nếu như ngay chạm được vào người em cũng không được thì quá chán.

Lý Trình Cửu sắc mặt bất động, sau một hồi vây công:

Lúc này cô nhảy nghiêng một cái. Kéo ra khoảng cách.

Vừa rồi chỉ là kiểm tra ngươi một chút, xem trình độ so với lần trước có thụt lùi hay không.

'Đã chấp hai tay rồi mà vẫn phèn quá, ngay cả chạm vào người em cũng không làm được?"

"Mày mạnh miệng lắm, tao sẽ ngay lập tức cho mày biết cái gì gọi là thống khổ! Nhục nhã! "Lý Trình Cửu lạnh lùng nói.

Cô hít sâu một hơi từng đạo nhu khí ở trong cơ thể bắt đầu lưu động, giao triền, hội tụ, rất nhanh cuộn trào trong cơ thể.

Một hình con hổ do ôn khí tạo thành dần dần thành hình.

Hình sợi lông trên người Lý Trình Cửu dựng thẳng lên, hai tay đập xuống đất, tựa như con hổ thật sự, tứ chi chạm đất đi lại.

Grừm!

Một luồng bức xạ nhiệt khuếch tán xung quanh cô làm trung tâm, hội tụ thành từng vòng gió nóng.

"Cuối cùng cho mày một cơ hội, hiện tại quỳ gối trước mặt tao, xin lỗi tao, tao còn nhẹ tay"

Lý Trình Di nở nụ cười, "Không biết chị có ngu thật hay ngu giả nữa, chọc giận người khác, không ai làm như thế."

"Vậy chờ tao đánh ngã mày, vả rụng răng mày thì mày biết tao nói thật hay dối " Lý Trình Cửu tựa hồ hoàn toàn tỉnh táo lại.

'Vậy sao? "Lý Trình Di nhướng mày.

Sau đó.

Hai tay hắn mở ra, tựa như muốn ôm cái gì đó.

Đến đây đi. Để em cảm thụ một chút.

Bùm!!

Vừa dứt lời.

Chín người Lý Trình đã hóa thành hư ảnh, đánh về phía Trình Di.

Lần này tốc độ bổ nhào nhanh hơn lúc nãy ít nhất gấp đôi.

Xung quanh bên ngoài người đã thấy không rõ, chỉ có thể nhìn thấy bóng người lóe lên.

Lý Trình Cửu đã đến đối diện, một tiếng gió rít gào của hổ trảo đập thẳng vào ngực Lý Trình Di.

Tốc độ bùng nổ của một đòn này nhanh hơn vừa rồi rất nhiều. Hơn nữa còn mang theo một tia quỹ tích quái dị.

Nhìn như thẳng tắp, kì thực xác thực lúc trái lúc phải, chợt lóe bất định.

Đây là Hổ Trận Liệt bí truyền của Nham Hổ Môn.

So với Hổ Lạc Trảo đã từng được Lý Trình Cửu dùng qua, một chiêu này uy lực ít nhất là gấp 3 lần đòn lần trước.

Điều này không chỉ thể hiện ở tốc độ.

Mấu chốt là, Hổ Trận Liệt chân chính thể hiện ra bí kỹ hạch tâm mạnh nhất của Nham Hổ Môn - Liệt Kình.

Đó là kình lực xé rách giống như hổ trảo chân thật.

Chỉ cần chạm vào nó.

Có thể làm cho đối thủ da tróc thịt bong, máu chảy không ngừng.

Xoẹt!!

Đáng tiếc, chiêu này bị Lý Trình Di nhẹ nhàng lui về phía sau, tránh đi.

Khoảng cách bị dính đòn chỉ kém không tới một cm.

Tiếp đòn!

Ánh mắt Lý Trình Cửu run lên, tiếp tục tấn công.

Trong tiếng xé gió, trong vòng ba giây, hai tay cô liên tục tung ra 20 chiêu liên tiếp.

Nhưng tất cả hổ trảo đều xém một tý là cào được vào người Lý Trình Di.

Chỉ một chút khoảng cách như vậy, ở trước mắt cô lại thành lạch trời.

“Không thể nào! “Ánh mắt cô đã bắt đầu thay đổi.

Từng đạo ôn khí lại lần nữa bộc phát, cô không tin mình ngay cả chạm vào em trai cũng không làm được.

Bí kỹ cao cấp Nham Hổ Môn mới luyện thành, rõ ràng khi đối luyện với những người khác trong quân đội đều chiếm hết thượng

Nhưng bây giờ!?

Tao không tin!

Cô ấy hét lên và bước về phía trước.

Nguyên Hổ Phách bí sát trong Nham Hổ Môn!

Trong nháy mắt, nhu khí toàn thân cô chấn động như sóng nước, khiến tốc độ bộc phát tăng lên lần nữa.

Thân thể cường hóa đến cực hạn, vào giờ khắc này được tăng cường trên diện rộng.

Lực dự đoán, tốc độ, phản ứng thần kinh, phục hồi thể lực.

Tất cả mọi thứ, đều đạt tới đỉnh cao nhất mà cô tập võ từ trước tới nay.

Cô giơ cao hai trảo, toàn thân ôn khí hội tụ cánh tay, từ trên xuống dưới, đột nhiên vung xuống.

Chết!!!

Trong phút chốc cô lại tới gần, toàn lực chộp về phía Lý Trình Di.

Phụt.

Đúng lúc này, mắt cá chân cô bị cái gì đó vấp ngã, cả người giơ hai tay hung hăng đập xuống.

Bùm!!

Mặt đất hơi chấn động.

Lý Trình Cửu ngã sấp mặt xuống đất, ngay trước chân Lý Trình Di, cả người mơ hồ.

“Chị không sao chứ? “Lý Trình Di quan tâm hỏi. Dùng chân đá đá cô.

“…” Lý Trình Cửu bò dậy, máu mũi chảy ra, bị cô nhanh chóng ấn vài cái, cầm máu.

Cô không biết mình vừa ngã như thế nào, nhưng……

Nhu khí lần nữa lưu chuyển, gia tốc, bộc phát!

Nguyên Hổ Phách!?

Vù!

Trong phút chốc cô xông về phía trước, hai móng hung hăng chộp vào ngực Lý Trình Di.

Chương 670: Quyết tâm

Lúc này hai người cách nhau chỉ có hai mét, lần này, khoảng cách này, cho dù như thế nào, cô đều có thể trúng!

Cô cũng không tin!

Mang theo bức xạ nhiệt mãnh liệt, ánh mắt cô sắc bén, mang theo quyết tâm bạo sát, một đầu phóng về phía Lý Trình Di.

Phụt!

Chân bị vấp.

Thân thể cô lại mất cân bằng, ngã nhào xuống đất, sàn nhà phát ra tiếng trầm đục.

Bùm!!

“Chị làm sao mà lại không cẩn thận thế, ngã lên ngã xuống?“Lý Trình Di trên mặt mang theo nụ cười hơi hơi hoạt động chân phải của mình.

Em chỉ không cẩn thận đặt chân trước mặt chị mà thôi. Chị, chị đi đường không nhìn đường sao?

Tức giận+2

Tức giận+2

Lý Trình Cửu từ trên mặt đất bò dậy, vừa mới cầm máu mũi lại bắt đầu chảy máu.

Cô dứt khoát dùng thủ pháp tạm thời cắt đứt mạch máu, ngẩng đầu, trong tròng mắt tràn đầy tơ máu nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau hai giây.

Lý Trình Cửu kỳ thật vốn cũng định hy vọng mình có lẽ có thể đơn thuần dựa vào cận chiến đánh thắng em trai.

Đáng tiếc, hiện thực là tàn khốc.

Ngắn ngủi chút thời gian này, chân chính để thực lực của cô thăng cấp lột xác, vẫn là phụ trợ mô-đun.

“Vốn mình là không có ý định vận dụng cái này nhưng hiện tại.” Lý Trình Cửu nhẹ nhàng ấn một cái bên eo.

Một dòng điện trong nháy mắt đâm vào eo cô.

Mô đun phụ trợ đang mở.

Tính toán phát lực tốt nhất.

Tính toán Tốc độ gió.

Tính toán Đối thủ né tránh

Tính toán Ứng phó né tránh.

“Đang kích hoạt phương án sửa đổi ” Lý Trình Cửu chăm chú nhìn đối diện, tùy thời nhìn chằm chằm em trai, chờ đợi phương án cuối cùng xuất hiện.

Phương án thu thập số liệu của em trai một khi sinh ra, ưu thế của cô sẽ mở rộng đến mức không thể tưởng tượng được.

Bỗng nhiên sắc mặt cô biến đổi, tiếng gió trước mắt lóe lên, Lý Trình Di vừa rồi còn ở trước mắt biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó, là bên trái, một siêu tốc gió áp đánh úp lại.

Ngăn cản!?

Trốn tránh!?

Không còn kịp rồi!!

Lý Trình Cửu chỉ kịp thân thể thuận thế nhảy lên, ý đồ bay lên không để tránh đòn

Bùm!!!

Một chân như roi, hung hăng quất vào bên người cô.

Cắt đứt tính toán của mô - đun, người cũng bay tứ tung ra ngoài.

Dưới một tiếng vang thật lớn, Lý Trình Cửu nặng nề nện vào mặt tường hợp kim, xương bả vai phát ra tiếng ken két rất nhỏ.

‘Chết tiệt! Còn thiếu chút nữa!” Tính toán của cô thiếu chút nữa hoàn thành, nhưng bị một cước vừa rồi cắt đứt, hiện tại lại phải tiếp tục bắt đầu.

Tiếp tục cần ít nhất hai giây.

Và hai giây.

Bốp!

Trong phút chốc lại xuất hiện một bóng chân bên cạnh cô.

Lý Trình Di không biết từ lúc nào lại tới một bên, một chân nặng nề quất về phía cô.

Bùm!

Một chân này không nặng, nhưng vừa vặn lại cắt đứt tiến trình tính toán của mô - đun.

Lý Trình Cửu liều mạng muốn né tránh, tránh chấn động do bị cước nặng đòn sinh ra, muốn cho mô-đun hoàn thành kích hoạt.

Đáng tiếc

Bùm.

Bùm!

Bùm!

Bùm!!

Lần lượt những tiếng vang thật lớn, lần lượt nghẹn khuất, phẫn nộ.

Tức giận+3

Tức giận+1

Tức giận+2

Từng hàng ác niệm cuồn cuộn không ngừng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

“Chị, thế nào? Có phải rất vui vẻ hay không? “Hắn một cước cuối cùng, lăng không quất ra.

Đem Lý Trình Cửu tựa như quả bóng, sút ra xa hơn mười mét, đụng vào trên tường bắn xuống.

“Còn kém một chút” Lý Trình Cửu cả người đầy vết thương, gian nan từ trên mặt đất đứng lên.

Cô lần này đột phá, là nhờ tính toán của mô-đun, nhưng giờ này khắc này, cô bởi vì ngay từ đầu sơ suất không có trực tiếp mở ra mô đun, kết quả dẫn đến, hiện tại liền kích hoạt mô đun đều làm không được.

Hai giây!

Chỉ cần 2 giây!!!

Bốp

Lại là một tiếng vang nhỏ.

Lý Trình Di đã xuất hiện phía sau cô.

Một bên xoay tròn.

Đá.

Bùm!!

Một cước nặng nề hung hăng đánh vào cánh tay phải của Lý Trình Cửu.

Cước nặng đòn mang đến chấn động, không thể kéo dài thời gian kích hoạt mô - đun.

Lý Trình Cửu cắn răng lui về phía sau, lúc này rốt cục mắt lộ vẻ mừng như điên.

Miễn là mô-đun được kích hoạt.

Bùm!!

Không đợi cô hoàn hồn, bỗng nhiên bụng bị một cú đá khác

Chân kia tựa như rắn độc, vô thanh vô tức đạp mạnh vào bụng cô.

Lực chấn động thật lớn, còn kém gần nửa giây mới kích hoạt được.

A!!!

Lý Trình Cửu trong lòng nghẹn khuất, gần như muốn hộc máu. Thân thể lại bị một cước này đạp bay về phía sau, lăn ngã xuống đất.

'Xin lỗi, kích hoạt liên tục hơn mười lần không thành công, cơ thể tiến vào trạng thái ngủ đông tạm thời, mời đợi đến hai mươi bốn giờ sau lại bắt đầu sử dụng.' Tiếng máy móc ngọt ngào, theo Lý Trình Cửu nặng nề rơi xuống đất, cùng nhau vang lên.

"."

Cô búng vài cái trên mặt đất, nằm ngửa, rốt cục bất động.

Rõ ràng kích hoạt mô đun, mình liền có thể tăng lên thực lực trên diện rộng, tuyệt đối có thể giải quyết Lý Trình Di tên tiện nhân này."

Loại cảm giác khó chịu cùng nghẹn khuất này, làm cho cô giờ này khắc này nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Tự trách bản thân bất cẩn với mình, cùng phẫn nộ đối với Lý Trình Di nhục nhã mình, cảm xúc hỗn hợp cùng một chỗ, biến thành một loại cảm xúc phức tạp đặc thù quái dị.

Rõ ràng là có thể thắng.

Vậy là xong rồi? “Lý Trình Di ôm hai tay, chậm rãi đi sang một bên.

Chị, không phải chị muốn dạy dỗ em sao?

Hắn từ trên cao nhìn xuống đối phương.

“Nhìn xem, em không cần hai tay, cũng có thể dễ dàng giải quyết chị.”

“Mày chờ đó! “Lý Trình Cửu nghiến răng nghiến lợi nhìn hắn chằm chằm.

Mặc dù phẫn nộ, nhưng lúc này trong lòng cô đã dâng lên một tia mệt mỏi cùng cảm giác thất bại.

“Chị, không phải chị muốn từ bỏ chứ? “Lý Trình Di giật mình, nhìn ra một tia tâm tư của cô.

“…” Lý Trình Cửu nhắm mắt lại, chuẩn bị nhận thua.

Chương 671: Không phải ước nguyện

Tuy rằng vận dụng vũ khí bay có thể nháy mắt miểu sát em trai, nhưng đó không phải ước nguyện ban đầu của cô.

Cô chính là muốn ở cận chiến phương diện, một chọi một, triệt để đánh bại Lý Trình Di!

Mà không phải dựa vào loại ngoại lực vũ khí bay này.

Chị sẽ không nhận thua như vậy chứ? “Lý Trình Di tiếp tục nói.

“.”

Quá nhàm chán. “Lý Trình Di lắc đầu. Đúng rồi. Buổi sáng chị ăn sáng rồi chứ? Chắc bây giờ cũng tiêu hóa xong rồi đây”

“Mày có ý gì? “Lý Trình Cửu mở mắt nhìn về phía Trình Di

“Chị biết không? Chị. “Lý Trình Di mỉm cười, tựa như ác ma. “Ở bụng, có cái vị trí, nếu như liên tục bị đánh, là sẽ ị ngay ra quần”

!!??? “Lý Trình Cửu đứng hình

Xoay người liền muốn bò lên.

Bùm!

Một cỗ cự lực hung hăng đánh vào bụng dưới của cô.

Cỗ sức mạnh này tương đối tinh chuẩn, không phải đau nhức kịch liệt, nhưng thật sự đánh phòi cả phân!

Lý Trình Cửu chấn kinh tại chỗ!!

Cô liên tục lui mấy bước, nhìn thân ảnh Lý Trình Di nhanh chóng tiếp cận, trong lòng không thể ức chế liên tưởng đến việc mình thật sự bị đánh ị cả ra quần, bị nhiều người trong đó có cả bạn trai mình Nhiếp Tình Triệt nhìn thấy

“Mày!!! “Một cỗ phẫn nộ cực độ không cách nào so sánh, từ trong lòng cuồng trào, vọt tới thiên đỉnh.

Lý Trình Cửu chưa bao giờ nghĩ tới Lý Trình Di lại ác liệt như vậy!

Cô cho rằng, cho dù bọn họ giao thủ như thế nào, chung quy đều là chị em ruột, đánh không lại cũng sẽ cho đối phương chút mặt mũi.

Nhưng bây giờ!!!!?

“Chính là như vậy! Chính là ánh mắt này! Ha ha ha ha! “Lý Trình Di tương đối vui vẻ cười ha hả.

Tức giận+3

Tức giận+3

Tức giận+3

Ác niệm liên tục không ngừng tràn vào, khiến tâm tình hắn càng thêm thoải mái.

Đến đánh em đi!

Hắn chỉ vào đầu mình cười nói.

Mau tới đánh chết em đi!

A a a a a!!! “Máu cả người Lý Trình Cửu dâng lên hai má, rốt cục chịu không nổi.

“Ngưng Sương!! “Cô rống to một tiếng.

Xa xa nhìn chiếc vali màu bạc trong túi đen bên cạnh bàn, trong nháy mắt biến dạng.

Bùm!!!

Trong nháy mắt này, một cái chân to nặng nề đạp vào mặt Lý Trình Cửu.

“Ta!! #! @ ￥ %” Lý Trình Cửu tiếp theo chỉ lệnh không cách nào truyền đạt, bay ngược ra ngoài tại chỗ, hung hăng nện ở trên tường kim loại.

Không đợi cô hoàn hồn, đầu vẫn còn choáng váng.

Một đạo nhân ảnh liền xuất hiện ở bên cạnh cô.

Bùm!!

Lại là một cước nữa.

Lý Trình Cửu thân thể lăn lộn bay lên, đụng vào tường hợp kim bên kia, nặng nề ngã xuống.

“Ngưng… “cô gian nan há miệng muốn gọi Vũ khí bay.

Nhưng lại là một cước, rơi vào bên người cô, lực chấn động thật lớn làm cho ngực nói không ra lời.

Mật ngữ khởi động vũ khí bay rốt cuộc không cách nào nói ra.

Thao thao thao thao thao thao!!!

Lý Trình Cửu trong lòng điên cuồng rống giận, nhưng căn bản vô dụng.

Vũ khí bay lần đầu tiên xuất động nhất định phải mật ngữ mở ra. Sau khi mở ra mỗi một câu nói mỗi một ý niệm trong đầu của chủ nhân, đều sẽ được coi là mệnh lệnh chỉ huy.

Nếu là không có biện pháp này, sẽ xuất hiện chủ nhân ngẫu nhiên nói đùa một câu, hoặc là tư duy tạp niệm chợt lóe, dẫn đến bị vũ khí bay sai làm mệnh lệnh chấp hành, xuất hiện thảm kịch.

Cho nên giải mã ngôn ngữ khởi động là bước cần thiết.

Nhưng bây giờ.

Lý Trình Cửu mơ màng màng, nhìn Lý Trình Di đang đi về phía cô. Lửa giận trong lòng bắt đầu khởi động, nghẹn khuất xen lẫn phẫn nộ, vào giờ khắc này khiến cho cô vô cùng hối hận.

Hối hận vì không kích hoạt mô-đun ngay từ đầu, sử dụng vũ khí bay.

“Xem ra là không được rồi. “Lần này Lý Trình Di không ra tay nữa.

Nhận thua sao?

“… “Lý Trình Cửu khó khăn đứng lên.

Trận này, cô thua vô cùng nghẹn khuất.

Vốn tưởng rằng kích hoạt mô - đun là có thể thắng, kết quả, từ đầu tới cuối đều không kịp kích hoạt.

Nếu ngay từ đầu mình không để ý tiêu hao, kích hoạt mô-đun trước thời hạn, có lẽ sẽ không có nhiều chuyện như vậy.

“Đến đây. “Lý Trình Di vươn tay.

“Vừa rồi những lời kia tuy rằng khó nghe, nhưng em cũng là vì tốt cho chị, vì kích phát tiềm lực của chị, chị sẽ không nhỏ mọn như vậy, vẫn để ở trong lòng chứ?”

Hắn mỉm cười nói.

“… “! Lý Trình Cửu chưa bao giờ gặp qua người vô sỉ như vậy.

Cô không nhìn tay đối phương, tự mình bò dậy, khập khiễng đi về phía lối ra.

Tao nhận thua.

Cô lớn tiếng nói.

Xác định nhận thua, người thắng: Người mặc đồ đen “m thanh điện tử hợp thành vang lên.

Lý Trình Di ở phía sau nhìn bóng lưng cô rời đi, lại nhìn ác niệm phẫn nộ đã sung mãn đến 57%.

Tâm tình tương đối thoải mái.

Đây chính là toàn bộ ác niệm thuần khiết, tất cả đều là phẫn nộ.

Cũng chỉ có bà chị một cường giả có ý chí kiên định như vậy, mới có thể cuồn cuộn không ngừng bổ sung phẫn nộ.

Đổi thành những kẻ bên ngoài chỉ sợ mới được vài điểm phẫn nộ lại biến thành sợ hãi. Ảnh hưởng đến độ tinh khiết ác niệm của hắn.

Lúc này bên ngoài.

Trên khán đài, một mảnh yên tĩnh.

Trong tay Nhiếp Tình Triệt cầm bình nước tinh khiết, ngưng trọng nhìn hai người.

Thực lực của Tiểu Cửu hắn biết, không bằng anh, nhưng cũng không kém nhiều lắm. Trong tình huốn không vận dụng vũ khí bay lại đánh không lại một người bình thường là em trai mình

Tình huống như vậy, cho dù lúc trước anh từng có chút dự đoán cũng cảm giác tương đối rung động.

Cũng may anh còn quan sát được một chút.

Từ đầu tới cuối, Lý Trình Cửu cũng không mở ra mô-đun phụ trợ của mình. Hiển nhiên, đối với em trai của mình, cô đúng là vẫn không có nhẫn tâm động toàn lực, hạ độc thủ.

Nhưng cho dù như thế, Lý Trình Cửu thua, thật ngoài dự liệu của anh.

Lai lịch của tên kia là gì? ” chủ sàn Hàn Nghiên Hi trầm giọng hỏi, ánh mắt cũng ngưng trọng.

Chương 672: Gặt hái ác niệm

Người bình thường nhìn không ra cái gì, nhưng cô là người trong nghề, tự nhiên hiểu được trình độ của hai người trên sân rất cao, vượt xa người yêu thích cận chiến tầm thường.

“Em trai của bạn gái tôi, hắn là hảo thủ của trường phái cận chiến. “Niếp Tình Triệt thấp giọng trả lời.

Lưu phái cận chiến. “Hàn Nghiên Hi đây là lần đầu tiên nhìn thấy cao thủ cận chiến cường hãn như vậy.

Lý Trình Di nhàn nhã lững thững đánh bại chuyên gia Vũ khí bay quân đội, cái loại khí thế phóng đãng, kiêu ngạo này, khiến cô ấn tượng rất sâu.

Sao tôi lại có cảm giác, người kia, hình như đã từng thấy ở trận chung kết cuộc thi đấu Cực Võ Liệt Chiến. "Đinh Hạo Phong bên cạnh Hàn Nghiên Hi nhíu mày.

"Ồ? Thật không đấy? "Hàn Nghiên Hi kinh ngạc nói.

"Có lẽ là không phải, nếu thật, thành phố Toại Dương chúng ta đã sớm bắt đầu điên cuồng tuyên truyền. "Đinh Hạo Phong suy nghĩ một chút, vẫn lắc đầu cười nói.

Hai người nói những lời này,Nhiếp Tình Triệt ở một bên trong lòng khẽ động, nhìn về phía Lý Trình Di đang buông hai tay xuống.

Anh dự định trở về điều tra em vợ, trong nhà có không ít quan hệ, nghiêm túc điều tra, nói không chừng sẽ cókinh hỉ không nhỏ.

Về phần hiện tại, anh đứng lên, đau lòng nghênh đón Lý Trình Cửu đi ra.

Hai người ôm nhau một cái, Lý Trình Cửu rốt cục nhịn không được, vùi vào trong lòng anh khóc rống lên.

…….

Biên giới Nghi quốc.

Bờ biển hoang vắng.

Một chiếc ca nô loại nhỏ rách nát, chậm rãi bị sóng biển cọ rửa, vọt tới bờ, bị kẹt lại trong đá ngầm.

Gió biển thổi qua, mấy con hải âu đậu trên lan can uốn lượn của ca nô màu trắng, tò mò phát ra tiếng kêu chiêm chiếp.

Hơn chục phút sau

Khụ khụ

Rốt cục, một trận ho khan rất nhỏ, từ trong ca nô truyền đến.

Ba người ướt đẫm, sắc mặt tái nhợt thê thảm, chậm rãi từ trong ca nô đi ra.

Một người đàn ông trung niên hói đầu, hai thanh niên mặc âu phục xám.

Sau khi ba người đi ra, một người phụ nữ xinh đẹp tóc dài màu lam tím lại khó nhọc từ phía sau đi ra.

Tổng cộng bốn người, chậm rãi bò xuống thuyền, nôn khan ho khan một trận với bãi cát.

Bốn người này, chính là ba người ủy ban luân lý suốt đêm từ Narcisse trốn ra, cùng với nữ đầu mục hải tặc Dương Trình Hi chạy trối chết.

Khi phát hiện phụ cận có vị đại lão cao cấp đánh nhau, bốn người nhất trí quyết định lập tức chạy trốn.

Kết quả mới chạy được một nửa, đã bị sóng biển cuộn trào do đánh nhau ở phía trên cuốn trôi thuyền.

Bốn người bất đắc dĩ, chỉ có thể ngồi trên thuyền nhỏ cứu sinh, gian nan thoát đi.

Tôi trên đời này, không bao giờ muốn ngồi thuyền nữa!

Lão già Barton người dẫn đội nôn khan một trận.

Ai bảo ông tiếc không tiêm mũi thứ 2. Thời điểm ưu đãi có nửa giá, cắn răng một chút thì không phải bây giờ khá hơn rất nhiều sao? “Engel nhìn Barton vẻ mặt im lặng. “Mấy người đừng nói nữa, ai có định vị, chúng ta hiện tại ở đâu Karan cắn răng nói.

Ở gần biển Nghi Quốc, thủ lĩnh hải tặc Dương Trình Hi lau nước biển trên mặt. “Đây có phải là nhập cảnh bất hợp pháp không?”

Tôi cảm thấy, chúng ta vẫn nên liên hệ với thế lực chính phủ ở đây thì tốt hơn. “Barton cảm thấy mình tốt xấu gì cũng là thành viên quốc tế chính phủ, liên hệ với chính phủ Nghi quốc trước, sau đó liên hệ bản bộ, đón đám người mình trở về.

“Tôi thấy khả thi đấy. “Karan đồng ý.

“Tôi cũng vậy. “Engel vội vàng đồng ý.

Chỉ là, bên kia như thế nào cảm giác có người đang tới gần?

Anh chỉ chỉ bãi biển xa xa.

Mấy người xa xa nhìn lại.

Một đội binh lính cầm súng mặc trang phục xanh đen đan xen, đang bay nhanh về phía bọn họ bên này.

Đúng vậy.

Sau lưng những binh sĩ này đều có phi hành khí cá nhân, có thể nâng bọn họ phi hành rất nhanh.

“Chẳng lẽ là người của tổ chức chính quy? “Engel tò mò hỏi. Trên người bọn họ hình như có ký hiệu thập tự tinh màu đỏ. Mọi người biết đây là ký hiệu gì không?

“Tôi xem qua tư liệu, hình như là một trong những ký hiệu của Tinh Hồ.” Karan lên tiếng.

“Bất quá nơi này chính là biên cảnh Nghi quốc, làm sao có thể trùng hợp như vậy, liền đụng phải người Tinh Hồ ? khẳng định là trùng hợp, mọi người nói đúng không?”

“.”

Những người còn lại hoàn toàn yên tĩnh.

Bốp

Binh lính cầm súng nhanh chóng vây quanh mấy người.

“Lại nhập cư trái phép, mang về làm vật thí nghiệm. “Đội trưởng dẫn đội trầm giọng nói.

Bốn người nghe vậy kinh hãi, nhưng còn chưa kịp phản kháng, cũng cảm giác ý thức đầu óc choáng váng, nhao nhao ngã xuống đất.

…….

Nhổ lông cừu bà chị xong .

Kế tiếp, Lý Trình Di có sắp xếp khác.

Tam đại chủ hoa đều cần ác niệm, hắn đương nhiên không có khả năng toàn bộ muốn phẫn nộ, mà là phân biệt dự định nếm thử một chút ác niệm thuần túy khác xem sẽ xuất hiện cái gì.

Bản thân Ác Chi Hoa là một hệ thống khá phức tạp.

Năng lực rất nhiều, nhưng một mình đều không có lực nghiền ép tuyệt đối, cho nên trong lòng Lý Trình Di vẫn có một ý nghĩ.

Đó chính là đem tất cả năng lực, hoàn chỉnh dung hợp thành một hệ thống.

Nhìn Lý Trình Cửu được anh rể đỡ an ủi, Lý Trình Di hoạt động cổ, cười cười với chủ sàn Hàn Nghiên Hi, xoay người rời đi.

Nhiếp Tình Triệt muốn hỏi anh đi đâu, nhưng bị bạn gái ôm lấy, không thể động đậy, cũng chỉ có thể nhìn anh lẳng lặng rời đi.

Nghe tiếng khóc của bạn gái bên tai, anh cũng không khỏi thở dài một hơi.

Tình huống của Lý gia phức tạp hơn nhiều so với tưởng tượng ban đầu của anh.

Chương 673: Thi triển bản thân

Thời gian một ngày nháy mắt đã kết thúc.

Lý Trình Di và Đại Hùng đã trao đổi về sự phát triển hiện nay của nhóm.

Toàn bộ tập đoàn Minh Viễn, cho dù là Râu nâu hay Đại Hùng, hay là Thải Hồng Đường, đều đã có thể một mình đảm đương một phía.

Góc chết có Phan n tương trợ cũng ngưng hợp Minh Viễn thành một chỉnh thể càng ngày càng khổng lồ.

Cùng với việc người gia nhập Góc chết càng ngày càng nhiều, sức ảnh hưởng của tập đoàn càng lúc càng lớn.

Toàn bộ Toại Dương, thậm chí toàn bộ tỉnh Phong Nam, đều đã không ai có thể áp chế được Tập đoàn Minh Viễn.

Trong trường hợp này.

Minh Viễn và Khu vườn Vận Mệnh, không thể tránh khỏi, thu hút sự chú ý của tầng trên.

Chớ nói chi là chuyện lúc trước ở võ đạo hội Triều Ngữ kia, Lý Trình Di chính diện đánh chết cao thủ đỉnh cấp Trần Tông Hàm, tự nhiên không có khả năng bị thượng tầng xem nhẹ.

……

19 tháng 5.

Các thế gia quý tộc nhỏ Nghi quốc điều tra được hướng đi của Lý Trình Di, rốt cục tìm được cơ hội, cũng bắt được thời gian rảnh rỗi của Lý Trình Di.

Đều lặng lẽ phái ra đội ngũ, chạy tới Toại Dương.

Trong Vĩnh An uyển.

Một lần nữa tu sửa, trong trang viên độc lập có thêm rất nhiều thiết bị an ninh.

Trong đại sảnh kim loại trắng rộng rãi, từng ngọn đèn chiếu sáng tựa như đuốc cổ đại, sáng lên trên tường xung quanh.

Trên đỉnh trần nhà màu trắng, là một hình tròn hình hắc long dữ tợn.

Chính giữa mặt đất là một chữ cực lớn.

Lý Trình Di ngồi ngay ngắn trên ghế cao, nhìn chăm chú vào từng người nam nữ trẻ tuổi đứng thành một hàng trước mặt.

Trọn vẹn hơn hai mươi người, an tĩnh như gà đứng ở trước người hắn mấy mét bên ngoài, chờ đợi hắn lựa chọn.

Những người này tuổi tác từ mười tuổi đến hai mươi tuổi, mỗi người đều mặc hoa phục, có nam có nữ.

Vả lại bất kể nam nữ, mỗi người đều dung mạo dáng người không tầm thường, khí chất ẩn chứa quý khí.

Lý Trình Di chỉ đơn giản quét mắt, liền thở dài trong lòng.

Trong thời đại này, người có tiền có quyền, quả nhiên là có thể tùy tâm sở dục, dung mạo dáng người các loại, đều có thể thông qua chỉnh hình phẫu thuật thẩm mỹ dễ dàng đạt được.

Trước mắt những người này, chính là từ cả nước các nơi chạy tới nơi này, ý đồ bái hắn làm thầy.

Bối cảnh trong những người này, cao chính là tiểu quý tộc, đại tộc thế gia.

Thấp chính là đệ tử bình dân tự nhận tư chất thiên phú xuất sắc.

Nhưng coi như là con cháu bình dân, cũng là gia cảnh không tệ, tài sản dư dả.

Nhìn đám người trước mắt này, Lý Trình Di cũng rõ ràng, đây chính là cái giá phải trả để thành danh.

Hắn ở Triều Ngữ lựa chọn thể hiện thực lực bản thân, vậy nhất định sẽ đưa tới những phiền toái này.

Bất quá cũng vừa vặn, hắn dự định thử một chút, xem có thể hay không thoát ly thánh văn, để những người này tu hành Thánh Linh Công.

Mặc dù rất có thể sẽ thất bại, nhưng Lý Trình Di không quan tâm. Có Lực trường rực rỡ , chỉ cần không phải thương thế trí mạng, thương thế bình thường, ở trước mặt hắn muốn chết cũng khó.

Chuyện Lý sư phụ nhắc tới, quả thật có thể. “Một người thanh niên dáng người vạm vỡ đang nói chuyện.

Người thanh niên vạm vỡ này chính là người dẫn đường mang theo đám người này đến bái sư, đồng thời cũng là một hậu bối hảo hữu của Ngục Long.

Anh ta không chỉ dẫn những người này cùng tới nơi này, lúc trước ở Long Tu Môn cũng là anh phụ trách sắp xếp hết thảy.

Mặc kệ các ngươi từ đâu tới, nếu muốn dựa vào ta, ở chỗ này tránh né cái gì, ta cũng không thèm để ý.

Lý Trình Di nhìn đám người trước mắt.

Mấu chốt là, các người đi qua Long Tu Môn, hoàn thành sơ thí chưa?

“Lý sư phụ, chúng con đã hoàn thành thí luyện Long Tu Môn, Ngục Long sư phụ kiểm tra xong mới cho địa chỉ.

Trong đám người này, một nam sinh cao lớn hình thể hơi lớn một chút lên tiếng giải thích.

“Rất tốt. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn liếc nhìn đám người.

Rất khó nói trong đám người này, có bao nhiêu là vì thuần túy thuật cận chiến mà đến.

Cho nên, hắn không quan tâm đám người này có thể giúp đỡ Tập đoàn Minh Viễn hay không.

Hắn chỉ định thử thôi.

Như vậy cũng tốt. Như vậy, ta liền truyền thụ cho các ngươi, ta kết hợp thuật cận chiến bản môn với một tài nghệ đỉnh cao mà ta tự nghĩ ra.

Lúc này, hắn bắt đầu đơn giản giảng giải Thánh Linh Công nhập môn bộ phận.

Tầng một, tiết một.

Chỉ chốc lát sau liền giảng giải rõ ràng.

Trong vòng bảy ngày, người có thể hoàn thành tiết thứ nhất, lại đến nơi này. Mặt khác, nhớ kỹ, công pháp không thể truyền ra ngoài. “Cuối cùng bỏ lại một câu, Lý Trình Di đứng dậy rời đi.

Một đám bái sư ngơ ngác nhìn nhau, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại thử nghiệm tu hành công pháp.

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Lý Trình Di dạo một vòng trong hành lang gấp khúc. Rất nhanh đi tới phía sau trang viên, dưới một giàn nho.

Nơi đó, một gã khuôn mặt xấu xí vặn vẹo, tựa như môn thần cao hai mét, đang an tĩnh ngồi ngay ngắn dưới đó.

Nếu là có người Tinh Hồ ở đây, liền có thể liếc mắt một cái nhận ra, tên này này chính là Hải Sa Cự Kình lúc trước nổi loạn ở Triều Ngữ.

Ngày Triều Ngữ khủng bố tập kích, hắn ta phản loạn tại chỗ, xử lý không ít hảo thủ Tinh Hồ cùng Lý Tưởng Hương, cũng phối hợp với Lý Trình Di đạt được mục tiêu muốn đạt.

Hiện giờ, sau khi thành công thoát thân khỏi Triều Ngữ, hắn ta lặng lẽ lại tới Toại Dương, tìm được Lý Trình Di.

“Chuyện anh đã đồng ý với tôi, còn tính không? “Hải Sa chăm chú nhìn Lý Trình Di, trầm giọng nói.

Lúc trước giao thủ bị thua, Lý Trình Di đã đáp ứng anh, chỉ cần hắn phối hợp hoàn thành mục tiêu, giúp Lý Sùng Nam lấy được hạng nhất, sẽ dạy hắn tài nghệ cận chiến cao hơn.

Mà hiện tại, hết thảy kết thúc, hắn ta cũng tìm tới.

Chương 674 - Mầm non Cự Kình

Chương VIP

Chương 675: Người chặn đường độc ác

Ba người đi ra cửa viện an dưỡng, đang chuẩn bị dọc theo bên đường chậm rãi tản bộ trò chuyện một hồi.

Bỗng nhiên, một người đàn ông trẻ tuổi cao lớn khôi ngô, chặn đường ba người.

Đường dành cho người đi bộ rõ ràng là đủ rộng cho ba người cùng đi, nhưng người đàn ông chặn đường xe đẩy của họ, thẳng tiến về phía Marianne.

Két.

Đối phương chặn xe lăn, sau đó hai bên đều dừng lại.

Marianne ba người cau mày, nhìn về phía người đàn ông, muốn vòng qua đối phương tiếp tục đi tới.

Nhưng họ rẽ sang trái thì đối phương cũng chặn bên trái

Rẽ sang phải đối phương cũng chặn bên phải

“Anh có ý gì?” Người đàn ông mặc comple là học trò của Marian học sinh, lúc này nhất thời nhìn chằm chằm đối phương với vẻ không thiện cảm.

“Ta có ý gì? Rõ ràng là các ngươi cản đường ta? Còn hỏi ta có ý gì?! “Người đàn ông mở to mắt phản bác.

“Đường còn rộng mà anh bạn…” Người đàn ông đẩy xe định lý luận.

Đột nhiên ba tiếng vang nhỏ trong nháy mắt nổ tung.

Marianne ba người đồng thời ánh mắt biến đổi, vội vàng đứng dậy, muốn né tránh.

Nhưng vẫn không kịp.

Ba cây châm tinh chuẩn vô cùng đâm trúng thân thể bọn họ.

Marianne bị một cây kim đâm giữa eo và hai người còn lại là bên ngoài đùi.

Người ra tay là người đàn ông xa lạ từ phía sau đột nhiên phóng châm ra.

Bởi vì tiếng nói chuyện, ba người cư nhiên một chút động tĩnh cũng không phát hiện.

Đến khi phát hiện, tất cả đã không còn kịp.

Không chỉ như thế, chỗ bị trúng châm nhanh chóng truyền đến cảm giác tê dại nhè nhẹ, khuếch tán trong cơ thể.

Rõ ràng mũi tiêm đó có độc.

“Mấy người!!” Marianne lăn ra khỏi xe lăn, nửa quỳ xuống.

Trên người cô chỉ mặc váy dài màu tím mỏng manh, lúc này hơi có chút động tác, liền cởi váy dài ra, lộ ra bên trong quần áo tác chiến màu đen bó sát người.

Nhưng ngay cả trang phục tác chiến chống đạn này cũng không ngăn được độc châm tập kích.

Bên hông từng đợt cảm giác tê dại đang nhanh chóng lan tràn.

‘Tiểu thư Maryann, phản ứng vẫn là rất nhanh nhẹn.“một thân hình khôi ngô tóc đen đeo mặt nạ nhìn còn to con hơn so với người đàn ông vạm vỡ chặn đường, chậm rãi xuất hiện ở ba người trước mặt.

“Giọng nói này, là cậu? “Marianne trong nháy mắt liền nhận ra thân phận đối phương, sắc mặt khẽ biến.

Người đàn ông tóc đen này giống với người thần bí lần trước đột nhiên tập kích cô, đả thương cô

“Anh muốn làm gì?”

Suy nghĩ trong lòng cô chuyển nhanh, sắc mặt bất động.

“Muốn tiền thì cứ nói, trên người tôi tối đa chỉ có 300 nghìn, nơi này là trên đường cái, nói vậy anh cũng không có ý định đưa tới Thiên Nhãn theo dõi ?”

“Ai nói tôi cần tiền? “Người tới chính là Lý Trình Di nhanh chóng chạy tới.

Hắn mỉm cười bước tới gần.

“Tôi chỉ là nghe người ta nói, nữ sĩ Marianne thực lực hơn người, phản ứng nhạy bén, cho nên dự định tự mình tới lĩnh giáo”.

Marianne cảm giác lúc này nửa người đều tê dại, hiển nhiên kia độc tính cực mạnh, ngay cả cô, người đã trải qua huấn luyện kháng thuốc đều không chịu nổi.

Mà hai người còn lại đã quỳ rạp xuống đất, cả người tê dại, không thể động đậy.

Xa hơn, lại còn có một cái máy quay đang điều chỉnh góc độ khác nhau quay chụp. Lấy ngụy trang thành tư thế đóng phim, che giấu chân tướng.

Tiểu thư Marianne tung hoành đa quốc gia, bị đánh lén một chút như vậy, đều giải quyết không được?”

“Anh có biết đằng sau tôi là ai và tôi làm việc cho ai không?” Marianne nói nhỏ.

“Không có hứng thú, đứng lên, để tôi xem một chút thực lực của cô mạnh bao nhiêu?“Lý Trình Di cười từng bước một tới gần.

Marianne sắc mặt đỏ bừng, thân thể bị độc tố ngấm vào, một bên tay chân căn bản không dùng được sức.

Thực lực không còn được một nửa

“Tôi”

Cô há miệng nói không ra khỏi miệng, trước mắt chợt lóe lên.

Một bóng xám nhanh chóng tiếp cận, nặng nề rơi xuống bên hông cô.

Bùm!!

Một cú đá mạnh.

Marianne lăn ra ngoài, thậm chí không thể giữ thăng bằng cơ bản và đâm vào vòi cứu hỏa ven đường.

Mẹ kiếp! Tốc độ ra tay của đối phương cũng không nhanh, cô hoàn toàn có thể ngăn cản được.

Nhưng hết lần này tới lần khác, eo cô trúng độc, căn bản không dùng được sức, phản ứng cũng chậm hai nhịp.

Cũng liền dẫn đến vừa rồi một cước này, căn bản không tránh được, vừa vặn bị đá.

Yếu. Quá yếu! "Lý Trình Di cười lại gần. Đây là thực lực chân chính của Tiểu thư Marianne sao? Hình như có chút làm cho người ta thất vọng".

Marianne chống đỡ cơ thể, hít một hơi dài, "Anh."

Bốp

Một cú đá nữa.

Lý Trình Di nhanh chóng tới gần, nhấc chân lên, mũi chân trúng cằm cô.

Rồi đá bên hông.

Bùm

Mặt trái Marianne không kịp né tránh, bị một cước quất trúng.

Sau tiếng trầm đục, người bay tứ tung ra ngoài, đụng vào một thùng rác cách đó không xa.

"Tôi chỉ là tùy tiện đá một cái, ngay cả cái này cũng trốn không thoát?"Lý Trình Di cười tiếp tục hướng đối phương tới gần.

Tức giận+2

Tức giận+2

Tức giận+1

Không ngừng ác niệm đã bắt đầu tuôn ra.

“Bỉ ổi!!” Marianne đứng dậy khỏi mặt đất, đỏ bừng mặt.

Vừa rồi mấy cái kia, rõ ràng tốc độ cũng không nhanh, lực đá cũng không mạnh, cô nếu không trúng độc, hoàn toàn có thể thoải mái ngăn trở hoặc tránh ra.

Nhưng vừa rồi, hoàn toàn không có biện pháp tránh né.

Vừa mới nhắc tới kình lực, khí tức cả người liền buông lỏng, hai chân như nhũn ra.

“Yếu thế! Sao cô lại yếu như vậy?”

Lý Trình Di lại mặc kệ những thứ khác, tiếp tục xông lên đấm đá liên tục

Hắn động tác mau lẹ, chỉ dùng sức mạnh tương đương với tuyển thủ cận chiến bình thường.

Đối với Marianne ở góc tường chính là bị đánh cho bầm dập cả người

“Đứng lên! Không phải là cô rất giỏi sao? Không phải là rất kiêu ngạo sao?

Nhìn xem hiện tại, còn không phải giống như một con chó bị tôi tùy tiện đánh!

Cười? Tôi bảo cô cười! Tiếp tục cười!

Bụp bụp bụp!

Một quyền, một cước.

Chương 676: Lý do vớ vẩn

Những cú đánh như mưa rơi xuống người Marianne, sức mạnh không quá mạnh và tốc độ không quá nhanh, nhưng liên tục đánh vào mặt cô.

Không quá mấy phút, khuôn mặt vốn xinh đẹp của cô đã sưng thành đầu heo. Nhiều lần cô muốn phản kháng, nhưng đều bị Lý Trình Di thoải mái giải quyết, một cước giẫm lên người.

“Quá thất vọng. Cô làm tôi thất vọng quá. “Lý Trình Di thở dài.

“Không phải cô biết nhảy sao? Bây giờ nhảy thử một cái xem?”

Hắn giả bộ báo thù rửa hận, cố ý chế nhạo.

Marian ôm đầu nằm nghiêng, “Anh đừng đánh vào mặt!!

“Ông mày cứ thích đánh vào mặt đấy! Cô càng thống khổ tôi lại càng vui vẻ!! “Lý Trình Di cười to.

“Tôi không biết anh, anh là ai, tại sao anh lại làm thế với tôi?”, Marianne cảm thấy khủng khiếp.

Vết thương của cô ấy mới khỏi, mới xuất viện.

Lý Trình Di trừng mắt nhìn, “Lúc trước trời mưa cô lái xe, bắn tung tóe cả người tôi sao lại nói không biết tôi!?”

Marianne có chút bối rối, đây là lý do gì?

“Nhìn xem, cô quả nhiên đã quên tôi rồi. “Lý Trình Di cười lạnh.

Hắn đi lên lại đánh đấm đá túi bụi

Sau tiếng va chạm của quyền đấm cước đá.

Marianne lại sưng lên một vòng nữa.

Không hiểu vì sao bị đánh, làm cho trong lòng cô vô cùng tức giận

Ai bảo cô xịt nước hoa nhiều như vậy!

Ai bảo cô trời mưa ra ngoài không che dù!

Tôi bảo cô ngồi xổm như chó mà cô không ngồi

Lý Trình Di nghĩ gì nói đấy, ầm ĩ thêm một trận nữa.

Đánh cho Marianne ngồi xổm trên mặt đất, mặt đã sưng lên không ai nhận ra.

Muốn nói thương tổn cũng không nhiều lắm, chủ yếu là công kích tinh thần.

Nghẹn khuất.

Giận dữ.

Hai cảm xúc, như một trận lụt, khuấy động tâm trí Marianne.

Lý Trình Di càng đánh càng vui vẻ, chỉ cần như vậy một lát, không ngừng tuôn ra ác niệm phẫn nộ khiến cho Hoa Tử kiều vừa mới quá nửa ác niệm, một hơi lên tới 90% trở lên.

Còn thiếu mấy điểm cuối cùng là có thể full điểm ác niệm!

Rất nhanh

Dưới ánh mắt trầm mặc nghẹn khuất và phẫn nộ của Marianne, Lý Trình Di cuối cùng hung hăng đá cô hai cước, nhìn thấy tiến độ ác niệm nhanh chóng vọt tới 98%.Mới tâm tình tốt dừng lại.

“Sao? Cô không chấp nhận? “Hắn cười ha hả hai tiếng.

“Ai cử anh đến đây để làm nhục tôi?” lúc này Marianne đã bình tĩnh lại.

“Không có ai, tôi chỉ thấy cô không vừa mắt thôi. “Lý Trình Di lại giẫm lên đầu cô.

Biết không? Nơi này là Nghi quốc, những kẻ tội phạm trốn chạy như các ngươi đến nơi này nên ngoan ngoãn nghe lời, tuân thủ quy củ, miễn cho chọc phải người không nên chọc.

Marianne cắn răng chịu đựng.

Nói chuyện!

“Biết rồi “Marianne cắn răng nói.

Mặt cô đã sưng thành đầu heo, lúc này nhìn chằm chằm Lý Trình Di, tựa như một miếng bánh bao biết nói.

“… “Lý Trình Di thấy rõ mặt cô lúc này, cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Không.

Hắn quay đầu đi chỗ khác, có chút buồn mửa.

Bánh bao thì thôi, phía trên còn dính đầy nước mũi nước mắt cùng bùn nhão.

Cô đừng nhìn tôi, có chút buồn nôn.

Rắc rắc

Marianne tím mặt, nắm tay siết chặt, tạo ra những âm thanh nhỏ.

Cô cắn chặt răng và vội vã cúi đầu, nhưng sự tức giận và nhục nhã trong trái tim cô đã lên đến đỉnh điểm.

Tức giận+3

Tức giận+3

Liên tiếp ác niệm không ngừng tuôn ra, trong nháy mắt liền lấp đầy tiến độ ác niệm của Hoa Tử kiều.

“Thôi bỏ qua, nhìn mặt cô tởm quá, đi thôi. “Lý Trình Di dường như không còn hứng thú, xoay người vẫy tay với mấy người còn lại, ba người ngồi lên một chiếc xe, nghênh ngang rời đi.

Chỉ còn lại Marianne cuộn tròn bên cạnh thùng rác ở góc tường, cả người run rẩy chậm rãi bò dậy.

……..

Trên xe.

Lý Trình Di trả tiền thuê cho hai người kia, sau đó nửa đường bảo hai người xuống xe.

Một mình tâm tình thoải mái chuyển xe, lên một chiếc xe màu đen chờ đã lâu ven đường.

Người lái xe là Cự Kình.

Sắc mặt anh ta quái dị nhìn Lý Trình Di, hoàn toàn không thể hiểu được chuyện đối phương vừa làm.

Đừng nhìn tôi như vậy. “Lý Trình Di thở hắt ra,” Sở thích cá nhân nghiệp dư.

Hắn nhìn đối phương một cái.

Mỗi khi tâm tình ta không tốt, liền thích tìm người phát tiết một chút, thả lỏng một chút. Nghe nói câu này chưa? Niềm vui của mình bình thường đều là xây dựng trên thống khổ của người khác.

“… “Hải Sa chậm rãi gật đầu, cảm giác trong lòng có chút sợ hãi.

Ông chủ mới này hình như tinh thần có chút không bình thường?

……..

“Đừng sợ. “Lý Trình Di thần thái ôn hòa trở lại. Cậu phải biết rằng, thế giới này có âm liền có dương, âm dương điều hòa, mới là chính đạo. Mà ta ngày thường quá mức đè nén chính mình, chung quy đối với thân thể không tốt. Cho nên phát tiết thích hợp có ích cho thân thể khỏe mạnh.

“Tôi biết, biết. “Hải Sa gật đầu.

Hắn nghiêng mặt nhìn cảnh đường phố không ngừng bay lướt bên ngoài.

“Lão đại, bây giờ chúng ta đi đâu?”

“Cậu có thể gọi ta là sư phụ, hoặc là đình chủ, hoặc là đại nhân, nhưng duy chỉ không nên gọi ta là lão đại. “Lý Trình Di sửa lại.

“Vâng, sư phụ. “Hải Sa biết nghe lời phải, hắn cảm thấy đối đãi với một phần tử bạo lực tinh thần có vấn đề, mình vẫn không nên chấp nhặt với tên này, ngày thường nhân nhượng nhường nhịn hắn thì tốt hơn, để tránh gây ra mâu thuẫn không bình thường.

Mấu chốt là mình còn đánh không lại đối phương.

“Bây giờ, chúng ta đi một nơi, để cậu chính thức bắt đầu nâng cấp. “Lý Trình Di mỉm cười.

Chương 677: Xử lý

Xe taxi không người tăng tốc chạy, rất nhanh đi tới gần vườn thực vật Vĩnh Viễn thành phố Toại Dương, một sân huấn luyện cỡ lớn mới bắt đầu xây dựng. Sau khi tập đoàn Minh Viễn có tiền, liền có không ít đầu tư vào các dự án khác nhau.

Sân huấn luyện cỡ lớn chuyên cung cấp cho mọi người huấn luyện sử dụng, chính là một trong số đó.

Lúc ban đầu sân huấn luyện này kỳ thật là quân dụng, về sau một người nhập tập đoàn Góc chết, vì con trai mình có thể

được đối đãi tốt hơn, liền đem toàn bộ sân huấn luyện này, tặng cho Minh Viễn.

Bên trong sân huấn luyện có phòng huấn luyện cường độ tương ứng.

Trong đó hàm lượng kỹ thuật cao nhất lớn nhất, chính là sân thí nghiệm nổ phá cấp cao nhất tương ứng cấp tám.

Như tên cho thấy, đây là địa điểm được thiết kế đặc biệt để thử nghiệm chất nổ.

Xung quanh có từng vòng kim loại ký ức bao quanh, sau khi bị tổn thương sẽ tự động khôi phục trong một thời gian nhất định.

Lý Trình Di mang theo Cự Kình cũng là lần đầu tiên tới.

Xuyên qua vườn thực vật lại lái ước chừng hơn mười phút, xe taxi đi tới trước mặt một tòa kiến trúc hình bầu dục màu xám trắng chừng bằng sân bóng đá cỡ lớn.

Cửa chính không ai canh gác, chỉ có cửa cảm ứng tự động và robot quay phim.

Lúc hai người xuống xe, vừa vặn gặp được bên trong có người đi ra.

Một người thanh niên trẻ tuổi lộ ra một làn da tái nhợt ăn mặc kín mín toàn thân đeo kính râm, mũ đen, đang từ bên trong bước nhanh đi ra.

Thấy Lý Trình Di xuống xe, người đàn ông dừng lại, giơ tay lên.

Anh Di, anh cũng tới?

“Râu nâu sao? “Lý Trình Di nhìn về phía người đàn ông, nhận ra thân phận.

“Sao gần đây không thấy cậu? “Hắn mỉm cười hỏi.

“Em gần đây ở chỗ khác , có vài người không hiểu chuyện, cần em đi xử lý. “Râu nâu bình tĩnh nói.

“Động tĩnh nhỏ một chút, không được làm lớn. “Lý Trình Di dặn dò.

‘Biết rồi. Em sẽ cố gắng. “Râu nâu gật đầu.

Hai người sát vai mà qua.

Lúc đi ngang qua Hải Sa, bước chân Râu nâu dừng lại, tựa hồ nhận ra cái gì, nhíu mày nhìn đối phương.

Thân thể Hải Sa cũng bất giác co rụt về phía sau, nhưng rất nhanh đã bị lý trí ngăn chặn.

Trong nháy mắt hai người tới gần, đều cảm giác được một cỗ cảm giác uy hiếp sởn gai ốc, từ trên người đối phương đánh úp lại.

Hải Sa hướng đối phương lộ ra một nụ cười môn thần.

Đối phương gật đầu tiếp tục rời đi, lên xe, đi xa.

Nhìn xe của Râu nâu càng lúc càng xa, cảm giác uy hiếp trí mạng trong lòng Hải Sa mới chậm rãi nhạt đi.

“Thằng nhóc đó rất mạnh.” Hắn liếm môi.

“Ừ, năng lực của anh ta đối với đa số mọi người mà nói, rất khó giải thích. “Lý Trình Di tùy ý giải thích.

Năng lực thiêu đốt cái bóng của Sí Liệt chi Ảnh, cho tới bây giờ vẫn chưa phát hiện ra phương pháp khắc chế nào.

Chỉ là sẽ theo trình độ ý thức mạnh yếu của cá thể, quyết định thời gian đốt cháy dài ngắn.

Năng lực hoa ngữ này, quả thật rất cường hãn.

Hơn nữa, vừa rồi Lý Trình Di kiểm tra Hoa Ngữ Châu, từ tin tức phản hồi tới xem, Râu nâu tựa hồ đã bắt đầu thu thập ác niệm.

Mà Cự Kình cũng không tệ, không có bất kỳ hoa ngữ nào, cũng có thể sinh ra uy hiếp nhất định đối với Râu nâu.

Điều này cũng làm cho Lý Trình Di càng thêm chờ mong, sau khi hắn đạt được lột xác, sinh ra biến hóa.

Một đường tiến vào, mở ra từng tầng từng tầng tường hợp kim.

Rất nhanh, đi vào trong một đại sảnh hình tròn.

Trên vách tường xung quanh đại sảnh màu trắng, tổng cộng có tám cánh cửa kim loại màu bạc hình vòm khác nhau, thông tới sân thí nghiệm cường độ khác nhau.

Hai người lựa chọn cường độ cấp 8 cao nhất, tiến vào trong đó.

Không bao lâu, xuyên qua đường hầm, tiến vào tầng tầng kiểm tra an toàn phong tỏa.

Cuối cùng đi tới một căn phòng trống trải trắng tinh hình vuông.

“Cần chuẩn bị gì không? “Hải Sa hỏi.

“Không cần. “Lý Trình Di đứng lại, xoay người, nhìn về phía hắn.

“Ngươi nếu lựa chọn cùng ta, sẽ dứt bỏ hết thảy liên hệ trước kia. Ít nhất liên hệ với Tinh Hồ, về sau không liên quan đến ngươi, đồng ý không?”

“Cái này tất nhiên. “Hải Sa nhếch miệng cười nói. Cần con đi giết mấy người Tinh Hồ chứng minh không?”

Tập đoàn Minh Viễn và Tinh Hồ chúng ta cũng không có xung đột quá lớn, trên thế giới, bất cứ đoàn thể nào cũng có thể là địch nhân, mà địch nhân giết không hết, khi gặp phải giải quyết ngay tại chỗ là tốt rồi.

Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Kế tiếp, ta sắp sửa truyền thụ cho ngươi, là ta cơ duyên xảo hợp tự nghĩ ra công pháp bí ẩn cách đấu chí cao - Thánh Linh Công.

“Nghe rất mạnh. Trong cuộc thi đấu chính là Lý Sùng Nam sử dụng đúng không? “Hải Sa hiển nhiên đã biết trước.

Lý Trình Di nở nụ cười, “Cơ sở của ngươi mạnh hơn Tiểu Nam rất nhiều, cho nên, một khi bắt đầu tu hành, ngươi đạt được tăng lên, cũng sẽ mạnh hơn con bé kia rất nhiều nhưng bất kỳ sức mạnh nào, đều sẽ phải trả giá.

“Cái giá phải trả là gì? “Hải Sa không chút bất ngờ.

Ta không biết.

Trí mạng không?

“Không chết người, nhưng sẽ ảnh hưởng đến ý thức của ngươi. “Lý Trình Di trả lời. Như vậy ngươi còn nguyện ý không?

“Chỉ cần con vẫn là con, sẽ không đột nhiên biến con thành quái vật mất đi chính mình, vậy thì không thành vấn đề. Ngay cả gien Tinh Ma con cũng chấp nhận, những thứ khác, cũng không sao. “Hải Sa cười.

Rất tốt.

Lý Trình Di nhếch miệng cười, giơ tay lên.

Vậy thì, chuẩn bị sẵn sàng.

Lời còn chưa dứt, trong phút chốc hắc quang đã lóe lên, xuất hiện bên cạnh Hải Sa.

Chương 678: Thánh Anh thứ 2

Bàn tay chẳng biết từ lúc nào đã nhẹ nhàng hạ xuống đỉnh đầu Hải Sa.

Có xác định mục tiêu là Thánh Anh thứ hai hay không?

Phản hồi từ Ác Chi Hoa truyền đến

Xác định.

Xì.

Nhất thời, vô số văn tự thánh văn giống như chất nhầy màu đen điên cuồng tuôn ra từ lòng bàn tay Lý Trình Di, truyền xuống đỉnh đầu Cự Kình.

Mấy giây sau, liền đem cả người hắn nhuộm thành màu đen.

Cùng lúc đó.

Lý Trình Di nhìn về phía tin tức ấn ký của Hoa tử kiều.

Hoa Tử kiều (dị hóa): Thuộc họ Hoa tử kiều Amaryllidaceae

Hoa ngữ: Thất Ý Thánh Linh Công (tầng thứ hai: Tuệ Kiếm, Minh Quang, Sợi tơ tình. số lượng Thánh Anh: 2).

Không tệ, không tệ.

Thực lực bản thể, sẽ theo Thánh Anh tăng lên mà tăng lên.

Theo Thánh Văn không ngừng che phủ toàn thân Hải Sa, Lý Trình Di rõ ràng cảm giác được, một cỗ cảm giác lạnh lẽo không cách nào nói rõ, từ trên người Hải Sa chậm rãi khuếch tán ra.

'Tác dụng phụ của Lý Sùng Nam là cuồng, vậy tác dụng phụ của Cự Kình tầng thứ hai là gì?'

Hắn nhanh chóng thu tay lại, lui về phía sau kéo dài khoảng cách, quan sát đối phương.

Thất Ý Thánh Linh Công không hề nghi ngờ là ma công triệt để, tiến độ cực nhanh, hại người lợi mình, còn có thể lấy công pháp Thánh Anh làm thủ đoạn, khống chế tử thể.

Nhưng bất kể như thế nào, đây cũng là huyền huyễn công pháp mà Lý Trình Di duy nhất đạt được.

Cho nên dù thế nào hắn cũng sẽ không bỏ cuộc.

Lúc này trong sân, tiếng ồn ào như bùn không ngừng truyền đến.

Cự Kình thấp giọng phát ra tiếng gào thét, tựa hồ đang chịu đựng thống khổ quái dị nào đó.

Trọn vẹn giằng co hơn mười phút.

Thánh văn màu đen trên người hắn chậm rãi nhạt đi, biến mất. Lộ ra màu da và quần áo bình thường bên dưới.

Hải Sa cả người đầy mồ hôi, chậm rãi đứng lên, nhìn về phía Lý Trình Di.

Ánh mắt của hắn, tựa hồ cùng lúc trước lãnh khốc vô tình có khác biệt rất nhỏ.

"Đa tạ sư phụ ban công! "Hắn trịnh trọng hành lễ.

"Đi thôi, chạy theo công pháp, đừng để ta thất vọng. "Lý Trình Di trầm giọng nói.

Thánh Linh công quả thật chỉ có một tầng bảy tiết, nhưng không có nghĩa là đạt tới bảy tiết thì không có gì có thể sửa.

Thánh Anh kỳ thật sẽ theo thời gian trôi qua, lặp đi lặp lại tích lũy càng ngày càng mạnh Thánh Linh công, để Tuệ Kiếm, Minh Quang, tơ tình, trở nên càng ngày càng mạnh, phạm vi sử dụng càng ngày càng xa, số lượng càng ngày càng nhiều.

Cự Kình một mình ở lại sân thí nghiệm, Lý Trình Di xoay người rời đi, theo đường cũ trở về.

Hoa tử kiều tiến hóa không có mang đến bất kỳ tăng cường sức mạnh nào nhưng Thánh Anh thứ hai sinh ra, ở tương lai không xa, mang lại cho hắn sự tăng thêm một mảng lớn về thực lực

Hơn nữa còn không có tác dụng phụ, năng lực lớn nhất của hoa ngữ, chính là đem tác dụng phụ cùng tai họa ngầm của Thất Ý Thánh Linh Công triệt để tiêu trừ.

Lý Trình Di vừa trở về, vừa suy nghĩ về mối liên hệ giữa Vô Diện Thư Sinh và Thất Ý Thánh Linh Công.

Lập tức, hắn còn muốn tiếp tục đi tìm ác niệm, tiến hóa hai Hoa Thần vị.

Hoa tử đằng cùng Tiết Mao Phi Liêm, đặc biệt là Tiết Mao Phi Liêm, hắn đã chờ mong rất lâu.

Ảnh Long huyết mạch cấp thấp sau khi tăng lên, sẽ đạt tới dạng cấp độ gì, đây là điều hắn muốn nhìn thấy.

Xì.

Cánh cửa kim loại cuối cùng chậm rãi được nâng lên, Lý Trình Di bước ra khỏi sân huấn luyện.

“ ! ! ? ? ”

Ở trước mắt hắn, lại không phải là một vùng ngoại ô Toại Dương hoang vu.

Mà là một thông đạo đá cẩm thạch hình vòm tròn, cao chừng năm mét.

Trên đỉnh thông đạo, mỗi khi đi vài bước, nóc nhà là từng hình cung đá cẩm thạch màu tro.

Dưới chân, là mặt đá màu đen trơn bóng. Mặt đá kia giống như gương, thậm chí có thể phản chiếu ra hình dáng đại khái của con người.

Bên trái thông đạo, là từng phiến sân thượng hình vòm màu trắng.

Gió bên ngoài không ngừng thổi vào, lay động vạt áo khoác trên người Lý Trình Di.

Hắn quay đầu nhìn ra ngoài.

Cảnh sắc xám xịt rộng lớn xuất hiện trước mắt hắn.

Nơi này hình như rất cao, ít nhất là mấy trăm mét.

Từ sân thượng nhìn ra, phía dưới là một mảnh thành trì đổ nát màu xám tro.

Kiến trúc rách nát dày đặc tất cả đều dùng đá để xây, không phải màu xám thì là màu trắng.

Bão cát xám xịt đem hết thảy đều bịt kín một lớp kính lọc, mơ hồ không rõ.

Giữa kiến trúc thành thị, một con sông xám đen tựa như dải lụa, đem tòa thành trì thần bí này chia làm hai.

Nơi này lại là Góc chết cỡ lớn sao? Lý Trình Di thần sắc ngưng trọng.

Khoảng thời gian này, hắn đợi thật lâu, rốt cục xuất hiện Góc chết mới.

Cho nên lúc này hắn không có nửa điểm ngoài ý muốn.

Mấu chốt là Góc chết cỡ lớn nương theo mà đến, nhất định là cực kỳ phiền toái cực kỳ nguy hiểm.

Cho tới nay, cũng chính là Vân Sơn hơi an toàn một chút, còn lại Góc chết cỡ lớn tất cả đều có quái vật cấp bậc siêu cường.

Hít sâu một hơi, Lý Trình Di chậm rãi di chuyển về phía trước.

Xoẹt.

Xoẹt.

Xoẹt.

Tiếng giày của hắn vang lên trên mặt đất đá trơn bóng, vang lên rõ ràng.

Nơi này, tựa hồ chỉ có một mình hắn, một vật sống.

Ngay cả tiếng gió ô ô, cũng tựa hồ lộ ra một cỗ tĩnh mịch khó tả.

Thông đạo hình vòm này rất dài có hình cung, bên trái là một loạt sân thượng, lấy cột đá làm phân cách, không có bất kỳ vật che chắn nào, nếu kích động có thể trực tiếp từ nơi này chạy lấy đà rồi lao xuống tự do bay lượn.

Bên phải là một bức tranh tường.

Tất cả đều là các loại hình người vặn vẹo quái dị, thân thể bọn họ bị kéo rất dài, giơ hai tay lên giống như đang cử hành nghi thức đặc biệt nào đó, vây quanh lửa lớn vừa hát vừa nhảy.

Thỉnh thoảng là các loại sinh vật to lớn hình thù kỳ quái, sẽ gia nhập hoạt động của những người lập dị này.

…….

Chương 679: Góc chết lâu đời

Lý Trình Di cẩn thận di chuyển.

Đồng thời thử mở thiết bị khoa học kỹ thuật trên người.

Nhưng thật đáng tiếc, tất cả thiết bị hoàn toàn không thể khởi động, điện thoại di động thậm chí ngay cả khởi động máy cũng không mở được.

Thấp giọng mắng một câu, hắn ngẩng đầu đi về phía trước, trên người nhanh chóng mặc lên Vô Hình Hoa Lân Y.

Hình thức dung hợp tàng hình, có thể giúp hắn bảo trì trang bị hiện có, dung nhập vào phòng hộ của Hoa Lân Y.

Hiệu quả tương tự như một tầng lực trường vô hình trên người.

Theo tiếng bước chân không ngừng đi về phía trước, rất nhanh.

Lý Trình Di liền dừng bước, chậm lại.

Hắn nhìn về phía trước, bên cạnh một đài phía trước đạo lộ, đối diện với hắn, là một hình người cao lớn toàn thân mặc giáp màu xám trắng đang đứng.

Áo giáp trên hình người đó thoạt nhìn cũng rất dày, các khớp áo giáp có miếng đệm dày hơn, trên cổ mang lông thú bảo vệ cổ họng, trên mũ bảo hộ mọc ra hai cái sừng nhọn dài ngắn không đồng nhất.

Khiến Lý Trình Di chú ý nhất chính là, trên lưng hình người, còn đeo một thanh trọng kiếm xám trắng rộng bằng đùi người lớn.

Hình như là nghe được tiếng bước chân.

Hình người hơi hơi động, xoay người lại, lỗ mắt dưới mũ giáp đen tuyền chỉ là một mảnh đen kịt.

“Xin chào? “Lý Trình Di giơ tay lên, vẫy vẫy đối phương, ý bảo mình rất thân thiện.

Hình người không nhúc nhích, nhìn chăm chú vào hắn.

Lúc này hai người đối mặt, Lý Trình Di mới phát hiện, người này rõ ràng hơi cao hơn hắn một chút, khoảng 2,3-2,4m

Hơn nữa hắn còn chú ý tới, bàn chân của đối phương bao phủ một tầng tro.

Tựa hồ người này đứng ở chỗ này thật lâu.

Từ tư thế đứng vừa rồi mà xem, hắn tựa hồ đang nhìn thấy toàn bộ thành phố.

“Có thể nói chuyện không? “Lý Trình Di nhìn đối phương, mở miệng lần nữa.

Từ sau khi nói chuyện với Iseline, hắn liền cảm thấy, bên trong Góc chết không nhất định tất cả đều là cần đối địch, có lẽ mỗi lần đều cần thử xem có giao tiếp với nhau được với nhau hay không, nói không chừng thu hoạch sẽ vượt xa tưởng tượng.

Két.

Người nọ không đáp lại chút nào, tay đã cầm chuôi trọng kiếm sau lưng.

Bốp

Hắn ta cầm kiếm, từng bước một đi về phía Lý Trình Di.

Nhìn như là bình thường đi tới, nhưng tốc độ lại càng lúc càng nhanh.

Khoảng cách hai người hơn mười thước, chỉ là mấy cái chớp mắt, đã đến gần.

Hai tay hình người giơ cao trọng kiếm, hung hăng vung về phía Lý Trình Di.

Tiếng gió dữ dội vang lên, lưỡi kiếm hung hăng hạ xuống, chém về phía cổ Lý Trình Di.

Két!

Tuệ Kiếm hiện lên.

Trước người Lý Trình Di một đạo cự kiếm trong suốt, vừa vặn ngăn trở lưỡi kiếm.

Chỉ là thanh Tuệ Kiếm bình thường có sức mạnh bằng 1/10 sức mạnh bản thể nhưng lúc này lại không thể đánh lui trọng kiếm của hình người.

Tuệ Kiếm cùng trọng kiếm ở giữa không trung đối kháng, lại mơ hồ bị ép lui về phía sau.

Hai thanh kiếm đấu lực, hình người giáp trắng không ngừng tới gần, sức mạnh lại đang không ngừng tăng cường!

“Sao lại thế này? “Lý Trình Di phát hiện không đúng.

Vừa mới tiếp xúc lúc, Tuệ Kiếm sức mạnh chỉ so với đối phương hơi yếu.

Nhưng cùng với việc đấu lực, sức mạnh Tuệ Kiếm yếu đi, mà sức mạnh đối phương lại mạnh lên.

Rất nhanh liền đối kháng không nổi.

Bùm!

Tuệ Kiếm vỡ nát, trọng kiếm hình người giáp trắng nặng nề chém xuống.

Keng một tiếng, một kiếm này nện trên mặt đất.

Lý Trình Di chuẩn xác lui về phía sau một bước tránh kiếm chém xuống.

Lại là một đạo tuệ kiếm hiện ra, từ phía sau chém về phía hình người mặc giáp trắng.

Một kiếm này lặng yên không tiếng động, khó lòng phòng bị.

Hình người giáp trắng căn bản không ngăn trở, hoặc là nói, nó căn bản không ngăn cản, tiếp tục chạy nước rút về phía Lý Trình Di.

Mà Tuệ Kiếm phía sau nặng nề chém trên lưng hắn, phát ra tiếng trầm đục.

Không hề hấn gì.

Tuệ Kiếm chỉ để lại một vết trắng nhàn nhạt ở trên giáp trụ đối phương.

"Cứng như vậy? Ánh mắt Lý Trình Di khẽ động.

Hắn tránh trái tránh phải, nhẹ nhàng né tránh đối phương tiến công, đồng thời tâm niệm khẽ động.

Rất nhiều Tuệ Kiếm cố gắng ngưng tụ, bộc phát trong hình người giáp trắng

Nhưng một cỗ sức mạnh vô hình, cứng rắn ngăn cản Tuệ Kiếm, làm cho nó không cách nào từ bên trong bạo phá.

Như vậy cũng không được sao?

Xem ra chỉ có thể chính diện tấn công?

Lý Trình Di không rõ ràng lắm cái Góc chết này là có chuyện gì xảy ra, tự nhiên cũng không có khả năng liều chết với hình người mặc giáp trắng này. Kiểm tra trước quan trọng hơn.

Lúc này mũi chân điểm một cái, từng thanh tuệ kiếm vây quanh ngưng tụ.

Xùy xùy xùy!!

Trong nháy mắt, một mảnh kiếm nhận tựa như hạt mưa bắn ra.

Đột phá tốc độ âm thanh rít lên nổ tung, khoảng cách gần như chỉ trong nháy mắt Tuệ Kiếm liền rơi vào trên người đối

phương.

Keng keng keng!!

Tiếng va chạm thật lớn nối liền thành một mảnh, phảng phất hợp thành một tiếng vang, lại phảng phất ẩn chứa rất nhiều động tĩnh.

Hơn mười thanh Tuệ Kiếm bị ngăn cản một nửa, còn lại toàn bộ trúng mục tiêu.

Hình người mặc giáp trắng bị oanh kích bắn ra ngoài, toàn thân nhiều ra từng vết lõm xuống, vết nứt, nhưng duy chỉ không bị đâm thủng.

Thừa dịp hình người bị bức lui, hắc quang trên người Lý Trình Di chợt lóe, đột nhiên biến mất tại chỗ.

Hắn tiếp tục đi về phía trước, sau khi hoán đổi Hoa Lân Y, lợi dụng Ảnh Thiểm, không dây dưa với hình người mặc giáp trắng nữa. Dù sao giết cũng giết không được, lần đầu tiên báo trước, tận lực nhiều tra xét tình huống mới đúng.

Với tốc độ của hắn lúc này, mũi chân điểm một cái, người liền hư không mang theo một mảnh khí lưu đảo mắt biến mất ở trong thông đạo.

Theo thông đạo, tăng tốc lướt đi.

Chương 680: Thiên sứ cân bằng

Rất nhanh Lý Trình Di lại nhìn thấy hai hình người mặc áo giáp trắng vừa rồi.

Điều này làm cho hắn đối với nơi này sinh ra chút ít suy đoán.

Rất nhanh, ở cuối thông đạo, là một bậc thềm đá đi tới tầng cao hơn.

Trên thềm đá màu xám tro tích đầy bụi bặm.

Lúc này đây, một hình người mặc giáp trắng tương tự, cầm trong tay trọng kiếm, ngồi ở trên bậc thang, cúi đầu.

Nó dường như đang chờ đợi điều gì đó.

Lúc cách Lý Trình Di 50m, nó ngẩng đầu, đứng lên, tay cầm trọng kiếm, nhìn về phía trước.

Bốp

Một đôi cánh rách nát tất cả đều là xương trắng, từ phía sau nó giang ra.

Mặc dù cánh chim rách nát nhưng sau khi quạt vẫn có một tầng ánh sáng trắng rất nhỏ, theo động tác của cánh chim, hiện ra hình người.toàn thân

"Chậc chậc. Thiên sứ sao? "Lý Trình Di dừng bước, nhìn về phía hình người giáp trắng chặn ở cửa bậc thang.

Hắn đại khái đoán được mình đi tới loại Góc chết gì rồi.

Chỉ là tầng ánh sáng trắng này là thứ gì?

Đứng cách hình người hai cánh còn mười mét, hắn cẩn thận đánh giá đối phương.

Hai người nhất thời an tĩnh lại.

Bỗng nhiên hình người hai cánh giơ kiếm lên cao.

Vô số ánh sáng trắng hóa thành điểm sáng bay lên, hội tụ trên lưỡi kiếm.

Từng cỗ cảm giác áp bách vô hình trong suốt, đè ép không khí, hình thành gió lưu kịch liệt, theo thông đạo điên cuồng thổi tới.

Trong tay Lý Trình Di cũng cầm kim kiếm, ôn khí nổi lên, hai mắt mơ hồ bắt đầu long hóa, biến thành màu vàng nhạt phiếm hồng.

Hắn muốn thử xem, người này rốt cuộc thực lực ở vị trí nào, để thuận tiện ứng đối tiếp theo.

Một trắng một vàng, hai thanh kiếm cơ hồ là đồng thời vung ra.

Hai đạo hư ảnh chợt lóe, đan xen mà qua.

Vai phải hình người hai cánh xuất hiện một lỗ hổng cực lớn.

Nó lắc lư thân thể, ngã ngửa ra sau, nặng nề ngã xuống bậc thang. Mất thăng bằng.

Lý Trình Di chậm rãi đến gần, nhíu mày nhìn người này.

Hai cánh hình người này, tốc độ sức mạnh đều rất mạnh!

Sức bật xuất kiếm ước chừng khoảng ba trăm tấn, quỷ dị gần như giống hệt hắn.

Vẫn là tốc độ chậm không ít, chỉ gấp đôi vận tốc âm thanh, cho nên mới bại trận.

Và

Lý Trình Di nhíu mày, luôn cảm giác có chỗ nào đó không đúng.

Hình người hai cánh này, nếu cũng có sức mạnh to lớn như hắn, tại sao không tăng tốc lưỡi kiếm với tốc độ tương tự?

Hắc quang chợt lóe, hắn đã đi lên tầng cao hơn.

…….

Tinh Hồ, hang động lớn dưới lòng đất. Đảo Tuyên Minh.

Ở địa tầng thâm thúy cách mặt đất khoảng 130 km.

Vô số nham tương đỏ sậm lưu động thiêu đốt, toát ra khói đặc, hình thành mảng lớn tử địa giống như hải dương.

Trong biển nham thạch này, một tòa thành thị màu đen tựa như hòn đảo khổng lồ, đang chậm rãi di động trong ánh sáng đỏ.

Toàn bộ thành phố tựa như một bàn tay thật lớn, lòng bàn tay hướng lên trời, năm ngón tay hiện lên hình móc, bên trong lòng bàn tay lóe lên những tia hồng quang chói mắt.

Một tầng lực trường vô hình gắt gao ngăn cản mọi người từ bên ngoài thành.

Brùm.

Bỗng nhiên phía trên thành thị, một chiếc phi thuyền hình cá màu đen, thoát ly địa tầng, từ trên xuống dưới, bay về phía thành thị.

Bên trong phi thuyền.

Barton, Engel, Karan, ba người xếp hàng ngồi xuống, đối diện là Dương Trình Hi bị trói một mình.

Bên cạnh bốn người là một đội binh lính mặc áo giáp màu đen vũ trang đầy đủ.

Ặc, nơi này cảm giác có chút nguy hiểm? "Barton hắc hắc cười khan hai tiếng. Mấy vị huynh đệ, có thể nói một chút, nơi này rốt cuộc là nơi nào không?

Nơi này là Tuyên Minh đảo.

Đội trưởng đội binh sĩ lãnh đạm trả lời.

Tổng bộ Tinh Hồ của chúng ta.

Tinh Hồ???

Trụ sở chính!

Bốn người chấn động.

Tinh Hồ là tổ chức gì? Đó là một trong những tổ chức khủng bố lớn nhất thế giới, hơn nữa còn là người thừa kế Đoàn kết hội!

Loại tổ chức khủng bố này, cấp bậc nguy hiểm đều là xếp hạng top 3"

Có thể hỏi một chút, các người tại sao bắt chúng ta tới đây?"Karan cảm giác mình là con gái, giao tiếp thuận tiện hơn.

"Thế giới sắp bị hủy diệt. Nguy hiểm đang lan rộng, ngày tận thế đang đến. Các ngươi may mắn, được chọn, trở thành người tham gia chương trình cứu thế của Tinh Hồ." Đội trưởng nghiêm túc trả lời"

"Là như thế nào? "Barton khóe miệng giật giật. Đầu năm nay mười cái tà giáo có chín cái đều sẽ tuyên truyền thế giới sẽ hủy diệt, chỉ có bọn họ có thể cứu người. Các ngươi biết Góc chết không? "Đội trưởng thở dài một tiếng.

Bốn người đều gật đầu.

Ba người Barton là thành viên của Ủy ban Đạo đức Quốc tế, điều này tự nhiên hiểu được.

Dù sao người chết phạm tội rất nhiều.

Dương Trình Hi thì bởi vì xuất thân hải tặc, trong hải tặc có một bộ phận người là Góc chết, cho nên coi như hiểu rõ.

Đội trưởng thở dài, "Người khác đều coi chúng ta là khủng bố, nhưng chỉ có chính chúng ta biết, chúng ta luôn cứu người, cứu thế giới càng ngày càng tan nát này.

"."

Bốn người im lặng.

"Đừng có mà không tin. Các ngươi rất nhanh sẽ thấy. "Tiểu đội trưởng nghiêm mặt nói. Thế giới đang xuống dốc, mà một khi rơi vào biển đen vô hạn, hết thảy đều sẽ hoàn toàn hủy diệt. Mà hiện tại, đã có dấu hiệu này.

"Dấu hiệu gì? "Dương Trình Hi hỏi.

"Quái vật trong Góc chết, đã có một bộ phận ở hiện thế" Tiểu đội trưởng trầm trọng nói.

"Nngười thường không cách nào nhìn thấy chúng nó, còn có đủ loại năng lực cường đại, thậm chí rất nhiều quái vật căn bản là không cách nào giết chết, chỉ có thể trục xuất, niêm phong, giam giữ."

"Mà Tuyên Minh Đảo, chính là tuyến đầu để ngăn cản những quái vật này !"

"Vậy tại sao thế giới lại xuống dốc? "Dương Trình Hi lại hỏi. Cô căn bản không tin những thứ tà đạo này.

"Bởi vì thế giới đang trở nên nặng nề hơn, lớn hơn và cồng kềnh hơn, trí tuệ nhân tạo đang cố gắng âm mưu phá hủy mọi thứ và biến con người thành nguồn dinh dưỡng mới của bọn họ", Đội trưởng trả lời. Cơ hồ không cần nghĩ ngợi liền đưa ra đáp án, hiển nhiên đây là đã sớm thuộc lòng.

Chương 681: Căn cứ Tinh Hồ

"Thế giới này khi nào thì hủy diệt? "Cô cười lạnh lại hỏi.

"Khi chúng ta không ngăn cản được. "Tiểu đội trưởng Tinh Hồ trả lời.

“Sẽ dùng phương thức nào hủy diệt?”

“Không biết nhưng có một niềm tin phổ biến rằng thiết kế AI đã dẫn đến sự sụp đổ của chúng ta, vì vậy chỉ có thể thoát khỏi số phận đã định trước bằng cách tiêu diệt hoàn toàn âm mưu của họ.” Đội trưởng thiếu kiên nhân khi bị hỏi.

“Trí tuệ nhân tạo nguy hiểm như vậy ở đâu? “Dương Trình Hi truy vấn.

“Không biết, bất quá ta nghe Tinh Tướng trên đảo nói qua, trí tuệ nhân tạo của Bạch Tinh, bản thân kỳ thật không phải nhân loại chúng ta phát minh sáng tạo ra, mà là bị sức mạnh ngoài hành tinh, âm mưu dẫn dắt, phát triển theo phương hướng này. Khoa học kỹ thuật của chúng ta, khoa học kỹ thuật đặc biệt là của Bạch Tinh, căn bản không phải là phát triển theo cách bình thường, mà là bị thế lực cường đại bên ngoài dẫn dắt sáng tạo ra.” Tiểu đội trưởng trả lời.

Dương Trình Hi còn muốn hỏi tiếp.

Bùm.

Bỗng nhiên cả phi thuyền hơi chấn động, ngừng lại.

Được rồi, tới Tuyên Minh Đảo rồi, chư vị, nên xuống xe.

Tiểu đội trưởng vội vàng đứng dậy.

“Kế tiếp, các ngươi sẽ chân chính nhìn thấy, thế giới chân thật! bị che giấu hết thảy chân tướng!”

Lạch cạch.

Theo tiếng vang thanh thúy truyền đến.

Khi bước chân Lý Trình Di bước lên bậc thang cuối cùng, mọi thứ trước mắt hắn bắt đầu vặn vẹo, mơ hồ, biến thành bóng tối.

Chưa đầy hai giây.

Trước mắt hết thảy lần nữa sáng lên, rõ ràng.

Hắn đang đứng ở cửa sân huấn luyện, bên ngoài là một vùng ngoại ô Toại Dương yên tĩnh.

Xa xa dãy núi vờn quanh, gần đó từng chiếc xe theo làn xe thẳng tắp, nhanh chóng đi ngang qua.

“Đi ra rồi? “Lý Trình Di tản kim kiếm trong tay, hắn còn định lên lầu xem, xem Góc chết trên lầu có cái gì.

Còn có hai cánh của thủ vệ mặc áo giáp trắng có hai cánh, khi đối chiêu, hắn có cảm giác sức mạnh của đối phương ngang với mình.

Bây giờ hồi tưởng lại, tựa hồ trong đó xen lẫn một ít hiện tượng dị thường, chính mình không thấy rõ ràng.

‘Dấu hiệu đầu tiên, xem ra tốc độ đã tăng nhanh rồi.’

Thu thập ác niệm cường hóa Hoa Lân Y tử đằng cùng Tiết Mao Phi Liêm, là việc cấp bách.

Nhưng hiện tại chỗ bà chị đã hết cách thu hoạch, chỗ Marianne đó cũng tạm thời chỉ sợ ép không ra thứ gì.

Ngón tay Lý Trình Di đè lại ấn ký, nhìn xuống Ác Chi Hoa.

Trị số ác niệm trên mặt Hoa Tử Kiều quả thật biến mất, trống rỗng là 0.

Nhưng ấn ký trên mu bàn tay, đối ứng với vị trí của Hoa Tử Kiều, vẫn còn hơi nổi lên tử quang.

Khi ngón tay hắn ấn lên, lập tức có một phản hồi truyền đến.

“Một lần ác niệm hấp thu thành phẫn nộ, Hoa Lân Y phát sinh dị hóa ác niệm, sau khi mặc Hoa Lân Y, có thể tiến hành một lần triệu hoán mật kiếm theo phương hướng phẫn nộ, hoặc cường hóa một lần mật kiếm đã có.” Vui lòng chọn.”

Lý Trình Di suy tư một chút.

Lựa chọn cường hóa.

Lúc trước mật kiếm Ứng Long quả thật dùng tốt, nhưng thời gian giữa các lần sử dụng quá lâu, hiện tại nếu tâm tình phẫn nộ có thể cường hóa mật kiếm, vừa vặn nhìn xem xem sau khi cường hóa có thể cải thiện hay không.

Sau khi lựa chọn xác định, phản hồi của Ác Chi Hoa rất nhanh chảy ra.

Lựa chọn cường hóa, mời lựa chọn mật kiếm tương ứng.

Mật Kiếm Ứng Long.

Lựa chọn thành công.

Ong.

Tiếng rung động rất nhỏ từ trong ấn ký Ác Chi Hoa truyền ra.

Tử quang sáng lên, giằng co chừng năm giây, liền ảm đạm dần.

Cường hóa hoàn thành.

Mật kiếm Ứng Long đã cường hóa uy lực, thời gian giữa các lần sử dụng, tốc độ phát động. Sức mạnh tăng 25%, thời gian giữa các lần sử dụng rút ngắn còn nửa tháng và tốc độ khởi động tăng 16%".

Lý Trình Di hài lòng gật đầu.

Nói thật, theo hắn phán đoán thì, uy lực mật kiếm Ứng Long nhiều lắm chính là cấp 6, cấp 7, chủ yếu là vật này không tiêu hao tự thân.

Phát động mật kiếm, đối với mình không có bất kỳ tiêu hao, sử dụng sức mạnh toàn bộ là mật kiếm bản thân gánh vác, đây mới là mấu chốt.

Điều này tương đương với việc có thêm một hoa ngữ tấn công có tính chu kỳ.

Sau khi cường hóa hoàn thành, Lý Trình Di nhìn đồng hồ.

Từ lúc hắn tiến vào Góc chết, đến khi đi ra, tổng cộng cũng chỉ tốn không đến mười phút.

"Nếu đã xuất hiện điềm báo Góc chết, phải nhanh chóng lấp đầy ác niệm, tiếp theo thì không cần biết là dùng phương thức gì."

Buông tay xuống, hắn bước nhanh về phía ven đường.

Một chiếc xe hơi màu đen chậm rãi giảm tốc độ, dừng lại.

Cửa sổ xe lắc lư, lộ ra Chu Tinh Đồng ngồi trên ghế lái.

Lý Trình Di đến gần mở cửa lên xe.

Đến tổng bộ.

Vâng.

Chu Tinh Đồng lên tiếng.

Đúng rồi, ông chủ, Tiểu thư Đại Hùng gửi thư mời cho tập đoàn, là tiệc tối của Triệu gia Triều Ngữ, tối mai, chỉ rõ hy vọng ngài tham gia.

“Dạ yến? Triệu gia? “Lý Trình Di nhíu mày,” Triệu gia tìm tôi làm gì?

“Không rõ lắm, bất quá Tiểu thư Đại Hùng nói, Triệu gia tặng tập đoàn một ít lễ vật, còn tự mình đưa tới hồng thiết hợp kim đặc chủng, lượng không nhỏ, vật này là vật liệu chính chế tạo vũ khí bay cao cấp. Mặt khác còn tặng một máy phát lực trường cao cấp cho mỗi thành viên hội đồng quản trị của công ty” Chu Tinh Đồng trả lời.

“Động tác cũng không nhỏ. “Lý Trình Di đoán Triệu gia Triều Ngữ, hẳn là Triệu gia nơi Triệu Tiêm Nhu ở.

Lúc trước hắn vốn định thu Triệu Tiêm Nhu làm đồ đệ, đáng tiếc sau khi phát hiện bản tính không tốt, liền đổi thành Lý Sùng Nam hiện giờ.

Hiện tại Triệu gia lại chạy tới liên lạc với mình làm cái gì? Chẳng lẽ là hối hận?

Suy nghĩ một chút, Lý Trình Di vẫn quyết định đi xem.

Chương 682: Ý định lôi kéo

Triệu gia tặng quà cho từng thành viên hội đồng quản trị tập đoàn công ty, ý tứ này rất rõ ràng.

Vừa biểu đạt thiện ý, cũng là nhắc nhở khéo, chỉ cần Triệu gia muốn, tùy thời có thể tìm được mỗi người của Minh Viễn.

Địa điểm dạ tiệc ở đâu?

Trên tầng cao nhất của khách sạn Tường Long tỉnh Nam Châu, đúng bảy giờ tối mai. “Chu Tinh Đồng nhanh chóng trả lời.

Hiểu rồi.

Xe chậm rãi tăng tốc, Lý Trình Di cầm lấy điện thoại di động bắt đầu gửi tin nhắn đặc thù Góc chết của mình cho tập đoàn.

Đặc biệt là những bích họa kia, cùng với hình người mặc giáp trắng có hai cánh cuối cùng gặp phải.

Cộng thêm loại cảnh tượng đổ nát đặc thù.

Sau khi xác định đặc thù, còn chưa tới tổng bộ công ty, Nguyệt Quý đã đưa ra ba lựa chọn khả thi.

Và đưa ra tư liệu chi tiết tương ứng.

Hiện sau khi tập trung được vô số người Góc chết, tin tức cơ sở dữ liệu của tập đoàn càng ngày càng hoàn thiện, cũng càng ngày càng khổng lồ.

Rất nhiều Góc chết đều có thể tìm được ghi chép liên quan.

Lần này vận khí không tệ.

Lý Trình Di nhìn thông tin do AI truyền đến, lập tức liền xác định cái thứ hai, chính là Góc chết đặc thù mà mình đang gặp phải.

Góc chết không phải tùy tiện liền đột nhiên xuất hiện.

Góc chết loại nhỏ cập nhật rất nhanh, xuất hiện và biến mất đều nhanh, nhưng Góc chết cỡ trung cỡ lớn, lại khác.

Thông thường sẽ tồn tại rất lâu.

Đặc biệt là Góc chết cỡ lớn, sẽ tồn tại rất nhiều năm cũng sẽ không thay đổi.

Mà Lý Trình Di lần này gặp phải cái này, chính là một cái Góc chết cỡ lớn mà không ít người đã tiến vào.

Nhìn tư liệu truyền đến, xe nhanh chóng đến tổng bộ.

Thải Hồng Đường đã chờ ở khu thí nghiệm dưới lòng đất của tổng bộ.

Ra khỏi xe, đi thang máy riêng và đi xuống tầng hầm.

Mấy phút sau, Lý Trình Di ở trong một đại sảnh kim loại hình tròn, thấy được Thải Hồng Đường đang ngồi trên xe lăn.

Hi. “Thải Hồng Đường giơ một tay lên vẫy vẫy với hắn,” Rất vui được gặp anh Di.

“… “Lý Trình Di im lặng nhìn người này.

Toàn thân quấn băng vải thật dày, ngay cả mặt cũng vậy, chỉ lộ ra một đôi mắt to xinh đẹp, hai tay chỉ có tay trái có thể động, một cái khác buộc chặt tấm kim loại cố định.

“Sao lại bị thương như vậy? “Hắn đến gần, đi một vòng quanh Thải Hồng Đường.

Không có cách nào, cuối cùng mắt thấy sắp tìm ra cách thoát ly, kết quả có một thứ ghê tởm không nghe chỉ huy, gây chuyện, làm nổ tung toàn bộ Góc chết. Vừa vặn không khí Góc chết kia chính là khí dễ cháy, có thể không chết, đều dựa vào Hoa Huyễn Y bảo vệ, thân thể cường hóa đạt tiêu chuẩn. “Thải Hồng Đường bất đắc dĩ nói.

“Thật thảm. “Lý Trình Di thở dài,” Cần giúp không?

“Nếu có thể, toàn thân em ít nhất thiếu một nửa thịt. “Thải Hồng Đường gật đầu.

Lý Trình Di vươn tay, nhắm ngay đối phương, phóng ra Lực trường rực rỡ vô hình.

Trong trường hợp không mặc Hoa Lân Y, sử dụng khả năng hoa ngữ, hiệu quả sẽ bị suy yếu.

Nhưng như vậy đối với Thải Hồng Đường hiện tại mà nói là vừa vặn.

Nếu tốc độ khôi phục quá nhanh, có khi kéo cả băng vải toàn thân của cô vào.

Vừa giúp khôi phục, Thải Hồng Đường vừa giúp hắn phân tích Góc chết của điềm báo mới.

“Vừa lúc bên em giải quyết xong, tạm thời có thể có chút thời gian, nghe được Anh Di cũng bị kéo vào Góc chết liền tới xem.

“Anh không sao, lần này Góc chết mới bắt đầu, còn đang thu thập manh mối. “Lý Trình Di nói.

“Đừng sơ suất, Anh Di, Góc chết lần này của anh là Góc chết cỡ lớn, nếu như em không phán đoán sai, từ tư liệu anh gửi có thể thấy, hình người giáp trắng có hai cánh cuối cùng mà anh gặp, hẳn là thiên sứ cân bằng trong truyền thuyết.”

“Thiên sứ cân bằng?

“Uh, có thể cân bằng sức mạnh tuyệt đối Thiên Sứ, cái này Góc chết tồn tại thật lâu, được mệnh danh là Thành phố Thiên sứ tử vong.”

Không ít người Góc chết đều đi vào, mức độ nguy hiểm không cao, nhưng đúng là Góc chết cỡ lớn. Chỉ là vị trí những người Góc chết khác đi vào, đều là trong phía dưới thành thị đổ nát màu xám trắng.

Cô dừng một chút, tiếp tục nói.

“Từ tư liệu bọn họ lưu lại thì thấy, phương pháp thoát ly rất đơn giản, đó chính là, ở Góc chết đọc thuộc lòng Điển tích Thiên sứ tử thần, sau đó liên tục đọc, liên tục 24 giờ, là có thể thoát ly.”

“Đơn giản vậy sao? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Đúng vậy. Nhưng mấu chốt chính là điểm này, liên tục đọc Điển tích Thiên sứ tử thần sẽ khiến người ta phát sinh thay đổi nhất định. “Thải Hồng Đường trả lời.

Cái gì thay đổi?

“Cho tới nay, có 43 người đi ra được từ Thành phố Thiên sứ tử vong, tất cả những người này, cơ hồ đều thành tín đồ thành kính của Thiên sứ tử thần, tính cách ban đầu của bọn họ là gì không rõ ràng lắm, nhưng hiện tại toàn bộ trở thành những Khổ tu.” Thải Hồng Đường thở dài “Em cũng không rõ, sự thay đổi như vậy có ổn không nhưng thay đổi nhận thức và tín ngưỡng của một người thì khó mà nói đó là điều bình thường.”

“Thú vị. Vậy, thiên sứ cân bằng kia từ đâu tới? “Lý Trình Di nói.

“Thiên sứ cân bằng, dựa theo những người đi ra Góc chết nói, là ở trong thành phố của Thiên sứ tử thần, người thủ vệ cường đại bảo vệ sự cân bằng tử vong. Nghe nói, bọn họ chỉ cần đang đọc Điển tích Thiên sứ tử vong, Thiên sứ cân bằng sẽ xuất hiện bên cạnh bọn họ cách đó không xa, vì bọn họ ngăn cách hết thảy quấy nhiễu cùng nguy hiểm. Làm người thủ hộ.” Thải Hồng Đường trả lời.

“Chậc chậc. Đây là cưỡng ép truyền giáo sao. “Lý Trình Di cười lạnh.

Chương 683: Thành phố Thiên sứ tử vong

“Quả thật, trong Thành phố Thiên sứ tử vong, ngoại trừ Thiên sứ cân bằng, còn có không ít quái vật linh tinh khác, trong đó nhiều nhất, chính là bộ xương, u hồn. U hồn sẽ không bị thực thể va chạm, cho nên không sợ đao kiếm đạn công kích, Anh Di phải cẩn thận.” Thải Hồng Đường nhắc nhở.

‘Ừ, anh hiểu”.

“Tổng thể mà nói, Góc chết này có lịch sử lâu đời, từ mấy trăm năm trước đã có rồi. chỉ có điều khi đó người đi vào lại đi ra, cũng không rõ ràng lắm đó là Góc chết, chỉ tưởng rằng là Thần Quốc Tử Vong trong truyền thuyết, còn bởi vậy mà còn lập ra một ít giáo phái liên quan đến tử vong.”

Anh Di lần sau đi vào, trước tiên đi tìm Điển tích Thiên sứ tử thần, vạn nhất gặp phải phiền toái, lập tức đọc, để thoát ly”. Thải Hồng Đường dặn dò.

“Được”.

Trong lòng Lý Trình Di có chút cảm khái.

Đó là sức mạnh của tập thể.

Nếu là trước đó, hắn còn phải dựa vào chính mình một chút suy nghĩ, thăm dò, điều tra. Cuối cùng mới suy luận ra cách thoát ly.

Mà hiện tại tập đoàn có rất nhiều tiền lệ, có rất nhiều người đi trước tổng kết ra cách thoát ly, dễ dàng có thể sớm chuẩn bị sẵn sàng.

“Còn một chuyện khác. “Thải Hồng Đường tiếp tục nói.

Triệu gia bên kia gửi lời mời dạ tiệc tới, chỉ mời một mình Anh Di, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lý Trình Di cười cười, kể lại chuyện lúc trước với Triệu Tiêm Nhu

Có lẽ là bởi vì nguyên nhân này, Triệu gia muốn cùng chúng ta xua tan hiềm khích lúc trước.

Triệu gia ở Triều Ngữ có thế lực rất lớn, là đại quý tộc đứng đầu cả thế lực tổng hợp Triều Ngữ. Phong cách của bọn họ cơ hồ không mềm yếu chút nào. Anh Di cẩn thận một chút thì tốt hơn. "Thải Hồng Đường nói ra ấn tuonwgj của mình đối với Triệu gia.

"Em bảo anh có nên tham dự không? "Lý Trình Di hỏi.

"Tốt nhất là tham gia, bất luận là thăm dò thái độ của bọn họ, hay là làm rõ mục đích, đều phải tiếp xúc.

"Vậy được. "Lý Trình Di gật đầu.

"Đúng rồi, Đại Hùng, gần đây đang làm một ít thí nghiệm không tốt lắm, Anh Di nếu rảnh rỗi, có thể giúp em khuyên nhủ cô ấy không?"

"Thí nghiệm? Năng lực hoa ngữ của cô ấy là gì? "Lý Trình Di nhíu mày.

"Là dị hóa sinh sản. "Thải Hồng Đường nhắc tới cái này, sắc mặt có chút khó coi.

Năng lực cụ thể là đánh dấu một sinh vật, khiến nó sinh sôi nảy nở biến dị không bình thường. Chỉ cần sinh vật này sinh ra, tất nhiên sẽ phát sinh biến dị, hơn nữa sinh vật biến dị trăm phần trăm trung thành với cô.

Chậc chậc, năng lực này quả thật rất thích hợp với cô.

"Mấu chốt là, Đại Hùng bắt đầu dùng nhân loại sinh vật làm thí nghiệm em lo lắng." Thải Hồng Đường thần sắc có chút âm trầm.

Đại Hùng là bạn thân tốt nhất của cô, hôm nay dường như đang đi trên một con đường cực kỳ âm u lãnh khốc.

"Để anh nói chuyện với cô ấy. "Lý Trình Di cũng hơi nhíu mày.

Nếu không cẩn thận bước vào thử nghiệm trên người, đó không phải là tương lai mà họ muốn thấy.

…….

Sáng sớm hôm sau.

Lý Trình Di liền đi thăm chị gái trước, phát hiện thân thể cô không tốt, cả người tinh thần uể oải không phấn chấn, biết đã không còn hy vọng, liền lại đi thăm Marianne một lần nữa nằm viện.

Vị này ngược lại tinh thần còn tốt, chính là nhìn thứ gì cũng hai mắt dại ra, sẽ thỉnh thoảng đột nhiên dừng lại, ngây dại.

Lý Trình Di lo lắng lại mạnh mẽ xuống tay, có thể sẽ khiến cô ta sinh ra bệnh tâm thần vĩnh viễn, vì phát triển bền vững, hắn vẫn thay đổi mục tiêu khác.

Buổi sáng đi tới nhà tù hạng nặng gần đó, buổi chiều chạy tới tỉnh lị Nam Châu, tham gia một hồi biểu diễn ảo thuật.

Đến buổi tối, ác niệm của thần vị Tiết Mao Phi Liêm đã đạt tới 87%.

Còn thiếu chút nữa là có thể viên mãn.

Chỉ cần không phải mỗi ngày thu hoạch lặp lại, thỉnh thoảng tổ chức biểu diễn một lần, hiệu quả rất tốt.

Lúc chạng vạng tối.

Tầng cao nhất của khách sạn Tường Long Nam Châu, nhà hàng nổi xoay tròn.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng chậm rãi quanh quẩn xung quanh.

Trong đại sảnh yến hội hơi tối, bốn vách tường đều biến hóa thành hình ảnh tinh không thâm thúy.

Khách khứa thưa thớt đứng ở trong đó, giống như đặt mình trong vũ trụ hắc ám thâm thúy xa xôi.

Trên đỉnh đầu lơ lửng, là một mặt trời nhân tạo màu vàng đang phóng thích ánh nắng

Xung quanh từng hành tinh màu sắc, lớn nhỏ khác nhau, vờn quanh mọi người chậm rãi bay múa.

Thỉnh thoảng có một mảnh sao băng, sao chổi, từ trong đám người chợt lóe lên, dẫn tới mọi người nhịn không được đưa tay

chạm vào.

Chủ đề của bữa tiệc là sự vĩnh cửu, đêm đầy sao và tình yêu.

Trên danh nghĩa cũng không phải tổ chức vì Lý Trình Di, mà là một bữa tiệc học thuật vì thăm dò quan hệ giữa vũ trụ và con người.

Người mời, cũng phần lớn là lãnh tụ tập đoàn thương mại, cùng nhân tài học thuật.

Trong góc.

Triệu n Thế chủ trì buổi dạ yến này, một thân trường bào màu đen, thắt lưng thắt dây lụa màu bạc. Trên dải lụa mơ hồ có tử quang rất nhỏ hiện lên rồi biến mất.

Đây là phong cách trang phục mà các quý tộc thượng tầng Nghi quốc thích nhất.

Tay áo bồng bềnh, mũ cao tóc dài, nhìn trang trọng mà không bị gò bó. Điều này có liên quan đến phong tục tôn sùng đạo gia huyền học của thượng tầng Nghi quốc.

Triệu n Thế là con cháu dòng chính Triệu gia.

Toàn bộ dòng chính đệ tử tổng cộng liền mười mấy người, hắn đứng thứ 5 trong đó, là huynh trưởng của Triệu Tiêm Nhu.

Lần này sau khi Triều Ngữ bị khủng bố tập kích, Triệu Tiêm Nhu bị liên lụy, bị điều tra, hiện giờ ở nhà bị cấm túc.

Anh ta luôn luôn yêu thương cô em gái này, liền bắt tay vào điều tra chi tiết trong đó, phát hiện người đứng đầu Khu vườn vận mệnh Long Tu Môn Lý Trình Di, cùng cô em gái Triệu Tiêm Nhu mâu thuẫn.

Chương 684: Buổi yến tiệc đẫm máu

Ở trong gia tộc, mọi người dòng chính vì tranh đoạt vị trí gia chủ tương lai, cũng vì tăng lên khả năng cạnh tranh trong tương lai của mình, tất cả mọi người ở khắp nơi vơ vét tiềm lực hạt giống, tăng lên nội tình thực lực của mình.

Triệu n Thế cũng không ngoại lệ, sau khi phát hiện giá trị của Lý Trình Di, cùng với ý nghĩa đại biểu sau lưng, anh ta trước

tiên liền muốn mượn cớ nhận lỗi cho em gái, tiếp xúc trực tiếp với Lý Trình Di.

Hiện giờ anh ta mới 79 tuổi, chính là thời điểm tuổi trẻ khỏe mạnh thời điểm, bởi vì tiêm đầy gien cường hóa, các loại đạo gia đan dược trên diện rộng trì hoãn lão hóa, lúc này Triệu n Thế, cũng coi là có thực lực cạnh tranh vị trí gia chủ trong Triệu gia.

Lý Trình Di còn chưa tới, Triệu n Thế đã ngồi yên lặng xem khách nói chuyện phiếm.

Tộc đệ Triệu n Nhiên đi theo anh ta, thông qua mạng lưới quan hệ, mời tới không ít nhân tài liên quan.

Tiệc tối lần này, lôi kéo những người này cũng là một trong những mục đích, cũng không phải chỉ là vì một mình Lý Trình Di.

Một công đôi việc, đối với người như bọn họ đã sớm tập mãi thành thói quen.

Chỉ là, anh ta ở trong góc chờ đợi, quan sát người khác. Xa hơn một góc khác, một cặp đôi đang ôm nhau, hôn nhau tình tứ thì là đang vụng trộm quan sát anh ta.

“Đó chính là Triệu n Thế?”

Người đàn ông của tình nhân thấp giọng hỏi.

“Uh, cẩn thận một chút, tên kia thực lực rất mạnh, người cải tạo cấp 6, kiêm chuyên gia vũ khí bay cấp 5, xung quanh còn có vệ sỹ cao cấp bảo vệ 24/24 Người con gái khí chất thanh thuần, thân mặc một bộ váy dài màu xanh nhạt, tuổi cũng chỉ mười bảy mười tám tuổi, lúc này nhỏ giọng dặn dò người đàn ông.

Lộ tuyến tuần tra và khoảng cách thời gian đã điều tra xong. Vệ sỹ của Triệu n Thế tổng cộng có ba tầng. “Người đàn ông nhìn qua không kém mấy so với học sinh bình thường, khí chất nhu hòa, trên mặt mang theo nụ cười ngại ngùng vô hại.

“Tầng thứ nhất do hai người cải tạo Tả Nhĩ cùng Bảo Châu hộ vệ, hai người thực lực không biết, nhưng đã từng ở trong vòng năm giây giải quyết qua hai gã người cải tạo cấp 6 ám sát.”

Tầng thứ hai, do Lưỡng Nghi Kiếm Trần Khải Minh dẫn đội, tạo thành một tiểu đội hai mươi người. Các thành viên đều là người cải tạo cấp ba, Trần Khải Minh là lưu phái Chuyên gia vũ khí bay tạm giữ chức ở quân bộ, thực lực tối đa không biết. Ít nhất có sáu cấp trở lên.

“Tầng thứ ba, đội hộ vệ trụ cột Triệu gia, tổng cộng hai mươi người, thực lực không mạnh, đều là cấp 2, chủ yếu là làm nhiệm vụ ngăn cản.” Người đàn ông giảng giải.

Lỗ hổng của Ba tầng phòng, thời gian thay đổi phòng thủ cách nhau một phút. Một phút này, là thời gian giao nhận tuần tra”.

Hiểu rồi. “Người con gái gật đầu.

Nhiệm vụ ám sát Triệu n Thế lần này là nhiệm vụ lớn nhất mà toàn bộ tổ chức Ban Lan bọn họ nhận được.

Cho dù là phần thưởng, hay là độ khó, đều là cao nhất trong lịch sử.

Mà một khi hoàn thành nhiệm vụ lần này, bọn họ có thể thông qua con đường đặc thù của Long Hà, nhanh chóng được đưa ra nước ngoài.

Cũng coi như là một bữa ăn no, sau đó cả đời đều đủ vốn.

Hai người này, nam tên là Phi Vân, nữ tên là Mộc Hoa, cũng là người chủ yếu thực hiện hành động lần này.

Thực lực hai người không mạnh, chính diện tác chiến thậm chí so ra kém rất nhiều người cải tạo cấp 4.

Nhưng hiện thực không phải trò chơi, không phải đơn thuần ai có trình độ cao hơn là thắng.

Mọi người đều có nhược điểm, có chỗ yếu hại, chỉ cần đánh trúng chỗ yếu hại trí mạng, coi như là cấp 9, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Dù sao không ai sẽ một mực 24 giờ mở ra lực trường phòng hộ, chỉ cần vào lúc lơi lỏng lúc, tinh chuẩn đánh trúng chỗ yếu hại, hết thảy liền có thể dễ dàng giải quyết.

“Hiện tại khoảng cách thời gian còn có mười lăm phút, đến lúc đó hành động sau, Cho dù thành công thất bại, chúng ta đều

chỉ có thời gian là bốn mươi giây để rút lui, tiểu thư Marianne sẽ tiếp ứng cho chúng ta.” Phi Vân thấp giọng nói.

“Hiểu rồi. “Mộc Hoa gật đầu.

“Dựa vào em. “Phi Vân thấp giọng nói.

Mộc Hoa hít sâu một hơi, không lên tiếng nữa.

Đúng lúc này, lối vào yến hội sảnh, lại có một người đi vào.

Dưới ánh sáng âm u, tất cả mọi người không chú ý thân hình người tới, chỉ có hai người Phi Vân và Mộc Hoa vẫn chú ý Triệu n Thế, chú ý tới anh ta sau khi nhìn thấy người tới, trên mặt mang theo nụ cười, đứng dậy chủ động nghênh đón.

Hai người nghi hoặc, âm thầm cẩn thận quan sát.

Người Triệu n Thế nghênh đón kia, thân cao gần hai mét, vai rộng thân rộng, dáng người khôi ngô cường tráng, đầu tóc đen xõa vai, khuôn mặt trẻ trung sẽ không quá ba mươi tuổi.

Mấu chốt là, người này mặc cả cây đen, trước ngực còn có một con trường long màu bạc, làm cho người ta rất khó phán đoán lai lịch của anh ta.

Người bình thường rất ít khi mặc kiểu trang phục và để tóc dài xõa vai như thế này, sẽ làm cho người ta có một loại cảm giác chẳng ra gì.

Nhưng lúc này người này đi vào, hai mắt sắc bén, khí chất bức người, trên môi để lại một chòm râu nhỏ, tóc đen xõa vai ngược lại làm cho hắn tăng vẻ hùng tráng cùng ngang nhiên.

Phi Vân cùng Mộc Hoa đều ở trong lòng nhanh chóng suy đoán lai lịch của người này.

Chương 685: m mưu

Hoan nghênh hoan nghênh hoan nghênh Lý môn chủ, luôn nghe gia muội nhắc tới, coi như là sấm bên tai, ngưỡng mộ đại danh đã lâu. “Triệu n Thế cười bắt tay Lý Trình Di.

Triệu tiên sinh khách khí, còn chưa gặp mặt đã đưa tới nhiều lễ vật quý giá như vậy, tôi và mấy vị thành viên hội đồng quản trị Minh Viễn đã sớm muốn tự mình nói lời cảm ơn với anh. Hôm nay các thành viên hội đồng quản trị khác tạm thời có việc, tôi đại biểu Minh Viễn, trước tiên chạy tới bày tỏ lòng biết ơn.

“Một chút tâm ý thôi, Lý môn chủ quá khách khí. “Triệu n Thế tay kéo Lý Trình Di đi tới phía sau yến hội, trên một sân thượng, đều tự ngồi xuống ghế gỗ.

Bồi bàn rót rượu ngon cho hai người, nhanh chóng lui ra.

“Kỳ thật lần này tôi tới, mục đích chủ yếu là vì hóa giải một ít hiểu lầm cùng mạo phạm của gia muội Triệu Tiêm Nhu lúc trước. “Triệu n Thế rất thành khẩn bưng chén rượu lên.

Như vậy, tôi đại biểu gia muội, trước tiên tự phạt ba chén.

Anh ta ngay tại chỗ uống một hơi cạn sạch, lại tiếp tục rót đầy, liên tiếp ba chén.

“Triệu tiên sinh nói quá lời, mạo phạm không đến mức, chỉ là một chút hiểu lầm nho nhỏ. Nếu bây giờ đã nói rõ, vậy thì đôi bên không nợ nần gì nhau “Lý Trình Di mỉm cười nói.

Vậy là tốt rồi, Lý môn chủ không hổ là đương kim đệ nhất cận chiến, khí độ phi phàm. “Triệu n Thế khen.

Anh ta đặt ly rượu xuống.

Nếu chuyện gia muội đã qua, như vậy, tiếp theo Triệu mỗ còn muốn cùng Lý môn chủ tâm sự, chuyện sau này.

“Chuyện sau này? Triệu tiên sinh có ý gì? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Là như vậy. “Triệu n Thế cười nói,” Dựa theo lệ thường, người đứng đầu trong cuộc thi Cực Võ Liệt Chiến sẽ được quân bộ mời đảm nhiệm quân chức. Lý Sùng Nam tiểu thư là

người Lý gia, tự nhiên có sắp xếp của bọn họ. Triệu mỗ muốn nói, là Lý môn chủ ….

“Tôi?”

“Không sai, Triệu gia tôi cầu hiền như khát, cá nhân của tôi đối với Lý môn chủ cùng mấy vị tập đoàn Minh Viễn, cũng là bội phục đến cực điểm, có thể dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, tạo nên một tập đoàn tầm trung như Minh Viễn, đây đối với rất nhiều người mà nói đều là đầm rồng hang hổ.” Triệu n Thế cười nói.

“Quá khen, chỉ là tình thế bức bách. Triệu tiên sinh hẳn là biết, tất cả thành viên của Minh Viễn chúng tôi đều là người Góc chết? “Lý Trình Di thở dài.

Triệu n Thế nói: - Cho nên Triệu mỗ lần này tự mình tới đây là thành tâm thành ý, muốn mời Lý môn chủ gia nhập Vạn Thế Thương Hội của Triệu gia chúng tôi.

Anh ta dừng một chút, tiếp tục nói.

“Tập đoàn Minh Viễn bây giờ mặc dù chỉ là tập đoàn cỡ trung, nhưng đó là bởi vì thời gian phát triển quá ngắn, hơn nữa mọi người đều là người Góc chết chủ trì nghiệp vụ, cho nên tiềm lực bị hạn chế.”

Nếu không, lấy tiềm lực sau lưng Lý môn chủ, trong vòng một năm phát triển ra một tập đoàn cỡ lớn, cũng không thành vấn đề.

Mà Triệu n Thế tôi, chính là thấy được điểm ấy.

Anh ta vươn tay, nhẹ nhàng nắm chặt tay.

Lấy mạng lưới quan hệ, tài nguyên của Triệu gia chúng tôi, phối hợp với hệ thống, tiềm lực của Lý môn chủ.

“Một năm. “Anh ta giơ một ngón tay lên.

“Thời gian một năm, chỉ cần môn chủ nguyện ý cùng hưởng các loại kỹ thuật mô-đun người cải tạo, tôi dám cam đoan, có thể khiến Minh Viễn trong vòng một năm vang danh toàn cầu, trở thành tập đoàn lớn đỉnh cấp chỉ sau Duy Bang”

Lý Trình Di mỉm cười, không nói một lời.

Làm nửa ngày, vẫn là muốn lấy được Thiên Mệnh.

Cũng đúng, Cuộc thi võ đó thì tính là gì?

Thiên phú vũ khí bay của Lý Sùng Nam được tăng lên, cũng bị Lý gia phong tỏa chặt chẽ, bên ngoài không biết.

Cho nên Triệu gia tới đây, mục đích lớn nhất, tự nhiên chính là vì kỹ thuật của Thiên Mệnh.

Sau vài phút chờ đợi.

Lý Trình Di mới chậm rãi mở miệng.

Lời nói của Triệu tiên sinh quả thật khiến người ta động tâm.

Hắn ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt có chút chờ mong của đối phương.

“Nhưng, tôi cự tuyệt”.

Nụ cười trên mặt Triệu n Thế chậm rãi nhạt đi.

“Đây là vì sao? Môn chủ có thể nói nguyên nhân không?”

“Tiền là đủ rồi, Triệu tiên sinh chưa từng nghe nói qua, rất nhiều vật phẩm khoa học kỹ thuật trong Góc chết đều không có cách nào sử dụng, cho nên tiền đối với chúng tôi mà nói, tác dụng cũng chỉ như vậy, đó không phải là thứ chúng tôi thực sự cần.” Lý Trình Di trả lời.

“Có đạo lý. “Triệu n Thế gật đầu,” Nhưng môn chủ đã thể hiện kỹ thuật như vậy, nên hiểu, có câu nói, hoài bích kỳ tội (vì tàng trữ ngọc mà dẫn đến họa sát thân).

“Triệu tiên sinh nói là có người muốn cướp? “Lý Trình Di cười nói.

“Lòng tham của con người, giống như sông lớn, vô cùng vô tận, môn chủ chỉ là một người, Minh Viễn cũng chỉ là một đoàn thể nhỏ do người Góc chết tạo thành. Đối mặt với gian nguy trùng trùng điệp điệp bên ngoài, mấy người có lẽ có thể ngăn cản nhất thời, nhưng tuyệt đối ngăn không được một đời.” Triệu n Thế thản nhiên nói.

“Cái này không phiền tiên sinh lo lắng. “Sắc mặt Lý Trình Di cũng nhạt đi. Kỳ thật nếu kỹ thuật Hoa Lân Y thật sự có thể

cùng hưởng, hắn vẫn rất nguyện ý thả ra một phần. Chỉ tiếc……

Hai người bốn mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không nói gì nữa.

“Môn chủ không suy nghĩ nữa? “Mấy phút sau, Triệu n Thế bưng ly lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

“Đa tạ ý tốt của tiên sinh, năng lực ứng phó của Minh Viễn tôi vẫn có. “Lý Trình Di như cười như không, đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Chương 686: Trở mặt

“Môn chủ cũng biết một câu, minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng, mỗi người thành viên hội đồng quản trị Minh Viễn đều không phải kẻ yếu, nhưng. bọn họ cũng có người nhà, cũng có bằng hữu. đối mặt bầy sói vây quanh, sợ là sớm muộn không còn sức lực mà đối phó” Triệu n Thế nhướng mày, ý có ám chỉ.

“Chỉ cần không phải là đối thủ như Triệu tiên sinh, còn lại gọi là sói, tôi chỉ coi bọn họ là chó. “Lý Trình Di cười trả lời.

Hắn xoay người, đi về phía lối ra sân thượng.

“Mặt khác, kẻ yếu mới hoài bích kỳ tội, cường giả, đó gọi là có đức giả cư chi (người có đức thì cư trú ở đây).

“Như vậy, môn chủ cảm thấy mình rất mạnh? “Triệu n Thế đặt chén rượu xuống, phát ra tiếng vang nhỏ.

Lý Trình Di không đáp lời, bước ra sân thượng, đang định rời đi.

Lần đàm phán này sụp đổ, Triệu gia nhất định sẽ áp dụng hành động, nhưng hiện tại Minh Viễn cũng sớm không phải là tập đoàn nhỏ yếu trước đó.

Có Lý gia ở sau lưng, còn có nhiều nhân tình ở Triều Ngữ như vậy, coi như là đối với Triệu n Thế, cũng phải thử xem, mới biết mạnh yếu.

Ngay giây sau khi Lý Trình Di đi ra khỏi phòng tiệc.

Phụt!

Bỗng nhiên toàn bộ ánh đèn đại sảnh đều tắt.

Một hồi tiếng thủy tinh vỡ nát rất nhỏ từ các góc truyền đến.

Ngay sau đó là một tiếng rống giận. Từ ban công chỗ Triệu n Thế vang lên.

Có thích khách!

“Thích khách?”

Bước chân Lý Trình Di dừng lại, quay đầu nhìn lại.

Huyết mạch Ảnh Long của hắn làm cho hắn có khả năng thích ứng siêu cường khi nhìn trong bóng tối, chỉ cần có một chút ánh sáng, là có thể coi như ban ngày.

Trong tầm nhìn của hắn.

Một bóng người mảnh khảnh màu đen ở ban công chợt bắn ra, dừng lại trên trần nhà, sau đó bổ nhào về phía cửa sổ bên phải.

Toàn bộ giống như một con dơi lớn.

Mà Triệu n Thế trên sân thượng, lúc này ngực thấm đẫm máu, sắc mặt trắng bệch, nửa quỳ trên mặt đất, bị thương không nhẹ.

Hết lần này tới lần khác ám sát vào lúc này “Lý Trình Di rùng mình.

Hắn không rõ ràng lắm cái này ám sát tổ chức là ai, nhưng khi hắn vừa tách ra sau khi cùng Triệu n Thế nói chuyện, đối phương ra tay ám sát, cái này tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến hắn.

Trong sảnh yến hội, rất nhiều tân khách nhanh chóng cảnh giác.

Một phần khởi động thiết bị ánh sáng trên người để kiểm tra tình hình.

Một phần chạy ra sân thượng kiểm tra.

Còn có người tránh đi, hiển nhiên không muốn liên lụy phiền toái.

“Xin mọi người đứng yên tại chỗ, chờ bảo vệ kiểm tra!”

Cảnh vệ bên ngoài ào ào xông vào, người của Tổng cục An ninh Liên hợp phong tỏa tất cả lối ra vào xung quanh. Những họng súng nhắm vào các góc.

Lý Trình Di lui về phía sau vài bước, đứng ở ngoài sảnh yến hội, thị giác cường đại của hắn vẫn nhìn chằm chằm tên thích khách áo đen kia.

Động tác của người nọ cực kỳ thành thạo, từ cửa sổ nhảy ra, thuận tay còn đóng cửa sổ lại.

Nhưng rõ ràng sát thủ đã đánh giá thấp sức mạnh bảo vệ xung quanh Triệu n Thế

Hắn mới đi ra ngoài, liền truyền ra từng đợt tiếng la hét, ngay sau đó là tiếng súng, vũ khí bay bén nhọn tiếng xé gió.

Vũ khí bay siêu âm mang đến âm bạo cực kỳ rõ ràng, chỉ cần người nghe qua một lần, liền tuyệt đối sẽ không nhận lầm.

“Mọi người đứng im tại chỗ, người của Cục An ninh sẽ kiểm tra từng người một, bảo đảm mọi người an toàn!”

Người phụ trách an ninh nhanh chóng chiếu sáng hành lang bằng các thiết bị khác.

Em trai Triệu n Thế, Triệu n Nhiên sắc mặt tái xanh, chủ trì trật tự hiện trường.

Phiền anh xuất trình giấy tờ!

“Mời xuất trình giấy chứng nhận thư mời!”

“Xe cứu thương! Mau gọi xe cứu thương! Tín hiệu sinh mệnh của Triệu tổng càng ngày càng yếu!

Trong đại sảnh hỗn loạn, ồn ào.

Lý Trình Di nhíu chặt mày, nhìn về phía Triệu n Thế, hắn rõ ràng có thể nhìn thấy Triệu n Thế đã nằm nghiêng trên mặt đất, được đặt trên một cáng cứu thương đơn giản, chuẩn bị nâng ra ngoài.

Ở trong long nhãn của hắn, có thể nhìn ra dấu hiệu sinh mệnh của người này đang càng ngày càng yếu, môi biến thành màu đen, trên người mơ hồ có co giật cùng run rẩy không bình

thường, còn có sợi bạc rất nhỏ từ miệng vết thương nhô ra, tựa như vật sống.

“Đây là trúng độc. “Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống.

Triệu n Thế bị thương nặng như vậy, hiển nhiên lần gặp mặt này phiền toái lớn.

Bất luận như thế nào, lần ám sát này đều là xảy ra sau khi bọn họ gặp mặt, Lý Trình Di hắn tất nhiên sẽ bị hoài nghi.

Hắn suy nghĩ một chút, xoay người muốn đi.

Lại bị hai người mặc cảnh phục an ninh màu đen ngăn cản.

Lý Trình Di tiên sinh, xin lỗi, trước khi tổng giám đốc Triệu biết rõ tình huống, tất cả mọi người không được phép rời đi. Đặc biệt là ngài.

Ánh mắt hai người sáng quắc nhìn chằm chằm hắn, trong mắt tràn đầy hoài nghi.

Lý Trình Di trầm mặc, lập tức gật đầu.

“Tôi hiểu”.

“Lý tiên sinh có thể hiểu là tốt nhất. Chúng tôi cũng phụng mệnh làm việc, hy vọng không làm khó chúng tôi. “Một trong hai người trầm giọng nói.

Hai người nhanh chóng rời đi, chỉ để lại một mình Lý Trình Di đứng tại chỗ.

Ánh đèn phòng yến hội rất nhanh được sửa chữa lại một lần nữa sáng lên.

Tất cả mọi người bị bỏ lại tại chỗ, không được ra ngoài.

Lý Trình Di cũng được mời trở về.

Hắn lấy điện thoại di động ra, đem tình huống bên này gửi cho Đại Hùng.

Hiện giờ tập đoàn Minh Viễn đã không còn là nhân vật nhỏ trước đây, là tập đoàn tổng hợp kiểu mới, Minh Viễn tựa như một con nhện khổng lồ, chiếm cứ toàn bộ tỉnh Phong Nam, xúc tu kéo dài đến các lĩnh vực.

Không bao lâu, tập đoàn ra tay, liền có người Cục An ninh đến, nói cho hắn có thể rời đi.

Chương 687: Kế hoạch ám sát

Lý Trình Di cũng không ngoài ý muốn, tỉnh Phong Nam là địa bàn của Minh Viễn, chút năng lực này vẫn phải có.

Hiện tại mấu chốt là, Triệu n Thế ở chỗ này gặp chuyện, nếu không có việc gì còn tốt, nếu là xảy ra chuyện.

Cũng giống như mấy người còn lại, cùng ra khỏi phòng tiệc, Lý Trình Di ngồi lên xe.

"Có cuộc gọi từ Thải Hồng Đường".

"Anh Di, có chút phiền toái.

"Sao thế?"

"Em truy tìm thích khách đồng thời phát hiện có người đến đón bọn chúng" Thải Hồng Đường nói.

"Có vấn đề? Trực tiếp thông báo cho phía chính phủ à? "Lý Trình Di nhíu mày.

"Không phải. Trong mấy người đó có một người".

Thải Hồng Đường lập tức gửi tới một đoạn video ngắn.

Bên cạnh phòng tiệc, trong màn đêm, mấy bóng đen nhanh chóng lao ra, vào phi hành khí đậu ven đường.

Phi hành khí khởi động, bay lên không, phần đuôi phun ra lửa xanh bay về phía xa.

Nhưng chính là trong nháy mắt quẹo cua, cửa sổ lưu lại một khe hở thoáng khí, có thể trong nháy mắt nhìn thấy tình huống bên trong.

Thải Hồng Đường nhanh chóng đem hình ảnh dừng lại, phóng đại, tăng lên độ phân giải.

Rất nhanh, một gương mặt làm cho Lý Trình Di cực kỳ quen thuộc, xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

" ! ! ? "

Hơi thở của hắn hơi dừng lại.

Quả nhiên là!

Tiếp ứng có hai người, hai người đều đeo mặt nạ che mặt, chỉ lộ ra một đôi mắt, nhưng dưới kỹ thuật của Thải Hồng Đường.

Con mắt này cùng đường nét khuôn mặt tự động tiêu trừ, bổ sung đầy đủ, đối lập, vài giây liền trở lại khuôn mặt dưới mặt nạ bảo hộ.

“Anh Di, muốn xử lý thế nào do anh quyết định. “Thải Hồng Đường thấp giọng nói.

Hiện giờ kỹ thuật hacker của cô càng ngày càng khủng bố, khi Sở an ninh còn đang loay hoay, lúc hộ vệ Triệu gia còn mờ mịt tìm loạn, cô cũng đã tập trung vào hung thủ, xác định quỹ tích rời đi.

Lý Trình Di trầm mặc không nói.

Trong đầu nhanh chóng hiện lên đủ loại suy nghĩ, ước chừng mấy phút sau, hắn mới mở miệng.

Người Triệu gia không phát hiện ra bọn họ chứ?

Thành viên bình thường không phát hiện, nhưng có cao thủ đuổi theo.

Thực lực như thế nào, nhân số như thế nào?

Chỉ có một người, là một trong những hộ vệ bên người Triệu n Thế, là người cải tạo kiêm chuyên gia vũ khí bay.

Đường Đường, em nói xem, đây là trùng hợp sao? “Lý Trình Di hít sâu một hơi.

“Đây là dương mưu. Thế lực sau lưng sát thủ muốn ép anh trực tiếp xung đột với Triệu gia”.

Lý Trình Di im lặng không nói, vẫn nhìn đoạn phim ngắn trong điện thoại di động, khuôn mặt được trả lại kia, khiến hắn không tự chủ được siết chặt điện thoại di động.

Đó là khuôn mặt của Lý Trình Cửu!

“Kế tiếp, có thể sẽ làm phiền em”.

Xử lý như thế nào?

“Lát nữa giúp anh che camera và thiên nhãn. “Lý Trình Di dừng lại,” Mặt khác, điều tra chi tiết tổ chức sau lưng sát thủ.

Được! “Thải Hồng Đường đáp lại, nếu chuyện lần này xử lý không tốt, tập đoàn Minh Viễn sẽ vô cùng bị động.

Triệu n Thế là thành viên trọng yếu Dòng chính Triệu gia, là đệ tử có quyền hạn cao thừa kế vị trí gia chủ, nếu quả thật chết tại tỉnh Phong Nam, vậy vấn đề liền lớn.

Cho dù Lý gia đứng ở sau lưng tập đoàn Minh Viễn, đối mặt với phiền toái cấp bậc này, cũng phải suy nghĩ một chút.

……..

Phía bắc Nam Châu, trong công viên ngoại ô Lĩnh Bắc.

Hai bóng người mặc áo khoác màu xám tro, đội mũ tròn màu đen, đang chậm rãi tản bộ trên đường nhỏ.

Camera ở đây đang trong tình trạng hư hỏng và hoàn toàn không được giám sát.

Coi như là thiên nhãn, cũng không có khả năng xuyên thấu lá cây thật dày phía trên, thấy rõ phía dưới hết thảy chi tiết.

Khuôn mặt hai người đều bao phủ trong bóng xám mông lung, cho dù ven đường dù có đèn cọc gỗ trang trí bằng năng lượng mặt trời sáng lên, cũng không có cách nào chiếu sáng khuôn mặt của bọn họ.

Vầng sáng vàng nhạt ngược lại tăng thêm một tia khí tức biến hoá kỳ lạ.

“Thành công chưa? “Một người âm thanh khàn khàn hỏi.

Thiếu chút nữa. Bất quá đạt tới mục tiêu là tốt rồi. “Một người khác trả lời.

“Đây là một lời cảnh cáo nho nhỏ cho Vạn Thế thương hội, nếu có lần sau, cũng không chỉ là Triệu n Thế.

Nhân tiện ngươi còn lôi kéo những người Góc chết kia, để cho bọn họ đấu với Vạn Thế, ngược lại nhất cử lưỡng tiện.

“Chỉ là tiện tay làm thôi. “m thanh khàn khàn nói. Tập đoàn Minh Viễn phá hoại kế hoạch của chúng ta, ngay cả Hải Sa

cũng phản bội chạy trốn, phần tổn thất này cuối cùng phải bồi thường".

Để cho bọn họ đấu với Triệu gia, sau lưng Minh Viễn có Lý gia, cũng không phải nhân vật Triệu gia có thể tùy tiện gặm. "Một người khác cười nói.

Vậy cũng khó nói. "m thanh khàn khàn cũng nở nụ cười," Nếu chỉ là Triệu gia còn tốt, nhưng kẻ địch của Minh Viễn, cũng không phải chỉ có một.

Bước chân hắn ta dừng lại, nghiêng người nhìn về phía nội thành xa xa, dưới vành nón lộ ra một chút da mặt màu xanh đậm.

Không phải mặt nạ, mà là làn da thuần khiết của người sống.

"Vốn tôi định để Hải Sa làm người kế tục, đáng tiếc hắn ta làm tôi thất vọng. "m thanh khàn khàn thở dài.

"Kế tiếp, Minh Viễn không thể không cứu, nhất định sẽ cùng Triệu gia xung đột, đến lúc đó, Hải Sa sẽ hiểu được, chỉ có trở lại Tuyên Minh đảo, mới có thể chân chính truy đuổi cái mà hắn ta muốn." một người khác cười trả lời.

…….

Chương 688: Truy bắt

Vù!!

Giữa các tòa nhà cao tầng trong thành phố, hai phi hành khí màu đen bay nhanh về phía xa.

Hai người một trước một sau không ngừng truy đuổi, xê dịch né tránh giữa từng tòa nhà cao tầng.

Phi hành khí phía trước, mặt bên in hoa văn chim bay màu bạc.

Mặt bên phi hành khí Phía sau, in hai chữ mà kim Vạn Thế hiển nhiên đến từ Vạn Thế thương hội.

Tốc độ của hai phi hành khí đều cực nhanh, vượt xa phi hành khí của Cục An ninh còn lại đang đuổi theo.

Mấy phút sau, cả hai liền lao ra nội thành Nam Châu, bay về phía ngoại ô.

Rất nhanh, sau khi vượt qua nhánh sông Oánh Giang, phi hành khí phía sau đột nhiên phóng ra một vật màu bạc.

Vật kia tốc độ cực nhanh, vượt xa tốc độ phi hành khí, ầm ầm vượt qua khoảng cách, lao vào chính giữa đuôi cánh phi hành khí phía trước.

Đuôi bị gãy.

Phi hành khí phía trước nhất thời mất cân bằng, ngã nghiêng xuống phía dưới.

Bùm!!

Một tiếng trầm đục vang lên.

Trên mặt đất một mảnh rừng hoang bên trong, phi hành khí đụng gãy mấy thân cây, một đầu cắm vào bùn đất, đuôi phía sau toát ra vô số khói đặc.

Móa! Tên điên này! Dùng vũ khí bay trực tiếp đánh phi hành khí siêu âm! Lại còn đánh trúng sao?!

Cửa khoang bị một cước đá văng.

Marian cùng Phi Vân Mộc Hoa hai sát thủ chui ra, ba người đều bề ngoài chật vật, nhanh chóng sửa sang lại trang bị trên người.

Ngoại trừ ba người, còn có một người con gái mặc đồ đen che mặt, từ trong phi hành khí chui ra.

“Chúng ta không thể kéo dài quá lâu, nếu không Cửu Nghi và người của sở an ninh đuổi theo sẽ phiền toái. “Giọng nữ trầm thấp nhắc nhở. Chính là Lý Trình Cửu tham dự hành động lần này.

“Tôi và em chia tay, chờ bọn họ rời đi rồi đi. “Marianne sắp xếp nói.

Không có người tiếp ứng khác sao? “Lý Trình Cửu kinh ngạc.

“Có cao thủ còn chưa tới, tạm thời chỉ có chúng ta, không muốn chết thì liều mạng đi. “Marianne thản nhiên nói.

“.”

Bốn người xoay người co cẳng bỏ chạy, cấp tốc xông về phía rừng rậm, biến mất không thấy.

Phía sau một chiếc phi hành khí chậm rãi hạ xuống, còn chưa dừng lại, từng đạo nhân ảnh liền từ trên trời lao xuống.

Tất cả đều là người cải tạo toàn thân mặc thiết giáp màu đen.

Từ bề ngoài mà xem, bọn họ cùng người cải tạo hoàn toàn không có gì khác nhau.

Một người dẫn đầu, thiết giáp trước ngực có một dấu thập tự màu vàng nhạt.

Cái đầu cũng là lớn nhất.

Đuổi theo! Sống phải thấy người chết phải thấy xác!

Vâng!

Tổng cộng có sáu người cải tạo mặc giáp đen, phía sau chợt phun ra đám lửa màu trắng, trong nháy mắt bộc phát tốc độ âm thanh, phóng về phía trước

Chỉ là vài giây, liền đuổi kịp bốn người Marianne chạy trốn phía trước.

Người cải tạo mặc giáp đen dẫn đầu giơ tay chỉ.

Lập tức một đạo ngân quang bay ra, chém về phía hai người Phi Vân Mộc Hoa.

Đó là vũ khí bay màu bạc vừa đánh rụng phi hành khí!

Mắt thấy hai người sắp bị đánh trúng.

Xì!

Một đạo lam quang từ trên người Lý Trình Cửu nổ tung ra, tinh chuẩn đụng vào phía dưới vũ khí bay màu bạc, đẩy nó ra, bắn ra xa.

“Ồ? Lại còn có Chuyên gia vũ khí bay? “Người cải tạo áo giáp đen dẫn đầu trầm giọng.

Chuyên gia vũ khí bay Chính thống mạnh nhất, chỉ có Nghi Quốc mới có, mà trong những sát thủ này lại có Chuyên gia vũ

khí bay.

Marianne cũng dừng gấp, trang bị mô-đun trên người nhanh chóng khởi động, đồng thời một thanh đoản đao màu trắng, từ đùi bên ngoài tự động bay ra, như tia chớp chém về phía người cải tạo mặc giáp đen.

Vũ khí bay màu bạc vội vàng bay trở về, nghênh đón.

Nhất thời, màu bạc, màu trắng, màu lam, ba thanh vũ khí bay đan xen công phòng giữa không trung.

Song phương đều muốn đột phá ngăn trở của đối phương, công kích kẻ thao túng.

Nhưng cả hai bên không thể làm điều đó trong một thời gian.

Vũ khí bay màu trắng sử dụng một bộ đao pháp thành hệ thống, vẫn là đao thuật phong cách Nghi quốc, tựa như dòng suối cuồn cuộn không ngừng, không ngừng trùng kích vũ khí bay màu bạc.

Tần suất tấn công rất cao.

Mà vũ khí bay màu lam của Lý Trình Cửu, là một cây thước ngắn màu lam, mặt trên có ba hoa văn đặc thù như mắt người.

Mỗi lần giao kích mười lần, sẽ thắp sáng một mắt người, sáng lên ánh sáng xanh chói mắt.

Sau đó bộc phát ra một lần công kích bổ chém với tốc độ gấp đôi.

Lấy Marianne làm chủ, Lý Trình Cửu làm phụ trợ, hai người liên thủ, rõ ràng vũ khí bay tốc độ chỉ là bình thường gấp đôi tốc độ âm thanh, nhưng lại cứng rắn ngăn được vũ khí bay màu bạc của thủ lĩnh áo giáp đen.

Bạch Khê đao pháp?

Người mặc áo giáp đen nhận ra thiết lập phù hợp với vũ khí bay của Marianne. Lại là lưu phái đao thuật của Nghi quốc!

Điều này càng làm cho trong lòng hắn ta nổi giận.

Nhưng anh ta một mình căn bản không có cách nào đột phá hai thanh vũ khí bay, người áo giáp đen còn lại đều là phế vật,

mới tới gần, liền bị Lý Trình Cửu đánh lui.

Ngay khi ba người dây dưa, cao thủ Triệu gia đang ngồi phi hành khí tiếp cận.

Không chỉ là Triệu gia, còn có Chuyên gia vũ khí bay Cục An ninh Nam Châu, cũng rất nhanh tiếp cận nơi này.

Nhiều nhất hai phút là có thể đến nơi này, bắt hai người.

“Đây chính là chị nói có cao thủ tiếp ứng?“Lý Trình Cửu cắn răng điều khiển vũ khí bay, nhìn về phía Marianne.

Marianne không nói gì.

Cô rõ ràng nhận được tin tức là, tổ chức có cao thủ cấp 5 sẽ ở chỗ này tiếp ứng các cô, nhưng hiện tại, căn bản một người cũng không có.

Bọn họ, có lẽ là bị bỏ rơi!

Đây là đang ép chúng ta ra tay.

Trong bóng tối xa xa.

Lý Trình Di lẳng lặng nhìn chăm chú vào Lý Trình Cửu và Marianne bị kéo lại, nghe giọng nói của Thải Hồng Đường, không trả lời.

Chương 689: Quyết định nhanh chóng

“Một khi Lý Trình Cửu bị bắt, Anh Di nhất định sẽ bị liên lụy, đến lúc đó sẽ biến thành xung đột toàn diện giữa Triệu gia và chúng ta. Cho dù bọn họ có nguyện ý hay không, vì danh dự và thể diện, còn có bảo vệ an toàn của Triệu gia đều phải giao phong với chúng ta.”

“Đúng vậy. Đây cũng là điều Lý Trình Cửu và tổ chức sau lưng Mary Ann muốn thấy. Cho dù chúng ta có ra tay hay không, bọn họ đều đạt được mục đích. “Lý Trình Di nói.

Bây giờ chỉ là chuyên gia vũ khí bay bình thường, cao thủ Triệu gia sắp tới. Anh phải mau chóng đưa ra quyết định. “Thải Hồng Đường nhắc nhở.

Lý Trình Di trầm mặc.

Tổ chức sau lưng Lý Trình Cửu tên là Long Hà, vốn tưởng rằng chỉ là một tổ chức sát thủ nhỏ đơn giản, không nghĩ tới, cư nhiên vì làm ăn mà dám chơi cả Triệu gia.

Anh Di?

"… "Lý Trình Di nhìn chăm chú hơn mười chiếc phi hành khí đang nhanh chóng tới gần. Trong mắt hiện lên một tia sáng lạnh như băng.

"Cuối cùng, chúng ta đã vươn lên quá nhanh đến nỗi rất nhiều người, rất nhiều tổ chức, không coi chúng ta là một đối thủ thực sự.Nhưng cao thủ của chúng ta quả thật quá ít. "Thải Hồng Đường bất đắc dĩ nói.

'Đúng vậy. Cho nên sau lần này, chúng ta phải suy nghĩ thật kỹ, làm sao bồi dưỡng và lôi kéo được cao thủ thuộc về mình. "Lý Trình Di nói.

Song quyền nan địch tứ thủ, chiếu cố bên này liền không chiếu cố được bên kia, tầm quan trọng của nhân thủ chính là ở chỗ này.

"Anh định làm như thế nào? "Thải Hồng Đường tựa hồ mơ hồ có chút suy đoán, âm thanh cũng có chút nhẹ nhàng.

"Thông báo cho Triệu gia, vì Triệu n Thế bị đâm, để bắt nghi phạm, từ giờ trở đi, tất cả chuyên gia vũ khí bay không cho phép rời khỏi tỉnh. Thông báo cho liên hội tỉnh, tổng cục tỉnh, mời Lý gia phối hợp mở thiên nhãn, phong tỏa biên giới toàn tỉnh.

Toàn thân Lý Trình Di nhanh chóng phủ lên lớp vảy hoa màu đen.

Tôi muốn cho mỗi một người tiến vào tỉnh Phong Nam biết.

Hắn xoay người, nhìn về phía bóng tối phía sau.

Thiên mệnh là gì?

Thân hình khôi ngô Hải Sa, cùng Trần Gia Hàm cả người mặc đồ trắng đồng thời hiện ra.

Người của Triệu gia hắn sẽ giải quyết.

Người của Long Hà hắn cũng muốn bắt.

Kẻ chủ mưu gây chuyện, cũng không có chỗ trốn

Tỉnh Phong Nam là địa bàn của chúng ta, cho dù ai đến, hết thảy, đều chỉ có thể do tôi làm chủ.

Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Cho nên, làm phiền các ngươi.

“Có thể tùy tiện giết người không? Rất muốn thử sức mạnh mới “Hải Sa lộ ra nụ cười méo mó. Không ai hạn chế anh ta, hơn nữa trang bị đồng bộ, thực lực vượt xa lúc trước ở Triều Ngữ.

“Theo đuổi cực hạn võ thuật, tiến hóa sinh mệnh, tất nhiên cần phải hy sinh và làm vật thí nghiệm. Giao cho tôi. “Trần Gia Hàm trầm giọng trả lời.

Chỉ cần xác định là địch nhân, đều có thể. “Lý Trình Di mắt nhìn Hải Sa, người này lúc này đã nhập môn, tiến vào tiết thứ nhất Thánh Linh Công.

Cường độ thân thể cường hãn, cùng cường độ ý niệm, sau khi trải qua cường hóa, Tuệ Kiếm sinh ra, ngay từ đầu đã mạnh hơn Lý Sùng Nam rất nhiều.

Đó là sự khác biệt của nền tảng.

Tăng lên như vậy, đồng dạng cũng mang đến cho hắn một nửa tăng cường.

Cho nên, đối với lần xuất hiện này của hai người, Lý Trình Di cũng có chút chờ mong.

Bốp

Trong phút chốc hai người cùng biến mất ở chỗ cũ, đó là tốc độ quá nhanh dẫn đến ảo giác thị giác.

Hiện trường chỉ để lại một mình Lý Trình Di, xa xa nhìn ba người Lý Trình Cửu và Marianne còn đang triền đấu.

Cục diện lần này, để phòng ngừa tình thế mở rộng, tất cả đều phải nắm trong tay chúng ta.

“Em hiểu, an ninh mạng giao cho em, không ai có thể đột phá phong tỏa của em. “Thải Hồng Đường nói chắc như đinh đóng cột.

Nếu cần, chỗ này của em có thể cung cấp một phần ủng hộ nho nhỏ, coi như thí nghiệm đơn giản. “m thanh Đại Hùng gia nhập vào.

“Em cũng vừa mới trở về, có thể xuất động. “Râu nâu thấp giọng nói.

“Ách, em có thể làm hậu cần” Long Môn Điếu có chút xấu hổ nói, anh ta có thực lực yếu nhất trong đám người.

Nghĩ đến chiến lực chính diện hẳn là đủ rồi, tôi phụ trách điều hành trung gian đi. “Tân Đức Lạp mỉm cười nói. Lại nói tiếp, năng lực của tôi vừa vặn thích hợp.

“Vậy hành động đi. “Lý Trình Di bước về phía trước một bước, thân ảnh chợt lóe lên, biến mất.

…….

Bệnh viện Phúc Đường Sơn, thành phố Thanh Cương

Bóng đêm mông lung.

Đại Hùng buông điện thoại di động, giãn người, duỗi lưng một cái, sau đó mới đứng lên.

Đi đến cửa sổ phòng bệnh viện, nhìn ra ngoài.

Bên ngoài rừng rậm sâu thẳm theo gió nhẹ nhàng lay động, phát ra tiếng xào xạc.

“Rốt cục, rốt cục đợi được ngày này. hoàn cảnh thí nghiệm sống toàn diện, chuyên gia vũ khí bay, cải tạo người, gien cường hóa.”

Đại Hùng giơ tay phải lên, trên mu bàn tay có một đóa bạch bách hợp hình ấn ký trông rất sống động, tinh xảo dị thường.

“Thật sự là chờ mong ứng kích bất đồng, huyết nhục bất đồng, khả năng bất đồng.”

Roẹt.

Bạch quang rất nhỏ từ ấn ký trên mu bàn tay cô chậm rãi sáng lên.

Cùng lúc đó, trong rừng rậm phía trước bệnh viện, một trận rung động rất nhỏ mơ hồ truyền đến.

Xì.

Một con quạ đen nhẹ nhàng bay ra, rơi vào trên tán cây cao nhất, đôi mắt màu đỏ như máu chuyển động vài cái, lập tức vỗ cánh bay lên vút về phía xa xa.

Trên cành cây quạ đen đứng qua, chỉ để lại một đôi móng vuốt đang chậm rãi mềm nhũn, bị ăn mòn bốc khói.

Ngay sau đó.

Xuy xuy xuy xuy xuy!!

Tảng lớn hắc sắc quạ đen phóng lên cao, theo sát phía trước con kia, hình thành mây đen, hướng phía xa bay đi.

Không có tiếng kêu, tất cả quạ đen rậm rạp tựa như trình diễn một màn kịch câm, vỗ cánh nhanh chóng đi xa.

Chương 690: Khó lòng phòng bị

Trong Vĩnh An uyển.

Thải Hồng Đường lười biếng ngồi trên ghế, ý thức niệm khống chế rất nhiều thao tác các app trên máy tính.

Không bao lâu, trong mắt cô hiện lên một tia ý cười.

“Giải quyết! “Một tay búng ngón tay, thân thể cô dựa về phía sau.

Râu nâu, được rồi.

Cách đó không xa, Râu nâu tựa vào tường nghỉ ngơi đứng thẳng dậy.

Xác định?

“Năm mươi phút. “Thải Hồng Đường vươn bàn tay. Toàn bộ thiên nhãn Nam Châu đều nằm trong tay tôi. Cắt đứt liên lạc với bên ngoài, không có sự cho phép của tôi, không ai có thể liên lạc với bên ngoài.

Mặt khác, nếu cần, tôi còn có thể điều động tất cả phương tiện phi hành khí tự động thao tác di động.

“Lợi hại. “Râu nâu giơ ngón tay cái lên” Kế tiếp đến lượt tôi.

Anh ta đội lên mũ trùm đầu, đem thân thể hoàn toàn giấu ở trong một mảnh trường bào màu đen.

“Tôi sẽ cho họ một kỷ niệm mà họ sẽ không bao giờ quên”

“Hãy để họ tuyệt vọng, đau đớn và cháy bỏng.”

Bóng người chợt lóe, anh ta đã biến mất trong đêm tối ngoài cửa.

“Nhanh như vậy đã tiến hóa thành công sao? “Thải Hồng Đường tựa hồ nhận ra cái gì, ánh mắt ngưng tụ.

Trong bố trí phát triển của Minh Viễn, Râu nâu có thể nói là lưỡi dao sắc bén nhất, cho tới nay, số người anh ta giết chết, chỉ sợ đã vượt qua Lý Trình Di, trở thành vị trí thứ nhất trong đoàn đội.

Vô thanh vô tức bị châm lửa, biến mất, ám sát như vậy căn bản khó lòng phòng bị.

Chỉ lướt qua người một cái, có thể ngay khi ngươi không hề phát giác đã bị đốt cháy bóng dáng.

Sinh mệnh đối với Râu nâu mà nói, tựa như lá mùa thu.

Tuy rằng Thải Hồng Đường không biết năng lực hoa ngữ của Râu nâu sau khi tiến hóa mạnh bao nhiêu, nhưng xem từ một vòng tim đập nhanh vừa rồi, đối kháng chính diện, cô hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Xem ra mình cũng phải cố gắng. “Cô cố gắng điều chỉnh tư thế, tiện tay kéo hai app trên màn hình, tập hợp thành một chương trình.

……..

Bệnh viện Nhân dân số 1 Nam Châu.

Triệu n Thế chậm rãi tỉnh lại từ trong hôn mê.

Khụ khụ, anh ta ho khan kịch liệt vài tiếng, kéo ống truyền dịch cắm trên người xuống.

Người đâu!

Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Triệu n Nhiên dẫn hai người vào cửa.

Anh Thế!! Cuối cùng anh cũng tỉnh rồi!

“Sát thủ đâu? Bắt được chưa? “Triệu n Thế cắn răng chịu đựng đau đớn hỏi.

Còn đang truy đuổi, đã tìm được người.

Ta muốn tự mình đi qua, nhìn những người đó bị giải quyết triệt để!!“Triệu n Thế xoay người xuống giường, gian nan đứng lên.

Bùm!

Đột nhiên cửa phòng bệnh lại bị phá vỡ.

Một nhân ảnh khôi ngô như môn thần, ngăn chặn lối ra.

Xin lỗi, các ngươi không đi đâu được.

“Từ giờ trở đi, toàn bộ giới nghiêm Nam Châu, tập đoàn Minh Viễn sẽ toàn diện tiếp nhận vụ án này, phối hợp với cục an ninh toàn lực bắt giữ hung thủ.”

Người tới chính là Hải Sa vừa mới nhận được mệnh lệnh.

Anh ta mặc bộ đồ den có hình hoa văn rồng, cằm hơi nâng, trên mặt lộ ra một tia chờ mong cười.

Minh Viễn là cái thá gì? Dám quản chuyện Triệu gia chúng ta? “Triệu n Nhiên biến sắc, đứng dậy nhìn về phía Hải Sa.

Tôi không biết Minh Viễn là cái thá gì. “Hải Sa nhếch miệng cười.

Ta chỉ muốn cảnh cáo các ngươi một câu.

Anh ta bước một bước vào phòng bệnh.

Vì an toàn của các ngươi, phàm là ai dám rời khỏi phòng này.

Ai chống lại, sống không quá ba giây.

“Ngươi dám uy hiếp ta!? “Triệu n Nhiên sắc mặt dữ tợn, muốn xông lên bắt lấy cổ áo Hải Sa.

Nhưng bị Triệu n Thế phía sau kéo lại.

“Tiểu Nhiên! “Anh ta khẽ quát một tiếng. Đừng kích động!

Tộc đệ Triệu n Nhiên tính cách càng bộp chộp, có lẽ không nghĩ tới một ít chi tiết.

Nhưng anh ta khác, mặc dù bị tấn công và ám sát và bị thương nặng. Lúc này tỉnh táo lại, anh ta mới phát hiện tình huống không đúng.

Triệu gia bất luận cường đại như thế nào, ở chỗ này, ở Tỉnh Phong Nam, tóm lại là địa bàn Tập đoàn Minh Viễn.

Nơi này sớm đã bị Minh Viễn vươn xúc tu đến mọi ngóc ngách, coi như là Triệu gia, đối với tỉnh xa xôi này, lực khống chế cũng còn lâu mới bằng Minh Viễn.

Cho nên, hiện tại việc cấp bách, không phải là đối chọi với Minh Viễn giáp mà là chờ.

Chờ Triệu gia điều động quan hệ gia tộc, quan hệ xã hội, sức mạnh, từ bên ngoài đè bẹp Minh Viễn, đây mới thật sự là phương pháp phá vỡ thế bế tắc.

“Mặc dù không biết vì sao Minh Viễn đột nhiên dám chính diện động thủ, thậm chí dám giam lỏng chúng ta, nhưng lúc này tuyệt đối không thể hoảng hốt. Đi theo con đường của bọn họ, nhất định sẽ rơi vào cạm bẫy.

Triệu n Thế không hổ là tinh anh đại biểu gia tộc tham dự Vạn Thế Thương Hội, trong nháy mắt liền từ thái độ của Hải Sa, nhìn ra quyết tâm của Minh Viễn lúc này.

“Anh, là một tập đoàn Minh Viễn con con, em cũng không tin bọn họ còn dám giáp mặt phản rồi!? “Triệu n Nhiên cười lạnh nói.

“Bọn họ không dám giáp mặt, nhưng sau lưng như thế nào, sẽ không ai biết, đặc biệt là vừa lúc này có đao đưa đến tận tay.” Triệu n Thế lạnh lùng nói “Thêm nữa, ra khỏi cửa này, hết thảy đều đẩy hết tội lỗi cho sát thủ, lại không kèn không trống diệt khẩu toàn bộ sát thủ, đây quả thực chính là thủ đoạn hủy hết chứng cớ tốt nhất.Thân là chi chính, trên người ta có thiết bị khẩn cấp, chỉ cần một giờ không phát ra tín hiệu phản hồi

đối với gia tộc, gia chủ sẽ cảnh giới, xuất động cao thủ cùng thế lực đến điều tra.

Triệu n Thế nhìn Hải Sa chặn ở cửa, đã dứt khoát lấy ghế ngồi xuống nghỉ ngơi.

“Hơn nữa, lúc trước ta đã nói, chỉ cần một nhà chúng ta cũng không đủ tự tin, lấy được kỹ thuật Thiên Mệnh.Bộ áo giáp kỹ thuật đằng sau Khu vườn Vận Mệnh, được bọn họ đặt tên là kỹ thuật Thiên Mệnh.Bộ kỹ thuật này xem ra còn mạnh hơn cả người cải tạo khiến nhiều gia tộc động tâm.Sau lưng Triệu n Thế còn có hai nhà muốn chia một chén canh.Nếu không làm sao Lý gia cùng Nghiêm gia còn ra mặt uy hiếp Khu vườn Vận mệnh?

“Ý của anh là? “Triệu n Nhiên tựa hồ kịp phản ứng.

Chương 691: Tương kế tựu kế

Tương kế tựu kế, không phải là Minh Viễn muốn lật bàn sao? Vừa rồi ta nhìn thấy, còn phong tỏa tín hiệu xung quanh, như vậy vừa đúng, chúng ta có thể mượn cơ hội này để tóm hung thủ, đánh đổ sự tự tin của Minh Viễn”.

Thế gia đại tộc đều là cáo già của tính toán thiệt hơn

Cho dù ủng hộ một người, cũng là ủng hộ một cách có hạn, không phải là ủng hộ hết cỡ

Lý gia cùng Nghiêm gia đối với Minh Viễn ủng hộ cũng là như thế, chỉ là loại ủng hộ ở một mức độ nhất định, liền sẽ lo lắng được mất.

Triệu n Thế ta, chính là muốn cho Minh Viễn hiểu được, bọn họ không trả nổi cái được mất này!

Ngồi trên giường bệnh, ánh mắt anh ta sâu thẳm, nhìn Hải Sa ngồi ở cửa bắt chéo chân, khóe miệng không tự chủ nhếch lên

Không cần gấp, rất nhanh, rất nhanh, bọn họ sẽ chủ động tới cửa, nghĩ hết mọi biện pháp cầu xin ta.

Triệu n Nhiên đối với người anh này luôn luôn nói gì nghe nấy, lúc này cũng tựa hồ nghe ra một ít gì đó, phẫn nộ trên mặt chậm rãi nhạt xuống, đổi thành nhè nhẹ chờ mong.

Xem ra hết thảy đều ở trong kế hoạch của anh trai, như vậy mình cũng yên tâm.

Đúng vậy, đừng nóng vội. Phàm là người có thể thành đại sự, phải có tĩnh khí. “Triệu n Thế hơi nhắm mắt, dựa lưng vào gối bắt đầu dưỡng thần.

Cuộc đối thoại của hai người, toàn bộ đều bị Hải Sa ở cửa nghe thấy.

Anh ta hơi có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng không sao cả.

“Nghe chưa? Tiểu Hàm, người ta cũng có át chủ bài. “Anh ta thông qua tai nghe mã hóa mở miệng nói.

“Đừng gọi tôi Tiểu Hàm, mặt khác, tôi lập tức sẽ bắt đầu giải quyết sát thủ cùng nội gián, không có tin tức trọng yếu, đừng quấy rầy tôi.” Trần Gia Hàm ở một đầu khác lãnh đạm nói.

Đổi lại là người khác, tôi cho cậu một cái tát chết tươi, nhưng nếu là cậu tôi còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận. “Hải Sa cười nói.

“Xin lỗi, tôi không thích đàn ông. “Trần Gia Hàm ngắt liên lạc.

Bên ngoài cổng bệnh viện là biển chữ mạ vàng to “Bệnh viện Nhân dân, đệ nhất Nam Châu”

Không khí ban đêm có chút sạch sẽ nhưng lạnh lẽo, có sương mù mông lung, bao phủ nội thành.

Toàn bộ bệnh viện đã bị người của Cục An ninh tiếp quản, hoàn toàn phong tỏa.

Bên ngoài, là hai đội phòng vệ lớn của Triệu gia đang tuần tra bảo đảm an toàn.

Nhưng bọn họ cùng Triệu n Thế bên trong căn bản không có cách nào liên lạc, tất cả thông tin đều bị cắt đứt.

Có thể liên lạc thông tin, chỉ có người Minh Viễn.

Xèo.

Từng chiếc xe chở quân màu đen khẩn cấp dừng trước cửa bệnh viện, cửa xe mở ra, từng đội binh lính cầm súng mặc

quân phục ngụy trang đi xuống.

Dẫn đầu là một cô gái trẻ có khuôn mặt hơi giống Triệu n Thế.

Cô ngậm một điếu thuốc trong miệng, phía sau lưng đeo một cái rìu tay cầm ngắn ngân quang lấp lánh.

Trên rìu tay có thể nhìn thấy hồ quang điện rất nhỏ không ngừng lưu chuyển trên mạch điện tinh vi.

Hiển nhiên đây là một cái vũ khí.

Cô gái xuống xe liền xông thẳng vào cửa bệnh viện, phía sau đuổi theo một đám lính ngụy trang cầm súng ống, vũ trang đầy đủ.

” Quân bộ của Triệu gia ở phụ cận điều nhân thủ lại đây, tổng cộng 300 gã Chuyên gia vũ khí bay quân dụng cấp 4, dẫn đầu chính là Triệu Diễm Tĩnh, Chuyên gia vũ khí bayc ấp 5. Có thể ngăn cản được không?” Giọng nói của Thải Hồng Đường truyền đến tai nghe của Trần Gian Hàm

“Cấp 5 sao, có người phối hợp không? Chỉ có một mình thì tôi cũng không dễ giải quyết”Trần Gia Hàm hỏi.

“Không phải anh còn có cộng sự sao?” Hồng Thải Đường đáp

‘Hắn hả?“Trần Gia Hàm nhướng mày.

Ta tuy rằng không phải rất mạnh, nhưng cũng đủ tạm xử lý”.

Tiếng Cự Kình truyền đến từ tai nghe liên lạc.

Oác.

Đột nhiên, phảng phất có vô số tiếng chim chóc kêu và vỗ cánh từ bệnh viện truyền đến.

Trần Gia Hàm xoay người nhìn về phía sau.

Người con gái Triệu gia mang đến mấy trăm binh sĩ đang có ý đồ bao vây bệnh viện, lúc này cũng nghe được tiếng vang, nhao nhao cảnh giác.

“Nâng khiên! “Một tiếng hô to.

Tất cả binh lính ngồi xổm xuống, giơ súng, nhắm, nâng từng tấm khiên chống nổ đứng trước người.

Ha ha ha ha ha!!!

Đột nhiên, tường bệnh viện bị đập vỡ.

Đầy trời mảnh vụn văng ra, một quái vật khổng lồ cao hơn 3m tựa như đạn pháo, trong nháy mắt bắn ra, rơi vào giữa đám binh lính.

Thình thịch Thình thịch!!!

Trong tiếng cười điên cuồng, quái vật màu đen một sừng tựa như một xe bọc thép hạng nặng, lao vào, đụng ngã từng chiếc xe vận binh bọc thép.

Xì!

Ba cái vũ khí bay mang theo ba quang ảnh, từ các phương hướng khác nhau bay ra, hung hăng chém về phía quái vật.

Nhưng không đợi vũ khí bay tới gần.

Quái vật giơ tay chỉ, trước người bắn ra một mảng lớn vô hình vặn vẹo.

Vô số phi kiếm trong suốt dày đặc chợt ngưng tụ, bắn ra.

Xuy xuy xuy xuy!!

Mấy trăm đạo kiếm quang dày đặc phóng lên cao, hóa thành ba cột nước lũ, đụng vào ba chiếc vũ khí bay.

Tinh Ma Tuệ Tinh Kiếm Vũ.

Theo tiếng vang giòn leng keng, ba thanh vũ khí bay bị đụng văng ra, nện vào mặt đất phụ cận, ở trên đường xi măng đụng thành ba cái hố.

Các ngươi, nhỏ yếu tựa như sâu bọ!

Cự Kình cười điên cuồng, giơ hai tay lên, mãnh liệt đè lên hai bên.

Bùm!

Hai thanhTuệ Kiếm tựa như bom nổ tung ở hai bên anh ta hơn mười thước.

Vô số Tuệ Kiếm nhỏ như cây kim ầm ầm nổ tung, xuyên thấu tất cả xe chở binh cùng binh lính xung quanh.

Mặt đất, vách tường, đèn đường, thậm chí cách đó không xa cửa hàng biển quảng cáo, đều toàn bộ bị đánh thành trăm ngàn lỗ thủng.

Áo chống đạn của cơ thể con người căn bản không thể ngăn cản loại đả kích bao trùm diện tích lớn này.

Chỉ là hai lượt, trên sân chỉ còn lại ba gã Chuyên gia vũ khí bay của Triệu gia.

Chương 692: 3 giây

Ba người sắc mặt trắng bệch, trốn ở sau lực trường hộ thân, nhìn Cự Kình cao hơn ba mét, trong lúc nhất thời đã bị dọa đến hoàn toàn thất thanh.

Máu loãng theo mặt đất hợp thành một đường, chảy vào đường cống của thành phố.

Loảng xoảng.

Cách đó không xa, hàng rào kim loại điện tử của bệnh viện lóe lên vài cái đèn chỉ thị, nghiêng ngã đập xuống.

Xa hơn còn có tiếng còi báo động của xe cộ do bị kích ứng.

“Ba giây. “Hải Sa giơ lên ba ngón tay, nhếch miệng lộ ra nụ cười.

Ta nói cái gì vậy?

Ba gã Chuyên gia vũ khí bay biến sắc, xoay người muốn chạy.

Nhưng đã quá muộn rồi.

Bốp

Cự Kình thân hình lóe lên, xi măng dưới chân nổ tung hố nhỏ, người đã đuổi theo một gã chuyên gia vũ khí bay.

Anh ta đại thủ một trảo, thân thể tựa như mì sợi, tránh được vũ khí bay bay tới trước mặt. Một chưởng rơi vào lực trường đối phương.

Tinh Ma Kiếm Long.

Khóe miệng Hải Sa nhe răng, vô số Tuệ Kiếm chợt hiện lên dưới chân Chuyên gia vũ khí bay, bốc lên.

Oanh!!!

Tuệ Kiếm như cột lửa vô hình vặn vẹo tựa hoàn toàn bao phủ Chuyên gia vũ khí bay ở trong đó.

Tuệ Kiếm dày đặc nhanh chóng tiêu hao khối năng lượng của lực trường.

Tiếng cảnh báo chói tai nhắc nhở Chuyên gia vũ khí bay năng lượng sắp báo nguy.

Sắc mặt anh ta trắng bệch, muốn chỉ huy Vũ khí bay hồi viện.

Nhưng đã không còn kịp.

Răng rắc.

Lực trường hiện lên một vết nứt.

Bùm!

Hết thảy vỡ nát, tựa như lưu ly bay tán loạn.

Vô số Tuệ Kiếm xông vào thân thể Chuyên gia vũ khí bay, từ dưới lên trên, tựa như dây thép xuyên qua, trong nháy mắt liền đem người xé nát thành vô số huyết nhục.

Cùng là Kiếm Long, ở trong tay Lý Sùng Nam, và ở trong tay Tinh Ma, hoàn toàn là hai cấp bậc.

“Còn có hai người. “Hải Sa cười to thân hình lóe lên, xông về phía hai người khác.

Trần Gia Hàm ôm tay canh giữ ở cửa bệnh viện, ánh mắt thâm trầm nhìn chăm chú hết thảy trước mắt.

Trạng thái tinh ma của Hải Sa so với lúc trước càng mạnh hơn, hơn nữa loại bóng kiếm vô hình này, nếu như anh ta đoán không sai, đó là Thánh Linh Công của Long Tu Môn.

Xem ra ngươi cũng là một thành viên của tân thế giới sao? “Trần Gia Hàm thấp giọng thì thào.

Đến võ đạo cực hạn, trở thành người tiến hóa hoàn toàn mới, ở trong mắt anh ta mới là một thành viên tân thế giới.

Và Cự Kình, không nghi ngờ gì nữa, đã bước vào giới hạn đó.

Anh ta xoay người, vốn cho là mình muốn hỗ trợ, hiện tại xem ra căn bản không cần.

Anh vẫn là trở về nhìn hai người Triệu gia kia là được rồi.

Ừ, có lẽ còn có thể tiện đường dưỡng thần.

Cửa sổ phòng bệnh.

Triệu n Thế cùng Triệu n Nhiên huynh đệ lúc này đồng dạng thấy được một màn này, hai người vốn là thần sắc tự tin, đã nhiễm lên một tia bất an cùng khó coi.

“Tên kia, cũng là người của Minh Viễn sao? “Triệu n Nhiên thấp giọng hỏi.

“Chuyên gia vũ khí bay Cấp 5, lực trường hộ thân bị một chiêu triệt để phá vỡ. Thực lực tên kia có phải hơi quá mạnh hay không!?”

“Chuyên gia vũ khí bay không phải rau cải trắng, chớ nói chi là Chuyên gia vũ khí bay cấp 5 quân dụng, bộ phận cao thủ này, mỗi một người đều là bảo bối ở trong quân bộ cùng Cửu Nghi”.

Bọn họ lôi kéo cũng cần trả giá không ít tài nguyên cùng chi phí.

Nhưng vừa rồi, một gã chuyên gia vũ khí bay cấp 5, cả người lẫn lực trường hộ thân, vài giây là bị quái vật một sừng kia đánh tan xác

Thực lực như vậy, đã hoàn toàn vượt quá dự đoán của Triệu gia huynh đệ.

“Không nên gấp. Sau lưng Minh Viễn là Khu vườn Vận Mệnh, là Thiên Mệnh tọa trấn. Cao thủ cấp 8, dù thế nào cũng sẽ có một ít thuộc hạ cao thủ tồn tại. “Triệu n Thế trầm giọng nói.

“Bọn họ như vậy vừa vặn công khai tập kích địa phương quân bộ, vừa vặn có thể có cớ điều động cao thủ vây giết! Đặc biệt là hiện tại đang là thời điểm nhằm vào khủng bố tập kích. Coi như là thiên mệnh, dám chính diện đối kháng quân bộ, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Bùm!

Cách đó không xa lại là một tiếng trầm đục, lại một chuyên gia vũ khí bay bị đánh nổ, tiếng nổ chấn động đến mí mắt Triệu n Thế nhảy dựng, trong lòng đau đớn.

Cho dù có Chu gia ủng hộ, lúc này anh ta cũng đã bắt đầu hoài nghi, mình xen vào chuyện kỹ thuật Thiên Mệnh này, có phải có chút qua loa hay không?

……

Ngoại ô Nam Châu.

Trong rừng rậm, Marianne và Lý Trình Cửu chật vật cầm lấy vũ khí bay, bay về phía xa xa chạy trốn.

Vũ khí bay kéo hai người, xoay tròn với tốc độ cao như tàu lượn siêu tốc.

Lý Trình Cửu còn tốt, dù sao cũng là chuyên gia vũ khí bay quân dụng, trải qua huấn luyện.

Marianne thì khác, cô ta chỉ tạm thời mượn cái móc treo của vũ khí bay, lúc này sau khi xoay bảy trăm hai mươi độ bốn lần liên tục, cuối cùng không nhịn được, nôn thốc nên tháo

Không có tiếp ứng, hơn mười chiếc phi hành khí phía sau đuổi sát không dừng.

Ý thức của hai người dần dần rơi vào tuyệt vọng.

Cho dù là Maryane, hay là Lý Trình Cửu, đều không thể hiểu được, vì sao tổ chức lại đột nhiên bỏi rơi các cô, đột nhiên người tiếp ứng đã nói biến mất không thấy tăm hơi.

Trong phi hành khí phía sau.

Một người sắc mặt âm trầm, kéo xuống đeo mặt nạ bảo hộ màu đen, lộ ra một gương mặt chữ điền trơn bóng tái nhợt

Anh ta chính là Tả Nhĩ, đảm nhiệm công tác hộ vệ của Triệu n Thế đã năm năm, chưa từng xảy ra sơ suất gì.

Mắt thấy sắp tới còn có một năm, có thể lập công đầy đủ, tiến vào cứ điểm Wattos hạch tâm của Triệu gia.

Lại không nghĩ tới, thời khắc mấu chốt, bị đám sát thủ chết tiệt này làm cho hỏng bét!

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, Triệu n Thế vừa là chuyên gia vũ khí bay, lại là người cải tạo, cư nhiên vẫn là bị tập kích, đánh lén thành trọng thương.

Đây cũng là tai hại trí mạng của các chuyên gia vũ khí bay.

Chương 693: Lỗ hổng chết người

Bất kể Vũ khí bay nắm giữ mạnh bao nhiêu, lực trường hộ thân cứng bao nhiêu, dưới tình huống không phòng bị vẫn ăn đòn như thường.

Chuyên gia vũ khí bay một khi bị đâm trúng chỗ yếu hại, cùng người cường hóa gien thuần huyết bình thường không khác nhau bao nhiêu

Mà vấn đề lớn nhất của người gien cường hóa thuần huyết, chính là giống người thường, sức mạnh bị hạn chế chỉ tối đa là một tấn, gặp phải tai nạn xe cộ bình thường cũng sẽ bị thương.

Đó là lỗ hổng chết người.

Người cải tạo hoàn toàn Bạch tinh thì khác. Cũng không phải ai cũng thích để lại não ngâm trong dịch dinh dưỡng.

Không có thân thể thì không có hưởng thụ, không có phần lớn dục vọng. Tất cả sẽ dần dần trở nên lạnh lẽo không thú vị, cho đến khi cuối cùng sinh ra khuynh hướng tự hủy diệt của triết học.

Đây gần như là căn bệnh nan y mà tất cả mọi người cùng lo lắng.

Bệnh nan y tâm thần.

"Đuổi theo" Bên kia Bảo Châu đã vòng tới phía trước, lúc này đây nhất định phải lấy công chuộc tội, nếu không về sau tiền đồ của chúng ta tất cả đều thành đổ sông đổ biển!" Tả Nhĩ thu hồi ý nghĩ, hai mắt màu đen gắt gao nhìn chằm chằm phía trước vòng tới vòng lui hai vũ khí bay phía trước.

Marianne và Lý Trình Cửu tựa như hai con cá treo ở phía sau vũ khí bay, hai chân bị vung tới vung lui, thỉnh thoảng đụng vào thân cây, mang ra vết trầy da lớn.

Xèo!

Đột nhiên, khu rừng phía trước dâng lên một đạo ánh sáng hồng rực rỡ.

Hắc Dực Lưu Cửu Trung Thiên Hành!

Ánh sáng hồng tựa như thác nước chảy ngược, từ dưới lên trên, xông lên không trung.

Vừa vặn ngăn trở được Mary Ann cùng Lý Trình Cửu.

Hai người muốn bay vòng qua, vũ khí bay lại tựa như bị một thỏi nam châm hút đi, bất giác bay về phía thác nước ánh sáng hồng

Hai người sợ tới mức nhanh chóng buông tay, rơi xuống đất lăn lộn cuộn trò một vòng rồi đứng lại.

Hai người coi như thân thủ cùng cường độ thân thể cứng rắn, bị rơi như thế cũng chấn động cả người.

Lúc này trong rừng cây rậm rạp, thác nước ánh sáng hồng chậm rãi nhạt đi, biến mất, lộ ra một mảnh đất trống dài.

Đó là sân bãi bị một kích vừa rồi dọn sạch.

Cây cối kể cả bụi cỏ, toàn bộ đều bị đập nát đứt gãy, còn mơ hồ bốc lên khói xanh.

Bảo Châu, một trong những hộ vệ của Triệu n Thế, đang mang theo người chắn ở phía trước.

Nhưng khác với dự liệu phía trước Bảo Châu có một người đứng đó.

Một người phụ nữ quân phục mặt trắng không lông mày, tóc đen đến thắt lưng.

“Chỉ có hai người sao? Những người còn lại đâu? “Người phụ nữ lạnh giọng nhìn về phía Bảo Châu.

“Hai người kia chạy trốn, chúng ta đã sắp xếp người theo dõi, nhưng mấu chốt vẫn là hai người này. “Bảo Châu trầm giọng trả lời.

“Một đám phế vật. “Người phụ nữ lãnh đạm nói.

Dòng chính Triệu gia trấn thủ ba cứ điểm quỹ đạo gần Nghi quốc, cô ta vốn là muốn đi tới một cứ điểm trong đó nhậm

chức, đột nhiên nhận được nhiệm vụ tạm thời, chạy tới cứu viện Triệu n Thế.

Tình huống đột nhiên như vậy, quấy rầy kế hoạch của cô ta, nhưng Triệu n Thế là một trong những người thừa kế chức gia chủ, không nhận được thông báo thì thôi, nhận được còn không đến, đó chính là rời khỏi toàn bộ trận doanh Triệu gia.

Là giáo quan đạt được sự ủng hộ của Triệu gia mới từng bước quật khởi, Cung Nguyệt Linh hao hết bao nhiêu tâm tư cố gắng mới có được cơ hội này.

Tuyệt đối, tuyệt đối không cho phép bất cứ sơ xuất gì.

Phi thuyền còn có nửa giờ cất cánh, tôi trở về còn mười phút, cho nên chúng ta chỉ có hai mươi phút.

Thưa thượng tá, chỉ cần bắt được hai người trước mắt này, hẳn là có thể truy hỏi, tìm được tổ chức sát thủ sau lưng bọn họ!"

Marianne và Lý Trình Cửu nửa quỳ trên mặt đất, trên mặt hai người phụ nữ đều toát ra tia tuyệt vọng.

Trước có sói sau có hổ, tình huống như vậy, vũ khí bay còn bị hỏng.

"Tách ra và chạy trốn," Marianne thấp giọng.

Thật sự trốn không thoát đâu? "Lý Trình Cửu hỏi.

"…" Marianne im lặng.

"Cái này hoặc là? "Trong mắt Lý Trình Cửu hiện lên vẻ tàn nhẫn. Từ trong túi áo lót lấy ra một khối kim loại hình quả dứa màu đen

Con ngươi Marianne co lại, "Em đã sớm chuẩn bị?!

Đó là bom cảm ứng T10.

Đại sát khí đối với tất cả vật sống trong phạm vi 20m .

"Em và chị không giống nhau. "Lý Trình Cửu cắn răng nhìn binh lính giáp đen từng bước tới gần, trong mắt không hiểu ra sao.

"Em là một đứa ích kỷ. Tính tình rất nóng nảy, nếu cứ như vậy bị bắt chết thì không phải phong cách của em. "Cô hít sâu một

hơi, đứng lên.

Marianne không nói gì.

Cô nghe ra đối phương nghĩ một đằng nói một nẻo.

Lý Trình Cửu chính là một người không được tự nhiên như vậy.

Cô rõ ràng là muốn không liên lụy bạn trai, liên lụy người nhà. Nhưng lời nói đến bên miệng, liền biến thành tất cả vì chính mình.

"Ta mẹ nó cho dù là chết! Cũng muốn từ trên người bọn chúng cạo xuống một tầng da! "Lý Trình Cửu cắn răng hung hăng nói.

Lúc này Bảo Châu và Tả Nhĩ đã vây kín, xung quanh toàn là người áo giáp đen.

Cung Nguyệt Linh dẫn đầu trong ánh mắt tràn đầy không kiên nhẫn.

"Nếu là sát thủ, liền tận lực phải lưu người sống".

Chỉ là hai Chuyên gia vũ khí bay rác rưởi, còn tưởng rằng có thể từ trong tay ta chạy trốn?

Tiếng răng rắc nối thành một mảnh, xung quanh tất cả người mặc áo giáp đen nhao nhao giơ súng, nhắm vào hai người.

Miệng súng tối om tựa như vô số gai nhọn, chĩa vào hai người khiến họ không thể động đậy.

Chuẩn bị.

Sĩ quan của người mặc áo giáp đen giơ tay lên.

Gió đêm lay động lá cây, phát ra tiếng xào xạc.

Răng rắc. Bỗng nhiên một tiếng giòn vang, tựa hồ là cành cây gãy, từ ngoài vòng vây truyền đến.

Chương 694: Hack vũ khí bay

Tả Nhĩ, Bảo Châu, cùng với Cung Nguyệt Linh, ba người thực lực mạnh nhất, trước tiên phát hiện dấu vết, đột nhiên quay đầu nhìn về phía âm thanh.

Các ngươi đã từng cảm nhận được tuyệt vọng chưa?

Trong bóng tối, một người con gái tóc vàng xõa vai, mặc áo giáp màu bạc hoa lệ mắt lam, chậm rãi đi về phía vòng vây.

“Bệnh thần kinh ở đâu ra!? “Cung Nguyệt Linh trở tay rút ra một khẩu súng lục màu bạc viền vàng bên hông.

“Nhìn như cùng hội với đám sát thủ, giết cô ta!!” cô ta mãnh liệt giơ tay muốn nhắm.

Oanh!!!

Một trận nổ mạnh đánh gãy tay cô ta.

Chính là phi hành khí của bọn họ đậu ở bên cạnh!

Tổng cộng hơn mười chiếc phi hành khí toàn bộ nổ tung từ chỗ động cơ năng lượng.

Ầm ầm ầm!!!

Nổ tung liên hoàn dày đặc, mang đến phản ứng dây chuyền cực lớn, sóng chấn động một vòng tiếp một vòng, khiến không ít binh sỹ áo giáp đen văng ra xa.

Thiêu đốt đi!

Hai tay cô gái tóc vàng khẽ nhếch lên.

Xuy xuy xuy xuy!!

Lấy cô ta làm trung tâm, một vòng người mặc áo giáp đen xung quanh tới gần hai mươi mét, vừa mới chuẩn bị giơ súng nhắm, liền đột ngột giãy dụa, vặn vẹo, sau đó biến mất.

Hai người Tả Nhĩ và Bảo Châu sắc mặt ngưng tụ, kịp phản ứng, điều khiển vũ khí bay đâm về phía cô ta.

Nhưng còn chưa bay được một nửa, hai thanh vũ khí bay đột nhiên rẽ vào quỹ đạo. Bay thẳng về phía Cung Nguyệt Linh.

Keng!!

Súng lục trong tay Cung Nguyệt Linh mới rời tay ra, hòa tan thành một con dao nhỏ hình thoi, đang muốn bắn ra.

Phát hiện không đúng, lập tức xoay người chặn lại.

Sau tiếng nổ, hai thanh vũ khí bay cứng rắn đánh lui thanh tiểu đao hình thoi trước người cô ta, ba cái liền tụm lại một chỗ đụng vào vỏ ngoài lực trường.

Vội vàng nghênh chiến, Cung Nguyệt Linh cho dù là chuyên gia vũ khí bay cao cấp cũng không kịp phát lực.

“Chuyện gì xảy ra!? Hai người các ngươi cũng là gian tế sao!? “Cô ta rống giận.

“Không! Chúng ta!? Vũ khí bay không khống chế được!! “Tả Nhĩ hoảng sợ rống to

Xì!

Một đạo ngân quang hạ xuống, tinh chuẩn từ cổ hiện lên.

Huyết quang bay lên.

Lực trường phòng hộ không có bất kỳ ngăn cản nào, vũ khí bay bản thân là có lực trường thông hành cho phép.

Đây là để cho Chuyên gia vũ khí bay có thể tự do điều khiển Vũ khí bay, không bị lực trường hộ thân cản trở.

Nhưng giờ khắc này, giấy phép thông hành như vậy, ngược lại trở thành nhược điểm trí mạng nhất.

Tả Nhĩ che cổ họng, cổ toàn bộ bị chém ra một nửa, quỳ rạp xuống đất, dần dần vô lực.

Bảo Châu bên kia thét chói tai một tiếng, co cẳng muốn chạy, nhưng căn bản không còn kịp rồi.

Hắn tự bị chính vũ khí bay của mình đâm xuyên qua người mang ra một mảnh mưa máu.

Cung Nguyệt Linh khiếp sợ nhìn một màn này.

Vũ khí bay của mình, giết mình!?

Hacker!!

Đột nhiên, cô nghĩ tới điểm này khả năng.

Chỉ có hacker cao cấp nhất mới có thể làm được điều này!

Tại sao an ninh mạng được coi là một trong những ngành công nghiệp quan trọng nhất trên thế giới hiện nay. Chính là điểm

ấy.

Tuy rằng Vũ khí bay làm đủ loại mã hóa cùng biện pháp phòng hộ, nhưng nếu quả thật có hacker cao cấp nhất, nhắm vào mở khóa giải mã điều khiển, làm được điểm này, không tính là ngạc nhiên.

Chỉ là như vậy hacker, chỉ có ở Cửu Nghi, nơi đứng ở đỉnh cao về an ninh mạng mới tồn tại.

Lúc này xung quanh binh lính áo giáp đen một đám không ngừng biến mất, chỉ để lại áo giáp và súng rơi xuống đất.

“Các ngươi, đám các ngươi!!! “Cung Nguyệt Linh sắc mặt dữ tợn đồng dạng lóe lên sợ hãi.

Đều chết cho ta!!!

Cô ta đột nhiên vung ra con dao nhỏ hình thoi.

Tiểu đao trong phút chốc dấy lên ngọn lửa màu đỏ, cấp tốc mở rộng, hóa thành bình phong tam giác lớn, áp về phía người con gái giáp bạc tóc vàng.

Bốp

Người con gái tóc vàng toàn thân dấy lên ngọn lửa màu đen bán trong suốt, bao trùm ngân giáp.

Tam giác màu đỏ trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, dùng tốc độ gấp ba lần tốc độ âm thanh nặng nề chém về phía cô ta.

Nhưng quỷ dị chính là, vũ khí bay tựa như xuyên thấu ảo ảnh, từ trên người cô chợt lóe lên, lông tóc không tổn hao gì.

Cùng lúc đó, Cung Nguyệt Linh dừng bước, lảo đảo đi về phía trước vài bước, quỳ rạp xuống đất.

“Ta” cô ta toát mồ hôi và cơ thể run rẩy như thể cô ta đang trải qua một cơn đau dữ dội nào đó.

“Không muốn”.

Xì.

Một tiếng vang nhỏ.

Lực trường Cung Nguyệt Linh biến mất, chỉ để lại một bộ quần áo rơi xuống đất.

Trong rừng cây lúc này chỉ còn lại có ngọn lửa lớn thiêu đốt, từng đống áo giáp rải rác.

Marianne cùng Lý Trình Cửu sắc mặt dại ra, nhìn cô gái tóc vàng chậm rãi đến gần. Từ đầu tới cuối, các cô căn bản xem không hiểu người Triệu gia tại sao lại biến mất hết?

“Ngươi là người tiếp ứng sao? “Marianne cắn răng, hỏi ra một câu.

“Tiếp ứng? “Người con gái tóc vàng nhướng mày. “Hai con sâu kiến các người, chết thì chết cần gì phải tiếp ứng?”

“.”

“.”

Marianne nhăn mặt, mặc dù đối phương có vẻ hơi đúng, nhưng nói trước mặt người khác.

“Mặc kệ nói như thế nào, ít nhất không phải tới giết chúng ta.” Lý Trình Cửu tựa hồ nhìn ra cái gì, đặt mông ngồi dưới đất, thở phào nhẹ nhõm.

Dám giết người chính phủ, hiển nhiên đối phương cũng không phải quân đội.

Như vậy xem ra, có lẽ các cô ngược lại sẽ an toàn hơn.

Trong bóng tối cách đó không xa.

Lý Trình Di một thân giáp đen, lẳng lặng nhìn Râu nâu dẫn hai người đi.

“Như vậy là được rồi. “Hắn thấp giọng nói.

“Hack vũ khí bay cấp thấp thật đúng là khó, hack vũ khí bay cấp cao chưa làm được, cũng may là phá được vũ khí bay cấp thấp lại phát hiện một khiêu chiến mới, cảm giác không tệ. “Thải Hồng Đường cười nói.

“Vừa rồi đó là năng lực đặc thù của Râu nâu sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Ừm, phải, khi ngọn lửa đen bao trùm đốt cháy chính mình, hắn có thể trong thời gian ngắn hóa thành ngọn lửa, không e ngại va chạm đâm thủng các loại công kích.” Thải Hồng Đường nói.

“Tốt lắm. Như vậy, kế tiếp, đi xem chúng ta ai là kẻ chủ mưu.

Chương 695: Hảo tâm có hảo báo

Lý Trình Di xoay người, cánh chim kim loại phía sau chậm rãi chấn động, thân hình chợt lóe, giây tiếp theo liền xuất hiện ở chỗ tối cách đó hơn mười mét.

Những người đó thật khó tìm, may mà có quạ đen Đại Hùng hỗ trợ. “Thải Hồng Đường nói.

Xem ra những thành quả này của cô, tựa hồ cũng không phải không có tác dụng gì.

Chỉ cần không phải chính diện chiến đấu, những thứ khác vẫn tương đối hoàn thiện.

…….

Công viên Bắc Lĩnh Nam Châu.

Hai bóng người chậm rãi đi trên con đường nhỏ trong công viên, ven đường thỉnh thoảng có người già và người yêu tản bộ, nhưng dường như không ai có thể nhìn thấy bọn họ.

Hai bóng người này như người tàng hình, hành tẩu không tiếng động, dưới chân không dấu vết, thậm chí lúc đi qua cũng không mang theo chút gió nhẹ nào, cực kỳ quỷ dị.

“Thông tin bị cắt đứt. “Một người trong đó trầm giọng nói. Hàn huynh, ta không nhớ rõ tình báo có nhắc tới, Triệu gia hoặc là Minh Viễn có năng lực an ninh mạng mạnh như vậy?

Bọn họ sẽ làm theo kế hoạch ban đầu, cái gì nên làm đều đã bố trí xong, không cần chúng ta theo dõi. “m thanh khàn khàn trả lời. Bất quá.

“Xem ra là Minh Viễn làm. “Hắn ta dừng lại,” Ý đồ của bọn họ rất rõ ràng. Phong tỏa thông tin, sau đó làm xong chuyện muốn làm, toàn bộ giao cho sát thủ Long Hà, sau đó cho Triệu gia, Cửu Nghi và Sở an ninh một lời giải thích.

“Long Hà bên kia không có bao nhiêu tin tức của chúng ta, có bỏ qua không? “Một người khác thấp giọng hỏi.

“Bỏ đi. Chỉ là cái vỏ rỗng mà thôi. “m thanh khàn khàn nói,” Triệu gia vẫn không thể khinh thường, phát hiện không đúng, bọn họ tuyệt đối sẽ triệu tập chủ lực tới.

“Căn cứ điều tra thống kê, thế lực chủ yếu Triệu gia, phân bố ở quân bộ, Cửu Nghi, tổng cục giáo dục. Lấy người đứng đầu là Gia chủ Hắc Phượng Triệu Thành Tích với trình độ là cấp 9, bọn họ có thể thông qua vị trí, điều động Cửu Nghi tam bộ ước chừng một phần ba nhân thủ, tam anh thập kiệt trong 13 lưu phái trong Cửu Nghi — ít nhất có bốn người cùng Triệu gia giao hảo.” Một người khác đơn giản giới thiệu.

Tam đại cứ điểm quỹ đạo cận địa và hạm đội thứ bảy. Sức mạnh của Triệu gia không phải là ở đây sao? “m thanh khàn khàn cười nói,” Thế lực tại Sở An ninh ngược lại là thứ yếu, không sánh bằng Lý gia.

Minh Viễn đây là muốn trong thời gian Triệu gia bị phong tỏa tin tức muốn kết thúc tất cả mọi chuyện. Chỉ là làm cho ta nghi hoặc chính là, bọn họ làm sao dám xác định Triệu gia sẽ nhận phần kết quả này? Tùy tiện đến tam anh thập kiệt cũng có thể ngăn trở Thiên Mệnh, mà những người còn lại sẽ thành không khí chắc. “Một người khác kinh ngạc nói.

Chẳng lẽ bọn họ thật sự dám phản rồi? “m thanh khàn khàn nói.

“Lần này thật sự là thú vị, chỉ là hơi động một chút quân cờ, là có thể xem kịch rồi.”

Hai người xoay người đi về hướng xa Minh Viễn.

Trên bãi đất trống công viên phía trước bọn họ, một chiếc phi hành khí màu xám bạc cỡ nhỏ, tựa như một con chim phủ phục trên mặt đất, lẳng lặng từ trong tàng hình hiện ra.

“Đi thôi, thông tin bị phong tỏa, chúng ta trực tiếp đi ra ngoài phong tỏa phạm vi, giúp Triệu gia thông báo một chút tình huống. Lần này bất luận bên nào thắng, chỉ cần chờ ở phút cuối cùng, chúng ta đều có thể ngư ông đắc lợi từ trong đó”. m thanh khàn khàn cười nói.

“Đám Lý Tưởng Hương ngu xuẩn kia, chỉ biết cứng đối cứng, hồng miếu cũng là lăn lộn vô ích nhiều năm như vậy, một đám mục nát khó trách bị Cửu Nghi giết đến hồn siêu phách lạc.” một người khác theo cười nói.

“Cái này gọi là, hảo tâm có hảo báo. “m thanh khàn khàn cười khẽ.

Triệu gia là một quái vật khổng lồ, chỉ cần biết được tình huống, điều động thực lực, Minh Viễn dù càn rỡ thế nào, cũng nhất định sẽ bị giảo sát toàn diện.

Tam anh thập kiệt trụ cột của Cửu Nghi, mỗi người đều là chuyên gia vũ khí bay cấp 8 thực lực cường hãn, rất nhiều thậm chí đã đến ngưỡng cửa cấp 9, chỉ là bởi vì tài nguyên có hạn, không thể cung cấp càng nhiều cấp 9, mà không thể không duy trì nguyên trạng.

Thực lực cường đại như vậy, không phải Minh Viễn chỉ có một người đạt cấp 8 có thể so sánh được.

Cấp 8, cơ bản là cực hạn cá thể có thể đạt tới.

Cấp 9 cao hơn, cần, không chỉ là năng lượng đơn thể mang theo, mà là một lượng lớn hỗ trợ tổng hợp toàn phương vị.

Tất cả các hỗ trợ năng lượng cần thiết cho một người cấp 9 có thể cung cấp điện trực tiếp cho một thành phố hàng chục triệu người.

Cho nên, tất cả mọi người hiểu được, Thiên Mệnh đến một bước này, đã đến đỉnh.

Trừ phi phương diện năng lượng xuất hiện cách mạng vượt thời đại, nếu không dựa vào cá thể vượt qua cấp 8 cực hạn đạo khảm này, cơ bản không có khả năng.

Xoẹt.

Cửa khoang phi hành khí chậm rãi mở ra.

Hai người chậm rãi đi về phía trước.

Chỉ là chưa đi được mấy bước, bỗng nhiên người đàn ông khàn khàn đưa tay, ngăn cản đồng bạn.

Hai người dừng bước, ngưng thần nhìn về phi hành khí.

Như thế nào?

Người đàn ông khàn khàn không trả lời, mà là ánh mắt chăm chú nhìn phi hành khí, trên mặt màu xanh đậm toát ra một tia ý cười có hứng thú.

Xem ra là ta khinh thường Phong Nam, không nghĩ tới lại có người lặng lẽ sờ tới bên người, đến bây giờ ta mới phát hiện.

Roạt roạt roạt

Trong lúc giật mình, trong rừng bay ra mảng lớn quạ đen.

Quạ đen vỗ cánh, mắt đỏ xẹt qua, tựa như một mảnh hồng ngọc nhẹ nhàng rơi xuống xung quanh phi hành khí.

Trong đám quạ, một thân ảnh hai cánh đen kịt chậm rãi từ trên trời giáng xuống, mũi chân rơi xuống đất, đứng vững.

Áo giáp trơn bóng như gương, hoa văn rồng màu đen nhẫn nhụi, hai cánh do lưỡi dao kim loại tạo thành.

Còn có đầu rồng sinh mọc ra sừng dữ tợn.

Đạo thân ảnh này mặc áo giáp, trình độ hoàn mỹ, tựa như tự nhiên sinh trưởng mà ra, mang theo vẻ đẹp u ám tà dị âm trầm nào đó.

Chương 696: Đổi ý

“Ngươi là? “Người đàn ông khàn khàn nhẹ giọng hỏi.

Đều đã tới mặt đất của ta, lại còn không biết ta là ai?

Hai cánh Lý Trình Di rung lên, quanh thân tản mát ra một tia hắc khí vô hình.

“Thiên Mệnh? “Giọng người đàn ông khàn khàn dừng lại, nụ cười trên mặt chậm rãi thu hồi.

“Làm thế nào ngươi tìm thấy chúng ta? Phi hành khí của chúng ta sử dụng và tất cả các thiết bị khoa học kỹ thuật, sử dụng chế độ hoạt động thủ công với tín hiệu hoàn toàn bị cô lập. Không có hacker mạnh mẽ, không có cổng truy cập,

không có trường phóng xạ, và không thể phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta.”

“Cho nên nói, ta ghét nhất là mấy người như vậy, con sâu nhỏ trốn sau lưng. Bay tới bay lui, “Lý Trình Di từng bước một đi về phía đối phương.

“Ha ha, ngươi nói chúng ta là côn trùng?”, người đàn ông giọng khàn khàn cười rộ lên, mang theo kinh ngạc, đùa cợt, cùng với một tia khó có thể lý giải từ trên cao nhìn xuống.

“Vốn ta là dự định không nhúng tay chỉ xem dù sao trò chơi, tóm lại là không cần nhúng tay vào.”

“Nhưng giờ ta đổi ý rồi.”

Tay phải hắn ta rủ xuống, một thanh loan đao màu xanh tím chậm rãi trượt xuống, nằm trong tay hắn.

Ta muốn bắt ngươi về. Tiến hành!

Xoẹt!!

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe, bóng người xuất hiện ở phía sau hắn.

Sắc mặt hắn ta kịch biến, trong chớp mắt rút đao chặn lại.

Keng!!!

Một tiếng vang thật lớn, bạch khí từng vòng nổ tung.

Lưỡi kiếm màu vàng từ sau lưng chém mạnh vào bên cạnh loan đao trên tay hắn.

Chấn động thật lớn nổ ra sóng xung kích, hất tung cây cối xung quanh, giống như cơn lốc quá cảnh, lấy hai người làm trung tâm, lật tung bốn phương tám hướng.

Người đàn ông giọng khàn khàn hai tay cầm đao, cơ bắp toàn thân bị sức mạnh cực lớn đập cho ken két rung động, một tia máu loãng từ bên cạnh con ngươi hắn ta chảy ra, theo khóe mắt trượt xuống.

Phụt.

Sức mạnh thật lớn trùng kích, chính là cách loan đao, cũng làm cho lồng ngực của hắn ta hơi lõm xuống.

Trường bào nứt ra, lộ ra phía dưới làn da màu xanh, chậm rãi hiện ra một vết kiếm sắc bén.

Máu chầm chậm chảy ra từ vết kiếm thành từng giọt

“Kẻ yếu hướng tới thiên địa. Cường giả, khống chế thiên địa. “Lý Trình Di một tay cầm kiếm, hắc quang lại lóe lên, lại chém một nhát.

Một kiếm này kéo theo vết kiếm màu trắng, trong nháy mắt đánh bay một người khác.

Vết kiếm tiếp tục phi hành, trong đó xen lẫn vô số Tuệ Kiếm như gai nhọn, hình thành sóng gợn màu trắng, xẹt qua phi hành khí cách đó không xa.

Xì!

Mặt ngoài phi hành khí bỗng nhiên xuất hiện một khe nứt thâm thúy.

Toàn bộ phi hành khí bị chặn ngang cắt thành hai đoạn, động cơ bên trong lóe lên những ánh sáng nhấp nháy.

Một giây.

Hai giây.

Ầm ầm!!

Phi hành khí ầm ầm nổ tung, ngọn lửa màu cam trắng nương theo sóng khí cùng mảnh vỡ kim loại, đem nửa cái đầu phi hành khí hất bay ra ngoài, nặng nề nện vào thân cây, uốn lượn rơi xuống đất.

Hiện tại, đường lui của các ngươi đã tuyệt.

Kim kiếm trong tay hắn chỉ mặt đất, long nhãn màu đỏ lẳng lặng nhìn người đàn ông khàn khàn hai mắt đẫm máu.

“Thiên Mệnh, thực lực của ngươi làm sao có thể!?” người đàn ông giọng khàn khàn rõ ràng nhận thấy được, số liệu đối phương cùng số liệu mình mới tra cứu, chênh lệch rất lớn.

Lúc này mới qua bao lâu?

Một tháng? Hai tháng?!

Số liệu bên Sultan, chỉ là hai tháng liền không có hiệu quả?

Thiên Mệnh đã là cấp 8! Mà cấp 8 cơ bản chính là thực lực cá thể đỉnh phong, không có cấp quốc gia ủng hộ, căn bản không có khả năng có được sự thay đổi về chất mà thành được cấp 9.

Đây là cực hạn của vũ khí bay, cũng là cực hạn của người cải tạo.

Là bước nhảy vọt bản chất từ cấp chiến thuật đến cấp độ chiến lược.

Có thể nói, để hạn chế bất kỳ một cường giả cấp 8, không phải thực lực tố chất bản thân, mà là năng lượng.

Chênh lệch lớn nhất giữa cấp 8 và cấp 9 chính là năng lượng.

Đó không phải là chênh lệch gấp đôi mà là chênh lệch mấy chục lần trên trăm lần thậm chí nhiều hơn.

Cấp chín dựa vào năng lượng quốc gia, cung cấp vũ khí trang bị cho bản thân, cho nên không thể địch nổi.

Mà cấp 8, chỉ dựa vào khối năng lượng pin mình mang theo bên người.

Cho nên sau khi đến cấp 8, cá thể bình thường sẽ dừng lại việc tăng lên thực lực, ngược lại hoàn thiện các phương diện khuyết điểm, bù đắp nhược điểm.

Bởi vì năng lượng hạn chế, chênh lệch giữa cấp 8, kỳ thật cũng không lớn như dự đoán.

Càng nhiều là chênh lệch về vật liệu, chiến thuật, thao tác cảnh giới.

Nhưng bây giờ, hắn thấy gì?

Tên Thiên Mệnh này, lại mạnh hơn số liệu lúc ở Sultan một mảng lớn!

Gã này! Rốt cuộc là cái quỷ gì!!

Vừa thất thần, người đàn ông khàn khàn lập tức nghe được một tiếng rên rỉ.

Một người đàn ông đồng hành khác bất ngờ không kịp đề phòng, lần thứ hai bị một kiếm chém trúng, trong âm thanh

cực lớn, mặt đất nổ tung một cái hố to rộng mấy mét.

Hắn nằm ngửa trên mặt đất, toàn thân mảnh vụn kim loại nổ tung tản ra, đầu không còn một nửa, lồng ngực thủng một lỗ lớn.

Lý Trình Di buông kim kiếm đã xuất hiện vết nứt răng cưa ra, từ trong hố lớn đứng lên.

Tức giận+2

Tức giận+3

Tức giận+2

Ác niệm dày đặc từ trên người hai người tuôn ra.

Phẫn nộ sao?

Long nhãn đỏ như máu của hắn nhìn về phía người đàn ông khàn khàn.

"Hắn ta là gì của ngươi? Thân nhân? Bằng hữu? Đệ tử?

Xì.

Kim kiếm đâm một cái, chính giữa cổ người đàn ông phía dưới, từ giữa cổ đâm vào, đâm vào bùn đất.

Muốn báo thù cho hắn ta sao?

Lý Trình Di chậm rãi rút kiếm ra, lúc ma sát mang theo tiếng tê tê, làm cho người đàn ông phía dưới cả người co quắp, điện hồ quang trên người bắt đầu khởi động.

Chương 697: Vượt qua cấp 8

Người này không phải là người cải tạo thuần túy, mà là người cải tạo nếu như chết ở chỗ này, đó chính là hoàn toàn chết, về sau chỉ có thể dựa vào nhân bản tái sinh.

Tức giận+2

Tức giận+1

Tức giận+1

Hả? Cơn giận thay vào đó giảm đi?

Lý Trình Di hơi kinh ngạc, xem ra đối phương đã tỉnh táo lại.

Nếu chọc giận đối phương không có hiệu quả, như vậy kế tiếp liền trực tiếp để cho người kia cảm thấy tuyệt vọng.

Khó gặp được một cường giả có thể tùy tiện chém, vừa vặn có thể tận hứng.

Vứt bỏ mảnh vỡ trên kim kiếm, hai cánh Lý Trình Di chấn động, chậm rãi lơ lửng, chăm chú nhìn đối phương.

"Là chúng ta đánh giá sai ngươi" người đàn ông giọng khàn khàn kéo áo bào trên người xuống, lộ ra phía dưới là một thân áo giáp màu đen

"Thiên Mệnh. Vốn chúng ta không có ý định giao thủ với ngươi nhanh như vậy, nhưng hiện tại ngươi đã muốn chết, vậy cũng đừng trách ta!"

Xoẹt

Theo tiếng nói của hắn ta, từng mảnh khói trắng từ trên người hắn bốc lên.

Giáp da màu đen cũng nhanh chóng tan chảy thành chất lỏng màu đen, bao phủ toàn thân, biến thành một bộ quần áo bó sát người màu đen hoàn chỉnh.

Đồng thời cơ bắp toàn thân hắn cũng nhanh chóng bành trướng, biến lớn, thân cao từ hai mét cấp tốc tăng trưởng, kéo lên tới 3m, 3,5m, 4m !

Xì.

Một đôi sừng bò xoắn ốc màu đen, từ hai bên trán hắn chui ra, dựng thẳng lên phía sau.

…….

Chỉ là vài giây, người này liền từ một người bình thường, biến hóa thành một quái vật cao hơn bốn mét, trán có hai cái sừng như con trâu trông cực kỳ hầm hố.

Từng đường màu trắng tựa như vết rách, từ lồng ngực hiện ra, sáng lên ánh huỳnh quang nhàn nhạt.

"Lâu lắm rồi không vào trạng thái này rồi…" Hắn ta thở dài một hơi.

Ngươi đây là hình thái tinh ma? “Lý Trình Di cảm giác hình thái này của đối phương, có chút quen mắt.

“Là tiểu tử Hải Sa nói cho ngươi biết? “Người đàn ông khàn khàn cười lạnh,” Quên đi, dù sao ngươi cũng phải chết. Nhớ kỹ tên người giết chết ngươi.

Thân thể hắn ta khẽ cong, cúi người, hai mắt sáng lên ánh sao màu tím, đồng thời vai tự động ngưng tụ ra hai đạo giáp vai gai nhọn.

Ta tên Đại Họa Tinh, Hàn Tư Ý!

“Hắn chết rồi. “Lý Trình Di dùng chân đá một người đàn ông khác ở phía dưới.

Bởi vì ngươi nói nhảm quá nhiều, cho nên hắn đã chết.

… “Sắc mặt Hàn Tư Ý vốn xanh đen, lúc này càng biến thành đen, hơi thở cả người càng thêm khủng bố.

Tức giận+3

Tức giận+3

Tiểu bối đi tìm chết!!!

Rốt cục, một tiếng rống giận.

Mặt đất nổ tung dưới chân Hàn Tư Ý đã hóa thành bóng đen đánh về phía đối diện.

Bóng người tới trước, tiếng xé gió khủng bố mới đuổi theo.

Bùm!

Hai người đụng nhau.

Lực va chạm khổng lồ nổ tung cùng với sóng xung kích, tạo thành một vòng tròn khuếch tán.

Hai cỗ sức mạnh khủng bố cùng vượt qua ba trăm tấn, ở đợt thứ nhất lao vào nhau.

Nhưng làm cho Lý Trình Di có chút không nghĩ tới, là đối phương sau đó còn có lực trùng kích.

Phù phù.

Một tiếng chấn động tựa như nhịp tim đập truyền ra, hai tay hai chân Hàn Tư Ý chợt nâng lên, tựa như mưa rền gió dữ, với tốc độ khủng bố còn nhanh hơn gấp mấy lần so với vừa rồi, liên hoàn đánh về phía đối diện.

Tinh Ma Lục Tượng! Giết!!!

Cùng với tiếng rống giận.

Sau lưng Hàn Tư Ý xì một cái, mọc ra hai đôi cánh tay mới.

Tổng cộng có sáu cánh tay, phủ lên áo giáp bằng da màu đen, tựa như gió lốc đánh ra từng quyền.

Trong nháy mắt này lực sát thương bộc phát của người này, so với Trần Tông Hàm lúc trước còn mạnh hơn rất nhiều.

Thực lực của cao tầng Tinh Hồ, hiển nhiên so với Lý Tưởng Hương còn mạnh hơn một đoạn.

Người này ở trong cấp 8, chỉ sợ cũng là cường giả.

Trong công viên.

Lý Trình Di cầm kim kiếm trong tay thỉnh thoảng lóe lên, không ngừng ngăn cản đối phương cuồng oanh loạn tạc.

Sức mạnh song phương không chênh lệch bao nhiêu, nhưng đối phương cơ hồ không có khoảng cách hồi khí, từng đòn cự lực không gián đoạn, tựa như dòng suối cuồn cuộn không ngừng, trùng kích ở trên người hắn.

Tốc độ ra tay của hắn cũng đang tăng vọt, từ năm sáu lần vận tốc âm thanh lúc trước, tăng lên tới chín đến mười lần.

Gấp mười lần vận tốc âm thanh, cơ bản là tiêu chuẩn của cấp 8.

Tốc độ ra tay của Lý Trình Di bây giờ, tốc độ ra tay cũng chỉ tới năm lần vận tốc âm thanh.

Chênh lệch khoảng lớn so với đối phương.

Đây là tốc độ ra tay mà sau khi hắn đạt được các loại tăng cường sức mạnh.

Nếu như thắng bại chỉ là do tốc độ quyết định, như vậy lúc này Hàn Tư Ý tất thắng không thể nghi ngờ.

Nhưng đáng tiếc.

Lý Trình Di từ khi xuất đạo tới nay, chưa bao giờ dựa vào tốc độ để giành chiến thắng.

Bùm!

Sau một đòn kích mãnh liệt, Lý Trình Di bay tứ tung ra ngoài, áo giáp màu đen trên người hiện lên những vết nứt.

Cho dù lấy Tuệ Kiếm ngăn cản, tơ tình giảm tốc độ nhưng chênh lệch về tốc độ vẫn khiến hắn rơi vào hạ phong.

Xem ra, không sử dụng bất kỳ năng lực nào, đối kháng một gã cường cấp 8, vẫn là quá gian nan.

Nổi lơ lửng giữa không trung, Lý Trình Di sờ lên vết nứt trên áo giáp.

Chỉ dựa vào tài nghệ của Long Tu Môn và Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, cuối cùng vẫn đấu không lại đám quái vật này.

Có thể hỏi một vấn đề không? "Hắn đột nhiên mở miệng nói.

Muốn cầu xin tha thứ sao? "Hàn Tư Ý nhếch miệng cười nói. Thân hình cao bốn mét, đứng tại chỗ tựa như một cơ giáp loại nhỏ.

"Không, ta chỉ là muốn hỏi, cũng là Tinh Ma, vì sao Hải Sa so với ngươi yếu hơn nhiều như vậy?"

"Ta hai tay hai chân đều cấy vào có trái tim tinh ma mini, toàn thân mặc áo giáp tăng cường sức mạnh. lồng ngực khoang bụng đều có hệ thống gia cố hình thể, có thể tiêu giảm chấn động trùng kích."

Không có vũ khí trang bị đồng bộ, Hải Sa cho dù là tác phẩm thành công nhất của Tinh Ma, ở trước mặt ta, cũng là rác rưởi". Hàn Tư Ý từng bước tới gần.

Chương 698: Tương lai Thiên Mệnh

"Thế nào? Thiên Mệnh, nhìn thấy tương lai sao? Ở lại Nghi quốc, ngươi sẽ bị những quý tộc thế gia cao cao tại thượng áp bức chia cắt.

Hắn mở hai tay ra.

Tinh Hồ chúng ta là vì toàn nhân loại mà chiến, tuy hai mà một, chẳng phân biệt ta và ngươi, chẳng phân biệt quốc tịch, khi ngày bị hủy diệt sắp đến, vì cứu vớt, vì lưu lại hỏa chủng nhân loại, trả giá hết thảy!"

Tôi còn muốn hỏi. "Lý Trình Di nói," Nếu lấy trang bị trong cơ thể ngươi ra, cấy vào cho Cự Kình, có thể sử dụng không?

… "Thần sắc Hàn Tư Ý bình tĩnh lại, sắc mặt dần dần trở nên dữ tợn, thô bạo.

Ngươi muốn chết!!!

Hắn lại lần nữa đạp bước, đi về phía trước, sáu cánh tay vung ra sáu đạo quyền ảnh khủng bố.

Tinh Ma Lục Tượng tái hiện!

Sáu đạo quyền ảnh gấp mười lần vận tốc âm thanh, tựa như sáu đường đứt đoạn, nháy mắt đã đến trước người Lý Trình Di.

Bốp!!

Trong nháy mắt quỷ dị, sáu quyền của Hàn Tư Ý mạnh mẽ đánh vào mặt đất bên cạnh Lý Trình Di.

Mặt đất nổ tung, hắn cũng lộ ra mảng lớn sơ hở thân thể.

Mặc dù chỉ trong nháy mắt, không vượt quá 0,1 giây.

Nhưng cao thủ so chiêu, sai lầm trong nháy mắt, đã đủ để quyết định thắng bại.

Trong trạng thái siêu tốc độ.

Lý Trình Di nhanh như chớp rút kiếm, vẩy từ dưới lên trên.

Keng!!

Không ngờ lại chặn được!!

Một kiếm này, Lý Trình Di lợi dụng năng lực hoa ngữ trầm mê chi thủ, cơ hồ chưa bao giờ thất thủ qua, lại bị chặn lại.

Bị bàn tay thứ bảy vươn ra sau lưng của đối phương, giáp mặt ngăn trở, đẩy ra.

“Ha ha ha, ngu xuẩn. Thật sự cho rằng chúng ta đối với ngươi không hề hiểu rõ đúng không? năng lực cường khống của ngươi, chúng ta đã sớm điều tra rõ ràng!!”

Hắn ta cấp tốc lui về phía sau kéo dài khoảng cách.

“Thật cho rằng chúng ta không chuẩn bị cái gì liền dám tới mặt đất này?”

“Không có loại năng lực cường khống này, ngươi cũng không bằng người cấp 7, dễ dàng bị đánh nổ!”

“Vậy tại sao ngươi không đến chém chết ta?”, Lý Trình Di nhìn kim kiếm trên tay, bỗng nhiên nở nụ cười.

Là không muốn, hay là không dám?

Hắn từng bước một đi về phía đối phương.

Đồng thời hình thể toàn thân cũng bắt đầu chậm rãi bành trướng, làn da dưới áo giáp bắt đầu hiện lên từng khối vảy rồng, hai mắt chuyển hóa thành long nhãn màu vàng nhạt phiếm hồng.

Nụ cười trên mặt Hàn Tư Ý biến mất, chậm rãi lui về phía sau.

Tuy rằng hắnn ta phá giải cường khống vừa rồi, nhưng không có nghĩa là hắn không kiêng kị.

Cái loại khống chế vặn vẹo quỷ dị này, nếu không có ám chỉ tâm lý do hắn thiết lập trước, khiến cho cánh tay thứ bảy trên thân thể tự động ra tay với tốc độ cao, vừa rồi sợ là nhất định phải trúng một kiếm.

Ngươi!

Hắn sinh lòng thoái ý, xoay người muốn chạy.

Nhưng bỗng nhiên một trận rung động trong lòng tuôn ra.

Hắn bỗng nhiêm cảm thấy bùn đất bên phải bỗng nhiên cực kỳ hấp dẫn, lúc này nhào vào đám bùn đất kia.

Nhưng vọt tới một nửa, tốc độ toàn thân hắn chợt giảm mạnh, như tiến vào vũng bùn.

Hỏng bét!

Trong lòng Hàn Tư Ý phát hỏa, sức mạnh toàn thân điên cuồng nổ tung.

Tinh Ma Cửu Xu!!

Sau lưng hắn, một mảnh bom siêu nhỏ, ầm ầm nổ tung.

Huyết nhục bay tứ tung xuống, lực đẩy cực lớn làm cho hắn mạnh mẽ lao về phía trước.

Nương theo lực nổ mạnh, hai chân đồng thời dùng một loại lộ tuyến kỳ dị bộc phát sức mạnh.

Sức mạnh toàn thân Hàn Tư Ý cấp tốc tăng lên, tốc độ vượt qua mười lần vận tốc âm thanh, đạt tới mười một lần.

Khủng bố bộc phát, làm cho hắn dừng lại một chút trên mặt bùn, trong nháy mắt vòng một vòng nhằm phía sau Lý Trình Di.

Mà lúc này, Lý Trình Di vừa mới cầm kiếm, chuẩn bị ra tay.

Tốc độ chênh lệch cực lớn, khiến hai người hình thành động tác sai lệch cực lớn.

Hết thảy xung quanh, vào giờ khắc này đều lâm vào chậm chạp.

Hai mắt Hàn Tư Ý đỏ tía, sáu cánh tay vung ra một vòng Tinh Ma Lục Tượng mới, đập vào gáy Lý Trình Di.

Nhưng giờ khắc này, một đạo kim quang chói mắt, nháy mắt sáng lên trước người Lý Trình Di.

Một cỗ lực kéo quỷ dị khó hiểu, trống rỗng hiện lên, ý đồ đem Hàn Tư Ý mạnh mẽ từ phía sau, lôi kéo về phía trước.

Cũng chính là chỗ ở chính diện của Lý Trình Di.

“Bất kỳ sức mạnh nào cũng có giới hạn! Ta cũng không tin! Năng lượng của ngươi bộc phát so với cực hạn của ta còn mạnh hơn!!?”

Vẻ mặt Hàn Tư Ý dữ tợn, toàn thân cổ động cơ bắp.

Chết!

Gắt gao gắt gao!!!

Bang bang bang bang!!

Tất cả động cơ tinh ma trong cơ thể hắn, trái tim tinh ma, vào giờ khắc này đồng thời nổ tung.

Vụ nổ sản sinh ra lực đẩy cực lớn, khiến hắn trong nháy mắt này, đột phá một lực xuyên thấu hơn 300 tấn.

Tiếp tục tăng lên 400, 500, 600 tấn!

Đây là chiêu thức tự hủy một lần. Không thành công liền thành nhân!

Hắn cũng không tin, cái loại dẫn dắt sức mạnh khủng bố này sẽ không có cực hạn!!

Nhưng thật đáng tiếc.

Hắn ta sai rồi.

Lực vặn vẹo khổng lồ không thể tưởng tượng nổi trong chợp mắt , hoàn toàn không giảng đạo lý, mạnh mẽ kéo thân thể của hắn đến chính phía trước.

Kéo đến chỗ đất trống chính diện của Lý Trình Di.

Thiên Mệnh……

Lý Trình Di cúi người, cầm kiếm, kim kiếm sáng lên hào quang chói mắt trước nay chưa từng có.

Hoa ngữ Pháo đài tăng cường sức mạnh ở trên người hắn, trên lưỡi kiếm.

Kim sắc hỏa diễm như cánh hoa nở rộ.

Hoa Lân Y từ màu đen, biến thành màu đồng, biến thành màu tím, từng bộ hoán đổi sức mạnh tăng cường sức mạnh, cuối cùng xác định ở màu vàng của hoa Lay-ơn.

Húc Nhật Kiếm.

Cộng thêm với 10 lần Lóe sáng, kết hợp với long hóa tăng cường sức mạnh hình thành một sức mạnh khủng bố.

Tơ tình quấn quanh Tuệ Kiếm.

Trong chớp mắt này, mặt trời màu vàng rực rỡ ầm ầm nở rộ giữa hai người.

Uỳnh!!!

Chương 699: Quá sai

Ánh sáng màu vàng trong nháy mắt cắn nuốt tất cả, hiệu quả của Lưỡi kiếm tất trúng khiến Hàn Tư Ý như thiêu thân lao đầu vào lửa, rống giận lao về phía ngọn lửa.

Một vòng mặt trời màu vàng từ mặt đất chậm rãi dâng lên, lơ lửng đến độ cao hơn mười mét.

Sau đó.

Ầm ầm!!!

Quang diễm nổ tung, giống như hành tây, từng tầng hỏa diễm kiếm quang tách ra, thổi bốn phương tám hướng.

Bốp!!

Phạm vi mấy trăm mét.

Cây cối, núi đá, bùn đất, hết thảy tạp vật, dưới sự trùng kích của kiếm quang, bị đốt cháy trong nhiệt độ cao khủng bố, từng tầng từng tầng bị gọt thấp, cắt thành mảnh vụn.

Xa xa nội thành, trong bệnh viện nhân dân số 1.

Triệu n Thế trong lòng có chút cảm giác, quay đầu nhìn về phía ngoại ô xa xa.

Kim quang chói mắt trong nháy mắt khiến anh ta có chút hoa mắt

Đó là cái gì?

Mô đun cải tạo trên người anh lập tức tính toán ra khoảng cách và chỉ số năng lượng nổ.

Là nhà nào phóng ra tên lửa chiến lược sao?

Sắc mặt anh ta có chút khó coi.

Tên lửa chiến lược không phải tùy tiện là có thể phóng ra, cấp độ như vậy, dẫn đường chính xác gấp mấy chục lần tốc độ âm thanh, trừ người cấp 9, những người còn lại ai có thể chống lại?

Đó là vũ khí uy hiếp thuộc về quân bộ.

Các cao thủ cấp 8 sở dĩ còn không có xằng bậy, cũng là bởi vì còn có loại vũ khí này uy hiếp.

Dù sao cấp 9 chỉ có mấy người, lực quản hạt không đủ.

Và, quan trọng nhất.

Sức mạnh mặt đất của Triệu gia, không có khả năng có người có quyền lực nhắm ngay ngoại ô thành thị phóng tên lửa chiến lược!

Chỉ số năng lượng trên 10.000 , anh ta căn bản cũng không nghĩ tới đây có thể là một người làm ra.

Dù sao, cho dù toàn bộ khối năng lượng trên người chuyên gia vũ khí bay cấp 8 nổ tung, chỉ số năng lượng cũng sẽ không vượt qua 3.000.

“Đại ca. “Triệu n Nhiên từ phía sau đến gần.

“Thế nào? “Triệu n Thế đè nén cảm xúc trong lòng, xoay người nhìn về phía em trai.

Những người Minh Viễn kia căn bản là kẻ điên! “Triệu n Nhiên cắn răng nói. Bọn họ Tả Nhĩ, toàn bộ không còn. Toàn bộ!

Khi anh ta nói chuyện, thân thể đều run rẩy nhè nhẹ.

Còn có một vị thượng tá quân bộ khẩn cấp điều động tới. Cũng đã chết!

Trong lòng Triệu n Thế nhảy dựng, trước mắt mơ hồ bắt đầu biến thành màu đen.

Bọn họ lại thật sự dám giết!?

Ngay cả thượng tá quân bộ cũng dám giết, đám người này, đám người điên này!! Còn có cái gì không dám làm!?

Anh ta vốn tưởng rằng, Minh Viễn tuy rằng nguy hiểm, nhưng ít nhiều còn có thể tuân thủ cơ bản trò chơi quy tắc. Xuất động quân bộ thượng tá, muốn chính là bọn họ chịu thua, cúi đầu. Sau đó kéo dài thời gian, chờ sức mạnh gia tộc tiến thêm một bước áp bách.

Nhưng hiện tại, đối phương lại nói giết là giết!

Cái này không chỉ đem chính bọn họ bức vào tuyệt lộ, cũng đem Triệu n Thế bức vào tuyệt lộ!

“Bọn họ phản rồi sao!? “Anh ta lui về phía sau một bước, thân thể có chút vô lực đỡ lấy bệ cửa sổ. Một tia hoảng sợ cùng bất an chưa từng có không ngừng xông lên đầu.

“Đúng vậy, sao ta không sớm nên nghĩ đến! bọn họ chính là đám người Góc chết, tùy thời có thể sẽ chết còn có cái gì phải sợ!?”

“Đại ca, giờ làm sao? Tình huống hiện tại là, không có sức mạnh chống cự, Minh Viễn triệt để trở mặt, mặc kệ kế tiếp chủ gia phản ứng như thế nào, bọn họ đều phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa không có thông tin về thủ đoạn ra tay, cho dù bọn họ chết, gia chủ cũng không có chứng cớ chứng minh người là do Minh Viễn giết.

“Bắt buộc phải nghĩ cách, Nếu không, mặc kệ dòng chính cuối cùng có thắng hay không, chúng ta hiện tại sẽ phải chết!“Triệu n Thế cắn răng nói, trong đầu bắt đầu nhanh chóng chuyển động.

Tuyên Minh đảo.

Từng vòng xoáy màu đỏ như những chiếc đĩa tròn lớn nhỏ khác nhau đứng sừng sững trên toàn bộ hòn đảo khổng lồ.

Hòn đảo giống như bàn tay khổng lồ, một tay hướng lên trời nắm chặt, nhưng trên lòng bàn tay lại là từng mảnh các loại kiến trúc.

Giữa các công trình kiến trúc, phân bố từng vòng xoáy huyết sắc lớn nhỏ khác nhau.

Lúc này bên cạnh vòng xoáy huyết sắc lớn nhất, một đội trọng giáp mặc áo giáp màu tím đen, mang theo đoàn người Barton vừa mới đến nơi này, tham quan các nơi.

Là tinh anh ủy ban đạo đức luân lý, ba người Barton, Engel, Karan, cùng đầu lĩnh hải tặc Dương Trình Hi có tố chất hoàn toàn khác biệt.

Nếu tính năng thực chiến, Dương Trình Hi khẳng định sẽ treo cổ bọn họ.

Nhưng trên phương diện học thức tổng hợp, ba người có thể hoàn toàn nghiền ép Dương Trình Hi.

Chính là bởi vì điểm ấy, ba người lúc này nghe được hết thảy, khiến cho bọn họ thần sắc rung động, hoàn toàn phá vỡ tam quan.

"Đây là vị trí hiện tại của chúng ta, là tiếp cận vị trí tầng trên của lòng đất. "Người con gái mặc trọng giáp dẫn đội, thông qua máy biến âm phát ra âm thanh.

"Kết cấu Địa Nguyệt chắc hẳn mấy vị đều đã học qua, chia làm 3 bộ phận gồm lớp vỏ, lớp bên trong và lớp lõi. Mà lớp vỏ cũng chia làm lớp phủ trên và lớp phủ dưới, toàn bộ lớp phủ dày gần 2900 km, ở giữa bởi vì lượng lớn vật liệu phóng xạ phân chia, sinh ra lượng lớn nhiệt năng, dẫn đến nơi này gần như toàn là nham thạch." Người con gái mặc trọng giáp giải thích.

Mà tôi hiện tại muốn dẫn mấy vị đi xem Góc chết này, chính là Góc chết vô hạn có độ nguy hiểm cực kỳ khủng bố.

Barton ngưng mắt nhìn vòng xoáy khổng lồ cao tới trăm mét trước mắt này, trong lúc nhất thời có chút thất thần.

Toàn bộ vòng xoáy tựa như một đám sương mù khổng lồ, xoay quanh, ngưng kết, cố định ở một vị trí, không ngừng xoay tròn.

Từ tầng ngoài đến tầng trong, theo thứ tự là màu đỏ nhạt, đỏ tươi, đỏ thẫm, cùng với màu đỏ đen ở nơi trung tâm nhất.

Từng tầng từng tầng, không ngừng tối dần.

Chương 700: Tiền thân Đoàn Kết Hội

"Kỳ thật Tinh Hồ chúng ta tiền thân là Đoàn Kết Hội, đã từng tưởng tượng qua, nếu sau lưng Bạch Tinh có sinh mệnh cơ giới ngoài hành tinh khống chế hết thảy, mà Góc chết lại nghiêm khắc cấm cơ giới trí tuệ nhân tạo, như vậy chúng ta có phải hay không có thể dùng Góc chết, để phá hủy triệt để những sinh mệnh cơ giới ngoài hành tinh?"

"Có được không?" Barton hỏi.

“Có lẽ được. “Người con gái mặc trọng giáp trả lời.” Nhưng tiền thân các tiền bối của chúng ta đã thất bại.

“Tại sao?”

“Bởi vì, chúng ta phát hiện, bên trong Góc chết đẳng cấp cao nguy hiểm có những quái vật có tính uy hiếp đối với chúng ta mạnh hơn những sinh mệnh cơ giới nhiều.” người con gái thở dài một tiếng.

“Nói nhiều như vậy, các vị nói những thứ này đều là tự nói, đến cùng cái gì là người ngoài hành tinh khống chế hết thảy có tồn tại hay không, còn là một ẩn số. Các vị lấy cái gì để chứng minh thật sự có người sau lưng Bạch Tinh?” Engel trầm giọng hỏi

Phần lớn tà giáo đều dùng những chiêu thức này để lừa dối người khác, cho nên anh ta cũng không tin hết thảy những gì đối phương nói.

“Rất đơn giản. “Người con gái trọng giáp mỉm cười.

Các vị biết, Bạch Tinh vì sao có thể áp chế Địa Nguyệt không?

Bởi vì hai đại quân đoàn? Trật tự Thiết Vệ và Long Cảnh? “Engel trả lời.

“Đúng vậy. “Người con gái gật đầu.

Quân lực thông thường của Trật Tự Thiết Vệ là 19 triệu. Quân lực thông thường của quân đoàn cải tạo Long Cảnh là 30 triệu. Mà khoáng sản trên Bạch Tinh chưa bằng 1/30 Địa Nguyệt. Nhưng quân lực của bọn họ còn gấp nhiều lần tất cả các quốc gia Địa Nguyệt cộng lại.

Các vị cảm thấy, chính là một cái Bạch Tinh, lấy đâu ra nhiều tài nguyên cùng năng lượng như vậy?”

“Không phải nói là đến từ năng lượng hằng tinh cùng năng lượng nguyên tử sao? Tài nguyên là khai thác tại các tiểu hành tinh gì gì đó? “Barton nhíu mày.

“Khoáng sản trên tất cả tiểu hành tinh xung quanh đã sớm bị điều tra xong, các vị có đi xem số liệu không?”

“Cho dù khai thác hết tất cả tài nguyên trên tiểu hành tinh, cũng không đủ cho số chiến hạm của người cải tạo mà Bạch Tinh mỗi vài năm thải ra để đổi mới quân bị.”

“Cộng lại gần 50 triệu người cải tạo, sao Bạch Tinh, có thể chống đỡ nhiều năm như vậy?

Những lời này, cơ hồ là một người bình thường, logic tam quan bình thường, đều có thể cảm giác được không bình thường.

Cả Barton và Engel đều im lặng.

“Nữ đế Bạch Tinh từ đơn độc kiến quốc, đến phát triển lớn mạnh, lần đầu tiên đánh bại quân viễn chinh Nghi quốc Địa Nguyệt, chỉ tốn bốn năm. Bốn năm thời gian, có người đại học cũng không có học xong, nhưng nữ đế cũng đã có thể chính diện đánh lui Nghi quốc 1 triệu quân. Đây là hiện thực, không phải thần thoại truyền thuyết.”

Người con gái Trọng giáp thở dài một tiếng.

“Ai quên đi, các vị về sau sẽ có rất nhiều thời gian lĩnh hội điểm này. Nói cho các vị những thứ này, là bởi vì, trong các vị có người rất phù hợp để chúng ta cải tạo gien. Có lẽ, tương lai chúng ta sẽ có nhiều người cùng chung chí hướng hơn.”

Nghe đến đó, Barton mấy người trong lòng trầm xuống, biết đối phương tuyệt đối không có khả năng lại thả bọn họ rời đi.

Kế tiếp, ta tới dẫn các vị xem chân tướng của thế giới.

Cô ta nói xong, dẫn đầu đi về phía vòng xoáy huyết sắc cực lớn kia.

Bước ra một bước, cả người cô ta hoàn toàn chìm vào trong đó, biến mất không thấy.

Bốn người Barton nhìn nhau, dưới sự uy hiếp của họng súng phía sau, cũng không thể không đi theo phía trước, bước vào vòng xoáy.

Sau một mảnh tiếng vù vù.

Mấy người trước mắt hoa lên, chờ tầm mắt từ mơ hồ biến thành rõ ràng, bọn họ thình lình phát hiện, mình đang đứng ở

bên trong một cái thông đạo hình ống tròn huyết sắc.

Thông đạo kéo dài về phía trước mấy trăm mét, chính là một vòng xoáy huyết sắc cực lớn khác.

Phía dưới vòng xoáy nơi đó, đang có một đội mặc trọng giáp màu tím, cầm trong tay các loại vũ khí súng ống, đi trên chiếc xe pháo đài hạng nặng hình thái khác nhau

Xe pháo đài chính là pháo đài có thể di động, dừng lại triển khai, chính là một tòa pháo đài loại nhỏ.

Sau khi thu lại, lại có thể biến thành một chiếc xe lớn sáu bánh.

Nếu không phải Tinh Hồ chúng ta quanh năm trấn thủ, cả Địa Nguyệt sẽ bị quái vật Góc chết cuồn cuộn không ngừng lao ra ăn mòn.

“Nếu các người đã vĩ đại như vậy, tại sao không công khai tất cả những điều này, để Địa Nguyệt và Bạch Tinh cùng tham gia?” Barton hỏi.

Tầm mắt của ông ta hướng về phía xe pháo đài xa xa, không có nhìn thấy bất luận cái gì là thi hài huyết nhục.

“Bởi vì thế lực cơ giới ngoài hành tinh quá mạnh, bọn họ không chỗ nào không ở, dựa vào Bạch Tinh, giám sát hết thảy. Mà Góc chết mặc dù uy hiếp cực lớn, nhưng cũng có tiềm lực hủy diệt bọn họ.

Người con gái mặc trọng giáp còn muốn tiếp tục giải thích, bỗng nhiên một giọng nói rất nhỏ truyền đến tai cô ta

Lời nói của cô ta dừng lại.

Xin lỗi, xin lỗi một chút.

Là người hướng dẫn chương trình giáo dục tư tưởng, cô ta thường xuyên tiến hành các khóa học tái tạo tam quan cho những hạt giống có tiềm năng.

Bình thường tổ chức sẽ không bởi vì những thứ tạp nham mà ảnh hưởng đến cô ta.

Nhưng lần này thì khác.

Bởi vì, người lần này phái ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, là chú ruột của cô ta, cũng là người thân duy nhất của cô.

Mang theo bốn người đi ra khỏi vòng xoáy người con gái mặc trọng giáp sắp xếp binh lính đem bốn người Barton mang đi tiến hành thử nghiệm dược vật sơ bộ.

Chính mình thì xuyên qua từng đạo vòng xoáy huyết sắc, đi tới phương vị ngón tay cái của Tuyên Minh đảo

Nơi này đã sớm có hơn mười người chờ ở chỗ này.

Chương 701: Biến cố bất ngờ

Tất cả mọi người mặc áo giáp màu tím đen, gỡ mũ bảo hộ xuống, trong tay cầm một bó hoa tươi màu trắng hình thành ngọn lửa, lẳng lặng đứng trước một tòa mộ bia kim loại màu bạc.

Dung nham xa xa không ngừng xông lên từng đạo sóng lửa.

Tiếng ầm ầm của lớp phủ thỉnh thoảng truyền đến bên ngoài

Rõ ràng là tiếng ồn vô cùng náo nhiệt, nhưng giờ này khắc này, tất cả mọi người ở đây sắc mặt im lặng, không khí mơ hồ mang theo áp lực.

“A Nhã, cô đã tới? “Một người đứng ở phía trước thấp giọng nói.

“Chú Hàn Tư Ý của cô, trong lúc làm nhiệm vụ, hi sinh vì nhiệm vụ”.

Người con gái mặc trọng giáp cả người chấn động.

Hàn Tư Ý là người thân cuối cùng của cô.

Vốn cô cho rằng, chú mình đứng ở vị trí một trong 6 người tầng đỉnh của Tinh Hồ sẽ không còn bao nhiêu nguy hiểm.

Nhưng bây giờ.

Vạn Thế Thương Hội bên kia nhất định phải có người tiếp tục gánh vác nhiệm vụ tiếp theo, sau lưng bọn họ ẩn ẩn có bóng dáng Viễn Ảnh. Những tên gia hỏa ghê tởm này, đã vươn xúc tu tới tận Nghi quốc. Thừa dịp thời khắc then chốt hoàng tử kế vị”

Viễn Ảnh, chính là tên gọi tắt của bọn họ đối với thế lực cơ giới ngoài hành tinh sau lưng Bạch Tinh.

Lục đại tinh thiếu một danh ngạch, A Nhã, chúng ta cần cô. Tổ chức cần cô. "Người đàn ông cao lớn dẫn đầu trầm giọng nói.

"Chú tôi, chết trong tay ai?" A Nhã thì thầm. Đi lên phía trước, nhìn ảnh Hàn Tư Ý trên bia mộ.

Một thế lực mới nổi tại Nghi Quốc, tập đoàn Minh Viễn do người Góc chết tạo thành. Thủ lĩnh tập đoàn này là một người cải tạo cấp 8 gọi là Thiên Mệnh.

Người Góc chết? khi nào người Góc chết cũng có cao thủ mạnh như vậy? "A Nhã hỏi.

"Không rõ lắm, có lẽ là ngày hủy diệt tới gần, xuất hiện các loại dị tượng. Lần trước, ngày hủy diệt là các tiền bối trả giá hết thảy, trả giá thảm khốc, mới phong tỏa khả năng hủy diệt." người dẫn đầu thở dài nói.

"Lần đó, vẫn là có Địa Nguyệt Bạch Tinh toàn bộ ủng hộ, mà hiện tại, không nghĩ tới cũng chỉ có chính chúng ta."

Trên thực tế không ai biết, Tinh Hồ tiền thân Đoàn Kết Hội, căn bản chính là lúc ấy là một tổ chức khổng lồ hơn Ủy ban đạo đức luân lý rất nhiều. Bọn họ kết hợp tất cả lực lượng, mới thật vất vả vượt qua ngày hủy diệt lần trước.

Vốn bọn họ là những lực lượng tinh nhuệ mà lúc trước Nghi Quốc Bạch Tinh cùng các tiểu quốc khác, phái ra. Không nghĩ tới hiện tại, lại biến thành cái gọi là tổ chức khủng bố.

Bọn họ từng là anh hùng, hiện tại lại thành chuột chạy qua đường.

"Tôi sẽ báo thù cho chú. "A Nhã thấp giọng nhắm mắt. Chú không nên chết không rõ ràng như vậy.

"Phải cẩn thận, nếu đối phương có thể chính diện đánh chết Hàn Tư Ý, cô cũng không phải là đối thủ. "Người dẫn đầu nói.

… "A Nhã không lên tiếng nữa, chỉ mở mắt nhìn bia mộ, sắc mặt bi thương.

…….

Nghi quốc, đường biên giới tỉnh Phong Nam.

Ba giờ sáng.

Một con quạ đen bay lượn trong rừng.

Nơi biên giới, từng chiếc phi hành khí màu trắng bạc mang theo ký hiệu quân bộ, thẳng tắp xuyên qua ranh giới, bay về phía tỉnh lị Nam Châu.

Chỉ là không bay được xa.

Trong tiếng quạ kêu cạc cạc.

Đám quạ đen xoay quanh phía dưới nhao nhao phóng lên cao, tốc độ phi hành thoáng cái tăng vọt. Vượt xa tốc độ phi hành của quạ bình thường.

Từng con quạ điên cuồng va chạm vào các phi hành khí.

Thình thịch Thình thịch!

Liên tục không ngừng liều mạng va chạm sau đó, từng chiếc phi hành khí quỹ đạo nghiêng lệch, bất ngờ không kịp đề phòng, nghiêng nghiêng rơi xuống.

Bùm!

Từng đoàn đám lửa nổ tung.

Cùng lúc đó, trên các biên giới tỉnh Phong Nam, một đám quạ đen, nhao nhao chặn lại phi hành khí và xe cộ từ các nơi nhập cảnh.

Ngoại ô Nam Châu.

Lý Trình Di lẳng lặng nhìn thuộc hạ đem hai người Lý Trình Cửu cùng Maryanne áp giải đi. Sau đó ánh mắt dời đi, rơi vào trong nội thành xa xa.

Nơi đó, mới là hạch tâm đấu lực hiện giờ.

Thế lực sau lưng Long Hà muốn khơi mào tranh đấu giữa bọn họ và Triệu gia, mà hiện tại, tất cả người liên quan đến việc này, đều bị giải quyết hết.

Chỉ còn lại hai anh em Triệu n Thế.

U u u.

Một hồi tiếng thông tin vang lên.

Lý Trình Di nhìn đồng hồ, thời gian cấm liên lạc đã qua.

Kế tiếp, chính là giải quyết hậu quả như thế nào.

“Anh Di, mọi nơi đều hoàn thiện thỏa đáng. Bộ đội trợ giúp Triệu gia tới, chắc là muốn dẫn người về. “Thải Hồng Đường báo cáo trên nhóm chat tai nghe.

Toàn bộ ngăn cản. Tỉnh Phong Nam nếu không được sự cho phép của chúng ta, bất luận kẻ nào dám đi ra ngoài một bước, cũng đừng trách ta trở mặt’.

Lý Trình Di lãnh đạm nói.

Triệu n Thế uy hiếp hắn một phen, còn ở địa bàn của bọn họ buông lời tàn nhẫn, quay đầu muốn chạy?

Trên đời này nào có chuyện tốt như vậy?

“Có muốn giết chết hai anh em này không? Dù sao cũng có Long Hà cõng. “Thải Hồng Đường rất hứng thú gây sự.

“Không cần thiết, giết người chính là hoàn toàn trở mặt. Từ đầu tới cuối, chúng ta và Triệu gia chỉ có chút mâu thuẫn mà Triệu n Thế uy hiếp. Không cần phải làm đến bước này. “Lý Trình Di trả lời.

Vậy xử lý như thế nào?

Cho bọn họ một bài học là được rồi. Chặt hai tay hai chân đưa về. “Lý Trình Di nói.

Thải Hồng Đường cảm thấy có chút không ổn, “Cái này có hơi quá không?”

“Nếu Triệu gia vì mặt mũi mà hoàn toàn trở mặt với chúng ta, vậy bọn họ không thể đứng sừng sững Nghi quốc nhiều năm như vậy. “Lý Trình Di nói. Chỉ là một vết thương nhỏ, trở về bổ sung là tốt rồi, không ảnh hưởng gì đến cuộc sống. Nhưng chúng ta phải biểu hiện sự hung ác của mình ra ngoài”.

Hắn dừng lại.

Chương 702: Không sợ hãi

“Đừng quên, chúng ta là người Góc chết. Không sợ hãi”.

“Đúng vậy, ở trong mắt người khác chúng ta sống không quá hai năm, quả thật, Triệu gia không có khả năng sẽ vì chút chuyện này mà liều chết với chúng ta.”

“Mặt khác, từ mặt ngoài để nhìn, chúng ta giải quyết sát thủ, bảo vệ tính mạng anh em Triệu n Thế, về phần chặt đứt tay chân bọn họ thì ai biết?

“Cái này thật đúng là, Triệu gia nói không chừng còn phải báo đáp chúng ta, nếu không sẽ mất mặt với bên ngoài. “Thải Hồng Đường nhất thời vui vẻ.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn hai người Lý Trình Cửu bị mang đi, hoàn toàn biến mất ở phía chân trời xa xa.

Lúc này hắn mới trở về, bay về Nam Châu.

Không bao lâu sau, trong bóng tối liên tục, hắn lặng lẽ xuất hiện bên ngoài bệnh viện nhân dân số 1 Nam Châu.

Trần Gia Hàm đang dựa lưng ở ngoài cửa lớn, nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ cảm giác được hắn đến, anh ta đứng thẳng người, nhìn xuống đồng hồ đeo tay.

“A, đứng lâu quá rồi, tôi phải đi vệ sinh một chút.

Anh ta lắc lắc cổ, xoay người chậm rãi đi về phía nhà vệ sinh công cộng xa xa.

Lý Trình Di kinh ngạc bật cười, nhìn về phía phòng bệnh của Triệu n Thế.

“Nơi đó rèm cửa sổ hơi động, hiển nhiên có người vẫn đứng ở sau lưng quan sát bên này.

Lần này liền triệt để, để cho mọi người hiểu được. Phong Nam, chỉ có Minh Viễn ta định đoạt.

Hai người Triệu n Thế đối với người bình thường mà nói, xem như lợi hại, vừa là chuyên gia vũ khí bay vừa là người cải tạo.

Nhưng đối với hắn, cao thủ cấp bậc này mà nói, thời khắc mấu chốt quyết định thắng bại, chỉ cần một chiêu là đủ rồi.

Một chiêu giây chính là một giây.

Cho các vị một chút giáo huấn nho nhỏ là được rồi.

Lý Trình Di chậm rãi giơ tay lên, nhắm ngay hai người Triệu n Thế trong phòng bệnh.

……

Một thanh đoản kiếm kim sắc ngưng tụ hiện ra.

Đã lâu không thấy Chư Tinh Long Ảnh Kiếm, lấy ôn khí thúc đẩy, chợt bộc phát.

Sau khi Long cảnh Long Tu Môn đột phá, lúc này, tố chất thân thể Lý Trình Di mỗi thời mỗi khắc đều tăng lên, tuy rằng chậm chạp, nhưng không còn hạn chế hạn mức cao nhất.

Hoặc là nói, Long cảnh không phải không hạn chế, mà là đem hạn chế của nhân loại, nâng lên tới một độ cao cực cao.

Xoẹt!!

Kim quang chợt lóe.

Đoản kiếm màu vàng hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng bắn ra, trong nháy mắt xuyên thấu mặt tường phòng bệnh, từ đùi trái Triệu n Thế xoẹt qua.

Xoẹt một tiếng máu bắn ra.

Triệu n Thế thậm chí còn chưa kịp phản ứng.

Ngay sau đó lại là đạo kim quang thứ hai bay tới.

Xèo xèo xèo!

Liên tục bốn lần, ánh sáng vàng kim cắt đứt hai tay hai chân anh ta.

Trong đó mô - đun cải tạo bên trong hai tay cũng bị đánh vụn nát, bay tán đầy đất.

Sắc mặt Triệu n Thế ngạc nhiên, mãi đến một giây sau, tứ chi toàn bộ bị phế, anh ta mới phục hồi tinh thần lại.

A!!!

Anh ta ngửa ra sau ngã xuống đất, phát ra tiếng rống thống khổ.

“Anh!!” Triệu n Nhiên kêu to đánh về phía Lý Trình Di, nhưng mới bổ nhào tới một nửa, bốn đạo lưu quang màu vàng đồng thời bay đến, cắt đứt tứ chi anh ta một cách chính xác. Máu thịt túa ra, thân thể bị cỗ lực lướn đánh văng về phía sau, đụng mạnh vào vách tường.

Phù phù.

Anh ta lăn vài vòng, từ trên tường lăn xuống, dưới thân nhanh chóng tuôn ra vô số máu loãng.

Triệu công tử! Ai dám tập kích Triệu công tử?

Hai anh em trước khi hôn mê, vừa vặn nhìn thấy Trần gia hàm rống giận nhào vào phòng, nhìn xung quanh, khẩn trương hộ trì bọn họ, canh ở trước người bọn họ.

“Mau tới! “Trần Gia Hàm kêu to.

Rất nhanh, Minh Viễn sắp xếp mấy người Góc chết bước nhanh vào cửa. Bắt đầu phối hợp với Trần Gia Hàm cầm máu cấp cứu cho hai anh em, sau đó nhanh chóng dời đi.

Lý Trình Di ở trong bóng tối bên ngoài bệnh viện, nhìn một màn này, khóe miệng hơi nhếch lên, xoay người rời đi.

Sự tình đến nơi này, tất cả nhân thủ Triệu gia ở tỉnh Phong Nam, toàn bộ bị giải quyết, anh em Triệu n Thế lại bị sát thủ tập kích, được bọn họ cứu.

Đối mặt với sát thủ khủng bố có thể làm diệt cả đội hộ vệ dòng chính Triệu gia, cùng một thượng tá quân bộ, tập đoàn Minh Viễn có thể bảo vệ anh em Triệu gia, đã dốc hết toàn lực.

“Cuối cùng, Tiết Mao Phi Liêm còn kém hai điểm ác niệm cuối cùng, là có thể tiến hóa.” Hai điểm này phải lấy ở đâu?”

Kế hoạch tăng cường sức mạnh

Kế tiếp vẫn phải trở lại con đường cũ nhanh chóng hoàn thành tiến hóa Hoa Thần Vị.

Anh Di, thông tin khôi phục, Triệu gia nhận được tin tức, đã điều động cao thủ Cửu Nghi gần nhất tới gần bên này. Liễu Thông Bắc tiên sinh, người phụ trách Cửu Nghi tỉnh Phong

Nam nhắc nhở anh nhanh chóng xử lý tốt tất cả chi tiết. “Thải Hồng Đường ở trong tai nghe nhắc nhở.

‘Thay tôi cảm ơn ông ta. Sự tình cơ bản đã giải quyết xong. Để ông ta yên tâm.

Lý Trình Di trả lời.

Triệu n Thế không chết, sát thủ bị Minh Viễn toàn diệt, đầu mối toàn bộ đứt đoạn.

Bất kể là bên nào muốn điều tra tình hình thực tế, Minh Viễn muốn cho bọn họ nhìn cái gì, cũng chỉ có thể nhìn thấy cái đó.

“Anh Di, sau lần này chúng ta có an toàn không? “Râu nâu lên tiếng hỏi.

“Có lẽ vậy, nhưng hiện thực vốn không nguy hiểm lắm, phiền toái thật sự vẫn là Góc chết. “Lý Trình Di trả lời.

Thân hình hắn chợt lóe, một giây sau xuất hiện trong bóng tối góc đường xa xa.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Liên tục giống như tàn ảnh, hắn nhanh chóng di động, đồng thời không ngừng lóe ra phía trước.

Ngắn ngủn mấy phút, liền lao ra nội thành Nam Châu, đi tới một vùng ngoại ô phía bắc khác.

Trên mặt đường rộng lớn của vùng ngoại ô, từng chiếc limousine màu trắng xếp thành hàng, đang nhanh chóng tiến vào địa giới Nam Châu.

Chiếc xe dường như nhận ra điều gì đó, đều phanh gấp.

Chiếc xe phía trước nhất, cửa xe mở ra, mấy nam nữ cao lớn tay xách vali màu bạc đi xuống.

Chờ đợi mấy người này xuống xe, từng chiếc xe phía sau cũng dừng lại theo.

Cửa xe rối rít mở ra.

Chương 703: Không quyết đoán

Một đám chuyên gia vũ khí bay tay cầm rương màu bạc không ngừng xuống xe.

Những chuyên gia vũ khí bay này mỗi một cái đều ánh mắt lạnh lùng, khí chất quả quyết, hành động mơ hồ có dấu vết huấn luyện đặc thùqua.

Tổng cộng hai mươi ba vị chuyên gia vũ khí bay xuống xe, thẳng đến chiếc xe cuối cùng, cửa xe mở ra.

Một người đàn ông có chút gầy yếu, một thân comple đen áo sơ mi trắng, chậm rãi đi xuống.

Người đàn ông có chút gầy gò, để tóc ngắn, nhìn qua chính là cắt nhanh hơn mười đồng một lần trong trung tâm thương mại, hai má hãm sâu, mặt ủ mày chau.

Có lẽ đi ở trên đường cái, có lẽ giống với những ông chú trung niên.

Nhưng ở chỗ này, anh ta chậm rãi sửa sang comple, sau đó từ trên xe xách xuống một cái vali kim loại màu bạc viền đen.

Vị đồng đạo nào giáp mặt, có thể đi ra ngoài một chút không?

Anh ta đưa tay sửa lại tóc, thở ra một hơi thật dài.

Tôi là Triệu Anh Tòng, phòng điều tra tình huống khẩn cấp của Hạm đội 7.

Mặc dù là câu hỏi, nhưng mặt anh ta hướng tới, rõ ràng chính là Lý Trình Di đứng ở góc bóng tối.

Hiển nhiên, anh ta đã phát hiện Lý Trình Di.

Trên đường phố vùng ngoại ô trống rỗng, đêm khuya yên tĩnh, mấy chiếc xe vừa vặn đi qua nhìn thấy đoàn xe, đều sợ tới mức tăng tốc chạy trốn.

Phi hành khí đi ngang qua giữa không trung cũng rối rít đi đường vòng, không dám đi qua bầu trời nơi này.

Bên đường, trước một cửa hàng may quần áo.

Tiếng bước chân thanh thúy chậm rãi tiếp cận.

Lý Trình Di mặc một thân vảy hoa màu tím, chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, nhìn chăm chú đối phương.

Người đàn ông tự xưng là Triệu Anh Tòng này, cho hắn cảm giác, không kém so với tinh hồ đại họa tinh Hàn Tư Ý vừa rồi.

“Người Triệu gia? “Hắn thấp giọng hỏi.

Nơi này là Nghi quốc, tôi cũng không phải tư quân Triệu gia “Triệu Anh Tòng thở dài nói. Tôi chỉ là được ủy thác, nợ bọn họ một ân tình, lại đây mang anh em Triệu n Thế rời đi.

Chỉ vậy thôi sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Chỉ vậy thôi. “Triệu Anh Tòng gật đầu.

Anh ta thân là một trong tam anh thập kiệt của Cửu Nghi của Nghi quốc, mục đích lần này tới, một mặt là thăm dò tình hình của Minh Viễn.

Mặt khác, đó là đảm bảo an toàn cho anh em Triệu n Thế ở mức độ lớn nhất.

Sát thủ đã bị chúng ta xử lý tiêu diệt. Hai vị Triệu công tử hiện tại vẫn an toàn như cũ, chỉ là hơi bị thương nhẹ. Sự cố lần này xảy ra tại khu vực của Minh Viễn, phương diện an toàn chưa làm tốt, đây là trách nhiệm của chúng tôi”.

Lý Trình Di chân thành khẩn cầu nói.

“Đâu có, có thể bảo vệ hai vị Triệu n Thế dưới tay tổ chức sát thủ nguy hiểm như vậy, lúc này đây xem như chúng ta thiếu nợ Minh Viễn. “Triệu Anh Tòng nhanh chóng trả lời. Nếu có cơ hội sau đó nhất định sẽ hồi đáp”.

Hắn lại thở dài một tiếng, nơi này không phải địa bàn của Triệu gia, gia chủ Triệu Thành Tích tại Cửu Nghi cho dù mạnh hơn nữa, hiện tại đang trấn thủ cứ điểm, cũng ngoài tầm với.

Vốn anh ta còn ôm một tia may mắn, dự định nếu đối phương bị thương, liền ra tay ngư ông thủ lợi

Đáng tiếc

“Như vậy vấn đề cuối cùng. “Lý Trình Di chậm rãi bước tới gần đối phương.

“Triệu Anh Tòng tiên sinh, nếu là tới đón người, như vậy vị bằng hữu bên kia, lại là tới làm cái gì?”

Bước chân hắn dừng lại, tầm mắt nhìn về phía xa bên trái, trên nóc một nhà triển lãm thực vật.

Nơi đó đang có một bóng người thon dài màu đen buộc khăn lụa đỏ, đứng thẳng, hai tay ôm ngực, nhìn chăm chú vào nơi này.

Một tia áp lực khí tức, từ trên người Triệu Anh nối liền thành một thể, tản mát ra.

Hai người cấp 8!

Sắc mặt Lý Trình Di hơi ngưng lại, tay không tự chủ ngưng tụ ra một thanh kim kiếm.

Đơn đấu đơn, hắn có tự tin có thể dựa vào năng lực hoa ngữ, đánh chết một người.

Nhưng hai người phối hợp, mức độ khó giải quyết sẽ tăng lên một mảng lớn.

Chỉ là cho dù hiểu được điểm ấy, hắn cũng không có chút ý lùi bước.

Đánh hay không đánh được, thử qua mới biết.

Khí thế ba người vô hình đối kháng.

Rõ ràng không có bất kỳ khí lưu nào bắt đầu khởi động, nhưng giữa ba người phảng phất hình thành ba khối bùn không khí, tất cả những người khác rơi vào trong đó, động tác đều chậm chạp vô cùng.

“Ha ha ha. “Triệu Anh đột nhiên phát ra một trận cười xấu hổ.

Xem ra tính cách ba người chúng ta đều có chút tương tự.

Anh ta là người đầu tiên lùi lại.

Hiện thực không phải trò chơi, anh ta thật vất vả khổ sở liều mạng mới lên được cấp 8, thân ở địa vị cao, cũng không phải là vì hai đệ tử dòng chính Triệu gia mà liều sống liều chết.

“Mọi người cùng hòa khí khí, đều là Nghi quốc người, có chuyện gì từ từ nói?”

“Tôi còn tưởng vừa rồi hai người muốn chém tôi. “Lý Trình Di mỉm cười.

“Sao có thể, chỉ là hiểu lầm, hiểu lầm. “Triệu Anh Tòng cười xua tay.

“Nhưng tôi là một người rất nhạy cảm. “Giọng Lý Trình Di thấp xuống, ánh mắt chăm chú nhìn đối phương.

Hay là chém tôi thử xem?

Hắn lại nhấc chân, đi về phía đối phương.

Nói không chừng là có thể thành công rồi?

Một tia sát ý từ trên người hắn tản ra.

Sắc mặt Triệu Anh Tòng cứng đờ, tay xách vali bất giác siết chặt.

Anh ta gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, tùy thời chuẩn bị mở vũ khí bay, ra tay tấn công.

“Từ thành tích mà Thiên Mệnh vừa thu thập được, tôi không thể không nhắc nhở anh, tỷ lệ thắng của anh là 31,21%.” một giọng nữ tinh tế vang lên trong lỗ tai anh ta.

“Tôi biết nhưng không có biện pháp gì sao? “Triệu Anh Tòng thấp giọng thì thào.

Một tia mồ hôi chậm rãi từ trán anh ta chảy ra.

Chương 704: Chỉ đùa một chút

Trước khi tới, anh ta còn không có chú ý, trên đường tới, anh ta nhận được tin tức mới nhất về Thiên Mệnh.

Mới biết được, chính mình sắp đối mặt người này, đã chém ít nhất ba cao thủ cấp 8 hàng đầu!

Lúc này mới bao nhiêu thời gian? Một tháng? Hai tháng?

“Người kia có thể ra tay sao? “Triệu Anh Tòng cắn răng thấp giọng hỏi.

“Cô ta nói mình chuẩn bị rút lui, trận này cho dù đánh thắng cũng không có lời. Dù sao Triệu n Thế cũng không chết. “Giọng nữ vang lên trong tai anh ta.

“Đều là tam anh thập kiệt, cô ta cũng quá không có nghĩa khí đi?? “Triệu Anh Tòng không nói gì.

Cô ấy bảo anh yên tâm, sau khi trở về sẽ thắp hương cho anh vào ngày này hàng năm. “Cô gái nói.

Triệu Anh Tòng từ sắc mặt chần chờ, đến bất đắc dĩ, lại đến dần dần kiên định, hít sâu.

Được rồi. Xem ra lần này!

Bốp

Trong nháy mắt này, sát ý trên người Lý Trình Di chợt thu lại, tư thế đứng cũng không còn là trạng thái căng thẳng sắp đi săn như trước nữa.

Ha ha ha ha thật ngại quá, vừa rồi chỉ đùa một chút, không dọa anh chứ?

Hắn cười to ra tiếng.

“Thấy anh khẩn trương như vậy, tôi muốn khuấy động bầu không khí một chút. Xin lỗi xin lỗi”.

Lý Trình Di mở hai tay ra làm bộ vô hại.

Tim Triệu Anh Tòng thiếu chút nữa thì nhảy ra khỏi lồng ngực, trong nháy mắt vừa rồi, anh ta thật sự thiếu chút nữa động thủ tấn công.

“Người này, có chút đáng ghét a. “Giọng nữ trong tai nghe lại vang lên.

“Ừ, đúng là tổ chức của những tên thần kinh? “Triệu Anh Tòng thấp giọng thì thào.

Chán ghét+2.

Chán ghét+1.

Khóe miệng Lý Trình Di giấu dưới mũ bảo hộ, không khỏi nhếch lên.

Ác niệm của Tiết Mao Phi Liêm, đầy rồi.

……

“Kỳ thật mục đích ban đầu của Minh Viễn chúng tôi cũng giống như các vị, đó chính là cứu hai vị Triệu công tử. Dù sao, nếu Triệu công tử xảy ra chuyện ở tỉnh Phong Nam chúng ta, Minh Viễn chúng ta là tập đoàn hàng đầu ở đây, cũng phải chịu chút trách nhiệm. Bất quá hiện tại còn tốt, tuy rằng thương vong vài người, ít nhất chúng ta đã đảm bảo an toàn”.

Lý Trình Di chân thành khẩn cầu nói.

Về phần anh em Triệu công tử bị thương, đúng là chúng tôi bảo vệ bất lực, ở chỗ này, ta muốn trịnh trọng xin lỗi Triệu gia

Hắn lúc này thái độ ngôn ngữ tương đối chân thành, trong mắt toát ra một tia áy náy.

Thái độ như vậy, làm cho tâm tình trong lòng Triệu Anh Tòng nhanh chóng biến mất, ngược lại có chút hoài nghi, đám người mình có phải trách lầm người tốt hay không.

Dù sao, tổ chức sát thủ bọn họ cũng tra được, hẳn là sau lưng Tinh Hồ đang giở trò quỷ, không có quan hệ với Minh Viễn.

Người Tinh Hồ còn bị Thiên Mệnh giết một người, tuy rằng trở về khẳng định có nhân bản tái sinh, nhưng nhân bản cùng bản thể, có khác biệt cực lớn, sẽ không thể đạt được đãi ngộ ngang hàng với bản thể.

Đãi ngộ không đủ, tài nguyên cũng không đủ, như vậy cũng liền ý nghĩa, người nọ bị giết không thể đảm nhiệm chức vị Tinh Hồ lục đại tinh.

Nói cách khác, sáu ngôi sao thiếu một người.

Nghĩ tới đây, tâm tình Triệu Anh Tòng nhanh chóng bình phục lại.

Xin lỗi, thái độ lúc trước của chúng ta cũng có chút hùng hổ dọa người. “Không sao, mọi người hiểu nhau là tốt rồi. Sếp Triệu Anh Tòng……”

“Gọi tên tôi là được rồi”Triệu Anh Tòng tòng ngắt lời đối phương.

“Được, vậy bây giờ Anh Tòng tiên sinh lập tức đi đón người, hay là…” Lý Trình Di hỏi.

“Hiện tại đi thôi. Triệu n Thế tình huống không được tốt lắm, chúng ta phải lập tức mang về tiến hành nối tứ chi. “Triệu Anh Tòng thở dài.

“Thật sự xin lỗi, chúng tôi đã cố hết sức rồi. “Lý Trình Di thở dài. “Vì bảo vệ bọn họ, chúng ta thậm chí không tiếc mạo hiểm đắc tội Triệu n Thế anh em, cưỡng ép đem bọn họ lưu lại phòng bệnh. Đáng tiếc… Vẫn là…”

Đây không phải lỗi của các vị. “Triệu Anh Tòng trầm giọng gật đầu.

“Râu nâu. “Lý Trình Di nhìn sang một bên.

Trong bóng tối nơi đó, một người con gái thon dài toàn thân bao bọc dưới áo choàng màu đen chậm rãi đi ra.

Người con gái tóc vàng rực rỡ, hai mắt xanh thẳm, mặc dù mang mặt nạ màu đen, chỉ lộ ra đôi mắt cùng trán.

Nhưng từ những đường nét này, cũng có thể nhìn ra vẻ đẹp kinh người của cô.

“Đưa Triệu Anh Tòng từ tiên sinh đến bệnh viện đón người nhé”Lý Trình Di hỏi.

“Được. “Râu nâu khẽ gật đầu. Đi tới trước đám người Triệu Anh Tòng dẫn đường.

Lý Trình Di chăm chú nhìn bọn họ lên xe, chạy về phía xa xa, thân ảnh của mình chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Ác niệm tới tay, ô vuông Tiết Mao Phi Liêm đã sáng lên ánh tử quang nhàn nhạt. Nhắc nhở hắn có thể thay Hoa Lân Y, tiến hành một vòng tiến hóa mới.

Không bao lâu, hắn đứng ở đỉnh cao ốc.

Nhìn xuống, có thể thấy sắc mặt anh em Triệu n Thế trắng bệch, hai chân hai tay trên người đều không thể động đậy, băng bó toàn thân, được người ta nâng từ bệnh viện ra, đưa đến trên xe Triệu Anh Tòng.

Triệu Anh Tòng ở một bên, nhỏ giọng hỏi thăm tình hình bệnh viện.

“Như vậy, vẫn còn không ít chuyện. “Lý Trình Di thở dài.

“Hai người bị Long Hà bắt, anh xử lý thế nào? “Thải Hồng Đường hỏi trên nhóm chat.

Marianne cùng Lý Trình Cửu, hai người đều là người Long Hà, hiện tại đã bị Minh Viễn bắt giam. Tạo cho họ một cơ hội, để họ tự chạy thoát. “Lý Trình Di nói.

Dù sao thì cũng không thể giết chết chị của mình.

Hơn nữa Marianne cũng là cường giả khó có được, về sau còn muốn tiếp tục thu hoạch ác niệm, cứ như vậy chém thì quá đáng tiếc.

“Nói vậy, trải qua lần này, hai người hẳn là có thể hiểu được lòng người hiểm ác.” Long Hà hoặc là nói Tinh Hồ hoàn toàn buông tha cho hai người, nếu không phải là Lý Trình Di mềm lòng, hai người trăm phần trăm chết không toàn thây.

Lý Trình Cửu không nói, Maryanne kia thì chỗ em có nghiên cứu ra Tâm Trùng Đan, cho cô ta uống thì có thể khống chế được 1 năm, một năm sau lại chúng ta lại xem xét tiếp.

Đại Hùng đề nghị trên nhóm chat trao đổi.

Chương 705: Hiệu quả quỷ dị

Người này sau khi có năng lực hoa ngữ, hiện tại nghiên cứu đồ vật đã càng ngày càng quỷ dị.

“Hiệu quả thế nào Đại Hùng” . Long Môn Treo ở trong kênh nhịn không được lên tiếng,

“Có thể khiến người ta từ sâu trong nội tâm chân thành cho rằng mình là một con chó của chủ nhân. “Đại Hùng ôn nhu trả lời. “Chủ nhân có thể chỉ định.”

「 ….

Mọi người trên nhóm chat đều im lặng.

Đại Hùng, cả ngày nghiên cứu cái quỷ gì vậy? Lý Trình Di không nói gì.

Cho cô ta một bài học là tốt rồi, hành hung một trận thả ra. Đương nhiên, nếu Marianne tự nguyện gia nhập chúng ta,

cũng có thể tiếp nhận cô ấy làm một thành viên bình thường.

Thật sự không cho cô ta dùng sao? Tâm trùng đan này,em lấy được linh cảm từ đầu con chó vàng gặp phải ở Góc chết Vân Sơn lúc trước. "Đại Hùng cười duyên hỏi.

"Không cần. "Lý Trình Di nghiêm túc trả lời. Anh không có hứng thú đối với cô ta".

"A…… đại ca ngượng kìa." Long Môn Điếu nở nụ cười.

Mấy ngày hôm trước đi tìm cô ta, đại ca cũng không phải cái dạng này. "Thải Hồng Đường cười he he chém gió.

"Anh chỉ là muốn nâng cấp thôi! "Lý Trình Di nhíu mày.

Trong kênh trao đổi nhất thời mọi người trêu đùa

"Đúng đúng, đại ca mỗi lần đều vì nhu cầu nâng cấp cho nhân loại "

Thì ra Anh Di thích loại người lớn tuổi này. ".

Lý Trình Di không nói gì cắt đứt liên lạc. Đám người này……

Hắn bỗng nhiên sửng sốt, không phải là mấy tên này đang cố ý thu thập ác niệm của hắn chứ? Cẩn thận ngẫm lại, thật đúng là có khả năng.

Bất quá làm chủ thể ác chi hoa, hắn, bao gồm sử dụng hoa ngữ châu tất cả mọi người, hiện tại quan sát xuống, tựa hồ cũng không thể sinh ra bất kỳ ác niệm tâm tình.

Đại nhân, sự tình xong rồi.

Trên đỉnh tòa nhà cao tầng, trên bãi đất trống phía sau Lý Trình Di, Cự Kình giống như một con vượn linh mẫn, từ vách ngoài tòa nhà nhanh chóng vọt lên, thoải mái liền bò lên mấy chục tầng, rơi xuống chỗ nóc nhà trống.

Cậu và Tiểu Hàm cùng nhau theo dõi xem Triệu gia có hoàn toàn rời khỏi Phong Nam hay không, không gây phiền toái gì khác. Sau khi xác định, có thể đi làm chuyện của mình. "Lý Trình Di phân phó.

"Hiểu. Nhưng tôi nhắc nhở một câu. "Hải Sa lên tiếng. Tinh Hồ bên kia ăn thiệt thòi lớn như vậy, tuyệt sẽ không từ bỏ cam

hưu, đại nhân tốt nhất nên chuẩn bị trước".

Bên trong Tinh Hồ rốt cuộc có kết cấu gì, có thể nói một chút không? "Lý Trình Di hỏi.

Toàn bộ cao tầng Tinh Hồ chỉ có sáu người, sáu người này được xưng là lục đại tinh, cơ bản đều là thực lực đứng ở đỉnh cao nhất của nhân loại.

Dựa vào Tuyên Minh đảo năm đó thế giới tụ tập vô số kỹ thuật, lại kết hợp một chút thành quả nghiên cứu Góc chết, khiến lộ tuyến khoa học kỹ thuật Tinh Hồ hơi khác biệt với bên ngoài. Chủ yếu lấy khoa học công nghệ gien kết hợp với cải tạo mô đun sinh học làm chủ.

"Trong đó cũng có một số lượng nhỏ người chết, nhưng nhiều hơn đều là người bình thường. Họ đã nghiên cứu ra một loại kỹ thuật chuyển tiếp.

Loại kỹ thuật này có thể làm cho người bình thường, có thể tại hiện thực nhìn thấy tất cả ở trong Góc chết đi ra.

Đương nhiên chỉ giới hạn ở bên trong thông đạo quá độ. Sau đó, thông qua loại kỹ thuật này, người Tinh Hồ có thể lợi dụng tài nguyên Góc chết ở mức độ lớn hơn.

Cự Kình giới thiệu đơn giản.

"Bọn họ lại có thể lợi dụng Góc chết? "Lý Trình Di có chút kinh ngạc, nhưng cẩn thận ngẫm lại, lại có chút hiểu.

Lý Tưởng Hương cùng Tinh Hồ hiển nhiên đều nghiên cứu Góc chết rất nhiều năm, cho dù có hạn chế như vậy như vậy, là đầu heo cũng có thể làm ra chút thành quả.

"Có thể lợi dụng không nhiều lắm, dù sao Góc chết có rất nhiều thứ, ngoại trừ chính người Góc chết mang ra, những người còn lại đều không thể sử dụng. Cho dù thông qua kỹ thuật chạm vào, cũng chỉ là phế phẩm." Hải Sa giải thích, "Cho nên bên trong Tinh Hồ chú trọng khoa học kỹ thuật gien, chính là nguyên nhân này."

"Bọn họ lợi dụng kỹ thuật sao chép gien, không ngừng tăng sinh huyết nhục người Góc chết, sau đó đem nó làm vật liệu,

trà trộn vào trong tài nguyên vật phẩm người Góc chết mang ra, từ đó đạt được mục đích lợi dụng trá hình.”

Quay đầu lại, cậu đại khái liệt kê một phần tư liệu về kết cấu và lực lượng chiến đấu của Tinh Hồ cho tập đoàn. Không thành vấn đề chứ? Lý Trình Di hỏi

“Có thể. “Hải Sa gật đầu.

Vậy thì đi đi. Đừng quên tu tập nâng cao Thánh Linh công.

Sau khi Lý Trình Di dặn dò một câu, cuối cùng liếc nhìn khu phố rộng lớn phía dưới. Bỗng nhiên

Đi về phía trước một bước, tung người nhảy lên. Xì.

Hắc quang chợt lóe, hắn đã biến mất giữa không trung.

Trong tòa nhà đối diện, một bà cô già nửa đêm thức dậy đi WC, cách cửa sổ nhìn thấy một màn như vậy, sợ tới mức cả người cứng ngắc, trợn mắt há hốc mồm.

…….

Triệu gia cùng Tinh Hồ làm ra trò khôi hài này, chỉ giằng co hai ngày, liền nhanh chóng khôi phục bình tĩnh. Tỉnh Phong Nam lại một lần nữa trở lại bầu không khí yên bình trước đây.

Thành viên của Khu vườn Vận Mệnh, trải qua lần rèn luyện này, ít nhiều đã có hành động ăn ý sau khi đạt được hoa ngữ. Cũng bởi vì lần hành động này, mấy người bọn họ đều âm thầm lên danh sách đánh giá cấp bậc nguy hiểm của Tổng cục An ninh Nội địa, cũng chú ý thêm trọng điểm.

Chuyện của anh em Triệu n Thế, quả thật Minh Viễn làm không hề sơ hở.

Người biết chuyện cùng người vây xem đều chết hết, chứng cớ đều hủy diệt, tự nhiên là không có sơ hở. Nhưng không ai là kẻ ngốc, Triệu gia càng không có khả năng.

Tất cả mọi người rõ ràng, Minh Viễn đây là mượn danh tiếng sát thủ, cố ý ở trong nước khoe cơ bắp.

Chương 706: Khoe cơ bắp

Mà Thiên Mệnh-một cao thủ trong cấp 8, vẫn là người Góc chết. Cũng đủ để chiếm cứ một Tỉnh Phong Nam nho nhỏ, đủ che chở cho tập đoàn Minh Viễn.

Triệu gia ngậm bồ hòn làm ngọt, nhưng hai người Triệu n Thế quả thật được cứu. Cũng không tiện nói gì. Trong lúc nhất thời, sóng gió cứ như vậy chậm rãi qua đi

Bên kia, Lý Trình Di thì tiếp tục mở màn biểu diễn ảo thuật, đổi địa phương mở liền hai trận, rốt cục bổ sung đầy ác niệm cần thiết cho Hoa Thần Vị cuối cùng.

Đến lúc này, Tử Đằng Hoa tiến hóa đến năm lần, Tiết Mao Phi Liêm tiến hóa đến ba lần, Hoa Tử Kiều tiến hóa hai lần. Tất cả tiến hóa đã hoàn thành.

Sau một ngày kiểm tra hiệu quả tiến hóa, hắn lại bị kéo vào trong những điềm báo Góc chết mới. Thành phố Thiên sứ tử vong.

Gió trong trẻo lạnh lẽo mà khô ráo, thổi trên mặt Lý Trình Di. Hắn chậm rãi mở mắt, ý thức còn có chút mơ hồ.

Lúc này đây điềm báo trước của Góc chết, ngay tại lúc hắn còn đang ngủ say liền đem hắn kéo vào. Phù phù…… Hút……

Hắn lấy lại bình tĩnh, cúi đầu nhìn xuống, chính mình đang đứng ở bậc thang chỗ cao nhất, phía sau là lúc trước giao thủ với Thiên sứ cân bằng có cánh chim.

Nó vẫn lẳng lặng canh giữ ở chỗ cũ, đưa lưng về phía hắn, không nhúc nhích. Mọi tổn thương trên cơ thể đều tự biến mất. Mình có bao nhiêu sức mạnh, nó liền có bấy nhiêu sức mạnh…”

Lý Trình Di nhìn về phía trước.

Phía trước bậc thang, chính là tầng cao hơn lần trước hắn muốn đi. Trên cao là một cánh cửa.

Chính xác mà nói, là một cánh cửa thông lên mái nhà.

Cửa mở rộng, trên chất gỗ xám trắng mục nát, mắt khóa đã sớm bị người ta móc ra, chỉ để lại một lỗ hổng. Ngoài cửa, có

thể nhìn thấy bầu trời u ám mây trôi nổi.

Bên ngoài một mảnh yên tĩnh, chỉ có tiếng gió.

Trên người Lý Trình Di tự động phủ một lớp vảy hoa Tiết Mao Phi Liêm.

Hoa Lân Y sau khi tiến hóa đạt tới lần thứ ba, tăng lên cũng không có quá nhiều. Bởi vì lần thứ ba tiến hóa, chủ yếu là gia tăng hiệu quả dung hợp tàng hình.

Các mức tăng còn lại là rất nhỏ. Ngược lại là hoa ngữ.

Hoa ngữ Tiết mao phi liêm, từ lúc trước Ảnh Long huyết mạch cấp thấp, rốt cục tăng lên thành Ảnh Long huyết mạch cấp phổ thông.

Huyết mạch tăng lên là một thời gian dài quá trình, Lý Trình Di có thể cảm giác được, huyết dịch bên trong thân thể, không ngừng mỗi thời mỗi khắc tăng nhanh tốc độ dòng chảy.

Xương cốt toàn thân, xương cốt, cơ bắp, làn da, nội tạng, trong sự vận chuyển của huyết dịch bắt đầu hấp thu khí tức ngoại giới, tiến hành một vòng cường hóa mới.

Mà đồng bộ, cảnh giới Long Cảnh vốn thoát khỏi sự trói buộc cực hạn của nhân loại cũng tựa hồ bị huyết mạch cải tạo ảnh hưởng, càng thêm phối hợp bắt đầu cải tạo toàn thân.

Bộp.

Lý Trình Di bước ra khỏi cửa gỗ, đi lên mái nhà. Ngoài cửa là một mảnh đất trống hình chữ nhật rộng rãi.

Bị chặn lại bởi hàng rào thép gai đơn giản ở mọi phía, một bức tượng đá thiên thần được dựng lên ở trung tâm.

Tượng đá cao năm mét, lưng mọc bốn cánh, tạo thành hình người nữ tính, chỉ là mặt, nhưng không phải ngũ quan của con người. Mà là độc nhãn cực lớn, chiếm cứ toàn bộ không gian khuôn mặt.

Không miệng, không mũi, không tai.

Chỉ có một con to lớn một mắt, từ trên cao nhìn xuống, lẳng lặng nhìn xuống phía dưới.

Trước mặt tượng thiên sứ bốn cánh là một cái chậu đá hình tròn, bên trong là những vết dơ bẩn màu đen khô dính vào đáy chậu. Bên cạnh chậu đá, một bộ thi thể khoác trường bào màu xám trắng viền vàng đang quỳ.

Thi thể uể oải trên mặt đất, đầu lâu đeo ở trên cổ, chỉ còn lại một chút gân màng khô cứng nối liền, theo gió lắc lư một cái, tùy thời có thể muốn rơi xuống.

Phía sau thiên sứ hai cánh chính là bốn cánh sao? "Lý Trình Di trong lòng dâng lên cảnh giác.

Từng bước một đi về phía tượng đá.

Toàn bộ mái nhà, cũng chỉ có một tượng đá nổi bật như vậy, rất hiển nhiên hạch tâm chính là cái này.

Chậm rãi, nhẹ nhàng.

Trong tay Lý Trình Di hiện lên trường kiếm màu vàng kim, cho tới nay Lay-ơn cho hắn phụ trợ có thể nói là tần suất cao nhất trong tất cả Hoa Lân Y.

Đi tới bên cạnh Bộ xương khô, Lý Trình Di dùng kiếm đẩy hắn lên.

Rầm một cái, toàn bộ bộ xương khô hoàn toàn sụp đổ, lẫn trong y bào biến thành một đống xương nát.

Đồng thời một quyển bìa màu đen, in hoa văn màu vàng, từ trong ngực bộ xương rơi ra.

Lý Trình Di quét mắt nhìn lại.

Bìa sách, dùng đá quý nhỏ màu xanh lá cây khảm ra một hoa văn quái dị.

Hoa văn có chút giống ngọn lửa, lại có chút giống một bó hoa nở rộ.

Phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ, là chữ viết không biết nội dung.

Cách vài bước, Lý Trình Di có thể nhìn thấy, hoa văn dùng đá quý vỡ tạo thành, mơ hồ tản ra ánh huỳnh quang màu xanh nhạt.

“Đọc đi, đọc đi.”

Đang lúc Lý Trình Di chuẩn bị tiến lên, nhặt quyển sách kia lên xem.

Một âm thanh rất nhỏ vang lên xung quanh hắn.

Đó là một giọng nói trung tính, không phân biệt được nam nữ.

Nó mang theo vẻ uy nghiêm, nghiêm nghị, cao vút, phảng phất như đang hát ca kịch, âm thanh càng lúc càng lớn, âm lượng càng lúc càng vang.

Răng rắc truyền đến.

Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến, lui ra sau vài bước, nhìn tượng đá thiên sứ bốn cánh kia.

Tượng đá cực lớn cao năm mét, lúc này cả người rơi xuống hòn đá rất nhỏ, làn da che kín rất nhiều vết nứt.

Rắc một cái.

Nó cử động cánh tay phải.

Lục quang rực rỡ trên trán sáng lên, phảng phất một đạo lục thủy tinh hình thoi, nhưng bên trong thủy tinh kia lại là chất lỏng, bên trong huỳnh quang lưu động.

Ngay sau đó, tượng đá toàn thân nhúc nhích.

Sau lưng nó bốn cánh quạt, chân trái cất bước về phía trước, rơi xuống đất, đứng vững.

Sa y mỏng manh trên người cũng từ tảng đá điêu khắc, biến thành sa y xám trắng thật sự.

“Đọc. Đọc! “Thiên sứ bốn cánh cúi đầu, nhìn về phía Lý Trình Di.

Chương 707: Thiên sứ 4 cánh

Độc nhãn to lớn, mơ hồ có kim sắc hỏa diễm chậm rãi sáng lên.

Hoa văn của ngọn lửa dường như rất giống với hoa văn trên bìa quyển sách

Lý Trình Di hít sâu một hơi, toàn thân hiện lên một vòng kim quang, đó là Hoa Ngữ pháo đài khởi động.

Đối mặt không biết đối thủ, hắn muốn chuẩn bị thật tốt

Nắm chặt kim kiếm, cúi người xuống, một tia nhu khí ngưng tụ trong cơ thể, tùy thời chuẩn bị phát lực.

Trên đời này cũng không có đạo lý buộc người ta đọc kinh tẩy não.

Hắn thấp giọng thì thào, ngưng thần nhìn chằm chằm động tác của đối phương.

Thiên sứ bốn cánh vươn tay, hai tay hóa thành hai móng vuốt sắc xám khổng lồ.

Từ chối đọc.

Từ chối đọc.

“Dị giáo.”

Thanh trừ.

Mi tâm nó lục quang càng ngày càng chói mắt.

Bốp!

Trong phút chốc bốn cánh thiên sứ cánh chim rung lên, thân hình cao năm mét chợt tới gần, xuất hiện trước người Lý Trình Di, chụp một cái vào đầu.

Ảnh Thiểm!

Lý Trình Di né sang trái.

Đòn thứ nhất hắn không có ý định ngạnh kháng, mà là chuẩn bị thăm dò, nhìn xem sức mạnh cụ thể của đối phương lớn bao nhiêu rồi nói sau.

Nhưng.

Ảnh Thiểm mọi khi đều thuận lợi, vào giờ khắc này lại mất đi hiệu lực.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Hắn bất ngờ không kịp đề phòng, giơ kiếm lên ngăn cản.

Bùm!

Sân thượng mặt đất chấn động.

Lý Trình Di bị cự trảo của thiên sứ, từ trên xuống dưới, đập trúng đầu.

Sức mạnh cực lớn mà khủng bố, tựa như sóng chấn động, trong nháy mắt liền xuyên suốt toàn thân hắn.

Cỗ sức mạnh này vượt xa dự liệu của hắn, cũng vượt xa lực phát cực hạn của hắn.

Ít nhất là một trọng kích khủng bố hơn ngàn tấn, trong nháy mắt liền nện kim kiếm thành vô số cánh hoa Lay-ơn.

Ngay sau đó là hai tay Lý Trình Di.

Thân thể sau khi huyết mạch Ảnh Long cường hóa, cộng thêm Long Cảnh tăng lên, Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, Hoa Ngữ Pháo đài tăng cường sức mạnh.

Tầng tầng chồng lên nhau.

Hắn vẫn cảm giác được, chính mình tựa như vẫn là người bình thường bị xe tải giáp mặt va chạm.

Tiếng ù ù thật lớn hoàn toàn tràn ngập trong tai Lý Trình Di.

Hắn thoáng cái cái gì cũng không nghe thấy, hai tay truyền đến từng trận đau nhức, hai chân đầu gối cong lên, thiếu chút nữa quỳ rạp xuống đất.

Ảnh Thiểm mất hiệu lực, một kích đột nhiên như tên đã gây cho hắn thương tổn không nhỏ.

A!!!

Đột nhiên một tiếng rống to.

Toàn thân Lý Trình Di cấp tốc bành trướng, lớn lên, hai mắt sáng lên hồng quang, làn da trên người phủ lên tầng tầng vảy rồng màu đen.

Sau khi tiến vào long hóa, sức mạnh phòng hộ toàn thân tăng nhiều,hắn lách người tránh khỏi móng vuốt của thiên sứ

Bùm.

Móng tay thật lớn rơi xuống đất, nện ra tiếng nổ lớn, nhưng quỷ dị không có lưu lại bao nhiêu dấu vết.

Hiển nhiên mái nhà này cũng có một loại phòng hộ cường đại nào đó, tránh cho sàn nhà bị phá hủy.

Lý Trình Di tránh sang bên trái, còn chưa kịp thở dốc, đã cảm giác hoa mắt.

Thiên sứ bốn cánh lại xuất hiện trước người.

Hắn cấp tốc ngưng tụ kim kiếm, hai tay toàn lực nắm chặt, chém về phía trước.

Băng!

Kim kiếm bẻ gãy, cự lực hơn ngàn tấn lại một lần nữa nện vào hai tay hắn. Răng rắc một tiếng, lần nữa đánh lui hắn hơn mười mét.

Mà một kích này vốn là Lý Trình Di định dùng Trầm Túy chi thủ của Hoa Ngữ thay đổi điểm công kích của đối phương.

Nhưng quỷ dị chính là Trầm Mê Chi Thủ căn bản không có hiệu quả.

Cũng may, trị liệu dùng Lực trường rực rỡ còn có thể có hiệu lực, chóng khôi phục thương thế.

Nếu có vài phút nghỉ ngơi, Lực trường rực rỡ có thể hoàn toàn chữa khỏi vết thương của Lý Trình Di lúc này.

Nhưng đáng tiếc, thiên sứ bốn cánh căn bản sẽ không cho thời gian này.

Bốp

Nó vỗ cánh một cái, với một tốc độ khủng bố không thể lý giải, nháy mắt liền vượt qua hơn mười mét, một tay đập về phía Lý Trình Di.

Nếu như nói tốc độ của cấp 8 có thể gấp 10 lần tốc độ âm thanh.

Như vậy tốc độ ra tay của Thiên Sứ 4 cánh là một loại hiệu ứng chấn động quỷ dị.

Khi bắt đầu ra tay, toàn bộ mái nhà lấy tượng thiên sứ bốn cánh làm trung tâm, bao gồm cả Lý Trình Di, đều sẽ xuất hiện sự dừng lại quỷ dị.

Từng vòng chấn động vô hình, tựa như từng gợn sóng lớn nhỏ không đồng nhất, trống rỗng hiện lên trên sân thượng.

Chỗ gợn sóng, hết thảy lâm vào trì trệ dừng lại.

Mà Lý Trình Di ngay từ đầu căn bản không cảm giác được sự trì trệ này. Trong ý thức của hắn, trước mắt hết thảy bình thường.

Nhưng cũng không biết vì sao, thiên sứ bốn cánh giống như có thể chính diện đánh trúng hắn.

Bùm!

Lại là một kích.

Hai tay Lý Trình Di răng rắc một tiếng, rốt cục bẻ gãy.

Đau nhức truyền vào trong đầu, nhưng rất nhanh bị hắn ngăn chặn, để tránh ảnh hưởng tư duy.

Vừa rồi, hắn liên tục sử dụng các loại hoa ngữ, lại phát hiện, ngoại trừ Lực trường rực rỡ còn dùng được

Tất cả các loại hoa ngữ còn lại đều vô tác dụng.

Hoặc là nói, hết thảy hoa ngữ đều vô hiệu đối với Thiên sứ 4 cánh.

Mà năng lực di động trong nháy mắt của Ảnh Thiểm cũng bị tiêu trừ không rõ nguyên nhân.

Bản thân năng lực này kỳ thật không phải là hoa ngữ, mà là năng lực kèm theo của Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm.

Lý Trình Di muốn sử dụng, lại phát hiện xung quanh căn bản không có bất kỳ bóng nào có thể nhảy nhót.

Rõ ràng nhìn thấy một số góc có bóng dáng, nhưng Ảnh Thiểm lại căn bản không thể sử dụng.

Sẽ chỉ phản hồi mà không có bóng

Đây là một vùng cấm ma sao!? Lý Trình Di lật nghiêng một cái, tránh được móng vuốt khổng lồ lại một lần nữa rơi xuống.

Đã rất lâu rồi hắn không chật vật như vậy.

Trong hiện thực, ngoại trừ người cấp 9 thì hắn cũng không sợ ai.

Nhưng ở Góc chết.

Hắn hiện tại mới hiểu được, nơi này thì quái vật cường hãn hơn hắn nhiều lắm

Lúc trước mơ hồ một chút kiêu ngạo, lúc này ở trên mái nhà bị thiên sứ bốn cánh đánh cho chật vật.

Bùm.

Bùm.

Bùm!

Chương 708: Yếu thế

Thiên sứ bốn cánh giống như không ngừng di chuyển rất nhanh, đập vào người Lý Trình Di.

Mặc dù Lý Trình Di toàn lực né tránh, nhưng cứ ba lần lại bị đuổi kịp đánh trúng một lần.

Mười mấy giây sau.

Lại là một trảo đang hướng về vị trí của hắn.

Hai tay đã sớm gãy xương, Lý Trình Di không thể không đổi thành Hoa Lân Y hoa hướng dương, dùng lá chắn lớn ngăn cản.

Đồng thời hoa ngữ pháo đài ở trước người bay lên một đạo tường thành màu vàng nhạt.

Thình thịch Thình thịch!!

Tường thành trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa biến mất.

Lợi trảo màu xám khổng lồ của thiên sứ nện mạnh vào chính giữa cự thuẫn.

Uỳnh!!

Cự thuẫn chia năm xẻ bảy, hóa thành cánh hoa, lộ ra thân ảnh Lý Trình Di cấp tốc lui về phía sau.

Trong không khí, gợn sóng vô hình chấn động lần nữa hiện lên, khiến thân hình hắn đình trệ một cái chớp mắt.

Thừa dịp giây phút này đình trệ.

Thiên sứ bốn cánh một trảo đập trúng ngực Lý Trình Di.

Giáp vàng vỡ nát, hắn ngửa đầu phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra ngoài, từ bên cạnh mái nhà bay ra, kéo theo một đường parabol, rơi xuống khu vực thành thị xám trắng rách nát phía dưới.

Giữa không trung, Lý Trình Di chấn động đến choáng váng.

Lực trường rực rỡ nhanh chóng khôi phục ý thức của hắn.

Đợi đến khi tỉnh táo lại, hắn cách mặt đất đã chỉ có hơn mười mét.

Đáng chết!

Cứ như vậy nện xuống, hắn vốn trong trạng thái trọng thương, lần này rơi xuống tuyệt đối sẽ thương càng nặng. Không chết cũng phải mất nửa cái mạng.

“Lóe sáng!’

Bùm!

Trong phút chốc Lý Trình Di xoay người, mặt hướng xuống, bả vai nổ tung một luồng kim quang chói mắt.

Quang mang mang theo lực trùng kích cường đại, hung hăng đỡ thân thể hắn rơi xuống.

Bùm.

Mượn Lóe sáng để giảm tốc độ, hắn thoáng cái đập vào một căn nhà nhỏ hai tầng không có nóc nhà.

Căn nhà bằng đá rách nát, sàn nhà lầu hai bị đập thủng, chấn động lên mảng lớn bụi bặm.

Lý Trình Di cả người nửa quỳ trên mặt đất lầu một, mặt đất bị nện ra một cái hố nông rộng hơn ba mét.

Hắn kịch liệt ho khan vài tiếng, phun ra một ngụm máu đờm, đứng lên.

Kim sắc Lực trường rực rỡ liên tục không ngừng chữa khỏi thương thế trên người hắn.

Hai tay vừa mới gãy lìa, lúc này đã bắt đầu dần dần nối lại.

Phỏng chừng qua vài phút nữa, có thể hoàn toàn khép lại.

Cái vừa rồi, rốt cuộc là. Cái gì!?

Trong lòng Lý Trình Di nặng nề.

Cường độ của thiên sứ bốn cánh đã vượt xa phạm trù hắn có thể ứng phó.

Cái loại trạng thái quỷ dị không dùng được hoa ngữ này, hắn căn bản không biết đối phương làm sao làm ra được.

Thứ này không rõ ràng lắm, lần sau chân chính tiến vào, liền thật nguy hiểm.

"Vì cái gì vừa rồi, mình rời khỏi mái nhà là có thể dùng Lóe sáng?" Là mái nhà có vấn đề, hay là thiên sứ bốn cánh có vấn đề?"

Hắn rời khỏi mái nhà, tượng thiên sứ bốn cánh cũng không truy kích, chỉ là đứng ở biên giới mái nhà, nhìn xuống liền rời đi biến mất.

Lý Trình Di khẽ cắn môi, cảm giác nếu như Góc chết bên trong cũng có xếp hạng thành 9 cấp, thì tên kia tuyệt đối là cấp 9

Ô.

Bỗng nhiên một tiếng nức nở rất nhỏ, từ phía sau bay tới.

Lý Trình Di quay đầu nhìn lại.

Trong căn phòng này, từ trong một đống phế tích, chậm rãi bay ra mảng lớn khói xám trắng.

Khói thuốc rất nhanh tạo thành một hình người xám trắng trong suốt cao gần hai mét.

Hình người khoác áo choàng trắng, mặt là một bộ xương. Hai tay vươn về phía trước, không phải nhân thủ, mà là hai móng vuốt sắc bén dài nhỏ tựa như cành cây.

U hồn?

Lý Trình Di nhớ rõ tư liệu của công ty có cả quái vật u hồn trong Góc chết.

Đây là hắn lần đầu tiên nhìn thấy u hồn, còn không chờ hắn nghiên cứu, trước mắt hết thảy bắt đầu chậm rãi mơ hồ.

Phải đi rồi.

Đó là dấu hiệu của sự kết thúc của một điềm báo Góc chết.

Đúng lúc này cái kia u hồn phát ra tiếng ghê tai như tiếng cạo bảng đen, âm thanh đụng phải tay của Lý Trình Di

Xì!

Cả hai cùng biến mất tại chỗ.

Hiện thực.

Mọi thứ trước mắt Lý Trình Di chậm rãi rõ ràng.

Hắn vẫn đứng ở bãi thí nghiệm dưới lòng đất của tổng bộ công ty, xung quanh có đủ loại dụng cụ, đang theo dõi bảo trì.

Bốn phương tám hướng đều có tường đặc biệt, cùng lực trường phong tỏa.

Đối với Góc chết Thành phố Thiên sứ tử vong, Lý Trình Di cảm thấy cho dù như thế nào coi trọng cũng không quá đáng.

Trung tâm bãi thử màu trắng.

Thân hình của hắn vừa xuất hiện, xung quanh liền lóe lên đèn cảnh giới màu đỏ.

Cảnh cáo! Có trường năng lượng dị thường tiến vào khu thí nghiệm!

Cảnh cáo! Hệ thống theo dõi tự động mở chế độ quét.

“Tiên sinh, bên cạnh ngài có mang theo trường năng lượng dị thường, có cần lập tức thanh trừ không?” giọng nói của Ai Nguyệt Quý vang lên bên tai Lý Trình Di.

Tai nghe trong ống thông tin lại khôi phục bình thường.

Lý Trình Di nhíu mày, cẩn thận quan sát xung quanh.

Lúc này mới phát hiện, ở bên trái hắn, có một bộ xương khô khoác áo choàng trắng trôi nổi ở giữa không trung, ngơ ngác bất động, tựa hồ còn không kịp phản ứng địa điểm biến hóa.

U hồn!? Thần sắc hắn rùng mình.

Phản xạ có điều kiện, lập tức sẽ dùng lực trường rực rỡ tinh lọc sạch.

Nhưng đột nhiên hắn suy nghĩ vừa động.

Không đúng!

“Lúc trước cũng từng xuất hiện quái vật tiếp cận ta, nhưng như thế nào trước kia bọn chúng không ra được, bây giờ lại có thể đi ra!?”

Nhìn u hồn ngơ ngác sững sờ trước mắt này, Lý Trình Di suy nghĩ một chút, có lẽ đây là cơ hội khó có được.

Trong thế giới hiện thực hắn chưa từng thấy qua loại u hồn này.

Và bây giờ, đột nhiên xuất hiện thứ này. Có lẽ.

Hắn đi về phía trước hai bước, đi một vòng quanh u hồn.

Chương 709: Thành phố thiên sứ tử vong

U hồn trên người khoác áo choàng trắng, mặt trên che kín dấu vết năm tháng, cũ nát, thủng lỗ chỗ, còn có vết bẩn. Xem ra cũng biết đã nhiều năm không thay đổi.

Mà phía dưới áo choàng, Lý Trình Di đưa tay thử xốc lên, phát hiện ngón tay trực tiếp xuyên qua, không có cách nào đụng tới.

Thứ này, rốt cuộc là tồn tại ở thế giới này dưới hình thức gì?

Bỗng nhiên, u hồn tựa hồ phản ứng lại.

Xèo!

Nó há miệng, phát ra tiếng ồn chói tai tựa như tiếng cọ xát của bảng đen.

Mở hai móng vuốt ra, liền đánh tới Lý Trình Di.

Trong nháy mắt, một đạo lực trường nóng bỏng bao trùm lên, trong nháy mắt liền đem u hồn đóng đinh ở giữa không trung.

Không!

Nó kêu thảm một tiếng, tựa như một loài chim nào đó, toàn thân bốc cháy, dấy lên ngọn lửa màu trắng.

Không đến hai giây, ngọn lửa tắt, hóa thành một chùm tro trắng, rơi xuống mặt đất.

Rất yếu.

Lý Trình Di thấp giọng đánh giá.

Đúng là rất yếu. Dù sao cũng là quái vật tầng thấp nhất. "Cửa sân thí nghiệm chậm rãi mở ra.

Tân Đức Lạp cầm gậy chậm rãi đi vào.

"Cậu bị thương? "Ông nhìn thấy áo giáp rách nát trên người Lý Trình Di, cùng với một chút máu lưu lại trên người.

"Thành phố thiên sứ tử vong, độ khó của tôi dường như khác với những người khác" Lý Trình Di gật đầu, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

Sau khi cậu nhắc tới Góc chết này, tôi liền điều tra tư liệu liên quan. Hơn nữa gần đây bởi vì có quan hệ mật thiết với Lý gia, chúng ta cũng thu được không ít tư liệu cơ mật từ cơ quan chính phủ.

"Được! "Lý Trình Di biết Tân Đức Lạp không phải là người chuyện bé xé ra to.

Ông ta nếu đã đến tận đây liền đại biểu, những tư liệu này rất có thể tương đối trọng yếu.

Cẩn thận thu thập tro trắng của u hồn, hai người rời khỏi sân thí nghiệm, đi tới văn phòng trên mặt đất.

Trong phòng làm việc, trên bàn đặt một quyển sách có chút quen mắt của Lý Trình Di.

Màu đen, viền bạc, hoa văn hỏa diễm ở giữa bìa, là dùng mảnh vụn lục bảo thạch đặc thù khảm nạm mà thành.

Nhìn qua cũng rất đẹp.

“Đây là giáo điển của giáo phái Thiên sứ tử thần, rất nhiều năm trước, những người từ Thành phố thiên sứ tử thần đi ra, đem tín ngưỡng của mình truyền cho người bình thường. Mà những người bình thường này, dần dần hình thành một giáo phái, tức là Thiên sứ tử thần Giáo.”

Tân Đức Lạp giới thiệu.

Lý Trình Di cầm lên lật xem, phía trên đều là tiếng Bạch Tinh, hắn còn chưa kịp học tiếng Bạch Tinh, chỉ là bớt chút thời gian xem một chút, cho nên phần lớn văn tự phía trên đều không hiểu.

“Phía trên đều là giáo lý muốn khuyên mọi người hướng tới cái chết, ý chính của giáo phái này, là nói cho mọi người biết, cái chết có sự khác biệt khác nhau.

Cái chết càng long trọng, càng được các thiên sứ tử vong tán thưởng, từ đó tiến vào Thần Quốc Tử Vong.

Và bởi vì chúng chống lại tự tử, cho rằng tự từ bỏ cuộc sống là biểu hiện của những người nhút nhát và những linh hồn kém cỏi, nên khi mới xuất hiện, tỷ lệ tự tử đã giảm mạnh ở nhiều quốc gia.

Điều này cũng dẫn đến việc họ trở thành một giáo phái chính đáng hợp pháp. Cho đến một trăm năm trước, bọn chúng chủ đạo lễ mừng mừng tử vong long trọng, dẫn đến tổng cộng 235 người tham dự, toàn bộ tử vong.

Do đó, giáo phái này mới bị nhận định là tà giáo, bị tất cả các quốc gia trục xuất và tiêu diệt. ”

“Chuyện này có liên quan gì đến tình huống hiện tại của tôi? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Sao cậu bị thương? “Tân Đức Lạp hỏi.

“Gặp phải một tượng đá thiên sứ cực kỳ biến thái, năng lực hoa ngữ không hề có hiệu quả, tố chất cường hóa thân thể tôi

kém xa nó. Giao thủ chưa được mấy phút đã bị thương. “Lý Trình Di trả lời đơn giản.

“Như vậy từ quyển giáo điển này bên trong, tôi tra được, Thần quốc tử vong tổng cộng có tứ đại trật tự thủ hộ giả. Vị thứ nhất thiên sứ cân bằng, đây là cá thể thường thấy nhất nơi đó, chúng nó có thể khắp nơi được nhìn thấy, mà ở nơi đó, tử vong mới làcân bằng duy nhất.”

Lý Trình Di sắc mặt co quắp xuống, thực lực thiên sứ cân bằng ít nhất đã tiếp cận cáp 8, mà nó còn là loại cơ sở nhất?

“Tương đương với sĩ quan tinh nhuệ. Binh lính, kỳ thật càng phải nói là u hồn cùng bộ xương khô trong Thần quốc tử vong. “Tân Đức Lạp trả lời.

“Đương nhiên, những thứ kia đối với cậu không uy hiếp được, chúng ta bây giờ muốn nói, là thiên sứ.”

Bốn loại thiên sứ thủ vệ trật tự, thứ nhất là thiên sứ cân bằng, chúng nó có năng lực cân bằng hết thảy sức mạnh, hoặc là nói Khắc Ấn. Ở đây lát nữa tôi sẽ đề cập đến”.

Thứ hai, là thiên sứ yên lặng bốn cánh, cấp bậc này, ở bên trongThần quốc tử vong, số lượng cũng không nhiều, đại khái mỗi mười thiên sứ cân bằng, sẽ xuất hiện một cái Thiên sứ yên lặng.

Năng lực của chúng, là cự tuyệt bất cứ năng lực nào nhắm vào sinh ra ảnh hưởng tiêu cực đối với chúng. Trong giáo điển, năng lực này gọi là chống cự tà ác.

‘Chống cự tà ác? Định nghĩa tà ác như thế nào? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Trực tiếp công kích bọn chúng, đều là tà ác. Đây là giáo điển nguyên văn, bởi vì bọn chúng là chính hóa thân. Cho nên hết thảy cố gắng công kích bọn chúng, đều là phản. Đều là tà ác.Ngoài ra, chống cự tà ác, nếu kết hợp với bàn thờ có hiệu lực, sẽ loại bỏ tất cả hơi thở của Biển Đen trong một phạm vi nhất định xung quanh nó. ” Rõ ràng là Tân Đức Lạp đã điều tra rất chi tiết.

“Còn hai cái sau. “Lần này Lý Trình Di đại khái hiểu tại sao lúc trước hoa ngữ của mình có cái hiệu quả, có cái không

Bởi vì các loại hoa ngữ như trầm mê chi thủ trực tiếp nhằm vào Thiên sứ yên lặng bốn cánh chống cự tà ác. Hơn nữa Ảnh Thiểm cũng phải dựa vào khí tức Biển Đen mới có thể phát động.

Chương 710:Thiên sứ phẫn nộ

“Phía sau hai loại trên còn , một cái là gọi Thiên sứ phẫn nộ. Có 6 cánh, hình thể hư ảo, người thường không cách nào tiếp xúc, tồn tại bất diệt, nghe nói Thiên sứ phẫn nộ có thể trực tiếp đốt cháy ý thức tinh thần. Năng lực của bọn chúng, cậu có thể xem là bản nâng cấp của Râu nâu.”

“Loại thủ vệ cuối cùng, là tên là Thiên Sứ Tử Vong, giáo điển trên không có ghi chép, chỉ là nhắc tới nó có thể ban cho tất cả sinh mệnh tử vong vĩnh hằng. Hắn là người biên soạn cũng chưa từng thấy qua, cho nên không cách nào miêu tả.”

“Bây giờ ngay cả loại thứ hai tôi cũng đánh không lại, vấn đề tiếp theo không cần suy nghĩ. “Lý Trình Di cười khổ.

Hắn từ sau khi đạt được Ác Chi Hoa, đã rất ít cảm giác bất đắc dĩ như vậy.

Thiên sứ yên lặng bốn cánh, không ngờ vẫn chỉ là quái vật hạng hai nơi đó. Hai cấp bậc tiếp theo không biết mạnh tới trình độ nào.

“Tôi muốn nói, không phải cái này. Mà là trong bản giáo điển này, nhắc tới một định vị. “Tân Đức Lạp nói. “Về việc định vị Khắc Ấn.”

Khắc Ấn?

“Ở bên trong Tử Vong Thiên Sứ Giáo, bọn chúng coi tất cả là tồn tại chứ không phải là vật sống

Bọn chúng chia thành các giai đoạn Khắc Ấn khác nhau, tức là sáu đặc tính Khắc Ấn lớn.

Bọn chúng cho rằng sự tồn tại cá nhân sau khi thăng hoa đến một độ cao nhất định, nhất định sẽ xuất hiện điểm chung

tương tự".

Tân Đức Lạp dừng một chút, vẻ mặt nghiêm túc.

Những điểm chung này, hoặc là nói sau khi thăng hoa đến mức độ khác nhau, tự nhiên hiện ra đặc điểm chung, chính là cái mà bọn chúng gọi là Khắc Ấn.

Lại nói tiếp, đặc tính Khắc Ấn này, là Phan n tổng kết ra từ trong giáo điển. Bên trong nói rất mơ hồ, nếu không phải là Phan n cẩn thận, tôi cũng không thể chú ý tới những thứ này.

"Nói thử xem. "Lý Trình Di trong lòng mơ hồ cảm giác, hệ thống Khắc Ấn mà Tử Vong Thiên Sứ Giáo phân ra dường như vô cùng quan trọng.

"Rất đơn giản, Khắc Ấn chính là Phi Môn mà lúc trước chúng ta đề cập qua. Trong cơ thể mỗi cá thể, đều tồn tại một Phi Môn, sau khi đột phá Phi Môn, cậu có thể tiếp xúc đến những thứ mà trước kia không thể cảm giác được sự tồn tại. Mà những tồn tại này, cũng có các loại và cấp độ khác nhau. Khắc Ấn là một hệ thống phân chia cấp bậc" Tân Đức Lạp nói.

"Hệ thống này tin rằng khi các cá nhân ở Biển Đen thăng hoa đến một mức độ nhất định, một số đặc điểm nhất định sẽ xuất hiện và họ đặt tên cho chúng là bản Khắc Ấn."

"Chẳng hạn như thiên thần bốn cánh mà cậu gặp, sự chống cự tà ác của thiên sứ yên lặng. Đó là một đặc điểm - kháng cự hoàn toàn."

"Nói đơn giản, cũng chính là, khi cường độ của cá thể ở phương diện nào đó không ngừng tăng lên, đạt tới độ cao nhất định, tự thân liền sẽ tự nhiên xuất hiện chống cự đối với bộ phận công kích."

Lúc đầu sự kháng cự này sẽ rất yếu, về sau sẽ càng ngày càng mạnh. Cho đến khi hoàn toàn miễn dịch, đó là mức độ kháng cự hoàn toàn. "

"Ý ông là, thiên sứ yên lặng chính là đạt tới trình độ hoàn toàn chống cự? "Lý Trình Di nói.

Có thể. "Tân Đức Lạp gật đầu," Sau khi hoàn toàn chống cự, loại đặc tính thứ hai, chính là siêu tốc phục hồi. Cũng chính là

phiên bản cường hóa siêu tốc tái sinh, chỉ là loại đặc tính này không cần tiêu hao gì, có thể nhanh chóng khôi phục.

"… "Lý Trình Di không tự chủ được nghĩ tới Thư Sinh Vô Diện. Đó là điều đã xảy ra với gã đó.

"Khắc Ấn thứ ba là cự tuyệt. Cự tuyệt bất kỳ hiện tượng hoặc trạng thái nào mà bạn chọn, hoặc sự thật. Ví dụ như cự tuyệt lão hóa, mục nát, cự tuyệt bệnh tật, v.v."

Tân Đức Lạp giới thiệu.

"Sau đó, trên giáo điển nói không tỉ mỉ, nhưng xem ra những quái vật có những loại Khắc Ấn này đều là những quái vật đỉnh cấp. Bởi vì những thứ Khắc Ấn có quan hệ tiến hóa nên có quái vật có thể có toàn bộ Khắc Ấn"

Bây giờ vấn đề là, tôi nên thoát khỏi Thành phố Thiên sứ tử vong như thế nào? "Lý Trình Di nói.

"Lấy thực lực của cậu, đối kháng bốn cánh Thiên sứ yên lặng đều không được, tiếp theo thì càng không cần phải nói, cho nên chúng ta chỉ có thể nghĩ biện pháp khác."

"Phương pháp thoát ly lúc trước, là vẫn đọc kinh văn, đây rõ ràng là phương pháp tẩy não, tôi không thể làm được." Lý Trình Di nhíu mày.

"Vậy nghĩ biện pháp, tăng lên chính mình, phương pháp thoát ly khỏi Góc chết không chỉ có một loại, nếu như tôi nhớ không lầm, cậu tiến vào Góc chết đã một năm rồi?"

Đúng vậy. "Lý Trình Di gật đầu.

Hồi tưởng lại lúc ban đầu, hắn vừa mới đạt được Ác Chi Hoa, vừa mới tiến vào Góc chết cực kỳ chật vật.

Ít nhất hiện tại so với lúc trước tốt hơn nhiều lắm.

Hơn nữa còn cóấn ký Nguyệt Nha Lam Thư trên người, có thể có thêm được một mạng.

Từ một người bình thường, trưởng thành đến bây giờ.

Thật sự không được, còn có thể tìm Phan n xem. Cậu bé chọn hoa chính là gì, cậu biết không?

Cái gì?

Phong hoa nguyệt quý thuần trắng.

Phong hoa nguyệt quý thuần trắng, hoa ngữ là bình minh tuyệt vọng phối hợp với thiên phú bản thân Phan n, khó trách.

Lý Trình Di lấy lại tinh thần.

Khó trách Phan n hôm nay có thể dễ dàng trợ giúp tất cả người Góc chết tìm ra manh mối thoát ly.

“Bất quá, cậu bé hiện tại thường xuyên ở bên trong Góc chết hỗ trợ, màtính nguy hiểm tại Thành phố thiên sứ tử vong quá lớn, nếu không cần thiết, cậu tốt nhất vẫn là đừng để cậu bé vào đó. Có thể tự mình giải quyết là tốt nhất. Nếu thật sự không được, cậu cứ niệm kinh đi, tin tưởng ý chí của mình”.

Lý Trình Di hiện tại có chút có thể cảm nhận được cảm giác của những người bó tay không biện pháp kia tuyệt vọng như thế nào.

Đánh cũng đánh không lại, trốn cũng trốn không thoát.

Chương 711: Khắc Ấn

Dựa theo tin tức của những người Góc chết khác, chỉ cần niệm kinh, tất cả tồn tại trong thành phố Thiên Sứ Tử Vong, đều sẽ tự phát giúp cậu thủ vệ.

Nói cách khác, chỉ cần cậu là tín đồ, nơi đó chính là tử thần quốc an toàn.

Lần tiếp theo của cậu, chính là trực tiếp tiến vào Góc chết, nên quyết định xem phải làm thế nào cho tốt. Nhìn từ Khắc Ấn, cậu muốn thoát ly khỏi Góc chết theo cách như cũ thì khó khăn cực lớn. “Tân Đức Lạp thở dài.

Tôi hiểu.

Lý Trình Di gật đầu.

Đi tới bên cửa sổ văn phòng, hắn ngắm nhìn cảnh đêm náo nhiệt bên ngoài, nhất thời lâm vào trầm mặc.

……..

“Góc chết mới tiến vào thời gian một năm, tôi đã gặp nguy hiểm như vậy. Khó trách không ai có thể duy trì hai năm. Khó trách bên ngoài những người kia đều không coi những người Góc chết là uy hiếp.”

Hai năm, đối với cao tầng quý tộc chỉ là một cái nháy mắt.”

Lý Trình Di quả thực khó có thể tưởng tượng, những người Góc chết khác đến cuối cùng đối mặt khó khăn bao nhiêu.

Đặc biệt là vật phẩm khoa học kỹ thuật ở bên trong Góc chết có tác dụng không lớn, cảnh ngộ như vậy, cơ hồ là tuyệt vọng!

Nếu như là Lê n, anh ta sẽ làm như thế nào?

Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Tôi không biết,” Tân Đức Lạp im lặng và trả lời. Từ sau khi bước vào vòng luẩn quẩn này, tôi mới biết được, mới hiểu được, áp lực và khó khăn mà con tôi phải đối mặt năm đó lớn đến mức nào.

“Sẽ có biện pháp.” Lý Trình Di nhắm mắt lại, hắn hôm nay huyết mạch bắt đầu cường hóa, thực lực mỗi phút mỗi giây đều đang tăng lên.

Hoa Thần Vị thứ sáu Hoa tử kiều, cũng hoàn thành lần tiến hóa thứ nhất.

Điều này có nghĩa là, hắn lại có thể chọn hoa mới, trở thành hoa chính. Cũng có nghĩa là, hắn lại có thể thu hoạch được hoa ngữ mới.

Đối mặt cảnh ngộ trước mắt, hắn có lẽ có thể tìm được đột phá mới từ tân hoa ngữ.

Hoa ngữ mạnh yếu, nhiều khi hoàn toàn không nói đạo lý, một ít hoa ngữ nhìn như không đầu đuôi, dưới một số tình huống, có lẽ sẽ sinh ra hiệu lực cực lớn.

Tạm biệt Tân Đức Lạp.

Lý Trình Di rời khỏi công ty, hắn không có để cho Chu Tinh Đồng đưa mình, mà là trực tiếp đi đến vườn thực vật.

Địa bàn Vườn thực vật Vĩnh Viễn hiện giờ đã lớn hơn trước rất nhiều.

Trong đó hoa cỏ mang đến trồng, dưới sự ủng hộ của tài lực tập đoàn, cũng cơ bản đem các loại hoa hắn coi trọng đều tụ lại đây.

Từ trên xe taxi đi xuống, Lý Trình Di từ cửa hông vườn thực vật đi vào, mượn ánh đèn mặt trời ban đêm, chậm rãi dọc theo con đường nhỏ tiến lên.

Đi tất cả các cách, suy nghĩ tất cả các cách.

Hắn suy nghĩ rất nhiều.

Độ khó Góc chết tăng lên, mang đến cho hắn áp lực không nhỏ. Lần này Thành phố thiên sứ tử vong, hắn có thể dùng niệm kinh trà trộn để ra, nhưng lúc này mới một năm a.

Sau đó Góc chết độ khó nhất định càng lúc càng lớn, khi đó, hắn nên ứng đối như thế nào?

Nhìn các loại bụi hoa nở rộ xung quanh, mặt Lý Trình Di ở dưới đèn đường, hơi có chút buồn bã.

“Nói cho cùng mình vẫn là quá yếu, nếu như mình có thực lực như Vô Diện Thư Sinh thì Góc chết cũng thành khu nghỉ dưỡng.”

Cho đến bây giờ, ngôn ngữ của Ác Chi Hoa càng ngày càng nhiều, vận dụng càng ngày càng phức tạp. Mà năng lực của một loại hoa ngữ, cũng dần dần không thể ứng đối khốn cảnh gặp phải trước mắt.

“Phải tìm cách giải quyết chuyện này. Còn có, khoa học kỹ thuật trong hiện thực phát triển như vậy, chuyên gia vũ khí bay cấp 9 cao cao tại thượng, cường hãn vô cùng, nếu như ở Góc chết thì cũng chưa chắc vận dụng được thực lực, nhưng mình sẽ khác, năng lực hoa ngữ thiên kỳ bách quái, có lẽ có thể tìm được chỗ đột phá.

Đem khoa học kỹ thuật cùng bản thân, kết hợp lại, chỉnh hợp ra một bộ hệ thống sức mạnh mạnh nhất.

Đây là điều Lý Trình Di muốn làm lúc này.

Bằng không Thánh Linh Công cường hóa ý thức lực, đạt được thiên phú vũ khí bay cường hãn liền uổng phí.

Theo con đường nhỏ màu trắng, hắn chậm rãi từng bước một đi trên mặt đường, tầm mắt không ngừng đảo qua hai bên.

Tháng 6, những bông hoa mới lại bắt đầu nở.

……

Đảo Tuyên Minh.

Trên một tòa tháp kim loại xoắn ốc màu đen tựa như đúc thành.

Trên bậc thang hình vòng thô ráp, một người con gái trẻ tuổi mặc áo choàng màu đen, mặc áo giáp phòng hộ màu đỏ nhạt, đang từng bước một theo bậc thang, leo lên trên.

Ong.

Bỗng nhiên phía dưới xa xa, trên đảo từng vòng xoáy màu đỏ bắt đầu chấn động, lóe ra.

Vô số người cải tạo từ trong vòng xoáy Đảo Tuyên Minh chạy trốn ra, có chút bối rối nhìn truyền tống môn phát sinh dị thường.

“Lại xuất hiện dị thường sao?” người con gái áo choàng đen nhíu mày, mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc, lộ ra vẻ lo lắng.

Đây đã là lần thứ ba phát sinh trong năm nay. “Trong tai nghe truyền ra âm thanh của nhân viên giám sát bộ thí nghiệm.

“Cái chết của những người Góc chết sẽ thúc đẩy sức mạnh Biển Đen phân hóa, tạo thành những Góc chết nhỏ.

Nhưng trong khoảng thời gian gần đây, tỷ lệ sống sót của người Góc chết tăng lên trên diện rộng. Người chết ít đi, Góc chết loại nhỏ xuất hiện cũng ít đi. Biển Đen dao động càng lúc càng lớn, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện.

Không chỉ như thế, căn cứ theo dõi điều tra, số lượng Góc chết nhỏ giảm nhanh hơn. Hiển nhiên có không ít người đang lợi

dụng phương pháp phá băng, tiêu trừ Góc chết nhỏ. “Người con gái áo choàng đen trả lời.

” Ngày Hủy diệt tới gần, nếu việc này không xử lý tốt, ngày hủy diệt lần này, chỉ sợ sẽ là mạnh nhất từ trước tới nay.” Trong tai nghe truyền ra ngưng trọng âm thanh.

Viễn Ảnh bên kia đâu? “Người con gái hỏi.

Động tĩnh không lớn, bên trong Bạch Tinh dường như xảy ra chút phiền toái, bọn họ đang chỉnh hợp tình huống bên trong. “Giám thị viên trả lời.

“Vậy mau chóng giải quyết vấn đề Góc chết dị thường, phải khôi phục trật tự lúc trước. Đây là mấu chốt để chúng ta đối kháng Viễn Ảnh. “Người con gái nói.

Chương 712: Ảnh Long xuất hiện

“Đã rõ ràng, là một tổ chức người Góc chết mới xuất hiện trong Nghi quốc, đã cải thiện tỷ lệ sinh tồn của người Góc chết trên diện rộng, dẫn đến mất cân bằng. Chỉ cần chúng ta làm tan rã tổ chức này, hẳn là có thể khôi phục lại trạng thái ban đầu.”

Vậy thì.

Bùm!

Đột nhiên, cả Đảo Tuyên Minh truyền đến một trận kịch chấn.

Vòng xoáy màu đỏ lớn nhất trên đảo, đột nhiên nổi lên mảng lớn màu đen ở trung tâm.

Màu đen nhanh chóng làm ô nhiễm toàn bộ vòng xoáy, biến nó thành màu đen hoàn toàn.

Một trận tiếng nỉ non rất nhỏ, mơ hồ có thể nghe thấy, từ trong vòng xoáy màu đen xa xa bay tới khuếch tán đến phạm vi toàn đảo.

Đột phá! Mau tới chặn lỗ hổng!

“Đội phản ứng khẩn cấp đâu?”

Pháo đài triển khai, mau mau mau! Mẹ kiếp! Đừng để lại lỗ hổng, toàn bộ ngăn chặn! Lực trường mở ra, đám phế vật!

Một chiếc xe pháo đài màu xám trắng, lấy vòng xoáy khổng lồ làm trung tâm, nhanh chóng triển khai, kết thành một vòng vây màu xám trắng hình trụ.

Đoạn đỉnh do lực trường trong suốt tiến hành phong tỏa.

Trong lục đại tinh, hồng quang bạch quang liên tiếp phủ xuống, trong nháy mắt liền có hai người trình diện.

Không đợi hai người đứng lại, trong vòng xoáy, một tiếng ào ào tựa như sóng nước bị phá vỡ truyền ra.

Bùm!

Một cái móng vuốt sắc bén màu đen hồng sắc cực lớn, tựa như móng vuốt trước của thằn lằn khổng lồ xuyên thấu vòng xoáy, hung hăng đụng vào bên trên hình tròn pháo đài màu trắng bên ngoài.

Lợi trảo tổng cộng có năm móng vuốt màu đen, mỗi móng vuốt đều là hình trăng lưỡi liềm, mặt ngoài có thể đứng hơn mười người, khổng lồ đến cực điểm.

Một trảo đâm ra, toàn bộ ống tròn pháo đài lập tức phá vỡ một lỗ hổng.

Nhưng rất nhanh, bên ngoài lỗ thủng nhanh chóng tuôn ra một lượng lớn bọt trắng, cố gắng bổ sung.

Đúng lúc này, móng vuốt khổng lồ kia chợt mềm nhũn, phảng phất như rò khí, không đến một giây sau, móng vuốt lợi biến dẹp, hóa thành một tờ giấy mỏng như vậy.

Sau đó, phốc!!

Một tiếng móng vuốt sắc bén trầm đục vỡ nát tản ra, hóa thành vô số mảnh giấy vụn màu đen, bay lả tả, rơi xuống đất.

Tất cả giấy tờ còn chưa chạm tới mặt đất, liền nhao nhao hóa thành từng đoàn bóng dáng biến mất.

Nó biến mất rồi!?

Không, đó là Ảnh Hóa vỡ vụn! Tên kia đi ra rồi! Chỉ là người bình thường không nhìn thấy nó!”

Thành viên Đảo Tuyên Minh xung quanh xôn xao lên.

Phiền toái "Người con gái áo choàng đen sắc mặt ngưng trọng," Cái kia, hình như là Ảnh Long

"Ảnh Long ở trong Biển Đen khoảng cách hẳn là cách chúng ta rất xa mới đúng, chuyện gì xảy ra!? nó như thế nào lại đột nhiên tới nơi này!?"

Bất kể như thế nào, chặn lại trước rồi nói sau!

Người con gái áo choàng đen nghiêng người nhảy lên, từ trên tháp cao nhảy ra, phía sau phun ra dòng hạt màu đỏ tía chói mắt.

Cô ta ở trên không trung mang theo một đạo đường cong, hướng phương hướng mà móng vuốt khổng bồ biến mất phóng đi.

Ảnh long lóe lên biến mất, nhưng khoảng cách không quá xa, cho nên bọn họ phải nhanh chóng tìm được đối phương.

Nếu không, một khi bóng ma sinh mệnh bị đối phương cắn nuốt quá nhiều, Ảnh Long sẽ bành trướng khôi phục đến mức cực kỳ khủng bố.

Giống như như khoa học kỹ thuật bị áp chế ở Góc chết, Ảnh Long ở hiện thực, cũng sẽ bị áp chế, người bình thường không thể thấy được.

Mà thôn phệ đại lượng bóng ma, sẽ trợ giúp nó khôi phục thực lực.

Mấu chốt nhất chính là, một khi không thể kịp thời đánh tan nó, ngày hủy diệt cũng sẽ tăng tốc đến.

Hình thái Đấu Thần!

Cùng lúc đó, ba đạo tiếng nổ vang lên trên không Đảo Tuyên Minh.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, ba đạo ánh sáng thuần trắng, tựa như mặt trời nhỏ, chiếu rọi trên toàn bộ tiểu đảo.

Chiếu sáng mọi ngóc ngách như ban ngày.

Một hồi đại chiến nhằm vào Ảnh Long sắp bùng nổ.

…….

Vườn Bách thảo Vĩnh Viễn

Bước chân Lý Trình Di đột nhiên dừng lại, trong lòng mơ hồ có một loại rung động khó hiểu, dường như có chuyện gì cực kỳ nguy hiểm phiền toái sắp xảy ra.

Hắn nhíu mày suy nghĩ một chút, xác định không có bỏ sót bất cứ vấn đề gì, mới tiếp tục xem xét hoa cỏ hai bên.

Cho tới bây giờ, bản đồ hoa ngữ cũng đã hoàn thiện tương đối, có mấy người nắm giữ hoa ngữ châu hỗ trợ, rất nhiều hoa hắn trước kia chưa từng tiếp xúc qua, cũng có bản đồ.

Mà hiện tại, hắn muốn tìm được một hoa ngữ có thể khiến thực lực toàn thân tăng lên

Các loại hoa ngữ ở trong đầu hắn không ngừng chảy qua, nhưng đều không thích hợp.

Rất nhanh, trước một bụi hoa màu trắng tựa như chuông, Lý Trình Di đưa tay chạm vào đóa hoa.

hoa ngữ 'Phong linh thảo: Phong chi chúc phúc (có thể sức mạnh của bản thân truyền đến tử thể trong cự ly ngắn, tỉ lệ truyền là là số lần tiến hóa x20%)'

Xa hơn về phía trước, là một mảnh vườn hoa thấp bé, bên trong mọc ra một mảnh hoa nhỏ cánh đỏ viền trắng.

Hoa Thạch Trúc sao?

Lý Trình Di đến gần, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào.

Hoa Ngữ 'Thạch Trúc Hoa: Có thể cường hóa (chọn một loại tài năng, có thể cường hóa nó 1 lần. Mức độ cường hóa lấy tinh thần lực của bản thân làm nhiên liệu. Tiến hóa một lần có thể cường hóa một lần, dùng xong trở thành phế thải.)

Cái này hay nhưng chỉ dùng được 1 lần.

Sau đó lại phía trước, trong vườn là từng chuỗi hoa Phi Yến Thảo màu tím.

"Hoa ngữ Phi yến thảo: Tuyệt đối chính nghĩa (tâm trí của bạn sẽ trở nên cứng rắn như sắt, không thể dao động, ý thức lực

kiên cố có thể gấp 50 lần so với nguyên bản. Cái giá phải trả là, cậu sẽ trở thành một người chính nghĩa tuyệt đối).”

‘.’ Cái này chả cần phải nghĩ. Tâm trí vặn vẹo không còn là mình, sống còn có ý nghĩa gì?

Tiếp tục đi về phía trước, sau khi quẹo qua một cái hồ nhỏ, bỗng nhiên bước chân Lý Trình Di dừng lại, nhìn thấy bên cạnh một căn phòng thủy tinh trong suốt, trồng một ít hoa hồng tím.

Hoa này.

Nói không chừng có thể hữu dụng!?

Chương 713: Đi tìm hoa ngữ

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như muốn dung hợp năng lực hoa ngữ, như vậy hắn cần làm, là xác định một loại chủ hoa ngữ, sau đó để hoa ngữ còn lại đều trợ giúp hắn cường hóa, phụ trợ.

Mà hoa ngữ trước mắt cái này, tựa hồ có thể là thứ thực dụng nhất giúp hắn cường hóa

Tuy rằng không phải thích hợp nhất, nhưng so với cái khác đều tốt hơn, càng mấu chốt chính là, hắn còn chưa thử qua, lấy loại hoa này làm chủ hoa, sau khi tiến hóa, sẽ là như thế nào.

Trước mắt cây hoa này, Lý Trình Di rất sớm trước kia liền phát hiện, cũng biết này hoa ngữ là cái gì, chỉ là hôm nay, hoa ngữ phức tạp quá nhiều, không thể không suy nghĩ chuyện dung hợp cường hóa, mới có ý niệm nghĩ đến điểm ấy trong đầu.

Ban đêm, đứng trên đường nhỏ, trong lúc hoảng hốt hắn lại nhớ tới một năm trước, lúc mình ở trong vườn thực vật nhìn thấy cây hoa trước mắt.

Đám hoa màu đỏ tía kia, xa xa nhìn lại, tựa như một mảnh bọt biển.

Hắn chậm rãi đến gần, nhìn bảng tên treo trên thân cây, thở dài.

Đưa tay ra, nhẹ nhàng chạm vào một đóa hoa màu tím đang nở rộ.

Thân hoa rất nhỏ, lúc chạm vào, mơ hồ ngay cả cành hoa cũng hơi rung động.

Một mùi thơm rất nhạt chui vào mũi Lý Trình Di.

Nếu người bình thường không đến gần ngửi, căn bản không ngửi được mùi.

Nó khác với các loài hoa khác, mùi thơm không phải là đặc điểm của nó, đặc điểm của nó là màu sắc, màu sắc rực rỡ của hoa.

Khi đầu ngón tay chạm vào thân hoa, một luồng khí hoa trong trẻo nhưng lạnh lẽo dọc theo ngón tay Lý Trình Di đi lên, lạnh lẽo rõ ràng.

Hoa Tử vi: họ Thiên Khuất Thái Tử Vi.

‘Hoa ngữ: sức mạnh của ngôn ngữ (những lời bạn nói, giữa sự khởi đầu của hoa, sẽ tạo ra sức thuyết phục lớn đối với người khác. Khi người kia không thể phản bác, sẽ buộc phải sống hòa bình với bạn, thời gian hòa bình phụ thuộc vào thể chất của người kia.)

“Hoa ngữ: Vận may (năng lực bị động, có được hoa ngữ này, có thể tăng nhẹ vận may của bạn trên diện rộng)”

Đây chính là hắn nghĩ đến, bây giờ là hoa ngữ thích hợp nhất với mình.

Cũng là loại song hoa ngữ mà hắn muốn thử.

Vận khí thứ này hư vô mờ mịt trước không đề cập tới, mấu chốt là hoa ngữ này, Lý Trình Di nghĩ, đầu tiên không phải đối với người dùng, mà là đối với những quái vật Góc chết không biết nói chuyện!

Góc chết có một chỗ rất phiền toái.

Đó chính là có Góc chết, quái vật một khi bị giết chết, lập tức sẽ bị trục xuất ra Góc chết, chờ lần sau kéo người đi vào, cường độ quái vật sẽ tăng lên trên diện rộng.

Cho nên tiến vào Góc chết, bất kể là gặp phải người hay là quái vật, đều tốt nhất không nên động thủ giết chết.

Cách tốt nhất là kiểm soát.

Khống chế đối phương, khiến nó không thể động thủ tập kích mình, sau đó đợi đến khi mình tìm được manh mối thoát ly, đây mới là phương pháp giải quyết tốt nhất đối với Góc chết.

Mà sức mạnh Hoa ngữ Tử vi Lý Trình Di nghĩ, chính là phối hợp với Trầm túy chi thủ của Hoa Tử Đằng, cùng nhau sử dụng.

Hai cái luân phiên sử dụng

Trước tiên dùng ngôn ngữ cố gắng thuyết phục đối phương, sau đó khi đối phương muốn phản bác, dùng Trầm túy chi thủ cường khống.

Dẫn đến đối phương không thể phản bác, từ đó kích phát sức mạnh hoa ngữ.

Đây là cảnh tượng trước đó của Lý Trình Di, cũng có thể dùng ngược lại, cường hóa hiệu quả trầm mê.

Càng mấu chốt chính là, sức mạnh của hoa ngữ này có thể phát động bí mật, hoàn toàn có thể sử dụng ở thường ngày vả lại dễ dàng làm cho người ta không hề phát hiện.

“Chọn cái này. Hiệu quả ban đầu của hoa ngữ là thuyết phục, sau khi tiến hóa, không biết sẽ là tình huống gì.”

Quyết định thật nhanh.

Lý Trình Di nhanh chóng xác định câu hỏi đến từ Ác Chi Hoa.

Rất nhanh, từng luồng hoa khí trong trẻo nhưng lạnh lùng, cuồn cuộn không ngừng từ trong hoa tử vi chảy vào mu bàn tay hắn.

Trong ấn ký của Ác Chi Hoa, một ô vuông mới, chậm rãi sáng lên vầng sáng màu đỏ tía.

Ngay sau đó, chính là độ thu thập của Hoa Lân Y.

Lúc này chính là thời tiết hoa tử vi nở rộ, trước mắt từng mảng lớn từng mảng cây tử vi, căn bản không thiếu hoa khí bổ sung.

Không bao lâu, ánh huỳnh quang đỏ tía chậm rãi tắt.

Lý Trình Di thở ra một hơi, thu tay về, đứng dưới tán cây, lĩnh hội hoa ngữ tử vi vừa mới hoàn thành.

Độ thu thập đã đạt tới một trăm, thành công kích hoạt Hoa Ngữ cùng Hoa Lân Y.

Với cấp độ này của hắn, thu thập hoa khí dễ dàng hơn ban đầu rất nhiều, cần cái gì, chỉ cần phân phó đi xuống, rất nhanh liền có người giúp hắn tìm đến.

Ngoại trừ một ít chủng loại cực kỳ quý hiếm, còn lại, đều có thể dễ dàng dùng tiền giải quyết.

"Thế thôi. Hiệu quả ban đầu của hoa ngữ là thuyết phục, sau khi tiến hóa, không biết sẽ là tình huống gì."

Quyết định thật nhanh.

Lý Trình Di nhanh chóng xác định câu hỏi đến từ Ác Chi Hoa.

Rất nhanh, từng luồng hoa khí trong trẻo nhưng lạnh lùng, cuồn cuộn không ngừng từ trong hoa tử vi chảy vào mu bàn tay hắn.

Trong ấn ký của Ác Chi Hoa, một ô vuông mới, chậm rãi sáng lên vầng sáng màu đỏ tía.

Ngay sau đó, chính là độ thu thập của Hoa Lân Y.

Lúc này chính là thời tiết hoa tử vi nở rộ, trước mắt từng mảng lớn từng mảng cây tử vi, căn bản không thiếu hoa khí bổ sung.

Không bao lâu, ánh huỳnh quang đỏ tía chậm rãi tắt.

Lý Trình Di thở ra một hơi, thu tay về, đứng dưới tàng cây, lĩnh hội hoa ngữ tử vi vừa mới hoàn thành.

Thu thập độ đã đạt tới một trăm, thành công kích hoạt Hoa Ngữ cùng Hoa Lân Y.

Chương 714: Hacker hàng đầu

Đến hắn lúc này cái cấp độ này, thu thập hoa khí xa không bằng ban đầu khó khăn như vậy, cần cái gì, chỉ cần phân phó đi xuống, rất nhanh liền có người giúp hắn tìm đến.

Ngoại trừ một ít cực kỳ quý hiếm chủng loại, còn lại, đều có thể dễ dàng dùng tiền giải quyết.

Hiện tại tập đoàn Minh Viễn không thiếu nhất, có thể nói chính là tiền.

Sự sống sót đáng kể của người Góc chết dẫn đến danh tiếng của họ ngày càng tăng.

Thí nghiệm bên Đại Hùng sinh ra không ít sản phẩm phụ, bệnh viện càng ngày càng náo nhiệt.

Thải Hồng Đường hiện giờ đã trở thành hacker đứng đầu, nếu không phải Tụ Hợp Chi Tâm có hạn chế tiêu hao ý thức lực khi sử dụng, sợ rằng cô hoàn toàn có thể một mình vượt qua tầng cao hơn.

Ít nhất, nhìn từ lần hành động trước, Lý Trình Di dường chưa bao giờ nghe nói qua, có hacker hack được vũ khí bay của người chủ sử dụng

Phải biết rằng vũ khí bay, vì bảo đảm tự thân an toàn, cơ hồ đều là dùng toàn bộ tài liệu cách ly, mức độ mã hóa thông tin cũng là đủ loại kiểu dáng, hack được cực kỳ khó.

Hacker hàng đầu muốn hack được, ít nhất cũng phải chuẩn bị không ít mới có thể làm được.

Nhưng Thải Hồng Đường lại lâm thời nảy lòng tham, liền làm được điểm ấy.

Có thể thấy được năng lực mạnh mẽ thế nào.

Mà tập đoàn Minh Viễn triển khai các hoạt động kinh doanh khác, tỷ như hoa cỏ, vật liệu xây dựng hiện giờ, dưới sự ám sát của Râu nâu, cơ hồ là mọi việc đều thuận lợi.

Hiện tại, nên đi thử xem, xem năng lực hoa ngữ này hiệu quả như thế nào.

Thiên sứ yên lặng 4 cánh bên kia, tận dụng hoa ngữ Trầm túy chi thủ không biết có hiệu quả không.

Đạt được hoa ngữ mới, hắn có chút khẩn cấp thử nghiệm năng lực. Xem mình dự đoán có thể thành công hay không.

Nhìn xung quanh một mảnh yên tĩnh, một người cũng không có.

Nhưng

Một con mèo hoang đang lười biếng nằm bò trên bãi cỏ cách đó không xa ngủ.

Con mèo này toàn thân màu nâu xám, lưng có hoa văn màu đen, giống như sóng nước chỉnh tề.

Một bên tai thiếu một miếng, có lẽ là bị con gì đó cắn.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, lặng lẽ đi qua, nhìn con mèo này.

Bộp.

Hắn đưa tay cho con mèo này một cái tát.

Meo meo!

Tiếng kêu của nó bắt đầu trở nên phẫn nộ.

Lần thứ hai bị đánh, làm cho nó tương đối phẫn nộ, lúc này phi nhào một cái, nhằm phía mặt Lý Trình Di.

1+1=2! "Lý Trình Di mạnh mẽ mở miệng.

Meo meo!!

Mèo khuyết tai nhào tới một nửa, nghe được âm thanh, chỉ kịp phát ra một tiếng meo meo. Sau đó.

Bùm.

Một tiếng trầm đục vang lên, mèo nhỏ kêu thảm một tiếng, rồi nhào xuống mặt đất theo một tư thế không phù hợp với quy luật trọng lực

Sau khi rơi xuống đất, tứ chi chạm đất, hung hăng cắm vào bãi cỏ.

Con mèo nhỏ tựa như điêu khắc, ánh mắt nhanh chóng trở nên bình thản, nhìn về phía Lý Trình Di.

Sau đó liền bất động.

"Vậy là được rồi? "Lý Trình Di tò mò tiến lên, xoa xoa mặt nó, không có phản ứng.

Nhéo râu, nhổ hai cái râu của nó, mèo nhỏ kêu thảm một tiếng, nhưng ánh mắt vẫn bình thản như trước, để mặc cho hắn nhổ.

Bùm.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, lại cho nó một cái tát vào đầu.

Mèo con bị đánh đau hừ một tiếng, lăn lộn ra ngoài mấy mét, sau đó nhanh chóng xoay người lại, trở lại vị trí ban đầu, tứ chi đâm vào vị trí ban đầu, khôi phục tư thế ban đầu.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, đưa tay xách mèo lên, ném qua ném lại, mèo con cũng không tức giận chút nào, nhanh chóng chạy về, khôi phục nguyên trạng.

Hắn nhìn Ác Chi Hoa, một ô vuông thuộc về Hoa Tử vi đang sáng ánh sáng tím nhàn nhạt.

Chỉ là ánh sáng tím này đang chậm rãi dần dần biến tối.

"Chẳng lẽ thời gian sáng chói của ánh sáng này chính là thời gian duy trì mà hoa ngữ có thể duy trì?"

Trong lòng hắn suy đoán.

Để kiểm tra hiệu quả của hoa ngữ, Lý Trình Di lật ngược con mèo, bắt lấy một chân vung loạn.

Sau đó đem cái đuôi buộc đến một cái chân sau, hoặc là đem ném vào trong hồ, chờ nó sắp lên bờ, lại đem ném trở về.

Nếu bị thương, lập tức chữa trị hồi phục.

Lăn qua lăn lại như thế ước chừng nửa giờ.

Rốt cục, ánh sáng tím tắt, biến mất.

Meo meo!!!

Một trận mèo kêu chói tai, ánh mắt mèo Khuyết tai trong nháy mắt đại biến, xoay người co cẳng bỏ chạy.

1+1=2! "Lý Trình Di vội vàng kêu to.

Nhưng lần này mèo con không có phản ứng gì xoay người tránh xa.

"Hoa ngữ vô dụng, xem ra là nhất định phải đối phương phải có địch ý đối với ta mới có thể có hiệu quả?" Trong lòng hắn

suy đoán.

Kiểm tra uy lực của ngôn ngữ, có thể cưỡng chế đối thủ cùng mình chung sống hòa bình, điểm ấy quả thật rất mạnh.

Một con mèo, Lý Trình Di cũng không hài lòng, dù sao mèo quá yếu. Nhưng xung quanh cũng không có đối thủ địch nào.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định đổi đối tượng thí nghiệm.

Rời khỏi vườn thực vật, Lý Trình Di theo làn xe chạy vào nội thành.

Đi bộ đi lại, rất nhanh, hắn liền đợi được mục tiêu mình cần.

Trên làn xe, tự nhiên có rất ít người, nhưng xe cũng không ít.

Muốn tìm người, tự nhiên phải tìm trong xe.

Xèo!

Lý Trình Di đứng ở giữa đường, mạnh mẽ ngăn cản một chiếc xe thể thao màu đỏ nhìn qua tương đối sành điệu.

Đây là mục tiêu hắn đặc biệt lựa chọn.

Người lái xe thể thao tuổi không lớn lắm, nhiều lắm là hơn hai mươi, một thân áo sơ mi hoa, kính to, nhìn cũng không phải là gia đình bình thường.

Sau khi bị chặn xe, người này mở cửa xuống mắng một trận.

Anh làm sao vậy? Một người đứng giữa đường là muốn chết đúng không?

Lý Trình Di nhìn anh ta cười cười, không nói hai lời, đi lên tát một cái.

Bộp.

Cái tát vang dội.

Người thanh niên kia thoáng cái bối rối.

Chương 715: Năng lực kỳ quái

“Mau, đánh tôi. “Lý Trình Di nói.

“Không phải, sao anh sao lại dám đánh tôi?!?” người trẻ tuổi vuốt má trái bị đánh, “Anh lại động thủ thử xem!!?”

Anh ta phát hỏa ngay tại chỗ.

Lý Trình Di liếc nhìn trong xe, bên trong còn có một cô gái tóc dài xinh đẹp mặc váy đỏ, dường như bị chuốc rượu, sắc mặt ửng hồng, hôn mê bất tỉnh.

Mũi anh ta vừa ngửi, liền ngửi được một tia mùi thuốc mê nhàn nhạt nào đó.

Bộp.

Lý Trình Di lại tát anh ta một cái.

Bộp.

Đây là tôi thưởng cho anh. Đừng khách khí.

Bộp.

Hắn liên tục đánh ba cái.

Kính mắt của người trẻ tuổi kia đều bị đánh rớt, hai má đỏ lừ.

“Mẹ kiếp! “Người thanh niên phẫn nộ, giơ tay xông lên muốn đấm mạnh một cái.

“1+1=2! “Lý Trình Di nhanh chóng lên tiếng.

Bùm.

Trong phút chốc, hai chân người thanh niên dừng lại, cả người lập tức đâm vào mặt đất xi măng.

Cố định hai chân, tay hắn giơ lên một lần nữa buông xuống, ánh mắt từ phẫn nộ, nhanh chóng biến thành bình thản an tường như cao tăng.

Đứng tại chỗ, người này nhẹ nhàng thở ra, hai tay tự nhiên rủ xuống đầu gối hơi cong, tựa như đang làm một công việc nào đó.

“Thế nào? “Lý Trình Di nhéo nhéo mặt anh ta.

Đối phương vẫn bảo trì nụ cười bình thản.

“Cái gì thế nào? “Người trẻ tuổi cư nhiên đáp lời.

“Tôi đánh anh, anh không tức giận sao?“Lý Trình Di lấy làm lạ, không nghĩ tới sau khi phát động hoa ngữ, đối phương tự

nhiên còn có thể đáp lời.

Quả nhiên không chân chính thử nghiệm, sẽ không biết hiệu quả cụ thể.

“Không tức giận, tôi biết anh là vì tốt cho tôi, đánh tôi là vì sửa chữa sai lầm của tôi. Cho nên mới đánh. “Người trẻ tuổi ánh mắt chân thành, ngôn ngữ bình thản trả lời.

“Vậy sao? “Lý Trình Di nghĩ nghĩ,” Mật khẩu thẻ ngân hàng của anh là bao nhiêu?

452212X. “Người thanh niên không cần nghĩ ngợi trả lời.

Lý Trình Di từ trên người anh ta lục soát, tìm được một trương ngân hàng thẻ đen, từ bên trong dùng điện thoại di động chuyển khoản 1 triệu, thật đúng là mật mã thật.

Bên trong tổng cộng có hơn triệu, lấy xong chỉ còn lại 50 nghìn.

“Tôi đã lấy hết tiền của anh rồi, anh có hận tôi không?” trong lòng Lý Trình Di đã có chút kinh hãi, đây không phải là chung sống hòa bình, đây quả thực là muốn lấy gì thì lấy.

“Không hận, tôi biết anh là vì tốt cho tôi, chỉ có không có tiền, mới có thể kích thích tôi cố gắng phấn đấu, một lần nữa kiếm được càng nhiều tiền, đây là đang rèn luyện năng lực của tôi.”

“.”

Lý Trình Di nhìn vẻ mặt thành khẩn của đối phương, bỗng nhiên cảm thấy, lời hoa tử vi này, thật sự có chút biến thái

Hắn liếc mắt nhìn ánh sáng tím trên mu bàn tay, sau đó đi tới bên cạnh xe, kiểm tra người con gái váy đỏ tóc dài bị bỏ thuốc mê choáng váng kia, dứt khoát xách lên, mang theo cùng nhau trốn vào trong rừng cây.

Sau đó từ xa xa nhìn về nơi này, bắt đầu tính toán thời gian duy trì ánh sáng tím là bao nhiêu.

Mười phút.

Hai mươi phút.

Ba mươi phút.

Ước chừng nửa giờ sau, người trẻ tuổi kia bỗng nhiên ánh mắt run lên, từ trong bình thản tỉnh táo lại.

Hắn hồi tưởng chuyện vừa rồi phát sinh, lúc này mồ hôi lạnh tóa ra, biết mình gặp kẻ đánh thuốc mê để lừa gạt trong truyền thuyết.

Nhìn xung quanh là một vùng ngoại ô hoang vu.

Ở phía ruộng xa chỉ có mấy tòa nhà tự xây phòng sáng đèn, anh ta không khỏi rùng mình, xoay người lên xe, lại phát hiện con mồi chuốc say vừa mới từ quán bar cũng không có.

Nhất thời sợ tới mức càng thêm phát run.

Ong.

Xe thể thao khởi động, nhanh chóng lao ra, xa xa trở về nội thành.

Xem ra, tên này trong khoảng thời gian ngắn là không dám trở lại vùng ngoại ô.

"Nửa tiếng như mèo sao?" Chẳng lẽ, thể trạng của con mèo nhỏ cùng người trẻ tuổi này đều giống nhau?" Lý Trình Di đưa mắt nhìn đối phương rời đi, trong lòng suy đoán đáp án.

Như vậy, nếu như là người cường hóa thể chất mạnh hơn thì sao? Hắn suy tư, trong lúc nhất thời thật đúng là không có chỗ tìm những địch nhân có địch ý với hắn để khảo nghiệm.

Hiện giờ tỉnh Phong Nam, sau khi Triệu gia hành quân lặng lẽ, toàn bộ toàn tỉnh, Minh Viễn đều có thể nói là đầu ngành.

Các thành viên trong team vì thu thập ác niệm tiến hóa bản thân, thì từng tên côn đồ và xã hội đen, có thể đánh không sót một tên!

Điều này cũng biến tướng làm cho trị an của Toại Dương và nội thành xung quanh tốt hơn trên diện rộng.

Suy nghĩ một chút, Lý Trình Di lấy di động ra gửi tin nhắn trên nhóm chat.

Vị trí của tôi ở đây, cứu một cô gái bị đánh thuốc mê, phái người tới xử lý. Ngoài ra ai rảnh? Tìm một người có thể công

kích tôi, có địch ý với tôi, giúp tôi làm thí nghiệm. Tốt nhất là thực lực mạnh một chút.

Đoạn sau của hắn trên thực tế là nói với Đại Hùng.

Dù sao việc này đối với những người khác mà nói phiền toái, nhưng đối với Đại Hùng thì thoải mái hơn nhiều.

Bên em đang bận. "Đại Hùng nhanh chóng trả lời," Anh Di, bên anh gần nhất có Long Môn Điếu. Anh ta được không?"

'Không được đâu đại ca ơi, em đang chơi mấy tên đàn ông để kiếm sắc dục, sắp tiến hóa thành công rồi. "Long Môn Điếu nhanh chóng đáp lời.

"Mày chơi nhiều thế làm gì? Tao cảnh cáo mày đừng có lôi mặt tao ra làm loạn đất! "Thải Hồng Đường nhịn không được lên tiếng.

"Chờ bọn chúng kích động thì, toàn bộ đánh ngất, liền có thể hoàn mỹ hấp thu sắc dục!"

'Con mẹ nhà mày. "Thải Hồng Đường nhịn không được chửi ầm lên.

"Chị Đường đừng như vậy, em cũng không để cho bọn họ tùy tiện chạm vào em, em chỉ là giả vờ, giả vờ thôi!?"

"… "Lý Trình Di ở một bên im lặng.

Quả nhiên người này ở trong team chính là một người khôi hài.

"Mau phái tới đây đi, tôi có chút việc muốn nghiệm chứng. "Hắn thúc giục.

"Được, em vừa mới thí nghiệm thành công một con bé đáng yêu, nếu anh Di thích, vậy trước hết gửi cho anh dùng. "Đại Hùng ôn nhu trả lời.

"Được, đa tạ. "Lý Trình Di đáp.

Cắt đứt liên lạc, hắn đứng ở ven đường lẳng lặng chờ.

Chương 716: Kiểm tra kết thúc

Phòng thí nghiệm của Đại Hùng cách nơi này khá xa, phỏng chừng trong thời gian ngắn không đến được.

Hắn liền dứt khoát thử sờ hoa cỏ xem hoa ngữ thế nào

Sau một hồi kiểm tra, hắn xác định, hoa ngữ này chỉ có thể sử dụng đối với cá nhân có ý đồ thù địch và công kích đối với hắn.

Phần còn lại vốn là mục tiêu hòa bình, hoa ngữ liền hoàn toàn không có hiệu quả.

Không lâu sau

Người con gái váy đỏ được cứu kia rên rỉ một tiếng, chậm rãi tỉnh táo lại trên bãi cỏ.

Vừa mới tỉnh táo, đột nhiên con ngươi cô ta trợn tròn, một con chim ưng đen với sải cánh hơn 5 mét đang tới gần, lúc này hai mắt trắng bệch, lần thứ hai ngất đi.

Lý Trình Di không nói gì, ngẩng đầu nhìn con hắc ưng khổng lồ kia.

Bình thường hắc ưng nhiều lắm chỉ sải cánh ba mét, con chim ưng hơn năm mét này, hắn cũng là lần đầu tiên gặp.

Mấu chốt nhất là, lông con Hắc Ưng mang theo kim loại sáng bóng, vừa nhìn liền thấy cực kỳ cứng rắn.

Hắc Ưng sau khi nhìn thấy Lý Trình Di, lúc này lợi trảo duỗi ra, bổ nhào vào hắn.

Tốc độ của nó lại tương đối nhanh nhẹn, tuy rằng không tới vận tốc âm thanh, nhưng cũng có thể so với xe cộ chạy như bay trên mặt đường.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi, đợi đến khi Hắc Ưng sắp đến gần.

1+1=2! “Hắn nhanh chóng lên tiếng.

Bùm!!

Trong phút chốc, hai chân Hắc Ưng đâm thẳng xuống đất xi măng trước mặt hắn.

Bề mặt cứng rắn bị nó đâm thủng hai lỗ.

Đôi mắt sắc bén của nó, vào giờ khắc này, nhanh chóng trở nên bình thản, an tường.

Sau đó, con hắc ưng này cứ như vậy ngồi xổm trên mặt đất bất động.

Lý Trình Di đánh giá nó, vừa hỏi trên nhóm chat.

Chim ưng này cấp độ gì?

“Vật thí nghiệm em vừa mới sinh sản ra, thể chất rất mạnh, đạn bình thường đối với nó không có hiệu quả, chỉ có đạn xuyên giáp đặc chế mới hữu dụng. Hơn nữa khả năng tái sinh của con chim ưng này rất mạnh, thương tích bình thường nhiều lắm một giờ là có thể khôi phục hoàn toàn. Sức mạnh tương đương với công suất phát ra toàn lực của người cải tạo cấp 2. Điểm khác biệt duy nhất chính là tốc độ.” Đại Hùng trả lời.

Hiểu rồi. “Lý Trình Di nhìn ánh sáng tím trên mu bàn tay, vừa chờ xem hoa ngữ có thể khống chế được bao nhiêu thời gian.

Năm phút.

Mười phút.

20 phút

Phốc.

Hắc Ưng hai cánh rung lên, ánh mắt trong nháy mắt thay đổi, vỗ cánh bay lên trời.

Nó xoay quanh một vòng về sau, không có ý đồ lại công kích Lý Trình Di, rõ ràng có thể nhìn ra nó cực kỳ kiêng kị, lại muốn báo thù, lại không dám tới gần.

‘Được rồi. “Kiểm tra kết thúc.

Lý Trình Di nhìn hai dấu móng vuốt chim ưng trên mặt đất xi măng, trong lòng tương đối hài lòng.

Lúc này đây khống chế có thể đạt tới thời gian dài như vậy, lần này hoa ngữ, xem ra là chọn đúng rồi.

Kế tiếp, chính là vận khí.

Vận khí này phát huy hiệu quả như thế nào, hắn cũng không rõ ràng lắm, bất quá nếu là hoa ng bị động, không cần để ý tới hẳn là cũng có thể sinh ra hiệu quả.

Không bao lâu sau, nhân viên tập đoàn tiếp ứng tới, Lý Trình Di giao cô gái váy đỏ kia cho đối phương đưa đến bệnh viện, còn mình xoay người rời khỏi chỗ đi tới tổng bộ Minh Viễn.

Thời gian không nhiều lắm, hắn phải nhanh chóng hoàn thành việc tìm kiếm cách thoát ly khỏi thành phố Thiên Sứ Tử Vong.

……..

Trên không Đảo Tuyên Minh, trong tầng dung nham khổng lồ.

Bạch quang rực rỡ chiếu rọi bốn phía, chiếu toàn bộ Đảo Tuyên Minh thành ban ngày.

Ba người cải tạo toàn thân ánh lên tia hào quang màu trắng trôi nổi trên cao, xa xa nhìn lại, tựa như ba quang cầu chói mắt, đang vây quanh và công kích một con Trường Xà Long cực lớn như ẩn như hiện, hình dạng nửa trong suốt.

Con Trường Xà Long toàn thân xám đen, hình thể cơ hồ dài bằng 1/3 Đảo Tuyên Minh, nhìn từ ngoại hình, con rồng này có sáu sừng nhọn hoắt, trên lưng có hai cánh màu đen.

Nhìn tổng thể, tựa như hắc mãng mọc cánh.

Chỉ có không ngừng phát ra tiếng rống, cùng phun ra từng cột lửa đen, mới có thể làm cho người ta biết, nó có lẽ thật sự là rồng.

Triền đấu giằng co một hồi lâu, mặc dù tam đại tinh đều là cao thủ cấp 8, tốc độ di chuyển đều là gấp mười lần tốc độ âm thanh

Nhưng dưới Ảnh Long khổng lồ, ba người cũng tránh cực kỳ chật vật.

Hơn nữa, cho dù mở ra Đấu Thần, Ảnh Long hắc lân đều phá không mà ra.

Theo thời gian trôi qua, dần dần, ba người tiêu hao càng lúc càng lớn, Người cấp 8 vốn là cực kỳ tiêu hao năng lượng, lại không có người cấp 9 hỗ trợ

Lúc này triền đấu hơn nửa giờ, đã tới gần cực hạn.

Công kích quần thể của Tinh Hồ không có hiệu quả với Ảnh Long, đây là điều bọn họ đã chứng minh trước đó.

Cho nên để hiệu quả công kích lớn nhất, ba người không hẹn mà cùng sử dụng loại công kích cắt xuyên người.

Lợi dụng tốc độ siêu nhanh của bản thân, gia tốc tăng cường lực sát thương.

Bùm!!

Bỗng nhiên một điểm sáng né tránh không kịp, bị Ảnh Long lóe ra xuất hiện ở phía sau, vẫy đuôi, đập trúng tại chỗ.

Dưới tiếng nổ, điểm sáng kia nặng nề như sao băng, đập vào nham thạch đỏ thẫm.

"Không được, sắp không chịu nổi rồi! "Hai người còn lại, một người trong đó lớn tiếng truyền tin.

"Khổng Hà chuẩn bị xong chưa? Nhiều lắm là năm phút, nếu không anh có thể nhặt xác cho chúng tôi.

"Không, nó cũng sẽ không cho anh lưu thi thể hẳn là thu bụi." một người khác hô hấp dồn dập, gian nan nói.

Hình thái Đấu Thần của hai người, một người tựa như Chu Tước cả người đỏ thẫm, khắp nơi có hoa văn tinh xảo cùng tinh thể màu trắng.

Một người khác toàn thân màu lam, đầu trâu thân người, lưng có một đôi cánh lực trường nửa trong suốt.

Xung quanh hai người đều vây quanh một tia điện màu trắng, cuồn cuộn không ngừng phát ra lượng lớn phóng xạ ra bên ngoài.

"Được rồi, các anh chuẩn bị trở về. Những sinh vật biển Đen này bản thân bất diệt, chỉ có đánh nó hoàn toàn trọng thương mới có thể bức lui đối phương.

Trong kênh, một giọng nữ trầm thấp ổn trọng trả lời.

Chương 717: Sinh vật biển Đen

Lúc này năm ngón tay Đảo Tuyên Minh bắt đầu ngưng tụ một tia sương mù màu đen.

Sương mù càng ngày càng nhiều, càng ngày càng đậm, rất nhanh liền ngưng tụ thành một hắc cầu cực đại.

Chuẩn bị!

Hai người trên không trung ngưng tụ tinh thần, tránh khỏi cột lửa Ảnh Long, tùy thời chuẩn bị nghe lệnh.

Tốc độ của bọn họ vượt xa Ảnh Long, nhưng công kích căn bản không phá được tuyến phòng thủ của Ảnh Long, hai bên đánh đều rất bất đắc dĩ.

“Rút lui! “Trong kênh hét lớn một tiếng.

Hai người dùng tốc độ cao nhất phóng ra ngoài, chạy trốn.

Mà vào lúc này, phía dưới Đảo Tuyên Minh bàn tay khổng lồ đột nhiên run lên, bên trong hắc cầu, thoáng cái bắn ra một cột khói đen

Cột khói kia tựa như tia laser, trong nháy mắt liền trúng Ảnh Long khổng lồ lơ lửng giữa không trung.

Đây là Phân liệt Yên Quang Pháo - lá bài tẩy cuối cùng của Tinh Hồ, cũng là một đòn mạnh nhất bọn họ có thể chuẩn bị, có thể so với vũ khí khủng bố của cấp 9.

Ong!!!

Từng vòng chấn động vô hình, lấy Ảnh Long làm trung tâm khuếch trương xung quanh.

Chấn động khủng bố kích động vô số nham thạch xung quanh mấy chục km xuất hiện vết màu sắc lốm đốm tối dần.

Grào!

Ảnh Long thống khổ rống giận, giãy dụa, nhưng căn bản không thể thoát khỏi cột khói.

Cột khói kia tựa như một cây kim dài vô cùng cứng rắn, xuyên qua thân thể nó hơn phân nửa.

Bùm!

Trong phút chốc, toàn bộ Ảnh Long nổ tung.

Tựa như bong bóng bành trướng, huyết nhục lân phiến Ảnh Long cấp tốc nổ tung, hóa thành vô số mưa máu đỏ đen, rơi xuống.

Mà phía dưới, ngoại hình độc thủ cực lớn Đảo Tuyên Minh, sau đòn này cũng mất đi hơn phân nửa năng lượng, chỉ còn một tầng lực trường mỏng manh, căn bản không phòng được lượng lớn mưa máu.

Không ít máu thịt Ảnh Long đập xuyên qua lực trường, rơi trên đảo, đập sụp đổ nhiều kiến trúc.

Đám lớn người cải tạo tinh hồ, bị huyết nhục lan đến liền lập tức hòa tan, cả người lẫn trang bị, triệt để hóa thành bóng ma, dần dần biến mất không thấy.

Mà lúc này bốn người Barton trốn trong một tòa nhà cao tầng, bọn họ mới tiếp nhận xong một nửa giải phẫu cải tạo gien, liền gặp phải tình cảnh kinh khủng như thiên tai bực này.

Bùm!

Một khối huyết nhục của Ảnh Long đập xuống cao ốc chỗ bọn họ, chông bốn người trong đó.

Tiếng kêu thảm thiết bị tiếng nhà sập nhấn chìm.

Bốn người Barton không vội chạy, liền bị một mảng lớn huyết rồng nhấn chìm, hôn mê tại chỗ.

……..

Toại Dương.

Tập đoàn Minh Viễn.

“Sự xuất hiện của các xoáy nước đại dương lớn ở giữa Lam Dương (đại dương xanh), nguyên nhân hình thành vẫn chưa được biết, và suy đoán ban đầu là một vụ phun trào núi lửa dưới lòng đất, dẫn đến sự hợp lưu của các dòng hải lưu ấm và lạnh.”

Thải Hồng Đường làm đầu lĩnh tình báo của tập đoàn, lúc này thương thế dưới sự trị liệu của Lý Trình Di đã tốt hơn phân

nửa, băng vải trên người cũng đã tháo ra gần hết. Ngồi trên xe lăn lười biếng giới thiệu tình huống hiện tại.

Lam Dương cách chúng ta quá xa, cho dù là vòng xoáy lớn cũng không liên quan đến chúng ta. “Long Môn Điếu ngáp một cái nói.

Tối hôm qua hắn quá mệt mỏi, một hơi thu phục chín người, thành công hoàn thành tiến hóa chủ hoa.

Từ giờ trở đi, hắn chính là cường giả chân chính đã tiến hóa!

“Đúng rồi, Long Môn, anh ở tập đoàn độ cống hiến có chút thấp, nếu không cố gắng, phúc lợi đãi ngộ đều sẽ rớt xuống.” Đại Hùng nhắc nhở nói.

“Ách kỳ thật anh có thể hỗ trợ, chỉ là hiện tại tạm thời không tìm được tác dụng” Long Môn Điếu có chút xấu hổ.

Hắn ta kỳ thật là biết mình thực lực kém, rèn luyện hàng ngày các phương diện đều không bằng người khác, cho nên lúc lựa chọn hoa ngữ, cũng cân nhắc đến điểm ấy, đặc biệt chọn một cái hoa ngữ hữu dụng đối với tất cả mọi người.

“Dù sao mày cũng biết rõ là tốt rồi, về vòng xoáy Lam Dương, tôi đã điều tra, vòng xoáy sẽ tạo thành xung kích không nhỏ đối với các quốc gia ven biển xung quanh, cường độ sóng thần tương đối cao, ít nhất phải cấp bảy. “Thải Hồng Đường nói,” Trong team có người nhà chuẩn bị ra bờ biển nghỉ phép, tốt nhất là nhanh chóng dừng lại, chờ sau đó mới đi.

“Hiểu rồi, chuyện thứ hai là gì? “Đại Hùng hỏi.

Thải Hồng Đường nói: - Em biết mọi người vì vấn đề thời gian, đều rất gấp. Dù sao người Góc chết chúng ta rất ít người có thể vượt qua lời nguyền hai năm. Cho nên mỗi người đều liều mạng theo đuổi tài nguyên, cường hóa chính mình”.

Cô dừng một chút.

“Chúng ta coi như là người Góc chết, cũng nên có giới hạn làm người”.

Lời này của cô có ý ám chỉ.

“Em hiểu, yên tâm đi, em tuyệt đối sẽ không làm tổn thương người vô tội. “Đại Hùng mỉm cười.

So với Đại Hùng lúc ban đầu như hình với bóng với Thải Hồng Đường trước kia, cô bây giờ, càng làm cho người ta có một loại cảm giác nguy hiểm quỷ dị.

Không ai biết dị hóa sinh sản có thể làm ra những thứ gì. Đặc biệt là cô còn thu thập mẫu máu thịt của đại ca Lý Trình Di và Râu nâu.

“Cuối cùng, là về tình báo đại ca mới tiến vào Thành phố Thiên sứ tử vong, ngoại trừ tụng kinh bên ngoài, chúng ta cần tìm được cách thoát ly an toàn thứ hai. Lần này Góc chết của đại ca khó hơn so với người bình thường rất nhiều.” Thải Hồng Đường nhìn mấy người một cái.

“Điểm ấy, em đã thông báo cho bên Triều Ngữ, đệ tử Lý Sùng Nam của đại ca bây giờ là hạt giống được Cửu Nghi trọng điểm bồi dưỡng, quyền hạn rất cao. Cô ta tra được một bộ phận tư liệu, kết hợp với tư liệu chúng ta thu thập, cách thoát ly thứ hai quả thật tồn tại.” Đại Hùng nghiêm mặt nói

Chuyện liên quan đến đại ca, cô vẫn rất quan tâm.

“Xác định? “Thải Hồng Đường bình tĩnh nhìn cô.

“Xác định”.

Vậy thì liên lạc với đại ca.

Ong.

Một màn sáng lập thể sáng lên trên chiếc bàn dài mà mọi người đang ngồi.

Màn sáng ngưng tụ ở vị trí chính bên trái bàn, hiện ra một người đàn ông tóc dài màu đen cao lớn khôi ngô.

Chương 718: Tìm cánh cửa thần bí

Ánh mắt người đàn ông thâm thúy, hai mắt vàng nhạt, để một chút ria mép, làm cho người ta có một loại khí chất kỳ dị nhã nhặn cùng cuồng dã.

Đơn thuần từ bề ngoài, đã không có cách phán đoán tuổi tác của người đàn ông.

Đây chính là Lý Trình Di hiện tại.

Gần đây hắn lười cạo râu, hoàn toàn là bởi vì chòm râu dùng dao cạo râu đã cạo không nổi.

Tóc cũng vậy.

Đơn giản liền để cho nó tự do mọc.

“Anh có thể cảm giác được, sắp tiến vào Góc chết, tìm anh có việc gì à?“Hắn nhìn quanh mọi người, ngoại trừ không nhìn thấy Tân Đức Lạp, những người còn lại đều đến đông đủ.

Tân Đức Lạp rất ít khi ra mặt, bình thường đều đang bận điều tra tình huống của con trai và Quyển sách ước nguyện Vĩnh Hằng.

Chờ sau khi giải quyết Góc chết, những thứ đó mới là hy vọng chủ yếu của bọn họ.

Cho dù là lúc trước quyển sách bìa xanh dởm thu được Nguyệt Nha để có thêm 1 mạng, hay là sau đó là truy tìm Quyển sách ước nguyện Vĩnh Hằng, tìm tin tức Lê n mới là con đường họ cần hướng tới.

Về thành phố Thiên sứ tử vong, chúng ta có phát hiện mới. “Đại Hùng nhìn về phía Lý Trình Di nói.

Cách thoát ly? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Vâng. “Đại Hùng gật đầu.

“Vất vả cho mọi người rồi” Lý Trình Di cảm nhận đầy đủ chỗ tốt của thế lực, bản thân còn chưa điều tra được manh mối liên quan.

Đây chính là sức mạnh tập thể.

Đại Hùng nhắc tới, “Về phương pháp thoát ly thứ hai, nói đơn giản cũng đơn giản, nói khó cũng rất khó”.

“Em cứ nói.” Lý Trình Di sắc mặt không thay đổi, nếu như đơn giản, sẽ không có nhiều người lựa chọn tụng kinh như

vậy, sẽ không có nhiều người như vậy mà vẫn tìm không thấy manh mối.

” Bên trong Thành phố Thiên sứ tử vong, có một cánh cửa thần bí trong truyền thuyết, đó là rất nhiều năm trước, thiên sứ vì truyền giáo mà kiến tạo cánh cửa đặc thù, nếu như anh có thể tiến vào cánh cửa thần bí, liền có thể trở lại trở lại thế giới mình muốn.”

Nhưng cánh cửa bí ẩn chỉ được sử dụng cho những người có đóng góp lớn. Cho nên, trước khi sử dụng, đại ca anh cần tìm một tín đồ đủ tư cách tiến vào cánh cửa thần bí, cướp đi tư cách của người đó”.

“Tư cách do cái gì quyết định? “Lý Trình Di nhíu mày.

Một loại nhẫn, tên là nhẫn thì thầm. “Đại Hùng đưa tay chỉ lên mặt bàn, hiện ra một chiếc nhẫn màu trắng bạc, điêu khắc hình một thiên sứ

Chỉ là phù điêu thiên sứ trên chiếc nhẫn này, xung quanh hoàn toàn bị một lượng lớn đầu lâu vây quanh, hơn nữa khuôn mặt cũng là ba lỗ thủng vặn vẹo, nhìn qua quỷ dị khó hiểu.

“Tin tức này có chính xác không? Lý Trình Di hỏi

“Không xác định, cho nên nếu thật sự không có biện pháp, đại ca vẫn là đi đường tụng kinh đi. “Đại Hùng thở dài.

“Tôi tạm thời nhận được một tin nhắn, là Lý gia bên kia truyền tới, yêu cầu phải giữ bí mật. “Thải Hồng Đường đột nhiên chen vào nói.

Chờ ánh mắt mọi người đều tập trung trên người cô, cô hắng giọng một cái.

Vòng xoáy bên kia Lam Dương, trải qua chứng thực, rất có thể là do bên trong Tinh Hồ phát sinh bạo loạn.

Tinh Hồ?

Tổng bộ Tinh Hồ Đảo Tuyên Minh, trong tình báo tuyệt mật của Lý gia truyền đến, biểu hiện là một hòn đảo nổi dưới lòng đất có thể di động. Động tĩnh lần này, căn cứ vào dò xét, chính là nơi đó gây ra. “Thải Hồng Đường nói.

Tinh Hồ, tạm thời không để ý tới bọn họ, Đường Đường theo dõi xung quanh, đảm bảo an toàn cơ bản là được. Chúng ta giải quyết Góc chết trước. "Lý Trình Di nói.

Được. "Mọi người nhao nhao lên tiếng.

……

Đảo Tuyên Minh.

Trên đảo nổi cực lớn, máu thịt rơi xuống sau khi Ảnh Long nổ tung, theo không khí lưu thông, ánh sáng bao trùm, dần dần bốc hơi biến mất.

Trong tòa nhà thí nghiệm đổ nát.

Mấy người Barton chật vật đẩy gạch đá phía trên ra.

Vừa rồi thật sự là quá nguy hiểm, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"Karan ngẩng đầu nhìn nhìn xung quanh ba người.

Các người làm sao trên da đều có hoa văn đen tuyền?

"Của cô không thế sao? "Engel tức giận nói.

Bốn người nhao nhao từ trong phế tích bò ra, như kỳ tích phát hiện trên người mọi người đều không có thương tích gì.

Chỉ có điều khác biệt duy nhất, là ngực mơ hồ có chút nóng lên, làn da trên người có hoa văn màu đen tinh tế.

Ai, xem ra nơi này tổn thất rất lớn "Barton nhìn xung quanh, cảm thấy không chừng sẽ có cơ hội bốn người mình chạy trốn.

Phù phù.

Đột nhiên ngực bốn người đau nhức, một cỗ rung động thâm trầm, từ trái tim bọn họ truyền ra.

Cẩn thận bên trái! "Barton đột nhiên hét lớn một tiếng.

Ba người còn lại mạnh mẽ quay đầu, nhìn về phía bên trái.

Nơi đó một mảnh phế tích bên trong, một đạo bóng đen đang nhanh chóng đánh ngã một người cải tạo Tinh Hồ

Bóng đen tựa như chất nhầy, thẩm thấu vào khe hở áo giáp của người cải tạo.

A!!!

Trong tiếng kêu thảm thiết, thân thể người cải tạo kia bắt đầu bành trướng to dần.

Bùm.

Sau một tiếng trầm đục, người cải tạo mạnh mẽ chống đỡ áo giáp trên người.

Trên mặt xuất ra vảy đen dày đặc, hai con mắt, nổi lên hồng quang nhàn nhạt.

Không chỉ như thế, xung quanh càng xa, lúc này có từng đạo bóng đen bay xuống, bám vào trên người cải tạo khác nhau.

Toàn bộ nơi đóng quân Tinh Hồ Đảo Tuyên Minh, lúc này đã biến thành một mảnh địa ngục khủng khiếp.

Một số cao thủ có lực trường phòng hộ có thể tránh được cục diện này. Nhưng càng nhiều người đều không có lực trường phòng hộ, đều bị bóng đen ô nhiễm, bắt đầu phát sinh dị hóa.

Barton bốn người hít sâu một hơi khí lạnh, nhìn nhìn người di hóa gần nhất bên trái, lúc này co cẳng bỏ chạy.

Chỉ là mấy người còn chưa chạy xa, giữa không trung đã có từng đạo bạch quang hiện lên.

Bùm!

Bùm!

Chương 719: Ảnh Long chạy trốn

Tiếng nổ mang theo bạch quang rơi thẳng xuống, trong nháy mắt liền đem người cải tạo dị hóa nhao nhao nổ tung, biến thành chân tay cụt.

Người cải tạo dị hóa sau khi chết, bóng đen trên người bay ra, nhưng thể tích rõ ràng so với trước biến lớn một vòng.

Đây là một bộ phận thân thể Ảnh Long, nó đang khôi phục thực lực của mình.

Một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, chuẩn xác rơi vào bốn người bên cạnh, phất tay dựng lên một mảnh lực

trường vô hình.

Lực trường lập tức chặn ba bóng đen bay tới xung quanh.

Bốn người Barton sợ tới mức da đầu tê dại, vội vàng dừng tại chỗ không dám nhúc nhích.

Lúc này trong bạch quang hiển lộ ra khuôn mặt người cứu bọn họ.

Rõ ràng chính là A Nhã lúc đầu tẩy não bọn họ.

Trên người cô khắp nơi là chỗ rách vặn vẹo, một bên trên mặt cũng có mấy vết thương, hiển nhiên vừa mới trải qua hiểm cảnh không nhỏ.

“Đó là những con quái vật Góc chết mà chúng ta gặp phải trong một khoảng thời gian nào đó.”

Cô nhìn bóng đen bay múa đầy trời, mặt không chút thay đổi.

“Vì thắng lợi, chúng ta không từ thủ đoạn, bất cứ thứ gì có thể nâng cao tỷ lệ thắng của chúng ta, chúng ta ai đến cũng không cự tuyệt.”

Vì, chính là đối kháng loại quái vật quỷ dị khủng bố này.

“Ảnh Long, không phải nó chết rồi sao? Vừa rồi hoàn toàn nổ tung. “Dương Trình Hi nhịn không được hỏi.

Cô vừa mới rõ ràng thấy được Ảnh Long khổng lồ kia bị đâm thủng nổ tung.

Sinh vật Biển Đen là bất diệt, chúng nó chỉ bị thương nặng, sau đó trở về Biển Đen tạm thời tu chỉnh. “A Nhã thản nhiên nói.

Con Ảnh Long kia không phải đã bị thương nặng rồi sao? “Dương Trình Hi khó hiểu hỏi.

“Không, cô chỉ nói đúng một nửa. đầu kia Ảnh Long tương đối giảo hoạt, nó tại thời điểm mấu chốt, bỏ qua hơn phân nửa thân thể của mình, chỉ để lại một bộ phận long thể thoát đi, trước khi chúng ta cuối cùng phát động công kích, nó cũng đã bỏ qua hơn nửa đoạn trước thân thể của mình.”

Cho nên, chúng ta vừa mới giết chết, chỉ là bảy phần thân thể của nó. A Nhã trả lời.

Chỉ là bảy phần?!

Bốn người vẻ mặt chấn động, chỉ là 7 phần thân thể liền thiếu chút nữa khiến toàn bộ Đảo Tuyên Minh sụp đổ, cái này Ảnh Long đến cùng có bao nhiêu khủng bố? Thuần túy dựa vào thân thể, là có thể đạt tới trình độ này.

Còn có 3 phần đi đâu? "Barton mơ hồ cảm giác không ổn.

"Chạy thoát rồi. "A Nhã thở dài.

Chạy trốn rồi!?

Bốn người đồng loạt kêu lên.

Vừa rồi loại quái vật này, một đám người cấp 8 vây công, còn thêm cuối cùng dùng vũ khí cực độc bộc phát, mới miễn cưỡng đánh tan quái vật.

Vậy mà có ba phần thân thể chạy thoát rồi!?

"Các người vừa rồi cũng cảm giác được cảm giác tim đập nhanh hơn phải không?"A Nhã nói, "Đó là bị Ảnh Long tâm huyết ô nhiễm sau đó sinh ra cảm ứng tâm linh. trong cơ thể những người thấm vào Ảnh Long tâm huyết, sẽ liên tục không ngừng tạo thành ô nhiễm dị hóa đối với các người, trong quá trình này, các người có thể đạt được một bộ phận năng lực đặc biệt, nhưng loại năng lực này có tác dụng phụ cực lớn, là lấy tuổi thọ làm cái giá để thi triển."

Cô đơn giản giới thiệu tình huống hiện tại.

Tinh Hồ trước kia cũng từng có ví dụ như vậy, như tình huống mấy người Barton, cũng không hiếm thấy.

Barton hiểu được ý của đối phương, sở dĩ nói nhiều như vậy với mấy tiểu tốt bọn họ, đơn giản là muốn bọn họ làm việc.

"Ảnh Long đã chạy đi, trên người các người có tâm huyết của nó, nó nhất định sẽ quay về tập kích các người thu hồi tâm huyết. Cho nên."

Đảo Tuyên Minh hiện tại tổn thất thảm trọng, đã không có biện pháp bảo vệ các người. Kế tiếp chúng ta dự định rời đi, mà các người. Tôi sẽ đưa các người ra ngoài.

“Cô đây là muốn chúng ta chịu chết!? “Dương Trình Hi nhất thời nhịn không được, lớn tiếng nói.

Ở lại đây, Ảnh Long khôi phục chút thực lực sẽ tìm về, chúng ta cũng không ngăn được, các người cũng chết, còn có thể liên lụy những người còn lại của chúng ta. “A Nhã bình tĩnh nói.

“Ngay từ đầu cũng là mấy người bắt chúng tôi tới đây, hiện tại liền bỏ lại chúng ta tự sinh tự diệt!? đây chính là các người cái gọi là vì chính nghĩa? vì nhân loại!?” Dương Trình Hi tính tình bạo liệt, lúc này nhìn thấu Tinh Hồ giả nhân giả nghĩa, cái tổ chức này, tự cho là chính nghĩa, hôm nay nội bộ sớm đã biến chất.

Bất luận các người nói thế nào, hiện giờ cả Địa Nguyệt chỉ có Nghi quốc mạnh nhất, có người có thể ngăn trở tàn thể Ảnh Long. Các người ở lại đây chắc chắn phải chết. “A Nhã trầm giọng nói,” Cho nên. Trốn đi. Trốn càng xa càng tốt.

“Tại sao không giết chúng tôi ngay bây giờ?” Karan hỏi với một chút mỉa mai.

Giết chết các người sẽ khiến các người nhanh chóng dị hóa, trở thành người dị hóa tâm huyết Ảnh Long. Sẽ khó giải quyết hơn. “A Nhã thở dài.

Bốn người nhất thời trầm mặc.

Lúc này người dị hóa trên đảo xung quanh đã bị cường giả lực trường càn quét giảm đi rất nhiều.

Toàn bộ trên đảo, ban đầu ước chừng có mấy ngàn người, hiện tại trải qua chiến dịch này, nhân số giảm bớt hơn phân nửa.

Nhưng cao tầng cũng không có biến hóa quá lớn.

Tựa hồ chuyện sống chết của những tử binh sĩ tầng dưới chót này, bọn họ cũng không để trong lòng.

Rất nhanh, theo mấy người dị hóa cuối cùng được giải quyết.

Trên mặt đất Đảo Tuyên Minh chậm rãi mở ra từng hố đen dưới lòng đất.

Trong cửa động một loạt nam nữ trẻ tuổi lõa thể nhanh chóng đi ra.

Bọn họ sắc mặt bình tĩnh, bắt đầu nhặt lên thi thể trên áo giáp cùng vũ khí, mặc ở trên người mình.

“Nhân bản! Các người. “Barton nhận ra thân phận của những người này.

Cái loại diện mạo cùng dáng người giống nhau như đúc này, cho dù là người mắt mù, cũng có thể nhìn ra đó là nhân bản.

Khó trách người Tinh Hồ phần lớn đều là người cải tạo, bộ mặt cũng đều trải qua cải tạo tu chỉnh.

Chương 720: Gặp lại bạn cũ

“Đi thôi. Các người nên đi. “A Nhã phất tay, lập tức có một đội người cải tạo mặc giáp hồng tiến lên, kẹp bốn người ở giữa.

Barton nhìn khuôn mặt bình tĩnh đạm mạc của đối phương.

Ông ta không biết tâm huyết Ảnh Long rốt cuộc là thật hay giả, nếu là thật, như vậy những ngày kế tiếp của bọn họ, quả thực không thể tưởng tượng.

Đi! “Barton gầm nhẹ một tiếng, xoay người đi về phía khoảng trống giãy ra từ vòng vây.

…….

Lý Trình Di chậm rãi đi trên đường phố Toại Dương.

Hắn muốn về nhà, đi thăm cha mẹ, nhưng lại không xác định khi nào mình sẽ tiến vào Góc chết.

Dựa theo tính toán, hiện tại hắn tùy thời tùy chỗ có thể tiến vào.

Lúc này ban đêm, mưa nhỏ kéo dài, là loại mưa phùn rất dai dẳng

Trong khe hở đường hầm màu vàng trên mặt đất, đã tích góp từng tí một một ít nước mưa.

Nước bị mưa bụi khuấy lên từng vòng gợn sóng thật nhỏ.

Từng hàng cây nhỏ ven đường được xây dựng thành hình bồ công anh, giữa cành cây treo dây đèn màu lộn xộn, dường như là dùng cho ngày lễ gì đó.

Hiện tại tất cả đều tắt.

Trên đường dành cho người đi bộ, một đám người qua đường che ô không ngừng đi qua bên người Lý Trình Di.

Đi qua, còn có từng chiếc xe trên làn xe.

Xuyên qua cửa sổ xe, còn có thể nhìn thấy tài xế tan tầm về nhà đang dùng tai nghe không dây nói chuyện điện thoại.

Một đám học sinh trung học mới tan học, mặc đồng phục sọc xanh trắng, tiếng cười không ngừng đi ngang qua Lý Trình Di.

Tiếng líu ríu nói chuyện, tựa như một đám gà con chuẩn bị trở về nhà.

Lúc đi ngang qua một cửa hàng bánh ngọt, Lý Trình Di bỗng nhiên dừng lại. Nhìn thấy bên cạnh một cái bàn ăn thủy tinh sát đất, có một người ngồi đó nhìn có chút quen mắt.

“Lý Trình Di! “Người đàn ông bên bàn kinh ngạc nhìn sang bên này, hiển nhiên cũng nhìn thấy Lý Trình Di lúc này.

Người đàn ông nhanh chóng đứng dậy từ cửa tiệm đi ra.

“Lý Trình Di, cậu đi đâu đấy? “Anh ta bước đến gần, vỗ vỗ vai Lý Trình Di.

“Trần Húc Đông “Lý Trình Di nhận ra thân phận người đàn ông.

Là một trong những người bạn tốt cùng chơi với người tiền thân.

Đã lâu không gặp em, gần đây cậu đi đâu vậy? Sao cách ăn mặc này lại ngầu thế. Sắp không nhận ra cậu nữa rồi! “Trần Húc Đông vẫn như cũ, áo thun và quần jean màu xanh da trời,

dáng người khỏe hơn trước một chút, nhưng khí chất vẫn còn trẻ con.

Hiển nhiên được cha anh ta bảo vệ rất tốt.

“Gần đây, có chút bận rộn, chuyện công việc.” Lý Trình Di bây giờ cao hai mét, so với Trần Húc Đông cao hơn không ít, khí chất cũng thành thục hơn rất nhiều.

Mặc dù mới qua một năm. Nhưng những gì hắn trải qua, rất nhiều người cả đời cũng không có cách nào trải nghiệm được

Trải nghiệm mới là mấu chốt làm cho người ta trưởng thành, mà không phải tuổi tác đơn thuần.

“Cùng nhau đi vào tụ tập đi, vừa lúc tớ dẫn theo mấy khách hàng, đều là khách hàng xinh đẹp nha~” Trần Húc Đông hiển nhiên còn đang làm việc trong phòng tập thể thao của cha mình.

Lý Trình Di nhìn theo bàn ăn cậu ta chỉ.

Hai người con gái váy ngắn ăn mặc thời thượng, một người tuổi trẻ thanh thuần, một người thành thục đầy đặn, đều nhìn về phía hắn.

Phát hiện hắn nhìn lại, hai nữ đều mỉm cười nâng chén ý bảo. Chỉ cần nhìn cặp kính AR mà các cô tùy ý đặt ở cạnh bàn, đã biết là con nhà đại gia.

Nhìn một màn này, có thể thấy Trần Húc Đông và hai cô gái đều đắm chìm trong hòa bình và cuộc sống hàng ngày của người bình thường, ngày qua ngày, năm qua năm.

Mà chính mình lại giãy dụa ở bên trong Góc chết, chém giết, vì sinh tồn, vì muốn có một tia hi vọng.

Nhìn khuôn mặt tươi cười rạng rỡ của Trần Húc Đông, trong lòng Lý Trình Di bỗng nhiên có cảm giác chia cắt thật lớn.

Thế giới này.

Thế giới quý tộc cao cao tại thượng, Chuyên gia vũ khí bay, người cải tạo vân vân.

Cùng người bình thường trải qua cuộc sống bình thường, thành thật làm việc, yêu đương kết hôn, sinh lão bệnh tử.

Hoàn toàn chính là hai thế giới.

Không, cậu cứ chơi đi, tớ còn có việc. "Nhìn ánh mắt mong đợi của Trần Húc Đông, Lý Trình Di cự tuyệt.

"Cậu cũng không còn nhỏ, còn không cân nhắc tìm đối tượng? "Trần Húc Đông có chút bất đắc dĩ.

Từ lần trước cùng Lý Thanh Bằng bọn họ cùng nhau hoạt động ngẫu nhiên gặp về sau, người bạn tốt này liền càng phát ra thần bí bí, hình tượng cũng biến hóa thật lớn.

Sau đó anh cũng phải giúp cha mở rộng hệ thống phòng tập thể thao cũng không còn nhiều thời gian để ý nữa.

Kết quả lúc này mới đi qua bao lâu, người bạn trước đây mặt non choẹt, giờ râu ria như một ông chú.

'Cậu muốn tránh mặt bạn bè đúng không? "Trần Húc Đông vỗ một cái vào lưng Lý Trình Di. Nhưng đụng phải lớp da thịt cứng rắn như hợp kim khiến bàn tay đau nhức.

Òa, người chắc chắn thế, khó trách cậu và chị đánh nhau dữ như vậy, thôi cho cậu cơ hội, không đi thì thôi. Ai cũng chỉ là có chút thời gian, có rảnh tụ tập một chút đi!

Anh ta có chút bất đắc dĩ nói.

"Ừ. Có điều tôi bận lắm, phải hẹn dịp khác. Nếu gặp khó khăn thì gọi cho tôi. "Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Hắn không muốn mất đi bạn tốt, nhưng đáng tiếc, hắn hiện tại, sớm đã không còn là người bình thường có thể tiếp xúc.

"Ai biết cậu bây giờ phát đạt rồi, trong nhà đều đổi biệt thự lớn rồi." Trần Húc Đông thở dài, tựa hồ cũng cảm giác được khoảng cách giữa bạn tốt.

"Đi thôi. Đừng quên gọi điện thoại cho tôi. "Lý Trình Di xoa đầu anh ta, giống như vuốt ve chó con.

"Đậu má cậu làm gì thế! Phá hỏng hình tượng của tôi sao!! "Trần Húc Đông nhất thời nóng nảy.

Hất tay Lý Trình Di ra, anh ta vội vàng xoay người đuổi theo.

Lại phát hiện Lý Trình Di đã đi ra ngoài mấy mét, rẽ một cái, liền biến mất ở góc đường.

Anh ta đuổi theo phía trước vài bước, đi tới góc đường, lại phát hiện, chỗ rẽ trống rỗng, chỉ có đèn neon của cửa hàng chợt lóe.

Chạy nhanh như vậy?

……..

Chương 721: 1+1=2

Thành phố Thiên thần tử vong.

Trong thành phố đổ nát xám trắng.

Một bóng người khôi ngô áo khoác màu đen nhanh chóng ngưng tụ trên đất trống.

Tóc dài, mắt đen, hình thể khôi ngô chính là Lý Trình Di mới tiến vào nơi này.

Xung quanh từng mảnh nhà tầng xám trắng rách nát, xen lẫn mấy tòa thạch đài hình thang.

Bốn phía bệ đá đều có thềm đá, có cái giống như là dùng ba tầng tảng đá lớn chồng lên nhau, có cái là bốn tầng tảng đá lớn.

Đỉnh cao nhất, đều là tế đàn đơn giản giống nhau.

Oác

Bỗng nhiên một mảnh âm thanh xột xoạt từ xung quanh bay tới.

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía.

Cát bụi xám trắng tựa như sương mù, che lấp hết thảy cảnh sắc ngoài trăm mét.

Thời tiết lần này kém hơn lần trước rất nhiều.

Phốc phốc phốc.

Bỗng nhiên tiếng bước chân dày đặc, từ bốn phía nhanh chóng tiếp cận.

Dẫn đầu lao ra cát bụi, là một bộ xương khô xám trắng.

Chúng nó có cao có thấp, trên người khoác áo bào các thể loại, trong tay có cầm đao, có cầm trường thương, còn có đứa cầm một thanh hỏa thương rỉ sét!

Bộ xương khô dày đặc, liếc mắt một cái, tựa như hải dương, tầm nhìn của Lý Trình Di đã có ít nhất hơn một ngàn.

Chúng tràn ngập tất cả khoảng đất trống có thể nhìn thấy xung quanh, tựa như thủy triều, nhào về phía Lý Trình Di.

Xa xa còn xen lẫn từng đạo u hồn màu xám trắng trôi nổi.

Vừa vặn thử xem, tân hoa ngữ.

Lý Trình Di mới rời khỏi chỗ Trần Húc Đông, lúc này tâm tình còn chưa ổn định.

Nhìn thấy những bộ xương khô rậm rạp này, trong lòng không hiểu sao sinh ra một loại cảm giác không chân thật.

“1+1=2, ai phản đối?”

Mu bàn tay hắn sáng lên tử quang nhàn nhạt, mặt hướng về phía Bộ xương khô cao giọng nói.

Không ai phản đối.

Bởi vì tất cả bọn chúng không có miệng, chỉ có xương cốt.

Trong phút chốc, tử quang chói mắt, từ mu bàn tay Lý Trình Di sáng lên.

Ong!

Một vòng vô hình chấn động, lấy hắn làm trung tâm, trong nháy mắt bao trùm tất cả Bộ xương khô u hồn trong vòng 20 mét.

Yên lặng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi thứ xung quanh dường như rơi vào yên tĩnh.

Lý Trình Di có thể cảm giác được, tinh thần lực của mình trong chớp mắt này giảm bớt một phần hai mươi.

Mà thay vào đó là tất cả xương khô trong phạm vi hai mươi mét xung quanh.

Ầm ầm một tiếng, chúng nó hai chân chỉnh tề đâm vào mặt đất, vũ khí trong tay nhao nhao buông xuống, biến thành một vòng tường người, hoàn mỹ bảo hộ Lý Trình Di ở chính giữa.

Theo mặt đất bị đâm thủng, từng mảnh bụi đất xám trắng đón gió thổi lên.

Lý Trình Di nhìn trước mắt một màn này, rốt cục chân chính xác định hoa ngữ cũng có hiệu quả đối với quái vật.Góc chết

“Tiếp theo là tìm chiếc nhẫn thầm thì, sau đó tìm cánh cửa bí ẩn.”

Hắn nhìn bốn phía.

Xin hỏi có ai có nhẫn thì thầm không?

Trong tiếng rầm rầm, đám Bộ xương khô nhúc nhích một chút, không hề phản ứng.

Lý Trình Di dừng một chút, cũng không ngoài ý muốn, tiếp tục nói.

Như vậy, ai có thể dẫn ta đi Cánh cửa thần bí không? Chính là một cánh cửa có thể rời khỏi nơi này.

Xung quanh không có động tĩnh.

Lý Trình Di nghĩ nghĩ, lại nói.

Các người tốt nhất dẫn ta tìm được cánh cửa thần bí, nếu không đừng trách ta động thủ!

Tiếng nói chậm rãi khuếch tán.

Nhất thời, tất cả Bộ xương khô bị khống chế đồng thời co cẳng, chỉnh tề chen qua một hướng trong nội thành.

Lý Trình Di đi theo chúng vượt mọi chông gai trong biển xương khô, không đến mười phút, đã tới trước một cánh cửa đá cô đơn có chút cổ xưa.

Trước sau cửa đá đều không có bất kỳ kiến trúc nào nối liền, cứ như vậy lẻ loi đứng sừng sững trên một mảnh phế tích.

Trung tâm cánh cửa, không trung mơ hồ có chút ngân quang lấp lánh.

“.”

Lý Trình Di không nói gì để đối phó, nhìn đám Bộ xương khô bảo vệ hắn xung quanh, hắn lần đầu tiên cảm nhận được, ngôn ngữ này có hiệu quả khủng bố đối với cá thể cấp thấp.

Phải có hòa bình, cưỡng chế hòa bình, đó mới là mấu chốt.

Bởi vì điều này có nghĩa là, nếu đối phương không muốn, Lý Trình Di hoàn toàn có thể uy hiếp đối phương, nếu anh không nghe lời tôi, tôi sẽ công kích anh, như vậy chúng ta sẽ không thể hòa bình.

Đối phương không có cách nào, vì bảo trì hòa bình, không thể không làm theo lời hắn nói.

Gió lạnh và khô từ xa thổi tới.

Cuộn lên cát bụi màu trắng tản mát trên mặt đất.

Lý Trình Di nhìn cánh cửa kia, đi lên phía trước, đi thẳng đến phía trước cánh cửa, mới vươn tay ra.

Ngón tay đưa vào cửa, lại giống như xuyên vào một mảnh ảo ảnh, không phát sinh thứ gì.

Sau đó hắn lại đi vào, xuyên qua phía bên kia.

“Quả nhiên không vào được sao? “Lý Trình Di quay đầu nhìn tòa nhà cao lớn phía sau.

Đó là nơi hắn đã rơi xuống trước đó, cũng là nơi Thiên thần cân bằng và Thiên sứ yên lặng đang ở”.

“Hiện tại cần tìm được chính là chiếc nhẫn thì thầm.” Vừa vặn, có thể thử một chút, cực hạn và tiêu hao hoa ngữ như thế nào?

Đây là lần thứ ba tiến vào Góc chết cũng liền ý nghĩa, nếu như lần này tìm không thấy đường ra, hắn cũng chỉ có thể dùng phương pháp cưỡng chế để thoát ly.

Chẳng hạn như giết người, chẳng hạn như phá hoại Góc chết.

Nhưng những thứ này đều không phải hắn muốn làm, bởi vì như vậy nhất định sẽ dẫn đến lần sau tiến vào độ khó khi vào Góc chết sẽ tăng lên trên diện rộng.

Hiện tại Thiên sứ yên lặng đều có thể treo lên đánh, lần sau sẽ bị cường hóa thành cái dạng gì, hắn thật không biết.

Hơn nữa, hắn vẫn có một nghi vấn.

Một Góc chết nhất định sẽ có số nhiều người Góc chết ra vào.

Hắn có thể dẫn đến Góc chết tăng cường, người khác khẳng định cũng có thể, cơ chế này rốt cuộc là vận hành như thế nào?

Vì sao cho tới bây giờ hắn vẫn chưa gặp qua loại tình huống này?

Chương 722: Không thể phản bác

Cho tới bây giờ đều là hắn dẫn đến việc Góc chết tăng cường, rất ít gặp được người khác tăng cường Góc chết?

"Không có lẽ, ta hiện tại gặp phải Góc chết, đã là bị người khác tăng cường độ khó?"

Dù sao thời gian trong Góc chết khác với bên ngoài, người khác tiến vào thời gian có thể rất ngắn, cũng có thể là hết thảy đều bị làm mới chu kỳ.

Làm mới chu kỳ cố định, không có gì mới.

Mang theo nghi hoặc như vậy.

Lý Trình Di một lần nữa đi về phía tòa nhà có thiên sứ kia.

Khu vực này, toàn bộ nội thành nổi bật nhất chính là tòa cao ốc kia.

Tòa nhà là loại kiến trúc tổ hợp tương tự, tựa như một cái nón cắt đứt mũi nhọn, xung quanh do bốn tòa tháp cao màu xám trắng vây quanh ở trung tâm.

Trên đỉnh mơ hồ có mây xám xoay tròn.

Từ chỗ Lý Trình Di nhìn lại, mặt ngoài tòa kiến trúc kia có rất nhiều sân thượng, giống như pho mát bị chạm rỗng, khắp nơi là lỗ đen.

Hắn suy nghĩ một chút, nhìn quanh bốn phía, rất nhanh phát hiện, ở một số nơi xa xôi, có một ít bộ xương tựa hồ khác với bộ xương bình thường.

Trên người những bộ xương khô này mặc trang bị bằng kim loại rỉ sét, mũ sắt, áo giáp, khiên, trường kiếm, giày sắt, cái gì cần có đều có.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, dưới chân phát lực, người trong nháy mắt lóe lên, bóng chớp phát động, nháy mắt liền

xuất hiện ở ngoài hai mươi mét.

Sau khi huyết mạch tăng lên, khoảng cách Ảnh Thiểm của hắn cũng tăng lên, đạt tới hai mươi thước.

Hơn nữa thân thể tựa hồ còn đang không ngừng cường hóa, giống như đang chuẩn bị năng lực đặc biệt gì đó.

Lại một lần nữa Ảnh Thiểm, hắn xuất hiện chính xác ở phía trên đám Bộ xương người mặc trang bị.

Tôi đang di chuyển.

Hắn lên tiếng.

Một đám Bộ xương không cách nào phản bác, nhất thời năng lực hoa ngữ phát động.

Bùm.

Xung quanh hai mươi mét tất cả Bộ xương u hồn, toàn bộ hai chân đâm xuống đất, buông vũ khí, an tĩnh làm tường người.

Mà nhóm Bộ xương đầu tiên vừa mới bị Lý Trình Di định trụ, thời gian còn chưa tới, vẫn đóng đinh ở xa xa, không nhúc nhích.

“Cho ta manh mối về chiếc nhẫn thì thầm, đó là một chiếc nhẫn có hình thiên sứ trên đó, có tư cách ra vào cánh cửa bí ẩn.”

Lý Trình Di trầm giọng nói.

Nếu như không cho ta, ta liền đánh các ngươi.

“.”

Một đám Bộ xương không nói gì, chúng cũng không có cách nào cãi lại.

Tuy rằng lời này rất giống trẻ con chọc giận, nhưng dưới tác dụng của hoa ngữ, chúng nó rất nhanh xôn xao.

Không bao lâu sau một bộ xương khô lớn trên đầu mang theo một phần trang sức bạc, giơ tay lên, hướng tòa kiến trúc thiên sứ trung tâm chỉ chỉ.

Lý Trình Di cũng không rõ vì sao bọn họ có thể hiểu được ý tứ trong lời nói của mình, nhưng hoa ngữ này thật sự rất mạnh.

Rất rõ ràng, những bộ xương khô này không có khả năng hiểu ngôn ngữ Nghi quốc hắn nói, cũng không có khả năng còn lưu lại cơ quan nhận âm thanh như hốc tai.

Mà cứ như vậy, bọn họ tự nhiên đều hiểu được lời mình nói.

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di suy tư một chút, không đi kiến trúc Thiên Sứ bên kia, mà là xoay người hướng bên ngoài nội thành phóng đi.

Ảnh Thiểm kết hợp chạy nước rút.

Bất quá nửa phút, hắn liền đi tới chỗ biên giới nội thành Góc chết.

Ngoài thành là một sa mạc màu xám trắng.

Liếc mắt một cái cũng không gì.

Cát xám trắng và bầu trời xám trắng gắn liền với nhau, gần như không thể phân biệt giới hạn.

"Xem ra, chiếc nhẫn thì thầm rất có thể đang ở trong khu thành này." Dựa theo chỉ đường của bộ xương vừa rồi, khả năng cao nhất là ở trong kiến trúc Thiên Sứ.

Dù sao cũng không thể đi vòng qua tòa nhà đó.

Lý Trình Di thở dài một tiếng, xoay người trở về.

Không bao lâu, hắn một lần nữa trở lại Tòa kiến trúc Thiên sứ trước, trước vòng quanh tòa nhà này dạo một vòng.

Tòa nhà được bao quanh bởi bốn tòa tháp trắng.

Tháp là hình trụ, bề ngoài mở ra một số lỗ hổng làm cửa sổ.

Lý Trình Di lười đi cửa chính, chọn một tòa tháp trắng, dọc theo vách tháp liên tục mượn lực né tránh, vài cái liền đi lên một cửa sổ tối om cao hơn trăm mét.

Trong tiếng gió vù vù, hắn từ cửa sổ hình vòm đi vào.

Bên trong là một căn phòng nhỏ không lớn.

Bàn học bằng gỗ xám một cái, hai cái ghế gỗ đen, một cái tủ có kính phủ khăn, trên tường treo một bộ trường bào màu xám có mũ trùm đầu.

Ngoài ra, còn có một khung tranh treo bên cửa sổ.

Trong khung tranh là một bức họa quái dị màu nền đen.

Trên vải vẽ tranh nền đen, có một cây đại thụ xám trắng, mỗi một nhánh cây, cuối cùng đều biến thành từng cái đầu rắn, phun ra trái tim.

"Một cái cây đầy rắn?"

Lý Trình Di nhìn xung quanh, phòng này ngay cả giường cũng không có, vừa nhìn đã biết là phòng trực ban tạm thời.

Hắn đi tới bên cạnh bàn, mở ngăn kéo ra kiểm tra từng cái một.

Rầm rầm.

Ngăn kéo chính ở giữa bị kéo ra, bên trong đặt một ít đồ dùng kim loại rỉ sét, tựa hồ là thứ gì đó bị tách ra, đặt ở chỗ này.

Hắn lại mở ngăn kéo bên phải.

Bên trong là một túi đen rơi xuống, bọc trong túi vải. Túi vải màu xám đều bị vật màu đen bên trong xâm nhiễm, có một phần nhỏ biến thành màu đen.

Lý Trình Di không nhúc nhích, tiếp tục kéo ngăn kéo bên trái ra.

Bên trong đặt một cây bút và một quyển sổ tay bìa cứng.

Laptop toàn thân màu đen, trung tâm có hình vẽ cây rắn treo trên tường.

Hình vẽ giống hệt nhau, chỉ là ở đây nhỏ hơn.

Lý Trình Di lấy laptop ra, mở ra xem.

Bên trong là một loại văn tự kỳ dị do các điểm, đường gấp, nửa hình tròn tạo thành, hắn hoàn toàn xem không hiểu.

Nhưng ngoài chữ, còn có rất nhiều minh họa.

Ví dụ như phác thảo u hồn, phác thảo Bộ xương người.

Suy nghĩ một chút, hắn thử ở sâu trong nội tâm gọi Iseline.

Chương 723: Văn tự mới

Từ khi Thánh Linh công càng ngày càng mạnh, Iseline liền không còn có thể giống lúc trước như vậy, có thể tùy ý đột nhiên xuất hiện ở trong đầu hắn đối thoại.

Dựa theo cách nói của cô, tinh thần ý thức lực của Lý Trình Di tựa hồ tăng trưởng trên diện rộng, hơn nữa mật độ cũng trở nên mạnh hơn trước rất nhiều.

Nếu cô ấy vẫn muốn tham gia vào cuộc trò chuyện như trước đây, có thể sẽ gây tổn thương cho cả hai.

Cho nên hiện tại phải do hắn mời, Iseline mới có thể liên lạc bên này, để đối thoại.

“Iseline.”

“Iseline?”

Lý Trình Di nhẹ nhàng gọi.

Trọn vẹn hơn mười giây sau, rốt cục, một âm thanh chậm rãi từ xa bay tới, dần dần phóng đại, biến rõ ràng.

“Anh, em đang hoàn thành thí nghiệm mà thày giáo giao, làm sao vậy?” Iseline trong lời nói lộ ra một tia mỏi mệt. Hiển nhiên nhiệm vụ rất không thoải mái.

“Thật có lỗi, anh hiện tại khả năng gặp phải một chút vấn đề, gặp phải một loại văn tự mới, em có thể giúp anh xem một chút không?”

“Được, anh nhớ kỹ văn tự, sau đó tưởng tượng truyền cho em”Iseline nói.

Lý Trình Di làm theo, ghi nhớ một hàng chữ, truyền qua.

“Cái này là biến chủng văn tự Biển Đen , một loại ngôn ngữ tên là Shadrama , là nửa tế tự nửa ngữ hệ hằng ngày.” Iseline so với trước rõ ràng bác học quá nhiều.

Có thể phiên dịch không?

“Có thể, nhưng em không quen, có thể sẽ rất chậm, hơn nữa có thể sẽ không chính xác”.

“Không sao, đại khái có thể hiểu được ý tứ là tốt rồi. “Lý Trình Di không thèm để ý nói.

Iseline không hổ là tiểu trợ lý Góc chết, bắt đầu để cho Lý Trình Di truyền đến hình ảnh văn tự đó sau đó phiên dịch.

Thí nghiệm nghiên cứu hiện tượng về sự xuất hiện của xương khô và u hồn.

Chúng ta tìm kiếm ngọn nguồn trong đó, sức mạnh của bọn chúng, cho dù chuyển hóa như thế nào, đều tất nhiên có ngọn nguồn hạch tâm.”

Xương cốt sẽ không vô duyên vô cớ nhúc nhích, trong đó nhất định có sợi tơ kết nối tất cả mà chúng ta không thể nhìn thấy.

“Thông qua một trăm bốn mươi ba loại sức mạnh thí nghiệm tiến hành kiểm tra, Whitehall phát hiện ra sức mạnh duy trì của bộ xương, là một loại sức mạnh đặc thù vô hình, không thể chạm tới, chỉ tồn tại bên trong và xung quanh xương cốt người chết. Chúng tôi đặt tên loại sức mạnh này là: Tử năng.”

” Chiết xuất Tử năng nhất định phải lợi dụng bột hỗn hợp xương cốt người chết. Thông qua hỗn hợp phụ trợ, chúng ta thành công thành lập đầm tuần hoàn Tử năng, và sử dụng nó trên các loại tượng của ta.”

“Thông qua phân tích phát hiện, Tử năng so với điện năng bình thường càng dễ dàng điều khiển tử vật, đây có lẽ là khởi điểm cách mạng để chúng ta mở ra tân thế kỷ năng lượng.”

Từ giờ trở đi, người chết không còn vô dụng nữa.

Lý Trình Di khi đọc những dòng phiên dịch của Iseline ghi lại vào trong quyển bút ký.

Càng về sau, hắn thậm chí nhìn thấy, từng bản thiết kế cơ sở thí nghiệm đánh dấu rất nhiều quy mô dữ liệu nhỏ.

“Đây là ghi chép của một học giả nghiên cứu, hơn nữa không phải ghi chép rất tỉ mỉ, chỉ là ghi chép đơn giản. “Iseline nói.

Lý Trình Di nheo mắt lại, hắn nghĩ tới những tượng thiên sứ biết động kia, tòa thành thị này, tựa hồ so với hắn tưởng tượng thú vị hơn rất nhiều.

“Trong bút ký nhắc tới điện năng, rất hiển nhiên, cái Góc chết này từng thuộc về một thế giới có thể lợi dụng điện năng.” Iseline nói.

Đúng vậy. Bọn họ cố gắng nghiên cứu Tử năng, từ đó mở ra cuộc cách mạng năng lượng mới, nhưng dường như xảy ra vấn đề gì đó, dẫn đến biến cố phát sinh, vì vậy tất cả đều hoang phế. “Lý Trình Di nói.

“Có rất nhiều ví dụ như vậy. Theo thày giáo của em, đó là, vũ trụ này chứa đựng những bí ẩn vô tận, và một sinh vật không thể khám phá tất cả những bí ẩn rõ ràng. Bởi vì bạn đang khám phá, và bí ẩn của vũ trụ cũng đang đồng bộ hóa những thay đổi nhanh chóng.Năng lượng như Tử năng, phía sau rốt cuộc liên hệ cái gì, điểm cuối cùng là cái gì, ai cũng không rõ ràng. Iseline trầm giọng nói. Bây giờ em trở nên thâm trầm rồi. “Lý Trình Di kinh ngạc nói.”

“Anh. Không chỉ là có cảm xúc phát ra. “Iseline nói, cô dừng một chút, tựa hồ muốn nói lại thôi.

“Sao vậy? “Lý Trình Di vẫn còn hứng thú lật xem bút ký.

Trên người anh có rất nhiều thứ thần bí, sức mạnh thần bí, anh có nghĩ tới hay không, đi tìm tòi nghiên cứu căn nguyên của bọn họ. Mà không phải theo lộ tuyến mà người khác an bài. “Iseline nói.

“Tìm hiểu căn nguyên? “Lý Trình Di sửng sốt.

“Đúng vậy, sức mạnh cũng không phải là không đúng sai, ở Bên trong Biển Đen, sức mạnh bản thân là có thuộc tính, như nghiên cứu Tử năng, anh nếu muốn lớn mạnh nó, nhất định phải đi nghiên cứu xác chết, từ đó bị những thứ khác phụ thuộc xác chết ảnh hưởng, sau đó có hướng đi đại khái.Cho nên, cái gọi là sức mạnh không đúng sai, vốn là một nghịch lý”.

Những lời này của Iseline, hiển nhiên không phải là cảm ngộ của chính cô bé.

Lý Trình Di không phải kẻ ngốc, bây giờ ở dưới sự cường hóa của huyết mạch cùng Thánh Linh công cường hóa, tốc độ phản ứng cùng trí nhớ cũng đều tăng lên không ít.

Nghe được lời này, hắn tựa hồ có chút hiểu, Iseline muốn biểu đạt ý tứ.

"Cám ơn Iseline." hắn có thể nghe ra, đối phương là thật từ trong đáy lòng vì tốt cho hắn, cho nên mới đưa ra đề nghị này.

Hắn muốn làm một chiến sĩ đơn thuần đấu tranh anh dũng. Hay là lợi dụng hết thảy ngoại vật, bao gồm ác chi hoa, đi theo con đường thuộc về mình.

Đó là một lựa chọn khó khăn.

Cái trước rất nhẹ nhàng, mà cái sau, khó khăn lớn hơn rất nhiều.

Chương 724: Đi tìm Tử năng

Lý Trình Di vẫn yên tâm thoải mái hưởng thụ Ác Chi Hoa loại bỏ hết thảy tác dụng phụ khi tăng cường sức mạnh huyết mạch và Thánh Linh Công.

Nhưng hiện thực là, những sức mạnh hoa ngữ này thật sự không cần trả giá thật lớn sao?

"Anh, em chỉ là đưa ra một đề nghị, kỳ thật năng lực của anh đối với nghiên cứu có trợ giúp rất lớn. Hoàn toàn có thể lợi dụng chúng, thành lập sức mạnh hạch tâm của anh. "Iseline nói.

"Anh hiểu, vấn đề này, sau này anh sẽ bắt tay xử lý. Bên trong Góc chết có vô số hiện tượng kỳ diệu không phải là có vô cùng vô tận các loại tài nguyên sao? Thăm dò tất cả hết thảy bí ẩn chưa giải được hóa nó thành dinh dưỡng cho bản thân"

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới chính mình lúc ban đầu kế thừa Ác Chi Hoa , nhìn thấy bộ Hoa Lân Y bị hư hao trong bóng tối

Bộ Hoa Lân Y kia rõ ràng là thuộc về Ác Chi Hoa đời chủ nhân trước, nhưng hiện tại, hắn ta đã biến mất.

Nếu như Ác Chi Hoa thật sự có thể thuận theo tự nhiên phát triển ra sức mạnh mạnh nhất, vậy nó sẽ không đến phiên mình

kế thừa.

Cho nên, hắn phải thay đổi, đi ra con đường thuộc về mình.

Phụt.

Đóng laptop lại, hắn cất vào túi áo khoác của mình.

“Anh, chỗ Góc chết của anh khoảng cách quá xa, cường độ quá lớn, quấy nhiễu cũng rất lớn, em không thể cùng anh một mực giữ liên lạc. Nếu có vấn đề, anh lại gọi em, ta lưu lại tâm linh ấn ký sẽ lần nữa liên lạc trò chuyện.” Iseline nói.

“Anh hiểu” Lý Trình Di gật đầu.

Sau đó, hắn ra khỏi cửa sổ và đi tìm ba tòa tháp còn lại.

Ba tòa tháp bố trí đều không chênh lệch nhiều lắm, nhưng bút ký hắn chỉ tìm được hai quyển, hơn nữa nhìn chữ viết, hiển nhiên là hai người khác nhau viết. Cất kỹ ba quyển sổ tay, Lý Trình Di cuối cùng mới đi tới kiến trúc thiên sứ trung tâm.

Hắn không từ bên ngoài trực tiếp lên đến mái nhà, mà là như cũ từ dưới đáy cửa vào đi vào.

Theo sảnh đá xám trắng trống rỗng, một đường đi lên.

Hoa văn tinh xảo trên mặt đất, bích họa ký hiệu vặn vẹo trên tường, cây rắn và thiên sứ điêu khắc trên trần nhà, đều hiện ra rõ ràng, nơi này đã từng có rất nhiều người tỉ mỉ điêu khắc bố trí.

Tầng 1. Không gì cả.

Tầng hai.

Một hàng bàn dài, chỉnh tề sắp xếp ở giữa đại sảnh.

Chính giữa ghế đá rậm rạp, ngồi một bóng người khô gầy khoác trường bào xám trắng, cúi đầu giống như đang cầu nguyện.

Bóng người đưa lưng về phía Lý Trình Di, không nhúc nhích.

Lý Trình Di không để ý tới nó, mà là từ bên trái, hướng lên tầng cầu thang đi đến.

Răng rắc.

Đi được một nửa, hắn đột nhiên lui về phía sau.

Vèo!

Một ngọn lửa màu xám nửa trong suốt, lướt qua người hắn, hung hăng đụng vào mặt tường.

Vách tường không bất kỳ tổn thương nào, nhưng ngọn lửa sát vào mặt ngoài của Hoa Lân Y trên mu bàn tay phải Lý Trình Di, lại lưu lại một dấu vết cháy đen.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại.

Chỉ thấy bóng người gầy yếu ngồi chính giữa trước đó đã đứng lên.

Phía dưới áo bào xám của nó lộ ra, là một đầu lâu màu xám.

Tay phải nó mở ra, một đám hỏa diễm vặn vẹo màu xám đang chậm rãi thiêu đốt, ở lòng bàn tay nhảy lên.

“Chẳng lẽ, đó là Pháp sư Tử năng? “Lý Trình Di kinh ngạc.

Hắn nhìn chăm chú đối phương, đối phương lại giơ tay, chuẩn bị ném ra ngọn lửa nửa trong suốt.

“Nếu như là pháp sư thật, có thể tìm được phương pháp tu hành từ trên người nó hay không?” nghĩ tới đây trong lòng Lý Trình Di kích động.

Thất Ý Thánh Linh Công thuộc về kiếp trước là công pháp phong cách phương Đông, mạnh tuy mạnh, nhưng không biện pháp trợ giúp một người thành lập cơ sở phát triển cùng nghiên cứu hệ thống.

Nếu như hắn muốn đi theo con đường thuộc về con đường của mình, như vậy, nhất định phải thu thập vô số các loại công pháp, tiến hành so sánh, nghiên cứu.

Hắn không cảm thấy trí tuệ của một mình mình có thể so sánh với vô số trí giả khác trầm tư suy nghĩ tổng kết ra tinh hoa.

Cho nên, thu thập học tập, chính là phương thức tiến bộ nhanh nhất.

Đã xác định được mục tiêu.

Thân ảnh Lý Trình Di lóe lên, trong nháy mắt biến mất, sau đó lại xuất hiện bên cạnh bóng người gầy gò.

1+1=2. "Hắn lên tiếng.

Bùm!

Bóng người khô gầy trong nháy mắt hai chân lún xuống, khảm vào sàn nhà.

Mặt đá màu xám cứng rắn vô cùng, cũng không thể ngăn cản hai chân nó đâm vào mặt đất.

Cùng lúc đó, ngọn lửa bán trong suốt trong tay bóng người màu xám cũng tự động dập tắt, biến mất.

"Được rồi, bây giờ chúng ta là bạn bè. "Lý Trình Di mỉm cười nói. "Xin hãy truyền thụ cho tôi nền tảng kỹ thuật công kích vừa rồi, đừng từ chối, nếu không tôi sẽ đánh cậu."

Bộ xương áo bào tro ngẩn ngơ, sau đó rút chân ra, đi về bên trái.

Đi tới bên tường đại sảnh, nó ấn xuống vách tường, nhất thời tường trắng chậm rãi dời đi một ô tối.

Trong bóng tối hình chữ nhật, đặt một ít sách, một ít dụng cụ ăn uống cùng quần áo dự phòng.

Bộ xương áo bào xám nhân từ trong sách, lật xem, lấy ra một quyển có chút cũ kỹ bằng da màu xám sách, đưa cho Lý Trình Di.

"Cảm ơn. "Lý Trình Di nhìn động tác tự nhiên của đối phương, càng cảm thấy ngôn ngữ thật kinh khủng.

Cầm lấy sách, trong sách cũng dùng tiếng Shadrama. Hắn không hiểu, nhưng trở về có thể tìm Iseline học.

Không thể không nói, gặp được Iseline là một trong những thu hoạch lớn nhất của hắn trong Góc chết.

Nếu không rất nhiều lúc hắn cũng chỉ có thể đối mặt với gặp núi vàng mà tay không mà về.

Cầm cuốn sách và bỏ vào túi áo khoác.

Mặt khác, xin giúp tôi tìm chiếc nhẫn nhỏ. Đừng cự tuyệt, cự tuyệt tôi sẽ tức giận, tức giận sẽ đánh anh. "Lý Trình Di tiếp tục nói.

"…" Bộ xương áo bào xám người không nói gì, từ hành động của hắn, bọn chúng còn lưu lại một ít tư duy ý thức.

Đứng tại chỗ vòng vo nửa vòng, Bộ xương áo xám nhân tìm được một cái phương hướng, thẳng tắp đi tới.

Lý Trình Di theo sát phía sau, trong lòng dâng lên chờ mong.

Chương 725: Chiếc nhẫn thì thầm

Những bộ xương lúc trước cũng không biết chiếc nhẫn thì thầm ở đâu, nhưng bộ xương này biết, rất hiển nhiên, địa vị của nó cao hơn những bộ xương trước đó rất nhiều.

Không bao lâu, hai người đi tới đi tới tầng thứ ba đầu cầu thang.

Bộ xương bất động, chỉ lên tầng ba nhìn về phía Lý Trình Di.

Là ở tầng ba sao? "Lý Trình Di hiểu ý của nó.

Rất hiển nhiên, Bộ xương áo bào xám người cũng chỉ biết chiếc nhẫn thì thầm ở trên tầng, cụ thể ở đâu, nó không rõ ràng lắm.

Xem ra, vẫn là tránh không thoát a. "Lý Trình Di thở dài, vỗ vỗ bả vai Bộ xương áo xám.

"Đa tạ ngươi".

Hắn cất bước, đi lên tầng ba.

Đi lên cầu thang đá rất dài, đến chỗ rẽ, hắn quay đầu nhìn về phía Bộ xương áo bào xám.

Nó đã yên lặng trở nơi vừa rồi, một lần nữa hai chân đâm vào, lẳng lặng chờ thời gian hoa ngữ trôi qua.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động, chờ một lát.

Tính toán thời gian, ước chừng lại qua năm phút đồng hồ sau, Bộ xương áo bào xám mới rút hai chân ra, nhìn trái nhìn phải, một lần nữa trở lại vị trí trung tâm ngồi xuống.

Trước sau cộng thêm, tổng cộng là mười hai phút sao? “Lý Trình Di nhìn đồng hồ cơ. Từ sau khi phát hiện thiết bị điện tử bị hạn chế khá lớn, hắn liền đeo một chiếc đồng hồ cơ , thuận tiện dùng ở Góc chết.

Thực lực so với đám Bộ xương bình thường kia mạnh hơn nhiều, gọi nó là Bộ xương pháp sư là được rồi.

Hắn thu hồi tầm mắt, tiếp tục đi lên.

Lên tầng ba.

Đây là một hành lang đá rộng.

Bên trái là sân thượng, không cửa sổ và cửa ra vào, chỉ cần xoay người chạy nước rút, là có thể từ trên tầng nhảy xuống.

Đi về phía trước vài bước, rất nhanh, hắn liền nhìn thấy một hình người mặc giáp trắng cái đứng ở bên sân thượng, nhìn xuống cảnh sắc phía dưới. Đó chính là hình người mặc giáp nặng giao thủ với hắn khi hắn lần đầu tiên tiến vào nơi này.

Loảng xoảng.

Người mặc giáp trắng hình xoay người, nhấc trọng kiếm đi nhanh về phía hắn.

1+1=2. “Lý Trình Di lên tiếng.

Bùm.

Hai chân hình người giáp trắng đâm vào mặt đất, trọng kiếm buông xuống, đứng bất động tại chỗ.

Lý Trình Di đang muốn đi về phía trước, bỗng nhiên trong lòng khẽ động.

Khóe miệng hắn lộ ra một tia mỉm cười.

Xin hãy giúp tôi mở đường phía trước để loại bỏ tất cả những người chặn đường. Nếu anh không giúp tôi, tôi sẽ tức giận, tức giận sẽ đánh anh. Anh cũng không hy vọng như vậy chứ?

“.”

Hình người giáp trắng dừng một chút, rút hai chân ra, xoay người đi về phía trước.

Nó tự nhiên thật sự bắt đầu mở đường cho Lý Trình Di!

Lý Trình Di cũng là mở to hai mắt, hắn cũng chính là thử xem, không nghĩ tới thật đúng là có thể?

Hình người mặc giáp trắng hình rất cao lớn, chừng gần 2,5m, so với hắn bây giờ còn cao hơn, dáng người bởi vì mặc vào trọng giáp, cũng so với hắn to lớn hơn rất nhiều.

Đi ở phía trước, giống như chắn hắn ở phía sau, căn bản không nhìn thấy.

"Chờ ta một chút, nếu không ta đánh ngươi!"

Lý Trình Di thần sắc khẽ động, nhanh chóng phân phó một câu, sau đó xoay người phóng xuống dưới tầng.

Rất nhanh, bộ xương pháp sư vừa rồi cũng đi theo hắn một đường lên tầng, sau đó đi đến phía sau hình người giáp trắng.

Đi thôi. Không muốn ta đánh các ngươi thì mở đường cho ta!

Lý Trình Di dần dần nói trôi chảy.

Đi dọc theo hành lang về phía trước.

Nhanh lên, một, hai, ba, bốn

Càng ngày càng nhiều hình người giáp trắng gia nhập đội ngũ của Lý Trình Di.

Chúng xếp thành hàng đi đầu, pháp sư bộ xương ở phía sau.

Lý Trình Di đứng ở cuối cùng.

Cái này hoa ngữ quả thực để cho hắn mở rộng tầm mắt, lại thật đúng là có thể chơi như vậy!?

Tổng cộng có năm hình người giáp trắng, thêm một pháp sư xương khô, cùng hắn rất nhanh đi tới cuối hành lang này.

Nơi cuối cùng, một thiên sứ hai cánh mặc giáp xám trắng cầm trong tay trọng kiếm, lẳng lặng ngồi ở trên bậc thang, cúi đầu chờ đợi cái gì.

Đó là thiên thần cân bằng.

Chém nó! Nếu không ta sẽ chém các ngươi!

Lý Trình Di chỉ vào thiên sứ.

Bang bang bang bang!!

Lập tức những hình người giáp trắng giống như trâu mộng, giơ trọng kiếm phóng về phía Thiên Sứ Cân Bằng.

Pháp sư Bộ xương ở phía sau ngưng tụ một đoàn hỏa diễm màu xám, ném về phía trước. Thiên thần cân bằng nhanh chóng đứng dậy, hai cánh mở ra, sáng lên ánh sáng trắng.

Nó giơ trọng kiếm lên, vung ra một kiếm với hình người giáp trắng đang lao tới.

Vô số bạch quang điểm ngưng tụ trên lưỡi kiếm, hiện lên.

Bùm!

Áp suất gió mãnh liệt cùng lực trùng kích thoát kiếm mà ra, tràn ngập toàn bộ hành lang, tựa như một khối thủy tinh trong suốt vặn vẹo, nhằm phía một đám hình người mặc giáp trắng.

Bang bang bang!!

Liên tục vang lên như quả bóng bowling, hình người giáp trắng bị đánh bay.

Ngọn lửa màu xám của Bộ xương Pháp Sư cũng đụng vào đám vặn vẹo này.

Bùm!

Ngọn lửa bùng nổ, vặn vẹo cũng phai nhạt một ít.

Đúng lúc này, Lý Trình Di đã tới gần Thiên Sứ Cân Bằng trong phạm vi hai mươi mét.

Phạm vi hoa ngữ, chính là hai mươi mét!

“1+1 ！”

Tương đương với 2!

Hắn hét lên phía trước.

Nếu có thể khống chế thiên sứ cân bằng, để cân bằng năng lực thiên sứ cân bằng, để đối phó với thiên sứ yên lặng trên tầng cao nhất.

Mạnh mẽ kéo sức mạnh của mình giống với đối phương, thiên sứ cân bằng cùng Thiên sứ yên lặng, đến cùng ai mạnh hơn, hắn thật đúng là có chút chờ mong.

Chương 726: Tiêu hao ý thức lực

Những luồng gió vô hình không ngừng lay động

Hành lang đang vặn vẹo, không khí bị rút ra.

Khi Lý Trình Di vừa dứt lời, hoa ngữ phát động, mu bàn tay sáng lên ánh sáng tím.

Từng vòng sóng vô hình, với tốc độ và cách thức không thể hiểu được, ngay lập tức lan ra bốn phía.

Phù.

Gió đứng yên.

Kiếm của thiên sứ Cân bằng, ánh sáng biến mất.

Bùm.

Hai chân nó hung hăng đâm vào mặt đất, mở hai lỗ, sau đó đứng bất động tại chỗ.

Thành công rồi!!!

Lý Trình Di trong lòng mừng rỡ, nhưng rất nhanh hắn liền không vui vẻ nổi, bởi vì ánh sáng tím trên mu bàn tay bắt đầu nhanh chóng lóe ra, biến tối.

‘Quá nhanh!! Không khống chế được!”

Trong lòng hắn sáng tỏ, cường độ năng lực Hoa Ngữ, mức độ rất lớn là cần lấy thể năng hoặc là tinh thần lực làm tiêu hao.

Hắn có thể khống chế bộ xương phía trước, là bởi vì chúng quá yếu, cho nên tiêu hao nhỏ.

Nhưng Thiên Sứ Cân Bằng trước mắt, rõ ràng thực lực mạnh hơn quá nhiều.

Lên tầng cho ta, chặt đứt tất cả người cản đường! Nếu không ta sẽ chặt ngươi!

Hắn cấp tốc rống to.

Thiên sứ cân bằng xoay người, ầm ầm lao ra, chạy lên tầng.

Lý Trình Di không thèm nhìn những bộ xương còn lại, lập tức xông lên.

Lúc này ánh sáng tím trên mu bàn tay mới qua ba giây, đã ảm đạm một nửa.

Nhiều nhất còn có năm giây!

Hắn nhảy lên vài bước, sau lưng hiện lên cánh chim kim loại màu đen, nhẹ nhàng vỗ cánh, bay lên tầng cao nhất.

Vừa mới lên tầng.

Trên mái nhà, Thiên Sứ Cân Bằng đã giơ cao trọng kiếm, vô số điểm sáng màu trắng ngưng tụ trên thân kiếm, phóng về phía Thiên sứ yên lặng cao lớn.

Lúc này ánh sáng tím chỉ còn khoảng 4 giây là tắt!

Lý Trình Di nhìn chằm chằm vào tượng thiên sứ yên lặng bắt đầu rung động.

Ba giây!

Trọng kiếm Thiên sứ cân bằng mang theo bạch quang, ầm ầm vượt qua khoảng cách hơn hai mươi mét, một kiếm chém nghiêng.

Hai giây!

Lý Trình Di xoay người bỏ chạy.

Hắn biết, nếu không chạy, đợi lát nữa nên đến phiên hai thiên sứ quay lại đánh hắn.

Một giây.

Ầm ầm!!!

Một tiếng nổ khủng bố, nổ tung trên mái nhà.

Tiếng vang như sấm kèm theo sóng âm khí lưu đinh tai nhức óc, thổi bay thân thể Lý Trình Di ra xa.

Lấy tố chất thân thể của hắn, sóng âm này đều làm màng nhĩ đau nhức, đầu ong ong rung động.

Có thể tưởng tượng được cỗ sức mạnh này va chạm khủng bố như thế nào.

Lực xung kích khủng bố bị khí lưu mang theo, hung hăng đụng vào cánh chim sau lưng hắn, từ đầu cầu thang thổi xuống tầng hai, đụng vào một bức tường bích họa.

Rắc. Bích họa rạn nứt.

Cùng lúc đó.

Lý Trình Di cảm giác đầu óc mình giống như chịu đựng hai ngày không ngủ, mệt mỏi, tầm nhìn mơ hồ.

Đây rõ ràng là hiện tượng tiêu hao ý thức lực quá mức.

Quả nhiên tiêu hao ý thức lực của mình, thể chất đối phương quá mạnh, khống chế vài giây là không được rồi."

Răng rắc.

Lý Trình Di rút mình từ trên tường xuống, sau đó phóng xuống tầng.

Hiện tại hắn muốn làm, không phải tiếp tục động thủ, mà là tìm một chỗ trước tĩnh dưỡng khôi phục, có lực trường rực rỡ, tốc độ khôi phục của hắn sẽ vượt xa người thường.

Giãy dụa đứng lên, hắn dùng Ảnh Thiểm, đảo mắt đã tới chỗ giao nhau tầng hai tầng một.

Xung quanh mặt đất tất cả đều là những bộ xương khô vừa mới bị đánh tan tành.

Rất hiển nhiên tất cả đều là hình người mặc giáp trắng hình cùng pháp sư bộ xương khô vừa rồi rơi xuống.

Bọn họ toàn bộ cộng lại, cũng chỉ đỡ được một kiếm của Thiên sứ cân bằng.

Bùm.

Bỗng nhiên cửa hành lang tầng ba truyền đến tiếng trầm đục.

Đứng ở cửa dưới tầng, Lý Trình Di quay đầu, nhìn về phía âm thanh truyền đến.

Thiên sứ cân bằng và thiên sứ yên lặng, rốt cuộc ai mạnh hơn, kỳ thật trong lòng hắn cũng có chút tò mò.

Trong tầm nhìn.

Tại bậc thang chỗ tầng ba một bóng người toàn thân mặc trọng giáp, chậm rãi từng bước một đi xuống.

……

Vùng biển trung bộ Lam Dương.

Vòng xoáy khổng lồ không ngừng gia tốc, lún sâu bên trong.

Ở điểm sâu nhất của trung tâm, nước biển hình thành hiện tượng hình trụ sâu hàng trăm mét.

Xoẹt

Trên bầu trời mơ hồ có tiếng sấm cuồn cuộn. Mây đen rủ xuống, khí áp âm trầm.

Trong trời đất dường như sắp xảy ra biến chuyển lớn.

Vèo!

Đột nhiên, bên cạnh vòng xoáy, một chiếc phi hành khí màu xanh đen phá nước bay ra, bay về phía xa xa.

Phi hành khí nhẹ nhàng hiện lên một luồng sóng biển, nâng cao độ cao, bay về phía đế quốc cường đại nhất Địa Nguyệt - Nghi quốc.

Bên trong phi hành khí.

Barton, Karan, Engel, Dương Trình Hi, bốn người sắc mặt trầm thấp ngồi ở trên ghế ngồi, nhìn mặt biển biến hóa nhanh chóng phía trước.

Mọi người có tin lời người Tinh Hồ nói không? “Dương Trình Hi hỏi.

Một nửa. Nếu không bọn họ sẽ không vô duyên thả chúng ta rời đi. “Karan nói,” Rất rõ ràng, bọn họ hiện tại đã không có sức mạnh ngăn cản Ảnh Long tiến công. Cho nên hy vọng chúng ta dẫn nó đi.

“Đây là dương mưu. Cho dù chúng ta đoán được cũng vô dụng. “Barton trầm giọng nói.

Nếu chuyện Ảnh Long là thật, như vậy, chúng ta lưu lại, chính là cùng chết với Tinh Hồ. Không lưu lại, đi tới Nghi quốc, còn ít nhiều có thể nhìn thấy hy vọng. Ít nhất Nghi quốc đế quốc mạnh nhất Địa Nguyệt, khẳng định có biện pháp đối kháng Ảnh Long.

“Tốt hơn là chúng ta nên liên hệ với trụ sở chính ngay lập tức, thông qua Ủy ban và các cuộc họp giao ban của Nghi quốc, để bọn họ chuẩn bị.” Karan nhắc nhở.

“Đúng thế, tôi sẽ liên lạc. “Engel chủ động tiếp nhận công việc này.

“Mấy người bảo, chúng ta có thể sống sót không?” Dương Trình Hi hồi tưởng trước đó nhìn thấy quái vật màu đen kia, trong lòng hiện tại đều tại phát lạnh.

Đây chính là quái vật chỉ dựa vào huyết nhục, liền có thể đối kháng với mấy người cải tạo cấp 8.

Cứ như vậy, vẫn là nghiền ép mấy vị cấp 8 kia.

“Chắc chắn rồi! “Barton nghiêm túc trả lời.

Phi hành khí tăng tốc vẫy đuôi, bay về phía bờ biển Nghi Quốc.

Chương 727: Quần tụ

Mà ở phía sau bọn họ.

Sâu dưới lòng đất.

Đảo Tuyên Minh khổng lồ đang nhanh chóng di động, bơi về phía những phương vị khác.

Trên đảo tựa như bàn tay đen.

Đại bộ phận kiến trúc đều rách nát, vô số những người nhân bản đang nhanh chóng dọn dẹp mảnh vỡ phế tích, đem mảnh vỡ ném vào từng xe lò nung

Xe lò nung tựa như xe tải, chỉ là phía sau lưng không phải từng cái thùng xe, mà là từng cái bể nung.

Những bể nung này có màu đỏ tươi, có thể nhanh chóng hòa tan tất cả các loại vật liệu xây dựng ném vào.

Chất lỏng vật liệu tan chảy liên tục chảy ra bên dưới x lò, chảyvào một rãnh sâu thẳng.

Rãnh sâu dẫn đến một nhà máy chế biến tạm thời, nơi dung dịch có thể được tái tạo ra các mô-đun mới, khôi phục các tòa nhà trước đó.

Lúc này một đám cao tầng Tinh Hồ lần nữa trở lại trung tâm đảo.

Khổng Hà xếp hạng thứ nhất, kế thừa vị trí thứ hai Đại Họa Tinh là A Nhã.

Vị trí thứ ba là Đại hoành tinh Lister • Mông n.

Vị trí thứ 5 là Đại Trùng Tinh Vương Hồng Vũ.

Các Đại tinh trên đảo đều ở đây.

Vương Hồng Vũ lúc trước bị Ảnh Long đánh vào bên ngoài nham thạch lúc này toàn thân rách nát, một số chỗ rõ ràng có dấu vết vặn vẹo và cháy khét. Rất chật vật.

Tình huống thật sự nghiêm trọng như vậy sao? Nghiêm trọng đến mức chúng ta phải thay đổi địa điểm nhanh như vậy? “Anh ta có chút khó tin hỏi.

“Rất nghiêm trọng. “Khổng Hà trầm giọng nói. Cô từng là Khổng gia gia chủ ở Nghi quốc, thiên tư cực kỳ khủng bố, nhưng đáng tiếc, Khổng gia cũng không phải đỉnh cấp đại quý tộc Nghi quốc, vì thế trong một cuộc chiến đấu đá gia tộc, Khổng gia bị diệt, cô bị ép trốn ra ngoài, gia nhập Tinh Hồ, tiến vào dưới lòng đất tác chiến.

“Ảnh Long bây giờ là kinh sợ Phân Liệt Yên Quang Pháo mà chúng ta phóng ra trước đó, cho nên ẩn nấp không ra, nhưng nếu là bị nó phát hiện chúng ta không có biện pháp trong thời gian ngắn phóng ra Phân Liệt Yên Quang Pháo lần thứ hai, kết quả nhất định là toàn bộ Tuyên Minh Đảo xảy ra chuyện.”

Cửa vào Góc chết làm sao bây giờ? Phòng thí nghiệm gien của ta mới đến giai đoạn mấu chốt, mấy người kia không phải đã

dẫn dắt Ảnh Long hướng Nghi Quốc sao? Tôi không cảm thấy Ảnh Long còn dám hiện thân trước mặt. Cho dù hiện thân, chúng ta hiện tại nhân thủ tề tụ, cho dù không cần phân liệt Yên Quang Pháo, dùng cái kia, cũng có thể đánh lui Ảnh Long. "Đại Trùng Tinh Vương Hồng Vũ hiển nhiên không muốn rời đi.

"Tôi không dám cược. "Khổng Hà trầm giọng nói.

Cô xoay người nhìn về phía Vương Hồng Vũ.

Tôi phụ trách biên soạn sinh vật Biển Đen, anh hẳn là không rõ ràng lắm, Ảnh Long ngoại trừ những tư liệu mà mọi người nhìn thấy, còn có một tư liệu bí mật hơn.

Cái gì?

Trong lòng mấy người rùng mình, nhao nhao nhìn về phía cô.

"Quần tụ. "Khổng Hà chậm rãi lên tiếng.

……

Thành phố thiên sứ tử vong.

Tiếng bước chân thanh thúy một tiếng nối tiếp một tiếng.

Từ tầng ba bậc thang đi xuống, là Thiên sứ cân bằng!

Nó tựa hồ lông tóc không bị thương, lẳng lặng từng bước một đi xuống tầng. Áo giáp trên người vẫn hoàn hảo, chỉ có trọng kiếm không biết tung tích.

Ánh mắt Lý Trình Di ngưng tụ, lại không có việc gì!?

Nhưng rất nhanh, tầm mắt của hắn định trụ, chứng kiến Thiên sứ cân bằng dưới chân, lưu lại từng cái từng cái dấu chân xám trắng.

Thiên sứ cân bằng, toàn bộ thân thể, theo từng bước một xuống tầng, đang không ngừng nát bấy, hóa thành từng mảnh tro trắng tựa như bột mì, rơi xuống đất.

Rầm rầm.

Không đợi thiên sứ cân bằng đi tới chỗ cũ, toàn bộ thân thể nó cùng với áo giáp, mũ giáp, toàn bộ nát bấy, sụp đổ.

Vô thanh vô tức.

Nó liền triệt để hóa thành một đống tro trắng, lưu lại trên bậc thang một đường trượt xuống, nhuộm mặt đất thành một màu trắng.

“.”

Lý Trình Di dừng bước, sau đó tăng tốc, rất nhanh một lần nữa trở lại nơi tro tàn của Thiên sứ cân bằng.

Hắn nhìn xung quanh một chút, nhanh chóng cởi áo gió, đem tro trắng trên mặt đất tận khả năng dùng áo gió bọc lại, cất kỹ.

Lúc này xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, không có thiên sứ, không có bộ xương, cái gì cũng không có.

Chỉ có một mình hắn, đứng một mình trên bậc thang dẫn lên tầng ba.

Phù phù.

Hắn dứt khoát ngồi ở trên bậc thang, nhìn bầu trời xám xịt bên ngoài sân thượng.

Gió từ sân thượng thổi vào, kéo tóc hắn khẽ lay động.

Chiếc nhẫn thì thầm, cũng không ở chỗ này.

Hắn dứt khoát không đi lên nữa, ngay tại chỗ này phóng thích lực trường rực rỡ bao trùm toàn thân, gia tốc khôi phục.

Tuy rằng lực trường rực rỡ không thể khôi phục ý thức lực, nhưng trạng thái trên người khôi phục lại tốt nhất, thân thể tốt đối với ý thức lực khôi phục cũng có trợ giúp.

Xem ra trong thời gian ngắn không ra được.

Thừa dịp xung quanh tạm thời coi như an toàn, Lý Trình Di lấy ra quyển sách vừa rồi pháp sư bộ xương khô tặng cho.

Lật trang.

Iseline.

Hắn bắt đầu gọi trợ lý nhỏ.

Sau khi gọi liên tục hơn mười giây.

m thanh quen thuộc lại truyền đến.

Anh, có chuyện gì?

“Có thể dạy anh ngôn ngữ Shaddrama không?”

‘Được. Em có thể trực tiếp truyền cho anh ngữ nghĩa đối chiếu bảng từ điển, ngữ âm bổ sung, trước giải quyết đọc như thế nào?’ Iseline hiểu rõ nhu cầu của Lý Trình Di.

“Được”.

Rất nhanh, một vài tấm bảng đối chiếu ngữ nghĩa giống như ảnh chụp, gửi cho Lý Trình Di.

Toàn bộ là phiên dịch tiếng Shaddrama sang chữ Nghi Quốc.

Rất hiển nhiên, tất cả đều là Iseline biên soạn cho Lý Trình Di.

…….

Dùng phương thức truyền hình ảnh, rất nhanh, vài phút sau, một quyển từ điển mấy trăm trang liền truyền xong.

“Anh, nghiên cứu học tập là học tập, nhưng nhất định phải nhớ kỹ, bất luận cái gì hệ thống, bất luận cái gì tri thức, đều phải trước xác định anh muốn mục tiêu cụ thể là cái gì.”

Chương 728: Bí ẩn của tri thức

“Bí ẩn của tri thức, vẻ đẹp của bí ẩn, chính nó là một cám dỗ mãnh liệt. Đó là một loại dục vọng, nếu anh không kiềm chế, cũng sẽ rơi vào trầm mê. Và do đó đi sai hướng.” Iseline nhắc nhở.

“Anh biết rồi, cảm ơn em, Iseline. Lý Trình Di nghiêm túc nói lời cảm ơn. Trở về anh sẽ bôi kem dưỡng da tốt nhất cho em.

‘.’ Iseline không trả lời.

Không biết xấu hổ hay sao nữa. Theo thân thể chậm rãi lớn lên, tính cách cô bé tựa hồ cũng khác.

Lý Trình Di ngược lại không có cảm giác, vẫn coi đó là một cô bé.

Sau khi tiếp nhận tất cả từ điển, hắn nhanh chóng bắt đầu đối chiếu với cuốn sách màu xám trong tay.

“Lại nói tiếp, trong Góc chết nếu như không có quái vật, kỳ thật cũng rất yên tĩnh, rất thích hợp học tập thời gian lưu tốc còn không giống nhau, nơi này một giờ, bên ngoài khả năng liền một phút, thậm chí ngắn hơn.”

Đọc sách, trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý nghĩ này.

“Nếu quả thật có thể lấy Góc chết tạo ra một khu an toàn chỉ thuộc về ta, khiến tất cả những người Góc chết khi không thể trốn tránh, đều tiến vào khu an toàn sinh hoạt, kéo dài sinh mệnh.” Thỉnh thoảng thông qua người chết ra vào liên lạc với thế giới bên ngoài một chút.”

Thu hồi ý niệm trong đầu.

Hắn chuyên tâm phiên dịch sách trong tay.

Giải thích chi tiết về Tử năng

Đây là tên đầy đủ của cuốn sách da xám mà Pháp sư bộ xương khô đã đưa cho hắn. Tác giả không rõ

Mở trang đầu tiên ra, là dấu hiệu của cây rắn.

Trang thứ hai, là một bộ đồ án hồ nước hình lục giác.

Xung quanh hồ nước phân biệt có từng đoạn thẳng màu đen, chỉ hướng từng ký hiệu văn tự.

Phía dưới là một đoạn giải thích.

Tử năng khi mới được phát hiện đã thể hiện ra tính cách ly không gì sánh kịp.

“Các linh mục của Giáo hội, một lần nữa, gọi nó là năng lượng trơ.”

“Ở hài cốt người không chết có thể dựa vào dưới tình huống, Tử năng ngưng tụ cùng một chỗ, gia tăng mật độ, dần dần tiến vào trạng thái tàng hình. Cuối cùng đã hòa nhập vào Biển Đen”.

“Chúng ta không thể quan sát Tử năng xuất hiện như thế nào, nó xuất hiện như thế nào, cũng như chúng ta không thể tìm ra câu trả lời cho câu hỏi bản thân chúng ta xuất hiện như thế nào.”

“Nhưng tính bất hoạt và cô lập cực độ của Tử năng cho phép chúng ta sử dụng nó để chế tạo một số thiết bị thí nghiệm đặc biệt mà trước đây không thể chế tạo được.” Ví dụ như: bể nguyên tố đơn chất.

Lý Trình Di nhìn xuống, phiên dịch ra một hàng chữ nhỏ hơn phía dưới: Phụ lục vận dụng Tử năng

Hắn tiếp tục lật sang trang tiếp theo.

Dưới đây là một mô hình mà hắn khá quen thuộc.

Một thiên sứ xương trắng.

Xung quanh lần lượt có rất nhiều đánh dấu.

Phía dưới cùng đánh dấu: bản đồ chế tác Thiên sứ Tử năng cao cấp.

“Chậc chậc, quả nhiên hai loại thiên sứ kia thật sự là do mấy tên này chế tạo ra”, Lý Trình Di trong lòng tán thưởng.

Không thể không nói, văn minh Tử năng này thật lợi hại. Chỉ tiếc, văn minh cường đại như vậy, lại cũng biến mất ở Biển Đen mênh mông, trở thành một trong Góc chết hoang phế.

Có thể tưởng tượng được, bọn họ gặp phải nguy hiểm đến mức nào.

Hắn tiếp tục lật trang.

Bởi vì muốn đối chiếu từ điển, mặc dù hắn hiện giờ thể chất cường hãn, huyết mạch kinh người, phiên dịch một trang sách cũng cần mấy phút mới được.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Để phòng ngừa mình quên đi, Lý Trình Di dứt khoát ở chỗ trống trên vách tường, khắc ra nội dung từ điển, sau đó phiên dịch cặn kẽ sách bìa xám trong tay.

Thời gian trên đồng hồ cơ bất tri bất giác đã trôi qua hơn mười giờ.

Về phương pháp học tập chi tiết Tử năng, hắn đã đại khái phiên dịch ra.

Nhà thờ Góc chết này, dựa trên Tử năng, đã tổng hợp một bảng suy giảm các yếu tố.

Năng lượng nguyên tố đều sẽ theo thời gian trôi qua, không ngừng phát tán, suy giảm, dung nhập hoàn cảnh xung quanh. Do đó, sự cân bằng được hình thành.

Các đặc tính cực đoan có thể suy giảm một chút trong hàng triệu năm, khiến nó trở thành số không dưới cùng của bảng phân rã nguyên tố này.

Lấy Tử năng làm gốc, giáo hội phía trên tổng cộng tổng kết ra hơn trăm loại nguyên tố đơn chất.

Từ dưới lên trên, tốc độ suy giảm sẽ càng lúc càng nhanh.

Bởi vì tên của những nguyên tố đơn chất này không có hàm nghĩa gì, tất cả đều là đọc âm, đơn giản Lý Trình Di liền dựa theo con số đánh số, lười nhớ tên.

Đây không phải là bảng tuần hoàn nguyên tố sao? Lý Trình Di trong nháy mắt liên tưởng đến tri thức mình đã học qua, chẳng qua là phiên bản Biển Đen.

Ngoài bảng suy giảm, trên sách xám còn ghi lại một phương pháp gọi là thiền định yên tĩnh.

Là phương pháp cơ bản chuyên dùng để nhập môn Tử năng.

Phương pháp rất đơn giản.

Khiến mình một bộ phận tứ chi huyết nhục, triệt để chết đi, trở thành thi hài.

Ở chỗ Tử năng tồn tại, khiến máu thịt của mình chậm rãi chết đi, từ đóhấp dẫn Tử năng nhập thể, sau đó nhiều lần cảm giác, cuối cùng nắm giữ nhập môn.

Thân thể mình lưu trữ Tử năng càng nhiều, càng dễ dàng nắm giữ nhập môn.

Nhìn đến đây Lý Trình Di bỗng nhiên nghĩ tới lời của Iseline.

Bất cứ sức mạnh nào cũng phải trả giá.

Cái giá phải trả khi chết có thể nắm giữ chính là vĩnh viễn mất đi một phần huyết nhục tứ chi của mình.

“Làm như vậy, những tên mà nắm giữ cái này e rằng đều phải tự mình hại mình mới được.” Tư chất tốt thì ít tự hại mình, tư chất kém thìtự hại mình nhiều.

Lý Trình Di thở dài trong lòng.

Hắn bây giờ nắm giữ hoa ngữ phong phú, sức mạnh cũng bắt đầu hỗn loạn.

Các loại năng lực, các loại Hoa Lân Y, còn có huyết mạch cùng công pháp. Ứng Long Kiếm, thuật cận chiến Long Cảnh.

Sau khi xem xong quyển sách nhỏ này, trong lòng hắn nhận được gợi ý, mơ hồ sinh ra một ý tưởng.

Chương 729: Long Cảnh huyết nhục tiến hóa

“Bọn họ lợi dụng Tử năng, chế tạo ra vũ khí khoa trương như Thiên Sứ Tử năng.” Vậy còn mình thì sao?

“Tất cả căn cơ của hoa ngữ đều là hoa khí. Nếu muốn tìm ra con đường độc thuộc về ta, thì không thể lấy hoa khí làm chủ, chỉ có thể khiến nó làm phụ. Bởi vậy, Thánh Linh công cùng sức mạnh huyết mạch, đều bắt nguồn từ hoa khí, cho nên đều không thể làm chủ. Chỉ có thể trợ giúp.”

“Nói cách khác, ta có thể lựa chọn, chỉ có con đường Long Cảnh huyết nhục tiến hóa, cùng cái hệ thống Tử năng hoàn toàn mới trước mắt này.”

“Như vậy cho dù Ác Chi Hoa biến mất, ta cũng có thể có được sức mạnh cường đại chỉ thuộc về mình.” Hơn nữa còn là sức mạnh có thể sử dụng ở Góc chết.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di bỗng nhiên cảm giác băn khoăn lúc trước của mình bị quét sạch.

Xác định lấy huyết nhục tiến hóa làm chủ sau, hắn lại đến xem Tử năng, lại xem rất nhiều hoa ngữ ác chi hoa.

Nhất thời có cảm giác khác.

Hắn cầm lấy những quyển sách khác đã tìm được, lại bắt đầu dịch tiếp.

Còn lại tổng cộng ba quyển sách, theo thứ tự là<

Trong ba quyển sách, Lý Trình Di trước tiên phiên dịch giới thiệu vắn tắt về Biển Đen.

Mới phiên dịch một đoạn ngắn, hắn liền xác định mình tìm được bảo vật.

Tâm tình thật tốt, hắn lại mơ hồ trầm mê vào quá trình chuyên chú nghiên cứu học tập này.

Mở đầu giới thiệu vắn tắt về Biển Đen, liền nhắc tới đặc tính Khắc Ấn.

Câu nói đầu tiên khiến trong lòng Lý Trình Di chấn động.

"Bất kỳ sự hiện diện nào của Biển Đen, sau khi bản chất của nó mạnh đến một mức độ nhất định, chắc chắn sẽ xuất hiện đặc trưng.

Đặc trưng tồn tại trong cơ thể nó theo cách Khắc Ấn. Theo quan sát, đặc điểm đầu tiên ban đầu của một số sinh vật biển Đen, hẳn là sự dịch chuyển lóe sáng. Mà không phải kháng cự hoàn toàn như phát hiện trước đó.

Đây là một năng lực đặc biệt xuất hiện tự nhiên khi các sinh vật Biển Đen lớn mạnh đến giai đoạn Khắc Ấn đầu tiên. Có thể nhảy khoảng cách ngắn đến bất kỳ phương vị nào có bóng. Thời gian hồi phục xác định theo thể chất bản thân.

Đây không phải là Ảnh Thiểm sao?

Lý Trình Di cả kinh.

Đây là lần thứ hai hắn nhìn thấy những lời này, trong tư liệu Tân Đức Lạp đưa cho hắn, cũng nhắc tới khắc này.

Nhưng trong tư liệu Tân Đức Lạp đưa ra, không có nhắc tới Ảnh Thiểm. Thay vào đó, đề cập đến sự kháng cự hoàn toàn, phục hồi siêu tốc độ và cự tuyệt. Ba đặc điểm.

Nghĩ đến đây, Lý Trình Di tiếp tục đọc.

Mà tiếp theo một đoạn văn phía dưới, khiến sắc mặt hắn khẽ biến.

"Vạn vật có sinh diệt, ngày thế giới diệt vong càng ngày càng gần, bất kỳ năng lượng nào cũng có sinh diệt." Đức Tổng

Giám Mục Sifer đã hy sinh bản thân mình và cuối cùng tìm thấy dấu ấn - cân bằng và tìm ra cách chuyển nó sang chính mình - trước khi hoàn toàn biến mất. ”

‘Hội trường Bí mật Osho Sulphur đã theo sát và với cái giá của mạng sống của mình, ông đã tìm thấy phương pháp để thu được bản Khắc Ấn thứ hai - kháng cự hoàn toàn’

“Chúng ta đã nhìn thấy hy vọng, nhưng Biển Đen là vô tận và mọi thứ đã quá muộn.”

Vạn vật đều có Khắc Ấn, Khắc Ấn đại biểu cho vị trí của hắn trong vạn vật vũ trụ.

Vũ trụ đang phân tán, còn ta phải tập hợp. Hai lực cân bằng, mới có thể không rơi xuống Biển Đen.

“Theo nghĩa này, đặc điểm Khắc Ấn có lẽ không phải là đặc trưng của Biển Đen, mà là hồi quang cuối cùng của vũ trụ.”

“Chúng ta hôm nay tìm được sáu loại Khắc Ấn, nhưng không có nghĩa là Khắc Ấn chỉ có sáu loại, nếu có người có thể nhìn thấy quyển sách, hy vọng có thể ở trên cơ sở này bổ sung càng nhiều, vì càng nhiều người đến sau thì con đường càng thêm rõ ràng.”

Đóng trang cuối lại.

Trong lòng Lý Trình Di đối với bản thân hết thảy, đều có nhận thức chỉnh thể.

Cho dù mình nắm giữ bao nhiêu hoa ngữ sức mạnh công pháp, kỳ thật đều có thể quy vào đặc tính hệ thống Khắc Ấn.

Các loại hoa ngữ, Thất Ý Thánh Linh Công cùng Ảnh Long huyết mạch, đồ vật nhiều hơn nữa, không có được Khắc Ấn chính là không có

Sau đó xây nhiều hơn nữa, có lẽ cũng không có biện pháp đi lên vị trí cao hơn.

Trước kia, hắn không có phương hướng tương quan, nhưng hiện tại, trong Góc chết đặc biệt này, nhưng là ngoài ý muốn tìm được một hệ thống thế giới đặc thù bị hủy diệt.

Cũng từ cái này, có thể xác định phương hướng sau này của mình.

Tìm kiếm những Khắc Ấn, lấy được, tăng cường.

Hắn nghĩ đến Thất Ý Thánh Linh Công tựa hồ cũng là như thế, tu luyện về sau, cũng sẽ tự nhiên đạt được một ít đặc tính tương tự Khắc Ấn, ví dụ khả năng miễn dịch với lần công kích thứ hai của Vô Diện Thư Sinh, cùng đặc tính Bất Diệt..

Mà tính chất Ảnh Thiểm của huyết mạch Ảnh Long tựa hồ cũng giống như vậy. Đạt được thân thể huyết nhục càng mạnh chống cự các loại uy hiếp công kích, đây tựa hồ là phương hướng đặc biệt chống cự tuyệt đối.

Võ đạo cận chiến cũng giống như vậy, đi chính là phương hướng chống cự tuyệt đối.

Ngược lại là hoa ngữ, còn nhìn không ra quy luật gì, trong đó có loại hình Khắc Ấn đặc biệt, cũng có những thứ khác, còn cần quan sát tiếp.

Như vậy vừa nhìn, tựa hồ tất cả năng lực của hắn đều có thể quy về hệ thống này.

Hệ thống đặc tính Khắc Ấn.

Đóng sách lại, Lý Trình Di hít sâu một hơi, đứng lên, quay đầu nhìn cầu thang.

Không phải hắn không muốn tiếp tục đọc, mà là không có thời gian.

Xì.

Ở cầu thang tầng hai, một thiên sứ cân bằng hoàn chỉnh mới chậm rãi hiện ra.

Chương 730: Đặc tính Khắc Ấn

Nó dường như trống rỗng xuất hiện, từ trong suốt, đến thực thể, không cần bất kỳ vật chất ngưng tụ nào, cứ như vậy thoáng cái xuất hiện, ngồi ở trên bậc thang, bảo trì tư thế lúc ban đầu gặp nhau.

Nếu trọng tố, vậy làm lại một lần nữa là được rồi.

Trên người Lý Trình Di hiện lên Hoa Lân Y cực thể Lay-ơn.

Lúc này đây, hắn dự định quan sát, cái gọi là chi tiết đặc tính Khắc Ấn.

Thiên thần cân bằng là một đối tượng thử nghiệm khá tốt.

Chỉ cần hiểu rõ, Tử Thiên Sứ giáo hội là như thế nào đem Khắc Ấn chuyển dời đến trên người Thiên Sứ, vậy cũng có thể chuyển dời đến trên người nó!

…….

Đêm mưa, đô thị ven biển Nghi Quốc - huyện Hoàn Thạch.

Sóng biển phập phồng trên bãi cát gần thị trấn, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Sóng nước màu trắng rút đi, một con mèo tam thể lười biếng đi về phía trước, lăn lộn duỗi người trong cát ướt át.

Vèo.

Đột nhiên trong nước biển chợt bay ra một đạo bóng đen, từ phía trên nó chợt lóe lên.

Bóng đen rơi xuống đất, dừng lại trên bãi cát phụ cận.

Mượn ánh trăng có thể thấy rõ, đó là một chiếc phi hành khí hình cá màu xanh đen.

Cửa khoang từ từ mở ra.

Mấy nam nữ sắc mặt tiều tụy, quần áo bẩn thỉu nhảy xuống.

Nơi này chính là bờ biển Nghi Quốc, chúng ta phải mau chóng rời đi. Tôi đã liên lạc với nhân viên tạm thời của tổ chức, lập tức sẽ có người của cục an ninh tới tiếp ứng. “Barton thần sắc mệt mỏi nói.

“Đi thôi, đây không phải là nơi để nói chuyện. Chúng ta chưa đến lúc an toàn,” Karan nói thêm.

Bốn người nhất thời bước nhanh hơn, chạy về phía thị trấn.

Không lâu sau khi họ rời đi.

Một mảnh bóng đen, nhanh chóng nhuộm đen nước biển phía sau phi hành khí.

Vèo.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Mèo tam thể quỳ rạp trên mặt đất, trong nháy mắt liền bị một bóng đen từ trong biển đánh ra bao phủ.

Nó thậm chí còn chưa kịp kêu một tiếng, liền nằm rạp trên mặt đất, một chút bất động.

Một giây

Hai giây.

Rất nhanh, Mèo tam thể trên người màu sắc nhanh chóng biến thành đen, biến thành sâu, bất quá vài giây, nó liền từ một con mèo tam thể , biến thành mèo đen.

Một bóng đen nồng đậm không ngừng nhúc nhích dưới thân nó.

Mèo đen đứng lên, giãn ra thân thể một chút, hai mắt chậm rãi mở ra, lộ ra cũng không phải là mắt mèo, mà là một đôi mắt long nhãn màu vàng nhạt dựng thẳng.

“Sức mạnh, bị áp chế rất nhiều ngoại trừ tâm huyết, còn có tạp huyết khác tộc”

Nó dừng một chút, có chút chần chờ.

Tâm huyết cũng tốt, tạp huyết cũng tốt, đều có thể tăng lên tăng cường sức mạnh lúc này, trợ giúp hắn khôi phục thực lực bản thể.

Suy tư một chút, hắn vẫn quyết định đi thu hồi tâm huyết trước.

Dù sao tâm huyết vốn là của mình, hấp thu càng nhanh càng dễ dàng.

Xì!

Trong nháy mắt chợt lóe, mèo đen biến mất tại chỗ.

Về phần thế lực cao cấp của thế giới này, hắn đã được lĩnh giáo trước đó. Chỉ cần cẩn thận một chút, hết thảy không phải là vấn đề.

……

Thành phố thiên sứ tử vong.

Năm ngày.

Lý Trình Di đã ở đây năm ngày.

Trong năm ngày, cứ hai mươi bốn giờ, thiên sứ cân bằng sẽ xuất hiện một lần sau đó bị hắn khống chế, nhanh chóng xông về phía thiên sứ yên lặng trên sân thượng.

Sau đó hắn sẽ lâm vào trạng thái đau đầu, vừa khôi phục, vừa tiếp tục học tập hệ thống pháp sư Tử năng.

Mà không ngừng lặp lại hủy diệt Thiên sứ cân bằng, mang đến cho hắn chính là vô số tro trắng.

Những tro trắng còn sót lại này, được Lý Trình Di tìm một cái thùng lớn, toàn bộ bỏ vào.

Ngồi ở vị trí đối diện Pháp sư bộ xương khô, Lý Trình Di cơ bản dịch xong sách của Pháp sư Tử năng

Ý thức, cùng huyết nhục, cũng không phải là vật đơn độc phân biệt. Tựa như năng lượng cùng vật chất, bản thân kỳ thật là một thể hai mặt.

“Theo lý thuyết hệ thống Góc chết này, điều tương tự cũng đúng với ý thức và máu thịt, và ý thức được gọi là hạt cực kỳ tinh tế của máu thịt. Chúng được kết nối với nhau thông qua các phản ứng hóa học và tín hiệu điện, kết hợp hữu cơ thành một mạng lưới rộng lớn và sau đó xây dựng cái gọi là ý thức hoàn chỉnh.”

Xem ra, sau khi huyết nhục đạt tới cường độ nhất định, tự nhiên sinh ra Khắc Ấn, kỳ thật không cần chia làm hai phương hướng. Đến cấp độ nhất định đều có thể chuyển đổi.

Lý Trình Di giơ tay trái lên, cánh tay của hắn bị chính mình cắt đứt huyết mạch lưu động, đã gầy đi một vòng lớn.

Đến cảnh giới chiến đấu này của hắn, làm được điểm ấy cũng không khó.

Tinh tế hóa khống chế thân thể, vốn là bộ phận mà lưu phái cận chiến am hiểu nhất.

Nhìn bàn tay trái đang dần chết đi này, trong ánh mắt Lý Trình Di toát ra một loại thần sắc kỳ dị trống rỗng, không hề có tiêu cự.

Đây là phương pháp thiền định tĩnh lặng của hệ thống Tử năng.

Tư duy ý thức của con người, không thể hoàn toàn tiến vào yên tĩnh, bởi vì con người mỗi thời mỗi khắc đều sẽ tiếp thu được vô số sự quấy nhiễu và tín hiệu từ bên ngoài và bên trong cơ thể.

Nhưng quy luật của thiền im lặng là một con đường khác.

Các pháp sư Tử năng Góc chết này, sáng tạo ra một loại phương pháp tương tự như tự thôi miên.

Bọn họ lưu lại tư liệu tổng kết ra cảm giác ấn tượng khi Tử năng lưu chuyển sinh ra, đó là nhóm người may mắn đầu tiên bởi vì ngoài ý muốn mà cảm giác được Tử năng,.

Bọn họ dùng tranh vẽ và phối hợp với cách đọc, lại kết hợp với hương thơm bên ngoài, dung hợp một thể, cuối cùng mô phỏng ra khoảng 10% trạng thái ý thức khi cảm nhận được Tử năng.

Lý Trình Di cầm sách, cẩn thận nhìn chăm chú vào pháp đồ yên tĩnh.

Đó là một vòng hình mê cung giống như rắn, uốn tới uốn lui.

Giấy trắng.

Con rắn đen.

Phương pháp thiền định là từ đuôi rắn nhỏ nhất dùng tầm mắt tiến vào trong đó, sau đó từ đầu rắn lớn nhất lao ra.

Nếu thành công, ý thức sẽ tiến vào trạng thái trống vắng đen kịt.

Chương 731: Thể hội Tử năng

Thất bại thì sẽ đánh mất một lần cơ hội thể hội Tử năng, phải lần nữa tự hại mình, thẳng đến khi cái chết mới có thể dần dần hiện lên trên người, mới có thể lần nữa kích phát ra bức tranh thôi diễn này.

Trong đại sảnh.

Ở giữa hàng ghế, Lý Trình Di ngồi một mình, lẳng lặng suy nghĩ.

Ý thức lực của hắn cực kỳ cường đại, huyết mạch Ảnh Long, cùng Thánh Linh công cường hóa, đều làm cho cường độ ý thức của hắn vượt xa bất kỳ một pháp sư Tử năng nhập môn nào.

Nhưng cũng bởi vậy, ý thức của hắn bị quấy nhiễu cũng mạnh hơn nhiều so với người bình thường.

Điều này làm cho độ khó khi hắn nhập môn cũng hơn xa so với người bình thường.

Cũng may, hoa ngữ Ác Chi Hoa cường đại, cho hắn trợ giúp.

Có lực trường rực rỡ, Lý Trình Di thử hơn mười lần làm cho tay phải của mình lâm vào trạng thái cận tử.

Sau đó sau khi thất bại lại mạnh mẽ kéo nó về, mọc ra xương cốt huyết nhục khôi phục nguyên trạng.

Điểm này các Pháp sư Tử năng nhập môn căn bản không thể làm được

Lực khống chế huyết nhục cường hãn của bản thân hắn, cùng lực khôi phục cường đại của Ảnh Long, cộng thêm lực trường rực rỡ gia tốc và hợp lực.

Ba thứ chồng lên nhau, mang đến, chính là phương pháp như vậy có thể một lần một lần bug.

Gió lạnh không ngừng từ ngoài cửa sổ thổi vào, phát ra tiếng vù vù nhỏ.

Những cái giá bộ xương khô bên ngoài lại bắt đầu chạy tán loạn không mục đích. Xương cốt va chạm lẫn nhau, phát ra tạp âm ken két.

Roạt roạt roạt

Trên sân thượng truyền đến tiếng vỗ cánh cực lớn, đó là động tĩnh do thiên sứ yên lặng làm ra.

Lý Trình Di ở chỗ này đợi vài ngày, mỗi ngày chính ngọ đều có thể nghe được tiếng Thiên sứ yên lặng vỗ cánh, hướng xa xa bay đi.

Ước chừng nửa giờ sau, nó lại sẽ theo đường cũ bay trở về, tiếp tục hóa thành tượng đá, chờ đợi cái gì.

Lý Trình Di lúc này căn bản không có tinh thần chú ý những thứ khác, tầm mắt hắn theo rắn đen đi về phía trước, đây đã là lần thứ tám.

Tám lần, hắn cư nhiên ngay cả nhập môn trụ cột Tử năng, cũng không làm được.

Tử năng liên quan đến phương pháp đạt được Khắc Ấn nhanh hơn.

Hơn nữa đây là một hệ thống cường đại hoàn toàn không liên quan đến Ác Chi Hoa, hắn hoàn toàn có thể đem nó làm hạch tâm của mình, phối hợp phương hướng tiến hóa cận chiến.

Trước đó bảy lần, Lý Trình Di đều bởi vì không cách nào đè xuống tạp niệm trong lòng, mà cuối cùng thất bại.

Nhưng lúc này đây, hắn cố gắng khống chế ý niệm, đem tất cả cảm giác tập trung ở trên rắn đen, không nhúc nhích, quên đi hết thảy ngoại giới.

Một phút thôi.

Hai phút.

10 phút.

Xì!

Rốt cục, một vệt ánh sáng màu xám mờ mờ, từ cánh tay trái Lý Trình Di chậm rãi sáng lên.

Đó là Tử năng.

Nhưng là một tia Tử năng cực kỳ yếu ớt.

Nếu như nói pháp sư bộ xương khô trong tay dấy lên Tử năng là một trăm, như vậy lúc này Lý Trình Di cánh tay trái sáng lên chính là 0.1.

"Nhưng bất kể nói như thế nào, rốt cục nhập môn!!" Lý Trình Di mở mắt, hồi tưởng trạng thái một khắc cuối cùng vừa mới sinh ra Tử năng.

Kỳ dị chính là, hắn bởi vì Thánh Linh Công cùng Ảnh Long huyết mạch mà cường hóa ý thức lực khổng lồ, tại đây sau 8 lần hình dung, rõ ràng so với trước bình thản hơn nhiều.

Cũng yên tĩnh hơn nhiều.

Giống như có rất nhiều tạp chất ở dưới sự thôi diễn của mấy ngày nay, đều bị bài trừ ra ngoài.

Phụt.

Nhẹ nhàng khép sách lại, Lý Trình Di đứng lên, giơ tay trái lên.

Một tia sáng xám nhàn nhạt, ở trên cánh tay sáng lên.

Ánh sáng không mạnh, nhưng là khởi đầu của tất cả.

Kế tiếp, là Khắc Ấn. Làm sao đạt được đặc tính Khắc Ấn, mới là mấu chốt của tất cả.

Thật vất vả mới nhập môn, tâm tình Lý Trình Di thoải mái hơn rất nhiều, lấy ra đồ ăn trước đó cất ở trên người giải quyết việc ăn uống trước đã.

Sau đó tìm một chỗ giải quyết vấn đề bài tiết, lại trở lại chỗ cũ, chuẩn bị tiếp tục nghiên cứu học tập.

Ăn uống chính là đồ hộp dinh dưỡng nén đã chuẩn bị trước, có nước có thịt có rau dưa, ăn một chặp giải quyết vấn đề dạ dạy.

Đây là tiếp tế đặc thù Minh Viễn đặc biệt định chế cho người Góc chết sau khi tiến vào Góc chết.

Trở lại vị trí, Lý Trình Di vừa lúc nhìn thấy pháp sư bộ xương khô lại ngưng tụ hiện ra.

Nó ngồi ở một vị trí trước mặt mình.

“Thật vui khi gặp lại mày, nói cho mày biết một pháp tắc mà thế gian vạn vật đều thông dụng.

Đó chính là, 1 khẳng định bằng 1.

Pháp sư bộ xương khô vừa đứng dậy một nửa, trong tay ngưng tụ ra một đám lửa Tử năng màu xám tro, liền bị sức mạnh hoa ngữ ảnh hưởng, một lần nữa ngồi xuống.

Tốt lắm, xem ra mày rất đồng ý với cách nói của tao. “Lý Trình Di gật đầu,” Bây giờ, đưa ngọn lửa Tử năng trong tay cho tao xem. Đừng từ chối, nếu không tao có thể sẽ không khách khí với mày”.

Có lẽ là một người cô độc nhàm chán, hắn thử làm cho hoa ngữ phát động trở nên càng tự nhiên, giống như thật sự đang cùng đối phương nói chuyện phiếm.

Chỗ tốt như vậy, chính là có thể làm cho người khác sẽ không dễ dàng phát hiện nguyên lý phát động của hoa ngữ này.

Lập tức, pháp sư bộ xương khô bàn tay nâng ngọn lửa Tử năng, duỗi thẳng về phía trước, giơ tới trước mặt Lý Trình Di.

Ngọn lửa Tử năng to bằng bàn tay, ngọn lửa lao lên cao hơn mười cm, còn đang không ngừng nhảy lên, thiêu đốt.

Ngọn lửa có dạng bán trong suốt. Không có mùi, có chút lạnh lẽo.

Lý Trình Di nhìn ngọn lửa này, suy nghĩ một chút, vươn tay ra.

Tay trái của hắn lúc này đã khôi phục nguyên trạng, ngón tay đồng dạng bao trùm một tầng Tử năng màu xám tro.

Chương 732: khác biệt giữa đá và đậu hũ

“Dựa theo điển tịch nói, Tử năng là có thể thôn phệ dung hợp lẫn nhau.” Hoặc là nói, Tử năng vốn phải từ bên ngoài thôn phệ dung hợp, bởi vì pháp sư bản thân không có khả năng cuồn cuộn không ngừng sinh ra Tử năng, chỉ có chân chính tử vật, mới có thể không ngừng sinh ra Tử năng.”

“Cho nên, trên lý thuyết, mình là có thể ăn những Tử năng này.”

Lý Trình Di cẩn thận từng li từng tí, khống chế Tử năng, giống như là bút lông chấm mực nước, một chút, từ trong ngọn lửa Tử năng chấm một chút ra.

Mật độ Tử năng của hắn dường như mạnh hơn rất nhiều so với Pháp sư bộ xương khô.

Hai thứ này giống như sự khác biệt giữa đá và đậu hũ.

Thánh Linh Công cùng Ảnh Long huyết mạch vẫn mang đến không ít chỗ tốt.

Từ trên người hắn sinh ra Tử năng, cường độ cùng mật độ, cũng cao hơn nhiều so với Tử năng bình thường.

Ỷ vào điểm tốt này.

Lý Trình Di khống chế Tử năng của mình, vây lấy Tử năng của Pháp sư bộ xương khô, lại dùng pháp môn rèn luyện trong khi thôi diễn trong yên tĩnh hấp thu đồng hóa.

……..

Pháp môn không phải dùng Hình vẽ Rắn đen, mà là một cái hình vẽ vòng xoáy khác.

Nguyên lý là khiến Tử năng cùng nhau xoay tròn với tốc độ cao, tốc độ càng nhanh càng tốt, sau đó ở thời điểm nhanh nhất, trong nháy mắt chuyển động ngược chiều.

Xung đột kịch liệt do hai sức mạnh dẫn đến, sẽ sinh ra rất nhiều hỗn loạn. Do đó làm cho ý niệm ấn ký Tử năng bên trong hoàn toàn bị xé nát.

Sau đó Lý Trình Di lại đem bộ phận này đã hóa thành Tử năng thuần túy, hấp thu vào trong cơ thể mình.

Đây chính là phương pháp vòng xoáy.

Lý Trình Di chuyên chú hấp thu Tử năng, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Cứ cách mỗi 20 phút lại tăng cường hoa ngữ một lần.

Lý Trình Di và Pháp sư bộ xương khô tựa như học giả nghiên cứu thật sự, ngồi đối diện, cẩn thận nghiên cứu Tử năng.

Lý Trình Di cảm nhận được cảm ngộ mới, sẽ nhanh chóng lật xem sách đối chiếu.

Sự khống chế và hiểu biết về Tử năng cũng tăng nhanh trong tương tác nghiên cứu như vậy.

Cuối cùng.

Không biết đã qua bao lâu.

Lý Trình Di lần thứ chín mươi bảy, lấy ngọn lửa Tử năng từ trên người pháp sư bộ xương khô.

Xé và kéo.

Lúc này đây, Tử năng trong tay hắn giống như là băng dính, hung hăng từ trên người đối phương xé xuống một mảng lớn ngọn lửa màu xám.

Hắn hơi ngây ngẩn cả người, ngẩng đầu nhìn lại.

Vừa lúc nhìn thấy pháp sư bộ xương khô kinh ngạc ngồi tại chỗ, nhìn hắn, hốc mắt tối om, phảng phất có loại giải thoát khó hiểu.

Vô thanh vô tức bên trong, nó chậm rãi hóa thành vô số tro trắng, từ đầu đến chân, nát bấy bay tán.

Lạch cạch một cái, tại chỗ chỉ còn lại có một kiện trường bào màu xám tro.

Lý Trình Di ngây ngẩn cả người.

Nhìn lòng bàn tay trái của mình, đã dấy lên ngọn lửa Tử năng màu xám to bằng quả trứng gà.

Hắn có loại cảm ngộ khó hiểu, pháp sư bộ xương khô kia, có lẽ sẽ không bao giờ xuất hiện nữa.

Thu hồi Tử năng, hắn thở dài một tiếng, tiếp tục cúi đầu nghiên cứu sách.

Anh, anh còn ở bên trong sao? m thanh của Iseline từ đầu kia xa xa truyền đến.

“Uh, làm sao vậy? Lý Trình Di trả lời.

“Là về Tử năng, em phát hiện, loại năng lượng này, cùng năng lượng đặc thù Hoa Lân Y trên người anh có, là hai loại tính chất hoàn toàn tương phản.” Lần trước không phải anh hỏi em, tại sao Tử năng lại có lực thương tổn mạnh như vậy đối với Hoa Lân Y sao? Chỉ cần chà xát sẽ gây tổn thương, và đó là câu trả lời.” Iseline nhanh chóng nói.

‘Hoàn toàn tương phản sao? Lý Trình Di kỳ thật hiện tại đã có thể đại khái hiểu được.

Hoa khí nhất định là một loại năng lượng sinh mệnh, cho nên cách nói Tử năng là năng lượng ngược lại, cũng đúng.

“Mặt khác, chuyện Tử năng ở chỗ thày giáo của em, cũng cho đánh giá rất cao.”

Thày giáo trả lời, đây là một loại năng lượng cơ bản nguyên thủy phức hợp, so với năng lượng điện từ các loại, tầng dưới chót Tử năng là một phần tất yếu của vạn vật. Vốn cái chết có thể ở nơi khác là không thể nào bị cảm nhận được, đó là thứ ở bên ngoài Phi Môn.

Nhưng Góc chết của hắn lại có thể trực tiếp tiếp xúc và quan sát lợi dụng, cho nên, không hề nghi ngờ, tiềm lực Tử năng cực kỳ lớn.

“Anh hiểu rồi. Lý Trình Di trong lòng buông lỏng. Có vẻ như lựa chọn của mình không có vấn đề gì.”

“Đúng vậy, cho nên, thày giáo bảo em hỏi anh, anh có muốn đến chỗ thày giáo của em học thêm không.” Iseline nói. “Thày giáo em tựa hồ đối với Tử năng cũng có hứng thú rất lớn.

“Có! Anh rất có hứng thú! Lý Trình Di vội vàng nói, “Cho tới bây giờ, Iseline thày giáo gián tiếp thông qua Iseline, cho hắn không ít trợ giúp, đối với thày giáo thần bí đến cực điểm này, hắn đã tò mò đã lâu.

“Vậy là tốt rồi, thày giáo nói, bởi vì không cách nào thoát khỏi Góc chết, cho nên mặc dù thày giáo đối với bên ngoài rất nhiều thứ đều cảm thấy hứng thú, lại không có cách nào thu hoạch hàng mẫu.” Đây cũng là một trong những nguyên nhân thày giáo nhận em làm học trò. Nếu anh cũng có thể mang lại

những điều mới lạ, thì thày giáo cũng sẽ xem xét nhận anh làm học sinh". Iseline tiếp tục.

"Anh hiểu rồi. Như vậy, đợi đến đợt sau đi, anh cần giải quyết Góc chết trước mắt này đã". Lý Trình Di nói.

"Được".

Cuộc nói chuyện bị ngắt kết nối.

Chương 733: tuyệt không phải kẻ yếu

Lý Trình Di đứng lên, gấp mấy quyển sách lại, cầm lên.

Lời mời của thày giáo Iseline, đây coi như là niềm vui ngoài ý muốn, nhưng cũng có nguy hiểm nhất định.

Dù sao, không rõ thực lực cụ thể của đối phương như thế nào. Chỉ từ trên người Iseline mà xem, đối phương tuyệt không phải kẻ yếu. Một khi đối phương có ác ý……

Không nghĩ nữa, trước hết hết sức hấp thu hết thảy chất dinh dưỡng trong Góc chết này.

Sau khi hút xong pháp sư bộ xương khô, Lý Trình Di không đi về phía thiên sứ, mà xoay người, đi ra ngoài cửa.

Bên ngoài còn có một đám bộ xương khô, Tử năng trên người bọn họ, đồng dạng là đối tượng hắn cướp đoạt.

Cướp đoạt Tử năng bản thân là một loại đối kháng ý thức, nhưng đáng tiếc chính là, những bộ xương khô này gặp phải Lý Trình Di.

Năng lực hoa ngữ quỷ dị mạnh mẽ khống chế, có thể làm cho chúng nó cam tâm tình nguyện dâng ra Tử năng của mình, cung cấp cho Lý Trình Di hấp thu thôn phệ.

Ra khỏi cổng.

Bóng đen trên người Lý Trình Di lóe lên, đột nhiên biến mất tại chỗ, xuất hiện trong đám bộ xương khô.

Các ngươi đã chết rồi.

Hắn thay đổi cách nói.

So với 1+1=2, cách nói này ngụy trang tốt hơn.

Bùm!

Nhất thời, xung quanh hai mươi mét tất cả bộ xương khô cùng u hồn, toàn bộ hai chân lún xuống, đâm vào mặt đất.

“Ngoan ngoãn kính dâng hết thảy, nếu không, ta sẽ ban cho các ngươi hoàn toàn tan biến.

Thay đổi như vậy, Lý Trình Di cảm thấy tựa hồ thích hợp hơn, tuy rằng nghe có chút chung chung, nhưng có thể che giấu nguyên lý phát động của hoa ngữ mới là điểm quan trọng nhất.

So với một chút tổn thất hình tượng, thực lực mới là hạch tâm.

Vậy kế tiếp!

Lý Trình Di giật mình.

Mở tay trái ra, lòng bàn tay dấy lên một ngọn lửa màu xám to bằng quả bóng rổ.

Tử năng ở trong thân thể tựa như băng thủy thấu xương, cực kỳ rét lạnh. Nhiệt độ thấp hơn rất nhiều so với hoa khí.

Chỉ là chảy xuôi sẽ mang đến thương tổn không thể ngăn cản cho thân thể.

Nhưng cũng may thể chất Lý Trình Di cực kỳ cường hãn, hơn nữa lực trường rực rỡ không ngừng khôi phục khép lại, rất nhanh liền thích ứng loại thương tổn nhiệt độ thấp này.

“Như vậy. Tiếp theo, dùng. “Bỗng nhiên thần sắc Lý Trình Di dừng lại, trong đầu linh quang chợt lóe lên.

‘Chờ đã! bản chất Tuyệt đối chống cự Khắc Ấn, là nhắm vào chống cự thương tổn! Như vậy ta thân mang năng lực tiến hóa Long Cảnh, hơn nữa lực trường rực rỡ không ngừng nhiều lần khép lại thân thể, có phải như thế rèn luyện qua chấn thương để nhanh chóng tăng cường kháng tính của Tử năng đối với thân thể của mình?!”

Long cảnh có thể làm cho mình nhanh chóng tiến hóa, trừ phi đạt đến hạn mức cao nhất mới, nếu không phương pháp này có thể vẫn dùng được tiếp!

Giống như Muay Thái sử dụng đá vào cây để làm tổn thương xương chân, do đó kích thích cơ thể tổng hợp xương mạnh hơn để chống lại chấn thương bên ngoài.

Hắn lúc này làm chính là đạo lý đó, chỉ là lực trường rực rỡ khiến quá trình này được gia tốc.

Tuy rằng sẽ giảm thọ, nhưng hắn hiện tại tuổi thọ có thể chống đỡ qua hai năm hay không đều là vấn đề, không quan tâm nhiều như vậy. Hơn nữa huyết mạch Ảnh Long không thể không có hiệu quả kéo dài tuổi thọ.

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di lâm vào trầm tư.

'Không ngừng lợi dụng lực trường rực rỡ, kết hợp Long cảnh tiến hóa, nhanh chóng cường hóa bản thân đối với một phương diện nào đó thương tổn năng lực chống cự, nếu như rèn luyện năng lực chống cự, mở rộng đến các loại thương tổn khác, có phải cuối cùng hình thành cái gọi là Khắc Ấn chống cự tuyệt đối hay không?'

Lấy hoa ngữ làm công cụ phụ trợ, khiến bản thân đạt được khởi điểm mạnh mẽ hơn nhiều so với những người khác.

Hoa ngữ, võ đạo, những thứ khác hết thảy cuối cùng đều quy về hệ thống Khắc Ấn.

"Phương pháp này có lẽ có thể thử trước, sau đó chờ mình tìm được phương pháp thu hoạch khắc trong Góc chết này, đối chiếu rồi cải thiện sau."

Ỷ vào huyết mạch Ảnh Long da dày thịt dày, lực khôi phục lực trường rực rỡ biến thái, Lý Trình Di chậm rãi đi qua đám người bộ xương khô, nơi đi qua, từng mảnh bộ xương khô hóa thành tro trắng.

Vô số Tử năng không ngừng bị hấp thu vào trong cơ thể hắn.

Hoa ngữ không ngừng lặp lại, đối với những u hồn bộ xương khô cấp thấp này thực lực kém xa hắn, ý thức lực tiêu hao tuy rằng cực kỳ nhỏ.

Nhưng không chịu nổi số lượng nhiều.

Nửa tiếng sau.

Lý Trình Di ngừng hấp thu, thần sắc có chút mệt mỏi. Hắn đứng bên cạnh một mảnh đổ nát, nhìn thành phố Góc chết trống rỗng xung quanh.

Tử năng khổng lồ không ngừng ở trong cơ thể hắn chảy xuôi tuần hoàn, cái này đã đến cực hạn.

Ý thức của hắn chỉ có thể khống chế nhiều Tử năng như vậy, càng nhiều sẽ tự động từ trong cơ thể tản ra ngoài.

Chắc nên đi tìm phương pháp thu hoạch Khắc Ấn.

Khắc Ấn cân bằng

Lý Trình Di xoay người, đi thẳng về phía thiên sứ.

Nếu như có thể đạt được phương pháp thu hoạch Khắc Ấn cân bằng, như vậy phối hợp với rất nhiều năng lực hoa ngữ của hắn, thực lực của hắn sẽ đạt được một lần bay vọt về chất.

Hắn đã bị kẹt ở tầng 8 quá lâu rồi.

……

Hiện thực, Cục An ninh huyện Hoàn Thạch, Nghi Quốc,.

Trong văn phòng màu trắng sáng ngời, Sở trưởng Sở an ninh huyện Lưu Thiệu Minh đứng lên, bắt tay Barton.

“Vừa mới nhận được thông báo hiệp trợ của ủy ban luân lý, các anh chính là những người sống sót vừa thoát khỏi Tinh Hồ đúng không?

Đúng vậy, phiền Sở trưởng sắp xếp máy bay đi tỉnh một chút. “Barton gật đầu.

Bọn họ nhất định phải mau chóng đạt được sự coi trọng của Nghi quốc, chỉ bằng vào ngoài miệng nói chuyện, không có chứng cớ, có thể xin được tị nạn tại Nghi quốc đã là vận may.

Chương 734: Tình huống khẩn cấp

Cho nên vì không muốn liên lụy đối phương, bọn họ phải mau chóng đi đến khu vực có thực lực mạnh nhất Nghi quốc, để được cường giả che chở.

Đã chuẩn bị xong. Bốn vị có thể xuất phát bất cứ lúc nào. Chỉ là máy bay không có chuyến bay ngay lập tức, cho nên tôi sắp xếp phi hành khí loại nhỏ, có thể bay thẳng tới Đồng Thành. "Sở trưởng Lưu Thiệu Minh trịnh trọng nói.

"Rất cảm ơn anh. "Barton nhiệt tình bắt tay anh ta.

"Khi nào xuất phát, chi bằng ăn chút gì rửa mặt trước đã? "Lưu Thiệu Minh hỏi.

"Không được, tình thế khẩn cấp, chúng tôi đi ngay bây giờ.

Bốn người Barton lưu lại một câu, nhanh chóng ra khỏi Sở an ninh, ngồi lên một chiếc phi hành khí màu trắng.

Bên cạnh phi hành khí sáng lên ký hiệu an toàn, liền đột ngột bốc lên, bay về phía xa.

"Ngay cả bữa cơm cũng không ăn, vội vậy sao? "Lưu Thiệu Minh nhíu mày.

"Xác định bọn họ thật sự là người của ủy ban luân lý sao?" Phó Sở trưởng Lâm An ở một bên hoài nghi nói.

"Tôi đã kiểm tra đối chiếu nhiều lần rồi, đúng vậy, chỉ là…" Lưu Thiệu Minh bưng bình giữ nhiệt trên bàn lên, mở nắp uống một ngụm nước ấm.

Bỗng nhiên tầm mắt anh ta nhìn đến đại sảnh bên ngoài văn phòng Sở an ninh.

"Hả? Bên ngoài sao không có âm thanh? Vừa rồi không phải còn rất nhiều người sao?

"Uh, đội 5 cùng đội 6 vừa mới trở về, hẳn là có mười mấy người ở đây?" phó sở trưởng Lâm An mày nhíu lại, liếc nhau.

Trong lòng hai người khẽ động, đồng thời tâm niệm khẽ động.

Hai người giơ hai tay lên, làn da trên cánh tay nhanh chóng hóa thành màu đen kim loại.

Người còn lại nhấc tay lên, trong góc có một cái va li màu bạc cấp tốc biến hóa, hòa tan thành một khẩu súng ngắn màu bạc dài bằng cánh tay, không tiếng động bay sang một bên.

Chỉ là hai người đều không chú ý.

Cái bóng của họ.

Dưới ánh đèn đang chậm rãi vặn vẹo, run rẩy, giống như đang sợ hãi cái gì.

Phù phù.

Một trận gió nhẹ từ trong phòng làm việc khép kín cuồn cuộn lên.

Ngoài cửa sổ, một bóng đen giống như bùn, lặng lẽ từ khe hở chui vào trong phòng, đột nhiên đánh về phía bóng dáng hai người.

Lạch cạch.

Đèn tắt.

Ngay sau đó là tiếng va chạm giữa hai người ngã xuống đất.

Không bao lâu, một con mắt là màu vàng nhạt của con mèo đen, từ cửa lớn Sở an ninh đi vào.

Mấy phút sau, Lưu Thiệu Minh chậm rãi đi ra cửa chính, trên mặt anh ta đeo một cặp kính râm, dưới kính râm, là con mắt màu đồng nhạt hoàn toàn khác với lúc trước.

Thế giới này, ngoại trừ một số ít, còn lại đều quá nhỏ yếu tựa như bọt biển.

Trong miệng anh ta nói một loại ngôn ngữ chưa bao giờ xuất hiện trên Địa Nguyệt.

Tâm huyết lại chạy rồi. Đi thôi, giúp ta tìm được bọn họ.

Anh ta quay đầu, nhìn vào trong cửa.

Trong sở an ninh.

Hơn mười cảnh sát mặt không chút thay đổi, nhao nhao cúi đầu.

Bóng dáng của bọn họ, chiếu rọi ở một bên tường, hiện ra một đám quái ảnh cá sấu khổng lồ.

Nếu là Lý Trình Di ở chỗ này, liền có thể liếc mắt một cái nhận ra, đó là đàn cá sấu mà hắn từng gặp qua tại Góc chết cửa hàng nhỏ yên tĩnh

……..

Toại Dương.

“Các cuộc tấn công nhằm vào Cơ quan An ninh ở biên giới bờ biển hôm qua đã xác định nghi phạm là người nhập cư trái phép từ nước ngoài.

Dưới sự truy đuổi của tổ kiểm tra do Tổng cục An ninh và Cửu Nghi phái ra, hành tung của nghi phạm đã hoàn toàn bại lộ.

Cảnh sát đã bắt giữ một trong số họ và truy đuổi những tên tội phạm còn lại dựa trên manh mối của lời thú tội.

Cục trưởng Cục An ninh tỉnh Parsley cho biết, hiện nay tội phạm đã bị truy đuổi đến vùng ngoại ô không có người ở, đề nghị những người có ý định đi dã ngoại tạm hoãn ra khỏi thành phố.”

Trên ti vi hình chiếu, người dẫn chương trình tin tức của đài truyền hình địa phương khác, đang hướng về phía ống kính thông báo những sự kiện toàn quốc mới nhất.

Râu nâu một cánh tay băng bó băng vải, để trần thân trên, ngồi trên sô pha nghịch một vật nhỏ trong tay.

“Lần này đi ra ngoài sao lại biến thành như vậy?”

Thải Hồng Đường từ phòng ngủ cách đó không xa đi ra, nhíu mày nhìn hắn.

“Với năng lực của anh, lại bị thương nặng như vậy?

Râu nâu không trả lời, chỉ cầm lấy nước táo trên bàn ngửa đầu uống một ngụm.

Trầm mặc một hồi lâu, hắn mới lên tiếng.

Gặp phải một tên khó giải quyết. Hắn phát hiện ra tôi trước, không cho tôi tới gần, dùng vũ khí bay tấn công từ xa làm tôi bị thương.

“Tôi đưa cho anh viên tập hợp năng lượng hạch tâm đâu? Viên năng lượng hạch tâm kia dùng hai viên hạch tâm cấp 6 để

ghép lại, tôi mất tận 4 ngày mới xong, đừng nói là vô dụng?" Thải Hồng Đường không hiểu hỏi

Lúc trước cô vì trợ giúp Râu nâu giải quyết một tập đoàn thế lực gia tộc, liền lợi dụng năng lực Tụ Hợp Chi Tâm, làm cho Râu nâu bộ máy phát lực trường, dung hợp ra một khối năng lượng hạch tâm siêu quy cách.

Hai khối năng lượng hạch tâm cấp 6, dung hợp thành một khối chí ít là khối hạch tâp cấp bán quân dụng cấp 8.

Nhưng cái giá phải trả là Thải Hồng Đường cũng tiêu hao ý thức lực quá nhiều, phải ở Vĩnh An Uyển nghỉ ngơi, không dám đi đâu, tu dưỡng ước chừng bốn ngày.

"Nếu không có khối hạch tâm của cô thì tôi hiện tại đã chết rồi. "Râu nâu thản nhiên nói.

Vậy tên kia thì sao?

"Nếu còn sống, tất nhiên hắn đã chết. "Râu nâu nói.

"Anh càng ngày càng đáng tin. "Thải Hồng Đường gật đầu," Nhưng gần đây Đại Hùng càng ngày càng điên rồi, trong phòng thí nghiệm của cô ấy đã bắt đầu vận chuyển sinh vật cỡ lớn vào. Tôi luôn lo lắng cô ấy sẽ làm ra một số thứ khó khống chế".

"Năng lực của cô ấy rất mạnh, được cô ấy phát huy đến cực hạn, nhưng bản thân quá yếu. "Râu nâu lắc đầu.

Chương 735: Đồ chơi kỳ quái

"Đúng, Đại Hùng ngay cả cấp 3 cũng đánh không lại, nhưng biến dị thể dưới tay cô ấy, thực lực rất mạnh, số lượng cũng rất nhiều. "Thải Hồng Đường gật đầu.

Cô dừng lại, tiếp tục nói: "Tôi lần trước nhìn thấy Đại Hùng, cô ấy càng ngày càng không có cảm giác an toàn, hiện tại đang cấy vào trong thân thể mình một ít đồ chơi kỳ quái, hơn nữa còn đang vận dụng tiền tập đoàn, thu mua nhà máy điện hạt nhân."

"Phía trên cho phép?"

Trực thuộc Lý gia bên kia. Tôi kiểm tra tài chính lưu động cùng công trình gần đây của tập đoàn. Cô ấy hẳn là muốn xây một pháo đài an toàn hoàn toàn thuộc về mình. Hoặc là nói pháo đài trên không. "Thải Hồng Đường trả lời.

"Đại ca có biết không? "Râu nâu nhíu mày.

Đại ca vào Góc chết còn chưa ra, là thành phố thiên thần tử vong, độ khó cực lớn. Chúng ta đã thương lượng qua, nếu qua hai ngày nữa, còn không ra, mời Phan n vào cứu người. "Thải Hồng Đường nói.

"Ừ. Đại ca không việc gì. Cho dù nhất thời không ra được, cũng tuyệt đối không chết. "Râu nâu cúi đầu, không nói gì nữa.

Hiện giờ team Khu vườn Vận Mệnh, đều tự theo thực lực tăng lên tăng cường, đều bắt đầu tự thành lập thế lực đoàn đội đơn độc của mình.

Nhờ vào năng lực của hoa ngữ, tốc độ phát triển của mỗi người bọn họ đều cực nhanh.

Đại Hùng thành lập thế lực nghiên cứu sinh hóa của mình, Thải Hồng Đường kỳ thật cũng đang thành lập đội ngũ hacker mạng của mình.

Ngay cả chính Râu nâu cũng vậy, thành lập một tiểu đội sát thủ lính đánh thuê chuyên phục vụ mình.

Mọi người phối hợp với nhau, cùng phát triển.

Lợi dụng chiêu bài của tập đoàn mời chào đủ tinh anh ưu tú xuất sắc.

Ngoại trừ Long Môn Điếu.

Gã đó.

Râu nâu thở ra một hơi, cảm thấy trong đoàn đội bị xử lý đầu tiên, rất có thể là hắn ta.

"Đừng suy nghĩ quá nhiều, đây là sự phát triển tất nhiên. "Thải Hồng Đường đến gần, vỗ vỗ vai anh ta.

Chỉ cần đại ca còn ở đây thì chúng ta vẫn là một đoàn đội. "Cô nghiêm túc nói".

"Ừ. "Râu nâu đáp một tiếng. "Tôi chỉ cảm thấy mình đã giết quá nhiều người."

Cho đến nay anh ta đã không nhớ rõ mình đã đốt cháy bao nhiêu cái bóng.

Ba ngàn? Năm ngàn?

Có thể nhiều hơn.

Chỉ cần anh ta nguyện ý, đi qua liền có thể đốt cháy tất cả mọi người xung quanh. Hơn nữa, hiện giờ tập đoàn Minh Viễn, trong thời gian ngắn liền bị người Góc chết khuếch trương đến một mức độ khoa trương.

Đại quý tộc ủng hộ, bản thổ thế gia liên hợp, người Góc chết vì mạng sống, không từ thủ đoạn thu hoạch lợi ích hành động.

Tất cả những thứ này, đều làm cho tập đoàn Minh Viễn một đường bão táp, tại thời gian cực ngắn liền vượt qua tập đoàn Thiết Phong lúc trước, hoàn toàn xứng đáng trở thành quái vật khổng lồ tỉnh Phong Nam.

Hải Sa cùng Trần Gia Hàm gia nhập, càng làm cho tập đoàn như hổ thêm cánh.

Đặc biệt là Hải Sa, sau khi kết hợp với toàn bộ trang bị vũ khí mà tập đoàn mua cho, cộng thêm tốc độ tăng lên nhanh chóng của bản thân, mấy ngày hôm trước dễ dàng đánh tan tiểu đội cao thủ Thập Tam Phi Lưu đến xâm phạm.

Tiểu đội kia trung bình là cấp 4, người mạnh nhất là cấp 6 dẫn đội, nhưng dưới sự ra tay của Hải Sa, dễ dàng bị đánh tan trọng thương.

"Không bằng anh tới làm trưởng nhóm giám sát kỷ luật của tập đoàn đi? "Thải Hồng Đường đột nhiên nói.

"Không, Tân Đức Lạp tiên sinh đã có sắp xếp rồi. "Râu nâu cự tuyệt. Năng lực hoa ngữ của ông ấy dường như có thể nắm giữ rất nhiều thứ.

Ông ấy hôm qua đi gặp một tiểu bối gia tộc từ Bạch Tinh chạy tới, tựa hồ tra được một ít manh mối của Lê n. Đợi đại ca đi ra, mọi người tụ tập một chút đi. "Thải Hồng Đường nói.

Ừ, đến lúc đó cùng nhau xử lý.

Râu nâu đứng lên, đi về phía phòng ngủ của mình.

…….

Thành phố thiên sứ tử vong.

Cuối tầng hai.

Lý Trình Di và Thiên Sứ Cân Bằng, cách nhau hơn mười mét, đứng yên nhìn nhau.

Hắn mặc Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm, ngoại hình dữ tợn màu tím đen, làm cho hắn tựa như một hình người ảnh long.

Cánh chim kim loại phía sau đập đập.

Đứng trên mặt đất đá lạnh lẽo, hắn chậm rãi khởi động Long Hóa.

Cả người hình thể nhanh chóng bắt đầu bành trướng, làn da hiện lên vảy rồng màu đen, hai mắt biến thành long nhãn màu vàng tinh khiết, đồng thời khí tức miệng mũi phun ra cũng biến thành nhiệt khí lưu huỳnh mang theo đốm lửa.

Huyết mạch Ảnh Long sau khi tiến hóa rõ ràng mạnh hơn trước không ít. Lý Trình Di cẩn thận cảm thụ biến hóa của thân thể lúc này, sau khi đem huyết mạch Ảnh Long yếu tăng lên tới huyết mạch Ảnh Long bình thường, hắn có thể cảm giác được toàn thân mình rõ ràng trở nên nặng hơn, mặt ngoài da bắt đầu hiện lên một tầng chất sừng nửa trong suốt.

Sức mạnh cũng mạnh hơn trước một đoạn.

Nếu là dùng số liệu biểu thị, hắn tính toán, chính mình lúc này cơ sở sức mạnh, đã từ trước cực hạn 19 tấn, tăng lên ít nhất ba bốn tấn.

Sức mạnh cơ sở lại trải qua Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh, nhu khí tập trung bộc phát gấp bội, hoa ngữ cường hóa, Lóe sáng tăng cường phụ trợ, cùng với Long Cảnh bản thân tăng

lên, có thể bộc phát lực xung kích khủng bố lên đến 350 tấn đến 400 tấn.

Đó là một dữ liệu khá khủng khiếp.

Đơn vị diện tích quá nhỏ.

Trong tay Lý Trình Di cầm một thanh trường kiếm màu vàng, trên người đã sớm gia cố cứ điểm Hoa Ngữ cường hóa.

Tử năng khổng lồ tràn đầy, quanh quẩn ở cánh tay trái, hình thành ngọn lửa bán trong suốt màu xám biến thành màu đen đặc thù.

Lúc này đây, thử xem, Tử năng kết hợp với kỹ thuật chiến đấu.

Loại năng lượng trơ này, cực kỳ không sinh động, chỉ cần không phải chạm vào thuộc tính năng lượng hoàn toàn tương phản. Phần lớn thời gian, năng lượng này thể hiện một loại trơ không phản ứng với phần lớn năng lượng và vật chất.

Chương 736: Cướp đoạt Tử năng

Kỳ thật nhìn những bộ xương khô đang chạy kia là biết, loại năng lượng này, bản chất bởi vì quá mức hỗn tạp, dẫn đến tính can thiệp lẫn nhau với tuyệt đại bộ phận năng lượng vật chất đều rất yếu.

Ngẫm lại cũng đúng, nếu chết có thể dễ dàng phản ứng, vậy đám bộ xương khô kia chạy tán loạn khắp nơi, đã sớm đem hết thảy làm thành hỏng bét rồi.

Răng rắc.

Thiên sứ cân bằng đối diện giơ kiếm lên, xương cốt trên người ma sát lẫn nhau, phát ra tiếng vang rất nhỏ, cũng kéo Lý Trình Di từ trong thất thần trở về. Lần này, thử xem. Tử năng.

Trên trọng kiếm Thiên Sứ, điểm sáng màu trắng dày đặc, bắt đầu hội tụ.

Đột nhiên nó vung xuống.

Bùm!

Một đoàn gió lớn vặn vẹo nửa trong suốt, trong nháy mắt thoát ly lưỡi kiếm, lấp đầy toàn bộ hành lang thông đạo, nghiền ép

về phía Lý Trình Di.

Lý Trình Di đã sớm hít sâu một hơi, nhu khí từ trong cơ thể nhanh chóng hội tụ, ngưng tụ trên cánh tay.

Tay trái lướt qua kim kiếm.

Tử năng tựa như bùn bám vào kim kiếm.

Đây là Tử năng của mình, tự nhiên sẽ không sinh ra thương tổn đối với Hoa Lân Y.

Bịch bịch

Lý Trình Di bước một bước dài, lao về phía trước.

Nhu khí bộc phát ra.

Long Sát!

Chiêu số của Long Tu Môn chợt tuôn ra, lấy hắn làm trung tâm, Long Sát lấy kim kiếm làm mũi nhọn, trong nháy mắt bộc phát sức mạnh nhu khí hai lần, mạnh mẽ phá vỡ khí quyển phong áp do thiên sứ phát ra.

Bốp

Kim kiếm mang theo tiếng rít khủng bố, gấp đôi tốc độ âm thanh, thẳng tắp đâm về phía lồng ngực Thiên sứ cân bằng.

Keng!!

Kim kiếm và Thiên Sứ trọng kiếm đồng thời giao nhau.

Kim kiếm nổ tung, nổ tung vô số mảnh vỡ khuếch tán ra bốn phía.

Lý Trình Di dứt khoát buông chuôi kiếm ra, nghiêng người tránh thiên sứ chém lần thứ hai.

Tốc độ của hắn vượt xa thiên sứ, từ bên cạnh nhẹ nhàng vòng tới phía sau.

Phụt.

Tay trái dấy lên ngọn lửa Tử năng tựa như keo cường lực, hung hăng sờ soạng xương cốt trên lưng thiên sứ.

Nhất thời cánh thiên sứ cân bằng hơi khựng lại, một đốm Tử năng màu xám tựa như keo dán, bị Lý Trình Di mạnh mẽ kéo xuống.

Hữu dụng!

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ.

Tử năng của thiên thần cân bằng cũng có thể cướp được, điều này không nghi ngờ gì nữa đã tăng thêm niềm tin của hắn vào việc giải quyết thiên sứ yên lặng.

Kế tiếp, hắn không ngừng né tránh trái phải, chính là tránh đối kháng chính diện với Thiên sứ cân bằng.

Kiếm cũng lười dùng, liền dùng tay trái dấy lên ngọn lửa Tử năng, không ngừng từ trên người thiên sứ thôn phệ Tử năng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, theo Tử năng không ngừng bị cướp đoạt.

Trên người Lý Trình Di cuồn cuộn không ngừng tản mát ra Tử năng dư thừa, Tử năng hấp thu của hắn đã sớm đến cực hạn, cho nên lúc này Tử năng hấp thu chỉ có thể phóng thích vào trong không khí.

Mà Thiên sứ cân bằng thì động tác càng ngày càng chậm chạp.

Thân thể giống như một cỗ máy rỉ sét, tốc độ càng lúc càng chậm.

Bốp

Một đòn trọng kiếm cuối cùng, Thiên sứ cân bằng lần nữa thất bại, lưỡi kiếm đâm thật sâu vào vách tường, không có một nửa chiều dài.

Sau đó, nó liền đứng tại chỗ, bất động.

Xem ra đây mới là con đường giải quyết chính xác Góc chết này.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, đi lên phía trước.

“Ngươi thua. ” m thành Ác Chi Hoa trong suốt đồng thời trên mu bàn tay phát động hoa ngữ, sáng lên ánh sáng tím.

Thiên sứ cân bằng không thể phản bác, vì thế hoa ngữ phát động thành công.

Bùm.

Hai chân nó đâm vào mặt đất, nhất thời trên mặt đất nhiều ra hai cái hố nhỏ. Kiếm trong tay cũng buông ra, không hề nắm chặt.

Hết thảy một lần nữa an tĩnh lại.

Lý Trình Di tính toán ý thức lực tiêu hao, ước chừng khoảng ba phần mười.

So với lúc trước trong nháy mắt tiêu hao hết sạch thì tốt hơn nhiều.

Hiển nhiên tiêu hao cùng thôn phê Tử năng, đã giảm độ khó trong việc khống chế Thiên sứ cân bằng.

Nếu như không muốn bị ta giết chết, xin nói cho ta biết, phương pháp đạt được Khắc Ấn cân bằng.

Thừa dịp hiện tại, bởi vì không biết có thể khống chế Thiên sứ cân bằng bao lâu, Lý Trình Di thử nói ra yêu cầu của mình.

Thiên sứ cân bằng dừng một chút, cư nhiên thật sự co cẳng đi ra, thẳng tắp đi tới đầu hành lang thông lên tầng ba.

Răng rắc.

Nó dùng mũi kiếm, ở trên tường nhanh chóng viết lên một hàng văn tự.

Nó cư nhiên có ý thức của mình!?

Trong lòng Lý Trình Di cả kinh.

Nhìn về phía chữ viết trên tường.

Trải qua thời gian này, hắn đã có thể miễn cưỡng nhận ra chữ đơn giản của loại ngôn ngữ này.

Lúc này từ trong trí nhớ lấy ra Iseline truyền tới từ điển đối chiếu.

Hắn dần dần nhận ra ý nghĩa của chữ viết trên tường.

“Bản khắc cân bằng, được tạo ra từ sự kết hợp của nhiều bản khắc cấp dưới, bao gồm bản Khắc Ấn cự lực, bản Khắc Ấn tâm nhãn, bản Khắc Ấn cường toán và bản khắc tuần hoàn.”

“Mỗi Khắc Ấn có một cách tiếp cận độc đáo để lấy được và thăng tiến, một số thậm chí mâu thuẫn, và hiệu quả có thể được thực hiện phải được nghiên cứu càng nhiều càng tốt để có được một cách kết hợp của bản Khắc Ấn cân bằng.”

Lý Trình Di khó khăn phiên dịch xong, suy nghĩ một chút, lại nói.

Trong đó Khắc Ấn đơn giản nhất làm sao đạt được? Viết nhanh lên, nếu không tao sẽ đánh ngươi.

“…” Thiên sứ cân bằng nhanh chóng dùng mũi kiếm khắc chữ.

Chương 737: Khắc Ấn Cự lực

” Khắc Ấn Đơn giản nhất là Khắc Ấn cự lực, phương pháp thu hoạch, là tăng lên sức mạnh tự thân, sau khi tự thân đạt tới cực hạn, lấy Tử năng làm hạch tâm, kết hợp nhiều loại vật liệu cùng thiết bị, ở trong cơ thể chế tạo ra một quả cầu Khắc Ấn dùng một lần.”

Cuối cùng mở ra một Phi Môn, cho phép bản thân vượt qua giới hạn, thông qua quả cầu Khắc Ấn tiến vào thăng hoa, từ đó đạt được đặc tính Khắc Ấn.

“Thế giới trói buộc chúng ta, khiến chúng ta không cách nào tự do đạt được Khắc Ấn, chỉ có mở ra Phi Môn, câu thông với khu vực mà không thể nhận thức kia tại bên trong Biển Đen, mới có thể khiến bản thân thăng hoa ngưng tụ Khắc Ấn.”

“Thời gian mở ra Phi Môn mở ra không thể quá dài, nếu không tự thân sẽ đồng dạng mất đi hết thảy, tính mạng cùng ý thức bản thân, cũng là được sinh ra bắt nguồn từ trật tự. Mà bên ngoài Phi Môn, tồn tại rất nhiều đồ vật không có trật tự, chúng nó bản thân chính là triệt để hỗn loạn, chỉ là tiếp xúc, liền có thể sẽ làm cho chúng ta sụp đổ tiêu vong.”

Thiên sứ nhanh chóng khắc chữ, lúc này trên mu bàn tay Lý Trình Di hoa ngữ ánh sáng tím bắt đầu lóe lên.

Cường khống thời gian giằng co ước chừng không đến năm phút, so với trước dài hơn nhiều lắm.

“Cho nên, phương pháp thu hoạch Khắc Ấn cự lực, tổng cộng là ba bước.”

Một: Rèn luyện bản thân đến sức mạnh cực hạn.

Hai: trong cơ thể dùng Tử năng và các vật liệu khác, chế tạo quả cầu Khắc Ấn.

Ba: Mở ra Phi Môn của bản thân, ngắn ngủi liên lạc với Biển Đen.

Cuối cùng viết xong, Thiên Sứ Cân Bằng buông kiếm xuống, đứng yên tại chỗ.

“Hiệu quả của khắc cực lực là gì? Các bước và vật liệu cần thiết để tạo ra quả cầu Khắc Ấn là gì? Nói cho ta biết nếu không tôi sẽ giết ngươi ngay bây giờ.”

Hiện tại Lý Trình Di vận dụng sức mạnh hoa ngữ, đã có chút thuần thục.

Tuy rằng mỗi một câu nói đều phải thêm một đoạn uy hiếp, nhưng hiệu quả rất mạnh.

Thiên sứ cân bằng nhanh chóng thay đổi một bức tường mới, khắc lên văn tự mới.

“Vật liệu cần thiết: Tử năng cung cấp không giới hạn, một viên Huyễn Thải Long Chi Tâm trưởng thành, ba đơn vị Mê Ngạc thổ tức.”

Phía sau là một loạt tên tài liệu lộn xộn.

Thiên sứ này thậm chí còn vẽ một bộ quy trình chế tạo bản đồ.

Khắc Ấn cự lực hiệu quả là làm cho sức mạnh bản thân hoàn mỹ gia tăng gấp mười lần.

“Thật thuần túy. “Lý Trình Di hít sâu một hơi.

Nếu hắn có sức mạnh gấp mười lần, tốc độ và sức bật của mình trong nháy mắt sẽ tăng lên đến một trình độ khủng bố.

Giống như thiên sứ yên lặng, sức mạnh cũng chỉ chừng ngàn tấn.

Nếu hắn gấp mười lần sức mạnh phối hợp rất nhiều thủ đoạn tăng cường sức mạnh, đánh ra lực công phá hai ba ngàn tấn đó là nhẹ nhàng như không.

Có thể dễ dàng đè chết thiên sứ yên lặng. Tuy rằng không biết có thể tiêu diệt lực trường phòng hộ của cấp 9 hay không, nhưng bất kỳ cấp 8 nào không chịu được một quyền của hắn

Nhanh chóng cắt bức tường chữ viết

Lý Trình Di thả xuống đại sảnh dưới tầng, sau đó mới trở về tìm Thiên Sứ Cân Bằng.

Phương pháp thu hoạch Khắc Ấn cự lực còn có quy trình chế tạo, đều đạt được.

Lý Trình Di tiếp tục khống chế Thiên sứ cân bằng yếu hơn một bậc, ý đồ thu hoạch phương pháp Khắc Ấn khác.

Kết quả, phương pháp Khắc Ấn đều giống nhau, đều là đem năng lực một phương diện rèn luyện đến mức tận cùng, sau đó chế tạo quả cầu Khắc Ấn mở ra Phi Môn, câu thông Biển Đen.

Đợi đến khi hoàn toàn thu được tất cả nội dung, ý thức lực của Lý Trình Di đã không còn lại bao nhiêu.

Hắn nhìn thiên sứ cân bằng đã nói xong mọi chuyện, ánh sáng tím trên mu bàn tay chợt lóe, lại bắt đầu báo nguy.

Đi lên giải quyết tất cả vật cản, nếu không ta sẽ đánh anh.

Thiên sứ cân bằng dừng lại, nhấc kiếm lên, xoay người đi lên tầng.

Lý Trình Di không đuổi theo, vẫn đứng chờ dưới bậc thang, đưa mắt nhìn nó rời đi.

Rất nhanh.

Bóng lưng thiên sứ cân bằng biến mất ở chỗ rẽ tầng ba.

Bùm!

Một tiếng nổ lớn truyền đến, cả tòa nhà đều phát sinh từng trận rung động.

Lý Trình Di đợi một lát, nhưng không đợi bóng dáng Thiên sứ cân bằng nữa.

Rất hiển nhiên, lần này nó ngay cả sức mạnh trở về cũng không còn.

“Thu hoạch Khắc Ấn phương pháp đã có, lợi dụng ác chi hoa, hệ thống Tử năng cùng hệ thống Khắc Ấn, trên diện rộng tự thân hệ thống chiến đấu cường hóa, cũng đem nó làm hệ thống chiến đấu chủ yếu, mới là con đường tương lai của mình.

Lần này tiến vào Góc chết này, thu hoạch to lớn, vượt xa tưởng tượng đã đến lúc hoàn toàn kết thúc tất cả.

So với hệ thống người cải tạo và vũ khí bay, tự thân tiến hóa và thăng hoa, không hề nghi ngờ phải đáng tin cậy hơn rất nhiều. Giới hạn trên cũng cường đại hơn rất nhiều.

Ít nhất trong Biển Đen, hắn nhìn thấy khủng bố quái vật nhiều lắm.

Dựa theo thuyết pháp Thiên sứ cân bằng, những sinh vật Biển Đen kia cực kỳ cường đại, đều là bởi vì Khắc Ấn càng nhiều, càng mạnh, mới có thể đạt tới như cao vậy độ.

Chỉ cần nắm giữ đầy đủ nhiều Khắc Ấn, hắn cũng có thể không ngừng kéo lên đặc tính, đi lên con đường càng mạnh.

Thở dài một tiếng, Lý Trình Di dứt khoát dựa lưng vào tường nghỉ ngơi.

Chờ đợi ý thức lực cùng thân thể đều khôi phục đỉnh phong, hắn đem lại lên tầng ba, tìm kiếm chiếc nhẫn thì thầm, từ cánh cửa thần bí rời khỏi Góc chết.

Về phần Khắc Ấn cầu tài liệu, hắn sẽ thử tìm xem, nếu như không có, liền thông qua Iseline bên kia, cùng thương nhân ốc sên giao dịch xem, nói không chừng có thể mua được.

Thật sự không có, còn có thể thử cùng thày giáo Iseline giao dịch.

……..

Chương 738: Quái vật đỉnh cấp

Đồng Thành.

Khu vực phi hành khí dừng lại.

Một chiếc máy bay có dấu hiệu của Cục An ninh, chậm rãi giảm tốc độ, hạ cánh và sau đó đậu trên một trong những bãi đỗ chuyên dụng.

Barton lấy điện thoại di động ra quét mã trả tiền, đẩy cửa khoang ra nhảy xuống.

Những người còn lại cũng đi theo những cánh cửa còn lại.

Trên bãi cỏ xanh rộng rãi đã có nhân viên phân bộ Nghi Quốc của ủy ban luân lý đạo đức, đến đón phi hành khí.

Đón phi hành khí là hai người phụ nữ trung niên lớn tuổi, đều mặc quân trang màu xanh đậm.

Một người phụ nữ tóc dài đứng ở phía trước, khí chất lãnh đạm, trên lưng đeo một thanh trường đao màu xanh biếc hình trăng cong, trên vai đeo quân hàm thượng táCửu Nghi Nghi Quốc.

“Các anh là Barton, Karan, Engel tới xin tị nạn? có tin tức cơ mật liên quan đến Tinh Hồ muốn báo cáo?“Người phụ nữ tiến lên vài bước, vung tay lên, nhất thời một tầng lực trường vô hình, đem mọi người cùng phi hành khí ở bên trong, toàn bộ bao vây.

m thanh bên ngoài rất nhanh bị ngăn cách, xung quanh yên tĩnh lại.

“Là chuyên viên Tạ Tống Ninh phải không? Làm phiền cô, chúng tôi thật vất vả mới thoát khỏi Tinh Hồ, phía sau còn có sát thủ truy kích, xin chuyên viên ngàn vạn lần không được coi thường, cần phải phái cao thủ chặn lại. “Barton vẻ mặt tiều tụy đi lên, nhanh chóng cúi chào.

“Tinh Hồ trước đó mới bị chúng ta đánh lui bị thương nặng, nơi này là Nghi quốc, không phải bên ngoài những tiểu quốc kia, chúng ta là đế quốc cường đại nhất Địa Nguyệt, bọn họ nếu là dám ở chỗ này xằng bậy giương oai, mặc kệ tới bao nhiêu đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Tạ Tống Ninh thản nhiên nói.

Cô là điển hình quý tộc Nghi quốc, vừa mở miệng, liền có thể làm cho người ta cảm giác được một cỗ cao cao tại thượng,

ngạo mạn, coi thường hết thảy.

Mấy người Barton trong lòng khó chịu, nhưng lại không cách nào phản bác, Nghi quốc đúng là đế quốc cường đại nhất từ trước tới nay trừ Bạch Tinh ra.

Cho nên những lời này thực tế tính ra, cũng không có gì không đúng.

“Tiểu Tinh, cô dẫn người đi điều tra. “Tạ Tống Ninh phân phó.

Một người phụ nữ trung niên khác ở phía sau, gật đầu đáp ứng, cũng không nhìn mấy người Barton liền từ một bên rời đi, lên một chiếc phi hành khí gần đó.

Ong.

Phi hành khí bay lên trời, bay thẳng về phía huyện Hoàn Thạch.

Đi thôi, vì sự an toàn của các anh nên đi theo tôi, ghi chép lại những chi tiết liên quan đến Tinh Hồ mà các anh nắm giữ. “Tạ Tống Ninh trầm giọng nói.

“Chỉ có một mình cô trở về, có phải hay không quá tự tin? đây chính là đỉnh cấp quái vật có thể bức lui Tinh Hồ!” Chúng rất có thể là từ Góc chết chạy ra. Tinh Hồ có không ít chuyện xảy ra ngoài ý muốn liên quan đến Góc chết.

Tạ Tống Ninh nở nụ cười, “Nếu như là Góc chết, vậy thì càng không cần lo lắng, sinh vật Góc chết đi tới chỗ chúng ta, bình thường sẽ bị áp chế nghiêm trọng, hơn nữa sống không được bao lâu, sẽ bởi vì hoàn cảnh không thích ứng, tự mình phân giải. Được rồi, các anh hẳn là bị Tinh Hồ lừa. Đi theo tôi trước đi.

Cô lười nói nhảm, xoay người dẫn đầu đi về phía một chiếc xe hơi xa xa.

Đám người Barton rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể theo sau.

Chỉ là chưa đi được vài bước.

Bùm!

Đột nhiên có một tiếng nổ lớn.

Giữa không trung phía sau, một đạo hỏa cầu chói mắt chậm rãi nổ tung.

Kình phong mãnh liệt quét ngang xung quanh, đem bãi cỏ mặt đất thổi ra một vòng nghiêng.

Mấy chiếc phi hành khí mới cất cánh bị thổi lung lay sắp đổ, lăn lộn vài vòng về phía xa, mới miễn cưỡng một lần nữa ổn định.

Tất cả mọi người ngây dại.

Trọn vẹn hai giây, cũng không ai kịp phản ứng.

Cuối cùng.

Có người tập kích! Mau báo cảnh sát!

Là khủng bố tập kích!! Chạy mau!! Tản ra chạy!!

Mẹ! Mẹ đang ở đâu?

Trong từng trận thét chói tai cùng tiếng kinh hô, đám người tản ra bốn phía mà chạy.

Đám người Barton cùng Tạ Tống Ninh đều dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Nổ tung, chính là Tiểu Tinh vừa mới xuất phát, chuẩn bị đi tới huyện Hoàn Thạch điều tra.

Chiếc phi hành khí đó chính là chiếc mà cô lái đi.

“Chuyện gì xảy ra!? “Tạ Tống Ninh sắc mặt khó coi, theo bản năng đưa tay cầm chuôi đao phía sau.

Bốp

Trong phút chốc, một bóng đen lóe lên, từ võng mạc của cô lóe lên rồi biến mất.

Bóng đen tựa hồ là hình người, đang nhanh chóng ở chỗ bóng tối liên tục lóe ra.

Hắn ta bắt đầu xuất hiện bên dưới chiếc máy bay phát nổ. Chỉ là hai giây, liền tìm tới bên này, vượt qua mấy trăm mét khoảng cách, tới gần bọn họ.

Dám tập kích phi hành khí trước mặt ta, giết bộ hạ của ta! Muốn chết!

Sát ý trong mắt Tạ Tống Ninh hiện lên.

Thanh Nhất Tam Dương Đao!

Keng.

Trong phút chốc loan đao màu xanh biếc phía sau cô bay lên, tựa như một đạo điện quang, với tốc độ khủng bố gấp mấy lần tốc độ âm thanh, chém đầu người trước mặt.

m thanh bén nhọn trong nháy mắt nổ tung, loan đao bay qua, mang theo một đạo khí lưu xám trắng.

Là cao thủ phân bộ Nghi Quốc của ủy ban luân lý trấn giữ tỉnh lị, Tạ Tống Ninh đã từng dễ dàng đánh bại cao thủ thế hệ trẻ tuổi Thập Tam Phi Lưu đến đây trao đổi luận bàn.

Tiềm tu nhiều năm, thực lực bây giờ của cô, toàn lực xuất thủ, ít nhất cũng phải cấp 6. Thậm chí có thể cao hơn.

Đây cũng là nguyên nhân tổng bộ muốn cô đến tiếp ứng.

Toàn bộ toàn tỉnh, có thể mạnh hơn cô, sẽ không vượt qua ba người.

Nhưng lúc này.

Keng!!

Một tiếng nổ lớn.

Bóng đen đột nhiên dừng lại, giơ tay hung hăng vỗ lên phi hành khí đang bay tới.

m thanh kinh khủng chói tai tựa như sấm nổ, thoáng cái khiến màng nhĩ của mọi người bên trong phạm vi 100m bị xuyên thủng.

Tạ Tống Ninh đã sớm mở ra lực trường phòng hộ, đang muốn tiếp tục điều khiển vũ khí bay.

Lại hoảng sợ phát hiện, Vũ khí bay không hề có phản ứng!

Chương 739: Không còn kịp

Bùm.

Loan đao màu xanh biếc như trăng cong, nặng nề đập vào mặt đất cách đó không xa, mang theo một khe rãnh thật sâu.

“Bay rất nhanh, nhưng sức mạnh như vậy thậm chí không thể xuyên qua mí mắt của ta.”

Bóng đen lẳng lặng đứng tại chỗ, lộ ra ngoại hình lúc này.

Đó là một người đàn ông cường tráng toàn thân phủ kín vảy rồng màu đen, trán mọc ra sừng đen.

Trên người hắn ta không có quần áo, tất cả đều là vảy giống như áo giáp. Phía sau một đôi cánh dơi màu đen chậm rãi giãn ra, sải cánh chừng ba mét.

“Ngươi!! “Tạ Tống Ninh sắc mặt đại biến, xoay người muốn chạy.

Nhưng đã không còn kịp.

Hắc quang chợt lóe lên, người đàn ông đã đến phía sau cô.

Bụp.

Bóng đen lóe lên, một đạo long ảnh khổng lồ lóe lên rồi nuốt chửng Tạ Tống Ninh.

Chỉ là nháy mắt, một cao thủ Chuyên gia vũ khí bay cấp 6 bị biến mất

Mấy người Barton lúc này đã sớm nhân cơ hội ngồi lên phi hành khí chạy thật xa.

Con kiến hôi nhỏ yếu, chạy rất nhanh.

Trong long nhãn kim sắc của người đàn ông hiện lên một tia không vui, đang muốn đi về phía trước truy kích.

Trong lúc giật mình, phía chân trời xa xa, một chùm sáng màu trắng phá vỡ tầng tầng mây lang thang, bay tới nơi này.

Chùm sáng kia tựa như dải băng, từ trên trời giáng xuống, vẽ ra một quỹ tích hình cung.

Nhìn từ xa tốc độ cũng là như vậy, nhưng theo khoảng cách tới gần, kinh khủng gấp mười lần tốc độ âm thanh trở lên, mang theo âm bạo ầm ầm rơi xuống đất.

Chùm sáng tựa như một loan đao màu trắng bay xuống, với tốc độ Ảnh Long hoàn toàn không thể phản ứng, ầm ầm đâm vào ngực hắn.

Bốp!!!

Tiếng kim loại va chạm chói tai nổ tung.

Lồng ngực Ảnh Long hơi lõm xuống, xuất hiện một vết thương to bằng móng tay, máu đen nhàn nhạt từ đó chảy ra.

Mà vũ khí bay tạo thành vết thương bực này, lại gào thét một tiếng, mũi nhọn uốn lượn, gãy lìa, hóa thành một đạo bạch quang bay về phía xa.

Tốc độ vũ khí bay vượt xa Ảnh Long, nhưng độ cứng lại kém xa đối phương.

Dưới một kích, đối phương không có bao nhiêu thương tổn, bản thân lại bị hao tổn không nhẹ.

Yếu đuối, vô lực.

Ảnh Long tùy ý lau một cái, miệng vết thương trên ngực nhanh chóng khép lại, biến mất.

Nhưng trải qua lần chậm trễ này, đám người Barton đã sớm trốn không thấy bóng dáng, kéo dài khoảng cách.

Ảnh Long lên đường muốn đuổi theo, nhưng bước chân dừng lại, chần chờ một chút.

Tuy rằng hắn rất tự tin, chính mình ở thế giới này cơ bản có thể xưng đơn đấu vô địch, nhưng nơi này không phải không có đồ vật có thể gây thương tổn đến hắn

Tựa như lúc trước trên hòn đảo ngầm kia, phát ra một kích khủng bố.

Tuy rằng đánh tan chỉ là ba thành thân thể của hắn nhưng nếu liên tục gặp phải công kích như vậy, hắn vẫn có nguy cơ ngã xuống.

Sinh vật Biển Đen tuy nói bất tử bất diệt, nhưng sau khi khôi phục sinh ra ý thức cũng không phải là mình, cho nên, hắn không muốn dễ dàng bị giết.

“Xem ra chỉ dựa vào ta một cái, sức mạnh vẫn là quá mức yếu, cần kéo thêm mấy huynh đệ tỷ muội lại đây.

Ảnh Long không hề truy đuổi mà là thân thể trôi nổi rồi nhìn về mấy đầu cá sấu Long Duệ đang lao ra tùy ý công kích người chạy trốn xung quanh

Bắt một ít vật sống đến, ta muốn dẫn dắt đồng tộc, cùng hàng lâm thế giới này. “Hắn dùng tiếng Ảnh Long phân phó.

Tất cả cá sấu phụ thể nhao nhao phát ra tiếng gầm nhẹ đáp lại.

……

Thành phố Thiên sứ Tử vong.

“Thánh Linh Công tăng cường ý thức lực của mình, ý thức lực quyết định mình có thể khống chế Tử năng nhiều hay ít.”

Số lượng Tử năng càng nhiều, việc tạo ra các Khắc Ấn càng dễ dàng và dường như có rất nhiều cách sử dụng khác. ”

Lý Trình Di từng bước đi lên bậc thang, đi lên tầng cao nhất.

Sau khi nghỉ ngơi khôi phục hoàn toàn, phương pháp thu hoạch Khắc Ấn cũng đạt được, hắn quyết định nhanh chóng rời khỏi Góc chết này.

Bởi vì thức ăn mang đến sắp hết, nhiều nhất còn có thể kiên trì ba ngày.

Xoẹt.

Xoẹt.

Xoẹt.

Tiếng bước chân rõ ràng có thể nghe thấy, Lý Trình Di từng bước một đi lên, thẳng đến đứng ở trước cửa lớn tầng ba, đẩy cửa đi ra.

Bên ngoài là một khoảng đất trống rộng rãi hình chữ nhật, mặt đất xám trắng, bốn phía có lưới sắt màu xám.

Trên mảnh đất trống trung tâm, tượng Thiên sứ độc nhãn 4 cánh cao 5m vẫn lẳng lặng đứng sừng sững tại chỗ.

Ngoài ra, Lý Trình Di nhìn thấy, một góc đất trống có một ít bụi trắng, tựa hồ là dấu vết cuối cùng của thiên sứ cân bằng.

Lúc này thử xem, Tử năng kết hợp với cận chiến sẽ có hiệu quả gì.

Với tố chất thân thể của hắn lúc này, cảnh giới khống chế nhu khí, Tam Trọng Long Cảnh đủ để nhanh chóng khống chế Tử năng một cách tinh tế, dung nhập vào cận chiến.

Xì.

Hít sâu một hơi, trên người Lý Trình Di phủ lên Hoa Lân Y cực đỉnh Lay-ơn.

Áo giáp hoa lệ màu vàng nhanh chóng triển khai một vòng lửa màu vàng nhạt, bao quanh phạm vi mười mét.

Nhưng vòng lửa mới xuất hiện, hắn liền dừng một chút, đổi thành Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm.

Đối với Thiên sứ yên lặng sức mạnh vượt xa mình, dùng Thiên Mệnh lưỡi kiếm tất trúng hiệu quả cũng không tốt.

Tốt nhất vẫn là nên dùng Long Hóa cùng Pháo đài.

Ong.

Trong phút chốc, hình thể Lý Trình Di bành trướng, đạt tới 2,5m.

Cơ bắp cả người nhanh chóng phồng lên, từng tầng vảy rồng màu đen dưới Hoa Lân Y tự động che phủ toàn thân, hai mắt hóa thành màu vàng đồng.

Phù phù.

Hắn thở ra một hơi, màu đỏ đen mang theo khí tức lưu huỳnh tỏa ra những đốm lửa rơi trên mặt đất, đốt ra một vệt cháy đen.

Sau khi Long hóa, hắn cao 2,5m, so sánh với Thiên sứ yên lặng so sánh, vẫn rất là nhỏ nhắn xinh xắn.

Nhưng trạng thái này đã là hình thái mạnh nhất mà hắn có thể bộc phát.

Chương 740: Khởi động vận may

Hoa Ngữ: Pháo đài.

Kim quang ở toàn thân chợt lóe, sức mạnh, phòng ngự thân thể, sức chịu đựng tinh thần đều tăng thêm 8 phần.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Lý Trình Di đang muốn động thủ. Bỗng nhiên nhìn thấy ấn ký hoa tử vi mới lấy được, bắt đầu sáng lên ánh huỳnh quang.

Một tia tin tức phản hồi rất nhỏ, tiến vào trong đầu hắn.

"Hoa ngữ Bị động: khởi động vận may, phát sinh hiệu quả là: Thiên sứ yên lặng hôm nay trạng thái tương đối kém, bởi vì bạn tốt vĩnh viễn biến mất mà tâm tình sa sút, thực lực sút kém 10%, vả lại sẽ không chủ động công kích tới gần người." Có lẽ bạn có thể nhân cơ hội này.

Hóa ra vận may này phát sinh hiệu quả như vậy?

Lý Trình Di mở to mắt.

Cẩn thận quan sát Thiên sứ yên lặng phía xa, hắn xác định đối phương không có động tĩnh gì, liền chậm rãi đi về phía trước, đi tới phía trước giống như thiên sứ.

Từng tầng ngọn lửa màu xám tro Tử năng, chậm rãi dấy lên trên người hắn.

Trong tay Lý Trình Di ngưng tụ ra một thanh trường kiếm màu tím đen, lưỡi kiếm mang theo vỏ, dài chừng 1,5m, mặt ngoài phủ đủ loại phù điêu hoa văn vặn vẹo quái dị, trên chuôi kiếm quấn quanh sợi tơ đỏ sậm, hộ thủ thì dùng tinh thể tím đen tạo thành hình chữ Y.

Đây là mật kiếm Ứng Long, cũng là kiếm nhận đặc thù hắn triệu hoán ra lúc trước.

Lúc trước hắn cường hóa, thời gian hồi phục của Mật Kiếm Ứng Long rút ngắn xuống còn nửa tháng.

Lúc này đây, hắn dự định thử xem, độ kiên cố kim kiếm không đủ, thanh kiếm này có lẽ có thể làm được.

Lý Trình Di đã kiểm tra qua, độ cứng của Ứng Long kiếm cao hơn kim kiếm.

Cho nên, lưỡi kiếm hẳn là cũng sẽ cao hơn.

Cầm chuôi kiếm, Tử năng ngọn lửa tự nhiên bao trùm ở trên vỏ kiếm.

Cảnh giác động tĩnh của Thiên sứ yên lặng, Lý Trình Di nhìn quanh, chậm rãi thong thả tìm kiếm chiếc nhẫn.

Hắn không quên, mục đích lên tầng của mình, cũng không phải là đánh nhau với Thiên sứ yên lặng, mà là tìm được cách thoát ly khỏi Góc chết này.

Rất nhanh, toàn bộ mái nhà đều bị hắn dạo qua một vòng, không phát hiện bất kỳ dấu vết chiếc nhẫn.

Lý Trình Di một lần nữa trở lại trước tượng thiên sứ.

Đột nhiên, tầm mắt hắn ngưng tụ.

Ngay trên cổ Thiên sứ yên lặng, đang đeo một sợi dây nhỏ.

Phía dưới sợi dây nhỏ màu xám, treo một chiếc nhẫn tròn màu trắng bạc, điêu khắc phù điêu thiên sứ hai cánh.

Chiếc nhẫn thì thầm, cư nhiên ở chỗ này?

“Thứ này là chứng minh tư cách nhân tài, sao lại ở trên người tượng thiên sứ?” Liên tưởng đến sự dị thường của thiên sứ cân bằng lúc trước, cùng với gợi ý của Ác Chi Hoa, Lý Trình Di bỗng nhiên có chút hiểu được.

“Xem ra, những thiên sứ này, có lẽ vốn là dùng người sống chế tạo thành.”

Nhìn chiếc nhẫn đeo trên cổ Thiên sứ yên lặng, chiếc nhẫn kia buông xuống giữa đường cong nữ tính đầy đặn, dán sát vào da thiên sứ.

Lý Trình Di cảm thấy, mình cứ đưa tay ra bắt như vậy, có thể sẽ không dễ dàng như vậy.

Nhưng chiếc nhẫn ở ngay trước mắt, không thử hắn cũng không cam lòng.

Lúc này, hắn dùng kiếm làm cột, cẩn thận vươn về phía trước, chậm rãi tóm chiếc nhẫn nhỏ.

“.”

Chiều dài cuối vỏ kiếm không đủ, Lý Trình Di nhẹ nhàng trôi nổi, cánh chim vỗ vỗ, kéo gần khoảng cách.

Lần trước là bất ngờ không kịp đề phòng, không biết nơi này không thể dùng Ảnh Thiểm, ăn chút thiệt thòi.

Hiện tại đã biết, hoa ngữ có tính công kích không dùng được với khí tức Biển Đen

Lần này, hắn sớm chuẩn bị tốt, biết sức mạnh đối phương mạnh hơn mình, cho nên mục tiêu chỉ là vì lấy được chiếc nhẫn thì thầm, liền có nhiều chuẩn bị hơn.

Khoảng cách một chút lại gần.

Một mét.

Nửa mét.

Ba mươi cm.

Răng rắc.

Thiên sứ bỗng nhiên động đậy.

Bốn cánh sau lưng nó hơi điều chỉnh tư thế, lại tiếp tục đứng yên bất động.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục chậm rãi đi về phía trước.

10 cm.

Năm cm.

Đột nhiên, hắn mở miệng hét lớn.

“1=1 ！”

Đối phương không thể phản bác.

Hoa ngữ: Hoa ngữ phát huy tác dụng, ngay sau đó trầm mê chi thủ!

Bùm!

Hai chân Thiên sứ yên lặng lập tức đâm vào sân thượng.

Hai đạo hoa ngữ chồng lên nhau sử dụng, chỉ kéo dài trong chớp mắt.

Mắt thấy nó muốn thoát ra.

Keng.

Lý Trình Di nhảy lên chém một kiếm, ôn khí bộc phát, chặt đứt chuẩn xác chiếc nhẫn nhỏ từ trên cổ đối phương ra, ném ra ngoài tầng.

Trong nháy mắt khống chế, ý thức lực trong đầu hắn nhanh chóng tiêu hao, trong nháy mắt trống rỗng.

Đau đầu kịch liệt, Lý Trình Di chỉ kịp nhảy ra ngoài tầng.

Mới bay đến giữa không trung, liền chứng kiến Thiên sứ yên lặng huy động cự trảo, tựa như nhảy khung hình điện ảnh, liên tục lóe ra hai lần, xuất hiện ở trước người hắn.

Cự trảo màu xám giáng xuống đầu.

Lý Trình Di nâng vỏ kiếm Ứng Long Kiếm lên, chắn ngang.

Bùm!

Ngàn tấn cự lực ở trên vỏ kiếm đột nhiên nổ tung.

Giữa không trung, Lý Trình Di giống như bóng chày, bị sức mạnh cực lớn hung hăng đập ra khỏi mái nhà, bay về phía biên giới thành phố xa xa.

Đồng dạng, Thiên sứ yên lặng cũng bị Tử năng màu xám tro trên kiếm của Lý Trình Di, giống như keo dán dính lấy một mảng lớn Tử năng.

Giữa không trung, cảnh tượng nhanh chóng lùi về phía sau.

Lý Trình Di nhanh chóng vỗ cánh, cố gắng khống chế thân thể mình.

Nhưng cự lực kia quá mức khủng bố, thế cho nên hắn căn bản không có biện pháp nhanh chóng dừng lại bay ngược.

Thiên sứ yên lặng tuyệt đối có Khắc Ấn cự lực! Loại sức mạnh này, căn bản cũng không phải sinh vật bình thường có thể đạt

được!”

Bay trọn vẹn mấy cây số, ra khỏi nội thành, hắn mới miễn cưỡng ổn định thân hình, trôi nổi ở giữa không trung.

“Hoàn hảo là chiếc nhẫn đã bay ra ngoài, chỉ cần kế tiếp ở bên ngoài tìm xem, hắn là có thể tìm thấy.”

Lý Trình Di xoay người, nhanh chóng bay về đường cũ.

Chỉ là mới trở về nội thành hắn liền nhìn thấy, Thiên sứ yên lặng đang cầm lấy một cái nhẫn đứt dây, từ dưới tầng vỗ cánh bay lên, một lần nữa trở lại mái nhà.

“.”

Chương 741: Chiếc nhẫn xuất hiện

Người này lại còn có thể rời khỏi mái nhà?

Còn có thể tự mình đi nhặt đồ!

Hắn trong nháy mắt cảm giác mình tựa như một tên ngốc.

Vì lấy được nhẫn, bị chém một cái không công, hai tay đều thiếu chút nữa gãy.

Kết quả

Phiền toái rồi, xem ra mái nhà không phải là khu vực hoạt động hạn định.

Hắn trôi nổi gần tòa nhà nơi thiên sứ đang ở, nhìn tòa nhà đã khôi phục lại sự yên tĩnh và rơi vào im lặng.

“Từ thử nghiệm lúc trước, khống chế loại hoa ngữ không phải hoàn toàn vô hiệu, mà là hiệu quả rất yếu, sử dụng chồng lên nhau cũng chỉ có thể khống chế trong nháy mắt. Như vậy xem ra, nếu có thể làm suy yếu nó đến một cấp độ cực thấp có lẽ cũng có thể khống chế nó trong thời gian ngắn như Thiên sứ cân bằng.”

Lý Trình Di hồi tưởng lại vừa rồi, mình vừa xé được một khối Tử năng từ trên người Thiên sứ yên lặng. Nếu như làm nhiều lần, hắn là có thể làm suy yếu thực lực đối phương.

“Cũng may thể chất mình đủ mạnh, có thể xé rách cắn nuốt Tử năng của nó.”

Cho dù Thiên sứ cân bằng hay là Thiên sứ yên lặng, năng lượng hạch tâm của chúng, kỳ thật đều là Tử năng. Cho nên, chính diện đánh không lại, lấy dần Tử năng của chúng sớm muộn gì cũng có thể thắng!

Nghĩ thông suốt điểm này, vết nứt trên cánh tay Lý Trình Di cũng khép lại tương đối.

Hắn ở dưới tầng nghỉ ngơi hồi lâu, mãi đến khi đầu không còn đau nữa, mới đứng dậy.

Lúc này đây, hắn vẫy cánh chim, dùng cả tay lẫn chân, vài cái vọt về mái nhà.

Lại đến!?

Nhu khí hội tụ bộc phát hai lần, triển khai Long Sát, Tử năng ở toàn thân nhanh chóng thiêu đốt.

Hắn tay cầm chuôi kiếm, Tuệ Kiếm của Thánh Linh Công bám vào trên đó, ánh sáng lóng lánh, tơ tình quấn quanh, nhắm ngay tượng thiên sứ đứng thẳng trên sân thượng.

Xoẹt xoẹt xoét

Từng luồng ánh sáng chói mắt lóe lên giữa không trung nổ tung.

Mật Kiếm Ứng Long!

Lưỡi kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ.

Bốp

Một mảnh ngọn lửa màu trắng tạo thành bình phong, ngăn cản ở trước người hắn.

Ngay sau đó, ngọn lửa đột nhiên lao ra một cái thân thể xám trắng

Hống

!!

Ứng Long cả người bao phủ ngọn lửa chết chóc, thân ảnh chỉ lóe lên, liền vọt vào toàn bộ mái nhà.

Ầm ầm!!!

Vụ nổ khủng bố quét sạch toàn bộ bãi đất trống trên mái nhà.

Thiên sứ yên lặng, tất cả mặt đất xung quanh, hàng rào thép gai, tất cả mọi thứ, vào thời điểm này đều bị bao phủ và nuốt chửng bởi các lớp sức mạnh hỗn loạn.

Tiếng lửa bùng nổ liên tục từ trên mái nhà.

Nhiệt độ cao cùng Tử năng hỗn tạp cùng một chỗ, tựa như vũng bùn khổng lồ, bao lấy Thiên sứ yên lặng.

Tuệ Kiếm kết hợp mật kiếm làm binh khí, lấy Long Sát cùng Lóe sáng bộc phát thúc đẩy, lại lấy tơ tình, minh quang để quấy nhiễu.

Một kiếm này, cơ hồ đại biểu cho thực lực đỉnh cao nhất hiện giờ của Lý Trình Di.

Lúc trước hắn một kiếm hủy diệt toàn bộ tàu ngầm tiếp ứng Trần Tông Hàm.

Đó là mật kiếm bình thường, mà lúc này đây.

Dùng phương thức phát động Húc Nhật kiếm, sử dụng Ứng Long mật kiếm, kết hợp ngọn lửa Tử năng thiêu đốt.

Lý Trình Di lơ lửng giữa không trung, ánh mắt thâm thúy nhìn mái nhà bị tàn sát bừa bãi.

Mình cũng không tin tiêu không hết Tử năng trên người ngươi!

So với đánh chính diện, hắn đánh không lại. Nhưng so với tiêu hao và phục hồi, hắn không tin mình sẽ thua.

Ngọn lửa của Ứng Long kiếm kéo dài hơn nửa phút, mới ngừng lại.

Chờ ánh lửa biến mất, lúc này mái nhà, đã là một mảnh cháy đen, rất nhiều địa phương sau khi bị đốt cháy, hiện ra nham thạch màu đỏ sậm.

Thiên sứ yên lặng vẫn đứng sừng sững tại chỗ, trên người phủ một tầng Tử năng màu xám nhạt, ngăn cản ngoại giới thiêu đốt.

Bề mặt có vẻ như nó vẫn còn nguyên vẹn và không có vấn đề gì.

Lý Trình Di cũng không sốt ruột, chậm rãi đáp xuống rìa sân thượng.

Ngọn lửa Tử năng mới lại một lần nữa bùng lên khắp cơ thể hắn.

Tuệ Kiếm của Thánh Linh Công trôi nổi bên cạnh, rất nhanh trên Tuệ Kiếm cũng bao trùm một tầng ngọn lửa Tử năng màu xám tro.

So với vũ khí của Hoa Lân Y, độ phù hợp giữa Tuệ Kiếm và Tử năng rõ ràng cao hơn rất nhiều.

Một thanh tuệ kiếm vờn quanh Lý Trình Di không ngừng hiện lên, sau đó mạ lên một tầng ánh lửa màu xám tro.

Đi!

Hắn chỉ tay một cái.

Lập tức hơn mười đạo tuệ kiếm dài bằng cánh tay mang theo quỹ tích màu xám bay về phía Thiên sứ yên lặng.

Keng

Keng

Keng

Tuệ Kiếm dày đặc không ngừng đụng vào mặt ngoài thiên sứ, mang theo từng luồng khí xám.

Sau khi Hải Sa tu hành Thánh Linh Công, trong thời gian ngắn liền liên tục đột phá đến tầng bốn.

Lý Trình Di bên này mang theo công lực đồng bộ, khoảng cách Tuệ Kiếm cũng bởi vậy mà dài hơn rất nhiều.

Lúc này khoảng cách Tuệ Kiếm đã đạt tới ba mươi mét. Cường độ và tốc độ cũng lợi hại hơn trước rất nhiều.

Lúc này Lý Trình Di và Thiên sứ yên lặng cách nhau cực hạn ba mươi mét.

Cả hai đều không nhúc nhích.

Thiên sứ giống như là bởi vì Lý Trình Di khoảng cách quá xa, không phát động tiến công.

Lý Trình Di là bởi vì thuần túy đánh không lại.

Hai người nhất thời cứ giằng co như vậy.

Xèo xèo xèo!

Chi chít Tử năng Tuệ Kiếm, nối thành một hàng không ngừng va chạm trên người Thiên sứ yên lặng.

Tựa hồ là bởi vì uy lực quá yếu, Thiên sứ yên lặng mặc kệ, cũng không nhúc nhích, vẫn đứng vững như cũ.

Keng keng keng

Trong tiếng va chạm, Tử năng trên người Thiên sứ yên lặng bị mang đi càng ngày càng nhiều.

Quỷ dị chính là, hình thể của nó cũng theo Tử năng giảm bớt, mà dần dần nhỏ đi.

Nhưng nó bởi vì khoảng cách quá xa, không có phát động tiến công, cho nên vẫn đứng tại chỗ bất động.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Chương 742: Tử Thiên Sứ chi vương

Rất nhanh, 22 phút sau.

Sắc mặt Lý Trình Di mệt mỏi, nhìn chăm chú vào Thiên sứ yên lặng đã thu nhỏ lại cơ bản cao bằng hắn.

Hắn rốt cục kiên trì không được, tạm dừng tiêu hao, khoanh chân ngồi xuống nghỉ ngơi, chờ đợi ý thức lực khôi phục.

“Tên này, quá khó làm. Hai hoa ngữ chồng lên nhau, không ngờ cũng chỉ có thể khống chế trong chớp mắt.

Đây là ta tu hành Thất Ý Thánh Linh Công, chất lượng ý thức lực mạnh hơn người bình thường rất nhiều lần.

Nếu đổi lại là người khác, cho dù có hoa ngữ, sợ là cũng gần như vô dụng.

“Cũng may, tiêu hao Tử năng là có tính vĩnh, cho dù là ở Góc chết cũng không có biện pháp khôi phục Tử năng biến mất.” Ta có thể dùng phương pháp này tiêu hao nhiều lần.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di nhắm mắt tiến vào nghỉ ngơi.

Mấy giờ sau, hắn lần nữa đứng lên, vỗ cánh lơ lửng, hướng về Thiên sứ yên lặng lại một lần nữa phóng ra Tử năng Tuệ Kiếm.

Bóng kiếm màu xám xa xa nhìn lại, tựa như một sợi chỉ xám, cuồn cuộn không ngừng nện vào trên người Thiên sứ yên lặng.

Lúc này đây, thời gian giằng co hai mươi mấy phút, Lý Trình Di lại ngừng lại.

Từ vị trí của hắn nhìn lại, chiều cao của Thiên sứ yên lặng không thay đổi nữa, thay đổi chính là cánh chim phía sau.

Vốn có bốn cánh, lúc này có một đôi đang chậm rãi thoái hóa, hóa thành vô số ngọn lửa Tử năng màu xám, phiêu tán không còn.

Lúc này Thiên sứ yên lặng, hoàn toàn biến thành thiên sứ hai cánh giống như thiên sứ cân bằng.

Hẳn là không kém nhiều lắm.

Lý Trình Di mệt mỏi rơi xuống đất, lại nghỉ ngơi.

Hai giờ sau, hắn đứng dậy và đi thẳng về phía Thiên sứ yên lặng.

“Ngươi yếu đi. “Hắn trầm giọng nói.

Độc nhãn cực lớn của Thiên sứ yên lặng có chút uể oải nheo lại.

Không có cách nào phản bác.

Bùm.

Nó lao chân xuống đất và rơi vào trạng thái yên bình.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn tử quang trên mu bàn tay, tạm thời coi như ổn định, không có dấu hiệu lóe ra.

Rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cục.

Hắn cảm thụ được ý thức lực trong đầu trôi qua thật nhanh, tính toán, ước chừng có thể kiên trì hai phút.

Đối thủ cường đại như vậy, lại bại dưới trí tuệ của mình.

Hắn thở dài một tiếng, trong lòng cảm khái.

Không nghĩ tới, mình đã cường đại đến mức độ này!

Xác định thắng bại, Lý Trình Di tiến lên lấy nhẫn, sau đó định rời đi.

Bỗng nhiên, trong lòng hắn ngẩn ra, nghĩ tới cái gì.

"Nơi này không phải còn có quả cầu Khắc Ấn sao? Nếu không muốn bị ta chém chết thì nhanh nhất giúp ta tìm.

Hoa ngữ phát động.

Vèo!

Nhất thời Thiên sứ yên lặng xoay người nhào về phía cái chậu tròn bằng đá trên sân thượng.

Phụt.

Nó nhảy một cái, nhẹ nhàng như cá, đâm vào cái chậu đá hình tròn kia.

Rõ ràng là chậu đá bẩn thỉu, nhưng khi Thiên sứ yên lặng nhào vào, lại phát ra tiếng đá rơi xuống nước.

Nhưng lúc này Lý Trình Di căn bản không kịp chú ý những thứ này.

Chỉ còn vài giây

Phốc một cái.

Thiên sứ yên lặng từ trong chậu đá lao ra, nhẹ nhàng rơi xuống trước người Lý Trình Di.

Trong tay nó xuất hiện một viên thủy tinh viên sáng bạc nhàn nhạt.

Viên thủy tinh hình cầu kia chỉ to bằng quả trứng gà, bên trong có rất nhiều hạt màu xám, tựa như ngân hà không ngừng xoay tròn, hình thành vòng xoáy tròn.

Thiên sứ yên lặng đưa viên cầu qua.

“Đây chính là quả cầu Khắc Ấn sao?” Lý Trình Di trong lòng mừng rỡ, không nghĩ tới nơi này cư nhiên thật đúng là còn lưu lại một quả cầu Khắc Ấn.

Hắn nhận lấy, cầm trong tay, đang muốn cẩn thận quan sát.

Bỗng nhiên trong chậu đá hình tròn cách đó không xa, bắt đầu toát ra tiếng ùng ục quái dị.

Hắn đưa mắt nhìn lại.

Chỉ thấy trong chậu đá hình tròn kia, không biết từ lúc nào, chứa đầy một chậu máu đỏ sậm.

Máu tươi phảng phất sôi trào, đang không ngừng toát ra đại lượng bọt khí màu xám.

Nhìn máu tươi sủi bọt kia, trong lòng Lý Trình Di đột nhiên dâng lên một dự cảm không ổn.

Lúc này hắn thuận theo tâm ý, vỗ cánh xoay người, nhanh chóng bay về phía xa

Xì.

Chớp mắt hắn liền bay khỏi mái nhà.

Chỉ là lúc này, bầu trời đã dần dần âm trầm xuống.

Nơi này một mực không có thay đổi qua, bầu trời không có ban ngày đêm tối, lúc này lại nhanh chóng trở nên u ám, khí áp trầm thấp.

Răng rắc.

Một luồng điện quang xẹt qua bầu trời.

Sắc trời càng lúc càng âm u, gió vù vù thổi qua.

Lý Trình Di đeo nhẫn nhỏ bay thẳng đến vị trí cánh cửa thần bí.

Cầm quả cầu khắc, hắn nhanh chóng nhìn về phía sau.

Răng rắc.

Lại là một đạo điện quang xẹt qua, chiếu sáng mảng lớn tầng mây âm u.

Trong khoảnh khắc trời và đất được chiếu sáng.

Lý Trình Di rõ ràng nhìn thấy, trên bầu trời vô số khe hở mây đen, đang có một bóng người khổng lồ hắc ám, chậm rãi vươn tay, hướng về nơi này dò tới.

Bóng người kia trải rộng toàn bộ bầu trời, sau lưng có tầng tầng không biết bao nhiêu cánh chim mở ra, khuôn mặt đen kịt, chỉ là một mảnh xoáy nước.

Bàn tay vươn ra, càng ngày càng gần, càng ngày càng thấp, phá vỡ mây đen.

Chỉ bàn tay, liền cơ hồ hoàn toàn bao trùm toàn bộ Thành phố Thiên sứ tử vong.

Mẹ kiếp!!

Lý Trình Di nhìn bàn tay khổng lồ màu xám chiếm cứ tất cả tầm nhìn kia, chấn động trong lòng quả thực khó có thể nói rõ.

Hắn liên tục dùng Ảnh Thiểm, điên cuồng dùng tốc độ cao nhất xông về phía cánh cửa thần bí trên mặt đất.

Lúc này bên trong cánh cửa thần bí đã bắt đầu lập lòe, tựa hồ liên kết có chút bất ổn.

Anh chạy mau! Mau! Đó là Tử Thiên Sứ chi vương cấp diệt thế! Mau mau mau! “Giọng nói của Iseline đứt đoạn cũng vang lên.

Đừng dừng! Sau khi nó tiếp cận, tất cả thời không của mục tiêu sẽ ngưng đọng!

Lý Trình Di dựng tóc gáy, toàn thân vảy đều là một mảnh băng hàn.

Hắn cầm chiếc nhẫn thì thầm một mạch chạy nước rút, bạo phát gấp đôi tốc độ âm thanh, cũng không quay đầu lại nhằm về phía cánh cửa thần bí.

Bốp

Chương 743: Cánh cửa thần bí

Đúng lúc này, một luồng sức mạnh trong suốt vặn vẹo khổng lồ dao động, đủ để bao trùm phạm vi mấy trăm mét, từ bầu trời rơi xuống.

Dao động đó thẳng tắp đánh về phía Lý Trình Di và cánh cửa thần bí. Tựa hồ muốn ngăn cản hắn rời đi, nhưng vẫn chậm một bước.

Phụt!

Lý Trình Di đâm đầu vào trong cánh cửa thần bí, chiếc nhẫn thì thầm trong nháy mắt tan biến, hóa thành tro bụi.

Người khác cũng giống như nhảy vào một vũng bùn lạnh lẽo sền sệt.

Không nhìn thấy gì, không ngửi thấy hơi thở, không nghe thấy âm thanh, thứ duy nhất hữu dụng, chỉ có xúc giác.

Nơi này là?

Một tia cảm giác quen thuộc trong huyết mạch Ảnh Long xông lên đầu.

Biển Đen???

……..

Hiện thực.

Trên bầu trời Nghi quốc, pháo đài Bình Thiên Cửu Nghi.

Pháo đài có những hoa văn trắng nền đen khổng lồ tựa như một tảng đá khổng lồ lơ lửng phía trên Nghi quốc.

Bề ngoài là núi đá cỏ cây ngụy trang bất quy tắc, tựa như một đỉnh núi thật lớn bay lên trời.

Chỉ là thể tích khối núi này, có chút quá lớn chút, dài rộng đều chừng hơn mười km.

Từng vệ tinh thỉnh thoảng lướt qua xung quanh nó.

Vầng sáng màu lam nhạt sáng ngời phía dưới, chiếu rọi bên ngoài khối núi, cho tới tận đáy nham thạch màu đen phía dưới, mạ lên một màu lam bất biến.

Vèo, vèo.

Hai tiếng vang nhỏ từ phía dưới nhanh chóng truyền đến.

Hai đạo kiếm quang màu trắng sáng rực, từ Địa Nguyệt bay ra, xuyên qua bầu khí quyển trong xanh, vờn quanh pháo đài một vòng, bay đến một khu động phủ trong đó.

Kiếm quang xuyên vào động phủ, dọc theo đường hầm uốn lượn hướng bên trong, xuyên qua mấy trăm mét.

Tại một đại sảnh đá đen rộng chừng trăm mét, hình cầu, ẩn sâu trong pháo đài.

Bên trong đại sảnh tối đen, xung quanh trôi nổi vô số ánh sáng màu lam hình cá.

Trên mặt đất dâng lên từng cái cột đá hình trụ, đều tự đặt từng bồ đoàn Thái Cực Đồ trắng đen.

Tổng cộng chín cột đá, chín cái bồ đoàn, lúc này cũng chỉ có ba cái có người.

Đông Quân lão gia tử đâu? Còn chưa xuất quan?

Ngồi ở vị trí thứ tư, là một người con gái tóc dài màu bạc, làn da trắng nõn tựa như một tầng bạch quang.

Mi tâm người con gái có hai điểm đỏ, dựng thẳng một đường. Trong hai mắt không phải mắt người, mà là một lượng lớn điểm sáng màu bạc không ngừng tụ tán trong khoảng trống màu đen.

Cô cho dù ngồi ở trên bồ đoàn, cũng tương đối không an phận, một chân dựng thẳng lên, một chân vắt ngang.

Trên đùi dựng thẳng khuỷu tay, khuỷu tay chống cằm, lười biếng nhìn những cột đá còn lại.

Hai đạo kiếm quang bay xuống, rơi vào hai cái cột đá phía trên, lập tức hai đạo nhân ảnh lại xuất hiện.

“Hơn phân nửa, lão gia tử chỉ sợ năm nay cũng không nhất định có thể đi ra, không đợi.” vị thứ năm trên cột đá, là một ông già mặc áo đen, dáng người gầy gò tóc bạc trầm giọng trả lời.

Ông ta chính là Chuyên gia vũ khí bay cấp 9 của Lý gia tại Triều Ngữ- Phong Tuyết Lý Viễn.

“Vậy bắt đầu đi. “Trên cột đá thứ sáu, một người đàn ông mặc trường bào hoa văn kim phượng nền đen bình thản gật đầu ra hiệu.

Nhất thời đại môn động phủ khép lại.

Trong đại sảnh, xung quanh có một tầng lực trường vô hình ngăn cách.

Rùng.

Mặt đất phía dưới chín cây cột đá, vô số ánh sáng trắng nổi lên, có chất lỏng sền sệt màu trắng tựa như dung nham, từ mép mặt đất chảy xuôi ra, bao phủ đáy cột đá, thẳng đến độ sâu hơn mười mét.

Nhiệt độ cao khủng bố bốc hơi.

Không khí trong nháy mắt liền bay lên tới trên vạn độ.

Dưới loại nhiệt độ này ngoại trừ mấy người ở Cấp 9 ra, còn lại bất cứ thứ gì cũng không thể hoạt động bình thường ở chỗ này.

Cho dù một số người cải tạo cao cấp có thể sống sót trong môi trường này, nhưng để đối phó với môi trường nhiệt độ cao tàn khốc này, bọn họ đều phải khởi động hệ thống ứng phó công suất lớn.

Mà chỉ cần khởi động ứng đối hệ thống, liền nhất định không cách nào che giấu, do đó bị Cửu Nghi Cấp 9 phát hiện.

“Đinh Mộng, mục đích triệu tập hội nghị khẩn cấp là gì? Trong khoảng thời gian này, mỗi người chúng ta đều có chuyện quan trọng, nhưng thời gian phân ra không nhiều lắm. “Người đàn ông trường bào rồng phượng nhìn về phía người con gái tóc bạc ở cột đá thứ tư.

Người đứng thứ tư Cửu nghi - Hoặc Tâm Đinh Mộng.

Cũng đồng thời là gia chủ đương đại của Đinh gia An Đô, một trong những thủ lĩnh của đại quý tộc Nghi quốc. Ngành công nghiệp phát triển nổi tiếng nhất của gia đình là Tập đoàn năng lượng Duy Bang, có thể thấy trên tin tức hàng ngày.

Trong Duy Bang, Đinh gia mà cô chủ đạo chiếm trên 30% cổ phần và có quyền chủ đạo tập đoàn.

“Trước đó vài ngày, Tinh Hồ, Lý Tưởng Hương ở Triều Ngữ, còn có một ít thành phần khác phối hợp, vươn tay quá dài, làm ra một trò khôi hài.”

Lúc này đây, vùng duyên hải lại có động tĩnh mới, không biết mọi người có phát giác hay không?”

m thanh cô nhẹ nhàng, nhẹ nhàng mà phảng phất có người ở bên tai thì thầm, như có như không, làm cho lòng người ngứa ngáy.

“Hội nghị lần này tôi cũng bỏ phiếu đồng ý, động tĩnh ở vùng duyên hải bên kia, đã được biết là đến từ Tinh Hồ, vì sự cố thí nghiệm của Tinh Hồ, dẫn đến vật thí nghiệm trốn ra ngoài.”

Không phải vật thí nghiệm, mà là sinh vật đặc thù đến từ Góc chết. “Người đàn ông trường bào rồng phượng đen ngắt lời.

“Hơn nữa, trốn ra ngoài cũng không phải là vật thí nghiệm, mà chính là Tinh Hồ. Tin tức tình báo chỗ tôi thu được cho thấy, Tinh Hồ tự thân gặp tổn thất thảm trọng, tổng bộ Tuyên Minh đảo cũng không thể không dời đi hiện tại không rõ vị trí.”

Mà cái gọi là vật thí nghiệm, dựa theo kiểm tra thiên nhãn dọc theo đường đi, cùng với nhân viên của Ủy ban đạo đức luân lý đưa tin, bước đầu xác định, là một sinh vật Biển Đen đặc thù bên trong Góc chết chạy trốn.”

Chương 744: Lạc vào Biển Đen

Lý Viễn nhíu mày, chỉ có tiếp xúc qua loại vật này người, mới hiểu được chúng nó phiền toái thế nào.

“Không sai. Để tiện đánh dấu, chúng ta thảo luận trao đổi với quân bộ, quyết định thống nhất đặt tên cho những sinh vật Biển Đen đi ra từ Tinh Hồ là Ảnh Thực. Bởi vì bọn chúng có

thể thông qua bóng tối lấp lánh di động, cũng cắn nuốt sinh vật sống. "Người đàn ông áo đen tiếp tục nói.

"Lại là loại vật này, người cấp 8 bên quân bộ có thể giải quyết không? chiến lược hiệp hội đâu?"

Quân bộ cùng Cửu Nghi cũng không phải là hoàn toàn dung hợp, mà là đều tự tách ra.

Mà trong quân bộ cũng có tổ chức chuyên gia vũ khí bay cường đại nhằm đối phó với chiến tranh với bên ngoài tên là Hiệp hội chiến lược.

Trong đó bao hàm rất nhiều chuyên gia vũ khí bay cấp chiến lược cao cấp.

Bọn họ điều khiển vũ khí bay, cũng không phải đao kiếm bình thường mà là phi thuyền, chiến cơ, tinh hạm ….

Bởi vì lực phá hoại quá mức cường đại, hơi không chú ý liền có thể hủy thành diệt quốc.

Cho nên, chuyên gia vũ khí bay chiến lược không cho phép tại Địa Nguyệt điều khiển bất luận vũ khí bay gì, cho nên vì an toàn, bọn họ một khi chuyển hình về sau, liền đều sẽ định cư tại quỹ đạo thấp trong pháo đài, rất ít khi trở về Địa Nguyệt. Quân bộ phỏng chừng không có cách nào, loại chuyện này nên do chúng ta cùng Tổng cục an ninh giải quyết. Để cho người của Thập Tam Phi Lưu phối hợp động thủ đi. "Đinh Mộng nói.

Cô hơi nghiêng đầu, nhìn về phía cột đá thứ bảy vẫn không nói một lời.

Tiểu Ngân Tước, phương diện phối hợp phải xem các anh.

Trên cột đá thứ bảy, một gã người đàn ông áo bào trắng tuấn mỹ, tóc đen như thác nước, mặt lạnh tĩnh tọa, trên đùi đặt một thanh trường kiếm thuần trắng, mặt ngoài vỏ kiếm mơ hồ có vô số lưu quang màu bạc xẹt qua như nòng nọc.

Được.

Mặt mày người đàn ông vẫn khép hờ, chỉ thốt ra một chữ, rồi lại trầm mặc.

Về phương diện an ninh mạng của Nghiêm gia, chúng ta yên tâm, như vậy tiếp theo đề tài thảo luận. "Đinh Mộng mỉm cười. Ánh mắt chuyển sang cột đá thứ sáu, nhìn về phía người đàn ông áo thêu rồng phượng.

Phương hướng tỉnh Phong Nam, nghe nói Triệu gia các anh ăn chút thiệt thòi?

Tỉnh Phong Nam?

Năm người ở đây trong lòng khẽ động.

Khu vườn Vận Mệnh Triều Ngữ lần trước ngăn cơn sóng dữ ở võ đạo tràng, giải quyết phiền toái đối với Lý Tưởng Hương và Tinh Hồ.

Có thể nói vãn hồi thể diện của Tổng cục an ninh và Lý gia, nhưng đối với Triệu gia, cũng không phải hữu hảo như vậy.

Sau đó tiểu bối Triệu gia đi tới tỉnh Phong Nam, lại lần thứ hai xảy ra chuyện, mặt ngoài được Khu vườn Vận Mệnh cứu, kì thực lại bị đánh rồi ném trở về.

Mấu chốt là, Triệu gia ngoài mặt còn phải cảm tạ đối phương. Chịu thiệt có khổ nói không nên lời.

Nếu như nói lúc trước phía cấp cao Triều Ngữ ầm ĩ với tỉnh Phong Nam, vẫn chỉ là chuyện không liên quan đến mình, thái độ hời hợt.

Như vậy sau Triều Ngữ, sau Phong Nam, thái độ của mọi người đối với Khu vườn Vận Mệnh, cũng có chút khác biệt.

"Tập đoàn người Góc chết, đúng là một vấn đề, chúng ta trước đó cũng đã thảo luận qua, không thể trực tiếp dùng phương thức thô bạo giải quyết vấn đề. Dù sao nhà ai cũng có thể xuất hiện người Góc chết. Trường cách ly của hoàng tộc không phải ai cũng có thể hưởng thụ." Người đàn ông mặc áo bào thêu rồng phượng sắc mặt không thay đổi, bình thản trấn định nói.

Tôi thấy là có vài người cao cao tại thượng quen rồi, cho rằng chỉ cần nhìn thấy một chút chỗ tốt, liền muốn đi lên đòi hưởng, kết quả he he. "Trên cột đá thứ tám trong góc, một ông

lão tử dáng người gầy gò, một thân mặc áo bào màu xám bẩn thỉu, lôi thôi lếch thếch, cười hì hì ra tiếng.

Là Ngôn Thành Quân của phái Không Động nắm chắc? Hay là cháu gái của Chu huynh giải quyết được phiền toái rồi? Lại có lòng dạ nhàn nhã để ý tới chuyện của Triệu gia ta? "Người đàn ông mặc áo rồng phượng chuyển ánh mắt, nhìn về phía ông già.

"He he, chính là bởi vì tôi gặp nhiều phiền toái, nhìn thấy người khác cũng gặp phiền toái, tâm tình mới tốt a. "Ông lão cười hì hì nói.

"Được rồi, hai vị đừng cãi nhau nữa. Vấn đề bây giờ là Đồng Thành tỉnh Đông Sơn đã điều động nhân lực qua, nhưng lực lượng cao cấp cần chúng ta trang bị. Mọi người thấy thế nào?"

Chỗ tôi có thể xuất một người. "Lão già xấu xa cười nói," Triệu Thành Tích, việc này ông cũng đừng sợ, đệ tử trực hệ đều chịu thiệt, còn không biểu thị một chút?

Người đàn ông trường bào thêu rồng phượng không hề nhúc nhích.

Chỗ tôi cũng sẽ điều em trai tôi động thủ.

"Tôi không điều được người. "Ngân Tước, người đứng thứ 7 Cửu Nghi nhắm mắt nói.

Đinh Mộng mỉm cười, "Ba người cấp 8 đã điều động, hẳn là có thể giải quyết phiền toái.

Bọn họ điều động cao thủ cấp 8, tự nhiên không phải chuyên gia vũ khí bay bình thường bên ngoài, mà là có vô số tài nguyên của đại gia tộc hỗ trợ, đó chính là cao thủ cấp 8 được trang bị đến khủng bố.

Chín vị cường giả đứng đầu của Cửu Nghi, đó là bá chủ khủng bố liên thủ có thể chính diện đánh lui Bạch Tinh tiến công toàn diện, quyết định thắng bại của một trận đại chiến dịch.

Chín người bọn họ, là tồn tại đứng ở đỉnh cao nhất của Địa Nguyệt.

Lý Tưởng Hương cũng tốt, Tinh Hồ cũng tốt, ở trong mắt bọn họ đều là bệnh nấm mốc.

Chín thế lực lớn uy áp Nghi quốc, thống trị hết thảy đã quá lâu quá lâu.

Bọn họ có gia tộc thậm chí đã tồn tại từ mấy ngàn năm trước, lịch sử còn lâu hơn cả quốc gia.

Chỉ cần không phải phiền toái quá mức nghiêm trọng, phần lớn thời gian bọn họ đều lấy một loại tâm tính xem kịch để quan sát hết thảy.

Dù sao, coi như là cấp 8, khoảng cách bọn họ mặc dù chỉ kém một con số, thực lực lại khác nhau một trời một vực.

Nguyên nhân căn bản nhất, vẫn là bởi vì, cấp 8 là có thể dựa vào thiên phú chạy nước rút.

Nhưng cấp 9, chỉ có nắm giữ lượng lớn tài nguyên năng lượng, mới có thể đạt tới. Và với số lượng hạn chế.

……

Chương 745: bóng tối vô tận

Mơ hồ.

Lạnh lùng.

Giống như bị hãm sâu trong bùn lầy, không thể tự kiềm chế.

Lý Trình Di lẳng lặng trôi nổi trong bóng tối vô tận.

Nhìn không tới, nghe không tới, chỉ có xúc giác có thể cảm giác xung quanh tất cả đều là đồ vật trơn ngấy bao vây hết thảy.

“Mình đang ở Biển Đen?”

Hắn bị vây trạng thái long hóa như trước, trên người Hoa Lân Y cũng duy trì như trước, nhưng bên tai đã không nghe được âm thanh Iseline.

Chỉ còn lại sự tĩnh mịch như điên cuồng.

Sự yên tĩnh cực độ rất nhiều người kỳ thật chưa từng tiếp xúc qua.

Đó là một loại đủ để cho người ta điên cuồng, chính mình sinh ra trạng thái ảo giác. Ngoại giới không có âm thanh, người sẽ tự mình không hiểu cảm giác phảng phất nghe được âm thanh.

Lúc này Lý Trình Di chính là như thế.

Hắn nằm ngửa, trôi nổi trong bóng tối, xung quanh không có biên giới, không có kết thúc.

Khi bên ngoài không còn âm thanh.

Hắn có thể nghe được, cũng chỉ có động tĩnh trong cơ thể mình.

Dòng chảy của hoa khí, dòng chảy của Tử năng, dòng chảy của máu. Cùng với ý thức lực của Thánh Linh Công.

Lý Trình Di lẳng lặng lơ lửng, nghe âm thanh trong cơ thể mình.

Thời gian dường như đã mất đi ý nghĩa trong khoảnh khắc này.

"Quả cầu Khắc Ấn nơi này chính là Biển Đen, không phải là thu hoạch Khắc Ấn tốt nhất nơi sao!" Mà mình cũng vừa vặn đột phá đến Long cảnh, đạt tới cực hạn sức mạnh của nhân loại !"

Đột nhiên trong lòng Lý Trình Di hiện lên một tia điện quang.

Trong hiện thực, con người cần mở ra Phi Môn trong cơ thể, mới có thể chân chính tiếp xúc với Biển Đen.

Và bây giờ hắn đang ở Biển Đen.

Có thể

Lúc này, hắn uốn lượn thân thể, dùng sức đem quả cầu khắc trong tay bắt được, nâng tới trước ngực.

Thứ này, dùng như thế nào?

Trong đầu nhớ lại ở Thành phố Thiên sứ Tử vong nhìn thấy những đồ vật của thiên sứ kia, còn có tư liệu liên quan Tử năng kia.

Hình như là cấy vào trong cơ thể.

Một mình trôi nổi trong Biển Đen, không biết trở về như thế nào, cũng không biết rời đi như thế nào. Đơn giản giải quyết Khắc Ấn trước rồi nói sau.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, bên cạnh lập tức triển khai một tầng ánh lửa màu vàng nhu hòa.

Đó là Lực trường rực rỡ của hoa ngữ.

Ngọn lửa màu vàng nhạt tạo ra một vòng bùn xung quanh hắn, tạo ra một quả cầu ánh sáng màu vàng chỉ có đường kính chưa tới một mét.

Lực trường vốn phạm vi mười mét, ở chỗ này, chỉ có thể triển khai không tới một mét.

Nhưng cũng đủ rồi.

Thân ở trong quả cầu ánh sáng, Lý Trình Di rốt cục khôi phục cảm giác còn lại.

Hắn chậm rãi mở mắt, đứng ở trung tâm quả cầu ánh sáng, cúi đầu nhìn mình.

Vảy rồng màu đen của Ảnh Long tựa hồ màu sắc càng đen hơn.

Một loại biến hóa khó hiểu, tựa hồ đã xảy ra trong thời gian vừa mới ngâm trong Biển Đen.

Hắn khẽ nhíu mày.

Mơ hồ cảm giác, mùi người của mình tựa hồ đang nhanh chóng giảm bớt.

Biển Đen tựa hồ đang thôn phệ hủy diệt bộ phận thuộc về nhân loại trên người hắn, mà huyết mạch Ảnh Long vốn thuộc về Biển Đen, thì nhân cơ hội nhanh chóng lớn mạnh, ở trong cơ thể nhanh chóng trưởng thành.

Cho nên nói, huyết mạch Ảnh Long của mình lúc trước đều là phát triển không tốt sao? Nơi này mới là quê nhà của Ảnh Long, hoàn cảnh thích hợp nhất?

Trong lòng Lý Trình Di bỗng nhiên hiểu ra.

Khó trách hắn lúc trước đạt được huyết mạch Ảnh Long, cảm giác tăng lên cũng chỉ như vậy, hiện tại xem ra, tựa hồ là hoàn cảnh dẫn đến.

Diều hâu cho dù lớn lên có mạnh hơn nữa, lúc mới sinh ra không có côn trùng ăn cũng phải gầy trơ xương.

Lý Trình Di cúi đầu nhìn trên người mình, Hoa Lân Y Tiết mao Phi Liêm nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, mỗi một khối giáp của nó, đều lặng lẽ hấp thu từng luồng hắc khí xung quanh.

Những hắc khí này, ngay cả Lực trường rực rỡ màu vàng cũng không cách nào ngăn cản.

Chúng nổi lên từ Biển Đen ở ngoại vi và thấm vào Lân y.

Hắn giương mắt nhìn ra ngoài.

Màu vàng kim hỏa diễm quả cầu ánh sáng bên ngoài là một mảnh tối đen vặn vẹo.

Trước xử lý tốt Khắc Ấn rồi nói sau.

Suy nghĩ một chút, Lý Trình Di tản Hoa Lân Y ra, lộ ra thân thể huyết nhục.

Hắn nhấc Ứng Long kiếm lên, nhắm ngay ngực phải của mình, hung hăng dùng sức hết đâm vào.

Xì.

Mũi kiếm dưới áp lực cực lớn chậm rãi cắt vào da thịt cơ bắp.

Một chuỗi huyết châu màu tím đen theo lưỡi kiếm chậm rãi trượt ra.

Rất nhanh, một miệng máu dài bằng bàn tay, xuất hiện ở ngực phải Lý Trình Di.

Hắn cố nén đau nhức, cầm lấy quả cầu Khắc Ấn nhét vào trong miệng vết thương.

Nhưng rõ ràng là cơ bắp quá cứng để có thể nhét vào được.

Hắn lại cầm lấy kiếm, dùng sức rạch thêm vào vết thương.

Xì.

Một khối lớn máu thịt màu đỏ tía bị mạnh mẽ đào ra. Vị trí ban đầu của vết thương để lại một lỗ hổng lớn.

Nhân cơ hội này, Lý Trình Di nhét quả cầu khắc vào trong lỗ máu, sau đó tay che miệng máu, khép da hai bên lại.

Trong tiếng máu thịt sinh trưởng rất nhỏ, rất nhanh, mấy giây sau, bàn tay rời ra, miệng vết thương đã khép lại.

Thế là được rồi sao?

Hắn lau sạch máu loãng trên người, chịu đựng sự sinh trưởng của máu thịt.

Hình như không có gì thay đổi?

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Oanh!!!

Đột nhiên, xung quanh toàn thân Lý Trình Di dấy lên ngọn lửa Tử năng màu xám trắng.

Quả cầu ánh sáng Màu vàng kim tan vỡ.

Cái chết có thể thay thế tất cả.

Một lượng lớn Tử năng mà hắn hấp thụ trong thành phố Thiên sứ tử vong, bao bọc nó hoàn toàn vào thời điểm này.

Chất lỏng dính của Biển Đen và ngọn lửa Tử năng cũng dính như nhau, chạm vào nhau.

Tử năng nhanh chóng co rút lại, đọng lại, dần dần hình thành kết cấu giống như lưới lụa, hoàn toàn bao lấy cả người Lý Trình Di, hóa thành một viên cầu cực lớn.

Mà dường như là bị hấp dẫn bởi tiếng gọi của Tử năng.

Chương 746: Bắt đầu Khắc Ấn

Trong chất lỏng sền sệt trong Biển Đen, cũng mơ hồ nổi lên một ít hạt màu xám trắng, bám vào quả cầu màu xám trắng mà Lý Trình Di biến thành.

Chúng nhanh chóng hòa tan một cách lặng lẽ, thấm vào quả cầu và trở thành một.

Khắc Ấn, tại thời khắc bắt đầu này.

Cùng với khí tức Biển Đen liên tục không ngừng tràn vào, Tử năng kết hợp khí tức Biển Đen, bắt đầu mạnh mẽ thay đổi kết cấu thân thể của Lý Trình Di. Máu thịt ban đầu bắt đầu phân giải, cấu thành kết cấu hạt càng dày càng vững chắc.

Huyết mạch nhân loại đạt tới cực hạn, vào giờ khắc này hoàn toàn kết hợp dung nhập Tử năng đạt tới cực hạn.

Dưới tác dụng của Quả cầu Khắc Ấn, hai thứ đồng thời thỏa mãn điều kiện thai nghén của Khắc Ấn Cự Lực, bắt đầu tăng cường nhanh chóng.

Cùng lúc đó.

Trong ấn ký Ác Chi Hoa trên người Lý Trình Di, một ô vuông thuộc về Tử Vi Hoa lại lần nữa sáng lên ánh sáng tím.

‘Vận may Hoa ngữ phát động hiệu quả: khí tức chủ thể hấp dẫn không ít s sự chú ý cường đại của Biển Đen. Nhưng sau khi quan sát, chúng là một quả cầu phức hợp Tử năng, mặt trên còn nhiễm khí tức của Tử Thiên sứ Chi vương. Để tránh xung đột có thể xảy ra với Tử Thiên sứ Chi vương, sau khi cân nhắc, chúng đã chọn tạm thời bỏ qua đối tượng và tránh đi chỗ khác”.

Nhưng, an toàn giả dối như vậy, sẽ không được lâu.”

Hoa ngữ phát động, khiến trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Ngón tay hắn khó khăn vuốt ve Ác Chi Hoa.

Chứng kiến ô vuông vận may hoa ngữ, đã tạm thời biến thành màu xám, hiển nhiên vừa rồi phát động tiêu hao khiến nó mất quá nhiều năng lượng.

Loại tiêu hao này, không phải thể lực, không phải ý thức lực, tựa hồ là thứ gì đó hắn hoàn toàn không thể phát hiện.

Mà hiện tại, loại vật này tiêu hao xong, cũng làm cho hắn ở trong Biển Đen đạt được tạm thời an toàn.

……

Góc chết – Bàn tay nắm chặt

Anh! Anh có ở đây không?!

Iseline mặc bộ váy liền thân màu đen, trong tay nắm một khối bảo thạch đen kịt, quanh thân tản ra nồng đậm hắc khí, đang lo lắng kêu gọi bỗng nhiên mất liên lạc Lý Trình Di.

Trong phòng sách to như vậy, ánh sáng xám nhạt từ ngoài cửa sổ chiếu vào, cũng chiếu rọi trên khuôn mặt xinh đẹp lo lắng của cô.

Bây giờ Iseline, đã thành thiếu nữ 18 tuổi, cũng cao đến 1.6-1,7m.

Tóc vàng óng ả mượt mà như suối nguồn, xõa tun trên vai, so với lúc mới gặp Lý Trình Di thì hiện tại đã rất ra dáng thiếu nữ

Tinh khiết, xinh đẹp, mang theo một chút ngây thơ, cùng với đường cong gợi cảm đầy đặn của phái nữ.

Đó là sắc đẹp đủ để cho bất kỳ người đàn ông nào cũng không thể dời mắt.

Vẫn không thể liên lạc, Iseline buông bảo thạch, nhíu mày đau khổ suy tư.

“Có vẻ như bị lạc ở Biển Đen. Theo như sư phụ dạy, muốn liên lạc với bất cứ cá thể nào ở Biển Đen, trước hết phải có một phần sự vật trên người đối phương. Sau đó mở Phi Môn trong cơ thể ra, sử dụng trận pháp đặc thù để liên lạc. Mình vốn là một cá thể đặc biệt đã mở một phần Phi Môn, vì vậy phần này có thể bỏ qua.”

‘Mà một phần đồ vật trên người anh” Cô bỗng nhiên nghĩ đến trong hiện thực, Lý Trình Di đã từng nhắc tới, năng lực đặc thù của hắn, khiến cho hắn cùng số ít thuộc hạ của mình, có thể có một loại liên hệ bí ẩn mà sâu sắc nào đó.

Có lẽ có thể thử dùng cách như hắn dùng để liên lạc với thuộc hạ của mình.

Thuộc hạ của Lý Trình Di có năng lực tương tự như hắn, Iseline biết có vài cái. Nhưng vấn đề là, cô không thể liên lạc

với những người kia.

Trừ phi bọn họ cũng tiến vào trong Góc chết bàn tay nắm chặt.

Nhưng đó không phải là điều cô có thể quyết định.

"Nếu như có một cánh cửa có thể liên kết với hiện thực" trong lòng Iseline lúc này vô cùng khát vọng trở lại hiện thực.

Nhưng nhất thời không nghĩ ra biện pháp gì.

Chỉ có người Góc chết trong hiện thực trước tiên tiến vào Góc chết của cô, mới có thể liên lạc với bọn họ.

"Có lẽ sư phụ sẽ có cách!"

Bất lực, Iseline biết mình không thể kéo dài thời gian, một khi anh ấy bị vô số cá thể trong Biển Đen hấp dẫn, anh ấy rất có thể sẽ bị xé nát trong nháy mắt.

Phải biết rằng, tồn tại trong Biển Đen, có nhỏ yếu, cũng có vô cùng cường đại.

Cá thể diệt thế như Tử Thiên Sứ Chi Vương cũng có rất nhiều.

Biển Đen bao dung vô ngần, thậm chí mạnh hơn cũng có.

Ngay cả cự thú Asladuni tồn tại khủng bố như vậy, cũng không chỉ có một.

Không ai biết Biển Đen rộng bao nhiêu.

Cũng không ai biết nó thai nghén ra bao nhiêu cá thể khủng bố.

Nghĩ tới đây, Iseline nhanh chóng đi tới thư viện trước.

Đưa tay ra, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng cầm tay cầm bằng gỗ màu nâu, một chuỗi chuông đồng treo trên tay cầm hơi lay động, phát ra tiếng vang nhẹ.

Răng rắc.

Cô vặn mạnh, đẩy cửa.

Két két một tiếng, ngoài cửa sáng lên vô số ánh sáng xám chói mắt

Ánh sáng xám rất nhanh tản đi, lộ ra một gian thư phòng màu xám trắng dựng giá sách màu đen.

Bàn tròn nhỏ, ghế gỗ đen, đỉnh đồng lư hương ba chân bốc khói xanh, cùng với một hình người mơ hồ mặc một bộ trường bào màu đen lá vàng đang ngồi.

Thân thể hình người tựa như bao phủ một tầng sương mù xám, không thấy rõ hình dáng, chỉ có thể sơ lược phán đoán từ chỉnh thể, ông ta là hình người.

Mà nửa người dưới, lại là vô số xúc tu màu đen tựa như bạch tuộc, chống đỡ rơi xuống đất.

Trong tay hình người cầm một quyển sách bìa đỏ sậm, đang chậm rãi lật xem.

Bỗng nhiên nghe được động tĩnh, ông ta ngẩng đầu nhìn về phía Iseline.

“Iseline?”

m thanh của ông ta tựa như vô số tiếng ma sát tổ hợp lại, lại tựa như rắn, mang theo khí tức nồng đậm.

“Xin thày dạy cho con cách tiến vào hiện thực!“Iseline đi lên phía trước, hai tay chắp trước ngực khom lưng hành lễ với đối phương.

“Anh trai con bị lạc trong Biển Đen, con cần phải đi thực tế tìm kiếm vật thân cận của anh ấy!”

Chương 747: Cái giá phải trả

Cái này không khó. “Hình người nhẹ giọng trả lời.” Khó chính là, con tiến vào hiện thực, con sẽ bị áp chế rất nhiều. Hơn nữa nếu không có cá thể thông đạo, con sẽ không thể tiếp xúc với bất kỳ tồn tại nào của hiện thực. Bọn họ đối với con giống như ảo ảnh, chỉ có hình ảnh.

Thưa thày, con biết thày nhất định có biện pháp! Con xin thày giúp!

Còn nhớ nguyên tắc đồng giá không? “Hình người hỏi.

Nhớ rõ. Chỉ cần con có, con đều có thể cho thày! “Iseline không chút do dự nói.

Mặc dù Biển Đen vô tận vốn không có nguyên tắc trao đổi tương đương, nhưng ta nguyện ý thực hiện và quán triệt mở rộng. Đây là nguyện vọng của ta. “Hình người tựa hồ mỉm cười.

“Lần này, ta có thể giúp con, mà cái giá là, ta muốn con về sau, cũng như ta, vĩnh viễn chấp hành nguyên tắc giao dịch đồng giá!”

Đây là cái giá phải trả?

“Đúng vậy. Đây chính là cái giá phải trả, bởi vì nguyên tắc đồng giá, nếu con đáp ứng điểm ấy, ta sẽ trợ giúp con nhiều hơn. “Hình người ôn nhu trả lời.

“Con đồng ý! “Iseline lần nữa cúi đầu, khom lưng.

Rất tốt. “Hình người chậm rãi đứng lên,” Vừa vặn, bởi vì con, ta gần đây nắm giữ cổng ra vào hiện thực nơi mà con xuất thân”

“Hy vọng con không hối hận. “Ông ta mang theo thâm ý nào đó nói.

…….

Hiện thực.

Đồng Thành tỉnh, Đông Sơn,.

Lúc trước sân bay vùng ngoại ô phát sinh bạo loạn, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Kẻ bắt cóc không tiếp tục làm loạn, không giết người lung tung, lại lặng lẽ lui bước kỳ quái.

Ngoại trừ mấy chuyên gia vũ khí bay ở đây mất tích thần bí ra, còn lại hết thảy, không có bất kỳ dị thường.

Vèo!

Trên bầu trời màu lam trong vắt, một đội phi hành khí màu bạc nhanh chóng rơi xuống đất, chậm rãi hạ xuống trên nóc tòa nhà liên hội ở trung tâm Đồng Thành.

Mấy thành viên liên hội đã sớm chờ ở đây.

Chuyên viên khu vực Cửu Nghi phụ trách tổng điều phối sự vụ an ninh toàn tỉnh, Lưu Chấn, vội vàng chủ động nghênh đón.

Cửa khoang lần lượt mở ra, từ trong phi hành khí nhảy ra từng chiến sĩ áo giáp hoa văn màu trắng nền đen hạng nặng.

15 chiến sĩ được trang bị áo giáp, tay cầm súng ống, lưng đeo khiên và chiến đao, thân thể lại nhẹ nhàng như khỉ, nhảy ra ngoài, khi rơi xuống đất thậm chí chỉ như tiếng giấy rơi xuống đất.

Trên đầu tất cả chiến sĩ trang bị hạng nặng đều có mắt điện tử hình chữ V màu lam, quét nhìn xung quanh.

Sau khi xuống dưới, hai người nhanh chóng tháo một số bộ phận máy móc kỳ lạ từ phía sau lưng, lắp đặt xung quanh mái nhà trên mặt đất.

Không lâu sau, lắp đặt xong.

Vù.

Từng đạo dao động vô hình truyền về phía xa xa.

Rất nhanh.

Vèo!

Ba chùm sáng từ xa bắn tới, nhanh chóng giảm tốc độ trên mái nhà, nhẹ nhàng rơi xuống.

Chùm sáng theo thứ tự là hai trắng một xanh.

Ánh sáng màu lam tản đi, lộ ra một người phụ nữ lạnh lùng mặc áo giáp màu lam.

Người phụ nữ khí chất lạnh như băng, tóc môi hai mắt đều là màu lam, làn da trắng nhìn như bệnh hoạn, không có nửa điểm huyết sắc.

Áo giáp trên người cô, nhìn bề ngoài, phân bố cực kỳ không hợp lý.

Giáp phòng hộ màu xanh đen chỉ có thể che khuất ba điểm yếu hại, còn lại đùi, cánh tay, cổ đều lộ ra bên ngoài, tựa hồ căn bản không lo lắng bị thương.

Hai vai đều có gai nhọn tựa như sừng trâu, cong cong hướng lên trên, phóng lên cao, gần như ngang đầu.

Sau lưng một viên thủy tinh hình thoi màu lam chậm rãi trôi nổi, thỉnh thoảng vòng tới vòng lui.

Tôi là Đinh Hiển Hoằng, các anh hẳn là Triệu Thành Vũ cùng Chu Bân phải không?

Hai mắt người phụ nữ hiện lên một tia ánh sáng màu lam, lên tiếng nhìn về phía hai chùm sáng khác.

Hai đạo ánh sáng trắng chậm rãi tản đi.

Lộ ra hai người đàn ông trẻ tuổi

Một người cầm quạt lông trong tay, người khoác áo bào trắng, bên ngoài đeo lụa trắng, má trái khảm một Thái Cực đồ kim loại kim tuyến màu bạc.

Người này là cao thủ đứng đầu Triệu gia chỉ sau Triệu Thành Tích, m Dương Phi Thần Đao Triệu Thành Vũ.

Người kia khuôn mặt bảo thủ, hai mắt sắc bén có thần, trên người chỉ là áo dài quần dài màu xám đơn giản, chỉ có phía sau nổi lơ lửng một thanh trảm mã đao huỳnh quang thuần trắng.

Trảm Mã Đao toàn thân hoa lệ tinh xảo tới cực điểm, cán dài màu vàng gần một nửa, phía trên quấn quanh một bức tranh sơn thủy hoa điểu.

Thân đao trắng bạc, ở giữa có khắc ba đạo văn tự cổ đại thuần tím.

Xung quanh lưỡi dao có từng sợi tinh quang màu bạc bay múa vờn quanh, không biết là hiệu quả đặc thù gì.

Người này chính là một trong chín đại gia tộc Nghi quốc, - Trảm Long Hạt Chu Bân của Chu gia -cấp 8.

Chỉ từ danh hiệu dám dùng Trảm Long, liền có thể nhìn ra thực lực khủng bố của anh ta.

Có thể nói, nếu không phải tài nguyên năng lượng có hạn, Chu Bân cơ bản có thể làm người cấp 9 thứ hai của Chu gia.

Đáng tiếc là, toàn bộ Năng lượng Nghi quốc, nhiều lắm chỉ có thể duy trì cung ứng chín vị cấp 9.

Ngoài ra, không có dư lực.

Đinh gia Đinh Hiển Hoằng, Chu gia Chu Bân, Triệu gia Triệu Thành Vũ.

Ba người này phụ trách xử lý sự kiện Ảnh Thực lần này.

“Chuyện lần này náo loạn rất lớn, lúc chúng ta xử lý cần tận khả năng ổn định thế cục, đừng để tình thế tiếp tục phát triển. Cho nên động tác phải nhanh, khi xử lý mục tiêu, thà giết lầm chớ không bỏ sót.” Đinh Hiển Hoằng làm người dẫn đầu, đưa ra cương lĩnh hành động.

“Nên như thế. “Chu Bân bình tĩnh nói.

“Mau giải quyết đi. Tôi vốn đang đàm phán nghiệp vụ tập đoàn, đột nhiên bị gọi tới làm việc. Triệu Thành Vũ hiển nhiên có chút không kiên nhẫn.

Cấp 8, ở cả Nghi quốc số lượng cũng không nhiều.

Chớ nói chi là cấp bậc cấp 8 như bọn họ, đó là cấp độ thuộc về lưu phái chủ Thập Tam Phi.

Dưới trướng mỗi người đều có vô số phụ thuộc và thế lực.

Chương 748: Chiến dịch truy quét

Lần này nếu không phải mất tích một cao thủ Chuyên gia vũ khí bay Cấp 7, hơn nữa còn cần mau chóng đè xuống thế cục, thêm vào đó là ngọn nguồn đến từ tại Biển Đen.

Loại chuyện nhỏ cấp bậc này cũng không tới phiên bọn họ ra tay. Triệu tập vũ khí hạng nặng Thiên Nhãn tập trung oanh tạc là được.

“Thiên Nhãn có thể xác định mục tiêu còn ở trong thành, cho nên nhiệm vụ của chúng ta rất đơn giản, tìm được, khóa chặt, giải quyết.” Đinh Hiển Hoằng lời ít ý nhiều.

Nhưng.

“Vậy bắt đầu đi, sáu nội thành, mỗi người phân biệt phụ trách một khối, phát hiện địch nhân sau lập tức phát tin tức, không

thành vấn đề chứ?”

Có thể. “Chu Bân nói ngắn gọn.

Đi thôi!

Đinh Hiển Hoằng liếc mắt nhìn hộ vệ chiến sĩ xung quanh, hướng đám người chuyên viên Lưu Chấn nghênh đón gật đầu, thân thể trôi nổi mà lên, bay về phía dưới lầu.

Hai người còn lại cũng đột nhiên hóa thành hai đạo ánh sáng trắng phóng lên cao, bay về phương hướng khác.

Chỉ là ba người đều không chú ý.

Trong dòng người lui tới dưới lầu, một nhân viên văn phòng cầm điện thoại di động tựa hồ đang gọi điện thoại, đột nhiên ánh mắt chợt lóe về phía bên này.

Dưới chân nhân viên văn phòng này, có một bóng dáng nhàn nhạt, bóng dáng kia, rõ ràng chính là ngoại hình Ảnh Long của con rắn dài hai cánh.

…….

Biển Đen.

Vô số Khí tức Biển Đen, cuồn cuộn không ngừng tràn vào thành tro cầu Lý Trình Di trong cơ thể.

Nước biển trong Biển Đen rất khó hình dung là vật chất gì.

Nó tựa hồ là hỗn hợp của vô số vật chất, lại phảng phất không có thực thể, khi thì hóa hư, khi thì ngưng kết, khi thì dày đặc, khi thì mỏng manh.

Cái gọi là Khí tức Biển Đen, chính là khí tức tinh khiết đặc biệt nào đó không biết là cái gì, bị dẫn dắt lấy ra, dung nhập trong thân thể Trình Di lúc này.

Thời gian không biết đã qua bao lâu.

Có thể là một giờ, hai giờ, thậm chí nhiều hơn.

Bỗng nhiên, Quả cầu xám chậm rãi run lên, từ đó nứt ra một khe nhỏ.

Khe hở nhỏ nhanh chóng mở rộng, hóa thành vết nứt, trải rộng toàn bộ quả cầu.

Phụt.

Viên cầu rốt cục một chút vỡ nát, mảnh vỡ màu xám một lần nữa hòa tan thành ngọn lửa Tử năng màu xám, bị Lý Trình Di hấp thu trở về.

Hắn nằm ngửa ở trong Biển Đen, nhắm chặt hai mắt, hoa ngữ trên người không hề phát sáng.

Đồng dạng, trên người hắn Khí tức Biển Đen cũng vừa mới cải tạo, trở nên vô cùng nồng đậm.

Cơ hồ cùng rất nhiều sinh vật nhỏ yếu Biển Đen hắn từng gặp qua chênh lệch không lớn.

Không có ánh sáng hoa ngữ bắt mắt, cũng không có quả cầu Tử năng màu xám nổi bật, lúc này Lý Trình Di, giống như một giọt nước dung nhập vào biển rộng.

Cảm giác tồn tại của bản thân nhanh chóng suy yếu, từ trong vô số tầm mắt xung quanh chậm rãi biến mất.

Hắn cứ nằm ngửa như vậy, trôi nổi, không có phương vị, không biết mình ở đâu.

Lại qua ước chừng hơn nửa giờ.

Rốt cục, ý thức của hắn một lần nữa khôi phục thanh tỉnh.

Kết thúc rồi?

Lý Trình Di hít sâu một hơi, lại phát hiện bên ngoài căn bản không có không khí, miệng mũi cũng toàn bộ bị chặn lại, không thể hô hấp.

Cũng may hắn hôm nay bế khí, cũng có thể sinh tồn ít nhất một ngày, cũng tạm thời không lo lắng thiếu dưỡng khí.

Ảnh Long căn bản không cần dưỡng khí, cũng không cần hô hấp, nếu thật sự không được, hắn có thể chuyển thành hình thức sinh tồn của Ảnh Long.

Khắc Ấn tựa hồ thành công.

Hắn cúi đầu kiểm tra thân thể mình.

Ngực phải đối ứng với vị trí gương của trái tim, lúc này đang phồng lên một khối u máu thịt dữ tợn đỏ sậm.

Xung quanh khối u như rễ cây bò đầy mạch máu.

Một cỗ cảm giác tràn đầy cuồn cuộn không ngừng, không ngừng từ nơi này lan ra toàn thân trên dưới.

Lý Trình Di tùy ý nắm chặt, liền cảm giác thân thể mình lúc này so với trước thoải mái hơn rất nhiều.

Giống như thể trọng trực tiếp giảm đi hơn phân nửa.

Hẳn là thành công rồi.

Hắn thử hoạt động thân thể, hồi tưởng lại chú thích hoa ngữ vận may vừa rồi, lúc này đây, hắn không vận dụng lực trường rực rỡ.

Mà là cứ như vậy tùy ý tự thân trôi nổi ở trong Biển Đen.

“Mình nhìn không thấy, ngửi không được, nghe không được, ngửi không được, chỉ tồn tại xúc giác, có lẽ là do bản thân mình chưa mở cửa Phi Môn”. Lần này dung nhập hoàn thành Khắc Ấn, hoàn toàn là có cánh cửa thần bí nối thẳng tới Biển Đen, hơn nữa Khắc Ấn cầu cùng cường độ cực hạn của bản thân đạt tiêu chuẩn.

“Vấn đề bây giờ là mình phải tìm cách thoát khỏi đây càng sớm càng tốt. Trong Biển Đen cái kỳ lạ cổ quái gìđều tồn tại, không thể ở lâu.

Hắn thử xoay người, khiến mình nằm sấp xuống.

Nhưng mới xoay người một chút, tay của hắn liền sờ đến một thứ cứng rắn, lạnh như băng hình dài gì đó.

Lấy cái này và kéo nó ra.

Phụt.

Trong bùn đen, nhất thời rút ra một cây gậy to bằng cánh tay.

Sau khi tay cầm cây gậy, Lý Trình Di nhất thời có thể nhìn thấy nó.

Đây là một cây gậy xương trắng bệch dài chừng một mét, to bằng nắm tay.

Trên đỉnh cây gậy, kèm theo một ít tuyến trùng màu đen thật nhỏ tựa như giun đất.

Những tuyến trùng này tựa hồ lấy cây gậy này làm thức ăn, ở phía trên chui ra vài lỗ đen.

Cái quỷ gì vậy? "Lý Trình Di muốn ném, nhưng lại nhịn xuống.

Biển Đen này cũng không phải tùy tiện có thể tiến vào một lần.

Bao nhiêu mang về làm kỷ niệm cũng tốt.

Hắn dùng sức vứt bỏ tuyến trùng trên gậy, sau đó cầm nó trong tay, phất phất.

Không có trọng lực, nơi này cũng tự nhiên không cảm nhận được phân lượng như thế nào.

Nhưng ít nhất bắt được coi như tiện tay.

Có công cụ, Lý Trình Di bắt đầu nhắm mắt, cảm ứng được mối liên hệ giữa mình và Hoa Ngữ Tử Thể.

Mối liên hệ giữa hắn và hiện thực kỳ thật không ít.

Đầu tiên là liên hệ giữa hoa ngữ châu của Tử Kiều Hoa. Bởi vì Tử Kiều Hoa không có năng lực phương diện này, cho nên tầng liên hệ này rất nhạt.

Tiếp theo, chính là liên hệ giữa Thánh Linh Công Thánh Anh. Cái này tương đối nghiêm mật hơn rất nhiều.

Lúc này Lý Trình Di thử cả hai loại.

Chương 749: Tìm về hiện thực

Khiến hắn ngoài ý muốn chính là, Thánh Anh liên hệ hoàn toàn không có cảm giác, ngược lại là Hoa Ngữ Châu bên kia, lại có một tia cảm ứng.

Chính là một tia cảm ứng này, làm cho hắn ít nhiều có một chút cảm giác phương hướng.

Hình như là bên trái phía dưới!

Xác định đại khái vị trí, Lý Trình Di quay đầu, tựa như bơi lội, hướng bên trái phía dưới nhanh chóng bơi đi.

Trên người hắn vẫn duy trì long hóa, Hoa Lân Y chớp mắt đổi thành Ảnh Long Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm.

Sau lưng hai cánh quạt, tốc độ của hắn nhất thời bạo tăng một mảng lớn.

Ảnh Long ở chỗ này, tuy rằng cũng di chuyển chậm chạp, nhưng so với tự mình di chuyển còn nhanh hơn rất nhiều.

Phụt.

Bơi tới bơi lui, bỗng nhiên hắn lại đụng phải một vật hình quạt cứng rắn.

Đưa tay kéo tới, lúc này đây, lấy được chính là một khối lớn xương cốt hình quạt màu xám trắng, không biết là sinh vật gì trên người, bên viền đã nát bấy hòa tan rất nhiều, mặt ngoài cũng đầy kín mít tổ ong hình dạng lỗ nhỏ.

Lý Trình Di kiểm tra một chút, xác định phía trên không có sâu, lại gõ gõ, phát hiện độ cứng rất cao, vì vậy liền lấy ra cầm trên tay, làm thuẫn bài, như vậy cho dù gặp phải cái gì cũng không đến mức trực tiếp đưa tay chạm vào, tránh cho gặp phải nguy hiểm.

Tiếp tục bơi về phía trước.

Rất nhanh, bơi tới bơi lui, chạm vào một thứ mềm mại hình cầu, bị hắn dùng xương quạt kéo trở về.

Đây là cái đồ chơi gì???

Lý Trình Di nhìn trước mặt nổi lơ lửng, chỉ có quả bóng thịt đen to bằng nắm tay.

Quả cầu đen này mặt ngoài lông xù, mọc đầy lông nhỏ màu đen, ở giữa một khe hở màu đen hơi mở ra, bên trong tựa hồ còn mọc răng nanh cùng đầu lưỡi, lúc này đang không ngừng phát ra âm thanh.

“mu ， en ， ni ， ti”

Hắn xòe nó ra nhìn, không tự giác, trong cổ họng tiết ra một chút nước bọt.

Chỉ là nhìn đồ chơi này, hắn tự nhiên đã muốn ăn.

Thu lại đã, có lẽ sau này hữu dụng.

Dùng hai khúc xương kẹp quả cầu này ở giữa, Lý Trình Di đang muốn tiếp tục bơi về phía trước, bỗng nhiên thần sắc hắn sửng sốt.

"Như thế nào cảm giác, thể tích hai cái xương cốt này, trở nên nhỏ đi?"

Hắn dừng lại, cẩn thận quan sát hai cái xương cốt này.

Sau khi nhìn lên nhìn xuống nhiều lần, hắn xác định mình không phán đoán sai, hai xương cốt này quả thật nhỏ đi.

Và

Bề mặt chúng đang mơ hồ chảy ra một loại hạt màu xám trắng, bay về phía bàn tay đang nắm lấy chúng.

Chẳng lẽ là Tử năng!? Đột nhiên hắn nghĩ tới một khả năng.

Tử năng cũng có cường độ và nồng độ khác nhau.

Giống như Tử năng của hắn có thể mạnh hơn cả thiên sứ cân bằng.

Mà nơi này, cái này hai cái xương cốt Tử năng, rõ ràng so với hắn còn mạnh hơn, còn muốn sền sệt.

Rất hiển nhiên, có thể một mực sinh tồn ở trong Biển Đen cá thể, thực lực tuyệt đối vượt xa hai Thiên Sứ kia.

"Cho tới bây giờ, mình gặp phải sinh vật Biển Đen, chỉ có Ảnh Long là sinh tồn ở trong Biển Đen, còn lại đều là ở bên trong Góc chết sinh tồn." Trong chuyện này nhất định phải có sự khác biệt và khác biệt gì.

Nhìn hai cái xương lớn trong tay, Lý Trình Di lúc này cẩn thận cảm giác, liền rõ ràng cảm giác, trong cơ thể trống rỗng một phần, có Tử năng mới đang nhanh chóng gia nhập bổ khuyết.

'Xem ra Khắc Ấn đã cường hóa thân thể ta, ngay cả dung lượng đối Tử năng cũng trở nên lớn hơn.'

Hắn suy nghĩ một chút, cố gắng tiếp tục đi về phía trước bơi, nhưng lúc này đây, hắn không phải hướng về phía bên trái vừa rồi bơi.

Mà là hướng về phía phương hướng mà hắn lúc trước liên tục sờ đến hai cái xương cốt.

Không bao lâu, phốc một cái.

Xương quạt trong tay hắn lại đụng phải một thứ cứng rắn.

Lý Trình Di nhanh chóng đưa tay móc.

Nhưng lúc này đây, hắn dùng lực, cũng không có cách kéo vật cứng kia câu tới.

Bất đắc dĩ hắn chỉ có thể tự mình tới gần.

Chỉ là chính mình vừa tới gần, khi bàn tay hắn tiếp xúc đến vật kia.

Bốp

Trong phút chốc, một chút xám trắng, từ nơi bàn tay hắn tiếp xúc với vật cứng kia, trong nháy mắt khuếch tán ra.

Ngọn lửa Tử năng màu xám trắng tựa như lửa lớn thiêu đốt thảo nguyên, nhanh chóng thiêu đốt bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, vầng sáng màu xám cũng nhanh chóng sáng lên xung quanh Lý Trình Di.

Lấy hắn làm trung tâm, phạm vi bốn phía tới một số ít cây số, toàn bộ bị ánh sáng xám chiếu sáng trong chớp mắt.

Ngọn lửa Tử năng chiếu sáng một mảng lớn Biển Đen xung quanh.

Hiệu quả kéo dài, cũng làm cho Lý Trình Di thấy được hắn tiếp xúc với thứ gì.

Đó là một người khổng lồ xương trắng dài tới vài ngàn mét.

Người khổng lồ, giống như những người bình thường, là hai tay và hai chân, cuộn tròn và trôi nổi trên Biển Đen.

Nhưng cái đầu thì khác.

Đó là một cái đầu xương trắng mọc sừng hươu thật lớn màu trắng.

Không có ngũ quan, không có xương mặt, khuôn mặt người khổng lồ, là một cái cửa động cực lớn.

Một cái cửa động thâm thúy do vô số gai nhọn bạch cốt đan xen dựng ra.

Làm thế nào có thể có một lỗ trên khuôn mặt của một người đàn ông?

Hơn nữa là từ rất nhiều xương cốt dựng ra một cái cửa động thâm thúy??

Lý Trình Di dùng sức để mình tới gần, hai chân đứng thẳng trên đùi người khổng lồ.

Vị trí hắn đứng lúc này, chính là giữa đùi phải của người khổng lồ.

Sền sệt keo giống như Tử năng, khiến hắn có thể thoải mái đứng ở trên xương đùi, dựa vào ngọn lửa Tử năng xem xét toàn thân đối phương.

Nơi này Tử năng, thật mạnh!

Mới vừa đứng lên, nhất thời một cỗ Tử năng còn sền sệt lạnh như băng hơn cả Tử năng của hắn, nhanh chóng từ hai chân thẩm thấu vào cơ thể.

So sánh với người khổng lồ khổng lồ, cái đầu của hắn cũng tương đương với con muỗi trên người người khổng lồ.

Hắn hấp thu chút Tử năng này, ngay cả đối phương một phần trăm vạn cũng không tới, quả thực không chút thu hút.

Chương 750: Ngã xuống ở Biển Đen

"Tử Thiên Sứ giáo hội điển tịch có nhắc tới, lúc vạn vật sinh diệt luân phiên, đều sẽ lưu lại Tử năng khổng lồ." Ngay cả cá thể cường đại cỡ này cũng không tránh khỏi ngã xuống ở Biển Đen.

"Như vậy lúc trước Tử Thiên Sứ Giáo Hội, bị diệt tuyệt như thế nào? Tử Thiên Thần chi vương hùng mạnh như vậy cũng

không thể ngăn cản sự hủy diệt của giáo hội sao?”

Nhìn cự nhân bạch cốt sừng hươu khổng lồ này, trong lòng Lý Trình Di đột nhiên dâng lên một tia nghi hoặc.

Hắn đi dọc theo xương trắng của người khổng lồ.

Một đường đi, một đường hấp thu rất nhiều Tử năng ven đường.

Mỗi một bước đi qua, trong cơ thể hắn Tử năng đều sẽ bởi vì hấp thu Tử năng vô chủ của cự nhân, mà trở nên càng thêm băng lãnh, nồng đậm, tràn ngập khí tức tử vong.

Khí tức tử vong là một loại khí tức rất khó hình dung.

Khi nó mỏng manh, không cách nào cảm giác được, nhưng nếu nồng đậm đến trình độ nhất định.

Sẽ làm cho sinh mệnh tiếp cận nó trở nên già yếu, mục nát, từ nội tâm đến thân thể đều trầm lặng, cho đến khi tử vong.

Khi đi từ đùi của người khổng lồ đến thắt lưng.

Đột nhiên bước chân Lý Trình Di dừng lại.

Phía trước xương cốt, đang có một con cự trùng to lớn ngăn cản hắn đường đi.

Con sâu này có ngoại hình tương tự như con rùa vàng, cao hơn một người, cả người màu xám trắng, có hơn mười đôi chân rậm rạp, ba xúc tu trên đầu kéo dài dựng thẳng lên, nối liền với ba con mắt màu đỏ.

Bề mặt cơ thể của nó được bao phủ bởi các sọc hình khuyên, lưng đeo một vỏ tròn cứng.

Nó đồng dạng đang gặm xương trắng của cự nhân, trên người thiêu đốt ngọn lửa Tử năng.

Lúc này nó cũng nhận ra Lý Trình Di đang tới gần. Miệng lưỡi dữ tợn như răng cưa hơi dừng lại, quay đầu nhìn sang bên này.

Một người một sâu dừng lại.

Vèo!

Đột nhiên cự trùng xoay người bỏ chạy, tựa hồ trên người Lý Trình Di có khí tức gì đó khiến nó cực kỳ sợ hãi.

Không chỉ có nó, xung quanh xương cốt, trong lúc nhất thời khắp nơi đều làbóng dáng sột soạt, từ bên trong ngọn lửa Tử năng nhanh chóng thoát đi. Hiển nhiên đều bị Lý Trình Di lúc này tới gần dọa chạy mất.

Có lẽ là hơi thở của Tử Thiên Sứ Chi Vương trên người mình. "Lý Trình Di nhíu mày.

"Anh không nên tới nơi này." bỗng nhiên một âm thanh quen thuộc, lắp bắp truyền vào trong tai hắn.

Nơi này, trong Biển Đen, hắn cư nhiên thoáng cái có thể nghe được âm thanh!?

Lý Trình Di giật mình, nhìn xung quanh.

Rất nhanh, hắn liền ở bên phải bạch cốt, thấy được một bóng người mà hắn tương đối quen thuộc.

Một người đàn ông vóc dáng cao mặc áo khoác màu xám cổ xưa, đội mũ, mặt quấn vải xám, đang sợ hãi rụt rè đứng trên người cự nhân, nhìn bên này.

Ánh mắt của anh ta từ vải xám chọc ra hai lỗ thủng mơ hồ có thể thấy được, con ngươi màu trắng trên tràn đầy tơ máu, lộ ra vẻ hoảng sợ nồng đậm.

"Anh là Ghosn!?" Lý Trình Di hoàn toàn không ngờ mình lại gặp Ghosn ở đây.

Người đàn ông thần bí này, đã ngăn cản hắn tiếp tục hành động khi hắn không ngừng tiến vào Góc chết Cửa hàng nhỏ yên tĩnh

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, chính mình cư nhiên ở chỗ này, cũng sẽ gặp được đối phương.

Nơi này chính là nơi thi hài cự nhân không biết kia, đối phương chẳng lẽ không bị ảnh hưởng sao?

"Anh đã không ngừng tiếp cận, tiếp cận bọn chúng trở thành bọn chúng" Ghosn lắp bắp, vẫn mang theo âm sắc sợ hãi nhưu trước, dùng tiếng Nghi quốc nói chuyện.

“Rốt cuộc anh là ai? “Lý Trình Di nhíu mày nghiêm túc hỏi.

Ngay từ đầu ở hiện thực, hắn nhìn thấy đối phương, coi như bình thường, dù sao trong hiện thực cũng có Góc chết cá thể xâm nhiễm qua người tồn tại.

Nhưng bây giờ, ở chỗ này gặp lại đối phương, ý nghĩa liền hoàn toàn khác.

Anh đang không ngừng dựa vào chúng.

Ghosn tiếp tục nói.

Thế giới hủy diệt

Tất cả mọi người sẽ chết.

“Anh nói là tôi hấp thu lực lượng, sẽ làm cho thế giới chỗ của tôi hủy diệt?”

“Anh không thể tiếp tục làm thế giới bị bệnh”, Ghosn tiếp tục.

“Là một mình tôi có thể làm cho cả thế giới bị hủy diệt sao? “Lý Trình Di hiểu ý của anh ta, hỏi ngược lại.

Anh, là người cuối cùng.

“Sau đó thì sao? Tôi không tin chỉ dựa vào sức mạnh của một mình tôi sẽ khiến toàn bộ thế giới hủy diệt. Vậy vấn đề là, những cá thể khác thì sao?

Còn những cá nhân có sức ảnh hưởng lớn hơn tôi thì sao? Anh không đi khuyên can bọn họ, chạy tới khuyên can tôi làm cái gì? Lý Trình Di nhướng mày nói.

“Sẽ chết. “Ghosn lắp bắp nói.

“Buồn cười. anh không đi trách tôi bước vào Góc chết mà lại trách tôi cường đại chính mình, chống đỡ uy hiếp. Đây là logic gì?”

Lam Mộng. Lê n vãn hồi rồi. Hai lần, anh sẽ không kịp gia tốc lần thứ ba”Ghosn gian nan giải thích.

“Thả chậm bước chân tôi sẽ chết! “Lý Trình Di đột nhiên đề cao âm lượng lạnh lùng nói.

Không ai có thể ngăn cản tôi truy cầu càng mạnh! nếu như là tôi dẫn đến lần thứ ba uy hiếp, như vậy tôi sẽ giải quyết uy hiếp!"

Hắn mở hai tay ra.

Lam Mộng cũng được, Lê n cũng được, tôi sẽ vượt qua bọn họ.

Anh!

Ghosn tựa hồ bị chọc giận, anh ta phẫn nộ tiến tới gần, tựa hồ muốn công kích.

Anh có thể cút!

Lý Trình Di vung tay phải lên, một mảnh Tuệ Kiếm bén nhọn trong nháy mắt mang theo Tử năng oanh kích trên người anh ta.

Tử năng tăng lên, mang theo hàn ý cùng tử khí thấu xương, trong nháy mắt liền đem Ghosn oanh vỡ thành vô số mảnh nhỏ, tiêu tán không còn.

"Ảo giác sao? Lý Trình Di thoáng cái hiểu ra, Ghosn này khó trách có thể khiến hắn nghe được âm thanh, hóa ra là lợi dụng thủ đoạn ảo giác nào đó, ảnh hưởng ý thức của hắn.

Mà Thất Ý Thánh Linh Công hoàn toàn là công pháp nhằm vào ý thức, cho nên vừa mới đánh tan.

Đây hiển nhiên là đúng bệnh.

Chương 751: Dự trữ Tử năng

Cảm ứng đối phương hoàn toàn biến mất, Lý Trình Di cười lạnh một tiếng.

Không biết.

Hắn đi nhanh về phía trước, tiếp tục hấp thu cường hóa Tử năng vào cơ thể mình.

Hài cốt cự nhân thai nghén ra Tử năng, so với Tử năng của mạnh hơn rất nhiều.

Hắn nhất định phải nắm lấy cơ hội này, bởi vì Thành phố Thiên Sứ Tử Vong, sau đó khẳng định không có cách nào lại tiến vào, về sau muốn hấp thu Tử năng, sẽ không dễ dàng cùng thuận tiện như vậy.

Tử năng đơn thuần dùng để chém giết, kỳ thật hiệu quả cũng như vậy, nhưng đây là hắn về sau chế tạo quả cầu Khắc Ấn, cùng tiến hành tổng hợp nghiên cứu.

Phải dự trữ đủ số lượng.

……

Hiện thực - Đồng Thành.

Trong đại sảnh một khách sạn lộng lẫy.

Chi chít ít nhất hơn trăm người, chính ánh mắt mê mang, mất đi tiêu cự đứng ở trên nền gạch.

Bọn họ chỉnh tề xếp thành một đội, im lặng không tiếng động, giống như mất đi ý thức của mình.

Bóng dáng dưới thân mọi người, lúc này cũng không còn là hình người, mà là một đám quái thú đầu Cá sấu đen kịt

Chỗ sâu nhất trong đại sảnh, vốn là vị trí quầy, bị dời đi, đổi thành một cái chậu tròn kim loại cực lớn.

Trong chậu chứa đầy vô số chất lỏng màu đen sền sệt tựa như dầu.

Một gã người đàn ông trẻ tuổi tóc đen mắt vàng, đang đứng bên cạnh chậu, mỉm cười nhìn chăm chú vào chất lỏng đang lăn lộn trong đó.

Lấy huyết mạch làm dẫn, khí tức làm tuyến đi ra đi. Đồng tộc của ta!

Đột nhiên bên ngoài khách sạn vang lên từng đợt tiếng cảnh báo chói tai.

Phi hành khí vờn quanh phát ra tiếng phản lực kịch liệt, xe cộ không ngừng truyền đến tiếng phanh khẩn cấp.

Tiếng súng ống, tiếng bước chân, tiếng hét khẩu lệnh.

Động tĩnh loạn cào cào từ ngoài cửa truyền đến.

“Mọi người bên trong nghe đây, nơi này đã bị bao vây toàn bộ, xin hãy bỏ vũ khí xuống, từ bỏ kháng cự, giơ tay từ từ đi ra cửa chính.”

m thanh loa phóng thanh truyền vào khách sạn mang theo chấn động.

“Giết bọn chúng. “Người đàn ông tóc đen mắt vàng nhìn hơn trăm người trong đại sảnh, phân phó.

Nhất thời bóng dáng dưới chân mọi người không tiếng động bắn ra, toàn bộ phóng ra ngoài cửa.

Bùm!!

Cửa lớn vừa vặn bị phá từ bên ngoài, một gã người đàn ông áo bào trắng hai má có kim tuyến màu bạc âm dương đồ, dẫn đội xông vào cửa.

Nhất trọng hiệp luật: Thiên chuyển lưỡng nghi.

Tay phải người đàn ông khẽ nâng.

Ong!

Trong phút chốc lấy trước người anh ta làm trung tâm, lực trường trong suốt vặn vẹo khổng lồ, ầm ầm bao trùm hết thảy khu vực tầm mắt có thể chạm tới.

Sàn nhà nổ tung, cuộn lên, giống như bị bàn tay khổng lồ nắm lên nhấc bay.

Vách tường tróc ra, nổ nát bấy thành vô số cặn bã bay tán loạn.

Một mảng lớn bóng đen hình người đầu cá sấu vọt tới, trước tiên liền bị lực trường vặn vẹo vô hình cuốn lấy, nhao nhao vỡ nát nổ tung.

Người tới chính là m Dương Phi Thần Đao phụ trách khu vực này - Triệu Thành Vũ.

Một chút rác rưởi, dọn dẹp xong, kế tiếp, đến lượt cậu. “Triệu Thành Vũ đưa mắt nhìn về phía người đàn ông mắt vàng đứng bên chậu, Thái Cực Đồ trên mặt lần thứ hai sáng lên ánh bạc.

Bùm!

Lực trường khổng lồ vặn vẹo, lại một lần nữa bay về phía người đàn ông mắt vàng.

Khác với các chuyên gia vũ khí bay khác, vũ khí bay của Triệu Thành Vũ, chính là âm dương đồ màu vàng bạc mà anh khảm trên mặt.

Đó chính là m Dương Phi Thần Đao thành danh của anh ta.

Tất cả mọi người cho rằng anh dùng đao, nhưng trên thực tế, đao của anh, người thường không nhìn thấy.

Luồng vặn vẹo khổng lồ ở một phần ngàn giây, liền vượt qua khoảng cách đại sảnh, hung hăng rơi vào trên người người đàn ông kim nhãn.

Thình thịch Thình thịch!!!

Liên tục oanh kích.

Không gian bị bàn tay khổng lồ vô hình bao bọc, dùng sức siết chặt vào trung tâm.

Cứ yên tĩnh như vậy

Triệu Thành Vũ tay phải nắm chặt, một thanh trảm đao trong suốt do lực trường tạo thành, hiện lên lòng bàn tay ngưng tụ.

Hiệp luật nhị trọng.

m Dương Lạc Thần.

Vô hình trung, phía sau Triệu Thành Vũ vô số điểm sáng đen trắng, ngưng tụ ra người phụ nữ da trắng cao hơn 1,3m

Người phụ nữ dáng người nhanh nhẹn, mặt mang lụa trắng, cầm trong tay một thanh cự đại trảm mã đao khoa trương dài đến năm mét.

Xoẹt!!

Trong phút chốc ánh sáng trắng chợt lóe.

Người phụ nữ trong nháy mắt hóa hồng, hiện lên trên không trung người đàn ông mắt vàng, lăng không chém một cái!

Keng!!!

Một kích khủng bố này vượt qua 15 lần vận tốc âm thanh, đủ để chém đứt cả tầng cao ốc

Rơi vào trước người người đàn ông mắt vàng, lại bị tay phải hắn ta nâng lên nắm lấy một cách chuẩn xác.

Đồng tử Triệu Thành Vũ co rụt lại.

Không thể nào!!!

Anh ta giơ tay phải lên, muốn tiếp tục.

Xuy xuy xuy xuy!!!

Trong phút chốc khí lưu nổ tung cùng âm bạo dày đặc, từ chỗ lưỡi dao chém xuống nổ tung, hình thành từng vòng gợn sóng trong suốt dày đặc.

Lưỡi đao cắt đứt hết thảy xung quanh, cắt đứt tường, phá vỡ tòa nhà khách sạn, bay ra ngoài.

Khách sạn cao hơn ba mươi tầng, toàn bộ tòa nhà vào giờ khắc này chậm rãi nghiêng nghiêng, khuynh đảo.

Đồng thời lực trường phòng hộ bố trí xung quanh, chỉ kiên trì được trong một chớp mắt, liền tan biến.

Mấy tòa nhà dân cư, trung tâm thương mại, văn phòng gần đó cũng bị gợn sóng cắt đứt, chậm rãi nghiêng lệch.

Chương 752: Cảm giác quen thuộc

Biển Đen.

Người khổng lồ màu xám trắng tựa như một hòn đảo khổng lồ lơ lửng ở sâu trong bóng tối.

Hòn đảo bốc cháy ngọn lửa màu xám nhạt, mơ hồ chiếu sáng một tia không gian xung quanh.

Trên hòn đảo khổng lồ, một hình người tím đen tựa như hạt vừng đang chậm rãi di động về phía trước.

Hình người chính là Lý Trình Di không ngừng cường hóa hấp thu Tử năng.

Hắn đi theo xương đùi người khổng lồ đi lên, mục đích là muốn đến phần đầu người khổng lồ.

Hắn muốn nhìn xem, cái khuôn mặt to lớn như hang động kia, rốt cuộc là vật gì, lại thông tới nơi nào.

Từ sau khi gặp Ghosn, trong lòng hắn không hiểu sao dâng lên một tia quen thuộc quái dị.

Loại cảm giác quen thuộc này, không phải bắt nguồn từ Ghosn, mà là ngược lại bắt nguồn từ người khổng lồ khổng lồ dưới chân này.

Đúng vậy.

Hắn càng quan sát xung quanh, lại càng sinh ra một loại quen thuộc quái dị đối với người khổng lồ này, giống như.

"Giống như, mình ở nơi nào đó, nhìn thấy qua tên này."

Lý Trình Di không ngừng quan sát tình huống xung quanh.

Nếu như không phải ngay từ đầu, khi tới gần đã thấy được toàn cảnh người khổng lồ, lúc này hắn không chừng còn tưởng rằng mình đang đi trên một bình nguyên xám trắng.

Ngọn lửa Tử năng màu xám cản trở nghiêm trọng tầm nhìn, khiến hắn chỉ nhìn thấy một ít hình ảnh mơ hồ ở phía xa.

Đi thẳng về phía trước ước chừng vài phút.

Rất nhanh, hắn đi tới ngực người khổng lồ.

Trên ngực có một lỗ hổng bất quy tắc cực lớn, hiển nhiên đây chính là vết thương trí mạng của người khổng lồ.

Lý Trình Di đứng ở lỗ hổng biên giới nhìn xuống, chỉ có thể nhìn một mảnh tối đen, đó chính là Biển Đen sau lưng người khổng lồ.

Biển Đen tuyệt không thể chỉ là màu đen, nhưng bởi vì hắn không mở ra Phi Môn, cho nên cảm giác được, cũng chỉ biểu hiện thành màu đen.

Có lẽ đó là một trong những lý do khiến nơi đây được gọi là Biển Đen".

Trong lòng hắn cảm khái, xuyên qua lồng ngực, tăng tốc đi về phía mặt.

Đến lúc này, trong cơ thể hắn có thể hấp thu Tử năng, đều đã hấp thu xong.

Cường độ Tử năng vào lúc này lại tăng lên một mảng lớn so với trước.

Lúc sắp đi tới cổ.

Đột nhiên bước chân hắn dừng lại, xương xám trắng trước mắt, từng cái xương sườn khổng lồ cong lên như trăng lưỡi liềm.

Xương sườn sắp hàng chỉnh tề, hình thành một cái lồng giam hài cốt cực lớn, lại giống một thông đạo hài cốt, hiện ra ở trước mắt hắn.

Nhưng khiến Lý Trình Di để ý, không phải những xương sườn này.

Mặc dù mỗi một cây đều dài hơn ngàn mét, dày cỡ mấy chục mét.

Điều khiến hắn chú ý, là ở giữa thông đạo xương sườn, có một mặt dây chuyền hình lá cây màu lục sắc nằm trên mặt đất.

Đúng vậy, đó là một khối mặt dây chuyền bằng ngọc màu xanh sẫm dài rộng ít nhất mấy chục mét.

Mặt dây chuyền chỉnh thể là hình chữ Y, mặt trên điêu khắc hoa văn mạch lá tinh tế, chói mắt nhìn, tựa hồ thật sự là một chiếc lá.

Phía trên cùng của mặt dây chuyền, dùng một sợi dây nhỏ màu xám đen xuyên qua một cái lỗ. Chỉ là sợi dây nhỏ này, đối với Lý Trình Di tựa như có một người ôm ấp.

Không biết tại sao, trong phút chốc nhìn thấy mặt dây chuyền, trong lòng hắn bỗng nhiên tuôn ra một chút thương cảm nhàn nhạt.

Như thể hắn biết nó là gì và nó đại diện cho điều gì.

Chuyện gì xảy ra!? Lý Trình Di đứng tại chỗ, hoài nghi mình có phải bị ảo giác và thứ gì đó ảnh hưởng đến tình cảm ảnh hưởng hay không.

Nhưng hắn cẩn thận dùng Thất Ý Thánh Linh Công làm sáng tỏ tâm niệm, lại không phát hiện bất cứ vấn đề gì.

"Nếu mình không có vấn đề gì, như vậy ngọn nguồn của cảm xúc này có lẽ là của ai đó truyền lại cho mình."

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, tìm kiếm ngọn nguồn.

Rất nhanh.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, ấn ký ác chi hoa trên mu bàn tay mình, lại đang chậm rãi sáng lên lục quang mơ hồ.

Không phải chỉ có một cái Hoa Thần Vị sáng lên, mà là toàn bộ ấn ký Ác Chi Hoa, đều phát ra ánh sáng lục quang nhàn nhạt.

Chỉ là ánh sáng kia cực kỳ yếu ớt, không nhìn kỹ, căn bản không cách nào phát giác.

Đây là.!?

Lý Trình Di trong nháy mắt phản ứng lại, loại cảm xúc này, tựa hồ chính là ấn ký Ác Chi Hoa lưu lại truyền ra!

Chẳng lẽ cái mặt dây chuyền này có liên quan đến Ác Chi Hoa?

Hắn đối với thứ mà mình dựa vào lớn nhất này từng có rất nhiều suy đoán.

Ác Chi Hoa ngay từ đầu ở trong bóng tối hiện ra áo giáp cổ xưa rách nát, rất rõ ràng chính là đã trải qua khủng bố chém giết.

Mà lấy trình độ cường hãn của Ác Chi Hoa, có thể chủ nhân đời trước của nó có thực lực cực kỳ khủng bố.

Và bây giờ.

Lần đầu tiên.

Lần đầu tiên ở bên người, phát hiện dấu vết khác của Ác Chi Hoa.

"Mình đi tới thế giới này, là bởi vì khi đi dã ngoại không cẩn thận gặp phải mảnh hoa nhỏ kia." Mà hiện tại, mình ở Bên

trong Biển Đen, lại gặp phải manh mối nghi ngờ có liên quan đến Ác Chi Hoa.”

Lý Trình Di nhìn mặt dây chuyền khổng lồ này.

Trên phiến lá màu xanh sẫm, đến gần nhìn, còn có thể mơ hồ thấy có chữ.

Chỉ là chữ kia tựa hồ bị mài mòn rất nhiều, có chút thấy không rõ.

Để thấy rõ nét nét chữ, hắn lại lần nữa đi về phía trước, dựa sát hơn một chút.

Hả? Đó là!?

Đột nhiên, Lý Trình Di dường như nhìn thấy thứ gì đó không thể hiểu được, đôi mắt màu vàng trong nháy mắt mở to.

……..

Chương 753: Áp đảo cường đại

Đồng Thành.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Năm tòa nhà cao tầng Khu thành chính, liên tục bị chặt đứt sụp đổ, nặng nề đập vào những tòa nhà khác gần đó.

Lực va chạm cực lớn cũng khiến tòa nhà bị đụng sụp thành phế tích.

Cảnh sát và người qua đường bị ảnh hưởng, la hét cố gắng chạy trốn, nhưng chỉ có một bộ phận may mắn tránh được.

Phần còn lại hoặc là bị tòa nhà sụp đổ chôn vùi, hoặc là bị dư âm gợn sóng bùng nổ từ đại chiến trong khách sạn, cắt thành nhiều mảnh, ngã xuống đất chết.

Bụi bặm, đá vụn, khói bụi, tiếng kêu thảm thiết, tiếng khóc.

Ngoài ra còn có hồ quang và ngọn lửa tràn ra khi các thiết bị không tên khác nhau bị hỏng.

Ngắn ngủn hơn mười giây, chỗ này nguyên là quảng trường yên bình, liền hóa thành địa ngục nhân gian.

Bùm!

Trong phút chốc khi tòa nhà khách sạn sụp đổ, tường lại bị lực lớn phá vỡ.

Một đạo nhân ảnh huyết sắc nổ tung, đâm thẳng vào một phi hành khí vũ trang hạng nặng lơ lửng.

Phi hành khí tại chỗ bị đụng lõm vào, bị gãy giữa không trung, nổ tung thành một quả cầu lửa, rơi xuống đất.

Mà thứ đụng vào nó, rõ ràng là một bóng người chật vật cả người đầy máu - - Triệu Thành Vũ!

Lúc này mặt anh ta đầy máu, tóc tai bù xù, quạt lông trong tay đã sớm không còn, trảm đao cũng nát bấy, Vũ khí bay Thái Cực Đồ trên mặt ảm đạm không ánh sáng.

Lực trường, bị chém nát rồi!?

Anh ta- lực trường cấp 8, lại bị từng cỗ sức mạnh khủng bố bổ nát!?

“Sao có thể? “Ngực Triệu Thành Vũ đau nhói, cúi đầu không nhịn được phun ra một ngụm máu.

Lực trường vỡ nát, dư lực vẫn nện vào người anh ta, cho dù trên người có mặc áo Sinh Mệnh Y đặc thù, khiến anh ta trọng thương.

Quá mạnh mẽ!

Tên kia cho anh ta cảm giác, giống như cấp 9, làm cho người ta tuyệt vọng!

Đó là sự áp đảo cường đại!

Nhỏ yếu, lại có ý đồ chính diện chống lại tộc ta, quả thực ngu xuẩn.

Trong phế tích, người đàn ông cường tráng tóc đen mắt vàng, lúc này quần áo trên người hoàn toàn nổ tung, thân thể cấp tốc bành trướng, trở nên cường tráng, vô số cơ bắp mang theo hoa văn màu đen, nhanh chóng trở nên cứng rắn, hình thành trang sức giống như áo giáp, bao trùm toàn thân.

Sáu cái sừng bén nhọn từ trên trán nhô ra, một đôi cánh dơi màu đen vô thanh vô tức từ bóng tối ngưng tụ mà thành, chậm

rãi liên kết ở phía sau người đàn ông.

Kết thúc. Trò chơi nhàm chán.

Kim sắc trong hai mắt người đàn ông sáng ngời, khóe miệng cấp tốc trào ra vô số khói đặc.

Nhớ kỹ, người thôn phệ ngươi, ta là Thrall tộc Ảnh Long!

Xì.

Trong phút chốc, vô số bóng ma bốn phía điên cuồng như mảnh nhỏ, bay lên không trung, hội tụ đến miệng mũi người đàn ông, bị hắn hút vào trong cơ thể.

Một loại cảm giác áp lực khủng bố xông lên trong lòng Triệu Thành Vũ.

” Hiệp luật Cuối cùng.” cả người anh ta nổi da gà, biết lúc này nếu không giãy dụa chỉ sợ sẽ không có cơ hội.

Lúc này, khó khăn giơ tay lên.

Xích Hoàng!!!

Chuyên gia vũ khí bay đỉnh cấp, rất ít khi tùy ý vận dụng hình thái cuối cùng của mình, bởi vì đối với Chuyên gia vũ khí bay Nghi quốc mà nói, khởi động Hiệp luật cuối cùng, đại biểu cho siêu tần bạo phát mạnh nhất mà không còn để ý vũ khí bay bị hư hao nữa.

Loại hình thái này có tính phá hoại, không riêng gì đối với vũ khí bay, đồng thời cũng là ý thức lực của Chuyên gia vũ khí bay kết nối với vũ khí bay.

Dao động bạo liệt khủng bố, đủ khiến bất kỳ Chuyên gia vũ khí bay nào cũng chưa đả thương địch đã đả thương mình.

Nhưng tương ứng chính là, Hiệp luật cuối cùng mang đến hình thái cực hạn cuối cùng, chính là mỗi một thanh vũ khí bay có thể nói là phát huy sức mạnh mạnh nhất huy hoàng nhất trong nháy mắt.

Mặc dù, huy hoàng đó, chỉ có thể kéo dài trong chớp mắt.

Vù.

Sau khi mở khóa ngôn ngữ khởi động.

Thái Cực đồ trên mặt Triệu Thành Vũ thoáng cái sáng lên kim quang chói mắt.

Một hư ảnh người con gái mơ hồ, cầm trong tay trảm mã đao khổng lồ lần nữa hiện ra, ở phía sau anh ta trôi nổi.

Trên người người con gái cấp tốc bao phủ Phượng Hoàng kim giáp tinh xảo tỉ mỉ, trảm mã đao trong tay không tiếng động dấy lên ngọn lửa đặc thù như nước chảy màu vàng.

Hồ quang điện màu xanh đen dày đặc tựa như không cần tiền, lấy anh ta làm trung tâm, trong nháy mắt khuếch tán bao trùm xung quanh mấy chục mét.

Đó là năng lượng sử dụng có tính phá hoại, tạo ra sự rò rỉ năng lượng không thể ức chế.

Giết!

Triệu Thành Vũ tiên hạ thủ vi cường, ngón tay hướng người đàn ông đối diện kia.

Người con gái giáp vàng phía sau anh ta, cũng nâng lên cự đao, thân đao có một lượng lớn khuôn mẫu giống như con dấu màu xanh đậm, dày đặc đồng thời sáng lên.

Oanh!!!

Trong phút chốc, thân ảnh người con gái nhào về phía trước, cả người dấy lên ngọn lửa màu vàng, ngọn lửa hình thành một con phượng hoàng thuần kim, thẳng tắp đánh về phía người đàn ông mắt vàng ở phía xa.

Mà cùng lúc đó, người đàn ông há miệng, vừa mới hấp thu vô số bóng ma, trong thời khắc này toàn bộ hóa thành ngọn lửa màu đen, từ trong miệng hắn ta phun ra.

Oanh!!!

Một vàng một đen, hai đạo hỏa trụ va chạm giữa không trung.

Điểm khác biệt là, ngọn lửa vàng là hình trụ thẳng tắp, ngọn lửa đen là hình nón

Dựa theo ngoại hình mà nói, đúng là hình trụ mật độ lớn hơn, uy lực tập trung hơn, hẳn là chiếm ưu thế.

Nhưng đáng tiếc, uy lực cũng không phải là xem hình dạng liền có thể quyết định mạnh yếu lớn nhỏ.

Chân chính quyết định thắng bại, là bản chất.

Giằng co chỉ kéo dài chưa đầy một giây, ngọn lửa đen đã nuốt chửng phượng hoàng màu vàng.

Hắc hỏa còn lại thậm chí còn dư lực hóa thành một mảnh biển lửa phân tán, đánh về phía Triệu Thành Vũ đang hấp hối.

Chương 754: Ngại chết không đủ nhanh

Dừng tay!!

Đúng lúc này, hai chùm sáng từ xa bay xuống, chắn trước mặt Triệu Thành Vũ.

Hai mảnh lực trường kiên cố, đem hắc hỏa còn sót lại dễ dàng ngăn trở.

Theo ngọn lửa tản đi, lộ ra, rõ ràng là Đinh Hiển Hoằng mới từ khu khác chạy tới, cùng Trảm Long Hạt Chu Bân.

Hai người kỳ thật đã sớm nhìn thấy động tĩnh bên này, chỉ là nhất thời do dự có nên nhúng tay hay không, cho nên không lên đường.

Đến khi xác định nhúng tay vào, chiến cuộc đã ngã ngũ

Triệu Thành Vũ bại quá nhanh, chỉ là hai chiêu, anh ta đã phải lôi ra hết cả át chủ bài, kết quả lại là ngay cả mạng cũng phải mất.

…….

“Đám ôn trùng các ngươi sao lại đáng ghét như vậy. “Ảnh Long Thrall không kiên nhẫn phun khói đen, nhìn về phía hai người đối diện.

Một đám vì sao không nhảy ra ngay từ đầu, nhất định phải đưa từng người một, ngại mình chết không đủ nhanh à? Rõ ràng thực lực còn không được tốt lắm”.

“… “Chu Bân nhìn thảm trạng Triệu Thành Vũ phía sau, ánh mắt ngưng trọng, không nói gì, chỉ nhanh chóng khởi động hình thái toàn bộ công suất của Vũ khí bay Trảm Long Nhận.

Đinh Hiển Hoằng sắc mặt ngưng trọng, nhìn xung quanh một mảnh hỗn độn phế tích, toàn bộ Đồng Thành liền vừa mới trận chiến kia, ít nhất có một phần năm nội thành, bị phá hủy triệt để.

Tạo thành tử thương ít nhất trên vạn.

Tình báo có sai. Thực lực của đối phương vượt xa dự toán. Lập tức để Pháo đài Trầm mặc truyền tin tức về tổng bộ Cửu Nghi, xin quân bộ định vị pháo quỹ đạo trợ giúp!

“Thiên mã có thể khóa chặt sao? “Đinh Hiển Hoằng hoài nghi nói.

Thiên Mã là tên lửa chiến thuật có tốc độ nhanh nhất, dẫn đường mạnh nhất của Nghi Quốc. Đối phó với loại cá thể nhỏ, vẫn là ở nội thành, cho nên không thể dùng vũ khí oanh tạc phạm vi lớn, chỉ có thể dùng tên lửa chiến thuật siêu âm thanh chính xác để tiêu diệt.

“Có lẽ phải dựa vào hai chúng ta để định vị. “Chu Bân giơ cánh tay phải lên, nhìn về đối diện nhẹ giọng.

Nhất trọng hiệp luật: Linh Hạt.

Xì!

Trong phút chốc Trảm Mã Đao hoa lệ phía sau anh ta, trong nháy mắt phát sinh biến hóa, thân đao tựa như gương, phân liệt ra hai thân đao giống nhau như đúc.

Đồng thời cả thanh đao mơ hồ tản ra mùi tanh ngọt ngào nhè nhẹ.

Đó là kịch độc của Trảm Long Hạt.

Thay vì nói kịch độc, không bằng nói là dịch axit khủng bố ngay cả kim loại cơ khí cũng có thể ăn mòn hòa tan.

Nhất trọng hiệp luật: Thiên Tà Thải.

Bên kia, thủy tinh hình thoi màu lam trôi nổi bên người Đinh Hiển Hoằng, chợt triển khai, mở rộng, hóa thành một cây gai nhọn có ba loại sắc thái tím lam đỏ.

Xung quanh ba gai nhọn khảm một lượng lớn sóng biển cùng hoa văn màu bạc hình cá, trên chuôi cầm trong tay, có một hoa văn màu bạc đạo nhân ba mắt khoanh chân tĩnh tọa, thần thái an tường .

“Con sâu ngu xuẩn. “Ảnh Long Thrall khinh miệt nhìn hai người đối diện,” Vừa vặn, làm lễ gặp mặt nghênh đón đồng tộc ta. Ảnh tử của các ngươi ta nhận.

Hai tay hắn ta mở ra, từng đạo bóng ma vặn vẹo từ phía sau nhu động bay ra.

“Cho các ngươi mở mang một chút, coi như bị áp chế thực lực, ở chỗ này, ta Thrall, cũng không phải là 3 con sâu các ngươi có khả năng làm gì ta!”

Long Đấu Thuật – Thuấn Ảnh Long Sát Trận!

Xuy xuy xuy xuy!!

Trong phút chốc, lấy bốn người làm trung tâm, xung quanh bên trong ngàn mét, tất cả bóng ma đều bắt đầu nhu động vặn vẹo phân liệt.

Toàn bộ chúng phân ra từng mảnh nhỏ hình như bông tuyết, từ dưới bay lên trên.

Giống như tuyết lớn điên đảo.

Bốp.!

Một tiếng vang nhỏ, Thrall đã hóa thành một bóng ma, biến mất tại chỗ.

Mà đồng thời, ở giữa không trung xung quanh ba người Đinh Hiển Hoằng.

Chi chít ít nhất mấy ngàn hư ảnh của Thrall, đồng thời hiện lên, vây quanh ba người thành một cái vòng trận cực đại.

Làm sao có thể nhiều như vậy!?

Ánh mắt Đinh Hiển Hoằng run lên, năng lực của sinh vật Biển Đen thiên kỳ bách quái, cô cũng có dự liệu, nhưng uy lực lớn như vậy, phạm vi che đậy rộng như vậy.

Đây đã không phải là cấp độ cô có thể tưởng tượng!

“Không thể ở chỗ này đánh nhau, dẫn hắn rời đi!! “Chu Bân là người đầu tiên phản ứng lại.

Xoay người liền bay ra ngoại ô.

Ưu điểm lớn nhất của Chuyên gia vũ khí bay chính là tốc độ.

Mà chỗ yếu nhất của Ảnh Long, cũng là tốc độ.

Đinh Hiển Hoằng cũng kịp phản ứng, lôi kéo Triệu Thành Vũ xoay người bỏ chạy.

Vốn còn nghĩ hai người liên thủ qua mấy chiêu, kết quả đối diện vừa ra tay chính là đại chiêu, xem tình cảnh này dời chiến trường trước rồi nói sau.

Ta có nói cho phép các ngươi chạy sao?

Thrall lạnh lùng nói, trong mắt trêu tức dần dần nhạt đi.

Viêm Ngục thở ra.

Hắn mở miệng.

Tất cả mấy ngàn đạo nhân ảnh trôi nổi vào giờ khắc này, cùng nhau há miệng.

Bóng tối khổng lồ bị hút vào miệng mũi.

Bùm!

Từng ngọn lửa hình nón màu đen chỉ hơi yếu hơn so với lúc nãy, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ phế tích cùng không trung trong đường kính hơn ngàn mét.

Trong lúc nhất thời, bầu trời tối đen.

Toàn bộ bầu trời khu thành này, đều bị ngọn lửa màu đen hoàn toàn che lấp, bao trùm.

Không khí nổ tung, nhiệt độ tăng vọt.

Đinh Hiển Hoằng cùng Chu Bân tốc độ cực nhanh, nhưng cũng mới bay đến khu vực biên giới, liền bị ngọn lửa đuổi theo.

Hai người toàn lực phát ra lực trường, chỉ kịp để vũ khí bay bộc phát ngân quang cùng kim quang, liền bị hắc hỏa hoàn toàn bao phủ.

Mà vào giờ khắc này, các Cấp 9 ở tổng bộ Cửu Nghi pháo cách xa nơi này, cũng đang chú ý đến tình huống nơi đây.

Triệu Thành Vũ trọng thương, Đinh Hiển Hoằng cùng Chu Bân bị lâm vào hoàn cảnh xấu tuyệt đối, điều này làm cho sắc mặt Hắc Phượng Triệu Thành Tích tương đối khó coi.

Chương 755: Coi thường

Anh ta không quan tâm em mình như thế nào, anh ta quan tâm chính là thể diện Triệu gia, lại ngay cả một sinh vật Biển Đen trốn ra ngoài đều không giải quyết được. "Cái tên tự xưng là Thrall kia, nhanh như vậy liền nắm giữ ngôn ngữ của chúng ta, rất hiển nhiên, lần này sinh vật xâm lấn hoàn toàn khác so với lúc trước."

Tin đồn về sự hiện diện mạnh mẽ đã được lan truyền khắp Biển Đen, và bây giờ có vẻ như, có lẽ một phần là sự thật. " Anh ta nhanh chóng lên tiếng.

"Chúng ta xem thường Biển Đen, cũng xem thường tên kia. "Đinh Mộng nhíu mày nói," Hiện tại xem bọn họ có thể dẫn hắn tới vùng ngoại ô hay không, sau đó để quân bộ bên kia phóng ra oanh tạc.

"Nếu không tôi ra tay một lần? Nơi đó tới gần khu tầm bắn của tôi. "Không Động lão nhân Chu Than Dương lên tiếng. Hậu bối Chu Bân mà ông ta rất coi trọng cũng ở trong đội ngũ, không phải do ông ta không vội.

Nhưng Cấp 9 uy lực quá lớn, nhất cử nhất động đều có tác dụng quyết định chiến cuộc, cho nên mỗi một lần ra tay, đều cần thông báo cao tầng các quốc gia, để tránh gây ra hiểu lầm.

Dù sao, đến cấp độ bọn họ, ra tay cần điều động năng lượng đó là lượng lớn.

Không có lượng năng lượng khổng lồ hỗ trợ, vũ khí bay cùng lực trường hộ thân của bọn họ cũng không đạt tới uy lực hoàn chỉnh.

Xem kết quả, nếu quân bộ không thể xử lý, chúng ta ra tay. "Đinh Mộng lắc đầu.

Mấy người bọn họ mỗi người đều có đối ứng Bạch Tinh Tinh Thần Tướng theo dõi, một khi có dị động, rất có thể dẫn đến các cao tầng khai chiến.

Không muốn đến lúc đó vì giải quyết một Sinh vật Biển Đen, dẫn đến Địa Nguyệt Bạch tinh lần nữa bộc phát đại chiến.

Khi đó, tử thương cũng không phải là một điểm nửa điểm.

…….

Biển Đen.

Lý Trình Di đứng trước mặt dây chuyền màu xanh sẫm hình chữ Y, nhìn nét chữ mơ hồ trên đó.

Hắn rõ ràng có thể cam đoan mình tuyệt đối chưa từng học qua loại văn tự này, nhưng giờ này khắc này, hắn lại có thể quỷ dị nhận ra, hàm nghĩa của hai chữ này.

Thiên Diệp.

Hắn thì thào ra tiếng.

Không hiểu sao, hắn vươn tay ra, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve mặt dây chuyền bằng ngọc cực lớn.

Trong giây lát.

Một tia khí tức quen thuộc lạnh như băng, từ mặt dây chuyền thượng truyền đến trong tay hắn, hơn nữa tự nhiên mà vậy chảy vào mu bàn tay ác chi hoa ấn ký.

Đây là…… Hoa khí!?

Lý Trình Di sợ hãi cả kinh.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, ở chỗ này, tại Bên trong Biển Đen thần bí, lại gặp phải hoa khí Ác chi hoa mà chỉ có hắn nắm giữ!

Còn không đợi hắn hoàn hồn.

Một luồng tin tức vụn vặt, cũng theo hoa khí chảy vào trong đầu hắn.

Thập Nhị Hoa Thần tướng Đế Cung Tam Tháp Bách Hoa, Thiên Diệp Quân ngã xuống.

Thông điệp chỉ là một vài cụm từ, rất hỗn loạn, rất nhiều là hỗn hợp âm thanh và hình ảnh.

Bởi vì quá mức lộn xộn, Lý Trình Di nhất thời cũng không có cách làm rõ trình tự.

Hắn chỉ đại khái từ trong đó hiểu được, người khổng lồ này, là một chiến sỹ đến từ Thiên Diệp Quân.

Thiên Diệp Quân, chính là có cả ngàn chiến sĩ như vậy.

Trong tin tức sơ lược hiểu được, chính là người khổng lồ đến từ một nơi gọi là Nguyên Thổ. Hắn ta từ nhỏ sinh trưởng ở nơi đó, sau khi trưởng thành tiến vào vương thành, bởi vì tư chất hơn người mà được tuyển vào một trong ba tháp linh tháp, cuối cùng được bồi dưỡng thành một gã Thiên Diệp quân, vì vương thành mà chinh chiến.

Kết quả ngã xuống ở đây.

Tin tức tựa như một đống giấy vụn trộn lẫn cùng một chỗ, còn là giấy vụn màu sắc rực rỡ, trong đó kèm theo âm thanh văn tự các loại, cần từng chút từng chút chắp vá lại.

Ngoài ra, cũng không có cách gì có thể nhanh chóng hiểu rõ.

Nguyên thổ vương thành? Chẳng lẽ đây là căn nguyên xuất hiện của Ác Chi Hoa?

Dù sao mười hai hoa thần vị, cùng mười hai hoa thần tướng, hai người độ phù hợp quá cao, hơn nữa vừa rồi hoa khí, cũng chứng minh, người khổng lồ này chắc chắn có quan hệ với Ác Chi hoa.

Không nghĩ tới lần này tiến vào Biển Đen một cách ngoài ý muốn, lại có thể phát hiện tin tức lai lịch của Ác Chi Hoa.

Đây là điều Lý Trình Di chưa bao giờ nghĩ tới.

Hắn buông tay ra, nhìn mặt dây chuyền mặt ngọc dần dần biến thành màu đen, lập tức triệt để hóa thành bột phấn màu đen, nghiền nát, tiêu tán, bay vào xung quanh Biển Đen vô tung vô tích.

Người khổng lồ như Thiên Diệp Quân lại chỉ là một trong hơn một ngàn người. Ác Chi Hoa này rốt cuộc là lai lịch gì? Còn

có Bách Hoa, Thập Nhị Hoa Thần Tướng, những thứ này nghe tên liền biết, có thể xếp ở phía trước, nhất định là so với Thiên Diệp quân còn mạnh hơn. Nếu không sẽ không phù hợp với nguyên tắc định vị thông thường số lượng càng ngày càng ít.

Đi tiếp.

Sau khi Lý Trình Di hấp thu tin tức về mặt dây chuyền bằng ngọc, đối với hài cốt của người khổng lồ này, không hiểu sao lại có thêm một chút cảm giác thân cận.

Hắn có loại tự tin kỳ diệu, tin tưởng cho dù người khổng lồ này đã ngã xuống, cũng tuyệt sẽ không thương tổn tới chủ thể ác chi hoa của hắn.

Mang theo lòng tin như vậy, hắn rất nhanh đi tới khuôn mặt người khổng lồ, trước hang động Bạch Cốt thâm thúy kia.

Từ bên động nhìn vào bên trong, bên trong sâu không thấy đáy, có sương mù xám dày đặc tràn ngập ở dưới đáy, che khuất tầm mắt.

Do dự một chút, hắn nhấc chân, muốn đi vào trong động.

"Xin lỗi. Xin đừng tiến vào!"

Một âm thanh trong suốt vang lên từ phía sau Lý Trình Di.

Không phân biệt được nam nữ, âm sắc tựa như trẻ con non nớt tinh khiết. Giọng nói không phải ngôn ngữ Nghi quốc, lại khiến Lý Trình Di cũng có thể thoải mái nghe hiểu.

Hắn vội vàng xoay người, nhìn về phía sau.

Chương 756: Diệp Lộc

Với thực lực của hắn lúc này, ngay cả phát hiện đối phương tới gần cũng không làm được.

Điều này làm sao có thể không làm cho nó kinh hãi.

Đứng ở phía sau, là một đứa bé trai trên đầu mọc sừng hươu màu trắng, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, mặc trường y màu trắng tả tơi.

"Ngươi là ai?! "Lý Trình Di lên tiếng hỏi. Tầm mắt tinh tế quan sát đối phương, đặc biệt dừng lại trên sừng hươu".

“Đại nhân, nơi này chính là thân thể của em, hài cốt của em. “Đứa bé trai cung kính cúi đầu khom lưng, cúi đầu.

“Tên của em rất dài, nếu phát âm theo tiếng của nhân loại, có lẽ nói thật lâu cũng không hết, vì đơn giản hóa, anh có thể gọi em là, Diệp Lộc.”

“Hài cốt của em?! Em là người khổng lồ đã chết này!? “Lý Trình Di trong lòng cả kinh. Lúc này hắn mới phát hiện, thân thể đối phương, lại mơ hồ lộ ra một vòng trong suốt, tựa hồ là đặc tính mà chỉ u hồn mới có

Đúng vậy. Đại nhân. Bởi vì thân mang Tử năng cường đại, hơn nữa lại là chủ nhân Ác Chi Hoa, cho nên mới có thể tận mắt nhìn thấy em. ” Đứa bé nhẹ giọng trả lời.

“Em biết Ác Chi Hoa? “Lý Trình Di nhanh chóng tỉnh táo lại.

“Đúng vậy. Đó là kiệt tác cao nhất của Vương Thành. Cũng là hy vọng để lại một tia hạt giống trước khi kết thúc nghiên cứu. “Đứa bé Diệp Lộc trả lời.

Vương Thành là cái gì? Ở nơi nào?”

Vương Thành ở Nguyên Thổ. Ở địa phương nào, em cũng không biết. Thế giới của chúng em tan vỡ, đã không còn, em may mắn thoát khỏi, cũng bởi vì thương nặng không được chữa trị, chết ở chỗ này. “Diệp Lộc trả lời, trong mặt mày hiện lên một tia đau thương.

Nguyên Thổ là ở chỗ nào!?

“Nguyên Thổ. Đó là thổ địa hủ bại, tà ác, hỗn loạn, sinh tồn vô số tội ác tà dị khổng lồ vô ngần. Mà Vương Thành, chính là hấp thụ dinh dưỡng Nguyên Thổ, một địa vực hạch tâm do Đế Vương Thành lập.” Diệp Lộc đơn giản giới thiệu nói.

“Nguyên Thổ, vậy thì, kẻ địch của bọn em là ai?” Lý Trình Di hỏi ra mấu chốt nhất một vấn đề.

Điều này liên quan đến nguy hiểm mà sau này hắn có thể phải đối mặt, dù sao bây giờ hắn kế thừa Ác Chi Hoa.

“Kẻ địch, cũng không phải đến từ bên ngoài, mà là bên trong. “Diệp Lộc thở dài một tiếng.

“Nguyên Thổ tồn tại ở Bên trong Biển Đen, trên bản chất, bọn em kỳ thật cũng coi như là một bộ phận Bên trong Biển Đen, về sau, Đế Quân vì truy tìm vĩnh hằng, điên cuồng cướp đoạt chinh chiến mọi thứ tồn tại vĩnh hằng. Cuối cùng dẫn đến đế quốc suy yếu, tổn hại quá nhiều, cuối cùng, khi nội loạn lúc bị nội ứng ngoại hợp, triệt để bị hủy diệt. Cái này vốn coi như là chúng ta gieo gió gặt bão.”

“… “Đó là thật không có gì để nói.

“Cho nên không cần lo lắng cái gì kẻ địch, bọn em chính là Cựu Nhật đế quốc, tài nguyên đế quốc cũng đã sớm bị vô số thế lựa tồn tại khác chia nhau nuốt chửng. Cội rễ vũ trụ hấp thu vạn vật cũng sớm héo rũ.” Diệp Lộc hồi đáp, “Mặt khác, em hiện thân ngăn cản anh tiến vào não động của em, nguyên nhân là, với ý chí hiện tại của anh, chỉ sợ không cách nào thừa nhận ký ức lưu lại trong não động của em.”

“Ngươi sống bao lâu rồi chết? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi, chỉ cần kẻ địch không có, vậy thì dễ nói. Nghe được đứa bé nói không cách nào thừa nhận ký ức, hắn cũng thuận miệng hỏi.

“Em chết lúc còn trẻ, ước chừng là 70 nghìn tuổi, anh xem bộ dáng tàn hồn của em thì biết, em ở bản tộc cũng chỉ coi là đứa bé.” Diệp Lộc bất đắc dĩ nói.

70 nghìn tuổi.

Lý Trình Di cảm thấy toàn bộ lịch sử phát triển của thế giới hiện thực mình có 70 nghìn năm hay không đều là một vấn đề.

Nhân loại từ quật khởi đến đi ra tinh cầu, cũng bất quá chỉ chưa tới 10 nghìn năm.

“Đại nhân không cần để ý, ngoại trừ cảnh báo ra, thuộc hạ còn cần nhắc nhở anh một điểm.” Diệp Lộc tiếp tục nói, “Trong Ác Chi Hoa, không chỉ là có thể hấp thu hoa khí, ngưng tụ hoa ngữ, còn có công hiệu có thể triệu hoán rất nhiều kiến trúc đã từng là Nguyên Thổ Vương Thành. Những kiến trúc này, bản thân đã có tác dụng cực kỳ đặc thù, có thể trợ giúp anh nhanh chóng thành số lượng lớn tái hiện vinh quang của Đế Vương Hoa.”

Lý Trình Di nhất thời hứng thú, sau khi lấy được Ác Chi Hoa, vẫn chỉ có thể tự mình tìm tòi công năng, hiện tại rốt cục đã có chút hiểu biết.

“Chỉ cần tập hợp đủ mười hai hoa thần vị, có thể định ra tương lai thuộc về vị trí 12 Hoa thần tướng của anh, từ đó kích hoạt triệu hoán công năng kiến trúc, thậm chí có thể trực tiếp hư không trọng tố đã từng Vương Thành. Hơn nữa, nếu như anh muốn, còn có thể một lần nữa triệu hoán mười hai hoa thần tướng đời trước, rồi cả bách hoa yêu thần, ngàn diệp cự yêu quân các loại, vì anh mà tác chiến.” Diệp Lộc nghiêm túc trả lời.

Đương nhiên, triệu hoán cũng không phải là không có giá, cần anh tìm kiếm đầy đủ vật chất vĩnh hằng.

“Bọn họ đều đã chết còn có thể triệu hoán? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Có một tia tàn hồn thì vẫn có thể triệu hoán được, hồn thể cùng huyết nhục, vốn là có thể chuyển hóa lẫn nhau, chỉ là anh triệu hoán bọn họ, thì sẽ không có sức mạnh như thời kỳ toàn thịnh, chỉ là có được tin tức ký ức, tu vi đều phải trùng tu.” Diệp Lộc tựa hồ nhìn ra sự nghi hoặc của Lý Trình Di

Dù sao cũng đã từng là thủ hạ của Ác Chi Hoa Chủ, quả thật độ tín nhiệm không cao, cũng bình thường.

Hắn cười khổ.

“Đương nhiên, nếu như anh không muốn triệu hoán, cũng có thể thông qua Nguyên Thổ, bắt cá thể ngoại giới, khiến cho nó bị Nguyên Thổ ăn mòn, hóa thành con dân Nguyên Thổ. Vương Thành thống trị mọi thứ, bất luận cái gì tồn tại ở trên Nguyên Thổ, cũng đều chịu sự khống chế của nó.”

Chương 757: Đế Khải

Ác Chi Hoa tăng lên còn rất lớn, cuối cùng tất cả Hoa Lân Y của Thập Nhị Hoa Thần Vị sẽ dung thành Đế Khải, công phòng liền thành một thể với Nguyên Thổ Vương Thành. Nguyên Thổ và Vương Thành càng mạnh, Đế Khải càng mạnh.

"Nếu ta muốn triệu hồi em thì cần điều kiện gì? "Lý Trình Di đại khái hiểu biết không nhiều lắm, cuối cùng hỏi một câu.

Diệp Lộc hơi lộ ra một tia khổ sở, "Anh chỉ cần một trăm đơn vị Vĩnh Hằng Nguyên Chất, là có thể triệu hoán. Đúng rồi, Vĩnh Hằng Nguyên Chất, chính là tất cả tồn tại sinh ra ý thức cảm xúc ác niệm. Một đơn vị là căn cứ vào năng lực triệu hoán mở ra, Bộ Khắc Ấn cố định mới xuất hiện sẽ quyết định. Đến lúc đó anh sẽ biết.

Mặt khác, nếu như anh bắt đầu chính thức triệu hoán kiến trúc, nhất định phải nhớ kỹ, trước tiên triệu hoán Tháp Trắng bên trong Vương Thành. Tháp Trắng có thể giúp nghiên cứu Hoa Ngữ Hoa Lân Y, tiến hành tối ưu hóa và cải thiện nó.

Diệp Lộc tựa hồ rất nhiều năm không nói chuyện, vừa mở miệng cũng có chút dong dài lải nhải.

Nói xong, hình thể trên người nó dần dần có chút mờ nhạt trong suốt.

Nó cười khổ, "Em không thể nói chuyện với anh quá lâu, tàn hồn của em, cũng sắp tiêu tán, có lẽ, kiên trì không được bao lâu, anh…"

"Được rồi." nhìn cậu bé sừng hươu trước mặt, Lý Trình Di cảm thấy là lạ, dường như có chỗ nào đó không hài hòa, nhưng lại không tìm ra điểm mâu thuẫn.

Đối với lời nói của đối phương, hắn cũng chính là bán tín bán nghi, về phần thật giả hay không, ngày sau tự nhiên sẽ tìm cơ hội chứng thực.

"Như vậy sau này ta còn có thể tới được chỗ em không? "Hắn suy nghĩ một chút, hỏi.

“Em cũng không biết, nếu như em khi đó còn chưa biến mất. “Diệp Lộc ôn nhu trả lời.

Sau đó nó lui về phía sau một bước, cúi người thật sâu trước mặt Lý Trình Di.

Cho dù như thế nào, chúc anh một đường thuận lợi, vượt mọi chông gai.

“Cám ơn, như vậy, ta cũng nên trở về. Em có thể chỉ đường giúp ta không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đã có người liên lạc với anh rồi, em có thể cảm giác được, có một loại sức mạnh nào đó đang theo thứ anh để lại bên ngoài, đang hướng về bên này.”

Lúc này Lý Trình Di cũng cảm giác được.

Thân thể của hắn lúc này đang mơ hồ bắt đầu trở nên càng ngày càng trong suốt.

Một lực kéo vô hình đang liên kết với hắn, cố gắng kéo hắn theo một hướng nhất định.

“Diệp Lộc, ta nhớ em rồi. Ta sẽ mau chóng tập hợp đủ mười hai hoa thần vị, mở ra triệu hoán, cứu em trở về. “Lý Trình Di nghiêm mặt nói.

Diệp Lộc lộ ra một nụ cười nhu hòa, cúi đầu thật sâu, cúi đầu không ngẩng lên nữa.

Hơn mười giây sau, đứa bé đứng dậy, trước mắt đã không còn bóng dáng Lý Trình Di.

“Ác Chi Hoa “Thần sắc đứa bé tịch mịch, nhìn về hướng đó, thật lâu không nhúc nhích.

Nhìn thân thể của nó càng ngày càng nhạt đi, Diệp Lộc bất đắc dĩ thở dài, nhẹ nhàng nhảy rồi tung người bay lên.

Không gian xung quanh tức khắc vặn vẹo, sau một khắc, nó liền đã xuất hiện ở một thành thị mà mảnh trống trải tràn đầy phi thuyền ngược xuôi

Toàn bộ thành phố toàn thân màu đỏ nhạt, một số địa phương thỉnh thoảng có lực trường bán trong suốt rung động kích động

tản ra.

Hàng chục triệu giống người kỳ lạ có một mắt, sống lưu động trong thành phố.

Hiển nhiên đây là một thành phố xa lạ với khoa học kỹ thuật cũng phát triển như vậy.

“Hôm nay tâm tình rất tốt, không nghĩ tới lúc thần hồn gần tán loạn lại có thể nhìn thấy Ác Chi Hoa Chủ đời thứ hai.”

Diệp Lộc nhìn thành phố máy móc khổng lồ màu đỏ nhạt phía dưới.

Vậy thì ăn nhiều một chút. Để chúc mừng.

Nó thấp giọng thì thào.

Trên khuôn mặt vốn thanh tú, cái miệng nhỏ nhắn đỏ sẫm hơi mở ra.

Xì.

Trong phút chốc, miệng nhỏ mở rộng trở nên lớn hơn, trong nháy mắt biến thành màu đen, bành trướng.

Tựa như bong bóng cao su, chỉ là nháy mắt, miệng của nó liền xé rách thành một cái hố đen, bành trướng đến mấy ngàn mét, hơn vạn mét, thẳng đến bao trùm hơn nửa bầu trời.

Rồi đi xuống.

Phốc xuy!

Trong thiên địa hắc quang chợt lóe.

Thành thị khổng lồ đường kính ít nhất bảy tám mươi km phía dưới, vào giờ khắc này, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Trên mặt đất chỉ còn lại một cái hố đất cực lớn màu đỏ nhạt.

Phi hành khí và xe cộ xung quanh đồng thời đình trệ, nhanh chóng ngừng lại.

Sau đó những Độc Nhãn Nhân kia hoảng sợ điên cuồng quay đầu bỏ chạy, trong miệng phát ra tiếng sợ hãi thét chói tai không cách nào nghe hiểu.

“Mình bây giờ đã suy yếu đến mức độ này sao? chỉ ăn chút như vậy đã no rồi…“Diệp Lộc bất đắc dĩ khôi phục nguyên trạng, liếm liếm môi, trong mắt toát ra một tia bi ai nhàn nhạt.

Nhỏ yếu, đáng thương, bất lực, đây chính là khí chất của nó lúc này.

Ăn cái gì cũng sẽ rỉ vụn từ bên miệng. Ai. “Một tiếng thở dài, thân hình Diệp Lộc chậm rãi nhạt đi, biến mất tại chỗ.

……

Hiện thực.

Tỉnh Phong Nam, Toại Dương.

Trong Vĩnh An uyển.

Iseline chân trần nhẹ nhàng đi trong gian phòng Lý Trình Di, cầm trong tay một mẫu máu tươi của hắn mà mới từ chỗ Đại Hùng lấy được

Cô tiến vào Vĩnh An Uyển, sau đó căn cứ khí tức tìm đến phòng thí nghiệm Đại Hùng, từ đó lấy được máu tươi.

Vật chất hiện thực không cách nào ngăn cản cô, tựa như bóng dáng hư ảo, trực tiếp liền có thể xuyên qua.

Nhưng dưới sự giúp đỡ của thầy giáo, máu tươi của anh Lý Trình Di không lúc nào là không tản ra hơi thở chỉ dẫn nồng đậm.

Iseline giống như một bóng ma xuyên qua tường, xuyên qua các tầng, lặng lẽ vào phòng thí nghiệm Đại Hùng, lấy máu và quay trở lại đây.

Chương 758: Ngày diệt thế

“Con phải càng sớm càng tốt, đường dẫn đã được xây dựng, và ta đã thành công kéo nó trở lại bên này với máu của mình, thời gian này là khoảng nửa giờ. Sau nửa giờ, nếu bên này không được sắp xếp, anh ta không thể vào được. Chỉ có thể ở lại Biển Đen, nơi mà mỗi giây thêm là một tổn thương lớn cho bất kỳ cá nhân nào.” Giọng nói của thày giáo đến tai cô tại thời điểm này.

Mặt khác, vừa rồi khi bố trí dẫn đường, ta phát hiện một chuyện rất phiền phức, con phải chuẩn bị tâm lý thật tốt.

“Thày giáo, là cái gì? “Iseline trong lòng hỏi. Trên tay một chút cũng không ngừng, nhanh chóng phất tay vẩy ra từng luồng hắc khí, vây quanh hộp máu trong tay, ngưng tụ thành một trận pháp lập thể hình vuông màu đen.

“Con chỗ này, tựa hồ bị đồ vật phiền toái theo dõi. Nơi này bên ngoài bề mặt, có hai chỗ vết thương cực lớn. Tuy rằng hai chỗ vết thương đều bị cái gì đó tạm thời khâu lại ngăn chặn, nhưng ta vừa mới phát hiện vết thương thứ ba, rất nhỏ, nhưng vết thương đang nhanh chóng mở rộng.” Thày giáo trịnh trọng nói.

“Vết thương. “Iseline như có điều suy nghĩ.

Cô biết, kỳ thật đối với thày giáo, một cá thể của Biển Đen, thế giới xuất thân của cô kỳ thật cũng chính là một Góc chết có thể tích lớn một chút mà thôi.

Đối với sinh vật Góc chết Bên trong Biển Đen mà nói, nhân loại bọn họ thì không phải hình dạng cũng rất kỳ quái sao?

“Về vết thương, trong lòng con biết là tốt rồi, sau này có thể cùng anh con thương lượng, có thể tiến vào Biển Đen lâu như vậy còn không chết, hiển nhiên trên người anh con cũng có chút bí mật. Mặc dù chưa chết nhưng cũng không có biện pháp ở lâu tại Biển Đen”

Giọng thày giáo chậm rãi biến mất.

Khiến Iseline hoàn hồn từ trong suy tư, nhìn trước mắt phiêu phù ở giữa không trung dẫn dắt trận pháp.

Cô thở ra, dựa theo thày giáo dạy, nhắm mắt, giơ tay, phóng thích sức mạnh tự thân.

Sức mạnh thuộc về Góc chết bàn tay nắm chặt, hóa thành một vầng sáng màu tím đen, từ trung tâm bàn tay cô sáng lên, chiếu xuống pháp trận.

Bản thân Lý Trình Di còn chưa bị bàn tay nắm chặt Góc chết buông ra, cho nên cô còn có thể cảm ứng được vị trí của Lý Trình Di, hơn nữa lúc này máu tươi dẫn dắt pháp trận.

Một cỗ sức mạnh vô hình, bắt đầu xuyên thấu hiện thực, thông qua Phi Môn trong cơ thể Iseline, thấm vào Biển Đen, hóa thành một cột sáng màu tím đen bay về chỗ sâu.

Bản thân Iseline bởi vì chết thảm, ngoài ý muốn. Bị Góc chết đồng hóa, cho nên trời sinh chính là mở ra Phi Môn cá thể u hồn.

Lúc này thông qua sức mạnh pháp trận Góc chết, lại có tín vật dẫn dắt chính xác, tìm được Lý Trình Di là chuyện đương nhiên.

Quả nhiên, chẳng mấy chốc, cô liền phát hiện Lý Trình Di đang bay tới hướng này.

Trong bóng tối vô biên, Lý Trình Di mặc lân y tím đen hoa giống như Ảnh Long, vỗ cánh cấp tốc bay tới nơi này.

Thành công rồi!

Iseline trong lòng buông lỏng, chỉ cần tìm được anh, kế tiếp, chính là dẫn dắt tới gần, trở về hiện thực.

Thời gian này nhiều nhất chỉ cần nửa giờ.

Trong bóng tối.

Vô số cá thể hình thù kỳ quái của Biển Đen, nhao nhao ném tới ánh mắt tham lam ác ý về phía Lý Trình Di.

Chỉ là những ánh mắt này mới hạ xuống, liền bị hư ảnh khổng lồ trên người Lý Trình Di mơ hồ bốc hơi làm chúng sợ hãi.

Sau lưng Lý Trình Di, hư ảnh vô hình của mình, tổng cộng có ba tầng.

Tầng thứ nhất là một hình người mơ hồ được bao phủ bởi những gợn sóng bằng tơ vàng nền đen. Thân hình hình người cao mấy trăm mét, cầm trong tay pháp trượng ngưng tụ khói đặc màu đen, chân là vô số xúc tu như bạch tuộc màu đen, khuôn mặt mơ hồ sáng lên hai đôi mắt huyết quang.

Sau hình người là một người khổng lồ sừng hươu màu xám trắng khổng lồ.

Người khổng lồ toàn thân do bạch cốt tạo thành, quanh thân bay múa vô số ánh sáng trắng dữ tợn. Sừng hươu đực khổng lồ tựa như cành cây, kéo dài một khu vực lớn.

Mà sau người khổng lồ, một thiên sứ khổng lồ cả người đen kịt, khuôn mặt là một vòng xoáy khổng lồ, đang mở ra tầng tầng lớp lớp vô số cánh chim xám trắng, hai tay mở to, hai tay hợp lại, giống như muốn hoàn toàn nắm chặt Lý Trình Di.

Ba tầng cự ảnh, tầng này khủng hơn tầng kia, cuối cùng thiên sứ màu đen thậm chí đã đạt tới hình thể khủng bố dài mấy ngàn km.

Ở trước người nó, thân thể Lý Trình Di giống như bụi bặm, nhỏ không thể thấy được. Hai tay nó nhẹ nhàng nắm hờ trước ngực, chính là muốn cầm hạt bụi.

Sau khi hư ảnh ba tầng bị kích phát, tất cả tồn tại gần Biển Đen đều thu hồi ánh mắt, tựa như đã chết, lặng lẽ không một tiếng động.

Lúc này Iseline không nhìn thấy hư ảnh, chỉ là nhìn thấy Lý Trình Di đang nhanh chóng tới gần, trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười.

……..

Ngoại ô Đồng Thành.

Hai đạo bạch quang bay ra, hướng một mảnh gò núi xanh biếc liên miên rơi xuống.

Lực trường trên người Chu Bân cùng Đinh Hiển Hoằng đã tán loạn, hai người đỡ Triệu Thành Vũ hấp hối, sắc mặt khó coi nhìn nội thành xa xa.

Tên kia tới chưa? “Chu Bân nói.

“… “Đinh Hiển Hoằng lắc đầu, cô cảm thấy đám người mình dường như đã phán sai mục đích của đối phương.

Quái vật kia không chỉ không có ở trong thành phố xằng bậy, ngược lại lâm vào yên lặng.

Vừa rồi không chỉ là không đuổi theo, ngược lại thân ảnh đi vào trong thành, biến mất không tăm hơi.

Điều này cũng dẫn đến thất bại trong việc xác định vị trí của Bộ chỉ huy quân sự và tên lửa không thể được phóng.

'Đáng chết! Còn thiếu chút nữa! "Cô hung hăng tát một cái vào thân cây bên cạnh. Đánh cho vỏ cây nổ tung, đại thụ lay động.

Trước kia Quái vật Biển Đen chưa từng khó xơi như vậy?! Chuyện gì xảy ra?! Thế giới này rốt cuộc là làm sao vậy!?

Cô hiện tại có thể hiểu được, vì cái gì Tinh Hồ đường đường là lục đại tinh tọa trấn, mỗi người đều là cao thủ cấp 8, lại cũng chủ động tránh mặt quái vật này.

Chương 759: Quái vật kia thực lực cường hãn

"Chúng ta hiểu biết quá ít đối với nó, ngay cả mục đích của nó là gì cũng không xác định được, như vậy ra tay, chịu thiệt là tất nhiên." Chu Bân ổn trọng nói.

Nếu đối phương không tạo ra hỗn loạn cùng khủng bố tập kích quy mô lớn, liền đại biểu đối phương còn kiêng kỵ. Nó hẳn là hiểu rõ sức mạnh cấp 9, cho nên không dám tùy tiện bại lộ. Chỉ cần còn có kiêng kỵ, vậy là có thể nghĩ biện pháp đem dẫn dụ giải quyết!"

"Xem ra chỉ có thể chờ cấp trên quyết định kế hoạch. Nếu là gia chủ ra tay nhất định có thể giải quyết trong nháy mắt. Chỉ là quá phiền toái. "Đinh Hiển Hoằng nói.

"Quái vật kia thực lực quá mạnh, trừ gia chủ cấp 9 của chúng ta, những người còn lại trước mặt nó đều là đưa đồ ăn, kế tiếp thông báo cho mọi người , đừng phong tỏa, khôi phục bình thường, chờ đợi cấp trên điều lệnh."

Dù sao phong tỏa cũng vô dụng, còn không bằng giấu diếm tin tức, để mọi thứ khôi phục bình thường.

Xem tên đó định làm gì.

"Mặt khác, điều tra 4 người trốn ra từ Tinh Hồ kia, tôi có chút hoài nghi, quái vật kia chính là hướng bọn họ mà đến!"

Quyết định không tồi.

Một luồng ánh sáng từ trên trời rơi xuống, chuẩn xác rơi vào trên bãi cỏ bên cạnh ba người.

Hào quang tản đi, lộ ra một lão già mặc áo xám bẩn thỉu.

“Lão tổ tông!! “Chu Bân nhất thời cả kinh, nhanh chóng cúi đầu cung kính hỏi thăm.

Chỉ là anh ta để ý tới, lão tổ tông tựa hồ không phải bản thể tới, mà chỉ là một hình chiếu vệ tinh.

“Bái kiến Chu tiền bối. “Đinh Hiển Hoằng cũng nhanh chóng hành lễ cúi đầu.

“Không cần đa lễ, lúc này đây mấy người mặc dù không giải quyết thành công, nhưng cũng thử dò ra hình thức chiến đấu của quái vật kia. Bước tiếp theo, cần mấy người tìm cơ hội, dẫn dụ nó ra nội thành, ít nhất cần hai mươi giây.” Không Động lão nhân Chu Than Dương trầm giọng nói.

“Ngài không thể trực tiếp ra tay, giải quyết quái vật kia sao? “Đinh Hiển Hoằng nghi hoặc nói.

“Có thể, chỉ là ngay tại mấy người vừa mới đi ra, ta đã đi dạo trong thành một vòng, lần này xin tự do hành động thời gian không dài nhưng căn bản không tìm được tung tích quái vật kia.” Chu Than Dương bất đắc dĩ nói.

Thật vất vả mới xin được xuất thủ, kết quả đi đến, quái vật không thấy đâu mà chỉ nhìn thấy một mảnh phế tích hoang tàn sau trận chiến trước đó.

“Cửu Nghi không thể khinh động, chúng ta cùng Bạch Tinh Tinh Tướng duy trì cân bằng, nếu ta thời gian dài không ở khu vực phụ trách, Tinh Thần Tướng nhất định sẽ nhân cơ hội gây sự.”

“Vãn bối hiểu, nhưng quái vật kia thực lực cường hãn đến cực điểm, chỉ dựa vào chúng ta sợ rằng không thể đảm nhiệm công tác điều tra. “Đinh Hiển Hoằng bất đắc dĩ.

“Thập Tam Phi Lưu lần này đều sẽ cùng xuất động, cao thủ cấp 8, trong nước tổng cộng đăng ký 43 người. Lần này sẽ có một nửa xuất động điều tra quái vật kia, triệt để giải quyết tai họa ngầm.” Chu Than Dương nghiêm nghị nói.

“Một nửa!? Hai người đều cả kinh.

Động tác lần này, xem ra là lần lớn nhất ngoại trừ khai chiến với Bạch Tinh.

Cho dù lần trước giảo sát Lý Tưởng Hương, cũng kém xa động tác lần này.

Yên tâm đi, lùng bắt như thiên la địa võng, thiên nhãn tùy thời theo dõi, quái vật kia rất nhanh có thể giải quyết. “Chu Than Dương nói.

Anh ta quay đầu nhìn về phía nội thành, thần sắc trong mắt, nhưng không có tự tin như trong lời nói.

Thực lực của quái vật, ở giữa cấp tám và cấp chín, tất cả đều là bởi vì uy lực của cấp chín quá mạnh.

Một con quái vật như vậy cộng với khả năng ẩn nấp mạnh mẽ.

Hành động lần này, rốt cuộc có thể thành hay không sẽ tử thương bao nhiêu người mới có thể thành công, ai cũng nói không rõ.

Thật là. Thời buổi rối loạn!

…….

Bên trong Đồng Thành cách đó hơn mười km.

Trên mặt đường giới nghiêm trống rỗng, từng chiếc xe cảnh sát cùng phi hành khí của Cục an ninh gầm rú đi qua

Trong một phòng khách sạn năm sao ven đường.

Một người con gái tóc dài màu đen, khuôn mặt quyến rũ mắt xanh, đang cầm một ly rượu màu lam, thản nhiên nhìn phi hành khí bay qua bên ngoài.

“Lâu rồi không gặp, chẳng lẽ anh không vui khi gặp em sao?” cô gái hơi nghiêng đầu, nhìn về phía bóng người ngồi trên sô pha phía sau.

Người nọ dáng người thon dài, khuôn mặt lạnh lùng, mặc áo sơ mi âu phục màu lam, trong tay cầm một xấp bài tây tùy ý lật qua lật lại.

“Cái nơi hoang tàn này thì có vị gì chứ? “Anh ta lãnh đạm trả lời.

Nơi này có huyết duệ hỗn huyết của tộc ta, tìm được có thể chia cho anh một nửa. “Người con gái mỉm cười nói.

“Tạp huyết có thể. ” Sắc mặt người con trai khẽ động, ngữ khí nhu hòa xuống.

Góc chết này so với những nơi khác lớn hơn không ít, sức mạnh cũng mạnh hơn rất nhiều, chỉ dựa vào sức mạnh của hai chúng ta, chỉ sợ không đủ. Chúng ta còn cần gọi cả Pháp n tới. “Người con gái tóc đen nói.

“Được. Người đàn ông mặt lạnh gật đầu, tựa hồ còn chưa thích ứng với thân thể này,” Khắc Ấn của Pháp n cực kỳ thích hợp ở loại Góc chết này. Muốn bắt người quả thật cần anh ta cùng đi.

“Chuyện triệu hoán ông ta, liền nhờ anh nhé”Người con gái cười nói.

“Vậy em làm gì? ” Người đàn ông mặt lạnh nhíu mày.

“Em từ hành động lúc trước lĩnh ngộ ra, nếu muốn bắt được mấy tên trộm tâm huyết của mình, không thể gióng trống khua chiêng, chỉ có thể lặng lẽ tới gần, một đòn giết chết. Cho nên em dự định trước tiên phát triển huyết duệ, che giấu bản thân, tìm được mục tiêu sau đó mới hành động.” Người con gái giải thích.

Được rồi. Em tự quyết định đi. “Người đàn ông mặt lạnh gật đầu.

……

Chương 760: Không gian vặn vẹo

Tỉnh Phong Nam.

Vĩnh An Uyển.

Trong phòng ngủ của Lý Trình Di, chỗ trống gần giường và bàn học, trong không khí chậm rãi hiện ra một vòng tròn trong suốt.

Lực vô hình làm biến dạng không gian, làm cho nó tăng tốc, xoay tròn, vặn vẹo, và trung tâm bắt đầu mở rộng, xuất hiện những chấm đen.

Iseline đứng ở một bên, trong tay không ngừng phóng thích huỳnh quang màu tím đen cuồn cuộn, duy trì trước mặt pháp trận.

Rất hiển nhiên, không gian vặn vẹo chính là do pháp trận thực hiện.

Trán cô lấm tấm mồ hôi, hô hấp dồn dập, sắc mặt cũng bắt đầu càng ngày càng tái nhợt.

Đồng hồ treo tường từng chút một trôi qua.

Khi kim phút chạy qua hai vạch

Vòng xoáy không gian đột nhiên chấn động.

Điểm đen ở trung tâm nhanh chóng mở rộng, biến thành kích thước chậu rửa mặt.

Từ đó, đột nhiên bay ra một bóng đen, rơi xuống đất hóa thành hình người.

Hình người một thân áo giáp màu tím đen, hoa lệ dữ tợn tinh xảo, sau lưng có cánh chim kim loại chậm rãi quạt, hai mắt trên mặt do tinh thể đỏ sậm thay thế, trên người mơ hồ có hắc khí vô hình phát ra.

Chính là Lý Trình Di mới từ Biển Đen trở về.

Hắn hô hấp một hơi thật sâu, tản đi Hoa Lân Y trên người, nhìn về phía Iseline đứng một bên.

Vất vả cho em rồi, Iseline. “Chỉ là một cái chớp mắt hắn liền hiểu được, lần này toàn dựa vào Iseline mới có thể trở về dễ dàng như vậy.

Xem ra phương thức phản hồi của cánh cửa thần bí quá không đáng tin cậy, cũng có thể là bị Tử Thiên Sứ chi vương ảnh hưởng phá hư quá lớn, dẫn đến gặp chuyện không may.

Nhưng dù sao đi nữa.

Hắn đã trở lại.

“Anh, trở về là tốt rồi. “Iseline tới gần, nhẹ nhàng ôm lấy anh. “Em mệt quá, cần về nghỉ ngơi một chút. Anh có thể liên lạc với em thông qua Góc chết Bàn tay nắm chặt”.

Cô dùng sức ôm Lý Trình Di cường tráng khôi ngô, trong lòng một lần nữa khôi phục an tâm lúc ban đầu.

Về phần cái giá phải trả khi giao dịch với thày giáo, cô không mở miệng nói, cái này theo cô xem ra không phải là chuyện to tát gì.

“Ừ, đi đi. Em mệt quá rồi. “Lý Trình Di vuốt tóc cô.

Là Góc chết cho tới bây giờ cũng không thoát khỏi, hắn và Iseline là có thể trực tiếp tiếp xúc.

Lúc này đây, Iseline không biết thông qua phương pháp gì xuất hiện ở hiện thực, thành công kéo hắn trở về.

Bất luận như thế nào, hắn đều nợ cô một ân tình rất lớn.

Sau này có cơ hội, nhất định phải bù đắp cho cô.

Nhìn Iseline từ từ biến mất.

Lý Trình Di cầm lấy kính AR ở đầu giường đeo lên, kết nối mạng lưới team

Lúc này đây, hắn thu hoạch được từ Góc chết Bên trong Biển Đen so với trước kia lớn hơn rất nhiều.

Khắc Ấn Cự lực thành công, đánh dấu hắn từ giờ trở đi, có thể đi trên con đường chưa biết trước tại Biển Đen

Ác chi hoa cũng tốt, Tử năng cũng tốt, những thứ này đều là dùng để phụ trợ Khắc Ấn

Sau khi đạt được Khắc Ấn Cự Lực, hắn kế tiếp muốn làm, là kiểm tra hiệu quả Khắc Ấn, sau đó thông qua hiện thực cùng Iseline bên kia tìm tòi, trao đổi về tài liệu để chế tạo Khắc Ấn. Tiến hành chế tác quả cầu Khắc Ấn thứ hai.

Về phần Diệp Lộc theo như lời cái gì mà hệ thống Ác chi hoa.

Hắn chỉ chuẩn bị đem nó làm nhánh.

Bởi vì nếu chủ nhân Ác Chi Hoa đời trước đã chết, đại biểu cho con đường này bản thân cũng không phải là mạnh nhất.

Hơn nữa đi trên con đường người khác đi qua cũng không phải là con đường thích hợp nhất với mình.

Người mạnh nhất, chưa bao giờ đi theo con đường của người khác đã đi.

……..

Ngày 4 tháng 6.

Các địa phương trong cả nước Nghi Quốc bắt đầu triển khai hành động tìm kiếm lặng lẽ không tiếng động.

Hơn 20 chuyên gia vũ khí bay cấp 8, đều tự dẫn đội, ở các tỉnh tổng cộng 240 tòa thành thị cỡ lớn triển khai điều tra toàn diện.

Khu vực tìm kiếm chính là hướng xung quanh tỉnh Sơn Đông.

Những chuyên gia vũ khí bay này bản thân phần lớn đều là lãnh đạo tập đoàn rất nhiều thế lực, động viên bọn họ, cũng có nghĩa là động viên được cả lực lượng trung hạ tầng.

Trong lúc nhất thời, các nơi trên toàn bộ đế quốc đều bắt đầu cái gọi là ngày lễ hoạt động đại quy mô, vừa vặn ngày 4/6 là ngày lễ ca vịnh truyền thống Nghi quốc.

Trong ngày này, tuyệt đại đa số người Nghi quốc truyền thống, đều mang theo người nhà, ra ngoài tham gia các cuộc thi ca hát hoặc hoạt động ca hát.

Còn có không ít minh tinh sẽ biểu diễn ngoài trời miễn phí, có hiệp hội thơ từ thì tổ chức cuộc thi Vịnh xướng.

Còn có các cuộc thi tình ca trên truyền hình….vân vân.

Hoạt động náo nhiệt mang tính toàn quốc như vậy, rất nhiều thương gia nhao nhao nhân cơ hội thúc đẩy tiêu thụ, càng khiến cho bầu không khí náo liệt, các loại tranh mua mua bán bán, vô cùng sôi động.

Mượn bầu không khí náo nhiệt này, Thập Tam Phi Lưu cùng quân bộ Cửu Nghi đồng thời liên thủ, triển khai lùng toàn diện.

Tất cả đội ngũ phân biệt gồm bảy đội, mỗi ba người làm một tổ, phụ trách tìm kiếm manh mối, đồng thời nhân tiện trấn áp tinh lọc một ít tiểu thế lực phiền toái trước đó cũng có chút vấn đề.

……

Thành phố Mộ Vân, tỉnh Tây Chí.

Một người đàn ông cao gầy một thân áo khoác màu lam nền đen, cúi đầu, tóc đen che mắt, chậm rãi đi lại bên đường.

Trong lỗ tai hắn đeo tai nghe, phát ra âm nhạc có tiết tấu rất mạnh.

Cầm trong tay cánh gà chiên dầu mới mua, cánh gà dính đầy ớt đỏ nhìn qua rất thơm ngon.

Chỉ là không đợi hắn kịp ăn.

Đột nhiên ven đường phía trước, một chiếc xe hơi màu trắng dừng lại, cửa xe mở ra, đi ra hai gã người đàn ông thân hình cao lớn cường tráng đầu đinh.

Cả hai đều mặc quần rằn ri, áo ghi lê chiến thuật quân đội xanh lá cây và đội kính bảo hộ và mũ bảo hiểm chống bạo động.

"Trần Thiếu Nghị? "Một người trong đó lên tiếng hỏi.

Người đàn ông gầy gò tháo tai nghe xuống, nhíu mày nhìn về phía đối phương.

Các ngươi là ai?

Chương 761: Chiến dịch tiễu trừ

"Căn cứ vào án mạng ở biệt thự 134 đường Ngọc Lâm ngày 2 tháng 3, anh là đối tượng tình nghi số 1, bây giờ theo chúng tôi đi một chuyến." đối phương trầm giọng nói.

Trần Thiếu Nghị cười lạnh, từ sau khi trở thành người Góc chết, hắn biết mình sớm muộn sống không quá hai năm, dứt khoát có cừu báo thù, có ân báo ân.

Cái gọi là án mạng, chính là trước đó không lâu hắn tự tay xử lý một nữ sinh đã từng bắt nạt em gái mình, vì để tuyệt hậu

hoạn, hắn trực tiếp xử lý 7 người cả nhà đối phương.

“Muốn phản kháng sao? Hay là ngươi cho rằng chúng ta không biết anh là Chuyên gia vũ khí bay? “Một người khác trong hai người đàn ông nhịn không được khinh bỉ nói.

Xì!

Trong phút chốc một đạo hồng quang từ phía sau bay về phía Trần Thiếu Nghị.

Hồng quang tốc độ cực nhanh, thường nhân căn bản không có phản ứng đã đến sau lưng hắn.

Mắt thấy sắp chạm đến quần áo.

Keng.

Một kim nhỏ màu bạc từ trong quần áo bay ra, từ phía dưới tinh chuẩn ngăn cản hồng quang, đụng bay nó.

Không đợi Trần Thiếu Nghị mở miệng cười nhạo, xung quanh giữa không trung, lại có hơn mười đạo hồng quang tựa như cá bơi, bay xuống.

Sắc mặt hắn nhất thời tái nhợt.

Không chỉ hắn.

Phạm vi toàn quốc, một ít gai nhọn bởi vì thực lực khó giải quyết còn lưu lại đều bị giải quyết hết trong lần hành động lần này.

Hơn hai mươi vị cấp 8 vị dẫn đội, cái gọi là cái gai ở trước mặt đại thế cũng không gì hơn gì tên này.

Những người đơn đả độc đấu, thực lực khá mạnh, đều bị đại thế nghiền ép, bắt giữ.

Có tên bị giam giữ, có tên bị đưa vào phòng thí nghiệm, có tên được chiêu an.

Không có hệ thống tình báo hỗ trợ, những người Góc chết này cho dù thực lực có mạnh hơn nữa, cũng bị vây đánh nhanh chóng giải quyết.

Ngắn ngủi hai ngày.

Bầu không khí cả nước rất trong lành, bởi vì đợt truy quét quy mô lớn lần này mà hoàn cảnh trị an so với lúc trước tốt hơn không chỉ một cấp bậc.

Nhưng làm cho phía trên đau đầu chính là, tung tích Ảnh Thực vẫn không tìm thấy. Bọn chúng giống như hoàn toàn ẩn núp vào cái bóng, không thể truy tìm tung tích.

Sản phẩm khoa học kỹ thuật hiện có, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biện pháp tạo ra thiết bị truy kích Ảnh Thực.

Mọi người chỉ có thể từ bên ngoài quan sát dị thường cùng biến hóa rất nhỏ.

Nhưng đế quốc với hơn hai trăm thành phố, nhân khẩu đông đúc, căn bản không có khả năng mỗi người đều theo dõi được.

Khi liên tiếp đại động can qua còn không có cách nào đạt được thành quả.

Bộ chỉ huy lâm thời đặc biệt phụ trách chỉ huy hành động, xuất hiện một chút tạp âm.

……..

An Đô, tổng chỉ huy quân đội.

Trong một văn phòng tạm thời được phân phối.

Các vị chỉ huy phụ trách hành động lần này, hình chiếu hội tụ một chỗ, trong thời gian ngắn mở cuộc họp nhỏ.

Trong đại sảnh hình vuông, bốn vách tường đều do vô số màn hình nhỏ hình vuông tạo thành.

Mỗi một cái màn hình nhỏ đều chỉ có bàn tay lớn nhỏ, nhưng trong đó phát sóng trực tiếp tình huống hiện tại của các tiểu đội trong đợt hành động lần này.

Muôn hình muôn vẻ tình huống hiện tại cái gì cần có đều có, có người đang lặng lẽ truy xét, có người đang thấp giọng nói chuyện, cũng có người đang giao thủ với người khác.

Ngồi ở chính giữa hình tròn bàn lớn, là hơn hai mươi vị Chuyên gia vũ khí bay cấp 8 đứng đầu đế quốc.

Bọn họ là trung kiên đế quốc, trừ ra chín vị kia, bọn họ chính là mạnh nhất.

Mà chín vị kia thời gian nắm giữ cấp 9 cũng có hạn, sau chu kỳ cố định sẽ tuyển ra người mới kế thừa.

Cấp 9, đây là quyền lực, cũng là trách nhiệm.

Mà ứng cử viên chính là từ chỗ bọn họ chọn ra.

Đến bây giờ vẫn không tìm được sao? Ủy ban đạo đức luân lý bên kia nói như thế nào?

Một người đàn ông tóc hoa râm nho nhã ngồi ở vị trí chủ vị, nhíu chặt mày, thấp giọng hỏi.

Anh ta là Mục Nhân Trần thuộc Mục gia đến đây dẫn đội Chuyên gia vũ khí bay, Mục gia là đệ nhất gia tộc Cửu Nghi, nên anh ta làm tổng chỉ huy cũng là lẽ đương nhiên.

Mọi người cũng đều phục.

“Đám Người Vĩnh Sinh kia còn có thể nói cái gì? Sâu mọt đế quốc cũng không phải nói chơi, ngoại trừ ăn uống vui chơi thì chả biết cái mẹ gì ”

Một người con gái áo trắng tóc dài bồng bềnh, đeo khuyên tai cực lớn màu bạc tinh xảo, ngồi ở bên cạnh, khinh thường dựng thẳng móng tay nhẹ nhàng vuốt ve.

“Ảnh Thực tạm thời không cách nào tìm được, mà chúng ta đã điều động đại lượng tài nguyên cùng nhân lực, không thể lãng phí, không bằng thừa dịp này hoàn toàn giải quyết triệt để vấn đề còn sót lại?”

Đại biểu cho Triệu gia là Triệu Thành Đào là một người đàn ông cường tráng khí thế bức người, hai mắt hơi lồi ra.

Anh ta nói chuyện ngữ khí rất nặng, hơn nữa thân thể nghiêng về phía trước, nhìn thẳng đối phương, làm cho người ta rất mạnh cảm giác cực kỳ áp bách.

Đồng ý.

Đồng ý.

Đồng ý, hiện tại những chiếc gai nhọn đã giải quyết xong, tiếp theo nếu như có thể giải quyết vấn đề lớn hơn một chút, đối với quốc gia, đối với nhân dân, đều là đại lợi".

Mọi người đang ngồi đều đồng ý.

Hành động lớn như vậy vốn rất dễ khiến dân chúng lo lắng, nếu lại phức tạp, hành động cấp tiến chỉ sợ không ổn.

"Nước trong quá thì sẽ không có cá, có chút thế lực thì gõ đầu một chút là được, gõ mạnh quá ngược lại phản hiệu quả".

Đại biểu Lý gia cùng Nghiêm gia tựa hồ nhận ra cái gì, lên tiếng phản đối.

Nhất thời, hai nhà Chuyên gia vũ khí bay cầm đầu lên tiếng, một đám người cũng tham gia thảo luận.

Hai bên phân biệt thành hai phái.

Nhưng rõ ràng, Triệu gia dẫn đầu nhân số nhiều hơn một chút.

Thế lực tổng hợp của Triệu gia, vốn mạnh hơn Lý gia cùng Nghiêm gia một chút, lúc này nhao nhao tỏ thái độ, nhất thời làm cho Mục gia có chút dao động

Chương 762: Tối đa chỉ có ba ngày

"Có thể thử một lần." Mục Nhân Trần gật đầu đồng ý, bọn họ cũng có cần xử lý phiền toái, vừa lúc có thể công khai mượn hành động lần này, triệt để giải quyết.

"Nhưng tối đa chỉ có ba ngày, các hoạt động lễ hội sau ba ngày, sẽ từ từ giảm bớt, không có vỏ bọc có thể gây bất lợi cho sự ổn định."

Hiểu rồi.

Mọi người nhao nhao lên tiếng.

Loại thời điểm này, chính là thời cơ tốt nhất giải quyết phe đối lập, lấy công báo thù riêng, những người không có bối cảnh, giờ khắc này tất nhiên gặp tai ương.

…….

Gần như chỉ vài phút sau khi cuộc họp được thống nhất.

Tin tức truyền đến biên giới tỉnh Phong Nam,

Trong một thung lũng hoang vu.

Một đội binh lính hạng nặng áo giáp màu xanh sẫm, lẳng lặng chờ bên dòng suối duy nhất trong sơn cốc.

Dẫn đội là ba người.

Triệu Lăng Chí của Triệu gia Cấp 8, Chu Thần của Chu gia, cùng với Đinh Hòa Vân của Đinh Gia.

“Hai vị, việc này cùng Đinh gia chúng tôi cũng không có quan hệ gì, các vị muốn mượn lực đối phó với Minh Viễn, đó là quyết định của các vị, đến lúc đó tôi cũng sẽ không xuất lực. “Đinh Hòa Vân mới lười quản chuyện xấu xa của hai nhà với tập đoàn Minh Viễn, trước tiên phải nói rõ ràng.

“Không phải chúng tôi mượn việc công báo tư thù, mà là Minh Viễn hôm nay khuếch trương, quá mức phá hư quy củ, ngoài sáng trong tối, chỉ trong vòng 2 tháng bọn họ trực tiếp giết chết 12 đối thủ cạnh tranh. Tiếp tục như vậy, ai còn dám đến Nghi Quốc chúng ta đầu tư? Ai còn dám thành thật thật kinh doanh? Bộ Thương mại bên kia cũng bởi vậy mà cũng mấy lần yêu cầu chúng tôi cần phải giải quyết tình huống của tập đoàn Minh Viễn.”

Chủ mạch Gia tộc Triệu n Thế thiếu chút nữa chết ở Phong Nam, loại khuất nhục này, bọn họ cao cao tại thượng nhiều năm như vậy, làm sao có thể nhịn được.

Nếu đối phương là Chu gia Mục gia thì coi như là quái vật khổng lồ, nhưng chỉ là Minh Viễn

Chỉ có một Thiên Mệnh chẳng lẽ có thể bảo hộ tất cả mọi người?

Lúc trước hành quân lặng lẽ là không có cơ hội, mà hiện tại vừa vặn.

Về phần bộ thương mại, Triệu gia còn có trưởng bối đảm nhiệm chức phó bộ trưởng bộ thương mại hiện tại.

“Loại lời này cũng chỉ là lừa gạt người ngoài, Vạn Thế thương hội lúc trước phát triển như thế nào? Còn không phải giống

như Minh Viễn, ta cạnh tranh không lại ngươi, thì giết đi là xong".

"Các vị đã quyết định, vậy được, tôi ở đây chúc hai vị kỳ khai đắc thắng. "Đinh Hòa Vân nhướng mày, đứng tại chỗ bất động, ôm quyền.

"Sẽ giải quyết rất nhanh, Đinh huynh ở chỗ này chờ cũng không thú vị, không bằng vào trong thành tìm một quán trà nghỉ ngơi. Nói không chừng nước trà còn ấm, chúng ta có thể trở về. "Triệu Lăng Chí cười nói.

Anh ta cùng Chu Thần cùng là cao thủ tuyệt đỉnh giống như Triệu Thành Vũ, dùng đại lượng tài nguyên gia tộc bồi dưỡng nên.

Ở toàn bộ Triệu gia, anh ta cũng chỉ đứng sau Triệu Thành Vũ, sắp hàng thứ ba. Hơn nữa chênh lệch này cũng cực nhỏ.

"Vậy thì tôi ngồi đợi các vị. "Đinh Hòa Vân cười nói.

Đi thôi!

Triệu Lăng Chí ra lệnh một tiếng, từng đội binh lính theo sát phía sau, nhanh chóng phóng về phía tỉnh Toại Dương.

Còn anh ta cùng Chu Thần một đạo đột ngột hóa thành hai đạo ánh sáng xám, bay về phía xa.

Bọn họ biết tập đoàn Minh Viễn cùng Nghiêm gia Lý gia có liên quan, cho nên nhất định phải hành động trước khi hai nhà kia phái người tới giải quyết bên này.

Vì thế, bọn họ đã sớm chờ ở biên giới tỉnh Phong Nam, chính là tận dụng chênh lệch thời gian.

Hạch tâm chủ yếu của tập đoàn Minh Viễn chính là mấy người trong team Khu vườn Vận Mệnh.

Chỉ cần trực tiếp giải quyết Đại Hùng và Tân Đức Lạp chưởng quản tập đoàn, tất cả sẽ không thành vấn đề.

Về phần Thiên Mệnh.

Xử lý được mấy tên Lý Tưởng Hương cùng phế vật Tinh Hồ mà thôi, Lý Tưởng Hương cùng bộ trưởng Đại Tinh Tinh Hồ,

bọn họ cũng giết qua không ít.`

Những người đó cũng chỉ là cấp 8 vị bình thường mạnh hơn một chút.

Triệu Lăng Chí cẩn thận nghiên cứu qua Thiên Mệnh, xác định mình cũng có thể làm được chiến tích giống như Thiên Mệnh, thậm chí mạnh hơn.

Lúc này mình ra tay, hơn nữa còn có Chu Thần vây công, tuyệt đối không có sơ hở.

Đến bây giờ, bọn họ đã không phải vì lợi ích mà hành động, mà là dự định triệt để giải quyết Khu vườn Vận Mệnh, ngăn chặn một địch nhân tương lai có thể phát triển lớn mạnh.

Chỉ cần che giấu thân phận, một kích tất giết, ai cũng không lấy ra chứng cớ chứng minh là bọn họ làm.

…….

Về phần thân phận của Thiên Mệnh, căn cứ vào phân tích hành vi cùng với suy đoán tính liên tục của tất cả sự kiện trước đây, đã bước đầu xác định, có khả năng rất lớn, chính làteam Lý Trình Di của Khu vườn Vận Mệnh.

Tên côn đồ, Thiên Mệnh, đều có hành tung tương tự Lý Trình Di. Cộng thêm hình thể, ngôn ngữ phát biểu, hành vi hành động chi tiết đặc trưng.

Bọn họ nắm chắc bảy phần, xác định Thiên Mệnh chính là Lý Trình Di.

Vậy.

Không làm bất luận trao đổi cái gì, ám sát cự ly xa, toàn lực đánh lén, đây là bọn họ quyết định.

Về phần thất bại? Cho dù thất bại, chẳng lẽ đối phương dám phản kháng đội điều tra sao? Phải biết rằng hiện tại chính là cuộc đại truy bắt toàn quốc.

Hai đạo ánh sáng xám dùng tốc độ khủng bố gấp hơn mười lần âm thanh, bắn về phía tòa nhà Toại Dương Minh Viễn.

Tựa như hai đạo sao băng màu xám, kiên quyết mà ngoan độc, hoàn toàn không để ý toàn bộ trong tòa nhà có mấy trăm người Góc chết cùng hơn mười người bình thường còn đang làm việc.

Tiếng mây nổ chói tai tựa như sấm nổ liên tục không ngừng, ầm ầm rung động.

Tân Đức Lạp và Đại Hùng vẫn còn ở trong tòa nhà, dường như cảm nhận được điều gì đó.

Tố chất thân thể của bọn họ bây giờ đã khác xưa rất nhiều, dưới sự cường hóa không ngừng của Hoa Lân Y, đã đạt tới nhân thể cực hạn.

Hai người cùng nhau đứng lên, xa xa nhìn về phương hướng vũ khí bay màu xám bay tới.

Chương 763: Chênh lệch quá lớn

Hai cỗ uy thế khổng lồ, cường hãn, bén nhọn trí mạng, ở trong cảm giác như hai thanh đao kiếm sắc bén, nhanh chóng hướng mi tâm bọn họ đâm tới.

Mà hai người lại không có biện pháp chống cự.

Chênh lệch quá lớn.

Nếu như nói cấp 5,6, có lẽ còn có khả năng đối kháng, nhưng cấp độ đứng đầu trong cấp 8.

Họ không có lựa chọn nào khác ngoài chờ chết.

Chỉ là làm cho người ta ngoài ý muốn chính là, trên mặt hai người đều không có bất kỳ ý sợ hãi nào.

Mà chỉ là nghiêm nghị nhìn ánh sáng xám bay tới, tới gần.

Đây chính là nhược điểm của chúng ta, địch nhân rốt cục phát hiện. "Tân Đức Lạp lẩm bẩm nói.

"Đáng tiếc. "Đại Hùng so với trước kia càng xinh đẹp, dáng người nóng bỏng càng nảy nở hơn, một thân váy bó sát người màu trắng sữa, khoác áo choàng ngắn màu tím đen, hai chân quấn tơ đen nhẹ nhàng nhếch lên.

Đáng tiếc, tất cả bọn họ, đã sớm bị ta dự liệu được. “m thanh Thải Hồng Đường từ trong tai nghe của hai người vang lên, mang theo một tia đắc ý.

Đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ từ nội thành Toại Dương lặng lẽ truyền ra.

Một đạo kiếm quang màu trắng tinh khiết từ dưới lên trên, phóng lên cao, chuẩn xác chặn lại hai đạo ánh sáng xám bay tới gần.

Trong kiếm quang chảy xuôi vô số phi điểu màu bạch kim, phảng phất như bầy chim hoàn toàn do vô số phi điểu tạo thành.

Cùng lúc đó, một cái đĩa màu lam nhạt từ một phương hướng khác đột ngột mọc lên, đồng dạng nổ tung đón đánh.

Đây là Chuyên gia vũ khí bay Cấp 8 của Nghiêm gia và Lý gia đã sớm chạy tới.

…….

Sư phụ.

Trong Vĩnh An uyển.

Một bóng người đã lâu không gặp, xuất hiện trước người Lý Trình Di.

Lý Sùng Nam cung kính cúi đầu, hướng hắn cúi đầu hành lễ.

Nhận được tin tức đầu tiên, con liền cùng gia thúc tới đây.

Cô lúc này, so với trước khi rời khỏi Triều Ngữ, lại có biến hóa cực lớn.

Dáng người càng cao, cũng càng cường tráng, mặt mày nhiều ra một tia sát ý hiếm có, hiển nhiên là được cao thủ trong gia tộc mang đi mở mắt.

Đứng ở nơi đó, trên người liền tự nhiên quanh quẩn hiện ra tơ tình vô hình phong tỏa xung quanh một mét.

Tới vừa lúc, sau khi Thánh Linh công viên mãn, con có hai lựa chọn. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

“Lựa chọn gì? “Lý Sùng Nam biết Thánh Linh Công cường đại, cũng bởi vậy mà càng khao khát.

Thứ nhất, tiếp tục rèn luyện ý thức lực, gia tăng tổng lượng ba đại dị năng.

Thứ hai, phát hiện và tinh luyện cảm xúc của Thánh Linh, cố luyện nó vào ba đại năng khác để đạt được đại thành Thánh Anh.

Đây chính là lựa chọn phân nhánh cuối cùng của Thánh Linh Công Thánh Anh, không phải Lý Trình Di tự mình bịa ra.

Cái trước, an toàn hiệu quả, nhưng nâng cấp chậm, phải mất hàng năm.

Cái sau tăng lên cực nhanh, nhưng tính nguy hiểm cùng độ khó cũng lớn, một khi thất bại, tính cách đại biến, triệt để bị hóa thành vật tự hợp mặt trái của Thánh Anh. Đánh mất chính mình.

Nhưng một khi thành công, Thánh Anh đại thành, có thể khôi phục chính mình, tiêu tan một phần tác dụng phụ, đồng thời điểm mấu chốt nhất, đó chính là có thể cân bằng công lực từ Thánh Anh.

Đây là người sáng lập Thất Ý Thánh Linh Công, vì bù đắp chênh lệch thực lực giữa Thánh Anh trước sau mà sáng chế ra bí pháp cuối cùng.

Sau khi Thánh Anh đại thành, công lực Thánh Linh có thể truyền lại lưu động lẫn nhau.

Chúng sẽ tạo ra một sự cân bằng năng động một cách tự nhiên.

Cho nên, bảy đại Thánh Anh liên kết với nhau, Thánh Anh càng nhiều, thực lực bình quân càng mạnh. Mà số lượng càng ít, thực lực cũng càng yếu.

Đây cũng là nhược điểm của Thất Ý Thánh Linh công

Nói cách khác, một khi Lý Sùng Nam Thánh Anh đại thành, nếu như Hải Sa công lực mạnh hơn cô, vậy cô có thể rút ra công lực Thánh Linh Hải Sa, cho đến hai người giống nhau.

Sau khi Lý Sùng Nam cẩn thận hỏi thăm chi tiết tình huống, lâm vào trầm tư.

Lý Trình Di thấy thế, chỉ vỗ vỗ bả vai cô, từ bên cạnh đi ra Vĩnh An Uyển.

Iseline đã trở về, hiện tại, hắn cũng nên hơi chút thư hoạt thân thể.

Cùng lúc đó, vừa vặn trước cửa Vĩnh An Uyển, một chiếc taxi màu trắng bình thường không có gì lạ chạy tới, dừng ở ven đường.

Cửa xe mở ra, một cô gái cao lớn tóc dài màu tím, trán có một sợi trắng, mặc áo khoác thắt lưng màu xám đậm, từ trong xe đi xuống.

Hai tay cô đút trong túi áo, trên mặt đeo kính râm màu trà, môi tô thành màu trắng bạc nhàn nhạt.

Sau khi xuống xe, cô lập tức nhìn về phía Lý Trình Di.

Lý Trình Di?

“Là tôi. “Lý Trình Di trừng mắt,” Xem ra hai người cố ý che giấu hành tung, chính là vì theo dõi tôi.

Người con gái im lặng, không trả lời.

Ong!

Trong phút chốc, một đạo lực trường khổng lồ bao phủ cả Vĩnh An Uyển.

Nhị trọng hiệp luật: Anh thiên số!

Nhị trọng hiệp luật: Lôi Hải!

Hai âm thanh đồng thời vang lên.

Cùng một lúc, trong vòng một phần ngàn giây.

Một đạo chất lỏng màu lam tím tạo thành trường mâu, bắn về phía bên trái Lý Trình Di, mang theo từng vòng khí lưu gợn sóng khủng bố.

Trên trường mâu cho dù là phi hành tốc độ cao, cũng có đại lượng mô - đun không ngừng nhô lên, lõm xuống

Giống như nó căn bản là dùng vô số khối gỗ tích hợp mà thành.

Bên phải.

Một lôi điện màu lam sẫm ngưng tụ thành một con chim ưng cực lớn.

Chim ưng giương cánh phát ra tiếng rít, lao về phía Lý Trình Di.

Ngoại hình đó là Lôi điểu trong thần thoại!

Lôi điểu kéo theo bóng lam thật dài, trong đó có vô số sợi tơ màu đen tựa như vật sống, nhu động quấn quanh lẫn nhau, đang nhanh chóng ngưng tụ ra từng chiếc gai nhọn màu đen lơ lửng.

Hai vị cấp 8 đồng thời ra tay toàn lực tập kích.

Mà đúng lúc này.

Chương 764: Miểu sát cấp 8

Người con gái tóc tím đứng ở phía trước Lý Trình Di, bỗng nhiên nhào về phía trước, giang hai tay ra, nhảy dựng lên, tới gần bên này.

“ ! ! ? ? ”

“ ! ? ? ”

2 chuyên gia vũ khí bay Cấp 8 đều kinh hãi.

Người con gái là Triệu Yến Trinh, một trong ba vị cấp 8 của Triệu gia!

Bọn họ bất quá là được mời tới phối hợp bắn tỉa mục tiêu đối phương, Triệu Yến Trinh mới là chủ lực.

Làm sao bây giờ cô ta lại chủ động nhào tới bảo vệ mục tiêu?

Dưới tình thế cấp bách, hai người vội vàng kéo vũ khí bay ra, bỏ việc ám sát.

Hai đạo lưu quang đan xen mà qua, lại nhanh chóng bay trở về chỗ cũ.

“Bảo vệ ta “Lý Trình Di tới gần bên tai người con gái tóc tím, nhẹ giọng nói. Nếu không, ta giết ngươi.

Ác Chi Hoa trên mu bàn tay hắn sáng lên tử quang nhàn nhạt.

Vừa rồi bất quá là trầm mê chi thủ chồng lên hiệu quả, lúc này nếu có người có thể nhìn thấy vị trí người con gái lúc trước chỗ đứng, đều có thể nhìn thấy hai dấu chân đâm sâu vào lòng đất.

Trong mắt Triệu Yến Trinh một mảnh sương mù, rơi xuống đất, trong áo gió bay ra một cái dùi màu bạc, vờn quanh cô và Lý Trình Di cùng nhau bay múa.

Lý Trình Di liếc nhìn Lý Sùng Nam đang trợn mắt há hốc mồm, thân hình chợt lóe, chợt xuất hiện.

Ảnh Thiểm chồng lên nhau chạy nước rút, hắn cơ hồ trong nháy mắt đã tới vị trí vũ khí bay trường mâu bên trái.

Nơi đó có một gã đàn ông tóc dài che mặt áo đơn màu xám trắng đang đứng.

Người này ngưng thần giơ tay, một thanh trường mâu màu lam tím từ phía sau hiện lên, bắn ra, đâm về phía Lý Trình Di.

Keng!

Một việc khiến anh ta kinh hãi đã xảy ra.

Rõ ràng hắn là Triệu Yến Trinh cùng một phe tự nhiên lại phóng ra ngân trùy phát ra tia chớp tốc độ gấp 10 lần âm thanh chặn lấy trường mâu bắn ra.

Va chạm kịch liệt, trường mâu và ngân trùy đồng thời bắn bay ra.

Lý Trình Di từ giữa rơi xuống, trong tay ngưng tụ kim kiếm, chém xuống.

Xung quanh sớm đã không biết khi nào hiện lên vòng lửa màu vàng.

Hoa ngữ - - Thiên Mệnh - - Lưỡi dao tuyệt đối phải trúng, phát ra không tiếng động.

Hiệu quả: Sức mạnh yếu hơn bản thân, nên phạm vi phát động hoa ngữ, tốc độ giảm một nửa.

Khóe miệng Lý Trình Di mang theo nụ cười quỷ dị, một kiếm lăng không hạ xuống.

Lực trường quân dụng cấp 8 trong nháy mắt vỡ nát như bong bóng xà phòng, kim kiếm mang theo cự lực khủng bố, thoải mái rơi vào trước ngực Chuyên gia vũ khí bay.

Xoẹt!!

Cự lực Kim kiếm còn sót lại đập vào mặt đất, trong nháy mắt cắt ra một khe nứt màu đen sâu không thấy đáy.

Chuyên gia vũ khí bay che mặt ngơ ngác đứng tại chỗ, thân thể từ đầu đến chân, chia làm hai.

Bước chân Lý Trình Di không ngừng, thân hình lóe lên, phóng về phía bên kia.

Đối phương vì ám sát mà triển khai lực trường hộ tráo, lúc này ngược lại thành không cách nào thoát khỏi lồng giam.

Triệu Yến Trinh theo sát phía sau hắn, điều khiển Vũ khí bay Ngân Trùy, mặt không chút thay đổi.

Triệu Yến Trinh con tiện nhân này!! “Tên chuyên gia vũ khí bay thứ hai cũng che mặt, là một phụ nữ, lúc này phẫn nộ thét lên thành tiếng.

Toàn thân cô ta bị bao phủ bởi vô số sấm sét, và một con Lôi điểu lớn hơn trước đó đã lao ra ngoài. Không phải nhằm phía Lý Trình Di, mà là hướng về phía vòng bảo hộ trên đỉnh đầu.

“Cô muốn chạy trốn!Sợ rồi hả “Lý Trình Di cười to.

Khoảng cách tiếp cận hai mươi mét, hoa ngữ phát động.

Bùm!

Người con gái che mặt vừa mới bay lên tựa như ngàn cân rơi xuống, ầm ầm nện vào mặt đất, hai chân hung hăng đâm ra hai cái hố lõm, sắc mặt khôi phục bình thản.

Tất cả lôi điện mới tụ tập đều tản đi, lôi điểu cũng hư không tiêu tán.

Cảm ứng ý thức lực tiêu hao nhanh chóng trong đầu, Lý Trình Di cầm kiếm.

Vòng lửa kim sắc tái hiện.

Phụt!

Thiên Mệnh –Lưỡi dao tất trúng phát động.

Kim kiếm chặt ngang mặt người con gái che mặt, kim quang nổ tung, thi thể ngã xuống đất nổ tung, hóa thành máu thịt cùng chi tiết máy móc.

“Cuối cùng.”

Hắn quay đầu nhìn về phía Triệu Yến Trinh.

Lúc này tử quang trên mu bàn tay đã lóe ra.

Đối phương hiển nhiên sắp thoát khỏi khống chế, nhưng đã không còn kịp.

Kim quang chợt lóe.

Không có bất kỳ chiêu số nào, chỉ là lưỡi kiếm đơn giản giơ lên, rơi xuống.

Sức mạnh khổng lồ được Khắc Ấn tăng cường sức mạnh tựa như thủy triều, không thể ngăn cản, ầm ầm rơi xuống.

Ầm ầm!!!

Vị trí của Triệu Yến Trinh, hoàn toàn hóa thành một vũng đất mơ hồ.

Hố đất rộng hơn mười mét, giống như bị thiên thạch gì đó đập trúng, độ sâu hơn mười mét, gần như hình thành một hình trụ.

Bên trong khói đặc nóng rực chậm rãi bốc lên.

Một cây dùi vặn vẹo màu bạc, lẳng lặng gãy thành ba đoạn, nằm ở đáy hố.

“Sau này, lại là Triệu gia hôm nay cũng nên thử xem, làm một lần để nhàn nhã cả đời”.

Cả ngày vì giải quyết mối đe dọa to lớn của Góc chết cũng đã rất mệt mỏi rồi.

Hắn không muốn có những phiền nhiễu khác ảnh hưởng đến mình.

Cho nên

Đường Đường, giúp anh đặt vé máy bay đi Triều Ngữ.

Hắn mở kênh liên lạc trên AR.

……

Tổng bộ Minh Viễn tại Toại Dương.

Bốn đạo lưu quang ở giữa không trung nhanh chóng va chạm, sau đó tách ra, vẽ ra từng đạo quỹ tích, lại lần nữa đan xen xuyên qua.

Chuyên gia vũ khí bay đến nước này, hộ thân lực trường cùng vũ khí bay mang theo, đã có thể tựa như kiếm tiên trong thần thoại, phi thiên độn địa, ngàn dặm giết người, có thể so với tiên nhân.

Mặc dù là lợi dụng thủ đoạn khoa học kỹ thuật thực hiện, nhưng đối với những người Sùng Tiên vấn đạo tại Nghi Quốc mà nói, không ít người đều tự nhiên khát khao có được sức mạnh như thế

Triệu Lăng Chí cùng Chu Thần hai người rõ ràng đang cùng Lý gia Nghiêm gia giao thủ, lại có vẻ bình tĩnh, không chút lo lắng mình bị ngăn trở.

Chương 765: Đại biến

“Lý Tùng Vân, Nghiêm Phong Tử, hai người có quan hệ thế nào với tập đoàn Minh Viễn mà họ có thể mời hai người đến tương trợ , hai nhà các ngươi chẳng lẽ thật sự muốn đối nghịch với chúng ta?”

Tất cả Chuyên gia vũ khí bay Cửu Nghi dẫn đội tìm kiếm, đều có kênh chung liên hệ lẫn nhau.

Trước kia quan hệ với Minh Viễn tự nhiên không đủ, hiện tại đủ rồi. “Nghiêm gia Nghiêm Phong Tử là một vị đạo nhân già nua sắc mặt nghiêm nghị, lông mày trắng tóc bạc, một thân đạo bào màu xám tro, trôi nổi ở tầng trời thấp lẳng lặng điều khiển vũ khí bay đối kháng Chu Thần.

“Đạo trưởng nói rất đúng, cho nên hai vị mời về, chớ làm tổn thương hòa khí của Cửu gia chúng ta.

Bên kia, một vị người đàn ông trung niên mập mạp tựa như người làm ăn, cười ha hả nắm lấy thịt mỡ trên cằm, hai mắt nheo lại thành hai cái khe.

Chúng ta cùng Lý gia ngươi cũng không có hòa khí gì, việc này là chủ nhà ta chính miệng lên tiếng, các ngươi nếu là tiếp tục ngăn cản. “Triệu Lăng Chí lạnh giọng lên tiếng, nhưng lời nói chưa xong, đột nhiên hắn nhận được một tin nhắn mới, sắc mặt trong nháy mắt đại biến.

Đạt tới trình độ như bọn họ, thân thể sớm cường hóa đến cực hạn, hơn nữa cấy vào thân thể chip cân bằng, khí huyết căn bản không có khả năng dễ dàng phát sinh kịch biến.

Nhưng ngay lúc này.

Cảm xúc biến hóa cực lớn, làm cho Triệu Lăng Chí cơ hồ quên tiếp tục khống chế vũ khí bay tiến công, mà đột ngột dừng lại, lơ lửng trên không trung.

Anh ta không thể tin được tin tức khẩn cấp thật giả, lập tức thông qua cự ly xa thông tin liên hệ gia tộc, liên hệ tổng cục an ninh bên kia.

Nhưng kết quả nhận được, xác nhận tin nhắn vừa nhận được là thật.

Hai người bọn họ ở đây làm mồi nhử, hấp dẫn sự chú ý của mọi người bên ngoài.

Trên thực tế, mặt khác sắp xếp ba vị cấp 8, đi tới giải quyết Lý Trình Di ở Vĩnh An Uyển.

Ba vị cấp 8 kia, một người chính là Triệu Yến Trinh của Triệu gia bọn họ, đó là cao thủ cấp 8 có thực lực gần ngang anh ta

Mấu chốt nhất chính là, Triệu gia tổng cộng chỉ có ba vị cấp 8, tuy rằng đều là ở cấp 8 trong thực lực đứng đầu, nhưng hôm nay

Triệu Yến Trinh, chết rồi!?

Làm sao có thể!

Không chỉ anh ta không dám tin.

Bên kia Chu Thần cũng là sắc mặt biến hóa, cả người sởn gai ốc, vốn Khu vườn Vận Mệnh cũng có mâu thuẫn với một đệ tử nhánh gia tộc, hơn nữa Triệu gia đưa ra không ít điều kiện trao đổi, cho nên mới đáp ứng, ra tay giúp đỡ

Hiện tại cái gọi là giúp đỡ này, trong nháy mắt liền thành nguy hiểm cực lớn.

“Chí huynh, việc này Thần mỗ giúp tới đây cũng coi như nhân chí nghĩa tẫn, ngày sau đừng tới tìm tôi!”

Anh ta quyết định thật nhanh, ôm quyền lui ra phía sau, bỏ lại một câu liền xoay người hóa thành một đạo ánh sáng xám bay xa.

Liên tục chết ba vị cấp 8, trong đó hai vị mặc dù là cao thủ quân bộ phi gia tộc, thực lực yếu một chút, nhưng đó cũng là cấp 8 !!

Chạy! Chạy trước thì tốt hơn!

Tập đoàn Minh Viễn này quả nhiên là tà môn!

Anh ta luôn luôn tin tưởng Thần Phật đạo gia, lúc này trong lòng mơ hồ cảm giác, chính mình có lẽ sau khi trở về phải khuyên nhủ trong nhà, mau chóng bù đắp quan hệ với Minh Viễn, để tránh bị Triệu gia liên lụy, tai bay vạ gió.

Từ bây giờ mà xem, sự trỗi dậy của Minh Viễn là không thể ngăn cản.

Triệu Lăng Chí phát hiện không đúng, vội vàng muốn giữ lại, nhưng kêu hai tiếng lại phát hiện đối phương đã che đậy thông tin.

Anh ta sắc mặt khó coi, nhìn xuống vũ khí bay lơ lửng đối diện, lẳng lặng chờ đợi hai cao thủ cấp 8 Lý gia, Nghiêm gia.

“Từ lúc nào, chuyên gia vũ khí bay cấp 8 tại Nghi quốc cư nhiên lại giống như chuyên gia vũ khí bay phổ thông, nói chết liền chết!? bất kỳ một người cấp 8 nào đều là người trung kiên quốc gia, có người tùy ý làm bậy, không để ý pháp luật giết chết cấp 8!

Triệu Lăng Chí nhanh chóng nói trong kênh liên lạc chung.

Có thể đi đến vị trí này, không ai là ngu cả, anh ta trước tiên liền đem đối phương ghép vào cái tội phản quốc.

Lấy đại thế áp người.

“Ai biết cấp 8 chết, có phải là của Nghi quốc chúng ta hay không?” Lý Tùng Vân Lý gia cũng là từ tầng dưới chót của gia tộc bò lên, những thủ đoạn này anh ta quá quen.

“Thời điểm này, nếu thật sự là cấp 8 của Nghi quốc chúng ta, ai sẽ mạo hiểm phạm sai lầm lớn nhất thiên hạ, ra tay chặn giết thủ lĩnh Khu vườn Vận Mệnh đã gia nhập vào liên hội Nghi quốc ta?

“Không sai, Vân huynh nói rất đúng. “Nghiêm Phong Tử không giỏi ăn nói, gật đầu đồng ý.

Một đám người nói chuyện theo lối xưa, mặc dù nhìn bề ngoài trẻ thế thôi nhưng đều sống gần trăm tuổi, lõi đời cả rồi.

Triệu Lăng Chí tâm buồn bực, việc ám sát này, không ai dám thừa nhận là bọn họ gây nên.

Thời kỳ mấu chốt để cho ba gã cấp 8 tập hợp ám sát một hậu bối trẻ tuổi, việc này nếu là thành công, tự nhiên không có gì để nói, luận giá trị, một Khu vườn Vận Mệnh làm sao so được ba người cấp 8?

Nhưng hiện tại, để cho anh ta khó thể tin chính là, việc này lại thất bại!?

Lăng Chí, về nhà một chuyến, Lý Trình Di đã đặt vé máy bay. “Bỗng nhiên một giọng nam trầm thấp truyền vào tai Triệu Lăng Chí.

Cả người anh ta khựng lại, vé máy bay đi Triều Ngữ???

Đến mức bọn họ, thực lực này, ai còn có thể lại ngồi máy bay di chuyển chứ?

Tốc độ máy bay chở khách còn khuya mới bằng tốc độ bọn học tự phi hành.

Dưới tình huống như vậy, đối phương lại ngang nhiên đặt vé máy bay, đi Triều Ngữ. Mục đích này, tự nhiên không phải trả thù trả thù đơn giản như bề ngoài.

“Hắn ta muốn ….“Triệu Lăng Chí trong nháy mắt phản ứng lại.

Vèo!

Lúc này, anh ta xoay người bắn về phía Triều Ngữ, nhanh chóng biến mất ở phía chân trời.

Chương 766: Giới hạn của vũ lực cá nhân

Phía dưới, Nghiêm Phong Tử và Lý Tùng Vân liếc nhau, truyền vài câu về phía Tân Đức Lạp, rồi cũng hóa thành chùm sáng, bay về phía Triều Ngữ.

Thời điểm này, chính là thời cơ xem náo nhiệt.

Triệu gia không có khả năng lại động thủ với Minh Viễn.

Liên lụy chết hai người quân bộ, chết một người cấp 8 chính mình, nghe nói toàn bộ vũ khí bay, lực trường đều bị triệt để hư hao.

Tổn thất như vậy, đối với Triệu gia mà nói, đã trên trăm năm không xuất hiện.

Hiện tại Lý Trình Di ở Minh Viễn một bộ không chuẩn bị từ bỏ cam hưu.

Lần này có trò hay để xem.

Bên trong tòa nhà.

Sắc mặt Tân Đức Lạp hiện lên một tia rung động.

Ông ta từ trên ghế ngồi đứng lên, cổ họng hơi nuốt khan vài cái, nhìn về phía Đại Hùng sắc mặt chấn động.

Tôi cho rằng đã cố gắng đánh giá cao Tiểu Di rồi.

Lý Trình Di thực lực càng mạnh, cậu ta càng có khả năng đi được càng xa bên trong Góc chết.

Tâm tình của Tân Đức Lạp lúc này, trong khiếp sợ, mang theo kinh hỉ thật lớn.

Ông biết vị trí cấp 8 đại biểu cho ý nghĩa gì. Đó gần như là giới hạn của vũ lực cá nhân thông thường.

Cấp 9 không thể dễ dàng ra mặt, cấp 8 mới là trụ cột chủ lực.

Bình thường cấp 8 bởi vì có phòng hộ cường đại, rất khó bị miểu sát, hơn nữa tốc độ cực nhanh, cho nên rất ít khi bị trực tiếp ngã xuống.

Tất cả mọi người là ngươi đánh ta, ta đánh ngươi, xem ai hết năng lượng trước, xem ai không duy trì được trước.

Nào có nghĩ lần này như vậy, một hơi một chọi chết ba người.

“Không hổ là Anh Di. “Trong mắt Đại Hùng lộ ra vẻ sùng bái.

Chỉ có chính thức giao thủ, thể nghiệm qua Chuyên gia vũ khí bay cường đại, mới có thể biết, cấp 8 ý vị như thế nào.

Tập kích gấp mười lần tốc độ âm thanh, trên thế giới này, không có mấy người có thể chịu đựng được.

Cô bồi dưỡng những quái vật dị thú kia, đối mặt cấp 8, cho dù số lượng nhiều hơn nữa, đều sẽ chỉ có một cái kết quả — bị miểu sát.

“Nếu có thể lấy thêm một chút mẫu vật thân thể của Anh Di thì tốt rồi, có lẽ mình có thể bồi dưỡng ra.” Đại Hùng cúi đầu, trong mắt lóe ra tia chờ đợi và khát vọng.

Lấy hoa ngữ dị hóa của cô sinh sôi nảy nở, khởi điểm càng cao, lấy được quái vật thuộc hạ lại càng mạnh, nếu như lấy tế bào Anh Di bây giờ làm mẫu vật, nói không chừng cô có thể tạo ra ít quái vật khủng bố.

Tân Đức Lạp không nói gì, đi tới trước cửa sổ sát đất, nhìn mấy tòa nhà cao tầng bên ngoài bị phá vỡ sau trận kịch đấu

Hoa ngữ thuộc về ông vào lúc này lặng lẽ mở ra.

Đầu mối tiếp theo của Lê n, về phương pháp lấy quyển sách vặn vẹo, tôi đã tìm được. Trình Di, sau khi xong việc có thể tới chỗ tôi một chuyến. “Ông trực tiếp truyền âm qua kênh liên lạc.

“Được. “Lý Trình Di.

…….

Ngày hôm sau, 7h35’ sáng

Trước cửa Vĩnh An Uyển, từng chiếc phi hành khí đã sớm dừng ở ven đường.

Lý Trình Di dẫn Lý Sùng Nam đi ra cửa lớn, đi về phía một chiếc phi hành khí.

Bỗng nhiên một bóng đen lóe lên, ngăn trở đường đi của hắn.

Đó là Cự Kình.

Hắn ta hôm nay, tựa hồ vừa mới lại có đột phá mới, thân thể biến hóa không lớn, vẫn khoảng 2m như cũ

Chỉ là hai mắt ánh mắt, làm cho người ta một loại cực kỳ sắc bén, sáng ngời, thậm chí đến chói mắt.

Có việc gì? “Lý Trình Di hứng thú nhìn hắn ta, không biết hắn định làm gì.

“Hơi đột phá, tôi có thể cảm giác thực lực của mình mạnh hơn trước rất nhiều. “Hải Sa nhếch miệng cười nói,” Cho nên, tôi muốn biết, so với đại nhân, còn chênh lệch bao nhiêu”.

Trong mắt hắn ta bốc lên hung quang, hiển nhiên thực lực tăng lên trên diện rộng, khiến hắn tự tin cực lớn.

Tên này có tính cách phản đồ, lúc trước phản bội Tinh Hồ đối với hắn ta mà nói cũng là chuyện thường như cơm bữa.

Hiện tại lấy được công pháp từ trong tay Lý Trình Di có được phương hướng cùng sức mạnh hơn cho nên.

Sao? Muốn thăm dò ta hả? “Lý Trình Di như cười như không nhìn hắn.

Hải Sa và Trần Gia Hàm hai người một sáng một tối, đều ở hiện trường, chỉ là Hải Sa không bị Hoa Ngữ Châu khống chế, cũng không biết Thánh Linh Công của mình bị Lý Trình Di quản chế.

Cho nên lúc này sau khi thực lực bạo tăng, tâm tính biến hóa.

“Đâu có, tôi chỉ muốn, cùng đại nhân nghiên cứu thảo luận một tý!” Hải Sa trầm thấp nhẹ giọng, trên mặt lộ ra một nụ

cười vặn vẹo.

A "Lý Trình Di hơi nâng cằm, sau lưng Châu Tinh Đồng phủ thêm áo choàng đen lớn che lấp thân thể hắn.

Hắn ở Biển Đen ngây người lâu, thân thể mơ hồ trở nên không thích ánh sáng.

Đội mũ trùm lên, hắn chỉ lộ ra một nửa cái cằm.

Cho cậu một phút.

Bốp

Lời còn chưa dứt, Hải Sa Nhân đã biến mất.

Gien Tinh ma kích hoạt, trong nháy mắt hắn xuất hiện ở phía sau Lý Trình Di, thân hình to lớn cao hơn ba mét, cả người bao trùm lên tầng tầng tuệ kiếm.

Lưỡi kiếm vô hình vờn quanh toàn thân hắn, hình thành một bộ áo giáp vặn vẹo nửa trong suốt.

Giơ tay lên, đập xuống.

Tinh ma đồng nguyên!

Hải Sa toàn lực một kích, nói là thăm dò, hắn đương nhiên hiểu ý Lý Trình Di.

Đó chính là mặt đối mặt toàn lực một đòn quyết đấu.

Tốc độ nhanh nhất ra đòn mạnh nhất nhằm về phía đối phương

Không khí ở đây bị đập xuống, phát ra tiếng rít chói tai, phảng phất như bị đè ép nổ tung.

Hai mắt Hải Sa sáng lên ánh sáng vô hình bán trong suốt, ánh sáng kia hơi thành xám trắng, tựa như hai ngọn nến, lay động bất định trong mắt.

Một đòn này, đã vận dụng toàn lực của hắn lúc này.

Chương 767: Vận dụng toàn lực

So với lúc phản loạn Tinh Hồ, hắn hiện tại tăng thêm Thánh Linh Công, thực lực đã không kém nửa phần so với lúc trước, hơn nữa Minh Viễn ủng hộ rất nhiều trang bị vũ khí, một chiêu này, đã vận dụng tất cả tinh hoa.

Bùm!!!

Trong phút chốc cánh tay Cự Kình đập trúng một bàn tay.

Một bàn tay không biết từ lúc nào đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn.

Tiếng va chạm cực lớn nổ tung, Cự Kình điên cuồng phát lực, gào lên một tiếng, cố gắng đè Lý Trình Di xuống.

Nhưng đối phương chỉ đơn giản giơ một tay lên, liền dễ dàng đỡ lấy một đòn bộc phát toàn bộ sức mạnh của hắn.

Sức mạnh của cậu quá yếu. "Lý Trình Di trở tay, chậm rãi thay đổi thủ thế, cầm lấy cánh tay Hải Sa.

…….

Tuệ Kiếm sắc bén căn bản không thể thương tổn đến Lý Trình Di, đều bị tay trần của hắn lúc này trực tiếp đẩy ra.

Sức mạnh khổng lồ mang đến, tất nhiên là lớp phòng ngự cho da thịt tương ứng, bởi vì nếu không có đủ cường độ, sức mạnh tăng trưởng đến mức độ đầy đủ, tất nhiên sẽ phản thương lớp da.

Sau khi đạt được Khắc Ấn cự lực, thân là cảnh giới Tam Trọng Long Cảnh, liền bắt đầu nhanh chóng thích ứng với cỗ cự lực này.

Mật độ da, mật độ xương cốt, mật độ máu thịt của Lý Trình Di đều thích ứng và tăng lên.

Hiệu quả của Long Cảnh đã bắt đầu xuất hiện.

Rắc rắc

Khi Lý Trình Di trở tay cầm cánh tay của Cự Kình Hải Sa, sức mạnh của hắn cũng theo đó tăng theo.

Khắc Ấn cự lực, mang cho hắn, là tay không có thể dễ dàng sử dụng cự lực khủng bố hơn hai trăm tấn.

Hai trăm tấn!

Đây là khái niệm gì vậy!?

Bình thường trên mặt đường xe tải, nhỏ cũng chỉ vài tấn, xe tải lớn nặng nhất, cũng chính là hai ba mươi tấn.

Hơn hai trăm tấn là có 10 chiếc xe tải hạng nặng, hắn một tay liền có thể nhấc bổng.

Thuần dựa vào thân thể, bình thường nhà lầu, vách tường, ở trước mặt hắn đều nhẹ như tờ giấy mỏng.

Trạng thái tinh ma của Hải Sa lúc này tuy mạnh, nhưng sức mạnh vẫn kém xa Lý Trình Di lúc này.

Sức mạnh của hắn cũng chính là hơn hai mươi tấn, bộc phát trùng kích lực có thể đạt tới một trăm tấn, đây cũng là cực hạn.

Cho nên lúc trước, ở bên ngoài võ đạo hắn bị Lý Trình Di chính diện đánh bại.

Bởi vì đây là cực hạn của gien Tinh Ma. Hôm nay Thánh Linh Công, cũng chính là khiến cho hắn vận dụng được sức mạnh một cách tinh tế, hơn nữa phối hợp đại lượng Tuệ Kiếm, minh quang, tơ tình, tăng cường lực sát thương cùng phạm vi sát thương.

Đáng tiếc

Cái sau đối với Lý Trình Di, hoàn toàn vô dụng.

Lúc này, trở tay vung lên.

Lý Trình Di một tay bộc phát nhu khí, hơn hai trăm tấn cự lực đạt được tăng cường, thẳng tắp tăng vọt gấp đôi.

Ầm ầm!!

Cự lực khủng bố mang theo Hải Sa bay lên, đập xuống mặt đất phía trước.

Hải Sa cả người bị đập đến choáng váng, nằm ở trong hố to bị đập vỡ, không thể động đậy, cả người lạnh như băng.

Ngay khi hắn vừa muốn đứng dậy phản kháng, một tia hàn ý kinh khủng, theo chỗ bị Lý Trình Di nắm chặt, tản ra toàn thân.

Hàn ý thoáng cái đem huyết khí dâng trào trong cơ thể hắn giảm tốc độ đóng băng xuống.

Cảm xúc tàn bạo lạnh lẽo vừa dâng lên, nhanh chóng bị một tia sợ hãi mới đè xuống. Đúng vậy, hắn tu hành Thánh Linh Công, bị tác dụng phụ, chính là tàn bạo.

Hắn lúc này, đã có thể dùng sức mạnh thân thể, khiêu chiến tập kích Chuyên gia vũ khí bay cấp 6.

Vũ khí bay bình thường căn bản không thể xuyên thấu Tuệ Kiếm , tơ tình kết hợp với ba tầng phòng hộ trên da Tinh Ma của hắn.

Vốn tưởng rằng mình đã đủ mạnh, không nghĩ tới.

Nằm trong hố to, hắn hít thở thật sâu, nhìn Lý Trình Di dẫn người đi qua bên cạnh, ngồi lên xe.

Hắn bỗng nhiên cười khẽ. Cẩn thận lĩnh hội một tia sợ hãi dâng lên trong lòng.

Đó là cảm giác hắn đã quá lâu không có lĩnh hội qua.

Hắc hắc.

Hải Sa vui vẻ cười rộ lên.

Rất nhanh, người đều đi hết.

Một bóng người thon dài cân xứng đi tới bên hố đất.

Đừng quên lấp đầy hố cho lão đại. "Trần Gia Hàm bình tĩnh dặn dò một câu.

Anh ta vốn cũng có ý nghĩ khiêu chiến Lý Trình Di, nhưng nhìn vào màn giao thủ vừa rồi, anh ta liền hiểu được, chính mình còn kém quá xa.

Khác với Cự Kình, năng lực hoa ngữ của anh ta đã giúp hắn tăng cường sức mạnh tố chất trên diện rộng.

Cho dù là tốc độ, hay là sức mạnh, hay là thể chất, hoa ngữ đều cho anh ta một sự tăng lên cực lớn.

Mà tất cả những thứ này tăng lên, đều có một điều kiện tiên quyết.

Nhớ theo sau, đại nhân rời đi, chúng ta phải bảo vệ nơi này. Hiện tại thực lực của chúng ta quá yếu.

…….

11 giờ 32 phút trưa.

Chuyến bay G7312 hạ cánh xuống nhà ga số 1 của sân bay quốc tế Triều Ngữ.

Lý Trình Di không mang theo bất luận kẻ nào, chỉ là đi một mình, che giấu tất cả tin tức, chỉ để lại thông tin cho Thải Hồng Đường.

“Chuyến bay đến Triều Ngữ đã đến nhà ga, tất cả hành khách hãy xếp hàng và rời khỏi máy bay một cách có trật tự.” Giọng nói của người phát thanh nhẹ nhàng vang lên.

Lý Trình Di lấy xuống phía dưới trên kính mắt, chờ tất cả mọi người đi ra ngoài, hắn mới là người cuối cùng đứng dậy, chậm rãi đi ra máy bay.

Theo thang đi xuống, lần trước đã tới sân bay quen thuộc, lần nữa xuất hiện ở trước mắt hắn. Trên bãi đất trống rộng lớn, từng chiếc máy bay chở khách màu trắng đang xếp hàng cất cánh từ xa.

Tiếng xé gió gào thét liên tục không ngừng, kích động ở tầng trời thấp.

Lý Trình Di đi vào đại sảnh sân bay.

Lập tức liền có hai đội cảnh sát của Sở an ninh sẵn sàng đến đón

Những người này mặc bộ áo giáp, mang theo mô - đun cải tạo cùng súng ống hạng nặng, vây quanh xung quanh, lợi dụng từng khối lá chắn phòng nổ dày nặng trong thời gian ngắn liền đem nơi này biến thành một pháo đài phòng hộ nghiêm mật.

Nhưng đáng tiếc, chỉ nhìn sơ qua xung quanh, Lý Trình Di liền không có hứng thú.

Chương 768: Xuyên thủng Pháo đài Trầm Mặc

Nơi này chỉ có hai Chuyên gia vũ khí bay, còn đều là cấp thấp, năng lượng lực trường trên người dao động, đoán chừng chỉ có cấp ba.

Cấp ba, đây cũng là cấp độ cao thủ thường thấy mà dân gian có thể điều động.

Cấp bốn chính là tiếp cận quân dụng. Cấp độ 5 là hàng cấm và không chính thức được mang theo.

Một đám người, ít nhất hơn trăm người, nhìn thấy hắn đi ra, nhất thời đều có chút khẩn trương.

Hai người dẫn đội nhanh chóng tiến lên, cúi chào Lý Trình Di.

Xin chào Lý tiên sinh, tôi là Tăng Hướng Dũng, là người của Tổng Cục an ninh Triều Ngữ, cấp trên thông báo cho chúng tôi tới đón ngài trước.

“Tổng bộ Vạn Thế Thương Hội ở đây? Có thể dẫn tôi đi gặp không? “Lý Trình Di ngắt lời, sắc mặt ôn hòa.

Vạn Thế Thương Hội!?

Đó là một trong những tập đoàn quý tộc lớn do Triệu gia chủ đạo!

Đồng tử của mấy người ở đây đột nhiên co rụt lại.

Vị trước mắt này mới bị Triệu gia tập kích, lại đi Vạn Thế Thương Hội, mục đích đi làm gì, không cần động não cũng có thể hiểu được.

“Đại nhân, ý tứ phía trên là, hiện tại là thời điểm khẩn yếu, Cửu Nghi bên kia cũng là vì lùng bắt những thế lực có hại với quốc gia.”

“Tôi đoán anh không phải người của Lý gia. “Lý Trình Di đột nhiên nói.

“… “Sắc mặt Tằng Hướng Dũng khựng lại.

Bùm!

Trong phút chốc lồng ngực anh ta đau nhức, cả người tựa như bị xe tải đụng vào, bay ngược đập vào trụ hình trụ sân bay.

Cột trụ bị tổn hại, tại chỗ người lại bị chặn ngang, máu rơi đầy đất.

Bang bang bang!!

Cùng lúc đó, tất cả cảnh sát sở an ninh xung quanh đều nổ súng bắn.

Nhưng vô ích.

Tất cả viên đạn đều bị Tuệ Kiếm trong suốt hiện lên trước người Lý Trình Di ngăn cản y.

“Đường Đường, cho anh bản đồ đường đi. “Hắn lười nói nhảm.

“Để em “Thải Hồng Đường trong giọng nói lộ ra phấn khởi,” Lần trước tới, em không có cách nào tiến vào, lần này lại khác! Để em tìm viện trợ!”

Cô thành lập team hacker, điều kiện duy nhất tiến vào chính là có được một siêu máy tính

Lúc này một lượng lớn thiết bị siêu máy tính, từ các nơi trên thế giới hội tụ lực tính toán, do cô thống nhất phân phối, tính toán, sau đó lấy máy tín hiệu cầm tay Lý Trình Di mang theo làm điểm neo, đột phá pháo đài trầm mặc của thành phố Triều Ngữ.

Không bao lâu, Lý Trình Di đeo AR lên, trước mắt hiện ra toàn bộ bản đồ dẫn đường Triều ngữ.

Sau khi Lý Trình Di xác định lộ tuyến, nhìn đám cảnh sát đang bắn trước mắt, một tay vung lên.

Xuy xuy xuy!

Tuệ Kiếm bay ra, chớp mắt liền xuyên ra từng đường máu.

Năm giây sau, hiện trường không còn một người sống.

Trong đại sảnh sân bay một mảnh yên tĩnh, hành khách đã tránh xa, nhân viên cabin cũng đã sớm được sơ tán.

“Đại ca, có điện thoại của Tổng Cục an ninh, muốn nghe không? “Thải Hồng Đường hỏi.

“Không nhận. “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Lần nữa xác định bản đồ, trên người hắn tự nhiên phủ lên Hoa Lân Y Lay-ơn.

Áo giáp hoa lệ màu vàng nhanh chóng che lấp toàn thân hắn.

Kim quang thuộc về hoa ngữ Pháo Đài chợt lóe lên trên người, giống như mạ một tầng hào quang.

Xì!

Trong phút chốc mặt đất nổ tung, Lý Trình Di biến mất tại chỗ.

Hai giây sau, hắn phá tan cửa lớn sân bay, hướng tổng bộ Vạn Thế thương hội phóng đi.

Theo làn xe rộng rãi trên đường cao tốc sân bay, một đường xông về phía trước.

Rất nhanh, từng đạo các loại chùm sáng hướng nơi này nhanh chóng tiếp cận.

Khí tức lực trường thuộc về Chuyên gia vũ khí bay không ngừng triển khai xung quanh.

Nhưng sau khi phát hiện ra Thiên Mệnh này của Lý Trình Di, những chuyên gia vũ khí bay này nhanh chóng lui ra phía sau, rời xa, cũng phát ra cảnh báo cực độ nguy hiểm.

Rất nhanh, từng chùm sáng biến mất, hết thảy lại trở về bình tĩnh.

Lý Trình Di cũng mừng rỡ thanh tĩnh. Trong nháy mắt đã ra khỏi đường cao tốc, khi đi qua một trạm trung chuyển tạm thời.

Tổng cộng năm luồng lưu quang từ xa nhanh chóng tới gần, lơ lửng giữa không trung phía trước Lý Trình Di.

Năm lực trường cấp 8 không kiêng nể gì phóng thích khí tức phóng xạ năng lượng hạch tâm `.

Một người đàn ông đứng đầu sắc mặt tuấn mỹ, mặc áo đuôi tôm màu đen, tựa hồ mới từ yến hội nào đó đi ra.

“Thiên Mệnh, Triệu gia lúc trước cũng là hiểu lầm, cũng không phải là cố ý muốn gây bất lợi cho các ngươi, hiện tại người chết đã đủ nhiều, thu tay lại đi, phía trên ý tứ là muốn song phương bình ổn mâu thuẫn, ngồi xuống đàm phán giải quyết xung đột.”

Người đàn ông nhíu mày nhanh chóng nói.

“Người Triệu gia đâu? “Lý Trình Di hỏi.

Là Lý Viễn lão gia tử bảo ta tới điều đình, tại hạ Mục Thanh Nhung, đứng thứ 4 tại Mục gia “Người đàn ông nghiêm mặt nói.

“Điều đình không phải như vậy. “Lý Trình Di mỉm cười,” Chỉ có trả giá ngang nhau mới có giá trị điều đình.

“Hiện tại tình thế đã không ổn, Tinh Thần Tướng tùy thời có thể có động tác, Hắc Phượng Triệu Thành Tích lão gia tử một khi khẽ động thủ, toàn bộ quốc gia đều có thể bởi vậy mà rơi vào hoàn cảnh xấu. Thiên Mệnh, nội bộ tự giết lẫn nhau, tổn hại chính là toàn bộ sức mạnh quốc gia, vì đại cục, kính xin nghĩ lại!”

“Vậy không bằng, mời anh Triệu gia lấy đại cục làm trọng, tặng ta mấy cái đầu, như thế nào?”

Lý Trình Di mỉm cười, vừa dứt lời, bóng đen đã lóe lên, nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Mục Thanh Nhung.

Trong tay cầm một thanh kim kiếm dài ba thước, chém vào đầu.

Không có chiêu số, chỉ là bình thường đơn giản trảm kích, từ trên bổ xuống dưới, ôn khí bộc phát.

Lý huynh!

Mục Thanh Nhung sắc mặt khẽ biến, ra tay chỉ, bên người bay tới một thanh chiến phủ màu đen Nguyệt Nha Nhận, vững vàng chém về phía đối phương.

Hắn mở miệng còn muốn khuyên bảo.

Keng!!!

Chương 769: Cự lực khủng bố

Trong phút chốc, chiến phủ cứng đờ, toàn bộ lưỡi rìu chấn động kịch liệt, bắn ngược trở về, đụng vào lực phòng hộ của anh ta.

Sức mạnh cực lớn đến khủng bố, hất văng anh ta cùng lực trường bay về phía sau.

Ầm ầm!!

Mặt đường trên mặt đất nổ tung, quốc lộ ngay ngắn đứt đoạn sụp đổ.

Mục Thanh Nhung nằm ở trung tâm, mắt lộ vẻ hoảng sợ, há mồm phun ra máu loãng.

Anh ta căn bản không cách nào lý giải, nhân loại làm sao có thể có cự lực khủng bố bực này!?

Coi như là cải tạo người, năng lượng bộc phát cùng chất lượng thể tích có quan hệ cực lớn.

Không có cách nào đạt tới điểm này.

Chỉ có một ít đơn vị khổng lồ hạng nặng, mới có thể có lực trùng kích khoa trương như vậy.

Đỡ một đòn của đối phương, anh ta cảm giác mình tựa như bị một chiếc chiến hạm đụng vào.

Lúc trước Lý Trình Di ở trên người thiên sứ yên tĩnh cảm nhận được áp bách, Mục Thanh Nhung lúc này cũng cảm nhận y như thế.

Răng rắc.

Lực trường của Cấp 8, vào giờ khắc này, lặng yên sụp đổ.

Mục Thanh Nhung ánh mắt hoảng sợ nhìn lưỡi kiếm lơ lửng trước mắt mình, trán đổ mồ hôi.

Bốp

Trong phút chốc, kim kiếm biến mất, Lý Trình Di đã rời khỏi phạm vi tầm nhìn mà bọn họ có khả năng quan sát, tiếp tục đi về phía Vạn Thế Thương Hội.

Nơi này cách Vạn Thế Thương Hội.

Chỉ còn một phần ba lộ trình.

……

Thái Ất cung -An Đô •

Cửu nghi Nghi quốc, quân bộ, tổng cục an ninh, tam đại cơ cấu. Tạo thành cơ sở vũ lực của đế quốc cường đại nhất Địa Nguyệt.

Mà trên ba đại cơ cấu này, chính là lĩnh vực thuộc về hoàng tộc.

Hoàng tộc thường ở trong Thái Ất cung, tổng thành viên cũng không nhiều như nhiều người tưởng tượng.

Toàn bộ hoàng tộc Nghi quốc, chỉ có không quá mười người.

Từ trước khi kiến quốc, cũng đã ngàn năm hoàng tộc không có thay đổi.

Hôm nay Hoàng đế bệ hạ Chu Lau, chưa từng có người chân chính nhìn thấy qua khuôn mặt của ông ta.

Ông ta phảng phất vĩnh viễn ngồi ngay ngắn trên đế tọa, thân mặc nguyên bộ Kim Long Vạn Dực Đế Khải khổng lồ, luôn là tư thế ngồi ngay ngắn thẳng tắp.

Thân hình cao ba mét, xuyên thấu qua mũ bảo hiểm hoa quý màu vàng phong bế, phảng phất quan sát tất cả chúng sinh bên ngoài Thái Ất cung.

Người của ba bộ thống nhất tôn xưng là: Đại Nghi Minh Lăng Chiêu Vũ Thánh Tâm Hoàng Đế.

Thái Ất cung trôi nổi trên bầu trời An Đô, tựa như một con cá voi khổng lồ, toàn thân tàng hình, xung quanh do tám cột lực trường vô hình bay lên của An Đô chống đỡ.

Lúc này trong cung điện màu vàng hoa lệ.

Xung quanh hơn mười con du long cơ giới dài đến trăm mét màu đỏ tươi, tựa như chân long, chậm rãi du động xuyên qua ngoài cửa sổ.

Đó là những rồng bảo vệ. Cũng là một phần của hệ thống cảnh giới cao nhất ở đây.

Những con Huyết Sắc Du Long này, mỗi một đầu, đều có lực trường phòng hộ cỡ lớn, tốc độ có thể so với vũ khí bay, chỉnh thể thực lực có thể so với cường giả cấp 6.

Mấu chốt là, chúng nó toàn bộ được chế tạo từ kim loại tự động phục hồi, chỉ cần tại phạm vi năm ngàn mét xung quanh Thái Ất cung, thương thế bất kỳ của Du Long đều sẽ tự động khôi phục.

Địa Nguyệt từng bộc phát qua đoàn kết hội, năm đó tổ chức đoàn kết khủng bố cùng thế lực ngoại quốc, từng đánh tới nơi này.

Hơn trăm năm trước, đoàn kết hội đã bị huyết sắc du long nơi này triệt để đánh lui, tổn thất thảm trọng.

Bất tử bất diệt, mới là điều khủng bố nhất của những du long này.

Lúc này trong Thái Ất cung, vân khí nhè nhẹ phiêu dật, khiến cho toàn bộ cung điện hoa quý có vẻ mông lung không rõ.

Hai bên cung điện dựng lên từng bức tượng anh hùng quốc gia từng xuất hiện ở Nghi Quốc.

Điêu khắc hoàng kim cao hơn mười mét tựa như từng tòa cự nhân, lại giống như từng bộ phòng bị, thủ vệ tòa đế cung khổng lồ này.

Chiêu Vũ Thánh Tâm hoàng đế, lúc này liền ngồi ở đế tọa trên, nhìn phía mấy vị lão thần đế quốc phía dưới vừa mới tiến cung.

Hành động Ảnh Thực thất bại, hiện tại lại xuất hiện một Khu vườn Vận Mệnh? "Chu Thức thở dài có chút đau đầu.

"Rõ ràng Thiên Mệnh lúc trước đều quy củ, sao lại xảy ra chuyện nhanh như vậy?"

"Bệ hạ, hiện tại vấn đề không phải truy cứu vì sao xảy ra vấn đề, mà là mau chóng giải quyết vấn đề, hiện giờ quốc gia đang ở lúc nguy nan, hành vi Thiên Mệnh như thế, vốn là không để ý đại cục, phá hư cử chỉ đoàn kết nội bộ. Khẩn cầu bệ hạ hạ chiếu đem bắt về quy án."

Phía dưới mấy vị đại thần, đều mặc mũ giáp kim loại dữ tợn cùng áo choàng màu đen, trong đó một người đứng ở phía trước nhất lúc này lên tiếng.

“Bắt như thế nào? “Một đại thần khác cười lạnh. Dựa vào miệng sao?”

Nếu thật sự không được, liền đem bọn họ biến ảo thành một trận doanh khác như thế nào? “Một đại thần bên cạnh bình tĩnh nói.

Cái này cũng có thể suy nghĩ. “Chu Thức như có điều suy nghĩ. Triệu gia bên kia có thái độ gì?

“Hắc Phượng gia chủ cực kỳ tức giận, đã xin phép hành động đặc biệt của Cửu Nghi. “Một người trả lời.

Giấy phép hành động đặc biệt, chính là giấy thông hành mà các cấp 9 có thể điều động vũ khí bay và lực trường.

Vạn Thế Thương Hội không phải là nhân vật nhỏ, không bằng cứ để Thiên Mệnh qua đó đụng độ, sau thời khắc mấu chốt, chúng ta lại ra tay hòa hoãn cục diện, càng tốt.

Một số bộ trưởng liên tục đưa ra các đề xuất mới.

“Như vậy cũng được, vậy chuẩn bị trước đi. “Chu Thức đau đầu khoát tay.

Cấp 9 hành động khó khăn, cấp 8 chính là đỉnh điểm, nhưng cục diện bây giờ, vạn thế thương hội gặp phiền toái, chẳng lẽ phải do cao thủ hoàng tộc đến hỗ trợ trấn an?

……..

Chương 770:Đổ tới xem kịch

Tổng bộ Vạn Thế Thương Hội, cao ốc Vạn Thế.

Tòa nhà chọc trời Triều Ngữ cao ba trăm tầng này nằm ở một khu vực khác đối diện với sân vận động Võ Đạo.

Lúc này xung quanh cao ốc, đã hội tụ hàng trăm người cải tạo cùng chuyên gia vũ khí bay.

Những chuyên gia vũ khí bay này, phần lớn đều là chuyên gia vũ khí bay cao cấp, từng cái trôi nổi ở giữa không trung, dựa vào vũ khí bay cùng lực trường tự thân, lơ lửng chờ đợi.

Khu vực trung tâm của tất cả chuyên gia vũ khí bay, là chuyên gia vũ khí bay cấp 8 cuối cùng của Triệu gia - Triệu Lăng Chí

và Triệu Lăng Quang.

Hai người sắc mặt khó coi trốn ở phía dưới lực trường, nhìn Thiên Mệnh đang từ xa tiến tới gần

“Gia chủ còn chưa tới sao?“Triệu Lăng Chí mới từ tỉnh Phong Nam dùng tốc độ cao nhất bay trở về, trước tiên liền liên hệ với toàn bộ bạn bè Chuyên gia vũ khí bay.

Thân là dòng chính của đại tộc Triệu gia, Chuyên gia vũ khí bay anh ta kết giao vẫn có một đống lớn.

Cho dù là cấp 8, cũng có mấy người.

Nhưng tại nghe được muốn đối phó Thiên, một đám cấp 8 nhao nhao ‘Tạm thời có việc’, sau đó toàn bộ thoái lui.

Tuy rằng đại bộ phận cao thủ đều không muốn ở thời điểm này bị Triệu gia kéo lên chiến xa, nhưng vẫn có một bộ phận không sợ chết, muốn thời khắc mấu chốt đầu tư xuất lực, đáp ứng đến đây trợ giúp.

Không ít Chuyên gia vũ khí bay tin tức chậm chễ, liền bởi vậy bị Triệu gia mời đến cũng hội tụ ở đây.

Triệu Lăng Chí lạnh lùng nói: “Ta không tin Thiên Mệnh là đầu đồng tay sắt đánh không chết.

“Nơi này là trung tâm thành thị Tên lửa của quân bộ không thể sử dụng được, hơn nữa còn bị phía Nghiêm gia và Lý gia quấy nhiễu “Triệu Lăng Quang lạnh lùng nói.

So với Triệu Lăng Chí, anh ta lý trí hơn, cũng hiểu rõ chiến tích của Thiên Mệnh hơn.

“Tam đại cao thủ có thể trong thế vây công bị giết chết trong thời gian cực ngắn, ngay cả Yến Trinh cũng không thể đụng được vào hắn. Thực lực của Thiên Mệnh hẳn là mạnh hơn dự tính trước đó một mảng lớn. Cho nên, không được khinh địch.

“Tên lửa không sử dụng được, vậy thìhạm pháo ánh sáng tím thì sao? Triệu gia khống chế chiến hạm vũ trụ hẳn là đã khóa chặt được mục tiêu rồi chứ?”

“Ánh sáng tím cần chuẩn bị tốt, còn có pháo quỹ đạo , nếu cần, chúng ta cũng có thể sử dụng một lần. Nhưng chỉ có một

cơ hội, hoàng tộc cùng các gia tộc Cửu Nghi khác sẽ không cho phép chúng ta tùy ý vận dụng những vũ khí chiến lược vũ trụ này.” Triệu Lăng Quang trầm giọng trả lời.

Cấp 9, đúng là trụ cột đứng đầu Nghi quốc, nhưng điều này cũng không có nghĩa là Nghi quốc chỉ có cấp 9.

Sở dĩ là trụ cột, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì tính cơ động của Chuyên gia vũ khí bay quá mạnh mẽ, vũ khí chiến lược căn bản không thể ngăn cản.

Trên chiến trường chính là đại sát khí tuyệt đối.

Nhưng so sánh ra, Thiên Mệnh không phải là loại đối thủ dựa vào tốc độ để thắng, nhưng cũng không có biện pháp như Chuyên gia vũ khí bay, tránh đi đại bộ phận chiến lược vũ khí.

Cho dù gia chủ không động thủ, lần này chúng ta cũng có thể làm cho Thiên Mệnh kia một đi không trở lại!”

Thân là Chuyển gia vũ khí bay cấp 8 đỉnh cấp, anh ta đã lâu lắm rồi không cảm thụ qua loại khẩn trương này.

Lúc trước khi giảo sát bộ trưởng Lý Tưởng Hương, cũng chỉ là hời hợt liền hoàn thành nhiệm vụ.

Căn bản không có không khí cấp bách như hôm nay.

“Đến rồi! “Đột nhiên lính gác trên cao phát ra cảnh báo.

Tất cả mọi người đều căng thẳng tinh thần, hai người đại cấp 8, hơn 10 người cấp 7, cấp 6 chia làm hai cánh.

Còn có rất nhiều chuyên gia vũ khí bay cấp quân dụng cấp thấp hơn, ở trong xe thiết giáp hạng nặng trên mặt đất sẵn sàng đón địch.

Toàn trường không có vũ khí bay nào có tốc độ thấp hơn ba lần vận tốc âm thanh.

Đây là giá trị giới hạn sau khi phân tích qua các loại tốc độ của Lý Trình Di.

Thấp hơn tốc độ này, lại đây chỉ là chịu chết.

Vì thế, Triệu gia triệu tập tổng cộng gần hai trăm Chuyên gia vũ khí bay, toàn bộ đều là dòng chính mà bọn họ bồi dưỡng,

chính là bảo vệ Vạn Thế Thương Hội cái mặt tiền này của Triệu gia.

Đến trình độ của bọn họ, thể diện quan trọng hơn rất nhiều thứ.

Một khi bị thế lực bên ngoài cho rằng yếu, thì những thế lực mà đã từng đắc tội với bọn họ sẽ như sói đói mãnh liệt nhào lên, tranh nhau miếng mồi khổng lồ Triệu gia.

Cho dù Hắc Phượng Triệu Thành Tích mạnh thế nào, cấp 9 cũng cần đại lượng năng lượng cùng hậu cần chống đỡ.

Không có Vạn Thế Thương Hội, vũ khí bay cùng hệ thống lực trường của Triệu Thành Tích lúc đó có thể khởi động g toàn bộ công suất hay không đều là một vấn đề.

Vạn Thế thương hội, đại biểu chính là người ủng hộ tài nguyên cuồn cuộn không ngừng của Triệu gia.

Không thể để mất!

Trong thời đại này.

Tài nguyên, chính là thực lực.

Bên ngoài `Vạn Thế khổng lồ, cách đó năm cây số.

Trên làn xe màu xám trắng, một lượng lớn cảnh sát của tổng cục an ninh phối hợp với máy móc thiết bị tự động, đang sơ tán đám người.

Các cửa hàng đều đóng cửa.

Sức mạnh phòng hộ của các tòa nhà xung quanh sôi nổi khởi động.

Lúc này đây, Lý Trình Di cho bọn họ đầy đủ thời gian phản ứng, chính là vì giảm bớt ngộ thương, cũng minh xác để cho Triệu gia cùng thế lực quốc gia còn lại, có thời gian hòa hoãn thương nghị.

Trên bầu trời, ngân hà khổng lồ không ngừng xoay quanh, lưu động, vô số phi hành khí nhao nhao rời xa.

Từng cái từng cái Tiên Đài di động, bắt đầu ở xung quanh cấu trúc ngăn cách lực trường. Phòng ngừa cuộc chiến phía dưới

lan đến Cảng vận chuyển Ngân Hà.

Từng chiếc phi hành khí màu trắng bạc bay lên, ở phụ cận giữa không trung xa xa nhìn về phía bên này, hiển nhiên đến không ít cao thủ đến xem kịch.

Trên đỉnh tòa nhà Vạn Thế thương Hội.

Đệ tử Triệu gia dòng chính, hội tụ ở nơi này lơ lửng trong phòng ăn, nhìn xuống từ cửa sổ màu bạc nửa trong suốt.

Triệu Tiêm Nhu cũng ở trong đó.

Chương 771: Danh hiệu càn rỡ

Đôi mắt đẹp của cô nhìn chăm chú phía dưới, từng dòng xe cộ tựa như từng xúc tu tạp sắc, bay tán về phía xung quanh.

Lấy điểm sơ tán làm trung tâm, khu vực hơn mười km xung quanh, tất cả đều bị phân tán và tất cả các tòa nhà quan trọng đều được bao phủ để kích hoạt lực trường lớn.

Phi hành khí dày đặc tựa như bầy kiến thợ, vũ khí bay, bình đài lơ lửng, phân tán ở bốn phía, những thứ này đều là đến vây xem trận chiến.

Thiên Mệnh. Danh hiệu thật càn rỡ, trên đời này lại còn có người dám tự xưng Thiên Mệnh, thật sự là không biết sống chết. “Chị họ Triệu Mộng Song bên cạnh lạnh lùng nói.

“Tiểu Nhu, nghe nói cô cùng Lý Trình Di này từng có tiếp xúc, còn từng cự tuyệt khi anh ta thu cô làm đệ tử ?“Chị họ hỏi khiến Triệu Tiêm Nhu trong nháy mắt liền trở thành tiêu điểm ở trong đám đệ tử dòng chính Triệu gia.

Triệu Tiêm Nhu thiên phú hơn người, coi như là dòng chính, cũng thuộc về đối tượng trọng điểm bồi dưỡng trong gia tộc, nếu như không là lần trước bị sự kiện khủng bố tập kích Triều Ngữ liên lụy, bị dòng chính còn lại nhân cơ hội đả kích.

Thì hiện tại cô ta còn được sủng ái hơn.

Thiên Mệnh quả thật rất mạnh, nhưng không có ý nghĩa gì. “Sắc mặt Triệu Tiêm Nhu bình tĩnh.

“Giống như anh ta khiêu chiến Triệu gia chúng ta, mấy trăm năm qua xuất hiện quá nhiều. Nhiều như vậy thế lực, nhiều kinh tài tuyệt diễm như vậy, có mấy người có thể sống sót?”

“Nói hay lắm. Tiểu Nhu của chúng ta giác ngộ là cao nhất, khó trách các trưởng bối đều thích cô”.

Triệu n Thế từng tiếp xúc với Lý Trình Di, hiện giờ đã khôi phục thương thế, lúc này từ phía sau đi ra, đứng ở trước cửa sổ, nhìn ra xa.

“n Thế ca ca. “Triệu Tiêm Nhu cùng một đám dòng chính xung quanh vội vàng ân cần thăm hỏi.

Triệu n Thế tuy rằng cùng thế hệ với bọn họ, nhưng hôm nay đã tiến vào hệ thống gia tộc, bắt đầu cầm quyền.

Còn lâu mới non nớt như bọn họ.

“Nhìn xem, trung tâm của tập đoàn Minh Viễn là Thiên Mệnh Lý Trình Di. Mà lần này, chúng ta đánh tan Thiên Mệnh, chính là đánh tan Minh Viễn! Bất cứ ai trêu chọc Triệu gia chúng ta, đều sẽ bị nghiền nát đến tan xương nát thịt!”

“Kỳ thật. “Triệu Tiêm Nhu nhìn hình người màu vàng từ xa đâng đến gần, trong mắt mơ hồ hiện lên một tia ý tứ khó hiểu.

Cô ta có rất nhiều lời muốn nói, nhưng giờ phút này, tất cả mọi người xung quanh đã không còn chú ý đến cô ta nữa.

Mặc dù cô là tiểu công chúa dòng chính Triệu gia. Nhưng lúc này, ánh mắt của mọi người, đều ngắn ngủi dời đi, toàn bộ đổ dồn vào Thiên Mệnh đang đến gần

Triệu Tiêm Nhu chợt nhớ lại lời Lý Trình Di nói với cô lúc trước.

“Thời đại này, người tốt luôn bị chỉ trích, không hiểu, xuyên tạc. Vì vậy, càng làm người tốt, càng cần nhiều sức mạnh hơn. ”

“Sức mạnh chỉ thuộc về mình.”

Triệu Tiêm Nhu xa xa nhìn Lý Trình Di, bỗng nhiên cảm giác, đối phương bình tĩnh chậm rãi tới gần như vậy, tựa hồ là đang chứng minh cái gì đó với cô.

“Chứng minh cho ta xem đi, người tốt, sẽ không gạt người.”

……..

Nơi này là khu vực tư nhân, xin lập tức ngừng lại, rời khỏi cảnh giới khu!”

Lúc này bên ngoài đã có tiếng điện tử cực lớn vang lên, đó là tiếng cảnh báo tự động của đài cảnh giới lơ lửng xung quanh tòa nhà Vạn Thế.

Két.

Mặt đất quảng trường phía trước tòa nhà trơn bóng, bị một hình người màu vàng dữ tợn, tựa như vô số lưỡi kiếm chồng chất mà thành nhẹ nhàng bước qua.

Lý Trình Di một thân Hoa Lân Y Lay-ơn cực thể, quanh thân từng đạo kiếm nhận màu vàng đâm ra ngoài, đi ở trên quảng trường vô số đèn pha tập trung, phản xạ ra kim quang hơi chói mắt.

Hắn lúc này giống như mặt trời hành tẩu trên mặt đất, quang huy, hoa lệ, chói mắt.

Két.

Rốt cục, đi tới trung tâm quảng trường nghỉ ngơi phía trước tòa nhà Vạn Thế, nơi này là khu tập trung cửa hàng mà nhân viên tan tầm sẽ đi ngang qua, cũng là con đường nhất định phải đi qua cửa vào Vạn Thế thương hội.

Đi về phía trước một trăm mét, chính là cửa chính của tòa nhà.

Lúc này chi chít nhân viên cảnh sát người cải tạo mặc đồ đen mang trọng giáp đã ở chỗ này bố trí lâm thời pháo đài tác chiến.

Giữa không trung vô số phi hành khí trang bị pháo máy lơ lửng khóa chặt mục tiêu.

Rất nhiều trường lực bắt đầu khởi động xung quanh, cố gắng gia tăng tải trọng, quấy nhiễu vận chuyển năng lượng cơ học của Lý Trình Di.

Đáng tiếc, hắn không phải là hệ thống năng lượng khoa học kỹ thuật truyền thống.

“Thiên Mệnh. “Giữa không trung cách đó mấy trăm thước.

Trong tầng tầng lực trường ngăn cách, ánh mắt Triệu Lăng Chí lạnh như băng nhìn về phía này.

Ngươi biết rõ mình đang làm gì không?

Lý Trình Di đứng tại chỗ, bên cạnh hiện ra một vòng hỏa diễm màu vàng.

Vậy các ngươi thì sao?

Hắn bình tĩnh nói.

Các ngươi biết rõ ràng mình hiện tại đang làm cái gì sao?

“Ngươi căn bản không rõ, nội tình cường đại chân chính của Triệu gia ta rốt cuộc là cái gì! “Triệu Lăng Chí tiếp tục nói,” Ở phía trước ngươi có một đường dây. Một lằn ranh đỏ, đó là điểm mấu chốt cuối cùng của chúng ta.

Đến bước này, gia chủ ta đã không cần xin phép, ngươi chỉ cần bước vào lằn ranh đỏ, Hắc Phượng gia chủ nhất định hàng lâm.

Cấp 9, Hắc Phượng Triệu Thành Tích, ngưỡng mộ đã lâu. “Lý Trình Di nở nụ cười,” Ta hôm nay đến, chính là vì lĩnh giáo uy danh Hắc Phượng.

“Ngươi sẽ không cho rằng cấp 9 chỉ mạnh hơn ta một bậc chứ? “Triệu Lăng Chí lạnh lùng nói. Ngươi cũng biết, ở trước mặt ngươi ngăn trở, là bộ đội phản ứng tinh nhuệ chính thức của Tổng cục An ninh Quốc gia! Bọn họ đại diện cho quốc gia, ngươi dám động thủ với bọn họ chính là phản quốc’

Lý Trình Di không nói nhiều nữa, mà nhìn kỹ những người trước mắt.

Chương 772: Đọ sức

Bọn họ tuy rằng võ trang đầy đủ, nhưng trong mắt mỗi người đều hiện rõ vẻ khẩn trương cùng sợ hãi.

“Phản quốc?”

Hắn cười rộ lên. Từng bước một đến gần những người này.

“Trên thế giới này, luôn luôn có người muốn chiếm cứ địa vị cao, như vậy, vì cái gì người như vậy, không phải là ta?”

“Đừng để hắn ta tới gần! Giết! “Triệu Lăng Chí luôn luôn chú ý vòng lửa tới gần, thấy Lý Trình Di tới gần, anh ta nhất thời quát to một tiếng.

Bốp

Nhưng đã quá muộn rồi.

Thân ảnh Lý Trình Di cấp tốc bành trướng biến lớn, thân hình dưới áo giáp nhanh chóng long hóa, long nhãn màu vàng sáng lên ánh huỳnh quang chói mắt.

Ảnh Thiểm.

Thân ảnh hắn thoáng cái vượt qua hai mươi mét về phía trước. Vượt qua hơn nửa bộ đội phản ứng chặn đường phía trước.

Triệu gia các ngươi là cái thá gì! Cũng dám đại biểu Nghi quốc!?

Ánh sáng tím ở mu bàn tay sáng lên.

Bùm!

Mấy chục người vào giờ khắc này đồng thời đầu gối nặng như chì, hai chân đâm vào mặt đất, không thể nhúc nhích.

Tạch tạch tạch!!

Tia laser dày đặc, đạn, tên lửa, đạn pháo, lập tức bao phủ bầu trời.

Trong phút chốc, quảng trường thoáng cái trở nên u ám không ánh sáng, hoàn toàn bị đạn pháo tên lửa che khuất ánh sáng.

Hàng trăm quả đạn pháo oanh tạc vào vị trí mà Lý Trình Di đang đứng.

Nhưng tiếc là hắn không còn ở đó nữa.

Ảnh Thiểm liên dụng.

Chồng lên nhau di chuyển với tốc độ cao nhất, làm cho hắn trong nháy mắt liền vượt qua lằn ranh đỏ, tựa như một đạo lưu

quang màu vàng, bay lên trời, nhanh chóng đánh về phía Triệu Lăng Chí phía trước.

Một mảnh Tuệ Kiếm vô hình từ trên người hắn rơi xuống như mưa, chém nổ tung đám Chuyên gia vũ khí bay trốn ở bên trong xe thiết giáp.

Tuệ Kiếm sau khi được hai đại thánh anh cường hóa, hiện giờ uy lực đã mạnh hơn trước rất nhiều. Những xe thiết giáp này được điều động khẩn cấp tới, độ dày xe thiết giáp còn thau xa chiến hạm vũ trị, chỉ là dùng ôn khí bộc phát, liền trực tiếp xuyên thấu.

Cộng hưởng hiệp luật! Phi Hồng Đàn yến!

Ngay khi anh ta tránh né hỏa lực, đồng thời bay lên trời.

Trong số hai trăm vũ khí bay lơ lửng, trong đó có ba mươi vị đồng thời triển khai hiệp luật.

Tất cả ba mươi vũ khí bay có ngoại hình khác nhau, cùng nhau sáng lên ánh sáng màu sắc rực rỡ.

Chúng hội tụ thành một đàn, bay ra, tựa như đàn chim yến bay lượn.

Đây là chiến lược hiệp luật có thể dùng trong chiến tranh mới, nhằm vào người cải tạo đỉnh cấp Bạch Tinh lại không nghĩ tới sẽ dùng ở nội bộ thành thị đối phó người một nhà.

Ba mươi thanh vũ khí bay hóa thành một đám yến màu sắc rực rỡ, lao vun vút về phía Lý Trình Di như hạt mưa sa.

Bọn họ thống nhất dùng tốc độ gấp ba tốc độ âm thanh tập kích ở cự ly gần.

Căn bản không kịp né tránh, Lý Trình Di liền bị trùng kích, đánh trúng hồng tâm.

Nhưng không có ý nghĩa, chỉ là bị trùng kích một giây, ngay cả Hoa Lân Y cũng không phá được, một giây sau hắc quang chợt lóe, hắn liền dịch chuyển ra xa.

Chân mượn lực vũ khí bay giẫm lên, nhảy lên không trung.

Xì!

Ánh sáng tím màu đỏ từ trên trời giáng xuống, tinh chuẩn đánh vào trên người Lý Trình Di, nhưng còn chưa liên tục bộc phát uy lực, Lý Trình Di liền lần thứ hai lóe lên biến mất, rốt cục xuất hiện ở bên ngoài sức mạnh phía trước Triệu Lăng Chí.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, cách lực trường đều có thể nhìn ra sát ý trong mắt đối phương.

Triệu Lăng Chí cuồng bạo rống to, niệm động khống chế vũ khí bay xuất đao.

Nhị trọng hiệp luật: Ngọc Chiếu Tuyết!!

Bên cạnh anh ta chợt hiện lên vô số điểm sáng xanh biếc.

Điểm sáng như bông tuyết, bay về phía Lý Trình Di, tốc độ cực nhanh, số lượng cực nhiều.

Chỉ trong chớp mắt, hàng vạn điểm sáng xanh biếc xuyên qua lực trường, tới trước người Lý Trình Di.

Còn không tới gần, chúng liền truyền đến khí tức nóng rực cực độ nguy hiểm, tùy thời có thể nổ tung.

Thiên Mệnh.

Lúc này Lý Trình Di mới rút hai thanh kim kiếm bên hông ra.

Vòng lửa Kim sắc sớm đem hai người bao ở trung tâm.

Thời gian vào giờ khắc này phảng phất cực độ chậm lại.

Bầu trời lại một lần nữa rơi xuống ánh sáng tím, đó là vũ khí bay như đàn yến oanh kích hai bên. Ngoài ra tên lửa siêu âm,đạn pháo bắn tỉa, tựa như làn mưa đạn dày đặc.

Nhưng tất cả mọi thứ, vào giờ khắc này, đều tựa như dòng nước chảy xoáy, bị hai tay Lý Trình Di rút ra kim sắc lưỡi kiếm dẫn dắt đi qua.

Lưỡi dao Tuyệt đối phải trúng!

Ô!

Vô số đạn chùm sáng, tên lửa đạn pháo, toàn bộ dưới tác dụng sức mạnh nào đó không cách nào lý giải, nhanh chóng đụng vào một tia Kim Kiếm mà Lý Trình Di vung ra

Chúng mất đi mục tiêu ban đầu, ngay cả chùm sáng chết chóc cũng bị vặn vẹo, chiếu xạ trên kim kiếm.

Kim kiếm trong nháy mắt hòa tan, nhưng dưới tác dụng của hoa ngữ, hóa thành hai luồng ánh sáng, vẫn như cũ ngưng tụ hết thảy, hóa thành hai luồng kim quang chói mắt.

Dưới tác dụng Long hóa của Lý Trình Di, cũng giảm một nửa tốc độ của Hoa Ngữ.

Hai đạo quang kiếm hướng về phía trước, mạnh mẽ vung lên

Hiệu ứng hoa ngữ: Phát động Lưỡi dao Tất trúng.

"Ta có mười ba tầng lực trường cỡ lớn phòng hộ, lực phòng hộ gấp mười lần cấp 8!

Triệu Lăng Chí sắc mặt dữ tợn, trong lòng điên cuồng rống lên.

Nhìn một màn trước mắt không thể nào lý giải được này, anh ta như trước không tin một người có thể có đột phá hết thảy vĩ lực.

Anh ta càng không tin, dưới sự phòng hộ hoàn toàn chuẩn bị như vậy, đối phương còn có thể tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với anh ta.

Thời gian một cái chớp mắt khôi phục bình thường.

Oanh!!!

Chương 773: Vây giết

Cuối cùng.

Hai thanh kiếm màu vàng trắng của Lý Trình Di ầm ầm xuyên qua lực trường, giống như lực trường không tồn tại, xuyên thấu.

Sau đó không nhìn Vũ khí bay nhị trọng Hiệp Luật Ngọc Chiếu Tuyết bay tới, tựa như hai đạo ánh sáng, trong nháy mắt đánh trúng Triệu Lăng Chí đang lơ lửng.

Trong nháy mắt này, hơn ba ngàn tấn cực lực khủng bố trùng kích, mạnh mẽ quét bay tất cả đạn pháo xung quanh, dưới tác

dụng của hoa ngữ, thay đổi phương hướng, hướng phía trước chém ra.

Bốp!!

Chùm sáng màu vàng trắng lóe lên từ trên người Triệu Lăng Chí, kiếm quang chói mắt xẹt qua hơn mười Chuyên gia vũ khí bay phía sau, tựa như đánh muỗi, khiến cho liên hoàn nổ tung.

Cuồng phong thổi qua, tiếng nổ tung sau lưng liên tiếp không ngừng vang lên.

Triệu Lăng Chí ngơ ngác lơ lửng trên không trung.

Giơ tay lên, anh ta muốn chạm vào lực trường tồn tại phía trước.

Đáng tiếc lực trường tại vừa rồi trong nháy mắt bộc phát, sớm đã bị lưỡi kiếm mạnh mẽ xuyên thấu, vỡ nát không tồn tại.

Ta không tin!!!

Cả người anh ta đột nhiên bị chia thành bốn mảnh, rơi xuống, nặng nề nện trên quảng trường mặt đất.

Rầm một tiếng vang thật lớn.

Lúc này toàn bộ lực trường phòng hộ cao ốc Vạn Thế hoàn toàn vỡ nát.

Xung quanh không trung, tất cả chuyên gia vũ khí bay sắc mặt hoảng sợ, ngừng công kích.

Triệu Lăng Quang vừa mới thấy tình thế không ổn, đã sớm lui về phía sau một đoạn. Lúc này nhìn thấy Triệu Lăng Chí bị thuấn sát, sắc mặt anh ta trắng bệch.

“Thừa dịp hắn tiêu hao rất lớn, giết hắn! “Anh ta rống to.

Xì!

Vũ khí bay tạo thành đàn yến vào lúc này đuổi theo Lý Trình Di, ầm ầm bao phủ lần nữa.

Nhưng chưa đầy nửa giây.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Lý Trình Di cầm kim kiếm trong tay, lưỡi kiếm quấn quanh vô số thanh kiếm nhỏ nửa trong suốt, chính diện chém về phía đàn yến.

Ba mươi thanh vũ khí bay tạo thành Đàn yến, bị khối cực lực ba ngàn tấn chính diện va chạm, nát bấy tại chỗ, hóa thành vô số lưu quang tán loạn tản ra.

Mảnh vũ khí bay vỡ nát rơi như mưa, khiến lực trường xung quanh bị đánh tan như từng mảnh gợn sóng.

Một ít lực trường lực phòng hộ kém bị đánh nổ tại chỗ.

Một số ít phi hành khí xem kịch cũng bị bắn thủng, bốc khói dày đặc nhanh chóng chạy ra xa.

Trong tiếng kinh hô, tất cả người vây xem lại không thể không mở rộng phạm vi quan chiến.

Chuyên gia vũ khí bay bị đánh bại, bộ đội vây sát còn lại nhao nhao chạy tứ tán.

Bọn họ rất nhiều người căn bản chính là bị Triệu gia ra uy, không thể không đến. Hôm nay nhìn thấy cơ hội, tự nhiên trước tiên nhanh chóng chạy trốn.

Xoẹt.

Lý Trình Di nhẹ nhàng rơi xuống đất, kim kiếm trong tay tản đi, hóa thành vô số cánh hoa Lay-ơn.

Hắn đứng ngay trước lằn ranh đỏ bằng một chân.

Sau đó vươn ra một cước, đem lằn ranh đỏ chà sát xóa đi một mảng

Hiện tại, ta giẫm lên lằn ranh đỏ của Triệu gia các ngươi, đây chính là giẫm lên ranh giới cuối cùng của các ngươi.

Cho nên, mau bảo Hắc Phượng tới giết ta đi.

Hắn ngẩng đầu nhìn Triệu Lăng Quang cả người phát run, cất bước đi về phía trước, đi về phía cao ốc Vạn Thế.

“Nếu nhất định sẽ có người đứng ở chỗ cao hơn, như vậy, vì sao không thể là ta?”

Bùm!

Trong phút chốc, phía trước cao ốc Vạn Thế.

Một luồng hắc quang to bằng thùng nước từ trên trời giáng xuống, ầm ầm rơi vào bảng hiệu màu bạc cực lớn dưới tòa nhà.

Hắc quang tán đi, trong đó có một gã đàn ông trung niên mặc trường bào hoa văn rồng phượng màu vàng, tóc dài xõa tung, hai mắt trắng bạc, đồng tử màu đen gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Muốn đứng ở chỗ cao? Ngươi cho rằng ngươi là ai? "Giọng người đàn ông lạnh như băng.

Thiên Mệnh.

Bước chân Lý Trình Di dừng lại, mỉm cười nhìn đối phương.

"Ngươi có thể gọi ta là Thiên Mệnh!"

Thiên Mệnh

Xa xa lơ lửng trong nhà hàng, đoàn người dòng chính Triệu gia im lặng không tiếng động, nhìn chiến trường một mảnh hỗn độn tứ tán phía xa xa.

Quảng trường n đã biến thành đống đổ nát

Dưới sự oanh tạc điên cuồng như động đất, toàn bộ quảng trường hoàn toàn biến thành một chỗ hố trũng, khắp nơi là phế tích mảnh vỡ hố.

Dấu vết cháy đen do tử quang đốt cháy, hố sâu đạn pháo nổ tung, lỗ thủng hình tổ ong do đạn bắn ra, khắp nơi đều thể hiện rõ giao chiến vừa rồi rốt cuộc khủng bố thế nào.

Nhưng chính là những thứ này, đối mặt với Thiên Mệnh Lý Trình Di, lại ngay cả làm cho hắn bị thương cũng làm không được.

Tốc độ của hắn không nhanh, nhưng phòng ngự tự thân quả thực đáng sợ.

Tam Trọng Long Cảnh sau khi thích ứng Khắc Ấn Cực Lực, đối với cường độ thân thể tăng lên là toàn phương vị.

Mà trên cơ sở Long hóa này, chồng lên Hoa Lân Y cường hóa, hơn nữa có thêm Hoa Ngữ pháo đài thì thật sự khủng bố

Lúc này Lý Trình Di, chỉ dựa vào cường độ Hoa Lân Y trên người, cũng đã đạt tới cấp 8, hơn nữa còn có cường độ huyết nhục thân thể khủng bố

Một chút bạo tạc xuyên vào Hoa Lân Y, đánh vào trên người hắn, cũng liền như muỗi đốt, không cần phải để ý

Coi như là nhiệt độ cao trùng kích có thể làm cho cấp 8 Chuyên gia vũ khí bay trọng thương, thấm vào Hoa Lân Y, đối với thân thể của hắn cũng chỉ là như gió mát phất vào mặt.

Đây mới là cái đáng sợ nhất.

Khoa học kỹ thuật hiện đại, chân chính hạn chế hạn mức cao nhất đối vưới thực lực đơn thể, không phải khoa học kỹ thuật tự thân, mà là tố chất của con người.

“Hắn ta rốt cuộc là quái vật gì!! “Sắc mặt Triệu n Thế dữ tợn, trong mắt toát ra chấn động và sợ hãi khó tin.

Anh ta không cách nào tưởng tượng, đường đường một trong chín đại gia tộc Triệu gia, lại có thể ở đối mặt một tổ chức mới thành lập được một năm mà lại gặp khó khăn đến thế.

Chương 774: Không dám tin

Thậm chí đến bây giờ, ngay cả 3 đại cường giả cấp 8 gia tộc, cũng đã chết hai vị.

Nhìn gia chủ ở phía xa xa đang chủ giằng co với Thiên Mệnh, anh ta lúc này trong đầu loạn cào cào, ngoại trừ không dám tin, vẫn là không dám tin.

Xung quanh một đám người trẻ tuổi Triệu gia đều trầm mặc không nói, trên mặt biểu lộ thần sắc, phần lớn giống như anh ta

“Gia chủ là vô địch. “Triệu Tiêm Nhu đột nhiên lên tiếng. Ánh mắt cô ta bình tĩnh, “Thiên Mệnh cuối cùng sẽ được giải quyết, hóa thành sao băng phù dung sớm nở tối tàn.

Triệu n Thế nhìn cô ta một cái, chuyện cho tới bây giờ, coi như là anh ta cũng đối với những lời này không có quá nhiều

lòng tin.

Nhưng Triệu Tiêm Nhu vẫn cứ bộ mặt nhơn nhơn

“Cấp 9 đại biểu cho đỉnh cao của quốc gia, đại biểu cho nội tình đối kháng giữa chúng ta và Bạch Tinh. Đó là sức mạnh vượt xa các tầng khác. “Triệu Tiêm Nhu không tự chủ được nắm chặt hai tay.

“Cho nên, gia chủ sẽ giải quyết hết thảy! “Cô ta nặng nề lên tiếng.

“Không. “Triệu n Thế lắc đầu. Mày là đứa không hiểu chuyện. Chuyện cho tới bây giờ, mục đích của Thiên Mệnh đã đạt được.

“Gia chủ là Cấp 9 vượt xa cấp 8, hiện tại mới ra mặt, làm sao lại không hiểu!?” Triệu Tiêm Nhu âm thanh bén nhọn lên, lại dám giáp mặt phản bác Triệu n Thế.

“Cấp 9 không phải chỉ có chúng ta! “Triệu n Thế đè nén nói. Anh ta hiện tại cơ hồ đã có thể đoán được kết cục sắp xuất hiện.

“Nhưng nếu mỗi người đều khiêu khích Cửu Nghi như hắn, uy tín quốc gia ở đâu!!?” Triệu Tiêm Nhu lớn tiếng nói. Gia chủ không thể thua!! Không thể nào!”

“Câm miệng!” Triệu n Thế cho cô ta một cái tát

Tất cả mọi người lập tức bối rối, Triệu Tiêm Nhu tóc tai bù xù đứng tại chỗ.

Tình huống bây giờ là, hoàng tộc cũng không khống chế được Thiên Mệnh, nhưng có thể khống chế chúng ta!!! hiểu không!! Mày cho rằng Cửu Nghi cường đại là dựa vào một mình mình à?”

Sắc mặt Triệu n Thế đỏ bừng, lông mày dữ tợn.

“Mày có biết chỉ cần khởi động vũ khí bay của gia chủ đã có ba nhà máy điện hạt nhân độc lập cung cấp năng lượng không? Mày là đứa không hiểu biết!”

Gia tộc sắp đối mặt vận mệnh, khiến cho áp lực của anh ta ngày càng bế tắc mà cái con Triệu Tiêm Nhu ngu si không

hiểu chuyện kia cứ lải nhải khiến cho anh ta điên tiết.

“Thiên Mệnh bày ra thực lực, đến bây giờ, đã đủ xoay chuyển hết thảy” Triệu n Thế nhìn Triệu Tiêm Nhu ngơ ngác, quay đầu nhìn về phía hai người đang giằng co bên ngoài.

Nhìn qua gia chủ vẫn vững vàng như trước, nhưng anh ta đã biết. Kết cục đã sớm định trước.

Hiện tại cấp trên còn chưa lên tiếng, đơn giản là muốn nhìn xem Thiên Mệnh rốt cuộc có thể làm đến mức nào.

Lúc này trong sân.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn Triệu Thành Tích đang đứng trên bảng tên tòa nhà.

Triệu Thành Tích cũng nhìn chăm chú vào hắn.

Hai người đều không động thủ, nhưng từ khi Lý Trình Di thể hiện ra thực lực khủng bố vượt qua cấp 8, từ lúc Triệu Thành Tích chân chính hiện thân, Triệu gia cũng đã thua.

Hai người kỳ thật đều hiểu được điểm này.

Cấp 9 là trọng khí của quốc gia, dùng để đối phó một cá thể đơn độc tại Nghi quốc đây vốn cũng không phải là một chuyện bình thường.

Hoàng tộc và Cửu Nghi đã bỏ phiếu đồng ý, tạm thời đóng băng quyền khống chế Cấp 9 của ta đối với Hắc Phượng. “Triệu Thành Tích giống như đang nói một chuyện không liên quan đến mình.

Cho nên, còn có hai phút.

Bước chân ông ta đi về phía trước, tựa như trên bầu trời có bậc thang, từng bước một đi ra, giẫm lên không trung, hướng Lý Trình Di tới gần.

“Ta sẽ cho ngươi sự im lặng vĩnh cửu”

“Ta cũng rất chờ mong, có thể nhìn thấy thực lực hoàn chỉnh của Cấp 9 chân chính.” Cường độ phòng ngự của Lý Trình Di lúc này đã vượt qua cường độ lực trường của Cấp 8, nhưng cụ thể so với Cấp 9 như thế nào, hắn không biết.

Lần này cũng chính là một cơ hội thích hợp để thăm dò Cấp 9".

Ngươi sẽ phải trả giá đắt cho sự ngu xuẩn của mình. "Triệu Thành Tích khôi phục cảm xúc.

Cấp 9 sở dĩ là cửu, cũng không phải chỉ mạnh hơn cấp 8 một cấp, mà là sự vĩnh cửu

"Ta sở dĩ ở đây nghe ngươi nói nhảm, cũng là muốn biết Cấp 9 rốt cuộc mạnh bao nhiêu. "Lý Trình Di nói ngược lại," Cho nên….."

Vô số cánh hoa màu vàng trong tay hắn ngưng tụ ra Ứng Long Kiếm màu tím đen thon dài.

Ứng Long kiếm vốn là đỉnh cực Lay-ơn triệu hoán mà ra, lại là thanh kiếm kiên cố nhất hắn nắm giữ hiện giờ, lúc này sử dụng vừa vặn.

Cho dù thời gian sử dụng giữa hai lần chưa khôi phục hết, cũng cứng hơn nhiều so với kim kiếm bình thường.

"Nếu có thể khiến ta cảm thấy tuyệt vọng và đau khổ, ta sẽ vô cùng biết ơn".

"Ha ha ha "Triệu Thành Tích giơ tay phải lên, ngọn lửa màu đen trong lòng bàn tay chợt bốc lên.

Ong!!!

Một tầng lực trường màu đen hình bầu dục, lấy ông ta làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán, trở nên lớn hơn, bao trùm hết thảy xung quanh.

Trong nháy mắt, lực trường liền bành trướng đến phạm vi mấy ngàn mét xung quanh, bao quát toàn bộ tòa nhà gần đó.

Để cho ngươi mở mang kiến thức, ta chỉ có một lực trường phòng hộ phóng xạ. "Triệu Thành Tích nhẹ nhàng buông tay, để cho đám hắc hỏa kia trôi nổi giữa không trung, tự mình thiêu đốt.

Hắc Viêm Uyên.

Ông ta thấp giọng thì thào.

Bùm!

Vô số đám lửa màu đen hóa thành bông sen màu đen, bỗng nhiên nở rộ bên cạnh ông ta

Phía trên đỉnh đầu, một lượng lớn bông sen màu đen hội tụ thành một con cự điểu khủng bố dài đến trăm mét, giương cánh lơ lửng.

Hai mắt Cự Điểu sáng lên hồng quang, nhìn xuống Lý Trình Di.

Ong!!

Từng tầng trọng lực khủng bố đè lên người Lý Trình Di.

Áp suất vượt quá trăm tấn, khiến hành động giơ tay đều trở nên trì trệ.

Với ánh mắt đỏ chăm chú nhìn.

Nhiệt độ xung quanh Lý Trình Di cũng nhanh chóng tăng vọt.

Một trăm độ, ba trăm độ, sáu trăm độ!

Đảo mắt đã vượt qua hơn một ngàn độ, tăng lên hai ngàn độ.

Chương 775: Hắc Viêm Uyên

Nhiệt độ cao mang đến chính là gánh nặng tản nhiệt cường đại, nếu như là mô hình người cải tạo chân chính, hoặc là chuyên gia vũ khí bay, lúc này phải đối mặt, đó là gánh nặng tản nhiệt cực lớn.

Trong hoàn cảnh này giao thủ với Hắc Phượng, còn chưa ra tay đã thua hơn phân nửa.

Đây là lực trường hộ thân của ta - Hắc Viêm Uyên. "Triệu Thành Tích bình tĩnh giới thiệu.

Nó mang theo một ít sức mạnh làm suy yếu đối thủ, hi vọng ngươi có thể thích ứng.

"Vũ khí bay của ngươi đâu? "Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

Điểm này tác dụng đối với hắn tự nhiên ảnh hưởng cực nhỏ, nhưng nếu đây chỉ là đối phương lực trường hộ thân

Hắn nhìn quanh.

Trong phạm vi ngàn mét, tất cả kiến trúc trong lực trường đều bình yên vô sự, cũng chỉ có xung quanh hắn xuất hiện nhiệt độ cao và áp suất nặng.

Hiển nhiên điều này cho thấy năng lực điều khiển siêu chính xác của đối phương.

"Vũ khí bay của ta, ngươi không phải đã thấy sao? "Triệu Thành Tích hơi ngẩng đầu, nhìn về phía Hắc Viêm Hỏa Điểu khổng lồ lơ lửng trên đỉnh đầu.

Hình thức phi hành của Hắc Phượng xoắn đao, trong vòng 50 km, đều lấy bước nhảy không gian làm chủ thể.

Nhiệt độ bản thân nó lên tới 1,5 triệu độ. Chỉ là dưới sự trói buộc của lực trường, nhiệt độ không tản ra ngoài.

Và ngay khi nó chạm vào ngươi, ngươi sẽ bị hòa tan và bốc hơi. "

"Cho nên. "Triệu Thành Tích nhìn về phía Lý Trình Di. Đi tới đây, hết thảy đều nên kết thúc.

Ông ta tính toán thời gian trôi qua, trong mắt hiện lên thần sắc không hiểu.

Trong nháy mắt.

Ngươi sẽ hóa thành khói đen, tiêu tán không còn.

1,5 triệu độ.

Lý Trình Di liếm liếm môi, chăm chú nhìn con chim đen khổng lồ trên bầu trời.

Hắn không rõ thân thể của mình có thể chịu đựng được nhiệt độ khủng bố bực này hay không.

Nhưng, hắn rất rõ ràng.

Khoảng cách hiện tại giữa hắn và Triệu Thành Tích, không đến 30 mét.

Chỉ cần một Ảnh Thiểm

Trầm mê chi thủ có thể khống chế đối phương lộ ra sơ hở trí mạng.

Thời gian sắp hết rồi sao ngươi không động thủ?

Khóe miệng hắn nhếch lên, lộ ra nụ cười.

1,5 triệu độ, cộng thêm bước nhảy không gian thuấn di, hắn không nhất định có thể chịu đựng được.

Nhưng hắn dùng Ảnh Thiểm qua đó, Trầm Mê Chi thủ chồng lên Thiên Mệnh –Lưỡi dao tuyệt đối phải trúng, dẫn dắt tất cả mượn lực công kích chém ra ngoài. Triệu Thành Tích cũng đại khái sẽ chết.

Hắn từ trên mặt Triệu Thành Tích nhìn ra một tia manh mối.

Hai người bọn họ, giờ phút này, đều cảm nhận được một tia uy hiếp trí mạng.

Gần quá.

Triệu Thành Tích không xác định lực trường hộ thân Hắc Viêm Uyên của mình, có thể ngăn trở một kiếm vừa dẫn dắt hết thảy sức mạnh kia của Lý Trình Di hay không.

Chỉ có chính thức đối mặt với Thiên Mệnh, mới hiểu được người này quỷ dị.

Ông ta vốn tưởng rằng lực trường Cấp 9 của mình, tuyệt đối có thể không thèm để ý đến đối phương, có thể ngăn trở bất cứ nguy hiểm gì.

Nhưng.

Hai phút đóng băng đã đến.

Triệu Thành Tích hít sâu một hơi.

Nhất trọng hiệp luật.

Hắc phượng trên đỉnh đầu ông ta khẽ run lên, ngọn lửa đen kịt sáng lên một lượng lớn điểm sáng màu bạc.

Lý Trình Di cũng nắm chặt Ứng Long kiếm.

Vô số nhu khí hội tụ, dùng phương thức bộc phát song trọng ngưng kết đến cánh tay.

Cùng lúc đó, một cỗ tử khí màu xám tro, rốt cục từ trên người xuất hiện

Nồng độ Tử năng mạnh đến mức gần như đặc sệt như bùn, nhanh chóng phủ lên toàn thân hắn.

nhuộm cực thể Lay-ơn vốn màu vàng thành màu vàng xám quái dị.

Một cỗ tử khí lạnh như băng, lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng hạ thấp nhiệt độ xung quanh, triệt tiêu nhiệt độ cao thiêu đốt vừa rồi.

Hơn thế nữa, nhiệt độ vẫn đang giảm.

Lấy Lý Trình Di làm trung tâm, trong phạm vi mấy mét xung quanh, nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống dưới 0 độ, mặt đất lại kết ra sương trắng mỏng manh.

Đây là cái gì?

Triệu Thành Tích nhíu mày, thứ màu xám này có thể ngăn cản tác dụng suy yếu của Hắc Viêm Uyên.

Nhưng lúc này thời gian tới gần, ông ta cũng không kịp suy nghĩ.

Nếu không động thủ, ông ta không thể không quay về Cửu Nghi.

Giờ này khắc này, Cửu Nghi, Triệu gia, Tổng Cục An ninh, Thái Ất Cung, mọi người Khu vườn Vận Mệnh, Lý gia, Nghiêm gia, các loại đại tộc tại Triều Ngữ, vô số ánh mắt đều tập trung vào nơi này.

Đây là Cấp 9 Cửu Nghi, trăm năm qua, ở trong nước lần đầu tiên gặp phải khiêu chiến chính thức.

Cứ kết thúc như vậy

Áo bào đen quanh thân Triệu Thành Tích sáng lên điểm sáng màu vàng kim, ông ta cuối cùng nhìn Lý Trình Di, đọc ra lời khởi động hiệp luật.

Không Thiểm!

Bốp!!

Trong phút chốc, hắc phượng khổng lồ trên bầu trời biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó vị trí của Lý Trình Di, không gian một mảnh vặn vẹo, xuất hiện vòng xoáy.

Hắc Phượng chợt hiện ra.

Mà cơ hồ là cùng một lúc, màu vàng xám Lý Trình Di đồng dạng hóa thành một đạo hắc quang, biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện, hắn đã bước vào phạm vi cách Triệu Thành Tích hai mươi thước.

Ứng Long kiếm trong nháy mắt rút ra.

Kim quang chói mắt bao vây Tử năng màu xám cực lạnh khủng bố, thúc đẩy tổ hợp Long Sát cùng Lưỡi dao tuyệt đối phải trúng , chém về phía trước.

Thiên Mệnh!

Lấy Tử năng có thể bao trùm hết thảy Húc Nhật kiếm, từ cực nóng, hóa thành cực lạnh.

Ngọn lửa Tử năng màu xám quấn quanh thân kiếm, phát ra một tàn ảnh màu xám.

Húc Nhật!!!

Cùng lúc đó, Hắc Phượng thoáng hiện ở bên cạnh hắn, hoàn toàn bao vây lấy Lý Trình Di

Xì.

Một màn quỷ dị mà khủng bố xuất hiện.

Hỏa diễm Hắc Phượng hơn triệu độ, giờ này khắc này, dưới sức mạnh nào đó không thể lý giải, vặn vẹo, dẫn dắt, nhanh chóng hội tụ đến Ứng Long kiếm trên tay Lý Trình Di.

Ứng Long Kiếm phát ra tiếng rắc rắc không chịu nổi gánh nặng, giống như sắp vỡ vụn.

Từng vết nứt rõ ràng từ trên thân kiếm tràn ngập nở rộ, tựa như hoa sen đen từ từ nở rộ.

Chương 776: Cảm giác uy hiếp trí mạng

Lực trường cấp 9 vặn vẹo dày nặng bên trong Hắc Viêm Uyên.

Triệu Thành Tích hai mắt mở to, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di đang nhanh chóng tới gần.

Cực hàn của Tử năng bị nhiệt độ cao triệt tiêu, Lý Trình Di đối mặt với vận mệnh Tử năng bị tiêu hao sẽ bị bốc hơi.

Mà Triệu Thành Tích, rõ ràng có lực trường cấp 9 cũng vẫn cảm giác được một tia quỷ dị, cảm giác uy hiếp trí mạng không thể tưởng tượng nổi.

Hắn mượn sức mạnh của Hắc Phượng công kích mình!?

Trong nháy mắt này, ông ta xem hiểu chuyện Lý Trình Di đang làm!

Loại chuyện này, thế mà cũng có thể làm được?!

Cực năng của Hắc Phượng vượt qua trước rất nhiều.

Hơn nữa

Quá gần.

Trong nháy mắt, ông ta hiểu được chỗ trí mạng của mình.

Đó chính là, khoảng cách Thiên Mệnh quá gần.

Nếu như hắn kéo ra khoảng cách, ở ngoài mấy chục km, phát động Hắc Phượng tầm xa, đối phương hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Còn bây giờ.

Ông ta thấy được Hoa Lân Y toàn thân Lý Trình Di đang hòa tan, cũng thấy được sát ý lạnh như băng trong mắt đối phương.

Không kịp né tránh, không kịp ngăn cản.

Hết thảy nhìn như chậm chạp, nhưng thời gian thậm chí ngay cả một phần trăm giây cũng không tới.

Ý niệm Điều khiển của Chuyên gia vũ khí bay và Ảnh Thiểm của Lý Trình Di đều đồng thời phát sinh trong nháy mắt.

Chờ đợi mọi người phát hiện có điều gì không đúng, hết thảy đã không còn kịp rồi.

Ánh kiếm màu xám của Húc Nhật Kiếm cuối cùng cũng rơi xuống Hắc Viêm Uyên.

Nhiệt độ cao khủng bố của Hắc Phượng, cùng cự lực tự thân khủng bố gần 4 nghìn tấn của Lý Trình Di toàn lực bộc phát.

Toàn bộ tập trung vào một diện tích cực nhỏ là trên mũi kiếm Ứng Long kiếm.

Răng rắc.

Trên tường lực trường trong suốt của Hắc Viêm Uyên, nổ tung một lượng lớn vết nứt như tơ nhện rậm rạp.

Giống như tầng băng sắp vỡ nát, Hắc Viêm Uyên tổng cộng chín tầng, năm tầng phía trước trong nháy mắt nổ tung.

Phốc phốc phốc phốc!!!

Ngay sau khi ánh sáng xám của Húc Nhật kiếm chém thẳng vào, rơi vào bốn tầng cuối cùng.

Ầm ầm!!!

Hai chân Triệu Thành Tích rơi xuống đất, lấy đó làm trung tâm, phạm vi hơn trăm mét xung quanh, toàn bộ sàn nhà sụp đổ, đá vụn bùn đất tựa như sóng nước, kích động ra từng vòng gợn sóng, nổ tung ra bên ngoài.

Một kiếm này, đúng là vẫn treo ở trước tầng lực trường cuối cùng Hắc Viêm Uyên của Triệu Thành Tích, không thể hoàn toàn phá vỡ.

Không Thiểm!

Thiên Mệnh!

Hai người cơ hồ là đồng thời, lần nữa phát động sát chiêu. Tấn công lẫn nhau.

Hắc phượng lóe ra, Thiên Mệnh –Lưỡi dao tuyệt đối phải trúng tái hiện.

Tầng lực trường cuối cùng còn sót lại đã không cách nào ngăn cản quyết đấu sinh tử cuối cùng.

Ngay khi hai cỗ sức mạnh sắp va chạm lần nữa.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Tại trung tâm Hắc Viêm Uyên, một luồng ánh sáng trắng đột ngột xuất hiện, chợt nổ tung.

Ánh sáng trắng bay ra, trong nháy mắt đã thay thế Hắc Viêm Uyên, trở thành lực trường phong tỏa khổng lồ.

Cùng lúc đó, từng đạo lực trường khảm hoa văn sư tử đều bay lên.

Một tường thành cao mấy chục mét màu vàng trắng, đảo mắt liền đem toàn bộ mặt đất khu vực này, hóa thành gạch đá bạch kim bằng phẳng.

Trong nháy mắt, phế tích chiến trường, liền hóa thành một tòa cung điện khổng lồ màu trắng sắc vàng cùng hoa văn sư tử

Chính giữa cung điện, hư ảnh của một ngọn núi vàng nhọn như ẩn như hiện.

Sau lưng ngọn núi có bánh xe tròn màu trắng sáng lên, phóng xạ ra lực trường ngăn cách vô hình nào đó.

Hết thảy đều ngưng đọng lại dưới lực trường chiếu rọi.

Cho dù là Triệu Thành Tích hay là Lý Trình Di, sức mạnh trên người hai người đều nhanh chóng biến mất, khôi phục bình tĩnh.

Có một loại lực trường cực kỳ khủng bố, nhanh chóng triệt tiêu và áp chế dao động năng lượng của hai người.

Ngay cả Tử năng cũng bị áp chế trở lại trong cơ thể Lý Trình Di.

Vù vù vù.

Trong phút chốc, trong lực trường, vô số sợi tơ màu trắng trống rỗng hiện lên, xuyên qua bay múa, đảo mắt hóa thành từng dải băng có khắc mạch điện hoa văn màu lam.

Một lượng lớn dây đai ngăn cách Lý Trình Di và Triệu Thành Tích.

Xoẹt một cái.

Hai người đồng thời xuất hiện ở hai phương vị cách mấy trăm mét.

Sau khi dời đi hai người, tất cả dây đai thu lại, hội hợp ở trung tâm lực trường, ngưng tụ thành một bóng người cao gầy.

Đó là một ông lão lạnh lùng mặc áo bào trắng, râu bạc trắng.

Hai mắt ông lão trắng như tuyết, không có đồng tử, chòm râu dài tới ngực bụng, tóc dài cũng buộc thành một bó. Ngoài trường bào trên người quấn quanh một sợi dây thừng màu xám. Làm cho người ta có một loại khí chất lạnh như băng.

Xa xa nhìn lại, vạt áo trường bào lúc ẩn lúc hiện, phảng phất tùy thời có thể phân giải tổ hợp, tái hiện vô số dải băng vừa rồi.

Dừng ở đây.

“Đông quân! “Triệu Thành Tích sắc mặt kịch biến,” Triệu gia ta liên tiếp ngã xuống hai vị cấp 8.

Hắc Phượng, hôm nay thế cục thối nát, Triệu gia nếu là còn muốn ở lại Cửu Nghi, liền học cách lấy đại cục làm trọng.

“Ông lão lạnh lùng nhìn về phía ông ta.

“Đế quốc bồi dưỡng ra một gã Cấp 9 cũng không dễ dàng, chiến lực đỉnh cấp như thế, cho dù là ngươi, hay là Thiên Mệnh, quyết không cho phép tổn thất!”

“Thật không công bằng!! “Triệu Thành Tích cắn răng nói.

Thiên Mệnh đã thể hiện ra nội tình của bọn họ. Từ trước khi ra tay, ngươi nên rõ ràng, đây vốn là một cuộc tỷ thí không có khả năng có kết quả. “Đông quân Mục Đồng lãnh đạm nói.

Triệu Thành Tích làm sao không biết điểm ấy, chỉ là Triệu gia của ông ta tổn thất thật lớn, hôm nay lại.

Nếu như là đổi thành bất luận kẻ nào khác đến, ông ta đều không sợ, nhưng Đông Quân lão gia tử đích thân tới.

Đại Quang Minh Sư Vương Đế Cung giam cầm, không phải Hắc Phượng có thể tránh thoát được.

Chương 777: Đế Cung giam cầm

Đế Cung không chỉ tự thân mang khoa học kỹ thuật cao nhất Nghi quốc, còn gia nhập sức mạnh không cách nào lý giải mà Đông Quân lão gia tử chính mình nắm giữ sức mạnh ở trong đó.

“Thiên Mệnh Minh Viễn, bái kiến Đông quân. “Lý Trình Di lúc này thay đổi Hoa Lân Y, đổi thành Tiết Mao Phi Liêm có thể tăng cường độ huyết mạch Ảnh Long, cánh đen phía sau vỗ cánh, lơ lửng hành lễ với Đông quân.

Sức mạnh của đối phương trong nháy mắt đã áp chế hắn và Triệu Thành Tích, rất hiển nhiên, sức mạnh của vị này vượt xa cấp độ hợp lực của hai người bọn họ.

Mà Đông Quân xuất hiện, cũng đạt được mục đích lần này của hắn.

Hắn từng bước ép sát, chính là vì bày ra sức mạnh bản thân, lợi dụng vật tham chiếu Triệu gia này, đạt được địa vị cùng quyền lực hắn muốn.

Kỳ thật cho dù Đông Quân không đến, hắn cùng Hắc Phượng Triệu Thành Tích, cũng không có khả năng đại chiến triệt để.

Bởi vì đây là Triều Ngữ.

Phía trên chính là cảng Ngân Hà, đế quốc sẽ không cho phép bọn họ tùy ý đại chiến ở loại thành thị trọng yếu này.

Triệu gia lần này chủ động đánh lén Minh Viễn, lấy việc công báo tư thù, khơi mào xung đột, tất cả tổn thất tự chịu trách nhiệm. Không thành vấn đề chứ? "Đông Quân nhìn về phía Triệu Thành Tích.

"Được. "Triệu Thành Tích cắn răng nói ra một chữ.

"Minh Viễn bị tổn hại cực ít, mặc dù là người bị hại, nhưng cũng giết hai vị cấp 8 Chuyên gia vũ khí bay Triệu gia, việc này coi như xong, có ý kiến gì không?"

"Lão gia tử, Vạn Thế thương hội tùy ý khiêu chiến pháp chế đế quốc, mượn việc công quyền loại bỏ đối thủ, ví dụ như vậy nếu là không có bất kỳ bồi thường đối với người bị hại như chúng tôi sẽ không công bằng."

"Ngươi muốn bồi thường cái gì? "Đông Quân nhíu mày.

"Vạn Thế Thương Hội. "Lý Trình Di mỉm cười.

Cổ phần Triệu gia ở Vạn Thế Thương Hội, chuyển giao 10% cho Minh Viễn. Đủ chưa?

Vạn Thế thương hội không có đưa ra thị trường, nhưng nếu là luận giá trị, ít nhất làkhổng lồ quái vật mấy ngàn tỷ.

Một phần mười cổ phần. Tiền vẫn là thứ yếu, đại biểu cho hàm nghĩa cùng ảnh hưởng cũng đủ để cho Triệu gia thương cân động cốt.

"Đa tạ lão gia tử. "Lý Trình Di cảm thấy mỹ mãn.

Vốn hắn đã rõ ràng, cho dù mình có thể đánh thắng Triệu Thành Tích, cũng không có khả năng thật sự giết chết đối phương.

Nhưng làm Cấp 9, tài nguyên cùng quyền lực hậu cần mới là bảo đảm thực lực, chỉ cần suy yếu tài nguyên tài lực Triệu gia, thực lực của bọn họ nhất định sẽ giảm mạnh.

“Hài lòng rồi, ngươi có thể về trước. “Đông Quân Mục Đồng nhìn Lý Trình Di.

Lý Trình Di cũng không nói nhảm, xoay người rời đi.

Trước khi đi, hắn liếc nhìn Triệu Lăng Quang đang trốn trong góc xa.

Người này vừa mới cùng Triệu Lăng Chí là những người cấp 8 cuối cùng của Triệu gia, lúc này sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hoảng sợ.

Hắn đã bị dọa vỡ mật.

Trạng thái tinh thần như vậy, nghiễm nhiên tạm thời trở thành phế nhân.

Xì.

Đột nhiên Lý Trình Di tay cầm Ứng Long kiếm, rút ra ngoài.

Triệu Lăng Quang sợ tới mức cả người run lên, ôm đầu kêu to ngồi xổm xuống.

Lý Trình Di cười ha hả, nhìn Triệu Thành Tích sắc mặt khó nhìn, xoay người rời đi.

Bốp

Một cái Ảnh Thiểm, hắn cấp tốc rời khỏi phạm vi lực trường Đông Quân, hướng phương hướng tỉnh Phong Nam rời đi.

Nhận cổ phần thương hội Vạn Thế, mục đích là lợi dụng con đường này, cướp đoạt tài liệu Khắc Ấn mà hắn cần.

Một cái Khắc Ấn Cực Lực, khiến cho hắn từ cấp 8, trực tiếp vượt qua đến tầng thứ Cấp 9.

Chỉ cần không phải bị đánh lén từ cự ly siêu xa, một khi bị hắn kéo gần khoảng cách, Cấp 9 cũng phải gặp phải uy hiếp trí mạng.

Hiện tại, sau khi kiểm tra thực lực, đại khái hiểu được vị trí của mình.

Ở phương diện chiến tranh, hắn kém xa phạm vi đồ sát quy mô lớn của Cấp 9.

Nhưng cận chiến và ám sát hắn không phải Cấp 9 mà là hơn hẳn Cấp 9.

“Tốc độ quá chậm, tránh không khỏi Vũ khí bay truy sát, chỉ có thể ngạnh kháng, đây là nhược điểm của mình” Phải nghĩ biện pháp bù đắp. “Lý Trình Di trong lòng sáng tỏ.

Nhưng bản thân Ảnh Long cũng có khuyết điểm này, tốc độ chậm, phòng ngự cao, duy nhất có thể bù đắp chính là Ảnh Thiểm.

Nhưng Ảnh Thiểm lại có hạn chế là cần thời gian giữa những lần sử dụng.

Cho nên, vẫn là tăng lên tốc độ, mới là mấu chốt.

Trên bầu trời trở về, Lý Trình Di hồi tưởng lại Diệp Lộc mình gặp ở Biển Đen.

Và Tử Thiên sứ Chi vương khủng khiếp

Hắn mơ hồ có loại cảm giác, Tử Thiên Sứ Chi Vương bị hắn trộm nhà tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha mình như vậy.

“Phải nhanh chóng tìm ra một loại hoa ngữ có thể đối phó, tăng tốc độ, tăng cường chế tạo quả cầu Khắc Ấn, cùng khả năng tìm kiếm vật liệu.”

Nếu đã xác định lấy hệ thống Khắc Ấn của Biển Đen làm chủ, như vậy hoa ngữ coi như chỉ là phương tiện phụ trợ

Hoa ngữ là phụ trợ, Tử năng là công cụ, Khắc Ấn là hạch tâm, đây chính là con đường tương lai hắn xác định.

Chỉ có như thế, mới có thể sống sót trong Góc chết không ngừng ép sát.

……

Nhìn Thiên Mệnh đi xa.

Trong nhà hàng lơ lửng, tinh thần trong mắt Triệu n Thế dường như cũng tản đi theo. Anh ta lẳng lặng nhìn gia chủ bị Đông Quân ngăn trở, đây là lần đầu tiên trong nhiều năm như thế anh ta nhìn thấy gia chủ vô lực như vậy.

Tổn thất hai đại cao thủ cấp 8, không chỉ đơn thuần tổn thất hai vị chiến lực, sau đó còn đại biểu địa bàn hai nơi.

Sức ảnh hưởng tại quân bộ, sức ảnh hưởng tại Cửu Nghi. Bố cục thương mại vân vân.

Chương 778: Không thể thắng được Thiên Mệnh

"Tại sao lại như vậy!?" Triệu Mộng Song ở một bên mở to đôi mắt, đến bây giờ cũng không thể tin được

Gia chủ lại không thể thắng được Thiên Mệnh!?

Không chỉ là cô ta không thể tiếp nhận kết quả này, những người dòng chính còn lại, còn có những dòng nhánh khác của Triệu gia, tất cả những người được che chở bởi hệ thống gia tộc khổng lồ này, đều không thể tiếp nhận sự thật này.

Một gia tộc hình thành, ngay từ đầu sẽ chỉ là có thành viên trụ cột, khi thành viên trụ cột trở thành một cái ô lớn, những cái ô này mới có thể dần dần hình thành một phương thế lực, hấp dẫn rất nhiều nhân tài bên ngoài theo phụ họa gia nhập.

Trên bản chất, một gia tộc đều là do từng điểm cường đại tạo thành.

Mà hiện tại, Triệu gia thiếu hai điểm.

Thế lực chiếm cứ cùng phạm vi ảnh hưởng, thoáng cái nhỏ đi gần một nửa.

"Gia chủ còn chưa thua! Chúng ta vẫn là Triệu gia cũ! "Triệu Tiêm Nhu đột nhiên lớn tiếng nói.

"Ông nội tôi chết rồi!!!" bỗng nhiên một thanh niên đeo kính lao ra, một quyền đánh vào mặt Triệu Tiêm Nhu.

"Đều là mày!! Đều là mày!! Mày chọc ai không chọc lại cứ phải chọc đám người điên Thiên Mệnh!! Bọn chúng là người Góc chết! Bọn chúng cái gì cũng không sợ, hôm nay sống ngày mai chết! Với ai bọn chúng cũng đều dám liều mạng!! Mày tại sao phải đi chọc bọn chúng! Vì sao !!!

Thanh niên một tay đè Triệu Tiêm Nhu ngã xuống đất, một quyền tiếp một quyền điên cuồng nện vào đầu.

Không ai ngăn cản.

Triệu Tiêm Nhu mặc dù là đệ tử dòng chính được gia chủ yêu thích nhất, nhưng hôm nay, hết thảy đều khác.

Mâu thuẫn ban đầu giữa Triệu Tiêm Nhu và Thiên Mệnh, không thể gạt được người có tâm.

Tuy rằng không ai cho rằng nguyên nhân mâu thuẫn giữa Thiên Mệnh và Triệu gia bắt nguồn từ điểm này, nhưng sẽ có người giận chó đánh mèo.

Người đánh người này, chính là Triệu Thông cháu trai của Triệu Lăng Chí, cháu trai trung tâm trực hệ nhất.

Không ai ngăn cản, Triệu Tiêm Nhu cho tới nay được sủng ái, khiến không ít người ghen tị.

Giờ này khắc này, cô ta cùng Thiên Mệnh đã từng có một chút mâu thuẫn, liền trở thành điểm phát tiết cuối cùng của Triệu Thông.

Máu, theo từng quyền nện xuống, bay ra ngoài, rải khắp xung quanh.

Triệu Tiêm Nhu không phản kháng, với tài nghệ cận chiến của cô, phản kháng cũng không khó.

Cô chỉ là không muốn phản kháng.

Cứ như vậy nằm trên mặt đất, ở trong thống khổ hồi tưởng lúc ban đầu, hồi tưởng phán đoán cùng sai lệch lúc trước.

Đau khổ làm cho cô mê mang, cũng làm cho cô tỉnh táo.

Chỉ là bởi vì được Thiên Mệnh mời thu làm đệ tử, Lý Sùng Nam Lý gia nhảy một bước lên trời, trở thành hạt giống cấp 9, được bồi dưỡng trọng điểm.

Đến lúc này, cô mới hiểu được, mình đã bỏ lỡ cái gì.

Thiên Mệnh! Thiên Mệnh!

Thì ra quả thật là Thiên Mệnh sao!?

Bùm!

Đột nhiên cô xoay người một cái, duỗi chân.

Kỹ xảo đặc thù của Bát Quái Môn khiến cô thoải mái đạp Triệu Thông ra.

Nhảy một cái, Triệu Tiêm Nhu xông về phía cửa lớn, đảo mắt liền mở cửa đi ra ngoài, biến mất ở bên ngoài.

Cô là thiên chi kiều nữ, trời sinh thiên tư trác tuyệt!

Mà Lý Sùng Nam trước đó chỉ là tư chất bình thường, dựa vào cái gì Lý Sùng Nam có thể nhảy lên trời, cô thì không được!

Thế giới này không có trắng đen, không có đúng sai, chỉ có mạnh yếu!

Giờ khắc này, cô mới chính thức hiểu được, nhận thức sai lầm trước kia của mình.

“Ta yếu hơn Thiên Mệnh, cho nên ai cũng có thể giận chó đánh mèo ta, ai cũng có thể lấy ta trút giận!

Không về nhà họ Triệu, cô mang theo tiền mặt và thẻ vàng trên người, đi thẳng đến sân bay.

Cô muốn tìm con đường riêng của mình.

Con người có thể phạm sai lầm, nhưng tuyệt đối không thể phạm hai sai lầm lần ở cùng một chỗ.

……..

Vĩnh An Uyển, Toại Dương,. Tỉnh Phong Nam

Ha ha ha ha ha ha!!

Thải Hồng Đường giẫm lên bàn, hai tay chống nạnh, hai mắt sáng đèn màu chói mắt, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu.

“Mạnh!! Vô địch!! Tịch mịch!!! Ha ha ha!!! “Long Môn Điếu ở một bên điên cuồng dùng tay nện lên bàn.

“Đại ca trâu bò!! Team chúng ta từ hôm nay trở đi, hoàn toàn phát đạt!!!

Bị đại ca chém chết hai vị trí cấp tám còn không phải chỉ có thể nén giận!!! “Thải Hồng Đường kêu to, cảm xúc đó là tương đối kích động.

Cô tụ tập lực lượng, còn chưa kịp phát lực, hết thảy liền kết thúc.

Anh Di một đao đâm vào tim đối phương, sau đó toàn thân trở ra.

Sau trận chiến này, Khu vườn Vận Mệnh mới thật sự là hoàn toàn vô địch!

"… "Râu nâu ngồi ở một bên, nhìn màn sáng lơ lửng, sắc mặt trầm tĩnh.

Nếu không là trong mắt anh ta mơ hồ hiện lên chấn động nhè nhẹ, chỉ sợ không ai có thể nhìn ra một chút tâm tình của anh ta lúc này.

Thời gian trước Anh Di vẫn chỉ là cấp 8, hiện tại liền nhất cử đột phá, đạt tới cấp 9.

Phải biết rằng, Khu vườn Vận Mệnh của bọn họ có thể khác với những Chuyên gia vũ khí bay khác, những Chuyên gia vũ khí bay khác sau lưng mỗi người đều sẽ có hậu cần bảo trì, như cấp 8 như vậy, thậm chí phía sau sẽ có một team cỡ lớn hỗ trợ bảo trì.

Nhưng chúng khác

Sức mạnh của họ, chỉ có bản thân họ.

Cho nên Anh Di, hắn là từ trước tới nay, hoàn toàn là cấp 9 tự do.

"Một vụ đánh bom xảy ra sáng nay đã được chính thức xác nhận là một cuộc tấn công khủng bố."

Lúc này màn sáng chuyển đổi, biến thành tin tức truyền hình Triều Ngữ.

Một người đẹp tóc ngắn mặc âu phục nữ sĩ màu lam đang nghiêm nghị đọc bản tin.

"Trường hợp được xác định là hai sư đoàn bay cao cấp đã bị kẻ thù xúi giục và công khai tấn công các quan chức của Liên đoàn lớn ở tỉnh Phong Nam, những người đã đến Triều Ngữ ngoại giao."

Cũng may, trải qua thời gian cực ngắn, hai tên phản loạn đã bị bắn chết.

Đại Hùng nhẹ nhàng đẩy cửa, tiến vào đại sảnh, thấy mấy người đều đang xem tin tức.

Vừa mới nhận được tin tức, hoàng tộc đế quốc gửi thư mời chính thức tới, mời Anh Di tiếp nhận Cửu Nghi sắc phong. Trở thành Cấp 9 thứ mười Địa Nguyệt, gia nhập cao tầng quân bộ.

“. ! ”

“ ! ! ”

“ ! ! ? ”

Ba người ở đây đều dừng lại.

Chương 779: Tiến vào quân bộ

Cao tầng Quân bộ

Đây chính là trong truyền thuyết, một bước lên trời!?

Trong đại sảnh không khí một mảnh ngưng trệ, người Góc chết, cứ thế mà được mời tiến vào cao tầng quân bộ!

Nếu trước hôm nay, bọn họ nhất định cho rằng Đại Hùng đang nói đùa.

Nhưng nhìn cô từ ngực lấy ra một tấm thư tín màu vàng sậm hẹp dài, mấy người đều hiểu, đó hẳn là hoàng tộc thư mời.

Cửu Nghi đã đầy quân, quân bộ yếu hơn không chỉ một bậc, đây là thuật cân bằng, cho nên phải xem Anh Di. “Thải Hồng Đường lên tiếng.

Chỉ là ngay cả chính cô cũng không phát hiện, âm thanh của mình đều đang run rẩy.

Cô từ nhỏ sinh ra ở Nghiêm gia, cho nên rất rõ ràng, cấp 9 gia nhập cao tầng quân bộ là cái khái niệm gì.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ sẽ chứng kiến một đại gia tộc mới nổi quật khởi.

Nghiêm gia bọn họ, vì từng bước một leo lên đến vị trí cao tầng, hao phí mấy đời tâm huyết cùng tích lũy, trong một lần

gặp được kỳ ngộ, mới may mắn giết chết đại lượng người cạnh tranh, đứng ở vị trí đại quý tộc đế quốc.

Và bây giờ.

Một mình Anh Di, liền có cơ sở như vậy.

“Chậc chậc chậc đừng bay nữa, địch nhân chân chính của chúng ta là Góc chết, quyền thế trong hiện thực không ảnh hưởng đến Góc chết. “Đại Hùng nhướng mày nói.

“Cho dù như vậy. Chúng ta, về sau thật sự khác biệt. “Thải Hồng Đường hít sâu một hơi.

Một khi trở thành cao tầng quân bộ, bọn họ thu hoạch tài nguyên, tin tức, đều sẽ cách biệt một trời một vực so với trước kia.

Bọn họ một đám người bị buông bỏ, từ nay về sau, sẽ không còn bị cho là đồ bỏ hoang.

Phụ thân

Trong mắt Thải Hồng Đường hiện lên một tia thống khổ cùng tưởng niệm.

……

Nghiêm gia tổ trạch -An Đô

Bài vị tầng tầng chồng lên nhau sắp hàng chỉnh tề ở chính giữa từ đường, khói xanh lượn lờ từ trong lư hương bốc lên.

Nghiêm Bằng lẳng lặng đứng trước lư hương, sắc mặt căng thẳng, nhìn tục danh linh vị tổ tông.

Răng rắc.

Cửa lớn âm u của từ đường bị chậm rãi kéo ra từ bên ngoài.

Một người con gái xinh đẹp mặc hoa phục phức tạp, chậm rãi nhấc váy bước vào cửa.

Váy dài hoa lệ phối hợp với khí chất diễm lệ trên người cô, tựa như một con khổng tước lông vũ dài sai giới tính.

“Hôm nay sao không đến chỗ Tâm Kiệt. Anh sắp tiến hành khảo sát vũ khí bay cấp 7, trong khoảng thời gian gần đây cần

tài nguyên gấp đôi mới được. “Người con gái nhìn Nghiêm Bằng đứng trước lư hương, bất mãn nói.

“Không rảnh. “Nghiêm Bằng xoay người. Tâm Kiệt không phải có em trông sao?

“Nó cũng là con trai của anh. Gần đây anh vẫn đi tìm mấy vị tộc lão biện hộ, em có thể hiểu, nhưng anh nên rõ ràng, những nhân tình này, những quan hệ này, vốn nên tất cả đều là Tâm Kiệt. Nghiêm Tâm Thải đã ở riêng, con bé không nên cũng không thể chiếm lợi ích của Tâm Kiệt nữa. “Người đàn bà nhíu mày nói.

“Anh là ba nó! “Giọng Nghiêm Bằng cao hơn. Anh nghĩ con bé vẫn ổn, vẫn ổn như những đứa trẻ khác, đi học bình thường, làm việc bình thường, kết hôn sinh con bình thường! Như thế không được sao?”

Tâm tình anh ta thoáng cái kích động hẳn lên.

Mỗi lần nhắc đến con bé, anh lại kích động như vậy! Anh cho rằng em không đau lòng sao!? Không tranh thủ, dòng này của chúng ta sớm muộn gì cũng suy bại, anh khắp nơi đều hao tổn tài nguyên nhân tình, vạn nhất đến lúc đó liên lụy Tâm Kiệt cũng không đạt tới đủ độ cao, dòng này của chúng ta suy bại, đối với Nghiêm Tâm Thải lại có ích lợi gì!? Nếu con bé Tâm Thải hiểu chuyện, có thể thông cảm cho nỗi khó xử của người làm cha mẹ chúng ta, thì đừng liên lụy đến chúng ta, đừng liên lụy đến Tâm Kiệt!

Bốp!!

Nghiêm Bằng giơ tay tát một cái, hung hăng tát vào má người phụ nữ

Nghiêm U Oánh!

“Anh dám đánh tôi!? “Người con gái không dám tin che mặt, con ngươi sáng lên tia hồng sắc hồ quang.

Vì một Nghiêm Tâm Thải không có tương lai, anh lại dám đánh tôi!?

“Cô nói thêm một câu, tôi không chỉ đánh cô, mà còn giết cô!”

Thân là hạch tâm dòng chính, với kết cấu lãnh khốc lạnh lẽo nội bộ Nghiêm gia, anh ta muốn giết Nghiêm U Oánh xuất thân từ dòng nhánh, thật đúng là không có gì khó khăn.

“Còn nữa. Tâm Thải vì sao phải hiếu thuận với cô? Từ nhỏ đến lớn, đều là tôi chăm sóc, bồi dưỡng, dạy dỗ nó!”

“Anh!! “Nghiêm U Oánh còn muốn nói cái gì.

Nhưng cửa lớn từ đường thoáng cái bị đẩy ra, một ông lão mặc đạo bào, tóc bạc phơ bước nhanh vào cửa.

“Bằng nhi, chuẩn bị một chút, gia chủ phái con dẫn đội, đi tới tỉnh Phong Nam.

“Phụ thân!? “Nghiêm Bằng cùng Nghiêm U Oánh vội vàng thu lại cảm xúc, khom người hành lễ.

Ông lão chính là Nghiêm Văn Hàn, cha của Nghiêm Bằng.

Hai người đều có chút ngơ ngác, gia tộc ở bên đó cũng không có gì bố cục hay sản nghiệp gì, huống hồ cuộc thi sát hạch cấp 7 trong nội bộ gia tộc sắp bắt đầu, khoảng thời gian này lại muốn bọn họ đi Tỉnh Phong Nam.

” Lãnh đạo Tập đoàn Minh Viễn Lý Trình Di mười lăm phút trước, một mình đột phá tiến vào Triều Ngữ, giết chết Triệu Lăng Chí Triệu Yến Trinh của Vạn Thế thương hội, sau đó cùng Hắc Phượng đại nhân giao thủ rồi cuối cùng vẫn toàn thân trở ra.”

Vừa rồi bệ hạ đã chính thức xác nhận, sắc phong Thiên Mệnh Lý Trình Di là đại tướng cấp 9 thứ 10 của đế quốc. Bây giờ chờ Thiên Mệnh tiếp chỉ, sau đó đi tới An Đô, có thể lĩnh quân hàm đại tướng.

Nói tới đây, ông ta nhìn hai vợ chồng Nghiêm Bằng trợn mắt há hốc mồm.

“Chênh lệch giữa cấp 8 và cấp 9 tựa như lạch trời, lại không nghĩ tới ngắn ngủi mấy tháng, Thiên Mệnh kia, lại quả nhiên là thế sự trêu người.”

Ông ta dừng một chút.

Chương 780: Cao thủ hacker

Vừa vặn, dưới trướng Thiên Mệnh trong team Khu vườn Vận Mệnh, Nghiêm Tâm Thải nickname là Thải Hồng Đường, là cao thủ đứng đầu phụ trách phương diện an ninh mạng. Lần này Thiên Mệnh tập kích tiến vào Triều Ngữ, không thông báo cho bất luận kẻ nào, là con bé ra tay mạnh mẽ mở ra pháo đài Trầm Mặc của Triều Ngữ, tiến vào từ một lỗ hổng chưa từng có người phát hiện. Cho nên mới đánh Triệu gia trở tay không kịp, không thể điều động lực lượng lớn nhất.

Nghiêm Bằng vẻ mặt mờ mịt, anh biết con gái là cao thủ hacker, nhưng trình độ kia cũng chỉ như vậy, cao thủ công ty an ninh mạng dưới tay anh ta cũng lặng lẽ thử qua con gái, cho nên anh ta rõ ràng trình độ.

Nhưng bây giờ.

Trình độ của Tâm Thải tăng vọt, lại còn công phá Pháo đài Trầm Mặc, còn là Pháo đài Trầm Mặc của Triều ngữ!? Đây chính là một trong những phòng tuyến mạnh nhất của nhân loại mà ngay cả nhóm hacker Bạch Tinh cũng không thể công phá.

Trình độ Tâm Thải như vậy? Đùa gì vậy!?

…….

Anh ta chấn động, mà Nghiêm U Oánh bên cạnh lại là kinh hãi.

Cấp 9, công phá Pháo đài Trầm Mặc, hai chuyện này bất luận một chuyện nào xảy ra, đều sẽ làm cho người ta cho là đang nói đùa.

Nhưng nhìn vẻ mặt nghiêm túc của phụ thân lúc này, còn có tộc nhân tinh anh đi theo.

Phụ thân đại nhân.

“Thôi không nhiều lời nữa, mấy người lập tức xuất phát, ý của gia chủ là hy vọng mấy người tận khả năng để Tâm Thải về nhà một chuyến, sau đó thông qua con bé, liên lạc với Thiên Mệnh. “Nghiêm Văn Hàn trầm giọng nói.

“Nhưng Triệu gia ….“Nghiêm U Oánh còn chưa kịp phản ứng.

“Cái đó không quan trọng, giết chết hai người cấp 8, còn lấy được 10% cổ phần của Vạn Thế thương hội, Triệu gia về sau không bị gạt ra khỏi Cửu Nghi cũng đã rất ghê gớm rồi. Đừng cho rằng Nghi quốc chỉ có Cửu gia đại quý tộc chúng ta? Phía dưới đang hau háu rình chờ thay thế như hổ đói rình mồi.” Nghiêm Văn Hàn giải thích.

Sắc mặt Nghiêm U Oánh trắng bệch, tia điện trong mắt tản đi, chỉ còn lại mờ mịt và rung động.

Cô ta không biết tại sao, thoáng cái, dường như thế cục đã hoàn toàn thay đổi.

Hoàn toàn không giống với dự đoán của cô.

Nhưng bọn họ không phải là người Góc chết sao?

Cấp 9 Góc chết, muốn giết anh ta cũng không có bao nhiêu khó khăn. “Nghiêm Văn Hàn thản nhiên nói. “Huống hồ, trước kia chưa bao giờ xuất hiện qua người Góc chết cấp 9, hôm nay, ai lại dám xác định, Thiên Mệnh sẽ không trở thành người đầu tiên hoàn toàn thoát ly khỏi Góc chết?”

Chuẩn bị xuất phát đi. “Ông ta nói.

“Vâng!!” hai mắt Nghiêm Bằng sáng ngời, rốt cục có thể tiêu hóa hết tin tức vừa rồi, tâm tình thoáng cái trở nên khó có thể hình dung.

……

Đại trạch -Lý gia Triều ngữ.

“Gió thu phấp phới bay bay, mỏng manh cánh tuyết mùa đông đến gần”Lý Viễn khoanh tay lẳng lặng đứng ở giữa sân, nhìn màn sáng lơ lửng giữa không trung.

Đại chiến giữa Thiên Mệnh và Hắc Phượng trên màn sáng đã tắt hơn mười phút, ông ta vẫn như cũ thật lâu không muốn rời đi.

Đại loạn sắp tới, thế sự gần đây càng ngày càng loạn.

Tất cả loạn, tựa như mưa tuyết, ùn ùn kéo tới, rơi xuống đất rồi lại hòa tan thành một thể, ẩn giấu nguy cơ cực lớn.

Thiên Mệnh cùng Hắc Phượng thắng bại, chỉ là một khúc nhạc đệm trong đó.

“Gia chủ, tỉnh Đông Sơn bên kia, đội ba vị đại nhân lùng bắt đã mất liên lạc ba giờ, bây giờ tung tích Ảnh Thực không chỉ không che giấu, ngược lại công khai gửi thư Thái Ất cung, yêu cầu giao ra bốn người ủy ban đạo đức. Để trao đổi, bọn chúng sẽ phóng thích ba vị cấp 8 tướng quân.”

Lý Xương Cốc bên cạnh khom người nói, từ sau khi nữ nhi Lý Sùng Nam bái sư Thiên Mệnh, địa vị của anh ở Lý gia cũng nước lên thì thuyền lên, hiện giờ lại thường xuyên đi theo bên cạnh gia chủ Lý Viễn, đảm đương vai trò trợ thủ cùng thư ký.

“Ý của bệ hạ là gì? “Lý Viễn thở dài.

“Bệ hạ đáp ứng. Thái Ất cung đối với người của ủy ban luân lý đạo đức cũng không thèm để ý, nếu có thể dùng mạng của bốn người kia đổi lấy chiêu an đối với Ảnh Thực, bệ hạ tuyệt đối sẽ giao người.

Thực lực và tính bí mật của Ảnh Thực quá mạnh, ba người lùng bắt cấp 8 đều nháy mắt bị bắt.

Đây hiển nhiên là đại hoạn.

Đối với Thái Ất Cung mà nói, mặc kệ ngươi là sinh vật Biển Đen, hay là cá thể nào khác, chỉ cần có thể sử dụng, các vị kia đều không quan tâm.

Dù sao, loại chuyện này, cũng không phải lần đầu tiên xuất hiện”Lý Viễn không tự chủ được nhớ lại thời điểm rất nhiều năm trước, khi đó cũng là như thế.

“An Đô là địa bàn của Đông quân lão gia tử và Đinh Mộng, có Đông quân tọa trấn, vấn đề không lớn. Hiện giờ đại địch trước mắt, thế cục thối nát, chính là lúc dùng người bệ hạ đưa ra quyết sách bực này, cũng là bình thường. “Ông ta nhẹ giọng nói.

“Vậy Lý gia chúng ta “Lý Xương Cốc nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Nam không phải đi gặp Thiên Mệnh sao? Việc này đối với chúng ta có lợi, không cần để ý, yên lặng theo dõi kỳ biến là tốt rồi. “Lý Viễn nhắm hai mắt lại, không nhiều lời nữa.

Lý Xương Cốc thấy thế, cũng lặng lẽ lui ra.

……

Vèo!

Trên bầu trời tỉnh Phong Nam, một đạo quỹ tích màu đen xé gió xẹt qua, tựa như một đạo sao băng nhanh chóng rơi xuống vùng ngoại ô.

Ngoại ô Vĩnh An Uyển.

Lý Trình Di thu Hoa Lân Y lại, mũi chân nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Hắn giương mắt nhìn về phía đại môn trang viên, nơi đó cánh cửa mở ra, Khu vườn Vận Mệnh người từng cái đi ra.

Đại Hùng, Thải Hồng Đường, Râu nâu, Long Môn Điếu và cuối cùng là Tân Đức Lạp.

Trong mắt mọi người nhìn hắn, đều là sợ hãi than cùng chấn động.

Chương 781: Sự vô địch tuyệt đối của quái vật đã bị đánh vỡ

Đối với người bình thường mà nói, cấp 8 cùng cấp 9 chỉ kém một bậc, nhưng chỉ có người trong nghề mới biết được, tình huống bình thường, cấp 8 cơ hồ không có khả năng thăng cấp cấp 9.

Bởi vì cái gọi là Cấp 9, căn bản chính là quái vật do tài nguyên năng lượng quốc gia xây dựng thành.

Mà bây giờ… sự vô địch tuyệt đối của quái vật đã bị đánh vỡ.

“Mọi người thu dọn một chút, chuẩn bị cùng tôi đi An Đô một chuyến. “Lý Trình Di nghiêm mặt nói. Thái Ất cung? “Tân Đức Lạp hỏi.

“Đúng. “Lý Trình Di gật đầu,” Cố gắng lâu như vậy, cũng đến lúc chúng ta thu hoạch rồi.

“Phan n đâu, sao lâu rồi không thấy thằng bé? “Hắn bỗng nhiên nhớ tới vị cứu tinh Góc chết lúc trước mang về.

“Mấy ngày hôm trước vì giúp một người Góc chết tìm được cách thoát ly, bị trọng thương, bây giờ còn đang trị liệu. “Đại Hùng trả lời.

“Nó so với chúng còn bận rộn hơn, đến bây giờ, người nhận ơn cứu mạng của cậu bé đã hơn trăm người, đều là tinh anh cường hãn cả, bao gồm đủ mọi ngành nghề, không ít là người ngoại quốc.” Hơn nữa, Phan n cho chúng ta tra ra cách thoát ly, cũng đồng thời giúp những người khác tiến vào cùng một Góc chết. Cho nên tất cả mọi người đều nhận ân tình của cậu bé

“Thế thì để nó dưỡng thương” Lý Trình Di gật đầu, ánh mắt hắn nhìn về phía Tân Đức Lạp, “Bởi vì nguyên nhân quốc tịch, phiền toái Tân Đức Lạp tiên sinh lưu lại tọa trấn, thế nào?”

“Giao cho tôi. “Tân Đức Lạp gật đầu. “Mặt khác, lần này Vạn Thế thương hội sẽ chuyển giao cổ phần cho tôi, đến lúc đó mượn con đường của Vạn Thế, phiền toái ông hỗ trợ tìm toàn bộ những vật liệu này, đương nhiên, nếu như không có, có thể bỏ qua.”

Lý Trình Di đưa qua một danh sách vật liệu để chế tạo quả cầu Khắc Ấn.

Tử năng, quả cầu Khắc Ấn, cộng thêm rèn luyện tăng lên đến cực hạn, ba điều kiện này, chính là ba yếu tố thu hoạch Khắc Ấn.

“Tiếp theo, chiều mai xuất phát, mọi người trở về chuẩn bị sẵn sàng. “Lý Trình Di dặn dò.

Vâng!

Mọi người cùng đồng thanh.

So với trước kia, mọi người lúc này, rõ ràng nhiều hơn một cỗ khí chất đặc biệt.

Đó là cảm giác đặc biệt do sự tự tin và hy vọng dung hợp mà thành.

Rời khỏi Vĩnh An Uyển, Lý Trình Di một khắc không ngừng, trước tiên đi bổ sung tổn thương cho Hoa Lân Y.

Tiếp theo, chính là cân nhắc lấy Khắc Ấn làm hạch tâm, lựa chọn Khắc Ấn kế tiếp là cái gì.

Sau khi xác định Khắc Ấn làm mục tiêu, hoa ngữ kế tiếp của Ác Chi Hoa mới dễ lựa chọn.

Có mục tiêu chính, Lý Trình Di cũng không giống như trước nữa, rải rác, nhìn thấy hoa ngữ mạnh mẽ liền chiếm.

Khắc Ấn Cự lực mang đến cho hắn sức mạnh tăng lên mảng lớn, hiện giờ Lý Trình Di dự định rèn luyện, là tốc độ. Phương diện Khắc Ấn tốc độ, đầu tiên phải tìm được vật liệu, tiếp theo phải có sân bãi thích hợp chế tạo quả cầu Khắc Ấn.

Tử năng trải qua chém giết lúc trước, tiêu hao không ít, còn cần không ngừng bổ sung. Loại lực lượng này không thể tự mình sinh ra, chỉ có thể từ bên ngoài hấp thu, cho nên còn cần một cái sân bãi hấp thu Tử năng ổn định.

Lý Trình Di suy nghĩ, rất nhanh liền đem ý nghĩ dừng lại ở kiến trúc triệu hoán của Ác Chi Hoa. "Nếu như có thể triệu hoán ra từng loại kiến trúc của ác chi hoa đã, như vậy hoàn toàn có không gian tự do thí nghiệm." Đáng tiếc, hiện tại trong thời gian ngắn không thể hoàn thành điểm ấy, hoa ngữ không thể tùy tiện chọn loạn.

Nếu làm không được điểm ấy, vậy cũng chỉ có thể làm vật thay thế trước.

Dạo quanh vườn bách thảo đầy hoa cỏ, hắn bắt đầu liệt kê các điều kiện cần thiết để thay thế.

"Một, nhất định phải có tính bí mật." Điểm ấy có thể lựa chọn dưới lòng đất, liền giống như Tinh Hồ, thật sự không được cũng có thể chọn vũ trụ, thậm chí trực tiếp mượn Góc chết Bàn tay nắm chặt của Iseline mượn dùng cũng có thể.

Hai, nhất định phải có đầy đủ lực phòng ngự. Điều này đòi hỏi rất nhiều biện pháp bảo vệ.

Ba, cần năng lượng, điểm ấy ngược lại dễ làm, lò phản ứng hạt nhân mặc dù là hàng cấm, nhưng làm mấy cái công suất nhỏ dùng hằng ngày, vẫn là không thành vấn đề."

Nghĩ tới đây, căn cứ ngầm của Thải Hồng Đường lúc trước cũng miễn cưỡng đủ dùng.

Không bao lâu, hắn bất tri bất giác lần nữa đi tới vị trí hoa tử vi bên trong vườn thực vật

Đưa tay sờ sờ bông hoa nhỏ ở dưới, hoa khí nhè nhẹ chảy vào, nhưng không có bất kỳ tiến độ tăng lên.

Hiển nhiên đây không phải là dị chủng tử vi, không cách nào tăng lên cấp độ tiến hóa.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn trái nhìn phải, nơi này hắn sai người dời đi một loạt cây tử vi. Trong đó ba cây màu đỏ tía, ba cây màu đỏ thẫm, ba cây màu trắng bạc. Hiện tại hai loại còn lại đều nở hoa.

Một cây có màu đỏ thẫm và màu trắng bạc, trông vô cùng trong suốt và tinh khiết.

Hắn đi tới, đưa tay nhéo nhéo đóa hoa nhỏ màu đỏ thẫm.

Nhất thời từng luồng hoa khí nhanh chóng tràn vào ấn ký của Hoa Tử vi.

Đây là biến thể của hoa tử vi - - Xích Vi Hoa.

Cảm thụ được tiến độ hoa khí không ngừng tăng lên, Lý Trình Di xác nhận, đây là hoa thần vị thứ bảy.

‘Nói cách khác, còn phải bổ khuyết năm hoa thần vị, lựa chọn năm lần hoa chính, mới có thể dung hợp xuất hiện công năng triệu hoán.’

Chậm quá.

Lần này về nhà thăm người nhà, sau đó chuyên tâm chế tạo quả cầu Khắc Ấn. Lần trước tại thành phố Thiên Sứ Tử Vong, độ khó xác thực cực cao, tiếp theo còn không biết sẽ tăng lên tới trình độ nào.

Cho nên thời gian hiện tại của hắn một phút một giây cũng không thể trì hoãn.

Rất nhanh, một lần tiến hóa hoa khí đã xong, Lý Trình Di xoay người rời đi, trực tiếp trở về nhà ở nội thành.

Chương 782: Đối mặt Ảnh Thực

Chiều hôm sau, chuyến bay từ Phong Nam đến An Đô đã hạ cánh an toàn xuống sân bay quốc tế An Đô.

Mà cùng lúc đó, một chuyến bay từ tỉnh Đông Sơn bay tới An Đô cũng lặng lẽ hạ cánh.

Trong đại sảnh sân bay.

Một đội cảnh sát tổng cục an ninh nhao nhao kéo dây cảnh giới, tránh cho người đi đường va chạm, cho nên cách ly từng thông đạo.

Mọi người trong Khu vườn Vận Mệnh thống nhất thay đồng phục, đều là quần dài màu đen, bên trong là áo sơ mi trắng, kiểu dáng thon dài tinh tế.

Hai vai quần áo cùng với lưng, hoa văn màu bạc lớn nhỏ khác nhau.

Lý Trình Di là hoa Tử đằng, Thải Hồng Đường là tú cầu tím, Đại Hùng là bách hợp trắng, Râu nâu là hoa củ kiệu, Long Môn Điếu là hoa thạch nam.

Những thứ này lần lượt đại biểu cho hoa chính mà các thành viên lựa chọn.

“Tại sao phải mặc loại quần áo không thoải mái này hả” Đại Hùng ưỡn ngực, có chút bất đắc dĩ.

“Ha ha. “Thải Hồng Đường ở một bên cười lạnh,” Hâm mộ đi? Nhưng to hay nhỏ mới là vương đạo. “Cô cũng ưỡn ngực.

Như vậy có thể bị người ta cho là bơm hơi không? “Đại Hùng nháy mắt nói.

Đại Hùng em bây giờ lá gan càng ngày càng lớn đó nha!! “Thải Hồng Đường ánh mắt đâm một cái, muốn đi lên cốc đầu

Nhưng lập tức, cô liền bị một con rắn nhỏ đầu tam giác màu đen từ trên người Đại Hùng nhảy ra dọa nhảy dựng.

“Được rồi, đừng náo loạn. Dù sao cũng là yết kiến hoàng đế bệ hạ, tôn trọng người khác chính là lễ nghi. Đây là lễ phép làm người. “Lý Trình Di nói.

Hắn dẫn đầu đi về phía lối ra sân bay.

Những người còn lại theo sau.

Chỉ là mới đi chưa được mấy bước, đột nhiên xa xa ở một cái khác thông đạo khác, cũng đi theo đi ra ba gã quái nhân mặc trường bào Kim Long hắc đế.

Hai bên gặp nhau, đều là cùng đãi ngộ, nhất thời đều dừng bước, ánh mắt nhìn về phía đối phương.

“Tạp huyết!? “Gã đàn ông cao lớn đứng đầu, hai mắt hiện lên một vệt màu vàng, lập tức hưng phấn, vui vẻ.

“Bây giờ ra ăn thịt hắn! “Gã ta tiến lên một bước, nhưng lập tức bị một người phía sau đè bả vai lại.

“Đừng nóng vội. Nơi này khác với những nơi khác, có một cỗ khí tức rất mạnh. “Một gã trầm giọng nói.

“Tốt, nể mặt anh nhưng sau khi rời khỏi nơi này, hắc hắc” Thrall tham lam liếm liếm môi, nhìn chằm chằm Lý Trình Di ánh mắt cũng không chớp.

… “Lý Trình Di hơi nhíu mày, có chút chán ghét ánh mắt đối phương.

……..

“Anh Di, có cần không”. Râu nâu bên cạnh thấp giọng hỏi.

Đối với năng lực của anh mà nói, không ai không thể đốt.

“Không, cậu không phải đối thủ của hắn.” Lý Trình Di từ trên người đối phương cảm ứng được một cỗ nồng đậm Khí tức Ảnh Long, nếu là lúc trước, hắn tự nhiên là không cảm ứng được loại khí tức này.

Nhưng hiện tại Huyết mạch Ảnh Long của hắn đã tăng lên tới đẳng cấp bình thường, đã có thể cảm giác đại khái lai lịch đối phương.

Ba tên kia, đại khái cũng giống chúng ta, không phải hệ thống hiện thực.

Nghe vậy, Râu nâu có chút kinh ngạc, giương mắt nhìn ba người Ảnh Long Thrall.

Đi thôi.

Lý Trình Di dẫn đầu đi về phía trước, theo thông đạo tạm thời kéo ra ngoài.

Những người còn lại theo sau.

Vừa mới đi ra thông đạo, sắp tiến vào thang máy rời khỏi sân bay, một thiếu niên mặc long bào màu vàng, đã sớm chờ đợi ở đó.

Thiếu niên chỉ khoảng bảy tám tuổi, thân cao hơn một mét, khuôn mặt tuấn tú lãnh đạm, khi nhìn thấy đoàn người Lý Trình Di, cậu ta lại tự nhiên lộ ra một tia mỉm cười ôn hòa.

“Anh Di. ” Cậu ta cũng gọi giống như những người ở Khu vườn Vận Mệnh,.

Tam điện hạ?

Tam hoàng tử Chu Thước.

Cũng là vị hoàng tử bị ám sát lần trước được bọn họ cứu ở Triều Ngữ.

Lý Tưởng Hương cùng Tinh Hồ liên thủ ám sát, nếu là không có Lý Trình Di ở đó, có lẽ đã thành công.

“Nghe mọi người muốn tới, ta liền cố ý tới đây chờ ở chỗ này. “Chu Thước nghiêm túc nói. Nơi này là An Đô, cũng nên để ta tận tình làm chủ.

Trong lời nói của cậu ta hoàn toàn không coi mình là hoàng tử, mà là giống như đám người Lý Trình Di.

Lý Trình Di nhìn Tam hoàng tử bề ngoài bảy tám tuổi, kì thực đã mười bốn mười lăm tuổi, trong lòng đại khái hiểu rõ mục đích của đối phương.

Lúc trước ở Triều Ngữ, hai bên bọn họ thuận thế kết được liên hệ rất sâu. Cho dù như thế nào, Chu Thước không có khả năng không biểu thị ân cứu mạng,.

Cho nên lần này tự mình hạ giá, đến đây đón người, liền trở nên tự nhiên.

“Vậy chúng ta sẽ không khách khí. Kính xin Tam điện hạ dẫn đường. “Lý Trình Di gật đầu mỉm cười nói.

“Đi theo ta, lần đầu tiên tới An Đô, mọi người có lẽ sẽ có ấn tượng rất sâu đối với nơi này. “Chu Thước xoay người đi vào thang máy.

“Ồ? Vì sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Bởi vì, nơi này là thành thị đứng đầu tứ đại thành phố tự tuần hoàn tại Nghi quốc, khác biệt so với bất kỳ địa phương nào” Chu Thước cười nói, xoay người, đưa lưng về phía mọi người, mặt hướng bên trong thang máy.

“Mọi người hãy nhìn về phía này.”

Mấy người ở Khu vườn Vận Mệnh đều có chút kỳ quái, nhưng cũng đều giống như cậu ta, mặt hướng vách tường kim loại bên trong thang máy.

Ong.

Thang máy bắt đầu bay lên cao.

Tiếng ma sát tốc độ rất nhỏ, cho thấy lúc này tốc độ thang máy vượt xa tưởng tượng của người bình thường.

“Hiện tại chúng ta đang đi lên với tốc độ hơn ngàn mét mỗi giây, bởi vì là ở trong đường ống chân không, cho nên không có bất kỳ tiếng nổ âm thanh nào truyền ra.” Chu Thước giới thiệu.

Tiếp theo, xin mọi người chú ý nhìn ra bên ngoài.

Cậu ta vừa dứt lời.

Ước chừng ba giây sau.

Ong!

Chương 783: Thiên Chi Thành

Trong phút chốc, toàn bộ vách thang máy phát ra rung động rất nhỏ.

Sau khi rung động, vách tường bên trong từ màu bạc biến thành nửa trong suốt, lộ ra cảnh sắc bên ngoài.

Ánh mặt trời màu vàng tinh khiết, từ bầu trời bên ngoài xuyên thấu qua thủy tinh, chiếu vào, nhuộm mặt mỗi người thành màu vàng.

Bầu trời xanh thẳm, mây trắng trôi nổi, cùng với một tòa thành phố cơ khí hình tròn khổng lồ trôi nổi ở giữa mây trắng, trong nháy mắt khắc vào tầm mắt mọi người.

Thành phố hình tròn kia, toàn thân màu trắng xen lẫn kim văn, tựa như con quay, đang không ngừng chậm rãi chuyển động.

Đồng thời xung quanh còn có rất nhiều điểm sáng màu lam đỏ bay vào bay ra.

Đó là vô số phi hành khí cùng người cải tạo lơ lửng, xen lẫn phi hành khí được phép bay.

Trên thành phố hình tròn khổng lồ, bốn cái sừng cong màu vàng thật lớn đâm lên bầu trời, mỗi một cái sừng cong đều có mạch điện quang mang vô cùng phức tạp cùng khe hở phù hợp.

Bốn phía thành thị hình tròn, phân biệt có bốn thác nước trắng thật lớn, từ biên giới bay thẳng xuống, vượt qua mấy vạn mét, nện xuống mặt đất.

Quái dị chính là, nơi mà những thác nước này rơi xuống, đều lóe ra điểm sáng đỏ sậm.

Mà thác nước màu trắng rơi xuống đất, đảo mắt liền hóa thành sương khói tiêu tán không còn, phảng phất ngay từ đầu đã không tồn tại.

Đám người Lý Trình Di nhìn tòa thành thị lơ lửng màu vàng trắng kia, trong lúc nhất thời đều lâm vào rung động.

Ngoài ra, còn có vô số phi hành khí cho thuê dài hơn mười mét, ở bên cạnh ra vào, tựa như bụi bặm trôi nổi, không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra đó là phi hành khí.

Thành phố hình tròn màu vàng trắng, xung quanh chậm rãi lóe ra vô số điểm sáng màu lam.

“Hoan nghênh đến An Đô. “Tam hoàng tử Chu Thước quay đầu, nhìn mọi người bị trấn trụ, lộ ra nụ cười vui vẻ tự hào.

Đây là thủ đô cao nhất của Nghi quốc, cũng là thành thị an toàn nhất Địa Nguyệt.

“Toàn bộ An Đô, đều trôi nổi trên trời sao? “Long Môn Điếu nhịn không được hỏi ra tiếng.

Nghiêm khắc mà nói, Thiên Chi Thành chỉ là một bộ phận của An Đô. Còn có một nửa khác ở dưới lòng đất, tên là Hắc Chi Thành. Chu Thước cười nói. Tất cả quý tộc, tinh anh, thị dân cao cấp, đều sống ở Thiên Chi Thành. Những người bình thường còn lại đều sống ở Hắc Thành dưới lòng đất.

Trên mặt đất không phải cũng có không ít kiến trúc nội thành sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Những cái đó là vùng đệm, trên bản chất, Thiên Chi Thành cùng Hắc Chi Thành, đều cần nhất định xét duyệt tư cách, mới có thể tiến vào. Về phần trên mặt đất, chúng ta gọi là vùng Xám, là cho những người đã chết sinh hoạt, sử dụng.”

Người đã chết?

Nhân bản sống lại chính là người đã chết. Bọn họ không được ngoại giới tiếp nhận, nhưng lại có thân tộc bảo vệ bọn họ hi vọng bọn họ tiếp tục tồn tại, cho nên sau khi cân nhắc, được bố trí ở vùng Xám.

“Mà để phân biệt, tất cả người vùng Xám đều sẽ bị đánh dấu đặc thù, để phân biệt mình và người bình thường.” Chu Thước nói xong những nội dung này sắc mặt bình tĩnh, hiển nhiên chế độ như vậy đã kéo dài không biết bao lâu.

Thang máy lúc này càng lên càng cao, đảo mắt liền xuyên thấu mây trắng, đến hai vạn thước trên không.

Mây hóa thành biển trắng, lót đường dưới chân mọi người,

Đại khí màu lam nhạt cùng tầng mây màu trắng làm nền, Thiên Chi Thành màu vàng trắng tựa như thiên quốc thần thánh, lẳng lặng trôi nổi trên không trung.

Từ nơi này có thể nhìn thấy một ít kiến trúc cao tầng trên đỉnh Thiên Chi Thành.

Răng rắc.

Thang máy lúc này dừng lại, cửa chậm rãi mở ra, bên ngoài là một chiếc chiến hạm phi hành màu trắng tinh khiết rộng rãi hoa lệ bên trong.

Đoàn người Lý Trình Di mang theo sợ hãi than cùng chấn động, tiến vào chiến hạm.

Theo chiến hạm khổng lồ như khinh khí cầu chậm rãi chuyển hướng.

Đoàn người lần nữa nhìn thấy chiến hạm cực lớn trôi nổi rời đi.

Đó là 3 người Ảnh Long của Ảnh Thực, lúc này cũng xuất động.

Lý Trình Di xa xa cùng đối phương liếc mắt nhìn nhau, không để ý tới bên đó, mà là đem tầm mắt tập trung ở trên Thiên Chi Thành.

Thiên Chi Thành là căn cứ bảo vệ hậu cần của Thái Ất cung, dựa theo quy củ, mấy người sẽ chính thức yết kiến phụ hoàng.

Chiến hạm gia tốc, phía sau phun ra từng luồng hạt màu lam như dải lụa, đẩy thân tàu hướng lên trời.

Ước chừng hơn mười phút sau, xuyên qua từng tầng lực trường vô hình, chiến hạm màu trắng chậm rãi dán ở trên vách ngoài Thiên Chi Thành.

Thông đạo liên thông chậm rãi mở ra, nối liền.

Chu Thước cùng một hàng vệ đội, mang theo người của Khu vườn Vận Mệnh đi ra, tiến vào một đại sảnh cơ khí rộng rãi màu xám bạc, mọi người đứng trên băng chuyền rất nhanh, theo băng chuyền nhanh chóng di chuyển về phía trung tâm Thiên Chi Thành.

Không bao lâu, trùng hợp chính là, ở bên trái một cái băng chuyền khác trên, ba người Ảnh Long Thrall cũng được một đội dẫn đường bay về hướng trung tâm.

“Lại gặp mặt.” Thrall liếm liếm môi, nhìn chằm chằm Lý Trình Di, màu vàng long nhãn bên trong lộ ra tham lam cùng khát vọng nhè nhẹ.

Huyết mạch Ảnh Long tộc vốn không nhiều, cũng bởi vì tộc quần bọn họ cắn nuốt mà tiêu giảm hơn phân nửa.

Có thể nói, đại bộ phận Ảnh Long đều sống một mình, nhiều lắm là bồi dưỡng một ít Long duệ phục vụ cho mình. Giữa Ảnh Long với nhau, có rất ít người hợp tác với nhau.

Ba người Thrall kỳ thật xem như dị chủng, chính là dị chủng như vậy, nên bọn họ mới hợp lực với nhau, hoàn cảnh tại Biển Đen nguy hiểm như vậy, bọn chúng không ngừng cắn nuốt Ảnh Long khác để tinh khiết huyết mạch, cường đại tự thân.

Đối với ánh mắt quái dị đối diện, Lý Trình Di mặc kệ, dứt khoát đứng tại chỗ, nghe Tam hoàng tử đơn giản giới thiệu tình huống của An Đô.

Thiên Chi Thành, Hắc Chi Thành, Vùng Xám, ba thứ cùng hợp thành hệ sinh thái phức tạp của An Đô.

Thành phố này lần lượt được tạo thành từ người ba cấp độ.

Thiên nhân, dân đen, dân xám.

Chương 784: Cuộc sống cô độc

Theo băng chuyền nhanh chóng di chuyển, rất nhanh, hai người rời khỏi đại sảnh cơ giới, xông vào bên ngoài rực rỡ ánh mặt trời màu vàng.

Ở trong ánh nắng, bọn họ tựa như hai đoạn ống màu thẫm nhanh chóng di chuyển bên trong tường thành kim loại màu trắng hướng về một góc cong trong Thiên Chi Thành.

Gió mạnh thổi qua, khiến quần áo mọi người tung bay.

Lý Trình Di quan sát xung quanh.

Bên trái là bầu trời bên ngoài Thiên Chi Thành.

Bên phải là nội thành nội thành, trong nội thành, tất cả mặt đất đều được lát gạch màu vàng.

Vô số kiến trúc màu vàng giống như cây nấm, đứng sừng sững trong thành, phía dưới là từng đường cao tốc rậm rạp.

Xe cộ phi hành khí tựa như vô số dòng suối, tinh tế mà nghiêm chỉnh men theo quốc lộ nhanh chóng lưu động.

“Sống ở đây lâu rồi, kỳ thật rất cô độc, nhàm chán. “Chu Thước ở một bên nói.

“Vì sao? “Lý Trình Di hỏi. Nơi này không phải rất đẹp sạch sẽ sao?

“Mọi người có thấy người không? “Chu Thước hỏi.

Lời này vừa nói ra, lập tức mấy người đều cẩn thận quan sát qua, phát hiện trong nội thành ngoại trừ dòng xe, tựa hồ thật đúng là không thấy mấy người đi lại bên ngoài.

“Người của Thiên Chi Thành rất ít, rất ít tòa pháo đài đủ để chứa hơn 10 triệu người, trên thực tế chỉ có mấy vạn người sống. Còn lại, đại bộ phận đều là dây chuyền sản xuất khống chế tự động hóa, mô đun công phòng, vân vân.”

Cậu dừng một chút.

“Mà hoàng tộc chúng ta, từ lúc sinh ra đến lúc chết, đều không cho phép tùy ý tiếp xúc với người bình thường bên ngoài. Chúng ta cho dù rời khỏi An Đô, cũng sẽ chỉ hành động dưới vô số giám thị, nhất cử nhất động đều phải phù hợp lễ nghi hoàng gia.”

Đám người Lý Trình Di không hiểu sao có chút cảm nhận được cảm giác của cậu bé, không tự do, tịch mịch, cô độc cũng khó trách Chu Thước ở tuổi này vẫn không có biểu cảm phong phú gì.

Rất nhanh, băng chuyền đã đến phía dưới góc cua.

Một đội chiến sĩ khôi ngô mặc trọng giáp long văn bạch kim hoa lệ canh giữ trước cửa kim loại khổng lồ cao hơn mười mét.

Bọn họ cầm trong tay kim sắc trường kích, trung tâm trên lưng áo choàng trắng, sáng lên ký hiệu lam quang kỳ dị, mỗi người đều cao ít nhất hai mét. Đoàn người Lý Trình Di và Ảnh Thực cùng nhau đi vào trong thông đạo của những chiến sĩ bạch kim trọng giáp này.

……

Cửa lớn tự động chậm rãi mở ra.

Lộ ra cung điện khổng lồ lóe ra vầng sáng màu vàng rực rỡ bên trong.

Vách tường cung điện khắp nơi đều khảm hàng ngàn con chip màu vàng hình thoi.

Xung quanh những con chip này nối liền với một lượng lớn tuyến đường điện màu vàng kim, kim quang dày đặc chính là do những đường điện này phóng thích ra.

Xung quanh đại điện, từng tòa điêu khắc hoàng kim cao hơn mười mét lẳng lặng đứng sừng sững, hình thái khác nhau, theo thứ tự là tượng nhân vật anh hùng từng xuất hiện ở Nghi quốc.

Trung tâm đại điện màu vàng, đặt một cái bàn dài hình vuông màu bạch ngọc.

Người đứng đầu toàn bộ Nghi quốc, Nghi Hoàng Chu Thức, lúc này một thân trọng giáp, lẳng lặng đứng ở rìa bàn dài, ánh mắt buông xuống nhìn sa bàn địa đồ khổng lồ trên mặt bàn, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Sau lưng áo giáp trên người ông ta có vô số cánh chim màu vàng, tựa như gai nhọn hơi di động. Chất liệu cánh chim có chút giống kim loại, lại có chút giống huyết nhục, cực kỳ kỳ diệu.

Không có gì phức tạp truyền xướng, Khu vườn Vận Mệnh cùng Ảnh Thực hai đội người trực tiếp tiến vào đại điện, dưới chân băng chuyền dừng lại.

“Thật vui mừng khi mọi người có thể tiếp nhận lời mời của ta, đến An Đô, đến nơi này, điều này làm cho chúng ta có khả năng đứng ở cùng một chiến tuyến”.

Nghi Hoàng Chu Thức xoay người, đội mũ bảo hộ hạng nặng màu vàng, không thấy rõ biểu tình, nhưng từ ngữ khí có thể phán đoán ra, ông ta quả thật rất cao hứng. Nếu đã tiếp nhận điều kiện của chúng ta, bốn người kia có thể giao cho chúng ta không? “Ảnh Long Thrall lên tiếng.

Đương nhiên có thể. “Chu Thức thoải mái trả lời.

“Ngoài ra, nếu muốn chúng ta gia nhập liên minh của ông, còn phải có một điều kiện. “Thrall tùy ý nói.

“Điều kiện gì, anh nói đi. “Tư thế Chu Thức tương đối thấp.

“Bộ tộc chúng ta, có huyết mạch đồng tộc lưu lạc ở bên ngoài, chúng ta muốn thu hồi huyết mạch ngoài ý muốn, cần các ông phối hợp. “Thrall cười nói.

Chu Thức thoáng có chút kinh ngạc, ông ta đã biết Thrall thuộc về Ảnh Long nhất tộc, điểm ấy là lấy được tin tình báo từ 4 người Barton.

Chỉ là bên trong Nghi quốc lại có huyết mạch Ảnh Long tồn tại?

Đây cũng là một chuyện kỳ lạ.

“Phối hợp thế nào? “Ông ta tò mò hỏi.

“Phối hợp với chúng ta, bắt giữ huyết mạch mất đi, phòng ngừa bọn họ chạy trốn! “Thrall cười nói.

“Điểm ấy. “Chu Thức có chút nhíu mày.

Nơi này của các ông đều nát cả, trừ điểm ấy ra, thật đúng là không có gì đáng giá để chúng ta nhớ thương. Nếu như không đáp ứng, sau khi đổi người, chúng ta lập tức rời đi. “Thrall từng bước ép sát.

Nhìn Chu Thức không lên tiếng, hắn ta cười cười, tiếp tục nói.

Đương nhiên, nếu thực lực các ông quá yếu, không bố trí được nhân thủ, chúng ta tự mình làm cũng được.

Ánh mắt hắn di chuyển, chậm rãi dừng lại trên người đám người Lý Trình Di.

Thân thể tạp huyết kia tựa hồ cũng không tệ, vừa vặn lấy xuống làm túi da (chỉ thân thể thay thế) thay thế mới.

Hiện tại túi da thay đổi nhiều lần đều không hài lòng, cường độ quá thấp.

Lý Trình Di một mực lẳng lặng chờ đợi, chờ đến phiên team của mình cùng Nghi Hoàng trao đổi. Lúc này cảm giác được ánh mắt đối phương.

Hắn chậm rãi đưa mắt nhìn, đối diện với long nhãn của Thrall.

Ong.

Trong phút chốc, không khí giữa hai người mơ hồ vặn vẹo, xoay tròn, đè ép.

Hai cỗ ý thức lực khổng lồ trong nháy mắt va chạm giao phong, thậm chí khiến cho khí lưu hiện thực biến hóa.

Chương 785: Bản chất ý thức lực

Bản chất của ý thức lực bắt nguồn từ vô số trường nhỏ tụ hợp lại với nhau.

Nhìn như vô hình, kì thực nếu là đủ cường đại, cũng sẽ mơ hồ ảnh hưởng hiện thực.

Chỉ là trình độ như vậy nhất định phải cực kỳ cường đại mới được.

Mà hiện giờ Lý Trình Di và Ảnh Long Thrall chính là tầng thứ này.

“Nếu tiếp tục dùng cái ánh mắt đó nhìn ta, ta sẽ móc mắt ngươi ra. “Lý Trình Di đột nhiên nói.

Nụ cười trên mặt Thrall trì trệ, chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“Xem ra ngươi còn không rõ, huyết mạch chênh lệch giữa chúng ta, ý vị như thế nào.”

“Muốn đánh một trận không? “Lý Trình Di ngắt lời hắn. “ Ảnh Long? A, ta nhớ ra rồi, các ngươi chính là mấy cái tên phê vật trong cái cửa hàng nhỏ?”

Hắn lộ ra vẻ giật mình.

Hơi thở của đối phương, khó trách cho hắn một loại cảm giác quen thuộc

… “Sắc mặt ba người Thrall trầm xuống.

“Lần trước coi như ngươi may mắn, nhưng lần này. “Một tên tên là Oánh -thần sắc lạnh như băng nói.

Lần trước chính là khi Lý Trình Di thoát khỏi Góc chết còn nhân tiện còn phá hủy cửa hàng nhỏ yên tĩnh.

Không nghĩ tới nơi này gặp phải tạp huyết cư nhiên chính là lần trước.

“Nếu như ta không đoán sai, các ngươi tới nơi này, thực lực bị áp chế không ít?”

“Như thế nào? Ngươi cảm thấy ngươi có thể thắng? “Thrall cười lạnh.

“Thử xem? “Quanh người Lý Trình Di chợt hiện lên vô số cánh hoa Kiếm Lan, cánh hoa ngưng tụ áo giáp màu vàng, bao trùm toàn thân.

Một vòng lửa màu vàng kim không biết từ lúc nào, đã sớm lặng lẽ ba người Thrall ở phía đối diện bao vây.

Dù sao, các ngươi cách ta, quá gần.

Trong tay hắn không tiếng động ngưng tụ ra trường kiếm màu vàng.

“Hai vị. “Chu Thức lên tiếng cố gắng khuyên can.

Ngao!!

Trong phút chốc Thrall nhào tới, thân thể chợt hóa thành một con Ảnh Long màu đen hơn mười mét, chấn động hai cánh, trong nháy mắt lóe ra xuất hiện phía sau Lý Trình Di, cắn một cái.

Kim kiếm trong nháy mắt vung lên.

Sau khi Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh gấp đôi, rất nhiều sức mạnh Tử Kiều Hoa, Tử Ngọc Lan Hoa Ngữ Châu chồng lên nhau.

Tầng tầng lớp lớp, Lý Trình Di chỉ là đơn giản vung kiếm, liền có cự lực gần 800 tấn.

Xoẹt!!

Trong phút chốc, hai người đan xen mà qua.

Thrall khôi phục hình người, sắc mặt cứng ngắc, đồng tử co rút nhanh, che ngực cả người run rẩy.

Chính giữa lồng ngực của hắn, có một lỗ máu cực lớn xuyên qua đến sau lưng, trong đó máu màu đỏ đen sền sệt nhỏ xuống, còn chưa chạm đất liền hóa thành bóng dáng tiêu tán.

Thất bại rồi!!!

Hắn vừa mới bổ nhào đến cắn, thất bại một cách kỳ lạ!?

Hắn thậm chí cũng không biết tại sao lại thất bại, lúc đến gần đối phương, không hiểu sao bỗng nhiên lệch xuống.

“Có chuyện gì vậy!!?” hắn không thể hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Phốc!!

Vô số máu đen phun ra, rải xung quanh một mảnh.

“Quá yếu “Giọng Lý Trình Di chậm rãi như từ xa bay tới, như ẩn như hiện.

“Yếu đến mức thậm chí để cho ta không cách nào nâng cao tinh thần,dạng rác rưởi như vậy làm sao có thể được tiến vào cung điện?”

Phụt!

Lửa giận trong lòng Thrall bùng nổ.

Chỉ là một tên tạp huyết!? Lại dám nói hắn là rác rưởi!?

Giết!

Giết!

Giết!!!

Cơn giận dữ được nuôi dưỡng bởi sự sỉ nhục.

‘Nếu không là vì an toàn, bọn chúng chỉ là phân thân đến đây, hiện tại làm sao sẽ đến phiên cái tên tiện nhân tạp huyết này càn rỡ! ‘

Đáng tiếc, hiện tại sắp tiêu tán, hắn căn bản không phát ra bất kỳ âm thanh nào, chỉ có thể nghẹn khuất ngã xuống đất, hóa thành một bãi bóng ma, tiêu tán không còn.

Tức giận+5

Tức giận+4

Tức giận+

Ác niệm dày đặc nhanh chóng bị Lý Trình Di hấp thu nhập thể.

“Ta thu hồi lời vừa rồi, tuy là rác rưở nhưng ít nhiều vẫn là có chút tác dụng”Lý Trình Di cảm thụ được ác niệm bay tới, tâm tình ít nhiều khôi phục chút ít.

Lúc này trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh.

Hai người giao thủ quá nhanh, thế cho nên tất cả mọi người chưa kịp phản ứng.

Vốn Chu Thức định cho người tách ra đình chiến, đáng tiếc thắng bại xuất hiện quá nhanh.

Chỉ trong nháy mắt, Thrall đã bị Thiên Mệnh miểu sát.

Không hề có lực đánh trả.

Sốc.

Cho dù là Chu Thức, hay là Chu Thước, cùng với hai tên Ảnh Long Oánh và Pháp n còn lại.

Thật không ngờ, Thrall lại thua nhanh như vậy.

Coi như nơi này chỉ là một cái phân thân, chỉ có một phần mười lực lượng, có thể trong nháy mắt liền bị miểu sát, đây có phải là quá khoa trương!?

Trong nháy mắt liên tưởng rất nhiều tin tức, ánh mắt Oánh và Pháp n nhìn về phía Lý Trình Di cũng thay đổi.

Ngay từ đầu lãnh đạm khinh thị, biến thành thận trọng cảnh giác.

“Ai à, tất cả mọi người đều là rường cột của đế quốc, sắp trở thành đồng liêu cùng tác chiến, không cần phải cứng nhắc như vậy mới đúng. “Chu Thức thở “dài một tiếng, một bộ tư thái cực kỳ tiếc hận.

“Bệ hạ lo lắng nhiều. Thực lực yếu như vậy còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, phế vật như vậy, cho dù ra chiến trường cũng chỉ liên lụy đến đồng bào. “Lý Trình Di thản nhiên nói. Còn không bằng để ta dọn dẹp sạch sẽ nội bộ trước, còn có thể giảm bớt tổn thất.

“Cuồng vọng! “Ánh mắt Oánh lạnh như băng nhìn hắn chằm chằm.

“Ta chỉ nói sự thật thôi. “Lý Trình Di nói. Nếu như các ngươi không phục, hoan nghênh tùy thời đến tỉnh Phong Nam tìm ta.

“Nếu như ngươi cho rằng vừa rồi chính là Thrall toàn bộ thực lực, vậy ngươi liền sai rồi, ngươi hiện tại, đã triệt để chọc giận ta!”

Ngoại hình của hắn là một nam tử mắt tam giác trung niên tóc bạc, nhìn qua có chút trầm lặng.

Nói như vậy, lát nữa tan họp ta sẽ đi nhổ cỏ tận gốc? “Lý Trình Di nở nụ cười.

… “Oánh và Pháp n đều không nói nữa.

Trên thực tế hai người bọn họ một mực nhìn lại một kiếm vừa rồi, vì sao Thrall lại thất bại, vì sao hắn ta lại không chống cự chút nào, không hiểu sao bị chém trúng chỗ yếu hại, trong nháy mắt tử vong?

Bọn chúng không biết.

Nếu như không rõ ràng điểm ấy, coi như là thời kỳ toàn thịnh của bọn chúng, đối mặt người này, cũng nhất định là thua nhiều thắng ít.

Chương 786: Xác định địa vị chiêu an

“Được rồi được rồi. Mọi người yên lặng một chút, đừng làm tổn thương hòa khí của đồng nghiệp. “Chu Thước nói.

“Điều kiện thăng chức cho cả hai bên lần này đã được ghi trên văn thư, xin hai bên xác định. Nếu không thành vấn đề, có thể ký tên.

Ông ta nhìn về phía Ảnh Thực.

“Người mà quý vị cần có thể đưa đến, hơn nữa đồ ăn hàng ngày, trên chiến trước đều có thể thôn phệ đối phương, số lượng không giới hạn”.

“Nếu có thể xác định số lượng không giới hạn, chúng ta không thành vấn đề. “Oánh lạnh lùng nói. Ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Chỗ này của tôi cũng không có vấn đề gì. “Lý Trình Di nói, văn thư trước đó hắn đã nhận qua, điều kiện và nội dung bên trên, đều giống như trước.

Gia nhập quân bộ, trở thành đại tướng, tham gia chiến tranh vũ trụ đạt được công huân.

“Điều kiện trao đổi, anh sẽ nhận được cung cấp tài nguyên cấp quốc gia, các loại quyền hạn, ưu đãi, phúc lợi giống như cấp 9 khác.

Bởi vì hắn không phải giống các cấp 9 khác, cần vô số năng lượng tùy thời cung ứng, cho nên địa vị của hắn so với những thứ khác mà nói, càng thêm đặc thù và đáng quý.

Có thể nói là cấp 9 duy nhất có thể tự do hành động, trong nháy mắt ra tay.

Đây cũng là nguyên nhân Chu Thức không để ý cảm xúc Triệu gia, nhất định phải chiêu an Lý Trình Di.

“Mặt khác, cuộc chiến vũ trụ cần thay đổi vũ khí trên diện rộng, cho nên nếu có nhu cầu gì, chỉ cần là dùng để tham chiến, cứ việc mở miệng.” Chu Thức tương đối thoải mái nói

“Tôi cần vật liệu đặc chủng hợp kim cao cấp nhất, cùng với các tổ máy phát năng lượng mini, còn có các loại vật liệu liên quan đến Phi Môn, Biển Đen, được chứ?” Lý Trình Di hỏi

“Rất đơn giản. Ta có thể làm chủ, phân phối một chiến hạm vũ khí bay đặc chủng cho anh. Nghe nói anh cũng là chuyên gia vũ khí bay?”

“Đúng vậy, bất quá chuyên gia vũ khí bay chiến lược, hẳn là không phải tùy tiện liền có thể chuyển đổi chứ?”

Quả thật, cho nên nếu thật sự không được, anh có thể dùng phương pháp mình quen thuộc nhất tham chiến. “Chu Thức trả lời.

“Chiến hạm sao? “Lý Trình Di đột nhiên như có điều suy nghĩ.

Hoa ngữ của Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng mang tính tích lũy, cho hắn không ít linh cảm, hắn hiện tại thiếu hụt, ngược lại chính là loại hoa ngữ mang tính lũy tính này.

Có trợ giúp đối với kinh doanh, nghiên cứu, tích lũy Khắc Ấn mới là lựa chọn đầu tiên. Hôm nay vừa vặn đế quốc cho đãi ngộ cấp 9, hắn sắp được hưởng được quyền hạn tài nguyên khổng lồ.

Không tận dụng tốt một chút, sẽ quá lãng phí.

Vừa vặn lấy được điển tịch tại thành phố Thiên Sứ Tử Vong, lợi dụng Tử năng dung hợp vật liệu có tính trơ, tạo ra phương pháp bể nguyên tố.

Hắn hoàn toàn có thể xây dựng một Pháp sư Tử năng Tháp của mình, đem chiến hạm cải tạo thành một Pháp sư Tử năng Tháp có thể di động.

“Tốt nhất là một Pháp sư Tử năng Tháp có thể di động trong Biển Đen.” Có thể có một môi trường tối mật để tạo ra một quả cầu Khắc Ấn. ”

……..

Buổi gặp mặt theo như lời Chu Thức, quả nhiên là buổi gặp mặt, trong vòng mười mấy phút ngắn ngủi, nhanh chóng xác định địa vị chiêu an, tài nguyên, quyền hạn, sau đó vì phòng ngừa hai bên lại đánh nhau, ông ta nhanh chóng tách ra hai bên, để cho người của Ảnh Thực và Minh Viễn do hoàng tộc khác nhau dẫn dắt đi tham quan An Đô.

Lấy cớ như vậy, cuối cùng cũng tránh được song phương lại xung đột.

Như vậy thật sự tốt sao? “Trong không khí Chu Thức đột ngột hiện lên một bóng người màu trắng.

Bóng người mặc áo giáp thuần trắng hoa lệ, gai nhọn cùng móng vuốt sắc bén tựa như mãnh thú khóa hai vai giáp lại, trên mặt có từng vết máu loang lổ, trán mi tâm có một đạo huyết hồng vương tự. Hình thể khôi ngô hùng tráng, như hình người cự hổ.

Đây là người đứng thứ hai tại Cửu Nghi, Sơn Vương Dược Huy.

Minh Viễn và Ảnh Thực, song phương đều là hạng người không kiêng nể gì, vừa vặn cản trở lẫn nhau, cho ta sử dụng.

Có cái gì không tốt? “Chu Thức mỉm cười.

“Ảnh Thực tôi có thể hiểu, nhưng Minh Viễn mặc dù là người Góc chết, người thân của thành viên đoàn đội đều ở trong nước, hoàn toàn có thể dùng phương thức ôn hòa hơn lôi kéo.” Sơn Vương nhẹ giọng nói

“Không phải có Tiểu Thước ở đây sao? “Chu Thức cười nói,” Thằng bé làm cũng không tệ, nếu ta lại nhúng tay, ngược lại vẽ rắn thêm chân. Dù sao, có chút nhân tình, đặt ở trên người của ta đã không có tác dụng lớn”.

“…” Sơn Vương im lặng, anh hiểu ý của Chu Thức, đây là muốn Chu Thước trải đường cho tương lai.

“Bạch tinh bên kia đã điều động hạm đội ở phụ cận phòng tuyến thứ ba, dựa theo quân lực phán đoán, hiện tại đã có hơn mười bốn hạm đội tiêu chuẩn tụ tập.” Anh nói sang chuyện khác.

“Tổng tư lệnh là ai? “Chu Thức hỏi.

Gregory Lashir, Tam Tinh Thần Tướng, là một trong những tay phải của Bạch Đế.

Là hắn ta. “Chu Thức thở dài.

Ông ta không nói nữa, dường như nhớ lại chuyện đã xảy ra khi gặp nhau.

……

Rời khỏi góc cong hành cung, Lý Trình Di liếc mắt một cái liền thấy hai tên Ảnh Thực như trồi lên từ mặt đất, không để ý hoàng nữ phía dưới la oai oái, đảo mắt liền lóe ra biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại, đã xuất hiện tại phía xa bầu trời.

Thân hình hai người hòa tan thành bóng đen, sau đó trong nháy mắt như mũi tên nhọn bay ra xa.

Hiển nhiên bọn chúng không muốn đối mặt với Lý Trình Di.

‘Chạy rất nhanh. “Tiểu Tông nhíu mày nói.

“Thực lực của bọn chúng rất mạnh, nếu hai người gặp nhau một mình thì đừng động thủ. “Lý Trình Di dặn dò.

“Hiểu rồi. “Mấy người đều khẽ gật đầu, từ lúc giao thủ trong cung điện là có thể nhìn ra, tốc độ và sức mạnh của Ảnh Thực quả thật vượt xa bọn họ.

Chương 787: Trao quân hàm

“Như vậy chúng ta đi thôi, dẫn mấy vị đi tham quan một ít thắng cảnh của Thiên Chi Thành. “Hoàng tử Chu Thước mỉm cười nói, lúc trước ở trong cung điện, Lý Trình Di một kiếm miểu sát Ảnh Thực Thrall, làm cho nụ cười trên mặt cậu bé cũng càng thêm sáng lạn.

Lý Trình Di cũng vui mừng đi dạo nơi này, nhân tiện còn có thể mang chút đặc sản về cho người nhà.

“Mặt khác, muộn một chút, có thể mấy vị sẽ bận rộn, dù sao các quý tộc các nơi đều là những người có khứu giác nhạy bén, các loại thư mời và tiệc tùng giống như bông tuyết bay tới.” Chu Thước cười nói.

“Vậy sao? Vậy tôi cũng rất chờ mong “Lý Trình Di cười nói.

“Hai ngày nữa sau khi chính thức thụ hàm, Thiên Mệnh tiên sinh cũng sẽ chính thức phân chia khu tọa trấn, mỗi một vị cấp 9 đều phải có khu vực tọa trấn riêng, vì đế quốc trấn thủ địa vực ổn định. Cho nên tiên sinh có thể sớm suy nghĩ lại. “Chu Thước nói.

“Đa tạ điện hạ nhắc nhở. “Lý Trình Di gật đầu nói.

Hắn nhìn phương hướng Ảnh Thực rời đi, hiện giờ thực lực mọi người tại Minh Viễn, đã theo không kịp cường độ địch nhân. Cho nên, hoặc là tuyển thủ hạ mạnh hơn, khi mình không có ở đây bảo vệ an toàn tài sản thân tộc.

Hoặc là tăng lên thực lực của mọi người Minh Viễn.

Như thế nào tăng lên, Lý Trình Di cũng không suy nghĩ, dù sao sinh mệnh đều là có cực hạn, không phải mỗi người đều có Ác chi hoa như hắn.

Nhưng sau khi Ác Chi Hoa tập hợp đủ hoa ngữ, đạt được năng lực triệu hoán kiến trúc, có lẽ sẽ cho hắn kinh hỉ nhất định.

Khắc Ấn, Ác Chi Hoa

Rất nhanh, theo Chu Thước dẫn đi tham quan, đoàn người đại khái đi một vòng Thiên Chi Thành.

Cưỡi phi hành khí, tuần du một lần, mọi người còn được không ít hộp quà đặc biệt của hoàng gia.

Mang theo hộp quà trở về chỗ ở, trên mặt mỗi người đều mang theo nụ cười.

Ngày hôm sau Nghi Hoàng Chu Vệ cử hành một nghi thức thụ hàm ngắn gọn, trao quân hàm cho Lý Trình Di và những người còn lại.

Khu vực trấn thủ, chính là tỉnh Phong Nam gần đó, cùng với thành phố tuần hoàn gần nhất - Tố Cầm.

Đại Nghi tổng cộng có bốn đại thành phố tuần hoàn, Tố Cầm luôn luôn là đại bản doanh quân bộ, tụ tập đều là cao thủ đứng đầu quân bộ, xem như khu gia thuộc quân bộ.

Hiện tại phân phối cho Lý Trình Di, hiển nhiên là vì tách riêng với Cửu Nghi.

Tuy rằng Lý Trình Di căn bản không biết Tố Cầm ở đâu, cũng hoàn toàn chưa từng đi qua, nhưng trên danh nghĩa, ít nhất là tiến vào quân bộ.

……

Đồng Thành, tỉnh Đông Sơn.

Một cỗ phi hành khí chuyên dụng của Cửu Nghi, đang nhanh chóng di chuyển về phía Đồng Thành.

Lướt qua vun vút từng đường cao tốc xám trắng ở phía dưới

Trong phi hành khí, bốn người Barton nhìn cảnh sắc phía dưới, ai nấy đều có chút thần kinh mỏi mệt.

Bọn họ trốn lâu như vậy, hiện giờ rốt cục đợi được Ảnh Long bị Nghi quốc truy sát giải quyết trấn áp, hiện tại dựa theo cách nói của người Cửu Nghi, là để cho bọn họ đi qua phối hợp điều tra, xác định quan hệ giữa Tinh Hồ và Ảnh Long, còn có xác định vì sao Ảnh Long muốn đuổi theo bọn họ chạy xa như vậy.

Rốt cục xem như kết thúc. Không hổ là Nghi quốc, mạnh nhất Địa Nguyệt, thật không phải nói chơi đùa. “Dương Trình Hi cười nói.

Bây giờ cô ta gầy đi một vòng lớn so với lúc ở trên đảo.

Lần này đi qua, chúng ta hẳn là có thể về nhà đi? Thế chấp của tôi sắp đến hạn, toàn bộ chỉ dựa vào nhiệm vụ lần này hoàn thành để nhận tiền lương. “Engel bất đắc dĩ nói.

“Đã là lúc nào rồi, còn nghĩ đến việc thế chấp. “Karan im lặng nói.

Không có biện pháp, tôi chỉ là một người bình thường muốn định cư trong thành phố, em gái tôi đi học còn cần tiền. Cả nhà đều chỉ dựa vào tôi. “Engel thở dài.

“Thật không có tiền đồ. “Karan châm chọc.

“Ừ, cậu có tiền đồ, bây giờ còn chưa tìm được bạn trai. “Engel gật đầu.

“Tôi thế mà đang đầu tư chính mình, chuẩn bị để cho cuộc vượt cấp sau này, cậu thì biết cái cóc khô gì”Karan khinh thường nói.

“Ha ha, lần trước cậu còn nói là vì cuộc sống tự do, bây giờ đã chuẩn bị vượt cấp rồi sao?”

“Được rồi được rồi, đừng ồn ào nữa, sắp tới rồi. “Barton ngắt lời hai người. Lát nữa sau khi hoàn thành công tác giao nhận, chúng ta có thể về nhà, Chuyến này thật sự quá khó khăn, đi một vòng lớn toàn bộ Lam Dương, thiếu chút nữa mất mạng.

Phi hành khí lúc này chậm rãi trầm xuống. Dừng lại ở sân bay Đồng Thành.

Có vài người đang chờ ở dưới đó.

Rõ ràng là phần đã được thông báo trước.

Đoàn người Barton xuyên thấu qua cửa sổ nhìn xuống, lại bỗng nhiên nhìn thấy ba người trong đó đôi mắt đều là màu vàng nhạt, khí chất cũng hoàn toàn khác với những người xung quanh.

“Chờ một chút! “Barton bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

Một loại cảm giác nguy hiểm như bị rắn độc nhìn chằm chằm, lập tức xông lên đầu ông ta.

“Mấy người kia là ai? “Ông ta gấp giọng hỏi phi công phía trước.

Phi công không nói một lời, tựa hồ lười đáp lại anh ta.

Xong đời!

Mấy người lập tức phản ứng lại, chạy trốn lâu như vậy, bọn họ sớm đã có độ nhạy cảm cực sâu đối với nguy hiểm.

Bốn người lập tức liếc nhau.

Bùm.

Barton một cước đá văng cửa khoang, tung người bay ra ngoài.

Chạy đi!

Ba người còn lại cũng theo sát phía sau, nhanh chóng nhảy ra ngoài, hướng về phía xa xa chạy trốn.

Phía dưới ba lô sau lưng bọn họ chợt phun ra hỏa diễm, đẩy bọn họ bay ra xa.

“Hả? Muốn chạy? “Sắc mặt ba người Thrall trên bãi đáp phía dưới khẽ động.

Ba Ảnh Long đồng thời tung người nhảy lên, hóa thành bóng đen đuổi theo bốn người Barton.

Tốc độ hai bên chênh lệch quá lớn, chỉ là nháy mắt, bốn người liền bị đuổi theo.

Chương 788: Bị cắn nuốt

Không!

Thrall phất tay một trảo, bàn tay bay ra mảng lớn bóng đen, trong nháy mắt bao phủ Karan.

Tiếng kêu dừng lại, ngay sau đó, trong bóng tối truyền ra tiếng xương cốt vỡ nát, máu thịt xé rách.

“Đã trở về tâm huyết của ta “Trên mặt Thrall toát ra vẻ thoải mái.

Sau đó hắn lại nhìn về phía bên kia.

Ảnh Long Pháp n nháy mắt lóe tới trước người Engel, há to miệng.

Phốc xoẹt.

Miệng hắn phun ra một mảng lớn bóng tối dày đặc, bao lấy Engel, kéo trở về.

Trong nháy mắt, Engel cả người liền thu nhỏ lại, hóa thành vô số bóng ma, bay vào trong miệng hắn.

Bên kia, Oánh một tay bắt lấy Dương Trình Hi, bóng ma trong tay lan tràn, bao lấy. Tha mạng!! Đừng! Đừng giết tôi!! “Dương Trình Hi thét chói tai, khuôn mặt trắng bệch.

Cô từ trên biển chạy trốn tới Tinh Hồ, từ Tinh Hồ chạy tới Nghi Quốc, lại không nghĩ tới, cuối cùng sẽ bị Nghi Quốc tự tay đưa cho Ảnh Long thôn phệ!

Tuyệt vọng, vô cùng tuyệt vọng từ trên người cô lan tràn khuếch tán ra.

Phụt!

Bóng ma gấp lại, trong nháy mắt đem thân thể chặn ngang bẻ gẫy.

Sau đó hoàn toàn bao lấy, bay vào trong tay Oánh, hòa làm một thể.

Không!!!

Barton cuối cùng trơ mắt nhìn từng đồng bạn bị cắn nuốt, giết chết.

Hai mắt ông ta sung huyết, tơ máu dày đặc che kín con ngươi.

Nhìn Ảnh Long Thrall mặt cười lạnh, bay về phía mình.

Trong nháy mắt này, hết thảy xung quanh phảng phất đều trở nên chậm lại.

Thời gian phảng phất bị thả chậm trăm ngàn lần, xung quanh hết thảy, toàn bộ hóa thành trạng thái tĩnh.

Barton rống giận, Karan, Engel, hai người này cùng ông ta hợp tác đã lâu, ngay tại trước mặt anh ta, trong nháy mắt liền bị thôn phệ tựa như ăn điểm tâm.

Mà chính mình lúc này cũng gặp phải tuyệt vọng cùng nguy hiểm tương tự.

"Người cuối cùng, người đã dung hợp tâm huyết của ta…" Thrall nhìn Barton, há miệng, trong miệng nổi lên một bóng ma dày đặc.

Chỉ cần thu hồi xong tên này, thực lực của hắn liền có thể khôi phục đến chín thành so với trước kia. Sau đó lại ở trên chiến trường nơi này thôn phệ một lượng lớn bóng ma, sớm muộn có thể hoàn toàn khôi phục toàn bộ thực lực.

Đến lúc đó, cái tên Thiên Mệnh tạp chủng kia, nhất định phải tìm tới tận cửa ăn thịt!!

Ngay khi hắn nhanh chóng tiếp cận Barton.

Phốc xoẹt.

Bỗng nhiên, Barton còn đang bay giữa không trung, thoáng cái vặn vẹo, lóe ra, biến mất ở chỗ cũ.

Cái gì thế!

Thrall vồ hụt, cấp tốc chuyển hướng, nhìn về vị trí của Barton.

"Người đâu?! "Hắn vừa sợ vừa giận," Ai!! Là ai!?

Dám cướp người trước mặt ta! Can đảm như vậy, thực lực như vậy!

"Là Góc chết! "Pháp n nhanh chóng bay tới gần, nhíu mày. "Người kia, tiến vào Góc chết."

"Lúc này!!?" Thrall lúc này cũng cảm ứng được tình huống, trên mặt lộ ra phẫn nộ khó có thể hình dung.

Hết lần này tới lần khác lại xảy ra chuyện ở thời điểm này!?

……

Không ai biết Góc chết bắt nguồn từ cái gì, vì sao sinh ra.

Nhưng tất cả mọi người biết, Góc chết có vô số chủng loại, có bí ẩn, có nhỏ yếu, có cường đại, có hoàn toàn không nói đạo lý khủng bố.

Cho nên coi như là Ảnh Long tộc bọn chúng cũng không dám tùy tiện xông vào một cái Góc chết hoàn toàn không biết.

Huống chi, mức độ ẩn nấp của Góc chết này vượt xa tưởng tượng của bọn chúng.

Chúng ta không phải mẫn cảm thể chất Góc chết, chỉ sợ trong thời gian ngắn không có biện pháp cảm ứng tìm được người nọ. "Pháp n trầm giọng nói.

"Nơi này là khu nhiều Góc chết, nhất định sẽ sinh ra cá thể có cảm giác rất mạnh với Góc chết, chúng ta tìm Nghi Hoàng!"

Tâm huyết của hắn một khi mất ở Góc chết, nói không chừng liền hoàn toàn tìm không được.

Đây đối với hắn ta mà nói, là tổn thất cực lớn.

Đặc biệt là người đàn ông vừa rồi, dung hợp trên người chính là phần tâm huyết bị mất của hắn, tỉ lệ lớn nhất.

"Phải nhanh chóng tìm người hỗ trợ! "Oánh trầm giọng nói

…….

Nam Châu tỉnh Phong Nam.

Chúc ngủ ngon.

Một màn biểu diễn ảo thuật khủng bố long trọng, hạ màn.

Từng đám người đổ mồ hôi lạnh rời khỏi hiện trường, nắm đấm của mỗi người đều nắm thật chặt.

Sau khi cảm xúc kịch liệt, chính là mệt mỏi thật sâu.

Trong hậu trường lều di động dùng để biểu diễn.

Lý Trình Di dùng giấy tẩy trang, nhẹ nhàng lau máu trên mặt.

Lần tích lũy ác niệm này, đã viên mãn hoàn thành.

Điều kiện một lần tiến hóa Hoa Tử vi toàn bộ đạt thành, Ác Chi Hoa ấn ký trên đang sáng nhàn nhạt tử quang, cho thấy sắp hoàn thành tiến hóa.

Đối với hai thần kỹ là sức mạnh hao ngữ và vận may, Lý Trình Di hạ quyết tâm nhất định phải nhanh chóng nâng cao trình độ nghiên cứu.

Sự kết hợp của cả hai đều có tác dụng rất lớn trong thực chiến và trong việc khám phá các Góc chết.

Tu tu

Bỗng nhiên truyền đến tiếng nhắc nhở, Lý Trình Di nhìn màn hình hiển thị, là Thải Hồng Đường.

“Tinh Đồng, em tới giúp anh tẩy trang. “Anh phân phó Chu Tinh Đồng đứng bên cạnh.

Tinh Đồng nhận lấy đồ tẩy trang, tiến lên bắt đầu thao tác.

Lý Trình Di cầm lấy điện thoại di động, mở kênh liên lạc với team.

An Đô bên kia truyền đến, nói là Ảnh Thực muốn cùng chúng ta tiến hành một lần giao dịch, để cho chúng ta hỗ trợ tìm một người Góc chết.

Nếu là Ảnh Thực muốn hợp tác, vậy để bọn chúng tự đến tỉnh Phong Nam. “Lý Trình Di trả lời.

“Bọn họ tới chỗ chúng ta có an toàn không?” – Đại Hùng.

Dù sao mấy người trong team bọn họ thực lực cũng không bằng Ảnh Thực.

“Không sao. Vừa lúc để mọi người tiếp xúc một chút, chuẩn bị cho sau này. “Lý Trình Di nói.

Khó được có thể trao đổi sinh vật Biển Đen, mặc dù là ba con Ảnh Long, nhưng thứ này, vốn là biến hóa.

Đối phương có cầu bọn họ, vừa vặn có thể mượn cơ hội làm chút giao dịch.

Dù sao hắn chế tạo quả cầu Khắc Ấn còn cần không ít vật liệu.

“Nhưng nếu bọn họ xằng bậy, giết người lung tung, làm sao bây giờ?” - Long Môn Điếu lo lắng nói.

Chương 789: Yếu thì chết đi

“Bọn chúng nhất định không dám dùng chân thân lại đây, cho nên khẳng định là phân ra tử thể, giống như lần trước. Tử thể như vậy thực lực cực kỳ có hạn, nếu như ngay cả tử thể cũng ứng phó không được.” Lý Trình Di nói tiếp còn chưa nói xong, nhưng tất cả mọi người hiểu ý của hắn.

Nếu như yếu đến mức như vậy, vậy thì đi chết đi.

“Hiểu rồi, em sẽ sắp xếp, cho bọn chúng một chuyến đi khó quên.” - Đại Hùng.

Kết thúc thông tin, Lý Trình Di tắt điện thoại di động.

Lẳng lặng nhắm mắt lại để cho Chu Tinh Đồng tẩy trang cho mình.

“Lại nói tiếp, em sợ không? Tinh Đồng?”

Hắn đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

Động tác Chu Tinh Đồng dừng lại, sau đó lại tiếp tục tẩy trang

“Ông chủ có ý gì?”

“Đi theo một ông chủ như tôi, tiếp xúc với thế giới như vậy, khắp nơi là nguy hiểm, tranh đấu, ám sát. chuyện trong công ty, nói vậy em hiện tại cũng biết rất nhiều?” Trình Di nhẹ giọng nói

“Có đôi khi, sẽ có chút sợ. “Chu Tinh Đồng nói. Nhưng bây giờ quen dần rồi”

Cô nhìn Lý Trình Di nhắm mắt không lên tiếng, tiếp tục nói.

Lại nói tiếp, thanh danh của ông chủ đã truyền ra ngoài. Nhưng lần trước em đi họp lớp, mọi người đều cho rằng anh không còn là anh nữa

“Sao thế?”

“Đúng vậy, cho rằng anh không phải là Lý Trình Di bình thường. Còn tưởng rằng chỉ là người trùng tên. Em ở một bên

nghe cũng thấy buồn cười”Chu Tinh Đồng mỉm cười nói.

“Giờ mà còn tổ chức họp lớp không nhàm chán sao? “Lý Trình Di cũng cười.

“Cũng vui, chủ yếu là chị Trần Bì kéo em đi cùng.” Chu Tinh Đồng dừng một chút, “Hiện tại điều kiện nhà em cũng tốt, tiền đủ dùng, cái gì cũng không thiếu. Thái độ của mọi người đối với em cũng khác trước kia.”

Cô đặt một tấm bông tẩy trang xuống, thay cái mới.

Đôi khi em cũng nghĩ, con người, thật sự rất thực tế”.

“Con người có một mặt thực tế, cũng có một mặt lý tưởng. “Lý Trình Di nói.

Trần Bì chính là Trần Di Quân, ba cô ấy còn hỏi qua ông chủ tình huống của anh, em không dám nói, chỉ nói không sao, sáng lập công ty cũng không tệ.

“Thầy Trần Bân à” Lý Trình Di cũng hồi tưởng lại, thầy hướng dẫn thực vật học ban đầu của mình, thày giáo còn giới thiệu công việc cho hắn.

Nghe Chu Tinh Đồng kể những việc vặt vãnh trong cuộc sống bình thường, tâm tình vốn có chút lo âu của Lý Trình Di cũng dần dần bình ổn lại.

Tử năng mang đến sự lạnh như băng nồng đậm, cũng theo tâm tình bình thản, dần dần phai nhạt.

Hắn giờ đã khác quá xa so với trước kia nhưng đó là cuộc sống hắn từng hướng tới.

Rất nhanh, trang điểm xong, Chu Tinh Đồng cũng ngừng nói chuyện.

Ông chủ, em đi chuẩn bị xe.

“Ừ. “Lý Trình Di đứng lên, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Nhất thời, tin tức về Hoa Tử vi tiến hóa tràn vào trong đầu hắn.

“Hoa Tử vi: Lần tiến hóa thứ hai 0%, ác niệm 0%. Số lần có thể tiến hóa: 4.

‘Hoa ngữ: Ngôn ngữ chi lực (ý thức lực tăng khoảng cách tới ba mươi mét, tiêu hao giảm một nửa.’

“Hoa ngữ: May mắn (sau khi tiến hóa, chu kỳ phục hồi là một tuần, mỗi tuần có thể sử dụng bị động hiệu quả may mắn một lần)”

Cũng không tệ lắm, hai cái hoa ngữ tăng cường đều rất thực dụng, ngôn ngữ lực tiêu hao quá lớn, gặp phải thực lực rất mạnh như thiên sứ yên lặng kia, hắn trong nháy mắt tiêu hao hết ý thức lực đều khống chế không được.

Hiện tại tiêu hao giảm một nửa, có thể nói tăng lên rất nhiều thời gian kéo dài.

Mà trước khi vận may căn bản không biết khôi phục như thế nào, hiện tại sau khi tiến hóa, có thể biết thời gian khôi phục là một tuần.

Hoa Lân Y gì gì đó, hắn cũng không thèm để ý, hiện tại chỉ cần không phải tiến hóa đến thể đỉnh cực, đều không có khả năng mạnh hơn thể cực đỉnh hoa Lay-ơn.

Hắn phải thừa dịp hiện tại thực lực tạm thời đủ dùng, mau chóng hoàn thành Khắc Ấn kế tiếp.

“Một lần tiến hóa hoàn thành, kế tiếp chính là tân hoa ngữ.” Còn rất nhiều việc phải làm.

Lấy điện thoại di động ra, hắn nhanh chóng liên lạc với ông chủ Tân Đức Lạp.

“Tài liệu cần thiết, chúng ta tự mình tìm được một số, mặt khác tôi đã liên hệ mấy quan chức trông coi quốc khố, bên kia có thể bán cho chúng ta không ít tài nguyên vũ khí, hiện tại cơ bản đều tìm được duy chỉ có ba loại, ngay cả tư liệu ghi chép tại toàn bộ Địa Nguyệt cũng không có.” Tân Đức Lạp đáp

Ba loại nào?

Huyễn Thải Long Chi Tâm trưởng thành, Mê Ngạc Thổ Tức, Thụ Tâm Mục nát chi cảnh.

Lý Trình Di đoán cũng là mấy loại này, cái này chỉ nhìn tên, liền biết trong hiện thực căn bản không có.

“Hiểu rồi, tôi sẽ xử lý, phiền tập trung tài liệu còn lại vào căn cứ là được là rồi”.

“Được. Chậm nhất là chiều mai sẽ đến.

Bỏ điện thoại xuống.

Lý Trình Di ngược lại là có chút chờ mong Ảnh Thực tới.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Ngoại ô Toại Dương, trong một trang viên trong núi tạm thời được xây dựng.

Lý Trình Di lần thứ hai gặp được một trong ba người Ảnh Long đến đàm phán - Pháp n.

Trên bãi cỏ xanh biếc, Lý Trình Di lẳng lặng nhìn đối phương từ giữa không trung nhảy xuống, rơi xuống bãi cỏ, đập nát thành vô số bóng đen.

Ngay sau đó bóng đen hội tụ, khôi phục vẻ ngoài hình người của Ảnh Long Pháp n.

“Có can đảm. “Lý Trình Di mỉm cười vỗ tay. Biết rõ có thể gặp nguy hiểm, còn dám độc thân đi dự. So với tên phế vật nóng nảy Thrall, ngươi mạnh hơn nhiều.

“Trên đời này không có kẻ thù vĩnh hằng, nếu các hạ đáp ứng đến giao dịch, liền khẳng định cần đồ vật cần trao đổi với chúng ta.” Phan n so với Thrall rõ ràng là bình tĩnh thành thục hơn nhiều.

Chương 790: Điều kiện giao dịch

“Nói đi, điều kiện giao dịch các ngươi muốn là gì? “Lý Trình Di nói.

“Giúp chúng ta cứu người, cứu một người tên là Barton từ Góc chết ra. “Pháp n nói.

“Cứu người trong Góc chết, biết Góc chết gì không? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Không biết, nhưng ba người chúng ta đều không có cách nào truy tung. Hiển nhiên tính bí mật của nó rất mạnh. “Pháp n trả lời.

Điều kiện, tôi có thể đáp ứng, nhưng các ngươi phải giao dịch cho ta trước. “Lý Trình Di đưa ra một tờ đơn.

Pháp n tiếp nhận quét mắt, nhất thời sắc mặt khẽ biến.

Thứ còn lại thì tốt, nhưng Huyễn Thải Long chi tâm, chúng ta cũng không có, đó là Long tộc cường đại hơn Ảnh Long chúng ta, cũng là Long tộc cổ xưa đã đã lâu không xuất hiện. Đừng nói là chúng ta, cá thể Biển Đen bình thường cũng không có khả năng có thứ này.

“Như vậy, loại cá thể nào có thể có cái này? “Lý Trình Di hỏi.

Trong một ít di tích Góc chết, có thể tồn tại. Ngươi cần chỉ hướng đi tìm. Nơi Huyễn Thải Long thích hoạt động nhất là ở Midraen. “Pháp n trả lời.

“Midraen ở đâu?”

“Ngươi trước tiên phải mở Phi Môn, tiến vào Biển Đen, Midraen là một Góc chết tương đối nổi danh trong Biển Đen. Đó là từng không gian khổng lồ tương tự với các ngươi, bên trong gần như vô biên vô hạn, nhưng hiện tại, đã gần như hoang phế.” Nơi đó đã xảy ra tai nạn khủng bố không thể lý giải, thế giới cùng thời không hoàn toàn sụp đổ, hỗn loạn thành một mớ hỗn độn.

“Các ngươi cũng không dám đi vào sao? “Lý Trình Di nhíu mày. Sinh vật Biển Đen bất diệt chẳng lẽ còn sợ cái này?

Bất Diệt đại biểu cho huyết nhục bất diệt, không phải ý thức. Hơn nữa sau khi đi vào bên trong có thể tìm được lối ra hay không rời đi cũng là một vấn đề, trừ phi ngươi muốn tự mình phong ấn mấy vạn năm. Nếu không không ai dám tới gần nơi đó. “Pháp n trả lời.

Hắn nhìn về phía Lý Trình Di.

Thứ lỗi cho ta nói thẳng, ngươi ngay cả Phi Môn cũng không mở ra, vẫn là trước đừng nghĩ đến cái khác.

“Như vậy, điều kiện Huyễn Thải Long Chi Tâm này, đổi thành giúp ta mở Phi Môn, như thế nào? mở ra sau, ta liền nhất định giúp các ngươi cứu người.”

“Cứu trước mới được. “Pháp n bất mãn nói.

Trước hết phải giúp ta mở Phi Môn, nếu không ta không tình nguyện giao dịch. Dù sao có thể giúp ta mở Phi Môn không chỉ có các ngươi. “Lý Trình Di mỉm cười.

Pháp n trầm mặc, nhìn Lý Trình Di, trong lúc nhất thời tựa hồ đang do dự suy nghĩ.

Nhưng trên thực tế, Ảnh Long bọn chúng có phương thức đặc thù liên hệ từ xa, cho nên lúc này hắn kỳ thật là đang cùng Thrall và Oánh, cùng nhau thảo luận có đáp ứng hay không.

Chờ đợi mấy phút sau, Pháp n rốt cục lần nữa lên tiếng.

“Có thể. Nhưng vật liệu còn lại chúng ta chỉ đưa một mẫu.

“Không thành vấn đề. “Lý Trình Di muốn chính là mở ra Phi Môn, thứ này rất khó mở, nếu có Ảnh Long trợ giúp, quả thật sẽ giảm xuống rất nhiều khó khăn.

Dù sao cuối cùng hoàn thành một bước Khắc Ấn cuối cùng, hắn cũng nhất định phải tiếp xúc Biển Đen mới được.

Cho nên sớm muộn gì cũng phải mở ra Phi Môn

Mở Phi Môn, tìm được vật liệu, hoàn thành chế tác quả cầu Khắc Ấn, thành tựu Khắc Ấn mới, đây mới là sắp xếp của hắn.

……

Một vùng núi khô ráo đất vàng phía Bắc Nghi Quốc,.

Phốc xoẹt một cái, không gian đột nhiên khẽ động, xoay tròn vặn vẹo, nháy mắt liền phun ra một người đàn ông trung niên người toàn máu, rơi vào đám đất vàng trên mặt đất.

Khụ khụ

Trên người Barton chỉ còn lại một chút vải rách lưu lại, một con mắt bị mù, chỉ còn lại huyết động, cả người chật vật không chịu nổi, tinh thần phảng phất hao tổn rất nhiều, chỉ còn một chút hận ý còn sót lại.

Tại một nơi tối đen bên trong Góc chết, khắp nơi trôi nổi những quái vật quỷ dị cao lêu đêu, ông ta phải không ngừng chạy trốn như điên, mới có thể tránh khỏi bị quái vật ăn tươi nuốt sống.

Cũng may cuối cùng ông hợp tác với một người con gái trẻ tuổi bình tĩnh cơ trí, tìm được cách thoát ly, cuối cùng phải trả giá bằng một con mắt mới an toàn thoát ly.

“Ha ha. Người Góc chết. Không nghĩ tới, cuối cùng mình cũng trở thành người Góc chết khiến người ta sợ hãi và điên cuồng”.

“Đây là vận mệnh lựa chọn. “Cách đó không xa, một chiếc phi hành khí cấp tốc chạy tới, cửa khoang mở ra, từ giữa không trung một thân ảnh mạnh mẽ màu đen nhảy xuống.

Thân ảnh rơi xuống đất, đập ra một cái hố đất, sau đó đứng thẳng.

Rõ ràng là một cô gái tóc đen tóc đuôi ngựa mặc đồ phòng hộ bó sát người.

Cô gái này chính là người hợp tác bình tĩnh mà ông ta gặp ở Góc chết – Đinh Nhược Tinh.

Xem ra vận khí của chúng ta không tệ, máy định vị tôi đưa cho ông cũng có thể làm việc bình thường, không hỏng. “Người con gái thản nhiên nói.

“Cô thực thực sự muốn thu nạp tôi vào trong team? Phiền toái sau lưng tôi lớn hơn cô tưởng tượng rất nhiều. “Barton nhìn về phía cô gái.

“Chúng ta vốn là ăn bữa tối, cùng lắm thì chết, có gì đáng sợ. Thực lực của ông rất tốt, đủ để tôi trả giá ngang nhau. “Đinh Nhược Tinh bình tĩnh nói.

Hơn nữa, tôi là người Đinh gia, trên đời này, phiền toái có thể khiến tôi kiêng kị không nhiều lắm.

“Hoặc Tâm Đinh Mộng của Đinh gia Cửu Nghi sao? “Barton trong nháy mắt phản ứng lại.

Cửu Nghi của Nghi quốc, không nghĩ tới quanh đi quẩn lại ông lại bị Nghi quốc bán đứng, hiện tại lại được Nghi quốc cứu.

“Trong Góc chết chúng ta trải qua một tuần thời gian, nhưng bên ngoài chỉ trôi qua hai giờ, lần này hiển nhiên thời gian lưu tốc tại Góc chết chênh lệch khá lớn. Tôi đề nghị ông nhanh chóng tu chỉnh một chút, sau đó chờ lần Góc chết tiếp theo.” Đinh Nhược Tinh nói.

Tôi cũng không có thời gian nghỉ ngơi, phỏng chừng không bao lâu nữa sẽ có phiền toái tìm tới cửa. “Barton hồi tưởng lại con Ảnh Long kiên nhẫn kia, đối với mình mà nói, hiện thực chưa chắc so với Góc chết an toàn hơn.

“Tôi có biện pháp. “Đinh Nhược Tinh hiển nhiên trước khi đến đã chuẩn bị đầy đủ.

Chương 791: Bóp dễ như thái rau thái dưa

Trong tay cô nhẹ nhàng ném một quả cầu kim loại màu bạc to bằng quả trứng gà, rời tay mà ra, bay về phía Barton.

“Đây là áo ẩn thân đặc chế, cũng không phải tàng hình quang học, mà là nhằm vào các loại cảm ứng khí tức phóng xạ. Hơn nữa ông ở Góc chết thức tỉnh năng lực có thể ngăn cách khí tức cùng thu lại bóng dáng, chỉ cần ông nguyện ý, từ giờ trở đi, không ai có thể tìm tới ngươi.”

Barton bắt lấy, nhìn quả cầu kim loại màu bạc.

Ông ta nhẹ nhàng bóp một cái, lập tức quả cầu kim loại tự động nổ tung, hóa thành vô số bụi màu bạc, bao vây các chỗ trên thân thể ông. Rất nhanh liền hình thành một bộ sa y màu bạc.

“Xác định có tác dụng? “Hắn có chút không chắc chắn.

“Đánh cược một phen? Đinh Nhược Tinh nói.

Xem ra tôi không còn lựa chọn nào khác. “Barton thở dài một tiếng, đem hận ý trong lòng giấu ở chỗ sâu nhất. Kế tiếp, chúng ta muốn làm gì?

“Dưỡng thương, sau đó huấn luyện. “Đinh Nhược Tinh lãnh đạm nói.

……..

Tỉnh Phong Nam.

“Nói như vậy, tên kia từ Góc chết đi ra, nhưng Ảnh Thực vẫn không tìm được người duy nhất dung hợp tâm huyết thoát khỏi Góc chết là Barton”

Lý Trình Di nhìn đồ đệ Lý Sùng Nam trên màn hình thông tin, hơi có chút ngoài ý muốn.

Đừng nhìn Ảnh Thực bại dưới tay hắn, đối với những người cấp 8 đối mặt với 3 con Ảnh Long kia thì bị nó bóp dễ như thái rau thái dưa.

Cũng chính là chúng đánh không lại cấp 9 bọn họ đánh không lại, nhưng tổng thể thực lực, hẳn là ở giữa cấp 8 đến cấp 9.

Hơn nữa năng lực của bọn chúng quỷ dị, các loại thế thân, Ảnh Thiểm, coi như là hắn, cũng không dám nói nhất định có thể thắng khi đối mặt với 3 con Ảnh Long vây công.

Dù sao bị ép đến tuyệt cảnh, ai cũng không biết đối phương cất giấu át chủ bài gì.

Là như vậy, người của Ảnh Thực chạy tới yêu cầu Tổng Cục an ninh cung cấp phối hợp giám sát toàn diện, hiển nhiên bọn chúng đã mất hành tung của Barton. “Lý Sùng Nam trầm giọng nói.

Vậy ý của Lý lão gia là gì? “Lý Trình Di hỏi.

Gia chủ để sư phụ tự quyết định. “Lý Sùng Nam trả lời.

“Hiểu rồi. “Màn sáng đứt đoạn.

Lý Trình Di xoay người, nhìn trên sân thượng căn cứ ngầm phía sau, một container khổng lồ đang đỗ.

Cánh cửa hộp mở ra và bên trong là một đống vật liệu mà hắn cần để tạo ra một quả cầu Khắc Ấn.

Vật liệu ở đây đã kiểm kê xong, danh sách cụ thể như sau, xin kiểm tra và thu nhận. “m thanh của Ai Nguyệt Quý vang lên

trong căn cứ.

Rất nhanh, trước người Lý Trình Di hiện ra một màn sáng mới, phía trên sắp xếp tất cả vật liệu vận chuyển tới chỉnh tề.

Đây chính là vật liệu mà Lý Trình Di dùng địa vị cấp 9 xin được từ quốc khố.

Mỗi vật liệu cũng có số lượng ít nhất một tấn.

Hơn nữa đại bộ phận là hàng cấm, còn không cần tốn tiền. Phải biết rằng, chỉ riêng đống những vật liệu này, tính giá trị, liền ít nhất cũng hơn mấy tỷ.

Hơn nữa rất nhiều đều là hàng không bán, nếu như là Lý Trình Di trước kia, chỉ sợ chỉ có thể thông qua con đường khác chậm rãi tích góp từng tí một.

Hơn nữa có thể mua được phân lượng cũng sẽ không nhiều.

Chỉ cần phân phó một tiếng, toàn bộ tài nguyên Nghi quốc đều xoay quanh hắn, quốc khố trong nháy mắt liền điều động đại lượng tài nguyên tới.

Đây là quyền hạn của cấp chín.

'Dựa theo phương pháp chế tác quả cầu Khắc Ấn, vật liệu đủ để mình chế tạo mấy trăm quả cầu Khắc Ấn hiện tại, còn thiếu ba loại vật liệu cuối cùng.'

Lý Trình Di trong lòng hài lòng.

Hắn bây giờ phong quang, đã thật lâu không có cảm nhận được chỗ tốt của quyền thế.

Hiện giờ tài nguyên điều động, khiến hắn chân chân thật thật cảm nhận được chỗ tốt khi dựa vào một phương thế lực khổng lồ

"Nếu cần vật liệu đại bộ phận đều đến đủ, vậy liền mau chóng bắt đầu chế tạo căn cứ phòng hộ cho mình."

Hắn xem qua trên sách Pháp sư Tử năng, ghi chép về cách xây tháp Pháp sư, nhưng cũng không toàn diện.

Cũng may hiện đại khoa học kỹ thuật đầy đủ phát triển, hắn kết hợp khoa học kỹ thuật cải tạo một chút, cũng không thành

vấn đề.

Thời gian cấp bách, Góc chết tiếp theo không biết khi nào thì đến, cho nên hắn phải nhanh chóng đuổi theo mục tiêu của mình.

Nguyệt Quý, phương án chế tạo của ta đã hoàn thiện chưa? Mô đun đặt mua khi nào hoàn thành? "Hắn lên tiếng.

"Đình chủ, theo tin tức mới nhất từ công xưởng quân sự, buổi tối hôm nay hẳn là có thể hoàn thành lắp ráp tất cả mô đun sản xuất." Nguyệt Quý trả lời.

"Tốt lắm. "Lý Trình Di gật đầu, ánh mắt thâm thúy.

Kế tiếp, chờ Ảnh Thực bên kia hoàn thành hứa hẹn, mình nhất định phải nhanh chóng nắm giữ phương pháp chế tác quả cầu Khắc Ấn.

Hắn cũng hoàn toàn không tự tin đối với năng lực chế tác tự thân, tuy rằng hiện tại trí lực bị khai phá rất nhiều, ý thức lực cường đại, lực học tập cũng trở nên mạnh mẽ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn muốn sáng tạo ra cách chế tạo quả cầu Khắc Ấn, không khác người si nói mộng.

Nhưng.

Mình có hoa ngữ.

Làm chủ lực, Ác Chi Hoa không hề nghi ngờ có vẻ có chút phức tạp, nhưng làm phụ trợ.

Đây chính là thần kỹ điển hình.

Căn cứ vào lượng lớn hoa ngữ trong hồ sơ, Lý Trình Di muốn nhanh chóng đạt được năng lực học tập, nghiên cứu, hấp thu tri thức, đã sớm chọn một loại hoa ngữ đặc biệt.

Thông qua cách dùng Thải Hồng Đường và Đại Hùng, Lý Trình Di đã cảm giác mình đã nắm bắt được cách dùng hoa ngữ trung tâm chân chính.

Sau khi xác nhận các loại vật liệu, hắn đi thang máy, trở lại mặt đất, không đến vườn bách thảo, mà là tùy ý dạo bước ở khu rừng gần đó.

Phụ cận nơi này cũng được hắn nhờ người trồng không ít thực vật không thích hợp trồng.

Mà hắn cần hoa ngữ, ngay tại chỗ này, là có thể tìm được, hơn nữa là có cả mấy loại có sức sống cực mạnh mẽ.

Chương 792: Hoa ngữ dùng một lần

Ánh sáng buổi chiều trong rừng đẹp mắt, gió thu thổi qua, mang theo lá cây ào ào rung động, cũng mang đến cảm giác khô nhè nhẹ.

Lý Trình Di một mình giẫm lên lá rụng dày đặc trong rừng, bước chân phát ra tiếng lá vỡ.

Ánh mặt trời từ khe hở lá cây chiếu xuống, xiên xiên bên chân hắn. Tựa như từng cây kim bổng.

Lý Trình Di nhìn mảnh đất rừng nguyên thủy trước mắt.

Rễ cây tựa như dây leo, nhô lên mặt đất, uốn lượn xoay quanh.

Các bào tử nhảy múa và lông kim của một số loài thực vật trôi nổi trong không khí.

Những con côn trùng nhỏ mỗi lần muốn tới gần hắn, lập tức liền bị khí tức Tử năng vô hình nhè nhẹ cuốn qua, rơi xuống cứng ngắc.

Tìm được rồi. Rất nhanh, hắn liền đi tới trước một đám cây cao lớn lá rậm .

Chính xác mà nói, bắt đầu từ nơi này, tiếp tục đi về phía trước, tất cả đại thụ, toàn bộ là loại cây này.

Thân cây to màu xám, tựa như lá cây màu vàng xanh lá cây quạt lá phong.

Lông kim nhỏ vụn rơi xuống, còn có quả cầu lông màu vàng xanh biếc kết ra, cùng với mảng lớn đóa hoa loa màu trắng tím dần dần biến thành.

Vận khí không tệ, còn có chút hoa nhỏ lưu lại.

Ánh mắt Lý Trình Di mừng rỡ, Tiết Mao Phi Liêm vô hình phủ lên thân thể, tiến vào hình thái dung hợp.

Cả người hắn dưới cánh chim vẫy vẫy, nhẹ nhàng lơ lửng, bay lên tới độ cao bảy tám mét, lơ lửng ở trước mặt từng chuỗi hoa màu trắng tím.

Đưa tay ra.

Nhẹ nhàng sờ vào

Xì.

Hoa khí mát mẻ cuồn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể.

Mà cùng lúc đó, ác chi hoa trên mu bàn tay ấn ký tại một ô mới, sáng lên bạch quang.

Tin tức về Tân Hoa Thần Vị, nhanh chóng chảy vào trong đầu hắn.

“Tam cầu Huyền Linh mộc hoa: biệt danh khư hãn thụ, cây ngô đồng .” Là cây rụng lá, thích ánh sáng, thích khí hậu ấm áp ẩm ướt, chịu lạnh hơn, rễ phân bố nông hơn, không chịu được gió mạnh. Thân cây cao tới hơn ba mươi mét.”

‘Hoa ngữ: Tài năng (chọn một phương hướng, có thể ngay lập tức từ ngoài Phi Môn, kéo và trích xuất một lượng lớn kinh nghiệm tri thức theo hướng này.)

Lưu ý 1: Phạm vi và lĩnh vực của các hướng đã chọn rộng, liên quan đến số lượng kiến thức và kinh nghiệm cụ thể. ‘

Lưu ý 2: Một số phương hướng hẻo lánh, có thể trích xuất ra kinh nghiệm tri thức nguy hiểm chưa biết, xin hãy cẩn thận.

Lưu ý 3: Ngôn ngữ này chỉ được sử dụng một lần.

Phải chăng xác định hoa này là hoa thần vị chủ hoa?

Câu hỏi của Ác Chi Hoa cũng đồng bộ truyền đến.

“Xác nhận! Chính là cái này! “Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Trong phút chốc, vô số hoa khí theo ngón tay của hắn nhanh chóng tràn vào, ngưng tụ vào hoa thần vị thứ tám mới.

Lần đầu tiên hình thành Hoa Ngữ và Hoa Lân Y, cũng không cần ác niệm.

Trước mắt là một mảng lớn cây ngô đồng rậm rạp, cũng đủ để Lý Trình Di bổ sung toàn bộ Hoa Lân Y và năng lực hoa ngữ.

Nửa phút sau, độ hoàn thành của Hoa Lân Y đạt tới 100.

“Xin hãy bắt đầu chỉ định phương hướng dẫn dắt kinh nghiệm học thức.” Định dạng xin vui lòng sử dụng tiền tố: Tôi đã chỉ định ….yêu cầu của Ác chi hoa một lần nữa truyền đến

…….

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhanh chóng trở về căn cứ, trở lại mặt đất.

Cho đến khi hai chân một lần nữa đứng trên bình đài kim loại màu trắng bạc, hắn mới hơi thả lỏng.

Tiến vào phòng thí nghiệm khép kín, tầng tầng phòng hộ xung quanh mở ra. Giám sát mở ra.

Tôi chỉ định.

Trong lòng hắn trịnh trọng đọc. Hướng là kinh nghiệm và phương pháp cụ thể để tạo ra quả cầu Khắc Ấn. ”

Hắn cũng nghĩ tới chỉ định toàn bộ phương pháp thu hoạch Khắc Ấn, nhưng cân nhắc đến vạn nhất lấy được chính lànội dung chi tiết thiếu sót, mơ hồ vậy thì uổng phí hoa ngữ lần này.

Dù sao cũng là một lần sử dụng hoa ngữ, phải thận trọng.

Loại hoa ngữ này, lúc trước hắn xem ra, tác dụng cũng không lớn.

Dù sao hoàn toàn là thử vận may, vẫn là sử dụng một lần, so với những hoa ngữ khác mà nói, tính ứng dụng quá thấp

Nhưng vào thời điểm này, thời điểm cần phương pháp chế tạo quả cầu Khắc Ấn nhất, đối với hắn có lẽ trợ giúp đều lớn hơn so với bất kỳ hoa ngữ nào khác.

Rất nhanh

Lý Trình Di đứng ở trung tâm phòng thí nghiệm màu trắng bạc, không khí bên cạnh bắt đầu dần dần biến thành màu đen.

Bốp

Bỗng nhiên, một màn sương mù màu đen tạo thành vòng xoáy, xuất hiện ở phía trước hắn.

Ong.

Vòng xoáy nước truyền ra tiếng rung động nhỏ.

Ước chừng mấy giây sau, từng hạt cát mịn màu đen chậm rãi bay ra, tới gần Lý Trình Di.

Còn chưa hoàn toàn tiếp xúc, những cát mịn này liền tự động phân giải, hóa thành vô hình.

Chúng dường như biến thành thứ gì đó không nhìn thấy được, lặng lẽ dung nhập vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Và cùng một lúc.

Trong đầu Lý Trình Di chậm rãi hiện ra tin tức dày đặc không thể đếm được.

Chữ viết, hình ảnh, âm thanh, cảm thụ, mùi vị, tất cả các cơ quan cảm giác đều đang điên cuồng tiếp nhận một lượng lớn tri thức thần bí nào đó.

Tất cả những kiến thức này đều liên quan đến phương pháp và trình tự chế tác quả cầu Khắc Ấn, còn có tình cảnh thao tác thực tế, ký ức cơ bắp, hơi thở, xúc giác……

Đại lượng tin tức chế tác quả cầu Khắc Ấn, điên cuồng tràn vào thân thể Lý Trình Di.

Khắc Ấn Cự lực.

Khắc Ấn Thần tốc.

Khắc dấu thăng bằng.

Khắc Ấn chống cự tuyệt đối.

Khắc Ấn sôi trào.

Khắc Ấn Ám thị.

Dày đặc, rất nhiều phương pháp chế tác quả cầu Khắc Ấn, cũng đồng thời nhập vào trong đầu Lý Trình Di.

Lượng lớn tin tức lưu, khiến đầu hắn muốn nứt ra. Đặc biệt là những kiến thức và kinh nghiệm này toàn bộ đều là mảnh vụn.

Cần hắn tự mình dọn dẹp.

Vòng xoáy màu đen kéo dài hơn nửa phút, mới chậm rãi nhạt đi, biến mất.

Chương 793: Ký ức của Pháp sư Tử năng

Phù phù.

Lý Trình Di nhịn không được quỳ rạp xuống đất, che đầu, máu me khắp người giống như ô tô tốc độ cao, điên cuồng chạy như điên theo mạch máu.

Tốc độ vượt xa số liệu bình thường trong ngày.

Quỳ trên mặt đất, trên người nổi lên kim quang nhàn nhạt, tăng tốc khôi phục thân thể, Lý Trình Di ước chừng hòa hoãn hơn nửa giờ, mới chậm rãi đứng thẳng dậy.

Trong đầu Dày đặc tràn ngập đủ loại kinh nghiệm và tri thức chế tác quả cầu Khắc Ấn.

'Toàn bộ đều là ký ức của Pháp sư Tử năng, xem ra đây là hệ thống Khắc Ấn độc đáo của Thành phố Thiên sứ tử vong.

Hắn thậm chí từ trong trí nhớ nhìn thấy một ít giáo hoàng thân mặc áo choàng vàng tối, tham dự lễ chế tác Khắc Ấn ký ức Tử Thiên Sứ Chi Vương.

"Không nghĩ tới, ngay cả Tử Thiên Sứ Chi Vương, đều là Giáo Hội Thiên Sứ Tử Vong từng chút một dùng người sống chế tác ra!"

Hồi tưởng lại lúc trước một bàn tay cá thể khủng bố liền thiếu chút nữa hủy diệt toàn bộ Thành phố Thiên sứ tử vong, Lý Trình Di trong lòng không hiểu sao dâng lên rung động nhè nhẹ.

Không còn nghi ngờ gì nữa, vô số trải nghiệm ký ức lần này đã mở rộng đáng kể nhận thức của hắn về Thành phố Thiên sứ tử vong.

Mặc dù trong đầu hắn còn có rất nhiều tri thức ký ức liên quan kinh nghiệm không hấp thu, nhưng liền vừa mới dung hợp bộ phận, khiến cho hắn đối với quả cầu Khắc Ấn chế tác đã tính toán kỹ càng.

Trong khoảng thời gian ngắn dẫn dắt, ít nhất vượt qua 3000 vị pháp sư Tử năng chế tác Khắc Ấn ký ức, dung nhập vào trong đầu của hắn.

Lắc lắc cái đầu còn đang đau nhức, Lý Trình Di duy trì lực trường rực rỡ chữa khỏi cho mình, chậm rãi đi ra khỏi phòng thí nghiệm.

Một lượng lớn ký ức nhồi nhét, trong đó bao hàm rất nhiều phân tích Khắc Ấn của đại pháp sư Tử năng và đồng thời ký ức của hậu bối.

Những ký ức này mang lại cho hắn một nhận thức sâu sắc về ngôn ngữ đặc biệt được sử dụng ở thành phố Thiên sứ Tử vong.

Trình độ nửa vời lúc trước, trong nháy mắt liền chuyển biến thành trình độ cực kỳ thuần thục thâm ảo.

Đồng thời những kinh nghiệm ghi nhớ này còn nhân tiện nâng cao độ tinh tế điều khiển Tử năng của Lý Trình Di.

Đây coi như là niềm vui ngoài ý muốn.

Lúc này đây, Lý Trình Di ở ngay tại căn cứ ngầm nghỉ ngơi, trọn vẹn ba ngày, hắn một mực tại tiêu hóa hấp thu lượng lớn tri thức.

Mặc dù có rất nhiều nội dung trùng lặp, nhưng các loại kỹ xảo, thủ pháp, suy nghĩ ẩn giấu trong đó, khiến hắn trong thời gian cực ngắn, nhanh chóng trưởng thành thành một pháp sư nghiên cứu Tử năng

Trong ba ngày, hắn sàng lọc bộ phận ký ức lặp lại, sau đó ghi chép lại pháp thuật Tử năng liên quan đến quá trình Khắc Ấn

Đây đều là pháp thuật phụ trợ mà các pháp sư Tử năng sử dụng.

Thông qua ghi chép và hoàn nguyên của Lý Trình Di, giờ này khắc này, rốt cục tái hiện ánh mặt trời.

Pháp thuật phụ trợ đều là dùng Tử năng làm động lực thúc đẩy, trong đó đối với văn tự Biển Đen cũng tăng lên trong trí nhớ. Mấy lần chế tác Khắc Ấn, Tử Thiên Sứ Giáo Hội mời cường giả thần bí trong Biển Đen cùng hợp tác, cho nên toàn bộ quá trình sử dụng tiếng Biển Đen trao đổi.

Ba ngày trôi qua trong nháy mắt.

Sau khi nghiên cứu, Lý Trình Di đã có chút quên mất thời gian.

Nếu không phải AI nguyệt quý nhắc nhở, hắn thậm chí còn tưởng rằng mình chỉ mới qua ba giờ.

Tất cả pháp thuật phụ trợ Tử năng chế tác Khắc Ấn, đều đã ghi chép ra.

Tổng cộng ba mươi lăm loại, chế tác Khắc Ấn cần mấy trăm công đoạn tinh tế, thao túng Tử năng cũng yêu cầu gia công với trình độ cực kỳ tinh tế.

Lý Trình Di nhìn danh sách ghi chép bằng ngôn ngữ Thiên sứ tử vong trước mắt.

1.Thuật ghi chép

2.Bàn tay lực trường

4.Kim chi tiết

6.Thuật đóng băng.

Odenik nhấp nháy

thuật mềm hóa.

Thuật gông cùm không gian siêu nhỏ.

Phía dưới toàn bộ pháp thuật còn lại cơ hồ có thể thành một pháp điển pháp thuật Tử năng hoàn thiện.

Ngoài ra, còn có các loại vật liệu cần thiết để chế tác quả cầu Khắc Ấn.

Tổng cộng mười ba loại Khắc Ấn, toàn bộ được ghi chép lại đầy đủ. Thành phố Thiên sứ tử vong nắm giữ Khắc Ấn khẳng định xa xa không chỉ có từng đấy nhưng Lý Trình Di dẫn dắt đến trong trí nhớ, có thể hoàn chỉnh hiện ra danh sách, chính là mười ba loại này.

Lần này hoa ngữ sử dụng, tương đương với một lần khiến Lý Trình Di nắm giữ ba mươi lăm loại Tử năng pháp thuật.

Tuy rằng tất cả đều là nghiên cứu chế tạo khi sử dụng pháp thuật phụ trợ, nhưng hơi chút sửa chữa liền có thể dễ dàng biến thành pháp thuật đại uy lực công kích.

Điều này cũng làm cho Lý Trình Di càng cảm thấy hoa ngữ lần này rất đáng giá.

Bởi vì trong ba mươi lăm loại pháp thuật, trong đó có một loại, là lợi dụng Tử năng để dung hợp vật liệu, chế tạo pháp trận của tường tháp Pháp sư Tử năng.

Lý Trình Di dự định thử dùng hợp kim Hồng Thiết đặc chủng cường độ dẻo dai tốt nhất trong hiện thực, để chế tác tháp Pháp Sư.

Nếu như thành công, như vậy loại vật liệu này chế tác Tháp Pháp sư, cường độ đủ để so sánh với Vũ khí bay đứng đầu.

Phải biết rằng, coi như làVũ khí bay cấp 8, cường độ gặp phải Ảnh Long toàn lực một kích, cũng bất quá cũng bị hao tổn.

Nếu là dùng vật liệu đủ dày, lại kết hợp Tử năng pháp trận dung hợp

Cường độ có thể đạt tới cấp độ nào, ngay cả Lý Trình Di cũng tương đối chờ mong.

’ Vừa vặn hắn hiện tại ngồi hưởng tài nguyên quốc gia cung cấp.

Quyền hạn tài nguyên miễn phí này vẫn phải có.

Đang lúc hắn tính toán bắt đầu triệu tập vật liệu thử nghiệm thì giao dịch bên Ảnh Thực đã hồi âm.

Chương 794: Tính nguy hiểm

Bên Ảnh Thực, xác định đã chuẩn bị xong vật liệu, hơn nữa nghi thức mở Phi Môn cũng đã chuẩn bị xong. “Giọng nói của Thải Hồng Đường truyền đến bên tai Lý Trình Di.

Bởi vì Barton tự mình thoát khỏi Góc chết, cho nên, điều kiện của bọn chúng đổi thành muốn chúng ta hỗ trợ bắt lấy đối phương, tìm ra hành tung của đối phương.

“Em có manh mối gì không?” Tử năng màu xám trắng trong tay Lý Trình Di ngưng tụ thành hai bàn tay màu xám lớn, đang cẩn thận xử lý ba loại vật liệu dung hợp.

“Có một ít. “Thải Hồng Đường trả lời. Nhưng đám người Ảnh Thực này, không phải tộc chúng ta, chúng ta thật sự muốn giúp chúng cắn nuốt Barton sao?”

Nghe ra cô rất không tình nguyện.

“Em có cách nào khác để thu thập vật liệu và mở Phi Môn không? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Tạm thời không có. Tại sao nhất định phải có những vật liệu này, nhất định phải mở Phi Môn? “Thải Hồng Đường lúc trước thậm chí ngay cả Phi Môn là cái gì cũng không biết.

Là Lý Trình Di lấy điều kiện trao đổi, cô mới trao đổi với các thành viên còn lại, hiểu rõ đó là thứ gì.

“Em không hiểu đâu. Sau này nếu có cơ hội, em sẽ hiểu. “Lý Trình Di nói.

Được rồi. Anh là đại ca, em tin anh. “Thải Hồng Đường bất đắc dĩ,” Ảnh Thực bên kia thái độ rất cường ngạnh, bọn chúng trả lời, nghi thức Phi Môn có thể cho chúng ta, nhưng vật liệu không được, phải hỗ trợ bắt được người mới giao. Bọn chúng còn trả lời nhắc nhở, nghi thức mở Phi Môn có tính nguy hiểm rất lớn, nếu như chính anh không mở được, đừng trách bọn họ không đưa hàng thật.

“Hỏi bọn chúng tính nguy hiểm là gì? “Lý Trình Di hỏi.

Chờ một chút.

Cái tên Pháp n kia trả lời, mở cửa chỉ có hai cách.

Một là trong nháy mắt tinh thần bản thân thăng hoa, trong thời gian ngắn có thể mở cửa.

Hai, là ở ranh giới giữa sự sống và cái chết, nói đơn giản, chính là lúc sắp chết, ý thức sinh mệnh sẽ bị vây trong một loại trạng thái hỗn độn, loại thời điểm này có thể mở ra Phi Môn, tiếp xúc với bên ngoài Biển Đen.

Cái gọi là nghi lễ chỉ có thể làm tăng xác suất mở cửa và thực sự không giúp được gì nhiều. ”

“Khó trách bọn chúng hào phóng như vậy. “Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

“Như vậy, phải đáp ứng bọn họ sao? “Thải Hồng Đường hỏi.

“Tình huống Barton như thế nào rồi?”

Ông ta cùng người Đinh gia trà trộn cùng một chỗ, cùng một người con gái Góc chết nhà Đinh gia gọi là Nhược Tinh Đinh tạo thành một team.

Vừa vào Góc chết, ngày sau chính là nguy cơ sinh tử cuồn cuộn không ngừng, giãy thoát không được, trốn tránh không được. Nếu cùng Đinh gia lăn lộn cùng một chỗ, chúng ta tạm thời không cần nhúng tay”.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, gia chủ của Đinh gia cũng trong Cửu Nghi là Hoặc Tâm Đinh Mộng, vị này thực lực rất mạnh, trọng điểm là, mơ hồ có chút mập mờ với Nghi hoàng.

Giai đoạn này không nên liên quan.

Dù sao hắn còn phải dựa vào quốc khố Nghi hoàng bên kia ủng hộ mình chế tác quả cầu Khắc Ấn.

“Được! “Nghe được không cần nhúng tay giúp đỡ Ảnh Thực, Thải Hồng Đường rõ ràng cảm xúc cũng thoải mái hơn rất nhiều.

“Đúng rồi, Ảnh Thực hiện tại ỷ vào có quốc gia ủng hộ, mỗi ngày đều trắng trợn thôn phệ người sống tại Đồng Thành, mới vài ngày đã có hơn một ngàn người thần bí mất tích. Điện thoại báo án bên Sở an ninh đều bị gọi đến nóng máy. Đám người này căn bản là lấy người sống làm đồ ăn!”

“Không cần để ý, Cửu Nghi sẽ không ngồi yên mặc kệ. Bên kia còn chưa tới phiên chúng ta ra tay. “Lý Trình Di nhíu mày.

Nghi hoàng khi lựa chọn chiêu An Ảnh Long, nên nghĩ đến điểm này.

Cho nên, hiển nhiên những cái giá này đối với Nghi hoàng mà nói, đều là có thể tiếp nhận.

Suy tư một lát, hắn chậm rãi lên tiếng.

“Anh đi tìm Iseline một chuyến. Có lẽ, có thể từ chỗ cô bé thu hoạch được thứ cần thiết”.

Phi Môn mở ra, vật liệu thu hoạch, nếu như có thể thu hoạch cái gì từ chỗ thày giáo Iseline, như vậy có thể 3 tên Ảnh Thực ngu xuẩn có thể không cần đến

Đến lúc đó, tìm một cơ hội hạ độc thủ, giết chết ba tên phế vật kia là được.

Hắn đang nghĩ, nếu hút cạn máu của ba con Ảnh Long kia, ăn thịt chúng.

Huyết mạch Ảnh Long trên người hắn, có thể tăng lên hay không?

……..

Đồng Thành.

Tòa nhà Tổng cục An ninh.

Trong phòng nghỉ ngơi, Thrall toàn thân bị bóng đen bao trùm, một nửa là người, một nửa thân trên kéo dài ra thành hình rồng

Hắn đang điên cuồng rít gào, rống giận, đi tới đi lui trong đại sảnh.

“Đừng ầm ĩ, dưới sự áp bức của vị Đông quân kia, ngươi không làm được gì, người mạnh nhất Góc chết này, quả thật có sức mạnh tương đối cường đại. “Pháp n bình tĩnh nói.

Hắn cùng Oánh đứng ở hai góc, lạnh lùng nhìn Thrall nóng nảy phẫn nộ. Ảnh Long tộc bọn chúng có đặc tính quần tụ, nhưng cũng không có nghĩa là mỗi con Ảnh Long đối với đồng bạn đều tín nhiệm.

Trong hợp tác có cạnh tranh, đây mới là bản năng trong huyết mạch bọn chúng.

“Nếu không có tên Đông Quân kia, ta hiện tại đã đến Tỉnh Phong Nam ăn tươi cái tên phế vật Thiên Mệnh kia! Hắn lại dám ở An Đô giết chết Ảnh Tử Thể của ta! đây là sự nhục nhã cực lớn đối với ta!”

“Bây giờ còn chưa phải lúc, cái tên Thiên Mệnh có chút năng lực đặc thù, nhưng trải qua phục hồi nghiên cứu, có thể phán đoán là hắn có dị năng dựa vào tiêu hao ý thức để cưỡng ép khống chế đối thủ. Có chút giống Khắc Ấn phía trước, nhưng

cường độ kém xa. Chỉ cần chúng ta ở trên người che đậy ngăn cách bóng ma đặc thù thân thể, liền có thể ngăn cách ảnh hưởng của loại cường khống đó.” Oánh thản nhiên nói.

“Chém giết cắn nuốt qua vô số địch nhân Ảnh Long cao cấp, Ả cơ hồ là trước tiên, liền nghĩ ra phương pháp ứng đối, cũng nhìn ra nhược điểm lớn nhất của trầm mê chi thủ của Lý Trình Di”

Đó chính là, cực kỳ sợ vật cản.

Chương 795: Tùy ý thôn phệ

“Nhưng hiện tại chúng ta vẫn không thể xé bỏ hiệp nghị, thương thế còn chưa khôi phục, sau đó tiến hóa, cũng cần hoàn thành ở chỗ này.” Dựa theo sắp xếp của Nghi hoàng, qua vài ngày, chúng ta có thể đi tới nơi này, tùy ý thôn phệ tất cả.

Cho nên chúng ta cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Thiên Mệnh kia ở nơi đó kiêu ngạo tàn sát bừa bãi!?

Chờ một chút, chờ một chút, Thiên Mệnh chính là tạp huyết chúng ta muốn tìm, chúng ta sớm muộn gì cũng phải tìm tới cửa thôn phệ hắn. Cho nên hiện tại, cũng chính là để cho bọn chúng sống thêm vài ngày mà thôi. “Pháp n an ủi.

Chờ thu hồi xong tâm huyết, ta muốn xé Thiên Mệnh thành từng mảnh, rồi dán trên vảy của ta!”

…….

Toại Dương.

Sau khi xử lý tốt các loại vật liệu mạ màng Tử năng, Lý Trình Di chủ động liên lạc với Iseline.

Tập đoàn Minh Viễn có team, có Hải Sa và Trần Gia Hàm, đã không cần hắn tiếp tục chú ý nữa.

Trong hiện thực, sức mạnh của hắn cơ bản đạt tới đỉnh điểm.

Hiện tại phiền toái chân chính, là Góc chết.

Theo đuổi Khắc Ấn cũng là để thoát khỏi Góc chết, tránh bị quái vật khủng bố nối gót xé nát.

Sau khi xác định thời gian gặp mặt với Iseline

Lý Trình Di rốt cục lần nữa đi tới tổng bộ Minh Viễn gặp Tân Đức Lạp.

Cuộc gặp của Tân Đức Lạp, là một vườn thực vật nhỏ trong phòng ở tòa nhà tổng bộ.

Tân Đức Lạp đang cẩn thận tưới nước cho một chùm hoa tulip vừa mới nở và điều chỉnh nhiệt độ đèn chiếu sáng ấm áp.

Vườn thực vật màu xám trắng rộng rãi, là dùng phòng thủy tinh cực lớn bao lấy, bên ngoài là nhân viên công ty lui tới.

Từ bên trong có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Các loại thực vật rậm rạp bố trí nơi này có cảm giác như rừng mưa nhiệt đới.

Lý Trình Di đi ở trong đó, thậm chí còn nhìn thấy một đạo cầu vồng khéo léo hiện ra trong những tia nước phun ra.

Tân Đức Lạp đứng ở phía dưới cầu vồng, mặc áo sơ mi màu xám, quần dài màu đen rộng thùng thình, tựa như lão nông, không có chút khí chất và cách ăn mặc thường ngày.

Đây là vườn thực vật tuần hoàn trong phòng tôi mới làm ra, không tệ chứ? "Tân Đức Lạp cười nói.

"Rất tốt. Nhưng thời gian của chúng ta không nhiều lắm, nói về cuốn sách vặn vẹo đi. "Lý Trình Di nói, đây mới là mục đích hắn chạy tới.

"Phải, tôi hiểu, Góc chết như u hồn trí mạng, không lúc nào là không đuổi theo cậu" Tân Đức Lạp thở dài, thẳng lưng lên.

"Cho tới nay, tôi vẫn không biết hoa ngữ của ông chủ là gì, có thể nói một chút không? "Lý Trình Di hỏi.

Trong những người này, cũng chỉ có hoa ngữ của Tân Đức Lạp cùng Trần Gia Hàm là hắn không rõ ràng lắm, những người còn lại đều đã sớm biết.

Kỳ thật, hoa ngữ của tôi cùng mọi người quả thật có chút khác biệt. "Tân Đức Lạp cười nói," Tôi không bị Góc chết truy đuổi, cho nên, ngay từ đầu, tôi đã đem mục đích của tôi, ký thác vào năng lực hoa ngữ".

Ông buông bình nước trong tay xuống, nhẹ nhàng vuốt ve một hoa văn màu bạc trên mu bàn tay.

Đón ánh mắt tò mò của Lý Trình Di, ông cười nói.

Hoa chủ của tôi, là cỏ bốn lá.

‘Giấc mơ trở thành sự thật!? Hoa ngữ của ông là giấc mơ trở thành sự thật!? “Lý Trình Di sửng sốt.

Đến hiện tại hắn thu thập hoa ngữ sớm đã thành một cơ sở dữ liệu, trong đó không chỉ có hắn thu thập tư liệu, cũng có tất cả mọi người trong team kiểm tra thu thập ra tư liệu tổng hợp.

Cho nên hắn thoáng cái liền nhớ tới năng lực hoa ngữ của đối phương.

“Giấc mơ trở thành sự thật, khả năng này nghe có vẻ lợi hại, nhưng trên thực tế, trên thế giới này nào có giấc mơ hoàn toàn không phải trả giá.” Tân Đức Lạp thở dài, “Ngôn ngữ hoa của tôi cũng chỉ là căn cứ vào giấc mơ tôi đưa ra, phản hồi ra các bước chi tiết cụ thể có thể thực hiện được, nếu độ khó quá cao, tôi cũng không có cách nào hoàn thành, sẽ chỉ là lầu các trên không. Nếu độ khó quá thấp, lại sẽ lãng phí cơ hội thiết lập giấc mơ.”

Ước mơ của ông trở thành sự thật, là mỗi tháng cố định có một lần cơ hội xác định ước mơ, sau khi xác định, hoa ngữ sẽ phản hồi ra các bước và phương án xác định có thể thực hiện.

Ngoài ra, hoa ngữ này không có bất kỳ năng lực nào khác.

Thông qua khả năng này, Tân Đức Lạp có thể thu thập một lượng lớn thông tin bí mật từ bên ngoài bằng cách ngồi trong văn phòng.

Nói về cuốn sách vặn vẹo đi. “Lý Trình Di đổi chủ đề

“Thông qua năng lực ngôn ngữ hoa, tôi thành công lấy được cuốn sách vặn vẹo. Nhưng văn tự trên đó không cách nào nhận dạng, chúng không có hình dạng cố định, mỗi ký tự sẽ trong một giây biến ảo sáu hình thái, hơn nữa người khác nhau nhìn thấy hình thái đều khác nhau, căn bản không thể phân tích.” Tân Đức Lạp thở dài.

“Có người đem cuốn sách vặn vẹo bỏ vào thế giới ảo giác của một người con gái điên, như vậy sách, vốn là không có khả năng đọc theo cách thông thường. Để tôi tới thử xem ” Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Cũng đúng, dù sao cũng là cuốn sách thần bí của bộ tộc Trầm Luân ghi chép lại, còn xen lẫn biến hóa cùng lịch sử của bộ tộc Trầm Luân, khẳng định sẽ có cách độc.” Tân Đức Lạp gật đầu, “Như vậy, sách tôi trước giao cho cậu.”

“Ở đâu? “Lý Trình Di hỏi.

Tân Đức Lạp không trả lời, mà xoay người, đi tới trước một cây gỗ nhãn cực lớn, đưa tay gõ lên thân cây.

Phốc xoẹt.

Một cái ngăn kéo tự động, từ giữa thân cây bắn ra.

Trong ngăn kéo màu đen, cất giữ một quyển sách đặc biệt.

Bìa xám trắng, in một bàn tay vặn vẹo mở ra.

Bàn tay chỉ có bốn ngón tay, móng tay bén nhọn, lòng bàn tay phủ kín vết máu bén nhọn.

Phía dưới cùng, một hàng chữ nhỏ rõ ràng viết bằng văn tự Biển Đen: cuốn sách vặn vẹo.

Chương 796: Bí ẩn Cuốn sách vặn vẹo

Hiện nay Lý Trình Di đã khá thuần thục trong việc phân biệt tiếng Biển Đen.

“Nó là của cậu “Tân Đức Lạp tránh ra, ý bảo Lý Trình Di tự mình qua lấy.

“Không do dự, Lý Trình Di bước nhanh về phía trước, đi tới trước ngăn kéo, đưa tay nhẹ nhàng cầm lấy quyển sách quỷ dị này.

“Vì lấy được quyển sách này, chúng ta cùng Lê n cùng những người Góc chết khác phối hợp, còn chết năm mạng người, có mười ba người triệt để thành kẻ điên. Mặc dù người chết đều là tử tù, nhưng cái giá như vậy, chứng minh quyển sách này

tuyệt không là cái gì bảo vật an toàn, lúc cậu lật xem phải cẩn thận!”

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di vốn định đi một lần nữa, không ngờ Tân Đức Lạp lại giúp hắn lấy được.

Trước mặt Tân Đức Lạp, hắn nhẹ nhàng lật trang đầu tiên của cuốn sách.

Vô số ký tự màu đen tựa như tiểu nhân nhảy nhót, dày đặc xếp hàng nhu động, không an phận chút nào.

Coi như là Văn tự Biển Đen, lúc này Lý Trình Di cũng căn bản không có biện pháp đọc ra bất luận hàm nghĩa gì.

Hắn suy tư một chút, hai tay nhất thời chậm rãi phủ lên Tử năng màu xám trắng.

Khí tức lạnh lẽo tĩnh mịch, đem cả quyển sách hoàn toàn bao bọc.

Rất nhanh, tất cả nhúc nhích ký tự nhao nhao chậm lại, bắt đầu giảm tốc độ, hai phút sau, hoàn toàn tĩnh lặng lại.

Cho đến thời điểm này, cuốn sách thực sự giống như một cuốn sách.

Tân Đức Lạp ở một bên kinh ngạc nhìn Tử năng trên tay Lý Trình Di,ông rất nghi hoặc cùng kinh ngạc, không nghĩ tới chính mình hao hết tâm tư cũng không có biện pháp làm cho những ký tự này dừng lại, Lý Trình Di vừa đến, lập tức liền giải quyết.

Nhưng ông lại không lên tiếng.

Chỉ là ở một bên lẳng lặng chờ đợi cùng quan sát tình huống, một khi Lý Trình Di có cái gì không đúng chỗ, ông lập tức có thể kịp thời đánh thức đối phương.

Lam Mộng sơn chủ lưu lại ghi chép, nói mình chính là lấy được quyển sách này, cuối cùng mới thành công thoát khỏi Góc chết. Hy vọng mình có thể tìm được hy vọng từ bên trong cuốn sách.

Lý Trình Di gật đầu với Tân Đức Lạp, cúi đầu cẩn thận đọc chữ Biển Đen.

“Trầm luân. Điên cuồng mê huyễn quá khứ, chính là dấu vết vạn vật, bọn họ lưu lại hậu thế, chìm nổi phiêu đãng trong Biển Đen.

Một ngày nào đó, những mảnh vụn của dấu vết sẽ quay trở lại và cố gắng bóp méo số phận đã chết và bị lãng quên mãi mãi của chính mình.

Nhìn mảng lớn ký tự trước mắt, trong mắt Lý Trình Di phảng phất chậm rãi xuất hiện bóng ma.

Nhân vật trở nên ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc, cho đến khi hoàn toàn đem tầm nhìn của hắn hóa thành đen kịt.

Vạn vật vận chuyển, thời không cuối cùng cũng có sơ hở và sai lầm.

‘Góc chết chính là góc sai lầm kia, chúng nó bị lãng quên, bị vứt bỏ, là Góc chết không cách nào đi ra được, đại biểu cho vô số khả năng đi vào tuyệt cảnh.’

Vì vậy, chúng bị vứt bỏ và trở thành giả dối, bởi vì sự thật chỉ cần một.

Trong bóng tối, Lý Trình Di chậm rãi thấy được một chút hồng nhạt.

Cái kia màu đỏ nhạt chậm rãi biến lớn, rất nhanh tới gần, biến thành một mảnh vũng máu sôi trào.

Hắn nhìn thấy trong vũng máu, chậm rãi nhúc nhích, sinh trưởng, tạo hình mọc ra một người màu đỏ như máu.

Một hình người chỉ có bốn ngón tay, không có khuôn mặt, không có da thịt huyết sắc.

Hình người vươn tay về phía hắn, lòng bàn tay hướng lên trên.

Trong lòng bàn tay tuôn ra một luồng máu đen.

Hắc huyết vặn vẹo vài cái, tựa hồ là dự định ngưng tụ thành một hình người tý hon mới, nhưng hình người do dự, buông tha, đổi thành một cái bình hoa nho nhỏ.

Rất nhanh, bình hoa hắn cũng buông tha, hắc huyết lại biến ảo thành con cá nhỏ, thỏ nhỏ, chim chóc, hòn đá, hỏa diễm.

Đủ loại hình thái, ở trong lòng bàn tay nhanh chóng biến hóa.

Mà cùng lúc đó, từng đạo bóng dáng hư ảo, cũng từ hình người trên người bay ra, đọng lại phân bố ở xung quanh bốn phía trong bóng tối, hình thành một vài bức họa bất động.

Mà những bức tranh tĩnh lặng này, từng bức bắt đầu theo thời gian tiêu tán, nhưng một số ít bộ phận trong đó, lại theo thời gian chậm rãi sáng lên. Mặc dù chúng nó vẫn đang đi xa, khoảng cách hình người càng ngày càng xa.

Nhìn một màn này, Lý Trình Di tựa hồ có chút hiểu được, Góc chết hình thành như thế nào.

Lê n nhắn lại quả thật không sai, cuốn sách vặn vẹo quả thật ghi lại một Góc chết xuất hiện cùng hình thành.

“Làm thế nào để thoát khỏi Góc chết?” Hắn suy nghĩ.

Hình ảnh trước mắt đột nhiên tiêu tán, tất cả lại khôi phục ánh sáng.

……

Lý Trình Di vẫn đứng nguyên tại chỗ, không nhúc nhích, lẳng lặng suy tư.

Lam Mộng sơn chủ từ trong quyển sách này tìm được phương pháp thoát khỏi Góc chết, như vậy mình thì sao?

Hắn tự hỏi mình như vậy.

Hắn đã nhìn rõ, Góc chết rốt cuộc là cái gì.

Làm thế nào để thoát khỏi nó.

Sách vặn vẹo có lẽ còn ghi lại lịch sử Bộ tộc Trầm Luân, nhưng hắn lúc này đã không có hứng thú.

Bí ẩn Góc chết, nói cho hắn biết bí mật hình thành, nhưng hắn vẫn như cũ không cách nào tìm được phương pháp triệt để rời đi.

Mang theo cuốn sách vặn vẹo, Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía Tân Đức Lạp. Lại phát hiện đối phương đang hoảng sợ

nhìn mình.

Trong nháy mắt Lý Trình Di kịp phản ứng, cúi đầu nhìn, làn da của mình đã đầy nếp nhăn từ lúc nào.

Cơ bắp vốn cường tráng no đủ, lúc này như thịt khô gầy, khô cứng mà yếu ớt.

"Tôi" hắn há miệng muốn nói chuyện, nhưng lại cảm giác cổ họng dị thường đau nhức, phảng phất cổ họng cũng triệt để dính cùng một chỗ, không cách nào mở ra. Đúng lúc này, vầng trăng lưỡi liềm trên ngực hắn đột nhiên biến mất.

Xì.

Lý Trình Di run lên, cả người mồ hôi đầm đìa mở hai mắt ra.

Trong đầu hắn một mảnh đau nhức, lần nữa nhìn về phía hai tay của mình, lúc này mới phát hiện, vừa rồi hết thảy tựa hồ chỉ là ảo giác, tay của mình như cũ cường tráng khỏe mạnh cứng cỏi.

Chương 797: Chết một lần

"Vừa rồi. "Hắn nhìn về phía Tân Đức Lạp sắc mặt kinh ngạc đối diện," Ông nhìn thấy cái gì?"

"Tôi nhìn thấy cậu đột nhiên trở nên lão hóa với tốc độ cực nhanh, xung quanh thân thể bắt đầu bay tán ra rất nhiều hạt màu đen, nhưng rất nhanh, nguyệt nha của cậu mất đi một cái, hết thảy liền triệt để phục hồi như cũ."

Lý Trình Di nhìn quyển sách vặn vẹo trong tay.

Cúi đầu nhìn xương quai xanh bên phải của mình, quả nhiên, nơi đó nguyệt nha màu lam sẫm, thiếu một cái

Một cỗ cảm giác nguy cơ sởn gai ốc, trong nháy mắt xông lên đầu.

"Đúng vậy, tôi đã chết một lần. "Da đầu Lý Trình Di tê dại, hắn thậm chí còn không biết mình chết như thế nào.

Vẻn vẹn chỉ là quan sát quyển này cái gọi là cuốn sách vặn vẹo lại khiến hôm nay mình đột nhiên chết một lần!

Nguyệt Nha có chức năng thay thế cái chết, đây là điều mà mọi người trong team đã sớm chứng thực qua.

Lý Trình Di vẫn cảm thấy, chính mình rất có thể sẽ không dùng tới cái này cái gọi là năng lực nguyệt nha, lại không nghĩ tới, sẽ đột ngột ở chỗ này tiêu hao hết một cái.

“Quyển sách này phải niêm phong lại, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần. “Lý Trình Di nhanh chóng đưa quyển sách vặn vẹo cho Tân Đức Lạp.

“Ừ. Tôi sẽ xử lý. “Tân Đức Lạp cũng hiểu được sự nguy hiểm của quyển sách này, sắc mặt ngưng trọng.

“Nhưng tôi cũng từ nó, hiểu được nguyên nhân và quá trình hình thành Góc chết.” Lý Trình Di bắt đầu giải thích cho Tân Đức Lạp tất cả những gì mình nhìn thấy.

Nhưng quỷ dị chính là, đúng lúc này, hắn bỗng nhiên thất thanh.

Không cách nào phát ra âm thanh, hơn nữa nội dung vừa muốn nói, vào giờ khắc này cũng bỗng nhiên bị quên mất.

Về nguyên nhân Góc chết, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Tân Đức Lạp, lại không có cách nào nói ra một chữ.

“Không cần cưỡng cầu. “Tân Đức Lạp nhíu mày, tựa hồ nhìn ra manh mối.

“Có một loại hạn chế khó hiểu, không cho phép tôi nói ra những nội dung này. “Lý Trình Di giải thích.

Như vậy, có manh mối của Lê n không? “Tân Đức Lạp trầm mặc, nói sang chuyện khác.

“Không có. “Lý Trình Di lắc đầu.

Ánh sáng trong mắt Tân Đức Lạp thoáng cái ảm đạm.

“Không có việc gì. Chỉ cần tiếp tục điều tra như vậy, một ngày nào đó có thể tìm về anh ta” Lý Trình Di thở dài trong lòng.

“Góc chết. Là sai lầm. Vậy người Góc chết thì sao? Phải chăng đó cũng là một sai lầm tất yếu, phải chăng tất cả họ đều là những bộ phận nhất định phải bị loại trừ?” Hiểu được

nguyên nhân hình thành Góc chết, Lý Trình Di ngược lại càng thêm mê mang.

Tạm biệt Tân Đức Lạp từ trụ sở công ty và trở lại sau một đêm nghỉ ngơi.

Kiểm tra thân thể không có bất kỳ vấn đề gì về sau, hắn trực tiếp ngựa không dừng vó, dựa theo ước định trực tiếp đi đến chỗ bảo dưỡng thi cốt Iseline .

Thông qua chạm vào hài cốt, hắn lại một lần nữa đi tới Góc chết độc quyền của Iseline – Bàn nắm chặt tay.

Ánh sáng đỏ sậm từ một bên cửa sổ phòng đọc sách chiếu vào, nhuộm hết thảy thành màu đỏ như máu.

Iseline một thân váy dài thắt lưng màu đen, mép váy dùng lụa trắng bao lấy, hình thành mép sóng gợn nhẫn nhụi.

Trên mái tóc dài màu vàng buộc một dải ruy băng bướm đen kịt.

Nhìn qua lành lạnh cùng thuần khiết.

Thấy Lý Trình Di đi vào, cô rất vui mừng. Chủ động bước lên nắm tay hắn.

“Iseline, anh thực hiện ước định, gặp mặt thày giáo của em”Lý Trình Di cho tới nay đối với vị thày giáo thần bí này rất tò mò.

Vừa vặn lần này có lẽ có thể hỏi thày giáo Iseline, phương pháp thoát hỏi Góc chết như thế nào

“Thày giáo những ngày này đều rảnh rỗi, hẳn là vì chờ anh. Thày giáo đối với Tử năng cũng rất tò mò, còn nói đây là một hệ thống có sức mạnh cường đại của một nền văn minh tồn tại từ rất nhiều năm trước, đối với thày giáo thì rất có giá trị nghiên cứu.” Iseline mỉm cười nói.

“Đi thôi, từ nơi này có thể trực tiếp đến thư phòng của thầy. “Cô quen đường cũ, kéo Lý Trình Di đến trước cửa gỗ lối ra duy nhất của phòng đọc.

Mặt ngoài cửa gỗ màu đỏ sậm có khắc một ít hoa văn như bảo tháp phi ưng, hoa tươi, bụi gai.

Trên tay cầm màu nâu đỏ còn treo một chuỗi chuông đồng xám.

“Thày giáo là một trong thủ lĩnh tín ngưỡng giả, danh húy, dựa theo khí quan nhân loại chúng ta phát thì căn bản không cách nào phát ra được cho nên vì thuận tiện xưng hô, ông lấy cho mình một cái tên của nhân loại gọi là Mê Mạn.” Iseline dặn dò, “Đến lúc đó, anh có thể trực tiếp xưng hô thày giáo em là giáo sư Mê Mạn. Ông cảm thấy chuyện mình đang làm cùng tương tự như các giáo sư của nhân loại, cho nên tán thành cách xưng hô này.”

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Chuẩn bị xong chưa?

Mở cửa đi.

Hai người động tác dừng một chút, lập tức, Iseline cầm tay nắm cửa, dùng sức vặn.

Răng rắc.

Cửa gỗ, chậm rãi hướng ra ngoài, mở ra một khe hở.

Vô số ánh sáng xám chói mắt từ trong khe hở nở rộ sáng lên.

Cũng may ánh sáng xám không kéo dài bao lâu, rất nhanh liền ảm đạm xuống, lộ ra cảnh sắc ngoài cửa.

Bên ngoài, là một gian phòng vuông vắn, xung quanh giá sách dựng đứng đỏ sậm phong bế.

Bốn bức tường là bốn kệ sách.

Trên giá sách gỗ lim bày đầy các loại sách không thể đếm được, lớn nhỏ, dày mỏng, các loại văn tự, các loại ký tự, cái gì cần có đều có.

Bốn bức tường Giá sách vẫn kéo dài lên trên, kéo dài vào trong bóng tối nhìn không thấy điểm cuối, không biết cao bao nhiêu.

Trong thư phòng này, một góc còn đặt một bộ bàn ghế.

Một bóng người thân mặc áo choàng viền vàng màu xanh đậm mơ hồ đang lẳng lặng ngồi ở trên ghế, mượn ánh đèn đèn bàn

màu đen, lật xem sách vở trước mặt

“Các ngươi đến rồi? “Bóng người ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt màu xám mơ hồ không rõ.

Khuôn mặt kia không có ngũ quan, chỉ có một đôi mắt đỏ ngầu sáng ngời chói mắt.

Chương 798: Gặp giáo sư Biển Đen

“Lần trước hoàn toàn dựa vào sự giúp đỡ của giáo sư Mê Mạn, tại hạ mới có thể an toàn thoát khỏi Biển Đen, vạn phần cảm tạ ngài đã cứu giúp. “Lý Trình Di tiến lên một bước, trịnh trọng cúi đầu thi lễ với đối phương.

Thật bất ngờ, hắn lại dùng tiếng Biển Đen.

Iseline cùng Mê Mạn đều là hơi kinh ngạc, nhưng cũng rất nhanh khôi phục lại.

Ngữ pháp của cậu có chút kỳ quái, hẳn là cách phát âm của rất nhiều vạn năm trước. Bất quá không sao, bản chất của Biển Đen ngữ là lưu thông, cho dù cổ ngữ hay là ngôn ngữ hiện tại sẽ không ảnh hưởng đến giao lưu. “Trong mắt giáo sư Mê Mạn nở nụ cười.

“Trước khi đến anh trai con còn nói anh không biết tiếng Biển Đen đâu? “Iseline có chút không vui vì mình bị lừa.

“Thật ra anh cũng không chắc mình nói có đúng hay không, cho nên mới nói mình không biết. “Lý Trình Di đưa tay xoa xoa mái tóc vàng của cô, an ủi.

“Đây chỉ là chuyện nhỏ thôi” Giáo sư Mê Mạn đưa tay chỉ, nhất thời mặt đất phía sau hai người, hoa văn dây leo trên thảm đỏ, nhanh chóng mọc ra rễ cây màu đỏ, rễ cây đâm thủng thảm, bện thành hai cái ghế ngồi thực vật.

Bất quá hai giây, hai cái ghế cao hơn một mét màu đỏ, liền đan xong.

Iseline thuần thục ngồi xuống, Lý Trình Di cũng nói cám ơn, ngồi xuống theo.

“Lúc trước trợ giúp, là Iseline trả giá thật lớn, mời ta ra tay. Việc này đã chấm dứt, không cần nhắc lại.”

Mà hiện tại, ta hy vọng có thể đạt được trên người cậu có một phần Tử năng, làm tư liệu nghiên cứu thực tế. Là giao dịch bình đẳng, bạn có thể đưa ra những gì bạn muốn. Chỉ cần tôi có, tôi đều sẽ cân nhắc. Mê Mạn thẳng thắn nói.

“Cái giá của Iseline?”

“Chỉ là việc nhỏ thôi, hoàn toàn không ảnh hưởng, yên tâm đi. “Iseline trả lời.

Lý Trình Di nhíu mày, mắt nhìn Iseline, nhưng thấy cô vẻ mặt lắc đầu, dáng vẻ không muốn nói, cũng liền không hỏi nhiều.

“Tử năng. Chẳng lẽ ông cũng không thể tự mình tinh luyện sao? “Hắn có chút kỳ quái.

“Không được. “Mê Mạn lắc đầu,” Sức mạnh, là có tính bài xích. Tử năng là sức mạnh đặc thù giữa sống và chết mới có thể nắm bắt được. Chỉ có ở hoàn cảnh đặc thù mới có thể dễ dàng nắm giữ. Mà hôm nay, hoàn cảnh kia đã biến mất. Ta đi qua một lần, nơi đó đã hoàn toàn tan vỡ”.

“… “Trong lòng Lý Trình Di khựng lại. Hắn cũng không tin đối phương lúc trước không phát hiện ra, đoán chừng căn bản là không dám đi đi……

“Cho dù như vậy, lấy năng lực của ông, chẳng lẽ không thể nghiên cứu ra Tử năng?”

Mê Mạn gật đầu, “Nhưng ta nghe nói, cậu ở nơi đó, còn tìm được không ít pháp thuật vận dụng Tử năng?

“Có một chút, nhưng không nhiều.”

“Cậu muốn điều kiện gì mới nguyện ý giao dịch phần tri thức này? “Mê Mạn hỏi.

“Giáo sư hiểu thế nào về Góc chết? “Lý Trình Di đột nhiên nói sang chuyện khác.

“Góc chết. Đó là tri thức thuộc về Phi Môn, thu hoạch cần phải trả giá thật lớn, hơn nữa tri thức Phi Môn, chúng ta bình thường gọi làhọc thức cấm kỵ. Loại học thức này không thể truyền thụ, không thể ghi chép”.

Lý Trình Di tựa hồ hiểu rõ, vì cái gì mình không có cách để cho cho Tân Đức Lạp nhìn thấy hết thảy.

“Ta biết cậu muốn hỏi cái gì. “Mê Mạn cười rộ lên,” Cậu là muốn hỏi, làm sao hoàn toàn thoát khỏi Góc chết, đúng không?

“Ông đoán đúng. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

“Như vậy, cậu chuẩn bị trả giá thật lớn sao? “Ý cười trong mắt Mê Mạn thu lại.

“Cái giá nào? Tôi có thể biết trước không? “Lý Trình Di rùng mình, nhanh chóng hỏi.

“Tin tức, bản thân liền đại biểu thay đổi, có tin tức sẽ mang đến thay đổi cực lớn, mà tùy tiện thay đổi hiện thực, mang đến tất nhiên là phản hồi cực lớn. Ta cũng không biết cậu sẽ trả cái giá gì, nhưng đây chính là học thức cấm kỵ.” Mê Mạn nhìn kỹ một chút Lý Trình Di. “Bất quá, cậu tựa hồ trước đó không lâu mới bước vào lĩnh vực học thức cấm kỵ, mới trả một cái giá lớn, học thêm nữa thì chắc là ảnh hưởng không lớn.”

Nghe giáo sư cũng có chút không chắc chắn, Lý Trình Di cảm thấy trong lòng có chút sợ hãi.

Nhưng nếu đã đến, hắn nhất định phải hiểu được đáp án của vấn đề này.

So với vật liệu Khắc Ấn, thoát khỏi Góc chết mới là mục đích cốt lõi nhất của hắn.

“Không sao, mời ông nói!“Hắn còn có hai cái nguyệt nha, cũng không tin gánh không được!

Mê Mạn nhìn hắn một cái, tựa hồ cũng chú ý tới Nguyệt Nha trên xương đòn.

Được rồi. Căn cứ vào nguyên tắc giao dịch ngang bằng, nguyên lý ta không thể nói cho cậu, nói ra cậu phỏng chừng cũng sẽ không hiểu. Nhưng ta có thể nói cho cậu biết phương pháp.

Phương pháp gì?

“Đi tìm. “Mê Mạn thấp giọng nói,” Tìm người chính xác.

“Ý ông là sao?”

Vẻ mặt Lý Trình Di mơ hồ.

“Có thể nói đơn giản hơn một chút không? “Hắn tựa hồ mơ hồ có suy đoán.

“Đơn giản hình dung, chính là người Góc chết các cậu, bản thân chính là cần bị bài trừ sai lầm, mấy người nhất định bị lịch sử quên lãng, hóa thành bụi bặm. Nhưng đây chỉ là đại biểu cho một cái khả năng.”

Mê Mạn nói.

“Bên trong Vô số Góc chết, luôn luôn có một thời không mà các người không cần trở thành người Góc chết, tìm được nó, cách thoát ly Góc chết, ngay tại nơi đó.”

“Cái Góc chết đó hoặc là nguy hiểm, hoặc làan toàn, hoặc là thần bí, hoặc là hoang vu, thậm chí đã sớm bị hủy diệt. Nhưng đối với cậu mà nói, nó chính là độc nhất vô nhị, tìm được nó, dẫn dắt nó trở về con đường chính xác. Đây chính là điều cậu cần làm.”

“Tôi hiểu rồi” Lý Trình Di hít sâu một hơi, ” Ví dụ đơn giản, người Góc chết chúng tôi chính là bụi bặm bị thế giới vứt bỏ, thay vì nói là Góc chết lôi kéo chúng ta, không bằng nói là thế giới buông bỏ chúng ta?”

“Có thể nói như vậy. “Mê Mạn gật đầu,” Ở hiện thực, mấy người không cần, nhưng ở Góc chết có chút phù hợp, các người mới là quan trọng nhất. Tìm được nó, dẫn dắt nó đi đúng hướng, các ngươi có thể hoàn toàn thoát khỏi dây dưa với Góc chết.

“Giống như Iseline?”

“Giống như Iseline.”

Chương 799: Thay đổi Góc chết

Nhìn Iseline, Lý Trình Di lâm vào trầm mặc.

Iseline cùng Góc chết dung hợp, hiển nhiên là Góc chết bàn tay nắm chặt, chính là Góc chết phù hợp với đặc thù của cô.

Ở Góc chết này, đối với những người khác mà nói, cô mới là chủ nhân và dân bản xứ nơi này. Những người còn lại tiến vào, mới là người từ bên ngoài đến Góc chết này.

Cách nói này mặc dù có chút chút khiên cưỡng, nhưng lúc này hắn đã hiểu.

Nhưng như vậy chẳng phải là vĩnh viễn cố định ở Góc chết khác sao? "Lý Trình Di nói.

"Như vậy còn có một biện pháp. "Giáo sư Mê Mạn nói.

"Mời ông nói".

Nếu đã không muốn đi tìm Góc chết chính xác thuộc về mình, vậy thì để cho tất cả xung quanh, biến thành chính xác mà mình cho là như thế.

"Lấy sức mạnh của mình, mạnh mẽ thay đổi tất cả sao? "Lý Trình Di lập tức hiểu ra.

"Đúng vậy, Góc chết có chu kỳ tuần hoàn khác nhau, trên thực tế, đối với những tồn tại khác mà nói, thực tế cậu đang ở cũng là một Góc chết khổng lồ, chỉ có điều chu kỳ tuần hoàn của nó rất dài, không hơn." Cho nên, cậu lựa chọn cái nào?

"Còn một vấn đề. "Lý Trình Di không chọn, mà tiếp tục đặt câu hỏi. "Tôi đã từng nghe một giả thuyết từ những người khác, đó chính là, người Góc chết, nếu như không chết ở trong Góc chết, sẽ dẫn đến những Góc chết nhỏ trong Biển Đen hợp lại thành Góc chết lớn, từ đó xuất hiện ngày hủy diệt, hủy diệt tất cả, không biết cách nói này có chính xác hay không?"

Hắn đưa ra thuyết pháp này, đến từ Tinh Hồ.

Dựa theo khẩu cung của bốn người Barton, Tinh Hồ chính là nói với tất cả mọi người như vậy, cũng bởi vậy, bọn họ đối với đoàn thể Góc chết như Minh Viễn tương đối bất mãn, thậm chí cừu thị.

"Góc chết nhỏ quả thật sẽ hợp nhất dung hợp thành Góc chết lớn vặn vẹo, cách nói này, về bản chất không có vấn đề. Nhưng mấu chốt là. Nếu là Góc chết, tên như ý nghĩa, đó chính là tử lộ, không có khả năng có tính thời không trong tương lai. Cho nên. Ngày hủy diệt, đối với Góc chết mà nói, là

vận mệnh tất nhiên sẽ phát sinh.” Mê man nói, “Chỉ bằng cách nhảy ra khỏi Góc chết, vào Biển Đen, bạn mới có thể thực sự nhảy ra khỏi vòng luẩn quẩn của Góc chết và trở thành sự tồn tại của tự do. Đó là một trong những lý do tại sao nhiều cá nhân muốn mở Phi Môn và theo đuổi tự do.”

Ông ta thở ra một hơi, thay đổi tư thế ngồi, tiếp tục nói.

“Về phần lợi dụng Góc chết nhỏ kéo dài sự xuất hiện của Góc chết lớn, biện pháp này là khả thi, nhưng trên bản chất chỉ có thể phòng bị Góc chết nhỏ xung quanh sẽ không hợp nhất dung hợp, xa hơn, liền hoàn toàn không có cách nào xử lý.”

“Bịt tai trộm chuông sao? “Lý Trình Di nói.

Đúng vậy, hình dung rất chuẩn xác. “Hiển nhiên giáo sư Mê Mạn chưa từng nghe qua thành ngữ này.

“Rời đi là trốn tránh, thay đổi mới là đối mặt. Ông có biết thay đổi thế nào không? “Lý Trình Di hỏi.

Mê Mạn hai tay buông ra, “Góc chết khác nhau có hiện tượng khác nhau, chúng thiên biến vạn hóa, xuất hiện lại biến mất, cái gọi là dịch, mới là đặc tính vĩnh hằng căn bản nhất của vạn vật.

Lý Trình Di im lặng, hắn bỗng nhiên nghĩ tới Kinh Dịch kiếp trước.

Dịch giả, biến hóa

Đa tạ ông chỉ điểm, cuối cùng, tôi còn hy vọng có thể giao dịch ba loại tài liệu.

Cậu nói đi.

Lý Trình Di nhanh chóng đem ba loại tài liệu mình cần nhất nhất báo cho đối phương.

Huyễn thải long chi tâm Trưởng thành, Mê Ngạc Thổ Tức, Thụ Tâm Mục nát chi cảnh.

Mê Ngạc Thổ Tức và Thụ Tâm Mục nát chi cảnh này ta có chút dự trữ, nhưng Huyễn Thải Long Chi Tâm. Đây chính là bảo vật khan hiếm, ta đã từng có mấy viên, toàn bộ đều bị tiêu hao hết. “Giáo sư Mê Mạn lắc đầu. Đây là bảo vật cực kỳ hiếm

có ở Biển Đen, hơn nữa rất khó bảo tồn, rất nhiều tồn tại bản chất tiến hóa, đều cần thôn phệ nó. Cho nên đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến Huyễn Thải Long tuyệt chủng.

Cũng không có sao. Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống, cũng may hai loại tài liệu còn lại đều có.

Vậy, tôi giao dịch hai loại tài liệu còn lại trước. Ông nguyện ý dùng tri thức Tử năng làm tiền tệ giao dịch sao?

"Rất nguyện ý. "Hai mắt đỏ như máu của Mê Mạn toát ra vẻ mừng rỡ.

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di càng thấy thêm tầm quan trọng của việc mình đạt được về hệ thống tri thức Khắc Ấn Tử năng mà mình đạt được

Rất hiển nhiên, văn minh Tử năng ở trong Biển Đen, tựa hồ cũng là một loại rất cường đại.

Rất nhanh, Mê Mạn liền đứng dậy tạm thời rời khỏi phòng, ước chừng vài phút sau, trong tay ông ta cầm hai cái hộp gỗ màu đen có vân văn tinh xảo cùng ký hiệu vặn vẹo.

Một cái hộp gỗ mở ra, bên trong là một đoàn không ngừng xoay tròn, tựa như hơi thở hắc vụ.

Đây là Mê Ngạc thổ tức, là vật liệu cao cấp chế tạo rất nhiều năng lượng cách ly pháp trận. Một lần lấy chỉ cần một sợi một đơn vị là được. Nơi này có thể dùng một trăm lần.

Ông ta mở hộp gỗ thứ hai.

Lạch cạch.

Bên trong dùng vải lụa màu đen, đệm đặt một khối gỗ màu đỏ.

Gỗ tựa hồ là chạm rỗng, bên trong có hoa văn tinh tế như tia chớp.

Một chút ngân quang ở trung tâm, tựa như tim đập, không ngừng sáng tối, luân phiên không ngừng.

Đây chính là Thụ Tâm Mục nát chi cảnh, nơi đó nếu ngươi nguyện ý, có thể tự mình đi thu thập, loại Thụ Tâm này cũng

không khó, xem như vật liệu giá rẻ, ở nơi đó khắp nơi đều có. "Mê Mạn giải thích.

"Đa tạ giáo sư. Vậy tôi nên giao dịch như thế nào với ông? "Lý Trình Di nhìn hai cái hộp đặt trên bàn, nhẹ nhàng hỏi.

"Nói miệng là được rồi. "Mê Mạn nói.

Được.

Lý Trình Di trong tay chậm rãi dấy lên một đám hỏa diễm Tử năng, đồng thời bắt đầu khẩu thuật hắn cảm thấy không trọng yếu về bộ phận tri thức Tử năng.

Chương 800: Hành trình tiến vào Biển Đen

Ngoài dự đoán của hắn chính là, lần trao đổi này, ước chừng kéo dài hơn nửa giờ, lúc đứt lúc nối.

Những thứ này cùng học thức Tử năng tương quan, tất nhiên trong đó có không ít đều là học thức cấm kỵ.

Căn phòng này đã được xử lý đặc biệt, cho nên học thức cấm kỵ có thể nói ra miệng.

Nhưng điều đó không có nghĩa là học nó không phải trả giá.

Điều này làm cho Mê Mạn và Iseline liên tiếp xuất hiện tình huống bị cắt ngang.

Sau khi bị gián đoạn lần thứ ba, yêu cầu dừng lại.

"Đủ rồi. "Mê Mạn thở dài nói. Cậu nói những thứ này, đã đủ rồi!

"Như vậy, giao dịch của chúng ta, xem như thành công sao?" Lý Trình Di hỏi, hắn cẩn thận quan sát tình huống của Mê Mạn, phát hiện hồng quang trong mắt đối phương cũng có chút ảm đạm.

Hiển nhiên cấm kỵ học thức đối với ông ta cũng tạo thành thương tổn không nhỏ.

Đúng vậy, thành công rồi. Văn minh Khắc Ấn không nghĩ tới văn minh Tử năng đem tất cả đều phân chia thành cấp độ Khắc Ấn. Tuy rằng phân chia như vậy có chút thô ráp, nhưng so với

phân chia cấp bậc nguy hiểm trước đó, rõ ràng càng toàn diện hơn.

Ông ta nhẹ nhàng đẩy hai cái hộp ra khỏi mép bàn.

Hai cái hộp giống như bị một loại sức mạnh vô hình nâng lên, chậm rãi bay tới gần, rơi vào trong tay Lý Trình Di.

Còn có Huyễn Thải Long Chi Tâm, nếu cậu nhất định phải cần, có thể đi tìm một chỗ. "Mê Mạn nói tiếp.

"Nơi nào?"

"Midraon."

Lại là Midraon Lý Trình Di trong lòng hồi tưởng lại lúc trước Ảnh Long Pháp n cũng nhắc tới nơi này.

"Nơi đó từng là khu vực Huyễn Thải Long thích hoạt động nhất, tốc độ thời gian bên trong cực nhanh, nếu cậu đi vào, cần chú ý một chút, cần phải nhanh" Mê Mạn nhắc nhở.

Có ý gì?

Ý là, bên ngoài một ngày, bên trong một năm, thậm chí có thể lâu hơn, mà cậu ở trong đó, cũng sẽ theo thời gian bên trong nhanh chóng già yếu. Tổn thất tuổi thọ. Ngàn vạn lần đừng bởi vì chênh lệch thời gian mà cố gắng làm bất cứ chuyện tốn thời gian nào. Cái đó đối với cậu mất nhiều hơn được. "Mê Mạn nói.

Lý Trình Di trầm ngâm.

Chuyện Khắc Ấn, hắn nhất định phải lấy được Huyễn Thải Long Chi Tâm, hiện tại nếu hai bên đều nói chỉ có Midraon có, như vậy, hắn nhất định phải đi một chuyến nơi đó.

Về cách vượt qua

"Tôi muốn dùng Tử năng muốn hỏi một vấn đề không biết" Hắn thật vất vả gặp được một người có học thức uyên bác tồn tại, lúc này tự nhiên là muốn một hơi đem tất cả nghi vấn toàn bộ hỏi rõ ràng.

Cậu cứ hỏi, Tử năng đối với ta mà nói cũng coi như khan hiếm, không sao. "Mê Mạn cười nói.

“Đa tạ, tôi muốn hỏi, làm sao có thể tự do tiến vào Biển Đen, đi tới Midraen. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Rất đơn giản, mở ra Phi Môn trong cơ thể cậu, cũng chính là vứt bỏ ngũ giác hiện tại của cậu, mở ra cơ quan thứ sáu, mới có thể chân chính tiếp xúc Biển Đen. Đến lúc đó, cậu có thể tự do thoải mái tiến vào lỗ thủng Biển Đen, từ đó có được phương pháp của mình tiến vào trong đó. Cái này không khó.”

Hiểu rồi!

“Phải cẩn thận Biển Đen không cách nào cảm giác, chúng ta có thể nhận thức cảm giác, chỉ là từng điểm cuối, mà ở giữa Biển Đen, tất cả đều là đen kịt. Cho nên, coi như là cường đại hơn nữa tồn tại, cũng sẽ không muốn một mực xuyên qua ở trong Biển Đen. Bởi vì không cách nào cảm giác, đối với chúng ta mà nói, chính là một mảnh đen kịt.”

“Đoạn trả lời này xem như tặng miễn phí. “Ông ta bổ sung một câu.

“Đa tạ ông hào phóng. “Lý Trình Di cười nói. “Cuối cùng, tôi còn muốn hỏi một vấn đề.”

“.”

Mấy phút sau, giao dịch hoàn thành, Tử năng trên người Lý Trình Di lại giảm bớt, cũng may hắn có thể thông qua thôi diễn Tử năng chậm rãi hấp thu Tử năng xung quanh để khôi phục.

Nhưng loại khôi phục này có tốc độ cực chậm, chắc trong vòng 1 năm thì đừng nghĩ đến việc khôi phục lại được số Tử năng hắn vừa dùng

Rời khỏi thư phòng, mang theo hai hộp tài liệu, trong lòng Lý Trình Di không ngừng suy tư thu hoạch lúc trước.

Lấy được tri thức bí ẩn từ chỗ Giáo sư Mê, làm cho hắn có cái nhìn vĩ mô đối với tương lai, đối Góc chết, đối ác chi hoa, vân vân

Kết hợp thu hoạch lúc trước, hắn đã hoàn toàn hiểu được, chính mình nên có một con đường như thế nào để thoát khỏi Góc chết

“Ở mênh mông bên trong Góc chết, tìm được Góc chết phù hợp chính xác kia, độ khó quá lớn, còn không có đầu mối gì.”

Nhưng thay đổi Góc chết xung quanh, để nó ngược lại phù hợp với mình, mặc dù khó, nhưng còn có khả thi

Hắn kỳ thật đã có một con đường riêng cho mình

Đó chính là Ác Chi Hoa nguyên thổ cùng vương thành, mở ra năng lực triệu hoán kiến trúc, hẳn là có thể đạt được càng nhiều sức mạnh, cải tạo thế giới xung quanh mình nhanh hơn, để cho càng phù hợp chính mình.

“Nếu mình thuộc về sai lầm, vậy thì đả thông Góc chết, để cho nó biến thành cái Góc chết phù hợp với mình. Quan trọng là thay đổi như thế nào”.

Có được Ác Chi Hoa, Lý Trình Di có được sức mạnh, đối với năng lực có lai lịch này thần bí cường đại này, hắn rất có tự tin.

Đặc biệt là hoa ngữ có thể cưỡng ép miễn dịch học thức cấm kỵ nguy hại, khiến mình trong nháy mắt nắm giữ nhiều học thức cấm kỵ như vậy.

Điểm này làm cho Lý Trình Di thấy được cấp bậc của Ác Chi Hoa rốt cuộc cao bao nhiêu.

Sau khi niêm phong vật liệu trong căn cứ dưới lòng đất, hắn nhanh chóng bắt đầu chuẩn bị cho chuyến đi đến Midraon.

……

Chương 801: Mở ra Phi Môn

27 tháng 6.

Hắn không tiếp nhận nghi thức mở cửa Phi Môn mà Ảnh Thực đưa ra, mà là so sánh hai phương pháp mà Ảnh Thực và Mê Mạn đưa ra.

Biện pháp xác định cũng tương đối, mới tự mình chuẩn bị tất cả sự vật cần thiết.

Nắm chặt trong tay.

Lý Trình Di lẳng lặng nằm trên giường trong phòng ngủ của Iseline, nhắm mắt, yên lặng.

Thăng hoa -bản chất quá khó khăn. Mà ở ranh giới giữa sự sống và cái chết tiếp xúc cũng mở ra Phi Môn, độ khó thấp quá nhiều.

Cho nên hắn cũng giống như rất nhiều cá thể khác, lựa chọn biện pháp này.

Vừa vặn, lúc trước hắn giác ngộ Tử năng, dựa vào một bộ phận tứ chi của mình sinh ra Tử năng, chất lượng cực cao, thậm chí ngay cả thiên sứ cân bằng cũng không thể chống lại.

Cho nên lần này, hắn còn dự định tận khả năng làm ra càng nhiều Tử năng, để thuận tiện về sau sử dụng.

“Anh, nhất định phải cẩn thận. “Iseline ở một bên thần sắc có chút lo lắng.

“Nơi này có anh, tuyệt đối an toàn, nhất định sẽ không xảy ra chuyện. Yên tâm. “Lý Trình Di mỉm cười, không mở mắt.

Làm thế nào để đặt mình vào ranh giới giữa sự sống và cái chết, phương pháp kỳ thật rất đơn giản.

Xì.

Hắn một kiếm hung hăng đâm vào động mạch chủ cánh tay mình, sau đó nhanh chóng rút ra, mặt khác lại nhét vào một cái ống kim loại có độ cứng cực cao, phòng ngừa khép lại.

Máu đỏ đen nhanh chóng từ ống chảy xuôi ra, hợp vào một thùng vô trùng phong kín đặt bên giường.

……

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Máu càng ngày càng ít, hai mắt Lý Trình Di cũng bắt đầu chậm rãi nở hoa.

Ý thức cũng dần dần không còn rõ ràng.

Mệt mỏi thật lâu thật lâu cũng không xuất hiện, lúc này cũng chậm rãi xông lên.

Đầu hôn mê, thân thể trống rỗng, phảng phất như đang biến nhẹ, biến nhẹ, nhẹ nhàng như lông vũ nhẹ nhàng cố gắng bay đi.

Thùng tròn cao hơn nửa người bên cạnh lúc này đã sắp đầy.

Điều này cũng có nghĩa là máu trên người Lý Trình Di đã sắp hết.

Iseline ở một bên, khẩn trương theo dõi tình huống của hắn, cũng quan sát dấu hiệu biến hóa sinh mệnh.

Dần dần, môi Lý Trình Di càng ngày càng trắng, người cũng càng ngày càng lạnh.

Trên người hắn bắt đầu dần dần tản ra một loại khí tức quái dị, khí tức kia càng ngày càng đậm, dần dần ngưng tụ.

Xì.

Một chút bụi bặm màu xám giống nhau, từ bên cạnh hiện ra.

“Tử năng!? “Iseline thoáng cái liền nhận ra đó là cái gì.

Không đợi cô phản ứng, rất nhanh, tử năng dày đặc nhanh chóng ngưng tụ.

Ngắn ngủn vài giây, những này Tử năng liền như bông tuyết, bao trùm toàn thân Lý Trình Di.

Cứ như vậy, chúng vẫn đang nhanh chóng ngưng tụ.

Iseline ngơ ngác nhìn một màn này, nhìn vô số Tử năng bao lấy người Lý Trình Di thành một cái thật dày kén lớn, cô không biết mình có nên hay không ra tay ngăn cản cùng quấy nhiễu, chỉ có thể đứng ở một bên không biết làm sao.

Bởi vì sự thay đổi này nằm ngoài dự đoán của cô và anh trai.

Phụt.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Cái kén lớn mà Lý Trình Di hóa ra trong nháy mắt nổ tung, vô số Tử năng màu xám tro có thể phân tán tung bay, sau khi đi một vòng, lại nhanh chóng trở lại trên người hắn, tựa như băng tuyết dung nhập vào da thịt.

Bốp.

Hai mắt Lý Trình Di chợt mở ra, trong đó không có đồng tử, chỉ có một mảnh xám trắng ảm đạm.

“Anh. “Iseline khẩn trương.

Mở ra Phi Môn kỳ thật là một chuyện rất nguy hiểm, bình thường mười cá thể thì có đến 9 cá thể không thành công.

Một khi không thể thành công, kết cục duy nhất, chính là thật sự tử vong

Cô không hiểu vì sao Lý Trình Di nhất định phải mạo hiểm lớn như vậy, mạnh mẽ mở Phi Môn.

Cho dù mở Phi Môn, thì có ích lợi gì?

Cũng sẽ không làm cho người ta lập tức trở nên mạnh hơn. Nhiều lắm chính là có thể chủ động thoát ly Góc chết, tiến vào Biển Đen, có khả năng thăng hoa thành một tồn tại trong Biển Đen.

Theo thời gian trôi qua, hai mắt Lý Trình Di bắt đầu biến thành màu đen.

Trong đó màu xám tro, dần dần bị màu mực đen thay thế.

Rốt cục lại là hai giờ trôi qua.

Hắn rốt cục nhắm hai mắt lại.

Quanh thân bỗng nhiên nhiều ra một tia khí tức đặc biệt nói không rõ.

“Thành công rồi” Iseline nháy mắt nhận ra, cô chính là mở ra sự tồn tại của Phi Môn, cho nên lúc này liếc mắt một cái liền nhận ra, hắn thành công.

Lúc này, cô nhanh chóng thông qua ống kim loại, đem máu tươi vừa mới rút ra một lần nữa rót vào trở về cơ thể hắn.

“Vất vả cho em rồi, Iseline. “Lý Trình Di chậm rãi mở mắt, suy yếu lên tiếng.

“Không sao, may mà anh không sao, làm em sợ chết khiếp”Iseline vỗ ngực may mắn nói.

Lý Trình Di mỉm cười, nhưng chỉ có chính hắn biết, lần này, kỳ thật hắn thất bại.

Chỉ có điều.

'Hoa ngữ: Vận may+1 (nghi thức Phi Môn của bạn sắp thất bại, nhưng ngoài ý muốn chính là, kinh nghiệm đã từng tử vong, khiến bạn giảm bớt sợ hãi so với những cá thể khác, giảm bớt khủng hoảng, có thể cảm nhận sâu sắc và cẩn thận hơn giữa sinh tử, vì vậy sau vài lần trùng hợp biến hóa, bạn thành công mở ra Phi Môn')

Hoa ngữ may mắn cái sau một lần tiến hóa, liền triệt để khôi phục, biến thành trạng thái +1.

Lúc này Phi Môn mở ra thành công, tựa hồ tiêu hao một lần cơ hội.

Vì thế dưới ánh mắt chăm chú của Lý Trình Di.

Hoa ngữ vận may+1 dần dần biến mất, biến thành trạng thái bình thường lúc trước.

Xem ra còn có thể dùng một lần. Trong lòng hắn suy đoán.

Đây mới là chỗ dựa chân chính của hắn.

Tỷ lệ tử vong khi mở Phi Môn rất cao, hắn dám lỗ mãng như vậy, cũng là bởi vì có cái này hoa ngữ.

Hơn nữa thật sự không được không phải còn có hai cái nguyệt nha sao.

Chậm rãi từ trên giường ngồi dậy, Lý Trình Di nhìn ống kim loại bên cạnh còn đang truyền máu.

Trong mắt hắn, tất cả thế giới lúc này đều thay đổi.

Chương 802: Mở ra thông đạo

Trong phòng ngủ, khắp nơi đều phiêu tán từng vết nứt màu đen.

Những khe nứt kia tựa như sâu bọ hoạt động, không ngừng bò tới bò lui, lúc lớn lúc nhỏ.

Một số đột nhiên biến mất, một số đột nhiên xuất hiện.

“Sau khi mở ra Phi Môn, anh sẽ thấy điểm yếu của sự kết nối giữa thế giới và Biển Đen, vì chúng ta không thể nhận ra Biển Đen, nên mọi thứ ở Biển Đen đều tối đen. Các vết nứt cũng vậy”, Iseline giải thích.

“Thì ra là thế, nói cách khác, chỉ cần mở rộng những khe nứt này, là có thể tiến vào Biển Đen sao?”

“Đúng là như vậy.” Iseline cười đáp, “Rất nhiều người vượt qua một bước này, coi như là người bình thường vượt qua ranh giới sinh tử, cũng có thể sẽ mở ra Phi Môn. Nhưng cực ít người có thể biết lợi dụng trạng thái này như thế nào. Nếu như anh cần phương pháp khác như thế nào tiến vào Góc chết bên trong Biển Đen, bên thày giáo còn nguyên bộ, chỉ cần anh lại bán chút tri thức Tử năng là được.”

“Anh hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Phi Môn mở ra, cơ sở đã có, sau đó chế tác Quả cầu Khắc Ấn chỉ cần Huyễn Thải Long Chi Tâm.

Góc chết tiếp theo không biết khi nào sẽ trở lại, phải mau chóng hoàn thành chế tác Quả cầu Khắc Ấn, hơn nữa tiến hành th ăng hoa Khắc thứ hai.

Tốc độ Khắc Ấn

“Chuyện thoát khỏi Góc chết, chỉ cần mình trở nên đủ cường đại, bất luận Góc chết gì đối với mình không còn là nguy hiểm, vậy tự nhiên có thể dễ dàng giải quyết.”

Nghĩ tới đây, ánh mắt Lý Trình Di kiên định, không hề do dự.

Sau khi truyền máu hoàn thành, hắn từ chỗ Iseline cùng giáo sư Mê Mạn giao dịch mở ra thông đạo đi tới Midraon.

Cũng mời giáo sư ra tay, bảo trì thông đạo một tháng. Dựa theo một tháng tại Biển Đen, thì bên trong Midraon có khả năng cả trăm năm.

Midraen ở gần Biển Đen, cũng là một vòng xoáy khổng lồ rất nổi tiếng.

Nơi đó tất cả đều vặn vẹo, xoay tròn, bên có ẩn giấu rất nhiều khí tức cực kỳ cường đại tà ác

Nếu không phải là Lý Trình Di nhất định cần Huyễn Thải Long, hắn cũng không muốn đi đến một nơi xa lạ.

Đây là lần đầu tiên, lần đầu tiên thám hiểm Biển Đen lại nguy hiểm như vậy.

Để chuẩn bị và đối phó với những nguy hiểm có thể xảy ra, Lý Trình Di đã thu thập và chế tạo một lượng lớn thiết bị cá nhân thông qua nhóm Minh Viễn.

Không phải trang bị trí năng, mà là trang bị vũ khí kết cấu đơn giản.

Hoa Lân Y mặc dù dùng tốt, nhưng lực phòng ngự tương đối đơn thuần, dùng Hồng Thiết đặc chủng đỉnh cấp chế tạo áo giáp kim loại, chỉ bàn tính dẻo dai độ cứng, thật đúng là mạnh hơn không ít so với đại bộ phận Hoa Lân

Chỉ có một số ít Hoa Lân Y đủ mạnh để so sánh, nhưng một khi tổn hại cũng phải phòng bị ở Midraon không có hoa để tiến hành sửa chữa.

Cho nên, trang bị vũ khí dự phòng là cần thiết.

Thân là cấp 9, trên danh nghĩa là cao tầng quân bộ, vật tư mà Lý Trình Di xin so với những người cấp 9 khác mà nói, quả thực không bằng một cọng lông

Cho nên quốc khố ai đến cũng không cự tuyệt, tất cả đều là dùng quy cách cao nhất chế tạo. Thời gian ba ngày, tất cả vật tư trang bị đều đưa đến Vĩnh An Uyển.

Một viên lương khô siêu nén, ăn một viên có thể cầm cự 10 ngày, trọng giáp và đao thuẫn có độ cứng ngang ngửa với vũ khí bay đỉnh cấp. Có thể nghĩ đến cái gì cần có đều có.

Sau khi chuẩn bị xong toàn bộ, Lý Trình Di quyết định nhanh chóng trở về, mang theo đồ đạc, trước tiên tìm Iseline.

Trong Góc chết Bàn tay Nắm chặt

“Thày giáo đã dựng xong thông đạo, bất quá sau khi anh đi qua sẽ gặp phải cái gì, không ai biết. Nhất định phải cẩn thận!”

Iseline trước khi đi dặn dò.

Yên tâm, với thực lực hiện tại của anh, cho dù gặp chút nguy hiểm, đánh không lại thì chạy. “Lý Trình Di xoa xoa tóc cô.

“Em chỉ biết” Iseline thở dài, lấy ra một lá bài kim loại có kích thước to bằng bàn tay, lá bài có những cửa sổ nhỏ lóe lên những hình tròn lấp lánh

Trên cửa có vô số hoa văn phức tạp quái dị.

Thằn lằn, phượng hoàng, lửa, sét, người đang cười, chuột gầm gừ điên cuồng.

Hoa văn của cánh cửa dường như được sơn một loại sơn thần bí chưa biết, điều này dẫn đến cánh cửa nhỏ sẽ thay đổi theo ánh sáng, phản xạ ra các loại ánh sáng khác nhau.

“Đây chính là thông đạo. Dùng chìa khóa này, mở khóa ra, là có thể đi tới Midraon. “Iseline đem cửa nhỏ cùng một cái chìa khóa hình trụ tinh xảo đưa cho Lý Trình Di.

“Cám ơn em.” Hắn tiếp nhận cánh cửa nhỏ.

Lý Trình Di không do dự, mặc vào trọng giáp, lần này trước khi rời đi, hắn còn đi đem có thể hấp thu hoa khí biến chủng hoa, toàn bộ bổ sung đầy.

Hiện giờ đã có hoa tử vi, hoa tử đằng, hoa ngọc lan tím, ba loại hoa bổ sung đầy khí hoa.

Đặc biệt là Ngọc Lan tím, đã là tiến hóa lần thứ tư, lần này sau khi hoàn thành, lần thứ năm chính là lần cuối cùng tiến hóa sẽ là thể đỉnh cực.

Tử Ngọc Lan là hạch tâm của Hoa Ngữ, hắn cũng muốn nhìn xem, sau khi tiến hóa đến thể đỉnh cực, sẽ phát sinh cường hóa cái gì.

Mặc xong tất cả, Lý Trình Di lại cầm lấy cánh cửa nhỏ.

Như vậy, cứ như vậy mở ra là được?

Hắn hỏi.

“Đúng vậy, thả xuống mặt đất, sau đó mở nó ra, đối diện chính là Midraon.“Iseline gật đầu.

Lý Trình Di cẩn thận đặt cánh cửa nhỏ xuống đất, sau đó dùng chìa khóa cắm vào ổ khóa.

Răng rắc.

Một tiếng động rất nhỏ, giống như cái gì đó đang chuyển động, va chạm, mở khóa.

Khóa lạch cạch một cái, mở ra.

Xì.

Nhất thời, khóa tự động nhạt đi, biến mất.

Mà cửa nhỏ lại giống như là bơm hơi, xiêu xiêu vẹo vẹo, giống như người uống say, nhanh chóng lớn lên.

Đảo mắt đã cao hơn một người, rộng hơn hai mét.

Các loại sinh vật trên cửa bắt đầu chạy tán loạn, nhao nhao phát ra tiếng thét chói tai hoảng sợ.

Hỏa diễm Trong hoa văn thật sự tuôn ra ngọn lửa màu đỏ, đốt cửa.

Tia chớp hoa văn thật sự chảy ra màu lam điện hồ quang, không ngừng kích thích cánh cửa đến điên cuồng run rẩy.

Bùm.

Chương 803: Bình nguyên đất đen

Trong nháy mắt, đại môn mở rộng, lộ ra một vòng xoáy đen kịt bên trong.

“Anh đi đây. “Lý Trình Di lên tiếng, nhìn cánh cửa mở ra.

“Cẩn thận. Gặp phải nguy hiểm, không nên xông vào. “Iseline lo lắng nói.

Lần này cũng không phải là Góc chết ngắn ngủi như vậy tiến vào, mà là ngay từ đầu chính là triệt để trường kỳ tiến vào.

Vạn nhất ở bên trong bị cái gì vây khốn, không cách nào trở về, căn cứ tốc độ chênh lệch dòng chảy thời gian, có lẽ bên ngoài chỉ cần một hai tháng, Lý Trình Di liền chết già ở trong đó.

“Chỉ đi thu thập vật liệu, sẽ quay lại ngay. “Lý Trình Di hít sâu một hơi, pháo đài Hoa Ngữ sáng lên ánh vàng óng ánh.

Hắn nhấc kiếm thuẫn lên, toàn thân áo trọng giáp sơn đen dày nặng theo tiếng bước chân hành tẩu mà không ngừng phát ra tiếng va chạm rất nhỏ.

Đi tới trước cửa lớn, nhìn xoáy nước đen kịt.

Hắn chậm rãi đưa tay ra chạm vào.

Không ngờ một cỗ lực kéo khổng lồ, trong nháy mắt liền kéo cả người hắn vào.

Phốc xoẹt!

Trong nháy mắt Lý Trình Di liền biến mất tại chỗ.

Chỉ để lại Iseline một mình đứng trước cửa, hai tay nắm trước ngực, nhắm mắt cầu nguyện.

……

Biển Đen vô tận gột rửa bên người.

Lý Trình Di giống như con cá bơi trong nước đen, quanh thân bao phủ trong một chùm bạch quang, nhanh chóng xuyên qua tầng tầng hắc thủy, phóng về phía một vòng xoáy màu sắc rực rỡ khổng lồ xa xa.

Khác với lần trước, sau khi hắn mở Phi Môn, đã có thể cảm giác được tình huống xung quanh.

Biển Đen như trước một mảnh đen kịt, không cách nào cảm giác được, nhưng trong đó trôi nổi rất nhiều Góc chết cùng vật thần bí, những vật này hắn đều có thể cảm giác được.

Thông chùm sáng trong Biển Đen, tựa như một sợi tơ trắng noãn, vô thanh vô tức, thẳng tắp xông về phía Midraon.

Vèo!

Trong nháy mắt, cả người đã biến mất trong vòng xoáy.

Xa xa trong Biển Đen, một hư ảnh mơ hồ mà khổng lồ, sau lưng có vô số cánh chim, đang dần dần rõ ràng.

Mà ngay trong nháy mắt Lý Trình Di đi vào vòng xoáy, đạo hư ảnh khổng lồ độ rõ ràng, phảng phất lại bịt kín một tầng sương mù, trong nháy mắt liền càng thêm mơ hồ.

……

PART 2

Oác.

Tiếng quạ kêu chói tai, đánh thức Lý Trình Di từ trong hôn mê.

Nước mưa lạnh lẽo táp vào mặt hắn, theo làn da hai má chảy xuống, rơi xuống bùn đất màu đen ướt át phía dưới.

Giữa đại địa màu đen khổng lồ, hắn lẳng lặng ghé vào trong một cái hố to, trọng giáp toàn thân đang không tiếng động phân giải, hóa thành hạt màu đen chậm rãi phiêu tán.

Không chỉ như thế, trên người hắn mang theo tất cả đồ vật, đều vào giờ này khắc này nhao nhao phân giải, hóa thành hạt màu đen.

Ngay cả Trang phục Sinh mệnh cũng không để lại chút nào. Chỉ còn lại cánh cửa nhỏ bỏ túi kia, khi nửa đường hắn đã nhét vào trong da thịt cánh tay.

“A” Lý Trình Di chậm rãi từ trên mặt đất bò dậy, cả người không có mảnh vụn, chỉ có màu xám quỷ dị nhè nhẹ, quấn quanh xung quanh.

Đó là Tử năng.

Nhìn xung quanh.

Xa xa trên bầu trời, một vòng huyết sắc mặt trời đang dần dần trầm xuống, nhuộm tất cả tầng mây thành huyết hồng.

Mặt đất một mảnh đen kịt, không có cỏ, chỉ có đất đen tựa như bùn nhão cùng mực nước hỗn hợp.

Trái phải liếc mắt nhìn lại, là bình nguyên nhìn không thấy biên giới.

Mấy cái cây khô vặn vẹo đen như mực, dựng đứng cách đó mấy chục mét.

Trên chạc cây có mấy con quạ đen lông đen mắt đỏ.

Xì.

Lý Trình Di khẽ hít một hơi, mơ hồ ngửi thấy mùi máu trong gió.

"Đây là Midraon?"

Tâm niệm của hắn khẽ động, trên người cố gắng mặc Hoa Lân Y.

Nhưng quỷ dị chính là, vô số cánh hoa màu tím cấp tốc hiện lên, lại rất nhanh vô lực tản ra.

Căn bản không ngưng tụ được bất kỳ Hoa Lân Y nào.

Nơi này xảy ra chuyện gì?

Lý Trình Di trong lòng cả kinh, giơ tay phóng thích Lực trường rực rỡ.

Cũng may hoa ngữ còn có thể dùng, chỉ là cường độ cùng phạm vi đều nhỏ đi rất nhiều.

Không, không đúng. Hắn bỗng nhiên phản ứng lại.

Nhanh chóng thay đổi một loại hoa ngữ.

Hoa ngữ Tiết mao phi liêm, ảnh long huyết mạch, long hóa!

Trong phút chốc, toàn thân hắn xuất hiện vô số hắc khí, hắc khí xen lẫn tử năng, nhanh chóng bao vây lấy hắn, phảng phất muốn bao phủ hoàn toàn.

Vảy rồng nhanh chóng sinh ra, hình thể cũng rất nhanh bành trướng.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di liền từ người bình thường, biến thành hình người Ảnh Long cao ba mét.

Hai cánh, đuôi rồng, sừng, mắt máu, ngoại trừ thân thể nhỏ một chút, hiện ra hình người, hắn có tất cả đặc thù của Ảnh Long.

"Nơi này đối với Tử Năng cùng sức mạnh Ảnh Long không ảnh hưởng, ngược lại là đối với những thứ còn lại áp chế rất lớn."

Lý Trình Di lập tức hiểu ra.

Nhưng rất nhanh, hắn liền giải trừ long hóa, khôi phục thân thể bình thường.

Cúi đầu nhìn Khắc Ấn trong lồng ngực, nơi đó không hề ảnh hưởng, vẫn có sức mạnh cuồn cuộn không ngừng tuôn ra.

Khắc Ấn này nhìn như là ở trong lồng ngực, trên thực tế cho dù đào đi bộ phận máu thịt này cũng không có biện pháp làm mất đi sức mạnh Khắc Ấn.

Đó là sự thăng hoa được tích hợp vào chính sự tồn tại, và ký hiệu tại lồng ngực chỉ là một biểu tượng, không có gì hơn.

Cự lực khổng lồ vẫn còn, Lý Trình Di trong lòng buông lỏng.

Khôi phục trạng thái không mặc quần áo, hắn bắt đầu tùy ý tìm một phương hướng, nhanh chóng chạy trốn.

Ánh chiều tà màu máu chiếu rọi trên người mang đến cho hắn một tia ấm áp nhàn nhạt. Điều này không thể so sánh với bất kỳ Góc chết nào khác.

Rất hiển nhiên, Góc chết Midraon này, rất có thể là giống như cuộc sống hiện thực là Góc chết siêu lớn.

Góc chết loại này, chu kỳ tuần hoàn thậm chí có thể đạt tới trên vạn năm.

Phốc, phốc, phốc.

Chạy như điên dọc theo bình nguyên đất đen, hai chân Lý Trình Di không ngừng lưu lại dấu chân trên mặt đất.

Nhưng rất nhanh, dấu chân của hắn liền bị đất đen xốp khôi phục nguyên trạng.

Chương 804: Thị trấn bí ẩn

Sắc trời càng lúc càng tối.

Quạ đen mắt đỏ xẹt qua chân trời, phát ra tiếng kêu kinh hoàng.

Dường như nó cũng đang sợ hãi sự xuất hiện của đêm.

Mưa nhỏ rơi xuống toàn thân Lý Trình Di, xem như giúp hắn tắm rửa miễn phí.

Hắn không chạy trốn với tốc độ cao nhất, chỉ là tốc độ mỗi giây mấy trăm mét độ, vừa chạy vừa quan sát tình huống xung quanh.

Lấy tốc độ bộc phát của Lý Trình Di, nhanh nhất đã có thể đạt tới hai đến ba lần tốc độ âm thanh.

Nếu như chạy thẳng, không rẽ ngang rẽ dọc, thêm vào Khắc Ấn cự lực hắn thậm chí có thể trong nháy mắt đạt tới tốc độ gấp bốn lần tốc độ âm thanh.

Tốc độ nương theo sức mạnh tăng trưởng, sẽ tăng lên trên diện rộng.

Sức mạnh gia tăng, phản lực bạo phát, tốc độ chạy tự nhiên cũng tăng lên trên diện rộng.

Chạy như vậy ước chừng hơn mười phút.

Toàn bộ thiết bị tính giờ trên người Lý Trình Di đều phân giải biến mất, hắn chỉ có thể ước chừng tính toán.

Rốt cục, trước khi trời tối hoàn toàn, trên bình nguyên đất đen phía trước, chậm rãi xuất hiện một chút dấu chân người.

Đó là một làn đường đất vàng uốn lượn, lẳng lặng nằm ngang giữa lớp đất đen rộng lớn.

Làn xe đất vàng từ trái sang phải liếc mắt một cái không thấy biên giới, chiều rộng khoảng ba mét.

Hai bên làn xe, rải rác một ít bánh xe gỗ mục nát, còn có một thùng xe ngựa bị đập vỡ.

Và vài cái xác nằm trên mặt đất.

Lý Trình Di nhíu mày, đi tới gần.

Thùng xe ngựa nghiêng ngã trên mặt đất, đệm lông màu nâu xám bên trong, bị nước mưa làm ướt, lộ ra một nửa bên ngoài, đã có vết mốc màu xám xanh.

Bên cạnh thùng xe có văn tự hắn không hiểu cùng một con hươu đực màu trắng hợp thành một hình tròn tựa như gia huy.

Mà nhìn quần áo của những thi thể trên mặt đất

Năm thi thể, trong đó có ba nam và hai nữ.

Người đàn ông mặc áo dài cổ cao màu xám đen, rộng thùng thình mà ở chỗ tay chân có dây thừng buộc.

Chất liệu là vải bông dày, khảm một số lông động vật màu đen.

Người con gái thì mặc váy dài màu xám đen buộc eo, thắt lưng rất cao, đai lưng là đai vải, buộc đến vị trí bộ ngực hướng lên trên.

Nhìn chung, cũng giống như trang phục truyền thống của dân tộc Triều Tiên đời trước.

Trang sức thì là tóc dài buộc lên, buộc thành búi tóc để lộ ra cái trán rất rộng.

Hơn nữa hai người con gái, đều đeo khăn che mặt màu đen viền hoa trắng.

Hắn cúi xuống đi tới trước một thi thể nam, đá đá vào người.

Thân thể đối phương cư nhiên còn có máu chậm rãi từ miệng mũi chảy ra.

Đây là một người đàn ông rất trẻ tuổi, ước chừng chỉ có hai mươi mấy tuổi, là người trẻ tuổi nhất trong tất cả mọi người ở đây.

Trong tay hắn ta còn cầm một thanh kiếm chế tác tinh xảo.

Hộ thủ chuôi kiếm được làm thành hình sừng hươu, ít nhiều có chút thiết kế trang trí.

Nhìn bộ dáng đối phương, Lý Trình Di khom lưng ngồi xổm xuống, vươn tay, Lực trường rực rỡ gian nan tràn vào thân thể đối phương.

Khụ khụ.

Người trẻ tuổi này lại ho khan ra tiếng, lập tức sống lại.

Hắn ta chỉ giả chết.

Lý Trình Di cũng là bởi vì phán đoán ra điểm ấy, mới sử dụng Lực trường rực rỡ.

Quả nhiên cứu sống đối phương.

“* ！ ”

*Chỉ là người đàn ông trẻ tuổi giãy dụa cố gắng ngẩng đầu lên, nói vài câu, không tới vài cái, liền lại đập đầu trên mặt đất, trong miệng máu loãng càng ngày càng nhiều, lại một lần nữa không có động tĩnh.

Trên người hắn ta không thấy có vết thương, cũng không biết là chết vì vết thương trí mạng gì.

Nhìn người đàn ông trẻ tuổi ngã xuống lần nữa, Lý Trình Di thở ra, hai mắt mơ hồ nổi lên đồng tử màu vàng.

Huyết mạch thuộc về Ảnh Long nhanh chóng lưu động trong cơ thể hắn.

Rất nhanh, ngoại trừ Ảnh Thiểm ra, một năng lực, thiên phú khác vào lúc này chậm rãi hiện ra.

‘Thế hệ bóng tối: có thể làm cho bản thân tan chảy thành bóng tối, dung hợp với mục tiêu bóng tối, do đó hoàn toàn thay thế mục tiêu, nuốt chửng mục tiêu, trở thành mục tiêu.’

“Xem ra nơi này rất thích hợp cho Tử Năng và Ảnh Long sinh tồn.” Lý Trình Di nhìn người thanh niên lại bắt đầu mất đi sức sống.

Lúc này không do dự nữa, trong mắt kim quang chợt lóe.

Vèo!

Trong phút chốc cả người hắn tựa như ngọn nến hòa tan ra, mãnh liệt nhào tới trên người người trẻ tuổi, tựa như một mảnh chất lỏng, dung nhập dưới thân hắn ta như một bóng ma

Trước tiên che giấu chính mình, thông qua một người dân bản địa để tìm hiểu và thăm dò hoàn cảnh xung quanh, mới là cách làm an toàn nhất.

Sau khi hòa nhập.

Thân thể người trẻ tuổi cấp tốc run rẩy, hai mắt bỗng nhiên mở ra, miệng mũi phun ra một cỗ hắc khí, tiêu tán trên không trung.

Hắn ta chậm rãi bò dậy, hoạt động thân thể.

Vết thương trí mạng ở trái tim, trái tim vỡ vụn, bên ngoài lại không có bất kỳ vết thương nào. Thú vị.

Hắn thích ứng với thân thể này.

Năng lực Ảnh Thế của Ảnh Long trên thực tế mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Hắn không riêng gì đạt được cỗ thân thể này, còn từ thân thể lưu lại tế bào não bên trong, chiếm được không ít ký ức, ngôn ngữ, thậm chí còn có một chút tình cảm lưu lại của thân thể này

Mặc dù bởi vì thân thể tổn thương, lấy được trí nhớ không nhiều lắm, đều là chút vụn vặt, nhưng vẫn mang đến cho hắn sự tiện lợi cực lớn.

Sau khi thích ứng với thân thể, Lý Trình Di lại dùng Lực trường rực rỡ mạnh mẽ trị liệu cho hắn một trận.

Sau đó lại đi nơi khác, kiểm tra những người còn lại.

Rất nhanh, lại có một người đàn ông trung niên, ho khan chậm rãi tỉnh táo lại.

Đó là tất cả.

Những người còn lại đều đã chết.

*

Chương 805: Bệnh dịch kỳ lạ

Đỡ người đàn ông trung niên kia ngồi dậy, dựa vào thùng xe, Lý Trình Di mới đứng thẳng chỉnh lý lại những mảnh ký ức trong đầu.

“Cửa hàng, vận chuyển, đón người, bị tập kích.”

Người trẻ tuổi mà hắn thay thế này, tên là Vương Nhất Thần, là con trai thứ ba của bộ đầu trấn Tân Minh Vương Nhất

Phong.

Trấn Tân Minh là một thị trấn bình thường thuộc Thiếu m quốc.

Dân số đạt tới ngàn hộ mới có thể được coi là là thị trấn.

Trấn Tân Minh có thể đạt tiêu chuẩn.

Lý Trình Di xoa xoa huyệt Thái Dương, trí nhớ trong đầu đứt đoạn, tất cả đều là mảnh vụn.

Nhiều nhất vẫn là những hình ảnh và âm thanh cuối cùng khi bị giết.

Giết bọn họ là một lão nữ mặc áo đỏ rách nát điên điên khùng khùng, nhìn thấy bọn họ cũng không nói lời nào, đi lên liền tặng cho mỗi người một chưởng.

Thân pháp tốc độ cực nhanh, tựa như ảo ảnh, trong nháy mắt liền đánh năm người đánh ngã xuống đất.

“A Thần! A Thần! “Đang lúc hắn đang cố gắng hiểu rõ tình huống đại khái ở đây.

Người đàn ông trung niên được cứu sống kia đột nhiên kêu lên.

Lời bọn họ nói, đều là tiếng địa phương Thiếu m quốc, nhưng có Ảnh Thế, lúc này Lý Trình Di cũng có thể nghe hiểu.

Người đàn ông trung niên này tên là Trần Trung, là bộ khoái lần này cùng đến đón người.

Mau mau trở về trấn trên, một khi trời tối, chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trần Trung gian nan bò dậy, cũng không nhìn những thi thể còn lại xung quanh, thất tha thất thểu kéo Lý Trình Di, liền chạy dọc theo làn đường đất vàng. Chạy chưa được mấy bước, hắn ta đưa tay vào trong miệng huýt sáo

Một tiếng huýt sáo sắc bén vang lên từ miệng hắn ta.

……..

Rất nhanh, xa xa mơ hồ truyền đến đáp lại, một con ngựa già màu nâu vàng, chạy như điên đến bên này. Không bao lâu, hai

người cùng nhau lên ngựa, men theo con đường đất vàng chạy băng băng.

Trên bình nguyên màu đen, mặt trời chiều chỉ còn một góc cuối cùng, lộ ra đường chân trời.

Mắt thấy trời sắp tối hoàn toàn, bọn họ cũng chậm rãi dừng lại.

Lý Trình Di ngồi trên lưng ngựa, không ngừng chỉnh lý trí nhớ trong cơ thể.

Năm Thiếu m 179, vương triều hủ bại, đế quân trầm mê tầm hoan mua vui, uổng công triều chính.

Thế cục các nơi thối nát, dân chúng lầm than.

Cấp độ văn minh nơi này cũng chính là thời dùng vũ khí bằng kim loại để chém giết nhau

Những thứ này kỳ thật cũng không tính là gì.

Điều khiến cho hắn cảm giác quan trọng là trong nước Thiếu m thường xuyên có các loại nhân sĩ, giang hồ, nhân sĩ võ lâm.

So với triều chính thối nát, ở chỗ này, nguy hiểm nhất, vẫn là những người tập võ. Và… quái vật.

Ngồi trên lưng ngựa, ước chừng chạy một khắc đồng hồ, trước khi trời tối hoàn toàn.

Phía trước làn xe đất vàng, rốt cục xuất hiện một mảnh tường thành cao ngất được xây bằng đất đen.

Tường thành cao hơn năm mét làm thành một vòng hình tròn bất quy tắc, bảo vệ một mảnh phòng ốc màu xám đen bên trong.

Trên tường thành mơ hồ có thể nhìn thấy có quan binh mặc giáp da đen, cầm trường thương tuần tra qua lại.

Từng cây đuốc xa xa chiếu sáng xung quanh một chút hắc địa.

Khi người ngựa đến, làm cho quan binh thủ vệ thoáng khẩn trương lên, bọn họ nắm chặt trường thương, ánh mắt căng thẳng, đang muốn lên tiếng.

“Là Trần Trung và Vương bộ đầu! “Một quan binh lớn tuổi lớn tiếng nói.

Lập tức mấy quan binh nhao nhao tránh ra.

Con ngựa già cũng giảm tốc độ, thong thả đi vào cửa thành.

Mấy quan binh nhanh chóng nghênh đón.

“Trần Trung, hai người sao vậy? Những người khác đâu?”

“Chúng ta đi đón người của Thương hội Bạch Từ, gặp phải một người điên, trừ hai chúng ta ra, những người còn lại đều đã chết” Trần Trung xoay người xuống ngựa, môi trắng bệch, run rẩy nói.

Lý Trình Di xoay người xuống ngựa, máu loãng miệng mũi hắn đã xử lý xong, khiến hắn nhìn qua cực kỳ dọa người.

“Ta không sao, mau đi mời lang trung cho A Thần! “Trần Trung lớn tiếng nói.

Một đám quan binh khiếp sợ, nhanh chóng phân công, một người đi Vương gia gọi người, một người đi mời lang trung.

Mặt khác không nói lời nào, lôi kéo Lý Trình Di l lên một cáng cứu thương bằng gỗ, hai người cùng nhau đưa hắn chạy vào trong thành.

Tới gần đêm, trên đường phố trong thành vắng ngắt, không có ai.

Nơi này đuốc cũng là muốn hao tiền đấy, gia đình người bình thường không có tiền, chỉ có cửa sổ gỗ mơ hồ lộ ra một chút đèn dầu.

Mà trong căn nhà lầu các có tiền, lại sáng sủa hơn rất nhiều.

Nhưng trên tổng thể, toàn bộ trấn tuyệt đại bộ phận khu vực, đều là một mảnh đen kịt.

Không có ánh trăng, một số nơi thậm chí vươn tay không thấy được năm ngón.

Hai quan binh thân thể cường tráng, cắm hai cây đuốc lên cáng cứu thương, một đường chạy chậm.

Rất nhanh, liền đi tới trước một hộ đại viện.

Cửa lớn đầu chó sơn đỏ có vẻ tương đối khí phái.

Trước cửa bên trái còn có một cây đại thụ to nhỏ, không phân biệt được chủng loại gì, trên thân cây treo một cái xích đu bằng gỗ, đang lay động theo gió.

Hai quan binh mới đến, cửa lớn liền tự động từ bên trong mở ra, một đội người chạy ra.

Dẫn đầu là một tráng hán tóc đen cao hai mét, mặt đầy râu quai nón.

Tráng hán này khoác một cái áo choàng da sói đen, bên trong chỉ mặc áo lót màu xám trắng, một tay cầm đại khảm đao sáng bạc, nhìn thấy cáng cứu thương liền bước nhanh nghênh đón.

“A Thần!! “Ông ta lớn tiếng quát,” Không có việc gì chứ?! Cho ta xem một chút!

Lý Trình Di được thả xuống, dựa theo trí nhớ trong đầu, nhận ra tráng hán trước mắt.

Gia chủ Vương gia, bộ đầu Vương Nhất Phong.

Đừng nhìn Vương Nhất Phong chỉ là cái bộ đầu, nhưng ông ta phụ trách hơn mười bộ khoái, tất cả đều là biết chút ít công phu đao thương.

Bọn họ những người này, phối hợp với những người được thuê để đảm bảo an ninh đã lên đến hơn trăm người. Đây chính là sức mạnh chủ yếu duy trì trị an toàn bộ Trấn Tân Minh

Chương 806: Điên cuồng

Ngay cả quan binh tướng lĩnh giữ cửa, cũng phải nể mặt vài phần

Lý Trình Di không cần giả bộ, chỉ nhìn mặt đầy vết máu, gò má trắng bệch mất máu quá nhiều, liền biết cỗ thân thể này có bao nhiêu suy yếu.

Cũng chính là hắn dùng Ảnh Thế thôn phệ thay thế, tự thân cùng cỗ thân thể này dung hợp. Mới nhanh chóng cải thiện trạng thái thể chất.

Bằng không hiện tại Vương Nhất Thần hẳn là còn ở vào trạng thái thi thể.

“Cha, con không sao. “Lý Trình Di giả giọng trước kia của Vương Nhất Thần, khó khăn trả lời.

“Chỉ là, hơi hoa mắt, muốn nghỉ ngơi.”

“Mau! Mau đưa vào, lang trung đã tới, mau xem cho con ta! “Vương Nhất Phong lập tức gấp giọng nói. Chỉ huy mọi người khiêng Lý Trình Di vào.

Ra khỏi thành hơn mười dặm đón người, lại xảy ra chuyện, bên ngoài càng ngày càng không an toàn.

“Thời gian trước trấn tuần tra càn quét qua một vòng, lúc này mới bao lâu trị an đã lại lộn xộn.”

Những quái vật chết tiệt kia qua lại như gió, căn bản không có cách nào ngăn cản. Lần này ngay cả công tử của Vương bộ đầu cũng bị trọng thương. Những người bình thường chúng ta gặp phải, chẳng phải là……”

“Vương gia cũng gặp tai ương, chẳng lẽ chỉ có thể đi tập võ?”

“Tập võ cũng không có cách nào, Vương bộ đầu không lợi hại sao? Con ông ta không giống như bị quái vật điên đả thương”.

May mắn Vương gia vận khí không tệ, không nhiễm bệnh mắt đỏ xem như vạn hạnh trong bất hạnh.

Lý Trình Di nằm trên cáng cứu thương, thính lực cường đại nghe dân chúng vây quanh xì xào bàn tán.

Kết hợp với ký ức vụn vặt, nhanh chóng hiểu rõ tình huống đại khái của nơi này.

Về phần gọi cha với một người không quen biết, đó bất quá là vì ngụy trang thân phận, lấy da mặt dày của Lý Trình Di, cũng không quan tâm điểm ấy.

Vào đại viện, Vương gia là tiểu gia tộc mới quật khởi, trong nhà trừ bỏ một người phụ nữ già đang nấu cơm, mọi người còn lại ra đón, hỏi han.

Một người phụ nữ trung niên khóe miệng có nốt ruồi đen, mang theo một người con gái trẻ tuổi mặc áo dài nền đỏ tay áo đen, bước nhanh nghênh đón.

“A Thần làm sao vậy? Không phải chỉ ra ngoài nửa ngày đón người sao? Tại sao có thể như vậy? Tại sao bị thương thành như vậy? “Giọng người phụ nữ run rẩy hỏi.

Bà ta muốn đưa tay chạm vào Lý Trình Di, nhưng lại không dám.

Người phụ nữ tên là Vương Lâm thị, tên thật là Lâm Tú Hiền, đồng thời cũng là mẹ đẻ của ba người con của Vương gia.

Cô gái trẻ bên cạnh sắc mặt khó coi, nhìn chằm chằm Lý Trình Di, không nói một lời.

Nàng là Vương Nhất Hằng tỷ tỷ của Vương Nhất Thần.

Hai người còn có một đại ca, gọi là Vương Nhất Quyết, không ở nhà.

Mau tránh nào, Phương lang trung tới rồi!

Gần đó truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Một đám người vây quanh một lão lang trung đến gần.

Sau đó là một hồi khám xét, lão lang trung chẩn đoán rất chuẩn, phán định Lý Trình Di chính là mất máu quá nhiều, những thứ khác đều tốt.

Điều này cũng làm cho người Vương gia ở đây thở phào nhẹ nhõm.

Không nhiễm bệnh mắt đỏ chứ? “Quan binh đi theo không nhịn được hỏi.

Không, bệnh mắt đỏ tuy chủ yếu là truyền qua máu, nhưng cũng phải đủ lượng. “Phương lang trung giải thích. Tên sát nhân kia tiếp xúc với Thần công tử rất ngắn, hơn nữa cũng không có triển lộ huyết thân, khả năng bị lây bệnh rất nhỏ.

Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!

Quan binh thở dài một hơi, “Vậy ta lập tức trở về bẩm báo trấn tướng đại nhân.

“Làm phiền rồi. “Vương Nhất Phong ôm quyền.

“Bộ đầu khách khí rồi. “Quan binh xoay người chạy chậm rời đi.

Đưa A Thần đi nghỉ ngơi trước, toàn bộ quần áo trên người con ta đều phải xử lý, để tránh lây bệnh. “Vương Nhất Phong phân phó.

Nhất thời Lý Trình Di được đoàn người hộ tống, trở lại phòng mình ở.

Cởi hết quần áo trên người tự mình tắm rửa. Sau đó dùng khăn lông khô chà khô tóc, mới giả vờ ngủ.

Mặc dù có hắn chống đỡ dung hợp, nhưng bộ thân này thể hiện ở đang ở vào trạng thái mất máu quá nhiều, phải nghỉ ngơi.

Như vậy mới phù hợp logic.

Đồng thời, trong đầu hắn vô số vụn vặt trí nhớ, cũng cần sửa sang lại một chút.

Đặc biệt là bệnh mắt đỏ, truyền nhiễm và máu.

Đây đều là những chỗ khiến hắn tương đối để ý.

Hắn cũng không tin, Midraon một tồn tại xung quanh Hắc Hải sẽ là khu vực lạc hậu

Nằm ở trên giường, ngoài cửa sổ mơ hồ truyền đến tiếng Vương bộ đầu Vương Nhất Phong cùng thê tử Vương Lâm thị nói chuyện.

Mặc dù thanh âm bọn họ rất nhỏ, nhưng thính lực cường đại của Lý Trình Di, vẫn có thể nghe đại khái.

“Gần đây, người tại trấn bị lây bệnh càng ngày càng nhiều, mấy ngày hôm trước mới chết hơn mười người, hôm nay lại xuất hiện vài người. Tiếp tục như vậy không được. hôm nay cách trấn gần như vậy, A Thần cũng tiếp xúc với mấy người nhiễm mắt đỏ, không biết đã đưa thư của trấn tướng đại nhân ra ngoài chưa?” Vương Lâm Thị lo lắng hỏi

Người Huyết Thủ cho dù nhận được thư cũng không có khả năng tới nhanh như vậy. Chỉ đi đường ít nhất cũng phải nửa tháng, nửa tháng này chỉ có thể hoàn toàn dựa vào chúng ta. "Vương Nhất Phong nói," Nàng quản cho tốt A Thần, nó mới chỉ biết chút quyền cước đơn giản, đã dám ra khỏi thành đi dạo, quả thật không biết chữ chết viết như thế nào.

Nào ai có thể nghĩ tới nơi gần như vậy, cư nhiên trước đó là nơi mọi người tản bộ đào thuốc.

Được rồi, đừng suy nghĩ quá nhiều, sẽ có biện pháp. Cùng lắm thì đến lúc đó ta che chở mọi người đi huyện Ngọc Sơn. "Vương Nhất Phong thở dài nói.

Ai à, từ sau khi Thiếu Đế luyện Thần Hạn Tâm Quyết tẩu hỏa, thế đạo này càng ngày càng rối loạn".

"Cũng chỉ có Huyết Thủ có thể lợi dụng vũ khí đặc chế cùng đạo cụ giết chết những quái vật huyết thân kia, còn lại, cái gì võ công cũng không có tác dụng gì, người làm sao có thể đánh thắng được những quái vật kia?"

"Nàng biết cái gì, đó là hy vọng, ngày mai ta cùng trấn tướng nói chuyện xem, rồi dẫn người tuần tra một vòng, dùng hương để xua tan quái vật huyết thân."

"Được rồi, không nói nữa, ngủ đi. Lát nữa nửa đêm còn phải đi thăm A Thần".

Ừa. Ngày mai chàng cẩn thận một chút.

Biết rồi, yên tâm.

m thanh yên tĩnh lại.

Chương 807: Truy tìm manh mối

Lý Trình Di mở to hai mắt, lẳng lặng nằm ở trên giường, nhìn màn hơi theo gió phiêu động, trong lòng dần dần có một ít ấn tượng đối với thế giới này.

"Thần Hạn. Tâm Quyết?

Chỉ là khi nghe được từ này, hắn không hiểu sao lại cảm thấy có chút quen tai.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra

Ngoại trừ bên ngoài xa xa thỉnh thoảng sẽ truyền đến từng trận tiếng rống quái dị bên ngoài, toàn bộ mọi người trong trấn tuyệt đại đa số đều lẳng lặng ngủ say.

Suốt một buổi tối, Lý Trình Di hoàn toàn sắp xếp lại ký ức một lần.

Cũng đại khái hiểu được tình huống của Thiếu m quốc.

Toàn bộ Thiếu m quốc nằm trên một mảnh bình nguyên đất đen vô biên vô tận.

Nơi này có một loại bệnh truyền nhiễm cực kỳ khủng bố, tên gọi là bệnh mắt đỏ.

Bất luận người nào bị lây bệnh mắt đỏ người, đều sẽ nhanh chóng trở nên giết chóc cùng tàn bạo, sức mạnh tốc độ, thể chất đều sẽ được tăng lên cực lớn.

Hơn nữa bọn họ còn có thể triển khai một loại tên là hình thái huyết thân, từ hình người nháy mắt biến thành quái vật khủng bố ít nhất cao ba mét.

Những quái vật này hình thái khác nhau, nhưng đều có một cái chung đặc điểm, đó chính là cả người hiện đầy huyết thủy sền sệt.

Nơi đi qua, máu loãng vẩy ra, chỉ cần bị bắn tung tóe loại máu loãng này, bất luận người nào, bình dân, võ lâm cao thủ đều sẽ nhanh chóng biến thành người lây nhiễm bệnh mắt đỏ. Vì đối kháng những quái vật này, Thiếu m Quốc thành lập Huyết Thủ Ti, lợi dụng các loại vũ khí kỳ dị cùng đạo cụ, gian nan tiêu diệt các loại quái vật.

Nơi này hình như không có manh mối của Huyễn Thải Long. “Chỉnh lý xong tin tức, Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Hắn tới nơi này mục đích, chủ yếu là vì tìm kiếm Huyễn Thải Long Chi Tâm, nhưng hiện tại, nơi này tựa hồ…….

…….

Sáng sớm ngày hôm sau.

Bên ngoài Trấn Tân Minh.

Trên làn đường đất vàng uốn lượn, ba gã giáp màu đen toàn thân, khoác áo choàng rộng thùng thình, lưng đeo trường đao, cẩn thận theo làn xe tuần tra từng chút một về phía xa.

“Không ngờ quái vật huyết thân đã xâm nhập đến vị trí gần như vậy. Hy vọng người Huyết Thủ có thể mau chóng đến. Chỉ dựa vào chúng ta, chỉ sợ không chống đỡ được bao lâu”.

Một người phía trước trầm giọng nói, thanh âm già nua.

“Thật sự xâm nhập rồi sao? “Một người phía sau đột nhiên hỏi.

Hai người còn lại đều trầm mặc.

Đi hơn trăm mét, người dẫn đầu mới lên tiếng lần nữa.

“Loại lời này về sau ít nói thôi”.

“Hắc hắc, ta nhưng là nghe nói, Tôn đại nương phố Bắc Nhị, thời gian trước bỗng nhiên mất tích, chồng nàng, hai con trai, một con gái, toàn bộ đều chết thảm trong nhà, xem thương thế hình như là bị côn bổng đánh chết. Kết quả sau khi báo quan, Vương bộ đầu đều chuẩn bị tra án, thì lại xảy ra chuyện”

“Lưu Triệu, ta bảo này, cho dù ở chỗ bên ngoài trấn này, cũng tốt nhất đừng nói. “Lão già dẫn đầu ngắt lời, thanh âm nghiêm nghị.

“… “Khuôn mặt dưới mũ bảo hộ của Lưu Triệu lo lắng, khóe miệng nhếch lên, cuối cùng không mở miệng nữa.

Ba người đi ra ngoài ba trăm mét, lão già dẫn đầu chậm rãi rút ngân đao dài nhỏ trên lưng ra.

Thanh đao một mặt dày nặng một mặt sắc bén, là đao một lưỡi.

Mũi đao còn làm thành hình dạng một cái móc câu, một khi đâm vào miệng vết thương, liền có thể mang theo kéo ra một mảng lớn máu thịt.

Quả nhiên là hung ác đến cực điểm.

Đao của ba người đều là như thế.

Thanh đao một lưỡi màu bạc dài gần hai mét, nắm trong tay, rõ ràng khiến bọn họ có thêm không ít cảm giác an toàn.

“Từ nơi này bắt đầu, mọi người tùy thời cảnh giác. Thủ đao đều cầm chắc một chút cho ta! “Lão già dẫn đầu dặn dò.

Vâng!

Hai người đáp lời.

Đao trong tay bọn họ, tên là Thủ Đao, cũng là vũ khí mà người tuần tra dùng để đối phó với quái vật huyết thân.

Ba người một đường không nói chuyện, tiếp tục đi về phía trước, hướng về vị trí Vương Nhất Thần cùng thương đội gặp chuyện không may lúc trước.Gió lạnh thổi qua, khiến tiếng cây khô trên đất đen xào xạc, còn mơ hồ truyền đến tiếng quạ đen quái dị.

Lúc này ba người đã rời khỏi trấn cách đó hai cây số.

Nơi này cách thương đội bị tập kích, còn xa.

Nhưng không hiểu sao, một loại cảm giác đặc biệt khó có thể hình dung, chậm rãi thấm vào trong lòng ba người.

Ba người đều là cao thủ tập luyện Thiết Môn Hoành Đao Pháp, ở trong trấn Tân Minh, ngoại trừ Trấn Tướng và hai vị tiền bối thì bọn họ là mạnh nhất.

Dù sao thực chiến nhiều, kinh nghiệm cũng nhiều, võ công tăng lên cũng nhanh.

Ngày thường, một chút mãnh thú huyết thú, ở trước mặt bọn họ cũng đều là đưa đồ ăn.

Nhưng bây giờ.

Vèo!

Một đạo bóng đỏ trong nháy mắt xẹt qua.

Giết!

Lão già dẫn đầu hai tay cầm đao, cơ bắp toàn thân đột nhiên bành trướng, hơi phồng lên.

Một chiêu ‘Hội Chuyển Tứ Phiến’ trong đao pháp đột nhiên chém ra bốn đạo ngân quang về phía trước.

Cùng lúc đó, hai người còn lại cũng dùng chiêu số giống lão ta, tổng cộng mười hai đạo đao quang, bao trùm toàn diện xung quanh ba người, hình thành một cái hình tròn cực đại.

Chết tiệt!

Nhưng vào lúc này, hai thanh đao đơn sắc tinh chuẩn đánh trúng cái gì.

Không đợi hai người mừng rỡ, một cỗ lực khổng lồ lôi kéo hai người bay đi.

Aaah!

Tiếng kêu thảm thiết không kéo dài được một giây, đã bị cắt đứt.

Cuối cùng lão già dẫn đầu còn lại lui về phía sau vài bước, từng ngụm từng ngụm thở dốc, hai mắt dưới mũ bảo hộ tràn đầy hoảng sợ.

Cái này, mà tốc độ nhanh như vậy?

Mồ hôi lạnh nhanh chóng từ toàn thân lão chảy ra, thấm ướt quần áo bên trong.

Mà đúng lúc này, một đạo hồng ảnh thuấn di xuất hiện bên cạnh lão.

Nhanh!

Nhanh không gì sánh kịp!

Thậm chí không có trọng lượng. Bóng đỏ đột ngột đi tới bên trái lão già, giơ tay đâm một cái.

Phụt!

Máu loãng rải đầy đất.

Rất nhanh là tiếng thi thể ngã xuống đất.

……..

Chương 808: Quái vật gây bệnh mắt đỏ

Vương gia.

Lý Trình Di ngồi bên bàn đá ở hậu viện, ngẩng đầu nhìn ánh mặt trời đỏ thẫm bên ngoài, nơi này ngay cả mặt trời buổi sáng, cũng làm cho người ta có một loại cảm giác dính dính không thoải mái.

Không giống với ánh mặt trời tại hiện thực của hắn, ánh mặt trời nơi đó có tinh thần phấn chấn rõ ràng, mà nơi này, rõ ràng bình minh, nhưng vẫn mang theo một cỗ tuổi già.

Hắn mặc nội y bông xám đơn giản, bên ngoài khoác áo choàng da chuột đen che gió.

Ngồi ở trong sân, uống trà gừng mẫu thân của bộ thân thể này đưa đến

Trà gừng nóng hổi, cho táo đỏ và cẩu kỷ, điều này khiến hắn hiểu được, nguyên liệu ăn uống cơ bản của nơi này cũng tương tự với những nơi khác.

“Hôm nay cảm giác thế nào? Có phải hơi khôi phục một chút không?”

Vương Nhất Phong đi giày dài màu đen, một thân trang phục thắt lưng màu đỏ sậm viền trắng, trên đầu đội mũ đen hình vuông khảm ngọc, vẻ mặt dữ tợn, đi vào sân.

“Tốt hơn nhiều rồi. Nhờ có mẹ pha trà gừng cho con. “Lý Trình Di học theo ngữ khí của Vương Nhất Thần, đứng dậy cung kính trả lời.

“Vậy là tốt rồi, về sau cố gắng luyện võ, đừng tùy tiện ra ngoài, thế đạo này không bằng lúc trước, hiện tại bên ngoài ngay cả cường đạo mã tặc cũng không làm loạn, đều phải tu thành xây trại, vạn nhất gặp phải bệnh mắt đỏ, chết cũng không biết chết như thế nào.” Vương Nhất Phong dặn dò.

“Cha, cái bệnh mắt đỏ kia, rốt cuộc là cái gì? nếu như là cha gặp phải, có thể giết chết nó hay không?”

“Ta cũng không biết” Vương Nhất Phong lắc đầu, “Ta chỉ biết là, loại bệnh này, hoàn toàn truyền nhiễm vào máu, cũng chính là không ai có cơ hội làm tổn thương nó, nếu bị nó quăng ra chút máu, lây nhiễm, thì hắn là phải chết không thể nghi ngờ.”

Ông ta dừng một chút.

Mặt khác, bệnh mắt đỏ bình thường chia làm ba giai đoạn, thời kỳ ủ bệnh, thời kỳ mắt đỏ, huyết thân. Mỗi giai đoạn đều sinh ra thực lực kinh khủng hoàn toàn khác nhau. Ta luyện Đao pháp Tùng Lộc pháp gần hai mươi năm, đối phó thời kỳ ủ bệnh không có vấn đề gì. Còn lại, chúng ta không thể giải quyết, chỉ có thể dựa vào huyết thủ.

Ông ta ngồi xuống ghế đá bên cạnh Lý Trình Di.

Những thứ này còn xa lắm, ở nhà tập võ là được, miễn cho sau này đừng như bây giờ, động một chút là tu dưỡng trọng thương.

“Nếu bệnh mắt đỏ kia lợi hại như vậy, vì sao không đến trấn giết người, chỉ xuất hiện ở bên ngoài trấn. Hiện tại không phải Huyết Thủ cũng không tới sao?”

Bởi vì có trấn tướng. “Vương Nhất Phong cười nói,” Trấn tướng bình thường không quản chuyện nhưng thời khắc mấu chốt chính là huyết thân cũng có thể đấu được”.

“Trấn tướng lợi hại như vậy sao? “Lý Trình Di trong lòng sửng sốt.

Hắn còn muốn hỏi gì nữa.

Bỗng nhiên ngoài sân có một bộ khoái vội vã chạy vào, cũng là mặc trang phục màu đỏ sậm, đi giày màu đen, nhưng không đội mũ, quần áo cũng không viền trắng.

“Bộ đầu! Trấn thủ bên kia muốn Bộ đầu lập tức đi qua!

“Biết rồi, biết là chuyện gì không? “Vương Nhất Phong thuận miệng hỏi, đứng lên.

“Là 3 vị thiết môn hoành đao đi tuần tra, đến thời gian thay ca không thấy về, phái người đi qua thì phát hiện nơi 3 người tuần tra có vô số vết máu.”

Vương Nhất Phong nghe vậy, thần sắc cũng ngưng trọng hẳn lên.

Luận về thực lực ông ta mạnh hơn chút so với ba vị này, nếu như một chọi ba giao thủ, ông ta tất thua không thể nghi ngờ.

Nhưng cả đội như vậy, lại bị mất tích ở bên ngoài?

Đi thôi!

Ông ta đứng dậy rời đi.

Đi ra vài bước quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

“Con ở nhà luyện võ tu dưỡng cho lão tử, không được ra ngoài. Có nghe không?”

“Vâng”

Lý Trình Di gật đầu.

“Ta lập tức bảo lão nhị tới theo dõi “Vương Nhất Phong nói rồi mang theo bộ khoái nhanh chóng đi về hướng trấn thủ

Để Lý Trình Di ngồi lại chỗ cũ, như có điều suy nghĩ.

Nơi này cũng có võ công, không biết uy lực so với cận chiến như thế nào.

Trong trí nhớ của người tiền thân chỉ học được một chút quyền cước cơ bản, đối với Đao pháp Tùng Lộc pháp môn gia truyền cũng chưa học được.

Trong trí nhớ, lúc Vương Nhất Phong ở trong nhà luyện đao, ngẫu nhiên có thể chém ra một luồng đao khí.

Cái này so với cận chiến của Nghi quốc mạnh hơn không ít.

Bên kia chủ yếu là gien dược vật cùng các loại khoa học dụng cụ phối hợp, truy cầu thân thể cực hạn.

Nơi này, lại tựa hồ đi chính là một con đường hoàn toàn khác

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di bình tĩnh lại.

Nếu đã tới nơi này, trước tiên học một chút tài nghệ đặc sắc nơi này rồi nói sau.

Lúc trước ở thành phố Thiên Sứ, Tử Vong hắn chính là bởi vậy đạt được chỗ tốt thật lớn.

Sau khi nếm được trái ngon lúc này đây hắn cũng không định buông tha.

Giãn chút gân cốt trong sân

Sau đó đi dạo xung quanh.

Đất đen trên mặt đất, cũng giống như bên ngoài, không có gì khác nhau.

Nhiệt độ không khí ước chừng khoảng 24 độ, không nóng không lạnh. Độ ẩm đại khái khoảng 60,70, thích hợp.

Chính là gió có chút lớn, thổi qua khe hở xung quanh, luôn có thể nghe được tiếng vù vù không biết từ nơi nào truyền đến, có chút dọa người.

Dạo qua một vòng trong sân, Lý Trình Di đi tới bên tường viện, đưa tay sờ sờ, lại ấn ấn.

Tường tràn đầy cảm giác hạt, hiện lên màu xám đen, mặt ngoài thô ráp, không bằng phẳng, bên trong tựa hồ còn hỗn tạp không ít vật cứng màu xám trắng, không biết là vật liệu gì.

Mấy con sâu nhiều chân giống như con rết, chậm rãi bò ở góc tường.

Bị Lý Trình Di một tay nắm chặt đầu, cầm lên cẩn thận quan sát.

"Đây là con rết, chỉ là, cái đầu hình như hơi lớn."

Con rết đỏ sậm to bằng cả ngón tay, hắn đời trước ngoại trừ ở phòng thí nghiệm nhìn thấy qua, dã ngoại cũng chưa từng thấy qua.

Vứt lại đám sâu bọ, kiểm tra xung quanh xong, Lý Trình Di đi ra sân, bên ngoài là một tứ phương viên khá lớn.

Chương 809: Tùng Vân đao pháp

Bên trái của hắn là phòng chính, sau đó là phòng khách, thư phòng, phòng ngủ của vợ chồng Vương Nhất Phong.

Tay phải là cánh cửa dẫn ra ngoài.

Mà ngay phía trước, là chỗ ở của Nhị tỷ Vương Nhất Hằng cùng đại ca Vương Nhất Quyết.

Hai tiểu viện tử sát cùng một chỗ, lúc này từ nơi này nhìn lại, nhị tỷ Vương Nhất Hằng đang xách theo bình nước tưới hoa.

Hoa!

Lý Trình Di giật mình, nhìn kỹ.

Quả nhiên, trong tiểu viện của Nhị tỷ, trồng một loại hoa nhỏ màu tím viền trắng.

Mỗi bông hoa có năm cánh hoa, với màu trắng tinh khiết ở trung tâm và các cạnh bên ngoài, với các cánh hoa màu tím tinh khiết, màu sắc cực kỳ tinh khiết và độ tương phản cao.

Xa xa nhìn lại, làm cho người ta có một loại cảm giác tươi mát khoan khoái.

Lý Trình Di không nghĩ tới, đến nơi này, vẫn có thể nhìn thấy hoa quen thuộc.

Điều này làm cho một tia lo lắng mơ hồ trong lòng hắn nhanh chóng tan biến.

Chỉ cần có hoa, hắn liền có khả năng tiến thêm một bước hoàn thành thu thập hoa khí, sau đó thu hoạch tân chủ hoa.

“Nhị tỷ. “Hắn bước nhanh qua. Đang chăm sóc vườn hoa sao?

Ừm, tiểu đệ thân thể đệ khá hơn chút nào chưa? Vương Nhất Hằng có chút không yên lòng.

Nhưng nhìn thấy Lý Trình Di bước nhanh đến gần, tinh thần không tệ, trên mặt nàng cũng lộ ra một tia thả lỏng.

“Khá hơn rồi, chỉ là mất máu nhiều, còn hơi yếu. “Lý Trình Di trả lời. Đại ca đâu?

“Đại cả vẫn nhốt mình một mình trong phòng, điên cuồng luyện võ. “Vương Nhất Hằng thở dài.

“Đại ca rốt cuộc đang suy nghĩ gì? “Lý Trình Di nhíu mày, mảnh ký ức trong đầu lại hiện ra.

Đại ca Vương Nhất Quyết, điên cuồng đóng cửa luyện võ, tựa hồ là vì tu hành một môn võ công tên là Cuồng Huyết Công.

Môn võ công này một khi luyện thành, có thể làm cho người ta sinh ra một cảm xúc kích thích sinh tử, đạt được sức mạnh cực lớn.

Vương Nhất Quyết chính là muốn làm được một bước này, đáng tiếc, năm năm, hắn ta vẫn chưa luyện thành.

“Đại ca sắp điên rồi, tối hôm qua làm việc trở về, cha mẹ đi qua thăm đại ca, đại ca cũng không mở cửa, cha đánh đại ca ngay tại chỗ nhưng vẫn vô ích, đúng là chết cũng không từ bỏ.” Vương Nhất Hằng lắc đầu.

Nàng nhìn về phía đệ đệ, ôn nhu nói.

“Hiện tại người trong trấn đều hoảng sợ, nếu không là tất cả mọi người biết đi ra ngoài càng nguy hiểm, sợ là mọi người muốn chạy mất hơn phân nửa.Ta bảo này, tiểu đệ cũng nên cố gắng cùng cha và chúng ta tập võ, để tránh ngày sau vạn nhất xảy ra biến số gì.”

“Là đệ lần này suýt thì mất mạng, nên cũng đang nghĩ là sẽ cố gắng tập võ. “Lý Trình Di nói.

“Đệ nghĩ thông chưa? Lần này có thể kiên trì? Vương Nhất Hằng nhướng mày.

“Nhất định là lần này sẽ cố gắng! “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Hắn dung hợp bộ thân thể này, đem dần dần thay thế thành chính mình. Lấy trạng thái Tam Trọng Long Cảnh bản thân đạt tới cực hạn, hơn nữa có Lực trường rực rỡ tùy thời khôi phục thương thế thể lực, còn có Thất Ý Thánh Linh Công cùng Hoa Lân Y Hoa Ngữ Châu các loại chồng lên nhau tăng cường sức mạnh.

Cùng với huyết mạch Ảnh Long cuối cùng tăng lên.

Tố chất thân thể như vậy, luyện võ công nơi này, tuyệt đối là nhẹ nhàng thoải mái, thành thạo.

Chờ hơi chút có chút nền tảng, hắn có thể cùng hòa nhập với người trong trấn rồi đi thăm dò đối mặt với các loại dị thường nơi này.

Mấu chốt nhất là, chỉ có dung nhập nơi này, mới có thể từ các loại con đường nơi đó, điều tra về tình huống Huyễn Thải Long, còn có cái Thần Hạn Tâm Quyết kia rốt cuộc có phải là

cái hắn suy nghĩ lúc trước hay không. Nếu vậy, làm thế nào nó có liên quan đến thực tế?

“Nếu đệ đã nguyện ý, vậy thì điều dưỡng vài ngày, chờ thân thể đệ hoàn toàn không việc gì, ta lại dạy đệ một lần đao pháp gia truyền.” Vương Nhất Hằng trên mặt ít nhiều lộ ra vẻ vui vẻ.

Tiểu đệ này luôn luôn lười biếng, mỗi lần luyện võ đều là ba phút nhiệt tình, qua không được bao lâu, nhìn không thấy rất rõ ràng tiến độ, liền nhanh chóng biến mất.

Võ công, như đi ngược dòng nước, không tiến thì lùi.

Vì thế nền tảng luyện lúc trước rất nhanh có nhanh chóng thoái hóa, lãng phí thời gian cùng tinh lực vô ích.

Mà lúc này đây, nhìn bộ dáng tiểu đệ, tựa hồ rốt cục có chút giác ngộ, hạ quyết tâm.

Hy vọng đệ của mình có thể kiên trì.

Nơi này là tâm quyết của đao pháp gia truyền của chúng ta, ngày thường ta luôn mang theo người, đệ cầm đi đọc thuộc lòng, đọc xong nhớ lập tức thiêu hủy. “Vương Nhất Hằng lấy từ trong hà bao ra một tờ giấy vàng gấp gọn gàng, đưa cho Lý Trình Di.

Tờ giấy màu vàng này được xếp thành một khối vuông nhỏ, mép đã bị mài rách, hiển nhiên là thường xuyên được mở ra và khôi phục nguyên trạng.

“Cảm ơn nhị tỷ. “Lý Trình Di lập tức nhận lấy, trịnh trọng cất vào túi.

Trở lại sân của mình, hắn cẩn thận mở ra giấy vàng, mặt trên là một hàng chữ đen cùng văn tự khẩu quyết.

“Như đao không phải đao, như kiếm không phải kiếm, có tiến không lùi, có lùi không tiến. Tiến thì định tâm khóa mục tiêu, lùi thì không được quản tạp tâm”.

Sừng hươu Tùng Văn, một điểm như tuyết, chạm vào như vết nứt, ra tay như gai, tâm nứt vỡ mà vô chủ.

Một đoạn Tâm Quyết toàn bộ cộng lại cũng chỉ hai ba trăm chữ.

Sau khi Lý Trình Di đạt được tam trọng long cảnh, đã sớm đột phá cực hạn nhân thể rất nhiều.

Hơn nữa Thánh Linh Công tăng cường ý thức lực trên diện rộng, lúc này liếc mắt một cái, dễ dàng ghi nhớ toàn bộ nội dung.

Cái loại ý thức lực, sau khi được tăng cường trên diện rộng về sau trí nhớ, lực lý giải, trí tưởng tượng, sự phản ứng đều được tăng cường

Đây là một sự nâng cấp tổng hợp cho não.

Chương 810: Tu chân khí

Có thể nói, chính là có Thất Ý Thánh Linh Công làm cơ sở, Lý Trình Di mới có thể nhanh chóng nắm giữ được tri thức và pháp thuật về tử năng. Bởi vì bất luận là pháp thuật gì, cường độ tinh thần đều là cơ sở trong cơ sở.

Lúc này cũng là như thế.

Thánh Linh Công mang đến ý thức lực khổng lồ, khiến hắn xem xong tâm quyết, lập tức liền hoàn thiện được toàn bộ ký ức

Đem tờ giấy ném vào trong chậu than, châm lửa, nhìn nó biến thành màu đen hóa thành tro tàn, Lý Trình Di cẩn thận kết hợp mảnh vỡ ký ức, bắt đầu thể ngộ cái gọi là đao pháp Tùng Lộc này.

Hạch tâm của Đao pháp Tùng Lộc không phải chiêu thức, cũng không phải thân pháp, mà là chân khí.

Đúng vậy, võ công nơi này lại có thể tu ra chân khí!

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di tràn ngập chờ mong.

Con đường huyết nhục thân thể, hắn ở Nghi quốc bên kia đã đi đến điểm cuối.

Sau khi Long Cảnh đột phá, chính là cực hạn, con đường sau đó hoàn toàn không biết, chỉ có thể tự mình chậm rãi mò mẫm.

Mà nơi này, cũng là lấy chân khí làm trung tâm tu hành.

Vương gia chân khí có chút độc đáo, tên là Tùng Văn Khí.

Loại chân khí này dựa theo Vương Nhất Phong nói, các phương diện đều tương đối bình thường, duy chỉ có một điểm.

Tùng Văn khí khi tiến công, có tính công kích rất mạnh.

Chỉ cần khi chân khí vận chuyển, đụng vào bất cứ vật gì, đều sẽ trong nháy mắt công phá vật đó thành một mảng lớn vết rạn.

Chỉ cần đụng tới, sẽ nổ tung.

Đây chính là chỗ lợi hại của Tùng Văn Khí.

Mà Đao pháp Tùng Lộc, chính là dựa vào Tùng Văn Khí này, ở Trấn Tân Minh có một phong cách riêng.

Cũng làm cho Vương Nhất Phong trở thành cao thủ xếp hạng thứ ba trong trấn nhỏ.

Chân khí, đây chính là đồ chơi hiếm lạ.

Lý Trình Di cẩn thận nghiền ngẫm khẩu quyết tâm pháp, mặt trên nói rất rõ ràng, nếu muốn tu hành chân khí, nhất định phải phối hợp đao pháp Đao pháp Tùng Lộc, dựa vào điều động công pháp để điều động trạng thái thân thể, phối hợp tinh luyện.

Ngồi ở một chỗ đả tọa là không có khả năng luyện ra Tùng Văn khí.

Thừa dịp lấy cớ dưỡng thương, Lý Trình Di dứt khoát ở trong sân thành thật vài ngày.

Nơi này vốn là một cái Góc chết cực lớn, cũng khó có thể cưỡng ép kéo người Góc chết đi

Bởi vì hắn đã ở trong Góc chết.

Điều này cũng làm cho hắn thả lỏng tâm tình

Trong nháy mắt, Lý Trình Di đã thành thật ở Vương gia trấn Tân Minh bốn ngày.

Trong bốn ngày này, mỗi ngày Vương Nhất Phong đều vội vội vàng vàng về nhà, vẻ mặt mỏi mệt, thỉnh thoảng còn mang chút thương tích, trên đao cũng có lỗ hổng, liên tục thay đổi vài thanh.

Trên trấn cũng thỉnh thoảng truyền đến từng trận tiếng nhạc tang, hiển nhiên là người đã chết.

Ngày thứ năm, dưới sự chẩn đoán của lang trung, Lý Trình Di xác định khí huyết không việc gì, Vương Lâm thị mới thở phào nhẹ nhõm, tiễn lang trung đi rồi làm một bữa ngon tẩm bổ cho tiểu nhi tử.

Nhị tỷ ở trong tứ phương viên cầm trong tay đơn đao lưng dày, xoay người xê dịch, nhẹ nhàng như yến, rõ ràng đao pháp thoạt nhìn cực kỳ nhẹ nhàng, thường thường trong lúc lơ đãng sẽ đột nhiên tuôn ra một đạo đao quang.

Trong ánh đao mơ hồ có tiếng rít nổ tung, lưỡi đao kéo dài hơn nửa mét.

Lý Trình Di ngồi trong phòng ăn chính, nhìn không chớp mắt.

Tu dưỡng mấy ngày nay, hắn cũng định chính thức ra ngoài đi dạo.

Xem tình huống của lão cha Vương Nhất Phong, tình huống trấn nhỏ này chỉ sợ không ổn.

Hắn tuy rằng không phải con trai thật Vương Nhất Phong, nhưng cũng chiếm thân thể người ta, ở nơi này lâu như vậy thì cũng nên chiếu cố người ta.

Đương nhiên, ngoại trừ những lý do này, chủ yếu nhất, vẫn là hắn muốn thăm dò một chút, quái vật huyết thân gây bệnh mắt đỏ khiến mọi người e ngại, đến cùng có bao nhiêu phiền toái.

Chỉ có chân thật xác định thực lực cùng với cấp độ của mình ở nơi này.

Hắn mới có thể tránh được mọi nguy hiểm.

Hắn cũng không tin, ngay cả Ảnh Long nhất tộc cũng không dám tùy tiện tiến vào Midraon, đây sẽ là một khu vực tầng thứ thấp, đơn giản không nguy hiểm

Chờ nhị tỷ Vương Nhất Hằng luyện đao xong, Lý Trình Di vội vàng vỗ tay.

“Nhị tỷ thật có bản lĩnh, Đao pháp Tùng Lộc hiện tại hẳn là đã đến cảnh giới Tiểu Thành rồi chứ?”

Đao pháp Tùng Lộc pháp dựa theo nhập môn đến đại thành, tổng cộng chia làm bốn cảnh giới.

Nhập môn, nắm giữ, tiểu thành, đại thành.

Phân chia rất đơn giản.

Vương Nhất Phong tất nhiên là đã sớm đại thành, luyện Tùng Văn khí đến cấp độ lấp đầy kinh mạch toàn thân.

Đương nhiên, bởi vì người khác nhau thể chất tư chất khác nhau, sau khi đại thành có được Tùng Văn khí chất lượng cũng khác nhau.

Vương Nhất Hằng tự nói, Tùng Văn khí của mình cấp độ yếu hơn một chút so với phụ thân lúc cùng cấp độ.

“Ta có bản lĩnh gì đâu, đại ca mới đúng, đã sớm luyện đến đại thành, chỉ là đại ca sau đó cảm thấy võ công gia truyền quá yếu, liền không biết từ nơi nào tìm được võ công khác nhưng cho tới bây giờ cũng không luyện thành”. Vương Nhất Hằng thở dài nói.

Nhưng đệ cảm thấy Tùng Văn khí rất lợi hại “Lý Trình Di còn chưa nói xong.

Đột nhiên bên ngoài thị trấn chấn động mạnh.

Mặt đất hơi rung động.

Giống như động đất, toàn bộ tường sân xung quanh bị chấn động cũng rơi xuống không ít cát đá.

A!!!

Một tiếng gào thét chói tai, từ bên ngoài bay vào.

Phảng phất là tiếng kêu điên cuồng của nữ tử, lại phảng phất là tiếng dã thú nào đó bị thương phát điên.

“Gần như vậy!” Vương Nhất Hằng biến sắc, quay đầu dặn dò Lý Trình Di. “Đệ ở nhà chờ đợi, ta ra ngoài xem một chút!

Đừng chạy loạn!”

Vừa dứt lời, nàng không đợi Lý Trình Di trả lời, liền cất bước, nháy mắt vọt tới cửa, mở cửa đi ra ngoài.

Khoảng cách hơn hai mươi mét, chỉ là một cái chớp mắt, tốc độ này cũng là khiến Lý Trình Di trong lòng rùng mình.

Chương 811: Tốc độ thời thượng cổ

Vương Nhất Hằng là một tân thủ võ công ở một thị trấn nhỏ, lại có thể bộc phát ra tốc độ nhanh như vậy

Hắn đứng lên, với cảm giác nhạy bén của Thất Ý Thánh Linh Công hắn cảm nhận được tình huống xung quanh

Lúc này, hắn nhìn quanh xung quanh, thân ảnh chợt lóe, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Ảnh Thiểm ở chỗ này tựa hồ đặc biệt hữu dụng, ngay cả khoảng cách cũng dài ra. Thoáng ra khỏi sân, hiện thân trong một ngõ nhỏ bên phải, toàn thân Lý Trình Di phủ một lớp Tiết mao phi liêm mỏng manh, lại một lần nữa xuất hiện trong một ngõ nhỏ âm u cách đó ba mươi mét.

Sau khi nhanh chóng kiểm tra cảm giác, hắn lại lần nữa lóe lên.

Lúc này đây, xuất hiện ở một chỗ đường nhỏ uốn lượn.

Hai bên đường nhỏ đều là cửa hàng, chỉ là so với đường phố mà nói, không có biện pháp lái xe cưỡi ngựa, xem như đường dành riêng cho người đi bộ ở đây.

Cửa hàng hai bên phần lớn đều đóng cửa, cửa gỗ đỏ xám xịt đều khóa lại.

Tường gạch xám đen màu sắc không đồng nhất, có đậm có nhạt, có lưu lại các loại dấu vết khắc họa.

Một loại khí tức năm tháng nhàn nhạt tản ra bốn phía.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, áo vảy hoa màu tím đen phủ kín toàn thân, hai cánh lẳng lặng vỗ về phía sau.

Hắn không nhúc nhích, chỉ đứng chờ giữa đường.

Dựa theo cảm giác động tĩnh bên trong, quái vật gây bệnh mắt đỏ đang hướng về nơi này nhanh chóng tiếp cận.

Tầng mây xám xịt chậm rãi di chuyển trên đỉnh đầu.

Lý Trình Di im lặng chờ đợi.

Một giây.

Năm giây.

Mười giây.

Tới rồi!

Hắn mở to mắt, đón ngay một đạo bóng đỏ đột ngột xuất hiện phía trước, một quyền tung vào đầu.

Một quyền này trong nháy mắt đột phá âm chướng, đánh ra âm bạo.

Ma sát không khí đồng thời còn kéo theo ánh lửa sáng ngời, giống như toàn bộ cánh tay phải của Lý Trình Di đều hoàn toàn dấy lên ngọn lửa.

Bóng đỏ rơi xuống đất, căn bản chưa kịp phản ứng đã bị một quyền đánh trúng ngay tại chỗ.

Đó là một cô gái tóc đen mặc váy đỏ.

Làn da ả trắng bệch, hai mắt đỏ như máu, mới rơi xuống đất, liền đụng phải một nắm đấm khủng bố màu tím đen bao bọc giáp trụ.

A!!!

Ả ta há mồm thét chói tai, giơ tay chộp lấy cánh tay Lý Trình Di.

Tốc độ nhanh như vậy, ả ta lại có thể phản ứng kịp!

Bùm!!!

Nắm tay Hai người chạm nhau, cô gái vẫn chậm một bước, tay đánh vào cánh tay nhỏ của Lý Trình Di, cũng không thể ngăn cản một quyền này đánh trúng ngực mình.

Tiếng nổ lớn nổ tung.

Một vòng hồng quang chắn trước nắm tay Lý Trình Di.

Vô số điểm sáng màu đỏ bị bắn tung tóe, tựa như tia lửa bay tán loạn khi rèn sắt.

Mà theo điểm sáng tản ra, còn có đại lượng sức mạnh bám vào nắm tay.

Một quyền này Lý Trình Di không có chồng lên bất kỳ kỹ xảo nào, chỉ là phát lực bình thường.

Ba trăm tấn sức mạnh lấy gấp đôi tốc độ âm thanh đánh ra, coi như không có bất kỳ kỹ xảo, lực sát thương cũng cực kỳ khủng bố.

Trong nháy mắt, hồng quang trên ngực nữ tử bị đánh tan, nổ nát.

Nắm tay hung hăng nện vào ngực ả ta.

Oanh!!!

Nữ tử cư nhiên không bị đánh nổ tung, mà là thân thể như đạn pháo bay ngược ra ngoài, đụng vào mặt tường gạch đá phía sau.

Thậm chí ngay cả tường đá cũng không sụp đổ, ả ta liền nhanh chóng nhảy xuống, hồng quang trên người lại hiện lên, chỉ là so với vừa rồi ảm đạm hơn rất nhiều.

Mà Lý Trình Di lại giơ tay lên, cảm giác cánh tay giống như bị một mảnh kim nhỏ đâm qua, đâm đau không thôi.

Đây là uy lực của chân khí sao? "Hắn suy đoán.

Trực tiếp xuyên qua Hoa Lân Y tổn thương đến máu thịt của hắn, chân khí này quả thật không giống với tưởng tượng của hắn.

"Lại đến! "Hắn nhìn nữ tử váy đỏ đối diện hai mắt càng phiếm hồng, lại một cái bóng lóe lên, cánh tay trái ôn khí bộc phát.

Chư Tinh Long Ảnh!

Lúc này đây, là sáu trăm tấn sức mạnh chồng lên gấp đôi vận tốc âm thanh.

Không hề ngoài ý muốn, nữ nhân váy đỏ căn bản không kịp né tránh, liền bị một quyền sau lưng nện trúng.

Bùm!

Hồng quang bị đập nát, nữ tử kêu thảm một tiếng, toàn thân ầm ầm nổ tung, hóa thành làn mưa máu

Biến mất tại chỗ không còn.

Huyết nhục nhuộm vách tường xung quanh mặt đất thành một mảnh đỏ tươi.

Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Hắn tuy rằng đánh chết đối phương, nhưng rõ ràng cảm giác cánh tay trái cũng xuất hiện cảm giác bị kim đâm.

Hơn nữa loại đau đớn này còn đang theo thời gian trôi qua, nhanh chóng trở nên đau hơn.

Hắn lúc này thân ảnh chợt lóe, biến mất tại chỗ, nhanh chóng hướng về phía Vương gia.

Ngay khi hắn rời đi không lâu, hai đạo bóng người toàn thân bọc da giáp nhanh chóng xông vào nơi này, một người cầm trong tay quan đao sống dày, trên lưỡi dao mơ hồ có một tầng bạch quang bao trùm, sáng ngời chói mắt.

Người đâu???

“tên kia vừa mới tiến vào giai đoạn ủ bệnh, tuyệt đối không thể để ả ta chạy loạn, nếu không……

Chờ một chút, trên mặt đất hình như chính là!

“ ！ ！ ？ ？ ”

…….

Trong viện Vương gia.

Lý Trình Di ngồi xếp bằng trong phòng ngủ, lộ ra hai cánh tay.

Trên làn da trắng trẻo trơn bóng của cánh tay, lúc này xuất hiện hai đốm đen nhỏ.

Điểm đen kia mơ hồ phiếm hồng, còn đang không ngừng nhúc nhích, ý đồ chui vào sâu trong máu thịt.

Thứ này có chút tà môn. Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Luận tốc độ cùng sức mạnh, hắn vượt xa đối phương.

Nhưng chân khí này chỉ cần tiếp xúc sẽ thấm vào da thịt, hắn vừa mới thử qua, cho dù là dùng lực trường rực rỡ, hay là tử năng hỏa diễm, đều không có biện pháp trục xuất giết chết vật này.

Hơn nữa đồ chơi này còn đang không ngừng cắn nuốt huyết nhục của hắn lớn mạnh chính mình.

Vừa mới trở về lúc, nó còn chỉ là bằng cỡ bàn tay, hiện tại cũng đã mở rộng đến toàn bộ hai chi cánh tay.

Mới chỉ là một trấn nhỏ bình thường, đã có sức mạnh có thể thương tổn đến ta, nơi này quả thật tới đúng rồi.

Chương 812: Sức mạnh bản thổ

Lý Trình Di nhìn những điểm đen này, lúc này tâm niệm khẽ động, nhất thời tử năng như bùn nhão, che đậy, hoàn toàn bao phủ điểm đen.

Tử Năng tuy rằng không có biện pháp giết chết điểm đen, cũng không có biện pháp trục xuất điểm đen, nhưng tính trì độn cường đại cùng nhiệt độ băng hàn thấp, lại có thể làm cho điểm đen chậm lại tốc độ tăng trưởng.

“Xem ra thứ này chỉ có thể dựa vào sức mạnh bản thổ mới dễ giải quyết.” Hay là trước nghĩ biện pháp tập luyện võ công, đạt được chân khí rồi nói sau.

Lý Trình Di suy đoán, nếu như mình có chân khí, hẳn là có thể giải quyết những điểm đen thẩm thấu này.

“Kỳ thật cẩn thận ngẫm lại, sức mạnh trên người ta, tuyệt đại bộ phận đến từ hoa ngữ, cũng không hoàn toàn độc thuộc về mình khống chế, cách một tầng, cũng không thể điều khiển được một cách tinh chuẩn”

Coi như là tử năng, cũng là mình vừa mới nắm giữ, cũng chưa đủ để điều khiển

Thuật cận chiến Long Cảnh kia thuần túy là rèn luyện kình lực, hoàn toàn không giải quyết được cái điểm đen - loại này siêu tự nhiên này.

Vì vậy, mình thực sự không thể chống lại đốm đen này. ”

Lý Trình Di suy tư một chút, sau khi xác định tốc độ mở rộng của điểm đen trở nên cực chậm, mới buông tay áo xuống.

Vừa vặn, lần này có thể lợi dụng chân khí võ học, hoàn thiện thao tác tinh lực của mình.

Xuống giường, đi ra khỏi phòng, hắn vừa lúc nhìn thấy Vương Nhất Hằng đỡ bộ đầu Vương Nhất Phong vào cửa.

Trên người ông ta nhiễm vết máu loang lổ, sắc mặt tái nhợt, quan đao sống dày trong tay chưa cắm vào vỏ, miệng lưỡi đao lỗ chỗ vết thủng

“Phong ca! “Vương Lâm thị lao ra, vội vàng đỡ lấy Vương Nhất Phong.

Vương Nhất Phong khoát tay, đứng thẳng người, “Chính là Lý gia Đại Hoành bên kia. Ai. chỉ là vừa đối mặt, chúng ta tổng cộng bốn người, nháy mắt đã chết hai người, nếu không là trấn thủ kịp thời chạy tới.”

Ông ta hồi tưởng lại tình cảnh lúc trước, đến bây giờ cả người còn lạnh lẽo phát run.

Chính mình toàn lực một đao, chém ở trên người đối phương, lại chỉ là bị hộ thể chân khí ngăn trở, liền lông tóc không tổn hao.

Phải biết rằng, ông ta tụ tập chân khí tại một điểm để chém mà đối phương nhưng là đem chân khí đều đều chia ra, bao vây toàn thân.

Chênh lệch như vậy, làm cho ông ta ngây dại tại chỗ, không biết như thế nào cho phải.

Nếu không là trấn thủ kịp thời mang người chạy tới, ông ta chỉ sợ cũng chết rồi

Nhìn khuôn mặt lo lắng của người trong nhà, trong lòng Vương Nhất Phong căng thẳng, vội vàng nặn ra khuôn mặt tươi cười.

May mà người của Huyết Thủ Ti cũng sắp tới, chúng ta chỉ cần thủ vững thêm hai tuần, chờ người đến nơi này là có thể an toàn hơn rất nhiều.

Quái vật kia cũng bị trấn thủ dẫn người chém chết, tạm thời sẽ không xuất hiện nữa. Mọi người cũng đừng quá lo lắng.

Vừa vặn mấy ngày nay dưỡng thương, ta cũng ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, nha môn có lão Đinh giúp ta.

Ông ta liên tiếp vài câu, ổn định tâm tình người nhà.

Vương Nhất Hằng và Vương Lâm thị tin là thật, sắc mặt đẹp hơn rất nhiều, nhưng Lý Trình Di lại mơ hồ nghe ra sự lo lắng và sầu lo trong đó.

“Vừa vặn, cha, mấy ngày nay con lại bắt đầu luyện Tùng Lộc Đao, cha ở nhà cũng có thể chỉ điểm cho con một chút. “Lý Trình Di tiến lên nói.

“Được, như vậy cũng đỡ phải đi ra ngoài gặp nguy hiểm. “Vương Nhất Phong gật đầu lia lịa.

Rất nhanh, ông ta liền được người nhà đỡ vào nghỉ ngơi thay quần áo, xử lý vết thương.

Lý Trình Di một mình đứng trong tứ phương viên, nhìn đóa Liên Kiều trong vườn hoa bên Nhị tỷ.

Hắn chậm rãi đi qua, cảm giác xung quanh không có người, liền vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào cánh hoa màu tím trắng.

“Liên kiều: còn gọi là hoa sen kiều mạch, loại cây bụi, thường cao 1,5 đến 3 mét, cành thường rủ xuống, lá non có nhiều lông mịn, hoa màu xanh hoặc xanh tím. Thích môi trường thông gió ấm áp, đầy nắng.

‘Hoa ngữ: Vu thuật (căn cứ vào hoàn cảnh, ngẫu nhiên tạo ra một loại hiệu ứng cường hóa đặc thù)’

Hoa Lân Y: chưa xác định là hoa chính.

Vu thuật. Hoa ngữ này “trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Liên Kiều Nghi Quốc bên kia cũng có, chỉ là hắn trước đó vẫn chưa thu thập được. Loại hoa này rất ít người trồng ở Nghi quốc.

Thu hồi tay, hắn xoay người đi về phía nhà chính, dù sao tiền thân là con trai thứ ba của Vương Nhất Phong, loại thời điểm này vẫn là nên đi quan tâm một chút.

Rất nhanh, thời gian thoáng cái đã qua.

Vương Nhất Phong về nhà tu dưỡng, đảo mắt đã qua ba ngày.

Thời gian ba ngày, đúng như lời ông ta nói, chính mình cũng không có bao nhiêu thương thế, chỉ là bị dọa, tâm thần bị hao tổn, vết máu trên người cũng là do mình dùng sức quá mạnh nên nứt ra

Sau khi nghỉ ngơi ngày, Vương Nhất Phong liền ở nhà gọi Vương Nhất Thần đến luyện đao.

Lý Trình Di cũng cầu còn không được.

Hắn hiện tại chỉ thiếu một người dẫn đường, là có thể chân chính tu hành chân khí. Lúc trước những đốm đen kia còn lưu lại trên cánh tay, chờ hắn xử lý.

Nơi này ngay cả một người bình thường ở trấn nhỏ đều không có cách nào đánh được, thì lại càng không cần phải nói những nơi khác. Phải nhanh chóng bổ sung khuyết điểm.

Hôm nay, thời tiết thật tốt, ánh sáng sung túc tươi sáng.

Vương Nhất Phong ở trong tứ phương viên, mang theo Lý Trình Di chính thức bắt đầu dạy đao pháp Tùng Lộc gia truyền.

Ông ta một thân trang phục màu xám tro, đầu đội dây thừng bằng da, buộc chặt tóc dài, trong tay cầm ngược một thanh quan đao sống dày.

Tùng Lộc đao pháp của Vương gia ta, ở Trấn Tân Minh cũng có thể xếp hạng top 5. Nếu con có thể luyện tốt, một đao chém ra, chạm vào người chia năm xẻ bảy, rất dễ dàng.

Hạch tâm của đao pháp này chính là Tùng Văn Khí mà chúng ta quen thuộc!

Vương Nhất Phong cầm đao lên, khom lưng quỳ gối, bày ra một tư thế sừng hươu đực.

Đem đao đặt ngang trước người, hai tay chống lại thân đao.

Chương 813: Linh Tuệ Cốc

Xem kỹ, phương pháp tu tập Tùng Văn Khí chủ yếu dựa vào ba động tác cốt lõi.

Thứ nhất, lộc đỉnh thế.

Thứ hai, Lộc hoành thức.

Ông ta buông đao xuống, hai tay nắm chặt, nhanh chóng đong đưa hai tay, khiến mũi đao thủy chung duy trì ở một điểm, chuôi đao lại không ngừng đong đưa.

Thứ ba, Lộc Quyết Thức!

Hai tay ông ta cầm đao, đột nhiên đẩy về phía trước, hai mắt cũng mở to, toàn thân cơ bắp phồng lên, phảng phất đem toàn bộ khí lực đẩy vào hai tay.

"Lúc luyện tập Ba thức cần trong lòng tưởng tượng mình là một con hươu đực, đang dùng vũ khí lợi hại nhất của mình là sừng hươu, uy hiếp đối thủ. Mà khi tưởng tượng cũng cần chú ý một ít chi tiết tâm pháp."

Vương Nhất Phong cẩn thận giảng giải, Lý Trình Di nghe cũng cẩn thận.

Thỉnh thoảng anh ta cũng đặt câu hỏi.

Tại sao phải làm ra tư thế này, không thể làm ra tư thế khác?

Tại sao phải tưởng tượng một con hươu đực?

Một đống vấn đề hỏi đến Vương Nhất Phong á khẩu không trả lời được, ngay từ đầu ấp úng giải thích vài câu, phía sau phát hiện hoàn toàn không giải thích nổi, liền thẹn quá hóa giận, dạy xong liền đuổi Lý Trình Di về tiểu viện của mình luyện.

Nhị tỷ Vương Nhất Hằng ở một bên, cũng che miệng cười không ngừng.

Cha, A Thần bây giờ thật sự không giống lúc trước, trước kia nó cũng không có hứng thú lớn như vậy.

"Cái này cũng đúng, bất quá chính là vấn đề nhiều một chút, những thứ này đều là võ công gia truyền, truyền lại từ đời cha ông, nên cứ phải luyện

Nghỉ ngơi vài ngày cảm giác thân thể đã ổn ông ta cắm dao, thay quần áo, liền đi ra ngoài.

Ta đi nha môn xem một chút.

Ông ta vẫn có chút lo lắng về phía bên Trấn thủ

Lúc ra cửa, ông ta từ cửa sân nhìn, A Thần còn đang cẩn thận luyện tam thức khí vừa rồi.

Vì thế Vương Nhất Phong vốn có chút tâm tình lo lắng cũng ít nhiều có an ủi.

Dưới sự tiễn đưa của thê tử nữ nhi, Vương Nhất Phong một thân y phục quan sai bộ đầu bước nhanh tới nha môn trấn thủ.

Cái gọi là nha môn, đó chính là một cái sân lớn đơn giản do ba tòa nhà tạo thành.

Chính giữa nóc nhà màu xám tro, dựng thẳng một cái sừng chu sa màu đỏ. Điều này có nghĩa là đây là nơi nhọn nhất và cao nhất trong vùng.

Trấn thủ Ngô Hân Hào năm nay 58 tuổi, nhưng bề ngoài thoạt nhìn chỉ như 30.

Dáng người thấp bé cường tráng, tu hành võ học gia truyền Hắc Ưng Thiết Trảo Công.

Thấy Vương Nhất Phong trở về, liền gật đầu với ông ta.

Trong nha môn này, võ công không tệ, cũng chỉ có ba người gồm hắn, phó thủ Quách Hổ, cùng với Vương Nhất Phong.

Quách Hổ luyện chính là Hàng Nguyên Quy Chân thối pháp, cùng hắn Hắc Ưng Thiết Trảo Công cùng thuộc một cấp bậc, tại triều đình được xếp vào cấp võ học ngũ sắc, tuy rằng chỉ là tầng thứ thấp nhất bạch phẩm, nhưng cũng là vô cùng tốt. Đều là võ công tốt được triều đình xếp hạng

Mà Tùng Lộc Đao của Vương Nhất Phong, lại chỉ là võ công truyền thừa trong phạm vi nhỏ, uy lực cùng hiệu quả đều bị bình bầu là ngoại phẩm bất nhập lưu, ý tứ chính là giống như võ công tiểu lưu phái trên giang hồ

Vương Nhất Phong có thể có chút thực lực lên làm bộ đầu, đó là do bản thân ông ta trời sinh đã có ưu thế thần lực.

Nhưng đây cũng đã là cực hạn, lại đi lên, liền không có biện pháp tiếp tục.

Mà bọn họ lại còn có thể tiếp tục tăng lên, đây chính là chênh lệch về mặt công pháp.

Bất quá, võ học chướng mắt thì chướng mắt, nhưng Vương Nhất Phong người này, hiện giờ đang là lúc dùng người, Ngô Hân Hào vẫn có chút coi trọng.

Tới vừa lúc, nữ tử thời kỳ ủ bệnh lúc trước, mấy ngày hôm trước bị một người thần bí đánh tan xác tại chỗ, xem như tạm thời giúp chúng ta một tay, nếu không, một khi bị nữ tử thời kỳ ủ bệnh kia phát triển, sau này có thể sẽ rất nguy hiểm.“Ngô Hân Hào lau chùi vũ khí của mình, đó là một đôi găng tay móng ưng đặc thù làm bằng kim loại.

“Người thần bí đánh tan xác? Thật hay giả? “Vương Nhất Phong nghe xong sửng sốt.

Còn có thể lừa ngươi sao, nha môn chúng ta chỉ có vài người giỏi như vậy, lát nữa dẫn ngươi đến hiện trường xem, máu đều dùng bột phấn tẩy trùng qua rồi. “Phó trấn thủ Quách Hổ thở dài. Hiện tại có thể xác định chính là, huyết thân ngoài thành kia, hẳn là gia nhập Linh Tuệ cốc.

“Đám quái vật Linh Tuệ Cốc cũng tới đây? “Vương Nhất Phong chấn động.

Trong Thiếu m quốc, đã có tổ chức chính thức là Huyết Thủ Ti, liền tự nhiên thành một tổ chức quy mô đối kháng.

Linh Tuệ Cốc là một trong số đó.

Quái vật huyết thân tuy rằng vẫn luôn điên điên khùng khùng, tùy thời có thể phát điên loạn giết, nhưng không phải không có chỉ số thông minh, bọn chúng vì tránh cho từng cá thể bị vây công giết chết, cũng tự phát tụ tập thành tổ chức

Linh Tuệ Cốc chính là tổ chức huyết thân lớn nhất tại vùng phụ cận, đương nhiên nói là tổ chức, trên thực tế kết cấu cực kỳ rời rạc, quái vật bên trong cũng không ai biết mạnh bao nhiêu.

Quái vật huyết thân có mạnh có yếu, bên trong cũng có cạnh tranh chém giết lẫn nhau, số lượng mạnh yếu cũng có thể tùy thời phát sinh biến hóa.

“Mấy năm trước, Giác trấn bị tàn sát hẳn là do Linh Tuệ cốc thực hiện?”

“Đó là sơ suất lúc đầu, lần này chúng ta đã nhanh chóng cầu viện, thông qua Huyền Nha hồi âm, Huyết Thủ Ti đã phái người tới, chỉ cần chúng ta kiên trì bảo vệ, trấn tướng đại nhân không xảy ra vấn đề, hết thảy khẳng định không có việc gì.”

“Không sai, ngoài thành nhiều nhất chỉ có một quái vật, hơn nữa cũng không phải một mực ở bên ngoài du đãng, chúng ta chỉ cần cẩn thận vẽ ra khu vực, kiên trì một thời gian ngắn vấn đề không lớn.”

“Được rồi. “Vương Nhất Phong thở dài. Nghe được là Linh Tuệ Cốc lúc, ông ta trước tiên nghĩ đến, chính là chuyển nhà.

Nhưng ông ta ở chỗ này vất vả tích góp từng tí một của cải nhiều năm như vậy, một khi chuyển nhà, cái sân lớn kia sẽ không còn.

Dưới tình huống như vậy, nhà cũng rất khó bán đi, cho dù có thể bán, giá tiền cũng tuyệt đối cực thấp.

Có thể nói, một khi lựa chọn rời đi, không riêng gì gặp phải nguy hiểm trên đường đi, còn tổn thất một số tiền lớn của cải tích góp nhiều năm như vậy.

……

Chương 814: Tinh luyện chân khí

Nhà Vương gia.

Lý Trình Di tay cầm một thanh tuệ kiếm ngưng tụ ra, lấy kiếm thay đao, chậm rãi luyện tập tam đại thức luyện khí của Tùng Lộc đao pháp.

Ý thức lực cường đại, khiến hắn chỉ mấy lần nhìn Vương Nhất Phong biểu diễn, liền nhanh chóng bắt được bí quyết hạch tâm.

Phối hợp tâm pháp cùng nhau luyện tập, mới bất quá năm sáu lần, một tia khí lưu ấm áp nhàn nhạt, liền từ chỗ bụng dưới đan điền của hắn bốc lên.

Khí lưu kia, ngay từ đầu cảm giác chính là máu lưu động. Nhưng khi dòng chảy tăng tốc, trong cơ thể bắt đầu xoay vòng tự động tuần hoàn một vòng tròn lớn.

Như thế năm vòng sau, máu lưu động dần dần càng ngày càng nhẹ nhàng, càng ngày càng nóng bỏng.

Càng về sau lúc đến vòng thứ chín, máu lưu động cảm giác lột xác biến mất, chuyển hóa thành một loại khí tức đặc thù như hỏa tuyến.

Thú vị, lại có cảm giác hoàn toàn tương phản với Tử năng. Lý Trình Di nhớ lại tâm pháp, mặt trên ghi lại, người bình thường sau khi xuất hiện hỏa tuyến, chính thức tiến vào chân khí cảnh, xem như Tùng Văn khí nhập môn thành công.

Kế tiếp, chỉ cần mỗi ngày tu hành, đem tinh nguyên cùng tinh thần lấy tâm pháp dung hợp tu luyện, là có thể không ngừng cường đại Tùng Văn khí.

Đem Tùng Văn Khí tu luyện đến tràn đầy toàn thân mười hai kinh mạch, coi như là đại thành.

Tổng thể công pháp này cực kỳ đơn giản. Tùng Văn khí cũng không có gì đặc biệt biến hóa, vừa mới bắt đầu luyện ra là dạng gì, sau đó vẫn là dạng đó.

Tâm niệm khống chế Tùng Văn Khí dạo một vòng trong cơ thể, Lý Trình Di suy tư buông lỏng khống chế.

Luồng Tùng Văn khí này cư nhiên tự hành dựa theo đường đi lúc trước tự mình tuần hoàn lại.

Thú vị.

Hắn kinh ngạc tiếp tục tu luyện tam đại thức, tinh luyện chân khí.

Tuy rằng trên tâm pháp nhắc tới, mỗi người mỗi ngày bình thường có thể tinh luyện một lần, người thiên phú dị bẩm, tối đa không nên vượt qua hai lần tinh luyện chân khí.

Cụ thể lấy cảm giác bản thân có thoải mái hay không làm chuẩn.

Nhưng hắn hiện tại tinh luyện ra một luồng Tùng Văn khí, thân thể hoàn toàn không có bất kỳ khó chịu, liền dứt khoát tiếp tục tinh luyện.

Với huyết mạch Ảnh Long của hắn, thêm Tam Trọng Long Cảnh, dược vật gien tiến hóa đến cực hạn của nhân loại, còn có nhiều Hoa Lân Y cường hóa như vậy, Hoa Ngữ Châu chồng lên nhau cường hóa, Thánh Linh Công cường hóa.

Cực hạn hẳn là không thể dựa theo người bình thường.

Không để ý, Lý Trình Di tiếp tục tinh luyện liên tục.

Rất nhanh, nửa giờ trôi qua.

Hắn một hơi tinh luyện mười lần, mới cảm giác thân thể ít nhiều có chút mệt mỏi.

Tùng Văn khí này tựa hồ tiêu hao ý thức lực rất lớn, tinh lực thân thể tiêu hao bởi vì có lực trường rực rỡ cuồn cuộn không ngừng khôi phục, ngược lại tốt hơn rất nhiều.

Nhưng tinh thần ý thức lực thì hoa ngữ không có biện pháp khôi phục.

Kiên trì thêm một lát, sau khi tinh luyện mười lăm lần, Lý Trình Di cảm thấy tinh thần mệt mỏi, liền ngả đầu ngủ một lát.

Mà lúc này, hắn tinh luyện Tùng Văn Khí, đã là lúc ban đầu mười lăm lần, cũng chính là mười lăm sợi.

Mười lăm đạo chân khí này tự động tuần hoàn vận chuyển trong cơ thể.

Cùng với việc không ngừng tuần hoàn, mười lăm đạo chân khí dần dần dung hợp lẫn nhau, hình thành một đường Tùng Văn khí càng thêm tráng kiện.

Sau khi xác định mình có thể tu hành Tùng Văn Khí, Lý Trình Di bắt đầu đóng cửa không ra, cả ngày ở nhà khổ tu chân khí.

Một ngày tương đương với tốc độ mười lăm ngày của người khác, hai ngày chính là một tháng, hai mươi bốn ngày chính là một năm.

Tốc độ khủng bố bực này, khiến cho hắn tuyệt không muốn lười biếng, mỗi ngày trừ lúc ăn cơm ngủ, chính là không ngừng tinh luyện chân khí, cùng luyện đao.

Mà khi hắn tập võ, trong trấn Tân Minh cũng khôi phục lại bình tĩnh.

…….

Đảo mắt một tháng sau.

Người của Huyết Thủ Ti, hai người mặt nạ đen áo bào máu một béo một gầy, đến trấn.

Hai người này vừa đến, liền bắt đầu tự mình kiểm tra tình huống từng nhà, sàng lọc xem có người ủ bệnh bị lây nhiễm hay không.

Bộ đầu Vương Nhất Phong cũng được phái ra phối hợp với hai người làm người dẫn đường hành động.

Cũng may, quái vật huyết thân kia tựa hồ thật sự rời xa rời đi, có lẽ chỉ là đi ngang qua nơi này, ngẫu nhiên giết vài người, cũng không đem Trấn Tân Minh làm mục tiêu.

Hai người Huyết Thủ Ti sau khi điều tra một thời gian xác định không có người ủ bệnh, liền lại ra khỏi thành tuần tra.

Một thời gian nữa hai người trở về cũng không phát hiện bất kỳ quái vật huyết thân nào.

Lệnh cấm của thị trấn Tân Minh cũng được giải trừ, dân chúng nhao nhao ra ngoài chạy về ruộng đất nhà mình.

Hai người Huyết Thủ Ti lặng lẽ rời đi, tất cả dường như lại khôi phục nguyên trạng.

Liên lạc với các thị trấn nhỏ khác cũng bắt đầu khôi phục.

Các thương nhân mạo hiểm tính mạng chạy đến, lại bắt đầu thuê hộ vệ với giá cao.

Nháy mắt lại là hơn một tháng trôi qua.

Trong hiệu sách Dương gia trong trấn Tân Minh, Lý Trình Di một tay cầm một quyển sách cũ ố vàng, nhanh chóng lật qua lật lại.

Trong thời gian hơn hai tháng này, hắn tu hành Tùng Văn Khí, đã tương đương với người bình thường tích lũy ba năm.

Dựa theo tính toán, Nhị tỷ Vương Nhất Hằng, chân khí tích góp từng tí một cũng chính là tiêu chuẩn này.

Chương 815: Tìm hiểu hoàn cảnh xung quanh

Phương pháp tính toán là lấy hiệu quả tăng trưởng của Tùng Văn Khí mà xem.

Chân khí sẽ tập trung trên vũ khí, đều sẽ tự nhiên hình thành bạch quang, bên trong bạch quang, lượng chân khí tích góp từng tí một sẽ tự động hiện ra một đường màu xám hơi ảm đạm

Đó chính là Tùng Văn khí.

Lúc nhị tỷ luyện võ, Lý Trình Di đã quan sát qua, hoa văn của tỷ chỉ có ba đường.

Mà Tùng Văn của mình bây giờ cũng là ba đường, hai người không hơn kém nhau nhiều lắm.

Tùng Văn của bộ đầu Vương Nhất Phong là mười chín đường, số lượng vượt xa hai người bọn họ.

“Chân khí tinh luyện hết thảy thuận lợi, kế tiếp vẫn là phải mau chóng hiểu rõ tình huống hoàn cảnh, hệ thống xung quanh vì sau đó rời đi nơi này điều tra Huyễn Thải Long

Tuy rằng nơi này thời gian lưu tốc rất nhanh, một năm ở bên ngoài nhiều lắm là một ngày, nhưng tuổi thọ ở trên người mình trôi qua cũng không ngừng. Lãng phí tuổi thọ ở đây thật không đáng.

Đóng bản đồ xung quanh Trấn Tân Minh trong tay lại.

Lý Trình Di lần thứ hai đưa tay từ trên giá sách lấy xuống một quyển Thông Sử Vương Triều Thiếu m, chuẩn bị lật xem.

“Quyển thông sử này kỳ thật cũng không đầy đủ, chỉ đơn giản hóa. Không ngờ Vương Nhất Thần lại có hứng thú với loại sử sách này?”

Một thanh âm bên cạnh truyền tới.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn theo tiếng nói.

Người nói chuyện chính là một nữ tử thanh tú mặc váy xanh, đại hộ có chút danh vọng trong trấn này không nhiều lắm, mọi người cũng đều quen thuộc quen biết lẫn nhau.

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra, nữ tử này là đại nữ Quách gia Quách Ngọc Dung.

Lão gia Quách gia là phó trấn thủ Quách Hổ, Quách Hổ tổng cộng có bốn người con gái, trong đó Quách Ngọc Dung chính là chị cả, năm nay cũng đã mười bảy tuổi, là đại cô nương.

Tiền thân Vương Nhất Thần đối với nàng ta rất quen thuộc, nhưng ấn tượng lại không được tốt lắm.

Toàn bộ bởi vì hai năm trước, hai người từng có ý đính hôn, Vương Nhất Phong bộ đầu cũng đề cập chuyện này với Quách Hổ, Quách Hổ cũng có chút ý tứ.

Kết quả về nhà vừa hỏi, Quách Ngọc Dung hoàn toàn chướng mắt Vương Nhất Thần lười nhác không có tiền đồ, tướng mạo và võ công, Vương Nhất Thần điểm nào cũng tương đối bình thường, cho nên Quách Ngọc Dung sống chết không đáp ứng.

Thế là cuộc đính hôn bị thổi bay.

Không ngờ hôm nay lại gặp nhau ở tiệm sách này.

“Quách cô nương cũng thích xem sử sách? “Lý Trình Di thuận miệng trả lời.

Quách Ngọc Dung cười nói, “Mấy ngày trước nghe Nhị tỷ huynh nói huynh cải tà quy chính, hôm nay mỗi ngày tập võ đọc sách, hôm nay vừa nhìn, quả thật có biến hóa lớn.

“Nghe nói Quách cô nương thường thích sưu tầm sách? “Lý Trình Di nhẹ giọng hỏi.

“Đúng là có chuyện như vậy. “Quách Ngọc Dung gật đầu, cô đánh giá Vương Nhất Thần từ trên xuống dưới, chỉ cảm thấy khí chất đối phương dường như hoàn toàn thay đổi. Đã không còn cảm giác nhẹ nhàng không căn cứ như trước, ngược lại là bình tĩnh tỉnh táo, ngôn hành cử chỉ lộ ra một cỗ cảm giác nói không nên lời.

Làm cho người ta cảm giác người này cực kỳ tự tin.

“Không biết có truyền thuyết kỳ dị các nơi hay không? “Lý Trình Di hỏi.

Có ba quyển, nếu huynh muốn xem, muội có thể cho huynh mượn. “Quách Ngọc Dung cười nói.

“Đa tạ, vậy ngày mai gặp ở đây? “Lý Trình Di nói.

“Được”

Hai người lúc này tách ra, Lý Trình Di trả tiền thuê đọc sách cho ông chủ đang ngủ gà ngủ gật rồi rời khỏi tiệm sách.

Quách Ngọc Dung nhìn bóng lưng hắn rời đi, nhất thời có chút xuất thần.

“Làm sao vậy, đại cô nương hối hận vì lúc trước cự tuyệt? “Nha hoàn bên người Tiểu Cầm cười trêu ghẹo.

“Nói cái gì vậy, thế đạo này, ta chỉ muốn gả cho một người võ nghệ cao cường, như vậy mới có thể chốt hộ trì người nhà ở thời điểm mấu.”

Vương Nhất Thần người ta không phải cũng bắt đầu tập võ sao? “Nha hoàn Tiểu Cầm cười nói.

Quá muộn rồi, tư chất bình thường lại khởi bước muộn như vậy, tương lai cơ hồ liếc mắt một cái liền có thể thấy rõ, không chừng ngay cả ta hắn cũng đánh không lại.

Nàng xoay người, chỉ vào Tiểu Cầm còn muốn nói chuyện.

Được rồi, đi tìm sách cho ta, đừng nói nhảm.

Dạo bước trên đường phố ấm áp, hai bên người đi tới đi lui, rất nhiều nông hộ mang sản vật vào thành phố bán.

Đi qua thỉnh thoảng có xe ngựa xe bò thét to xua tan đám người.

Thương gia tấp nập treo các loại hương đuổi côn trùng và các loại cho cho người đi dã ngoại.

Thời này vẫn còn phương thức trao đổi hàng đổi hàng, tương đối tấp nập

“Mẹ, con muốn cái kia, mua cho con đi!” một đứa bé lôi mẹ mình, sống chết không chịu đi.

“Hôm nay giá đặc biệt, ba món giảm 50%, cửa hàng may quần áo đại ưu đãi!”

Cửa lớn Nha Hành treo những cái lồng trúc lớn nhỏ không đồng nhất, bên trong tất cả đều là chim đưa tin, hẳn là đang phơi nắng.

Không có góc chết từng bước ép sát, Lý Trình Di bỗng nhiên có chút hiểu được, lúc trước cảm thụ được cảm cảm giác của những người ở góc chết Vân Sơn kia.

Mặc dù ở góc chết lớn sẽ liên tục gặp phải nguy hiểm, nhưng nguy hiểm đã biết, dù sao cũng dễ dàng hơn so với uy hiếp không biết khi nào thì xuất hiện.

Nếu như vẫn sống ở nơi này, tựa hồ cũng không phải là một chuyện khó chấp nhận. Lý Trình Di thở dài trong lòng.

Từ khi đi tới thế giới này, hắn liền một ngày một đêm đều phải chịu cảnh góc chết từng bước ép sát.

Giống như lúc này, có thể an tâm không cần lo lắng góc chết đột nhiên xuất hiện, cuộc sống như vậy, hắn lâu rồi chưa được trải qua.

Chương 816: Sức mạnh hoa ngữ

Dạo bước trên đường cái một lúc, Lý Trình Di đi thẳng ra ngoài thành.

Hắn có chút tò mò, nơi này ăn, mặc, ở, đi lại là như thế nào.

Ngoài thành thỉnh thoảng sẽ gặp phải quái vật huyết thân hung tàn, dân thường ở trong hoàn cảnh như vậy sinh hoạt, quả thực là lo lắng hãi hùng, tùy thời có thể gặp phải nguy hiểm uy hiếp.

Dưới tình huống như vậy, người bình thường còn có tâm tư trồng hoa màu sao?

Hắn lặng lẽ từ cửa thành đi ra ngoài, đi quanh toàn bộ Trấn Tân Minh dạo một vòng.

Phát hiện xung quanh trấn, thật đúng là có một ít nông trang thưa thớt.

Bên trong trồng không ít hoa màu, còn có nuôi không ít trâu dê gà vịt chó.

Khu đất đen này tương đối phì nhiêu hoa màu phát triển vô cùng tốt, kế bên một dòng suối tên là Huyền Khê, chính là nguồn nước của những ruộng đất này.

Nhân thủ đội tuần tra trong trấn tùy ý có thể thấy được ở phụ cận, hiển nhiên vì bảo vệ những ruộng đất này, trên trấn cũng coi như hết sức.

Rời khỏi thị trấn, Lý Trình Di chậm rãi đi theo làn đường đất vàng, một đường tăng tốc, chạy về hướng rời xa thị trấn.

Lấy tốc độ của hắn, người thường nhìn thấy cũng chỉ là cảm giác một trận gió liền đi qua, căn bản không có cách nào bắt được thân ảnh.

Ngắn ngủi vài phút sau.

Phía trước làn xe liền xuất hiện một thôn trang rách nát.

Thôn trang nằm ở bên phải đường, cửa vào trên mặt đất dựng thẳng một tấm bia đá, mặt trên viết: Thôn Tinh Vệ.

Đứng ở cửa thôn, Lý Trình Di liền có thể nhìn thấy, bên trong tất cả đều là tường đổ vách, hoang vắng vắng vẻ.

Đến nơi này, làn xe bên trên đã không có người, chỉ có ngẫu nhiên có Huyền Nha từ đỉnh đầu chợt lóe lên, báo tin hướng xa xa.

Lý Trình Di cất bước đi vào bên trong.

Hắn những ngày này cũng không chỉ là luyện công, là một người đến từ xã hội hiện đại, gặp được sự vật không biết, bản năng đều sẽ dùng hệ thống tri thức mà mình nắm giữ, đi phân tích nghiên cứu sự vật không biết này.

Hắn cũng vậy.

Nghiên cứu Tùng Văn Khí, trở thành niềm vui thú lớn nhất hiện giờ của hắn.

Tiếp theo, chính là ở bên ngoài tìm xem, có chỗ nào có thể hấp thu ác niệm hay không.

Lần trước nữ nhân ủ bệnh váy đỏ kia, cho hắn 6% ác niệm, cái này làm cho Lý Trình Di hiểu rõ, cái gọi là quái vật lây nhiễm, cũng có thể trở thành phân cho ác niệm.

Cho nên hắn ra khỏi thành, cũng không hẳn không có thử thời vận, xem có thể gặp thêm một kẻ ủ bệnh hay không, hoặc là quái vật lây nhiễm bệnh mắt đỏ cũng được

Đáng tiếc chính là, đi ra hơn một tháng, hắn cũng không gặp được ai.

Phương hướng này không phải lộ tuyến hắn đến Trấn Tân Minh, mà là xuyên qua Trấn Tân Minh, tiếp tục đi về con đường xa lạ phía trước.

Vốn định mở rộng bản đồ, không nghĩ tới phía trước hoàn toàn hoang vắng.

Ngựa quen đường cũ tiến vào thôn, đi tới trước một tòa nhà đổ nát ở trung tâm nhất.

Lý Trình Di đi vào cánh cửa gỗ chỉ còn treo một nửa, đi tới khu đất trung tâm rộng rãi.

Hả?

Đột nhiên, ánh mắt hắn nhất định, nhìn về phía nhà đất cách đó không xa, nơi đó mơ hồ có mùi người xa lạ bay ra.

“Ai? Cút ra đây. “Hắn trầm giọng nói.

Cửa nhà đất màu vàng đã sớm sụp đổ, chỉ lộ ra không gian tối om bên trong.

“Đừng giết em!!” một đứa bé trai đầu bù tóc rối, mặc một bộ áo lụa đơn bạc vừa bẩn vừa rách, run rẩy đi ra.

Trong tay nó còn cầm móng heo kho

“Đó là đồ của ta. “Lý Trình Di lạnh nhạt nói.

“Em, em thật sự quá đói bụng, xin lỗi”Cậu bé vội vàng khom lưng cúi đầu.

“Ngươi là ai? Sao lại tới đây? Sao lại một mình? “Lý Trình Di cau mày hỏi.

“Em tên là Lưu Minh Dương. Trên đường đi Hoa Liên Thành thăm người thân, người trong đoàn xe bị mã tặc tập kích đều đã chết, chỉ còn một mình ta giả chết tránh thoát một kiếp. “Cậu bé khoảng mười hai tuổi, nói chuyện rõ ràng, rất có trật tự, hiển nhiên là được giáo dục tốt.

Nơi này bình thường có thể có loại trình độ văn hóa này, xuất thân cũng sẽ không kém.

Chỉ là những thứ này không liên quan đến Lý Trình Di.

Hắn cảm thấy hứng thú chính là mã tặc theo như lời đối phương nói?

“Các ngươi ở địa phương nào gặp được mã tặc? Hẳn là khoảng cách nơi này không xa? “Trong mắt hắn hiện lên một tia sáng, hỏi.

Những ngày này, hắn chỉ ăn uống, cũng đã đem tất cả ngân lượng tiền thân tích góp từng tí một tiêu không còn một mảnh, bây giờ còn thiếu nhị tỷ 3 lượng ngân tiền.

Tốc độ tinh luyện chân khí 15 lần mỗi ngày, cùng duy trì cỗ thân thể cường hãn này cần vô số đồ ăn, những thứ này đều là cần tiền bạc tiêu hao.

Tiền trước kia căn bản không đủ, còn lâu mới đủ, cho nên Lý Trình Di phải nghĩ biện pháp kiếm thêm thu nhập.

“Ở hướng kia. “Cậu bé Lưu Minh Dương chỉ chỉ phía xa bên trái Lý Trình Di.

Vèo.

Trong nháy mắt, bóng người liền biến mất khỏi tầm nhìn của hắn.

Lý Trình Di vận dụng Ảnh Thiểm, đảo mắt đã xuất hiện trong bóng cây khô cách đó ba mươi mét.

Đi ra khỏi bóng dáng, hắn hướng phương hướng kia cấp tốc chạy nước rút.

Tùng Văn chân khí theo hắn đạp bước chạy nước rút, tự nhiên lưu chuyển tới hai chân, gia tăng sức bật của hắn, giảm bớt

mệt mỏi, gia tốc khôi phục, tăng lên tính dẻo dai của da thịt xương cốt.

Loại sức mạnh này có thể nói là có thể toàn diện tăng cường nâng cao thân thể.

Điều này làm cho Lý Trình Di vốn là khủng bố tốc độ, lúc này nâng cao một bước, đạt tới gần gấp bốn lần tốc độ âm thanh.

Không thêm bất kỳ hoa ngữ, không mặc Hoa Lân Y, không cần ôn khí, tốc độ như vậy, đã cực kỳ khoa trương.

Nếu như tăng thêm các loại tăng cường, hắn có lòng tin có thể đạt được sáu bảy lần tốc độ âm thanh, cái này phải kiểm tra cụ thể mới biết.

Chương 817: Thu hoạch

Hắn cũng càng phát ra cảm giác, lần này tới nơi này thu hoạch không nhỏ.

Nếu như chân khí tiếp tục phát triển, có lẽ có thể chỉ dựa vào thân thể của mình, liền vượt qua tốc độ khủng bố của người cấp 8,9.

Phải biết rằng tốc độ vẫn là điểm yếu tuyệt đối của hắn, mà hiện tại, lại có cơ hội vượt qua, đây đối với hắn mà nói là kinh hỉ cực lớn.

Một đường bão táp mấy phút sau, rất nhanh, trên bình nguyên đất đen mênh mông bát ngát phía trước, xuất hiện một làn đường đất vàng uốn lượn khác.

Một đám tráng hán mặc giáp da màu đen, cầm trong tay các loại vũ khí rỉ sét, đang dắt ngựa chậm rãi dọc theo làn xe tiến lên.

Những người này trên mặt phần lớn đều triện chữ xanh, cái này đại biểu bọn họ phần lớn đều là tội phạm lưu đày.

Hình triện ở nơi này, chỉ có tội nhân mới có.

Xì.

Bước chân Lý Trình Di dừng lại, từ trong bóng tối đi ra, tới gần đám mã tặc.

Các ngươi, có tiền không?

Đám mã tặc sửng sốt, rất rõ ràng có thể nhìn ra trên khuôn mặt thô kệch tràn đầy phong sương của bọn chúng, toát ra thần sắc ngạc nhiên sững sờ.

“Móa, gặp qua hỏi đường, gặp qua chạy trốn, tha mạng, con mẹ nó đòi tiền, đây là lần đầu tiên. “Một tráng hán đầu trọc đi ở phía trước, khiêng một cây lang nha bổng thô ráp dài hai mét, bắp đùi thô ráp, bĩu môi cười nói.

Đám mã tặc này tổng cộng chừng hai mươi người, xếp thành một hàng, trong tay mỗi người đều dắt một con ngựa, trên ngựa treo đầy các loại túi hàng, phía sau còn có một chiếc xe ngựa đi theo, trên xe mơ hồ có tiếng khóc truyền đến.

“Nhìn qua, hình như các ngươi mới làm được một đơn hàng. “Lý Trình Di đi về phía trước vài bước.

“Thú vị, một mình dám cướp đồ của chúng ta?Xem ra là cao thủ?“Đầu Trọc buông Lang Nha Bổng xuống, thân hình cao hai mét để trần thân trên, lộ ra một mảng lớn hình xăm như máu.

“Huynh đệ, ở trên vùng đất đen này, lão ca dạy ngươi một đạo lý, không phải người nào, đều có thể ăn cướp được của ăn cướp, nhất là giống như chúng ta thoạt nhìn như loại mã tặc bình thường ” Hắn miệng rộng nứt ra, hai mắt mơ hồ phiếm hồng.

“Lảm nhảm với hắn nhiều như vậy làm gì? Đi lên bắt vừa vặn chuẩn bị lương thực! Mấy ngày nay con mẹ nó dự trữ đều ăn hết, thịt hắn nhìn rắn chắc, khó gặp được người thoạt nhìn không tệ.

Chém! Chém chết hắn! Ha ha ha!

Một đám mã tặc càn rỡ cười.

Trong tiếng cười, Lý Trình Di nhìn về phía xe ngựa cuối cùng, nhíu mày.

Hắn đến gần xe ngựa, từ trong khe hở rèm cửa, có thể thấy được, bên trong trống rỗng, lại không có hàng hóa gì.

“Các ngươi đem tiền của ta, để ở đâu?” hắn nhíu chặt mày, mặt chuyển động, nhìn về phía mã tặc đầu trọc dẫn đầu.

“Ngươi điên rồi sao? “Đầu Trọc sắc mặt kịch biến, cầm Lang Nha Bổng vung lên.

Mấy tên mã tặc xung quanh lập tức vây quanh Lý Trình Di.

“Bầu trời màu đỏ.”

Lý Trình Di đột nhiên nói.

Một đám mã tặc sửng sốt, có người không tự chủ ngẩng đầu nhìn trời, ánh mặt trời buổi chiều quả thật như máu, đem bầu trời nhuộm thành màu đỏ.

Bùm!

Trong phút chốc, tất cả mã tặc hai chân hãm sâu tại chỗ, ầm ầm đập ra hai cái hố, cố định bất động.

Sức mạnh ngôn ngữ, cưỡng chế chung sống hòa bình.

“ ！ ！ ？ ？ ？ ！ ”

Một đám mã tặc sắc mặt cứng ngắc, kể cả đầu trọc đầu, đều là ánh mắt vặn vẹo hoảng sợ.

Bọn chúng muốn nói chuyện, nhưng miệng làm sao cũng không mở ra được, chỉ có thể cố định tại chỗ không nhúc nhích.

Đây là yêu thuật!?

Nghe đồn, tổng hội có rất nhiều người thường không cách nào lý giải được một số hiện tượng xuất hiện, mà những hiện tượng này thường thường bị người ta xưng là tà thuật, yêu thuật.

Mà lúc này trong lòng mã tặc đầu trọc dâng lên ý niệm, chính là yêu thuật!

Nếu không muốn ta làm tổn thương các ngươi, hãy giao hết tiền của các ngươi cho ta.

Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Nhất thời, hai mươi mấy tên mã tặc nhao nhao rút chân ra, đi tới trước mặt hắn, đem tài vật trên người, toàn bộ ném trên mặt đất trước người hắn.

Một số người thậm chí ngay cả túi trên lưng ngựa cũng đồng thời thả tới, có người cắt da đùi bên ngoài của mình, đem tàng bảo cất giấu bên trong kéo ra, đặt ở trong một đống tài vật.

Không hề giữ lại chút nào.

Chờ tất cả mọi người giao xong, Lý Trình Di liếc nhìn tài vật trước mặt.

Nếu như không muốn ta thương tổn các ngươi, hãy giết chết người gần các ngươi nhất.

Aaah!

Đầu trọc đầu mục hoàn toàn không cách nào khống chế chính mình, một gậy vào đầu trợ thủ gần mình nhất.

Những người còn lại cũng nhao nhao gào thét tự giết lẫn nhau.

Lý Trình Di cũng không nhìn mọi người, đem tài vật trên mặt đất chọn lựa, chỉ lấy vàng bạc cùng số tiền lớn của Thiếu m quốc.

Đây là một bài kiểm tra hắn tiến hành bằng hoa ngữ.

Hiện tại xem ra, chỉ có vài loại hoa ngữ năng lượng bị hạn chế, còn lại trung tính, năng lượng tác dụng của hoa ngữ, đều không bị ảnh hưởng.

Rất nhanh, từng cỗ thi thể ngã xuống, cuối cùng chỉ còn lại tên mã tặc đầu trọc máu me đầy người.

Trong tay hắn cầm Lang Nha Bổng, trên cây lang nha dính đầy máu thịt, trên người có thêm hai lỗ máu, không biết là hảo thủ nào chọc ra.

Đứng trước người Lý Trình Di, đầu trọc run rẩy, thở hổn hển, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

“Sợ hãi+2.”

“Sợ hãi+3.”

“Sợ hãi+1.”

Một đám mã tặc cứ như vậy một chút thời gian, liền cung cấp cho hắn 26 điểm ác niệm.

Trong đó tên đầu trọc này cống hiến gần một nửa, không hổ là người mạnh nhất trong đó.

Kiểm tra lâu như vậy, Lý Trình Di cũng phát hiện, sợ hãi mới là ác niệm dễ dàng thu hoạch nhất.

Lúc này tiến độ ác niệm Tử Đằng Hoa, cộng thêm trước đó tích góp từng tí một, đã đến 31%.

Chương 818: Thu thập ác niệm

Tử đằng hoa, ngọc lan tím, hoa tử vi, ba loại hoa cỏ màu tím, là hắn lần này trước khi tiến vào, toàn bộ bổ sung đầy hoa khí.

Vốn hắn muốn dự định bổ sung đầy ngô đồng, nhưng biến chủng hoa ngô đồng không nhiều lắm, tìm kiếm khắp nơi, chỉ là bổ sung đến 60% liền bị kẹt.

"Không muốn ta làm tổn thương ngươi thì tự sát đi. "Lý Trình Di nhìn đối phương, tiếp tục kiểm tra cực hạn của hoa ngữ.

Lấy ý thức lực khổng lồ của hắn lúc này, khống chế những tên mã tặc võ vẽ tý võ công, hoàn toàn là dễ dàng, chỉ là hắn muốn nhìn thấy mức độ khống chế có thể đạt tới trình độ nào.

Đầu Trọc run rẩy đồng tử co rút lại, sắc mặt trắng bệch, giơ tay lên.

Phụt!

Đột nhiên, hắn một gậy hung hăng nện ở trên trán mình.

Cùng lúc đó, ý thức lực trong đầu Lý Trình Di đột nhiên tiêu hao một mảng lớn, trực tiếp giảm bớt gần một phần ba.

Vốn khống chế hai mươi mấy người này, cũng chỉ tốn một phần ba, hiện tại cưỡng lệnh đối phương tự sát, lại một người liền tiêu hao một phần ba.

Xem ra mệnh lệnh càng gian nan, đối kháng càng mạnh, tiêu hao càng lớn.

Hắn nhíu mày, xoay người chuẩn bị rời đi.

Bỗng nhiên gió nhẹ thổi qua, một trận khí tức nhàn nhạt từ xa bay tới.

Hắn dừng bước một chút, quay đầu nhìn về phía thi thể mã tặc.

"Đi ra đi, ta nhìn thấy ngươi."

Hắn trầm giọng nói.

Không có động tĩnh.

Gió lạnh thổi qua, một mảnh yên tĩnh trên mặt đất đen kịt.

Hai con quạ đen từ xa bay xuống, muốn tiến lên mổ thi thể.

Ánh mắt lạnh lẽo của Lý Trình Di đảo qua, dừng lại trên người chúng.

Quạ đen cả người cứng đờ, âm thanh vừa mới há miệng muốn kêu bị chặn ở cổ họng, hai móng vuốt không nhúc nhích dừng tại chỗ, không dám nhúc nhích.

Xác định không có ai, Lý Trình Di xoay người hắc quang chợt lóe, đột nhiên biến mất tại chỗ, quay về.

Thình thịch!!

Hai con quạ đen đột nhiên nổ tung, thân thể phảng phất bị vô số lưỡi dao vô hình từ bên trong phá vỡ cắt đứt, trong nháy mắt liền tán thành trăm ngàn mảnh thịt vụn, nương theo lông vũ rơi đầy đất.

……..

Lại qua vài phút sau.

Một bóng người cao gầy cả người nhuốm máu, không tiếng động xuất hiện bên cạnh thùng xe, nhìn phương hướng Lý Trình Di rời đi, ánh mắt ngưng trọng.

Tên kia là chuyện gì xảy ra?

Cái loại sức mạnh quỷ dị này, trực tiếp làm cho người ta tự giết lẫn nhau, cuối cùng là trực tiếp tự sát.

Loại sức mạnh này chưa từng thấy qua, hoàn toàn phù hợp với khái niệm yêu thuật trong truyền thuyết.

Hắn là sứ giả Linh Tuệ Cốc phái tới bàn bạc người mới lần này, nghe nói Trấn Tân Minh bên này xuất hiện bệnh mắt đỏ, vì vậy trong cốc liền phái người tới điều tra tình huống, chỉ là không nghĩ tới mới đến nơi này, liền ngoài ý muốn gặp phải quái nhân như vậy.

“Có lẽ cũng là một loại mắt đỏ đặc thù nào đó?” một thân ảnh nữ tử mảnh khảnh mặc hắc y khác, xuất hiện ở phía sau hắn, nhỏ giọng lên tiếng.

Hai người một là Tiết Đàm, một là Tiết Dĩnh, vốn là một đôi huynh muội nghèo khổ, sau khi ngoài ý muốn trở thành ủ bệnh, hôm nay liền gia nhập Linh Tuệ Cốc, áp chế bệnh tình bản thân phát triển.

Bệnh nhân mắt đỏ còn được gọi là mắt máu, bọn họ kỳ thật có không ít người không muốn tiếp tục lún sâu. Bởi vì một khi lún sâu, thần trí của bọn họ sẽ theo bệnh tình phát triển, hoàn toàn đánh mất ý thức.

Tuy rằng sẽ đạt được thực lực khủng bố vượt xa tưởng tượng, nhưng khi đó mình, cũng không còn là mình.

Mà thời gian ủ bệnh, ít nhất mỗi ngày còn có thể có thời gian thanh tỉnh.

Sau khi dùng thuốc của Linh Tuệ Cốc, nhiều lắm chỉ là chém giết một chút.

“Lại nói tiếp, thời gian trước nghe nói Hoàng Cốt Đình cũng phái người tới, bọn họ còn gần hơn chúng ta, sao không thấy người?”

Tiết Dĩnh nghi hoặc nói.

“Có lẽ, có liên quan đến quái nhân vừa rồi. “Tiết Đàm trầm giọng nói.

“Vậy có đuổi theo giết hắn không? “Tiết Dĩnh nhẹ giọng hỏi.

“Không cần, chúng ta chỉ là thời kỳ ủ bệnh, không nhất định có thể giải quyết người nọ, vạn nhất bị ép lún sâu vào sức mạnh không thể khống chế quá lâu, đối với chúng ta không có ý nghĩa gì.”

Coi như là loại tổ chức huyết thân như Linh Tuệ Cốc Hoàng Cốt Đình này, cũng sẽ không thu nạp dã thú không có thần trí.

……..

Trong làng bỏ hoang.

Lý Trình Di xách túi trở lại sân, nhìn cậu bé bẩn thỉu kia vẫn chưa đi.

“Ngươi còn chưa đi?” hắn sớm muộn gì cũng phải rời khỏi nơi này, tự nhiên không muốn ở chỗ này lưu lại ràng buộc tình cảm gì.

“Em, em không có chỗ để đi. “Cậu bé tên Lưu Minh Dương trả lời.

“Vậy cũng đừng ở lại đây. “Lý Trình Di nói.

“Em ra ngoài sẽ chết. Cầu xin Ngài thu nạp em! “Cậu bé quỳ xuống đất dập đầu.

“Em có thể giúp anh thu dọn đồ đạc, chân chạy đưa tin, chỉ cần làm được việc gì em đều có thể!

… “Lý Trình Di mặc kệ thằng bé, xách túi xoay người rời đi.

Những thu hoạch ngoài ý muốn này cần phải rửa sạch trong suối, để tránh khí máu tanh ảnh hưởng đến việc sử dụng.

Về phần đứa bé này, thả hắn ở chỗ này, hoang vu dã ngoại, rất nhanh liền chịu không nổi rời đi.

Rời khỏi thôn, trong đầu Lý Trình Di một lần nữa bắt đầu tiến hành cải tiến điều chỉnh Tùng Văn Khí.

Tu luyện Tùng Văn Khí, trong mắt hắn, dưới trạng thái chỉ định là một loại điều tiết khí tức tự thân nhịp tim, dung hợp ý thức lực, sau đó hấp thu một tia khí tức không hiểu từ bên ngoài thấm vào, hình thành sức mạnh đặc thù.

Trên bản chất, nguồn gốc chân khí này, kỳ thật hắn là dung hợp 3 thứ.

Một là tự thân tinh khí, hai là ý thức lực, ba là đặc thù sức mạnh ngoại giới thấm vào.

Chương 819: Đột phá tinh khí

Tưởng tượng mình là một con hươu đực, làm ra các loại động tác, điều này trong mắt Lý Trình Di, kỳ thật càng giống một loại mánh khóe lừa gạt.

Để cho bản thân hóa thành loại khí tức thần bí ngoại giới nào đó, từ đó hấp dẫn chúng tiến vào tự thân.

Đây gọi là tâm pháp.

Hắn chậm rãi đi trên làn xe, bên người thỉnh thoảng đi ngang qua từng chiếc xe bò xe lừa.

Không có người tập kích bệnh mắt đỏ, làn xe lại một lần nữa khôi phục thông hành bình thường.

Như vậy, nếu muốn gia tăng tốc độ tu luyện, nhất định phải bắt đầu cải tiến từ ba thứ này.

Tinh lực mình tuyệt đối đủ, thậm chí vượt xa.

Ý thức lực, mình cũng đủ mạnh, Thất Ý Thánh Linh Công mang đến tích lũy thâm hậu hơn nhiều so với người tập võ bình thường.

"Chân chính trói buộc mình là gia tốc chân khí tu hành, chỉ có nhân tố thứ ba, loại sức mạnh thần bí, ngoại giới này thấm vào thân thể quá ít."

Trở lại Vương gia, hắn đóng cửa lại bắt đầu một mình nghiên cứu chỗ đặc thù của chân khí.

Trong trí nhớ Khắc Ấn Tử Năng, có không ít thủ pháp chế tác thiết bị thí nghiệm đơn giản.

Tuy rằng không nhiều lắm, nhưng kết hợp Tuệ Kiếm gọt chém, trong thời gian này, Lý Trình Di cũng chính mình dùng phế thiết quặng đá thu thập được từ khắp nơi, làm một cái pháp trận cách ly nho nhỏ.

Lấy tử năng làm chủ thể, xây dựng một cái tiểu pháp trận có thể cách ly bảo tồn sức mạnh dị chủng đơn độc.

Loại này pháp trận bình thường tác dụng không lớn, chủ yếu là dùng để bảo tồn một ít đồ vật không tốt cho việc tiếp xúc trực

tiếp

Bởi vì tính trì trệ của tử năng rất mạnh, chỉ cần duy trì phong tỏa mật độ cao, có thể ngăn cách rất nhiều sức mạnh mà người thường không thể tưởng tượng được.

Ví dụ như, chân khí huyết sắc của người ủ bệnh.

Lần trước điểm đen khiến cho Lý Trình Di đau đầu lúc này đã hóa thành một quả cầu đen nhỏ , chậm rãi đặt ở một cái bình sứ nhỏ.

Bình sứ nhỏ màu trắng được đặt ở trung tâm pháp trận cách ly, do từng sợi tử năng màu xám nhè nhẹ vây quanh, không thể động đậy.

“Chân khí còn chưa đủ mạnh, những thuộc tính khác mặc dù có thể áp chế địch nhân nơi này, nhưng chân khí cũng sẽ đối với mình tạo thành thương tổn khó có thể ngăn chặn.” Phải cẩn thận. Chờ tổng lượng chân khí đủ dùng, mới có thể hơi an toàn.

Lý Trình Di cầm lấy bình sứ, kiểm tra sự biến hóa của quả cầu đen bên trong.Sau khi xác định không vấn đề gì, hắn mới vật về chỗ cũ.

Đồng thời vươn tay, nhắm ngay miệng bình sứ.

May mắn.

Nhất thời một luồng chân khí màu trắng từ lòng bàn tay hắn phun ra, hóa thành sương mù, tràn vào bình sứ.

Vô số chân khí màu trắng cùng hắc cầu dưới đáy bình sứ chạm vào, nhất thời phát sinh tiếng rít kịch liệt, tựa hồ hai thứ đang phản ứng lẫn nhau.

Mật độ chất lượng hắc cầu rõ ràng cao hơn chân khí màu trắng rất nhiều, sau khi tiêu hao không ít chân khí màu trắng, hắc cầu mới giảm đi một vòng.

Lý Trình Di thất vọng lắc đầu.

“Chất lượng uy lực Tùng Văn Khí, xác thực không đủ, ăn mòn lâu như vậy, lại chỉ là tiêu hao hết một nửa hắc cầu.” Đây vẫn chỉ là chân khí của kẻ ủ bệnh lưu lại khó trách Vương Nhất

Phong võ công hảo thủ như vậy, gặp phải quái vật bệnh mắt đỏ chỉ có thể phòng thủ. Chênh lệch này quá lớn.

Nghĩ tới đây, hắn lại đem ánh mắt đặt ở sức mạnh thần bí mà ngoại giới thấm vào.

"Nếu như nói, trong tâm pháp tưởng tượng cái gì, sẽ đưa tới sức mạnh tương tự, như vậy ta tưởng tượng tồn tại cường đại khác, có thể đưa tới sức mạnh của bọn họ hay không?"

Hắn nghĩ là làm, lúc này đứng dậy, thử tưởng tượng trong lòng mình là một đầu Ảnh Long.

So với những sinh vật khác, Ảnh Long không thể nghi ngờ là hắn quen thuộc nhất.

Nhưng đáng tiếc chính là, tựa hồ thiếu hụt thứ gì đó, chỉ là nghĩ thầm, không có hấp dẫn đến bất kỳ vật chất thần bí nào bên ngoài.

"Có lẽ là cần phối hợp động tác tư thế đối ứng." Mình không có thời gian chậm rãi tìm tòi, xem ra chỉ có thể bắt đầu từ bản thân võ học.

Lý Trình Di tiếp theo lại thử vài loại quan tưởng khác, cố gắng phát hiện vật chất thần bí có thể xuất hiện bên ngoài, nhưng đáng tiếc đều không có.

Đứng ở trong phòng, hắn đem mâm đá pháp trận ngăn cách thu lại, bỏ vào ngăn kéo tầng dưới cùng tủ quần áo.

Ngồi trên ghế, suy nghĩ lần nữa.

"Hoặc là đổi võ công, hoặc là đào móc cải thiện võ công." Đổi võ công, chân khí có thể phải sửa toàn bộ, quá mất công, xem ra chỉ có con đường cải thiện võ công."

"Đầu tiên phải xác định xem vật chất bí ẩn đó đến từ góc chết này hay từ nơi khác."

Trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, làn da toàn thân tự động phủ lên một tầng tử năng nồng đậm.

Tử năng có tính ngăn cách rất mạnh, đủ để ngăn cách tuyệt đại bộ phận năng lượng và vật chất vô hình.

Dưới tình huống như vậy, Lý Trình Di lại bắt đầu tu luyện Tùng Văn Khí.

Quả nhiên, không đến hai phút, chân khí mới lại xuất hiện.

"Hiển nhiên, loại vật chất thần bí này không phải đến từ không khí xung quanh, mà là đến từ nơi sâu hơn." Hoặc là tử năng không cách nào ngăn cách, hoặc là căn bản đến từ bên ngoài nơi này.

"Có phải nó đến từ Biển Đen không?"

Lý Trình Di giật mình.

Hắn đã mở ra Phi Môn, còn sinh ra Khắc Ấn của mình, hơn nữa thân trên có Ảnh long huyết mạch, về bản chất hắn đã xem như là một sinh vật Biển Đen.

Lúc này, hắn nhắm mắt, bắt đầu lợi dụng cơ quan thứ 6 của người mở ra Phi Môn để cảm thụ cái loại vật chất thần bí đặc thù kia.

Lần này hắn mơ hồ cảm giác được.

Khi hắn đang tu tập Tùng Văn Khí thì trong hư không xung quanh sẽ tự phát thẩm thấu vào vật chất thần bí rất nhỏ.

Những vật chất thần bí này phảng phất thành màu trắng óng ánh, giống như vô số bụi bặm, dưới cảm giác của cơ quan thứ sáu Lý Trình Di, trống rỗng hiện lên, dung nhập vào bên ngoài cơ thể hắn.

Chương 820: Chân khí dung hợp

Nhìn vật chất thần bí không ngừng tràn vào, linh quang trong lòng Lý Trình Di chợt lóe.

Tử quang Trên mu bàn tay thuộc về ác chi hoa chậm rãi sáng lên.

"1+1=2."

Hắn trầm thấp chậm rãi nói.

Trong chốc lát, xung quanh lấy hắn làm trung tâm, trong phạm vi ba mươi mét, trong tất cả không khí, chợt hiện ra vật chất vô hình trong suốt.

Những vật chất này ầm ầm chìm xuống, thấm vào mặt đất, cố định bất động.

Không ngờ như vậy cũng được? Lý Trình Di ngạc nhiên.

Cái năng lực hoa ngữ này đều có tác dụng với cả vật chất vô hình!

Hắn rõ ràng cảm giác được, xung quanh trong phạm vi ba mươi mét, tất cả vật chất thần bí, toàn bộ bị khống chế, chìm xuống mặt đất, chờ đợi hắn khống chế.

Vậy còn chờ gì nữa?

Tâm niệm hắn chuyển nhanh, nhanh chóng mở miệng lần nữa.

Không muốn chết thì cút lại đây cho ta!

Vừa dứt lời, trong phút chốc, bên trong phạm vi 30m, tất cả vật chất thần bí đồng thời nhảy dựng lên, hướng hắn nhanh chóng tới gần, như tia chớp thấm vào trong cơ thể hắn, biến mất không thấy.

Ồ!

Khi vô số vật chất thần bí tràn vào, ý thức lực cùng tinh huyết của Lý Trình Di nhanh chóng tiêu hao, dung hợp, kết hợp thành từng phần Tùng Văn khí.

Cứ như vậy ngắn ngủn vài phút, Tùng Văn khí trong cơ thể hắn hợp thành bằng cả lượng 10 ngày trước đó.

Nhưng rất nhanh, nhanh chóng tinh luyện chân khí như vậy, cũng làm cho thân thể của hắn có chút không chịu nổi.

Theo lực trường rực rỡ tự động triển khai, Lý Trình Di bắt đầu cấp tốc khôi phục tinh huyết thân thể.

Trạng thái như vậy, vẫn giằng co hơn nửa giờ, rốt cục, ngay cả lực trường rực rỡ cũng dần dần chịu không nổi.

Vật chất dinh dưỡng trong thân thể tiêu hao quá nhiều, cho dù là lực trường rực rỡ cũng không thể là vật dùng mãi không hết.

Lý Trình Di mở to hai mắt, cảm giác Tùng Văn khí trong cơ thể nhiều hơn trước một mảng lớn.

Lúc này chân khí hắn dung hợp liền nhiều gấp đôi trước đây.

Dựa theo tính toán hoa văn của Tùng Văn khí, hắn giơ tay phóng thích chân khí.

Ánh huỳnh quang bao phủ bàn tay, lộ ra hoa văn xám mơ hồ phía trên.

Tổng cộng hơn sáu đường hoa văn một chút.

Tương đương với sản lượng chân khí trong sáu năm.

Chỉ là tuy rằng vừa rồi thu hoạch được rất nhiều chân khí, nhưng hắn lúc này toàn thân tinh huyết tiêu hao hầu như không còn, ý thức lực cũng tiêu hao hơn phân nửa, nhu cầu cấp bách nghỉ ngơi bổ sung.

Phương pháp này mạnh thì mạnh, nhưng trong thời gian ngắn không thể sử dụng liên tục, còn cần kiểm tra.

Hắn cũng không nghĩ tới, năng lực hoa ngữ tự nhiên có thể hữu dụng đối với tu hành chân khí.

Cứ như vậy, thời gian tích góp từng tí một chân khí liền có thể rút ngắn rất nhiều.

Đứng dậy dạo quanh phòng vài vòng, trong lòng Lý Trình Di nắm bắt.

Năng lực ngôn ngữ của hoa tử vi, ác chi hoa nói rất rõ ràng, chính là chỉ hữu dụng với người.

Mà đại danh từ con người này, có thể chỉ rất nhiều sinh vật có trí tuệ. Đối với nhận thức của bản thân con người mà nói, chỉ cần có thể trao đổi, đều có thể xưng là người, tỷ như người ngoài hành tinh, thú nhân ….

Mà nơi này, ngôn ngữ lực lại có thể khống chế xung quanh vật chất thần bí, cái này phải chăng ý nghĩa, bản thân những vật chất thần bí này là có sinh mệnh?

Bản thân chúng chính là tồn tại giống người có sinh mệnh có trí tuệ?

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Định nghĩa của con người, bản thân chính là vô số ý chí tế bào ngưng tụ cùng một chỗ, hình thành tổng hợp.

Cho nên những vật chất thần bí này bản thân có thể bị hoa ngữ khống chế, ít nhiều cũng có thể nói thông suốt.

“Như vậy xem ra, chân khí nơi này cần phải nghiên cứu sâu.”

Hắn nhất thời có chút chần chờ, mình có nên tiếp tục tu hành hay không.

“Nếu có thể nghiên cứu rõ ràng nguồn gốc và thành phần cơ bản của vật chất thần bí này thì tốt rồi.”

Nếu muốn nhận thức một loại vật chất không biết, bản thân chính là một quá trình rất khó khăn, cần quan sát kiểm tra phát hiện quy luật, tổng kết phân tích, lần thứ hai tỉ mỉ hóa, một tầng tiếp một tầng, căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể giải quyết được.

Huống hồ trong Biển Đen, rất nhiều thứ bản thân cũng không thể nhận thức, vạn nhất thứ này cũng là thuộc về một loại trong đó, hắn cho dù cố gắng nhiều hơn nữa cũng là uổng phí

“Không có tiền nhân tìm tòi cùng truyền thừa, cho dù gặp phải một loại hệ thống sức mạnh hoàn toàn mới, cũng không dám tùy tiện đối mặt với khó khăn.”

Cũng may hắn rất nhanh liền nghĩ thoáng, coi như là khoa học, hiện đại khoa học kỹ thuật, nhân loại kỳ thật cũng phải mò mẫm tìm tòi, không ai có thể trăm phần trăm xác định tương lai nhất định là tốt, cho nên, trước cứ nắm chắc đã rồ nói sau.

Chỉ cần thứ này đối với mình vô hại, dùng trước rồi nói sau.

Lúc này, Lý Trình Di tiếp tục phóng thích hoa ngữ lực trường rực rỡ, chữa trị tổn thương thân thể bởi vì vừa mới điên cuồng tinh luyện chân khí dẫn đến.

Mới hai tháng, tổng sản lượng chân khí đã bằng cả sáu năm.

Rất nhanh, không bao lâu nữa hắn liền có thể đạt tới tiêu chuẩn miễn cưỡng tự bảo vệ, cách một đoạn thời gian tới một lần nuốt chửng vật chất thần bí, liền có thể cứ cách một thời gian thì lại tăng thêm lượng chân khí trên diện rộng.

Bình tĩnh lại, Lý Trình Di tiếp tục nhắm mắt, dựa theo tâm pháp điều chỉnh trạng thái.

……

Chương 821: m mưu trấn tướng

Trấn tướng phủ.

Địa bàn Trấn Tân Minh không lớn, nhưng trong đó trung tâm nhất là trấn tướng phủ, có kiến trúc tương đối khá.

Toàn bộ Trấn Tướng phủ, một cái nhà chiếm cứ gần một phần ba địa bàn ở vị trí trung tâm nhất.

Có thể nói, từ trên không nhìn xuống, toàn bộ thị trấn Tân Minh càng giống như là một vòng kiến trúc cư dân xây dựng xung quanh trấn tướng phủ.

Điều này có nghĩa là, cái trấn này xây dựng, ban đầu chính là xây trấn tướng phủ trước.

Lúc này bên trong phủ đệ.

Cầu nhỏ nước chảy hồ nước, lâu đài thủy tạ thuyền con, nơi này cư nhiên còn xây dựng một cái hồ nước không nhỏ, bên trong có thuyền nhỏ màu xám theo gió lay động.

Trên một chiếc thuyền nhỏ, hai nam tử trung niên khuôn mặt nghiêm túc đang khoanh chân ngồi.

Một người mặc hồng bào, đầu đội kim quan, sau lưng xăm một con hùng ưng màu đen, trên môi nuôi chút râu mép.

Người kia mặt đầy thịt, khoác một kiện hắc y, hai mắt như chuông đồng, tóc hỗn độn đen kịt, tựa như một đoàn hỏa diễm màu mực, theo gió lay động.

“Người phía trên sắp tới rồi, người Hoàng Cốt Đình lúc trước tới bị huynh chém, xem ra những tổ chức hoang dã này có chút không nhịn được rồi.”

“Đến thì đến đi, thời gian cũng vừa vặn, qua nửa tháng nữa, có thể ta liền kiên trì không được, đổi người vừa vặn.” nam nhân trung niên mặt đầy thịt không quan tâm nói.

Hắn chính là trấn tướng của trấn Tân Minh này - Tống Tụ Đạo.

“Tìm lâu như vậy, mới khai quật năm người mới, thành tích này của huynh, đúng là có khó báo cáo với cấp trên”Người đàn ông râu quai nón lắc đầu.

“Vậy ta làm sao bây giờ? Nơi này vốn là nhỏ, trong cái góc nông thôn này huynh còn trông cậy có thể ra bao nhiêu huyết chủng? Có thể có được mấy xích huyết đã rất ghê gớm rồi. “Trấn tướng Tống Tụ Đạo cười lạnh nói.

Lúc trước hắn bị phái tới đây, vốn là đắc tội với thượng quan. Nếu như muốn hắn đạt được thành tích, đó là khó càng thêm khó. Dù sao Trấn Tân Minh chỉ có ít nhân khẩu như vậy, tỉ lệ thức tỉnh Huyết Chủng quá ít.

“Lẽ nào Tống huynh không có dự định gì mà cứ cam tâm tình nguyện mà về. Sau đó đợi đến khi huyết độc phát tác, hoàn toàn biến thành kẻ điên điên mà chết?”, trong lời nói của nam nhân để râu mơ hồ mang theo một tia tiếc hận cho đối phương.

“Lấy thực lực của huynh, ủy khuất như vậy, cứ như vậy tàn sinh này, chẳng phải là quá mức tiện cho những kẻ ăn chay kia?”

Đông Phương huynh có chuyện cứ nói, cần gì phải che che giấu. “Tống Tụ bất mãn nói.

“Chi bằng rời khỏi quân đội, đến Linh Tuệ cốc ta, chúng ta tự do tự tại, không bị quản thúc, muốn giết thì giết, cho dù cuồng hóa, tìm chút vật sống giết chết cũng có thể giải trừ. Dù sao cũng khoái hoạt hơn là chịu tiết chế của triều đình.

“Ha ha ta liền đứng ở trong trấn, đường đường thổ hoàng đế không làm, chạy đến chỗ huynh làm dã nhân?

Hắn ở chỗ này có ăn có uống có người hầu hạ, huyết bệnh phát tác liền tìm cái cớ đi tử lao giết vài người, là có thể giải trừ.

Thật sự không đủ, xung quanh nhiều thuộc hạ dư thừa huyết khí như vậy, tùy tiện tìm cái lý do làm thịt, cũng so Linh Tuệ cốc khắp nơi tìm huyết thực tốt hơn nhiều lắm.

“Nếu Tống huynh đã có tính toán, ta cũng không nói nhiều, chỉ là đơn độc thì khó sống, người của Hoàng Cốt Đình không quay về, nhất định sẽ khiến cho bọn họ chú ý, đến lúc đó đám

dã thú kia đột kích, Tống huynh một người muốn đối kháng toàn bộ Hoàng Cốt Đình, chắc là chưa đủ thực lực?"

"Cái này không cần huynh lo lắng. "Tống Tụ Đạo cười cười, không giải thích.

"Võ công chân khí là có chút tác dụng, nhưng nếu muốn đối kháng Huyết Chủng, sợ là ngay cả với người đang trong thời gian ủ bệnh cũng quá sức?"

"Ta tất nhiên biết võ công mạnh hơn nữa thì so với Huyết Chủng chênh lệch rất lớn. Muốn ngăn cản Hoàng Cốt Đình, ta có biện pháp khác. "Tống Tụ Đạo không giải thích.

Linh Tuệ Cốc, hắn sẽ không đi, Hoàng Cốt Đình, hắn cũng sẽ không cản.

Chờ đến khi rời đi, hắn dự định trực tiếp thu hoạch những năm tích lũy này, tiêu trừ một đợt tác dụng phụ, sau khi hấp thu huyết khí, liền đi tới Đồ Sơn quốc.

Hắn đã không muốn ngây người tại Thiếu m Quốc này, bên kia cũng đã sớm liên lạc tốt, cuối cùng làm một mẻ lớn rồi quyết đoán chạy trốn! Mấy tên thủ hạ có võ công chân khí không tệ, vừa vặn có thể làm kho huyết khí của hắn. Chỉ cần trước khi sắp mất khống chế sâu sắc, giết một người, là có thể nhanh chóng áp chế biến hóa như vậy.

Đó mới là kế hoạch thực sự của hắn.

Nếu không cho hắn đường sống, cũng đừng trách hắn đi tha hương địch quốc. Xoay người đi theo địch!

…….

Trấn thủ phủ.

Bộ đầu Vương Nhất Phong sắc mặt trầm trọng, nghe một đám bộ khoái bẩm báo sau khi mang người tìm tòi trong trấn

Vẫn không có manh mối gì, cứ tiếp tục như vậy, người ủ bệnh trước đó bị quái vật bệnh mắt đỏ giết, sẽ bị ném vào án tồn.

Trên đời này không phải mỗi vụ án đều có thể bị phá, tỷ lệ phá án các nơi có thể đạt tới 20% cũng đã là thành tích rất mạnh.

Tuyệt đại đa số đều là dưới 5%, thậm chí rất nhiều căn bản là bị che giấu, không cho ghi chép hồ sơ.

Trấn thủ ngồi ở chủ vị, nghe báo cáo kết quả, sắc mặt cũng rất khó coi.

Đột nhiên trong thành có thêm một kẻ ủ bệnh, sau đó đến bây giờ, kẻ ủ bệnh này tự nhiên biến mất tung mất tích, như thế liền không có biện pháp thỉnh Trấn tướng đại nhân triệt để giải quyết việc này.

"Nghe nói, huyện Thương Thời đã phái tới thay thế trấn tướng đại nhân hiện tại, có lẽ chúng ta chờ một chút, chờ trấn tướng mới đến rồi, xem có thể có biện pháp gì tra được manh mối hay không?"

Nếu đầu nguồn huyết thân kia, thật sự định trốn mãi, chúng ta cũng không có biện pháp bắt được. Còn không bằng yên lặng theo dõi kỳ biến, như phó trấn thủ nói, chờ đợi thời cơ. "Bộ đầu Vương Nhất Phong cũng đồng ý phương pháp chờ đợi.

Nói thật, chỉ cần ngọn nguồn huyết thân kia không nổi lên, bọn họ cũng không muốn đi chủ động trêu chọc.

Chương 822: Quái vật cường địch

Quái vật cường địch, có trấn tướng đại nhân đi đối phó là tốt rồi, bọn họ những nhân vật tiểu võ, cũng không có cách nào gánh vác trọng trách này.

Không hề có manh mối, trấn thủ cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể tan họp.

Mấy người đều tự rời đi, Vương Nhất Phong cũng cùng một bộ khoái rời khỏi nha môn.

Trên đường an ủi mấy bộ khoái trong lòng cũng sợ hãi, hắn đi tới cửa nhà mình.

Lấy chìa khóa ra, mở khóa, vào nhà.

Vừa mới đi vào, liền nhìn thấy trong tứ phương viên, Vương Nhất Hằng đang cùng Vương Nhất Quyết đối luyện giao thủ.

Trong vườn hai hư ảnh ngươi tới ta lui, không có động đao, chỉ là đều dùng Tùng Lộc đao pháp gia truyền, lấy quyền pháp

chưởng pháp đánh ra.

Dù là như thế, bàn tay hai người mang theo đao quang nhàn nhạt màu trắng, cũng đủ để dễ dàng cắt rách huyết nhục con người.

Trong tiếng thình thịch, Vương Nhất Hằng chung quy là không địch lại, chênh lệch chân khí ở đó, mỗi một lần va chạm đối chưởng, đều bị huynh trưởng đánh lui về phía sau hai bước, chân khí trên bàn tay tán loạn nổ tung.

"Được rồi! "Vương Nhất Phong hét lớn một tiếng, ngăn cản hai người giao thủ.

Bốp!

Trong sân một đạo bóng xám đột nhiên lui về phía sau, đứng lại.

Nam tử áp chế Vương Nhất Hằng kia, vẻ mặt lệ khí, trong lông mày lộ ra tia hung ác, dáng người cường tráng, hai tay thon dài quá đầu gối, rõ ràng chính là trưởng tử của Vương Nhất Phong - - Vương Nhất Quyết.

_ "Khó có được trở về một chuyến, như thế nào lại cùng muội con đánh nhau?" Vương Nhất Phong thấy hắn liền đau đầu, đứa con này một lòng chướng mắt Tùng Lộc Đao gia truyền, luôn muốn đi luyện cái gì Cuồng Huyết Công. Nói chuyện cũng không nghe, thỉnh thoảng mới về nhà một lần, về nhà chính là đòi tiền, cãi nhau cùng đánh nhau, ầm ĩ túi bụi.

"Cha, con tu luyện công pháp tiêu hao quá lớn, muốn mượn nhị muội một chút, chờ con luyện thành có thể quét ngang toàn trấn, thay thế trấn thủ, đảm nhiệm chức vị quan trọng, đến lúc đó muốn tiền là chuyện nhỏ, nhưng cái hạng người thiển cận này rõ ràng không cho mượn!"

Vương Nhất Quyết mở miệng cáo trạng trước, vừa nói chính là ngụy biện khiến Vương Nhất Phong tức giận thiếu chút nữa tim đột nhiên ngừng đập.

"Con luyện công đòi tiền, muội muội con luyện công cũng không cần tiền?"Vương Nhất Phong điên tiết, nhìn thê tử cách

đó không xa. Vương Lâm thị cầm cái túi tiền rỗng, nước mắt lưng tròng, vành mắt đỏ lên, hiển nhiên là mới khóc qua.

Đoán chừng là bị cướp tiền.

“Thằng nhãi này! Lại đi cướp tiền tiết kiệm của mẹ mày! “Hắn lúc này tức giận không chỗ phát tiết, xông lên tát một cái.

Vương Nhất Quyết căn bản cũng không cùng ông ta đánh nhau, biết đánh không lại, xoay người một cái xoay người bay lên không trung, dễ dàng nhảy ra khỏi tường, rời khỏi nơi này.

“Không phải chỉ là lấy ít tiền sao? Chờ công pháp con đại thành, trả lại mọi người gấp mười lần!”

Vương Nhất Phong tức điên, muốn đuổi theo, nhưng khinh công của ông ta không được, cái khác không nói, Vương Nhất Quyết luyện khinh công của Cuồng Huyết công ngược lại vô cùng tốt.

Ông ta chỉ có thể đuổi tới góc tường chửi ầm lên.

Mắng một hồi lâu, mới bình tĩnh lại, quay đầu lại.

Trong sân, đứa con gái Vương Nhất Hằng đang nhỏ giọng nói chuyện với Vương Lâm thị, cánh tay nàng bị đả thương, đang mơ hồ chảy máu, hiển nhiên cũng là do Vương Nhất Quyết làm.

“Súc sinh này! “Vương Nhất Phong giống như nổi điên!

Phụ thân, võ học gia truyền của con thật sự không bằng Cuồng Huyết Công sao? Vương Nhất Hằng mang theo mệt mỏi nhịn không được lên tiếng hỏi.

Đại ca con luyện Tùng Lộc Đao nhiều năm như vậy, hiện tại đã sớm đem chân khí luyện đến cảnh giới Đại Thành tràn đầy toàn thân, con mới tiểu thành, làm sao đánh lại được. “Vương Nhất Phong cả giận nói.

“Nhưng” Vương Nhất Hằng còn muốn nói cái gì, đã thấy trong một góc, tiểu đệ Vương Nhất Thần đang rụt rè trốn tránh, nghe lén mình cùng phụ thân nói chuyện.

Nàng kêu một tiếng, “Đệ” rồi nàng trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, tiểu đệ mới bắt đầu luyện võ, đã bị

hắn nhìn thấy vừa rồi một màn này.

Chính mình cùng phụ thân hai người đều không cách nào cấm đại ca luyện Cuồng Huyết Công, cứ như vậy, về sau chỉ sợ hắn không còn lòng tin đối với luyện công Tùng Lộc Đao nữa.

"Nhất Thần lại đây. "Vương Nhất Phong nhìn thấy tiểu nhi tử Vương Nhất Thần, tức giận phất tay, bảo hắn đến gần.

"Muốn nhìn thì quang minh chính đại mà nhìn, trốn trong góc lén lút, giống cái dạng gì?"

Lý Trình Di chớp chớp mắt, đến gần.

"Là như vậy, con luyện công gặp phải một ít vấn đề, vốn định tới hỏi Nhị tỷ, kết quả liền thấy đại ca một đường vọt tới đòi tiền, sau đó."

"Tiểu đệ không ra là đúng, nếu không lại bị đại ca gặp phải sợ là ngay cả hắn cũng khó thoát khỏi độc thủ. "Vương Nhất Hằng bất đắc dĩ nói, tiền riêng của nàng cũng bị đại ca lấy đi, nếu không nàng cũng sẽ không không biết tự lượng sức mình động thủ với đối phương.

"Súc sinh này! "Vương Nhất Phong lần thứ hai hung hăng vỗ cây đại thụ trong vườn, không cần chân khí cũng đập cho lá rụng lả tả.

"Con mới luyện công, mới bắt đầu luyện chân khí, có vấn đề gì, cứ hỏi thẳng ta, đừng hỏi nhị tỷ. "Ông ta phát tiết chút tức giận, lại nhìn về phía Lý Trình Di.

Đứa con này xem như cũng hồi tâm chuyển ý, có thể kiên trì hơn hai tháng khổ tu, trong lòng cũng có an ủi, vì thế liền chủ động lên tiếng.

"Ách, là như vậy. Con đang tinh luyện chân khí lúc, phát hiện, đôi khi, rõ ràng trạng thái thân thể con không tệ, tinh thần cũng không tệ, nhưng vì sao mỗi ngày chỉ có thể tinh luyện ra một tý thế này? Chân khí không biết là từ nơi nào mà đến? chẳng lẽ không phải là Như tâm pháp nói, do tinh khí thần huyết tự thân chúng ta dung hợp sao?"

Lý Trình Di lên tiếng hỏi.

“Hóa ra là vấn đề này. “Vương Nhất Phong gật đầu,” Có thể hỏi ra vấn đề này, chứng tỏ hai tháng nay con thật tâm tu hành, không phải làm bộ làm tịch.

Tâm tình hắn tốt hơn nhiều, lúc này sửa sang lại suy nghĩ, giải thích.

Chương 823: Lai lịch chân khí

Nói đến cái này, liền phải nhắc tới, lai lịch chân khí.

Kỳ thật tất cả chân khí, đều có một điểm chung, đó chính là, đã có chân khí, vậy nhất định có giả khí.

“Mà tinh khí thần nói đến trong y học của chúng ta, trong đó khí, chính là người tập võ chúng ta cho là giả khí.”

“Giữa giả khí và chân khí, kỳ thật chỉ thiếu một thứ, thứ này, quyết định tính căn bản khác nhau của chúng.

“Là cái gì?” Lý Trình Di trong lòng khẽ động, hắn vốn là dự định tùy tiện hỏi một chút, không nghĩ tới người cha tiền thân này lại có đáp án.

“Là chân ấn chi tủy. “Vương Nhất Phong trả lời.

Chân ấn chi tủy?

“Tên như ý nghĩa, chính là chân ấn phân rải ra một tia tinh túy, tia tinh túy này bị chúng ta hấp dẫn tới, hấp thu vào trong cơ thể, dung hợp tinh huyết, liền thành chân khí.” Vương Nhất Phong nghiêm túc nói.

Nói đến chân ấn này, đó là ấn ký đặc thù lưu truyền trong thiên địa vạn vật, vạn vật sinh linh khi phát sinh bản chất thăng hoa, nhất định sẽ xuất hiện. Khi con đạt tới cực hạn nào đó, bản thân sẽ bị tiên thiên hạn chế, không tiến thêm một bước, lúc này nhất định phải mượn sức mạnh chân ấn, mới có thể bước vào cảnh giới mới.

“Tương truyền ở rất nhiều năm trước, lão tổ tông võ nhân của chúng ta, chính là như vậy, mới phát hiện chân ấn tồn tại.”

Sau đó, các lão tổ tông cảm thấy cuối cùng mượn chân ấn đột phá thì khó khăn cùng nguy hiểm quá lớn, vì vậy liền nghĩ biện pháp, đem chia làm rất nhiều bước, từng bước một phân

chia đến các giai đoạn khác nhau, từ đó liền hình thành võ công hiện tại.”

“Vậy Tùng Lộc Đao của chúng ta!? “Trong lòng Lý Trình Di mơ hồ có chút chấn động.

“Uh, Tùng Lộc Đao chúng ta cũng là tổ tiên Vương gia chúng ta sau khi quan sát một ít võ học thượng thừa tự mình cảm ngộ mà có được. Bất quá bởi vì cảm ngộ không sâu, đành phải tu hành tinh luyện pháp của Tùng Văn khí. Đao pháp tiếp theo là tự mình tìm kiếm bổ sung.”

Vương Nhất Phong dừng một chút.

“Kỳ thật, trên đời này mỗi một môn võ học, đều là cần hấp dẫn chân ấn chi tủy mới có thể luyện thành chân khí. Ngàn vạn võ học, câu liên chân ấn cũng có vô số, Tùng Lộc đao của Vương gia chúng ta, chính là tổ tiên Vương Tòng Chí, xem Lộc Vương tranh đấu, tùng bách sinh trưởng, mà tự cảm ngộ ra công pháp độc đáo.”

Ông ta nhìn tiểu nhi tử tập trung tinh thần nghe, càng vui mừng, trước kia ông ta nói những này, tiểu nhi tử đó là tương đối không kiên nhẫn.

Xem ra lần này sau khi ra ngoài, trở về quả thật lãng tử quay đầu

“Lại nói tiếp, con cũng biết, chân ấn cũng có linh? Mỗi một loại, đều chỉ có thể liên lụy đến một loại võ học tương ứng. Trừ phi người tu hành võ học này chết hết, nếu không, chân ấn này chỉ có thể giành cho một môn võ học.

“Chân ấn có linh?” Lý Trình Di vốn còn cảm thấy chân ấn này rất giống với Khắc Ấn, hiện tại xem ra, tựa hồ có chút khác biệt.

“Chẳng lẽ Chân Chân Ấn là vật sống? “Hắn có chút không dám tin hỏi.

“Dù sao lão tổ tông Vương của chúng ta đề cập qua, chân ấn mạnh yếu, khi ông sáng tạo ra công pháp thì chân ấn cường đại sớm đã bị chọn xong, chỉ còn lại có rất nhiều thiên môn yếu. Lão nhân gia cũng là đi lối tắt, thật vất vả mới cảm ngộ

được một cái chân ấn không ai phát hiện ra.” Vương Nhất Phong giải thích.

Nghe hắn nói như thế, Lý Trình Di mới hiểu được, chân ấn chi tủy này khó trách có thể bị hoa ngữ của mình khống chế, tình cảm thật đúng là vật có sinh mệnh.

“Vậy cứ như vậy, nếu là Chân Ấn chi linh thu hoạch tinh túy, chúng ta chẳng phải là” Hắn mặt lộ vẻ lo lắng.

Lão tổ tông đã đề cập qua điểm này, Chân Ấn Chi Linh mặc dù là vật sống, nhưng không có thần trí, chỉ có một ít bản năng đơn giản giống như động vật. Như Tùng Văn khí của chúng ta, chính là bản năng của cây tùng bách. Luyện đến mức tận cùng, sẽ biến hóa thành Lộc Vương Khí. Bất quá bí tịch luyện pháp Lộc Vương Khí, cũng đã thất truyền ở mấy đời trước.

Ông ta nhìn thấy tiểu nhi tử mắt lộ vẻ thất vọng, cũng cười nói.

“Con cũng đừng để ý cái này, danh tiếng Lộc Vương khí lợi hại, nhưng kỳ thật tác dụng không mạnh bằng Tùng Văn khí, đó là một loại chân khí đặc thù hoàn toàn không thể đả thương người, tác dụng duy nhất, chính là có thể chữa khỏi xương cốt và tăng trưởng”

Bởi vì tác dụng quá yếu, luyện tập cũng rất vất vả, ông nội của ông nội con liền dứt khoát lười luyện, chỉ luyện Tùng Văn khí, sau đó đời đời truyền xuống, liền thất truyền”.

“Thì ra là thế. “Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

“Lại nói tiếp, con cũng luyện hai tháng Tùng Văn khí, vừa vặn để cho ta xem một chút, hiện tại tiến độ của con như thế nào?

“Luyện thì đúng là luyện rồi, nếu không làm sao có thể cảm giác được sự khác biệt. Chỉ là, con cảm giác mình luyện có chút không đúng. Lý Trình Di có chút chần chừ.

“Cha luyện hai mươi mấy năm Tùng Văn khí, đối với mỗi một bước đều rõ như lòng bàn tay, có vấn đề gì khó khăn, cứ việc nói ra!”

Là như vậy. “Lý Trình Di nhìn ông ta một cái, lại nhìn Vương Nhất Hằng và Vương Lâm thị.

Ba người đều có chút tò mò hắn luyện đến mức nào, trong lúc nhất thời chuyện thằng con cả phá gia chi tử cũng tạm quên.

Thế nào? "Vương Nhất Hằng hỏi," Đệ đừng ấp a ấp úng, sảng khoái một chút được không?"

"Được. Đệ chỉ cảm thấy có chút không bình thường. Cho nên, lo lắng. "Lý Trình Di chần chờ nói.

"Có chỗ nào không bình thường? Là đệ tinh luyện chân khí quá ít?" Vương Nhất Hằng nhíu mày.

Nhìn tam đệ do do dự dự, nàng thúc giục nói.

"Đệ không nói phụ thân làm sao biết đệ có vấn đề gì?"

"Vậy để đệ nói"

"Nói đi!"

"Vậy con nói thật nhé"Lý Trình Di nhìn ba người trước mặt.

"Nói đi! Tệ hơn nữa cũng không đến mức không phải là Tùng Văn khí chứ? "Vương Nhất Phong cũng chịu không nổi, lên tiếng thúc giục.

"Con chính là…" Lý Trình Di dừng lại, "Cảm giác tinh luyện ra chân khí, có chút quá nhiều."

Chương 824: Thằng con không tiền đồ

Vương Nhất Phong nhíu mày, cẩn thận đánh giá thằng con út "Con mới luyện hai tháng thì luyện ra được bao nhiêu? Thế mà bảo nhiều à? Nhìn con không có tiền đồ kìa!"

Hắn đi tới giữa tứ phương viên, vỗ vỗ ngực mình.

"Đến đây, đánh về phía ta. Chân khí phải dùng mới biết có nhiều hay không, để con cảm thụ, cái gì mới gọi là nhiều".

Lý Trình Di chớp chớp mắt, cảm giác cảnh tượng trước mắt dường như đã từng quen biết.

"Cái này không tốt, con cảm giác chân khí của con thật sự nhiều hơn một chút".

"Ít nói nhảm thôi, để cho cha ngươi xem nhiều là trong miệng con là bao nhiêu "Vương Nhất Phong không kiên nhẫn nói, vỗ

vỗ ngực.

“Nào có bao nhiêu sức từ khi bú sữa lôi ra hết đi, hôm nay ta liền dạy con một đạo lý, khi dùng đến chân khí mới hối hận vì có quá ít!”

Lý Trình Di liếc thấy nhị tỷ Vương Nhất Hằng, nháy nháy mắt với mình, “Nhìn ta làm gì, lên đi”.

Vậy con đánh nhé?

Đánh!

Vương Nhất Phong vỗ ngực, bước xuống ngựa.

Sau đó, ba người trong vườn liền nhìn thấy Lý Trình Di, một tay cầm tay, dựng thẳng trước ngực.

Một tia chân khí màu trắng ở mép bàn tay cấp tốc tuôn ra.

Ngay sau đó là hai sợi.

Ba sợi.

Mười sợi.

100 sợi

Vô số sợi chân khí, bao vây ở bàn tay cùng toàn bộ cánh tay của hắn, sáng lên bạch quang chói mắt.

Sáu đường Tùng Văn mơ hồ có thể thấy được, chậm rãi ở trong chân khí như ẩn như hiện.

“ ! ! ! ? ? ”

“ ! ! ? ”

“ ! ! ! ! ”

Ba người lúc đầu vẫn bình thường.

Ngay sau đó Lý Trình Di tuôn ra chân khí càng ngày càng nhiều, biểu tình ba người cũng bắt đầu mất khống chế.

Vương Lâm thị còn tốt, bà không có luyện võ, chỉ là cảm giác rất nhiều, đơn thuần là kinh ngạc.

Vương Nhất Hằng cùng Vương Nhất Phong hai người mới là hoàn toàn không cách nào lý giải, miệng ngay từ đầu chỉ là hé

ra nho nhỏ, theo chân khí càng ngày càng nhiều, hai người cũng bắt đầu há hốc miệng.

Chờ đến khi sáu đường Tùng Văn hiện ra, miệng hai người hoàn toàn không khép lại được.

Vương Nhất Phong chỉ vào Lý Trình Di, trong lúc nhất thời trong đầu một mảnh hỗn độn, không biết nói gì nữa

Thế mà nó gọi là hơi nhiều một chút???

Vương Nhất Phong cảm giác mình sống mấy chục năm, tam quan cả đời cũng không bằng ngày hôm nay

Tiểu nhi tử luyện hai tháng, liền có thể có sáu sợi Tùng Văn! Hai tháng bằng với ông ta luyện sáu năm!

“Chí quái Thần thoại cũng không có câu chuyện khoa trương như vậy chứ!?

Quá khoa trương!

Khoa trương đến mức ông ta cho rằng mình đang nằm mơ, nhịn không được đưa tay hung hăng bóp đùi mình một cái.

Xì.

Cảm giác đau từ đùi truyền đến mới khiến ông ta tin rằng mình căn bản không phải nằm mơ, mà là tận mắt nhìn thấy.

“Tiểu đệ, đệ đây rốt cuộc là luyện như thế nào!?” Vương Nhất Hằng ở một bên ánh mắt từ khiếp sợ chuyển thành mê mang, nàng rõ ràng có chút hoài nghi nhân sinh.

‘Đệ cứ luyện như vậy, chân khí không phải đều như vậy sao? “Lý Trình Di ngu ngơ nói.

Dưới năng lực của Ảnh Thế, hắn hiện tại đã sớm triệt để thôn phệ Vương Nhất Thần, mà nếu muốn biết rõ chân tướng chân khí của thế giới này, hắn cân nhắc không có ý định giấu diếm người bên cạnh.

Bởi vì người bên cạnh nếu muốn giấu diếm, dấu vết quá nhiều, quá mệt mỏi, cũng rất khó làm được không để lộ sơ hở.

Cho nên xây dựng một thân phận thiên tài thích hợp, sau đó dần dần tản ra danh tiếng, từ con đường chính quy chính thức

tiến vào thế giới này, đó là kế hoạch của hắn lúc này.

Nhìn lúc này trong vườn, người nhà của người tiền thân trợn mắt há hốc mồm, biểu tình khoa trương hoàn toàn không thể chấp nhận, Lý Trình Di cảm thấy mình có phải có chút quá mức hay không.

Bất quá không như thế, không có biện pháp mau chóng rời khỏi trấn nhỏ này

Nếu không có truyền ra ngoài về thiên phú rất mạnh của mình, nếu muốn đặc cách tuyển vào quan binh, rời khỏi nơi này, sợ còn khó hơn lên trời.

Chương 825: Khảo hạch Thần Võ Ti

Ông ta năm đó sở dĩ không đi, cũng là cân nhắc qua, với thực lực của ông ta, sớm luyện đến cực hạn tiến không thể tiến, cho dù gia nhập trong đó, cũng không có biện pháp cường hóa.

Thực lực không có cách nào nâng lên, đi vào đó thì cả đời cũng chỉ làm culi, cho nên ông ta dứt khoát liền không đi.

“Không sai, nếu A Thần đi Thần Võ Ti, nhất định có thể được tuyển!” Vương Nhất Hằng cũng gật đầu.

Nhưng bây giờ còn hơi yếu một chút, chờ thêm một chút thời gian. “Vương Nhất Phong nói,” A Thần, chờ con luyện chân khí bằng ta, là có thể đi tham gia khảo hạch”.Lý Trình Di nhìn ánh mắt nóng bỏng của ông ta, khẽ gật đầu.

“Con biết rồi”.

Triển lộ thực lực thiên phú, bước đầu tiên đã đạt được

Như thế để cho người nhà nhìn thấy hy vọng phát triển, mới có thể thuận lý thành chương rời đi nơi này, đi tới địa phương lớn hơn nữa.

Sau một phen hưng phấn, Vương Nhất Phong lôi kéo ba người cùng nhau mặc sức tưởng tượng tương lai, sắp xếp kế hoạch sau đó.

Sau đó liền bắt đầu thi võ nghệ của Lý Trình Di, dạy hắn kinh nghiệm giao thủ cơ bản với người khác.

Thân là Long Cảnh Lý Trình Di tự nhiên là thuần thục vô cùng, nhanh chóng bắt kịp, biểu hiện như thế càng khiến Vương Nhất Phong tung hô là thiên tài.

Vì thế toàn bộ Vương gia hôm nay chìm trong không khí hưng phấn và sung sướng

Thời gian từng ngày trôi qua.

Sau khi trong nhà phát hiện thiên phú của Lý Trình Di, lượng lớn thịt cung ứng cũng đổ vào hắn, chân khí tinh luyện cũng thuận lợi tăng tốc, càng lúc càng nhanh. Trải qua thí nghiệm nghiên cứu, Lý Trình Di phát hiện, lợi dụng năng lực gia tốc chân khí tinh luyện, tối đa chỉ có thể năm ngày dùng một lần.

Mỗi lần có thể trực tiếp tăng lên ước chừng ba sợi Tùng Văn chân khí tương đương với người khác tích cóp trong 3 năm

Đảo mắt, lại là một tháng trôi qua.

Bùm.

Trong đống đổ nát của Thôn Tinh Vệ.

Lý Trình Di ra tay, nhẹ nhàng đánh vào không khí trước mặt.

Chân khí màu trắng óng ánh bao trùm lòng bàn tay, hình thành lá chắn khí màu trắng hơn một mét, che kín hơn nửa thân thể hắn.

Trong chân khí hiện ra hai mươi đạo Tùng Văn, đại biểu cho lúc này hắn đã có được lượng chân khí siêu việt mà Vương Nhất Phong phải tích góp trong 20 năm.

Trên bãi đất trống, Lý Trình Di vận đủ chân khí, cẩn thận cảm thụ hiệu quả tăng cường đối với thân thể.

“Thuần túy xem chân khí, nếu muốn phòng hộ quái vật huyết thân, chỉ sợ vẫn là không đủ.” Bệnh mắt đỏ thời kỳ ủ bệnh đều có thể triệt tiêu nhiều chân khí của mình như vậy, sau đó thời kỳ mắt đỏ e là còn mạnh nữa. Chút chân khí này còn chưa đủ.”

Nhưng cũng đủ thì cũng phải đi nha môn báo danh, tham gia tuyển chọn Thần Võ Ti rồi.

Chân khí tạm thời không đủ uy lực, nhưng cứ bổ sung là đủ rồi.

Lý Trình Di không quên mình tới nơi này, mục đích chân chính là tìm Huyễn Thải Long Chi Tâm.

Cho nên gia nhập con đường làm quan này, đạt được thân phận để thuận tiện điều tra

“Đại nhân, trà của ngài nấu xong rồi. “Lúc này cậu bé tên Lưu Minh Dương từ trong phòng đi ra, nhỏ giọng nhắc nhở.

Từ lần trước phát hiện cậu bé này lén chạy vào, Lý Trình Di liền mặc kệ cậu.

Vốn tưởng rằng không bao lâu nữa, thằng bé sẽ chết đi, hoặc là chạy trốn.

Không nghĩ tới thời gian dài như vậy, nó đều ở phụ cận, sống được tương đối dễ chịu.

Nhà trưởng thôn vốn rách nát, được Lý Trình Di sửa xong cửa gỗ, quét dọn sạch sẽ lá rụng cùng bụi bặm, bên trong còn sửa sang lại bàn ghế cùng giường nhỏ nghỉ ngơi.

Một góc sân còn tìm được một cái giếng nước, có thể tùy thời múc nước uống.

Chỉ cần Lý Trình Di mang chút đồ ăn tới, là có thể làm một cứ điểm nhỏ luyện công nghỉ ngơi.

Lý Trình Di cảm thấy thằng bé ở lại cũng không tệ, liền lười đuổi người.

Hai người cứ ở chung quái dị như vậy, dần dần cũng quen với nhau.

Qua một thời gian nữa, có thể ta sẽ rời khỏi đây. “Lý Trình Di nói.

“Đại nhân, muốn đi đâu? con có thể đi theo không? “Lưu Minh Dương ngẩn ra, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi hỏi.

Không rõ lắm, nhưng hẳn là đi nơi khác, đến lúc đó nếu ngươi nguyện ý, có thể đi theo. Bất quá có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Lý Trình Di nói.

Có đại nhân ở đây, nguy hiểm gì cũng không sợ. “Lưu Minh Dương vội vàng nói.

“Vậy tùy ngươi. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Hai người không lên tiếng nữa, an tĩnh nghỉ ngơi uống trà.

Chạng vạng chiều, Lý Trình Di đứng dậy chuẩn bị trở về Trấn Minh Tân.

Sắc trời hôn ám, mặt trời chiều huyết sắc lần nữa nhuộm thiên địa thành huyết sắc.

Mới rời đi Thôn Tinh Vệ, không đi ra ngoài mấy trăm mét, phía trước trên mặt đường, liền có một cái bóng người màu đỏ, ngồi xổm trên mặt đất, tóc tai bù xù, không biết đang làm cái gì.

Xung quanh bóng người có một số sói hoang nằm ngổn ngang.

Thi thể sói hoang màu xám, con nào con đấy đều bị đánh nát đầu, như là bị đánh nổ chính diện.

Mà bóng người màu đỏ kia thân mặc trường y màu đỏ rách nát, đưa lưng về phía mắt cá chân và gáy của Lý Trình Di, làn da toàn bộ đầy nếp nhăn, hiển nhiên không phải người trẻ tuổi.

Nghe thấy tiếng động, bóng người chậm rãi xoay người, nhìn về phía Lý Trình Di.

Một đôi rõ ràng màu đỏ con mắt, xuất hiện ở trước mắt hắn.

“Bệnh mắt đỏ?! “Lý Trình Di rùng mình.

Ký ức của người tiền thân trong nháy mắt lóe lên trong đầu.

Là cô ta!

Người phụ nữ điên đầu tiên giết chết người tiền thân của mình. Ả ta cư nhiên còn ở phụ cận!

Lấy tốc độ của mình, một hơi chạy xa như vậy, nơi này xem như rời xa Trấn Minh Tân, không ở phụ cận.

Lý Trình Di nhanh chóng lấy lại tinh thần, đồng thời nhìn về phía đối phương, cũng lộ ra một tia tò mò.

Chương 826: Đối mặt quái vật mắt đỏ

Lúc trước thời kỳ ủ bệnh mắt đỏ, hắn đã thấy qua, hiện tại quái vật trong thời kỳ mắt đỏ chân chính đang ở trước mắt.

Biểu hiện của đối phương đã được Vương Nhất Phong dẫn người xác nhận, chính là quái vật mắt đỏ.

Những quái vật này tồn tại có nhiều nguyên nhân, bọn họ có rất nhiều huyết chủng thức tỉnh, không thể khống chế huyết mạch bản thân, dẫn đến điên cuồng.

Có khi là bị huyết thân khác vẩy ra huyết dịch nhiễm, do đó bị dị hóa ô nhiễm, biến thành quái vật mắt đỏ.

Còn một nguyên nhân nhiễm bệnh nữa đó là ăn đồ ăn bị quái vật huyết thân ô nhiễm qua, như thực vật trái cây, sau đó bị truyền nhiễm, biến thành quái vật.

Nhưng dù là loại nào, trong tự nhiên, sự hiện diện này là những cá thể lang thang nguy hiểm hơn nhiều so với những con thú dữ khác.

Vừa lúc không có ai, nhìn xem rốt cuộc thực lực như thế nào.

Nhìn đối phương mặt đầy gân xanh lộ ra, hai mắt đỏ rực, hoàn toàn biến thành hồng ngọc, đồng tử cũng chỉ có hai điểm đen.

Hắn chợt lóe sang trái, thả người rời khỏi làn xe.

Ha ha!

Nữ nhân mắt đỏ kia tựa như mãnh thú phát hiện con mồi, mất đi lý trí đuổi theo.

Gấp đôi tốc độ âm thanh.

Trên người Lý Trình Di phủ một lớp vảy hoa tàng hình, để tránh quần áo bị gió xé nát.

Khiến hắn có chút ngoài ý muốn chính là, đối phương cư nhiên rất nhẹ nhàng liền đuổi theo

Hắn đã chạy với tốc độ siêu âm, khi chạy còn kéo theo tiếng xé gió.

Nhưng nữ nhân điên khùng kia tốc độ cũng cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn hắn một chút, lại không phát ra một chút âm thanh nào.

Giống như một ảo ảnh, ảo ảnh huyết sắc, chớp mắt lóe lên rồi biến mất.

Đây là nguyên lý gì? Lý Trình Di lấy làm lạ.

Không khí không chỗ nào không có, chỉ cần có không khí, khi di chuyển với tốc độ cao, sẽ gặp phải lực cản, chỉ có đột phá lực cản không khí, mới có thể đạt tới tốc độ cao hơn.

Nhưng đối phương lại vượt qua giai đoạn này.

Vèo!

Đột nhiên bóng đỏ lóe lên, Lý Trình Di cả kinh, vội vàng tránh sang trái.

Phụt!

Một cánh tay màu đỏ hung hăng đâm vào vị trí hắn vừa đứng.

Nữ nhân áo đỏ kia lại đuổi theo! Tốc độ so với hắn còn nhanh hơn rất nhiều! Trên bình nguyên đất đen hoang vu, trời chiều như máu, kéo bóng dáng hai người thật dài.

Lý Trình Di giằng co với đối phương, cách nhau hơn mười mét, chân mày nhíu chặt.

“Gấp đôi vận tốc âm thanh không đủ, vậy thì nhanh hơn chút.”

Bốp!

Gấp đôi tốc độ âm thanh!

Tiếng nổ kịch liệt nổ tung, hắn nháy mắt xông về phía đối phương, kim kiếm trong tay ngưng tụ, bổ xuống đầu.

Keng!

Nữ nhân áo đỏ hai tay che ánh sáng đỏ, giơ tay ngăn trở kim kiếm, trong miệng vô ý thức phát ra gào thét.

Vô số ánh sáng đỏ lan tràn đến toàn thân ả, hình thể nhanh chóng bành trướng, phồng lên biến lớn.

Nháy mắt liền cao tới ba mét.

Ánh sáng đỏ vặn vẹo huyết nhục, ánh sáng tựa như thực thể, đâm vào huyết nhục, hình thành từng bộ xương.

Chỉ là trong chớp mắt nữ nhân áo đỏ vụt cao, bộ phận ánh sáng đỏ trong thân thể hóa thành xương cốt để chống đỡ cơ thể

Đảo mắt liền biến thành một sinh vật quái dị hình thái như quái vật sinh hóa.

Máu thịt trên người ả tựa như bùn cao su, không quan tâm nội tạng, chỉ là trong nháy mắt liền biến hình dung hợp vào trong khung xương nhân thể do ánh sáng đỏ tạo thành, hình thành thân thể hoàn toàn mới.

Ngoại trừ đầu vẫn là bộ dáng ban đầu, còn lại hoàn toàn thay đổi.

Mấu chốt nhất chính là, nữ nhân này sau khi biến hình, làn da toàn thân cũng không có, chỉ có máu chảy đầm đìa cơ bắp gân màng rơi ở bên ngoài, máu loãng không ngừng nhỏ xuống chảy xuôi, nhỏ ở trong đất đen, tản mát ra mùi tanh nồng đậm.

Cho nên nói đây là huyết thân hay là quái vật mắt đỏ?

Lý Trình Di nhìn máu loãng chảy xuống, sắc mặt hơi ngưng trọng.

Từ xa nhìn lại, đối phương tựa như một người khổng lồ ba mét bị lột da, một ít xương cốt lộ ra bên ngoài phát ra ánh sáng đỏ.

Lại đây!

Bốp!

Hắn lại lần nữa tăng lên tốc độ, lần này không có lưu thủ, trực tiếp chính là gấp bốn lần tốc độ âm thanh.

Đây là tốc độ đến nhanh nhất sau khi Hoa Lân Y tăng cường sức mạnh

Không có chân khí tăng cường, đây chính là cực hạn.

Tiếng nổ khủng bố, chấn động khiến vùng đất đen chung quanh không ngừng run rẩy, hình thành từng vòng gợn sóng rất nhỏ, khuếch tán ra xa.

Kim kiếm mang theo ma sát không khí thiêu đốt ánh lửa, nặng nề chém ngang đối phương.

Hơn một ngàn tấn cự lực, tựa như lũ quét bộc phát, trong nháy mắt đánh về phía eo đối phương.

Bùm!!

Trong nháy mắt này, tất cả ánh sáng đỏ trên người nữ nhân cấp tốc bắt đầu khởi động, ngưng tụ ở trên hai tay, thiểm điện một trảo, chuẩn xác chộp trúng kim kiếm chém ngang.

Tốc độ ra tay của ả còn nhanh hơn cả Lý Trình Di bây giờ!

Mà lực trùng kích cực lớn, khi đập trúng tầng ánh sáng đỏ kia, lại chỉ kích động nổi lên gợn sóng.

Ngược lại ánh sáng đỏ tựa như vật sống, nhanh chóng dọc theo kim kiếm lan tràn về phía Lý Trình Di.

Nó dường như muốn truyền vào cơ thể Lý Trình Di.

Quyết định thật nhanh, Lý Trình Di một lần nữa ngưng tụ kim kiếm, chém xuống đối phương nhanh như điện xẹt.

Đồng thời lúc này đây hắn cũng vận chân khí.

Tốc độ trong nháy mắt bạo tăng.

Kiếm thứ hai này, hắn thật sự không có lưu thủ, toàn lực bạo phát.

Nhu khí vận chuyển, Long Sát sử dụng.

Hơn 3 ngàn tấn cự lực, chồng lên chân khí tăng cường sức mạnh.

Hắn muốn chân chính khảo nghiệm một chút, không cần hoa ngữ, chính mình đến cùng có thể hay không tay không ứng phó những quái vật này.

Òanh!!!

Kim kiếm mang theo ánh lửa chói mắt, xen lẫn chân khí trắng, giống như một chiếc chiến hạm khổng lồ, ầm ầm đụng vào nữ nhân.

A!!!

Ả hét lên, phát ra tiếng rống điên cuồng.

Chương 827: Uy hiếp trí mạng

Ánh sáng đỏ toàn thân phảng phất cảm nhận được uy hiếp trí mạng nào đó, cấp tốc ngưng tụ ở trước người, hình thành một đoàn cực nhỏ, nghênh đón kim kiếm chém tới.

Tốc độ gấp bảy lần tốc độ âm thanh, chém ba ngàn tấn!

Oành!!!

Trong nháy mắt, thân hình cao lớn của nữ nhân áo đỏ liền bị chém nổ tại chỗ.

Vô số huyết nhục hướng phía sau phun ra, tại trên đất đen vẽ ra một mảnh huyết bộc.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhìn xem quái vật bị chém nổ tung xé nát thành thịt băm

Tuy rằng thắng, nhưng hắn không có chút cao hứng nào.

Chỉ là một con quái vật mắt đỏ, lại có sức chống cự mạnh như vậy.

Như vậy những quái vật mạnh hơn kia sẽ là tình huống gì?

Không thể tưởng tượng nổi.

Hắn vứt bỏ kim kiếm, bỗng nhiên cảm giác cánh tay có chút ngứa ngáy.

Đưa tay lên nhìn, cánh tay nhỏ trên tay không biết từ lúc nào đã dính một chút vết máu.

Máu kia tựa như sâu, điên cuồng cắn nuốt vật liệu Hoa Lân Y vô hình trên người hắn.

Hơn nữa bản thân còn đang cấp tốc bành trướng biến lớn.

Tay kia của Lý Trình Di nhẹ nhàng vuốt, Tùng Văn Khí trắng noãn nhanh chóng vây quanh.

Hai thứ vừa tiếp xúc, liền giống như nước lửa, phát ra tiếng rít chói tai.

Theo lượng lớn Tùng Văn khí không ngừng tiêu hao, nửa phút sau, điểm máu kia mới hoàn toàn bị tiêu diệt, phai nhạt, mất đi hoạt tính, biến thành huyết ấn màu đen.

Lý Trình Di bắn nó ra, lần thứ hai nhìn mảnh máu thịt trên đất đen kia, chân phải giẫm một cái, đá một cái.

Cự lực nhấc lên mảng lớn bùn đất, đem chôn những mảng máu thịt này

Làm xong những thứ này, hắn mới cấp tốc đi về hướng Trấn Minh Tân.

'Quả nhiên không ngoài sở liệu, chân khí có thể triệt tiêu ô nhiễm huyết nhục mà quái vật kia lưu lại, khó trách võ nhân có thể làm sức mạnh phụ trợ, gia nhập quan phủ, hiện tại xem ra, quả thật là có nguyên nhân.'

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Bước chân cũng không dừng lại, mà là rất nhanh trở lại làn xe, men theo đường cái, thẳng đến trấn thủ phủ.

Muốn đi Thần Võ Ti, nhất định phải do trấn thủ phủ đề cử, đi tới thị trấn, sau đó từ thị trấn trải qua khảo hạch, mới có tư cách gia nhập.

Hơn nữa gia nhập ngay từ đầu chỉ là Thần Võ Ti cấp huyện. Muốn từng bước một đi lên, phải không ngừng bày ra thực lực cùng lập công.

…….

Trấn thủ phủ Trấn Minh Tân.

Vương Nhất Phong đã hẹn Trấn thủ Ngô Hân Hào rồi, hôm nay đặc biệt tiến cử con trai thứ ba Vương Nhất Thần.

Đồng liêu với nhau, Vương Nhất Phong muốn nhờ ông taviết thư đề cử cho con trai thứ ba của mình vào Thần Võ Ti.

Ngô Hân Hào tự nhiên muốn nhìn xem rốt cuộc thực lực của Vương Nhất Thần như thế nào, nếu không vạn nhất tiến cử một túi cơm túi rượu, chẳng phải là làm hỏng da mặt của ông ta sao.

Ngô Hân Hào cũng là từ Thần Võ Ti đi ra, nếu người mà ông ta tiến cử chẳng ra gì thì quá mất mặt.

Cho nên tuy rằng nể thì nể mặt, nhưng nếu Vương Nhất Thần thật sự quá kém, Ngô Hân Hào cũng sẽ không viết phong thư đề cử này.

Về phần thiên tài? Con nhà Vương Nhất Phong, tự mình thổi phồng, độ tin cậy quá thấp, hoàn toàn không phải nghĩ.

Lúc này bên cạnh nha môn, Ngô Hân Hào và Vương Nhất Phong đều ở đây, bên cạnh còn có văn thư sư gia của nha môn, phụ trách ghi chép biểu hiện cụ thể của Vương Nhất Thần, cùng với toàn bộ quá trình khảo hạch.

Phần phiếu điểm này, cộng thêm lời bình đề cử trấn thủ Ngô Hân Hào, chính là cái gọi là thư đề cử.

Lý Trình Di rất nhanh liền được một quan sai dẫn vào cửa, đi vào trong sân.

Thân hình Ngô Hân Hào không cao, cho nên đối với rất nhiều người thân hình cao lớn, rất có hảo cảm.

Vừa nhìn thấy Lý Trình Di vào cửa, dáng người cường tráng có lực, tóc buộc cao, tinh thần dồi dào, một thân lụa xám sạch sẽ gọn gàng, lúc này có một tia ấn tượng tốt.

Vương Nhất Thần, nếu ngươi muốn vào Thần Võ Ti, nên biết rõ Thần Võ Ti quanh năm phải đối mặt với nguy hiểm gì. Cho nên vũ lực là trọng yếu nhất trong khảo hạch.

Ngô Hân Hào trầm giọng nói.

Xem mặt mũi của phụ thân ngươi, ta cho ngươi một cơ hội khảo hạch một mình. Không cần phải thi những thứ khác, ngươi chỉ cần có thể ở dưới tay ta chống đỡ mười chiêu, ta sẽ viết thư đề cử ngươi

Đa tạ trấn thủ đại nhân! “Lý Trình Di cung kính nói.

Đó là lần đầu tiên hắn đến đây.

Cũng không biết thực lực trấn thủ này như thế nào.

Vì phòng ngừa vạn nhất, hắn dự định chỉ vận dụng sức mạnh chân khí, không cần tố chất thân thể cùng hoa ngữ.

Mà tổng lượng chân khí, hắn hiện tại vừa ngang với cha của người tiền thân là Vương Nhất Phong, hoàn toàn có thể thỏa mãn điều kiện bước vào Thần Võ Ti

Sau khi xác định, hắn lập tức tiến lên mấy bước, ôm quyền hành lễ.

Ngô Hân Hào cũng đứng ra đáp lễ.

Hai người một người áo xám, một người áo quan phục xanh, đối mặt nhau

"Đại nhân đắc tội rồi! "Lý Trình Di buông tay, toàn thân phủ lên một tầng chân khí trắng nõn.

Tùng Lộc đao pháp có trọn vẹn chiêu công phòng, tổng cộng hơn mười chiêu, đều là đơn giản thẳng đến.

Lý Trình Di giơ tay một chiêu gió cuốn Tùng đao, bổ vào đầu đối phương.

Tên dễ nghe, nhưng biểu hiện bên ngoài chính là giơ tay vận chân khí tát về phía mặt đối phương.

Tùng Văn trắng noãn mơ hồ hiện ra hai mươi đạo Tùng Văn.

Tùng Văn này khiến ánh mắt Ngô Hân Hào khựng lại, không ngờ không kịp phản ứng. Chờ lấy lại tinh thần, bàn tay Lý Trình Di đã đến trước người không tới một tấc.

Hắn lúc này quát khẽ, tay phải phát ra trước, nổi lên bạch quang giống nhau, từ dưới lên trên trọng điểm ở cổ tay Lý Trình Di.

Phụt.

Tiếng đục như khúc gỗ va chạm truyền ra.

Ngô Hân Hào sau khi tung ra chiêu số, thuận thế đánh ra một bộ Hắc Ưng Thiết Trảo Công.

Chân khí gia trì hạ móng vuốt, tốc độ cực nhanh, tuy rằng không đạt tới tốc độ âm thanh, nhưng là vượt xa tốc độ cực đại của người thường.

Lý Trình Di thấy thế, cũng thuận theo đối phương mà phá chiêu.

Chương 828: Vượt quá 10 chiêu

Lấy kinh nghiệm chiến đấu của hắn, lúc trước tại cuộc thi Cực võ Liệt chiến đã thấy qua đối thủ tương tự, cho dù chỉ dùng chân khí, cùng tốc độ thân pháp của người bình thường, cũng đánh rất sinh động.

Ngô Hân Hào rõ ràng không dùng toàn lực, nhưng hắn cũng vậy

Đảo mắt ba mươi chiêu đã qua, sớm đã vượt xa mười chiêu ước định ban đầu.

Ngô Hân Hào lùi về phía sau, nhìn hai mươi đạo Tùng Văn trên người Lý Trình Di, miệng chậc chậc cảm thán.

Bảo sao lúc trước ở ngoài thành bị tập kích, Vương Nhất Thần vì sao có thể sống sót, hiện tại xem ra, đây là lén lút che giấu thực lực khiến đối phương sinh ra phán đoán sai lầm, như thế mới được cứu. Vương Nhất Phong lão tiểu tử ông không thành thật nhé.

Ông ta chỉ chỉ Vương Nhất Phong vẻ mặt chấn động.

"Có một mầm non tốt như vậy, còn vẫn giấu ở trong nhà, nếu không là lần này cần khảo hạch Thần Võ Ti, có phải ông không thả ra không?"

Vương Nhất Phong không nói gì.

Ông ta rõ ràng nhớ rõ, một tháng trước, mới chỉ là sáu đường Tùng Văn, như thế nào hiện tại trực tiếp liền 20 đường!?

Hơn nữa, hắn trời sinh thần lực, thể chất mới dung nạp được 19 đường Tùng Văn chân khí, mà tiểu nhi tử lại nhanh như vậy có thể dung 20 đường Tùng Văn chân khí, về sau hạn mức cao nhất bao nhiêu, thật đúng là đoán không được.

Khó trách có thể cùng trấn thủ đại nhân giao thủ cũng không rơi vào hạ phong.

Tuy rằng trấn thủ đại nhân không dùng toàn lực, nhưng võ công phẩm cấp đều khác nhau!

Phẩm cấp Hắc Ưng Thiết Trảo Công mạnh hơn Tùng Lộc đao pháp một bậc.

Điều này có nghĩa là chân khí tu luyện ra, cường độ cũng mạnh hơn một bậc.

Một đơn vị chân khí cùng cấp độ, Hắc Ưng Thiết Trảo Công chính là muốn áp đảo đao pháp Tùng Lộc.

Mà tổng lượng chân khí có thể dung nạp là có hạn, thân thể con người dù sao cũng lớn như vậy, cho dù có người thiên phú dị bẩm, chênh lệch cũng sẽ không quá nhiều.

Vì thế nhất định phải tinh luyện thêm về chất lượng chân khí.

“Tốt lắm, thư đề cử ta viết, không hổ là thiên tài! về sau A Thần nếu có thể leo lên địa vị càng cao thì Trấn Minh Tân chúng ta cũng vẻ vang!”

Ngô Hân Hào vui vẻ nói.

“Vậy khi nào thì lên huyện?” Vương Nhất Phong đè nén chấn động trong lòng, chỉ có ông và gia đình mới biết được, thiên tư của đứa con trai nhỏ so với Ngô Hân Hào tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều.

Đáng tiếc

Bởi vì chân khí tu hành có nguyên lý nhất nhất đối ứng, một khi tu hành một loại chân khí, liền không thể lại thay đổi cái khác.

Bởi vì Chân Ấn Chi Tủy chỉ có thể tiếp nhận một loại. Sau khi phù hợp, muốn tiếp xúc loại thứ hai, sẽ bị loại thứ hai Chân Ấn chi linh bài xích, cự tuyệt.

Nếu là tiểu nhi tử sinh ra ở đại tộc võ đạo, ngay từ đầu học chính là thượng thừa võ học, có lẽ

Vương Nhất Phong không nghĩ nữa, tiếc nuối cũng vô ích, không còn khả năng quay đầu lại.

Muốn thay đổi võ công khác, cái giá phải trả quá lớn, nhìn đại nhi tử liền biết, đến bây giờ cũng không luyện thành cái gọi là Cuồng Huyết Công.

“Việc này không nên chậm trễ, ta lập tức viết thư, thời gian chiêu sinh Thần Võ Ti trên huyện là ngày 3 tháng sau, từ nơi

này đi qua, với tốc độ của Nhất Thần, nhiều lắm nửa canh giờ là đến."

"Đa tạ Trấn Thủ đại nhân tương trợ! "Vương Nhất Thần cũng chính là Lý Trình Di ôm quyền bái tạ.

"Cảm ơn cái gì, hiện tại ta là trấn thủ, về sau không thể nói hiền chất cũng có thể đảm nhiệm vị trí này của ta, phong thủy thay phiên nhau, về sau không thể nói ai giúp ai. "Thái độ Ngô Hân Hào rõ ràng nhiệt tình hơn trước nhiều. Vương Nhất Thần thể hiện ra thiên phú của mình, tuổi còn trẻ như vậy đã dựa vào thiên phú mạnh hơn phụ vương Nhất Phong, điều này có nghĩa là đối phương rất có thể sẽ lập công ở Thần Võ Ti.

Chỉ cần lập công, liền có thể đạt được ban thưởng phẩm cấp võ học, đến lúc đó Vương gia đời sau tu hành chính là phẩm cấp võ học, rất có thể là có thể đạt tới cùng cấp với ông ta. Đây mới là nguyên nhân căn bản khiến thái độ của ông ta thay đổi.

Rất nhanh, văn thư sư gia bên cạnh ghi chép quá trình khảo hạch cụ thể, cũng giao cho Ngô Hân Hào viết bổ sung lời bình.

Lý Trình Di cáo biệt Vương Nhất Phong, rời khỏi nha môn.

Xem như bước đầu định ra sắp xếp ngày mùng 3 tháng sau đi thị trấn.

Tuy rằng sau này phát triển đã xác định, nhưng trên con đường phía trước gặp phải thực lực của nữ nhân điên mắt đỏ, vẫn làm cho trong lòng hắn sầu lo.

Hắn không rõ thực lực của nữ nhân kia ở chỗ này rốt cuộc là cấp độ gì.

Mà tư liệu của trấn nhỏ lại quá ít, hắn cũng không có quan thân, thu hoạch tin tức quá ít.

Chỉ có chờ sau khi tiến vào Thần Võ Ti, mới có thể tiếp xúc những tin tức tình báo này.

Loại tin tức này khiến hắn vô cùng hoài niệm lúc có Thải Hồng Đường.

Khi đó hắn chỉ cần tìm thấy địch nhân, toàn tâm toàn ý chiến đấu, còn lại hết thảy đều không cần quan tâm.

Và bây giờ.

…….

Trấn tướng phủ.

“Lô Sinh chết rồi.”

Đông Phương Linh vẫn ăn mặc nho nhã thư sinh, phiêu nhiên tới, xuất hiện bên ngoài thư phòng phủ đệ.

Hắn nhíu chặt mày, nhìn về phía trấn tướng Tống Tụ Đạo nói.

“Là huynh ra tay?

“Chỉ là một quái vật mắt đỏ, chỉ cần ả ta không ảnh hưởng bình dân phụ cận, ta không rảnh để ý tới.” Tống Tụ Đạo đẩy ra cửa phòng sách, chậm rãi đi ra.

“Cái gọi là huyết chủng huyết thân, kỳ thật đều là cùng một hệ thống, chẳng qua cái trước do thần trí của mình khống chế, cái sau mỗi ngày đều có thời gian không khống chế được.

Cái trước lý trí hơn, cái sau điên cuồng hơn.

Cho nên Tống Tụ Đạo đang ở giai đoạn huyết thân, muốn giết chết Lô Sinh áo đỏ, dễ như trở bàn tay.

Chương 829: m mưu

“Nhưng toàn bộ xung quanh Trấn Minh Tân, trừ huynh có thực lực, những người còn lại không ai có thể nhanh như vậy giết chết Lô Sinh.” Đông Phương Linh trầm giọng nói.

“Ta còn cần các người giúp ta khắc phục hậu quả giao dịch vật tư, ra tay giết ả chẳng phải là tự vả vào mặt mình à?”

“Vậy có thể là cao thủ đi ngang qua. “Đông Phương Linh bất đắc dĩ nói.

Hắn tin lời của đối phương, bởi vì cho dù nghĩ như thế nào, Tống Tụ Đạo cũng không có lý do để giết Lô Sinh.

Muốn giết đã sớm giết.

“Khi nào thì đi? “Đông Phương Linh lại hỏi.

“Huynh đoán được hả?” Tống Tụ Đạo nở nụ cười.

“Huynh chuẩn bị nhiều như vậy, nếu ta còn không đoán được, chẳng phải là quá ngu xuẩn sao. “Đông Phương Linh nói.

“Tháng sau có thể cần huynh giúp sắp xếp lộ trình. “Tống Tụ Đạo nói.

“Thế còn thị trấn này?”

“Tùy huynh xử trí. “Tống Tụ cười nói. Tàn sát toàn bộ cũng được, nhưng ta ở đây thì đừng làm gì. Ta đi huynh tùy ý.

Vừa lúc trong trấn xuất hiện một thiên tài, muốn đưa đến huyện phát triển thêm một bước.

Miếng thịt đã đến miệng này hắn tự nhiên sẽ không buông tha, nên hắn cũng dự định liền bắt đầu từ hiện tại, ăn tươi nuốt sống từng hảo thủ của bản địa, sử dụng làm huyết khí dự trữ để áp chế tác dụng phụ của huyết thân

Đông Phương Linh bình tĩnh nhìn hắn một cái.

“Được!”

……..

Tiếng sấm ầm ầm, cuồn cuộn truyền khắp chân trời.

Mây đen áp đỉnh, cơ hồ muốn chạm đến tháp canh cao nhất trên đỉnh Trấn Tân Minh.

Gió lạnh càng lúc càng lớn, thổi đến bảng hiệu cửa hàng trên trấn bay phấp phới.

Lý Trình Di rời khỏi Vương gia, đi về phía hiệu sách trong trấn.

Dọc theo đường đi có thể nhìn thấy một ít lão nông trên người mặc đơn bạc, dùng một miếng vải rách đem đồ ăn mang đến bày ở ven đường rao bán.

Gã sai vặt dáng người gầy yếu cùng các chân chạy, gánh vác trọng trách nặng nề, từng sọt từng sọt qua lại vội vàng, tiếp tế hàng hóa cho các cửa hàng.

Thời tiết càng ngày càng lạnh, bên đường cũng có trẻ con chơi trò nhảy bao cát trong hẻm.

Trên mặt đường xám đen, Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, có thể nhìn thấy dáng người cường tráng, đều là gia cảnh giàu có.

Nơi này khác với Địa Nguyệt, sức sản xuất lạc hậu, khiến cuộc sống người bình thường rất gian nan.

Chớ nói chi là ở bên ngoài lúc nào cũng có thể xuất hiện quái vật.

Không bao lâu, quẹo qua một giao lộ, giẫm có chút rạn nứt xám đá đường, ở giữa phía trước cửa đỏ mấy căn phòng ngói đen, một tiệm sách treo biển vàng xuất hiện ở trước mắt hắn.

Hiệu sách Dương gia.

Đây là hiệu sách duy nhất trong thị trấn.

Ở cái nơi vũ lực tối thượng này, thời đại thư sinh vô dụng, học văn, học võ, coi như là dân chúng bình thường cũng biết ai hữu dụng hơn.

Cửa tiệm sách đứng mấy người trẻ tuổi mặc áo xám, đang thì thào to nhỏ

Gió lạnh thổi qua, mấy người thỉnh thoảng co rụt thân thể, nắm chặt quyển sách trong tay hơn

Những người trẻ tuổi này đều là những người không có tư cách học võ trên trấn, cái gọi là nghèo văn phú võ đúng với thực trạng nơi này

Tập võ cần tiêu phí quá lớn, gia đình bình thường căn bản học không nổi, ngược lại kỹ thuật làm giấy của Thiếu m quốc phát triển, phí dụng giấy không đắt, người bình thường tích góp cũng có thể mua chút sách đọc.

Cho nên những hậu sinh luyện không nổi võ này, nếu không muốn làm thợ thủ công hoặc là tạp nghiệp bình thường, cũng chỉ có thể đi theo con đường học văn.

Tuy rằng đãi ngộ của quan văn không được tốt lắm, nhưng tốt xấu gì cũng là quan thân, cũng là con đường có thể thay đổi vận mệnh.

Lý Trình Di đi đến gần, đẩy cửa gỗ tiệm sách ra, lại nghe được mấy người đọc sách kia đang thảo luận một quyển sách tên là

Hậu Tây Du Ký.

Hiệu sách này, hai tháng nay hắn đều xem kha khá, lấy hắn ý thức lực mạnh mẽ, cơ hồ có thể đạt tới đã gặp qua là không quên được, nội dung tự nhiên đều nhớ rõ.

Lúc này tới đây, cũng bất quá là vì hỏi ông chủ tiệm sách, xem có sách mới hay không.

Hậu Tây Du Ký, chủ yếu ghi lại câu chuyện về một cao thủ văn võ song tu tên là Nguyệt Hậu Tây, du lịch khắp nơi bên ngoài.

Trong đó có rất nhiều nội dung không rõ thật giả, đa phần nội dung là hư cấu.

"Nếu là giả, vậy ở biên cảnh Hắc Nguyệt Cốc lại nên giải thích như thế nào?" lúc này một người trên miệng có nốt ruồi đen đỏ mặt, lớn tiếng cãi lại.

"Giống như lúc trước Hàn Tùng huynh nói, cao thủ mạnh nhất Thiếu m quốc đều ở trên hai bảng Liệt Địa Phong Thiên, cao thủ giang hồ xếp hạng nhất trên Liệt Địa là Diêu Hương Ngọc Mẫu, trên bảng Phong Thiên cao thủ đứng thứ nhất chính là cung đình quốc sư Tống Vân Hạc đại nhân, giữa hai người từng mấy lần giao thủ."

Một lần kịch liệt nhất, cũng đánh ra một cái hồ lớn hơn mười dặm trong Hắc Tùng sơn mạch. Cứ như vậy, hai vị sau đó cũng là lưỡng bại câu thương, đều tự trở về dưỡng thương hồi lâu. Nếu đúng như trong sách nói, có cường giả có thể dời non lấp biển, đây chẳng phải là so với hai vị cường giả tuyệt đỉnh kia còn lợi hại hơn sao? Trên đời này nào có người như vậy!?

Một người khác theo sát nói tiếp: "Chớ nói chi là trong sách còn viết qua, tác giả tận mắt chứng kiến có người có thể dẫn dắt Thiên Tinh, ném xuống đại địa, trong nháy mắt hủy diệt mấy trăm thành quốc!

"Nhưng theo ta phỏng đoán, trong sách ghi chép chi tiết rất nhiều, nếu quả nhiên là giả, những thứ này chỉ cần hơi chút cân nhắc, liền có thể phát hiện không đúng mà ta đang cân nhắc, lại phát hiện mỗi một chi tiết, đều cùng trong sách viết cực kỳ giống nhau."

Người đọc sách nốt ruồi đen không cam lòng tranh luận.

“Buồn cười, ngươi không phải võ nhân, làm sao có tài đức gì có thể tưởng tượng thế giới như vậy đến cùng là dạng gì?”

Cao huynh xem ra là uống nhiều rượu gạo, trong nhà dư dả quả nhiên không giống chúng ta.

“Giải tán giải tán, đề tài này quá mức hoang đường không thú vị, lãng phí thời gian”.

Một đám người đọc sách mặc kệ người đọc sách nốt ruồi đen kia, đều tự tản đi, chỉ để lại một mình hắn tại chỗ, sắc mặt đỏ bừng, mắt đầy vẻ không cam lòng.

Lý Trình Di ở cửa hiệu sách nghe được đám người này đối thoại, trong lòng khẽ động.

Chương 830: Truyền thuyết hoang đường

Nội dung hậu Tây Du Ký hắn cũng nhớ rõ, bên trong quá nhiều nội dung giả dối khoa trương

"Các người không hiểu gì hết" Lúc này thanh niên nốt ruồi đen kia tức giận nói, "Ta đã tìm đọc sách cổ, tìm ra nội dung trong sách là thật, trên đầu đương kim Thánh thượng mang tử kim long châu, chính là năm đó dẫn dắt Thiên Tinh lưu lại di trạch, chính là lấy từ trong cơ thể quái vật vảy lân hình rồng 7 màu!"

Nếu long châu kia là thật, chuyện dẫn dắt Thiên Tinh nhất định cũng là thật!

".!?"…… "Lý Trình Di rùng mình.

Quái vật vảy lân hình rồng 7 màu!?

Đây không phải là Huyễn Thải Long sao!?

Trong trí nhớ hắn lấy được từ trong hoa ngữ, có hình tượng Huyễn thải Long, ngoại hình chính là giống như thanh niên nốt ruồi đen này nói, thân phủ vảy bảy màu, bề ngoài hình rồng, nhưng so sánh với các loài rồng khác, lại không giống rồng.

Trong lòng hắn bắt đầu suy tư.

Nếu hậu Tây du ký ghi chép là thật, thì là người dẫn dắt Thiên Tinh hủy diệt bách thành!

Hắn nhưng là biết nơi này các tòa thành thị cách nhau xa như thế nào, một chiêu hủy diệt cả trăm thành thì cũng phải có diện tích mấy triệu km vuông

Một chiêu hủy diệt diện tích lớn như vậy.

Cho dù là vũ khí khoa học kỹ thuật của Địa Nguyệt cũng không có uy lực khoa trương như vậy.

Từ lúc giết chết nữ nhân điên mắt đỏ kia, hắn liền cảm giác, giá trị vũ lực nơi này, tựa hồ quá cao.

Hiện tại nếu ghi chép của Hậu Tây Du Ký là thật, thì ngay cả long châu của Huyễn Thải Long cũng bị người ta đào lên làm

đồ trang sức.

Nước ở đây sâu quá.

Định lại tạp niệm trong lòng, Lý Trình Di càng thêm kiên định ý nghĩ che giấu thân phận của mình ở nơi này.

Trước tiên dung nhập chân khí, sau đó âm thầm điều tra tìm kiếm Huyễn Thải Long Chi Tâm.

Nếu quả long châu là thật, như vậy máu thịt trên thân rồng khác, cũng nhất định có thể tìm được dấu vết manh mối.

Lúc này, hắn nhanh chóng hỏi vài câu chủ tiệm, xác định không có sách mới, liền muốn xoay người rời đi.

Vương Nhất Thần.

Đột nhiên một giọng nữ gọi hắn lại.

Quay đầu nhìn lại, lại là Quách Ngọc Dung đã gặp mặt trước đó.

Nàng một thân váy bó eo xanh biếc, đai lưng trắng giày da hươu, trên đầu mang trân châu viền bạc lắc lư, so sánh với tuyệt đại bộ phận nữ tử khác trong trấn, trông vừa xinh đẹp vừa quý phái hơn nhiều

Tuy rằng ngọc trai khảm bạc ở Địa Nguyệt không phải là vật đáng giá gì, nhưng ở chỗ này, rất đáng giá.

“Lần trước cho huynh mượn ba quyển sách, xem xong chưa? “Quách Ngọc Dung cười hỏi.

“Ừ, xem xong rồi, lát nữa ta về lấy cho muội. “Lý Trình Di cười gật đầu.

“Tốt lắm, muội lại mới mua mấy quyển sách cổ, trước đó vài ngày, trong huyện một hộ phú hộ bị tra ra rải độc huyết, toàn bộ tịch gia diệt tộc, lưu lại không ít sách cổ trân quý, muội thu hai quyển, huynh nếu là muốn xem, muội có thể cho huynh mượn.” Quách Ngọc Dung đối với người thích đọc sách đều rất có cảm tình

“Đa tạ ý tốt, nhưng không cần. “Lý Trình Di từ chối,” Tháng sau, ta sẽ rời khỏi thị trấn”.

Nụ cười trên mặt Quách Ngọc Dung dừng lại, "Chuyện gì xảy ra? Nhà huynh định chuyển nhà sao?"

"Không phải, là ta định thi Thần Võ Ti. "Lý Trình Di trả lời.

Thần Võ Ti.

Quách Ngọc Dung ngây người, phụ thân nàng Quách Hổ phó trấn thủ chính là xuất thân từ Thần Võ Ti, nàng tự nhiên tương đối quen thuộc đối với cái này

Thỉnh thoảng còn có đồng liêu của cha tại Thần Võ Ti đi ngang qua nơi này tới nhà uống rượu.

Cũng chính bởi vì quen thuộc, cho nên nàng mới ngạc nhiên, bởi vì nàng biết, muốn thi đậu Thần Võ Ti, đầu tiên cần chính là trấn thủ bên này viết thư đề cử.

Có thể nói, nơi đó, chỉ cần có thể đi vào, nếu không chết, về sau, kém cỏi nhất cũng là chức vụ phó trấn thủ.

Cho nên Thần Võ Ti cũng là một trong những con đường tốt nhất cho tất cả võ nhân không có huyết mạch.

"Võ công của huynh" Quách Ngọc Dung nhớ rõ võ công của Vương Nhất Thần dường như rất bình thường.

"A, võ công của ta tiến triển không tệ, vừa đủ tư cách. "Lý Trình Di cười nói.

"Vậy sao?" Quách Ngọc Dung cũng thoải mái, suy đoán có lẽ là đối phương lúc trước ẩn giấu thực lực, khổ luyện nhiều năm, rốt cục đợi được thời cơ.

Tuy rằng Vương gia Tùng Lộc đao pháp bình thường, nhưng nếu là vận khí tốt, có thể tại Thần Võ Ti lăn lộn một chút thời gian, về sau cũng có thể vững chắc địa vị gia tộc.

"Vậy chúc mừng huynh. "Quách Ngọc Dung nói.

"Cảm ơn."

Hai người lại khách sáo vài câu, liền tách ra.

Đứng trong tiệm, nhìn bóng lưng Lý Trình Di rời đi, Quách Ngọc Dung khẽ thở dài.

“Sao vậy tiểu thư? Có hối hận hay không? “Nha hoàn Tiểu Cầm phía sau nhỏ giọng trêu ghẹo hỏi.

“Không hối hận, Vương Nhất Thần mặc dù có thay đổi, nhưng nền tảng của Vương gia quá mỏng, phẩm cấp, đao pháp Tùng Lộc cũng không cao, sau này hạn mức tối đa của hắn không cao. “Quách Ngọc Dung lắc đầu.

Ta chỉ tiếc là sau này thiếu một người bạn cùng đọc sách.

Nàng thu hồi tầm mắt, trong lòng quả thật cũng giống như lời mình nói, cũng không có ý hối hận.

Phụ thân bên kia đã nhắm cho nàng một hộ gia đình, cũng là đại tộc trong huyện.

Trong đại tộc kia, võ nhân đông đảo, tu luyện cũng là võ học phẩm cấp, trong đó còn có người huyết mạch đảm nhiệm gia chủ.

Võ nhân huyết mạch, mới là căn cơ mà thế đạo này chân chính có thể sừng sững không ngã.

……

Thời gian trôi rất nhanh.

Đảo mắt đã hơn chín tháng, nhiệt độ tại vùng đất đen càng ngày càng lạnh.

Tin tức Vương Nhất Thần được Thần Võ Ti đề cử cũng dần truyền ra trong thành.

Bằng hữu của người tiền thân nghe tin cũng đều chạy tới lôi kéo làm quen, nhưng đều bị Lý Trình Di toàn bộ đuổi ra ngoài.

Lúc trước tiền thân nguy hiểm còn sống về nhà, cũng không thấy những người này tới thăm hỏi, một đám sợ trên người hắn có máu độc truyền nhiễm.

Hiện tại nghe được hắn có tiền đồ, liền chạy tới muốn lôi kéo quan hệ, lôi kéo làm quen.

Đừng nói hắn không phải Vương Nhất Thần, cho dù là thật, cũng không thể để ý tới loại người này.

Chương 831: Bí mật trên người đứa bé

Trong biệt viện Vương gia.

Lý Trình Di chậm rãi đánh ra ba thức đề luyện chân khí, cảm thụ được lượng lớn vật chất thần bí nhanh chóng tràn vào trong cơ thể, tụ hợp tinh thần, ngưng tụ thành chân khí.

Cả người hắn bao vây trong chân khí bạch quang, lúc này mơ hồ hiện ra bốn mươi đường Tùng Văn.

Cái này đại biểu hắn hiện giờ đã có 40 năm tu vi Tùng Văn khí.

Tốc độ tăng trưởng bực này, năng lực hoa ngữ đáp vào đó vốn là tốc độ tu hành khoa trương, hắn luyện một tháng, tương đương với người khác luyện hai mươi năm, đây là chênh lệch gần 240 lần.

Vương Nhất Phong bộ đầu cũng bất quá mới 19 đường Tùng Văn, cái này không riêng gì bởi vì thể chất tiên thiên hạn chế, còn bởi vì thân thể hắn bản thân cũng chỉ có thể dung nạp mười chín năm công lực, nhiều hơn nữa, chứa không nổi.

Mà Lý Trình Di lại khác, dung lượng thân thể của hắn hiện tại xem ra vượt xa Vương Nhất Phong.

Coi như là lượng chân khí trong 40 năm thì ở trong cơ thể hắn cũng chỉ là chiếm cứ một vị trí rất nhỏ

Cho dù là Ảnh Long huyết mạch, hay là Long cảnh tiến hóa, hay là gien dược vật cải tạo khiến thể chất cường đại.

Đều mang đến cho hắn dung lượng chân khí thật lớn.

Đứng trong phòng, Lý Trình Di chậm rãi lặp lại ba chiêu luyện chân khí.

Mãi cho đến khi kinh mạch trong cơ thể mơ hồ đau nhức, mới dừng lại.

Cảm thụ được Tùng Văn khí dần dần hùng hậu, Lý Trình Di trong lòng tính toán, nếu sắp rời khỏi nơi này, về sau với sự phát triển của hắn, đại khái xác suất không có khả năng lại trở về, cho nên, cũng nên sắp xếp cho đứa bé Lưu Minh Dương ở thôn Tinh Vệ kia

Lưu Minh Dương kia có thể một mình ở dã ngoại chạy trốn lâu như vậy còn không có việc gì, tuyệt đối không có khả năng là nhân vật đơn giản.

Trên người thằng bé tuyệt đối có bí mật, chỉ là Lý Trình Di lười hỏi, đối phương cũng không nói.

Dù sao bí mật lớn hơn nữa, cũng không thể lớn bằng trên người hắn.

"Đáng tiếc, chỉ có Tùng Văn Khí làm tư liệu nghiên cứu, vẫn là quá ít, ta cần càng nhiều tài liệu để so sánh tham khảo."

Tùng Văn khí uy lực không như ý, không sao, uy lực là có thể cải thiện, coi như là mềm mại như nước, đánh ra với áp lực cao, cũng có thể cắt sắt thép.

Lý Trình Di đến từ xã hội khoa học kỹ thuật hiện đại cũng không mê tín. Chỉ là cải thiện uy lực của Tùng Văn khí, nhất định phải có đủ tư liệu nghiên cứu.

Trước tiên lấy người khác làm nghiên cứu thử xem, cuối cùng sau khi thành công, lại lấy mình để thực hiện, đây mới là cách làm chính xác.

Tạm thời không có cách nào cải thiện chân khí, hắn chỉ có thể tăng lên số lượng chân khí cái đã.

Lợi dụng tố chất thân thể cường hãn của mình, mạnh mẽ đè ép Tùng Văn Khí, gia tăng mật độ.

Đơn thuần dùng tâm thần khống chế nén chân khí, là chuyện rất khó, nhưng hắn khác, có kinh nghiệm thất ý Thánh Linh Công.

Hắn trực tiếp điều chỉnh chân khí bên trong Tùng Văn dung hợp với bộ phận thần, thần càng thuần túy kiên định, tinh luyện ra chân khí cũng sẽ càng mạnh.

Sau đó lại dùng Tuệ Kiếm ở trong kinh mạch của mình áp bách chân khí, trước sau ngăn chặn dùng sức đè ép, dưới loại bạo lực đơn giản mộc mạc này áp súc, Tùng Văn chân khí rất nhẹ nhàng liền bị áp súc thành chân khí thuần trắng có nồng độ cao hơn trước rất nhiều.

Thay vì màu trắng nhạt, mật độ của nó cao hơn ít nhất ba lần so với trước.

Phương pháp này cũng phải là người có thân thể cứng rắn đến đáng sợ như Lý Trình Di mới có thể dùng.

Những người còn lại dám đè ép chân khí như vậy, cái thứ nhất là nổ tunh chính kinh mạch của mình.

Nén một hồi chân khí, bỗng nhiên cửa phòng bị gõ vang.

Cốc cốc cốc.

Tiểu đệ, đang nghỉ ngơi sao? thanh âm Nhị tỷ Vương Nhất Hằng từ ngoài cửa truyền đến.

…….

Ngày mốt phải xuất phát, đồ đạc của đệ đã thu dọn xong chưa? "Vương Nhất Hằng hỏi.

Lý Trình Di tiến lên mở cửa, thấy trong tay Vương Nhất Hằng xách một cái túi vải xám.

Thu dọn xong xuôi, chờ đệ ở trong huyện lăn lộn xong, mua nhà dẫn hai người cùng đi, đến lúc đó tìm hộ gia đình tốt cho tỷ ở thị trấn. "Hắn trêu ghẹo nói.

Ta cũng muốn thi Thần Võ Ti, lập gia đình gì gì đó thì miễn đi! "Vương Nhất Hằng trợn trắng mắt," Ta tới là nhắc nhở đệ, trên đường cẩn thận một chút. Vừa rồi phụ thân còn đang cùng nhau thu hành lý, lập tức nhận được tin từ nha môn, Nhị lão gia Hồ Đại Thiện trên trấn đã mất tích."

"Nhị lão gia Hồ gia? Là Phích Lịch Thủ Hồ Vân Thái? "Lý Trình Di nhíu mày.

"Đúng vậy. Đây chính là cao thủ trấn trên cũng không kém phụ thân bao nhiêu. Đột nhiên mất tích một cách khó hiểu". Vương Nhất Hằng có chút lo lắng.

"Có lẽ là ra ngoài thành."

"Không phải, là ở trong thành, thủ vệ cửa thành căn bản chưa từng thấy Hồ Vân Thái ra khỏi thành. "Vương Nhất Hằng nói, nàng cầm túi vải trong tay lên, đưa cho Lý Trình Di.

Đây là bùa bình an ta làm cho đệ, đeo vào đi, thời điểm mấu chốt có lẽ có thể bắt đầu tác dụng.

“Đa tạ. “Lý Trình Di nhận lấy túi.

Chờ Nhị tỷ rời đi, trong lòng hắn mơ hồ cảm giác không đúng.

Võ nhân ở trong thành mất tích, vẫn là hảo thủ ngang với Vương Nhất Phong

Suy tư một lát, hắn mở túi ra, nhìn thấy bên trong có một lá bùa bình an bốn phương dùng kim chỉ màu đỏ khâu từng chút một, đeo lên cổ tay.

“Hy vọng lúc xuất phát không sao.”

So với người thường mà nói, năm giác quan của hắn vượt xa tầm thường, mơ hồ có thể cảm giác được, một tia khí tức nguy hiểm quanh quẩn trong trấn.

Đi tới trước cửa sổ, nhìn bên ngoài Vương Nhất Hằng đang khổ luyện trong vườn, hắn lâm vào trầm tư.

Chương 832: Lên huyện khảo hạch

Đảo mắt hai ngày sau.

Vương Nhất Phong xin trấn thủ cho nghỉ phép, tự mình dẫn theo tam tử Vương Nhất Thần, mang theo thư đề cử, đi tới huyện Thương Thời báo danh Thần Võ Ti.

Sáng sớm, Vương Lâm thị liền nấu mì rau xanh trứng gà cho hai người, sau đó đưa lên quần áo tiền bạc đóng gói hành lý.

“Yên tâm đi, nửa canh giờ nữa là có thể trở về. “Vương Nhất Phong cười nói.

“Dù sao cũng là ngoài thành, khắp nơi đều là nguy hiểm, hai cha con không được rời khỏi quan đạo đâu đấy” Vương Lâm thị dặn dò, trên mặt mang theo tia lo lắng.

“Ta cùng A Thần đều là hảo thủ, yên tâm yên tâm, nhất định không có chuyện gì.” Vương Nhất Phong đi đến thị trấn cũng không phải một lần hai lần, trên đường gặp phải mãnh thú cướp bóc gì đó, đối với ông ta không phải chuyện nguy hiểm gì.

Và những con quái vật mắt đỏ có trấn tướng quét sạch thường xuyên, chỉ đơn giản là không đến gần nó.

Chỉ cần không rời khỏi quan đạo, kỳ thật căn bản không có gì nguy hiểm.

Lý Trình Di ở một bên một thân quần áo mới màu trắng, tay chân đều đeo bao bảo hộ quấn tơ buộc chặt, để tránh ống tay áo ống quần khi chạy tăng thêm lực cản.

“Yên tâm đi, con sẽ bảo vệ Vương bộ đầu. “Hắn cười trêu ghẹo.

“Vớ vẩn, lão tử cần ngươi bảo vệ? “Vương Nhất Phong bất mãn nói.

“Bây giờ cha đánh không lại con. Không phải con bảo vệ cha thì là cha bảo vệ con chắc? “Lý Trình Di cười.

“Ta đây bất quá là sợ mày thua khóc nhè, nhường con, cha mày còn có tuyệt chiêu áp đáy hòm! Một khi dùng ra, mấy chiêu liền có thể đánh gục mày!” Vương Nhất Phong vẫn cố đấm ăn xôi

Trước mặt nữ nhi và vợ, bị nhi tử áp chế, khuôn mặt già nua nhiều năm thoáng cái không nhịn được.

Vương Nhất Hằng cùng Vương Lâm thị đều nở nụ cười.

Người một nhà thu dọn đồ đạc xong xuôi, tiễn hai người mãi cho đến cửa thành.

“Chờ ta trở về mang quà cho hai mẹ con! “Vương Nhất Phong phất tay đi ở phía trước, lớn tiếng nói.

“Nhất định phải thi đậu! Vương Nhất Hằng nói với Lý Trình Di.

Lý Trình Di gật đầu, tiến lên ôm nàng và Vương Lâm thị, sau đó đeo hành lý, bước nhanh đuổi theo Vương Nhất Phong.

“Về đi. Có rảnh mọi người cũng có thể tới huyện thăm con.

Bóng lưng hai người lẫn vào trong xe bò rời đi, rất nhanh liền biến mất không thấy.

Mũi Vương Nhất Hằng cay cay, xoay người kéo tay mẹ nhỏ giọng an ủi.

Chỉ là hai người đều không chú ý, trên cửa thành, một ngọc nữ tử trẻ tuổi,một thân áo xám, đầu đeo trâm nhìn Lý Trình Di hai người đi xa, lặng lẽ xoay người hướng phương hướng trấn tướng phủ chạy đến.

Bên cạnh hồ nhỏ, trấn tướng Tống Tụ Đạo lười nhác nửa nằm nửa ngồi ở trên thuyền nhỏ, cầm trong tay cần câu, tựa hồ đang câu cá.

“Phụ thân, hai người Vương gia rời đi. ” Nữ tử trẻ áo xám tuổi xuất hiện ở phía sau hắn, cúi đầu bẩm báo.

“Vẫn như cũ, bắt lại nhốt ở chỗ cũ, chờ ta cần thì qua hút. “Tống Tụ Đạo lười nhác nói.

“Hiểu rồi. “Nữ tử áo xám trả lời.

Lần này làm xong, trở về ngươi liền đi giải quyết Quách gia, đợi ta đi giải quyết trấn thủ, thu dọn sạch sẽ cùng nhau rời đi. “Tống Tụ nói.

“Dạ, phụ thân. “Nữ tử áo xám cung kính nói, nàng là dưỡng nữ Tống Hà của Tống Tụ Đạo, từ rất lâu trước đây, đã bị lây nhiễm thành người mắt đỏ. Khoảng cách đến huyết thân cũng chỉ kém một bước.

Đối phó với hai tên võ nhân bình thường tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Không bao lâu, trong phủ trấn tướng, một đạo nhân ảnh từ cửa sau nháy mắt lao ra, trong nháy mắt liền biến mất ở chỗ cửa thành.

……..

Trên bình nguyên đất đen mênh mông, ánh mặt trời sáng sớm chậm rãi dâng lên đường chân trời.

Vương Nhất Phong và Lý Trình Di một trước một sau dọc theo quan đạo chạy tới huyện Thương Thời.

Hai người đều là võ nhân tu hành chân khí, khí mạch kéo dài, tốc độ cực nhanh, tốc độ ổn định mỗi giây mấy chục mét đi về

phía trước.

Ở trong mắt người thường, bọn họ chính là hai đạo hư ảnh, chợt lóe liền lướt qua bên người.

Ước chừng một khắc sau, hai người dừng lại ở ven đường, nghỉ ngơi một chút, Vương Nhất Phong dù sao tuổi cũng lớn, ám thương nhiều, liên tục chạy như điên một khắc đồng hồ, đối với ông ta mà nói là một gánh nặng rất lớn.

Hai người dứt khoát ở ven đường uống chút nước, hoạt động cơ bắp.

Trên đồng bằng đất đen rộng lớn, chẳng có gì khác ngoài cây khô và quạ.

Ở chỗ này khai khẩn ruộng đất, cũng cần triều đình phát thuốc màu mỡ, nếu không cho dù là thực vật, đều sẽ bị huyết độc hỗn tạp trong đất đen làm chết héo

"Chờ con đến trong huyện, nhớ phải quan hệ tốt với Thượng Quan, nên tặng lễ vật gì cứ phải tặng, đừng sợ thiếu tiền" Vương Nhất Phong lải nhải lẩm bẩm, luôn lo lắng Lý Trình Di không biết đối nhân xử thế, sẽ chịu thiệt.

Lý Trình Di chăm chú nghe, trong lúc nhất thời cũng nhớ tới cha mình kiếp trước.

Khi đó hắn học đại học, cũng như vậy.

Đáng tiếc hắn chung quy không phải nguyên thân Vương Nhất Thần, hắn tới nơi này, mục đích chỉ là vì tìm kiếm tài liệu.

Mà vì mau chóng xông lên địa vị cao, hắn không nhất định phải thành thật đi theo con đường lập công để bò lên chức vị cao

Dù sao thế đạo này, một người mới vừa nhậm chức bình thường, nào có nhiều công lao như vậy mà lập công?

Cho nên, hắn hạ quyết tâm, có công lao nhất định phải đoạt, không có công lao cũng phải tạo ra công lao.

Tốc độ nhanh nhất tăng lên địa vị cùng võ công, mới là con đường chính xác để tìm kiếm Huyễn Thải Long Chi Tâm. Hơn nữa nghe ngóng từ chỗ Thượng Quan……

Nghe Vương Nhất Phong không ngừng lải nhải, ánh mắt Lý Trình Di chợt động.

Cha nghỉ ngơi trước đi, con đang gấp, đi phụ cận giải quyết trước, lát nữa sẽ trở lại.

Hắn đứng dậy dặn dò.

Chương 833: Nữ nhân áo xám

Được, đừng đi xa, gần đây đi xa cũng nguy hiểm. "Vương Nhất Phong gật đầu. Đối với thực lực hiện giờ của đứa con út, ông ta so với đối với mình còn tự tin hơn, cho nên cũng không lo lắng gặp phải nguy hiểm.

Lý Trình Di gật đầu, đứng dậy.

Hắn dự định thừa dịp này, đi đưa Lưu Minh Dương tới, cùng đi đến thị trấn.

Nhân tiện ở bên thôn Tinh Vệ hắn còn giấu ít vàng bạc ở đó, lần này đi thị trấn tiện thể mang theo luôn

Vèo!

Trong nháy mắt hắn biến mất tại chỗ, chạy như bay về phía xa xa.

Vương Nhất Phong ngồi ở ven đường, cũng không thèm để ý, cầm lấy bình nước lại uống một ngụm, an tĩnh chờ.

……..

Trên bình nguyên đất đen phía sau, một bóng dáng nữ tử áo xám hai mắt đỏ như máu, đột nhiên dừng lại chạy như điên, cẩn thận ngửi ngửi mũi.

Tách ra?

Suy nghĩ một chút, nàng liền chạy về phía Lý Trình Di, dù sao Vương Nhất Phong chung quy cũng phải về trấn, nhưng Vương Nhất Thần sẽ không về. Cho nên ưu tiên bắt Vương Nhất Thần trước.

Nàng nhanh chóng xoay người, đuổi theo hướng Lý Trình Di rời đi.

Di chuyển với tốc độ cao nhất, tốc độ của nàng vô thanh vô tức đột phá gấp đôi tốc độ âm thanh, rất nhanh liền phát hiện phía trước có động tĩnh.

Trên vùng đất đen, là một thi thể của lão già, trên người lỗ chỗ vết thủng

Lão già hai mắt phiếm hồng, chưa tới giai đoạn huyết hồng, hiển nhiên là đang ở thời kỳ ủ bệnh đã bị xử lý.

Nàng nhíu mày, cũng không suy nghĩ nhiều, người bị nhiễm như vậy ở nơi hoang vu rất nhiều.

Người bị nhiễm bệnh ăn đất đen cũng có thể sống, cả ngày lang thang khắp nơi, chết mấy người là chuyện rất bình thường.

Lúc này, nàng lại tiếp tục đuổi theo mùi hương.

Ước chừng chạy được vài km, phía trước lại là một mảnh thi thể xuất hiện.

Đó là mười tên cướp quần áo rách rưới, thoạt nhìn tương đối thê thảm.

Nhìn hai đầu mục thời kỳ ủ bệnh ánh mắt phiếm hồng, trong lòng Tống Hà có chút sợ hãi.

Tình huống này, có chút không giống với tưởng tượng của nàng.

Nàng chú ý tới, túi áo trên người những người này đều bị móc sạch, túi tiền toàn bộ bị lấy sạch

Hít sâu một hơi, Tống Hà tiếp tục đi về phía trước.

Bùm!

Lúc này đây, nàng nhanh chóng phanh lại, tựa hồ rốt cục đuổi kịp hiện trường.

Ba cỗ thi thể ngã ở chung quanh, máu chậm rãi thấm vào đất đen phía dưới, bọn họ tất cả đều là hai mắt huyết hồng, chết không nhắm mắt.

Một tráng hán dáng người khôi ngô, hai mắt đỏ như máu, cả người tựa như không có làn da, không ngừng nhỏ máu tong

rong, đang hoảng sợ khom lưng phủ phục trên mặt đất, nhìn chằm chằm một nam tử áo trắng phía trước, phảng phất đang sợ hãi.

Hai tay tráng hán đã không còn khí lực, hiển nhiên là xương cốt hoặc gân bị chặt đứt. Giữa đùi có một lỗ máu rất lớn, tựa hồ bị thứ gì đó không nhìn thấy đóng đinh trên mặt đất, không thể động đậy.

“Đây là.!? “Tống Hà trong lòng chấn động, nhận ra tráng hán kia là người bị nhiễm mắt đỏ giống như nàng!

Ngay cả mắt đỏ cũng bị xử lý

Nàng vội vàng nhìn về phía nam tử áo trắng kia.

“Rốt cục biết sợ rồi sao? “Nam tử dáng người cao ngất, khoanh tay mà đứng, thanh âm thản nhiên.

Chỉ có biết sợ hãi, mới có thể sống sót lâu hơn, bọn chúng không rõ nguyên nhân, cho nên ta giết bọn họ.

Hắn xoay người lại, lộ ra một khuôn mặt khiến tâm thần Tống Hà chấn động.

Vương Nhất Thần!!

Hắn lại là Vương Nhất Thần người mà nàng một đường đuổi theo, chuẩn bị động thủ!?

Tam tử Vương gia!?

Người này…… Chuyện gì xảy ra!?

Kẻ yếu, vì sợ hãi mà thần phục, vì thần phục mà sống tạm bợ. Đây là đạo phù du.

Lý Trình Di rất cao hứng.

Giết nhiều người bị nhiễm bệnh như vậy, rốt cục lại tìm được một tài liệu tốt có thể cung cấp ác niệm.

Cứ như vậy, ba hoa thần vị của hắn lại có thể tiếp tục tiến hóa.

Đặc biệt là Ngọc lan tím, hình thái thứ năm, chính là hình thái cực đỉnh của Ngọc lan tím.

Bình thường hình thái cực đỉnh đều sẽ cho ra hoa ngữ thứ hai.

Đối với việc này, hắn rất chờ mong.

Hơi nghiêng người, long nhãn màu vàng nhạt của hắn dựng thẳng, rơi vào trên người Tống Hà.

Xì!

Một trận cảm giác tê liệt kinh hãi tựa như điện giật, trong nháy mắt xông lên toàn thân Tống Hà.

Nguy hiểm!!

……..

Mưa phùn.

Thủ đô Thiếu m quốc – Lệ Thành.

Từng tòa lâu đài đình các xây bằng đá đen, tựa như từng ngọn núi đen kịt, trong đó lốm đốm có u quang màu vàng đỏ lộ ra, tựa như quỷ vực.

Nơi này không có dân chúng, trên mặt đường khắp nơi là một đội Lực vương quân mặc hắc giáp nhìn không thấy mặt đang tuần tra.

Lực vương quân cao hơn ba mét, mỗi một người so với người bình thường đều là mãnh thú khủng bố.

Tùy ý một người ra tay cũng có thể lấy một chọi cả ngàn

Trên đường phố tối đen rộng rãi, một bóng người thon dài chậm rãi giương ô, chậm rãi bước đi.

Hắn một thân áo lụa màu xanh đậm, mặt ngoài quần áo hiện ra ánh bạc nhàn nhạt, hiển nhiên là trộn lẫn dây bạc bện. Hai vai hơi nhô ra ngoài, tạo thành tạo hình giáp vai.

Trước ngực có hoa văn của Sóng biển và Côn Bằng màu bạc, đại biểu cho địa vị của hắn dưới vạn người.

Hai tay có hộ giáp hoa văn hình rồng kim sắc, đại biểu hắn cũng từng là Thái Phó Thiếu Đế.

Chiếc ô màu đen.

Da trắng.

Dưới trời chiều, làn da của hắn có màu tái nhợt như tuyết, phối hợp với búi tóc cao cao lạnh như băng như mực nhuộm, đuôi ngựa từ phía sau rủ xuống thẳng đến bên hông.

Bất kỳ một người khi lần đầu tiên nhìn thấy hắn đều sẽ có cảm giác

Đó chính là lạnh như băng, diễm lệ.

Chương 834: Người đàn ông quỷ dị

Hai từ này tuyệt đối có cảm giác xung đột mâu thuẫn, nhưng lại vô cùng phù hợp với người đàn ông quỷ dị này

Hắn giơ một cái ô đen viết chữ trắng quái dị, từng bước một đi trên mặt đường trống trải.

Thỉnh thoảng có Lực vương quân đi ngang qua, cũng trầm mặc cúi người hành lễ với hắn

Lực Vương quân hắc giáp cao ba mét, hành lễ với một người không đến hai mét, ngược lại càng tôn lên thân phận hiển hách của nam tử.

Một đường đi về phía trước, xuyên qua một mảnh tường đen ngăn cách trong rừng tháp cao.

Nam tử dừng lại trước một tòa kiến trúc viền đỏ màu đen tựa như con cóc khổng lồ.

Cung Huyết Thiềm.

Trên tòa nhà treo bảng hiệu ở đây.

Cửa cung chậm rãi mở ra.

Một lão thái giám toàn thân gầy gò, chỉ còn da bọc xương, chậm rãi từ trong bóng tối đi ra.

Ngẩng đầu nhìn chăm chú nam tử đứng ở trước cửa.

Quốc sư đã trở về, không biết có mang Độc Nhãn của Thất Bích Yêu Xà về hay không?

“Đế Quân đâu? “Nam tử nhẹ giọng nói, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Hắn ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt nhẫn nhụi so với nữ tử còn xinh đẹp hơn, môi hồng nhạt ở trong mưa mơ hồ lộ ra âm hàn quỷ dị.

Chỉ là khuôn mặt này chẳng biết tại sao, không hiểu sao mang theo một tia bi thương.

Đế quân bận luyện đan, tạm thời không thể thoát thân, mong quốc sư thứ lỗi. "Lão thái giám trả lời.

".

Nam tử trầm mặc.

Bầu trời mơ hồ nổi lên tiếng sấm.

Mưa phùn càng lúc càng dày đặc, gió lại quái dị dừng lại.

Quốc sư.

"Để bệ hạ tới gặp ta. "Nam tử ngắt lời thái giám.

"Bệ hạ đang bận rộn chuyện thần đan quan trọng, quốc sư nếu là không thể mang về linh bảo, xin mời lập tức lui ra!"

Quốc sư Tống Vân Hạc.

Toàn bộ người mạnh nhất Thiếu m quốc, không có một ai.

Có rất nhiều người nói, Thiếu m quốc chỉ cần có Tống Vân Hạc, liền vĩnh viễn sẽ không phát sinh bạo loạn, bất luận cái gì phản loạn gì, đều không đỡ nổi một kiếm của hắn.

Hắn tại vị 42 năm, hết thảy cũng vẫn chỉ là lời đồn, bất luận loạn quân tặc đảng nào, dưới kiếm của hắn đều tựa như con kiến hôi phù trần, dễ dàng bị tiêu diệt.

Răng rắc.

Một đạo điện quang xẹt qua.

Trời chiều, mưa phùn, sấm sét, ba loại màu sắc hỗn hợp cùng một chỗ, mạ lên Tống Vân Hạc trong mưa một mảng màu quái dị.

Hắn buông tay chậm rãi cầm chuôi kiếm bên hông.

Là bệ hạ không muốn gặp ta, hay là các ngươi âm thầm cản trở.

Cổ họng lão thái giám khẽ động, hắn cũng xuất thân từ huyết mạch đỉnh cao, một thân vũ lực ở toàn bộ Thiếu m quốc cũng có thể xếp hạng top 10, là cường giả nổi danh trên Phong Thiên bảng.

Nhưng một thân thực lực này, ở trước mặt Tống Vân Hạc.

Hắn thậm chí ngay cả dũng khí ra tay phản kháng cũng không có.

Bốp.

Đột nhiên một giọt nước mưa nhỏ xuống trước người hắn.

Đỏ.

Đó là màu đỏ chói mắt.

Lão thái giám ngẩn ra, hơi nhìn lên trên.

Mưa phùn rơi đầy trời, trong nháy mắt này, lại không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên biến thành huyết sắc.

Huyết sắc mưa, nhuộm đỏ mọi thứ chung quanh mặt đất, phối hợp với huyết sắc như trời chiều, trước mắt hết thảy phảng phất đều hóa thành Tu La Địa Ngục, huyết hải vực sâu.

Chỉ có chiếc ô sơn đen trắng kia, cùng với người dưới ô, vẫn mang theo sắc thái của mình.

Chỉ là ở trong vô số huyết hồng, sắc thái kia tựa như di thế độc lập, rõ ràng đến đáng sợ.

“Huyết vũ luyện thế. “Lão thái giám thì thào nhớ tới cái gì.

“Ngươi thấy đấy. “Tống Vân Hạc chậm rãi đi về phía trước. Cho nên, vì sao phải chắn ở trước mặt ta?

Hắn đi ngang qua lão thái giám, thẳng tắp tiến vào trong bóng tối.

Lão thái giám kia vốn phải ngăn cản hắn, lại không có chút động tác nào. Chỉ ngơ ngác đứng tại chỗ.

Rầm rầm.

Trong nháy mắt, toàn thân hắn cùng với y bào, cùng nhau hòa tan, hóa thành một mảnh máu loãng, sụp đổ rơi lả tả.

Thấy chưa?

“Trời đang khóc.”

Thanh âm của Tống Vân Hạc từ trong bóng tối truyền ra.

…….

Hả?

Trong bình nguyên đất đen, Lý Trình Di bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía chân trời xa xa.

Ngay trong nháy mắt, hắn tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Phương hướng kia, có sức mạnh phi thường khổng lồ nào đó lóe lên.

Hắn từng cùng cửu đẳng vị Đông quân mặt đối mặt, thể hội qua cái loại sức mạnh khoa trương đỉnh cấp này ở Nghi quốc

Nhưng coi như là sức mạnh của Đông Quân còn còn kém xa sức mạnh vừa rồi chợt lóe lên kia.

Chỉ là sức mạnh kia mới xuất hiện trong chớp mắt, liền nhanh chóng biến mất.

Đè xuống nghi hoặc trong lòng, quay đầu, hắn nhìn Tống Hà đang run rẩy.

Thế nào? Muốn chạy trốn sao?

Sợ hãi+2

Sợ hãi+2

Sợ hãi+2

Nỗi sợ hãi dày đặc không ngừng từ trên người hai cái phân bón cho hoa truyền tới.

Lý Trình Di chỉ nhìn ác niệm Tử Ngọc Lan của mình nhanh chóng kéo lên tới hơn 70%, còn đang tăng lên.

“Ta chỉ là đi ngang qua “Tống Hà gian nan nặn ra một câu.

“Không sao. “Lý Trình Di mỉm cười,” Ta cũng đi ngang qua.

Hai mắt hắn chăm chú nhìn Tống Hà.

“Bất quá, ta cảm giác, ngươi tựa hồ biết ta?”

“Ta không biết. “Mồ hôi trên trán Tống Hà chậm rãi chảy ra, cơ bắp cả người căng thẳng đến gần như sinh ra co giật.

“Thời gian không còn nhiều lắm. “Lý Trình Di đột nhiên nói. Đáng tiếc, nếu không phải thời gian quá ngắn, ta còn muốn lưu các ngươi một lát. Bất quá.

Bùm!!

Trong phút chốc tráng hán một bên xoay người co cẳng bỏ chạy, hắn cơ hồ hóa thành một đạo bóng máu, hướng xa xa phóng đi như bão táp

Tốc độ trong nháy mắt liền tăng vọt tới gấp đôi tốc độ âm thanh.

Loại động tác kịch liệt này, ngay cả bắp đùi bị đóng đinh của hắn, cũng bị xé rách.

Loại khả năng này làm cho mình bị thương nặng, không chút nào có thể làm cho tráng hán dừng lại, hắn điên cuồng thúc giục máu, bay lên trời, hai chân điên cuồng tăng tốc.

Chỉ là…

Bùm!!!

Chưa chạy được bao xa, toàn thân tráng hán đột nhiên bành trướng như bong bóng, nổ tung.

Vô số xương cốt máu thịt tựa như bột phấn bị xoắn nát, bay tứ phía, nhuộm đỏ đất đen.

Chương 835: Uy hiếp cực lớn

Bên kia, Tống Hà cũng nhân cơ hội lui ra phía sau, toàn thân cấp tốc biến hóa, đảo mắt tiến vào trạng thái chân thân kỳ mắt đỏ.

Cả người ả đẫm máu đầm đìa, thân cao lên đến ba mét, tay chân phút chốc biến dài như dã thú, cũng chạy như điên bằng bốn chân về phía xa ‘Nhanh! Nhanh lên! Nhanh lên!”

Trong đầu ả lúc này một mảnh hỗn độn, vốn cho rằng chỉ là một nhiệm vụ truy sát đơn giản, lại không nghĩ tới.

Vương Nhất Thần của Vương gia kia, lại giấu sức mạnh khoa trương như vậy!

Cái loại cảm giác uy hiếp cực lớn hoàn toàn xa lạ này, hoàn toàn khác với với nguy hiểm mà ả cảm nhận được trên người những người trưởng thành còn lại.

Ả không biết đối phương là cái gì, cũng không biết đối phương vì cái gì vẫn che giấu sức mạnh, không lộ ra thực lực.

Ả chỉ biết là, lúc này nếu không chạy nhanh lên một chút, mình cũng sẽ giống như tráng hán kia, trong nháy mắt biến thành máu thịt bùn nhão!

Phải lập tức trở về nói cho nghĩa phụ biết! Vương Nhất Thần che giấu thực lực, nhất định là có mưu đồ lớn! Một khi thành công thì….."

Phốc.

Đột nhiên ả cảm giác tầm nhìn của mình một trận trời đất quay cuồng, toàn bộ thế giới phảng phất đều lắc lư.

Thân thể cũng trở nên cực kỳ nhẹ nhàng, giống như mất đi tứ chi.

Không.

Đột nhiên tầm mắt quay cuồng của Tống Hà thấy được một thân thể quen thuộc

Một cơ thể không đầu.

Đó là

Phốc.

Đầu của ả lăn xuống đất, chuyển động vài vòng, hai mắt chết không nhắm mắt, nhìn Lý Trình Di chậm rãi đến gần.

Trên người đối phương không có bất kỳ vũ khí nào, nhưng vừa rồi ả lại….

"Đáng tiếc, chúng ta ngươi không sai, ta không sai, mà chúng ta gặp nhau sai thời điểm."

Lý Trình Di tiếc nuối nói.

Hai người ở thời kỳ mắt đỏ này đều là phân thượng hảo bón cho hoa, đáng tiếc hiện tại không có thời gian, nếu không hắn nhất định tìm một chỗ tốt đem hai người nhốt lại, mỗi ngày ép ra ác niệm.

Nhìn hai cỗ thi thể rất nhanh hóa thành máu loãng, dung nhập vào đất đen, chỉ để lại một chút quần áo.

Hắn tiến lên thu tiền bạc, thu được một cái túi thơm, mười miếng kim diệp, một chút bạc vụn cùng đồng tiền lớn.

Thiếu m quốc vẫn dùng đồng tiền, đồng tiền lớn, ngân tiền, kim diệp, làm hệ thống tiền tệ lưu thông chủ yếu.

Tiền đồng không phải làm từ đồng bình thường, mà là đồng tiền màu đỏ trộn lẫn một loại vật đặc thù nào đó, mặt trên khắc chữ âm hoa thông bảo.

“m Hoa Đế sao? Lý Trình Di thu hồi tiền, dùng chân khí bao bọc tiêu trừ máu độc, sau đó bỏ vào ví tiền của mình.

Đúng vậy, hiện tại đồ đạc đựng tiền của hắn đã đổi thành một cái túi lớn dùng để đựng hành lý.

Thu thập xong những thứ này, hắn liếc mắt nhìn phương hướng, thân ảnh trong nháy mắt hóa thành hắc tuyến, biến mất ở đường chân trời xa xa.

Mang theo vàng bạc cùng Lưu Minh Dương, Lý Trình Di trở về chỗ cũ cùng Vương Nhất Phong hội hợp, tổng cộng chỉ tốn không đến mười phút.

Trong đó còn bao gồm cướp bóc tiền tài trên đường, giải quyết mấy người đang ở kỳ đỏ mắt như Tống Hà.

Giải thích với Vương Nhất Phong Lưu Minh Dương là người trên đường gặp phải cùng thương đội đi lạc, cũng là đi thị trấn, Vương bộ đầu cũng không hỏi kỹ.

Người như vậy ở bên ngoài rất nhiều.

Nhân tiện cùng nhau cũng không sao cả, coi như hảo tâm làm chuyện tốt.

Ba người dọc theo quan đạo giảm tốc độ một chút, đi thêm 1 canh giờ đến huyện Thương Thời.

Toàn bộ Huyện Thương Thời quy mô so với Trấn Tân Minh lớn hơn rất nhiều, xa xa nhìn lại, khoảng cách hơn mười dặm, là có thể nhìn thấy tường thành cao vây quanh toàn bộ thành trì.

Trên tường đen cao hơn mười mét còn đổ một số thứ sền sệt, khiến cho khe hở giữa gạch trên tường cũng biến mất không thấy.

Từng đội binh lính da giáp thân hình cao lớn tuần tra qua lại trên tường thành.

Cửa thành nối liền quan đạo, có xe ngựa dòng người nối liền không dứt ra vào. Mỗi người vào thành đều phải nộp một khoản phí nhất định, làm phí hộ thành.

Khi tới gần năm dặm, ba người Vương Nhất Phong bắt đầu thường xuyên gặp phải đội tuần tra huyện thành.

Những đội tuần tra này mỗi một đội đều có mười người, khí tức trên người đội trưởng dẫn đội đều rất cường hãn, cơ hồ không kém mấy so với tráng hán mắt đỏ mà Lý Trình Di gặp phải lúc trước.

Hiển nhiên đều là huyết chủng.

Từ miệng Vương Nhất Phong, hắn cũng hiểu rõ huyết chủng cùng quái vật bệnh mắt đỏ khác nhau.

Thực lực của người Huyết Chủng về mặt tốc độ và sức mạnh đều không bằng quái vật bệnh mắt đỏ, nhưng bởi vì có lý trí, cho nên Huyết Chủng có thể sử dụng vũ khí áo giáp cùng võ học.

Cái này nghiền nát quái vật lây nhiễm ở bên ngoài trên diện rộng.

Mặt khác, võ học mà Huyết Chủng sử dụng khác hoàn toàn với chân khí

Bọn họ sử dụng huyết nguyên làm sức mạnh đối lập chân khí, thúc đẩy cơ thể chém giết.

Để so sánh thì chân khí khi tiếp xúc va chạm vối huyết nguyên, thì mười đơn vị chân khí mới có thể miễn cưỡng

chống lại được một huyết nguyên.

Đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến Huyết Chủng chướng mắt chân khí.

Nguyên nhân thứ hai, chính là huyết nguyên cùng chân khí bản thân cũng không xứng đôi. Hoặc là nói, Huyết Nguyên cùng bất kỳ sức mạnh nào đều xung đột.

Tính độc chiếm bá đạo của nó rất mạnh.

Suy tư những việc vặt vãnh này, ba người Lý Trình Di thuận lợi giao tiền vào thị trấn.

Đi ở bên đường náo nhiệt hơn thị trấn rất nhiều.

"Chúng ta đi tìm chỗ ở trước, sau đó đi báo danh. - Vương Nhất Phong cười nói. - Ta đã sớm tìm cho con một chỗ ở, là phòng của lão bằng hữu ta không ở, vừa vặn cho ta thuê, một năm chỉ cần mười hai lượng bạc".

Dựa theo quy đổi tiền tệ thì có nghĩa là 1.200 đồng một năm, đối với Vương Nhất Phong mà nói, tự nhiên là thoải mái.

Ông ta một năm tiền lương cũng gần ba mươi lượng bạc, chưa nói đến các khoản thu nhập ngoài luồng.

Cộng những thu nhập linh tinh khác một năm cũng bỏ túi ngót nghét 50 lượng

"Ta trả cho con trước một năm tiền thuê nhà, sau này con có lương rồi thì tự trả tiền, biết không?"

"Vâng. "Lý Trình Di gật đầu.

Chương 836: Lên huyện làm quan

Sau khi giả vờ tách khỏi Lưu Minh Dương, hai cha con một đường đi sâu vào thị trấn, tìm được phường Đồng Nguyên nằm giữa hai hiệu thuốc ở một nơi tên là phố Lục Phong.

"Trong thị trấn nhà dân quản lý rất nghiêm, người vào ở, đều phải đăng ký, nơi này lấy phường làm đơn vị phân chia, không có việc gì không nên tùy ý đi loạn, rất nhiều phường trong lúc đó cơ hồ đều là ngăn cách, vạn nhất bị tuần tra thành vệ gặp phải, còn phải giải thích phiền toái."

Vương Nhất Phong dặn dò.

“Vâng, con biết. “Lý Trình Di đã sớm nghe ngóng qua tình huống này, gật đầu đồng ý.

“Trong phường Đồng Nguyên này ta đã sớm chào hỏi phường trưởng, ngươi có rảnh thì mua chút lễ vật đi thăm một chút, lúc có việc cũng có thể chiếu cố. Mặt khác quan phủ bình thường sẽ dán các loại tin tức ở cửa phường, con nếu muốn đổi phòng ở, thu mua đồ vật, tìm người gì gì đó, đều có thể đến dán ở chỗ công khai.”

Nhưng hãy nhớ trả tiền cho người thuyết giảng. Bởi vì rất nhiều người không thông văn tự, cần người tuyên truyền mỗi ngày tuyên truyền trước mặt mọi người, nếu như ngươi không trả tiền kỳ thật cũng có thể, nhưng hắn sẽ không đọc cho con. Thậm chí còn lén xé tin của con”

Vương Nhất Phong truyền thụ kinh nghiệm sinh hoạt học tập của mình lúc trước ở chỗ này.

“Ta đã trải qua sáu năm quý giá ở đây.”

Hai người men theo giao lộ đi vào trong, con đường nhỏ mới đi vào, sau chậm rãi rộng rãi.

Trên mặt đất phủ một tấm bùn đen dày, hai bên là từng cửa gỗ nhỏ của từng hộ gia đình.

Có người còn chiếm đường treo gậy trúc phơi quần áo chăn mền.

Hai đứa bé để đầu Nguyên Bảo mông trần ở trong góc đuổi tới đuổi lui một con bướm trắng.

Xoẹt. Trước cửa một hộ gia đình, một nữ tử ngực sữa đầy đặn nửa lộ, trực tiếp hắt nước rửa chân vào giữa đường, ướt mặt đất.

Hai người Vương Nhất Phong xuyên qua bùn ướt sũng, cô gái kia còn ném mị nhãn về phía hai người.

“Ừ, trên phố nào cũng có như vậy, có thấy cành gỗ đen treo trên cửa không? “Đó là quả phụ, tránh xa cô ấy ra. “Vương Nhất Phong nhỏ giọng dặn dò.

Những quả phụ này đại bộ phận không có cách nào tìm được nghề nghiệp tốt, thế đạo gian nan, chỉ có thể sống chắp vá qua ngày. "Ông ta thở dài nói, cũng không nhiều lời.

Chỉ là Lý Trình Di nhạy bén phát hiện, ánh mắt quả phụ kia, tựa hồ càng nhiều rơi vào trên người Vương Nhất Phong.

Hình như cô ta biết Vương đại nhân.

……..

Theo con đường nhỏ đi vài phút, rất nhanh, hai người đi tới một căn nhà có một khoảng sân.

Căn nhà này khác biệt chút so với các căn phòng xung quanh, đẳng cấp rõ ràng cao hơn một chút

Tường được xây bằng đá đen cao hơn 3 mét vây kín sân, hình thành một cái không gian độc lập.

Chính là chỗ này.

Vương Nhất Phong lấy chìa khóa ra, mở khóa, vào cửa.

Lý Trình Di theo sát phía sau, trong nháy mắt vào cửa, trong lòng hắn chợt động, quay đầu nhìn về phía sau.

Nơi đó tựa hồ có cái gì đó, vừa mới nhìn hắn.

Chỉ là khi hắn quay đầu nhìn lại, đối phương đã né tránh.

Sau khi đặt hành lý xuống, hai người rời khỏi chỗ ở, cùng nhau đi tới huyện thủ phủ.

Điểm báo danh của Thần Võ Ti ngay tại trong phủ, sau khi lấy ra thư đề cử, Lý Trình Di rất thuận lợi đạt được tư cách khảo hạch.

Vương Nhất Phong cũng cảm thấy mỹ mãn trở về.

Tuy rằng ngoài miệng ông ta nói khảo hạch rất khó, nhưng trên thực tế, đối với thực lực của Tam Tử, ông ta có lòng tin tuyệt đối.

Thời gian sát hạch là giữa trưa ngày mốt.

Lý Trình Di cũng an tâm ở lại phường Đồng Nguyên.

Thời gian hai ngày, chân khí của hắn lại hùng hậu một đoạn.

Đối với một người tu hành một ngày tương đương với 240 ngày của người thường, ba ngày tương đương với nỗ lực hai năm của người khác.

Tiến độ như vậy, làm cho chân khí trên Tùng Văn nhanh chóng gia tăng.

Đồng thời với vấn đề mật độ Tùng Văn khí quá mỏng manh, cũng bởi vì Thất Ý Thánh Linh Công phụ trợ, đã được giải quyết.

Mọi thứ đang đi đúng hướng.

Hai ngày sau.

Huyện thủ phủ, Thần Võ viện.

Trên giáo trường màu xám trắng rộng rãi, tổng cộng mười lăm người tham gia khảo hạch, song song đứng ở chính giữa, mặt hướng về phía đài khảo hạch, ngẩng đầu ưỡn ngực bất động.

Ánh mặt trời treo cao, giữa trưa, chính là lúc nóng bức.

Mười lăm người quần áo khác nhau, trên người đeo đủ loại vũ khí, chỉ có một số rất ít người không mang theo vũ khí như Lý Trình Di

Bàn khảo hạch là lều gỗ được dựng đơn giản bằng ván gỗ và bàn ghế.

Bên trong ngồi ba nam nữ trung niên mặc quan phục võ tướng.

Hai nam võ tướng, một nữ võ tướng, tuổi đều đã lớn, bình quân đều khoảng hơn 40.

Ba người chính là chủ tướng phụ trách khảo hạch lần này, cũng là người phụ trách chủ yếu tại Thần Võ Ti thủ phủ huyện.

Huyện chủ nơi này là võ tướng râu quai nón Phó Nhiên ngồi ở chính giữa, người này eo to mông tròn, dáng người khôi ngô, trên lưng đeo hai thanh cự phủ màu đen bạc, vừa nhìn chính là võ nhân có sức mạnh.

Lúc này hắn nhìn 15 người đứng trên sân, cao giọng nói.

Khảo hạch mỗi năm một lần, năm nay chính là các ngươi. Nhân số có chút ít, trong hai mươi trấn thuộc huyện này, còn có năm trấn không đề cử ai.

“Bất quá các ngươi cũng đừng cao hứng, một năm Thần Võ Ti chỉ trúng tuyển bốn người, cho nên, các ngươi có mười một người bị đào thải, trở về nguyên quán.”

Lý Trình Di lẳng lặng đứng trong đội ngũ, nghe đối phương nói đại khái tình huống nội bộ của Thần Võ Ti.

Toàn bộ Thần Võ Ti lúc xuất động, khác với thành vệ quân, nhiệm vụ của bọn họ chủ yếu là giải quyết hậu sự cho các cao thủ ở Huyết Thủ Ti, tức đến khắc phục hậu quả sau khi vụ việc kết thúc.

Cho nên có thể phải quái vật còn sót lại tập kích, hò hét xua tan sự nghi dân chúng nghi ngờ, giải quyết độc huyết ô nhiễm, thậm chí có thể còn phải đối phó với những quái vật mà Huyết Thủ Ti tự thân không khống chế được.

Cho nên Thần Võ Ti tuyển chọn tương đối nghiêm, chính là vì giảm bớt tử thương vô ích

Chương 837: Thiên tài bình thường

Trong Thần Võ Ti, mỗi địa phương đều chia làm năm cấp cố định.

Đội viên quân sỹ Thần Vũ quân, đội chính, đại đội chính, phó chủ, chính chủ.

Nơi này là cấp huyện, đương nhiên chính là phó huyện chủ và huyện chủ làm người phụ trách chủ yếu.

Phó chủ thường có hai người. Chính chủ chỉ có thể có một.

Phía dưới là đội chính, đại đội chính, không hạn chế số lượng, xem nhu cầu cụ thể của địa phương.

“Đương nhiên, ta hiểu các ngươi có ý nghĩ muốn kiến công lập nghiệp, tại Thần Võ Ti chúng ta cũng có chế độ khảo hạch tương tự để tăng lên cấp bậc.” Phó Nhiên huyện chủ tiếp tục lớn tiếng nói.

“Hành động của chúng ta, chủ yếu là xem mức độ khó khăn của nhiệm vụ mà Huyết Thủ Ti đưa xuống. Về công lao cụ thể, sau khi các ngươi được tuyển chọn thì sẽ tự mình đi xem. Hiện tại, bắt đầu khảo hạch hạng mục thư nhất, chân khí!”

Phó Nhiên nhìn sang hai bên trái phải.

Hai vị bên cạnh ta, theo thứ tự là phó huyện chủ Huyện Thương Thời Lâm Đại Toàn và phó huyện chủ Tạ Thành Yến. Chỉ cần được hai người trong ba người tán thành là có thể chính thức gia nhập Thần Võ Ti.

“Đại nhân, nếu như xuất hiện đội viên so với đội chính mạnh hơn rất nhiều tình huống, nên xử lý như thế nào?”

Phó Nhiên sửng sốt, theo tiếng nhìn lại, đó là một thanh niên cường tráng thân hình cao lớn, lông mày kiếm tóc đen, không tính tuấn lãng, nhưng giữa lông mày tự nhiên lộ ra một cỗ sắc bén cùng tự tin.

“Vương Nhất Thần phải không? “Phó Nhiên nở nụ cười.

“Vấn đề này hỏi rất hay, kỳ thật Võ Thần Ti chúng ta còn có một quy định ngầm, đó chính là, thực lực vi tiên.”

Nếu như ngươi thực lực đủ mạnh, có thể trực tiếp lên vị trí đội chính. Về phần cao hơn, cần không chỉ là thực lực, còn có tố chất tổng hợp tùy cơ ứng biến. Vậy cũng chỉ có thể hoàn thành nhiệm vụ để tăng lên.

“Đa tạ đại nhân. “Lý Trình Di ôm quyền nói.

“Tốt lắm, vậy bây giờ, ngươi là người đầu tiên bắt đầu đi. Thể hiện chân khí của ngươi. “Phó Nhiên mỉm cười.

Lý Trình Di tiến lên một bước, quanh thân nhanh chóng sáng lên chân khí màu trắng óng ánh.

“Chân khí ta tu luyện tên là Tùng Văn Khí, là hạch tâm của đao pháp Tùng Lộc gia truyền, chưa được xếp vào phẩm cấp, tổng lượng chân khí là tu vi 40 năm”.

“Bao nhiêu?! “Ánh mắt Phó Nhiên sáng ngời, hỏi lại một lần.

Lý Trình Di nhanh chóng lặp lại một lần.

Lần này tất cả mọi người nghe rõ, mơ hồ có tiếng xôn xao truyền ra.

“Cái tuổi này có thể luyện đến 40 năm tu vi, thiên tư rất tốt! Ngươi mấy tuổi bắt đầu luyện khí?”

“Chín tuổi. “Lý Trình Di tùy ý trả lời.

Chưa đến một năm luyện được 40 năm tu vi, thật sự quá mức hoảng sợ, cho nên trước khi rời đi, Vương Nhất Phong liền dặn dò hắn, tận lực biên ra một lý lịch thiên tài bình thường một chút.

Chín tuổi đến mười chín tuổi, thời gian mười năm, luyện ra 40 năm công lực, thiên tài như vậy tuy rằng cực ít, nhưng vẫn có.

Ít nhất sẽ không bị coi là quái thai dị dạng bị vác đi nghiên cứu.

“Được được được! “Phó Nhiên cười ha hả.

Tốt lắm! Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đại đội chính thứ năm của huyện Thương Thời chúng ta!

Thế đạo này, vũ lực mới là bùa hộ mệnh tốt nhất bảo đảm an toàn, còn lại hết thảy cái gì đều là hư ảo.

Vâng.

Lý Trình Di không có ngoài ý muốn, bình tĩnh ôm quyền đáp lại.

14 người còn lại đến khảo hạch nhìn hắn với ánh mắt ghen tỵ, nhưng tất cả mọi người không lời nào có thể nói.

Bọn họ nhiều lắm chính là vài năm đến hơn chục năm tu vi, so với thiên tài khoa trương như Lý Trình Di, chênh lệch quá lớn.

Khảo hạch còn chưa kết thúc, Lý Trình Di đã được một mình mang đi lĩnh đồng phục và dụng cụ phòng thủ vũ khí của mình.

Đồng thời, con đường thu được tin tức tình báo mà hắn coi trọng cũng rốt cục xuất hiện.

Thần Võ Ti có kênh thu thập tin tức riêng, đó là bắt nguồn từ cơ cấu Nhân Nhân phủ độc nhất của Thiếu m quốc

Cũng giống như Thần Võ Ti, Nha Nhân phủ cũng là bộ phận chuyên trách cung cấp tình báo cho Huyết Thủ Ti và Thần Võ Ti.

Tình báo chia làm hai loại công tư.

Thông tin tình báo công không tốn tiền mua, có thể xem tùy ý.

Thông tin tình báo báo tư, cần tốn tiền mua, nhưng có giá nội bộ.

Ngoài ra còn có phát lương bổng tương ứng các cấp, một ít đạo cụ nhỏ thực dụng, dược vật, pháo hoa cảnh báo các loại.

Sau khi Lý Trình Di biết được vị trí cứ điểm của phủ Nha Nhân ở huyện Thương Thời, lập tức đi sang bên kia.

Bằng vào yêu bài của mình, hắn có thể hưởng ưu đãi 80%.

Hắn muốn chính là tất cả tin tức về Huyễn Thải Long, đồng thời, còn phải có tin tức tình báo của cao thủ đỉnh cấp chân chính của thế giới này.

Đây mới là mục đích cốt lõi của hắn khi gia nhập cơ cấu của quan sai

Mặt khác còn về phần Thần Hạn Tâm Quyết kia, rốt cuộc có phải là người hắn đã từng gặp qua hay không.

Đúng rồi, các loại tin tức tình báo về hoa thần vị, cũng cần tra xét, có thể sớm phòng ngừa sau đó tiến hóa để dùng cho việc bổ sung chữa trị Hoa Lân Y

Có được nguồn tin tức từ cơ quan tình báo chính thức, hắn có thể trong nháy mắt biết được toàn bộ tin tức tại Thiếu m quốc.

Tuy rằng thông tin mật cấp cao chưa chắc lấy được , nhưng hắn muốn đại bộ phận thông tin tình báo, cũng không phải loại cao cấp gì, đều thuộc về loại tin tức tình báo ở mức phổ thông.

Chương 838: Thu thập tin tình báo

Điểm tình báo của phủ Nha Nhân, ngay bên cạnh phủ thủ huyện, trong một tòa tiểu lâu hai tầng tối đen như mực.

Tiểu lâu treo đèn lồng đen, trên đèn lồng viết chữ Nha, cực kỳ rõ ràng.

Lý Trình Di lấy được yêu bài liền lập tức đi tới nơi này, đẩy cửa mà vào.

Bên trong mộc sảnh trống rỗng, có một cái quầy hình móng ngựa, phía sau quầy là một lão già mặt lãnh đạm đang ngồi.

Bộp.

Lý Trình Di vào cửa liền đem yêu bài đập lên quầy.

Ta muốn tìm vị trí phân bố mấy loại hoa cỏ cây cối này!

Anh lấy từ trong túi ra một tờ giấy vẽ đã gấp sẵn, đặt lên mặt bàn.

Lão già cầm lấy giấy vẽ, mở ra, cẩn thận quan sát.

Tam cầu huyền linh mộc thụ, hoa tử vi, hoa tử đằng, tiết mao phi liêm?

Hắn nhíu mày.

Những bông hoa này thật ra đã xem qua, nhưng tên khác nhau. Đặc thù giống nhau, không biết có phải là ngươi muốn hay không.

Hắn gặp qua người tới nơi này tìm kiếm tin tức tình báo về dược liệu trân quý, lại chưa thấy qua người nào tới tìm những thực vật hoa cỏ bình thường này.

Ít nhất Lý Trình Di là người đầu tiên.

Cho ta vị trí, giá cả thế nào? “Lý Trình Di nói.

Đều là tình báo bình thường, dựa theo giá tiêu chuẩn năm lượng, chờ một chút.

Lão già xoay người, đi vào trong phòng có rèm cửa che.

Không bao lâu, hắn liền đi ra, cầm trong tay một tờ giấy vàng cỡ A4.

Phía trên mơ hồ có thể nhìn thấy viết đầy đồ vật.

Ông lão đưa cho Lý Trình Di.

Ngược lại Lý Trình Di giao tiền cho lão già

Sau khi lấy được giấy vàng, Lý Trình Di cẩn thận xem xét.

Chỉ thấy trên giấy viết rõ ràng, cơ hồ tất cả hoa cỏ cây cối, đều ở một nơi gọi là Vạn Mộc Sơn.

Đều ở Vạn Mộc Sơn?

Lý Trình Di nhíu mày.

"Đúng, đều ở Vạn Mộc Sơn nơi Diêu Hương Ngọc Mẫu ẩn cư. "Lão già gật đầu, sắc mặt đờ đẫn.

"Miễn phí đưa cho ngươi một tin tức, từ nơi này một đường đi về hướng nam, dựa theo tốc độ thương đội, đi tới chừng một năm, là có thể đến Vạn Mộc Sơn."

'Đa tạ. "Lý Trình Di cầm theo giấy vàng xoay người, đi ra khỏi cứ điểm phủ Nha Nhân.

Manh mối Huyễn Thải Long, hắn tạm thời không mua, mà là chuẩn bị tách ra mua, dù sao liên lụy đến Đế Quân, có chút mẫn cảm, cần phải ngụy trang chút.

Ví dụ như giả vờ bị ai đó gợi lên hứng thú, từ đó đến mua tin tình báo.

Dù sao tiền tài cũng là điểm đáng ngờ, vừa đến liền tiêu phí vô số tiền tài mua tin tình báo, ít nhiều bắt mắt một chút.

Đứng trước tòa nhà nhỏ, Lý Trình Di nhìn chữ viết trên giấy vàng.

Quên đi, trước tiên đi thu thập ác niệm, đem ba loại chủ hoa tích góp từng tí một viên mãn rồi nói sau.

Ánh mắt kiên định, hắn bước nhanh rời đi, trở về chỗ ở của mình.

Trong thời gian kế tiếp, Lý Trình Di chính thức bắt đầu nhậm chức, bổng lộc tháng là mười lượng bạc, so với cha của người tiền thân Vương Nhất Phong nhiều hơn không biết bao nhiêu.

Công việc mỗi ngày chính là ban ngày dẫn đội tuần tra chung quanh nội thành, thỉnh thoảng có người của Huyết Thủ Ti chiến đấu, bọn họ cần đi trước giải quyết vấn đề hiện trường còn sót lại.

Ngay từ đầu hắn còn không biết làm như thế nào, có phó huyện chủ Lâm Đại Toàn dẫn dắt, làm mầy lần liền quen việcng cũ.

Không phải là hủy thi diệt tích, nhân tiện bịt miệng dân chúng sao?

Quá đơn giản.

Bình thường Người Huyết Thủ Ti, ra tay đều cực ác, hiện trường một mảnh hỗn loạn máu tanh, nhưng bởi vì Lý Trình Di là đại đội chính, chủ yếu dẫn người đi qua trấn thủ hiện trường, không tự mình động thủ.

Cho nên chỉ cần ở một bên nhìn là được.

Thỉnh thoảng gặp phải người trong thời kỳ ủ bệnh còn có chút tức giận, đi lên tát chết.

Những thứ này đối với bình thường võ nhân mà nói, độ khó rất cao, nhưng đối với Lý Trình Di mà nói, thì dễ như trở bàn tay

Liên tục một tháng, hắn đại khái biết một số manh mối, liền lại mua tiếp những thông tin tình báo khác.

Trong đó tin tức Huyễn Thải Long khiến hắn có chút ngoài ý muốn.

Trong tình báo đề cập, Huyễn Thải Long ở chỗ này được gọi là Thải Lân Long, trong thiên địa đã từng có bốn con ác long tàn sát bừa bãi, sau đó bị cường giả huyết mạch võ nhân tuyệt đỉnh, chia ra giết, máu thịt, long châu phân tán sưu tầm.

Trong đó Lý Trình Di quan tâm nhất là tung tích cụ thể của Long Tâm, quyền hạn mua sắm tình báo không đủ.

Chính xác mà nói, tất cả chi tiết tung tích huyết nhục Huyễn Thải Long, hắn đều không có quyền hạn mua.

Bởi vì sau khi ăn thịt Long huyết, sẽ có công hiệu tăng trưởng thọ nguyên trên diện rộng.

Là trường sinh thần dược mà bất luận kẻ nào đều tha thiết ước mơ.

Mà tình báo Thần Hạn Tâm Quyết khác, cứ điểm phủ Nha Nhân này căn bản không có quyền hạn xin, chớ nói chi là bán.

Duy nhất biết, Thần Hạn Tâm Quyết tên đầy đủ, đúng là Lý Trình Di đã từng nhìn thấy Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm Quyết. Tên giống hệt nhau.

Sau khi lấy được tin tình báo, Lý Trình Di không có hành động thiếu suy nghĩ, khi không biết rõ thế giới này nước sâu bao nhiêu trước, hắn nhất định phải tuân theo quy tắc của nơi này để đi lên.

Quyền lực mới là trụ cột lớn nhất ở đây.

Cho nên, hắn bắt đầu chuẩn bị lập công.

……..

Chương 839: Thu thập công lao

Ngoại ô thị trấn.

Trong một khu rừng nhân tạo.

Hai người trong thời kỳ ủ bệnh đã bị chém ngã trên mặt đất, thân thể còn đang không ngừng co quắp.

Người của Huyết Thủ Ti đã rời đi, Lý Trình Di thân là đại đội chính, mang theo hơn mười đội viên nhanh chóng đi tới hiện trường.

Đánh giá sơ lược tình huống xung quanh.

Cây cối sụp đổ, xung quanh gốc cây cùng trên mặt đất đều có lưu lại vết đao, hiển nhiên Huyết Thủ Ti ra tay chính là cao thủ dùng đao.

Hai cỗ thi thể đều là một đao mất mạng, hẳn là Huyết Thủ Ti Tiết đại nhân ra tay.

Lão Hoàng -Đội viên phụ trách kiểm tra, đứng dậy trầm giọng nói.

Cấp bậc Huyết Thủ Ti có chút hỗn loạn, cấp huyện chỉ có huyện chủ cùng phó huyện chủ, còn lại không có đội chính, đại đội chính.

Thực lực Huyết Chủng bộc phát, biến hóa cực nhanh, ai cũng không phục ai, cho nên, thực lực đều là dựa theo danh tiếng của mình để định ra

Lý Trình Di mấy ngày nay một bên tu hành chân khí, một bên coi như là đại khái sờ rõ ràng thực lực nơi này

Trừ ba người huyện chủ phó huyện chủ, Tiết Bằng này xem như cao thủ có thể xếp thứ năm.

“Ngoại trừ hai người bị lây nhiễm này, không còn gì khác sao? “Lý Trình Di nhìn thẳng lão Hoàng.

Chỉ có hai người như vậy, làm từng bước, một chút động tĩnh cũng không có, hắn lấy cái gì để lập công thượng vị?

“Ách không có, chỉ có hai người này.” lão Hoàng có chút không hiểu, không biết lão đại có ý gì.

“Xem ra, nhiều năm an nhàn sinh hoạt, các ngươi cũng có chút lười biếng”

Lý Trình Di chậm rãi rút thắt lưng ra, cười lạnh một tiếng.

Bốp!

Trong phút chốc, hắn đạp bước, hướng về phía trước lao ra, đã đạt tới sáu mươi năm công lực Tùng Văn chân khí, cộng thêm vẫn là mật độ gấp ba, sau khi tăng cường, tốc độ thân thể của hắn không vận dụng bất kỳ hệ thống lực lượng gì khác thì mỗi giây cũng đạt tới gần hai trăm mét.

Đây chính là chỗ cường hãn của cao thủ chân khí tại thế giới này.

Hơn mười tên đội viên Thần Võ Ti chỉ cảm thấy bạch quang chợt lóe, Lý Trình Di cũng đã xông vào trong rừng sâu, biến mất không thấy.

Bọn họ cũng là người có tu vi từ 5 đến 10 năm chân khí lúc này cư nhiên ngay cả nhìn cũng thấy không rõ tốc độ của Đại đội chính.

Thực lực bực này!?

Lão Hoàng cùng mấy tinh anh xuất sắc trong đội liếc nhau, đều thấy được sự rung động từ trong mắt đối phương.

Rất nhanh, bạch quang lóe lên,

Trong tay Lý Trình Di mang theo một người đàn ông trọng thương bất động, hôn mê trở lại hiện trường.

Đó là một nam nhân trung niên mặc áo dạ hành, che mặt chỉ lộ ra hai mắt.

Lý Trình Di ném người đi.

Lão Hoàng kiểm tra một chút.

Lão Hoàng nhanh chóng tiến lên, lật mắt nhìn.

Cũng là người bị nhiễm bệnh! Hơn nữa đầu lưỡi bị cắt, lỗ tai cũng bị đâm xuyên qua.

Không sai, ta vừa mới nhìn thấy tên này lén lút, dạo quanh phụ cận, hôm nay tới bắt, quả nhiên là đồng đảng. "Lý Trình Di trầm giọng nói," Tên này vốn bị trọng thương, không biết là bị vị cao thủ Huyết Thủ Ti nào đả thương, bị ta đột nhiên đánh lén, lúc này ngã xuống đất không dậy nổi.

"Nhờ có đại nhân nhạy bén! cư nhiên phát hiện người ở thời kỳ ủ bệnh mà các đại nhân Huyết Thủ T cũng không phát hiện. Lần này chúng ta chính là lập đại công!"

Lão Hoàng lập tức phản ứng lại.

Những người còn lại cũng nhanh chóng hoàn hồn, ánh mắt nóng bỏng.

Loại tình huống này rất khó gặp phải.

Người bị nhiễm bệnh thời kỳ ủ bệnh, nếu như là hoàn hảo, bị bọn họ gặp phải, không trải qua một phen khổ chiến, liền chạy trốn cũng khó.

Đây còn chỉ có thể là người lây nhiễm ở thời kỳ ủ bệnh yếu, nếu là gặp phải người ủ bệnh mạnh một chút, bọn hắn những người này, phỏng chừng cũng chỉ có đại đội chính mới có thể trốn thoát được.

Cho nên bọn họ mới chỉ có thể phụ trách khắc phục hậu quả.

Không nghĩ tới lần này cư nhiên bị đại đội gặp phải một người bị nhiễm bệnh đã bị trọng thương trước!

Đây quả thực là công lao từ trên trời đưa tới!

Nhất thời, một đám người vui mừng hớn hở chia người trở về báo tin.

Rất nhanh phó huyện chủ Vương Đại Toàn chạy tới, kiểm tra xác định người mặc đồ đen đang trong thời kỳ ủ bệnh

Lúc này khích lệ Lý Trình Di một phen.

Sau đó giết chết tên này, dùng túi da phong kín nhét vào kéo đi.

Làm tốt lắm! Công lao lần này ta giúp ngươi ghi công! "Lâm Đại Toàn vỗ vai Lý Trình Di cười nói.

"Đa tạ phó huyện chủ. "Lý Trình Di mỉm cười nói.

May mà ngươi sớm phát hiện dư nghiệt, nếu không bị hắn truyền nhiễm đến lúc đó người vô tội tử thương sẽ càng nhiều. Trước kia từng có tiền lệ. "Lâm Đại Toàn cảm thán nói.

"Đại nhân khen sai rồi, đây là việc ty chức nên làm. "Lý Trình Di nói.

Hắn sắc mặt trấn định, trên thực tế trong lòng cũng là đang tính toán, cần bao nhiêu công lao mới có thể tiến thêm một bước.

Giống như vậy bắt người lây nhiễm bỏ sót, có thể lấy được một lần đại công, dựa theo quy tắc thăng chức, nếu muốn ngắn hạn thăng chức, hắn cần ba lần lập đại công, mới có thể đi lên một bước.

Vậy.

Đảo mắt, ba ngày sau.

Bùm.

Lại là một tên hắc y nhân bị Lý Trình Di bắt được ném xuống đất.

Lại là loại người bị lây nhiễm này! Không nghĩ tới lại bị ta may mắn gặp được, cũng là bị trọng thương.

Lão Hoàng cùng các đội viên còn lại ánh mắt quỷ dị, trong lúc nhất thời nhìn hắc y nhân trên mặt đất không nói chuyện.

Nào có ai trên đời này vận khí tốt như vậy?

Lúc này mới vài ngày, đã gặp phải hai người nhiễm bệnh giống nhau như đúc?

Còn đều là trọng thương?

“Sao?? Lão Hoàng qua đây kiểm tra. “Ánh mắt Lý Trình Di lăng lăng, trầm giọng nói.

Chương 840: Hợp tác thượng vị

Kỳ thật nào có nhiều người bị lây nhiễm như vậy, đều là hắn dùng độc huyết cho những kẻ trộm cắp hoặc tội phạm giết người lây nhiễm

Về phần lo lắng có bị lộ không?

Vấn đề đó căn bản không có khả năng, hắn đã sớm chọc thủng lỗ tai và cắt đứt đầu lưỡi cắt đi.

Đầu tiên đánh người bị thương nặng, sau đó lây nhiễm. Dễ dàng chế tạo ra vật liệu tốt lập công.

Còn nhân tiện thu thập một chút ác niệm.

Đáng tiếc đều là chút rác rưởi, ác niệm quá ít, đến bây giờ Tử Ngọc Lan của hắn vẫn ở mức hơn 80%

“Đại nhân, chúng ta nhất định là tin, nhưng cũng phải cấp trên các đại nhân tin mới được.” Lão Hoàng cẩn thận nói.

“Ta hoài nghi bọn chúng là thám tử của một tổ chức phái ra điều tra, tiếp theo khả năng còn có thể có càng nhiều người bị nhiễm bệnh tới gần. như thế nào? ngươi cho rằng là ta cố ý lấy ra hàng giả?!”

Ánh mắt Lý Trình Di lạnh lẽo, nhìn chằm chằm lão Hoàng khiến lão ta cả người co rụt lại, cười làm lành.

“Ta nào dám “Tuy rằng trong lòng hắn nghĩ như vậy, nhưng chuyện không có chứng cớ, ai dám nói lung tung?

Lúc này mười người phân ra một người trở về Thần Võ Ti báo tin.

Rất nhanh, phó huyện chủ Lâm Đại Toàn lại chạy tới, huyện chủ Phó Nhiên cũng cùng đến.

Hai người nhíu chặt mày, đầu tiên là kiểm tra hắc y nhân hôn mê một lần, lại là người câm điếc.

Sau đó tầm mắt hai người nhìn về phía Lý Trình Di.

A Thần, ngươi làm sao phát hiện người này? "Lâm Đại Toàn lên tiếng hỏi.

Tất cả mọi người đều là quái vật cả, trùng hợp giống nhau trong thời gian ngắn như vậy tới hai lần, ai mà không nghi ngờ?

Lý Trình Di lúc này thuật lại một lần chuyện lần trước vì phát hiện ra người áo đen nên đã để cao cảnh giác, rồi lại phát hiện thêm người này ở chỗ cũ

Ánh mắt hai người đều khó hiểu.

"A Thần, ngươi dám cam đoan những lời ngươi nói là thật?" Lâm Đại Toàn nhìn ánh mắt huyện chủ Phó Nhiên, trong lòng khẽ động, nhìn Lý Trình Di nói.

"Ta dám đảm bảo. Hơn nữa ty chức nghi ngờ, những người này có thể đều xuất thân từ một tổ chức, tiếp theo có thể còn có người bị lây nhiễm mới đến đây"Lý Trình Di trầm giọng nói.

"Hắc, thật can đảm! " huyện chủ Phó Nhiên ở một bên nhìn Lý Trình Di, cười lạnh một tiếng.

"Đại nhân nói thế là sao? "Lý Trình Di ra vẻ khó hiểu.

Phó Nhiên phất tay ý bảo người chung quanh lui ra, còn mình thì ra dấu, bảo Lý Trình Di đi sang một bên.

Hai người bước nhanh vào sâu trong rừng, đi mấy trăm mét mới dừng lại.

"Làm sao ngươi làm được? "Phó Nhiên nhẹ giọng hỏi.

Ty chức cũng liều mạng mới mạo hiểm bắt được phạm nhân! “Lý Trình Di bất mãn nói.

Không thấy ánh mắt của những đội viên xung quanh sao? Ngay cả bọn họ cũng không tin, ngươi trông cậy vào người bên trên tin? “Phó Nhiên cười nhạo nói.

“Đại nhân cứ nói, đây có tính là công lao không? “Lý Trình Di nói.

“Tính, như thế nào không tính. Nhưng công lao cũng phải ăn được thì mới tính chứ! “Phó Nhiên lạnh nhạt nói.

Đại nhân cũng muốn chia một chén canh? “Lý Trình Di kịp phản ứng.

“Ngươi làm như vậy hơi thô, vô dụng. Nhưng ta có thể giúp ngươi, ta hoàn thiện các loại chi tiết cho ngươi, nhân chứng vật chứng, toàn bộ hoàn thiện tốt, công lao mọi người chia sẻ một chút, đến lúc đó tất cả đều vui vẻ. Như thế nào?”

“Đại nhân có thể cam đoan giấu được cấp trên không? “Lý Trình Di nhướng mày.

“Ngươi cho rằng chức huyện chủ của ta như thế nào mà có? “Phó Nhiên cười đến càng sáng lạn. Trước kia ta cũng từng làm chiêu này, nhưng tần suất không cao như ngươi, hiểu chưa? Ngươi quá vội vàng”.

“Đại nhân cao minh! “Lý Trình Di nhất thời hiểu rõ, cũng lộ ra nụ cười.

“A Thần ngươi là một nhân tài, không sợ nguy hiểm, ta và ngươi hợp tác, nếu muốn đi lên, với võ công thiên phú của ngươi, sớm muộn gì cũng có thể lên tầng cao hơn. Không cần nóng vội như vậy.” Phó Nhiên khuyên nhủ.

Đại nhân nói đúng, ty chức ghi nhận lời dạy dỗ của đại nhân. “Lý Trình Di gật đầu.

Nói thì nói như vậy, nhưng hắn cũng không muốn ở chỗ này quá nhiều năm.

Cho dù thời gian lưu tốc rất lớn, nhưng tuổi thọ trên thân thể hắn vẫn đang trôi đi, ở lại nơi này quá lâu cũng là uổng phí

thời gian.

Như Phó Nhiên đã nói, mình tự làm một mình có chút mạo hiểm, hai người phân công, tuyệt đối có thể làm cho mọi thứ càng hoàn mỹ.

Xác định quan hệ hợp tác, hai người nhanh chóng trở về hiện trường, lần này Phó Nhiên dẫn đầu mang người về. Cũng tuyên bố tất cả mọi người ở đây đều có thể được phân công lao.

Nhất thời tất cả mọi người ngầm hiểu, im lặng phối hợp.

Mặc kệ Lý Trình Di bắt người từ đâu lấy được, ít nhất hắn cũng bắt được. Thế là đủ rồi.

Chẳng mấy chốc, hai tuần sau, Thần Võ Ti của huyện Thương Thời, trong một chiến dịch phối hợp, họ tình cờ phát hiện ra một hang trộm được tập hợp bởi những người bị ủ bệnh.

Cũng thông báo trước cho Huyết Thủ Ti.

Cao thủ Huyết Thủ Ti xuất động, sau khi trải qua kịch chiến, đánh gục mười bốn người bị nhiễm thời kỳ ủ bệnh, hoàn toàn phá hủy một ổ những người ủ nhiễm cỡ lớn gần huyện Thương Thời.

Phó Nhiên sau khi Câu thông' với cùng Huyết Thủ Ti bên kia, sau một số động tác quà cáp trong các bộ quan trường ngày càng thối nát tại Thiếu m quốc.

Nhất thời, mọi người trong Thần Võ Ti từ huyện chủ đến đội viên, mỗi người đều có công, mỗi người có thưởng, tất cả mọi người đều vui mừng.

Người ra tay bên Huyết Thủ Ti cũng có phần thưởng đề bạt.

Về phần cái gọi là hang ổ kia, hoàn toàn chính là tội phạm giết người cưỡng gian được Lý Trình Di bắt tới tụ cùng một chỗ, sau khi cho tập trung lây nhiễm, rồi ra tay.

Chỉ cần đương sự Huyết Thủ Ti cùng Thần Võ Ti không nói, cái gọi là ổ lây nhiễm chính là thật.

Chương 841: Thăng tiến thần tốc

Như thế, sau chưa đầy 3 tháng kể từ khi Lý Trình Di nhậm chức, huyện chủ Thần Võ Ti Phó Nhiên thăng chức, lựa chọn đảm nhiệm chức phó huyện thủ phủ huyện.

Mà huyện chủ mới là Lâm Đại Toàn, Lý Trình Di thuận lợi thăng chức phó huyện chủ.

Đội viên dưới trướng hắn đều có hoặc nhiều hoặc ít tăng lên cùng vô số phần thưởng.

Tốc độ thăng quan bực này, quả thực làm cho người ngoài nhìn mà nghẹn họng nhìn trân trối.

…….

Nha nhân phủ.

Lý Trình Di thay đổi quan phục phó huyện chủ, lại tới nơi này.

Lần này quyền hạn của hắn tăng lên một cấp, có thể mua được tin tức tình báo hẳn là nhiều hơn.

Đương nhiên chỉ là tăng lên một cấp, đối với cấp bậc hạn chế của Thần Hạn Tâm Quyết cùng Huyễn Thải Long mà nói, không đáng nhắc tới.

Nhưng hắn lần này tới, muốn mua, không phải những thứ này, mà là vật khác.

Đẩy cửa tiến vào đại sảnh, bên trong vừa vặn có hai người đang mua tin tình báo, Lý Trình Di chờ một lát, chờ bọn họ giao dịch hoàn thành, mới tiến lên đi tới quầy.

Người chủ trì vẫn là lão già lần trước.

“Lần này muốn cái gì? “Lão già giương mắt nhìn hắn một cái, dừng lại một cái trên quan phục phó huyện chủ.

Hắn rất rõ ràng người trẻ tuổi trước mắt dùng thủ đoạn để leo lên chức phó huyện chủ, nhưng thế thì đã sao?

Đối phương to gan lớn mật, mỗi lần đều mạo hiểm tính mạng, tự tay kết cục.

Dù sao những người bị nhiễm kia một khi có một người bạo loạn, thì người làm giả là hắn phải gánh nguy hiểm lớn nhất, đó chính là lấy mạng đi liều mạng.

Thực lực của võ nhân bình thường không sánh bằng người bị lây nhiễm.

Một khi thất thủ cũng chỉ có chết.

Cho nên lão già cũng không thèm để ý chuyện này, đầu năm nay chuyện tương tự nhiều lắm.

Ta tới, là muốn tình báo về Chân Ấn Chi Linh.

Muốn phần nào?

“Nghe nói võ học luyện đến cực điểm, liền có thể cùng Chân Ấn dung hợp làm một? ta muốn hỏi, như thế nào mới có thể tìm được tin tức tình báo về phương diện này?”

Không sai, Lý Trình Di lần này tới, chính là vì chuyện Khắc Ấn.

Tu hành võ học chân khí lâu như vậy, hắn đã càng phát ra cảm giác được, chân khí, chính là quá trình tiến hóa đang không ngừng tới gần một loại Khắc Ấn nào đó.

Dù sao hắn cũng khác với những người khác, hắn vốn có Khắc Ấn cự lực, đối lập cực kỳ rõ ràng.

Càng tu hành Tùng Văn khí, hắn lại càng cảm giác chân khí đang không ngừng cường hóa rèn luyện thân thể của mình, hơn nữa ở bụng mình mơ hồ ngưng tụ một ít hoa văn nông cạn giống như cự lực Khắc Ấn.

Hôm nay chân khí tu vi đã đạt tới cấp độ bảy mươi mấy năm, hắn cơ hồ tương đương với một thiên tài tu hành Tùng Văn khí, cả đời khổ tu tích lũy sản lượng.

Lượng chân khí khoa trương như thế, cùng mật độ gấp ba lần Tùng Văn Khí bình thường, làm cho hắn mơ hồ nhìn được mục đích căn bản cuối cùng của chân khí.

“Cái này thuộc về phẩm cấp võ học mới có, khác với phẩm cấp võ học, phương thức cũng khác, hơn nữa dung hợp phương pháp chân ấn, coi như là phẩm cấp võ học, cũng là phẩm cấp cao mới có.”

“Phẩm cấp gì mới có? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi.

Trong cấp ngũ sắc, trắng, đỏ, đen, bạc, vàng, ít nhất cấp võ học màu đen trở lên mới có. “Lão già trả lời.

“Vậy ta muốn hỏi, cao thủ võ học cấp đen sau khi dung hợp Chân Ấn thì tại Thiếu m quốc xếp hạng vị trí nào trên hai bảng xếp hạng ?”

Lão già vươn tay, ra dấu mười.

Lý Trình Di nhanh chóng hiểu ý, trả mười lượng.

“ Trong top 10 Hai bảng “Tiền nhận rồi, lão già lập tức trả lời.

“Ta còn muốn hỏi, trong truyền thuyết, cường giả đỉnh cấp dẫn dắt Thiên Tinh hủy diệt một quốc, phải chăng là thật?”

“Cái này miễn phí. “Lão già nở nụ cười,” Chính là Quốc sư Thiếu m chúng ta đó. Di Thiên Huyết Vũ Công có thể dung hợp ba đại chân ấn.

… “Lý Trình Di mang theo chấn động đi ra khỏi cứ điểm phủ Nha Nhân.

Từ biết võ học cấp đen đều cần dung hợp chân ấn, hắn liền hiểu được, hai bảng top 10 đều là cường giả cấp Khắc Ấn.

Cứ như vậy, tình huống góc chết siêu lớn này cũng đại khái rõ ràng.

Hắn đạt được một cái Khắc Ấn, đều có thể làm cho bản thân tăng cường đến trình độ khoa trương như vậy, những cao thủ trên hai bảng kia sở tu Khắc Ấn không biết tăng cường sức mạnh đến mức độ nào.

Thế giới này. Chậc chậc!

Còn có quốc sư Tống Vân Hạc, vậy mà người dẫn dắt Thiên Tinh kia, chính là người!?

Đây là điều hắn làm thế nào cũng không nghĩ tới.

Ra khỏi phủ Nha Nhân, hắn trực tiếp quay về chỗ ở của mình. Phó huyện chủ kỳ thật là có thể được phân phối nhà ở, nhưng hắn cũng không dời đi, mà là vẫn ở chỗ cũ.

Mãi cho đến khi về đến nhà, trong lòng Lý Trình Di vẫn còn đang suy tư tình huống nơi này.

Không hề nghi ngờ, nơi này võ học đều nhắm thẳng đến Khắc Ấn, hắn tới nơi này vốn là tìm kiếm tài liệu, lại không nghĩ tới lần này thật sự tới đúng rồi.

Hắn vốn là vì tài liệu Khắc Ấn mà đến, nơi này võ học chân khí ngược lại là dùng một loại phương thức khác để cho hắn thực hiện mục tiêu.

Nghĩ tới đây, hắn từ cổ áo lấy ra cánh cửa nhỏ tròn cong được làm thành mặt dây chuyền.

Đặt nó trên mặt đất, sau đó cắt một vết thương từ đùi, lấy chìa khóa được giấu bên trong và chèn vào ổ khóa cửa nhỏ.

Răng rắc.

Cửa từ từ mở ra.

Lý Trình Di lui về phía sau hai bước, nhìn một khe hở mở ra ngoài cửa.

Cởi quần áo, hắn trần truồng xông về phía trước, khi trong nháy mắt cánh cửa mở rộng, chợt tiến vào trong đó.

Phụt.

Trong nháy mắt hắn lại lần nữa tiến vào thông đạo đặc thù lúc trước.

Chương 842: Gặp lại Tử Thiên Sứ Chi Vương

Bạch quang bao phủ thân thể, hắn thoáng cái lao ra khỏi vòng xoáy khổng lồ Midraon, hướng về hiện thực lúc đến bay đi.

Trong ánh sáng trắng, tướng mạo bên ngoài cơ thể hắn nhanh chóng khôi phục thành dáng vẻ của Lý Trình Di.

Lần này trở về, hắn phải làm một ít chuẩn bị, nếu Midraon bên này có trực chỉ võ học Khắc Ấn, như vậy hắn liền dự định trường kỳ ở bên này tu hành võ học chân khí.

Hơn nữa, hắn mục đích chân chính, vẫn là muốn lợi dụng siêu tính toán của bên Thải Hồng Đường, tính toán hiệu suất tinh luyện võ học chân khí, cùng ưu hóa độ nén.

Nếu như có thể thôi diễn phương pháp dung hợp chân ấn thì tốt nhất, nhưng chân ấn thuộc về sản vật Biển Đen, siêu máy

tính không có tư liệu, không có khả năng hoàn thành.

Biển Đen thuộc về lĩnh vực hỗn độn không thể nhận thức, suy diễn đại khái không thể hoàn thành.

Lại về sau, hắn phải chạy qua chạy lại giữa hai bên, chỉ cần thày giáo bên phía Iseline duy trì thông đạo là tốt rồi.

Đương nhiên, bởi vì tốc độ dòng thời gian, tất cả phải nhanh!

Nếu không một năm trong Midraon, hiện thực mới một ngày, nói cách khác, khi hiện thực mới trôi qua 2 giờ thì ở Midraon đã là một tháng.

Hơi không chú ý, sự phát triển ở bên kia sẽ hoàn toàn gián đoạn bởi vì người mất tích.

Trong bạch quang, Biển Đen chung quanh vẫn sền sệt mà không tiếng động, đen kịt không hề có ánh sáng.

Anh, sao anh ra nhanh như vậy? m thanh Iseline bỗng nhiên ở bên tai như có như không vang lên.

'Anh" Lý Trình Di đang muốn trả lời, bỗng nhiên thông đạo bạch quang phía trước vặn vẹo một trận, phát ra tiếng rít chói tai kịch liệt.

Không đúng!

Một loại cảm giác hoảng sợ sởn gai ốc, trong nháy mắt xông lên đầu.

Lý Trình Di đột nhiên không hiểu quay đầu, nhìn sang bên phải.

Cự lực Khắc Ấn trước ngực hắn chậm rãi sáng lên bạch quang, bạch quang kia lan tỏa đến toàn thân hắn, để cho hắn rõ ràng'Nhìn' thấy, chỗ xa xôi tại Biển Đen một Thiên sứ khổng lộ đang đến.

Người khổng lồ có đôi cánh màu xám trắng không thể đếm được. Khuôn mặt là một vòng xoáy màu đen, thân thể đen kịt, hai tay mở ra, đang cúi người bay về phía mình.

Là Tử Thiên Sứ Chi Vương! Anh, mau trở về! Không còn kịp rồi! "Iseline thất thanh kêu lên.

Lý Trình Di không nói hai lời, xoay người quay đầu, phóng về phía Midraon.

Hắn mới bay ra không xa, cách Midraon gần nhất.

Phốc!!

Trong phút chốc, khi hắn lại từ trong cửa bay ra, nhào vào trong sân.

Cánh cửa nhỏ tròn nhanh chóng vặn vẹo, thu nhỏ lại, rất nhanh liền khôi phục thành mặt dây chuyền.

Lý Trình Di đứng dậy mặc quần áo vào, đến bây giờ tim còn đập thình thịch, da đầu tê dại, toàn thân nổi da gà.

Trong nháy mắt vừa rồi, không cần nghĩ ngợi, một khi hắn bị đuổi kịp, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Phụt.

Đột nhiên mặt dây chuyền cửa nhỏ toát ra một luồng khói đen, cứ như vậy hòa tan, hóa thành một bãi bụi đen, hoàn toàn hỏng.

"…… "Lý Trình Di trợn tròn mắt.

Cửa này hỏng rồi, hắn trở về như thế nào!?

Nhìn cánh cửa nhỏ trên mặt đất dần dần hóa thành tro đen, vật này mang theo cả chìa khóa, biến mất sạch sẽ, một chút cũng không còn.

Hiển nhiên là vị giáo sư Mê Mạn kia đã làm một loại bảo hiểm đặc thù nào đó, một khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, sẽ tự động hủy sử dụng.

Nhưng cứ như vậy, phương pháp và thông đạo hắn trở về nơi này hoàn toàn không còn.

Đứng tại chỗ hồi lâu, Lý Trình Di cũng không lấy lại tinh thần.

Trong đầu hắn suy nghĩ cấp tốc nên như thế nào trở về Địa Nguyệt.

"Không đúng, vẫn có biện pháp, lúc trước Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm quyết có thể truyền tới Địa Nguyệt, nhất định là nơi này có liên hệ nào đó với Địa Nguyệt." Đương nhiên

cũng có thể là người nào đó nơi này, đem công pháp mang theo đi qua, nhưng loại khả năng này cực nhỏ, người có thể mang theo thần thông đẳng cấp qua Địa Nguyệt thì cũng không có khả năng không có tiếng tăm tại Địa Nguyệt."

Trong lòng Lý Trình Di lại dâng lên một tia hy vọng.

" Võ học nơi này có thể trực tiếp Khắc Ấn, mình lại sớm mở ra Phi Môn trong cơ thể, có thể tùy thời liên thông với Biển Đen." Như vậy duy nhất thiếu hụt, chính là một con đường đi thông Địa Nguyệt trở về. Và vô số mối nguy hiểm có thể xuất hiện ở Biển Đen".

"Kể từ đó, ta chỉ cần tận khả năng tu thành Khắc Ấn ở chỗ này, cường đại thực lực tự thân, lại từ nơi này tìm kiếm phương pháp có thể ẩn nấp an toàn rồi rời đi."

Một nơi có thể sinh ra cường giả khủng bố như vậy, hắn không tin sẽ không có thủ đoạn che giấu khí tức bản thân.

'Xem ra, vẫn phải thông qua con đường quan chức để đi lên, mượn tài nguyên triều đình, mới là con đường phát triển nhanh nhất.'

Sau khi nhanh chóng xác định sắp xếp, Lý Trình Di cẩn thận thu thập tro đen của cánh cửa nhỏ, dùng túi nhỏ cất kỹ, sau đó xử lý hạ thân, lại lần nữa đi ra ngoài.

Lúc này đây, hắn muốn đi, là kho vũ khí Thần Võ Ti

Bất kỳ chỗ nào, chỉ cần là một tổ chức thế lực cỡ lớn, đều sẽ có cất giữ điển tịch võ học, đó chính là kho vũ khí của Thần Võ Ti.

Kho vũ khí bình thường chia làm hai loại, một cái là kho vũ khí chân khí Thần Võ Ti, một cái khác chính là kho vũ khí Huyết Chủng Huyết Thủ Ti.

Võ học cũng là như thế, chia làm võ học chân khí cùng huyết chủng võ học.

Như lúc trước quốc sư Tống Vân Hạc tu hành Di Thiên Huyết Vũ Công, chính là Huyết Chủng võ học, cũng có rất nhiều người gọi là Huyết Nguyên võ học.

Kho vũ khí không chỉ phụ trách bảo tồn võ học, đồng thời còn có một ít thành viên Thần Võ Ti già nua về hưu, ở chỗ này đảm nhiệm chức vụ giáo tập võ học.

Có vấn đề cơ bản gì, đều có thể trả tiền tìm kiếm câu trả lời từ bọn họ.

Những giáo tập này ngày thường đều có một phần bổng lộc cơ sở, xem như biến tướng bộ phận dưỡng lão của Thần Võ Ti.

Chương 843: Võ học cấp đen

Vị trí Kho vũ khí, không phải ở tòa nhà Thần Võ Ti, ngược lại là ở một nơi khá xa xôi gọi là Thần Vận Uyển.

Nơi này là nơi các quan viên huyện thường xuyên đến bái tế tổ tiên, tế bái thần phật.

Kho vũ khí của Thần Võ Ti và Huyết Thủ Ti đều ở đây.

Sau khi Lý Trình Di hỏi ông lão trong đội, liền đi thẳng tới đây. Sau khi quẹo tới quẹo lui một vòng, hắn rốt cục tìm được một chỗ lầu các được vây quanh bởi 4 dãy nhà thành hình vuông.

Bốn góc lầu các, đều là gai nhọn uốn lượn nhô lên trên, tường đen, cửa sổ đỏ sậm, trên cửa chính tường bao quanh còn treo đèn lồng màu xanh sẫm, trừ những thứ đó ra không có bảng hiệu.

Bề ngoài thoạt nhìn tựa như một gia đình giàu có bình thường.

Lý Trình Di tiến lên gõ cửa, cửa tự động mở ra, bên trong trống rỗng.

Hắn nheo mắt, vén trường bào vượt qua ngưỡng cửa đi vào.

Trong sân, trồng một ít dây nho, dùng giá đỡ chống đỡ hình thành một mảnh đất râm mát nhỏ.

Một nữ tử lông mày kiếm tóc bạc, khuôn mặt lại trơn bóng không tì vết như người trẻ tuổi, đang mặc áo bào trắng, tựa vào ghế nằm chỗ râm mát đọc sách.

Muốn đọc sách tự lấy, không thể mang đi. Nếu muốn thỉnh giáo, xem mộc bài, đồng ý thì có thể đặt câu hỏi.

Nữ tử lười biếng nói, cũng không nhìn Lý Trình Di là ai.

Lúc này Lý Trình Di mới chú ý tới, bên chân nữ tử có một tấm bảng, mặt trên đem các loại vấn đề khác nhau, giá cả đều liệt kê rõ ràng.

Bất quá hắn cũng kiếm được tiền đang rủng rỉnh, càn quét đám thổ phỉ lâu như vậy, tích được ít vốn thì cũng là chuyện thường như cơm bữa.

Càng đừng nói hắn thường xuyên còn có thể đi dã ngoại kiếm thêm thu nhập.

"Vâng, có một vấn đề, muốn hỏi giáo tập. "Lý Trình Di ôm quyền nói.

Hắn biết những giáo tập này đều là trước kia đều là làm ở Thần Võ Ti, thực lực không yếu, quan hệ rộng lớn, dễ dàng không thể đắc tội.

"Biết rõ giá cả thì hỏi. "Nữ tử tóc bạc thản nhiên nói.

"Ta muốn xin hỏi giáo tập, Huyết Nguyên võ học cùng Võ học chân khí, bất đồng lớn nhất ở chỗ nào?

Đúng vậy, Lý Trình Di lúc này nghĩ đến, là đổi một cái thân thể, đổi cái thân thể có huyết mạch, sau đó kiêm tu hai loại.

Chỉ là cứ như vậy, hắn liền không thể không buông tha cho một thân chân khí đã tu được, cứ như vậy mà bỏ đi thì quá mức đáng tiếc.

Cho nên hắn thay đổi biện pháp hỏi thăm một chút.

"Vấn đề này, ngươi có gan nghĩ. "Nữ tử tóc bạc rốt cục nghiêng đầu, nhìn Lý Trình Di một cái.

Đây là không có khả năng. Võ học chân khí và Huyết nguyên võ học căn bản là hai phương hướng mâu thuẫn. Chân khí là để cho người ta đi về phía trước, Huyết nguyên là để cho người ta đi về phía sau.

Một cái là tiến hóa, một cái là phản tổ. Hai cái căn bản là mâu thuẫn. Giống như ngươi vừa muốn đi về phía trước, lại muốn đồng thời đi về phía sau, kết quả đạt được, chính là dậm chân tại chỗ.

“Đi trước, đi sau? “Lý Trình Di như hiểu ra. Vậy vì sao chân khí luôn bị nói là kém xa Huyết Nguyên?

“Huyết Nguyên là của cải tổ tông tích lũy xuống, hai cái đều là cải tạo bản thân, ngươi là từ luyện khí bắt đầu cải tạo, người ta là mấy đời mấy chục đời trước liền bắt đầu cải tạo, ngươi cảm thấy có thể giống nhau?”

“Vậy vãn bối còn có một vấn đề. “Lý Trình Di hiểu rõ, tiếp tục hỏi.

Đây là vấn đề thứ ba. “Nữ tử tóc bạc nhắc nhở.

Cường giả như Quốc Sư thật sự có thể dẫn dắt Thiên Tinh sao? “Lý Trình Di vẫn có chút không tin.

“Uh, rất nhiều người đều hỏi qua vấn đề này, đáp án là, đúng, Thiếu m quốc chúng ta vì sao thành lập ở trên một mảnh đất đen, ngươi có biết nguyên do không?”

“Không biết”.

“Kỳ thật rất đơn giản, ban đầu nơi này là một mảnh sơn mạch, sau đó, quốc sư đến, một kích dẫn dắt Thiên Tinh, hủy diệt phiến sơn mạch này cùng với quốc gia tiềm tàng bên trong, sau đó chúng ta mới dời tới đây.” nữ tử tóc bạc thở dài, “Cho nên cho tới bây giờ, trên bình nguyên đất đen, trung tâm nhất đều còn lưu lại hố thiên thạch cực lớn, lúc trước Thiên Tinh đập xuống, đó là một cái hồ nước vô cùng khổng lồ, có thể so với hải dương.”

Lý Trình Di im lặng, đây là chuyện con người có thể làm được?”

“Một vấn đề cuối cùng dung hợp Chân Ấn, cần cấp bậc võ học gì mới có thể làm được, ta làm sao có thể thu hoạch?”

Đây mới là chỗ hắn quan tâm nhất.

So với Huyễn Thải Long Chi Tâm hư vô mờ mịt, hiện tại xem ra, tu hành võ học dung hợp chân ấn, tựa hồ tiến độ nhanh hơn.

Nữ tử tóc bạc nhìn hắn một cái, ánh mắt híp lại.

“Cấp đen, nơi này chỉ có võ học bạch trắng, toàn bộ Huyện Thương Thời, chỉ có trấn tướng cùng trấn thủ có thể tu hành Võ học cấp đen, vả lại chỉ có một quyển, đây là bị triều đình nghiêm ngặt khống chế cấp độ. Mặt khác, toàn bộ Thiếu m quốc, chỉ có hai chỗ có thể tìm được tài liệu tài nguyên tu luyện dung hợp chân ấn. Một chỗ là triều đình, một chỗ là Vạn Mộc Sơn.”

“Nói cách khác, nếu muốn dung hợp chân ấn, chỉ có gia nhập triều đình chúng ta cùng đi Vạn Mộc Sơn, mới có thể hoàn thành?”

Đúng. Dung hợp chân ấn, cần một loại dược vật tên là Tỏa Tâm Đan, thuốc này chỉ cần ngươi đạt tới cấp trấn tướng trấn thủ, sẽ hàng năm thu được phân phát một quả.

“Thì ra là thế. “Lý Trình Di ôm quyền chào,” Đa tạ chỉ giáo.

“Trả tiền đi. “Nữ tử tóc bạc lười biếng nói.

Lý Trình Di móc ra bốn mươi lượng ngân phiếu đưa tới. Sau đó mới đi về phía tòa nhà chính của kho vũ khí.

Xuyên qua cánh cửa thứ hai, bên trong đập vào mắt là một mảnh ô vuông gỗ đen có chút âm u.

Chúng như bị khảm vào trong mặt tường, từng cái từng cái, tựa như vật trang trí bình thường, trong ô vuông đặt một quyển võ học bí tịch.

Mà phía dưới mỗi một quyển bí tịch, đều dùng chữ nhỏ viết tên, phẩm cấp, phí dụng mua sắm.

Chương 844: Tìm hiểu công pháp

Vũ kỹ của kho vũ khí chia làm hai bộ phận, luyện pháp và dược thạch. Nơi này chỉ có luyện pháp, bản phụ dược thạch cần mua.

Lý Trình Di liếc mắt một cái, trong lầu các to như vậy, trên ba mặt tường ước chừng khảm hơn trăm ô vuông, trong đó phần lớn đều trống không.

Ô vuông từ trái sang phải, theo thứ tự là chưa được xếp phẩm cấp, cấp trắng, Cấp đen.

Lý Trình Di lập tức đi về phía Cấp đen.

Trong một ô vuông của bức tường này, chỉ đặt hai quyển.

Bích Huyết Công “,” Phiên Thiên Ý Khí Quyết “.

Phía dưới Bích Huyết Công rõ ràng đánh dấu: Tàn.

Lý Trình Di đưa tay lấy xuống phiên bản đầy đủ Phiên Thiên Ý khí quyết, kết quả bên trong trống rỗng.

Quả thật không khai thác được gì

Hắn không có huyết mạch, tự nhiên chỉ có thể đi theo con đường võ học chân khí, mà Tùng Văn khí bản thân không có dung hợp chân ấn chi pháp, cho nên hắn hi vọng từ bên trong võ học khác, quan sát lấy được linh cảm, sáng tạo dung hợp chân ấn thuộc về Tùng Lộc đao pháp.

Đáng tiếc

Đây là võ học chỉ có trấn thủ mới có thể tu hành.

“Trấn thủ cũng có nhiệm kỳ, nếu là trấn thủ ngay từ đầu liền có tu hành võ học, như vậy môn công pháp này lại nên xử trí như thế nào?”

Trong lòng hắn nghi hoặc.

Hơn nữa, nếu công pháp này cho phép trấn thủ tu hành, nhiều trấn thủ như vậy, nhất định sẽ lưu truyền ra ngoài.

Rất hiển nhiên, cái này công pháp nhất định có hạn chế, hoặc là phương pháp sửa chữa, Lý Trình Di dự định sau khi trở về hỏi thăm những trấn thủ tiền nhiệm trong huyện xem tình huống như thế nào? Có thể lấy được một phần nội dung dung hợp chân ấn từ trong tay bọn họ hay không.

Bỏ qua Võ học cấp đen, ánh mắt của hắn chuyển hướng đến loại chưa được xếp hạng, rất nhanh liền tìm được Tùng Lộc đao pháp gia truyền của mình

Tuy rằng không biết Tùng Lộc Đao vào đây như thế nào, nhưng hắn vẫn tháo xuống lật xem.

Trong đó không trọn vẹn đến đáng sợ, bên trong chỉ có Tùng Văn khí luyện pháp cơ sở, chiêu thức không có, ứng dụng

không có.

Phỏng chừng là bản cắt xén mà tổ tiên Vương gia nộp lên.

Lý Trình Di thả nó về, lại lật xem những võ kỹ còn lại.

Lục Hành Công “,” Địa Thụ Công “,” Tứ Phương Phù Đồ Đao “,” Đoạn Giang Thủ “.

Những thứ này là võ học chưa được xếp hạng phẩm cấp ngược lại rất vang dội, nhưng đều chỉ là sơ lược luyện khí cơ sở.

Lý Trình Di đã gặp qua là không quên được, nhanh chóng liền ghi nhớ hơn 10 môn luyện khí pháp tại nơi này.

Rất nhanh, hắn liền chuyển hướng võ học cấp trắng.

Đây là võ kỹ so với Tùng Văn Khí hắn luyện còn cao hơn một tầng.

Trên bức tường này, có hơn mười ô vuông có điển tịch.

Hắn tùy ý lấy ra một quyển Mặc Hư Chân Kinh, bộ phận luyện khí bên trong cũng tương tự như mấy quyển chưa được xếp hạng phẩm cấp nhưng phía sau nhiều hơn một bước trình tự tinh luyện

Luyện khí xong, còn cần tinh luyện, để cho càng tinh thuần.

Phương pháp tinh luyện, trong Mặc Hư chân kinh là lấy phương thuốc nào đó kết hợp với thủ pháp vận khí đặc thù, để hấp phụ loại bỏ tạp chất trong chân khí, từ đó biến tướng thuần hóa chân khí.

Phương pháp này vừa nhìn đã biết đã trải qua không biết bao nhiêu thử nghiệm, vất vả tổng kết ra

Lý Trình Di buông quyển này xuống, tiếp tục cầm lấy quyển tiếp theo.

Bích Hải Kinh Đào Công “.

Phương pháp tinh luyện của bản này là lợi dụng áp lực cường đại bên trong biển sâu, đè ép toàn thân, cưỡng ép nén chân khí từ đó đạt thành.

Chuyển sang cuốn sách tiếp theo.

Lam Diễm Kim Vực Quyết, lại là lấy một loại dược vật hỏa diễm đặc thù, thiêu đốt chân khí, từ đó khiến tạp chất trong đó bị đốt cháy cùng bốc hơi

Lý Trình Di xem từng quyển một, trong đó phần lớn đều là mượn áp lực bên ngoài, hay lực kéo, nhiệt độ, độ ẩm, dược tính để triệt tiêu đối xung, nhằm mục đích đạt được tinh luyện.

Điều này làm cho trong lòng hắn cũng có không ít linh cảm.

Đặc biệt là đối với tạp chất thường thấy trong chân khí, trong một quyển sách tên là Minh Huyền Đan Kinh có nhắc tới, tạp chất chủ yếu là tạp khí tạp huyết dung hợp mà ra, cùng tạp niệm dung hợp ra phế khí.

Tinh huyết trong cơ thể con người vốn không tinh thuần, sẽ có tạp chất, cho nên tạp khí tồn tại.

Trong ý niệm của con người, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ sinh ra vô số tạp niệm, cho dù tập trung lực chú ý, cũng sẽ sinh ra tạp niệm trong tiềm thức, cho nên phế khí cũng tự nhiên sinh ra.

Hai loại này, cần thăm dò đặc tính của nó trước, sau đó đúng bệnh hốt thuốc, từ đó đạt được mục đích thuần hóa.

……..

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, lại có nhận thức mới về việc tinh luyện võ học chân khí.

Hắn dùng Thất Ý Thánh Linh Công, phụ trợ áp súc, để làm tăng lên nồng độ đối với chân khí, cũng là đi theo con đường cùng loại với Bích Hải Kinh Đào Công.

Xem xong tất cả võ học, rời khỏi kho vũ khí, trong lòng hắn còn quay cuồng vô số nội dung tương quan.

Đối với làm thế nào tiến thêm một bước tinh luyện Tùng Văn Khí, cũng có nhận thức mới.

Áp súc chỉ là một loại phương pháp, hắn hoàn toàn có thể tự mình kiểm tra ra càng nhiều biện pháp, từ các phương diện khác nhau tiến hành tinh luyện.

“Mặt khác, hôm nay mình đã làm đến chức phó huyện chủ, đi lên nữa chính là huyện chủ, hoặc là đi tới phủ thành nhậm

chức.” Chỉ có hai con đường này, có thể để cho ta đạt được quyền đọc Võ học cấp đen. Ngoài ra còn có ác niệm, những ngày này không chủ động đi tích lũy, hiện Ngọc Lan tím cũng chỉ kém 5% nữa là đầy”

Suy tư một chút, hắn quyết định, ở bước tiếp theo, liền đi Phủ thành phát triển, Huyện Thương Thời chỉ có một bộ Võ học cấp đen, thật sự quá mức lạc hậu.

Chương 845: Dung hợp chân ấn

Hắn cần tiến thêm một bước phương pháp dung hợp chân ấn.

Muốn sáng chế ra phương pháp dung hợp chân ấn của mình, nhất định phải tham khảo lượng lớn võ học khác, mà đứng ở Huyện Thương Thời, không hề nghi ngờ không có điều kiện này.

Cho nên, bắt buộc phải đi tới chủ thành huyện Thương Thời, Khúc Linh phủ!

Lập công!

Phải lập công thật lớn!!

Nhưng trong thời gian ngắn không có công lao thì làm sao bây giờ!?

Mang theo phiền não này, Lý Trình Di dự định quay về trấn Tân Minh thăm Vương gia, nói không chừng có thể từ trong nhà tổ của Vương gia, tìm được chút gì đó về việc lập công lúc trước còn sót lại.

Dù sao lúc ban đầu tổ tiên Vương gia, cũng là có thể tiếp xúc đến Chân Ấn Chi Linh, quan sát võ học cao cấp, mới sáng chế ra võ học chân khí thuộc về mình.

Nghĩ tới đây, hắn quần áo cũng không thay, chân khí bọc toàn thân, chợt tăng tốc, ở trên mặt đường nhảy dựng lên, giẫm lên nóc nhà chạy như bay đi.

Kỳ dị chính là, chân khí tựa hồ có tác dụng tiêu trừ rất lớn lực cản không khí, hắn lúc này toàn lực vận chuyển, Tùng Văn hiện lên 80 đường, dày đặc kín mít, liếc mắt một cái, không tỉ mỉ đếm căn bản không biết bao nhiêu.

Tám mươi năm công lực tu vi, bao trùm toàn thân, đối với tốc độ của Lý Trình Di đã nâng lên một tầm cao mới.

Hắn cảm giác chung quanh mình hết thảy đều chậm lại, chỉ có chính mình hành động như thường, mà những người còn lại, chim chóc, mây trắng, lá cây, tất cả hết thảy, đều chậm không chỉ một nhịp.

Không có âm thanh, hắn phảng phất như xuyên thấu không khí, nhẹ nhàng như yến, dần dần vượt qua hai trăm mét mỗi giây.

220.

230.

240 mét mỗi giây!

Tốc độ như vậy, đã vượt qua tốc độ của máy bay chở khách bình thường!

Ở đời trước, tốc độ nhanh nhất của xe thể thao, cũng bất quá trăm mét mỗi giây.

Lúc này tốc độ của hắn ở trong mắt người thường cơ bản đã không cách nào bắt được, hoàn toàn chính là một đạo bóng trắng chợt lóe rồi biến mất.

Mà quỷ dị chính là, hai chân bao bọc chân khí mượn lực giẫm đạp, cư nhiên bộc phát khí lực cực nhỏ, Lý Trình Di thậm chí cảm giác mình có thể giẫm đạp không khí đến mượn lực chạy đi.

Điều này làm cho trong lòng hắn hiểu được, cao thủ chân khí mạnh hơn, có lẽ thật sự có thể đạp không mà đi.

Rất nhanh, từ trên thành lâu nhảy lên, Lý Trình Di thậm chí còn kịp gật đầu với tướng lĩnh thủ thành giữa không trung.

Đối phương nhìn thấy quan phục của hắn cũng không ngăn cản.

Cao thủ Chân khí riêng chỉ tốc độ phản ứng cùng động thái thị giác, cũng vượt xa so với người bình thường.

Lúc đến, Lý Trình Di và Vương Nhất Phong bộ đầu lên đường, mất nửa canh giờ. Mà trở về, lấy hắn lúc này tốc độ, so với lúc đến nhanh hơn rất nhiều, chỉ dùng hai mươi phút.

…….

Thị trấn Tân Minh.

Trấn tướng phủ.

Tống Tụ Đạo cau mày, hắn đã bị vây ở trạng thái này rất lâu rồi, từ sau khi nghĩa nữ Tống Hà biến mất một cách thần bí, hắn cũng ra khỏi thành tự mình tìm một lần, nhưng khắp nơi đều không có dấu vết.

Điều này làm cho hắn cảm giác, chính mình có thể là bị theo dõi.

Thực lực của Tống Hà hắn biết rõ, phụ cận trừ Hoàng Cốt Đình và Linh Tuệ Cốc, căn bản không có khả năng có ai có thể làm khiến con bé không trốn được.

Hiện Linh Tuệ Cốc đang giao hảo với mình, chẳng lẽ là Hoàng Cốt Đình?

Trong lòng hắn nghi ngờ.

Đối phương có thể âm thầm ám sát Tống Hà, liền có thể âm thầm ám sát hắn.

Đây cũng là nguyên nhân hắn lâu như vậy vẫn không dám vọng động.

Vốn kế hoạch lập tức rời đi, hiện tại cũng kéo dài thật lâu bất động, mà tương lai rốt cuộc khi nào rời đi, cũng không rõ ràng lắm.

Hiện tại trên trấn bởi vì vụ án Hoàng Đại Thiện mất tích lúc trước, đã náo loạn đến lòng người hoảng sợ. Trấn thủ phủ bên kia không ngừng điều tra, rất nhiều manh mối mơ hồ chỉ hướng hắn bên này.

“Tống huynh, lúc trước Tống Hà là bị huynh phái đi đối phó với hai cha con Vương gia kia, mới xảy ra chuyện đúng không?“Linh Tuệ Cốc Đông Phương Linh ngồi ở đối diện trầm giọng nói.

“Đúng. Huynh cảm thấy chẳng lẽ là tiểu bộ đầu kia ra tay? “Tống Tụ Đạo khó hiểu nói.

“Ta mới nhận được tin tức, Vương gia Vương Nhất Thần, ở trong huyện lăn lộn, thăng chức rất nhanh, hắn mới tới một nơi, dựa vào cái gì có thể được nâng đỡ và lập nhiều công lao như vậy?”

“Ý huynh là, bắt được Vương Nhất Thần, thử xem sao? “Tống Tụ Đạo nheo mắt nói.

“Rất khó nói sau lưng Vương Nhất Thần không có ai, nếu không vì sao trùng hợp như vậy, đúng lúc Tống Hà đi bắt cha con bọn họ xảy ra chuyện?”

“Việc này, ta không tiện đi làm. “Tống Tụ Đạo lắc đầu.

Hắn sở dĩ bồi dưỡng nghĩa nữ Tống Hà, cũng là bởi vì mình bị quá nhiều người nhìn chằm chằm, không có cách nào phân thân.

“Không sao để Linh Tuệ Cốc chúng ta hiệp trợ một lần cho Tống huynh. Trước đó không lâu, chúng ta ở phụ cận này, cũng phát hiện một cao thủ thần bí, ta hoài nghi cái chết Tống Hà, rất có thể chính là người nọ gây nên.” Đông Phương Linh sắc mặt bất động, trong lòng cũng thầm khinh bỉ Tống Tụ Đạo là cái loại chỉ thích ăn trên ngồi trốc, lợi ích thì muốn nhưng lại không muốn mạo hiểm

Cho dù lúc trước làm nhiều chuyện ác hơn nữa, đều là Tống Hà đi làm, hiện giờ Tống Hà không còn, chính hắn liền lù lù bất động, tuyệt không mạo hiểm.

Nhưng chuyện đã đến nước này cũng không có biện pháp, Linh Tuệ Cốc nếu muốn âm thầm nắm giữ Trấn Tân Minh, đem nó hóa thành căn cứ ngầm bổ sung huyết khí, nhất định phải phối hợp với Tống Tụ Đạo.

Để cho hắn chạy trốn trước, đó là bước đầu tiên.

Sau đó thay thế người đảm nhiệm trấn tướng mới, bọn họ đều an bài xong xuôi.

Kết quả, hiện tại ở bước mấu chốt đầu tiên, liền xảy ra sự cố, Tống Tụ Đạo này, không dám chạy?

Bất đắc dĩ, bọn họ cũng phải giúp Tống Tụ Đạo đẩy một cái.

Chương 846: Dàn cảnh chặn đường

"Có thể làm cho Tống Hà thất bại, người nọ ít nhất là mạnh hơn Tống Hà, các ngươi hoặc là xuất động huyết thân, hoặc là phải tụ tập tuần tra, ngươi Linh Tuệ Cốc, phụ cận có nhiều nhân thủ như vậy?"

Đông Phương Linh cười nói: "Huyết thân chỉ đại biểu cho giai đoạn thức tỉnh huyết nguyên, mà loại huyết mạch, độ tinh khiết, cường độ, công pháp luyện tập mới là mấu chốt quyết định thắng bại.

Hai người cũng không đề cập đến việc bắt Vương Nhất Thần.

Dù sao một võ nhân chân khí, mạnh hơn nữa cũng kém xa người huyết mạch.

Chớ nói chi Huyết Thân tự mình xuất mã.

Một võ nhân chân khí ngay cả khi gặp phải người đang ủ bệnh phải cố gắng lắm mới có thể đối kháng, nói chi là gặp phải người thời kỳ mắt đỏ hay Huyết thân.

Keng keng keng!

Nhưng vào lúc này, trong thành mơ hồ truyền đến một trận tiếng gõ chiêng rõ ràng.

Hai người liếc nhau, Đông Phương Linh ẩn vào chỗ tối.

Tống Tụ Đạo thì nhanh chóng gọi hạ nhân trong phủ đi hỏi thăm.

Không bao lâu, hạ nhân trở về, thở hồng hộc nói.

Bẩm đại nhân.

"Là Vương gia, con trai thứ ba của Vương bộ đầu hôm nay được thăng chức lên phó huyện chủ Thần Võ Ti, Vương gia gõ chiêng chúc mừng thăng chức!"

Vương Nhất Thần?

Mặt mày Tống Tụ Đạo hiện lên một tia ngoài ý muốn.

Vừa mới nói muốn đi bắt người này, người này liền chủ động trở về.

Còn là phó huyện chủ Thần Võ Ti?

Đuổi người lui ra, hắn giương mắt trao đổi ánh mắt với Đông Phương Linh trong bóng tối.

Không phải đã tới rồi sao?

"Vừa vặn, hắn nhất định còn phải quay về Thần Võ Ti, ta chờ hắn trên đường." Đông Phương Linh dừng lại, "Hay thôi đi, phòng ngừa đêm dài lắm mộng, ta lập tức đi Vương gia một chuyến, tự tay bắt người."

Động tĩnh đừng quá lớn, nếu không Huyết Thủ Ti sẽ phiền toái. "Tống Tụ nói nhíu mày.

Một phó huyện chủ Thần Võ Ti, ở chỗ này gặp chuyện không may, ảnh hưởng vẫn là không nhỏ.

"Yên tâm, ta phái ba thuộc hạ thời kỳ ủ bệnh đi qua vây công đánh lén, chỉ cần không xuất huyết thân, cho dù hắn chết, truyền tới trong huyện cũng sẽ chỉ trách chính hắn vận khí không tốt, gặp phải nhiều kẻ lây nhiễm." Đông Phương Linh mỉm cười nói.

……

Công lao, từ đâu tới?

Lý Trình Di trở lại Vương gia, trong lòng đều suy tư ý niệm này.

Đối với phó huyện chủ cấp một, nếu làm chuyện như trước kia với tần suất quá mức, thượng cấp cũng không thể là kẻ ngốc, quá lừa gạt khẳng định không cho qua.

Cho nên trong thời gian ngắn, chỉ có thể đổi biện pháp khác.

Sờ soạng hộp độc huyết trong túi áo bào, hắn bắt đầu nghĩ, như thế nào mới có thể làm một mẻ lớn

Bình thường bắt giữ một người bị nhiễm bệnh, đối với cấp bậc này của hắn mà nói, không tính là công lao gì.

Chỉ có phá hủy một cái hang ổ, mới có thể tiến thêm một bước. Nhưng hắn cũng vừa thực hiện chiêu này rồi.

Mà ngắn hạn muốn tiến thân, cần công lao còn phải nhiều hơn. Phải có một đại sự có sức ảnh hưởng, hắn phải phát huy tác dụng trọng yếu trong đó, có thể tiến vào tầm nhìn Phủ thành, mới có thể có cơ hội tiến thêm một bước.

Bên ngoài Vương Nhất Phong bộ muốn cười đến lệch mồm. Không ngừng tiếp đón từng đợt khách nhân nối gót tới.

Trong khi đó Lý Trình Di cùng nhị tỷ Vương Nhất Hằng ở trong phòng nghỉ ngơi.

Nhị tỷ rõ ràng vẻ mặt phiền muộn do dự, tựa hồ có lời muốn nói với hắn.

Nhớ lại lúc hắn vừa trở về, sau khi nói cho đám người Vương Nhất Phong biết hắn thăng chức, ba người trợn mắt há hốc mồm, ngay từ đầu hoàn toàn không biết phản ứng như thế nào, hắn đã muốn cười.

Nếu hắn quả nhiên là Vương Nhất Thần, có lẽ lúc này sẽ thật sự rất cao hứng.

Đáng tiếc

Trong lòng Lý Trình Di hiểu rõ, Vương Nhất Thần đã sớm chết.

Mà hắn, cuối cùng sẽ rời đi.

“Cha vừa mới đưa tin tức của đệ cho Vương gia Tịnh Châu”. Vương Nhất Hằng rốt cuộc lên tiếng. “Nhánh này của chúng ta xem như nhánh của Vương gia Tịnh Châu, cứ qua năm năm lại tập trung tế tổ. Lần này, tiểu đệ hãnh diện, cha nhất định là đưa thư về khoe khoang”.

“Chủ gia à? “Lúc này Lý Trình Di mới nhớ ra hóa ra còn có một chủ gia.

Đúng vậy, chỉ là coi như là hảo thủ đưa tin, nhận được thư cũng phải mất nửa tháng. “Vương Nhất Hằng nói, sau đó trên mặt nàng lại lộ ra một tia do dự chần chờ thần sắc.

“Nhị tỷ, tỷ muốn hỏi gì, cứ nói thẳng là được “Lý Trình Di sảng khoái nói.

“Uh, ta là muốn hỏi tiểu đệ hiện tại là phó huyện chủ Thần Võ Ti, có thể đưa ta vào đó hay không?”

“Cái này dễ nói, lát nữa đệ hỏi thử cho tỷ, bất quá hiện tại chưa tới lúc tuyển người mới, cho nên phải chờ.”

Lần này đệ trở về, là muốn xem Tùng Lộc đao pháp gia truyền nguyên bản của chúng ta.

“Nguyên bản? Chắc là do cha bảo quản, đợi lát nữa phụ thân tới, đệ nói cha đi. “Vương Nhất Hằng gật đầu.

Lý Trình Di gật đầu, đang định nói chuyện, đột nhiên sắc mặt trầm xuống, đứng lên, đi ra ngoài.

Đứng ở trong nội viện, ánh mắt của hắn phảng phất có thể thông qua tường thấp, nhìn thấy mọi người trong tứ phương viên phía trước đang nói chuyện với Vương Nhất Phong.

Trong những người này, có ba người, khí tức trên người cùng những người còn lại hoàn toàn bất đồng.

Kẻ ủ bệnh.

Lý Trình Di trong nháy mắt liền nhận ra thân phận đối phương, đối phương cư nhiên che giấu như người thường, không bộc phát.

Ở trong thành, có trấn tướng thủ hộ, ba người một khi động thủ, sẽ bị trấn tướng diệt sát, cực kỳ nguy hiểm.

Mà hiện tại, bọn họ lại không chạy trốn, còn dám cùng nhau đến Vương gia

Nhấc chân đi về phía trước, Lý Trình Di đi ra nội viện, đi tới tứ phương viên.

Trong sân rộn ràng nhốn nháo hơn hai mươi người, lục tục chờ cùng Vương Nhất Phong nói chuyện hỏi thăm.

Trong đó ba người xếp hàng ở giữa, quần áo lấy màu nâu đậm in hoa văn đồng tiền, đội mũ viên ngoại, cùng thương nhân bình thường không có gì khác nhau.

Chương 847: Cuộc chạm mặt bất ngờ

Là Vương huyện chủ đi ra!

Phó gia Phó Hào Huân ra mắt huyện chủ.

Thượng Ngân tiền trang đại chưởng quỹ Lý Sư Thành, bái kiến Vương huyện chủ.

A Thần, ta là Nhiêu Trung Ngọc, chúng ta trước kia khi còn bé chơi với nhau đấy!

Vừa thấy Lý Trình Di đi ra, mọi người xếp hàng nhất thời náo nhiệt hẳn lên, ai cũng muốn lộ diện trước mặt Vương Nhất Thần.

Vương Nhất Phong vẻ mặt bất đắc dĩ, quay đầu lại đang muốn hỏi.

…….

Lý Trình Di lại không để ý những lời chào hỏi của những người gọi là cố nhân này. Sự chú ý của hắn đều ở trên người ba người đang trong thời kỳ ủ bệnh.

Ở đây thì không dễ dàng gì, nhưng đổi chỗ khác

Ba người kia bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm, đều có chút khó hiểu, ba người hoài nghi chính mình bại lộ, nhưng lại không dám khẳng định, phải biết rằng cho đến bây giờ, cũng không ai có thể phát hiện chỗ dị thường nào của những người ủ bệnh.

Ba người bí mật trao đổi ánh mắt, nhanh chóng lui về phía sau, lặng lẽ từ đám người rời khỏi sân.

Làm sao bây giờ?

Có thể bị phát hiện, lui ra trước rồi nói sau.

Ta đi bẩm báo đại nhân.

Ba người nhanh chóng phân công, xoay người chạy ra ngoài thành.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, muốn tiến lên kiểm tra, nhưng không nghĩ tới một đạo khí tức quái dị chợt lóe, trong

nháy mắt liền bao lấy ba người kia, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hả?

Hắn nhíu mày.

Ba kẻ ủ bệnh, đối với hắn hiện tại mà nói không tính là cái gì công lao, hắn vốn định tìm hiểu nguồn gốc phía sau tổ chức, nhưng không nghĩ tới đối phương che giấu thủ đoạn thật sự cao minh, trong nháy mắt liền đem người che giấu biến mất không thấy.

'Khó trách có thể ở trong thành đi lại tự nhiên, thủ đoạn ẩn dấu bực này, xem ra trong tổ chức có cường nhân khống chế những kẻ lây nhiễm này"

Trong lòng hắn hiểu rõ.

Không đánh rắn động cỏ, hắn tạm thời bắt đầu ứng phó trước mắt mọi người, làm bộ không phát giác ra cái gì.

Bên kia.

Trong một khu dân cư có chút hoang vu trong trấn, ba người ủ bệnh lặng lẽ xuất hiện bên hồ nước khô cạn, cúi đầu đứng về phía một trung niên thư sinh.

"Đông Phương đại nhân, sau khi chúng ta lẻn vào, đang muốn động thủ, liền cảm giác có cảm giác uy hiếp trí mạng rất mạnh, chỉ riêng Vương Nhất Thần, khẳng định không thể có uy hiếp bực này, rất có thể sau lưng hắn lúc nào cũng có người nhìn chằm chằm, hơn nữa có thể là cao thủ".

Một người mập mạp trong ba người, làm bộ dáng nghiêm trọng trầm giọng nói.

Đông Phương Linh mỉm cười, "Như vậy Vương Nhất Thần nhất định phải ra khỏi thành, hắn thân là phó huyện chủ, quyền cao chức trọng, không thể ở đây lâu được, cho nên thời gian chờ nhất định rất ngắn, đến lúc đó các ngươi chặn đánh giữa đường, ta ẩn núp bên cạnh".

Đại nhân. "Tên mập mặt lộ vẻ khó xử. Vạn nhất gặp phải cường thủ, vậy ba người bọn họ không phải thành bia đỡ đạn

sao?

“Sao? Các ngươi có ý kiến? “Đông Phương Linh sắc mặt lạnh lùng, một tia sát ý bò lên trong lòng ba người.

Nhìn ba người không lên tiếng, hắn mới hài lòng gật đầu.

Đang định tiếp tục nói chuyện.

Đột nhiên bên ngoài một đạo hồng ảnh chợt lóe tới, đảo mắt liền rơi vào bên cạnh hắn, hóa thành một gã nam tử toàn thân hồng y che mặt.

“Đông Phương đại nhân, trong cốc có tin khẩn! Cốc chủ gọi tất cả Cao Thủ Huyết thân trở về! “Giọng nam tử dồn dập báo cáo.

Đông Phương Linh sắc mặt khẽ biến, “Tại sao thế?”

“Trong cốc có năm vị huyết thân, còn có Cốc chủ tọa trấn, lại còn muốn cấp tốc chiêu gọi mọi người trở về.”

Dạng tình huống gì mà phải ép Cốc chủ phát ra chiêu cấp bách bực này?

Hắn trầm tư vài giây, biết tình thế khẩn cấp.

“Thôi vậy, lần này cho dù Vương gia kia tránh được một kiếp, kế hoạch hủy bỏ, các ngươi theo ta đi triệu tập tất cả mọi người toàn diện rút lui, trở về trong cốc!”

Hắn nhanh chóng phân phó.

Vâng! “Ba người âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Đi thôi!

Mấy người tung người nhảy lên, đảo mắt hóa thành huyết quang ảm đạm mà người thường không thể thấy được, biến mất ở giữa không trung.

……..

Công lao, tìm ở đâu?

Lý Trình Di ngồi ngay ngắn chủ vị, mặt lộ vẻ trầm tư.

“Ba người trước kia đâu? Sao còn chưa tới? Hắn sắc mặt bình tĩnh, trong lòng lại là chờ mong thêm cấp bách, dù sao hắn ở

chỗ này không có khả năng dừng lại quá lâu.

Từ buổi chiều ngồi đến tối, ba người kia phảng phất biến mất, một chút động tĩnh cũng không có.

Điều này làm cho trong lòng hắn cực kỳ thất vọng.

Người cha còn ở tiền sảnh chiêu đãi khách nhân lần nữa tới thăm hỏi. Lần này nhị tỷ cũng đi tiếp khách.

Hắn thì lấy cớ luyện công, ở lại nội phòng. Dù sao đường đường là phó huyện chủ, đi ra người ta phải hành lễ, ít nhiều có vẻ câu nệ xấu hổ.

Rất nhiều người dựa theo bối phận, trước kia hắn gọi là trưởng bối.

"Không được, không thể cứ như vậy trở về, trong thành này nếu xuất hiện kẻ ủ bệnh, liền đại biểu nơi này gặp nguy hiểm, không an toàn."

Ba người kia nếu đã tới nơi này, đã tới Vương gia, có nghĩa là rất có thể theo dõi nơi này.

Cho nên, vì an toàn nơi này, mình xem ra phải thanh lý triệt để trấn này một lần.

Lý Trình Di trong lòng đã quyết, đứng lên.

Mắt nhìn cửa sổ mở ra.

Bốp

Hắn đột ngột đứng lên, tung người như tia chớp nhảy ra.

Chân khí bao vây lấy hắn, lúc này tốc độ của hắn cũng có hơn hai trăm mét mỗi giây, vượt xa tốc độ của Vương Nhất Phong cùng các võ nhân bên ngoài.

Cũng không lo lắng bị người ta phát hiện.

Một giây sau, hắn xuất hiện ở trên một con đường bên ngoài Vương gia.

Toàn bộ Trấn Tân Minh cũng không lớn, toàn bộ cư dân cũng chỉ hơn một ngàn hộ, ba bốn ngàn người. Đường phố cũng chỉ có mấy cái.

Lý Trình Di lần lượt chạy như bay qua từng con phố, cảm giác cường đại dưới sự tăng cường của chân khí, trở nên càng thêm nhạy bén, tựa như rada càn quét phạm vi trăm mét xung quanh.

Chương 848: Có vấn đề

Một con phố, không có gì.

Hai con phố, không có gì

3 con phố

Xèo.

Lý Trình Di trong nháy mắt dừng bước, ánh mắt lạnh lẽo.

Có vấn đề.

Bùm!

Hắn một tay một chưởng, đột nhiên đánh vào cửa lớn.

Cửa gỗ nổ tung, sụp đổ nứt ra.

Lộ ra hai tráng hán đầu trọc khó quay đầu lại trong sân.

Hai người trên tay cầm đơn đao, trên mặt che khăn đen, một người mới mang một nửa, còn có một nửa khăn đen treo ở trên lỗ tai, chưa kịp buộc kỹ.

Hai người trợn mắt há hốc mồm nhìn Lý Trình Di phá cửa vào, há mồm muốn kêu to.

N"gười bị ủ bệnh! "Lý Trình Di vung hai điểm máu độc ra, sau đó rút đao về phía trước.

Chém ngang.

Bốp

Sắc mặt hai người từ kinh ngạc, đến khó hiểu, đến mờ mịt.

Cho đến khi đầu rơi xuống đất, cũng không biết rõ mình rốt cuộc chết như thế nào. Bọn họ mới chuẩn bị xong đạo cụ hành hung, còn chưa ra khỏi cửa.

Lý Trình Di nhìn máu độc rơi trên người hai người, nhanh chóng cho thi thể lây nhiễm máu độc, lúc này lấy pháo hoa cảnh báo bên hông ra, bẻ gãy ném lên trên.

Pháo hoa phóng lên cao, người cũng biến mất tại chỗ.

Một góc trong trấn tướng phủ.

Đông Phương Linh nhìn mười tên thuộc hạ hội tụ mà đến, sắc mặt trầm ngưng.

Mọi người đến đông đủ chưa?

“Đều đến đông đủ rồi. “Một nữ tử mắt đỏ cúi đầu nói.

Vậy đi thôi, tình thế khẩn cấp, chỉ cần mang theo tiền bạc là được. “Đông Phương Linh nói.

“Vâng! “Một đám người nhao nhao cúi đầu lên tiếng.

Bỗng nhiên một tiếng rít nhọn từ không xa phóng lên cao, đó là một chùm pháo hoa màu đỏ, đầu tiên là một đường, sau đó ở giữa không trung nổ tung, hóa thành một đóa hoa hồng.

“Là người bị nhiễm bắn pháo hoa cảnh báo! Có người phát hiện người bị nhiễm rồi?! “Nữ tử mắt đỏ nhíu mày nói.

Chẳng lẽ còn có người không nghe lệnh giới hạn, tùy ý truyền nhiễm?“Đông Phương Linh cũng nhíu mày, ánh mắt quét qua tất cả mọi người ở đây.

“Không có khả năng, chúng ta tất cả mọi người không có lây bệnh cho người khác sau khi có triệu chứng, thuộc hạ kiểm tra qua, đại nhân cũng có thể cẩn thận kiểm tra.” nữ nhân đang trong thời kỳ mắt đỏ trầm giọng nói. “Và không có thuốc ức chế, những người bị nhiễm bệnh khác phải ở trong tình trạng điên rồ hầu hết thời gian và có thể dễ dàng xác định.”

Đông Phương Linh nhíu chặt mày, muốn đi xem, nhưng vẫn đè xuống tò mò trong lòng.

“Thôi bỏ đi, bất kể là thế lực nào, ta về trước rồi nói sau”.

Hắn vung tay lên.

Rút lui!

Vâng!

Răng rắc.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ ở ngoài tường cách đó không xa truyền đến.

“Ai!? “Ánh mắt Đông Phương Linh lạnh lẽo, trong nháy mắt quay đầu nhìn sang bên kia.

Chỉ thấy phương hướng kia bạch quang chợt lóe, một đạo nhân ảnh đột ngột mọc lên, hướng xa xa bay vút đi.

Tốc độ cực nhanh, vượt xa tất cả võ nhân chân khí trong trấn.

Thị giác động thái siêu cường, trong nháy mắt liền khiến một đám người bị nhiễm thấy rõ thân phận người nọ.

“Là Vương Nhất Thần của Vương gia! Người nọ làm sao ẩn núp tới đây?

Thân phận của chúng ta bị hắn thấy được! Ngày sau còn muốn trở về sợ là khó!”

Giết hắn! Nếu không bố trí của chúng ta ở đây sẽ thất bại trong gang tấc!

Một đám người nhất thời trong lòng khẩn trương.

Đông Phương Linh trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng biết lúc này tuyệt không thể để Lý Trình Di chạy thoát, nếu không Linh Tuệ Cốc ở chỗ này ẩn núp toàn bộ đều uổng phí.

Nhiều người như vậy mặt một khi bị nhìn thấy, thân phận toàn bộ bị lộ ra ánh sáng, sau đó căn bản không có biện pháp lại quay về trấn che giấu.

“Vân Tô, ngươi đi xử lý hắn! “Trong lòng lập tức sắp xếp, Đông Phương Linh nhìn về phía nữ tử mắt đỏ kia.

Vâng!

Nữ tử đột ngột đứng lên, với tốc độ khủng bố gấp ba lần tốc độ âm thanh, chớp mắt hóa thành một đường tơ hồng, không tiếng động đuổi theo Lý Trình Di.

Lúc này Lý Trình Di đã ra khỏi thành.

Chỉ là ngắn ngủn chậm trễ bốn giây, hắn liền đến một bãi đất bằng cách trấn mấy trăm mét.

Rơi xuống đất, đứng lại, quay đầu.

Hắn giơ tay cầm dao.

Chân khí, nhu khí, thuần lực dung hợp làm một.

Keng!!

Trong phút chốc rút đao chém một cái!

Một đạo đao quang sáng như tuyết mang theo tiếng rít khủng bố, trong nháy mắt nghênh đón nữ tử Vân Tô mắt đỏ đuổi tới.

Hơn 3000 tấn cự lực khủng bố, kết hợp chân khí tăng sức mạnh, sức mạnh nhu khí thân thể bộc phát, tốc độ khủng bố đạt tới gấp sáu lần tốc độ âm thanh.

Bốp!

Nữ tử vừa mới giảm tốc độ, chuẩn bị rơi xuống đất, trước mặt chính là một mảnh ngân bạch đao quang phủ kín tầm nhìn.

“ ! ! ! ”

Ả thậm chí chưa kịp biến hóa chân thân, đã bị chém vỡ huyết nguyên hộ thể hồng quang, cổ đau nhức.

Một cái đầu bay lên thật cao.

Đến khi chết trong mắt ả còn lưu lại tia mờ mịt cùng khiếp sợ, tựa hồ hoàn toàn không cách nào lý giải, không cách nào tưởng tượng, chính mình rốt cuộc là chết như thế nào?

Phụt.

Thi thể rơi xuống đất, máu loãng vẩy ra, phân tán đến khắp mặt đất đen.

Lý Trình Di chậm rãi thu đao, trên lưỡi đao bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí ngay cả một chút máu loãng cũng không thể lưu lại, đều bị kình phong thổi sạch.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, trong trấn quả nhiên có nguy hiểm.

Sắc mặt hắn bình tĩnh, thả người nhảy lên, đảo mắt liền phóng về phía đối phương.

Lúc trước còn tìm công lao khắp nơi, hiện tại đây không phải là đưa tới cửa sao?

Chỉ là không đợi hắn chạy được bao xa.

Xa xa giữa không trung, một đạo bóng người huyết sắc mang theo từng đạo tàn ảnh nhanh chóng tới.

Đông Phương Linh liếc mắt một cái liền thấy đệ tử bị chém ngã xuống đất ngay cả chân thân cũng không thể biến ra.

Nhất thời trong mắt huyết hồng bốc lên, một cỗ sát ý mãnh liệt xông lên đầu.

“Thằng nhãi! Ta giết chết ngươi!”

Trong chớp mắt, hắn giang hai tay, từ giữa không trung nhào xuống.

Chương 849: Tương đối kinh người

Bùm!

Một đôi hắc hồng trảo hung hăng đánh vào quan đao Lý Trình Di nâng lên.

Lực trùng kích cực lớn mang theo sóng gợn kịch liệt, từng vòng khuếch tán nổ tung xung quanh.

Mặt đất đen bắn tung tóe, từng vòng nổ tung ra ngoài.

Bang bang bang!!

Đông Phương Linh tốc độ cực nhanh, hai chưởng như lợi trảo, nhanh như chớp đánh tới các nơi trên thân thể Lý Trình Di.

Nhưng khiến hắn khiếp sợ chính là, Lý Trình Di cư nhiên toàn bộ đều đón lấy

Coi như đây không phải trạng thái huyết thân của hắn, thực lực muốn tiêu giảm chừng một nửa, cũng tương đối kinh người.

Phải biết rằng so với Vân Tô người đang trong thời kỳ mắt đỏ, chênh lệch ít nhất tại gấp đôi trở lên.

Cho dù là sức mạnh, hay là tốc độ, hay là huyết nguyên công lực cùng ô nhiễm độc tính.

Ninh Vũ chân công hắn tu hành, là võ học thứ hai của Linh Tuệ Cốc ngoại trừ Khai Cốc Chủ.

Cũng coi như là võ học cấp đen.

Cho tới bây giờ, hắn đã đem luyện đến tầng thứ chín, cao nhất cũng mới mười hai tầng.

Thực lực như vậy, coi như là phó huyện Huyết Thủ Ti huyện Thương Thời đến, cũng không nhất định là đối thủ của hắn.

Nhưng bây giờ.

…….

Chư Tinh Long Ảnh!

Lý Trình Di xoay người trả đao, lại nhanh như chớp chém ra.

Cự lực khủng bố trong nháy mắt kết hợp chân khí bộc phát ra.

Ngưng Hợp Tam Định! Đông Phương Linh song chưởng hiện lên ba cặp gồm sáu đạo chưởng ảnh màu đỏ, như tia chớp chộp về phía lưỡi đao.

Keng!!

Chiêu số hai người va chạm.

Thân thể Đông Phương Linh trong nháy mắt bị đánh lộn, bay ngược về phía sau.

Còn không đợi hắn hồi khí, một đạo bóng đen ở phía sau hắn lóe ra hiện lên.

Làm sao có thể?

Sắc mặt hắn cứng đờ, hoàn toàn không cách nào hiểu được đối phương xuất hiện sau lưng mình như thế nào.

Lúc này muốn xoay người, đã không còn kịp rồi.

Hắn chỉ miễn cưỡng đỡ khuỷu tay sau đỉnh đầu, lấy công thay thủ, ý đồ bức bách đối phương biến chiêu.

Nhưng đổi lại cũng là một đạo đao quang màu bạc khủng bố.

Bốp!!

Giữa không trung một mảnh thác nước màu bạc rơi xuống.

Đao quang rơi xuống đất, trên mặt đất đen cắt ra một vết đao sâu hơn mười mét.

“A!!” Nửa bả vai Đông Phương Linh bị cắt ra một lỗ hổng thật lớn, một đao kia rõ ràng không thể hoàn toàn chém chết hắn.

Hắn nổi giận gầm rú, ngửa mặt lên trời gầm thét. Thân thể trong nháy mắt bành trướng biến lớn, biến hình, tựa như thổi khí, da thịt cả người bị nứt ra.

Đảo mắt, một con quái vật hình người cao năm mét đầu như ống cao su vung tới vung lui, liền xuất hiện trước người Lý Trình Di.

Quái vật không có hai mắt lỗ tai, chỉ có hai lỗ mũi giống như đường ống cùng cái đầu to lớn.

Chính xác mà nói, toàn bộ cổ của nó, chính là một ống hút máu thịt.

Trên đường ống có hai chấm đen, đó là lỗ mũi.

Bên trong là vô số răng nanh đang nhúc nhích xoay tròn.

Nó cúi đầu, hướng về phía Lý Trình Di phát ra tiếng gầm khủng bố thật lớn.

Aang!

Đây là huyết thân? Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn quái vật lần đầu tiên gặp trước mắt, máu chảy đầm đìa trên người đối phương không ngừng nhỏ xuống một lượng lớn máu độc.

Những máu loãng này rơi trên mặt đất, không ngừng bốc lên khói đen, hiển nhiên cũng có kịch độc.

Lúc này cách đó không xa, từng thuộc hạ Đông Phương Linh đều là những kẻ ủ bệnh cũng nhao nhao đến.

Tổng cộng mười người, tính cả Đông Phương Linh, bao vây Lý Trình Di.

Chuyện gì xảy ra?

Vương Nhất Thần!? Hắn làm sao có thể ép đại nhân lộ ra chân thân!?

Khẳng định còn có kẻ ủ bệnh khác!

Mọi người mặt lộ vẻ ngưng trọng, nhìn quanh bốn phía, phòng bị có khả năng ẩn giấu cường địch.

“Đừng nhìn, chính là hắn! “Đông Phương Linh biến thân quái vật giơ tay lên, chỉ về phía Lý Trình Di.

Chính là một võ nhân chân khí! Lại có thể giết chết Vân Tô! Trên người hắn tuyệt đối cất giấu cái gì! Bắt lấy hắn cho ta! Ta muốn từ trong miệng hắn ép hỏi!

Đông Phương Linh còn chưa nói xong.

Trong phút chốc trước mắt một đạo cường quang kim sắc chói mắt.

Trước mặt Lý Trình Di hiện ra từng đạo kiếm khí trong suốt.

Cùng lúc đó, từng đoàn vầng sáng màu vàng, ở phía sau lưỡi kiếm cấp tốc bành trướng biến lớn.

Long Ảnh Thánh Linh Kiếm!

Liên phát!

Bùm!

Đột nhiên một đạo kim quang nổ tung.

Động lực thật lớn kết hợp với chiêu số Chư Tinh Long Ảnh nhu khí bộc phát, chồng lên Thánh Linh Công cùng chân khí thúc động, bắn ra từng đạo tuệ kiếm

Trong nháy mắt này, lấy Lý Trình Di làm trung tâm, tổng cộng mười một đạo kiếm quang màu vàng thiêu đốt hỏa diễm chân khí màu trắng, lấy vượt qua năm lần vận tốc âm thanh, nổ tung phóng ra.

Tăng cường sức mạnh sau gần bốn ngàn tấn sức mạnh cực lớn, đều đều chia ra ở trên mười thanh Tuệ Kiếm.

Từ phía trên nhìn xuống, tựa như lấy Lý Trình Di làm trung tâm, nổ tung một vòng kim sắc kiếm luân.

Xèo xèo xèo xèo xèo!!!

Kiếm quang dày đặc tinh chuẩn đánh trúng mỗi người chung quanh.

Một đám kẻ ủ bệnh thậm chí chưa kịp phản ứng, liền bị kiếm sắc khủng bố với năm lần tốc độ âm thanh, phóng xuyên ngực.

Mười người đều ngửa mặt ngã sấp xuống, huyết nguyên hồng quang trên người bị chân khí cùng cự lực đánh nát.

Thi thể ngã xuống đất, nhanh chóng tắt thở.

Mất đi huyết nguyên bảo hộ, bọn họ cũng bất quá là mạnh hơn sinh vật một chút mà thôi.

Đông Phương Linh trong tay nắm lấy một đạo kim kiếm bay về phía hắn, bóp nát.

Lưỡi kiếm kia âm hiểm hướng mặt hắn bắn tới, bị hắn một tay bắt lấy.

Nhưng lúc này.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh.

Chỉ còn lại hắn và Lý Trình Di.

Được rồi, bây giờ tiếng ồn không còn nữa.

Bàn tay Lý Trình Di buông xuống, một thanh kim kiếm từ vô số cánh hoa Lay-ơn ngưng tụ mà ra.

Tạp ngư gì gì đó, nên dọn dẹp sạch sẽ ngay từ đầu.

Đông Phương Linh hai tay nắm chặt, thân thể khẽ run rẩy.

A!!!

Hắn ngẩng đầu lên phát ra tiếng rống giận thật lớn.

Chương 850: Không thể tha thứ

Hắn mất hơn mười năm mới hoàn thiện phân bộ trong thung lũng, đệ tử của hắn, tinh nhuệ tâm phúc của hắn.

Tất cả

Không thể tha thứ!

Hắn cúi đầu, khẩu khí khổng lồ nhắm ngay Lý Trình Di, giống như đang nhìn chăm chú vào hắn.

Không thể tha thứ!

“Vì sao phải vì kẻ yếu mà thống khổ? “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh, thậm chí còn mang theo một tia nghi hoặc. Là bởi vì tình cảm sao?

“Sinh vật như ngươi, lại còn có thể có tình cảm như người bình thường?”

“Chết! Chết cho ta!”

Đông Phương Linh ầm ầm hóa thành huyết ảnh, nhào tới, một trảo chộp về phía Lý Trình Di.

Đổi chỗ khác.

Lý Trình Di tung người nhảy lên, chớp mắt bay ra xa.

Khoảng cách mấy ngàn mét chỉ mất trong chớp mắt

Một mảnh rừng khô thưa thớt, Lý Trình Di rơi xuống đất, xoay người, kim quang trên người chợt lóe, một tay ấn đất.

Hoa ngữ: Pháo đài.

Ầm ầm một tiếng, một bức tường thành màu vàng nửa trong suốt đột ngột mọc lên.

Tường thành dài đến ba mươi mét, chiều rộng và độ dày đều đạt tới chín mét, vừa vặn chắn trước người Đông Phương Linh đuổi theo sau.

Oanh!!!

Hắn một trảo trảo ở trên tường thành, khiến tường thành bị đụng đến vỡ tan, hóa thành vô số cánh hoa Lay-ơn tản ra.

Cánh hoa màu vàng che lấp, còn chưa tan hết.

Một đạo kim quang đột nhiên chém ra, xuyên qua cánh hoa, rơi về phía mặt hắn.

Ninh Quang Giác!? cả người Đông Phương Linh lóe lên huyết nguyên hồng quang, cấp tốc hội tụ đến trước người, hóa thành một quả cầu huyết sắc, lơ lửng ở móng vuốt.

Sau đó một trảo bổ xuống hướng kim quang.

Keng

Trong nháy mắt móng vuốt sắc bén rơi xuống, lại bị một cỗ cự lực mạnh mẽ ngăn cản trở về.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Đông Phương Linh khó có thể tưởng tượng, sức mạnh huyết thân của mình lại bị một võ nhân chân khí bình thường giáp mặt ngăn trở trở về!

Phải biết rằng năng lực huyết thân của hắn, là sức mạnh cùng lực khôi phục tăng cường gấp đôi!

Cứ như vậy lại còn bị đối phương chính diện áp chế trở về.

Không, hắn tuyệt không thể nào là võ nhân bình thường! Tên này căn bản là Huyết Chủng ngụy trang thành Võ nhân Chân Khí!

Trong lòng gióng lên hồi chuông báo động, Đông Phương Linh lúc này không còn giữ lại, Ninh Vũ chân công toàn lực vận chuyển.

Từng tầng huyết nguyên hồng quang nồng đậm như sương mù hiện ra bên cạnh hắn.

Vốn còn định bắt đối phương ép hỏi bí ẩn, nhưng hiện tại xem ra.

Giết trước rồi nói sau!

Ninh Vũ chân công tuyệt sát - Thủ Vân Đạp Nguyệt!!

Vô số huyết vân từ trên người Đông Phương Linh bốc hơi mà ra, sau đó một bộ phận xoay tròn xung quanh, một bộ phận ngưng tụ đến dưới chân.

Một vòng dao động vô hình, từ chung quanh hắn chợt nổ tung.

Một chiêu này, là tuyệt sát mạnh nhất của Ninh Vũ chân công, có thể trong nháy mắt tăng tốc độ tự thân và cực hạn mà thân thể có thể gánh chịu được lên mức cực hạn nhất.

Lúc này nhìn ra tình huống không đúng, Đông Phương Linh quyết định thật nhanh, quyết định triệt để giết chết đối phương.

Từ giao thủ đến bây giờ, trước sau bất quá nửa phút, hắn liền làm ra quyết định, có thể nói là cực kỳ quả quyết.

Nhưng.

Quá muộn rồi.

Thân thể Lý Trình Di bành trướng trở nên lớn hơn, cả người phủ lên mảng lớn vảy rồng màu đen, đỉnh đầu mọc ra từng cái sừng rồng màu đen.

Đồng thời Hoa Lân Y Lay-ơn thể Đỉnh Cực cấp tốc che phủ toàn thân.

Nhu khí, chân khí, long hóa chồng lên cự lực, vân vân tăng cường sức mạnh, vào lúc này hòa làm một thể.

Trong thời gian cực ngắn ở tốc độ siêu cao, tất cả mọi thứ xung quanh dường như đều tiến vào trạng thái cực kỳ chậm chạp.

Chỉ có hai người.

Tốc độ của hai người so sánh, Đông Phương Linh còn nhanh hơn Lý Trình Di một chút.

Điều này làm cho hắn chân chính hiểu rõ cấp độ của cao thủ huyết nhân, đến cùng cao bao nhiêu.

“Tốc độ rất mạnh, sức mạnh cũng chỉ kém mình bốn năm trăm tấn, lực khôi phục siêu cường, thương thế, trước đó hiện tại liền khép lại, còn tự mang độc huyết ô nhiễm, thật sự rất mạnh”

Nhưng đáng tiếc!

Oanh!!!

Trong nháy mắt, Đông Phương Linh toàn thân hóa thành huyết ảnh khổng lồ, nhảy dựng lên.

Gấp 10 lần tốc độ âm thanh!

Trong nháy mắt này, hắn đã hoàn toàn tiến vào cảnh giới mười lần tốc độ âm athanh, uy thế phảng phất ngang với cường giả cấp 9 của Địa Nguyệt.

Đây là cú đánh đỉnh cao nhất mà hắn từng đánh ra.

Toàn bộ sức mạnh, toàn bộ tốc độ, tất cả máu thịt, đều đổ vào trong đó.

Đông Phương Linh thậm chí trong nháy mắt này, cảm nhận được một tầng Ninh Vũ chân công cao hơn nào đó.

Hắn lúc này vô cùng tự tin, coi như là Cốc chủ thân chinh tới, dưới một kích này, cũng có thể đánh ngang tay

Mà dưới sự bộc phát siêu tốc này, Vương Nhất Thần quái dị trước mắt này tuyệt đối……

“ ！ ！ ！ ？ ？ ？ ？ ”

Trong phút chốc, trong lòng hắn dâng lên nghi hoặc cực lớn, rung động, hoang đường.

Một chiêu đỉnh phong như vậy!

Một kích hoàn mỹ như vậy!

Không ngờ

Đánh lệch rồi!?

Xì! Òanh!!!

Đông Phương Linh mang theo toàn bộ sức mạnh toàn bộ tốc độ Thủ Vân Đạp Nguyệt, tinh chuẩn hung hăng đánh vào một mảnh đất trống bên phải Lý Trình Di.

Mà trong nháy mắt hắn rơi xuống đất, một đạo bóng đen lóe ra, xuất hiện ở phía sau hắn.

Vĩnh biệt.

Trong tốc độ cực nhanh, Lý Trình Di chậm rãi xoay người.

Bốp!!

Kiếm quang màu vàng từ sau lưng chém xuống.

Từ cổ, đến áo, đến thắt lưng.

Trong nháy mắt, kiếm quang liền xẻ thân thể khổng lồ Đông Phương Linh làm hai, huyết nhục chia lìa, phun ra vô số máu độc.

Mà lúc này Lý Trình Di đã sớm một cái bay vọt lên, xuất hiện ở ngoài ba mươi mét.

Nhìn quái vật thân máu không ngừng phun máu như suối phun, sắc mặt hắn hơi nhíu lại.

Chương 851: Tiêu hao ý thức lực

Khác với khống chế Chuyên gia vũ khí bay, khống chế quái vật này sử dụng Trầm Mê Chi Thủ trong nháy mắt khiến ý

thức lực của hắn tiêu hao cực kỳ khủng bố.

Hiển nhiên, tại Địa Nguyệt hắn có thể lợi dụng thân thể không mạnh của Chuyên gia vũ khí bay, đến lợi dụng sơ hở.

Nhưng đến nơi này, Hoa Ngữ Trầm Mê Chi Thủ dựa theo cường độ thân thể đối phương tính toán phương pháp tiêu hao, liền có vẻ gian nan hơn nhiều.

Quái vật Huyết thân khống chế khó khăn, hiện tại xem ra cực lớn, hắn chỉ là khống chế đối phương trong nháy mắt, liền tiêu hao gần nửa ý thức lực.

Nếu gặp phải quái vật mạnh hơn, chỉ sợ tiêu hao sẽ lớn hơn.

Giống như lúc trước ở thành phố Thiên Sứ Tử Vong.

Nhưng cũng đủ dùng rồi.

Hắn dùng ảnh thiểm tới gần, nhìn về phía quái vật huyết thân ngã xuống đất.

Tất cả đồ vật trên người đối phương đều bị máu độc ăn mòn, hóa thành tro đen biến mất.

Đáng tiếc.

Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia tiếc hận, quái vật cấp bậc này, hắn là người đầu tiên gặp phải, lại có thể khiến cho hắn vận dụng một bộ phận hoa ngữ mới giải quyết được, nếu là quái vật huyết thân mạnh hơn, thậm chí là cường nhân Thiên Bảng Liệt Địa Phong, thực lực sợ là càng kinh khủng.

Không hổ là nơi có thể tàn sát Huyễn Thải Long, xem ra phải tiếp tục cẩn thận.

Quay đầu lại nhìn về phía Trấn Tân Minh bên kia, động tĩnh lớn như vậy, lại còn không có người tới xem xét tình huống, hiển nhiên là không dám tới gần.

‘Trấn Tân Minh cư nhiên ẩn giấu quái vật nguy hiểm như vậy, trấn tướng khẳng định có vấn đề!’

Lúc này hai mắt hắn lạnh lẽo.

Theo đạo lý mà nói, trấn tướng trong tay hắn là có đạo cụ cảm ứng quái vật huyết thân, không có khả năng tùy ý để quái vật

bực này đến gần như vậy.

Nhưng bây giờ, đủ loại dị thường đều cho thấy, trấn này có vấn đề.

Đến lúc đó liền nói trấn tướng cùng những quái vật này nội gián đồng quy vu tận, mình từ bên cạnh hiệp trợ, trọng thương rồi lập công!"

Trong lòng lập xong kịch bản, Lý Trình Di tản long hóa và áo giáp trên người, cấp tốc phóng lên trấn.

Này không, cơ hội lập công đã tới?

Trấn tướng cấu kết với kẻ thù bên ngoài, tùy ý tàn sát dân chúng trấn.

Phó huyện chủ về quê thăm nhà, dũng cảm, mưu trí, thừa cơ tiêu diệt mầm họa

Chậc chậc chậc. Đọc còn có chút vần điệu mới ghê.

……

Trấn Tân Minh, trấn tướng phủ.

Tống Tụ Đạo có chút đứng ngồi không yên, nghe bên ngoài yên lặng tiếng vang thật lớn.

Làm cường giả huyết thân, huyết nguyên huyết mạch lực cường đại của hắn, ở một số thời điểm sẽ tự phát ra dự cảm.

Đó là cơ thể tiềm thức mang đến cảnh báo nhạy bén, mà lúc này, loại này cảnh báo sớm lại lần nữa xuất hiện.

'Tuyệt đối không có khả năng có vấn đề, chỉ cần ta không lộ ra sơ hở, ta vẫn là trấn tướng, là quan viên võ tướng chính thức của Thiếu m quốc, không ai tự nhiên mạo hiểm đắc tội Thiếu m hoàng đình, đến đây nhằm vào ta.'

Hắn trong lòng suy tư kết cục có thể xảy ra bên ngoài, nếu như là đám người Đông Phương Linh chiến thắng, hắn tự nhiên hoàn toàn không có việc gì.

Nếu như là một nhóm người thần bí khác chiến thắng, kết quả phải xem đối phương quyết đoán như thế nào, thuộc về trận doanh gì.

Đứng lên, Tống Tụ Đạo đi tới đi lui vài bước, trong lòng có chút muốn đi xem, nhưng lại lo lắng đưa tới tai họa.

Hắn đi ra đại sảnh, đi tới đình viện, trấn tướng trong phủ to như vậy, trống rỗng chỉ có chừng mười người, vả lại những người này phần lớn đều ở tầng ngoài, không được phép tùy ý tiến vào nội phủ.

Đây cũng là để phòng ngừa tiết lộ bí mật.

Nhưng lúc này, trong lòng Tống Tụ Đạo lại không khỏi hoảng hốt.

Răng rắc.

Bỗng nhiên bên trái đình viện, có một âm thanh rất nhỏ truyền đến.

“Ai! “Ánh mắt Tống Tụ Đạo căng thẳng, ánh mắt nhìn thẳng bên kia.

Không trả lời, không đáp lại, hắn chậm rãi hướng nơi đó đến gần một ít, cách tường mơ hồ có thể cảm giác được bên ngoài vẫn là thủ vệ của mình

Chỉ là trạng thái thủ vệ kia, tựa hồ có chút không đúng.

Khí tức Tống Tụ Đạo trở nên khẩn trương, một đạo huyết nguyên hồng quang chậm rãi lưu chuyển trong lòng bàn tay hắn.

Hắn từng bước đến gần, lặng yên không tiếng động.

“Ngươi đang sợ hãi?”

Đột nhiên một thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Tống Tụ Đạo sửng sốt, trong nháy mắt liền muốn xuất chưởng công kích, nhưng quỷ dị chính là, hắn đột nhiên tản đi huyết nguyên trên người, hai chân hung hăng đâm vào mặt đất, đập ra hai cái hố sâu, cố định trên mặt đất.

Bùm!

Hắn còn chưa kịp phản ứng, thân thể liền thành thật xuất hiện phản ứng.

Trong nháy mắt này, ở phía sau hắn trong bóng tối, một đạo hình người cấp tốc lóe ra, hiện lên, thành hình.

Một kiếm.

Xoẹt!!!

Sức mạnh khủng bố cực lớn, từ sau lưng hung hăng chém xuống một kiếm

Miệng máu khổng lồ gần như cắt Tống Tụ Đạo thành hai đoạn.

Nhưng huyết nguyên cường đại cùng cường độ thân thể, ngăn cản được một kích đánh lén này.

Trong lòng hắn nguy cơ bộc phát, cấp tốc xoay người, muốn phản kích.

Nhưng quỷ dị chính là, lúc này hắn không hiểu cảm giác, trước mắt có vách tường có loại dấu vết của năm tháng

Hoa văn giàu triết lý kia, màu sắc phân bố hợp lý, hoa văn tươi mát mê người đều hấp dẫn hắn thật sâu.

Xoẹt!!

Lại là một kiếm, từ chỗ vết thương sau lưng lần nữa chém qua.

Tống Tụ Đạo hừ đau một tiếng, muốn xoay người phản kích, nhưng cái bức tường kia lại lần nữa hấp dẫn lấy hắn

Để cho hắn thật lâu không thể quên, phảng phất hắn chỉ cần quay đầu đi làm chuyện khác, sẽ vĩnh viễn mất đi vách tường trước mắt.

Bức tường khiến người ta say mê

Xoẹt!!

Thanh kiếm thứ ba.

Toàn thân Tống Tụ Đạo rốt cục bị chặt đứt hoàn toàn.

Chương 852: Giết chết trấn tướng

Trong trạng thái cực nhanh, hắn liên tục hai lần cố gắng xoay người, nhưng đều bị sức mạnh quỷ dị mạnh mẽ hấp dẫn, không cách nào giãy thoát.

Trong thời gian nửa giây ngắn ngủi, Tống Tụ Đạo thậm chí ngay cả huyết thân cũng chưa kịp triển khai, liền chán nản ngã xuống đất.

Hắn vô lực ngã nghiêng trên mặt đất, hai mắt rốt cục thoát khỏi vách tường đáng giận kia, gian nan xoay người, nhìn về phía sau.

Mà hắn nhìn thấy, là Vương Nhất Thần chậm rãi vung máu độc, tản đi kim kiếm trong tay.

"Làm sao có thể là… hắn!?" Đồng tử Tống Tụ Đạo co rút lại, làm sao cũng không thể hiểu được, tại sao lại là hắn?

Nhưng.

Răng rắc.

Hết thảy rơi vào hắc ám, ý thức của hắn hoàn toàn biến mất, tư duy cũng dừng lại ở thời khắc cuối cùng này.

Lý Trình Di đứng trong đình viện, nhìn thi thể trấn tướng đang chảy máu độc trên mặt đất.

So với lúc nãy yếu hơn, nhưng liên tục khống chế hoa ngữ, cho dù chỉ là nửa giây, cũng tiêu hao quá lớn.

Hắn xoa xoa huyệt thái dương, cảm giác đầu đều muốn nổ tung. Đau đớn tựa như thủy triều, cuồn cuộn không ngừng chui vào trong đầu hắn.

"Lần sau không thể như vậy, còn không bằng chỉ dùng một lần, thời điểm mấu chốt toàn lực chém giết, ngược lại như vậy thoải mái hơn rất nhiều." Ngay cả thiên sứ cân bằng cũng có thể khống chế vài giây, nơi này lại……

Tại Địa Nguyệt đó là chuyên gia vũ khí bay cùng người cải tạo bản thân trời sinh gầy yếu, toàn bộ dựa vào cải tạo cùng ngoại vật cường đại, cho nên hoa ngữ khống chế mới mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng đến nơi này, người nơi này cường đại là toàn phương vị cho dù đó là ý thức hay thể xác.

Cho nên khống chế hoa ngữ cũng cực kỳ gian nan.

Điều này cũng làm cho Lý Trình Di càng ngày càng rõ ràng, Ác Chi Hoa, có lẽ lúc ban đầu thật sự được chế tạo để làm công năng phụ trợ

Chịu đựng ghê tởm, hắn tiến lên cướp thanh kiếm ở trên người trấn tướng, ngoại trừ một khối thân phận lệnh bài, cái gì cũng không tìm được.

Lúc này hắn lấy ra một cái pháo hoa cuối cùng, bẻ gãy, ném lên bầu trời.

Bùm.

Pháo hoa nổ tung, tựa như đóa hoa huyết hồng.

Lý Trình Di nhanh chóng một chưởng đánh vào vai trái của mình, miệng cắn nát đầu lưỡi, tràn ra một tia máu tươi bôi lên khóe miệng cằm.

Sau đó tìm một chỗ ngã xuống đất.

Không bao lâu, trấn thủ mang người cấp tốc chạy tới, thủ vệ trấn tướng phủ cũng nhao nhao tiến vào đình viện.

Kế tiếp, chính là cãi cọ.

Lý Trình Di quen đường cũ, nhanh chóng dùng vũ lực trấn áp cục diện, cho thấy mình trọng thương, nơi này cần cao thủ tọa trấn cục diện, vì thế phái

Thần Võ Ti cùng Huyết Thủ Ti bên kia rất nhanh phái người đến đây. Huyện thủ mới nhậm chức, cũng chính là huyện chủ Thần Võ Ti đời trước Phó Nhiên, nhanh chóng phối hợp với hắn hoàn thành kết luận vụ án lần này.

Sau đó mọi người bắt đầu lục soát phân chia.

Không nghĩ tới, thật đúng là ở trấn tướng trong phủ tìm ra một ít chứng cớ ghép tội Tống Tụ Đạo theo như kịch bản.

Ngắn ngủn hai ngày thời gian, công lao lợi ích tất cả mọi người có, mưa móc đều dính, chỉ cần là xuất động nhân thủ, người người có phần, còn không có nguy hiểm.

Vì thế cho dù là Thần Võ Ti hay là huyện thủ một phương, đều có hảo cảm với Lý Trình Di.

……

Mà về phía Huyết Thủ Ti

Hoang đường!

Huyện chủ Huyết Thủ Ti Đường Ngọc Khôn đến đây điều tra sắc mặt khó chịu, từ bên cạnh thi thể Tống Tụ Đạo đứng dậy.

“Cái gì lưỡng bại câu thương, trọng thương gian nan khắc địch? Những lời nói hoang đường bực này cư nhiên cũng có thể công khai viết trên sổ công lao? Hắn là một tên võ nhân chân khí, cho dù đối mặt với cao thủ huyết thân, dựa vào cái gì có thể đánh lén? thật cho rằng cường giả huyết thân đều là cải trắng hay sao? cho dù trọng thương cũng không phải hắn có thể ứng đối được!”

“Đại nhân, công lao này đã viết xong, ý của ngài là?” phó huyện Huyết Thủ Ti chủ Đinh Hàn, nheo mắt nhìn về phía bên này.

“Hắn chính là một phó huyện chủ Thần Võ Ti mới bò lên, hay là dựa vào chút ít thủ đoạn không vẻ vang để leo lên?” Đường Ngọc Khôn lạnh lùng nói, “Nếu không có chúng ta trấn áp thế lực quỷ mị xung quanh, hắn có thể có cơ hội bực này để đánh trọng thương khắc địch?

“Đại nhân nói rất đúng, đại công bực này, người giết địch hẳn là do Huyết Thủ Ti ta hợp lực cùng làm. Chỉ là một võ nhân chân khí, căn bản không có khả năng làm ra cục diện bực này. Phó huyện chủ Đinh Hàn đồng ý gật đầu.

Đường gia cùng Đinh gia, ở huyện Thương Thời kinh doanh nhiều năm, gặp được đại công hiếm có thế này, sao lại để một phó huyện chủ Thần Võ Ti hưởng hết chứ? Còn mình thì chả dính được cái mẹ gì

Cho nên hai người một xướng một hòa, nhanh chóng đem công lao bắt đầu nghĩ cách chia chác.

Lúc này người của Thần Võ Ti ở ngoài cửa phối hợp kiểm tra dấu vết xung quanh, ý đồ thu thập càng nhiều chứng cứ.

Hai người Đường Ngọc Khôn thương lượng một chút, liền chuẩn bị ra ngoài rời đi.

Răng rắc.

Cửa đang mở.

Hai người đột nhiên dừng lại, ánh mắt ngưng tụ, nhìn thẳng ra ngoài cửa.

Bên ngoài cánh cửa màu đỏ sậm, bên cạnh sư tử đá bên trái, đang đứng một nam tử bội đao mặc áo bào trắng, bên trong trang phục màu xanh.

Vương Nhất Thần!

Hắn cư nhiên đứng ngay tại trước cửa chờ.

Tựa hồ là phát hiện hai người ra cửa, Vương Nhất Thần hơi xoay người, hai mắt không hề che giấu rơi vào trên mặt huyện chủ Đường Ngọc Khôn.

Thân là cấp dưới, có rất ít người sẽ không khách khí nhìn thẳng cấp trên như vậy.

Nhưng giờ phút này, Vương Nhất Thần đã làm như vậy.

Không có lý do, hơn nữa rất đột ngột.

"Hai vị đại nhân. Quanh đây có thể còn sót lại huyết thân, xin hãy cẩn thận trên đường về. "Lý Trình Di nhẹ giọng dặn dò.

Đường Ngọc Khôn nhíu mày nhìn hắn, cảm giác đối phương có ý gì đó.

Hắn đang muốn trả lời, bỗng nhiên trong đầu thoáng hiện lên vết thương mình vừa mới kiểm tra.

Chương 853: Vết thương trí mạng

Vết thương trí mạng của Tống Tụ Đạo là từ sau lưng sau khi ăn 3 kiếm, mà vết thương trí mạng của Cao Thủ Huyết thân bên ngoài trấn cũng là sau lưng.

Đánh lén?

"Không". Trong lòng hắn trong nháy mắt nghĩ đến một khả năng, một khả năng làm cho cả người hắn trong nháy mắt phát lạnh.

“Vụ án này. “Đường Ngọc Khôn dừng lại,” Huyết Thủ Ti chúng ta sẽ phối hợp với huyện thủ xử lý”.

Đinh Hàn ở một bên có chút nghi hoặc, cái này khác với kịch bàn vừa bàn xong.

Nhưng hắn tin tưởng Đường Ngọc Khôn nên không nói gì, chỉ là ở một bên chờ.

“Đại nhân anh minh. “Lý Trình Di nhìn hắn thật sâu, mỉm cười, xoay người rời đi.

Cầm tiền không làm việc, trên đời nào có đạo lý tốt như vậy.

Vừa mới trong nháy mắt, hắn đã quay ngoắt thay đổi ý định, dù sao hắn có kinh nghiệm, đối phó loại võ nhân huyết thân, chỉ cần thừa dịp đối phương không triển khai huyết thân, nháy mắt đánh lén, liền có thể tiết kiệm sức lực.

Chính là những võ nhân này huyết nguyên cùng thân thể có chút cứng rắn, lấy thực lực của hắn, đột nhiên tập kích, trong nháy mắt bạo phát chém giết, cũng cần hai đến ba lần mới có thể triệt để giết chết một người.

Chờ Lý Trình Di rời đi, Đinh Hàn nhìn về phía Đường Ngọc Khôn, ánh mắt nghi hoặc.

“Người này, sau lưng, có thể còn có cao nhân. “Đường Ngọc Khôn trầm giọng nói.

“Ý của ngài là……”

Đường Ngọc Khôn có chút giãy dụa, công lao lớn như vậy, một khi từ bỏ, lần sau phải đợi, chỉ sợ lại không biết phải mất bao nhiêu năm mới có được.

“Lại nói tiếp cũng kỳ quái, chuyện lớn như vậy, còn có trước đó có một cái ổ bị phát hiện, đều là do tay phó huyện chủ mới nhậm chức gặp phải, hắn ngược lại vận khí không tệ.” Đinh Hàn ở một bên thấp giọng nói.

May mắn?

Đường Ngọc Khôn lập tức phản ứng lại.

Thế à?

Vì cái gì vừa vặn chính là Vương Nhất Thần này đi lên, những chuyện này liền toàn bộ bộc phát?

Dựa vào cái gì tất cả đều đi theo hắn? Trước kia những chuyện này chẳng lẽ không tồn tại?

Đường Ngọc Khôn trong nháy mắt một lần nữa tuôn ra một thân mồ hôi lạnh, lại kết hợp với nguyên nhân cái chết của hai huyết thân kia, hắn đè xuống lòng tham.

Đi! Việc này thôi, toàn lực phối hợp với bọn họ kết án là được.

"…… "Đinh Hàn không hiểu nhìn về phía hắn.

Trên đời này nào có nhiều vận khí như vậy. "Đường Ngọc Khôn bỏ lại những lời này, xoay người rời đi.

Để lại Đinh Hàn nhíu chặt mày.

Có thể ở triều đình lăn lộn nhiều năm như vậy, mà không phát tác dụng phụ của huyết thân, hai người tự nhiên đều có đạo khắc chế của mình, lúc này bị thủ trưởng chỉ điểm một chút, rất nhanh Đinh Hàn cũng nghĩ rõ hàm nghĩa trong đó.

Công lao kia quá lớn, thế cho nên trước đó làm mờ mắt hắn, nhưng lúc này được điểm ra, hắn rốt cục cảm giác được trong đó ẩn giấu một tia không thích hợp.

Chỉ bởi vì một tia không thích hợp liền buông tha cơ hội lớn như vậy "Đinh Hàn có chút giãy dụa.

Nhưng sau khi đứng tại chỗ chần chờ một hồi, tín nhiệm đối với Đường Ngọc Khôn cho tới nay vẫn chiếm cứ thượng phong.

Hắn cuối cùng vẫn từ bỏ ý định đoạt công.

Dù sao đại công lao này tới có chút quá quỷ dị.

Trấn tướng làm phản, cùng ngoại địch nội gián, dẫn đến bị trọng thương sắp lâm nguy, kết quả bị phó huyện chủ Thần Võ Ti đánh lén, giết chết hai người bị trọng thương, sau đó báo quan, xuất động Thần Võ Ti cùng Huyết Thủ Ti cao thủ, đem những người còn lại một mẻ bắt hết, ngư ông đắc lợi.

Đại án này bởi vì có tổn hại hình tượng triều đình, liền không tuyên truyền với bên ngoài.

Nhưng công lao là thật sự được báo lên, mặc kệ Vương Nhất Thần cơ trí chồng chất như thế nào, linh cơ ứng biến, gian nan giết ngược lại một đám võ giả huyết chủng cùng người bị lây nhiễm trọng thương.

Dù sao hắn cuối cùng cũng làm được, lập công lớn. Mọi người cũng đều được chia công lao.

Vì thế vụ án có xu thế sét đánh này hai ngày liền được kết án.

Người tại Trấn Tân Minh chỉ biết là đổi trấn tướng, cũng rất ít người biết vì sao đổi.

Một vị phó huyện chủ Huyết Thủ Ti được phân đến bên này, đảm nhiệm tân trấn tướng.

Có thể đảm nhiệm chủ quan một phương, điều này đối với tương lai thăng chức của hắn cũng là một lợi ích trọng đại, tương đương với thăng chức.

Mà Huyết Thủ Ti bên kia cũng để trống vị trí, có thể cung cấp cho người phía dưới tấn thăng, như thế tất cả đều vui mừng.

Tất cả cứ như vậy định xuống.

Thời gian cũng nằm trong kế hoạch của Lý Trình Di, chậm rãi trôi

Đảo mắt, lại là hai tháng trôi qua.

Tùng văn khí của hắn, một tháng có thể tinh luyện công lực của hai mươi đường Tùng văn. Cũng chính là một tháng tương đương với người thường tu hành hai mươi năm.

Cộng thêm với lượng Tùng Văn lúc trước, lúc này chân khí của hắn đã đạt tới lượng khủng bố là 120 năm tu vi.

Huyện Thương Thời, trong tiểu viện Lý Trình Di ở.

Hắn chậm rãi đứng ở trong đình viện luyện Tùng Lộc đao pháp, thông qua trình độ võ học của bản thân, hắn cải tiến một chút Tùng Lộc đao pháp cùng phương pháp tinh luyện chân khí, để cho nó trở nên càng thêm thích hợp tu hành tự thân.

Đặc biệt là trên chiêu thức đao pháp, kinh nghiệm thực chiến của hắn so với Vương Nhất Phong mạnh hơn nhiều lắm, sau khi sửa chữa, uy lực đao pháp đã mạnh hơn trước không ít.

Ít nhất sẽ không giống như lúc trước, cũng mạnh hơn chém loạn bình thường một chút.

Chiêu số mới có thể tăng cường sức mạnh sau khi ra chiêu trên biên độ nhất định, bộc phát tính bí mật.

Một điểm khác quan trọng hơn là.

Lý Trình Di mơ hồ phát hiện, chính mình khi vận chuyển chân khí đã bắt đầu có ảnh hưởng tinh thần ý niệm rất nhỏ.

Chân khí ngược lại ảnh hưởng ý thức, đây là hắn lúc trước hoàn toàn không nghĩ tới.

Chương 854: Chân ấn chi tủy

Lúc này giữa trưa, thằng bé Lưu Minh Dương nhặt được, đang ở trong phòng thu dọn phòng ốc, chuẩn bị cơm nước.

Lý Trình Di ở trong sân, động tác chậm chạp, chân khí màu trắng bao bọc toàn thân, như sương như khí.

Một trăm hai mươi đường tùng văn nổi lên một cách đặc biệt trên chân khí.

Chân khí chưa được xếp hạng phẩm cấp này, một phần cũng tương đương với một phần mười huyết nguyên.

Đây là uy lực của Lý Trình Di sau khi nén mật độ gấp ba lần.

Nếu là lúc trước, chênh lệch càng lớn.

Lúc này chân khí cuồn cuộn tựa như mây trắng, vờn quanh Lý Trình Di, bắt đầu bao phủ toàn thân.

Trong lúc nhất thời phạm vi mấy mét trong sân, khắp nơi đều là màu trắng chân khí lan tỏa quay cuồng.

Cơ hồ đem cả người hắn hoàn toàn che lấp.

Hắn thân ở trong chân khí, trong đầu tưởng tượng mình là hươu đực, lấy sừng hươu khắc chế địch.

Đây là phương pháp căn bản hấp dẫn vật chất thần bí bên ngoài, cũng chính là Chân Ấn Chi Tủy.

Ngày thường, loại tâm tưởng pháp này, bình thường chính là từng bước từng bước, dung hợp ý thức huyết khí là được.

Nhưng, lần này tựa hồ có chút bất đồng.

Lý Trình Di tưởng tượng mình là một con hươu đực, lại bỗng nhiên cảm giác chung quanh thấm vào Chân Ấn chi tủy, bắt đầu thay đổi nhiều hơn.

Hơn nữa không chỉ là số lượng biến nhiều, ngay cả chất lượng tựa hồ cũng có chút biến hóa.

Màu sắc của nó dường như bắt đầu dần dần đậm hơn, chuyển hóa về phía màu xám trắng.

Chậm rãi thu công, Lý Trình Di không biết cái này đại biểu cho cái gì, hắn không có sau đótrình tự dung hợp chân ấn võ học cấp đen, hoàn toàn không có tham khảo, cho nên chỉ có thể dừng bước không tiến lên.

‘Phải mau chóng lấy được võ học cấp đen, quan sát dung hợp bộ phận chân ấn ‘Hiện tại công lực của hắn không ngừng tiến lên, nhưng cảnh giới vẫn như cũ, chỉ kẹt ở giai đoạn Tùng Văn Khí tiểu thành.

Đối với hắn mà nói, muốn đạt tới giai đoạn đại thành tràn đầy toàn thân, phỏng chừng còn phải rất lâu mới đạt được.

“Tính toán, người báo cáo phủ thành, hẳn là cũng đã trở lại, công lao của ta cũng nên được thăng chức mới đúng.”

Lý Trình Di đối với huyện Thương Thời đã không có hứng thú, nơi này quá mức cằn cỗi, hắn cần chính là khu vực phát triển như Phủ Thành, có thể đạt được càng nhiều điển tịch võ học tham khảo.

Đứng tại chỗ, hắn hội tụ chân khí, bao lấy toàn thân, chợt lóe lên.

Kiểm tra sức nổ và tốc độ.

Chân khí cùng huyết nguyên có một đặc tính tương đối quỷ dị, đó chính là đột phá vận tốc âm thanh không có bất kỳ chướng

ngại âm thanh nào.

Lúc này tu vi 120 năm tốc độ cao nhất bộc phát, Lý Trình Di trong nháy mắt liền đột phá 240 mét mỗi giây, thẳng đến 300 mét mỗi giây.

Vài giây sau, đã đến ngoài thị trấn.

Sau đó khi những người khác không kịp phản ứng, hắn lại nháy mắt vòng vèo, trở lại sân.

Trong thành khẳng định có không ít người nhìn thấy cùng phát hiện, nhưng hắn cũng không thèm để ý.

Chính mình là thiên tài võ nhân chân khí cần phải tự quảng cáo, nếu không làm sao có thể nhanh chóng được đề bạt?

Quả nhiên, sau khi hắn đột nhiên xuất hiện, nha môn huyện thủ nhanh chóng thông báo.

Một đội viên Thần Võ Ti tiến đến thông báo cho hắn, lệnh điều động của Phủ Thành đã tới.

Thần Võ Ti phủ chủ Khúc Linh phủ đáp ứng yêu cầu của Lý Trình Di, quyết định điều hắn qua đảm nhiệm doanh phó bên kia.

Kết cấu trong phủ Thần Võ Ti lớn hơn rất nhiều so với huyện, bởi vì phải phụ trách khu vực quá lớn, cho nên trên cấp đội là có cấp Doanh.

Quản lý Cấp doanh là doanh chính và doanh phó.

Lý Trình Di đi đảm nhiệm một trong hai vị doanh phó của Doanh 6, chủ yếu phụ trách quản lý trang bị quân giới.

Mà cái này, chính hợp ý của hắn.

Hiện tại tựa hồ đã xuất hiện biến hóa chân khí, đang thiếu công pháp dung hợp chân ấn để mở ra Khắc Ấn chi lộ.

Tự nghĩ ra công pháp tiếp theo, tìm kiếm các loại tình báo Huyễn Thải Long, những thứ này đều cần thời gian.

…….

Tại hiện thực

An Đô, Nghi quốc

Trong Thái Ất cung, Nghi Hoàng mặc áo giáp màu vàng, lẳng lặng nhìn bản đồ Địa Nguyệt 3D hiện lên trên không trung phía trước.

Mọi người tại Cửu Nghi, các bộ chính, phó bộ trưởng, đại liên hội chính ,phó hội trưởng, đều ở đây.

Tất cả mọi người nhìn chăm chú vào tấm bản đồ nửa trong suốt lơ lửng trên không trung này.

Trên bề mặt, bản đồ bay ở giữa không trung, trên thực tế nó là hình chiếu đến con ngươi của mỗi người, dùng cái này bảo đảm tuyệt đối bí mật.

Lúc này trên bản đồ, Nghi quốc tại Địa Nguyệt tinh đã có ước chừng một phần mười, bị nhuộm thành màu xám đen.

Giống như những nơi này bao phủ sương mù dày đặc màu xám đen, không thể nhổ ra.

“3 tên Ảnh Thực, bề ngoài đã ký hợp đồng, nhưng sau khi bắt được con tin chúng ta giao ra, bắt đầu âm thầm khuếch trương chung quanh, len lén thôn phệ và khống chế các liên hội. Tạo thành ảnh hưởng tương đối nghiêm trọng đối với sự ổn định của đế quốc. Nghi Hoàng trầm giọng nói. Chư vị có thượng sách ứng đối không?”

“Không phải tộc ta tất có ý đồ khác, những tên này thuộc Ảnh Long tộc, sợ là có ý nghĩ khác trong đầu, bọn họ hẳn là biết chúng ta có thể phát hiện động tác của bọn chúng, như thế nhưng còn muốn tiếp tục hành động, rất hiển nhiên, bọn chúng sắp đạt được mục đích của mình, hoặc là bọn chúng căn bản không quan tâm chúng ta phát hiện.” Bộ trưởng Bộ an ninh quốc gia lúc này đáp lời trước tiên.

“Ngay từ đầu mục đích chiêu an của chúng ta, không phải là vì ứng đối Bạch Tinh từng bước ép sát sao? Nếu đau đầu với bọn chúng, thì chi bằng trực tiếp phái bọn chúng đến gần quỹ đạo, đụng độ với Bạch Tinh bên kia, chúng ta đã nhường ra nhiều lợi ích như vậy thì phải xem bọn chúng có bản lĩnh hay không”Hoặc Tâm Đinh Mộng lười biếng dựng móng tay của mình thưởng thức hoa văn, một bên thuận miệng trả lời.

Chương 855: Đối phó ảnh thực

“Lão phu ngược lại nghe nói, ba con Ảnh Long kia tựa hồ là muốn mượn tài nguyên cùng sức mạnh của chúng ta, hoàn thành nghi thức thức tỉnh Long Vương. “Không Động lão nhân Chu Than Dương ngoáy ngoáy mũi nói.

“Cho dù bọn chúng có ý định gì, hãy gửi cho Ảnh Thực chỉ thị để chúng nhanh chóng đến chiến trường.”

“So với Ảnh Thực, tập đoàn Minh Viễn bên kia cũng rất phiền phức, cao tầng Minh Viễn bên này tương đối khó chơi, bọn họ cấu kết với liên hội các nơi, kết thành cộng đồng lợi ích, trong đó cao tầng Khu vườn Vận Mệnh, năng lực của thành viên đều tương đối mạnh mẽ.”

“Thời gian trước, một thành viên của bọn họ có nickname là Đại Hùng nghên cứu phát triển ra nguyên dịch sức sống, sau đó đã ký hợp tác chiến lược với Công ty năng lượng Duy Bang, thành lập công ty mới không biết Hoặc Tâm đại nhân có việc này hay không?” Bộ trưởng Thương mại là một cô gái trung niên sắc mặt khó coi, lúc này tiến lên một bước chủ động mở miệng chất vấn.

Đinh Mộng mỉm cười gật đầu, “Cái này không trách được ta, nguyên dịch sức sống kia có thể tăng lên độ phù hợp giữa người sử dụng và Vũ khí bay, hơn nữa có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng lên một cấp ý thức lực của Chuyên gia vũ khí bay, dưới cấp 6 đều hữu dụng.

Xì.

Tất cả mọi người ở đây đều rùng mình.

Hiệu quả này

Khó trách Công ty năng lượng Duy Bang Năng Lượng khẩn cấp xuống tay, phải biết rằng thế đạo này, số lượng Chuyên gia vũ khí bay cao cấp cực ít, toàn bộ quần thể Chuyên gia vũ khí bay, số lượng nhiều nhất, chính là Chuyên gia vũ khí bay trung cấp và cấp thấp.

Nếu là ở trên chiến trường, ý thức lực một Chuyên gia vũ khí bay đột nhiên tăng cường một cấp, vậy sẽ khiến Vũ khí bay có

tốc độ càng nhanh, phát huy uy lực càng lớn, lực sát thương càng mạnh, phản ứng càng nhanh.

Điều này có thể nâng cao tỷ lệ sống sót của Chuyên gia vũ khí bay rất lớn.

“Thành viên có nickname Thải Hồng Đường của Tập đoàn Minh Viễn cũng có năng lực cực kỳ cường đại đối với kỹ thuật an ninh internet, ngày hôm qua đã chính thức thông qua khảo hạch của các chuyên gia đỉnh cấp trong Bộ an ninh, chính thức trở thành một trong 5 người quyền uy nhất trong phương diện an ninh mạng, hiện nickname vẫn không thay đổi, vẫn là Thải Hồng Đường.”

Nghe nói cô ta còn vào Nghị Viện Song Tinh Hư Không, đang cạnh tranh một trong chín đại nghị viên. “Ngân Tước Nghiêm Nhược một trong Cửu Nghi đột nhiên lạnh lùng nói.

Nghị viện Song tinh hư không là tổ chức hacker mạnh nhất mà các cao thủ đỉnh cấp dân gian Địa Nguyệt cùng Bạch Tinh sở hữu

Mục đích là để duy trì sự ổn định chung của mạng lưới song tinh, tránh công phòng kiểu tự hủy quy mô lớn.

Chín đại nghị viên, đại biểu chính là 9 cá thể có kỹ thuật hacker trong Song tinh, trong đó không chỉ là người, còn bao gồm trí tuệ nhân tạo.

Và Thải Hồng Đường có thể chạm tới cấp độ này.

Đã đại diện cho cô đang đi đến đỉnh cao của công nghệ mạng văn minh nhân loại.

“Hư Không Nghị Viện. “Nghi Hoàng đau đầu đỡ lấy mũ bảo hộ.

“Chính là cơ cấu nắm trong tay quyền khống chế internet vạn vật của thế giới?”

Thân là nguyên thủ quốc gia, ông ta phiền nhất chính là loại tổ chức dân gian cường đại này, nhưng mấu chốt là hắn còn không có biện pháp với người ta.

“Bẩm bệ hạ, đúng vậy. “Bộ trưởng an ninh mạng là một cô gái đeo kính hói đầu, mặc bộ vest nữ, khí chất ôn hòa, lúc này tiến lên đáp lại.

“Nếu Thải Hồng Đường trở thành nghị viên, sẽ như thế nào? “Nghi Hoàng bất đắc dĩ hỏi.

“Nghị viên nghị viện Hư không, có quyền hạn có thể điều động sức mạnh nghị viện, cưỡng chế khống chế mạng lưới thiết bị bất kỳ một khu vực nào tại song tinh. Mấu chốt là, coi như không nối mạng thiết bị điện tử, bọn họ cũng có biện pháp cưỡng chế kết nối. Chỉ cần có người dùng sóng vô tuyến khống chế, bọn họ liền có biện pháp.” Bộ trưởng an ninh mạng bất đắc dĩ nói.

Nhìn trạng thái Nghi Hoàng có chút mơ hồ, cô ta tiếp tục giải thích một chút.

“Nói đơn giản, chính là chỉ cần bọn họ nguyện ý, có thể trong nháy mắt làm tê liệt tất cả thiết bị điện tử tại 1/9 khu vực ở Nghi quốc chúng ta, Vũ khí bay, người cải tạo, mạng không dây, điện tử gia dụng công nghiệp vân vân”

“.”

Một đám cao tầng không nói gì.

Nhân tiện nói một câu, chúng ta hiện giờ cùng Bạch Tinh chỉ phát sinh xung đột quy mô nhỏ, trong đó cũng có nguyên nhân được nghị viện Hư Không điều đình. “Bộ trưởng An ninh mạng bổ sung.

Xem ra Ảnh Thực có hại, giải quyết bên này trước rồi nói. Điều bọn họ ra chiến trường. “Nghi Hoàng quyết định

Vâng!

Một đám đại thần nhao nhao lên tiếng.

……..

Trong Biển Đen vô tận.

Iseline cùng lão sư Mê Mạn, vừa mới thông qua truyền tống môn bước vào Biển Đen, liền nhìn thấy Tử Thiên Sứ Chi

Vương không ngừng hiện lên lớn dần từ phía cửa thông đến Midraon xa xa

Hai người đều là hô hấp trì trệ, trong lúc nhất thời sững sờ tại chỗ, không biết như thế nào cho phải.

Chất lỏng Biển Đen vô ngần không ngừng chảy qua bên người hai người.

Mê Mạn nhìn Tử Thiên Sứ Chi Vương vô ý thức di chuyển kia, từ nơi này nhìn lại, hình thể đối phương tuy lớn, nhưng so với Midraon khổng lồ, vẫn nhỏ hơn rất nhiều, cũng chỉ bằng một phần mười vòng xoáy Midraon.

Nhưng.

Phải biết rằng, thể tích của Midraon, ít nhất gấp mấy chục lần so với Địa Nguyệt

Từ góc độ này mà xem, cái đầu của Tử Thiên Sứ Chi Vương này, cơ bản tương đương với so với toàn bộ Địa Nguyệt.

“Anh sẽ không bị triệt để chết trong đó chứ?“Iseline có chút tuyệt vọng, một tên khổng lồ như vậy ngăn ở cửa ra vào, vẫn là góc chết cường hãn như vậy tồn tại, coi như trong ghi chép của thày giáo thì tên khổng lồ này cũng xếp ở đẳng cấp thứ hai

Những kẻ săn mồi hàng đầu của Biển Đen.

Những cá thể bọn họ ở trong mắt tồn tại bậc này, sợ cũng chỉ là bụi bặm.

Chương 856: Hy vọng ít ỏi

“Có chút không đúng. “Mê Mạn cẩn thận quan sát Tử Thiên Sứ Chi Vương.

Trạng thái của Tử Thiên Sứ Chi Vương tựa hồ khác với dự liệu. Ta còn cần thời gian cẩn thận suy đoán, chúng ta chỉ có thể giữ quan sát cự ly siêu xa. Nếu không tới gần một khi bị hắn phát hiện, chúng ta đều trốn không thoát.

Trong mắt ông ta hồng quang cũng đang lóe ra, thực lực của ông ta tuy mạnh, nhưng gặp phải loại khủng bố như thế này tồn tại, cũng là vô kế khả thi.

“Có lẽ Midraon nội bộ còn có thông đạo khác rời đi, hi vọng anh trai có thể ở bên trong tìm được manh mối.” Iseline bất đắc dĩ nói.

“Con cũng nên mừng, ít nhất cuối cùng theo cửa truyền tống tự hủy mà anh con mang theo truyền ra trạng thái hoàn hảo. Yên tâm, hắn không yếu ớt như con nghĩ. “Mê Mạn an ủi.

“Đa tạ thày giáo” Iseline gật đầu, chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể tự mình an ủi như vậy.

……..

Thiếu m Quốc.

Khúc Linh phủ.

Trải qua một ngày lặn lội đường xa, Lý Trình Di mang theo điều lệnh, rốt cục đi tới Khúc Linh phủ, một trong chín phủ của Thiếu m quốc.

Xuyên qua mảng lớn bình nguyên đất đen, địa thế dần dần chậm rãi nâng cao, sau khi liên tục lên đường một ngày, Lý Trình Di rốt cục đến Khúc Linh - phủ thành Quản Lý huyện Thương Thời.

Bên cạnh bình nguyên đất đen rộng lớn, đất đen dần dần chuyển hóa thành nham thạch xám đen.

Mặt đất kéo dài, hình thành một vách đá màu đen khổng lồ nhìn không thấy giới hạn.

Phía dưới vách đá, là biển lớn màu xanh đen mênh mông vô bờ.

Vẫn tinh, còn gọi là Dạ Hải.

Truyền thuyết nói hải dương này chính là do hố lớn dẫn dắt Thiên Tinh đập ra biến thành.

Khúc Linh phủ nằm ở rìa một vách đá, đi về phía trước một chút, chính là mặt biển vô biên sóng lớn mãnh liệt.

Toàn bộ phủ thành nhìn từ xa, tựa như một quần thể thành trì màu đen, pháo đài lớn nhỏ không đồng nhất chen chúc ở một

chỗ, chung quanh lại được vây quanh bởi những bức tường đá đen.

Nhìn từ xa tựa như một bó củi bị buộc chặt lại với nhau.

Từng cây củi kia, chính là từng pháo đài màu đen chen chúc cùng một chỗ.

Khúc Linh phủ chỉ có một mặt có thể ra vào, mặt này có nhiều cửa ra vào.

Lý Trình Di theo quan đạo một đường tới gần, quan đạo của hắn nối liền với cửa thành thứ hai của Phủ thành.

Lúc này thương đội cùng xe vận tải ra vào cửa thành nối liền không dứt, một mình võ nhân như hắn như vậy cũng có không ít, nhưng phần lớn đều là tốc độ cực nhanh, chợt lóe mà qua.

Nơi này không có người giữ cửa thu phí, cửa thành mở rộng, hoan nghênh bất luận khách nào tiến vào.

Lý Trình Di ngay từ đầu có chút không thích ứng, nhưng cẩn thận nghĩ lại, thật đúng là như thế.

Cường giả trong phủ thành tuyệt đối cao thủ nhiều như mây, có gác cửa thành hay không tác dụng không lớn.

Xem từ hai bảng, Phủ thành rất có khả năng tồn tại cường giả Khắc Ấn, tức là Võ Nhân dung hợp chân ấn Huyết Nguyên.

Về phần phương diện võ học chân khí, mặc dù cũng có phương pháp dung hợp chân ấn, nhưng độ khó so với võ giả Huyết Nguyên cao hơn rất nhiều

Ở bên trong võ học chân khí, dung hợp chân ấn cơ bản chính là một cực hạn, thuộc về công pháp cao nhất, số lượng cực ít.

Nhưng ở bên trong Võ giả Huyết nguyên, đây là tồn tại ở quần thể hiện thực, nhân số nhiều hơn võ giả chân khí nhiều.

Xa xa nhìn lại, Lý Trình Di liếc mắt một cái liền có thể phân biệt được, ai là võ nhân ai là bình dân.

Phương pháp rất đơn giản, nhìn tốc độ di chuyển của những người ở cửa thành là biết.

Chợt lóe lên, thường xuyên ra vào rất nhanh, liền khẳng định là võ nhân.

Bộ phận này phần lớn độc lai độc vãng, một bước nhảy hơn mười mét, cao hứng từ cửa thành đi, mất hứng trực tiếp từ các nơi tường thành nhảy xuống, nháy mắt liền bắn ra ngoài, biến mất không bóng dáng.

Mà những người chậm rì rì, thành thật theo cửa thành ra vào, phần lớn là bình dân và thương nhân buôn bán hàng hóa.

Bộ phận người này, trong đó cho dù có võ nhân, cũng sẽ không cao lắm. Ít nhất người có thực lực cường hãn sẽ không nguyện ý là bảo vệ cho người khác.

Thỉnh thoảng còn có một chút võ nhân ở ngoài thành giao thủ luận bàn, rất là náo nhiệt. Bên cạnh thường thường còn có người vây xem tạm thời dừng lại trầm trồ khen ngợi.

Lý Trình Di lấy ra điều lệnh bằng bạc trong lòng, dứt khoát cũng nhập gia tùy tục, tung người nhảy lên, toàn thân bao bọc bạch quang chân khí, nháy mắt liền xông về phía phủ thành.

Tường thành màu đen cao hơn mười mét với cú nhảy nhẹ nhàng của hắn, chớp mắt liền đi qua.

Trong thành là một mảnh lớn nóc nhà màu xám đen của dân cư tựa như mặt biển trôi nổi vô số viên ngói.

Giữa khu dân cư, thỉnh thoảng có từng tòa thành lũy thật lớn đột ngột mọc lên.

Hình dạng của những tòa thành này không giống nhau, có khi là hình trụ, có khi là hình nấm, cũng có lầu các mái cong truyền thống khổng lồ, tháp nhọn cao……

Nhưng tất cả những pháo đài này, đều có một đặc điểm chung, đó chính là mặt ngoài phảng phất hòa tan, đường nét hoa văn đều có chút mơ hồ, tất cả đều là màu đen.

Trên pháo đài, thỉnh thoảng có từng đạo nhân ảnh bay ra bay vào

Thân hình Lý Trình Di vừa hạ xuống, nhẹ nhàng rơi vào khe hở giữa khu dân cư phía dưới.

Từng khe hở kia, chính là từng con đường trong phủ thành này.

Trên đường phố, người qua đường ở đây rõ ràng khác với huyện Thương Thời bên kia.

Ăn mặc hoa lệ sạch sẽ hơn nhiều, rất nhiều người phía sau đều có tôi tớ hộ vệ.

Liếc mắt nhìn lại, trên đường có không ít võ nhân cường tráng.

Cũng có rất nhiều nữ tử xinh đẹp dạo chơi dọc theo đường phố, trên người phần lớn đều mặc mát mẻ, có người lớn mật, thậm chí chỉ mặc một cái áo ngực cùng quần da siêu ngắn liền tự nhiên đi ở bên đường.

Nhìn thần thái cùng thần sắc người qua đường mãi thành thói quen, hiển nhiên loại trang phục này ở chỗ này rất bình thường.

Chương 857: Lên huyện nhậm chức

Lý Trình Di toàn thân bọc kín mít như vậy, bên trong mặc áo đen, bên ngoài mặc áo bào trắng, cũng không phải không có, chỉ là người ăn mặc như vậy rất ít, vả lại vừa nhìn chính là bộ dáng người từ bên ngoài đến, hết nhìn đông tới nhìn tây.

Hắn dọc theo đường đi tới, mỗi khi đến một chỗ góc đường, đều sẽ có khối nhỏ kim loại biển tên đường.

Theo bảng chỉ đường như vậy, Lý Trình Di rất nhẹ nhàng liền xuyên qua khu phố giao thông phức tạp như mạng nhện, đi tới trước một tòa pháo đài khổng lồ tận cùng bên trong.

Pháo đài này khác với những pháo đài khác, được xây dựng trên đỉnh của một tảng đá khổng lồ.

Pháo đài cách mặt đất chừng mấy chục mét, xa xa nhìn lại, tựa như một gốc cây chết héo.

Kiểu dáng là lầu các có mái cong, vách nhọn truyền thống, chỉ là những bức tường hình chữ nhật bốn phía, tựa như bốn thanh đao cầu màu đen khổng lồ.

Trên nóc nhà còn có một đoàn máu thịt quái dị màu đỏ đen tựa như vô số con ngươi.

Không biết là cái gì.

Lý Trình Di từ xa nhìn lại, liền cảm giác một cỗ tà dị khó có thể hình dung đánh tới trước mặt.

Hắn là nơi này. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cửa ra vào của pháo đài này.

Đó là một cái cầu thang đá đen trên thân cây khổng lồ màu đen, uốn lượn thẳng lên, nối thẳng tới cửa lên trên đỉnh.

Cửa bậc thang, có một tấm bia đá chôn sâu trên mặt đất

Phía trên viết Khúc Linh phủ nha.

Không có người trông coi, tựa hồ cũng không cần người trông coi, nhìn người đi ngang qua chung quanh là biết.

Bao gồm võ nhân, tới gần nơi này người, đều sẽ không tự chủ tránh đi tầm mắt, vòng vo bước nhanh vượt qua.

Lý Trình Di đứng bên cạnh một cửa hàng tạp hóa, đánh giá tấm bia đá kia cũng được một lát, lại căn bản không phát hiện có người ra vào từ nơi này.

Hắn nhìn quanh, phát hiện khu phố này cũng đặc biệt vắng vẻ.

Hắn đứng thẳng bên này, liếc mắt một cái nhìn tới hơn hai mươi cái mặt tiền cửa hàng, chỉ có bốn cái mở cửa, vả lại đa số là tiệm tạp hóa loại nhỏ cùng tiệm ăn.

Khách ra vào cũng không nhiều.

Hắn nhíu mày, tùy tiện tìm một nhà hàng ăn uống, nhìn xuống cửa biển quảng cáo.

Bột tôm đỏ Từ Ký

Ở cửa hắn liếc nhìn hai vị khách đang ăn bún tôm đỏ.

Một cái bát gốm xám lớn, bên trong là canh nóng ngăm đen cùng miến trắng, trộn lẫn hành hoa, mỡ heo, lá tỏi, thịt băm, rau xanh, cùng hai con tôm lớn cỡ nắm tay màu đỏ như máu.

Nóng hôi hổi, mùi thơm xông vào mũi, ngửi cũng rất ngon.

Lý Trình Di nhìn ông chủ râu quai nón bận rộn rửa rau ở trong cửa hàng, tiến lên gần.

Bộp.

Hắn nhìn giá rồi đưa hai đồng tiền lớn cho ông chủ

“Ông chủ cho một bát lớn thêm bún”

“Được, chờ khách quan một chút. “Ông chủ cười ha hả cầm khăn lông xám trên vai lau mồ hôi, nhanh chóng đi lấy bún khô chuẩn bị cho vào nồi.

Ta lần đầu tiên tới Khúc Linh, cảm giác nha môn này hình như khác với những địa phương khác?” Lý Trình Di ngồi xuống một cái bàn gần bếp lò

“Vừa nghe giọng của khách quan đã biết ngài không phải người Phủ Thành, nơi này ngài cũng thấy được, giá cả rất đắt, người có thể lưu lại không nhiều lắm, quyền quý hào phú khắp nơi đều có. “Ông chủ tuổi tác nhìn qua cũng đã hơn bốn mươi, lúc quấy bún trong lúc vô ý lộ ra một tia tiết tấu cùng nhịp điệu, cư nhiên làm cho Lý Trình Di mơ hồ thấy được một luồng chân khí lưu chuyển trên cánh tay.

Tên này là Võ Nhân?

Về phần phủ nha đối diện, ngài không phải người địa phương thì đúng là không biết cũng phải, Khúc Linh phủ chúng ta, là một trong chín phủ của Thiếu m quốc, cũng có chỗ đặc biệt thuộc về chúng ta, m Thụ Thiên Tụ Các này, chính là đặc biệt nhất của phủ thành. May mắn ngài không lỗ mãng trực tiếp đi vào, biết hỏi han tình huống trước, nếu không nếu là trực tiếp tiến vào, nhất định phải chịu đau khổ. “Ông chủ cười nói.

“Ồ? Chuyện là như thế nào? “Lý Trình Di kinh ngạc hỏi.

He he, đừng nhìn m Thụ Thiên Tụ Các chỉ là một tòa pháo đài kiến trúc, nhưng trên thực tế, nó là vật sống. Ông chủ hạ giọng: “Phủ quân của phủ thành là m Nguyệt chân nhân, dùng các loại thủ đoạn bí pháp, đem nó chuyển thành một cái binh khí chiến tranh khổng lồ. Chỉ cần ngài tiến vào toàn bộ phủ thành, dưới cái nhìn chăm chú của m Thụ Thiên Tụ Các, hơi có làm loạn dị động, sẽ bị những âm nhãn kia nhìn thấy, sau đó, nếu là bị tất cả âm nhãn đồng thời nhìn chăm chú, sẽ phát sinh việc cực kỳ khủng bố.”

Hắn ta thì thà thì thào giải thích một cách thần bí

Lý Trình Di nhìn con đường nhỏ bước vào phủ nha, như có điều suy nghĩ.

Cái này giống như hệ thống Thiên nhãn Nghi quốc.

Vậy những quan viên trực ở nha môn thì sao? Bọn họ cũng không tới nơi này sao? "Hắn lại hỏi.

"m Nguyệt chân nhân rất có uy thế, thân là phủ tướng mạnh nhất tọa trấn phủ thành, tuy rằng trên danh nghĩa nơi này là phủ nha, nhưng trên thực tế tất cả mọi người là đi Khúc Linh Bảo cách đó không xa. Vị đại nhân ngài, hẳn là cũng mới được điều chức tới đây?"

"Ông chủ nhãn lực thật. "Lý Trình Di gật đầu.

"Cho ngài một lời khuyên, không có việc gì đừng đi chính phủ nha, nơi đó tà môn rất mạnh, mấy năm nay cũng có không ít kẻ say không tin tà xông vào, nhưng đều phát điên bị ném ra ngoài. "Ông chủ thấp giọng nói.

"Đa tạ nhắc nhở. Kính xin ông chủ nói vị trí Khúc Linh Bảo. "Lý Trình Di lại đưa ra một đồng tiền lớn.

"Cũng dễ tìm t hôi"Ông chủ nhận tiền cười híp mắt nói.

Ăn xong bát bún tôm đỏ, Lý Trình Di nhanh chóng rời xa phủ nha, sau khi đi lòng vòng mấy con phố, rất nhanh đi tới trước một nha môn ngói đỏ tường đen bình thường hơn rất nhiều.

Phong cách lần này bình thường hơn.

Trước cửa có quan binh thủ bị, cũng treo bảng hiệu Khúc Linh phủ nha.

Cửa hông không ngừng có người cùng kiệu ra vào.

Chương 858: Đảm nhiệm Doanh phó

Lý Trình Di đưa ra lệnh bài, liền được người dẫn tới bên trong một đại viện.

Cửa viện treo bảng hiệu Thần Võ Ti, nền đen chữ đỏ, rồng bay phượng múa, không nhìn kỹ còn không nhất định có thể nhận ra.

Phủ chủ là một tráng hán thô hào tên là Đặng Diêm Đông, rất sảng khoái làm lệnh điều chức cho Lý Trình Di, an trí đến doanh thứ ba đảm nhiệm doanh phó, mà không phải doanh thứ sáu ban đầu.

Theo cách nói của hắn, chính là lục doanh bên kia đã có người, ngươi tới chậm một bước, hiện tại cũng chỉ có doanh 3 có cái vị trí trống. Bất quá xem ra doanh 6 kia căn bản là mồi nhử

Lý Trình Di cũng không thèm để ý, dù sao hắn cũng không dựa vào chức vị để làm gì.

Chỉ là trong mắt hắn, Thần Võ Ti nơi này, so với huyện Thương Thời, tựa hồ lơi lỏng hơn rất nhiều, ngay cả phủ chủ Đặng Diêm Đông này, khi tiếp kiến hắn, cũng là một tay ôm ấp một vũ nữ, mặt bàn bày rượu ngon món ngon, thể hiện cảnh tưởng ăn chơi hưởng lạc.

Ở Thương Thời huyện, huyện chủ phó huyện chủ thường xuyên mang theo mọi người đối luyện luận bàn.

Nhưng ở đây.

Có một cái sân to gấp mấy lần sân bóng đá nhưng chả thấy mống nào ra tập võ hay luận võ.

Lý Trình Di cầm lệnh thuyên chuyển, lúc đi ngang qua sân, còn nhìn thấy trên giá dụng cụ phòng thủ binh khí đặt trong góc, đều kết mạng nhện mỏng manh. Trên tay cầm của một số vũ khí, đai chống mồ hôi đều mốc meo cứng ngắc. Hiển nhiên thời gian dài chả ai động vào.

Hơn nữa địa bàn Thần Võ Ti lớn như vậy, người lại ít đến đáng thương.

Huyết Thủ Ti thì ngay phía cửa đối diện, kết quả bên này còn có hai đội viên trông cửa, đối diện lại ngay cả người trông cửa cũng không có.

“Có lẽ là chìm đắm trong phú quý quá lâu.” Lý Trình Di lắc đầu trong lòng.

Ngay cả cơ cấu vũ lực cũng như thế, hiển nhiên nơi này đã hủ bại đến mức độ nào

Đi tới tiểu viện doanh 3 báo cáo, toàn bộ trong viện cũng chỉ có hai lão già tóc hoa râm đang chơi cờ, một lão già tạm dừng đứng dậy, làm thủ tục nhập chức cho hắn, sau đó khoát tay ý bảo hắn có thể đi.

“Xin hỏi, ta đây còn không nhìn thấy doanh chính, còn có các doanh đội đâu?” - Lý Trình Di nhịn không được hỏi.

Doanh chính đang ở bên ngoài uống rượu tại hoa tửu, bình thường chỉ có cuối tháng mới tới một lần, đến lúc đó ngươi lại đến là có thể thấy. “Lão già bên trái mặc áo bào trắng hoa văn cá viền vàng lười biếng khoát tay nói.

“Hoa tửu? Nhưng doanh 3 không phải là nữ sao? “Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Là nữ, nàng đi tìm nam, rất bình thường. “Lão già cũng không quay đầu lại, vuốt cằm tiếp tục tự hỏi ván cờ.

“Người trẻ tuổi, từ nông thôn tới đúng không?” lão già mặc áo xám đối diện, trông có khí chất tiên phong đạo cốt, ngẩng đầu cười cười nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đúng vậy, xin hỏi trưởng giả, nơi này… sao lại cảm thấy kỳ quái như vậy?” Lý Trình Di thấy thái độ của lão rất tốt, lúc này thuận thế thi lễ với lão, sau đó lên tiếng hỏi.

“Kỳ quái? Khúc Linh phủ chúng ta ca múa mừng cảnh thái bình, vạn tà bất xâm, cái này không gọi là kỳ quái, ngươi chỉ là còn chưa thích ứng. Chờ ngươi ở chỗ này lâu, sẽ hiểu được nơi này tốt bao nhiêu, hạnh phúc bao nhiêu. “Lão giả cười nói.

“Cũng không phải sao, chúng ta nơi này hàng năm chỉ riêng đi bắt dị tộc nô lệ ở Dạ Hải, liền có mấy vạn, những này tất cả đều là hàng có phẩm cách và tư sắc thượng thừa, từ nơi này sau khi dạy dỗ tốt, đưa đến cả nước các nơi, thậm chí xuất khẩu sang nước khác, đổi lấy lượng lớn tài nguyên tài phú. Lại dựa vào cái này làm căn bản, hấp dẫn vô số hào thương đại tộc định cư, tài nguyên bí bảo bí thuật, vô số hàng tốt ở đây giao hội mua bán, ở chỗ này sinh hoạt có thể không thoải mái sao?”

“Nô lệ? Nơi này có mua bán nô lệ? “Lý Trình Di sửng sốt.

Nơi này tiếp giáp Dạ Hải, mỗi ngày đều có đội quân bắt nô lệ gọi là Bộ Nô quân vào biển bắt người, phàm là tộc quần có chút đặc sắc, cho dù bay trên trời hay lặn dưới biển đều có thể lấy về cho ngươi. Phủ quân bộ nô quân có đệ tử tứ đại m Thần tọa trấn, không ai có thể ngăn cản được bọn họ tàn sát. "Lão giả áo bào trắng thản nhiên nói.

Lý Trình Di nghe vậy, trong lòng rùng mình, rất hiển nhiên bốn vị này cùng phủ quân thần bí m Nguyệt chân nhân, chính là vũ lực mạnh nhất đỉnh cao của Khúc Linh phủ.

"Xin hỏi trưởng giả, tứ đại m Thần kia, chẳng lẽ đều là cường giả Huyết Nguyên dung hợp chân ấn?"

"Đương nhiên, có thể thành m Thần vị, liền đại biểu bọn hắn là đệ tử dưới chướng phủ quân, phải là dung hợp chân ấn mới có thể trổ hết tài năng."lão già mặc áo bào trắng có chút thâm ý nói. Như có điều suy nghĩ đánh giá Lý Trình Di.

Tiểu tử mới tới này, nói mấy câu liền đề cập thẳng đến dung hợp chân ấn, hiển nhiên chỉ có cao thủ cấp độ này, mới có thể làm cho hắn coi trọng cùng kiêng kị. Đây là một loại biểu hiện của bản năng con người.

Mở miệng hỏi thăm quan tâm, tất nhiên là thứ mình để ý nhất.

Lý Trình Di cũng không có che giấu ý tứ, hắn vốn là võ nhân chân khí thiên tài danh tiếng lại đây, tâm cao khí ngạo cũng rất bình thường.

"Người trẻ tuổi, không nên mơ mộng cao xa, võ nhân chân khí Thần Võ Ti chúng ta, cho dù dung hợp chân ấn, như ba vị phủ chủ phó phủ chủ cũng còn lâu mới là đối thủ của cao thủ huyết mạch. Con thỏ này mặc vào một thân áo giáp, cùng Sư tử Hổ mặc áo giáp, chênh lệch lớn bao nhiêu, ngươi cũng có thể hiểu được, căn cơ kém quá xa."

"Tạ trưởng giả chỉ điểm, vãn bối nhớ kỹ. "Lý Trình Di nghiêm túc chắp tay thi lễ.

Chương 859: Tìm hiểu võ công cấp đen

Nơi này, quả thật không hổ là Phủ thành, thứ nhất chính là có 4 người ngưng tụ chân ấn huyết mạch, Thần Võ Ti lại cũng có

ba người dung hợp chân ấn, rất hiển nhiên, người ta cũng không phải là dung hợp chân ấn loại không phẩm cấp, cứ như vậy, ở trong miệng lão già trước mắt, đều vẫn là tuyệt đối đánh không lại Tứ m Thần kia, có thể tưởng tượng mấy người đó cường đại hơn phủ quân, rốt cuộc là tầng thứ gì

"Xem ra nơi này không thể không kiêng nể gì như trước, phải che giấu một chút."

Sau khi tạm biệt hai vị lão nhân, Lý Trình Di đi thẳng tới kho vũ khí nơi này.

Thân là phó doanh 3, hắn coi như là trung tầng trong Thần Võ Ti, cũng có tư cách miễn phí tìm đọc bộ phận bí tịch công cộng trong kho vũ khí.

Kho vũ khí nơi này ở gần sân Thần Võ Ti, là một tòa lầu ba tầng gỗ độc môn độc viện.

Cửa không ai canh gác, trên phiến đá xám trên mặt đất tích một tầng tro trắng thật dày, hiển nhiên đã lâu không có ai tới.

Lý Trình Di đẩy cửa đi vào, từng bước một đi tới cửa gác xép, bởi vì lo lắng cơ quan các loại, hắn không có trực tiếp dùng Ảnh Thiểm, mà là thành thật thật đẩy cửa đi vào.

Bên trong cửa cũng bố cục giống như huyện Thương Thời, trên ba mặt tường tất cả đều là ô vuông khảm bên trong.

Chỉ là ô vuông nơi này đại bộ phận đều là đầy, đều đặt bí tịch, mà ở huyện Thương Thời bên kia đại bộ phận đều là trống không.

Đứng ở cửa, phất tay quệt một sợi mạng nhện bay xuống, ánh mắt Lý Trình Di đảo qua, rất nhanh liền tập trung vào từng quyển võ kỹ cấp đen trong ô vuông bên phải.

Võ kỹ cấp đen kề sát vài quyển võ kỹ cấp trắng. Liếc mắt nhìn lại, ước chừng có hơn mười quyển.

Quả thật là tới đúng rồi! Lý Trình Di hít sâu một hơi, đè nén kích động trong lòng, bước nhanh tới gần.

Đưa tay ra, trước tiên hắn lấy xuống một quyển bí tịch cấp đen.

Thanh Tâm Tác Ngọc Công “.

Lật xem xem xét, bộ phận dung hợp chân ấn bên trong, không có xóa giảm, bản sao bí tịch bảo lưu chủ yếu là đồng bộ v ới bộ phận bí dược tu hành.

Không có bí dược này công pháp căn bản không có cách nào nhập môn.

Nhưng hết lần này tới lần khác Lý Trình Di cần, chính là những bộ phận lý luận dung hợp chân ấn này.

Theo không ngừng lật xem, như thế nào dung hợp chân ấn, mặt trên đã viết đến cực kỳ rõ ràng.

Nguyên tắc rất đơn giản.

Nếu lúc trước tinh luyện chân khí, là đem mình tưởng tượng thành có thể hấp dẫn hình thái Chân Ấn Chi Linh, từ đó hấp thu chân ấn chi tủy.

Như vậy dung hợp chân ấn, chính là thông qua thủ đoạn bên ngoài, đem thể xác và tinh thần của mình đều triệt để cải tạo, càng có thể hấp dẫn hình thái Chân Ấn Chi Linh.

Do đó hấp dẫn được Chân Ấn Chi Linh tiến vào bản thể, cuối cùng hoàn thành dung hợp một bước này.

Cho nên, nơi này liền liên quan đến một bước cải tạo thân thể con người.

Trên bí tịch có nhắc tới, cấp đen trở lên, võ học bắt đầu khác, uy lực chủ yếu khác nhau ở chỗ uy lực bản thân chân ấn, cùng với độ phù hợp cao thấp giữa Chân Ấn Chi Linh sau khi võ học cải tạo bản thân.

Thứ nhất, bản thân Chân Ấn có mạnh có yếu, điều này rất dễ lý giải.

Mà cái thứ hai, chủ yếu chính là xem mọi người sau khi cải tạo chính mình, thì độ phù hợp với Chân Ấn Chi Linh cao thấp như thế nào.

Độ phù hợp càng cao, dung hợp Chân Ấn Chi Linh lại càng nhiều, uy lực lại càng mạnh, có thể dung hợp mười thành tự nhiên là mạnh nhất.

Nhưng bình thường cấp đen võ học nhiều lắm chính là ba đến năm thành.

Cấp bạc sáu bảy thành, mạnh nhất đỉnh cấp vàng, chính là tám chín thành.

Đó là sự khác biệt.

Quyển bí tịch trong tay Lý Trình Di, chính là thượng thừa võ học cấp đen có thể đạt tới năm thành

Hắn lật ra phía sau, bên trong chi chít chữ tất cả đều là như thế nào cải tạo bản thân, phối hợp tâm tượng thôi miên, biến ảo mình thành quái vật giống như người không phải người, từ đó hấp dẫn Chân Ấn Chi Linh dung hợp. Thấy vậy hắn nhíu chặt mày.

Lại cầm lấy một quyển bí tịch khác.

Lâm Quang Hổ Sa Công “, vốn cũng giống như vậy, bởi vì Chân Ấn Chi Linh ngoại hình rất giống Cá Mập Hổ, cho nên cần cải tạo mình thành quái vật giống ngoại hình Cá Mập Hổ, tuy rằng chỉ là tạm thời cải tạo biến hình, còn có thể khôi phục trạng thái nhân thân.

Nhưng. Lý Trình Di nhìn các loại cấy ghép máu chảy đầm đìa bên trong, cấy ghép, phẫu thuật cưỡng chế di dời nội tạng nguyên sinh thái, trong lòng có loại chán ngấy nói không nên lời.

Khó trách tổ tiên Vương gia một mình không làm ra được biện pháp dung hợp chân ấn, biện pháp này căn bản không phải người bình thường độc lập có thể làm ra.

Lý Trình Di xem từng quyển một, đều là trình tự giống nhau.

Trước tiên thông qua chân khí để cảm ứng, sờ rõ ràng ngoại hình đại khái của Chân Ấn Chi Linh, sau đó tự mình cải tạo thể xác và tinh thần, để cho bản thân không ngừng dựa vào đối phương, từ đó hấp dẫn hàng lâm dung nhập vào bản thân.

Cuối cùng hoàn toàn đem nó dung hợp vào thân thể.

Chân Ấn Chi Linh bản thân không có thần trí, sau khi dung hợp tự nhiên chính là lấy người làm chủ đạo.

Đây chính là cái gọi là căn bản nguyên lý Võ Đạo Chân Ấn.

Võ học khác nhau, đơn giản chính là tự mình cải tạo độ phù hợp cao thấp bất đồng mà thôi.

Cùng một chân ấn chỉ có thể dung hợp một loại võ học, một khi bị người tu hành võ học khác giành trước, như vậy người đến sau cũng chỉ có thể chờ đối phương chết đi, mới có thể tiếp tục dung hợp Chân Ấn Chi Linh này.

Loại chế độ biến thái này, cũng liền dẫn đến, người tới trước vĩnh mạnh, người tới sau vĩnh yếu.

Thậm chí đến cuối cùng, Chân Ấn Chi Linh hoàn toàn không có, đều bị cướp hết, cuối cùng tân võ nhân sẽ lưu lạc đến mức không cách nào dung hợp được.

Cái này liền hình thành giai cấp Chân Ấn cùng giai cấp võ nhân.

Chương 860: Phương pháp dung hợp chân ấn

Nhanh chóng đem tất cả phương pháp dung hợp chân ấn võ học cấp đen xem qua một lần, không thể nói là thu hoạch thật lớn, nhưng coi như có được chút cơ sở ban đầu.

Tuy nhiên như vậy đối với Lý Trình Di mà nói, giá trị không lớn, bởi vì mỗi một con đường cải tạo chân ấn đều khác nhau, mỗi một loại võ học thì mục tiêu cải tạo cũng khác nhau.

Chân ấn đối ứng với hắn ở đây không có.

Đao pháp Tùng Lộc tương ứng với chân ấn, ngoại hình là hươu đực, sừng hươu khổng lồ trên đỉnh đầu tựa như hoa văn nhánh tùng.

Đây cũng là hình tượng nguồn gốc của Tùng Văn Khí.

Xem xong võ học cấp đen, Lý Trình Di lại vươn tay, nắm lấy bí tịch cấp bạc, cấp cao hơn một bậc.

Chỉ là mới lấy xuống lật vài trang, liền phát hiện văn tự trên đó tất cả đều là những ký hiệu xem không hiểu, tựa hồ là dùng phương pháp đặc thù nào đó mã hóa.

Đáng tiếc.

Hắn biết, dễ dàng như vậy đặt ở chỗ này, chắc chắn sẽ không trân quý như vậy.

Dù sao võ học cấp bạc, coi như là võ học chân khí, cũng là chỉ sau cấp vàng, đỉnh cấp của võ học, tuy rằng võ học chân khí ảnh hưởng không lớn, nhưng cũng có thể dễ dàng tạo nên một Võ Nhân gia tộc hoàn toàn mới.

Cho nên quản lý nghiêm khắc cũng rất bình thường.

Tiếp đến hắn lại lật xem một lần võ học cấp đỏ và cấp trắng, ghi tạc trong lòng.

Trước sau cũng mới tốn không quá hai canh giờ.

Lúc rời khỏi kho vũ khí, trong lòng Lý Trình Di đã bắt đầu nắm bắt, tự nghĩ ra phương pháp dung hợp chân ấn thuộc về mình.

"Nếu muốn dung hợp chân ấn, đạt tới trình độ Khắc Ấn, trước hết phải biết rõ ràng Chân Ấn Chi Linh bản thân là cái dạng chi tiết gì." Hắn nghĩ tới lợi dụng hoa ngữ cường khống, nhưng kia rõ ràng không thực tế.

Hoa Ngữ ngay cả khống chế mấy tên huyết thân đều gian nan như vậy, nếu muốn khống chế Chân Ấn Chi Linh thần bí khó lường, vậy e chỉ càng khó khăn.

'Cải tạo thể xác và tinh thần bản thân, hấp dẫn Chân Ấn Chi Linh chân khí lại ngược lại câu liên ý thức lực, bước tiếp theo có thể để ý thức lực nhìn thấy bộ dáng Chân Ấn Chi Linh, những võ công này đều là loại hình thức này.'

Điều này làm cho Lý Trình Di cảm thấy quen thuộc.

Trên đường trở về, trong lòng hắn suy tư.

Hệ thống tử năng là dựa vào quả cầu Khắc Ấn, để cho nó trợ giúp bản thân ngưng tụ Khắc Ấn. Ưu điểm của phương thức này là giai đoạn đầu chế tác quả cầu Khắc Ấn gian nan, mở ra phi môn gian nan nguy hiểm, nhưng một khi thành, chính là tự nhiên cùng Khắc Ấn dung hợp một thể, tuy hai mà một, bởi vì bản thân đây chính là thăng hoa thuộc về bản thân.

Mà hệ thống võ công của Midraon, lại là đi theo một con đường khác, nơi này Khắc Ấn tựa hồ là do Chân Ấn Chi Linh khống chế, mọi người chỉ cần từng bước không ngừng tu hành võ công, đến độ cao nhất định, là có thể dung hợp Chân Ấn Chi Linh, từ đó nắm giữ dung hợp Khắc Ấn.

Nhưng vấn đề hệ thống võ công là, Khắc Ấn cũng không phải là triệt để dung hợp, người sau khi chết, Chân Ấn Chi Linh sẽ trở về chỗ cũ, lần nữa bị người tiếp theo dung hợp.

‘Chân Ấn Chi Linh này, làm sao cảm giác giống như là cái công cụ, không cần mở ra phi môn, không cần gian nan thu thập tài liệu chế tác Quả cầu Khắc Ấn, chỉ cần từng bước đi xuống, là có thể dung hợp được sức mạnh Khắc Ấn mà những thứ này, rất có thể đều là Chân Ấn Chi Linh sớm đã làm tốt công tác chuẩn bị.’

Lý Trình Di hoài nghi, hạch tâm hệ thống võ công, chính là dùng Chân Ấn Chi Linh câu thông Biển Đen, ngưng tụ Khắc Ấn, làm tốt hết thảy bố trí phía trước, cái này tương đương với một loại hệ thống cùng hưởng tính chất Quả cầu Khắc Ấn.

‘Lại nói tiếp, Huyễn Thải Long Chi Tâm là vật liệu chính của Quả cầu Khắc Ấn, mà nơi này lại là hệ thống Quả cầu Khắc Ấn nơi hoạt động chủ yếu của Huyễn Thải Long có lẽ có loại liên hệ tầng sâu nào đó với hệ thống Chân Ấn Chi Linh’

Mang theo điều lệnh, hắn rất nhanh có được được căn nhà được phân

Căn nhà này gồm ba phòng ngủ hai phòng khách còn có một cái sân trên trăm mét vuông, bên trong trồng không ít hoa hoa cỏ, nhìn ra được chủ nhân tiền nhiệm còn là một người tương đối thích thực vật.

Sau khi sắp xếp xong chỗ ở, Lý Trình Di trên đường phố mua đồ sinh hoạt đồ dùng cùng đệm, liền lại đi một chuyến đến Doanh của mình, kết quả bên trong chỉ có hai gã say, ngã ở trường bên sân lăn ra ngủ, cả người mùi son phấn, kêu cũng kêu không tỉnh.

Hắn đành phải quay về chỗ ở, đi lòng vòng kiểm tra hoàn cảnh.

Một ngày ba bữa đều ở bên ngoài nhà hàng giải quyết, chỉ chớp mắt, Lý Trình Di đến Khúc Linh phủ ba ngày.

Trong ba ngày, hắn mỗi ngày đều đi đến doanh, cuối cùng là giải quyết các chuyện lặt vặt.

Hắn thân là doanh phó, thủ hạ có gần hai trăm người, phụ trách điều hành nhân thủ phối hợp Huyết Thủ Ti tiến hành vụ án lây nhiễm một nửa khu vực trong phủ thành.

Chỉ là bởi vì bầu không khí an toàn quá mức cực đoan của Phủ thành, có âm nhãn ở đây, bất kỳ người bị lây nhiễm nào cũng sẽ bị phát giác trước tiên, sau đó bị cảnh cáo xuất cảnh, nếu không để ý tới, lần cảnh cáo thứ hai sẽ bị âm nhãn dùng phương thức không rõ công kích, từ đó trong nháy mắt bị bốc hơi.

Cho nên công việc của Lý Trình Di, phần lớn là làm bộ làm tịch, cấp dưới gần hai trăm người, cơ bản không nhìn thấy bóng dáng.

Hắn còn không có biện pháp cưỡng ép điều động, bởi vì hai trăm người này cơ bản đều là con cái các nhà quan hệ trong phủ thành đưa vào tạm giữ chức ăn lương khống.

Vũ lực không có, kỷ luật cũng đừng nghĩ, có thể giáp mặt gọi ngươi một tiếng đại nhân đã là không tệ rồi. Phần lớn mọi người chính là tên trên danh sách, căn bản không thấy bóng dáng.

Chương 861: Hứng thú nồng đậm

Huyết Thủ Ti không có việc gì làm, Thần Võ Ti tự nhiên cũng không có việc gì làm, Nha Nhân Phủ cũng biến thành con buôn mua bán tin tức tình báo.

Sau khi Lý Trình Di hiểu rõ tình huống, đối với vị m Nguyệt chân nhân cùng Tứ m Thần tọa trấn phủ thành kia, uy áp hết thảy, sinh ra hứng thú nồng đậm.

Đây là phải cường hãn tới trình độ nào, mới có thể bảo đảm cường độ trị an khoa trương như vậy?

Sau vài ngày an nhàn sinh hoạt trong thành, hắn tìm đọc ghi chép trị an của phủ thành.

Phát hiện Khúc Linh phủ đã có gần trăm năm không có bất kỳ chiến sự nào, cơ bản là chỉ có Khúc Linh phủ đánh địa phương khác, không có địa phương khác tới đánh.

Trên phủ chí ghi lại, đều là ngày tháng năm nào đó, phủ quân nộp XXX, phủ quân giải quyết XXX, m Thần tróc nã XXX, m Thần trấn áp XXX náo động vân vân.

Cơ bản chính là m Thần cùng Phủ Quân vừa xuất động, tất cả mọi chuyện toàn bộ bình ổn.

Cái này thì mình còn lập công như thế nào?

Ngồi trong sân, Lý Trình Di buông bản chép tay Phủ Chí xuống, thở dài thật dài.

m Nhãn tùy thời theo dõi, chung quanh không có bất luận kẻ nào dám náo loạn gây sự, duy nhất có thể tìm được cũng chỉ có một ít sự kiện phạm tội cực nhỏ.

Nhưng đến cấp độ này của hắn, chưa từng nghe nói qua ai là bởi vì bắt tội phạm giết người trộm cắp bình thường mà thăng quan.

Cứ như vậy, mình muốn gây chuyện cũng phải gặp phải nguy hiểm cực lớn, vạn nhất cũng bị m Nhãn theo dõi.

Ở trong thành không có việc gì, dứt khoát Lý Trình Di bắt đầu nghiên cứu, làm sao tiến vào bước tiếp theo, chân khí cảm ứng Chân Ấn Chi Linh?

Cùng lúc đó, hắn cũng lần nữa từ bên trong Nha nhân phủ, nghe ngóng được, không cần đi địa phương khác, ngay tại Khúc Linh phủ này, liền có các loại chủ hoa mà hắn muốn tìm.

Khi nghiên cứu làm thế nào để tiến vào bước tiếp theo quan sát Chân Ấn Chi Linh, Lý Trình Di còn không quên viết cho gia đình một phong thư.

Lại không nghĩ tới, năm ngày sau, Vương Nhất Phong nhanh chóng có thư hồi âm, hơn nữa ở trong thư chỉ ra, bởi vì thông báo Vương gia Tông gia, rất coi trọng việc hắn được thăng cấp đến Khúc Linh phủ tộc làm việc, vừa vặn bên trong Khúc Linh phủ, Vương gia Tông gia cũng có chút sản nghiệp, phỏng

chừng không bao lâu nữa, Tông gia người sẽ có đến thăm hỏi hắn.

Sau khi Lý Trình Di nhận được thư, viết một phong thư hồi âm khuyên Vương Nhất Phong đến Khúc Linh phủ sinh hoạt, liền tính là xong việc.

Đối với chuyện Tông gia Vương gia thăm hỏi, cũng không thèm để ý.

Ngược lại là không nghĩ tới, một tuần sau lúc hắn dần dần qua sát được hình dạng của Chân Ấn Chi Linh, người Vương gia tới thật.

Cốc cốc cốc.

Ăn cơm trưa xong, Lý Trình Di mới trở về sân, liền nghe thấy tiếng gõ cửa vang lên.

Hắn đang chuẩn bị ở trong viện làm vài đường quyền cho tiêu cơm, lúc này vung tay lên mở then cửa viện.

Một đạo bạch khí nhàn nhạt bay ra, chuẩn xác đánh trúng then cửa, nâng lên.

“Mời vào. “Hắn cất cao giọng nói.

Người biết địa chỉ của hắn chỉ có vài người, đến Khúc Linh phủ những ngày này, ngoại trừ người mở nha môn ra, thật đúng là không nghĩ tới có ai sẽ chủ động tới cửa tìm hắn.

Cửa viện bị nhẹ nhàng đẩy ra.

Một công tử tuấn tú khí chất tự tin, mang theo hai hộ vệ cường tráng, bước vào cửa.

Công tử này mặc trường bào ngắn tay, lộ ra hai tay đeo giáp cánh tay kim loại hoa văn màu lam đen.

Trường bào trên người trắng như tuyết, ở giữa có một dải vải hoa văn màu xanh đậm từ lồng ngực buông xuống cuối áo choàng.

Làm cho người ta có một loại cảm giác dung hợp anh võ trong văn chất.

Nơi này là chỗ ở của Phó Doanh Thần Võ Ti Vương Nhất Thần đại nhân phải không? Tại hạ Vương Trí Quân là từ dòng họ Vương gia tới.

Hai tay công tử ôm quyền, hướng về phía Lý Trình Di khẽ thi lễ.

“Ta chính là Vương Nhất Thần, nếu là người của Tông gia, mời vào đi. “Lý Trình Di sơ lược cảm ứng khí tức của đối phương, ba người đều là võ nhân, nhưng thực lực không cao.

Đều có tu hành chân khí, nhưng chân khí kia cho hắn một loại cảm giác quái dị.

Rất nhẹ nhàng, vô hại, không có tính công kích

Dẫn Vương Trí Quân đến phòng khách mặt hướng sân ngồi xuống, Lý Trình Di bởi vì không có hạ nhân, liền do một hộ vệ của Vương Trí Quân đi pha trà bưng lên.

Hai người khoanh chân ngồi xuống, khách sáo vài câu, Vương Trí Quân liền bày tỏ ý định.

Vương đại nhân, lần này Trí Quân tới là để khuyên đại nhân nhận tổ quy tông, đại biểu ngài nhất mạch trở về tông gia.

“Lần này không trở về cũng không ảnh hưởng gì, còn quá phiền phức, xảy ra không ít chuyện. “Lý Trình Di khẽ lắc đầu. “Nếu năm đó tách ra rồi, gia chủ và chi nhánh liên hệ cũng không sâu, hiện tại cần gì phải trở về Tông gia phiền toái như vậy?”

“Nghe nói đại nhân tu hành Tùng Văn Khí, tu vi tiến độ cực kỳ kinh người, thiên phú hiếm thấy, chính là tuyệt đỉnh thiên tài mà Vương gia ta khó có được. Nói vậy đại nhân bây giờ cũng nên biết, Tùng Văn Khí, kỳ thật cũng không phải Tông gia sáng tạo ra?”

Người trẻ tuổi này mới hai mươi mấy tuổi, nói chuyện rất có trật tự, rất có phong cách.

Ở thời đại rất nhiều người ngay cả chữ cũng không nhất định có thể nhận biết toàn bộ, rất hiển nhiên chỉ có đại tộc mới có thể có nền tảng giáo dục như vậy.

“Quả thật biết, đó là tổ tiên chi nhánh ta sáng tạo, sau đó thì sao?

“Vậy đại nhân cũng nên biết, Tùng Văn Khí kỳ thật chịu ảnh hưởng rất lớn từ võ học gia truyền của Vương gia, căn nguyên của nó, có ít nhất một nửa, đến từ võ học Thanh Nguyện đan pháp của tông gia.” Vương Trí Quân mỉm cười nói.

Chương 862: Thanh nguyên đan pháp

“Thanh Nguyện đan pháp. “Lý Trình Di giật mình,” Là võ học phẩm cấp gì?

“Cấp đen. “Vương Trí Quân tự tin nói,” Bởi vì cùng xuất phát một nguồn, Tùng Văn khí chuyển tu Thanh Nguyện đan pháp cũng không quá khó khăn, mà đại nhân thiên phú mạnh về Tùng Văn khí, rất có thể sẽ mạnh ở Thanh Nguyện đan pháp. Từ một võ học chân khí không được xếp phẩm cấp, chuyển tới Võ học cấp đen.

“Tông gia hiện giờ có người dung hợp chân ấn sao? “Lý Trình Di ngắt lời hắn.

“A… “Vương Trí Quân biểu tình trì trệ, có chút nói không ra lời.

Nhìn thần sắc, Lý Trình Di đã biết đáp án.

“Một môn võ học không ai có thể dung hợp chân ấn, muốn ta chuyển tu, tổn thương muốn ta tự mình gánh vác, cuối cùng ta có thể đạt được cái gì?

“Đại nhân chẳng lẽ không muốn chuyển luyện võ học cấp đen? ít nhất phẩm cấp chênh lệch, có thể khiến thực lực của ngài nhảy vọt.”

“Tạm thời không cần. Ít nhất đối với ta bây giờ mà nói, mất nhiều hơn được. “Lý Trình Di từ chối. Nếu muốn chúng ta trở về tông tộc, các ngươi ít nhất phải xuất ra điều kiện có thành ý hơn.

…….

Vương Trí Quân nuốt nước miếng, khi bị Lý Trình Di nhìn chằm chằm, khiến cả người hắn có cảm giác cứng ngắc.

Rõ ràng chỉ là nhìn chăm chú bình thường, đều có thể làm cho hắn có cảm giác sợ hãi như các lão tổ tông trong tộc nhìn chăm chú.

Điều này làm cho hắn càng ngày càng coi trọng vị thiên tài dòng nhánh mới quật khởi này.

Ngài nói có lý, cho nên, tại hạ lần này tới, còn mang đến lễ vật thứ hai tặng cho đại nhân.

Hắn vỗ vỗ tay, sau lưng một gã hộ vệ tiến lên, từ trên lưng lấy xuống một cái hộp hình vuông.

Hộp mở khóa trước sau, nắp lật ra ngoài, lộ ra một quyển sách nhỏ cổ xưa bên trong.

Đây là tổ tiên sáng tạo Tùng Văn Khí năm đó, lưu lại công pháp Tông gia sao chép. Trên đó không chỉ có phương pháp tu hành Tùng Văn Khí, còn có phương pháp ngưng tụ Lộc Vương Khí.

Lộc Vương khí?

Lý Trình Di hai mắt sáng ngời, hắn đến bây giờ còn không thể cảm ứng nhìn thấy Chân Ấn Chi Linh, hắn hoài nghi chính là thiếu như vậy một khối ghép hình.

Dù sao dựa theo niên đại tính toán, hắn hiện tại cũng đã có tu vi 140 năm chân khí.

Chân khí khổng lồ như vậy, cũng không cảm ứng được Chân Ấn Chi Linh, rất hiển nhiên là nơi nào xảy ra vấn đề gì.

Bình thường mà nói, độ khó không nên cao như vậy mới đúng.

Hiện tại xem ra, có lẽ thiếu hụt chính là tiết Lộc Vương Khí này.

“Lời này là thật? “Ánh mắt hắn dừng ở trên quyển sách.

“Đương nhiên là thật. Vương gia tông gia ta từ trên xuống dưới mấy trăm người, phân tán các nơi, sản nghiệp khổng lồ, phần lớn lấy y thuật nổi danh, chủ tu Thanh Nguyện đan pháp cũng là dùng để trị liệu tạp chứng. Chính là thiếu người như đại nhân có thể ở trên chăm lo việc nước, lôi kéo thiên tài.”

Vương Trí Quân thấy Lý Trình Di cảm thấy hứng thú, nhất thời rèn sắt khi còn nóng.

“Ngài ngẫm lại xem, Vương gia tông gia ta hành y tế thế tích lũy quan hệ từng chút một trong bao đời nay, cộng thêm đại nhân ngài thiên phú võ học cường đại, nói không chừng có thể bởi vậy nhất phi trùng thiên, mang theo toàn bộ tông tộc kéo lên tới một cấp độ mới.”

Lại nói tiếp, Vương gia tông gia tuy rằng nghe lợi hại, nhưng kỳ thật bản chất vẫn là thế gia y dược, bên trong liền không có mấy người làm quan, cho dù có, cũng là quan y, phẩm cấp cùng lắm cũng chỉ ngang Vương Nhất Phong.

Hiện tại Lý Trình Di so với Vương Nhất Phong, ít nhất cao hơn ba cấp.

Cho nên sau khi biết được tình huống của Vương Nhất Thần, Tông gia trước tiên liền phái ra Vương Trí Quân là con trai của Tông gia chủ, hơn nữa cũng là đại biểu trẻ tuổi tính cách ôn hòa nhất trong tộc, mang theo lễ vật đến thăm hỏi.

Điều này cũng đại biểu Tông gia coi trọng Vương Nhất Thần.

Nếu có thể khiến Vương Nhất Thần trở về Tông gia, đừng nói ảnh hưởng sau này, chính là đối với Tông gia hiện tại, vị trí của Vương Nhất Thần cũng có chỗ tốt không nhỏ.

Lúc này nhìn Vương Nhất Thần đưa tay, cầm lấy quyển sách nhỏ trong hộp, mở ra tìm đọc.

Vương Trí Quân thành khẩn, lẳng lặng chờ đợi.

Trong tiếng lật trang rất nhỏ, không bao lâu, hắn liền nhìn thấy đối phương buông sách xuống.

“Lễ vật ta nhận, chuyện trở về tông gia, các ngươi có thể cùng phụ thân ta sắp xếp, lễ nghĩa phức tạp ta sẽ không tham gia, bên này sự vụ bận rộn”. Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Đương nhiên không cần làm phiền đại nhân, những thứ này chúng ta sẽ xử lý, chỉ cần ngài đáp ứng là tốt rồi. Thời điểm mấu chốt chỉ cần ngài ra mặt vài lần tiệc rượu, bái tổ tiên là được. Cũng không cần chạy xa, trong Khúc Linh phủ cũng có

trưởng bối tông gia chúng ta, đến lúc đó sẽ cùng nhau gánh vác.” Vương Trí Quân vội vàng nói.

“Vậy là tốt rồi, ngày sau các ngươi phái người thông báo. Mặt khác, còn có công pháp cấp đen tông gia Thanh Nguyện đan pháp.” Lý Trình Di còn chưa nói xong.

“Cái này dễ nói, chờ mấy ngày sau bái tổ tiên, tự nhiên có thể truyền cho đại nhân. “Vương Trí Quân trả lời.

Xác định chuyện trở về, không khí giữa hai người nhất thời hòa hoãn rất nhiều, tính toán bối phận, Vương Trí Quân hắn là gọi Lý Trình Di cháu trai, nhưng giáp mặt hắn tự nhiên không dám.

Mục đích đạt được, ba người Vương Trí Quân vội vàng đứng dậy cáo lui.

Tiễn ba người đi, Lý Trình Di trở lại phòng khách, cầm lấy trong hộp sách nhỏ, lần nữa mở ra.

Trên đó ghi chép về Lộc Vương khí rõ ràng có thể thấy được.

Từ Tùng Văn Khí chuyển hóa Lộc Vương Khí, cần dùng máu tươi của một con hươu đực mạnh nhất trong đàn hươu, vẽ ra một ký hiệu tên là Lộc Vương Ấn, sau đó quan sát Lộc Vương Ấn này, đồng thời vận chuyển chân khí, ngưng tụ thành ký hiệu Lộc Vương Ấn hình thái chân khí.

Như thế mới có thể chuyển hóa hoàn thành.

Chương 863: Đế quân Thiếu âm quốc

Mà sau đó, cũng xác thực ghi chép, một khi hoàn thành Lộc Vương khí chuyển hóa, công hiệu Tùng Văn khí ban đầu sẽ hoàn toàn biến mất, hóa thành Lộc Vương khí thúc đẩy xương cốt trưởng thành.

Đối với việc này Lý Trình Di cũng không thèm để ý, so với lực sát thương đáng thương của Tùng Văn Khí, hắn càng để ý Lộc Vương khí chuyển tu, có thể dung hợp chân ấn.

Khắc Ấn mới là mục đích cuối cùng của hắn.

……

Lệ Thành- quốc đô củaThiếu m quốc .

Răng rắc.

Điện quang trắng bệch trong nháy mắt chiếu sáng một tòa hành cung to lớn sâu thẳm ở ngoại ô.

Sâu trong hành cung vắng vẻ, một nam tử tuấn mỹ đeo khuyên tai thủy tinh màu lam nhạt, khuôn mặt trắng nõn phảng phất vĩnh viễn không thay đổi, cố mỉm cười nhu hòa, đứng ở trong ngự thư phòng cung điện, nhìn ra mây đen phía xa cuồn cuộn ngoài cửa sổ.

Nam tử mặc áo bào trắng viền vàng, sau lưng thêu một đầu rồng màu vàng dữ tợn uy nghiêm, tóc đen mềm mại buộc cùng một chỗ, rủ xuống eo.

Hắn chính là đương kim Thiếu m quốc đế quân - Nhan Dung.

Hiện giờ hắn mới 31 tuổi, thần công chưa thành liền không thể không vội vàng thượng vị, nhiều khi ở trong mắt người ngoài vẻn vẹn chỉ là Thiếu Đế.

Nhưng, có Thái Phó quốc sư ủng hộ, cho dù hắn chỉ là Thiếu Đế, cũng không có người dám ngỗ nghịch.

“Sắc trời có chút tối, ta không thích âm trầm như thế. “Nhan Dung khẽ thở dài.

“Thuộc hạ đi mời người của Tư Thiên Giám động thủ xua tan vân khí. “Trong một góc tối phía sau, một nữ tử trang phục tím nhanh chóng đi ra.

Nữ tử đầu đội mũ sa không cánh giống như các quan viên đội, dáng người hấp dẫn, trên lưng đeo một thanh hắc kiếm hai mặt thẳng tắp rộng rãi.

“Không cần, sư phụ hắn là sắp tới rồi. “Nhan Dung khẽ lắc đầu.

Sư phụ không thích can thiệp quá nhiều vào vận chuyển tự nhiên của thiên địa.

Bệ hạ là vua của một quốc gia, không cần phải tuân theo lời của quốc sư. “Nữ tử nhíu mày nói. Dù sao, ngài đã trưởng

thành, sớm đã không còn là Thiếu Đế năm đó mọi chuyện đều phải dựa vào ông ta".

"Đúng vậy. Ta trưởng thành, không còn là Thiếu Đế nữa. "Nhan Dung thở dài. Đáng tiếc, trong mắt sư phụ, ta vẫn là thái tử nhu nhược năm đó".

"Thứ cho thuộc hạ nói thẳng, Tư Đồ tổng quản vẻn vẹn chỉ là ngăn trở quốc sư diện thánh, liền bị một lời không hợp thuấn sát, quốc sư làm việc như thế, không để ý bệ hạ thánh uy, cứ thế mãi, quốc dân chỉ thấy uy thế quốc sư, mà không một người có bệ hạ trong mắt, ngày sau quyền vị nghiêng, quân không quân thần không thần."

"Những đạo lý này, ta làm sao lại không biết?" hắn nhẹ giọng nói, "Nhưng vậy thì sao? dù sao cũng là sư phụ của ta, vị trí thứ nhất Phong Thiên bảng, mạnh nhất bổn quốc."

"Năm đó lúc tận thế, quốc sư phân ra thần hồn bản mệnh khống chế ở trong tay hoàng thất, chỉ cần một ý niệm của bệ hạ, tu vi của Tống Vân Hạc sẽ tổn hại lớn, lâm vào trọng thương. "Nữ tử trầm giọng nói.

Tống Vân Hạc lúc còn nhỏ được tiên đế nâng đỡ, mới có thể thần tốc tăng lên tu vi, dần dần trưởng thành đến đệ nhất Phong Thiên Bảng.

Mà cái giá phải trả cho những thứ này, chính là phân ra một tia thần hồn bản mệnh giao cho Đế Quân khống chế.

Nhan Dung không nói tiếp nữa.

Trong mắt toát ra thần sắc cực kỳ phức tạp.

Không ai có thể chịu đựng được quyền vị nghiêng, thân là Đế Quân lại không nắm giữ được thế cục.

Nhưng Thiếu m quốc bây giờ, đang rất cần dựa vào quốc sư Tống Vân Hạc.

Nếu thần công của hắn đại thành còn tốt, nhưng hôm nay.

Hơn nữa một khi đối với quốc sư động thủ, một khi triệt để chấm dứt còn tốt, sợ chính là, thần hồn bản mạng trong tay hắn đối với thực lực khủng bố của sư phụ tác dụng không lớn.

Thủ đoạn này quả thật có thể cản trở quốc sư, nhưng cũng là thủ đoạn cuối cùng.

Vì vạn vô nhất thất, phải phối hợp với thủ đoạn khác.

Ngươi về trước đi, giúp ta đi báo cho Ngọc Mẫu, ngày đồ được đưa đến, chính là lúc mời nàng rời núi. "Môi Nhan Dung khẽ động, huyết nguyên truyền âm, trong nháy mắt đã đến tai nữ tử.

Nữ tử cúi đầu, cả người đột nhiên phân giải, không tiếng động nổ thành mảng lớn điểm đen, tiêu tán không còn.

Các đốm đen mờ dần, hòa tan trong không khí và hoàn toàn mất dấu vết.

Nhan Dung lúc này mới xoay người, nhìn về phía bóng dáng ưu sầu chậm rãi đi vào cửa cung.

"Sư phụ. "Hắn tiến lên hành lễ.

Tống Vân Hạc đi vào cửa cung, nhìn đệ tử trên mặt vẫn mỉm cười như trước.

"Lũ lụt tại Thi Thủy phủ ở phía Bắc đã được giải quyết và ta đã di chuyển một số ngọn đồi gần đó để ngăn chặn mạch nước và buộc dòng nước phải đi đường vòng."

"Sư phụ vất vả rồi".

"Nghe nói sau khi ta đi, bệ hạ lại phái người đi cướp đoạt Cửu Túc Quỷ Thiền, dẫn đến Kim Vệ cũng tử thương gần một nửa?"

"Đệ tử tu hành thần quyết, không thể không cần tài liệu này. "Nhan Dung giải thích. Một chút kim vệ thôi, tử thương rồi bổ sung là được.

"Ta đã từng dạy bệ hạ như thế nào? "Tống Vân Hạc có chút mệt mỏi. Chuyện như vậy cũng không phải lần đầu tiên.

Hắn chỉ là vắng mặt một chút thời gian, Nhan Dung liền dám cầm Kim Vệ đi săn đỉnh cấp hung thú, lúc trước còn là dám đi bắt những đứa trẻ 10 tuổi đến luyện đan.

Tiên đế anh võ phi phàm, làm sao có thể sinh ra một người bản tính tàn nhẫn như thế!?

Nếu không phải hắn đáp ứng tiên đế, phải chăm sóc Nhan Dung, hộ quốc năm trăm năm an định.

Một tia thần hồn bản mệnh phân ra kia có thể làm gì hắn?

Nhìn vẻ mặt đương nhiên của Nhan Dung, Tống Vân Hạc cảm thấy mệt mỏi.

Chương 864: Lộc Vương khí

Lộc Vương khí.

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào máu hươu đực mình mới mua được từ cửa hàng thuốc, vươn tay vặn mở nắp.

Máu hươu dùng dược vật đặc thù nào đó duy trì không đông lại, lúc này bị hắn dính bút lông, nhẹ nhàng vẽ ở trên giấy vàng, theo đồ án bí tịch, chậm rãi vẽ ra một Lộc Vương Ấn hoàn chỉnh.

Ấn ký rất đơn giản, tựa như chín chữ K chồng lên nhau, hình thành hoa văn quy tắc tựa như bông tuyết.

Loại hoa văn có quy luật này, đối với Lý Trình Di mà nói, tương đối nhẹ nhàng.

Bất quá hai phút, hắn liền đem Lộc Vương ấn vẽ hoàn chỉnh.

Thừa dịp Lộc Vương Ấn chưa khô, Lý Trình Di ngưng thần nhìn chăm chú, sau đó vận chuyển Tùng Văn Khí trong cơ thể.

Ở trong cơ thể, đem nó thử ngưng tụ thành hình dạng Lộc Vương Ấn.

Lấy cường độ rèn luyện nhu khí hóa thành tia của hắn, để điều khiển Tùng Văn khí bất quá chỉ là một bữa ăn sáng.

Ý thức lực khổng lồ vượt xa người thường, mang đến chính là những tiện lợi này. Võ nhân khác ít nhất cần lấy năm làm đơn vị luyện tập, đối với hắn chỉ trong nháy mắt.

Không bao lâu, một tia tùng văn khí không ngừng ở trong cơ thể Lý Trình Di chuyển thành một loại chân khí màu xám mát mẻ nửa trong suốt khác.

Thành công rồi!

Trong lòng hắn rung lên, bắt đầu gia tốc không ngừng chuyển hóa chân khí.

Trọn vẹn một khắc đồng hồ, trong cơ thể hắn hơn một trăm năm chân khí, mới triệt để chuyển thành Lộc Vương khí.

Ngồi xếp bằng trên đệm, Lý Trình Di không dừng lại, mà là nhắm mắt cảm ứng lộc vương khí trong cơ thể.

Lúc này đây, Lộc Vương khí so với tùng văn khí sinh động hơn nhiều, sau khi hòa vào ý thức lực của hắn, trong nháy mắt liền phản hồi ra một ít mảnh nhỏ hình ảnh.

Dựa theo tin tức võ công mà Lý Trình Di nắm giữ, tu vi càng cao, chân khí càng nhiều, phản hồi tin tức Chân Ấn Chi Linh lại càng nhiều.

Mà hắn hơn một trăm năm tu vi, chuyển hóa thành Lộc Vương khí, cũng không có bao nhiêu hao tổn, lúc này phản hồi ra tin tức Chân Ấn Chi Linh tương đối đầy đủ.

Hắn nhắm mắt lại, trong đầu chậm rãi hiện ra hình tượng một con hươu đực màu trắng bạc xinh đẹp.

Sừng hươu khổng lồ trên đỉnh đầu con hươu đực kia như chạc cây, hai mắt nhu hòa, nhát gan, trước ngực có một đạo ấn ký khó hiểu phát ra lục quang.

Đó là bản khắc ấn!!

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền nhận ra, ấn ký lục quang kia, chính là Khắc Ấn!

Tri thức hệ thống Tử năng khổng lồ, mang đến cho hắn, không chỉ có có các loại tiểu pháp thuật phương diện tử năng mà còn có nhận thức sâu rộng đối với Khắc Ấn.

Mà Khắc Ấn trước ngực con hươu đực màu trắng, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra, đó là Khắc Ấn đại biểu cho chủng loại sinh trưởng.

Con nai con nhát gan?

Không hổ là công pháp bắt nguồn từ đại tộc y học, cho dù là cấp đen thì có ích lợi gì? Thuần khiết không có lực sát thương, vẫn chỉ có thể làm quan y.

Chuyển hóa xong, Lý Trình Di đứng dậy, đẩy cửa đi ra, đi vào trong sân.

Từ nơi này có thể nhìn thấy, trong thành từng tòa pháo đài màu đen tựa như cái cây lớn, đứng vững chung quanh tỏa xuống cái bóng thật lớn, che kín cả ánh sáng mặt trời. Sau khi chuyển hóa thành Lộc Vương khí, kế tiếp chỉ cần dựa theo ngoại hình Chân Ấn Chi Linh cải tạo bản thân, là có thể hoàn thành dung hợp, chỉ là này cải tạo nên tiến hành như thế nào.

Đúng vậy, nhất định phải phối hợp cải tạo tự nhiên, mới có thể thành công hấp dẫn Chân Ấn Chi Linh.

Đây cũng là điểm khó của võ công.

Đứng ở trong sân, Lý Trình Di nhìn võ nhân trên một tòa pháo đài xa xa, trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư.

Cốc cốc cốc.

Đột nhiên lại có người gõ cửa.

Hắn trong nháy mắt liền nhận ra, đứng ngoài cửa chính là võ nhân, hơn nữa còn là võ nhân chân khí thực lực tương đối lợi hại.

Người này mang trong người lượng chân khí khổng lồ, tổng sản lượng ước chừng bằng 1/3 hắn, nhìn từ khí thế, độ tinh thuần càng là vượt xa, xem ra là một trong cao thủ trong thành.

“Mời vào. “Lý Trình Di giơ tay lên, chân khí hóa thành sợi tơ, nâng chốt cửa lên.

Cửa viện mở rộng, nữ tử cao gầy mái tóc dài xõa vai, khuôn mặt quyến rũ, mặc bộ áo giáp nâu bó sát thân, thắt lưng treo đoản đao đi vào sân.

Nữ tử dáng người cứng nhắc, nhưng cánh tay cùng đùi lộ ra bên ngoài, có thể nhìn thấy da thịt màu lúa mì cùng khối cơ bắp kiên cố nhô lên.

Ngực trái đeo một huy chương bằng bạc của Thần Võ Ti, đó là một tiểu bài hình tròn đơn giản, mặt trên khắc hai chữ Thần Võ.

“Vương Nhất Thần? Vương doanh phó? “Nàng cười hướng Lý Trình Di chào hỏi,” Ta là Trương Thục Hương, hiện tại chưởng quản đệ nhất doanh chính.

“Thì ra là Trương Doanh Chính, Trương đại nhân! “Lý Trình Di bước lên chắp tay, nghiêm mặt.

“Trước đó vài ngày muốn bái phỏng đại nhân, đáng tiếc không tìm được, không nghĩ tới đại nhân cư nhiên tự mình tới cửa đến hạ quan nơi này, thật sự là.”

“Đều là võ nhân, đâu cần nhiều lời dông dài như vậy, nghe nói ngươi là thiên tài võ học nổi danh, còn ở trong huyện lập đại công mới tới, tới ngồi trò chuyện.”

Trương Thục Hương vào cửa, trở tay vung lên, chân khí chuẩn xác đem then cửa lại thả trở về khóa lại.

Nàng giống như vào nhà mình, đi đến phòng khách ngồi vào bên bàn gỗ, cầm lấy ấm trà của Lý Trình Di rót cho mình một ly.

“Đại nhân thật sảng khoái. “Lý Trình Di nhìn ra tính cách đối phương, cũng không lề mề, ngồi xuống, rót trà, nâng chén.

Sau khi hai người buôn bực, Trương Thục Hương đặt ly xuống, cẩn thận đánh giá Lý Trình Di.

Lần này tới đây, là xem tình huống của ngươi ở đây thế nàog. Khúc Linh phủ này khác với những nơi khác. Ở đây, ngươi phải tuân thủ quy củ ở đây, hoàn toàn khác với huyện trước.

“Quy củ? Có quy củ gì? “Lý Trình Di sửng sốt.

Chương 865: Bà mối

“Trương Thục Hương cười nói, “Tiểu tử ngươi tới nơi này cũng có chút thời gian, có nghĩ tới hay không, vì sao đến bây giờ ngay cả một thủ hạ cũng không có?”

“Vâng. Xin đại nhân giải đáp thắc mắc, hạ quan vô cùng cảm kích. “Lý Trình Di gật đầu lia lịa.

Khúc Linh phủ này lớn hơn huyện Thương Thời không biết bao nhiêu, kết quả lại đây, hắn đường đường là một doanh phó, mà còn chưa nhìn thấy một thủ hạ?Nói thế nào cũng không bình thường.

“Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản. Nơi này, ngươi phải bái môn, toàn bộ Khúc Linh phủ, Thần Võ ti, chủ yếu là do u Dương gia, Hoàng gia, Tề gia, ba nhà chủ đạo. Ba đỉnh núi này ngươi phải chọn một, mới có thể đặt chân trong phủ thành này. “Trương Thục Hương giải thích.

“Bái môn? “Lý Trình Di khẽ nhíu mày, hắn nào có thời gian chạy đi bái môn gì? Có thời gian làm những thứ nàquan y hệ này làm cái gì, hắn chân khí đều luyện đến hơn hai trăm năm.

“Đương nhiên ngươi không bái môn cũng được, chính là lúc chấp hành công vụ đừng nghĩ người ta phối hợp ngươi, cho ngươi mặt mũi. Nhiều khi, không phải ngươi có đạo lý là có thể làm việc, mà là xem ngươi có thể quán triệt những gì ngươi muốn làm hay không. Cái này cần thực lực, cần quan hệ, cần người ta giúp ngươi hay không”Trương Thục Hương cười nói.

“Ba nhà này, bối cảnh sâu như vậy? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

“Ừm, ba nhà bản chất là phụ thuộc vào một trong tứ đại m Thần, Thiên Tàm đại nhân. Trong thành này, thế lực phụ thuộc vào tứ đại m Thần rất nhiều, mọi người kỳ thật đều là trên danh nghĩa, trên thực tế tứ đại m Thần căn bản mặc kệ ngươi, nói không chừng ngay cả tên của ngươi là ai cũng chưa từng nghe qua, cho nên không cần ý”.

Dừng một chút, nàng tiếp tục nói.

“Bái môn thì ngươi tự mình lựa chọn, bên Nha Nhân phủ có thể mua được tin tức tình báo cụ thể, ta cũng không nói nhiều. Kế tiếp, là ngươi phải tự mình tìm người”.

“Ta là phó doanh, còn phải tự mình tìm người? “Lý Trình Di không nói gì.

“Đúng, ngươi có công vụ phải làm, thủ hạ không có ai chỉ có mỗi mình ngươi làm, vậy không mệt sao? ngươi còn có thể có

thời gian tu luyện chân khí?" Trương Thục Hương cười lắc đầu, "Cho nên, ngươi cần nhân thủ, cần thuộc hạ, mà đây chính là chúng ta thường nói thuê ngoài."

Nàng tự rót cho mình một tách trà.

Khúc Linh phủ chúng ta, nhân viên thuê ngoài cơ bản chiếm trên tám phần, là lực lượng không thể thiếu vận hành toàn bộ phủ thành.

Chi phí thuê ngoài này.

"Ngươi tự bỏ tiền. "Trương Thục Hương chớp chớp mắt.

"Ta tự bỏ tiền? "Lý Trình Di cảm thấy nơi này thật kỳ lạ. Hoàn thành công vụ còn phải tự mình bỏ tiền ra làm?

"Không xong ngươi sẽ bị giáng chức, hỏi tội. Nếu ngươi có thể ở lại đây, muốn ở lại đây, đây là quy củ rồi".

"Vậy làm quan này thật sự không có ý nghĩa. "Lý Trình Di lắc đầu có chút thất vọng.

Hắc, nói xong những chỗ phiền toái, giờ thì nói đến chỗ tốt"Trương Thục Hương nở nụ cười, hiển nhiên bộ sách này nàng đã dùng không ít lần.

Lần này vẫn hiệu quả.

"Xin đại nhân nói rõ"Lý Trình Di trong lòng quyết định, chờ phần sau.

"Đầu tiên, là phân phòng, ngươi ở căn viện này, chỉ cần ngươi có thể nhậm chức đủ ba năm, phòng ở liền thuộc về ngươi. Dựa theo giá đất hiện tại của Khúc Linh phủ, một căn nhà vị trí này ít nhất giá trị mấy triệu đồng."

"Sau đó, thương hộ ngươi quản hạt, mỗi tháng phải nộp cho ngươi tiền gọi là an tiến phí, đây không phải thuế, không nhập sổ sách, nhưng tất cả mọi người như vậy giao, bình thường doanh phó thấp nhất cũng có trên cả triệu đồng một tháng"

"Cuối cùng, thân là doanh phó, ngươi có tư cách ở bên ngoài Thiên Tụ các dự thính buổi giảng đạo của m Nguyệt chân nhân mỗi năm năm tổ chức một lần. m Nguyệt chân nhân chính là người đứng thứ 7 Phong Thiên bảng, thực lực cực kỳ

khủng bố, lão nhân gia tùy ý nói chút gì đó, cũng đủ chúng ta lĩnh ngộ tăng lên một mảng lớn. Cho dù chân nhân là Huyết Nguyên võ đạo, ở phương diện chân ấn cũng có rất nhiều điểm chung."

Nhìn vẻ mặt Lý Trình Di có chút không cho là đúng, Trương Thục Hương tiếp tục giải thích.

"Ngoài giảng đạo, trên đạo tràng phát cho mỗi người một phần Ngọc Diệp Đan Lộ Tửu, ít nhất cũng có thể làm cho ngươi thể chất mạnh hơn, càng có đầy đủ lực tự lành, để chuẩn bị cho sau này dung hợp chân ấn. Người lần đầu tiên uống, còn có thể kéo dài tuổi thọ."

Những chỗ tốt này khiến Lý Trình Di liền hiểu được, vì sao Trương Thục Hương nói rất nhiều người rõ ràng đối mặt với nhiều phiền toái khó khăn như vậy, cũng không muốn rời đi.

"Ở Khúc Linh phủ này nếu có thể an an ổn ổn kiếm tiền trong vài năm, sau khi đi ra ngoài, tùy tiện ngươi đi nơi nào, đều có thể lăn lộn cơm áo không lo an hưởng tuổi già. Đương nhiên, ta lần này tới, mục đích chủ yếu không phải vì cái này, mà là nhìn xem thiên tài võ giả nổi danh ngươi, đến cùng thiên tài tới trình độ nào."

"Bây giờ đại nhân thấy rồi, ta cũng chỉ là người bình thường, không có mũi cũng không có mắt. "Lý Trình Di bật cười nói.

"Ta thấy trên lý lịch của ngươi viết còn chưa kết hôn? Có thật không?" Trương Thục Hương hỏi. Trong mắt tựa hồ mang theo một tia chờ mong.

"Đúng. Lập nghiệp chưa thành, nào dám lập gia đình? "Lý Trình Di thở dài.

"Ngươi tuổi này có thể đi tới một bước này, đã mạnh hơn rất nhiều đệ tử đại tộc, còn muốn như thế nào? Không bằng trước tìm được lương phối, mượn lực tiến thêm một bước, thanh vân thẳng tiến. Không chừng sau này tiền đồ của ngươi còn mạnh hơn ta nhiều. "Trương Thục Hương có ý ám chỉ.

"Thiên tài, tuổi trẻ, tướng mạo không kém, xuất thân trong sạch, người như vậy là tương đối được trong thành các nhà hoan nghênh".

“Cái này… “Lý Trình Di lập tức phản ứng lại, thì ra đây là tới cửa lôi kéo quan hệ

Nhân vật cấp độ nào, có thể mời doanh chính tự mình đến nói chuyện?

Theo Trương Thục Hương không ngừng ám chỉ, rốt cục, chính chủ sau lưng nổi lên mặt nước.

Chương 866: Tiểu thư nhà u gia

“Tiểu thư u Dương Tình Nhị của u Dương gia, bây giờ mới mười chín tuổi, chính là lúc thanh xuân tốt đẹp, tư sắc xinh đẹp tuyệt trần, dáng người yểu điệu, gia cảnh càng hiển hách, vừa vặn có thể giúp ngươi ngày sau một bước lên mây, lên một tầng cao hơn. Hiện giờ đối với ngươi mà nói, chính là lương phối.

Ặc!

“Kỳ thật lấy bối cảnh tư chất của tiểu thư Tiểu thư Tình Nhị, tự thân vẫn là Huyết Nguyên võ giả, nếu không có cơ duyên xảo hợp, như thế nào cũng không tới phiên ngươi.”

Đáng tiếc ba tháng trước, nàng bị tiện nhân lừa gạt, tình cảm tổn thương không thôi, quan y báo cho biết cần mau chóng thành thân, lấy cuộc sống hôn nhân ổn định mới có thể hòa tan tổn thương, trong khoảng thời gian ngắn, ngươi chính là người thích hợp nhất.”

Trương Thục Hương một phen nói là hợp tình hợp lý, cuối cùng còn từ trong ngực lấy ra một bức họa Tiểu thư Tình Nhị.

Lý Trình Di nhận lấy.

Quả thật không sai, một mỹ nhân yểu điệu váy đỏ, dáng người vượt xa doanh chính đại nhân trước mắt, coi như là thời đại tin tức internet cũng có thể bình chọn được tám mươi điểm.

Chỉ là…

Cô gái này nhìn thế nào cũng có cảm giác

Khí chất nói không nên lời.

Trực giác Lý Trình Di cảm giác trong đó có vấn đề.

Rất nhanh, quả nhiên Trương Thục Hương lại tiếp tục bổ sung một câu.

Chỉ cần ngươi ở rể u Dương gia, ngày sau đó chắc chắn thăng chức rất nhanh, ở Khúc Linh phủ nói không chừng không bao lâu nữa có thể cao hơn ta. “Chính nàng nói cũng vẻ mặt hâm mộ.

“Ở rể? “Lý Trình Di lập tức hiểu ra.

Cái bẫy tình cảm đang chờ hắn ở đây.

“Ngươi đừng ngại vướng víu, theo điều kiện của tiểu thư Tình Nhị, bao nhiêu thanh niên tài tuấn trong thành đều là tha thiết ước mơ, xếp hàng chờ. “Trương Thục Hương khuyên nhủ.

Nhưng nhìn Lý Trình Di thần sắc không đúng, trong lòng nàng nhất thời lo lắng, biết không tốt.

“Cái này, điều kiện quả thật rất tốt, nhưng đáng tiếc Vương mỗ không có phúc hưởng, nếu trong thành có rất nhiều thanh niên tài tuấn xếp hàng chờ, ta cũng sẽ không đoạt ước muốn của người khác, cơ hội này vẫn là nhường cho những người khác tốt hơn.”

“Ai đây chính là cách ngươi đứng vững gót chân nhanh nhất, khó được u Dương gia người ta coi trọng.” Trương Thục Hương còn muốn khuyên nhủ.

“Doanh Chính đại nhân nên nói qua một chút Thần Võ Ti chúng ta ngày thường rốt cuộc cần làm việc gì? Nói chuyện công đi. “Lý Trình Di khéo léo từ chối.

…….

Thấy không thuyết phục được, không khí hai người nhất thời không còn hài hòa như lúc trước, Trương Thục Hương tùy ý ứng phó vài câu, liền đứng dậy rời đi.

Người này đường đường là doanh chính thứ ba, cư nhiên lưu lạc thành một bà mối lôi kéo?

Điều này làm cho Lý Trình Di trong lòng không nói gì, dở khóc dở cười.

Bất quá, doanh chính đại nhân tới cửa, tốt xấu gì cũng dặn dò hắn tình huống chức vụ cơ bản, hoàn cảnh chung quanh.

Tiễn người đi xong, hắn tiếp tục vùi đầu nghiên cứu phương pháp cải tạo thân thể câu dẫn Chân Ấn Chi Linh.

Chỉ cần sờ tới bên cạnh, tiến độ mặc dù chậm, nhưng ít nhất có thể nhìn thấy hi vọng.

Dù sao hắn đến từ chính là Địa Nguyệt, thời đại mà gien cải tạo cực kỳ phát đạt việc cấy ghép nội tạng và cải tạo gì đó đã trở nên phổ biến từ lâu.

Một bên lục lọi, một bên tu hành, Lý Trình Di thậm chí còn rảnh rỗi ở bên ngoài chiêu mộ mười mấy võ nhân nhàn tản, để bọn chúng tạm giữ chức bên ngoài, tuần tra khu vực trực thuộc của mình.

Chỉ là đơn giản cải tạo dễ dàng, có thể làm được Chân Ấn Chi Linh tán thành, vậy thì rất khó.

Lý Trình Di sau khi tự mình nếm thử mấy chục lần, phát hiện, đối với cải tạo bản thân, chỗ khó khăn lớn nhất, là tiếp cận những chỗ khác biệt cực lớn giữa thân thể con người và Chân Ấn Chi Linh

Hắn cũng không thể tự mình đi tìm một ít sừng hươu trồng ở trên đỉnh đầu ?

Những võ công khác trong, rất nhiều lợi dụng dược vật, đặc thù công pháp, giải phẫu ngoại khoa cưỡng ép tiến hành cải tạo.

Nhưng cải tạo như vậy, độ phù hợp cơ bản cũng không cao.

Lý Trình Di hy vọng cải tạo của mình có thể đạt tới độ phù hợp cao nhất, như vậy sẽ không thể dựa theo con đường võ công đó để tiến được

Suy tư hồi lâu sau, hắn đem lực chú ý, đặt ở hoa ngữ. Có lẽ hoa ngữ kết hợp với thuốc giải phẫu, có thể đạt được mục đích.

Vừa vặn Vương gia tông gia cũng là quan y, tu hành chân khí thanh nguyện đan pháp, nói không chừng có thể có hiệu lực đặc thù, phương diện cải tạo trị liệu, nói không chừng cũng sẽ có trợ giúp không nhỏ.

Đảo mắt đã hơn ba tháng sau.

Lý Trình Di ở Khúc Linh phủ thành thật thật tu hành chân khí, tinh luyện áp súc, nghiên cứu tự nghĩ ra dung hợp chân ấn pháp, tu vi cũng chính thức đột phá 200 năm.

Mà phương diện nghiên cứu, kết hợp tử năng một ít tiểu pháp thuật phụ trợ, phối hợp võ công Thanh Nguyện đan pháp Vương gia đưa tới.

Hắn ngoài ý muốn phát hiện, lúc Lộc Vương khí đang tinh luyện, kết hợp với Thanh Nguyện đan pháp, lại có thể tinh luyện thành chân khí tinh thuần hơn.

Hoặc là nói, hai loại võ công, rõ ràng câu kết Chân Ấn Chi Linh khác nhau, lại có kết hợp thể lẫn nhau. Đây hiển nhiên là đại biểu, chân ấn trên hai loại Chân Ấn Chi Linh này, có hiệu quả tổ hợp.

Kết quả là, Lý Trình Di dứt khoát thử phụ tu Thanh Nguyện đan pháp.

Không nghĩ tới Thanh Nguyện đan khí luyện ra, cư nhiên cùng Lộc Vương khí dung hợp một thể, hình thành một loại chân khí đặc thù thuần túy có thể xúc tiến xương cốt cùng huyết nhục sinh trưởng.

Loại chân khí này tu luyện lên độ khó cực cao, cần đồng thời vận chuyển hai môn võ học chân khí, trong đó một môn vẫn là cấp đen, bản thân độ khó liền cực lớn, chớ nói chi là đồng thời vận chuyển.

Sau đó, tinh luyện ra chân khí, số lượng cũng so với trước ít hơn một chút.

Độ khó như vậy, chính là lấy ý thức lực khổng lồ của Lý Trình Di, lúc vận chuyển, cũng cảm giác phải cố hết sức.

Phải biết rằng, ý thức lực của hắn hiện giờ ước tính sơ lược, ít nhất gấp mấy chục lần những võ giả chân khí khác trong doanh.

Hơn nữa độ tinh thuần còn rất cao, đây đều là Thất Ý Thánh Linh Công mang đến sự cường đại.

Nhưng cho dù là ý thức lực như vậy, đồng thời vận chuyển hai loại công pháp, đều cảm giác cố hết sức, có thể tưởng tượng được độ khó lớn đến mức nào.

Chương 867: Bội phục

“Lợi dụng dược vật cùng cấy ghép, căn bản không có khả năng đạt tới độ phù hợp rất cao, tốt nhất hắn là vẫn là tự thân cải tạo.”

Hắn thử qua đem thân thể của mình vặn vẹo cải tạo thành hình hươu, chỉ cần thúc đẩy cơ bắp mỡ da, cộng thêm xương cốt kéo dài sinh trưởng, là có thể thành công.

Nhưng sừng hươu kia thật không dễ làm.

Hắn dùng xương cốt thúc đẩy mọc ra sừng hươu, chính mình nhìn cũng cảm giác không hài hòa, chớ nói chi là lừa gạt Chân Ấn Chi Linh.

Hơn nữa sau khi cải tạo, thân thể mất cân bằng, các loại khí quan sắp đặt không đúng.

Cho nên sau khi hắn hoàn thành lần đầu tiên, không đến mười phút, liền nhanh chóng khôi phục nguyên trạng.

Bởi vì hắn lúc ấy ngay cả đứng cũng đứng không vững, không biết là nội tạng nào xảy ra vấn đề, cả người nóng lên, cực kỳ khó chịu.

Lý Trình Di hoài nghi mình gặp phải vấn đề về điều phối bình hòa mà các võ công khác đề cập tới.

Phối hợp nội tiết và cơ quan nội tạng, không phải ngoại hình đơn độc giống nhau, là có thể vận hành bình thường.

Chớ nói chi là chân khí ỷ lại vào kinh mạch, mà cải tạo bản thân chính là đang cải tạo kinh mạch, độ khó to lớn, làm cho người ta lắc đầu.

Vì giải quyết vấn đề này, hắn rời khỏi tiểu viện, lần đầu tiên chủ động đi vào Vương gia y quán tông gia trong thành.

……

Y quán Vương Ký.

Trong nghi thức bái tổ thời gian trước, Lý Trình Di cũng quen biết một hai người trong gia tông Vương gia định cư ở Khúc Linh phủ.

Mà vừa vặn, Vương Trí Quân chính là con trai trưởng tộc trưởng, chính là được bố trí ở chỗ này, chưởng quản y quán trung đẳng trong gia tộc.

Người Tôn gia mà Lý Trình Di quen thuộc một chút cũng chính là hắn.

Buổi chiều, ước chừng hơn ba giờ.

Người đến người đi vào y quán phần lớn là võ nhân bình thường cùng bình dân. Thỉnh thoảng cửa hông còn có y sư ngồi xe rời đi, đi đến những nơi cần quan lại cự phú đại tộc cần phục vụ.

Vương Trí Quân đang tự mình khám bệnh cho người ta, thuận tiện rèn luyện chân khí cùng kinh nghiệm nhãn lực, thấy Lý Trình Di khiêm tốn vào cửa, hắn vội vàng kết thúc chẩn trị cho bệnh nhân trước mặt, đứng dậy nghênh đón rồi dẫn đến hậu sảnh.

” Thần ca sao lại rảnh rỗi đến chỗ đệ thế này, nơi này cũng không phải là nơi tốt lành gì, nhiều bệnh nhân qua lại, chỉ cần không chú ý một chút là có thể bị truyền nhiễm bệnh, khó lòng phòng bị.” Vương Trí Quân rửa tay xong, pha cho Lý Trình Di một bình thiết trà.

Loại trà này tựa như dây sắt, toàn thân đỏ sậm, nước trà pha ra màu sắc hồng nhuận, hương vị tươi mát, rất được người yêu trà hoan nghênh.

Xem như là một trong những loại trà đại chúng tương đối phổ biến ở Khúc Linh phủ.

“Hiện giờ đang nghiên cứu dung hợp chân ấn, nhưng ngay từ đầu cải tạo bản thân đã gặp khó khăn. “Lý Trình Di ăn ngay nói thật.

“Điểm này, thật ra tổ tiên Vương gia chúng ta cũng từng có ý nghĩ, dù sao ai không có giấc mộng dung hợp chân ấn? Tổ tiên cũng không cam lòng, phấn đấu, cố gắng, bao gồm cả đệ cũng vậy. Hiện giờ chẳng qua là đành buông bỏ mà thôi”. Vương Trí Quân cười nói.

Lý Trình Di không nói tiến độ của mình, chỉ đem vấn đề phối hợp bình thản nói ra, hỏi có phương pháp nào có thể giải quyết hay không.

Chỉ cần giải quyết vấn đề này, tiến độ dung hợp sẽ tăng lên thật lớn.

“Cái này có phương pháp giải quyết không, dù chỉ là ý định cũng được?“Lý Trình Di dù sao cũng không phải chủ tu khối này, chân chính động thủ, mới hiểu được trong đó độ khó đến mức nào, gặp phải vấn đề cũng nhiều thế nào”

“Có thì có nhưng rất khó. “Vương Trí Quân quả thật không làm hắn thất vọng.

Mỉm cười mở miệng trả lời, “Tông gia chúng ta, có một vị tổ tiên tên là Vương Phổ Hiền, đã từng ở phương diện này đi được xa nhất, lão nhân gia căn cứ vào vấn đề phối hợp tư duy cải tạo, chuyên môn sưu tầm một lượng lớn phương pháp cải tạo phẫu thuật y học, trước khi lâm chung vào lúc hơn 90 tuổi, căn cứ theo Thanh Nguyện đan pháp sáng chế ra một môn bí thuật”.

“Bí thuật gì? “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, hắn tự mình làm cũng được, nhưng tốn quá nhiều thời gian.

Hắn bây giờ muốn chính là nhanh, vừa nhanh vừa tốt, còn phải đủ mạnh!

“Huyết nhục phổ hiền bí thuật. “Vương Trí Quân nghiêm túc nói.

Vậy bí thuật này thế nào?

“Ngay tại bên trong kho vũ khí gia tộc, nếu Thần ca cần, đệ đi lấy cho huynh. Nhưng huynh cần nghĩ kỹ, môn bí thuật này là phải lấy Thanh Nguyện đan pháp làm căn cơ, còn lại bất luận cái gì chân khí đều không thể thúc giục vận chuyển, một khi vận chuyển sai, sẽ trong nháy mắt chân khí phản nghịch, xé rách lục phủ ngũ tạng, thân bị trọng thương, cho nên cần phải nhất nhất ghi nhớ!”

Nhìn thần sắc vội vàng của Lý Trình Di, Vương Trí Quân có chút lo lắng.

Hắn vốn là người hiền lành, hiện giờ Vương Nhất Thần lại là thiên tài mà gia tộc hi vọng để quật khởi, tự nhiên liền càng không hi vọng đối phương gặp chuyện không may.

“Cái này ta đương nhiên hiểu! “Lý Trình Di gật đầu. “Yên tâm”.

Lại nói tiếp, Thần ca có biết huynh hôm nay cũng lên bảng hay không? Vương Trí Quân đột nhiên lại cười nói.

Lý Trình Di sửng sốt, hắn mặt ngoài triển lộ ra thực lực, cũng chính làvõ giả chân khí thiên tài, một năm tu hành tương đương với người khác nhiều năm hôm nay trọn vẹn đã tích lũy mấy chục năm tu vi chân khí, nghe vô cùng dọa người.

Trên thực tế, nếu như hắn thật chỉ có chút tu vi như vậy, phỏng chừng cũng có thể đối phó được với kẻ ủ bệnh bình thường

Còn phải là bị thương.

Những kẻ trong thời kỳ ủ bệnh, chỉ cần dựa vào tốc độ khủng bố cũng đã khiến cho những võ nhân chân khí ăn đòn đủ

Đây chính là chênh lệch cực lớn giữa chân khí và huyết nguyên. Hai người căn bản là hai giai cấp.

Thấy Lý Trình Di thật sự không biết, Vương Trí Quân nhất thời có chút bội phục đối phương.

Khó trách Vương Nhất Thần có thể lấy được tu vi thành tựu như bây giờ, hóa ra hắn là người chăm chỉ như thế.

Trong những ngày này, hắn rất ít khi thấy Vương Nhất Thần rời khỏi sân mình ra ngoài nghỉ ngơi giải trí du ngoạn.

Tu vi chân khí cường đại kia, rất rõ ràng đều là tích góp từng chút một.

Chương 868: Lọt vào top 500

“Là như vậy, nếu Huyết Nguyên võ giả có Liệt hai bảng là Địa Phong Thiên, võ giả chân khí chúng ta, cũng noi theo bọn họ, liệt kê ra một cái Chân nhân bảng.” Vương Trí Quân giải thích.

Cái gọi là Chân Nhân Bảng, thuần túy là xem chiến tích sắp xếp, do Nha Nhân Phủ thu thập tình báo chế tác, lượng tiêu thụ rất cao”Hắn cười cười, nói.

“Đệ vừa xem thì Thần ca hôm nay sắp xếp vừa vặn lọt vào top 500. Thế cũng cực kỳ ghê gớm rồi. Điều này có nghĩa là huynh đã được công nhận là võ nhân chân khí mạnh nhất trong năm trăm người mạnh nhất Thiếu m quốc, có thể lấy Tùng Văn Khí Lộc Vương khí đạt tới trình độ này, không thể không nói, huynh là người đầu tiên!”

Hắn giơ ngón tay cái lên với Lý Trình Di.

“Quá mức không thú vị, cho dù chân nhân bảng đệ nhất thì như thế nào, có thể đối phó Huyết Nguyên võ giả sao?”

“Cái này, đương nhiên là rất khó, nhưng số ít khẳng định không thành vấn đề. “Vương Trí Quân chần chờ nói.

“Trước tiên đưa bí thuật cho ta, chuyện nhàm chán bực này, sau này ít quan tâm, ngươi là tộc trưởng tương lai, cố gắng luyện khí nâng cao y thuật mới là chuyện ngươi nên làm.” Lý Trình Di nhắc nhở.

“Vâng vâng vâng” Vương Trí Quân cười khổ, dẫn Lý Trình Di một đường đi vào nội đình, sau khi rẽ đông rẽ tây hơn mười khúc cua, rốt cục đi tới phòng sách cổ ở chỗ sâu nhất của y quán.

Hắn lục lọi trên giá sách cũ kỹ trong chốc lát, rất nhanh liền rút ra một quyển sách nhỏ màu xám trắng không có bìa, đưa cho Lý Trình Di.

Đây chính là Huyết nhục phổ hiền bí thuật.

Lý Trình Di nhận lấy, đang định nói chuyện.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến từng trận tiếng ồn ào.

“Xin ngài chậm một chút, u Dương đại nhân!”

Cẩn thận bậc thang đại nhân cẩn thận!

“Cút xa một chút cho ta! Đừng đụng bẩn giày của đại nhân!”

“Vương Nhất Thần đâu? Bảo hắn ra gặp ta. “Một giọng nam lạnh lùng ngạo mạn từ ngoài cửa y quán bay tới.

Lý Trình Di và Vương Trí đều liếc nhau.

Xem ra là tìm ta, là u Dương gia.

“u Dương gia thế lớn, chúng ta vẫn là tạm tránh mũi nhọn tốt hơn.” Vương Trí Quân có chút nhát gan sợ hãi, Vương gia cùng u Dương gia, mặc dù đều là gia tộc, nhưng chênh lệch quá lớn.

u Dương gia làgia tộc võ giả huyết nguyên, có tộc trưởng gia tộc là võ nhân dung hợp Chân Ấn tọa trấn, nếu thật trở mặt muốn đối phó Vương gia, chỉ cần ra lệnh một tiếng, trong Khúc Linh phủ này, Vương gia đảo mắt liền biến mất

‘Nhưng dù sao cũng là vì ta. u Dương gia lúc trước muốn ta ở rể, bị ta cự tuyệt, bây giờ sợ là đặc biệt đến hạ nhục ta “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Chỉ cần huynh không ra mặt, làm bộ không ở đây, bọn họ nhiều lắm chính là ầm ĩ một hồi sẽ tự mình rời đi, yên tâm đi” Vương Trí Quân giải thích.

“Bọn họ thường xuyên tới? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Ặc” nhìn biểu tình của Vương Trí Quân, hắn liền biết u Dương gia đây không phải lần đầu tiên tới quấy rầy y quán, chẳng qua lúc trước Vương Trí Quân cùng Tông gia không nói với hắn.

“Đối phương thế lớn, chúng ta nhịn một chút là tốt rồi, qua một thời gian ngắn bọn họ nguôi giận liền thôi” Vương Trí Quân giải thích, sắc mặt có chút bất đắc dĩ.

Lý Trình Di nhìn thần sắc, cũng có chút bất đắc dĩ, hắn lúc này cho dù đi ra ngoài, đánh bại đối phương, phía sau cũng còn có một đống lớn võ nhân u Dương gia, hắn chẳng lẽ mỗi một người đều muốn tới như vậy một chuyến?

Hơn nữa nơi này là Khúc Linh phủ, trên đỉnh có âm nhãn nhìn chằm chằm, trừ phi hắn có thể đánh bại m Nguyệt chân nhân và tứ đại m Thần.

Nhưng hiện tại cảm giác quá sức, chỉ sợ chênh lệch còn rất lớn.

Vì thế hắn nghe theo Vương Trí Quân khuyên bảo, ở lại phía sau lẳng lặng chờ đợi.

Động tĩnh bên ngoài vẫn không ngừng ầm ĩ, điều này làm cho Lý Trình Di và Vương Trí Quân đều có chút nghi hoặc.

Đặc biệt là Lý Trình Di, hắn đã nhiều lần xác nhận, mình và u Dương gia không có bao nhiêu thâm cừu đại hận, chỉ là cự tuyệt Tình nhị tiểu thư của đối phương một lần mà thôi, không đến mức vì chuyện này mà tìm tới tận cửa gây sự.

Dù sao một đại tộc, hơn nữa còn là đại tộc được truyền thừa nhiều năm, cũng bởi vì chút chuyện này liền tới cửa tìm phiền toái, chỉ sợ cũng truyền thừa không được lâu như vậy.

Nhưng nếu không phải bởi vì chuyện đó, thì là nguyên nhân gì khiến người u Dương gia tìm tới cửa gây phiền toái cho hắn?

Lý Trình Di trong lòng nghi hoặc, nhìn về phía Vương Trí Quân cũng không hiểu.

Tiểu Quân, ngươi có biết chuyện của u Dương Gia Tình nhị tiểu thư hay không?

“Biết một chút, Tình nhị tiểu thư cũng coi như là thiên tài có danh tiếng mấy năm nay. Chỉ là danh tiếng này có thể không tốt lắm”.

“Không tốt lắm? “Lý Trình Di nhíu mày. “Như thế nào là không tốt?”

“Nói như thế nào nhỉ, Tình nhị tiểu thư rất xinh đẹp, thiên phú cũng tốt, là huyết mạch thượng cấp khó có được trong huyết mạch Huyết Nguyên của u Dương gia, Uh, rất nhiều đại tộc Huyết Nguyên đều sẽ phân cấp trong nội bộ, phân biệt như thế nào không phải xem quan hệ thứ tự sinh ra, mà là xem độ tinh khiết của huyết mạch, bình thường chính là tam đẳng thượng trung hạ, đơn giản rõ ràng. u Dương Tình chính là thượng đẳng, cũng chính là võ nhân huyết mạch tốt nhất.

“Vậy tại sao thanh danh không tốt? “Nghe tiếng ồn ào lộn xộn bên ngoài, Lý Trình Di khó hiểu hỏi.

Kỳ thật, Tình nhị tiểu thư đã đính hôn, không chỉ một lần, tính cả năm nay, đã là năm lần. "Vương Trí Quân bất đắc dĩ nói. Đáng tiếc, có lẽ là huyết mạch quá mạnh, thiên phú quá cao, vị Tình nhị tiểu thư này tương đối sát phu".

Chương 869: Mỗi lần chết một vị hôn phu

"… "Lý Trình Di nghe đến đó, đã có chút hiểu được tình huống thế nào.

Huyết mạch của nàng quá mạnh, dẫn đến rất dễ dàng bị kích thích, chỉ hơi bị kích thích, sẽ tiến vào trạng thái điên cuồng, dùng Tỏa Tâm Đan của triều đình cũng vô dụng, không khống chế được. Cho nên vị hôn phu trước kia của nàng, đều không đến nửa năm đã bị xé nát. Về sau, đoán chừng là nhìn huynh một mình đi tới nơi này, không nơi nương tựa, muốn đắn đo, nhưng trên thực tế ta hoài nghi vị Tình nhị tiểu thư này có thể là huyết mạch dị hóa, cần dùng người luyện công."

"Nói thế nào? "Lý Trình Di trong lòng khẽ động, sắc mặt cũng không thay đổi.

"Đạo lý rất đơn giản, mỗi lần chết một vị hôn phu, Tình nhị tiểu thư thực lực đều sẽ tăng lên trên diện rộng một đoạn, hôm nay đã đem Xích Liệt Diễm Pháp gia truyền luyện đến tầng thứ năm, phải biết rằng công pháp này đến tầng thứ sáu nên dung hợp Chân Ấn, người u Dương gia tộc còn lại, luyện đến tầng thứ này ít nhất cần năm mươi năm, nàng mới hai mươi tuổi đã luyện thành, cho dù là thiên phú thì cũng không đến mức độ như thế"

Hai người ở bên trong nói chuyện, nam tử u Dương gia bên ngoài lại càng không chịu buông tha, hơn nữa hạ nhân dẫn theo cũng bắt đầu động thủ, đẩy đẩy ồn ào. Bên ngoài y quán tối om, lúc này đang có một đám nam nữ cường tráng mặc quần áo ngắn màu xám trắng, đeo trang sức màu nâu, vây quanh một thanh niên lạnh lùng cưỡi trên lưng tuấn mã màu đen.

Thanh niên mặc hoa phục, áo choàng ngoài màu xanh, áo chẽn màu trắng, sau lưng đeo trường đao màu đen dài gần hai mét.

Nhìn y quán Vương Ký không lớn trước mặt, trên mặt hắn lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

“Thôi dẹp đi, y quán này không phù hợp với quy định an toàn trong thành, niêm phong trước, chờ khi nào phù hợp mới cho mở “.

Lời này vừa nói ra, tôi tớ y quán Vương gia vừa ngăn cản nhất thời mặc kệ, bọn họ đều không phải võ nhân, đối mặt võ nhân thân thể cường tráng của u Dương gia phía sau vọt tới, một đám người bất đắc dĩ chỉ có thể nhìn y quán bị cưỡng chế đóng cửa.

Hành vi bá đạo như vậy, khiến người của các cửa hàng xung quanh nhíu mày.

Nhưng không ai dám nói gì.

Nếu là hoàn cảnh hòa bình, hắn làm loạn như vậy, chắc chắn sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến hoàn cảnh thương mại, dẫn đến tất cả mọi người không muốn tới nơi này buôn bán.

Nhưng ở đây, bên ngoài đầy rẫy nguy hiểm,

Thiên tai, đạo tặc, võ nhân hoang dã điên cuồng , những người điên có huyết mạch mạnh hơn vô số lần so với mãnh thú, mỗi thời mỗi khắc đều có thể xuất hiện tại vùng đất đen rộng lớn, bọn họ coi người như súc vật, nuôi nhốt làm nô lệ.

Đúng là có sự đối lập nghiêm trọng như vậy, cho nên hoàn cảnh như Khúc Linh phủ, ngược lại trở thành thiên đường khó có thể tưởng tượng.

Không lâu sau, y quán bị phong tỏa.

Thanh niên cười lạnh, đối với những võ nhân chân khí này, loại hạ nhân này vốn là không đáng phí sức, nếu không là tỷ tỷ bên kia thúc giục nhu cầu cấp bách cần vật liệu, hắn cũng không đến mức tự mình chạy tới bắt người.

Đầu năm nay, võ nhân chân khí tuổi trẻ có thiên tài xung quanh đây đều bị lừa xong rồi, vất vả lắm mới tìm thấy một tên không tệ làm vật liệu, quan hệ của u Dương gia với Khúc Linh phủ, không phải là vì lúc này dùng sao?

Nếu không thật cho rằng một thiên tài bình thường lập công trong huyện, sao có thể một hơi được điều đến một nơi tốt như Khúc Linh phủ địa phương tốt như vậy?

Nếu không có u Dương gia hắn giúp đỡ, có khi điều đến một phủ thành hẻo lánh, lạc hậu nguy hiểm cũng nên

Tên thanh niên này đã hạ quyết tâm, hôm nay nhất định phải mang người trở về, tai mắt vừa rồi của hắn, tận mắt nhìn thấy Vương Nhất Thần đi vào nơi này.

Nếu như không mang được người , hắn liền bắt đi người có danh tiếng của y quan này về. Đến lúc đó xem Vương Nhất Thần có ngoan ngoãn hay không.

Dù sao u Dương gia hắn bây giờ phụ trách một khối này, vừa vặn là thương mại kinh doanh trong thành. Tìm lý do phong tỏa y quán bắt người trở về. Đến lúc đó tùy tiện tìm chút lý do, giết chết vài người, vậy Vương Nhất Thần nên nhận mệnh.

Thanh niên trong lòng cười lạnh.

“Hưởng thụ chỗ tốt nhà ta, thế mà còn không muốn?” Trên đời nào có chuyện tốt như vậy. Võ Nhân gia tộc ở hắn như vậy trong mắt, chỉ như là vật liệu mà thôi, chả khác gì so với súc vật cả.

Chênh lệch võ lực thật lớn, khiến cho võ nhân huyết mạch gần như là một vòng khép kín.

Cho nên hắn chỉ cần không phải làm đại đồ sát, gia tộc huyết mạch còn lại căn bản sẽ không quản.

Trong sân sau. Lúc này dưới sự khuyên bảo của Vương Trí Quân, Lý Trình Di đã quyết định lặng lẽ rời đi từ cửa sau.

Đối phương tìm chính là hắn, chỉ cần hắn không ra mặt, vấn đề sẽ không lớn.

“Đi mau đi, sau này ít tới nơi này, u Dương gia rõ ràng ở bên này đã cài cắm tai mắt. “Vương Trí Quân thở dài,” Chỉ cần chúng ta tuân thủ kỷ luật, thái độ tốt, bọn họ sẽ không làm gì chúng ta.

“Bảo trọng, có chuyện gì thì tận lực phủi sạch quan hệ với ta, đừng để bị thiệt thòi trước mắt. “Lý Trình Di dặn dò.

Vương gia tông gia dù sao cũng là vì hắn mới đối mặt phần áp lực này, cho nên hắn ít nhiều cũng có chút ngượng ngùng.

Nhanh đi đi, đừng để bị phát hiện. Dù sao cũng là u Dương gia, huyết mạch đại tộc, không phải là thứ mà chúng ta có thể chọc giận. “Vương Trí Quân dẫn người đến cửa sau ẩn nấp lối ra, thúc giục.

“Được, quay lại viết thư. “Lý Trình Di ôm quyền, xoay người bước nhanh về chỗ ở.

Nhìn phương hướng hắn rời đi, Vương Trí Quân thở dài một tiếng, xoay người trở về.

Chương 870: Ra mặt hòa giải

Trong y quán này, hắn là người tâm phúc, thời điểm này nếu hắn không ra mặt, sợ là người trong y quán cũng sẽ giải tán.

Trông cậy vào nhân viên cứng rắn với gia nô u Dương gia? Không thực tế chút nào.

Cho nên, còn phải hắn ra mặt hòa giải.

Về phần nguy hiểm, gia chủ Vương gia tương lai như hắn, không phải làm chuyện bực này sao?

Nếu sợ nguy hiểm, vậy đừng làm thiếu gia chủ này.

Nắm chặt bàn tay có chút run rẩy, trong mắt Vương Trí Quân hiện lên một tia kiên định, đi nhanh về phía tiền sảnh.

Hắn làm sao không biết u Dương gia rất nguy hiểm, nhưng đây là trách nhiệm của hắn.

Xuyên qua sân, một người phi thân bay lên không, hắn nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng ở dưới bảng hiệu phía trước y quán, ôm quyền hướng thanh niên u Dương gia cưỡi trên ngựa.

“Tại hạ là chủ sự y quán Vương Trí Quân, ra mắt thiếu gia u Dương gia.

“Ta là u Dương Thận Ngôn, Vương Nhất Thần ở đâu? “Thanh niên cưỡi ngựa không kiên nhẫn nói.

“Ngài nói là Vương Nhất Thần doanh phó đại nhân? Nơi này không thấy hắn vào quán. “Vương Trí Quân sắc mặt không thay đổi, cung kính trả lời.

“Người của ta thấy hắn vào cửa, cho nên nói, là ngươi đang gạt ta, hay là hắn đang gạt ta?”

Người nọ nhanh chóng tiến lên, sắc mặt có chút hoảng hốt, quỳ xuống dập đầu.

“Thiếu gia, thuộc hạ tuyệt đối không lừa gạt ngài! Thuộc hạ tận mắt nhìn thấy Vương Nhất Thần vào y quán này!”

“Ngươi nói thế nào? “u Dương Thận Ngôn nhìn về phía Vương Trí Quân. Nghĩ kỹ rồi nói sau.

Vương Trí Quân lập tức cả người tê dại, toàn thân lông tơ dựng thẳng, tựa như dân thường tay không tấc sắt bị mãnh thú theo dõi.

Đây là bản năng cảnh báo thân thể, đại biểu thực lực hai người chênh lệch quá lớn mới xuất hiện.

Ta thật sự……

Hắn còn chưa dứt lời, đã nhìn thấy hung quang nổi lên trong mắt đối phương, chuông báo động trong lòng vang lên.

Người u Dương gia tìm ta làm gì?

Đột nhiên một thanh âm quen thuộc từ phía bên phải đám người truyền đến.

Dân thường xem kịch cùng các võ nhân nhao nhao tách ra một con đường, một người từ trong đó bước ra.

Người này dáng người cân xứng cường tráng, tóc đen mắt đen, mặc trường bào màu đen viền trắng, thắt lưng treo quan đao màu bạc, chính là Lý Trình Di vừa mới rời đi.

Hắn nhíu mày nhìn Vương Trí Quân, vừa rồi hắn rõ ràng cảm giác được sát ý của u Dương Thận Ngôn, đối phương thật sự dám giết người bên đường.

Điều này làm cho hắn có chút đánh giá thấp trình độ coi thường của võ nhân huyết mạch đối với người bình thường.

Bọn chúng thật sự coi mạng người như cỏ rác.

Cho nên hắn quyết đoán vẫn đứng ra, Vương Trí Quân từ lần này cũng có thể nhìn ra, có dũng khí, dám gánh vác trách nhiệm, không tồi

“Ngươi chính là Vương Nhất Thần? “u Dương Thận Ngôn hơi nghiêng mặt, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Ngươi muốn nói gì? “Lý Trình Di nhìn về phía đối phương.

“Ha ha. Có can đảm. “u Dương Thận Ngôn cười lạnh, đột nhiên giơ tay lên.

Một chút hàn tinh bay tới, đảo mắt đã tới trước người Lý Trình Di.

Bộp.

Bị hắn một tay bắt được.

Đó là một phong thư bìa màu bạc, trên đó viết: u Dương Tình tự tay viết.

“Đây là thư của tỷ ta, nghi thức đính hôn của hai người được định vào mùng một tháng sau. Đến lúc đó đừng chạy loạn, chúng ta sẽ phái người tới đón ngươi. “u Dương Thận Ngôn phân phó.

Hắn thấy Lý Trình Di đang muốn mở miệng, liền nhanh chóng liếc đám người Vương Trí Quân một cái. Ý uy hiếp không cần nói cũng biết.

Lý Trình Di nhướng mày, không nói gì nữa.

Nơi này không phải huyện Thương Thời, có Tứ m Thần thậm chí m Nguyệt chân nhân tọa trấn, nơi này giá trị võ lực cao hơn nhiều lắm.

Rất nhiều đại động tác, ở chỗ này liền không thích hợp làm, dù sao coi như không giao thủ, hắn cũng có thể xác định, nơi này tuyệt đối sẽ cao thủ tuyệt đối cường hãn hơn so với hắn.

Cho nên phải cẩn thận hành động.

Nhìn đoàn người u Dương Thận Ngôn thanh thế lớn nhưng đầu voi đuôi chuột, Lý Trình Di hiểu được ý của đối phương.

Tự tay đem thư giao đến trong tay hắn, chung quanh nhiều người vây xem như vậy, coi như là cưỡng ép đính hôn, nếu là sau đó hắn còn dám đổi ý, đó chính là triệt để đắc tội u Dương gia, phá hỏng thanh danh toàn bộ gia tộc đối phương.

Đến lúc đó, đối phương có thể danh chính ngôn thuận trả thù hắn.

Thú vị.

Lý Trình Di xé phong bì, bên trong giấy viết thư trống trơn, không viết gì cả.

Hiển nhiên đối phương ngay cả qua loa cũng lười.

“Thần ca! Sao huynh lại ra ngoài như vậy? “Vương Trí Quân nhanh chóng tới gần, sắc mặt lo lắng.

Chuyện này đã được quyết định rồi, ngày sau nên làm thế nào cho phải?

Vương Nhất Thần là hy vọng phát triển của toàn bộ Vương gia trong tương lai, trong nhà đặt rất nhiều tâm lực vào bên này.

Hiện đã thu thập vô số các loại dược liệu để cho Vương Nhất Thần dùng để tu hành.

Không nghĩ tới lúc này mới mở đầu, đã bị u Dương gia theo dõi.

Không sao, ta sẽ xử lý, hơn nữa Tình nhị tiểu thư xinh đẹp như hoa, thiên phú hơn người, vẫn là võ giả huyết mạch, tính ra vẫn là ta kiếm lời. “Lý Trình Di híp mắt cười cười.

“Thần ca!”

“Thần ca! “Vương Trí Quân không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ là trong lòng loạn cào cào.

Vương gia cùng u Dương gia thực lực chênh lệch quá lớn, cái này cho dù mưu kế gì, cho dù có lôi quan hệ nào ra, thì với thực lực chênh lệch cỡ này, đều vô dụng.

“Đừng nóng vội, có đôi khi, chuyện xấu cũng có thể là chuyện tốt, chuyện tốt cũng có thể là chuyện xấu, ít nhất ngươi nên

ngẫm lại, đến tháng sau, chúng ta đều có thể có một đoạn thời gian để chuẩn bị không phải sao?”

Hắn vỗ vỗ bả vai Vương Trí Quân, hành động thân mật ở cự ly gần như vậy, đại biểu cho hắn xem như chân chính tán thành.

Nhưng……

Thôi được, về nghỉ ngơi đi, trấn an người của y quán. Còn lại ta sẽ xử lý. “Lý Trình Di ngắt lời hắn.

Vương Trí Quân rơi vào đường cùng, chỉ cảm thấy là mình không thể xử lý tốt thế cục, mới dẫn đến Vương Nhất Thần không thể không ra mặt.

Trong lúc nhất thời trong lòng hắn vừa áy náy, vừa bất lực.

Ngược lại trong lòng Lý Trình Di lại có chút suy nghĩ.

Chương 871: Phổ Hiền huyết nhục

Sau khi an ủi Vương Trí Quân, hắn nhanh chóng trở về chỗ ở, đem bí thuật Phổ Hiền huyết nhục vừa mới tới tay lật ra xem một lần.

Bộ bí thuật này, quả thật là sáng tạo ra để chuyên cải tạo huyết nhục, hơn nữa là cải tạo cực kỳ tự nhiên.

Nó không phải cấy ghép trực tiếp một lần, mà là lợi dụng bí pháp đặc thù để sản sinh ra cơ quan của bản thân, hơn nữa sau khi nghiên cứu rất nhiều quá trình sinh trưởng của sinh vật trong tự nhiên, bí pháp này đã áp dụng theo phương thức sinh trưởng của thực vật.

Vị Tổ tiên Vương gia kia phát hiện, trong cơ thể người, có một bộ giống với hệ thống sinh trưởng của thực vật, chỉ cần kích hoạt hệ thống này, khiến cho nó trở thành khống chế chủ thể, sau đó trực tiếp hạ mệnh lệnh đối với nó, không can thiệp quá trình của nó, liền có thể mọc ra tứ chi khí quan cần thiết dựa theo phương thức tự nhiên hài hòa nhất.

Đây chính là huyết nhục phổ hiền bí thuật.

Xác định bí thuật này có thể hữu hiệu, Lý Trình Di nhanh chóng bắt đầu luyện tập.Hắn kết hợp Tùng Lộc đao pháp và Vương gia Thanh Nguyện đan pháp với nhau, cùng nhau tiến

hành lúc tu hành, dù sao tinh luyện ra chân khí cũng đều có thể dung hợp.

Sau đó luyện xong chân khí, chính là tu hành bí pháp này.

Ý thức lực khổng lồ, hệ thống tri thức tố chất tổng hợp tiên tiến, mang đến tốc độ học tập khủng bố mạnh mẽ.

Chỉ là ba ngày, Lý Trình Di liền nắm giữ toàn bộ huyết nhục Phổ Hiền bí thuật, cũng bắt đầu đem thử dùng ở trên người mình.

Ban đầu hắn là rất kỳ quái, vì sao Tổ tiên Vương gia sáng chế ra bí pháp bực này cường hãn, lại không thể tiến vào tầng thứ dung hợp Chân Ấn.

Nhưng khi hắn chính thức bắt đầu dùng, mới biết được chỗ phiền toái của bí pháp này

……..

Giữa tháng giêng.

Trong nơi ở của Lý Trình Di.

Hắn lẳng lặng đứng ở trong sân, chân khí màu xám toàn thân như mây mù nhanh chóng xoay tròn, quấn quanh.

Đại lượng chân khí một lần nữa thấm vào da thịt, phảng phất kích hoạt cái gì.

Cơ bắp dưới da, xương cốt, nhất thời bắt đầu nhúc nhích, mặt ngoài mọc ra một lượng lớn khối u thịt nhỏ.

Những khối u thịt này tựa như vật sống, cấp tốc mọc ra

Cái này cũng dẫn đến thân thể Lý Trình Di lúc này, bắt đầu xuất hiện hình biến dị thường.`

Trong thời gian ngắn, khi đại lượng chân khí tiêu hao, toàn bộ thân thể của hắn kéo dài thật nhanh. Mông bắt đầu lớn lên, xương chậu lớn lên to lên, cũng bắt đầu nhanh chóng kéo dài về phía sau.

Sau đó, không đến mười giây, mông trưởng kéo ra một đoạn như giống như đôi chân thứ hai của hươu, còn dường như mọc ra một đoạn đuôi.

Ngay sau đó, nửa người trước của Lý Trình Di quấn quanh một lượng lớn chân khí, chân khí thấm vào trong cơ thể, kích thích một vòng biến hóa mới.

Làn da của hắn bắt đầu đâm thủng ra một đốt xương sườn màu trắng, xương sườn biến dài biến rộng, rất nhanh liền thành một mảnh, hình thành giống như áo giáp, bao trùm trước chỗ yếu hại tại ngực bụng của hắn

Hạ thân co rút vào bụng, những nơi còn lại cũng bắt đầu mọc ra một lượng lớn áo giáp xương màu trắng. Mà đầu lâu trên đỉnh đầu, thì nhanh chóng đâm thủng da đầu, mọc ra hai đốt gai nhọn, cũng hướng chung quanh phân nhánh, tựa như nhánh cây, nhanh chóng nối thành một khối lớn.

Theo đầu cũng phủ lên mặt giáp xương màu xám tro, lúc này Lý Trình Di đã cao tới hơn hai mét, thân rộng cũng cường tráng hơn trước một vòng.

Nhìn từ ngoại hình, nghiễm nhiên trở thành một sinh vật quái dị đầu hươu thân mang sừng hươu.

Như vậy cũng không kém bao nhiêu. Hắn cảm thụ được trong cơ thể bị tiêu hao chỉ còn lại có một chút chân khí, có chút bất đắc dĩ.

Phải biết rằng hắn bây giờ chính là đã mang hơn 200 năm tu vi chân khí .

Số lượng chân khí khổng lồ như vậy, không ngờ đều tiêu hao chỉ còn một chút.

Cũng khó trách trước đó Tổ tiên Vương gia kia không có biện pháp tu hành thành công. Cải tạo hoàn thành, hắn thong thả bước đi, bốn chân thong thả đi lại một vòng trong sân, thích ứng với thân thể mới.

Chờ thích hợp kha khá, mới trở về phòng, bắt đầu thử nhắm mắt câu dẫn dung nhập Chân Ấn chi linh.

Lúc này đây, ngồi xổm dưới đất, Lý Trình Di mới tiến vào trạng thái tinh luyện chân khí, liền cảm giác Chân Ấn chi tủy kia so với lúc trước, rõ ràng càng thân cận chính mình.

Nếu như nói lúc trước Chân Ấn Chi Tủy giống như là ống nước nhỏ từng chút một tiến vào, hiện tại chúng nó thì liền thành thùng lớn điên cuồng tràn vào.

Căn bản không cần năng lực hoa ngữ cường khống, mình liền xông vào.

Hơn nữa rất nhanh Chân Ấn Chi Tủy tràn vào, tựa hồ còn mang đến một loại biến hóa khác.

Một tia ý thức lực quái dị, mỏng manh đang theo Chân Ấn chi tủy chậm rãi chảy vào trong cơ thể.

Ý thức lực này cực kỳ kỳ quái, bình thường ý thức lực, tiến vào bên trong một sinh vật khác, đều sẽ bản năng sinh ra xung đột với ý thức lực bên trong cơ thể.

Bởi vì chỉ có thể có một ý thức trong một cơ thể, đó là bản năng sinh học.

Nhưng những ý thức lực quái dị này lại khác, chúng mới tiến vào, liền nhanh chóng phân giải, hóa thành một lượng lớn điểm nhỏ, tự nhiên dung hợp vào trong ý thức lực của Lý Trình Di.

Đây chính là nhận được tán thành, bắt đầu dung hợp Chân Ấn? Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Sự thật cũng đúng như hắn sở liệu.

Ý thức lực quái dị kia dung nhập vào ý thức của hắn, nhất thời trước đó còn có chút Chân Ấn chi tủy xa lạ, cũng càng thêm thân cận hắn.

Nhất thời hắn biết đây là bắt đầu Quán Linh.

Cái gọi là Quán Linh, chính là mạnh mẽ rót vào lượng lớn Chân Ấn chi tủy vào thân thể võ chân dung nhập Chân Ấn, thẳng đến khi đạt tới trình độ có thể ngưng tụ Khắc Ấn.

Đây là cửa sinh tử dung nhập Chân Ấn, cho dù là võ nhân chân khí hay là võ nhân huyết mạch, đều cần vượt qua cửa ải này.

Chương 872: Quán Linh

Lý Trình Di xem rất nhiều bí tịch đều nhắc tới điểm này.

Nhất định phải có thân thể cường đại, mới có thể chịu đựng được Quán Linh này.

Hơn nữa thân thể càng vững chắc, lại càng gánh được nhiều Quán Linh, do đó cuối cùng sau khi Dung nhập Chân Ấn, thực lực đạt được tăng lên lại càng nhiều.

Cho nên rất nhiều người sau khi cải tạo bản thân, tiếp tục lựa chọn rèn luyện cường độ thân thể. Đem thân thể sau khi cải tạo rèn luyện cứng rắn như sắt, sau đó lại tiến hành quán linh.

Lúc này Lý Trình Di đang ở giai đoạn này.

Đại lượng ý thức lực Chân Ấn chi linh tràn vào, Chân Ấn chi tủy cũng tràn vào.

Thân thể hắn bắt đầu không ngừng bành trướng trở nên lớn hơn. Giống như thổi hơi, bắt đầu thừa nhận áp lực cực lớn.

Nhưng không giống như những người khác, thân thể của hắn trải qua nhiều lần cường hóa, cường độ vượt xa người bình thường, coi như là võ nhân huyết mạch, cũng không bằng hắn lúc này.

Thêm nữa. Hoa Ngữ: Pháo đài.

Lý Trình Di theo bản năng tăng thêm một tầng cường hóa cho mình.

Ý thức lực khổng lồ có thể hấp dẫn Chân Ấn chi linh cũng càng nhiều. Thân thể cường đại, có thể dung nạp dinh dưỡng cũng càng đầy đủ.

Vì thế những võ giả khác nhiều lắm chỉ có thể duy trì giai đoạn Quán Linh trong vài giây, đến Lý Trình Di nơi này, liền biến thành một quá trình bành trướng không ít

Thân thể của hắn dưới lượng lớn dinh dưỡng điên cuồng trưởng thành.

Hai Khắc Ấn của hai Chân Ấn chi linh, đều là thăng hoa tương ứng.

Có thể nói Lý Trình Di xem như là người đầu tiên cũng là người duy nhất dung nhập thành công Chân Ấn kể từ khi Vương gia từ khi sáng chế ra võ học cấp đen Thanh Nguyện Đan Pháp

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ánh mặt trời đỏ như máu từ khe hở pháo đài chiếu xuống, chiếu sáng sân thành một mảnh đỏ tươi.

Quần áo trên người Lý Trình Di đã sớm bị xé nát hoàn toàn, toàn thân bị bao phủ bởi một bộ xương cực lớn tựa như áo giáp.

Lúc này hắn, đã cao tới 3,5m, thân thể cường tráng đến cực điểm, sừng hươu trên đỉnh đầu cũng dài tới trọn vẹn hai mét, tựa như san hô màu xám dày đặc.

Mà càng dị thường chính là, mặt ngoài thân thể hắn, sau khi dung nhập đại lượng ý thức lực Chân Ấn chi linh, tựa hồ đem đặc tính bản thân huyết mạch Ảnh Long kích phát ra. Bề mặt thân thể mọc ra không ít vảy cứng màu đen.

Đôi mắt cũng từ màu đen biến thành đồng tử màu đen viền vàng.

Đầu người thân hươu, đây chính là trạng thái của Lý Trình Di lúc này.

Trên ngực hắn còn hiện lên một bản Khắc Ấn khổng lồ và một biểu tượng hình tròn khác được chồng lên nhau bởi một lượng lớn chữ K.

Hai thứ đều là màu xám tro, vặn vẹo sinh trưởng ở trung tâm cốt giáp, không nhìn kỹ còn không nhất định có thể nhìn ra được.

So với Khắc Ấn cự lực, ký hiệu hình tròn mới xuất hiện dễ thấy hơn, có chút mơ hồ không rõ, hơn nữa viền cạnh còn có chút biểu hiện không hoàn chỉnh.

“Sắp có bản Khắc Ấn mới rồi”

Lý Trình Di không ngờ mọi chuyện lại thuận lợi như vậy.

So với lộ tuyến Quả cầu Khắc Ấn, lộ tuyến võ học dung nhập Chân Ấn quả thực dễ dàng hơn nhiều. Tuy rằng Khắc Ấn mà hắn dung nhập Chân Ấn là Khắc Ấn là loại sinh trưởng không hề có lực sát thương

Tiếp theo, Quán Linh kết thúc, chỉ còn một bước cuối cùng. Dung Linh.

Kỳ thật chính là tiêu trừ ý thức mỏng manh của Chân Ấn chi linh, hoàn toàn do mình thay thế. Một bước này đối với những võ giả chân khí khác mà nói, độ khó cũng không nhỏ, dù sao ý thức Chân Ấn chi linh mặc dù yếu, nhưng tổng sản lượng quá lớn, cho nên đây là một công việc trường kỳ cần kiên trì.

Nhưng đối với Lý Trình Di mà nói.

Quang Minh trong Thất Ý Thánh Linh Công được thắp sáng, kết hợp với Trầm Túy chi thủ nhanh chóng tập hợp ý thức của tất cả Chân Ấn chi linh lại thành một khối.

Sau đó dùng tơ tình bao bọc lại cuối cùng dùng hỏa diễm Tử năng hoàn toàn thiêu hủy.

Như thế, ý thức của tất cả Chân Ấn chi linh liền biến mất.

Làm xong toàn bộ quá trình này, chờ hắn tỉnh táo lại, sắc trời đã tối.

Trong sân, Lý Trình Di cúi đầu nhìn, mới phát hiện thân thể của mình so với lúc trước lại lớn hơn. Không tính sừng hươu, lúc này độ cao của hắn đã đạt tới 4m

Cả người phủ một lượng lớn cốt giáp màu xám dày, trước ngực có hai hoa văn khắc dấu màu xám.

Một cái là cự lực Khắc Ấn, một cái khác là Khắc Ấn khi dung hợp Thanh Nguyện đan pháp cùng Tùng Lộc đao pháp.

“Thân thể còn chưa sinh trưởng đến mức cực hạn, cho nên Khắc Ấn còn chưa thể ngưng tụ hoàn chỉnh.”

Đại lượng chân khí lúc này đã hoàn toàn biến mất, toàn bộ dung nhập vào trong cơ thể, trở thành thân thể cường hãn cứng rắn khủng bố.

Khắc Ấn là dấu hiệu thăng hoa sau cực hạn. Thân thể mình còn lâu mới tới cực hạn.

Tam trọng Long cảnh, Ảnh Long huyết mạch, Thất Ý Thánh Linh Công cường hóa, Hoa Lân Y cường hóa, rất nhiều chồng lên nhau, chính hắn cũng không biết cực hạn của mình ở đâu.

Hắn chỉ biết là, lúc này tuy rằng tốc độ sức mạnh cường độ thân thể đạt được tăng lên cực lớn, so với trước mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng, vẫn có thể tiếp tục.

Thế giới này không có phân cấp gì, võ công đều có cấp bậc cảnh giới.

Ai cao ai thấp, chỉ có đánh thật mới biết được.

Những người khổ luyện nhiều năm, chân khí hùng hậu, thiếu hụt kinh nghiệm thực chiến khi vừa mới đánh nhau liền bị xử lý, cho dù tu vi cao hơn nữa cũng không lên được bảng.

Và

"Chân khí, biến mất, dung nhập vào huyết mạch thân thể, cho nên nói, đây chính là chân tướng võ giả huyết mạch sao?" Dùng chân khí luyện đến cực hạn, dung nhập huyết mạch, đời đời tương truyền sau đó đời đời cường hóa.

Lý Trình Di bỗng nhiên hiểu ra.

Đến một bước này, chờ hoàn thành một bước cuối cùng, hắn sinh ra Khắc Ấn, coi như hoàn thành.

Chương 873: Bước cuối cùng của võ công

Bộ võ công này coi như là đi đến bước cuối cùng, tương đương với hắn mấy tháng liền đi hết quãng đường của mấy đời người khác.

Chờ Khắc Ấn tới tay, hắn là có thể bắt đầu học một bộ võ học tiếp theo.

"Hóa ra võ học cũng tốt, Quả cầu Khắc Ấn cũng tốt, mục đích cuối cùng, đều là ngưng tụ Khắc Ấn" trong lòng hắn mừng rỡ.

Nếu là như vậy, vậy cái thế giới này, vô số các loại võ học chân khí, rốt cuộc không phải là mọi con đường đều dẫn đến Khắc Ấn sao!

Mà võ học huyết mạch, rất có thể chính là đào móc Khắc Ấn, dung hợp cùng tổ hợp vào trong đại đạo Khắc Ấn!!

"Như vậy xem ra, u Dương gia, chờ ta hoàn thành Khắc Ấn thứ hai, có lẽ có thể nghĩ cách xử lý."

Rất nhanh, một loạt mưu kế vu oan hãm hại xuất hiện trong đầu Lý Trình Di.

Có hoa ngữ phụ trợ, làm cho bên trong lâm vào hỗn loạn, vu oan hãm hại không nên làm quá đơn giản

Chỉ là như thế nào kiếm được chỗ tốt từ trong đó mới là điều hắn cân nhắc

Đầu tháng hai.

Nhị tiểu thư u Dương Gia Tình của Khúc Linh phủ lần thứ hai bắt đầu tổ chức tiệc đính hôn, bởi vì không phải lần đầu tiên, tất cả mọi người cũng đều mệt mỏi, tặng chút lễ vật tượng trưng là xong việc, người quen biết càng cảm thấy hứng thú, vẫn là Tình nhị tiểu thư lần này lại tìm kẻ xui xẻo nào đó.

Tông gia u Dương gia, ở trong phủ mua một tòa tháp cao mười chín tầng loại nhỏ, làm tộc địa của mình.

Tháp cao tên là Thuần Dương tháp, cũng bao hàm ý nghĩa tâm nguyện của u Dương gia đối với võ công mình sở tu, đó chính là đạt tới Thuần Dương chi cảnh.

Xích Liệt Diễm Pháp của bọn họ, tầng cao nhất chính là khiến bản thân đạt tới cảnh giới chân ấn huyết mạch Thuần Dương Chi Hỏa dung hợp với chân ấn võ công.

Nhưng độ khó này quá lớn, đại đa số tộc nhân đều ngã ở cửa ải Quán Linh, không cách nào thừa nhận đủ lượng chân tủy ngưng tụ Chân Ấn chi linh, do đó bị nổ tung.

Luyện võ, đại thành, dẫn động chân ấn chi linh nhập thể, dung linh, quán linh, cuối cùng cùng chân ấn chi linh hòa làm một thể.

Đây cũng là con đường mà tuyệt đại đa số võ học phải đi qua.

Nhưng u Dương gia bây giờ lại chưa qua được bước Quán Linh này

Lý Trình Di ở nhà không ngừng thuần thục biến hóa thân thể, mà Khắc Ấn thứ hai ngưng tụ, tựa hồ còn chưa hoàn thành, chỉ là hoàn thành một nửa.

Khắc Ấn này là do hai Khắc Ấn dung hợp, một là Khắc Ấn chủ quản xương cốt sinh trưởng, một là Khắc Ấn huyết nhục sinh trưởng.

Đến giờ, hắn không có tùy ý rời đi, chỉ lẳng lặng ở trong nhà chờ đợi người u Dương gia tới.

Mặt trời lặn về phía tây.

Sắp đến chạng vạng chiều, người rốt cục đã tới.

Cốc cốc cốc.

Một đội gia đinh võ nhân mặc áo giáp nhẹ màu đỏ nhạt, vây quanh một lão già lông mi trắng cao lớn, đứng ở ngoài cửa viện.

“Vào đi. “Lý Trình Di mở cửa ra tiếng.

Ông lão đứng ngoài cửa, ánh mắt nâng lên, nhìn thẳng vào Lý Trình Di đang ngồi bên trong.

“Vương đại nhân, nên lên đường. “Ánh mắt lão già bình tĩnh, giống như đang nhìn một kẻ đáng thương sắp chết.

Sự thật cũng là như thế, nếu được Tình nhị tiểu thư nhìn trúng, tương lai cũng đã định trước kết cục.

Được, mời dẫn đường.

Lý Trình Di đứng lên, thân thể đã khôi phục lại hình dạng ban đầu, trạng thái này vốn giống như có thêm hai hình thái, có thể thay đổi bất cứ lúc nào.

Lão già không nói một lời, xoay người đi ra ngoài.

Lý Trình Di không mang theo gì, chỉ mặc một bộ đồ màu xám bình thường theo sau. Gia đinh hai bên nhanh chóng hộ vệ hai cánh, nhưng trên thực tế cũng là phòng ngừa hắn chạy trốn.

Đi tới bên đường, đã có một cỗ kiệu màu đen chờ ở ven đường.

Lý Trình Di được mời lên kiệu, bốn người nhanh chóng đưa ra ngoài thành.

Xin hỏi lão trượng, nghi thức đính hôn sao phải chạy ra ngoài thành? "Lý Trình Di ngồi trong kiệu khó hiểu hỏi.

Tùy nhị tiểu thư thích, nàng muốn ở đâu thì ở đó. "Lão già tùy ý trả lời, thanh âm hỗn tạp tiếng gió, có chút mơ hồ.

Không bao lâu, cỗ kiệu ra cửa thành, rời khỏi thành trì ước chừng hơn mười phút sau, tại một chỗ vách núi hắc thạch trơ trụi liền dừng lại.

Một bên vách đá là biển đêm sóng lớn mãnh liệt, một bên là bình nguyên hắc thổ bao la vô biên.

Nơi này đã có người xây dựng một cái doanh địa đơn giản, trong doanh địa có chừng mười gian nhà đá, đều là màu đen, nóc nhà hiện lên hình sừng trâu, chung quanh mơ hồ có người tuần tra.

Một nữ tử xinh đẹp mặc sa y màu đen bên người, dáng người như ẩn như hiện, đường cong trước nhô sau vểnh, tay cầm một thanh kiếm gỗ, tựa hồ đang thử chiêu số gì đó.

Nữ tử nhíu chặt mày, chung quanh trong không khí thỉnh thoảng đột ngột hiện ra một chút hỏa tinh hồng sắc, phảng phất là từ trong cơ thể nàng trống rỗng đốt lên, rất kỳ dị.

Nghe được tiếng bước chân, nàng quay lại, nhìn về phía cỗ kiệu đang đến gần.

"Cứ thả người xuống. Viên lão lưu lại, những người còn lại có thể rời đi".

Thanh âm của nàng thanh thúy, mang theo vẻ quả quyết hoàn toàn khác với với bề ngoài.

"Vâng. Mấy người nghe lệnh, buông kiệu xuống, sau đó lui về phía sau mấy bước, nháy mắt rời đi. lão già mi trắng lui ra sau vài bước đứng bất động.

Lý Trình Di chậm rãi vén rèm lên, từ trong kiệu đi xuống, ngẩng đầu đánh giá đối phương.

Trong ánh ráng chiều như máu, nữ tử đứng trong doanh địa đẹp như bức họa, da trắng như tuyết, khí chất quyến rũ mơ hồ mang theo vẻ điềm đạm đáng yêu, ngực cùng hai chân hơn phân nửa đều lộ ra bên ngoài, làm cho tầm mắt người ta không tự giác bay về phía nơi đó.

"Chàng chính là Vương Nhất Thần? "Nữ tử mỉm cười," Ta là u Dương Tình, cũng là thê tử tương lai của chàng. Hôm nay đến, chính là vì ta và chàng đính hôn".

"Nàng rất đẹp. "Lý Trình Di gật đầu, chậm rãi đến gần. Cho nên ta coi như hài lòng".

"Ồ? Chỉ vì ta xinh đẹp, chàng có thể buông khúc mắc lúc trước? "u Dương Tình bất ngờ nhướng mày.

"Đương nhiên không phải." Lý Trình Di nhìn người trong doanh địa ăn ý nhao nhao rời đi.

Chương 874: Dự cảm không tốt

Toàn bộ doanh địa cũng chỉ còn lại hắn cùng u Dương Tình, cùng với lão già được xưng là Viên lão kia.

"Là bởi vì "Lý Trình Di ánh mắt nhìn thẳng đối phương, thần sắc thản nhiên.

"Chỉ có xinh đẹp khi phá hủy nó mới có được cảm xúc" Trong thanh âm của hắn mang theo một tia chờ mong, một tia tưởng tượng.

"?? "u Dương Tình cùng Viên lão sắc mặt đều trì trệ, nụ cười trên mặt nàng biến mất, nhíu mày nhìn Lý Trình Di.

Hắn có ý gì?

Trực giác mạnh mẽ cho nàng dự cảm không tốt.

Lý Trình Di từng bước một đến gần đối phương, trên mặt toát ra một tia nụ cười kỳ dị, "Bởi vì phá hủy vật có giá trị, mới có thể sinh ra càng nhiều tàn khốc."

Bốp!

Đột nhiên hắn giương tay.

Keng!!

Một vòng khí từ phía sau hắn nổ tung, ngón tay của hắn vừa vặn chặn bàn tay Viên lão tập kích xuất thủ từ phía sau.

Sức mạnh khổng lồ giữa hai người chợt nổ tung, kích động không khí, truyền ra tiếng nổ như sấm.

Hai người u Dương Tình cùng Viên lão sắc mặt kịch biến, đều cảm giác không đúng, cho dù như thế nào, chính là một võ nhân chân khí, làm sao có thể ngăn được một kích bất ngờ của lão ta?

Người này…… Không đúng!!!

Ngươi biết không?

Lý Trình Di Đồ tay cầm bàn tay Viên lão, nhìn gương mặt biến hóa đối diện.

“Vẻ đẹp cần được biến đổi”

Xì!

Trong phút chốc thân ảnh hắn lóe lên, người đã biến mất tại chỗ.

Sắc mặt Viên lão biến đổi, huyết nguyên cả người hóa thành hồng quang bao trùm toàn thân, trở tay chộp về phía sau.

Hắn tu hành Sưởng Thiên Chương Quyết chính là võ học thượng phẩm cấp đen, ở bên trong võ học Huyết Nguyên, cũng là thượng phẩm.

Mấy chục năm khổ tu, khiến hắn đã có thể miễn cưỡng bước vào danh sách cuối trong Phong Thiên bảng.

Trong cả Khúc Linh phủ, cũng có thể xếp vào top 50.

Nhưng chính là như thế, hắn lại hoảng sợ phát hiện, chính mình dĩ nhiên bắt không được thân ảnh của đối phương.

Là tốc độ quá nhanh sao!?

Không, đó không phải là tốc độ! Mà căn bản chính là thuấn di!

Lúc Viên lão phát hiện ra điểm này, tất cả đã không còn kịp rồi.

Hắn trở tay chụp một trảo, hướng phía sau đánh tới, nhưng đánh giá sai sức mạnh, khiến dẫn đến sự chênh lệch lực trùng kích rất lớn.

Ầm ầm!!!

Lực xung kích khủng bố khổng lồ trong nháy mắt đập nát hồng quang huyết nguyên, nện thẳng vào chân phải của lão.

Viên lão bay ngược ra ngoài, còn không đợi hắn hoàn hồn biến hóa huyết thân, đột nhiên cảm giác thân thể đau đớn.

Phía sau lưng, dường như có thứ gì đó dán sát vào, từ làn da cấp tốc thẩm thấu tiến vào.

Cút!! Cút ra ngoài!

Hắn rống giận, toàn lực chuẩn bị biến hóa huyết thân.

Nhưng đã không còn kịp rồi. Một loại lực kéo quỷ dị, mãnh liệt hấp dẫn lấy tầm mắt cùng tinh thần của lão, làm cho lão nhìn thẳng vào mảnh đất đen trước mặt mình, không nhúc nhích.

Mà lúc này Lý Trình Di trước mắt đã biến mất.

Viên lão ngã xuống đất, nửa quỳ bất động, bóng đen dưới thân đang sôi trào như nước nóng.

Cái bóng của hắn đang vặn vẹo, đang nhúc nhích, đang dần dần biến thành một cái hình người khác hoàn toàn với lão.

Mà u Dương Tình ở một bên đã nhìn đến ngây người.

Nàng tuy rằng thiên phú hơn người, thực lực cường hãn, nhưng vẫn còn kém Viên lão một khoảng nhất định.

Thực chiến, nàng có thể cùng Viên lão giao thủ hơn mười chiêu bất bại, cũng đã tính là rất tốt rồi.

Nhưng bây giờ.

Cái này!! "Nàng chưa từng thấy qua cảnh sắc quái dị khủng bố như vậy.

Vương Nhất Thần trong nháy mắt hóa thành một bóng đen, chui vào trong bóng dáng Viên lão!!

Cái quỷ gì thế này?

Đây rốt cuộc là thứ quỷ quái gì!?

u Dương Tình quyết định thật nhanh, xoay người muốn chạy.

Nhưng đã không còn kịp.

Viên lão quỳ một gối xuống đất đột nhiên ngẩng đầu, đồng tử trong hai mắt dĩ nhiên chuyển hóa thành đồng tử đen viền vàng.

Đó là đôi mắt của Lý Trình Di lúc này.

Ý thức thuộc về Viên lão đang nhanh chóng bị Lý Trình Di nuốt chửng, dung hợp.

Đây chính là năng lực Ảnh thế của Ảnh Long.

Chỉ cần ý thức tinh thần thể chất có thể áp chế đối thủ, là có thể lợi dụng năng lực này, tiến vào trong bóng dáng đối thủ, dần dần thôn phệ thay thế trở thành đối phương.

Ảnh Thế từng ở trong tay Ảnh Long, khiến Cửu Nghi Nghi Quốc thực lực mạnh hơn chúng cũng sứt đầu mẻ trán.

Cuối cùng chỉ có thể lựa chọn chiêu an, đây chính là chỗ khủng bố của Ảnh Thế.

Trên bản chất, ở trong Hắc Hải, Ảnh Long kỳ thật vẫn luôn là bộ tộc du đãng, chúng thông qua ký sinh ăn mòn các tộc quần khác, để đạt được sự sinh sôi và trưởng thành của bản thân.

Mà lúc này, Lý Trình Di cũng bắt đầu phát huy năng lực của Ảnh Thế.

“Đừng sợ, nhanh thôi.”

Hắn đứng lên, cả người mơ hồ tản ra từng tia hắc khí.

Vèo!

u Dương Tình lúc này tâm thần kích động, sắc mặt vặn vẹo, lần này là thật mang theo một tia sợ hãi

Khuôn mặt vốn diễm lệ của nàng lúc này hoàn toàn mất đi vẻ ung dung và xinh đẹp.

“Cút! Đừng tới gần ta!”

Xoay người, thân thể nàng chợt vọt về phía trước nhảy lên, bành trướng biến lớn, biến hình, hóa thành một con báo hoa kỳ dị cao hơn hai mét, cả người tóc đỏ như máu.

Tứ chi con báo hoa bao quanh trong ngọn lửa màu đỏ, giống như thần thú trong truyền thuyết, quỷ dị thần kỳ.

Nếu như không phải toàn thân bộ lông cuồn cuộn không ngừng nhỏ xuống huyết thủy sền sệt, bức cảnh tượng này truyền đi, thật đúng là có thể sẽ bị bình dân cho rằng là thần thú nào đó.

Đây là huyết thân, cũng là huyết thân duy nhất lưu truyền trong huyết mạch u Dương gia. Máu tươi sền sệt nhỏ xuống, nhanh chóng bị nhiệt độ cao bốn chân bốc hơi, hóa thành từng đoàn huyết vụ kịch độc đỏ sậm, quanh quẩn bốn phía.

Huyết vụ cơ hồ đem u Dương Tình toàn bộ bao vây lại, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc.

Huyết thân vốn là dùng để chém giết chiến đấu, nhưng lúc này u Dương Tình lại không có chút nào ý đồ chiến đấu.

Nàng thả người lại nhảy lên, hóa thành một đạo gió chạy như điên về phía xa xa.

Chương 875: Mảnh đất hoàn mỹ

Võ giả Huyết Nguyên cũng không phải là những người điên du đãng trên bình nguyên, bọn họ có thể tu hành võ học, nhưng cũng đã mất đi cái loại khí chất điên cuồng liều chết quyết sát kia.

Bùm!

Mặt đất chấn động, u Dương Tình bốn chân rơi xuống đất, muốn bay ra xa.

Nhưng một loại cảm giác cực kỳ quỷ dị bỗng nhiên xông lên đầu.

Mảnh đất kia sao lại hoàn mỹ như thế. Ta vì sao trước đây chưa từng phát hiện qua?

Động tác chạy kịch liệt của nàng đột ngột ngừng lại.

Hai mắt nhìn chăm chú bùn đất phía trước, không nhúc nhích, giống như mê muội.

Giờ khắc này, cho dù phía sau có uy hiếp trí mạng tới gần, trong lòng nàng cũng không hiểu sao dâng lên một cỗ cảm ngộ sớm nghe đạo tịch.

Vì mảnh đất đó.

Nàng nguyện ý cho đi tất cả!

Phốc xèo.

Theo một tiếng vang nhỏ, hết thảy an tĩnh lại.

Huyết thân khổng lồ của u Dương Tình cấp tốc phục hồi như cũ, khôi phục thành hình người ban đầu.

Nàng trần truồng nhặt quần áo trên mặt đất, mặc ở trên người, động tác trong lúc nhất thời không còn cấp bách sợ hãi như trước.

Mà Lý Trình Di vừa rồi còn ở phía sau nàng, lúc này cũng biến mất không thấy.

“Quả nhiên là thân thể rất cường đại ” u Dương Tình ngẩng đầu, lộ ra một đôi con người màu đen mang sắc vàng quỷ dị.

Dưới năng lực ảnh thế, chỉ cần bản thân toàn diện mạnh hơn đối thủ , là có thể chui vào bóng dáng đối phương, khởi động năng lực, thôn phệ hết thảy tồn tại của đối phương.

Loại năng lực này sẽ bị rất nhiều năng lực nhằm khắc chế Ảnh Tử, cũng sẽ bị ý thức lực cường đại hơn của đối phương cắn trả.

Nếu như là cao thủ khác, Lý Trình Di không nhất định có thể dễ dàng thành công như vậy. Nhưng u Dương Tình cùng Viên lão hai người này, u Dương Tình còn không bằng trấn tướng Tân Minh trấn kia.

Viên lão sau hơi mạnh, nhưng lúc này cũng kém xa Lý Trình Di, người dung hợp hơn phân nửa Khắc Ấn.

Chưa kịp biến thân đã bị đánh lén đánh tan huyết nguyên, sau đó khống chế, ảnh thế liền mạch lưu loát.

Kết cục tự nhiên đã định trước.

Nếu chân khí dung nhập vào trong cơ thể, như vậy ta cũng không cần bị thân thể hạn chế nữa.

Lý Trình Di nhẹ nhàng hoạt động tứ chi, cảm thụ thân thể thiên phú cường đại của u Dương Tình, đột nhiên lộ ra một tia mỉm cười.

Kế tiếp nên bước tiếp theo.

Xì!

Trong phút chốc cả người đã biến mất tại chỗ.

Ảnh Thế sẽ mất đi tất cả tu vi chân khí ban đầu, điểm này cũng là nguyên nhân hạn chế hắn thay người.

Và bây giờ.

Tất cả đã không còn trói buộc.

Trong Khúc Linh phủ.

Trong Thuần Dương tháp của u Dương gia, lúc này gia chủ u Dương Thông đứng ở trong tòa tháp chín tầng, ngắm nhìn phong cảnh pháo đài san sát phía xa xa trong thành

Đối diện Thuần Dương tháp chính là chợ nô lệ, nơi này hội tụ các tộc nô lệ bị bắt giữ từ các nơi, được các đội thương nhân mang theo không ngừng ra vào.

Các võ nhân thuê mướn cũng kết bè kết đội ở chỗ này chờ thuê.

“Nguyên Cát, Tình Nhi đã về chưa? “Hắn xoay người, nhìn về phía đệ đệ u Dương Nguyên Cát vừa vặn vào cửa phía sau. Hắn cùng u Dương Nguyên Cát, chính là sức mạnh trung tâm của u Dương gia hiện giờ.

Hai người đều là võ nhân Dung Ấn, với trình độ võ công, cảnh giới võ công và thực lực chân chính đã được xếp hạng trên

Phong Thiên bảng.

Hai người ở trong Phong Thiên Bảng, xếp hạng 57 và 62. Cho dù ở trong Khúc Linh Phủ thành, cũng là cường giả trong top 20

Điều này cũng xác định thanh thế địa vị không nhỏ của u Dương gia trong thành.

“Tình nhi không phải hôm nay đính hôn sao? “u Dương Nguyên Cát trả lời

” Lại dẫn người ra khỏi thành rồi phải không?”.

“Ta đã nói với con bé, cảnh giới chỉ là đại biểu cho giai đoạn võ công, mặc dù có thể quyết định mạnh yếu, nhưng bản thân độ tinh khiết huyết mạch của chúng ta mới là hạch tâm. Lợi dụng ngoại vật như thế, chỉ e rằng mất nhiều hơn được.” u Dương Thông nhíu mày.

u Dương Nguyên Cát đang muốn trả lời, bỗng nhiên phía sau có người thoáng hiện, khom người báo cáo.

“Gia chủ, Nhị lão gia, Tình nhị tiểu thư đã trở lại, bất quá tiểu thư nói nàng có lĩnh ngộ, đi kho vũ khí của gia tộc trước, sau đó lại đến thỉnh an hai vị lão gia.

“Không sao, thực lực quan trọng hơn. “Lông mày u Dương Thông hơi giãn ra,” Vậy những người cùng tiểu tử đính hôn đâu?”

“Không thấy ai trở về. “Gia đinh trả lời.

Lời này vừa nói ra, lập tức u Dương Thông hai người đều hiểu chuyện gì xảy ra, đoán chừng là lại không có trở về”

“Lại làm bậy rồi! “u Dương Thông nhíu mày.

“Thôi bỏ đi, chỉ cần thượng đẳng huyết mạch, chỉ cần con bé nguyện ý muốn tăng lên thực lực, chút chuyện nhỏ này chúng ta tới chuẩn bị là tốt rồi.” u Dương Nguyên Cát khuyên nói.

……..

Bên kia.

Kho vũ khí gia tộc tại tầng thứ sáu Thuần Dương tháp.

u Dương Tình đẩy cửa vào, phất tay ý bảo u Dương gia đinh đi theo sau rời đi.

Không có việc gì đừng tới quấy rầy ta.

Vâng.

Cánh cổng đóng lại.

Nàng nhìn trước mặt bày ra đại lượng bí tịch trên giá sách, trên mặt toát ra vẻ mừng rỡ.

Trong đó không riêng gì Xích Liệt Diễm Pháp gia truyền Võ học Huyết Nguyên, còn có bọn họ dùng thủ đoạn đạt được m ấy môn võ học Huyết Nguyên khác. Trừ thứ đó ra, còn lại là từng hàng võ học chân khí sắp xếp chỉnh tề.

Lý Trình Di tiến lên, cầm lấy một quyển Võ học Huyết Nguyên<

Võ học này, lại căn cứ vào huyết mạch u Dương gia khai phá tâm võ học Huyết Nguyên.

Trong lòng hắn trầm xuống, nhanh chóng lại đi lật xem Võ học Huyết Nguyên khác, quả nhiên đều là giống nhau.

Những võ học này đều là trải qua cải tạo, trước hết phải có huyết mạch u Dương gia, mới có thể tu hành.

Chương 876: Thiếu hụt phương thức đồng bộ

“Đồng thời với việc đào móc năng lực Khắc Ấn của huyết mạch tự thân, rồi chậm rãi tu hành Khắc Ấn thứ hai, nguyên lý võ học này đều là giống nhau.”

Xem ra, so với Võ học Huyết Nguyên, võ học chân khí giá trị càng cao, dù sao đây mới là từ không đến có, triệt để ngưng tụ phương pháp hạch tâm của Khắc Ấn.

Lúc này, Lý Trình Di lại đưa tay quơ về phía võ học chân khí.

Khiến hắn có chút thất vọng chính là, võ học chân khí nơi này cũng có một vấn đề, đó chính là thiếu hụt bộ phận phương thuốc đồng bộ.

Như thế, hắn chỉ có thể ghi nhớ các môn võ học đó.

Mất không đến nửa canh giờ, ghi nhớ tất cả những thứ có giá trị xong, Lý Trình Di rời khỏi kho vũ khí.

Sau đó đi đến bảo khố gia tộc theo như trí nhớ của u Dương Tình.

Đi tới tầng ba dưới lòng đất, ở cửa vào bảo khố, hai người trông coi ngăn cản hắn.

Tình nhị tiểu thư, nơi này là bảo khố của gia tộc, không phải gia chủ và trưởng lão thì không thể vào!

"Ta là gia chủ tương lai, gia chủ chính là phụ thân ta, bảo khố ta sớm muộn đều có thể vào, ngươi dám ngăn cản ta!?"

Lý Trình Di học theo thần sắc của u Dương Tình, đi thẳng tới trước cửa kho báu, dùng sức đẩy.

Hai tên thủ vệ muốn ngăn cản, nhưng căn bản không dám chạm vào nàng.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn u Dương Tình đi vào bảo khố.

Bên trong cửa lại là một hành lang ngắn, thông tới một cái cổng thấp hơn bên trong.

Cửa dưới màu trắng bạc không biết là được chế bằng vật liệu gì, mặt ngoài điêu khắc một con báo hoa to lớn có sáu cánh, cả người hỏa diễm.

Vừa nhìn liền biết là huyết mạch bản thể của u Dương gia.

Lý Trình Di đi tới trước cửa, một tay cắn nát đầu ngón tay, chấm máu lên cửa.

Ong.

Nhất thời cửa lớn chậm rãi nhấc lên.

Đây chính là tư cách huyết mạch trực hệ gia tộc.

Nàng nhấc chân định vào cửa.

"Tỷ, tỷ không thể đi vào, cái này không hợp quy củ. "Một giọng nam có chút quen tai từ phía sau truyền ra.

Lý Trình Di xoay người, nhìn về phía sau.

Người nói chuyện là một thanh niên cao lớn mặc áo khoác màu xanh trắng, mặt mày thanh niên và u Dương Tình có năm phần tương tự, hiển nhiên hai người là tỷ đệ.

Lý Trình Di híp mắt nói: "Ta hiện giờ võ đạo tinh tiến, có lĩnh ngộ, cần một chút thiên tài địa bảo đặc thù đột phá tu vi, không cần vàng bạc tiền tài gì, ngươi cũng muốn ngăn ta?"

Thanh niên đó chính là u Dương Thận Ngôn lúc trước đã gặp Lý Trình Di trên đường.

Lúc này đối mặt với u Dương Tình, hắn cũng không ngang ngược kiêu ngạo như trước, ngược lại sắc mặt khó xử, bị giáo huấn cũng không dám lên tiếng. Không có việc gì đừng tới làm phiền ta! Cút xa một chút! "Lý Trình Di học giọng u Dương Tình trong trí nhớ quát lớn.

u Dương Thận Ngôn bất đắc dĩ, chỉ có thể lui về phía sau.

Nhìn đối phương lui ra, Lý Trình Di tiến vào cửa lớn.

Trước mắt trong nháy mắt liền bị lượng lớn vàng bạc nguyên bảo chồng chất như núi làm mờ mắt.

Đứng sừng sững ở phía trước hắn, là từng rương chứa đầy tài vật của gia tộc u Dương gia tích lũy.

Trong không gian hình chữ nhật, chồng chất dày đặc không biết bao nhiêu rương, một cái chồng một cái, đặt chỉnh tề, cẩn thận tỉ mỉ.

Góc tường còn có một kệ hàng màu đen bày trân bảo kỳ dị.

Hắn nhanh chóng đến gần, quét mắt nhìn từng thứ trên kệ.

Vỏ rùa không biết tên, san hô hiện ra màu sắc rực rỡ huỳnh quang, đáy gương màu đen, lông thú màu trắng bạc không biết động vật gì.

Dùng thạch anh tím điêu khắc ra tượng sinh vật quái dị, phảng phất bên trong chứa nước biển màu đen quái dị, mặt nạ chế tác bằng vàng vân vân.

Lý Trình Di tùy tiện lấy một ít đồ tốt, cất vào người.

Chỉ là theo hắn không ngừng quét mắt, rất nhanh, một cái đồ vật quái dị, xuất hiện ở trước mắt hắn.

Đó là một tấm khiên hình quạt màu sắc rực rỡ.

Phía dưới tấm chắn bén nhọn, lộ ra màu xám trắng, phía trên dần dần biến thành màu sắc hỗn tạp, có chút thâm trầm.

Bên cạnh còn điêu khắc rất nhiều hoa văn, giống như là hoa văn tự nhiên do sóng biển kích động tầng tầng lớp lớp sinh ra.

Cái này. Lý Trình Di nhíu mày, đưa tay đặt lên tấm khiên.

Tấm khiên dài rộng tầm 1,5m, độ dày bằng một quả trứng gà, nhưng kỳ dị chính là, cầm lên trọng lượng rõ ràng cũng không nặng.

“Đợi đã, thứ này, chẳng lẽ là!? Đột nhiên Lý Trình Di nhớ lại tri thức chế tác Quả cầu Khắc Ấn mà mình đạt được, trong đó có tài liệu về Huyễn Thải Long.

Huyễn Thải Long là một loại long thể khổng lồ, trên người phủ kín vảy màu sắc rực rỡ.

Mặc kệ, lấy trước rồi nói sau! Hắn lập tức cầm lấy tấm khiên, lại ở trong bảo khố dạo qua một vòng, vét những vật thoạt nhìn đáng giá nhất, tổng cộng mang theo chín loại bảo vật, lúc này mới xoay người rời khỏi bảo khố.

Bên ngoài u Dương Thận Ngôn còn chờ ở đó, giương mắt nhìn hắn đi ra.

“Ta bảo ngươi cút xa một chút, không hiểu sao?! “Lý Trình Di đột nhiên mở miệng.

Thân thể u Dương Thận Ngôn run lên, lui về phía sau hai bước, muốn nói chuyện. Đột nhiên trước mắt một đạo hồng quang hiện lên, hắn trong lòng hoảng sợ, không kịp phản ứng, lồng ngực liền cảm giác một trận đau nhức kịch liệt.

Bùm!

Trong tiếng va chạm cực lớn, trong miệng u Dương Thận Ngôn hộc máu, bị một chưởng đánh bay lên, dán sát vào vách đá phía sau, nơi này toàn bộ đều là vật liệu đá đặc chủng cực kỳ cứng rắn.

Lúc này Lý Trình Di tay không toàn lực bộc phát, toàn lực có thể đạt tới bốn trăm tấn, đây là một mức tăng mới sau khi đạt được Khắc Ấn thứ hai.

Nếu như kết hợp các loại chồng lên nhau cường hóa bộc phát, hắn trong nháy mắt có thể đánh ra một lực khủng bố gần 5.000 tấn

Lúc này ra tay một chưởng, đánh cho xương ngực u Dương Thận Ngôn vỡ nát, bất ngờ không kịp đề phòng, trong nháy mắt trọng thương, đối với Lý Trình Di mà nói chỉ là tùy ý xuất lực.

Chương 877: Nhị tiểu thư bỏ nhà

u Dương Thận Ngôn so với trấn tướng Tống Tụ Đạo lúc trước cũng kém xa, làm sao chịu nổi một chưởng như vậy, nôn ra máu liền hôn mê.

“Ai dám đi báo tin ta liền phế người đó! “Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, cảnh cáo gia đinh u Dương gia xung quanh.

Sau đó mang theo một thân bảo bối, chợt hóa thành hồng ảnh, lao ra bảo khố.

Lúc này hai người u Dương Thông ở tầng chín còn đang tán gẫu chuyện làm ăn cùng thế cục trong thành.

“Báo cáo! Nhị tiểu thư từ trong bảo khố cầm mấy món bảo vật rời đi. “Một gia đinh nhanh chóng bẩm báo.

u Dương Thông gật đầu ra vẻ không sao cả.

Con bé trước kia cũng không cảm thấy hứng thú với những thứ này, xem ra lần này có thể là thật sự có đột phá cảm ngộ. “u Dương Nguyên Cát ngược lại còn có chút vui mừng, nắm chòm râu cười nói.

“Nói cũng phải. “u Dương Thông cũng nở nụ cười,” Trước kia đưa cho nó, nó cũng không cần, còn ngại phiền, hiện tại rốt cục biết mình cần thứ gì”.

“Báo! “Gia đinh thứ hai nhanh chóng chạy tới. Nhị tiểu thư đả thương Ngũ thiếu gia rồi.

Bọn tiểu bối cãi nhau ầm ĩ là chuyện bình thường. “u Dương Thông gật đầu, cũng không thèm để ý.

“Tính mạng Ngũ thiếu gia đang nguy kịch, hiện tại đã được đưa đi cấp cứu! “Gia đinh kia vội vàng bổ sung.

“Nó cãi nhau với Tình Nhị? Tình Nhị tính tình tốt như vậy, nhất định là nó lại gây chuyện trêu chọc con bé. “u Dương Nguyên Cát ở một bên nhíu mày.

“Sau khi cấp cứu , đưa Ngũ thiếu gia đến Thanh vị học đường bế quan, đừng để hắn lại chọc Tình nhi tức giận. “u Dương Thông định căn dặn.

“Cái này tốt. “u Dương Nguyên Cát tán đồng gật đầu.

Báo! “Hai gia đinh phía trước vừa mới đi, gia đinh thứ ba lại cấp tốc chạy tới, cúi đầu báo cáo.

Nhị tiểu thư thu dọn đồ đạc ra ngoài.

“Ra ngoài đi dạo cũng tốt, cả ngày ở nhà buồn bực cũng không tốt. “u Dương Thông cười nói. “Nhị tiểu thư còn viết tờ giấy nhắn lại nói là” Gia đinh ấp a ấp úng, có chút không dám nói.

“Nói cái gì khó nghe sao? Cứ nói thẳng, tính tình của con bé chúng ta cũng không phải không biết. Lúc trước định đưa con bé đi liên hôn, xem như chọc giận con bé. “u Dương Nguyên Cát bật cười nói.

“Là nhị tiểu thư nói, bởi vì hành động lúc trước của mình quá mức tàn nhẫn, nàng ngày ngày đêm đều chịu đựng lương tâm khiển trách, cho nên lần này rời đi, không có ý định trở lại. Nàng dự định đi làm chút chuyện có ý nghĩa, dùng nửa đời sau của mình để chuộc tội. Vì đám oan hồn bị nàng hại chết lúc trước, cầu được kiếp sau hảo báo”.

Nhị tiểu thư còn nói, bảo gia chủ quên nàng, coi như chưa từng sinh qua nữ nhi này.

u Dương Thông huynh đệ trầm mặc.

Nụ cười trên mặt hai người dần dần biến mất.

Cái gì mà lương tâm khiển trách!

Với đức hạnh của u Dương Tình, bọn họ có thể không hiểu sao? Khi nào thì một đứa con gái thần kinh tàn nhẫn giết người như nghóe như vậy, hại chết không dưới mười mấy người, kết quả đột nhiên quay ngoắt 180 độ, nói là lương tâm bị khiển trách?

Bùm!

"Nó đi về hướng nào!!?" u Dương Thông gầm lên giận dữ. Một cái tát đập nát mặt bàn bên cạnh.

Không rõ, thuộc hạ thực lực thấp kém.

"Gọi người thông báo cho tất cả tộc lão, đi tìm a!!!"mắt u Dương Nguyên Cát đỏ lên, nhảy dựng lên.

u Dương Tình là hiện giờ u Dương gia bảo bối, tương lai hi vọng, nếu là như vậy thoáng cái chạy trốn.

Sau đó.

"Đệ đã bảo đưa nó đi liên hôn. Huynh nhìn xem, huynh nuông chiều nó thành cái dạng gì!?

"Là lỗi của ta! Lần này tìm về, ta lập tức đưa nó đi Thiên Lộc phủ!

Bình nguyên đất đen.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn sắc trời, lấy được bảo vật, hắn tạm thời không có ý định trở về Khúc Linh phủ.

Thời điểm này, cho dù là Vương Nhất Thần hay là thân phận khác, đều quá mức thu hút sự chú ý của mọi người.

Cho nên hắn khôi phục dung mạo của Lý Trình Di, chém một đám đạo tặc đưa tới cửa, lấy được một ít quần áo tiền tài, liền dứt khoát ở trong ổ đạo tặc, kiểm tra bảo bối lấy được.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn liên tục thay đổi thân thể, dẫn đến ý thức lực tiêu hao cực lớn, hơn nữa ký ức mảnh vỡ hỗn tạp, làm hắn đau đầu, cho nên xem ra, năng lực Ảnh Thế này cũng không thể dùng nhiều.

Phải cách một đoạn thời gian tu dưỡng dung hợp.

Thi thể ngổn ngang rải rác xung quanh thôn xóm cướp bóc, Lý Trình Di ngồi ở bên cạnh căn phòng đất đen lớn nhất thôn, nhìn ánh mặt trời dần dần dâng lên xa xa, trong lòng không hiểu sao có chút cảm khái.

Cuộc sống yên bình như vậy đã bao lâu rồi không có.

Đáng tiếc, không thể tiếp tục kéo dài như vậy.

Cơ quan cảm giác thứ sáu cường đại, khiến hắn càng ở chỗ này đợi lâu, lại càng là cảm giác không ổn.

Giống như có thứ gì đó, đang dần dần tích góp từng tí một, chờ đợi hắn.

"Cũng may Khắc Ấn thứ hai sắp hoàn thành." Đó là lợi ích lớn nhất khi đến đây".

Hắn cầm lấy một loạt bảo vật đặt ở trước người, vật đầu tiên vào tay, chính là tấm khiên long lân kia.

Đã có thể xác định tấm khiên này chính là dùng vảy của Huyễn Thải Long chế tác mà thành.

Nó có độ cứng cực cao và trọng lượng cực nhẹ.

Loại vảy này, nếu có thể biết rõ u Dương gia làm sao lấy được thứ này, có lẽ.

Nhẹ nhàng vuốt ve màu sắc rực rỡ sáng bóng trên tấm khiên, Lý Trình Di trầm ngâm, tiếp tục xem xét một bảo vật khác.

Lần này hắn mang theo tổng cộng chín thứ.

Tấm khiên Long lân chỉ là một trong số đó.

Loại thứ hai là một chiếc mặt nạ vàng xoắn bỏ túi.

Trên mặt nạ có bốn con mắt, không có lỗ mũi, không có miệng, lỗ tai giống như cánh dơi, có nếp gấp và gai nhọn.

Hắn thưởng thức một chút, xác định không có bất kỳ tình huống dị thường nào, hiển nhiên đây là một cái mặt nạ vàng bình thường, tựa hồ có chút ý nghĩa lịch sử.

Còn lại vài loại, không phải bảo thạch thì là dược liệu đặc thù nào đó không biết, cứ như vậy cũng không nhìn ra cái gì.

Ngược lại có điêu khắc Ngọc Thạch Kỳ Lân, phía dưới có hoa văn giống như bản đồ.

Không rõ đó là bản đồ gì.

Ý thức lực cường đại khiến Lý Trình Di ghi nhớ tấm bản đồ này.

Chương 878: Dẫn dắt

Kiểm tra xong thu hoạch, ý thức của hắn thì đi vào trong ấn ký Ác Chi Hoa.

Lúc trước chỉ kém một chút ác niệm Ngọc Lan tím,sau khi được đám người u Dương Tình cống hiến, rốt cục thành công viên mãn, đạt tới lần tiến hóa thứ tư.

Tiếp theo lần tiến hóa thứ năm, chính là hình thái cực đỉnh của Ngọc lan tím.

Đối với việc này Lý Trình Di tương đối chờ mong.

Bất quá hiện tại trước tiên phải xem Ngọc lan tím lần thứ tư tiến hóa, mang đến biến hóa gì.

Tay hắn ấn ấn ký Ác Chi Hoa, đầu ngón tay chạm đến một ô vuông thuộc về Ngọc lan tím.

Nhất thời tử quang sáng lên.

Ngọc lan tím: họ Mộc Lan, thuộc Ngọc Lan, loài cây bụi, lá rụng.

Hoa ngữ: Tâm chi mẫu, 4 lần cường hóa (phụng dưỡng, diễn sinh, dẫn dắt)

Tiến hóa Hoa Lân Y lần thứ năm 0%, ác niệm: 0%.

Dẫn dắt?

Lý Trình Di nhớ rõ, phụng dưỡng là tính năng chủ ký sinh Hoa Ngữ Châu có thể nuôi ngược một phần tố chất thân thể lên người hắn. Diễn sinh thì có thể làm cho ký chủ Hoa Ngữ Châu tiến thêm một bước, trở thành Hoa Thần Tướng phiên bản yếu có thể chọn một loại hoa chính thu hoạch hoa ngữ.

Và Dẫn dắt mới xuất hiện này.

Khi hắn tập trung ý thức thì đặc tính mới Dẫn dắt nhất thời hiện lên giải thích tương quan.

‘Đặc tính dẫn dắt: có thể đem ký chủ hoa ngữ châu khác nhau, vượt qua vô cùng khoảng cách, triệu hoán đến bên người chủ thể. Mỗi ký chủ hoa ngữ châu cứ 30 ngày có thể dùng một lần.

“…… “Cái này cư nhiên còn có thể như vậy!?

Lý Trình Di lý giải sự cường hãn của Ác Chi Hoa, nhưng không nghĩ tới, đồ chơi này cư nhiên có thể mạnh như vậy?

Bất chấp Ký chủ hoa ngữ châu có cách bao xa vẫn cưỡng bức triệu hoán tới, hoàn toàn không cần quan tâm đến nguyên tắc bảo toàn năng lượng, năng lượng tiêu hao khổng lồ như vậy không biết nó lấy từ đâu?

Phải biết rằng nếu như là triệu hoán tới nơi này, mở ra thông đạo Hắc Hải, vượt qua khoảng cách xa như vậy tới nơi này, trong đó tiêu hao cùng nguy hiểm, không phải có giáo sư Mê Mạn trợ giúp, hắn căn bản không có biện pháp dễ dàng như vậy đến nơi này.

‘Chờ đã! Nếu quả thật có thể triệu hoán người tới, vậy chẳng phải cũng có thể kéo ngược ta qua sao?”

“Hơn nữa bởi vì tốc độ dòng chảy thời gian quá nhanh, nơi này hoàn toàn có thể trở thành một khu rèn luyện khép kín.” Tuy rằng sẽ giảm thọ, nhưng có thể nhanh chóng rút ngắn thời gian trưởng thành.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn nhất thời nóng lên.

“Chờ chút, mình vẫn là trước suy nghĩ làm sao an toàn trở về.”

Ý thức lực khổng lồ nhanh chóng vận chuyển, Lý Trình Di đứng lên.

Có đặc tính dẫn dắt này, không gian có thể thao tác của hắn liền lớn hơn.

Nếu Ác Chi Hoa có thể mở ra một con đường khác với thông đạo Biển Đen, thì……

“Chờ một chút, ta vì cái gì không dùng Tâm cầu huyền linh mộc hoa đến thu thập cần thiết tri thức?”

Chỉ cần hạn định là tri thức của Ác Chi Hoa, có lẽ hắn có thể đạt được càng nhiều tri thức từ ấn ký này.

Lúc này, hắn liếc nhìn sắc trời, phán đoán phương hướng, tung người nhảy lên, cả người chợt hóa thành hắc tuyến hướng xa xa bay đi.

Khắc Ấn thứ hai bởi vì là dung hợp Khắc Ấn, cần sinh trưởng đến mức độ cực hạn thân thể, mới có thể hoàn thành bước cuối cùng thăng hoa Dung Linh, cho nên hắn bây giờ còn đang chờ đợi.

Đây chẳng khác nào tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, chỉ đợi thân thể sinh trưởng đến cực hạn là đạt được Khắc Ấn

Đáng tiếc bộ thân thể này tựa hồ còn xa sinh trưởng tới cực hạn, mặc dù Lý Trình Di mỗi ngày đều có thể cảm giác được hắn đang nhanh chóng trưởng thành phát dục.

Nhưng không đủ, còn lâu mới đủ.

Một lát sau, hắn trở về Khúc Linh phủ, trước tiên viết thư cho người nhà, dùng danh nghĩa Vương Nhất Thần dùng quạ đen gửi thư, sau đó đi đến chợ hoa cỏ, thực vật tìm hoa cỏ để bổ sung hoa khí

Bởi vì lúc trước tìm qua Nha Nhân phủ hỏi thăm tình báo, cho nên lần này không tốn thời gian, liền tìm được một loạt Tam cầu Huyền Linh Mộc trồng ở phía nam thành.

Chính xác mà nói, nơi này không phải tam cầu, mà chỉ là đơn cầu

Phiến lá cũng không phải màu xanh lá cây bình thường, mà là màu đỏ nhạt, rất có hương vị của lá phong.

Bổ sung hoa khí chỉ tốn vài phút, kế tiếp tương đối phiền toái chính là bổ sung ác niệm.

Vì vậy

Hắn nghĩ ra một biện pháp đơn giản hơn.

……..

Chỗ ở của Vương Nhất Thần.

Lý Trình Di khôi phục tướng mạo Vương Nhất Thần, bước vào cửa, sau đó thay quần áo, mang theo Thượng Quan Đao, đeo thắt lưng.

Xoay người, hắn lần nữa ra cửa, thẳng tắp hướng đến khu phố mình phụ trách.

Mới đi chưa được bao xa, liền thấy Vương Trí Quân vội vàng dẫn người chạy tới.

Vương Trí Quân thần sắc kích động, nhìn môi hắn run rẩy, nhất thời không biết nói cái gì cho phải.

"Sao hai người lại tới đây? "Lý Trình Di hỏi.

'Trở về được là tốt rồi, là tốt rồi. "Vương Trí Quân run rẩy, mở miệng nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Hắn cho rằng Vương Nhất Thần không còn, đi theo u Dương Tình ra khỏi thành chắc chắn sẽ bị chôn ngoài thành.

Vốn hắn cũng định viết thư báo tang cho Tông gia, lại không nghĩ tới người hầu một mực theo dõi ở chỗ này hồi âm, phát hiện tung tích Vương Nhất Thần.

"Yên tâm, ta không sao".

"Vậy là tốt rồi! Nghe nói Tình nhị tiểu thư u Dương gia rời nhà trốn đi, hiện tại cũng không biết tung tích, có đồn đãi nói là ả ta thức tỉnh lương tâm, quyết định triệt để rời khỏi nơi này, tìm một chỗ khác sinh hoạt. Gia chủ u Dương gia hiện tại đều sắp điên rồi. "Vương Trí Quân nhịn không được nói.

"Tình nhị tiểu thư quả thật không làm khó ta, chỉ là hàn huyên một chút liền thả ta rời đi. "Lý Trình Di thở dài," Hiện tại xem ra, có lẽ nàng ta thức tỉnh lương tâm, thay đổi rồi".

Chương 879: Thức tỉnh

"Đây quả nhiên là đáng ăn mừng! "Vương Trí Quân nghiêm túc nói.

Không vội, theo ta đến khu vực quản lý một chuyến. "Lý Trình Di nói.

“Khu vực quản lý? Thần ca muốn làm gì? Vương Trí Quân khó hiểu hỏi.

Chẳng qua là cảm thấy, nếu ta gặp nhiều uất ức ủy khuất như vậy, cũng phải đi đòi bồi thường một chút chứ?”

Lý Trình Di bỏ lại một câu, bước nhanh về phía trước, lướt qua Vương Trí Quân, chạy về phía con đường xa xa.

Hắn thân là doanh phó, tự nhiên cũng là có khu vực tuần tra của mình. Hơn nữa, người u Dương gia đang phát hiện hắn cư nhiên đã trở lại, tuyệt đối sẽ đến đây hỏi thăm, đến lúc đó…..

Trên đường phố tối đen như mực, mảng lớn dân cư phảng phất như hải dương màu đen, mà chung quanh từng tòa thành lũy dày đặc tháp cao, giống như vô số gỗ lớn đứng vững che ánh sáng.

Trên cây khổng lồ, chính là huyết mạch gia tộc cao cao tại thượng.

Lý Trình Di đi giữa đường phố rộn ràng nhốn nháo, bỗng nhiên có loại nghi hoặc.

Nếu huyết mạch là chân khí từng chút một luyện vào trong cơ thể, như vậy vì sao bình dân bình thường thỉnh thoảng cũng sẽ có người thức tỉnh huyết mạch?

Chẳng lẽ sau khi huyết mạch dung nhập trong cơ thể, cũng không nhất định có thể thức tỉnh, mà là cần thủ đoạn huấn luyện đặc thù.

Bộp.

Đột nhiên hắn dừng bước, dừng lại tại chỗ.

Trên con đường dành cho người đi bộ rộng năm mét, những mảng bùn đen nứt nẻ nối tiếp nhau, kéo dài ra xa.

Vốn những mảng tấm bùn đen có rất nhiều người không ngừng đi qua.

Nhưng lúc này, dòng người tựa như bị đá ngầm chặn lại, tự động tách ra.

Trước sau đều không tiếng động đi ra hai người, ngăn trở hết thảy, quây Lý Trình Di lại

Vèo, vèo.

Mấy tiếng xé gió vang lên, trên nóc nhà mấy dân cư chung quanh, nhanh chóng có mấy võ nhân mặc trang phục ám sắc hạ xuống.

Phía sau một cửa hàng, cũng có một nữ tử áo đen che mặt nhẹ nhàng không tiếng động rơi xuống.

Nữ tử mặc hắc y đeo xích bạc bó sát người, mũi chân nhẹ nhàng điểm ở đỉnh cột cờ gần cửa hàng, bên cạnh mơ hồ có đốm lửa nhàn nhạt hiện lên rồi biến mất.

Chỉ vài giây sau, một đám người bịt mặt đã vây quanh Lý Trình Di. Hơn nữa cũng ngăn cản đám người Vương Trí Quân ở phía sau.

"Vương Nhất Thần, u Dương Tình đi đâu rồi? "Giọng nữ phía sau lạnh như băng nói.

"Người u Dương gia các ngươi còn dám tới gặp ta? "Lý Trình Di rõ ràng cảm nhận được từng đợt áp lực đập vào mặt.

Nhưng hắn cũng không cảm thấy căng thẳng

Rất hiển nhiên, ở trong mắt đối phương, Vương Nhất Thần hiện tại, thực lực thấp kém, còn chưa đủ để bọn họ để ý.

Đám người này hiển nhiên là bởi vì Vương Nhất Thần bỗng nhiên trở về thành, sinh ra tò mò, cho nên chạy tới điều tra manh mối u Dương Tình.

'Láo toét. Dám nói chuyện với đại tiểu thư của chúng ta như vậy hả? "Một gã nam nhân cao lớn che mặt cổ đeo khăn lụa màu lam, ngữ khí không hiền lành gì nói.

"Láo á? "Lý Trình Di chậm rãi cầm chuôi dao. "Các ngươi không phải là cho rằng, chính mình là Võ giả Huyết nguyên, là có thể tùy ý ăn hiếp những võ nhân chân khí như chúng ta?"

Nếu đối phương cảm thấy hắn không đủ tư cách, thực lực thấp kém, vậy thì……

Cho bọn chúng một cú sốc nhỏ.

Keng!!

Không đợi đối phương đáp lời, trong phút chốc đao quang Lý Trình Di lóe lên, thân thể lao về phía trước.

Một đao!!

Sau khi chân khí dung hợp thành Khắc Ấn thứ hai, tố chất thân thể của hắn tăng lên một mảng lớn.

Cho dù là sức mạnh lúc trước, hay là tốc độ bây giờ, đều được tăng lên.

Sức mạnh tay không đạt tới cơ sở 400 tấn, tốc độ từ lúc trước gấp bốn lần tốc độ âm thanh, tăng lên tới gấp sáu lần tốc độ âm thanh, khoảng cách cực lớn.

Đây chính là chỗ tốt của võ công dung hợp Khắc Ấn, so với quả cầu Khắc Ấn thuần túy tăng lên một thuộc tính, võ công tăng lên càng thêm toàn diện.

Phải biết rằng đây là tay không, không có bất kỳ cấp độ chồng thêm thủ đoạn nào.

Không có ôn khí, không có Hoa Lân Y, không có hoa ngữ, chỉ đơn thuần bộc phát Tốc độ và sức mạnh khủng bố.

Tiếp đến Hoa Ngữ Châu chồng lên nhau cường hóa, Ảnh Long huyết mạch cường hóa, Long cảnh cường hóa, vẻn vẹn ba tầng chồng lên nhau, phụ thêm võ công chân ấn lúc này cường hóa.

Trong phút chốc mặt đường tựa như nổ tung một đạo điện quang.

Quan đao trong tay Lý Trình Di đột nhiên bổ trúng nam nhân bịt mặt khăn lụa phía trước.

Phụt!

Huyết nguyên vỡ nát, thân đao vỡ nát, bàn tay hắn như thanh đao, chém mạnh vào xương quai xanh đối phương.

Bùm!

Nam tử bị cự lực đánh bay ra ngoài, nện mạnh trên mặt đất, đập ra mảng lớn rạn nứt, sau đó bắn ngược ra ngoài lăn lông

lốc thật xa.

Muốn chết!

Thật can đảm!

Một kích này gần như đánh lén, nhất thời chọc giận hảo thủ u Dương gia.

Một đám tổng cộng sáu người, từ các phương hướng đều muốn ra tay tấn công trước.

Lui ra! Để ta!

Nhưng không đợi mọi người cùng nhau động thủ, nữ tử che mặt phía sau quát to một tiếng, ngăn lại tất cả mọi người.

Dựa theo điều lệ quản lý Phủ thành, chúng ta đây là bắt giữ đối tượng hiềm nghi, còn là một võ nhân chân khí. Nếu nhiều người như vậy đồng loạt xông lên, còn đều là Võ nhân Huyết nguyên. Chỉ vì vây công một võ nhân chân khí. Nếu truyền ra ngoài, các ngươi còn muốn mặt mũi sao? u Dương gia ta còn có mặt mũi sao!?"

'Đại tiểu thư! "Có người còn muốn lên tiếng, nhưng bị nữ tử che mặt giơ tay ngăn lại.

Lui ra! Để ta xử lý!

Nữ tử hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, bên cạnh hiện lên hỏa tinh cơ hồ liền thành một mảnh.

Tức giận+2

Tức giận+3

Tức giận+2

Từng cỗ ác niệm không ngừng từ bốn phương tám hướng tràn vào trong cơ thể Lý Trình Di, làm cho tâm tình hắn càng thêm thoải mái.

Chính là nó.

Càng giận dữ ta lại càng vui vẻ.

Chương 880: Võ nhân chân khí Dung ấn

Nhìn vẻ mặt bình thản của Lý Trình Di lúc này, thậm chí còn mơ hồ mỉm cười, trong lòng u Dương Lăng Trúc không thể nghi ngờ là phẫn nộ.

Nhưng trong lòng nàng càng nghi hoặc chính là, vừa rồi Vương Nhất Thần này như thế nào chém được một võ nhân Huyết nguyên trọng thương.

Phải biết rằng cho dù là võ nhân chân khí Dung Ấn, cũng không thể chém được một người đang trong thời kỳ mắt đỏ trọng thương.

Trừ phi là võ nhân chân ấn hoàn toàn đạt tới tầng thứ Dung Linh ở mức Đại Thành

Tuy rằng bởi vì bản thân cơ sở võ nhân chân khí không mạnh, coi như đạt được chân ấn, thực lực cũng chỉ mạnh hơn một chút so với người luyện võ công ở thời kỳ mắt đỏ.

Nhưng Vương Nhất Thần này, vốn là thiên tài, nếu là hắn tiến vào cảnh giới cuối cùng Dung Linh Đại Thành luyện võ công đến mức vô tiền khoáng hậu thì cũng có thể làm được điều đó.

Xem ra không chỉ u Dương gia ta xem thường ngươi, tất cả mọi người xung quanh đều xem thường ngươi.“u Dương Lăng Trúc nhẹ nhàng nhảy lên, rơi xuống đất, đứng cách Lý Trình Di chỉ có năm mét, nhìn thẳng đối phương.

Ta đã luyện đao pháp Tùng Lộc gia truyền tới cảnh giới trước nay chưa từng có, dung hợp chân ấn chi linh, bước vào chân ấn đại thành. Cho dù chỉ là võ nhân chân khí, ta cũng có thể khai sáng tộc quần thuộc về ta!”

Thú vị. Xem ra thiên phú thiên tài khiến ngươi không thể thấy rõ vị trí của mình trên thế gian này.

u Dương Lăng Trúc nhẹ nhàng vươn tay, nắm lấy một góc cổ áo của mình.

“Ngươi nghĩ ngươi là ai?”

Ngươi cho rằng u Dương gia ta là ai?

Nàng ngửa đầu gầm thét, dùng sức xé một cái.

Quần áo bó sát người trên người trong nháy mắt xé rách, nhưng lộ ra cũng không phải thân thể tốt đẹp, mà là vô số bộ lông đỏ như máu nhanh chóng mọc ra.

Ngao!!!

Trong khoảnh khắc nàng nhảy lên phía trước, thân thể cấp tốc bành trướng biến thành một con Liệt Hỏa Huyết Báo dài năm mét, cao hai mét.

Tứ chi nặng nề rơi xuống đất, u Dương Lăng Trúc lắc lắc đầu, cả người bùng lên ngọn lửa.

Vô số độc huyết mới nhỏ xuống, liền bị nhiệt độ cao bốc hơi, hóa thành khói độc, hướng chung quanh lan tỏa.

Mà lúc này những người còn lại u Dương gia đã sớm phân tán bốn phía, vững vàng hấp thu nhập thể khói độc, tránh cho quy mô lớn phá hư thành thị. Đồng thời bọn họ cũng bắt đầu tạm thời dọn sạch quần chúng xung quanh, để tránh phát sinh ngộ thương.

Sau khi hóa thành Liệt Diễm Huyết Báo, u Dương Lăng Trúc nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đến đây. “Nàng giơ móng vuốt lên, tựa như người vẫy vẫy tay chỉ.

“Ngươi cho rằng ngươi là người của u Dương gia liền có thể ở khu phố công cộng phá hư hết thảy? toàn bộ Khúc Linh phủ chẳng lẽ là một nhà ngươi mở? ngang nhiên ở trên đường tập kích mệnh quan triều đình, u Dương gia các ngươi là muốn tạo phản hay sao?”

“Ngươi có ý gì?! “u Dương Lăng Trúc sửng sốt.

Lại thấy Vương Nhất Thần đối diện không đáp lời, ngược lại ôm quyền thi lễ phía sau mình.

Thái độ cùng vừa rồi kiêu ngạo hoàn toàn hai cực đoan.

u Dương Lăng Trúc đột nhiên giật mình, vội vàng quay đầu nhìn về phía sau.

Một người thân áo bào đen, đội mũ bảo hộ màu trắng gốm sứ đang không biết lúc nào, xuất hiện ở phía sau hắn.

“Vân …..Vân Sam âm thần!! ” toàn thân u Dương Lăng Trúc run lên, một cỗ hàn khí xông lên đầu, thanh âm cũng phát run.

Người phụ trách công trình phòng ngự và tuần tra trị an phòng ngự trong thành chính là m Thần Vân Sam.

Nói đơn giản, vị này chính là lão đại thượng cấp của u Dương gia.

Là một trong những thế lực phụ thuộc vào m Thần, u Dương gia cũng giống như rất nhiều gia tộc cỡ trung của Khúc Linh phủ, thế lực rất mạnh, nhưng ở trong toàn bộ nội thành mà xem, cũng chỉ là tôm hùm nhỏ.

Nói đơn giản, chính là bọn họ cũng giống như Lý Trình Di, trong mắt m Thần, đều là tôm nhỏ. Chẳng qua là tôm nhỏ lớn hơn tý.

Tự ý biến hóa huyết thân, không tuân lệnh cấm, bị phạt chưởng hình một lần. “Dưới mũ bảo hộ Vân Sam lộ ra giọng nam chất phác.

Không có cảm tình phập phồng, âm điệu bình thản, mơ hồ làm cho lòng người sinh hàn ý.

“Chờ một chút, đại nhân, ta là u Dương Lăng Trúc đại nữ u Dương gia phụ thuộc Thiên Tằm đại nhân.” u Dương Lăng Trúc cấp tốc lên tiếng, muốn kéo quan hệ.

Phốc!!

Trong phút chốc, không hề có dấu hiệu báo trước, bên cạnh thân thể u Dương Lăng Trúc trống rỗng hiện ra một đạo chưởng ấn thật lớn.

Một chưởng ấn đường kính đạt tới hai mét, chỉ có ba ngón tay khổng lồ.

Chưởng ấnvô thanh vô tức hiện lên bên người u Dương Lăng Trúc.

Nàng ta im bặt.

Sau đó

Ầm ầm!!!

Toàn bộ thân thể Huyết Báo khổng lồ ầm ầm nổ tung, hóa thành vô số huyết nhục bay tứ phương.

Nhưng không đợi máu thịt tản ra, xung quanh một cỗ sức mạnh vô hình chợt đem tất cả thịt vụn kéo lại, một lần nữa bay trở về chỗ cũ, tụ tập thành một đống thịt nát bốc lên hỏa diễm cùng khói độc.

"Xuất lực hơi lớn một chút là tại ả ta quá yếu, hay là ta lại mạnh?" Vân Sam thì thào, cúi đầu chậm rãi từ một bên rời đi.

Đối với những người khác của u Dương gia và Lý Trình Di, hắn cũng không chú ý nhiều hơn.

Giống như những thứ này đối với hắn mà nói, cho dù là u Dương gia hay là Lý Trình Di, đều chỉ là những con kiến tiện tay bóp chết.

Không ai dám lên tiếng.

Người u Dương gia tim đập cơ hồ muốn nổ tung lồng ngực, một đám chỉ có thể bi ai nhìn máu thịt Đại tiểu thư bị chồng chất lên, thậm chí ngay cả tiến lên tới gần xem xét cũng không dám.

Sắc mặt Lý Trình Di ngưng trọng.

Hắn vừa mới chỉ là ngoài ý muốn phát hiện đối phương đi ngang qua, liền mở miệng thiết kế, không nghĩ tới.

Thực lực của m Thần hắn chưa nắm rõ.

Vừa rồi u Dương Lăng Trúc chết như thế nào, hắn chỉ nhìn thấy một chút tàn ảnh.

Vân Sam hẳn là tới gần, ra tay, sau khi đánh xong trở về nguyên chỗ, toàn bộ quá trình như nước chảy mây trôi.

Sức mạnh cùng tốc độ đều đạt tới một trình độ cực kỳ khủng bố.

Chương 881: Sức mạnh khủng bố

Lý Trình Di rõ ràng cảm giác được, tuyệt đối mạnh hơn cao thủ cấp 9 Nghi quốc! Tốc độ kia, tuyệt đối vượt qua gấp mười lần tốc độ âm thanh, cụ thể cao bao nhiêu, hắn không rõ ràng

lắm, nhưng so với hắn lúc trước giao thủ với người cấp 9, mạnh hơn không chỉ một bậc.

m Thần Vân Sam

Hắn nhớ cái tên đó. Nếu toàn lực giao thủ, thắng bại hắn không dám xác định……

Vân Sam rất nhanh biến mất ở bên đường, người u Dương gia cũng không có lòng dạ nào tìm việc, nhanh chóng thu thập hài cốt của đại tiểu thư, trở về gia tộc.

Lúc này đám người Vương Trí Quân mới có cơ hội tới gần.

“Vừa rồi quá nguy hiểm, nếu thật sự đánh nhau, m Thần đại nhân không có ở đây thì…”.

‘Yên tâm, ta tự có sắp xếp. “Lý Trình Di có chút tiếc nuối, cái chết của u Dương Lăng Trúc quá mức ngoài ý muốn, dẫn đến ác niệm của hắn không thu thập được bao nhiêu.

Hắn quét mắt nhìn Ác Chi Hoa, Tam cầu Huyền Linh Mộc mới tăng lên tới 35%.

Còn lâu mới đủ tiến hóa.

Ý niệm trong lòng chợt lóe, hắn bước nhanh về phía cửa hàng u Dương gia gần nhất.

Việc cấp bách là mau chóng tiến hóa hoa ngữ huyền linh mộc, thu hoạch tri thức ác về truyền tống của Ác chi hoa

Nếu đã thấy được hy vọng trở về, kế hoạch ban đầu cũng không cần quá mức cứng nhắc, chờ đả thông thông đạo hai bên, hắn hoàn toàn có thể tùy thời trở về bên này tu hành chân ấn.

Bùm.

Một cửa hàng của u Dương gia, bị Lý Trình Di một cước đá văng cửa lớn.

Lúc này ở trong sân, một đám trẻ con không quá tám chín tuổi, đang được khách nhân chọn lựa.

Hộ vệ canh cửa chung quanh còn chưa kịp phản ứng, cửa đã bị đạp nát.

“Người nào, dám xông vào Nha Hành của u Dương gia!?” một bà lão không răng chủ quản cửa hàng, người đeo đầy vàng bạc đang dẫn theo mấy nam nữ cẩm y chọn lựa trẻ con.

Nghe được động tĩnh, bà ta trước tiên quay đầu giáo huấn, trên người dấy lên huyết quang nhàn nhạt, hiển nhiên cũng là một Võ nhân Huyết nguyên.

“Ta nghi ngờ điều kiện phòng hỏa ở đây không tốt, cho nên tới đây điều tra. “Vào cửa là Lý Trình Di.

Hắn cũng không động thủ, chỉ mỉm cười, trong tay cầm yêu bài doanh phó, ánh mắt thẳng tắp nhìn lão thái bà.

“Ngươi là tiểu tử nhà ai, dám tới quản chuyện làm ăn của u Dương gia ta! không muốn sống nữa à!? có biết đây là nơi nào không!?”

“Vừa rồi bà đã nói rồi. Ta biết là u Dương gia, đúng rồi, mấy vị khách nhân có thể đi. Ta kiểm tra, nhất thời không xong ngay. Nếu các ngươi nguyện ý chờ mấy canh giờ, vậy lưu lại cũng được.

Lý Trình Di mỉm cười nhìn về phía mấy khách hàng mua người kia.

Mấy người nhìn ra manh mối, cũng không muốn gây phiền toái, xoay người rời đi.

“Ngươi!! “Lần này làm ăn thất bại, sắc mặt lão thái bà kia trở nên cực kỳ khó coi.

Không chỉ bà ta, người u Dương gia xung quanh đều nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Chặn đường làm ăn này giống như giết cha giết mẹ.

Nhưng yêu bài trong tay Lý Trình Di chính là yêu bài quản lý khu này.

Cho nên cho dù biết rõ hắn chỉ là một võ nhân chân khí, lão thái bà Võ nhân Huyết nguyên cũng không dám vọng động.

Chỉ có thể nhìn Lý Trình Di dẫn người vào bên trong, tùy tiện đem các loại bài trí cùng trang sức xới tung lên, còn không cẩn thận đánh nát đồ vật đắt tiền.

Lão thái bà nhìn thấy cả người phát run, hộ vệ chung quanh cũng tức chết đến hai mắt sung huyết, hận không thể lập tức xông lên xé hắn thành từng mảnh.

Tức giận+1

Tức giận+2

Tức giận+2

Ác niệm dày đặc lại tràn vào, tâm tình Lý Trình Di cũng càng thêm thoải mái.

Hắn chính là thích cái kiểu đối phương nhìn hắn mà lòng nghẹn khuất nhưng lại không dám động thủ với hắn

Càng là như thế, hắn đạt được ác niệm lại càng nhiều.

Sau khi gây rối 5 cửa hàng của u Dương gia, ác niệm của hắn liền tập hợp đủ.

Một lần tiến hóa thuộc về Tam Cầu Huyền Linh Mộc, rốt cục có thể bắt đầu.

Lúc này, sau khi đưa đám người Vương Trí Quân về y quán, Lý Trình Di trở về sân.

Dự định chính thức kiểm tra, hiệu quả đặc tính dẫn dắt, đồng thời tiến hóa sử dụng hoa ngữ tài hoa hơn người, để thử tự mình xây dựng con đường mới thông tới hai bên.

Đi vào phòng ngủ, trên người Lý Trình Di chợt hiện lên ngọn lửa tử năng màu xám tro.

Một mảng lớn ngọn lửa tựa như sương mù, không tiếng động tản mát đến chung quanh, phong tỏa hết thảy cửa sổ ra vào.

Ngay cả trên mặt tường xung quanh cũng bị che phủ một tầng, ngăn cách khả năng bên ngoài xuất hiện tra xét.

Đây là một tiểu kỹ xảo Lý Trình Di thu được từ trong trí nhớ của những Pháp sư Tử năng kia.

Tử năng bởi vì có tính ngăn cách cường đại, hoàn toàn có thể dùng làm vật liệu ngăn cách tuyệt hảo, đối với ý thức lực cùng rất nhiều năng lượng dò xét, đều có hiệu quả rất tốt.

Sau khi làm xong những thứ này, hắn đi tới chính giữa phòng, tay ấn ấn Ác Chi Hoa, đang muốn lựa chọn thành viên trong team để triệu hoán.

Người triệu hoán, hắn đã xác định. Dựa theo thời đại cùng phong cách Góc chết này, người thứ nhất thích hợp nhất tới nơi này, tự nhiên là.

Ong!!!

Trong phút chốc một trận chấn động cực lớn từ bên ngoài phòng ốc truyền đến.

'Không! Không phải nhà cửa rung động, mà là mặt đất cũng rung động!"

Lý Trình Di biến sắc.

Động đất!?

Trong lòng hắn hiện lên ý niệm, nhanh chóng tản đi ngọn lửa Tử năng ngăn cách, mở cửa phòng lao ra.

Chỉ thấy xa xa trên bầu trời, mặt trời biến mất, thay vào đó, là một bánh xe đạo huyết hồng sắc cực lớn che lấp hết thảy.

Chung quanh bánh xe tròn mọc đầy gai nhọn, trung tâm có từng vòng hoa văn phức tạp lóng lánh kim quang.

Một bóng người khổng lồ mơ hồ phiêu phù ở phía trước vòng tròn, một tay giơ cao.

Giống như đang chống lại cái gì đó.

Tiếng ầm ầm không ngừng truyền đến.

Chương 882: Mưa máu

Bầu trời dần dần trở nên đỏ sậm, từ sắc trời vốn sắp ảm đạm xuống, biến thành màu sắc chói mắt tựa như máu.

Vô số huyết vân hội tụ, bao trùm cả bầu trời.

Bộp.

Một giọt nước mưa rơi xuống, rơi trên mu bàn tay Lý Trình Di, lưu lại một chỗ máu đỏ nhìn thấy mà giật mình.

Đây là.!? “Thần sắc hắn nghiêm túc, nhìn màu đỏ trên mu bàn tay. Lại gần ngửi một cái, rõ ràng có thể ngửi được một cỗ mùi máu tanh.

“Là máu!?”

Không chỉ như thế, thậm chí máu trong cơ thể hắn, tựa hồ cũng theo chấn động không hiểu này bắt đầu từ từ gia tốc.

Ngay cả ta cũng bị ảnh hưởng, như vậy những người bình thường kia “Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị. Hắn đột nhiên nhảy dựng lên phóng tới chỗ cao phụ cận.

Khi đến bên ngoài một tòa tháp cao, hắn có thể nhìn xuống toàn thành phố từ độ cao hàng trăm mét.

Toàn bộ trong thành, tất cả mọi người bị bao phủ trong một mảnh mưa máu.

Trước đỉnh Thiên Tụ Các cao hơn, m Nguyệt chân nhân cùng tứ đại m Thần đã sớm trôi nổi trên đó, cứ như vậy lơ lửng ở giữa không trung, xa xa nhìn vòng tròn thần bí cùng bóng người thật lớn xa xa.

“Quốc sư đang nghênh chiến cường giả ngoại vực, tất cả mọi người không cần kinh hoảng, rất nhanh sẽ kết thúc.” m Nguyệt chân nhân thanh âm tựa như gió xuân, nhu hòa phất qua tất cả mọi người. Đồng thời cũng nhanh chóng giải trừ áp lực khủng bố do mưa máu mang đến.

Không phải là giải trừ tác dụng tâm lý, mà là giải trừ thật sự.

Đây chính là chỗ tốt của một cường giả trấn giữ trong thành. Lý Trình Di đột nhiên trong lòng hiểu được Khúc Linh phủ vì sao có thể tụ tập nhiều người sinh hoạt như vậy.

Mặc dù hắn cũng tu hành võ học, đạt tới cảnh giới Dung Linh cao nhất, đạt được Chân ấn thứ hai, thậm chí xem như đạt được Chân ấn thứ ba.

Nhưng đối với phương hướng vận dụng võ công bực này, hắn cũng không rõ ràng nguyên lý lắm.

Vèo!

Đúng lúc này, trên bầu trời xa xa, vô số huyết vân hội tụ, đem bóng người tròn kia bao vây trong đó, đột nhiên bay lên trên.

Bất quá vài giây, hết thảy liền khôi phục nguyên dạng, Huyết Vân Huyết Vũ biến mất, cái nhân ảnh trong bánh xe kia cũng bị kẹp lấy rồi hất bay ra bầu khí quyển, biến mất ở phía chân trời.

“Quốc sư đã thành công thanh trừ ngoại địch, kết thúc. “m Nguyệt chân nhân thản nhiên nói, xoay người trở về.

Vị đệ nhất cường giả Khúc Linh phủ này, bề ngoài thoạt nhìn giống như lão đạo bình thường, tóc bạc lông mày trắng, mi tâm có đạo màu đỏ xen một đường trắng, không hơn.

Ngược lại bốn đại m Thần còn lại đều có hình thái kỳ dị riêng.

Thiên Tàm, Vân Sam, Độ Hà, Thu Minh. Hai nam và hai nữ. Chia ra trái phải.

Có người đầu đội mũ bảo hộ gốm sứ màu trắng, ngay cả mắt cũng không lộ.

Có người cả người quấn đầy tơ tằm màu trắng giống như băng vải.

Có người toàn thân mập mạp vô cùng, tựa như người bình thường thổi khí bành trướng, làn da tất cả đều là thịt thối rữa.

Duy nhất có Thu Minh kia hơi chút bình thường chút, nhưng cũng sắc mặt trắng bệch, khô gầy như sào trúc.

Lý Trình Di đánh giá từ xa, sau đó hành lễ với m Nguyệt chân nhân.

Hành lễ xong, mọi người tản đi, Lý Trình Di trở lại gian phòng, vừa rồi hết thảy phảng phất tựa như ảo giác, đột nhiên bầu trời xuất hiện một cường nhân khủng bố, sau đó lại đột nhiên bị cường giả khủng bố thế giới này đuổi đi.

Hắn hiện tại cũng có thể lý giải, vì cái gì mà nơi này được người luyện võ si mê như thế.

Cũng có thể hiểu được vì sao địa vị của võ nhân lại cao như vậy.

Một lần Lý Trình Di lấy Tử Năng bao trùm xung quanh, ngăn cách hết thảy.

Lý Trình Di đè lại ấn ký Ác Chi Hoa.

“Hoa ngữ: Tâm Chi Mẫu– Dẫn dắt!”

Trong lòng hắn mặc niệm.

Tử quang chợt sáng lên, từng đạo ký chủ nắm giữ hoa ngữ châu nhanh chóng lóe ra trong đầu hắn.

Rất nhanh, Lý Trình Di xác định ảnh chân dung, tay trái buông ấn ký ra, chỉ về phía trước.

Xì!

Một đạo tử quang từ đầu ngón tay bay ra, tinh chuẩn rơi xuống đất, hóa thành một viên trận lập thể màu tím vô cùng phức tạp.

Trong viên trận vòng tròn do những ký hiệu hoa văn tạo thành nhanh chóng chuyển động. Bất quá hai giây.

Một hình người mơ hồ dần dần hiện lên trong trận pháp, đường nét càng ngày càng rõ ràng.

Đó là một nam tử cao lớn dáng người thon dài, bên ngoài khoác áo bào trắng, bên trong mặc trang phục màu đen.

Nam tử giữ lại tóc đen ngắn gọn, hai mắt sắc bén, nhưng dung mạo cũng là nam sinh nữ tướng trời sinh, thanh tú xinh đẹp, nếu đổi thành nữ trang, hoàn toàn chính là mỹ nhân không kém u Dương Tình

Hơn nữa, so với u Dương Tình mà nói, trên người hắn có thêm một loại khí chất đặc biệt khó miêu tả.

“Đại nhân, nơi này là? “Trần Gia Hàm mới ngưng thực, liền tò mò đánh giá xung quanh.

Hắn ta đam mê theo đuổi võ đạo cực hạn nên thích hợp là người Lý Trình Di triệu hoán đến nơi này.

Làm từ nhỏ hắn đã là đệ tử của đại môn phái, nên tốc độ dung nhập của Trần Gia Hàm có thể nói thậm chí có thể còn nhanh hơn so với Lý Trình Di.

Hắn trời sinh chính là võ nhân, Hiện đã bước vào Long cảnh, giống như Lý Trình Di là tuyệt thế thiên tài phá vỡ thân thể cực hạn.

“Đây là một thế giới thuần túy lấy võ đạo làm chủ lưu, so với Nghi quốc, nơi này mới là hoàn cảnh tốt nhất cho ngươi truy cầu cực hạn, cho nên ta đem ngươi triệu hoán tới đây.” Lý Trình Di trả lời.

“Thuần túy là thế giới lấy võ đạo làm chủ lưu.” Trần Gia Hàm vốn đang ở đạo tràng luyện công, đột nhiên bị triệu hoán lại đây, thậm chí còn chưa kịp phản ứng, liền nghe được những lời này, liền có chút hoang tưởng

Sau đó, Lý Trình Di cẩn thận phổ cập khoa học cho hắn về Biển Đen, Góc chết, cùng với các loại thường thức ở đây.

Chương 883: Triệu hoán

Trần Gia Hàm càng nghe mắt càng sáng. Nơi này không có kỹ sư vũ khí bay, không có người cải tạo, không có vũ khí nóng đáng sợ đến cực hạn, chỉ có võ công. Đây chính là nơi hắn mơ ước.

Hơn nữa năng lực hoa ngữ của hắn bây giờ.

“Nơi này giao cho ngươi, mặt khác, thời gian ở đây có thể giúp ngươi không chậm trễ sự vụ bên kia”.

Lý Trình Di đem một phần tiền bạc giao cho đối phương, sau đó liền bắt đầu dạy ngôn ngữ giao lưu cơ bản nơi này.

Hai người một người dạy một người học, Trần Gia Hàm không hổ là thiên tài, không chỉ là võ học thượng cường hãn, chỉ số thông minh cũng không kém hơn, hơn nữa tinh lực võ nhân cường đại, liên tục không ngủ không nghỉ ba ngày tập trung học tập cao độ.

Chỉ là ba ngày, hắn liền nắm giữ ngôn ngữ giao lưu cơ bản Thiếu m quốc

Mà Lý Trình Di vẫn theo thời gian trôi qua, sau khi tu hành dung hợp Lộc Vương khí, chỉ là Lộc Vương khí hôm nay, mới luyện ra một chút, liền lập tức dung nhập vào trong cơ thể, biến thành năng lượng tăng trưởng thể tích Lộc Thân.

Sau khi học xong ngôn ngữ giao lưu cơ bản, Trần Gia Hàm mang theo tiền bạc rời đi, một mình đi ra ngoài lang bạt.

Võ công gì gì đó, Lý Trình Di chính mình cũng nắm giữ không được đầy đủ, phương thuốc đồng bộ đều không có, cho nên cần hắn đi tìm.

Sau khi phá vỡ Long Cảnh, tuổi thọ được tăng lên nhất định, hắn cũng có lòng tin đối với Trần Gia Hàm.

Kế tiếp, sau khi xác định đặc tính dẫn đường sử dụng bình thường, Lý Trình Di chính thức bắt đầu coi đây là con đường để chuẩn bị thông đạo trở về.

Không muốn ở trong thành, hắn mang theo một bảo vật, một mình rời xa nội thành, ở trên bình nguyên đất đen, tìm được một thôn hoang bị bọn cướp cướp bóc

Trong một mảnh tường đổ nát, Lý Trình Di tìm một căn nhà đất coi như hoàn chỉnh, chui vào, cứ như vậy tùy ý ngồi xuống mặt đất.

khoanh chân ngồi xuống, cảm giác khổng lồ quét qua phạm vi mấy trăm mét xung quanh, xác định không có bất kỳ uy hiếp nào.

Hắn mới bắt đầu ấn tay vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Nhìn có chút bạch quang lóe lên.

Ta chỉ định.

Hắn trầm giọng nói.

“Phương hướng là kiến thức liên quan đến các kênh thông hành tự do giữa các Góc chết.”

Hắn không chỉ có mỗi đặc tính Dẫn dắt của Ác chi hoa, sợ nhất chính là thiếu kiến thức, cân nhắc đến lần trước lượng tri thức khổng lồ tràn vào, lúc này hắn quyết định chỉ định toàn bộ phương hướng tri thức lĩnh vực này.

Tiếng nói vừa dứt

Xung quanh một mảnh an tĩnh, chỉ có gió mơ hồ thổi qua bên ngoài phòng, mang đến tiếng động ù ù.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng vài giây sau.

Cuối cùng.

Một tia sương mù màu đen bắt đầu trống rỗng ở trước người hắn hiện lên, ngưng tụ, tụ lại thành một cái vòng xoáy màu đen.

Vòng xoáy to bằng chậu rửa mặt, bên trong lượng lớn khí đen chuyển động với tốc độ cao.

Rất nhanh, một luồng sương mù giống như cát đen từ trong vòng xoáy bay ra, tới gần Lý Trình Di.

Còn chưa hoàn toàn tới gần, làn sương đen khí liền tự động tán loạn, phân tán dung nhập vào toàn thân hắn.

Cùng lúc đó, tiếng văn tự hình ảnh vang lên không đếm được, tựa như sóng thần điên cuồng xông vào, vọt vào trong đầu Lý Trình Di.

Rất nhiều tri thức về truyền tống, dẫn dắt, thông hành và liên lạc giữa các Góc chết, dung nhập vào trong đầu hắn.

Từng màn từng màn ngoại hình khác nhau, cách ăn mặc khác nhau, các thi pháp giả lớn nhỏ khác nhau, dùng các loại phương thức mở ra thông đạo Góc chết, đồng dạng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Những thi pháp giả này, có khi là hình người, nhưng càng nhiều là không phải người, có vật chỉ bằng nắm đấm, có vật thậm chí so với thành thị còn lớn hơn.

Bọn họ nắm giữ sức mạnh khác nhau, có ngọn lửa, hàn băng, trọng lực, dòng điện, năng lượng kỳ dị khác nữa, nhưng phương pháp bọn họ mở ra thông đạo, tựa hồ đều tuân theo một loại quy tắc đặc biệt nào đó.

Ý thức lực khổng lồ của Lý Trình Di nhanh chóng hấp thu những ký ức và tri thức này.

Rất nhanh, trong lượng lớn trí nhớ của hắn, thấy được Pháp sư Tử năng mở ra phương pháp thông đạo.

Còn có phương pháp dẫn dắt ngược lại của Ác Chi Hoa!

Đột nhiên, hai mắt hắn ngưng tụ, ký ức mạnh mẽ dừng ở chỗ này. Đồng thời đem lượng lớn thông tin cùng tri thức còn lại tạm thời ném vào sâu trong đầu lưu trữ lại.

Sự chú ý của Lý Trình Di hoàn toàn tập trung vào ký ức của thời khắc này.

Trong hình, một sinh vật hình người toàn thân mặc áo giáp hoàng kim khổng lồ tựa như hoa sen, đang một tay điểm vào không trung hắc ám trước mặt.

Phương pháp, trình tự, nguyên lý lúc hắn mở ra thông đạo, lúc này đều không ngừng chiếu lại trong đầu Lý Trình Di

Hoa Khí

“Thì ra là vận dụng ngược của hoa khí chỉ cần tại thời điểm sử dụng đặc tính dẫn dắt, đem đối tượng dẫn dắt đổi thành chính mình”

Lý Trình Di bừng tỉnh đại ngộ.

Cái này không biết là phương pháp sử dụng của đời hoa chủ Ác Chi Hoa nào, là một loại tên là thủ pháp Nghịch Ngân, trong đó ẩn chứa lý giải bản chất tồn tại của Góc chết ở bên trong Biển Đen.

” Ngoại hình Góc chết chân chính, hẳn là một loại bong bóng khí toàn thân mọc đầy xúc tu chen đoạn bất quy tắc.” Các xúc tu mở rộng ra ngoài, khám phá, liên kết mọi lúc. Chỉ cần tìm được một cái xúc tu tương ứng với phương hướng, lại mượn sức mạnh của Ác Chi Hoa, phóng ra, trong nháy mắt vượt qua hai Góc chết không tính là khó khăn.

“Trên thực tế, bên trong Biển Đen không có thời gian, nó là sự không tồn tại và hư vô tương ứng với sự tồn tại và nhận thức. Sức mạnh của Ác chi hoa là sinh ra từ hư không, gần như là phép lạ, bắt nguồn từ sự không tồn tại của Biển Đen.

Rất nhiều nguyên lý sâu sắc phức tạp khó hiểu, khiến Lý Trình Di nhất thời cũng có chút choáng váng.

Trong ký ức này thậm chí bao hàm bản chất tồn tại của vật thể bắt nguồn từ đâu.

Chương 884: Nghịch ngân

“Nền tảng của sự tồn tại là hạt, hạt là cơ sở của vật chất cấu thành, vật chất có khối lượng cơ bản, bất kể là khối lượng quán tính hay khối lượng hấp dẫn, gốc rễ của khối lượng đều là nguồn gốc của trường gốc.”

Vật chất không tồn tại ở Biển Đen, nhưng có một trường gốc ngược lại với trường gốc.

“Bản chất của nhận thức là dòng chảy của thông tin là thông tin của tất cả mọi thứ được tinh chế, cô đọng, tổng hợp.

Và Biển Đen không thể được tập hợp lại, mọi thứ sẽ được phân tán, xé toạc và mở rộng. ”

Lý Trình Di không tự chủ thấp giọng thì thào, lượng lớn định lý công thức nguyên lý trong trí nhớ, tựa như nước chảy được hắn thuật đi thuật lại bằng các ngôn ngữ khác nhau

Phù!

Đột nhiên trong đầu hắn chấn động, thoát ly khỏi trạng thái đốt não này.

Đối với Góc chết, đối với Biển Đen, hắn lúc này phảng phất có một loại nhận thức sâu sắc hơn.

Kỹ xảo về thông đạo trở về trong trí nhớ hay như tri thức Biển Đen còn gọi là Nghịch Ngân, coi như là bước đầu nắm giữ.

” Điều kiện sử dụng Nghịch Ngân, là có liên kết hai bên Góc chết, định vị điểm vị trí hai bên.” Có thể dễ dàng mở ra thông đạo. Hơn nữa Ác Chi Hoa là lợi dụng xúc tu phát ra từ Góc chết, tiến hành liên kết, bởi vậy tính bí mật rất mạnh.

Số xúc tu ở Góc chết rất nhiều, không thể đếm được. Vấn đề duy nhất là sự che giấu”.

Khôi phục con đường có thể trở về hiện thực Nghi quốc, Lý Trình Di trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Đứng lên, nhìn vòng xoáy trước mặt dần dần nhạt đi, biến mất.

Hắn nhanh chóng giơ tay, ấn ô vuông Ngọc Lan tím.

Tử quang sáng lên.

“Ý nghĩa của hoa: Tâm Chi mẫu – Dẫn dắt.”

Trong nháy mắt sử dụng đặc tính hoa ngữ, Lý Trình Di đưa tay chỉ về phía trước, nhanh chóng vẽ một ký hiệu màu tím kỳ dị.

Nghịch ngân xuất hiện

Xì!

Trong phút chốc, từng đạo màu tím huỳnh quang ở xung quanh hắn hiện ra, hội tụ hình thành một pháp trận lập thể phức tạp.

Thân thể Lý Trình Di bị bao bọc trong đó, dần dần trở nên nửa trong suốt.

Bùm!

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, cả người hắn nổ tung, cùng pháp trận hoàn toàn vỡ thành vô số điểm sáng màu tím, tiêu tán tại chỗ.

Điểm sáng nhanh chóng ảm đạm, trong suốt, biến mất.

Hết thảy rất nhanh lại khôi phục nguyên dạng, tựa như chưa từng xảy ra chuyện gì.

…….

Vô số hình ảnh, vầng sáng lập lòe trước mắt Lý Trình Di.

Đó là một cảm giác hoàn toàn khác khi bước vào Midraon.

Lần này, như thể hắn bị kéo dài, bị đè bẹp và bị ép vào một đường ống thủy tinh dài.

Sau đó giống như một loại chất lỏng sền sệt nào đó, nhanh chóng theo đường ống chảy về một phương hướng không biết.

Phụt.

Một tiếng như tiếng sấm nổ tung.

Lý Trình Di mở mắt ra.

Bên người là bàn học bằng gỗ màu đỏ có chút vết xước, dưới chân là nền gỗ đầy dấu giày, đối diện là tủ quần áo, bên trong

trụi lủi khung xương của Iseline và bộ xương một con chó ngồi xổm ở một bên.

Ánh mặt trời bình thường nhu hòa từ ngoài cửa sổ bên phải chiếu vào, chiếu rọi toàn bộ căn phòng một mảnh sáng ngời.

"Đây là phòng của mình?" Lý Trình Di chậm rãi đứng lên, lúc này hắn mới phát hiện mình đang ngồi phịch trên ghế cao, cả người mồ hôi đầm đìa, trên người trần như nhộng, cũng chỉ có một khối khiên Huyễn Thải Long đặt ở trên bụng, trở thành vật che duy nhất.

Không chỉ như thế, tất cả đồ trang trí thêm vào trên long lân thuẫn, còn có dây lưng lắp đặt, vòng kim loại gì gì đó, chỉ cần không phải vật liệu vảy rồng, đều không còn.

Hiển nhiên xuyên qua hai cái Góc chết, cho hắn mang đến tổn thất không nhỏ ít nhất vàng bạc trên người cũng mất hết.

Vì sao Trần Gia Hàm không bị tình huống như vậy? Chẳng lẽ cũng là bởi vì mình không phù hợp tiêu chuẩn, không phải đi con đường chính quy?"

Cho dù là thông đạo của giáo sư Mê Mạn, hay là kỹ xảo nghịch ngân của Lý Trình Di kỳ thật cũng không phải thông đạo chính quy.

Cho nên hắn mới bởi vậy mà suy đoán.

Thôi bỏ qua. Nghĩ nhiều mà làm gì, cũng may đã trở về. "Hắn nhìn đồng hồ treo tường lịch.

Thời gian cách hắn rời đi chỉ chưa tới một ngày.

Sáng hôm sau.

Nhưng hắn đã ở Midraon hơn nửa năm rồi.

Đứng lên, Lý Trình Di mở ngăn kéo bàn, chuẩn bị lấy kính AR ra liên lạc với những người khác.

Phù phù.

Đột nhiên một tiếng nổ lớn nổ tung bên tai hắn.

Trước mắt hắn một mảnh huyết hồng, thoáng cái liền không nghe được âm thanh gì.

Chuyện gì xảy ra???

Trước mắt hết thảy đều bắt đầu lắc lư, phảng phất là tại động đất, nhưng hết thảy vật phẩm trong phòng đều nguyên dạng, căn bản không có nhúc nhích.

Rất hiển nhiên, đây là cảm giác chỉ có một mình hắn.

“Không phải động đất, là mình!”

Lý Trình Di lập tức phản ứng lại, đưa tay đỡ lấy bàn, cố gắng giữ thăng bằng.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Lúc trước cái loại cảm giác thứ gì đó sắp tới, giờ này khắc này xông lên đầu.

Trong nháy mắt này, hắn bỗng nhiên hiểu được, hiểu được rốt cuộc là cái gì sắp tới.

Hình ảnh trong phòng bắt đầu vặn vẹo, tựa như vô số màu sắc vặn vẹo.

Phụt.

Nhưng rất nhanh, tất cả dừng lại.

Hình ảnh trước mắt vặn vẹo hoàn toàn bình thường trở lại, khôi phục bình tĩnh.

Lý Trình Di ngạc nhiên đứng tại chỗ, cả người hắn đỏ bừng, đầy máu.

Đồng thời khóe mắt mơ hồ có huyết tuyến màu đỏ chảy xuống, nhìn qua quỷ dị mà khủng bố.

“Vừa rồi, hình như nghe thấy tiếng sóng biển?”

Hắn hít một hơi thật sâu, lúc này mới trở về, liền cho hắn một phần đại lễ.

Cái loại cảm giác áp lực và uy hiếp quen thuộc này, trước tiên khi hắn tỉnh lại, liền nhận ra đó là cái gì.

Góc chết!

Hơn nữa còn là Góc chết khó khăn trước nay chưa từng có!

“Có vẻ như thời gian mình ở Midraon không phải là không được tính vào chu kỳ Góc chết, mà là đã tích lũy được.”

Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống.

Hắn ở Midraon bao lâu rồi? Hơn nửa năm!

Thời gian dài như vậy, Góc chết tích góp từng tí một, độ khó cao bao nhiêu ai cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng hắn biết, lần vừa rồi rất có thể chỉ là dự báo.

Dựa theo quy củ cũ, hắn sẽ hoàn toàn bị kéo vào Góc chết mới sau lần thứ ba dự báo.

Chương 885: Thí nghiệm

Mẹ kiếp!

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di nhịn không được hung hăng mắng một câu, rất nhanh hắn liền nghĩ tới cái gì, nhanh chóng tìm ra điện thoại, bấm một dãy số đặc thù.

Nhưng bên kia dãy số truyền đến một trận âm thanh máy bận.

Sắc mặt Lý Trình Di cuối cùng cũng thay đổi.

Hắn gọi cú điện thoại này, là lúc trước hắn từ Góc chết Ám thành cứu được một thành viên của tổ chức Kim Hoàn Xà

Nữ nhân kia còn là một thành viên đại gia tộc của Sultan, lúc trước bọn họ đi Sultan, còn xuất lực giúp đỡ bọn họ.

Nhanh chóng thay quần áo, hắn đeo kính AR lên, tiến vào kênh chat.

Đường Đường, tin tức bên Quỳnh An, em có sao?

“Quỳnh An? Sultan bên kia vài ngày trước bộc phát chiến loạn, tạm thời không liên lạc được, tín hiệu toàn bộ đứt đoạn, là bị phong tỏa rồi, vệ tinh cũng bị che chắn”.

“Cụ thể là bao lâu?”

Không rõ lắm, bất quá tháng trước em mới liên lạc với Quỳnh An, hẳn là không thành vấn đề.

“Đại Hùng ở đâu? “Lý Trình Di gọi Đại Hùng.

“Ở phòng thí nghiệm, anh có gì dặn dò sao?” – Đại Hùng.

“Giúp anh một việc. “Lý Trình Di hít một hơi, lần này hắn trở về, nhớ được ít nhất trên trăm quyển bí tịch võ học khác nhau, thiếu cũng chỉ có phương thuốc đồng bộ kèm theo, hắn muốn chính là để Đại Hùng cùng Thải Hồng Đường phối hợp, tính toán ra các loại phương thuốc cần thiết cho võ học.

Mặt khác, hắn mới Khắc Ấn bởi vì dung hợp hai cái, còn không hoàn toàn thành hình, cần lượng lớn năng lượng cao dinh dưỡng nhập vào. Ở Midraon không có điều kiện tốt như vậy, trở về tự nhiên phải mau chóng hoàn thành dung hợp Khắc Ấn.

Hai mươi phút sau.

Trong căn cứ ngầm của đoàn đội Khu vườn Vận Mệnh, Lý Trình Di cất bước đi vào phòng thí nghiệm cỡ lớn khép kín.

Mấy ống dẫn xung quanh tự động treo xuống, bị một tay hắn bắt được.

Cách cửa sổ thủy tinh trong suốt của phòng thí nghiệm, Đại Hùng khoác áo blouse trắng, sắc mặt nghiêm nghị nhìn vào bên trong.

“Anh Di, phương thức tiêu hóa hấp thu nhanh nhất, chính là trước tiên đem hết thảy thức ăn nghiền nát ở bên ngoài, trực tiếp rót vào dạ dày. Đồng thời thông qua phương thức tiêm, đồng bộ tiến hành tiêm thành phần dinh dưỡng vào máu. Hai thứ cùng tiến hành một lúc. Chỉ là như vậy đối với thân thể tạo gánh nặng”.

“Không sao, làm đi. “Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, đi tới trung tâm phòng thí nghiệm thuần trắng, khoanh chân ngồi xuống.

Nếu như còn ở Midraon, hắn còn phải chậm rãi lợi dụng ăn uống gia tốc Khắc Ấn ngưng tụ.

Nhưng ở chỗ này có quá nhiều phương thức bổ sung dinh dưỡng.

Đại Hùng nhìn Lý Trình Di lúc này, luôn cảm giác mới ngắn ngủi vài ngày không gặp, vị lão đại thần bí này lại giống như

là thay đổi thành một người khác.

Dáng người trên người còn tốt, chỉ là hơi cường tráng một chút, nhưng khí chất lại trở nên càng ngày càng thâm thúy không thể đo lường.

“Nếu không chịu được anh Di có thể ấn nút cảm ứng trên người. Em sẽ nhanh chóng dừng lại. Dựa theo số liệu đo lường, thân thể của anh cần ít nhất ba ngày kích thích tố sinh trưởng, thêm vào chất dinh dưỡng năng lượng cao xuyên suốt thì cơ thể mới hoàn toàn đạt độ trưởng thành.

Là nhân viên chuyên nghiệp nghiên cứu tế bào máu thịt Lý Trình Di từ lâu, Đại Hùng tự nhiên là chuyên gia về phương diện này.

Được.

Lý Trình Di gật đầu, dùng sức đâm ống dẫn vào mạch máu da mình, đồng thời ngoài miệng cũng đeo một ống dẫn lớn dùng để rót thức ăn vào.

Lần này đi Midraon, chứng thực bên kia đúng là nơi rèn luyện thực lực tốt, nhưng hiện tại xem ra, cũng phải chú ý sau khi trở về, phải đối mặt với Góc chết có độ khó tăng thêm trên diện rộng. Cũng may Trần Gia Hàm không phải người Góc chết……

Bất kể như thế nào, hắn tĩnh tâm lại, bắt đầu toàn lực gia tốc hoàn thiện Khắc Ấn thứ hai. Khắc Ấn mới kỳ thật đã hoàn thành, chỉ cần cỗ thân thể này của hắn có thể sinh trưởng đến cực hạn, là có thể tự nhiên Dung linh.

Nhưng chính là sinh trưởng đến cực hạn, đối với huyết mạch cường hãn của hắn mà nói, cũng không dễ dàng.

Một khi hoàn toàn dung hợp Khắc Ấn mới, Lý Trình Di hiểu được, thực lực của mình đem có thể được toàn phương vị tăng trên diện rộng.

Lúc trước một cái Khắc Ấn cự lực, liền để cho mình trong nháy mắt vượt qua vài cái cấp độ, có thể kịch chiến người cấp 9.

Hôm nay lại có một dung hợp Khắc Ấn.

…….

Tháng Bảy.

Ngay khi Lý Trình Di đang chuẩn bị cho khốn cảnh Góc chết sắp tới.

Chiến dịch toàn diện đầu tiên của Địa Nguyệt và Bạch Tinh, rốt cục bùng nổ.

Tại không gian quỹ đạo thấp

Mặt ngoài bạch tinh khổng lồ, một mảnh điểm sáng trắng bạc dày đặc bay lên trời, tựa như bầy ong, hướng về phía Địa Nguyệt xanh thẳm bắn đi.

Điểm sáng tiếp cận, phóng đại, rõ ràng là một người cải tạo khổng lồ dài hơn mười thước, cầm trong tay thương thuẫn màu trắng

Sau lưng bọn họ phun ra hạt ánh sáng xanh, lấy một quân đoàn làm đơn vị, liệt kê phương trận, dùng tốc độ khủng bố gấp mấy chục lần tốc độ âm thanh, bay về phía Địa Nguyệt.

Không có lực cản khí quyển trong không gian nên tốc độ nhanh hơn nhiều so với trong khí quyển.

Cùng lúc đó, từng tòa cứ điểm vũ trụ màu đen gần quỹ đạo Địa Nguyệt cũng sáng lên điểm sáng dày đặc.

Từng máy bay chiến đấu vũ trụ cỡ nhỏ từ cửa khẩu pháo đài bay ra.

Máy bay chiến đấu hình cá, có hai cánh trên dưới, phía sau xen lẫn rất nhiều phi hành khí màu đen đặc thù hình thái đao kiếm.

Đó là Vũ khí bay!

So với mấy trăm vạn người cải tạo Bạch Tinh thì khác, trong cứ điểm Địa Nguyệt, số lượng máy bay chiến đấu và vũ khí bay dày đặc chỉ bằng một nửa số lượng người cải tạo Bạch Tinh.

Hai bên chậm rãi tiếp cận, ở vũ trụ khổng lồ, tốc độ gấp mấy chục lần vận tốc âm thanh cũng không tính là nhanh.

Chân chính quyết định thắng bại, là lực phá hoại vũ khí của song phương, cùng ưu khuyết của hệ thống tính toán , dự đoán khóa mục tiêu.

Chương 886: Chiến tranh Bạch tinh và Địa nguyệt

Trong khoảnh khắc, trong nháy mắt hai quân đoàn tiếp xúc, nổ tung một mảng lớn điểm sáng lớn nhỏ không đồng nhất.

Mà lúc này trong khí quyển Địa Nguyệt chậm rãi hiện lên một chiếc hàng không mẫu hạm khổng lồ như pháo đài màu đen.

Trên mẫu hạm, Cửu Nghi cùng Ảnh Thực cùng các cao tầng sức mạnh tề tụ một chỗ, ngửa đầu nhìn về phía chiến trường.

Cùng lúc đó.

Phía sau vô số người cải tạo của Bạch Tinh, một mẫu hạm khổng lồ giống như con mắt màu xám bạc cũng chậm rãi bay lên bầu khí quyển. Bề mặt mẫu hạm nhấp nháy vô số đèn điện tử và dòng hạt màu xanh đậm.

Vô số hạt giống như dòng sông ở giữa, từng luồng bạch quang mơ hồ tụ đến một điểm, dần dần hình thành hình một người con gái khổng lồ cao trên 100m

Đó là một nữ tử cao lớn toàn thân lóng lánh điện hồ quang màu trắng, từng đạo gai nhọn kim loại màu trắng như dao nhọn từ bên người nàng dâng lên, vây quanh ở trung tâm.

Đầu đội đế quan màu vàng đại biểu cho đế vương, hai mắt lóe lên kim quang chói mắt, nhìn về phía Địa Nguyệt. Cùng tầm mắt Cửu Nghi giao hội va chạm.

Vì tự do. Tấn công!

m thanh điện tử lạnh lẽo hùng vĩ theo sóng ánh sáng truyền khắp tất cả các kênh xung quanh.

Theo lời tuyên chiến của Bạch Đế, chiến tranh toàn diện giữa Địa Nguyệt và Bạch Tinh vào lúc này chính thức bắt đầu.

……..

Lý gia -Toại Dương.

Ngoài cửa sổ một một mảnh đỏ tía hoa tử vi, theo gió nhẹ lay động, thỉnh thoảng rụng xuống một chút cánh hoa.

Dưới lầu một bà cô đi ngang qua ôm cháu gái nhỏ chỉ vào hoa tử vi trên cây lẩm bẩm cái gì đó, tựa hồ là thi từ liên quan gì đó.

Lý Trình Cửu đẩy cửa sổ ra, lấy vũ khí bay trên người xuống, treo trên móc treo trên tường.

“Hoa này là Lý Trình Di trồng? “Cô quay đầu nhìn về phía bà mẹ Phùng Ngọc Vinh đang lau nhà.

“Uh, trước đó em của con nói ưa thích Hoa Tử vi, liền bỏ tiền mua từ chỗ khác mang về đây trồng, con cũng biết, tính của nó, có tiền là tiêu như nước, không biết tiết kiệm.”

Lý Trình Cửu mặt ngoài ậm ừ trả lời, kì thực lại không đi nghe.

Từ sau khi bị Lý Trình Di đánh, cô bỗng nhiên mới so sánh ra cha mẹ đối xử với cô tốt như thế nào. Tự nhiên, cảm giác hối lỗi dâng trào lên, cô ngước nhìn mẹ nói: “Con và anh Nhiếp Tình Triệt dự định vài ngày nữa sẽ đến nhà anh ấy một chuyến, chuẩn bị định hôn sự. “Lý Trình Cửu đột nhiên nói.

“Để mẹ thông báo cho Tiểu Di một chút, nó chắc là vui lắm đây” Phùng Ngọc Vinh sửng sốt, nhất thời tươi cười.

“Nó hiện tại, chính là đại nhân vật. “Lý Trình Cửu thì thào, “Có lẽ chưa chắc có thời gian tới”.

“Nói thế nào cũng là chị mình đính hôn, nó cho dù có chuyện lớn hơn nữa, cũng nhất định có thể sắp xếp thời gian.” Phùng Ngọc Vinh an ủi nói.

Lý Trình Cửu không nói nữa.

Từ lần trước Nhiếp Tình Triệt trở về điều tra, biết được Lý Trình Di lại là sư phụ của tổng quán quân cuộc thi đấu võ thuật toàn quốc, cô liền cảm giác thế giới này dường như thoáng cái trở nên cực kỳ xa lạ.

Tất cả mọi thứ, phảng phất đều giả tạo như bọt biển, mặt ngoài một màu sắc, nổ tung lại là một màu sắc khác.

Đứng trước cửa sổ, cô nhìn ra xa, xa xa trên bãi cỏ khu biệt thự, mấy người đội mũ lưỡi trai tụ tập một chỗ, không biết đang thảo luận cái gì.

Xa hơn nữa, lầu hai một tòa biệt thự màu trắng đối diện, một cô bé mặc váy sa màu xanh trắng cổ trang cầm điều khiển từ xa bay tới bay lui.

Xa hơn nữa, trên bầu trời xanh thẳm, tầng tầng mây trắng giống như ruộng bậc thang, bị mấy chiếc phi hành khí siêu âm cắt đứt, kéo ra mấy khe hở rất dài.

“Sau khi đính hôn, con và anh Triệt sẽ ra mặt trận. “Cô đột nhiên nói.

“Không sao đâu. Chúng ta là Nghi Quốc, Bạch Tinh cái gì cũng kêu tự do, khẳng định đánh không lại các đại nhân vật Cửu Nghi. “Phùng Ngọc Vinh chắc chắn nói.

Lý Trình Cửu cười cười, không nói chuyện, chỉ có chân chính ra chiến trường, mới có thể đủ hiểu được, quy mô người cải tạo pháo hôi của Bạch Tinh khủng bố như thế nào.

Có lẽ lần này, cô sẽ chết ở chiến trường, nhưng trải qua lần trước bị tổ chức vứt bỏ, giữa sinh tử, có nhiều thứ tựa hồ cũng có thể xem nhẹ.

Nếu có thể sống sót trở về, cuộc sống yên bình như vậy, có lẽ cũng không tệ.

…….

Trong phòng thí nghiệm.

Cả người Lý Trình Di ngâm mình trong trụ thủy tinh cường hóa cực lớn.

Chất dinh dưỡng không ngừng tiêm vào người hắn thông qua đường miệng và mạch máu, tạp chất thì tự động thông qua da thẩm thấu tràn ra.

Lúc này Khắc Ấn thứ hai trước ngực hắn đã rõ ràng hơn rất nhiều.

Đó là một đồ án hình tròn phức tạp do rất nhiều chữ K tạo thành, trải qua thời gian hơn hai ngày rót vào, Khắc Ấn thứ hai

này đã chỉ kém một chút nữa là có thể hoàn thành.

Cộc cộc cộc

Đột nhiên bên ngoài phòng thí nghiệm, những tiếng giày cao gót gõ trên sàn nhà vang lên.

Đại Hùng mặc váy da liền thân màu trắng, dáng người lồi lõm cầm một tập văn kiện đến gần, đứng ở cửa kiểm tra bên ngoài phòng thí nghiệm.

Anh Di, những tư liệu anh cung cấp cơ bản đều được sắp xếp lại. Lợi dụng siêu điện toán và thí nghiệm mô phỏng dược tính phối hợp kiểm tra, cơ bản đều tìm được dược vật phụ thuộc tương ứng. Tổng cộng bảy mươi ba bộ võ học chân khí, sáu mươi bốn bộ Võ học Huyết nguyên.

Trong phòng thí nghiệm, Lý Trình mở to hai mắt, ý thức lực cường đại trong nháy mắt xuyên thấu mặt tường, cảm ứng được Đại Hùng.

"Đưa toàn bộ tư liệu cho anh, thông qua hình chiếu chiếu trước mặt anh".

Đại Hùng gật đầu, "Mặt khác, về nghiên cứu ý thức lực, ở đây em có một chút đầu mối, căn cứ vào cơ sở nghiên cứu của các cơ quan liên quan trong nước, định nghĩa của chúng ta đối với ý thức lực là một lượng lớn điện trường yếu khi lấy một loại cấu trúc đặc thù nào đó để tạo thành trường công năng chỉnh thể."

Điều anh muốn là làm thế nào để tăng cường thành quả nghiên cứu trên diện rộng. "Lý Trình Di nói.

Chương 887: Bổ sung bí tịch chân khí

Đại Hùng lắc đầu: – Không phải, phương diện này liên quan đến vấn đề nguyên lý cơ bản. "Gần đây trong nghiên cứu của em phát hiện, ý thức lực cũng chia thành rất nhiều loại, con người chúng ta lấy điện trường yếu làm đơn vị cơ sở, nhưng rất nhiều tồn tại khác, ví dụ như mẫu vật sinh học do Râu nâu cung cấp, đã không còn lấy điện trường yếu làm cơ sở, mà là một loại lực trường đặc thù khác làm đơn vị cơ sở, bởi vì nó quá yếu, khó quan sát, hơn nữa liên quan đến ánh sáng và

bóng tối, chịu ảnh hưởng cực lớn của ánh sáng chiếu rọi, cho nên tôi đặt tên nó là trường lực ánh sáng.”

Nói cách khác, cơ sở đơn vị quyết định phương hướng tương lai cùng đỉnh cao nhất là khác nhau. Ý thức lực điện trường cùng ý thức lực ánh sáng, khác nhau về căn bản. Đây không phải mạnh yếu có thể thay đổi tính chất. “Đại Hùng tiếp tục nói.

“OK, anh hiểu ý em, vậy trước tiên tăng cường nghiên cứu chân khí đi. “Lý Trình Di trầm mặc, lần này trở về bổ sung một lượng lớn bí tịch chân khí và bí tịch huyết nguyên mình nắm giữ, mới là thu hoạch lớn nhất của hắn.

“Tốt. Mặt khác em còn có thể cung cấp trang bị sinh vật hoàn toàn do xương của anh chế tác ra. “Đại Hùng mỉm cười.

“Tấm khiên anh mang về đâu?’

Nụ cười trên mặt Đại Hùng ngưng trệ, “Xin lỗi, tấm khiên kia, với kỹ thuật hiện tại của chúng ta, không thể phân giải thăm dò. Em đã lấy mẫu nhưng tất cả dụng cụ quan sát đều chỉ nhìn ra là kết cấu giáp cốt bình thường, nhưng cường độ của nó lại cao hơn nhiều so với các loại giáp cốt. Đây là điều chúng ta không thể lý giải”.

“Thế không có cách nào nghiên cứu hả? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Đúng vậy. “Đại Hùng gật đầu,” Trừ phi chúng ta xuất hiện dụng cụ quan trắc tầng cao hơn, nếu không ngay cả cơ hội tìm tòi nghiên cứu kết cấu vi mô cũng không có, căn bản không thể nghiên cứu rõ ràng.

Lý Trình Di không mở miệng nữa, chỉ là ấn ký trên ngực chợt ngưng tụ, hoàn toàn rõ ràng.

Một vầng sáng đỏ sậm, từ Khắc Ấn thứ hai trên ngực hắn hiện ra.

Thành công rồi!

Khắc Ấn thứ hai, cũng là đồng thời dung hợp hai phương hướng sinh trưởng Khắc Ấn dung hợp Khắc Ấn, giờ này khắc này rốt cục hoàn thành.

Trên thực tế khắc chỉ là một ký hiệu bề ngoài, nó đại diện cho sự thăng hoa thành công của cơ thể Lý Trình Di lên một tầm cao mới.

Là tới trình độ này trước, mới có thể từ trong ra ngoài tự nhiên hình thành ký hiệu Khắc Ấn này.

Kỳ thật có nó hay không, Lý Trình Di cũng đã chân chính trở thành sinh vật mạnh hơn.

Nhẹ nhàng nhảy lên, hắn trống rỗng bay ra khỏi bình dinh dưỡng, vững vàng rơi trên mặt đất.

Toàn thân phủ kín một tầng lân giáp màu đen mỏng manh.

Đó là vảy rồng thuộc về Ảnh Long.

Dù sao hắn cũng không phải cuồng bại lộ, không đến mức ở trước mặt Đại Hùng cả ngày trần trụi thân thể mình.

“Đem tư liệu võ học chiếu cho anh, mặt khác các em cũng có thể lựa chọn học tập. “Hắn trầm giọng nói.

“Có thể sao? Xác định thích hợp với thân thể chúng ta? “Đại Hùng nhất thời hứng thú.

“Em có thể tự mình thí nghiệm, phương diện này không phải em là chuyên gia sao?” Lý Trình Di phủ thêm một chiếc áo blouse trắng, che khuất toàn thân.

Rất nhanh một đạo màn sáng trống rỗng ở trước người hắn hiện lên, bắt đầu phát ra về vật liệu dược liệu vừa được phân tích

Quỷ Ngọc Quyết, Bích Ba Hải Lâm Công, Huyết Lãng Quyết, Kim Nguyệt Đao Pháp, Xích Lân Đao Pháp, Cửu Xu Tang Môn Kiếm.

Những môn võ học chân khí không ngừng hiện lên trước mắt hắn.

Lý Trình Di mục đích là vì Khắc Ấn, mà không phải vì tu luyện võ công chân khí để tăng cường sức mạnh, cho nên hắn chú trọng xem chính là công hiệu võ công.

Công hiệu Chân khí, cơ bản liền quyết định cuối cùng theo đuổi chân ấn là tính chất gì. So với Võ học Huyết nguyên, tính tương thích phổ biến của chân khí tốt hơn rất nhiều.

Hiện tại hắn thiếu nhất vẫn là tốc độ, về mặt tốc độ tuyệt đối, hắn còn kém cao thủ đỉnh cấp một đoạn không nhỏ.

Cho nên lúc này hắn tìm kiếm chọn lựa, vẫn là võ học thiên về tốc độ.

Rất nhanh, một môn võ học thân pháp, xuất hiện ở tầm nhìn của hắn.

Hư Dạ Hành.

Đây là một môn thuần túy tu hành võ học tốc độ, võ học chân khí. Cấp bậc là cấp đen, truyền thuyết là Khúc Linh phủ từng có một tên đạo tặc thân pháp rất mạnh, bị phủ quân truy bắt sau đó ép hỏi đoạt được.

Nhưng bởi vì tu hành độ khó cực lớn, cần điều kiện tiên thiên quá nhiều, mà ít có người hỏi thăm.

Cũng may những điều kiện tu luyện này, đối với Lý Trình Di mà nói, cũng không tính là gì.

Hơn nữa hắn có hoa ngữ gia tốc tu hành, hắn có thể trong thời gian cực ngắn liền luyện võ học đến một cảnh giới khủng bố mà không ai tưởng tượng được.

Sau khi chọn được võ học, hắn bắt đầu nhanh chóng tu hành tinh luyện chân khí, đáng tiếc, nơi này căn bản không có chân ấn chi linh, cũng tự nhiên không có chân ấn chi tủy xuất hiện.

Vì thế Lý Trình Di chỉ có thể trước tiên nhớ kỹ phương thuốc đồng bộ, sau đó đứng dậy rời đi phòng thí nghiệm, kiểm tra Khắc Ấn mới mang đến biến hóa thực lực.

Trong khu núi đá của căn cứ ngầm.

Lý Trình Di và Đại Hùng đứng đối diện nhau, hai người đều mặc trang phục kiểm tra màu trắng bó sát người.

Trang phục kiểm tra hoàn mỹ cũng làm lộ ra đường cong hoàn mỹ của Đại Hùng

Thường ngày Đại Hùng cũng thích trang điểm, ăn mặc gợi cảm nhưng hôm nay cô cũng có chút ngượng ngùng kéo kéo chiếc váy ngắn che cặp đùi gợi cảm

“Anh Di, anh muốn kiểm tra cái gì?“Nhìn đối diện dáng người khôi ngô Lý Trình Di, cô một tay điểm điểm, trước mặt hiện lên màn sáng, mặt trên biểu hiện ra một loạt các loại thú thú sinh hóa mà cô nuôi dưỡng.

Chương 888: Hôi cốt

“Ở đây em có hơn 100 con Thú sinh hóa, từ cấp một đến cấp sáu, phân biệt đối ứng với người cải tạo từ cấp một đến cấp sáu. Nhưng cao hơn thì không có. Ta tạm thời không thể bồi dưỡng được, cần tài nguyên quá nhiều, quá mẫn cảm’.

“Thế cũng đủ mạnh rồi” Lý Trình Di trong lòng cũng là cả kinh, lại ngay thú sinh hóa cấp 6 cũng đào tạo ra. Đại Hùng xem như là vận dụng hoa ngữ đơn nhất đến cực hạn, sinh ra hiệu quả cũng kinh người.

Dù sao lúc này mới bao nhiêu thời gian?

“Kỳ thật cũng tốt, lần trước em mẫu quái vật tại Góc chết kết hợp với tế bào của anh và Râu Nâu tạo ra một loại thú mới rất đáng yêu. Hiện tại xem ra tiềm lực to lớn, chỉ là tốc độ trưởng thành quá chậm, cấy ra ra hai tuần rồi, dùng phương pháp gia tốc sinh trưởng gấp vô số lần mà vẫn vô dụng. Hiện tại vẫn trong giai đoạn phôi thai.” Đại Hùng có chút bất đắc dĩ.

“Em dùng mẫu quái vật gì? “Lý Trình Di nhịn không được hỏi.

“À, là một loại quái nhân đầu có thể kéo rất dài, bình thường là bề ngoài nữ tính, cổ có thể bay ra rất dài, có chút giống nguyên mẫu trong chuyện ma quái. Em gọi nó là Cổ Dài, loại quái vật này có khả năng tự chữa bệnh cực kỳ mạnh, chỉ cần có một chút tế bào lưu lại, là có thể cắn nuốt sinh trưởng. “Đại Hùng trả lời.

Lý Trình Di càng nghe càng im lặng, nhìn thần sắc hưng phấn bừng bừng của Đại Hùng, càng nói càng lạc đề, hắn vội vàng kéo đề tài trở về.

Vẫn là tiếp tục chuyện vừa rồi, anh cần khảo nghiệm thuộc tính trạng thái thân thể của anh. Trạng thái này anh đặt tên là, Hôi Cốt.

Hôi Cốt kỳ thật là tên Khắc Ấn, nhưng bởi vì nguyên nhân tri thức cấm kỵ, hắn không có cách nào trực tiếp nói cho Đại Hùng nguyên lý nội dung Khắc Ấn, cho nên phải nói tránh

Không mở ra phi môn, căn bản không có cách nào tiếp xúc với những thứ liên quan đến Khắc Ấn .

Cho nên hắn áp dụng phương thức vòng vo như vậy.

” Về trạng thái Hôi Cốt, anh có thể tự do khống chế sinh trưởng của xương cốt toàn thân, kéo dài, chữa lành, giai đoạn này độ cứng xương cốt của anh mạnh hơn trước kia rất nhiều. Cho nên anh muốn kiểm tra chính là cường độ cao nhất của xương cốt.”

Được!

Đại Hùng hiểu mục tiêu thử nghiệm.

Lúc này ở trên màn sáng một chút.

Rất nhanh, Trên tường trong hang đá xung quanh lộ ra một nòng súng màu đen.

Vậy trước hết bắt đầu từ vũ khí cơ bản đi.

Lý Trình Di gật đầu, hai tay mở ra.

Khắc Ấn Hôi Cốt trong lồng ngực lập tức sáng lên hồng quang.

Xì!

Trong nháy mắt, một lượng lớn Hôi Cốt trắng xuyên qua da hắn, bao trùm toàn thân, không đến một giây biến thành một bộ áo giáp Hôi Cốt trắng vừa dày vừa nặng.

Áo giáp bao trùm cũng đem hình thể hắn mở rộng một vòng lớn.

Phốc phốc phốc!!!

Lập tức nòng súng xung quanh nổ súng, đạn bay ra như mưa đánh vào cốt giáp trên người Lý Trình Di.

Keng keng keng những tiếng đinh tai bắn ngược trở lại không ngừng truyền đến, viên đạn ngay cả một chút dấu vết cũng không thể lưu lại trên cốt giáp.

“Đổi đạn pháo ray vật lý. “Đại Hùng rời khỏi sân, khống chế màn sáng điều khiển thay thế vũ khí.

Căn cứ dưới lòng đất này được tập đoàn Minh Viễn đầu tư rất nhiều tài nguyên kỹ thuật, hiện giờ đã bố trí không ít các loại vũ khí.

Trong đó có cả pháo quỹ đạo gia tốc, pháo quỹ đạo , lúc này vừa vặn dùng tới.

“Anh Di, tiếp theo em sẽ dùng pháo quỹ đạo cường độ khác nhau tiến hành kiểm tra, nếu anh cảm thấy không chịu nổi thì giơ tay dừng lại. Như thế có được không? “Đại Hùng lên tiếng hỏi.

Lý Trình Di ra dấu OK

Rất nhanh, quả đạn pháo quỹ đạo thứ nhất, lực trùng kích là một ngàn tấn, to bằng nắm đấm người trưởng thành trải qua gia tốc sau, lao ra họng pháo trên tường, hóa thành một bóng xám, nặng nề nện trước người Lý Trình Di.

Bùm!

Tiếng va chạm cực lớn nổ tung, không ngừng quanh quẩn trong động, rất nhanh bị vật liệu hấp âm hấp thu.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, hai chân hãm sâu trên mặt đất, vẽ ra hai khe rãnh thật sâu, kéo dài hơn mười mét.

Lực va chạm cực lớn, nhưng cốt giáp trên người hắn lại chỉ xuất hiện một cái hố nho nhỏ.

Vả lại hố lõm rất nhanh liền lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục như lúc ban đầu.

“Thử hai ngàn tấn xem sao “Lý Trình Di nói.

Đại Hùng nghe lời làm theo, rất nhanh đạn pháo hai ngàn tấn va chạm chính diện vào cốt giáp, lúc này đụng bay Lý Trình Di nặng nề đập vào tầng đá nén cường độ cao phía sau, khiến tầng đá cũng lõm thành một hố

Lúc này đây, bề mặt xương giáp có một hố lõm rõ ràng hơn rất nhiều, còn có vết nứt bức xạ xung quanh, toàn bộ xương cốt giáp phỏng chừng bị đánh xuyên một nửa.

Lý Trình Di tâm niệm khẽ động, nhất thời cốt giáp nhanh chóng như vật sống, nhu động khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Tiếp theo là 3.000 tấn, 4.000 tấn, 5.000 tấn.

Cốt giáp tổn hại độ sâu càng ngày càng sâu, cho đến khi bảy ngàn tấn lúc, rốt cục.

Sau một tiếng vỡ vụn thanh thúy, cốt giáp toàn thân Lý Trình Di ầm ầm vỡ nát, hóa thành vô số bột phấn màu trắng, phiêu tán biến mất.

Hắn trong khoảng thời gian ngắn còn muốn ngưng tụ, nhưng thân thể xương cốt truyền đến một trận cảm giác trống rỗng, hiển nhiên là tạm thời không có biện pháp ngưng tụ.

Bảy ngàn tấn.

Đây chính là giới hạn xương giáp của hắn.

So với giới hạn lực trùng kích mà hắn có thể bộc phát, còn cao hơn không ít.

Không hổ là Khắc Ấn lấy sinh trưởng xương cốt làm năng lực chủ yếu.

Lý Trình Di tính toán trước kia mình giao thủ chuyên gia Vũ khí bay cấp 9, hắn phỏng chừng hiện tại mình chồng lên Hoa Lân Y cùng Hoa Ngữ, đứng tại chỗ, để cho những Vũ khí bay kia đối diện chém, đều có thể trong thời gian ngắn không có cách nào phá được lớp phòng thủ của hắn.

Chương 889: Sức mạnh xương giáp

Đương nhiên vũ khí bay diện tích nhỏ, áp suất cao, không có khả năng hoàn toàn phòng ngự, nhưng so với trước, đã tốt hơn nhiều lắm rất nhiều.

Lúc trước chỉ có thể dựa vào Hoa Lân Y cùng Hoa Ngữ chồng lên nhau, mới có thể có chút phòng hộ.

Phần lớn thời gian là lấy công đối công, cường khống đánh chết đối thủ.

Tiếp theo Lý Trình Di lại kiểm tra tốc độ di chuyển, trong khoảng thời gian ngắn dịch chuyển phạm vi nhỏ, hắn đã có thể đạt tới gấp bảy lần tốc độ âm thanh. Toàn lực bộc phát, chồng lên tất cả kỹ xảo năng lực, hắn có thể đạt tới gần 5.500 tấn lực trùng kích.

Nếu sử dụng các loại vũ khí sắc bén như kiếm, lực va chạm này tạo ra áp suất đủ mạnh để cắt đứt bất kỳ vật liệu nào đã biết.

Tổng thể tăng lên một mảng lớn, lần này thu hoạch không tệ, cơ bản đạt tới trình độ trung bình của người cấp 9. Nếu lợi dụng hoa ngữ, có lẽ có thể sờ một chút trình độ của Đông Quân lão gia tử. Đối với lần tăng lên này, Lý Trình Di tương đối hài lòng.

“Không hổ là Anh Di, cho dù bọn em có cố gắng thế nào, cũng chỉ có thể đuổi theo phía sau. “Đại Hùng khen tặng.

“Em đâu cần vòng vo như vậy, có gì cứ nói thẳng”Lý Trình Di thay quần áo bình thường, liếc mắt nhìn Đại Hùng đang chờ ở một bên, cảm giác là lạ.

“Là như vậy, dù sao tấm khiên kia Anh Di hiện tại cũng không cần, có thể cho em hay không.” Đại Hùng có chút ngại ngùng nói.

“Có thể cho em mượn nghiên cứu, tặng thì đừng nghĩ. “Lý Trình Di nhìn đồng hồ, cười định nói.

Đột nhiên trong lòng hắn nhảy dựng.

Phù phù!

Một loại áp lực khủng bố khó có thể hình dung, từ bốn phương tám hướng đè ép tới.

Trước mắt hắn lập tức mất đi tầm nhìn.

Áp lực cực lớn đến khủng bố, trong nháy mắt liền bao bọc toàn thân hắn trong hoàn cảnh phong bế.

Thính giác biến mất, xúc giác biến mất, trước mắt một mảnh đen kịt, không có ánh sáng.

Đó là một nơi hoàn toàn đen kịt, cái gì cũng không có, đưa tay cũng không nhìn thấy ngón tay của mình, thậm chí ngay cả tay có hoạt động hay không cũng không cách nào phán đoán.

Nước biển mặn ướt tựa như sắt thép, từ bốn phương tám hướng đè ép tới, áp lực mà khủng bố.

‘Góc chết mới!! Đến rồi!! Lý Trình Di ngừng thở, hắn không nghĩ tới góc chết sẽ xuất hiện khi mình vừa vặn tiêu hao cốt giáp, chờ đợi khôi phục.

Nhưng cho dù như thế nào, nếu đã tới, trước nghĩ biện pháp ứng phórồi nói sau.

Một tầng hoa lân y màu vàng rực rỡ, nhanh chóng phủ lên bên ngoài cơ thể hắn, Hoa lân y hoa Lay-ơn mạnh nhất, thêm vào pháo đài Hoa Ngữ, vẫn là tổ hợp hắn dùng nhiều nhất.

Lấy cường độ thân thể của hắn lúc này, Hoa Lân Y lại lấy tỉ lệ tăng cường sức mạnh nhất thời áp lực cực lớn xung quanh trong nháy mắt liền nhẹ nhõm hẳn lên.

Hơi thở phào nhẹ nhõm, Lý Trình Di lúc này mới có thời gian phóng thích ý thức lực.

Trong nháy mắt tình cảnh ngoài mấy trăm mét phản hồi tiến vào cảm giác, nhưng vô dụng, ngoài mấy trăm mét vẫn là một mảnh đen kịt.

Các giác quan không cảm nhận được bất kỳ ánh sáng nào cả.

Trong bóng tối, Lý Trình Di cứ như vậy lẳng lặng trôi nổi.

Lợi dụng ý thức lực không ngừng khuếch tán xung quanh, điều tra.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, rốt cục, hắn nhận ra một điểm rất nhỏ khác biệt

Phía trên và dưới khác nhau rất nhỏ.

Phía trên hắn, đang liên tục không ngừng truyền đến lực kéo mơ hồ.

“Nếu như lực kéo kia là trọng lực như vậy, phía dưới, hẳn làphương hướng mặt biển!”

Hắn liên tưởng đến anh trai Râu đen của Râu nâu lúc trước, lúc chết, chính là bị trong nháy mắt kéo vào biển sâu, bị áp lực nước thật lớn của biển sâu trong nháy mắt làm nổ tung, ngay cả phản ứng cũng không kịp.

Hiện tại hắn cũng gặp tình huống này, cũng may là, thân thể hắn cường độ so với Rân đen cao hơn nhiều lắm, trong nháy mắt có thời gian thích nghi để chống đỡ

Xác định phương hướng trên dưới, Lý Trình Di bắt đầu đổi hướng, tăng tốc bơi về phía mặt biển.

10km, 20km, 50km

Ít nhất bơi hơn một ngàn km, ý thức lực của Lý Trình Di mới cảm ứng được phía trên có ánh sáng rất nhỏ chiếu xuống.

Nhìn thấy hi vọng, áp lực cũng đang yếu bớt, hắn lập tức tăng nhanh tốc độ, hướng mặt biển nhanh chóng bơi đi.

Dần dần, xung quanh trong nước biển bắt đầu xuất hiện từng cột sáng mơ hồ

Ánh mặt trời vàng xuyên qua nước biển, hóa thành từng cột sáng lướt qua người Lý Trình Di.

Hắn duỗi chân một cái, đột nhiên chạy lên trên.

Rào!

Đầu cuối cùng cũng lao ra khỏi mặt biển, hít thở không khí trong lành đầu tiên.

Khụ khụ khụ! “Đáng tiếc là, trong không khí không có dưỡng khí, tất cả đều là một loại khí thể khó ngửi không biết tên.

Tựa như trứng thối, mùi hôi thối vô cùng.

Lý Trình Di ho khan vài cái, quyết đoán tiến vào trạng thái bế khí.

Nổi trên mặt biển, hắn nhìn quanh.

Mặt biển mênh mông vô biên tất cả đều là một mảnh đen kịt.

Không có đảo, không có thuyền, không có cá, chỉ có một mình hắn trôi nổi ở trung tâm.

"Đây là cái địa phương quỷ quái gì!?" Lý Trình Di tiến vào qua góc chết cũng không ít, đây là lần đầu tiên tiến vào một Góc chết quái quỷ như vậy

Hắn ngẩng đầu lên, cố gắng nhìn thiên tượng.

Nhưng.

Cảnh sắc trên bầu trời trên đỉnh đầu, khiến hắn không khỏi giật mình.

Vô số tầng mây màu trắng hội tụ trên bầu trời, một mảnh kiến trúc khổng lồ màu vàng nhạt, đang mơ hồ lộ ra kim quang, ở giữa tầng mây như ẩn như hiện.

An tĩnh, tĩnh mịch, không còn sức sống.

Không biết như thế nào, cái kiến trúc màu vàng khổng lồ kia, khiến Lý Trình Di không tự chủ được nhớ tới thành phố trong mây, thành phố Thiên Sứ hoặc là Thượng Đế Thần Quốc trong thần thoại phương Tây.

Nhưng nếu là thành phố trong Mây, thì tại sao?

Thị lực cường đại của hắn có thể nhìn thấy rõ ràng, kiến trúc màu vàng trống rỗng, không có một chút dấu chân người, cũng không có một chút vật sống.

Hơn nữa phong cách kiến trúc trong đó, cũng không giống phong cách thiên sứ có thần thánh uy nghiêm.

Chương 890: Góc chết quỷ dị

Càng làm cho người ta có một loại cảm giác quái dị cùng tinh vi, khắp nơi phù văn thần bí cùng ký hiệu không biết cùng các loại thủy tinh bảo thạch.

Tựa như vô số linh kiện tinh xảo màu vàng, tổ hợp xây thành từng tòa thần điện hoa mỹ, chỉ là phong cách thần điện này càng giống như là nguyên tố nào đó hắn có chút quen thuộc.

"Nơi này" Lý Trình Di bây giờ sớm đã không còn là tờ giấy trắng lúc trước, trải qua việc khắc khổ học tập và hai lần hoa

ngữ Tài hoa hơn người , tri thức của hắn hiện giờ đã vượt qua bất kỳ một vị học giả Địa Nguyệt nào.

“Chờ một chút! “Đột nhiên hắn nhớ tới cái gì.

Phong cách nơi đó sao lại có chút giống như từng tòa tháp pháp sư tụ cùng một chỗ?

Trong lòng Lý Trình Di cả kinh.

Hắn ở trong hệ thống tri thức của hệ thống Tử Năng, cũng có hình ảnh Tháp Pháp Sư Tử Năng, nhưng đó là lấy màu xám trắng làm chủ, không giống nơi này lấy màu vàng làm chủ, phụ thêm các loại màu sắc lung tung của thủy tinh và bảo thạch.

Hắn thu hồi tầm mắt, trước tiên gần quan sát xung quanh, lần nữa xác định bốn phía không có bất kỳ cái gì.

Hả???

Lý Trình Di đột nhiên trừng mắt, nhìn về phía xa bên phải.

Trên mặt biển rất xa, một mảnh điểm sáng màu trắng bạc, đang cấp tốc hướng về nơi này bay tới.

Điểm sáng kia tựa như một bức tường lớn, nửa dưới đâm vào trong biển, không hề có lực cản, phóng về phía bên này.

Tuy rằng không biết đó là cái gì đồ chơi, nhưng xa xa liếc mắt một cái, Lý Trình Di liền cảm giác cả người sởn gai ốc, phảng phất có cái gì trí mạng uy hiếp đang nhanh chóng tới gần.

Coi như là lúc trước đối mặt Đông quân, đối mặt m Thần Midraon, cũng còn lâu mới bằng cảm giác này.

Hắn nhìn trái nhìn phải, phát hiện cái kia điểm sáng màu bạc hình thành bức tường cao kéo dài qua mặt biển, nhìn không tới điểm cuối, đi lên cũng một mực nối liền đến tầng mây, căn bản không chỗ trốn.

Lúc này, Lý Trình Di xoay người tăng tốc, chuyển hóa thành Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm, Ảnh Thiểm kết hợp cánh chim, trong nháy mắt lao ra nước biển, bay lên trời, bay ngược về phía bức tường sáng.

Bất kể như thế nào, trước tiên tránh khỏi bức tường ánh sáng giống như thiên tai này rồi nói sau.

Dù sao hắn chỉ là tạm thời tiến vào, phải đến lần thứ ba mới có thể chân chính triệt để tiến vào nơi này. Chạy trước kéo dài thời gian rồi nói sau.

…….

Quỹ đạo địa nguyệt

Mảng lớn phi hành khí tựa như đàn cá trên không bay về phía chiến trường.

Một bóng người màu đen thả người nhảy lên, lấy tư thái giống như phi hành khí, đầu hướng lên trên hai tay cũng ở bên người, thẳng tắp xông về phía chiến trường người cải tạo giáp cùng phi hành khí.

Vô số phi hành khí màu đen đuôi đuôi kéo theo luồng hạt màu lam thật dài, tựa như vô số pháo hoa bay về phía bầu trời đêm.

Mà bóng người màu đen, chính là một ngoại tộc lẫn trong đám pháo hoa.

“Oánh, chú ý làm theo kế hoạch ban đầu. “Một giọng nam bình tĩnh vang lên trong đầu bóng người.

“Hiểu rồi. Sal đâu? “Bóng người ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt nam tính lạnh lùng.

“Đã đi trước rồi, ngươi biết tính cách anh ta luôn nóng nảy mà. “Giọng nam trả lời.

“Cũng đúng, lúc ở Biển Đen, chúng ta rất ít khi gặp được thịnh yến ngon như vậy. “Oánh trầm giọng nói.

“Phải cẩn thận Tinh Thần Tướng, ngoài ra, những thứ khác không cần để ý. “Giọng nam cuối cùng dặn dò.

“Ừ. “Oánh cắt đứt liên lạc, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Phía trước tinh cầu màu trắng thật lớn, từng mảng lớn điểm sáng dày đặc va chạm lẫn nhau, đan xen, bắn ra từng đạo laser cùng tên lửa đứt đoạn nối tiếp.

Vụ nổ lớn nhỏ không đồng nhất tựa như bọt khí trong chậu nước, vừa mới hiện lên lại vỡ nát.

Từng vòng sóng bức xạ theo vụ nổ không ngừng lan ra xung quanh lóe ra màu bạc, trắng, đỏ, xanh.

Hết sức đẹp mặt

“Đa tạ khoản đãi. “Hai mắt Oánh chợt sáng lên ánh huỳnh quang màu vàng nhạt, đồng thời từng vòng hắc khí lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán ra xung quanh.

Phi hành khí bốn phía nhanh chóng giống như nhận được tín hiệu, tự động nhường ra mảng lớn không gian.

Giết!

Ầm ầm

Toàn thân Oánh chợt nổ tung, hóa thành vô số bóng ma giống như mực nước khuếch tán ô nhiễm đến không gian trong phạm vi mấy trăm mét.

Grao!!

Một giây sau, một con hắc long khổng lồ lao ra, lưng mọc hai cánh, ngửa đầu rống giận.

Hắn từ trong bóng tối lao ra, tựa như lao ra từ dưới hồ nước, đầu tiên là đầu, sau đó là hai cánh, sau đó là đuôi rồng.

Đợi đến khi nó hoàn toàn xuất hiện, thân thể dài như một chiếc tàu sân bay cỡ lớn.

Thân hình to lớn dài đến mấy ngàn mét, uốn lượn vỗ cánh, sau khi xoay quanh một vòng, đột nhiên đánh tới trận địa quân đoàn Bạch Tinh.

Xì!

Trong phút chốc bóng đen chợt lóe, nó cư nhiên thoáng hiện, trực tiếp xuất hiện ở trung tâm trận địa người cải tạo Bạch Tinh.

Vô số chùm sáng đạn pháo, đạn đạo vô miên vô tận oanh tạc ở trên người hắn, nhưng chỉ là tóe ra một mảnh ánh sáng, phá vỡ một chút vảy trên người nó, chảy ra chút ít máu loãng.

Ngược lại Ảnh Long há mồm phun ra, cột lửa khổng lồ màu đỏ đen tựa như chùm tia laser khổng lồ, chính diện quét qua mảng lớn người cải tạo.

Dưới một kích này, trong quân trận, ít nhất mấy trăm người cải tạo trong nháy mắt bị thiêu hủy.

Mấy trăm bóng người cải tạo bị Oánh hút vào, từ phía dưới bay vào thân thể.

Đây chính là phương thức cường hóa truyền thống của Tộc Ảnh Long, thôn phệ bóng ma của người khác.

Chỉ có Huyết Ảnh Long thuần khiết nhất, mới có thể sử dụng thiên phú đặc thù.

Theo trong nháy mắt thôn phệ bóng dáng mấy trăm người, trên người Oánh hắc khí càng ngày càng dày đặc, người ngoài không thể phát hiện, sau màn cắn nuốt vừa rồi, sức mạnh tổng thể của nó lại mạnh hơn trước một ít

Chương 891: Mối họa Ảnh Long

Cùng lúc đó, 2 con Ảnh Long còn lại cũng ở những khu vực khác trên chiến trường triển lộ chân thân, bắt đầu điên cuồng thôn phệ người cải tạo.

Đại lượng bóng ma bị bọn chúng thôn phệ, hấp thu, sức mạnh của ba người cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Ba bọn chúng đi tới cái Góc chết này, bản thân sức mạnh liền bị áp chế, lúc này hấp thu bóng ma, một phần là vì khôi phục thực lực nguyên bản, một phần khác thì là vì một kế hoạch khác.

…….

Phía sau chiến trường, trên mẫu hạm hoàng gia Nghi Quốc.

Đông Quân cùng Đinh Mộng sóng vai cùng đứng, lúc này chỉ có hai người lưu thủ hậu phương, những người còn lại của Cửu Nghi đều bị phái ra tọa trấn các nơi trên chiến trường.

Đinh Mộng lưu lại, là làm sức mạnh dự bị, tùy thời trợ giúp bất cứ vị trí nào.

Đông quân là vũ khí cuối cùng của Nghi quốc lần này, át chủ bài cuối cùng, không thể tùy tiện hành động.

Từng tấm tinh đồ ba chiều cao hơn một người lơ lửng giữa hai người, hai tinh cầu Địa Nguyệt và Bạch Tinh rõ ràng được mô phỏng ra, chiếu ra toàn bộ chiến trường.

"Ảnh Thực bắt đầu rồi. "Đinh Mộng trầm giọng nói, liếc mắt nhìn lão gia tử. "Rất nhiều năm trước lão gia tử đã nói với tôi, Sinh vật Biển Đen biến hóa khó lường, phập phồng bất định, không thể tín nhiệm, hôm nay…"

Không sao, ngọn nguồn xiềng xích ở trong tay ta, lưỡi dao chỉ cần không quay mặt về phía mình, liền không sao cả. "Đông quân Mục Đồng lạnh nhạt, cũng không nhìn cô ta, chỉ nhìn chằm chằm chiến trường.

"Không, lão gia tử, tôi chỉ là cảm thấy, tình huống mà buộc chúng ta phải mượn lực của Sinh vật Biển Đen mới có thể duy trì cân bằng với Bạch Tinh?"

"Đây là trách nhiệm của chúng ta, kỳ thật đứng ở vị trí này của chúng ta, tài phú, quyền lực, sắc đẹp, bảo vật, muốn cái gì có cái đó, nhưng cuộc sống ngày qua ngày luôn mệt mỏi nhàm chán." Thanh âm Đông Quân hơi mềm xuống, "Con người, luôn phải có một mục tiêu để ký thác hy vọng, ký thác chờ mong, ký thác hết thảy, một mục tiêu có thể nhìn mà không thể với tới. Nếu không sẽ rơi vào trong lỗ đen trống rỗng không cách nào tự kiềm chế."

"Lão gia tử. "Đinh Mộng rất ít khi nhìn thấy biểu hiện của Đông Quân.

Hầu hết thời gian, ông giống như một vị thần hơn là một con người.

Chỉ có ở rất ít thời khắc, ở trước mặt người có quan hệ gần gũi, lão nhân gia mới có thể ngẫu nhiên biểu hiện ra một tia nhân vị.

Tình huống Viễn Ảnh càng ngày càng phiền toái, thời gian của chúng ta không nhiều lắm, thiên phú của Tộc Ảnh Long đối với chúng ta là phiền toái, đối với Bạch Tinh càng thêm khó giải quyết. Cho dù Viễn Ảnh cùng Bạch Đế kéo dài thời gian

rốt cuộc là mục đích gì, Tộc Ảnh Long đi tiên phong thăm dò, Cho dù sẽ chết bao nhiêu người, chung quy so với chúng ta làm tiên phong tốt hơn rất nhiều".

Trấn an Đinh Mộng xong, sắc mặt Mục Đồng vẫn lãnh khốc như trước, nhưng trong lòng không tự chủ được thở dài một tiếng.

Nếu không phải không có biện pháp, ông ta cần gì phải lôi kéo ba tên Ảnh Long.

"Yên tâm, nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ta sẽ trước tiên chém giết ba bọn chúng"!

Người khác kiêng kỵ năng lực Ảnh Long, không thể ứng đối, nhưng ông ta thì khác.

Ông ta đã lưu lại 3 ấn ký đặc thù trên người 3 Ảnh Long.

Kỳ thật không ai biết, ông ta ngoại trừ là Chuyên gia vũ khí bay ra, bản thân lợi dụng chuyện năm đó, sớm đã bước vào cảnh giới mà người thường không thể có được

Vũ khí bay, bản thân, hạt nhân năm đó, ba thứ đã sớm hòa làm một thể.

Chỉ cần Ảnh Long không vượt qua cấp độ 5 Khắc Ấn, ông ta liền có thể lợi dụng năng lực, trong nháy mắt vô hiệu hóa năng lực của cả 3 bọn chúng

Mà trên thực tế, ba đại Ảnh Long bản thể tuy mạnh, Khắc Ấn mới là trạng thái một Khắc Ấn mà thôi. Chỉ là bởi vì cơ sở của bọn chúng cao, sau khi thăng hoa đến trạng thái Khắc Ấn, chỉnh thể mới mạnh.

Nhưng bất kể nền tảng có cao đến đâu, bất kỳ sự tồn tại nào, khi đạt được 5 Khắc Ấn, đều sẽ xuất hiện một lần tiến hóa bản chất. Sau khi đạt được 5 Khắc Ấn, cơ sở cao thấp của sinh mệnh ban đầu không còn chịu nhiều ảnh hưởng.

Cảm thụ được khí tức Ảnh Long lớn mạnh trên chiến trường, trong lúc nhất thời hai người đều rơi vào trầm mặc.

…….

Bên trong một Góc chết không rõ

Ong!!!

Tiếng ầm ầm đuổi theo phía sau.

Lý Trình Di điên cuồng tăng tốc phi hành, chấn động hai cánh hướng về phía trước bão táp.

Hắn toàn lực bộc phát, lúc này tốc độ di động đã tiếp cận gấp mười lần tốc độ âm thanh. Sau khi đạt được Khắc Ấn thứ hai về Hôi Cốt, xương cốt toàn thân của hắn hiện giờ dưới tác dụng của Hôi Cốt, đạt được cường độ tăng lên cực lớn.

Bởi vậy cũng có thể đạt được tốc độ bộc phát cao hơn.

Trên thực tế, chỉ cần sức mạnh phát ra đủ lớn, tốc độ có thể nhanh.

Nhưng lúc trước Lý Trình Di rõ ràng có thể so sánh với những người cấp 9 về sức mạnh cường đại, nhưng tốc độ kém hơn rất nhiều, cũng là bởi vì thân thể của hắn chịu tải không nổi trạng thái phản ứng nhanh như vậy.

Duy trì thời gian dài tốc độ này, đối với ý thức lực cùng thân thể của hắn đều là gánh nặng cực lớn, vả lại còn không thể tùy ý chuyển hướng.

Nhưng giờ thì khác.

Lý Trình Di rõ ràng cảm giác thân thể thừa nhận gánh nặng này cực kỳ nhẹ nhàng, hoàn toàn có thể sử dụng như tốc độ thông thường.

Rốt cục, xem như ở tốc độ vượt qua người cấp 9 rồi.

Hắn nhìn về phía trước, phía trước hải dương tối đen mênh mông vô bờ, nhìn không thấy biên giới.

Mà phía sau, bức tường lớn điểm sáng màu bạc kia, cũng không biết dừng lại, vẫn nhanh chóng đuổi theo phía sau.

“Khó trách nơi này không có vật sống.” Bây giờ hắn đã biết nguyên nhân.

Phương hướng vừa chuyển, Lý Trình Di lập tức bay về phía tòa nhà màu vàng trên bầu trời.

Có lẽ nơi đó có thể tránh được mảnh thiên tai phía sau này.

Hắn nghiêng nghiêng bay lên, độ cao càng lúc càng cao, 10.000m, 50.000m, 100.000m.

Chương 892: Quả cầu mây khủng bố

Lúc đầu hắn còn có thể tính toán độ cao đại khái, càng về sau cái gì cũng không rõ, chỉ biết là bay rất cao rất cao, vượt xa độ cao của bầu khí quyển và tầng mây bình thường.

Xung quanh dần dần phủ kín mây trắng, hắn tựa hồ càng ngày càng tiến vào sâu trong tầng mây.

Nhưng mảnh kiến trúc màu vàng kia vẫn còn ở nơi xa xôi, phảng phất căn bản không tới gần.

Xì! Rốt cục, Lý Trình Di giảm tốc độ xuống, quay đầu nhìn lại, đã không thấy bức tường màu bạc khổng lồ phát sáng kia đâu.

Đến độ cao này, bức tường lớn kia rốt cục không có biện pháp đuổi theo.

Chỉ là…

Lý Trình Di dừng lại ở trong tầng mây, nhìn một đoàn mây trắng hình cầu phía trước không biết từ lúc nào hiện ra, trong thần sắc toát ra một tia cảnh giác.

Hắn kéo dài thời gian lâu như vậy, lần này Góc chết độ khó không cần nghĩ cũng là cực cao, cho nên.

Đúng lúc này, cái kia quả cầu mây trắng kia cấp tốc tản ra, lộ ra trong đó một cái quả cầu màu trắng cực lớn do vô số dây leo gai nhọn tạo thành

Quả cầu có đường kính ước chừng 200m, toàn thân do vô số dây mây gai màu trắng quấn quanh.

Mà tất cả dây mây còn đang di chuyển với tốc độ cao, xuyên qua, giống như đang điều chỉnh cái gì đó.

Xì!

Trong phút chốc, một sợi dây mây màu trắng từ trong quả cầu bay ra, bay về phía Lý Trình Di.

Cây mây này tốc độ cực nhanh, mới bay ra không xa, liền đột nhiên biến mất ở giữa không trung.

Lý Trình Di rùng mình, bản năng cảm giác không gian bên phải có chút không đúng.

Vội vàng dùng Ảnh Thiểm cấp tốc lui về phía sau.

Ngay khi hắn chớp mắt rời đi.

Một cây mây màu trắng từ trên không trung trong nháy mắt chui ra, quét ngang bốn phía.

Nhưng cái rơi này trống rỗng.

Tiếng gào thét bên trong, dây mây lần nữa dời đi phương hướng hướng hắn bay tới.

Lúc này đây, tựa hồ vì phối hợp,hàng chục dây mây màu trắng giống nhau trong quả cầu cùng nhau bay về phía Lý Trình Di.

Những cây dây mây này có tốc độ cực nhanh, mỗi cây có tốc độ gấp năm lần tốc độ âm thanh.

Đối với Lý Trình Di lúc này mà nói, chút tốc độ này tự nhiên không đáng ngại, nhưng phiền toái chính là, chúng nó sẽ ở giữa đường đột nhiên lóe ra biến mất, xuất hiện bất ngờ từ bất kỳ nơi nào trong không trung.

Giống như trực tiếp đâm thủng không gian, nhảy vọt bay tới.

Đột kích như vậy cực kỳ khó chơi.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di lại lần nữa dùng Ảnh Thiểm, nhưng mới tránh được ba cái dây leo công kích, trước mắt liền lần nữa lao ra hơn mười cái dây leo.

Hắn chỉ có thể giơ tay ngưng tụ kim kiếm, chém về phía trước.

Bùm!!!

Lưỡi kiếm màu vàng cùng dây leo chính diện va chạm, cự lực khủng bố tựa như dời núi lấp biển, từ trên dây leo cuồng vọt ra, hung hăng đụng vào trên lưỡi kiếm.

Kim kiếm thoát tay ra, vỡ nát bấy hóa thành cánh hoa, hai tay Lý Trình Di cũng bị đụng văng lên cao.

Sức mạnh khủng bố cực lớn trong nháy mắt liền đem cả người hắn đánh bay về phía sau.

Cỗ sức mạnh này đã không thể dùng đơn vị ngàn tấn tính toán, mà là vượt xa phạm trù này, đến Lý Trình Di hoàn toàn không cách nào tính toán trình độ.

Chao ôi!

Hắn bay ngược về phía sau như tên lửa, toàn thân Hoa Lân Y trong nháy mắt vừa mới tiếp xúc, liền hiện lên mảng lớn rạn nứt.

Không đợi hắn hoàn hồn, phía sau lại là hơn mười cây dây leo hiện ra, từ phía sau xông về phía hắn.

Bùm!!

Hắn lại lần nữa bị hung hăng đập trúng, giống như cầu lông bị đánh bay lên thật xa, bay nghiêng về phía trên.

…….

Vô số mây khí bị hắn đánh tan tách ra.

Lập tức phía trước lại có dây leo mới lóe lên, hung hăng phóng xuống.

Oanh!!!

Sức mạnh lần này mạnh hơn lần trước.

Cự lực khủng bố không hề giữ lại oanh kích chính diện thân thể Lý Trình Di.

Trong nháy mắt, hắn quay cuồng, thân hình chợt bành trướng biến lớn, toàn thân hắc khí tuôn ra, bao trùm xung quanh.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắc khí tản ra, một hình nửa người nửa hươu khổng lồ màu xám trắng, xuất hiện ở giữa tầng mây.

Sừng hươu khổng lồ tựa như cành cây ở đầu sinh vật này, hình thể cao tới sáu mét, toàn thân cơ bắp cầu kết, bên ngoài thân thể bao trùm một tầng vật chất đặc thù màu xám trắng tựa như áo giáp.

Hai hoa văn Khắc Ấn xám trắng chậm rãi hiện lên trước ngực.

Xung quanh áo giáp có gai nhọn, dữ tợn mà uy nghiêm. Một số chỗ thậm chí dung hợp hoa văn của Hoa Lân Y, mơ hồ có ấn ký cánh hoa màu tím đen như ẩn như hiện.

Hoa Lân Y Tiết Mao Phi Liêm dưới tình huống như vậy, dung hợp vào trong bộ áo giáp này.

Giữa những tầng mây, dây leo từ bốn phương tám hướng nhân cơ hội chen chúc nhào tới.

Lý Trình Di bị bao vây ở trung tâm, hai tay nhanh chóng ngưng tụ trường kiếm màu vàng.

Một thanh kim kiếm khổng lồ nhanh chóng ngưng tụ trong tay hắn. Thân kiếm khủng bố dài hơn mười mét, tựa như lá chắn khổng lồ, hung hăng quét ngang dây leo xung quanh.

Ầm ầm!!!

Lưỡi kiếm và dây leo trong nháy mắt tiếp xúc, cự lực khủng bố lại đánh sâu vào người Lý Trình Di.

Nhưng áp lực siêu cường, cũng làm cho lưỡi kiếm đạt được độ sắc bén khó có thể tưởng tượng.

Chỉ trong nháy mắt, hơn mười sợi dây leo bị cự lực của cây kim kiếm cắt đứt rơi xuống.

Kim kiếm trong tay Lý Trình Di cũng vỡ nát, hóa thành cánh hoa tiêu tán.

Cốt giáp trên hai tay hắn thình thịch nổ tung, hóa thành vô số mảnh nhỏ biến mất.

Nhưng rất nhanh, cốt giáp mới lại từ dưới da chui ra, lần nữa quấn quanh ngưng tụ, bổ toàn bộ cốt giáp.

Đây chính là chỗ cường đại của Khắc Ấn Hôi Cốt thứ hai của hắn

Chỉ cần cốt giáp không bị công phá toàn bộ, bản thể của hắn liền hoàn toàn ở vào trạng thái không bị thương.

Khắc Ấn thứ nhất mang đến cho hắn là sức mạnh cực lớn, mà Khắc ấn thứ hai mang đến cho hắn, lại là phòng ngự cường hãn.

Chương 893: Loại biến hóa kinh dị

Chỉ cần không phải trong nháy mắt hoàn toàn đánh tan toàn bộ cốt giáp của hắn, phòng ngự như vậy có thể tiếp tục duy trì, thẳng đến khi xương cốt trong cơ thể hắn tiêu hao hết.

Phòng thủ lúc này mạnh hơn rất nhiều so với lúc trước thử nghiệm.

Nhưng phòng ngự cường hãn cũng không mang đến cho hắn kinh hỉ, bởi vì dây leo bị chặt đứt, tựa hồ chọc giận quả cầu dây leo quái dị xa xa kia.

Rất nhanh, mấy trăm sợi dây leo phô thiên cái địa hướng hắn bay tới.

Vù vù tiếng xé gió tựa như quỷ khóc, truyền đến bốn phương tám hướng.

Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến, không nói hai lời, xoay người chạy trốn.

"Tiến vào trạng thái Lộc Thân, cơ bản có thể phát huy ra toàn bộ thực lực Khắc Ấn, kết hợp Hoa Lân Y, so với lúc kiểm tra, cường độ mình có thể chống cự còn cao hơn một mảng lớn." Nhưng đối mặt với thứ quỷ quái kia vẫn là hoàn toàn không đủ dùng."

Hơn nữa Lý Trình Di còn rõ ràng chú ý tới, những dây leo đuổi theo phía sau kia, tốc độ rõ ràng so nhanh hơn không ít, đạt tới sáu bảy lần vận tốc âm thanh.

Loại biến hóa này khiến trong lòng hắn dâng lên một tia liên tưởng không tốt.

Khi tiếp nhận lượng lớn ký ức, hắn cũng bị động tiếp nhận ký ức của không ít quần thể người thi pháp khác nhau.

Trong những ký ức này, cũng ẩn chứa rất nhiều nhận thức cụ thể về Biển Đen, về những điều chưa biết khác.

Có lúc cho dù là tùy ý nói chuyện phiếm với các trợ thủ, cũng sẽ lơ đãng tiết lộ ra một số tin tức quý giá.

Như quả cầu trước mắt

Hắn tựa hồ ở trong trí nhớ của một số cường giả, hắn đại khái nghe nói qua.

Thứ đồ chơi này chẳng lẽ là Bích Lục Chi Mẫu!?

Bích Lục Chi Mẫu, đó là tập hợp của vô số sinh mệnh thực vật tự nhiên trong Biển Đen, nếu như dựa theo đẳng cấp nguy hiểm phân chia, cho đến bây giờ hắn gặp phải, đây có lẽ là chỉ đứng sau Tử Thiên Sứ Chi Vương.

Loại tồn tại này bình thường sẽ chỉ xuất hiện ở khu vực xanh hóa cực độ cằn cỗi, thậm chí sắp tuyệt chủng.

Nó có khả năng bắt chước tiến hóa đáng sợ, có khả năng mô phỏng khả năng phòng thủ của đối thủ với tốc độ cực nhanh và phát triển các phương tiện tấn công nhắm mục tiêu.

Bản thân nó không có thần trí thống nhất, ý chí cực kỳ hỗn loạn, đã từng hủy diệt rất nhiều nền văn minh cường đại trong Biển Đen.

Mấu chốt nhất là, năng lực tiến hóa của Bích Lục Chi Mẫu, là vô hạn, nó lấy Góc chết làm thức ăn, nuốt chửng hết thảy cá thể tồn tại, không cách nào bị hủy diệt, không cách nào bị khống chế. Ít nhất là cho tới bây giờ. Đây chính là một thứ kinh khủng tương tự như thiên tai!

So với Tử Thiên Sứ Chi Vương mà nói, trình độ ghê tởm của thứ này kỳ thật còn cao hơn, ít nhất Tử Thiên Sứ Chi Vương không trêu chọc nó còn có thể im lặng. Nhưng đồ chơi này hành động hoàn toàn xem ngẫu nhiên, Góc chết nếu là chỉnh thể xanh hóa quá ít, liền tùy thời có thể dẫn tới Bích Lục Chi Mẫu đột nhiên tập kích.

Lý Trình Di vừa chạy vừa đối ứng với tri thức trong trí nhớ, càng xem càng phù hợp với tất cả đặc thù.

Bích lục chi mẫu không có nghĩa là bản thân nó chính là màu xanh lá cây, mà là ở trạng thái khác nhau, nó sẽ hiện ra màu sắc khác nhau, trong đó chủ yếu là màu trắng cùng màu xanh lá cây luân phiên.

Trong lòng hắn ngưng trọng, nếu quả thật là Bích Lục Chi Mẫu, trình độ khó giải quyết, có thể vượt xa bất kỳ quái vật

Góc chết nào khác.

Loại quái vật này có khả năng bắt chước cực kỳ biến thái, không bao lâu nữa những dây leo kia liền sẽ tiến hóa ra năng lực có thể khắc chế tốc độ của hắn

Phải nghĩ ra đối sách. Tuy rằng ngay từ đầu hắn có dự liệu, nhưng không nghĩ là Góc chết lần này lại phiền toái như vậy.

Đang lúc hắn cấp tốc chạy thoát Bích Lục Chi Mẫu đuổi bắt thì đột nhiên không gian phía trước một trận vặn vẹo mơ hồ.

Một cỗ lực kéo khổng lồ, trong nháy mắt tập trung toàn thân hắn.

Phốc xoẹt.

Trong phút chốc, trước mắt Lý Trình Di hoa lên, toàn thân cấp tốc giải trừ trạng thái Khắc Ấn của Lộc Nhân, lảo đảo rơi xuống đất, ổn định thân hình.

Trước mắt vẫn là sân kiểm tra căn cứ ngầm.

Trước mặt hắn vẫn là đứng Đại Hùng, vẻ mặt Đại Hùng có chút lo lắng đang chậm rãi từ mơ hồ đến rõ ràng.

Ra rồi!

Cuối cùng hắn cũng ra rồi!

Lần thứ hai dự báo xem như vượt qua, kế tiếp chính là lần thứ ba, cũng chính là hoàn toàn tiến vào.

“Không sao chứ Anh Di?” Đại Hùng đã ý thức được Lý Trình Di đã tiến vào Góc chết, lúc này nhìn toàn thân đầy cốt giáp rạn nứt, liền biết Góc chết lần này e rằng vô cùng nguy hiểm.

“Không sao, nhưng e rằng anh cần thời gian để chuẩn bị. Góc chết lần này vô cùng phiền phức. “Lý Trình Di hít một hơi thật dài, trong đầu nhanh chóng xác định phương pháp ứng phó.

Bích Lục Chi Mẫu bên trong Góc chết mới quá mức phiền toái, hắn nếu như cứ như vậy đi vào, chỉ sợ kết quả sẽ không lành

Ngắn gọn đem tình huống của Bích Lục Chi Mẫu cùng Góc chết mới nói cho Đại Hùng một lần.

“Tiếp tục ở lại nơi này quá mức lãng phí thời gian, phương pháp ứng đối của Bích Lục Chi Mẫu tốt nhất hẳn là che giấu bản thân. Không đối kháng chính diện. “Đại Hùng nhanh chóng đề nghị.

Anh Di, em đề nghị anh nhân cơ hội giảm xóc cuối cùng, đi Midraon kéo dài thời gian, suy nghĩ phương pháp ứng phó”.

Không sai, anh cũng chuẩn bị làm như vậy. “Lý Trình Di gật đầu.

Tốc độ dòng thời gian của Midraon được vận dụng thích đáng, quả thật có thể dùng làm cảng tránh gió tạm thời, tránh được nguy hiểm.

Mặt khác, trước khi đi, anh còn phải đi gặp một người.

Lần này hoàn thiện đại lượng võ học, hắn đi tới Midraon, hoàn toàn có thể tiến hành ngưng tụ Khắc Ấn mới.

Hắn muốn ở trong lần này, một hơi tận lực ngưng tụ đủ nhiều Khắc Ấn.

Chương 894: Chỉ cần thăng hoa

Trên thực tế, nhóm Sinh vật đứng đầu Biển Đen, Cho dù là Tử Thiên Sứ chi vương, hay là Bích Lục chi mẫu, đều bắt nguồn từ lần lượt tăng lên, cường hóa, thăng hoa.

Mà cái gọi là Khắc Ấn, kỳ thật chính là sau khi thăng hoa, thân thể tự nhiên hiện ra một số biểu hiện đặc trưng chung.

Thế thôi.

Cho nên, chỉ cần thăng hoa đến đủ độ cao, coi như là Bích lục chi mẫu, có lẽ cũng có thể có đầy đủ phương pháp ứng đối.

Dù sao dựa theo tin tức trong trí nhớ, Bích Lục Chi Mẫu lúc ban đầu cũng là từ một đoàn dây leo nhỏ tự nhiên sinh trưởng dần dần tiến hóa mà thành.

Đơn giản đổi lại, Bích Lục Chi Mẫu hẳn là đạt tới không biết bao nhiêu Khắc Ấn siêu cấp tồn tại.

Một lát sau, Lý Trình Di nhanh chóng rời khỏi căn cứ, đi tới tòa nhà tổng bộ.

Tầng thứ mười hai tổng bộ Minh Viễn.

Hắn ở chỗ này, lại một lần nữa nhìn thấy đã Phan n, cậu bé gặp trên máy bay trước đây

Trong văn phòng không lớn. Phan n đang cầm một bộ bài, xáo trộn hết lần này đến lần khác, lơ đãng.

Bề ngoài của cậy bé so với lúc trước gặp trên máy bay trưởng thành hơn rất nhiều, tám tuổi, vẫn là hắn là thời gian đi học, nhưng hắn hiện giờ đại bộ phận tinh lực đều dùng ở việc cứu trợ cho rất nhiều người Góc chết trong công ty.

Đó là lựa chọn của cậu bé.

Cũng bởi vậy, lúc trước Lý Trình Di mới lựa chọn giao cho cậu bé Hoa Ngữ Châu.

“Đã lâu không gặp. “Phan n đang lẳng lặng chờ người vào cửa, bỗng nhiên một giọng nói ôn hòa đột ngột vang lên.

Nếu như là mấy tháng trước cậu bé, chắc chắn sẽ bị dọa nhảy dựng, nhưng vào hôm nay, tiến vào không biết bao nhiêu cái Góc chết cậu bé đã có được tố chất tâm lý không sợ hãi.

Quay đầu lại, cậu nhìn thấy ông chú biết làm ảo thuật mình từng gặp trên máy bay.

“Cháu chào chú. “Cậu bé lễ phép chào hỏi.

“Xin lỗi, làm phiền cháu rồi.” Lý Trình Di đương nhiên không thể bỏ trứng gà vào một cái rổ, cho nên lần này đặc biệt tới, mời Phan n thoáng hiện tiến vào Góc chết của Bích Lục Chi Mẫu, tìm được cách thoát ly.

“Có thể làm cho chú cũng cảm thấy khó giải quyết, muốn xin giúp đỡ chắc Góc chết này khó lắm phải không.”

“Sao, nếu cháu không muốn, chú cũng không ép buộc. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

“Không sao, để cháu viết cho bạn một bức thư đã” Phan n lắc đầu, bình tĩnh nói.

“… “Lý Trình Di không nói gì.

“Chỉ vài phút thôi. “Phan n nghiêm túc nói.

“Xin lỗi, bạn cháu là người trong công ty sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Không, là bạn cháu quen trong một lần đi công viên thú cưng. “Phan n lắc đầu. Bạn gái ấy tên là Tạ Huề, là một người rất dịu dàng giống chú.

“Vậy sao? Nếu có cơ hội, giới thiệu cho chú làm quen nhé? “Lý Trình Di nhẹ nhàng nói.

Kỳ thật hắn cũng không muốn để cho một đứa trẻ mới 8 tuổi liều mạng như vậy, nhưng……

“Không “Phan n lại lắc đầu,“Cháu đã nói với bạn ấy, nhưng bạn ấy nói chú rất đáng sợ, cho nên cháu tôn trọng suy nghĩ của bạn ấy”.

“Chú rất đáng sợ à? “Lý Trình Di kinh ngạc, sờ sờ má mình.

“Vậy thôi vậy, hiện tại không vội, lần sau lúc chú tiến vào Góc chết, cần cháu trợ giúp, Phan n.” Hắn nghiêm túc vươn tay.

“Vâng, cháu sẽ chuẩn bị tốt. “Phan n gật đầu.

Cậu bé chưa bao giờ gặp qua Lý Trình Di xin giúp đỡ, đây là lần đầu tiên, cho nên không cần nghĩ, cũng khẳng định biết, lần này Góc chết sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng.

Cậu bé không thể từ chối.

Nếu không có Lý Trình Di, lúc trước cậu bé có lẽ đã sớm cùng mẹ chết ở sa mạc mênh mông tại Sultan.

Không giống như bây giờ, bệnh nan y của mẹ đã được khống chế, mà cậu, cũng có nhiều người quan tâm như vậy.

Hai ngày sau, Lý Trình Di đi An Đô, sau khi thăm hỏiNghi Hoàng, tiếp nhận nhiệm vụ toàn lực ủng hộ hậu cần quốc gia của team Khu vườn Vận Mệnh.

Kỹ thuật y tế của Đại Hùng, kỹ thuật an ninh mạng của Thải Hồng Đường, toàn diện kết nối với dòng lũ của Bộ Hậu cần Nghi Quốc.

Và những người còn lại, vì sự không chắc chắn ở góc chết, đã không được giao nhiệm vụ ở tiền tuyến.

Thậm chí vì trấn an Minh Viễn hiện giờ đã hòa hảo với mấy đại gia tộc cùng với không ít đại quý tộc địa phương, Nghi Hoàng còn ban cho một loạt vị trí trống, để cho Lý Trình Di có thể tự do sắp xếp một ít người một nhà tiến vào bộ phận chính phủ, hưởng thụ đãi ngộ.

Sau khi nhanh chóng giải quyết nỗi lo, Lý Trình Di kế tiếp phải làm, chính là lựa chọn một chủ hoa mới, làm hoa thần vị thứ chín của mình.

Lần này, yêu cầu của hắn đối với hoa chính, là phải trợ giúp hắn tu hành Chân Ấn càng nhiều càng tốt.

Mà hoa như vậy, trong lòng hắn đã xác định.

…….

Vườn thực vật Vĩnh Viễn

Hiện giờ trong vườn thực vật, xây dựng các loại nhà kính hình thù kỳ quái lớn nhỏ, tựa như từng khối gỗ xếp dựng lên, đông một cái tây một cái, rất tùy hứng

Giữa nhà kính xếp gỗ màu xám, là vành cây xanh bình thường tô điểm.

Du khách dày đặc qua lại giữa những bóng cây xanh này, thưởng thức các loại hoa cỏ kỳ dị nơi này.

“Sau khi đầu tư mua rất nhiều kỳ hoa dị thảo ở khắp nơi, vườn thực vật của chúng ta bất kể chi phí đầu tư, khiến nơi này trở thành vườn thực vật tốt nhất toàn tỉnh”.

Chu Tinh Đồng đã lâu không gặp cẩn thận giới thiệu cho Lý Trình Di biến hóa lúc này.

Cô vừa dẫn đường, vừa thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

Xung quanh hai người còn có một nhân viên công tác, quản lý vườn thực vật.

Nhưng chủ đạo nói chuyện, vẫn là Chu Tinh Đồng lúc này.

“Trên thực tế chủng loại hoa cỏ trong vườn thực vật Vĩnh Viễn tăng nhiều, còn có mấy vị cao tầng của tập đoàn Minh Viễn trợ lực, bọn họ đem vài loại hoa cỏ cùng biến chủng, mang tới đây trồng, hình thành từng hồ hoa độc đáo. Tên như ý nghĩa, chính là liếc mắt một cái, tựa như hồ nước được tạo bằng hoa, rất đẹp.”

Chương 895: Anh túc xanh nhiều gai

Lý Trình Di gật đầu, nghe giới thiệu, ánh mắt quét qua xung quanh.

Hắn phát hiện nơi này nhân khí quả thật so với trước tốt hơn rất nhiều,người tới nơi, đại bộ phận đều là gia đình, cơ quan, số ít là tình nhân, cùng với một số người quay video.

“Hiện nay chúng tôi đang rất nổi tiếng trên các nền tảng di động như cá chuồn, cá voi xanh nhỏ. Đặc biệt là dự án Hồ Hoa, còn thu hút rất nhiều du khách từ các tỉnh khác đến thưởng thức. Tuy rằng thu chưa đủ bù chi, nhưng so với lúc ban đầu, chênh lệch thu chi đã nhỏ hơn rất nhiều. Thỉnh thoảng còn có tháng có lãi”

Chu Tinh Đồng một bên giới thiệu, một bên đi tới trước một căn nhà kính nhỏ chỉ có chừng một trăm mét vuông, đưa tay đè lại khóa vân tay trên cửa.

Rất nhanh, răng rắc một tiếng vang nhỏ, khóa cửa mở ra.

Ánh mặt trời là màu vàng nhạt, từ cửa sổ phía trên cùng chiếu vào, bên trong là một mảnh hoa màu xanh da trời số lượng không nhiều lắm.

Đóa hoa kia xanh đến cực kỳ thuần túy, không có một tia tạp sắc.

Nhụy hoa màu vàng mang đỏ ở trung tâm, cùng cánh hoa màu xanh da trời xung quanh hình thành màu sắc đối lập rõ ràng.

Lý Trình Di vừa bước vào, tầm mắt lập tức bị bụi hoa màu lam kia hấp dẫn.

Hoa nhỏ kia không lớn, mỗi đóa chỉ to bằng trứng gà, phiến lá và rễ cây cũng lông xù, mọc một tầng gai trắng.

Hắn đến gần, ngồi xổm xuống, nhìn bụi hoa chỉ cao hơn mười cm, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào một đóa hoa nhỏ.

Một đóa hoa cánh hoa có sáu mảnh, hình dạng cực kỳ tinh tế, nhưng tới gần lại quái dị không ngửi thấy bất kỳ mùi thơm nào.

Đó là một bông hoa không có hoa.

“Xin lỗi ông chủ, trong thời gian ngắn chỉ có thể tìm được số lượng từng này, còn lại khoảng cách quá xa, hơn nữa cấy ghép khó khăn, hoa này bình thường chỉ mọc ở khu vực tương đối cao, mà trước đó thị trường không có nhu cầu đối với loại hoa này, cho nên phương diện nghiên cứu kỹ thuật rất ít, tất cả đều phải bắt đầu lại từ đầu.”

Quản lý Trần Ngọc Cầm hiện tại thu nhập cao hơn rất nhiều, thái độ cũng phối hợp tích cực hơn trước.

Lúc này cũng xin lỗi vì số lượng hoa ít.

‘Trong lúc vội vàng có thể tìm được nhiều như vậy cũng không tệ, dù sao vốn là hoa trên núi cao. “Lý Trình Di không thèm để ý.

Lúc này lực chú ý của hắn toàn bộ tập trung vào hoa khí tràn vào ngón tay.

Anh túc xanh nhiều gai: Họ Anh túc, chi anh túc xanh, loại thực vật thân thảo sống quanh năm, chủ yếu sinh trưởng trên khe núi ở độ sâu trên 4.000m so với mực nước biển, có tác dụng lưu thông máu ứ, giảm đau. Mùa hoa từ tháng 6 đến tháng 9”.

Những thứ này vẫn là thứ hai, mấu chốt là năng lực hoa ngữ.

Lý Trình Di đem lực chú ý tập trung vào tin tức tiếng hoa truyền ra sau đó.

‘Hoa ngữ: sinh mệnh ngoan cường (Đặc tính 1: nhanh chóng thích ứng. Đặc tính 2: sự sống cường hóa trên diện rộng)’

Chính là cái này.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra.

Trong các loài hoa bình thường, cũng có loại có khả năng ngôn ngữ hoa tương đối biến thái.

Trước đó hắn đã thu thập qua hoa cỏ dại xanh, nhưng bởi vì khi đó tác dụng không lớn, cho nên cũng chỉ là tạm giữ tư liệu.

Mà hiện tại, năng lực hoa ngữ này vừa vặn thích hợp với tập tính võ học chân khí, cấp tốc gia tăng tốc độ tu hành.

Bởi vì bản chất chân khí bắt nguồn từ ba thứ, một: Chân Ấn Chi Tủy. Hai: ý thức lực, ba: sinh mệnh lực bản thân, tức tinh lực.

Ba thứ dung hợp, mới có thể tinh luyện ra cái gọi là chân khí.

Mà hoa cỏ dại trước mắt này, hoàn toàn có thể tăng lên sinh mệnh lực của hắn trên diện rộng.

Cái này tương đương với biến tướng vì tu hành đại lượng võ học chân khí làm cơ sở.

‘Trong khoảng thời gian ngắn tu hành võ học chân khí, hạn chế số lượng chân khí tinh luyện, bây giờ chủ yếu là sinh mệnh lực, nếu như sinh mệnh lực có thể chống đỡ được tiêu hao, mình hoàn toàn có thể mỗi ngày đều dùng hoa ngữ gia tốc Chân Ấn chi tủy tràn vào.’

Năm ngày một lần sử dụng hoa ngữ gia tốc tu hành, đây chính là hạn chế lớn nhất của hắn hiện giờ khi tu hành chân khí.

Lần này phân phó Chu Tinh Đồng và quản lý thu thập cây anh túc xanh, chính là để giải quyết vấn đề này.

Khi sự thu thập được tin tức

Rất nhanh, tin tức liên quan đến hai đặc tính hoa ngữ, cũng được Lý Trình Di tự nhiên lý giải.

Phương thức truyền tải thông tin này, là truyền tải không chữ viết độc đáo của Ác Chi Hoa.

Đặc tính đầu tiên của hoa ngữ sinh mệnh ngoan cường: Thích ứng nhanh chóng, là phiên bản yếu tương tự như Xuân Phi Bồng thích ứng trong mọi hoàn cảnh mà hắn phát hiện lúc trước.

Thích ứng trong mọi hoàn cảnh có thể bắt đầu từ hoàn cảnh xung quanh, thay đổi bản thân mạnh mẽ thích ứng với hoàn cảnh, cũng đạt tới trình độ hấp thụ sức sống từ trong hoàn cảnh xấu.

Nhưng đặc tính thứ nhất của sinh mệnh ngoan cường này, thì không phải như thế.

Tác dụng thích ứng nhanh chóng, là sau khi tiến vào một hoàn cảnh ác liệt xa lạ, nhanh chóng làm cho bản thân trở nên thích ứng với hoàn cảnh xung quanh hơn, giảm bớt ma sát đối kháng với xung quanh, nhưng không thể ngược lại hấp thu sức mạnh từ hoàn cảnh.

Nó chỉ được sử dụng để giảm thiểu thiệt hại.

Tuy rằng không sánh bằng thích ứng trong mọi hoàn cảnh, nhưng cũng có lời rồi.

Đây chỉ là một đặc tính, phía sau còn có thể có đặc tính mới.

Bình tĩnh lại, Lý Trình Di nhìn về đặc tính thứ hai, sinh mệnh cường hóa trên diện rộng. Cái đặc tính này là hạch tâm hoa ngữ, mà cực kỳ đơn giản thô bạo, đó chính là sinh mệnh lực bị động gia tăng gấp mười lần. Và sự gia tăng này không phải là một lần, mà là theo cường độ cơ thể, tăng theo tỷ lệ.

Lần sau tăng cường sức mạnh, chỉ cần chờ hoa ngữ tiến hóa, là có thể lần nữa kích hoạt.

Chính là mày rồi.

Sau khi xác định được chủ hoa thứ chín trong lòng, nhất thời ở nơi người thường không thể nhìn thấy, ấn ký Ác Chi Hoa của hắn nhanh chóng sáng lên lam quang.

Chương 896: Ông chủ kỳ quái

Màu xanh da trời tựa như bầu trời, nhuộm mặt Lý Trình Di thành một màu xanh nhạt.

Hắn nhanh chóng vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve từng đóa hoa, hấp thụ toàn bộ khí hoa của chúng.

Rất nhanh, vô số hoa khí hội tụ đến ấn ký hoa thần vị thứ chín, hội tụ thành một đóa giống như hoa văn anh túc xanh.

“Mọi người đi ra ngoài trước, tôi một mình ở chỗ này nghiên cứu một lát.

Lý Trình Di mở miệng phân phó”

Vâng.

Chu Tinh Đồng và mọi người trong vườn thực vật đều rời khỏi nhà kính.

Nhìn cửa tự động chậm rãi khép lại, đóng chặt, khóa lại.

“Ông chủ vẫn luôn kỳ quái như vậy sao? “Một người đàn ông trong ban quản lý thấp giọng hỏi quản lý.

Một nữ thư ký xinh đẹp gợi cảm như Chu Tinh Đồng không cần, ngược lại tự nhốt mình ở trong nhà kính, cùng một ít hoa

Mà nữ thư ký xinh đẹp gợi cảm một thân trang phục OL, lại bị ném ở ngoài cửa, không cho phép tiến vào.

Loại tình huống này thấy thế nào cũng lạ.

“Quen thế rồi”Trần Ngọc Cầm từ lúc ban đầu vẫn theo Lý Trình Di quản lý nơi này, đã sớm tập mãi thành thói quen.

“Ông chủ của chúng ta là người thích hoa, không có hứng thú với người khác phái. “Cô bổ sung.

“Ặc “Mấy người xung quanh đều không tự chủ được lui về phía sau một bước, sắc mặt quái dị.

Bọn họ đều là người mới được tuyển vào, cũng là lần đầu tiên nghe được đánh giá của quản lý đối với ông chủ.

Chu Tinh Đồng không nói gì, đứng ở bên ngoài, dựa lưng vào kính thủy tinh ổn định trơn bóng trong nhà kính, dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần.

Đối với tình cảnh như vậy, cô đã sớm quen.

Lúc này trong phòng ấm áp.

Lý Trình Di không ngừng hấp thu hoa khí, một bụi hoa nhỏ, rất nhanh liền bổ sung xong 100% hoa khí.

Bổ sung xong còn thừa ra mấy đóa, cũng coi như vừa vặn.

Khi hoa khí đầy

Một màu lam quang chói mắt từ trong Hoa Thần Vị phát ra.

Ngay sau đó, một hồi phản hồi rất nhỏ hiện lên.

” Hiệu quả Hoa ngữ bị động, có bắt đầu kích hoạt?”

Không.

Lý Trình Di lo lắng xuất hiện kịch biến dị thường gì đó, cho nên lựa chọn tạm thời không kích hoạt.

Đứng lên, hắn lại xem xét số lần tiến hóa của Anh túc xanh.

“Chỉ có ba lần?”

Không nên nói, cư nhiên có ba lần!? Lý Trình Di nhanh chóng phản ứng lại.

Mỗi tiến hóa một lần, kích hoạt một lần đặc tính hoa ngữ bị động, nếu như mỗi lần đều là gấp mười lần, như vậy chính là bốn lần chồng lên nhau, tăng cường sức mạnh gấp mười lần.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hoa ngữ này sẽ mang đến cho hắn phụ trợ tu hành tương đối!

Đưa tay nhìn đồng hồ, Lý Trình Di xoay người mở cửa, kế tiếp chính là chuẩn bị cuối cùng.

Hắn muốn đi gặp Iseline một chuyến, trấn an cô bé, cũng như thu hoạch tin tức nhất định, sau đó chính là thẳng đến Midraon.

Hắn ở chỗ này chậm trễ mất bảy ngày, Midraen có lẽ đã qua bảy năm, không biết Trần Gia Hàm phát triển đến như thế nào.

Mà lúc này đây, hắn trở về Midraon, liền muốn tốc độ nhanh nhất nắm giữ càng nhiều Khắc Ấn, tăng lên thực lực tối đa của bản thân.

……

Khúc Linh phủ -Thiếu m Quốc .

Trong một tòa nhà có chút rách nát hoang phế.

Két két.

Cửa viện bị đẩy ra từ bên ngoài, một nam tử cao lớn mặc áo lót màu đen, bên ngoài khoác trường bào màu xanh da trời,

chậm rãi đi vào.

Nam tử khuôn mặt nghiêm túc, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, rõ ràng chính là Lý Trình Di mới từ Địa Nguyệt trở về.

Chính xác mà nói, hẳn là Vương Nhất Thần.

Hắn không đổi thân phận khác, mà vẫn đi theo con đường của Vương Nhất Thần.

Nguyên nhân ở chỗ, ngưng tụ dung hợp Chân Ấn, võ học chân khí thích hợp hơn Võ học Huyết Nguyên rất nhiều.

Võ học Huyết Nguyên là nhằm vào thể chất huyết mạch đặc biệt, tiến hành điều phối Chân Ấn mới, là võ học định chế.

Mà võ học chân khí, đối với thể chất yêu cầu so với Võ học Huyết Nguyên thấp hơn rất nhiều.

Cho nên hắn vẫn lựa chọn tiếp tục đi con đường võ học chân khí.

Cứ như vậy, thân phận Vương Nhất Thần này tích lũy lâu như vậy, tự nhiên là không nên dễ dàng vứt bỏ.

Sau khi vào cửa, một bóng người cao gầy từ góc tối đi ra, ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Ai đấy?

Người nọ còn chưa nói xong, liền im bặt, ngơ ngác nhìn Lý Trình Di.

Người tới chính là Lưu Minh Dương từ trấn Tân Minh chạy tới, cũng chính là thiếu niên được hắn cứu từ vùng bên ngoài kia.

Lúc trước thiếu niên, lúc này đã hoàn toàn trưởng thành.

Hơn nữa nhìn trong cơ thể, tựa hồ còn có chân khí cơ bản Thanh Nguyện đan pháp của Vương gia.

Lưu Minh Dương thần sắc kích động, bước nhanh đến gần một chút, tựa hồ muốn nhìn kỹ một chút.

“Đã lâu không gặp. “Lý Trình Di cười cười, khuôn mặt vẫn như tám năm trước, không hề thay đổi.

Từ sau khi ngài mất tích, u Dương gia vẫn từ các góc độ khác nhau chèn ép tông gia Vương gia, hiện tại ngay cả y quán của Vương Trí Quân đại ca cũng không có cách nào mở lại được."

Lúc này Lý Trình Di mới biết, sau khi hắn mất tích, Lưu Minh Dương theo thương đội đi tới Khúc Linh phủ, mang theo tín vật của hắn, nương tựa vào Vương Trí Quân, cũng được Vương Trí Quân thật lòng tiếp nhận, còn truyền thụ Thanh Nguyện đan pháp gia truyền cho hắn.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang.

Bởi vì u Dương Tình của u Dương gia hoàn toàn biến mất, bọn họ cũng giận chó đánh mèo Vương Nhất Thần và Vương Trí Quân, bắt đầu chèn ép Vương gia.

Trong mấy năm này, mặc dù không có giáp mặt đánh giết, nhưng sản nghiệp cùng làm ăn của Vương gia ở Khúc Linh phủ, cũng càng làm càng kém, đến bây giờ thậm chí là thu không đủ bù chi.

"Người của Thần Võ Ti có lên tiếng không? "Lý Trình Di hỏi.

Thần Võ Ti tới hai lần, chỉ là truyền tin, nói là tạm dừng chức vụ của ngài, do người mới thay thế, hơn nữa bởi vì không phải bởi vì mất tích, cho nên bổng lộc trước đó của ngài gì gì đó, đều toàn bộ sung công"Lưu Minh Dương trong giọng nói mang theo một tia tức giận, hiện tại hồi tưởng lại sắc mặt hai người Thần Võ Ti lúc ấy, trong lòng hắn đều khó nén phẫn nộ.

Lý Trình Di cũng không thèm để ý.

Chương 897: Cửa tan nhà nát

"Còn có đại sự gì không? "Tiền gì gì đó tùy thời đều có thể kiếm.

"Còn nữa, thời tiết năm kia, m Đô đã xảy ra một đại sự kinh thiên động địa. "Lưu Minh Dương dừng một chút, nuốt nước miếng. "Sau đại sự kia, hiện giờ đã không còn là chính sách lúc trước, m Đô phế bỏ vô số chế độ thăng chức quốc gia, chức vụ của ngài chính là khi đó bị xóa bỏ."

"Đại sự gì? "Lý Trình Di thần sắc khẽ động.

“Đương kim Thiếu m Phong Thiên Bảng đệ nhất quốc sư Tống Vân Hạc, đột nhiên mất tích. Không ai biết lão nhân gia đi đâu, hôm nay Đế Quân không có ai quản chế, mấy năm nay tuyên bố không ít chính lệnh rất khoa trương chỉ muốn các nơi thu thập tài nguyên trân bảo đưa lên, những quốc kế dân sinh khác cái gì cũng mặc kệ.” Lưu Minh Dương vừa nói ra chính là tâm tình kích động.

Để gom đủ tài nguyên cần thiết, bên ngoài Khúc Linh phủ khắp nơi đều là dân tị nạn đói khát. Không ít người cửa nát nhà tan.

“Được rồi, dẫn ta đi tìm Vương Trí Quân. “Lý Trình Di vỗ vỗ vai hắn.

Lúc trước hắn đã đáp ứng Vương Trí Quân, trở về Tông gia, phát dương quang đại tông gia. Hiện giờ phát dương còn chưa thấy đâu, ngược lại là liên lụy bọn họ không ít.

Hiện tại nếu hắn đã trở lại, cũng nên thu thập cục diện.

Hơn nữa phương diện tài nguyên dược liệu Vương gia cũng có thể giúp hắn không ít trong phương diện trợ lực tu hành chân khí.

Được!

Khi đi theo Lưu Minh Dương xoay người rời đi, Lý Trình Di nhân tiện xác nhận kích hoạt đặc tính hoa ngữ bị động.

Nhất thời, vô số vầng sáng lam sắc từ bên trong ấn ký ác chi hoa sáng lên, cũng nhanh chóng bao trùm toàn thân hắn.

Mà Lưu Minh Dương phía trước không biết điều này

Liên tục lam quang không ngừng bao trùm xuống, Lý Trình Di chỉ cảm giác toàn thân mỗi một tấc cơ bắp, máu, xương cốt, thần kinh, đều đang nhanh chóng trở nên nặng nề.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu.

Không có bất kỳ thêm vào năng lượng rót vào, giống như là có người cầm một cây bút, tùy ý tại trên người hắn nhẹ nhàng điểm một cái. Liền khiến cho từng tế bào sức sống, cường độ,

tuổi thọ, khôi phục lực, vân vân, toàn diện tăng lên rất nhiều rất nhiều.

Hết thảy giống như là nguồn nước vô tận, liền trực tiếp cấp tốc tăng cường lên. Lý Trình Di đi theo Lưu Minh Dương mấy chục mét, lam quang trên người mới ảm đạm xuống.

Ngoài mặt, hắn vẫn lợi dụng ảnh thế duy trì ngoại hình của Vương Nhất Thần, nhưng trên thực tế, hắn đã có thể cảm giác được, lúc này mình tựa như một quả bóng tràn đầy sắp nổ tung.

Tinh lực tràn đầy đến không cách nào hình dung, phảng phất hắn mười ngày mười đêm không ngủ điên cuồng tu luyện, đều có thể thoải mái đến cực điểm.

Không có cảm giác mỏi mệt, cho dù hắn mới sử dụng nghịch ngân xuyên đến tới Midraon, cũng không có nửa điểm mệt mỏi.

Hai người dọc theo đường một đường đi về phía Vương gia y quán, tám năm sau, Khúc Linh phủ bây giờ so với lúc trước rõ ràng vắng vẻ hơn rất nhiều.

Người đi đường không nhiều, binh sĩ tuần tra cũng ít.

Không bao lâu, đi tới trước cửa y quán.

Cửa y quán đóng chặt, không có người trông coi.

Trên mặt đất, trên cột cửa, khắp nơi đều là dấu vết bị phá hư.

Lưu Minh Dương dẫn Lý Trình Di từ cửa hông gõ cửa, một gã sai vặt lặng lẽ mở cửa, để hai người vào.

Hai người rất nhanh liền ở trong phòng, thấy được Vương Trí Quân hiện giờ.

Vị thiếu tộc trưởng năm đó, lúc này xanh xao vàng vọt, cả người không vượt quá năm mươi cân, yếu đuối, nằm ở trên giường đã sắp không dậy nổi nữa rồi.

Ngực hắn có một cái chưởng ấn xám ngoét, hiển nhiên là bị người đánh trọng thương gây nên.

“AThần ca.!? huynh không sao hả!? “Nhìn thấy Vương Nhất Thần từ bên ngoài đi vào, hai mắt u ám của Vương Trí Quân thoáng cái sáng lên.

Tựa như thắp đèn trong bóng tối.

“Sao ngươi lại biến thành như vậy? “Lý Trình Di nhíu mày. Là u Dương gia?”

“Không phải là bọn chúng, năm đó Thần ca bảo muốn tìm những vật có liên quan đến Huyễn Thải Long. Sau đó đệ liền chú ý lưu tâm, năm năm trước một lần ngoài ý muốn, từ được manh nối về Huyễn Thải Long khi sửa một nhà cổ bỏ hoang, kết quả bị một người thần bí bắt được ép hỏi, bị đánh một chưởng vào ngực, thiếu chút nữa thì chết.”

Lý Trình Di không còn gì để nói, nói cho cùng, Vương Trí Quân nếu không có quan hệ với hắn, còn có thể thành thật thật làm ăn y quán của mình, kết quả hiện tại y quán bởi vì liên lụy u Dương gia không làm ăn được, chính mình cũng bởi vì bảo hắn điều tra Huyễn Thải Long manh mối, bị người đánh thành trọng thương sắp chết.

Hắn phỏng chừng nếu mình tới chậm một năm, có thể Vương Trí Quân sẽ biến thành mộ phần.

“Để ta xem. “Hắn cầm đèn đi lên phía trước, đưa tay nắm mạch Vương Trí Quân. Lúc làm bộ bắt mạch Lực trường rực rỡ nhanh chóng lặng lẽ bao trùm toàn thân.

Nhất thời, lực trường chữa trị cuồn cuộn không ngừng, nhanh chóng khôi phục thân thể cạn kiệt của Vương Trí Quân.

Sắc mặt hắn rõ ràng nhanh chóng hồng nhuận, tinh thần trong mắt cũng bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

“Còn nữa…” Vương Trí Quân tinh thần phấn chấn lên, nhưng không có chút nào vẻ vui vẻ, ngược lại có chút do dự.

“Còn có một việc, là tháng trước mới truyền đến tin tức Thần ca nghe xong, phải bình tĩnh!”

Chuyện gì ngươi nói đi. “Trong lòng Lý Trình Di đột nhiên có cảm giác không tốt.

“Cuối năm ngoái, Tân Minh trấn gặp phải Võ nhân Huyết Nguyên tập kích, phụ thân huynh, Vương Nhất Phong Vương bộ đầu cùng tân Trấn Tướng và các cao thủ tử thương thảm trọng, tỷ tỷ của huynh là Vương Nhất Hằng tung tích không rõ, Vương bộ đầu…..”

“Cha ta thế nào?! “Giọng Lý Trình Di không nghe ra cảm xúc gì.

Dù sao hắn không phải Vương Nhất Thần, cho nên Vương Nhất Phong cũng không phải phụ thân hắn. Chỉ là hồi tưởng lúc trước vừa mới đến Góc chết này, là Vương Nhất Phong và Vương Nhất Hằng chiếu cố hắn, sớm chiều ở chung với hắn.

Chương 898: Quốc sư mất tích

“Vương bộ đầu, đã chết trận. Tập kích Tân Minh trấn, là tổ chức Huyết Nguyên nổi danh, Hoàng Cốt Đình. Bọn chúng lấy cái này làm đầu danh trạng, nương tựa địch quốc Đồ Sơn quốc” Vương Trí Quân bất đắc dĩ nói.

Lúc này vô luận là Lưu Minh Dương hay là hắn, đều khẩn trương nhìn chằm chằm sắc mặt biến hóa của Lý Trình Di.

Lúc này, quốc sư mất tích, trật tự Thiếu m bị quấy rầy, Đế Quân ngu dốt vô đạo, chỉ để ý việc luyện đan luyện công, truy cầu trường sinh.

Các nơi mơ hồ đã có ý cát cứ, chỉ là ngại không xác định quốc sư rốt cuộc có thật sự mất tích hay không, mới không có nổi lên.

Vùng phụ cận Đồ Sơn Quốc như hổ rình mồi, bất cứ lúc nào cũng có thể xâm lấn, nếu lúc này Vương Nhất Thần hơi mất bình tĩnh, rất có thể sẽ gây ra chuyện lớn

Dù sao trước kia Khúc Linh phủ còn có luật pháp trói buộc, hiện tại quốc sư mất tích, m Nguyệt chân nhân cùng tứ đại m Thần liền hoàn toàn không bị trói buộc.

Trong căn phòng âm u, Lý Trình Di lẳng lặng đứng tại chỗ, thu tay về, ngừng phóng thích Lực trường rực rỡ phóng thích.

Nhìn hai người lo lắng hắn bị kích động, hắn bật cười.

“Yên tâm, ta sẽ không bị kích động, dù sao đây cũng là tổ chức Võ nhân Huyết nguyên, căn bản không phải một người chân khí có thể đối kháng.

“Thần ca biết rõ thì ngàn vạn lần phải bình tĩnh. “Vương Trí Quân thở phào nhẹ nhõm.

“Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại trật tự đại loạn, Thiếu m quốc đều quản không được các địa phương, đúng không?” Lý Trình Di lại hỏi

“Đúng thế, Thần ca?”

“Cái khác mặc kệ, trước tiên lấy lại thứ ta nên có rồi nói sau. “Lý Trình Di cười nói.

Thần Võ Ti, u Dương gia, Hoàng Cốt Đình.

Hắn vừa mới đột phá Khắc Ấn thứ hai, đã có nhiều đối thủ tốt như vậy cho hắn thử đao vừa vặn thử xem, xem mình ở Thiếu m quốc hôm nay, trên Phong Thiên bảng có thể xếp hạng bao nhiêu.

Vương Trí Quân đang muốn nói gì đó, đột nhiên bên ngoài y quán truyền đến tiếng vó ngựa.

Tiếng vó ngựa đều nhịp, tựa như tiếng trống trận, chấn động đến mặt đất hơi rung động.

Bùm!!!

Trong lúc ầm ầm, cửa lớn của y quán bị một con chiến mã khổng lồ toàn thân khoác hắc giáp hung hăng phá vỡ.

Chiến mã cao ba mét, thân dài bảy tám mét, toàn thân đen kịt, hai mắt đỏ như máu, căn bản không phải ngựa bình thường.

Trên lưng ngựa cưỡi một kỵ sĩ giáp đen, toàn thân giáp nặng, đội mũ giáp sừng trâu thật lớn, một khuôn mặt có chút làm cho Lý Trình Di quen thuộc, từ dưới giáp kéo mũ giáp ra lộ ra khuôn mặt.

u Dương Thận Ngôn!

Người này, lại là u Dương Thận Ngôn của u Dương gia!!

Tám năm trước, tên ăn hại này chỉ biết đi theo đít tỷ tỷ khắp nơi diễu võ dương oai.

Lúc này một thân sát khí lạnh như băng, đi theo sau là một đám kỵ binh trọng giáp màu đen nhỏ hơn một chút.

Đằng đằng sát khí, cường hãn lãnh khốc.

Hình thể của hắn cũng cường tráng hơn tám năm trước rất nhiều, ngoại trừ gương mặt ra, còn lại cơ hồ chính là hai người.

"Cút ra đây! Vương Nhất Thần. "Hắn chậm rãi rút trảm đao màu đen trên lưng ra, chỉ vào trong phòng phía trước, thanh âm lạnh như băng.

"Tám năm trước, Nhị tỷ biến mất cũng từ chỗ ngươi."

Trong vòng sáu hơi thở, đi ra cho ta một cái công đạo.

Tình tỷ mất tích, ta không tin ngươi hoàn toàn không biết!"

Két két, cửa gỗ mở ra, Lý Trình Di đi ra.

"Tình nhị tiểu thư là người tốt. "Hắn ngẩng đầu nhìn về phía u Dương Thận Ngôn. Mặt khác, biết thì như thế nào? Không biết thì như thế nào?"

"Quả nhiên! "u Dương Thận Ngôn hai mắt mở to, tơ máu nhanh chóng bò lên nhãn cầu. Toàn thân hắn cơ bắp bắt đầu sung huyết, huyết nguyên toàn thân lưu chuyển, hóa thành từng vành đai ánh sáng đỏ sậm, phủ cả ở bên ngoài trọng giáp.

"Quả nhiên ngươi biết tin tức tỷ ta! "Trong mắt hắn mơ hồ hiện lên một tia ý tứ khó hiểu. "Tỷ ta ở đâu Trả lời ta!"

"Tỷ của ngươi rất tốt, hiện không muốn trở về. "Lý Trình Di cười nói," Hơn nữa…"

Nụ cười trên mặt hắn lập tức biến mất.

"Ngươi rác rưởi như vậy, có tư cách gì ở trước mặt ta chất vấn?"

Bốp!

Trong phút chốc thân ảnh hắn chợt lóe, chợt xuất hiện sau lưng u Dương Thận Ngôn, ngón tay khẽ chạm vào trọng giáp

màu đen.

“Chỉ bằng vỏ trứng yếu ớt này?”

Sắc mặt u Dương Thận Ngôn kịch biến, huyết nguyên cả người cấp tốc trào ra phía sau.

Hắn trở tay một đao chém về phía sau.

Keng!!!

Trảm đao màu đen khổng lồ không hề hoa lệ chém thẳng vào mặt Lý Trình Di.

Phía trước lưỡi dao, một ngón tay trong nháy mắt di động, xuất hiện ở mặt bên, ngăn trở nhát chém này.

Ngón tay không tổn hại chút nào.

Lưỡi dao răng rắc nứt ra khe hở.

Rắc rắc trong tiếng tan vỡ!!

Trảm đao đột nhiên hóa thành từng mảnh kim loại, bao bọc hồng quang huyết nguyên, rơi lả tả nát bấy.

“ ！ ！ ！ ？ ？ ？ ”

u Dương Thận Ngôn trợn mắt muốn nứt ra, máu loãng thậm chí từ khóe mắt hắn lưu lại cũng không biết.

Làm sao có thể như vậy!?

Hắn làvõ đạo Huyết Nguyên, bây giờ cảnh tu hành đến cảnh giới Đại Thành, gần ngang với gia chủ cùng tộc lão hiện tại.

Không ngờ huyết nguyên của hắn lại bị một ngón tay chặn lại!?

Không chỉ có hắn, phía sau một đội hắc kỵ binh lúc này đều thần sắc dại ra.

Một tên võ nhân chân khí, rõ ràng mặt đối mặt, chính diện, dùng ngón tay, dùng huyết nhục thân thể, chặn đứng một đao của đội trưởng võ nhân Huyết Nguyên.

Hơn nữa xem ra vẫn là một đao toàn lực!

Trong tiếng bước chân dồn dập, đám người Vương Trí Quân và Lưu Minh Dương cũng đuổi theo từ trong phòng ra.

Nhìn thấy một màn trước mắt này, khuôn mặt đều trong nháy mắt ngưng trệ.

“Ngươi!? ‘

Cổ họng u Dương Thận Ngôn muốn phát ra âm thanh, nhưng tất cả đã không còn kịp rồi.

Trong tầm nhìn của hắn, Vương Nhất Thần đột nhiên đưa tay ra, ngón tay phải sáng lên một chút chân quang thuần trắng, tựa như một ngôi sao băng từ trên trời rơi xuống, nhìn như chậm, nhưng khi hắn muốn né tránh, lại phát hiện lồng ngực mình đã trúng chiêu.

Chương 899: Tất cả đều muộn màng

“Trên đời này chuyện đáng buồn nhất, chính là nhỏ yếu mà không tự biết”.

Trong thần sắc Lý Trình Di mang theo một tia thương hại.

Ngón tay của hắn lặng lẽ không một tiếng động, người ngoài xem ra tựa như thuấn di, chuẩn xác rơi vào giữa lồng ngực u Dương Thận Ngôn.

Tất cả dường như dừng lại.

Ngựa im lặng như tượng điêu khắc, đứng bất động tại chỗ, u Dương Thận Ngôn cũng như thế, giống như mất đi động tĩnh, cứng ngắc đứng thẳng.

Bộp

Lý Trình Di nhẹ nhàng rơi xuống đất, mắt nhìn cánh cửa bị phá hư.

Nếu u Dương gia là người đầu tiên đến, vậy bắt đầu từ các ngươi đi.

Hắn sải bước đi ra ngoài cửa.

Mà phía sau, trên lưng ngựa, nửa người trên cường tráng của u Dương Thận Ngôn, cả người lẫn áo giáp, ầm ầm nổ tung, tựa

như pháo hoa màu máu rực rỡ, huyết nguyên cùng huyết nhục hỗn tạp, trong nháy mắt rải đầy toàn bộ sân y quán.

Đám hắc kỵ binh tĩnh lặng không tiếng động, ngựa không ngừng lui về phía sau, con ngươi dưới mũ bảo hiểm lóe ra thần sắc sợ hãi đan xen.

Hoàn toàn khác với bề ngoài lạnh lùng cứng rắn của bọn họ, bề ngoài trang bị nặng nề lãnh khốc, không có nghĩa là nội tâm cũng đủ lạnh lùng cứng rắn. "Huyết thân, cũng chưa kịp mở ra? Tên này rốt cuộc là ai?"

Phụ tá u Dương Thận Ngôn trong lòng lạnh lẽo. Nhìn Lý Trình Di chậm rãi đi ra khỏi cửa y quán, thậm chí ngay cả ngăn cản cũng không dám.

Hắn hiểu rõ thực lực của u Dương Thận Ngôn nhất, hiện giờ Khúc Linh phủ tổng cộng có sáu vị phó thống lĩnh thành vệ, u Dương Thận Ngôn chính là một trong số đó, là cao thủ cường hãn sắp bước vào Quán Linh.

Xích Liệt Diễm Pháp của u Dương gia vốn là công pháp cấp đen thượng thừa, kết hợp với huyết mạch nồng độ cao của bọn họ, cường độ huyết nguyên trời sinh đã mạnh hơn một đoạn so với võ giả huyết nguyên bình thường

Từ tám năm trước, sau khi u Dương Tình thần bí mất tích, u Dương gia liền bắt đầu đi xuống dốc.

Gia chủ u Dương Thông bởi vì hoài nghi u Dương Tình là bị Dã Nhân Huyết Nguyên phụ cận bắt cóc, dẫn người đi càn quét, lại ngoài ý muốn bị thương thực lực giảm xuống, hiện giờ u Dương gia chỉ còn một mình u Dương Nguyên Cát chống đỡ đại cục.

Thật vất vả đám người u Dương Thận Ngôn khổ tu quật khởi, tuy rằng hắn bởi vì huyết mạch nồng độ không đủ, chỉ có huyết mạch cấp dưới, dẫn đến thực lực kém gia chủ mấy bậc, nhưng cũng là hết sức chống đỡ lên một nửa cục diện hiện giờ của u Dương gia.

Nhưng bây giờ.

Một ngón tay!!?

Đây là quái vật gì vậy!!!

Một đám hắc kỵ binh không dám nhúc nhích.

Ngược lại đám người Vương Trí Quân trong sân nhịn xuống sợ hãi, gọi Lý Trình Di lại.

“Thần ca, huynh muốn đi đâu?”

Vương Trí Quân ra sức kêu lên, nhìn thấy u Dương Thận Ngôn trong sân bị giết, hắn cực kỳ chấn động, trước tiên liền đoán được cái gì.

“Không liên quan đến các ngươi”.

Lý Trình Di cũng không quay đầu lại, chậm rãi rời khỏi y quán, thân hình của hắn giống như chậm nhưng cũng thật nhanh, chớp mắt liền biến mất ở bên đường.

Người qua đường phụ cận thậm chí còn chưa biết rõ chuyện gì xảy ra, liền nhìn thấy đám hắc kỵ binh chật vật rời khỏi sân y quán, tản ra chạy trốn xung quanh.

Một đóa pháo hoa phóng lên cao, đó là pháo hoa cảnh báo của thành vệ quân cầu viện.

Trong sân, đám người Vương Trí Quân cẩn thận tránh đi máu thịt rải rác đầy đất, nhìn máu thịt đầy đất hóa thành khói đen, thấm vào mặt đất, có bốc hơi biến mất.

“Đại nhân, Thần ca muốn làm gì?! Chúng ta tiếp theo nên làm cái gì bây giờ!?

Trong lòng hắn tê dại, kỳ thật hắn cũng ít nhiều đoán được Lý Trình Di muốn làm cái gì, sắp làm cái gì, nhưng.

“Kế tiếp chúng ta duy nhất phải làm, chính là đừng cho Thần ca thêm phiền, thu thập đồ đạc, đi trước, ra khỏi thành!”

Nghĩ tới đây, trong đầu hắn cũng không khỏi dâng lên một tia run rẩy, chuyện như vậy, coi như làm được thì như thế nào? Hiện tại là ý niệm thông đạt, nhưng sau đó thì sao? Thần ca vì sao lại kích động như vậy a!?

Trong lòng hắn đè xuống bi ai, biết lần này đi, Vương Nhất Thần chỉ sợ lại khó thoát thân an toàn.

Nhưng sau khi ra khỏi thành thì sao?

Lưu Minh Dương ở một bên còn ngây ngốc hỏi.

“Sau khi ra khỏi thành, về tông gia! “Vương Trí Quân nói chắc như đinh đóng cột,” Chúng ta không khuyên được Thần ca, chỉ có thể không làm liên lụy đến huynh ấy”.

“Quân ca, chẳng lẽ đại nhân. “Lưu Minh Dương nghe ra thâm ý trong lời này, sắc mặt đại biến.

“Đây là biện pháp duy nhất, những thứ khác, chúng ta bất lực.” Vương Trí Quân chưa bao giờ giống như bây giờ, thống hận chính mình nhỏ yếu.

…….

Tháp Thuần Dương -u Dương gia.

Trước Tháp Thuần Dương tầng mười chín, lúc này đã tụ tập không ít tộc nhân gia tộc nghe tin trở về.

Toàn bộ u Dương gia chia làm hai bộ phận Tông gia cùng phân gia, tất cả thức tỉnh huyết mạch, đều là Tông gia.

Còn lại toàn bộ là phân gia, mà nhân số phân gia cơ hồ gấp mấy chục lần Tông gia. Đại bộ phận đều là võ nhân bình thường, võ nhân chân khí.

Tông gia cộng thêm u Dương Tình mất tích, tổng cộng cũng chỉ có chừng mười người.

Gia tộc sở hữu Huyết nguyên tại toàn bộ Thiếu m, đều là vận chuyển phân phối như thế, vì bảo vệ huyết mạch nồng độ cao, không có ngoại lệ.

Thận Ngôn vì sao lại phát ra pháo hoa cầu viện? Chẳng lẽ gặp phải cường nhân Quán Linh?

Trong mấy người Tông gia đến đây, một nam tử đầu trọc thân hình cao lớn, mặt có hoa văn hỏa diễm màu đỏ, thần sắc nghi hoặc nhìn về phía y quán.

Hắn chính là u Dương Xán hiện giờ xếp hạng thứ nhất trong u Dương Tông gia, là đệ đệ của u Dương Lăng Trúc cùng u Dương Tình, trong gia tộc xếp hạng thứ ba.

Sau khi hai vị phía trước một chết một mất tích, thế hệ trẻ của u Dương Tông gia liền lấy hắn cầm đầu.

Chương 900: Diệt u Dương gia

Huyết mạch này nồng độ trung bình, nhưng phương diện công pháp lại yếu hơn u Dương Thận Ngôn một chút, nhưng cũng không chênh lệch nhiều lắm.

“Từ sau chuyện đại tỷ hai vị m Thần đại nhân tranh đấu càng ngày càng rõ ràng, Tề gia kia khắp nơi nhằm vào chúng ta, chắc không bị ép đến mức phải cầu viện chứ”Một người phụ nữ trung niên bên cạnh mặc trang phục tu thân, hai tay thỉnh thoảng chuyển qua chuyển lại giữa móng vuốt sắc bén của báo tử và nhân thủ.

Vân Sam kiếm cớ giết u Dương Lăng Trúc, xem như đánh vào mặt Thiên Tàm, tranh đấu giữa hai đại âm thần hôm nay càng ngày càng gay cấn.

“Người đã đến đủ chưa? Chuẩn bị đi qua trợ giúp! “Thấy tộc nhân tụ tập cũng kha khá, u Dương Xán quát lớn.Môn khách gia tộc cùng võ nhân phân gia lúc này đã tụ tập ít nhất hơn ba mươi người, sắp hàng chỉnh tề, từng người phân phát lên áo giáp binh khí, tụ tập đến một mảnh đất trống phía trước Tháp Thuần Dương.

“Xếp thành hàng! “u Dương Xán hét lớn một tiếng, xoay người lên ngựa.

Bốp!

Đột nhiên ở bên cạnh trận hình hơn mười người, một nam tử cao lớn mặc trường bào màu xanh da trời, từ từ bước tới gần.

“Ai thế?! Đứng lại! Nơi này là nơi đóng quân của u Dương gia!

“Tên điên sao? Dám trực tiếp xông cửa như vậy?

“Đó là. …Vương Nhất Thần!?”

Bỗng nhiên có người nhận ra người áo xanh da trời tới gần, kinh hô lên.

Vương Nhất Thần!?

Nhất thời người u Dương gia tộc đều yên lặng.

Cái tên này, mặc dù chỉ là tên của một võ nhân chân khí bình thường, nhưng những năm gần đây, đã sớm khắc sâu trong trí nhớ của tất cả tộc nhân.

Bởi vì đại tiểu thư u Dương Lăng Trúc, chính là bởi vì người này mới bị m Thần Vân Sam đại nhân đánh chết tại chỗ.

Nhị tiểu thư rất có thể là bởi vì người này mới rời nhà trốn đi, đến nay chưa về.

u Dương gia lưu lạc cho tới bây giờ khốn cục này, tuy rằng nguyên nhân chính không phải bởi vì người này, nhưng khắp nơi đều có bóng dáng của hắn.

“Vương Nhất Thần? u Dương Xán híp mắt nhìn chằm chằm Lý Trình Di. Ngươi chưa chết hả?!”

“Không riêng gì không chết, còn dám công khai đến trước Tháp Thuần Dương của ta, tiểu tử này điên rồi sao?” người phụ nữ trung niên bên cạnh nhíu mày, người này tên là u Dương Thu Thanh, là mẹ đẻ của u Dương Xán, cũng là trợ thủ hôm nay phụ trợ nhi tử quản lý môn khách gia tộc.

Nhà u Dương Tông, có đôi khi cũng sẽ lấy thân thích, cũng không kiêng kị tỷ đệ huynh muội, u Dương Thu Thanh chính là cùng thân huynh trưởng của mình kết hợp, mới sinh hạ u Dương Xán.

Hai cái hạ đẳng huyết mạch, sinh ra một cái trung đẳng huyết mạch, xem như gia tộc thuần huyết điển hình.

“Muốn bắt hắn sao!? “u Dương Xán thấp giọng hỏi.

“Bất m Nhãn nhìn chằm chằm, chúng ta động thủ chính là cho Vân Sam m Thần cơ hội, Tề gia đang nhìn chằm chằm chúng ta, không thể lưu lại bất kỳ nhược điểm nào! hắn tuy rằng không còn làm ở Thần Võ Ti nữa, nhưng vẫn là võ quan rảnh rỗi, cho dù chúng ta có thể dễ dàng bắt được hắn, cũng không có khả năng xử trí hắn, trước hết phải xóa bỏ quan thân của hắn” u Dương Thu Thanh khẽ lắc đầu.

Nhìn Lý Trình Di thong dong đến gần, trong mắt u Dương Xán hiện lên một tia phẫn nộ nghẹn khuất.

Chính là một tên võ nhân chân khí, lại không nghĩ tới dựa vào các loại âm mưu quỷ kế, mượn lực làm cho bọn hắn-những võ nhân Huyết nguyên cường hãn này bó tay không biện pháp.

“Ngươi nên cảm thấy may mắn, nếu không phủ quân định ra quy củ, ta một tay có thể bóp chết ngươi!”

Hắn lớn tiếng nhìn chằm chằm Lý Trình Di, đưa tay nắm chặt không khí.

“Bây giờ, cút khỏi đây cho ta!”

Thân là Võ nhân Huyết nguyên giai đoạn đại thành, hắn tu Xích Liệt Diễm Pháp bởi vì nồng độ huyết mạch có vấn đề, so với u Dương Thận Ngôn chỉnh thể thực lực còn cao hơn một bậc.

Mấy năm nay, hắn và u Dương Thận Ngôn hai người, có thể nói toàn diện chống đỡ sức ảnh hưởng cùng phạm vi thế lực toàn bộ u Dương gia ở tầng trung và hạ tầng.

Mặc dù Tề gia đầu nhập vào Vân Sam m Thần từng bước áp chế, nhưng cũng không phải chỉ là một Vương Nhất Thần, có thể khiêu khích được!

“Nhỏ yếu mà không tự biết” Lý Trình Di từng bước một đi gần Tháp Thuần Dương. “Sẽ chỉ tự hủy diệt”.

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía đám môn khách u Dương gia chắn ở phía trước.

Hắn quá giới hạn rồi!

Một người gác cổng hét lớn, nhìn chằm chằm giới tuyến dưới chân hắn bước vào.

Trong ngoài giới tuyến màu bạc kia, chính là ranh giới phân chia khu vực công cộng bên ngoài của Tháp Thuần Dương của u Dương gia.

Mà hiện tại, Vương Nhất Thần từng bước một không hề ngừng, rốt cục bước vào trong biên giới.

Điều này đại biểu cho việc hắn chủ động xâm nhập vào u Dương gia tộc.

“Dựa theo luật gia tộc riêng, bất cứ kẻ xâm nhập phi pháp nào, chủ nhân có quyền tự do xử lý!” trên mặt môn khách kia lộ ra vẻ vui mừng, chuyện u Dương gia xác định lập công càng nhiều, ban thưởng càng nhiều.

Mà hiện tại, hắn khoảng cách Vương Nhất Thần gần nhất, cơ hội tốt bày ở trước mặt, lúc này không làm gì thì đúng là đồ đần

Oanh!!!

Tâm tùy ý động, chân khí ầm ầm bộc phát, chân khí màu lam kinh khủng tựa như sóng nước, nhộn nhạo từ hai chưởng của môn khách bộc phát ra, hung hăng oanh kích vào ngực Lý Trình Di.

Lực trùng kích mấy chục tấn, với tốc độ trăm mét mỗi giây, đột nhiên khắc ở chính giữa lồng ngực Lý Trình Di.

Nhưng.

Lý Trình Di sắc mặt không thay đổi, trước ngực chẳng biết từ lúc nào, đã sớm che ra một tầng cốt giáp màu trắng mỏng manh.

Cốt giáp tinh chuẩn ngăn trở một chưởng toàn lực gần như đánh lén của môn khách, không hề nhúc nhích.

Tựa như côn trùng.

Hắn bước chậm về phía trước, lướt qua người môn khách, mà quỷ dị chính là, môn khách kia cư nhiên cứ như vậy, vẻ mặt đang vui sướng, đứng bất động, cứng ngắc ở nơi đó.

Xung quanh một mảnh an tĩnh, một ít môn khách đã mơ hồ cảm giác không đúng.

Chương 901: Hối hận

Mà người tin tức nhanh nhạy, kỳ thật đã sớm biết được thực lực lúc trước Lý Trình Di giao thủ đại tiểu thư u Dương Lăng Trúc bày ra, tự nhiên sẽ không tùy tiện đi lên trêu chọc.

Cấp độ võ giả chân khí Dung Linh, đã có thể so với võ giả huyết nguyên bình thường rồi.

Đó không phải là thứ mà đám võ nhân chân khí bình thường có thể đối kháng.

Bùm!

Đúng lúc này, đúng lúc u Dương Xán chuẩn bị lên tiếng.

Môn khách dẫn đầu ra tay, toàn thân ầm ầm nổ tung, tựa như pháo hoa nở rộ, cả người hoàn toàn nổ tung thành vô số thịt vụn, bắn tung tóe bốn phía.

Không ai nhìn thấy hắn bị trúng chiêu như thế nào, rõ ràng Lý Trình Di hai tay đều ở trong tầm mắt, không có nhúc nhích, nhưng.

“Dám giết người ở đây! Ngươi muốn chết! “u Dương Xán quát to một tiếng, phất tay rút đao.

Bày trận, giết hắn!

Võ nhân chân khí Dung Linh mà thôi, cũng chỉ ngang với mấy người đứng đầu Thần Võ Ti, cũng dám ở trước mặt bọn họ càn rỡ.

Trong phút chốc ba mươi môn khách phân tán bốn phía, từng đạo chân khí liền thành một thể, hình thành một trận pháp lập thể cực đại màu đỏ.

Trong trận pháp từng đạo chân khí hỗn tạp một thể, hình thành một đám chân khí màu sắc rực rỡ, qua lại đan xen, bện thành một tấm lưới lớn, đem Lý Trình Di vây ở chính giữa.

Giết!

Trong thoáng chốc tấm lưới chân khí lớn màu sắc rực rỡ chân khí, kết hợp với lượng chân khí của hơn ba mươi người, trong nháy mắt hướng trung tâm co rút lại.

Một cỗ lực hấp dẫn cường đại mạnh mẽ khóa chặt mọi phương hướng mà Lý Trình Di có thể né tránh, làm cho không cách nào tránh khỏi.

Từng đạo chùm sáng chân khí, tựa như laser cắt lưới, cắt về phía thân thể hắn.

Keng keng keng!!!

Nhưng, tất cả chùm sáng chân khí màu sắc rực rỡ, đều giống như đụng phải sắt thép vô cùng cứng rắn. Bị chặn ngoài da, không thể tiếp tục.

u Dương Xán đột nhiên rống to, "Hiện tại là cơ hội tốt nhất, phi pháp đột nhập vào tư gia chúng ta, coi như là m Nhãn cùng m Thần cũng không cách nào bắt được nhược điểm của chúng ta!"

Cùng lúc đó hai con Huyết Báo dấy lên ánh lửa, đó là huyết thân hiển hình của u Dương gia, rít gào nhào về phía Lý Trình Di.

Có được huyết thân hay không phải xem nồng độ huyết mạch cao thấp. Mà ở chỗ này, đã là một phần ba cường giả huyết thân u Dương gia.

Võ giả Huyết nguyên hiện huyết thân có tốc độ cực nhanh, vừa ra tay chính là gấp sáu lần tốc độ âm thanh, tựa như hai đạo huyết quang bay tới.

Nhưng.

Chư Tinh Long Ảnh.

Lý Trình Di giơ một ngón tay lên, khóe miệng nhếch lên.

Một điểm kim quang lấy đầu ngón tay hắn làm trung tâm, chợt nổ tung.

9 lần Lóe sáng.

Ầm ầm!!!

Trong nháy mắt kim quang từng vòng liên tục bộc phát, lấy Lý Trình Di làm trung tâm, chín vòng sáng lấp lánh chồng lên nhau nổ tung, khuếch tán ra phạm vi mấy chục mét xung quanh.

Lúc trước còn không có cách nào liên tục sử dụng quá nhiều Lóe sáng, lúc này dưới sự chống đỡ của sinh mệnh lực cường đại, rất nhẹ nhàng liền dùng ra chín đạo chồng lên nhau.

Hơn nữa chín lần Lóe sáng toàn bộ dùng phương thức nhu khí Chư tinh long ảnh phát lực, đồng thời bộc phát ra xung quanh.

Vụ nổ khủng bố lóe lên một phần ngàn giây, liền oanh kích đến một vòng người xung quanh gần nhất.

Kim quang chói mắt đâm vào tất cả mọi người không thể không nheo mắt tránh cường quang.

Sau tiếng nổ mạnh thật lớn, môn khách u Dương gia xung quanh đã sớm ngã xuống đất, cả người cháy đen mất đi ý thức.

Hai con huyết báo, huyết thân còn lại là nửa người trên cháy khét, bị nổ tung nặng nề đụng vào trên mặt tường Tháp Thuần Dương, trong lúc nhất thời máu toàn thân bị lượng lớn bốc hơi, khó có thể đứng dậy.

“Quả nhiên, Lóe sáng cũng tăng lên uy lực theo sinh mệnh lực tăng lên, bao gồm Lực trường rực rỡ ” Nhìn đến đây, Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Không có hoa ngữ vô dụng, chỉ có người vô dụng, những lời này đến bây giờ cũng áp dụng cho bất cứ hoa ngữ nào hắn tiếp xúc.

Hoa hướng dương chính là như thế, cho dù hiện tại, cũng là một khâu trọng yếu trong việc xây dựng các chiêu tất sát của hắn.

Hơi thất thần, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước, nhìn về phía mẹ con u Dương Xán chắn trước cửa tháp.

Hai người vẻ mặt dại ra, cưỡi trên ngựa đã không nói gì, hoặc là nói trước mắt phát sinh hết thảy, biểu hiện của Lý Trình Di, cho bọn họ khó có thể không rung động.

“Muốn thử không? “Lý Trình Di mỉm cười bình thản. “Đôi khi lòng can đảm còn quan trọng hơn bản năng.”

u Dương Xán cả người rét run, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, một loại run rẩy khó hiểu từ sâu trong lòng hắn cuồng trào ra.

Đến bây giờ, hắn đem tất cả manh mối liên hệ với nhau, mới đột nhiên phát hiện.

“Là hắn!! “Hắn đột nhiên thét chói tai, chỉ vào Lý Trình Di. Ngay từ đầu! Chính là ngươi đã lên kế hoạch tất cả! Ngươi căn

bản cũng không phải là võ nhân chân khí! Ngươi là Huyết Nguyên! Nhất định!! Huyết Thân Huyết Nguyên! Vương gia vẫn che dấu bồi dưỡng thiên tài Huyết Thân Huyết Nguyên!"

"Đi!! "u Dương Thu Thanh ở một bên bắt lấy bả vai nhi tử ném về phía sau, chính mình lại nhào về phía trước, chợt hóa thành một con Huyết Báo già nua, gầm thét đánh về phía Lý Trình Di.

"Đi tìm gia chủ!! Để mẹ ngăn hắn lại!

Ả ta rống giận, một trảo chộp về phía Lý Trình Di.

Trong trạng thái huyết thân, vận tốc gấp sáu lần vận tốc âm thanh, ngàn tấn cự lực!

Sát chiêu Xích Liệt Diễm Pháp – Huyết Vũ Tinh Không!!

Ong!

Trong nháy mắt năm viên huyết nguyên hóa thành hạt sao màu đỏ đen, hiện lên trước người u Dương Thu Thanh, xoay quanh ả nhanh chóng chuyển động, cùng nhau đập về phía phía trước Lý Trình Di.

Chương 902: Sự kết thúc của một gia tộc

Mỗi một viên Hắc Hồng Tinh Thần đều có nàng chừng một nửa sức mạnh, lại kết hợp huyết thân trời sinh liền tự mang huyết dịch kịch độc nhiệt độ cao , một chiêu này trừ phi là đều là huyết thân mới có thể cứng rắn đỡ được

Nhưng đáng tiếc chính là, Lý Trình Di căn bản không cần tiếp xúc, hắn ngón trỏ đầu ngón tay một lần nữa sáng lên ánh kim quang chói mắt.

Chư tinh long ảnh 9 lần Lóe sáng.

Kim quang khủng bố mang theo nhiệt độ cao mãnh liệt, trong nháy mắt khuếch trương nổ tung thành một đạo quang cầu màu vàng, hoàn toàn bao phủ u Dương Thu Thanh.

Quang cầu tiếp tục mở rộng, thẳng đến bao trùm phạm vi 15 mét xung quanh, thôn phệ tất cả thi thể gần đó, mới chậm rãi ảm đạm, trong suốt, biến mất.

Tại chỗ, u Dương Thu Thanh cả người cháy đen, bị ném bay về phía xa, rơi xuống đất.

Máu độc toàn thân ả đều bị thiêu đốt bốc hơi, trên dưới thân thể khắp nơi đều là vết sẹo cháy xém, còn bốc lên từng đợt khói đen.

Về phần huyết nguyên trên người, cũng đều bị đánh nát, không biết tung tích.

Huyết Nguyên vốn chỉ là một loại sức mạnh tương tự như chân khí cường hóa, sau khi vượt qua cực hạn bị đánh vỡ, cũng sẽ rơi vào thời kỳ khôi phục suy yếu, nó cũng sẽ hao hết, cũng sẽ bị đánh tan.

“Và bây giờ. Kết thúc rồi, chúng ta đều bị lừa. “u Dương Thu Thanh giãy dụa, lẩm bẩm nói.

Cũng may an ủi duy nhất chính là nhi tử, nhi tử u Dương Xán cuối cùng cũng thành công trốn được.

Lúc này trên bãi đất trống trước tháp u Dương gia, thi hài ngổn ngang ngã đầy đất.

Chém giết ba động đập ra mảnh nhỏ, thậm chí mấy người hóng hớt ven đường cũng vạ lây khiến 1 người chết 2 người bị thương.

Những người còn lại bị dọa đến nhao nhao chạy xa hơn quan sát.

Bóng đỏ lóe lên, từng đạo thân ảnh võ nhân xuất hiện ở vị trí cao xa, nhìn ra xa.

Trong đó có người qua đường bình thường, có cao thủ các nhà, cũng có hảo thủ tạm thời vào thành.

u Dương gia dù sao cũng là đại tộc có tên trong Khúc Linh phủ, lần này lại gặp phải một người quang minh chính đại đến tận cửa gây sự.

Đây đối với bất kỳ người thích xem náo nhiệt mà nói, đều là tin tức hiếm có.

“Hôm nay, u Dương gia sẽ trở thành lịch sử. “Lý Trình Di mỉm cười với những người khác, thân ảnh chợt hóa thành bóng đen, nhảy vào sâu trong cửa tháp.

Mà u Dương Thu Thanh ngã trên mặt đất, lúc này thân thể cũng bành trướng, khoang bụng từ bên trong nháy mắt bị vô số lưỡi dao sắc bén vô hình đâm thủng. Ầm ầm một tiếng thân thể nổ tung, hóa thành vô số độc huyết huyết nhục, chết không toàn thây.

Bùm.

Đại môn bị phá , một đạo bóng xám tức thì tới, chưởng phong đánh về phía Lý Trình Di mặt, tốc độ cực kỳ khủng bố, thậm chí so vừa rồi u Dương Thu Thanh còn nhanh hơn một bậc.

Còn chưa chạm đến, Lý Trình Di liền cảm giác một cỗ cự lực khổng lồ mang theo sóng nhiệt nóng bỏng đánh tới trước mặt.

Nhưng vẫn là một chiêu vừa rồi.

Chín lần Lóe sáng.

Oanh một tiếng vang thật lớn, chùm sáng màu vàng tựa như kim đâm, dưới nhu khí của Chư Tinh Long Ảnh bộc phát, gia tốc nổ tung.

Chín đường Lóe sáng, đồng thời nổ tung chồng lên nhau.

Lấy đầu ngón tay Lý Trình Di làm trung tâm, hóa thành sóng xung kích màu vàng hung hăng đụng vào bóng người áo xám vừa tới.

Nhưng lần này có vẻ hơi khác.

Trên người áo xám hiện lên huyết nguyên, mạnh mẽ ngăn trở sóng xung kích màu vàng, hai thứ cấp tốc triệt tiêu lẫn nhau.

Mà hắn đánh ra một chưởng, cũng mạnh mẽ phá được sự trùng kích của Lóe sáng, hung hăng đánh vào huyệt Thái Dương bên trái Lý Trình Di.

Bùm!!!

Tiếng va chạm cực lớn như gợn sóng nổ tung.

Bóng người áo xám một tay nắm chặt, sắc mặt dữ tợn, một quyền đánh vào má trái Lý Trình Di.

Hắn u Dương Nguyên Cát, cũng là cao thủ nhất của u Dương gia hiện giờ ngay từ đầu liền phát hiện có điều gì đó không đúng.

Trong huyết mạch chênh lệch một tia thượng đẳng, Xích Liệt Diễm Pháp cũng tu luyện tới giai đoạn ngưỡng cửa Quán Linh, trong mấy chục năm, tích góp từng tí một huyết nguyên như biển rộng vô cùng thâm hậu.

Tu vi công lực mấy chục năm, vào giờ khắc này toàn lực bộc phát, lấy phương thức đánh lén không cần mặt mũi, rốt cục đánh trúng chỗ yếu hại của Lý Trình Di.

Nhưng trong mắt hắn, đối mặt với chiêu đánh lén của hắn, Lý Trình Di trước mặt cư nhiên tùy ý để bị đánh trúng huyệt Thái Dương, còn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả gạch dưới chân cũng không có chút vết nứt nào.

Một bên mặt Lý Trình Di bị đánh trúng, không biết từ lúc nào đã phủ một tầng cốt giáp mỏng manh.

Chính là một tầng cốt giáp nhìn như đơn bạc kia, vào lúc này trong mắt u Dương Nguyên Cát, lại giống như lạch trời.

“Ngươi!!?” toàn thân hắn tóc đỏ chảy máu, trong nháy mắt hóa thành huyết thân, cự ly gần lại bổ sung một quyền.

Bùm!

Lại là một tiếng nổ lớn.

Ngực Lý Trình Di bị đập trúng, nhưng tu vi huyết nguyên mấy chục năm bộc phát, đánh vào cốt giáp của hắn, chỉ để lại một vết nứt rất nhỏ lõm xuống.

Ngược lại máu độc ăn mòn cốt giáp toát ra khói xanh, nhưng rất nhanh đã bị Lực trường rực rỡ hiện lên triệt tiêu biến mất.

“Không thể nào! “u Dương Nguyên Cát sắc mặt dại ra, lúc này đã lâm vào điên cuồng không dám tin.

Hắn là đệ nhị cao thủ u Dương gia, là top 100 cao thủ trong Khúc Linh phủ! Vẫn là cường giả có tên trong top 300 Phong Thiên Bảng!

Nhưng bây giờ, ngay cả áo giáp hộ thân của đối phương cũng đánh không nổi!?

Sao có thể như vậy được!?

“Chơi đủ chưa? “Lý Trình Di mặc cho đối phương điên cuồng oanh loạn, đánh vào người mình.

Cốt giáp hoàn mỹ hấp thu tất cả thương tổn.

Không thể phá được lớp phòng thủ, thậm chí liền lực trùng kích cũng triệt để hấp thu hầu như không còn một cách khó lý giả, hắn cảm giác, giống như là một đứa trẻ sơ sinh đáng thương khiến hắn đối mặt với tuyệt vọng và giận dữ

Chương 903: Trận chiến không trì hoãn

Không!?

Phốc xèo.

Tiếng gầm của u Dương Nguyên Cát chợt dừng lại, giống như con vịt bị bóp cổ.

Chính giữa lồng ngực Hắn hóa thân thành Huyết Báo, bị một ngón tay dễ dàng đâm thủng, xuyên qua.

Sau đó

Lóe sáng – Chín lần.

Oanh!!!

Kim quang rực rỡ từ trong cơ thể nổ ra, hóa thành quả cầu ánh sáng kim sắc khủng bố, từng vòng chồng lên nhau, xé rách triệt để u Dương Nguyên Cát.

Đối mặt với Lý Trình Di không hề che dấu thực lực, trận chiến đấu này ngay từ đầu đã không hề trì hoãn.

Đây là trận chém giết giữa Hai Khắc Ấn cùng Vô Khắc Ấn.

Hoặc là nói nghiền ép.

Ngay từ đầu, đây không phải là một trận quyết đấu công bằng, chỉ là u Dương gia không hề hay biết, không hơn.

Thu hồi ngón trỏ, Lý Trình Di nhìn làn da bị ăn mòn bốc ra khói đen.

Chuyện khiến hắn không nghĩ tới, sau khi cường hóa sinh mệnh lực, Lực trường rực rỡ rõ ràng biểu hiện ra khắc chế đối với độc huyết huyết thân.

Cốt giáp trên da hắn vừa rồi cũng bị ăn mòn hầu như không còn, nhưng Lực trường rực rỡ bao trùm qua, mạnh mẽ ngăn chặn độc huyết thấm vào.

Chỉ là đem da ngón tay bị thương đến một tầng.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía u Dương gia chủ u Dương Thông vừa mới từ đỉnh tháp đi xuống.

u Dương Thông cả người run rẩy, nhìn đệ đệ ngã xuống đất, còn có một mảnh thi hài ngoài cửa.

Đó tất cả đều là căn cơ của Tông gia!!

Và bây giờ.

“Ngươi rốt cuộc là ai? “Hắn đè nén phẫn nộ và sợ hãi trong lòng, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Ngươi không nên nói những lời này. “Lý Trình Di từng bước một đi về phía trước, tới gần. Muốn tha thứ thì nên quỳ xuống

dập đầu, muốn liều mạng thì không từ thủ đoạn. Mà không phải như ngươi, đứng tại chỗ do dự, tiến thoái lưỡng nan, chỉ biết lải nhải rống giận với ta".

Nói hay lắm.

Bốp bốp bốp.

Phía sau cửa chỗ, một thân ảnh có chút quen mắt, xuất hiện ở trước cửa Tháp Thuần Dương.

Nhìn người nọ vừa xuất hiện ở cửa, trong mắt u Dương Thông nổi lên kinh hỉ cùng dục vọng cầu sinh mãnh liệt.

"Đại nhân! Xin mau tru sát người này! Hắn!"

Xoẹt!!

Trong phút chốc Lý Trình Di biến mất tại chỗ, xuất hiện ở phía sau hắn, chỉ một ngón tay.

Kim quang lóng lánh, Lóe sáng chín lần ầm ầm nổ tung.

Nhưng tất cả kim quang đều bị một đạo bóng trắng khác lóe lên bên cạnh hắn, một tay đỡ lấy.

Tia sáng sắp nổ tung tựa như bị cưỡng ép, dòng nước dẫn dắt trở về, bị một chưởng đè xuống, ầm ầm nổ tung.

Phạm vi của sóng Kim Quang bị mạnh mẽ thu nhỏ lại, u Dương Thông mồ hôi đầm đìa, hóa thành huyết thân nhân cơ hội nhào ra muốn chạy.

Nhưng.

Hắn vốn thân pháp cực nhanh, lúc này lại như bị ấn nút tua chậm, tốc độ giảm bớt ba thành.

"Dừng tay!! "Đột nhiên hắn nghe được một tiếng quát từ bên cạnh truyền đến.

Tơ Tình Long Sát.

Phốc xoẹt.

Một bàn tay to từ phía sau nhanh như chớp vươn ra, chuẩn xác nắm lấy đầu u Dương Thông, nắm chặt.

Cự lực khủng bố như sóng thần nổ tung.

Đầu lâu cùng với không khí, cùng nhau nổ tung.

Bùm!

Máu loãng mang theo khói đen bắn tung tóe, Lý Trình Di thu tay lại, nhìn bóng người màu trắng thần sắc lạnh như băng.

Khi ta nói chuyện, không thích có người ở một bên ồn ào.

Lý Trình Di thu tay lại, nhìn về phía người đàn ông bên cạnh.

Nam tử một thân tơ tằm màu trắng quấn quanh toàn thân, rõ ràng chính là một trong 4 vị âm thân của Khúc Linh phủ, đệ tử m Nguyệt chân nhân — Thiên Tàm!

"Ta đã nói rồi, dừng tay" Ngón tay Thiên Tằm trào ra máu loãng nhè nhẹ, bắt đầu bao trùm toàn bộ bàn tay.

Một cỗ sát ý âm lãnh thấu xương, từ trên người hắn thổi quét nở rộ, trong nháy mắt tràn ngập một tầng thân tháp.

Đáng tiếc, ngươi không thể ngăn cản ta. "Lý Trình Di mỉm cười.

…….

Trong Thiên Tụ Các.

Hai bóng người thon dài từ cửa sổ trên cao, nhìn theo phương hướng động tĩnh ở Tháp Thuần Dương.

Hai người một người cả người khô gầy như củi, nhưng là mặc váy đen nữ tính, hoàn toàn không có đường cong của con gái.

Một người khác trên đầu đội bình sứ trắng, ngay cả ánh mắt cũng không lộ ra, rất khó làm cho người ta hiểu hắn bình thường đi đứng thế nào

Hai người này chính là Thu Minh và Vân Sam, hai trong tứ đại m Thần.

"Thiên Tàm qua rồi, hình như là u Dương gia kia đã xảy ra chuyện." Thu Minh có chút không hiểu, "Một u Dương gia mà thôi, nếu trước kia u Dương Thông chưa bị thương, còn miễn cưỡng xem như có giá trị lôi kéo, hiện tại ra mặt có ý nghĩa gì?"

“Sư phụ tạm thời không ở đây, có lẽ hắn đây là muốn ngàn vàng mua xương ngựa? dùng u Dương gia để biểu đạt hành động trượng nghĩa của mình? dù sao đầu óc của hắn như thế thì suy nghĩ được cái gì cho tử tế chứ.” Vân Sam thấp giọng nói.

Ta ngược lại cảm thấy, có lẽ có liên quan đến tấm bản đồ u Dương gia đưa lên.

“tấm bản đồ Thải Anh hả?Có lẽ vậy. “Vân Sam có chút hứng thú, từ sau khi quốc sư mất tích, Thiếu m quốc ngày càng sa sút, mỗi tháng đều sẽ có các loại loạn lạc phát sinh, hôm nay là u Dương gia, hôm qua chính là những nhà khác.

Giờ thì trong thành, thân ai người đấy lo, đèn nhà ai nhà đấy rạng, nhiệm vụ tứ đại m Thần bọn họ, chính là bất kể biến hóa như thế nào, nhất định phải ổn định toàn bộ cục diện Khúc Linh phủ.

Bảo đảm cuộc sống ổn định cơ bản của phần lớn người dân.

Đây là pháp chỉ chân nhân lưu lại trước khi đi.

“Khi nào thì sư phụ trở lại?” Vân Sam suy nghĩ một chút hỏi.

“Chạng vạng tối sẽ trở về một chuyến. “Thu Minh nói.

“Vậy lúc chạng vạng phiền gọi ta. Ta đi ngủ trước. “Vân Sam xoay người đi vào trong Thiên Tụ Các.

“Ngươi không xem à? “Thu Minh nghi hoặc hỏi.

Thiên Tàm ra mặt, thế cục đã không còn lo lắng, còn có cái gì xem nữa ? “Vân Sam lắc đầu.

“Cũng đúng. “Thu Minh nở nụ cười, xoay người, cũng chuẩn bị rời đi.

Ô.

Đột nhiên một trận tiếng thú gầm quái dị, từ phương hướng Tháp Thuần Dương truyền đến.

Chương 904: Hình thái Dung Linh Chân Ấn

Nương theo tiếng thú gầm, là từng vòng sóng âm quỷ dị vô hình, khuếch tán đến phạm vi mấy trăm mét xung quanh Tháp

Thuần Dương.

Tất cả võ nhân xung quanh, vây xem trốn ở trong góc, hoặc là dân chúng bình thường ở trong phòng nhìn lén, vào giờ khắc này đều cảm giác đầu đau muốn nứt.

Một ít kẻ trong giai đoạn ủ bệnh hay giai đoạn mắt đỏ thì hai mắt tráng dã, cả người run rẩy, bệnh tình nhanh chóng tăng thêm, thân thể cấp tốc biến hình, mọc ra vô số lông đen dài, dưới sự điều khiển của loại âm thanh quỷ dị này tiến vào trạng thái bán huyết thân, nhanh chóng tới gần Tháp Thuần Dương.

Đây là hình thái Dung Linh Chân Ấn? Thiên Tàm lại dám triển khai chân thân trong thành? Hắn điên rồi sao!? "Sắc mặt Thu Minh kịch biến.

Sau khi đạt được cảnh giới Dung Linh, võ nhân dung nhập Chân Ấn vào trong cơ thể, hóa thành Chân Ấn tự thân, từ đó có tư cách triển khai một loại trạng thái tên là Dung Linh Chân Ấn.

Võ nhân ở trạng thái này mới xem như bản thể chân chính.

Nhưng loại trạng thái này có một chỗ cực kỳ không tốt, đó chính là sẽ tự nhiên ảnh hưởng tất cả những người bị nhiễm bệnh mắt đỏ xung quanh, làm cho nó tăng thêm, tiến hóa thành trạng thái bán huyết ấn chịu dấu hiệu cưỡng ép, tụ tập giết chóc.

Hơn nữa càng phiền toái chính là, Hình thái Dung Linh Chân Ấn không riêng gì sẽ ảnh hưởng người bị nhiễm bệnh, còn có thể dần dần khiến một ít người bình thường ở gần, cũng bị nhiễm bệnh mắt đỏ.

Chúng thực ra cũng là nguồn gốc căn bản của bệnh mắt đỏ.

Mà hiện tại, Thiên Tàm lại dám làm trái pháp chỉ của chân nhân, ở trong thành nhân khẩu dày đặc, sử dụng Hình thái Dung Linh Chân Ấn.

Mấu chốt là Chân Ấn thứ nhất của Thiên Tàm còn là loại hình sức bật cùng tốc độ đều tăng lên, điều này cũng dẫn đến động thủ rất dễ ngộ thương.

“Đi! Đi xem! Người nào có thể ép hắn dùng ra bản thể chân thân.

Thu Minh trước tiên thả người nhảy ra cửa sổ, mũi chân điểm ở không khí một chút, không khí đè ép nổ tung, người nàng đã mượn lực biến mất ở chỗ cũ, bay về phía Tháp Thuần Dương.

Hai mắt Vân Sam xuyên thấu qua bình sứ trắng, phảng phất có thể nhìn thấy tình huống bên trong Tháp Thuần Dương.

Xem ra có chuyện gì thú vị đã xảy ra?

Xì!

Trong phút chốc thân ảnh hắn chợt lóe, chợt hóa thành một vũng máu, nổ tung, biến mất tại chỗ.

……

Bên trong Tháp Thuần Dương.

Lý Trình Di và Thiên Tàm đứng đối diện nhau, từng vòng sóng khí huyết sắc, từ trên người Thiên Tàm khuếch tán ra xung quanh nổ tung, tựa như sóng gợn trên mặt nước.

Chỉ là sóng gợn này là lập thể, toàn phương vị đều có, cũng không ngừng khuếch trương ra xung quanh.

Thân thể Thiên Tàm bắt đầu không ngừng nâng cao, tơ tằm trên người bị vỡ vụn, đứt đoạn, từng đạo huyết thủy đen đỏ từ bên người chảy xuôi ra, nhưng nhìn kỹ, căn bản không giống như là huyết thủy, mà là từng tảng huyết ảnh.

Mùi máu tanh nồng đậm từ trên người hắn khuếch tán bay tới.

Ba mét.

Bốn mét.

Năm mét

Lên đến bảy mét.

Thân thể Thiên Tàm mới chậm rãi ngừng sinh trưởng.

Đỉnh đầu của hắn chống phá trần nhà, đem tầng một cùng tầng hai Tháp Thuần Dương liên thông. Đứng tại chỗ, lúc này

Thiên Tàm đã hoàn toàn từ thân thể người bình thường, biến thành một huyết nhân cả người lột da thật lớn.

Hai tai trên đầu, trong lỗ tai đột nhiên chui ra một mảng lớn xúc tu nhu động huyết sắc.

Hai bên lỗ tai theo thứ tự là hai đoàn xúc tu, chúng nó phảng phất là từ tủy não sinh trưởng ra, tựa như vô số dây thừng, điên cuồng hướng xung quanh vung vẩy, mang ra từng trận âm bạo khủng bố.

Grào

Trong không khí lúc này phảng phất trống rỗng xuất hiện một loại tiếng thú gầm quái dị.

Nhưng Lý Trình Di lại có thể nhìn kỹ, âm thanh kia là chính giữa thân thể Thiên Tàm, một loạt lỗ đen từ trên xuống dưới phát ra.

"Ngươi nên quỳ xuống sám hối! "Thiên Tằm cúi đầu, nhìn Lý Trình Di lúc này chỉ cao bằng chân hắn. Phát ra âm thanh to lớn mơ hồ không rõ.

"Nhân lúc ta còn đang khống chế được chính mình"

"Đánh ở đây không sợ ngộ thương sao? "Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn đối phương.

"Đến đây"

Hắn nheo hai mắt lại, bóng đen lóe lên, biến mất tại chỗ, lại xuất hiện đã là bên ngoài cách tháp 30m.

Mũi chân ở trên nóc nhà điểm một chút, thân ảnh hắn chợt quỷ dị không tiếng động gia tốc, tăng vọt đến gấp bảy lần tốc độ âm thanh, tựa như quỷ mị bay về phía ngoài thành.

Từ sau khi dung hợp lấy chân khí làm con đường thu hoạch Chân Ấn thứ hai, tốc độ di chuyển của hắn liền phảng phất trái với bản chất vật lý học, khi di động tốc độ cao hoặc là hơi dùng sức ra tay, chân khí dung hợp trong cơ thể, sẽ đột ngột dùng phương thức tương tự huyết nguyên, hiện lên thân thủ tăng cường của hắn.

Hắn suy đoán đây có lẽ chính là nguồn gốc ban đầu của Huyết Nguyên, Võ giả Huyết nguyên đời thứ nhất, vốn là nguồn gốc của Chân Khí võ nhân, sau khi Chân Khí Dung Linh Dung Ấn, dần dần cải tạo thể chất, sinh ra Huyết Nguyên phiên bản thăng hoa.

Mà hắn lúc này cũng có thể là trạng thái này.

Gấp bảy lần tốc độ âm thanh, đây là tốc độ lớn nhất của hình thái thân thể hắn vào lúc này.

Nhưng người khổng lồ quái dị sau lưng kia, cư nhiên cũng đi theo, hơn nữa thân hình khổng lồ của hắn không chỉ không phải liên lụy, còn nhẹ nhàng như cái bóng, hoàn toàn không có trọng lượng trống rỗng bay nhào lên.

Tốc độ còn nhanh hơn gấp bảy lần tốc độ âm thanh của hắn lúc này.

Lý Trình Di cũng không ngoài ý muốn, loại Huyết Nguyên võ nhân như m Thần này, bản thân còn đạt tới trạng thái cường nhân Dung Linh, có thể có thực lực như vậy cũng không kỳ quái.

Nếu không có thực lực như vậy, làm sao có thể trấn áp nhiều cao thủ cường giả Khúc Linh phủ như vậy.

Hắn hiểu rõ, chỉnh thể thực lực Khúc Linh phủ, ở cả Thiếu m quốc, cũng không tính là yếu.

Mà thực lực của m Thần, ở Phong Thiên bảng ít nhất là tiêu chuẩn top 20.

Cho nên, lúc này đây, hắn vừa vặn có thể lấy Thiên Tàm kiểm tra sức mạnh hiện giờ của mình.

Chương 905: Thử nghiệm sức mạnh

Trên thực tế, sau khi hắn thu được hoa ngữ mới về sau, bị động tăng lên gấp mười lần sinh mệnh lực, mang đến sự tăng cường sức mạnh cực lớn, vẫn là trụ cột thể chất thân thể.

Cơ sở thể chất tăng lên, sau đó lấy các loại năng lực Hoa Lân Y tăng cường, cuối cùng tăng lên cực kỳ khoa trương.

Nhưng cũng chính là loại này tăng lên quá mức phức tạp, khiến hắn cũng không phán định được chính xác thực lực chân chính của mình

Cho nên, lấy thực chiến để xác định vị trí, là biện pháp nhanh nhất.

Chân Ấn thứ hai hoàn thành, sinh mệnh lực tăng cường gấp mười lần, hai lần này tăng lên, rốt cuộc đối với hắn tăng thêm được bao nhiêu sức mạnh, điều này cần một vật tham chiếu đầy đủ rõ ràng mới được.

Cho nên, hắn trực tiếp xông vào u Dương gia bắt đầu kiểm tra, nhưng mà.

u Dương Nguyên Cát thân là đệ nhất cao thủ hiện giờ, thật làm cho hắn thất vọng.

Không chỉ bức không ra toàn lực của hắn lúc này, ngay cả trạng thái Khắc Ấn của hắn cũng không cách nào bức ra.

Xì!

Trong phút chốc Lý Trình Di thả người xuống đất, dừng bước, xoay người.

Lúc này hắn đã sớm ra khỏi thành, đi tới một mảnh cứng rắn hoang vu màu đen trên vách đá.

Bên trái là biển đêm sóng lớn nhấp nhô, nước biển màu đen tầng tầng chồng chất cuồn cuộn nổi lên sóng trắng, đánh vào đáy vách đá, phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Chim biển đen kịt bay qua đỉnh đầu, vòng quanh, phát ra tiếng rít khó nghe.

Giống như đang chờ đợi bọn họ giao thủ xong một bên ngã xuống, để mổ máu thịt.

Thiên Tàm ở phía sau cũng dừng lại, tốc độ của hắn mặc dù nhanh, nhưng dọc theo đường đi cũng không có ý đồ động thủ với Lý Trình Di, mà là phối hợp ăn ý, cùng nhau rời xa thành trì.

Dù sao nếu là hủy hoại Khúc Linh phủ, chân nhân trở về hắn nhất định sẽ bị trách tội.

Mà hành động của Lý Trình Di lại hợp ý hắn.

“Ở đây đi, vừa vặn làm chỗ chôn xương của ngươi. “Thiên Tàm lạnh lùng nói.

Thân hình to lớn cao hơn bảy thước, hai bên đầu có mấy chục xúc tu huyết sắc phảng phất đều có ý thức của mình, tự rung rẩy giống như đang phát tiết phẫn nộ dư thừa.

‘Khinh thường+1’

‘Khinh thường+1’

‘Khinh thường+1’

Một tia ác niệm lúc này tràn vào trong đầu Lý Trình Di, sau đó nhập vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Điều này làm cho hắn ít nhiều có chút ngoài ý muốn.

Loại ác niệm này, vẫn là lần đầu tiên hấp thu, bất quá cũng có thể lý giải, dù sao theo thực lực của hắn nhanh chóng tăng vọt, đối thủ bình thường cho dù tự nhận có thể thắng qua hắn, cũng không đến mức xuất hiện loại ác niệm cao cao tại thượng này.

Chỉ có cường giả bản thổ nơi này.

“Ngươi muốn giết ta? “Lý Trình Di hỏi.

“Tùy ý ở trong thành động võ, giết chết rất nhiều tộc nhân u Dương gia, phá hư pháp quy Khúc Linh phủ, ngươi nói ta có nên giết ngươi hay không?” Thôi bỏ đi, cùng ngươi nói nhảm nhiều như vậy, đã là nhân từ cuối cùng của ta, hiện tại!

Ngươi có thể đi chết!”

Lời còn chưa dứt, thân hình khổng lồ của hắn đã hóa thành huyết ảnh, chợt tới gần.

Gấp mười lần tốc độ âm thanh!

Tốc độ khủng bố mang đến cho người khác cảm giác tựa như thuấn di, từ một điểm trong nháy mắt xuất hiện ở một điểm khác.

Chờ Lý Trình Di phát hiện thì đối phương đã đến trước người.

Quyền phải khổng lồ đập xuống đầu hắn, chỉ cần một nắm tay đã lớn bằng hai cái đầu của hắn, từ phía trên đập xuống, mang theo bóng ma cực lớn, bao phủ nửa người trên của Lý Trình Di trong đó.

Mấu chốt hơn chính là, một kích này, đã vượt qua gấp mười lần vận tốc âm thanh!

Nhanh cỡ nào Lý Trình Di không cách nào phán đoán, nhưng tuyệt đối tuyệt đối, vượt xa phỏng đoán lúc trước.

Mười hai lần?

Mười lăm lần?

Hắn không biết.

Lúc này cũng đã không cần phải suy nghĩ những thứ này. Hắn đã sớm vung ra nắm đấm cũng chính diện đánh về phía đối phương.

Uỳnh!

Ầm ầm!!!

Trong phút chốc, hai nắm đấm một lớn một nhỏ đồng thời va chạm.

Tiếng va chạm khủng bố kẹp kịch liệt cuồng phong, đem tất cả khí lưu xung quanh hóa thành khí trắng thực chất, thổi tán đến bốn phía.

Vách đá dưới chân Lý Trình Di không chịu nổi gánh nặng, thoáng cái đứt gãy, rơi xuống biển đêm.

Cả người hắn cũng theo vách đá ầm ầm đập vào nước biển.

Sóng biển thật lớn bị kích động, sóng biển không ngừng đánh sâu vào bờ cũng mạnh mẽ trùm xuống.

“Kết thúc rồi, bò sát đáng thương. “Ánh mắt Thiên Tàm lạnh như băng nhìn chăm chú vào biển đêm kích động, nhìn vách đá hoàn toàn chìm vào nước biển, không còn động tĩnh gì nữa. Trong cảm giác của hắn cũng không có động tĩnh của đối phương.

Vốn còn tưởng rằng đối phương có chút bản lĩnh, không nghĩ tới chỉ là một quyền, hết thảy liền kết thúc.

“Nói thì như vượn hót thì có ích lợi gì? Chịu không nổi một chiêu cuối cùng cũng là phế vật.

Lui về phía sau một bước, hắn xoay người muốn trở về trong thành.

Phù phù.

Trong thoáng chốc, một tiếng tim đập nặng nề, từ trong biển đêm truyền đến.

Sắc mặt Thiên Tàm khẽ biến, quay đầu lại nhìn ra biển.

Trên vách đá cao ngàn mét, phía dưới nước biển phảng phất có thứ gì đó đang xoay tròn, quay cuồng.

Trong nước biển màu đen, tựa hồ mơ hồ xen lẫn một loại màu trắng nhàn nhạt nào đó.

Trong nước biển cuồn cuộn toát ra mảng lớn bọt nước màu trắng, bọt nước nổ tung, hơi nước dày đặc bốc ra vô số khí trắng.

Bò!

Một loại âm thanh quỷ dị tựa như tiếng trâu rống, từ trong nước biển đột nhiên vang lên.

“Tới rồi! “Thiên Tàm lui ra sau vài bước, huyết nguyên cả người ngưng tụ ra hai bộ áo giáp cánh tay đen, thần sắc ngưng trọng.

Thanh thế bực này

Xì

Đột nhiên một tia chấn động từ phía dưới mặt đất truyền ra, hắn mãnh liệt phảng phất nhận thấy được cái gì, vội vàng tung người nhảy lên thật cao.

Ầm ầm!!!

Trong nháy mắt phảng phất như sấm nổ rơi xuống đất.

Chương 906: Hươu trắng khổng lồ

Hắn đứng trên vách đá mặt đất, một chĩa 3 mũi to lớn màu xám phá đất mà ra, mang theo cự lực khủng bố, húc vách đá này triệt để chia làm đôi

Chĩa 3 mũi chỉ cần nhô ra mặt đất, liền dài năm sáu mét, hung hăng vạch một cái, trong nháy mắt liền đem mảnh vách đá rộng cả trăm mét này cắt đứt, lần nữa rơi xuống biển đêm phía dưới.

Vách đá còn chưa hoàn toàn rơi xuống, đã bị một cự ảnh khổng lồ đụng vào.

Ầm ầm!!!

Đầy trời bùn đất đá đen bay tán loạn, như hạt mưa rơi xuống.

Một bóng trắng khổng lồ cao hơn mười lăm mét, toàn thân quấn quanh khí trắng, phá tan vách đá, tựa như thuấn di, ở giữa bóng đen không trung chợt lóe, trống rỗng xuất hiện ở phía sau Thiên Tàm.

Chết đi!

Kích ba mũi khổng lồ hóa thành lôi quang màu trắng, một kích đập vào lưng Thiên Tàm.

Sức mạnh khủng bố trên 10.000 tấn, vào giờ khắc này toàn diện bộc phát, trong phút chốc tiếp xúc, đều tràn vào trong cơ thể Thiên Tàm.

Huyết nguyên kiên trì trong chớp mắt liền tán loạn, làn da trong nháy mắt bị phá vỡ, cơ bắp bị chặt đứt, xương cốt gãy lìa, nát bấy.

Thân thể Thiên Tàm giống như búp bê vải rách, bị lực lớn đánh cho gần như bẻ gãy, như thiên thạch rơi xuống mặt đất.

Trong tiếng nổ vang, nham thạch đen dưới thân hắn lõm xuống, nổ tung, vô số hòn đá bị nổ tung chấn động tung bay.

Mảnh lớn tro bụi màu đen nương theo huyết nhục màu đỏ đen, hỗn tạp bay tán đến xung quanh, những thứ này tất cả đều là thân thể bị đập nát bấy trên người Thiên Tàm.

Phụt.

Sau khi ra chiêu đánh bay Thiên Tàm, đạo cự ảnh kia chậm rãi được khí trắng nâng lên, rơi xuống đất bằng xung quanh.

Lúc này khí trắng tản ra, chân chính lộ ra toàn cảnh của hắn vào lúc này.

Đó là một con hươu trắng khổng lồ cao tới mười lăm mét.

Chính xác mà nói, là đầu người thân hươu, nửa người trên là người, có hai tay, nửa người dưới là hươu, có bốn móng.

Trên đỉnh đầu có một đôi sừng hươu xám trắng khổng lồ như cành cây.

Toàn thân trên dưới đều phủ một mảng lớn áo giáp xương màu xám trắng, trong đó không ít chỗ còn lóe ra hoa văn màu tím xinh đẹp của Ngọc Lan tím.

Khoa trương nhất chính là, đầu quái vật này trong tay phải còn có một thanh chĩa 3 mũi xám trắng dài đến hơn 20 mét.

Nếu có thể tới gần nhìn kỹ.

Sẽ kinh ngạc phát hiện, chỗ nối liền giữa chuôi dao và lưỡi dao, có một đóa Tử Ngọc Lan thuần tím lóng lánh huỳnh quang, mà xung quanh lưỡi dao, thì chồng lên một lượng lớn lưỡi kiếm nửa trong suốt màu xám tro, chúng giống như băng vải nào đó, hoàn toàn bám vào trên ba lưỡi dao nhọn, tùy thời đều đang du động ma sát, phát ra tiếng vang chói tai khó nghe.

Khí trắng hóa thành mây khói, quanh quẩn trôi nổi xung quanh.

Quái vật khổng lồ nửa người nửa hươu hai mắt lóng lánh màu vàng nhạt, chậm rãi đi tới trước hố sâu Thiên Tàm rơi xuống đất.

Thân thể hắn ném xuống bóng ma, hoàn toàn bao phủ bên trong Thiên Tàm, lực khủng bố cường đại áp bách, không kiêng nể gì thu hồi đè ép huyết ảnh.

Cùng là song Khắc Ấn, nhưng khắc thứ hai của Lý Trình Di là dung hợp Khắc Ấn, còn có sinh mệnh lực của hoa ngữ mới tăng cường gấp mười lần.

Chênh lệch cực lớn cứ như vậy kéo ra.

“Tiếp không? “Lý Trình Di nhẹ nhàng đem chĩa 3 mũi đặt trên mặt đất, phát ra tiếng vang thật lớn.

Thanh Chĩa 3 mũi này là Hoa Lân Y Ngọc Lan tím kết hợp xương cốt kéo dài cùng kim kiếm dung hợp thành vũ khí, hắn cũng không nghĩ tới Hoa Lân Y cũng sẽ theo hình thể của mình biến hóa mà đồng bộ biến hóa.

Đây chính là cái gọi là bản thể càng mạnh, tăng cường càng mạnh, Hoa Lân Y cũng càng mạnh.

Hắn hiện tại hiểu được, Hoa Lân Y là căn cứ để tố chất bản thể toàn phương vị quyết định cường độ.

Bản chất hắn càng mạnh, Hoa Lân Y cũng càng mạnh.

Ha ha ha. “Thiên Tàm trong hố sâu cả người thê thảm vô cùng, nhưng phát ra tiếng cười quái dị.

“Ngươi cho rằng ngươi thắng chắc rồi!? Nếu không phải vừa rồi ta thất thần một cái chớp mắt.

“Ngươi quá ngây thơ rồi” Lý Trình Di lại lần nữa giơ lên chĩa 3 mũi khổng lồ, cán dài thô to vung vẩy thành một vòng tròn, ầm ầm đâm xuống.

“Thế thì ngủ đi nhé”Hắn thấp giọng ngâm nga.

Hơn vạn tấn sức mạnh khủng bố, mang theo Chĩa 3 mũi ầm ầm đánh về phía Thiên Tàm.

Long Tàm thập biến!! Thứ chín!

Thiên Tàm đột nhiên toàn thân hòa tan, hóa thành vô số huyết ảnh phân tán bốn phía, sau đó lại nháy mắt dung hợp, hóa thành một cự nhân huyết thân đạo hoàn toàn mới cao bảy mét.

Giơ tay lên.

Cả người hắn huyết nguyên ngưng tụ thành song chưởng, ở trung tâm hóa thành một đóa thập tự tinh huyết sắc.

Đi!

Đây là sát chiêu Long Tàm Thập Biến mà hắn tu hành, Thiên Tinh Thứ!

Có thể trong nháy mắt đem toàn thân huyết nguyên ngưng tụ đến cực hạn, sau đó bộc phát áp lực cao, phát huy ra lực sát thương khủng bố vượt qua mấy lần thông thường.

Mấu chốt nhất chính là, Long Tàm Thập Biến Chân Quyết của hắn, là m Nguyệt chân nhân bắt chước quốc sư Di Thiên Huyết Vũ Công, căn cứ vào huyết mạch phù hợp của hắn mà sáng tạo ra.

Tổng cộng mười tầng, mỗi lần tu thành một tầng, sẽ có thêm một lần tằm biến.

Cái gọi là tằm biến, chính là lúc sắp chết có thể trong nháy mắt khôi phục lại được thương thế, hơn nữa công lực huyết nguyên toàn thân tăng lên năm thành.

Đây mới là chỗ dựa lớn nhất để hắn thân là m Thần, có thể áp chế rất nhiều cường giả Khúc Linh phủ.

Mà lúc này hắn trọng thương một lần, dùng hết một lần tằm biến, toàn thân không chỉ khôi phục như lúc ban đầu, còn huyết nguyên tăng cường một nửa. Có thể nói là khủng bố đến cực điểm.

Huyết sắc Thiên Tinh Thứ chói mắt, từ trong tay Thiên Tàm nổ tung ra, kéo ra một sợi chỉ nhỏ tinh tế lạnh như băng, với tốc độ khủng bố gấp mấy chục lần tốc độ âm thanh, trong nháy mắt đánh trúng ngực Lý Trình Di.

Chương 907: Mạnh nhưng đáng tiếc

Huyết tuyến của Thiên Tinh Thứ thoáng cái xuyên qua cốt giáp, đâm vào Hoa Lân Y, xuyên qua da cứng, cơ bắp, xương cốt, nội tạng, sau đó xuyên qua sau lưng Lý Trình Di, xông vào phía chân trời.

“Rất mạnh.” Lý Trình Di cúi đầu nhìn lỗ thủng trước ngực mình, Thiên Tinh Thứ rõ ràng còn mang theo kịch độc, vô số bóng máu đỏ sậm đang điên cuồng như vật sống, ý đồ từ miệng vết thương lan tràn khuếch trương xung quanh.

Một chiêu này mạnh hơn trước rất nhiều.

Hơn nữa Trầm mê chi thủ cư nhiên cũng không có cách nào ảnh hưởng đến động tác của đối phương, hiển nhiên chiêu này

bắt nguồn từ ý thức lực cường độ hoa ngữ, đã theo không kịp cường độ tăng lên của đối thủ.

"Nhưng, đáng tiếc" Hắn ngực chỗ rách rất nhanh sáng lên một đạo kim quang, lực trường rực rỡ sau khi cường hóa gấp mười lần sinh mệnh lực, bị bao trùm thương thế.

Cơ hồ là trong nháy mắt, không đến nửa giây, miệng vết thương liền khép lại.

Chỉ có lỗ thủng của cốt giáp và Hoa Lân Y còn sót lại, chứng tỏ vừa rồi hắn quả thật đã bị thương.

Dưới trạng thái Khắc Ấn, sức mạnh của hắn đạt được tăng trưởng trên diện rộng, đồng thời lực khôi phục thân thể đạt tới trình độ biến thái.

Khắc thứ hai ấn Hôi Cốt, vốn là bắt nguồn từ Thanh Nguyện Đan Khí cùng Lộc Vương Khí dùng để chữa thương, lúc này hóa thành Khắc Ấn, năng lực chữa trị của nó vẫn còn, thậm chí được tăng cường.

Nếu không là trên Thiên Tinh Thứ còn mang theo kịch độc khủng bố. Trong nháy mắt đâm thủng Lý Trình Di, thương thế có thể liền khép lại.

Lúc này trên mặt đất màu đen, trên mặt Thiên Tàm cũng ngưng trọng hẳn lên.

Trước đó ngắn ngủn cấp tốc giao thủ mấy chiêu, làm cho hắn hiểu được, người trước mắt này cũng không phải hắn lúc trước hắn cho rằng tiểu nhân vật.

Người này, đã là võ nhân Huyết Nguyên đời thứ nhất, có thể khai sáng một chi Huyết Nguyên Thủy Tổ của gia tộc huyết mạch mới!

"Ngươi rốt cuộc là ai!?" hắn bỗng nhiên mới nhớ tới, chính mình từ đầu tới cuối cũng không biết thân phận của đối phương, chỉ là nhận được tin tức u Dương gia bị tập kích, liền trước tiên tiến lên.

Sau đó liền bị chọc giận, cùng người này giao thủ.

Mà đến bây giờ, hắn cư nhiên cũng không biết tên người này.

“Vương Nhất Thần. “Lý Trình Di nói. “Hiện tại, đã đến hiệp thứ hai rồi’.

“Chờ một chút!”

Thiên Tàm trong nháy mắt nhớ tới thân phận của cái tên này, muốn mở miệng quát ngừng.

Nhưng không còn kịp rồi, một đạo chĩa 3 mũi thật lớn mang theo cuồng phong, trong nháy mắt liền đến trước mặt hắn.

Gấp 10 lần tốc độ âm thanh!

Hôm nay Lý Trình Di cũng rốt cục đạt tới cảnh giới đã từng chỉ có thể nhìn lên này.

Chĩa 3 mũi vốn nặng tới trăm tấn, tại thời khắc này tốc độ gia trì, trong nháy mắt phát ra trọng kích khủng bố vượt qua 10.000 tấn!

Long Sát!

Nhu khí bộc phát xuống, chĩa 3 mũi trong tay Lý Trình Di lần nữa bạo lực, hơn vạn tấn trùng kích trong nháy mắt tăng gấp đôi, đạt tới ba vạn tấn!

Không khí đang gào thét, mặt đất đang run rẩy.

Thiên Tàm sắc mặt cuồng biến, nếu như là lúc trước, hắn còn có thể thử tiếp một lần, nhưng đối thủ đột nhiên bộc phát tăng lực, thanh Chĩa 3 mũi to lớn ra uy, chỉ là cảm giác chạm đến, liền để cho hắn cả người da gà dày đặc.

Không chút do dự, hắn thả người tránh sang trái, toàn lực tránh đi.

Nhưng khoảng cách quá gần, hắn do dự một cái chớp mắt cũng lãng phí vô số thời gian, coi như tốc độ của hắn so với Lý Trình Di nhanh hơn không ít, lúc này cũng không còn kịp rồi.

Chĩa 3 mũi xám trắng tựa như lôi đình xám trắng, nặng nề nện xuống mặt đất bên cạnh hắn.

Thiên Tàm né tránh không kịp bị rìa Chĩa 3 mũi cọ qua một bên, lúc này cánh tay chợt lạnh, đồng thời mảng lớn xúc tu bên

tai cũng bị chặt đứt trong nháy mắt.

Một tầng xương thịt bên ngoài cánh tay phải của hắn, vào giờ khắc này không tiếng động biến mất, ngay cả chấn động cực lớn cũng truyền đến trên thân thể hắn.

Cự lực kéo theo Huyết nhục, mạnh mẽ làm cho tốc độ lần nữa giảm xuống một đoạn.

“Thiên Tinh Thứ!! “Thiên Tàm giãy dụa bộc phát sát chiêu, đánh ra một đạo huyết quang đâm về phía mi tâm Lý Trình Di, nhưng bị đối phương kịp thời quay đầu, huyết thứ xuyên thấu xương mặt trái của đối phương, từ phía sau bay ra phía chân trời.

Đáng tiếc là, vết thương này cũng chỉ kiên trì nửa giây, liền tự động khép lại.

Ngược lại bị trì hoãn, eo Thiên Tằm lại bị chĩa ba mũi khổng lồ chém ngang đập trúng.

Thân chĩa ba mũi cơ hồ to bằng nửa thân thể hắn, tựa như một cái trọng chùy, nổ vang nện vào eo hắn.

Ầm ầm!!

Một tiếng nổ lớn.

Thiên Tàm bay tứ tung ra ngoài, nhưng không bay được bao xa, liền bị một đạo bóng xám từ trên trời giáng xuống, chặn ngang đập tiếp

Đó là Lý Trình Di chớp mắt vọt lên, đập một kích lên không trung.

Nhu khí bộc phát xuống, sức mạnh ba vạn tấn cực lớn trực tiếp nện xuyên hết thảy ngăn cản, hoàn toàn đánh nổ thân thể đang bay trên không trung.

Oanh!!!

Thân thể còn lại của Thiên Tàm hóa thành huyết ảnh, lần nữa ở xa xa tụ hợp, khôi phục thành thân thể mới.

Đây là biến thứ tám.

Là tầm biến lần thứ hai, huyết nguyên của hắn so với lúc ban đầu tăng cường gấp đôi. Nhưng lúc này sắc mặt Thiên Tàm trắng bệch, không nói một lời, đứng ở xa nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Mặc dù tầm biến có thể không ngừng tăng cường, cuối cùng có thể tăng vọt đến độ cao khủng bố.

Nhưng vấn đề là môn thần công này, hắn chỉ luyện đến biến thứ tám!

Chương 908: Chỗ này có hiểu lầm

Ực.

Cổ họng Thiên Tầm nuốt nước bọt, mồ hôi không tiếng động từ sau lưng chảy ra.

Một lần nữa!

Chỉ cần lại bị thương nặng một lần, hắn liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Chờ một chút! Trong này nhất định có chỗ nào đó có hiểu lầm! Chúng ta hẳn là…".

Nhưng

Lời còn chưa dứt, một thanh kích ba mũi màu xám trắng to bằng đầu hắn, từ bên cạnh chợt xẹt qua, hung hăng nện vào mặt đất màu đen.

Ầm ầm vang thật lớn, mặt đất sụp đổ, nổ tung, tựa như bị đạn pháo oanh kích, thoáng cái thêm một cái hố rộng ba mét, sâu năm mét.

Lưỡi dao kích ba mũi rộng bằng thân thể, hung hăng đâm vào bên cạnh Thiên Tàm, khí lưu kinh khủng gào rít khiến hắn cơ hồ đứng không vững.

Nhưng cho dù như thế nào, Thiên Tàm biết, mình phải nhanh nhất biểu đạt ra lập trường cùng thiện ý của mình.

Mặc kệ đối phương có biết giết hắn sẽ bị sư phụ vấn tội hay không, nhưng giờ này khắc này, hắn không muốn chết!

Không muốn bởi vì một u Dương gia mà chết!

Cự kích xám trắng lạnh như băng bất động.

Bạch khí quanh quẩn bốn phía, thân hình màu trắng thật lớn của Lý Trình Di chậm rãi đến gần trước người Thiên Tàm.

Hắn hình thể nửa người nửa hươu, cốt giáp bao trùm toàn thân dữ tợn, ước chừng dày một mét, hơn nữa đỉnh đầu sừng hươu khổng lồ sắc bén, mỗi một bước đều có thể cảm giác được đại địa đang chấn động.

Lúc này, chỉ riêng thể trọng của hắn cũng e là lên đến mấy trăm tấn.

"Xem ra tất cả đều là hiểu lầm. "Lý Trình Di cúi đầu, nhẹ nhàng tới gần Thiên Tàm, long nhãn màu vàng nhạt hạ xuống độ cao song song với hai mắt đối phương.

"Ta đang định nói, chỉ là một u Dương gia, làm sao có thể đáng giá Thiên Tàm đại nhân vì hắn liều mạng đến mức này, cái này nghĩ như thế nào, cũng không nên."

Huyết hồng Thiên Tàm trên mặt nặn ra một cái nụ cười khó coi, "Toàn bộ Thiếu m quốc, võ nhân chân khí có thể trực tiếp thành tựu Dung Ấn, cũng khai thác ra một đời mới gia tộc huyết mạch, số lượng đều cực ít. Vương huynh có thể làm được điểm ấy, có thể nói là thiên phú tài tình vượt xa người thường, đáng giá ăn mừng!"

"Ta có một vấn đề. "Lý Trình Di đại khái kiểm tra ra thực lực của mình, cũng không tiếp tục động thủ.

Hắn cùng Khúc Linh phủ m Thần cũng không thâm cừu đại hận, giết đối phương hai lần coi như là chấm dứt đối phương trước đó mạo phạm đối với hắn.

Chủ yếu là thái độ của m Nguyệt chân nhân.

Hắn chỉ là đơn giản cùng m Thần đánh đánh phủ đầu một trận

Cho dù là giết chết những người u Dương gia, đó cũng có thể tính là trong phạm vi ân oán cá nhân.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến bình dân, ảnh hưởng đến sự ổn định trong thành, vấn đề không lớn.

Nhưng nếu là hắn thật sự giết chết một cái m Thần, về tình về lý, m Nguyệt chân nhân đều tất nhiên sẽ ra mặt chủ trì trả thù.

Mà hiện tại, hắn còn chưa có ý định hoàn toàn trở mặt với Khúc Linh phủ.

Tâm niệm nhanh chóng chuyển biến, Lý Trình Di hỏi ra vấn đề của mình.

Trong nước có không ít người đạt tới cảnh giới Chân Khí Dung Linh? Vì sao bọn họ im lặng không có động tĩnh gì?

"Dung Linh chính là dung hợp chân ấn chi linh, cũng chính là dung hợp cấp độ Khắc Ấn, cho nên đạt tới cảnh giới này, liền đồng nghĩa với việc chân khí dung hợp huyết mạch, bắt đầu bước vào cấp độ võ nhân huyết mạch

Đã như vậy, vì sao đối phương vừa rồi lại kinh ngạc như vậy.

Ví dụ như hắn không phải hẳn là rất nhiều sao?

"Có rất nhiều phủ thành, tích góp từng tí một nhiều năm, trong số hơn chục người thì cũng có người Dung Linh được chân khí, cường độ là phụ thuộc cấp bậc chân khí và tổng sản lượng chân khí, còn có mức độ dung hợp với chân ấn chi linh để quyết định. Bọn họ dung hợp không mạnh bằng huynh." Thiên Tàm nhanh chóng trả lời.

Cái miệng rộng của Lý Trình Di ở ngay bên cạnh hắn, người này, ngay cả cốt giáp thêm sừng hươu, chỉ một cái đầu đã lớn bằng hơn phân nửa thân thể hắn.

Hắn sợ đối phương mất hứng, quay đầu cắn một cái.

Nghe được những lời này, Lý Trình Di mơ hồ có chút hiểu được.

Mặt khác võ nhân chân khí Dung Linh, hẳn là bản thân cường độ không cao, hơn nữa Dung Linh chỉ là một cái Khắc Ấn, cùng hắn hai cái Khắc Ấn dung hợp không thể so sánh.

Hơn nữa, trên thực tế hắn tính cả cái Khắc Ấn cự lực thứ nhất, hẳn là xem như võ nhân ba Khắc Ấn.

Những cái gọi là huyết nguyên này, thay vì nói là huyết nguyên, không bằng nói là huyết mạch đẳng cấp cao hơn chân

khí.

Như vậy vấn đề thứ hai, Phủ Quân mạnh bao nhiêu? Mạnh hơn ngươi bao nhiêu?

Vấn đề này tựa hồ thoáng cái khiến Thiên Tàm hỏi lại, hắn sửng sốt, lập tức trên mặt lộ ra một nụ cười khó coi.

Ta ta cũng……

"Vấn đề này, vẫn là để ta trả lời đi".

Đột nhiên xa xa hai đạo nhân ảnh bay tới.

Nơi này khoảng cách Khúc Linh phủ chỉ có mấy chục km, đối với người bình thường mà nói có lẽ coi là xa, nhưng đối với bọn họ những cao thủ di chuyển tính theo tốc độ âm thanh mà nói, chỉ là giây lát liền đến.

Hai đạo nhân ảnh nhẹ nhàng rơi xuống đất, phân tán đứng ra, rơi xuống khoảng đất trống bên phải Lý Trình Di và Thiên Tàm.

Đó rõ ràng là Vân Sam và Thu Minh hai đại âm thần mới từ trong thành chạy tới.

Hai người đối mặt với Lộc Nhân khổng lồ cao hơn 15 mét, nhất thời đều có chút kinh ngạc.

Bình thường coi như là Võ nhân Huyết nguyên, ở vào trạng thái Dung Linh Chân Ấn , cũng sẽ không vượt qua mười mét, như Lý Trình Di cao đến 15m như vậy, chỉ có số ít cá thể đặc thù thiên phú dị bẩm.

Nhưng hai người cũng chỉ hơi kinh ngạc một chút liền lấy lại bình tĩnh.

Người nói chuyện chính là Thu Minh.

Nàng nhìn Thiên Tàm, người này cư nhiên nhu thuận đứng tại chỗ như vậy, ánh mắt loạn động, nhưng thân thể lại không dám động đậy.

Hiển nhiên là bị ăn đòn rồi.

Chương 909: Lỗ mãng kèm thiên phú

Thiên Tàm tên này, tuy rằng đầu óc hơi lỗ mãng, nhưng thiên phú là có, nếu không sư phụ cũng sẽ không đặc biệt đo ni đóng giày cho hắn một môn thần công, để phát huy đầy đủ ưu thế huyết mạch hi hữu của hắn.

Luận thực lực, trong bốn người, cũng chỉ có Vân Sam có thể ngang hàng với hắn.

Nhưng bây giờ tên này lại bị đánh đến mức câm nín?

Trong lòng tò mò, ánh mắt Thu Minh rơi vào trên người Lý Trình Di.

"Lần đầu gặp mặt, ta tên là Thu Minh, hắn là Vân Sam, ngươi đã là quan viên Khúc Linh phủ chúng ta, chắc hẳn cũng biết chúng ta, không nói nhiều, nếu ngươi muốn biết thực lực của Phủ Quân, sao không tự mình trở về thành chờ nửa ngày?"

Nàng cười cười, trên gương mặt gầy gò, lại toát ra một tia ôn hòa.

Ngươi sinh ra và lớn lên ở Khúc Linh phủ, lại là võ nhân huyết mạch đời thứ nhất thiên phú hơn người, chắc sư phụ thấy vậy cũng sẽ rất vui mừng.

Ở cái nơi hỗn loạn khủng khiếp này, khắp nơi là kịch độc, tàn sát, áp lực, nô lệ quốc gia. Sức mạnh là tất cả.

Giống như quốc sư trấn áp hết thảy, m Nguyệt chân nhân cũng dùng vũ lực áp chế hết thảy như thế.

Hắn kỳ thật căn bản không thể nào quản lý hết tình huống trong thành thị, chỉ cần bình dân có lượng lớn tử vong, chỉ cần đại cục đủ ổn định, hắn liền mặc kệ.

Về phần các loại chuyện nhỏ trong thành như cái gì gia tộc bị diệt môn với hắn như ve kêu ngoài cửa sổ, không đáng nhắc tới.

Nhưng Vương Nhất Thần xuất hiện, không chỉ đơn giản là ve kêu.

Hắn biểu hiện ra tiềm lực cùng thiên phú, vũ lực, đã đủ để tạo thành ảnh hưởng đối với toàn bộ Khúc Linh phủ.

Hắn có thể đạt được hình thể cao dã man như vậy, nếu được bồi dưỡng tỉ mỉ thì sau này không biết thực lực khủng bố thế nào

Trong lòng Thu Minh cơ hồ có thể dự liệu được, vẻ vui sướng của sư phụ sau khi biết được việc này.

Thiên tài tuyệt đỉnh như Vương Nhất Thần, đổi ở bất kỳ phủ thành nào, đều là bảo bối được nâng niu trong lòng bàn tay trước tiên.

Chỉ cần có thể đem bảo hộ bồi dưỡng cường đại, thế lực Khúc Linh phủ trong tương lai chắc chắn lại tăng thêm mấy bậc!

Quan hệ thầy trò và gia tộc mới là quan hệ bền chắc nhất trong thời đại hỗn loạn này.

Nhìn ánh mắt do dự bất định của Lý Trình Di, Thu Minh và Vân Sam lẳng lặng chờ đợi, chờ đối phương đưa ra quyết định.

Vương Nhất Thần này, bọn họ trước khi đến đây đã điều tra qua, người này tu hành võ học căn bản chính là một môn võ học giản đơn không phẩm cấp, cùng một môn võ học cấp đen không lực sát thương, luyện ra chân khí cũng là chủ về trị liệu cùng khôi phục.

Chỉ là không nghĩ tới sau khi Dung Linh lại cường hãn như vậy.

Loại Dung linh chân ấn nửa người nửa hươu này, bọn họ chưa từng thấy qua trong ghi chép của các phe phái.

“Kỳ thật ta cũng là bị ép bất đắc dĩ. “Lý Trình Di thật lâu sau, rốt cục chậm rãi mở miệng.

Thân thể hắn cấp tốc thu nhỏ lại, toàn thân bao phủ khói trắng, không đến mấy giây, liền từ trong làn trắng đi ra, khôi phục thân thể cao chừng hai mét.

“u Dương gia chèn ép Vương gia ta, khi nhục huynh đệ ta. Phụ thân ta, tỷ tỷ, lại thường xuyên xảy ra chuyện ngoài ý muốn, trong lòng phẫn nộ, mới ra tay trả thù.”

Những thứ này không cần nhiều lời, đối với sư phụ mà nói, đều không có ý nghĩa gì. “Thu Minh mỉm cười nói.

“Vì sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Vì sao? “Thu Minh nở nụ cười,” Với thiên phú thực lực của ngươi, cho dù ngươi có đạo lý hay không, đều là ngươi đúng”.

“Không sai, sư phụ cũng mặc kệ những thứ này, ngươi thực lực mạnh, thiên phú mạnh, có lợi với đại cục, thì những việc ngươi làm là chính xác, là chính nghĩa.”

“Nếu là như vậy, chẳng phải là sẽ dẫn đến tình huống người dưới trướng Phủ Quân sẽ vì cầu thực lực, không từ thủ đoạn.” Lý Trình Di khó hiểu nói.

“Không, một khi xuất hiện tình huống như vậy, phá hoại trật tự quy củ sẽ mang đến nguy hại.” Thu Minh lắc đầu. “Người như vậy, ở dưới tay sư phụ sống không quá một cái chớp mắt. Dù sao, nếu như tất cả môn nhân đều dựa vào thủ đoạn hãm hại đồng môn để tăng lên chính mình, đây chẳng phải là chỉnh thể thế lực toàn bộ môn hạ đều sẽ giảm xuống trên diện rộng. Cho dù lưu lại một hai tối cường giả dựa vào thủ đoạn để sống thì có ích lợi gì? Người phẩm hạnh như thế, chẳng lẽ trông cậy vào hắn sẽ xuất thủ lúc sư môn bị tập kích sao?”

“Có lý. “Lý Trình Di gật đầu.

“Nếu đã đồng ý, vậy thì đi thôi, sư phụ nửa ngày sau sẽ đến, ngươi nếu muốn biết thực lực của sư phụ, tự mình động thủ thử xem.”

Thiên Tàm ở một bên thần sắc quái dị, nhưng ngại chĩa 3 mũi vừa rồi đặt ngang cổ mình, không dám lên tiếng.

Lúc này Lý Trình Di thu hồi Trạng thái Dung Linh chân ấn, vũ khí cũng tự nhiên tản đi, hắn thả lỏng thật dài, đồng thời cũng trở lại thái độ bình thường, tản đi Trạng thái chân ấn

Thấy Vân Sam và Thu Minh đều coi trọng Lý Trình Di như vậy, trong lòng hắn lại bắt đầu không phục.

Nếu hắn có thể đem Long Tàm thập biến luyện đến càng cao, trận chiến vừa rồi, căn bản không có khả năng sẽ thua, chỉ cần hắn lột xác một lần nữa, huyết nguyên tăng vọt, thực lực nhất định tăng nhiều, đến lúc đó.

“Nếu ngươi cảm thấy mình có thể giao thủ với sư phụ, vậy thì quá sai rồi. “Lúc này hắn cảm thấy mình có hai đồng môn ở đây, đối phương tuyệt đối không dám tùy ý động thủ nữa.

“Sư phụ lão nhân gia hơn trăm năm trước đã cùng quốc sư giao thủ, bởi vì thua ba chiêu, mới bị ép về Khúc Linh phủ mấy trăm năm. Chỉ thua quốc sư vô địch kia có 3 chiêu, ngươi cảm thấy ngươi đấu được không?”

Hắn còn chưa nói xong, liền nhìn thấy ánh mắt Lý Trình Di dời đi, rơi xuống trên người mình, nhất thời trong lòng nhảy dựng, nhanh chóng câm miệng.

Chương 910: Hoàng Cốt Đình

Lần này cực kỳ giống học sinh bị giáo viên phát hiện sao chép trong lớp, cả người thẳng tắp, đứng trên mặt đất cứng ngắc, không nhúc nhích.

Nhìn hắn như vậy, Vân Sam và Thu Minh đều không nhịn được cười.

“Đi thôi, chúng ta cùng về thành trước, nếu không một mình Độ Hà e rằng không áp chế được cục diện. “Thu Minh đề nghị.

“Không cần, ba vị đại nhân về trước là được, ta phải đến chỗ bổn gia ta một chuyến nữa. trấn Tân Minh bị Hoàng Cốt Đình tập kích, hiện giờ phụ thân ta chết trận, tỷ tỷ ta không rõ tung tích, cho dù như thế nào, việc này nhất định phải chấm dứt!” Lý Trình Di trầm giọng nói

Thu Minh nhíu mày, “Trong nước ta hẳn chỉ có phân đàn, tổng đàn của tổ chức này mạnh nhất, hình như là Lương Thiếu Nghi và Trần Hiền, hai người này một người tu hành Thiên Bằng Huyết Tử Công, người kia là Ngọc Tuyền Thăng Quang Quyết, đều xem như cao thủ Lưỡng Ấn, không kém ta nhiều lắm. Bọn họ nghe đồn là đệ tử Không Hằng Quyền Viện chín mươi năm trước bị người thần bí tiêu diệt. Không dễ đối phó.”

Trọng điểm là phân đàn Hoàng Cốt Đình trong nước hiện giờ đã đầu nhập vào địch quốc, ngươi đi sợ là không lành đâu. “Vân Sam bổ sung.

Như vậy, ta cùng ngươi đi một chuyến. “Thu Minh dứt khoát nói. Thiên Tàm, Vân Sam các ngươi trở về phối hợp Độ Hà thủ thành, chờ sư phụ”.

Được!

Có thể.

Hai người nhao nhao gật đầu.

Mặc dù Thiên Tàm cực kỳ không thích Vân Sam, nhưng lúc này so với Lý Trình Di, hắn cảm thấy Vân Sam tựa hồ cũng không đáng ghét như vậy.

Bọn họ cũng có thể hiểu được suy nghĩ của Thu Minh, người có thiên phú cường hãn như Vương Nhất Thần, xuất thân từ bản thành, đây chính là hạt giống tốt, nếu trên đường xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn bị bắt cóc, đó mới là tổn thất to lớn đối với Khúc Linh phủ.

‘Như vậy, đa tạ Thu Minh đại nhân! “Lý Trình Di trong lòng chuyển động, trong nháy mắt cũng hiểu được suy nghĩ của đối phương.

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi ngay bây giờ? “Thu Minh nhìn về phía Lý Trình Di.

Được!

Bốp

Hai người trong phút chốc hóa thành hư ảnh, biến mất ở bình nguyên xa xa.

Chỉ để lại hai người Thiên Tàm và Vân Sam.

Chậc chậc chậc!

Vân Sam rõ ràng đầu đội bình sứ, lại phảng phất có thể nhìn thấy thảm trạng trên người Thiên Tàm.

“Ngươi chậc cái rắm! Sao? Ngươi cho rằng ngươi tới là có thể thắng? “Thiên Tàm nhịn không được nổi giận.

Không, ta căn bản sẽ không đánh nhau với hắn ta. “Vân Sam nở nụ cười.

Hai người tranh đấu gay gắt nhiều năm, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Thiên Tàm không có đầu óc ăn thiệt thòi lớn như vậy.

Bất quá nói cho cùng, bọn họ tranh đấu thì tranh đấu, nhưng đều là bởi vì lợi ích dưới trướng.

Trên thực tế, tất cả mọi người dưới m Thần, tất cả Võ Nhân, bất kể là Huyết Nguyên gia tộc, hay là Võ nhân chân khí, trong mắt bọn họ, đều giống như loài bò sát.

Cuộc sống của những người này giống như một trò chơi.

Những tập đoàn cung cấp lợi ích dưới trướng bọn họ cho dù đánh nhau sống chết, đến cuối cùng, bọn họ có lẽ cùng nhau ăn bữa cơm, liền cười xóa bỏ ân cừu, lại khôi phục hòa thuận giữa sư huynh đệ.

Ngược lại những người dưới trướng bọn họ tìm nơi nương tựa, chết cũng là chết không công.

Trong Khúc Linh phủ, có người thấy rõ đạo lý này, lựa chọn ẩn lui. Nhưng càng nhiều người, cho dù biết rõ như thế vẫn cố bám vào bọn họ.

u Dương gia, chính là như thế.

…….

Từ Khúc Linh phủ đến Trấn Tân Minh, lúc trước Lý Trình Di mất hơn một ngày mới đến.

Nhưng bây giờ.

Chỉ dùng nửa ngày, hắn và Thu Minh đã đến Trấn Tân Minh, cũng chính là điểm dừng chân đầu tiên của hắn.

Gió lạnh thổi qua thành trì, trên tường thành Trấn Tân Minh, xa xa liền có thể nhìn thấy có không ít lỗ thủng không trọn vẹn, đang được nhóm dân phu dùng nào đó dùng bùn đen trát lại

Chung quanh từng đội người mặc binh giáp không ngừng tuần tra quanh thành trì.

Trong đó Lý Trình Di còn nhìn thấy bộ hạ cũ của hắn lúc trước ở trong huyện.

Hiển nhiên những người này là từ huyện Thương Thời được phái đến trợ giúp.

Hắn không rảnh cùng những người này chào hỏi, tốc độ không thay đổi, thẳng tắp từ phía trên nhảy dựng lên, hóa thành bóng xám, vượt qua tường thành, chạy về phía Vương gia

Mấy cái chớp mắt, hai người đã lặng lẽ đi tới trước cửa viện Vương gia, thân thể cấp tốc ngưng tụ, đứng lại, nhìn đại môn rách nát trước mắt.

Bốp.

Thu Minh hiện lên bên cạnh hắn.

Nơi này chính là nhà ngươi?

"Ừ. "Lý Trình Di gật đầu, tiến lên, đẩy cửa bước vào.

Cửa viện căn bản không khóa. Hiện giờ Trấn Tân Minh, cơ hồ là nhà nhà treo băng trắng, còn có một số hộ cả nhà đều bị giết.

Ngày Hoàng Cốt Đình công phá tường thành, người tử thương thật sự rất nhiều.

Thế cho nên xung quanh thậm chí ngay cả đạo tặc đạo tặc cũng không dám tới gần, sợ những quái vật huyết thân dã ngoại kia tập kích.

Trong sân phiến đá vỡ vụn, một số nơi bị lật lên, lộ ra phía dưới đất đen.

Một nửa căn phòng đều sụp đổ, vắng ngắt, không hề có sức sống.

Lý Trình Di không thể từ nơi này cảm nhận được hơi thở của Vương Nhất Hằng, hơi thở của vợ chồng Vương Nhất Phong cũng không còn.

Ngày đó người chết quá nhiều, nghe nói rất nhiều người thi thể đều bị xé nát, hỗn thành một đoàn, căn bản phân không rõ.

Liền chỉ có thể cùng nhau chôn, chôn ở dưới đất trước cửa phủ đệ trấn thủ.

Lý Trình Di ở nhà tìm kiếm một hồi, bất đắc dĩ chỉ có thể ra ngoài.

Lại đi tìm đại ca điên điên khùng khùng kia, kết quả ở trong phòng, tìm được một khối thi thể đã khô cứng rất lâu.

Đến lúc này, Vương gia ngoại trừ Vương Nhất Hằng ra, có lẽ không còn người sống nào khác.

Lý Trình Di và Thu Minh rời khỏi Vương gia, dạo bước trên đường phố thị trấn Tân Minh, kiểm tra tình huống lúc này.

Chương 911: Cả thành bị phế

Trên đường người đi đường phần lớn đều đi lại vội vàng, nhân số thưa thớt, đi ngang qua cửa hàng cũng đều treo băng trắng, hiển nhiên đều thân nhân vừa chết.

Một ít trong phòng từ xa liền có thể nghe được tiếng khóc thê thảm.

"Thành này phế rồi. "Thu Minh thở dài," Cư dân không đủ, e rằng không bao lâu nữa sẽ bị hợp nhất di cư.

"Hoàng Cốt Đình" Lý Trình Di sắc mặt lạnh như băng, mặc dù hắn chiếm thân thể Vương Nhất Thần, chỉ là một điểm khởi đầu, nhưng ở chung với Vương Nhất Phong Vương Nhất Hằng cuối cùng là thật.

Với năng lực của Khúc Linh phủ, có thể tìm được vị trí bọn chúng không? "Hắn thấp giọng hỏi.

Có thể là có thể, mấu chốt là, bọn chúng bây giờ khẳng định đã rời khỏi bổn quốc. "Thu Minh lắc đầu. Nếu vượt biên truy kích, nguy hiểm sẽ rất lớn".

Lý Trình Di trầm mặc không nói, yên lặng đi về phía trước.

Xuyên qua một góc đường, hắn bỗng nhiên dừng bước.

Mấy nam tử ăn mặc tạp dịch bên đường đang đấm đá một nữ tử trong góc.

Nữ nhân kia tóc tai bù xù, cả người hôi thối, cuộn mình trên mặt đất không rên một tiếng yên lặng chịu đựng.

“Kêu tiểu tử ngươi trộm đồ!

Trộm liền ba lần, thật coi tửu lâu chúng ta không ra gì đúng không? Hại chúng ta bị chưởng quỹ đánh chửi!

Hai người đè lại, để ta cắt đứt tay ả ta! Xem tiện nhân này sau này còn trộm thế nào!”

“Cầu xin các ngươi, muội muội của ta, sắp bệnh chết liền thiếu chút tiền, là có thể mời dược thày thuốc.”

Cô gái kia rốt cục giãy dụa kêu ra tiếng.

Thanh âm nàng khàn khàn, mang theo sự hoảng sợ nồng đậm cùng cầu xin.

Chuyện như vậy bình thường như phố huyện, đánh chửi trừng phạt kẻ trộm mà thôi..

Chỉ là Lý Trình Di lúc này nghe được thanh âm, bước chân dừng lại, ánh mắt nhìn về phía bên kia.

“Sao vậy? “Thu Minh ở phía sau hỏi.

“Là người quen biết”.

Lý Trình Di trầm mặc, trả lời.

Hắn tiến lên gần, đứng sau mấy tên tạp dịch đánh người kia.

“Cô ta lấy trộm của các anh bao nhiêu tiền?” hắn lên tiếng hỏi.

Mấy người sửng sốt, nhìn lại, thấy Lý Trình Di và Thu Minh ăn mặc bất phàm, nhất thời sắc mặt từ nổi giận đùng đùng biến thành khiêm tốn lấy lòng.

“Ba lượng, tiểu tử này trộm tổng cộng ba lượng ngân tiền!”

Lý Trình Di cẩn thận lấy túi tiền ra, đếm ra ba lượng bạc, giao cho một người trong đó.

Đi đi, tiền này tôi trả.

Ba người nhìn nhau, nhận tiền xong nhanh chóng bỏ chạy.

Hiển nhiên bọn họ đều nhìn ra người này không dễ chọc, mặc kệ hắn xuất phát từ nguyên nhân gì thay người ta trả tiền, bọn họ lấy được tiền là tốt rồi, chạy nhanh là thượng sách.

Đám người đi rồi, Lý Trình Di không tiếp tục đến gần, chỉ đơn giản nhìn thoáng qua cô gái kia.

Không chào hỏi, không hỏi han, hắn xoay người mang theo Thu Minh yên lặng rời đi, đi về phía xa.

Nữ tử cuộn mình ngồi dưới đất, dựa vào góc tường, hai tay nắm chặt tiền bạc trộm được, lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía bóng lưng Lý Trình Di rời đi.

Khuôn mặt cô lộ ra, rõ ràng chính là Quách Ngọc Dung lúc trước ở hiệu sách cho Vương Nhất Thần mượn sách.

Lúc trước cô và Vương Nhất Thần còn thiếu chút nữa đính hôn, mà bây giờ.

Sau khi phụ thân phó trấn thủ Quách Hổ chết trận, thân nhân trong nhà cũng bị trận đại loạn kia chết gần hết, chỉ còn lại nàng cùng hai đệ đệ muội muội nương tựa lẫn nhau.

Nàng còn tốt, một cái đệ đệ bị vật nặng đập gãy hai chân, hôm nay thương thế nhiễm trùng, khiến tiền bạc trong nhà tiêu sạch

Quách Ngọc Dung nhìn bóng lưng Vương Nhất Thần rời đi, nhìn cách ăn mặc sạch sẽ nhẵn nhụi của đối phương, còn có khí thế mơ hồ uy hiếp hơn cả phụ thân nàng.

Liền biết, bây giờ trình độ Vương Nhất Thần, tuyệt đối đã vượt xa mình tưởng tượng.

Nghĩ đến ngôi nhà cháy xém của mình, đệ đệ đang gặp nguy hiểm.

Nàng cúi đầu lau nước mắt, đột nhiên hạ quyết tâm… gian nan đứng lên, bước nhanh đuổi theo đối phương.

Nếu đối phương còn nguyện ý ra tay tương trợ, có lẽ

Một hơi đuổi theo mấy trăm mét, khi nàng sắp không kiên trì nổi, hai người Vương Nhất Thần phía trước rốt cục ngừng lại.

Quách Ngọc Dung nhanh chóng tiến lên gần.

“Vương Nhất Thần, đại nhân!!” Nàng nhìn khuôn mặt sạch sẽ của đối phương, vốn trong lòng muốn nói, muốn khẩn cầu, trong lúc nhất thời trong lòng chua xót, nhưng nửa chữ cũng không nói ra được.

“Quách Ngọc Dung. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói,” Có việc gì? “Hắn cùng đối phương không thân cũng chẳng quen, ra tay trợ giúp một lần coi như là đáp lại tình cảm mượn sách lúc trước.

“Ta” Quách Ngọc Dung nhìn khuôn mặt đối phương, hồi tưởng lại tình cảnh lúc trước mình cự tuyệt đính hôn với đối phương.

Trong lúc nhất thời da mặt nàng phát sốt, kế tiếp cầu xin làm sao cũng không lên tiếng được.

“Những thứ này đủ chưa? “Lý Trình Di lấy ra một nắm bạc vụn, ước chừng khoảng mười lượng, nhét vào trong tay nàng.

“Chuyện nhà ngươi, ta cũng nghe nói, cũng giống như nhà ta, ta đang tìm nhị tỷ của ta, ngươi nhìn thấy nhị tỷ của ta ở đâu không?”

“Nhị tỷ của huynh đi theo người chạy trốn, đi về phía huyện, còn lại ta cũng không biết.” Quách Ngọc Dung thấp giọng trả lời.

“Đa tạ. “Lý Trình Di xoay người, cùng Thu Minh rời đi.

Xin chờ một chút!! “Đột nhiên Quách Ngọc Dung quỳ phịch xuống đất, trán nặng nề úp xuống đất.

“Vương đại nhân! Ta thật sự không có biện pháp. “Nàng cúi đầu không dám nhìn đối phương. Làm trâu làm ngựa, bất luận làm gì, ta đều nguyện ý, chỉ cần để ta có thể đi theo huynh!”

Trong những ngày sau khi mất đi cha mẹ, nàng quá rõ ràng vận mệnh mà ba chị em mình có thể gặp phải trong tương lai.

Không có người che chở, ba người bọn họ không nơi nương tựa, ngay cả năng lực cầu sinh cũng không có, ở trong trấn Tân Minh kế tiếp thiếu lương thực, bị người bắt đi bán thành nô lệ đều là nhẹ.

Thân thể nàng đã cảm giác không đúng, hô hấp muốn ho khan, mỗi buổi tối bụng đều quặn đau dữ dội, không biết là ăn cái gì không tốt.

Đệ đệ nơi đó cũng chống đỡ không được bao lâu, muội muội còn tốt, nhưng tuổi quá nhỏ, mới chín tuổi, thiếu thốn ăn mặc có thể sống bao lâu đều là một vấn đề.

Cho nên, vào thời điểm này, Vương Nhất Thần bất ngờ xuất hiện trước mặt nàng, giống như cọng rơm cứu mạng cuối cùng, trong nháy mắt cho nàng hy vọng duy nhất.

Chương 912: Cọng rơm cứu mạng

Lý Trình Di khẽ lắc đầu, đang định cự tuyệt. Hắn tự nhiên không rảnh mang theo mấy người liên lụy sống qua ngày.

Chỉ là lời mới đến bên miệng, đột nhiên Thu Minh khẽ ồ một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm Quách Ngọc Dung cẩn thận đánh giá.

“Sao? Thu đại nhân có phát hiện gì à? “Lý Trình Di nhìn về phía nàng ta.

“Chỉ là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới ở nơi hẻo lánh nhỏ bé này, ngoại trừ xuất hiện tuyệt đỉnh thiên tài như ngươi, lại còn có thể xuất hiện một người hiếm thấy như vậy ” Khi nói Thu Minh vuốt cằm nhìn chằm chằm Quách Ngọc Dung.

Nhìn thấy đối phương trong lòng điên cuồng.

“Chẳng lẽ mình cũng là thiên tài? Bị cao nhân trước mắt này liếc mắt một cái đã nhìn ra tiềm lực bản chất chân chính? Quách Ngọc Dung hai mắt mở to, trên mặt toát ra một tia chờ đợi.

“Thu đại nhân không ngại nói thẳng. “Lý Trình Di nhíu mày.

“À, không ngờ cũng có thể nhìn thấy một người mắc bệnh nan y hiếm thấy như vậy. “Thu Minh như vừa tỉnh mộng, nói tiếp.

Nếu nàng ta không được cứu chữa, nhiều lắm là sống một năm.

“… “Sự chờ đợi trên mặt Quách Ngọc Dung trong nháy mắt đọng lại.

“… “Lý Trình Di không còn gì để nói. Thu Minh tựa hồ cũng có chút thú vị.

“Chỉ là đùa một chút” Thu Minh cười nói, “Đương nhiên, thân thể của ngươi đúng là sắp không được, những lời này ta không nói sai, bệnh nan y cũng không sai, chỉ là không hiếm thấy như vậy mà thôi. Với tình hình hiện tại của ngươi, thức tỉnh huyết mạch có thể còn cứu được, còn không thì không có cách nào khác”

Nàng lắc đầu.

Từ khí cơ của người con gái trước mắt này cảm nhận thì, chứng bệnh của nữ nhân này đang đến giai đoạn cuối cùng

Nội tạng cơ bản đã bị bệnh tật ăn mòn, trừ phi hoàn toàn đổi cho nàng một thân thể khác, nếu không

Nhưng đổi được thân thể thì chỉ có một cực ít thần công đỉnh cao cùng huyết mạch đỉnh cao mới có thể làm được, cho nên, nữ nhân này cơ bản có thể chờ chết.

“Ta” Quách Ngọc Dung nhìn vẻ mặt nàng gái gầy gò trước mắt, trong lòng thắt lại.

Nàng không tin, không tin mình đột nhiên mắc bệnh nan y.

Nhưng người trước mắt này không quen biết nàng, căn bản không cần phải lừa gạt nàng.

Lý Trình Di cũng cẩn thận cảm giác, nhất thời nhận ra trạng thái dị thường của Quách Ngọc Dung, trong lòng thở dài một tiếng.

Hắn lần nữa lấy ra vài phiến lá vàng, bỏ vào trong tay đối phương, không nói gì, chỉ là vỗ vỗ bả vai đối phương, xoay người rời đi.

“Này, ngươi cứ như vậy mà đi? “Thu Minh sửng sốt, theo sát.

Lý Trình Di không nhiều lời, hắn cùng đối phương không thân chẳng quen, có thể bởi vì đã từng quen cũ tương trợ một phen, đã coi như hảo tâm, chẳng lẽ còn phải che chở cho người ta?

“Hắc, ngươi đúng là hảo tâm, loại loạn thế này, tâm lạnh như sắt mới có thể đi xa hơn. Ngươi so với ta lúc trước tốt hơn

nhiều. “Thu Minh cười vài tiếng.

Nàng nhìn khuôn mặt người con gái vừa rồi tuy bẩn thỉu, nhưng coi như xinh đẹp, còn tưởng rằng Lý Trình Di sẽ thuận thế thu nhận đối phương.

“Tiếp theo đi trấn thủ phủ hỏi một chút, nếu như vẫn không có manh mối” Lý Trình Di lên tiếng.

“Vậy dán công văn treo giải thưởng, tốc độ này nhanh nhất, chỉ cần ngươi bỏ được tiền. “Thu Minh nói.

“Được. “Lý Trình Di gật đầu.

Hai người đảo mắt biến mất ở đầu đường, đi tới trấn thủ phủ.

Đáng tiếc, kết quả vẫn không hề có thu hoạch, cuối cùng Lý Trình Di chỉ có thể trở về Khúc Linh phủ, nghe theo đề nghị của Thu Minh, chuẩn bị dán công văn treo giải thưởng, tìm kiếm tung tích của Vương Nhất Hằng trên phạm vi lớn.

Tuy rằng treo giải thưởng, nhưng trong lòng hắn kỳ thật cũng chuẩn bị tâm lý là mất Vương Nhất Hằng.

Suốt đêm không nghỉ ngơi, hai người trở lại Khúc Linh phủ.

u Dương gia bị diệt cũng hoàn toàn lắng xuống, những bệnh mắt đỏ bị Dung Linh Chân Ấn mạnh mẽ áp chế, cũng bị giải quyết hết thảy.

Không biết là bị giết hay là bị giam giữ, cho dù như thế nào, trong thành vẫn giống như trước.

Dòng người như nước, ra vào lưu động, xung quanh vẫn có một đội tuần tra bảo vệ đồng ruộng, săn giết dã thú dã nhân.

Trước đó náo động kết thúc quá nhanh, thế cho nên toàn bộ trong thành chỉ có một khu vực rất nhỏ khu vực chịu ảnh hưởng, còn lại đại bộ phận khu vực đều hoạt động bình thường chớ nói chi là Khúc Linh phủ có mặt giáp biển, dựa vào việc vận chuyển buôn bán nô lệ qua đường tàu biển để phát triển kinh tế.

Như vậy tử đấu thương vong, không chỉ nói hiện tại, chính là trước kia, số lượng cũng không ít.

Trong thành đã sớm hình thành một cơ chế khắc phục hậu quả hoàn thiện. Mà dân chúng bình thường cũng chỉ có thêm một ít đề tài nói chuyện sau khi cơm no rượu say.

……..

Trong Thiên Tụ Các.

Mảng lớn m Nhãn rạng sáng lấp lánh ánh sáng ảm đạm quỷ dị dưới ánh mặt trời

Chúng nhúc nhích, không ngừng nhìn về phía xa các nơi trong thành.

Trong một giếng trời bên trong Thiên Tụ Các

Ánh mặt trời từ trên xuống dưới, hóa thành cột sáng thô to, rơi vào trên người một đạo nhân tóc bạc.

Đạo nhân mặc đạo bào đỏ sậm, trên tay áo hai tay có hoa văn hai vòng loan nguyệt, hoa văn loan nguyệt màu trắng được viền bằng dây bạc, bên ngoài còn vây quanh một số ký tự nhỏ như nòng nọc.

Ông ta chính là người tọa trấn đại cục, người mạnh nhất Khúc Linh phủ - m Nguyệt chân nhân.

Nhìn bề ngoài, chỉ là mi tâm của ông ta có thêm một vết đỏ so với người bình thường, còn lại cũng không khác so với người bình thường, nhưng… Nếu có người có thể tới gần phạm vi mười thước, sẽ tự nhiên cảm giác được cả người băng hàn thấu xương.

“Sư phụ, Thu Minh sư tỷ và Vương Nhất Thần đã trở lại. “Vân Sam ở một góc sân nhỏ thấp giọng nói.

“Thiên tài kia sao? Mang đến xem. “m Nguyệt thờ ơ nói.

Chương 913: Tò mò

Khúc Linh phủ ở trong phủ thành Thiếu m quốc cũng không mạnh lắm, nhưng đó là bởi vì số lượng cao thủ ở đây không nhiều lắm.

Chỉ luận về chất lượng, một mình ông ta tương đương với rất nhiều phủ thành phủ quân liên thủ hợp lực.

Vâng.

Bên trong giếng trời, Vân Sam búng tay một cái, một luồng huyết khí hóa thành hồng quang bay ra

Rất nhanh, ngoài sân có tiếng bước chân tinh tế tới gần.

Thu Minh dẫn theo Lý Trình Di vào cửa, không người ngăn cản, ở vị trí cách m Nguyệt ước chừng mười lăm mét, Thu Minh triều cúi đầu thật sâu, ôm quyền.

Lý Trình Di thì chào như một quan viên.

“Ngươi chính là Vương Nhất Thần? “m Nguyệt hơi tò mò đánh giá người này. Sau khi biết Vương Nhất Thần tiêu diệt u Dương gia, cũng đánh bại Thiên Tàm là đệ tử hạch tâm mà mình ký thác kỳ vọng cao, ông ta liền dâng lên một tia tò mò.

Lúc này vừa nhìn, người này thân cao hai mét, khuôn mặt trẻ tuổi bình thường, trên người tạm thời nhìn không ra điều gì dị thường so với võ nhân bình thường.

“Ngươi là nguyện ý ở trong thành, từ nay về sau cùng chúng ta trở thành người một nhà hay là trở về nguyên chức, tiếp tục dốc sức triều đình?”

Lý Trình Di cúi đầu, trả lời.

Ty chức muốn tiếp tục dốc sức cho triều đình.

m Nguyệt nở nụ cười, “Nghe nói ngươi đánh thắng đệ tử Thiên Tằm của ta, có việc này không?”

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Tập võ bao lâu rồi? “m Nguyệt hỏi.

Luyện từ nhỏ.

“Như vậy. Hiện tại toàn lực tấn công ta. “m Nguyệt tay trái rủ xuống, lòng bàn tay một con ngươi đỏ sậm chợt nứt ra, đồng tử nhanh chóng chuyển động, rất nhanh liền tập trung phương vị Lý Trình Di đứng.

Lý Trình Di hơi sững sờ, đối phương chuyển đề tài quá nhanh, thế cho nên hắn còn đang hoài nghi mình có nghe lầm hay không.

“Toàn lực tấn công ta!”

“Toàn lực đánh về phía ta. Để ta xem ngươi có thể đánh thắng Thiên Tàm rốt cuộc là dựa vào cái gì. “m Nguyệt sắc mặt thoải mái phân phó.

Rất hiển nhiên, từ bây giờ xem ra, ông ta căn bản không tin Lý Trình Di đánh bại Thiên Tàm, cho nên chỉ muốn tự mình thử nghiệm.

Thiên Tàm Long Tàm Thập Biến thần công vẫn là ông ta tự mình sáng chế ra, môn thần công này đến cùng uy lực như thế nào, ông ta rõ ràng nhất.

Mà Vương Nhất Thần xuất thân thấp kém, tu hành võ học cũng thấp kém chỉ là võ nhân chân khí, nói hắn thiên phú cao hơn nữa cũng khó có thể đánh bại Thiên Tàm.

“Phủ quân, cẩn thận. “Lý Trình Di lần này nghe rõ.

Lúc này đứng thẳng người, một đạo khí trắng từ trên người quanh quẩn tràn ra, rất nhanh liền bao trùm một nửa khu vực giếng trời.

Trong khí trắng, một đôi mắt vàng nhạt cực lớn lộ ra, nhìn chăm chú m Nguyệt.

“Hả? “m Nguyệt chân nhân nhíu mày lại. Có chút ý tứ.

Lời còn chưa dứt, ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Mặt đất giếng trời chấn động, khí trắng nổ tung, từ đó lao ra một bóng dáng khổng lồ cao 15 mét.

Lý Trình Di hóa thành Trạng thái Dung Linh chân ấn, cự kích trong tay giáng xuống đầu m Nguyệt.

Kích 3 mũi to lớn chỉ cần một thân đao, cũng không kém m Nguyệt bao nhiêu.

Tiếng rít khủng khiếp đè nén không khí, chớp mắt gắn một lớp ánh lửa lên cây kích ba mũi. Long Sát!? Lý Trình Di không lưu thủ, ngoại trừ hoa ngữ không cần, lúc này hắn đã vận dụng toàn bộ sức mạnh, bao gồm Hoa Lân Y vô hình dung hợp cốt giáp.

Kích 3 mũi tựa như mây đen áp đỉnh, hoàn toàn bao phủ khu vực m Nguyệt.

Một kích này lực trùng kích khủng bố ít nhất 30.000 tấn, điệp gia gấp mười lần vận tốc âm thanh.

Keng!

Nhưng trong nháy mắt Kích 3 mũi sắp chạm tới m Nguyệt chân nhân, một mặt trăng cong màu bạc tinh khiết chợt sáng lên.

Loan Nguyệt như liêm đao, cao hơn toàn thân m Nguyệt, hoàn mỹ bảo vệ. Chính diện đụng vào Kích 3 mũi đang đè xuống.

Ong!!!

Hai người va chạm, không có dự liệu tiếng vang thật lớn, ngược lại là chỉ có không khí bị đè ép, còn có từng đạo khí xoáy, ở trong sân nhà kích động.

Cuồng phong thổi vào đám người Vân Sam cách đó không xa khiến áo bào tốc vặn, vô số bụi bặm trên mặt đất bị cuốn lên bay tán bốn phía.

Kích 3 mũi trong tay Lý Trình Di run rẩy kịch liệt, nhưng chính là không có cách nào nện xuống, hắn cảm giác cự kích phảng phất nện vào một tấm bông lớn, tất cả sức mạnh đều bị thất bại, chính mình muốn tăng lực, lại tựa như rơi vào không gian, không cách nào tiến thêm một bước.

Cự kích giống như rơi vào bùn lầy, không thể động đậy.

“A không sai bản thân ngươi nền tảng rất tốt, thiên phú mạnh, Dung Linh 3 Chân Ấn khó trách có thể thắng được Thiên Tàm” m Nguyệt lúc này một mực bình tĩnh hai mắt chậm rãi mở to chút.

Ba…… Ba Chân ấn?!

Đám người Vân Sam bên cạnh nghe vậy, đều chấn động.

Ngay từ đầu bọn hắn còn tưởng rằng Lý Trình Di chỉ là thiên tài bình thường, chỉ dung hợp một Chân ấn, liền thắng Thiên Tàm, hiện tại xem ra, người này sợ là căn bản cũng không phải là một Chân Ấn, mà là ba Chân Ấn!

Khó trách, 3 Chân Ấn nói vậy là có thể hiểu được. “Sắc mặt Thu Minh ngưng trọng.

“Võ nhân Huyết nguyên bình thường huyết mạch bản thân nếu là có thể khai phá đến cực hạn, xem như một Khắc Ấn, sau đó nếu hắn tu hành công pháp, cũng Dung Linh thành công, vậy coi như song Ấn. Mà tuổi này đã 3 Khắc Ấn.” Độ Hà lắc cái đầu mập mạp có chút khó hiểu, có chút nghĩ không thông.

“Còn có một khả năng.” Thu Minh nói, “Huyết mạch hắn di truyền nếu là dung hợp chân ấn, bản thân chính là huyết mạch song Ấn, như vậy sau khi dung linh, chính là 3 Khắc Ấn!”

Nàng sắc mặt nghiêm nghị, hiển nhiên song Ấn huyết mạch đối với bọn họ mà nói cũng tương đối hiếm thấy.

Huyết mạch song Ấn. Thiên Tàm cũng chính là huyết mạch song Ấn. Dung Linh rồi nhưng vẫn đánh không lại. Vân Sam cau mày nói. Mắt nhìn Thiên Tàm sắc mặt khó coi bên cạnh.

Chương 914: Huyết mạch song Ấn

“Các ngươi đều là Đan Ấn huyết mạch? Nhìn ta làm gì? Cẩn thận ta đánh cho bây giờ! “Thiên Tàm điên tiết nói.

“Huyết mạch song Ấn, ít nhất tổ tiên hắn đã xuất hiện liên tục hai vị Dung Linh cường giả mới có thể xuất hiện, nhưng Vương gia thứ cho ta nói thẳng, Thiếu m quốc ta hình như chưa từng nghe qua có ngàn năm đại tộc như vậy.”

“Cho nên, đáp án chỉ có một. “Thu Minh ánh mắt sáng quắc, nhìn chằm chằm vào hai thân ảnh trong sân.

Hắn căn bản cũng không phải là Vương Nhất Thần! Mà là Vương gia ôm tới đại tộc huyết mạch ngoại quốc từ địa phương khác!

Lúc này m Nguyệt chân nhân trong tràng cũng có chút nhíu mày, “Nhưng chân ấn trên người ngươi căn bản chính là hình thái chân ấn chi linh của Vương gia.”

Làm phủ quân, có kéo dài tuổi thọ, ông ta tự nhiên là đã thu thập tất cả chân ấn chi linh đồ phổ.

Vương gia tuy rằng thấp kém, nhưng cũng được ông ta thu thập góp cho đủ số.

Đối với loại chân ấn chi linh hoàn toàn xuất phát từ năng lực chữa thương này, ông ta ít nhiều có chút ấn tượng.

Nhưng bây giờ.

Loại chân ấn chi linh lúc trước cho rằng không có tác dụng này.

Ông ta nhìn cự lộc nhân khổng lồ mười lăm mét đối diện, đường cong cơ bắp khủng bố trên người, bạch cốt giáp dày, sừng hươu khổng lồ dữ tợn.

Nhìn thế nào cũng không giống vô dụng.

Hình thái này, một cái tát đập xuống, đều có thể đập chết Võ nhân Dung Ấn bình thường.

“Khả năng lớn nhất là, ngươi hẳn là bản thân đã có song Ấn huyết mạch, sau đó tại tu hành Vương gia Thanh Nguyện đan pháp đồng thời, huyết mạch cũng khai phá đến cực hạn, võ học cũng luyện đến Trạng thái Dung Linh chân ấn, cuối cùng mới biến thành bộ dáng như vậy.” m Nguyệt chân nhân không hổ là người võ học đỉnh phong, đứng thứ 7 Phong Thiên bảng Thiếu m quốc.

Trong cửu phủ, toàn bộ phủ quân tính ra, ông ta cũng có thể xếp hạng thứ ba.

Chớ đừng nói chi là, cái kia đã là trăm năm trước xếp hạng, Phong Thiên bảng cũng chỉ có thể dựa theo chiến tích trong quá khứ tiến hành xếp hạng, chân chính bây giờ có thể xếp hạng bao nhiêu, ai cũng không biết.

Dù sao, m Nguyệt từ sau khi bị Tống Vân Hạc đánh bại, mấy năm nay cũng không có chút lười biếng nào.

Mà là tùy thời chuẩn bị lại khiêu chiến với quốc sư.

Dù sao không ai nguyện ý canh giữ ở trong một tòa thành trì, không thể nhúc nhích mấy trăm năm.

Lý Trình Di lúc này đúng lúc lộ ra vẻ chấn động, tình huống của hắn, ngoại trừ thân phận đến từ thiên ngoại, còn lại đều bị

lão nhân trước mắt nói trúng.

Quả thật danh bất hư truyền!

Như thế xem ra, ngươi có thể không dựa vào ngoại lực, dựa vào thủ đoạn của mình khai phá huyết mạch, còn đạt tới Trạng thái Dung Linh chân ấn, cho dù ý chí hay là thiên phú, đều rất tốt. “m Nguyệt ít khi lộ ra một tia hài lòng.

Tám trăm năm trước, ta xuất thân huyết mạch song Ấn. Tính ra khởi điểm của ngươi cũng chỉ yếu hơn ta một chút.

Tám trăm năm trước!?

Lý Trình Di trong lòng nhảy dựng, những lời này rất hiển nhiên cho thấy, lão nhân khô héo trước mắt này bây giờ đã tám trăm tuổi.

m Nguyệt tâm tình không tệ, cười cười, “Từ thành công dung ấn bắt đầu, tuổi thọ của ngươi sẽ được tăng trưởng trên diện rộng, một Khắc Ấn một ngàn tuổi, ngươi bây giờ dung hợp 3 Khắc Ấn, có thể tăng ba ngàn tuổi, chính là tám trăm tuổi thì có làm sao

Lúc này sau khi biết rõ xuất thân của Lý Trình Di, ông ta đánh giá đối phương từ trên xuống dưới, tuy rằng trên người đối phương còn có không ít hơi thở và dấu vết không rõ ràng lắm, nhưng những thứ này đều là lề mề, gặp gỡ cá nhân mà thôi.

Ông ta cũng không thèm để ý.

“Nếu nói đến đây, ngươi có nguyện ý vào cửa của ta, thành đệ tử Thiên Tụ Các?”

“Đệ tử nguyện ý! “Lý Trình Di nhanh chóng khôi phục bản thể quỳ gối xuống đất.

Lão nhân này nện ba vạn tấn binh khí xuống ngay cả mí mắt cũng không nhúc nhích, mặt đất cũng không nứt.

Cự lực lớn như vậy không biết đập đi đâu, rất hiển nhiên thực lực đối phương vượt qua hắn rất nhiều.

Lúc này không ôm đùi, còn lúc nào ôm?

“Không cần đa lễ. Có thể vào cửa nhà ta là may mắn của ngươi, cũng là may mắn của ta. “m Nguyệt vuốt vuốt râu,” Từ sau loạn Thải Lân năm đó, nhánh này của ta cũng càng lúc càng yếu. Mấy trăm năm qua cũng chỉ thu nhận mấy người các ngươi. Ngươi đã nguyện ý vào cửa nhà ta, vậy thì ký phần khế ước này đi. ” Ông ta phất tay một cái.

Nhất thời trên không trung một mảnh gợn sóng kích động, trung tâm gợn sóng đột nhiên bay ra một quyển trục cổ xưa nền đen chữ trắng.

Quyển trục bay đến trước người Lý Trình Di, tự động mở ra, lộ ra một hàng hoa văn quái dị.

!!? “Trong nháy mắt nhìn thấy những chữ viết này, trong lòng Lý Trình Di chấn động.

Đây là!?

Văn tự Biển Đen!

Như thế nào? Ngươi có thể xem hiểu? “m Nguyệt nháy mắt phát hiện trạng thái cảm xúc của hắn. “Vâng” Lý Trình Di tâm niệm chuyển nhanh, cung kính trả lời, “Đệ tử từng ở xem qua văn tự này ở trên một ít sách, chúng nó ngọn nguồn, tựa hồ đến từ thiên ngoại.”

Lời này của hắn mang theo một tia thăm dò.

Trong mắt m Nguyệt nổi lên vẻ suy tư.

“Đây là Văn tự Biển Đen, là văn tự cổ đại thông dụng ở Thiên Tụ Các ta, xác thực cũng không phải bản giới truyền. Ngươi có thể học được, xem ra thiên phú cơ duyên so với ta tưởng tượng tốt hơn rất nhiều.”

Ông ta cẩn thận đánh giá Lý Trình Di, nếu như nói trước đó, người này chỉ là có địa vị hơi cao so với Thiên Tàm ở trong lòng ông ta, như vậy hiện tại, vị trí Lý Trình Di liền cao hơn một tầng”.

Thiên Tụ Các ta lịch sử cực kỳ lâu đời, cả Thiếu m quốc ít nơi có thể so sánh. Sau này ngươi sẽ biết, hiện tại ký tên trước.

Phần còn lại ông ta không nói nhiều.

Lý Trình Di gật đầu, cẩn thận đọc Văn tự Biển Đen trên quyển trục.

Chương 915: Gia nhập Thiên Tụ Các

Huyễn hải vô biên, hư thực vô gian, thiên tụ vạn danh, độ thời ứng toàn.

Sau những văn tự mang tính nghi thức phía trên, phía dưới là ít chi tiết, tất cả đều là về việc gia nhập Thiên Tụ Các, cần tuân thủ những điều khoản nào.

Cái gì không được đồng môn tương tàn, cam đoan trước khi chết phải lưu lại nhất mạch truyền thừa không ngừng, phải tôn sư trọng đạo vân vân.

Tất cả đều là quy củ tương đối truyền thống.

Mặt khác phía dưới cùng còn có hậu quả khi làm trái với khế ước, nói là sẽ bị khế ước phản chế, dẫn lực Biển Đen hư hóa toàn thân mà chết.

Tuy rằng chưa thấy qua chuyện gì xảy ra, nhưng thoạt nhìn bộ dáng tựa hồ rất lợi hại.

Lý Trình Di cẩn thận kiểm tra trên dưới, xác định không có hiệp ước bá vương gì, mới đưa tay ngón trỏ cắn rách ấn ấn.

Xì.

Ngay khi huyết ấn của hắn thấm vào quyển trục, quyển trục trong nháy mắt hư hóa, biến trong suốt, tiêu tán không thấy.

“Thành công. “m Nguyệt thấy thế, lúc này mới hài lòng gật đầu. Huyết mạch trên người ngươi ẩn giấu không ít bí ẩn, sau này tu hành võ học bản môn, có cơ hội tìm trưởng bối sư môn hỗ trợ tìm hiểu thêm về bí mật. Bất quá bây giờ vẫn không nên lãng phí thiên phú võ học, cố gắng tu hành”.

Dừng một chút, ông ta suy tư một giây, lại nói.

Từ nay về sau, đạo hiệu của ngươi là Bạch Lộc.

“Vâng, thưa sư phụ. “Lý Trình Di lại hành lễ.

“Được, tới nơi này lại bái sư phụ”.

Bất quá lão nhân trước mắt này thực lực kinh người, bối cảnh tựa hồ cũng rất mạnh, có lẽ có thể ôm thật lâu.

Lúc trước thời điểm quốc sư vô địch, đánh bại m Nguyệt cũng không có giết ông ta, chỉ là để cho ông ta trấn thủ Khúc Linh phủ, từ khế ước vừa rồi thì thấy, trong đó cũng không hẳn không phải bởi vì duyên cớ Thiên Tụ Các cái này có bối cảnh thâm hậu.

“Được rồi, Thu Minh. “m Nguyệt nhìn về phía đại đệ tử của mình.

“Có đệ tử. “Thu Minh nhanh chóng tiến lên.

Ngươi mang sư đệ ngươi đi m Điển tìm pháp, hắn khác với Thiên Tàm, song Ấn huyết mạch so với Thiên Tàm mặc dù kém, nhưng đã đem tự thân huyết mạch khai phá hoàn thành, không cần ta vì hắn đơn độc sáng công. Cho nên sau đó tự chọn công pháp cũng được.

“Vâng. “Thu Minh khom người đáp lại.

Nàng xoay người, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Sư đệ, mời”.

Lý Trình Di hành lễ lần nữa với m Nguyệt, mới theo Thu Minh thả người nhảy lên, nháy mắt biến mất ở sân nhà.

“Ta cũng đi xem! “Thiên Tàm bỏ lại một câu, vội vàng đuổi theo.

Hai người còn lại nhao nhao hành lễ với m Nguyệt, muốn rời đi.

“Vân Sam ở lại. “m Nguyệt đột nhiên lên tiếng.

Ánh mắt Vân Sam ra hiệu với Độ Hà, bảo hắn đi trước, còn mình thì ở lại.

Rất nhanh sau khi mọi người rời đi, sân nhà chỉ còn lại hai người hắn và sư tôn.

“Sư tôn có phân phó gì không? “Hắn cúi đầu cung kính nói.

“m Nguyệt nhẹ giọng nói: - Bí mật trên người Bạch Lộc sư đệ ngươi không nhỏ, nếu rảnh rỗi có thể kết giao”.

“Ý sư tôn là!? “Vân Sam nghi hoặc nói. Bạch Lộc sư đệ có thể giúp con hoàn thành cái kia?”

Trên người hắn có khí tức Giới Ngoại, có thể không xuất thân từ bản giới. Nhưng có thể thông qua xét duyệt khế ước, bản tính không xấu, hơn nữa, trong cơ thể hắn, tựa hồ còn có khí tức Giới Ngoại Ảnh Long. “m Nguyệt trả lời.

“ Ảnh Long?”

“Còn nhớ lần trước đại sư bá ngươi đến thăm, trên cổ đeo viên long châu kia không?”

“Viên màu đen viền vàng, tựa như long nhãn kia? “Vân Sam có chút kinh ngạc.

“Đúng, đó là bổn mạng long châu của Ảnh Long Vương, cho nên ta để cho ngươi chú ý nhiều hơn một chút Bạch Lộc, ngay từ đầu ta cho rằng hắn đến báo thù là vì một ổ Ảnh Long Vương lúc trước bị bổn môn tiêu diệt, nhưng quyển trục khế ước xét duyệt cho thấy hắn không có địch ý với Thiên Tụ Các ta, cho nên xác suất là trùng hợp không biết. Nhưng còn cần quan sát thêm, ngươi sau đó chú ý nhiều hơn là được. Nếu huyết mạch hắn tăng lên đạt tới cảnh giới Ảnh Long Vương, quan hệ tốt, vừa vặn có thể vì cung cấp phụ trợ cực lớn cho công pháp của ngươi. Dù sao Ảnh Long Vương sống còn có giá trị hơn nhiều so với chết”.

m Nguyệt một hơi nói không ít.

Vân Sam nghe vậy, thần sắc càng thêm trịnh trọng.

“Như thế, đệ tử tuân mệnh!”

“Ngươi cũng đừng quá lo lắng, tiểu tử kia trên người còn có khí tức tà môn khác, chính là món thập cẩm, Ảnh Long cũng chỉ là một trong số đó, có khế ước ở đây, chung quy là bổn môn đệ tử, đại sự có thể định, còn lại đều là chuyện không quan trọng.”

Cuối cùng bỏ lại một câu, m Nguyệt xoay người cất bước, thân ảnh chợt hóa thành hư ảnh, biến mất tại chỗ.

Lưu lại Vân Sam tại chỗ, nhíu mày suy tư, tiêu hóa tin tức vừa mới nhận được

……

Giữa Địa Nguyệt và Bạch Tinh

Vô số tia laser, tên lửa, đạn pháo, nương theo tầng tầng chồng chất nổ tung ánh lửa, chiếu sáng cả khoảng vũ trụ vốn trống vắng âm u.

người cải tạo Bạch tinh hỗn tạp các loại chiến hạm, tựa như từng cái tổ ong màu trắng khổng lồ, chung quanh vô số ong mật, bay về phía Địa Nguyệt áp chế.

Địa Nguyệt một bên, từng mảnh chuyên gia vũ khí bay điều khiển phi hạm không người lái màu xám, với tốc độ gấp trăm lần tốc độ âm thanh, không ngừng ở trên chiến trường xuyên toa bay múa.

Dưới trạng thái không lực cản, tốc độ chồng lên nhau tăng cường phi thường khủng bố.

Nhưng cũng bởi vậy mà có yêu cầu cực cao đối với vật liệu phi hạm .

Chuyên gia vũ khí bay dưới sự dẫn dắt của Cửu Nghi, hoàn toàn ngăn cản trùng kích quy mô lớn của Bạch Tinh.

Phi hạm mỗi một lần chỉnh tề xẹt qua, đều có thể kéo theo một mảnh nổ tung vầng sáng.

Trên chiến trường khổng lồ này chiếm cứ tất cả không gian giữa hai đại tinh cầu.

3 con Ảnh Long biểu hiện càng nổi bật.

Ầm ầm!!

Lại là một chiến hạm Bạch Tinh khổng lồ dài hơn mười km bị Ảnh Long đập nát.

Chương 916: Thôn phệ bóng ma

Nhân bản và sĩ quan trong đó trước khi chiến hạm nổ tung, đã bị bóng ma trên người Ảnh Long Thrall cuốn vào, hoàn toàn cắn nuốt.

Loại thôn phệ này, cũng không phải trực tiếp thôn phệ huyết nhục, mà là thôn phệ bóng ma.

Lúc này Thrall, so với lúc ban đầu tiến vào chiến trường, hình thể lớn hơn mấy lần.

Nó trôi nổi ở trong vũ trụ, tinh xảo tránh đi một mảnh tử quang màu đỏ bắn tới, nhìn chiến hạm đứt dần dần gãy nổ tung cười ha ha.

“Sảng khoái!! Quá sảng khoái!! Ha ha ha!! “Nó há miệng cuồng tiếu.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, bóng dáng thôn phệ đã gấp mấy lần tổng số thôn phệ trước kia của nó!

Một chiếc chiến hạm thì có hơn trăm bóng ma, nó cho tới bây giờ không ngủ không nghỉ đã cắn nuốt hơn vạn chiến hạm.

Mà số lượng này, đối với hạm đội khổng lồ của Bạch Tinh mà nói, vẻn vẹn chỉ là tổn thất một tiểu đội.

Quân đoàn khổng lồ mấy trăm vạn người cải tạo và chiến hạm vẫn còn điên cuồng tăng binh.

Quân đoàn cuồn cuộn không ngừng từ mặt đất Bạch Tinh bay lên, tiếp cận nơi này.

“Pháp n, ta cảm giác ta sắp đạt tới ngưỡng cửa nghi thức Long Vương”

“Ta cũng vậy, đến lúc đó, chúng ta hợp lực, lấy nhiều bóng ma như vậy làm căn cơ, đốt lên nâng đỡ Long Ảnh! chúng ta nhất định có thể thành tựu Long Vương chi huyết!!”

Quá thuận lợi!

Từ khai chiến bắt đầu, 3 con Ảnh Long chúng ít nhất cắn nuốt hơn 10 triệu bóng ma, tuy rằng trong đó rất nhiều đều là người nhân bản nhưng đối với bọn chúng mà nói, người nhân bản cùng người tự nhiên khác nhau không lớn.

Có tiến triển thuận lợi như vậy, thực lực của bọn chúng cũng theo thôn phệ nhanh chóng tăng vọt, dần dần đạt tới cực hạn dung nạp của bản thân.

Đến cực hạn, lại dự trữ đầy đủ bóng ma, là có thể châm lửa tiến hành nghi thức Long Vương.

Đến lúc đó, cái Góc chết này, tất cả mọi thứ, đều sẽ thuộc về bọn chúng thống trị.

Long Vương vĩ đại, chính là khủng bố mà những sinh vật kém cỏi này không cách nào tưởng tượng!!

Vừa nghĩ tới tương lai sắp đạt thành nguyện vọng tốt đẹp, ba con Ảnh Long trong lòng nhiệt huyết phảng phất hiện tại liền muốn nhen nhóm sôi trào lên.

Giết!

Một tiếng long rống, Thrall rít gào đánh về phía hạm đội Bạch Tinh.

Phía sau nó.

Đông Quân nhìn vị trí Ảnh Long rời đi, lông mày hơi nhíu lại.

Những Ảnh Long này, hình thể bành trướng tốc độ có chút quá nhanh, hiện tại còn tốt, nếu là lại tiếp tục tăng trưởng, chỉ sợ không bao lâu nữa, sẽ thoát ly phạm vi khống chế của ông ta.

Xem ra, phải đề phòng trước một chút mới được.

Đông Quân để mặc những sinh vật Ảnh Long Biển Đen này không ngừng trưởng thành, tương lai sợ thành đại họa.

Trên boong tàu mẫu hạm, Đinh Mộng, một trong Cửu Nghi, nhíu mày chậm rãi bước ra, nhìn Ảnh Long điên cuồng thôn phệ quân địch xa xa, trong lòng có chút lo lắng.

“Chúng ta đối với loại sinh vật này hiểu biết không nhiều lắm, nếu tùy ý nó tự do trưởng thành, tương lai đến cùng sẽ đạt tới trình độ nào, không ai có thể biết.”

“Cho nên chúng ta cần một sự bảo đảm. “Đông Quân sắc mặt bình tĩnh, quay đầu nhìn về phía nàng. Ba con Ảnh Long kia nhất định đang mưu đồ bí mật gì đó, ta cần ngươi theo dõi chặt chẽ nhất cử nhất động của chúng, một khi xuất hiện dị thường, lập tức báo cho ta biết”.

Ông ta dừng một chút.

“Sẽ có một quá trình sức mạnh thay đổi về chất, không thể một lần là xong, cho nên, chỉ cần cắt ngang quá trình này là có

thể khống chế được thế cục.”

Ông ta không có nói tỉ mỉ mấu chốt trong đó.

Liên quan đến kiến thức Khắc Ấn, đối với Đinh Mộng mà nói, cũng là học thức cấm kỵ, bản thân liền có nguy hiểm.

Mà bản thân học thức cấm kỵ, đặc điểm lớn nhất, chính là không cách nào ghi chép, không cách nào truyền thụ, chỉ có thể tự mình thu hoạch từ Biển Đen.

Đương nhiên, nơi này không cách nào truyền thụ, trên bản chất là cái ngụy mệnh đề, nếu như tốn một cái giá thật lớn, tự nhiên là có thể vòng qua cái khái niệm tuyệt đối này.

Dù sao trên đời này vốn không có khả năng có sự vật tuyệt đối.

“Việc này giao cho tôi. Chỉ cần theo dõi, vấn đề không lớn. “Đinh Mộng khẽ gật đầu. Kế tiếp tôi đã sắp xếp chiến khu, ba con đại Ảnh Long tàn sát quân địch như thế, đã khiến cho phía Bạch Tinh chú ý. Đã có Tinh Thần Tướng chú ý tới chúng, rất nhanh đại chiến sắp tới, ngươi từ bên cạnh hiệp trợ, chú ý đừng để chúng hoàn toàn ngã xuống là được. “Đông Quân dặn dò.

“Được. “Đinh Mộng gật đầu thật mạnh.

Cửu Nghi mặc dù vì lợi ích của tập đoàn gia tộc mà có bất đồng, nhưng khi chân chính gặp phải vấn đề bên ngoài, đều sẽ nhất trí đối ngoại.

Đây cũng là hạch tâm Cửu Nghi có thể ổn định tồn tại nhiều năm như vậy.

Đông Quân đối với Đinh Mộng yên tâm, một mặt là bởi vì thực lực bản thân Đinh Mộng.

Áp chế Ảnh Long có ảnh thế trên Địa Nguyệt quả thật rất khó. Nhưng ở trong vũ trụ, vũ khí bay bay xuyên qua xuống dưới, độ khó cũng giảm xuống thật lớn.

Một điểm khác, cũng là bởi vì năng lực đặc thù của Đinh Mộng.

Hoặc Tâm Đinh Mộng bên trong Cửu Nghi có được cái tên này đều là trong chiến tranh chồng chất xương trắng ngưng tụ ra.

Đinh Mộng am hiểu nhất kỳ thật không phải tác chiến công phòng vũ khí bay, mà là đọc viết xâm nhập khống chế sóng não.

Tại Địa Nguyệt, năng lực này bởi vì quá mức bá đạo bí ẩn, mà bị Nghi Hoàng tạm thời phong tỏa, nhưng ở chiến trường vũ trụ, đối mặt quân địch, đều có thể sẽ bị chúng xâm nhập sóng não.

Dù sao sóng não của đại bộ phận sinh vật, kỳ thật đều là điện trường nhỏ bé tạo thành.

Cho nên, để Đinh Mộng ra tay theo dõi Ảnh Long, Đông Quân rất yên tâm.

……..

Chương 917: m điển

Thiếu m.

Trong Thiên Tụ Các màu đỏ sậm, hành lang gấp khúc tựa như giun đất, uốn lượn vòn quanh, ở bên trong xếp thành một hình dạng kỳ quái.

Phía trên hành lang gấp khúc là đỉnh màu đỏ đen, hai bên có hàng rào màu đỏ sậm che phủ.

Bên ngoài là một khu vườn nhỏ phân cách từng ô.

Lý Trình Di đi theo sau Thu Minh, tò mò quan sát hai bên vườn hoa.

Lúc này ở bên trái hắn, vẻn vẹn trong hoa viên trăm mét vuông, trồng đầy một loại thủy thảo màu xanh sẫm giống như thực vật.

Những thực vật này tựa như ở trong nước, không ngừng phiêu đãng, vặn vẹo, mơ hồ còn có thể từ trong đó nghe được tiếng ca kỳ dị rất nhỏ.

Đó là Ma Thanh Thảo, một trong những dược vật luyện đan hiếm có, thực vật trong hoa viên này đều là kỳ trân dị thảo sư tôn thu thập từ các nơi, tiêu phí rất nhiều, xem như tương đương với dược viên. Mặt khác, đệ cũng đừng xem thường Thiên Tụ Các dưới chân chúng ta.

Thu Minh giải thích.

"Thiên Tụ Các bản thân cũng là một kiện binh khí cường đại, nó không lúc nào là không ở thu thập huyết nguyên mà chúng ta tự nhiên phát ra, còn có cả sinh khí tự nhiên của vật sống trong toàn thành, lấy cái này làm động lực, duy trì m Nhãn cùng những dược viên này vận chuyển."

Sinh khí?

"A, sức mạnh đặc thù có thể đối ứng với cái chết trong truyền thuyết, kỳ thật ta cũng không rõ lắm, chỉ là sư tôn nói như vậy." Thu Minh cười ha ha giấu dốt.

Lý Trình Di lại trong lòng sửng sốt, m Nguyệt chân nhân cư nhiên ngay cả tử năng đều biết hiển nhiên, các cường giả nơi này, không phải là không có liên hệ với Biển Đen, ngược lại là tương đối thâm nhập hiểu rõ Biển Đen, thậm chí có thể so với hắn hiểu rõ hơn.

Ngẫm lại cũng đúng, cường giả như m Nguyệt chân nhân ít nhất vượt qua bốn Khắc Ấn, sống bảy trăm năm, làm sao có thể hoàn toàn không biết gì về Biển Đen.

Hai người một bên quan sát các loại hoa viên kỳ dị, một bên dọc theo hành lang gấp khúc không ngừng đi về phía trước.

Kỳ lạ chính là, rõ ràng bọn họ ở ngay tại chỗ vòng tới vòng lui, nhưng hoa viên hai bên cạnh lại không ngừng biến hóa loại hình, sắc trời bên ngoài cũng dần dần tối đi, phảng phất chỉ trong vài phút ngắn ngủi, đã trải qua biến hóa thời gian từ sáng đến tối.

Lý Trình Di trong lòng nghi hoặc hỏi ra.

Thu Minh lại cười lắc đầu.

Nơi ta đưa đệ đi, kỳ thật không phải ở Khúc Linh phủ, mà là tất cả chi nhánh Thiên Tụ Các, tất nhiên sẽ kết nối với một

tuyệt địa bí ẩn. Tuyệt địa này tên là m Điển.

m điển chẳng lẽ không phải là một quyển pháp điển, bí tịch sao? "Lý Trình Di ngạc nhiên nói.

"Chúng ta dung hợp Chân Ấn thiên kỳ bách quái, không có khả năng tất cả mọi người tu hành một loại võ học, đúng không?"

"Đúng vậy. Vậy không có cách nào dung hợp Chân Ấn Chi Linh. "Lý Trình Di gật đầu.

"Cho nên, âm điển cũng không phải là một quyển võ học, mà là một kỳ vật diễn pháp thuộc về Thiên Tụ Các, nó vòng đi vòng lại không ngừng diễn hóa một đoạn biến hóa cố định, chúng ta phải làm, chính là quan sát biến hóa này, từ trong đó chọn ra võ học thuộc về mình, từ đó ngưng tụ Chân Ấn tự thân."

Thu Minh đột nhiên thu lại nụ cười, "Lại nói tiếp, sư đệ ngươi hẳn là không biết, Chân Ấn Chi Linh rốt cuộc là từ đâu mà đến?"

"Đúng, điểm ấy đệ cũng từng tra điển tịch, nhưng đáng tiếc không ai biết được, cũng không có dấu vết để tìm. "Lý Trình Di gật đầu, hắn đối với điểm ấy cũng tò mò đã lâu. Dù sao bên ngoài Góc chết khác cũng không có Chân Ấn chi linh gì.

Chỉ có nơi này, mới có hệ thống võ học Dung Linh.

"Chân Ấn chi linh kỳ thật rất đơn giản, ban đầu Chân Ấn vốn là vật chết, nhưng trải qua vô số sinh mệnh tồn tại toàn tâm toàn ý đầu tư tinh lực sinh mệnh đi nghiên cứu, thăm dò, dung hợp sau, thời gian lâu dài, sẽ tự nhiên hấp thu một chút ý thức lực, ngưng tụ ra loại đồ vật Chân Ấn chi linh này, kỳ thật bản thân nó không phải Chân Ấn, mà là những tồn tại nghiên cứu Chân Ấn kia, ngưng tụ lên phát tán ý thức hợp thành."

Mà Chân Ấn chi linh cũng chỉ có trải qua thời gian dài, đại lượng cá thể, tiến hành nghiên cứu thăm dò dung hợp Chân Ấn, mới có thể sinh ra. Cho nên Chân Ấn là vô cùng, nhưng Chân Ấn chi linh, lại chỉ là đường tắt độc đáo do võ học chúng ta bồi dưỡng ra.

Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ bên trong tuyệt đối không có khả năng thật đơn giản như vậy, nhưng đại khái nguyên lý, có lẽ không sai.

“Đa tạ sư tỷ giải thích nghi hoặc”.

“Khách khí, sau này đệ chính là m Thần thứ năm của Khúc Linh phủ ta, đều là người một nhà, tuy hai mà một. “Thu Minh mỉm cười nói.

Hai người trong lúc nói chuyện, rốt cục tốc độ giảm bớt, dừng lại trước một cửa lớn được che kín bằng vô số thanh ráp thô sơn đen.

Đại môn ở cuối hành lang gấp khúc, phía trước không còn đường khác.

Cánh cửa tựa như lân giáp cứng rắn của cự thú màu đen nào đó, vỏ ngoài tất cả đều nhô lên gai nhọn bất quy tắc.

Mà chính trung tâm, có một vết nứt hình giọt nước huyết sắc, hai bên vết nứt là hoàn toàn do máu thịt đỏ sậm tạo thành vách tường.

Ánh mắt Lý Trình Di quét qua, phát hiện trên vách tường tất cả đều là đôi mắt tròn màu nâu dày đặc.

Chúng nó tựa như vô số trân châu nhỏ màu đen, ở trên hai vách chuyển động đồng tử, xoay tới xoay lui.

Đây chính là âm điển. Đi vào, liền có thể đạt được công pháp võ học chỉ thuộc về đệ. Ta sẽ không đi cùng đệ”Thu Minh ở một bên lui về phía sau hai bước, trên mặt lộ ra một tia cười quái dị.

Lý Trình Di nhìn cánh cửa quỷ dị này, nhất thời trong lòng lâm vào do dự.

Hắn lẳng lặng quan sát những con mắt màu đen kia, hàng vạn đôi mắt nhỏ rậm rạp lúc này đã bắt đầu dần dần nhìn về phía hắn.

Chương 918: Thu thập công pháp

Bản năng thân thể hắn không báo trước, nhưng bản năng thứ này vốn không đáng tin cậy lúc linh lúc không linh.

Thời điểm này, hắn vô cùng muốn một loại năng lực hoa ngữ có thể giúp hắn điều tra xem có nguy hiểm hay không.

Không thể không nói hoa ngữ làm chủ công, có chút yếu, nhưng làm phụ trợ, đó là tương đối mạnh mẽ cùng toàn diện.

“Quyết định rồi, lần này trở về, liền tìm hoa ngữ có thể dự báo nguy cơ!”

Hắn chần chờ hơn mười giây, cuối cùng vẫn đè xuống buồn nôn trong lòng, từng bước một đi vào khe nứt.

Khe nứt ở Cửa lớn rất chật, hắn không thể không để cho mu bàn tay trên người đụng phải những con mắt nhỏ màu đen kia.

Cái loại xúc cảm ẩm ướt nóng bỏng, tròn trịa, dày đặc ma quái này, làm cho trong lòng hắn hơi có chút sợ hãi.

Nhưng rất nhanh, hắn liền không có thời gian ghê tởm những thứ này.

Tiến về phía trước, khe nứt trước mắt hắn bắt đầu mơ hồ, vặn vẹo, hai bên vô số con mắt nhỏ bắt đầu càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều.

Chúng nó phảng phất bay ra hai vách tường, phía sau kéo theo nếp uốn thật dài như giòi bọ, giống như từng cái xúc tu màu đen, từ bốn phương tám hướng bay tới Lý Trình Di.

Phốc!!

Khe nứt cửa lớn khép lại.

Thu Minh khoanh tay đứng ở bên ngoài quan sát, trên mặt cũng toát ra một tia chờ mong.

“m điển chính là hạch tâm kỳ vật diễn pháp mà tất cả Thiên Tụ Các dùng chung, không biết Bạch Lộc sư đệ diễn hóa ra võ học đến cùng là dạng gì?”

Trong bốn người bọn họ, ngoại trừ Thiên Tàm là sư tôn tự mình sáng tạo ra cho công pháp phù hợp với mình, ba người khác đều là thông qua âm điển đạt được võ học.

Bên trong m điển bao hàm tất cả Chân Ấn chi linh bị khai phá ra, cho nên tuyệt đối có thể cho Bạch Lộc sư đệ tìm ra một loại

võ học Chân Ấn phù hợp nhất.

Sau khi yên lặng chờ đợi mấy phút trong hành lang gấp khúc, rất nhanh, cửa chính mở ra khe nứt, Lý Trình Di chậm rãi đi ra, sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

Không sao chứ? m Điển sẽ tiêu hao một lượng lớn máu trong cơ thể đệ, để tiến hóa, khôi phục một chút là tốt rồi. "Thu Minh vội vàng nghênh đón.

Không sao, chỉ là "Lý Trình Di nhớ lại tình huống vừa rồi, trong lòng cũng có chút quái dị.

Hắn mở tay, trong tay nhiều ra ba quyển sách nhỏ.

Đều là kích thước bỏ túi, chỉ có quyển sách nhỏ màu vàng sậm bằng quả trứng gà.

Ba quyển sách nhỏ, theo thứ tự là: "Vĩnh Nguyên chân công", "Ám Linh Quyết", "Vạn Thọ Thanh Tùng Quyết".

Thu Minh nhìn ba bản võ kỹ này, sắc mặt cũng có chút quái dị, không phải bởi vì nàng không biết ba môn võ kỹ này, mà là nàng quá quen thuộc.

Ba môn võ công này kỳ thật phẩm cấp không thấp, dựa theo phẩm cấp trắng, đỏ, đen, bạc, vàng.

Ba môn võ học này, hai đỏ một bạc, một chủ hai phụ trợ, phối hợp rất tốt.

Nhưng vấn đề là

Những môn võ này đều tăng cường khả năng phục hồi.

Vĩnh Nguyên chân công tăng cường năng lực khôi phục huyết nguyên, Ám Linh Quyết tăng cường tinh thần chính là khôi phục ý thức lực, Vạn Thọ Thanh Tùng Quyết tăng cường khôi phục huyết nhục.

Ngược lại đối với phương diện công phòng, ba môn võ học đều không tính là cường thế.

"Xem ra m Điển cũng cho rằng Bạch Lộc sư đệ giỏi khôi phục phương diện chữa trị. "Thu Minh cười khan hai tiếng, an ủi.

Không có việc gì, đệ cũng đã thành thói quen. "Lý Trình Di bình tĩnh thu hồi công pháp, dù sao đối với hắn mà nói, nội tình thực lực chân chính, vẫn là thực lực tổng hợp chồng lên nhau, cũng không đem toàn bộ đặt ở trên võ học.

"Đã như vậy, vậy đi thôi, trước rời đi nơi này, âm điển hợp lực không thuộc về giới ngoại, ở lâu đối với chúng ta không tốt." Thu Minh nhắc nhở.

Được.

Hai người bước nhanh dọc theo đường về.

Lấy được võ công, lại chấm dứt phiền toái với Khúc Linh phủ, rất nhanh, ngày hôm sau, Thiên Tụ Các liền ra mặt, công bố thông cáo xếp Vương Nhất Thần vào vị trí m Thần thứ năm.

Trong thành không ít đại tộc nhao nhao phái người điều tra thân phận. Khi biết được Vương Nhất Thần ngày đó xâm nhập u Dương gia, sau đó diệt môn, đông đảo đại tộc cũng nhao nhao phái người đưa lên trọng lễ.

Đối mặt bực này ngoan nhân, còn chưa bái sư liền có loại thực lực này, bái sư rồi, thật đúng là không biết có thể nhất phi trùng thiên đến cỡ nào.

Cho nên trước đó tạo dựng quan hệ là tốt nhất.

Lý Trình Di sau khi trở về viện mình, cũng đóng cửa không ra, tiếp tục bắt đầu cuộc sống tu hành võ học mới.

Ba môn võ học đều không phải đỉnh cấp thần công, nhưng đều có nhắm vào tính cường hóa khuyết điểm của hắn bây giờ.

Cho nên hiện giờ chính là lúc bù đắp khuyết điểm.

Khó có được thời gian yên tĩnh tu luyện, dưới sự che chở của m Nguyệt, Lý Trình Di cũng bắt đầu cuộc sống khổ tu với một lượng lớn tài nguyên dược vật không giới hạn.

Trong biệt viện.

Lưu Minh Dương có nề nếp ở trong sân tập một bộ quyền pháp luyện thể, đây là trong vô số võ học mà Lý Trình Di lúc trước sưu tập được thấy tương đối hợp với Lưu Minh Dương. Môn quyền pháp này tên là Định Phong Quyền, thuộc về võ

học cấp trắng, luyện đến trình độ cao, có thể cường hóa thân thể tăng độ cứng cùng tính dẻo dai, không dễ bị thương.

Mà trong phòng. Lý Trình Di khoanh chân ngồi vào chỗ của mình, tu hành môn võ công Hư Dạ Hành tăng lên tốc độ thân pháp. m Điển tam công hắn muốn luyện, nhưng đối với truy cầu tốc độ, khiến hắn dự định trước tiên luyện Hư Dạ Hành.

Trong phòng luyện công sạch sẽ, chung quanh một mảnh trống trải, phía trước có một cái lò đồng cắm một bó hương.

Hương thơm thanh u làm cho tâm thần người ta yên tĩnh, tinh lực càng thêm tập trung.

Trung tâm tu hành của Hư Dạ Hành chính là tĩnh.

Ở trong tĩnh, nhận thức chi tiết bản thân, đả thông tất cả thân thể trì trệ, trở ngại, từ đó đạt tới trình độ bách mạch quán thông, thần tốc vô song.

Đương nhiên Vô Song đó là khoác lác, nhưng hiệu quả khẳng định là tốt.

Sau khi nhập tĩnh hoàn thành, Lý Trình Di đứng lên, bắt đầu lần đầu tiên luyện tập đề luyện tư thế chân khí trong công pháp.

Chương 919: Hư Dạ Ưng

Hai tay kết ra một thủ ấn quái dị, tựa như hình dạng hai cánh bay lượn, đồng thời một chân đứng thẳng, mũi chân kia ước lượng.

Cơ bắp rung ba lần mỗi giây với tần số cố định.

Ngưng thần tĩnh khí, ảo tưởng mình thành một con chim khổng lồ bay lượn trong đêm tối.

Đầu người cổ rắn thân chim, đây là sinh vật kỳ dị tên là Hư Dạ Ưng.

Rất nhanh, một tia Chân Ấn chi tủy, liền từ ngoài da thấm vào, mát mẻ như tơ, nhanh chóng kết hợp ý thức lực cùng khí huyết vận chuyển.

Tốc độ một chút, đừng để ta xử lý các người! "Lý Trình Di tương đối ôn hòa dùng hoa ngữ Ngôn ngữ chi lực.

Nhất thời Chân Ấn Chi Tủy thấm vào trên da đột nhiên dừng lại, lập tức tốc độ bạo tăng, với tốc độ nhanh hơn trước rất nhiều lần, nhanh chóng tràn vào trong cơ thể.

Tốc độ khủng bố luyện một tháng bằng với người khác luyện hai mươi năm, lần nữa bộc phát.

Đại lượng Chân Ấn chi tủy dung hợp ý thức lực cùng khí huyết, hình thành huyết nguyên hồng nhạt hoàn toàn mới.

Lúc này đây, không còn là chân khí, mà là huyết nguyên màu đỏ giống với huyết nguyên của võ nhân Huyết Nguyên khác, điề này cũng đánh dấu, hắn chân chính từ võ nhân chân khí bước vào cấp độ mới.

Những Võ nhân Huyết nguyên khác cần truy cầu phản tổ, đạt tới cảnh giới tổ tiên Dung Ấn khác nhau.

Hắn ngay từ đầu liền hoàn thành Trạng thái Dung Linh Chân Ấn, sau đó chỉ cần khai thác tân võ học là được.

Trong tĩnh thất, trong lúc nhất thời đại lượng huyết nguyên nhanh chóng ngưng tụ, tràn ngập tiến vào trong cơ thể hắn lúc này.

Cũng khiến cho Lý Trình Di nhanh chóng đi về hướng Khắc Ấn thứ tư.

……..

Hai năm sau.

Trần Gia Hàm chậm rãi theo dòng người, tiến vào Khúc Linh phủ.

Nhìn thành trì đỏ sậm quái dị tràn đầy pháo đài, trong lòng hắn ít nhiều có chút cảm khái.

Mười năm trước, hắn tiến vào nơi này, bị lão đại Lý Trình Di dặn dò tu hành võ học tại đây.

Hiện giờ mười năm sau, hắn lợi dụng năng lực hoa ngữ, tại một cái thành trấn ở Khúc Linh phủ cách đó không xa trong,

sáng lập tiểu phái tên là Bát Quái môn.

Hôm nay Bát Quái môn xem như bị hắn hấp thụ võ học tinh hoa nơi này, dung hợp thành phong cách võ học hoàn toàn mới, uy lực cũng tăng lên cực lớn, ít nhất võ học chân khí là tìm một môn phối hợp.

Sau khi biết được Lý Trình Di trở thành m Thần thứ năm của Khúc Linh phủ, hắn liền liên lạc với Lý Trình Di trước tiên, cũng bẩm báo tiến triển của bản thân.

Hôm nay lại thêm hai năm, hắn lúc này võ học tu vi, đã đạt tới tới gần trình độ Quán Linh, mười năm liền vượt qua tiến độ những người khác mấy chục năm, có thể thấy được thiên phú cùng ý chí mạnh mẽ.

Hôm nay trở về Khúc Linh phủ, chính là nhận được thông báo của Lý Trình Di, tiến đến tiếp nhận một đồng bạn mới, cũng hoàn thành tiến triển hoàn toàn mới bản thân.

Trần Gia Hàm quen đường cũ tăng nhanh tốc độ, không bao lâu, liền đi tới một chỗ tường trắng biệt viện.

Tiến lên gõ cửa.

Cốc cốc cốc.

Cửa tự động mở ra, Trần Gia Hàm bước vào, lần đầu tiên nhìn thấy con gấu lớn đang ngồi xổm trên mặt đất trêu đùa một con chó săn đen quái dị.

“Cô cũng tới?! “Hắn có chút ngoài ý muốn.

“Sao thế, sao tôi không tới được? Nếu sớm biết nơi này thần kỳ như vậy, tốc độ dòng chảy thời gian thật lớn, tôi đã sớm bảo lão đại đưa tôi tới đây rồi.“Đại Hùng thay một bộ váy liền áo màu đỏ, bên trong mặc tiểu y màu trắng, tóc dài buộc thành búi tóc xinh đẹp như nữ tử chưa lập gia đình.

Bộ trang phục này hoàn mỹ làm nổi bật tiền vốn lớn nhất trên người nàng, còn nhìn không ra nửa điểm dấu vết xã hội hiện đại hóa.

“Cô tới đây chỉ sợ sẽ không thích ứng. “Trần Gia Hàm nhìn về phía Lý Trình Di đứng cách đó không xa.

“Đại nhân, thuộc hạ tới rồi. “Hắn trầm giọng đến gần.

Cuối cùng cũng tới giai đoạn Quán Linh, cho nên ta bảo cậu tới một chuyến. “Lý Trình Di xoay người, nhìn về phía thuộc hạ mười năm trước đã bị mình kéo vào.

Đối phương võ học tu vi chỉ là cấp độ chân khí, nhưng thực lực chân thật, lại vượt xa võ nhân Huyết Nguyên bình thường.

Thậm chí Huyết Thân Thủ bình thường, không phải cấp độ Dung Ấn, cũng không phải đối thủ.

“Ý của đại nhân thuộc hạ hiểu, Quán Linh hung hiểm vô cùng, nhưng đó là đối với những người khác, đối với thuộc hạ, vấn đề không lớn. “Trần Gia Hàm tự tin nói.

Cậu chắc chứ? “Lý Trình Di nhìn kỹ hắn.

Năng lực hoa ngữ là bí mật lớn nhất của mỗi một người nắm giữ, cũng là át chủ bài lớn nhất, cho nên hắn không có hỏi năng lực hoa ngữ của đối phương.

Đối với cấp dưới, chỉ cần tín nhiệm năng lực của hắn là tốt rồi, dù sao Hoa Ngữ Châu cùng hắn liên quan mật thiết, mất đi sự tán thành của hắn, sẽ mất đi năng lực của Hoa Ngữ.

Dây cương lớn nhất đã ở trong tay, còn lại phải tận lực thả lỏng.

Thực ra, hiệu quả năng lực của thuộc hạ chủ yếu thể hiện ở việc cường hóa toàn diện ý thức thân thể, hơn nữa biên độ cường hóa rất lớn.

Trần Gia Hàm hiếm khi chính diện trả lời năng lực đại khái của mình.

Nếu cậu nắm chắc thông qua cảnh giới Quán Linh, ta cũng sẽ không nói nhiều, ở chỗ này đột phá đi, có ta trông chừng, cho dù xảy ra chuyện cũng có thể kịp thời kéo về.

Hiện giờ huyết nguyên của Lý Trình Di cực kỳ am hiểu trị liệu tái sinh, hắn tu hành Hư Dạ Hành đồng thời cũng tu hành m Điển tam công.

Bốn môn công pháp đồng thời tu hành, coi như là chỉ có hắn loại quái vật như vậy có thể làm được.

Sinh mệnh lực kinh khủng gấp mười lần, mang đến cường hóa toàn diện như vậy.

Sức sống của hắn đủ để hỗ trợ bốn đồng tu.

Hiện giờ lực khôi phục huyết nguyên của hắn khủng bố, cơ hồ đến mức cực kỳ khoa trương.

Đối với người bình thường, đối với võ nhân, thậm chí là đối với Thiên Tàm Thu Minh song ấn huyết nguyên võ nhân, đều có hiệu quả khôi phục rất mạnh.

Gần chết cũng có thể cưỡng ép kéo về.

Chương 920: Trần Gia Hàm quán linh

“Thuộc hạ hiểu rồi! “Trần Gia Hàm vội vàng lên tiếng trả lời.

Hắn khoanh chân ngồi xuống đất, nhắm mắt điều chỉnh trạng thái.

Lý Trình Di phất tay vẩy ra một mảnh hồng quang, bao bọc sân chung quanh, để tránh bên ngoài có người nhìn trộm.

Đại Hùng thì ở một bên lẳng lặng quan sát.

Đối với cái Góc chết Chân Ấn võ học này, cô cũng tương đối tò mò, bởi vì không có thiết bị thí nghiệm, cho nên lần này tới đây, nàng chỉ miễn cưỡng dùng hoa ngữ năng lực thúc sinh ra một chó săn dị hóa, làm hộ thân bảo tiêu của mình. Nhưng chỉ là một con chó săn, cho dù thực lực mạnh hơn nữa, cũng xa không bằng võ nhân chân khí cùng huyết nguyên võ nhân.

Lần này nếu Trần Gia Hàm có thể đột phá, hắn sẽ dẫn em cùng tiến hành nghiên cứu sinh hóa. “Lý Trình Di nhìn Trần Gia Hàm, nói với Đại Hùng.

“Vâng. “Đại Hùng thấp giọng đáp.

Bệnh mắt đỏ lây nhiễm, huyết thân dị hóa, những sinh vật này khoa học phương diện kỳ cảnh, sớm đã để cho cô vô cùng chờ mong.

Chỉ cần thu thập đủ nhiều mẫu vật, kết hợp bồi dưỡng đại lượng tế bào dị hóa, cô nói không chừng có thể bồi dưỡng ra một cá thể cường đại trước nay chưa từng có.

“Đúng rồi, nghe nói, em muốn lấy mẫu tế bào của anh cùng Râu nâu, hấp thu cường hóa gien sau, bồi dưỡng cự thú cỡ lớn?” Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

Bất quá vì an toàn, em trước nuôi cấy cường hóa virus lây nhiễm tự thân, tăng lên số liệu thân thể, nhưng loại cường hóa này so với huyết thân nơi này chênh lệch quá lớn quá lớn, gấp cả trăm lần!!” Đại Hùng nói, mặt bắt đầu đỏ ửng, toàn thân run rẩy cả người lộ ra một vẻ đẹp yếu đuối.

Về phương diện cường hóa virus, nếu có thành quả, báo cho anh biết trước. “Lý Trình Di dặn dò.

Vâng!

Trong lúc hai người nói chuyện, lúc này làn da Trần Gia Hàm đã phồng lên, màu da vốn trắng nõn, bắt đầu trở nên tràn đầy điểm đỏ.

Khuôn mặt xinh đẹp cũng bắt đầu sưng phồng lên.

Đây là Quán Linh đến trình độ thân thể không thể thừa nhận. Nếu là không cách nào thừa nhận lần đầu Quán Linh, võ nhân sẽ như bong bóng, rầm một tiếng, triệt để nổ tung.

Đang lúc hai người trong lòng có chút lo lắng thì đột nhiên Trần Gia Hàm hai mắt mở to, cả người sáng lên vầng sáng màu tím nhạt.

Vô số cánh hoa hồ điệp lan màu tím đỏ vờn quanh hắn bay múa tràn ngập, ngưng tụ ra một bộ áo giáp chạm rỗng chỉ có khớp xương, thân thể có vật che chắn.

Áo giáp cũng không hoa lệ, thậm chí rất là đơn giản, nhìn qua cùng giống như bộ giáp binh sỹ, tứ chi không hề phòng hộ, toàn thân phủ hoa văn hồ điệp lan.

Nhưng Hoa Lân Y này vừa ra, phối hợp với vầng sáng màu tím nhạt kia, dị trạng trên người Trần Gia Hàm trong nháy mắt liền bắt đầu co rút lại, khôi phục bình thường.

“Là hồ điệp lan “Lý Trình Di hai mắt híp lại.

Hoa ngữ, hẳn là tình cảm chân thành thuần khiết. “Đại Hùng nói tiếp.

Người sử dụng hoa ngữ như bọn họ, đối với các loại năng lực hoa ngữ tự nhiên là thuộc như lòng bàn tay.

Trừ phi là Góc chết bên trong dị hóa loại hoa khác, nếu không tuyệt đại bộ phận hoa cỏ, hoa ngữ là cái gì, bọn họ đều nhớ được rõ ràng.

Trong đầu Lý Trình Di nhớ lại năng lực ngôn ngữ hoa thuần khiết tình cảm chân thành.

“Có thể biến tình yêu của mình thành sức mạnh thực chất, bao trùm bản thân, tăng cường và bảo vệ bản thân, tình yêu mạnh

bao nhiêu, tăng cường bảo vệ sẽ mạnh bấy nhiêu, chu kỳ sử dụng là một ngày một lần, thời gian kéo dài vô hạn.”

Nếu phòng hộ không bị tiêu hao, có thể tích lũy chồng chất nhiều lần, không giới hạn.

Nếu dùng hoa ngữ tốt, quả thật có tác dụng rất lớn vào thời khắc mấu chốt. Còn có thể tăng cường công phòng võ học. “Lý Trình Di tự đáy lòng đánh giá.

Khó trách Trần Gia Hàm có tự tin, có thể chống đỡ qua giai đoạn Quán Linh.

Đại Hùng ở một bên tán thành gật đầu.

Hai người lẳng lặng chờ đợi, chờ bước biến hóa tiếp theo.

Thời gian trôi qua từng chút một, bất tri bất giác đã hơn một giờ trôi qua.

Rốt cục, Trần Gia Hàm bỗng nhiên thở dài một hơi, cả người Hoa Lân Y trong nháy mắt biến mất.

Thành công. Kế tiếp, chính là Dung Linh! Quán Linh nguy hiểm nhất kết thúc, Dung Linh phải xem có thể dung hợp bao nhiêu Chân Ấn Chi Linh! Dung hợp càng nhiều, thực lực càng mạnh. “Lý Trình Di giải thích.

“Thuộc hạ ở chỗ này hoàn thành Dung Linh là được. “Trần Gia Hàm lúc này thuận nước đẩy thuyền.

Được!

Lý Trình Di gật đầu, tiếp tục hộ pháp bên cạnh.

Lấy nền tảng Long cảnh Trần Gia Hàm, cùng với thiên phú võ học khủng bố, còn có hoa ngữ hộ trì phòng hộ, mấy ngày sau, hết thảy nước chảy thành sông.

Đám người Hoa Ngữ Châu dưới trướng Lý Trình Di cuối cùng cũng nghênh đón cường giả Khắc Ấn đầu tiên, ngoại trừ chính hắn!

Mà tiếp theo, Lý Trình Di lại bắt đầu tiếp thành viên mới, Thiếu m Quốc nơi này sau khi hắn trở thành m Thần thứ năm,

liền trở thành một hậu phương ổn định cho căn cứ huấn luyện đặc biệt.

Có lượng lớn tài nguyên và quyền hạn, võ học, có đầy đủ hoàn cảnh an toàn ổn định của m Thần, còn có nắm giữ đường tắt võ học Khắc Ấn, cái này không hề nghi ngờ là nơi để toàn bộ team tăng lên thực lực nhanh nhất.

Trong lúc tiếp người đặc huấn, chính hắn, cũng đang tích góp từng tí một huyết nguyên, chuẩn bị tiến vào cảnh giới Đại Thành của Hư Dạ Hành, tiến hành Quán Linh.

Sau khi Quán Linh, chính là Dung Linh, dung hợp Khắc Ấn - Khắc Ấn thứ tư.

Chương 921: Lập hoa viên

Sau khi an bài Trần gia hàm cùng Đại Hùng, Lý Trình Di rời khỏi sân, thân hình ở trên thành trì chớp mắt xẹt qua mấy trăm mét, đi tới một tòa tháp cao màu đen nửa cao tựa như cây lớn.

Ở cách mặt đất mấy trăm mét màu đen cao tháp ban công hạ xuống, đứng lại, hắn tiến lên, nắm lấy ban công cửa lớn nắm lấy, nhẹ nhàng khấu hai cái.

Răng rắc.

Cửa mở, mở vào trong.

Một gã tôi tớ cả người bọc trong trường bào màu đen, lẳng lặng cúi đầu với hắn.

Chủ nhân, Bách Thảo Viên đã bảo trì xong, các thợ làm hoa hiện tại đang chấp hành nhiệm vụ thu thập phấn hoa.

Bách Thảo Viên là căn cứ tiếp tế mấy năm nay Lý Trình Di lợi dụng thân phận m Thần, một mình làm ra tương tự như Vườn thực vật Vĩnh Cửu.

Mượn sự tiện lợi của Khúc Linh phủ và sự thông suốt của thương đội mậu dịch bốn phương, mang đến cho Lý Trình Di rất nhiều đường tắt để thu thập hoa cỏ.

Hắn không có khả năng rời xa nơi này, đi tới địa bàn Diêu Hương Ngọc Mẫu thu thập hoa cỏ, cho nên lợi dụng nhân lực các nơi thu thập.

Dù sao, thân là m Thần, một năm cung ứng hơn ngàn vạn lượng tài chính miễn phí cũng đủ dùng. Chứ đừng nói chính mình cũng có thể nghĩ biện pháp kiếm tiền.

Sau khi vào cửa, Lý Trình Di đi dọc theo thông đạo, đi tới một phòng khách hình tròn thật lớn.

Trong phòng khách, một cái vườn thực cực vật lớn đã trồng xong, trong đó có không ít hoa cỏ trân quý được dưỡng bằng chân khí đặc thù.

Mũi chân Lý Trình Di điểm một cái, nhẹ nhàng bay lên trời, rơi vào trung tâm vườn thực vật, dừng lại bên một cây hoa tử vi nở rộ.

Một mảnh này đều là dùng chân khí ôn dưỡng?

Hắn hỏi người làm vườn cúi đầu hành lễ.

“Đúng vậy m Thần đại nhân, nơi này tổng cộng 15 hoa viên , đều là dựa theo ngài phân phó, dùng cá thể hoa mới nở xong, lại lần nữa dùng chân khí ôn dưỡng để hoa nở.”

Tốt lắm. “Lý Trình Di gật đầu, tiến lên vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve hoa tử vi.

Những hoa tử vi này đã qua mùa nở hoa, nhưng dùng phương thức chân khí, hắn mạnh mẽ để cho hoa nở trái mùa.

Lợi dụng loại thủ đoạn phi tự nhiên này, hắn muốn thử xem, hoa khí còn có thể hấp thụ được hay không.

Có phải là nhất định phải tích lũy đủ thời gian mới được, dùng năng lượng khác thúc đẩy sinh sản, có khả thi hay không.

Ngón tay ở trên cánh hoa bóp vài giây, nhưng chỉ có một chút hoa khí cực kỳ nhỏ chảy ra.

Quả nhiên không được sao?

Đáy mắt Lý Trình Di hiện lên một tia thất vọng.

Rõ ràng, điều này có nghĩa là nguồn gốc của hoa không chỉ là dinh dưỡng và trạng thái của chính cây, mà dường như còn liên quan đến một số lĩnh vực bí ẩn khác chưa được biết đến. Khoa học kỹ thuật không được, chân khí cũng không được.

“Rõ ràng nơi này nhiệt độ, dinh dưỡng, thổ nhưỡng, ánh sáng, đều đầy đủ.”

Hắn thở dài một tiếng.

Trong hai năm này, hắn ác chi hoa ấn ký bên trong hoa khí, cơ bản đều thu thập gần như xong, hiện tại liền thiếu chút ác niệm, kém thu thập một điểm ác niệm để tiến hóa hoa anh túc xanh.

Sau khi tiến hóa, có thể lựa chọn hoa chủ vị thứ mười.

Buông hoa tử vi ra, Lý Trình Di dạo bước trong bụi hoa. Màu tím, màu đỏ, màu vàng, màu trắng, các loại hoa đủ loại xẹt qua bên cạnh hắn, những thứ này có khi là thường thấy ở Địa Nguyệt, có khi là hiếm thấy ở Địa Nguyệt.

Nguyên nhân khí hậu địa hình đất đai, dẫn đến số lượng hoa rất khác nhau, cũng có một số loại hoa độc nhất vô nhị ở đây.

“Sau chủ hoa thứ 10, về sau còn thừa hai loại, là có thể viên mãn Ấn ký Ác chi hoa ấn ký, đến lúc đó là có thể mở ra dung hợp hoa lân y, cùng với năng lực triệu hoán thiên diệp bách hoa quân. mười hai hoa thần tướng. những tồn tại siêu cổ đại mạnh mẽ này, rốt cuộc vì sao lại bị tiêu diệt. Sau khi triệu hoán, sẽ mang đến cho ta biến hóa gì, đều là một ẩn số.”

Lý Trình Di trong lòng mơ hồ phát hiện, chính mình tựa hồ đang cuốn vào làn sóng thời đại cực kỳ khổng lồ cổ xưa.

Vận mệnh Ác Chi Hoa, cùng vận mệnh của hắn đã sớm kết làm một thể, tàn phá áo giáp chủ nhân đời trước Ác Chi Hoa, cho thấy mạnh như hoa chi đế vương, cũng là có thể gặp phải địch nhân cường đại có thể phá hủy bọn họ

Cho dù năm đó là nội loạn hay là ngoại địch, người thắng nếu là còn tồn tại nhất định sẽ không cho phép Ác Chi Hoa lần nữa quật khởi.

Đây đều là tai họa ngầm.

Tâm trạng Lý Trình Di chuyển nhanh chóng, bất tri bất giác đi tới lối ra vườn thực vật.

Lối ra, một nữ tử áo bào trắng đai bạc cả người khô gầy, đang ngồi xổm xuống nhẹ nhàng vuốt ve một đóa hoa quỳnh màu vàng mới nở rộ.

Lý Trình Di cũng không ngoài ý muốn, từ sau khi vườn thực vật thành lập, bốn đại m Thần đều thích không có việc gì lại đây lượn lờ, giải sầu cũng tốt, yên lặng trầm tư cũng tốt, nơi này đều là nơi tốt.

“Sư tôn ở bên ngoài chưa về, nhân tiện mang về cho đệ một mảnh vụn móng vuốt trước Huyễn Thải Long, cũng lệnh cho chúng ta ra tay giải quyết Minh Trùng Giáo huyện Tùng Vân phía Nam. “Thu Minh trả lời.

‘Lý Trình Di kinh ngạc, “Giáo phái này ở trong phủ cũng có cứ điểm phân bộ sao?”

“Ừ, cấu kết thế lực ngoại quốc nhiễu loạn trật tự Phủ thành, cảnh cáo không nghe, dứt khoát giết gà dọa khỉ. “Thu Minh gật đầu.

Chúng ta cùng đi?

Giáo chủ xuất thân đại tộc trong thành, nếu còn tàng trữ đầu mục cấu kết thế lực, có thể sẽ để lộ hảo thủ, cho nên chúng ta cùng nhau động thủ, phòng bị chạy trốn quá nhiều.”

Hiểu rồi.

Đúng rồi, đệ có biết bọn họ cấu kết với thế lực nào không? “Thu Minh đột nhiên nhướng mày hỏi.

“Có quan hệ với đệ à?”

Hoàng Cốt Đình và Linh Tuệ Cốc.

Chương 922: Giải quyết Minh Trùng Giáo

Lý Trình Di thần sắc dừng lại, hai năm trước Vương gia bị thương nặng, Vương Nhất Hằng đến bây giờ đều không còn tung tích, nếu không phải Hoàng Cốt Đình trong đó làm hại.

Khi nào thì xuất phát?

Lúc nào cũng được.

“Cũng tốt. “Lý Trình Di đáp lời, vừa lúc thu thập chút ác niệm, hoàn thành một lần tiến hóa của hoa anh túc.

Thời gian này hắn vẫn tiềm tu, cũng đến lúc ra ngoài dạo chơi một chút

“Sáng mai thế nào? “Hắn hỏi.

Được.

……..

Địa Nguyệt.

Cứ điểm Phòng tuyến ngục môn.

Từng tòa cứ điểm vũ trụ khổng lồ, bị ba quỹ đạo tro bạc hình vòng nối thành một thể. Tựa như một vòng tròn khổng lồ.

Chính giữa vòng bánh xe, chính là cảng hàng không thời chiến khổng lồ tạm thời thành lập.

Đại lượng chiến hạm, phi hạm, chiến cơ vân vân, chính là từ nơi này không ngừng ra vào.

Lúc này một cuộc ác chiến vừa kết thúc, một hạm độ vũ khí bay tổn thất nặng nề, đang chậm rãi trở về cảng, đi qua vòng sáng kiểm tra an toàn màu lam cực lớn.

Khẩu độ lửa tỏa sáng với ánh sáng màu xanh sáng, nhuộm màu xanh của đường ray xung quanh và pháo đài.

Mà trong quần thể hạm đội phi hạm đường kính mấy vạn km này xen lẫn một đạo cự ảnh màu đen tương đối bắt mắt.

Cự ảnh thân như trường xà, trên lưng mọc cánh dơi, đỉnh đầu sừng nhọn, thân dài mấy chục km, tựa như một cự mãng mọc cánh.

Nó chính là Ảnh Long Pháp n.

Mới từ trên chiến trường trở về, chuẩn bị nghỉ ngơi cùng tiếp tế.

Cho dù lấy thể tích khổng lồ của Ảnh Long, trong chiến tranh tinh không, cũng chỉ là hình thể lớn hơn chiến hạm một chút. So với một ít mẫu hạm đỉnh cấp cũng kém xa.

Theo hạm đội vào cảng, lam quang kiểm tra từ trên người Pháp n, nó có chút khó chịu vặn vẹo hạ thân hình thật lớn, cắn nuốt bóng ma nhiều lắm, dẫn đến nó hiện tại có chút tiêu hóa không tốt, cho nên trở về nghỉ ngơi kỳ thật là vì chuyên tâm tiêu hóa, triệt để hấp thu sau, lại tiến hành bước tiếp theo.

Theo không ngừng tới gần quỹ đạo cảng hàng không, thân hình khổng lồ của Pháp n cấp tốc thu nhỏ lại, vặn vẹo, biến hình, hóa thành hình người, nhẹ nhàng rơi vào quỹ đạo màu xám bạc.

Hình ảnh của nó là một người đàn ông da trắng cao lớn với mái tóc bạc và khuôn mặt cứng nhắc.

Đây là nhân loại cuối cùng mà nó thôn phệ, người này có thân thể tố chất cao nhất, cho nên bị hắn lựa chọn làm trụ cột hình người.

Không có đồng liêu, toàn bộ hạm đội quân đoàn Ảnh Long, cơ bản đều là Long duệ bọn chúng khống chế thao túng, cho nên hạm đội hoàn toàn chính là ba con Ảnh Long nắm quyền tuyệt đối.

Pháp n duỗi lưng một cái, tâm tình thư sướng tới gần một trong những pháo đài có hố Dung nham.

Tắm dung nham sau khi tập thể dục là không thể thoải mái hơn.

Chỉ là hắn mới muốn đi, bỗng nhiên một đạo ngân quang bay tới, rơi vào bên cạnh hắn cách đó không xa, hóa thành hình người.

Người tới một đầu tóc bạc, làn da trắng nõn phảng phất phiếm quang, mi tâm có hai điểm đỏ, hai mắt lại càng không có đồng tử, chỉ có một lượng lớn điểm sáng màu bạc tụ tán bất định trong khoảng trống màu đen.

Rõ ràng là Hoặc Tâm Đinh Mộng, một trong Cửu Nghi.

“Pháp n tướng quân, xin dừng bước. “Đinh Mộng nhẹ nhàng lên tiếng, gọi Ảnh Long chuẩn bị rời đi.

“Thời gian quý báu, những thằng nhóc Tinh Thần Tướng kia quả thật khó chơi, ta phải nghỉ ngơi tốt rồi nhanh chóng đi

giúp bọn Sal, Đinh tiểu thư nếu là vô sự kính xin đừng tới quấy rầy ta.” Pháp n đối với những loại nữ tử yếu ớt như đồ sứ này không hề hứng thú, bản thân Ảnh Long cũng không có giới tính, chỉ cần thích, tùy thời có thể thay đổi thân thể.

So với da thịt bóng loáng mịn màng, hắn càng thích cứng rắn mọc đầy gai nhọn, lực khôi phục mạnh, cơ bắp bộc phát hình thể hoàn mỹ khủng bố.

“Chỉ là có một vấn đề nho nhỏ, muốn thỉnh giáo Pháp n tiên sinh…” Đinh Mộng tới gần một bước, ngân quang trong mắt cấp tốc lóe lên, nhảy lên, phảng phất như vọng lại vô số ngôi sao trên đỉnh đầu.

Một tầng điện trường vô hình, lấy nàng làm trung tâm cấp tốc khuếch tán đến chung quanh, bao phủ Pháp n.

“Có ý gì? “Pháp n nhíu mày.

Chỉ là vì ngăn cách bên ngoài dò xét mà thôi, không cần sợ hãi. “Đinh Mộng mỉm cười.

“Nhân loại các ngươi vẫn luôn tự đại như vậy sao? “Pháp n lạnh lùng nói,” Nói đi, có chuyện gì?

“Là như vậy, tại hạ một mực rất tò mò đối với Biển Đen, nghe nói Pháp n tiên sinh xuất thân Biển Đen, chắc hẳn có hiểu biết rất sâu đối với biển sâu, không biết có thể hay không giao dịch một ít học thức tương quan với ta, ta có thể trả thù lao.” Đinh Mộng tùy tiện tìm cái cớ nói.

“Trong nước các ngươi cũng có người tiếp xúc qua Biển Đen, tìm ta làm gì? Những thứ kia nếu ta biết thì cũng không có cách nào nói ra được”Pháp n lãnh đạm nói.

Hắn kiên nhẫn tốt hơn so với Thrall, cũng không lạnh lùng như Oánh, xem như là tốt nhất tiếp xúc mục tiêu, nhưng thân là Ảnh Long, hắn cũng có kiêu ngạo của mình.

Nếu là Đông Quân cùng Nghi Hoàng liền quên đi, còn lại? Không ai lãng phí thời gian tán gẫu nửa ngày với kiến ven đường. Ngoại trừ bệnh tâm thần.

Đặc biệt là bây giờ Nghi thức Long Vương sắp tới, bọn chúng sắp thành tựu tầm nhìn cuối cùng ngàn năm này, chỉ cần thành

công cử hành Nghi thức Long Vương, coi như là Đông Quân cũng có thể bóp chết!

Pháp n đang muốn tiếp tục từ chối, đột nhiên biến sắc.

"Ngươi đang làm gì!!?" hắn đột nhiên mắt lộ hung quang, thân hình xông về phía trước, trong phút chốc vượt qua khoảng cách hai người, một trảo chộp về phía Đinh Mộng.

Một kích này tốc độ quá nhanh, cũng quá đột ngột, lấy sức mạnh hắn lúc này, trong nháy mắt bộc phát xuống, tay phải nháy mắt hóa thành mảng lớn long trảo hình bóng ma, cơ hồ đem Đinh Mộng hoàn toàn bao phủ, nện xuống.

Bốp!!!

Đinh Mộng cũng không nghĩ tới đối phương sẽ đột nhiên ra tay như vậy, cô rõ ràng không ra tay với hắn, chỉ là ra tay với Long duệ chung quanh, muốn đọc trí nhớ sóng não, cùng khống chế một nhóm Long duệ âm thầm theo dõi Pháp n.

Không nghĩ tới, mới động thủ đã bị đối phương phát hiện.

Chương 923: Sự khủng bố của Pháp n

Ong!!

Ngay khi lợi trảo bóng ma sắp đè xuống, bên cạnh cô một mảnh ánh cầu vồng nổ tung, lan tràn đến bốn phía không gian.

Màu sắc mê huyễn phảng phất như thôi miên, ngay từ đầu liền hấp dẫn tất cả ánh mắt của Pháp n.

Thải quang tựa như một con sông đào bảo vệ thành, chậm rãi di động xung quanh Đinh Mộng, hóa thành một dải lụa xoay tròn.

Đó là Mê Cảnh Bảo, cũng là hộ thân lực trường chuyên dụng của Đinh Mộng.

Sức mạnh chiến đấu chính diện hơi yếu trong Cửu Nghi, cô tự nhiên cũng đem an toàn phòng vệ làm đến cực hạn.

Mê Cảnh Bảo chính là như thế, trong đó chọn dùng kỹ thuật trầm mê không gian cao cấp nhất Nghi quốc, nhìn như chỉ là

một dải băng màu sắc rực rỡ, kì thực là một dải băng mê huyễn thông tới không gian khác.

Chỉ cần đến gần là có thể bị hút vào trong đó, lạc vào khoảng trống không gian chưa biết.

Ám Ảnh Lợi Trảo trong nháy mắt thu nhỏ lại, hóa thành kích thước trứng gà, không vào Mê Cảnh Bảo, nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Pháp n thu tay về, ánh mắt hơi nhìn thẳng vào đối phương.

“Ta không hy vọng có lần sau. “Sắc mặt hắn lạnh như băng, cảnh cáo.

Nếu như không phải Nghi thức Long Vương sắp tới, hắn hiện tại liền muốn xử lý phế vật dám có động tác đối với Long Duệ của hắn!

(Hết chương này)

“Chỉ là hiểu lầm, Pháp n tướng quân có phải quá mức mẫn cảm rồi không?” Đinh Mộng tâm niệm chuyển nhanh, nhưng trên mặt vẫn bất động.

Pháp n hừ lạnh một tiếng, từ bên cạnh bước nhanh rời đi.

Trong phút chốc rời đi, một chút bóng dáng thật nhỏ tựa như giọt nước, không tiếng động bay đến tấm kim loại dưới chân Đinh Mộng.

Bởi vì không phải là một cái hệ thống, hơn nữa cũng không phải là trực tiếp lây nhiễm đến lực trường bản thể, Đinh Mộng không hề có cảm giác.

Sau khi đưa mắt nhìn Ảnh Long hoàn toàn rời đi, nàng mới nhẹ nhàng thở dài, xoay người hóa thành một đạo ngân quang bay đi.

Trong nháy mắt rời đi, bóng ma trên sàn nhà chợt bay lên, giống như những bụi bậm khác, phảng phất bị kích động nổ tung, bám vào trong bóng dáng dưới chân Đinh Mộng.

Hết thảy an tĩnh lại, chỉ có từng mảnh chiến cơ tuần tra xa xa thỉnh thoảng kéo ra dòng hạt màu lam xẹt qua.

Vài phút nữa sau.

Hắc quang chợt lóe, Pháp n và Oánh cùng xuất hiện tại chỗ.

“Đã bám được vào người cô ta mà cô ta không phát hiện. “Pháp n ngồi xổm xuống, sờ sờ bóng ma vừa mới rơi xuống mặt đất.

“Giải quyết cô ta trước, ba ngày sau, chúng ta liền hoàn thành chuẩn bị, đến lúc đó, toàn bộ cái góc chết tinh cầu này, đều sẽ hoàn toàn phủ phục ở dưới chân chúng ta!

Đến lúc đó trước tiên giết Cửu Nghi, sau đó cướp đoạt tất cả tàn huyết và tạp huyết, lại nuốt hết bóng ma vật sống, vừa vặn có thể củng cố cảnh giới Long Vương của chúng ta. “Oánh thản nhiên nói.

“Đám phế vật này phỏng chừng còn tưởng rằng chúng ta nhất định phải từng bước thăng hoa khắc ấn đây, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, chúng ta có thể Nghi thức Long Vương.”

……..

Thiếu m Quốc.

Trên Bình nguyên đất đen rộng lớn vô biên.

Vô số ngựa hoang cuồn cuộn như thủy triều, từ một phương bị xua đuổi chạy theo hướng mặt trời chiều rơi xuống.

Thủy triều ngựa hoang khổng lồ tựa như sông ngòi xám đen.

Tiếng hí vang, tiếng vó ngựa, hỗn tạp từng tiếng khủng bố như sư tử, hổ rống giận, làm cho Huyền Nha chung quanh vốn không sợ trời không sợ đất cũng không dám tới gần, chỉ có thể xa xa ở trên không trung xoay quanh, chờ đợi thời cơ.

Trong sóng triều ngựa hoang, trên một cây khô uốn lượn, hai bóng người cao lớn mặc áo bào sa trắng nền xanh, đang lẳng lặng đứng trên ngọn cây, nhìn ra xa.

Hai người này một người dáng người khôi ngô, một người tựa như gậy trúc, gầy yếu vô cùng.

Đúng là Lý Trình Di và Thu Minh mới từ Khúc Linh phủ chạy tới.

Phía trước chính là huyện Tùng Vân, tổng bộ Minh Trùng giáo ở đó. Chúng ta trước tiên hỏi thăm một chút, thăm dò hư thực, sau đó lại tấn công trọng điểm, chém đầu giáo thủ. "Thu Minh sắp xếp.

"Sư tôn có nhu cầu gì không? "Lý Trình Di hỏi.

Cái này thì không có. "Thu Minh lắc đầu. "Nhưng cứ như vậy tùy tiện tiến vào, coi như là chúng ta, gặp phải vây công, cũng có thể xuất hiện phiền toái. Dù sao bản thân Minh Trùng giáo cấu kết cùng đại tộc trong thành, còn có thể có thế lực cao thủ nước ngoài "

Chúng ta không có nhiều thời gian lãng phí như vậy. "Lý Trình Di ngắt lời nàng, nhìn ra xa xa, cuối nơi đó có một thị trấn màu đen mơ hồ không lớn.

Hắn cần nhiều ác niệm hơn, để nhanh chóng lấp đầy nhu cầu của hoa anh túc xanh, hoàn thành một lần tiến hóa.

Vào thời điểm này, loại ác niệm nào dễ dàng đạt được nhất?

Sợ hãi.

Trong phút chốc, Lý Trình Di tung người nhảy lên, thân thể nhẹ nhàng rơi xuống đất, xung quanh vô số ngựa hoang lao nhanh lướt qua, tựa như đại dương, nháy mắt liền đem hắn bao phủ.

Ầm ầm!!!

Đúng lúc này, một mảng lớn khói trắng bốc lên, thổi quét chung quanh.

Tê!!

Một đại khí lưu động hướng bốn phương, thổi đến đàn ngựa hoang nhao nhao tản ra.

Chân khí tản ra, một hươu nhân trọng giáp khổng lồ cao tới mười tám mét, cầm trong tay ba mũi kích xám trắng, đứng sừng sững tại chỗ, tựa như một ngọn núi trống rỗng bay lên.

Lỗ mũi hắn phun ra hai luồng khí trắng, hai mắt màu vàng nhạt nhìn về phía huyện Tùng Vân, nhấc chân, từng bước tới gần nơi đó.

Thu Minh đứng trên cây khô, nhìn bạch khí từ xa, miệng chậc chậc tán thưởng.

Bất luận xem bao nhiêu lần, bản thể của sư đệ quả thật khoa trương.

Trạng thái chân ấn của người bình thường căn bản không thể lớn như vậy.

Mười tám mét, cao bằng một tòa tiểu lâu, đứng ở trên bình nguyên, thân hình to lớn của Lý Trình Di giống như ngọn hải đăng, rõ ràng bắt mắt đến cực điểm.

Chương 924: Hủy diệt huyện Tùng Vân

Bùm.

Bùm.

Bùm!

Theo tiếng bước chân, Lý Trình Di bắt đầu tới gần huyện Tùng Vân.

Với thân thể cao lớn của hắn lúc này, với thị lực của võ nhân bên kia có thể rõ ràng thấy rõ.

Trong vòng năm mươi hơi thở, ta sẽ hủy diệt huyện Tùng Vân, những người không liên quan có thể tự mình rời đi.

Lý Trình Di trầm giọng nói, sóng âm thật lớn thậm chí hình thành sóng âm, chấn đến mức tất cả cửa sổ kiến trúc trong huyện Tùng Vân đều run rẩy.

Đương nhiên, các ngươi cũng có thể lưu lại cùng tồn vong với thành trì, bình dân cũng được, võ nhân cũng được, phàm là người lưu lại, ta sẽ đối xử bình đẳng, cho các ngươi hủy diệt hoàn chỉnh.

Thân hươu xám trắng của hắn từng bước tới gần huyện Tùng Vân, nơi đi qua, mặt đất run rẩy, bình nguyên lưu lại từng dấu chân cực lớn.

Vừa dứt lời, huyện Tùng Vân xa xa lập tức bay tán ra một mảng lớn võ nhân.

Bọn họ tựa như bầy chim sợ hãi, hướng bốn phương tám hướng thoát khỏi thành trì, sau đó là dân chúng chạy nhanh, ngựa, lừa, xe kéo, các loại công cụ tốc độ nhanh đều được dùng tới.

Nhưng không có bất kỳ cao tầng Minh Trùng giáo nào rời đi, Thu Minh ở phía sau âm thầm khóa chặt lấy, một khi có Minh Trùng giáo thoát đi, liền trước tiên ra tay chặn giết.

Lúc này trong thị trấn.

Minh Trùng giáo thủ u Dương Xương Hà, sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía thân hươu khổng lồ đang tới gần.

"Đệ ngũ m Thần Khúc Linh phủ này, rốt cục đã tới" hắn bề ngoài là một văn sĩ trung niên, tóc hoa râm, ánh mắt tang thương, mặc bộ trường bào trắng, phảng phất rất nhiều năm không thay đổi.

"Ngay từ đầu không phải đã xác định rồi sao? "Đông Phương Linh, đại biểu Hoàng Cốt Đình và Linh Tuệ Cốc, nắm râu thản nhiên nói. Bất quá nói tiếp, Đệ ngũ m Thần mới bái nhập m Nguyệt môn hạ, thực lực như thế nào còn không biết, đi ra hành tẩu giang hồ, khẩu khí cũng không nhỏ.

"Cho dù yếu, đó cũng là m Thần. Không phải ta và ngươi có thể đối kháng được. "u Dương Xương Hà lắc đầu.

Vậy cũng không nhất định. "Đông Phương Linh mỉm cười, thần sắc mơ hồ có chút quỷ dị.

Bùm.

Bùm.

Bùm.

Tiếng bước chân nặng nề lại gần.

Phòng ốc hai người ngồi cũng bắt đầu mơ hồ rung động.

"Tiểu Hằng, đi gặp người nhà đi. "Đông Phương Linh đột nhiên vỗ tay.

Ở phía sau hắn trong bóng tối, một bóng người yểu điệu chậm rãi đi ra, một thân hồng y váy đỏ, sắc mặt hờ hững, rõ ràng là

nhị nữ Vương gia Vương Nhất Hằng mất tích hồi lâu, tìm khắp nơi không được!

“Vâng. “Nàng thấp giọng ôm quyền thi lễ với Đông Phương Linh, xoay người rời khỏi phòng nhỏ, phóng về phía Lộc Nhân khổng lồ.

“Ai…… “Đông Phương Linh lại thở dài một tiếng,” Không nghĩ tới lúc trước một ván cờ nhàn rỗi, bây giờ lại có tác dụng không tồi.

Hắn đứng lên, nhìn về phía u Dương Xương Hà.

“Người tới là hai vị m Thần, vừa vặn, Đồ Sơn Minh Soái dẫn đội đến đây cũng có hai vị, ngươi nói xem, với thực lực của Tiếu Suất và Trần Suất, đánh lén từ bên cạnh, có thể đánh vỡ thế cục Khúc Linh Phủ hay không?”

u Dương Xương Hà nghe vậy, tâm tình vốn bi quan mãnh liệt dừng lại, thay vào đó, là hi vọng, bỗng nhiên sinh ra một tia hi vọng.

“m Thần Minh Soái đều là cường thủ cùng một cấp, đều là danh trấn một phương hào hùng, nếu là đánh lén. m Thần bất ngờ không kịp đề phòng, nhất định gặp trọng thương!

“Đúng như ngươi nghĩ, việc này, từ đầu đến chân, chính là một hồi mưu tính.” Đông Phương Linh mỉm cười, nhìn chăm chú vào phương hướng tiếng bước chân khổng lồ đang dần tiếp cận.

Trận chiến này, tất thắng!

Ô……

Tiếng kèn chói tai vang lên khắp thị trấn. Đó là tín hiệu Minh Trùng giáo đại biểu rút lui.

Nhưng lúc này Lý Trình Di đã không rảnh để ý tới những thứ này.

Đại lượng sợ hãi ác niệm, tựa như nước biển, điên cuồng hướng hắn bắt đầu khởi động tụ tập.

Tuy rằng chín phần chín đều là sợ hãi+1, nhưng …

Một cái thị trấn, mấy chục vạn người, chỉ cần có một phần mười đối với hắn sinh ra sợ hãi, liền có thể trong nháy mắt lấp đầy ác niệm tất cả hoa thần vị cần thiết.

Cho nên ngắn ngủi nửa phút, hoa anh túc xanh cùng tất cả hoa chính cần ác niệm còn lại, toàn bộ hoàn thành tích lũy.

Đại lượng ác niệm tràn ra, không cách nào hấp thu, làm cho hắn buốt ruột.

Lý Trình Di cầm trong tay chĩa 3 mũi khổng lồ, từng bước một đi ra ngoài thị trấn, dừng lại trước tường thành.

Chiều cao của hắn cùng tường thành chênh lệch không nhiều lắm, thậm chí còn muốn cao hơn một chút.

Trên tường thành võ nhân binh lính đang đứng thẳng, nhao nhao hướng hắn quỳ xuống đất dập đầu, ý đồ cầu xin tha thứ.

Có Minh Trùng giáo bắn tên về phía hắn nhưng mũi tên đánh ở trên mí mắt của hắn, lại ngay cả lớp ngoài cứng rắn cũng đâm không xuyên.

Khí trắng vờn quanh, sừng hươu khổng lồ như cây khô, phủ bóng tối lên tường thành.

Dũng khí thật đáng khen.

Lý Trình Di nâng chĩa 3 mũi lên, giơ lên thật cao.

Vô số người thét chói tai, từ cửa thành phía dưới hắn chạy ra.

Nhưng càng nhiều giáo chúng Minh Trùng điên đâm thiết mâu về phía hắn.

Những thiết mâu này như gậy gỗ nhỏ, nện vào trên da hắn, ngay cả dấu vết cũng không thể lưu lại, liền rơi xuống đất.

Bốp!

Một bóng người váy đỏ nhẹ nhàng hạ xuống, đứng trước mặt Lý Trình Di.

A Thần!

Bóng người ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt có chút quen thuộc đối với Lý Trình Di.

Rõ ràng chính là Vương Nhất Hằng!

Nàng ngẩng đầu nhìn cái đầu to lớn của Lý Trình Di, nước mắt không nhịn được tràn mi.

Ta rốt cục……

Ầm ầm!!!

Trong phút chốc có một tiếng nổ lớn.

Chĩa 3 mũi khủng bố tựa như lôi đình, từ giữa không trung nện xuống.

Trong nháy mắt, trời tối!

Tường thành nổ tung, giống như miếng bánh ngọt chính giữa bị gặm một ngụm lớn, kích ba mũi khổng lồ từ đó đâm xuyên xuống.

Đem Vương Nhất Hằng cả người lẫn tường thành, hoàn toàn nện thành thịt băm, lẫn vào trong đá vụn phân biệt không rõ.

Chương 925: Tam anh chiến

Lúc này bên phải Lý Trình Di, một đạo hắc khí toàn thân quanh quẩn, người mặt quỷ mặc trọng giáp màu đen dữ tợn, vừa mới rút chuôi đao ra, chuẩn bị ra tay đánh lén.

Thấy một màn như vậy, hắn nhất thời sợ ngây người.

“ ！ ！ ？ ？ ”

Đông Phương Linh và u Dương Xương Hà trong phòng cũng sợ ngây người.

“ ！ ！ ？ ”

“ ！ ！ ！ ”

Đây rốt cuộc là!!

“Tên kia điên rồi sao!?” u Dương Xương Hà trợn mắt há hốc mồm, đây là hắn lần đầu tiên thấy m Thần thứ năm, nhưng….

Đông Phương Linh quyết định thật nhanh, kéo hắn nhảy dựng lên, phá vỡ cửa sổ, chạy về phía sau thành trì.

Moo!!!

Trong tiếng hô lớn, khí trắng cuồn cuộn bắt đầu khởi động, lấy Lý Trình Di làm trung tâm, cấp tốc tràn vào trong thành.

Bạch khí như dòng sông, từng đạo nhanh chóng bao phủ hơn phân nửa thị trấn, những thứ này là chân khí Lý Trình Di từng dung nhập vào trong cơ thể, lúc này được phóng thích giải áp ra, trong nháy mắt liền xâm nhập trong phạm vi thành tựa như hải dương.

Hắn từng bước một bước vào tường thành sụp đổ, hai mắt to lớn quét nhìn từng tòa kiến trúc trong thành.

Chỉ là ngụy vật, cũng dám càn rỡ trước mặt ta!

Cảm giác lực cường đại của hắn trong nháy mắt liền nhận ra Vương Nhất Hằng kia là hàng giả.

Hắn vốn là ý thức lực có Thất Ý Thánh Linh Công tăng cường, hơn nữa bây giờ tu hành m Điển tam công, tiến thêm một bước được cường hóa, chỉ liếc mắt một cái là có thể phân tích ghi chép tất cả chi tiết về Vương Nhất Hằng.

Nếu là m Thần bình thường, như Thiên Tàm ngu xuẩn như vậy, hoặc là Độ Hà gà yếu như vậy, có thể sẽ bị lừa gạt một đoạn thời gian, nhưng hắn sẽ không.

Vậy.

Đột nhiên xoay người một cái, Lý Trình Di giơ tay vung kích, chính diện đập trúng một đạo hắc quang bay tới.

Keng!!!

Tiếng nổ lớn nổ tung, bạch khí bộc phát, tựa như vật sống hướng ngọn nguồn phát ra hắc quang đánh tới.

Nhưng đúng lúc này, một đạo hắc quang khác từ phía sau Lý Trình Di chui ra từ dưới đất, không hề một tiếng động nhằm phía sau lưng hắn, dùng tốc độ vượt qua 15 lần tốc độ âm thanh khủng bố bộc phát, ầm ầm đánh trúng áo giáp của hắn.

Ầm ầm!!!

Tiếng nổ nổ tung, sóng khí màu trắng khuếch tán từng vòng, đánh tan chân khí chung quanh.

Đó là một thanh lang nha bổng dữ tợn dài đến mười hai mét, đang vững vàng đâm vào cốt giáp sau lưng Lý Trình Di.

Không khí thoáng cái lâm vào bất động.

Lang Nha Bổng khổng lồ hung hăng nện vào Cốt Giáp Hôi Bạch. Từng gai nhọn hung hăng cắm vào trong giáp trụ.

“Đánh trúng thành công! “Tiếu Trần Soái cầm Lang Nha Bổng hắc giáp toàn thân bốc lên hắc khí.

Khuôn mặt dưới mặt quỷ dữ tợn phát lực, từng đường cong cơ bắp thậm chí cũng hiện ra ở trên mặt.

Huyết Nguyên màu đen từ khe hở áo giáp trên người hắn điên cuồng tản ra, cùng Huyết Nguyên màu trắng xung quanh triệt tiêu lẫn nhau.

“Giết! “Hắn rống giận, toàn bộ sức mạnh cùng toàn bộ Huyết Nguyên nhân cơ hội điên cuồng hướng vũ khí tuôn ra.

Sát chiêu trong Phồn Song Sát Kiếp hắn tu hành, lúc này dưới sự cổ động của Huyết Nguyên, kết hợp lực huyết mạch, ầm ầm hóa thành một mảng lớn phù văn lập thể cực lớn, vây quanh toàn thân.

Ký hiệu lập thể màu đen vờn quanh hắn, hiện lên, trong nháy mắt nổ tung, hóa thành từng đạo lôi điện màu đen, hội tụ trên Lang Nha Bổng.

Tất cả biến hóa này nhìn như rườm rà, kì thực chỉ là một cái chớp mắt.

Xa xa mọi người nhìn thấy, chính là từng đạo hồ quang màu đen đột nhiên rơi xuống, không ngừng nện ở trên lang nha bổng cự đại

Ong!!

Lang Nha Bổng với những luồng sét đen quỷ dị mang theo cự lực, tiến thêm một bước đâm vào thân thể Lý Trình Di

Hai người Đông Phương Linh chuẩn bị chạy trốn trong thành cũng không nhịn được dừng lại, nhìn tình hình chiến đấu phía xa.

Nếu như một kích này đánh lén thành công, như vậy bọn họ hoàn toàn không cần chạy trốn. Hai đại Minh Soái vây giết một vị m Thần còn lại, vấn đề không lớn. Cho dù đánh không chết, cũng có thể làm cho hắn trọng thương.

"Chiêu Phích Lịch Lệnh này của Tiếu Trần Soái là thu thập 19 loại lôi điện khác nhau hội tụ luyện thành võ kỹ cường đại! hơn nữa chính hắn cũng là trời sinh huyết mạch lôi âm, có thể đem loại này võ học phát huy ra uy lực gấp đôi, như thế nếu là lúc này Trần Soái có thể nhân cơ hội đánh lén hợp lực giải quyết Vương Nhất Thần."

Đông Phương Linh trong lòng buông lỏng, trong nháy mắt nhìn thấy Vương Nhất Thần trúng chiêu, tâm tình vốn căng thẳng của hắn cũng thả lỏng rất nhiều.

Biểu hiện khoa trương của cự đại lộc nhân lúc trước làm cho hắn ít nhiều có chút sợ hãi.

May mắn là đối phương chỉ có vẻ đáng sợ, chỉ là phô trương thanh thế mà thôi.

Ầm ầm!!

Trong phút chốc một đạo hắc quang từ bên người hắn bay qua, cắt qua không khí, mang theo tiếng rít nhọn, kéo ra ánh lửa, hung hăng nện vào một tòa thạch bảo năm tầng.

Tường xung quanh sụp đổ, tường bên trong bị phá vỡ một cái lỗ lớn, từ một bên trực tiếp đập xuyên qua

Không chỉ như thế, hắc quang còn nghiêng trên mặt đất vẽ ra một khe rãnh dài đến mấy trăm mét, khe rãnh kéo dài, càng ngày càng sâu.

Đông Phương Linh cùng u Dương Xương Hà cứng ngắc quay đầu, nhìn về phía tường thành.

Lý Trình Di vẫn đứng nguyên tại chỗ, tiện tay rút Lang Nha Bổng ra, nhẹ nhàng gập lại.

Rắc một cái, Lang Nha Bổng hoàn toàn gãy thành hai đoạn, bị ném xuống mặt đất, đập ra mấy cái hố to.

Sau lưng hắn cốt giáp tàn để lại một cái lỗ lớn, tựa như bùn cao su bình thường tự động khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Chương 926: Yếu đuối cực điểm

Đây chính là thu hoạch tu hành m Điển tam công của hắn trong hai năm qua, cốt giáp toàn thân đạt được năng lực khép lại đặc thù, chỉ cần không phải trong nháy mắt chấn nát tất cả giáp tầng, hoặc là hư hao hơn bảy thành phòng hộ cốt giáp, vậy là có thể nhanh chóng chữa trị tất cả tổn thương.

"Yếu đuối đến cực điểm. "Hắn vừa mới tát bay Minh Soái đánh lén, sức mạnh đối phương trải qua hắc điện tăng cường sức mạnh, cũng chỉ khoảng vạn tấn.

Mạnh hơn Thiên Tàm một chút, nhưng có hạn.

So với hắn hai năm trước cũng kém xa, chớ nói chi là hôm nay.

Huy động chĩa 3 mũi, binh khí trong tay hắn hóa thành hư ảnh, lần nữa nện ở trên tường thành trước mặt.

Nhất thời lại một đoạn tường thành bị đánh đổ, rải rác đầy đất đá vụn.

Lý Trình Di thân hình khổng lồ chậm rãi từng bước một đi vào thị trấn, mới đi được hai bước, bạch khí trước mắt liền đi ra một đạo bóng đen, chính là một đạo hắc quang bị hắn chính diện đánh lui lúc trước.

Cũng trọng giáp dữ tợn màu đen, nhưng mũ giáp người này có một vòng ký hiệu giọt nước hình ngân bạch

Đệ Ngũ m Thần Vương Nhất Thần, xem ra tất cả mọi người đánh giá thấp thực lực chân chính của ngươi, cũng đánh giá thấp quyết tâm ra tay giết chóc của ngươi. " Tên này nói bằng tiếng Thiếu m Quốc.

"Bỉ nhân Trần…"

"Người sắp chết không cần xưng tên!"

Trong phút chốc bóng xám rơi xuống, Chĩa 3 mũi mang theo bóng ma cực lớn từ trên xuống đập về phía hắn.

Ra tay chính là gấp mười lần tốc độ âm thanh.

Trần Soái biến sắc, hai tay nắm chặt trường thương, mũi thương sáng lên hồng quang, trong vầng sáng có một lệnh bài đầu lâu hoa văn phức tạp như ẩn như hiện.

Hai đạo Chân Ấn ở bên trong lồng ngực áo giáp sáng lên hồng quang.

Cũng là thiên về Chân Ấn sức mạnh cùng tốc độ, vào giờ khắc này toàn lực bộc phát.

Tuyên Thần Giới Lệnh Công Lôi Hỏa Lệnh!!

Hồng quang co rút lại, ngưng tụ một điểm ở cuối mũi thương, tựa như mặt trời mới mọc, từ dưới lên trên, hung hăng xỉa thẳng về phía Chĩa 3 mũi.

Thời gian dường như chậm lại trong chớp mắt.

Chĩa 3 mũi xám trắng cùng mũi Thương Hồng Quang tiếp giáp ở giữa không trung.

Hồng quang phảng phất thoáng cái nổ tung, hóa thành hỏa diễm, ý đồ thổi quét toàn bộ Chĩa 3 mũi, nhưng bị một lượng lớn Huyết Nguyên màu trắng kìm lại, nhất thời không cách nào đạt được mục đích.

Khuôn mặt dưới mũ giáp của Trần Soái đỏ lên, sung huyết, hắn cơ hồ cũng toàn bộ sử dụng sức bú sữa, nhưng trường thương vẫn bị đè xuống từng chút một.

Bất lực ngăn cản.

Không thể thi triển!

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn hai tay mình run rẩy, gập lại, thân trường thương bắt đầu hiện lên vết rạn, phát ra tiếng kim loại khó nghe bên trong gãy lìa chói tai.

Yếu đuối.

Rốt cục, một tiếng giòn vang.

Trường thương nổ tung bay tứ phía.

Chĩa 3 mũi ầm ầm nện xuống, hung hăng phá vỡ vụn hoàn toàn khu vực của Trần Soái.

Sức mạnh khủng bố 30.000 tấn vào lúc này được bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, mà đây còn không phải là sức mạnh cực hạn của Lý Trình Di hiện giờ.

Theo hình thể biến lớn, sức mạnh của hắn cũng theo đó phát sinh tăng cường sức mạnh.

A a a a a!!! Là ngươi ép ta!!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Trần Soái đúng lúc hướng bên trái, dùng tốc độ siêu nhanh tránh được một kích đập đến vừa rồi.

Lúc này da thịt toàn thân hắn vỡ vụn, máu loãng đang theo vặn vẹo theo khe hở trọng giáp chảy ra ngoài.

Nhưng những thứ này đã không để ý nữa.

Thân thể hắn bắt đầu bành trướng, phá tung áo giáp.

Trong nháy mắt liền hóa thành một hình người đầu trâu thật lớn!

Hình thể của nó từ hơn hai mét, thoáng cái tăng vọt tới gần mười mét, cơ bắp cả người tựa như đá hoa cương, từng khối rõ ràng, trong ngực còn có hai đạo ký hiệu Chân Ấn lóng lánh hồng quang.

Một đạo hắc khí tựa như dòng nước, từ trên người tản ra, đối kháng Huyết Nguyên chân khí màu trắng chung quanh.

Đây là tiến vào Trạng thái Dung Linh Chân Ấn!

Thiên địa vô song!

Hắc khí ở trong tay hội tụ, ngưng kết ra một thanh trường thương thật lớn, Trần Soái nhảy dựng lên, nhằm vào đầu Lý Trình Di phóng ra một kích.

Một kích đánh ra, thân thương trong phút chốc phân hóa ra hơn mười bóng thương, hư hư thực thực, không thể phân biệt, từ các phương hướng xông về phía Lý Trình Di.

Đồng thời không trung chung quanh hai người, trống rỗng ngưng tụ ra từng hoa văn lệnh bài đỏ sậm đen phức tạp.

Lệnh bài thành trận pháp cấp tốc chuyển động, phóng thích sức mạnh áp chế trì hoãn nào đó, khiến động tác của Lý Trình Di giảm bớt.

“Chiêu này có chút hình dáng. “Lý Trình Di nhấc Chĩa 3 mũi, tung ra chiêu Long Sát, nghênh đón mũi thương của đối phương.

Nhưng đúng lúc này, một đạo hắc quang khác từ phía dưới thổi quét tới, trong hắc quang rõ ràng là Tiêu Trần Soái vừa mới bị đánh bay.

Hắn lúc này cả người chảy máu, dĩ nhiên hóa thành một con bạch lang bốn cánh tay đứng thẳng, bốn đạo lợi trảo lặng lẽ không tiếng động toàn lực chộp về phía hai đầu gối Lý Trình Di.

Hai người phối hợp ăn ý, hiển nhiên không phải lần đầu tiên đánh lén đối thủ như thế.

Với một tiếng nổ lớn.

Ba người chính diện giao phong, lợi trảo, trường thương, cùng Chĩa 3 mũi đồng thời đụng nhau, hai người hợp lực, lấy tốc độ siêu nhanh đạt được biến chiêu cùng phối hợp không gian, dĩ nhiên đối chọi ngang tay với Chĩa 3 mũi của Lý Trình Di!

Bùm!

Huyết Nguyên dưới thân hai người như cơn lốc, từng chút từng chút bắn hắc khí xung quanh.

Đó là đang lợi dụng Huyết Nguyên tháo lực.

Lý Trình Di không chút nào lưu thủ, lúc này đây ba vạn tấn sức mạnh lần nữa phát lực, lại thật sự bị hai người này hợp lực ngăn cản.

Tuy rằng hai người sắc mặt vặn vẹo, cả người bão huyết, nhìn qua dị thường gian nan, nhưng bọn họ cuối cùng vẫn chống đỡ được.

Chương 927: Chơi đùa với hai tiểu gia hỏa

Đến đây!

Hiện giờ Lý Trình Di đã thu thập đủ ác niệm, chính mình cũng không phải là tên cuồng tàn sát, không có khả năng thật sự tàn sát thành, dứt khoát liền cùng hai tiểu gia hỏa này chơi đùa.

Trong tiếng vù vù, chĩa ba mũi trong tay hắn xoay tròn hư ảnh, một lần nữa dùng đập ra chiêu Long Sát.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Tiếng nổ liên tục không ngừng tựa như sấm sét, nổ đến nhà dân gần thành nhao nhao sụp đổ, một ít người ôm tâm lý may mắn trốn tránh cũng nhao nhao bị chấn đến hai tai mất đi thính lực.

Trong thành Đông Phương Linh cùng u Dương Xương Hà sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm tình hình chiến đấu phía xa xa, trong lúc nhất thời không biết nên ứng đối như thế nào.

Chỉ là một m Thần thứ năm. Không ngờ trong lòng Đông Phương Linh dâng lên một tia hoài nghi.

Nhìn trước mắt hai đại minh soái chật vật chống đỡ, trong lòng hắn bắt đầu hoài nghi chính mình đi theo tổ chức chạy trốn ra nước ngoài, có phỉa là quyết định chính xác hay không.

u Dương Xương Hà bên kia so với hắn càng rối rắm hơn.

“Xem ra nơi này không giữ được, phải lập tức rút lui, Đồ Sơn bên kia có thể có càng nhiều trợ giúp?”

Hắn dùng ánh mắt mang theo một tia hy vọng nhìn về phía Đông Phương Linh.

Đông Phương Linh lắc đầu, “Rút lui đi, không có trợ giúp nữa” Hai vị minh soái vốn là vì ám sát m Thần mà đến, hiện tại thế cục thành bộ dáng này kế hoạch ban đầu hoàn toàn thất bại.

Hai vị Minh Soái kia hiện tại còn tốt, còn có thể chống đỡ, một khi bọn họ rút lui đến lúc đó bên này có khi ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Hai người không còn lưu luyến, xoay người hóa thành huyết quang bay ra xa.

Chỉ là mới bay ra mấy trăm mét, phía dưới đột nhiên một đạo huyết sắc phóng lên cao, chuẩn xác chắn ở trước người hai người.

Huyết sắc tản đi, lộ ra bóng người trường bào khô gầy của Thu Minh.

“Đã nói cùng nhau động thủ, sư đệ một mình ngăn cản hai tên, ta làm sư tỷ chẳng lẽ vô tích sự.”

Lời nói còn chưa dứt, Thu Minh thần sắc trì trệ, phát hiện hai người trước mắt không nói hai lời, phân tán chạy về hai phương hướng.

Làm càn!

Nàng phi thân tăng tốc, vượt qua u Dương Xương Hà trước.

Đối phương sớm có chuẩn bị, trước tiên tiến vào trạng thái huyết thân, hóa thành một cự nhân đầu trọc không da, thân mang quy giáp, một quyền hướng nàng đánh tới.

Bùm!

Nhưng chênh lệch giữa hai người quá lớn, Thu Minh nghiêng người, tránh nắm đấm, nhẹ nhàng nghiêng người một chút.

Huyết Nguyên khổng lồ theo đầu ngón tay bộc phát ra, thấm vào trong cơ thể đối phương bộc phát.

Chỉ là một chiêu, u Dương Xương Hà liền miệng phun máu tươi, rời khỏi trạng thái Chân Ấn, uể oải ngã xuống đất không dậy nổi. ”

Trong cơ thể hắn lưu lại một lượng lớn Huyết Nguyên Thu Minh, đang điên cuồng thôn phệ áp chế Huyết Vốn thân hắn.

Chỉ tiếc chậm trễ một lát như vậy, Đông Phương Linh cũng đã thành công đào thoát, không có tung tích.

Đối với huyết thân cường giả dùng tốc độ âm thanh, trong khoảng thời gian này cũng đủ bọn họ chạy ra ngoài vài km.

Trọng điểm là vài km này không biết phương hướng đối phương chạy đi đâu.

Chính là chưa bước vào trạng thái Dung Linh, cũng dám ở trước mặt ta càn rỡ?“Thu Minh một cước đạp ngã u Dương Xương Hà, để hắn khôi phục bản thể hình người, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về ba đạo cự ảnh phía xa xa còn đang chém giết.

Lộc nhân màu xám trắng tốc độ rất nhanh, ra tay tùy ý gấp mười lần vận tốc âm thanh, thỉnh thoảng một kích thậm chí có thể đạt tới 11,12 lần vận tốc âm thanh.

Nhưng so với hai Minh Soái kia thì chênh lệch khá lớn.

Cho dù hai năm nay Lý Trình Di ác bổ tốc độ, tu hành võ học Hư Dạ Hành, tăng lên không ít tốc độ, nhưng ở đối phương động một chút là 14,15 lần tốc độ âm thanh, vẫn chậm không chỉ một nhịp.

Chênh lệch tốc độ như thế, chậm một nhịp chính là chênh lệch giữa trời và đất, là chênh lệch giữa đánh trúng và đánh không trúng.

Cho nên sau khi phát hiện ra điểm yếu này của Lý Trình Di, hai đại minh soái hợp lực bắt đầu dùng tốc độ chu toàn xung quanh Lộc Nhân, không ngừng né tránh Chĩa 3 mũi, cũng đồng thời tìm kiếm cơ hội cho một kích trí mạng.

Đáng tiếc tưởng tượng rất tốt đẹp, hiện thực rất tàn khốc.

Phụt!

Trường thương một chút hung hăng đâm vào ngực trái của Lý Trình Di, nhưng mũi thương mới đâm vào nửa đoạn, thân thương liền bị chĩa 3 mũi đập gãy, tán loạn thành vô số hắc khí.

Lý Trình Di tiện tay rút mũi thương ra, bóp nát, lỗ hổng trên cốt giáp trong nháy mắt khép lại.

Hết thảy khôi phục như lúc ban đầu, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Bùm!

Phía sau bốn đạo lang trảo mang theo hung mãnh hắc phong, xoay tròn như mũi khoan, bộc phát sát chiêu nào đó, một kích toàn lực nện trúng xương cổ phía sau sườn Lý Trình Di.

Nhưng một kích này tốc độ mặc dù nhanh, sức mạnh lang trảo chỉ là khiến đầu Lý Trình Di rung lên một chút, không hề tổn thương.

Ngược lại, một lượng lớn cốt giáp dọc theo Lang Trảo còn muốn kéo dài về phía hắn.

Làm sao có thể?!

Tiếu Soái lộ vẻ khó tin.

Đánh tới bây giờ, sát chiêu công kích của bọn họ, ngay cả hộ giáp bên ngoài của đối phương cũng không thể phá vỡ.

Rõ ràng chỉ là một người mới tiến vào Dung Ấn.

Trò chơi nhàm chán cũng nên kết thúc.

Lý Trình Di kiểm tra thực lực của mình khi không dùng hoa ngữ, coi như đã đạt được mục đích.

Lúc này lười cùng hai người dây dưa.

Hắn giơ cây Chĩa 3 mũi lên.

Một đạo dao động vô hình đột nhiên bao trùm khu vực hai người.

Trầm mê đi!

Trầm mê chi thủ trong nháy mắt phát động.

Hai đại minh soái ý đồ lui về phía sau, nhưng động tác của bọn họ trì trệ trong nháy mắt.

Ở trong tình huống giao thủ gấp mười lần vận tốc âm thanh trở lên, trì trệ một cái chớp mắt, cơ hồ liền nhất định lộ ra sơ hở trí mạng.

Chĩa 3 mũi trong phút chốc hóa thành bóng xám, ầm ầm quét ngang, chém nghiêng hai người.

Chương 928: Diệt hai đại minh soái

Xoẹt!!!

Huyết thủy nổ tung, Huyết Nguyên bộc phát, hai đám hắc khí xen lẫn hồng quang, súc thế nổ tung, nhưng lập tức liền bị mảng lớn bạch khí bao phủ, áp chế.

Mấy giây sau, tất cả đều im lặng.

Những chân khí bạch khí này do Huyết Nguyên Lý Trình Di biến thành, kỳ thật không có lực sát thương gì.

Tác dụng duy nhất của chúng, chính là tái sinh, hơn nữa còn chỉ có tác dụng đối với huyết nhục cùng xương cốt sinh vật, chỉ là bởi vì chúng quá nhiều.

Công lực Huyết Nguyên mấy trăm năm của Lý Trình Di được giải nén, hóa thành chân khí nồng độ rất thấp, liền thành bạch khí mênh mông bao phủ nửa thị trấn.

Huyết Nguyên của hai đại minh soái biến mất, thi thể cứng đờ bất động, đứng tại chỗ, thân thể cường đại sau khi bị Chĩa 3 mũi chém xong, vẫn duy trì hình thái ban đầu.

Một giây, hai giây.

Rầm rầm.

Hai người đồng thời bị chia làm đôi, máu thịt toàn thân bị vô số bạch khí vây quanh, bao phủ.

Lý Trình Di thân hình khổng lồ cấp tốc thu nhỏ lại, khôi phục hình người, bắt đầu thu hồi bạch khí.

Thân hình Thu Minh cũng lóe lên, nhẹ nhàng rơi xuống bên cạnh hắn, nhìn hai Minh Soái bị giết chết hoàn toàn.

“Huyết Nguyên trong cơ thể bọn họ đã bị Huyết Nguyên chân khí của đệ hoàn toàn bao phủ thay thế. Không ngờ vừa xuất chiến, đệ đã một mình giết chết hai Minh soái Đồ Sơn quốc”.

“Minh Soái thuộc cấp nào? “Lý Trình Di không rõ nên hỏi.

Kết cấu của Đồ Sơn quốc và chúng ta tương tự nhau, Minh Soái cũng là cường nhân đứng sau Phủ Quân, là cường giả có thể thành lập một phương thế lực. Dưới tình huống bình thường, nếu không phải chiến loạn, một Minh Soái như vậy có thể bảo vệ huyện bình an mấy trăm năm. Nhưng bây giờ, đều bị đệ giết chết cả hai Minh Soái.

Thu Minh chỉ chỉ vị trí của hai Minh Soái.

Cao tầng Minh Trùng Giáo trong thành đã bắt được chưa? Còn có người của Linh Tuệ Cốc và Hoàng Cốt Đình? “Lý Trình Di hỏi.

“Giáo thủ u Dương Xương Hà bắt được, nhưng bị chạy mất một người, hẳn là tên gia hỏa Linh Tuệ Cốc, sư tôn có lệnh giải quyết Minh Trùng Giáo trước, cho nên ta chần chờ một chút, vẫn là trước bắt u Dương Xương Hà.” Thu Minh giải thích.

Theo lý thuyết bình thường nàng ra tay sẽ không giải thích gì, nhưng Vương Nhất Thần trước mắt lại khác.

Thân là đệ ngũ m Thần, đã là sư đệ của nàng, lại là mới nhập môn liền có thể lấy một địch hai, giải quyết hai đại Minh Soái đỉnh cấp thiên tài.

Quan hệ tốt với hắn là chuyện nhất định phải làm.

“Bị chạy một người, bất quá nhìn qua, tựa hồ là đặc tính Huyết Nguyên của Linh Tuệ cốc.” Thu Minh ít nhiều có chút xấu hổ, dù sao trước khi đến, bạch lộc là hướng về phía người của Hoàng Cốt Đình mà tới.

“Không sao, nhiệm vụ quan trọng hơn. “Lý Trình Di trả lời. Nếu không phải Hoàng Cốt Đình, việc này để sau hãy nói.

Hắn đi lên phía trước, lục soát trên người hai minh soái, đáng tiếc không có cái gì, ngoại trừ một ít áo giáp vứt bỏ.

Bởi vì lúc huyết thân biến hóa hình thể sẽ kịch biến, cho nên cường giả huyết thân cơ hồ đều không thích mang rất nhiều đồ vật, dù sao biến phía sau đều sẽ hư hao hoặc là rơi xuống, khó có thể tìm.

“Tiếp theo, đệ có một số việc cần xử lý, kính xin sư tỷ hỗ trợ khắc phục hậu quả. “Lý Trình Di thỉnh cầu.

Đi đi, chỗ khó khăn nhất đệ đã làm rồi, còn những việc khác có tính là gì đâu. “Thu Minh cười nói.

Cùng Bạch Lộc sư đệ này làm nhiệm vụ ngược lại là thoải mái, đứng ở một bên tùy tiện đánh phụ trợ là được.

Lý Trình Di cũng không nói nhảm, cuối cùng thu xong bạch khí lưu lại, xoay người hóa thành bóng xám, nháy mắt biến mất tại chỗ.

Vài ngày sau.

Tin tức về hai vị Minh Soái tại Thiên Cảnh phủ ở Đồ Sơn quốc bị mất tích một cách thần bí, hai đại âm thần Khúc Linh phủ ở Thiếu m quốc ra tay, giảo sát hai vị minh soái truyền ra

Lập tức trên Phong Thiên bảng Thiếu m Liệt, lần đầu tiên Lý Trình Di nhảy lên top 30.

Trên hai bảng, ba mươi vị trí đầu phân giới rõ ràng, cho dù Liệt Địa hay Phong Thiên, ba mươi vị trí đầu thay đổi đều chậm chạp hơn nhiều so với phía sau.

Điều này có liên quan mật thiết đến địa vị, thực lực, bối cảnh của những người này.

Có thể tiến vào top 30, ít nhất đều là cường nhân hai Chân Ấn, lần này Lý Trình Di cùng Thu Minh ra tay, giết chết hai vị Minh Soái.

Bởi vì Lý Trình Di âm thầm thỉnh cầu, Thu Minh không thể không cộng thêm chính mình vào, nói là hai người bọn họ cùng nhau hợp lực giải quyết hai gã Minh Soái.

Hiện giờ nhu cầu và mục đích cơ bản của Lý Trình Di đều đã đạt được, dựa vào Khúc Linh phủ, những thứ có thể đạt được và tài nguyên võ học cũng đều đủ dùng, tiếp tục gia tăng danh tiếng có hại không có lợi, ngược lại có thể mang đến càng nhiều nguy hiểm.

Cho nên chia công lao cho Thu Minh.

Đương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là muốn cho địch nhân đánh giá thấp thực lực chân chính của hắn.

Ngày thứ sáu sau khi tin tức truyền ra. Phủ quân Thiên Cảnh phủ-Thiên Phật Thủ Tưởng Định Thành tức giận đến cực điểm, tự mình ra tay tàn sát hai thành trấn ở biên giới hai nước để trả thù. Cũng tuyên bố muốn giết chết tất cả người nhà Vương Nhất Thần! trả thù cho đệ tử của mình.

Mà lúc này Lý Trình Di vẫn còn ở trong Thiên Tụ các của Khúc Linh phủ, lẳng lặng chuẩn bị cho bước tiếp theo.

Hắn phải chuẩn bị mọi thứ.

Bởi vì khả năng hoa ngữ của hoa anh túc xanh, khác với những thứ khác.

Sinh mệnh lực tăng cường tới trạng thái hiện tại gấp mười lần.

Đặc tính thứ hai thuộc về sinh mệnh ngoan cường của hoa ngữ này, hiệu quả thật sự quá khoa trương.

Chương 929:Khắc Ấn từ hoa ngữ

Rất có thể sẽ dẫn đến tố chất các phương diện thân thể xuất hiện kịch biến cùng không cân bằng, cho nên ngay từ đầu phải làm tốt hết thảy chuẩn bị.

"Về bản chất, sức sống gấp mười lần của sinh mệnh ngoan cường được tăng cường, hiệu quả của nó không thua gì hiệu quả Khắc Ấn khác, điều này có nghĩa là, bản thân hoa ngữ kỳ thực cũng giống như Khắc Ấn, cũng là một loại hiệu quả thăng hoa?" Chẳng qua chỉ là thăng hoa của con đường cố định?

Lý Trình Di ở trong gian tĩnh thất thuộc về m Thần thứ năm của hắn, khoanh chân nhập định.

Sau khi đem tất cả trạng thái điều chỉnh đến hoàn hảo, viên mãn.

Hắn ngưng thần tĩnh khí, ngón tay đặt ở bên trên ấn ký ác chi hoa, chạm vào ô vuông hoa anh túc xanh.

'Phải chăng kích hoạt bị động hoa ngữ — sinh mệnh ngoan cường 2"

Một tia hỏi thăm tin tức chảy vào trong đầu hắn

Đúng.

Khoảnh khắc xác nhận thông tin

Toàn thân Lý Trình Di đau nhức mãnh liệt, tất cả tế bào trên người, tại thời khắc này đều phảng phất chiếm được sức mạnh thần bí bổ dưỡng, hơn nữa thời gian cũng bắt đầu gia tốc.

Tế bào giãn nở trở nên lớn hơn, tủy xương, xương, nội tạng, hệ thần kinh, hệ nội tiết, gân cơ vân vân, tất cả mọi thứ, đều nhanh chóng lớn mạnh vào lúc này.

Không chỉ là thân thể, Huyết Nguyên trong cơ thể hắn, cũng đang theo sinh mệnh lực tăng cường sức mạnh nhanh chóng trở nên nhiều hơn, dày đặc hơn.

Lấy cường độ sinh mệnh Lý Trình Di vào lúc này, lại bạo tăng gấp mười lần.

Đây cơ hồ chính là cuồng bạo vượt cấp tăng lên.

Theo lượng lớn sinh mệnh lực tăng cường, trong tĩnh thất, thân thể Lý Trình Di đã bành trướng đến hơn ba mét.

Màng da, huyết nhục, tổ chức nội tạng của hắn, nhao nhao đạt tới một mật độ cấp độ khoa trương siêu cao.

Cân nặng cũng từ bình thường trước đó hơn một tấn, tăng lên tới hơn ba tấn.

Đây còn không phải là Trạng thái Dung Linh Chân Ấn.

Càng khoa trương chính là nhiệt độ cơ thể của hắn, sinh mệnh lực siêu cường, mang đến chính là nhiệt độ cơ thể mạnh mẽ đến không thể tưởng tượng.

Chỉ riêng nhiệt độ bên ngoài cơ thể đã đạt tới hơn tám mươi độ.

Trùng điệp chi tiết dấu vết, đã cho thấy, hắn lúc này, hoàn toàn vượt qua ranh giới sinh mệnh nhân loại bình thường, đến một tầng thứ mà chưa từng có người đạt được. Giơ ngón tay lên, hắn phóng thích một luồng Huyết Nguyên.

Nhưng Huyết Nguyên vốn màu xám trắng, lúc này đã biến thành màu xám tinh khiết. Lúc trước làm cho người ta có một loại cảm xúc như nước chảy, lúc này thì biến thành nham thạch.

Từ không khí chung quanh tới gần Huyết Nguyên liền có thể nhìn ra, có từng luồng nhiệt độ cao mang đến ánh sáng vặn vẹo, đang từ phía trên Huyết Nguyên bốc hơi truyền lại.

Lý Trình Di thở dài một hơi, hơi thở giữa không trung lại hóa thành một làn sóng nhiệt, trong đó xen lẫn không ít thứ màu xám đen, bám vào vách tường cửa sổ phía trước.

Mà vài giây sau, cửa sổ vách tường cư nhiên đều bị ăn mòn ra mảng lớn vết đen.

"Hơi nước trong miệng mình có mang theo vi khuẩn nào không?"

Lý Trình Di trong lòng như hiểu ra.

Bản thân cơ thể con người có rất nhiều vi khuẩn cộng sinh, vô số năm tiến hóa thích ứng, khiến cho những vi khuẩn này hoàn toàn thuộc về một bộ phận của con người.

Ví dụ như vi khuẩn ruột già thông thường, vi khuẩn liên cầu nước bọt, vi khuẩn tụ cầu vàng v. v.

Những quần thể vi khuẩn này, trên thực tế số lượng vượt xa số lượng tế bào của cơ thể, bản thân chúng cũng coi như là một phần ý chí chung của cơ thể.

Nói cách khác, ý chí cá thể, vốn có thành phần của những cộng đồng vi khuẩn cộng sinh này.

Cho nên sinh mệnh lực toàn diện tăng cường, những quần thể vi sinh vật này cũng sẽ được cường hóa toàn diện.

Về bản chất, định nghĩa của con người, thực ra theo số lượng, phần lớn là do vô số vi khuẩn tạo thành, chỉ là lấy tế bào làm chủ thể chống đỡ thân thể, kích cỡ tế bào càng lớn càng nặng chỉ thế thôi

"Theo học thuyết vi khuẩn, con người trên thực tế nên được coi là một thể sinh mệnh do vi khuẩn và tế bào cùng hợp thành, nếu như sức sống được cường hóa, thì thứ được cường hóa nhiều hơn thực ra là các loại vi khuẩn."

Lý Trình Di nhìn cửa sổ bị ăn mòn bắt đầu bốc khói, đứng lên, tiến lên chạm vào màu đen, sau đó ngửi ngửi.

Một mùi nước bọt của chính mình.

Thứ này, chẳng lẽ là quần thể vi sinh vật từ nước bọt của mình?

…….

‘Tiếp tục phát triển như vậy, sẽ không phải là cuối cùng biến vi khuẩn trên người ta thành vũ khí sinh học khủng bố, có thể dùng để công kích kẻ thù bên ngoài?’

Trong lòng Lý Trình Di có chút dở khóc dở cười, đồng thời cũng có loại sợ hãi nhàn nhạt.

Hắn bây giờ đang đi về hướng phương hướng mà chưa một ai từng trải qua, không ai biết những gì thực sự nằm sâu trong con đường đó và những gì sẽ xảy ra.

Không ai biết.

Không có ai nói cho hắn biết, Ác Chi Hoa khi hắn đồng thời tu hành võ học cùng truy cầu Khắc Ấn, cưỡng ép đem nó tăng lên mảng lớn sẽ có ảnh hưởng gì.

Hiện tại Hoa Lân Y bình thường đối với hắn đã không có hiệu quả quá lớn, tỉ lệ gia tăng, đối với các loại địch nhân năng lực thiên kỳ bách quái mà nói, tác dụng ngược lại kém xa Hoa Ngữ.

Đưa tay nhẹ nhàng lau một cái, trong lòng bàn tay hắn dấy lên tử năng nhè nhẹ, nhanh chóng đem trước vi khuẩn màu đen trước mắt diệt sạch.

Tử năng đối với những vật sống có sinh mệnh lực ngoan cường này, ngược lại là công cụ thanh lý thích hợp nhất.

Sau khi tử năng bao phủ, trên cửa sổ bởi vì tử năng mang đến nhiệt độ thấp, hiện lên một tầng băng.

Thu tay về, Lý Trình Di cảm nhận được biến hóa khủng bố thay da đổi thịt, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

“Kế tiếp, nên tiếp tục sắp xếp bước tiếp theo không thể trì hoãn quá lâu thời gian trở về, nếu không độ khó góc chết thần bí kia lại tích cóp độ khó quá nhiều, chỉ sợ sẽ mang đến phiền toái.”

Làm hết sức mình để nâng cao bản thân.

Đó là lý do lớn nhất hắn tới Midraon.

Chương 930: Lựa chọn tân chủ hoa thứ 10

Lúc này, thoáng sửa sang lại quần áo, hắn đẩy cửa ra khỏi tĩnh thất, kế tiếp, tiến hóa sau khi hoàn thành, là nên lựa chọn tân chủ hoa thứ mười.

Nhưng trước khi chọn hoa chính thứ mười, hắn còn cần làm một việc trước.

Trong vườn thực vật.

Lưu Minh Dương phụ trách quản lý cúi đầu báo cáo tình hình hoa cỏ hiện giờ với Lý Trình Di.

"Hiện tại hoa tử vi, hoa tử đằng, Lay-ơn, lan hồ điệp, hoa hướng dương…các khu vực hoa đều đã bố trí hoàn thành, nhưng Tiết mao phi liêm quần hoa thu thập bất tiện, tuy rằng hiện tại chính là hoa kỳ, nhưng loại hoa này bản thân bởi vì hoa thân nhỏ, không có giá trị thưởng thức, giá trị dược dụng cũng ít, cho nên không có người bán, chỉ có đi Vạn Mộc Sơn mới có thể thu thập"

"Nơi này hoa mười loại có năm loại đều là từ Vạn Mộc Sơn mà đến, ít nói nhảm, hiện tại lấy được bao nhiêu rồi?" Lý Trình Di hỏi

Ảnh thế huyết mạch Ảnh Long dùng tương đối tốt, điều này làm cho hắn sinh ra ý nghĩ mau chóng đem huyết mạch Ảnh Long tăng lên đến cực đỉnh.

Cho nên hắn một khi trở thành m Thần, liền bỏ ra rất nhiều tiền xây dựng vườn thực vật, đồng thời thu mua đất đai thử trồng trọt Tiết mao phi liêm.

Bởi vì Tiết mao phi liêm đã hoàn thành ba loại biến chủng hoa khí cùng tiến hóa, bây giờ ở Địa Nguyệt, đã rất khó tìm được mới biến chủng.

Nhưng là ở chỗ này lại khác, hoàn cảnh bất đồng, thổ nhưỡng khác biệt, dẫn đến bản thân Tiết mao phi liêm nơi này khác với Địa Nguyệt bên kia Cho nên cây cối bình thường ở đây, đối với Lý Trình Di lúc này mà nói cũng là biến chủng.

Chỉ là hắn bây giờ gặp phải vấn đề là, thực vật trên Bình nguyên đất đen quá ít, virus của những dã nhân mắc bệnh mắt

đỏ tàn sát bừa bãi thổ địa, khiến hoa cỏ nơi này cơ hồ không cách nào sinh tồn.

Chỉ có Vạn Mộc Sơn bởi vì có Huyết nguyên tự nhiên của Diêu Hương Ngọc Mẫu nhất phái phát ra, dẫn đến mảng lớn thực vật mọc thành bụi.

Từ điểm này mà xem, Lý Trình Di thật ra rất muốn hợp tác với Diêu Hương Ngọc Mẫu.

Nhưng thế nhưng bên kia quá mức hỗn loạn, vả lại cùng Thiếu m quốc nhất phái trời sinh đối địch, cho nên chỉ có thể từ bỏ.

Trên bản chất, nếu không phải ngay từ đầu tới Tân Minh trấn trước, hắn đại khái sẽ đi Vạn Mộc Sơn trước.

Nơi đó mới là nơi thích hợp nhất với hắn.

“Vậy bây giờ thu thập được bao nhiêu hàng rồi? “Lý Trình Di hỏi.

Thương nhân thu mua lúc trước nói dựa theo giá gốc không bán, bọn họ muốn tăng giá bốn thành. “Lưu Minh Dương có chút chần chờ nói.

Cho bọn họ. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Nơi này Tiết mao phi liêm rẻ cực quý, võ nhân bình thường chạy đi lại chậm chạp, cái này liền dẫn đến việc đến bây giờ hắn mười thu thập được một chút hạt giống để gieo trồng, nên độ tiến hóa cũng mới đạt tới 13%, cách 100% vẫn còn xa.

“Vâng “Lưu Minh Dương muốn nói lại thôi.

Ngươi muốn nói cái gì?

“Thuộc hạ đang suy nghĩ, đại nhân vì sao không tự mình đi tới Vạn Mộc Sơn? Nếu chỉ là vùng biên giới, tính an toàn không lớn, với tốc độ thân pháp của đại nhân, hẳn là cũng có thể rất nhanh trở về.

“Đúng thế, nhưng chúng ta đã gieo hạt giống, nếu thuận lợi chỉ hơn một năm là có thể nở hoa kết quả, không cần phải mạo hiểm đi Vạn Mộc Sơn.

Đây là ý nghĩ chân thật của Lý Trình Di, không có tiền vốn cũng đừng đi nơi nguy hiểm, không cần thiết mạo hiểm tuyệt đối không đi mạo hiểm, đây là kinh nghiệm đúc kết của hắn.

Mặc dù mạo hiểm càng lớn lợi ích càng lớn, nhưng hắn đã có đầy đủ tiến bộ tốc độ điều kiện tiên quyết, không cần đặc biệt đi mạo hiểm.

Vận khí loại này, chỉ có thể dệt hoa trên gấm, không thể làm chỗ dựa.

"Là thuộc hạ thiếu suy nghĩ. "Lưu Minh Dương cáo tội nói.

"Không sao. "Lý Trình Di trả lời, nếu không phỉa là ở Địa Nguyệt không còn biến chủng Tiết Mao Phi Liêm, hắn đã sớm tiến hành tiến hóa tiếp theo.

Hoa khí bị hạn chế, khiến hắn có ý định trồng hoa cỏ biến chủng. Tốc độ dòng chảy thời gian cực lớn của Midraon và Địa Nguyệt dường như cũng cho hắn khả năng đạt được mục tiêu này.

Loại thực vật Phi Liêm này, bình thường là sinh hai năm hoặc là nhiều năm, dựa theo phân chia tỉ mỉ chủng loại khác nhau, tuổi thọ cũng khác nhau, Tiết mao phi liêm là nhánh độc hữu trong đó.

Nếu như trồng hoa biến chủng loại hai năm nếu thành công, hoàn toàn có thể trong vòng hai năm hoàn thành một lần hấp thu hoa khí.

Lưu Minh Dương thấy hắn đang suy tư vấn đề, lúc này lặng lẽ đi xuống liên hệ với người bán hoa.

Lấy Lý Trình Di cầm đầu nhóm 3 người Đại Hùng cùng Trần Gia Hàm, công khai thu thập hoa cỏ cần thiết cho vườn thực vật, thu mua đất đen sau khi tinh lọc chân khí, hiện giờ đây đã hình thành một chuỗi sản nghiệp trong Khúc Linh phủ.

Thương nhân bán hoa chính là một trong những khâu trong đó, vốn bọn họ là buôn bán dược liệu, bây giờ bởi vì nhu cầu vườn thực vật quy mô lớn của Lý Trình Di, vung rất nhiều tiền xuống, nhanh chóng thu được vô số lợi nhuận, liền ở trong thành hình thành hệ thống.

Ngay sau khi Lưu Minh Dương đi xuống hơn mười phút, rất nhanh, bên ngoài vườn thực vật chạy tới từng đội nông phu lưng đeo gùi trúc, bọn họ thống nhất đặt gùi lên bậc thang trước cửa vườn thực vật, Lưu Minh Dương đi theo còn để cho võ nhân hộ vệ vườn thực vật duy trì trật tự.

Gùi lần lượt mở ra, bên trong tất cả đều là hoa màu đỏ tía tựa như rất nhiều gai nhỏ tụ tập cùng một chỗ.

So với Địa Nguyệt, Tiết mao phi liêm nơi này màu sắc càng tối hơn, hơi đen.

Hơn nữa vì phòng bị trên đường tổn hại, hoa nơi này đều dùng lông thú cứng rắn đặc thù bao bọc lại, bên ngoài còn có chậu hoa kim loại cứng rắn, ngăn cản va chạm trong toàn bộ quá trình vận chuyển.

Chương 931:Gian khổ sưu tập giống hoa

Lưu Minh Dương nhanh chóng phát ngân phiếu cho người dẫn đầu thương nhân bán hoa trên đầu còn quấn băng vải.

Một chậu hoa hai trăm hai mươi lượng, đây chính là giá thu mua, nơi này tổng cộng trên trăm chậu, chính là 22.000 lượng bạc. Cái giá này bao gồm chi phí thuê võ nhân hộ tống.

Bao hàm một đường gian khổ nguy hiểm qua lại hai năm.

Còn có cả đội ngũ hơn trăm người chia sẻ, đại lý trung gian chia lợi nhuận.

Đối với người bình thường, đối với võ giả bình thường, đơn thuần đi một chuyến Vạn Mộc Sơn cũng đã là chuyện tương đối nguy hiểm, chớ nói chi là đi vào tìm hoa.

Cho nên người bán hoa tăng giá, Lý Trình Di cũng không phản đối, nếu không sợ người ta chú ý, hắn thậm chí còn muốn tăng giá gấp mười lần.

Trả tiền xong, từng chậu hoa được chuyển vào sảnh vườn thực vật, chờ thợ làm vườn kiểm tra.

Bốp.

Một bóng đen hạ xuống, hóa thành thân ảnh cao lớn mặc áo đen của Lý Trình Di.

“Ta tự mình đến kiểm tra. “Hắn thản nhiên phân phó.

“Vâng. “Mấy người chăm sóc hoa nhao nhao lui ra phía sau.

Nhìn chậu hoa trước mắt, trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia chờ mong.

Rốt cục cũng có thể tiến hóa huyết mạch Ảnh Long.

Bản thân huyết mạch hắn nắm giữ cũng đã thật lâu không tăng lên. Cho nên lúc này đây, thật vất vả đi tới Midraon, phát hiện mới Tiết mao phi liêm, có lẽ có thể làm cho Ảnh Long huyết mạch đã đạt tới đẳng cấp bình thường, có thể tăng lên tầng thứ mới.

Chậm rãi đến gần, Lý Trình Di phất tay bỏ đi tất cả lông thú phòng hộ, khom lưng, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào chậu hoa nhỏ màu tím đỏ đầu tiên.

Từng đóa hoa nhỏ gai nhọn kia, tựa như từng món đồ chơi trẻ em lông xù, run rẩy lồng lộng, hết sức đáng yêu.

Toàn bộ một chậu cây, cũng chỉ có lác đác ba đóa hoa nhỏ, vả lại thân hoa rất nhỏ, chỉ lớn như hạt đào vậy, rất khó hấp thu được bao nhiêu hoa khí.

Thoạt nhìn, chủng loại nơi này, so với hoa tại Góc chết cửa hàng nhỏ yên tĩnh ở Địa Nguyệt suy dinh dưỡng hơn rất nhiều.

Tiến hóa mới, huyết mạch mới.

Ngón tay Lý Trình Di theo khoảng cách tới gần, nhẹ nhàng điểm lên cánh hoa màu tím.

Xì.

Trong phút chốc, một cỗ hoa khí trong trẻo nhưng lạnh lùng tràn vào đầu ngón tay.

“Có thể được! Tuy rằng bề ngoài thoạt nhìn là giống Y mao tiết liêm bình thường, nhưng bản chất cũng không giống nhau, là biến chủng!

Nhất thời trong lòng Lý Trình Di buông lỏng, hắn sợ có phải biến chủng hay không, vậy lại là một lần hy vọng biến thành thất vọng.

Xác định hoa khí có thể hút, tiến hóa độ bắt đầu tăng lên, hắn sờ bằng cả hai tay, một chậu tiếp một chậu hấp thu hoa khí.

Thẳng đến chậu thứ tám mươi chín, mới rốt cục hấp thu được 100% Hoa Lân Y.

Thành công rồi! Hắn đứng lên, cảm thấy mỹ mãn nhìn chậu hoa kế tiếp.

Đều không thành vấn đề, mang đi trồng đi, chú ý thu thập giống hoa tiến hành trồng trọt biến chủng, có thể dùng chân khí cùng dược vật để nuôi hoa"

"Vâng. "Mấy người làm vườn vội vàng lên tiếng trả lời, Đệ Ngũ m Thần cho bọn họ một tháng lương cao hơn một ngàn lượng, cũng không phải để cho bọn họ ngồi không chơi đùa.

Thu thập xong hoa khí, kế tiếp lại nên là ác niệm.

Trước khi hoa chính không bổ sung đầy đủ hoa khí, ác niệm không thể lưu trữ, chỉ có thể chờ sau khi hoa khí đầy, mới có thể tương ứng thu thập vào trong ô vuông hoa chính, cho nên phải thu thập để dùng.

Nhưng lúc này Lý Trình Di đã tương đối có kinh nghiệm, ở chỗ này thu thập ác niệm, có thể so với ở Địa Nguyệt thuận tiện hơn nhiều.

Nói cho bên Thiên Tụ Các, ta ra khỏi thành một chuyến, thu thập một ít tài liệu luyện công.

Hắn thuận miệng phân phó một câu, để cho Lưu Minh Dương truyền lời, chính mình thì thả người một cái, bóng loáng lóe ra vườn thực vật, mũi chân điểm trên mặt đất, đột ngột bốc lên, hướng phía ngoài thành lướt đi.

Thân pháp khủng bố một giây bay được mấy km, khiến hắn không cần phải kéo bè kéo lũ dềnh dang làm cái gì. Vì chỉ cần nhấc chân một cái đã vượt qua khoảng cách dài dằng dặc, hà cớ gì phải ngồi trong kiệu để người ta khênh chậm dề dề cho mất thời gian

Cho nên cao thủ đạt tới cấp độ nhất định, cơ hồ đều là tự mình ra vào thành trì. Dù sao bởi vì tốc độ quá nhanh, người bình

thường phần lớn cũng phản ứng không kịp, nhìn cũng nhìn không thấy.

Cũng giống như người bình thường cũng không thể nhìn thấy đạn bay, đó là sự thật.

Đạn bay tốc độ cao nhất, đó là khi rời khỏi nòng mới là gấp đôi tốc độ âm thanh, tiếp theo sẽ bởi vì lực cản không khí mà nhanh chóng giảm tốc độ.

Cứ như vậy người bình thường cũng căn bản thấy không rõ, càng đừng nói động một chút là mấy lần tốc độ âm thanh như Võ nhân Huyết Nguyên.

Hơn mười phút sau, Lý Trình Di chợt dừng lại, xung quanh đã là một mảnh hoang nguyên.

Nơi này đã là khu vực biên giới giữa Thiếu m quốc và Đồ Sơn quốc.

Tuy rằng đều là bình nguyên đất đen, nhưng trên mặt đất nơi này rõ ràng dựng từng khối bia biên giới.

Cứ cách mấy km, lại có một khối bia đá lớn cao năm mét màu đen, đứng trên mặt đất, mặt trên khắc số hiệu bia giới, cùng địa danh phương vị cụ thể nơi này, cùng với thời gian lập bia.

“Đến mà không trả lễ thì cũng không hay. Đồ Sơn…. “Lý Trình Di nhìn về phía bình nguyên phía sau bia giới, trên mặt hiện lên một nụ cười.

Bốp!

Trong phút chốc hắn hóa thành bóng đen, bay vào quốc thổ Đồ Sơn quốc.

Roẹt

Hắc Thổ ở dưới thân nhanh chóng lùi ra xa, hai bên thỉnh thoảng lướt qua từng cây đen khô héo.

Cuồng phong phất vào mặt, khí lưu bị huyết nguyên như nước chảy phân ra hai bên.

Không ngừng xâm nhập vào Đồ Sơn, rất nhanh, trước mặt Lý Trình Di đã xuất hiện một pháo đài bốn phương do đất đen

hỗn hợp đá đen xây dựng.

Các tháp canh được bố trí ở bốn góc của pháo đài, hoạt động như các trạm gác nhìn ra xa và tháp mũi tên.

Chương 932: Chơi đùa với địch nhân

Toàn bộ pháo đài tràn ngập phong cách đặc hữu của Midraon, đó chính là lớn.

Võ nhân nơi này mỗi người ngoài sức mạnh lớn, sức chịu đựng kinh người, còn có thể thoải mái nhảy ra mái nhà mái cong cao ba trượng nên có thể kiến tạo pháo đài quân sự tự nhiên cũng phải thể hiện đầy đủ nhân lực cường đại.

Pháo đài này ở trước mặt Lý Trình Di, cao bốn mươi mét, rộng gần trăm mét, là một pháo đài loại nhỏ điển hình của cứ điểm tạm thời.

Cũng đủ rồi.

Lý Trình Di kéo xuống áo bào đen, lộ ra thân trên bên trong cường tráng khôi ngô, nhiệt độ cơ thể lên tới hơn 80 độ khiến hắn mới vừa dừng lại, liền bị võ nhân bên trong pháo đài phát hiện tung tích.

Phạm vi cảm ứng của võ nhân chân khí và võ nhân Huyết Nguyên đều vượt xa người thường, nơi này cách pháo đài không nhiều lắm ba bốn trăm mét, lại là bình nguyên màu đen bằng phẳng, tự nhiên có thể nhanh chóng phát hiện tình huống.

Chíu !

Một đạo tên vang phóng lên cao, ngay sau đó trong pháo đài bay lên hai bóng người mặc giáp đen, hướng Lý Trình Di cấp tốc vọt tới, đó là võ nhân chân khí.

Là Thiếu m m Thần, mau lui lại! "Đột nhiên một người trong đó lớn tiếng hô to, đột nhiên nửa đường rút lui. Hiển nhiên nhận ra Lý Trình Di.

"Muộn rồi! "Lý Trình Di cười to một tiếng, xung quanh thân ảnh nổ tung một mảng lớn khí trắng.

Khí trắng vọt lên, vọt tới độ cao hơn ba mươi mét, bao phủ chung quanh mảng lớn thổ địa.

Ha ha!

Một tiếng gió thật lớn nổ tung.

Một con hươu khổng lồ bao phủ cốt giáp xám trắng dày nặng, từ trong bạch khí chạy như điên ra, cúi đầu, hung hăng đụng vào pháo đài màu đen.

Không để ý tới võ nhân lao ra, cũng không để ý tới mũi tên vội vàng bắn ra trong pháo đài.

Lý Trình Di chỉ làm hai động tác.

Cúi đầu xuống.

Húc!

Ầm ầm!!!

Lúc này Lý Trình Di, thân hình đã cao tới ba mươi mét, toàn thân cơ hồ cao ngang với tường thành của pháo đài.

Sừng hươu khổng lồ trên đầu hung hăng đâm vào tường.

Hơn mấy vạn tấn cự lực đều trút xuống tường đen. Đây còn chưa phải toàn lực.

Rung động.

Nổ vang.

Sừng hươu xám trắng thô to như hai gai nhọn khổng lồ, hung hăng đâm vào tường, cắt, xé rách, đụng vỡ thành vô số đá vụn đất vụn.

Từng tảng đá lớn phun vào bên trong như mưa, đập ngã đám binh sĩ giáp đen Đồ Sơn quốc đang nhao nhao xông lên

Hơn mười tên binh sĩ thoáng cái liền ít đi hơn phân nửa, còn lại cũng phát ra tiếng hét hoảng sợ thét chói tai, xoay người bỏ chạy.

Trong tiếng ù ù, Lý Trình Di ngẩng đầu, hất hòn đá đen đất trên đầu xuống, đại khái phán đoán thị trấn Sơn Quốc gần nhất trên bản đồ.

“Thử ngăn cản ta đi! “Hắn cười to, tùy ý mấy trăm con chim kinh hoàng bay lên, tản ra bốn phía chạy trốn.

Lông vũ màu đen bay tán xuống, bị bạch khí cuồn cuộn tản ra phía dưới cuốn vào, bao phủ biến mất.

Tiếp theo lại một mạch chạy nước rút, trong tiếng nổ, pháo đài này liền dưới lực trùng kích, ầm ầm sụp đổ, hóa thành một mảnh phế tích.

Lý Trình Di lại nhắm vào phương vị kế tiếp, phát lực bốn vó, một đường điên cuồng xông lên.

Tiếng vó như sấm rền chấn động bình nguyên, bắn lên một mảng lớn đất đen.

Chỉ là trong nháy mắt, cả người đã biến mất tại chỗ, hướng huyện thành tiếp theo của Đồ Sơn quốc là Huyện Vu Khê phóng đi.

Thiếu m quốc hỗn loạn, các phủ thành mỗi người làm theo ý mình, phạm vi năng lực hấp thu ác niệm của hắn bây giờ cũng theo hình thể biến lớn, cùng tỉ lệ gia tăng gấp mười lần, đạt tới phạm vi ba trăm mét.

Phạm vi này tăng lên, từ lần trước hắn triển khai Trạng thái Dung Linh Chân Ấn, liền phát giác.

Phạm vi lần trước còn không lớn như vậy, lần này tăng lên càng nhiều, vừa vặn có thể dùng để phục khắc phương pháp thu thập ác niệm lần trước.

Tiếng sét đánh còn chưa truyền ra, thân ảnh Lý Trình Di đã vượt xa sóng âm, vọt tới phía trước.

Mấy chục giây sau, phía trước thành trì thật lớn có tường vây xây thành hình bầu dục, xuất hiện ở trước mắt hắn.

Tường thành kia cao không quá hai mươi mấy mét, còn không cao bằng hắn lúc này.

Không chần chừ, không do dự.

Lý Trình Di cúi đầu, đem sừng hươu nhắm ngay cửa thành.

Đây là đáp lễ đối với phủ quân quý quốc.

Sóng âm thật lớn của hắn tựa như gió lốc, trong nháy mắt khuếch tán toàn bộ thị trấn.

Từng võ nhân phóng lên cao, nhảy lên tường thành, chấn động nhìn cự ảnh màu xám trắng còn cao hơn cả tường thành c.

Là m Thần thứ năm của Khúc Linh phủ! Cự Lộc! Hắn sao lại tới nơi này!?

“Chúng ta không đánh lại đâu!Chạy mau!”

Chạy đi!

Mau đi thông báo cho huyện thủ!

Lúc này huyện thủ Thượng Quan Triệt, đã sớm đến trong tháp tường thành, nhìn Lộc Nhân khổng lồ bắt đầu húc tường thành, cả người hắn đều choáng váng.

Một khắc trước còn ở trong phủ uống rượu ôm mỹ nhân, một khắc sau liền như rơi xuống vực sâu, cả người lạnh lẽo.

Võ nhân mạnh nhất trong huyện, không cần hắn nói, đã sớm tứ tán thoát đi.

Thân pháp nhanh nhất là nhóm Võ nhân Huyết Nguyên tự nhiên là chạy trước tiên, tiếp đến là nhóm võ nhân chân khí bình quân mỗi người cũng chạy được trăm mét mỗi giây. Sau đó là quý nhân phú hào có các loại tọa kỵ huyết mạch dị thú.

Đám người tựa như điên loạn, đè ép giẫm đạp, từ ba cửa thành còn lại chen chúc lao ra.

Không ai muốn chết, mà chẳng biết tại sao, lúc này Đệ Ngũ m Thần Cự Bạch Lộc tựa hồ cũng không lập tức phát động ý tứ tàn sát.

Mà là lẳng lặng chờ đợi cái gì.

Lý Trình Di còn chờ gì nữa?

Tự nhiên là đang đợi các người chạy xa một chút.

Người đã chết rồi thì làm sao hấp thu ác niệm? Đương nhiên là phải chờ các người an toàn chút, hắn mới uy hiếp đe dọa bọn họ, từ trên người bọn họ kiếm chút lợi ích.

Người chết không có giá trị, người sống mới có tác dụng.

Hắn ngay từ đầu không ôm ý định đồ sát cả thành, tới nơi này, bất quá là vì hấp thu ác niệm.

Đợi vài phút sau, rốt cục, nên chạy đều đã chạy, chỉ còn không kịp chạy, chen đến cửa thành khác đều người bình thường. Hắn mới hung hăng đụng vào tường thành.

Chương 933:Dễ dàng thu thập ác niệm

Ầm ầm!!!

Tường nổ tung, bị đè ép bẻ gãy, phun vào bên trong một mảng lớn mảnh vụn.

Phòng ốc trong thành bị mưa đá vụn lớn nhỏ không đồng nhất đập vỡ một mảnh.

Lý Trình Di vứt bỏ đất đen trên người, thong dong vào thành, dạo bước trong từng căn phòng trống rỗng.

Gặp phải kiến trúc chắn đường, liền dùng giáp ngực đụng nát.

Ác niệm từ bốn phương tám hướng chen chúc tới, theo hắn không ngừng chậm bước, ác niệm cũng càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh, nửa phút sau, ác niệm Tiết mao phi liêm nhanh chóng lấp đầy đến 100.

Hoàn thành rồi.

Lý Trình Di cảm thấy mỹ mãn, chiêu này thật sự dùng quá tốt.

Tại Địa Nguyệt thì lo lắng vũ khí hiện đại sát thương quy mô lớn, lo lắng Đông Quân và các cường giả đỉnh cấp ra tay áp chế.

Nhưng ở đây, địch quốc đối kháng, thiên kinh địa nghĩa. Hắn hoàn toàn có thể không kiêng nể gì đe dọa người khác, uy hiếp người khác, nhanh chóng thu hoạch đại lượng ác niệm mà mình cần.

Sau khi ác niệm viên mãn, Lý Trình Di lúc này lui ra, thân hình hấp thu bạch khí, đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành bóng đen bay về phía trước.

Trước sau từ lúc hắn xuất hiện đến lúc rời đi, không có bất kỳ dấu hiệu nào, chỉ kéo dài ba phút mười lăm giây.

Huyện thủ Thượng Quan Triệt đã chuẩn bị sẵn sàng cùng tồn vong với thành, đao cũng đã kề lên cổ mình, chuẩn bị tự vẫn,

kết quả vừa ngẩng đầu lên, Cự Lộc đã không còn bóng dáng!

Chuyện gì xảy ra!?

Hắn ngơ ngác nhìn thị trấn trống rỗng, nếu không phải tường thành bị đụng gãy kia vẫn còn, hắn còn tưởng rằng hết thảy vừa phát sinh đều là ảo giác.

“Đại nhân!! Đại nhân chúng ta sống rồi!! Sống rồi!!

Phó huyện thủ bên cạnh ôm hắn cười như điên, nước mắt giàn giụa.

Đám quý nhân còn chưa chạy xa lúc này cũng phát hiện tình huống, ngơ ngác nhìn nhau chần chờ trong chốc lát, bọn họ không lập tức trở về, mà là dừng chân quan sát.

Nhưng bình dân trong thành không kịp thoát đi cũng là bắt đầu cuồng hoan, quý nhân phú nhân vội vàng thoát đi, còn chưa kịp mang đi đại lượng tài vật tài nguyên, lúc này đều béo cho bọn họ.

Dù sao cũng không có ai trông coi, mọi người xông vào các phủ đệ tranh nhau một trận.

Cả huyện Vu Khê lâm vào cảnh vui mừng.

Trong cảnh mừng vui điên loạn, từ xa có hai bóng đen lao tới hyện Vu Khê, đó là Minh Soái Thiên Cảnh phủ đến trợ giúp!

Nhưng trợ giúp của bọn họ chỉ là công dã tràng.

……

Địa Nguyệt.

Cứ điểm bên ngoài Ngọc Đỉnh

Trên quỹ đạo không gian, từng top chiến cơ xếp hàng ở phía xa bổ sung năng lượng đạn dược, chờ cất cánh.

Xe cơ giới tự động màu đen vận chuyển năng lượng di chuyển với tốc độ cao dọc theo quỹ đạo chính, đi qua đi lại bên cạnh Đinh Mộng.

Cô một mình ở trên sân thượng bên cạnh quỹ đạo chính, chậm rãi tản bộ, suy tư sai lầm vừa rồi của mình.

“Mình cũng không động tay động chân với bản thể Pháp n, chỉ là hạ thủ với Long duệ dưới trướng mà bọn chúng khống chế, lại bị phát hiện nhanh như vậy.” Có vẻ như vấn đề có hai điểm.”

“Một, bọn chúng khống chế Long duệ chặt chẽ hơn ta tưởng tượng.

“Hai, sóng não của bản thân bọn chúng, rất có thể khác với chúng ta, nếu có thể có mẫu vật liên quan tiến hành nghiên cứu, có lẽ có thể nhằm vào Ảnh Long, hoàn thành nâng cấp mô đun Hoặc Tâm mới.”

Kết cấu sóng não khác nhau, phản ứng khi xâm lấn cũng khác nhau, điểm này trước kia cô cũng từng gặp qua, nhưng đều không phản ứng nhanh như lần này.

Răng rắc.

Đang lúc nàng suy tư, bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ từ phía sau truyền đến.

Liên kết cứ điểm trên quỹ đạo, là có tồn tại lực trường ngăn cách, nơi này có không khí, có mô phỏng trọng lực, hoàn cảnh cùng Địa Nguyệt chênh lệch không lớn.

Cho nên cũng có truyền sóng âm

“Ai? “Đinh Mộng quay đầu, xoay người, nhìn về phía sau.

Nếu là người bình thường, có lẽ sẽ cho rằng đây là tạp âm mình nghe được, tiếng ồn hoàn cảnh, chỉ là trùng hợp tới gần mình.

Nhưng cô thì khác.

Thân là một trong Cửu Nghi, hơn nữa còn là Cửu Nghi xếp hạng tương đối gần phía trước, phạm vi cảnh giới cùng phạm vi cảm giác của cô, cho dù ở chỗ này bị suy yếu, cũng phải đến hơn 50m.

Nói cách khác, bất kỳ cá thể nào, sinh vật sống trong vòng 50 mét, đều có thể nhìn thấy rõ ràng trong đầu cô.

Coi như là quỹ đạo kim loại dưới chân biến hóa rất nhỏ, cũng không có khả năng thoát khỏi sự nắm giữ của cô.

Cô có thể cảm giác được, thanh âm không phải từ dưới chân truyền ra.

Vậy.

“Không đúng! Không phải phía sau, là Đinh Mộng đột nhiên tỉnh ngộ, nhìn về phía bóng dáng của mình.

Nhưng đã quá muộn rồi.

Một đạo long ảnh trong cái bóng không tiếng động nhào ra, cấp tốc xông về phía mặt nàng.

Mê Cảnh Bảo!?

Ong!!

Hộ thân lực trường tự động khởi động, nhưng theo một tiếng giòn vang trong long ảnh.

Khuôn mặt Pháp n lóe lên rồi biến mất, Đinh Mộng giống như nhìn thấy trong tay hắn bóp nát thứ gì đó.

Vật kia phảng phất là một viên cầu, viên cầu màu bạc lóng lánh bạch quang.

Trong nháy mắt bị bóp nát, chung quanh đột nhiên nổ tung một mảng lớn vặn vẹo vô hình, trong nháy mắt làm ngưng trệ vành đai ánh sáng màu sắc rực rỡ mà Mê Cảnh Bảo triển khai.

Chính là trong nháy mắt như vậy.

Ảnh Long đột nhiên tới gần, tiến vào lực trường hộ thân.

Ngay sau đó, là một mảnh hoàn toàn hắc ám, bao phủ chung quanh.

Quỹ đạo màu xám bạc biến mất.

Thay vào đó, là một mảnh không gian hắc ám không nhìn thấy biên giới, không phân rõ trên dưới.

Hoan nghênh đi vào không gian bóng tối mà chúng ta chuẩn bị cho nghi thức. “Thân ảnh Pháp n từ phía sau Đinh Mộng ngưng tụ ra, nhẹ nhàng lên tiếng.

“Không gian bóng tối?” Đinh Mộng trong lòng trầm xuống, giờ sao không biết đây là nơi nào, lần trước động tác xảy ra sơ

xuất bị đối phương phục kích.

Nhưng giờ này khắc này nghĩ những thứ này cũng vô dụng, phải nghĩ biện pháp đột phá nơi này, truyền cảnh báo cho Đông Quân.

Chương 934: m mưu của 3 con Ảnh Thực

“Pháp n tướng quân, ngươi đây là ý gì?”

Đôi mắt đẹp của nàng âm trầm, mang theo hàn khí nhè nhẹ nhìn chằm chằm đối phương.

“Nâng đỡ Long Vương, thành tựu nghi thức, cần ở chỗ này đúc xây vương tọa, ba người chúng ta hao hết không ít tâm lực, mới lợi dụng đại lượng bóng ma sống, chế tạo ra một cái không gian bóng ma thuần túy như vậy.” Pháp n cười lạnh nói.

“Thông qua không gian này, chúng ta có thể sử dụng nó như một quá trình chuyển đổi cho nhau bất cứ lúc nào, hội tụ ở đây và hoàn thành việc trao đổi tài nguyên và thông tin.”

“Ý của ngươi là!? “Đinh Mộng trong mắt ngân quang co rụt lại, trong nháy mắt hiểu được ý của đối phương.

Đúng như ngươi nghĩ.

Một bên khác, thân ảnh Thrall chậm rãi từ trong bóng tối ngưng tụ ra.

Ngay sau đó, phương hướng thứ ba là Oánh.

Ba con Ảnh Long lúc này trong nháy mắt vượt qua đại lượng khoảng cách, ở chỗ này hội tụ một đường.

Người ngươi cần giao đấu, không chỉ có ta.

“Mà là chúng ta. “Thrall mặt lộ vẻ trào phúng.

……..

Bầu trời đêm u ám.

Phía trên Khúc Linh phủ, một đạo quang ảnh xám trắng chợt lóe lên, trong sân thuộc về m Thần trong Thiên Tụ Các xuất hiện thêm một người.

Lý Trình Di cả người bạch khí quanh quẩn, thân trên trần, lộ ra cơ bắp cường tráng cân xứng.

Chính giữa lồng ngực, ba đạo ấn ký màu đen phức tạp tinh xảo rõ ràng nổi bật.

Nhiệt độ quanh sân khi hắn đến bắt đầu nhanh chóng bắt đầu tăng lên, giống như mùa xuân ấm áp.

Đèn lồng vàng nhạt treo bốn phía bị khí lưu đan xen hình thành lắc lư không thôi, cũng làm cho vầng sáng lắc lư, ở trong sân yên tĩnh, ngược lại càng lộ vẻ an bình.

Lý Trình Di tiện tay một chiêu, một bộ áo choàng dự bị trên lan can hành lang cách đó không xa lập tức bay tới, khoác lên người hắn.

Ác niệm thu thập xong, kế tiếp, nên là tiến hóa huyết mạch.

Trong lòng hắn vô cùng chờ mong, sau khi huyết mạch Ảnh Long tăng lên, sẽ sinh ra biến hóa bực nào.

Sở dĩ trước đó sớm tăng cường sinh mệnh lực gấp mười lần, chính là chuẩn bị cho lúc này.

Hắn từ Đại Hùng nơi đó biết được, sinh mệnh lực cũng chính là hoạt tính, là hết thảy cơ sở, nếu như lấy sinh mệnh lực khổng lồ nhất, đến tiến hóa tự thân Huyết mạch Ảnh Long, nhất định có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Bốp.

Ngay khi hắn chuẩn bị tiến vào tĩnh thất, đột nhiên dừng bước, xoay người đi.

Ở phía sau hắn chẳng biết từ lúc nào vô thanh vô tức có thêm một người.

Một ông già cao lớn lông mày trắng, mặc bộ đồ màu đen có hoa văn hình trăng bạc.

Trên mi tâm ông già có một vệt đỏ, hai mắt bình tĩnh nhìn Lý Trình Di.

“Sư tôn! “Lý Trình Di rùng mình, vội vàng ôm quyền hành lễ.

“Huyết Nguyên tương tự như luyện pháp chân khí, nhưng tiến độ chậm hơn rất nhiều, mười năm chân khí, nhiều lắm tương đương với một năm huyết nguyên, Hư Dạ Hành cùng m Điển tam công của con luyện được như thế nào?”

Ông ta rất ít khi chủ động cùng đệ tử nói chuyện phiếm, lần này cũng không biết vì sao, tìm tới Lý Trình Di.

Lý Trình Di giật mình, cúi đầu trả lời.

‘Có chút tiến triển, nhưng cũng chỉ là đệ tử ngu dốt.

Hắn mới nhập môn hai năm, có thể có tiến triển gì, rất rõ ràng những lời này của m Nguyệt chân nhân chỉ là tùy ý mở đầu.

Quả nhiên, sau đó lập tức m Nguyệt chuyển đề tài.

“Bạch Lộc, lại nói tiếp, từ sau khi con nhập môn, vi sư còn chưa cho con vật hộ đạo gì. ” Ông ta nhẹ nhàng từ trong tay áo lấy ra một khối ngọc bội màu tím hình đám mây, nhẹ nhàng ném cho Lý Trình Di.

Đây là Tử Vân Bội, trong đó ẩn chứa một kích của vi sư, trân quý dị thường, không đến mức vạn bất đắc dĩ, thì không nên sử dụng.

Lý Trình Di nhanh chóng tiếp được, trong lòng vui vẻ, trên thực tế nhập môn những ngày này, hắn có thể cảm giác được thái độ của m Nguyệt đối với hắn có chút như gần như xa, tựa hồ đang quan sát cái gì.

Hôm nay rốt cục quan sát xong hiển nhiên là ưng ý hắn, lúc này mới đưa ra vật bảo mệnh.

“Cất kỹ là được, lại nói tiếp, vi sư muốn nhắc nhở con một câu. “m Nguyệt tiếp tục nói.

“Trên Liệt Địa Phong Thiên bảng, rất nhiều cao thủ đều là nhiều năm trước xuất thủ được xếp hạng, từng có chiến tích, nhưng nhiều năm sau, thực lực rốt cuộc như thế nào, có thăng có giáng, ai cũng nói không rõ. Trong đó đặc biệt là top 10 hai bảng, nếu là gặp phải, con nhớ trước tiên ném ra tử vân bội, xoay người bỏ chạy.”

“Đệ tử hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

“Hiểu là tốt rồi. “m Nguyệt nhìn chăm chú vào hắn, hai mắt mơ hồ lóe ra vẻ khác thường. “Con phải hiểu, từ lúc con gia nhập Thiên Tụ Các, tất cả trước kia đều đã trở thành quá khứ. Con chính là con. Cho dù con đã từng là ai. Hiện tại, con chính là Bạch Lộc”.

Bốp.

Vừa nói xong, thân ảnh m Nguyệt cũng hư không biến mất.

Chỉ để lại Lý Trình Di một mình đứng trong sân, như có điều suy nghĩ.

Hắn hơi nhíu mày, mơ hồ hoài nghi thực lực sư tôn mạnh hơn bề ngoài.

Nhưng từ chiến tích mà xem, chiến tích duy nhất của m Nguyệt chân nhân ở Thiếu m quốc chính là trận chiến giao thủ với quốc sư.

Sau đó cũng không có chút ghi chép nào. Cho nên hắn có lý do hoài nghi, thực lực chân chính của m Nguyệt, so với tưởng tượng càng mạnh hơn.

Nhìn vị trím Nguyệt đứng lúc trước, trong lòng Lý Trình Di mơ hồ suy đoán được, m Nguyệt có thể đã biết hắn cũng không phải là người bản địa của Thiếu m quốc, dù sao Đại Hùng, Trần Gia Hàm, bộ phận thuộc hạ này đều ít nhiều lộ ra sơ hở.

Rất nhiều thứ, rất nhiều bản năng, đều là tự nhiên mà lộ ra.

Thu hồi Tử Vân Bội, Lý Trình Di tiến vào tĩnh thất, kế tiếp, hắn phải hoàn thành tiến hóa, lựa chọn tân chủ hoa, đi tới Góc chết mới.

Chương 935: Trở về hiện thực

Góc chết không thể kéo dài quá lâu, để tránh xảy ra chuyện, mặt khác Đại Hùng cũng nên trở về, hai năm nay, Góc chết của cô cũng chỉ sợ tích góp từng tí một không ít khó khăn.

“Hiện tại xem ra, lợi dụng Góc chết tránh né Góc chết, xác thực có thể được, nhưng vẫn như uống rượu độc giải khát, chỉ là kế tạm.”

Đi vào trong tĩnh phòng, thắp một ngọn nến.

Đóng cửa sổ, lại đem Tử Vân Bội thả xuống mặt đất, lấy tử năng trong nháy mắt bao phủ, ngăn cách ở trong một trận pháp tử năng nhỏ.

Làm xong những thứ này, Lý Trình Di mới hít sâu, điều chỉnh trạng thái, ngón tay nhẹ nhàng tiếp xúc ấn ký Ác chi hoa.

Lúc này trong ô vuông Tiết mao phi liêm, sự tiến hóa của hoa ngữ đã hoàn thành, đang chờ kích hoạt.

Đây là lần thứ ba Tiết mao phi liêm tiến hóa. Từ lúc ban đầu là Huyết mạch Ảnh Long thấp kém, đến cấp yếu, đến bình thường.

Hai lần tiến hóa trước khiến hắn có được cải tạo huyết mạch Ảnh Long.

Mà lần tiến hóa thứ ba này. Sẽ là cái gì?

Có kích hoạt hoa ngữ bị động hay không?

Câu hỏi của Ác Chi Hoa truyền ra.

Có. Trong lòng Lý Trình Di khẳng định đáp lại.

Nhất thời, cột hoa thần vị Tiết mao phi liêm kia, nở rộ huỳnh quang màu tím đỏ, một đạo hình rồng cánh dơi như cự mãng không ngừng xoay quanh chuyển động ở trong đó.

“Tiến hóa bắt đầu.”

Rất nhanh, ước chừng mười mấy giây sau, năng lực hoa ngữ mới truyền vào trong đầu hắn.

Tiết mao phi liêm (bị ô nhiễm): Lọa thực vật sinh trưởng nhiều năm

“Hoa ngữ: huyết mạch Ảnh Long Vương (Ảnh Long trời sinh có thiên phú dị bẩm, thiên phú vượt xa cá thể Ảnh Long tầm thường, là Ảnh Long Vương. Huyết mạch Long Vương chia làm tiên thiên hậu thiên, hậu thiên có thể thông qua việc tinh khiết huyết mạch để dung hợp, cử hành long vương nghi thức, trở thành ảnh huyết mạch Long Vương.”)

Tiếp theo còn có một đống tin tức, tất cả đều là giới thiệu về Ảnh Long Vương. Trong đó còn có năng lực thiên phú.

Lý Trình Di đơn giản nhìn xuống, đại khái là nói, Huyết mạch Ảnh Long Vươngnày tương đương với Ảnh Long nhất tộc đứng đầu thiên tài, mà chênh lệch giữa thiên tài và người bình thường cũng không khác lắm so với thế giới loài người, có đôi khi so với loài người còn chênh lệch lớn hơn.

“Cũng không tệ lắm. “Trong lòng hắn hài lòng.

Vốn tưởng rằng sẽ là Huyết mạch Ảnh Long cấp cao, không nghĩ tới trực tiếp chính là huyết mạch tăng lên một bước dài.

Độ thu thập phía dưới Hoa Lân Y, thì là bắt đầu thu thập lần tiến hóa thứ tư.

Đáng tiếc hoa khí Tiết mao phi liêm dùng hết rồi, phải một lần nữa buôi trồng biến chủng mới, nếu không……

“Là đợi thêm hai năm, bồi dưỡng ra hoa khí mới, hoàn thành lần tiến hóa thứ tư rồi tính sau, hay là” Lý Trình Di trong lòng có chút do dự.

Độ khó Góc chết bên kia còn đang tích góp từng tí một, hắn có chút đắn đo.

Do dự một chút, hắn rất nhanh đã có quyết định.

‘Không được, cần phải về trước một chuyến, nếu không mình có thể vượt qua, Đại Hùng kéo dài thêm một năm chắc chắn phải chết.

Hắn phải trở về Địa Nguyệt trước, đưa Đại Hùng trở về.

Sau khi có quyết định, lúc này hắn chuẩn bị đứng dậy bổ sung nước.

Phù phù!

Trong phút chốc, một tiếng tim đập kịch liệt từ lồng ngực hắn nổ tung.

Trong bóng dáng dưới thân, dường như có thứ gì đó cố gắng giãy dụa đi ra.

Bóng đen điên cuồng vặn vẹo, nhúc nhích, nhô lên từng đạo gai nhọn.

Lý Trình Di không sợ mà mừng, biết đây là huyết mạch Ảnh Long Vương bắt đầu phát huy tác dụng cải tạo.

Huyết mạch cải tạo cho tới bây giờ cũng không phải một lần là xong, mà là một quá trình kéo dài.

Hắn nhanh chóng nhìn về phía Hoa Ngữ.

Chắc chắn rồi.

'Hoa ngữ: Huyết mạch Ảnh Long Vương(đang trong quá trình cải tạo)

Máu đang nhanh chóng hạ nhiệt, một lượng lớn bóng tối vặn vẹo thành trạng thái khí, vây quanh hắn, bắt đầu mở rộng.

Nhiệt độ cơ thể lúc trước mới tăng lên, cũng bắt đầu từ hơn tám mươi độ nhanh chóng giảm xuống.

Từng đạo hoa văn màu đen, từ bên ngoài cơ thể Lý Trình Di hiện ra, toàn thân hắn bắt đầu mọc ra vảy đen, vảy chậm rãi dày lên, bốc hơi hắc khí.

Đại lượng hắc khí bao phủ đỉnh đầu, ngưng tụ thành hư ảnh Ảnh Long cực lớn.

Chỉ là con Ảnh Long kia khác với loại bình thường, có 9 cái gai nhọn trên đầu đỉnh giống như sừng, long nhãn to lớn thiêu đốt ngọn lửa màu đen lạnh như băng, miệng mũi toát ra khói đen.

Mặt ngoài thân thể tất cả đều là khe nứt đen đỏ rậm rạp, những khe nứt này trải rộng giữa vảy, tỏa ra ngọn lửa màu đen, phảng phất có thể thôn phệ tất cả ánh sáng.

Ngoại trừ những thứ này, nổi bật nhất, vẫn là ở giữa long thân, hiện ra một đạo ấn ký phức tạp vặn vẹo.

Đó là một hình bầu dục, trong đó bao hàm một ký hiệu ngọn lửa do ba khối Câu Ngọc tạo thành.

Ký hiệu như ẩn như hiện, nhưng Lý Trình Di lại dựa vào hiểu biết đối với Chân Ấn, trong nháy mắt nhận ra, đó là một Khắc

Ấn!

Đây là, Khắc Ấn trời sinh!

Trong lòng hắn rung động.

Vốn tưởng rằng hoa ngữ hệ thống là độc lập với hệ thống Chân Ấn, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ suy nghĩ lúc trước của hắn có chút không đúng.

Lúc trước hắn đã có ba Khắc Ấn, hiện tại nếu là lại thêm vào Khắc Ấn trời sinh của Huyết mạch Long Vương này trong nháy mắt chính là cấp độ 4 Khắc Ấn!

Không nghĩ tới huyết mạch tăng lên cho mình kinh hỉ lớn như vậy.

Trong lòng vui sướng, hắn nhanh chóng ngồi xếp bằng, nhắm mắt, phối hợp huyết mạch cải tạo điều chỉnh trạng thái thân thể, gia tốc loại biến hóa này.

Sức mạnh không tăng lên, Huyết mạch Ảnh Long Vương cũng không gia tăng sức mạnh, nhưng gia tăng một loại năng lực thiên phú mới, hơn nữa cường hóa tất cả năng lực thiên phú trước đó.

Ảnh thế, Ảnh Thiểm, Thổ tức, m Ảnh thân hòa, toàn bộ được tăng lên.

Về phương diện tố chất thân thể, khiến Lý Trình Di ngoài ý muốn chính là, huyết mạch mới đối với sinh mệnh lực của hắn, cư nhiên tiến thêm một bước cường hóa.

Chương 936: Sinh mệnh ngoan cường

Hắn rõ ràng cảm giác tinh lực toàn thân so với lúc trước càng mạnh hơn, càng dày hơn, dưới bóng tối bao phủ, phảng phất vĩnh viễn không biết mệt mỏi, tinh lực cùng ý thức lực đều không hề hao tổn.

Một canh giờ sau.

Cải tạo bước đầu hoàn thành, hoạt tính sinh mệnh cường đại cùng võ học mang đến sự cường đại cho thân thể, trên diện rộng rút ngắn thời gian cải tạo huyết mạch, lúc này đây mới hai giờ liền triệt để hoàn thành cải tạo.

Hắn cảm ứng được tin tức trong ấn ký Ác Chi Hoa, lộ ra nụ cười hài lòng.

Hoa ngữ: Huyết mạch Ảnh Long Vương (thiên phú 1: m Ảnh Thân Hòa cấp cao. Thiên phú 2: Ảnh Thiểm cấp cao. Thiên phú 3: Ảnh thế cấp cao. Thiên phú 4: Cường hóa long tức. Thiên phú 5: m Ảnh Nguyên Tuyền)

Độ tiến hóa Hoa Lân Y lần thứ tư: 0%. Ác niệm: 0%.

Lý Trình Di nhanh chóng xem xét các tin tức thiên phú.

m Ảnh Thân Hòa cấp cao: Bất luận cái gì bóng ma loại năng lực hoặc pháp thuật võ học, đều sẽ dược gia tốc cực lớn trong khi học tập

" Ảnh Thiểm cấp cao: Tăng lên Ảnh Thiểm khoảng cách tới 100 mét." Bản thể càng lớn, Ảnh Thiểm tiêu hao càng lớn, khoảng cách càng ngắn. Tiêu hao chủ yếu là sức mạnh bóng tối trong cơ thể và xung quanh.

'Ảnh thế cấp cao: có thể hóa thân thành đối phương hoàn hảo hơn, giảm tỷ lệ bị phát hiện và nhớ lại tất cả thông tin về đối phương từ khi sinh ra cho đến hiện tại.'

"Cường hóa Long Tức: Long Tức của bạn sẽ có thể áp chế tất cả Ảnh Long bình thường, cũng có thể thiêu đốt cái bóng của vạn vật." Cái bóng biến mất, ngoại trừ bóng tối tồn tại bên ngoài, những cá thể còn lại sẽ bị cưỡng chế xóa bỏ bởi không gian-thời gian."

'm ảnh Nguyên tuyền: Lúc thân thể ở trong bóng tối, tiến vào tầng bóng tối, tất cả năng lực của bạn sẽ tăng lên gấp đôi so với ban đầu đồng thời thu được hiệu ứng tự động che giấu hơi thở cơ thể."

Đây là huyết mạch Long Vương sao?

Cảm giác của Lý Trình Di lúc này là.

Phát tài rồi!!

Trong lòng hắn không kìm nén được vui sướng điên cuồng dâng lên.

Ảnh thế cấp cao cái gì không nói, mấu chốt là cường hóa long tức cùng m ảnh Nguyên tuyền hai cái thiên phú, thực dụng nhất.

Cường hóa long tức đã tương tự năng lực thiên phú của Râu nâu, có thể đốt cháy cái bóng của kẻ địch.

Loại năng lực này đối với rất nhiều kẻ địch, không thể nghi ngờ là vũ khí có lực sát thương cực lớn.

Mà m ảnh Nguyên tuyền, thì cho hắn ẩn nấp năng lực cực kỳ cường hãn, hơn nữa có năng lực khôi phục gấp đôi, với tốc độ khôi phục mạnh mẽ của hắn lúc này thì cụ thể có thể đạt tới cái gì hiệu quả, chính hắn cũng không rõ ràng lắm.

Đây chính là năng lực bảo vệ tính mạng.

Hiện tại, đối với Góc chết mới không biết kia, trong lòng Lý Trình Di tin tưởng nhiều hơn không ít.

‘Kế tiếp, nên làm quen với những thiên phú năng lực này sau đó, đi tìm một hoa thần vị mới, bổ khuyết hoa thần vị. thứ mười ‘

……..

Hai ngày sau.

Cách Khúc Linh phủ hơn mười km, trong một thôn hoang phế.

Lý Trình Di và Đại Hùng nhẹ nhàng rơi xuống đất, nhìn quanh bốn phía.

Chờ một chút.

Lý Trình Di vung tay phải lên.

Một mảnh tử năng ngọn lửa chợt bay tán bốn phía, đem cả thôn xẹt qua một lần.

Xác định không có vật sống nào khác, hắn lại cúi đầu nhìn xuống mặt đất.

Xì.

Bóng đen lóe lên, hắn đã biến mất tại chỗ, xuất hiện ở trong tầng đất thâm thúy cách mặt đất một trăm mét.

Cường độ thân thể cường đại mạnh mẽ đẩy hắc thổ chung quanh ra.

Trong nháy mắt, bản thể Lý Trình Di biến hóa, thân thể cấp tốc bành trướng lớn lên, mạnh mẽ đẩy đất đen xung quanh ra, rất nhanh liền hình thành một khoảng trống rộng rãi cao hơn ba mươi mét, rộng hơn mười mét.

Sau đó hắn há miệng phun ra, long tức màu đỏ đen ầm ầm mãnh liệt phun ra, đốt cháy vách động chung quanh.

Nhiệt độ cao đốt cháy các bức tường thành tinh thể.

Làm xong những thứ này, hắn phất tay tản ra tử năng, tử năng màu xám bắt đầu hạ nhiệt độ, đem nhiệt độ trong động giảm xuống phạm trù thân thể có thể chịu được.

Cứ như vậy, ngắn ngủi mấy chục giây, một huyệt động nhỏ dưới lòng đất được xây xong.

Sau đó hướng lên trên, trong tay hắn xuất hiện một thanh kim kiếm dài mấy mét, nhắm ngay phía trên, đột nhiên đâm một cái.

Không bao lâu, kim kiếm một đường đả thông hắc thổ, xuyên thấu tầng đất, từ mặt đất chui ra.

Phốc!!

Một lượng lớn đất đen bay tán ra, Lý Trình Di trở lại mặt đất, huyết nguyên màu trắng bọc Đại Hùng lại, liền theo thông đạo mới đánh ra chui xuống đất.

Vài giây sau, hai người đi tới trong lòng đất trống rỗng, đỉnh đầu đất đen một lần nữa khôi phục khép lại.

“Sau này lấy nơi này làm địa điểm cố định để chúng ta đi tới đi lui. “Lý Trình Di nói.

Đại Hùng hôm nay cũng luyện chân khí, nhưng tu vi mới hai năm, cường độ mặc dù có đại lượng tài nguyên dược vật phụ trợ, cũng chính là so với võ nhân chân khí bình thường mạnh hơn một chút, hai năm tương đương với người khác ba năm.

So với loại thiên tài như Lý Trình Di thì chênh lệch rất lớn.

“Em biết rồi. “Cô quan sát môi trường xung quanh, lập tức đặt sự chú ý lên người Lý Trình Di.

Nếu như không phải Góc chết khó khăn sẽ tích lũy, thật muốn một mực ở chỗ này nghiên cứu hết thảy. Dù sao mình ở bên kia, trừ mọi người trong team, cũng không có gì đáng quan tâm.

“Sau này có cơ hội có thể tới bất cứ lúc nào, bây giờ nhất định phải trở về. “Lý Trình Di điều chỉnh trạng thái, chú ý tới trên người Đại Hùng tựa hồ có biến hóa không nhỏ.

So sánh với lúc ban đầu, làn da toàn thân cô lúc này tốt hơn không chỉ một bậc, khí tức trên người cũng so với lúc trước pha tạp rất nhiều, cường đại hơn rất nhiều, mơ hồ làm cho người ta có một loại cảm giác bức người.

Chương 937: Lấy thân thể làm thí nghiệm

“Em lấy thân thể mình làm thí nghiệm? “Lý Trình Di đột nhiên nói.

‘Ừ, làm một chút thay đổi nho nhỏ dung hợp với virus số 6 Nguyên Thai mới nhất của em. “Đại Hùng mỉm cười trả lời.

“Tăng lên như thế nào? Có chỗ tốt gì không?”

“Không sánh được với anh Di, virus cường hóa có giới hạn cao nhất. “Đại Hùng mỉm cười.

“Không muốn nói coi như xong, lần này trở về anh lập tức triệu hoán em đi qua, sau đó rất nhanh anh liền có thể sẽ bị kéo vào Góc chết, thế cục bên kia Địa Nguyệt em giúp anh nhìn một chút, được chứ?”

“Dạ được”Đại Hùng gật đầu. Cô nhìn Lý Trình Di, “Vậy, em phải làm thế nào? Tới gần anh một chút không?

Cô chủ động tựa vào người Lý Trình Di, tay khoác cánh tay anh, không chút kiêng kị dán lên người mình.

Lý Trình Di sửng sốt, không để ý đến sự mềm mại trên cánh tay, ngược lại có chút kinh ngạc nhìn cô.

Hiện tại nhiệt độ trên người hắn là hơn 80 độ, đối với người bình thường chính là bỏng da nhưng Đại Hùng cư nhiên làm

như không có việc gì có thể chạm vào hắn.

“Em cũng đã nghĩ rồi, dù sao sau này em cũng không có khả năng tìm người bình thường kết hợp, ngược lại Anh Di, cá thể có thể không ngừng vượt qua tưởng tượng của em trở nên mạnh mẽ, đáng giá để cả đời em nghiên cứu thăm dò. Hay là, chúng mình vui vẻ với nhau đi?”

Lý Trình Di trầm mặc.

Đưa tay ra, nhẹ nhàng xoa xoa trán cô.

“Đừng sợ. Nếu thực sự không kiên trì được nữa, thì tìm một Góc chết vĩnh viễn ở bên trong, cả đời không đi ra”.

Sắc mặt kiều diễm của Đại Hùng ngưng lại, nụ cười chậm rãi biến mất.

“Bị anh đoán được tâm tư rồi!”

“Độ khó Góc chết ngày càng cao, lần trước anh liền thiếu chút nữa chết ở bên trong Góc chết, loại sợ hãi này anh thật sự, thật sự không muốn lại trải qua.”

Cô ngẩng đầu nhìn Lý Trình Di.

“Biển đen mênh mông, vô biên vô ngần, nếu như có thể vô ưu vô lự đi thăm dò, đó là một chuyện tuyệt vời cỡ nào. Nhưng đáng tiếc, mỗi lần em sinh ra ý niệm như vậy, Góc chết đều ở phía sau nhắc nhở em, không chạy nhanh lên, sẽ chết.”

“Đây chính là số mệnh của chúng ta, tìm được căn nguyên Góc chết, triệt để thoát khỏi dây dưa. Em còn nhớ mục đích ban đầu của chúng ta không?” Lý Trình Di hỏi

“Tìm được Quyển sách Ước Nguyện Vĩnh Hằng, hoàn toàn thoát khỏi Góc chết. “Đại Hùng nghiêm túc trả lời.

“Em có tin anh không? “Lý Trình Di hỏi.

“Có! “Đại Hùng chần chờ, lập tức vô cùng kiên định đáp lại.

“Vậy đừng sợ, đi theo anh.” trong mắt Lý Trình Di lóe ra ánh sáng tự tin tuyệt đối, “Chỉ cần anh còn sống, sớm muộn gì cũng có một ngày, nhất định có thể thoát khỏi Góc chết!

Đại Hùng thở sâu

Uh!

Cô dùng sức trả lời.

Ôm tay Lý Trình Di, cô lẳng lặng nghỉ ngơi một lát, điều chỉnh tâm tình, rất nhanh lại khôi phục hình tượng nữ cường nhân.

“Chuẩn bị. “Lý Trình Di thấp giọng nói.

Hắc quang chợt lóe, nghịch ngân triển khai.

Nhất thời bản thân hắn biến mất tại chỗ.

Không đợi nửa phút, rất nhanh, một cỗ lực hấp dẫn vô hình, trong nháy mắt rơi vào trên người Đại Hùng, triệt để bao cô lại, tựa như bị cao su tẩy từ trên xuống dưới, nháy mắt biến mất không thấy.

……..

Vĩnh An Uyển-thành phố Toại Dương - Địa Nguyệt • •.

Giữa sân rộng rãi, không gian trên bãi cỏ đột nhiên vặn vẹo, tạo thành một vòng xoáy trong suốt.

Phốc xoẹt một cái, vòng xoáy đè ép một cái, liền đẩy ra một người.

Chính là Đại Hùng một thân váy đỏ.

‘Anh Di? ” Cô lảo đảo đứng vững, nhanh chóng nhìn xung quanh.

Nhưng không thấy bóng dáng Lý Trình Di đâu.

Nhất thời cô liền biết, Lý Trình Di đã bị Góc chết lôi vào.

Đứng tại chỗ, trầm mặc, cô hai tay đặt ở trước ngực, nhắm mắt yên lặng cầu nguyện.

Phốc xoẹt.

Trong phút chốc, một trận dao động vặn vẹo chợt lóe lên.

Gió nhẹ phất qua, lúc này trên bãi cỏ đã không còn một bóng người, chỉ để lại mùi thơm nhè nhẹ lưu lại trên người Đại Hùng.

…….

Trong biển mây trắng vô biên.

Một quả cầu cực lớn do vô số gai nhọn thuần trắng tạo thành, hiện lên trước mắt Lý Trình Di.

Bích Lục Chi Mẫu!? Trong lòng hắn rùng mình, lúc này không nói hai lời, một cái bóng lóe lên, vọt về hướng quần thể kiến trúc màu vàng phía trên bầu trời.

Đối đầu chính diện với loại thiên tai như Bích Lục Chi Mẫu, không phải hành động sáng suốt.

Một trăm mét sau, Lý Trình Di quay đầu lại quan sát, phát hiện Bích Lục Chi Mẫu chỉ là mặt ngoài dây mây nhúc nhích vài cái, liền không có động tĩnh, hiển nhiên không biết nguyên nhân gì không đuổi giết hắn giống lần trước

Sau khi thở phào nhẹ nhõm, hắn lại lần nữa chớp một cái, đi về phía trước trăm mét.

Sau khi Ảnh Thiểm cường hóa, thời gian sau mỗi lần sử dụng vẫn là một giây, tuy rằng vẫn không có cách nào sử dụng trong chém giết cường độ cao, nhưng đối với việc chạy trốn vẫn rất thực dụng.

Rất nhanh, Bích Lục Chi Mẫu liền bị hắn bỏ lại phía sau, bị tầng mây bao phủ.

Lý Trình Di ngẩng đầu tiếp tục nhìn lên.

Trên biển mây, tầng tầng mây chồng lên nhau, trở nên vô cùng nặng nề.

Kiến trúc màu vàng thần bí kia được xây dựng trên màn mây, vững chắc bất động.

Ảnh thiểm liên tục, tốc độ cao nhất gấp mười lần tốc độ âm thanh phi hành, rất nhanh, quần thể kiến trúc màu vàng càng ngày càng gần

Từng tòa kiến trúc màu vàng nhạt dựa sát vào nhau, tựa như dùng vàng ròng chế tạo, ở dưới vầng sáng phản xạ ra ánh hào quang hoa lệ.

Vài phút sau, Lý Trình Di nhẹ nhàng giảm tốc độ, rơi ở phía trước quần thể kiến trúc màu vàng này.

Ở vị trí tựa hồ là cửa vào đại môn, phiêu nhiên hạ xuống.

Hai bên lối vào là hai tòa kiến trúc tương tự như thuyền vàng, mũi thuyền đối diện, đều có một tượng người bằng vàng khỏa thân, tay giơ bình nước, phảng phất muốn rửa tội cho mỗi một người sống tiến vào nơi này.

Chương 938: Thành phố Vàng

Lý Trình Di đứng ở lối vào, nhìn vào bên trong.

Bên trong là từng cây cầu vàng nối tiếp nhau, chúng chặn lại ở trên tầng mây lối vào, nếu muốn tiến vào, tất nhiên phải xuyên qua những vòm tròn dưới những cây cầu vàng này.

Trên cầu dựng đủ loại kiểu dáng tượng người vàng ròng, bọn họ có người cầm trong tay trái cây, tựa hồ đang cử hành lễ mừng, có người ngồi xếp bằng xen kẽ nhau, tựa hồ đang đánh cờ, còn có người cầm trong tay binh khí, đứng thẳng, tựa như đang thủ vệ.

Lý Trình Di không tùy tiện tiến vào, mà tới gần một chút, giẫm lên tầng mây.

Phốc phốc.

Dưới chân phát ra tiếng giẫm trên bùn đất kiên định, với thể trọng hơn ba tấn của hắn bây giờ cũng không sụp chút nào.

Nơi này thú vị. Hắn ngồi xổm xuống, đưa tay nhẹ nhàng đào một đám mây trắng.

Vân khí to bằng hạch đào, ở trong tay hắn giống như bùn cao su màu trắng, bị nặn thành hình tròn, chà tới chà lui.

“Độ cứng rất cao, tính linh hoạt rất mạnh. Thứ này nhìn như là mây, thực ra không phải là mây.”

Bỏ lại mây trắng, Lý Trình Di đem ánh mắt tụ tập ở những kiến trúc màu vàng này.

Hắn đi về bên trái, chậm rãi đến gần tượng người vàng ở lối vào.

Khi còn cách người vài mét thì dừng lại, sau đó đưa tay sờ sờ bề mặt kiến trúc.

Bề ngoài kiến trúc màu vàng, xúc giác lạnh lẽo cứng rắn, hơn nữa rất bóng loáng.

“Hiện tại nhiệt độ cơ thể mình quá cao, sờ cái gì cũng chỉ có thể cảm thấy lạnh, nếu có dụng cụ hiện đại thì tốt ” Lý Trình Di thở dài trong lòng.

Hắn phát hiện, chi tiết của những kiến trúc này, khắp nơi đều dây leo hình thoi dùng vây quanh để trang trí.

Hoa văn mặt đất của kiến trúc, hoa văn cột đá trên vách tường, trang trí hoa lệ bên cạnh mái hiên, toàn bộ đều là đủ loại hình thoi bao hàm các loại ký hiệu, do dây leo xoắn phức tạp vây quanh để trang trí.

Đứng lên, hắn cẩn thận đánh giá mấy tượng người, không phát hiện động tĩnh gì, lúc này mới nhấc chân, đi vào bên trong.

Không có gì bất ngờ xảy ra chính là, nơi này hẳn là thành thị còn sót lại bị Bích Lục Chi Mẫu hoàn toàn hủy diệt.

Nguy hiểm có thể không nhiều lắm, nhưng có lẽ có thể từ nơi này tìm được một ít tin tức còn sót lại của nơi này, sau đó cho Phan n tiến vào hỗ trợ, thu thập manh mối.

Mặt khác, lúc này đây hắn không lựa chọn tân hoa thần vị, liền đi vào để xem bên trong Góc chết có hoa cỏ biến dị hay không

Dù sao rất nhiều lúc, nguy hiểm thường đi kèm với kỳ ngộ cực lớn.

……..

Trong một Góc chết không rõ.

Từng ngọn lửa màu xanh trống rỗng ở chung quanh hiện lên, chúng phóng ra lam quang trở thành nguồn sáng duy nhất nơi này.

Đại Hùng đứng giữa một cung điện hoang vắng lạnh lẽo.

Cung điện là màu đen, khắp nơi là mặt tường nham thạch đặc hữu thô ráp, không có mài, thậm chí không có hoa văn, chỉ có đơn giản khối lớn nham thạch chồng chất.

Một số nơi thậm chí còn có thể nhìn ra ấn ký búa rìu.

Từng cây cột đá hình bất quy tắc, trở thành vật chống đỡ duy nhất của tòa cung điện này.

“Có ai ở đây không?” Đại Hùng khẽ gọi.

Bên trong Góc chết cũng có thể có những người khác tồn tại, đây là kinh nghiệm mà bọn họ có được sau khi kiểm tra rất

nhiều lần.

Mà trước khi cô tiến vào Góc chết, liền có dự cảm không tốt, chỉ là.

Ô……

Đột nhiên một tiếng thét chói tai từ phía trên cô chợt lóe lên.

Thanh âm kia có chút giống vật bén nhọn nào đó phi hành tốc độ cao phát ra, lại có chút giống sinh vật nào đó tru lên.

Đại Hùng vội vàng phất tay lui về phía sau, vẩy ra một khối thịt viên cầu to bằng nắm tay.

Viên cầu kia rơi xuống đất, phốc một cái liền bắt đầu cắn nuốt bùn đất trên mặt đất. Vài giây, liền bành trướng thành một con chó săn đỏ sậm cao nửa người.

Chó săn chỉ cùng loại chó bình thường không có hình thể khác biệt gì, duy chỉ có đầu, mọc đầy đôi mắt rậm rạp.

Đây là Đại Hùng bồi dưỡng ra thủ hạ số 1, cũng là chuyên dùng để ứng đối các loại hoàn cảnh, sinh vật, vũ khí chưa biết.

Chó săn lắc lư cái đầu to, lợi dụng ánh mắt đầy trán bắt đầu điều tra chung quanh, nhìn xung quanh.

Đi điều tra tình huống chung quanh. Đại Hùng thấp giọng phân phó.

Vèo.

Chó săn nhanh chóng chạy, chạy như điên vòng quanh cô.

Đây là đang giẫm mìn, thăm dò bốn phía có nguy hiểm ẩn núp dưới lòng đất hay không.

Nhưng ở vòng thứ ba.

Bùm!

Chó săn đột nhiên dừng lại, hướng bên phải một chỗ trống nhảy bổ ra cắn.

Cốp!

Hàm răng của nó hung hăng cắn vào một người áo giáp màu lam cao hai mét đột nhiên hiện hình.

Trong ngực người áo giáp có một tấm kính hình tròn bảy màu sắc rực rỡ, phía sau đầu rủ xuống một bím tóc dài màu xanh đen. Chỉ là cuối bím tóc kia, lại là một cây gai nhọn màu đen sắc bén giống như bò cạp.

Từ xa nhìn lại, Đại Hùng đều có thể nhìn thấy xung quanh gai nhọn kia vờn quanh từng luồng hắc khí nhè nhẹ, hiển nhiên bị đâm một cái rất có thể sẽ tử vong tại chỗ.

Ngay sau đó, bên trái, lại là một hình người mặc áo giáp tàng hình hiện lên.

Rồi hình người thứ ba, cái thứ tư.

Tổng cộng có sáu người áo giáp vây quanh Đại Hùng, vũ khí giống như đuôi bọ cạp sau đầu hơi lắc lư, giống như đang tự động nhắm.

"Phiền toái" Đại Hùng sắc mặt khẽ biến, lần thứ hai phất tay, từng viên viên cầu nhao nhao bị rơi xuống, rơi xuống đất sau nuốt chửng bùn đất, hóa thành một con chó săn nhiều mắt.

Đồng thời nàng nhanh chóng lui về phía sau, từ ngực móc ra một khối máu thịt đen kịt hơi nhúc nhích.

Lần này cô không ném, mà là nắm trong tay, dùng sức cắn nát đầu ngón tay kia của mình, đem miệng vết thương nhắm ngay khối máu thịt này.

Xì.

Máu tươi bị nuốt chửng, hút vào thịt. Sau đó hai giây sau, bị ném đi.

Cốp!

Khối thịt cấp tốc bành trướng, biến lớn, nháy mắt liền hóa thành mọc ra mảng lớn bộ lông màu bạc, sau khi rơi xuống đất, mọc ra xương cốt dài, tứ chi.

Chương 939: Đại Hùng gặp khó

Bùm một tiếng trầm đục vang lên, vừa mới còn chỉ là khối thịt đồ chơi này, đảo mắt liền thành một con cự lang cao tới ba mét với bộ lông màu bạc và răng nanh dữ tợn.

Trong mắt sói lóe ra đôi mắt vàng nhạt có chút tương tự Lý Trình Di.

“Giết bọn chúng! “Đại Hùng lạnh lùng nói.

Lần này tiến vào quá vội vàng, nếu như có thể thông qua giết chết quái vật tạm thời thoát ly, coi như là đáng giá.

Dù sao đa số vũ khí sinh học của cô đều đặt ở phòng thí nghiệm, không thể mang đến. Cho dù lần sau độ khó tăng lên, cũng đáng giá.

Nhưng.

Xì!

Một đạo lam quang hiện lên, một con chó săn nhiều mắt trong nháy mắt bị đâm xuyên, vung bay, nện ở trên tường, hóa thành thịt băm.

Một con chó săn nhiều mắt khác thì bị người áo giáp hai tay bắt lấy, nhấc lên xé một cái, nháy mắt thành hai mảnh.

Mà Long Lang màu bạc vừa phóng thích, vẫn còn dây dưa chém giết với những người áo giáp còn lại.

Con này trên lý thuyết tốc độ có thể đạt tới tốc độ âm thanh, sức mạnh vượt qua 500 tấn nhưng vẫn bị 4 người mặc áo giáp châm đuôi trúng mấy lần.

Mũi nhọn trên đuôi châm rõ ràng mang theo kịch độc, trạng thái của Ngân sắc Long Lang mắt thường có thể thấy được đang yếu đi.

Sắc mặt Đại Hùng càng ngày càng khó coi.

“Ngăn chúng lại! “Cô ra lệnh, nhìn khe hở, bước nhanh về phía xa.

Bùm!!

Phía sau rốt cục truyền đến một tiếng vang thật lớn, Long Lang màu bạc một ngụm cắn một người áo giáp, mạnh mẽ cắn thành hai đoạn.

Nhưng vô ích.

Người áo giáp đã chết rơi lả tả trên mặt đất, bên trong lại một chút máu thịt cũng không có. Tất cả đều là giáp phiến.

"Nơi này, là Góc chết cực lớn!"

Nhìn đến đây, Đại Hùng trong lòng lạnh ngắt, hiểu được tình cảnh của mình.

Chỉ có Góc chết cực lớn, mới có thể xuất hiện loại tình huống này.

Theo các nghiên cứu hiện có, cơ chế loại trừ được kích hoạt khi có một tỷ lệ nhất định về thiệt hại do người ngoài gây ra đối với Góc chết. Góc chết sẽ mạnh mẽ bài xích người từ bên ngoài đến trong thời gian ngắn.

Nhưng nếu là Góc chết siêu lớn, người bình thường đối với nó phá hư, nhiều lắm liền tương đương với tiến vào bên trong Góc chết loại nhỏ giẫm hỏng một khối gạch, thậm chí giẫm nát một ít bùn khối, thậm chí nhỏ hơn.

Tỷ lệ quá nhỏ, tự nhiên sẽ không gây ra cơ chế loại trừ

Đại Hùng biết, mình hiện tại đối mặt, chính là tình huống này.

Chạy đã!

Trước tiên tìm một chỗ an toàn trốn đi, lặng lẽ điều tra tình huống!

Cô chạy như điên theo cung điện thô ráp.

Bỗng nhiên phía trước lại hiện ra hai hình người mặc áo giáp.

Xuy xuy! Hai đạo gai nhọn màu xanh đen, với tốc độ khủng bố gấp đôi tốc độ âm thanh trong nháy mắt xuyên qua khoảng cách hơn mười mét, đâm về phía lồng ngực Đại Hùng.

Đinh!

Trong tiếng vang nhỏ, Đại Hùng một tay nhanh như chớp mở ra gai nhọn, phi thân nhảy lên, cả người nhanh chóng mọc ra mảng lớn vảy đen, một chưởng trọng kích vào đầu một gã hình người mặc áo giáp.

Người áo giáp ầm ầm sụp đổ, tản ra.

Không đợi bên kia phản ứng, Đại Hùng triển khai thân pháp, một cái chuyển ngoặt, hướng một phương hướng khác bay đi, nháy mắt liền biến mất ở sâu trong cung điện.

……

Xoẹt.

Xoẹt.

Trong tiếng bước chân rất nhỏ.

Lý Trình Di từng bước từng bước, chậm rãi dạo bước trong quần thể kiến trúc vàng ròng này.

Hắn không phi hành nhảy nhót lung tung, cũng không tăng nhanh tốc độ vì lo ngại xung quanh sẽ có cạm bẫy, hoặc là cơ quan.

Đối mặt với bất kỳ một nơi không biết nào, chậm rãi di chuyển, cẩn thận quan sát, là điều nên làm.

Từng cây cầu hình vòm, vượt qua đầu hắn.

Mỗi lần xuyên qua cầu, Lý Trình Di đều có loại cảm giác quái dị khó hiểu, thật giống như xuyên qua một tầng màng mỏng đặc biệt.

Chỉ là cảm giác kia quá mức yếu ớt, khiến hắn có chút hoài nghi chính mình có phải sinh ra ảo giác hay không.

Dù sao nhiều khi, ám chỉ tâm lý cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng không nhỏ.

Rất nhanh.

Theo tiếng bước chân rất nhỏ, Lý Trình Di xuyên qua cây cầu hình vòm thứ chín cuối cùng.

Phía trước rộng mở trong sáng.

Một cái bậc thang màu vàng hình chữ nhật, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Bậc thang một đường đi về phía trước, kéo dài tới một tòa đại môn vòng tròn cao hơn mười mét.

Đại môn mở ra, bên trong là một ánh sáng màu vàng nửa trong suốt nhấp nháy, giống như cửa truyền tống đang vận chuyển.

Lý Trình Di nhìn hai bên.

Bên trái là tháp cao san sát, dày đặc, liếc mắt một cái ít nhất có hơn mười tòa.

Mỗi một tòa nhà chí ít cao hơn trăm tầng lầu, trong đó phần lớn đều tản ra phóng xạ dao động tối tăm.

Bức xạ nhiệt là bức xạ đơn giản nhất mà ngay cả người bình thường cũng có thể cảm nhận được. Ngoài ra còn có bức xạ điện từ, cũng như các bức xạ không tên khác.

Lý Trình Di không cách nào phân biệt, hắn chỉ có thể từ không khí lưu động cùng vặn vẹo, phán đoán tháp cao nơi đó ít nhất coòn đang vận hành.

Thu hồi tầm mắt, ánh mắt hắn nhìn sang bên phải.

Bên phải là một quảng trường vàng, được bao quanh bởi một vòng tròn của các tòa nhà theo phong cách lễ đường.

Trên quảng trường có hồ nước màu vàng kim xếp chồng lên nhau, nhưng trong hồ không có nước, chỉ có mây trắng nhè nhẹ thay thế, không ngừng từ trong đó tuôn ra.

Bốn phía từng cửa hàng đóng chặt cửa chính, chỉ có đủ loại biển cửa hàng phản xạ ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Mặt đất bằng phẳng bầu trời trống rỗng, vốn nên là nơi cực kỳ náo nhiệt, lúc này lại chỉ có ao nước chảy xuôi ra sương mù mây trắng.

Từ góc độ của Lý Trình Di, có thể nhìn thấy cuối quảng trường đối diện là một trung tâm thương mại lớn.

Trung tâm thương mại có năm tầng, mỗi tầng đều là cửa sổ trống rỗng màu đen dày đặc. Tượng đại bàng màu vàng cứ cách một khoảng là có thể nhìn thấy trên mái hiên.

Chương 940: Sự lựa chọn sinh tử

Trên từng cây cột hoa lệ điêu khắc hoa văn giống như vòng hoa dây leo.

“Bây giờ là lúc để lựa chọn, nên đi đến rừng tháp cao hay trung tâm mua sắm lớn? Hay là trực tiếp đi về phía trước tiến vào cửa truyền tống?

Lý Trình Di dừng tại chỗ, lâm vào suy tư.

Hơi dừng lại một chút, hắn quyết đoán đi về phía Rừng tháp cao.

Rời khỏi con đường chính bậc thang màu vàng, hắn chậm rãi đi về bên trái.

Đi trên đường phố giữa các tháp cao, hắn có cảm giác mới lạ khó hiểu.

Các đường phố bằng vàng được chia thành ba phần.

Hai bên là đường dành cho người đi bộ, có đèn đường.

Ở giữa là làn xe, mặt đất in hoa văn dây leo hoa lệ.

Đèn đường vẫn sáng như cũ, kim quang nhu hòa rơi xuống, thậm chí còn tản ra ấm áp nhàn nhạt.

Ngay từ đầu Lý Trình Di còn cảm thấy thích, nhưng càng đi sâu vào khu vực bóng tối giữa từng tòa tháp cao.

Mặt đất bắt đầu xuất hiện những dấu vết khác nhau.

Từng khối gạch hiện lên vết nứt lớn, một ít đèn đường nhấp nháy bất định, vách tường thân tháp bắt đầu càng ngày càng xuất hiện nhiều dấu móng vuốt dữ tợn cùng trống rỗng.

Trên đường đi bộ, cũng dần dần xuất hiện một ít vật phẩm lộn xộn.

Quần áo, vali da, giày, mũ, quải trượng, còn có chút đồ đạc không biết là gì trên mặt đường

Tất cả đều là vàng.

Bộp.

Đột nhiên Lý Trình Di dừng bước, cúi đầu nhìn xuống đất.

Dưới đèn đường trên mặt đất, rơi xuống một quyển sách vàng ròng.

Bên cạnh sách còn có một cây trâm cài áo bị gãy, là cây trâm cài áo hoa hồng đơn giản nhất.

Hắn khom lưng, trên tay bọc lấy một tầng tử năng, nhẹ nhàng đem sách cầm lên.

Bìa sách, dùng chữ màu trắng viết một hàng chữ Biển Đen.

Tập thơ Yonla.

"Một tập thơ?" Lý Trình Di phủi bụi trên bìa, nhẹ nhàng mở trang đầu tiên ra.

Tặng cho cháu gái yêu dấu của ta - - Michelle.

Tùy ý lật xem, trong tập thơ tất cả đều là ca ngợi cháu gái xinh đẹp, ngây thơ, đáng yêu.

Chỉ là trong đó phần lớn là ẩn dấu có ý tứ mập mờ, rất hiển nhiên người viết tập thơ này trong lòng là có ái mộ.

Lý Trình Di chán ngấy lật qua lật lại một lần, đang muốn vứt đi, lại là ở mấy trang cuối cùng bên trong, phát hiện một đoạn chữ viết ngoáy nhắn lại.

Lời nhắn xen lẫn vào chỗ trống của tập thơ, dùng mực xanh viết, hết sức bắt mắt.

" Michelle thân mến, cuộc nghiên cứu về bóng tối vĩnh hằng của Hội Mật Văn đã đến hồi kết thúc, cuộc đối đầu giữa Nữ Thần Ánh Sáng và Bích lục chi mẫu kéo dài hàng vạn năm nay đã không thể duy trì được nữa và chúng ta đã nhận được thông báo cuối cùng của Nữ Thần về việc phải di cư khỏi Thánh Đô"

'Di chuyển cần sàng lọc, tội nhân không cách nào lên thuyền, nếu cháu thật sự yêu ta, có thể mang theo tập thơ này, đi tới số 3 Nữ thần Ánh sáng, nơi đó người thẩm tra là huynh đệ của ta, nhìn thấy tập thơ này, bọn họ sẽ cho một mình cháu lên thuyền.'- Yêu cháu-Royna

Ồ, nhìn cái tên này. Cũng là phụ nữ.

Lý Trình Di dừng lại một chút, không có hứng thú để ý tới những thứ linh tinh trong đó, từ tập thơ này nhắn lại có thể thấy được, nơi này được dân bản xứ gọi là Thánh Đô.

Thánh Đô nhận được nữ thần ánh sáng che chở, đó là một vị có ý chí tự chủ, hơn nữa có thể chống lại Bích Lục chi mẫu.

Nhưng sau đó nữ thần ánh sáng lực bất tòng tâm, quyết định rời đi, cho nên bắt đầu di chuyển cư dân Thánh Đô.

Đây thoạt nhìn chính là một bức thư tình bày tỏ tình yêu bình thường.

Nhưng Lý Trình Di từ đó nhìn ra mấu chốt.

"Nghiên cứu về bóng tối vĩnh hằng là gì?" Mật Văn Tháp Hội lại là cái gì? Hơn nữa nơi này cũng sử dụng văn tự Biển Đen, hiển nhiên có liên hệ rất chặt chẽ với Biển Đen.

Hắn cầm sách, tiếp tục đi về phía trước, lần này tốc độ bắt đầu tăng nhanh. Ở xác định nơi này là khu vực công cộng, không có quá nhiều nguy hiểm, hắn cũng dẫn đầu bắt đầu tới gần xung quanh từng tòa tháp cao.

Rất nhanh.

Một tòa tháp vàng có vẻ sắc bén nhất, cao nhất, được hắn chọn làm đối tượng khám phá.

Tháp cao vút trong mây, xung quanh thân tháp vờn quanh từng mảnh tầng mây, đỉnh cao nhất tựa như gai nhọn, có vầng sáng màu vàng hình cầu lóng lánh quang mang.

Lý Trình Di mới tới gần, liền cảm giác một cỗ lực trường vô hình khổng lồ, mạnh mẽ đẩy hắn ra ngoài.

Nhưng đáng tiếc, nơi này đã sớm bị tàn phá, cỗ lực trường này nhiều lắm chỉ có lực đẩy mười tấn, đối với hắn mà nói như gió mát phất vào mặt. Sau khi mạnh mẽ tới gần, lực trường phốc một cái, phát ra tiếng trầm đục, lập tức ngừng.

Bùm!

Ngay sau đó một trận chấn động thật lớn.

Mặt đất lắc lư.

Lý Trình Di vội vàng nhẹ nhàng nhảy lên, trên người hiện lên Hoa lân y, hai cánh vỗ về phía sau, lơ lửng.

Bùm!!!

Không đợi hắn ổn định thân hình, ngay phía trước tháp cao dưới lòng đất, vô số sàn nhà khe hở bốc lên vô số ngọn lửa màu trắng.

Ngọn lửa tựa như nước chảy, hình thành từng hỏa tuyến, hội tụ đến vị trí trung tâm, không đến một giây liền ngưng tụ ra một hình người khổng lồ ngọn lửa thuần túy màu trắng.

Trên thân thể cao năm mét, tất cả đều là ngọn lửa màu trắng hừng hực thiêu đốt.

Chính giữa ngực người khổng lồ này, có một khuôn mặt đơn giản do ba khối vàng ròng tạo thành.

Mà vốn nên là đầu, ngược lại cái gì cũng không có, chỉ có một mảnh ánh lửa.

“Nguyên tố Sinh mệnh?? “Lý Trình Di kinh ngạc đánh giá người khổng lồ lửa. Cảm nhận được nhiệt độ xung quanh bắt đầu cấp tốc tăng lên.

Không khí vặn vẹo, hơi nước trong nháy mắt bị hấp khô, mặt đất mơ hồ bắt đầu mềm đi, hòa tan.

“Ta là Bạch Diễm quân chủ Taling! Nói ra khẩu lệnh tiến vào. ” Hình người khổng lồ Ngọn lửa phát ra tiếng rống to như cự thú.

Quỷ mới biết khẩu lệnh gì.

Lý Trình Di tiến lên một bước, trong tay ngưng tụ trường kiếm màu vàng, tiện tay vung lên.

Chương 941: Tội không thể tha thứ

Kim kiếm đột nhiên hóa thành lưu quang màu vàng, hung hăng đâm vào mặt người khổng lồ nguyên tố lửa đó.

Bùm!!

Nó bị đánh bất ngờ.

“Ngực ta……”

Nó bị đánh trở tay không kịp, lồng ngực thoáng cái bị đánh xuyên qua, có thêm một lỗ hổng to bằng quả dưa hấu.

“Tội không thể tha thứ! “Người khổng lồ nguyên tố lửa rống giận một tiếng, đang muốn bạo phát.

Ầm ầm một tiếng trầm đục, trong cơ thể hắn trống rỗng chợt nổ tung mảng lớn tử năng màu xám tro.

Sự lạnh lẽo nhanh chóng bao phủ toàn bộ cơ thể nó, bao bọc nó hoàn toàn.

Ngọn lửa trắng bắt đầu ảm đạm, tắt lịm.

Rất nhanh, người khổng lồ nguyên tố lửa quỳ rạp xuống đất, vô lực duy trì thân thể bản thân. Kích thước của nó ngày càng nhỏ hơn và cuối cùng hóa thành một mặt nạ vàng rơi xuống sàn nhà.

Lý Trình Di đi lên phía trước nhặt mặt nạ lên, đi vào trong tháp.

Bùm.

Cánh cửa màu vàng bị đẩy ra, bụi bặm thật dày tung bay, tràn ngập trong không khí.

Lý Trình Di liếc mắt một cái, đầy đất đều là đồ vật hỗn độn.

Áo bào hoa lệ tán loạn đầy đất, chén trà ấm chén bát gì đó thậm chí còn dính một chút thức ăn.

Cửa tủ bên tường bị mở ra một nửa, tạp vật bên trong bị kéo ra.

Nhưng mà những thứ này đều không phải nhiều nhất, nhiều nhất chính là đầy đất là sách vở, văn thư bằng vàng ròng …..

Lý Trình Di nhanh chóng quét mắt một chút, nhặt lên một quyển sách có bìa hoa lệ tinh xảo nhất.

Hắn đã có chút phán đoán, từ kiến trúc bề ngoài nơi này phán đoán, nơi này dân bản xứ cực kỳ ưa thích tinh xảo hoa lệ, lại càng ưa thích tạo hình hoa quý.

Cho nên, sách vở rất có thể cũng giống như vậy.

Quả nhiên, mới phủ bụi trên bìa lên, Lý Trình Di liền rùng mình, nhìn chữ viết trên đó.

Báo cáo nghiên cứu sâu về Vĩnh Ám Long

Vĩnh Ám Long? Cái quái gì?

Lý Trình Di tiếp tục mở ra.

‘Căn cứ vào suy đoán của Mật Văn Tháp Hội và Nữ thần Ánh sáng về nguồn năng lượng Bích Lục chi mẫu, lập hạng mục tháp Cao Nguyên và thử tiến hành thí nghiệm không ánh sáng.’

‘Thí nghiệm không ánh sáng trải qua 15 năm thí nghiệm lặp đi lặp lại của Taling xác nhận, xác định nguồn gốc tiến hóa tái sinh của Bích Lục Mẫu đến từ ánh sáng.’

“Căn cứ vào lý luận ủng hộ ngọn nguồn ánh sáng mà Nữ thần Ánh sáng đưa ra, phía Tháp Nguyên Thủy đã tiến hành thí nghiệm mô phỏng tiến hóa vô hạn của sinh mệnh. Cuối cùng đã được xác nhận rằng nguồn gốc của ánh sáng, đến từ bóng tối, vật chất tối vĩnh hằng. ”

“Việc khai thác vật chất tối vĩnh hằng cho đến nay chỉ được tìm thấy trong 13 loài sinh vật, và sau khi tiếp xúc với vùng đất thô cực kỳ độc ác, chúng tôi đã quyết định cùng nhau săn lùng loài rồng vĩnh hằng có hàm lượng vật chất tối cao nhất và sử dụng nó làm nguyên liệu khai thác vật chất.”

Lý Trình Di lật xem từng trang một, phía sau tất cả đều là đủ loại ghi chép thí nghiệm, phần lớn là dùng một loại đồ văn đặc thù ghi nhớ, hắn xem không hiểu.

Hiển nhiên Thánh Đô này phát triển ra khoa học nghiên cứu đặc thù độc đáo.

Điều duy nhất có thể hiểu là chữ viết Biển Đen được đánh dấu trên đó.

Nhưng rất nhanh, theo trang sách không ngừng lật, Lý Trình Di bỗng nhiên phát giác, Vĩnh Ám Long này như thế nào càng xem, càng giống là….

“Đây không phải là ngoại hình của Ảnh Long Vương sao!? Đột nhiên hắn phản ứng lại.

Trên đồ văn thí nghiệm, con trường long mọc ra 9 cái sừng gai nhọn, lưng có hai cánh, đóng đinh trên một cái đài nhìn rất thê thảm, bị lột da giải phẫu lấy đi nội tạng gì gì đó

Vô cùng thảm hại.

Lý Trình Di thấy vậy mặt liền tái mét.

Đặt sách xuống, hắn động tác nhanh hơn, đem trên mặt đất rải rác văn thư đều nhanh chóng lật xem một lần.

Trong đó phần lớn đều là công văn ghi chép thí nghiệm tương tự, chỉ là phân đoạn ghi chép thí nghiệm khác nhau.

Bỏ qua những thứ này, Lý Trình Di nhanh chóng lên lầu.

Bắt đầu kiểm tra từng tầng một.

Tầng thứ hai là khu dân cư, tầng thứ ba cũng vậy, mãi cho đến tầng hai mươi, có sự khác biệt

Tầng 20 là một đại sảnh màu vàng khổng lồ hình vòng tròn.

Ở trung tâm chỉ có một quả cầu vàng mờ trôi nổi.

Quả cầu đường kính ít nhất trên trăm mét, bên trong lồng vào từng quả cầu màu vàng. Trong khe hở giữa mỗi quả cầu đều có một lượng lớn linh kiện cơ khí bằng vàng, còn có vô số ngọn lửa màu trắng đang bốc cháy lưu động, làm nguồn năng lượng.

Lý Trình Di đi tới một chỗ có bảng hiệu, nhìn chữ khắc trên đó.

Kho chứa số 1: Mẫu vật duy nhất của Vĩnh Ám Long Đế trong hàng tỷ năm

Vĩnh Ám Long Đế? Lý Trình Di liếm liếm môi, rõ ràng cảm giác tim đập thình thịch.

Hắn mới thăng hạng lên Ảnh Long Vương, cũng chính là Vĩnh Ám Long theo như lời nơi này nói.

Sau đó nơi này lại còn tìm được tiêu bản cổ đại của Vĩnh Ám Long Đế!

Nếu như hắn có thể từ trên người Vĩnh Ám Long Đế đạt được thứ gì.

Hắn bỗng nhiên cảm giác, tiến vào cái Góc chết này, tựa hồ không phải là chuyện gì xấu.

Cảnh cáo! Cảnh cáo! Có kẻ xâm nhập phi pháp tiến vào khu cấm, sẽ lập tức xóa bỏ.

Bỗng nhiên cả tháp kích động lên giọng nữ máy móc lạnh như băng, thanh âm dùng tiếng Biển Đen nghe như niệm tụng.

Nghe được Lý Trình Di hơi dừng lại.

"Kẻ xâm nhập? Ai?"

Chẳng lẽ là ta!?

Hắn trừng mắt nhìn, đột nhiên nhìn sang bên phải.

Bên phải đại sảnh trống không, một đạo bóng người màu trắng mơ hồ nhanh chóng ngưng tụ hiện lên.

"Thần hỏa đang kích hoạt, dự tính thời gian xóa bỏ là hai phút ba mươi giây. "Giọng nữ máy móc lại vang lên.

"Ặc" Lý Trình Di nhìn hình người màu trắng đang nhanh chóng ngưng tụ kia, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia cảm giác không ổn.

Thần Hỏa là cái quỷ gì?

Chương 942: Vĩnh Ám Long Đế

Cái kia hình người màu trắng lúc này đã triệt để hiển lộ thân hình, áo giáp hoa văn dây leo hoa lệ bao trùm toàn thân, phía sau có một trang sức tựa như một ngọn lửa thiêu đốt hình gai nhọn, nhìn từ đường cong, tựa hồ là nữ tính.

Mà mấu chốt nhất, là đối phương trước ngực hiện ra một vòng ấn ký.

Đúng vậy, vòng Ấn ký này Lý Trình Di tương đối quen mắt, đó chính là Khắc Ấn.

Trung tâm ấn ký này, có ngọn lửa màu sắc rực rỡ thiêu đốt, từ bên trong lộ ra ánh sáng rực rỡ.

" Khắc Ấn Cự lực, Khắc Ấn thần tốc, Khắc Ấn tái sinh " những thứ này là hắn có thể nhận ra, còn có không ít Khắc Ấn hợp lại là hắn hoàn toàn không cách nào nhận ra.

“Đậu má. “Không chút do dự, Lý Trình Di da đầu tê dại, co cẳng bỏ chạy.

Tốc độ tối đa, Ảnh Thiểm!

Trong nháy mắt này, hắn không chút do dự bộc phát toàn bộ sức mạnh, nhu khí, Lóe sáng, huyết nguyên, chồng lên đủ loại kiểu dáng tăng cường sức mạnh.

Tốc độ trong thời gian cực ngắn vượt qua mười lần tốc độ âm thanh, đạt tới mười một lần, tiếp cận mười hai lần.

Nhưng vẫn chậm một bước.

Bốp.

Đạo nhân hình màu trắng kia chợt hiện ra trước người hắn, một quyền.

Tốc độ khủng bố thậm chí khiến Lý Trình Di không thể phán đoán nắm đấm của đối phương ở đâu, có thật sự ra quyền hay không.

Hắn chỉ cảm giác lồng ngực một mảnh đau nhức, cả người bay ngược ra ngoài, sau lưng tựa hồ có thứ gì phun ra ngoài, lạnh lẽo.

Trước mắt hắn mơ hồ, cái gì cũng thấy không rõ, xung quanh một mảnh kịch chấn, phảng phất phá vỡ cái gì, bay lên trời cao, bị ném mạnh về hướng xa xa.

Không biết qua bao lâu, cơn đau kịch liệt biến mất, Lý Trình Di chậm rãi hoàn hồn.

Khụ khụ

Hắn lơ lửng trong nước biển và ho ra một cục đờm máu.

Hắn cảm giác toàn thân đau nhức, tựa như bị đại chùy dùng sức nện không biết bao nhiêu cú

Nhìn lên bầu trời.

Anh ta ngã rồi.

Bị một quyền từ Thành phố vàng đập xuống, rơi xuống nước biển.

“Độ khó này quá khoa trương. “Lý Trình Di sờ sờ ngực, vết thương đã sớm khỏi hẳn.

Chỉ là lỗ hổng to lớn còn sót lại trên Hoa Lân Y, cho thấy nơi đó đã từng bị thương rất nặng.

“Ngực đều bị đánh xuyên qua quá khoa trương” hồi tưởng lại hình người màu trắng mặc áo giáp trên người có Vòng tròn Khắc Ấn.

Ít nhất hơn mười cái, hơn nữa còn có không ít bản Khắc Ấn tổng hợp.

Hắn vốn tưởng rằng mình ở trong Góc chết cỡ lớn cũng coi như một tay có số má, hiện tại xem ra.

May mà lực hồi phục đã đầy, chỉ là lỗ máu to bằng quả dưa hấu mà thôi, hồi phục vẫn rất nhẹ nhàng.

Lúc này Lý Trình Di vô cùng may mắn, chính mình lúc trước lấp điểm đầy lực khôi phục.

Hoa ngữ sinh mệnh ngoan cường của Anh túc xanh, quả thực chính là thần kỹ!

Lơ lửng trong nước biển, thần kinh thả lỏng xuống, Lý Trình Di nhanh chóng suy tư tin tức vừa mới nhận được.

“Nói cách khác, người của Thánh Đô này, đều là thông qua nữ thần ánh sáng gì đó, rời khỏi Góc chết này.” Cái này đại biểu, nếu như ta cũng có thể tìm được nữ thần Ánh sáng, có thể thông qua phương thức tương tự, thoát ly nơi này.

Dựa theo phương pháp thoát ly hạch tâm, là bắt chước phương pháp của người cuối cùng sống sót rời đi, là có thể thành công thoát ly Góc chết.

Xem ra, phải đi Thành phố vàng Thánh Đô một lần nữa!

Huyết mạch Vĩnh Ám Long Đế quả thật mê người, nhưng cũng phải có mạng đi lấy mới được.

Trước tìm được đường lui trước đã, chờ tùy thời đều có thể rời khỏi cái Góc chết này, đến lúc đó có cơ hội, lại đi mạo hiểm nếm thử thu hoạch.

Thật sự không được, chỉ có thể chờ Phan n tiến vào rồi mới hành động.

Tin tưởng hắn xuất hiện ngắn ngủi, lại nhanh chóng bị kéo vào Góc chết, đã bị bọn Đường Đường phát hiện, kế tiếp chính là sắp xếp Phan n tiến hành thoáng hiện tiến vào.

……..

Nắng chiều như máu.

Trong một công viên ở thành phố Toại Dương.

Phan n ngồi một mình trên xích đu lẻ loi, lảo đảo.

Gió lay động cành cây, ở bên cạnh cậu bé cũng lung lay lắc lư.

òa!

Đột nhiên một đôi tay từ phía sau che khuất hai mắt cậu bé.

“Đoán xem tớ là ai? “Một giọng con gái dễ nghe truyền đến, truyền đến tai Phan n.

“Tạ Tạ. “Phan n cười nói.

“Tớ không phải là Tạ Tạ, là Tạ Huề!” cô bé buông tay ra, di tới trước mặt cậu bé, dùng sức đẩy một cái xích đu.

Đó là một cô bé rất bình thường, không có dung mạo xinh đẹp, không có dáng người hoàn mỹ, thậm chí còn có chút mập mạp, gương mặt bụ bẫm đáng yêu.

“Tạ Tạ heo, hì hì. “Phan n cười nói.

“Tớ không phải là heo, cậu không đáng yêu chút nào!” cô bé túm lấy gương mặt cậu, dùng sức xoay tới xoay lui.

“Biết rồi biết rồi. “Phan n cầm cổ tay đối phương, dùng sức kéo xuống.

“Đi bằng xe điện à? “Tạ Huề hỏi.

“Không đi, hôm nay có việc. “Phan n lắc đầu.

“Là chuyện của công ty sao? “Tạ Huề có chút nhíu mày.

Phan n cười nói, “Chuyện lần này, có thể hơi khó, cho nên nếu tuần sau tớ không tới, cậu không cần chờ tớ, tự mình chơi với

bọn Tinh Tinh là được.

Trên mặt Tạ Huề chậm rãi lộ ra một tia khác thường, cô bé tựa hồ cảm giác được cái gì.

Nhìn khuôn mặt mỉm cười của bạn thân mình.

“Không thể không làm sao? Cậu chỉ là nhân viên thôi, đâu cần phải phần thu nhập kia?”

“… “Phan n lắc đầu, không lên tiếng.

Tạ Huề hỏi, “Chính cậu cũng nói, mỗi buổi tối đều sẽ một mình chui vào chăn, mỗi người đều sẽ sợ hãi, cậu cũng là người, cũng không ngoại lệ. Huống chi cậu mới tám tuổi!”

Phan n lộ ra nụ cười hiền hòa, “Tớ cũng hy vọng có ai có thể thay thế tớ. Nhưng ta cẩn thận quan sát lâu như vậy.”

Không ai cả.

“Không ai có thể thay thế tớ.”

Cậu bé cẩn thận lấy từ trong túi áo ra một phong thư màu vàng nhạt, đưa cho cô bé.

Nếu như tớ không trở về được.

“Cậu nói linh tinh cái gì thế! Ngu ngốc! “Bốp một cái, Tạ Huề tát một cái vào đầu cậu bé.

“Nhất định có thể trở về! Cậu mới tám tuổi ! Vớ vẩn!! Mới tám tuổi thì cần gì phải sinh sức mạnh!

Cậu chính là chỉ là một đứa trẻ con, thật cho rằng mình chính là chúa cứu thế!?”

Phan n im lặng nghe cô răn dạy, trên mặt vẫn nở nụ cười.

Chương 943: Sứ mệnh của Phan n

Đợi đến khi Tạ Huề nói mệt mỏi, mắng mệt mỏi, cậu mới kiễng chân, nhẹ nhàng xoa nhẹ tóc mái trán đối phương.

Đừng lo lắng.

Tạ Huề nhìn cậu bé, trong lúc nhất thời không nhịn được hốc mắt có chút ướt ướt.

Cậu không sợ sao?

Phan n không trả lời, chỉ mỉm cười trở lại.

Tạm biệt, Tạ Tạ.

Hắn xoay người, bước nhanh về phía xa xa đi tới, nơi đó có một chiếc xe xa hoa chờ đã lâu, vài người vệ sỹ mặc trang phục chống đạn cao cấp phân tán xung quanh, hướng về nơi này như hổ rình mồi.

Xe chậm rãi rời đi, Tạ Huề đứng tại chỗ, nhìn đối phương đi xa, nhất thời rơi vào im lặng.

“Nếu cậu ta thật sự chết, nhiệm vụ của ngươi coi như kết thúc. “Một người đàn ông cao lớn mặc áo khoác màu trắng xuất hiện ở phía sau cô bé, thản nhiên nói.

Tạ Huề im lặng, không quay đầu lại, tựa hồ biết có người ở phía sau mình.

Không biết đã qua bao lâu.

Cô bé mới chậm rãi quay đầu lại.

Thế giới này, cho dù nhìn bao nhiêu lần, đều là không công bằng.

“Thế thfi làm sao? Đối mặt với tuyệt vọng, không công bằng thì thế nào?” Người đàn ông thản nhiên nói, “Đi thôi, có thể làm cho Phan n cảm nhận được uy hiếp tử vong bực này, rất rõ ràng đến từ Góc chết mà cao tầng trong Khu vườn vận mệnh gặp phải. Cái giá trị tình báo này rất cao, nói không chừng ngươi trở về liền có thể được đề bạt.”

…….

Thành phố vàng - Thánh Đô.

Lý Trình Di khẽ rung hai cánh sau lưng, đáp xuống lối vào thành phố.

Hai chân giẫm lên mặt ngoài tầng mây chắc chắn khiến chúng hơi lún xuống.

Lúc này đây, đổi phương hướng, thăm dò thu thập tin tức. Không thể chậm chạp như trước.

Hắn suy nghĩ một chút, đang muốn nhấc chân cất bước về phía trước.

Bỗng nhiên một trận vặn vẹo rất nhỏ, ở phía sau hắn cấp tốc dao động.

“Chú. “Một giọng nói non nớt quen thuộc mang theo ngữ khí trưởng thành sớm, từ phía sau truyền đến.

“Phan n! “Lý Trình Di quay đầu lại, trong mắt nổi lên kinh hỉ.

Chị Đường Đường bảo cháu tới trợ giúp chú trước. “Phan n gật đầu, cậu ta mặc một bộ quần áo sinh mệnh cỡ nhỏ vừa vặn, trên quần áo sinh mệnh màu đen như đồ lặn còn có một đống túi đeo ngoài lớn nhỏ không đồng nhất, hiển nhiên là các loại đạo cụ khẩn cấp mà công ty chuẩn bị cho cậu ta.

“Làm phiền cháu rồi. “Lý Trình Di nhanh chóng nói.

“Không sao, chú nói cho cháu biết về tình hình Góc chết ở đây, càng nhiều thông tin càng tốt. Thông tin càng nhiều, độ chính xác càng cao.” Phan n nói.

Lý Trình Di đây cũng là lần đầu tiên cùng Phan n hợp tác, trước kia chỉ biết là cậu bé tại bên trong Góc chết khác tìm kiếm đường ra cực kỳ nhạy bén, mà lần này, vừa vặn có thể tự mình cảm nhận’.

Phan n nhìn trước mắt Thành phố vàng, cúi đầu nhìn dưới chân mây trắng, trong mắt lóe ra vẻ hiếu kỳ cùng vui vẻ nhè nhẹ.

“Đúng là rất đẹp, nhưng cũng rất nguy hiểm cẩn thận một chút, nơi này tất cả đồ vật đều không thể lộn xộn.” Lý Trình Di bắt đầu giảng giải cho cậu bé nghe các loại tình huống nơi này, trong đó đặc biệt là Nữ thần Ánh sáng.

Phan n yên lặng lắng nghe, sau khi hoàn toàn nghe xong tất cả tin tức và điểm nguy hiểm, cậu nhắm hai mắt lại.

Một trận ánh sáng trắng nhàn nhạt ở mi tâm sáng lên, trong vầng sáng, hiện ra hoa văn thuần trắng phong hoa nguyệt quý.

Đó là hoa ngữ Bình minh tuyệt vọng đang phát huy tác dụng.

“Mời đi theo cháu. “Đột nhiên Phan n mở mắt, đi thẳng về phía trước.

Lý Trình Di theo sát phía sau, hai người một đường không ngừng, đi lên một cây cầu vàng, đi ngang qua hai tượng vàng nam nữ đang nhảy múa.

Băng qua đường.

Vượt qua từng cây vàng ròng, trên cây kết đầy táo vàng, Lý Trình Di còn thuận tay hái hai quả.

Không biết đi bao lâu, hai người rốt cục đi tới rìa đám mây này.

Bên cạnh tầng mây thật dày, đang đậu một chiếc thuyền buồm vàng ròng nửa sau bị phá vỡ mấy cái lỗ lớn.

Cánh buồm thuần trắng dưới phản xạ của ánh sáng trắng óng ánh.

Cả chiếc thuyền dài hơn ba trăm mét, tựa như thuyền đi biển truyền thống thời Trung cổ, bên cạnh rất nhiều cửa sổ thủy tinh nhỏ đang mở.

Đầu thuyền dựng một bức tượng nữ xinh đẹp mặc sa mỏng, tóc dài xõa vai.

Phía sau tượng nữ trôi nổi từng vòng tròn hoa văn ngọn lửa chồng lên nhau.

Cái vòng tròn kia là dùng vàng trang trí chế tác, lợi dụng không biết nguyên lý gì, khiến nó bây giờ còn đang trôi nổi xoay tròn.

Nơi này chính là Nữ thần Ánh sáng. “Phan n mỉm cười dừng chân, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Kế tiếp, chỉ cần có thể khởi động nó, là có thể hoàn toàn thoát khỏi Góc chết này. “Cậu bé nói tiếp.

“Đơn giản vậy sao? “Lý Trình Di có chút mờ mịt.

Đúng vậy. “Phan n gật đầu. “Nhưng cháu chỉ có thể tìm được manh mối, tìm được Bình minh hy vọng, về phần như thế nào chạm đến nó, độ khó này, cháu không làm được.”

“Lên xem trước đã” Lý Trình Di trầm mặc một chút, nắm lấy cổ áo Phan n, đột nhiên xông về phía trước, rất nhanh nhảy lên mấy cái, liền đến trên thuyền vàng.

Trống rỗng, nơi này một người cũng không có, cũng không có bất kỳ vật sống nào.

Khắp nơi đều là những thiết bị bằng vàng lạnh lẽo, boong tàu, hàng rào, cột buồm, tất cả mọi thứ, đều là vàng.

“Bên này. “Phan n đột nhiên chỉ tay về phía cửa khoang bên phải.

Lý Trình Di dẫn đầu đi tới, nắm lấy cửa khoang kéo vòng, kéo ra ngoài.

Bùm!

Toàn bộ cửa khoang hoàn toàn bị kéo xuống.

Bên trong là một hành lang sáng sủa.

Hai bên hành lang, khắp nơi đều điêu khắc từng hoa văn hình tròn, hình dây leo hình thoi phức tạp.

Hoa văn sáng lên ánh sáng trắng.

“Ở bên trong, cách khởi động chiếc thuyền lớn này. “Phan n mở miệng nói.

“Cháu ở đây chờ một chút, chú vào xem. “Lý Trình Di phất tay vẩy ra một Huyết nguyên màu trắng, bao trọn Phan n vào.

Chương 944: Nhật ký hành trình của người chết

Sau đó hắn mới bước nhanh đi vào, không đi được mấy bước, quẹo một cái, trên mặt đất liền xuất hiện một bộ thây khô màu đen mặc lụa trắng.

Hắn đến gần, ngồi xổm xuống tìm tòi, từ trên người thây khô lật tới một chuỗi chìa khóa.

Tăng nhanh tốc độ, quẹo một cái, theo hành lang một đường đi xuống, rất nhanh đi tới từng dãy tất cả đều là cửa phòng khoang hành lang.

Tiếp theo chính là mở cửa xem xét tình huống.

Khi mở cửa khoang thứ bảy, Lý Trình Di từ trong phòng tìm được một ít sổ tay rải rác.

Hình như là nhật ký hành trình.

“Tàu số 9 bị tập kích, không còn kịp rồi, tử thể của Bích Lục Chi Mẫu đã tiến vào tầng mây phụ cận, chúng ta phải nhanh chóng khởi động Ngọc Hạch.” Nhưng Thiên Hành Ngọc Hạch nếu muốn khởi động thoát ly màng giới, nhất định phải phối hợp với Khắc Ấn cách ly. Không Khắc Ấn, thân tàu tiến vào Biển Đen trong nháy mắt sẽ bị tan tành’.

‘Assaki đi Mật Văn Tháp Hội lấy bản Khắc Ấn cách ly. Anh ta sẽ trở lại trong hai giờ ánh sáng nữa.”

“Ánh sáng đã khởi động đến số 8 rồi, kế tiếp chính là chúng ta, hi vọng hết thảy dều thuận lợi.”

‘Trong thành phát sinh náo động, một bộ phận người muốn lấy đồ từ tháp hội tháp linh, thời điểm này bọn họ lại còn dám nội gián, điên rồi sao!’

“Cuối cùng đã lấy được rồi, Marina đang cài đặt và cuối cùng chúng ta có thể rời khỏi cái nơi chết tiệt này ”

Phía sau không còn, bút tích ở trên nhật ký vẽ ra một đường trắng lộn xộn rất dài, hiển nhiên là bị một cự lực bất ngờ, ảnh hưởng đến tay cầm bút của người viết.

Lý Trình Di nhíu chặt mày, nhìn xung quanh một chút, xác định không có bất kỳ thi thể nào, rất hiển nhiên, người nơi này đại bộ phận đều thay đổi phương tiện giao thông, từ bỏ chiếc tàu Nữ thần Ánh sáng số 9 này.

Sau đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Có phải họ sẽ phải từ bỏ con tàu này không?”

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Lúc này, hắn nhanh chóng quay về boong tàu.

Thời gian lưu lại của Phan n có hạn, hắn phải nhanh chóng lợi dụng ngôn ngữ hoa của cậu bé, tìm được càng nhiều manh mối càng tốt.

Ầm ầm!!

Đúng lúc này, toàn bộ thuyền giống như bị thứ gì đó hung hăng đụng vào.

Khoang thuyền lắc lư kịch liệt, bốn phương trên dưới đều chấn động, run rẩy.

Lý Trình Di biến sắc, nhanh chóng lao ra hành lang, trở lại boong tàu.

Vừa mới xuất hiện, trên bầu trời một dây leo màu trắng liền kéo về phía hắn.

'Bích Lục Chi Mẫu!!? Lý Trình Di trong lòng thầm chửi đậu xanh rau má, phất tay một chưởng, chính diện đánh về phía dây leo.

Bùm!!!

Tiếng nổ nổ tung từng vòng sóng âm, đem mây trắng xung quanh cũng nhộn nhạo thành từng vòng hình thái gợn sóng.

Lý Trình Di đánh lui dây leo, nhanh chóng tìm kiếm Phan n, nhưng còn chưa thấy bóng người, lại là hơn mười cây dây leo bay tới, quấn quanh hắn.

Lúc này đây, tất cả dây leo tốc độ lại một lần nữa tăng lên, mũi nhọn còn quanh quẩn thành lực trường vặn vẹo nhè nhẹ.

Mấy chục cây dây leo liên hợp, nháy mắt đã bao trọn không gian xung quanh.

Không có một khe hở, trong nháy mắt đã bao trọn Lý Trình Di thành một viên cầu.

Không thể né tránh, Lý Trình Di chớp một cái, trống rỗng nhảy ra khỏi vòng vây, xuất hiện ở bên ngoài.

Lúc này, tác dụng của Ảnh Thiểm liền thể hiện ra.

Hắn biết lúc này không thể dây dưa với Bích Lục Chi Mẫu, lúc này xoay người chạy nước rút một cái, đảo mắt liền bay ra phía trên Nữ thần Ánh sáng, xuyên qua tầng mây.

Đằng sau dây leo màu trắng phảng phất có thể kéo dài vô hạn, một đường đuổi theo, hơn nữa tốc độ còn càng lúc càng nhanh.

Hai bên một đuổi một chạy, dây leo tốc độ từ ngay từ đầu xa không bằng Lý Trình Di, đến phía sau, nhanh chóng tăng lên tới gấp mười lần tốc độ âm thanh, sau đó gấp mười hai lần, mười bốn lần.

Nhanh chóng bao vây hắn.

Lý Trình Di sắc mặt ngưng trọng, đồ chơi này tốc độ tiến hóa quá nhanh, không hổ làquái vật cường hãn có thể hủy diệt Góc chết.

Đột nhiên hắn chớp một cái, xông lên trước, đột ngột chuyển hướng trầm xuống.

Không ngờ dây leo màu trắng phía sau cũng lóe lên theo, chìm xuống một đoạn.

Lúc này một cây dây leo thô to nhất từ phía dưới đột nhiên vọt ra, trống rỗng thoáng hiện lên trên, đâm vào bụng Lý Trình Di.

……..

Dưới tình thế cấp bách, Lý Trình Di ngưng tụ kim kiếm trong tay, dùng sức chém.

Keng!!

Dưới tiếng nổ, thân thể hắn bị đánh bay.

Nhu khí bộc phát sau đó chồng lên huyết nguyên 30.000 tấn cự lực, lại như cũ bị cây dây leo này đánh bay.

Cứ như vậy đình trệ trong nháy mắt, phía sau một lượng lớn dây leo nhao nhao đuổi theo, bám sát Lý Trình Di.

Thình thịch Thình thịch!!!

Chi chít dày đặc cả nghìn dây leo đuổi tới.

Trong tầng mây, Lý Trình Di tựa như cầu lông, bị một lượng lớn dây leo đánh bay tới bay lui.

Mỗi một lần dây leo quất, đều sẽ khiến mảng lớn huyết nhục mảnh vỡ áo giáp trên người hắn văng ra.

Nhưng hắn không phản kháng, mà là yên lặng nhẫn nại.

Vừa mới bị rút ra máu thịt, thân thể hắn liền lập tức khép lại miệng vết thương, hồi phục như lúc ban đầu.

Một màn như vậy khiến tầng mây dưới người Lý Trình Di dường như rơi xuống một trận mưa máu đỏ.

Một lượng lớn xương máu vụn rơi xuống, có rơi vào trong nước biển, có bị gió thổi nghiêng lệch phiêu tán, không biết tung tích.

Vụ tra tấn kéo dài hơn mười phút.

Tất cả dây leo mới chậm rãi tách ra, một phần trở về biến mất.

Vài phút sau.

Dây leo cuối cùng nhanh chóng rút lại.

Chỉ còn lại có Lý Trình Di bị kéo lên thật cao lần cuối cùng, máu thịt trên người mở ra, xương cốt đều bị rút nát không biết bao nhiêu lần.

Lúc này hết thảy an tĩnh lại, thân thể của hắn mới bắt đầu khôi phục khép lại lần nữa.

Chương 945: Đối phó với Bích Lục chi mẫu

Hoa ngữ: Lực trường rực rỡ. Lý Trình Di nhẹ nhàng vận dụng năng lực hoa ngữ.

Lực trường màu vàng bao trùm toàn thân, lập tức máu thịt trên người tự động chữa trị, chỉ qua mười mấy giây, liền khôi phục lại hình thể bình thường.

“Quả nhiên, thứ này chính là biến thái, ngươi càng phản kháng, nó càng hưng phấn, tiến hóa càng nhanh.” Ngươi không phản kháng, tùy ý nó hút, không có phản hồi, chính nó cũng chậm rãi thoái hóa.”

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt tái nhợt, nhưng tinh thần cũng rất tốt.

Tuy rằng tổn thất vô số sinh mệnh lực, thân thể nhiều lắm còn có thể khép lại mười mấy lần, liền có thể sẽ chết.

Nhưng biết rõ phương thức ứng đối với Bích Lục Chi Mẫu, coi như là một tin tức tốt.

Đáng tiếc, Hoa Lân Y hỏng một bộ. May mà Hoa Lân Y đủ nhiều.

Trên người hắn màu tím lóe lên, lập tức mặc một bộ áo giáp đặc thù tràn đầy hoa văn Ngọc lan tím.

Đặc điểm của lân y Ngọc lan tím, ở chỗ khớp xương đều có dải sáng giống như ngọc thạch khảm nạm.

Lúc này áo giáp sau khi tiến hóa, bản thân cũng không hoa lệ gì, chỉnh thể càng giống váy giáp kiểu Trung Quốc, trong ngực có một thủy tinh thể màu tím hình thoi cực lớn, bên trong mơ hồ có thể thấy có từng viên Hoa ngữ châu không ngừng chìm nổi lóe ra tử quang.

Hoa Lân Y mới không thể bay, Lý Trình Di đành phải chân đạp Huyết Nguyên, nhanh chóng quay về Thành phố vàng.

Rất nhanh trở về Nữ thần Ánh sáng, hắn từ trong góc trên boong thuyền tìm được Phan n đang nằm bất động

Không sao chứ?

Hắn nâng Phan n lên khỏi mặt đất.

“Không có chú, cháu vừa rồi lại dùng một lần hoa ngữ, muốn khởi động Nữ thần Ánh sáng, chú cần tìm được vòng tròn Khắc Ấn Thần Hỏa, cái này chỉ có Mật Văn Tháp Hội mới có, chỉ có vòng tròn Thần Hỏa Khắc Ấn, mới có ngăn cách Khắc Ấn, mới có thể tránh được Bích Lục chi mẫu.”

Phan n nhanh chóng nói.

Vòng tròn Khắc Ấn thần hỏa. “Lý Trình Di liền nghĩ tới người mặc áo giáp màu vàng trước đó đã đánh thủng mình.

Ừm.

Hắn đối với sức mạnh của mình rất tự tin, nhưng cũng không tự tin đến mức có thể lấy ba Khắc Ấn đối kháng nhiều Khắc Ấn như vậy.

Nếu như mình dẫn Bích Lục Chi Mẫu đi tìm Người mặc áo giáp vàng thì sao? Trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia ý nghĩ.

Nhưng ý nghĩ này mới dâng lên, đột nhiên một trận kịch liệt lắc lư, đem toàn bộ tàu Nữ thần Ánh sáng lôi kéo đến rung động kẽo kẹt.

“Chuyện gì xảy ra?! “Hắn nhanh chóng vọt tới mạn thuyền nhìn ra ngoài.

Trên bầu trời xa xa.

Một mảng lớn điểm sáng màu bạc tạo thành bão táp thật lớn, tựa như một bức tường lớn, bao trùm toàn bộ Thành phố vàng này.

Bầu trời biển mây vào giờ khắc này, phảng phất bị chia làm hai nửa.

Một nửa là điểm sáng màu bạc.

Một nửa là thành phố vàng và biển mây trắng.

“Thứ này còn có thể bay lên trời sao!? “Lý Trình Di căng da đầu, nắm lấy Phan n rồi lao về phía sau.

Nhưng không chạy được bao xa.

Từng dây leo màu trắng lần nữa thoáng hiện ra, từ phía dưới vây quanh hắn.

Sao lại vào lúc này!? Lý Trình Di trong lòng khẩn trương, phía sau có gió lốc màu bạc tới gần, phía dưới có Bích lục chi mẫu đuổi giết.

Trong tay hắn còn mang theo Phan n, một người thể chất bình thường.

Chờ đã! Phan n! Thằng bé nhất định có biện pháp!

“Chú, qua bên trái! “Thanh âm Phan n vào giờ khắc này truyền vào trong tai hắn.

Lý Trình Di không chút do dự, lao thẳng sang trái.

Ầm ầm!!!

Bỗng nhiên, tất cả thiên địa đều hóa thành màu vàng.

Trên dưới tứ phương, tất cả biển mây, bay lên vây quanh dây leo Bích Lục chi mẫu, từ xa tới gần đều là bão táp màu bạc.

Tất cả mọi thứ.

Vào giờ khắc này, tất cả đều bị đại lượng ánh sáng vàng phun ra từ cửa lớn đang dập hơn trong ánh sáng màu bạc tại một nơi sâu thẳm tại thành phố Vàng nhuộm thành màu vàng.

Trong kim quang, một đạo quang trụ khổng lồ ngoài vàng trong đen, từ trong cửa phun ra, xuyên qua thành trì, ở giữa không trung vung vẩy đàn dây leo Bích Lục chi mẫu.

Cột sáng đường kính hơn ba trăm mét, tựa như một cột đá màu vàng, hoàn toàn bao bọc Lý Trình Di trong đó.

Hắn chỉ kịp bảo vệ Phan n trước người, sau lưng đã bị lực khủng bố khổng lồ nóng rực đánh trúng.

Phốc!!

Một ngụm máu lớn phun ra, nửa thân thể sau của Lý Trình Di nhanh chóng bốc cháy, cháy khét, phân giải.

Nhưng sinh mệnh lực khổng lồ cùng huyết nguyên duy trì, khiến hắn nhanh chóng khép lại thương thế, mọc ra da thịt mới từ thân thể bị cháy xém. Mặc dù chỉ ở rìa, bị cột sáng sượt qua một bên, Lý Trình Di cũng bị thiếu nửa người.

Tê!!!

Cũng may còn có Bích Lục Chi Mẫu đối chọi lại.

Quả cầu dây leo Bích Lục chi mẫu màu trắng, trống rỗng hiện lên ở cột sáng phía dưới, cột sáng đỉnh kim sắc phát ra tiếng rít, tựa hồ bị chọc giận.

Mặt ngoài vô số dây leo cực nhanh bắn ra, bay thẳng về phía Thành phố vàng.

Mà đúng lúc này, gió lốc màu bạc thổi quét tới.

Oanh!!!

Điểm sáng màu bạc khủng bố tựa như vô số lưỡi dao sắc bén, điên cuồng cắt đứt toàn thân Lý Trình Di.

Lấy mỗi giây mấy ngàn lần, mỗi lần sức mạnh lưỡi dao cắt mấy vạn tấn, ý đồ cắt rời tất cả máu thịt Lý Trình Di.

Lúc này, Lý Trình Di dù là huyết thân, trạng thái dung linh chân ấn gì đó, đều vô dụng.

Thể tích càng lớn, bị thương càng nhiều.

Ngược lại vẫn duy trì thể tích nhỏ, bị cắt tổn thương sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Cả người hắn huyết nguyên gắt gao bao lấy Phan n, cắn răng chịu đựng thiên đao vạn quả thống khổ xung quanh.

Hoa Lân y Ngọc lan tím rất nhanh tổn hại, ngay sau đó đổi thành Hoa Tử Vi.

Hoa tử vi tổn hại, lại đổi thành cái khác.

Một bộ tiếp một bộ, thời gian cũng không biết trôi qua bao lâu.

Lý Trình Di hai mắt đã bị đâm mù, da đầu bị xé rách, xương sọ nếu không phải tầng tầng ở nhanh chóng sinh trưởng, dày lên, đã sớm bị triệt để chém nát.

Chương 946: Lâm vào cận tử

Cuối cùng.

Khi nội tạng Lý Trình Di bị đánh nát, hắn đã lâm vào cận tử lần thứ mười ba, chỉ còn có hai lần nữa là hắn liền hoàn toàn tử vong.

Cơn bão đột nhiên dừng lại.

Huyết nguyên trên người hắn sớm đã tiêu hao chín thành, Hoa Lân Y mặc chính là hoa hướng dương, bộ áo giáp này tự mang một khối tháp thuẫn thật lớn, ngược lại giúp hắn ngăn cản không ít vết cắt.

Hoa Lân Y là do thể chất bản thân nâng cao cường độ, cho nên hoa hướng dương đến bây giờ cũng còn có tác dụng khởi điểm.

Cả người Lý Trình Di đầy máu, nhìn xung quanh.

Cơn bão đã biến mất.

Bích Lục chi mẫu đã biến mất.

Thành phố Vàng vẫn còn đó, nhưng dường như nó đã trở nên tồi tệ hơn. Trong đó đại môn kim sắc, bên trong cũng không có nhộn nhạo ánh sáng màu vàng, tựa hồ là tiêu hao hết tất cả sức mạnh.

Từng tòa tháp canh, cũng không có phóng xạ, tựa hồ bị vừa rồi bão táp tiêu hao quá nhiều.

Lý Trình Di nhìn trên người mình, cả người đầy máu, áo giáp rách nát, tóc còn đang mọc.

Phan n trong lòng vẫn còn, chỉ là cả người đầy máu, thân thể mơ hồ lấp lánh.

Hiển nhiên là muốn tử vong.

“Thừa dịp hiện tại, chú, mau đi tìm Vòng tròn Khắc Ấn, hiện tại là thời điểm an toàn nhất!“Phan n trên mặt tất cả đều là từng vết máu dữ tợn, một con mắt bị cắt ra, máu loãng không ngừng chảy xuống.

Lý Trình Di nhìn thảm trạng của cậu bé, trầm mặc.

Hắn nhanh chóng bay về phía tầng mây Thành phố vàng, thả người tốc độ cao nhất, nhằm phía Mật Văn Tháp Hội.

Bùm!!!

Hắn vọt vào một tòa tháp cao màu vàng viền trắng.

Bùm!!

Hắn lại vội vàng từ bên trong lao ra, phía sau đi theo một hình người nữ tính màu vàng, phía sau nổi lơ lửng ngọn lửa màu vàng trang sức, chính là lúc trước là người mặc áo giáp đánh xuyên qua người hắn.

Bùm!!

Lại một cú đấm nữa. Bên người Lý Trình Di hiện ra thân hình người giáp vàng, một quyền đánh nửa người hắn thành huyết vụ.

Lý Trình Di kêu thảm một tiếng, bị sức mạnh cực lớn đánh bay, bắn như tên lửa về phía xa, đảo mắt liền biến mất ở cuối đám mây.

Mà lúc này Phan n đã biến mất, trở về Địa Nguyệt.

Chỉ để lại Lý Trình Di bay ngược với tốc độ cao, tất cả mọi thứ xung quanh đều giống như cưỡi ngựa xem hoa, không ngừng lướt qua.

Cơ thể hắn nhanh chóng hồi phục, nhưng đây là lần chữa lành cuối cùng, vừa mới xông vào Hội Mật Văn, tìm kiếm vòng tròn, đã bị đánh sắp chết. Lần này bị một quyền đánh nổ một bên thân thể, huyết nguyên lưu lại đã không có biện pháp lại hồi phục thương thế.

Mà Hoa Lân Y, cũng chỉ còn lại một bộ tử đằng hoa cuối cùng còn nguyên vẹn. Thảm quá thảm.

Lý Trình Di cuối cùng là tự mình lĩnh hội, tại Midraon trốn lâu như vậy, độ khó Góc chết sau khi tăng lên khủng bố như thế nào.

Hắn cảm thấy mình cũng coi như là mạnh, nhưng nơi này gặp phải những thứ gì hả?

Bích Lục Chi Mẫu, Người mặc áo giáp Thần Hỏa, Cơn bão ánh sáng bạc.

Những thứ này cái nào cũng đều vượt xa trình độ của hắn hiện tại

Nói không dễ nghe, ba thứ này, đổi lại là Địa Nguyệt, đều là cấp diệt thế.

May mắn chính là, có Phan n chỉ điểm, hắn nhân cơ hội lần này lấy được Vòng tròn Khắc Ấn thần hỏa.

Đây chính là vật phỏng chế trên người người giáp vàng, tựa hồ là chuyên dùng để phối hợp sử dụng.với Nữ thần Ánh sáng

Trong tay Lý Trình Di lúc này nắm chặt một vòng tròn màu vàng to bằng bàn tay. Bên trong vòng tròn có từng đạo Khắc Ấn màu vàng.

Ở trung tâm của vòng tròn, nổi một con số Biển Đen lớn: 9.

Lấy được cái này, sau đó hiện tại, hắn là có thể thử khởi động Nữ thần Ánh sáng.

Lý Trình Di nhanh chóng nghịch chuyển phương hướng, quay về Thành phố vàng Thánh Đô.

Chỉ là, hiện tại rất có thể có thể hoàn toàn rời đi, nhưng trong lòng hắn lại không tự chủ được hồi tưởng lại tiêu bản của con Vĩnh Ám Long Đế kia

"Có lấy tiêu bản đó không?"

Tuy rằng huyết mạch Ảnh Long tựa hồ càng ngày càng không đủ dùng, nhưng tốt xấu cũng là hắn dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, là một trong át chủ bài không tệ, nếu như có thể tăng lên tới tiêu chuẩn cực cao.

"Có lẽ, trước tiên có thể dùng nghịch ngân làm cái ký hiệu ở nơi này." Trong lòng Lý Trình Di suy tư một chút.

Nghịch Ngân là Hoa Ngữ triệu hoán đi ngược chiều phương thức, có thể do chính hắn tự hành trở về chỗ ở ký chủ Hoa ngữ châu, nhưng sức mạnh của hắn còn lâu mới bằng được sức mạnh lôi kéo của Góc chết.

Chỉ có dưới tình huống không có đối kháng, có thể lợi dụng năng lực này để truyền tống nhân viên.

Mà một khi hắn hoàn toàn thoát khỏi cái Góc chết này, liền ý nghĩa, hắn cùng nơi này không có lực đối kháng. Nghịch Ngân, nói không chừng có thể phát huy tác dụng.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di lật tay, có thêm một viên Hoa ngữ châu.

Hoa ngữ châu là căn cứ vào số lượng Hoa Thần Vị gia tăng số lượng, cho nên hắn bây giờ còn có dư thừa Hoa ngữ châu có thể dùng.

"Chỉ là, nên dùng như thế nào mới có thể sau này trở về nơi này?"

Nắm chặt Hoa ngữ châu, trong lòng Lý Trình Di suy nghĩ đối sách.

Nếu không, đánh cược một phen?

Hắn sờ sờ trên người, phát hiện đồ vừa rồi thu lại đều không có, bị lúc giao chiến cuối cùng đánh phế, cũng không biết bay

đi đâu.

“Nếu như không có kí chủ, hoa ngữ cùng Nghịch Ngân có hiệu quả hay không?”

Hắn mở lòng bàn tay ra, nhìn Hoa ngữ châu màu tím hơi lăn trong lòng bàn tay.

Kim quang của Thành phố vàng chiếu rọi đến mơ hồ phản xạ ra hào quang màu vàng kim, chiếu ra hoa văn Ngọc lan tím bên trong.

Do dự một chút, hắn vẫn nhẹ nhàng lật tay, tùy ý Hoa ngữ châu từ trên cao rơi xuống.

Ngân sắc phong bạo đối với vật vô sinh mệnh không uy hiếp nhiều, cho nên, đơn thuần là Hoa ngữ châu, hẳn là vấn đề không lớn.

Nhìn Hoa ngữ châu rơi thẳng xuống, tâm tình Lý Trình Di cũng chậm rãi khôi phục bình tĩnh.

Chương 947: Rơi xuống biển sâu

“Rơi xuống biển sâu.”

Chờ cơ hội và vị trí tiếp theo của mình

Nhìn Hoa ngữ châu hoàn toàn rơi xuống mặt biển màu đen, hắn mới mang theo vòng tròn Khắc Ấn bay về phía Nữ thần Ánh sáng.

Dạo qua một vòng trên chiếc thuyền vàng, hắn tìm được một khe hở có thể khảm vòng tròn.

Nhẹ nhàng nhét vòng tròn vào.

Răng rắc.

Toàn bộ Thuyền Vàng ròng chậm rãi rung động, quanh thân sáng lên đạo kim quang, vô số kim quang từ trên thân thuyền tản mát ra, tựa như toàn bộ con thuyền đều hóa thành một cái bóng đèn thật lớn.

Số 9 sắp xuất cảng, kiểm tra an ninh hoàn thành.

Một giọng nam trầm thấp nói tiếng Biển Đen, quanh quẩn trên boong thuyền.

Lý Trình Di đứng trên boong tàu, cảm giác mọi thứ hai bên đều bắt đầu lùi về phía sau. Cánh buồm căng lên, thuyền bắt đầu đi về phía biển mây.

Thành phố vàng Thánh Đô bị chậm rãi bỏ lại phía sau.

Hắn quay đầu lại nhìn Thánh Đô, nơi này lần sau nếu hắn có thể trở lại, nhất định…..

Chưa nhận được Mật Văn Tháp Hội cho phép thông hành, hệ thống cảnh giới không tháp mở ra, thân tàu bị khóa chặt bên trong.”

Giọng nam lại vang lên.

Lý Trình Di nhìn hộ thuẫn nửa trong suốt dập dờn xung quanh, hộ thuẫn hoàn toàn bao lấy toàn bộ thân tàu.

Mà phía sau, trong Thành phố vàng, cánh cửa lớn kia lần nữa nhộn nhạo lên kim quang còn sót lại.

Không phải chứ? Còn tới nữa?

Lý Trình Di hai mắt mở to, thả người nhảy lên, mượn chút huyết nguyên còn sót lại đạp không.

Vừa lúc nhìn thấy chỗ sâu trong Thành phố vàng, một đạo kim quang lần nữa sáng lên.

Uy hiếp tử vong nồng đậm, xông lên trong lòng hắn.

Hắn đã không có đủ huyết nguyên cùng sinh mệnh lực, nếu như lại tiến vào cận tử một lần.

Hắn thật sự sẽ chết!

Chết!

Chết!

Chết!?

Có chạy trốn không!?

Hiện tại chạy trốn còn kịp, nhưng nếu là Nữ thần Ánh sáng cũng chỉ có một chiếc như vậy, hắn sẽ vĩnh viễn bị vây ở chỗ

này.

Đến lúc đó, Độ khó Góc chết không ngừng gia tăng, cuối cùng sẽ làm hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhìn kim quang không ngừng sáng lên, trong đầu Lý Trình Di trống rỗng.

Từ sau khi kích hoạt Ác Chi Hoa, hắn đã thật lâu không có gặp phải nguy cơ sinh tử bực này, sức mạnh vô địch, khiến hắn cơ hồ là một đường thuận lợi, đi đến giờ phút này.

Nhưng bây giờ.

Bỏ cuộc?

hoặc

Thời gian phảng phất vào giờ khắc này tiến vào trạng thái cực độ chậm lại.

Sắc mặt Lý Trình Di từ mờ mịt, đến thanh tỉnh, đến quyết định, rồi đến dữ tợn cuối cùng.

Vô số mặt người, vô số hình ảnh, vô số tình cảnh, ở trong đầu hắn nhanh chóng hiện lên.

Nhưng không có cách nào.

Không còn cách nào khác!

Hắn ngăn không được đạo kim quang kia, đó là ngay cả Bích Lục Chi Mẫu cũng bị biến mất trong ánh quan mang khủng bố.

Nhưng nếu bỏ thuyền, sau này đó độ khó nhất định sẽ cao hơn. Hiện tại cũng không qua được còn muốn trông cậy vào sau này?

Tuyệt vọng.

Đột nhiên xuất hiện tuyệt vọng, vào giờ khắc này xông lên trong lòng Lý Trình Di.

Hắn vốn tâm tính an toàn, nháy mắt liền trở nên tuyệt vọng vô kế khả thi.

Chênh lệch cực lớn, làm cho trong lòng hắn dâng lên phẫn nộ khó có thể nói rõ.

Không

Không!!

Nếu như đây chính là kết thúc mà ta đã định trước, vậy ta tuyệt đối không cho phép!

Lực trường quang huy màu vàng điên cuồng khôi phục tinh lực của Lý Trình Di, vô số bạch khí huyết nguyên từ trên người hắn đè ép mà ra, tràn ngập bốn phía.

Mau!

Một đạo cự ảnh từ trong bạch khí hiện ra, đó là cự lộc nhân cao hơn ba mươi mét.

Nó cầm trong tay Chĩa 3 mũi xám trắng, Chĩa 3 mũi to lớn quấn quanh Tuệ Kiếm tơ tình, đỉnh một mảnh kim quang bao trùm cả thanh binh khí.

Nhu Khí: Long Sát!

Hoa ngữ: Pháo đài!

Thiên mệnh.

Lý Trình Di giơ cao Chĩa 3 mũi, trước ngực Khắc Ấn nhao nhao sáng lên màu trắng huỳnh quang.

Từng sợi cơ bắp rối rít cổ động, run rẩy, phóng thích lực lớn nhất.

Húc Nhật!!!

Giết!!!

Ầm ầm trong lúc mười lần Lóe sáng bộc phát, hóa thành lực đẩy cực lớn, Chĩa 3 mũi dưới toàn lực khủng bố bộc phát, đột phá cực hạn, đạt tới 60.000 tấn lực trùng kích, rời tay mà ra, thẳng tắp bay về phía cột sáng kim quang đồng thời bắn ra.

Mà trong nháy mắt bắn ra vũ khí, quanh người Lý Trình Di phủ bóng ma, há mồm hít sâu, phun ra!

Ha ha!

Lửa cháy đỏ thẫm phun ra, từ trong miệng hắn phun trào ra, hóa thành một cột lửa nhằm phía kim quang.

Kim quang lúc này rốt cục nổ tung, không tiếng động bắn ra.

Cột sáng khổng lồ đường kính mấy trăm mét tựa như cột vàng đâm thủng tất cả, hung hăng đập trúng thuyền vàng giữa không trung.

Tất cả công kích mà Lý Trình Di phóng ra đều giống như kiến càng lay cây, không hề có ý nghĩa, nháy mắt đã bị kim quang nuốt chửng.

Mà chính hắn, cũng trong một phần triệu giây này trong nháy mắt, bị cột sáng cắn nuốt, biến mất không thấy.

Nhưng.

Nỗ lực của hắn không uổng phí!

Toàn bộ vị tríNữ thần Ánh sáng, so với hắn trước khi ra tay, trầm xuống ít nhất mấy chục mét.

Chính là mấy chục mét này, vừa vặn làm cho khảm nạm Vòng tròn Khắc Ấn ở trung tâm thân tàu, tránh được vận mệnh bị cột sáng màu vàng phá hủy.

Ầm ầm!!

Một nửa cột buồm và tiểu lâu kiến trúc trên Thuyền vàng đều bị cột sáng kim quang tước đi hòa tan.

Nửa đoạn dưới cũng là mượn lực gia tốc, xung quanh kích động màn sáng nửa trong suốt, trong phút chốc nhảy vào một mảnh xoáy nửa trong suốt.

Phụt.

Thân tàu hoàn toàn chìm vào vòng xoáy, biến mất không thấy.

Cột sáng Kim sắc xuyên thấu vòng xoáy, liên tục không ngừng bay về phía chân trời xa xa.

Mà Thuyền vàng lúc trước, đã hoàn toàn biến mất.

……

Chương 948: Thoát khỏi Góc chết

Toại Dương Địa Nguyệt.

Trong Vĩnh An uyển, trên bãi cỏ xanh biếc, một đạo trăng lưỡi liềm thuần trắng ở giữa không trung đột nhiên sáng lên.

Răng rắc.

Nguyệt Nha nát bấy, hóa thành vô số mảnh vỡ màu trắng rơi lả tả.

Mảnh vỡ rơi xuống đồng thời, một hình người mơ hồ, từ nhạt đến rõ ràng, nhanh chóng hiện ra.

Rõ ràng chính là Lý Trình Di cả người bị bỏng, ngay cả tóc cũng bị cháy không còn.

Trên người hắn phủ kín xương cốt xám trắng, che lấp chỗ yếu hại của thân thể, hai mắt cháy đen, toàn thân bị bỏng 99%, lỗ tai mũi miệng cơ hồ đều bị đốt hòa tan, dính ở trên mặt, tứ chi cũng chỉ còn lại có hai chân trụi lủi có thể miễn cưỡng chống đỡ thân thể.

“Lập tức đưa đến căn cứ! “Người của tập đoàn Minh Viễn bên cạnh đã sớm chờ từ lâu, nhìn thấy thảm trạng này của hắn sắc mặt đều kịch biến.

Thải Hồng Đường và Râu nâu đều ở hiện trường, Tân Đức Lạp chỉ huy nhân viên y tế chuyên nghiệp, tiến lên nhẹ nhàng đặt Lý Trình Di lên cáng cứu thương.

Nóng quá!

Găng tay của một nhân viên y tế cũng bắt đầu bốc khói.

“Cho nước lạnh vào!”

Xì.

Chất làm lạnh hạ nhiệt đều phun lên người Lý Trình Di, bốc lên một mảng lớn hơi nước.

“Không cần lo lắng.” Lý Trình Di mở to hai mắt đen như mực, mặc dù không nhìn thấy bất cứ thứ gì, nhưng ý thức lực còn có thể cảm giác xung quanh, ở trong đầu hình thành hình ảnh.

Tôi không sao.

“Anh Di. “Thải Hồng Đường tới gần cáng cứu thương, nhìn Lý Trình Di đeo mặt nạ dưỡng khí, vẻ mặt lo lắng.

Đều bị thương thành như vậy còn không sao?

“Ít nhất anh còn sống. “Lý Trình Di nói, lộ ra một nụ cười quái dị.

Hắn hiện tại toàn thân trọng thương, trong cơ thể huyết nguyên cùng máu tươi đều bị tiêu hao hầu như không còn, đã đến trình độ đèn khô dầu cạn.

Nhưng.

Chỉ cần con người còn sống, với sinh mệnh lực khủng bố của hắn, hết thảy đều có thể khôi phục.

“Cố gắng tu dưỡng đi, lần này vượt qua, lần sau chỉ sợ độ khó sẽ lớn hơn nữa, không thể chỉ dựa vào may mắn.” Tân Đức Lạp ở một bên nghiêm nghị nói.

“Đúng vậy” Lý Trình Di nhắm mắt lại, kỳ thật hắn một khắc cuối cùng, có thể cảm giác được chính mình còn sống, hoàn toàn dựa vào lúc trước tích góp từng tí một hai nguyệt nha.

Trong nháy mắt đó, tất cả ý thức của hắn, đều chui vào trong một Nguyệt Nha, sau đó nhìn thân thể của mình bị đốt thành tro tàn.

Sau đó Thuyền vàng mang theo ý thức của hắn nhảy vào vòng xoáy trong suốt, hoàn toàn thoát ly.

Sau khi trở lại hiện thực, Nguyệt Nha trọng tố thân thể, hắn mới hồi phục khống chế thân thể.

Lần sau.

Lần sau, tuyệt đối sẽ không như vậy nữa!

Mạnh lên

Nhất định phải trở nên mạnh mẽ!

Không từ thủ đoạn!

Bất kể giá nào! Trở nên mạnh hơn bất cứ tồn tại nào!

Mạnh đến mức sẽ không rơi vào cục diện đau khổ như vậy nữa.

Chưa bao giờ có một khắc, khát vọng trở nên mạnh mẽ của Lý Trình Di lại mãnh liệt như thế.

Phan n đâu?

Bỗng nhiên hắn nhớ tới cái gì, lên tiếng hỏi.

Thằng bé trọng thương còn đang hôn mê, thân thể nói kém xa cậu bên sau khi bị thương hiện tại khôi phục rất chậm, còn đang hôn mê, não bị tổn thương. "Tân Đức Lạp trả lời, nhắc tới Phan n, ông ta cũng có chút cảm xúc khó hiểu.

Dù sao đó chỉ là một đứa bé trai tám tuổi, cho dù hắn trưởng thành sớm, cho dù cậu bé có năng lực như chúa cứu thế.

Nhưng hắn vẫn chỉ là cậu bé đạt được một chút cường hóa của Hoa ngữ châu.

"Còn Đại Hùng đâu? "Lý Trình Di lại hỏi.

"Còn chưa ra. "Trong mắt Thải Hồng Đường lộ ra một tia lo lắng.

Lý Trình Di có chút trầm mặc.

Tổn thương não Phan n, khôi phục tủy não, vẫn là nan đề lớn nhất của khoa học kỹ thuật hiện đại.

Coi như là các loại năng lực của hắn, đối với khôi phục tủy não, cũng là cực lớn khó khăn.

Cái này không đơn thuần là khôi phục ngoại hình đơn giản như vậy, mà là bên trong tổ chức não ẩn chứa tin tức quá nhiều, khôi phục tổ chức đơn giản, khôi phục tin tức ẩn chứa bên trong mới là điểm khó.

"Đi thôi. "Lý Trình Di trầm giọng nói. Đại Hùng còn có một lần Nguyệt Nha, không việc gì".

"Ừm, em tin tưởng con bé. "Thải Hồng Đường gật đầu, nghiêm túc nói, tựa hồ cũng đang thuyết phục chính mình.

"Yên tâm, cho anh một ngày, anh sẽ giúp cô ấy ra ngoài! "Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Hắn là người thoáng hiện, hiện tại Phan n không ở đây, chuyện của Đại Hùng là hắn quyết sách dẫn đến độ khó Góc chết tăng

lên, cho nên. Hắn sẽ không bỏ mặc.

“Ừ! “Thải Hồng Đường miễn cưỡng lộ ra nụ cười.

Râu nâu cách đó không xa dựa lưng vào vách tường, cúi đầu hút thuốc, không nói một lời.

Tân Đức Lạp thở dài một tiếng, tựa hồ thấy được team của con trai mình năm đó .

Không bao lâu, Lý Trình Di được phi hành khí nhanh chóng đưa đến căn cứ ngầm vùng ngoại ô, tiến hành an dưỡng toàn diện.

Một lượng lớn chất lỏng dinh dưỡng và thuốc tăng tốc chữa thương, được tiêm vào cơ thể.

Hắn cũng hoàn toàn lâm vào ý thức yên lặng, ngủ say, lấy nhanh chóng chữa trị ý thức lực tiêu hao quá độ.

…….

Trong địa cung không rõ.

Đại Hùng chạy như điên, lồng ngực kịch liệt phập phồng, lay động, hai gò má đỏ bừng, thể lực đã đạt tới cực hạn.

Cô lúc trước thả ra thú sinh hóa đã toàn bộ bị tiêu diệt hầu như không còn, bây giờ chỉ còn lại chính mình sau khi trải qua cải tạo

Váy dài màu đỏ bị cô xé rách hơn phân nửa làn váy, biến thành váy ngắn.

Dù sao nơi này không có người sống, có rách hết cũng không sao cả.

Sống sót mới là số một.

Chương 949: Tuyệt vọng

Địa cung thô ráp không ngừng xẹt qua hai bên.

Không bao lâu sau, một hình người áo giáp màu lam sau gáy rủ xuống đuôi bò, từ bên phải trống rỗng hiện lên, đánh về phía cô

Đại Hùng một tay vung ra, bàn tay trong nháy mắt bao phủ vảy đen, móng tay như đao, tốc độ bạo tăng, trong nháy mắt xẹt qua cổ người mặc giáp xanh.

Phụt!

Hình người mặc giáp xanh ngã xuống đất hóa thành mảng lớn tán loạn giáp phiến.

Đây là Đại Hùng tu hành chân khí võ học — Luyện Thiết Thủ, có thể đem hai tay luyện thành hai thanh vũ khí cường độ cực cao, có thể mềm có thể cứng.

Đây là võ kỹ cô vì thuận tiện đánh lén cùng làm thí nghiệm mà lựa chọn.

Dù sao chờ người khác thiên tân vạn khổ vọt tới trước mặt cô, lại phát hiện lực sát thương của hai tay cô vượt xa tưởng tượng, sau đó tuyệt vọng lĩnh đòn.

Loại dự đoán thú vị này là cô tương đối chờ mong.

Giết chết đầu Hình người mặc giáp xanh này, Đại Hùng chính mình cũng nhịn không được khóe miệng xuất huyết, sắp chống đỡ không nổi.

Cô dung hợp rất nhiều gien cường đại vào người, đã cải tạo mình thành một thứ không phải Long cảnh, mà là nhân loại mới giống như Long cảnh.

Khả năng sinh sản tiến hóa của hoa ngữ, có thể giúp cô rất dễ dàng có được rất nhiều tế bào virus vi khuẩn có sức sống cực cao.

Tiếp tục chạy như điên về phía trước, cô vẫn luôn trốn tránh hình người giáp xanh xung quanh đuổi giết.

Nơi này Hình người mặc giáp xanh giáp phảng phất vô cùng vô tận.

Không được! Cứ tiếp tục như vậy, chắc chắn mình sẽ chết!”

Trong lòng cô lo lắng.

Xèo!

Đột nhiên thắng gấp một cái, Đại Hùng biến sắc, cấp tốc nhảy sang trái.

Một hình người mặc giáp xanh khổng lồ cao tới năm mét, cả người thiêu đốt màu xanh ngọn lửa, cái đầu từ dưới đất phá tan phiến đá, nhấc lên mảng lớn đá vụn, đánh về phía cô.

Khoa trương nhất chính là, cái đầu của hình người giáp xanh khổng lồ này còn có tốc độ cực nhanh.

Hai tay nó mở ra, sau khi bổ nhào vào không trung, đuôi bò cạp phía sau chợt nhảy dựng, nhanh như chớp thoát ra, hung hăng đâm về phía Đại Hùng.

Tốc độ đuôi bò cạp quá nhanh, nhanh hơn những người mặc giáp xanh bình thường không chỉ gấp đôi.

Bất ngờ không kịp đề phòng, bả vai Đại Hùng trúng chiêu, né tránh không kịp, rên rỉ một tiếng bị xuyên thấu một cái lỗ máu to bằng trứng gà.

Bị sức mạnh cực lớn đánh trúng khiến cô lăn lộn ra ngoài, đụng vào vách tường, phun ra một ngụm máu tại chỗ.

Hàn ý kịch liệt từ vết thương nhanh chóng lan ra toàn thân cô.

Có độc. Đại Hùng nhanh chóng từ phần eo lấy ra một viên thịt nhỏ, nhét vào trong miệng.

Đây là virus phagophat. Mặc dù là virus, nhưng phù hợp với thể chất của cô, trợ giúp cô trừ đi tuyệt đại bộ phận độc tố.

Rất nhanh thân thể lại có tri giác, cô từ trên mặt đất bò dậy, thở hổn hển nhìn chằm chằm hình người giáp xanh người khổng lồ cao hơn mười mét ở bên ngoài

Cơn đau dữ dội khiến cô khó tập trung.

Bốp.

Trong phút chốc đối phương biến mất tại chỗ.

Một cỗ hàn ý từ phía trên đánh úp lại.

Đại Hùng vội vàng quay sang trái tránh ra.

Bùm!

Vị trí ban đầu của cô bị đập ra một cái hố đất cực lớn.

Hình người giáp xanh khổng lồ kia xuất hiện ở vị trí vừa rồi của cô, một đòn đánh hụt.

Nhưng trong nháy mắt đuôi bò cạp phía sau của hình người khổng lồ lại lần nữa lóe lên.

Phốc!!

Vai bên kia của Đại Hùng một lần nữa bị đâm thủng.

Máu chảy róc rách chảy ra từ hai động mạch.

"Giết!!" cô cắn răng một cái, đột nhiên nhảy dựng lên, thân thể chợt bành trướng, lưng xé kéo một chút, mọc ra một đôi cánh thật lớn.

Huyết thân!!

Phía dưới hai bên cánh tay, lại mọc ra một đôi cánh tay mềm mại mới, tóc dài hóa thành màu đen đỏ, đồng tử hai mắt mơ hồ hiện lên màu vàng nhạt.

Mấu chốt nhất chính là hình thể, chớp mắt liền từ hơn một mét bảy, dài đến hơn hai mét.

Mặc dù vẫn kém xa người khổng lồ giáp xanh, nhưng đã có chút vốn liếng đối kháng.

Chỉ có thể duy trì ba phút tốc chiến tốc thắng! Chiếc cánh phía sau Đại Hùng cấp tốc quạt, đột nhiên bay lên trời, hóa thành hư ảnh đánh về phía hình người khổng lồ.

Đây là tăng cường bản huyết thân, là cô kết hợp virus Thiếu m quốc bản thổ, cùng rất nhiều gien cùng một chỗ, sản sinh ra trạng thái cường hóa hoàn mỹ.

Có thể trong khoảng thời gian ngắn khiến có có được sức mạnh lên đến 600 tấn cùng tốc độ gấp bốn lần vận tốc âm thanh, phòng hộ hình thái ác ma lên đến cấp 6.

Loại hình thái này trên lý thuyết còn có thể tiến hóa, chỉ là cô mới ở Thiếu m bên kia hai năm, thời gian quá ngắn, nghiên cứu không đủ, nếu không còn có thể mạnh hơn.

……..

Phòng hội nghị tập trung-Cứ điểm quần thể Ngục Môn-Địa Nguyệt

Còn chưa phát hiện vị trí của Hoặc Tâm sao?

Mấy người Cửu Nghi đều tụ tập ở đây, dùng phương thức từ xa thương thảo tình huống đột phát.

“Từ khi cô mất tích, đến bây giờ, đã qua hai ngày, thân là Cửu Nghi, cô hẳn là rõ ràng, cho dù làm bất cứ chuyện gì, cũng không được che giấu hành tung bản thân, ít nhất đại khái là không thể che giấu vị trí khu vực.” Hồng Húc Kiếm Tiếu Mộng Ngân đứng thứ 9 tại Cửu Nghi nhíu chặt mày, một tay nhẹ nhàng lau chùi trường kiếm đen bóng trong tay.

Đinh gia bên kia cũng không có bất cứ dị thường gì, rất hiển nhiên mọi người cũng không biết, hơn nữa việc này đại khái là tình huống đột phát, nếu không Đinh Mộng không có khả năng làm ra loại chuyện hoàn toàn buông bỏ gia tộc này. “Phong Tuyết Lý Viễn nhíu mày nói.

“Nghiêm Nhược có phát hiện gì không?” Đông Quân sắc mặt không thay đổi, nhưng trong lòng đã có chút suy đoán.

Vị trí thứ bảy tại Cửu Nghi là Ngân Tước Nghiêm Nhược, bây giờ tại Cửu Nghi quyền lên tiếng so với trước kia cao hơn một chút, không phải bởi vì anh là hậu bối của một gia tộc tương đối nổi danh mà là anh ta vừa tiến vào tổ chức hacker tối cao thế giới — Nghị Viện Song Tinh Hư Không .

“Tạm thời không có phát hiện, chỉ có ghi chép hành tung cuối cùng. “Nghiêm Nhược lắc đầu.

Chương 950: Cuộc họp Cửu Nghi

“Ngược lại Ảnh Thực bên kia, đã có dị động, Pháp n tướng quân bị hai gã Tinh Thần Tướng vây giết bị thương, xin trở về tu dưỡng, nhưng căn cứ điều tra, hắn bị thương căn bản không cần tu dưỡng bao lâu.”

Tận dụng thời gian đó, hắn dường như đang chuẩn bị cho một cái gì đó khác. ” Nghiêm Nhược hồi đáp.

“Ta biết rồi. “Đông Quân nhẹ nhàng hít vào.

Mặt khác, bên tập đoàn Minh Viễn, một trong những người quyết định cao nhất rơi vào Góc chết nguy hiểm, Phan n hôn mê bất tỉnh, rất có khả năng tổn thương não. "Người thứ hai bên tay trái, Sơn Vương Dược Huy, nhướng mày giới thiệu.

"Có Minh Viễn trấn thủ trong nước, đối với đại cục cũng có tác dụng ổn định, ta đề nghị phái người an ủi, xem có chỗ nào có thể giúp được bọn họ hay không." Phong Tuyết Lý Viễn nói.

"Đồng ý. "Nghiêm Nhược phụ họa.

"Phản đối. Minh Viễn nguy hại cũng không nhỏ hơn Ảnh Thực, chỉ là hai người một cái ẩn nấp, một cái phô trương. "Hắc Phượng Triệu Thành Tích phản đối.

Vừa nghĩ tới trận chiến với Lý Trình Di lúc trước, hắn liền đau gan.

"Tạm thời không cần để ý tới Minh Viễn, vấn đề bây giờ là, phương diện chiến cuộc" Đông Quân vừa dứt lời.

Ong!!!

Ngoài cứ điểm đột nhiên truyền đến một trận chấn động cực lớn.

Khiến mọi thứ kịch liệt lay động.

Tất cả mọi thứ trên mặt bàn đều trượt xuống đất trong rung động.

"Đây là!? "Mọi người nhao nhao quay đầu nhìn về phía chấn động truyền đến.

Trên tường chợt hiện lên một đạo màn sáng, bày ra tất cả tình huống ở phương hướng bên ngoài.

Chỉ thấy trong tinh không, trong quân trận Nghi quốc vốn tạm thời đình chiến, một vòng xoáy màu đen thật lớn chẳng biết lúc nào hiện lên xoay tròn.

Rất nhiều phi thuyền tới gần đều bị hấp thu vào.

Là thuyền mẹ nơi đóng quân của Ảnh Thực!! "Nghiêm Nhược lạnh lùng nói, đứng lên.

Phù phù!!

Đột nhiên, một tiếng tim đập thật lớn vang lên trong lòng mọi người.

Trong phút chốc sắc mặt chín người đều thay đổi.

…….

Trong bình dịch dinh dưỡng cực lớn.

Toàn thân Lý Trình Di phủ vảy rồng, hai cánh hơi quạt sau lưng, hai mắt nhắm chặt, chín cái sừng trên đỉnh đầu dựng thẳng về phía sau.

Vô số dinh dưỡng chữa trị, cộng thêm ngủ say khôi phục, khiến cho thể xác và tinh thần của hắn đều ở trong khoảng thời gian ngắn khôi phục đến toàn thịnh.

Đến lúc đi đón người rồi!

Chậm rãi mở mắt ra, bóng đen toàn thân hắn lập lòe, xuất hiện bên ngoài bình.

Nắm lấy quần áo trên giá ở một bên, Lý Trình Di không dừng lại, thẳng tắp từ lối đi an toàn đi ra ngoài, triển khai thân pháp Hư Dạ Hành, huyết nguyên bao bọc toàn thân, vô thanh vô tức lao ra khỏi căn cứ, phóng về phía tổng bộ công ty. Trong tòa nhà Minh Viễn, phòng an dưỡng ngầm.

Phan n đang lẳng lặng nằm trên giường bệnh, toàn thân cắm ống dẫn duy trì sinh mệnh, đầu dán các loại phim cảm ứng lớn nhỏ không đồng nhất.

Một máy móc không ngừng biểu hiện trạng thái hiện tại của cậu bé.

Nhìn Phan n suy yếu tái nhợt, Lý Trình Di vươn tay, huyết nguyên cùng Lực trường rực rỡ đồng thời tuôn ra, bao trùm ở bên ngoài cơ thể.

Ước chừng mấy phút sau, Lý Trình Di thu hồi Huyết Nguyên Hoa Ngữ, xác nhận thương thế đã khôi phục hoàn toàn, thở dài một tiếng.

Kế tiếp, phải xem tạo hóa của cháu rồi. Thật có lỗi.

Vấn đề lớn nhất của tổn thương não, vẫn là tổn thương thông tin.

Xì.

Thân ảnh chợt lóe, hắn lại biến mất trong phòng bệnh, phóng về phía Vĩnh An Uyển.

Tốc độ khủng bố gấp mười lần tốc độ âm thanh, còn không có âm bạo, Huyết Nguyên khủng bố ở trong Địa Nguyệt, ngay cả Thiên Nhãn cũng rất khó bắt được động tĩnh của hắn.

Chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng đi vào, một cái bóng đi ra ngoài. Trừ quay chậm rất nhiều lần, mới miễn cưỡng có thể thấy rõ.

…….

3h11PM

Trong Vĩnh An uyển.

Lý Trình Di xuất hiện ở vị trí Đại Hùng biến mất, trên bãi cỏ Thải Hồng Đường và Râu nâu đang nhỏ giọng nói gì đó, một bên có mười mấy người Góc chết đang kiểm tra chuẩn bị cái gì đó.

Nhìn thấy Lý Trình Di đi ra, tất cả mọi người có chút ngạc nhiên. Hôm qua còn bị thương nặng như vậy, mắt cũng không còn, bây giờ lại khỏi hẳn rồi!?

“Tôi hiện tại lập tức thoáng hiện đi cứu Đại Hùng, mấy người cứ chuẩn bị tốt cấp cứu, nếu như tôi trong thời gian ngắn đi ra không sao, nếu như trong thời gian dài không đi ra, tất cả sự vụ tập đoàn tạm dừng, chờ tôi đi ra lại nói!”

“Vâng! “Thải Hồng Đường và Râu nâu cùng gật đầu.

“Chúc may mắn!” giọng nói của Tân Đức Lạp vang lên từ một dàn âm thanh gần đó, và rõ ràng ông cũng đang chú ý đến hắn.

“Yên tâm, không có việc gì đâu. “Lý Trình Di nhắm mắt, bắt đầu xoay quanh chỗ Đại Hùng biến mất.

Hắn bắt đầu kích hoạt thoáng hiện, tiến vào Góc chết.

……

Trong địa cung.

Ầm ầm!!

Tiếng nổ lớn nổ tung, người khổng lồ giáp xanh va chạm với nắm đấm nhỏ nhắn của Đại Hùng.

Hai cánh tay một lớn một nhỏ bộc phát cự lực khủng bố, Đại Hùng lảo đảo bị văng ra, hai cánh quạt ngưng trệ, một ngụm máu phun ra.

Cô cư nhiên vẫn bị áp chế!

Và

Ở xung quanh cô, từng hình người giáp xanh đuôi bọ cạp không ngừng hiện lên, tới gần, vây quanh cô.

Còn hơn thế nữa.

Còn một hình người giáp xanh khổng lồ như thế cũng đang từ trong bóng tối phía xa, không ngừng tại tới gần, mang theo lực uy hiếp cực lớn, hướng tới nơi này.

Xèo xèo xèo!!!

Trong phút chốc, từng đạo đuôi bò cạp bắn ra, như hạt mưa hướng Đại Hùng đánh tới.

“Lôi Minh.” Đại Hùng bốn cánh tay mở ra, vô số huyết nguyên tuôn ra, bao trùm cánh tay, bắt đầu cấp tốc xoay tròn.

Thân thể của cô chuyển động với tốc độ cao, hóa thành một hình trụ hư ảnh màu đen.

Keng keng keng!!

Bốn phía đuôi bò cạp dày đặc đều bị ngăn trở.

Nhưng vẫn có một cái, không thể ngăn cản.

Bùm!

Đuôi bò cạp của người khổng lồ giáp xanh hung hăng đâm vào bụng Đại Hùng, nhưng bị né tránh, lực lớn khiến cô bị đụng bay, lăn lộn đụng vào vách tường.

Lại là một vũng máu chảy ra.

Đại Hùng một bên cánh bị đụng gãy, rơi xuống lăn trên mặt đất.

Khụ khụ

Cô há mồm phun ra máu loãng.

Chương 951: Tuyệt vọng

Mình làm sao có thể…… Chết ở chỗ này!?

Tầm mắt mơ hồ, trong cơ thể truyền ra từng trận đau nhức.

Đại Hùng biết hình thái ác ma của mình sắp đạt tới cực hạn, tế bào gien toàn thân đều phát ra tín hiệu báo nguy cho cô.

Không chịu nổi nữa rồi.

Sắp chết rồi.

Cứ chết như vậy nhất định sẽ bị Đường Đường cười chết. Mình còn có thể làm được.

Cô khó khăn đứng dậy

Một Hình người mặc giáp xanh giáp xông lên.

Ô.

Trong phút chốc một cự ảnh xuất hiện ở phía sau cô.

Là hình người khổng lồ giáp xanh thứ hai chạy tới!

Nó lặng lẽ hướng sau lưng Đại Hùng, giơ lên cự đao màu lam trong tay.

Đại Hùng, em có người nào coi trọng em nhất không? Thanh âm Đường Đường vào giờ khắc này phảng phất vang lên bên tai.

Trong mông lung, Đại Hùng phảng phất thấy được hết thảy đều lâm vào bất động.

Em không biết.

“Em xinh đẹp như vậy, sao lại không có bạn bè?”

“Có thể. Bọn họ đều không thích em”.

“Em không phải còn có ba mẹ sao? Em không phải còn có em trai sao? Không phải đã rất vui vẻ rồi sao? “Đường Đường không quan tâm thổi bong bóng kẹo, bốp một cái nổ tung, lại nhét trở lại miệng nhai nhai.

“Em không có sao?

“Mẹ em nói không cần em. Cha em nói để em tự sinh tự diệt. Sau đó em chạy ra ngoài sống”.

“Em không lo lắng hả? “Đại Hùng quay đầu lại, hoảng hốt nhìn đầu hình người khổng lồ giáp xanh khổng lồ kia, trước mắt hiện ra thân ảnh Thải Hồng Đường.

Thải Hồng Đường cười đến ngửa tới ngửa lui, “Chị nói cho em biết một đạo lý, trên thế giới này, ngoại trừ chính em, không ai sẽ chân chính lo lắng, quan tâm đến em. Cho dù có, cũng chỉ là ngụy trang.”

Người thực sự yêu em nhất, chỉ có chính em.

“Vậy sao? “Đại Hùng thì thào.

Không có người quan trọng, không có tất cả những gì mình muốn, sinh mệnh từ rất sớm đã chỉ có sợ hãi.

Bây giờ chỉ còn lại tuyệt vọng.

Mình rốt cuộc, đang cố gắng cái gì?

Liều mạng sống như vậy, vất vả sống như vậy thật sự, có ý nghĩa sao?

Có lẽ, cứ như vậy chết đi, cũng không tệ.

Nghiên cứu cũng tốt, mỉm cười cũng tốt, công việc cũng tốt, hết thảy đều chỉ là ngụy trang của cô.

Cho dù Góc chết bức bách, cũng không cách nào bổ khuyết chỗ trống vĩnh viễn tồn tại trong lòng cô.

Cho nên cô đi theo Thải Hồng Đường, nhìn Hồng Đường khóc, nhìn Hồng Đường cười, thích nhất chính là trêu chọc Hồng Đường, nhìn Hồng Đường hổn hển nổi trận lôi đình, như vậy mới có thể làm cho cô cảm giác, trong cuộc sống cuối cùng còn có một chút tốt đẹp.

Nhưng bây giờ.

Cô không thể chịu đựng được nữa.

Mệt quá.

Mệt quá

Nhìn thanh khảm đao màu lam khổng lồ kia, Đại Hùng chậm rãi nhắm hai mắt lại, hình thái thân thể ác manhanh chóng lui bước, khôi phục thân thể trắng như tuyết.

Hoàn toàn thả lỏng xuống, hoàn toàn buông tha hết thảy, giờ khắc này, cô phảng phất cảm giác toàn thân ngâm trong suối nước nóng nào đó, vô cùng thoải mái, vô cùng ấm áp.

Em cưỡi ngựa xem hoa xong chưa?

Bỗng nhiên một giọng nói quen thuộc từ phía sau cô truyền đến.

"!? "Đại Hùng cả người chấn động, mạnh mẽ mở mắt, quay đầu lại.

Gương mặt quen thuộc của Lý Trình Di xuất hiện cách cô một mét.

Chỉ là áo sơ mi trắng đơn giản, quần dài màu đen, mái tóc ngắn mềm mại hơi lay động trong không khí.

Giờ khắc này Lý Trình Di, ở xung quanh vô số Hình người mặc giáp xanh giáp vây quanh, lại phảng phất đang lóng lánh kim quang.

"Anh chờ em một lúc rồi. Khi em cảm thấy cuộc sống không có ý nghĩa, không ngại tiếp tục đi về phía trước".

Lý Trình Di vươn tay ra, nhẹ nhàng xoa xoa tóc cô.

Nghe thấy không?

"Niềm vui của sáu mươi nghìn tỷ tế bào trong cơ thể bạn."

"Họ đang nói với bạn rằng họ muốn sống"

Đại Hùng nhìn hắn, nhìn người giáp xanh cứng ngắc bất động xung quanh, trên người chúng nó đang bao phủ từng tầng từng tầng xương xám trắng không ngừng dày lên.

Tầng cốt chất kia tựa như băng tuyết, đang không ngừng từ chân đến đầu, lan tràn lên trên, bao trùm hết thảy.

Trong lúc nhất thời, cô bỗng nhiên có chút mơ hồ?

……

Thái Ất cung-An Đô

Nghi Hoàng nhìn long ảnh máy móc bay lượn bên ngoài, đôi mắt dưới mũ bảo hộ hiện lên một tia lo lắng.

Có sức mạnh gì? Đang dật tán, vô ý thức phát tán.

“Bệ hạ, có Đông Quân ở đây, nhất định không có việc gì. Cửu Nghi là trụ cột, cho dù Ảnh Thực có mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng mạnh hơn Đông Quân” Phía sau một người con gái quyến rũ mặc phượng bào hoa lệ màu đỏ kim, chân thành kéo váy màu vàng đi tới phía sau hắn.

“Ta hiểu được chỉ là trong lòng luôn có một loại dự cảm không lành. “Nghi Hoàng xoay người lại, nhẹ nhàng ôm người con gái vào trong ngực.

“Dù sao nàng cũng biết, chỗ dựa của chúng ta, chung quy không giống với cường giả như Đông Quân kia, chúng ta chỉ là tiên hoàng di trạch, bản thân chỉ là người bình thường.”

Nếu không phải như thế, Nghi quốc to lớn như vậy cũng sẽ không vững chắc như thế. Người làm đế tối kỵ có năng lực rồi lại không đủ năng lực”. người con gái là Đế hậu của Nghi quốc, xuất thân vốn chỉ là tiểu tộc, cũng từng bước một leo lên từ tầng dưới chót.

Khi đó Nghi Hoàng vẫn chỉ là hạng người bình thường, hai người tương cứu trong lúc hoạn nạn nhiều năm, cùng nhau đối mặt với rất nhiều khó khăn, tâm ý sớm tương thông.

Hoàng Ám điện bên kia, nhất định phải theo dõi. Nếu có bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn, trước tiên phải phát động kết tinh tối thượng. Nghi Hoàng dặn dò.

“Thiếp hiểu. “Nghi Hậu nhẹ nhàng gật đầu.

Sức mạnh hoàng tộc, ngọn nguồn chính là đời đời truyền thừa kết tinh tối thượng, kết tinh kia giao cho Nghi Hoàng sức

mạnh khổng lồ không kém Đông Quân, là thần vật tổ tiên đã từng lấy ra từ trong Biển Đen.

Cũng bởi vì nguyên do Góc chết Biển Đen, kết tinh tối thượng chỉ có thể người có huyết mạch hoàng gia sử dụng.

Những người còn lại thậm chí không nhìn thấy nó.

"Đúng rồi, nàng đột nhiên tới đây làm gì? "Nghi Hoàng bỗng nhiên phục hồi tinh thần, nhìn về phía thê tử.

Chương 952: Anh không tới muộn chứ?

"Là người của hắn đến. "Nghi Hậu thấp giọng nói," Đã qua nhiều năm, thiếp còn tưởng rằng hắn đã mất tích, không nghĩ tới vào thời khắc mấu chốt này, hắn lại hiện thân".

"Hắn? "Nghi Hoàng sửng sốt, lập tức phản ứng lại trong nháy mắt.

Là đế hoàng đế quốc khổng lồ thống trị phần lớn lục địa Địa Nguyệt, ông ta tiếp xúc nắm giữ rất nhiều bí ẩn.

Nhưng tất cả bí mật, đều không quan trọng bằng chuyện của người kia.

"Ta biết rồi. Hẹn thời gian đi, ta sẽ đi gặp hắn. "Nghi Hoàng trầm giọng nói.

"Uh, hi vọng lúc này đây, sẽ không lại có nguy hiểm" Nghi Hậu nhẹ nhàng ôm lấy Nghi Hoàng, ngữ khí lo lắng.

……

Trong địa cung Góc chết không rõ.

Chất xương xám trắng rối rít che đậy hết thảy xung quanh, cố định.

Chúng nó tựa như từng cái lồng giam, giam cầm toàn bộ người giáp xanh và người khổng lồ giáp xanh.

Lý Trình Di vươn tay.

Bộp.

Một tiếng động ngón tay.

Xèo xèo xèo

Tất cả bên trong người giáp xanh bất động xung quanh, đều đột nhiên mọc ra gai xương.

Gai xương tựa như vô số lưỡi dao sắc bén, đâm thủng bên trong người giáp xanh.

Trong nháy mắt, ở đây hơn năm mươi Hình người mặc giáp xanh giáp liền hoàn toàn mất đi hoạt tính, hóa thành giáp phiến vụn vặt.

Anh không tới muộn chứ?

Lý Trình Di mỉm cười hỏi.

“.”

Đại Hùng chậm rãi từ trong rung động phục hồi tinh thần lại.

Đi ra ngoài, chúng ta phải nhanh chóng nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này!

“Thoát ly trong quy tắc, ngoại trừ phương pháp thông thường ra, còn có một cách, em còn nhớ không?”

“Ý anh là!? “Đại Hùng đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Góc chết này cỡ vừa, vừa vặn có thể thử xem. “Ý thức lực của Lý Trình Di có thể cảm ứng được, hạch tâm của Góc chết này, kỳ thật chính là địa cung này.

Cho nên, nếu phá hủy hoàn toàn địa cung….

“Tiếp theo lui xa một chút. “Lý Trình Di nhẹ giọng dặn dò.

Loại Góc chết này, hắn đã không biết bao lâu không gặp qua.

“Anh Di. “Đại Hùng đột nhiên lên tiếng hỏi.

“Nếu như tiếp tục đi về phía trước, cũng không nhìn thấy ý nghĩa sống sót thì sao?”

“Vậy thì đi. “Lý Trình Di nói,” Kỳ tích sinh mệnh như vậy, cũng không phải là bị em tùy ý buông tha”.

Trên người hắn tản mát ra đạo khí trắng.

Ý nghĩa loại vật này, nếu như tìm không thấy, vậy thì hưởng thụ trước mắt. Mặc kệ lúc nào, hiện tại, giờ phút này, em cảm thụ được hết thảy, đều là tuyệt đối là thật.

“Đứng vững! “Hắn đột nhiên bị khí trắng hoàn toàn bao phủ.

Trong phút chốc, một cỗ cự lực bao lấy Đại Hùng, hung hăng ném cô, bay lên cao.

Trong nháy mắt rơi xuống, một con hươu trắng khổng lồ, từ trong khí trắng lao ra, dùng lưng nâng cô lên.

Lưng hươu trắng khổng lồ cao hơn ba mươi mét, một đạo khí trắng tựa như dây thừng ấm áp, giữ chặt Đại Hùng để cô không rơi xuống.

Cô ôm chặt eo Lý Trình Di một chút da thịt, cả người bị khí lưu thật lớn thổi không mở mắt ra được.

Lúc này ý thức trong đầu cô hoàn toàn mơ hồ.

Vừa rồi bối rối một lần, hiện tại lại bối rối một lần nữa.

Tôi là ai, tôi đang ở đâu, tôi đang làm gì?

Đại Hùng căn bản không kịp suy nghĩ ý nghĩa sinh mệnh, chỉ cảm giác mình tựa như thuyền nhỏ trong sóng gió, tùy thời có thể bị quăng xuống chỗ cao.

Sự vật giống nhau, đối với người khác nhau, cũng có ý nghĩa khác nhau.

Thanh âm Lý Trình Di hùng vĩ, từ phía trên truyền đến, tựa như tiếng sấm.

“Em muốn biết, anh đối mặt với hết thảy nơi này, sẽ cảm giác được ý nghĩa gì không?”

“Em không muốn biết. Có thể thả em xuống trước hay không!“Đại Hùng rất muốn nói chuyện, nhưng khí lưu quá lớn, mới vừa mở miệng đã bị chặn trở về.

Vô số khí trắng hóa thành khí lưu, đem cô thổi đến nước mắt giàn giụa, mặt mũi da thịt đều đang run rẩy.

“Xem ra em thật sự rất khát vọng được người khác hiểu mình. Lời của anh thật sự khiến em cảm động như vậy sao?” ý thức lực Lý Trình Di nhìn thấy Đại Hùng sau lưng, có chút cảm khái.

“Đừng khóc, nếu thật sự không ai có thể hiểu được em, còn có anh ở đây. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Giờ khắc này, hắn cảm thấy nhân tính của mình đang thăng hoa, chuyện mình làm, phảng phất có một ý nghĩa cao thượng, tín niệm cứu vớt đồng bạn, đây chính là tình bạn!

“Em không khóc nhưng gió thổi vào mắt mũi, em cũng không cách nào!!“Đại Hùng cố gắng hô to, nhưng sức mạnh của cô lúc này vô cùng yếu ớt, hô lên cũng trong nháy mắt bị tiếng ồn của khí lưu bao phủ.

“Cảm động khiến em không nhịn được hét to, nhưng nước mắt lại khiến em nghẹn ngào không lên tiếng sao?” Nhìn thành viên team của mình kích động như thế, hắn cũng sinh ra cảm khái nhàn nhạt.

“Em muốn nói, anh có thể cho khí lưu nhỏ một chút được không!” – Đại Hùng dùng hết toàn lực kêu gọi đầu hàng.

Nhưng âm thanh vừa ra khỏi miệng đã hóa thành một mớ hỗn độn, trở thành wow wow wow

“Ngồi xuống, đừng sợ!”

Xì.

Chĩa 3 mũi khổng lồ ngưng tụ trong tay hắn.

“Khắc Ấn Vòng tròn thần hỏa anh đánh không lại, thiên tai anh đánh không lại, cột ánh sáng kim quang anh đánh không lại, Bích Lục chi mẫu anh cũng đánh không lại.” Nhưng ai cũng đánh không lại, không có nghĩa là anh yếu!”

Hắn vung vẩy Chĩa 3 mũi, Chĩa 3 mũi nặng nề khủng bố ở bên cạnh hóa thành một vòng tròn.

Một kim quang hiện lên trên người, lưỡi kiếm vô hình ngưng tụ, nhu khí hội tụ, bắt đầu khởi động.

Vô số vảy rồng thuộc về Ảnh Long Vương bao phủ toàn thân, hai mắt bốc cháy ngọn lửa màu đen nhàn nhạt.

Long Hóa – Thiên Mệnh Húc Nhật Kiếm!!!

Huyết nguyên màu trắng khủng bố vào giờ khắc này ngưng tụ trên Chĩa 3 mũi, nương theo tầng tầng hoa ngữ cường hóa, nhu khí toàn lực bộc phát.

Lực đẩy khổng lồ 60.000 tấn, kèm theo rất nhiều khống chế kỳ dị và thương tổn

Tất cả tất cả, đều hóa thành một vòng ánh sáng trắng, từ trong tay Lý Trình Di, chém về phía trên

Địa cung chỉ có độ cao chưa tới 50 mét, bị luồng ánh sáng trắng khủng bố này đánh trúng.

Vách đá cứng rắn bắt đầu run rẩy kịch liệt. Dưới sự phá hủy của quang mang, tầng tầng rạn nứt, sụp đổ.

Chương 953: Thành công thoát ly

Ầm ầm!!!

Tiếng nổ lớn ầm ầm như bom.

Trong phút chốc, vách đá bị xuyên qua, thiên quang màu bạc chiếu rọi xuống, nhưng trong nháy mắt biến hóa thành vô số khí thể màu bạc.

Khí gas tràn vào địa cung.

Tất cả mọi thứ, dưới sự thổi của khí, bị ăn mòn, tan rã.

Mà Lý Trình Di thì mang theo Đại Hùng thẳng tắp xông vào đại dương khí thể màu bạc bên ngoài địa cung.

Vô số huyết nguyên màu trắng bao vây lấy bọn họ, bên trong nhanh chóng lại hiện lên vô số ngọn lửa tử năng.

Huyết Nguyên nháy mắt bị khí thể màu bạc ăn mòn tiêu tán, nhưng tử năng bên trong lại bởi vì tính cách ly siêu cường, hoàn toàn bảo vệ hai người.

Trong nháy mắt này, thân thể Lý Trình Di và Đại Hùng cũng bắt đầu nhấp nháy bất định.

Xem ra là thành công. Góc chết này ở bên ngoài, tựa hồ không phải Biển Đen, mà là bị một Góc chết lớn hơn bao vây. Nhưng mặc kệ như thế nào chúng ta thành công thoát ly.

Thân hình Lý Trình Di khôi phục hình người, ôm eo Đại Hùng nước mắt giàn giụa.

“Có phải rất cảm động không? ” Hắn hỏi.

“Mắt em đau, có thể trở về nói sau không? “Đại Hùng há miệng muốn nói chuyện, nhưng một bụng không khí làm cho cô không tự chủ được ợ một cái. Không chỉ muốn nấc cục, cô còn muốn xì hơi, nhưng cô cảm thấy thiếu nữ xinh đẹp không nên phá hư hình tượng như vậy, cho nên hiện tại nghẹn đến rất khó chịu.

Cô hiện tại bỗng nhiên không muốn chết, chỉ muốn nhanh chóng rời xa Anh Di một chút.

Tuy rằng được cứu, nhưng trải nghiệm hỏng bét như vậy, cô cảm thấy lần sau vẫn là đừng thử nữa.

“Bởi vì quá cảm động mà nói không ra lời sao? “Lý Trình Di thở dài,” Không sao, anh là người nhạy bén, có thể hiểu được ý của em, cảm xúc của em”

“Oa oa oa. Đừng có sến xẩm như thế được không!”

Đại Hùng không còn gì để nói

Đi thôi

Lý Trình Di đột nhiên một tay một chiêu, vô số tử năng bay trở về lòng bàn tay hắn.

Trong nháy mắt này, hai người đột nhiên biến mất, hoàn toàn thoát ly Góc chết.

Phụt.

Hiện thực tại Địa Nguyệt

Trên bãi cỏ Vĩnh An Uyển, Lý Trình Di và Đại Hùng lại xuất hiện.

Mới đứng lại, Đại Hùng liền búng hai chân, co cẳng bỏ chạy, xông về phía WC trong phòng.

Đám người Thải Hồng Đường ở một bên vẻ mặt mờ mịt, không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Không cần lo lắng, cô ấy quá cảm động, sợ thất thố trước mặt mọi người. “Lý Trình Di cảm thán.

Thải Hồng Đường trừng mắt nhìn, bỗng nhiên tựa hồ nghe được cái gì, kịp phản ứng. Cười dí dỏm với Lý Trình Di.

“Anh Di, anh có từng nghe qua một câu nói này chưa?”

“Cái gì? “Lý Trình Di nhìn về phía cô.

“Lời nói phải từ từ nói, rắm phải lặng lẽ thả”.

Đây là chuyện ma quỷ gì? Sao hai thứ đó lại tréo nghoe nhau thế? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

“Không, chỉ là anh không hiểu mà thôi. “Thải Hồng Đường cười nói.

Có lẽ vậy, dù sao anh cũng không bịp rồi. Khi tu luyện khí thải đã tự động bài xuất ra ngoài cơ thể. “Lý Trình Di sờ cằm.

“Người không có việc gì là tốt rồi, nhưng bây giờ không phải lúc thoải mái nói chuyện phiếm. “Tân Đức Lạp ở một bên trầm giọng nói.

Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di.

Tôi vừa mới nhận được tin tức, Không Quân bên kia xảy ra chút phiền toái, là có liên quan đến Ảnh Thực.

Ảnh Thực?

“Uh, Cửu Nghi bên kia hi vọng cậu lập tức đi qua một chuyến, Ảnh Thực bên kia xảy ra tình huống không cách nào lý giải được, cần người hiểu rõ Góc chết nhất ở Biển Đen nhất đi điều tra.”

“Tình huống không thể lý giải? Rất vội sao? “Lý Trình Di híp mắt.

“Phi thuyền đã đến, tùy thời có thể xuất phát. “Tân Đức Lạp nói.

Lý Trình Di nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Đường Đường, bên em có manh mối gì không?

“Cửu Nghi không có vấn đề, Ảnh Thực xác thực đã xảy ra chuyện, khi song phương tạm thời đình chiến, chúng có hành động dị thường khiến ít nhất 20.000 nhân viên không quân mất liên lạc.”

“Thú vị. Đã như vậy anh sẽ đi xem. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Hãy giữ liên lạc bất cứ lúc nào nhé. “Hắn nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Yên tâm, có em ở đây, không ai có thể ngăn cách liên lạc. “Thải Hồng Đường giơ ngón tay cái lên.

‘Được! Râu nâu, an toàn ở đây làm phiền cậu. “Lý Trình Di nhìn Râu nâu đang yên lặng không tiếng động.

“Giao cho em. Hải Sa cũng ở đây, hắn giúp em không ít. “Râu nâu gật đầu.

“Được. “Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Mơ hồ trong lúc, hắn tựa hồ cảm ứng được, có thứ gì đó, đang ở cực kỳ xa xôi trong vũ trụ thai nghén, nhảy lên.

……..

Không bao lâu, một chiếc phi thuyền ngân bạch hình thoi, từ bầu trời Toại Dương chợt lóe rồi biến mất, phóng đi với tốc độ gấp mấy chục lần vận tốc âm thanh nhằm phía bầu trời.

Đây là phi thuyền đặc chế, với tố chất thân thể của Lý Trình Di, cộng thêm thiết bị giảm xóc nhất định, lực quán tính gấp năm mươi lần vận tốc âm thanh hoàn toàn có thể tiếp nhận

Phi thuyền xuyên qua tầng mây, xông lên biển mây, càng bay càng cao.

Chẳng mấy chốc, bầu trời trở nên xanh hơn và màu sắc của nó trở nên tối hơn.

Ong!

Không bao lâu, trước mắt hắn hết thảy hoàn toàn từ lam hắc biến thành đen kịt. Trong vũ trụ thâm thúy mỏng manh trôi nổi một vành đai quỹ đạo màu trắng bạc khổng lồ.

Vành đai quỹ đạo nối liền với các cứ điểm vũ trụ tựa như vòng tròn, cứ như vậy trôi nổi trên bầu trời Địa Nguyệt, chậm rãi chuyển động.

Một đội phi thuyền danh dự, đã sắp xếp chỉnh tề, nghênh đón hắn tọa giá.

Người Lý gia trong Cửu Nghi, đã sớm ở chỗ này dẫn đội chờ đợi.

Chỉ là Lý Trình Di căn bản không nhìn đội ngũ nghênh đón, mà là ánh mắt bỗng nhiên bay vào sâu trong vũ trụ.

Chương 954: Động tĩnh Ảnh Thực

"Cửu Nghi đã có người đi thăm dò chưa? Bên kia chính là động tĩnh của Ảnh Thực phải không? Vòng xoáy màu đen khổng lồ kia. "Hắn mặc dù là hỏi, nhưng trong lời nói quả thật mang theo ngữ khí khẳng định.

"Đúng vậy. "Quan quân thượng úy phụ trách lái thuyền vội vàng trả lời. Có bốn vị Cửu Nghi đại nhân đã tự mình đi tới vòng xoáy màu đen điều tra tình huống.

"Không… "Lý Trình Di bỗng nhiên lắc đầu," Không phải nơi đó.

Lúc trước là khoảng cách quá xa, hiện tại tới gần, hắn đã có thể rõ ràng cảm ứng được, Ảnh con Ảnh Long đang ngưng tụ cái gì.

Vị trí không phải là ở đó.

"Đại nhân, ngài vừa rồi nói cái gì? "Thượng úy đang thao tác bảng phi thuyền, nhất thời không nghe rõ.

"Không có gì. "Lý Trình Di đang định lặp lại, đột nhiên trong mắt lộ ra một tia thần sắc khó hiểu, không trả lời.

"Đông Quân đại nhân đang ở cứ điểm chờ ngài, kỳ vọng ngài đối với việc này đưa ra đề nghị thỏa đáng, ngài còn có mười phút để sắp xếp suy nghĩ." thượng úy quan quân cung kính báo cáo.

"Mặt khác, lần này khẩn cấp điều động ngài đến đây trợ giúp, cũng là lo lắng Bạch Tinh bên kia khả năng nhân cơ hội tấn

công.”

Thượng úy nói chuyện, quay đầu nhìn về phía sau, đột nhiên ánh mắt hắn sửng sốt.

“Người đâu?

Lý Trình Di vừa rồi còn ngồi trong phi thuyền, hiện tại. Không còn!?

Ánh mắt thượng úy trong nháy mắt hoảng loạn, người cũng sắp đưa tới rồi, sao lại không có chứ!?

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện!?

…….

Tới gần pháo đài Ngục Môn bên phải Địa Nguyệt, có một vòng xoáy hấp dẫn nhỏ chứa rác vũ trụ.

Đây là đai thu gom rác vũ trụ do Địa Nguyệt và Bạch Tinh cùng nhau chế tạo.

Theo đề nghị của tổ chức bảo vệ môi trường, hai phe lớn đặc biệt thiết lập một điểm hút tất cả rác thải bỏ vứt bỏ tới nơi này.

Dần dà, rác rưởi nơi này dần dần ngưng tụ thành từng khối viên cầu thiên thạch rác rưởi lớn nhỏ không đồng nhất.

Lớn nhất, thậm chí bằng kích thước của một thành phố. Đường kính mấy chục km, toàn thân xám đen, chủ yếu là được tích tụ từ trạm vệ tinh, trạm không gian chủ thể, công nghiệp rác rưởi bỏ đi.

Mà lúc này, trên một viên thiên thạch rác rưởi ở nơi này.

Bên dưới địa tầng kim loại phế thải, bên trong một lỗ hổng khổng lồ đường kính mấy trăm mét.

Ba con Ảnh Long, Thrall, Oánh, Pháp n, đang tề tụ một chỗ, nhìn chăm chú vào một thanh long lân vương tọa màu đen đã hoàn thành chế tạo trước mắt, trong mắt tràn ngập khát cầu nóng rực.

Bọn chúng cơ hồ đem toàn bộ tích lũy của mình qua nhiều năm như vậy, đều móc ra. Trong buổi lễ thăng chức lần này.

Nghi lễ long vương.

Thu thập hàng triệu bóng ma sinh mệnh, chỉ vì giờ khắc trước mắt này.

“Vòng xoáy Đại Ảnh bên kia đã thành công hấp dẫn sự chú ý của Cửu Nghi cùng những người còn lại. Hiện tại, chỉ cần chờ đợi nghi thức bắt đầu, vương tọa thành hình, chúng ta có thể hoàn thành toàn bộ bước cuối cùng nghi thức, thành tựu cấp độ Ảnh Long Vương!” Pháp n mang theo tia cuồng ngạo đáp

“Còn có hai giờ, nhanh nhanh” Thrall liếm môi, đã không thể chờ đợi.

Ta cứ tưởng cả đời này sẽ không còn cơ hội nữa, nhưng

Không nghĩ tới cơ hội cứ như vậy đột ngột tới.

“Ngươi là người cuối cùng rời đi, không bị người phát hiện sao?”

“Không có, ta lấy thân phận Ảnh Thế rời đi, không ai phát hiện. “Oánh lắc đầu.

“Vậy thì kỳ quái, có khách đến rồi. “Thrall trầm giọng nói.

Trong đại sảnh hắc ám, ba con Ảnh Long đều hiển lộ ra hình thái đầu rồng thân người, lúc này nghe được người đến, hai mắt bọn họ mơ hồ sáng lên màu vàng nhạt huỳnh quang.

Không phải người của Cửu Nghi. “Pháp n nói. Nhưng là người quen cũ của chúng ta.

“Đinh Mộng, đi ngăn bọn họ lại. “Hắn quay đầu nhìn sang một bên.

Trong bóng tối nơi đó, Cửu Nghi Hoặc Tâm Đinh Mộng chậm rãi bay ra, nửa bên mặt mọc đầy long lân màu đen, hiển nhiên đã bị chuyển hóa thành long duệ.

3 con Ảnh Long ở bên trong Biển Đen nhiều năm như vậy, tự nhiên cũng có tuyệt kỹ của mình, trong đó phát triển Long duệ cùng khống chế ý chí sinh linh, chính là kỹ năng bọn chúng đắc ý nhất.

Hiểu rồi. “Đinh Mộng trầm giọng đáp.

Phía sau còn có hai đạo nhân ảnh đi ra, tất cả đều là long duệ tinh nhuệ.

Mà trong đó một gương mặt, nếu là Cửu Nghi Triệu gia người ở chỗ này, liền có thể trong nháy mắt nhận ra, chính là khuôn mặt Triệu Tiêm Nhu!

Cô từ sau khi rời khỏi Triều Ngữ, liền thần bí mất tích, không ai nghĩ tới, cô ta cư nhiên đi tới nơi này, trở thành bộ tướng tinh nhuệ của Ảnh Thực.

……..

Mặt đất thiên thạch rác.

Hai nhân ảnh nhẹ nhàng bay xuống mặt đất, đứng lại.

Hai người này đều ăn mặc bình thường, toàn thân áo giáp màu đen dày nặng, đầu đội mũ bảo hộ mặt quỷ màu trắng, trên người không có bất kỳ dấu hiệu tổ chức nào, hiển nhiên là cố ý che giấu bản thân.

“Các ngươi định vị chính là nơi này? “Một nữ nhân trong đó trầm giọng hỏi.

“Không sai, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chính là nơi này. Chúng ta có không ít người bị bắt tới nơi này, bọn họ bị loại bỏ chip cấy trong cơ thể Nhưng nếu cho rằng như vậy có thể thoát khỏi vị trí của chúng ta, vậy thì quá ngu xuẩn. “Một người đàn ông khác lạnh lùng trả lời.

“Chúng ta cũng bị bắt không ít người lại đây, xem ra thế lực này lá gan không nhỏ, dám trêu chọc hai đại tổ chức của chúng ta.”

“Giải quyết như thế nào? “Người đàn ông hỏi.

Nếu tôi và anh đều tự mình đến nơi này, vậy thì trực tiếp giết vào, tốc chiến tốc thắng. Điều tra lâu như vậy, đương nhiên là cho một đòn ghết sạch” Người con gái nói.

“Được”.

Nhìn trước mắt một mảnh thiên thạch rác rưởi hỗn độn, hai người cùng nhau ra tay.

Toàn thân cấp tốc biến hình, bành trướng, biến lớn, trong nháy mắt liền hóa thành người cải tạo hoa lệ dữ tợn

Một người cả người đen kịt, sau lưng phun ra bốn cánh ánh sáng màu lam tím, trên người lưu động hoa văn huỳnh quang hình lưới màu tím.

Người còn lại chỉ là mặt gương trơn bóng màu trắng bên ngoài xương cốt, bên cạnh có một tầng nửa trong suốt hộ thuẫn hơi hơi nhộn nhạo gợn sóng.

Đồng thời một vũ khí bay màu đỏ sậm tựa như phượng hoàng đang nhanh chóng chuyển động xung quanh cô.

Chương 955: Không che giấu thân phận

Hình thái Đấu Thần: Hồng Liên Phượng Hoàng.

Xoẹt!

Trong phút chốc vũ khí bay nhào vào trên người người con gái, hòa tan thành một mảnh sa y, bao trùm toàn thân, ngọn lửa nhiệt độ cao khủng bố lấy đó làm trung tâm khuếch tán ra xung quanh.

“Đi thôi, Trần bộ trưởng. “Người con gái thản nhiên nói.

“Khổng tiểu thư không che giấu thân phận sao? “Người đàn ông bất mãn nói, cũng cố ý chỉ ra thân phận đối phương.

“Không cần thiết. Một khắc sau, nơi này hết thảy đều hóa thành tro tàn. “Người con gái bình tĩnh bay về phía trước.

“Vũ khí bay cùng cải tạo dung hợp nhất thể, kỹ thuật mới sao? “Người đàn ông Trần bộ trưởng theo sát phía sau, nhẹ nhàng bay lên, trong mắt hiện lên tia suy đoán.

Hai người nháy mắt liền bay lên không, đâm xuống một cái, thoáng cái biến mất ở sâu trong tầng dưới chót.

Vài giây sau khi cả hai biến mất.

Một bóng người áo bào trắng đột ngột xuất hiện trên mặt đất, nhìn qua hai lỗ thủng dưới lòng đất.

“Thế giới sắp mất cân bằng. Alice, cô dẫn người đi một chuyến đi”.

“Vâng. Lê n đại nhân. “Một bóng người mặc bạch bào từ phía sau hắn mạnh mẽ xuất hiện.

Áo bào trắng nhô lên, phồng ra một hình người, rơi xuống đất, thân thể cũng mọc ra mảng lớn lông trắng mới.

Lông trắng tự động dệt thành áo bào trắng, che phủ toàn thân, biến thành hình người thứ hai.

Từ đầu tới cuối, hai người áo bào trắng đều không lộ ra khuôn mặt, cũng không có bất kỳ loại da thịt nào, bọn họ tựa như hai vật thể thoạt nhìn giống người.

“Đại nhân, thật vất vả trở về một lần, không đi thăm phụ thân ngài sao?” Người con gái được gọi là Alice thấp giọng hỏi.

“Ta bây giờ, cho dù đi, cũng không cách nào nhận nhau.” người đàn ông mặc bạch bào thở dài.

“Thế giới gần đây thay đổi ngày càng thường xuyên, những nỗ lực của chúng ta có lẽ sẽ không kéo dài được bao lâu.”

“Sẽ tốt hơn nếu ngài Sơn Chủ vẫn còn ở đó,” Alice thở dài.

“Hắn đã làm việc mình nên làm. Thế giới nợ hắn, cho nên không cần trông cậy vào nữa. “Lê n nói,” Đi thôi.

Vâng.

Alice nhẹ nhàng đi về phía trước, nháy mắt liền biến mất tại chỗ.

Chờ một lát, Lê n đang định rời đi, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía tinh không xa xa.

Hả!?

Một cỗ khí tức khổng lồ đến mức khiến hắn có chút kinh hãi, đang nhanh chóng tới gần nơi này.

Suy nghĩ một chút, hắn nhanh chóng tàng hình thân thể, biến mất tại chỗ.

Mà ngay sau khi hắn biến mất không quá mấy giây.

Một đạo hắc quang lóe ra.

Một gã người đàn ông tóc ngắn mặc áo sơ mi trắng quần dài đen, hai mắt sáng lên vầng sáng màu vàng nhạt, nháy mắt hiện ra.

Đúng là Lý Trình Di mới rời khỏi phi thuyền.

Nơi này lại hội tụ nhiều gia hỏa thú vị như vậy?

Ý thức lực khổng lồ của hắn nhanh chóng bao trùm xung quanh, phát hiện manh mối.

Huyết mạch cộng minh, khiến hắn trước tiên liền phát hiện nơi này đang cử hành Nghi thức Long Vương.

3 tên hạ cấp Huyết mạch Ảnh Long trong mắt hắn thì đã quá rõ ràng. Chính như lúc trước Ảnh Long Thrall có thể cảm ứng được tạp huyết rất xa.

Huyết mạch Ảnh Long Vương cao cấp, cũng có thể cảm ứng được khí tức và phương vị đại khái của 3 tên tiểu tử này

Cho nên Lý Trình Di không chút do dự lao đến nơi này

Về phần tới đây làm gì?

Tất nhiên là ngăn chặn.

Tại sao hắn lại ngăn chặn nghi lễ Long Vương?

Chờ đợi ngưng tụ Long Vương Vương Tọa, ở thời điểm cuối cùng cướp đoạt tinh hoa huyết mạch Long Vương bọn chúng ngưng tụ, gia tăng nồng độ huyết mạch bản thân, đây mới là chuyện hắn bí ẩn chạy tới đây!

Phế vật đương nhiên nên nhượng bộ một thiên tài như ta!

Trong mắt Lý Trình Di hiện lên vẻ tham lam.

Ảnh Long Vương trời sinh đã có một Khắc Ấn, nếu như hắn lại thôn phệ một phần tinh huyết Long Vương hoàn chỉnh, nói không chừng có thể thăng hoa long thân, ngưng tụ hai Khắc Ấn trời sinh!

Cơ hội tốt một bước lên trời bực này, hắn làm sao có thể buông tha?

Nếu đã quyết định không từ thủ đoạn trở nên mạnh mẽ, liền bắt đầu từ bây giờ.

Về phần 3 con Ảnh Long kia sống nhiều năm như vậy mà vẫn còn là phế vật Tiểu Ảnh Long, cống hiến một chút cho mình xong thì chết đi là vừa.

Dù sao bọn chúng phế vật như vậy, coi như trở thành Ảnh Long Vương cũng là lãng phí, còn không bằng đem tinh hoa tiến cống cho hắn, khiến hắn tiến thêm một bước.

Tuy rằng trước đó bọn chúng cùng tập đoàn Minh Viễn giao hẹn nước giếng không phạm nước sông, nhưng không có biện pháp, thế giới chính là tàn khốc như thế, ở trước mặt lợi ích tuyệt đối, cái gọi là ước định miệng kia không đáng nhắc tới. Huống chi, sinh vật Biển Đen bực này, lưu lại bổn giới vẫn là quá mức nguy hiểm, hiện tại nhân cơ hội trừ diệt tốt nhất.

Xì!

Trong phút chốc thân ảnh hắn chợt lóe, cũng nhảy vào trong động, biến mất không thấy.

……..

Bên trong thiên thạch rác.

Hang động tối đen, mặt đất ẩm ướt, bọt nước dơ bẩn trôi nổi.

Trong môi trường chỉ là trọng lực nhỏ này, không khí loãng, tuyệt đại bộ phận vi sinh vật cơ hồ đều khó có thể sống sót, chỉ có một số ít vi khuẩn kỵ khí miễn cưỡng bám vào trên tường xung quanh, phát ra huỳnh quang màu xanh lá cây nhàn nhạt.

Lục quang lốm đốm, dưới lòng đất đen kịt, tựa như một mảnh tinh không khác.

Ong!

Trong phút chốc hai đạo hư ảnh nhanh chóng từ trong huyệt động lóe lên.

Một đạo hư ảnh toàn thân màu tím đen, sau lưng có bốn cánh tử quang.

Một đạo khác toàn thân bọc lấy ngọn lửa sa y, bên trong thân thể trắng như tuyết phản xạ vầng sáng đỏ rực.

Xèo.

Đột nhiên cả hai cùng dừng lại, lơ lửng giữa không trung.

Cút ra đây!

Thân thể cánh tím trầm thấp nói, nhìn về phía trước.

Không ai trả lời.

Nhưng.

Xoẹt!!

Trong phút chốc một đạo bóng đen mãnh liệt nhào ra, mang theo rít gào kịch liệt nhằm phía hắn.

Chương 956: Xung đột

Bóng đen kia tốc độ cực nhanh, ở trong hoàn cảnh vi trọng lực này, không có rất nhiều lực cản không khí, lực bộc phát chuyển hóa thành hiệu suất tốc độ tăng lên trên diện rộng.

Gần như chỉ là một tia chớp.

Khoảng cách mấy chục mét trong nháy mắt biến mất, một cái lợi trảo màu đen chộp về phía cơ thể bốn cánh.

Long duệ!? Quả nhiên là ở chỗ này!!

Cơ thể lắc mình một cái, tránh móng vuốt sắc bén, giơ tay một trảo, cầm cánh tay đối phương, đập xuống mặt đất.

Oanh!!!

Toàn bộ động tác lưu loát tự nhiên, sau khi đánh ngã đối phương, khuỷu tay hắn bắn ra một con dao nhọn màu tím đen không ngừng lóe ra, đâm xuống.

Phốc xoẹt, máu loãng phun tung tóe, bị hộ thuẫn lực trường ngăn trở, chậm rãi trượt xuống.

"Xích Hồng Liên. "Bên kia, cơ thể màu đỏ lơ lửng giơ tay, lòng bàn tay mở họng pháo, từ đó phun ra ngọn lửa nóng bỏng.

Ngọn lửa tựa hồ không phải tính chất bình thường, dính vào mặt đất bên trong động, sẽ vẫn thiêu đốt, không hề tắt.

Nhưng trong bóng tối, từng con long duệ rống giận lao ra, bọn chúng đều có đầu cá sấu, lực toàn thân lớn vô cùng.

Ngay từ đầu, làn da của đám Long Duệ chỉ là màu hơi nâu, tốc độ cũng chậm, rất nhanh bị hai cá thể kia thiêu chết.

Nhưng về sau chúng lao ra càng càng nhiều, càng ngày càng dày, màu sắc càng ngày càng đậm.

Tốc độ của bọn chúng cũng bắt đầu nhanh hơn, sức chịu nhiệt càng ngày càng mạnh.

Đừng dây dưa với bọn chúng, trực tiếp xông vào! "Ngọn lửa màu đỏ lạnh lùng nói.

Được!

Hai cơ thể đột nhiên cả người sáng lên ánh sáng trắng.

” Triển khai hình thái Siêu tần.” cơ thể bốn cánh lần nữa biến hình, phía sau cánh mãnh liệt trướng lên, biến dài đến hơn ba mét, lập tức nhẹ nhàng rung lên.

Vèo!

Trong phút chốc hắn đột phá gấp mười lần tốc độ âm thanh, vọt vào sâu trong động.

Nhưng mới xông vào một khoảng cách ngắn.

Đột nhiên sắc cầu vồng lóe ra bay tới, chính giữa thân thể bốn cánh.

Keng!!

Thân thể cùng sắc cầu vồng đều tự lui bước, đều trở về vị trí ban đầu.

Ai!?

Cơ thể bốn cánh truyền ra tiếng gầm kinh nộ đan xen.

“Vũ khí bay này. “Cơ thể màu đỏ giết chết mảng lớn long duệ phía sau theo sát phía sau chạy tới, cũng thấy được vũ khí bay cầu vồng bị bắn bay kia.

Là Cửu Nghi, đó là Vũ khí bay chuyên dụng của Cửu Nghi Đinh Mộng: Ngưng Mộng Đao.

“Khổng Hà, đã lâu không gặp, không nghĩ tới ngươi sẽ chạy tới nơi này. “Trong bóng tối, một bóng người yểu điệu vây quanh nhàn nhạt, chậm rãi đi ra khỏi bóng tối.

Rõ ràng chính là Cửu Nghi Đinh Mộng mất tích.

“Ngươi cư nhiên bị bắt đến nơi này? “Cơ thể màu đỏ khó tin nói.

“Tinh Hồ hôm nay có nắm chắc có thể đối kháng với 3 con Ảnh Long không? Lại đuổi tới nơi này. “Đinh Mộng một nửa long lân khẽ nhúc nhích, tựa như bao phủ một mảng lớn hắc trùng.

“Nơi này, là sào huyệt chính của 3 con Ảnh Long sao? “Cơ trên khuôn mặt Khổng Hà đột nhiên ngưng lại.

Bọn họ lại đây, vốn tưởng rằng 3 con Ảnh Long bị đại quân Nghi quốc bên kia ngăn cản, cho nên mới tới bên này cứu người, phá hủy cứ điểm nơi này, không nghĩ tới cư nhiên ở chỗ này gặp Đinh Mộng!

“Ngươi thân là Cửu Nghi mà lại!? “Khổng Hà trong lòng có chút khó tin, đây chính là Cửu Nghi!! Là tồn tại đứng ở đỉnh cao nhất của vô số Chuyên gia Vũ khí bay.

Lại có thể bị Ảnh Thực bắt được khống chế!?

Đùa à?

Đinh Mộng thản nhiên nói: “Tinh hồ đại họa tinh, cùng với top 10 bộ trưởng Lý Tưởng Hương sao? Đúng là sức mạnh không tồi, nhưng nơi này không phải là nơi các ngươi nên tới”.

Một đạo phi đao đầy màu sắc chậm rãi hiện ra bên cạnh cô.

Đi mau đi, thừa dịp ta còn có thể khống chế chính mình. “Cô tuy rằng bị khống chế, nhưng ý thức lực cường đại vẫn để cho cô có chút quyền tự chủ khống chế.

Bởi vậy, coi như là đối mặt Lý Tưởng Hương cùng Tinh Hồ hai đại tổ chức khủng bố, cũng không muốn giúp kẻ ác làm việc ác

“Coi như ngươi là Cửu Nghi, nhưng không có năng lượng vô hạn của Địa Nguyệt duy trì, lực trường phòng hộ cùng vũ khí bay của ngươi đều không thể hoàn toàn triển khai sử dụng, hơn nữa bị khống chế tâm trí, thực lực mười không còn một, ngươi cho rằng có thể thắng được hai người chúng ta liên thủ?”

Bộ trưởng Trần của Lý Tưởng Hương bên cạnh lại không bị dọa, mà nhanh chóng phản ứng lại.

Cửu Nghi quả thật rất mạnh, nhưng đó là ở hệ thống công nghiệp Nghi quốc cường đại, không có vô số nhà máy năng lượng ủng hộ, thực lực Đinh Mộng tuyệt đối là giảm rất lớn, nhiều lắm chính là cấp tám.

Hơn nữa ý thức tác chiến không mạnh, thực lực càng thêm cắt giảm một nửa.

“Vô dụng! “Trong mắt Đinh Mộng hiện lên một tia thở dài.

Bốp.

Trong phút chốc phía sau cô hiện ra mấy chục thanh phi đao màu sắc.

Tất cả thân phi đao, đều sáng lên hoa văn hình mắt màu trắng nhè nhẹ.

Huyễn Mộng Vũ – Ngũ hình.

Xèo xèo xèo!!!

Trong phút chốc tất cả phi đao bạo khởi bắn ra, dùng tốc độ trung bình gấp mười lần tốc độ âm thanh, phô thiên cái địa đánh về phía hai người.

Trong nháy mắt, cô liền phát ra công kích quần thể tương đương với hơn mười chuyên gia vũ khí bay cấp tám hợp lực.

Thấy một màn như vậy, Khổng Hà cùng Trần bộ trưởng sắc mặt kịch biến, ý đồ né tránh, nhưng không gian xung quanh chật hẹp, căn bản không thể tránh né.

Ầm ầm ầm!!!

Liên tục không ngừng oanh kích chấn động.

Chương 957: duy trì cân bằng giới

Lý Trình Di chậm rãi đi trong huyệt động dưới lòng đất.

Xung quanh khắp nơi là rác rưởi kim loại ngổn ngang đâm ra, diện tích đất tích tụ chất lỏng hình dầu đen tuyền, không khí trôi nổi tất cả đều là hạt nước bẩn thật nhỏ.

Giọt nước tựa như hạt cát, bị nổ tung cùng khí lưu thỉnh thoảng bị thổi từ trong động bay ra

Phía trước là chấn động bởi giao phong, không ngăn cản Lý Trình Di đi tới, hắn không tăng tốc, chỉ là vững vàng từng bước một đi về phía trước.

Giống như đi dạo.

Vô số giọt nước và bụi bặm thổi bay, khi sắp đụng vào hắn, liền bị tự nhiên tách ra, xẹt qua hai bên.

Đó là Huyết Nguyên đang phát huy tác dụng.

Ra đây đi.

Đột nhiên hắn dừng bước, hơi nghiêng đầu, nhìn về phía sau.

Đi theo ta một đường, ngươi sẽ không cho rằng ta thật sự không phát hiện ngươi?

Hang động phía sau hoàn toàn yên tĩnh, giống như thật sự không có ai theo dõi. Nhưng Lý Trình Di rất kiên nhẫn, hắn vẫn chờ đợi, lẳng lặng đứng bất động.

Trọn vẹn hơn mười giây.

Phía sau trong bóng tối, mới chậm rãi đi ra một nhân ảnh.

Một người cao lớn toàn thân khoác áo bào trắng, mặt đeo mặt nạ màu trắng, ngay cả một sợi tóc cũng bị bọc kín.

“Ngươi là ai? “Lý Trình Di nheo mắt, cẩn thận quan sát đối phương.

Người này cho hắn cảm giác, rất quỷ dị.

Khí tức không nắm bắt được, thời thời khắc khắc đều đang kịch liệt biến ảo.

Cho dù là ý thức lực hay là khí tức thân thể, đều đang nhanh chóng phát sinh biến hóa. Ngươi có thể gọi ta là Bạch Không Giả. “Hình người nhẹ nhàng trả lời, dùng ngôn ngữ Nghi quốc tiêu chuẩn.

“Không Bạch Giả? A, đừng làm màu trước mặt ta? “Trong mắt Lý Trình Di nổi lên một tia lạnh lùng.

“Khu vườn Vận Mệnh tới đây có mục đích gì? Có thể nói thẳng ra không? “Hình người nghiêm túc hỏi.

“Ta cần xác định, ngươi có tư cách đứng ở trước mặt ta nói chuyện sao?” tay phải Lý Trình Di buông xuống, huyết nguyên màu trắng nhè nhẹ quấn quanh cánh tay hắn, tựa như ngọn lửa bám vào nhảy lên, thiêu đốt.

“Chúng ta một mực duy trì cân bằng giới này, tránh cho đại tuần hoàn mở ra, nếu là ngươi không muốn hết thảy khởi động lại vị trí cũ, vậy xin trợ giúp chúng ta duy trì hết thảy.”

“Đại tuần hoàn? Có ý gì? Nói rõ ràng. “Lý Trình Di đang muốn động thủ, nghe được từ này, lại hơi dừng tay lại.

Hắn có thể cảm giác đối phương đối với hắn quả thật không có ác ý.

Cho dù là Thất Ý Thánh Linh Công, hay là năng lực hấp thu ác niệm, đều có thể phát hiện đối phương bình thản.

“Học thức cấm kỵ khiến ta không cách nào trực tiếp truyền đạt cho ngươi, chỉ có người trước chết đi thì người sau mới có thể kế thừa bí mật.” Hình người nhẹ giọng trả lời, “Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết chính là. Tránh cho đại hủy diệt, duy trì hiện có hết thảy cân bằng, làmục đích duy nhất của chúng ta. Kỳ thật, cho dù chúng ta không ở chỗ này gặp mặt, không bao lâu sau chúng ta vẫn như cũ gặp mặt.”

“Học thức cấm kỵ. Ngươi cũng biết? “Lý Trình Di rùng mình.

“Khu vườn Vận Mệnh tồn tại, phá vỡ cân bằng, Góc chết xuất hiện càng ngày càng dị thường.” Hình người dừng lại, một đôi mắt phảng phất tại xuyên thấu qua mũ bảo hộ, nhìn chăm chú Lý Trình Di.

“Các ngươi, còn có thể bảo vệ bọn họ bao lâu?’

“Rốt cuộc ngươi là ai? “Giọng Lý Trình Di thay đổi.

Người có thể biết được bí mật về biến hóa trong tầng sâu của Góc chết, còn biết được học thức cấm kỵ, khí tức còn phức tạp như thế.

“Không cần để ý ta là ai, rất nhiều người nhất định sẽ chết, nhưng các ngươi thay đổi cái kia. Nơi này giảm, nơi khác tăng, thế gian vạn vật cho tới bây giờ đều là những mảnh ghép to lớn ghép thành. Mất cân bằng, càng lúc càng lớn” Ngữ khí của hình người bình tĩnh, nhưng mang theo một loại bi ai khó hiểu.

…….

Sâu trong thiên thạch rác.

3 con Ảnh Long phân tán vị trí, lẳng lặng nhìn chằm chằm vào vương tọa vảy rồng ở trung tâm.

Vô số sừng rồng mọc xung quanh và bên dưới ngai vàng, giống như cỏ dại. Vầng sáng đỏ sậm nhàn nhạt phát ra từ hai hàng ký hiệu phía sau ghế ngồi.

“Còn hai mươi phút. bên ngoài còn chưa giải quyết sao? “Thrall thu hồi tầm mắt, cau mày nói.

Đinh Mộng thực lực còn tốt, nhưng thiếu năng lượng dự bị duy trì, có thể phát huy nhiều lắm là ba thành. Long duệ thực lực cũng xa không đủ, chỉ là làm người trông coi miễn cưỡng đủ tư cách. Còn lại thì không có tác dụng gì. “Oánh hồi đáp.

Hai người kia không tính là gì, chỉ cần Cửu Nghi bên kia không kéo đến là tốt rồi. Thời gian đang ủng hộ chúng ta. “Pháp n duy trì từng tia từng tia bóng ma trên người tản mát ra, cũng điều khiển những bóng ma này bay vào vương tọa.

Phốc phốc!

Đột nhiên mấy con Long duệ trông coi phát ra tiếng kêu thảm thiết, bỗng nhiên ngã xuống đất.

Ai?

Đôi mắt vàng nhạt của Ảnh Long đồng thời nhìn về hướng đó.

Sát ý lạnh như băng, tựa như gió lốc cuốn tới nơi đó.

Xoẹt.

Xoẹt.

Hai tiếng bước chân thanh thúy bên trong, trong bóng tối, một hình người áo bào trắng nữ tính, chậm rãi đi đến Nghi thức Long Vương vương tọa.

Hình người nhẹ giọng nói, “Mặc dù có chút mạo muội, nhưng có thể mời các ngươi bỏ làm cái nghi thức này được không?”

Lại đây muốn chết!?“Thrall tính tình nóng nảy nhất, rời khỏi vị trí,đi về phía đối phương.

Dám giết Long duệ ta, ta tới dạy ngươi, cái gì gọi là tàn nhẫn!

Hai tay hắn hóa thành long trảo, toàn thân hắc khí quanh quẩn, lỗ mũi phun ra hai đạo khí tức nóng rực.

Còn có một chút thời gian cuối cùng, hắn tuyệt đối không cho phép ai tới quấy nhiễu nghi thức thăng cấp của bọn chúng.

Người áo bào trắng thản nhiên nói, "Chúng ta là người cân bằng tất cả, ở chỗ này, thế giới thủy chung đứng về phía chúng ta.

…….

Chương 958 - Kẻ cân bằng

Chương VIP

Chương 959: Lai lịch đối phương

Nhưng hắn không phải sửng sốt, mà là thân thể khẽ run rẩy, đó là đang phẫn nộ.

"Ngươi cho rằng đây là đang nói đùa?"

Thanh âm của hắn mơ hồ phát run.

"Ngươi cho rằng ngoài miệng đùa giỡn vài câu khẩu hoạt liền có thể thoát khỏi hết thảy?! thoát khỏi vận mệnh phải chết?! thoát khỏi hủy diệt?!"

"Ngươi rốt cuộc đem vô số người phải trả giá cùng hy sinh, đặt ở nơi nào!!?"

"Cho nên? "Sự bình thản trong mắt Lý Trình Di biến mất. Hắn đã mơ hồ đoán ra lai lịch của đối phương.

Thống khổ tuyệt vọng, buông tha ảo tưởng, buông tha hết thảy những khả năng khác, giống như các ngươi khóc sướt mướt, ai oán vận mệnh cừu hận!

"Ngươi thật buồn cười!"

Sắc mặt hắn âm trầm, trong mắt kim quang lóe ra, nhìn thẳng đối phương.

"Sợ hãi liền muốn buông tha, sợ hãi liền muốn tuyệt vọng, đứa ngu xuẩn nào nói cho ngươi những lời nhảm nhí này!?"

Ta mặc kệ các ngươi rốt cuộc là cái gì! Nhưng mà, hiện tại, ta Lý Trình Di, muốn nói cho ngươi biết!"

Hắn lách một cái, Ảnh Thiểm xuất hiện trước người đối phương, túm lấy cổ áo, nhấc lên.

"Sợ thì phải chém chết nó! Sợ thì phải chém chết nó! Mặc kệ các ngươi gặp phải cái gì! Trước mắt cứ chém! Chém rồi nói sau!"

"Ngươi cái gì cũng không hiểu! "Người áo bào trắng cũng túm lấy cổ áo Lý Trình Di, phẫn nộ gầm nhẹ.

"Nói những lời hay ý đẹp mà làm được cái gì nếu không hành động!"

Lý Trình Di cười ha hả, "Ngươi cho rằng ta chưa từng tuyệt vọng sao?

"Ngươi căn bản cũng không rõ chúng ta đã trải qua cái gì! "Người áo bào trắng rống giận.

"Ta không biết các ngươi đã trải qua cái gì, ta chỉ biết là, dừng lại là chết, đi tới là chết, lui về phía sau cũng là chết, vậy ngươi con mẹ nó còn sợ cái gì?!

Hắn dùng sức nắm lấy cổ áo đối phương, kéo gần lại.

Nhưng sức mạnh to lớn trong nháy mắt xé rách áo bào trắng, kéo toàn bộ mặt nạ cùng mũ trùm ra.

Mặt nạ vỡ vụn, rơi xuống.

Lộ ra khuôn mặt khiến Lý Trình Di có chút quen mắt.

Đồng tử Lý Trình Di trong nháy mắt co rút lại, trong đầu hiện lên một cái tên quen thuộc.

"Là ngươi!?"

"… "Lê n ngẩng đầu, nhìn Lý Trình Di thật sâu," Cậu cái gì cũng không hiểu.

Phụt.

Trong phút chốc, cả người hắn nổ tung, hóa thành vô số bột phấn màu trắng, bay lả tả rơi xuống.

Ngón tay Lý Trình Di trống trơn nắm chặt, đứng tại chỗ, sắc mặt dần dần dữ tợn.

Phế vật tự cho là đúng!!!

Ầm ầm!!!

Bàn tay hắn đột nhiên đập xuống cuồng nộ.

Vô số huyết nguyên màu trắng ngưng tụ thành chưởng ấn khổng lồ, nháy mắt hóa thành một bàn tay lớn đường kính hơn mười thước, đập xuống mặt đất.

Cự thủ khủng bố trong nháy mắt đánh xuyên qua mặt đất, đánh ra một thông đạo thẳng tắp nối thẳng xuống đất.

Trong tiếng nổ ầm ầm, bàn tay khổng lồ màu trắng một đường xuyên thấu hết thảy trở ngại, rốt cục ầm ầm một tiếng, đánh xuyên qua vách động cứng rắn đang làm nghi thức Long Vương phía trên.

Phía trước Nghi thức vương tọa, ba con Ảnh Long điên cuồng nhìn chằm chằm nhìn hồng quang lóng lánh trên long vương bảo tọa.

Trên bảo tọa ngưng tụ ra một đám tinh túy Long Vương, chính là hi vọng duy nhất cho bọn chúng tấn thăng!

Mà Triệu Tiêm Nhu đang vươn tay, nắm lấy tinh túy, mặt lộ vẻ mừng như điên.

Đúng lúc này, một bàn tay khổng lồ đập vỡ vách động trên đỉnh đầu, xuyên thấu pháp trận bóng ma mà bọn chúng bố trí, thẳng tắp chộp về phía tinh túy Long Vương.

Oanh!!!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Đá vụn, bụi đất, sóng âm cổ động qua lại, còn có huyết nguyên khí trắng trắng xóa như bùn.

Ba con Ảnh Long cùng sóc Alice đều bị cự lực ném lên cao, quăng bay ra ngoài, lăn đến bên cạnh cửa động.

Còn không đợi bọn họ kinh hãi, điều tra đã xảy ra chuyện gì.

Chỗ bảo tọa nghi thức Long Vương, Triệu Tiêm Nhu mãnh liệt phát ra một tiếng thét chói tai.

“Đó là của tôi!! Không!! Trả lại cho tôi!!!”

Cô ta bị khí trắng trùng kích đập trúng thân thể, nôn ra một ngụm máu, nhưng mười ngón tay vẫn gắt gao giữ chặt tay vịn bảo tọa, cho dù bẻ gãy cũng tuyệt không buông tay.

Mà phía trên bảo tọa, một bàn tay khổng lồ màu trắng, đang nhẹ nhàng như thêu hoa, tinh xảo nắm tinh túy Long Vương trong tay.

“Trả lại cho tôi!! Đó là của tôi!! “Triệu Tiêm Nhu điên cuồng nhào tới, điên cuồng vỗ bàn tay khổng lồ.

Cô ta hao hết thiên tân vạn khổ, thật vất vả tìm được cơ hội duy nhất có thể nghịch thiên cải mệnh, còn vì mục đích này, phát ra lời thề độc vĩnh viễn trở thành Không Bạch Giả.

Nhưng bây giờ.

Bùm!

Bàn tay khổng lồ bắn lên một ngón tay, chính giữa ngực cô ta.

Toàn thân Triệu Tiêm Nhu như bị sét đánh, bị đánh bay ra ngoài, lăn lộn trên mặt đất mấy vòng, phun ra một ngụm máu.

Bàn tay khổng lồ phân giải, hóa thành khí trắng, trong khí trắng, Lý Trình Di chậm rãi hiện ra thân hình, từ trên cao nhìn xuống, nhìn 3 con Ảnh Long cùng sóc Alice.

Về phần Triệu Tiêm Nhu, hắn căn bản không chú ý.

Con người như vậy, không đáng để hắn lãng phí ánh mắt.

Từ một khắc ta đặt chân lên nơi này, kết cục đã sớm định trước. “Hắn nhìn về phía sóc Alice, mặt lộ ra một tia trào phúng.

“Các ngươi sẽ không cho rằng, để cho người ngăn cản ta, là có thể lặng lẽ cướp được trái cây mà ta vất vả thu hoạch chứ?”

“Kia rõ ràng là của chúng ta.” Thrall gầm lên giận dữ, nhưng lời còn chưa nói xong, liền bị một đạo khí trắng chính diện đánh trúng ót.

Ầm ầm!!!

Cả người hắn bị đánh cho ngửa ra sau, nổ tung một vòng hắc khí, trên người vảy sọ đều bị đánh nát nổ tung, não đều thiếu chút nữa bị đánh nát.

Khí trắng hóa thành lồng giam bạch cốt trong nháy mắt liền nhốt nó ở trong đó.

“Vừa vặn, bốn người các ngươi vừa vặn có thể làm công cụ, giúp ta phát tiết oán khí lúc trước. “Lý Trình Di nắm lấy tinh túy, trên mặt toát ra chút lãnh ý.

Hắn đánh không lại Bích Lục Chi Mẫu, còn đánh không lại ba tên tiểu phế vật này!

……..

Chương 960: Kẻ yếu không nên rên

Từng đạo khí trắng khuếch tán tràn ngập trên mặt đất vách động

“Ngươi người này, là từ đâu xuất hiện!?“Sóc Alice gian nan đứng lên, cả người huyết nhục thương thế đang chậm rãi khôi phục, hai mắt đỏ ngầu của nó lúc này nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Ảnh Long như thế, ngươi cũng như thế, không nên là như vậy!”

“Kẻ yếu đang kêu rên hả “Lý Trình Di giơ tay lên, nhìn sóc và ba con Ảnh Long đang bò lên.

Bốp.!

Một đạo hắc quang xuất hiện ở phía sau hắn, là Oánh!

Hắn lặng lẽ chui ra khỏi bóng Lý Trình Di, một trảo toàn lực đánh về phía sau lưng hắn.

Trong nháy mắt ra tay, hình thể toàn thân Oánh cấp tốc bành trướng biến lớn, hắn lại lựa chọn phóng thích bản thể vào lúc này.

Phải biết rằng một con Ảnh Long bản thể chân thân, ít nhất cũng là dài mấy trăm mét, cái động nho nhỏ này căn bản

không cách nào dung nạp.

Nhưng lúc này Tinh túy Long Vương bị đoạt, hắn đã không để ý được cái gì.

Hống!!!

Tiếng gầm rống nổ tung.

Khí đen toàn thân Oánh quanh quẩn, trong miệng phun ra long tức.

Long Đấu Thuật – Loạn Ảnh Lôi Sát Quyền!!

Toàn bộ phẫn nộ, toàn bộ sức mạnh bóng tối, toàn bộ long tức, toàn bộ hết thảy.

Vào giờ khắc này, triệt để lao về phía trước, ngưng tụ trên móng vuốt phải của Oánh, một kích nhằm phía Lý Trình Di.

Mà lúc này Lý Trình Di mới có thể phát giác, xoay người.

Không kịp rồi.

Hắn không kịp kháng cự! Ta có thể thắng!

Trong lòng Oánh trào ra hy vọng tuyệt đối, hắn phảng phất đã nhìn thấy thắng lợi.

Hống!!!

Oanh!!!

Toàn bộ động ầm ầm bị bóng đen lấp đầy, long thân khổng lồ trong nháy mắt đem huyệt động chen chúc nổ tung.

Rác rưởi vẫn thạch cũng chống đỡ không được thoáng cái chia năm xẻ bảy, nổ tung tại tinh không.

Vô số mảnh vụn nổ tung tứ tán, đụng vào vẫn thạch còn lại, có bị bắn ngược trở về, có thay đổi phương hướng, nhưng đa số là đánh văng đi vẫn thạch còn lại.

Mảnh rác rưởi này thoáng cái bị dọn sạch ra một khối.

Hống!!!

Một hình rồng thân dài hơn tám trăm mét quật hai cánh, mở ra huyết nhãn, một trảo nện vào một người tại không gian nho

nhỏ.

“Đi chết đi!! Con sâu cuồng vọng!! “Hắn phẫn nộ phát ra cự lực toàn thân.

Thân thể tựa như hòn đảo quấn quanh không gian.

2 con Ảnh Long Pháp n cùng Thrall còn lại, cũng bị ảnh hưởng, bị ném bay xa xa.

“Đã không có gì có thể lo lắng! giết hắn! Thôn phệ hắn!!” Thrall rống giận, đồng dạng biến hình, khôi phục bản thể.

Pháp n theo sát phía sau, hóa thành bản thể.

3 con Ảnh Long hình thể chênh lệch, xoay quanh vị trí của Lý Trình Di.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Ba đạo long tức tựa như cột lửa, thẳng tắp hội tụ lại, rơi vào phương vị Lý Trình Di.

Nhiệt độ cao, cự lực giảo sát, song trọng đả kích, cả khu vực triệt để hóa thành không gian vặn vẹo không ổn định

Sóc Alice một tay cầm lấy Triệu Tiêm Nhu, cả người phủ một tầng lực trường mỏng manh trong suốt.

Hai người đã sớm ở dưới trùng kích vừa rồi, tránh đi rất xa, bởi vì mục tiêu công kích chủ yếu của Ảnh Long cũng không phải là bọn họ, cho nên bị ảnh hưởng không lớn.

No. 1 của Khu vườn Vận Mệnh không nghĩ tới sẽ gặp lại trong tình cảnh này, hơn nữa người tới nơi này vốn không phải là hắn mới đúng. “Ánh mắt Alice âm trầm, tràn ngập khó hiểu.

“Đó vốn nên là của tôi. “Triệu Tiêm Nhu ở bên cạnh cô ta suy yếu nói.

“Đừng nói những lời ngu xuẩn, ảnh long tập kích là nhất định sẽ xảy ra, nhưng nghi thức Long Vương cũng không nên xuất hiện vào lúc này, biến số dẫn đến bọn chúng sớm khởi động.”

“Chúng ta mới là người đã định trước, là người đã định trước phá vỡ trống rỗng hoang mang! đây không phải là lời các ngươi nói sao!?”

“Đúng, nhưng hắn lại khác. Khu vườn Vận Mệnh là biến số! Nó vốn không nên tồn tại. Nhưng tồn tại, còn đem rất nhiều người vốn phân tán ở các nơi tụ hợp lại với nhau. “Sóc Alice trầm giọng nói.

“Vậy bây giờ chúng ta hoàn toàn có thể thừa dịp ba con Ảnh Long kia vây công người nọ, đi lên cướp lại.” Triệu Tiêm Nhu còn chưa nói xong, bỗng nhiên xa xa một trận kịch chấn.

Long tức ba con Ảnh Long bị một quả cầu khí trắng thật lớn đẩy ngược nổ tung.

Ầm ầm chấn động hóa thành từng vòng hào quang màu trắng, khuếch tán xung quanh.

Không thể nào!!!

Oánh ổn định thân thể, long nhãn khổng lồ toát ra thần sắc khó tin.

Ở trung tâm con ngươi của hắn, chiếu rọi ra hình ảnh khủng bố ngay phía trước.

Huyết hồng long tức, khủng bố long đấu thuật cự lực, không có lưu lại nửa điểm vết thương trên người Lý Trình Di.

Toàn thân hắn được bao phủ bởi áo giáp xương màu xám trắng, bóng tối phía sau giống như một chiếc áo choàng khổng lồ, không ngừng rung động tung bay.

Đáng sợ nhất là.

Bộ dáng hai mắt của hắn!

Đó là một đôi long nhãn màu đen, mang theo hoa văn vàng nhạt dữ tợn, xung quanh long nhãn, còn thiêu đốt một vòng ngọn lửa màu đen.

“Đó là Ảnh Long Vương!!?” Oánh nhận ra, nhận ra ngoại hình của Ảnh Long Vương truyền thừa sâu trong ký ức huyết mạch bọn chúng.

Hắn hoài nghi mình nhìn lầm, lại nhìn kỹ trên tay Lý Trình Di.

Đúng vậy, tinh túy Long Vương vẫn trôi nổi trong lòng bàn tay, căn bản không bị hấp thu vào.

Hấp thu tinh túy cần thời gian, cần hết sức chăm chú, lúc này Lý Trình Di cũng không có khả năng có cơ hội hấp thu.

Đây cũng là nguyên nhân những người khác lựa chọn vây giết đối phương. Nhưng gã này.

Huyết mạch Long Vương của hắn là chuyện gì xảy ra!?

Cách đó không xa Pháp n phát ra tiếng rống giận khó có thể tin.

Bọn chúng khổ sở mưu đồ lâu như vậy, cống hiến ra chính mình tích lũy nhiều năm như vậy, liền ngưng tụ ra một đám tinh túy Long Vương mà còn phải chia 3.

Nhưng hiện tại bọn họ nhìn thấy cái gì!?

Lý Trình Di người này, còn chưa hấp thu tinh túy, đã là Ảnh Long Vương rồi!?

Không có khả năng! Nhất định là nhìn lầm, hoặc là ngụy trang tương tự! Để ta vạch trần tên lừa đảo này!

Thrall phát nổ đầu tiên.

Chương 961: Đối mặt với chênh lệch tuyệt đối.

Thân thể hắn bay múa, mang theo khủng bố trùng kích lực, long thân dài mấy trăm mét từ trên xuống dưới, điên cuồng gia tốc, đánh về phía Lý Trình Di.

Gấp mười lần vận tốc âm thanh, hai mươi lần, ba mươi lần!!

Loại này không cần biến hướng thẳng tắp trùng kích, ở vũ trụ nơi không có lực cản, thoáng cái liền vượt qua tốc độ cao nhất của bọn chúng ở trong khí quyển.

Giết!

Giết!!!

Long Đấu Thuật – Thuấn Ảnh Vạn Long Trận!

Long thân Thrall khi sắp tới gần Lý Trình Di, chợt phân giải nổ tung.

Toàn thân hắn hóa thành vô số ảnh long nhỏ màu đen, từng đạo ảnh long từ bốn phương tám hướng xuyên qua đánh về phía Lý Trình Di.

Mỗi một sức mạnh chúng mang theo, lại chỉ yếu hơn một nửa so với cú đánh ban đầu của Thrall.

Tuy rằng sức mạnh tập trung suy yếu, nhưng tổng thể lượng phát ra, tại một khắc này lại phóng đại mấy chục lần.

Chỉ cần có thể phá tuyến phòng thủ, như vậy hơn vạn Tiểu Ảnh Long có thể hoàn thành trận pháp vây sát công kích.

Đối mặt với chênh lệch tuyệt đối. Cho dù giãy dụa thế nào cũng chỉ mang đến sự nhạo báng.

Lý Trình Di vươn tay phải ra, toàn thân áo giáp g cấp tốc sinh trưởng, ở trên mặt quyền hình thành từng cây gai nhọn.

Xoẹt!!

Trong phút chốc tay phải hắn biến mất, ở bên cạnh lập tức hóa thành một vòng tường quyền ảnh.

m Điển Chúc Phong.

Tường Quyền Ảnh chỉ xuất hiện một cái chớp mắt, nhưng chính là cái chớp mắt này, hoàn toàn mang tính hủy diệt đánh trúng mỗi một Tiểu Ảnh Long bay tới gần.

Thình thịch Thình thịch Thình thịch!!!

Ảnh Long dày đặc bị đánh nổ tung, từ đầu tới cuối hoàn toàn nổ tung, hóa thành bóng ma biến mất.

Hắn không cần chính xác, chỉ cần bao phủ

“Ta cùng ngươi liều mạng! ” Long thân của Oánh từ phía dưới há to miệng, lộ ra răng nanh sắc bén, một ngụm cắn về phía Lý Trình Di.

Với long thân mấy trăm mét, chỉ cần ngoác miệng đã rộng mấy chục mét. Lúc mở miệng ra cắn, giống như một cái túi đen kịt khổng lồ, từ dưới lên trên bao về phía Lý Trình Di.

m Điển Ninh Thủ

Tay trái Lý Trình Di bao phủ một lượng lớn huyết nguyên màu trắng, trong nháy mắt liền ngưng tụ ra một bàn tay huyết nguyên khổng lồ trên trăm mét, một chưởng đè xuống.

Không phải tuyệt sát gì, cũng không phải bí chiêu, chỉ là chiêu số vận dụng huyết nguyên bình thường trong m Điển tam công.

Nhưng chính là một chiêu tùy ý như vậy.

Bàn tay trắng khổng lồ còn chưa tới gần, áp chế khủng bố ẩn chứa trong huyết nguyên đã khiến cả người Oánh đau nhức như kim đâm.

Hiện giờ huyết nguyên lực của Lý Trình Di, không chỉ là võ công lúc trước, còn có huyết nguyên của m Điển và Hư Dạ Hành lẫn vào trong đó.

Lực sát thương của nó đã được tăng cường đáng kể.

Tuy rằng mỗi một môn công pháp đều không phải lấy lực sát thương làm thuộc tính chủ yếu, nhưng chồng lên nhau nhiều hơn, uy lực cũng ít nhiều tăng lên

Uy lực phụ gia ở phương diện này, đối phó với những m Thần khác, có thể có chút lực bất tòng tâm, nhưng đối phó với ba con Ảnh Long còm này.

Đó là nghiền ép.

Oanh!!!

Một tiếng kịch chấn, trong vũ trụ lại nổ tung một mảnh bóng đen.

Tựa như vũng bùn đen bị bàn tay khổng lồ màu trắng một chưởng đánh trúng, bắn ra mảng lớn bùn.

Oánh kêu rên một tiếng, miệng rộng bị đánh lệch, toàn bộ một nửa khu vực đầu rồng hoàn toàn sụp vào bên trong, một lượng lớn não màu xám trắng từ lỗ tai phun ra.

Hôm nay Lý Trình Di, nếu là tính cả dung hợp Khắc Ấn là hai cái, đó chính là cường giả 4 Khắc Ấn, vẻn vẹn kém một cái, là

có thể đạt tới 5 Khắc Ấn, tạo nên sự đột biến về chất.

Hơn nữa sinh mệnh lực liên tục tăng cường gấp mười lần, hắn có lẽ lúc trước tích lũy được tổng sản lượng sinh mệnh lực, không bằng ba con Ảnh Long, dù sao ba con Long kia tốt xấu gì cũng sống lâu như vậy, tổng sản lượng ăn uống, tổng sản lượng phát dục, so với hắn nhiều hơn và lớn hơn.

Nhưng dưới sự tăng cường của sinh mệnh lực,.Huyết mạch áp chế, sinh mệnh lực kém không nhiều lắm, hơn nữa mấu chốt nhất Khắc Ấn.

Bốn Khắc Ấn đối đầu với 1 Khắc Ấn.

Cái này nếu là tại Thiếu m, sợ là những cao thủ võ nhân nhìn thấy, đều sẽ cười 3 con Ảnh Long ngu xuẩn.

Đơn ấn nếu có thể đối kháng tứ ấn, trật tự Thiếu m đã sớm loạn rồi

Chất lượng sinh mệnh chênh lệch, nhiều lắm có thể làm cho ba tiểu tử kia trở thành cường giả đứng đầu trong đơn ấn.

Nhưng nếu gặp nhiều Khắc ấn, mà lại là tận bốn Khắc ấn.

Lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, trong nhà có mẹ già ngàn tuổi, có thể còn có thể thu hoạch được một chút lòng thương hại của đối phương để sống sót.

Đáng tiếc, kiến thức của 3 con Ảnh Long hạn chế quyết sách của bọn chúng.

Bây giờ.

Bùm!!!

Lý Trình Di lại tát một cái, nắm chặt Pháp n đang lao tới.

Sau đó quay đầu há miệng, Long Vương nóng rực phun ra.

Ngay từ đầu chỉ có hơi thở màu đen to bằng bàn tay, sau khi rời khỏi khoang miệng liền cấp tốc bành trướng.

Chớp mắt liền hấp thu điểm sáng màu đen xung quanh, bành trướng thành cột lửa đen khủng bố to mấy chục mét, đem bóng cuối cùng tránh ra phía sau, ý đồ xông lên bao vây Thrall đang thở ra.

Hắc hỏa khủng bố nháy mắt liền lan tràn đến toàn thân, bóng ma mãnh liệt thiêu đốt mang đến đau nhức kịch liệt, khiến Thrall thống khổ lăn lộn trong vũ trụ.

Không bao lâu, ba con Ảnh Long thân thể càng ngày càng nhỏ, thương thế trên người bọn chúng bị Huyết Nguyên cùng Long Tức bám vào, liên tục thương tổn, dẫn đến bóng ma trong cơ thể tiêu hao thật lớn.

Lúc này ngay cả hình thể ban đầu cũng không thể duy trì.

Bọn chúng vô lực trôi nổi trong vũ trụ, đã không còn sức mạnh giãy dụa, chỉ có thể phát ra tiếng cầu xin như chó con.

Thanh âm truyền vào đầu mọi người xung quanh thông qua phương thức cộng hưởng ý thức.

……

Chương 962: Sóc Alice tái xuất

Sóc Alice và Triệu Tiêm Nhu nghe được thanh âm, lộ ra thần sắc như gặp quỷ.

“Vậy là xong rồi sao?” – Alice có chút không hiểu. Ba con Ảnh Long đó

Tốt xấu gì đó cũng là sinh vật Biển Đen có Khắc Ấn trong truyền thuyết!

Thực lực, ba đứa liên thủ, có thể chống đỡ hơn phân nửa chiến lực Cửu Nghi! Nhưng thế lực như vậy, cư nhiên ngay cả mười phút cũng không thể chống đỡ nổi.

“Đùa à” Triệu Tiêm Nhu ánh mắt mờ mịt, hoàn toàn không biết vì sao thế cục trở nên biến chuyển nhanh như vậy.

“Đi thôi, yên tâm, ngươi đã gia nhập chúng ta, tử vong sẽ không bao giờ là điểm cuối, cách một đoạn thời gian, chúng ta Bạch Không Giả đều có thể khôi phục tất cả thương thế, cho dù tử vong cũng sẽ trọng sinh. Đây là cơ sở phúc lợi của chúng ta.”

Sóc Alice nhanh chóng nói, cầm lấy Triệu Tiêm Nhu xoay người bay ra xa.

“Vậy tại sao chúng ta phải chạy? Mau đi cướp tinh túy của Long Vương! “Triệu Tiêm Nhu kêu lên.

“Ngươi cho rằng, ngươi trước đây tại sao còn sống không? Gia nhập chúng ta sau, tự nhiên sẽ nhận được thế giới tăng cường sức mạnh, toàn thân đều có thể được cường hóa, nhưng vấn đề bây giờ là, ta con mẹ nó sau khi cường hóa cũng đánh không lại hắn!”

Sóc Alice không còn gì để nói

Đánh không lại lưu lại làm gì? Muốn ăn đòn hả? Cho dù có thể sống lại bị đánh chết cũng rất đau!”

“Tên kia lấy tinh túy của tôi, tôi không cam lòng! “Triệu Tiêm Nhu cắn răng đỏ mắt nói.

“Không cam lòng thì được cái tích sự gì, hiện tại trước đi tìm cứu binh đã! ta cũng không tin, hắn dám cướp đồ vật chúng ta đặt trước!”

“Ồ? Còn ai có thể đánh thắng tôi? Có thể hỏi tổ chức của các người tên gì không?

Đột nhiên một đạo thanh âm làm cho cô ta sởn gai ốc, từ phía trên xa xa bay tới.

Bùm!!

Sóc Alice và Triệu Tiêm Nhu ngây người, hung hăng đụng vào tường khí xám trắng phía trước.

Đó là bức tường màu trắng hoàn toàn do huyết nguyên ngưng tụ mà thành.

Trên bức tường cao mấy chục mét, đứng chính là Lý Trình Di.

“Ngươi cư nhiên nhanh như vậy?! “Ánh mắt Alice ngưng trọng, ném Triệu Tiêm Nhu mặt bị đụng thành mặt phẳng ra phía sau, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Không phải ta nhanh, mà là các ngươi quá chậm. “Lý Trình Di lúc này đánh đập 3 con Ảnh Long một trận, tâm tình được giãn ra, người cũng bình thản hơn nhiều.

“Tinh túy Long Vương ngươi cũng chiếm được, chúng ta quyết định buông tha, cũng không có lợi ích xung đột, không bằng thả chúng ta đi như thế nào? như vậy anh còn có thể bớt chút phiền toái.“Alice nặn ra một tia mỉm cười.

“Nói cho tôi biết tên tổ chức của hai người. “Ánh mắt Lý Trình Di dừng trên người Alice, nhìn thế nào cũng thấy quen mắt.

“Viễn Ảnh! Tên thật của chúng ta là Viễn Ảnh! “Alice vội vàng nói.

“Viễn Ảnh? “Lý Trình Di sửng sốt, đây không phải là thế lực thao túng Bạch Tinh trong truyền thuyết sao?

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói. “Vậy chuyện gì đã xảy ra với Lê n?”

“Lê n. Anh nói là Lê n nào? “Alice ngẩn ra.

Lê n nào?

Xoẹt!

Trong phút chốc một vòng xoáy màu bạc trống rỗng hiện lên sau lưng hai người, lực hấp dẫn cực lớn trong nháy mắt bùng nổ, đem Alice cùng Triệu Tiêm Nhu đồng thời bao lấy, kéo vào.

“Muốn chạy! “Lý Trình Di ra tay theo phản xạ có điều kiện, tay phải ầm ầm đánh về phía trước.

Whoa!

Quái dị chính là, tay của hắn lại xuyên qua giữa hai người.

Giống như hai người con gái thoáng cái biến thành ảo ảnh.

Biểu tình của sóc Alice và Triệu Tiêm Nhu vào giờ khắc này hoàn toàn đọng lại, giống như bị ấn nút tạm dừng.

Nháy mắt sau, hai người biến mất trước người Lý Trình Di, tính cả phía sau vòng xoáy màu bạc, cũng cùng nhau phai nhạt, biến mất.

Lý Trình Di thu tay lại, mày nhíu chặt.

Trong nháy mắt vừa rồi, ngay cả sức mạnh của hắn cũng không có cách nào chạm tới vòng xoáy màu bạc kia.

Lấy kiến thức cơ bản về Góc chết và không gian mà hắn có được.

“Nó giống như một thiết bị dịch chuyển không gian, nhưng nó giống như một sự gián đoạn của một thiết bị chiếu.”

“Viễn Ảnh. Thú vị”.

Hắn quay đầu, nhìn về phía Ảnh Long đã thu nhỏ thành ba con rắn nhỏ.

Bóng ma thiêu đốt trong hơi thở của Long Vương còn khắc chế sinh vật bóng tối hơn cả tưởng tượng của hắn.

Bóng tối bất diệt, thổ tức bất diệt.

Lúc này nếu tiếp tục đốt, ba con tiểu Long này sẽ bị đốt không còn.

Loại này sinh vật Biển Đen này có thể trao đổi, vẫn là tương đối hiếm thấy, Lý Trình Di cũng không có ý định trực tiếp giết chết, mà là chuẩn bị lưu lại làm cu li, còn có thể ngẫu nhiên thu hoạch một ít tri thức cơ mật cổ đại.

Dù sao 3 con Ảnh Long này cắn nuốt sinh mệnh quá nhiều, không có khả năng được tha thứ.

Hắn nếu là muốn tiếp tục sinh hoạt tại xã hội nhân loại, liền tất nhiên không có khả năng hộ trì 3 con Ảnh Long, cho nên thu chúng làm thuộc hạ không thực tế. Chỉ có thể làm nô lệ.

Nhìn 3 con Ảnh Long thống khổ không chịu nổi, Lý Trình Di nhẹ nhàng hít một hơi.

Lập tức trên người 3 con Ảnh Long vô số ngọn lửa long tức, nhanh chóng thoát ly nổi lên, hóa thành từng cái hỏa tuyến màu đen hướng hắn bay tới.

Tất cả hỏa tuyến lần lượt bay vào trong miệng hắn, cũng đồng thời mang đến vô số thuần túy sinh mệnh lực.

“Còn có chỗ tốt này? “Lý Trình Di rõ ràng cảm giác sinh mệnh lực của thân thể mình lại bắt đầu tăng lên trên diện rộng.

Phải biết rằng, hắn bây giờ tổng sản lượng sinh mệnh lực đã rất khủng bố, đã vượt xa qua bất kỳ nhân loại nào, coi như là Thiếu m quốc bên kia, đối mặt sư tôn m Nguyệt, hắn cũng cảm giác đối phương cũng không có sinh mệnh lực cường đại bằng mình.

Nhưng trên cơ sở như vậy, lại bắt đầu gia tăng sinh mệnh lực.

Khó trách Ảnh Long thường xuyên đi ra ngoài thôn phệ bóng ma sinh vật sống, thì ra chỗ tốt nhiều như vậy.

Chương 963: Thôn phệ Ảnh Long

Lý Trình Di cảm thụ được sinh mệnh lực nhanh chóng kéo lên trong cơ thể, 3 con Ảnh Long tăng thêm khoảng 40% sinh mệnh lực cho hắn.

Điều này làm cho tổng sản lượng vốn đã khoa trương của hắn, lại một bước tiến vào cấp độ mới.

Nhiệt độ cơ thể của hắn lúc này đã bắt đầu đột phá lên 100 độ, vượt qua cả cảnh giới làm sôi nước.

Còn có cái này. Lý Trình Di nhìn về phía tinh túy Long Vương trôi nổi trong tay.

Lúc này há mồm, một tay đem tinh túy màu đen ném vào trong miệng.

Bùm!

Một ngọn lửa nóng rực lại lạnh như băng, ầm ầm nổ tung trong miệng hắn.

Ngọn lửa theo cổ họng một đường đi xuống, đốt tất cả mọi thứ trên đường đi thành tro bụi.

Nhưng sức khôi phục khủng bố trong nháy mắt lại khép lại cổ họng bị thương của Lý Trình Di.

Sức mạnh hủy diệt và tái sinh nhanh chóng giằng co.

Lý Trình Di không để ý, nhanh chóng phất tay bao lấy 3 con Ảnh Long, định rời đi.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy một đạo nhân ảnh lơ lửng giữa không trung, hôn mê bất tỉnh.

Đinh Mộng?

Một trong Cửu Nghi? Sao lại chạy đến đây?

Trong lòng hiện lên một tia suy đoán, hắn bấm ngón tay bắn ra, bay ra một đạo khí trắng, đem phần eo quấn lấy, kéo rồi bay về phía xa.

Từ nơi này đến chiến khu ước chừng 400.000km, cứ bay như tốc đô như vậy, ít nhất cũng phải bay một ngày.

Cho nên hắn dự định trước tiên quay về cứ điểm quỹ đạo, ngồi chuyên cơ đi tới chiến trường. Dù sao chuyên cơ cũng có chức năng nhảy dù cự ly ngắn.

Tuy rằng lần này trên đường quẹo vào, đoạt chút đồ, nhưng Lý Trình Di không quên mục đích ban đầu của mình, là đi chiến trường trợ giúp.

Chuyện Viễn Ảnh lần này, còn có Lê n, 3 con Ảnh Long, Đinh Mộng, vân vân những thứ này đều phải cùng Đông Quân giáp mặt nói chuyện, hiểu rõ ràng.

……..

Trong vũ trụ cách Địa Nguyệt mấy ngàn vạn km.

Một hành tinh đỏ sậm có kích thước tương tự như ngôi Bạch Tinh, chậm rãi xoay quanh mặt trời duy nhất trong hệ hằng tinh.

Gió mặt trời bàng bạc, cuồn cuộn không ngừng thổi qua tinh cầu hướng về một mặt của nó, thổi càng ngày càng sáng ngời, giống như than lửa thiêu đốt.

Nơi này là Hồng Nham Tinh, cũng là tổng bộ của tổ chức Viễn Ảnh trong truyền thuyết.

Mặt ngoài tinh cầu khắp nơi là một mảnh màu đỏ lửa, bầu trời là màu đỏ, mặt đất là đất đỏ, thỉnh thoảng có thể thấy được một chút cây cối, cũng là màu đỏ.

Gió cuốn theo cát đỏ, khiến bầu không khí ở đây trở nên đục ngầu và nguy hiểm.

Nơi này mỗi thời mỗi khắc đều đang bộc phát bão táp, tùy ý một bão táp nhỏ, ở trên Địa Nguyệt cũng đủ để có thể hủy diệt thành thị ven biển.

Ảnh hưởng của biến số càng lúc càng lớn.

Trong bão cát màu đỏ, một bóng người áo choàng màu đen, chống quải trượng từng bước một đội cuồng phong đi về phía cồn cát xa xa.

Đi thẳng đến cồn cát, hắn ngẩng đầu lên và một khuôn mặt xấu xí đầy vết sẹo dưới áo choàng.

“Alice và 1779 Lê n đã thất bại. “Hắn trầm giọng nói.

Thanh âm xuyên thấu vô số tạp âm, thẳng tắp truyền vào sâu trong cồn cát.

Im lặng.

Không trả lời.

Nhưng bóng người tựa hồ đã sớm thành thói quen như thế, vẫn lẳng lặng đứng ở trong bão cát, chờ đợi.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Cồn cát từ từ rung động.

Vô số cát mịn bị đẩy lên, chảy xuống.

Một chiến hạm màu đỏ khổng lồ giống như thủy tinh, chậm rãi hiện ra trước mặt hắn.

Mặt ngoài chiến hạm lấp lánh ánh sáng, có rất nhiều hoa văn như vết nứt.

“1779 dù sao cũng là ngàn chữ số, đối với sự chấp nhận với nguyên thể quá cao, đã khiến hắn thường xuyên xuất hiện thống khổ cùng tâm tình rối rắm.” Bên trong chiến hạm, một giọng nam bình thản rõ ràng truyền ra.

Hành động tiếp theo, cá nhân đề nghị, nên phái sáu con số đi chấp hành. “Người mặc áo choàng mặt đầy vết sẹo trầm giọng nói.

“Không liên quan đến chuyện này. “Thanh âm bên trong chiến hạm trả lời. Là biến số càng ngày càng lớn mạnh. Tiếp tục như

vậy, cân bằng vốn có cũng sẽ tan vỡ.

Có cần thông báo cho Bạch Đế không? "Người đàn ông mặt sẹo hỏi.

"Không cần, giải trừ Alice hạn chế bản thể, do năm chữ số Lê n vận chuyển qua, đồng thời, để Saruman Latin cùng nhau xử lý." trong chiến hạm thanh âm phân phó.

"Một cái biến số nhỏ dẫn đến tổ chức suy yếu, cần vận dụng sức mạnh nghị viện Hư Không sao?" Người đàn ông mặt sẹo có chút ngạc nhiên, tựa hồ rất là kinh ngạc thủ lĩnh chuyện bé xé ra to.

Không sao, thông báo là được rồi.

'Vâng. "Người đàn ông bị sẹo nhíu mày, chỉ có thể cúi đầu.

Saruman Latin, Chủ tịch Hội đồng Hư không, cũng là sự kết hợp giữa trí tuệ nhân tạo mạnh nhất của Địa Nguyệt và Bạch Tinh với nhân loại.

Trong toàn bộ Viễn Ảnh, hắn chỉ đứng sau Bạch Đế và thủ lĩnh, hoàn toàn xứng đáng là vị trí thứ ba.

Trong toàn bộ mạng lưới song tinh, hắn chính là tồn tại như thần.

……..

Tại Cứ điểm Ngục môn.

Một bóng đen kéo theo một khối ánh sáng màu trắng, nhanh chóng đáp xuống cảng vũ trụ.

Đội tuần tra hạm đội phòng hộ của Địa Nguyệt khẩn cấp cất cánh, nghênh đón người đến này

Rất nhanh liền đưa Đinh Mộng đang hôn mê vào chiến hạm chữa bệnh, người của đội danh dự đồng thời cũng mời Lý Trình Di lên boong tàu quỹ đạo cứ điểm.

Người của Cửu Nghi đã sớm chờ ở nơi đó.

Sau khi Liên Tuyến nghe được Đinh Mộng được cứu, còn có chân tướng âm mưu trước đó của Ảnh Thực, toàn bộ Cửu Nghi đều bị chấn động.

Đông Quân tọa trấn cứ điểm dẫn người đến nghênh đón.

Tám vị Cửu Nghi đều đến đông đủ, ngay cả xung quanh còn có một phiếu Địa Nguyệt các đại gia tộc cao tầng, hạm đội cao tầng, nhao nhao hội tụ một đường.

Mấy trăm cao tầng ở đây, nếu là Bạch Tinh bắn một quả đạn pháo không gian vào đây, thì toàn bộ cuộc chiến song tinh có thể trong nháy mắt kết thúc.

Lúc này ánh mắt mọi người đều tập trung vào Lý Trình Di đang chậm rãi đi ra khỏi vòng kiểm tra an ninh.

Chương 964: đối đầu Đông Quân

“Đông Quân đại nhân, chuyện Ảnh Thực lần này, có thể giải thích được không?” ánh mắt Lý Trình Di cũng là người đầu tiên rơi vào đầu Đông Quân.

Dung túng 3 con Ảnh Long tùy ý thôn phệ sinh mệnh, ngưng tụ nghi thức, đồng thời còn làm cho Đinh Mộng lâm vào tuyệt cảnh, chính mình lại bị chiến thuật kéo dài đơn giản lừa gạt.

Nếu không hắn sẽ đến kịp lúc.

Thế cục này, không biết sẽ thối nát thành cái dạng gì.

“Cậu muốn giải thích cái gì? “Đông Quân sắc mặt lãnh đạm, nghênh đón ánh mắt của hắn.

Rõ ràng hãm thế cục bực này, lão gia hỏa này lại không có chút nào hối hận.

“Nếu Ảnh Thực thành công “Lý Trình Di nheo mắt lại.

“Vậy thì sao? “Đông Quân hỏi ngược lại. Cho dù bọn chúng thành công, kết cục vẫn không thể thay đổi, ta vẫn có thể khống chế đại cục.

“Hà lão gia tử, tự tin là chuyện tốt, nhưng quá mức thì không đúng. “Ngữ khí Lý Trình Di cũng hơi lạnh xuống.

Hai người nhất thời đối chọi gay gắt, không ngờ mới gặp mặt liền nổi lên xung đột.

“Được rồi, nếu Đinh Mộng đã trở lại, hết thảy cũng coi như xong, Ảnh Thực biến mất, hiện giờ lỗ hổng chiến cuộc còn cần

sắp xếp một lần nữa, vừa vặn người của Minh Viễn lại đây, ngược lại là có thể giúp được" Phong Tuyết Lý Viễn lão gia tử trong Cửu Nghi hòa giải.

Trên thực tế ông ta cũng không phải phong cách hòa giải, nhưng loại thời điểm này, Nghiêm Nhược lại là người ba phải, muốn ông ta mở miệng so với lên trời còn khó hơn, cùng Khu vườn Vận Mệnh quan hệ không tệ, cũng chỉ có một mình Lý gia của ông ta.

Ông ta không nói lời nào, sợ là Đông Quân và Lý Trình Di sẽ giáp mặt đánh nhau.

Đông Quân thực lực ông ta biết, làm có thể trấn áp đối kháng toàn bộ át chủ bài hạch tâm Bạch Tinh, một mình ông ta chính là hơn phân nửa sức mạnh Cửu Nghi.

Nếu đánh thật ông ta sợ Lý Trình Di sẽ bị một tát đánh chết.

"Trình Di, Đông Quân nhất định phải nắm chắc, mới có thể làm như vậy. Rất nhiều nội tình, thật ra cậu không rõ lắm, lát nữa tôi sẽ nói riêng cho cậu nghe. "Lý Viễn nhìn về phía Lý Trình Di.

"Biết ý của hắn, Lý Trình Di cũng không muốn hiện tại cùng Đông Quân trở mặt, dù sao mâu thuẫn còn không có lớn đến mức đó, chỉ là đối với lão nhân này ngoan cố mạnh miệng tương đối bất mãn.

Lúc này hừ lạnh một tiếng, phất tay áo bỏ đi.

Đông Quân đồng dạng sắc mặt âm trầm.

Ông ta âm thầm thông báo Viễn Ảnh đi đến giải quyết thế cục, lại không nghĩ tới, thế cục biến thành bộ dáng bây giờ.

"Kế tiếp khu vực Ảnh Thực do Minh Viễn bổ khuyết, những người còn lại như cũ, tan họp!"

"Với thái độ của Minh Viễn, việc này sợ là…" Sơn Vương vị thứ hai có chút lo lắng.

"Nếu hắn không được, vậy cút về mặt đất, miễn đừng làm xấu hổ ở đây!"Đông Quân xoay người hóa thành ánh sáng trắng, biến mất tại chỗ.

Cửu Nghi còn lại ngơ ngác nhìn nhau.

“Lần này thì tốt rồi, lão gia tử tính tình cứng rắn, lần này lại gặp phải cái gai. “Cửu Mệnh đạo nhân Thượng Quan Hạp cười nói.

“Sớm muộn gì cũng phải đánh một trận thử xem sao. “Lý Viễn thở dài. Lão phu đi trước một bước, nói chuyện với Minh Viễn. Nghiêm Nhược, ông cũng đi cùng tôi”.

Ngân Tước Nghiêm Nhược há miệng muốn nói chuyện, nhưng bị Lý Viễn túm lấy ống tay áo, bất đắc dĩ chỉ có thể cùng nhau bay về phía Lý Trình Di.

Những người còn lại nhao nhao tản ra, có người quen biết Đinh Mộng, cũng cùng cứ điểm chữa bệnh thăm hỏi tình huống.

Về phần cao tầng quân bộ cùng các tư lệnh quân đoàn, một câu cũng không dám nói, Cửu Nghi là sức mạnh có tính quyết định nhất trong cả Địa Nguyệt ngoại trừ Nghi Hoàng.

Nhiều khi một mình họ có thể quyết định thắng bại của một trận chiến nhỏ. Cho nên bất kỳ một quân bộ đại lão ở trước mặt bọn họ đều là đàn em.

Bên kia.

Lý Trình Di một mình đứng ở rìa quỹ đạo, ở khu vực màu xám bạc giữa hai pháo đài, nhìn ra tinh không mênh mông bên ngoài phía xa.

Bốp.

Lý Viễn cùng Nghiêm Nhược ở phía sau hắn hạ xuống, quang mang bên cạnh vũ khí bay chậm rãi tản đi, bay trở về sau lưng hai người, hóa thành binh khí.

“Tiểu Di, Đông Quân lão đầu chết tiệt kia chính là tính tình này. “Lý Viễn bất đắc dĩ mở miệng.

Ông ta cũng đã lớn tuổi, còn phải ra mặt đảm đương vai trò điều hòa, thật sự mệt mỏi.

“Lý lão, không phải tôi không nể mặt ông, mà là lần này Cửu Nghi nếu không phải tôi ra mặt, thế cục sẽ thối nát đến mức

nào, chẳng lẽ ông không rõ sao?"

"Ông ta cứ như vậy, cho dù sai, cũng tuyệt sẽ không thừa nhận, kỳ thật rất nhiều năm trước, đã từng có chuyện như vậy, khi đó một tiểu bối của ông bởi vì hoàn toàn tin tưởng sắp xếp của ông ta, kết quả ngộ nhập cạm bẫy, chết ở một bãi tha ma vũ trụ gần Bạch Tinh."

Lý Trình Di nhíu mày, loại phần tử ngoan cố này đáng giận nhất, nhưng lại bởi vì là trận doanh của mình, cũng không thể một cái tát trực tiếp đập chết, cho nên mới phiền.

"Đinh Mộng bên kia, Mục Đồng quả thật có sắp xếp tiếp theo, chỉ là sự xuất hiện của cậu làm rối loạn hết thảy. Nhưng những thứ này đều không quan trọng. Quan trọng là cậu ra tay, so với ông ta sắp xếp kết quả tốt hơn. Cho nên mọi người bề ngoài không lên tiếng, trên thực tế trừ Triệu gia còn lại đều nghiêng về cậu. "Lý Viễn giải thích.

Đáng tiếc, nếu cậu không phải người Góc chết, trong Cửu Nghi tất có một vị trí.

Ông ta nói xong, dùng sức lặng lẽ vỗ vỗ Nghiêm Nhược bên cạnh.

"Không sai. "Nghiêm Nhược lúng búng trong chốc lát, nặn ra hai chữ.

"Thật ra lúc trước Đông Quân còn khen cậu nói nếu cậu không phải người Góc chết, thật ra là người thừa kế đứng đầu Cửu Nghi tốt nhất. Đáng tiếc. "Lý Viễn im lặng, vội vàng nói tiếp.

"Lão gia tử không cần an ủi tôi. "Lý Trình Di không có hứng lãng phí tâm tư đấu khí với một lão già chết tiệt.

Chương 965: Ngừng tất cả nghiên cứu

"Lại nói tiếp, tôi kỳ thật trong lòng cũng có nghi hoặc. Cửu Nghi nếu có kiến thức về Sinh vật Biển Đen cường hãn, như Ảnh Long tồn tại như vậy, ở trong Biển Đen chỗ nào cũng có, vì sao không ra sức phát triển nghiên cứu Biển Đen cùng Góc chết?"

Lý Viễn thở dài, "Không phải chưa từng nghiên cứu, mà là đã từng toàn lực đào bới, kết quả, xảy ra phiền toái rất lớn, cuối

cùng không thể không ngừng tất cả nghiên cứu.”

“Đã từng thử qua thật sao? “Lý Trình Di sửng sốt.

“Nếu không cậu cho rằng Địa Nguyệt nhiều các nơi như vậy hiện thực Góc chết là như thế nào tới? Năm đó vì nghiên cứu Góc chết Biển Đen, làm ra quá nhiều án tử thiên nộ nhân oán. Sau đó, mặc dù có chút thành quả, nhưng tổng thể mà nói, chỗ xấu càng nhiều. Dưới sự thúc đẩy của một cỗ thế lực thần bí, vì vậy hoàng tộc không thể không cấm bên ngoài thăm dò quy mô lớn. “Lý Viễn nói.

Ông ta đi tới một bên, tay vịn rào chắn, nhìn xa xa một chiếc tàu vận tải chậm rãi bay qua, ánh mắt hiện lên nhè nhẹ hồi ức.

“Năm đó, họ thậm chí còn tìm thấy một lối đi cố định đến các Góc chết khác, mọi người đều nghĩ rằng họ đã tìm thấy hy vọng, chống lại hy vọng về sự sống dựa trên silicon của AI.

Đáng tiếc, sau này, xảy ra chuyện lớn mọi người mới biết, Biển Đen và Góc chết, đó là những hố đen còn phiền phức hơn cả sự sống dựa trên silicon. Hội đoàn kết khi đó chính là bởi vậy mà không gượng dậy nổi, hoàn toàn biến mất.

“Mà đến bây giờ, các nơi còn lưu lại dấu vết các loại thí nghiệm lúc trước, không ít đều bị Lý Tưởng Hương cùng Tinh Hồ âm thầm ý đồ khởi động lại. Kỳ thật cậu chỉ cần hơi ngẫm lại cũng biết, quy mô Lý Tưởng Hương cùng Tinh Hồ như vậy, nhỏ còn tốt, nếu muốn hoàn thành những thứ đó cần điều động vô số tài nguyên cùng nhân thủ thí nghiệm, thật có thể làm được sao? Thật có thể không bị chính phủ phát hiện, có thể ở khắp nơi bị Thiên Nhãn theo dõi, hoàn thành thí nghiệm sao?”

Lời nói của Lý Viễn khiến Lý Trình Di im lặng, hắn bỗng nhiên nghĩ tới thằng bé mập quỷ dị lúc trước, còn có đóa hoa văn Tiệt Thiên Diệt Địa Thần Hạn Tâm Quyết đột nhiên toát ra hoàn toàn khác.

Tất cả những thứ này, đều cho thấy, Địa Nguyệt trước kia, không phải đơn giản như bên trong điển tịch cùng lịch sử tư liệu bây giờ ghi chép.

“Xem ra cậu đã nghĩ tới. “Lý Viễn gật đầu nói,” Góc chết của Biển Đen có nguy hiểm lớn, mà trên thực tế, chúng ta biết

cũng không nhiều, phương diện này Đông Quân biết nhiều hơn. Hoàng tộc cũng có chút bí ẩn và liên quan, nếu cậu muốn biết, tốt nhất là tiếp xúc nhiều với hoàng thất. Vừa vặn cậu và hoàng tử có chút quan hệ, nên điểm bắt đầu để làm việc đó cũng không tệ".

"Ừm, đa tạ lão gia tử nhắc nhở. "Lý Trình Di gật đầu.

"Đừng suy nghĩ quá nhiều, những người Góc chết như các cậu không phải là so với chúng ta những người bình thường càng tiêu sái hơn sao?"

Lý Trình Di cười cười không nói nữa.

Lý Viễn thấy hắn không có chuyện gì, cũng không nói thêm nữa, mang theo Nghiêm Nhược, xoay người rời đi.

Lý gia cùng Nghiêm gia, hôm nay là cùng Minh Viễn đứng ở một trận doanh thế lực, tự nhiên không muốn nhìn thấy Lý Trình Di cùng Đông Quân trở mặt.

Đưa mắt nhìn hai người rời đi, Lý Trình Di đứng tại chỗ, cẩn thận cảm thụ tinh túy Ảnh Long Vương vừa nuốt vào.

Cái sức mạnh tinh túy đến bây giờ còn đang cuồn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể, nồng độ huyết dịch thân thể hắn so với lúc vừa mới nuốt lớn không ít.

Bóng ma quanh thân vô hình quanh quẩn cũng nhiều hơn trước, thân thể đang trở nên càng ngưng thực, tứ chi cũng đang trở nên càng có lực.

"Trước mắt mặc kệ Đông Quân bên kia, Tinh túy Ảnh Long Vương đối với mình tăng lên, tựa hồ là toàn bộ phương vị."

Từ thể chất đến tốc độ đến sức mạnh và sức hồi phục. Chỉ là…

Lý Trình Di cúi đầu nhìn ngực mình.

Hắn vẫn là bốn Khắc ấn, cự lực Khắc Ấn một cái, Tùng Văn Khí cùng Thanh Nguyện đan pháp dung hợp Khắc Ấn một cái, cái này kỳ thật tính là hai cái, cùng với một cái Khắc Ấn Ảnh Long Vương tiên thiên huyết mạch.

Còn lại hoa ngữ cùng tăng cường các loại, không có xuất hiện bất kỳ dấu vết Khắc Ấn. Võ công cũng chưa tới.

“Dựa theo nghiên cứu hệ thống tử năng, những nơi khác không Khắc Ấn, hẳn là chưa đạt tới cực hạn hiện tại của ta, cho nên không cách nào thăng hoa tự nhiên hiện lên Khắc Ấn.”

Ánh mắt Lý Trình Di phảng phất có thể thấu thị, nhìn thấy Khắc Ấn thứ tư trên ngực mình, đó là Khắc Ấn tiên thiên thuộc về Ảnh Long Vương, mà chính là Khắc Ấn này, biểu hiện thân thể hắn đang nhanh chóng hấp thu tinh túy Ảnh Long Vương vừa rồi.

Khi thân thể một lần nữa phát sinh thăng hoa, trước ngực hẳn là có thể tự nhiên hiện ra đường vân Khắc Ấn.

Nhưng.

Lý Trình Di nhìn trạng thái Khắc Ấn kia, nó đang chậm rãi như râu rễ, sinh trưởng xung quanh, lớn lên.

Chỉ là tốc độ phát triển cực chậm. Hơn nữa theo xu thế này, hắn mơ hồ có thể nhìn ra, không bao lâu nữa, loại xu thế biến lớn này sẽ hoàn toàn dừng lại.

Khắc Ấn thứ 5 , là một điểm biến hóa về chất sao?

“Còn có Thiếu m bên kia, ta ở chỗ này hao phí thời gian, ở chỗ kia một ngày bằng một năm.” Nghĩ như vậy, người bình thường như Trần Gia Hàm mới là thích hợp nhất đến Middraon phát triển.

Người Góc chết đi qua, thời gian tiêu hao sẽ dẫn đến độ khó Góc chết tăng lên trên diện rộng, điểm ấy đã nghiệm chứng trên người hắn cùng Đại Hùng.

Vậy.

“Nhanh chóng chấm dứt cục diện bên này, sau đó triệu tập sức mạnh toàn quốc, tìm kiếm Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng.” Cho dù không có cách nào thoát khỏi Góc chết, cũng phải tìm được biện pháp giảm bớt khó khăn, thậm chí cho dù có thêm một Nguyệt Nha cũng tốt.

Nguyệt Nha là vật chết thay, hơn nữa cực kỳ không nói đạo lý, điểm ấy cứu mạng hắn cùng vài người trong team, nếu không có Nguyệt Nha, người trong team đã sớm chết vài lần.

Sau khi xác định sắp xếp, Lý Trình Di đi theo vệ binh trở về cứ điểm an trí của mình.

Chương 966: Trấn giữ pháo đài

Là Cửu đẳng đứng đầu ngang hàng với Cửu Nghi, hắn tự nhiên cũng có sắp xếp trấn giữ một pháo đài.

Nếu không phải hắn là người Góc chết, chức trách hắn là lớn hơn nữa, phạm vi phòng hộ cũng sẽ nhiều hơn.

Nhưng đáng tiếc.

Vài giờ sau.

Tại một cứ điểm của Địa Nguyệt, mấy trăm nghìn chiến hạm bay phóng ra.

Vô số chiến hạm bay vây quanh mẫu hãm, phóng về phía hạm đội Bạch Tinh đánh giết.

Trong tinh không, dải chiến hạm tựa như một mảnh bọt sóng màu đen bạc, lại như vô số đường cong vẽ trên tranh vải, uốn lượn, xoay tròn, bay về phía quân trận màu trắng mờ mịt.

Nhóm máy bay chiến đấu tiên phong phía trước nhất, khi còn cách mấy chục vạn km, liền nhao nhao phóng tên lửa dẫn đường định hướng dàn chiến hạm bay.

Từng đám tên lửa dày đặc như hạt mưa nhằm phía hạm đội Bạch Tinh.

Nhưng rất nhanh bị phía đối diện bay ra vô số người cải tạo lấy laser năng lượng cao chặn lại.

Lực tính toán khủng bố mang đến độ chính xác không gì sánh kịp.

Nhưng ngay sau đó, trong tên lửa có một mảnh nổ tung trước thời hạn, từng vòng sóng quấy nhiễu vô hình, cọ rửa qua vô số cơ thể người cải tạo, khiến chủ não xuất hiện hỗn loạn treo máy.

Mưa laser đột nhiên dừng lại, tiếp sau một quả đạn pháo khổng lồ tử quang từ mẫu hạm, ầm ầm xuyên thấu tên lửa, đánh vào giữa trận địa người cải tạo.

Hàng ngàn người cải tạo đã bị phá hủy và nghiền nát vào thời điểm này.

Một quả đạn pháo này cũng tuyên cáo đại chiến song phương lần thứ hai mở ra.

Trong một chiếc thuyền chỉ huy vũ khí bay thuộc về Địa Nguyệt, lúc này Lý Trình Di khoanh tay đứng, lẳng lặng quan sát cảnh tượng chiến tranh ở cửa sổ ngắm cảnh phía trước.

Chiến tranh không tiếng động, ở trong tinh không mênh mông, phảng phất chỉ là một đám đom đóm cắn xé cắn nuốt.

Nhưng chỉ có tới gần, mới có thể nhìn ra, trong đó tàn khốc cùng lạnh như băng.

Mỗi phút mỗi giây đều có vô số người vẫn diệt, chết trong chân không lạnh lẽo.

"Đây là chiến tranh vũ trụ, so với không chiến dưới khí quyển phức tạp hơn nhiều, cũng nguy hiểm hơn nhiều".

Tư lệnh quân khu phụ trách phụ trợ Ảnh Thực trầm giọng nói.

Hắn gọi Lý Phúc Nam, cùng họ với Lý Trình Di, năm nay 79 tuổi, được sắp xếp trợ thủ cho một người trẻ tuổi hai mươi mấy tuổi, nghe có chút nghẹn khuất, nhưng làm nhân viên hạch tâm sắp xếp chỉ huy quân trận chân chính, hắn lúc này mới chân chính có cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

"Áp lực quá lớn lúc trước bởi vì 3 con Ảnh Long, dẫn đến quân khu thứ 9 của chúng ta bị năm Tinh Thần Tướng theo dõi, hiện tại 3 con Ảnh Long không ở đây, ngài bên này chỉ e…."

"Nhiệm vụ khu vực chúng ta phụ trách là gì? "Lý Trình Di hỏi.

"Phòng thủ đối phương đột phá phòng tuyến cứ điểm thứ ba".

Hiện tại chúng ta đang ở phòng tuyến thứ nhất, nơi này tôi bố trí vô số ám lôi vũ trụ cùng ẩn giấu cạm bẫy lực hấp dẫn, tránh cho Bạch Tinh trực tiếp nhảy qua nhảy lại".

"Nhưng vấn đề bây giờ là, đối diện với chúng ta chính là sáu Tinh Thần Tướng và quân đoàn dưới trướng Bạch Tinh, bọn

họ đã liên tục ba lần thiếu chút nữa phá tan phòng tuyến thứ nhất. Không có sức mạnh của Ảnh Thực chống đỡ, thế cục hiện tại rất không ổn. Lý Phúc Nam giải thích.

“Trong quân khu 9, có bao nhiêu người từ cấp sáu trở lên? “Lý Trình Di hỏi.

Cộng thêm tôi, tổng cộng mười hai người.

“Đối phương có bao nhiêu?

Lần trước xuất chiến có trên ba mươi người”.

… “Lý Trình Di không nói gì, chênh lệch này các ngươi làm sao ngăn cản được?

Tựa hồ là nhìn ra hắn không nói gì, Lý Phúc Nam nhanh chóng nói.

Nhưng Chuyên gia Vũ khí bay chiến lược cùng cấp bậc chúng ta có thể chống lại hai người bọn họ, khoảng cách kéo ra, bọn họ căn bản không phải đối thủ, cũng chính là dựa vào người cải tạo hoàn toàn để chống đỡ. Cũng không biết Bạch Tinh lấy đâu ra nhiều tài nguyên như vậy.

“Thôi bỏ đi, chuẩn bị xuất chiến, tất cả chuyên gia vũ khí bay khống chế phi hạm chuẩn bị phối hợp.

Ánh mắt Lý Trình Di xa xa thấy được tiền tuyến xuất hiện liên tiếp nổ tung.

Một đạo sao băng màu lam từ trong quân trận đối phương bắn ra, dọc theo đường đi đem tất cả phi hạm cùng chiến cơ triển đấu nhao nhao đánh nổ tung.

Súng laser trong tay hắn uy lực cực lớn, xạ kích vô cùng tinh chuẩn. Nói chung, laser năng lượng cao không thể chạm vào đối thủ ngay lập tức, mà cần chiếu xạ liên tục, tạo ra nhiệt độ cực cao để hòa tan và dẫn vào vỏ bên ngoài của đối phương, phá hủy cấu trúc bên trong.

Và điều này đòi hỏi khả năng nhắm mục tiêu đồng bộ liên tục cực kỳ đáng sợ của Pháo thủ.

Và gã này……

Bắn giỏi lắm.

“Vừa vặn để cho mình xem, khắc Ấn ở trong chiến tranh hiện đại, đối mặt vũ khíhiện đại, có thể phát huy thế nào.”

Lý Trình Di đi về phía trước vài bước, quanh thân phủ lên áo giáp màu xám trắng, sau lưng một đôi cánh đen chậm rãi triển khai, đó là cốt giáp Hoa Lân Y dung hợp với Tiết mao phi liêm.

Phốc xoẹt!

Một cái Ảnh Thiểm, hắn trống rỗng xuất hiện ở bên ngoài mẫu hạm chỉ huy, sau đó tiếp được phía sau bắn tới một khẩu pháo laser bắn bằng hai tay.

Toàn thân pháo laser xám trắng, chỉ riêng ống pháo đã dài bằng toàn thân hắn, chỉ nghiêng về phía dưới bên phải, họng súng mơ hồ có ánh đỏ lóe ra.

“Thưa sếp, đây là pháo Ứng quang thích ứng với Kẻ trừng phạt đời thứ bảy, ngài lần đầu tiên không chiến, xin cần phải cẩn thận, giảm bớt tới số lần tới gần người cải tạo, bọn chúng có uy lực tự bạo không nhỏ.” m thanh giọng nữ của người Phụ trách kỹ thuật vũ khí vang lên trong lỗ tai Lý Trình Di.

“Phải dùng cái này sao? “Lý Trình Di kinh ngạc. So với công kích từ xa, hắn thích cận chiến trong nháy mắt một đao chém đối phương thành hai đoạn.

Trong vũ trụ chiến, trừ phi tốc độ của ngài nhanh hơn đối phương mấy lần, thành thế nghiền ép, nếu không cận chiến đối với trong thế yếu bên ta bị vây mà nói, là tối kỵ.

Chương 967: Chiến tranh vũ trụ 1

“Được rồi, ta hiểu rồi” Lý Trình Di đại khái tính toán khoảng cách, nơi này từ xa nhìn lại, cảm giác tất cả mọi người rất gần, nhưng trên thực tế mỗi một khu vực,giao chiến cách xa nhau đều ít nhất là mấy ngàn km.

Khoảng cách này, coi như là gấp mười lần vận tốc âm thanh, một giây 3,4 km, cũng phải ít nhất thời gian rất lâu mới có thể từ chỗ này đến chỗ chiến trường khác.

Một ít chiến trường lớn một chút, chỉ cần chạy tới gần đối phương cũng phải vài phút, mà đối phương dùng pháo, thoáng cái có thể đánh vào trên người ngươi.

Chênh lệch tốc độ cực lớn này cũng dẫn đến tình trạng quái dị trong chiến tranh vũ trụ.

"Trừ phi Ngài không ngừng thẳng tắp gia tốc, có thể đạt tới mấy chục lần tốc độ âm thanh, nhưng cái này lúc lên đường lúc có thể dùng, ở trong chiến tranh, quỹ đạo quá dễ dàng bị dự đoán chính là mục tiêu bị tập hỏa." Kỹ thuật viên tiếp tục dặn dò.

"Mặt khác, Kẻ trừng phạt giả đời thứ 7 có phạm vi xạ kích hữu hiệu là 300.000 km, nên Ngài cần tiến vào trong phạm vi đó mới có thể tạo thành thương vong hữu hiệu đối với người cải tạo, xin chú ý khoảng cách càng gần uy lực càng lớn."

"Hiểu rồi. "Lý Trình Di nhìn tên trên tay, 300.000 km chậc chậc, tầm bắn này.

Mở ra hạch tâm tính toán phụ trợ trên người, nhất thời một mảnh màn sáng màu đỏ nhạt hiện lên phía trước mắt trái hắn vài cm, mặt trên đại khái toàn bộ đánh dấu một cách tương đối tất cả mục tiêu, trận doanh, trạng thái của đối phương ở khoảng cách xa.

Lúc này từng chiếc chiến hạm chỉ huy cỡ nhỏ cũng đi theo phía sau hắn, tựa như bầy sói đi theo sói đầu đàn sắp xung phong.

Tổng cộng mười chiếc chiến hạm chỉ huy, nhưng chiến cơ cùng phi hạm vây quanh bọn họ thì có hơn một ngàn, đây chính là chuyên gia vũ khí bay chiến lược, bọn họ sau khi được chiến hạm chỉ huy phóng đại, năng lực có thể đồng thời khống chế vô số phi hạm cùng chiến hạm tác chiến cỡ lớn.

"Mọi người lấy tôi làm mục tiêu đi theo, bất cứ lúc nào cũng có thể kiểm tra quỹ đạo. "Lý Trình Di giơ tay phải lên, ra lệnh trên kênh liên lạc.

Vâng!

Mười thanh âm cùng hưởng ứng. Trong đó có nam có nữ, thậm chí còn có một lão nhân nghe có vẻ già yếu.

Chuẩn bị. “Cánh đen phía sau Lý Trình Di khẽ quạt.

Xông lên!!!

Hắn gầm nhẹ một tiếng, lao ra đầu tiên, bay về phía chiến trường phía trước, nhằm về phía đám người cải tạo bên kia không kiêng nể gì giết chóc.

……

“Tìm được rồi. “Trong chiến trường hỗn loạn.

Một đạo dao động vô hình xẹt qua tinh nhuệ của Lý Trình Di và Bạch Tinh Tinh đang giao thủ.

Nếu bên phía Bản bộ đã có quyết định, chỉ là một cá thể mà thôi, giao cho ta giải quyết.

Trong hư không, sóng điện vô hình đan xen vang vọng trên chiến trường.

Trong vô số sóng điện giao phong phức tạp, đạo dao động này lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng, tựa như một giọt mực trôi nổi trong biển rộng, quỷ dị duy trì tính thuần túy của bản thân.

Sóng điện từ từ trên cao nhìn xuống, sau khi khóa chặt Lý Trình Di, trong nháy mắt tán loạn biến mất, hóa thành một tần số sóng ánh sáng không thể nhìn thấy, bay về phía Bạch Tinh.

Vài giây sau.

Nằm trong một không gian giữa Bạch Tinh và Địa Nguyệt.

Từng sóng dao động vô hình hội tụ ở đây.

Đó không phải là sóng điện từ thông thường, cũng không phải sóng ánh sáng, mà là một loại sóng năng lượng đặc biệt khác mà người bình thường không thể chạm tới.

Chúng cũng không phải là thông qua không gian truyền đến, mà là tựa như thuấn di, lần lượt nhảy nhót xuyên qua không gian, lúc ẩn lúc hiện hội tụ ở đây.

Tất cả dao động tổng cộng chín sóng, cũng đại biểu cho chín người cường đại nhất trong tất cả hacker Địa Nguyệt và Bạch

Tinh.

Họ đã vượt qua sóng điện, truyền thông sóng ánh sáng, sử dụng các con đường và phương pháp khác nhau, tiến vào một cấp độ sóng năng lượng tối đặc biệt nào đó.

Cấp độ vận dụng sóng cũng không thể đại biểu mạnh yếu tuyệt đối trong hacker, nhưng có thể đại biểu kỹ thuật cùng tính bí mật cao nhất.

Nghị viện Hư không, cũng không phải là một chỗ cố định khu vực, mà là ngẫu nhiên xác định phương vị hacker tối cao của nghị viện.

Mục đích ban đầu của đám hacker này, là duy trì hòa bình cuối cùng của hai đại trận doanh, vì sự phát triển khoa học kỹ thuật của cộng đồng nhân loại, tận khả năng giảm thiểu tiêu hao bên trong.

Nhưng cho tới bây giờ, sau chấp chưởng nghị viện khóa 5 về sau, tính chất Nghị viện Hư không cũng đã có chút thay đổi.

Tính công kích của nó so với mấy lần trước mạnh hơn rất nhiều.

Lúc này trong hư không, ở phương diện thủ đoạn điều tra bình thường không cách nào chạm tới.

Chín đạo dao động ở chỗ này giao hội thành một điểm xuất phát.

Một điểm vốn ban đầu chỉ lớn bằng hạt vừng, nhưng trong đó tựa như một viên cầu đen kịt.

Trong viên cầu, chín đạo hình người mơ hồ, trống rỗng hiện lên, từng người ngồi ngay ngắn theo các phong cách hoàn toàn khác nhau trên vương tọa.

Vương tọa nơi này, hoàn toàn xem thẩm mỹ của mỗi một vị nghị viên.

Cho nên Cửu Đạo Vương Tọa, đều là phong cách khoa học kỹ thuật máy móc, có phong cách thủy tinh nguyên thạch, có cái trực tiếp chính là ghế gỗ chạm trổ hoa văn.

Chín người chia làm hai hàng, có một cái ghế cao nhất, đó là vị trí của nghị trưởng.

Trong thế giới hacker, thực lực là tất cả, nghị trưởng tự nhiên là người có thực lực mạnh nhất.

Saruman Latin, đây chính là tên của nghị trưởng lần này. Rất nhiều người cho rằng hắn chính là bản thể trí tuệ nhân tạo mạnh nhất Bạch Tinh hôm nay, nhưng rất nhiều dấu vết lại cho thấy, hắn cũng không phải là cá thể.

Chương 968: Chiến tranh vũ trụ 2

“Khẩn cấp triệu hoán chư vị đến đây, là bởi vì ta nhận được một tin tức mới nhất.” Saruman với khuôn mặt người da trắng, còn thân hình là người đàn ông trẻ tuổi đẹp trai cắt tóc ngắn.

Nhưng thực tế tuổi tác của hắn ít nhất đã trên trăm tuổi, chỉ là thân là hacker mạnh nhất, muốn thiết lập hình tượng gì, cũng đều là tự mình định đoạt.

“Nghị trưởng hẳn là biết, Nghị viện Hư không chúng ta mục đích ban đầu lập ra là duy trì thế giới ổn định, ổn định khoa học kỹ thuật phát triển. Xin ngài đừng quên điều kiện tiên quyết này.” bên trái là bóng đen một người con gái ngồi một trên một chiếc ghế dựa cao làm bằng chất liệu bán trong suốt, trong đó có vô số đàn cá đang bơi lượn ầm giọng nói,

Đa tạ nhắc nhở, chính là vì điều kiện tiên quyết này, ta mới triệu hoán chư vị, cùng nhau xử lý việc này. “Saruman gật đầu nói.

Hắn phất tay chỉ, nhất thời giữa không trung mọi người hiện ra một màn sáng hình vuông, mặt trên biểu hiện ra khuôn mặt và hình tượng chỉnh thể của Lý Trình Di.

Giáp đen, long nhãn, tóc dài đến thắt lưng, hai tay ôm ngực, dáng người cường tráng, chỉ là nhìn là có thể cảm giác được một cỗ khí thế cường hãn dữ tợn tản mát ra.

” Khu vườn Vận Mệnh là tổ chức vũ trang lớn nhất Địa Nguyệt bây giờ, hẳn mọi người đều nghe nói qua đi. No.2 Khu vườn Vận Mệnh Thải Hồng Đường, còn đang tranh cử thành tân nghị viên chúng ta. Điểm ấy 0 giờ hẳn là rõ ràng nhất, cô

ta đoạt chính là vị trí của ngươi.” Saruman nhìn về phía bên phải một bóng đen nam tính đang ngồi trên ghế thép.

“Là thực lực của cô ta không tệ, nhưng vẫn còn non nớt một chút. “0 giờ khẽ gật đầu.

“Căn cứ manh mối đáng tin cậy, ta biết được, tồn tại của Khu vườn Vận Mệnh, đang tạo thành nguy hại đặc thù không thể đảo ngược đối với song tinh. Cho nên hiện tại bắt đầu, đình chỉ tư cách Thải Hồng Đường tranh cử nghị viên , cũng đề nghị tiến hành thanh lọc đối với toàn bộ Khu vườn Vận Mệnh tiến ” Saruman lên tiếng.

“Cung cấp chứng cứ. “Cuối bên phải, một bóng đen người con gái khôi ngô lãnh đạm nói.

“Được. “Saruman khẽ gật đầu.

Trong nháy mắt, vô số tư liệu truyền đến địa điểm nghị viện, vẻn vẹn chỉ là mấy giây, tư liệu copy thành chín phần, truyền vào trong đầu tám người còn lại với tốc độ ánh sáng.

‘Tư liệu Viễn Ảnh sao? “Có người khẽ nhíu mày.

“Đoàn kết hội năm đó chính là bọn họ đưa ra chứng cứ, cho nên đối với Viễn Ảnh, chúng ta vẫn nên tín nhiệm nhất định.” Saruman giải thích.

“Khi đó tình huống đặc thù, hiện tại cũng không phải những người này, chỉ bằng vào những tư liệu này, ta cho rằng không đủ để phán định tội lỗi của Khu vườn Vận Mệnh.” Có người đưa ra dị nghị.

“Ta cần xác minh với cấp cao Ủy ban Địa Nguyệt. “Một người trầm giọng nói.

Thiên phú của Thải Hồng Đường cực cao, chỉ vì những tư liệu này mà giết chết một hạt giống tiềm năng, điều này không hợp lý.

Người phản đối không ít, nhưng người trầm mặc chiếm đa số.

“Nếu mọi người ý kiến khác nhau, như vậy, bỏ phiếu đi. “Saruman mỉm cười nói.

Nửa phút sau

Đã có kết quả bỏ phiếu.

Năm phiếu tán thành, ba phiếu chống, một phiếu trắng.

Đồng thời, tư liệu xác minh mới nhất cũng xuất hiện, từ sau khi Khu vườn Vận Mệnh xuất hiện, tần suất tổng thể Góc chết bắt đầu giảm xuống, nhưng Độ khó Góc chết cao xuất hiện càng ngày càng thường xuyên.

Một số địa phương thậm chí bắt đầu xuất hiện hiện tượng hợp nhất Góc chết, hiện tượng mở rộng Góc chết.

“Hiện tại chứng cứ vô cùng xác thực, lệnh tuyệt chủng đối với Khu vườn Vận Mệnh, chính thức khởi động.” Saruman mỉm cười nói, nhìn quanh mọi người.

“Còn ai phản đối?”

Không ai lên tiếng, chứng cứ vô cùng xác thực, vẫn là chứng cứ đã trải qua xác minh, điều này làm cho nghị sĩ ở đây phản đối đều không nói ra lời.

Như vậy chư vị hiện tại có thể….

Tôi phản đối!

Đột nhiên một giọng nữ trong trẻo vang lên trong viên cầu nghị viện.

Một đạo hoàn toàn mới dao động, không biết khi nào tiến vào nơi này, ngồi giữa hành lang tại hai hàng ghế, ngưng tụ ra một đạo màu đen hình người.

“Ngươi? “Saruman hơi ngạc nhiên. Nhìn về phía nhau.

Không chỉ có hắn, những nghị viên còn lại xung quanh đều có chút xôn xao, số liệu lớn giao thoa lưu động, ánh mắt mọi người đều hội tụ đến bóng người con gái vừa mới tiến vào này.

…….

Từng chùm sáng màu trắng màu đỏ, bắn đến từ phía sau Lý Trình Di, ở giữa xa xa một mảnh người cải tạo màu trắng bay tới.

Có người cải tạo thân thể nổ tung, hóa thành hỏa cầu. Có khi chỉ đỏ mặt trong chớp mắt, liền nhanh chóng né tránh.

Lý Trình Di ngưng thần nâng pháo laser, điều chỉnh góc ngắm từ xa.

Sau một hồi âm nhắc nhở, nòng pháo trong tay chậm rãi sáng lên ánh sáng đỏ chói mắt.

Vầng sáng ban đầu nhanh chóng tăng vọt độ sáng.

Xì!

Trong phút chốc, một đạo ánh sáng đỏ xuyên qua, trúng mục tiêu người cải tạo màu lam đang xạ kích phi hạm khác

Nhưng chùm sáng bị một tấm khiên nhỏ trên người cải tạo kia bắn ra chuẩn xác, tấm khiên cấp tốc biến đỏ, ấm lên.

Người cải tạo màu lam chợt lóe sang một bên, bay ra quỹ tích dao động vô quy tắc quỷ dị.

Xì!

Trên tay kia hắn cầm pháo laser màu lam, nhắm vào Lý Trình Di hung hăng bắn tới.

Mà một pháo này cũng bị Lý Trình Di né tránh trong nháy mắt.

Vũ trụ cách xa nhau hơn hai mươi vạn km, hai người rất nhanh liền phát hiện thực lực đối phương không tầm thường, bắt đầu bỏ qua đối thủ khác, chuyên chú đối phó đối phương.

Từng chùm sáng màu xanh lam đỏ bắn qua bắn lại, nhưng đều bởi vì hai bên đều di động cực nhanh, mà không cách nào trí mạng.

“Khoảng cách rất xa, nhưng tổn thương quá yếu.” Sau khi Lý Trình Di nhíu mày bắn mấy chục phát, rốt cục nhịn không được ném pháo quang cho một chiếc chiến hạm chỉ huy phía sau.

Chương 969: Chiến tranh vũ trụ 3

“Loại khoảng cách này, hoa ngữ căn bản không cách nào chạm đến, chỉ có thể tác dụng với bản thân.” Đồng thời nếu mình muốn tới gần, cũng không thể ảnh hưởng tới thắng bại của chiến dịch.

Chỉ cần từ một chiến trường nhỏ bay đến một chiến trường nhỏ khác, cũng cần vài phút, cái này còn đánh cái gì?

Chờ hắn đi qua, người ta đã sớm đánh xong, bắt đầu đợt tiếp theo.

Lý Trình Di hiện tại mới hiểu được, vì sao trong chiến tranh vũ trụ, chia Chuyên gia vũ khí bay thành Chuyên gia vũ khí bay Chiến lược, bởi vì ở chỗ này, bình thường Chuyên gia vũ khí bay khống chế khoảng cách, căn bản không dùng được. Phải chỉ huy chiến hạm mới ăn thua.

Xì! Lại là một đường màu lam nổ tung mà đến.

Lý Trình Di chớp một cái, không hề có dấu hiệu xuất hiện ở một nơi khác, tránh đi chùm sáng.

Nhưng ngay sau đó, lại là một đường màu lam bắn tới.

Liên tục không ngừng chùm sáng màu lam phảng phất hạt mưa, hướng hắn bao trùm bắn.

Lý Trình Di nhạy bén phát hiện, công kích của đối phương khác với lúc trước.

Đây là. Đạn pháo phân đoạn tuyến?

Cũng là laser màu lam, nhưng hiện tại vũ khí đối phương rõ ràng so với trước mạnh hơn không ít.

Không còn là cần chùm sáng liên tục chiếu xạ, loại đạn pháo phân đoạn tuyến này, chỉ cần bị bắn trúng, một giây có thể bắn nổ một chiếc phi cơ hoặc là vũ khí bay.

“Chúng ta có vũ khí tương tự không?”

Hắn lên tiếng hỏi các chuyên gia vũ khí bay phía sau.

“Xin lỗi đại nhân. “Giọng nữ phụ trách hỗ trợ kỹ thuật trả lời.

Lý Trình Di lập tức hiểu ra, đây chính là chênh lệch kỹ thuật.

Vậy lúc trước hai người đối phó với loại đối thủ này như thế nào? “Lý Trình Di vừa né đạn pháo đối phương vừa hỏi.

Bởi vì hắn không ngừng Ảnh Thiểm, cũng dẫn đến thông tin bắt đầu lúc đứt lúc được.

“Là các đại nhân cao cấp, lợi dụng vũ khí bay không ngừng gia tốc, dựa vào tính công kích bao trùm của vũ khí bay. Dưới tốc độ siêu đẳng, các đại nhân cấp cao có thể khóa chặt được mục tiêu. Hiện tại quấy nhiễu điện tử mạnh quá, trí tuệ nhân tạo của chúng ta không bằng được đối phương.”

“Người thao tác đối diện không có cách nào dự đoán sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

Lần nữa né ra một đường chùm sáng, nhưng phía sau hắn một phi hạm lại bị trúng mục tiêu.

Bùm!!

Bên cạnh phi hạm bị bắn xuyên qua, bên trong bắt đầu cấp tốc thiêu đốt, bành trướng.

Bùm!

Một cái ánh sáng đỏ nổ tung, chiếc phi hạm này dài đến mấy chục mét hoàn toàn báo hỏng, hóa thành hỏa cầu.

Sắc mặt Lý Trình Di khó coi.

Vốn cho rằng hắn lên sân khấu sẽ mạnh hơn Ảnh Long rất nhiều, không nghĩ tới mới bắt đầu, liền xuất hiện tình huống cực kỳ không thích ứng.

Ảnh Long thân thể thật lớn, một cái Ảnh Thiểm cộng thêm siêu tốc va chạm, địch nhân căn bản không có cách nào né tránh.

Nhưng hắn……

Đột nhiên một đường linh quang lóe lên, ánh mắt dưới mũ giáp của hắn chợt trở nên sắc bén.

Ánh mắt đảo qua phương thức công kích của các chuyên gia vũ khí bay còn lại, từng vũ khí bay một lần nổ tung, trong thời gian cực ngắn đã bị gia tốc đến một mức độ khủng bố.

Đây là một phương pháp sử dụng tương tự như đạn pháo quỹ đạovà bộ phận bay chỉ chịu trách nhiệm tinh chỉnh trong một khoảng thời gian ngắn.

Lý Trình Di trong lòng sáng tỏ. Đột nhiên tránh được một đạn pháo màu lam, sau một lần Ảnh Thiểm, xuất hiện ở trên một chiếc phi hạm, một tay tóm lấy phi hạm màu đen dài mấy chục mét.

Tăng tốc đi!

Hắn trầm giọng nói trong kênh.

"Nhưng mà. "Chuyên gia vũ khí bay của chiếc phi hạm này muốn nói chuyện, nhưng bị Lý Trình Di cắt đứt.

Hiệu suất tấn công như vậy quá thấp, làm theo lời ta nói!

Lý Trình Di đã nói vì sao song phương giao chiến, ngoại trừ chiến dịch cận chiến, còn lại đều thương vong không lớn, tốn thời gian lại cực dài, hóa ra loại đấu pháp này, có thể nhanh chóng ăn gỏi đối phương mới là lạ.

Một trận đánh nhanh ít nhất cũng phải hơn chục tiếng, nếu đánh lan man còn cả mấy ngày.

Phải biết rằng đây chính là đại quân đối chiến, còn không tính thời gian hành quân, loại liên tục chém giết kịch liệt này, thả trên mặt đất vài giờ liền có thể quyết định thắng bại.

Bọn họ có thời gian ở chỗ này tiêu hao, Lý Trình Di cũng không có thời gian cùng bọn họ.

Góc chết ở phía sau từng bước ép sát, hắn không nhanh chóng kết thúc chuyện nơi này, càng kéo dài trở về chính là biến số càng lớn.

"Phục tùng mệnh lệnh! "Lý Trình Di lặp lại lần nữa, giọng nói nghiêm khắc.

Chuyên gia vũ khí bay khống chế phi hạm, trầm mặc một chút, rốt cục khởi động miệng phun phía sau phi hạm.

Vèo.

Máy gia tốc ion hình vòng tròn sáng lên ánh sáng xanh, bắt đầu đẩy phi hạm cấp tốc đi về phía trước.

Tốc độ tăng vọt.

Phi hạm mang theo Lý Trình Di bắt đầu vòng quanh bất quy tắc.

Gấp đôi tốc độ âm thanh.

Năm lần tốc độ âm thanh.

Gấp mười lần!

Hai mươi lần!

Trong vũ trụ nếu không có lực cản, cá thể có thể bảo trì một tốc độ khủng bố

Mà nếu muốn dừng lại, cần tiêu hao sức mạnh khổng lồ tương đương quấy nhiễu.

Phi hạm này căn bản là vật liệu nổ một lần, động lực thúc đẩy chỉ trang bị dùng một lần, tiêu hao chỉ để gia tốc.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng gấp.

Ngay từ đầu Lý Trình Di còn có thể đại khái thấy rõ cảnh vật chung quanh, nhưng khi tăng lên tới 80 lần vận tốc âm thanh, bên cạnh hết thảy, đều mơ hồ.

Tốc độ còn đang tăng lên.

Tốc độ gấp trăm lần tốc độ âm thanh.

Tức là 34.000 mét mỗi giây.

Một giây 34km!

Tốc độ cao khủng bố, làm cho mũi phi hạm tựa như lưỡi dao sắc bén, dễ dàng xuyên thấu tất cả vật cản phía trước.

Nhưng chất liệu của bản thân nó cũng bắt đầu vỡ vụn trong va chạm.

Lý Trình Di nắm chặt phi hạm, toàn thân hiện lên kim quang, pháo đài Hoa Ngữ cấp tốc bao trùm toàn thân, cường hóa lực phòng ngự.

Chương 970: Chiến tranh vũ trụ 4

Lúc này phi hạm đã không có cách nào khống chế, thoát khỏi sự khống chế của chuyên gia vũ khí bay thao tác, chỉ có thể bay theo hướng thẳng.

Nhưng tốc độ của nó vẫn đang tăng lên.

Vũ khí dùng một lần, chính là như thế.

Bùm!

Rốt cục, một tiếng nổ vang, phi hạm hung hăng đụng vào một chiếc chiến hạm cỡ lớn xám trắng của Bạch Tinh.

Chiến hạm khổng lồ dài mấy ngàn mét bất ngờ không kịp đề phòng, bị đụng đến hơi lắc lư.

Phi hạm tựa như một thanh chủy thủ đâm vào thân cây.

Lý Trình Di đầu óc bị chấn động đến choáng váng, lắc lắc đầu, lại nhìn chung quanh.

Hắn còn cách đám người cải tạo màu lam một đoạn lớn khoảng cách.

Hắn hiện tại khắc sâu cảm nhận được sự thống khổ của chiến tranh vũ trụ.

Khó trách tất cả mọi người cầm pháo laser đối xạ.

"Vốn còn lo lắng mình một hơi lao đi theo quán tính với tốc độ cao, nếu không ngăn được quán tính, có thể vẫn lao ra khỏi chiến trường. Nhưng hiện tại xem ra….."

Bùm!!

Đột nhiên một vật thể phía sau đâm vào áo giáp của Lý Trình Di với tốc độ cao.

Áo giáp bị vật thể này đụng vào hơi lõm xuống, lại rất nhanh khôi phục nguyên trạng.

Cốt giáp chính là điểm tốt này, tính khôi phục quá mạnh, dùng tốt hơn nhiều so với Hoa Lân Y.

Cho nên hắn lấy cốt giáp làm chủ, Hoa Lân Y dung hợp vào, cường độ tăng lên trên diện rộng.

Quay đầu lại, Lý Trình Di nhìn thấy là trên chiếc chiến hạm này có một ít người cải tạo thiên về cận chiến, bọn họ mang súng xạ kích loại nhỏ đang bắn về phía này.

Sắc mặt hắn lạnh lùng, đột nhiên nghĩ tới cái gì.

Bùm!!

Trong phút chốc một đường kim quang nổ tung, ở phía sau hắn bộc phát.

Lực đẩy thật lớn, mang theo hắn cấp tốc xông về phía mấy binh sĩ cải tạo Bạch Tinh kia.

Hoa ngữ Lóe sáng, rốt cục vào giờ khắc này, tìm được cách dùng thích hợp nhất thuộc về nó.

Phóng ra Lóe sáng ở khoảng cách siêu gần bên người, Lý Trình Di thoáng cái đạt được động cơ động năng độc đáo của bản thân.

Thân hình hắn tựa như mũi tên nhọn, trong nháy mắt liền tăng vọt tới gấp năm lần tốc độ âm thanh.

Lóe sáng!

Lóe sáng!

Lóe sáng!!

Liên tục bổ sung ba cái.

Hắn phi xạ tốc độ liền đạt tới 15 lần tốc độ âm thanh, hơn nữa còn kịp hơi chỉnh góc độ, điều chỉnh quỹ tích.

Vô số cánh hoa Lay-ơn màu vàng xoay tròn bay múa, một thanh trường kiếm màu vàng dài đến năm mét từ trong tay hắn ngưng tụ ra.

Cốt Giáp Hôi Bạch cũng bao trùm kim kiếm, dung hợp thành một thanh Hôi Bạch Cốt Kiếm.

Kim kiếm cứng rắn lại dễ giòn, được cốt giáp che đậy, nhất thời độ cứng cùng tính dẻo dai tăng lên trên diện rộng.

Cốt giáp cũng nhận được chống đỡ cực lớn.

Xoẹt!!

Trong phút chốc, một đường bạch tuyến xẹt qua ba gã binh lính cải tạo.

Bùm!

Ba hỏa cầu cơ hồ là đồng thời nổ tung.

Lý Trình Di đã sớm rời khỏi phạm vi ảnh hưởng, cốt kiếm đâm mạnh vào mặt chiến hạm.

Lực trường toàn phần cứng cỏi bị đâm sụp xuống.

Huyết nguyên màu trắng quấn quanh gia trì, sức mạnh của Lý Trình Di chợt tăng mạnh.

Lưỡi kiếm đâm xuyên qua lực trường, đâm vào bên ngoài thiết giáp.

Từng đường huyết nguyên màu trắng tựa như hồng thủy, theo lỗ thủng điên cuồng tràn vào bên trong chiến hạm.

Tầng thiết giáp nhanh chóng bị đánh nát, vật liệu kim loại cường độ cao, ở trước mặt huyết nguyên của Lý Trình Di lúc này, chỉ có thể có tác dụng làm chậm tốc độ xâm nhập.

Một lượng lớn huyết nguyên bắt đầu xuyên vào bên trong chiến hạm, khuếch trương chung quanh, phá hư tất cả vật sống.

Quá chậm! Trong lòng Lý Trình Di thở dài, ước chừng mười giây.

Xì!

Lại là một đạn pháo màu lam trúng ngực hắn.

Tốc độ chùm sáng quá nhanh, cho dù là hắn cũng không thể hoàn toàn né tránh. Từ lúc nhìn thấy, cũng đã trúng chiêu.

Tiếng nổ dữ dội và bỏng rát, liên tục không ngừng phát sinh trong lồng ngực hắn.

Lóe sáng!!

Kim quang nổ tung, làm nổ tung hoàn toàn màu lam.

Cốt giáp bên ngoài bị đốt ra một cái hố to, nhưng rất nhanh liền tự động khôi phục.

Uy lực không tệ. Chỉ riêng vũ khí đã có thể so với Huyết Nguyên cấp Song Ấn.

Lý Trình Di nhìn về phía người cải tạo màu lam kia, đối phương lần nữa giơ lên pháo chùm sáng, nhắm vào nơi này.

Vèo vèo vèo!!

Trong phút chốc liên tục không ngừng đạn pháo màu lam nhanh chóng bắn ra.

Con mẹ nó!

Lý Trình Di cả người mở ra Lực trường rực rỡ, thân thể đổi thành hoa hướng dương Titan dung hợp với Hoa Lân Y.

Trước người bỗng nhiên xuất hiện một tấm khiên vàng hình tam giác cực lớn. Mặt ngoài tấm chắn bao phủ cốt giáp, kim quang của Hoa Ngữ Pháo đài nhanh chóng lan tràn.

Mà thuộc về Hoa lân y hoa hướng dương, Lực trường rực rỡ cùng Lóe sáng, uy lực đều vào giờ khắc này được cường hóa.

Khi mặc bản thể Hoa Lân Y, uy lực của hoa ngữ có thể phát huy đến đỉnh cao.

Vèo vèo vèo!!!

Tia sáng của pháo hạt màu lam không ngừng chiếu rọi trên tháp lá chắn.

Nhiệt độ khủng bố nhanh chóng tăng lên, nhiệt độ lên tới trên hơn 10.000 độ, mấy trăm nghìn độ, trên triệu vạn độ!

Trong một thời gian rất ngắn, lá chắn tháp bắt đầu tan rã và bị xuyên thủng.

Lúc này Lý Trình Di rốt cục phóng ra Lóe sáng.

Bùm!!

Kim quang bạo phá, lại có thể triệt tiêu một bộ phận trùng kích liên tục của pháo hạt nhân.

Thừa dịp này, hắn vội vàng bứt ra rời đi, nhưng cốt giáp phía trước thân thể, vẫn có bộ phận bị hòa tan.

Cường độ của Hoa Hướng Dương Lân Y, đến lúc này còn xa mới theo kịp cục diện hắn phải đối mặt.

Hắn dừng lại trên chiến hạm trọn vẹn mười giây, huyết nguyên mới đem toàn bộ không gian bên trong chiến hạm bao trùm hoàn thành.

……..

Chương 971: Chiến tranh vũ trụ 5

Ầm ầm!!!

Lực trường Chiến hạm dập tắt, thân tàu từ trong thoáng cái nổ tung, mặt ngoài hiện lên vô số ánh lửa lớn nhỏ không đồng nhất, đó là bên trong liên tục nổ tung.

Rốt cục, ở giây thứ 23, Lý Trình Di rời khỏi chiến hạm, bay về phía người cải tạo màu lam

Trọn vẹn hơn nửa phút, hắn mới giải quyết xong một chiếc chiến hạm.

Mà chiến hạm như vậy, Bạch Tinh còn có mấy trăm vạn.

Tránh được hai khẩu pháo màu lam, Lý Trình Di lại một lần nữa cảm nhận được sự gian nan của cuộc chiến vũ trụ.

Kim quang không ngừng nổ tung, Ảnh thiểm không ngừng tăng tốc.

Hơn mười giây sau, Lý Trình Di tựa như một đường sao băng xám trắng, rốt cục gia tốc chính mình đến một trình độ trước nay chưa từng có

Lúc này trong mẫu hạm tổng chỉ huy chiến khu.

Tư lệnh Lý Phúc Nam trợn mắt há hốc mồm nhìn hình ảnh trên radar.

“Lý Trình Di tướng quân hiện tại tốc độ, đạt tới bao nhiêu?”

Dựa theo tiêu chuẩn tham chiếu so sánh, bây giờ là 1123 km mỗi giây!

Mẹ kiếp

Lý Phúc Nam cảm thấy Lý Trình Di nhất định là điên rồi. Không ngồi chiến hạm cũng dám đem bản thân gia tốc đến nước này nếu đụng phải vật gì.

Lực trùng kích kia cho dù có thể đánh bại địch nhân, mình cũng nhất định mất mạng.

Dù sao dựa theo số liệu tham khảo đó là hơn ba ngàn lần vận tốc âm thanh!

“Hiện tại đã là hơn hai ngàn! “Quan sát viên vẫn tiếp tục báo cáo.

Hai ngàn dặm mỗi giây!!

Không ngờ, đã đến trình độ này rồi sao?

“Tổng tướng sắp tiếp cận chiến trường trung tâm! “Quan sát viên gấp gáp nói.

Tổng tướng tốc độ quá nhanh, tất cả tên lửa chỉ có số lượng rất ít trúng mục tiêu, còn lại toàn bộ thất bại!”

Từng đường chiến báo cấp tốc truyền đến.

Lý Phúc Nam cùng điều khiển viên vũ khí bay còn lại của tổng hạm, lúc này đều ngơ ngác nhìn tình cảnh trên màn hình rada.

Trong mảng lớn điểm đỏ rậm rạp thuộc về Bạch Tinh.

Một chút màu lam, tựa như chim bay xông về phía hải dương màu đỏ, nhanh chóng tiếp cận mảng lớn điểm đỏ.

“Đối phương có hơn bốn trăm khẩu đạn pháo hạt nhân bắt đầu sung năng lượng, bọn họ toàn bộ muốn liên hợp chặn lại!”

“Toàn quân xuất kích! Bổ sung năng lượng pháo hạt nhân yểm hộ tổng tướng! “Lý Phúc Nam mãnh liệt hoàn hồn lại đây, rống to.

Ong!!!

Cùng lúc đó, chiến hạm cỡ lớn của hai bên chiến khu này, ở khoảng cách gần trong phạm vi thiết kế, toàn bộ đều bắt đầu nạp năng lượng chuẩn bị xạ kích.

Các loại pháo lớn nhỏ, pháo hạt nhân, pháo quỹ đạo động năng và các loại vũ khí đặc chủng, cũng bắt đầu nhao nhao tập trung Lý Trình Di.

Vèo vèo vèo!!

Rất nhanh, chùm sáng như mưa lần lượt bay ra, tựa như từng đám gai nhọn, bay về phía Lý Trình Di.

Một lượng lớn chùm sáng đã tính toán trước quỹ đạo bay của Lý Trình Di, phân bố trước toàn bộ quỹ đạo, hình thành một loạt quỹ đạo ánh sáng dự toán.

Nhưng tất cả chùm sáng cũng chỉ là lúc ban đầu chiếu tới một điểm Lý Trình Di, đảo mắt liền bị một điểm kim quang thay đổi phương hướng, hơi lệch một chút.

Nhất thời tất cả chủ pháo thất bại.

Lúc này người cải tạo màu lam kia ngẩng đầu lên, xa xa nhìn Lý Trình Di càng ngày càng gần.

Hả? Hắn không sợ chết? Lại dám một mình xông về phía ta.

"Ảnh Thực biến mất, chiến khu này cần nhanh chóng giải quyết. Ghana, tốc chiến tốc thắng. Không được thì mau rút lui. "Một giọng nam trung niên lãnh khốc vang lên.

Vốn còn không có lòng tin, nhưng hiện tại xem ra, một giờ cũng đủ. "Người cải tạo màu lam toàn thân sáng lên lực trường hộ thân màu lam tựa như lông vũ.

Xa xa nhìn lại, hắn lúc này tựa như một con chim lam khổng lồ, phía sau hai cánh triển khai, vô số hạt màu lam chậm rãi rải rác, phóng thích hào quang chói mắt.

Mà trên một chiếc mẫu hạm ở phía sau hắn, sáu hình người, sau lưng có lưỡi kiếm cánh máy bay khổng lồ toàn thân trắng noãn, đang lẳng lặng phân tán chung quanh, cách xa nhau mấy chục vạn km khoảng cách, hướng về nơi này nhìn ra xa.

"Chiến thuật giống như Ảnh Thực trước đó, nhưng cá nhân hắn ta quá nhỏ, khả năng sát thương quá yếu và quá chậm. Không đáng lo. Chỉ cần cử một đội bám lấy hắn ta là được."

Xem ra là không đủ sợ, phát động tổng tiến công đi. Nhanh chóng đánh tan chiến khu, bao vây khu cứ điểm trung tâm.

Được.

Sáu người, sáu đại tinh thần tướng nhất trí ý kiến.

Một mình Lý Trình Di quả thật rất mạnh, nhưng ở trong chiến tranh vũ trụ, hiệu suất giết địch của hắn quá chậm, chờ hắn có

thể giải quyết xong địch nhân trước mặt mình, địa phương còn lại sớm đã định đại cục.

Lúc này ánh sáng xanh của người cải tạo tên là Ghana, sau lưng phun ra dòng hạt màu xanh, mạnh mẽ nâng họng pháo lên.

Bùm!

Một quả quang pháo màu lam cực kỳ tráng kiện bắn ra, tựa như một thanh lưỡi lê, chính giữa Lý Trình Di.

Toàn bộ công suất, hình thái Đấu Thần!

Bên trong Ghana truyền ra âm thanh tổng hợp điện tử.

Cánh sáng phía sau hắn chợt vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng màu lam, hội tụ xung quanh họng pháo.

Quang pháo vốn đã to, lúc này lại một lần nữa tăng cường bành trướng, quang sắc mơ hồ biến thành màu trắng.

Đến đây đi! Ha ha ha! Hôm nay ông mày có thể lập đại công! Công lao đánh chết tổng tướng mới nhậm chức của Địa Nguyệt là của Ghana ta!!!

Hắn cuồng tiếu, không ngừng di động họng pháo nhắm vào Lý Trình Di.

Siêu tốc tính toán quỹ tích di động của đối phương, đồng thời tính toán trước điểm rơi, điều này đối với hắn mà nói cũng không tính là khó.

Cho dù có đột nhiên thay đổi phương hướng, cũng có thể cấp tốc xoay chuyển sửa chữa, so với những chủ pháo chiến hạm khổng lồ kia, độ linh hoạt của hắn mạnh hơn nhiều lắm.

Chết đi chết đi! Ha ha ha!

Pháo khổng lồ Màu lam trong nháy mắt bao phủ Lý Trình Di, không còn tung tích.

“Kết thúc!! Không chịu nổi một kích!! “Ghana cười như điên, trong mắt nổi lên tia mừng như điên.

Chương 972: Chiến tranh vũ trụ 6

Công lao giết chết tổng tướng, vào giờ khắc này tràn vào trong đầu hắn, thế cho nên tương lai từng màn tiếp nhận huân chương, tăng lên quân hàm, trở thành hình ảnh đại lão một phương, cũng vào giờ khắc này cấp tốc xuất hiện.

Kết thúc rồi. Không ai có thể kiên trì hơn năm giây trong chùm pháo hạt nhân liên tục bắn.

Năm giây, nhiệt độ này có thể nóng tới mấy triệu độ.

Điều này có nghĩa là tất cả các vật liệu đã biết hiện nay đều không thể chống đỡ được sự sống sót dưới nhiệt độ cao này.

Biện pháp duy nhất cũng chỉ có thể dựa vào độ dày số lượng để ngăn cản. Nhưng cá thể Lý Trình Di quá nhỏ, căn bản không thể có đủ độ dày thiết giáp để ngăn cản.

Coi như là Tinh Thần Tướng, coi như là trước đó Ảnh Long, cũng không ai dám cứng rắn như vậy đối kháng độ nhiệt độ cao mấy triệu độ như vậy.

Giờ khắc này, sáu đại Tinh Thần Tướng còn đang đề phòng, Lý Phúc Nam bên Địa Nguyệt, vô số tướng lĩnh quan quân hai bên lợi dụng radar quang quan chiến, chung quanh tổng cộng hơn triệu phi thuyền quân sĩ, đều thấy được một màn này.

Thấy Lý Trình Di hoàn toàn bị bao phủ trong dòng hạt màu lam, không còn tiếng động.

“Tổng tướng!! “Lý Phúc Nam mắt đầy tơ máu, hai tay nắm chặt.

Hắn lúc này, nhìn thấy một màn như vậy, trong đầu vẫn là mộng.

“Tùy tiện xuất kích, khiến Tổng tướng tử trận. Tội lỗi như vậy.

“Ta sớm nên ngăn cản tổng tướng!“Hắn thống khổ cúi đầu, tổng tướng mới lần đầu tiên xuất chiến liền chết trận tại chỗ như vậy tội lỗi, đối với sĩ khí toàn bộ chiến khu là đả kích thật lớn. Hơn nữa nơi này vốn là thiếu hụt đỉnh cấp chiến lực, hiện tại.

Hết thảy, kết thúc rồi.

Pháo hạt màu lam lúc này chậm rãi ảm đạm, dập tắt. Bóng người mà tất cả quân Địa Nguyệt chờ mong đã hoàn toàn biến mất.

Tại chỗ chỉ còn lại một ít mảnh vỡ màu xám trắng.

Ghana thu hồi quang pháo, vẻ mặt không kiềm chế được cuồng tiếu cùng vui sướng.

"Tổng tướng chó má gì chứ! Còn không phải bị ta xử lý!! Thấy chưa? Chư vị Tinh Thần Tướng đại nhân! Đây chính là ta! Thực lực thượng tá Ghana Tiên phong chân chính!!

Thất vọng.

Thất vọng khó có thể hình dung tựa như gió lốc, thổi quét toàn bộ chiến khu Địa Nguyệt.

Mà thuộc về Bạch Tinh một phương, mảng lớn người cải tạo cùng chiến hạm nhao nhao phát ra tiếng hoan hô đinh tai nhức óc ở trong kênh.

Đây là đại thắng trước nay chưa từng có!

Chùm sáng hải pháo hai bên giao thoa vào giờ khắc này tựa như pháo hoa chúc mừng, chiếu sáng khuôn mặt Ghana mừng như điên.

Hắn lấy mặt nạ xuống, lộ ra một khuôn mặt dữ tợn phủ kín đường vân kim loại màu lam.

Thật là một ngày cực kỳ may mắn!

Hắn mở tay, đem quang pháo phóng về sau lưng, nhìn về phía khu vực mà Lý Trình Di biến mất.

Những hài cốt còn sót lại kia, chính là vinh quang và huân chương hiện giờ của hắn.

Vậy.

Hả!?

Đột nhiên một đạo dao động quỷ dị, từ một chỗ vũ trụ phía trước hắn hiện lên.

Đó là……

Phốc xoẹt.

Trong phút chốc hắc tuyến chợt lóe.

Một đạo vết nứt từ lồng ngực hắn lóe lên.

Vết nứt đen kịt tựa như một đạo ánh sáng, lấy một tốc độ khủng bố không cách nào lý giải, thoáng qua cắt ra ngực hắn, đem cả người chia làm hai.

“Ta!! “Ghana thoáng cái cứng đờ, chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía sau.

Đằng sau hắn. Trên chiến hạm khổng lồ dài đến mấy ngàn mét, một vết nứt đen kịt kéo dài đến cuối tầm nhìn, đang không tiếng động bắt đầu lan tràn chung quanh, rạn nứt.

Đó là, đường vừa rồi……

Oanh!!!

Toàn bộ chiến hạm nổ vang một tiếng, phóng ra vô số ánh sáng và lửa, hoàn toàn nổ tung nát bấy, hóa thành một đoàn hỏa cầu màu trắng.

Hỏa cầu trong nháy mắt nuốt chửng Ghana, nuốt chửng cả đám người cải tạo chung quanh.

Mà trong hỏa cầu, một bóng người màu đen cấp tốc phá vỡ hỏa diễm, hai tay cầm một thanh trường kiếm xám trắng, bay về phía sâu trong quân trận Bạch Tinh.

Nơi đó là chỗ ở của sáu đại Tinh Thần Tướng.

Vèo vèo vèo!!!

Liên tiếp trên đường, tất cả chiến hạm, người cải tạo, phàm là ngăn cản đều bị nháy mắt xuyên thấu, đâm thủng, tựa như bong bóng yếu ớt, hóa thành ánh lửa nổ tung.

Bóng người dần dần lộ ra hình dáng.

Đó là một bộ áo giáp toàn thân màu tím đen dữ tợn.

Toàn thân hắn bị bao phủ bởi ngọn lửa sền sệt hỗn tạp màu xám trắng, trên áo giáp hoa lệ mọc đầy vảy nhọn, có vô số cánh hoa màu đỏ tía, theo tốc độ cao phi hành nhao nhao rơi xuống, ở phía sau kéo ra vết thật dài, tựa như sao chổi.

Kết thúc rồi.

Giọng Lý Trình Di vang lên trong kênh.

“Tổng tướng ngài không…!“Lý Phúc Nam mừng như điên vội vàng lên tiếng, nhưng đã không còn kịp rồi.

Huy Diệu, Vô hạn liên thiểm.

Ong!!!

Trong phút chốc, trong chân không phảng phất thoáng cái xuất hiện một vầng mặt trời nhỏ màu vàng.

Vèo vèo vèo!!

Lóe sáng vào giờ khắc này bị nối liền thành một sợi kim tuyến, dọc theo quỹ tích phi hành của Lý Trình Di, hóa thành động lực gia tốc nhanh hơn.

Trong Quân trận Bạch Tinh, kim tuyến tựa như một lưỡi dao sắc bén, thẳng tắp xông về phía vị trí tổng hạm của Tinh Thần Tướng.

Giờ khắc này, Lý Trình Di tốc độ đã vượt qua 3000 km mỗi giây, ầm ầm đâm vào Quân trận Bạch Tinh.

Bốp!

Lục đại tinh thần tướng thậm chí vừa mới kịp cất cánh, chuẩn bị nghênh chiến, phía sau tổng hạm liền bị hắc tuyến lóe lên.

Đường thẳng khủng bố, xuyên qua toàn bộ chiến trận, đem chiến khu này triệt để chia làm hai.

Tổng hạm, mảng lớn chiến hạm, hộ vệ hậu cần, phòng tuyến phía sau, hết thảy đều bị xuyên thủng trong chớp mắt này, từ đó nứt ra, liên hoàn nổ tung.

Trong ánh sáng đỏ, Lý Trình Di chậm rãi bay ra, cả người quanh quẩn bóng ma màu đen. Đó là hiệu ứng phục hồi gấp đôi của m Ảnh Nguyên Tuyền.

Cái này chỉ cần bản thân bất động, liền có thể tiến vào bóng tối, cũng gấp đôi gia tốc khôi phục năng lực, đây mới là vũ khí hạch tâm mà hắn có thể qua mắt tất cả mọi người.

Chương 973: Chiến tranh vũ trụ 6

Lợi dụng tử năng chống lại đạn quang pháo cỡ lớn, sử dụng Lóe sáng chồng lên m Ảnh Nguyên Tuyền ẩn thân, tiếp tục duy trì trạng thái phi hành tốc độ cao, tới gần một đòn giết chết tất cả.

Hấp thu tinh túy Ảnh Long Vương, giờ phút này đã bước đầu thể hiện ra năng lực ám sát khủng bố.

Đây là chiến tích một mình xuyên suốt cả chiến khu.

Giờ này khắc này, làm cho toàn bộ chiến trường đều tĩnh lặng không tiếng động.

Toàn bộ chiến khu đối ứng Bạch Tinh, hoàn toàn bị xuyên qua ra một đường thẳng tắp, nơi này phạm vi nhỏ mấy trăm ngàn chiếc chiến hạm, bị đường thẳng tắp này chia làm đôi, ở giữa ít nhất hơn ba mươi chiếc chiến hạm bị hủy.

Nếu không phải trong vũ trụ mọi người cách xa nhau cực xa, chỉ sợ lần này toàn bộ trận hình chiến khu đều bị tan tành.

Tên kia xảy ra chuyện gì? Tăng tốc kiểu tự sát sao?

Sáu Tinh Thần Tướng cấp tốc trao đổi tin tức, có chút kinh nghi bất định nhìn chằm chằm Lý Trình Di đang nhanh chóng lao vụt đi.

Người này có chút cổ quái, ngay cả pháo hạt nhân cũng không có cách nào chính diện giải quyết, vừa rồi hắn tựa hồ là lợi dụng phương pháp gì tránh được radar của chúng ta, không bị bắn trúng chính diện.”

“Có thể thay thế trước đó ba đầu Ảnh Long lên sân khấu, người này tuyệt đối không phải nhân vật bình thường, cùng nhau ra tay, trực tiếp giải quyết hắn!”

Sáu Tinh Thần Tướng sẽ nhanh chóng trao đổi tin tức, đạt được nhất trí.

Với tư cách là tân nhân loại nửa dung hợp với trí tuệ nhân tạo, tốc độ tư duy của bọn họ vượt xa người thường, trong chớp mắt liền có thể trao đổi hơn mười quyết sách phức tạp.

Tốc độ xử lý thông tin đã tương đương với máy tính.

Sau khi đưa ra quyết định nhất trí, sáu người đang muốn động thủ.

Đột nhiên một đạo sóng điện từ từ cực xa truyền vào cơ thể sáu người.

Truyền đạt ý chỉ của bệ hạ, Ám Tinh Pháo đang nạp năng lượng, tập trung mục tiêu đổi thành tổng tướng quân khu 9 Lý Trình Di. Mời các vị ổn định cục diện, dụ địch xâm nhập, phối hợp với kế hoạch chiến thuật.

Giọng nữ AI đế quốc ai lạnh như băng không hề ấm áp, nhưng sáu người đã sớm quen như thế, thanh điệu không sao cả, chuyện quan trọng là nội dung trong đó.

Ám Tinh Pháo không phải chuẩn bị cho Đông Quân sao? Làm sao có thể!?

Thần sắc mấy người chấn động.

Địa Nguyệt rõ ràng từ Biển Đen thu được một ít át chủ bài, cũng biết không ít cấm kỵ, càng là bị thương tổn không nhỏ.

Mà Đông Quân, chính là một trong số cực ít người trong đó đạt được chỗ tốt.

Biển Đen vô hạn, trong đó Sinh vật Biển Đen, năng lực quỷ dị khó lường, Đông Quân thu được năng lực cũng không cách nào dự đoán.

Đơn thuần lợi dụng thuật thủ khoa học kỹ đoạn rất khó áp chế đối phương, chỉ có lợi dụng siêu lớn uy lực vũ khí tinh tế, trong chớp mắt hoàn toàn hủy diệt, mới có thể làm được.

Có phải hơi quá khoa trương không?

Mấy người đều có chút trầm mặc.

Nhưng nếu phía trên phát ra mệnh lệnh, tất phải chấp hành.

Sáu người hơi dừng lại, phía sau triển khai một đôi cánh sáng màu trắng, đột nhiên hướng về phía Lý Trình Di đánh tới.

Đấu Thần hình thái toàn lực triển khai, ba người đánh từ xa ba người cận chiến, sáu điểm sáng cấp tốc tới gần Lý Trình Di.

Còn Lý Trình Di thì ở bên này.

“Xong rồi, không dừng lại được!” Tốc độ quá nhanh.

Bây giờ hai mắt Lý Trình Di tối sầm, xung quanh toàn là hoa, không thấy rõ gì cả.

Tốc độ của hắn vẫn tăng vọt, lúc này đã đạt tới cực hạn không thể tiếp tục.

Giới hạn tốc độ này dường như được xác định bởi tốc độ năng lượng của hạt năng lượng phát ra từ vụ nổ chớp nhoáng.

Khi tạo thành hạt ánh sáng, tốc độ bản thân cũng chỉ như vậy, tốc độ di chuyển của Lý Trình Di tự nhiên cũng không thể tăng lên trên diện rộng.

Ỷ vào có nghịch ngân, hắn không kiêng nể gì triển khai hình thức Đầu Thiết, điên cuồng gia tốc trực tiếp hướng về phía trận doanh đối phương, sau đó chạy nước rút.

Lúc này tốc độ của hắn đã đạt tới 5.000 km mỗi giây, đến trình độ này cho dù hắn gia tốc như thế nào, cũng không có cách tiếp tục tăng lên.

Hắn chỉ có thể dựa vào cảm giác phương hướng đại khái, vòng vo quay về phía trước.

Bùm!

Hình như phía trước có gì đó va chạm.

Lý Trình Di không biết đụng phải cái gì, hắn cũng không cần biết.

Bởi vì giờ này khắc này, ở hắn phía trước hết thảy, đều thành mơ hồ một mảnh hư ảnh.

Vũ trụ vô số tinh quang, vô số chiến hạm, đều bị kéo thành hình sợi, tựa như một bức đường cong kéo dài bức tranh sơn dầu.

Chỉ là bức tranh này bị cuốn thành hình ống tròn, bao bọc toàn bộ hắn lại.

Bùm!

Hắn dường như lại đụng phải cái gì đó.

Nhưng điều đó không còn quan trọng nữa.

Thời điểm này, đụng cái gì và đụng như thế nào, đều đã không phải là hắn có thể quyết định.

Dù sao Ám Ảnh Nguyên Tuyền phát sinh hiệu quả là, chỉ cần mình bất động là được.

Về phần trong chân không mình bay quá nhanh, ở trạng thái bất động, đụng vào thứ gì, vậy cũng không tính là mình di động.

Thiên phú vẫn có hiệu lực như thường.

Đây cũng là nguyên nhân Lý Trình Di có thể bí mật tăng tốc phi hành còn chưa bị ám sát.

Bởi vì hắn luôn ẩn thân.

Bùm!

Bùm!

Bùm!!

Rất nhanh lại là liên tục ba lần va chạm.

Theo va chạm không ngừng, tốc độ của Lý Trình Di dần dần chậm lại.

Hắn bắt đầu phóng thích Lóe sáng ngược lại. Có động tác chủ động, thân hình của hắn thoáng cái hiện ra.

Liên tục mấy chục lần Lóe sáng, hết thảy trước mắt rốt cục rõ ràng lại.

Hắn vẫn đang phi hành với tốc độ cao, nhưng tốc độ chậm hơn trước rất nhiều, nhiều lắm là gấp mười lần tốc độ âm thanh.

Trọng điểm không phải những thứ này, mà là ở phía trước hắn xuất hiện giống như người cải tạo khổng lồ màu trắng hoa lệ có đôi cánh ánh sáng màu trắng.

Trong ngực đối phương có một con số bạch tinh: 4.

Đó là Tinh Thần Tướng đại biểu xếp hạng thứ tư!

Chương 974: Chiến tranh vũ trụ 7

Toàn bộ Bạch Tinh, trừ Bạch Đế cùng nguyên soái, còn lại trong tất cả mọi người, hắn xếp thứ tư.

Đệ tứ tinh thần tướng — Lalagru.

Vừa rồi hắn và 5 đồng liêu, ý đồ tiến lên chính diện ngăn chặn. Kết quả…

Họ biến thành 5 quả pháo hoa rực rỡ.

Mà đối phương giống như viên cầu bị đụng bẹp, rất nhanh lại tự nhiên khôi phục nguyên trạng.

Nhìn Lý Trình Di tiếp tục bay về phía hắn, Lalagru không nói hai lời, xoay người bỏ chạy.

Bị đánh thành như vậy, còn dụ dỗ cái rắm!

Vật liệu cơ thể hai bên chênh lệch quá lớn, đụng vào nhau, đối diện không có việc gì, bên hắn cả 5 người đã nổ tung!

Thế này còn đánh cái gì?

Lý Trình Di không đuổi theo nữa, chỉ đưa mắt nhìn đối phương rút lui trở lại vành đai phòng thủ. Nơi đó mơ hồ cho hắn một loại cảm giác không tốt.

Rất hiển nhiên bố trí vũ khí có thể uy hiếp đến hắn.

Đặc điểm của khoa học kỹ thuật là vũ khí rất mạnh, phòng hộ còn xa mới bằng, cho nên cho dù hắn có bốn Khắc Ấn mạnh hơn đối phương, cũng sẽ không liều lĩnh.

“Vậy là kết thúc? “Hắn mở kênh liên lạc.

Trong kênh một đám vui mừng hô to.

Vô số quan quân Địa Nguyệt rống to, huýt sáo, tâm tình kích động không ít.

“Tổng tướng đại nhân, lần này cuộc giao chiến xem như kết thúc, ngài đánh tan năm Tinh Thần Tướng đối phương, coi như bọn họ là người cải tạo hoàn toàn, cũng cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục nguyên trạng. Cho nên, kế tiếp một đoạn thời gian rất dài, chiến khu này của chúng ta đều tiến vào giai đoạn giằng co ôn hòa. Đây hết thảy đều là công lao của ngài!”

Tư lệnh Lý Phúc Nam ở trong kênh kích động nói.

Lúc trước Tam Ảnh Long chính là áp chế thực lực cao tầng của đối phương, hiện tại, thế cục tái diễn!

“Nói cách khác, kế tiếp phần lớn thời gian đều là giằng co đối xạ nhau từ cự ly xa?”

“ Đúng vậy. “Lý Phúc Nam trả lời. Cơ bản chính là tiêu hao chiến. Phải xem ai chống đỡ không nổi trước”.

Trong lúc di chuyển, Lý Trình Di vừa quay về, vừa nhìn ra trận doanh Bạch Tinh xa xa.

Từng chùm sáng bay tới bay lui, tựa như từng ngọn đèn pin bắn vào nhau.

Chiến hạm cỡ lớn không thể nhanh chóng thay đổi hướng, liền trở thành bia ngắm, cũng may chúng nó có trường lực lệch, có thể làm lệch hướng phần lớn năng lượng của pháo chùm sáng.

Kế tiếp Lý Trình Di liền không có tác dụng gì lớn, sức mạnh một người của hắn có hạn.

Xung phong đánh xong một trận, hắn liền trở về tổng hạm.

Trong phòng chỉ huy, Lý Phúc Nam cùng hắn sóng vai nhìn bản đồ chiến cuộc lúc này.

Từng mảng lớn điểm xanh cùng điểm đỏ, không ngừng triền đấu.

Trong đại sảnh thỉnh thoảng sẽ có tiếng cảnh báo cấp bách vang lên, Lý Phúc Nam cùng sĩ quan phụ tá nhanh chóng đưa ra mệnh lệnh, điều động các chi hạm đội nhỏ không ngừng xê dịch.

“Đại chiến trường chính là như thế, kỳ thật ngài cũng không cần để ý, coi như là Tam Ảnh Long lúc trước cũng như thế, bọn họ tuy nói giết chết chí ít trăm vạn quân địch, nhưng trên thực tế tính toán dựa theo chiến hạm, thật không có bao nhiêu”

Lý Phúc Nam tinh thần sung mãn giải thích.

Sáu đại Tinh Thần Tướng bị nổ 5 người, chỉ còn lại một người rút về, cái này khiến quân khu thứ 9 của Địa Nguyệt có ưu thế không nhỏ.

“Một chiến hạm ít thì hàng ngàn người, nhiều thì hàng chục ngàn, chủ yếu là nhân bản, số lượng vài triệu trên một chiến trường như vậy thực sự là mưa bụi.” Lý Phúc Nam cười đáp

Nói cách khác, ta chính là tới công phá? “Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

“Đúng là như thế, dù sao rất nhiều lúc, có một mũi nhọn bén nhọn dẫn đội, liền có thể xé rách cứ điểm phòng tuyến phòng thủ đã lâu. Chiến thuật biển người của Bạch Tinh quá mức khủng bố, hơi không cẩn thận sẽ lâm vào vây sát. Cho nên.”

Vậy chiến lược chuyên gia vũ khí bay cấp 8 và cấp 9 đâu? Bọn họ chiến đấu như thế nào? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Chủ yếu là điều khiển các chiến hạm tầm xa, nhưng vì khoảng cách quá xa nên phương diện này đã trở thành một cuộc đối đầu chiến tranh điện tử”, Lý Phúc Nam than thở.

“Mặt khác, cũng may đại nhân ngài lúc trước không tiếp tục chạy nước rút, Bạch Tinh bên kia bố trí không ít cạm bẫy siêu dẫn, cùng với vô số Vành đai đông kết vĩnh viễn, một khi ngài tới gần, cho dù công suất lớn hơn nữa, cũng rất khó thoát khỏi rời đi.”

“Cửu Nghi như vậy cũng không được sao?“Lý Trình Di không biết những vũ khí này uy lực gì, liền dùng Cửu Nghi so sánh.

“Đại nhân, Cửu Nghi đúng là chúng ta mạnh nhất vũ khí đơn binh, nhưng không phải mạnh nhất vũ khí chiến lược huống chi khoa học kỹ thuật Bạch Tinh so với chúng ta phát triển hơn không ít” Lý Phúc Nam thở dài.

Lý Trình Di hiểu rõ.

Nhìn điểm sáng dây dưa chém giết trên bản đồ, bỗng nhiên có chút hứng thú rã rời.

Một bên là chuyên gia vũ khí bay điều khiển vũ khí bay phi hạm, một bên là đại lượng nhân bản nhân người nhân bản và người cải tạo điều khiển chiến hạm.

Cái này đánh cái gì?

Tất cả đều là đối kháng tài nguyên!

Đối với Địa Nguyệt mà nói, vũ khí bay phi hạm chính là tài nguyên cùng tiền.

Đối với Bạch Tinh mà nói, nhân bản cùng người cải tạo hoàn toàn, cũng đều là tiền cùng tài nguyên chế tạo.

“Không thú vị. “Hắn nhẹ giọng nói một câu, xoay người rời đi.

Nhiệm vụ hoàn thành, ta trở về Địa Nguyệt.

“Nhưng mà. “Lý Phúc Nam nhất thời ngạc nhiên.

“Cửu Nghi và quân bộ ta sẽ thông báo. “Giọng Lý Trình Di truyền ra từ kênh.

Một chút hắc quang lóe lên, hắn đã biến mất ở trong thuyền dự bị.

Thân tàu dự bị cỡ nhỏ thoát ly tổng hạm, tựa như một con cá bơi màu đen, phần đuôi sáng lên ánh sáng xanh, đột nhiên tăng tốc bay về phía Địa Nguyệt.

Mà vành đai quỹ đạo quần cứ điểm xa xa tựa như tinh hoàn chậm rãi chuyển động, đang không ngừng có mảng lớn hạm đội bay tới trợ giúp nơi này.

,…….

Chương 975: Chiến tranh vũ trụ 8

Trong đại sảnh Nghị viện Hư Không.

Chín vị nghị viên, ánh mắt hội tụ đến hình người nữ tử màu đen.

Kinh nghi, chấn động, quan sát, bình tĩnh, chín người đều có suy nghĩ, nhưng đều giữ vẻ bất động.

Ngồi ở chủ vị nghị trưởng Saruman, trên mặt cũng lộ ra vẻ thưởng thức.

Hắn vỗ tay nhẹ nhàng, phát ra tiếng vang.

Thủ pháp xâm lấn rất đặc sắc. Ngay cả ta, cũng không thể hiểu được rốt cuộc xuất hiện chỗ nào sơ suất.

"Vô nghĩa, chính ta cũng không biết làm sao tiến vào, ông biết mới lạ!" Thải Hồng Đường tự lẩm bẩm.

Cô chính là dùng hoa ngữ đem một ít lỗ hổng nhỏ không tính lỗ hổng, hợp thành một lỗ hổng lớn trí mạng ở trên hệ thống đối phương,.

Loại phương thức sinh động này, làm cho chính cô cũng xem thế là đủ rồi.

Thật biến thái.

……

Tựa như người khác rõ ràng chỉ là một ít tật xấu nhỏ, nhưng hoa ngữ tụ hợp chi tâm đem tật xấu nhỏ của người ta dung hợp thành bệnh tâm thần rất nghiêm trọng.

Bạn cũng có thể dùng bệnh ngoài da làm ví dụ.

Rõ ràng chỉ là một ít mụn, làm cho người ta thành ung thư da.

Sau một lần tiến hóa hoa ngữ, Thải Hồng Đường càng cảm nhận được sự khủng bố của năng lực này.

Tôi phản đối đề tài thảo luận của các ngươi thông qua bỏ phiếu. "Dứt bỏ suy nghĩ, Thải Hồng Đường ngẩng đầu nhìn về phía Saruman.

Sức mạnh của hội nghị hư không, không nên quá nghiêng về một tập hợp chính trị nào đó. Đây là ý chính mà cả hội nghị được thành lập. "Cô trầm giọng nói.

"Chúng ta cũng không can thiệp khuynh hướng chính trị, xử lý Khu vườn Vận Mệnh, vốn là vì cân bằng thế giới. Nơi này có mọi người thu thập chứng cứ, có thể chứng minh, sự tồn tại của các ngươi, hành động của các ngươi, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tần suất xuất hiện của Góc chết trên phạm vi toàn thế giới." Saruman thản nhiên nói.

"Tự tiện xâm nhập hội nghị, không cần phải nói nhảm, cắt đứt tín hiệu. "Một nghị viên bên cạnh lạnh nhạt nói.

"Tốt, như vậy tôi có một vấn đề. "Thải Hồng Đường không để ý tới người nọ, mà chỉ nhìn chằm chằm vào Saruman.

"Ngươi nói. " Saruman biểu hiện ra phong độ tốt đẹp, mặt mỉm cười làm bộ lắng nghe.

"Vấn đề của tôi là, các ngươi làm sao xác định, khi thế giới cân bằng, sẽ như thế nào?"

"Thế giới ở đó, cân bằng sẽ ổn định, sự mất cân bằng đi đến hủy diệt. Nếu ngươi đứng đủ cao, ngươi có thể nhìn thấy nó." Saruman trả lời.

"Nói cách khác, đó là sự cân bằng mà các người nhìn thấy? "Thanh âm Thải Hồng Đường lạnh xuống.

Không sai.

Là các ngươi cảm thấy cân bằng?

"Ngươi có thể cho là như vậy. Thế giới vốn nên do đỉnh cấp tinh anh quyết định cùng dẫn dắt. Mà ngồi ở đây, không chỗ nào là không phải. "Saruman mỉm cười.

"Phàm nhân đi theo lãnh tụ tinh anh, từ xưa đến nay, không có ngoại lệ. "Có nghị viên lạnh lùng nói.

Tôi có thể xâm nhập hội trường của các ông, có phải tôi cũng là tinh anh không? "Thải Hồng Đường hỏi ngược lại.

Saruman nhíu mày, đã đoán được cô muốn nói cái gì.

“Như vậy đều là tinh anh, ai tới quyết định!?” Thải Hồng Đường nhìn thẳng Saruman, sau đó ánh mắt dời đi, đảo mắt nhìn tất cả nghị viên ở đây.

“Chúng ta? Hay là các ngươi? “Cô hỏi.

Tinh anh chỉ là cách nói tương đối, trong quần thể khác nhau, tự nhiên do tinh anh mạnh hơn dẫn dắt hết thảy. “Một nữ tử trả lời.

“Nếu là ở chỗ này lại phân chia một lần nữa? “Thải Hồng Đường ánh mắt lợi hại, trở lại nhìn Saruman trên người.

Ai là tinh anh? Ai là phàm nhân?

Saruman nhìn chăm chú cô, trong lúc nhất thời im lặng không nói.

Thật lâu sau, nghị viên ở đây mơ hồ có chút xôn xao, âm thầm bắt đầu trao đổi tin tức, ba vị nghị viên ủng hộ Thải Hồng Đường giơ tay lên.

Đây không phải là đối kháng lý trí, cũng không phải đối kháng công bằng. Tôi rút khỏi hội nghị lần này, chờ kết quả.

Đồng ý.

Đồng ý.

Ba người hướng Thải Hồng Đường khẽ gật đầu, bỗng nhiên biến mất ở chỗ cũ, rời khỏi hội nghị lần này.

Một người bỏ quyền còn lại trầm mặc, cũng biến mất theo.

Chỉ còn lại năm người đi theo Saruman, còn ở lại hiện trường.

Tới đánh một trận đi. Giữa tôi và ông, tinh anh dẫn dắt thế giới, dựa theo lý luận của ông, ông là người mạnh nhất. “Thải Hồng Đường lạnh lùng nói.

Saruman lại cười.

Thú vị.

Hắn đứng lên, từ trên cao nhìn xuống, quan sát thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn của Thải Hồng Đường.

Đã có trên trăm năm không ai dám khiêu chiến ta, ta tán thưởng dũng khí của ngươi. Nhưng giữa ta và ngươi thắng bại tiền đặt cược cũng không ngang nhau, cho nên khiêu chiến của ngươi, ta sẽ không nhận.

Hắn từng bước đi xuống, đứng ở trước người Thải Hồng Đường.

"Nhưng trong một giờ nữa, ta sẽ chính thức tiến hành thanh lọc toàn bộ Khu vườn định mệnh."

Hắn vươn tay, đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, giữa hai người không trung, nhất thời hiện ra một khối màu đen màn sáng, mặt trên dùng màu đỏ con số tính giờ: 59 phút 59 giây.

Làm được thì tới ngăn cản ta.

Hắn đẩy màn hình tính giờ về phía trước.

Bùm!

Màn sáng nổ tung, hóa thành vô số chấm đỏ, rơi vào trên người Thải Hồng Đường, ý đồ đem nó đẩy ra sảnh nghị viện Hư Không.

Nhưng, một màn sáng màu sắc rực rỡ đồng thời hiện ra, chắn trước người Thải Hồng Đường.

Hồng quang cùng ánh sáng 7 màu trong phút chốc cấp tốc đan xen, đối chọi.

Lượng lớn số liệu lưu tựa như vô số ám khí thối độc điên cuồng hướng đối phương bắn ra ngoài, mà đồng thời chính hai người cũng đang nhanh chóng giải quyết chuẩn xác các loại ám khí trí mạng đánh úp lại.

Saruman cường đại ở chỗ là có trí óc dung hợp tính toán giữa siêu cường phòng ngự không chê vào đâu được và tốc độ tính toán cực nhanh.

Chỗ mạnh của Thải Hồng Đường, không có sơ hở cũng có thể tạo ra sơ hở, năng lực công kích dưới sự tăng cường của hoa ngữ, thiên hạ vô song.

Mà năng lực phòng hộ thì yếu đi không ít.

Hai người mới giao phong, liền nhận ra sự phân bố mạnh yếu của đối phương.

Công phòng không ngừng luân phiên, mới bắt đầu, trận chiến tranh vô hình khiêu chiến mạnh nhất thế giới này liền tiến vào gay cấn.

Chương 976: Chiến tranh vũ trụ 9

An Đô, Nghi quốc.

Trên đường chính hoàng cung màu vàng trắng, Nghi Hoàng tiến lên nhẹ nhàng ôm Lý Trình Di.

“Trận chiến đặc sắc, chém đầu chuẩn xác, băng ghi hình ta đã thấy, không hổ là một trong mười người mạnh nhất Địa Nguyệt ta.” Nghi Hoàng nghiêm túc nói.

“Thật có lỗi bệ hạ, bởi vì nguyên nhân Góc chết, tôi không thể thường trú cứ điểm, phải trở về để chuẩn bị cho Góc chết tiếp theo” Lý Trình Di thở dài.

“Chuyện Ảnh Thực, nhờ có Lý khanh ngăn cơn sóng dữ, nếu không như thế, sợ là sẽ gây thành đại họa. Đông quân quả thật có đôi khi suy nghĩ không thỏa đáng, dù sao cũng phải gánh vác toàn bộ chiến cuộc đế quốc, áp lực quá lớn, mong khanh thông cảm thông cảm nhiều hơn.” Nghi Hoàng mặt lộ vẻ áy náy.

“Bệ hạ lời này nên cùng lão nhân gia nói mới đúng, dù sao chúng ta đám người này tùy thời ở vào biên giới sinh tử, nói không chừng lúc nào sẽ chết ở Góc chết, cứ như vậy còn nguyện ý rút ra chút thời gian để tham dự quốc chiến” Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Ta hiểu ý của khanh “Nghi Hoàng thở dài.

“Không nói những điều này, lần này đến yết kiến, là muốn hỏi bệ hạ, có biết chuyện Viễn Ảnh hay không?” Lý Trình Di đối với những lời của Lê n kia nhớ mãi không quên, Lê n quan hệ đến manh mối của quyển sách Ước nguyện Vĩnh Hằng, dưới tình huống Góc chết ngày càng khó khăn.

Thì đầu mối Viễn Ảnh đặc biệt quan trọng.

“Viễn Ảnh. “Nghi Hoàng đi tới một bên đường chính của hoàng cung, nơi này là biên giới Thái Ất cung.

Đứng ở chỗ này, có thể nhìn ra một phần tư cảnh sắc của An Đô.

Vân khí di động, phi hành khígiống như đàn cá lui tới, xuyên qua từng lực trường thẩm tra, cực kỳ náo nhiệt.

“Viễn Ảnh là một thế lực khổng lồ đến từ ngoài hành tinh. “Nghi Hoàng thở dài.

Ông ta quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

“Trên thực tế, Hội Đoàn kết nhiều năm trước, Ủy ban Đạo đức và Luân lý ngày nay, Địa Nguyệt và Bạch Tinh, có thể có người của họ ở khắp mọi nơi.”

“Mục đích của Viễn Ảnh là gì? Lúc trước tôi tiếp xúc với người của bọn họ, đám người này dường như lấy giữ gìn cân bằng thế giới làm nhiệm vụ của mình. “Lý Trình Di cau mày nói.

Đúng vậy, bọn họ là một đám người rất thần bí, hơn nữa còn là một đám người bất tử. “Nghi Hoàng nói.

Bất tử?

“Đúng vậy. Bất tử. “Trong mắt Nghi Hoàng hiện lên một tia hồi ức.

Tương truyền Viễn Ảnh đã tồn tại từ thời thượng cổ rất lâu trước đây. Khi đó, có người phát hiện trong thế giới có một số cá thể, trời sinh sẽ theo thế giới biến hóa mà càng ngày càng mạnh. Nhưng trở nên mạnh mẽ như vậy cũng không phải là không phải trả giá.

Cái giá phải trả là, thần trí của bọn họ sẽ không ngừng mất đi, cho đến khi trở thành quái vật hoàn toàn. Vĩnh viễn tồn tại ở một số địa phương cố định.

Thần trí giống như chuyển đổi thành nội tình thực lực, ý chí càng kiên định, càng cường đại, giới hạn thực lực sau khi chuyển đổi lại càng cao.

Những người này, chính là tiền thân của Viễn Ảnh.

Nghi Hoàng chậm rãi giải thích.

Ông ta nhìn Lý Trình Di đang cẩn thận lắng nghe, tiếp tục nói.

“Trên thực tế, thế giới của chúng ta cũng có biên giới, khanh có biết không?”

“Biên giới? “Lý Trình Di lắc đầu. Lúc này, hắn mơ hồ cảm giác mình tựa hồ bắt đầu tiếp xúc với bí mật sâu nhất về Góc chết.

Đúng vậy. Tinh không nhìn như vô hạn, bản chất kỳ thật cũng có giới hạn. Giới hạn chỉ thuộc về chúng ta. Cực hạn nhận thức. Nghi Hoàng thở dài.

“Cực hạn nhận thức? “Trong đầu Lý Trình Di chợt lóe lên linh quang, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó.

Hắn hồi tưởng lại trong Biển Đen, từng Góc chết lớn nhỏ không đồng nhất kia.

Biển Đen không thể được nhận thức, mà bên trong Góc chết, lại tồn tại tin tức có thể được nhận thức.

Như vậy xem ra, những Góc chết lớn nhỏ kia, phải chăng chính là do cực hạn phạm vi mà nội bộ có thể nhận thức quyết định?

Ý nghĩ này giống như tia chớp lóe lên trong đầu hắn.

Nhận thức là có giới hạn.

Điểm ấy hắn rất sớm liền rõ ràng, coi như là nhìn như cường đại khoa học hiện đại, cũng có biên giới, có cực hạn.

Cực hạn mà dụng cụ hiện đại có thể thăm dò, chính là biên giới mà cảm giác của nhân loại có thể chạm đến.

Nơi đó, chính là nhận thức cực hạn.

Và nếu Góc chết ở Biển Đen là thật.

Lý Trình Di trong lòng cảm giác có thu hoạch thật lớn, nhưng trong lúc nhất thời lại phát hiện thu hoạch này đối với mình tựa hồ không có bao nhiêu tác dụng.

Mục tiêu của hắn là thoát khỏi dây dưa Góc chết, hai thứ này rất khó liên hệ với nhau. Loại cảm giác không được tự nhiên

này làm cho hắn có chút khó chịu.

Nghi Hoàng lúc này còn đang tiếp tục nói.

“Kỳ thật từ rất sớm ta đã muốn cùng các khanh trò chuyện một chút, tập đoàn Minh Viễn chung quy là một trong những trụ cột của Nghi Quốc ta, nếu là các khanh có thể thoát khỏi Góc chết, đối với quốc gia cũng là một chuyện tốt.”

“Viễn Ảnh bên kia, các khanh cẩn thận một chút, gần đây bộ phận nghiên cứu Góc chết gửi tới báo cáo cho thấy, sự can thiệp của Minh Viễn, dẫn đến Góc chết xuất hiện biến hóa lớn. Góc chết nhỏ giảm bớt, Góc chết lớn càng ngày càng nhiều, tỉ lệ tử vong sau khi tiến vào càng cao, cái này khó bảo đảm không phải do Viễn Ảnh động tay động chân.”

“Không biết bệ hạ có biết Quyển sách Ước nguyện Vĩnh Hằng không? “Lý Trình Di trực tiếp hỏi.

“Góc chết Vân Sơn sao? Ta đương nhiên biết, quyển sách đặc thù do Lam Mộng sơn chủ lưu lại”. Nghi Hoàng gật đầu.

Lý Trình Di nghe vậy liền biết ông ta không rõ ràng lắm, Lam Mộng sơn chủ lưu lại chỉ là quyển sách giả, Quyển sách Ước nguyện Vĩnh hằng chân chính hiện không biết tung tích.

Một quyển sách dởm, liền có thể mang đến cho team của hắn mỗi người 2 Nguyệt Nga bảo mệnh, nếu là sách thật, có lẽ thật sự có thể thoát khỏi Góc chết.

Chương 977: Cuộc đấu thế giới mạng 1

“Không nói những thứ này, bộ phận nghiên cứu Góc chết bên kia, có chút tư liệu bí ẩn, là về thí nghiệm Góc chết, nếu khanh cảm thấy hứng thú, có lẽ có thể đi xem một chút.”

“Là về Quyển sách Ước nguyện Vĩnh hằng sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Không phải, chủ yếu là tư liệu thực nghiệm của Đoàn kết hội năm đó lưu lại, trong đó có không ít tin tức về phương diện đả thông Góc chết cố định ngoài ý muốn. Còn bao hàm các loại phương pháp thăm dò tránh đi tử cục Góc chết. Nghe nói còn có trường hợp thành công.” Nghi Hoàng nói.

“Thông đạo Góc chết cố định!

Trong nháy mắt hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, nhớ tới Middraon.

Hắn đã sớm hoài nghi lúc trước Địa Nguyệt cùng Midraon từng có liên hệ, nếu không vì sao hoa ngữ có liên hệ rõ ràng như vậy?

Nghi Hoàng lấy lòng, rất rõ ràng là thấy được giá trị lợi dụng của người Góc chết.

Trước Lý Trình Di, giá trị của người Góc chết cơ hồ có thể xem nhẹ không đáng kể, dù sao một đám người không sống nổi đến hai năm, có thể nói không hề có tương lai cùng tiềm lực đáng nói, có thể đối với xã hội không tạo thành nguy hại, cũng rất tốt.

Nhưng việc thành lập tập đoàn Minh Viễn đã đảo ngược ấn tượng này.

Đại lượng người Góc chết bắt đầu xuất hiện ở trong sự kiện trọng yếu các nơi, lấy người cầm đầu Khu vườn Vận Mệnh Góc có thực lực cao, càng có thể trở thành sức mạnh hết sức quan trọng ảnh hưởng đến một chiến khu trên chiến trường.

Cái này không phải do cấp trên coi trọng.

Sau khi trao đổi với Nghi Hoàng một hồi, Lý Trình Di nhận được giấy phép thông hành đến cơ sở dữ liệu của bộ nghiên cứu Góc chết.

Rời khỏi hoàng cung, nửa đường trở về Toại Dương.

Một cú điện thoại bấm số phi hành khí không người lái của Lý Trình Di.

Cái gì?! Đường Đường rời khỏi Nghị viện Hư Không? Còn khai chiến với nghị viện trưởng?

Lý Trình Di ngơ ngác nghe lời giải thích của Tân Đức Lạp ở đầu dây bên kia.

“Nghị viện Hư Không dựa vào tin tức không biết lấy được từ đâu, muốn tiến hành quét sạch tinh lọc đối với chúng ta, Đường Đường nhận được tin tức, liền trực tiếp tìm tới cửa đi,

sau đó tuyên chiến với tên trùm của đối phương là Saruman.” Cô ta lợi dụng hoa ngữ có thể thu được rất nhiều thông tin, chỉ cần thiết lập mục tiêu chính xác và thích hợp.

Bản chất của giấc mơ trở thành sự thật, là chỉ dẫn thông tin, chẳng qua là chỉ dẫn không cân nhắc độ khó.

Phương pháp cho ngươi, có thể làm được hay không, đó là chuyện của ngươi.

Thanh lý sạch sẽ? Bọn họ tính là cái gì? Dám thanh lý chúng ta? “Lý Trình Di có chút mơ hồ. “Cái Nghị viện Hư Không này bất quá là một đám hacker liên hợp thể, nhiều nhất có thể khống chế chút vũ khí thông thường coi như xong, còn có thể làm gì?”

“Không nên xem thường bọn chúng, nếu như thời gian cho phép, bọn hắn cơ bản có thể khống chế hơn phân nửa dụng cụ trí tuệ nhân tạo toàn cầu. Bao gồm cả điện thoại di động, trang bị phụ trợ sinh hoạt ” Tân Đức Lạp nghiêm nghị nói.

“Pháo đài Trầm Mặc đâu? Nghi quốc bên này hẳn là không bị ảnh hưởng chứ? “Lý Trình Di nhíu mày.

Hắn hiện tại có chút lý giải Nghi quốc vì sao muốn chế tạo Pháo đài Trầm Mặc, đám này hacker, thật sự có chút không kiêng nể gì, đem chính mình trở thành là Vua trong vua trong thế giới internet.

Vấn đề không lớn, bên trong thành phố có pháo đài Trầm Mặc bảo vệ, nhưng vùng ngoại ô thì không, vẫn rất phiền phức. “Tân Đức Lạp thở dài. Bản thân chúng ta có lẽ không sợ, nhưng thân nhân, bằng hữu cũng không phòng bị chu toàn như vậy.

“Đường Đường bây giờ thế nào? “Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

“Tôi đang chạy đến chỗ cô ta, chỉ cần người chúng ta cùng một chỗ, không thông qua điện tử thiết bị liên lạc liền….”

Bùm!

Đột nhiên đầu dây bên kia truyền đến một tiếng nổ lớn.

Điện thoại bận rộn, mất liên lạc.

Lý Trình Di giật mình.

“Ông chủ! Ông chủ!? “Anh vỗ di động mấy cái, phát hiện phía đối diện đã cúp máy.

Khẳng định đã xảy ra chuyện!

Hắn nhanh chóng lấy phần mềm định vị ra, chuẩn bị định vị vị trí của Tân Đức Lạp.

Nhưng trên phần mềm khi thì mơ hồ, khi thì rõ ràng, còn đang không ngừng nhảy ra từng hộp thoại.

Bóp nát điện thoại di động, Lý Trình Di nhắm mắt lấy đặc tính hoa ngữ châu, cảm ứng phương vị của mọi người.

Rất nhanh, phương hướng của Tân Đức Lạp xuất hiện trong nhận thức của hắn.

Hắn lao tới bàn lái, vặn tay lái, điều khiển nó bay theo hướng cảm nhận được.

Vù……

Nhưng phi hành khí đột nhiên bắt đầu đảo ngược, cấp tốc chuyển động, hung hăng đâm đầu xuống một tòa nhà hình cầu màu nâu đỏ vùng ngoại ô.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Phi hành khí nghiêng một đầu, đâm vào tầng ngoài của kiến trúc. Giống như một cái rễ cắm vào cọng hành

Chẳng mấy chốc, khối năng lượng tự bốc cháy và ngọn lửa lan rộng.

Bùm!

Phi hành khí triệt để hóa thành hỏa cầu, thiêu đốt nổ tung.

Trong ngọn lửa, một đạo nhân ảnh một cước đá văng cabin, bay vọt ra, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Lý Trình Di sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm xác phi hành khí.

Vừa rồi phi hành khí không bình thường, rất rõ ràng là có người đang điều khiển phi hành khí cố ý tập kích.

Xem ra Đường Đường có chút không ổn.

Sau lưng hắn giương ra hai cánh, Hoa Lân Y cấp tốc bao trùm toàn thân, hướng Tân Đức Lạp phương hướng bay đi.

Tốc độ gấp mười lần vận tốc âm thanh bộc phát, hơn mười giây sau, Lý Trình Di tìm được Tân Đức Lạp một thân chật vật từ trong xe hỏng bò ra.

Ông ta ở thời khắc mấu chốt chưa kịp mặc Hoa Lân Y, một chân bị nổ gãy xương.

Hệ thống an toàn trong xe không phản ứng, tốc độ cũng đột nhiên tăng vọt mấy lần.

Một đám vệ sỹ của công ty tay chân rối loạn kéo xác chết bên người ông ta ra, tiến hành dập lửa hạ nhiệt ô tô đang cháy.

“Xem ra tôi trở về đúng lúc. “Lý Trình Di sắc mặt khó coi, tiến lên đỡ lấy người.

Có thể ra tay với bọn họ, liền ý nghĩa đối phương có thể ra tay với người chung quanh bọn họ.

Chương 978: Cuộc đấu thế giới mạng 2

Liên lạc với những người khác, chúng ta phải lập tức chạy tới bên Đường Đường. “Tân Đức Lạp chịu đau, nằm trên cáng nhanh chóng nói.

Hiểu rồi!

Lý Trình Di gật đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên cách đó không xa một người cảnh sát nửa cải tạo đang tuần tra, nâng súng lên, nhằm vào đầu Tân Đức Lạp bóp cò

Bùm!

Lý Trình Di vội vàng đưa tay về phía trước, một chưởng bắn chặn viên đạn đang bay tới.

Viên đạn của súng lục cảnh sát, ở trong khí quyển nhiều lắm là gấp một hai lần vận tốc âm thanh, tự nhiên không tổn thương được Lý Trình Di.

Nhưng loại đột nhiên khó lòng phòng bị này, mới là ghê gớm nhất. Kẻ đối diện căn bản không có ác ý, cho dù là hắn cũng không thể đoán trước.

“Đè hắn lại! Điên rồi sao? Dám nổ súng ở chỗ này!? “Mấy người cảnh sát phía sau quá sợ hãi, nhanh chóng tiến lên đè người nọ lại.

“Kiểm tra tất cả trang bị trên người hắn! Lập tức tước vũ khí! Mọi người lập tức tước vũ khí!”

Đội trưởng cảnh sát kia tựa hồ nhìn ra manh mối, nhanh chóng rống to.

Tân Đức Lạp chưa hoàn hồn, nhìn về phía Lý Trình Di, cười khổ.

“Đây là phán xử bọn họ.”

Từ giờ trở đi, tránh xa tất cả thiết bị điều khiển không dây thông minh. “Lý Trình Di trầm giọng nói, tiến lên bắt lấy Tân Đức Lạp, Huyết Nguyên quấn lấy, nhảy lên, bay về phía Thải Hồng Đường xa xa.

Phía dưới chỉ để lại tiếng kinh hô của người vây xem.

……..

Căn cứ ngầm Khu vườn Vận Mệnh.

Giếng trời để chuyên để thông tin đi ra, Thải Hồng Đường toàn thân ngâm trong dịch tản nhiệt đặc thù, mặt đeo một thiết bị hô hấp nho nhỏ.

Vô số mồ hôi từ trán của cô, mặt, không ngừng chảy ra, nhiệt lượng kinh người khiến thân thể hơi có chút run rẩy.

Bởi vì tản nhiệt không thể mặc quần áo, cho nên một bên chỉ có Đại Hùng đang chờ đợi.

Nhìn khuôn mặt người chị em thân thiết mơ hồ toát ra chút thống khổ, Đại Hùng thần sắc khẩn trương, hai tay không tự giác nắm chặt thành quyền.

Trong căn cứ cùng Nghiêm gia Lý gia tất cả thiết bị tính toán lực, đều dùng tới. Còn vận dụng không ít công ty lớn tập đoàn

lớn hợp tác với Minh Viễn của Nghi quốc.

Dưới sự hỗ trợ của lượng lớn sức mạnh tính toán, năng lực công phòng của Thải Hồng Đường đạt tới đỉnh cao nhất từ trước tới nay.

Nhưng

Tính toán như vậy, vẫn không bằng Saruman.

Thải Hồng Đường lợi dụng các loại thiết bị, bố trí tầng tầng phòng tuyến, mà lúc này, những phòng tuyến này đang từng bước tan rã.

“Vẫn là quá sức sao? “Đại Hùng lo lắng nói.

“Phòng tuyến thứ ba đã bị hư hại, chủ nhân thiết lập sáu bức tường phòng hộ, chỉ còn lại ba tầng cuối cùng tình huống không ổn.” Thanh âm của Ai Nguyệt Quý vang lên trong căn cứ.

“Saruman tuyệt đối cùng Bạch Tinh có liên hệ cực sâu, hắn có thể điều động tính toán vượt xa chị!”

“Mạnh như vậy sao? Vậy vì sao chị muốn khai chiến với hắn? “Đại Hùng lo lắng nói.

“Không phải chị muốn đánh, là hắn tại bức chúng ta đánh! quét sạch thanh toán chúng ta, khẩu khí thật lớn!” Thải Hồng Đường cắn răng tiếp tục nhắm mắt, dồn trí óc toàn bộ trong trận đấu với Saruman.

Phòng tuyến vô hình đang bị đối phương từng tầng từng tầng tách rời.

Thiết bị điều khiển, cũng đang không ngừng bị xâm chiếm.

Xì!

Hai nhân ảnh từ trên sân thượng hạ xuống.

Đồng thời lọ hình trụ ngâm Thải Hồng Đường tự động hiện lên che đậy ám quang, để che giấu trạng thái khỏa thân của cô

Là Lý Trình Di và Tân Đức Lạp.

Cơ hồ là cùng lúc, trong một thang máy khác của căn cứ, hai người Râu nâu và Long Môn Điếu đi ra.

Người của Khu vườn Vận Mệnh, vào giờ khắc này ngược lại là hiếm thấy đến đông đủ.

“Có thể được không? Chị Đường? “Râu nâu là người đầu tiên lên tiếng hỏi. Mạng lưới bên Vĩnh An Uyển đang bị tấn công, một khi bị xâm phạm, tôi sẽ lập tức tiêu hủy tất cả tư liệu liên quan đến team. Nếu không cơ sở dữ liệu của chúng ta có thể sẽ bị rò rỉ.

Bí mật trung tâm của Khu vườn Vận Mệnh, vẫn luôn là hoa ngữ, một khi bị tiết lộ, bị người ta biết được quan hệ nương tựa giữa Khu vườn Vận Mệnh và hoa cỏ, đó chính là sơ hở cực lớn!

“Đây chỉ là việc nhỏ. “Tân Đức Lạp tiếp tục nói, sắc mặt ngưng trọng. “Nếu là bị đối phương triệt để công phá, tất cả thân nhân hảo hữu của chúng ta, toàn bộ đều có thể gặp uy hiếp không thể lường được. Ngay tại vừa rồi, tôi cùng Tiểu Di cùng nhau gặp tai nạn xe cộ không phải tự nhiên, là do con người!”

“Khả năng tính toán của chúng ta chênh lệch quá lớn, nếu ta điều động thiết bị cùng một cấp độ với hắn, căn bản không có khả năng bị đánh thành như vậy!”

Thanh âm Thải Hồng Đường từ trong dịch dẫn truyền vang lên.

“Hơn nữa thể lực của tôi tiêu hao quá nhanh, dược vật cũng dùng, tinh thần bổ sung căn bản không đủ, hoa ngữ liên tục sử dụng quá tiêu hao thể lực cùng tinh thần!”

“Nếu thật sự không có biện pháp. “Lý Trình Di rốt cuộc lên tiếng,” Vậy tìm vị trí của hắn đi.

Nếu trên mạng đánh không lại hắn, vậy thì offline để hắn bốc hơi khỏi nhân gian.

“.”

Một đám người vốn rất khẩn trương, bỗng nhiên nghe được lời này của Lý Trình Di, trong lòng đều có chút là lạ.

“Lại nói tiếp, em cảm thấy, biết rõ chính mình đánh không lại, còn đi lên khiêu khích đối phương, có phải có chút hay

không….” Long Môn Điếu cuối cùng bất đắc dĩ lên tiếng.

“Nếu không là chị mày xông lên mặt đối mặt giằng co, hiện tại ta cũng không phải là đối mặt một tên Saruman, mà là toàn bộ Nghị viện Hư Không!”

Long Môn Điếu nuốt một ngụm nước miếng, không hề có chút cảm xúc tiêu cực sau khi bị mắng, hiển nhiên hắn đối với loại nhục mạ này đã thành thói quen.

Nhìn xung quanh, hắn phát hiện vẻ mặt tất cả mọi người ngưng trọng, tầm mắt phần lớn đều tập trung trên người lão đại Lý Trình Di.

“Đúng rồi, chị Đường, có phải bây giờ chị không mặc quần áo không? “Hắn bỗng nuốt nước miếng, giơ tay hỏi.

Chương 979: Cuộc đấu thế giới mạng 3

“Mày muốn làm gì? “Thải Hồng Đường cắn răng, răng ma sát phát ra tiếng xèo xèo.

“Nếu không, chị cho em nhìn tý, em giúp chị xoay chuyển cục diện? “Long Môn Điếu vươn hai ngón tay, có chút hèn mọn nhéo nhéo.

“Em chỉ nhìn một chút. “Trên mặt hắn nhịn không được lộ ra nụ cười bỉ ổi,” “Chỉ một chút thôi”.

“Con mẹ mày chứ! “Thải Hồng Đường thiếu chút nữa thì đập tan tành

‘Đã đến lúc nguy hiểm như vậy rồi! Tên này còn!!!

“Đừng hiểu lầm! “Long Môn Điếu thấy vẻ mặt mọi người có chút không đúng, tầm mắt nhìn về phía hắn bắt đầu không tốt, vội vàng giải thích.

Đừng hiểu lầm em! Em chỉ muốn giúp đỡ mà thôi, thật sự em chỉ muốn hưng phấn một chút”.

Hống!!!

Trong làn váy Đại Hùng đã chui ra một con quái vật sừng trâu toàn thân hoa văn đen, quái vật kia vài giây liền bành trướng

thành cao hơn hai mét, dài hơn năm mét, tựa như một con hắc hổ, nhìn chằm chằm Long Môn Điếu.

“Đúng lúc, tiểu sủng vật của em cũng muốn hưng phấn một chút.” Đại Hùng mặt mang nụ cười nhìn chằm chằm đối phương.

Long Môn Điếu trợn mắt há hốc mồm, quái vật kia là từ đâu xuất hiện!?

Làm sao trưởng thành nhanh như vậy? Không khoa học!?

Hắn lui về phía sau hai bước, cả người phát run, khóc không ra nước mắt.

Mọi người đều không có tra qua sao?!Hoa ngữ của em là năng lực biến dị, bị ô nhiễm qua hoa thạch nam.”

“Chỉ cần khiến ta hưng phấn lên, có thể khiến mọi thứ xung quanh em duy trì trạng thái toàn thịnh đỉnh phong mười phút!

“.”

“.”

Một đám người vừa rồi còn có chút tức giận, lúc này thoáng cái mơ hồ.

“Năng lực này của cậu” Tân Đức Lạp trong lúc nhất thời cũng không biết nên hình dung người này như thế nào, nhìn vẻ mặt của hắn, liền biết cái hưng phấn này rất không đứng đắn.

“Vậy tại sao anh nhất định phải nhìn chị Đường? “Râu nâu nhịn không được hỏi.

Ngay cả hắn cũng cảm giác có vấn đề, nhịn không được một bụng buồn nôn.

“Chủ yếu là thời gian trước luyện tập hoa ngữ, dùng quá nhiều, ngưỡng cửa có chút cao. Hiện tại xem phim sex cũng không cảm giác chỉ có chị Đường có thể làm cho tâm linh tịch mịch của tôi được an ủi.” Long Môn Điếu thở dài một tiếng, lộ ra biểu tình nghĩ lại chuyện cũ mà kinh.

“Rốt cuộc cậu đã xem bao nhiêu bộ phim sex rồi!? “Đại Hùng nhịn không được phun tào.

“Cũng không có bao nhiêu. “Long Môn điếu lắc đầu,“Em bây giờ, ở trước mặt ta giống như không che, ta liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đường cong tinh tế của em”.

Hắn lại thở dài: “Đây chính là cảnh giới chí cao của nhìn xuyên qua y phục trong truyền thuyết”.

“.”

“.”

“.”

Một đám người lần này là thật không biết nói gì nữa.

“Anh không phải chính mình cũng có thể biến thành bộ dáng của Chị Đường sao? Tại sao không tự mình nhìn mình? “Râu nâu cảm giác có chút đau mề.

“Cậu không hiểu đâu, trái tim chị Đường, bây giờ khác rồi. “Long Môn Điếu xúc động lắc đầu.

“Vẫn là xác định phương vị đối phương đi. “Lý Trình Di ở một bên bất đắc dĩ ngắt lời.

“Saruman ở Bạch Tinh, Anh Di, lần này anh thật sự hết cách rồi. “Thải Hồng Đường trả lời.

Bạch Tinh quả thật quá xa.

Lý Trình Di thở dài trong lòng.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, năng lực hacker đơn thuần, cũng có thể khó giải quyết đến trình độ này.

Trừ khi anh ta không quan tâm đến bạn bè và người thân, không sử dụng bất cứ sản phẩm công nghệ nào.

“Long Môn Điếu, tao cho mày nhìn, mày nhìn cho nó chán đi!! Nhưng nếu mày không làm được như mày nói “Thải Hồng Đường cắn răng,” Tao giết mày!!

“Thật sao!! “Long Môn Điếu trong nháy mắt sắc mặt mừng rỡ.

“Thật! “Thải Hồng Đường hung hăng đáp.

Tốc độ xâm chiếm đối diện càng lúc càng nhanh, bài trong tay cô càng ngày càng ít, phải mau chóng!

Nếu như có vô hạn tinh lực, vậy có thể điên cuồng sử dụng Tụ Hợp Chi Tâm, dùng làm công phòng!

Trong vòng mười phút cô, không cần phải bàn cãi, cô sẽ là thần thánh trên toàn bộ mạng internet!!

“Đến đây!! “Chuyện cho tới bây giờ, cô bất chấp tất cả! Không phải là một thân xác sao? Xem thì cũng sẽ không thiếu một miếng da!

Huống chi cô đã sớm coi Long Môn Điếu là chị em.

Chờ chuyện này xong thì làm phẫu thuật thay đổi giới tính cho hắn!

Lý Trình Di tựa hồ nhận ra cái gì, quét mắt nhìn bên này, sau đó nhìn về phía Long Môn Điếu, lộ ra một tia thương hại.

“Anh Di?” Long Môn Điếu có chút khó hiểu, nhưng lúc này hắn đang cực kỳ hưng phấn cùng chờ mong, không thể nhìn ra thâm ý trong ánh mắt Lý Trình Di.

Rất nhanh, những người đàn ông còn lại rút lui, chỉ còn lại Long Môn Điếu và Thải Hồng Đường, Đại Hùng ba người.

Long Môn điếu điên cuồng nuốt nước miếng, từng bước một hướng bình truyền dịch đi đến. Theo một trận hào quang lóng lánh, hắn chợt đổi thành trạng thái Hoa Lân Y.

Từ một người đàn ông biến thành dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, ngọt ngào.

Hoa Lân Y màu bạc đem dáng người khéo léo hiện ra, so với Thải Hồng Đường lúc này cũng bị vây trong trạng thái biến thân, độ vểnh của ngực còn hơn không ít.

Chị Đường, em, sắp tới rồi!

“Mày đừng lề mề! Nhanh lên!! Muốn nhìn chỗ nào?”

Còn có thể tự phục vụ mình sao?

“Nhanh lên! Thằng phế vật!! Đồ đê tiện! Bà màysớm muộn gì cũng giết chết mày!

A thật hạnh phúc! Đến đây đi, tận tình nhục mạ em đi!

Mấy vị đàn ông cách nhau một cánh cửa bên kia nhìn nhau, đều có chút xấu hổ.

Rất nhanh, hai phút trôi qua.

Đại Hùng mặt không chút thay đổi mở cửa, nhìn về phía mấy người.

“Được rồi, vào đi. “Cô trầm giọng nói.

Nhanh vậy sao? “Lý Trình Di trừng mắt nhìn. Hắn dùng hoa ngữ rồi sao?

“Ừ, đã dùng rồi. “Đại Hùng gật đầu, chỉ chỉ phía sau.

Trên khoảng đất trống kim loại nhiệt độ ổn định ở giữa sân, Long Môn Điếu đang mềm nhũn ngã xuống đất, bủn rủn vô lực.

Thải Hồng Đường thì cả người nổi lên kim quang, tựa như tiểu kim nhân, quang mang kia cũng không chói mắt, nhưng rất nhu hòa.

Mặt đất giữa hai người, có một sợi kim tuyến nối liền.

Chương 980: Cuộc đấu thế giới mạng 4

Hiển nhiên đó chính là năng lực hoa ngữ của Long Môn Điếu.

“Tên phế vật này “Thải Hồng Đường biểu tình không nói gì dùng chân đá đá Long Môn Điếu. “Tôi chỉ dùng khuôn mặt của mình tổ hợp thành video phóng to lên trong bình thì hắn đã ngã xuống.”

“Năng lực này thật biến thái.“Đại Hùng chính mình cũng cảm giác mình là biến thái, không nghĩ tới Long Môn Điếu so với cô còn có thể đột phá giới hạn.

“Bất quá năng lực là thật sự dùng tốt” Thải Hồng Đường liếm liếm môi, cảm giác toàn thân khô nóng khó nhịn, cuồn cuộn không ngừng tinh lực phảng phất không cần tiền từ trong thân thể xuất hiện ra.

Tiện tay vươn ngón trỏ ra, đầu ngón tay của cô, vô số phân tử không khí cấp tốc tụ hợp, rất nhanh hình thành một đám khí cầu màu lam

Đi!

Cô tiện tay vung một cái.

Viên cầu to bằng quả trứng gà kia bay ra, nhẹ nhàng đụng vào vách động, trong nháy mắt nổ tung vỡ thành một mảnh bọt nước.

” Trước đây, chỉ có một lần Tụ hợp chi tâm ở hạn mức cao nhất đã hạn chế tôi”

Thải Hồng Đường ra dấu tay với mọi người, ý thức lại chìm vào không gian mạng.

Trong không gian số liệu màu trắng bạc, ý thức của cô giống như cá bơi qua lại đối chọi là với vô số số liệu của Saruman bên kia.

Trước người hai người đều lơ lửng vô số vũ khí và dụng cụ phòng ngự có thể lựa chọn.

Tường lửa tự chế là sự bảo vệ lớn nhất của cả hai.

Hacker chính là tồn tại cá thể như vậy, bọn họ lợi dụng không phải máu thịt bản thân đi liều mạng với người khác, mà là chế tác ra công cụ thuộc về mình.

Vũ khí cũng tốt, dụng cụ phòng ngự cũng tốt, tất cả hết thảy, đều là vì cướp đoạt càng nhiều tài nguyên tính toán, từ đó đạt được sức mạnh tuyệt đối thống nhất.

Lúc này phía trước Thải Hồng Đường còn có ba bức tường lửa. Mà bốn loại virus chương trình vũ khí Trojan còn chưa sử dụng, đây là số đạn dược bây giờ còn sót lại của cô.

Một khi thả ra bị đối phương phá giải, lần chặn đường này có thể tuyên cáo thất bại.

Mà trước người Saruman, trôi nổi tường lửa cao tới mười lăm tầng, vũ khí cũng có chi chít hơnhai mươi loại.

Chênh lệch giữa hai người, không chỉ là tính toán, còn có tích lũy.

Nếu như dựa theo xu thế lúc trước, Khu vườn Vận Mệnh tất thua không thể nghi ngờ.

Lúc này chung quanh số liệu không gian, vây xem trận chiến này, còn có tám vị nghị viên Nghị viện Hư Không còn lại.

Các nghị sĩ có người trao đổi với nhau, có người lo lắng.

Phe trước thiên về phe trung lập và trận doanh Saruman. Mà phe sau, lại là đơn thuần nhìn không quen quan niệm của Saruman.

Kết quả cơ bản đã có thể nhìn ra.

Nghị sĩ số hai thở dài một tiếng.

Chênh lệch tính toán hơi lớn, còn có kinh nghiệm tích lũy, cũng kém không ít.

“Kỳ thật có thể đánh thành như vậy cũng đã rất mạnh rồi. “Một người khác trả lời. Dù sao danh hiệu của Saruman chính là thần. Qua nhiều năm như vậy, không ai có thể ngỗ nghịch ý chí của nghị viện, cũng là bởi vì có hắn tồn tại.

“Kết quả đã rõ ràng ngay từ đầu.”

“Saruman bất khả chiến bại, hiện tại, quá khứ và tương lai.”

“Bên kia vì sao còn chưa chịu thua? Đến bước này, tiếp tục tiêu hao năng lượng cùng thiết bị đã không còn ý nghĩa.

Có lẽ cô ta muốn thể diện cuối cùng.

“Đáng tiếc! “Một nghị viên thở dài một tiếng, nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Bắt đầu quét sạch cao tầng chính thức của tập đoàn Minh Viễn. Saruman định đối đầu chính diện với Nghi quốc?

……..

Nghi hoàng Nghi quốc Địa Nguyệt đang tiếp đãi đám người Cửu Nghi, nhận được tin tức, cũng nhanh chóng bảo người hầu chuyển tiếp tình hình thực tế của đại chiến.

Trong nhà hàng hoàng cung tráng lệ.

Màn sáng lơ lửng trên không trung trước người mỗi người.

Cuộc chiến hư không?

Trong số những người trở về lần này, Cửu Nghi có ba người, Đông Quân ở trong số đó

Ông ta hơi nhíu mày, nhìn về phía màn sáng, lại phát hiện mình xem không hiểu số liệu phân tích.

Lập tức ông ta quay đầu nhìn về phía sĩ quan phụ tá.

Thế cục hiện tại thế nào?

” Khu vườn Vận Mệnh sắp thua.” sĩ quan phụ tá thở dài nói, “Saruman không hổ là hacker mạnh nhất song tinh, chỉ là chưa tới hai mươi phút, đã sắp thắng.”

Thắng sẽ như thế nào? “Đông Quân truy vấn.

“Nghị viện Hư Không lần này là dự định quét sạch tất cả thành viên Khu vườn Vận Mệnh, bao gồm thân tộc tương quan bọn họ. Một khi thua, lập tức sẽ bị xâm nhập đến máy chủ tổng bộ Minh Viễn ở Toại Dương.” Sĩ quan phụ tá tiếp theo bắt đầu cẩn thận giải thích tình huống trước mắt. Đông Quân cau mày nhìn một hồi, không lên tiếng nữa.

Một lát sau, hắn gõ gõ bàn.

Bệ hạ, chư vị đồng liêu, đối với cái gọi là cuộc chiến Hư không lần này, cá nhân tôi cho rằng đây không phải là một lần so đấu kỹ thuật hợp pháp.

Nghi Hoàng cùng Nghi Hậu đang cùng hai vị quân bộ cấp 8 đại lão nói chuyện phiếm, nghe được thanh âm, quay đầu nhìn về phía bên này.

“Ý của tôi là, cho dù tập đoàn Minh Viễn là tính chất gì, dù thế nào đều là xí nghiệp bản địa Nghi quốc ta, không tới phiên cái gọi là Nghị viện Hư Không vượt qua giới để phán xét.” Đông Quân lạnh lùng nói. “Vì vậy, tôi đã áp dụng, kích hoạt trạng thái phân vùng Pháo Đài Trầm Mặc toàn công suất để bảo vệ lợi ích cơ bản của con người và an ninh cá nhân của các doanh nghiệp bản địa.”

“Pháo đài Trầm Mặc sao? “Nghi Hoàng hiểu rõ. Nhìn trên màn sáng mô phỏng ra hình ảnh đối kháng, kia đã sắp chống đỡ không nổi, chỉ còn lại có một chút địa bàn Thải Hồng Đường, phỏng chừng qua mười phút nữa liền triệt để thất thủ”.

“Nhưng. “Ông ta gật đầu đồng ý.

Pháo đài Trầm Mặc tác dụng chỉ có một, đó chính là ngăn cách.

Toàn bộ công suất ngăn cách tương đương với bản phóng đại ngăn cách, có thể trong nháy mắt là toàn bộ tất cả điện tử sản phẩm trong cảnh nội Nghi quốc, chịu ngăn cách bảo vệ hoàn chỉnh của Pháo đài Trầm Mặc.

Chương 981: Cuộc đấu thế giới mạng 5

Tương đương với cắt đứt mạng lưới cả Nghi quốc với bên ngoài, chỉ để mạng lưới trong nước hoạt động.

Pháo đài Trầm Mặc khổng lồ này là công trình cường hãn, đã đối kháng với Bạch Tinh không biết bao nhiêu năm.

Một khi khởi động, có thể hoàn chỉnh bảo hộ sự an toàn của tất cả người bình thường trong tập đoàn Minh Viễn.

“Ngụy bộ trưởng. “Nghi Hoàng chuyển kênh máy truyền tin,” Chuẩn bị mở ra toàn bộ công suất ngăn cách ba tỉnh phụ cận Toại Dương.

“Hiểu rồi. “Ngụy bộ trưởng phụ trách an ninh mạng hiểu ngay, nhanh chóng đáp ứng.

“Đông Quân cử động lần này, có thể hay không quá mức đắc tội Nghị viện Hư Không? liền vì mấy người Góc chết mà mở toàn bộ công suất, phải chăng có chút không đáng?”

Đại thần nội vụ cung đình cùng ra mặt tiếp đãi nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Thành viên của Khu vườn Vận Mệnh đã có không ít người sống hơn một năm, bây giờ còn có mấy tháng nữa là đến hai năm.”

Lời nguyền hai năm có thể bị phá vỡ hay không, ai cũng không biết.

Nếu vẫn như cũ, đến lúc đó bọn họ không còn, lưu lại là Nghi quốc bên này cùng Nghị viện Hư Không trở mặt, phải chăng quá mức không đáng giá?”

“ Loại chuyện này chúng ta không nên lo lắng, trước khi bọn họ động thủ, nên sớm có dự đoán. “Đông Quân bình tĩnh nói. Saruman muốn thanh toán, không chỉ có tập đoàn Minh Viễn, mà là cả chúng ta”.

Cho nên, nếu là đã xác định thua vậy đừng đánh nữa, trực tiếp cắt đứt.

“Nếu Nghị viện Hư Không có ý kiến. “Bộ trưởng Nội vụ nhíu mày.

Vậy bọn họ phải cân nhắc hậu quả của việc đứng ở phía đối lập của một nửa nhân loại.

Nghi Hoàng ở một bên mỉm cười lên tiếng.

…….

Nội thành Toại Dương.

Dưới tình huống không ai phát hiện, cấp độ phòng bị của Pháo đài Trầm Mặc nhanh chóng tăng lên, đạt tới tiêu chuẩn thời chiến.

Một số lượng lớn máy phát điện hạt nhân ngầm thay đổi hướng cung cấp năng lượng, ưu tiên cung cấp cho an ninh mạng.

Các loại dao động vô hình đều bị chặn lại, che chắn.

Chính phủ công bố kiểm soát nghiêm ngặt lỗ hổng truy nhập mạng bên ngoài.

Các loại thủ đoạn cấp quốc gia đều được phát động, trong nháy mắt liền đem mạng Internet giả định của cả tòa thành thị bảo hộ thành pháo đài khổng lồ không thể phá vỡ.

Đó là lý do tại sao được đặt tên là Pháo đài Trầm Mặc.

Nhà Lý Trình Di đang ở nhà nấu cơm, gần đó tạm thời tới ở Long Môn Điếu, Đại Hùng, Râu Nâu và bạn bè thân thích, đều cảm nhận được sự khác thường rất nhỏ.

Ngoại trừ sự thay đổi của thiết bị điện tử, nhiều hơn là xung quanh có thêm một số người bí mật chăm sóc.

Trong thời gian ngắn, Tân Đức Lạp đã sắp xếp ổn thỏa mọi thứ, sắp xếp tất cả bạn bè và người thân của các thành viên trong nhóm đến gần để được bảo vệ.

Bởi vì cân nhắc đến hacker cường đại nhất, thậm chí ngay cả rất vũ khí bay đều có thể điều khiển từ xa, cho nên phụ trách bảo vệ những người này, đều là võ nhân thuần túy được tiêm gien dược vật.

Trong đó Võ nhân Hải Sa của tập đoàn Minh Viễn cầm đầu.

Vị này chính là cường nhân đứng đầu có thể tay không xé rách người cải tạo cấp 6.

Hiện tại sau khi tu hành Thánh Linh Công, lại kiêm tu chân khí võ học mà Lý Trình Di mang từ Midraon về, thực lực đột nhiên tiến mạnh, bây giờ chân chính đánh nhau, có thể bộc phát ra sức chiến đấu thế nào không ai biết.

Lần này Lý Trình Di hoàn toàn không chen tay vào được, chỉ có thể ở gần đó chờ kết quả.

Hắn không dừng lại ở căn cứ, mà đi tới ngoại vi, lẳng lặng chờ trên mặt đất.

Tìm một chạc cây đứng lên, hắn nhìn lên bầu trời, nơi đó một mảnh yên tĩnh, mây trắng như được vẽ trên mảnh vải sắc xanh chậm rãi phiêu động, gió thổi cỏ xanh thơm ngát, cuồn cuộn nổi lên tiếng tùng đào rất nhỏ.

“Pháo đài Trầm Mặc khởi động, yên tâm, cho dù Đường Đường thắng không được, cũng có thể bảo đảm an toàn. “Tân Đức Lạp ở phía sau nhẹ nhàng mượn phi hành khí một người, bay ra khỏi sân nhà, rơi xuống mặt đất.

“Không lo lắng, chỉ là đột nhiên cảm thấy có một số thứ, không phải mình có thể khống chế và nắm chắc. Một người sẽ không thể làm được mọi thứ đều hoàn mỹ” Lý Trình Di nhìn bầu trời, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải cuộc chiến mà mình hoàn toàn không thể nhúng tay vào.

Team lúc trước còn ở dưới sự che chở của mình, hôm nay đã dần dần thoát ly cánh chim, đi ra sân khấu thuộc về mình.

“Cho nên, nếu một người không thể một tay bao cả bầu trời thì mới cần dựa vào sức mạnh của Team. Đây cũng là đạo lý đương nhiên”. Tân Đức Lạp gật đầu.

Lý Trình Di đồng ý, hôm nay Tập đoàn Minh Viễn cắm rễ Nghi quốc, cùng rất nhiều đại quý tộc cùng thế lực truyền thống đều có quan hệ, như thế, lúc này gặp phải đại địch, mới có thể trước tiên được chính phủ ủng hộ.

Như vậy bọn họ cũng không cần lo lắng người nhà bạn thân an toàn, bởi vì có rất nhiều người hỗ trợ sắp xếp.

Tạm giữ chức quân bộ tướng quân, bản thân hắn liền được bố trí quyền hạn bảo vệ hạng hai chỉ sau Nghi Hoàng.

Lúc này xung quanh nhà hắn phỏng chừng đã có bảy vị tám vị cường nhân đứng đầu tuần tra.

Saruman xác thực rất mạnh, nhưng đối với thông tin siêu cấp mã hóa của vũ khí bay của Chuyên gia vũ khí bay đứng đầu, là không có cách nào đột phá tín hiệu vật lý ngăn cách để trực tiếp khống chế Phi Nghi.

Cho nên Chuyên gia vũ khí bay cấp càng cao thì càng không có khả năng bị khống chế.

Bởi vì rất nhiều người trong số họ có một bộ logic mã hóa riêng biệt, và đã trải qua một lớp phủ ngắt kết nối vật lý.

“Đúng rồi, lúc giải quyết Ảnh Thực, tôi gặp được người tự xưng Lê n. “Lý Trình Di đột nhiên chuyển đề tài.

“Tự xưng Lê n? “Tân Đức Lạp nhíu mày, không kích động như hắn dự đoán.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Hắn dường như biết rất nhiều tin tức, tin tức về Góc chết. “Lý Trình Di nói,” Hơn nữa, thực lực không yếu, chờ sau này nếu có cơ hội, tôi giúp ông xác nhận lại.

Chương 982: Cuộc đấu thế giới mạng 6

“Cảm ơn. “Tân Đức Lạp cười cười. Kỳ thật, sau khi có được hoa ngữ, tôi cũng đã làm không ít dự đoán tương ứng. Lấy Lê

n làm mục tiêu, lấy Góc chết làm mục tiêu, lấy thoát khỏi Góc chết làm mục tiêu để đưa ra các loại kả năng”

Kết quả thì sao?

Lý Trình Di biết hoa ngữ Mộng trở thành thực của hắn cho dù không thực hiện được, cũng có thể thông qua miêu tả đạt được không ít tin tức.

“Lê n còn sống. “Tân Đức Lạp nói.

Ông ta nhìn Lý Trình Di trên chạc cây.

“Tôi thông qua hoa ngữ đưa ra manh mối, nhiều lần điều tra cùng nhờ người hỏi thăm, cuối cùng có được kết quả là, trước tiên phải tìm được một địa phương gọi là Kình Đảo, nơi đó là nơi Lê n hoàn thành nghi thức nguyên thủy nào đó.”

“Nghi thức?”

“Đúng vậy. Con tôi cũng muốn thoát khỏi Góc chết, thậm chí ở một mức độ nhất định tìm được phương pháp thoát khỏi Góc chết của mình, nhưng nó muốn tìm được cách để cho tất cả mọi người thoát khỏi Góc chết, mà không phải chỉ có mỗi mình. Cho nên kế tiếp, là muốn đi Kình Đảo tìm kiếm bước manh mối tiếp theo, nơi đó có một loại di vật đặc thù, trong hoa ngữ miêu tả là: Nghi thức Di Quang. Chính là Lê n từng cử hành một loại nghi thức.” Tân Đức Lạp hít một hơi thật sâu, Phun ra một ngụm sương trắng.

Thời tiết bắt đầu lạnh xuống, mới hơn bảy tháng đã xuống dưới mười độ.

Lý Trình Di lúc trước bận rộn sự tình Midraon bên kia, về điều tra Lê n, thì là ủy thác cho một nhóm người trong công ty phụ trách.

Có ba tiểu đội đi điều tra, nhận được phản hồi cũng không tốt, mất tích ba người. Còn lại vẫn đang chờ đợi.

“Lát nữa tôi đi một chuyến. “Hôm nay Lý Trình Di tinh lực trở lại điều tra manh mối thoát khỏi Góc chết.

Lúc trước bởi vì thực lực tăng lên quá nhanh, dẫn đến có chút xem nhẹ độ khó Góc chết tăng lên. Mà hiện tại, thực tế đã dạy

cho hắn một bài học sinh động.

Nếu như tiếp tục chờ Góc chết nghiền ép, hắn sớm muộn gì cũng phải chết không thể nghi ngờ.

“Được. “Tân Đức Lạp gật đầu thật mạnh.

Tập đoàn Minh Viễn hôm nay, đã sớm không phải là tổ chức nhỏ lúc trước.

……

“Ngoài ra, tôi còn dùng hoa ngữ đối với Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng” Tân Đức Lạp muốn nói lại thôi.

“Có lời gì khó nói sao? “Lý Trình Di nở nụ cười.

“Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng, không có cách nào hoàn toàn thoát khỏi Góc chết. “Tân Đức Lạp nhìn thẳng, trầm giọng nói. Đây là kết quả tôi đạt được.

“.”

Im lặng.

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di thoáng cái cứng đờ.

Cho tới nay, bọn họ đều lấy việc tìm được quyển sách ước nguyện vĩnh hằng, làm ngọn nguồn căn bản để thoát khỏi Góc chết.

Nhưng bây giờ, hoa ngữ của Tân Đức Lạp lại nói cho hắn biết, thứ kia không có biện pháp hoàn toàn thoát khỏi Góc chết?!

Đó là hy vọng duy nhất.

Bây giờ ngay cả cọng rơm cứu mạng duy nhất này cũng mất?

“Có lẽ, năng lực hoa ngữ cũng sẽ có sai lầm. “Lý Trình Di thấp giọng nói.

“Cho đến nay, tôi chưa bao giờ thấy bất kỳ sai lầm nào trong giấc mơ trở thành sự thật, không một lần nào”, Tân Đức Lạp khẳng định.

Như vậy làm sao mới có thể thoát khỏi?

“Rời đi, hoặc là dung hợp! Nó chỉ cho ta hai đáp án”.

“Rời đi, dung hợp “trong đầu Lý Trình Di lập tức liên tưởng đến rất nhiều nội dung điều tra được lúc trước.

Rời đi, giống như những người trốn tránh ở những Góc chết khác, hoặc là hoàn toàn rời khỏi Góc chết này, đi tới Hắc Hải.

Nhưng trong Biển Đen không có thức ăn, không có nguyên tố sinh tồn, cũng chính là sinh vật Biển Đen trời sinh có thể sống sót, nhưng những người khác thì….

Còn dung hợp

“Giống Iseline như vậy, triệt để cùng một Góc chết dung hợp, vĩnh viễn cũng không có cách nào rời đi sao?”

Iseline xem như tốt, bản thân dung hợp Góc chết, còn có năng lực tiếp xúc với Góc chết khác.

Nhưng những người khác thì sao? Bọn họ tìm kiếm một Góc chết phù hợp với mình khó khăn bao nhiêu, không cần nghĩ cũng có thể đoán được.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di suy nghĩ rất nhiều rất nhiều.

“Lê n hẳn là đã tìm được đáp án, chỉ là chúng ta không biết đáp án này rốt cuộc là cái gì.” Lý Trình Di chậm rãi lên tiếng.

“Có lẽ bản thân hoa ngữ là căn cứ vào chính mình, lấy hết thảy điều kiện của mình làm xuất phát điểm thôi diễn, nếu là đổi thành cậu, hẳn là không giống nhau.” Tân Đức Lạp cười cười.

Những ngày này, ông ta tựa hồ nhìn thoáng rất nhiều.

Sau khi biết con trai chưa chết. Tin tức xác định này, khiến ông ta hy vọng rất lớn.

“Bắt đầu rồi “Đột nhiên Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Hắn có cảm giác lực cực kỳ nhạy cảm, lúc này cảm ứng được đại lượng dao động vô hình từ phía dưới căn cứ chen chúc bay ra, tựa như chùm sáng vô hình dày đặc, hình thành một mảnh chùm sáng bay về phía bầu trời Bạch Tinh.

Nơi này không thuộc về nội thành, không có Pháo đài Trầm mặc, ý nghĩa song phương giao thủ sẽ rất nhanh tiến vào gay

cấn.

Nếu lần này Đường Đường thắng, có lẽ chúng ta sẽ có thêm thông tin và cơ mật. "Lý Trình Di nói.

Cho dù thắng thua, kỳ thật Đường Đường đã thắng rồi. "Tân Đức Lạp cười nói.

……..

Không gian thông tin ảo

Trong vô số dòng nước lũ màu sắc rực rỡ.

Thải Hồng Đường cả người kim quang, hai tay nhanh như chớp không ngừng hợp thành một trình tự phức tạp.

Một số lượng lớn các phần mềm được viết nhanh chóng và sau đó được sử dụng làm vật liệu để tổng hợp thành các chương trình lớn hơn và phức tạp hơn.

Các chương trình phức tạp kết hợp với nhau để tạo thành các chương trình mạnh hơn.

Tường lửa dao động bên ngoài, tựa như ba vòng tròn màu trắng, vờn quanh ở bên người cô, vẫn như cũ còn đang bị vô số kiếm vũ bạch quang Saruman đánh cho rung động.

Vết nứt trên vòng tròn đang nhanh chóng mở rộng.

Nhưng Thải Hồng Đường vẫn làm như không thấy, chuyên chú vào trình tự phần mềm trước mặt mình.

Chương 983: Cuộc đấu thế giới mạng 7

Chương trình tìm kiếm lỗ hổng tự động, chương trình ngụy trang nhúng quyền truy cập, bom virus, chương trình tấn công trực diện để cướp quyền khống chế.

Các loại tài liệu đều nhanh chóng tập hợp dưới hai tay cô.

Theo lượng lớn vật liệu tụ lại, một đoàn ánh sáng giống như quả cầu tuyết, dần dần ngưng tụ hiện lên trước người cô.

Không cần suy nghĩ về cấu trúc, chỉ cần không ngừng tụ hợp lại tụ hợp lại.

Rất nhiều chức năng phức tạp được dung hợp vào, sau đó lại được phần mềm phụ trách tối ưu hóa nhanh chóng tự đơn giản hóa.

Răng rắc.

Vòng tròn màu trắng của ba bức tường lửa, vòng thứ nhất rốt cục vỡ nát.

Dòng tin tức màu trắng cuồng bạo, từ Kiếm Vũ Bạch Quang, chợt biến ảo thành vô số giòi bọ dài nhỏ màu trắng, uốn lượn đánh về phía vòng tròn thứ hai.

Chúng nhanh chóng gặm nhấm vòng tròn, có con còn cố gắng vòng vo bay qua vòng tròn, nhưng bị màn sáng vô hình ngăn trở.

Rất nhanh, vòng tròn thứ hai cũng chống đỡ không nổi.

Trong khi xâm nhập vào tường lửa của Thải Hồng Đường, Saruman đã nhanh chóng thích nghi và làm quen với cấu trúc chương trình và thói quen cá nhân của nó.

Bất luận kẻ nào cũng sẽ có tư duy định thế, một khi tìm được thói quen tư duy cùng quy luật định thế của đối phương, liền có thể nhanh chóng nắm chắc phong cách cùng mô hình đại khái.

Mấy giây sau, vòng tròn thứ hai cũng không chống đỡ được nữa. Vòng tròn thứ hai ghi lại tất cả dấu vết tư liệu ghi hình của Team, một khi thất thủ, có thể sẽ tiết lộ bí ẩn của hoa ngữ!

Bốp.

Đúng lúc này, Thải Hồng Đường hai tay nhanh chóng tụ hợp ra quả cầu ánh sáng, vào giờ khắc này bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, ngưng tụ nén thành một đóa tú cầu màu tím cỡ bình thường.

“Hết rồi” cô ngẩng đầu lên. Hai mắt sáng ngời như sao.

Thắng bại đã phân.

…….

Trên mặt đất Bạch Tinh xa xôi, một tòa thành thị cơ giới trắng như tuyết trôi nổi trên mặt đất.

Saruman thân mặc bộ quần áo điện tử, làn da toàn thân khảm nạm vô số chíp thật nhỏ, lúc này chíp sáng lên quang văn màu trắng.

Hắn đang đứng ở chỗ cao nhất trong đại sảnh một tòa phong cách Thần Điện ở thành thị, hai mắt một mảnh trắng noãn, nhìn về phía xa chiếm tầm mắt hơn nửa bầu trời Địa Nguyệt.

Đây chính là cái giá phải trả để khiêu chiến thần.

Hắn một tay điểm một cái, vô số vô chương trình tự nước lũ, tựa như gió tịch diệt, theo vô số sóng điện bay ra, vô số siêu toán cùng thiết bị điện tử bên trong hai viên tinh cầu dưới mặt đất điên cuồng tuôn về phía Toại Dương Địa Nguyệt.

phía dưới cả tòa thành thị mà Saruman đang đứng, cũng bắt đầu sáng lên mảng lớn quang văn.

Quang văn màu trắng tựa như hoa văn khắc trên mặt kiến trúc thành thị.

Chúng điên cuồng cung cấp cho Saruman sức mạnh tính toán và sự bảo vệ tối đa.

Nếu lựa chọn một bước cuối cùng cũng không lùi, vậy ban cho ngươi chết não đi!

Vô hình tin tức trong không gian, lúc này từ mặt ngoài Bạch Tinh thoáng cái bộc phát ra vô số sao băng bạch sắc.

Chúng bay ra, kéo theo cái đuôi thật dài, mỗi một vệt đều có tính xâm nhập siêu cường độc lập cùng năng lực tự phục chế, chỉ cần bị một vệt thấm vào, hết thảy liền triệt để kết thúc.

Không thể đếm được lượng lớn virus điện tử, mỗi một vệt sao băng đều có thể làm cho cao thủ đứng đầu an ninh mạng cao thủ sứt đầu mẻ trán, mỗi một vệt sao băng đều đại biểu cho một loại phương hướng xâm nhập.

Giờ này khắc này vô số cá thể hội tụ cùng một chỗ, nhằm phía Toại Dương.

Nếu Thải Hồng Đường không thoát khỏi trạng thái điều khiển sóng não, kết cục nhất định là hoàn toàn chết não.

Nhưng ngay khi vô số sao băng màu trắng tiếp cận Địa Nguyệt.

Một chút tử quang, từ vị trí Toại Dương chợt sáng lên.

Thải Hồng Đường trôi nổi trong không gian thông tin, một đóa tú cầu tím trong tay phóng ra ánh sáng tím nhu hòa không chói mắt.

"Nếu ngươi là thần."

Như vậy ta hiện tại, lại là cái gì?

Cô im lặng ngẩng đầu, nhẹ nhàng ném tú cầu tím về phía trước.

Tú Cầu nho nhỏ kia vừa rời khỏi tay, liền hóa thành một đạo tử quang, nổ tung, bay về phía Bạch Tinh.

Tử quang kéo dài, ngưng tụ thành một đạo kim quang nhỏ, trong phút chốc vượt qua khoảng cách song tinh, phá tan tầng phòng hộ mạng lưới lớn mặt ngoài Bạch Tinh.

Hệ thống gây nhiễu thông tin xuyên qua thành phố.

Trong nháy mắt một phần mấy chục vạn giây, nhằm phía Saruman đang ngạc nhiên.

Không có gì có thể ngăn cản ánh sáng màu tím này.

Nó tựa như kim tiêm tinh khiết sáng chói nhất, đâm thấu tất cả ngăn ở trước người.

Phụt!

Bên cạnh Saruman đại lượng vòng tròn tường lửa trong nháy mắt xuyên thấu, vỡ nát, nổ tung.

Hắn ngạc nhiên ngẩng đầu lên, thân thể giống như bị lực trùng kích cực lớn đánh trúng, hơi ngẩng lên.

Đây là!?

Xèo xèo xèo!!!

Trong lúc ầm ầm, thân thể hắn nổ tung, bên trong tuôn ra mảng lớn kim quang nhỏ màu tím.

Vô số mũi kim tử quang lấy hắn làm trung tâm, cấp tốc nhuộm thành màu tím chung quanh.

Tòa thành thị máy móc khổng lồ có thể so với Toại Dương này, trong nháy mắt đã bị nhuộm thành màu tím.

Tử quang không chỉ thế, còn nhanh chóng khuếch tán truyền nhiễm khắp bốn phương tám hướng.

Những chiếc kim ánh sáng di chuyển với tốc độ ánh sáng qua những vùng đất rộng lớn, những con sông, đại dương rộng lớn.

Xuyên qua từng thành phố, xuyên qua thiết bị di động trên người Bạch Tinh không đếm hết.

Hai giây sau

Toàn bộ xung quanh Bạch Tinh, vờn quanh vô số tin tức điện từ dao động, nhao nhao bị nhuộm thành một loại dao động đặc biệt.

Thải Hồng Đường ngẩng đầu nhìn Bạch Tinh, trong mắt cô, trong mắt tất cả hacker song tinh.

Tinh cầu vốn màu trắng kia, đã bị nhiễm thành màu tím vô tận

Ánh sáng tím không thể đếm được hội tụ thành vô số cánh hoa trên bề mặt Bạch Tinh.

Cánh hoa kết hợp thành một bông hoa lớn hơn.

Thẳng đến cuối cùng, hoàn toàn hình thành một đóa Tú cầu khổng lồ!

Giờ này khắc này, virus màu trắng lúc trước bay về phía Thải Hồng Đường, cũng nhao nhao bị nhuộm thành màu tím, nửa đường tự động phân giải, hóa thành mưa phùn, tiêu tán trong vô hình.

Tú cầu tím khổng lồ, vào giờ khắc này chậm rãi mở ra hoàn toàn tiến vào không gian mạng

Chương 984: Cuộc đấu thế giới mạng 8

“Quả thực ngu xuẩn. “Thải Hồng Đường trong tay ngưng tụ ra một đóa tú cầu tím mới, đưa lên chóp mũi nhẹ nhàng ngửi.

Bây giờ, ai là thần?

Cô nhẹ giọng hỏi.

Thanh âm theo sóng dao động trong nháy mắt truyền khắp mạng lưới hai tinh cầu.

Toàn cầu một mảnh im lặng.

Tất cả những người đứng xem đều ngơ ngác nhìn một màn trước mắt này.

Trên Bạch Tinh tất cả trung tâm thương mại, tất cả màn hình điện tử, màn sáng, điện thoại di động của tất cả mọi người, thiết bị thông minh cá nhân.

Vào giờ khắc này, đều tự động mở ra phóng ra ngoài, vô số điện tử hợp thành giọng nữ tại giờ khắc này đồng thời vang lên.

Bây giờ, ai là thần?

Mấy tỉ người Bạch Tinh mờ mịt lúng túng, còn tưởng rằng là thiết bị hư hao, nhưng rất nhanh, chính phủ mạnh mẽ nhúng tay, ngăn cách tất cả thông đạo tin tức đến Bạch Tinh, nhằm ngăn cho mọi người không biết chân tướng.

Nhưng tất cả phi hành khí tự động, tàu hư không, cho dù là tư nhân công lập, hết thảy các nơi có tự động hóa, đều vang lên những lời này của Thải Hồng Đường.

Cho dù Bạch Tinh mạnh mẽ cắt đứt điều khiển từ xa của Thải Hồng Đường, nhưng virus tú cầu tím tự phục chế cùng ẩn giấu, cũng không phải dễ thanh trừ như vậy.

Rất nhiều nhà máy sản xuất máy bay chiến đấu tự động nối mạng, v. v., đều nổ tung.

Các loại căn cứ quân sự bắt đầu hỗn loạn hệ thống, vũ khí phóng lung tung.

Mặt ngoài Bạch Tinh, lúc này trong vũ trụ cũng có thể nhìn thấy, có vô số ánh lửa thật nhỏ nổ tung, thường xuyên nổ tung

trên mặt tinh cầu.

Sự xâm lấn và lan tràn nhanh chóng của tú cầu tím, trong thời gian cực ngắn đã khiến cho rất nhiều nhà máy và cơ cấu vận tải của Bạch Tinh bị tê liệt.

Rất nhiều người Bạch Tinh dung hợp thân thể với chup , nháy mắt liền bị Tú cầu tím cắn nuốt, tùy ý công kích tất cả mọi người chung quanh.

Trong số hàng chục thành phố của Bạch Tinh, hơn một nửa đã rơi vào bạo loạn.

Mà Saruman vốn thuộc về Định Hải Thần Châm Bạch Tinh, lúc này đã sớm không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Như Thải Hồng Đường đã nói trước đó.

Thắng bại đã phân.

……

Hoàng cung Nghi Quốc.

Nghi Hoàng vừa mới ra lệnh. Cùng Đông Quân nhỏ giọng trao đổi chi tiết sắp xếp, đang muốn trở về chỗ cũ.

Tít Tít Tít

Bỗng nhiên trên màn sáng truyền ra tiếng báo cấp tốc.

Rất nhiều tân khách vừa rồi còn đang tán gẫu, lúc này bỗng nhiên xôn xao.

Tầm mắt của tất cả mọi người, đều tập trung ở trên màn ánh sáng trực tiếp truyền hình trực tiếp cuộc chiến giữa Saruman và Thải Hồng Đường.

Sắc mặt tất cả mọi người rung động, không tự chủ dừng lại tất cả động tác trên tay.

“Hả? “Nghi Hoàng cùng Nghi Hậu đều phát hiện manh mối, nhao nhao dời tầm mắt.

Lại phát hiện vừa rồi còn là một điểm sáng sắc xanh, lúc này lại đang nhanh chóng phản công.

Tít

Tảng lớn điểm màu xanh đại biểu cho Thải Hồng Đường, nhanh chóng bao phủ về phía màu đỏ của Saruman.

Không riêng gì như thế, sắc xanh nháy mắt liền xông lên Bạch Tinh với một tốc độ nhìn trân trối nghẹn họng, hoàn toàn bao phủ Bạch Tinh trong sắc xanh.

“Trò chơi kết thúc. “Trong màn sáng đột nhiên truyền ra một giọng nữ tổng hợp điện tử. Cảm tạ bệ hạ cùng với chư vị tương trợ”.

Bốp.

Sắc xanh trên màn sáng, nháy mắt biến hóa thành màu tím.

Tất cả điểm sáng màu tím hội tụ thành một đóa tú cầu màu tím xinh đẹp, hiện ra trước mặt mọi người.

Hiện trường một mảnh im lặng.

Nghi Hoàng ngây ngẩn cả người, đây chính là hoàng cung.

Ước chừng mấy giây sau.

Bốp bốp bốp.

Bỗng nhiên nghi hậu bên cạnh ông ta, mỉm cười vỗ tay.

Tiếng vỗ tay thanh thúy tựa như một tín hiệu, nhất thời truyền nhiễm tất cả cao tầng ở đây.

Rào.

Ở đây tất cả mọi người, bao gồm tất cả Cửu Nghi, thậm chí ngay cả Đông Quân, cũng đều nhẹ nhàng vỗ tay.

Trong Cửu Nghi, ánh mắt Hắc Phượng Triệu Thành Tích phức tạp, bưng rượu trong tay im lặng không nói.

“Nhìn cái gì mà nhìn, vỗ tay đi. “Thanh âm Đông Quân từ phía sau hắn bay tới.

Triệu Thành Tích thân thể run lên, quay đầu lại nhìn thấy con ngươi Đông Quân trừng như chuông đồng, nhìn chằm chằm hắn, rất có xu thế không vỗ tay sẽ bóp chết hắn.

“Đây là quốc cừu gia hận! Một chút ân oán lúc trước ở trước mặt đại sự bực này đều buông xuống cho ta! “Đông Quân cảnh

cáo nói.

“Mục lão. “Triệu Thành Tích muốn nói gì đó, nhưng vẫn gật gật đầu, buông ly rượu nhẹ nhàng vỗ tay.

Bạch Tinh cùng Địa Nguyệt đánh nhau nhiều năm như vậy, song phương tử thương cùng tổn thất sớm không cách nào đo lường, có thể nói Nghi quốc tuyệt đại bộ phận gia tộc đều cùng bên kia có huyết hải thâm cừu.

Cho nên, chỉ cần có thể đè qua đối diện.

Đó là danh dự quốc gia!

“Nhìn xem, Bạch Đế không phải muốn dùng tinh anh dẫn dắt thế giới, bình dân không tính là người sao? không phải tự cao cho rằng hệ thống đào tạo bồi dưỡng của bọn họ mạnh hơn chúng ta rất nhiều sao? còn bốc phét cái gì mà từ bỏ huyết nhục, triệt để dung hợp AI trở thành nhân loại mới, hoàn thành nhảy vọt sinh mệnh. Bây giờ thì sao? còn nhảy vọt sao?”

Đông Quân cười lạnh, ông ta vẫn không thích nói chuyện, đó là bởi vì trong mắt ông ta, phần lớn mọi người đều là rác rưởi, đều là quân cờ không thể quyết định vận mệnh của mình.

Nhưng lạnh lùng cùng lạnh nhạt, không có nghĩa là ông ta không thích trào phúng.

Đặc biệt là khi trào phúng đối thủ cũ Bạch Đế.

Ông ta dùng sức nắm râu mép, sắc mặt vẫn bình tĩnh, nhưng từ vành tai ửng đỏ, cùng một hơi hiếm thấy nói nhiều lời như vậy, có thể nhìn ra ông ta hiện tại rất kích động, rất sảng khoái.

Nghi hậu che miệng nhẹ nhàng mỉm cười, Nghi hoàng cũng bất đắc dĩ dùng thân che thê tử.

Dù sao nghi hậu ngoại trừ thân phận hoàng hậu ra, vẫn là học sinh năm đó của Đông quân.

Nghi hậu dám cười, những người còn lại cũng không dám, chỉ có thể nhao nhao cúi đầu.

Không có máu thịt, ý thức con người tồn tại trên mạng, kết quả chính là như vậy, đạt được tự do, cũng dễ dàng mất đi tất cả.

Chương 985: Cuộc đấu thế giới mạng 9

Đinh Mộng khỏi hẳn khôi phục chút ít nhẹ nhàng thở dài.

Bạch Tinh không có Saruman trấn thủ, trong thời gian ngắn sợ là sẽ lâm vào đại hỗn loạn, hôm nay chính là thời cơ tốt để chúng ta tiến công quy mô lớn.

“Nghiêm gia lần này lập đại công rồi! Không hổ là đại tộc nổi tiếng về an ninh mạng! Thiên tài bậc này cũng có thể bồi dưỡng ra”.

Cụ thể sắp xếp như thế nào, còn phải xem tình huống thực tế của Bạch Tinh, không thể nóng vội.

Số liệu chi tiết chúng ta không lấy được, vẫn phải hỏi Thải Hồng Đường.

“Nghiêm Nhược đại nhân, phương diện này Khanh tự mình hỏi đến, như thế nào?“Nghi Hoàng cũng đi theo mọi người nhìn về phía Cửu Nghi Nghiêm Nhược.

Ngân Tước Nghiêm Nhược vẫn trấn định như cũ, bưng chén rượu đứng ở trong góc, không nhúc nhích.

Nghe được hỏi, mặt ông ta lộ vẻ khó xử.

“Thải Hồng Đường là trực hệ nhỏ nhất của tộc tôi, từ sau khi tiến vào Góc chết, gia tộc và cô ta không liên lạc nhiều lắm.”

“Có thể hỏi xem cô có cần trợ thủ hay không, thân phận người Góc chết, cuối cùng….” Nghi Hoàng thở dài, mang theo một tia tiếc hận.

“Được. “Nghiêm Nhược nghiêm túc gật đầu.

……..

Toại Dương.

Trong biển cây gần Vân Sơn rậm rạp.

Lý Trình Di và Tân Đức Lạp cũng vỗ tay.

“Thật tốt. “Hắn từ đáy lòng thở dài.

“Thấy chưa? “Tân Đức Lạp cười nói,” Cho dù cậu không ở đây, hiện tại bọn họ cũng đã có thể một mình gánh vác toàn bộ

Minh Viễn.

Đây là sức mạnh cậu giao cho bọn họ.

“Không. “Lý Trình Di lắc đầu,” Tôi chỉ cho bọn họ một khởi điểm.

“Nhưng điểm khởi đầu đó mới là điều quan trọng nhất.”

Thải Hồng Đường bay ra từ sân sau, nhẹ nhàng rơi xuống đất, đẩy ba lô cá nhân ra phía sau.

“Anh Di, nói cho anh một tin tức tốt, em vừa thừa dịp thời gian cực ngắn xâm nhập Bạch Tinh, tìm được một phần tin tức về Lê n và Viễn Ảnh!”

“Trong đó gồm cả ghi chép về thử nghiệm lúc trước bọn Lê n thoát khỏi Góc chết!”

……..

Hồng Nham Tinh

Bão cát bàng bạc, tựa như cái phễu khổng lồ, cuốn lấy tất cả khí lưu bốn phía, hợp thành một đường long quyển khổng lồ nối trời nối đất.

Tiếng gào thét ù ù tựa như lệ quỷ gào thét.

Chính giữa Long Quyển, Phong Nhãn lại là một nơi yên tĩnh hoàn toàn khác.

Nơi này có hình nón ngược, bốn phía đều là vách gió cát bụi màu đỏ chuyển động cực nhanh, tạp âm ầm ầm tầng tầng chồng lên nhau, hình thành chấn động giống như sấm sét.

Trong khu vực yên tĩnh này, một hình người mơ hồ toàn thân bao phủ ánh sáng xanh, lẳng lặng trôi nổi giữa không trung.

Hình người mặc một bộ trang phục bó đặc thù tràn ngập hoa văn vòng tròn, các vòng tròn màu sắc lớn nhỏ không đồng nhất.

Nếu không phải thân thể của hắn thỉnh thoảng sẽ lóe ra một chút, có lẽ một bộ trang phục này đặt ở trong đám người Địa Nguyệt hiện giờ, cũng không thích hợp.

Bốp.

Một nhân ảnh xuất hiện ở phía sau hắn, là một nữ tử toàn thân cũng lóng lánh bạch quang.

“Saruman thua, não của hắn đã triệt để tử vong, hồi phục lại phải chờ đợi hồi lâu, cục diện tốt đẹp của chúng ta cũng bởi một quyết định tùy tiện của ngươi mà bị đứt đoạn, ta cần một lời giải thích!”

Thanh âm nữ tử lạnh như băng, đôi mắt đen nhánh nhìn chằm chằm vào hình người màu xanh.

“Mộ Ngôn!” Thân hình ánh sáng xanh xoay người, nhìn về phía nữ tử, “Thế giới đang mất cân bằng, ngươi hẳn là cũng cảm giác được, mặc dù chỉ là một chút manh mối, nhưng cũng phải bóp chết.”

“Ta đang phối hợp với bên phía Bạch Đế, ngươi nơi này chỉ là há miệng ngược lại dễ dàng.” nữ tử lạnh lùng nói, “Hiện tại cục diện tốt đẹp bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, Bạch Tinh tổn thất không nhỏ, thậm chí đến thương gân động cốt, ngươi kế tiếp chuẩn bị kết thúc như thế nào?”

Khu vườn Vận Mệnh không thể trừ khử được, ngược lại bên mình lại tổn thất một đại tướng, Saruman mặc dù thực lực cá thể rất kém cỏi, nhưng về mặt internet, có thể có yểm hộ rất lớn cho tổ chức

Hôm nay lại bị đánh nổ?!

Không thể tin được.

Cho dù phát lại bao nhiêu lần, Mộ Ngôn đều cảm giác khó có thể tin, sức mạnh Saruman trên phương diện internet, đó là hoàn toàn xứng đáng Thần, nhưng bây giờ

“Không sao. “Hình người ảnh sáng Xanh bình tĩnh nói. Hết thảy, rất nhanh có thể bình phục, trật tự sắp khôi phục nguyên trạng, Khu vườn Vận Mệnh không nên tồn tại, phải triệt để trừ khử. Mà mồi nhử bọn họ một mực tìm kiếm, ta đã thả ra.

“Ngươi nói Kình Đảo? “Nữ tử sửng sốt.

“Đúng, năm đó Lê n cùng Lam Mộng sơn chủ cuối cùng hoàn thành nghi thức địa phương, Lam Mộng sơn chủ thành công, nhưng Lê n lại chỉ là đem chính mình quên đi, không nói

nhiều những thứ này, Lam Mộng là sau khi thành công lựa chọn buông bỏ. Lê n là sau khi thành công, lựa chọn muốn mang những người khác cùng thoát khỏi Góc chết. Nhưng cho dù là loại nào, bọn họ đều ở Kình Đảo lưu lại một đoạn dấu vết tồn tại vĩnh hằng. Chỉ cần có thể tìm được đoạn dấu vết kia, người đến sau cũng có thể thành công."

"Nhưng cấm kỵ học thức không cách nào lặp lại, cho nên một lần chỉ có thể thành công một lần, vả lại, đó là hi vọng duy nhất, nếu người thành công rời đi, nơi này sẽ mất đi tất cả hi vọng đem trầm luân vĩnh hằng đi." nữ tử lạnh lùng nói.

"Thế giới, vận mệnh, vốn là tàn khốc như thế. Hết thảy từ lúc sinh ra, liền đang không ngừng đi về hướng tiêu vong. Chúng ta như thế, thế giới cũng như thế. Duy nhất hy vọng có thể có được một thứ đã là nhân từ cực lớn." Hình người sánh sáng xanh thở dài.

"Đây là dương mưu sao? Ngươi chuẩn bị giải quyết triệt để bọn họ ở Kình Đảo? "Nữ tử hỏi.

Đúng vậy, cho dù biết rõ có thể là cạm bẫy, nhưng đó là nơi duy nhất, bọn họ sẽ không thể không đến. "Hình người ảnh sáng xanh thở dài.

…….

Chương 986: Kình đảo 1

Căn cứ ngầm của Thụ Hải tại núi Toại Dương.

Một nhóm người ở Khu vườn Vận Mệnh đang tụ tập lại để xem một đoạn tài liệu tuyệt mật mà Thải Hồng Đường nhận được từ Bạch Tinh.

"Đoạn tư liệu này là đến từ bên trong thư phòng mật thất Bạch Đế, là tin tức ghi lại từ bên trên một khối chip đặc thù. Nơi đó có mạng lưới vật lý ngăn cách,em thông qua máy phóng xạ lắp ráp đơn giản ở phụ cận điều khiển robot tự động, sau khi quét dòng điện nội bộ ảnh hưởng đến tín hiệu mô phỏng, mới thu được tài liệu này, quá trình này vô cùng gian nan, vượt xa tưởng tượng của mọi người." Thải Hồng Đường hiện tại hồi tưởng đều lòng còn sợ hãi.

Nếu không là cô được hack, làm Thần 10 phút đồng hồ, việc này thật đúng là không có khả năng làm được.

Cái khác không nói, chỉ nói chế ra một đoạn chương trình cường đại có thể thông qua sóng vô tuyến mạnh mẽ xâm lấn nội mạng phong bế, độ khó này. Đối với hacker bình thường mà nói, căn bản là không có khả năng thực hiện.

Chỉ riêng bức tường đã dày hơn 10 mét.

Cũng chính là lúc ấy cô năng lượng vô hạn, mạnh mẽ tụ hợp ra một đoạn Trojan không nên tồn tại ở thế giới để xâm nhập, cuối cùng mới lấy được tài liệu.

“Vất vả rồi. Tất cả mọi người đều nhìn thấy sự hy sinh và nỗ lực của em”. “Lý Trình Di nhìn vẻ mặt dở khóc dở cười, bất đắc dĩ của Long Môn Điếu.

“Được rồi”Thải Hồng Đường vẻ mặt không sao cả,” Không thể không nói cảm giác kia thật sự sảng khoái”.

“Lại nói tiếp, năng lực này của Long Môn điếu, nếu như có thể phối hợp sử dụng với năng lực khác của chúng ta.” Đại Hùng ở một bên rất rõ ràng động tâm.

Nếu như hoa ngữ của cô có thể sử dụng mà không tiêu hao tinh lực vô hạn, Lý Trình Di lúc này cũng nghĩ tới điểm ấy.

Hoa ngữ Trầm mê chi thủ của hắn, đều là tương đương biến thái theo tỉ lệ tiêu hao hoa ngữ, nếu như mười phút mà không bị tiêu hao, vậy có nghĩa là hắn có thể mạnh mẽ khống chế bất luận kẻ địch nào trong vòng mười phút!

Đây quả thực là thần kỹ!

Đối với sức mạnh hoa ngữ, 10 phút là quá nhiều thứ có thể làm được.

“Được rồi, trước không nói cái này, xem băng ghi hình. Hy vọng lần này có thu hoạch. “Tân Đức Lạp vỗ vỗ tay, hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Mọi người nhao nhao hoàn hồn, nhìn về phía màn hình lớn trên tường trong phòng nhỏ.

Nhấp chuột để xem.

Bộp.

Màn sáng màu trắng thoáng cái đen kịt.

Thanh play phía dưới bắt đầu chậm rãi phát hình

Mỗi lần trước khi tiến vào, ta đều ghi lại một phần di thư, lần này cũng không ngoại lệ.

Một giọng nam trầm thấp bình tĩnh, ở sau lưng hình ảnh vang lên, giống như tiếng thuyết minh của phim

Khoảnh khắc nghe thấy giọng nói đó, biểu cảm của Tân Đức Lạp khẽ run lên.

Là nó! Là con trai tôi!

Ông ta bất giác nắm chặt gậy, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào hình ảnh.

Lý Trình Di nhìn ông ta, đưa tay vỗ nhẹ bả vai, tỏ vẻ an ủi.

Trên màn sáng, thanh âm kia vẫn còn tiếp tục.

Cho đến nay ta đã tiến vào Góc chết 12 lần, độ khó càng lúc càng lớn, mức độ nguy hiểm càng lúc càng cao. Tâm lực ta đã càng ngày càng tiều tụy.

Có lẽ, lần này, chính là điểm cuối cùng của ta.

Vừa dứt lời, trong hình tối đen như mực, từ từ sáng lên một chút ánh lửa màu vàng. Đó là một bàn tay cầm một que diêm mới châm.

Đầu que diêm cháy chậm rãi, phát ra ánh sáng dịu dàng và nhỏ bé.

Lam Mộng sơn chủ thông qua Quyển sách vặn vẹo, cùng văn bản Aria, các ghi chép về hiểu biết dị thường của Lam Mộng sơn chủ, để lại manh mối rõ ràng.

Ta truy tìm manh mối tới đây, trên đường đã có 36 thành viên trong team biến mất.

Mà nơi này, chính là nơi kết thúc cuối cùng.

m thanh rơi xuống.

Trong màn hình, tay cầm diêm, không ngừng di chuyển về phía trước.

Anh ta dường như đang ở trong một hang động với một lối đi hẹp rộng hai mét phía trước. Hai bên là vách núi dốc đứng thô ráp, có lúc đỉnh đầu sẽ có thứ gì đó không hiểu thoáng cái bay qua.

“Ta hiểu Lam Mộng tiền bối, bởi vì nguyên nhân học thức cấm kỵ, ông ấy muốn trực tiếp nói cho người chân tướng là chuyện không có khả năng. Học thức đầy đủ duy nhất tính là đại biểu chỉ có một con đường, chỉ có thể có một người đạt tới điểm cuối.”

Còn lại, chỉ có thể thông qua phương thức khác đạt được thành công, nhưng.”

Trong màn hình, người đàn ông giơ tay lên, liếc nhìn chiếc đồng hồ màu trắng trên cổ tay, trên chiếc đồng hồ có một màn hình lớn hiển thị rõ ràng thời gian địa điểm, nhiệt độ, độ ẩm, nhiệt độ cơ thể, tim đập vân vân.

Bộp.

Thải Hồng Đường lúc này đột nhiên tạm dừng phát sóng.

“Từ đây trở đi, vừa rồi tôi đã thử qua, không có cách nào nhìn thấy bất kỳ hình ảnh nào, âm thanh cũng không thể nghe được, cho nên tôi thông qua thông tin đồng hồ đưa ra, tìm được vị trí cụ thể.”

Cô quay đầu nhìn về phía mọi người.

Nói cách khác,em đã tìm được nơi Lê n đi cuối cùng năm đó, nơi gọi là Kình Đảo.

“Nhưng hắn ở Kình Đảo gặp phải cái gì, chúng ta không cách nào biết được. “Lý Trình Di nói.

“Vâng. Cho nên em đề nghị, chờ Phan n tỉnh táo lại, mang theo hắn cùng đi thăm dò. “Thải Hồng Đường nói.

‘Không còn kịp rồi. Góc chết của tôi sắp tới, lúc này đây có thể đi qua hay không tôi còn không biết. “Râu nâu trầm giọng nói.

“Các ngươi không cảm thấy, tin tức lần này tới quá dễ dàng sao? giống như là Lê n tại cố ý thả ra tin tức, giống như dẫn người đi qua đó?” Đại Hùng nói khẽ

Không cần cảm thấy, chính là có người cố ý dẫn chúng ta đi qua. Hy vọng thoát khỏi Góc chết, cho dù có thật hay không, chúng ta cũng không thể buông tha bất cứ một tia khả năng nào. “Lý Trình Di nói.

“Tiếp tục đi. “Anh nhìn về phía Thải Hồng Đường.

Hình ảnh tiếp tục được phát

Hình ảnh bắt đầu vặn vẹo từ nơi này, biến thành từng mảng màu sắc vặn vẹo .

Chương 987: Kình đảo 2

Hơn mười phút sau, mới trong nháy mắt khôi phục bình thường.

“Vừa rồi nói những nội dung kia, có tính duy nhất, nếu như ta chết, như vậy chúng hẳn là sẽ khôi phục bình thường, nếu như ai đó nhìn thấy thì có nghĩa là vận khí của ta cũng không tệ, hẳn là còn sống, ta nên cao hứng.” Giọng nói Lê n tiếp tục.

Trong hình, que diêm trong tay người đàn ông nhanh chóng tắt, anh ta lại rút một que diêm nữa, tiếp tục châm.

“Ở đây không thể sử dụng bất kỳ phương tiện chiếu sáng nào, chỉ có thể sử dụng hộp diêm được đưa ra ở cửa để chiếu sáng, và trước khi hết diêm, nếu bạn không thể ra khỏi lối đi này, bạn sẽ bị nhốt ở đây mãi mãi và trở thành một phần của nơi này.”

Đột nhiên Lý Trình Di nhíu mày.

“Chờ một chút, nơi này, nếu trong động không thể dùng bất kỳ vật phẩm khoa học kỹ thuật nào, vậy đoạn băng ghi hình này, là như thế nào tới?”

“Rất hiển nhiên, vật phẩm khoa học kỹ thuật không thể sử dụng. “Đại Hùng gật đầu.

Lý Trình Di trong nháy mắt cũng nghĩ tới một ít năng lực tương tự, trong tự nhiên, cách ghi hình mà không dựa vào

khoa học kỹ thuật điện tử, tuy rằng ít, nhưng quả thật tồn tại.

Lúc này trong hình ảnh, Lê n tiếp tục đi về phía trước, từng cây diêm không ngừng bị đốt, lại dập tắt.

Cuối cùng, cho đến khi que diêm thứ hai mươi, trong hộp chỉ còn lại hai que cuối cùng.

Nếu không tìm được lối ra, hắn có thể phải chết không thể nghi ngờ.

Mà đúng lúc này, Lê n dừng lại.

“Đến rồi. “Hắn bỗng nhiên nói, trong thanh âm lộ ra một cỗ mệt mỏi cùng vui vẻ nồng đậm.

“Chính là nơi này. Đường biên giới của thế giới.Huyễn Hải của thế giới hư và thực nối liền với Biển Đen.

Huyễn Hải!?

Mấy người ở đây đều sửng sốt.

Rất hiển nhiên, tất cả mọi người là lần đầu tiên nghe đến cái tên này.

“Biển Đen, Biển Trắng, Huyễn Hải hay còn gọi là Biển ảo, đây là ba nền tảng của sự vật lớn. Biển đen sinh sôi tất cả, biển trắng là hy vọng của tất cả, Huyễn Hải ở giữa, lúc ẩn lúc hiện, tồn tại theo một cách không thể tưởng tượng và hiểu được.”

“Ta không thể nói thêm được, học thức cấm kỵ ở chỗ này hạn chế cực lớn, tri thức, càng trân quý, có thể mang đến hiệu quả càng mạnh cho bản thân. Rất nhiều tri thức thậm chí ngay cả ghi chép ngôn ngữ văn tự của chúng, đều có sức mạnh đặc biệt. Mà nơi này.”

Trong hình ảnh.

Lê n đi thẳng về phía trước, đi tới cuối một vách đá nhô lên.

Đứng trước vách đá cuối cùng, hắn cúi đầu, nương theo ánh sáng que diêm, chiếu sáng mặt đất nham thạch dưới chân.

Mặt đất kia lại đang phân giải!

Từ thể rắn, nhanh chóng phân tán, hóa thành vô số điểm đen, bay về phía trước, dung nhập vào trong bóng tối vô hạn.

“Biển Trắng tồn tại hết thảy điểm cuối, mà Huyễn Hải hiện lên hết thảy con đường. Bọn họ không cách nào quan sát, không cách nào nhận thức, chúng ta có thể nhìn thấy, chỉ có một chút biểu tượng”.

Lê n tiếp tục nói.

Hắn từ trên người lấy ra một quả trứng gà luộc chín, ném về phía trước.

Phụt.

Trứng gà trong nháy mắt ở giữa không trung phân giải thành vô số điểm đen, biến mất không thấy.

“Đến rồi, chính là nơi này, chỉ cần hoàn thành bước thứ hai, chặt đứt liên kết trên người ta. Liên kết Góc chết. Chính là căn tuyến này khiến có thể tìm được ta vào bất cứ lúc nào, bất cứ nơi nào tại Góc chết, cho dù ta thân ở phương nào, đều không thể thoát khỏi. Cho nên. Chỉ cần chặt đứt cái liên kết này.”

Lúc này trong hình ảnh, Lê n cúi đầu, nhìn về phía lồng ngực mình.

Nơi đó không biết lúc nào, mọc ra một thứ giống như sợi dây thừng màu nâu.

Dây thừng đâm thật sâu vào ngực hắn, bị kéo thẳng tắp.

‘Chỉ có ở chỗ này, mới có thể thấy rõ ràng, dây dưa trên người ta. “Lê n nói.

“Chặt đứt nó, không có biện pháp triệt để thoát khỏi Góc chết, nhưng có thể một đoạn thời gian rất dài, tránh cho chồng lên độ khó Góc chết. Chỉ có sử dụng Viên đá ẩn nấp mới có thể chặt đứt, hơn nữa còn có thể tạm thời né tránh Góc chết tiếp theo truy đòi.”

Viên đá ẩn nấp, là từ!

Răng rắc.

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, hình ảnh bị kẹt.

Nội dung phía sau đâu!? “Lý Trình Di mở to hai mắt, hắn đang nhìn thấy thời điểm mấu chốt!

Viên đá ẩn nấp này nếu quả thật hữu dụng, hắn đi Thiếu m trước cũng không cần lo lắng độ khó Góc chết chồng lên nhau, hoàn toàn có thể ở bên kia hoàn toàn trưởng thành đến đỉnh điểm, rồi lại trở về!

Nhưng đến thời khắc mấu chốt, video này cư nhiên rớt dây xích!?

“Không có. “Thải Hồng Đường lắc đầu. “Đó là tất cả những gì em tìm thấy.”

Đây hoàn toàn là mồi nhử, hơn nữa còn là mồi nhử rất mạnh! “Lý Trình Di kịp phản ứng.

Địa chỉ Kình Đảo đã cho, chúng ta đã cho thứ chúng ta muốn, tất cả lý do ngăn cản chúng ta đi, người ta đều giải quyết cho chúng ta. Nghĩ như vậy, sắp xếp thật chu đáo.

Không thể không nói, lần này bất kể là ai thả ra mồi nhử, đều không thể hiểu được, tạm thời thoát khỏi Độ khó Góc chết chồng lên nhau, đối với hắn mà nói trọng yếu như thế nào.

“Vậy khi nào chúng ta xuất phát? “Thải Hồng Đường nhìn về phía hắn.

“Một mình anh đi là được, hai người đi cũng nguy hiểm, anh đi trước rồi nói sau. “Lý Trình Di lắc đầu.

Tư liệu lấy được từ Bạch Đế, bố trí chu toàn như vậy, rất rõ ràng, kẻ đứng đằng sau tính toán chắc chắn chúng ta sẽ đi. “Tân Đức Lạp thở dài,” Để tôi tính toán tình huống xem thế nào”

Sau khi biết được tin tức nhiều hơn, hoa ngữ của ông ta có thể làm ra những dự đoán cũng cao hơn nhiều, khả năng tương lai cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

“Tảng đá ẩn nấp, nếu thứ này thực sự hữu dụng, tôi nhất định phải lấy được!”

Chương 988: Kình đảo 3

Tìm được vị trí rồi, ở quần đảo Sardin tại Phong Bạo Hải ở Bạch Tinh”Thải Hồng Đường nhíu mày nói.” Ở Bạch Tinh, sẽ rất khó giải quyết”.

“Anh có cách. “Ánh mắt Lý Trình Di lóe lên, nhìn hình ảnh trên màn hình, giọng nói trầm thấp.

Hắn phải chuẩn bị mọi thứ cho chiến dịch này.

Mặt khác, để phòng ngừa vạn nhất, người Viễn Ảnh nếu thật như hắn hiểu rõ đến tình huống như vậy, như vậy hoa thần vị thứ 10 vôns dự định lưu lại cho hoa cỏ trong Góc chết, hiện tại cũng không thể không dùng.

Phối hợp với sinh mệnh lực bàng bạc vô cùng cường đại trên người hiện tại, vừa vặn thích hợp phối hợp.

…….

Một ngày sau.

Chiến trường vũ trụ biên giới, một chiếc chiến hạm loại nhỏ chật vật trở về chiến khu Bạch Tinh, bề ngoài bốc khói đặc, khắp nơi là bên trong lộ ra khói mù.

Chân không vũ trụ nhanh chóng bị rút ra đám khỏi bên trong tàu, máy chế tạo không khí ở vào trạng thái sụp đổ bất cứ lúc nào.

Đám người nhân bản phần lớn đã lâm vào hôn mê, còn có thể hoạt động chính là nhóm tân nhân loại bán dung hợp.

Người của Bạch Tinh tự gọi mình là Tân nhân loại.

Con người hoàn toàn mới kết hợp hệ thống quản lý chip thông minh bán cơ khí.

Tân nhân loại thích nghi với môi trường hơn nhiều so với con người cũ.

Ngay khi chiến hạm nhanh chóng sửa chữa.

Đột nhiên chỗ chiến hạm bị tổn hại, không gian vặn vẹo rất nhỏ, phảng phất có thứ gì đó không thể thấy được trong nháy mắt chui vào.

Chỉ huy chiến hạm là công dân hạng nhất Bạch Tinh, thiếu tá đế quốc Mills Donald.

Toàn bộ chiến hạm ngoại trừ hắn, còn lại đều là quân sĩ nhân bản cùng tân nhân loại dung hợp.

Chỉ có hắn, còn giữ lại thân thể huyết nhục truyền thống.

Hắn luôn luôn tính tình nóng nảy, lúc này đang phẫn nộ quát lớn thủ hạ tân nhân loại tu bổ phi thuyền

Đột nhiên hắc quang chợt lóe.

Không gian phía sau Mills vặn vẹo, ngay sau đó, cả người hắn run lên, giống như điện giật, run rẩy một chút, đứng thẳng bất động.

“Quan chỉ huy? “Sĩ quan phụ tá bên cạnh mở to mắt máy móc phiếm hồng, vẻ mặt mờ mịt.

Không có việc gì.

Mills phục hồi tinh thần lại, đáy mắt hiện lên một màu vàng sậm thâm trầm.

“Toàn lực gia tốc tu bổ, nếu không chúng ta liền bay như vậy muốn bay tới khi nào?Không đến mười năm cũng đừng nghĩ trở về bản bộ!”

Vâng!

Nửa tiếng sau.

Chiến hạm tàn phá rốt cục bay đến đến một bến cảng quân sự của Bạch Tinh.

Mills bị thương nặng, nhân viên y tế vội vàng chạy tới đưa đến bệnh viện trung tâm cảng.

Mười phút sau.

Một y tá tóc vàng tại bệnh viện phụ trách chăm sóc Mills, mệt mỏi đi ra bệnh viện, tan tầm về nhà.

Trên đường về nhà, cô vào một nơi tên là siêu thị Thịnh Vượng, mua rau dưa trái cây cần dùng hôm nay.

Cơ thể nửa dung hợp vẫn cần ăn uống và nghỉ ngơi.

Nửa tiếng sau.

Trong siêu thị Thịnh Vượng, một gã đàn ông râu quai nón mặc trang phục thuyền viên lôi thôi lếch thếch, người nồng nặc mùi rượu, chậm rãi đi ra khỏi siêu thị, trở về thuyền của mình.

Ba tiếng sau

Trong bến cảng dân dụng phụ cận, một chiếc du thuyền xa hoa đi tới Phong Bạo Hải, chậm rãi rời bến cảng.

Một du khách đẹp trai tóc nâu ngắn, đang tựa vào mạn thuyền, ngắm nhìn cảnh sắc xinh đẹp xanh thẳm xa xa.

“Để ta xem, các ngươi chuẩn bị trước tiết mục gì.”

Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh, trong lòng tràn ngập chờ mong.

“Xin lỗi, đã không còn cách nào khác…” Bỗng nhiên, một giọng nói quen thuộc lắp bắp vang lên sau lưng hắn.

Lý Trình Di rùng mình, đột nhiên quay đầu lại.

Nhìn thấy ở phía sau hắn, một người đàn ông cao lớn toàn thân bọc trong áo khoác màu xám tro đang đứng.

“Rất vui được gặp lại anh,” người đàn ông lắp bắp tiếp tục chào hỏi.

“Sao anh nhận ra tôi? Ghosn. ” (Ghosn: đọc lại chương176 và 750).Trong lòng Lý Trình Di nghi hoặc, phải biết rằng, Ảnh Thế của hắn bây giờ, là Ảnh Thế hoàn mỹ có thể hoàn toàn nuốt chửng tất cả các chi tiết trong trí nhớ.

Cho dù bề ngoài hay là tin tức, hắn đều có thể trong thời gian ngắn bắt chước giống như đúc.

Nhưng chính là như vậy, đối phương cư nhiên trước tiên liền tìm được hắn.

“Bức xạ năng lượng, bức xạ trên người anh, quá lớn,” Ghosn trả lời.

“Không nên đi, Viễn Ảnh rất mạnh, sẽ chết! “Anh vươn tay, cố gắng nắm lấy tay Lý Trình Di.

Nhưng duỗi được một nửa liền rụt trở về, tựa hồ có điều gì khó nói, khiến hắn không thể chạm vào Lý Trình Di.

“Nếu ngay từ đầu anh đã khuyên can tôi, vậy tại sao bây giờ lại thử cứu tôi?Lập trường của anh là bên nào?”

“Tôi không thể nói “Ghosn bất đắc dĩ nói.

“Đã như vậy, làm sao anh biết, tôi không phải là đối thủ Viễn Ảnh?” Lý Trình Di lại hỏi, đối với nhân vật thần bí Ghosn này, hắn từ rất lâu trước kia đã rất hứng thú.

Tên này tựa hồ chỗ nào cũng có thể tìm được tung tích của hắn.

“Viễn Ảnh, là những người bất tử, bọn họ chết một lần, sẽ mạnh lên một lần, nhưng cũng sẽ, đánh mất càng nhiều lý trí.”

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di chậm rãi biến mất.

Hắn hiểu rồi.

Đây không phải là những quái vật Góc chết khác không ngừng bị giết rồi sống lại sao?

Giết một lần, lần sau xuất hiện sẽ mạnh hơn rất nhiều.

Chỉ có tìm được cách thoát ly, mới có thể hoàn toàn thoát khỏi dây dưa của quái vật Góc chết.

“Vì vậy, đó là một cái bẫy, đừng đi nữa”, Ghosn cố gắng thuyết phục một lần nữa.

Nhưng Lý Trình Di biết, chính mình không có khả năng buông tha, nếu Viễn Ảnh thật sự chính là bản thế giới này to lớn quái vật bản thổ Góc chết, như vậy hắn có lẽ thật có thể từ trên người bọn họ thu hoạch đầy đủ nhiều lợi ích.

“Đa tạ anh đã cung cấp tin tức, mặt khác, anh biết Lê n ở nơi nào không?”

Lý Trình Di lại hỏi.

Nghe được từ Lê n, thân thể Ghosn đột nhiên cứng đờ, lắp bắp còn muốn nói cái gì, nhưng lại không nói nữa, xoay người lảo đảo chạy đi.

Lý Trình Di đuổi theo lại phát hiện, đối phương mới đi qua một khúc quanh đã không thấy tăm hơi.

Giống như biến mất hoàn toàn từ hư không.

Chương 989: Kình đảo 4

Đứng trên boong tàu, trong số các hành khách đến và đi, hắn nhìn vào nơi Ghosn biến mất và đột nhiên cảm thấy một cảm giác quen thuộc.

Đặc tính của quái vật Góc chết sao? Xem ra mình chuẩn bị lúc trước không thừa"

Trên mu bàn tay phải của hắn, đột nhiên hiện lên một tia sáng vàng nhàn nhạt.

Tuy rằng hắn thực lực hùng hậu, các loại hoa ngữ quỷ dị vô cùng, nhưng đối mặt một tổ chức to lớn, khổng lồ, tồn tại không biết bao nhiêu năm.

Nên cẩn thận một chút cũng không thừa.

Du thuyền không ngừng đi về phía trước, tốc độ bắt đầu tăng nhanh.

Ống khói giả cổ màu xám trắng phun ra hơi nước dày đặc, mô phỏng ống khói cổ đại.

Trên boong tàu triển khai hoạt động quyên góp, vì Bạch Tinh đế quốc lưu lại một số ít nhân loại cũ, quyên góp chi phí cơ bản để họ dung hợp thân thể.

Hot girl dẫn chương trình ở trên đài cao giọng tuyên truyền.

Phía dưới đại đa số du khách là thân thể gần một nửa là máy móc kim loại đang đứng tốp năm tụm ba nói chuyện phiếm.

Lý Trình Di nhìn một màn này từ xa, trong lòng không hiểu sao có loại mê man không thích hợp với sự tiến bộ này của thời đại.

"Caesar sao lại đứng một mình thế? Ra kia thử xem, Nói không chừng có thể vung tiền như rác chiếm được nụ cười của mỹ nhân Salina, không chừng lại có một đêm cháy bỏng "Cách đó không xa một thiếu nữ xinh đẹp váy công chúa màu trắng, mang theo hai gã vệ sỹ chậm rãi đến gần.

" Thời gian xuống tàu tiếp theo là thế nào? "Lý Trình Di không trả lời mà thuận miệng hỏi một vấn đề dường như không liên quan.

“Ba ngày sau tại cảng rừng rậm, trước kia cảng biển bởi vì thần chiến hủy hoại không ít, cho nên tạm thời đổi thành cảng mới.” Thiếu nữ sững sờ đáp

Đến lúc đó em đưa mọi người xuống thuyền. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Hắn ảnh thế người này, là một người trong dòng chính của một đại tộc Bạch Tinh, thân phận địa vị vượt xa người thường.

Bởi vì thủ đoạn tàn nhẫn, làm việc không từ thủ đoạn, thanh danh cực kém, cho nên bị Lý Trình Di chọn trúng, trở thành ảnh thế thân thể quá độ.

Mà thiếu nữ là cô em họ tên là Sharan, hai người từ nhỏ quan hệ không tệ.

Mặc dù là em họ, nhưng quan hệ hai người cũng không phải là hòa thuận như bề ngoài, mà là một loại lợi dụng lẫn nhau. Chỉ là đối phương thanh danh hiền lành, thường xuyên cứu người dưới tay của người tiền thân

“Anh lại muốn làm gì? “Ánh mắt Sharan đột nhiên cảnh giác.

“Một chút việc nhỏ, yên tâm. “Lý Trình Di mỉm cười.

Không ai có thể ngăn cản hắn, lúc này đây, mồi nhử cũng tốt, hàng thật cũng tốt, kết cục cuối cùng, đều giống nhau.

Tay phải đưa vào trong túi áo, tay hắn nhẹ nhàng nắm lấy một khối ngọc bội đặc thù lạnh lẽo.

Hắn bỗng nhiên có một ý nghĩ…… nếu Hoa Ngữ Châu có thể……

……..

Sharan vẫn luôn chú ý tới Caesar, người này cứ cách một chút thời gian là có thể gây ra chuyện.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Mỗi khi hắn biểu hiện có bất kỳ dị thường nào, đều sẽ có phụ nữ gặp chuyện không may.

Nhưng cô không nghĩ tới chính là, lần này xảy ra chuyện lại là.

Phù phù.

Nửa tiếng sau.

Có người rơi xuống nước! Mau tới cứu viện!

Máy bay cứu viện không người lái đâu?

Đã xuống rồi.

Người vừa rồi còn ở đó, sao thoáng cái đã không còn?

Một đám người ở bên cạnh thuyền gào thét cứu viện, tình hình vô cùng náo nhiệt.

Sharan trợn mắt há hốc mồm nhìn mặt biển, không còn gì để nói.

Vừa rồi vừa rồi, cô tận mắt nhìn thấy, tên Caesar chết tiệt kia, nghiêng người một cái, ngã vào trong nước biển ngoài mạn thuyền, biến mất không thấy.

Hắn tựa như một khối sắt, thẳng tắp chìm xuống, một chút cũng không nổi lên.

Đây rốt cuộc là!?

Sharan dùng sức nắm tóc, cảm giác trong đầu rối rắm cùng nghi hoặc.

Tên kia, lại định giở trò gì?

Đáng tiếc lần này, mãi đến đêm, Caesar vẫn không trở về, không xuất hiện.

…….

Kình Đảo

Toàn bộ hòn đảo được đặt tên theo một con cá voi xanh khổng lồ.

Một số lượng nhỏ người dân sống trên đảo, nhưng đều sống bằng cách dựa vào tiêu dùng của du khách.

Tàu tiếp tế mỗi tháng một lần, trở thành nguồn cung cấp vật tư sinh hoạt duy nhất của bọn họ.

Lúc này trên bãi đá ngầm ngăm đen, tổng cộng có ba nhân ảnh, đang lẳng lặng tựa vào bên cạnh tảng đá ngầm cực lớn.

Tên kia sẽ đến sao?

Mở miệng là một người đàn ông áo lam tóc hoa râm, cách ăn mặc giống như văn sĩ Nghi quốc cổ đại.

“Nhất định sẽ đến, chỉ là xem hắn đến như thế nào và bằng cách nào nhưng chắc chắn sẽ nhanh thôi” Một người khác để râu nâu, tóc cắt tỉa tương đối tinh xảo, ăn mặc như quý tộc Bạch Tinh, dung mạo tuấn mỹ.

Lần trước người của ta gặp qua hắn ở sào huyệt Ảnh Thực, đó là một người rất có ý tưởng, không giống với những tên trước đây chúng ta xử lý. Hắn tựa hồ có sự tự tin mê muội đối với mình. “Người cuối cùng mở miệng, là một con sóc đuôi đen cao hai mét, tựa như người.

Sóc cũng giống như người, hai chân đứng thẳng, hai tay ôm ngực, mắt híp lại.

“Cảm ứng của bộ tộc ngươi nhạy bén nhất, nhưng có đôi khi loại nhạy cảm này cũng sẽ lừa dối các ngươi.” Văn sĩ trung niên mở miệng nhẹ giọng nói.

“Nhìn xem. Nhìn từ biểu hiện tại sào huyệt Ảnh Thực lần đó, người này là có thực lực. Kỳ quái nhất chính là, sức mạnh của hắn tựa như toát ra, ngắn ngủi một năm, liền từ người bình thường, đạt tới trình độ hiện tại, nghĩ như thế nào cũng cảm giác có chút khoa trương. Giống như chúng ta, người nào không phải dựa vào rèn luyện nhiều năm cải tạo cùng tích lũy mới đạt được thực lực cường đại. “Người đàn ông râu ria nghi hoặc nói.

“Mồi nhử đâu? “Sóc đuôi đen hỏi.

“Ở trên đảo, nếu là mồi nhử, tự nhiên phải thả ra đồ vật có phân lượng thật sự, mới có thể hấp dẫn hắn tới đây.” Râu Nhỏ trả lời.

“Ai giữ nó?”

“Mina.”

Chương 990: Kình đảo 5

“Là cô ta hả” Viễn Ảnh tổng cộng sáu bộ, hoạt động xoay quanh thủ lĩnh hạch tâm của tổ chức.

Nói là tổ chức đỉnh cấp, kỳ thật nhân số cực ít, cho dù cộng thêm tất cả cấp dưới, cũng không vượt quá một trăm người.

Mà sáu bộ chia ra mỗi bộ cũng chỉ chừng mười người.

Mina chính là thủ lĩnh của bộ thứ sáu.

Nhanh chóng đi tìm cô ta. Đã lâu không gặp, cứ tưởng rằng mình bận lắm đấy”Văn sĩ trung niên nhịn không được vuốt râu lộ ra nụ cười mập mờ.

“Đã lớn tuổi rồi mà vẫn còn háo sắc như vậy. “Sóc đuôi đen không kiên nhẫn nói.

“Dù sao hiện tại cũng nhàm chán, nếu không, chúng ta đến đoán tên kia có thể chống đỡ bao lâu đi?”

Ta đoán hắn không qua được đạo phòng tuyến thứ hai, ngay cả mặt chúng ta cũng không thấy. “Văn sĩ trung niên cười nói.

“Ta đoán có thể chống đỡ một phút. “Sóc đuôi đen thản nhiên nói.

Vậy ta đoán có thể chống đỡ được năm giây. “Tên để râu cười nói.

“Đến rồi! “Đột nhiên sóc đuôi đen ngẩng đầu nhìn ra xa.

“Thiên Thủy nhất tộc các ngươi cảm ứng mạnh nhất, ngươi nói tới nhất định là tới. “Văn sĩ trung niên ngẩng đầu nhìn ra xa.

“Mấy trăm năm không đánh nhau, các ngươi cứ đứng yên, trước hết để cho ta tới!” hắn xắn tay áo lên.

Xì!

Trong phút chốc một đạo điện quang từ sâu trong mắt ba người chợt lóe lên.

“Tình huống có biến, các ngươi lập tức trở về tổng bộ! “Thanh âm thủ lĩnh cấp tốc vang lên trong đầu ba người.

“Chờ một chút, bên này chỉ có một mình Mina. Cô ta thực lực không đủ. Vạn nhất. “Sóc đuôi đen sửng sốt nói.

“Về trước, có chuyện khẩn cấp! Bên Mina tôi sẽ thông báo. “Giọng thủ lĩnh nhanh chóng trả lời.

Nhưng mà.

“Không có nhưng nhị gì hết! “Thanh âm thủ lĩnh im bặt dừng lại.

Sắc mặt ba người khẽ biến, nhìn về phía Lý Trình Di đang đến gần.

“Không có biện pháp, lần này, chỉ có thể thả hắn trước. Coi như tiểu tử này may mắn, vốn còn định báo thù cho Saruman. “Người đàn ông râu quai nón thở dài nói.

“Đi thôi. Vận khí có đôi khi cũng là một loại thực lực. Yếu chính là yếu, đừng kiếm cớ. “Văn sĩ trung niên ở một bên cười lạnh.

Muốn đánh nhau phải không? “Sắc mặt tên để râu không tốt.

“Có tin hay không ông mày một tát gọi chết ngươi!” văn sỹ trung niên không nhường chút nào.

Sau khi oán hận lẫn nhau vài câu, ba người thở dài một tiếng, chợt hóa thành ba đạo bạch quang, xông lên bầu trời, chớp mắt liền biến mất ở trong tầng mây.

……..

Vài phút sau

Trong nước biển ào ào, một con rùa biển xanh sẫm cỡ cối xay lao ra.

Rùa biển leo lên rất nhanh lên đá ngầm.

Sau đó trên mai rùa chợt sáng lên một trận ánh sáng nhạt, nháy mắt liền như bùn cao su, kéo dài, biến thành một người đàn ông tóc đen dáng người cường tráng cân xứng.

Đúng là Lý Trình Di mới từ du thuyền chạy tới.

Hắn nhìn lên hòn đảo trước mắt.

Đá ngầm màu đen xen lẫn không ít bãi cát màu vàng.

Trên đảo xanh um tươi tốt mọc lên không ít cây dừa, trung tâm dường như còn có rừng rậm nhỏ.

Gió biển thổi qua, mang theo ẩm ướt lạnh lẽo, khiến Lý Trình Di hơi khó chịu.

Không đúng, gió biển đơn thuần làm sao có thể khiến mình cảm thấy không thoải mái? Hắn hơi nhíu mày.

Đột nhiên thần sắc hắn khẽ biến, ngón tay giơ lên một ngọn lửa màu xám.

Đó là tử năng hỏa quang.

Chỉ là ánh lửa tử năng vốn bình thường cực kỳ ổn định, vào lúc này, lại giống như ngọn nến thiêu đốt trong gió, lung lay lung lay, tùy thời có thể tắt.

"Cảm giác này Biển Đen?"

Lý Trình Di không hiểu ngẩng đầu lên, hắn là cá thể mở phi môn, có thể liên lạc với Biển Đen bất cứ lúc nào.

Mà phương thức liên lạc với Biển Đen sau khi mở ra Phi môn, có rất nhiều loại, trong đó đơn giản nhất, là thả tâm thức để ý thức tiến vào trạng thái vô thức, đem hết thảy giao cho bản năng.

Nhưng mà, khi sắp liên lạc với Biển Đen, trong nháy mắt trong lòng hắn bỗng phát ra báo động.

Ở thời điểm cuối cùng, hắn kịp thời dừng lại liên lạc.

Có vấn đề!

Sau khi dừng động tác, Lý Trình Di nhíu mày thu hồi ý định tiếp tục liên lạc, định chờ xem thế nào.

Kế tiếp, là tìm được đường hầm nơi này, hơn nữa còn lấy được Viên đá ẩn nấp.

Làm thế nào để tìm đường hầm?

Lý Trình Di không biết.

Tư liệu về Thải Hồng Đường cũng không nói, đến nơi này, vốn tưởng rằng sẽ có kẻ địch dẫn đường cho hắn.

Kết quả một cái bóng ma cũng không có.

Có lẽ là có việc tạm thời đi ra ngoài, ta chờ một chút là tốt rồi.

Đứng bên đá ngầm, Lý Trình Di tâm tĩnh không gợn sóng, lẳng lặng chờ đợi.

Mười phút trôi qua.

Không có ai xung quanh.

Nửa giờ trôi qua.

Chung quanh vẫn không có ai.

Hai giờ trôi qua.

Nước biển vẫn nhấp nhô, mặt trời dần dần lặn về phía tây.

Hắn đang chờ kẻ thù xuất hiện, nhưng

Chẳng lẽ nơi này không phải bẫy? Mình đều tính sai rồi? "Trong lòng Lý Trình Di dâng lên nghi ngờ.

Nhìn hòn đảo trước mặt.

Toàn thân hắn được bao phủ bởi áo giáp tím đen.

Áo giáp Ảnh Long Hoa Tiết mao phi liêm, cùng huyết mạch hiện giờ của hắn có thể tạo ra hiệu quả tăng cường cộng hưởng, tối đa hóa cường hóa năng lực huyết mạch.

Cho nên cũng là bộ hắn thích dùng nhất.

Quên đi, tốc chiến tốc thắng.

Vô thanh vô tức, huyết nguyên vừa bọc, Lý Trình Di đã biến mất tại chỗ.

Năm giây sau.

Trong rừng cây trung tâm Kình Đảo.

Hắc quang chợt lóe, Lý Trình Di đột ngột xuất hiện trong một thần điện bỏ hoang cổ xưa trong rừng.

"Mười phút trước còn có người."

Hắn hít hít mũi, ngửi được nơi này lưu lại một chút hương khí, tựa hồ là loại nước hoa xa xỉ nào đó mà nữ nhân ưa thích.

Chương 991: Kình đảo 6

Ong.

Đột nhiên dưới một góc Thần Điện, tự động nứt ra một thông đạo màu đen.

Bên cạnh cột đá gãy màu xám trắng, thông đạo màu đen không ngừng cắn nuốt khí lưu ra bên ngoài, thỉnh thoảng có lá cây phía trên bay xuống, cũng bị nó nhanh chóng hít vào.

Nơi ngươi muốn tìm, chính là nơi đó.

Thanh âm quen thuộc lại truyền đến.

Lý Trình Di mạnh mẽ quay đầu lại, nhìn thấy người đàn ông áo khoác màu xám cao cao kia.

Toàn thân anh vẫn được bao bọc trong quần áo kín mít

Là anh?

Lại là Ghosn.

"Người vừa rồi, là anh dẫn đi? "Lý Trình Di tựa hồ nghĩ tới cái gì.

"Nếu không, cậu sẽ chết, đi đi, ngay tại nơi đó, lấy được viên đá ẩn nấp, cậu có thể đi được xa hơn" Ghosn chậm rãi lui ra phía sau.

"Chờ một chút! Anh đừng đi vội, có chuyện gì nói rõ ràng trước! "Lý Trình Di dùng Ảnh thiểm lóe một cái ở bên cạnh anh ta, đưa tay nắm lấy.

Nhưng khiến hắn kinh ngạc chính là, trong nháy mắt bóng hắn hiện lên, Ghosn liền biến mất khỏi tầm mắt của hắn.

Tựa như phim nhảy khung hình, vô thanh vô tức, trong nháy mắt biến mất.

Học thức cấm kỵ sao? Hắn đoán đối phương không thể nói rõ nguyên nhân.

loại Học thức cấm kỵ này, rất khó lý giải.

Bản chất của thông tin là sự kết hợp, là sự kết hợp của rất nhiều mảnh vỡ.

Mà học thức cấm kỵ thì cho dù ngươi có được tất cả đoạn ngắn, cũng không có cách nào tổ hợp cùng một chỗ, hình thành khái niệm dòng tin tức lớn.

Giống như nhìn thấy vô số mảnh vỏ trứng, nhưng bạn không thể kết hợp tất cả chúng thành một quả trứng hoàn chỉnh.

'Người này, ngay cả Viễn Ảnh, cũng có ảnh hưởng, xem ra, ngay từ đầu mình đều có chút phỏng đoán sai lầm đối với hắn.'

Lý Trình Di nhíu mày, nhìn vị trí Ghosn biến mất, hắn xoay người, lại nhìn về phía thông đạo mở ra kia.

Người Viễn Ảnh dựa theo thực lực của Ảnh Thực mà so sánh, ít nhất cũng là đơn Ấn trở lên, Ghosn có thể ảnh hưởng đến cấp bậc này, xem ra nước ở đây so với tưởng tượng còn sâu hơn.

Dùng Ảnh thiểm lóe đến đến thông đạo trước mặt, Lý Trình Di rất nhanh liền phát hiện, bên cạnh thông đạo, trên vách tường có một khoảng trống, đặt một hộp diêm.

Dưới que diêm có khắc một hàng chữ nhỏ.

"Ánh sáng là sự sống"

Cầm diêm lên, Lý Trình Di nhìn kỹ, đây là hộp diêm rất bình thường, toàn bộ màu vàng, hai bên là giấy nhám màu xám đen dùng để quẹt, chính diện in một hình tròn, dường như là vẽ tay thô ráp, miễn cưỡng có thể nhận ra, vòng tròn kia hình như là một con rắn.

Kim Hoàn Xà? Lý Trình Di đoán, bỏ diêm vào túi, nhìn lối đi màu đen trước mặt.

Không chần chừ, bước một bước vào.

Đen!

Cơ hồ là trong nháy mắt, chung quanh hết thảy hoàn toàn rơi vào hắc ám.

Mà thông đạo phía trước, ngược lại sáng lên một đường hầm mơ hồ.

Vách núi dốc đứng, mặt đất ẩm ướt, đỉnh đầu thỉnh thoảng có cái gì lóe lên.

Đó chính là thứ giống hệt mà Lê n nhìn thấy trong đoạn ghi hình.

……

Chính là nơi này!

Lý Trình Di giơ tay lên một chút, Lực trường rực rỡ sáng ngời chợt hiện lên bên ngoài cơ thể hắn, đồng thời chiếu sáng một vòng chung quanh.

Quả nhiên có thể được! Trong lòng hắn buông lỏng.

Lê n là người bình thường, chỉ có thể dựa vào hộp diêm kia, nhưng hắn không phải.

Nương theo ánh sáng chiếu sáng, hắn nhanh chóng bay về phía trước.

Hai bức tường thông đạo nhanh chóng bị bỏ lại phía sau, đột nhiên, vách đá phía trước thoáng cái biến mất.

Dưới đất vừa đứt đoạn, hoàn toàn đến điểm cuối.

Phía trước là một chỗ vách đá, phía dưới một mảnh đen kịt, trên dưới trái phải cũng đều là đen kịt.

Giống như năm đó Lê n chứng kiến, nham thạch tại vách đá cuối cùng kia đang không ngừng vỡ nát, biến thành vô số điểm hắc quang.

"Đây là tận cùng thế giới?" Lý Trình Di giơ tay, ngưng tụ ra một thanh trường kiếm màu vàng, chậm rãi duỗi về phía trước.

Trường kiếm phía trước, phảng phất đâm vào một mảnh bùn đen, trong nháy mắt hóa thành vô số điểm đen bay tán loạn.

Tán trường kiếm, Lý Trình Di cúi đầu nhìn về phía ngực mình.

Quả nhiên, lúc này ngực hắn cũng xuất hiện một sợi dây thừng. Nhưng không phải sợi dây thừng nguyên thủ thô ráp

như của Lê n, mà là một sợi dây thừng bện bằng thép lạnh như băng

Sợi xích thép kia kéo dài về phía sau, rơi vào không trung, không biết nối liền với nơi nào.

Ánh mắt Lý Trình Di lạnh lẽo, đột nhiên ngưng tụ kim kiếm, vung tay chém.

Bốp

Lưỡi kiếm từ trên xiềng xích trống rỗng xuyên qua, không hề có cảm giác đụng chạm.

Không thể chạm vào sao?

Hắn nhớ lại tư liệu trên video. Nhất định phải tìm được Viên đá ẩn nấp mới có thể dùng nó đập đứt dây thừng.

"Nếu Ghosn đã giúp ta dẫn người Viễn Ảnh đi, vậy Viên đá ẩn nấp thì sao?" Mình phải tìm ở đâu đây?"

Hắn vốn dự định, là dùng Ảnh thế thay một thành viên Viễn Ảnh, liền có thể biết được bí ẩn bọn họ nắm giữ.

Nhưng hiện tại xem ra, hắn không xác định mình có thể dùng Ảnh thế với đám người này hay không.

Có điều, có thể tìm được và chứng thực nguyên nhân Góc chết có thể khóa chặt mình, cũng coi như có thu hoạch.

Không có Viên đá ẩn nấp, Lý Trình Di chỉ có thể trở về, từ trong thông đạo đi ra.

Chẳng lẽ lần này chả được tích sự gì?

Tâm tình hắn ít nhiều có chút phiền não, lần này nếu không có Ghosn từ bên trong gây trở ngại, hiện tại hắn khả năng đã lấy được Viên đá ẩn nấp.

Nhưng bốn phía trống rỗng hết thảy, cho thấy nơi đây đã không có bất kỳ manh mối nào.

Cho rằng như vậy có thể ngăn cản ta sao? "Sắc mặt Lý Trình Di trầm xuống.

Hắn giơ tay lên, lập tức ba hắc tuyến từ cổ tay áo bắn ra.

Hắc tuyến cấp tốc bành trướng biến lớn, hóa thành ba con Ảnh Long hai cánh cao chót vót.

Chính là 3 con Ảnh Long Thrall lúc trước bị hắn hấp thu.

Chương 992: Kình đảo 7

"Đi thôi, tìm cho ta manh mối Viên đá ẩn nấp, ta cho phép các ngươi thay thế và thôn phệ tất cả những người đáng bị trừng phạt, không từ thủ đoạn bất kể mọi giá!"

Hắn dừng một chút.

Nếu các ngươi thành công lấy được, ta có thể đáp ứng thả các ngươi tự do hoạt động bên ngoài.

Nghi thức của ba con Ảnh Long bị đoạt, cộng thêm huyết mạch Long Vương áp chế, cùng với lại bị giam giữ hồi lâu, lúc này ánh mắt nhìn Lý Trình Di đều là hoảng sợ.

Nghe được phân phó, 3 con Ảnh Long nhanh chóng cúi đầu.

Vâng!

Vèo.

Ba con Ảnh Long đột nhiên hóa thành hắc tuyến, biến mất ở xa xa.

Khoảng cách Ảnh Thiểm của chúng so với Lý Trình Di còn xa hơn nhiều.

Điểm ấy, hắn đến bây giờ cũng ít nhiều có chút suy đoán, cái này tựa hồ có quan hệ với năng lực thiên phú Bóng Ma của chúng

3 con Ảnh Long từ nhỏ đã sinh hoạt ở Biển Đen về phương diện Bóng ma hẳn là mạnh hơn hắn nhiều.

Tựa như người từ nhỏ đã ngâm mình trong nước biển bơi lội, tuyệt đối mạnh hơn rất nhiều so với người mới học bơi trong bể bơi.

Đưa mắt nhìn 3 con Ảnh Long rời đi.

Lý Trình Di quay đầu lại nhìn thông đạo, vung một tay, nhất thời một chút ánh sáng xám bay ra, chuẩn xác rơi xuống mặt

đất gần thông đạo.

Đó là tử năng đánh dấu, một tử năng liên quan tiểu pháp thuật. Bởi vì tử năng có tính bám dính siêu cường, pháp thuật này có thể kéo dài rất nhiều năm sẽ không tiêu tán.

Làm xong những thứ này, Lý Trình Di tung người nhảy lên, đồng dạng hóa thành một đạo hắc quang, biến mất ở không trung xa xa.

Nếu nơi này tìm không thấy viên đá ẩn nấp, vậy thì đi tìm người có khả năng biết manh mối.

Tại Bạch Tinh, người có khả năng biết nhất

Chỉ có

……

Nửa tiếng sau

Thiên Không Thành Ibeth tại bang Irumbaru, Bạch Tinh

Tòa nhà màu trắng bạc khổng lồ cao vút như rừng, ở chỗ này dày đặc hội tụ cùng một chỗ.

Mỗi một tòa cao ốc cao tới mấy ngàn mét, đều là một hệ sinh thái đơn độc, một xã hội nhỏ đơn độc và một thế giới nhỏ.

Các cao ốc trên năm trăm mét là toàn bộ Thiên Không Thành, một khu quý tộc.

Nơi này sinh hoạt đều là người dung hợp quý tộc tân nhân loại của Bạch Tinh, độ cao càng cao, đẳng cấp cùng quyền hạn càng cao.

Những lợi ích mà mọi người được hưởng cũng tốt hơn.

Mà cao nhất là cao ốc nóc xanh đạt tới độ cao năm ngàn mét này có một tòa nhà cao tới một trăm mét thuộc về khu trung tâm Bạch Đế vương tộc.

Khe hở giữa các tòa nhà, ở chỗ này tựa như vực sâu.

Ánh đèn hai vách vực sâu cùng biển quảng cáo một đường kéo dài xuống, trong đó xe bay dày đặc như nước chảy, tuần cảnh tự động thỉnh thoảng đi xử lý tai nạn giao thông đột phát, bên cạnh mọi người phần lớn đều trôi nổi một trợ thủ thông minh.

Khác hoàn toàn với Địa Nguyệt, ở chỗ này hình thành một hình ảnh thời đại điện tử mê huyễn kỳ dị

Mà lúc này, dưới đáy tòa nhà nóc xanh, một người đàn ông hói đầu mặc âu phục đi giày da, đeo nơ màu bạc, thong dong đi vào cửa vào tòa nhà.

Sau khi xét duyệt tròng mắt được thông qua, ông ta mỉm cười chào hỏi từng người đi qua.

Sau đó đi vào thang máy, tựa như bình thường, đi về phòng làm việc của mình ở tầng 5.

Rất nhanh, thang máy đến tầng thứ 5, người đàn ông hói đầu tiến vào trong đó, không bao lâu, lại là một người con gái quản lý cấp cao tóc nâu gợn sóng giẫm nhẹ nhàng bước chân tiến vào thang máy.

Thang máy tiếp tục đi lên.

Đến tầng 57.

Người con gái đi ra cửa kim loại, không trở lại văn phòng của mình, mà là đi về phía văn phòng chủ quản cao nhất của tầng này.

Chủ quản Severus, bây giờ là giờ làm việc, mời ngài lập tức trở lại cương vị công tác.

Trên hành lang màu trắng bạc, một giọng nữ máy móc lạnh như băng vang lên bên cạnh cô gái.

Cô làm ngơ, tiếp tục đi về phía văn phòng mục tiêu.

“Kết quả kiểm tra phát hiện hơn hai giám đốc điều hành không mang theo trợ lý cá nhân, hiện tại bắt đầu tự kiểm tra toàn bộ tòa nhà”.

Giọng nữ máy móc nhanh chóng phản ứng lại.

Tự kiểm tra xong, hai quản lý cấp cao của công ty Thorn, hành tung của Severus không rõ, trợ lý tư nhân bị hỏng, nghi ngờ bị tập kích. Bắt đầu gọi điện thoại cho bộ tuần tra Thiết Vệ.

Nhanh như vậy liền phản ứng lại sao? Lúc này người con gái tóc gợn sóng đi tới cửa phòng làm việc khẽ mỉm cười, chợt

thân hình biến hóa, hóa thành Lý Trình Di mặc Hoa lân y tím đen.

‘Nơi này khắp nơi đều là kiểm tra, các loại cảm ứng tự kiểm tra camera phóng xạ định vị vân vân, nếu muốn bí ẩn lẻn vào, độ khó quá lớn. khó trách lúc trước Tam Ảnh Long lựa chọn đến Địa Nguyệt làm điểm khởi đầu.’

Lý Trình Di trong lòng cảm khái, nơi này mỗi người còn phải mang theo trợ lý tư nhân, chính là cái vật nhỏ trôi nổi trước người, hắn Ảnh thế hai lần, trực tiếp phá hư vật phòng bị, hiện tại thoáng cái đã bị phát hiện.

Khó quá.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn trần nhà màu trắng bạc phía trên.

Một khi đã như vậy, vậy……

Xoẹt!!

Trong phút chốc hắn tung người nhảy lên, người đã bay ra, hung hăng đụng vào trần nhà trên đỉnh đầu.

Bùm!

Trần nhà nổ tung, xuất hiện một cái lỗ lớn.

Không chỉ như thế, một tầng, hai tầng, mười tầng, năm mươi tầng.

Hắn tựa như tên lửa, nhanh chóng lấy Lóe sáng thúc đẩy bản thân, xông về phía mái nhà.

Mắt thấy tầng lầu nhanh chóng tăng vọt, lập tức sẽ tiến vào khu cư trú tầng lầu Vương tộc.

Làm càn!

Một tiếng rống to đột nhiên nổ tung bên tai Lý Trình Di.

Cùng lúc đó, cửa sổ sát đất tầng bên cạnh bị đụng nát, một bàn tay máy móc khổng lồ rộng hơn mười mét, ầm ầm lao ra tóm Lý Trình Di đang chạy nước rút lên trên.

Là cấp bậc Tinh Thần Tướng!

Ánh mắt Lý Trình Di quét qua, toàn thân cốt giáp bao trùm, kim kiếm cũng kéo dài lên trên.

Đây là vận dụng sức mạnh Khắc Ấn.

Chương 993: Trực tuyến 1

Đối phương tốc độ không chậm, cũng là gấp mười lần vận tốc âm thanh trở lên, lúc này một tay chộp tới, còn dự đoán hắn hướng chạy nước rút lên trên.

Tinh Thần Tướng cấp 9 có trình độ này là rất bình thường.

Nơi này tương đương với Bạch Tinh An Đô, dưới Hoàng thành, có cao thủ cấp bậc này đóng giữ cũng không kỳ quái.

Lạ thật.

Các ngươi làm sao cho rằng, dựa vào chút thủ đoạn nhỏ này là có thể ngăn cản ta!?

Song kiếm cầm trong 2 tay, hai mắt Lý Trình Di sáng lên hồng quang rực rỡ, chính diện xông lên.

Xoẹt!!!

Một vết cắt X khổng lồ xuất hiện trong lòng bàn tay kim loại.

Bàn tay vỡ vụn, thân thể Lý Trình Di lóe lên hắc quang, nháy mắt xuất hiện ở tầng cao hơn.

Nơi này chính là cửa vào khu vực hoàng tộc. Mục đích của hắn, chính là tìm được người cấp bậc đủ cao biết chuyện!

Khoảnh khắc hắn xuất hiện, xung quanh từng đạo tử quang huyết hồng chợt tụ tập lại, nhắm về phía hắn thiêu đốt.

Nhỏ yếu!

Kim quang nổ tung, toàn thân Lý Trình Di lóe sáng liên tục, mười đạo lóe sáng mang đến cường quang nổ tung trong không gian kín mít.

Nhiệt độ cao cùng khí lưu ầm ầm nổ tung, trong nháy mắt liền đem trung tâm tầng này hóa thành biển lửa.

Vài người cải tạo cao cấp mang theo âm thanh khủng bố xông tới gần, vũ khí giống như đao laser dùng tốc độ bùng nổ kinh người chém về phía ngực Lý Trình Di.

Hình thái Đấu Thần!

Xa xa một người cải tạo sau lưng có bốn cánh chim thon dài màu xám kim loại trong tay khiêng một khẩu pháo laser cỡ lớn

Xoẹt!!!

Cánh chim phía sau hắn cũng đồng thời bắn ra chùm sáng thuần trắng.

Mấy chùm sáng hội tụ pháo laser trong tay, bắn về phía Lý Trình Di.

Đây lại là một Tinh Thần Tướng.

Tốc độ trợ giúp ở đây nhanh hơn Địa Nguyệt rất nhiều. Có lẽ cũng có liên quan đến Hoàng thành.

Trên người Lý Trình Di bị chùm sáng chiếu vào bốc ra khói trắng.

Hắn không tiếng động vượt qua khoảng cách, xuất hiện sau lưng Tinh Thần Tướng bốn cánh.

Bốn đạo Khắc Ấn trên ngực đồng thời sáng lên ánh sáng nhạt.

Hoa ngữ: Trầm mê chi thủ.

Tinh Thần Tướng đang muốn né tránh thân thể trì trệ.

Một nhát chém.

Bùm!

Tinh Thần Tướng bị chia làm hai, thân thể nổ tung.

Trong quyết đấu siêu tốc, chỉ dừng lại trong nháy mắt, cũng là khoảng cách giữa sống và chết.

Bạch Đế! Cút ra đây!

Lý Trình Di dứt khoát lười ngụy trang, bắn phóng lên trên, bay về phía tòa cung điện màu trắng tựa như vô số bánh răng dựng lên trên mái nhà.

Từ trong trí nhớ quản lý cấp cao của Ảnh Thế, hắn biết được địa phương Bạch Đế thường trú chính là tòa cung điện này, nếu không phải triệt để xác minh chi tiết tình báo, hắn cũng sẽ không thẳng tắp hướng bên này chạy tới.

Một đám quần thể người cải tạo hoàn toàn không sợ chết điên cuồng xông về phía hắn, tựa như bầy ong hộ vệ ong chúa.

Ầm ầm ầm!!!

Không ít người cải tạo còn chưa tới gần đã trực tiếp tự bạo, hóa thành hỏa cầu dày đặc.

Lực nổ cực lớn liên tiếp không ngừng đánh vào người Lý Trình Di. Có người uy lực tự bạo cực lớn, cũng đủ để cốt giáp xuất hiện dấu vết.

Nhưng cũng chỉ là dấu vết.

Sau nửa hơi thở, cốt giáp liền hồi phục như lúc ban đầu.

Đây gần như là cực hạn.

Từ khi Lý Trình Di bị phát hiện, bắt đầu chạy nước rút, hiện tại chẳng qua mới qua hơn mười giây.

Trong thời gian phản ứng này, chung quanh xuất hiện số nhiều Tinh Thần Tướng và một lượng lớn hộ vệ hoàng gia tự sát.

Nhưng thật đáng tiếc, đối mặt với Lý Trình Di lúc này, tất cả đều là hư vọng.

Từng cơ thể bị hắn lóe lên, trong nháy mắt bị chém nổ tung.

Các gợn sóng do vụ nổ làm rung chuyển tòa nhà một chút.

Lý Trình Di tựa như một mũi tên nhọn màu đen, xuyên thấu từng tầng lầu, như sao băng xông vào hoàng cung màu trắng ở tầng cao nhất.

Trong hoàng cung.

Trên đại điện hoa mỹ trôi nổi vô số quả cầu máy móc màu vàng trắng, một đạo thân ảnh nữ tính màu trắng cao hơn mười mét, đang lẳng lặng ngồi ngay ngắn trên vương tọa, nhìn về phía Lý Trình Di cấp tốc tới gần.

Bùm!

Lực trường phòng hộ ngoài đại điện bị một kiếm chém nổ tung, tán loạn biến mất.

Lý Trình Di bước nhanh vào cửa lớn, ngẩng đầu nhìn về phía vương tọa.

Ở phía sau hắn, là mảng lớn mảnh vỡ của thân thể nổ tung. Khói đặc hỏa diễm đang quét qua lan tràn.

Trong thời gian cực ngắn, không ai có thể ngăn cản hắn đột kích. Trận tập kích này lấy ảnh thế bắt đầu, tới quá mức đột ngột.

Cho nên tất cả mọi người chưa kịp phản ứng.

Mà hiện tại, Lý Trình Di đứng ở trước người thống trị tối cao Bạch Tinh, từ đầu tới đuôi, vẻn vẹn mất 20 giây.

Bạch Đế, ta vì Viên đá ẩn nấp mà đến.

Trên vương tọa Bạch Đế sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi đứng dậy, mũ giáp dưới vương miện trắng bệch lộ ra một gương mặt nữ tính nhưng tràn đầy các chi tiết máy móc.

……..

Toại Dương.

Trong phòng bệnh trắng bệch, từng bó hoa đủ màu chất đống ở góc, điểm xuyết mặt đất phòng bệnh thành biển hoa tươi.

Phan n mở to hai mắt, lẳng lặng nhìn trần nhà trên đỉnh đầu.

Cậu đã tỉnh lại như vậy thật lâu, nhưng khác với trước kia, cậu không muốn làm cái gì, chỉ muốn lẳng lặng nằm như vậy.

Rất nhiều chuyện, không nhớ được.

Cậu chỉ nhớ rõ chính mình đại khái là bị thương, sau đó hôn mê, sau đó ở chỗ này tỉnh lại.

“Thế nào? Hồi phục ra sao rồi?”Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp buộc tóc đuôi ngựa, một thân áo khoác da quần jean vào cửa.

Là em gái Thải Hồng Đường.

“Là chị à? Không sao cả” Phan n nhớ rõ đối phương, không phải bởi vì ký ức trước kia, mà là sau khi cậu tỉnh lại, thường xuyên đến thăm hắn, chính là người trước mắt này.

Chương 994: Trực tuyến 2

Chỉ là chính mình mất trí nhớ sau đó quên rất nhiều.

Đúng rồi, chị ấy nói tên mình là Thải Hồng Chi Phụ, một cái tên hơi kỳ lạ, nhưng không quan trọng.

Tốt hơn một chút cũng phải xuống giường hoạt động một chút mới được, anh Di đặc biệt nhờ anh chăm sóc em, hiện tại em sắp trở thành chủ quản được mọi người yêu mến của công ty rồi. "Long Môn Điếu có chút bất đắc dĩ và ưu sầu.

Đúng vậy, từ lần trước sau khi có ý đồ khiêu chiến quyền uy của Chị Đường, tâm lý giá trị quan vặn vẹo của hắn bị các loại tin tức thẩm thấu vây quanh.

Đủ loại video, quảng cáo, tin tức của người chuyển giới khắp nơi trên thế giới, khiến hắn hoàn toàn chấp nhận: chuyển giới gì gì đó không có gì ghê gớm, thế giới mới chỉ có thăng hoa mới là quan trọng.

Còn lại đều là hư vọng.

Đem nhân tính mệt mỏi ở giới tính, thật sự quá nông cạn.

Hắn hẳn là theo đuổi lợi ích lớn nhất, nếu như mình thay đổi giới tính thành công, có thể đạt được các loại đãi ngộ ưu việt hơn trước kia nhiều, dù sao thân phận sau khi thay đổi giới tính của hắn, là em gái Thải Hồng Đường, cũng là thần muội hacker hiện giờ.

Gọi tắt là Hắc Muội!

Đến lúc đó, bằng vào năng lực của hắn, bối cảnh của hắn, tư sắc của hắn, muốn gả vào hào môn trở thành người cầm quyền giai cấp thượng tầng quả thực quá đơn giản, thậm chí còn có thể vì Nghiêm gia sinh hạ một trai một gái, ngày sau phụ đạo con cái của mình đi lên vị trí gia chủ.

Thần hắc muội cái shit gì! Thần tư sắc cái con mẹ nó! Thần vị trí gia chủ cái mẹ nó!! Đều đi chết đi cho ông mày!

Long Môn Điếu mở cửa sổ ra, chính là một tiếng la hét.

Aaaaaaaaa!

Thanh âm hắn rất lớn, tựa hồ đang phát tiết nội tâm tích tụ cùng buồn khổ.

Ở thời đại tin tức này, đối mặt với tin tức oanh tạc vô cùng vô tận đến từ Chị Đường, hắn từ vốn sợ hãi mâu thuẫn, đến bây giờ lại đã có chút lý giải cũng tiếp nhận thay đổi giới tính, không mâu thuẫn như vậy!

Đúng vậy.

“Chị không sao chứ? “Phan n dựa vào giường bệnh, có chút lo lắng nhìn đối phương.

“Không sao, chỉ hơi mệt thôi. “Long Môn Điếu quay đầu nhìn cậu bé,” Thật ra, đối mặt với Anh Di, em có thể từ chối”.

“Có thể không? “Phan n hỏi ngược lại.

“… “Long Môn Điếu trầm mặc.

“Anh ấy sẽ giết em chứ? “Phan n rất thực tế trả lời,” Cho dù không giết ta, cũng sẽ vứt bỏ em. Em không thích như vậy. Hiện tại có rất nhiều người cần em, cảm kích em. Em rất vui”.

“Em không sợ sao? “Long Môn Điếu nhíu mày.

“Mẹ em trị liệu đã chuyển biến tốt hơn rất nhiều, những người khác lúc trước hại nhà em cũng bị công ty giải quyết. Chị không biết, khi chị Đại Hùng đem kẻ thủ áp đến trước mặt em, để cho em lựa chọn xử lý như thế nào, em kỳ thật…..”

Phan n dừng một chút.

Em kỳ thật rất mờ mịt.

Mờ mịt?

“Là em không biết, kẻ thù không còn,em còn có thể làm cái gì, muốn làm cái gì. Thế giới này, càng nhìn, càng cảm giác không có chút ý nghĩa nào” Phan n mới tám tuổi, nhưng phảng phất bị Hoa Ngữ Châu cưỡng ép trưởng thành sớm, lúc này tâm trí cùng độ trưởng thành vượt xa người thường.

“Sau đó, em phát hiện ra khả năng của mình rất phù hợp để giúp đỡ người khác.”

“Vì giúp người khác mà phải đối mặt với thứ mình sợ hãi sao? “Long Môn Điếu không cách nào hiểu được.

Phan n nở nụ cười, “Khi người khác thật tâm thành ý, cảm kích đối với mình, một khắc thỏa mãn kia, phảng phất thứ gì đó của em, truyền đến trên người bọn họ.” Sự trưởng thành của Phan n vượt xa lý giải của Long Môn Điếu.

Hắn trải qua Góc chết quá nhiều, lưu tốc thời gian tại rất nhiều bên trong Góc chết khác với hiện thực.

Bên trong vài ngày, bên ngoài có thể mới chớp mắt.

Trên thực tế, Phan n nhìn như chỉ có tám tuổi, kì thực tuổi thật đã vượt xa.

“Rất nhiều người sẽ nói với em, xin hãy kiên trì.”

“Vẫn kiên trì một ngày nào đó sẽ mệt mỏi, sẽ sụp đổ chứ? “Long Môn Điếu thở dài.

“Khi đó em có thể sẽ buông bỏ, sau đó mời chị Đại Hùng đổi thân phận cho em, em làm một người bình thường.”

Long Môn điếu trầm mặc, hắn biết rõ, năng lực của Phan n quyết định cậu vĩnh viễn cũng không có khả năng sống một cuộc sống bình thường.

Hơn nữa, Anh Di cũng tốt, nhiều người Góc chết như vậy cũng tốt, bọn họ không có khả năng buông bỏ hắn, buông bỏ cái hy vọng sống sót này

Chỉ cần Góc chết một ngày còn xuất hiện, cậu vĩnh viễn không có khả năng được bình an.

“Anh Di đã nói với chúng ta, anh ấy sẽ dẫn mọi người đi tìm cách thoát khỏi Góc chết. “Long Môn Điếu mở miệng nói.

“Chỉ cần tất cả mọi người có thể thoát khỏi, đến lúc đó, em cũng có thể sống cuộc sống mình muốn.”

“Cám ơn chị. “Phan n mỉm cười nói. Em luôn mong chờ ngày này sẽ đến”.

Cậu cúi đầu, đáy mắt hiện lên một vệt màu vàng nhàn nhạt.

Không ai muốn bị kiểm soát, không ai cả.

Đối mặt uy hiếp, hết thảy ôn hòa thân thiện, đều chỉ là ngụy trang.

Chỉ là cậu đang tích lũy sức mạnh, không ngừng tích lũy. Trong quá trình này, bất kỳ ác ý nào cũng sẽ bị người đó phát hiện trước khi đạt được mục tiêu.

Khu Hoàng tộc- Bạch Tinh.

Thân hình cao lớn của Bạch Đế từ trên cao nhìn xuống, chăm chú nhìn Lý Trình Di đi vào cửa.

"Ngươi phá hoại vận mệnh."

Cô trông rất giống một người máy lắp ráp, ngoại trừ con ngươi, những nơi khác đều đã hoàn toàn cơ giới hóa.

Lúc này đứng lên, phía sau Bạch Đế tự động có 9 quả cầu trắng sáng lên, vây quanh không ngừng bay múa.

"Vận mệnh? Vận mệnh gì? Cứu vớt vận mệnh của rất nhiều người như tôi? "Lý Trình Di từ chối cho ý kiến.

Những người Viễn Ảnh này ai nấy đều tỏ ra nguy hiểm, nói những lời người khác hoàn toàn nghe không hiểu.

Chương 995: Trực tuyến 3

Rất nhiều người trong team Khu vườn Vận Mệnh đều bị ngươi hoàn toàn thay đổi quỹ đạo ban đầu. Tên của ngươi quả thật rất có dự đoán. Ngươi vốn nên chết vì tim đột ngừng một năm trước.

Bạch Đế thản nhiên nói.

"Nhưng ngươi đã sống lại và có được sức mạnh để thay đổi mọi thứ."

Viên đá ẩn nấp đâu? Đưa cho tôi. "Lý Trình Di nói.

"Tân Đức Lạp, vốn hẳn là chết trong một vụ tai nạn xe cộ vì truy tìm con trai mình. Hắn hiện tại cũng vẫn như cũ còn sống" Bạch Đế tiếp tục nói.

"Giao tảng đá ẩn nấp cho tôi, tôi có thể lập tức rút lui. "Lý Trình Di nói.

“Thải Hồng Đường hắn là chết vào lần thứ bảy vào Góc chết, hoàn toàn biến mất ở thế giới này, nhưng ngươi thay đổi hết thảy, để cho cô ta thành Hư Không Chi Thần hôm nay.”

“Có thể cho tôi viên đá ẩn nấp trước được không. Chờ tôi đi rồi cô có thể tùy tiện nói nhăng nói cuội gì cũng được “Lý Trình Di nói.

“Còn có Phan n, hắn mới là người thành lập tổ chức Góc chết, mười năm sau hắn thành lập tổ chức người Góc chết lớn nhất song, tìm kiếm dấu vết Lê n, nhưng cũng bị ngươi lợi dụng”

“Quên đi, Viên đá ẩn nấp không cho, ta đây tự mình tìm”.

Lý Trình Di bắt đầu tìm kiếm khắp nơi trong cung điện, tốc độ di chuyển của hắn cực nhanh, cơ hồ là một cái lóe lên liền đến một chỗ khác.

Bạch Đế làm như không thấy, tiếp tục nói lời của mình.

Chỉ là thân thể của nàng bắt đầu từ trắng, chuyển thành xám, hơn nữa mơ hồ có chút biến thành màu đen.

Thẳng đến khi Lý Trình Di tìm khắp cung điện, cũng không phát hiện bất luận manh mối gì về Viên đá ẩn nấp, sau đó bắt đầu tới gần nàng, chuẩn bị vén y phục đế bào của nàng.

Trong đế bào hơn mười mét tuyệt đối có thể giấu rất nhiều thứ.

Lý Trình Di nghĩ như vậy, cũng chuẩn bị làm như vậy. Tay hắn đã vươn về phía váy đối phương.

“Làm càn!! “Bạch Đế rốt cục nhịn không được, một cái tát chợt ra tay, vỗ về phía đối phương.

Lý Trình Di giơ tay ngăn cản.

Hai tay một lớn một nhỏ đột nhiên chạm vào nhau

Bùm!

Tiếng nổ vang lên, ngực Lý Trình Di sáng lên Khắc Ấn cự lực.

Trước ngực Bạch Đế đồng dạng sáng lên Khắc Ấn cự lực.

Hai người đều thấy được dị thường trên người đối phương, cho dù cách y phục cũng có thể mơ hồ cảm giác được dao động Khắc Ấn giống nhau.

“Hả? “Lý Trình Di có chút ngoài ý muốn nhìn chằm chằm đối phương.

Không phải khiếp sợ đối phương dù sao sức mạnh của hắn bây giờ còn mạnh hơn một ít so với đối phương, dù sao hắn còn chưa triển lộ bạch lộc bản thể. Hắn ngoài ý muốn, là vừa mới trong nháy mắt, hắn muốn vận dụng ảnh thế, chui vào bóng dáng đối phương, tranh đoạt thân thể với Bạch Đế.

Nhưng không ngờ lại thất bại.

Hơn nữa Bạch Đế này có chút kỳ quái.

Cô ta dường như

Lý Trình Di chăm chú nhìn đối phương, mơ hồ nhận ra không đúng.

Người này, tựa hồ căn bản là cái vỏ rỗng !?

Lúc này bên ngoài cung điện vô số gào thét cùng tiếng cảnh báo nhanh chóng tiếp cận, người tới càng ngày càng nhiều.

Lý Trình Di lúc này toàn thân cấp tốc bành trướng, tung người nhảy lên.

Vô số huyết nguyên như sương trắng nổ tung, bao phủ bốn phía.

Bùm!

Trong sương trắng, một bóng đen chợt lóe lên, cả người hắn hoàn toàn bành trướng biến lớn một vòng, huyết nguyên cùng nhu khí đồng thời bộc phát, chồng lên nhau.

Hai mắt dấy lên ánh lửa đỏ, đánh ra ngoài, một quyền.

Toàn bộ khí lưu trong cung điện phảng phất đều bị một quyền này dẫn dắt.

Một luồng không khí khổng lồ tạo thành một vòng xoáy, lấy quyền này làm điểm xuất phát, làm trung tâm.

Vòng xoáy khí trắng chuyển động, rõ ràng hắn là gia tăng lực cản, nhưng quỷ dị gia tăng tốc độ chạy nước rút của Lý Trình Di lúc này.

Nắm đấm của hắn nhanh hơn!

Đây là Hư Dạ Hành!

Để tránh đêm dài lắm mộng, trước tiên bắt đầu đánh một quyền thử xem chất lượng rồi nói sau. Đó là suy nghĩ của hắn.

Ầm ầm!!

Chỉ là khiến hắn hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Bạch Đế giơ tay lên ý đồ phản kháng, nhưng căn bản không kịp.

Tốc độ nhanh nhất của nàng chỉ gấp mười hai lần vận tốc âm thanh, mà lúc này một quyền này của Lý Trình Di kết hợp với công pháp Hư Dạ Hành, đã đạt tới trình độ nhanh hơn nàng một đoạn.

Vì vậy

Một tiếng nổ lớn.

Bạch Đế.

Nổ tung.

Tựa như đồ sứ khổng lồ, ầm ầm bị đánh nổ, hóa thành vô số mảnh vỡ màu trắng xám đen, bão táp văng tứ phía.

Mà cùng lúc đó, đang phi tốc chạy tới Hồng Nham tinh, ba người Viễn Ảnh ngồi ở trong phi thuyền chuẩn bị tiến hành nhảy vọt không gian, thân thể đồng loạt chấn động.

Tử thể của Bạch Đế đã xảy ra chuyện!

Người đàn ông râu quai nón đứng lên.

Uổng công ta vất vả lâu như vậy! Là tên kia!

Hoa vương Lý Trình Di ở Khu vườn Vận Mệnh? "Sóc đuôi đen lộ vẻ bực bội.

"Cư nhiên trực tiếp đánh tới trước mặt Bạch Đế, còn ra tay đánh nổ tử thể của Bạch Đế." Nó rõ ràng rất muốn trở về.

Tên kia đang tìm Viên đá ẩn nấp, Mina không ở khu Hoàng tộc. "Văn sĩ trung niên thở dài. Bất quá trực tiếp vọt tới hoàng tộc khu đánh nổ Tử Thể Bạch Đế, quả thật có chút quá đáng.

"Trở về hành trình!! Trở về giết chết tên kia! "Con sóc đuôi đen hét lớn.

Thủ lĩnh sẽ không cho phép. “Văn sĩ lắc đầu.

Nhưng mà.

Không có nhưng nhị gì nữa. Bạch Ảnh ở đây, nàng trở về sẽ xử lý. “Văn sĩ bổ sung. Huống chi, bản thể Bạch Đế còn chưa nói gì, ngươi kích động cái gì?

“Quá kiêu ngạo! Tên kia! “Người đàn ông râu quai nón cắn răng. Bất quá là đánh thắng mấy con Tiểu Long, lại dám.

Ở trong thế giới này, bọn họ chính là vô địch, là bất tử.

Cho dù bị giết bao nhiêu lần, lần phục hồi tiếp theo sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Nếu không phải tác dụng phụ kia, bọn họ hoàn toàn có thể cường đại đến trình độ không thể so sánh.

“Quên đi quên đi, một tên tiểu gia hỏa không biết trời cao đất rộng mà thôi, chờ chúng ta làm xong chính sự, trở về phối hợp Bạch Đế xử lý hắn.” Văn sĩ Trung niên khuyên nói.

Chương 996: Trực tuyến 4

Ầm ầm!!!

Đột nhiên phi thuyền phía sau, cung điện Bạch Đế chỗ ở Thiên Không thành Ibeth, phát ra một trận nổ mạnh đinh tai nhức óc

Một ngọn lửa, chói mắt sáng ngời tại chỗ cao nhất thành thị hoàn toàn nổ tung.

Trong hỏa diễm xen lẫn vô số màu đỏ sậm, màu vàng, toàn bộ cung điện ở trong tiếng ầm ầm không ngừng sụp đổ, tựa hồ có thứ gì ở bên trong điên cuồng phá hư.

Bên trong còn đặt siêu tàn thư cổ đại mà ngươi yêu nhất?“Sóc đuôi đen nhìn văn sĩ.

Thân thể văn sĩ trung niên run lên, nhưng vẫn là ngăn được cảm xúc.

Mệnh lệnh của thủ lĩnh quan trọng hơn. Mặt khác, tàn thư của ta phần lớn đều ở trong kho mật của vương tộc, không cần!

Bùm!

Lại là một tiếng nổ lớn từ phía sau truyền đến.

“Phương hướng mật khố cũng nổ. “Sóc đuôi đen sâu kín nói.

“Ta”Bàn tay của văn sĩ trung niên run rẩy, nhưng hắn vẫn cố gắng hết sức để kiểm soát bản thân.

Mặc kệ mệnh lệnh của thủ lĩnh như thế nào!

Không sao, còn có một mật khố Vương tộc bí ẩn hơn, nơi đó mới là nơi cất giữ tàn thư chân chính quý giá nhất.

“Hắn giống như lại phát hiện một mật khố mới. “Sóc đuôi đen nói lúc này truyền đến.

Văn sĩ trung niên cả người hoàn toàn chấn trụ.

Giết!

“Ta muốn giết hắn!! Giết tiểu tử kia!!! A a a a!!!”

Đột nhiên hắn xoay bàn điều khiển phi thuyền, sắc mặt đỏ bừng, mắt lộ vẻ điên cuồng.

“Nhưng mệnh lệnh của thủ lĩnh…” Người đàn ông râu ria chen vào muốn nhắc nhở.

“Giết chết hắn ta lại đi tìm thủ lĩnh thỉnh tội!!” con ngươi văn sĩ trung niên sung huyết, cả người đã điên cuồng.

“Thật sự là điên rồi. “Người đàn ông râu quai nón ngược lại không vội.

Chuẩn bị một chút đi, trong nháy mắt giải quyết chiến đấu, sau đó lập tức trở về, hắn là không chậm trễ thời gian. “Sóc đuôi đen bực bội nói.

Phi thuyền hình mũi nhọn màu trắng bạc thoát khỏi trạng thái chuẩn bị nhảy cự ly dài, vẽ ra một quỹ tích dồn dập giữa không trung, sau đó điên cuồng tăng tốc, thẳng tắp xông về phía IBeth đang bị Lý Trình Di phá hư.

Khoảng cách mấy ngàn km, dưới sự bùng nổ khủng bố của phi thuyền chỉ mất mười giây.

Rất nhanh, phi thuyền dừng lại trên bầu trời Ibeth, ba người từ đó đang muốn nhảy ra.

Trong phút chốc một đạo kim quang từ phía dưới bắn ra.

Tựa như một thanh đao nhọn, ở giữa phi thuyền.

Xoẹt!!

Phi thuyền bị chặn ngang bắn trúng, hộ thuẫn lực trường tựa như giấy dán, không hề có lực cản liền bị phá vỡ.

Ba người trong cơn kinh nộ, vội vàng cả người bành trướng, làn da lỗ chân lông tuôn ra vô số chất lỏng kim loại màu bạc, bắt đầu biến hình.

Hình thái hủy diệt! "X3.

Ba người lao ra phi thuyền, thân thể trong nháy mắt hóa thành ba hình người khổng lồ màu bạc.

Không đợi bọn họ hoàn thành biến hình.

Trong một phần ngàn giây, một chĩa 3 mũi to lớn xám trắng từ phía dưới ầm ầm quét ra.

Mười bốn lần vận tốc âm thanh!

Từ dưới xiên lên trên, một kích quét ngang.

Chính giữa thân thể ba người.

Thình thịch Thình thịch!!!

Ba tiếng nổ lớn nổ tung, không khí bị chấn động trong nháy mắt nổ thành gợn sóng, mắt thường có thể thấy được truyền tới bốn phía.

Ba đạo nhân ảnh phân tán bắn ra, trong nháy mắt đã đâm thủng ba chiến hạm trợ giúp phía sau.

' ! ! ? ? Chuyện gì đã xảy ra với người đó!? Sức mạnh làm sao có thể lớn như vậy!?"

Văn sĩ trung niên biến thành hình người màu bạc cao mười lăm mét, phía sau có hào quang màu trắng thật lớn lơ lửng, cả người quấn quanh dải lụa màu bạc giống như thần tướng La Hán trong chùa miếu cổ đại.

Lúc này hắn đang vội vàng xoay người, giảm tốc độ gập người.

Ba đạo Khắc Ấn trong lồng ngực đang lóng lánh ánh huỳnh quang sáng ngời, điều này đại biểu hắn lúc này đã điều động toàn bộ Khắc Ấn, đối kháng trùng kích cực lớn vừa mới xâm nhập vào cơ thể.

Ghê thật! Nếu không Khắc Ấn của mình không phải loại hình sức mạnh…!!" Văn sĩ trong lòng cả giận, toàn thân ngân quang lóng lánh, trong cơ thể vô số năng lượng huy động toàn bộ công suất cung ứng động năng.

Tốc độ rốt cục có giảm bớt.

Nhưng.

Bốp.

Một bóng đen đột nhiên từ phía sau không tiếng động đuổi theo.

Văn sĩ rùng mình, quay đầu nhìn lại.

Lại là một thanh chĩa 3 mũi khổng lồ chém xuống đầu.

Không Gian Yên Diệt Pháo! Hào quang phía sau văn sĩ ầm ầm bộc phát quang mang màu trắng.

Một vòng quang pháo hình vòng tròn từ phía sau hắn bắn ra, chính giữa là Chĩa 3 mũi.

Nhưng vô số bạch khí tuôn ra, chống đỡ tiêu quang pháo trùng kích. Chĩa 3 mũi vung chùm sáng xuống, ầm ầm bắn trúng mục tiêu.

Không gian tóe lửa, vẻn vẹn không tới một giây.

Văn sĩ trung niên biến thành hình người màu bạc liền bị chặn ngang chém qua, ầm ầm một tiếng, nổ tung, hóa thành quả cầu lửa.

Quả cầu lửa màu trắng khổng lồ đường kính hơn trăm mét này, gần như chiếu sáng toàn bộ Ibeth, tựa như bầu trời có thêm một mặt trời.

Vô số người nhao nhao ngẩng đầu nhìn về nơi đó.

Nhưng trong ánh lửa màu trắng, nhìn thấy lại là một đạo người áo giáp màu đen cao lớn toàn thân quấn quanh bạch khí.

Phía sau có một bàn tay to ngưng tụ khí trắng, nắm chặt một cây chĩa 3 mũi khổng lồ, lơ lửng giữa không trung.

“Một. “Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nhìn về hai chỗ khác.

Viên đá ẩn nấp ở đâu? Giao ra có thể tha cho các ngươi không chết.

Bốp.

Hai đạo hình người màu bạc đồng thời lóe ra ở phía trước Lý Trình Di, đồng dạng trôi nổi ở giữa không trung, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm bên này.

Ngươi lại dám giết chúng ta!? “Hình thể Sóc đuôi đen cũng bắt đầu càng dài càng lớn.

Mười mét!

Hai mươi mét!

Ba mươi mét!!

Trong nháy mắt, nó liền bành trướng thành một hình thể cao ba mươi mét, toàn thân tất cả đều là vặn vẹo rễ cây giống như cơ bắp khủng bố của sóc khổng lồ.

Ầm ầm một tiếng.

Hai chân rơi xuống đất, hung hăng giẫm lên nóc tòa nhà, khiến một mảnh hoàng cung nhỏ cũng bị chấn thành phế tích.

Ba đạo Khắc Ấn ở trên người nó lóe ra ngân quang.

Cự lực, tích lũy, cứng rắn.

Lý Trình Di trong nháy mắt nhận ra loại hình khắc và hàm nghĩa.

Chương 997: Trực tuyến 5

“Lại cũng là hệ thống Khắc Ấn sao?” trong mắt hắn sáng lên nóng rực hồng quang, một tia khói nóng rực từ miệng mũi tràn ra.

Loại hình thể khổng lồ này Khắc Ấn vừa vặn, thử xem mình sau khi hấp thu tinh túy Long Vương tăng lên được bao nhiêu sức mạnh, rốt cuộc đạt tới trình độ nào.

Trải qua nhiều lần thực chiến, đến bây giờ hắn đã đại khái hiểu được, Khắc Ấn đại biểu cho một cảnh giới, hoặc là nói số lần thăng hoa.

Một bản thể cường đại cho dù thăng hoa một lần, cũng mạnh hơn so với rất nhiều bản thể nhỏ yếu thăng hoa nhiều lần.

Đó là lý do tại sao là phép nhân cơ số.

Hôm nay sinh mệnh lực của hắn đạt tới trình độ khủng bố trước nay chưa từng có, còn hấp thu tinh túy Long Vương, cũng lợi dụng hoa ngữ tăng lên tới Long Vương thuần huyết.

Bản chất đã cao đến mức có thể được làm vật liệu thí nghiệm cao cấp.

Trong mắt Lý Trình Di tối sầm, một tia kiêu ngạo vừa dâng lên trong nháy mắt bị đè xuống.

Ký ức lúc trước bị Bích Lục Chi Mẫu cùng Hoàng Kim Thành cột sáng cùng với thiên tai bão táp nghiền ép đến chết đi sống lại, lại xông lên đầu.

Ngao!!!

Sóc khổng lồ phía dưới ngửa đầu rống giận, điên cuồng nện vào ngực mình, toàn thân phủ lên một mảng lớn áo giáp như nham thạch.

Chết!

Nó vung lên một cái lợi trảo thật lớn, hung hăng đánh về phía Lý Trình Di.

m Điển – Phúc Không.

Lý Trình Di khống chế Huyết Nguyên huy động Chĩa 3 mũi, hướng lên trên một chút.

Grào!

Trong tiếng gào thét cực lớn, Chĩa 3 mũi chuyển động với tốc độ cao, hóa thành hư ảnh chém lên trên.

Lưỡi dao sắc bén hướng lên trên, chính giữa nện xuống móng vuốt sắc bén của sóc.

Ầm ầm!!!

Sấm nổ đinh tai nhức óc san bằng mái nhà một lần nữa.

Sóc khổng lồ cùng Lý Trình Di đồng thời toàn thân kịch chấn, vượt qua 100 nghìn tấn sức mạnh thật lớn, ở trong đối kháng, Sóc con cư nhiên rơi xuống hạ phong!! Hai mắt to lớn của nó toát ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi, thân thể bị chấn đến ngã ngửa về phía sau, lảo đảo lui về phía sau, một cước rầm rầm giẫm hụt, thiếu chút nữa rơi xuống khe hở giữa các tòa nhà.

Lý Trình Di đang muốn truy kích về phía trước, đột nhiên xung quanh từng đạo tử quang màu vàng trắng nhân cơ hội chiếu tới, đánh trúng thân thể hắn.

Nhiệt độ khủng bố cấp tốc thiêu đốt thân thể hắn.

Nhưng rất nhanh thân thể hắn tối sầm, trực tiếp tàng hình biến mất ở trong không khí. Giống như trước kia vẫn tồn tại chỉ là ảo ảnh. Đây là nguồn gốc của m Ảnh nguyên tuyền.

Hư hóa sao? Ta cũng biết.

Một bóng người màu đen đồng dạng vào lúc này từ sau lưng hung hăng một chưởng, đem Lý Trình Di từ trong trạng thái m ảnh Nguyên tuyền đánh ra.

Bóng người thân thể đồng dạng lúc ẩn lúc hiện, phảng phất hư ảo, tùy thời có thể biến mất.

Chính là người đàn ông râu ria.

Từ một khác văn sĩ trung niên bị miểu sát kia, hắn liền biết, bọn hắn đã khinh thường Lý Trình Di

Thực lực của người này mạnh đến mức có thể uy hiếp đến an toàn tính mạng của bọn họ.

Cho nên sau khi trao đổi trong nháy mắt, hai người chỉ định sách lược, một người chính diện hấp dẫn lực chú ý, một người âm thầm đánh lén.

Mặc dù họ không sợ chết và có thể sống lại sau khi chết, nhưng sự phục hồi có cái giá của nó.

Nếu như không muốn biến thành quái vật Góc chết hoàn toàn mất đi thần trí, vậy nhất định phải nghiêm khắc khống chế số

lần tử vong của mình.

Trong nháy mắt đẩy Lý Trình Di ra, ba đạo khắc trên ngực của tên ria mép cùng sáng lên.

Khắc Ấn của hắn hoàn toàn là cường hóa thiên phú hư hóa.

Cho nên, hắn không chỉ có thể hư hóa chính mình, cũng có thể hư hóa người khác!

Ở trong hình thái Yên Diệt, đủ để trong nháy mắt đem một tòa nhà hoàn toàn hư hóa, biến mất ở không gian hiện thực.

Mà hiện tại, hắn cũng đang sử dụng năng lực này đối với Lý Trình Di.

“Phóng trục chi ảnh!” (trục xuất khỏi bóng tối)

Năng lực, thiên phú sau khi cường hóa 3 Khắc Ấn vào giờ khắc này triệt để có hiệu lực, hắc ám bao trùm toàn thân Lý Trình Di, đem nhanh chóng kéo vào một thế giới thần bí sâu thẳm hoàn toàn yên tĩnh.

Phốc xoẹt!

Cả người biến mất.

Người đàn ông râu quai nón thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía sóc đen.

Phụt!

Đột nhiên một thanh kiếm màu xám trắng xuyên qua gáy hắn, đâm lòi qua trán.

Người đàn ông râu quai nón ngây dại.

Sóc đen cũng ngây dại.

Làm sao có thể?

Rõ ràng đã bị trục xuất! Tại sao? Tại sao!?? “Lúc này trong lòng hai người rung động không lời nào diễn tả được.

Người này… rốt cuộc là!?

“Xin lỗi, ta không sợ nhất chính là loại năng lực truyền tống ” Lý Trình Di ở phía sau hắn một tay cầm kiếm, chậm rãi rút kiếm ra.

Râu mép phẫn nộ phát ra tiếng gầm, nhưng vẫn không tiếng động hóa thành khói đen, tiêu tán không còn, chờ đợi hồi phục.

Còn tên cuối cùng.

Ánh mắt Lý Trình Di nhìn chằm chằm con sóc đen cuối cùng.

“Ngươi không giết chết ta!! Chờ đi, tương lai chúng ta còn có thể trở về!

Sóc đen phẫn nộ đập một trảo về phía Lý Trình Di.

Trong ba người cũng chỉ có năng lực của nó là đơn điệu nhất.

Không thể so được với cường giả bên Thiếu m, thực lực bên này đều rất đơn điệu.

Trong phút chốc một thanh chĩa 3 mũi xám trắng ngưng tụ hiện lên, một kích chống lại lợi trảo của sóc đen

Lần này khác với lần trước, mảng lớn kim quang đồng thời lóng lánh, một mảnh huyết nguyên điên cuồng lan tràn đến thân thể to lớn của con sóc

Lúc này Lý Trình Di mới chính thức vận dụng đặc tính kịch độc ăn mòn khủng bố của Huyết Nguyên.

Loại hệ thống cường đại bắt nguồn từ Midraon này, tự nhiên liền mang theo độc tính và sức cuốn hút rất mạnh.

Phàm là bị huyết nguyên chạm đến sinh vật, đều sẽ dần dần bị ô nhiễm, biến thành người mắt đỏ.

Lý Trình Di muốn thử xem, xem huyết nguyên tại Địa Nguyệt Bạch Tinh có công hiệu hay không.

Chương 998: Trực tuyến 6

Hơn nữa, vừa đạt được năng lực hoa ngữ chuyên môn nhằm vào quái vật Góc chết, vừa vặn cũng có thể nhân cơ hội đối phương suy yếu để sử dụng.

Đối với Tân Hoa Ngữ, trong lòng hắn kỳ thật ôm chờ mong rất cao.

Đáng tiếc luôn có việc không theo ý người.

Lặng lẽ không một tiếng động, bầu trời mơ hồ cuồn cuộn bắt đầu khởi động mây đen.

Răng rắc.

Một đạo điện quang từ trên trời giáng xuống, ầm ầm rơi vào không trung sau lưng Lý Trình Di.

Rất nhiều dòng điện cấp tốc hội tụ, ngưng tụ thành một hình người màu lam mơ hồ.

Hình người còn chưa ngưng tụ rõ ràng, ánh mắt Lý Trình Di liền dừng lại, thấy được năm đạo Khắc Ấn đồ văn lấp lánh trên ngực đối phương.

Đó là bản khắc đồ văn không nhận ra!

Cùng lúc đó, ở phía sau người này, cũng có bạch quang ngưng tụ ra một hình người nữ tính màu trắng, lồng ngực cũng có bốn Khắc Ấn văn lộ lóng lánh.

Khắc Ấn lấp lánh, đây là dấu hiệu toàn bộ mở ra năng lực.

Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau phải không? "Hình người màu lam chậm rãi mở miệng," Hoa vương Lý Trình Di.

…….

Viễn Ảnh?

Lý Trình Di nhướng mày, với trình độ của hắn bây giờ, cao nhân có thể uy hiếp đến hắn, trên tinh cầu này cơ bản chỉ có mấy người.

Không, hoặc là nói trong hai tinh cầu, cũng chỉ có thể đếm được vài người.

"Ngươi có thể gọi ta là Hư Mộng. "Người đàn ông ngưng tụ điện quang màu lam nhẹ nhàng nói.

"Viễn Ảnh các ngươi, có quan hệ gì với Lê n? có quan hệ gì với Bạch Tinh? có quan hệ gì với thế giới này?"

Sắc mặt Lý Trình Di trầm xuống.

Viễn Ảnh lần đầu tiên xuất hiện, chính là lấy một người hư hư thực thực Lê n làm đại biểu.

Còn có con sóc Thiên Thủy chi vương kia, không phải giống như con sóc lúc trước nhìn thấy ở trong ảo giác?

Thân ảnh của bọn chúng dường như có dường như không lại phảng phất ẩn giấu cực sâu.

Nhưng có thể xác định chính là, Viễn Ảnh nhất định biết rất nhiều sự thật, rất nhiều chân tướng.

"Các ngươi phá hủy cân bằng, kỳ thật vốn có thể không cần để ý tới các ngươi, dù sao một năm sau, các ngươi hết thảy đều sẽ không còn tồn tại, các ngươi tuổi thọ cũng chỉ còn lại một điểm cuối cùng. Nhưng" tiếng nói Hư Mộng dừng lại. "Ta đã đoán sai tốc độ phát triển của ngươi".

"Ngươi còn chưa trả lời câu hỏi của ta. "Lý Trình Di nói.

"Trả lời rồi, ngươi biết rồi, thì thế nào? Hết thảy nhất định không thể thay đổi. "Hư Mộng nói.

"Các ngươi nhất định phải chết ở chỗ này, đây sẽ trở thành sự thật không thể thay đổi. Hết thảy cần sửa chữa. "Hắn giơ tay lên, trong lòng bàn tay hiện lên một quyển sách kỳ dị màu xanh đậm viết chữ đen.

Sách lúc đầu chỉ có kích thước bằng bàn tay, nhưng rất nhanh, theo thời gian bắt đầu nhanh chóng lớn lên.

Bộp.

Lý Trình Di không nói gì, ngũ ấn quả thật rất mạnh.

Vậy.

Hắn yên lặng lấy ra một khối ngọc bội hình đám mây.

Trên ngọc bội cấp tốc bắt đầu lấp lánh điểm sáng màu tím dày đặc.

Cùng lúc đó, toàn bộ phía trên Thiên Không Thành, vô số mây đen hoàn toàn bị xua tan.

Thay vào đó, là càng nhiều sương mù màu tím trống rỗng hiện lên.

Sương mù dày đặc cấp tốc bao phủ hết thảy chung quanh.

Trên đỉnh đầu sương mù trung, một hình lão già to lớn phảng phất từ xa chậm rãi tới gần.

Hắn tay cầm trường kiếm, mặc đạo bào, mi tâm có kim quang chói mắt lóng lánh.

“Cho nên nói, ta ghét nhất, loại người phế vật cứ nói úp úp mở ra vẻ bí hiểm như các ngươi!”

Lý Trình Di cười lạnh một tiếng.

Ngũ ấn hắn rất có thể sẽ đánh không lại, dứt khoát dứt khoát gọi người.

Xoay người, hắn ôm quyền hướng lên trời hành lễ.

Đệ tử Bạch Lộc, cung thỉnh pháp ý sư tôn hàng lâm!

Sương mù dày đặc bao phủ cả Thiên Không Thành.

Ong!!!

Ầm ầm trong lúc, một cỗ sức mạnh khủng bố không cách nào tưởng tượng nổi nặng nề, từ trên trời giáng xuống, tựa như nước biển vô hình, hung hăng nện xuống trong thành.

Không khí chuyển từ trạng thái khí sang trạng thái rắn, xuất hiện những vết nứt lớn trong suốt

Mặt đất nứt ra, lộ ra khe nứt không biết sâu bao nhiêu.

Tòa nhà lắc lư, mảng lớn thiết bị điện tử nhao nhao nổ tung, vỡ nát, hòa tan vào sương mù màu tím.

Toàn bộ thành phố tân nhân loại bị sương mù bao phủ, hoàn toàn không cách nào sinh hoạt công tác bình thường.

Máy bay chiến đấu và các chiến sĩ cải tạo bay vòng quanh chiến trường trên bầu trời, đều mất đi năng lượng giống như khối sắt rơi xuống.

Có người đập ở trên tòa nhà, có người theo khe hở lăn lộn rớt xuống, không biết đập bị thương bị chết bao nhiêu người sống trong xe.

Đèn tắt và năng lượng bị suy giảm.

Thiên Không Thành khổng lồ chỉ trong vài giây ngắn ngủi đã rơi vào khủng hoảng tuyệt đối.

“Loại uy thế này.!!? ” mấy người Hư Mộng bao phủ ở trong hào quang gương mặt mơ hồ có chút thay đổi.

“Là Ấn Hoàn ít nhất là Ấn Hoàn Thần Hỏa cấp độ lão quái vật!!” người con gái trong ánh sáng trắng, chính là Mina - người phụ trách mang theo Viên đá ẩn nấp gấp giọng nói.

Lúc này cô ta nhìn hư ảnh lão đạo trên bầu trời đang dần dần tới gần, rõ ràng đã vứt bỏ ý thức thân thể, cư nhiên sinh ra cảm giác sợ hãi sởn gai ốc.

Mặt đất bắt đầu rung chuyển, rung chuyển.

Sương tím càng ngày càng dày, cơ hồ đến mức đưa tay không thấy được năm ngón.

Hư Mộng rốt cục không giữ được bình tĩnh, nhanh chóng nhìn về phía Lý Trình Di.

“Ngươi điên rồi sao?! Là muốn hủy diệt hoàn toàn Thiên Không Thành!?

Ngươi muốn triệt để giết chết hơn ngàn vạn người trong thành hay sao?

‘Bọn họ vì ngươi mà chết. “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh. Xoay người nhìn về phía đối phương, ngọc bội trong tay vẫn sáng lên tử quang chói mắt.

“Dừng tay!! “Mắt thấy sương tím sắp ngưng tụ, hóa thành hạt mưa màu tím.

Hư Mộng rốt cục nhịn không được.

Chương 999: Trực tuyến 7

“Ngươi muốn biết cái gì, ta có thể nói đều nói cho ngươi biết!!” hắn thanh âm thông qua năng lực đặc thù nào đó truyền đến trong tai Lý Trình Di.

Lúc này ngay cả thanh âm cũng đã không thể truyền đi trong không khí.

Toàn bộ Thiên Không Thành đã trở nên một mảnh tĩnh mịch.

Tất cả sóng âm bị phong tỏa, tất cả sắp trở về hư vô.

Tòa thành thị cơ giới khổng lồ này có đường kính hơn 100km, rõ ràng vẻn vẹn chỉ là bởi vì một khối ngọc bội, liền có thể lâm vào cảnh hoàn toàn hủy diệt.

Uy thế như vậy, ngay cả Lý Trình Di cũng không nghĩ tới sẽ lớn như vậy.

Xác định đối phương chịu thua, hắn nhanh chóng thu hồi ngọc bội.

Trong nháy mắt ngọc bội bị thu hồi, sương tím xung quanh đều nhạt đi, biến mất.

Mà trên đỉnh đầu sương mù cũng chậm rãi tản đi, hình bóng m Nguyệt chân nhân mơ hồ dần dần phai nhạt, biến mất.

Vô số ánh đèn năng lượng của Thiên Không Thành nhao nhao sáng lên, khôi phục nguyên trạng.

Ngoại trừ những người cải tạo máy bay chiến đấu mất đi động lực mà rơi xuống, cùng với những kẻ xui xẻo đã bị đập chết.

Tất cả dường như không có gì xảy ra, một lần nữa khôi phục nguyên trạng.

Sương tím biến mất, chung quanh bầu trời một mảnh sáng tỏ.

Lúc trước người cải tạo cùng máy bay chiến đấu vây công hết thảy biến mất không thấy.

Toàn bộ mái nhà cung điện Bạch Đế hóa thành phế tích, cũng chỉ có ba người Lý Trình Di và Hư Mộng ở đây.

Sóc đen thu nhỏ thân thể, trở lại phía sau Hư Mộng, cùng người con gái ánh sáng trắng Mina đứng chung một chỗ.

Hư Mộng lúc này đã không còn thong dong như vừa rồi, khuôn mặt dưới ánh điện màu lam có chút vặn vẹo, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Ngươi muốn biết cái gì?

“Vấn đề vừa rồi. “Lý Trình Di lạnh lùng nhìn hắn.

“Học thúc cấm kỵ hạn chế, ta có thể nói không nhiều lắm. “Hư Mộng hít sâu một hơi, phun ra một đạo khí ion màu lam.

“Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, Viễn Ảnh chỉ là hi vọng giữ gìn thế giới cân bằng. Chúng ta không phân biệt chủng tộc, không phân biệt loại hình, bất luận là nhân loại hay không, đều thủ hộ vì một mục tiêu chung

Chúng ta là người hậu thuẫn cuối cùng của thế giới này. Thế giới này rất lớn, cũng rất nhỏ, tinh không vô hạn kia, nhìn như đưa tay có thể chạm tới, nhưng xa không thể chạm tới. Chúng ta vĩnh viễn cũng không thể tới gần.

Lê n cũng là một thành viên của chúng ta, nhưng hắn là người duy nhất tiếp cận thành công nhất. Người thứ nhất, là người sáng lập Viễn Ảnh Lam Mộng.

“Người sáng lập? “Ánh mắt Lý Trình Di ngưng tụ.

“Ra chỗ khác nói chuyện đi nếu ngươi không muốn người nghe được chết oan chết uổng. “Hư Mộng thở dài. “Chúng ta nắm giữ quá nhiều thứ, học thúc cấm kỵ coi như là dính chút ảnh hưởng tiêu cực, cũng có thể làm cho sinh mệnh người nghe lén nháy mắt chết đi ngoài ý muốn.”

Đây cũng là nguyên nhân Viễn Ảnh chúng ta không thể không ẩn nấp, cố gắng giảm thiểu tiếp xúc với xã hội bình thường. Cho dù chỉ là nói chuyện phiếm, cũng có thể khiến phàm nhân xung quanh lâm vào nguy cơ sinh tử.

“Đúng rồi, Viên đá ấp nấp. “Lý Trình Di nhắc nhở.

Hư Mộng nhịn tức giận xu ống.

Yên tâm.

“Mina, làm phiền cô rồi. “Hắn ta quay đầu nhìn sang bên cạnh.

“Được. Xin đừng phản kháng. “Người con gái ánh sáng trắng nhìn về phía Lý Trình Di nói.

Cô ta giơ tay vươn bốn ngón tay, mỗi ngón tay sáng lên một chút hắc quang.

Xoẹt!!

Bốn đạo hắc quang bắn về phía bốn người.

Hắc quang phóng đại, hóa thành bốn quả hắc cầu, thôn phệ bốn người tiến vào.

Trong nháy mắt hắc cầu biến mất, bốn người đồng dạng biến mất tại chỗ.

…….

Bề mặt Hồng Nham tinh

Cồn cát đỏ sậm nhấp nhô liên miên giống như liên kết đến tận cùng thiên địa.

Nơi này là một mảnh đất cát vô tận, không có bất kỳ dấu vết nhân tạo nào, trên đỉnh đầu hai viên tinh cầu to lớn lẳng lặng trôi nổi, một viên màu trắng, một viên màu lam.

Đó là Địa Nguyệt và Bạch Tinh.

Hắc quang hiện lên, bốn nhân ảnh xuất hiện trên cát.

Hư Mộng ngửa đầu nhìn tinh cầu trên không, thấp giọng nói.

“Lúc Lê n rời đi, vì thử đi vòng qua học thúc cấm kỵ, đem hi vọng duy nhất truyền lại, vì thế đem trí nhớ của mình phân chia thành mấy chục vạn phần, phân cho mấy chục vạn người nhân bản. Cho nên Lê n hiện tại là một trong những người trọng yếu của Viễn Ảnh của chúng ta. Bọn họ toàn bộ bị coi là một người.

Mà Lê n chân chính, đã biến mất. Duy nhất có thể thoát khỏi Góc chết, thoát khỏi hủy diệt học của thúc cấm kỵ chỉ có thể do một cá thể nắm giữ, hắn đã nắm giữ rồi, nhưng không thể nào làm được, cho nên …”

Hư Mộng trầm giọng nói.

“Vì sao không làm được? “Lý Trình Di nhíu mày hỏi.

Hắn truy tìm lâu như vậy hi vọng, chính là vì thoát khỏi Góc chết, nhưng bây giờ đối phương nói cho hắn biết, không thể thoát khỏi được Góc chết?

“Ta không biết. “Hư Mộng lắc đầu. “Chỉ có Lam Mộng cùng Lê n biết, nhưng bọn họ đều làm không được, Lê n còn tốt, nhưng Lam Mộng thực lực cực kỳ khủng bố, là cá thể mạnh

nhất từ trước đến này của toàn bộ thế giới, nhưng ông ta cũng không có cách nào làm được"

"Cho nên các ngươi không ai dám thử?Ngay cả dũng khí đi biết cái kia học thúc cấm kỵ cũng không dám?"Lý Trình Di lạnh lùng nói.

"Nếu biết nhưng không cách nào làm được, ngươi muốn làm như thế nào? mang theo hy vọng duy nhất chạy trốn sao? chạy trốn tới Biển Đen sao? chúng ta không phải Lê n cùng Lam Mộng, căn bản không có biện pháp thoát ly nơi này!"

Sóc đen ở một bên tức giận nói.

Chương 1000: Trực tuyến 8

"Đến lúc đó nhất định phải chết.Chỉ có biến mất chết đi, mới có thể truyền lại học thúc cấm kỵ!"

"Cho nên các ngươi liền như vậy ngay cả làm cái gì cũng không làm, chỉ biết sợ hãi, ngay cả bước đi một bước về phía trước cũng không dám" Lý Trình Di chế nhạo

"Nếu có thể duy trì cân bằng là có thể mọi người bình an qua đi, tại sao phải tự tìm đường chết!?"

"Thế giới nhất định đi về hướng hủy diệt, đây chính là nguyên nhân về sự tồn tại của Góc chết, nhưng đây cũng không phải là vận mệnh của mỗi chúng ta, trong Biển Đen, không thể đếm hết được mỗi thời mỗi khắc đều có Góc chết tiêu vong, rồi lại sinh ra Góc chết mới, đây là vận mệnh an bài!

"Con người bắt đầu từ khi sinh ra, không giống nhau là vì đi đến già yếu tử vong?", Lý Trình Di nói, "Cái này khác gì với thế giới?"

"Không giống. Một khi thế giới mất cân bằng, kết cấu cố định bị phá hư quá nhiều, tất cả sẽ khởi động lại. "Hư Mộng lắc đầu.

"Thôi bỏ đi, ta mặc kệ các ngươi như thế nào, nói cho ta biết như thế nào mới thoát khỏi sự dây dưa của Góc chết" Lý Trình Di không nói nhảm nữa, trực tiếp nói ra mục đích cốt lõi của mình.

“Dung nhập vào chúng ta, cùng rời đi hoàn toàn. Thừa dịp ngươi không có học thức cấm kỵ mấu chốt, có thể có hai loại lựa chọn. “Hư Mộng trả lời.

“Nếu đã có lựa chọn an toàn như vậy, vậy tại sao Lam Mộng và Lê n không chọn? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“.”

Vấn đề này, thoáng cái làm cho ba người trầm mặc.

Sắc mặt Hắc Sóc tối sầm lại.

Mina cúi đầu, ánh sáng trên người mơ hồ ảm đạm.

Gió cát thổi qua, đỏ sậm sa mạc trong lúc nhất thời chỉ còn tiếng gió ù ù gào thét.

Rất lâu sau.

Hư Mộng mới mở miệng lần nữa.

“Bởi vì, cho dù ngươi rời đi, tiến vào Biển Đen, hay là lưu lại gia nhập Viễn Ảnh, đều sẽ dần dần trở thành sinh vật bất tử, cũng bắt đầu không ngừng mất đi lý trí. Cho đến khi. Hoàn toàn biến thành quái vật Góc chết vĩnh viễn tồn tại.

“Người của Viễn Ảnh Không chỉ là từng này mà hiện tại, bọn họ đều biến mất, bị chúng ta niêm phong vào trục xuất không gian bên trong, để tránh ảnh hưởng bởi hiện thực.” Mina nói tiếp.

“Ý của ngươi là một nơi giống như Vân Sơn? “Lý Trình Di đột nhiên phản ứng lại.

Là chúng ta dẫn dắt người ngoài tạo ra không ít Góc chết làm không gian riêng cho họ. “Mina khẳng định.

Đến nơi này, Lý Trình Di cũng đã hiểu được, cái gọi là Viễn Ảnh là những người nào.

Đây chính là một đám kẻ đáng thương, vì sinh tồn, không thể không dung hợp Góc chết, kẻ thất bại không thể không giữ gìn thế giới cân bằng, trốn ở chỗ tối không nhìn thấy ánh sáng

Từ chỗ bọn họ, hắn cũng biết được một tin tức mới.

Đó chính là, đám quái vật trong Góc chết, rất nhiều cũng không phải là ngay từ đầu liền không có lý trí. Mà là theo thời gian trôi qua, chậm rãi triệt để mất đi hết thảy, hóa thành quái vật.

…….

Lê n là trở thành người Góc chết, vì thoát khỏi Góc chết dây dưa, đi lên con đường cuối cùng này.

Mà Lam Mộng, nếu theo như lời bọn hắn nói không sai, hẳn là toàn bộ song tinh lúc ban đầu dung nhập thế giới, trở thành người quái vật Góc chết.

Ông ta vì thoát khỏi thân phận quái vật Góc chết, mà đi trước một bước đặt nền móng cho tất cả.

Nhưng cho dù là bọn họ người nào, cũng không tìm được biện pháp hoàn toàn thoát khỏi Góc chết.

Họ chỉ đi một con đường.

Thế thôi.

Mà hiện tại, cái con đường duy nhất kia, phân tán ở mấy trăm bản thể của Lê n, nếu muốn lấy được, phải giết chết hết những nhân bản này.

Hắn năm đó với ý đồ đi vòng qua học thức cấm kỵ, ý đồ để cho mỗi một người nhân bản làm một điểm chuyện nhỏ bé, cuối cùng tổ hợp lại, hoàn thành hi vọng cuối cùng.

Nhưng biện pháp như vậy, quá chậm, đến bây giờ cũng không nhìn thấy bao nhiêu hy vọng.

Ngươi muốn lấy được học thức cấm kỵ, nhất định phải giết hết Lê n. “Hư Mộng nhìn về phía Lý Trình Di. Hắn biết rõ quan hệ giữa Tân Đức Lạp và Lý Trình Di trong Khu vườn Vận Mệnh.

“Giao tảng đá ẩn nấp ra trước. “Lý Trình Di trầm mặc, vươn tay ra.

Hư Mộng nhìn Mina bên cạnh.

Mina đưa tay ném, nhất thời một khối đá màu vàng đất quấn quanh dây thừng màu đen, bay về phía Lý Trình Di.

Bộp.

Hắn một tay đỡ lấy, nhìn hòn đá.

Chính là nó?

Ừ, chỉ có cái này, chúng ta cũng chỉ có một khối như vậy. Vật này là dùng nguyên thể Góc chết khác để chế tác. Kỳ thật nguyên lý chính là tạm thời bắt chước một người giả tạo, thay thế tiến vào Góc chết đi. “Mina giải thích.

Đây xem như thủ đoạn lừa gạt, nhưng có thể trì hoãn độ khó chồng lên nhau, hơn nữa trên đường có thể yên ổn một đoạn thời gian rất dài.

Có thể yên ổn bao lâu? “Lý Trình Di cúi đầu nhìn ngực mình.

Quả nhiên, trên ngực hắn lại hiện ra sợi xích cứng rắn lúc trước.

Bình thường hai đến bốn lần chu kỳ Góc chết. Thứ này Lê n nghiên cứu ra, hắn vì thoát khỏi vận mệnh, đã nhân bản bản thân rất nhiều, trong đó có không ít kỹ thuật mũi nhọn Lê n nắm giữ.

Lý Trình Di trầm mặc, làm một người bình thường, có thể làm được một bước này, hiện tại ngẫm lại, Lê n quả thật được cho là kinh tài tuyệt diễm, đem sức mạnh khoa học kỹ thuật tiền tài tài phú phát huy đến cực hạn.

Như vậy, làm sao mới có thể tìm được càng nhiều Viên đá ẩn nấp? “Lý Trình Di hỏi.

“Tìm được một nguyên thể ban đầu bên trong Góc chết, sau đó giết chết hắn, một khắc trước khi hắn tái sinh hồi phục, đem hắn niêm phong mang vào Biển Đen. Chỉ cần không được Góc chết nguyên sinh nuôi dưỡng, nguyên thể ban đầu sẽ hóa thành Viên đá ẩn nấp.” Hư Mộng đơn giản nói.

Đây là cướp đoạt?

Ngươi nếu muốn sống, tất nhiên phải có người thay ngươi chết.

Lý Trình Di im lặng.

Đây chính là cái giá phải trả.

Từ khi đến thế giới này tới nay hết thảy đạt được đều tất nhiên kèm theo cái giá phải trả. Viên đá ẩn nấp cũng giống như thế.

Chương 1001: Trực tuyến 9

"Mặt khác, nếu ngươi không muốn thế giới mất cân bằng, khởi động hủy diệt tất cả, trở lại khởi điểm ban đầu mấy ngàn năm trước, tốt nhất ngừng cứu vớt tất cả người Góc chết. Người Góc chết là vật liệu bổ khuyết lỗ hổng Góc chết nhỏ, không có cái chết của bọn họ, Góc chết nhỏ tựa như bọt khí, thông qua lỗ hổng mở ra thôn phệ lẫn nhau dung hợp thành Góc chết lớn. Góc chết lớn sẽ dung hợp thành Góc chết siêu khổng lồ, triệt để thôn phệ thế giới của chúng ta, cuối cùng sớm hủy diệt tất cả."

Hư Mộng giải thích.

Trước mắt đánh cũng đánh không lại, bọn họ cũng không muốn chết vô ích một lần. Nhất là hắn, đã chết đi sống lại đến mức sắp mất đi lý trí. Lại chết một lần, tất nhiên hóa thành quái vật. Ý thức hoàn toàn tiêu vong.

Cách duy nhất là hợp tác.

Ta thử xem trước.

Lý Trình Di cầm lấy viên đá ẩn nấp, đập vào xiềng xích của mình.

Bùm.

Xiềng xích phát ra tiếng giòn tan, đúng là thật sự bị chạm vào.

Hắn lúc trước đã thử qua, cho dù dùng biện pháp gì cũng không có cách nào chạm tới.

Nhưng bây giờ.

Xiềng xích biến mất.

Chỉ là chỉ đụng một cái, cái xiềng xích to này liền chuyển đến Viên đá ẩn nấp to bằng bàn tay kia.

Sợi xích thu nhỏ lại theo tỷ lệ, khảm vào giữa tảng đá, giống như ngay từ đầu đã ở nơi đó.

“Được rồi. “Hư Mộng thở ra, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di cũng có chút phức tạp và khiếp sợ. Góc chết của ngươi quá mạnh, khối đá ẩn nấp này nhiều lắm chỉ duy trì một lần. Nói cách khác, qua một lần chu kỳ Góc chết, ngươi nhất định phải tự mình đối mặt với Góc chết tiếp theo”.

“Ý của ngươi là, nếu như Viên đá ẩn nấp đủ rắn chắc, có thể ngăn cản càng nhiều số lần Góc chết?”

“Không sai. Đây là phương pháp Lê n tổng kết ra, nhưng Viên đá ẩp nấp càng rắn chắc, nguyên thể sản xuất ra cũng càng cường đại. Mà một Góc chết, chỉ có một nguyên thể. Nó sinh ra cùng Góc chết, là hạch tâm của tất cả, một khi bị lấy đi, Góc chết cũng sẽ mất đi hy vọng duy nhất.

…….

Hủy diệt người khác hay hủy diệt chính mình.

Đây chính là con đường lựa chọn cuối cùng của người Góc chết.

“Hiện tại, ngươi đã biết được điều muốn biết, ngoài học thúc cấm kỵ, ngươi còn muốn biết cái gì?” Hư Mộng nhìn về phía Lý Trình Di , chờ đợi quyết định của hắn.

Một vấn đề cuối cùng. Làm sao tôi biết những gì ngươi vừa nói là thật? “Lý Trình Di nói.

“Ngươi bái đám Ấn Hoàn cường giả kia làm sư phụ, nếu là ngươi gặp chuyện không may, đối phương nhất định có cảm ứng, chúng ta nếu không muốn bị giết đến mất đi ý thức bản thân, tự nhiên không có khả năng lừa ngươi.” Hư Mộng bất đắc dĩ nói.

Hắn đã nhiều năm không có cảm giác như vậy.

Đúng rồi, vấn đề cuối cùng. “Lý Trình Di đột nhiên nghĩ đến một điểm. Quyển sách ước nguyện Vĩnh hằng. Các ngươi biết ở đâu không?

Đó chỉ là truyền thuyết, rốt cuộc quyển sách kia có ở chỗ chúng ta hay không cũng không ai biết. Lúc ban đầu chỉ có Lam Mộng thấy qua, do đó chế tác ra quyển sách ước nguyện giả.

“Đã hiểu. Khu vườn Vận Mệnh bên kia ta sẽ an bài, Viễn Ảnh các ngươi nơi này, ta có một yêu cầu. Tân Đức Lạp trong team của ta, các ngươi sắp xếp Lê n đi qua, gặp ông ta một lần.

“Một khi gặp mặt, vận mệnh thế giới sẽ lại mất cân bằng, hắn không tiếp tục tìm kiếm, sẽ dẫn đến rất nhiều phản ứng dây chuyền.”

Xuất hiện bất cứ chuyện gì, để ta xử lý! “Lý Trình Di ngắt lời hắn ta.

Hư Mộng nhìn ngọc bội trong tay hắn, không nói gì.

“Cuối cùng, cho ta một phương thức liên lạc. “Lý Trình Di nói.

Hư Mộng giơ tay chỉ, một đạo điện quang màu lam bắn ra, rơi vào trong tay Lý Trình Di, hóa thành một tảng đá màu trắng có khắc hai chữ Biển Đen.

Bóp nát nó là có thể liên lạc với chúng ta, sau khi ngắt kết nối nó sẽ tự động phục hồi như cũ.

Được. Như vậy, lần sau gặp lại.

Lý Trình Di khẽ gật đầu, thân ảnh chợt vặn vẹo, tựa như bọt xà phòng tự động tiêu tán.

“Năng lực truyền tống không gian, hơn nữa định vị vô cùng thành thạo. “Mina chấn động nói.

“Lại là năng lực mới sao? Lý Trình Di này quá thần bí, cứ cách một đoạn thời gian lại có thêm một ít năng lực mới.

Hư Mộng thở dài.

Bọn họ những lão gia hỏa này khổ luyện nhiều năm, lợi dụng đại lượng tài nguyên cùng khoa học kỹ thuật xây dựng ra năng lực cường đại, ở trước mặt đối phương, lại phảng phất giống như đồ ở ven đường, nhặt được dễ như trở bàn tay. Thủ lĩnh bảo hắn thật sự sẽ làm như vậy sao? “Sóc đen trầm giọng hỏi.

“Sẽ “Hư Mộng nhẹ nhàng gật đầu. “Miễn là hắn ta không muốn mọi thứ hắn ta yêu quý rơi vào sự hủy diệt, nhưng khi hầu hết những người hắn ta yêu quý đã biến mất, điều đó không thể nói được.”

“Chúng ta vẫn như cũ chứ?” Mina hỏi.

“Ừ, vẫn giống như trước, hy vọng hắn có thể đi ra một con đường mới.” Hư Mộng không nói thêm nữa, thân hình chợt tản ra, hóa thành điện quang vô hình biến mất.

…….

Toại Dương.

Long Môn Điếu một thân đồ bơi màu trắng, cùng Phan n bơi lội trong bể bơi nước ấm.

Bơi lội là cách tốt nhất để khôi phục thể lực, đặc biệt là bơi trong một hồ nước thuốc hồi phục.

Mỗi khoảnh khắc có một hệ thống làm sạch để làm sạch các tạp chất bẩn trong nước và tiêm các loại thuốc mới theo tỷ lệ nồng độ cố định.

Long Môn Điếu lúc này vẫn là ngoại hình của Thải Hồng Đường, một thân áo tắm màu trắng bó sát người. Phác họa ra đường cong thân thể xinh đẹp, mặc dù không có ngực, nhưng những chỗ còn lại theo tỉ lệ vẫn rất chuẩn chỉ.

Áo tắm thuần trắng cùng da thịt trắng nõn làm nổi bật lẫn nhau, tóc dài, sườn mặt xinh đẹp, nụ cười vui vẻ.

Khiến cho trái tim vốn mệt mỏi của Phan n cũng dần dần được thả lỏng.

Chương 1002: Thoát ly 1

Nghiêm khắc mà nói, cậu mặc dù chỉ có tám tuổi, nhưng cộng thêm thời gian bên trong Góc chết, hiện tại tuổi thực của cậu đã là 11 rồi.

Góc chết của mình, Góc chết của người khác, toàn bộ cộng lại, cậu ít nhất đã tiến vào mấy trăm lần.

Lúc này nhìn dáng người Long Môn Điếu, mặc dù đối phương còn coi hắn là trẻ con, nhưng cậu đã có cảm xúc mãnh liệt.

Phụt.

Đang lúc Long Môn Điếu nhảy vọt một cái, tiến vào bể bơi, bơi tự do, tựa như một cái mỹ nhân ngư màu trắng, bơi về phía Phan n trên bờ

Bỗng nhiên không gian vặn vẹo, trên lưng trần của Long Môn Điếu thoáng hiện ra một bóng người.

Một hình người cao lớn mặc áo giáp hoa mỹ màu tím đen.

Là Lý Trình Di.

Hắn giẫm lên lưng Long Môn Điếu nhìn về phía Phan n.

“Hả? Mình rõ ràng định vị chính là Long Môn Điếu? Người đâu?

Phan n trợn mắt há hốc mồm vội vàng đứng dậy chỉ xuống phía dưới.

Trong nước! Trong nước! “Hắn kêu to.

“Long Môn Điếu bị dìm ở trong nước không thở được, không chỉ như thế, còn bởi vì Lý Trình Di đột nhiên xuất hiện, dẫm lên người hắn khiến hắn trong nháy mắt tắc thở đến sặc nước.

Lúc này đang giãy dụa dưới nước.

Nhưng sức hắn giãy dụa quá yếu, với thể trọng lên đến 10 tấn của Lý Trình Di hiện giờ, không hề có ý nghĩa.

Nghe Phan n kêu gọi, Lý Trình Di mới cúi đầu, phát hiện bị mình giẫm lên Long Môn Điếu không dậy nổi.

Hắn vội vàng lơ lửng, một tay nắm lấy tóc Long Môn Điếu xách lên.

“Sao cậu vẫn như vậy? “Lý Trình Di có chút kinh ngạc, người này hằng ngày cũng duy trì ngoại hình của Thải Hồng Đường? Chẳng lẽ thật sự thay đổi giới tính?

“Khụ khụ. “Long Môn Điếu dùng sức ho khan, phun ra một lượng lớn nước, thở phào nhẹ nhõm.

Ném người lên bờ, Lý Trình Di nhìn về phía Phan n.

‘Chuẩn bị một chút, lập tức triệu tập cuộc họp toàn team, tôi có chuyện quan trọng muốn thông báo. Cháu cũng tới, Phan n. “Giọng Lý Trình Di trầm thấp, ánh mắt màu vàng nhạt phảng phất có thể nhìn thấu suy nghĩ ẩn giấu trong lòng đối phương lúc này.

‘Vâng. “Phan n cúi đầu, nhưng mới cúi đầu, liền nhìn thấy bên bờ, hai chân trắng nõn giãy dụa nôn mửa, sắc mặt hắn nhất thời ửng đỏ, lại tránh đi tầm mắt.

“ Chẳng lẽ cháu thích cậu ta?! “Lý Trình Di mở to hai mắt dùng huyết nguyên bao bọc truyền âm hỏi.

“… “Phan n trầm mặc.

Lý Trình Di cũng trầm mặc, mới cùng người ta nói chuyện về đại sự hủy diệt thế giới, kết quả quay đầu liền gặp phải cái cảnh tượng oái oăm này.

Phan n lúc này đã vội vàng đứng dậy, chạy đến bên cạnh Long Môn Điếu, giúp hắn ta vỗ lưng.

Không có việc gì chứ, Thải Hồng chi phụ! Để em giúp chị vỗ lưng!

Khóe miệng Lý Trình Di giật giật, cái tên này thật sự không sợ bị Thải Hồng Đường đánh chết sao?

“Thôi bỏ đi, hắn hiện tại cũng lười quản những việc nhỏ này, thời gian cấp bách, Viên đá ấp nấp có hiệu lực, hắn phải mau chóng tối đa hóa lợi dụng đoạn thời gian an toàn này”.

Mà cách dùng tốt nhất, tự nhiên là đi tới Midraon.

Một chu kỳ Góc chết, ngắn thì hai tuần, dài một tháng. Dùng Viên đá ấp nấp, nếu như có hiệu lực, vậy có nghĩa là, hắn sẽ có khoảng cách thời gian giữa hai chu kỳ Góc chết.

Những thời gian này, đổi lại là Midraon, đó chính là độ dài ít nhất mấy chục năm!

…….

Cuộc họp không kéo dài bao lâu, thậm chí có thể nói là kết thúc rất nhanh.

Về tin tức chân tướng thế giới, Lý Trình Di cũng nói nhanh một lượt

Sau đó chính là sắp xếp thực tế.

Địa Nguyệt Bạch Tinh bên này hắn sắp xếp Đại Hùng Thải Hồng Đường Tân Đức Lạp ba người chủ trì đại cục, sau đó liền nhanh chóng thu dọn đồ đạc, thông qua Nghịch ngân, đi tới Thiếu m.

Trên thực tế, tại bên trong Thiếu m Phủ thành, thân phận Vương Nhất Thần hắn cũng sớm mất tích gần mười năm.

m Nguyệt chân nhân thậm chí trực tiếp tuyên bố lệnh tìm người.

Bởi vì đối với một người cấp bậc như hắn, bế quan một lần cũng liền ba năm năm, một lần mất tích mười năm còn bặt vô âm tín, cơ bản có thể xác định tử vong.

Nhưng trong phút chốc Lý Trình Di trở về Thiếu m, ngọc bội m Nguyệt liền phát hiện tung tích của hắn, thu hồi lệnh tìm người.

Không giải thích nhiều, Lý Trình Di một lần nữa trở lại Khúc Linh phủ, lại tiến vào tiềm tu.

Không ai hỏi hắn đi đâu, ngay cả m Nguyệt chính mình cũng chỉ là hơi chút kiểm tra, liền không nói thêm nữa.

Rất hiển nhiên, m Nguyệt bao dung cực cao đối với môn hạ đệ tử độ, chỉ cần còn sống, không phản môn, còn lại hết thảy đều có thể xem nhẹ.

Điều này cũng tiết kiệm sức lực giải thích lý do của Lý Trình Di.

Thời gian gia tốc, thời gian trôi qua cực nhanh.

Hết thảy như nước chảy mây trôi, đảo mắt đã tám năm trôi qua.

……..

Mây đen đầy trời.

Phía tây bắc Khúc Linh phủ.

Hàng vạn binh lính dưới sự dẫn dắt của võ tướng, tựa như châu chấu đánh về phía đối diện.

Đều mặc giáp đen, song phương chủ yếu khác nhau ở chỗ chữ huyết cực đại trên giáp trụ, một bên Thiếu m, một bên Đồ Sơn.

Trong tiếng chém giết đinh tai nhức óc, các võ tướng hoặc là chân khí vờn quanh, hoặc là triển khai huyết thân ba mét bốn mét, xông ngang, tùy ý tàn sát.

Sau khi xung phong một hồi, binh đối binh tướng đối tướng hai bên bắt đầu từng đôi chém giết.

Ở chỗ cao hơn, chỗ quân kỳ hai bên chiến trường, đều có cao thủ cấp bậc chủ soái tọa trấn cục diện.

Bên Thiếu m có hai người, đứng trên vọng gác tạm thời dựng lên, mặc thường phục, nhìn ra xa.

"Dã tâm của Đồ Sơn vẫn không thay đổi, tổn thương mấy lần còn dám xâm phạm, bọn họ lấy đâu ra nhiều binh lực hảo thủ như vậy?"

Là môn hạ của m Nguyệt chân nhân, m Thần Vân Sam chắp tay đứng thẳng, nhìn ra xa, mặc dù đầu hắn đội bình, nhưng tựa hồ hoàn toàn không ảnh hưởng đến tầm mắt, vẫn có thể nhìn thấy tình hình chiến trường hiện tại.

Ở một bên hắn, là một nam tử cao lớn tóc ngắn màu đen, trên người khoác cẩm bào nhung đen đơn giản, mở rộng lộ ra cơ ngực cường tráng.

Nam tử hai mắt vàng nhạt, trán có hai đạo sừng hươu màu xám trắng, miệng mũi thỉnh thoảng có hỏa tinh bay tán ra, chính là Lý Trình Di từ Địa Nguyệt tới nơi này.

Chương 1003: Thoát ly 2

Trong 8 năm, hắn cuối cùng đã luyện đến cực hạn Hư Dạ Hành cùng m Điển tam công, chỉ kém một bước cuối cùng dung ấn nhập thể. Nhưng chuyện khiến hắn hoang mang, cho

dù hắn dung ấn như thế nào, đều không thể vượt qua một bước này.

Từ bốn ấn đến năm ấn một bước này tựa hồ có một bức tường thật lớn ngăn chặn, không cho phép bất luận kẻ nào nhẹ nhàng vượt qua.

Ngay từ đầu hắn cho rằng là công lực không đủ, chỉ cần tích lũy đầy đủ liền có thể phá tan xiềng xích, nhưng về sau mới phát hiện, không phải công lực vấn đề.

Tám năm thời gian tích lũy, huyết nguyên công lực của hắn tương đương với những người còn lại tu hành hơn một ngàn năm. Cho dù chia đều cho bốn môn công pháp, cũng đủ tu xong tất cả.

Nhưng kẹt ở bước cuối cùng, không thể tiếp tục. Dung Linh không cách nào thành Chân ấn, điều này làm cho hắn thủy chung vẫn dừng lại ở 4 Chân Ấn.

Hiện tại hắn tựa hồ hiểu được, vì sao Địa Nguyệt bên kia, trong tổ chức Viễn Ảnh cũng chỉ có mỗi một mình Hư Mộng là năm ấn, còn lại đều chỉ là ba bốn ấn.

“Lần này tới là Từ Tĩnh Đình, trong phủ thành gần Đồ Sơn, người duy nhất có thể đánh ngang tay với đệ chính là người này. “Vân Sam nhìn Lý Trình Di.

“Chỉ là đi dạo một chút thôi. Nếu sư huynh nhàm chán, có thể về nghỉ ngơi một chút. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Đánh tới bây giờ, đao thật thương thật làm đều là phía dưới người. Cấp bậc m Thần không ai vọng động.

Không có việc gì, dù sao trở về cũng không có việc gì, nghỉ ngơi cũng nhàm chán. Sư tôn mang sư tỷ đi Dạ Hải săn bắn dị thú, trong thành Thiên Tàm quan hệ với ta lại không tốt. “Vân Sam nói. “Ngược lại sư đệ mấy năm nay tiến triển cực nhanh, không hổ làthiên tài đứng đầu mà sư tôn coi trọng!”

“Sư huynh khen quá rồi. “Lý Trình Di cười nhạt. Từ một bên ống tròn rút ra một cây lệnh kỳ, ném ra bên ngoài.

Lệnh kỳ phóng lên cao, bị huyết nguyên đốt cháy, hóa thành pháo hoa màu bạc nổ tung.

Lập tức một trận tiếng kim thiết chói tai vang lên, đây là tín hiệu thu binh.

Trên chiến trường thuộc về Thiếu m quân đội nhao nhao về sau đình chiến, rút lui.

Mà quân đội Đồ Sơn quốc đối diện cũng ăn ý rút lui.

Mọi người đánh nhau ba năm, sớm đã đánh nhau một cách ăn ý, trận đánh này thời gian lâu như vậy, người chết cũng chỉ có mấy chục người.

Bộ phận này là do những võ tướng ngốc tử kia xung phong lung tung dẫn đến tổn thương.

Trên vọng gác, Lý Trình Di nhìn đối phương có mấy võ tướng rống to muốn xông về phía trước.

Hình thái Huyết thân quả thật dễ dàng bốc đồng

Làm càn.

Anh giơ tay nhẹ nhàng chỉ.

Một đạo huyết nguyên xám trắng tựa như mũi tên sắc bén, lập tức bay ra, chia làm bốn, tốc độ khủng bố gấp mười lăm lần tốc độ âm thanh chính giữa mấy võ tướng kia.

Phốc phốc phốc phốc!

Bốn người đồng thời lồng ngực bị trúng mục tiêu, thân thể cưỡi trên chiến mã huyết mạch dị thú, thoáng cái cứng ngắc bất động.

Bùm!

Trong phút chốc, một tiếng nổ tung chỉnh tề.

Trong cơ thể bốn người đồng thời mọc ra vô số gai xương xám trắng.

Mảng lớn gai xương từ trong ra ngoài, đâm bốn người thành túi máu rỉ nước.

Máu tươi tung tóe, rơi xuống mặt đất chung quanh, ăn mòn đất đen thành từng đợt khói trắng.

Một ít binh lính bất ngờ không kịp đề phòng bị lan đến, nhất thời cả người bốc khói, vài người thân thể bành trướng biến lớn, tất cả xương cốt trong cơ thể cấp tốc tăng trưởng dày thêm, đem huyết nhục nội tạng đè ép thành thịt băm. Làn da cũng bị nứt ra, xuất hiện từng vết thương quỷ dị.

Bọn họ kêu thảm thiết lăn lộn trên mặt đất, ngắn ngủi vài giây liền bùm

“Đây là răn dạy. “Giọng nói của Lý Trình Di xa xa truyền tới phía đối diện.

“Hừ” Minh soái chủ tướng Đồ Sơn quốc bên kia truyền đến đáp lại, nhưng không đánh trả, bốn người kia quả thật phá hư sự ăn ý giữa hai bên.

Keng keng keng tiếng chuông đồng thời vang lên, song phương thu binh đình chiến.

Binh sĩ bày trận thu doanh, tự có tướng lĩnh phía dưới phụ trách, Vân Sam cùng Lý Trình Di thì xuống vọng gác, trở lại đại trướng quân doanh lâm thời ở gần đó.

“Lại nói tiếp, Bạch Lộc đệ bây giờ cũng đã đến giai đoạn chân ấn hạn chế ?“Trong trướng lớn, Vân Sam dựng lên lò lửa, Lý Trình Di phun một ngụm lửa, đốt than củi, bắt đầu pha trà.

Vâng, đã đến mức không thể tiếp tục nâng cao thêm. “Lý Trình Di thở dài, gật đầu, cũng không giấu diếm.

“Chân ấn bị hạn chế chính là giai đoạn đêm trước cảnh giới mây bay trong âm điển, ít nhất 4 Chân Ấn. Thật khoa trương.” Vân Sam trong mắt hiện lên một tia cực kỳ hâm mộ.

Chúng ta bây giờ mới miễn cưỡng ngưng tụ 3 Chân Ấn, đệ đến sau lại vượt lên trước, có đến 4 Chân Ấn, trời đất này không còn công bằng gì cả”.

“Nói đến công bằng thì cho dù là có cũng đoán chừng sớm bị quốc sư hoặc là sư tôn một chưởng tiêu diệt. Vận mệnh chúng ta, đến khi nào mới có thể chống đỡ được ngoại lực?”

‘Nói hay lắm! Khó trách hôm nay sư tôn càng ngày càng cưng chiều đệ thường xuyên muốn chúng ta học tập đệ. Cái khác không nói, chỉ riêng khí phách này đã không thể so sánh với

Thiên Tàm. Tên kia bây giờ vẫn là song ấn, tiến triển chậm chạp. “Vân Sam trào phúng nói.

Sư huynh có thể đừng lúc nào cũng nói tốt được không? Có thể đề cập một chút kế tiếp đệ nên đột phá như thế nào không? “Lý Trình Di bất đắc dĩ nói.

Bị kẹt ở đây đã lâu, hắn thử các loại phương pháp, nhưng đều không có hiệu quả.

Vân Sam không nói gì, “Ta cũng miễn cưỡng có được tam ấn, đệ hỏi ta vấn đề này, có phải là hơi vượt quá khả năng hay không.”

Gần đây bởi vì tốc độ tu hành của Bạch Lộc sư đệ khủng bố, khiến những sư huynh sư tỷ như bọn hắn cũng vắt chân lên cổ tu luyện.

Nếu không là Bạch Lộc trước mất tích mười năm, Vân Sam hắn thật không nhất định có thể hiện tại đột phá tam ấn, luyện thành môn Huyết Nguyên võ học thứ ba.

Chỉ tiếc Bạch Lộc chính là biến thái, hiện tại cư nhiên đã đến cực hạn bốn ấn.

Tuy rằng số lượng Chân Ấn ở dưới ngũ ấn, không thể tính là thực lực tuyệt đối, nhưng tốc độ này cũng quá khoa trương.

Chương 1004: Thoát ly 3

Sư tôn quả thật có nhắc qua, nhưng đệ nghe không hiểu. “Lý Trình Di bất đắc dĩ,” Lão nhân gia nói, bình tĩnh một chút chớ nóng nảy, tiếp tục tu luyện”

“Nói thế thì khác gì không nói? “Vân Sam cũng là im lặng.

Bởi vì lúc trước m Nguyệt chân nhân có nói hắn phải nhớ kỹ quan hệ tốt với sư đệ Bạch Lộc, vì thế những năm gần đây, hai người quan hệ càng ngày càng tốt, trong lúc nói chuyện phiếm cũng trao đổi không ít tin tức trọng yếu.

“Ai nói không phải. “Lý Trình Di bất đắc dĩ. Hắn đang muốn tố khổ, đột nhiên ngọc bội bên hông hai người đồng thời sáng lên tử quang.

Giọng nói m Nguyệt chân nhân lặng lẽ vang lên.

Bạch Lộc, trở về một chuyến cơ hội đột phá của con đã tới.

Bộp.

Lý Trình Di hai mắt mở to, vèo đứng lên, hóa thành một đạo hắc quang lập lòe biến mất.

Vân Sam trong tay còn mang theo ấm trà chuẩn bị rót trà, nghe được thanh âm, nhất thời cũng vội vàng đứng dậy, sắp xếp người phía dưới rút quân, huyết nguyên của mình bọc lại, hóa thành một đạo hồng quang bay vụt biến mất.

……

Thiên Tụ các -Khúc Linh phủ,-.

Lá rụng bồng bềnh, khô vàng đầy đất.

Trong đình viện, m Nguyệt đang ngồi đối diện với một nữ tử áo bào xám trắng, giữa hai người có một bàn cờ lóng lánh quang hoa màu trắng, quân cờ màu đen phía trên thỉnh thoảng tự động di động.

Rất nhanh, Lý Trình Di cùng Vân Sam một trước một sau tiến vào đình viện, thấy Thiên Tàm, Độ Hà, Thu Minh, ba người đều đã đến đông đủ.

tất cả m Thần của m Nguyệt nhất mạch tề tụ ở đây.

Hiển nhiên lần này có động tác lớn gì đó sắp bắt đầu.

“Sư huynh, đông đủ người rồi, thời cơ quý báu, bắt đầu đi. “Nữ tử áo bào trắng nhẹ giọng nói.

“Quảng Lý sư muội vẫn gấp gáp như vậy. “m Nguyệt ha hả cười.

“Khó có cơ hội quan sát Phá Thần Hạn, tự nhiên nóng nảy một chút. “Nữ tử mỉm cười, mặt mày nhu hòa, khí chất phảng phất Bồ Tát đại sĩ trong chùa miếu, có loại khí tức uy nghiêm kỳ diệu

Nàng phất tay một cái, lập tức ba bóng người nữ tử xuất hiện trong đình viện.

3 nữ tử quỳ xuống đất hành lễ, miệng xưng sư tôn.

Hôm nay Bạch Lộc sư huynh, đệ tử của m Nguyệt sư básắp đột phá thần hạn, các ngươi cẩn thận quan sát, sẽ có lợi cho tương lai "Nữ đạo nhân nhẹ giọng phân phó.

Ba nữ tử đồng thanh đáp ứng.

m Nguyệt đứng dậy, thân ảnh chợt lóe, xuất hiện trước người Lý Trình Di.

"Bạch Lộc, con sở dĩ không cách nào đột phá ngũ ấn, không phải nguyên nhân của tự thân con, mà là bản thân thiên địa này không thể sinh ra được cá thể cường đại như vậy"

Nói đơn giản, đó là chất dinh dưỡng không đủ, thiếu một điểm mấu chốt nhất.

Ông ta nhìn về phía Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Hôm nay cơ hội thiên địa đã tới, vi sư liền mang con cùng tiến lên phá vỡ lồng giam thiên địa này!

Ông ta phất tay áo một cái.

Lập tức xung quanh hồng quang đại tác, vô số quang mang bao quanh đình viện.

Xì!

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, một trận cảm giác choáng váng trời đất chợt lóe lên.

Chờ mọi người hoàn hồn, chung quanh đình viện đã biến thành một mảnh hư không đen kịt.

Vô số hắc khí tựa như vật sống, ở ngoài tường đình viện cuồn cuộn khởi động.

Bầu trời tối đen, không thấy gì cả.

Một loại cảm giác uy hiếp giống như bị lột hết quần áo, xông lên trong lòng mọi người.

…….

"Nơi này đã thoát ly bản giới, chúng ta bây giờ đã tiến vào Giới Tu. "m Nguyệt thản nhiên nói.

"Sư tôn, Giới Tu là gì? "Lý Trình Di mở miệng hỏi.

“Nhất giới mỗi thời mỗi khắc đều đang tản ra vô số vật chất nguyên khí tại Biển Đen hư không. Những thứ này tản ra thông đạo vật chất nguyên khí, hình thành từng đường từng đường thông đạo tại Biển Đen

Đây chính là Giới Tu. Đồng thời cũng là nơi tiếp cận giới hạn chính phản nhất.

m Nguyệt nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đột phá ngũ ấn, điểm mấu chốt nhất, chính là khai thác ý cảnh biến hóa trong phản chính âm dương của đại giới, dung nhập tâm thần, nghịch chuyển thành ý niệm bản chất, làm thành thần của bản thân để phát sinh biến hóa về chất.”

” Quảng Lý sư thúc của các con, chính là đi theo con đường này, năm đó khai thác được ý cảnh này, bước vào Ngũ Ấn hậu kỳ, chỉ tốn ba tháng liền củng cố cảnh giới, bắt đầu thử đột phá Lục Ấn.” m Nguyệt nhìn về phía nữ tử áo bào trắng kia.

Nữ đạo nhân khẽ mỉm cười, chỉ là cười mà đã khiến mọi người tâm thần nhộn nhạo, nhịn không được thiếu chút nữa sa vào trong đó.

Ngay cả Lý Trình Di cũng cảm giác trong lòng run lên, nhận thấy được dao động không bình thường này, vội vàng ngưng tụ tâm thần, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm.

Khi tất cả tiểu bối đều bị dao động tâm thần, sự cố thủ của hắn nhất thời lộ ra dị thường.

Quảng Lý sư thúc không khỏi thưởng thức nhìn hắn một cái.

Các ngươi cần phải nhớ kỹ, Thiên Tụ Các chúng ta là đắc đạo đại phái, danh môn chính tông tại Biển Đen, phàm là đi lệch với quỹ đạo của chúng ta đều là tà đạo. Năm đó các loại họa loạn chư giới như Tử Khí giáo quốc, Hoàng Kim thành, Thiên Giới Long cũng là nhờ có bổn môn sư trưởng nhất nhất giảo sát, lấy đi Giới Thạch, đoạn sinh cơ, mới có thể bị diệt.

Ngày sau bạch lộc hành tẩu ngoại hải, cần phải ghi nhớ thân phận bổn môn. Bất kỳ hạng người nào nhục nhã thanh danh bổn môn, cần phải toàn lực diệt sát. “Quảng Lý nói tới đây thái độ nghiêm túc.

“Vâng. Đệ tử hiểu rồi. “Lý Trình Di cúi đầu hành lễ. Kỳ thật hiện tại trong lòng hắn mơ hồ có chút lo lắng, Giới Tu này, giống như rất gần với Biển Đen.

Chương 1005: Thoát ly 4

Trên người ngươi cũng có chút tử khí tích góp từng tí một, trước kia cũng có thể từng có một chút cơ duyên, nhưng nhớ rõ tử khí nếu chưa tinh luyện, cuối cùng sẽ có ảnh hưởng rất lớn đối với thần trí. Chớ xâm nhập. “Quảng Lý tựa hồ là vì nhân tình còn xem lễ, lúc này nghiêm túc quan sát tình huống tu vi của Lý Trình Di.

Nữ đạo nhân khẽ mỉm cười, chỉ là cười mà đã khiến mọi người tâm thần nhộn nhạo, nhịn không được thiếu chút nữa sa vào trong đó.

Ngay cả Lý Trình Di cũng cảm giác trong lòng run lên, nhận thấy được dao động không bình thường này, vội vàng ngưng tụ tâm thần, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm.

Khi tất cả tiểu bối đều bị dao động tâm thần, sự cố thủ của hắn nhất thời lộ ra dị thường.

Quảng Lý sư thúc không khỏi thưởng thức nhìn hắn một cái.

Các ngươi cần phải nhớ kỹ, Thiên Tụ Các chúng ta là đắc đạo đại phái, danh môn chính tông tại Biển Đen, phàm là đi lệch với quỹ đạo của chúng ta đều là tà đạo. Năm đó các loại họa loạn chư giới như Tử Khí giáo quốc, Hoàng Kim thành, Thiên Giới Long cũng là nhờ có bổn môn sư trưởng nhất nhất giảo sát, lấy đi Giới Thạch, đoạn sinh cơ, mới có thể bị diệt.

Ngày sau bạch lộc hành tẩu ngoại hải, cần phải ghi nhớ thân phận bổn môn. Bất kỳ hạng người nào nhục nhã thanh danh bổn môn, cần phải toàn lực diệt sát. “Quảng Lý nói tới đây thái độ nghiêm túc.

“Vâng. Đệ tử hiểu rồi. “Lý Trình Di cúi đầu hành lễ. Kỳ thật hiện tại trong lòng hắn mơ hồ có chút lo lắng, Giới Tu này, giống như rất gần với Biển Đen.

Trên người ngươi cũng có chút tử khí tích góp từng tí một, trước kia cũng có thể từng có một chút cơ duyên, nhưng nhớ

rõ tử khí nếu chưa tinh luyện, cuối cùng sẽ có ảnh hưởng rất lớn đối với thần trí. Chớ xâm nhập. "Quảng Lý tựa hồ như trả lễ nhân tình lúc này nghiêm túc quan sát tình huống tu vi của Lý Trình Di.

"Mặt khác còn có huyết mạch Ảnh Long Vương, ngươi tựa hồ là lấy Nhân tộc dung hợp long huyết, mặc dù có thể tạm thời tăng lên một hai, nhưng bản chất lại hỗn tạp" Nàng trầm ngâm, từ trong tay áo sờ một cái, lấy ra một viên bảo châu màu lam đậm.

Bảo châu có kích thước bằng trứng gà, bên trong trong vắt như pha lê, nổi lơ lửng một nhãn cầu màu đỏ đen, xung quanh nhãn cầu có hồng quang hình sóng lúc tụ lúc tán.

Đây là Vạn Mục Vương Nhãn ta lấy được từ Vạn Mục Vương Thành, có thể giúp ngươi dung hợp sức mạnh dị chủng, hóa thành thuộc tính bản chất huyết nguyên.

Nàng nhẹ nhàng ném một cái, bảo châu kia bay khỏi lòng bàn tay, rơi về phía Lý Trình Di.

"Còn không nhận! Bảo châu này so với tử khí thập cẩm trong cơ thể ngươi trân quý hơn nhiều! m Nguyệt bên cạnh vội vàng nhắc nhở.

Lý Trình Di không nói hai lời, tiếp lấy Bảo Châu, ngã đầu bái lạy.

Đệ tử đa tạ sư thúc ban tặng!

Chỉ vẻn vẹn nói một câu, hắn liền cảm giác tất cả các loại sức mạnh trong cơ thể như tử khí, long huyết, huyết nguyên, nhao nhao hết thảy, toàn bộ bắt đầu run rẩy, phảng phất muốn thoát ly khống chế.

Mà bảo châu trong tay, thì chợt hòa tan, hóa thành chất lỏng màu lam đậm nhanh chóng thấm vào lòng bàn tay, biến mất không thấy.

"Tốt lắm, Vạn Mục Vương Nhãn có thể mỗi thời mỗi khắc thuần hóa tạp chất độc tố trong cơ thể ngươi, để tà ác, vạn độc bất xâm được vào cơ thể ngươi. Nhưng chỉ hạn chế ở tầng thứ

dưới mức uy hiếp Vạn Mục Vương mới hữu dụng. Khi sử dụng cần phải cẩn thận.” m Nguyệt nhắc nhở.

Lý Trình Di nghiêm túc đáp ứng, cảm nhận được ánh mắt hâm mộ của sư huynh đệ cùng ba nữ đệ tử của Quảng Lý sư thúc, hắn nhất thời liền biết đồ chơi này nhất định là thứ tốt.

‘Được rồi, thời cơ sắp tới, Bạch Lộc, chuẩn bị lơ lửng, ngưng thần lên đỉnh đầu. “m Nguyệt trầm giọng nói.

Vâng!

Lý Trình Di ngưng thần tĩnh khí, ngẩng đầu nhìn trời.

Bầu trời vốn đen kịt lúc này dần dần hiện ra các loại đốm sáng lớn nhỏ không đồng nhất.

Có đốm sáng hình cầu, có đốm sáng hình khối, hình thái khác nhau, màu sắc khác nhau.

Đây không phải là góc chết khác sao!? Lý Trình Di đột nhiên nhận ra địa điểm, hắn đây là đã đến Biển Đen? Bên ngoài Midraon!?

Khoan đã.

Mình nhớ Tử Thiên sứ chi vương hình như đã ở bên ngoài Midraon.

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu vốn trống trải Biển Đen, thoáng cái bị một cánh to lớn xám đen che chắn.

Trên cánh xám đen bao trùm vô số lông vũ, mỗi một sợi lông vũ đều lóng lánh vô số ký hiệu màu xám kỳ dị.

“Chuyện gì xảy ra?! “m Nguyệt sửng sốt, nhíu mày nhìn lên đỉnh đầu.

“Là vũ khí chiến tranh của Tử Khí giáo quốc!? năm đó nó bị Các chủ đánh tan biến mất, hiện tại sao lại xuất hiện ở chỗ này!?” Quảng Lý ở một bên ngược lại nhận ra bản thể cánh chim kia trước, mặt hoảng sợ.

Vù!

Trong phút chốc cuồng phong gào thét, cánh xám di động, kéo xa về phía sau, rất nhanh trên bầu trời lộ ra một thân ảnh

khổng lồ chiếm cứ toàn bộ tầm nhìn.

Vô số cánh xám tầng tầng triển khai, bóng người kia một mảnh đen kịt, khuôn mặt là một mảnh xoáy nước.

“Keng! “Vô số tiếng chuông hội tụ chấn động vang lên trong đình viện.

“Tử Thiên Sứ Chi Vương! “m Nguyệt lúc này cũng nhận ra quái vật trên bầu trời, sắc mặt khó coi.

Năm đó cả tông môn cũng không có cách nào triệt để giảo sát, sao lại trùng hợp như vậy!?

Ông ta rất rõ ràng có thể cảm giác được, mục tiêu của hắn chính là nơi này.

Nhanh chóng quét mắt xung quanh, ánh mắt ông ta nhất thời tập trung vào Lý Trình Di.

“Trên người Bạch Lộc ngươi có thứ gì là của Tử Khí Giáo Quốc? “Ông ta gấp giọng hỏi.

Sắc mặt Lý Trình Di cũng khó coi như vậy, chỉ là một quả cầu khắc Ấn mà thôi, thật sự đã cũng lâu rồi? Tên này cư nhiên còn ở bên ngoài canh giữ.

Chương 1006: Thoát ly 5

“Chính là một viên ngoài ý muốn lấy được Quả cầu khắc ấn.” hắn lúc này cũng không dám giấu diếm, nhanh chóng giải thích.

Không có khả năng! Chỉ là một viên quả cầu khắc ấn không có khả năng dẫn động loại tồn tại này đột kích! “m Nguyệt lạnh lùng nói. Phóng thích khắc ấn của ngươi để ta xem!

Lý Trình Di không dám chậm trễ, toàn lực vận chuyển huyết nguyên, chỉ cần điều động sức mạnh toàn thân, là có thể tự nhiên điều động từng tầng từng tầng khắc ấn.

Lập tức bốn khắc ấn tự nhiên ở trong ngực sáng lên bạch quang.

Cự lực Khắc Ấn, hai Khắc Ấn Hôi Cốt, khắc ấn trời sinh Ảnh Long Vương.

m Nguyệt cùng Quảng Lý vội vàng nhìn về phía vị trí khắc ấn.

“Đó là nguyên thể….Ngươi “Quảng Lý hiển nhiên quen thuộc hơn m Nguyệt không ít, trước một bước nhận ra cái gì.

“Ta… cái kia căn bản không phải là cự lực khắc ấn gì, hạt giống nguyên thể Tử Khí giáo quốc bị ngươi dung nhập!“m Nguyệt cũng nhận ra nguyên nhân, khuôn mặt già nua túc mục thong dong, lúc này cũng tức giận đến môi phát run.

Tử Khí Giáo Quốc đều bị tiêu diệt không biết đã bao nhiêu năm, hiện tại nguyên thể góc chết mới sinh ra mới có được một hy vọng mới thế mà không ngờ bị Bạch Lộc không biết dùng thủ đoạn gì cướp đoạn

Bình thường xung quanh Nguyên thể đều có thủ hộ giả rất mạnh, không phải người một nhà không thể tới gần, ngươi làm sao có thể!?”

Lý Trình Di: “……

Lúc trước hắn hình như là, khống chế thiên sứ yên tĩnh xông vào lấy được quả cầu khắc ấn

Nếu là dựa vào số lượng khắc ấn, thiên sứ yên tĩnh chỉ sợ ít nhất là binh khí chiến tranh năm ấn trở lên.

Khắc ấn trên người nó đều là loại hình hợp lại, nếu không phải dựa vào việc không ngừng bào món sức mạnh của nó, hắn cũng không có biện pháp tìm được sơ hở lấy được quả cầu khắc ấn.

Bây giờ có vẻ như

“Đến rồi!! “Đột nhiên m Nguyệt quát to một tiếng, mạnh mẽ bắt lấy cánh tay Lý Trình Di, ném ra ngoài.

Rời khỏi đây, đừng quay đầu lại!

Hào quang huyết sắc khổng lồ bao vây lấy Lý Trình Di, hóa thành một đạo sao băng, đột nhiên bay ra khỏi đình viện, từ bên cạnh rời khỏi Midraon.

Trong nháy mắt này m Nguyệt chân nhân không biết dùng thủ đoạn gì, Lý Trình Di bị bao vây lúc ẩn lúc hiện, không ngừng

nhảy lên một khoảng cách lớn, mới lần nữa xuất hiện ở trong biển đen.

Chỉ chớp mắt, hắn liền rời xa Tử Thiên Sứ chi vương cùng Midraon, xông về phía Biển Đen thâm thúy vô ngần.

Trong ánh sáng đỏ, Lý Trình Di vội vàng quay đầu lại, nhìn về phía sau.

Trong một cái xúc tu màu sắc thô to của Midraon, đình viện ở cuối xúc tu, nhỏ bé tựa như hạt gạo.

Tử Thiên Sứ Chi Vương thật lớn đang vươn tay một chưởng chụp về phía đình viện, nhưng bị hai đạo hồng quang dâng lên trong đình viện chính diện ngăn trở.

Tử Thiên sứ chi vương dường như tức giận, tăng sức mạnh và ấn lòng bàn tay xuống.

Răng rắc.

Ánh sáng đỏ rất nhanh ảm đạm, hiện lên vết nứt.

Lý Trình Di ánh mắt lạnh lẽo, hắn gây họa, thế nào cũng không thể để cho đám người m Nguyệt sư tôn đối với hắn không tệ lại phải gánh chịu hậu quả

Lúc này hắn toàn lực cổ động khắc ấn.

Bạch quang khắc ấn Cự lực lần thứ hai đại sáng.

Tựa hồ là động tĩnh bên này khiến cho Tử Thiên Sứ Chi Vương chú ý, thân thể hắn dừng lại, không nắm chặt đình viện, mà là thu tay xoay người, cúi người vỗ cánh, đuổi theo Lý Trình Di.

Chỉ có thể thử nghịch ngân trở về. Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn Tử Thiên Sứ Chi Vương cấp tốc đuổi tới, cả người hắn sởn gai ốc, da đầu phảng phất bị lực lớn lôi kéo, lỗ chân lông trên da đau nhức, có loại ảo giác bị áp lực nặng nề không thở nổi.

Bất chấp nỗi sợ hãi về thể xác, hắn không hối hận.

Đại trượng phu có việc nên làm có việc không nên làm, chuyện hắn muốn làm, vốn nên vì quán triệt chuẩn tắc nội tâm của mình mà làm.

Chỉ là khi hắn điều động hoa ngữ, sử dụng nghịch ngân.

Đột nhiên phát hiện không có động tĩnh.

Lúc này chung quanh bên trong Biển Đen, đã không còn bóng dáng góc chết Địa Nguyệt Bạch Tinh, Midraon cũng bị bỏ lại phía xa, biến mất không thấy.

m Nguyệt chân nhân ném một cái, khiến Lý Trình Di nháy mắt liền vượt qua không biết bao xa.

Lúc này màu đỏ huyết nguyên sáng ngời còn đang bao vây hắn cấp tốc phi hành.

Tử Thiên Sứ Chi Vương ở phía sau điên cuồng đuổi theo, tốc độ tuy rằng so với màu đỏ huyết nguyên nhanh hơn, nhưng không hề nghi ngờ hai cái là thuộc về cùng một cấp độ tốc độ.

Trong nước biển Biển Đen sền sệt, vô số góc chết mới lướt qua bên cạnh, chúng có màu xám trắng tràn ngập tử ý, có sáng ngời tựa như mặt trời mới mọc.

Có bị vô số hắc trùng gặm nhấm, xuyên thấu, gần như phân giải.

Có cái không ngừng bành trướng.

Quá xa sao? Lý Trình Di lúc này đã không cảm nhận được liên hệ của Hoa Ngữ Châu, hiển nhiên hắn đã cách Địa Nguyệt và Midraon quá xa, cho nên năng lực cảm ứng của Ác Chi Hoa cũng không cách nào chạm tới.

Tử Thiên Sứ Chi Vương còn đang đuổi theo phía sau.

Khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Mình sẽ không bao giờ chết ở đây!”

Trong đầu Lý Trình Di điên cuồng lóe ra các loại ý niệm, các loại biện pháp không ngừng hiện lên, lại nhanh chóng bị phủ định.

Hắn nhìn Tử Thiên Sứ Chi Vương tùy ý đụng một cái, liền làm nổ tung một số Góc chết lớn nhỏ.

"Trừ phi tìm được một cái góc chết đủ cường đại kiên cố, tiến vào mới có thể ẩn núp, bằng không chui vào góc chết nhỏ bình thường chính là muốn chết!"

Trong lòng Lý Trình Di không ngừng hiện lên các loại năng lực hoa ngữ, năng lực huyết mạch.

Đột nhiên một loại năng lực hiện lên trong lòng.

Chương 1007: Thoát ly 6

m Ảnh Nguyên Tuyền!

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động, năng lực thiên phú của Ảnh Long Vương lập tức được sử dụng.

Trong phút chốc, toàn bộ thân thể hắn cấp tốc bị màu đen nhiễm hóa, biến mất ở trong một mảnh hồng quang.

m Ảnh Nguyên Tuyền có tác dụng giấu kín khí tức.

Nhưng muốn giấu diếm Tử Thiên Sứ Chi Vương vẫn là không thể nào.

Nhưng Lý Trình Di muốn không chỉ là hiệu quả này, mà là dùng hiệu quả này phối hợp với năng lực hoa ngữ mới nhất mà hắn vừa lấy được.

Giơ tay lên, ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay hắn tỏa sáng.

Ánh sáng nhu hòa màu vàng nhạt, lặng lẽ sáng lên ở ô mới nhất.

Ý thức của Lý Trình Di rơi vào cột mới nhất.

Trong ánh vàng, một mảnh hoa văn đặc biệt hiện ra, đó là một loại hoa mới giống như hoa cúc - - Mạch Càn Cúc.

Lý Trình Di hít sâu một hơi.

Hai mắt mở to, mặc niệm khởi động.

" hoa ngữ Mạch cúc: Phong ấn tình yêu (có thể tiến hành phong ấn tình yêu bao hàm đối với bất kỳ cá nhân nào, căn cứ

vào tiêu chuẩn tối cao dùng sinh mệnh để yêu, cá nhân bị phong ấn sẽ bị phong ấn đến X năm sau tái sinh.

(Xin chú ý, cá thể một khi bị phong ấn thành công, sẽ tạm thời mất đi tất cả dấu vết hơi thở, thời gian phong ấn ít nhất trong thời không hiện tại là một năm, mà sẽ không phóng thích yêu ra xung quanh, để giúp bảo vệ nguoiwf cần ẩn thân, xin cẩn thận sử dụng)

Hoa ngữ phát động phong ấn chính mình!

Lý Trình Di đặt một tay lên ngực mình.

Xoẹt!!!

Trong phút chốc ánh sáng vàng bao phủ, hóa thành một tấm màng tình yêu to lớn, bao bọc toàn thân hắn.

Sau đó

Phụt.

Cả người hắn trống rỗng biến mất, hóa thành một tinh thể màu hổ phách to bằng nắm tay.

Tinh thể chợt lóe, dưới tác dụng của m Ảnh Nguyên Tuyền, tiếp tục ẩn vào bóng tối, biến mất không thấy.

Năng lực chạy trốn của Ảnh Long Vương vẫn còn full.

Không hổ là vua của chủng tộc lưu lạc cường đại có thể tung hoành tứ phương ở Biển Đen.

Dưới tác dụng của phong ấn tình yêu và m Ảnh Nguyên Tuyền, ánh sáng đỏ mất đi mục tiêu bảo vệ, bắt đầu dần dần nhạt đi.

Ong ong!!

Tử Thiên Sứ Chi Vương ở phía sau phát ra chấn động kỳ dị, bởi vì không có khuôn mặt cũng không cách nào phán đoán tâm tình, chỉ là chấn động cực lớn nên đã gào thét xé rát hết thẩy Góc chết lớn nhỏ xung quanh, cho thấy lúc này nó phi thường tức giận.

Phốc.

Hồng quang vỡ nát, tinh thể hổ phách do Lý Trình Di hóa ra bắn ra, đột nhiên lao về phía trước, đi vào Biển Đen.

m Ảnh Thân Hòa của Ảnh Long Vương phát sinh tác dụng, tốc độ phi hành của tinh thể tăng lên một mảng lớn.

Lúc này Tử Thiên Sứ chi vương đã chậm rãi bắt đầu giảm tốc độ, không có hồng quang dẫn dắt, nó căn bản tìm không thấy vị tríLý Trình Di.

Chỉ có thể ngơ ngác lơ lửng dừng lại kiểm tra trái phải.

Mà sâu trong Biển Đen, tinh thể hổ phách mà Lý Trình Di hóa ra sau khi bị m Ảnh Nguyên Tuyền che giấu, đang cấp tốc bay khỏi chỗ cũ, bắn tới chỗ sâu nhất không biết.

Lúc này Lý Trình Di đã hoàn toàn mất đi tri giác, tác dụng của phong ấn tình yêu, có thể hoàn toàn dừng lại tất cả thời gian của cá thể bên trong.

Đây cũng là nguyên nhân hắn muốn đánh cược một phen.

Hắn đánh cược năng lực ưu tiên của Ác Chi Hoa, so với năng lực của Tử Thiên Sứ Chi Vương còn cao hơn.

Và may mắn thay, hắn đã đặt cược đúng.

Tử Thiên Sứ Chi Vương dần dần bị ném ở phía sau, Lý Trình Di biến thành tinh thể cứ như vậy trôi nổi trong Biển Đen, giữ một tốc độ phi hành chậm rãi.

Góc chết chung quanh không ngừng biến hóa, thời gian chậm rãi trôi qua, không biết đã qua bao lâu.

Đột nhiên một tia lực kéo kỳ dị tác dụng lên tinh thể do Lý Trình Di hóa thành.

Ở bên phải, một Góc chết khổng lồ lớn gấp mười lần Tử Thiên Sứ Chi Vương, đang chậm rãi mở ra lỗ hổng lớn, nuốt chửng tất cả tạp vật đi ngang qua chung quanh.

Cái Góc chết kia tựa như một cái đầu đỏ sậm cực lớn, mở rộng miệng, hút tất cả mọi thứ tới gần.

Không có chút phản kháng nào, Lý Trình Di bay về phía Góc chết phía xa này, không tiếng động đi vào trong đó, biến mất

không thấy.

Không lâu sau khi hắn biến mất.

Bên ngoài Midraon, từng đạo hồng quang tựa như sao băng, từ sâu trong Biển Đen hội tụ đến vị trí Tử Thiên Sứ Chi Vương ra tay lúc trước.

Trong hồng quang nhao nhao trôi nổi từng người mặc áo bào trắng khí chất khác nhau.

Trong đó có nam có nữ, có già có trẻ, nhưng mi tâm mọi người đều có một kim tuyến quỷ dị, lóng lánh kim quang.

“Quái vật Tử Khí giáo quốc kia, lại còn dám tới gần cương vực bổn các!” m Nguyệt chân nhân từ trong Giới Tu bay ra, phía sau theo sát Quảng Lý sư muội sắc mặt cực kỳ khó coi.

“ Quả thực là không thể tha thứ!! Khẩn cầu Các chủ ra tay, trừng phạt xua đuổi mối họa!

Ông ta xa xa chắp tay, khom người hành lễ, hướng về phía hồng quang phía trên Biển Đen.

Tử Thiên Sứ Chi Vương tái hiện, quả thật đã uy hiếp đến an nguy tu hành của chúng ta, khẩn cầu Các chủ ra tay.

Không sai, khẩn cầu các chủ ra tay.

“Hôm nay có thể hại một đệ tử của m Nguyệt, ngày mai liền có thể hại trăm người chư giới đệ tử chúng ta!Tội này không thể tha thứ!

Trong từng đạo hồng quang, tất cả đạo nhân Thiên Tụ Các đều ôm quyền khom người, hướng lên trời hành lễ.

Nếu tất cả mọi người đều có ý kiến giống nhau.

Phía trên Midraon, trong Biển Đen mênh mông, một đám mây đỏ hiện lên.

Đám mây đỏ có diện tích lớn hơn cả Midraon vài lần.

Trong đám mây, chậm rãi lộ ra nhân thủ to lớn trắng noãn thon dài.

Tổng cộng có tám cánh tay trắng tinh, đều vươn ra đám mây đỏ, nhẹ nhàng vuốt ve phần đỉnh Midraon. Giống như đang

sưu tầm một bộ sưu tập nào đó.

Giữa cánh tay, một cái đạo nhân tóc bạc hiền hòa mỉm cười mơ hồ hiện ra.

Đầu cùng tám cánh tay hợp thành một con nhện khổng lồ.

Chương 1008: Thoát ly 7

Bản các chủ hôm nay, thay trời hành đạo, định cương vực.

Nhân thủ nhện khẽ phun ra tiên âm, trong miệng mũi đạo nhân nổi lên một lượng lớn khói trắng.

Trong khói trắng kia có vô số lâu đài Tiên Các như ẩn như hiện, vô số tiên nhân tiên nữ xuyên qua bay múa.

Đây là các chủ Thiên Tụ Các - Thiên Thủ đạo nhân.

“Mời chư vị sư đệ sư muội giúp ta. “Ánh mắt ông ta khẽ nâng lên, nhìn về phía Biển Đen xa xa.

Nhất thời tiếng động tí tách rất nhỏ vang lên.

Từng nhân thủ nhện đầu hơi nhỏ một chút nhao nhao từ trong Biển Đen hiện ra.

Bọn họ có đầu nữ tử xinh đẹp, có lão giả rủ xuống, cũng có nam đạo nhân tráng niên.

Dày đặc nhện khổng lồ, cơ hồ bao vây Midraon.

Những nhân thủ nhện còn lại chỉ nhỏ hơn Thiên Thủ đạo nhân một chút, nhưng nhỏ nhất, cũng lớn hơn Midraon.

Bọn họ phun ra bạch khí tiên vụ, cơ hồ nhuộm cả Biển Đen tràn ngập thành màu trắng.

m Nguyệt chân nhân và hậu bối đều cúi đầu hành lễ với đám nhện.

Đột nhiên một trận gió lạnh thổi qua, tất cả nhện ở đây nhao nhao quấn quanh mây đỏ, đuổi theo hướng Tử Thiên Sứ Chi Vương rời đi.

Chỉ để lại đám đạo nhân m Nguyệt, Quảng Lý, thở phào nhẹ nhõm.

Đã lâu không gặp chư vị sư trưởng, hiện giờ được gặp tiên nhan, quả thật đạo vận cao rộng, huyền ảo phi phàm!

Các chủ đó chính là cảnh giới cao nhất của m Điển đại thành sao? “Thiên Tàm không nhịn được lên tiếng hỏi.

“Không sai, đại các chủ Thiên Thủ đạo nhân đã tiếp cận cảnh giới đại viên mãn của m Điển!“m Nguyệt mỉm cười vuốt râu, “Có lão nhân gia cùng chư vị sư trưởng tự mình xuất thủ, Bạch Lộc chắc chắn vô sự!”

Thiên Tàm nuốt nước miếng, hồi tưởng lại con nhện khổng lồ khủng bố lúc trước.

Chẳng lẽ sau này chúng ta cũng sẽ tu thành tư thái như vậy?

Vừa nghĩ tới tương lai mình cũng sẽ biến thành bộ dáng như vậy, trong lòng hắn liền không tự chủ được sởn gai ốc.

Nhưng nhìn vẻ mặt vui vẻ của sư tôn, lời này hắn tuyệt không dám nói.

…….

Thế giới tại Góc chết không rõ.

Một mảnh rừng núi xanh um tươi tốt.

Từng đạo thạch phong xám trắng xuất hiện.

Trên đỉnh Thạch Phong, cơ hồ đều có từng mảnh đạo cung lầu các tọa lạc.

Bên cạnh đạo cung cóbạch khí hư không cuồn cuộn không ngừng chảy xuôi xuống, rơi vào vách núi sâu, tựa như thác nước chảy thẳng xuống.

Không trung chung quanh Thạch Phong, từng đàn tiên hạc sải cánh mấy chục mét phát ra tiếng kêu lảnh lót

Thỉnh thoảng có thanh quang từ trong kiến trúc trong ngọn núi bay lên trời, bay về phía xa xa.

Nơi trung tâm nhất, trên đỉnh ngọn núi cao nhất, có một đạo cung màu xanh trên mảnh lớn, đạo cung chính giữa treo cao bảng hiệu, chính là văn tự Biển Đen.

Tên gọi: Vô Diện

Lúc này bên trong đạo cung, một đạo nhân lông mày dài râu bạc trắng, đang lẳng lặng ngồi xếp bằng giữa đại điện mặt hướng về tượng thần Vô Diện cao lớn đen kịt đả tọa tu hành.

Đạo nhân mặc đạo bào kỳ dị viền vàng màu tím tràn đầy vô số mặt người, cầm trong tay một thanh phất trần, miệng lẩm bẩm, cúi đầu thuận mi.

"Chưởng giáo chân nhân! Chưởng giáo chân nhân! "Đột nhiên ngoài đại điện truyền đến tiếng gọi dồn dập.

Lão đạo chậm rãi dừng lại, thở dài.

Lại có chuyện gì? Minh Thông.

Quỳ Linh sư muội từ bên ngoài nhặt một hài tử hôn mê bất tỉnh trở về, nói là có duyên với nàng, muốn thu hắn làm con. "Ngoài đại điện một đạo lưu quang màu xanh bay xuống đất, hóa thành một tiểu đạo đồng xấu xí mặt mang vảy vàng.

"Kiếm phái không nên nhập môn nữa. "Lão đạo bất đắc dĩ nói. "Có Tình Không rồi, phái của ta tương lai chắc chắn lại thịnh mấy ngàn năm! lúc này chính làthời gian mẫn cảm!"

"Lời của chưởng giáo sư huynh sai rồi, huynh có thể thu được Tình Không làm đồ đệ, vì sao muội không thể cũng thu một nghĩa tử?"

Đột nhiên một đạo thanh quang bay vào đại điện, hóa thành một nữ tử thanh lệ trên mi tâm có hoa văn màu xanh biếc.

"Ai à, đợi đến trăm năm sau Tình Không tu thành Thiên Diện (nghìn mặt) Kiếm Điển n tối cao của bản giáo, Đại thịnh chư giới lúc đó hả chẳng phải là" Lão đạo còn chưa nói xong, liền bị nữ tử kia ngắt lời.

"Cái đó muội không cần biết, mặc kệ Thiên Diện Kiếm Điển là thứ mà huynh theo đuổi, muội chỉ muốn sống yên lặng một cuộc sống mình muốn. Năm đó Lục Thần sư huynh rời đi, muội nghe không ai đi theo, nếu như ngày nay chỉ là thu một nghĩa tử, người này thiên phú dị bẩm, hữu duyên với muội! Sư huynh nếu khuyên nữa, muội liền rời núi sống một mình." Nữ đạo nhân Quỳ Linh nói chuyện không nhanh không chậm, nhưng từng chữ rõ ràng, trong lời nói phảng phất không mang

theo bất kỳ cảm xúc nào. Nhưng trong mắt chữ kia lại tràn đầy oán hận.

“Bần đạo tính qua, trăm năm sau, bản phái tự có đại kiếp nạn nếu có thể vượt qua trong ngày sẽ tiêu dao, nếu không thể vượt qua, cần gì thêm một người gặp kiếp nạn?”

Trước đại kiếp nạn, muội sẽ sắp xếp hắn cùng môn nhân rời đi. “Quỳ Linh thản nhiên nói.

Lão đạo bị chặn không nói gì để đối phó, vốn là ông ta trước nhặt được đồ đệ về môn phái, chả lẽ ông ta nhặt được, sư muội liền không nhặt được?

Việc này ông ta thật đúng là không có cách nào cự tuyệt.

Đứng lên, lão đạo quay đầu nhìn về phía sau Quỳ Linh, nơi đó đang có một đạo nhân ôm một nam đồng trắng nõn non nớt, lẳng lặng chờ đợi.

Nam đồng ước chừng tám chín tuổi, mặc đạo y màu đen có chút mập mạp, trán có hai cái sừng hươu thật nhỏ màu trắng, đang ngủ say, làn da trong suốt long lanh, tựa như mỹ ngọc, vừa nhìn liền biết nhất định là lương tài mỹ ngọc.

Cảnh này, chỉ cần liếc mắt một cái, ngay cả lão đạo cũng có loại xúc động muốn thu hồi nhập môn.

‘Nếu sư muội đã quyết như vậy thì tùy muội vậy. “Lão đạo bất đắc dĩ xua tay.

‘Đa tạ sư huynh. “Quỳ Linh lúc này mới mỉm cười.

Ta xem đứa nhỏ này trán có sừng hươu, trong cơ thể có huyết mạch hỗn tạp chảy xuôi, tựa hồ là lai giống giữa cự Bạch Lộc, liền đặt tên là Bạch Lộc.

Chương 1009: Thoát ly 8

“Huyết mạch hỗn tạp, không nhất định là chuyện tốt. “Lão đạo thở dài.

“Cái này tự nhiên, nhưng người này tựa hồ trời sinh huyết mạch tinh khiết, mặc dù không thể so với Tình Không trời sinh đã là kiếm tử, hết thảy kiếm đạo chi pháp đã thông thạo,

nhưng so với đệ tử bình thường ít nhiều vẫn là mạnh hơn một chút.” Quỳ Linh mỉm cười.

“Sư muội vui là tốt rồi”.

Lão đạo nhìn hài đồng ngủ say, không hiểu sao lại nhớ tới mấy năm trước lúc mình thu nhận Tình Không-một kiếm tử trời sinh.

Tình Không là người có thiên phú mạnh nhất từ trước tới nay. Tu hành bản phái Thánh Linh công một ngày ngàn dặm, bây giờ mới tu đạo ba năm, đã tiến vào giai đoạn thắp sáng Thánh Anh.

Còn những người khác tu hành công pháp này, chưa từng có người nào dưới hai mươi năm.

Sau khi tầng một công pháp đại thành, liền có thể chọn một Thánh Anh trợ giúp bản thân cùng tu hành.

Đây chính là chỗ cường đại của Thất Ý Thánh Linh Công. Ngoại trừ Thánh Linh Công, Vô Diện Kiếm Quyết dùng để công phạt hộ đạo, Tình Không cũng tiến triển cực nhanh.

Mà từ sau khi Tình Không bày ra thiên phú khủng bố, trong môn phái liền nhất thời nhấc lên phong trào tìm kiếm cô nhi thu đồ đệ cùng thu làm nghĩa tử.

Tất cả mọi người nghĩ vạn nhất vận khí của mình không tệ, cũng có thể gặp được một tuyệt thế thiên tài như Tình Không thì sao?

Hiện tại Quỳ Linh sư muội hiển nhiên cũng theo phong trào thu nhận nghĩa tử.

Việc này ở trong Vô Diện Kiếm Phái cũng chính là như gió mát phất vào mặt, thổi qua liền nhạt đi. Từ sau khi chưởng môn thu đồ đệ Tình Không, trong các trưởng lão nội bộ Vô Diện Kiếm Phái, Quỳ Linh người cuối cùng không nhận nuôi cô nhi, cũng tuyên cáo gia nhập trào lưu.

……..

Vài ngày sau.

Trước một đại điện giống như cự phủ bổ đôi tại một nơi trong Kiếm phái là một quảng trường rộng rãi có bình đài ngọc thạch rộng lớn

Lý Trình Di đứng ở góc ngơ ngác nhìn trên sân, nhìn những đạo nhân đệ tử cầm trường kiếm trong tay, vung kiếm luyện kiếm.

Hắn tựa hồ là chịu Vạn Mục Vương Nhãn ảnh hưởng, thuần hóa tất cả tạp chất trong cơ thể, hiện giờ tử khíẢnh Long huyết mạch cùng huyết nguyên dung hợp một thể, tất cả huyết nguyên cũng dung hợp cùng một chỗ.

Mà Hư Dạ Hành, ngược lại rất thuận lợi dung ấn thành công, thành công tiến vào ngũ ấn. m Điển tam công hắn hấp thu chân ấn chi tủy cũng đã sớm đủ rồi, sau khi đột phá giới hạn, từ từ mài luyện, chờ sau khi thân thể thích ứng, không bao lâu liền có thể tự nhiên đột phá thăng hoa.

Hắn hôm nay, ý thức lực cùng lúc trước cũng có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nếu như nói trước đó ý thức lực, là nước là bột phấn, hắn bây giờ, ý thức lực tựa như nước sắt nóng hổi, phảng phất từ chỗ cực kỳ ẩn nấp trở thành dị thường bắt mắt nổi bật.

“Rốt cục bước vào Ngũ ấn, nhưng mấu chốt là, sao mình lại biến nhỏ đi!” Hơn nữa làm sao lại tới nơi này!?

Lý Trình Di nhìn cảnh sắc có chút quen mắt trước mắt, trong nháy mắt liền hồi tưởng lại cảm giác kinh hồn bạt vía khi thăm dò mảnh phế tích này.

Vô Diện Đạo Cung này không phải là Vô Diện Kiếm Phái của Vô Diện Thư Sinh sao?

Thất Ý Thánh Linh Công của hắn vẫn là từ nơi này thuận trở về!

Sau khi hắn tỉnh lại từ trong hôn mê, liền phát hiện mình đã được một nữ đạo nhân tên Quỳ Linh thu dưỡng.

Thân thể cũng bị thuần hóa tạp chất, về tới thời điểm tám chín tuổi, đây vốn là chuyện tốt, dù sao có thể lần nữa trải qua hai

lần phát dục tốc độ cao, tiến thêm một bước cường hóa cường độ thân thể.

Nhưng vấn đề là……

Nơi này có gì đó không đúng!

Vô Diện Kiếm Phái!

Đây không phải là nơi Vô Diện thư sinh ở sao?

Vô Diện thư sinh nói thật, đối với hắn bây giờ không tính là mạnh, nhưng đây chỉ là bắt đầu, nếu hắn thích ứng công kích của mình, rất nhanh có thể tiến hóa đến một trình độ cực kỳ kinh khủng.

Đồ chơi này giống như Bích Lục Chi Mẫu, cực kỳ ghê gớm. Miễn dịch với lần tấn công thứ hai và bất tử.

Tuy rằng hắn hiện tại có các loại hoa ngữ khống chế, nhưng đến lúc đó có bị miễn dịch hay không thì còn chưa biết.

Cho nên nói làm sao mình đi tới cái địa phương quỷ quái này? Chẳng lẽ là thời gian tại Góc chết của Vô Diện Kiếm Phái kia khởi động lại?

Trong đầu hắn miên man suy nghĩ.

Có thể lắm.

Bởi vì hắn còn miễn cưỡng nhớ rõ, lúc trước Vô Diện thư sinh lộ ra bản thể, trong vô số cái đầu của hắn có một cái đầu tựa hồ là Quỳ Linh đạo nhân hiện giờ thu dưỡng hắn.

Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Hắn muốn dùng nghịch ngân rời đi, nhưng bên ngoài căn bản không cảm ứng được định vị Hoa Ngữ Châu.

Nơi này cách những ký chủ Hoa Ngữ Châu còn lại quá xa.

“Bạch Lộc, con trước kia từng thấy luyện kiếm như vậy chưa? “Thanh âm Quỳ Linh từ phía sau truyền đến.

Nàng cầm trong tay một khối yêu bài, đó là vừa mới đến chủ điện lĩnh về, đưa cho hắn để làm thân phận yêu bài.

“Xem, từ hôm nay trở đi, con chính là nghĩa tử của Quỳ Linh ta, là đệ tử Vô Diện Kiếm Phái ta, có thích hay không?”

Khuôn mặt nàng ôn hòa đưa tay sờ sờ cặp sừng hươu của Lý Trình Di.

“Thích ạ! Cám ơn nương! “Lý Trình Di không chút tôn nghiêm kêu lên, mặt lộ ra vẻ vui vẻ.

Dù sao Quỳ Linh đạo nhân ít nhất hai ngàn tuổi, so với hắn lớn hơn, hắn kêu hai tiếng nương cũng không tính là gì.

Nhìn cô gái xinh đẹp thò đầu ra trước mắt, trong lòng Lý Trình Di có chút bất đắc dĩ.

Hắn bây giờ không cách nào rời khỏi cái Góc chết này, trực tiếp đi ra ngoài sợ bị Tử Thiên Sứ chi vương chặn cửa, tự mình phong ấn thời gian một năm cũng lãng phí vô ích.

Hắn không muốn lãng phí một lần nữa.

Hơn nữa Góc chết này tựa hồ có chút tà môn.

Hắn lúc trước âm thầm thử câu thông phi môn, tiếp xúc Biển Đen, lại không hề có hiệu quả. Giống như có một tầng máu thịt dày đặc, gắt gao ngăn trở liên lạc của hắn.

Chương 1010: Thoát ly 9

“Thích là tốt rồi”Quỳ Linh mỉm cười, sờ sờ mấy sợi tóc trên trán Lý Trình Di.

“Đi thôi, nương đưa con đi ăn”Quỳ Linh tựa hồ có chút vui vẻ, nắm lấy cánh tay Lý Trình Di, quanh thân những mảnh ánh sáng vô hình bay lượn, đảo mắt liền hóa thành vô số tiểu kiếm màu xanh.

Tiểu kiếm bện thành một cái kén màu xanh, bao lấy hai người, phóng lên trời, bay ra ngoài môn phái.

Dưới chân núi nơi này vẫn là thời đại nông canh nguyên thủy, bình dân trong thành trấn cũng phần lớn là lấy xe ngựa trâu ngựa làm phương tiện giao thông chủ yếu.

Hoàn toàn không có nửa điểm dấu vết phương diện khoa học kỹ thuật.

Quỳ Linh mang theo Lý Trình Di ăn uống lung tung, trở về Kiếm Phái, trở lại lầu các của nàng.

Nghĩ đến Lý Trình Di còn nhỏ, Quỳ Linh cẩn thận rửa mặt rửa chân cho hắn, kiểm tra quần áo ấm lạnh, mới ôm hắn lên giường nhỏ chuyên dụng.

Lý Trình Di có chút kinh ngạc, cũng có chút mới lạ, hắn vốn không phải là người của Địa Nguyệt, Quỳ Linh chiếu cố làm cho hắn có chút hoài niệm thời gian mẹ đẻ của mình lúc trước.

Nằm ngửa trên giường nhỏ, hắn nhìn trăng lưỡi liềm treo cao bên ngoài, nghe côn trùng kêu liên tiếp bên ngoài.

Lúc này Vô Diện Kiếm Phái vẫn là Ẩn Thế tông môn khắp nơi sinh cơ.

Hôm nay thông qua hỏi thăm đại khái, Lý Trình Di biết được, toàn bộ Kiếm Phái từ trên xuống dưới tổng cộng chỉ có không đến ba trăm người.

Chưởng môn một người, trưởng lão sáu người, chấp sự khoảng ba mươi người, số lượng cũng không cố định, đệ tử hơn hai trăm người.

Đó là tất cả những gì mà toàn bộ Kiếm phái có

Tu hành trong phái chủ yếu lấy Thất Ý Thánh Linh Công và Vô Diện Kiếm Quyết làm chủ. Theo đuổi chính là ý hóa Thánh Linh, Thất ý hợp nhất là cảnh giới chí cao của Thiên Chi Thánh Linh.

Còn Quỳ Linh đạo nhân, trong môn phái là một trong sáu đại trưởng lão chỉ đứng sau chưởng môn.

Các trưởng lão có địa vị giống nhau, cũng không phân chia cao thấp.

Các trưởng lão còn lại đều là linh bối, phân biệt là Vân Linh, Phù Linh, Mộc Linh, Nguyên Linh, Vũ Linh.

Nhìn mặt trăng sáng, Lý Trình Di nhất thời suy nghĩ rất nhiều.

“Thôi bỏ đi, trước tiên đem tất cả Khắc Ấn hoàn thành rồi nói sau, m Điển tam công bên kia còn có thể đạt được ba Khắc Ấn.” Đến lúc đó, chính là tám ấn, hoàn thành tám lần thăng

hoa! Tuy rằng số lượng Khắc Ấn không đại biểu chênh lệch thực lực tuyệt đối, nhưng chỉ cần bản chất sinh mạng chênh lệch không quá lớn, Khắc Ấn chính là đại biểu sức chiến đấu thực tế!"

Nếu đã tới nơi này, trước hết ổn định lại, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ rồi nói sau.

Còn có mười hai hoa thần vị, lần này Lý Trình Di dự định hoàn toàn bổ sung đầy đủ tất cả hoa thần vị, đạt được dung hợp hoa thần y.

Cho tới nay, hắn vì ứng đối các loại tình huống đột phát, đều sẽ giữ lại hoa thần vị, chờ gặp được thời cơ thích hợp, lại lựa chọn năng lực hoa ngữ tương ứng giải quyết nguy cơ.

Nhưng hiện tại xem ra, năng lực hoa ngữ, đối với tình huống hiện tại của mình trợ giúp không quá lớn.

Chỉ có tăng lên thực lực chỉnh thể, mới có thể có trợ giúp lớn hơn nữa.

Cũng không biết Địa Nguyệt bên kia thế nào? Cả Midraon nữa."

Hắn đã không nhớ rõ thời gian trôi qua bao lâu rồi, cũng không an tâm nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Cho tới nay, bị Góc chết đuổi theo phía sau, phảng phất như ác quỷ đòi mạng, điên cuồng bức bách chính mình chạy về phía trước.

Trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ!

Hắn một khắc cũng không dám dừng lại.

Hiện tại, dường như

"Không biết Tiểu Lộc ngủ chưa, ta nhìn thấy những đứa trẻ 7,8 tuổi ở dưới chân núi còn uống sữa, hay để ta đi lấy ít sữa cho nó"

Sư tôn, bảy tám tuổi đã sớm không cần uống sữa! "Một giọng nữ bất đắc dĩ nói.

Đó là đệ tử Quỳ Linh đang nói chuyện.

Quỳ Linh thân là trưởng lão, tự nhiên cũng là có thân truyền đệ tử, tổng cộng hai người, phân biệt gọi là Thiết Trú cùng Vân Thần.

Vào Kiếm Phái, tên trước kia cần xóa bỏ, chỉ dùng đạo hiệu.

Thiết Trú là một thiếu niên thiên phú trung thực. Dung mạo bình thường, thiên phú bình thường, nghị lực rất mạnh, cũng chính là Quỳ Linh cực kỳ coi trọng duyên phận, nếu không cũng sẽ không thu hắn nhập môn.

Vân Thần thì là lúc này đang nói chuyện là một nữ tử để tóc hai đuôi ngựa, bề ngoài ước chừng mười tám mười chín tuổi, thường thường buộc hai bím tóc.

“Không cần sao? Nhưng vạn nhất nó không quen cuộc sống trên núi thì làm sao bây giờ? Đứa bé kia đáng yêu như vậy, nó mà khóc lên là ta không chịu nổi “Quỳ Linh ngữ khí bất đắc dĩ.

“Không có việc gì không có việc gì. Sư tôn đến lúc đó tránh ra một chút, để con tiếp nhận, truyền thụ kiếm pháp môn quy, sau đó rèn luyện ý thức thần niệm, cái này đều phải từng bước một. “Vân Thần càng bất đắc dĩ.

“Vậy ngươi phải dạy dỗ cho tốt, nếu ta phát hiện dạy dỗ không tốt sẽ đánh ngươi”Quỳ Linh nghiêm túc nói.

“… “Cái này mẹ nó sao lại thành chuyện của mình!?

Vẻ mặt Vân Thần sụp đổ.

Nàng giúp đỡ còn bị đánh? Đây là đạo lý gì?

Lý Trình Di ngủ ở trên giường nhỏ, thính lực vô cùng cường đại, tự nhiên cũng nghe được rõ ràng.

Lúc này cũng nhịn không được khóe miệng cong lên.

Hắn lúc này, thân thể có vạn mục vương nhãn thuần hóa, bách độc bất xâm, chư tà không gần, thậm chí thể chất cũng có được một chút nâng cao.

Thính lực vốn đã cường đại, lúc này cũng tiến thêm một bước, trở nên linh mẫn hơn.

“Trước tiên tạm thời ổn định lại, chờ thực lực toàn diện đạt tới đỉnh điểm, lại nghĩ biện pháp rời đi.”

Chậm rãi, hắn nhắm hai mắt lại, tiến vào mộng đẹp.

Đã quá lâu rồi.

Hắn không có một giấc ngủ ngon.

Sau khi hắn ngủ say không lâu, cửa phòng chậm rãi mở ra, Quỳ Linh xuyên qua khe cửa nhìn Lý Trình Di đang nằm.

Chương 1011: Vận mệnh 1

Nàng đưa tay nhẹ nhàng.

Nhất thời một tầng chăn kéo lên, che kín cổ Lý Trình Di.

Thật không cần cho bú sữa sao? Nếu không chỉ hút một hơi? Dù sao ta cũng không có sữa"Nàng lại quay đầu nhìn về phía đệ tử Vân Thần.

'Thật không cần đâu sư phụ"Vân Thần vẻ mặt sụp đổ.

"Vậy rửa mông thì sao? Không rửa có bị bệnh không? "Quỳ Linh nghiêm túc hỏi.

"… "Vân Thần càng thêm sụp đổ. Sư tôn ngài đừng hành hạ con nữa, thật sự không cần.

Nhưng ta cũng không thể dùng Tuệ Kiếm gọt mông hắn một tầng chứ? "Quỳ Linh khó xử nói.

Nghe nói Tây Sơn phái có một yêu vật tên là Cửu Nhũ Ngưu Yêu, chính là bò sữa thành tinh hóa hình, có thể mời nó đến cho tiểu sư đệ bú sữa không!" Vân Thân đột nhiên nghĩ đến cái gì đó

"Nhưng người ngoài có thể chăm sóc tốt cho Tiểu Lộc hay không? nó đáng yêu như vậy, vạn nhất sau này tàn tật thì làm sao?"

"… "Vân Thần hoàn toàn không còn gì để nói.

Lá thu khô vàng bay tán loạn đầy đất.

Phía sau lầu các nơi Quỳ Linh ở, có một đình viện không lớn bao quanh cây đại thụ.

Trên chạc cây trong sân, một con mãng xà khổng lồ như bích ngọc, đang đội một sừng lên trời hút mây nhả sương.

Nó gọi là Mẫn Mẫn, là linh thú cường đại mà Quỳ Linh đạo nhân nuôi dưỡng.

Mà bên khoảng đất trống trên đình viện bên cạnh con cự mãng dài hơn 10m, đang có một thiếu nữ tóc đuôi ngựa đang thì thào gì đó với một thiếu niên đang nhô ra nửa cái sừng hươu

Thiếu nữ mặc một bộ quần áo nhỏ màu xanh lá cây, góc cạnh đều có hoa văn hoa sen tô điểm, bởi vì khoa học kỹ thuật nơi này vẫn chưa phát triển, rất nhiều tạo vật của ngành công nghiệp nhẹ cũng không tồn tại, cho nên hoa văn phần lớn vẫn là khâu tay, từ xa nhìn lại cũng có thể cảm giác một loại vẻ đẹp thô ráp và không đối xứng.

Thiếu nữ đó chính là Vân Thần- thân truyền đệ tử của Quỳ Linh đạo nhân.

Vô Diện Kiếm Phái ta thuộc Bàn Quang, là một trong tứ đại tông môn hiện nay, thực lực mạnh mẽ, tiềm lực phi phàm, đã từng là tông môn của cường giả tuyệt thế như Xích Diên Thiên Diện lão tổ, cho nên công pháp Thất Ý Thánh Linh Công và Vô Diện Kiếm Quyết của tông môn, có thể nói là công pháp đỉnh cấp có thể nối thẳng đại đạo.

Vân Thần lúc này đang khoác lác.

Tuy Xích Diên Thiên Diện lão tổ chỉ là nhân vật trong truyền thuyết tồn tại trong ghi chép, nhưng không trở ngại nàng lấy ra trấn tràng.

“Thật lợi hại! “Lý Trình Di đúng lúc lộ ra vẻ khiếp sợ sùng bái.

“Ừm, lão tổ lão nhân gia một chưởng khai thiên, một chưởng diệt địa, khai thác thế giới, lưu lại cơ nghiệp sau đó phá không mà đi, hôm nay đệ tử chúng ta, mục tiêu cả đời, chính là tái hiện thần uy lão tổ năm đó. Truyền thuyết chỉ cần tu luyện Kiếm phái chí cao điển tịch, Thiên Diện Kiếm Điển, tới cảnh giới cao nhất, là có thể thân hóa đại đạo, tái hiện thần uy lão tổ năm đó.

Cô dừng một chút.

“Ta hiện tại muốn dạy đệ, chính là công pháp cơ bản nhất của kiếm phái chúng ta, Vô Diện Kiếm Quyết!”

“Mặt khác còn có một môn Thất Ý Thánh Linh Công, bởi vì tu hành khó khăn, có yêu cầu nhất định đối với cường độ ý thức, cho nên tạm thời chờ đệ lớn lên một chút sẽ truyền thụ.”

Không nên xem thường Vô Diện Kiếm Quyết, đây là kiếm pháp đỉnh cấp chuyên môn phối hợp với Thánh Linh Công, có thể phóng đại uy lực của Thánh Linh Công hơn mười lần! Tu hành đến cực điểm, chỉ bằng kiếm quyết đã có thể dẫn động nguyên khí ngoại hải, độ tam quan, bước vào cảnh giới Nguyên Ấn.

Nguyên Ấn?

Lý Trình Di trong nháy mắt liên tưởng đến khắc ấn.

“Sư tỷ, ngoại hải này là cái gì? “Hắn vội vàng hỏi.

“Ngoại hải, chính là Huyền Diệu hải, không thể chạm, không thể nghe, nơi đó có vô cùng tận ánh sáng hư vô lưu chuyển, chỉ khi chúng ta tiến vào cảnh giới nhất định mới có thể chân chính tiếp xúc.” Vân Thần đơn giản giới thiệu.

“Hiện tại đệ tiếp xúc những thứ này quá sớm, đến, trước tiên học cho tốt kiếm pháp, mọi thứ phải học từ cơ sở mới là hạch tâm, là trọng yếu nhất.”

Nàng nói xong, trước tiên chỉnh tư thế hai chân cho Lý Trình Di, trọng tâm trầm xuống, tư thế giống như ngồi chồm hổm.

“Đây, làm giống như ta.”

Lý Trình Di có tố chất thân thể khủng bố, đồng thời cũng là cao thủ võ đạo đứng đầu Long Cảnh, tự nhiên khống chế thân thể không gì sánh kịp, điểm ấy tự nhiên đơn giản thoải mái.

Chỉ là liếc mắt một cái, liền hiểu được yếu điểm trọng tâm ở đâu.

Lúc này đồng dạng bày ra tư thái giống hệt.

“Uh, rất tốt, rất tiêu chuẩn. “Vân Thần nhìn bộ dáng của hắn, đi một vòng, xác định không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc này trong lòng vui vẻ, hiện tại xem ra tiểu sư đệ này tư chất hình như không tệ.

Cứ đứng như vậy một canh giờ rồi nói sau, đây là củng cố trọng tâm, để thân thể thích ứng tư thế phát lực.

“Vâng. “Lý Trình Di nghiêm túc đáp lại.

Nhìn hắn tư thế tiêu chuẩn, Vân Thần cũng không nhiều lời, dứt khoát bắt đầu cùng hắn trò chuyện.

Trời nam biển bắc, từ kiếm phái nói tới thế tục ngoại giới, từ yêu thú linh thú, nói tới tông môn khác.

Từ chỗ nàng, Lý Trình Di ngược lại là biết, nơi này, được gọi Bàn Quang, diện tích cực lớn, cho tới bây giờ cũng không có ai thăm dò rõ ràng qua địa vực biên giới.

Vô Diện Kiếm Phái quản hạt lãnh thổ quốc gia khổng lồ hơn ngàn vạn dặm phụ cận. Trong cương vực này, trong thế tục từng vương triều hưng suy thành bại, không ngừng thay đổi, sinh tử của phàm nhân, kiếm phái cũng không can thiệp, bọn họ tu hành cần phần lớn đều là từ trong tuyệt cảnh ít ai lui tới, cấp cao hơn thì là thu hoạch từ ngoại hải, cùng phàm tục quan hệ cực nhỏ. Cũng chính là ngày thường mua chút đồ hằng ngày.

Từ Vân Thần, Lý Trình Di dần dần hiểu được, cường giả nơi này, cùng thế tục hoàn toàn chính là tách rời quan hệ.

Chương 1012: Vận mệnh 2

Đệ tử nội bộ tông môn cũng không giới hạn ở chủng tộc nhân loại, còn có yêu thú linh thú đều có thể, trong nhân loại cũng chỉ có rất ít người thiên phú vô cùng tốt, mới có tư cách được lựa chọn.

Là vứt bỏ hết thảy nhân thế, theo đuổi tu đạo, hay là sa vào hồng trần, tiếp tục ở trong phàm tục hưởng thụ. Khi lựa chọn hai con đường đó, thì tương lai sẽ rẽ sang hai ngả khác nhau

"Vậy không có người tông môn đến nơi phàm tục gây họa loạn cho chúng sinh sao? "Lý Trình Di nhịn không được hỏi.

Vân Thần trừng mắt nhìn, "Sau khi tu đạo thành công, xem người phàm tục, cả người dơ bẩn, trong cơ thể không sạch sẽ, vi trùng vô số, yếu ớt không chịu nổi, hơi không cẩn thận, thở ra đều có thể dẫn đến chết người. Ai mà nhàm chán nhàn rỗi không có việc gì đi gây tai họa cho một đống kiến nhỏ?"

Nàng thở dài.

Chờ đệ tu luyện có thành tựu sẽ biết, chênh lệch giữa chúng ta và phàm nhân có thể lớn hơn so với con kiến và người. Ít nhất con kiến cũng không bị người thổi một hơi đã bị thổi bay huyết nhục cốt tủy.

Lý Trình Di nghe xong sửng sốt.

Vậy mình hiện tại…..

“Thể chất đệ không tệ, tuy có hỗn huyết, nhưng kỳ quái chính là hỗn huyết hòa làm một thể, coi như tinh khiết, thể chất cũng trời sinh so với phàm nhân cường thịnh rất nhiều, cảm tạ bậc cha chú của mình đi, nếu không….” Vân Thần lắc đầu.

Nàng đã sớm phát hiện Lý Trình Di thể chất dị thường, xác thực mà nói, chính làthể chất cường hãn dị thường như vậy, mới có thể phù hợp với yêu cầu ban đầu để nhập Vô Diện Kiếm Phái.

Nơi này phàm là không phải là hạng người dị chủng trời sinh, huyết mạch cường hãn, căn bản liền khó có thể sống sót.

‘Nói cho đệ biết, nếu là người phàm tục, dùng binh khí bình thường đánh vào trên người đệ sợ là ngay cả làm rách da đệ cũng không được” Vân Thần cười nói.

Nghe đến đó, trong lòng Lý Trình Di rùng mình.

Hắn vốn cho rằng thể trọng mấy chục tấn của mình lợi dụng công lực huyết nguyên, đã giảm bớt rất nhiều, che giấu đến mức không một kẽ hở.

Nào ngờ, cư nhiên đã sớm bị người nơi này nhìn ra.

Bất quá nghĩ lại, nếu không phải môn phái cường hãn như vậy, cũng không có khả năng đào tạo ra quái vật khủng bố như Vô Diện thư sinh.

“Được rồi, nói tiếp, kiếm phái ta chuyên tinh thuần nguyên khí nồng độ cực cao, đối với phàm nhân, nơi này chính là một mảnh núi đá cứng rắn màu trắng. Nhưng trên thực tế, những núi đá màu trắng này chính là để chúng ta hấp thụ nguyên khí ngoại hải tự nhiên” Vân Thần giải thích.

Chỉ vì phàm nhân quá mức yếu ớt, chạm vào nguyên khí, tưởng là nham thạch, cho nên mới có cảm giác này. Mà chúng ta bởi vì thể chất bản thân rất mạnh, vượt xa nguyên khí, cho nên trong mắt chúng ta, chúng là khí.

Lý Trình Di giật mình.

Nơi này thật đáng sợ.

Cái này phải yêu cầu mật độ thân thể cao tới trình độ nào, mới có thể coi nham thạch coi mỏng manh như khí thể để hút vào nguyên khí?

Chuyện phiếm dừng ở đây, nói về ánh sáng hy vọng của Kiếm phái chúng ta hôm nay. "Vân Thần nói đến chuyện này sẽ không buồn ngủ.

Vốn giảng giải cho Lý Trình Di nhàm chán, cũng thoáng cái tiêu tán rất nhiều.

Chưởng giáo chân nhân bổn phái nhiều năm trước thu dưỡng một linh thai trời sinh, là từ ngoại hải ôm về, chính là sư đệ Hoắc Tình Không của chủ mạch hiện giờ.

"Tinh Không sư đệ trời sinh kiếm tử, bất kỳ kiếm pháp cùng liên quan công quyết, vừa nhìn liền biết, một ngày tương đương với thường nhân tu hành trăm ngày. Thiên phú của hắn cao, không người nào có thể sánh bằng. Hơn nữa, Tinh Không sư đệ còn tính tình ôn hòa, bất luận ai đi thỉnh giáo, đều có thể tâm bình khí hòa cực kỳ kiên nhẫn giảng giải cho người khác. Tôn trọng sư trưởng, bảo vệ tiểu bối, người lại tuấn tú, thanh âm cũng dễ nghe."

Nói xong, trong mắt Vân Thần toát ra vẻ thưởng thức tự nhiên.

Lý Trình Di ở một bên không nói gì, nhìn ánh mắt liền biết, Vân Thần sư tỷ này sớm đã thành fan của Hoắc Tình Không kia.

Kiến thức cơ bản luyện cả buổi sáng, Lý Trình Di bề ngoài đang luyện công, kì thực đang rèn luyện huyết nguyên, khôi phục trạng thái thân thể.

Trạng thái ngũ ấn, không có bất kỳ thay đổi và dị thường nào, nhưng không có biến hóa kỳ thật chính là biến hóa lớn nhất.

Bởi vì trước ngũ ấn, tất cả mọi người đều bị ngăn cách vô hạn, cho dù ngươi tích góp từng tí một bao nhiêu sức mạnh, đều không thể thăng hoa chất biến, đều không thể đột phá ngũ ấn.

Có thể mở ra hành trình cực hạn mới, đây chính là chỗ tốt lớn nhất của ngũ ấn.

Sau khi luyện tập buổi sáng, sau đó là cơm trưa, mỗi người một khối thịt thú lớn không biết tên, cùng một cây rau xanh lớn bằng nửa người.

Không có nấu nướng, trực tiếp cứ như vậy ôm gặm.

"Bởi vìhuyết mạch bất đồng chủng tộc bất đồng tập tính bất đồng, cho nên nguyên liệu nấu ăn cơ bản đều là chính mình tự do xử lý."

"Đệ bây giờ còn nhỏ, cho nên ta giúp đệ nướng chín một chút, loại bỏ các loại sâu bên trong, còn dùng sơn tuyền tẩy rửa một lần. Vân Thần vác hai cây rau xanh xem ra còn to hơn cả người Lý Trình Di, bụp một cái đặt trên bàn ăn gỗ của hắn.

Miếng thịt kia cũng ở một bên, to bằng đầu Lý Trình Di.

"Ăn đi. "Vân Thần mỉm cười.

'… "Lý Trình Di không nói gì, quay đầu nhìn nàng ăn như thế nào.

Bởi vì Vân Thần lúc này an vị ở hắn một bên, trên mặt bàn cũng bày thịt cùng đồ ăn giống nhau.

Trên bàn gỗ màu nâu, rau xanh như ngọc thạch còn nhỏ nước, thịt còn lớn hơn bên Lý Trình Di rất nhiều, lớn chừng gấp ba lần.

Chỉ thấy khuôn mặt Vân Thần, nhất thời toàn bộ đầu thoáng cái hóa thành quái thú một sừng có bờm vàng rực.

Xì!

Nàng há miệng, miệng vốn chỉ to bằng nắm đấm, thoáng cái mở rộng, biến thành cái miệng rộng hơn hai mét.

Sau đó, tiến lên một ngụm.

Chương 1013: Vận mệnh 3

Phốc xoẹt.

Cả cái bàn cùng với thịt và thức ăn trên đó, toàn bộ trong nháy mắt biến mất, chìm vào trong miệng cô.

“Ăn đi bé? “Vân Thần miệng thu nhỏ lại, khôi phục khuôn mặt xinh đẹp, nhìn về phía Lý Trình Di, vẻ mặt nghi hoặc.

“Lý Trình Di vốn còn cảm thấy mình có thể sẽ biểu hiện có chút quái dị, nhưng hiện tại xem ra sư tỷ này cũng không đơn giản ”

Trong lòng hắn thở dài, lúc này ôm lấy miếng thịt cắn từng miếng từng miếng.

Ngoài dự liệu của hắn chính là, thịt này lại cực kỳ tươi mới ngon miệng, hương vị vô cùng tốt.

Ăn cơm xong.

Vân Thần liền dẫn hắn đi đến trung tâm Vô Diện đạo tràng, cũng chính là nơi tất cả đệ tử tập trung luyện kiếm.

Hắn là người mới như vậy, trước tiên phải đi qua quan sát kiếm pháp cơ sở, học tập các loại kỹ xảo như cách cầm kiếm cơ bản, sử dụng lực…, sau đó mới có thể tập luyện Vô Diện Kiếm Quyết.

Mà Lý Trình Di cũng ở trong thời gian quá độ như vậy, chỉ chớp mắt đã hơn nửa tháng.

Trong nửa tháng này hắn cũng không phải sống uổng phí thời gian.

Sau khi hoàn thành đột phá ngũ ấn, hắn ngựa không dừng vó tiếp tục tiến thêm một bước, bắt đầu ngưng tụ ba đạo chân ấn của m Điển tam công.

Chân linh chi tủy đầy đủ, còn lại cũng chính là vấn đề dung hợp chân ấn chi linh, nơi này mặc dù không có chân ấn chi linh, nhưng trên thực tế chân ấn chi linh cũng là do con người tạo ra.

Chỉ cần có đủ nhiều năng lượng tích lũy, chuyển hóa ra đủ nhiều Huyết Nguyên tu vi, sau khi hiểu được hình thức tồn tại

của Chân Ấn Chi Linh, tự nhiên cũng có thể dựa vào m Điển tự động đột phá thăng hoa, ngưng tụ khắc ấn.

Nửa tháng tu hành, khiến cho Lý Trình Di sinh ra càng nhiều nghi hoặc đối với Vô Diện Kiếm Phái này,.

Mà khi khổ tu hướng tới lục ấn, hắn hôm nay cũng được tiếp xúc với đệ nhất thiên tài Hoắc Tình Không sư huynh đến truyền công dạy học

…….

Cầm kiếm phải ổn định, tâm phải tĩnh, các ngươi đang luyện kiếm quyết nhập môn căn bản của bổn phái - Thủy Yên Kiếm Pháp, đây là kiếm pháp đơn giản thích ứng nhất với Vô Diện Kiếm Quyết. Cũng cực kỳ thích hợp với người mới học.

Lúc này ở một góc đạo tràng Vô Diện, một vị thiếu niên áo xanh tóc dài từ trên cây đại tùng hạ xuống chỉ điểm, sửa chữa lại động tác cho những đệ tử nhí từ 10 tuổi trở xuống.

Thiếu niên dung mạo anh tuấn, hai mắt lấp lánh, mặt mày lúc nào cũng mang theo nụ cười.

Hắn chính là Vô Diện Kiếm Phái đệ nhất thiên tài Hoắc Tình Không.

Cũng là tên Lý Trình Di hoài nghi là Vô Diện thư sinh tương lai.

Chỉ là người này tính cách nhu hòa, tôn trọng sư trưởng, bảo vệ tiểu bối, danh tiếng của hắn trong toàn bộ môn phái từ trên xuống dưới đều vô cùng tốt.

Lý Trình Di ngay từ đầu cho rằng chỉ là ngụy trang, sau lại phát hiện, đây căn bản là bản tính của người khác.

Bởi vì hắn Ác Chi Hoa là có thể tùy thời cảm giác được ác niệm, nhưng ở trên người Hoắc Tình Không, thật sự một lần cũng không có cảm giác được.

Ngay cả Vân Thần, có đôi khi tâm tình không tốt cũng sẽ có ác niệm phẫn nộ.

Nhưng Hoắc Tình Không thì không.

Không hề.

Dạy dỗ một đám những đứa bé cái gì cũng không biết, Hoắc Tình Không vẫn kiên nhẫn vô cùng, hắn tựa hồ rất thích cùng những đứa bé ở cùng một chỗ.

Đến đây, nghỉ ngơi một chút đây là kẹo hồ lô mua cho các ngươi. Đều là làm từ sơn tra và táo~"Hoắc Tình Không cùng đám những đứa bé cầm mộc kiếm ngã trái ngã phải, luyện đến mệt mỏi không chịu được, trở tay từ phía sau chộp một cái, nhất thời lấy ra một bó lớn kẹo hồ lô.

Ôi!

Nhất thời một đám nhóc cao hứng bừng bừng tiến lên, chỉ có Lý Trình Di cùng một cô bé mập khác, không chút dao động ở lại tại chỗ, lẳng lặng lĩnh hội tinh túy kiếm pháp vừa rồi.

Lý Trình Di đang nhìn Hoắc Tình Không, cô bé mập đang nhìn Lý Trình Di.

Bất quá ánh mắt của người trước là quan sát, ánh mắt của người sau là không cam lòng.

Chờ Lý Trình Di phát hiện có người nhìn mình chằm chằm, quay đầu nhìn lại, cô bé mập hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi.

Cô bé tên là Chiêu Viện, lên núi, liền không có tên của mình, giống như Lý Trình Di bây giờ gọi Bạch Lộc vậy.

Chỉ có Hoắc Tình Không là khác đạo hiệu của hắn là Tình Không, nhưng đây cũng là hai chữ lấy từ trong tên thật. Có thể thấy được đãi ngộ đặc thù.

"Bạch Lộc, Chiêu Viện, các ngươi không muốn sao?"Lúc này tất cả kẹo hồ lô đều phân xong, Tình Không nhìn về phía hai đứa bé cuối cùng.

Hai người một là dưỡng tử của Quỳ Linh trưởng lão, một là đệ tử của Mộc Linh trưởng lão, thân phận lai lịch đều tương tự, tư chất cũng tương tự, tốc độ học tập kiếm pháp cơ sở đều rất nhanh.

Mơ hồ có ý tứ phân cao thấp.

Hoắc Tình Không nhìn cũng có chút thú vị.

Bạch Lộc tướng mạo đáng yêu, sừng hươu hơi nhô lên, luôn khiến người ta muốn sờ một cái.

Chiêu Viện mập mạp khuôn mặt ngân ngấn mỡ đi tới cũng sẽ lắc lư một cái, càng là đáng yêu.

Sư phụ sẽ thiên vị học sinh có thiên phú tốt nhất thành tích tốt nhất, nếu như có thêm phần tướng mạo thì sẽ càng thiên vị.

Giống như Tình Không

Hắn cầm kẹo hồ lô, đi tới trước mặt hai đứa nhỏ.

Sao, không thích kẹo hồ lô?

"Không ạ "Lý Trình Di nói.

"Không thích! "Chiêu Viện học theo Lý Trình Di đơn giản lãnh đạm trả lời.

"Thế cái này thì sao?"

Tình Không khẽ cười, đưa tay ở phía sau nhoáng lên một cái, lần thứ hai lấy ra, trong tay lại là hai khối thủy tinh thạch màu lam phát ra huỳnh quang.

"Thích không? Đây chính là Thuần Tâm thạch có thể cải thiện ý thức tâm thần, loại bỏ tạp niệm.

Hắn đem Thuần Tâm thạch chia làm hai, đưa cho hai người.

Chương 1014: Vận mệnh 4

Đến đây, các ngươi mỗi người một khối, dùng nó có thể làm cho tâm thần suy nghĩ lĩnh ngộ kiếm pháp càng thoải mái, có thể bổ sung tiêu hao tâm thần các ngươi.

Hắn thật sự thích hai đứa bé đáng yêu này, tuy rằng chính hắn cũng không phải rất lớn.

Hai khối Thuần Tâm thạch này, kỳ thật là tài nguyên tu luyện mà hắn được lĩnh từ trong định mức tu hành.

Đối với một tông môn cực kỳ chú trọng tu hành ý thức tâm thần như Vô Diện Kiếm Phái, loại tài nguyên này giá cực cao. Đệ tử bình thường một năm làm nhiệm vụ vất vả, cũng chỉ có thể kiếm được mấy khối Thuần Tâm Thạch như vậy.

Đa tạ Tình Không sư huynh! “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, nhanh chóng tiếp nhận.

Hắn cũng phát hiện, Vô Diện Kiếm Phái tu hành, cơ hồ đều là lấy ý thức lực làm chủ, thể chất chỉ là bổ sung.

Nơi này theo đuổi chính là đem ý thức tu hành đến cảnh giới Thiên Chi Thánh Linh, thân thể chỉ là vật có cũng được mà không có cũng không sao.

“Cảm ơn đại sư huynh! “Chiêu Viện cũng nhanh chóng tiếp nhận Thuần Tâm Thạch.

Cảm nhận được sức mạnh của Lý Trình Di khi lấy khối thủy tinh đi, Tình Không có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái.

Bạch Lộc khí lực thật là lớn, bất quá vạn lần không thể bởi vì sức mạnh tương đối lớn mà bỏ qua tu hành tâm thần, ý chính của bổn môn chính là tu luyện tâm thần, thân thể gì gì đó đều là hư vọng, là sơ hở, chỉ cần phần hồn còn tồn tại, thân thể liền có thể tùy thời tái khởi.

Hắn cẩn thận dạy dỗ.

“Vâng, Bạch Lộc xin ghi nhớ lời sư huynh. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Hắn hiện tại cũng phát hiện, đệ tử môn nhân nơi này, toàn bộ đều không chú trọng tu hành rèn luyện thân thể, chỉ một lòng nhào vào công pháp tu hành.

“Cơ sở của hai người các ngươi cũng coi như tốt lắm, qua một thời gian ta phải đi tham gia tứ phái thi đấu, khả năng không được gặp các ngươi, các ngươi ở trong núi phải nhớ kỹ đừng lười biếng.” Hoắc Tình Không mỉm cười nói.

Khí tức trên người hắn như có như không, vẻn vẹn chỉ là một tia tản ra, khiến cho Lý Trình Di mơ hồ có chút kinh hãi.

Lúc này Hoắc Tình Không mới mười một tuổi, nhưng chỉ cần tản ra khí tức, liền cho hắn một loại cảm giác giống như âm thần song ấn.

m thần 11 tuổi

Chậc chậc

Thiên phú bậc này quả thật khủng bố tới cực điểm.

Liên tưởng đến tương lai, hắn có thể chính là tiền thân của Vô Diện thư sinh, trong lòng Lý Trình Di liền dâng lên một tia lo lắng.

Ở trong môn phái những ngày này, hắn cơ bản đã có thể xác định, Hoắc Tình Không chính làVô Diện Thư Sinh trong tương lai.

Hắn còn len lén đến chỗ ở của Hoắc Tình Không quan sát, chính là căn phòng nhỏ lúc trước hắn thăm dò qua.

Bởi vì quá mức thiên tư hơn người, cho nên môn phái cho phép Tình Không một mình ở gần biên giới đại điện, tránh bị người khác ảnh hưởng, một mình khổ tu.

Mà căn phòng nhỏ kia, kỳ thật cũng có tác dụng đặc thù, có thể thanh tịnh tâm thần, làm cho người ta càng thêm chuyên chú.

Tạm biệt Tình Không, Lý Trình Di và cô bé mập Chiêu Viện đều tự trở về phòng của mình.

Quỳ Linh đạo nhân đã ngồi vào chỗ của mình trước cửa sổ lầu các, đang may cái gì đó.

Nhìn thấy Lý Trình Di trở về, nàng lắc mình một cái, chợt thuấn di xuất hiện ở phía dưới lầu các, nhẹ nhàng ôm lấy Lý Trình Di.

“Trở về rồi? Hôm nay có tiến bộ gì không? Ta nghe Tinh Không sư điệt nói con tiến bộ rất nhanh”.

Sóng lớn mãnh liệt vây quanh Lý Trình Di khiến hắn bất đắc dĩ ngẩng đầu lên, ý đồ giãy ra.

Nhưng đừng nhìn Quỳ Linh thân thể thon thả, sức mạnh lại cực lớn.

Chính xác mà nói, đám cao nhân Kiếm phái ẩn cư trong núi này, sẽ không có một ai thân thể yếu đuối. Cho dù bọn họ chủ tu chỉ là ý thức tâm thần.

Một tay mấy chục tấn khí lực, mạnh mẽ kéo Lý Trình Di vào trong ngực.

Tuy rằng sức mạnh của Lý Trình Di vượt xa cấp độ này, nhưng hắn bây giờ vẫn chỉ là một đứa trẻ tám chín tuổi.

Nếu là dùng ra mấy trăm, hơn ngàn tấn cự lực quá dễ dàng bại lộ lai lịch của hắn.

Vì thế hắn chỉ vờ kháng cực một chút để Quỳ Linh hung hăng ôm lấy, rồi bất đắc dĩ nghe đối phương ngân nga một bài hát mà không biết học ở đâu.

Được rồi, hết cả mệt mỏi phiền não. "Quỳ Linh hôn sừng hươu Lý Trình Di.

Con đi nghỉ đi!

Trong lòng Lý Trình Di bất đắc dĩ.

Ở chung lâu, hắn mơ hồ cảm giác Quỳ Linh tựa hồ có chút vấn đề về thần kinh.

Chính xác mà nói, không chỉ có nàng, toàn bộ Vô Diện Kiếm Phái, tựa hồ đều có chút vấn đề tương tự.

Cảm xúc lên lên xuống xuống.

Hơn nữa đối với bất cứ chuyện gì, một khi xác định mục tiêu, liền có chút cố chấp.

Hắn không xác định là nguyên nhân gì, nhưng biểu hiện trên người Quỳ Linh càng rõ ràng.

Sắp tới, Vân Thần cùng Thiết Trú đi ra ngoài tìm nguyên liệu, ta thật vất vả mới may được cho con

Quỳ Linh ôm Lý Trình Di xoay người, chợt thuấn di trở lại lầu hai.

Nàng cầm lấy một cái túi bạc màu xanh da trời trên bàn, vui vẻ đặt ở trong tay Lý Trình Di.

Nhìn cái này xem.

"Đây là cái gì vậy nương (mẹ)?" Lý Trình Di hiện tại đã sớm không biết xấu hổ, gọi nương ngọt xớt

"Cái này, không biết con có phát hiện ra không, tông môn chúng ta mặc dù gọi Kiếm Phái, nhưng trên người mọi người

đều không thấy có kiếm?“Quỳ Linh ôm Lý Trình Di, đem đặt ở trên đùi mình ôn nhu nói.

Lý Trình Di nhớ lại, quả thật đệ tử cấp thấp trên người mang theo kiếm, nhưng đám chấp sự và trưởng lão chưa bao giờ thấy trên người mang kiếm.

Nguyên nhân chính là cái này. “Quỳ Linh nhẹ nhàng mở cái túi, trong đôi mắt đẹp lộ ra một tia ôn nhu.

Đây là Dưỡng Kiếm Nang, Vô Diện Kiếm Quyết uy lực sở dĩ cường đại, đây là một trong những nguyên nhân. Dưỡng Kiếm Quyết đồng bộ trong Kiếm Quyết, có thể dưỡng thành thần binh lợi khí. Mà Dưỡng Kiếm Nang chính là vật tàng kiếm dưỡng kiếm.

Chương 1015: Vận mệnh 5

“Đây là tặng cho con sao? “Lý Trình Di nhất thời mở to mắt.

“Đương nhiên là tặng cho con, đây là ta dùng tóc của mình làm ra Dưỡng kiếm nang đặc thù, cho dù con ở nơi nào, chỉ cần gặp phải nguy hiểm, ta đều có thể thông qua vật này cảm ứng được phương vị, nhanh chóng đến cứu viện.”

“Nương! Con yêu nương quá! “Trên mặt Lý Trình Di lộ ra vẻ kinh hỉ.

Mình sắp nôn mất

Mặc dù hắn cũng cảm thấy buồn nôn vì sự lẻo mép của mình, nhưng cái bảo vật không gian bực này vẫn là lần đầu tiên thấy. Niềm vui trong lòng là thật.

Đến đây, để nương xoa mặt cái nào! “Quỳ Linh thấy thế, nhất thời bản năng làm mẹ nổi lên, xoa xoa mặt hắn.

Xoa đến hai má Lý Trình Di đỏ rực, sắp sưng lên, nàng mới buông tay.

“Được rồi, bình tĩnh lại nào”Quỳ Linh sửa lại mái tóc rũ xuống.

Lý Trình Di rõ ràng rất bình tĩnh, không bình tĩnh chính là Quỳ Linh……

“Cách dùng Dưỡng Kiếm Nang này rất đơn giản, con đã nắm giữ kiếm pháp nhập môn, tiếp theo sẽ chính thức học tập Vô Diện Kiếm Quyết, bước đầu tiên trong kiếm quyết, chính là có Dưỡng Kiếm Quyết, đến lúc đó có thể thu vào thanh kiếm con muốn nuôi.”

“Lưỡi kiếm lựa chọn không hạn chế nhưng tốt nhất là lấy chất liệu cứng rắn bền tốt nhất. Con có thể dùng thanh kiếm bình thường trước. Tiêu hao dưỡng kiếm chính là ý thức tâm thần mà con tu hành hay còn gọi là thần niệm, cho nên khi con phát hiện tâm thần mỏi mệt, thì nhớ không nên luyện nữa nếu không ý thức tán loạn, hôn mê bị thương.”

Quỳ Linh cẩn thận dặn dò.

Lý Trình Di một bên gật đầu, một bên cũng là không tự chủ nhớ tới, chính mình có thể ôn dưỡng lưỡi kiếm gì.

Kim kiếm Hoa Lân Y Lay-ơn cực đỉnh, còn có Ứng Long Kiếm – dùng một lần triệu hồi từ ác niệm

Đặc biệt là Ứng Long kiếm, hiện giờ uy lực đã lâu không dùng tới nhưng bản thân kiếm cũng không tệ lắm. Đơn thuần nhìn từ bản thân lưỡi kiếm, cũng coi như thần binh lợi khí.

Nếu như có thể ôn dưỡng tăng lên uy lực.

Còn có kim kiếm hoa lân y Lay-ơn, độ cứng cùng cường độ có thể tăng lên theo tố chất thân thể của mình tăng lên, làm dưỡng kiếm bản thể, có lẽ tốt hơn.

“Nhớ kỹ, dưỡng kiếm nang chỉ có thể nuôi một kiếm, sau khi bị tổn hại mới có thể chọn cái tiếp theo. Mà thanh kiếm tổn hại, sẽ dẫn đến tâm thần cũng bị bị hao tổn. Nhất định phải cẩn thận. “Lời dặn dò của Quỳ Linh lần nữa vang lên.

……..

Thời gian trôi qua, sau khi nhận được Dưỡng Kiếm Nang từ Quỳ Linh, Lý Trình Di không lập tức nuôi ngay kiếm.

Dù sao hắn tự nhiên lấy ra một thanh kiếm đặc biệt, có chút kỳ quái.

Cho nên trước tiên gác sang một bên, mà là đi theo Thiết Trú cùng Tình Không sư huynh học tập Vô Diện Kiếm Quyết.

Chiêu số Vô Diện Kiếm Quyết rất đơn giản, nhưng phần lớn đều lấy thuấn sát làm chủ. Chú ý cảnh giới lấy Vô Diện làm trung tâm.

Cũng chính là, để cho địch nhân đến chết cũng không cách nào nhìn thấy mặt của mình. Đây là chủ ý của Vô Diện Kiếm Quyết.

Hạch tâm chính là nhanh.

Ra tay nhanh, bộc phát nhanh, lưỡi kiếm nhanh, tâm nhanh hơn.

Tâm tốc ý thần.

Mà vừa vặn Lý Trình Di khuyết điểm chính là tốc độ, bởi vì vấn đề tuổi tác không cách nào xuống núi, cho nên hắn dứt khoát dốc lòng tu hành ngay tại trên núi.

Đối với vấn đề tốc độ dòng chảy thời gian, hắn đã cũng chả cách nào bận tâm. Bị nhốt ở đây, hắn hiện tại cần suy nghĩ, là mau chóng biết rõ chân tướng nơi này, tại sao lại vừa vặn tới nơi này, như thế nào thoát ly trở về.

Cho dù là Địa Nguyệt, hay là Midraon, đều có người đang chờ hắn.

Hắn đã hứa với người khác. Đưa tất cả mọi người ra khỏi Góc chết.

Dưới sự tu hành ẩn núp như vậy, đảo mắt đã qua hai năm.

Trung tâm Vô Diện Đạo Tràng.

“Hạch tâm của kiếm quyết không lưu lại mà nằm ở một điểm. Ý ở một điểm, phải tùy thời tùy chỗ bảo trì tư thái xuất kiếm tốt nhất. Tốc độ xuất kiếm phải tùy tâm”.

Trên đạo tràng, đại sư huynh Hoắc Tình Không nghiêm túc giảng giải yếu điểm cảnh giới thứ ba Vô Diện Kiếm Quyết.

“Nhưng đại sư huynh, nếu là như vậy, vậy không phải thành kiếm khống nhân tâm sao? kiếm như vậy, chẳng phải là không

có linh hồn của mình?”

Một cô bé mập buộc tóc đuôi ngựa lớn tiếng nhíu mày hỏi. Nàng là Chiêu Viện, cô bé mập lúc trước cùng Lý Trình Di luyện kiếm. Hôm nay hai năm trôi qua, cô bé đã cao đến 1,5m. Người cũng hơi có đường cong. Một bên Lý Trình Di cùng đạo đồng còn lại, đa số đều nhỏ hơn nhưng cũng không thấp hơn lắm, từ xa nhìn qua cũng có chút bộ dáng cầm kiếm.

“Đúng vậy, kiếm khống người, tốc độ cần nhanh, nhưng chúng ta há chẳng phải là không có cách nào quyết định lúc nào nên động thủ, lúc nào không động thủ sao?” Một thiếu niên khác cũng hỏi

“Ta đoán được các ngươi sẽ hỏi những lời này, nhưng nếu muốn kiếm nhập cực tốc, đây chính là điều kiện tiên quyết, tâm ý của ngươi dù nhanh thế nào, cũng không nhanh bằng kiếm tự thân xuất động.”

Cho nên thuận thế mà ra, kiếm tốc tất nhiên là cực hạn. Còn về vấn đề kiếm khống nhân tâm mà các ngươi nhắc tới, kỳ thật phải nhắc tới một môn công pháp khác của chúng ta.

Hoắc Tình Không ôn hòa giải thích.

Thất Ý Thánh Linh Công là một trong hai công quyết cơ sở của bổn phái, Tuệ Kiếm tu hành ra chính là lúc này sử dụng.

Hắn nói xong, hơi nghiêng người, nhắm vào một con tiên hạc khổng lồ cách đó không xa.

Tiên hạc đang cúi đầu mổ đá trên mặt đất, thế thái nhàn nhã, đôi cánh trắng như tuyết thỉnh thoảng vỗ vài cái, cổ dài đen trắng rõ ràng cùng mỏ dài mềm mại mà cứng cỏi.

Hai đại cơ sở công pháp kết hợp, ta có thể cho các ngươi biểu diễn trước một chút, dù sao các ngươi bây giờ cũng học được kha khá Vô Diện Kiếm Quyết cơ sở, có thể bắt đầu nếm thử tu hành Thánh Linh Công rồi.”

Tay hắn nhẹ nhàng nặn ra một ngón kiếm, dựng thẳng trước người.

Chương 1016: Vận mệnh 6

Chú ý xem, Tuệ Kiếm chồng lên, che mặt ngoài của lưỡi kiếm trong Dưỡng Kiếm Nang, Tuệ Kiếm có thể chồng lên càng nhiều, uy lực khi xuất kiếm cũng càng lớn. Lấy kiếm động dẫn động tâm, không cần suy nghĩ, không do dự, để Tuệ Kiếm khống chế lưỡi kiếm, hòa làm một thể, tự nhiên có thể tìm được khoảnh khắc xuất kiếm thích hợp nhất.

"Bởi vì Tuệ Kiếm vốn là công pháp chúng ta tu hành mà ra, là ý niệm của chúng ta hóa thành, cho nên, tự nhiên liền là từ kiếm khống chế người, đổi thành người khống chế kiếm."

Lập tức, hắn trầm mặc, trong ánh mắt chậm rãi hiện lên một tia trống rỗng màu đen.

Xoẹt!!

Trong phút chốc một đạo hắc tuyến bắn ra.

Một phần ngàn giây!

Không!

Nhanh hơn thế!!

Nhanh hơn nhiều!

Lý Trình Di nháy mắt điều động động thái cường đại của thị giác, ngưng thần nhìn đạo kiếm quang màu đen kia, từ trong Dưỡng Kiếm Nang của Hoắc Tình Không bắn ra.

Kiếm quang dùng tốc độ khủng bố không thể tưởng tượng nổi, nháy mắt đánh trúng lông đuôi tiên hạc thần thái nhàn nhã xa xa.

Lông đuôi thiếu một nhúm nhỏ, tiên hạc còn không hề phát hiện.

Mà trên bầu trời xa hơn, tầng mây bỗng nhiên không tiếng động nổ tung một hình tròn trống rỗng.

Hơn nữa trong nháy mắt này, ánh mắt Lý Trình Di lóe lên, phát hiện trước ngực Hoắc Tình Không mơ hồ sáng lên ba đạo ấn ký bạch quang.

Người này, lại nhanh như vậy, gấp mười lần vận tốc âm thanh?

Không, có thể nhanh hơn, và sức mạnh đó.

Tên này bao nhiêu tuổi? Mười ba tuổi? Đã tới tốc độ của Cửu Nghi?

Trong lòng hắn nghiêm nghị, chính mình đến bây giờ cũng vừa mới đem m Điển tam công chân ấn ngưng tụ ra, đem thân thể lực khôi phục toàn diện tăng lên một mảng lớn.

Bởi vì âm điển tam công ấn ký đều là đi theo lộ tuyến khôi phục lực.

Dừng ở đây, hắn chính thức bước vào cấp độ bát ấn (8 ấn), sau khi vượt qua ngũ ấn, không có trở ngại, tiếp theo tăng lên cũng nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng đến một bước này về sau, tiếp theo cũng chỉ có thể tiếp tục khổ luyện, hơn nữa nơi này không có đi đường tắt chân ấn chi tủy, Huyết Nguyên võ công không có tác dụng, chỉ có thể đi theo lộ tuyến công pháp Vô Diện Kiếm Phái.

“Thế nào? Thấy rõ ta vừa ra tay chưa? “Hoắc Tình Không lúc này mỉm cười thu tay lại.

Ta ngưng tụ ra tổng cộng chín thanh Tuệ Kiếm, Tuệ Kiếm cũng không phải càng nhiều càng tốt, cần đạt tới cường độ và uy lực nhất định mới có thể tiếp tục ngưng tụ thanh tiếp theo, nếu không Tuệ Kiếm ngươi ngưng tụ ra ngay cả hộ thể pháp khí của đối thủ cũng phá không ra, nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng gì.

“Đại sư huynh, đệ từng nghe nói một ít chuyện xưa trong truyền thuyết dân gian, đề cập qua là tu sĩ chúng ta có có phân chia cảnh giới khác nhau, không biết Kiếm Phái chúng ta có cái này hay không?”

Lý Trình Di lên tiếng hỏi.

Hoắc Tình Không nhìn Lý Trình Di nổi bật trong đám đệ tử.

Vị tiểu sư đệ này là hắn tương đối thích cùng thưởng thức, dù sao chỉ cần dạy dỗ cái gì liền hiểu ngay, thiên tài, ai mà chả thích.

“Có thì có, nhưng cái gọi là phân chia cũng không có tác dụng gì nhiều, tu sĩ chúng ta, lấy tu hành Thánh Linh Chí Thượng, siêu thoát hết thảy làm mục tiêu, Vô Diện Kiếm Quyết với thủ

đoạn sát phạt như vậy, chỉ cần đi theo con đường hộ đạo chi pháp, Thất Ý Thánh Linh công luyện đến tầng thứ tư, liền có thể ngưng tụ nguyên ấn, để thần niệm ý thức đạt tới một lần thay đổi về. Sau mỗi một tầng, liền có thể thêm một đạo nguyên ấn.” Hoắc Tình Không mỉm cười nói.

Vậy đại sư huynh hiện tại bao nhiêu tầng? Có thể tiết lộ không? “Lý Trình Di nhỏ giọng hỏi.

“Không có gì không thể nói, ta hiện tại đã bước vào tầng cuối cùng của Thất Ý Thánh Linh Công, sau khi hoàn thành sẽ tu hành Thiên Diện Kiếm Điển Chí Cao.” Hoắc Tình Không nhẹ nhàng trả lời.

Nhưng Thánh Linh Công không phải nhất định phải tìm Thánh Anh sao? “Chiêu Viện ở một bên nghi hoặc hỏi.

“Không cần phải, tác dụng của Thánh Anh là thay thế mình gánh vác cùng chia sẻ một bộ phận công pháp, nhưng nếu là mình vốn có thể gánh vác tác dụng phụ công pháp, tự nhiên sẽ không cần Thánh Anh.” Hoắc Tình Không mỉm cười trả lời.

Xem ra Vô Diện Kiếm Phái chúng ta không bao lâu nữa có thể xưng bá Bàn Quang, lãnh tụ tứ phái rồi!“Chiêu Viện nghe vậy, đôi mắt đẹp không nhịn được toát ra một tia sùng bái.

Hoắc Tình Không lắc đầu, lười uốn nắn tiểu tử kia, tiếp tục bắt đầu dạy mọi người luyện kiếm.

Mà Lý Trình Di ở một bên, vừa phối hợp luyện kiếm, đồng thời cũng như có điều suy nghĩ.

‘Xem ra Vô Diện Kiếm Phái công pháp cũng có ngưng tụ tác dụng Khắc Ấn, nếu không Hoắc Tình Không lấy đâu ra ba đại Khắc Ấn? Nếu như mình cũng tu luyện theo công pháp, hẳn là cũng có thể ngưng tụ thêm Khắc Ấn mới.

Chỉ là hắn có chút do dự chính là, là luyện công pháp trong Ác Chi Hoa, hay là công pháp nguyên bản mà Kiếm Phái truyền thụ.

So sánh hai cái, nguyên bản công pháp có khác biệt rất nhỏ so với công pháp Ác Chi Hoa, trình độ của hắn nhìn không ra khác biệt nhỏ này, nhưng Ác Chi Hoa cho tới nay chưa bao giờ

hại qua hắn, mà Vô Diện Kiếm Phái tương lai nhất định bị hủy diệt, cho nên công pháp rất có thể có uy lực không đủ khủng bố

"Nhưng vấn đề là, Công pháp Ác Chi Hoa mỗi một tầng đều phải tìm Thánh Anh, hơn nữa chờ đợi Thánh Anh luyện công thành công mới có thể tiếp tục mở ra tầng tiếp theo, còn cần tìm được biến chủng của Hoa Tử Kiều biến chủng, hoàn thành tiến hóa tiếp theo. tương đối phiền toái."

Mang theo suy tư, Lý Trình Di từng bước luyện kiếm xong, trở về lầu các của Quỳ Linh đạo nhân.

Chương 1017: Vận mệnh 7

Cùng một vấn đề, hắn lại hỏi thêm Quỳ Linh.

Nếu con có thể luyện Vô Diện Kiếm Quyết cùng Thánh Linh Công đến tầng bốn, sẽ tự nhiên ngưng tụ một đạo nguyên ấn. Một đạo nguyên ấn đại biểu thần niệm thân thể của con đạt được một lần hoàn toàn thăng hoa. Vô Diện Kiếm Quyết thăng hoa đặc tính công phạt, Thánh Linh Công thăng hoa mức độ vững chắc thần niệm. Hai cái hỗ trợ lẫn nhau".

Quỳ Linh đang cầm một bên thẻ trúc dựa vào ghế trúc đọc sách, một bộ váy dài màu tím nhu hòa kéo lê trên mặt đất, hoa văn màu xanh trên mi tâm lóng lánh ánh huỳnh quang nhàn nhạt, phối hợp với hai tay trắng nõn lộ ra, hình ảnh tựa như bức tranh.

"Nương. Thiên Diện Kiếm Điển đâu? Muốn luyện cái đó cần điều kiện gì? "Lý Trình Di hỏi.

"Con còn chưa học đi, đã muốn bay? "Quỳ Linh không nhịn được xoa bóp hai má Lý Trình Di.

"Thiên Diện Kiếm Điển là chí cao điển tịch tu hành của môn phái chúng ta, luyện đến mức tận cùng, có thể đối mặt trực diện bất kỳ kẻ địch thiên tai, cái gọi là Thiên Đạo diễn hóa tất lưu một đường sinh cơ."

Bộ kiếm điển này tổng cộng có chín tầng, nhập môn cần bốn nguyên ấn, mỗi tầng đều có thể ngưng tụ một nguyên ấn, mỗi một nguyên ấn đều có thể làm cho người tu hành lấy tốc độ

nhanh nhất tìm ra sơ hở của kẻ địch, sau đó một kích mất mạng, một kích phá địch. Luyện đến chỗ cao nhất, nguyên ấn kết hoàn, cộng hưởng chân hỏa, đối mặt với bất kỳ khốn cảnh nào, đều có thể thay đổi bản thân nhanh nhất, lấy thần hóa thể, trong nháy mắt làm cho thương tổn của đối thủ không có hiệu quả. Đây là cảnh giới bất bại. Là cảnh giới mà Xích Diên lão tổ đạt tới.

Khủng thật?

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, ở chỗ này cũng lần nữa nghe được thứ này, nguyên ấn thành hoàn, không phải là vòng chân ấn sao? Còn có chân hỏa gì gì đó, vừa nghe chính là thần hỏa, còn có cái gì bất bại……

“Con bây giờ mới bắt đầu tu hành, chớ mơ mộng cao xa, cố gắng xây dựng cơ sở. “Quỳ Linh sờ sừng hươu trên đầu hắn.

“Vâng, thưa nương. “Lý Trình Di trả lời.

“Dưỡng kiếm của con thế nào? Thần thần bí bí, còn không cho nương xem. “Quỳ Linh nhẹ giọng hỏi.

Cái này, không phải qua một thời gian nữa sẽ xuống núi rèn luyện sao? Đến lúc đó nương sẽ biết. “Lý Trình Di cười khan nói.

Hắn bỏ vào Dưỡng Kiếm Nang không phải kim kiếm, cũng không phải Ứng Long kiếm, mà là một thanh trúc.

Thanh trúc bình thường.

Hắn dự định dùng vật này để kiểm tra hiệu quả dưỡng kiếm của mình như thế nào.

“Con cũng sắp tu hành Thánh Linh Công, đến lúc đó, cũng nên ra ngoài tìm kiếm Thánh Anh.” Quỳ Linh gật đầu “Ta không thể đi cùng con, cho nên con phải cẩn thận”.

“Vâng con hiểu.

Lý Trình Di gật đầu.

Hắn một cường giả bát ấn, tin tưởng dù vận khí kém thế nào, cũng không có khả năng xảy ra sự cố lúc đi tìm Thánh Anh.

Từ khi hắn rời khỏi Thiên Tụ Các, đã không có thêm công pháp cùng con đường tu hành, như thế nào tiếp tục đột phá, xem ra tạm thời chỉ có thể đi theo con đường của Vô Diện Kiếm Phái

Nghe xong tác dụng của công pháp như lời Quỳ Linh nói, Lý Trình Di sau khi trở về phòng, suy tư một lát, quyết định đi theo con đường của kiếm phái.

Một đêm yên tĩnh, sáng sớm hôm sau.

Trời mới tờ mờ sáng, trên đạo tràng Vô Diện đã có vài đạo đồng thân truyền tới

Khác với đệ tử bình thường, tức là cần phải trải qua mười năm khảo sát tâm tính, mới có thể cho phép tiếp xúc môn phái cơ sở nhập môn công pháp thì đệ tử hoặc các hậu bối của chấp sự trưởng lão có thể đến chỗ cao nhất của đạo tràng luyện công pháp

Hoắc Tình Không còn khác nữa, hắn đã cấp tốc vượt qua đại bộ phận chấp sự, sắp bắt đầu tu hành Chí Cao Kiếm Điển. Trở thành cường nhân cùng cấp bậc với các trưởng lão.

Mà đồng lứa với Lý Trình Di, tổng cộng hơn mười đệ tử thân truyền, trong đó bốn người, bởi vì biểu hiện ưu tú, tiềm lực phi phàm, lúc tu hành nhập môn kiếm quyết cùng Vô Diện kiếm quyết tiến bộ cực nhanh, nên được xưng là Tiểu Tứ kiếm

Có Tiểu Tứ Kiếm, tự khắc là có Đại Tứ Kiếm, Đại Tứ Kiếm chính là chỉ Hoắc Tình Không cùng ba vị sư huynh sư tỷ cùng thế hệ trong Vô Diện Kiếm Phái. Chỉ là bởi vì Hoắc Tình Không thiên phú quá mạnh, mạnh mẽ nghiền ép nên những người còn lại không hề thu hút, thậm chí rất nhiều đệ tử bình thường ngay cả tên 3 Đại tứ kiếm còn lại cũng không biết, chỉ biết mỗi người đứng đầu là Tình Không

Một kiếm thì trời quang đãng, đây là Hoắc Tình Không thường xuyên xuất kiếm lúc xuất hiện dị tượng, cho dù là trời mưa hay là nhiều mây, hay là trời tuyết, sau một kiếm thì trời quang đãng

Mà Tiểu Tứ Kiếm thế hệ mới, trong đó lấy Chiêu Viện, Bạch Lộc, Thu Thần, Bạch Hạc bốn người làm chủ.

Lý Trình Di là Bạch Lộc, tu hành Vô Diện Kiếm Quyết đối với hắn mà nói tương đối đơn giản.

Lúc này trên đạo tràng, bốn người bởi vì biểu hiện tốt nhất, được sắp xếp ở phía trước nhất, còn lại đệ tử ở phía sau đi theo.

Đây cũng là nguồn gốc của tên gọi Tứ Kiếm.

Hoắc Tình Không hôm nay không ở đây, thay vào đó là một tráng hán mũi sần sùi có vết sẹo ở mi tâm, cầm trong tay một cái hồ lô vàng, thỉnh thoảng ngửa đầu nhấp một ngụm, người đầy mùi rượu.

"Hoắc Tình Không không có ở đây, ta sẽ dạy các ngươi yếu điểm tầng thứ ba. Có vấn đề gì có thể trực tiếp hỏi".

Xin hỏi sư huynh xưng hô như thế nào? "Một gã đạo đồng lên tiếng.

"Hàn Thụ. "Đại hán tùy ý trả lời.

"Hàn Thụ sư huynh, xin hỏi đột phá tầng 3 Vô Diện Kiếm Quyết, có thể xin bắt đầu tu hành Thánh Linh Công hay không?" Bạch Hạc một trong 4 Tứ Tiểu Kiếm hỏi

Hắn cũng là một hậu bối của một vị trưởng lão, bị sắp xếp tiến vào cũng bất quá hơn một năm, nhưng bởi vì bản thân liền có bản lĩnh, hơn nữa tính cách trầm ổn, thích trợ giúp những sư huynh đệ khác, cho nên nhanh chóng liền dung nhập thế hệ đệ tử này.

Chương 1018: Vận mệnh 8

"Có thể. "Hàn Thụ lười biếng gật đầu. Nhưng trước tiên nói rõ, sau khi nhập môn Thánh Linh Công cần tìm Thánh Anh chia sẻ tác dụng phụ, các ngươi tốt nhất chọn Thánh Anh của mình. Đương nhiên, dựa theo môn phái thông thường của chúng ta, yêu thú linh thú là chính.

Hắn quét mắt nhìn mọi người ở đây. Như vậy, hiện tại, ai xin bắt đầu tập luyện Thánh Linh Công?

"Muội! "Chiêu Viện là người đầu tiên giơ tay.

Lý Trình Di là người thứ hai.

Bạch Hạc là người thứ ba.

Thu Thần còn lại là một cô gái tóc xõa vai, ngơ ngác đáng yêu cũng giơ tay theo.

Nói các ngươi là tứ tiểu kiếm, thật đúng là không nói sai, tất cả đều đột phá tầng 3. "Hàn Thụ gật đầu," Các ngươi nghĩ kỹ rồi, bắt đầu tu hành Thánh Linh Công đại biểu xuất sư, cần ra ngoài rèn luyện, các ngươi sau này tu thành cái dạng gì, toàn bộ là do các ngươi".Dừng một chút, hắn lại nói.

"Nhắc nhở các ngươi một câu, một khi bắt đầu tu hành Thánh Linh Công, tu vi, thực lực của các ngươi tốt nhất ẩn giấu đi, đừng dễ dàng tiết lộ. Đương nhiên, thực lực công phòng của bổn phái, kỳ thật công pháp chỉ chiếm hai phần ba, còn có một phần ba ở trên kiếm các ngươi nuôi, dưỡng kiếm càng lâu, uy lực càng mạnh. Nhưng sau khi xuất kiếm sẽ mất lực, cho nên đừng tùy tiện xuất kiếm, xuất kiếm tất phải có thu hoạch, nếu không sẽ rất thiệt thòi".

Đa tạ sư huynh chỉ điểm.

Lý Trình Di nhìn không chớp mắt, toàn bộ tâm tư đều đặt trên người Hoắc Tình Không.

Tên kia không có ở đây, những người còn lại trong mắt hắn đều là tiểu lâu la, không đáng nhắc tới.

Lúc này, bốn người Tiểu Tứ Kiếm tiến lên, tự thể hiện thành quả tu hành Vô Diện Kiếm Quyết.

Vô Diện Kiếm Quyết ba tầng đầu, cũng chính là khảo nghiệm tứ diện bát pháp, tức là bốn phương hướng xuất kiếm, tám góc độ xuất kiếm.

Chỉ cần tốc độ xuất kiếm đạt tới yêu cầu nhất định, coi như qua cửa.

Lý Trình Di rất nhẹ nhàng liền thông qua khảo hạch, sau đó đạt được minh bài Thánh Linh Công đại biểu xuất sư, mặt trên này có nội dung công pháp tương ứng, đối với đệ tử không có bối cảnh mà nói, rất trọng yếu. Nhưng đối với người có Quỳ Linh đỡ lưng như hắn, cũng chính là tượng trưng cho xuất sư.

Cái gọi là tu hành, sư phụ dẫn vào cửa, còn lại phải xem chính các ngươi. Kế tiếp, các ngươi có thể tiếp tục ổn định thanh danh của Tứ Tiểu Kiếm hay không, phải xem chính các ngươi. Tu vi là một mặt, nhưng thực chiến mới là hạch tâm của kiếm phái chúng ta, ở trong bản phái, bị khiêu chiến là chuyện thường ngày của phố huyện, cho nên, tự mình cẩn thận. "Hàn Thụ cuối cùng nhìn bốn người dặn dò.

"Dạ. "Bốn người cung kính hành lễ, cúi đầu, sau đó đứng dậy, mà Bạch Hạc cùng Thu Thần quan hệ không tệ với những người khác, thì đi chào tạm biệt đạo đồng.

Lý Trình Di không có hứng thú, xoay người rời đi.

"Bạch Lộc! "Bỗng nhiên một thanh âm ở phía sau gọi hắn lại.

"? "Lý Trình Di quay người lại, nhìn về phía sau.

Là Chiêu Viện.

Cô bé mập mạp này đã lột xác thành thiếu nữ xinh đẹp, lúc này mắt hạnh trợn tròn, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

"Chính là ánh mắt này! "Cô nhìn Lý Trình Di không hiểu sao cả giận nói.

Nhìn ai cũng có bộ dáng rất lễ phép, nhưng sâu trong mắt căn bản không để tất cả chúng ta vào mắt!

"Ta không có ý đó. "Lý Trình Di bất đắc dĩ. Cần gì phải để ý một người qua đường, dù sao sao cuối cùng cũng phải chết.

"Ta muốn khiêu chiến với ngươi! "Chiêu Viện đè Dưỡng Kiếm Nang lại, một tay nặn thành kiếm chỉ, mi tâm mơ hồ có một tia sáng xanh.

"Ta không có hứng thú với ngươi. "Lý Trình Di trả lời. Hơn nữa ngươi cũng không phải đối thủ của ta".

"Chưa từng đánh ngươi làm sao biết?! Tự đại cuồng! "Chiêu Viện cả giận nói.

Hàn Thụ sư huynh ở một bên hứng thú, bưng cái ghế ở một bên xem náo nhiệt.

Đạo đồng còn lại cũng ngơ ngác nhìn nhau, đều kéo ra khoảng cách chuẩn bị vây xem tình hình chiến đấu.

“Ngươi rất lợi hại, ta khẳng định đánh không lại ngươi. Được rồi chứ? “Lý Trình Di không muốn bại lộ thực lực sau đó bị khiêu chiến. Rắc rối lớn nhất được xác định mạnh nhất, chính là sẽ bị khiêu chiến không ngừng.

“Ngươi khinh thường ta? Ngay cả xuất kiếm cũng khinh thường sao!? “Chiêu Viện khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến đỏ bừng.

…… Cái con nhỏ mất não này.

Lý Trình Di không nói gì, hắn không có thời gian chơi với đám nhóc, lúc này toàn bộ lực chú ý đều ở trên người Hoắc Tình Không.

Ai à, đánh thì đánh, về sau đừng tới làm phiền ta, được không? “Hắn thấp giọng nói.

Giết! !” Chiêu Viện không nói hai lời, một bước dài, hai chân liền điểm, thân hình như gió đánh về phía Lý Trình Di.

Keng!!

Một đạo thanh quang từ Dưỡng Kiếm Nang bắn ra, tựa như báo săn tốc độ cao nhất, hóa thành lưu quang bay về phía đối diện.

Sau đó

Thanh quang vô thanh vô tức lướt qua bên phải khuôn mặt hơi nghiêng của Lý Trình Di.

Sau đó bay về phía xa, hung hăng đóng đinh trên vách núi xám trắng xa đạo tràng, lộ ra bản thể trường kiếm màu xanh.

Lưỡi kiếm đâm sâu vào thạch bích hơn phân nửa, uy lực tương đối không tầm thường.

“Thiếu chút nữa đến vận tốc âm thanh, Dưỡng Kiếm quyết này thật không tồi.” Thân thể Lý Trình Di chợt lóe, chân phải hơi thò ra.

Bùm.

Chiêu Viện né tránh không kịp, bị vấp ngã nhào xuống.

Một tiếng trầm đục nặng nề vang lên, khuôn mặt nàng đập xuống đất theo tư thế chó gặm phân.

"Đã nói rồi, sau này đừng tới làm phiền ta. "Lý Trình Di thở dài. Xoay người thản nhiên rời đi dưới ánh mắt của mọi người.

"A, Bạch Lộc, ngươi chờ đó cho ta, tên kiêu ngạo, ngươi coi thường ta, ta nhất định sẽ vượt qua ngươi!" thanh âm Chiêu Viện từ phía sau rống giận vang lên.

Chương 1019: Vận mệnh 9

"Xin lỗi, ta thật sự không coi thường ngươi. "Lý Trình Di bất đắc dĩ nói. Mà ai ta cũng không để vào mắt cả"

A!!! "Đổi lại là càng thêm phẫn nộ gầm thét.

Sau đó là đám đạo đồng tiến lên nâng đỡ cùng an ủi.

Hiển nhiên Chiêu Viện xinh đẹp vẫn có không ít người muốn làm thân.

Ngược lại là Tứ Tiểu Kiếm Bạch Hạc đuổi theo hắn.

"Bạch Lộc, xin lỗi, Chiêu Viện tính tình như vậy, bạn thông cảm một chút, mặt khác tất cả mọi người là đồng bạn cùng nhau học kiếm, về sau nếu có vấn đề gì, có thể thỉnh giáo bạn một chút hay không?"

Rất hiển nhiên câu nói phía sau mới là mục đích của hắn.

"Được "Lý Trình Di gật đầu.

"Bất quá bạn cũng thật lợi hại a. Ngay cả kiếm cũng không ra, đã thắng Chiêu Viện. "Bạch Hạc thở dài.

"Không sao chứ? Đúng rồi, Tình Không sư huynh đi đâu, cậu biết không? "Lý Trình Di hỏi.

"A, huynh ấy đi dẫn đội trợ giúp sư thúc đóng ở Kiếm Ý Nhai, bên kia gần đây rất không an bình, sư phụ ta tối hôm qua còn cùng sứ giả của phái khác thương nghị phương pháp xử lý. Nói là có yêu thú tập kích nơi đóng quân, chết vài đệ tử Kiếm phái. Trưởng bối của Bạch Hạc là Mộc Linh đạo nhân, một trong sáu đại trưởng lão. Tin tức coi như linh thông.

Lý Trình Di hơi nhíu mày, Vô Diện Kiếm phái đệ tử vốn là không nhiều, tổng cộng còn chưa tới hai trăm người, lần này chết vài người, khẳng định xem như đại sự, Tình Không đại sư huynh dẫn đội xuất thủ, coi như là hành động đương nhiên.

Đúng rồi, sau khi thông qua khảo hạch, chúng ta có thể xuống núi. Bạn có kế hoạch gì không? "Bạch Hạc lại hỏi. Có muốn chúng ta cùng đi không?

"Không, ta định đi dạo một mình. "Lý Trình Di lắc đầu.

Dựa theo quy củ, bọn họ nên xuống núi lịch lãm, hơn nữa xác định mục tiêu của Thánh Anh.

Nhưng hắn đã thử qua tu hành, Thánh Linh Công hai tầng đầu đều không cần luyện, bởi vì hắn Thánh Anh đều đã tuyển chọn xong, trực tiếp có thể từ tầng thứ ba bắt đầu.

Chỉ là nói như vậy, Hoa Tử Kiều cũng có chút lãng phí.

Nếu như có thể sau này rửa sạch Hoa Thần Vị thì tốt rồi. Lý Trình Di vừa nghe Bạch Hạc nói xong ý định xuống núi, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Kế tiếp, chính là xuống núi nhìn kỹ Góc chết này là tình huống gì. Hắn cũng chờ mong ngày này từ rất lâu.

Không được xuống núi, vẫn hạn chế ý định bổ sung hoa thần vị của hắn.

Lần này, thật vất vả có thể đi ra ngoài, hắn dự định hoàn toàn viên mãn Ác Chi Hoa rồi tính tiếp

Ầm ầm!!!

Đúng lúc này, cả bầu trời bỗng nhiên hiện lên một đạo hạn lôi.

Lôi quang màu tím chợt lóe lên, tiếng sấm vô cùng to lớn, ngay cả toàn bộ Vô Diện Kiếm Phái cũng bị chấn động khiến đất đá rơi xuống vực sâu v chung quanh.

Chưởng giáo chân nhân trong tiềm tu nhíu mày đi ra đại điện, ngẩng đầu nhìn bầu trời, thần sắc có chút ngưng trọng.

Nhưng cũng may bầu trời chỉ hiện lên một đường lôi quang màu tím, liền khôi phục bình tĩnh.

“Chưởng giáo chân nhân”.

Nguyên Linh trưởng lão là đại trưởng lão phụ trách phương diện an toàn thủ sơn, lúc này thân ảnh lóe ra, xuất hiện ở bên cạnh chưởng giáo. Trong mắt có một tia sầu lo.

“Không sao, hẳn chỉ là ngoài ý muốn. “Chưởng giáo lắc đầu. Lắc tay. Trở về đi.

Vâng.

……

Lúc này bên ngoài Góc chết Vô Diện

Cái miệng rộng Góc chết vốn không ngừng cắn nuốt tạp vật đi ngang qua, đang bị một nhân thủ to lớn trắng noãn nhẵn nhụi che lại.

Móng tay bén nhọn của con người vẽ ra từng tia lửa màu tím trên bề mặt Góc chết.

Nhân thủ đó là một người hình nhện khổng lồ to cũng không kém Góc chết bao nhiêu, cái đầu nữ đạo nhân ở trung tâm đang rúc mũi ngửi ngửi thứ gì xung quanh.

Đứa nhỏ Bạch Lộc kia hẳn là đã tới nơi này, nhưng hình như lại biến mất rồi.

Đám mây đỏ khổng lồ bao lấy người hình nhện, cũng đồng thời bao lấy hơn phân nửa Góc chết.

Con nhện vươn một bàn tay ra, nhẹ nhàng gõ vào lớp vỏ bên ngoài Góc chết, dường như đang phán đoán có nên phá vỡ để xem bên trong hay không.

Thiên Hồng sư muội, có phát hiện gì không?

Lúc này xa xa truyền đến thanh âm của Thiên Thủ đạo nhân.

Nữ đạo nhân nhìn xung quanh

“Có chút quỹ tích, nhưng lại biến mất”.

“Không phát hiện liền tới giúp một tay, Vật Tử Khí giáo quốc kia giãy dụa lợi hại, ngươi tới đè đầu lại.” Thiên Thủ đạo nhân thanh âm xa xa chấn động, truyền tới trong tai nữ đạo nhân

Được.

Trong lúc trả lời, người hình nhện khổng lồ chui vào mây đỏ, cả mây đỏ lập tức tản ra, biến mất.

Đợi đến khi xuất hiện, đã đến một Góc chết khác ở rất xa.

…….

Dưới chân núi Vô Diện Kiếm Phái, Lý Trình Di cũng thường xuyên đi qua, chính là một ít thôn nhỏ xen lẫn trong rừng núi, thỉnh thoảng trong núi có không ít phủ đệ của đệ tử hoặc chấp sự xây để nghỉ ngơi, giống như từng tòa biệt thự nhỏ trong núi, phân bố ở trong rừng.

Biển cây lay động, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy tầng các phong cách gia đình giàu có trang hoàng đẹp đẽ, ở trong núi hoang vắng dị thường đột ngột.

Lúc này ở sơn môn Kiếm Phái, Quỳ Linh cùng vài người hầu tùy thân đưa Lý Trình Di ra ngoài cửa.

Ngoài sơn môn, là một lồng chụp khổng lồ bao trùm toàn bộ kiếm phái.

Một loại lực lượng khó hiểu triệt để bảo vệ tất cả kiến trúc nơi này.

Lý Trình Di cùng đệ tử còn lại lịch lãm, đều nhao nhao đứng ở trước sơn môn, bên cạnh đều là người đưa tiễn

Sau khi Quỳ Linh chào hỏi các gia trưởng khác, sự chú ý cũng tập trung vào Lý Trình Di.

“Dựa theo quy củ, nương không thể đi theo bảo hộ, con phải một mình hoàn thành lịch lãm, địa điểm là có quy định, trước tiên đi một vòng tam phái còn lại, lấy được ấn ký từ trong tay đệ tử tông môn khác , cuối cùng trở về tông môn. Trong hành trình này phải hoàn thành một nhiệm vụ thí luyện” Quỳ Linh lộ ra một tia lo lắng.

Chương 1020: Thí luyện 1

“Bất quá con cũng đừng lo lắng, thí luyện nhiệm vụ đều rất đơn giản, tỷ như nhiệm vụ của Vân Thần sư tỷ năm đó, chính là đi mua một trăm cây kẹo hồ lô mà người khác ăn một nửa,

đây là vì gia tăng tiếp xúc với phàm trần. Đại bộ phận Nhiệm vụ là dựa theo tình hình thực tế mà giao phó, cho dù khó khăn nhất, cũng chính là bắt giữ yêu thú chạy trốn, yêu thú thực lực sẽ không mạnh, cũng chính là để cho các con luyện tập."

"Yên tâm, con sẽ cẩn thận. "Lý Trình Di gật đầu.

"Chỉ cần cẩn thận cũng không được" Quỳ Linh suy nghĩ một chút, từ trước ngực lấy xuống một chuỗi ngọc bích mà nàng thường đeo.

Cái này cho con, nhớ đừng tháo ra, tắm rửa cũng phải đeo.

Đây là cái gì?

"Vật bảo vệ tính mạng có thể mang con về môn phái khi ngươi gặp nguy hiểm đến tính mạng, nhưng chỉ dùng một lần. Cần phải quý trọng. "Quỳ Linh nhẹ giọng nói.

"Mặt khác, dưỡng kiếm nang của ngươi nhớ kỹ ít dùng, nhưng đi ra ngoài, có đôi khi cuối cùng cần dùng đến binh khí. Ta ở đây có…"

Nàng lại từ trong tay Thiết Trú sư huynh bên cạnh, nhận một thanh kiếm thẳng dài nhỏ màu trắng tinh khiết có bông kiếm màu hồng nhạt, đặt ở trong tay Lý Trình Di.

"Đây là đỉnh nguyên kiếm, nương đã từng sử dụng khi còn trẻ lịch lãm, trên đó có nương luyện chế ba đạo kiếm ý, con ngày thường có thể làm binh khí bình thường, lúc cần cũng có thể ý niệm kích phát kiếm ý, nhớ kỹ không nên dễ dàng kích phát, uy lực quá mạnh, có thể sẽ tạo thành ngộ thương không nhỏ."

"Một đạo kiếm ý của nương mạnh bao nhiêu? Ý con là phạm vi? "Lý Trình Di vẫn chưa thấy Quỳ Linh đạo nhân rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.

Lúc này nhịn không được hỏi một câu.

Quỳ Linh trừng mắt suy tư, "Đạo thứ nhất là kiếm ý bình thường, uy lực cũng không mạnh lắm, con nếu lo lắng, có thể sau khi rời đi tìm một chỗ trống trải thử xem. Nhưng hai đạo sau chính là uy lực tăng lên, nhất định phải cẩn thận.

Vâng.

Tiếp theo, Quỳ Linh dặn dò những thứ linh tinh khác.

Sợ Lý Trình Di ở bên ngoài chịu thiệt chịu khổ.

Một số gia trưởng sau một hồi bịn rịn cũng nhanh chóng thả người rời đi.

Lịch luyện nhiệm vụ cũng không phải chỉ có thân truyền đệ tử, tất cả đệ tử đều cần tiến hành, cho nên lần này đệ tử xuống núi, phần lớn đều là đạo đồng mới nhập môn.

Số lượng khoảng 35 người.

Đợi Quỳ Linh dặn dò xong, trời đã sắp tối.

Trên núi lưu lại đệ tử lịch lãm cũng không nhiều lắm, mắt thấy thời gian không kịp Quỳ Linh mới nhẹ nhàng vỗ vỗ một bên Vân Thần.

huýt !

Vân Thần huýt sáo một cái, nhất thời một con bạch hạc thật lớn, sải cánh dài 6 mét từ trên trời giáng xuống, nhẹ nhàng rơi vào trước mặt mấy người.

“Tiểu Cát, lần này phiền ngươi đưa Bạch Lộc xuống núi. “Vân Thần sờ lông Bạch Hạc ôn nhu nói.

Bạch Hạc ngửa đầu kêu một tiếng, quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

“Dưới chân núi hướng đông tám trăm dặm là Khuê Viên thành, hướng tây ngàn dặm là Thượng Khê trấn, hướng nam là Phượng Vĩ sơn, tiểu đệ có kế hoạch chi tiết không?” Vân Thần hỏi Lý Trình Di

“Ừ, đã có rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

“Tốt lắm, đi lên đi. “Quỳ Linh cuối cùng xoa xoa sừng hươu của hắn.

Lý Trình Di xoay người nhảy lên, nhẹ nhàng cưỡi lên lưng Bạch Hạc.

Bạch Hạc Tiểu Cát vỗ cánh, phóng lên trời, thoáng cái lên giữa không trung hơn mười mét, sau khi xoay quanh một vòng trên không trung, liền lao xuống bay xuống chân núi.

Lý Trình Di ở giữa không trung quay đầu nhìn lại, thấy ba người Quỳ Linh xa xa nhìn mình, đứng ở trước sơn môn bất động.

Theo khoảng cách biến xa, không khí không ngừng thổi qua tóc hắn.

Vài năm không cắt tóc, mái tóc dài của Lý Trình Di đều sắp đến eo, lúc này bị gió thổi không ngừng bay về phía sau.

Ngồi trên hạc trắng, hắn ôm cổ Bạch hạc, quan sát núi rừng lướt qua nhanh chóng phía dưới.

Núi rừng xung quanh Vô Diện Kiếm Phái rất nhanh bị quăng ra phía sau, vượt qua vực sâu vách núi làm ranh giới phân chia. Ngoại giới, chính là khu vực khổng lồ thuộc về thế tục Góc chết này.

“Bạch Lộc, nếu không ta trực tiếp đưa ngươi đi trạm thứ nhất của tứ phái, Thượng Thanh thành?“Một đạo thanh âm nữ tử trong trẻo, truyền vào Lý Trình Di trong đầu.

Là Tiểu Cát. Nó cũng là một trong những đệ tử tu hành Vô Diện Kiếm Quyết, linh thú của Kiếm Phái.

Có được không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đương nhiên có thể, nhưng chỉ có trạm thứ nhất mới có thể tiễn ngươi, sau đó phải hoàn toàn dựa vào chính ngươi. “Tiểu Cát trả lời.

“Được rồi, cám ơn Tiểu Cát, lát nữa mời ngươi ăn Bách Trùng Yến. “Lý Trình Di cười nói.

“Vậy ta sẽ nhớ kỹ. “Tiểu Cát cười trả lời.

Ở Vô Diện Kiếm Phái lâu như vậy, Lý Trình Di tự nhiên không phải cái gì cũng không làm.

Đối với thế giới Góc chết này, hắn cũng hiểu được rất nhiều tin tức.

Diện tích cụ thể của Bàn Quang so với Địa Nguyệt không kém bao nhiêu, nhưng Bàn Quang cũng không phải đại biểu cho toàn bộ Góc chết. Mà là khu vực quản hạt của tứ phái, cùng được gọi là Bàn Quang.

Bên ngoài Bàn Quang, là mảng lớn khu vực không biết, nơi đó hoang dã hung hiểm, các loại dị thú tầng tầng lớp lớp. Nhân loại dưới sự che chở của tứ phái, thành lập các loại đế quốc lớn nhỏ không đồng nhất.

Mà cái gọi là tứ phái, chính là chỉ, đệ nhất Thanh Mục Kiếm Phái, đệ nhị Tuế Nguyệt Môn, đệ tam Ngọc Hành Tông, đệ tứ Vô Diện Kiếm Phái.

Trong đó Tuế Nguyệt Môn là hoàn toàn môn phái do linh thú xây dựng, trong đó đệ tử cũng đa số là các loại linh thú.

"Này Tiểu Cát, ngươi có thể thấy qua yêu thú chân chính chưa? Ta ở trên núi lâu như vậy, một con yêu thú cũng chưa từng thấy qua. "Lý Trình Di có chút tò mò.

Chương 1021: Thí luyện 2

Yêu thú rất nhiều đều có địa điểm nuôi thả xác định. Khác với linh thú chúng ta. Ngươi biết ở Bàn Quang chúng ta tu hành bất kỳ công pháp nào cũng sẽ có tác dụng phụ cực lớn, mà những tác dụng phụ này nhất định phải dựa vào các loại thủ đoạn để triệt tiêu. Mà truyền gả cho đồng tộc quá mức tàn nhẫn, vì vậy rất nhiều tiền bối liền nghĩ ra một biện pháp.Tiểu Cát giải thích.

Đó chính là khai linh trí cho rất nhiều dã thú, mà để trao đổi, đem tác dụng phụ của công pháp truyền lại cho bọn họ. Đây chính là nguồn gốc của yêu thú.

"Thì ra là thế. "Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ.

Như Vô Diện Kiếm Phái chúng ta, mỗi người tu hành Thánh Linh Công, ít nhất phải tìm kiếm bảy con yêu thú làm Thánh Anh. Yêu thú Thánh Anh cuối cùng điên cuồng mất đi thần trí, sau đó bị chém giết. Trừ phi ngươi vận khí rất tốt, có thể gặp được thiên tài hoàn toàn khống chế được thần trí của mình, như vậy còn có thể thu hoạch được sự trợ giúp cho mình".

Tiểu Cát nói đến yêu thú, cũng có chút cảm khái.

"Lại nói tiếp, yêu thú kỳ thật căn bản là chúng ta những người tu hành này tạo ra, chúng ta cho bọn chúng cơ hội, nhưng cơ

hội này tràn ngập chông gai nguy hiểm, nếu một bước lên tiên không cũng là số trời.”

“Nào có nhiều số trời như vậy.” Lý Trình Di phản bác, “Nếu số trời thần kỳ như vậy, tất cả mọi người chả cần cố gắng, chỉ dựa vào số trời mà sống chẳng phải là tốt hơn sao?”

“Ngươi còn nhỏ. “Tiểu Cát cười cười, không phản bác.

Thanh âm của nó tuy còn trẻ, nhưng kì thực đã mấy trăm tuổi.

Bạch hạc giương cánh bay qua trên bầu trời, tốc độ cực nhanh, Lý Trình Di tính toán, ước chừng gấp ba đến gấp bốn lần tốc độ âm thanh.

Hơn nữa giống như huyết nguyên, Bạch Hạc cũng có một tầng lực lượng trong suốt bao bọc toàn thân, sẽ không bị ma sát không khí tạo thành âm bạo.

Phía dưới Bạch Hạc núi rừng một mảnh tiếp một mảnh, không biết đi qua bao lâu.

Sắc trời rốt cục tối hẳn, trăng sáng treo cao, chung quanh thỉnh thoảng có một đám chim chóc thất kinh chật vật chạy trốn.

Quái vật khổng lồ như Tiểu Cát, trong tự nhiên cũng là thú săn mồi cao cấp nhất.

Lý Trình Di còn nhìn thấy mấy con Hắc Ưng và Kim Điêu bị dọa đến mức xoay người bỏ chạy.

Phía dưới có người đánh nhau. “Đột nhiên Tiểu Cát lên tiếng truyền âm nói.

Lý Trình Di nhất thời cúi đầu, từ bên cổ Bạch Hạc nhìn xuống mặt đất.

Quả nhiên, nhìn thấy hai cái tổ đội đệ tử lịch lãm của kiếm phái, đang cùng một con cự lang hai mắt bốc khói đen triền đấu.

Cự lang kia dài năm sáu thước, cao hai thước, cả người lông đen rậm rạp, bốn chân mơ hồ có hỏa diễm màu đỏ bốc lên. Thoạt nhìn cũng tương đối hung hãn.

“Đó là Ảnh Xích Lang, phụ cận trong núi tương đối nhiều yêu thú này, nhưng không phải yêu thú nguyên sinh, là chủng loại tộc quần ba đời trở xuống.” Tiểu Cát lên tiếng.

Lý Trình Di đáp một tiếng, nhìn hai gã đệ tử liên thủ triển khai bộ pháp, thân ảnh nhanh chóng vây quanh Ảnh Xích Lang xuyên tới xuyên lui, thỉnh thoảng bộc phát ra một đạo kiếm quang màu xanh lạnh thấu xương.

Kiếm quang kia đánh vào trên người cự lang, chỉ có thể đâm ra vết thương không sâu.

Nhìn từ trên xuống, giống như hai con bọ nhỏ, bay xung quanh một anh chàng lớn, loi choi quấy rối.

Lý Trình Di chú ý tới, cái hai gã đệ tử lịch lãm ra tay kia, đều là đệ tử bình thường của kiếm phái, tuổi khoảng hơn 20 một chút

Trong tay đều là một thanh trường kiếm thống nhất của môn phái.

Hai người thân pháp triển khai, tốc độ cũng không kém, một giây mấy chục mét, ở trong mắt người bình thường đã là phi thường cường hãn.

Nhưng ở trong mắt đệ tử thân truyền, bất kỳ một đệ tử thân truyền nào, cơ hồ đều có thể chạm tới ngưỡng vận tốc âm thanh.

Hai người chênh lệch rất lớn.

“Đi thôi. Xem ra bọn họ không có vấn đề gì, chỉ là qua một thời gian mới có thể thắng. “Lý Trình Di lên tiếng.

Được.

Tiểu Cát vỗ cánh một cái, tiếp tục bắn nhanh về phía xa.

Rất nhanh, nửa canh giờ sau, Tiểu Cát nhẹ nhàng đáp xuống biên giới thành trì khổng lồ một mảnh đèn đuốc huy hoàng.

Trong màn đêm, trên đỉnh đầu bầu trời đầy sao.

Lý Trình Di xoay người rơi xuống đất, ôm quyền cảm ơn Tiểu Cát.

Bạch Hạc kêu lên một tiếng, xoay người vỗ cánh bay đi.

Đứng ở trong núi rừng, Lý Trình Di nhìn về phía thành trì khổng lồ cách đó không xa, nơi đó chính là Thượng Thanh thành, cũng là đại thành cách Thanh Mục tông gần nhất.

Nên đi xem một chút thành thị nơi này rốt cuộc trông như thế nào.

Hắn nhấc chân cất bước, đang muốn đi về phía bên kia.

Đột nhiên xa xa truyền đến từng trận tiếng đánh nhau, xen lẫn tiếng binh khí va chạm.

Lý Trình Di mặc kệ, đang muốn rời đi, đột nhiên hắn tựa hồ cảm ứng được cái gì, sắc mặt khẽ nhúc nhích, thân hình chợt lóe, đột nhiên lao về phía bên kia.

Khoảng cách mấy trăm mét thoáng qua đã tới.

Rất nhanh, đến một mảnh rừng cây trống trải.

Một đám hán tử cao lớn trán mọc sừng hươu đen, đang cùng hai con cự lang bốn chân thiêu đốt ngọn lửa màu lam chém giết.

Cự Lang hình thể nhỏ hơn Ảnh Xích Lang lúc trước một vòng lớn, tốc độ cũng chậm hơn rất nhiều.

Đương nhiên đồng dạng, đám hán tử trán mọc sừng hươu này thân thủ cũng yếu hơn rất nhiều, ít nhất bọn họ nhảy tới nhảy lui, chính là không dám cùng cự lang cứng đối cứng.

Thân pháp tốc độ cũng tương đối vụng về, kém xa hai gã đệ tử lịch lãm bình thường kia.

Thoạt nhìn cũng chỉ là trình độ võ nhân bình thường luyện chút võ.

Nhìn thấy hai con cự lang bốn chân thiêu đốt hỏa diễm kia, trong đầu Lý Trình Di lập tức nhớ tới tư liệu này.

‘Lam Hỏa Lang, còn gọi là lạn hóa lang, thịt khô, vị cực kém, sức sinh sản rất mạnh, một ổ thì có mấy chục con, là nguồn thịt rác mà Linh thú ở trên núi cũng không thèm ăn, bình thường là dùng để nuôi làm sủng vật.’

Chương 1022: Thí luyện 3

Thực lực của đám hán tử sừng hươu đen này, cũng chính là hơn người bình thường một chút, Lý Trình Di nhìn, chính là hơi vượt qua điểm cực hạn của cơ thể con người.

Có lẽ ta nên làm một hệ thống đánh giá thực lực chỉnh thể để xác định cấp bậc và độ khó Góc chết khác nhau.

Lý Trình Di nhìn song phương chém giết, trong lòng sinh ra một ý niệm.

Đối với người Góc chết mà nói, các loại quái vật Góc chết hình thù quỷ dị kỳ quái, thực lực cùng tính nguy hiểm không biết, mới là nguy hiểm nhất.

Nếu có thể ngay từ đầu đã biết tính uy hiếp cụ thể của nó, như vậy tỷ lệ sống sót của người Góc chết cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Hơn nữa quái vật trong biển đen vô số, cũng cần phải có một thống kê đánh giá đại khái.

Chân ấn chỉ thích hợp với độ cao cường hãn một chút.

"Còn có những người này, trên trán cũng mọc sừng hươu" liên tưởng đến tộc quần Cự Bạch Lộc mà Quỳ Linh đạo nhân thường xuyên nhắc tới.

Lý Trình Di rõ ràng, trong Góc chết này, tựa hồ Cự Bạch Lộc tộc cũng không phải là tộc quần thưa thớt, rất có thể số lượng không ít.

Vừa vặn, nơi này gặp thuận tiện hỏi thăm một chút.

Hắn hạ quyết định, lúc này đi về phía trước.

Thật có lỗi, ta vừa vặn đi ngang qua, có thể thỉnh giáo các ngươi một vấn đề hay không?

Hắn dùng ngôn ngữ không phải Hắc Hải ngữ, mà là Bàn Quang ngữ nơi này, hắn tốn thời gian hai năm, tự nhiên là học được ngôn ngữ cơ sở.

Tiếng nói truyền ra, hai con Lam Hỏa Lang cùng người Sừng hươu đen vẫn đánh nhau, không ai để ý hắn.

Lý Trình Di nhíu mày, tay cầm đỉnh nguyên kiếm bên hông.

Vô Diện Kiếm Quyết tổng cộng bảy tầng, đối ứng với Thánh Linh Công, hắn bây giờ tu thành tầng thứ ba, tốc độ cũng giống như những thân truyền khác.

Điểm khó chủ yếu vẫn là rất nhiều thuật ngữ và ngôn ngữ cần thiết trong kiếm quyết cần phải học lại từ đầu.

Bằng không lấy võ nghệ của hắn, sớm hắn là đạt tới tầng nấc cao hơn.

Mà toàn bộ Vô Diện Kiếm Quyết kỳ thật trước khi ngưng tụ cảnh giới nguyên ấn thứ tư cũng chính là chân ấn, chỉ cần luyện ba chiêu.

Ba chiêu này cũng chính là toàn bộ chiêu số của kiếm quyết, cảnh giới tiếp theo tất cả đều là vì tu hành ngưng tụ nguyên ấn, cũng không có chiêu số tu hành.

Toàn bộ kiếm quyết chỉ có ba chiêu: Thuấn Ngục, Đạp Ảnh, Vô Diện.

Đệ tử cũng chỉ cần luyện ba chiêu, bởi vì bình thường Ôn Dưỡng kiếm liên tục dùng ba lần, liền cơ bản không có tăng uy lực gì.

Cho nên ba chiêu cơ bản là đem hết toàn lực cường hóa tốc độ cùng uy lực của thuấn sát xuất kiếm.

Như lúc này.

Sau khi Hư Dạ Hành ngưng tụ chân ấn, tốc độ của Lý Trình Di tăng vọt. Rốt cục xem như dưới trình độ cùng cấp bậc, hoàn toàn bổ sung khuyết điểm tốc độ.

Cho nên, hắn hằng ngày sử dụng, không cần dùng Vô Diện kiếm quyết, chỉ cần Thủy Yên kiếm pháp.

Keng!!

Một tiếng vang lanh lảnh.

Trong phút chốc hơn mười đạo kiếm quang sáng như tuyết đồng thời sáng lên trước mặt đám đại hán sừng hươu và Lam Hỏa Lang.

Trước người mỗi người đều có một đạo kiếm quang tỏa sáng, tựa như một điểm quang hoa trắng nở rộ.

Người sừng hươu đen trong nháy mắt không dám động đậy.

Nhưng hai conLam Hỏa Lang lại bị kích phát hung tính, bọn chúng căn bản xem không hiểu cường hãn ẩn giấu trong kiếm quang.

Chỉ là cảm giác không có uy hiếp cùng sát ý, liền rống giận xoay người, nhào về phía Lý Trình Di.

Và cái giá đó là.

Xoẹt!!

Lại là một đạo kiếm quang lóe lên.

Hai con Lam Hỏa Lang còn đang ở giữa không trung, liền chợt dừng lại, sau đó ầm ầm bay ngược về phía sau, hung hăng đâm vào rừng rậm, biến mất không thấy.

Giữa không trung chỉ có mảng lớn vết máu rơi xuống đất.

“Được rồi, bây giờ có thể hỏi chuyện rồi. “Lý Trình Di nhìn về phía đám người sừng hươu đen.

Đã thấy sắc mặt đám người này khủng hoảng, căn bản không vui sướng vì được cứu. Ánh mắt bọn họ nhao nhao nhìn về phía vị trí phía sau mình.

Lý Trình Di hơi sửng sốt, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trong đám rừng u ám đang có hai bóng người áo trắng cấp tốc tới gần.

Người nào dám cả gan giết sủng vật của ta!

Trong đó một người vận bạch y mặt như mũ ngọc, tay cầm quạt xếp, lưng đeo một thanh trường kiếm trắng như tuyết, bên ngoài khoác áo choàng lụa mỏng chạm rỗng, có thể nói là trong vẻ anh tuấn mang theo quý khí nhè nhẹ.

Người còn lại là nữ tử, dung mạo quyến rũ, trang điểm có chút nồng đậm, nhưng dáng người rất tốt, đồng dạng mặc trường bào màu trắng, lộ ra bên cạnh mảng lớn chân dài trắng như tuyết. Sau lưng cũng đeo một thanh trường kiếm màu trắng.

“Ta giết, có vấn đề gì sao? “Lý Trình Di không biết đối phương.

“Thật can đảm! “Nam tử áo trắng kia không nói nhiều, trong nháy mắt rút kiếm, một đạo bạch quang chợt bay ra, cấp tốc chém về phía Lý Trình Di.

Đinh.

Nhưng một kiếm này mới bay được một nửa, liền bị một đạo kiếm sáng như tuyết điểm trúng, lưỡi kiếm tán loạn, gãy lìa tại chỗ.

Đồng tử nam tử mặc Bạch y co rút, sắc mặt đại biến, nhưng trong lúc như điện xẹt đó căn bản không kịp mở miệng.

Nhanh!

Nhanh quá.

Hắn chỉ kịp cúi người xuống, cố gắng thay đổi quỹ đạo né tránh, nhưng

Xì!

Tất cả đều yên tĩnh.

Tim nam tử bạch y chảy ra máu loãng, ngã sấp xuống đất.

Nữ tử Bạch y một bên tay cầm chuôi kiếm, đôi mắt đẹp trợn tròn, mi tâm một chút huyết sắc chậm rãi mở rộng, cũng ngửa đầu ngã xuống đất theo.

“Xin lỗi, trượt tay. “Lý Trình Di thu hồi thanh kiếm, nhẹ nhàng cắm trở vào vỏ.

Thuận tay, thật sự quá thuận tay!

Hắn đâm quá sảng khoái, thế cho nên kìm lòng không đậu liền đâm thêm một cái.

Tiến lên nhanh chóng lục soát người, tìm ra hai túi tiền, lúc này Lý Trình Di mới quay đầu lại nhìn đám người sừng hươu trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt trắng bệch kia.

Xin lỗi, có thể hỏi đường được không?

Dạ dạ

Một đám đại hán sừng hươu không rên một tiếng, điên cuồng gật đầu như gà mổ thóc.

Chương 1023: Thí luyện 4

Một lát sau.

Lý Trình Di rời khỏi rừng cây, nhận được tin tức mình muốn.

Gần Thượng Thanh thành có mấy vườn hoa lớn, địa chỉ cũng đã hỏi rõ.

Mặt khác tình huống của Cự Bạch Lộc tộc hắn biết được chút ít, Hắc Lộc tộc bởi vì là hạ cấp phụ thuộc của Cự Bạch Lộc tộc, biết tình huống không ít.

Là đại tộc cực kỳ nổi danh của Bàn Quang, bộ tộc Cự Bạch Lộc thực lực không kém, thiên phú cường hãn, hơn nữa tộc nhân rất xinh đẹp, cho nên cùng không ít thế lực cao thủ đều có thông hôn sinh sôi nảy nở.

Nhưng là cùng tứ phái đẳng cấp kia vẫn là liên hệ không nhiều lắm, chỉnh thể thế lực thuộc về cao hơn phàm tục, thấp hơn vị trí tứ phái, ngang ngửa với hoàng tộc.

Sau khi rời khỏi đám Hắc Lộc Nhân, Lý Trình Di đi thẳng đến Thượng Thanh Thành.

Tiến vào cửa thành, toàn bộ thành trì cũng không khác biệt nhiều với thành trì cổ đại Trung Quốc, cổ kính, trên mặt đường cơ bản dựa vào giao thông ngựa trâu lừa dê.

Chẳng qua súc vật ở đây lớn hơn trong trí nhớ của Lý Trình Di rất nhiều.

Hắn tùy ý tìm một khách điếm, tên là Khách điếm Bạch Ban.

Mở tiệm là một lão già râu bạc thích chơi cờ.

Lúc Lý Trình Di vào cửa, hắn còn một mình nghiên cứu tàn cục trên bàn cờ.

Tầng một đang có nhiều người ăn cơm cũng đều là người bình thường, không có võ nhân, cũng không có giang hồ.

Phần lớn đều là thương nhân chân đất.

“Khách ở bao lâu? “Ông chủ nhìn bề ngoài Lý Trình Di, dừng lại trên sừng hươu màu trắng.

“Một ngày. “Lý Trình Di nói. Hắn muốn ở phụ cận tìm kiếm, hấp thu hoa khí bổ sung ác niệm. Trước tiên ở một ngày thử xem.

Lấy tiền đặt lên bàn đẩy qua.

Ông chủ thuần thục cầm cân cân, sau khi xác định phân lượng thì trả tiền lẻ.

“Tiểu khách nhân tới không đúng lúc lắm, gần đây trong thành xảy ra án mạng liên hoàn, đã có hơn mười người bị hại, đều là thương nhân lui tới. Hiện tại quan phủ không cho người tùy tiện rời đi, bọn họ hoài nghi hung thủ chính là người ngoài ngụy trang thân phận bề ngoài.”

“Đa tạ nhắc nhở. “Lý Trình Di gật đầu.

“Nhất định phải cẩn thận, nếu gặp phải nguy hiểm, nhớ kéo rèm treo trong phòng.”

Ông lão còn chưa nói xong, cửa tiệm đã bị đẩy mạnh ra.

Một đội nam nữ cao lớn khoác áo choàng lụa mỏng chạm rỗng màu bạc, mặt mang bi phẫn xông vào cửa

Chính là hắn!

Một đám người nhìn về phía Lý Trình Di.

Thù giết con, không đội trời chung! Ta muốn ngươi nếm thử.

Keng!!!

Trong phút chốc kiếm quang sáng như tuyết tràn đầy cả đại sảnh khách sạn.

Quang hoa chợt lóe, chợt biến mất.

Lý Trình Di thu hồi tay đặt trên đỉnh kiếm, nhìn về phía lão đầu.

Ông vừa rồi nói cái gì?

Phù phù, phù phù.

Ở bên cạnh hắn, một đám người bạch y vào cửa, tổng cộng sáu người, mi tâm rối rít xuất huyết, ngã nhào xuống đất, không một tiếng động.

“Không. Không có gì. “Lão đầu mồ hôi lạnh toát ra, lắp bắp nói.

Toàn bộ đại sảnh tầng một khách sạn, tất cả khách nhân đang ăn uống đều giống như bị ấn nút tạm dừng, ánh mắt rậm rạp đều nháy mắt liếc qua người Lý Trình Di, sau đó không dám nhìn nhiều, cúi đầu ngồi nghiêm chỉnh, một cử động cũng không dám.

Ông chủ nhìn Lý Trình Di nhận chìa khóa nhà, lên tầng rời đi, lại nhìn thi thể ngã xuống đất.

Đó là người của Bạch Sa Môn! Bạch Sa Môn chính là thế lực lớn số một số hai trong Thượng Thanh thành, lần này bọn họ sẽ rất nhanh đến báo thù!

Báo quan!

Phải lập tức báo quan!

Lão già cả người phát run, vội vàng từ cửa hông một đường chạy như điên rời đi.

Theo hắn chạy, những khách nhân còn lại cũng rối rít thất kinh, từ cửa sổ các nơi chạy trốn.

Hiển nhiên tất cả mọi người nhận ra thân phận của người vừa đến.

Ngay cả tiểu nhị cũng không ngoại lệ, không còn ai ở lại, toàn bộ chạy sạch.

Một lát sau.

Lý Trình Di đang nghỉ ngơi trong phòng đột nhiên bị một tiếng ồn ầm ĩ quấy rầy.

Hắn mở mắt, đi tới trước cửa phòng, mở cửa xuống tầng.

Lúc này trong đại sảnh tầng một, hai nam nữ trung niên mặc áo choàng lụa trắng viền vàng, đang đi theo phía sau một nữ tử thanh tú thắt lưng treo hắc kiếm.

Nhìn thấy Lý Trình Di xuống tầng, ánh mắt hai người mang theo một tia sợ hãi, một tia bi phẫn, nhìn thẳng bên này.

“Kẻ giết người chính là hắn, con ta đến chất vấn, còn chưa nói xong một câu, đã bị hắn sát hại trong nháy mắt!Ở đây ít nhất có hai mươi người tận mắt chứng kiến!”

Ta nói là người nào dám phá quy củ ở Thượng Thanh thành. “Nữ tử thanh tú thắt lưng treo hắc kiếm, người khoác áo choàng rộng thùng thình, tay ấn chuôi kiếm, trên cổ áo khảm một chiếc lá màu bạc.

Ánh mắt nàng ta dừng lại trên người Lý Trình Di, đặc biệt dừng lại ở túi dưỡng kiếm treo bên hông.

“Thì ra là đạo hữu Vô Diện Kiếm Phái đến đây”.

“Sư tỷ Thanh Mục Kiếm Phái phải không? Tại hạ Bạch Lộc, là môn hạ Quỳ Linh của bổn phái. “Lý Trình Di cũng nhận ra thân phận đối phương.

“Ha ha, ta mặc kệ ngươi lai lịch thân phận gì, nơi này là Thượng Thanh thành, Việt San ta tuy là ở Thanh Mục Kiếm phái nhưng không đảm đương nổi danh xưng sư tỷ, các hạ mới đến liền giết mấy tôi tớ đắc lực của ta, phần tổn thất này, nên bồi thường như thế nào?”

“Sư tỷ hiểu lầm, ta chỉ là tự vệ, từ ban đầu đến bây giờ, đều là bọn họ rút kiếm trước đối với ta.” Lý Trình Di bình thản nói.

Thời gian của hắn quý giá, cũng không muốn vô duyên vô cớ lãng phí ở những việc vặt này.

Đi tới Thanh Mục Kiếm Phái lấy được chứng minh lịch lãm, hoàn thành nhiệm vụ trạm thứ nhất, mới là mục đích nhân tiện của hắn.

“Lấy thực lực của ngươi, hẳn là đệ tử đi lịch lãm, chẳng lẽ cũng không biết trước hỏi rõ tình huống rồi mới hành động sao?”

“Vậy sư tỷ muốn làm thế nào? “Lý Trình Di nhíu mày.

Hắn hiện tại đã là Bát Ấn, đâu có cần lãng phí thời thời gian với một tiểu lâu la, điều này làm cho trong lòng hắn có chút

không kiên nhẫn.

Chương 1024: Thí luyện 5

“Nếu là đệ tử rèn luyện, vậy tiếp ta một kiếm lại nói! nếu không bị thương, ta cho ngươi ấn ký rèn luyện rời đi!”

Ánh mắt Việt San lạnh lẽo, tay phải trong nháy mắt rút kiếm ra

Keng!!

Vô Song kiếm đạo! Vạn Cảnh Thiên Hồng!

Nàng hét lên một tiếng, trường kiếm trong tay nhanh như chớp rút ra, hóa thành vô số kiếm quang màu sắc rực rỡ, chợt chiếu sáng toàn bộ khách sạn.

Kiếm quang màu sắc rực rỡ gấp bay, lấy một loại quỹ tích vô cùng quỷ dị huyền ảo, từ bốn phương tám hướng đánh về phía Lý Trình Di.

“Như vậy không nể tình sao? Lý Trình Di thở dài trong lòng, hắn cư nhiên từ trên người đối phương cảm giác được ác niệm sát ý.

Hiển nhiên quan hệ giữa Vô Diện Kiếm Phái và ba phái còn lại khá tế nhị. Đối phương lại biết rõ hắn là môn hạ trưởng lão, còn dám ra tay. Nếu đổi thành đệ tử còn lại, sợ là chỉ có thể nén giận.

Dựa theo Vân Thần giới thiệu, trong tứ phái, đặc biệt Thanh Mục kiếm phái này là kiêu ngạo ương ngạnh nhất, thế hệ trẻ thiên tài thực lực xuất sắc cũng có không ít, hiện giờ thực lực tổng thể đứng đầu tứ phái.

Hiện tại xem ra, thật sự là danh bất hư truyền.

Khó trách Quỳ Linh lúc xuống núi lo lắng như vậy, khi đã xuất môn thì khắp nơi đều phải động thủ.

Nhìn hắn xem, mới xuống núi ba canh giờ, đã bị buộc liên tiếp động thủ nhiều lần như vậy.

Thôi bỏ đi, nghĩ nhiều mà làm gì

Lý Trình Di tay phải cầm kiếm, ánh mắt sâu thẳm.

Bốp!!!

Một đạo kiếm quang bình thường không có gì lạ, chợt sáng lên trong khách điếm.

Không có chiêu số, không có kỹ xảo, chỉ đơn giản rút kiếm, đâm.

Chỉ là một cú đâm này quá nhanh.

Một mảng lớn kiếm quang màu sắc rực rỡ tựa như không có gì, nháy mắt đã bị xuyên qua.

Việt San còn cười lạnh đắc ý.

Hết thảy liền kết thúc.

Tất cả kiếm quang của nàng trong nháy mắt tán loạn, một cỗ lực lượng cực lớn xuyên thấu hết thảy, hung hăng đánh trúng lồng ngực.

Ầm ầm!!

Một tiếng vang thật lớn, cửa lớn khách sạn nổ nát, người Việt San bay ngược ra ngoài, cả người lẫn kiếm đụng phá tường vây dân cư phía sau, liên tiếp đụng phá mấy bức tường đá.

Thình thịch thình thịch thình thịch!!

Cuối cùng, bức tường thứ năm, nàng bám được vào nó, hấp hối, ngã xuống, người đầy máu.

Thân ảnh Lý Trình Di cấp tốc xuất hiện trước người nàng, lục lọi trên người nàng ta, tìm ra một khối ngân bài, ấn ấn ký trên thư điệp lịch lãm của mình.

Đây coi như là đã tới Thanh Mục Kiếm Phái rồi.

Hắn hài lòng đứng dậy, đi về phía hoa viên Thượng Thanh.

Dù sao không được nghỉ ngơi, đi xem hoa khí trước.

…….

Gió đen xen lẫn cát đen thổi qua, trên một vách đá khổng lồ, phía trước là vô số mây đen cuồn cuộn, trong biển mây đen có từng đạo lốc xoáy thật lớn chuyển động.

Trên vách đá, một đám đám Đệ tử Vô Diện Kiếm Phái phần lớn sắc mặt ngưng trọng, nhìn chăm chú vào Lốc xoáy đen xa xa.

“Viện quân còn chưa tới sao? “Chấp sự người thường dẫn đầu là Lôi Khánh Chung, tay nắm kiếm chỉ gắt gao nhìn chằm chằm biển mây xa xa.

Ngực trái của hắn nơi ngực trái có một vết máu nhàn nhạt, đó là thương thế lúc trước bị yêu thú đánh lén

“Nhanh thôi, khoảng cách quá xa, trên đường hẳn là còn gặp phải đám yêu thú khác chặn giết. “Trợ thủ bên cạnh, tức một chấp sự khác Dương Hằng trầm giọng nói.

Yêu thú quân lần này tới quá mức đột ngột, Yêu Đế tựa hồ có dấu vết hồi phục, cần chưởng giáo chân nhân liên hợp với ba phái còn lại tự mình điều tra, mới có thể minh xác chân tướng. “Lôi Khánh cuối cùng mệt mỏi thở hắt ra, tay kia đè lại Dưỡng Kiếm Nang bên hông, mặt trên không biết từ lúc nào đã có thêm một vết nứt, đó cũng không phải do ngoại lực gây nên, mà là bản thân Dưỡng Kiếm Nang trong thời gian ngắn thôi phát quá nhiều lần, dẫn đến chất liệu hao tổn.

Trước ngực hai đại chấp sự lúc này đều lóng lánh tứ ấn ánh sáng nhạt, vậy đại biểu bọn họ đã luyện Vô Diện Kiếm Quyết đến cảnh giới viên mãn.

Trong Vô Diện Kiếm Phái, Vô Diện Kiếm Quyết luyện viên mãn là có thể chạm đến Thiên Diện Kiếm Điển, nhưng chấp sự cùng trưởng lão khác nhau chính là ở chỗ này, chấp sự sau khi thử qua Thiên Diện Kiếm Điển, không cách nào nhập môn tu hành tư chất không đủ, chỉ có thể chuyển tu kiếm điển khác, kiếm điển còn lại trong Kiếm Phái cũng có không ít, nhưng tất cả uy lực đều kém xa Thiên Diện Kiếm Điển.

Bởi vậy phân ra cao thấp khác nhau.

Vô Diện kiếm phái tổng cộng có mười đại kiếm điển, Lôi Khánh cuối cùng tu hành chính là Lang Sương kiếm điển, đi chính là lộ tuyến cường khống. Đây là pháp quyết cường hãn gần với Thiên Diện Kiếm Điển, đáng tiếc, cho dù là hắn, hiện

giờ cũng bị yêu thú đánh lén khiến cho chật vật không chịu nổi.

"Nếu là yêu thú quân bình thường đến nhiều hơn nữa ta cũng không sợ. nhưng…" Lôi Khánh Chung hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm trong biển mây màu đen, nơi đó một thân hình thân người đầu hổ khôi ngô, chính là Yêu Vương lần này đánh lén hắn — Xích Hổ Hồng Thâm.

Ong.

Đột nhiên trong biển mây xa xa, từng mảng lớn yêu phong màu đen bay lên trời, thổi lay mây đen, quét qua bên này.

Vô số yêu phong ở nửa đường hội tụ lại cùng một chỗ, rất nhanh liền xoay tròn tốc độ cao, hình thành một cơn lốc màu đen hoàn toàn mới.

Đây cũng là nguyên nhân hình thành Lốc xoáy màu đen trong biển mây.

Giết!

Bốn đạo nguyên ấn trước ngực bạch Lôi Khánh Chung phát ra ánh sáng chói lòa, hắn vỗ Dưỡng Kiếm Nang, nhất thời một đạo thanh quang nổ tung, thẳng tắp bay về mảng lớn yêu phong phía xa.

Cùng hắn giống nhau chính là hết thảy Đệ tử Vô Diện Kiếm Phái còn lại, tất cả mọi người cùng nhau thôi động Dưỡng Kiếm Nang, từng đạo kiếm quang tụ tập phóng lên cao, từ trên vách đá màu đen hội tụ thành một mảnh kiếm vũ, nhằm phía yêu phong.

Cùng lúc đó, trong Lốc xoáy Yêu Phong cũng bay ra một mảng lớn yêu thú màu đen.

Chương 1025: Thí luyện 6

Ưng yêu, tước yêu, hạc yêu, đủ loại kiểu dáng điểu tước thành yêu thú điên cuồng đỏ mắt đánh tới nơi này.

Chúng dường như bị một tác động đặc biệt nào đó.

Bùm!

Kiếm Vũ cùng yêu thú rốt cục va chạm cùng một chỗ, mảng lớn huyết thủy đen đỏ rơi xuống, mảnh vỡ trường kiếm gãy lìa cũng bay tán ra bốn phía.

Tiếng sấm trên bầu trời cuồn cuộn, giống như có cự thú đang rống giận.

Lôi Khánh Chung cùng một chấp sự khác thả người nhảy lên, thân thể bị từng đạo tuệ kiếm tạo thành vô hình lưỡi kiếm nâng lấy, bay về phía một Lốc xoáy đen gần nhất.

Trung tâm Lốc xoáy, Xích Hổ Hồng nhe răng nanh, cả người nhào tới, hóa thành một con cự hổ huyết sắc dài đến hơn mười mét, phát ra tiếng rống điên cuồng, nhằm phía hai người.

Bùm!

Chiến lực đỉnh cao của hai bên rơi vào nhau, chỉ trong vài giây, hai người Lôi Khánh đã rới vào thế cực kỳ nguy hiểm.

Lưỡi kiếm trong tay bọn họ bay tới bay lui cũng bất quá là lưu lại một chút vết trắng trên người Xích Hổ, mà đối phương tiện tay một trảo, là có thể đem lực trường tơ tình bên cạnh bọn họ cào nát.

Phòng hộ của Thánh Linh Công chủ yếu dựa vào sợi tơ tình bao trùm chung quanh, Tuệ Kiếm chồng lên nhau công kích, Minh Quang chỉ dùng để khống chế phụ trợ.

Lúc này không có tơ tình phòng hộ, hai người vài cái liền bị hai chiêu đánh trúng thân thể, ầm ầm rơi xuống, đập về phía biển mây màu đen.

“Đều chết cho ta đi, cặn bã tứ phái! “Xích Hổ Hồng Thâm càn rỡ cười to, trên người lóng lánh khắc ấn khác nhau sáng lên.

Hắn xoay người, khống chế yêu phong đuổi theo hai người Lôi Khánh Chung đang rơi xuống.

Tất cả đệ tử Kiếm phái nhìn thấy một màn như vậy đều tuyệt vọng, lúc này ở biên cảnh, nếu chấp sự bị giết, tất cả bọn họ ở đây nhất định khó có thể may mắn thoát khỏi.

Đúng lúc này, xa xa chân trời bỗng nhiên sáng lên một đạo thanh quang.

Thanh quang tựa như lưỡi dao sắc bén, thẳng tắp đem biển mây màu đen chia làm hai, chỗ đi qua, hết thảy bị cắt thành hai nửa, lưu lại một khe hở màu xanh thẳm.

Bên trong thanh quang, một gã nam tử cao lớn thần sắc nhu hòa, khuôn mặt tuấn mỹ, tay cầm kiếm chỉ bay nhanh tới.

Đúng là Hoắc Tình Không từ xa đến.

"Vẫn là tới chậm một bước sao?"Hắn nhìn thấy đệ tử kiếm phái trước mắt đang bị từng bước ép sát, rơi vào hạ phong toàn diện, con ngươi hiện lên một tia tức giận.

Lúc này Xích Hổ Hồng Thâm đang muốn nhào xuống truy kích hai người Lôi Khánh Chung, thân thể hóa thành một đạo hồng quang rơi xuống, nhảy vào biển mây màu đen.

Bốp!

Đột nhiên một bóng người màu xanh lóe ra trước người hắn, ngăn cản hắn lại.

Bóng người màu xanh trở tay nâng lên, vừa vặn một cỗ lưới lớn vô hình nâng hai người Lôi Khánh Chung trong nháy mắt.

Đó là sức mạnh của sợi tơ tình.

"Không sao chứ? "Hoắc Tình Không nhìn về phía hai người.

"Tình Không sư điệt lại là ngươi tới rồi!" Hai người Lôi Khánh Chung vừa mừng vừa sợ, nhanh chóng ổn định khí tức, trôi nổi ở phía sau, ổn định thân hình.

"Có bao nhiêu người tới trợ giúp?! Yêu thú ở đây nhiều lắm. " Lôi Khánh Chung hỏi.

Thật có lỗi, đội ngũ trợ giúp kỳ thật còn chưa tới, đội ngũ quá chậm, ta lo xảy ra vấn đề, liền một mình đi trước một bước. "Hoắc Tình Không nhẹ giọng nói.

"Cái gì? Chỉ có một mình ngươi! Vậy làm sao được!? "Hai người Lôi Khánh Chung nhất thời quá sợ hãi. Tinh Không sư điệt hẳn là mới bắt đầu tu hành Thiên Diện Kiếm Điển, cho dù tư chất lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy luyện đến cao tầng, thực lực nhất định có hạn.

Trên kiếm phái rốt cuộc là nghĩ như thế nào?!

Trong lúc nhất thời hai chấp sự từ hy vọng nhanh chóng chuyển hóa thành tuyệt vọng.

Không sao. "Sắc mặt Hoắc Tình Không bình tĩnh, trước ngực sáng lên bốn đạo nguyên ấn.

"Đối thủ trước mắt kỳ thật chỉ có một".

Xích Hổ Hồng Thâm vốn còn tưởng rằng đại viện quân tới, hơi dừng lại, cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, lúc này nghe được chỉ có một người tới, nhất thời mắt hổ sáng ngời.

Ngao!

Nó đột nhiên phát ra một tiếng rống lớn, đánh về phía ba người Hoắc Tình Không.

Chung quanh thân thể nó chợt dấy lên vô số ánh lửa màu đỏ, ngọn lửa cùng với khắc ấn, trong nháy mắt đem mảng lớn biển mây màu đen xung quanh đốt lên.

Trong phút chốc biển mây phương viên mấy trăm km, đều thiêu đốt, hóa thành biển lửa.

"Yêu pháp – Xích Lân Phác Sát!!" Xích Hổ Hồng Thâm gầm lên giận dữ, toàn thân khắc ấn sáng lên quang mang chói mắt, phía sau ẩn ẩn bốc lên hỏa diễm tạo thành một hư ảnh hắc hổ lớn hơn nó mấy chục lần.

Gràoo!!!

Trong tiếng hổ gầm khủng bố, hư ảnh hắc hổ đánh về phía Hoắc Tình Không.

"Nhất định phải nhanh một chút. "Hoắc Tình tay không nhẹ nhàng nắm lấy kiếm chỉ, mi tâm sáng lên kiếm văn màu xanh.

Vô Diện Kiếm Quyết.

Hắn nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Thuấn Ngục.

Bốp!

Trong nháy mắt mở hai mắt ra, trong mắt hắn bỗng nhiên sáng lên ánh huỳnh quang màu lam.

Một đạo kiếm quang màu lam tinh khiết đến cực hạn, từ trong Dưỡng Kiếm Nang bắn ra, nương theo bốn đạo nguyên ấn trước ngực sáng lên.

Chặt đứt! Chặt đứt! Chặt đứt!

Bốn đạo nguyên ấn thăng hoa chỉ có một hiệu quả.

Đó chính là chặt đứt.

Keng!!!

Trong tiếng kiếm ngâm vang lên trong không trung, kiếm quang màu xanh trong suốt xẹt qua biển lửa, chia làm hai.

Ngay cả thân thể Xích Hổ Hồng Thâm trong biển lửa cũng chia làm hai.

Hư ảnh hắc hổ khổng lồ phía sau nó không cam lòng phát ra tiếng rống giận, nhưng vẫn vô lực bị cắt ra, nát bấy, hóa thành vô số điểm sáng biến mất.

Lấy tứ ấn toàn thắng lục ấn.

"Ngươi!! "Xích Hổ Hồng Thâm mặt hiện lên vết máu, không dám tin gắt gao nhìn chằm chằm Hoắc Tình Không.

Nhưng nó đã không có cơ hội để lại di ngôn gì.

Kiếm quang khổng lồ, đem cả thân thể lẫn ý thức, hoàn toàn chia làm hai, cắt thành hai nửa.

Yêu phong gột rửa, thổi tan ngọn lửa còn sót lại chung quanh.

Chương 1026: Thí luyện 7

Biển lửa nhanh chóng tắt, dư quang chiếu sáng thân ảnh Hoắc Tình Không.

Trường bào màu lam nhạt cùng màu trắng kết hợp ở trong gió không ngừng phiêu đãng, hắn nhẹ nhàng một chiêu, kiếm quang màu xanh da trời bay ra một đường cong, trở lại Dưỡng Kiếm Nang phía sau.

“Được rồi, hiện tại hắn là không có việc gì. “Hắn mỉm cười nhìn về phía hai người Lôi Khánh Chung vẻ mặt mờ mịt.

“Ngươi ngay cả nguyên ấn phòng hộ cũng không có?? “Trợ thủ chấp sự Dương Hằng lúc này mới phát hiện, tất cả khắc ấn của Hoắc Tình Không đều là nguyên ấn công kích. Căn bản không có phương diện thăng hoa phòng hộ khôi phục.

“Kỳ thật cũng tốt. “Hoắc Tình Không có chút ngại ngùng mỉm cười nói,” Bởi vì gặp phải đối thủ cũng không có biện pháp phá vỡ Tuệ Kiếm của ta, cũng cảm giác phòng hộ như thế cũng đủ dùng.

“… “Lôi Khánh Chung ở một bên nhìn ngọn lửa Lục Ấn của Xích Hổ Hồng Thâm bị sợi tơ tình vô hình bên cạnh Tình Không tùy ý lay động, chấn động trong lòng đã đến mức không nói nên lời.

Hắn lựa chọn hai đạo nguyên ấn tăng lên phòng hộ năng lực của mình, nhưng chính là như vậy, tơ tình phòng hộ của hắn cũng còn kém xa Hoắc Tình Không không thăng hoa cường độ nguyên ấn

Còn có tứ ấn miểu sát lục ấn!?

Đây là lực sát thương quỷ quái gì!?

Hắn không thể hiểu được!

Hoàn toàn không thể hiểu được!!

Nhìn Hoắc Tình Không hai người bỗng nhiên trong lòng dâng lên một loại cảm giác số mệnh khó hiểu.

Có lẽ hắn là người sát phạt mạnh nhất của kiếm phái từ trước tới nay!

…….

Thượng Thanh Thành.

Trên đường phố vùng ngoại ô rộng rãi.

Bùm!

Hai bóng người áo trắng tựa như bị đạn pháo đập trúng, ầm ầm bay ngược ra ngoài, đụng ngã hai con sư tử đá nặng nề bày

biện trên đường phố.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thu kiếm, nhìn cửa vào tường vây hoa viên phía trước.

Nơi này hẳn là khu vườn tư nhân lớn nhất trong thành.

Hắn cũng không nhìn hai kẻ tập kích ngã trên mặt đất.

Người của Bạch Sa Môn từ sau khi hắn giết chết mấy thủ lĩnh quan trọng kia, liền giống như tre già măng mọc điên cuồng nhào tới, ý đồ tập kích làm bị thương hắn.

Những người này tựa hồ trong cơ thể bị thủ đoạn nào đó khống chế, khi tới gần khí huyết toàn thân điên cuồng vận chuyển, gia tốc gấp mấy lần ngày thường, phối hợp bộc phát thần niệm, lực sát thương so với lúc trước tăng nhiều.

Nhưng đáng tiếc, ác ý ở trước mặt hắn giống như đèn đuốc trong đêm tối, không chỗ nào che giấu.

Bùm.

Lý Trình Di một kiếm chém ra đại môn, cất bước tiến vào trong đó.

Bên trong muôn hồng nghìn tía, các loại bụi hoa chỉnh tề được an bài ở trong bồn hoa khác nhau.

Hắn bước chân một chút, thân hình chợt tăng tốc, đi một vòng trong hoa viên.

Mạch thân cúc không tìm được, ngược lại tìm được không ít hoa Tử kiều cùng hoa Tử vi.

Trong các góc chết khác nhau, khí hậu khác nhau, dẫn đến hoa ở đây tự nhiên chính là biến chủng.

Sau khi nhanh chóng bổ sung đầy Hoa Khí Hoa Tử vi, Hoa Tử kiều bởi vì Thánh Anh được tuyển chọn ở tầng trên còn chưa tu đến công pháp viên mãn, cho nên không có biện pháp tiếp tục tăng lên, Lý Trình Di chỉ có thể xoay người rời đi.

Tên Hải Sa kia quá chậm.

Lý Trình Di thở dài trong lòng, đây chính là giới hạn của hoa ngữ. Cũng may còn có một Hoa Tử vi để an ủi.

Tử Vi hôm nay đã tiến hóa một lần, bây giờ là lần thứ hai tiến hóa 100% hoa khí bổ sung.

Chỉ thiếu ác niệm.

Rời khỏi vườn hoa, Lý Trình Di đang chuẩn bị đi xem vườn hoa ở nơi khác.

Đột nhiên hắn nhướng mày, nhìn về phía mái một tòa lầu cao ở phía xa xa.

Nơi đó từng đạo thân ảnh áo trắng cấp tốc bắn tới, rơi xuống mái nhà đứng lại.

Tất cả những thân ảnh áo trắng này, trên cổ áo đều có từng mảnh hoa văn lá cây.

Đó là dấu hiệu của phái Thanh Mục Kiếm.

Lá cây màu bạc đại biểu đệ tử, lá cây màu vàng đại biểu chấp sự, hai lá cây màu vàng là trưởng lão.

Kết cấu tổng thể của tứ phái và Vô Diện Kiếm Phái kỳ thật là giống nhau.

Chấp sự đi lên chính là trưởng lão, trưởng lão đi lên chính là chưởng giáo.

Mà lúc này, nơi này tới ba gã đệ tử lá cây màu xanh, một gã chấp sự lá cây màu vàng.

Chỉ là chấp sự kia lại giống như người hầu, đi theo sau một gã đệ tử lá cây màu xanh

……..

Đệ tử đứng ở vị trí hạch tâm kia là một nữ tử, bím tóc màu đen cột thành đuôi ngựa cao rủ xuống phía sau, trong tay đều tự nắm một thanh trường kiếm màu đen, bên cạnh mơ hồ hiện lên từng đạo hình cung điện.

“Người của Vô Diện Kiếm Phái, giết người ở Thượng Thanh Thành của ta, liền có thể nói đi là đi sao” nữ tử nâng kiếm tay phải lên, nhẹ nhàng vạch một cái, không khí trong nháy mắt lưu lại một đạo quang ly màu lam.

Nếu truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ phá hỏng thanh danh của Tống Kỳ Thiên ta.

Khuôn mặt trắng nõn của cô gái toát ra một tia tức giận, đôi mắt màu tím nhìn chằm chằm Lý Trình Di phía dưới.

Bạch Lộc sư đệ, làm sư muội ta bị thương nặng, chẳng lẽ không nên cho ta một cái công đạo sao?

Ta nghe nói qua ngươi, ngươi bây giờ là người dẫn đầu thế hệ trẻ tại Thanh Mục Tông "Lý Trình Di nở nụ cười tinh khiết.

"Đáng tiếc. "Nụ cười trên mặt hắn dần dần nhạt đi. Sinh ra ở thời đại này, là bi ai của ngươi.

"Ngươi" nữ tử sửng sốt, còn chưa nói ra tiếng.

Hai mắt Lý Trình Di khép hờ.

Mở ra lần nữa.

Một đạo quang mang màu lam đột nhiên sáng lên trong con ngươi.

Kiếm chỉ đã thành hình trước người hắn.

Thuấn Ngục!

Keng!!!

Trong phút chốc một đạo kiếm quang màu xanh da trời từ trong Dưỡng Kiếm Nang bắn ra, tựa như biên giới thiên địa tinh khiết, xẹt qua lầu các, xẹt qua đám người, xẹt qua trước ngực sáng lên năm đạo bạch quang khắc ấn và bộ mặt sợ hãi của Tống Kỳ Thiên.

Hết thảy yên tĩnh lại.

Chương 1027: Thí luyện 8

Tống Kỳ Thiên ngơ ngác đứng tại chỗ, lôi điện hồ quang trên người cấp tốc biến mất, thần thái trong mắt cũng nhanh chóng biến mất.

Trong lồng ngực của nàng, không tiếng động nhiều ra một cái lỗ lớn.

Một cái huyết động dữ tợn to bằng nắm tay.

Đại sư tỷ!!!

Chung quanh hai gã đệ tử hoảng sợ tiến lên đỡ lấy nàng, điên cuồng hướng trong miệng nhét bảo dược chữa thương cứu mạng.

Lý Trình Di cũng lười triệu hồi dưỡng kiếm, đó chỉ là một thanh trúc bình thường.

Cảm thụ được ác niệm sát ý thổi quét mà đến, ác niệm Hoa Tử vi cần một chút liền tăng 20%.

Hắn xoay người thong dong rời đi.

Kỳ thật, câu nói vừa rồi hắn cũng không phải nói là mình, mà là thay Hoắc Tình Không nói.

Sinh ra ở thời đại này, là bi ai lớn nhất của tất cả thế hệ trẻ tuổi

Xoẹt một cái, cả người đã biến mất tại chỗ.

Một lát sau, sau khi cướp đoạt hai vườn hoa tiếp theo, Lý Trình Di rốt cục ở một góc, ở một chỗ cỏ dại chưa kịp dọn dẹp, tìm được hoa nhỏ giống như cúc mạch.

Đóa hoa màu vàng sáng màu trắng thưa thớt phân bố ở trong cỏ dại, trong hoa viên đã hoang phế này, vừa vặn liền có hoa khí tiến hóa mà Lý Trình Di cần.

Tường vây xám trắng rách nát không chịu nổi, đem mảnh hoa viên này bao vây trong đó.

Lý Trình Di cúi người, hít hoa khí trên Tiểu Hoa vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Nương theo cúc mạch không ngừng bổ sung hoa khí, cấp bách trong lòng hắn cũng có thể giảm bớt.

55% 。

71% 。

82% 。

100% 。

Rốt cục, Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra, đứng lên.

Kế tiếp, là hấp thu ác niệm.

Hắn từ trong túi áo lấy ra một tấm bản đồ, liếc mắt nhìn, sau đó tìm đúng phương hướng, hắc quang chợt lóe.

Lập tức người đã biến mất tại chỗ.

Tất cả mọi thứ ở Thượng Thanh thành nhanh chóng lướt qua bên cạnh hắn, chỉ chốc lát sau, hắn đã rời khỏi thành trì, phóng về phía môn phái kế tiếp.

Hắn cũng không muốn ở chỗ này chờ lão gia hỏa Thanh Mục kiếm phái ra tay.

Tuệ Kiếm nâng ở dưới chân, Lý Trình Di cơ hồ là lấy phương thức tầng trời thấp phi hành, bão táp phóng về phía trước với vận tốc mười bốn lần tốc độ âm thanh.

Lướt qua núi rừng, vượt qua dãy núi, sông lớn sông lớn.

Sau khi điều chỉnh phương hướng nhiều lần, rất nhanh, hai ngày sau, một quần thể kiến trúc màu đen khổng lồ được xây dựng trên đỉnh núi tuyết xuất hiện trước mắt hắn.

Trong dãy núi xanh sẫm khổng lồ, một ngọn núi tuyết đọng trên đỉnh có thể thấy rõ ràng.

Tuế Nguyệt Phong, tới rồi.

"Đây là Tuế Nguyệt Môn?" Lý Trình Di quan sát địa hình xung quanh, trước tiên tìm được đường chính, mới chính thức tới gần.

Nơi này khác với Thanh Mục kiếm phái bất đồng, Thanh Mục kiếm phái cùng ba phái còn lại quan hệ đều không tốt, cho nên hắn có thể tùy tiện động thủ.

Nhưng nơi này Tuế Nguyệt môn thế nhưng là cùng Vô Diện kiếm phái quan hệ không tệ, cho nên lễ nghĩa vẫn là hắn là phải có.

Theo đại đạo đi hơn mười dặm, trên đường núi dần dần xuất hiện xe vận tải qua lại, cũng có thể nhìn thấy một ít linh thú hóa hình người lưu lại bộ phận đặc thù của thú vật đi ngang qua.

Người Vô Diện Kiếm Phái ở chỗ này tựa hồ rất được hoan nghênh, Lý Trình Di đi đến chỗ nào, tất cả linh thú nhìn thấy

hắn đều chủ động hữu hảo hướng hắn vẫy tay chào hỏi.

“Bạch Lộc! “Đột nhiên một thanh âm quen thuộc từ phía trước xa xa bay tới.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn ra xa, vừa lúc nhìn thấy Bạch Hạc cùng Chiêu Viện cùng với một đám đệ tử Vô Diện Kiếm Phái còn lại, đều tụ cùng một chỗ, đang cùng một nam tử cao lớn mặt hồ ly nói chuyện.

Gọi hắn là Bạch Hạc.

Tới gần, Lý Trình Di cười cười với Chiêu Viện sắc mặt lạnh lùng, tầm mắt nhìn về phía nam tử mặt hồ ly của Tuế Nguyệt Môn.

Nam tử mặc trường bào một vai màu xanh lá cây, lộ ra bờ vai trơn bóng bên trái.

“Lại tới một vị Vô Diện Kiếm Phái sư đệ, vừa vặn, quy củ đều giống nhau, chư vị muốn lấy được ấn ký lịch lãm vượt qua kiểm tra, cần phải chính diện đánh bại một vị đệ tử tùy ý cùng thế hệ trong Tuế Nguyệt Môn của ta.”

“Đơn giản vậy sao? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“Không đơn giản như vậy, bởi vì hiện tại chúng ta có thể tiếp xúc được, cũng chỉ có một vị đệ tử Tuế Nguyệt môn như vậy ” Bạch Hạc ở một bên cười khổ.

Ngón tay hắn cách đó không xa là một người trong rừng trúc.

Đó là một gã thiếu niên, ước chừng mười tám mười chín tuổi.

Người mặc trường bào đơn màu xanh lá cây giống nhau, trên người đeo rất nhiều vòng cổ bảo thạch đủ loại kiểu dáng.

Bảo thạch màu sắc rực rỡ ở dưới ánh mặt trời lóe ra màu sắc, làm cho khuôn mặt tái nhợt tuấn mỹ có vẻ hoa lệ vô cùng.

Cự Bạch Lộc nhất tộc, tự nhiên Từ Dưỡng giả Viên Kỳ.

Cự Bạch Lộc nhất tộc? Đây không phải là bộ tộc hắn ngụy trang sao?

Lý Trình Di hơi kinh ngạc, nhìn xung quanh người Vô Diện Kiếm Phái còn lại, bọn họ hiển nhiên là tới trước nơi này, đều

đánh qua một hồi, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo thương thế.

Hiển nhiên không vượt qua kiểm tra.

“Hiện tại, đến lượt ta” Chiêu Viện lúc này nắm chặt túi kiếm, tiến lên một bước, sắc mặt quật cường.

Chỉ là nàng còn chưa nói xong, một đạo nhân ảnh đã lướt qua người nàng.

Chỉ cần đánh bại ngươi là được sao? “Lý Trình Di nhìn chằm chằm sừng hươu màu trắng, đi tới phía trước thiếu niên áo xanh.

“Đúng vậy, xin yên tâm, ta sẽ cẩn thận khống chế lực đạo, sẽ không để ngươi bị thương quá nặng. “Viên Kỳ nở nụ cười tinh khiết, ánh mắt dừng lại trên sừng hươu của Lý Trình Di trong chớp mắt.

“Không sao,ngươi có thể dùng toàn lực. “Lý Trình Di mỉm cười,” Bởi vì thời gian chiến đấu có thể sẽ rất ngắn.

Hai người mặt đối mặt cách nhau ba mươi mét, nhất thời đứng bất động.

Chương 1028: Thí luyện 9

Ong.

Bên cạnh Viên Kỳ đã sớm bày ra tầng tầng lực trường màu xanh biếc, lúc này nhao nhao hiện ra, lóe ra mảng lớn ký hiệu hoa văn huyền ảo thần bí.

Bụi cỏ phía sau hắn điên cuồng mọc lên, cỏ xanh rất nhanh biến dài bện thành một đạo thân ảnh màu xanh biếc cao lớn năm mét.

Tay Lý Trình Di nhẹ nhàng cầm chuôi kiếm Đỉnh Nguyên bên hông, hắn nhắm mắt lại, lúc này đây, không trực tiếp xuất kiếm, mà là bắt đầu dựa theo Thất Ý Thánh Linh Công nguyên bản tầng thứ hai nhanh chóng điều chỉnh trạng thái.

Đúng vậy, hai năm qua, hắn cũng không phải là không dạng ăn hại gì, mà là mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, một lần nữa đem Thất Ý Thánh Linh Công nguyên bản, từ tầng thứ nhất tu

luyện tới tầng thứ hai. Dù sao hắn có Quỳ Linh chống lưng, không thiếu công pháp.

So sánh hai bên, sau khi hắn phát hiện chỗ cải thiện của Ác Chi Hoa, lấy kiến thức võ học khổng lồ cùng hiểu biết sâu sắc đối với khắc ấn, ý đồ tự mình bắt chước cải thiện công pháp tiếp theo.

Bởi vì Thánh Anh đã có hai cái người, cho nên hai tầng phía trước hoàn toàn không có bình cảnh, tác dụng phụ cũng hoàn toàn biến mất.

Nhưng tầng thứ ba bắt đầu thì khác, ngay từ đầu, phải xác định một Thánh Anh, chia sẻ tác dụng phụ.

Lúc này trong lòng Lý Trình Di không ngừng đối chiếu Thánh Linh Công phiên bản Ác Chi Hoa, cùng với công lực nguyên bản của Thánh Linh Công.

Phiên bản Ác Chi Hoa phải sau khi Thánh Anh tu luyện viên mãn, mới có thể tu hành tầng tiếp theo.

Nguyên bản không cần, nguyên bản chỉ cần tìm được Thánh Anh, cam đoan hắn tạm thời không chết, là có thể chính mình tu hành tầng tiếp theo. Nhưng mỗi khi đến một tầng đều phải đem tác dụng phụ gả đi một lần.

Đang suy tư tu hành Thánh Linh Công như thế nào. Đột nhiên dưới chân núi phía sau, có từng đạo bạch quang bay tới.

Ác ý khổng lồ tựa như thủy triều, ầm ầm xông về phía sau lưng Lý Trình Di.

Sát ý+3.

Sát ý+4.

Sát ý+3!

Ác niệm thầm kín thổi tới, cắt đứt trận quyết đấu giữa Lý Trình Di và Viên Kỳ.

Vô Diện Bạch Lộc! Trả mạng đồ nhi ta lại đây!!!

Trên đầu một đạo bóng trắng toàn thân kẹp lấy lực lượng vặn vẹo khổng lồ, lăng không bay về phía Lý Trình Di.

Đó là một lão giả gầy gò mặc đạo bào Thanh Mục Kiếm Phái.

Trên cổ áo hắn thêu rõ ràng hai lá vàng, đại biểu cho thân phận địa vị của trưởng lão.

Ngực hắn sáng lên tám đạo nguyên ấn, làm cho hai mắt Lý Trình Di hơi ngưng tụ.

Đối phương lại giống như hắn, cũng là cường giả bát ấn.

Ác niệm mãnh liệt cấp tốc tràn vào Ác Chi Hoa.

Rất nhanh, ác niệm thuộc về Hoa Tử vi hoàn toàn bị bổ sung. Hoa Tử vi lần thứ hai tiến hóa, cực nhanh bắt đầu sáng lên tử hồng huỳnh quang.

Một giây sau.

Hoa Tử vi liền tiến hóa xong.

Tin tức mới tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

‘Hoa Tử vi: độ tiến hóa lần thứ 3: 0, ác niệm: 0, số lần có thể tiến hóa: 4.’

‘Hoa ngữ: sức thuyết phục (sức mạnh ngôn ngữ gốc được tăng cường, đồng thời duy trì hiệu quả ban đầu, khi nói chuyện, đối phương không thể phản bác, thay đổi khuynh hướng thái độ có tính vĩnh cửu phát sinh với xác suất nhỏ, xác suất do chênh lệch cường độ ý thức lực hai bên quyết định)’

‘Hoa ngữ: Vận may+2 (mỗi ba ngày khôi phục một lần chu kỳ vận may, hiệu quả vận may có thể chủ động chồng lên nhau, chờ đợi thời cơ sử dụng)’

Có thể chồng lên nhau!?

Hai mắt Lý Trình Di ngẩn ra, trong nháy mắt này, sau khi tiếp nhận tin tức, sức thuyết phục phía trước còn tốt, chỉ là vĩnh viễn thay đổi với xác suất nhỏ, nhưng phía sau hoa ngữ vận may có thể chồng lên nhau tích lũy, cái này có chút khoa trương.

“Trước mắt có thể sử dụng hoa may mắn để tránh xung đột, có nên sử dụng không?” Đột nhiên ác chi hoa phản hồi tới.

“Sử dụng! Lý Trình Di lúc này xác định, trước tiên thử xem hiệu quả. Nếu không có biện pháp khác, hắn rất có thể sẽ không thể không bại lộ thực lực chân chính của mình, tuy rằng cũng không sợ bại lộ sẽ dẫn đến hậu quả không tốt, nhưng có thể không bại lộ sẽ không bại lộ, dù sao khó giải thích.

Đáng tiếc hắn không nghĩ tới đối phương đuổi theo nhanh như vậy.

Giờ này khắc này, từ hoa ngữ tiến hóa hoàn thành, xuất hiện, đến khi hắn quyết định, chỉ là trong nháy mắt liền kết thúc.

Người của Thanh Mục Kiếm Phái vẫn đang rống giận lao tới.

Đột nhiên trên đỉnh núi Tuế Nguyệt Môn truyền đến một tiếng hừ lạnh già nua.

Ong!!

Lục quang thật lớn từ mặt đất phía trước mấy người Thanh Mục Kiếm Phái đột ngột mọc lên, hóa thành tường, ngăn trở mấy người.

Lại một cái lục quang lóe lên, đám người này đã biến mất tại chỗ, hoàn toàn không thấy.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, nhìn miêu tả hoa ngữ.

‘Hoa ngữ: Vận may+2 (người Thanh Mục kiếm phái ngoài ý muốn ảnh hưởng đến linh cảm đặc thù chợt lóe lên của chưởng giáo Tuế nguyệt môn lúc tu hành công quyết, thẹn quá hóa giận, chưởng giáo Tuế Nguyệt môn một chưởng ý đồ đem mọi người dời đến Hắc Vân Uyên nơi có yêu thú nhiều nhất để trừng phạt, nhưng dưới lửa giận, khiến ông ta tính toán sai lực đạo mà bóp chết mọi người)

Lý Trình Di không nói gì, vận khí này có phải hơi quá khoa trương hay không?!

Hoa ngữ vận may lúc này đã biến thành trạng thái màu xám, hiển nhiên phải ba ngày sau mới có thể dùng lại.

Nhưng càng làm cho hắn hài lòng, vẫn là lập tức lại có thể lựa chọn hoa thần vị trống thứ 11

Mà vì ứng đối cục diện trước mắt, hắn đã chọn xong hoa thần vị thứ 11 muốn lựa chọn.

Chương 1029: Tu hành 1

Cung điện trên đỉnh núi Tuế Nguyệt Môn.

Một nữ tử áo xanh lơ lửng khoanh chân ngồi, duy trì tư thế vươn tay phải, bàn tay cứng ngắc treo giữa không trung.

Đã xảy ra chuyện gì?

Ta đang làm gì?

Vừa rồi là tai nạn phải không?

Vị chưởng giáo Tuế Nguyệt môn này hiện tại đầu óc vẫn còn mơ hồ.

Ta chỉ muốn tùy tiện cho bọn họ chút giáo huấn, ném vào Man Hoang hung địa giáo dục một chút mà thôi.

Chưởng giáo sắc mặt dại ra, nhìn sáu vị trưởng lão chung quanh cũng dại ra.

“Hiện tại kế hoạch này là Thanh Mục Kiếm Phái quá mức kiêu ngạo, lại phái một trưởng lão dám đánh sâu vào sơn môn Tuế Nguyệt Môn ta, còn có ý đồ tập sát đệ tử trong môn ta!

“Không sai” Một gã trưởng lão nhanh chóng cao giọng nói tiếp, “Việc này không trách được chúng ta, trưởng lão kia làm việc bất thường, tính tình hung lệ, đối mặt chưởng giáo cũng dám ra tay tập kích, bất đắc dĩ, chưởng giáo ra tay nhiều lần nhường nhịn, rốt cục đánh chết”.

Đồ trưởng lão đại thiện! “Chưởng giáo sắc mặt nhất thời thư giãn.

Mấy người nhanh chóng thương lượng bù đắp chi tiết, xác định tính chất việc này.

“Mặt khác, việc này toàn bộ là do đệ tử Vô Diện Kiếm Phái dẫn dắt, không bằng khiến hắn tiến vào, chúng ta cũng dễ nhìn xem đệ tử Vô Diện gây họa không nhỏ này là lai lịch gì.” Một gã linh thú bạch hổ hóa hình mi tâm có chữ vương trầm giọng nói.

“Không sai. “Chưởng giáo khẽ gật đầu. Nàng cũng tò mò, một đứa trẻ có thể khiến Thanh Mục Kiếm phái một trưởng lão dẫn người đuổi xa như vậy, chạy đến nơi này là cái dạng gì?

Tuế Nguyệt Môn phần lớn là linh thú tu hành thành, mặt ngoài là người, kì thực đều là người hóa hình.

Sau khi xác định muốn gặp Lý Trình Di một lần, có đệ tử nhanh chóng dẫn đường.

Một nữ tử áo trắng váy dài, sau khi hành lễ với chưởng giáo và trưởng lão, xoay người nhanh chóng đi tới rìa cung điện, hướng vực sâu vạn trượng phía dưới thả người nhảy lên.

Phốc xoẹt.

Nhất thời thân thể nữ tử bành trướng biến hóa, trở thành một con tuyết ưng toàn thân lông trắng.

Tuyết Ưng vỗ cánh lao xuống, bay về phía biển rừng dưới chân núi, bắn về phía đệ tử Vô Diện Kiếm Phái.

Không bao lâu, nữ tử nhẹ nhàng rơi xuống đất, tại một chỗ trong rừng không đứng lại, hóa thành hình người.

Đất rừng phía trước xa xa, hai đạo thân ảnh cấp tốc va chạm, hai người trong tay đều cầm trường kiếm.

Một người áo trắng trán mọc sừng hươu.

Một người áo xanh, cũng có sừng hươu màu trắng, chỉ là sừng hươu dài hơn một chút.

Đây chính là Lý Trình Di và Viên Kỳ đang giao thủ.

Đang tỷ thí sao? Tuyết Ưng nữ tử híp mắt đi tới gần, cẩn thận quan sát tình hình chiến đấu.

Lúc này bông tuyết bay lả tả rơi xuống.

Hai người ở trong rừng cấp tốc va chạm, trong tay lưỡi kiếm một cái lấy đâm làm chủ, một cái lấy gọt làm chủ, hoàn toàn là hai phong cách kiếm pháp khác nhau.

Đỉnh nguyên kiếm trong tay Lý Trình Di lấy tước làm chủ, cũng không đối kháng chính diện, vẫn lấy gọt từ các góc độ khác nhau để ứng đối đối thủ.

Cùng đối thủ trước hoàn toàn khác nhau, Lý Trình Di vào lúc này đây, cho dù kiếm thuật, hay là sức mạnh, tốc độ, đều theo kịp trình độ Viên Kỳ.

Tốc độ chỉ yếu hơn hắn một chút, thời khắc mấu chốt còn có thể đột nhiên bùng nổ một trận, tốc độ phản ứng gia tăng trên diện rộng, đột nhiên thoát khỏi khốn cảnh.

Trường kiếm trong tay Lý Trình Di cơ hồ hóa thành hư ảnh, tựa như hơi nước sương mù, phiêu tán đến trước người, đây chính là kiếm pháp khói nước.

Nhưng kiếm pháp hóa thành khói sương rất nhanh liền hóa thành dải lụa, nhẹ nhàng áp chế.

Kiếm pháp giao phong ở một phương diện khác là ý thức lực cường hãn của hai người, cũng chính là thần niệm mà người nơi này thường nói.

Sau hơn mười chiêu, Lý Trình Di tăng lực.

Hắn dù sao cũng là cấp độ bát ấn, cho dù chỉ có một cự lực khắc ấn, nhưng bởi vì cơ số huyết mạch bản thân rất lớn, sức mạnh cơ sở lớn, cho nên cho dù bị vây trong ngụy trang, sức mạnh sau khi cự lực tăng cường cũng vượt xa Viên Kỳ.

Ô.

Sức mạnh đỉnh nguyên kiếm đột nhiên trở nên nặng nề, từ bộ dáng mười mấy tấn trước đó, tăng lên tới năm mươi tấn.

Đối với đệ tử bình thường cấp độ như vậy, mười mấy tấn chính là tinh anh. Mà đám người Chiêu Viện cao hơn, cực hạn cũng chính là lực trùng kích trên hai mươi tấn, đây là tốc độ gia tăng sau đó đạt được.

Nhưng điều này đối với Lý Trình Di bây giờ mà nói, tựa như muỗi nhỏ.

Lưỡi kiếm trắng như tuyết tựa như chiến phủ, ầm ầm nện vào kiếm trong tay Viên Kỳ.

Keng!

Lưỡi kiếm trong tay Viên Kỳ bay khỏi tay, sắc mặt kịch biến, chợt lóe lui về phía sau mấy chục mét, xung quanh lục quang

lóe ra, lần thứ hai dâng lên tầng tầng lực phòng hộ.

Đây tựa hồ là kiếm kỹ đặc thù hắn tu hành.

Nhưng vô ích.

Đỉnh nguyên kiếm trong tay Lý Trình Di chém thẳng về phía trước.

Bốp.

Lực trường tầng tầng bị chém ra, lực trùng kích chính xác lên đến đến năm mươi tấn, đối thủ đối mặt với cỗ lực khủng bố như thế, hoàn toàn là nghiền ép.

Xoẹt!

Đỉnh Nguyên Kiếm treo trên trán Viên Kỳ, chợt bất động.

Nhận thua chưa?

Lý Trình Di mỉm cười, thu kiếm.

“Ta thua” Viên Kỳ sắc mặt khẽ biến, đứng lên, từ trên người lấy ra một con dấu ném qua.

Ấn ký ngươi muốn, coi như ngươi thông qua.

Lý Trình Di nhận lấy con dấu, lấy quyển sổ nhỏ trên người ra đóng dấu vào. Phái này coi như đã hoàn thành.

Nhìn Viên Kỳ tựa hồ muốn nói gì đó, hắn thu hồi sổ, trả lại con dấu.

“Bạch Lộc sư điệt Vô Diện Kiếm Phái, bổn môn chưởng giáo chân nhân cho mời. “Tuyết Ưng nữ tử nhân cơ hội ra mặt, hai tay hóa thành cánh lông trắng, nhẹ nhàng hiện ra bên cạnh hắn mấy mét.

“Mời dẫn đường. “Lý Trình Di nhanh chóng lộ ra vẻ tôn kính.

Trong thế giới góc chết này, ở Bàn Quang, chưởng giáo của tứ đại phái đại biểu cho bốn vị cao thủ cường đại nhất thời đại này.

Chương 1030: Tu hành 2

Bốn người không chỉ chống đỡ các loại tai nạn nguy hiểm bên trong Bàn Quang, còn đối kháng nguy cơ Biển Đen bên ngoài tùy thời có thể xâm nhập.

Dựa theo Quỳ Linh ngày thường thỉnh thoảng sẽ tiết lộ ra tin tức, đến cấp độ trưởng lão, liền có thể có tư cách tiếp xúc sự vụ liên quan Biển Đen.

Bất quá nơi này đem biển Đen xưng là Huyền Diệu hải, nhưng hai cái chỉ là xưng hô khác nhau, kì thực chính là một thứ.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di quay đầu nhìn về phía những đệ tử Vô Diện Kiếm Phái còn lại, nhỏ giọng dặn dò bọn họ, liền dưới sự dẫn dắt của nữ tử, nhanh chóng chạy về phía núi tuyết.

Hai người đều có thân pháp tốc độ cực nhanh, Vô Diện Kiếm Phái vốn tu hành chính là tốc độ, Vô Diện Kiếm Quyết trời sinh liền có tác dụng luyện thể, đến tầng thứ ba, cơ bản có thể tương đương với tốc độ của người cải tạo cấp 3 tại Địa Nguyệt, tức ngang với vận tốc âm thanh.

Lực phòng ngự cấp bậc này, kết hợp với năng lực xuất thủ bộc phát và di động của cấp bậc vận tốc âm thanh, cơ bản có thể nói là cách biệt với phàm tục.

Nói cách khác, tùy ý một đệ tử Vô Diện Kiếm Quyết tầng ba, đến Địa Nguyệt, đều là tiếp cận cao thủ quân đội tinh anh cấp 4.

Trong dân gian cũng chỉ có một số người cải tạo tài lực hùng hậu mới có thể chạm đến.

Trong lòng Lý Trình Di đại khái đem thực lực tiến hành so sánh.

Hết thảy dựa theo hệ thống Địa Nguyệt hắn quen thuộc mà tính toán.

Bốn tiểu kiếm lúc trước, ba người còn lại, chính là tương đương với người cấp 3 và cấp 4.

Viên Kỳ vừa rồi, còn lại là tổng hợp đánh giá, ở cấp bậc cấp 4. Nếu cao hơn Tứ Tiểu Kiếm, cái này đại biểu hắn cơ bản chính

là cao thủ xuất sắc trong đệ tử trẻ tuổi của Tuế Nguyệt Môn.

Đều là tứ phái, Tuế Nguyệt Môn không có đạo lý mạnh hơn Vô Diện Kiếm Phái rất nhiều.

Về phần những thứ khác, Lý Trình Di tạm thời chưa từng giao thủ, không thể phán đoán.

Vận tốc âm thanh di động xuống, rất nhanh, hắn liền đi theo Tuyết Ưng nữ tử cùng lên đỉnh núi tuyết, đến trước đại điện của một tòa không có đại môn, bốn phía lọt gió thì đứng lại.

Trong đại điện, một nữ tử yêu diễm mặc thanh bào, khóe mắt nhếch lên, phảng phất vẽ bóng mắt đỏ sậm, khoanh chân lơ lửng, tay cầm phất trần, lẳng lặng nhìn chăm chú vào Lý Trình Di.

Đây chính là chưởng giáo của bổn môn, Thanh Dương chân nhân. "Tuyết Ưng nữ tử thấp giọng giới thiệu.

"Đệ tử Bạch Lộc, bái kiến Thanh Dương chân nhân!"Lý Trình Di không nói hai lời, trước ôm quyền cúi đầu, nhìn cái liền biết, đối phương tuyệt đối là cao thủ cường hãn vượt xa chính mình. Đối với cường nhân bực này, trước bái một lạy cũng không thiệt thòi.

"Bạch Lộc. Trong cơ thể ngươi có huyết mạch Cự Bạch Lộc tộc ta, ngày thường có thể thân cận với Lộc tộc. "Thanh Dương chân nhân sắc mặt bình thản, hai mắt xanh biếc đánh giá Lý Trình Di từ trên xuống dưới.

"Tuổi còn nhỏ, khí tức liền vững chắc như thế, xem ra Vô Diện Kiếm Phái lại xuất ra một đệ tử không tồi, ngươi có biết đại sư huynh các ngươi hiện giờ tại biên cảnh Bàn Quang, ra tay một kiếm chém chết Yêu Vương khét tiếng Xích Hổ Hồng Thâm không?"

"Ngạch đệ tử không biết bất quá đại sư huynh ra tay, tự nhiên mã đáo thành công." Lý Trình Di hôm nay đã có thể xác định Vô Diện Thư Sinh chính là Hoắc Tình Không, đối với đại sư huynh sau này biến thành đại quái vật khủng bố như thế, đánh giá cao thế nào cũng không quá đáng.

“Thế hệ các ngươi thật là hiếm có, Hoắc Tình Không kia xem ra quả thật là nhất phi trùng thiên” Thanh Dương thở dài, trong lòng dâng lên sự cực kỳ hâm mộ nhè nhẹ.

Trong tứ phái cùng lứa này, chỉ có Đinh tấu Hồng Lẫm của Thanh Mục Kiếm Phái, cùng với Nhất Kiếm Tình Không của Vô Diện Kiếm Phái, có thể nói là tuyệt đại song kiêu, chiếu rọi tứ phương.

Hai người đều chưa đến 20 tuổi đã luyện công pháp kiếm quyết của bản môn đến mức có thể so với cảnh giới trưởng lão.

Thực lực tiềm lực mạnh mẽ, mấy ngàn năm chưa gặp.

“Lại nói tiếp, đại sư huynh các ngươi cũng có chút kỳ lạ, Đinh tấu Hồng Lẫm là cốt kiếm trong núi ngàn năm thai nghén ra. Mà Hoắc Tình Không, lại là sinh vào gia đình một đế vương phàm gian từ ngoại vực cách Bàn Quang 1 ngàn năm ánh sáng bình minh, hai người bản tính thần niệm đều cực kỳ thuần túy, một ngàn năm trong tương lai, hẳn là chính là thời đại của hai người bọn họ.”

Lý Trình Di ở phía dưới cũng là lần đầu tiên nghe nói lai lịch của Hoắc Tình Không.

Đầu thai vào đế vương gia sinh ở ngoại vực cách một ngàn năm ánh sáng bình minh cái này nghe hoàn toàn không cùng một đẳng cấp với người bình thường.

Khó trách tư chất khủng bố như vậy.

Nhưng ngươi cũng đừng tự coi nhẹ mình, ở tuổi này, ngươi có thể đánh bại Viên Kỳ, thực lực tiềm lực đã tương đối khá rồi.

Thanh Dương nhìn một bên sáu vị trưởng lão, ánh mắt dừng lại trên người một nữ tử thanh thuần mọc sừng hươu màu trắng.

“Bạch sư muội, hắn chính là huyết mạch bổn tộc của ngươi, không biểu thị một chút?”

Nhìn ra được vị chân nhân này căn bản không quen giả bộ nói chuyện như vậy, ngày thường chính là tính tình rất tùy tiện.

Vừa mở miệng lập tức có chút bại lộ bản tính.

Nữ tử sừng hươu kia khuôn mặt lãnh đạm, từ trong tay áo lấy ra một tảng đá màu trắng rải đầy điểm nhỏ màu vàng, nhẹ nhàng ném.

Tảng đá chậm rãi bay lên, đi tới trước người Lý Trình Di.

Đây là Kim Tinh Ngọc, có thể ngăn cản Thánh Linh Công cắn trả một lần. Lúc cắn trả thì bóp nát là được. Thanh âm nữ tử trong trẻo nhưng lạnh lùng, hiển nhiên bản thân tính tình cũng tương tự.

"Đây chính là thứ tốt! "Thanh Dương vội vàng đưa mắt nhìn Lý Trình Di.

"Đây là linh tính nguyên thai một loại giá trị liên thành, còn không mau cám ơn Bạch trưởng lão! nàng cũng là cự Bạch Lộc nhất tộc xuất thân!"

Đa tạ Bạch trưởng lão ban thưởng bảo vật! "Trên mặt Lý Trình Di tự nhiên toát ra vẻ mừng rỡ.

Hắn bây giờ dự định trước tiên tu hành Thánh Linh Công, thứ này có thể ngăn cản cắn trả, tới thật đúng lúc".

Chương 1031: Tu hành 3

"Lại nói tiếp, hiền chất chuyến này, hẳn không phải là vì ấn ký, còn vì tìm kiếm Thánh Anh thích hợp phải không?"Thanh Dương tựa hồ đối với Lý Trình Di cảm thấy tương đối hứng thú, lại mở miệng nói.

Từ giao thủ vừa rồi xem ra, nàng mơ hồ cảm giác, khi đánh bại Viên Kỳ, thiếu niên tên Bạch Lộc này, căn bản không dùng ra toàn lực.

Trên người đối phương, mơ hồ có cảm giác năm đó lần đầu tiên nhìn thấy Hoắc Tình Không.

Khi đó Hoắc Tình Không còn chưa kết ấn, biểu hiện cũng là trung bình.

Sau đó vừa kết ấn, liền nhất phi trùng thiên. Thực lực mạnh đến mức làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

“Đúng vậy. “Lý Trình Di gật đầu.

“Nhân tuyển Thánh Anh, bình thường lấy kẻ cùng hung cực ác, hoặc là yêu thú ký kết khế ước làm chủ. Bản môn bắt giữ không ít yêu thú, trong đó cũng có linh trí chưa mở, nhưng dòng máu cường hãn, ngươi nếu có ý, có thể đi chọn lựa. “Thanh Dương khẳng khái nói.

“Đa tạ chân nhân! “Lý Trình Di mừng rỡ. Điều này giúp hắn bớt phiền toái khi tìm kiếm yêu thú khắp nơi.

Sau khi tiếp xúc với Thánh Linh Công, hắn mới hiểu được, lựa chọn yêu thú làm Thánh Anh, so với lựa chọn người, tốt hơn, thuận tiện hơn.

Bản tính yêu thú phần lớn thuần túy, tu hành Thánh Linh Công càng thêm phù hợp. Công pháp này chính là tâm tư càng nhiều, càng không dễ luyện.

Mà tác dụng phụ phát tác, cũng có thể dùng bản thể ước thúc Thánh Anh, mạnh mẽ áp chế phản kháng.

Nghe được Thanh Dương chân nhân khẳng khái tặng quà, Lý Trình Di trong lòng đại khái phân tích.

“Ác chi hoa phiên bản Thánh Linh Công, phần lớn thời gian là dựa vào hấp thu một nửa công lực Thánh Anh tu hành, để tăng lên tu vi bản thân.”

Phiên bản nguyên bản, còn lại là hoàn toàn dựa vào chính mình tu luyện, đây là hai cái khác biệt lớn nhất, ta có thể hay không kết hợp hai cái ưu điểm đem nguyên bản cải thiện một chút , biến thành loại hình cũng có thể hấp thu công lực Thánh Anh?”

Nguyên bản là không cần Thánh Anh tu hành, bởi vì Thánh Anh chính là để gánh vác hậu quả của tác dụng phụ, chỉ cần trời sinh thể chất tốt, huyết mạch mạnh, khả năng gánh chịu mạnh, liền tốt nhất.

Nhưng nếu như dựa theo phiên bản cải tiến Ác chi hoa….

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên rất nhiều ý niệm.

“Được rồi, ngươi đi xuống đi”.

“Đa tạ chân nhân, đa tạ Bạch trưởng lão, hôm nay tặng, đệ tử xin ghi nhớ trong lòng. “Lý Trình Di rất hiểu chuyện lưu lại lời hứa.

Đối phương bỏ vốn tặng bảo vật, không phải là vì kết cái thiện duyên, sớm đầu tư sao?

“Hiểu chuyện. “Thanh Dương hài lòng lộ ra nụ cười.

Rất nhanh, chờ Lý Trình Di được Tuyết Ưng nữ tử lần nữa mang ra ngoài, nụ cười trên mặt Thanh Dương chậm rãi biến mất.

“Ai à, các ngươi xem Bạch Lộc này thế nào?

Sáu trưởng lão còn lại ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi.

“Huyết mạch Cự Bạch Lộc trời sinh thiên về khôi phục chữa thương, nhưng trên người đứa nhỏ này như thế nào cảm giác có mùi Long mạch?”

Một gã trưởng lão lỗ tai thỏ nhìn về phía lão nhân đầu rồng không nói một lời ở phía đối diện.

“Long huynh, ngươi thấy thế nào?”

Long Đầu nhân thân lão nhân cũng là một trong những trưởng lão, nghe vậy, cũng gật đầu theo.

Huyết mạch trên người hắn tương đối hỗn tạp, nhưng mỗi một đạo huyết mạch đều rất tinh khiết, cấp bậc rất cao, hiển nhiên rất có lai lịch.

“So với Hoắc Tình Không kém không ít, nhưng coi như là thiên tài hiếm có. “Hắn tổng hợp đánh giá.

“Vậy ngày sau thân cận đi lại nhiều. “Thanh Dương chốt lại câu,” Cũng đã lâu không gặp Quỳ Linh, quay đầu mời nàng a tới uống rượu”.

“Vậy phải nhanh lên. Dù sao Thanh Mục kiếm phái có thể phản ứng. “Đồ trưởng lão lỗ tai thỏ hạ giọng.

Thanh Dương chân nhân vẻ mặt kiêu ngạo nhất thời sụp xuống, che mặt không nói gì.

“Nàng rốt cuộc là phạm vào cái quỷ gì thế này, một cái tát dùng sức quá mạnh kia dẫn đến Lao Thập Tử trưởng lão không nghĩ tới mỏng manh như quả trứng, đụng vào liền vỡ.”

…….

Cửa địa lao Tuế Nguyệt.

Lý Trình Di dưới sự dẫn dắt của nữ tử Tuyết Ưng, chậm rãi đi vào thông đạo u ám dưới lòng đất.

Từng tầng từng tầng lực trường lóng lánh các loại quang hoa phòng hộ, gắt gao ngăn cách nơi này với ngoại giới.

Theo bậc thang dài một đường đi xuống, không biết đi bao xa.

Ước chừng hơn mười phút sau, phía trước mơ hồ xuất hiện một cánh cửa đá màu xám xanh biếc.

nữ tử Tuyết Ưng hảo tâm dặn dò: - Từ cửa này tiến vào có thể chọn Thánh Anh mà ngươi muốn xác định.

Lý Trình Di gật đầu.

Đa tạ sư tỷ.

Hắn đi về phía trước đến gần, vừa lúc cửa đá chậm rãi mở ra.

Lập tức sải bước tiến vào trong đó.

Ước chừng hơn nửa canh giờ sau

Lý Trình Di một lần nữa đi ra thông đạo.

Đằng sau hắn là một con sóc nâu cao nửa người.

Đúng vậy, một con sóc hình thể rất lớn, ánh mắt rất hung dữ.

“Ngươi lại chọn nó? “Tuyết Ưng nữ tử sửng sốt, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

“Nó gọi là Hỏa Sơn (núi lửa), ở trong yêu thú huyết mạch coi như mạnh, có một tia khí tức biển huyền diệu, trời sinh khí lực khá lớn, nhưng bản thân nó khởi điểm tương đối thấp, độ tinh khiết khí huyết không phải rất đủ, muốn hay không lại đổi một con khác?”

“Không cần, chỉ cần nó thôi. “Lý Trình Di lắc đầu.

Hắn đã chứng kiến được bộ tộc Sóc đen thông qua tổ chức Viễn Ảnh tại Địa Nguyệt, thực lực của bọn chúng đều rất tốt, con Sóc đen thể hình thật lớn kia khiến hắn ấn tượng không ít. Còn lại không quen thuộc, cũng không dễ nắm chắc".

"Được rồi. "Tuyết Ưng nữ tử gật đầu," Như vậy cuối cùng…."

"Đúng rồi, sư tỷ, ở đây có vườn thực vật không, ta thích nhất thu thập các loại kỳ hoa, không biết có thể cho ta tham quan một chút hay không?"

Hoa thần vị mới nhất của Lý Trình Di lúc này mới hoàn thành tiến hóa, tiếp theo là có thể tuyển chọn tân chủ hoa.

Vừa vặn Tuế Nguyệt Môn tất cả đều là linh thú, đối với trình độ quen thuộc dã ngoại tự khắc vượt xa hắn tưởng tượng.

Cho nên câu hỏi này hỏi rất thích hợp.

Chương 1032: Tu hành 4

Kỳ hoa? Gần đây có suối nước nóng, bên suối bốn mùa như xuân, hoa cỏ đông đúc, ta dẫn ngươi đi.

Bổ sung toàn bộ mười hai hoa thần vị, đạt được quyền hạn cuối cùng, triệu hoán Nguyên Thổ Vương thành hiện thế, đây là con đường tắt để Lý Trình Di có thể tăng cường thực lực trên diện rộng.

Nếu như có thể triệu hồi ra Thiên Diệp quân, Bách Hoa thần tướng. Nhìn Thiên Diệp lúc trước, sẽ biết Hoa Chi đế quốc cường hãn cỡ nào.

Nhưng nếu như trước đó, thực lực bản thân còn lâu mới đủ để khống chế phần sức mạnh này, như vậy sớm triệu hoán bọn họ đi ra, chính là gây họa cho mình.

Dù sao năm đó Nguyên Thổ Hoa đế vương có thế lực cường đại như vậy đều bị diệt tuyệt có thể tưởng tượng được địch nhân của bọn họ cường hãn thế nào

Đang lúc Lý Trình Di được đưa đến vườn thực vật dạo chơi.

Phía bên kia.

Trên biển mây đen mênh mông.

Hoắc Tình Không một mình độc kiếm, tìm kiếm đệ tử mất tích khắp nơi.

Aang!

Đột nhiên một bạch ưng khổng lồ sải cánh dài cả trăm mét, từ dưới bay lên mãnh liệt nhào ra biển mây, mổ về phía hắn với tốc độ cao.

Năm đạo nguyên ấn nhàn nhạt sáng lên chói mắt trên người Bạch Ưng.

Xoẹt!!

Bỗng nhiên một đạo kiếm quang màu xanh bay xuống, nhẹ nhàng xẹt qua thân hình khổng lồ của Bạch Ưng.

Cả người bạch ưng ầm ầm nổ tung, hóa thành vô số huyết nhục lông vũ, rơi tứ tán, đảo mắt liền biến mất ở trong biển mây đen mênh mông.

Hoắc Tình Không thu kiếm, từ động tác chim ưng trắng vừa rồi, hắn tựa hồ có lĩnh ngộ.

Lúc này sợi tơ tình vô hình bên cạnh tự động biến hóa, cải thiện, không bao lâu, thân pháp tốc độ của hắn được cải tiến, di động càng nhanh, tiêu hao trở nên càng ít.

Trường kiếm trong tay, vung lên cũng trở nên nhẹ nhàng hơn, bộc phát nhanh hơn.

“Không hổ là thiên tài tuyệt đỉnh ngàn năm có một của Vô Diện Kiếm Phái!“Đột nhiên xa xa trong biển mây đen, có thanh âm ù ù truyền ra, truyền vào trong tai Hoắc Tình Không.

“Giấu đầu lộ đuôi, cũng không phải là thứ mà cường giả có thể làm. “Hoắc Tình Không ngẩng đầu, nhìn về phía thanh âm.

Chính xác mà nói, đó không phải là thanh âm, bởi vì lời nói kia là trực tiếp xuất hiện ở trong đầu hắn.

“Hoắc Tình Không, vẫn che giấu bản tính của mình, ngụy trang thực lực của mình, rất vất vả đúng không?”

Thanh âm kia một lần nữa truyền đến.

Bùm!

Trong phút chốc một đạo thanh quang từ lưng Hoắc Tình Không bắn ra, hóa thành mưa kiếm đầy trời, bay về phía khu vực hình quạt phía trước.

Thanh quang tàn sát bừa bãi.

Xuy xuy xuy xuy xuy!!

Chi chít kiếm vũ tựa như sao băng, trong chớp mắt liền dọn sạch trống không bầu trời hơn mười dặm phía trước.

Mây đen bị phá vỡ, lộ ra phía dưới tầng sâu hơn vô số sương đen, nhưng vẫn như cũ không có một bóng người.

Kiếm quang màu xanh bay trở về, một lần nữa cắm vào dưỡng kiếm nang của Hoắc Tình Không.

Sắc mặt hắn lạnh lùng, ngưng thần tìm kiếm vị trí đối phương.

"Chậc chậc chậc một kiếm thật mạnh, sợ là trưởng lão Vô Diện Kiếm Phái, cũng không phải đối thủ của ngươi quả thật không hổ là Nguyên Ấn trời sinh."

Sắc mặt Hoắc Tình Không không thay đổi, vẫn lẳng lặng trôi nổi giữa không trung. Lấy Tuệ Kiếm nâng lấy bản thân.

Yêu Đế?

Hắn có suy đoán.

"Bổn tọa nói tiếp, là lúc trước Xích Diên lão tổ chuyển giá công pháp bị phản phệ sinh ra Tử Thể. Thất trọng Thánh Linh Công, bảy loại thánh ý tương dung. Cuối cùng Xích Diên lão tổ rời đi còn định mang ta đi, không ngờ bị ta len lén né tránh.

Thanh âm kia cười to.

"Cho nên? Ngươi tới tìm ta, có mục đích gì? "Hoắc Tình Không lạnh lùng nói.

Xác định thân phận đối phương, hắn cũng không lãng phí khí lực, lấy thực lực hiện tại của hắn, coi như tìm được đối phương, cũng không có khả năng triệt để giải quyết.

"Hắc hắc hắc! "Yêu Đế lại cười to. Thánh Ý căn bản không có khả năng trừ đi triệt để! Thất Ý Thánh Linh Công kia, nếu

muốn chân chính đi tới siêu thoát, ngoại trừ Xích Diên lão tổ ra còn lại đều không thể có được!

"… "Sắc mặt Hoắc Tình Không không thay đổi, hoàn toàn bất vi sở động.

Ngươi bây giờ hẳn là đang thử nghiệm, đem thánh ý và sáng tạo công pháp khác, ngưng tụ thành một trạng thái khác của bản thân. Thất ý hợp nhất một mặt thiện, một mặt ác ha ha ha Hoắc Tình Không, ngươi cũng biết, ngươi đang đi một tà lộ mà không cách nào tưởng tượng, trước nay chưa từng có!!"

"Liên quan gì đến ngươi? "Hoắc Tình Không mặt không chút thay đổi.

"Liên quan gì đến ta? "Tiếng cười của Yêu Đế càng lớn hơn.

Ngươi không phải Xích Diên, Thất Ý Thánh Linh công với ngươi cũng không phải viên mãn không tỳ vết, ngươi nhất định không thể siêu thoát, nhất định sẽ biến thành phiên bản giống như ta.

Hoắc Tình Không không lên tiếng nữa, chỉ trôi nổi giữa không trung, lẳng lặng nghe tiếng cười nhạt dần, đi xa, biến mất.

Thật lâu sau.

Cho đến khi tiếng cười hoàn toàn biến mất.

Hắn mới chậm rãi cúi đầu, đáy mắt hiện lên một tia bạo ngược khó hiểu mà mình cũng không nhận ra.

……

Tháng 6

Lịch lãm của đám đệ tử cuối cùng cũng kết thúc trong hữu kinh vô hiểm.

Lúc ban đầu Lý Trình Di cũng nảy sinh mâu thuẫn với Thanh Mục Kiếm Phái, sau đó liền thuận lợi, hoàn thành việc đóng dấu ấn.

Nhiệm vụ rèn luyện cũng rất đơn giản, đó chính là ở trong một tòa thành nhỏ thưởng thức tất cả đồ ăn vặt bên đường, cũng mỗi ông chủ quán ăn vặt tán gẫu một trăm câu chuyện phiếm.

Nhiệm vụ này đối với Lý Trình Di mà nói, chỉ cần ngụy trang thành thiếu niên du ngoạn bình thường, liền dễ dàng hoàn thành.

Sau khi tất cả kết thúc, hắn cũng bước lên đường trở về.

Chương 1033: Tu hành 5

Chủ hoa thứ mười một, hắn cũng đã tuyển xong, đến cảnh giới hiện giờ của hắn, tuyệt đại đa số hoa ngữ, đều tác dụng không lớn, ngược lại là các loại hoa ngữ có tính khái niệm như tụ hợp chi tâm, trầm mê chi thủ lo hiệu quả càng tốt.

Lại nói tiếp, tuyển chọn hoa ngữ mới chủ yếu là vì phối hợp gia tốc công pháp tu hành.

Lý Trình Di trải qua mấy lần, sau khi trải qua mấy lần bị đại năng áp chế, rút kinh nghiệm xương máu, quyết định cố gắng tu hành, đi theo một hệ thống cho tới đỉnh điểm.

Cho nên, hoa ngữ giúp thuận tiện tu hành, liền trở thành lựa chọn đầu tiên của hắn.

Dù sao, không gian lận, hắn cũng chỉ là sinh viên đại học bình thường, ngộ tính bình thường, tư chất bình thường, toàn dựa vào nghị lực.

Nếu không chút cấp độ này, làm sao có thể ngang hàng với những kỳ tài trời sinh kia?

Gió đêm thổi qua.

Phía dưới cùng của Vô Diện Kiếm Phái là khu sinh hoạt của rất nhiều đệ tử bình thường .

Một đám đệ tử cười cười nói nói tụ cùng một chỗ trao đổi kiếm thuật.

Bọn họ phần lớn tuổi đều tương đối lớn, bởi vì mười năm khảo nghiệm, khiến bọn họ thêm kéo dài chênh lệch với các đệ tử thân truyền

Cho nên vì cân bằng trên dưới, trao đổi tình cảm, kiếm phái quy định, thân truyền đệ tử nhất định phải cách một năm, đi tới ngoại khu cùng các đệ tử bình thường trao đổi giải thích nghi hoặc.

Đương nhiên, nói là giải thích nghi hoặc, kỳ thật là cho các đệ tử bình thường một cơ hội, một cơ hội khiêu chiến đệ tử thân truyền.

Chỉ cần khiêu chiến thành công, là có thể đạt được tư cách thăng lên làm đệ tử thân truyền.

Dù sao tư chất cái loại này, chỉ có thể nhìn xem mặt ngoài, tầng sâu hơn cần thời gian mới có thể chậm rãi hiện ra, tư chất đặc thù một ít thời gian dài rất có thể sẽ không cách nào nhìn thấy.

……..

Lúc này bên ngoài đạo tràng lớn như vậy, một đám đệ tử thân truyền đơn độc ngồi cùng một chỗ, vị trí của bọn họ đặt rất nhiều ghế gỗ bàn gỗ có chút cũ kỹ, một đám người cứ như vậy ngồi ở trên ghế, nhàm chán chờ đợi người thỉnh giáo cùng khiêu chiến.

“Chỉ cần ở chỗ này ngồi đầy một ngày là có thể trở về, cầu cho không ai khiêu chiến với mình”

Một đệ tử trẻ tuổi mắt là màu lam đậm tay chống cằm lười biếng nói.

“Sợ cái gì? Người của Tứ Tiểu Kiếm đều không nói chuyện, có bọn họ tọa trấn, thế nào cũng không tới phiên chúng ta. “Một nữ thân truyền bên cạnh không thèm để ý.

“Lời này có ý gì? “Nam đệ tử mắt thâm lam có chút kinh ngạc.

Bình thường ngay từ đầu sẽ có vài lần khiêu chiến, nhưng phần lớn đều nhắm vào thứ hạng yếu nhất, thời gian còn lại đều là thỉnh giáo, mà thỉnh giáo thôi, tự nhiên chính là nhắm vào mạnh nhất. Mà Tứ Tiểu Kiếm chính là bốn vị lợi hại nhất thế hệ chúng ta, ngược lại là loại trung gian như chúng ta, tới đây chính là bày biện. “Nữ thân truyền tuổi mới mười bốn mười lăm tuổi, nhìn qua tựa hồ cũng tương đối thuần thục. Rõ ràng là đã tham gia sự kiện như thế này không chỉ một lần

‘Có đạo lý! “Nam tử mắt xanh nhất thời gật đầu.

“Trên thực tế, ở trong Bạch y đệ tử, cũng là có xếp hạng tỉ mỉ đối với chúng ta, xếp hạng bình thường là dựa theo tỉ thí trong

kiếm phái, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng, chờ xem kịch là tốt rồi.” nữ thân truyền cười nói.

“Lại nói tiếp, lịch lãm trở về mất tích mấy người kia hiện tại tìm được chưa?” Một tiểu cô nương tướng mạo bình thường, nhưng ánh mắt rất trong trẻo hỏi.

Hai người nghe vậy, đều có chút trầm mặc lắc đầu.

Lịch lãm là có nguy hiểm, không chỉ là yêu thú, còn có một ít hung hiểm cùng nanh vuốt ẩn núp ở chỗ tối, cũng tùy thời tùy chỗ uy hiếp tính mạng những người mới này

Tứ phái cũng không phải là tuyệt đối vô địch, cũng có không ít thế lực ngầm phản đối.

Trong đó thế lực phản diện lớn nhất, chính là tổ chức thần bí tên là Ám Hương, nghe đồn trong tổ chức này, tất cả đều là các phái phản nghịch cùng nội gián tạo thành, thành phần cực kỳ bí ẩn, mơ hồ có liên hệ với yêu thú.

“Lần lịch lãm này ngay cả hai người trong Tứ Tiểu Kiếm cũng bị thương không nhỏ, hai sư đệ mất tích kia sợ là…”

Trong lòng mấy người đều trầm trọng. Không tự chủ được nhìn về phía bốn người ngồi ở chính giữa.

Bạch Lộc, Bạch Hạc, Chiêu Viện, Thu Thần.

Hôm nay xếp hạng đã dựa theo thành tích rèn luyện, điều chỉnh thành như vậy.

Mạnh nhất chính là Bạch Lộc tiếp theo Bạch Hạc, sau đó mới là Chiêu Viện cùng Thu Thần đặt song song.

Bạch Lộc chính là Lý Trình Di, hắn ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, tâm thần yên tĩnh, không ngừng tìm hiểu tầng thứ ba Thánh Linh Công.

Hắn muốn đem kết hợp phiên bảnÁc Chi Hoa, cùng nguyên bản nên cần không ít thời gian cùng tinh lực.

Một con sóc tướng mạo hung ác cường tráng, đang lẳng lặng đứng ở phía sau hắn, hai tay ôm lấy lồng ngực, nhắm mắt dưỡng thần.

“Mấy giờ rồi?”

Lý Trình Di mở mắt, nhẹ giọng hỏi.

Sóc hỏa sơn ngẩng đầu nhìn trời, buồn bực nói.

Bốn giờ chiều.

“Nói cách khác, sắp kết thúc rồi. Chỉ cần đến sáu giờ là có thể trở về. “Lý Trình Di cười nói.

Bạch Lộc sư huynh, tại hạ Định Viễn, ta muốn thỉnh giáo một chút về tốc độ ra tay của Luyện Ngục bên trong Vô Diện Kiếm Quyết.”

Lúc này một cô gái tóc đuôi ngựa khuôn mặt ngại ngùng ôm kiếm đi tới thỉnh giáo.

“Như thế nào tăng nhanh tốc độ ra tay thì phải phối hợp giữa khóa chặt địch nhân cùng động tác lúc.

Lý Trình Di thần sắc ôn hòa dùng ngôn ngữ của mình, đơn giản dễ hiểu giảng giải cho đối phương một lần.

Nữ tử thần sắc bừng tỉnh, lộ ra biểu tình hiểu ra.

Sau đó lại hỏi hai vấn đề Thủy Yên kiếm pháp, nàng mới lưu luyến không rời xoay người rời đi. Thời hạn quy định, mỗi người thỉnh giáo một lần chỉ có mười phút.

Ngay sau đó, tựa hồ là mở ra van, hết người này đến người khác bắt đầu đi lên thỉnh giáo Tứ Tiểu Kiếm vấn đề.

Thỉnh thoảng có người đi lên khiêu chiến, nhưng cũng không phải khiêu chiến bọn họ, mà là cuối cùng vài tên thân truyền.

Chương 1034: Tu hành 6

Lý Trình Di mỉm cười, bất cứ ai tiến lên thỉnh giáo đều bị hắn thoải mái giảng giải. Phương thức sâu sắc, cùng với thái độ thân thiết nhu hòa, rất được đệ tử bình thường hoan nghênh.

Ngồi ở bên cạnh hắn còn lại bốn tiểu kiếm, dự thính hạ thỉnh thoảng vấn đề, có lúc lại cũng được lợi không nhỏ.

“Thật lợi hại” Bạch Hạc thấp giọng tán thưởng, ” Bạch Lộc không hổ là lịch lãm toàn thắng, tư chất cùng ngộ tính này, hắn

là chỉ yếu hơn Tình Không đại sư huynh lúc trước?”

‘Lại nói tiếp, các ngươi có phát hiện không, Bạch Lộc kỳ thật có chút giống với Tình Không đại sư huynh. “Thu Thần nhỏ giọng nói thầm.

“Giống chỗ nào? Hắn làm sao có thể so được với đại sư huynh! ” Đôi mắt đẹp Chiêu Viện tràn đầy khó chịu.

“Đều rất có lực tương tác, đều rất được mọi người yêu thích. “Thu Thần thấp giọng nói.

Nàng chính là loại cô gái ngơ ngác đáng yêu này, khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn lúc này liếc trộm Lý Trình Di từ phía sau, mơ hồ đã có chút mê trai.

Không thể không nói sau khi thuần hóa huyết mạch, ngoại hình hiện giờ của Lý Trình Di cũng không tệ lắm, so với khí chất anh vũ đơn thuần cường tráng trước kia, hiện tại có thể vẻ hoàn mỹ của thiếu niên tuấn mỹ.

Làn da trắng nõn tinh khiết, ngũ quan tỉ lệ càng ngày càng cân xứng hoàn mỹ, trong sự tuấn mỹ mang theo một tia khí chất đặc biệt lạnh thấu xương nhàn nhạt, đó là biến hóa đặc thù sau khi khí tức Ảnh Long Vương cùng bản thể dung hợp.

Trên thực tế hắn lúc này, bản thể đã không còn là người bình thường, mà là lúc trước vì dung hợp võ học Khắc Ấn thứ nhất, mà hoàn toàn thay đổi bản thể Bạch Lộc chính mình.

Nói hắn là cự Bạch Lộc, cũng không chính xác, chuẩn xác mà nói, hắn hẳn là có ngoại hình tạp huyết giữa nhân tộc và cự Bạch Lộc.

Bởi vì trên người hắn những đặc thù của Bạch Lộc kia, đều là vì lừa gạt chân ấn chi linh lúc trước, mà tự mình khống chế để mọc ra.

“Ngươi thì biết cái gì! “Chiêu Viện nhất thời nổi giận. Nàng nhìn không quen nhất chính là Thu Thần càng ngày càng một bộ ngu xuẩn mê trai, còn không biết xấu hổ cùng nàng đặt song song trong tứ tiểu kiếm, quả thực chính là sỉ nhục đối với nàng!

“Như thế nào? Muốn đánh nhau sao? “Thu Thần nhất thời bất mãn.

“Đến đây! Rút kiếm ra! “Chiêu Viện cũng rất tức giận.

Hai nàng lúc này đứng dậy, thân ảnh chợt lóe, liền tìm một chỗ trống, trực tiếp đánh nhau.

Không bao lâu chính là leng keng khi các loại lưỡi kiếm giao kích, hiển nhiên đây cũng không phải lần đầu tiên các nàng giao thủ. Nhìn độ thuần thục, còn có phạm vi cường độ khống chế không để phá hư mọi thứ xung quanh, hai người đều cực kỳ quen thuộc chiêu thức cùng thói quen của đối phương.

Bạch Hạc thấy thế, nhẹ nhàng đẩy Lý Trình Di.

Lại đánh nhau.

“…” Lý Trình Di không nói gì, thính lực của hắn cường hãn, tự nhiên đã sớm biết Thu Thần có chút sùng bái chính mình. Mà Chiêu Viện chẳng biết tại sao, vẫn bất mãn với mình như trước.

Hắn vốn định giả bộ không phát hiện, kết quả bị Bạch Hạc chỉ ra, chỉ có thể quay đầu nhìn qua.

‘Các nàng tự có chừng mực, không cần lo lắng”.

“Nhưng các nàng là bởi vì ngươi mới đánh nhau. “Bạch Hạc bổ sung.

“Thật ra luận bàn nhiều như vậy cũng có thể nâng cao kinh nghiệm thực chiến. “Lý Trình Di vẫn không động đậy.

Bạch Hạc bất đắc dĩ, nhìn một chút bên kia hai người, phát hiện các nàng quả thật có chừng mực, mới lắc đầu không để ý tới.

“Được rồi. “Thừa dịp vừa vặn một người thỉnh giáo kết thúc, hắn nghĩ nghĩ, có chút tò mò hỏi.

“Bạch Lộc ngươi đã qua được tầng thứ ba Vô Diện Kiếm Quyết chưa? Lấy được Thánh Linh công pháp chưa? Hiện tại thế nào?”

“Giữ bí mật. Đợi thi đấu xong ngươi sẽ biết. “Lý Trình Di mỉm cười.

dung hợp tầng thứ ba Thánh Linh Công hắn đã có chút đầu mối, vốn hắn là không có khả năng nhanh như vậy nghĩ ra, nhưng ai bảo hắn nhắm vào tìm kiếm một loại trợ lực đặc thù, giúp cho tiến trình dung hợp của hắn tăng lên trên diện rộng.

Vốn hắn cũng bởi vì năng lực hoa ngữ tài hoa hơn người, đạt được đại lượng kiến thức Khắc Ấn.

Hôm nay lại có hoa ngữ mới tương trợ, nhất thời tăng cường trên diện rộng lĩnh ngộ và hoàn thiện của hắn đối với công pháp.

Lúc này đuổi đi một người thỉnh giáo mới, Lý Trình Di cầm lấy bình giữ nhiệt ống trúc, nhẹ nhàng nhấp ngụm trà nóng trong đó.

Sau đó lực chú ý tụ tập đến ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay mình.

Ở đó, một vị trí hoa mới với ánh huỳnh quang màu vàng nhạt nhẹ nhàng.

Trong màu vàng nhàn nhạt kia, thỉnh thoảng xen lẫn một sợi tơ màu nâu đậm tinh tế tỉ mỉ.

Kỳ dị chính là, một vệt ánh sáng vàng nhu hòa này, cùng hoa hướng dương lúc trước hoàn toàn bất đồng, trong đó mơ hồ lộ ra một cỗ đặc biệt tinh khiết.

Đáng tiếc, nếu là biến chủng dễ tìm một ít thì tốt rồi, quả thực là hoa ngữ hoàn mỹ phụ trợ tu hành Vô Diện Kiếm Phái.

Trong lòng Lý Trình Di cảm khái, tâm thần rơi vào ấn ký mới kia.

Chủ hoa thứ mười một - Tuyết Liên.

“Tuyết liên hoa: thân cỏ, thường sinh ở khu vực sườn núi, thung lũng, khe đá, mép nước ở độ cao so với mực nước biển, vì rất nhiều tộc quần coi là hóa thân tinh khiết của thánh khiết và cứng rắn. Vị đắng, ấm, có tác dụng thanh nhiệt giải độc, tiêu sưng giảm đau, một mức độ nhất định chống ung thư.

‘Hoa ngữ: Thánh khiết (năng lực bị động, không cần sử dụng, có thể thuần hóa tâm linh trên diện rộng, nâng cao chuyên chú, nâng cao 100% ngộ tính, tịnh hóa tất cả tác dụng phụ bất thường về tinh thần)

Chương 1035: Tu hành 7

Tuyết Sơn thánh hoa, đây chính là kỳ hoa mà Lý Trình Di hấp thu được tại Tuế nguyệt môn hơn nữa là phiên bản hoa ngàn năm.

Hắn suy tư thật lâu, tuy rằng bên kia còn có kỳ hoa dị thảo khác, hoa ngữ cũng không kém, nhưng đều không thích hợp bằng Tuyết Liên.

Vấn đề lớn nhất của Vô Diện Kiếm Phái, chính là công pháp dẫn đến khả năng tinh thần dị thường, hơn nữa hắn bây giờ vừa vặn cần dung hợp tự nghĩ ra Thánh Linh Công hoàn toàn mới thích hợp với mình.

Cho nên ngộ tính tăng lên, chuyên chú tăng lên, quả thực chính là mưa đúng lúc.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi hắn trở về môn phái, có thể nhanh chóng đột phá công pháp.

Ngộ tính tăng lên gấp đôi hiệu quả, khiến cho hắn không chỉ tiến bộ về mặt Thánh Linh công thượng mà đối với bất kỳ công pháp tu hành nào, đều có trợ giúp to lớn.

Tác dụng phụ của Thánh Linh Công, đã xác định, hẳn là trong quá trình tu luyện tự nhiên sinh ra, cho nên phiên bản Ác Chi Hoa mới cần Thánh Anh đến tu luyện, sau đó bản thể trực tiếp hấp thu một nửa công lực. Bằng cách này, tất cả các tác dụng phụ đều do Thánh Anh gánh vác.”

“Mà Thánh Anh sở dĩ có thể tu luyện tốc độ nhanh như vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bọn hắn tu hành Thánh Linh Công kỳ thật là đơn giản hóa phiên bản, chỉ bảo lưu hai bộ phận phiên bản, một bộ phận là thân cây sẽ sinh ra tác dụng phụ, một bộ phận là cành cây sinh ra công lực cường hóa.”

……

Ngồi ở vị trí, ý niệm trong lòng Lý Trình Di lóe lên, không ngừng so sánh chi tiết công pháp hai bên.

“Xác định rõ nguyên lý trong đó, ta bây giờ có Tuyết Liên Hoa hỗ trợ, có năng lực tinh lọc đối với dị thường của tinh thần, chỉ cần sửa chữa một chút ở bộ phận thân cây”

Được ngộ tính cường đại hỗ trợ, hơn nữa tinh thần thuần hóa, dẫn đến nội tâm như gương sáng, bất kỳ một tia dị thường nào cũng sẽ bị phát giác trước tiên, loại trạng thái gương sáng này, để cho hắn hiểu được, tác dụng phụ của tinh thần là như thế nào tới.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Rất nhanh, lúc chạng vạng tối, sáu giờ đã tới.

Một đám thân truyền nhao nhao thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Lý Trình Di ngồi ở vị trí, trong đầu vô số ý niệm phương pháp nhanh chóng tính toán đan xen.

Phương pháp tối đa hóa giảm bớt tác dụng phụ, trong đầu hắn đã dần dần thành hình.

Ban đầu Xích Diên lão tổ là bởi vì Thánh Linh công hoàn mỹ phù hợp ý thức lực của mình, cho nên có thể siêu thoát cuối cùng, nhưng chính là như vậy, ông ta cũng lưu lại Thất Ác Yêu Thú trong truyền thuyết.

“Nhưng trên thực tế, kết hợp với nhận thức tổng hợp của nhiều hệ thống thế giới, chỉ cần không ngừng thay đổi thân thể bản thân, thì nhất định sẽ ảnh hưởng ngược lại đến ý thức tinh thần.” Bởi vì bản chất của ý thức là một tập hợp ý chí của vô số tế bào của cơ thể. ”

“Cho nên phiên bản Ác Chi hoa chọn để cho thân thể khác tu hành, gánh vác sự thay đổi này, sau đó hưởng thụ là được” Nhưng con đường này kỳ thật cũng không có khả năng đi đến cực hạn, bởi vì người khác chung quy cùng chính mình không thể hoàn mỹ phù hợp.”

Lý Trình Di lúc này trong lòng tinh khiết như thủy tinh, đem tất cả chi tiết vấn đề chiếu rọi trong đó.

“Mà biện pháp tốt nhất hắn là tìm kiếm một cỗ sức mạnh khác, đi triệt tiêu ảnh hưởng biến hóa sinh ra khi tu luyện Thất Ý Thánh Linh Công.” Đó là cách để đạt được sự cân bằng mới”.

“Tiến lên trong sự cân bằng, thăng hoa trong sự cân bằng”

Đột nhiên Lý Trình Di hồi tưởng lại, chưởng giáo chân nhân Thánh Linh đạo nhân, hắn thường xuyên dừng lại ở nơi lão nhân gia này, chính là Thần Điện trong Kiếm Phái.

Vô Diện Kiếm Phái không phải thế lực tôn giáo, nhưng tại chỗ cao nhất trong đại điện Vô Diện, lại có một Thần Tượng Vô Diện.

Tượng thần không có danh hiệu, không có ngoại hình, chỉ là ngoại hình của một đạo nhân bình thường, duy chỉ không có mặt.

Nhưng Thánh Linh đạo nhân vì sao thường xuyên khoanh chân ngồi ở nơi đó, nghe Quỳ Linh nói, chưởng giáo có đôi khi thăm viếng tượng thần, có khi kéo dài thời gian vài năm.

Ăn ở đều sẽ ở bên trong.

Ý nghĩ này thoáng hiện trong đầu Lý Trình Di.

Hắn đột nhiên dâng lên ý niệm đi tìm chưởng giáo chân nhân thỉnh giáo chỉ điểm.

Năng lực hoa ngữ của Tuyết Liên Hoa, chỉ là một loại bảo hiểm hắn tìm được, dù sao chỉ cần một loại sức mạnh hoa ngữ, sau đó có thể triệt tiêu tác dụng phụ của Thánh Linh Công càng ngày càng khổng lồ hay không, vẫn là một ẩn số.

Cho nên hắn phải tìm được một loại sức mạnh cân bằng mới có thể theo mình trưởng thành.

Rất nhanh, hoạt động giải đáp thắc mắc kết thúc, Lý Trình Di đứng dậy đi lên đỉnh núi.

Hắn hoài nghi chưởng giáo chân nhân tựa hồ cũng nhận ra không đúng, cho nên tìm được một loại phương pháp khác, đối kháng ý thức lực dị thường.

Bạch Lộc. Bạch Lộc!

Phía sau Bạch Hạc lớn tiếng kêu to, muốn thỉnh giáo hắn tinh hoa kiếm pháp, nhưng lúc này Lý Trình Di lâm vào trầm tư căn bản không nghe thấy, thân ảnh lóe lên chớp mắt liền biến mất ở cuối tầm nhìn.

“Bạch Hạc sư huynh, ngày mai chính là một vòng mới nhập môn kiểm tra, khẳng định có mảng lớn người mới nhập môn, cùng đi xem, lần trước liền tìm được vài sư đệ cho làm người hầu cũng không tệ.”

Mấy thân truyền đứng dậy cách đó không xa cười hì hì mời mọc.

Người mới Kiếm phái bình thường chủ yếu lựa chọn từ trong các quốc gia quản hạt, trong đó không ít lần tuyển chọn thất bại, do vậy còn không ít người thất bại lưu lại

Những kẻ thất bại này còn có một lựa chọn khác, chính là trở thành người hầu của đệ tử chính thức.

Người hầu.

Đối với các đệ tử huyết khí mà nói, tác dụng lớn nhất, chính là dọn dẹp, chiếu cố cuộc sống, đồng thời làm ấm giường cùng thỏa mãn nhu cầu sinh lý.

Hiện thực chính là tàn khốc như vậy.

Chương 1036: Tu hành 8

Nếu không những đệ tử này ngày thường ăn, mặc, ở, đi lại cái gì cũng phải tự mình quan tâm, chậm trễ thời gian tu hành thì quá nhiều.

Đối với việc này, môn phái thượng tầng cũng ngầm đồng ý.

Những người thất bại kia càng là không có khả năng có ý kiến, thậm chí còn có thế lực chuyên môn gài gắm người thất bại để tiếp xúc với đệ tử thân truyền có tiềm lực.

Tứ Tiểu Kiếm bây giờ cũng là đến cái tuổi này, cũng nên có người hầu của mình.

Bên này Bạch Hạc động tâm, đi theo mấy sư huynh đệ xem mấy người mới nhập môn thí luyện, những đệ tử đảm nhiệm

cửa ải tuyển chọn người thí luyện, là có quyền lợi ưu tiên lựa chọn người hầu.

Bên kia Lý Trình Di một bước không ngừng, thẳng tắp nhảy lên, xuyên qua từng mảnh kiếm phái lầu các kiến trúc.

Rất nhanh đã tới đỉnh cao nhất đại điện đạo tràng Vô Diện.

Trên đạo tràng, có một lão đạo mày trắng, đeo xà cạp mặc đạo bào xanh đen, lẳng lặng quét sạch lá rụng trên mặt đất.

Một bên cây hòe già thật lớn, theo gió không ngừng rơi xuống mảng lớn lá cây màu vàng.

Cây hòe cành lá xiêu vẹo sinh trưởng, gần như che khuất gần nửa bầu trời đạo tràng.

Sư bá Thanh Viên, Bạch Lộc cầu kiến Chưởng giáo chân nhân, có chuyện quan trọng thỉnh giáo.

Lý Trình Di tiến lên một bước, chắp tay khom người hành lễ.

Chưởng giáo ở bên trong, ông ấy đã biết ngươi sẽ đến, tự mình đi vào đi. ” Lão đạo quét rác dừng lại một chút, cũng không ngẩng đầu bình tĩnh nói.

Vâng.

Lý Trình Di trong lòng nhảy dựng, chưởng giáo chân nhân Thánh Linh đạo nhân, ở trong lòng hắn vẫn là đại danh từ bí hiểm khó lường.

Mặc dù bái nhập Quỳ Linh môn hạ không ít thời gian, nhưng ấn tượng của hắn đối với chưởng giáo tương đối mơ hồ.

Ngẩng đầu nhìn đại điện Vô Diện, Lý Trình Di lại thi lễ với lão đạo quét rác, lúc này mới không nhanh không chậm đi về phía cửa điện.

Vượt qua ngưỡng cửa, bên trong đối diện có thể thấy được, chính là một tượng thần không có khuôn mặt cao lớn màu đen.

Bốn phía một mảnh hắc ám, mơ hồ có thể thấy được trên mặt tường treo một đám mặt nạ mặt người lớn nhỏ không đồng nhất.

Dày đặc chi chít mấy ngàn mặt người, trông rất sống động, tựa như mấy ngàn đôi mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm vào mỗi một người vào cửa.

“Đừng sợ”.

Phía trước tượng thần, một lão đạo dáng người gầy gò, đang khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, đưa lưng về phía cửa lớn.

Bọn họ đều là chư vị sư trưởng bản môn vô số năm qua không thể siêu thoát.

Lão đạo chậm rãi xoay người lộ ra khuôn mặt của Thánh Linh đạo nhân luôn nghiêm túc lãnh đạm.

“Bạch Lộc ra mắt Chưởng giáo chân nhân. “Lý Trình Di cung kính hành lễ.

“Mục đích ngươi tới đây, ta đã biết.” Thánh Linh đạo nhân nhẹ giọng nói, “Lúc trước Tình Không, cũng giống như ngươi, đã sớm phát hiện manh mối.”

Mặt mày ông ta bị ánh nến trước tượng thần chiếu sáng một nửa, còn lại một nửa rơi vào bóng đen, mơ hồ không rõ.

Ta có thể nói không nhiều lắm, vấn đề Thánh Linh Công, con đường của ta cũng không phải chính đạo.

“Xin chưởng giáo chỉ điểm. “Lý Trình Di lại cúi đầu.

Thánh Linh đạo nhân thở dài một tiếng, trầm ngâm một lát.

Có thể Huyền Diệu Thiên Hư Vô Chi Mẫu nguyên thai nhập thể, bao dung hết thảy, hòa tan hết thảy ý cảnh, tiêu tan tàn ý.

Cái gì là Huyền Diệu Thiên Hư Vô Chi Mẫu? “Lý Trình Di truy vấn.

“Nàng bắt nguồn từ Huyền Diệu Hải, nuốt chửng tất cả, hư hóa tất cả, bao dung tất cả, cùng với cự thú Asladuni trong truyền thuyết là căn nguyên chi mẫu.” Thánh Linh đạo nhân giải thích.

“Căn nguyên chi mẫu, lại là vật gì?“Lý Trình Di mày nhíu chặt lại, những thứ này, coi như là hoa ngữ Tài hoa hơn người lúc trước, cũng không chạm đến nhắc tới.

Hơn nữa cự thú Asladuni, đây là cự thần truyền thuyết mà khắc sâu trong kỳ ức của hắn tại Địa Nguyệt.

“Căn nguyên chi mẫu, chính là ngọn nguồn của hết thảy vạn sự vạn vật. Hư vô chi mẫu, đại biểu nàng chính là hết thảy căn nguyên hư vô. Ta đem nó định là tín ngưỡng, chỉ là vì thể ngộ hết thảy ý cảnh cho đến đến cân bằng vấn đề bản thân.” Thánh Linh đạo nhân giải thích.

Lý Trình Di nhất thời sáng tỏ.

Đây là thông qua điều chỉnh trạng thái tinh thần tổng thể của mình, để cân bằng tác dụng phụ dị thường mà công pháp sinh ra.

Tác dụng rõ ràng là có, nhưng xem bộ dáng chưởng giáo, liền biết hắn phải tốn rất nhiều thời gian để thanh lọc tâm thần.

Điều này đối với hắn hiện còn đang bị góc chết dây dưa mà nói, căn bản không có khả năng làm được.

Cho nên, con đường này, căn bản chính là tử lộ.

Nhưng biện pháp điều chỉnh trạng thái tinh thần tổng thể này, lại cho Lý Trình Di một linh cảm hoàn toàn mới.

Hắn ngậm miệng không nói, lẳng lặng đứng thẳng suy tư.

Ước chừng hơn mười phút sau, hai mắt trầm tư của hắn càng phát ra sáng ngời.

Đa tạ chưởng giáo chân nhân giải thích nghi hoặc!

Rốt cục, hắn lần nữa hành lễ, cúi người thật sâu.

“Xem ra ngươi đã hiểu ra. “Thánh Linh đạo nhân nhắm mắt xoay người, không mở miệng nữa.

Lý Trình Di thấy thế, lặng lẽ lui ra sau, rời khỏi đại điện.

Trong nháy mắt đi ra Vô Diện đại điện.

Hắn lập tức đứng bất động.

Thánh Linh Công tầng thứ ba trong nháy mắt bão táp tăng lên.

Ý thức lực của hắn vốn cực kỳ khổng lồ, đặc biệt là sau hai lần Ảnh Long Vương cường hóa thể chất toàn thân, nguyên thần

là tế bào của chúng sinh hội tụ, tự nhiên nguyên thần cũng theo đó tăng lên trên diện rộng.

Chỉ là vẫn không thể chuyển hóa thành tu vi công pháp.

Hôm nay một chiêu xác định lộ tuyến, chuyển hóa cực nhanh, đại lượng ý thức lực bắt đầu nhanh chóng hóa thành sợi tơ tình Tuệ Kiếm cùng Minh Quang của Thánh Linh Công.

Rất nhanh

Chỉ trong vòng 2 phút hắn liền từ nhập môn tầng thứ ba tiến vào viên mãn

Ba phút sau.

Lý Trình Di mở to hai mắt, dung hợp phiên bản Thất Ý Thánh Linh Công, vào giờ khắc này, hoàn toàn đột phá tầng thứ ba, có thể tuyển chọn Thánh Anh tầng thứ tư.

Chương 1037: Tu hành 9

Mà tầng thứ tư, chính là điểm phân giới ngưng tụ nguyên ấn ý thức lực.

Bất kể là Vô Diện Kiếm Quyết, hay là Thánh Linh Công, đến tầng thứ tư, một khi viên mãn, đều sẽ ngưng tụ ra nguyên ấn đặc biệt thuộc về mình. Cường hóa ý thức lực và uy lực kiếm quyết trên diện rộng.

Lúc này một khi đột phá, trong lòng hắn đối với công pháp tiếp theo cũng có suy nghĩ, lúc này hướng đạo nhân quét rác thi lễ một cái, thả người bay lên, nhảy xuống biên giới đạo tràng, bay về phía lầu các Quỳ Linh.

“Đứa nhỏ này hình như là đột phá? “Thanh viên đạo nhân quét rác có chút sững sờ.

“Là đột phá. “Thanh âm chưởng giáo từ trong đại điện bay ra.

“Phương pháp điều chỉnh để bù đắp cho tất cả mọi thứ, hắn đã làm chủ nó, giống như Tình Không, tùy thuộc vào cách hắn lựa chọn để đối phó với nó.”

‘Vâng. “Thanh Viên khẽ gật đầu.

Cái gọi là điều thần pháp, kỳ thật chính là hư cấu một cái xác không tượng thần, ở sâu trong nội tâm của mình.

Sau đó đem hết thảy phẩm chất, năng lực mình cần, đều giao cho nó, sau đó từng bước một từ bên ngoài tìm kiếm thực tế bổ sung vào.

Để cho nó dần dần từ vỏ rỗng, biến thành nguyên thần thật sự.

Nguyên, tức là bắt đầu.

Tượng thần hư cấu là tính chất gì, năng lực gì, đều do chính mình quyết định.

Đương nhiên, năng lực tất nhiên là phải có thể hoàn mỹ phù hợp với mình, có thể hoàn mỹ giải quyết vấn đề của mình.

Cho nên, nguyên thần của mỗi người, đều không giống nhau.

Mà đây kỳ thật chính là một phần tinh túy chân chính trong Thiên Diện Kiếm Điển.

Thiên nhân thiên diện, thiên diện nguyên thần!

Không ngừng đắp nặn nguyên thần của mình, thẳng đến khi nó hoàn toàn trưởng thành hoàn toàn, cùng tự thân hòa làm một thể, triệt để giải quyết các loại vấn đề bệnh tật tồn tại trên người mình.

Phương pháp như vậy, kỳ thật tại Địa Nguyệt, tại Midraon, thậm chí trong hiện thực tại kiếp trước của Lý Trình Di, đều có ứng dụng tương tự.

……..

Trong đại điện Vô Diện.

Chưởng giáo Thánh Linh đạo nhân chậm rãi đứng dậy, từ trong góc ô ngăn kéo ngàm lấy ra một bó hương mới, đốt lên, đem cắm vào thần tượng phía trước lư hương.

Vật khảm thần bí trên bề mặt lư hương sáng lên ánh bạc nhàn nhạt.

Một luồng khí tức mát mẻ như gió nhẹ, từ trong lư hương phiêu tán ra, khuếch tán đến bốn phía.

Khí tức này tựa như vật sống, rất nhanh liền bị mặt người trên tường hút vào miệng mũi.

Hết thảy lại trở về bình tĩnh.

Thánh Linh đạo nhân xoay người, tựa như tiên tri, nhìn ra ngoài cửa.

Cửa lớn lần nữa chậm rãi bị đẩy ra.

Một thanh niên tuấn mỹ dáng người thon dài cao lớn, chậm rãi đi tới, ngẩng đầu nhìn về phía ông ta.

"Sư phụ"Thanh niên lưng đeo trường kiếm, cũng không đem Xích Vũ kiếm bản mệnh bỏ vào dưỡng kiếm nang.

"Làm sao vậy? Kiếm tổn hại? "Thánh Linh đạo nhân nhìn thấy thanh niên, sắc mặt nhất thời nhu hòa hơn rất nhiều.

"Ừm, cần chữa trị một chút, lúc chém hai yêu vương Lục Ấn, dùng sức quá lớn. "Thanh niên đó là Hoắc Tình Không mới từ điểm đóng quân ở biên cảnh trở về.

"Cứ để đó, lát nữa ta sẽ giúp con chữa trị. "Thánh Linh đạo nhân mỉm cười nói.

Ông ta dừng một chút, mở miệng đang muốn dặn dò chuyện bên Yêu tộc, đột nhiên ánh mắt ngưng trệ.

Con lại đột phá rồi!?

Trong lời nói của ông ta có loại kinh hỉ không kìm nén được.

"Vâng. "Hoắc Tình Không khẽ gật đầu, mỉm cười. Không phụ kỳ vọng, hiện giờ đã chính thức vượt qua tầng thứ nhất Thiên Diện Kiếm Điển. Nguyên Thần Kiếm cũng đã kiến tạo xong".

"Hạch tâm Thiên Diện Kiếm Điển, kỳ thật chính là lấy cảm ngộ, cảnh giới, tri thức mà tự thân sở hữu để hư cấu ngưng kết ra một thanh nguyên thần kiếm hình thuộc về mình, sau đó từng bước một bổ khuyết đến cực hạn.

Đối với Vô Diện Kiếm Phái, ý thức lực có thể trực tiếp thực thể hóa can thiệp vào hiện thực thì bọn họ lấy ý thức hư cấu nguyên thần kiếm hình, uy lực của nó sẽ vượt xa Tuệ Kiếm tầng thứ thấp.

Thánh Linh đạo nhân mở hai tay ra, trong lúc nhất thời tinh thần thoải mái, ngay cả lúc trước bị công pháp cắn trả cũng yếu bớt không ít.

Trong tu sĩ tứ phái, Thiên Diện Kiếm Điển có sức sát phạt hàng đầu.

Mà Hoắc Tình Không tư chất cũng đồng dạng là đi theo con đường cực hạn sát phạt, cứ tiếp tục như vậy, trăm năm đại kiếp nạn nhất định có thể có hi vọng vượt qua!

"Vi sư bị cắn trả càng ngày càng nặng, hiện giờ phần lớn thời gian đều cần đứng ở Thần Điện, lấy tu hành áp chế Nguyên Thần cắn trả."

Còn lại sáu người trưởng lão, cũng phần lớn đã đi tới cực hạn của mình, nếu muốn tiêu tan kiếp khí càng ngày càng mạnh, nhất định phải đạt tới Thiên Diện Kiếm Điển tầng thứ năm trở lên, xem ra, ngươi nhất định có thể trong vòng hai mươi năm, bước vào cảnh giới này, đến lúc đó trăm năm đại kiếp nạn, có thể lại kéo dài ngàn năm!" Thánh Linh đạo nhân hăng hái nói.

"Đệ tử nhất định không phụ lòng! "Hoắc Tình Không ôm quyền khom người, cao giọng nói.

- Nhớ kỹ, đi ra ngoài nhất định phải cẩn thận, hy vọng tương lai của bổn môn sẽ toàn bộ ký thác trên người ncon, cần tài nguyên dược vật gì, chỉ cần mật khố có, tự mình tùy ý lấy dùng". Thánh Linh đạo nhân dặn dò

"Vâng. "Hoắc Tình Không gật đầu.

Buông Xích Vũ kiếm xuống, hắn lại cùng sư phụ hàn huyên một hồi, mới xoay người rời khỏi đại điện.

Dọc theo đường trở về chậm rãi đi về phía trước, nửa đường tất cả môn phái đệ tử gặp được hắn, đều cung kính nhượng bộ đường, hướng hắn hành lễ cúi đầu.

"Nhìn bên kia kìa, là đại sư huynh!"

"Đại sư huynh mạnh nhất!"

Yêu tộc căn bản không thể nào là đối thủ của Đại sư huynh! Không hổ là thiên tài mạnh nhất ngàn năm có một của Vô

Diện Kiếm Phái ta!

Từng âm thanh non nớt từ xa xa bí mật truyền vào tai Hoắc Tình Không, mặc dù các sư đệ sư muội thì thầm, nhưng tu vi của hắn quá cao, đều có thể nghe được.

Chương 1038: Ngã rẽ 1

Trên mặt Hoắc Tình Không vẫn giữ nụ cười nhu hòa, một đường đi về phía trước, thỉnh thoảng sẽ chỉ điểm cho các sư đệ sư muội tiến lên thỉnh giáo một chút.

Đại sư huynh!

Đột nhiên một tiểu sư muội tầm 12, 13 tuổi, da trắng bóc, mặt có chút hơi mập tiến đến trước người hắn

"Là muội, Chiêu Viện!"

Chiêu Viện, một trong tứ tiểu kiếm, kỳ thật từ khi còn rất nhỏ đã tiếp xúc với hắn, Chiêu Viện khi còn là trẻ sơ sinh, có đôi khi sư phụ không rảnh mang nàng, sẽ đem đặt ở lầu các chưởng giáo.

Chưởng giáo bởi vì quanh năm đứng ở thần điện, vì vậy lầu các chỗ ở cũng chỉ có Hoắc Tình Không cùng mấy người hầu ở.

Vì thế đương nhiên, Tiểu Chiêu Viện liền thường xuyên ở cùng một chỗ với hắn.

"Sao vậy? Viên Viên. "Hoắc Tình Không đưa tay xoa xoa khuôn mặt mập mạp của Chiêu Viện.

"Ngược lại không có chuyện gì lớn, chỉ là có người luôn nói xấu đại sư huynh, muội cùng nàng ta tranh cãi, tranh cãi không xong liền đánh nhau, kết quả, thua hai chiêu." Chiêu Viện chu miệng rất là không vui.

"Không sao, buổi tối ăn cơm xong, chúng ta vào trong sân luyện kiếm một hồi, ta dạy muội một tuyệt chiêu, lần sau nhất định có thể thắng." Hoắc Tình Không ôn nhu xoa xoa tóc nàng.

"Thật sự có thể sao, sẽ không làm ảnh hưởng đến huynh chứ?" Chiêu Viện hai mắt sáng ngời, lộ ra khát vọng cùng thần sắc lo

lắng.

“Không có việc gì. Chỉ là chiêu thức rất đơn giản, không mất bao lâu. “Hoắc Tình Không mới nói xong, đột nhiên ngực đau nhói.

Công pháp cắn trả hắn có thể áp chế giải quyết, nhưng đúng như lời Yêu Đế nói, bản thân công pháp phù hợp chính là Xích Diên lão tổ, mà những người khác, bất kể là ai, chỉ cần tiếp tục tu hành, đi tiếp, tu vi càng cao, mâu thuẫn cùng điểm xung đột liền càng nhiều, sinh ra thứ không hài hòa sẽ càng ngày càng mạnh.

Cùng Chiêu Viện vừa đi vừa nói chuyện, sắc mặt hắn vẫn mỉm cười, nhưng ngực quặn đau lại càng ngày càng nặng.

Phải nghĩ biện pháp giải quyết cùng ngăn chặn cắn trả.

Cái gọi là cắn trả, kỳ thật chính là hắn không dùng Thánh Anh để tiết ra ngoài bảy loại ác ý.

Từ rất sớm, hắn liền lĩnh ngộ rõ ràng, mượn Thánh Anh tiết ra ác ý, phương pháp này cũng không thể hoàn toàn giải quyết công pháp cắn trả.

Ngược lại còn có thể dẫn đến Thánh Anh biến hóa, từ đó thoát ly tự thân nắm giữ.

Cho nên, hắn lựa chọn, mạnh mẽ áp chế ác ý trong cơ thể, đem ngưng tụ thành bảy thanh ác kiếm.

Ý thức lực bình thường ngưng tụ chính là Tuệ Kiếm bình thường.

Nhưng ác ý ngưng tụ, cũng là bảy thanh kiếm tà dị dung nạp toàn bộ ác niệm tích lũy của hắn

Vốn hắn cho rằng mình có thể áp chế đến khi Nguyên Thần Kiếm đại thành, sau đó lấy Nguyên Thần Kiếm chém ngược bảy thanh kiếm, viên mãn tự thân. Đáng tiếc không nghĩ tới mới đến Thiên Diện Kiếm Điển tầng thứ nhất, hắn liền có chút ức chế không được.

Đau đớn càng ngày càng mạnh, một khắc không ngừng, nếp nhăn trên lông mày Hoắc Tình Không cũng càng ngày càng

chặt.

Bên người Chiêu Viện líu ríu thanh âm phảng phất dần dần rời xa, trở nên có chút không cách nào nghe rõ.

Trở lại chỗ ở, cáo biệt tiểu cô nương, nhà gỗ công hiệu đặc thù, giúp hắn lần nữa ngăn chặn bảy thanh kiếm xao động trong cơ thể.

Ngồi bên cửa sổ, nhấc bút lên và nhúng nhẹ vào mực.

Hoắc Tình Không nhìn tờ giấy trắng trải ra trước mặt, trong đầu lại nhớ tới lời Yêu Đế nói lúc trước.

Tim lại bắt đầu đau, bảy luồng khí tức kỳ dị không ngừng chạy trong lồng ngực hắn, so với lúc trước, bảy luồng khí tức này không chỉ khiến hắn cảm thấy đau đớn, mà thậm chí còn bắt đầu cố ý chém đứt nguyên thần kiếm bản mệnh mới ngưng tụ của hắn.

Đinh đinh đinh.

Thanh âm rất nhỏ chỉ có hắn có thể nghe được, vang lên bên tai Hoắc Tình Không.

Hắn vừa mới đột phá Thiên Diện Kiếm Điển Nguyên Thần Kiếm, vốn là vững chắc cho tu vi, nhưng khi va chạm với Thất Ác Kiếm chém xuống, dĩ nhiên mơ hồ bắt đầu tái hiện vết nứt, tu vi bắt đầu rút lui.

“Tình Không, con là hy vọng tương lai của bổn môn!” Giọng nói của sư phụ lại vang lên bên tai.

“Vốn vi sư cho rằng khó thoát kiếp số, lại không nghĩ tới gặp con ta hi vọng con trong vòng hai mươi năm đạt tới tầng thứ năm”

“Tình Không ca ca, mẫu phi gần đây lại được phụ hoàng ban thưởng. Tất cả là bởi vì ca ca ở Kiếm phái càng ngày càng tốt. “Đây là thanh âm của hoàng muội.

“Qua một thời gian tứ phái thi đấu, phần thưởng vị thứ nhất lần này là Thiên Ti Tằm Thuế, là bảo vật có thể trợ giúp sư phụ chống lại tĩnh tâm cắn trả, bây giờ tình huống sư phụ

tương đối không ổn, xin sư huynh nhất định phải lấy được!" Tiếng của sư đệ vang lên

Từng đạo thanh âm không ngừng chồng lên nhau, khiến bút trong tay Hoắc Tình cũng bắt đầu run nhè nhẹ.

"Thống khổ sao? "Đột nhiên một thanh âm tà dị vang lên bên tai hắn.

!!? "Hoắc Tình Không mạnh mẽ hạ bút, ở trên giấy trắng chấm mạnh một điểm đen.

Đây là thanh âm của Yêu Đế!!

Hắn làm sao có thể!?

"Một tia phân thần mà thôi, không cần ngạc nhiên như thế. Thế nào? Nghĩ kỹ chưa? Sai lầm lớn nhất của lão già Xích Diên chính là mạnh mẽ phân ra ác ý thuần hóa bản thân. Thật tình không biết, thiện ác vốn không có biên giới, ác đồng dạng cũng là một phần bản tính.

Yêu Đế cười khẽ, "Ta nơi này có một pháp môn, tên là Thất Diện Nguyên Thể Pháp, có thể hấp thụ hết thảy ác ý dung nhập vào bản thân, lấy ngộ tính của ngươi, nhất định có thể rất nhanh đạt tới điểm âm cực dương sinh, từ đó bước vào đại viên mãn, dung thiện ác nhất thể, đạt được siêu thoát hoàn mỹ hơn cả Xích Diên."

"Cút! "Hoắc Tình Không hừ lạnh một tiếng. Từ trong lòng đuổi Yêu Đế phân thần, lại dốc lòng định thần tu hành.

Chương 1039: Ngã rẽ 2

Thiên Diện Nguyên Thần của hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được, nhanh chóng khôi phục vết nứt, trở nên vững chắc hơn.

Tốc độ tu hành như vậy, bình thường chỉ có thân truyền cùng tầng phải mất mấy tháng khổ tu mới có thể đạt tới.

Hắn chỉ tốn vài hơi thở.

……..

Trong lầu các Quỳ Linh.

Trong phòng Lý Trình Di ở.

Đây là huynh đệ của ta!

Sóc Hỏa Sơn chỉ vào sóc đen cao lớn cơ bắp càng thêm rắn chắc hữu lực, lỗ mãng giới thiệu.

Nó gọi là Hỏa Hỏa!

“Ừ. “Lý Trình Di vuốt cằm, quan sát hỏa hỏa mới được Hỏa Sơn gọi tới.

Hai đứa đều là một tộc quần, tu vi Hỏa Sơn, dựa theo yêu thú để phân chia, hẳn là bốn ấn, cũng chính là bốn lần thăng hoa.

Yêu thú khác với Nhân tộc, bọn chúng thăng hoa khắc ấn đều là cố định, xác thực mà nói, yêu thú tăng lên, được xưng là tiến hóa.

Bọn chúng không thể giống nhân loại đồng dạng có thể tùy ý thay đổi khắc ấn lộ tuyến, nhưng chỗ mạnh của bọn chúng là mỗi một lần tiến hóa khắc ấn, thứ đạt được còn nhiều hơn nhân loại một chút.

Hỏa Hỏa tu vi là tam ấn, kém một chút, nhưng cân nhắc đến hai đứa một tộc quần, dễ câu thông, cái này tính ưu thế.

Hỏa Sơn nhìn như hung ác, kì thực tương đối thành thật, ở chung trong khoảng thời gian này cũng không tệ lắm.

“Được, vậy thì chọn nó đi. “Lý Trình Di cũng lười đổi yêu thú khác.

Yêu thú khác nhau cần thời gian mài hợp phương thức cũng khác nhau, thay vì tìm yêu thú khác, không bằng chọn hai đứa chúng

“Đa tạ chủ nhân! Hỏa Sơn nhất thời mừng rỡ”.

Chỉ có theo Lý Trình Di về sau, nó mới hiểu được, chủ nhân của mình khác với những người khác.

Chủ nhân không phải thật sự đem bọn hắn làm nô lệ, cũng không kỳ thị bọn chúng như những người khác mà là rất đương nhiên coi bọn chúng những dị tộc này, trở thành người bình đẳng với mình.

Không chỉ cho ăn uống, còn cho tu hành công pháp! Trả lại tài nguyên tu hành!

Chỉ phải gánh chút tác dụng phụ lúc cắn trả, so sánh với việc cầm yêu thú làm nhà xí cho các tu sĩ thì quả thực chính là một trời một vực

Chính xác mà nói, Hỏa Sơn cảm giác không sai.

Lý Trình Di quả thật không quen coi bọn họ là nô lệ, hắn chỉ coi mình là ông chủ, dùng thái độ đối đãi với thành viên trong team lúc trước để đối đãi với bọn chunugs

Tuy rằng cũng thường xuyên ép.

Nhưng, cái này cũng đủ để cho Hỏa Sơn đối với hắn cảm động đến rơi nước mắt.

Lúc này đã xác định người được chọn, Lý Trình Di đứng lên, ngón trỏ tựa như chậm thật nhanh nhanh điểm lên trán Hỏa Hỏa.

Xì!

Từng đạo ý thức lực vô hình đột nhiên tràn vào trong đầu Hỏa Hỏa.

Trong ý thức lực xen lẫn không ít phương pháp tu hành về Thánh Linh Công. Tất cả đều là Thánh Linh Công sau khi đơn giản hóa.

……

Trong phiên bản Lý Trình Di dung hợp tự nghĩ ra, cắn trả vẫn để Thánh Anh gánh vác, bộ phận công pháp có tác dụng phụ lớn nhất do Thánh Anh tu hành. Và hắn chỉ thực hành phần ít tác dụng phụ nhất.

Chia ra như thế, hắn gánh chịu cắn trả cũng sẽ trở nên cực ít.

Sau đó lại lấy Nguyên Thần Pháp lấy được từ chỗ chưởng giáo, đắp nặn một tôn thần thuộc về mình, dùng cái này để cân bằng nội tâm.

“Tốt lắm, các ngươi trở về đi, nhớ kỹ cần tu hành thêm, nếu ta phát hiện lười biếng sẽ bị phạt.”

Ánh mắt Lý Trình Di lạnh lẽo.

Một đứa bé mới mười hai tuổi theo đạo lý là căn bản không có lực uy hiếp.

Nhưng lúc này hai con sóc Hỏa Sơn cùng Hỏa Hỏa đều cảm giác trong lòng lạnh lẽo, lúc này không dám chậm trễ, khom người đáp ứng.

Rất nhanh, hai bọn chúng lắc người một cái rời đi, đi về phía dưới khu dân cư bình thường.

Người hầu và nô lệ thường sống ở đó.

Để lại Lý Trình Di một mình, ngồi trong phòng, lẳng lặng suy tư về việc thực hiện Nguyên Thần Pháp.

"Nếu như mình muốn đắp nặn nguyên thần, hẳn là chọn dạng thần nào, mới có thể áp chế cùng giải quyết thất ác trên người ta cắn trả?"

Cắn trả và tác dụng phụ, đó là hai thứ. Cắn trả là tai họa ngầm do thất ác lưu lại dẫn đến.

Mà tác dụng phụ, là công pháp không thể hoàn mỹ phù hợp, dẫn đến không phối hợp, do đó không cách nào siêu thoát.

Cái trước nghiêm trọng hơn nhiều, bởi vì thất ác Thánh Anh sẽ chết người.

Mà cái sau nhiều lắm chính là không cách nào đạt tới cảnh giới cao nhất.

Lý Trình Di thắp nến, ngồi ở trước cửa sổ, nhìn trăng sáng bên ngoài bầu trời đêm, trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư.

Góc chết này khác với Góc chết khác, hắn dung hợp các loại tri thức, tầm nhìn khác nhau của hệ thống Biển Đen, do đó cách nhìn nhận vấn đề cũng khác hoàn toàn với các cao thủ kiếm phái khác, tinh tế và thực tế hơn nhiều.

Chưởng giáo chân nhân là lấy hư vô bao dung hết thảy, nhưng cái này kỳ thực vẫn tính là hậu thủ. Và nó khá thô.

Chờ sau khi ác sinh ra rồi mới đi hư hóa bao dung, cho nên chưởng giáo lúc nào cũng cần tu trì thần trí và nội tâm, tịnh

hóa bản thân.

“Như vậy có thể giống như Ác Chi Hoa, triệt để đem ác niệm cũng hóa thành sức mạnh tự thân?”

Lý Trình Di nhớ tới ấn ký của Ác Chi Hoa, lấy hấp thu ác niệm làm nhiên liệu, đốt cháy năng lực hoa ngữ và đắp nặn Hoa Lân Y.

“Thiện ác vốn không nên phân hóa cực đoan, hai cái vốn có thể thay đổi bất cứ lúc nào, nhân tính là một mảnh hỗn độn, thiện cũng tốt, ác cũng tốt, đều là quy tắc đạo đức mà xã hội chúng ta tự mình đưa ra để phân chia.” Đó thực sự là định nghĩa của con người”.

“Bất kỳ sinh mệnh nào, mục đích thiết yếu của tồn tại, chỉ có một.”

“Đó chính là sinh tồn! Tồn tại! tồn tại mãi mãi”.

Vô số tư liệu tin tức hiện lên trong đầu Lý Trình Di.

Chương 1040: Ngã rẽ 3

Mà nếu muốn triệt để xóa bỏ thất ác đem nó hóa thành trợ lực, nhất định phải đem nó một lần nữa nạp về trong bản thể ý thức, khiến nó khôi phục trạng thái hỗn độn.

“Ác là định nghĩa chung về một loại hành vi bất lợi cho quần thể xã hội, nhưng nếu những hành vi, phong cách hành vi, đặc điểm hành vi xấu này, trong một hoàn cảnh và hoàn cảnh thích hợp khác, có thể vừa vặn biến thành hành vi có lợi cho quần thể xã hội hay không?”

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di bắt đầu thử nhắm mắt, ở sâu trong nội tâm tưởng tượng ra một vị thần.

Vô số ý thức lực tựa như sợi tơ, nhanh chóng bện thành một cái vỏ rỗng.

Đó là một hình người cả người mơ hồ, thậm chí ngay cả màu sắc ngoại hình cũng không thể phân biệt.

“Thất ác đổi một loại tình cảnh, có lẽ có thể hóa thành sức mạnh!”

Linh cảm trong mắt Lý Trình Di lóe lên.

“Ác thứ nhất: Cuồng. Thánh Anh - - Lý Sùng Nam.

Nhắm mắt lại, trong đầu hắn cấp tốc phác họa ra một tình cảnh hoàn toàn mới.

Khi con người buông tha mọi thứ, khi tuyệt vọng, khi đối mặt với hủy diệt tuyệt đối, người cuồng ngạo tuyệt đối sẽ không uốn cong sống lưng của mình, nàng sẽ giang hai tay ra đem hết toàn lực phát ra tiếng rống giận tôn nghiêm hướng về phía hết thảy đến địch. Trở thành một tia sáng hy vọng cuối cùng.

Lúc này cuồng, là vì bất khuất!

Trong thoáng chốc, vị thần ở sâu trong ý thức của Lý Trình Di, trên vai chậm rãi mọc ra một cái đầu mới.

Trên khuôn mặt đầu lâu mơ hồ hiện lên một chữ cuồng bằng văn tự Biển Đen. Chữ viết màu đỏ tươi lấp lánh ánh sáng đỏ trong bóng tối.

Mà đồng thời, Lý Trình Di trong cơ thể tiếp theo tu hành nguyên bản Thánh Linh Công, sinh ra cuồng ý nhè nhẹ, nhao nhao bị hấp thu tiến vào bên trong đầu lâu kia, trên khuôn mặt cuồng tự cũng càng ngày càng chói mắt.

Thành công rồi!!

Không kháng cự, không xích mích.

Cuồng Ý thuộc về một trong thất ác, lại cứ như vậy an phận bị tách ra.

Lý Trình Di nhất thời hiểu được con đường của mình đã đi đúng hướng.

Trong lòng hắn mừng rỡ, tiếp tục loại thứ hai thất ác.

“Ác thứ hai: Phản. Thánh Anh - Cự Kình Hải Sa.

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Rất nhanh một tình cảnh mới hiện ra.

“Bị áp bức cực lớn lúc, không người dám can đảm phản kháng, chỉ có thuận theo tiếp nhận áp lực vận mệnh, chỉ có

phản nghịch!” Dám đại kỳ phản kháng, phấn đấu quên mình, không sợ sinh tử! Phản nghịch lúc này, phải vì chính nghĩa!”

Xì.

Nhất thời, lại là một đầu lâu mới, từ mơ hồ không rõ mọc ra trên vai Thần.

Cái đầu này có khuôn mặt mơ hồ, chỉ có một chữ Phản to đùng, huyết hồng chói mắt hiện ra.

Ác thứ hai lúc trước còn cực kỳ không nghe lời, lúc này cũng nhanh chóng hội tụ về phía đầu lâu kia.

Trong lòng Lý Trình Di lại nổi lên vẻ vui mừng, hắn biết, lại thành công.

“Ác thứ ba: Bạo ngược. Thánh Anh: Hỏa Sơn

“Trong loạn thế mạng người như cỏ rác, tặc phỉ hoành hành, tội ác ngập trời, vạn dân sinh ra trong nước sôi lửa bỏng, lúc này nên lấy bạo ngược quét ngang thiên hạ, loạn thế phải dùng trọng điển.” Tái tạo Càn Khôn! Lúc này bạo ngược, là vì thay trời hành đạo!

Trong nháy mắt Lý Trình Di đột nhiên chuyển biến quan niệm, ác ý thuộc về ác thứ ba cũng nhanh chóng chui vào cái đầu thứ ba mới mọc ra trên vai Thần.

Đến lúc này, ba tầng ác ý, toàn bộ bị dọn sạch sẽ.

Mà chữ đỏ trên ba khuôn mặt, cũng dần dần biến hóa màu sắc, từ đỏ tươi như máu, chuyển đổi thành màu trắng tinh khiết.

Màu trắng rất nhanh rút đi, lại biến thành màu trắng bạc mới.

Chữ viết cũng biến thành ba chữ: bất khuất, chính nghĩa, thay trời hành đạo.

Lý Trình Di ngồi ngay ngắn trên ghế gỗ, khuôn mặt đột nhiên lộ ra nụ cười nhè nhẹ.

Tuy rằng chỉ là bắt đầu, còn có không ít tai họa ngầm không triệt để trừ đi, nhưng hắn biết, mình sớm muộn có thể hoàn thiện toàn bộ phương hướng, triệt để kết thúc tai họa ngầm to lớn của Thất Ý Thánh Linh Công.

Lúc này trong đầu hắn sáng láng, nhanh chóng bắt đầu tu hành Thánh Linh Công.

Ý thức lực vừa mới sinh ra trong cơ thể nhanh chóng bị công pháp chuyển hóa thành vài bộ phận.

Một ít hóa thành cơ sở tuệ kiếm, tơ tình, minh quang …..

Một ít thì hóa thành ba loại ác ý khác nhau, hội nhập vào ba cái đầu của Nguyên Thần.

Nhưng lúc này đây, ba loại sức mạnh ác ý, không còn là tai họa ngầm không thể vận dụng, mà ở dưới điều kiện đặc thù, mà biến thành sức mạnh đặc thù có thể dùng nó chém giết kẻ thù bên ngoài.

Từ đó, ý thức lực khủng bố của Lý Trình Di sinh ra tốc độ, rốt cục được phát huy triệt để.

Vô Diện Kiếm Phái giai đoạn trước vì sao đồng dạng chú trọng cường độ, huyết mạch đó là bởi vì căn nguyên ý thức lực nằm ở huyết mạch.

Huyết mạch thể chất càng mạnh, tinh thần càng đủ, có thể luyện ra Tuệ Kiếm , tơ tình, Minh Quang càng nhiều, đây chính là tu vi Thánh Linh Công.

Tương tự, khôi phục càng nhanh, tu hành đồng dạng cũng càng nhanh.

Lúc trước Lý Trình Di bởi vì lo lắng tai họa ngầm, vẫn không dám toàn lực tu hành.

Hiện giờ sau khi xác định phương hướng, hắn hoàn toàn buông lỏng khống chế. Nhất thời ý thức lực cuồn cuộn không ngừng bắt đầu nhanh chóng bị chuyển hóa thành tu vi cùng sức mạnh nguyên thần.

Không có một chút lãng phí.

Với tố chất thân thể khủng bố cùng lực khôi phục của Bát Ấn hiện giờ.

Mỗi một giây tu hành tốc độ, đều có thể so với đệ tử cùng thế hệ mấy trăm lần.

Lúc này hạn chế duy nhất của hắn, chính là tốc độ chuyển hóa thức ăn thành ý thức lực. Theo tu vi nhanh chóng tăng lên, Lý Trình Di cũng bắt đầu cấp tốc tiếp cận tầng thứ tư viên mãn.

Khi tầng thứ tư viên mãn, tổng lượng ý thức lực đạt tới chất biến, liền có thể khiến cho ý thức lần đầu tiên thăng hoa.

Cũng chính là phương diện ngưng tụ ý thức lực khắc ấn.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua thật lâu.

Đợi đến khi Lý Trình Di lấy lại tinh thần, bên ngoài đã sắp hừng đông.

Hắn cư nhiên cứ như vậy bất tri bất giác ngồi một đêm.

Chương 1041: Ngã rẽ 4

"Kết thúc rồi? "Cửa phòng truyền đến thanh âm Quỳ Linh.

Lý Trình Di vội vàng đứng dậy nhìn lại.

"Nương, không phải nương đi điều tra hướng đi của Yêu tộc sao? Sao lại trở về nhanh như vậy?"

Ánh mắt Quỳ Linh mang theo một tia mệt mỏi.

"Bởi vì tra ra kết quả, chỉ là nội loạn Yêu tộc, dẫn đến dư nghiệt tộc quần trốn ra ngoài, giải quyết xong sẽ trở lại.

Đúng rồi, nửa đường còn gặp phải người của Thanh Mục Kiếm Phái, đi tìm Tuế Nguyệt Môn gây phiền toái, nói là một trưởng lão của bọn họ chết ở Tuế Nguyệt Môn, cũng không biết là xảy ra chuyện gì".

Lý Trình Di trừng mắt nhìn, lại nhớ tới năng lực hoa ngữ mới tiến hóa của mình.

Hắn hiện tại càng ngày càng cảm giác được, hoa ngữ chủ yếu của hoa tử vi, hẳn không phải là sức thuyết phục, mà là vận may phía sau kia

"Làm xong việc, liền định trở về ngâm suối nước nóng, nước suối Phong Linh Sơn hàm chứa một tia Phượng Hoàng chân huyết, vừa vặn ngâm có thể tăng tốc độ khôi phục thể xác và tinh thần. Khó có cơ hội, liền trở về mang con cùng đi".

Quỳ Linh xoa xoa huyệt Thái Dương của mình, nhìn ra được nàng thật sự rất mệt mỏi.

“Tăng tốc độ phục hồi thể xác và tinh thần? Thật hay giả? “Lý Trình Di hỏi.

“Đương nhiên là thật, ngâm càng nhiều tính vĩnh cửu tăng lên càng nhiều, đương nhiên, một lần tăng lên hiệu quả tương đối yếu, cần thường xuyên đi. Chỗ đó ngoại trừ đắt một chút thì không có gì xấu”.

Nói đến giá cả, nàng lại bắt đầu mắng chửi đĩnh đạc, nói cái gì bộ tộc Chu Tước chính là lòng dạ hiểm độc, khách hàng cũ cũng không giảm giá, ngày nghỉ lễ cũng không cho chút ưu đãi gì.

Lý Trình Di ở một bên chỉ có thể nghe, đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu vẫn là không có tiền.

Nơi này sử dụng một loại tiền tệ tên là Thạch Tinh, ngoại hình thoạt nhìn chính là từng mảnh tinh thạch bán trong suốt tính chất mềm dẻo.

Màu sắc tinh thạch có đậm có nhạt, mặt trên sẽ khắc những con số khác nhau.

Đây là tứ phái liên hợp phát hành tín dụng tiền tệ, sức mua rất mạnh bình thường một khối thạch tinh có thể đổi một trăm lượng vàng tại phàm tục. Có khi có tiền cũng không mua được.

“Con chuẩn bị cho tốt một chút, đến lúc đó chúng ta cùng nhau ngâm mình, Vân Thần tỷ của con cũng đi.

“Cùng nhau đi á nương?? “Đôi mắt Lý Trình Di nháy mắt ngưng đọng lại.

Quỳ Linh cười nói, “Không có biện pháp, suối nước nóng kia mỗi khi mở một cái chớp mắt, đều cần tiêu hao không ít thạch tinh, nương của con tích góp cũng không nhiều, chịu không nổi lãng phí như vậy. Suối nước nóng này ta cũng là vài năm mới cam lòng ngâm một lần, con nếu trong lòng băn khoăn, đến lúc đó giúp ta chà xát lưng~”

Ánh mắt nàng trở nên tà ác.

“!.!! “Lý Trình Di không nói gì.

Cùng nhau tắm thì thôi khỏi nói, còn muốn chà lưng trong suối nước nóng người ta?

“Ánh mắt kia của con là gì? Suối nước nóng kia không biết bao nhiêu người ngâm qua, bên trong cái gì cũng có, tự mình biết là tốt rồi. “Quỳ Linh lắc đầu.

“Thánh Linh Công con tu hành thế nào? Có cái gì muốn hỏi không? Nương cũng ít có thời gian nguyện ý dạy con”Nàng ngồi vào góc tường trên giường, nhẹ nhàng đập vào đùi mình.

Váy dài màu xanh sẫm từ bên cạnh nàng chảy xuống, lộ ra hai chân thon dài trắng noãn mượt mà.

“Ừ, không có vấn đề gì, con đã luyện thành công tầng thứ nhất rồi. “Lý Trình Di vội vàng nói.

Quá trình tu hành Thánh Linh Công, là từ Tuệ Kiếm, đến tơ tình, đến Minh Quang, từng bước tiến lên phía trước.

Lý Trình Di mới lấy được công pháp không bao lâu, tự nhiên không có khả năng nói ta đã sắp xong tầng 4 rồi.

Hơi chút ngụy trang một chút mới hợp lý, chờ thời gian sau kéo dài, mới nói dối thì hợp lý hơn.

“Vậy là tốt rồi. Bản môn công pháp rất nặng về lực khôi phục, đối với lực khôi phục ý thức lực tinh thần.

Coi trọng chính là không ngừng khôi phục ý thức lực, sau đó luyện hóa thành công pháp tu vi. Cho nên, trong tu hành nhất định phải nhớ ăn uống và nghỉ ngơi, không được tiêu hao thân thể quá mức”.

“Con hiểu rồi! “Lý Trình Di vội vàng gật đầu.

Hiện giờ công pháp tai họa ngầm bị loại bỏ hơn phân nửa, hơn nữa có Tuyết Liên Hoa Hoa ngữ hộ trì bảo hiểm, hắn đã có thể toàn lực chạy nước rút về phía trước.

Trong bát ấn của hắn chí ít ngũ ấn đều là lộ tuyến cường hóa lực khôi phục, luận về khôi phục, hắn thật không sợ ai!

…….

Hai ngày sau.

Hành trình suối nước nóng vốn định, bởi vì môn phái tạm thời có nhiệm vụ cho Quỳ Linh, liền dời sang ngày sau.

Phong Linh Sơn.

Cách Vô Diện Kiếm Phái ít nhất mấy chục vạn km, ở ngoại vực cách xa biên giới, có một dãy núi đặc thù chỉ thuộc về Linh Thú Phượng Huyết tộc, tên là Phong Linh Sơn.

Tất cả Phượng Hoàng huyết mạch sinh vật, đều sẽ tụ tập ở chỗ này, để lẩn tránh bên ngoài thế lực nhòm ngó.

Thời gian lâu dài, chậm rãi, Phượng Huyết linh thú lúc ban đầu, liền thành tiền bối đại năng, liền ở chỗ này lập thân.

Cao nguyên núi tuyết nhấp nhô là cảnh sắc hàng ngày của nơi này.

Nhiệt độ của phiến sơn mạch này thấp nhất có thể đạt tới âm mười mấy độ, đây vẫn là tình huống được cải thiện sau khi Phượng Huyết tộc sinh sống ở đây.

Sâu trong dãy núi Tuyết Sơn.

Ba đạo thân ảnh mơ hồ chợt hiện ra, trống rỗng xuất hiện ở trong rừng tuyết sơn.

Đó là ba người hai nữ một nam do một nữ tử váy xanh cao gầy cầm đầu.

Chính là chỗ này. "Quỳ Linh dẫn đầu ngửa đầu nhìn cửa vào động quật bị tuyết che khuất.

"Nơi này tương đối bí mật, chỉ có khách hàng cũ có thể tìm được, bình thường tu sĩ bọn họ không tiếp đãi, cho nên về sau ngươi nếu muốn lại đây, lần này đăng ký, sau này có thể tự do ra vào."

Chương 1042: Ngã rẽ 5

Quỳ Linh mỉm cười nói, lúc này nàng đơn giản thay đổi thân váy lụa mỏng màu xanh lá cây, eo nhỏ chân dài tôn lên bộ ngực vểnh lắc lư.

Luận dáng người, nàng cơ hồ là cường giả ngực bự nhất mà Lý Trình Di từng thấy!

Ngực phải to gấp rưỡi Trang Di Cảnh, đã có chút vi phạm quy luật vật lý.

Nhưng đối với tu sĩ mà nói, quy luật vật lý nơi này cùng Địa Nguyệt có thể rất nhiều bất đồng.

Còn Vân Thần thì bình thường hơn nhiều, ngực nho nhỏ cơ hồ nhìn không ra, chỉ mặc một váy trắng giống như khăn tắm nhưng cũng không nhú lên được

Nếu như không phải khuôn mặt kia, phỏng chừng không ai có thể nhìn ra nàng là nữ.

Lý Trình Di thở dài, nhìn thấy Vân Thần tỷ tỷ vẻ mặt đờ đẫn che che giấu giấu ngực mình, liền bỗng nhiên nghĩ tới Thải Hồng Đường.

Không biết team bên kia như thế nào, còn có nơi này thời gian lưu tốc cũng không biết rõ ràng, nếu là nơi này ngây ngốc lâu như vậy, trở về thì chu kỳ góc chết đã sớm qua, vậy hắn còn không bằng đừng trở về.

Cho nên, hắn phải tận khả năng trước khi tìm được đường ra, tăng lên thực lực bản thân. Mà Thánh Linh Công và Vô Diện Kiếm Quyết của Vô Diện Kiếm Phái chính là cách tốt nhất.

Đi thôi

Thanh âm của Vân Thần kéo hắn trở về hiện thực.

Vâng.

Lý Trình Di theo sát hai người đã đi phía trước.

Tiến vào huyệt động, uốn lượn xuyên qua, đi thẳng ước chừng mấy phút.

Phía trước mới rộng mở trong sáng, xuất hiện một cửa vào đại sảnh bạch quang sáng ngời.

Trong một huyệt động nguyên thủy hoang vu hỗn độn, đột nhiên phía trước xuất hiện một cánh cửa.

Cánh cửa màu trắng cao ba mét mở rộng, trên cánh cửa có hoa văn đại biểu cho phượng hoàng xa hoa, hiện ra sức nóng nhàn nhạt.

Bên trong cửa là không gian cực lớn tựa như đại sảnh kiểu châu u.

Cửa lớn đi vào, đối diện chính là hai cái thang màu đỏ hình bát tự ngược.

Trong đại sảnh màu trắng tinh khiết đã có mười mấy bóng người thưa thớt tới.

Những người này có một nửa là hình người thuần túy, phần còn lại phần lớn mang theo đặc điểm dã thú hơi lộn xộn.

Quỳ Linh dẫn người tiến vào, nhất thời có vài người trong đám thân thiết chào hỏi với nàng.

Quỳ Linh đã lâu không gặp, lần trước từ biệt Kết Sơn, đảo mắt đã hơn mười năm rồi.

“Quỳ Linh tỷ tỷ vẫn đẹp như vậy, bề ngoài thoạt nhìn cũng không kém chúng ta nhiều lắm, hâm mộ”.

“Lần này tắm cùng nhau đấy, đừng nghĩ chuồn, thắng liền chạy, nào có đạo lý tốt như vậy!”

Một đám nữ tử mỹ mạo tư sắc khác nhau, nhao nhao thân thiết trò chuyện với Quỳ Linh.

Lý Trình Di lại là lực chú ý không ở phương diện này, mà là ánh mắt không tự chủ được rơi vào chỗ rẽ lầu hai, trên sân thượng rộng rãi kia có một thứ đang đứng trên đó.

Trong đại sảnh mơ hồ phiêu đãng nhiệt khí đặc biệt chỉ thuộc về suối nước nóng, cùng với khí lưu huỳnh nhàn nhạt.

Nhưng những thứ đó vào lúc này không thể khiến ai khác chú ý hơn Lý Trình Di

Chỗ bình đài ngã rẽ giống như bạch ngọc, đứng đó dĩ nhiên là một con cự long màu vàng nhạt dài!!

Không phải thằn lằn hai cánh, mà là cự long hình rắn phương Đông chân chính!

Tất cả dấu vết như vảy rồng màu vàng nhạt, râu rồng dài nhỏ, sừng rồng dữ tợn trên đỉnh đầu, vân vân, không chỗ nào không cho thấy, nó chính là một con cự long chân chính hàng thật giá thật!

“Như thế nào? Lần đầu tiên nhìn thấy rồng? “Vân Thần ở phía sau thấp giọng hỏi.

“Đúng là lần đầu tiên nhìn thấy rồng thuần khiết như vậy. “Lý Trình Di gật đầu, nhìn chằm chằm đối phương không chớp mắt.

Hắn trước kia nhìn thấy đều là Ảnh Long gì gì đó, làm sao so được với con rồng trước mắt này tương đương Thần Long Đông Phương chính thống.

Đó là chủ quản suối nước nóng, Kim Vũ Khê tiên sinh. “Vân Thần giới thiệu.

“Hắn là Kim Long chân chính, xuất thân cũng là Thần Long hệ Hải Dương thuần khiết, là một nhánh có thể hành vân bố vũ, ở chỗ này làm việc đã hơn ngàn năm. Dù sao trước kia ta nghe sư phụ nói qua, hắn rất sớm rất sớm làm việc ở chỗ này.”

Bởi vì vảy trên người có thể mở ra, biến thành rất nhiều móc, cho nên hắn luôn đảm nhận vai trò giúp khách hàng treo quần áo và khăn tắm.

Mỗi có một khách hàng đi ngang qua, hắn đều sẽ rất nghiêm túc chúc phúc đối phương, Hải Dương Thần Long nhất tộc chúc phúc, là có xác suất nhất định ảnh hưởng chân thật vận khí.

Nhưng điều này hoàn toàn phụ thuộc vào xác suất, vì vậy. Rất nhiều người coi đây là một lời chúc đơn giản, có tác dụng thì tốt, không có tác dụng cũng có thể thoải mái. ”

“Còn có thể như vậy? “Lý Trình Di không nói gì.

Lúc này bên kia Thần Long Kim Vũ Khê tựa hồ chú ý tới hắn bên này nhìn chăm chú, quay đầu hướng hắn khẽ gật đầu.

Lý Trình Di gật đầu.

Rất nhanh Quỳ Linh bên kia nói chuyện phiếm xong, liền mang theo hai người từ cầu thang đi lên.

Hai cái cầu thang đều hội tụ đến trên chính giữa bình đài, sau đó lại đi lên, mới là lầu hai ngâm suối nước nóng.

Thần Long Kim Vũ Khê chiếm cứ trên bình đài này.

Trên người treo đầy các loại khăn tắm quần áo lộn xộn.

Quỳ Linh đi lên kéo váy dài trên người, cởi áo nhỏ lộ ra, thuần thục đi lên lầu hai.

Cẩn thận trượt.

Thanh âm uy nghiêm của Thần Long thấp giọng dặn dò.

Sau đó là Vân Thần, cũng đi theo cởi ra váy ngoài, lộ ra bên trong nội y, theo sau.

Lý Trình Di đi tới, cởi áo choàng bên ngoài, cẩn thận treo lên một miếng vảy rồng, sau đó ngửa đầu nhìn Kim Vũ Khê ở khoảng cách gần.

Thần Long màu vàng cao hơn mười mét, nhìn gần, quả thật tương đối hoa lệ. Hoàn toàn chính là miêu tả trong thần thoại, uy nghiêm, đẹp, thần thánh.

Mấu chốt nhất chính là, bên cạnh hắn tự nhiên hiện ra một tia mây trắng.

Vân khí kia khuếch tán đến chung quanh đại sảnh, nghiễm nhiên trở thành một máy tạo sương tự động.

Chương 1043: Ngã rẽ 6

“Cẩn thận trượt. “Thần Long vươn một móng vuốt, treo quần áo Lý Trình Di lên vảy của mình. Nghiễm nhiên một bộ thái độ giải quyết việc chung.

Lý Trình Di không nói gì, quay đầu nhìn lại, Quỳ Linh và Vân Thần đều đi xa, hắn mới nhanh chóng đuổi theo.

Suối nước nóng cũng không phải là kiểu mở cửa công cộng, mà là đơn độc mỗi người mở một phòng đơn.

Thuộc về phòng suối nước nóng riêng tư .

Lầu hai, Quỳ Linh trực tiếp đi tới trước quầy có khắc chữ thu ngân, lấy thạch tinh ra, đưa vào.

Phía sau quầy là một con rồng đỏ phương Tây đội tóc giả, trang điểm nhẹ.

Nàng cái đầu không lớn, chỉ có một mét chín, móng vuốt tương đối thuần thục tiếp nhận thạch tinh, chấm chấm nước miếng liền bắt đầu đếm.

Hai cánh dơi lắc lư ở phía sau, có vẻ tâm tình rất tốt.

“Anna, bà chủ của ngươi đâu? Sao hôm nay không thấy? “Quỳ Linh thuận miệng hỏi.

“Bà chủ á~~ đi công tác, nguyên liệu suối nước nóng không đủ, gần đây bên ngoài rất loạn, giống như có đại quái vật đang tìm cái gì đó, rất nguy hiểm, hiện tại mới hơi chút an toàn một chút, cho nên bà chủ thừa dịp hiện tại đang yên ổn, nhanh chóng đi ra ngoài mua đồ rồi.” Hồng Long dùng kẹp âm trả lời.

“Thật là vất vả. “Quỳ Linh có chút tiếc hận, quay đầu lại nói với Lý Trình Di.

Đáng tiếc không nhìn thấy bà chủ, nếu không lần này thu hoạch của con có thể sẽ lớn hơn.

Đúng vậy đúng vậy, bà chủ nơi này chính là Thụy thú cường đại có thể tẩy rửa tâm thần. Người lần đầu tiên gặp, đạt được chỗ tốt cũng không nhỏ. “Vân Thần ở một bên lộ ra biểu tình tương đối đồng ý.

“Ta lúc trước chỉ nhìn thoáng qua, liền một hơi đột phá bình cảnh đã lâu, đạt được tư cách tu hành Thiên Diện Kiếm Điển. “Vân Thần nhớ lại nói.

“Thẻ phòng của các người đây”Hồng Long tiểu thư rất nhanh nhẹn đưa cho ba người ba khối thạch bài đặc chế màu đen, mặt trên khắc một hàng chữ nhỏ:

“Đi đi! Nhanh, hiện tại mỗi một giây đều phải tính tiền! “Quỳ Linh nhận lấy tấm thẻ bài liền vung tay áo lên.

Trong phút chốc lục quang đại tác, bao lấy ba người nháy mắt liền không thấy bóng dáng.

Một lát sau.

Trong một gian phòng ngủ hình khối đơn độc.

Căn phòng toàn thân màu xám, tất cả đều là vách đá thô kệch, mặt đất bị chia làm hai khu vực.

Bên trái cửa vào là một chiếc giường màu nâu mềm mại rất lớn.

Bên phải là một hồ nước nóng rộng rãi hình bầu dục có đường kính chừng năm mét.

Hoan nghênh quý khách, đồ ăn đồ uống đã chuẩn bị xong. Mời hưởng dụng đi.

Trong hơi nóng toát ra từ suối nước nóng, đột nhiên bay ra một đám tiểu nhân chỉ to bằng móng tay.

Bọn chúng có cánh bán trong suốt giống như chuồn chuồn, tướng mạo xinh đẹp, trên người chỉ mặc một tầng lụa mỏng manh, mơ hồ có thể nhìn thấy đường cong xinh đẹp không khác gì nhân loiaj.

“Cám ơn. “Quỳ Linh sảng khoái đi về phía suối nước nóng, kéo áo con một cái, phù phù một tiếng nhảy vào.

“Đó là Ôn Tuyền Tinh Linh, bởi vì quanh năm bị hơi thở suối nước nóng xâm nhiễm, không khí phụ cận cùng gió kết hợp với sương mù suối nước nóng vân vân, thai nghén ra tiểu tiên tử, chuyên môn phục vụ chúng ta ăn uống, sau đó bọn chúng còn có thể làm công việc thanh lý suối nước nóng.”

Vân Thần ở bên cạnh Lý Trình Di giải thích.

Đột nhiên nàng lặng lẽ áp sát, dựa vào Lý Trình Di nhỏ giọng nói bên tai.

“Kỳ thật đều là những tên hết ăn lại nằm, suối nước nóng bẩn như vậy, tất cả đều là bọn chúng lười quét dọn. Đừng thấy bọn chúng hiện tại cười hì hì thái độ rất tốt, lát nữa tiền trả ít, đi ra ngoài còn mắng người ta những lời khó nghe sau lưng.

Lý Trình Di bị nàng tỳ ngực vào người, bất giác lui ra một chút.

Nghe Vân Thần giải thích, trong lòng hắn cũng có chút không nói gì.

“Mau vào đi, đừng lãng phí thời gian! “Quỳ Linh ở trong suối nước nóng vẫy tay với bọn họ.

Vân Thần vội vàng đi lên, cởi quần áo ra, trần truồng nhảy vào.

“Thích! “Nàng nhịn không được kêu to. Sao lại có mùi nước tiểu thỏ vậy?

Nhất định là lần trước ở phòng này là một con thỏ tinh! “Quỳ Linh lười biếng nói. “Phụ cận có thể ở được nơi này, ngoại trừ Tuế Nguyệt Sơn Đồ trưởng lão thì chắc chả còn ai, nàng ta là Nguyệt Thố linh thú ba ngàn năm, được xưng là đệ nhất mỹ nhân Tuế Nguyệt Sơn, nước tiểu cũng có thể dưỡng nhan, không có việc gì.”

Ta còn nghe nói có trưởng lão Thanh Mục Kiếm Phái đặc biệt cầu mua nước tiểu của nàng, một khối thạch tinh một lượng, bất quá phải giao dịch tại chỗ. “Quỳ Linh bổ sung một câu.

“Thật tốt, vậy nàng ta chắc chắn không thiếu tiền chứ? Vân Thần lộ ra vẻ hâm mộ.

Cách đó không xa, Lý Trình Di cũng lặng lẽ xuống nước, ngại nam nữ khác biệt, hắn cách hơi xa một chút.

Nước suối nóng không khác gì nước nóng bình thường. Nhiệt độ khoảng 50 độ. Còn không cao bằng nhiệt độ cơ thể hắn, cũng chính là ở chỗ này hắn còn phải dùng nhiệt độ ở đây làm nguội nhiệt độ cơ thể hắn. Nếu không đã sớm bị người khác phát hiện có gì đó bất thường.

“Đồ Vân Vân là phú bà nổi tiếng của Tuế Nguyệt Môn, đương nhiên là không thiếu tiền. “Quỳ Linh lười biếng nheo mắt lại, lộ ra bả vai trắng như tuyết trên mặt nước, dựa lưng vào vách đá.

“Vậy nước tiểu của nàng ấy, thật sự có tác dụng dưỡng nhan sao? “Vân Thần lại hỏi.

“Không chỉ thế đâu, còn có thể loại trừ độc tố thân thể, cải thiện chất lượng giấc ngủ, chỗ tốt rất nhiều. “Quỳ Linh nhắm mắt lại, thuận miệng hồi đáp.

Phù phù.

Đột nhiên Vân Thần rúc luôn đầu xuống nước, cả người hoàn toàn ngâm ở trong suối nước nóng.

“.”

Quỳ Linh và Lý Trình Di trợn mắt há hốc mồm nhìn nàng ta, người này ở dưới nước còn há mồm dùng sức uống mấy ngụm lớn.

Lý Trình Di không thể hiểu được mạch não của vị sư tỷ này.

Nghe được ngâm trong nước còn có nước tiểu của người khác, hắn cũng đã cảm giác có chút khó chịu. Nhưng vì tăng cường sức khôi phục, hắn nhịn.

Kết quả sư tỷ càng ác hơn.

Chương 1044: Ngã rẽ 7

“Con chạy xa như vậy làm gì, lại đây nào?” Quỳ Linh lúc này mới phát giác con nuôi tựa hồ cách mình có chút xa, đều trốn đến một đầu khác của suối nước nóng.

“Con ở chỗ này, mọi người chen chúc một chỗ không cần thiết, cám ơn nương.” Lý Trình Di cũng không có ý định dựa vào quá gần, dù sao hắn không thật sự coi Quỳ Linh là mẹ của mình, mà phần nhiều là xem như bằng hữu.

“Chẳng lẽ con còn thẹn thùng? “Quỳ Linh sửng sốt, đột nhiên phản ứng lại.

Nàng cúi đầu nhìn dáng người của mình, trên mặt nhất thời lộ ra một nụ cười xấu xa.

“Còn bé tý mà đã thẹn thùng?

“Dù sao đứa nhỏ lớn rồi, có ý thức giới tính của mình. “Vân Thần ở một ngoi lên, nói tiếp. Cái gọi là con gái lớn thì tránh cha, con trai lớn thì tránh mẹ, sư phụ cũng nên chú ý.

“Vậy sao? “Quỳ Linh mở to hai mắt.

“Đúng vậy. “Vân Thần gật đầu.

Bốp!

Đột nhiên Quỳ Linh đưa tay ôm, trong ngực trong nháy mắt liền xuất hiện một bóng người, lại là Lý Trình Di vừa mới ở đối diện!

Nàng không biết dùng thủ pháp gì, thanh quang chợt lóe, nháy mắt liền dời Lý Trình Di từ phía đối diện sang.

“Vậy cho ta ôm con cái cuối cùng nào, sau hôm nay sau này nhất định chú ý!

Quỳ Linh cười hắc hắc nói, vươn hai tay tà ác, nhéo mặt Lý Trình Di một cái.

“Xem này, thằng bé bắt đầu rồi, lần đầu tiến vào trạng thái này, he he”

Lúc này Lý Trình Di đã không còn động tĩnh.

Rõ ràng vừa rồi hắn còn đang nói chuyện với Quỳ Linh, ngay sau đó xung quanh chợt tối sầm.

Hắn tựa hồ tiến vào một loại trạng thái kỳ dị đặc thù.

Bốn phía hắc ám vây quanh hắn, ngay từ đầu còn cảm giác có chút hơi lạnh khi suối nước nóng hơn năm mươi độ, lúc này lại cấp tốc ấm lên.

Nhiệt độ kia rất nhanh tăng vọt tới 90 độ, sau đó một trăm độ, hai trăm độ.

Lý Trình Di dần dần toàn thân càng ngày càng nóng.

Hắn có thể cảm giác được, thân thể làn da tựa hồ có rất nhiều kiến, đang cuồn cuộn không ngừng tiến vào huyết cơ xương cốt của mình.

Loại vật chất ngứa ngáy này, tựa hồ có công hiệu rất mạnh, không ngờ kích thích thăng hoa 5 khắc ấn lực khôi phục trong cơ thể hắn

Cái này đại biểu loại vật chất này, đang tăng cường biên độ đối với phương diện lực khôi phục của thân thể hắn.

“Đây là sự tăng cường vĩnh viễn của suối nước nóng sao?”

Lý Trình Di yên lặng cảm thụ được loại tăng cường này, biên độ không lớn, thời gian cũng không dài, ước chừng vài phút sau, loại cảm giác ngứa ngáy này liền bắt đầu rút đi.

Bóng tối chung quanh tựa hồ cũng bắt đầu chậm rãi sáng lên, rồi biến mất.

Dựa theo tính toán của hắn, nếu như liên tục ngâm hai ba mươi lần như vậy, hiệu quả mỗi lần đều không thay đổi, hẳn là có thể làm cho lực khôi phục thân thể của mình lần nữa tăng lên một bậc thang, thăng hoa một lần. Cũng chính là ngưng tụ một khắc ấn mới về phương diện lực khôi phục.

Nhưng điều này nhất định phải cam đoan mỗi lần hiệu quả đều tốt như vậy, dù sao lần đầu tiên tắm thuốc hiệu quả đều là tốt nhất, sau đó đều sẽ bởi vì thân thể xuất hiện kháng tính, mà xuất hiện suy yếu.

Đang lúc Lý Trình Di muốn rời khỏi trạng thái kỳ diệu này thì tâm thần hắn chợt động.

Chờ một chút, nếu như lúc này, ta vận dụng cái kia một chút, sẽ như thế nào?

Hắn có một ý tưởng bất chợt.

Phải biết rằng, bên trong rất nhiều năng lực hoa ngữ, loại kích thích nhất là năng lực đặc thù mới tăng lên được kia.

Trên lý thuyết mà nói, ở bất kỳ một chỗ nào, năng lực kia đều có thể phát huy tác dụng, chỉ là hiệu quả mạnh yếu khác nhau mà thôi.

Mắt thấy hiệu quả của suối nước nóng sắp biến mất, Lý Trình Di quyết định thật nhanh, thử xem rồi nói sau!

Tay hắn nhẹ nhàng đè ấn ký Ác Chi Hoa, hơi che giấu ánh sáng tỏa ra.

‘Hoa ngữ: May mắn+2.

Năng lực hoa ngữ này hắn chồng lên nhau ba lần cũng vô dụng.

Lần này thử dùng trong suối nước nóng, xem hiệu quả chồng lên nhau có thể đạt tới trình độ nào.

Như thế về sau, cũng có một tham chiếu.

Sau khi Lý Trình Di phóng thích hoa ngữ, rất nhanh chờ mong, chờ đợi hiệu quả phát sinh.

Một phút.

Hai phút.

5 phút.

10 phút.

Không có gì thay đổi xung quanh. Vẫn như cũ, một màu đen

Chờ đã!

Lý Trình Di đột nhiên sửng sốt, không phải dược hiệu của hắn sắp kết thúc rồi sao? Sao còn chưa lui ra ngoài?

Hơn nữa, hắn cảm giác trong thân thể mình có cảm giác tê dại, rõ ràng so với lúc trước vừa rồi mạnh hơn!

Rõ ràng lúc trước đều bắt đầu biến mất.

Trong lòng Lý Trình Di mơ hồ cảm giác, đây chính là hiệu quả của năng lực hoa ngữ.

Hắn lúc này lại nhìn về phía miêu tả năng lực hoa ngữ.

Tay chạm vào cột hoa tử vi, tin tức hoa ngữ mới nhất thời chảy vào trong đầu hắn.

‘Hoa ngữ: Vận may+2 (dưới đáy suối nước nóng có một Xích Phượng viễn cổ có thực lực kinh thiên động địa, vốn cách hai mươi năm thức tỉnh một lần, để tăng thêm tinh túy phượng huyết cho suối nước nóng, nhưng một tia kỳ diệu duyên phận, vào giờ phút này ảnh hưởng đến nàng, khiến Xích Phượng trong chớp mắt không hiểu sao mở mắt ra, nhìn về phía bạn đang ngâm nước nóng. Cho dù tướng mạo của bạn không giống, khí chất cũng không giống, tính cách càng là khác nhau một trời một vực, nhưng bất kể như thế nào, Xích Phượng chính là từ trên người bạn cảm nhận được một tia khí tức hài nhi viễn cổ.)

Lý Trình Di: “.”

Mô tả của hoa ngữ vẫn tiếp tục.

(Một tia khí tức kia, khiến Xích Phượng không kìm lòng được nhớ lại sự ấm áp tốt đẹp khi ở chung với con, tình cảm và duyên phận chồng lên nhau, khiến nàng tự nhiên chảy nước mắt.)

Nước mắt Phượng Vương quý giá, có năng lực khôi phục tăng cường vĩnh cửu cực kỳ mạnh mẽ, giống như duyên phận đang hấp dẫn, hai giọt nước mắt Phượng Vương kia vừa vặn dung nhập vào trong suối nước nóng mà bạn ngâm, lại dưới sự dẫn dắt của duyên phận, trùng hợp thấm vào làn da của bạn, dung nhập vào trong cơ thể bạn, vì vậy, một kỳ ngộ do duyên phận chủ đạo cứ như vậy sinh ra."

"."

Lý Trình Di hoàn toàn im lặng.

Chương 1045: Ngã rẽ 8

Con mẹ nó duyên phận, năng lực hoa ngữ này quả thực tuyệt văn vời!

Hắn cẩn thận đếm, vừa vặn ba lần.

Ba lần duyên phận, tiêu hao hết ba lần vận may hắn tích góp từng tí một.

Thật trùng hợp.

Thì ra đây chính là hiệu quả của năng lực này sao?

Lý Trình Di lần đầu tiên cảm giác được, chỗ kinh khủng của hoa ngữ này.

Lúc trước hắn đã thành công lĩnh hội qua năng lực hoa ngữ này, khi đó là giúp hắn dưới sự truy sát của Tử Thiên Sứ Chi Vương, cứu hắn một mạng.

Hôm nay càng là mạnh mẽ tạo ba lần cái gọi là duyên phận!

'Năng lực này nhất định phải nhanh chóng tăng lên đến đỉnh điểm, hiệu quả quá mạnh mẽ!'

Cảm nhận được nơi này, Lý Trình Di trong đầu chợt lóe, liền nghĩ đến vô số tình huống có thể ứng dụng.

Cho dù là chạy trốn hay là kỳ ngộ, bất kỳ cảnh tượng nào năng lực này đều có thể sử dụng tới, hơn nữa tính bí mật còn cực cao.

Chỉ cần không phải khoa trương như lần này, sử dụng một lần, trên cơ bản tất cả mọi người sẽ cho rằng chỉ là trùng hợp.

Lý Trình Di trong lòng suy tư, nhưng rất nhanh, hắn liền không có thời gian suy tư.

Một vệt màu trắng bạc nhàn nhạt, đang từ dưới chân hắn trong bóng tối chậm rãi thẩm thấu mà vào.

Cái chất màu trắng bạc kia tựa như chất lỏng, vừa tiến vào chỗ hắc ám này, liền nhanh chóng đem bộ phận mặt đất chung quanh đồng hóa thành màu trắng bạc.

Chờ Lý Trình Di phát hiện, tất cả đã không còn kịp rồi.

Một loại băng hàn kỳ dị cấp tốc từ hai chân hắn leo lên trên.

Lạnh như băng, thấu xương, nhưng thân thể hắn lại hoàn toàn xuất hiện dấu hiệu ngược lại.

Làn da nóng bỏng đỏ lên, cơ bắp cùng xương cốt đều phảng phất bị lồng hấp hấp cách thủy, có đại lượng chất lỏng màu trắng bạc giống như bị bọt biển suối nước, tiến vào trong cơ thể của hắn.

Viễn cổ Xích Phượng Phượng Vương, hắn đã từng nhìn thấy ở bên trong điển tịch Kiếm Phái, hình thể to như một tòa sơn mạch như thế này thì nước mắt của Phượng Vương không cần nghĩ cũng biết cực kỳ khủng bố.

Lúc này một lượng lớn chất lỏng trắng bạc đã hoàn toàn bao bọc Lý Trình Di vào.

Vô số vật chất thần bí bắt đầu thấm vào toàn thân hắn, cường hóa năng lực khôi phục vốn đã thăng hoa mấy lần của hắn, thậm chí ngay cả sinh mệnh lực cũng tăng lên

Cũng chính là sinh mệnh của hắn bản thân cũng đã đủ mạnh, nếu không sinh mệnh tăng lên sẽ không theo kịp với lực khôi phục.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Đảo mắt đã hơn một canh giờ trôi qua.

Trong lồng ngực Lý Trình Di, một đạo khắc ấn hình tròn hoàn toàn mới, đang như ẩn như hiện có ý đồ ngưng tụ.

Đồ án khắc ấn kia tựa như một con phượng hoàng xinh đẹp cuộn mình trong vòng tròn, toàn thân màu đỏ nhạt, hiện ra ánh sáng đỏ cùng sức nóng.

Lý Trình Di đã rơi vào yên lặng, đột nhiên mở hai mắt ra, cảm giác ngực thăng hoa chất biến, đã hoàn thành hơn phân nửa, kế tiếp chỉ cần chờ một đoạn thời gian, là có thể tự nhiên đột phá ngưng tụ khắc ấn mới.

Đây là khắc ấn thứ sáu thuộc về lực khôi phục!! Tổng thể khắc ấn thứ chín!

Đến lúc này, lực khôi phục của hắn đã đến trình độ không cách nào tưởng tượng, cho dù là môn phái lúc trước, hay là Vô Diện Kiếm Phái bây giờ, cũng chưa từng nghe nói qua có người lựa chọn phương hướng khắc ấn lực khôi phục thăng hoa nhiều như vậy.

“Nhiều nhất một năm, cái này khắc ấn có thể tự nhiên xuất hiện quả thực chính là niềm vui ngoài ý muốn!” Tâm tình Lý Trình Di rất tốt.

Ngâm suối nước nóng này, lại có thể ngưng tụ một đạo khắc ấn, quả thực giống như tự nhiên nhặt được vàng!

Nhớ lại lúc trước, hắn vì ngưng tụ một cái khắc ấn, có thể nói là hao tâm phí sức, còn muốn mạo hiểm đến cả tính mạng.

Mà hiện tại, một khắc ấn cứ giống như là cho không biếu không dâng đến cho mình.

Nghĩ đến đó khiến Lý Trình Di trong lúc nhất thời trầm mặc.

“Làm sao vậy? Tỉnh ngủ rồi sao? “Thanh âm Quỳ Linh vang lên bên tai hắn.

Lý Trình Di lúc này mới hoàn hồn, hắn lúc này sớm thoát khỏi hắc ám không gian, về tới suối nước nóng.

Và điều quan trọng là.

Hắn hiện tại đang nằm trong lòng Quỳ Linh! Bị bày ra một loại tư thế đang nằm ngửa cho bú!!!

……..

Ai Tiểu Lộc tỉnh rồi này. “Quỳ Linh đang cùng Vân Thần tán gẫu gì đó, cảm giác được động tĩnh, cúi đầu nhìn.

Lý Trình Di bị nàng dùng sức ép, nhất thời bị cả người vùi vào trong ngực, không thể động đậy.

Hắn không dám ngọ nguậy, chỉ có thể thành thật đợi.

“Đứa nhỏ này còn biết xấu hổ cơ đấy. “Quỳ Linh lấy làm lạ,” Mới lớn như vậy đã hiểu nhiều như vậy?”

Suy nghĩ một chút, nàng vẫn buông Lý Trình Di ra.

“Đáng tiếc, vẫn là khi còn bé đáng yêu hơn, hiện tại lớn lên không thuần khiết nữa rồi. Ai à!”

“Trong lòng sư phụ nghĩ gì, mọi người đều biết. “Vân Thần bất thình lình bổ sung một câu.

“Con cảm thấy ta đang suy nghĩ cái gì?“Quỳ Linh nhất thời trừng mắt nhìn về phía nữ đệ tử duy nhất của mình.

“… “Vân Thần nhất thời không dám nói gì.

Kỳ thật tất cả mọi người nhìn ra, Quỳ Linh là muốn nuôi Bạch Lộc giống như một con búp bê

Nàng đang cố gắng để sao cho Lý Trình Di sao cho thật khí chất, phù hợp với nam tính hoàn mỹ trong tưởng tượng của mình.

Đó là niềm vui của việc nuôi con.

Lý Trình Di giãy khỏi vòng tay, trên mặt ít nhiều có chút hồng nhuận, đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc gần gũi với người khác phái như vậy.

“Nương vẫn là cách xa con một chút đi, dù sao con hiện tại cũng lớn rồi. “Hắn nhanh chóng nói.

“Ai! “Ánh mắt Quỳ Linh trong trẻo nhưng lạnh lùng, lúc này khuôn mặt lộ ra vẻ mất mát.

“Con lớn rồi, không để ý tới nương, quá đau lòng!”

“Sư phụ có phải hơi quá rồi không “Vân Thần ở một bên nhịn không được nói.

“A, thế hả? “Quỳ Linh mở to hai mắt chớp chớp,” Nhưng đây là biểu lộ chân tình của ta mà”.

Lý Trình Di không nói gì.

Chương 1046: Ngã rẽ 9

“Bà mẹ này thường ngày ở trước mặt người ngoài là một bộ tư thái lạnh lùng, người chân chính tới gần sẽ hiểu được, bản tính của nàng kỳ thật chính là phiên bản Đại Hùng cấp độ mạnh hơn”.

Đại Hùng chỉ là thỉnh thoảng thích trêu đùa một chút, nhưng Quỳ Linh đó là tương đối thích trêu chọc người.

Tiếp theo Vân Thần lại nhịn không được đâm chọc sư phụ vài câu, bị Quỳ Linh thẹn quá hóa giận đè lại, ngược lại bắt đầu đánh vào mông.

Lý Trình Di quả quyết chịu không nổi, đứng dậy rời khỏi hiện trường.

Cái này nhìn tiếp hắn liền không đạo đức, nếu như hắn thật sự là đứa trẻ con thì chả sao, nhưng hắn là người lớn rồi, nếu là về sau bị Vân Thần cùng Quỳ Linh biết chân tướng

Nghĩ lại cũng cảm giác như sao chổi đâm vào trái đất.

Dù sao chỗ tốt lớn nhất đã lấy được đến tay rồi, chuồn trước thì tốt hơn.

……..

Trong nháy mắt, nửa năm sau khi từ suối nước nóng trở về.

Đại hội tứ phái sắp chính thức bắt đầu, làm tứ đại môn phái thường xuyên có xung đột, lại là người cầm quyền chân chính toàn bộ Bàn Quang.

Tứ phái vì không muốn suy yếu sức mạnh bên mình, lại có thể bày ra thực lực uy hiếp ngoại địch cùng nội gián, đồng thời

còn muốn biến tướng đạt được mục đích tranh đoạt lợi ích với ba phái còn lại.

Liền ước định cứ ba năm tổ chức một lần thi đấu bởi vì ba năm một lần luân hồi, đệ tử mới từ nhập môn, đến chân chính bộc lộ tài năng, phát huy tiềm lực, ít nhất cần ba năm.

Giống như Lý Trình Di thế hệ đệ tử thân truyền này, bởi vì tính đặc thù thân truyền, mặc dù bọn họ phần lớn đều có cơ sở tu hành rất sâu, nhưng cũng cần thời gian ba năm mới có thể chân chính tu hành được công pháp kiếm pháp.

Dưới ánh chiều tà.

Giữa vùng rừng núi bên ngoài Vô Diện Kiếm Phái

Hoắc Tình Không chậm rãi ở tản bộ trong ánh sáng, tu hành rất nhiều, hắn luôn thích một mình ở bên ngoài trang viên của mình tản bộ.

Một mình, yên tĩnh mà an bình.

Chậm chạp.

Một con chim nhỏ mập mạp lông vàng xanh, bay qua đỉnh đầu hắn, đáp xuống một nhánh cây, phát ra tiếng kêu líu ríu.

Hoắc Tình Không dừng bước, vươn tay, nhẹ nhàng tới gần con chim nhỏ.

Phốc xoẹt!

Chim nhỏ dường như tới gần sự vật gì đó hoảng sợ, xoay người vểnh mông lên, vỗ cánh bỏ chạy.

Trong mắt Hoắc Tình Không hiện lên một tia mờ mịt.

Hắn thu tay về, thấy đầu ngón tay mơ hồ có một vệt màu tím đen lóe lên.

Đó là bị cắn trả.

Bị cắn trả đã ảnh hưởng tu vi của hắn, tăng lên càng nhanh, bị cắn trả càng mạnh.

Hoắc Tình vừa động ý niệm, Minh Quang định áp chế ác ý cắn trả.

Minh Quang tu đến trình độ này của hắn, là có thể dẫn dắt ác ý ngược lại, để cho hắn từ trong ý thức lực rút ra, tự thân khôi phục làm sạch

Vô số ý thức lực sau khi được làm sạch, tu vi nhanh chóng ngưng tụ, lắng đọng, tụ hợp.

Nguyên Thần Kiếm lại lần nữa nở rộ huỳnh quang bán trong suốt mới, ý thức lực lại một lần nữa no đủ, đạt tới cực hạn bắt đầu cô đọng thăng hoa.

Vô thanh vô tức, trong lồng ngực áo bào của Hoắc Tình Không không hiểu sao lại sáng lên ánh huỳnh quang.

Một lát sau, một đạo nguyên ấn mới lại hiện ra.

Nguyên thần kiếm thăng hoa, tự nhiên vẫn là tăng lên độ sắc bén cùng lực phá hoại của kiếm.

Từ tốc độ, sức mạnh, lan đến uy lực các phương diện, toàn diện tăng lên.

Đây chính là tầng nguyên ấn thứ hai của Thiên Diện Kiếm Điển.

Cũng là nguyên ấn thứ năm của Hoắc Tình Không. Hắn Tiên Thiên liền có Nhất Nguyên Ấn, sau đó Vô Diện Kiếm Quyết cùng Thánh Linh Công đều tự ngưng tụ Nguyên Ấn, đem nó dung hợp với Tiên Thiên Nguyên Ấn thành một cái Đại Nguyên Ấn.

Hai môn công pháp, đến tầng thứ tư về sau, liền đều có thể mỗi tầng cô đọng một đạo nguyên ấn, thăng hoa một lần toàn thân.

Sau mỗi lần tăng lên một tầng, hắn đều đem Vô Diện Kiếm Quyết cùng Thánh Linh Công Nguyên Ấn dung hợp thành một cái. Cho tới bây giờ hắn không ngừng dung hợp, cũng mới ngưng tụ năm nguyên ấn, nhưng năm nguyên ấn này trên thực tế vượt xa những đơn ấn đồng thế hệ còn lại.

“Thật sự là thiên phú cường đại ha ha ha, lấy tư chất của ngươi, nếu có thể đem toàn bộ ác ý nạp cho mình dùng, sẽ trở thành người có tốc độ tăng lên của thực lực cùng tốc độ nhanh nhất từ trước đến nay!!” Thanh âm Yêu Đế lại vang lên.

Nhưng đáng tiếc, ngươi càng mạnh, bảy đại ác ý cũng càng mạnh! Đó là kết quả của sự không phân hóa" Yêu Đế cười nói.

Chúng nó sẽ sống chết cùng ngươi.

"Ồn ào!" Hoắc Tình Không hừ lạnh, Nguyên Thần Kiếm chém một cái, trong nháy mắt chém xuống thần niệm Yêu Đế.

Không phân hóa thánh anh, tự nhiên sẽ có nhiều hy vọng đặt chân cao hơn so với phân hóa.

Nhưng cũng phải đối mặt với vấn đề lớn nhất - - cắn trả.

Sau khi Hoắc Tình Không áp chế Yêu Đế, một mình xoay người, nhìn ra trang viên màu trắng của mình.

"Ta là thiên tài mạnh nhất Vô Diện Kiếm Phái mấy ngàn năm qua! Là tương lai cứu vớt kiếm phái, là hi vọng duy nhất cho đại kiếp nạn hủy diệt!! Chỉ có ta mới có thể cứu được tất cả, cho nên, bất kể là ai! Cũng không thể ngăn cản ta trở nên mạnh hơn!"

Hắn gánh vác trọng trách hóa giải kiếp khí, trong quá trình này, bất kỳ trở ngại nào cũng chỉ là một ít rèn luyện trên đường đi của hắn, vẫn diệt chính là vận mệnh duy nhất của chúng.

Cuối cùng, hắn chắc chắn đứng ở trên đỉnh, hoàn thành sự nghiệp vĩ đại mà tất cả mọi người không cách nào tưởng tượng.

Hoắc Tình Không cho là như vậy, cũng đang làm như vậy.

Cắn trả cũng tốt, tác dụng phụ cũng tốt, Yêu Đế cũng tốt, hết thảy đều không thể ngăn cản hắn.

Đè xuống sự thô bạo trong đáy mắt, hắn xoay người bước chậm về phía trước.

……

Chương 1047: Tỉ thí tông môn 1

Cuộc tỉ thí tông môn, tổng cộng có 4 phái tham dự.

Sân bãi bình thường là rút thăm đi tới các khu vực khác nhau. Hoặc là chỉ định địa điểm trong nội bộ tứ phái, hoặc là đến

khu vực biên giới đã hẹn công khai.

Phần lớn những sân bãi này đều cần tính phòng hộ bí mật rất mạnh, mà biên cảnh thì có thể tận tình thi triển, không cần lo lắng ảnh hưởng đến người vô tội.

Vô Diện Kiếm Phái, Thanh Mục Kiếm Phái, Tuế Nguyệt Môn, Ngọc Hành Tông, tứ phái sau khi truyền tấn liên lạc, xác định, sẽ cử hành đại hội lần này ở Ngọc Hành Tông.

Đệ tử tham dự đại hội, chủ yếu có hai nhóm, Thanh Anh và Đại tổ.

Hai nhóm được phân chia theo tuổi tác, thực tế là nhóm lớn hơn, và nhóm nhỏ hơn.

Vô Diện Kiếm Phái phái cử ra Đại Tứ Kiếm cùng Tiểu Tứ Kiếm tổng cộng tám người, đi tới tham chiến.

Lần này dẫn đội do trưởng lão Vân Linh dẫn đầu, vài chấp sự hỗ trợ. Cộng thêm đệ tử phụ trợ bên ngoài, tổng cộng hơn hai mươi người. Có thể nói toàn bộ Kiếm Phái thoáng cái liền đi một phần mười nhân số, cực kỳ coi trọng cuộc thi đấu này.

Nghe nói lần thi đấu này phần thưởng theo thứ tự là Thiên Ti Tằm Thuế, cùng cảm ngộ một ngày Thiên Tiệp Bia.

Ngoài cửa núi Kiếm Phái sắp xuất phát, từng con bạch hạc hình thể thật lớn, đang giương cánh phát ra tiếng kêu cao vút.

Nhưng nhân vật chính đi trước lần này cũng không phải chúng nó, mà là một con bạch hạc khổng lồ sải cánh mấy chục mét, cơ hồ có thể phủ bóng lên tất cả mọi người.

Con bạch hạc này tựa hồ cũng không phải là thực thể, thân thể hiện ra nửa trong suốt, đỉnh đỏ cổ trắng, bụng mơ hồ có thể nhìn thấy, có một trường kiếm trắng như tuyết tỏa ra bạch quang, đang lơ lửng trên không quay cuồng.

Hiển nhiên đó mới là bản thể của bạch hạc khổng lồ.

Vân Linh trưởng lão dẫn đội là một người tóc bạc mặt khô, không chú ý dưỡng nhan chút nào.

Một thân áo bào trắng, tay áo bồng bềnh, tóc dài chải chuốt chỉnh tề, đỉnh đầu còn đeo trâm ngọc màu tím tạo hình cành

đào, vẻ ngoài tiên phong đạo cốt.

Các chấp sự lúc này đang sắp xếp đệ tử leo lên lưng Bạch Hạc khổng lồ.

“Cái khác không nói, chỉ cần Vân Linh trưởng lão ra ngoài liếc mắt một cái là có thể làm cho người ta tin tưởng Vân Linh trưởng lão là tiên nhân. “Bạch Hạc ở bên người Lý Trình Di nhịn không được thấp giọng nói.

“Bề ngoài vẫn rất quan trọng. “Lý Trình Di gật đầu.

Ánh mắt hắn không tự chủ nhìn về phía xa xa, nơi đó Quỳ Linh cùng một đám cao tầng tiễn đưa đứng cùng một chỗ, đang hướng hắn gật đầu.

“Đừng cậy mạnh, an toàn quan trọng hơn. “Truyền âm của nàng lặng lẽ bay tới.

Lý Trình Di gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Trên thực tế nhìn chung quanh những thứ này những đồng bối đệ tử, một ấn còn chưa ngưng tụ ra, hắn liền cảm thấy mình tham gia thi đấu chính là khi dễ người, nhưng không có biện pháp, ai bảo phần thưởng quá hấp dẫn như thế.

Thiên Tiệp Bia là một khối di tích thần bia mà tứ phái phát hiện khi thăm dò ngoại vực, trên đó cất giấu rất nhiều đạo pháp ảo diệu, trên cơ bản, chỉ cần là đệ tử có thể đạt được tư cách cảm ngộ, đều từ đó đạt được rất nhiều chỗ tốt.

Điểm ấy, cũng không phải là đạo pháp trên Thiên Tiệp Bia cực kỳ rộng lớn thâm ảo, mà là bởi vì tấm bia đá này căn bản là sống.

Nó có ý thức của bản thân, có thể trả lời tất cả các câu hỏi nghi ngờ của bạn. Đặc biệt là vấn đề thực hành.

Mà ngay cả lúc trước Hoắc Tình Không, cũng đạt được qua một lần tư cách tìm hiểu, lúc đi vào lúc là ba ấn, đi ra sau là bốn ấn. Tăng lên vùn vụt, làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

“Lần này đại sư huynh lại tham gia, phỏng chừng cũng không có gì lo lắng. “Bạch Hạc thở dài.

“Đại sư huynh quá mạnh mẽ. Cùng thế hệ với hắn, quả thực chính là tai nạn. Bất cứ thời khắc nào cũng sẽ bị nghiền ép. “Thu Thần gật đầu theo.

“Sư muội mắt to này hiện tại thay đổi một thân thường phục, tóc buộc lên thành tóc đuôi gà, thoạt nhìn tuy rằng vẫn có chút ngốc như cũ, nhưng thân là một trong tứ tiểu kiếm, nếu có ai thật coi nàng làm kẻ ngốc, đó mới thật sự là ngốc.

Ánh mắt Lý Trình Di xa xa dừng lại trên người Hoắc Tình Không đang nói chuyện.

Không chỉ là hắn, kỳ thật lúc này ánh mắt của tất cả mọi người, cũng không tự giác sẽ rơi vào trên người người kia.

Chỉ cần Hoắc Tình Không ở đây, hắn chính là tiêu điểm chú ý của mọi người.

“Người này sao lại cảm thấy có chút khác biệt? “Lý Trình Di nhìn, đột nhiên nhíu mày.

Bởi vì hắn bây giờ tu hành Thất Ý Thánh Linh Công, là phiên bản bản thân hoàn thiện, trong đó một bộ phận Thất Ác Ý, toàn bộ bị chuyển hóa thành Thất Chính Niệm, dung hợp tiến vào bên trong Nguyên Thần.

Đương nhiên, hắn lúc này tu vi còn chưa tới, mới bắt đầu liên quan đến tam ác ý chuyển thành tam chính niệm.

Nhưng phương hướng đúng, về sau cũng sẽ càng ngày càng hoàn thiện.

……

Năng lực hoa ngữ của Tuyết Liên Hoa tăng gấp đôi ngộ tính, hiện giờ hoàn thiện tương đối nhanh chóng.

Cần Tuyết Liên Hoa hỗ trợ tinh lọc bộ phận ác ý trong nội tâm bản thân, cũng bắt đầu càng ngày càng ít.

Dự đoán tương lai không xa, tuyệt đại bộ phận ác ý, đều có thể bị chuyển hóa thành chính niệm, từ đó hóa thành một bộ phận sức mạnh trong Nguyên Thần.

Từ đó triệt để giải trừ tai họa ngầm.

Nhưng trong quá trình này, Lý Trình Di cũng nhạy bén phát hiện, trong bảy đại ác ý, dường như còn ẩn giấu một thứ bí mật, cực kỳ đặc thù, không thể chuyển hóa.

Hắn cũng không ngoài ý muốn, nếu là Thất Ác Ý dễ xử lý như vậy, Vô Diện Kiếm Phái nhiều năm như vậy thiên tài cao thủ, dùng hết tâm huyết, cũng không đến mức sẽ vẫn không cách nào giải quyết.

Nhưng đường phải đi từng bước một, ít nhất hắn đã mở đầu tốt.

Chương 1048: Tỉ thí tông môn 2

Lúc này Hoắc Tình Không tựa hồ là đối với tầm mắt của hắn có phát hiện, nói xong, hơi quay đầu nhìn về phía bên này.

Ánh mắt Lý Trình Di khác với những người khác.

Phần lớn những người còn lại là tôn thờ, tôn trọng, đánh giá cao, nhưng hắn lại khác.

Trong tầm mắt Lý Trình Di, càng nhiều là xem xét, quan sát. Phần còn lại của thái độ là giả vờ.

Lúc này cách nhau hơn ba mươi mét, ánh mắt hai người thoáng cái đan xen.

Dừng lại một giây, Hoắc Tình Không mỉm cười ôn hòa hướng Lý Trình Di khẽ gật đầu, sau đó dời tầm mắt đi, nhỏ giọng nói chuyện với Chiêu Viện, một trong bốn tiểu kiếm đang đến gần.

Đi theo hắn còn có hai thị nữ xinh đẹp do mẫu phi phái đến, đều là cao thủ, phụ trách hầu hạ hắn sinh hoạt thường ngày.

Hơn nữa lúc này chung quanh hắn phần lớn đều là nữ đệ tử từ xa nhìn lại, lại càng hấp dẫn ánh mắt của các nam đệ tử

“Sao thế? Hâm mộ? “Bạch Hạc nhỏ giọng trêu ghẹo.

“Hâm mộ cái gì? “Lý Trình Di còn đang suy nghĩ.

“Trên núi sư tỷ sư muội, đại bộ phận đều ái mộ đại sư huynh, chỉ cần hắn muốn, tùy ý có thể cùng bất kỳ một vị đồng môn nào kết làm đạo lữ.” Bạch Hạc cười hắc hắc nói.

“Thay vì nghĩ vậy, không bằng xem đối thủ lần này thế nào. “Lý Trình Di im lặng nhìn hắn một cái.

Lúc này trưởng lão Vân Linh đã bắt đầu chuẩn bị cất cánh.

Tất cả mọi người lên lưng Bạch Hạc khổng lồ.

Vũ Linh trưởng lão dẫn đầu đang cầu phúc tiễn đưa mọi người.

Cái gọi là cầu phúc chính là dùng lư hương tro cung phụng trong thần miếu Vô Diện, nhẹ nhàng vẩy lên phía trên tất cả mọi người tỏ vẻ sư môn tiền bối phù hộ.

“Đối thủ kỳ thật chính là những người đó. “Bạch Hạc không biết từ đâu lấy ra một xấp giấy vàng, mặt trên tất cả đều là tư liệu ghi chép chi chít các loại tin tức.

Có hình người, có số liệu, có truyện ký, mỗi tuyển thủ dự thi dường như đều có tư liệu. Trông khá chuyên nghiệp.

“Đây là cái gì? “Thu Thần ở phía sau hỏi.

Nàng cùng Bạch Hạc quan hệ tốt nhất, hai người thường xuyên cùng nhau lăn lộn, tựa hồ mơ hồ có ý tứ trở thành tình nhân.

“Tư liệu thi đấu, đây là Thanh Anh tổ của chúng ta. Trong tứ phái dự thi tổng cộng có mười sáu người, biết vì sao trong môn phái lại truyền bốn tiểu kiếm, không phải năm sao? Còn có một nguyên nhân, chính là bởi vì hạn chế danh ngạch dự thi, chính là bốn người. “Bạch Hạc hiển nhiên đã điều tra tương đối rõ ràng.

Trên đó không chỉ có tư liệu của những người khác, còn có tư liệu của bốn người chúng ta.

Lý Trình Di đối với những thứ này không có hứng thú, dù sao đối thủ là ai, hắn đều sẽ cuối cùng lấy được thắng lợi.

Ngược lại Đại Tổ, đối thủ của Hoắc Tình Không, hắn càng quan tâm, sau khi xác định Hoắc Tình Không chính là Vô Diện Thư Sinh, sự chú ý của hắn đối với tổ này cũng dần dần nhiều hơn.

Hiện tại xem ra, Hoắc Tình Không vẫn là một người rất ôn nhu, nếu muốn biến thành quái vật biến thái như Vô Diện Thư Sinh rất có thể cắn nuốt tất cả mọi người trong môn phái, ở giữa nhất định có đại biến gì đó.

Nếu là có thể phát hiện cơ hội này có lẽ hắn có thể vãn hồi cùng thay đổi kết cục cuối cùng.

Mục tiêu hiện tại của Lý Trình Di, chính là phòng ngừa chu đáo, tìm thoát ly pháp cùng điều tra cứu vớt Vô Diện Kiếm Phái, hai cái mục tiêu hai tay đều muốn bắt

“Đại tổ, cũng có, đệ tử mạnh nhất của tứ phái, kỳ thật đều có danh hiệu cả. Hồng Lẫm Kiếm Đinh Tấu của Thanh Mục

Kiếm Phái, được xưng là thiên tài đứng đầu không thua gì đại sư huynh, lúc trước cũng chém giết một đôi Lục Ấn Yêu Vương 3 đầu, thực lực cực kỳ cường hãn".

"Yêu Vương này nhiều như vậy sao?" Lý Trình Di cảm giác là lạ, động một chút là giết mấy con Yêu Vương, đều sắp thành đơn vị đo lường rồi.

"Ngoại Vực nha, Yêu Vương nhiều không kể xiết, hơn nữa phiền toái không phải cái này mà là Yêu Vương giết không hết, bọn chúng cách một đoạn thời gian mấy có thể tự nhiên tái sinh sống lại, liền như cỏ dại, phải từng đoạn từng đoạn thanh lý. Có nghe đồn nói, Ngoại Vực Yêu tộc rất nhiều đã trà trộn vào quái vật huyết mạch Huyền Diệu Hải, cho nên mới có thể xuất hiện tính bất tử cường đại bực này." Bạch Hạc hiểu biết nhiều, chậm rãi mà nói, giải thích nguyên do.

"Sau khi sống lại hay là cái kia? "Thu Thần vội vàng hỏi.

"Không phải, là tính cách khác, dù sao những Yêu tộc kia hiện tại cực kỳ khó chơi, trước không nói những thứ này, xem những đối thủ mà đại sư huynh cần đối mặt trước đã, Đinh tấu rồi này, Tuế Nguyệt Môn Liệp Vân Sư Dư Bạch Thanh cũng là đối thủ này, Dư Bạch Thanh thực lực có thể yếu một chút, nhưng thể lực đó là tương đối cường hãn, hơn nữa huyết mạch Liệp Vân Sư trời sinh lấy ráng mây làm thức ăn, năng lực ấy rất nhằm vào đại sư huynh."

Người cuối cùng, Ngọc Hành Tông tư liệu ít nhất, cầm đầu là đại sư tỷ Sùng Hân Dao có danh hiệu Phù Diêu Kiếm, nghe nói đối trận giết địch, lực công phá cực kỳ kinh người, nhưng bởi vì chiến tích không nhiều lắm, đối phó đều là đối thủ yếu, cho nên cũng không biết cụ thể như thế nào.

"Không biết cấp độ cảnh giới sao? "Lý Trình Di kinh ngạc nói.

"Cấp độ gì? "Bạch Hạc cũng có chút kinh ngạc.

"Số lượng nguyên ấn. "Lý Trình Di đương nhiên nói.

"Năm ấn, cũng chính là sau khi viên mãn công pháp cơ sở, các phái bắt đầu tu hành công pháp hạch tâm chí cao nhập môn, sau bước này, chỉ cần nhìn Nguyên ấn tính thực lực là không thực tế." Bạch Hạc nghiêm túc giải thích.

Lúc này bạch hạc khổng lồ cũng bắt đầu vỗ cánh, bay lên không trung, bay nghiêng về phía xa.

Quỷ dị chính là, cho dù bạch hạc vỗ cánh như thế nào, cũng sẽ không khiến mọi người ở trên lưng có cảm giác được xóc nảy.

Chương 1049: Tỉ thí tông môn 3

"Thân pháp, kiếm thuật, sức mạnh, hạn chế thủ đoạn, vân vân như thế nào tổ hợp, như thế nào phối hợp cùng phát huy uy lực càng mạnh, những thứ này đều là cần cẩn thận cân nhắc. Dưới ngũ ấn, ai ấn nhiều, ai bản chất cao, người đó liền mạnh, nhưng vượt qua ngũ ấn sau, chính là một tầng khác so sánh."

"Thì ra là thế. "Lý Trình Di mặt lộ vẻ giật mình.

Hắn trước kia cũng không có tổng kết rõ ràng như vậy, nghe được những thứ mà Bạch Hạc không biết từ đâu nghe được nói, nhất thời cảm thấy rất nhiều thứ tỉnh ngộ ra.

Bạch hạc khổng lồ vỗ hai cánh, phía dưới là núi non sông ngòi.

Bay nửa ngày, mọi người ở trên trời dùng qua cơm trưa, buổi chiều lại bay hơn hai canh giờ, mới rốt cục đến Ngọc Hành Tông.

Lúc này sắc trời đã mơ hồ có chút tối.

Trên mặt đất đã từ núi non trùng điệp biến thành đồi núi thấp bé liên miên.

Trên một ngọn núi nhỏ, một quần thể kiến trúc cổ kính hoa lệ hiện ra ánh sáng đỏ, xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Những tòa nhà này chủ yếu là mái hiên nhọn, khắp nơi treo đèn lồng đỏ viết chữ đen.

Xa xa nhìn lại, toàn bộ quần thể kiến trúc hình vuông, từng tầng từng tầng không ngừng khảm vào bên trong.

Tận cùng bên trong, là một mảnh nhỏ lôi đài màu xám trắng.

Bốn phía lôi đài có quang diễm sáng đỏ tạo thành tường hình tròn, từng vòng vây khu vực trung tâm lại.

Bạch hạc khổng lồ chậm rãi hạ thấp độ cao, ở phía dưới bay tới một đám hồng y nữ tu sĩ tiếp ứng, nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng ở tòa kiến trúc bên cạnh một chỗ trên vách núi.

Bạch hạc khổng lồ, so sánh với toàn bộ quần thể kiến trúc này, rơi xuống đất cũng chỉ là một điểm hạt vừng, vô cùng nhỏ bé.

Không nghĩ tới là Vô Diện Vân Linh đạo hữu tới trước một bước. "Trong nữ tử áo đỏ dẫn đầu, một mỹ phụ tóc đen mang theo trang sức màu vàng, lưng đeo trường kiếm hướng Vân Linh cười nói.

Nàng đeo trường kiếm cực kỳ kỳ lạ, đó là một thanh trường kiếm cuồn cuộn không ngừng thiêu đốt ngọn lửa đỏ thẫm.

Lý Trình Di nhịn không được nhìn nàng ta nhiều hơn.

Đó là Mệnh Diễm Kiếm của Ngọc Hành Tông, lấy Sinh Mệnh Chi Hỏa đốt lên, Mệnh Diễm bất diệt, người cũng bất diệt. "Một thanh âm đặc biệt vang lên bên cạnh hắn.

Lý Trình Di rùng mình.

Hắn lại không thể cảm giác được có người tới gần!

Mạnh mẽ quay đầu, đã thấy Hoắc Tình Không vừa rồi còn ở bên Đại tổ, chẳng biết lúc nào, đã đứng ở bên người mình

"Đại sư huynh!! "Bạch Hạc ở một bên phát ra tiếng kinh hô không kiềm chế được.

Hiển nhiên là bởi vì có thể tiếp xúc gần gũi với đại sư huynh có chút kích động.

Khuôn mặt Chiêu Viện đỏ bừng, càng hưng phấn.

Thu Thần thì sắc mặt quái dị, ánh mắt một hồi nhìn Lý Trình Di, một hồi nhìn Hoắc Tình Không, luôn cảm giác có loại hương vị nói không nên lời.

"Mệnh Diễm Kiếm …..Cái này há chẳng phải là quá coi trọng người sinh ra đã Tiên thiên sao. Người Tiên thiên sinh mệnh cường hãn, Mệnh Diễm Kiếm chẳng phải là mạnh nhất sao?"Lý Trình Di bất động thần sắc, hắn có thể cảm giác được, Hoắc Tình Không đang quan sát hắn.

Có lẽ là lúc trước hắn thường xuyên quan sát, khiến đối phương có một tia cảnh giác.

Thái độ của hắn khác hẳn với những đệ tử khác, dường như làm cho vị đại sư huynh thiên tài này có chút phát hiện.

“Là người mạnh nhất lần này, là Sùng Hân Dao có huyết mạch thần bí trong cơ thể, Mệnh Diễm Kiếm của nàng, trời sinh đã mạnh hơn những người khác rất nhiều, chỉ là người này tính tình cao ngạo, xúc động dễ giận, lại bởi vì trưởng bối cưng chiều mà chẳng phân biệt được thị phi đen trắng, cho nên, nhất định sẽ chỉ trở thành đá đạp chân của ta.”

Lời nói của Hoắc Tình Không nhìn như ôn hòa, nhưng mơ hồ lộ ra một cỗ ta là người bá đạo nhất thiên hạ.

“Đa tạ đại sư huynh giải thích nghi hoặc. “Lý Trình Di nói cám ơn.

“Không cần cám ơn nói tiếp, mọi người trong bản môn, trừ trưởng lão chưởng giáo, ít có người nào mà ta không cách nào nhìn thấu, mà ngươi, là một tiểu bối duy nhất mà ta nhìn không thấu.” Hoắc Tình Không đối với người một nhà vẫn là rất ôn hòa.

“Đại sư huynh khen sai rồi. “Lý Trình Di lại nói cảm ơn.

Lần này đệ nhất Thiên Ti Tằm là của ta, ngươi cũng đi cùng? “Ánh mắt Hoắc Tình Không chuyển đến trên mặt Lý Trình Di.

“Đệ sẽ cố hết sức. “Lý Trình Di bất đắc dĩ.

Hắn hiện tại có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình tựa hồ thật sự bị đối phương theo dõi.

Nghĩ tới đây, trong ý thức của hắn lại nghĩ tới vừa mới phát hiện tác dụng mới của hoa ngữ.

‘Hoa ngữ: May mắn+2.’

Lúc này đây, hắn từ lần trước trở về vẫn vô dụng, thời gian dài như vậy, chồng lên không biết bao nhiêu lần hiệu quả.

Một khi sử dụng, không biết sẽ dẫn đến kết quả gì.

Hắn dự định giữ lại chờ khi tìm hiểu Thiên Tiệp Bi kia, cùng dùng.

Nói không chừng có thể có thu hoạch ngoài ý muốn gì.

Mặt khác biến chủng hoa khí Hoa Tử vi, hắn tìm không ít thời gian, vẫn là không có thu hoạch gì, chỉ là đem hoa khí từ 0 tăng lên tới 43. Hoa khí tiếp theo làm thế nào cũng tìm không thấy.

Lý Trình Di dự định trong cuộc thi lần này, nhân cơ hội đi dạo xung quanh, xem có biến chủng mới của hoa tử vi hay không.

Bên trong cái góc chết này không ai ưa thích hoa khiến cũng không có bao nhiêu hoa biến chủng, nên đa số đều là hoa dại, không giống như bên Địa Nguyệt là trồng hàng loạt.

Xì.

Đột nhiên sau lưng Lý Trình Di lạnh lẽo, cảm giác như có thứ gì đó đang nhìn mình chằm chằm.

Hắn hơi quay đầu lại, rồi lại không có phát hiện gì.

"Cẩn thận một chút, đừng tùy ý ra ngoài. "Hoắc Tình Không ở một bên nhẹ giọng dặn dò. Hiển nhiên hắn cũng phát hiện khác thường.

"Ừm. "Lý Trình Di mặt ngoài ngưng trọng gật đầu.

Nhưng hắn không cho rằng có uy hiếp gì có thể ảnh hưởng đến hắn cùng đại sư huynh.

Thực lực của hai người bọn họ, đại khái là không thể đơn thuần từ số lượng khắc ấn mà phán đoán.

Chỉ là lần thi đấu này, tựa hồ sẽ không yên ổn như vậy.

Chương 1050: Tỉ thí tông môn 4

Gió thu thổi qua, lạnh thấu người.

Người Vô Diện Kiếm Phái được sắp xếp vào ở một khu khách lâu nhỏ xung quanh Ngọc Hành Tông.

Tiểu lâu màu đỏ nhạt một tòa tiếp một tòa, sắp xếp chặt chẽ cùng một chỗ, ở giữa có màn sáng mờ nhạt phân cách bảo mật.

Bởi vì cùng Ngọc Hành Tông quan hệ bình thường, thậm chí nói có chút lạnh lùng, cho nên trưởng lão Vân Linh Vô Diện Kiếm Phái cũng không cùng Ngọc Hành Tông tiếp xúc nhiều, chỉ là tụ tập tất cả mọi người giao phó một chút, liền một mình vào lầu nghỉ ngơi.

Vào ban đêm. Người của Thanh Mục Kiếm Phái cũng xé gió mà tới, khác với Vô Diện Kiếm Phái, bọn họ là phong phạm tiêu chuẩn kiếm tu, mỗi người đều giẫm lên phi kiếm của mình, trên người bao trùm chân nguyên ngưng quang.

Khác với Vô Diện Kiếm Phái thuần túy tu ý niệm nguyên thần, Thanh Mục Kiếm Phái đi con đường cân đối, công phòng khôi phục đều phải có.

Cho nên cơ sở của bọn họ Thanh Hà Thiên Vận Công còn được gọi là Thập Toàn Kiếm Quyết, ý là cái gì cũng phải có một chút.

Thậm chí ngay cả công hiệu dưỡng sinh kéo dài tuổi thọ cũng có, chú trọng chính là thông suốt an toàn, trung chính bình thản.

Nhưng chính vì công pháp vì toàn hòa không đi cực đoan, cho nên Thanh Mục kiếm phái phát triển khác xa so với mặt khác ba phái khác cũng thu được đệ tử có tư chất tốt hơn, phát triển cũng trở nên nhanh hơn.

Thực lực của họ triển lộ quá nhanh, cũng bởi vậy mơ hồ có chút hơi cao ngạo hơn người.

Ban đêm, liền có thể nghe được Ngọc Hành Tông đi đón người của Thanh Mục Kiếm Phái trở về, các loại oán giận.

Thời đại hiện nay, chỉ có Vô Diện Kiếm Phái Hoắc huynh có thể đánh ngang tay với mỗ. Còn lại, đều là con kiến hôi.

Hơn nửa đêm, Lý Trình Di đang ngon giấc thì đột nhiên bị một tự cao tự đại đánh thức

Hắn không nói gì xoay người rời giường, dùng Ảnh Thiểm lóe lên một cái, nháy mắt xuất hiện ở ngoài cửa, đứng ở hành lang nhìn ra bầu trời bên ngoài.

Xa xa bầu trời đêm tối bên trong, hai quang mang sáng ngời như ánh nến trôi nổi trên bầu trời, tựa như hai cái bóng đèn lớn.

Một bóng đèn toàn thân đỏ rực, thiêu đốt mệnh diễm đặc hữu của Ngọc Hành Tông.

Trong ngọn lửa là một em gái tóc ngắn khuôn mặt xinh đẹp, nhưng mặt mày lộ ra vẻ xấu hổ.

Trong một bóng đèn màu lam khác, là một nam tử tóc dài dáng người phiêu dật, một thân đạo bào màu lam đậm.

Nam tử cầm trong tay trường kiếm đỏ thẫm, lưỡi kiếm chỉ nghiêng xuống phía dưới, vẻ mặt mang theo vẻ thản nhiên không cần che giấu.

Thản nhiên kỳ thị, thản nhiên không để ai vào mắt

Loại ánh mắt rõ ràng này, ở trong mắt nam tử không hề che giấu toát ra.

Đinh Tấu!!!

Nữ tử đối mặt với loại kỳ thị này, ngực sữa phập phồng cực nhanh, quả thực muốn bị tức nổ tung.

A!! Ta muốn giết ngươi!!! “Mệnh diễm trên người nàng phóng lên cao. Trong nháy mắt từ mấy mét tăng lên tới hơn mười mét.

Trường kiếm trong tay lập tức chém về phía đối phương.

Ong!

Đột nhiên một màn sáng trong suốt ngăn cản giữa hai người, đem toàn bộ bầu trời đêm chia làm hai.

Trước khi thi đấu, không cho phép lén lút thi đấu.

Một giọng nữ lãnh đạm từ phía dưới xa mơ hồ bay tới.

“Sùng Hân Dao, trở về. “Giọng nữ biến mất.

Nữ tử giữa không trung sắc mặt đỏ bừng, lại hét lớn một tiếng, chỉ vào Đinh Tấu.

“Ngươi chờ đó!! Ngày mai sẽ cho ngươi biết, máu vì sao lại đỏ như vậy!”

Vèo một tiếng, nàng xoay người bay ra, rời khỏi bầu trời đêm này.

Đinh Tấu mỉm cười, ánh mắt đi xuống, tựa hồ đang nhìn chỗ ở khu vực Vô Diện Kiếm Phái bên này.

Lập tức cũng xoay người hóa thành một đạo lam quang, biến mất ở khu Thanh Mục Kiếm Phái.

“Đại sư huynh đâu? ” không ít đệ tử Vô Diện Kiếm Phái bị đánh thức, có thanh âm xa xa thấp giọng nói.

Không biết, hẳn là nghỉ ngơi, ngăn cách trận pháp, thanh âm phỏng chừng truyền không vào.

Đó chính là Đinh Tấu. Quả nhiên rất kiêu ngạo.

“Cũng chính là đại sư huynh không có ở đây, nếu không, he he!”

Trong thanh âm loạn cào cào còn xen lẫn động tĩnh ngáp dài, Lý Trình Di im lặng trở về phòng.

Hắn nhớ rõ kiếp trước đã xem qua, thường xuyên có người động một chút là hét lên, ở bên ngoài thì không nói, ở trong tông môn ngươi hét lên một tiếng chắc lại thèm đòn.

Hơn nửa đêm cảm ngộ nhiều hơn nữa, ngươi hét cũng sẽ khiến nhiều người giận dữ.

Hiện tại chân thật gặp được người nửa đêm nửa hôm hét lớn, Lý Trình Di chỉ cảm giác xấu hổ cho người đó.

Giống như trên xe buýt một mình bạn nhảy múa, sau đó nhảy xong hỏi coi mình là vũ trụ còn lại đều là rác rưởi.

Người bình thường gặp phải quả thực cười muốn chết.

Bất quá, đại sư huynh như vậy cũng không có động tĩnh, là thật không nghe thấy hay là?

Hắn hai mắt híp lại, kết hợp cảm giác ban ngày thấy có gì đó không đúng, trong lòng như có điều suy nghĩ.

…….

Sâu trong vách núi trong màn đêm là một biển rừng.

Dọc theo biển rừng di động ra xa, cách Ngọc Hành Tông mấy ngàn dặm, trong một mảnh rừng tùng màu xanh đen cao tới trăm mét.

Sương trắng quanh quẩn, trong rừng có chút lân quang như ẩn như hiện.

Hoắc Tình Không chậm rãi bước đi, đi về phía trước trong rừng.

Hắn tay cầm chuôi kiếm, sắc mặt bình thản, giống như đang suy tư cái gì, lại giống như đang nhớ lại cái gì.

Đột nhiên hắn dừng bước, dừng lại.

Người của Ám Hương?

Trong rừng đột nhiên vang lên giọng nói trầm thấp của hắn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!!

Liên tục ba tiếng vang nhỏ, ba bóng đen xuất hiện ở bên cạnh hắn, đem ba mặt vây quanh.

Đó là ba hắc y nhân mang theo mặt người quái dị màu vàng.

Ba người trong tay đều nắm giữ hắc đao uốn lượn, trên người khí tức như ẩn như hiện, nếu không cẩn thận cảm ứng, căn bản không cách nào phát hiện bọn họ đứng ở nơi đó.

Chương 1051: Tỉ thí tông môn 5

Hoắc Tình Không không hổ là thiên tài hàng đầu ngàn năm mới gặp của Vô Diện Kiếm Phái.

Một người trong đó nhẹ nhàng nói, thanh âm là giọng nữ rõ ràng.

Chúng ta đến đây, là thành tâm mời ngươi gia nhập Ám Hương, đồng mưu đại kế. "Nữ tử không đợi Hoắc Tình Không đáp lời, liền tiếp tục nói.

"Đừng vội từ chối, ngươi có biết vì sao chúng ta thành lập Ám Hương, vì sao nguyện ý gia nhập trong đó".

“Hả? “Hoắc Tình Không đang chuẩn bị động thủ, nghe được câu này, lập tức dừng lại.

Ám Hương cái tổ chức này hắn nghe nói đã lâu, nhưng đối với nguyên nhân bọn họ thành lập, thật đúng là không rõ ràng lắm.

“Trước tiên tự giới thiệu, ta tên Xuân Thập Thất, trong Ám Hương lấy bốn mùa phân chia, mỗi phân khu thành viên, đều lấy lúc gia nhập làm danh hiệu và xếp hạng của mình.” Nữ tử đi về phía trước một bước.

“Mà chúng ta phần lớn đều là tinh nhuệ nội bộ các phái, luận thân phận, luận địa vị, kỳ thật căn bản không cần làm chuyện bị xét nhà diệt tộc bực này. Nhưng vì sao chúng ta vẫn là làm?”

“Ngươi có thể nói nhanh một chút, con người ta trời sinh không có tính nhẫn nại. “Sắc mặt Hoắc Tình Không dần dần lãnh đạm.

“Tốt, nói ngắn gọn, Hoắc Tình Không, ngươi có biết tứ phái đều có một vị đã từng siêu thoát thành cấp lão tổ?”

“Biết. Sau đó thì sao?”

“Vậy ngươi cũng biết, bọn họ lưu lại công pháp là có chỗ thiếu hụt sao?”

“…… “Hoắc Tình Không không nói gì.

Hắn kỳ thật cũng đã sớm hoài nghi qua điểm ấy, những nhân vật đã siêu thoát thì ánh mắt tầng thứ tuyệt đối đều cực cao vô cùng, bọn họ chả lẽ không phát giác được bên trong công pháp có tai họa ngầm?

Nói ra cũng không ai tin.

Nhưng vì sao bọn họ không để ý tới? “Xuân Thập Thất ám hương hỏi,

Tại sao phải để cho hậu nhân vẫn như cũ dọc theo con đường sai lầm, tiếp tục đi về phía trước?“Hoắc Tình Không cúi đầu,“Ngươi biết đáp án?”

Muốn đáp án. Đến Yên Vân sơn mạch, bất cứ lúc nào, chỉ cần ngươi dám đến, chúng ta sẽ cho ngươi biết chân tướng. “Xuân

Thập Thất ôn nhu nói.

Keng!!

Trong phút chốc, một đạo thanh quang chiếu sáng chung quanh hắc ám.

Kiếm quang màu xanh từ sau lưng Hoắc Tình Không bắn ra, trong nháy mắt hóa thành ba đạo gai nhọn khủng bố, lấy một loại tốc độ khủng bố hoàn toàn không thể tưởng tượng, vượt qua khoảng cách hơn mười mét, rơi vào trên người ba người.

Vầng sáng màu xanh chiếu sáng hết thảy, tựa như lôi quang trong bầu trời đêm chợt lóe lên.

Một hơi sau, vầng sáng lưu chuyển, bay về.

Toàn bộ quá trình thanh quang tựa như một cái roi dài, bay ra, phân hóa ba đạo, lại khép lại, trở về.

Hết thảy quy về bình tĩnh.

Ba người Xuân Thập Thất ngơ ngác đứng tại chỗ, nàng há miệng, nỉ non muốn phát ra âm thanh.

Nhưng đã quá muộn rồi.

“Thuấn Ngục. “Nàng ta gian nan nói ra hai chữ. Tại sao?

“Nhàm chán. “Hoắc Tình Không buông tay cầm chuôi kiếm ra, xoay người rời đi.

Ta cho các ngươi thời gian nói chuyện, đáng tiếc, các ngươi vẫn chưa quý trọng.

Thanh quang chợt lóe, cả người đã biến mất tại chỗ.

Lưu lại trước ngực ba người lấp lánh lên ánh sáng nguyên ấn, rõ ràng là hai tam ấn, một ngũ ấn.

Đặc biệt là ngũ ấn, cấp độ như vậy, đã đủ để đảm nhiệm chức vụ chấp sự cao cấp ở tứ phái.

Vô thanh vô tức, thân thể trong quần áo ba người nhanh chóng tan rã, hóa thành từng đám mây màu sắc rực rỡ, phiêu tán bay đi.

Đảo mắt tại chỗ liền chỉ còn lại ba bộ quần áo cùng binh khí.

Không bao lâu, một đạo nhân ảnh im lặng xuất hiện ở đây, ngồi xổm xuống đánh giá vị trí ban đầu của ba người.

Sát tính thật nặng. Xuân Thập Thất thật đáng tiếc!

Ngay cả Xuân Thập Thất cũng có thể chém giết trong chớp mắt, ít nhất phải cao hơn nàng ba tầng mới có thể làm được. "Trong rừng truyền đến giọng nói quái dị của một người khác.

"Nguyên ấn của Xuân Thập Thất cơ hồ toàn bộ đi theo lộ tuyến phòng hộ, ngũ ấn phòng hộ, phải bị thuấn sát, ít nhất phải là nguyên ấn thuần công phạt chồng lên nhau mới được. "Bóng người thở dài.

"Còn có khả năng hợp lại nguyên ấn. "Thanh âm ở sâu trong rừng trầm giọng nói.

"Mặc kệ như thế nào, đàm phán tan vỡ, chuẩn bị động thủ triệt để diệt trừ hắn là được rồi. "Bóng người nói.

"Rất khó. Trên người hắn nhất định có vật bảo mệnh do lão Thánh Linh Vô Diện Kiếm Phái tặng.

"Đến lúc đó chúng ta liên thủ, không thể cho hắn thời gian trưởng thành. Nếu không lôi kéo được, liền xử lý.

Tốt!

Xoẹt!!

Đúng lúc này, một đạo thanh quang tựa như lôi điện, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách mấy trăm mét, từ trong rừng xa xa nổ tung vọt đến.

Cái thanh quang kia tốc độ quá nhanh, không phải tốc độ nhanh thuần túy, mà là ở trong ý thức hai người thời gian biến nhanh một cách quỷ dị.

Rõ ràng mới nhìn thấy thanh quang nổi lên, trong chớp mắt tiếp theo, đã đến trước người mình.

"Thuấn Ngục!? Hoắc Tình Không chưa đi!?

Ầm ầm!!

Trong tiếng ầm ầm, ánh sáng xanh và đỏ trong rừng thông hòa lẫn vào nhau, va chạm mãnh liệt.

Mười giây sau.

Sắc mặt Hoắc Tình Không bình tĩnh, chậm rãi đi ra khỏi rừng thông, giống như cái gì cũng không phát sinh, bay lên trời, bay về phía Ngọc Hành Tông.

Ở sâu trong rừng tùng phía sau hắn, lại có thêm hai hình người hắc bào thần bí.

……..

Sáng sớm ngày hôm sau.

Người tham gia tứ phái cũng đã đi tới sân bãi.

Lý Trình Di đi theo Bạch Hạc hăng hái bừng bừng hoàn toàn không ngủ, đi tới sân thi đấu - - Lâm Tuyền cung.

Lâm Tuyền Cung của Ngọc Hành Tông là nơi tỷ đấu quanh năm dùng để giải quyết tranh chấp nội bộ.

Tường lửa phòng hộ hình tròn một tầng kết hợp một tầng, hình thành đại trận nhiều tầng có lực phòng hộ rất mạnh.

Trên sân màu xám trắng hình tròn, sau khi đám người đến đông đủ, đầu tiên là tông chủ Ngọc Hành Tông đi ra nói chuyện.

Tông chủ là một nữ tử tóc dài màu trắng, dung mạo còn non mịn lạnh như băng.

Danh hiệu cùng Vô Diện giống nhau, mặc kệ trước kia gọi là gì, đảm nhiệm tông chủ sau, liền cần lấy cố định danh hào thay xưng chính mình.

Cho nên danh hiệu tông chủ, cũng gọi là Ngọc Hành.

Chương 1052: Tỉ thí tông môn 6

Lộ tuyến và danh sách thi đấu đều treo trên đài triển lãm hai bên sân thi đấu. Tổng cộng ba lượt, thời gian thi đấu tối đa không vượt quá nửa canh giờ. Không cho phép giết người, còn lại đều có thể, bắt đầu đi. Thanh Anh tổ trước.

Ngọc Hành tông chủ chính là nữ tử một thân đạo bào màu đỏ thẫm, lưng đeo Mệnh Diễm Kiếm thiêu đốt hỏa diễm màu vàng, khoanh chân lơ lửng ở chủ vị Lâm Tuyền cung.

Bên cạnh là hai trưởng lão cùng đi làm trọng tài.

Mười sáu người cùng lên sân khấu.

Mỗi hai người một tổ, ngẫu nhiên phân phối, sau đó còn lại tám người, lại tiếp tục, thẳng đến cuối cùng hai người, thi đấu trận chung kết.

Vô Diện Kiếm Phái toàn bộ một thân thanh y, Tuế Nguyệt Môn toàn bộ bạch y, Thanh Mục Kiếm Phái thống nhất lam y, Ngọc Hành Tông tất cả đều là váy đỏ, toàn nữ tính.

Bốn làn người đều là thiếu niên thiếu nữ tuổi không quá mười chín.

Lý Trình Di lẫn vào trong đó, sắc mặt bình tĩnh. Trong tay hắn cầm Đỉnh Nguyên kiếm Quỳ Linh tặng, sừng hươu màu trắng dài hơn trước một chút.

Điều này ở trong đám người có vẻ ít nhiều có chút thu hút sự chú ý.

Bốp.

Trong phút chốc, từng đạo hồng quang từ trên trời giáng xuống, phân biệt hai người dẫn dắt nhân tuyển quyết đấu tới gần.

“Bạch Lộc, dựa vào ngươi đấy !! “Bạch Hạc cuối cùng bị dẫn dắt rời đi còn đang kêu to.

Bạch Lộc sư huynh mạnh nhất! Tình Không đệ nhị! “Thu Thần kêu to theo.

“Câm miệng! Hắn so với Tình Không sư huynh kém xa! “Chiêu Viện khó chịu cắt đứt lời nàng.

Lý Trình Di mặc cho hồng quang dẫn dắt mình, kéo mình và một đệ tử áo lam khác lại với nhau.

Là người của Thanh Mục Kiếm phái.

Một nữ đệ tử xinh đẹp mày rậm mắt to, trong mắt lộ ra vẻ ngốc nghếch và ngây thơ.

Là ngươi! Ta muốn báo thù cho sư tỷ! “Nữ đệ tử vừa nhìn Lý Trình Di, liền nhịn không được lửa giận trong lòng, không nói

hai lời, tay cầm kiếm quyết.

Vèo!

Sau lưng nàng lưng đeo trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, bay về phía Lý Trình Di.

Keng!!

Một tiếng vang thật lớn .

Trường kiếm gãy thành hai đoạn ở trước người Lý Trình Di, rơi xuống đất, phát ra tiếng leng keng thanh thúy.

Lý Trình Di vẫn đứng tại chỗ, vẫn như cũ, giống như căn bản không có động thủ.

Mà hắn cũng quả thật không động thủ.

Một đạo tuệ kiếm nửa trong suốt ở bên cạnh hắn chậm rãi nhạt đi, biến mất, hết thảy khôi phục bình tĩnh.

Chỉ có ánh mắt bối rối và sợ hãi của nữ sinh đối diện.

Mạnh như vậy!! “Sau khi phán đoán ra tình thế, nàng lập tức giơ tay. Ta nhận thua!

Sắc mặt biến hóa cực nhanh, ngay cả Lý Trình Di cũng không kịp phản ứng.

“Người thắng, Vô Diện Kiếm Phái - Bạch Lộc! “Nữ đệ tử Ngọc Hành Tông cao giọng thông báo.

Mới bắt đầu chưa đầy năm giây, thắng bại đã kết thúc.

Tốc độ này khiến cho Lý Trình Di vốn đã thu hút sự chú ý càng thêm bắt mắt.

Các đệ tử vây xem của Ngọc Hành Tông đều chuyển tầm mắt sang bên này, bắt đầu nhỏ giọng hỏi lai lịch thân phận của Lý Trình Di.

“Vô Diện Kiếm Quyết rất thuần thục, ở độ tuổi này, tu vi đạt được như thế rất tốt. “Ngọc Hành tông chủ đánh giá Lý Trình Di một chút, đưa ra đánh giá.

“Đó là con nuôi của Quỳ Linh, sau chuyện năm kia, Quỳ Linh nhanh chóng ôm một thiếu niên từ bên ngoài trở về, chính là

hắn.

Một gã trưởng lão Ngọc Hành Tông thấp giọng giải thích.

“Mặc dù không bằng Hoắc Tình Không, nhưng coi như là thiên tài. Vô Diện Kiếm Phái xem ra cũng tới thời kỳ hưng thịnh. “Một trưởng lão khác thấp giọng nói.

Xem thần thái hắn là còn ẩn giấu thực lực, chính là không biết ẩn giấu bao nhiêu.

Nhìn xuống chính là Thanh Anh tổ bên Thanh Mục Kiếm Phái, cũng có đối thủ. Triệu Trì của tứ tộc Triệu gia, thực lực thiên phú cũng không tệ, tu vi so với Bạch Lộc này còn cao hơn một tầng, hai người hắn là có một phen tỷ đấu. “Chấp sự bên kia có người lên tiếng.

Ngọc Hành chỉ khẽ gật đầu, trưởng lão cũng không mở miệng nữa.

Hài tử ở cấp độ này, đối với các nàng mà nói, chỉ có thể coi là vừa mới bước vào tu hành.

Người của Tuế Nguyệt Môn đối với biểu hiện của Lý Trình Di đã sớm đoán trước, cũng không kỳ quái, ngược lại là một đám yên tĩnh nhất.

Trưởng lão Vân Linh Vô Diện Kiếm Phái người dẫn đội, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, nhìn về phía Thanh Mục Kiếm Phái bên kia.

Bạch Lộc đứa nhỏ này, biểu hiện có chút nóng nảy, đối phó người Thanh Mục kiếm phái, phải từ từ tra tấn mới được.

Chấp sự đi theo bên cạnh đều hơi co rút sắc mặt.

Vân Linh mấy năm trước từng bị trưởng lão Thanh Mục Kiếm Phái tổn thương tâm mạch, dẫn đến tu vi đình trệ mấy chục năm, làm chậm trễ thời gian đột phá tu hành tốt nhất, tự nhiên đối với hắn tương đối cừu thị.

Mà người đi theo Thanh Mục Kiếm Phái tương đối nhiều, lúc này mỗi người sắc mặt khó coi, một gã chấp sự bảo nữ đệ tử kiểm tra thương thế. Mấy người khác tụ tập bên cạnh Đinh Tấu nhỏ giọng nói gì đó.

Keng

Đồng dạng là một tiếng nổ giòn tan, cách đó không xa bị màng quang phân cách ra.

Một gã thiếu niên tóc ngắn màu tím đậm của Thanh Mục Kiếm Phái, một tay cầm kiếm, cư nhiên mạnh mẽ đem Chiêu Viện trước mặt ép đến quỳ gối quỳ xuống đất.

Chiêu Viện khuôn mặt tươi cười đỏ lên, toàn thân khí huyết điên cuồng cổ động, nhưng chính là không có biện pháp đứng lên.

"Từ Đồ Thịnh, tiểu gia hỏa đáng yêu, nhớ kỹ tên của ta." thiếu niên tóc tím cười quái dị, đột nhiên phát lực, một kiếm thanh mang lần nữa từ trên thân kiếm nổ tung.

Thanh mang nổ gãy trường kiếm trong tay Chiêu Viện, sau đó đánh mạnh vào bộ ngực đã có chút phập phồng của nàng.

Bùm!!

Cả người nàng bay ngược ra ngoài, đụng vào màn sáng màu đỏ, lăn xuống. Một ngụm máu phun ra tại chỗ.

Vết máu trên ngực chảy ra, nàng đã không có cách nào bò dậy.

Tên gia hỏa này!

Chiêu Viện gian nan cố gắng đứng dậy, nhưng liên tiếp mấy lần đều không dậy nổi, tơ máu trong mắt nàng càng ngày càng nhiều, liều mạng trừng mắt nhìn đối phương.

Chương 1053: Tỉ thí tông môn 7

Ngươi yếu như vậy, là như thế nào lại lọt được vào bốn người Thanh Anh trong Vô Diện Kiếm Phái? "Thiếu niên tóc tím đi tới trước người nàng, khóe miệng nhếch lên một tia châm chọc.

"Được rồi Từ Đồ Thịnh, đừng lãng phí thời gian. "Cách đó không xa trong một ô vuông ánh sáng, một thiếu niên cường tráng bộ dáng lạnh lùng, mái tóc vàng hỗn độn như sư tử, từ xa nói một câu.

“Được. Triệu Trì huynh lên tiếng, lần này coi như xong, tiểu rác rưởi, coi như vận khí của ngươi tốt. “Từ Đồ Thịnh đột nhiên một cước đá vào bụng Chiêu Viện, đá lăn ra ngoài, lần thứ hai đụng vào màn sáng.

Nhưng Chiêu Viện vẫn không chịu thua.

Không nhận thua, không hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, còn có thể tiếp tục đánh tiếp.

‘A!! ” Nàng cắn răng, lại chậm rãi đứng lên, dựa vào màn sáng đứng vững.

“Thuấn Ngục! “Lần thứ hai vung tay lên thanh quang bạo xạ, đây là đạo kiếm khí thứ hai trong dưỡng kiếm nang.

Kiếm khí hóa thành thanh quang, dùng tốc độ âm thanh bắn về phía Từ Đồ Thịnh đối diện.

Nhưng thanh quang đụng vào giữa không trung trước người Từ Đồ Thịnh, tốc độ giảm xuống, bị một tầng màng quang màu lam ngăn trở, dính chặt.

Sau đó.

Keng

Lại là một đạo kiếm nhận lam sắc lóe lên.

Thanh quang bị chia làm hai, thanh kiếm khí thứ hai cũng gãy thành hai đoạn, rơi xuống đất, mất đi huỳnh quang.

Một tia tuệ kiếm ngưng tụ phía trên bị phá, Chiêu Viện nhịn không được sắc mặt trắng bệch, lại nôn ra một ngụm máu.

Nàng nhìn đoạn kiếm trên mặt đất, trong mắt rốt cục lộ ra tuyệt vọng.

Trong nháy mắt này, nàng vội vàng quay đầu nhìn về phía đại sư huynh Hoắc Tình Không.

Hoắc Tình Không hướng nàng khẽ lắc đầu, ý bảo nàng nhận thua.

Vô Diện Kiếm Phái các ngươi cũng chỉ có mỗi Không Kiếm, còn lại không phải là rác rưởi sao? “Thanh âm Từ Đồ Thịnh đối diện lần nữa truyền đến.

“Cũng liền các ngươi vận khí tốt, nếu Hoắc Tình Không đổi ở chỗ Thanh Mục Kiếm Phái chúng ta, tuyệt đối thành tựu so với bây giờ mạnh hơn nhiều!”

Hắn vừa nói chuyện, nhưng ánh mắt lại đang nhìn Lý Trình Di.

Trong mắt toát ra lạnh lẽo hoàn toàn không giống một thiếu niên mười mấy tuổi.

Nhìn đến đây, Lý Trình Di liền biết, Thanh Mục Kiếm Phái lần này hắn là để mắt tới chính mình, đoán chừng là lần trước hắn đi ngang qua Thượng Thanh Thành, thuận tiện giết mấy người bọn họ, chọc giận bọn họ.

“Nhận thua, Chiêu Viện. “Lúc này, hắn cũng mở miệng với Chiêu Viện.

Lúc này, Chiêu Viện rõ ràng là bị hắn liên lụy. Đối phương hắn là cái loại con cái đại tộc từ nhỏ đã phải khổ tu, chứ không phải là trở thành thân truyền sau mới bắt đầu tu hành công pháp Trúc Cơ giống như tiểu tứ kiếm bọn họ.

“Mặc kệ ta!! “Nào ngờ Chiêu Viện quay đầu lại hét lớn với Lý Trình Di.

“Ta không phải rác rưởi!! “Hai chân nàng run rẩy, dựa vào màn sáng liều mạng chống đỡ thân thể.

Két.

Răng trong miệng không ngờ đều bị cắn đến nứt ra vết nứt.

“Nhưng ngươi yếu quá. “Từ Đồ Thịnh nhướng mày khó hiểu, có chút không kiên nhẫn. “Nếu không cho phép hạ tử thủ, ngươi cho rằng ngươi còn có cơ hội ở chỗ này kêu?”

Hắn đột nhiên bước nhanh về phía Chiêu Viện.

Vô Song Kiếm Đạo – Bình Đình!

Lưỡi kiếm lam quang chợt chém ra, trong phút chốc hóa thành điện quang màu lam, rơi xuống hạ thân Chiêu Viện.

Tên này căn bản là cố ý chơi đòn bẩn!

Mà một chiêu Vô Song kiếm đạo này vốn có tham khảo Vô Diện kiếm quyết, tốc độ cũng rất nhanh.

Trong giây lát.

Chiêu Viện xấu hổ đan xen, điên cuồng di chuyển thân thể, tránh đi chỗ yếu hại, sau đó tuệ kiếm ngưng tụ, chém xuống phía trước.

Trong lúc khẩn yếu, nàng lại đánh ra chiêu liều mạng lưỡng bại câu thương.

Nhưng đáng tiếc.

Bùm!

Lam quang xuyên thấu bụng Chiêu Viện, kéo theo một mảnh máu tươi.

Tuệ Kiếm trong tay nàng lại bị Từ Đồ Thịnh dễ dàng tránh đi.

“Xoẹt, rác rưởi. “Thiếu niên tóc tím khinh thường đứng tại chỗ, nhổ một ngụm nước miếng, nhìn Chiêu Viện hoàn toàn không thể đứng dậy trọng thương, mặc kệ.

“Người thắng, Thanh Mục Kiếm Phái Từ Đồ Thịnh! “Nữ đệ tử Ngọc Hành Tông lớn tiếng nói.

Màn sáng tản ra.

Từ Đồ Thịnh không để ý ánh mắt khó chịu của phụ nữ xung quanh, không kiêng nể gì quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

Tiếp theo, chính là ngươi! Ta sẽ báo thù cho Việt San sư tỷ!

Keng!!

Trong nháy mắt, Lý Trình Di lạnh lùng, bên hông một đạo kim quang bắn ra.

Kim mang giống như cầu vồng, với tốc độ khủng bố vượt xa phản ứng của Từ Đồ Thịnh, xẹt qua khoảng cách ầm ầm rơi vào trên người hắn.

Thuấn Ngục.

Đơn Nhận.

Lý Trình Di lúc này mới nhẹ nhàng mở miệng, kim quang bên cạnh nhanh chóng trở lại túi kiếm.

Phốc xoẹt!!

Từ Đồ Thịnh há to miệng, trường kiếm màu lam trong tay vừa mới nâng lên một nửa, tất cả đã kết thúc.

Giữa lồng ngực hắn có một vết máu cấp tốc chảy ra.

Sau đó bùm!!

Một mảng lớn máu loãng nổ tung, lồng ngực có thêm một cái lỗ máu to bằng nắm tay.

“Ngươi làm sao!? “Từ Đồ Thịnh đầu đầy mồ hôi, chậm rãi cúi đầu nhìn ngực mình.

Đau nhức cùng không dám tin làm cho hắn nhất thời như rơi vào trong mộng, căn bản không tin sự thật trước mắt.

Hắn biết mình yếu hơn đối phương, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới ngay cả một kiếm cũng……

Càng mấu chốt chính là, đệ tử Ngọc Hành Tông chung quanh nữ cùng chấp sự căn bản không ai ra tay ngăn cản.

Tự tiện ra tay phá hoại tràng quy, Vô Diện Kiếm Phái dạy dỗ đệ tử như thế nào? Người Ngọc Hành Tông mặc kệ sao?! “Lão Phù Vân Tử dẫn đội Thanh Mục Kiếm Phái ngữ khí không tốt lạnh lùng nói.

“Lần sau không được như vậy. “Nữ trưởng lão Ngọc Hành Tông chán ghét quét mắt nhìn Từ Đồ Thịnh, tùy ý nói một câu.

‘Hừ. “Phù Vân Tử hừ lạnh một tiếng, cư nhiên cũng quỷ dị không nói nữa.

“Dẫn A Thịnh đi chữa thương. “Ngược lại thiếu niên tóc vàng đứng ra chỉ huy.

Mấy người Thanh Mục Kiếm Phái nhanh chóng tiến lên, nâng Từ Đồ Thịnh xuống.

Thiếu niên chính là Triệu Trì, cũng là thiên tài hàng đầu của Triệu gia Thanh Mục Kiếm phái.

Hắn lạnh lùng nhìn Lý Trình Di.

“Kiếm này không tồi, lát nữa ta tới lĩnh giáo.

Chương 1054: Tỉ thí tông môn 8

Bạch Lộc lúc trước ở Thượng Thanh thành giết chết Việt San một kiếm kia, bọn họ là nghiên cứu qua, cho nên đối với uy lực ra tay vừa rồi cũng không ngoài ý muốn.

Dựa theo đánh giá, thực lực của Bạch Lộc vốn mạnh hơn Từ Đồ Thịnh, hơn nữa đánh lén, kết quả tự nhiên là đã định trước.

Chân chính làm cho bọn họ ngoài ý muốn, là Lý Trình Di sẽ trực tiếp không để ý tất cả mọi người ở đây, ngang nhiên ra tay, lại dùng phương thức gần như đánh lén phương thức.

Bên này người Vô Diện Kiếm Phái cũng nhanh chóng tiến lên, mang Chiêu Viện xuống.

Lúc đi ngang qua bên cạnh Lý Trình Di, Chiêu Viện nhổ ra mấy cái răng gãy, cố gắng quay mặt đi chỗ khác, không dám nhìn hắn.

…….

Lý Trình Di không nhìn Chiêu Viện, cũng không nhìn Triệu Trì, mà hơi nheo mắt, khóe mắt đảo qua Đại sư huynh đứng một mình cách đó không xa.

Từ lúc Chiêu Viện bị trọng thương, hắn liền cảm giác được, trên người đại sư huynh một tia sát ý chợt hiện lên.

Nhưng trong nháy mắt liền bị lão Phù Vân Tử dẫn đội Thanh Mục Kiếm Phái khóa chặt ngăn chặn, đồng thời, mấy cao thủ Ngọc Hành Tông cũng đều khóa chặt hắn, hiển nhiên là khiến hắn không được hành động thiếu suy nghĩ.

Dưới sự phân tán lực chú ý cực độ, hơn nữa tiểu tử kia động thủ đối với con gái tương đối ghê tởm nên trước đó hắn mới chém được tên kia một kiếm mà không ai ngăn cản.

Có vấn đề trên người đại sư huynh, tựa hồ ẩn ẩn có huyết khí. Sư môn thứ nhất của Lý Trình Di chính là sư phụ từ m Nguyệt Thiên Tụ Các ở Midraon, đối với huyết khí gì đó tương đối mẫn cảm.

Trong nháy mắt tiết lộ khí tức kia, khiến hắn vô cùng chắc chắn, đại sư huynh Hoắc Tình Không lúc trước hẳn là đi làm cái gì.

Hơn nữa, không chỉ là hắn cảm ứng được, cường giả cấp bậc trưởng lão chung quanh đều ứng cảm ứng được.

Cho nên mọi người mới tập trung lực chú ý ở trên người Hoắc Tình Không.

Khốn kiếp! Dám không nhìn ta! "Đột nhiên thanh âm Triệu Trì lại vang lên. Kéo Lý Trình Di từ trong thất thần trở về.

Hắn nhìn Triệu Trì sắc mặt ửng đỏ, trong mắt sinh ý tức giận, có chút khó hiểu.

"Xin lỗi, vừa rồi ngươi nói gì?"

… "Thình thịch!

Triệu Trì nắm chặt bàn tay, chân nguyên nổ tung, tỏa ra những đốm sáng màu lam nhỏ.

Hy vọng lát nữa ngươi còn có thể giả bộ như vậy! "Hắn xoay người đi về phía trận doanh Thanh Mục Kiếm Phái, bắt đầu thời gian nghỉ ngơi.

"Vòng thứ nhất kết thúc, người thua kết cục, người thắng có ba mươi tức thời gian nghỉ ngơi. "Người Ngọc Hành Tông cao giọng thông báo.

Lý Trình Di trở về trận doanh, lướt qua Hoắc Tình Không.

"Làm không tệ. "Giọng Hoắc Tình Không trầm thấp nói.

"Cám ơn. "Lý Trình Di lộ ra nụ cười ngây thơ của thiếu niên.

"Đừng sơ suất, không phải chỉ có một mình đệ che giấu thực lực. "Hoắc Tình Không dặn dò lần nữa.

"Vâng, đệ sẽ cẩn thận. "Lý Trình Di gật đầu.

Nhìn thấy đối phương không thêm che dấu nghiêm túc dặn dò, hắn đúng là vẫn là cảm giác được, mặc kệ sau này đại sư huynh như thế nào, ít nhất hiện tại, hắn vẫn là bình thường, vẫn là tâm hướng những sư đệ sư muội bọn hắn này.

Nói xong mấy câu, Hoắc Tình Không liền đi thăm Chiêu Viện, rời khỏi chỗ cũ.

Lưu lại Lý Trình Di và hai chấp sự, phụ trách duy trì trật tự.

Thanh Anh tổ bên này, Tuế Nguyệt Môn cùng Ngọc Hành Tông đều không ra gì, vòng thứ hai rất nhanh bắt đầu.

Đến phiên Lý Trình Di là một người cao lớn cường tráng của Tuế Nguyệt Môn. Đối phương một câu cũng không nói, giơ tay lên quát một tiếng.

Ta nhận thua!

Suỵt.

Tuế Nguyệt Môn bên kia lập tức la ó, một đám đồng môn đi theo trào phúng.

Triệu Trì bên kia cũng là cũng gọn gàng lưu loát giải quyết xong một nữ tử Ngọc Hành Tông, thoải mái đi vào vòng tiếp theo.

Cuối cùng thêm Lý Trình Di, còn lại là bốn người, lại lần nữa đấu theo cặp.

Triệu Trì nhìn Lý Trình Di tựa hồ đã bắt đầu ngủ gật, trong lòng nhất thời một cỗ tà hỏa xông thẳng lên trời.

Tiểu tử này!!

“Lát nữa nhắm thời cơ cho chuẩn. ” Gã chấp sự Phù Vân Tử bên cạnh nhỏ giọng tới gần nói.

“Biết! “Triệu Trì không kiên nhẫn nói.

Trước khi đến, trưởng lão sớm cho hắn nói lời nói, lần nữa ở trong đầu hắn hiện lên.

“Lần này thi đấu lớn, khen thưởng không trọng yếu, quan trọng là, thăm dò thực lực Hoắc Tình Không. Mặt khác, căn cứ dấu vết, tên Bạch Lộc, một kiếm liền đánh chết Việt San, thực lực ẩn tàng rất sâu, lúc ấy bộc phát thực lực, chỉ sợ đã có ba ấn.”

Mới từng đó tuổi đã đạt tới ba ấn, đợi một thời gian, nhất định lại là một phiên bản suy yếu của Hoắc Tình Không. Cho nên

mục đích chủ yếu của cuộc thi lần này chính là phế bỏ Bạch Lộc".

"Trước mắt bao người, chỉ sợ không dễ làm? "Triệu Trì nhíu chặt mày.

Đương nhiên không dễ làm, bất quá, không cần ngươi tự mình động thủ, chỉ cần ở thời điểm cuối cùng dùng ra cái này là được. "Phù Vân Tử từ trong tay áo lấy ra một phi tiêu Thiên Lam tinh xảo.

Vật này ấn xuống rồi buông tay là được, nó sẽ tự phát bay ra, trúng mục tiêu, sau đó tự bạo. Uy lực của nó có thể so với một kích toàn lực của ta. Khi sử dụng cẩn thận "Trên mặt Phù Vân Tử lộ ra một tia cười lạnh tàn khốc.

"Mặt khác, về phía Ngọc Hành Tông không cần lo lắng, Ngọc Hành Tông đã sớm kết thành đồng minh với chúng ta"

Nhớ lại đến đây, Triệu Trì không tự chủ được nhẹ nhàng bóp bóp pháp khí phi tiêu trong túi tối tay áo, mắt nhìn Phù Vân Tử.

Nghỉ ngơi thật tốt. "Phù Vân Tử thản nhiên quét mắt nhìn hắn, không nói nhiều".

Vâng.

Mặc dù là đệ nhất Thanh Anh tổ, nhưng cái gọi là Thanh Anh, vẫn chỉ là có tiềm lực tương lai, không thể đánh đồng với những cao thủ mà tiềm lực đã hóa thành thực lực.

Trên thực tế, nói riêng tuổi tác, Hoắc Tình Không còn chỉ là ở cuối độ tuổi Thanh Anh

Trong đại tổ có không ít đệ tử bình thường bộc phát ma luyện, sau khi mạnh mẽ tiến vào trong lớp đệ tử thân truyền, tiến vào hàng tinh nhuệ.

Sau một thời gian nghỉ ngơi.

Bốn người đứng dậy, chuẩn bị tiến hành trận tiếp theo.

Chương 1055: Tỉ thí tông môn 9

Bạch Hạc cư nhiên vẫn lọt vào vòng đấu tiếp, sau đó là Lý Trình Di, Triệu Trì, cùng một cô gái che mặt lạnh như băng của Ngọc Hành Tông Thượng Quan Tử.

Bắt đầu vòng thứ hai đếm ngược, mời mọi người lên sân khấu. “Người Ngọc Hành Tông cao giọng quát.

Lý Trình Di nhìn những người còn lại, là người đầu tiên đi vào sân.

Sát ý+3.

Sát ý+3.

‘Sát ý+2.’

Từng chuỗi ác ý tựa như suối trào, không ngừng từ trên người hai người còn lại toát ra.

Lý Trình Di trong nháy mắt tập trung vào Triệu Trì, nhíu mày.

Hắn tự nhận thực lực vừa rồi bày ra, đã vượt qua cực hạn của đệ tử Thanh Anh bình thường, Thanh Anh bình thường cũng chính là tiêu chuẩn đơn ấn đỉnh thiên, có song ấn quả thực chính là kỳ tích, có thể nói là đỉnh điểm nhất.

Một kiếm kia của hắn, người nhìn thấy, làm sao cũng không có khả năng còn tự tin có thể dễ dàng giải quyết hắn.

Phải biết rằng đánh bại một người dễ dàng, giết chết một người khó khăn hơn rất nhiều.

Tên Triệu Trì này, sau khi nhìn thấy một bộ phận thực lực của hắn, lại còn tự tin có thể giết chết hắn? Còn có thể phát sinh sát ý?

Nữ đệ tử Ngọc Hành Tông vung cánh tay lên, từng đạo màng quang hoàn toàn mới màu đỏ lại lần nữa hiện lên, phân cách hai cặp đấu tại hai khu thi đấu.

Lúc này toàn bộ trên sân cũng chỉ còn lại có bốn người đứng thẳng, diện tích lớn đất trống vừa rồi trở thành địa bàn tỷ thí của bốn người.

Đối thủ của Lý Trình Di, vô cùng không khéo, chính là Triệu Trì của Thanh Mục Kiếm Phái.

“Sư huynh cẩn thận! “Bạch Hạc vội vàng dặn dò, liền bị tách ra, không thể tới gần.

“Bạch Lộc sư huynh đệ nhất!! “Thu Thần ở bên sân đỡ Chiêu Viện cố gắng đứng thẳng, hướng bên này hô to.

“Đệ nhị! Đại sư huynh mới là đệ nhất! “Chiêu Viện nhịn không được lại oán hận nàng.

Bạch Lộc sư huynh chỉ là còn nhỏ! “Thu Thần không phục. “Chờ lớn khẳng định so với đại sư huynh càng mãnh liệt hơn!”

Ha ha, ngươi biết cái gì, đại sư huynh tuổi này đã tung hoành tứ phái đệ nhất. Thấy Đinh tấu bên kia chưa? Khi đó cũng đã thua huynh ấy ba lần”Chiêu Viện nói đến Hoắc Tình Không đó là thuộc như lòng bàn tay.

Hồng Lẫm Kiếm Đinh Tấu vẫn lười biếng dựa vào ngồi ngủ gà ngủ gật, sắc mặt co rút.

Tiểu cô nương bây giờ đúng là miệng đầy những lời hổ lang.

“Sư huynh lần này nhất định thắng. “Nữ tử ôn nhu bên cạnh nhẹ nhàng phủ thêm áo choàng màu lam cho Đinh Tấu.

“Chắc chắn rồi”Đinh Tấu cười cười,” Bất quá trong môn phái có vài tên, hiện tại càng ngày càng khó coi, làm bạn với chúng thật sự có chút mất mặt”.

“Sư huynh là sư huynh, bọn họ là bọn họ, muội phân rõ. “Nữ tử mỉm cười nói.

May mà có muội ở đây, nếu không nói không chừng ngày nào đó ta cũng sẽ nương tựa vào phái hắn, giống như tên Vô Diện Kiếm Phái kia. “Đinh Tấu lười biếng ngẩng đầu hít sâu một hơi.

“Cuồng ngôn “Phù Vân Tử ở xa xa hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía bên này.

Đinh Tấu nhíu mày, hướng bên kia khoát tay.

Lúc này trên sân, Triệu Trì và Lý Trình Di đã mặt đối mặt đứng lại.

Chuẩn bị.

Thanh âm nữ tử Ngọc Hành Tông vang lên.

Triệu Trì trong nháy mắt thân thể căng thẳng, khẽ khom người, tay cầm chuôi kiếm, ánh mắt tập trung vào đối diện.

Vô Song kiếm đạo.

Từng đạo kiếm nhận màu lam hiện lên bên cạnh hắn, lơ lửng, phát sáng.

“Bắt đầu!! “Giọng nói của nữ tử Ngọc Hành Tông rơi mạnh xuống.

Xung quanh Triệu Trì hiện lên bức tường chân nguyên màu lam.

“Pháp quyết phòng hộ - “Ngự Lan” sáng lên bạch quang.

“Pháp quyết khôi phục - “Thịnh Doanh” từng vòng hiện lên những chùm sáng hình dải lụa xung quanh.

Ngươi không chuẩn bị sao? Thân là người của Vô Diện Kiếm Phái, lại dám khiến ta chuẩn bị toàn bộ. Thuấn Ngục bí quyết hẳn là trong nháy mắt cấp tốc bộc phát, phá trừ nhược điểm của đối thủ từ đó giành chiến thắng?”

Hắn nhìn chằm chằm Lý Trình Di vẫn bất động ở phía đối diện, cao giọng hỏi.

“Rất đơn giản. “Lý Trình Di mỉm cười, đi về phía trước từng bước một.

Nếu không cho ngươi chuẩn bị tốt hết thảy.

Làm sao có thể khiến ngươi cảm nhận được?

Như thế nào là tuyệt vọng.

Bốp!!

Trong phút chốc bóng đen chợt lóe.

Lý Trình Di đã biến mất tại chỗ.

Vô Diện Kiếm Quyết Đạp Hư!

Không phải Ảnh Thiểm, chỉ đơn thuần dùng sức bật khủng bố của kiếm quyết tiến hành di động siêu tốc.

Triệu Trì hoa mắt, phát hiện không ổn, giơ tay chém một kiếm về phía bên phải.

Nhưng lưỡi kiếm xẹt qua chỉ là một bóng người hư ảo.

Bên trái!!

Hắn nhận ra mình đã đoán sai, nhưng đã quá muộn.

Tại điểm yếu kiếm chiêu phát lực, một đạo nhân ảnh trống rỗng hiện lên, giơ tay chém một kiếm.

Xoẹt!!!

Tầng tầng phòng hộ tựa như vải rách bị cắt ra, huyết quang chợt hiện.

Triệu Trì chỉ cảm thấy sau lưng đau nhức.

“Làm sao có thể!? Chỉ là một chiêu.”

Hắn vốn tưởng rằng mình tuy rằng đánh không lại đối phương, nhưng như thế nào cũng có thể chống đỡ mấy chục chiêu sau lại bại, dù sao hắn cũng là đỉnh cấp thiên tài ngưng tụ hai đạo nguyên ấn.

Nhưng.

Tường chân khí phòng hộ sau khi nguyên ấn thăng hoa của hắn lại tựa như giấy dán trước kiếm đối phương.

“Đã như vậy thì ông cho mày chết”.

Dưới trạng thái siêu tốc, sát ý trong mắt Triệu Trì chợt tăng vọt, tay trái hắn nắm lấy phi tiêu, đột nhiên dùng sức đè xuống.

“??! “Hoắc Tình Không cách đó không xa ánh mắt lạnh lẽo, tay nhẹ nhàng muốn bóp kiếm quyết.

Mệnh Diễm Kiếm trên người hai gã trưởng lão bên cạnh tông chủ Ngọc Hành cùng sáng ngời ánh lửa, tùy thời có thể ra tay, nhưng quỷ dị chính là, phương hướng hai người bọn họ nhắm tới, lại là Hoắc Tình Không.

Mấy vị trưởng lão còn lại của Ngọc Hành Tông chẳng biết lúc nào đã tề tụ ở chung quanh, tông chủ tay cầm một viên ngọc bội hỏa diễm màu đỏ, im lặng bất động.

Thanh Mục Kiếm Phái Phù Vân Tử nhìn thẳng Vô Diện Kiếm Phái Vân Linh, khí thế trên người hai người lưu chuyển. Hai người bốn mắt nhìn nhau, mơ hồ đều có sát ý bắt đầu khởi động.

Chương 1056: Duyên phận 1

Trên sân, phi tiêu màu đen trong tay Triệu Trì vận sức chờ phát động, một kích toàn lực thuộc về Phù Vân Tử, sắp phát ra.

Lúc này không khí hiện trường cực kỳ quỷ dị.

Hết thảy phảng phất thành động tác chậm, phi tiêu trong tay áo hắn lộ ra một mũi nhọn, phía trên vô số ký hiệu màu đen như côn trùng leo lên, lan tràn, nhúc nhích.

Bốp.

Đáng tiếc, tất cả dừng lại.

Không phải phi tiêu không thể kích hoạt.

Mà là một thanh Tuệ Kiếm bán trong suốt, đang chuẩn xác đặt ngang cổ Triệu Trì, cách làn da hắn chỉ còn khe hở như sợi tóc.

Còn muốn tiếp tục không? "Lý Trình Di một tay cầm kiếm, tay kia cầm Đỉnh Nguyên kiếm, thần sắc bình tĩnh.

Nhanh!

Quá nhanh!!

Không ai nhìn thấy hắn rốt cuộc tại thời điểm cuối cùng trong nháy mắt gia tốc như thế nào, ngăn chặn Triệu Trì sắp bộc phát dùng ám khí.

Tất cả mọi người, bao gồm Ngọc Hành tông chủ, cũng chỉ là nhìn thấy tuệ kiếm trước người hắn lóe lên, nháy mắt liền xuyên thấu hộ thân chân nguyên của Triệu Trì, rơi vào cổ hắn.

Những người còn lại thì còn không thấy rõ chuyện gì đã xảy ra với chiêu cuối cùng này.

…….

“Năng lực thiên phú sao? “Phù Vân Tử nhíu chặt mày, mơ hồ cảm giác có chút khó giải quyết.

Vốn hắn chỉ là đem định giải quyết Bạch Lộc rồi dùng làm một mồi lửa, kích thích Vô Diện Kiếm Phái động thủ.

Nhưng bây giờ có vẻ như.

Thực lực ẩn giấu của Bạch Lộc này tựa hồ có chút nhiều.

“Thậm chí ngay cả pháp khí ta đưa cũng không thể sử dụng, Triệu Trì hoàn toàn không thể thử ra toàn bộ thực lực của tiểu tử này.”

Hắn nhìn về phía Vân Linh cách đó không xa, lão gia hỏa này rõ ràng ý thức được cái gì, tới gần trưởng lão dẫn đội Tuế Nguyệt Môn nhỏ giọng trao đổi.

Người thắng, Vô Diện Kiếm Phái, Bạch Lộc!

Người của Ngọc Hành Tông lại quát lớn.

Lý Trình Di là người đứng đầu trong bốn tiểu kiếm của Vô Diện Kiếm Phái trong Thanh Anh tổ hiện giờ, vốn đã được ký thác kỳ vọng cao, lúc này trong nháy mắt giải quyết Triệu Trì, càng làm cho người của bổn môn và Tuế Nguyệt Môn lớn tiếng ủng hộ.

Hắn cũng không kiêu không nóng nảy, hướng khắp nơi hành lễ, xoay người xuống sân.

Trận chiến này coi như kết thúc.

Nửa trận bên kia, Bạch Hạc bị một kiếm chém bay ra ngoài, ánh lửa bắn tung tóe, hắn ở trước mặt nữ tử Ngọc Hành Tông tên là Thượng Quan Tử, ngay cả một tia sức chống cự cũng không dùng được, vài lần liền giơ tay nhận thua.

Nghỉ ngơi ba mươi tức, rồi bước vào trận quyết chiến cuối cùng.

Tiếng thông báo vang lên.

Lý Trình Di xuống sân, đứng bên cạnh Hoắc Tình Không.

“Thanh Mục kiếm phái không đúng. “Hắn thấp giọng nói.

“Ta biết. “Hoắc Tình Không trả lời.” Trưởng lão bọn họ cấu kết với người Ngọc Hành Tông, xem ra là hai bên liên hợp.

“Vậy làm sao bây giờ? “Lý Trình Di khẽ nhíu mày.

“Không cần mấy tiểu hài tử các ngươi lo lắng, Vân Linh trưởng lão bên kia có chuẩn bị, còn lại, ta sẽ giải quyết. “Hoắc Tình Không bình tĩnh nói.

Vừa dứt lời, một ánh mắt lửa nóng tầm liền từ phía xa phóng tới.

Là Hồng Lẫm Kiếm Đinh tấu của Thanh Mục Kiếm Phái.

Trong mắt đối phương toát ra chiến ý nóng rực, hiển nhiên vì trận chiến này đã chờ từ lâu.

Rất nhanh, quyết chiến cuối cùng lên sân khấu.

Lý Trình Di và Ngọc Hành Tông Thượng Quan Tử đứng đối diện nhau.

Cả sân rộng như vậy, cũng chỉ có hai người bọn họ.

Tốc độ của ngươi rất nhanh, nhưng thắng bại, không chỉ dựa vào tốc độ. “Thượng Quan Tử hai mắt lạnh thấu xương, hơi khom người, cầm trường kiếm thiêu đốt trên lưng.

Chuẩn bị.

m thanh phát sóng bắt đầu.

Quyết chiến, bắt đầu!

Sóng âm khuếch tán, phai nhạt, rơi xuống đất.

Thuấn Ngục!

Phi Yến!

Hai người đồng thời rút kiếm, xông tới.

Bốp.!

Thanh quang hồng quang chợt thay đổi.

Hết thảy khôi phục yên tĩnh.

Lý Trình Di nhẹ nhàng cắm kiếm trở vào vỏ, xoay người đi xuống sân.

Ở phía sau hắn, Thượng Quan Tử phù phù một tiếng, quỳ rạp xuống đất, bụng bạo khai mảng lớn miệng máu, máu loãng vẩy đầy đất.

Ý thức của cô nàng hoàn toàn biến mất, đồng tử tan rã, đã rơi vào trạng thái hôn mê.

Trong nháy mắt giao thủ, lực lượng cực lớn mang đến chấn động, làm cho nàng trong nháy mắt liền mất đi sức chiến đấu.

Lại một chiêu nữa.

Người của tứ phái ngay từ đầu đối với Thanh Anh tổ cũng không phải rất coi trọng, dù sao so với đại tổ, Thanh Anh tổ chỉ là món khai vị, dùng làm ấm sân khấu mà thôi.

Nhưng khi Lý Trình Di liên tiếp ra tay, giới hạn thực lực của Thanh Anh tổ nhanh chóng được nâng cao.

Mà vừa rồi một kiếm kia, thậm chí đã đến gấp bốn lần tốc độ âm thanh, một tốc độ àm đại bộ phận chấp sự đều không cách nào chạm đến.

Tốc độ như vậy, làm cho tất cả người quan chiến trong lòng đều rùng mình.

Một trưởng lão bên cạnh Ngọc Hành tông chủ thấp giọng nói: - Số lượng nguyên ấn vẫn không thay đổi".

"Ừm, năng lực không tồi. "Ngọc Hành tông chủ gật đầu.

Đến lúc này, Cuộc tỷ thí Thanh Anh tổ kết thúc, Lý Trình Di giành vị trí thứ nhất, đạt được quyền hạn một ngày cảm ngộ Thiên Tiệp Bia.

Khi hắn trở về trận doanh Vô Diện Kiếm Phái, Hoắc Tình Không đã bị Phù Vân Tử gọi đi chuẩn bị cho cuộc thi đấu sắp tới.

"Kế tiếp sẽ không có chuyện của chúng ta. "Bạch Hạc trên mặt quấn băng vải, vui tươi hớn hở lại gần.

"Chúc mừng sư huynh! "Hắn ôm quyền.

"Chúc mừng chúc mừng. "Thu Thần cũng cười hì hì từ sau lưng đến gần.

Chiêu Viện cũng ở cuối cùng, nàng trọng thương, hiện tại đi đường còn có chút lảo đảo.

“Chúc mừng. “Nàng cúi đầu cố gắng nặn ra hai âm.

“Chỉ là việc nhỏ, tất cả mọi người mới bắt đầu tu hành công pháp, có thể thắng cũng là vận khí, chờ sau đó mới có thể nhìn ra tiềm lực chân chính.” Lý Trình Di khiêm tốn nói.

“Bạch Lộc huynh quá khiêm tốn. Người sáng suốt đều có thể nhìn ra thực lực của huynh mạnh hơn chúng ta rất nhiều. Đệ nhất danh xứng với thực. “Bạch Hạc nghiêm túc nói.

“Bất quá huynh cũng phải cẩn thận, Thượng Quan Tử, còn có Triệu Trì kia, đều là thiên tài huyết mạch thiên phú rất mạnh, thiên phú sau này bộc phát ra, thực lực tăng lên sẽ rất nhanh.”

“Ừ, ta sẽ cẩn thận. “Lý Trình Di gật đầu.

Chương 1057: Duyên phận 2

Hắn nhìn nhìn chung quanh, bốn phía trong núi khắp nơi đều là núi rừng, có lẽ có thể tìm xem có hoa gì có thể hút khí tức.

Bất quá, cân nhắc đến bầu không khí quái dị vừa rồi, hắn tạm thời đè xuống ý niệm thoát khỏi đoàn đội.

Lần thi đấu này tựa hồ có chút nguy hiểm, hoa khí lúc nào cũng có thể hút, an toàn lại phải đặt ở vị trí thứ nhất.

Không bao lâu, cuộc tỷ thí đại tổ bắt đầu.

Trưởng lão Ngọc Hành Tông tự mình ra tay, gia cố trận pháp phòng hộ trên sân.

16 người của Tứ phái nhao nhao lên sân khấu, hai người đối mặt.

Kết cục không hề khác biệt.

Cho dù đối mặt là ai, đại sư huynh Hoắc Tình Không đều là một kiếm giành chiến thắng.

Không rút kiếm, hắn thậm chí chỉ dùng Tuệ Kiếm, nháy mắt lóe lên.

Thắng bại đã phân.

Cho dù là cao thủ Tuế Nguyệt Môn thể lực cứng rắn nhất, hay là cao thủ cuối cùng của Thanh Mục Kiếm Phái Đinh Tấu.

Đều là một kiếm.

Điểm khác biệt duy nhất là trong tất cả các đối thủ, Đinh Tấu là người duy nhất không bị thương.

Hết thảy như nước chảy từ cao xuống thấp, phảng phất như thiên kinh địa nghĩa.

Hoắc Tình Không thắng không hề gợn sóng.

Ngắn ngủn một ngày thời gian, cuộc tỉ thí kết thúc.

Khi sắc trời ảm đạm, tông chủ Ngọc Hành bắt đầu phân phối phần thưởng.

Cảm ngộ Thiên Tiệp Bia do Thượng Quan Tử mang Bạch Lộc đi. Về phần Thiên Ti Tằm Thuế.

Sắc mặt nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng, đưa tay mở ra, lòng bàn tay một cái vỏ tằm màu vàng nửa trong suốt, đang lẳng lặng nằm ở trong đó.

Vỏ tằm tỏa ra kim quang, chung quanh thân thể còn mơ hồ tản ra sương mù màu vàng.

“Hoắc Tình Không, là của ngươi. “Nàng nhẹ nhàng ném Tằm Thuế sang.

Tằm Thuế thành một đạo kim tuyến, bay qua toàn trường, vững vàng rơi vào tay phải Hoắc Tình Không vươn ra.

“Đa tạ tông chủ”

“Ngươi tự tin ta sẽ quyết đoán như ngươi dự đoán? “Ngọc Hành tông chủ nhìn Hoắc Tình Không, cao giọng nói.

“Vãn bối không dám, chỉ là cảm thấy lấy khí độ tông chủ, không đến mức làm ra chuyện xấu. “Hoắc Tình Không không hiểu trả lời.

“Có can đảm “Ngọc Hành tông chủ lãnh đạm trên mặt rốt cục toát ra vẻ tán thưởng.

Lần này Thanh Mục Kiếm Phái cùng nàng hẹn ước, thừa dịp sơ hở, Vô Diện Kiếm Phái cùng Tuế Nguyệt Môn còn chưa có

phản ứng muốn triệt để giải quyết Hoắc Tình Không,

Vốn hẹn trước là trực tiếp động thủ, nhưng bị nàng từ chối.

Coi như Hoắc Tình Không chính là thiên tài ngàn năm có một, lấy thân phận, địa vị thực lực của nàng, tự mình ra tay vây công giết đối phương, cũng là quá mức.

Cho nên, động thủ trên cuộc thi đổi thành ở động thủ trên đường trở về.

Xu thế quật khởi của Vô Diện Kiếm Phái uy hiếp đến Thanh Mục Kiếm Phái, đối phương đưa ra cái giá nàng không thể cự tuyệt.

Hơn nữa, trong kế hoạch ban đầu, kỳ thật chỉ là phế bỏ Hoắc Tình Không.

Nhưng sáng nay thức dậy, bên kia thông báo kế hoạch liền thoáng cái đổi thành triệt để diệt sát người này.

Ngọc Hành tông chủ không biết nguyên do, nhưng điều này cũng không cản trở sự bất mãn dâng lên trong lòng nàng.

"Đa tạ tông chủ. "Hoắc Tình Không ôm quyền thi lễ.

Lý Trình Di ở một kia được Thượng Quan Tử đưa hắn đi lĩnh thưởng một ngày cảm ngộ Thiên Tiệp Bia.

Hắn đi theo nữ đệ tử Ngọc Hành Tông bị thương còn chưa khỏi, một đường rời khỏi sân thi đấu, từ bên trái vòng vào sâu trong Ngọc Hành Tông.

Toàn bộ hoàn cảnh tông môn tương đối kỳ lạ, cách mỗi một đoạn khoảng cách, mặt tường cùng cột đá bên trên sẽ xuất hiện một thanh trường kiếm màu đỏ được treo.

Trường kiếm vẫn chưa thiêu đốt, chỉ là giống như vật trang trí nào đó, lẳng lặng treo lên, không nhúc nhích.

Xuyên qua một con đường vắng vẻ lòng vòng, đi tới trước một biệt viện hẻo lánh, Thượng Quan Tử đẩy cửa bước vào.

Bên trong là một cái tứ biệt viện.

Giữa sân, có một cây khổng lồ to tới bốn năm mét.

Cây khổng lồ cao mấy chục thước, tựa như bộ xương khổng lồ, chính giữa thân cây, khảm một khối bia đá kỳ dị màu xám trắng khắc đầy văn tự.

“Ngươi ở chỗ này một ngày, ta cáo từ trước. “Thượng Quan Tử nhanh chóng nói.

“Được. Làm phiền rồi. “Lý Trình Di gật đầu, cất bước đi vào sân.

Đứng trước cự thụ, hắn ngửa đầu nhìn tấm bia đá.

“Cậu bé muốn gì?”

Tấm bia đá trên thân cây chậm rãi truyền ra thanh âm hùng hậu già nua.

Két két, cửa viện phía sau khép lại, Lý Trình Di quay đầu lại nhìn, Thượng Quan Tử đã biến mất không thấy tăm hơi.

“Ta muốn có được Thất Ý Thánh Linh Công hoàn mỹ. “Lý Trình Di suy nghĩ, lên tiếng.

“Xin lỗi, duyên phận chưa tới. “Thiên Tiệp Bia trả lời.

“Vậy, ông có thể làm được gì? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Ta có thể cung cấp cho ngươi dấu vết cổ đại, để ngươi quan sát cảm ngộ, nhưng chỉ có thể thực hiện một lần”.

Lý Trình Di đánh giá cây đại thụ biết nói này, chậm rãi tới gần.

Đột nhiên vươn tay.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve văn tự quái dị trên tấm bia đá.

Một tia cảm giác lạnh lẽo cứng rắn truyền tới trong đầu hắn.

“Chắc phải thử hoa ngữ xem thế nào.” Lý Trình Di khẽ nheo mắt, ấn ký Ác Chi Hoa trên tay phải bắt đầu chậm rãi phóng ra tử quang.

Đột nhiên, ánh mắt hắn ngưng tụ.

‘Hoa ngữ: May mắn+2!’

Khởi động.

Ong.

Trong lúc hoảng hốt, có một thứ thần bí mà không biết, từ trong ấn ký của hắn trôi ra.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Phản hồi thông tin của Ác Chi Hoa lại xuất hiện.

'Hoa ngữ: May mắn+2 (Duyên phận Thiên Tiệp Bia với bạn sâu đậm, hiện ra dấu vết cổ đại sẽ nhiều gấp đôi.)

Chỉ vậy thôi sao?

Tốt xấu gì mình cũng tích lũy được vận may lâu như vậy chứ?

Lý Trình Di có chút nhíu mày. Chỉ là một duyên phận đơn giản? Không còn gì khác?

Bốp.!

Đúng lúc này, từng đạo tin tức hoàn toàn mới cấp tốc phản hồi ra.

Chương 1058: Duyên phận 3

"Duyên phận Thiên Tiệp Bia với bạn lại sâu thêm, hiện ra dấu vết cổ đại nhiều gấp đôi!"

"Duyên phận Thiên Tiệp Bia với bạn lại sâu thêm, hiện ra dấu vết cổ đại nhiều gấp ba!"

"(Duyên phận Thiên Tiệp Bia với bạn đã thay đổi về chất, những dấu vết cổ xưa hiện ra sẽ được nâng lên thành những dấu vết siêu cổ."

"Duyên phận Thiên Tiệp Bia với bạn cực độ thay đổi về chất, hiện ra dấu vết cổ đại nâng lên thành dấu vết thượng cổ."

"Thiên Tiệp Bia cảm thấy bạn chính là huynh đệ cùng cha khác bố với nó, quyết định bày ra dấu vết Thái Cổ cho bạn cảm ngộ!"

"Thiên Tiệp Bia nhìn ngươi tựa như nhìn thấy bạn như cha đẻ của mình, quyết định đem thứ chân quý nhất của mình cho bạn

cảm ngộ, dấu vết Thái Cổ tăng gấp bội!”

“Thiên Tiệp Bia nhìn bạn như thấy được minh chủ thánh quân, là thần tượng mà mình thề cả đời đi theo, nước mắt giàn giụa, vì thế quyết định từ nay về sau, liều mạng đi theo bạn!”

“… “Lý Trình Di trợn mắt há hốc mồm, nhìn một đoạn tin tức không hiểu nổi trong đầu, hoàn toàn đứng yên tại chỗ.

“Cái này con mẹ nó quá khủng bố!? Không thể tin được”

Trong đình viện, mọi người Vô Diện Kiếm Phái đang lẳng lặng chờ thời gian cảm ngộ chấm dứt.

Các thành viên tham gia thi đấu phần lớn đều ở trong bên cạnh đại sảnh, ăn đồ uống vặt. Bạch Hạc thì một mình nhìn đại sư huynh đang đứng ngửa đầu nhìn trời trong sân.

Hơi thở Hoắc Tình Không mơ hồ lưu chuyển bốc lên, phảng phất lại có biến hóa cực lớn.

“Đại sư huynh hình như lại có cảm ngộ” Bạch Hạc cũng ngửa đầu nhìn mây trắng trên trời, hoàn toàn không hiểu mây khí kia có cái gì đẹp mắt.

Hắn quay đầu nhìn những người còn lại, Chiêu Viện đang dưỡng thương, nhắm mắt ngồi thiền.

Thu Thần đang lật xem một quyển sách không biết nội dung gì, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười ha ha hi hi.

Mấy đại tổ sư huynh sư tỷ đang vây quanh thịt bò nướng, mỡ thịt nhỏ xuống phát ra tiếng rít.

“Chuyến này trở về, có thể sẽ có phiền toái, mọi người gặp chuyện đừng hoảng hốt, thời khắc mấu chốt đi theo Tình Không cùng ta, đại tổ theo ta, Thanh Anh tổ đi theoTình Không, nếu có thất lạc, tự nghĩ cách trở về Kiếm Phái là được.”

Trưởng lão Vân Linh đang chậm rãi lau một thanh trường kiếm xanh biếc trong tay mình, thanh âm trầm thấp.

“Vâng. “Mọi người vội vàng lên tiếng đáp lại.

Bạch Hạc cũng lên tiếng trả lời theo, chỉ là hắn chú ý tới chỗ kỳ quái là, đại tổ hẳn là thực lực mạnh hơn rất nhiều? Để đại tổ đi theo trưởng lão, mà Thanh Anh tổ cần chiếu cố lại đi theo đại sư huynh.

Điều này có nghĩa là trưởng lão Vân Linh cũng không có lòng tin với mình?

Bạch Hạc trong lòng mơ hồ có chút nhíu mày.

Lần thi đấu này, nghe sư tỷ của đại tổ nói, tựa hồ rất không thích hợp.

Nếu như là cuộc tỷ thí lúc trước, ban tổ chức sẽ sắp xếp đội ngũ hộ tống, hộ tống các phái trở về nơi đóng quân.

Nhưng lần này Ngọc Hành Tông lại hoàn toàn không có bất kỳ hành động chuẩn bị nào.

Nhìn Thu Thần và Chiêu Viện vô tư lại bắt đầu đấu võ mồm, trong lòng Bạch Hạc càng thêm lo lắng.

Không biết Bạch Lộc thế nào rồi?

……..

Lúc này Lý Trình Di im lặng nhìn tấm bia đá trước mặt.

Vô số vòng đường văn xoáy huyền ảo ở trước mặt hắn nhanh chóng hiện ra lại biến mất, nhìn những đường văn này, hắn phảng phất cảm ngộ được cái gì, lại phảng phất cái gì cũng không biết.

Tin tức trong đầu nhanh chóng sinh ra cộng hưởng, nhưng còn chưa cộng hưởng hoàn thành, liền lại có chấn động mới truyền đến, quấy rầy xu thế trước đó.

Ngộ tính tăng phúc cường đại của Tuyết Liên Hoa lúc này có tác dụng cảm ngộ cường hóa.

Trong đầu Lý Trình Di về tiến độ Vô Diện Kiếm Quyết, Thất Ý Thánh Linh Công, bắt đầu nhanh chóng tăng lên dưới loại trạng thái này.

Bên trong dấu vết huyền ảo ẩn chứa vô số đồ vật, có thể trợ giúp hắn đem hai loại công pháp tiến thêm một bước.

Không chỉ như thế lúc trước Phượng Vương chi lệ còn chưa ngưng tụ hoàn thành nguyên ấn, lúc này dưới những dấu vết thái cổ này cọ rửa, nhanh chóng bắt đầu sinh trưởng.

Bản thân Thiên Tiệp Bia cũng đang kiệt lực thiêu đốt thọ nguyên, phóng thích ra sương mù màu trắng không biết thành phần, tăng cường năng lực cảm ngộ lúc này của Lý Trình Di.

Một khắc trôi qua.

Hai khắc trôi qua.

Ba khắc trôi qua

Hai mắt Lý Trình Di mở to, từng luồng lưu quang màu sắc rực rỡ xẹt qua trong mắt hắn.

Một lượng lớn dấu vết thái cổ, ẩn chứa vô số tin tức phức tạp thậm chí hỗn độn, những tin tức này cũng không có quy luật, rất nhiều là kinh nghiệm tự mình cảm ngộ và thu thập được của Thiên Tiệp Bia, trong đó tự nhiên có đúng có sai.

Nhưng chính là như thế, Thiên Tiệp Bia có lịch sử ít nhất trên vạn năm này, vẫn tiết kiệm cho hắn ít nhất mấy năm khổ công.

Hơn nữa trong những dấu vết thái cổ kia, đại bộ phận là tin tức hỗn độn không có trợ giúp đối với tu hành công pháp, lúc này bị Lý Trình Di cất giữ ở trong ý thức, trong lúc nhất thời nhìn như vô dụng, nhưng nói không chừng lúc nào có thể có trợ giúp.

Đại lượng hỗn độn tin tức, được hắn triệt để phân loại ở trong đầu, ngưng tụ thành một quyển sách đặc biệt màu đen.

Sách đen nhân tiện nhét toàn bộ tri thức và tin tức hỗn độn trước kia của Lý Trình Di vào, hình thành một quyển sách đặc thù đủ để giải thích nghi hoặc rất nhiều hiện tượng sự vật.

Cùng lúc đó.

Trong quần áo trước ngực Lý Trình Di, từng đạo khắc ấn hiện ra.

Vô Diện Kiếm Quyết đầu tiên đột phá đến tầng thứ tư.

Một thanh ấn ký tựa như trường kiếm màu đen ngưng tụ ra, nằm ở phía dưới cùng của tất cả khắc ấn của hắn.

Một bản khắc hoàn toàn mới, cứ như vậy ngưng tụ thành công.

Chương 1059: Duyên phận 4

Hơn thế nữa

Theo ngộ tính gia trì trên diện rộng, Nguyên ấn Phượng Vương chi lệ cũng kề sát nguyên ấn hắc kiếm, gia tốc ngưng tụ hoàn thành hóa thành một vòng ấn ký nóng bỏng hình tròn Phượng Hoàng giương cánh.

Nhưng Thiên Tiệp Bia trợ giúp không chỉ thế, rất nhanh tấm nguyên ấn thứ ba lại hiện lên.

Vô Diện Kiếm Quyết trực tiếp xông vào tầng thứ năm, ngưng tụ ra nguyên ấn hắc kiếm thứ hai.

Thân thể Lý Trình Di cũng cùng lúc phát sinh lột xác cực lớn.

Về bản chất, nguyên ấn và khắc ấn là cùng một sản phẩm, chỉ là nguyên ấn ôn hòa hơn, có hệ thống, độ khó thấp. Khắc ấn càng thêm dã man, tăng cường càng lớn, nhưng rải rác hơn.

Mà chỗ tốt lớn nhất của Nguyên Ấn, chính là có thể tự do lựa chọn phương hướng trong phạm vi nhất định.

Một hơi ngưng tụ hai nguyên ấn công pháp, Lý Trình Di lúc này chỉ cảm giác toàn thân ấm áp, phảng phất ngâm trong suối nước nóng thật lớn.

Mà một cỗ sức mạnh khó hiểu, đang nấn ná ở trước mặt mình, chờ đợi mình lựa chọn phương hướng.

Hắn nhất thời hiểu được, đây là thời khắc mấu chốt Vô Diện Kiếm Quyết lựa chọn ngưng tụ nguyên ấn.

Vô Diện Kiếm Quyết là kiếm pháp Trúc Cơ cơ bản nhất của kiếm phái, tác dụng của nó là rất lớn.

Nguyên ấn ngưng tụ, có thể đi ba phương hướng.

Thứ nhất, gia tăng tốc độ lưỡi kiếm, bộc phát nhanh hơn, phi hành nhanh hơn, ra tay nhanh hơn.

Thứ hai, gia tăng độ sắc bén đột phá của lưỡi kiếm sau khi trúng chiêu. Ý thức lực có thể tăng lên lực sát thương sắc bén của lưỡi kiếm.

Thứ ba, tăng số lượng và tốc độ nuôi dưỡng kiếm cùng một lúc. Ý thức lực thăng hoa đến mức chỉ cần là vật bén nhọn đều có thể tiến hành nuôi dưỡng, không cần dưỡng kiếm nang cũng được. Đương nhiên có dưỡng kiếm nang tự nhiên tốt hơn nhanh hơn.

Ba loại phương hướng đều là phương diện sát phạt tăng lên.

Lý Trình Di biết rõ lúc này chính là lúc lựa chọn phương hướng tương lai của mình.

Hắn suy nghĩ một chút, chính mình về sau đối mặt đối thủ, rất có thể phần lớn đều là quái vật bất tử, cho nên một kích thuấn sát không thực tế.

"Ta lựa chọn thứ ba! Phù hợp tốt hơn!"

Hắn không cần nhanh chóng giết đối phương, muốn chính là nuôi dưỡng công năng lưỡi kiếm khác nhau, sau đó dùng cái này ứng đối hoàn cảnh cùng uy hiếp khác nhau.

Sau khi xác định.

Cỗ sức mạnh thần bí nấn ná trước mặt, đột nhiên như gió xuân đập vào mặt, tràn vào trong cơ thể hắn.

Xèo.

Thân thể đang phát sinh biến hóa, máu thịt đang sinh trưởng, đang cường hóa, kéo theo ý thức lực cũng bắt đầu phát sinh biến chất hoàn toàn mới.

Lý Trình Di bất giác nhắm hai mắt lại, trước ngực hai đạo kiếm hình nguyên ấn, cấp tốc ngưng tụ mà ra.

Đúng vậy, hai đạo nguyên ấn, hắn đều lựa chọn phương hướng thứ ba. Cũng chính là gia tăng nuôi dưỡng số lượng lưỡi kiếm, cùng với nuôi dưỡng tốc độ.

Sau khi lựa chọn kết thúc, hắn rõ ràng cảm giác được, ý thức của mình tại cỗ sức mạnh thần bí kia dung nhập xuống, nhanh chóng bành trướng, biến lớn, trở nên đặc.

Đồng thời, đạo chính niệm nguyên thần ở sâu trong ý thức của hắn, cũng theo ý thức bành trướng, phát sinh biến hóa.

Sau lưng Nguyên Thần dần dần ngưng tụ ra hai thanh kiếm dài nhỏ vỏ kiếm bạc trắng, lưng đeo sau lưng.

Nó vẫn là ngoại hình hình người mơ hồ màu đen, nhưng lúc này khoanh chân lơ lửng ở chỗ sâu trong ý thức, mơ hồ có một tia hoạt tính trước đó không có.

Phượng Vương chi lệ nuôi dưỡng cường hóa, làm cho hắn tựa hồ có biến hóa đặc thù mà có trước đó hoàn toàn không có.

Một chút hẵng người hiếm thấy.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Nhất thời góc nhìn trước mắt biến thành màu đen.

Hắn mất đi tất cả cảm ứng đối với ngoại giới, trong nháy mắt này, toàn bộ ý thức của hắn co rút lại, tiến vào sâu trong không gian ý thức trong cơ thể nguyên thần.

Thân thể phảng phất thành vỏ ngoài, Nguyên Thần mới là bản thể.

Ba loại chính niệm ác ý bị tách ra, hình thành ba cái đầu quái dị, đang tùy thời phóng thích ác ý dữ tợn xung quanh mình.

Mà hai Nguyên Ấn chi kiếm vừa ngưng tụ, lại cung cấp cho chúng sự tăng cường cùng vũ khí.

Phù.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Tính cả ba cái đầu còn lại cùng một chỗ, bốn cái miệng cùng phun ra khí tức, khí tức hội tụ một thể, ở trong không gian hắc ám quay cuồng lắc lư, hóa thành một đạo kiếm quang lóng lánh màu bạc tinh khiết.

Trên kiếm quang khắc ba loại chính niệm ký tự hoa văn, đồng thời còn có giản lược đồ án thuộc về bản thể Bạch Lộc hắn.

Vèo!

Trong phút chốc, đạo Nguyên Thần khí kiếm này đột nhiên phân giải, hóa thành vô số đường nhỏ màu bạc, bay vào không

gian ý thức hắc ám xung quanh.

Không gian vào giờ khắc này cấp tốc sáng lên.

Từng sợi tơ bạc bắt đầu phác họa ra từng dấu vết chung quanh.

Đem mảnh không gian hoang vu này, chuyển hóa thành một bộ dáng khác.

Đại lượng dấu vết màu bạc tầng tầng chồng lên nhau, giống như bút vẽ, rất nhanh liền đem nơi này, hóa thành một tòa đại điện khổng lồ trống trải màu bạc.

Thành công rồi!! Vô Diện Kiếm Quyết tầng thứ năm! Nguyên Thần Kiếm Cung hoàn thành!

Ý thức kiếm cung là tiêu chí triệt để của Vô Diện Kiếm Quyết tầng thứ năm.

Cũng là cơ sở ban đầu của tầng thứ sáu.

Đạt tới một bước này, liền có thể chính thức bắt đầu tu hành tầng thứ sáu.

Đến phía sau, luyện kiếm liền không cần trong hiện thực múa tới múa lui, mà là tĩnh tọa tự thân tập luyện bên trong kiếm cung là được.

Hoàn thành một bước này, uy lực tam đại sát chiêu Vô Diện Kiếm Quyết cũng sẽ theo Kiếm Cung tăng cường mà bạo tăng.

Ngày thường Tuệ Kiếm chính là ở trong Kiếm cung dưỡng uy lực, lúc cần trong nháy mắt sử dụng. Cũng giống như lưỡi kiếm thực thể trong dưỡng kiếm nang.

Chỉ là lúc trước trong tầng thứ, độ tinh khiết cùng cường độ ý thức lực, thậm chí tính chất, cũng không đủ để chế tạo Nguyên Thần Kiếm Cung, hiện tại mới từng bước một hoàn thành.

Lý Trình Di ngồi xếp bằng trước bia Thiên Tiệp thở phào nhẹ nhõm, trong đầu chảy qua nội dung tầng thứ sáu Vô Diện Kiếm Quyết.

Chương 1060: Duyên phận 5

Tầng thứ sáu là mục đích cốt lõi, là luyện thành tấm lưới kiếm tơ tình. Cái gọi là Tình cực hạn và Kiếm cực hạn chính là một

bước này.

Cái gọi là Vô Diện Kiếm Quyết, chính là đem hết thảy tự thân, từng bước một luyện hóa thành kiếm.

Đầu tiên là thuần hóa tạp niệm ác ý, sau đó kiến tạo Kiếm Cung, lại sau đó đem hết thảy cảm xúc trong ý thức của mình luyện thành lưỡi kiếm.

Cuối cùng tầng thứ bảy, chính là bản năng luyện hóa thành kiếm, lấy Minh quang kiếm ý, đạt tới cảnh giới Vô Diện.

Đương nhiên, Vô Diện Kiếm Quyết bản thân chỉ dùng để xây dựng cơ sở, đại bộ phận trưởng lão chấp sự cũng chỉ có thể hoàn thành trình tự nhập môn, cũng đã rất khó.

Thật muốn mỗi một tầng đều luyện đến đỉnh điểm, làm đến cực hạn, đó cơ hồ là chuyện không thể nào.

Nguyên Thần Kiếm Cung lúc đó, bản thân thứ này chỉ cần có thể xây một mật thất nhỏ đơn giản là được.

Nếu thật sự giống như Lý Trình Di trực tiếp dựng một cung điện mini mấy trăm mét vuông, đó đối với những người còn lại mà nói chính là đầm rồng hang hổ.

Lý Trình Di nghe nói qua, Quỳ Linh nguyên thần kiếm cung, trong đó nguyên thần là không có bốn cái đầu, dù sao ác niệm đều phân cho Thánh Anh, nguyên thần tự nhiên chỉ có một cái đầu.

Mà kiếm cung của nàng, ngay từ đầu cũng chỉ có hơn mười mét vuông giống như phòng ngủ nhỏ.

Nào giống như hắn vừa mở đầu chính là diện tích ít nhất ba bốn trăm mét vuông.

Hoàn thành đột phá Vô Diện Kiếm Quyết, Lý Trình Di cảm thấy mỹ mãn, lại đi xem Thiên Tiệp Bia.

Lại phát hiện, mặt ngoài tấm bia đá đã hiện lên từng vết nứt.

Vốn cảm giác huyền ảo dị thường kỳ diệu, lúc này đã nhạt đi rất nhiều.

Liên tưởng đến rất nhiều tri thức có thể mang đến cường đại đều có tính duy nhất, thuộc về học thức cấm kỵ.

Như vậy xem ra, rất có thể làbên trong Thiên Tiệp Bia là học thức cấm kỵ truyền lại cho hắn, cho nên dẫn đến huyền bí mà nó ẩn chứa giảm bớt rất nhiều.

‘.’ Lý Trình Di không nói gì.

Hắn trước khi đến dự đoán qua Hoa Ngữ Vận May+2 uy lực lớn bao nhiêu, nhưng không nghĩ tới sẽ khủng như vậy!

“Nếu bây giờ ta rời khỏi cái góc chết này, lợi dụng hoa ngữ vận may+2 chồng lên nhau rất nhiều lần, có thể giải quyết triệt để mối đe dọa to lớn Tử Thiên Sứ chi vương hay không?”

Bỗng nhiên một ý niệm khó có thể ngăn chặn từ trong đầu Lý Trình Di dâng lên.

Nhưng ngay sau đó, lại là một ý niệm kinh hãi khác.

“Nếu năm đó vương thành Hoa chi đế vương có năng lực có thể ảnh hưởng vận số cường đại cỡ này, vậy bọn họ làm sao lưu lạc đến mức cuối cùng bị triệt để diệt tuyệt?”

Trong lòng Lý Trình Di căng thẳng, trong nháy mắt nghĩ tới một đáp án.

Câu trả lời thật ra rất đơn giản.

Rất có thể đối thủ của Hoa Chi Đế Vương cũng có năng lực tương tự!

Làm thế nào để nhận ra mình có bị ảnh hưởng bởi những khả năng tương tự?

Lý Trình Di lâm vào trầm tư.

Răng rắc.

Đúng lúc này, ngay khi hắn lâm vào suy tư.

Bia Thiên Tiệp hoàn toàn hiện lên càng nhiều vết nứt.

“Chúa công, tiếc nuối không thể đi theo ngài, Thiên Tiệp nếu có kiếp sau chắc chắn…..”

Rầm!

Một tiếng giòn tan vang lên toàn bộ Thiên Tiệp Bia hoàn toàn vỡ thành một tảng đá, không một tiếng động.

"… "Lý Trình Di nhìn đống đá vụn rơi lả tả trước mặt, nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

Người của Ngọc Hành Tông, có thẹn quá hóa giận giết ta không?

Đây là ý nghĩ đầu tiên nảy ra trong đầu hắn.

Nhưng ý niệm này chợt lóe lên, bị một tin tức quan trọng hơn phía sau lấn áp.

Tin tức là từ Sách Đen hình thành Thiên Tiệp Bia trong ý thức truyền ra.

Mà truyền ra thời gian, chính là thời gian hắn trước khi hắn đến Góc chết này.

Sách Đen hấp thu lượng lớn tin tức của Thiên Tiệp Bia, dĩ nhiên thành một loại sách học thức cấm kỵ nửa hư nửa thực.

Phương pháp rời khỏi: Giết chết nguyên thể, đoạn tuyệt hy vọng, cắt đứt luân hồi, trọng nhập hỗn độn.

Đồng tử Lý Trình Di không khỏi co rụt lại.

Hắn đột nhiên hiểu ra, lần này cảm ngộ Thiên Tiệp Bi, thu hoạch lớn nhất, có lẽ không phải là rút ngắn thời gian đột phá Vô Diện Kiếm Quyết cùng ngưng tụ Nguyên ấn Phượng Vương chi lệ.

Mà là giờ phút này quyển Sách Đen ẩn chứa đại lượng Tin tức Thái Cổ này!

Sách Đen rút ra đại lượng học thức cấm kỵ, làm cho Thiên Tiệp Bia sụp đổ, mà những học thức cấm kỵ này, chỉ cần hắn còn sống một ngày, liền không có khả năng có người thứ hai biết được.

Hắn có thể thông qua nói bóng nói gió, ám chỉ các loại thủ đoạn, dẫn dắt người khác đạt tới học thức cấm kỵ.

Nhưng cho dù dẫn dắt như thế nào, người khác cũng chỉ có thể tiếp cận một cách có hạn, không cách nào hoàn toàn biết được

hết.

Từ điểm này đến xem, kỳ thật rất nhiều học thức bình thường, đều có thể là phân giải từ học thức cấm kỵ, phai nhạt rồi phân hóa. Nó phát triển thành mọi thứ.

Giờ khắc này, Lý Trình Di đột nhiên hồi tưởng lại thần thoại Bàn Cổ đã học qua kiếp trước.

Nếu Bàn Cổ coi như là một tồn tại vĩ đại nắm giữ vô số học thức cấm kỵ, như vậy, cái chết của ông ta, liền thành tất nhiên.

"Nếu ông ta không chết, thế gian hết thảy học thức cấm kỵ liền sẽ chỉ nắm giữ ở chỗ ông ta, sinh mệnh cũng không cách nào phồn vinh, hết thảy thủy chung sẽ chỉ là tĩnh mịch."

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di đột nhiên trong lòng cả kinh, nghĩ như vậy, chẳng lẽ thế giới đời trước, cũng tồn tại như vậy một loại hiện tượng tương tự Biển Đen? Có một mô hình học thức cấm kỵ?"

Hắn không biết.

Trở lại lúc này.

Bia Thiên Tiệp vỡ, Lý Trình Di đứng lên, biết mình không cần phải ở lại đây nữa.

Nhìn sắc trời, bây giờ mới buổi chiều, còn lâu mới hết một ngày.

Nếu muốn thoát ly, phải giết chết Nguyên Thể. Nguyên Thể là Hoắc Tình Không sao? Trong lòng hắn suy tư.

Đột nhiên hắn không hề phát giác, một tia đau nhói từ ngực tản ra.

Chương 1061: Duyên phận 6

Lý Trình Di nhanh chóng cúi đầu nhìn lại.

Từng đạo nguyên ấn khắc trên ngực hắn, lúc này đang lặng lẽ di chuyển vị trí.

Tất cả ấn ký đều tự sắp xếp chỉnh tề như vật sống, một đạo tiếp một đạo hình thành một vòng tròn ngay ngắn.

Mười một đạo khắc ấn, trong đó hai khắc ấn võ học dung hợp thành một, tính ra, vừa vặn là mười khắc ấn, liền thành vòng tròn.

Vòng tròn chỉ dùng hai giây, liền điều chỉnh thành công.

Trong nháy mắt hoàn thành vòng tròn, một tia tin tức quỷ dị kỳ diệu chợt xuất hiện trong đầu Lý Trình Di.

Tụ Hâm thành hỏa, có thể thấy được Chân Thần.

Theo bản năng, Lý Trình Di liền nắm giữ phương pháp tiếp tục thăng hoa bản thân như thế nào, cuối cùng khắc ấn đạt tới cực hạn của sinh mệnh và ý thức, nhất định có thể châm Thần Hỏa.

Trong phương pháp này.

Bạn có thể cải tạo bản thân không giới hạn, nâng cao gen tế bào thậm chí là cấp độ nhỏ hơn. Xây dựng khắc ấn, dung hợp khắc ấn đều được.

Ý thức cũng giống như vậy, có thể không hạn chế không ngừng nâng cao bản thân, thăng hoa bản thân.

Nhưng cho dù vật chất huyết nhục, hay lày thức tinh thần, đều có cực hạn thuộc về mình.

Chỉ có sau khi đạt tới cực hạn này, mới có thể châm thần hỏa, nhìn thấy Chân Thần của bản thân, leo lên cảnh giới bất hoại.

Bất hoại, tức là không tăng không giảm không diệt không sinh, vĩnh hằng như một cảnh giới cực hạn.

Đây là một trong những con đường cấm kỵ của học thức cấm kỵ.

Chậm rãi đi tới trước cửa đình viện.

Lý Trình Di đưa tay nhẹ nhàng đặt ở trên cửa, trong đầu lúc này mới chậm rãi hoàn hồn lại từ trong đại lượng học thức cấm kỵ.

Trong những học thức này có nhắc tới một điểm, học thức cấm kỵ có vô số con đường thắp thần hỏa, mỗi người trong thời khắc ngưng tụ ấn hoàn, đều sẽ hình thành học thức thần hỏa

chỉ thuộc về mình, những nội dung này không cách nào truyền thụ ra ngoài.

Răng rắc.

Đẩy cửa đi ra.

Cùng lúc đó, Vòng khắc ấn trước ngực Lý Trình Di nhanh chóng ảm đạm, biến mất.

Hắn sớm đã phát hiện, khắc ấn cũng tốt, nguyên ấn cũng tốt, rất khó bị người phát giác tầng thứ cụ thể.

Chỉ cần không phải toàn lực động thủ, khắc ấn tự nhiên phát sáng, vậy thì không ai biết đối thủ rốt cuộc tầng thứ gì.

Rốt cục, bước vào Ấn Hoàn Giới rồi. Bước ra khỏi cửa lớn, Lý Trình Di nhìn Ngọc Hành Tông Thượng Quan Tử đang chờ ngoài cửa.

Kết thúc rồi. Làm phiền dẫn đường trở về.

"Nhanh như vậy" Thượng Quan Tử nhíu mày, nhưng Thiên Tiệp Bia các nàng cũng xem qua không biết bao nhiêu lần, biết được người có hiểu biết thì có thu hoạch, người không hiểu thì về tay không.

Cũng không nhiều lời

"Làm ơn đi theo ta"

Sớm xong việc cũng tốt, nàng cũng có thể sớm trở về nghỉ ngơi.

Cho dù Bạch Lộc có thu hoạch được gì trong đó, cũng không liên quan gì đến nàng.

Một lát sau.

Người của Vô Diện Kiếm phái đến đông đủ, sắc trời chưa tối, liền đồng loạt rời đi.

Bạch hạc khổng lồ vỗ cánh bay qua từng dòng sông sơn mạch, tốc độ nhanh nhất.

Nhưng cứ như vậy vẫn không cách nào tránh khỏi tập sát mai phục đã lâu.

Trên thảo nguyên khô vàng liên miên.

Mặt trời chiều từ rìa núi xa chậm rãi chìm xuống.

Vèo!

Một bạch hạc khổng lồ từ trên trời cao lướt qua.

Trên thảo nguyên phía dưới, từng đạo nhân ảnh che mặt đã chờ từ lâu, lẳng lặng ngẩng đầu nhìn ra xa.

“Đến rồi, tốc chiến tốc thắng. Đinh tấu, lần này đừng thả lỏng. “Phù Vân Tử che mặt thản nhiên nhìn về phía một nam tử cao lớn thon dài.

‘Yên tâm. “Đinh Tấu kéo kéo khăn đen trên mặt mình, thứ này căn bản là đồ trang trí.

Thật muốn động thủ ai có thể không nhận ra kiếm thuật thành danh của hắn.

Thật là bẩn thỉu.

Hắn căn bản không muốn tham dự lần truy sát này, nhưng đây là mệnh lệnh chưởng giáo, không cãi được.

Nhìn Bạch Hạc dần dần đi xa.

Đi thôi.

Xì!

Trong phút chốc hắn cùng mấy người bịt mặt xung quanh đột ngột đứng lên, hóa thành kiếm quang màu lam, đuổi theo.

Phù Vân Tử ở phía sau một tay bóp kiếm quyết.

Đứng lên!

Trong phút chốc, trên thảo nguyên phía dưới bạch hạc khổng lồ , một cột lửa màu vàng chói mắt phóng lên cao, trong nháy mắt hóa thành mảng lớn lưới lớn màu vàng, đem mảng lớn không vực phía trước Bạch hạc khổng lồ hoàn toàn bao phủ.

Bạch Hạc bất ngờ không kịp đề phòng đâm đầu vào, bị bao kín mít, ngã xuống.

Trên bầu trời xa xa, đồng thời cũng có từng hỏa quang đỏ thẫm bay tới.

Đó là người Ngọc Hành Tông vây sát cùng đến.

“Giết!! “Giọng nói của Sùng Hân Dao lạnh lùng vang lên.

Một Ngọc Hành Tông trưởng lão kéo bím tóc thật dài, đồng dạng che mặt, cầm Mệnh Diễm Kiếm trong tay, cùng Phù Vân Tử liếc nhau, hai người cùng nhau bắn ra, bay lên nhằm phía người Vô Diện Kiếm Phái.

Không chỉ như thế, một phương hướng khác, từng đám người thần bí toàn thân bao bọc trong hắc y, đeo mặt nạ màu vàng, cũng lao ra theo, quanh thân kẹp lấy từng đạo chân nguyên màu xám tro, lao về phía Vô Diện Kiếm Phái đánh giết.

Ba bên ba quần thể, người dẫn đầu đều là một đến hai vị trưởng lão cao thủ.

Sắc mặt Vân Linh kịch biến, cùng Hoắc Tình Không liếc nhau.

Kế hoạch thứ hai! Đi!

Trong phút chốc trên lưng Bạch Hạc, từng nhân ảnh phân tán thành lưu quang, hướng về phía xa xa thoát đi.

Tất cả mọi người Vô Diện Kiếm Phái đồng thời phân tán ra, hóa thành từng đạo thanh quang, trong tình huống tận dụng ưu thế tốc độ tự thân, tựa như thiên nữ tán hoa, nhao nhao chạy về phương hướng không có người duy nhất.

Đây là đối sách bọn họ ngay từ đầu đã thương lượng.

Chương 1062: Duyên phận 7

Hoắc Tình Không tuy rằng tăng lên tới cấp trưởng lão, nhưng dù sao mới tấn thăng, hơn nữa cấp bậc trưởng lão này, hạn mức cao nhất cũng rất lớn, mạnh có thể so với chưởng giáo, yếu cũng có như Hoắc Tình Không mới vào cấp độ này.

Cho nên không đến mức vạn bất đắc dĩ, tự nhiên chọn kế hoạch ổn thỏa nhất.

Lý Trình Di và Bạch Hạc, Thu Thần cùng một phương hướng, nhưng ngay từ đầu còn có thể miễn cưỡng theo kịp tốc độ sau đó kéo ra chênh lệch, ba người tự nhiên phân tán ra.

Bởi vì Lý Trình Di phát hiện, người truy sát chủ yếu truy kích chính là hắn, đối với hai người còn lại căn bản không để ý tới.

Hắn lập tức hiểu được sách lược của đối phương.

Không ngoài dự đoán, đại sư huynh mới là trọng tâm bị truy sát lần này.

Giữa không trung, hắn cấp tốc quay đầu lại nhìn phía sau.

Đuổi giết hắn là hai tên mặc hắc y đeo mặt nạ vàng, cùng với hai người bịt mặt có chân nguyên màu lam lưu chuyển quanh thân.

Chân nguyên kia, lưỡi kiếm kia, vừa nhìn đã biết xuất thân của Thanh Mục Kiếm Phái.

Nếu là ngày thường, hắn tự nhiên tiện tay liền đuổi đi, nhưng tình huống hiện tại lại khác, địch nhân đến cùng có bao nhiêu người hắn cũng không biết, hắn cũng không biết phía sau người truy sát đến cùng thực lực gì, cho nên trước chạy đã để tránh va chạm.

Tuy rằng hắn kết ấn hoàn, nhưng vạn nhất phía sau cũng có cao thủ cấp ấn hoàn thì sao?

Dưới sự hợp lực của mấy người, hắn thật đúng là không dễ giải quyết. Một khi bị giằng co, còn có những người khác đuổi theo, thì quá nguy hiểm.

Vì vậy, để an toàn, hắn không thể mạo hiểm!

“Tên tiểu tử kia nhiều lắm cũng chỉ là Tam Ấn! Sao có thể chạy khỏe như vậy?! Chả lẽ Nguyên Ấn của nó toàn là về tốc độ??”

Phía sau.

Một gã chấp sự của Thanh Mục Kiếm Phái vận chuyển đủ hai đạo ấn ký gia tăng tốc độ trong năm đạo nguyên ấn của mình, điều này đại biểu hắn đã toàn lực thúc đẩy vận chuyển chân nguyên, tốc độ đạt tới cực hạn.

Lát nữa các ngươi phụ trách phòng hắn chạy trốn, ta tới động thủ. Tốc chiến tốc thắng! Nhất định phải chú ý trên người hắn có Vu vật bảo mệnh Quỳ Linh đưa cho”.

Một người đeo mặt vàng thanh âm lạnh như băng nói.

Hắn thân là chấp sự Thanh Mục Kiếm Phái, đã sớm đem Trúc Cơ công pháp luyện đến viên mãn, hiện giờ thành tựu bảy ấn, cho dù nguyên ấn đối phương toàn bộ tập trung một loại, chênh lệch cực lớn, muốn giết một tiểu gia hỏa chỉ là ba ấn, tự nhiên dễ như trở bàn tay.

Chân chính cần chú ý là chắc chắn Quỳ Linh trưởng lão khẳng định cho Bạch Lộc vật bảo mệnh.

Vì đối phó với điều này bọn họ đã sớm chuẩn bị vật khống chế đặc thù, để tại thời khắc mấu chốt khống chế vật bảo mệnh để chạy trốn.

“Nhưng tiểu tử kia tốc độ quá nhanh, cứ như vậy đuổi theo, chúng ta đuổi không kịp.” Thanh Mục Kiếm Phái một người nhịn không được nói. Hắn cũng là chấp sự ngũ ấn, chỉ vì truy sát một tiểu gia hỏa nhiều lắm là tam ấn, lại hao phí thời gian dài như vậy, nếu truyền ra ngoài, quả thực mất mặt!

Nghĩ biện pháp!

Bốn người trầm mặc một hồi.

Có rồi!

Người mặt vàng đột nhiên lật tay ra quyết định, tựa hồ là đang truyền tấn.

“Chờ một lát. “Hắn trầm giọng truyền âm nói.

Nửa phút sau.

Bốn người hoàn toàn rớt lại phía sau, bị bỏ rơi.

Lý Trình Di quay đầu lại đã không nhìn thấy bất kỳ bóng người nào, liền nhanh chóng đổi hướng, hướng phương hướng kiếm phái trở về.

Đột nhiên trên thảo nguyên phía trước, nữ đệ tử Vô Diện Kiếm Phái đang bị một gã hắc y mặt vàng dây dưa chém giết.

Hắc y mặt vàng kia rõ ràng thực lực vượt xa đối thủ, nhưng chính là không hạ tử thủ, mà là một kiếm một kiếm hướng chỗ quần áo mẫn cảm của đối phương mà vạch

Nữ đệ tử mặt đầy nước mắt, không ngừng hoảng sợ chạy trốn chung quanh, nhưng làm thế nào cũng không có biện pháp tránh được thế công của đối phương.

Lý Trình Di nhìn thấy khuôn mặt nữ đệ tử kia, rõ ràng chính là Thu Thần lúc trước tách ra chạy!

Hắn nhíu mày, lại nhìn cái tên hắc y mặt vàng đang công kích kia, ra tay cũng phải gấp đôi tốc độ âm thanh.

Xác định lại một chút, chung quanh không có ác ý, Thu Thần không phải ngụy trang.

Hắn lúc này một rơi xuống, hướng về đối phương mãnh liệt đánh tới.

Chạy! Hắn quát khẽ một tiếng truyền âm, rút kiếm đâm về phía người nọ.

Chuẩn bị giải quyết đối phương trong nháy mắt, sau đó dẫn người chạy trốn.

Ong!!

Đúng lúc này, mặt đất chung quanh sáng lên từng đạo ký hiệu màu lam.

Từng dải lụa màu lam từ dưới đất bay ra, đem chung quanh bện thành một tòa lồng giam rộng lớn mấy trăm mét vuông.

Bóng 4 người vừa mới đuổi giết Lý Trình Di đang cấp tốc từ xa chạy tới đây.

Thành công!! Ha ha ha ha!!

……..

Kiếm quang màu xanh nhạt không nhanh không chậm bay về phía trước, ở trên bầu trời chạng vạng kéo ra một đường nhỏ rõ ràng.

Phía sau ba đạo nhân ảnh theo sát phía sau, tựa như sao băng không hề rớt lại phía sau.

Đột nhiên, kiếm quang thanh sắc giảm tốc dừng lại, lộ ra thân hình Hoắc Tình Không cùng hai gã đệ tử Thanh Anh tổ khác.

“Các ngươi đi trước, ta theo sau. “Hắn bảo vệ hai người ở phía sau, thần sắc bình tĩnh nhìn về phía người đuổi theo.

Chiêu Viện cùng một đệ tử khác muốn nói chuyện, nhưng bị hắn giơ tay ngăn lại.

Đi đi.

Hai người cắn răng, cuối cùng vẫn xoay người cấp tốc bay ra xa.

Chiêu Viện cũng chính là dùng Tuệ Kiếm nâng thân thể mình, miễn cưỡng có thể nổi lên, tốc độ lại càng đáng lo.

Người kia cũng tốc độ còn không bằng nàng.

Hai người lắc lư bay một hồi, quay đầu nhìn lại. Hoắc Tình Không đã bị ba bóng người phía sau vây quanh.

Chiêu Viện nhịn xuống ý niệm muốn xoay người hỗ trợ, biết mình lưu lại ngoại trừ cản trở ra, không còn tác dụng gì khác, lúc này quay đầu không dám nhìn nhiều.

“Nhất định phải bảo trọng!

Chúng ta lập tức trở về tông môn cầu viện, nhất định còn kịp! “Một người khác ở bên cạnh đè nén nói.

Được!

Chương 1063: Duyên phận 8

Bên kia.

Hoắc Tình Không nhìn hai người rời xa, dần dần biến mất ở cuối chân trời, lúc này mới quay đầu nhìn về phía ba người.

Trong ba người đuổi theo, nổi bật nhất, không thể nghi ngờ là một người mang thanh kiếm màu đỏ trên lưng.

“Không nghĩ tới sau khi rời khỏi cuộc tỉ thí, còn có thể ở chỗ này cùng Đinh huynh giao thủ. “Hắn thấp giọng nói.

“Bị nhận ra rồi. “Đinh Tấu cười khổ kéo mặt nạ xuống, lộ ra khuôn mặt quen mắt.

“Xin lỗi, lần này là bất đắc dĩ”.

“Hai vị kia, là người của Ám Hương? “Hoắc Tình Không quét mắt nhìn những người còn lại.

Hai người này đều đeo mặt nạ màu vàng điển hình, toàn thân áo đen che lấp nghiêm ngặt.

“Người giết Xuân bộ ta, Hoắc Tình Không, không thể không nói ngươi rất có can đảm. “Nam tử tóc dài bên trái trầm giọng nói. Rõ ràng hắn ta là người dẫn đầu.

“Xem ra ngươi là thủ lĩnh của bọn họ. Đáng tiếc “Hoắc Tình khoát tay nói

Đáng tiếc cái gì?

Ba người phân tán bốn phía, đồng thời làm ra các loại thức khởi động.

Từng đạo nguyên ấn hơi nhạt, từ trước ngực bọn họ sáng lên.

Hai tám ấn, một chín ấn!

Tám ấn cơ bản chính là Vô Diện Kiếm Phái tu hành hai công pháp đại trúc cơ đến cảnh giới viên mãn.

Cũng chính là cấp độ cao nhất của chấp sự bình thường.

Càng cao, nhất định phải học tập Thiên Diện Kiếm Điển. Nói cách khác, trên tám ấn chính là cấp bậc trưởng lão.

Vô song kiếm đạo. “Đinh Tấu trong tay lưỡi kiếm sáng lên đạo đạo hồng quang phù văn, kim tuyến tinh tế từ chuôi kiếm một đường hướng lên trên, lan tràn đến cuối cùng.

Lần này, cũng không phải ở trên lôi đài, ta cũng sẽ không nhẹ tay nữa.

Hắn lúc trước nhẹ tay , mục đích là vì che dấu thực lực, vào lúc này triệt để bộc phát, muốn trong nháy mắt giải quyết đối phương.

Thủ lĩnh Xuân bộ một tay nhấc lên, lòng bàn tay chậm rãi sáng lên một vòng xoáy màu xám tro. Trong vầng sáng liền có thể nhìn thấy bên trong xen lẫn vô số tuyến trùng màu đen thật nhỏ, chúng nó nhanh chóng xoay tròn, đầu mọc răng cưa dữ tợn, hung tàn dị thường.

Người cuối cùng hai tay nâng lên, chung quanh ầm ầm sáng lên một đạo lực trường màu xám nửa trong suốt tựa như bảo tháp.

Lực trường khổng lồ bao phủ toàn bộ mấy người trong đó.

Nguyên ấn trước ngực ba người hiện lên ánh sáng, hiển nhiên đều vận đủ toàn lực.

Không chỉ như thế, xa hơn nữa, một đạo bóng người mơ hồ lơ lửng ở giữa không trung, chính là Thanh Mục Kiếm Phái trưởng lão - Phù Vân Tử.

Hắn che giấu không trung, lẳng lặng quan sát ba người vây giết Hoắc Tình Không.

Trong tay bưng một khối đồ vật tương tự la bàn, vật này chính là Ứng Thiên Khí, là chuyên môn vì phong tỏa không gian xung quanh, để phòng ngừa Hoắc Tình Không sử dụng vật bảo mệnh Vô Diện Kiếm Phái chạy trốn.

Hôm nay giết chết tên này, có thể khiến Vô Diện Kiếm Phái mấy ngàn năm không gượng dậy nổi. Những phương diện khác cho dù mạo hiểm thế nào cũng đáng. "Phù Vân Tử nhẹ giọng thở dài.

"Thiên phú của người này làm cho người ta sợ hãi, nhất định phải cẩn thận, không được để hắn chạy thoát. "Trong Ứng Thiên Khí mơ hồ truyền ra một giọng nam trung niên.

"Chưởng giáo yên tâm, trận pháp đã phóng, ngưng tụ Quỳ Ấn tháp trận của tứ đại trưởng lão lực bổn môn, coi như là ta cũng ít nhất cần một nén nhang mới có thể tránh thoát, thời gian dài như vậy, cũng đủ."

Đúng lúc này vầng sáng chợt lóe.

Xa xa ba người đã đồng thời ra tay.

Kiếm quang mỹ lệ như cầu vồng, phối hợp với kiếm quang màu xám theo sát phía sau, hóa thành một cái nón thật lớn, lại giống như một đạo kiếm quang thật lớn hình thành gió lốc bén nhọn, ầm ầm xỉa thẳng về phía Hoắc Tình Không.

Vô Song kiếm đạo, ở trong tay Đinh Tấu vẫn là chiêu thức đó, nhưng bộc phát ra uy lực lại hoàn toàn không giống với những người còn lại của Thanh Mục kiếm phái.

Mấy trăm đạo cầu vồng kiếm quang, có tăng cường cự lực, có tăng cường tốc độ, có tăng cường lợi hại, có như ẩn như hiện phảng phất lóe ra vượt khoảng cách.

Những thứ này đều là hiệu quả đặc thù của nguyên ấn mà Đinh Tấu ngưng tụ.

Hắn so với Hoắc Tình Không chỉ kém một Nguyên Ấn không phải tính chất công phạt, còn lại cũng đều là sát phạt.

Cảnh giới Bát Ấn, hiện giờ có thể bước vào cấp độ trưởng lão, lúc này Đinh Tấu chỉ luận về sát phạt, trên thực tế thế công so với trưởng lão bình thường trong Kiếm phái càng mạnh hơn.

Một chiêu Vạn Cảnh Thiên Hồng này, ngươi nên ứng đối như thế nào???

Đinh Tấu lơ lửng giữa không trung, xa xa nhìn Hoắc Tình Không bị trận pháp vây khốn.

Hắn đang tiếc hận.

Cảnh giới hai người tương tự, nhưng vận mệnh lại khác nhau như thế, sau hôm nay, Bàn Quang lớn như vậy có lẽ liền không còn Hoắc Tình Không.

Một kiếm này của hắn phát ra toàn bộ sức mạnh, đồng thời có Ám Hương chín ấn phối hợp tuyệt sát.

Hơn nữa trận pháp áp chế, trong nháy mắt có thể làm suy yếu ba thành thực lực Nguyên Ấn.

Phối hợp như vậy, đừng nói là chỉ giết vài Yêu Vương Hoắc Tình Không mới lục ấn, cho dù trưởng lão lâu đời Vô Diện Kiếm Phái cảnh giới Ấn Hoàn đích thân tới, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Tạm biệt, đáng tiếc ngươi sinh sai thời đại” Đinh Tấu nhẹ nhàng lật lưỡi kiếm, ngược lại xách về vỏ.

“Ngươi nói sai rồi”.

Đột nhiên một âm thanh trầm thấp từ phía sau Đinh Tấu vang lên.

Hắn đột nhiên đồng tử co rụt lại, giơ kiếm đâm về phía sau.

Keng!!

Lưỡi kiếm giao kích, phát ra tiếng vang thật lớn.

Sinh ra ở thời đại này, là bi ai của ngươi.

Hoắc Tình Không chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở phía sau Đinh Tấu.

Trên người hắn mơ hồ lưu lại tàn ảnh của Đạp Hư.

Đó là tam đại sát chiêu –một kỹ năng di chuyển siêu tốc của Vô Diện Kiếm Quyết.

Nhưng làm sao có thể!?

Hắn làm sao chạy thoát khỏi trận pháp!?

Trong đầu Đinh Tấu thoáng cái mơ hồ.

Hắn cấp tốc lui về phía sau, với mục đích kéo dài khoảng cách.

Nhân cơ hội này, hắn quay đầu nhìn trong trận pháp, nơi đó vẫn lưu lại một bóng người thuộc về Hoắc Tình Không.

Chương 1064: Duyên phận 9

Hai người Ám Hương lúc này cũng có chút mơ hồ, không biết rốt cuộc cái nào là thật cái nào là giả.

“Là bên này!! “Đinh Tấu rống to.

“Không! Bên này cũng là thật! “Thủ lĩnh Xuân bộ cũng kêu to.

Vô Diện Kiếm Quyết “X2.

Hai Hoắc Tình Không đồng thời giơ tay, ngón kiếm chỉ nghiêng xuống phía dưới.

Vô Diện!

Xì!

Trong phút chốc một tiếng chim hót chói tai vang lên, từ trên người hai Hoắc Tình Không bắn ra.

Hai đạo quang mang màu xanh biếc rực rỡ, trong nháy mắt từ trên mặt hai người sáng lên.

Cái quang mang chói mắt kia, triệt để che lấp tất cả đường nét trên mặt Hoắc Tình Không, cho dù nhìn từ bất kỳ một góc độ nào đều chỉ có thể nhìn thấy mặt của hắn phảng phất hóa thành quang mang, triệt để vô diện.

Xuy xuy xuy xuy xuy!!!

Vô số lưỡi kiếm màu xanh từ trong tay hai người bắn ra.

Hàng ngàn.

Hàng chục ngàn.

Hàng trăm ngàn, thậm chí hàng triệu!

Vô cùng vô tận kiếm quang, tựa như sóng biển, lại tựa như mặt trời, từ trên người hai người phóng ra, chiếu rọi bốn phương.

Vô Diện, ngoại trừ hàm nghĩa là giết người không nhìn thấy mặt còn có một ý tứ khác, đó là một chiêu tuyệt sát cuối cùng này.

Một kiếm diệu không, huy hoàng vô diện.

Khi kiếm quang rực rỡ như mặt trời chiếu rọi hết thảy, khuôn mặt tự nhiên liền không cách nào thấy rõ nữa.

Trong nháy mắt.

Vô số kiếm quang tựa như sóng thần, ầm ầm phá tan phòng hộ của ba người gần nhất.

Trước ngực Hoắc Tình Không sáng lên ấn hoàn rõ ràng, mười đạo nguyên ấn như ẩn như hiện, phối hợp tăng cường uy lực mỗi một đạo kiếm quang.

Giữa không trung ba người cơ hồ là chớp mắt, liền bị bao phủ ở vô cùng kiếm quang bên trong, biến mất không thấy.

Phù Vân Tử xa xa da mặt cứng ngắc, Ứng Thiên Khí trong tay cũng gần như cầm không được, thiếu chút nữa rơi xuống.

Làm sao…… Làm sao có thể!?

Cánh tay hắn run rẩy, hoàn toàn không thể hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Một ấn hoàn Hoắc Tình Không, cho dù thăng hoa nhiều hơn Đinh Tấu hai lần, nhưng còn có đầu lĩnh chín ấn của Ám Hương, ba người phối hợp pháp khí trận pháp cường đại có thể giam cầm ấn hoàn, cư nhiên.

Mồ hôi lạnh trên trán Phù Vân Tử chảy ra, lặng lẽ lui về phía sau, xoay người muốn chạy trốn.

Bốp

Một đạo hư ảnh trống rỗng ngăn ở trước người hắn.

Rõ ràng chính là Hoắc Tình Không đang giơ tay ra.

……

Trận pháp dệt ra từ dải lụa, trong nháy mắt đã bao lấy Lý Trình Di.

Từng dải lụa xanh tựa như bị bàn tay linh hoạt nắm, nhanh chóng bện thành một cái lồng giam cực lớn.

Không tốt! "Lý Trình Di rùng mình, cảm nhận được cảm giác trói buộc mãnh liệt xung quanh, biết trúng kế.

Lúc này hắn muốn tránh thoát, nhưng sau lưng lại truyền đến cảm giác uy hiếp sắc bén.

Không còn kịp rồi!!

Bốn đạo thế công của đối phương từ bốn góc độ bắn ra.

Lý Trình Di không thể không xoay người ứng đối.

Bốn tên truy sát trong lòng mừng rỡ.

Tiểu tử thối, lấy mạng ra!

Một người Thanh Mục kiếm phái chạy tới trước, một kiếm vung vẩy, vẽ ra từng đạo kiếm quang màu sắc rực rỡ.

Vô Song kiếm đạo toàn lực phát động, cần phải đoạt trước những người còn lại lấy được công đầu tiên.

Kiếm quang màu sắc rực rỡ phân hóa mười đạo, chồng lên nhau như hình quạt, đập thẳng vào đầu Lý Trình Di.

Phốc!!

Một kiếm này, trúng mục tiêu.

Lưỡi kiếm chém vào da Lý Trình Di tạo ra một vết lõm rõ ràng.

Sau đó dưới cái nhìn chăm chú của hai người, lưỡi kiếm gian nan lại đi về phía trước đè ép một đường, lưỡi dao phảng phất thở dài, hoàn toàn bất động.

“.”

“.”

Lý Trình Di cùng đối phương bốn mắt nhìn nhau, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

“Ta cảm thấy nhất định là dùng sai chiêu số” người Thanh Mục kiếm phái bịt mặt nhịn không được mở miệng.

Phốc phốc phốc!!

Đúng lúc này, ba đạo kiếm quang còn lại cũng đồng thời bay tới, hung hăng chém vào bả vai và trán của Lý Trình Di.

Sau đó phát ra âm thanh nặng nề chém vào cao su.

Ba nhát kiếm cũng im lặng.

Bốn nhát kiếm tựa như dính trên người Lý Trình Di, lơ lửng ở chung quanh, bày ra các loại tư thế vặn vẹo kỳ dị.

Giống như tư thái côn trùng hổ phách bị cố định.

Cho nên mới nói, các ngươi vừa rồi bay dọa người như vậy, là muốn làm gì???

Lý Trình Di không nói gì.

Nhìn bốn người xung quanh bị tơ tình của hắn cố định lại.

Một tên 7 ấn, hai tên 4 ấn, 1 tên 5 ấn thất ấn. Ngoại trừ tên 7 ấn thì bọn còn lại đa số nguyên ấn là chọn thăng hoa phòng ngự chứ không phải tấn công.

Với trình độ này, thế mà đuổi theo vẫn ác liệt phết.

Chạy!!!

Tên chấp sự 7 ấn của Thanh Mục Kiếm Phái da đầu tê dại, nhìn lưỡi kiếm của mình không chém được mẻ da đối phương liền biết đại sự không ổn, gặp phải biến thái.

Trên đời này không thiếu siêu cấp đại lão có thực lực cường hãn còn thích ngụy trang thành thỏ non, không hề nghi ngờ, bọn họ hiện tại rất có thể gặp cái loại sói già đội lốt thỏ non này!

Cho nên hắn không nói hai lời, nguyên ấn toàn thân ầm ầm bộc phát sức mạnh, trợ giúp hắn giãy thoát, hướng về phía xa xa bay đi.

Ba người còn lại cũng sợ hãi, xoay người muốn chạy, nhưng đã quá muộn.

Bọn họ so với vị chấp sự Thất Ấn kia, thậm chí ngay cả tơ tình của Lý Trình Di cũng không thể giãy thoát, chỉ có thể giống như côn trùng bị nhện săn bắt, ở giữa không trung không ngừng giãy dụa.

“Nếu như như vậy giết chết các ngươi, có lẽ sẽ quá sớm khiến cho tứ phái chú ý, như thế, cũng không phù hợp với sắp xếp tính toán của ta”

Lý Trình Di nhìn Thất Ấn cao thủ miễn cưỡng thoát khỏi trói buộc, ý niệm trong lòng khẽ động.

Một đạo kiếm quang bán trong suốt từ bên cạnh bắn ra, đó là Tuệ Kiếm!

Tuệ Kiếm sau khi được Kiếm Cung nuôi dưỡng, uy lực to lớn, so với lúc trước mạnh hơn ít nhất mấy lần.

Chỉ trong nháy mắt.

Người nọ vừa thoát đi sau lưng bão huyết, ngã nhào trên mặt đất, toàn thân co quắp, sau đó bị Tuệ Kiếm mang lên bay trở về.

Chương 1065: Kiếp khí 1

Lần này bốn người đều đông đủ.

Được Lý Trình Di chỉnh tề thả xuống, đặt trên mặt đất bên cạnh.

Thu Thần đã sớm dựa theo phân phó của hắn chạy trốn đi cầu viện, hiện trường cũng chỉ còn lại một mình Lý Trình Di.

Hắn chắp tay sau lưng nhìn bốn người trên mặt đất, nhìn đến da đầu bọn họ tê dại, mắt lộ vẻ tuyệt vọng.

Lấy cảnh giới cùng thực lực hiện tại của hắn, cứ như vậy giết, quá khiến người ta hoài nghi.

Bất lợi cho việc điều tra sự thật sau này.

Vậy.

Loại thời điểm này, hắn lúc trước lựa chọn hoa ngữ năng lực, liền có thể phát huy tác dụng.

“Xin lỗi. “Lý Trình Di do dự, cuối cùng vẫn hạ quyết tâm.

Vì an toàn của ta, chỉ có thể ủy khuất các ngươi.

Đưa tay ra, ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay hắn sáng lên ánh vàng.

Hoa ngữ: Phong ấn tình yêu!

Bụp ！

Ánh sáng vàng hóa thành một chùm sáng, chợt bay lên người chấp sự 7 Ấn.

Nhất thời một trận tin tức vụn vặt chảy vào trong đầu Lý Trình Di.

“Bạn quyết định dùng sức mạnh tình yêu để phong ấn người này, căn cứ theo chênh lệch về sinh mệnh lực của bạn với đối phương, căn cứ theo chuẩn tắc tối cao của việc dùng sinh mệnh để yêu và sinh mệnh mục tiêu, bắt đầu từ bây giờ sẽ phong ấn người này 15.000 năm sau mới cho tái sinh”.

‘Cảnh cáo: Mục tiêu bị phong ấn tuổi thọ cao nhất không đủ sống đến thời gian xuất thế, trong thời gian phong ấn có thể sẽ

xuất hiện tình huống mục tiêu bị phong ấn tử vong, xin xác định có tiếp tục phong ấn hay không.'

'15 nghìn năm'Lý Trình Di khóe miệng co rút, đây là muốn phong ấn đến chết

Nói thật, hắn cảm thấy như vậy bị phong ấn đến chết, so với bị một kiếm chém chết, tàn nhẫn hơn nhiều.

Bất quá, vì an toàn của chính hắn, chỉ có thể ủy khuất bọn họ.

Về phần phong ấn tình yêu còn có tác dụng hấp dẫn người thủ hộ, đây kỳ thật chính là biến tướng có ngục tốt miễn phí.

Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ, xác nhận tin tức phản hồi.

Nhất thời ánh sáng vàng cấp tốc biến hình, bao bọc hoàn toàn chấp sự 7 ấn, hóa thành một bong bóng tình yêu màu vàng cực lớn, hoàn toàn không nhìn thấy có người bên trong.

Bong bóng tình yêu nhanh chóng co rút lại, nhỏ đi, sau đó hóa thành một tinh thể tình yêu màu vàng to bằng móng tay, bay đến trong tay Lý Trình Di.

Ngay sau đó, hắn lại nhìn về phía ba người còn lại. Ba người trợn mắt há hốc mồm.

"Ngươi rốt cuộc làm cái trò tà ma gì thế!!?" một người Ám Hương lớn tiếng quát, hiển nhiên không phải hạng người tham sống sợ chết.

"Các ngươi đuổi giết ta, ngược lại mắng ta tà ma? Thú vị. "Lý Trình Di nở nụ cười.

"Bỏ đi, cứ như vậy đi, còn tưởng rằng các ngươi có chút bản lĩnh, kết quả liền này còn dám tới truy sát ta?"

Hắn lười nói nhảm, hoa ngữ liên tiếp phát động.

Nhất thời ba bong bóng tình yêu màu vàng lại một lần nữa thành hình.

"Bạn quyết định dùng sức mạnh tình yêu để phong ấn người này, căn cứ theo vân vân mây mây, bắt đầu từ bây giờ sẽ phong ấn người này 23.429 năm mới cho tái sinh."

"25,192 năm sau…"

“… . 26,103 năm sau… .”

Ba người cơ bản đều là hơn 20.000 năm sau mới cho tái sinh

Sau khi đem bốn người đều hóa thành viên đá nhỏ tình yêu, Lý Trình Di mới hơi thở phào nhẹ nhõm, lần thứ hai hướng về phía Vô Diện Kiếm Phái trở về.

‘Từ niên hạn phong ấn mấy người mình bây giờ có thể sống tới 30.000 tuổi, quả nhiên hoa ngữ so với khắc ấn còn biến thái hơn. Những này tuổi thọ phần lớn là do hoa ngữ Hoa anh túc xanh: sinh mệnh ngoan cường mang đến.

Chỉ là mới bay không đến năm trăm mét.

Hắn đột nhiên nhớ tới đệ tử Thanh Mục Kiếm phái vừa uy hiếp Thu Thần, còn chưa giải quyết.

Lúc này xoay người cấp tốc lục soát chung quanh.

Rất nhanh ở một chỗ mặt sau đồi núi, tìm được người nọ cả người run rẩy.

“Đừng giết ta!” người nọ kêu to, hiển nhiên vừa rồi một màn Lý Trình Di ra tay giải quyết bốn người, đều bị hắn nhìn thấy.

Cho nên hiện tại ngay cả dũng khí phản kháng cũng không có.

Lý Trình Di lười nói nhảm, giơ một đạo tuệ kiếm, bắn ra.

Keng!!

Đúng lúc này, một hắc y nhân mặt vàng, im lặng như thuấn di, xuất hiện ở trước mắt hắn.

Đưa tay ngăn trở một kiếm này.

Bùm.

Tuệ Kiếm bị hắn dùng ngón tay bóp nổ.

“Không nghĩ tới, chỉ là tạm thời dự định tới xem tên Xuân Nhất kia, liền phát hiện một bí mật lớn như vậy.” Tên mặt vàng phát ra một loại giọng nói bén nhọn khó nghe.

” Bạch Lộc -Đệ nhất Tiểu tứ kiếm của Vô Diện Kiếm Phái, lại che dấu nhiều thực lực như vậy, ngay cả một chấp sự Thất Ấn đều bị ngươi giải quyết tại chỗ.

Hắn nhẹ nhàng vỗ tay.

“Một tên mới 12 tuổi lại có thể ẩn tàng thực lực, tại Vô Diện Kiếm Phái ẩn núp lâu như vậy, còn không có bị phát hiện. lợi hại đấy!”

“Ta chỉ là một đứa bé, ẩn giấu một chút thiên phú mà thôi. “Sắc mặt Lý Trình Di bình tĩnh. “Còn nữa, ngươi nếu biết Thất Ấn cũng không phải đối thủ của ta, còn dám lộ diện ra, chắc hẳn đối với mình hẳn là rất tự tin?”

“Ngươi nói không sai” Tên mặt vàng cười nói, “Trong Ám Hương của ta, tất cả mọi người bất luận cao thấp, đều đeo mặt nạ màu vàng, cho nên.”

Mạnh mẽ hắn đưa tay hướng bên trái cản lại.

Bùm!!

Một tiếng chấn động thật lớn nổ tung.

Lý Trình Di chẳng biết từ lúc nào đã biến mất, xuất hiện ở bên trái hắn, một kiếm chém xuống.

Hai người cự lực va chạm, Lý Trình Di lần này không giữ lại, cự lực 100 nghìn tấn thuần túy ầm ầm ngưng tụ vào Đỉnh Nguyên Kiếm nặng nề đè qua, đè cong mu bàn tay đối phương.

“Ngươi!? “Người mặt vàng đột nhiên biến sắc, cảm giác không đúng. Sức mạnh dường như quá lớn…

Hắn cấp tốc lui về phía sau, mượn cơ hội dỡ lực.

Từng đạo hỏa hồng sắc hỏa diễm từ trong tay bắn ra, hỏa diễm vẩy ra đồng thời cũng nhanh chóng đem cự lực bộc phát phát tiết chia ra chung quanh.

“Không đợi hắn hoàn hồn, Vô Diện Kiếm quyết sát chiêu, thuấn ngục đã bộc phát.

Chương 1066: Kiếp khí 2

Thân hình Lý Trình Di lóe lên, Đỉnh Nguyên Kiếm trong tay đột nhiên phân hóa mấy đạo thanh quang, như lôi điện bắn ra, ở giữa không trung hợp hai làm một, đột nhiên bổ xuống.

Hắn vốn tốc độ,cũng nhanh lúc này mượn Thuấn Ngục chiêu này, trực tiếp từ mười bốn lần tốc độ âm thanh, đột phá đến mười sáu lần.

Trong không khí chỉ thấy một chút thanh tuyến, chợt lóe rồi biến mất.

Hơn 100 nghìn tấn cự lực ngưng tụ tại một điểm cực nhanh này, ở khoảng cách gần trong gang tấc nổ tung.

Dưới tình huống này cho dù là Lý Trình Di tự mình đối mặt một chiêu này, cũng tránh không thể tránh, chỉ có thể ngạnh kháng.

Nhưng người mặt vàng này lại chấn động cả người, từ làn da toàn thân thẩm thấu bay ra mảng lớn ngọn lửa màu đỏ kim.

Hỏa diễm quét qua chung quanh, hóa thành gió lốc, nổ tung tạo ra lực đẩy cực lớn, chính diện đụng vào kiếm quang thuấn ngục.

Sí Hoàng!

Sau một tiếng kêu chói tai.

Kiếm quang màu xanh bị đụng lệch, bay về phía xa xa.

Ánh lửa cùng với tiếng kêu to, từ trong đó bay ra một đạo kiếm nhận kim hồng đâm về phía Lý Trình Di.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di đồng tử ngưng tụ, ấn hoàn trước ngực lần đầu tiên hơi sáng lên.

Điều này đại biểu hắn ở trạng thái này coi như toàn lực xuất thủ.

Mười đạo khắc ấn hoàn nhao nhao sáng lên ánh sáng nhạt bất đồng, trong tất cả quang mang phân ra một tia, hội tụ ở chính giữa, hình thành một chút ánh sáng màu bạc hư ảo nửa trong suốt.

Trong nháy mắt ánh sáng kia sáng lên.

Toàn thân Lý Trình Di chợt dấy lên ngọn lửa màu bạc.

Ánh lửa phóng lên cao, tựa như đối phương, phá vỡ lưỡi kiếm màu đỏ kim đang bay tới.

Ngươi cũng là Ấn Hoàn? Làm sao có thể! “m thanh người mặt vàng từ trong ngọn lửa truyền ra, mang theo chấn động cực lớn cùng không thể tưởng tượng nổi.

Đáng tiếc, để đề phòng để lộ bí mật, hai mắt Lý Trình Di rủ xuống, “Chỉ có thể mời ngươi đi chết.

Cánh tay hắn rộng mở.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn:

Khói trắng nổ tan, tất cả khắc ấn đồng thời sáng lên hào quang chói mắt.

Mây xám trắng mênh mông trong nháy mắt bao trùm phạm vi hơn ngàn mét chung quanh.

Không đợi đối phương phản ứng, trong mây khí một chĩa 3 mũi màu xám trắng khổng lồ dài mấy chục mét ầm ầm phá vỡ hết thảy, đập thẳng xuống dưới.

Trong lòng tên mặt vàng nhảy dựng lên, nguy cơ trí mạng khiến da thịt toàn thân nổi da gà.

Hắn vội vàng thi triển pháp khí, muốn dời đi.

Nhưng đột ngột, hắn nhìn trước mặt mây khói, ánh mắt dừng lại, động tác quái dị cũng theo dừng lại.

Đám mây kia lại mơ hồ hiện ra khuôn mặt người vợ đã mất của hắn.

Oanh!!!

Tiếng nổ khủng khiếp nổ tung.

Từng vòng chấn động thật lớn, mang theo khí lưu mãnh liệt, thổi thảo nguyên trên mặt đất lăn lộn, xé rách, bùn đất đá giống như hạt mưa bị hất bay.

Mặt đất hiện ra một cái hố sâu hơn trăm mét tựa như hình nón. Tính cả người sống sót vừa rồi cũng bị phá hủy hoàn toàn.

Nương theo một trận ánh sáng vàng lóng lánh, mây khói tiêu tán, hết thảy quy về bình tĩnh.

Không lâu lắm.

Lý Trình Di từ trong đám mây còn sót lại bay ra.

Nửa đường trở về hắn lục tục thu nạp Thu Thần cùng mấy đệ tử kiếm phái còn lại, nhưng vẫn không gặp được đám người Hoắc Tình Không cùng Vân Linh trưởng lão.

Trở lại Kiếm Phái, sau khi bẩm báo tình huống, một đám trưởng lão nhanh chóng ra mặt, tiếp ứng tiếp ứng, trấn an.

Lý Trình Di được Quỳ Linh mang về nhà kiểm tra thân thể có bị thương hay không.

Sau khi xác định không bị thương, Lý Trình Di và mấy đệ tử Thanh Anh tổ liền được buông tha.

Tinh lực mọi người trong Kiếm phái đều tập trung ở trên người thành viên đại tổ.

Dù sao đại tổ kém cỏi nhất cũng là năm ấn tiêu chuẩn, đi lên hoặc là chính là trở thành trưởng lão, không thành chính là chấp sự, đã tính là tầng lớp trung kiên của môn phái.

Đợi đến hơn tám giờ tối, rốt cục, Hoắc Tình Không cùng Vân Linh trưởng lão mang theo đệ tử còn lại trở về Kiếm Phái.

Thanh Anh tổ ngược lại không có việc gì, ngược lại đại tổ thiếu một người, còn cóhai gã chấp sự đi theo, cũng đều không thấy đâu.

Vân Linh một thân đầy máu, đã lâm vào trạng thái nửa hôn mê, được khẩn cấp mang đi chữa thương.

Ngược lại Hoắc Tình Không không bị thương chút nào.

…….

Trong Vô Diện đại điện.

Thánh Linh đạo nhân nhìn Hoắc Tình Không chậm rãi tiến vào.

“Thanh Mục kiếm phái cùng Ngọc Hành Tông liên thủ, vậy tuế nguyệt môn đâu?” Ông ta thần sắc có chút mỏi mệt, hiển nhiên mới trấn áp qua trong cơ thể cắn trả.

Tuế Nguyệt Môn cũng không động đậy, kế hoạch liên thủ đã định, đối phương dường như thất tín. “Hoắc Tình Không thản

nhiên nói.

"…" Thánh Linh trầm mặc.

"Chưởng giáo, xin lỗi đối phương đã xuống tay, xuống tay hơi nặng. "Trong mắt Hoắc Tình Không có chút bất đắc dĩ.

Ta biết con dưới tình huống đó, không thể lưu thủ được. "Thánh Linh đạo nhân thở dài.

Nếu xung đột đã bắt đầu, tiếp theo mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu đi. May mắn lần này vận khí không tệ, nhóm Thanh Anh cũng đều trốn thoát thành công.

Nếu không có việc gì, con đi xuống trước. "Hoắc Tình Không nói.

Thánh Linh đạo nhân nói: - Đi đi xem ra chuyện ta không thể rời khỏi đại điện trong thời gian dài đã bị bọn họ điều tra rõ. Kế tiếp, có thể phải xem con và mấy trưởng lão hiệp đồng ổn định Kiếm phái.

"Sư phụ yên tâm, chỉ cần có con ở đây, bản môn tuyệt đối sẽ không loạn. "Hoắc Tình Không nghiêm túc nói.

Thánh Linh đưa mắt nhìn đệ tử duy nhất rời khỏi đại điện, nhẹ nhàng thở dài, xoay người, nhìn về phía tượng thần vô diện.

Chương 1067: Kiếp khí 3

Hoắc Tình Không một người đơn sát Hồng Lẫm kiếm Đinh Tấu cùng hai gã cao thủ 8,9 ấn của Ám Hương, nhìn như sảng khoái, nhưng cao thủ cấp độ này, không phải vô duyên vô cớ liền có thể xuất hiện.

Người của Ám Hương cơ hồ đều là gian tế trong nội bộ của các phái, cường nhân 8 ấn, coi như một môn phái cũng chỉ có vài người, lần này chết mất 2 người 8 ấn, 1 người 9 ấn, coi như làm trọng thương triệt để Xuân bộ của Ám Hương. Cơn bão tiếp theo nhất định càng thêm khó giải quyết.

Thánh Linh trong lòng thở dài.

Kỳ thật, đến bây giờ, ngay cả chính ông ta, cũng đã có chút không cách nào thấy rõ thực lực chân chính của Hoắc Tình Không.

……

Ngay khi Vô Diện Kiếm Phái kiểm kê tổn thất, ở sâu trong biển cây gần Ngọc Hành Tông.

Từng bóng người mông lung không tiếng động hội tụ ở một chỗ.

Ánh trăng vắng vẻ.

Ba bóng người hoặc đứng hoặc ngồi, lẳng lặng đứng sừng sững trước một hình người cao lớn mơ hồ vặn vẹo.

“Sao Xuân Nhất còn chưa tới? Nàng ta chưa bao giờ vắng mặt. “Một người trầm giọng nói.

“Nàng ta phụ trách là giám sát chiến trường, nhưng tiếp theo là đi truy đuổi Bạch Lộc của Vô Diện Kiếm Phái, không có khả năng xảy ra vấn đề, hẳn là bị người nào ngăn cản hành trình.”

Một nữ tử khác trả lời.

“Nói đến Bạch Lộc, người lần theo cũng không trở về. “Người cuối cùng trầm giọng nói.

“Trước không nói cái này, Hoắc Tình Không thực lực vượt qua chúng ta đoán trước, cho dù hơi chút đánh giá sai một chút không biết hắn cũng bước vào Cảnh giới Ấn Hoàn, nhưng ở đây chúng ta mấy người đều là Ấn Hoàn, không ai có thể một người đơn đấu ba người Bát Ấn cùng 1 người Cửu Ấn?”

Huống chi còn có đại trận pháp Phù Vân Tử áp chế, Trưởng lão Ấn Hoàn áp trận. Thực lực như vậy cũng có thể đánh bại. Hắn đã đủ uy hiếp đến kế hoạch cuối cùng của tổ chức rồi”.

Nam tử lúc ban đầu mở miệng lại nói.

“Hạ Nhất nói không sai. “Nữ tử trong ba người gật đầu. Dựa theo quẻ tượng, Hoắc Tình Không quả thật đang phát triển theo dự tính. Bây giờ còn có thể miễn cưỡng áp chế, nếu để một thời gian nữa chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện.

“Thủ lĩnh, xin hãy nhanh chóng quyết định. “Người thứ ba ôm quyền khom người nói với thân hình không ngừng vặn vẹo.

‘Xin nhanh chóng quyết định! “Hai người còn lại cũng khom người nói như đinh đóng cột.

Trong rừng cây bóng trăng lay động, bóng người kia trầm mặc hồi lâu, ngẩng đầu nhìn trăng tròn.

Chúng ta nếu là.

Hắn còn chưa nói xong, đột nhiên xa xa một đạo khí tức màu đen bay tới, rơi vào trong tay hắn.

Khí tức nổ tung trong lòng bàn tay, truyền ra một tiếng vang.

Tiếng nói của bóng người dừng lại.

Thân thể hắn thoáng cái cứng đờ, đứng tại chỗ giống như bị ấn nút tạm dừng.

“Xuân Nhất đã tử trận”

“ ! ! ? ! ? ”

!! Cái gì?

Xuân Nhất ở trong tứ phái cũng là cao thủ cấp bậc trưởng lão, đuổi theo giải quyết một đệ tử Thanh Anh tổ, làm sao có thể xảy ra chuyện!?”

Trong lòng ba người chấn động.

Thủ lĩnh phất tay tản đi hắc khí, “Truy tìm tung tích đám người Bạch Lộc, cũng toàn bộ vụ việc, đĩa mệnh của bọn chúng vẫn còn, nhưng người không thấy tung tích.”

Theo tin tức truyền ra từ bên trong Vô Diện Kiếm Phái, Bạch Lộc, Hoắc Tình Không đều đã an toàn trở về Kiếm Phái, đệ tử Thanh Anh tổ không một ai thương vong.

Những lời này, nhất thời khiến ba người không cách nào hiểu được, nhất thời trở nên ngơ ngác

“Rốt cuộc. Là ai? “Thủ lĩnh khẽ nắm chặt bàn tay. Hắn là có vị trưởng lão nào của Vô Diện Kiếm Phái ra tay rồi.

Cao thủ cấp trưởng lão mới có thể kết ra ấn hoàn, vượt qua sự biến đổi về chất, ấn hoàn hư quang sinh ra, năng lượng biến sinh ra sự biến đổi về chất, trong nháy mắt sinh ra thực lực người tu hành tăng lên một mảng lớn

Dưới hư quang lấp lánh này, sức mạnh phía dưới đều không được tới gần.

“Ta đi điều tra. ” Người thứ ba trong số 3 người thấp giọng nói “Trong số 6 vị trưởng lão, người có thể không tiếng động giải quyết Xuân Nhất, chỉ có ba người, điều tra hành tung cụ thể của ba người là được”.

“Tốt. Cần phải cẩn thận. “Thủ lĩnh gật đầu.

…….

Mùa đông năm 913 Lục Kỷ tại Bàn Quang,

Bốn phái lâm vào chiến loạn, Thanh Mục Kiếm Phái liên hợp Ngọc Hành Tông yêu cầu Vô Diện Kiếm Phái giao ra Hoắc Tình Không, để ứng với lời tiên đoán về đại kiếp nạn của Bàn Quang. Vô Diện Kiếm Phái cự tuyệt.

Tuế Nguyệt Môn trung lập, không giúp đỡ lẫn nhau.

Song phương bày trận, cũng quyết đấu ở Ngũ Lâm Phong nơi giao giới biên cảnh ba bên, có thắng bại lẫn nhau.

Hoắc Tình Không lâm trận ra tay, liên tục đánh bại ba đại trưởng lão liên quân, sau đó bị phó chưởng môn Thanh Mục Kiếm Phái Diêu Trình Lý đánh lén đánh lui.

Trong lúc nhất thời thiên hạ chấn động.

Nhất Kiếm Tình Không cũng chính thức thoát ly phạm trù thiên tài, được liệt vào hàng ngũ cao thủ thành danh.

Thế cục lâm vào giằng co.

Ba năm sau.

Nơi đóng quân của Vô Diện Kiếm Phái.

Lại qua ba năm rồi. Lý Trình Di ngồi trước cửa sổ, trong tay cầm một ly trà nóng, lẳng lặng nhìn bông tuyết rơi lả tả trên bầu trời.

Bóng người trong kiếm phái so với lúc trước nhiều hơn rất nhiều.

Bởi vì khai chiến, chưởng giáo hạ lệnh gia tăng số lượng đệ tử nhập môn, nhưng sáu đại trưởng lão, hơn mười chấp sự, những

chiến lực trung cao tầng này, hôm nay lại hao tổn non nửa.

Hai vị trưởng lão bị thương bế quan, một năm trước quyết chiến, nếu không có đại sư huynh ngăn cơn sóng dữ, lần thứ hai giao thủ với phó chưởng môn Thanh Mục Kiếm Phái Diêu Trình Lý, đả thương ông ta, chỉ sợ thế cục hiện tại còn thêm loạn

"Oài"

Vị trí này của Lý Trình Di có thể nhìn thấy toàn bộ tình huống trên bầu trời Kiếm Phái.

Lúc này hắn liền nhìn thấy, từng đạo kiếm quang màu xanh không ngừng bay tới bay lui phía trên kiếm phái.

Chương 1068: Kiếp khí 4

Đại sư huynh Hoắc Tình Không cả người bọc thanh quang, lơ lửng trên không trung, đang cùng hai vị trưởng lão bản môn nghênh đón khách nhân tới chơi.

Là người của Tuế Nguyệt Môn.

Hoắc Tình Không so với ba năm trước, đã biến đổi rất nhiều về khí chất.

Kiếm ý trên người hắn càng thêm thâm thúy, tựa như vực sâu không đáy, làm cho người ta không thể thấy rõ nông sâu.

Tu vi cũng không biết đạt tới cảnh giới nào.

Chỉ có thể thỉnh thoảng đi ngang qua có thể cảm ứng được hắn tu hành trong thạch ốc truyền ra từng vòng khí tức kinh khủng.

Hắn hiện giờ, tất nhiên đã xa xa vượt qua đệ tử cùng cấp độ chấp sự, đạt tới cấp độ trưởng lão.

"Không đi xem sao? Tuế Nguyệt Môn không phải còn có bạn tốt của con sao? "Quỳ Linh ở phía sau tới gần ngồi xuống, nhẹ giọng nói.

Trong âm thanh mơ hồ có chút mệt mỏi.

Nàng thân là cao thủ trong trưởng lão, tự nhiên cũng phải xuất thủ, trước đó không lâu ở bên ngoài lúc tuần tra biên cảnh,

giao thủ với một vị trưởng lão Ngọc Hành Tông, lưỡng bại câu thương sau, hiện giờ đang nghỉ ngơi dưỡng thương.

“Tuế Nguyệt Môn không phải luôn giữ thái độ trung lập sao? Sao lần này lại chủ động đến bái môn? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Thời gian ba năm, Vô Diện Kiếm Quyết của hắn cũng đã được Tuyết Liên Hoa vô hình gia trì, tu hành đến tầng thứ sáu viên mãn, nguyên ấn mới đã ngưng kết.

Thánh Linh Công cũng tìm Thánh Anh mới, hơn nữa ngưng tụ đạo nguyên ấn thứ mười ba.

Sau khi vượt qua ngưỡng cửa ngũ ấn, việc tăng lên sau đó thoải mái hơn trước rất nhiều, đặc biệt là trong nội bộ Kiếm Phái, dưới điều kiện Quỳ Linh không hạn chế cung cấp tài nguyên, thực lực tăng lên quả thực thoải mái. Nhưng cho dù như thế, trong môn phái thỉnh thoảng gặp phải Hoắc Tình Không, Lý Trình Di vẫn có thể cảm giác được hơi thở nguy hiểm nhè nhẹ.

Hiển nhiên, hắn đang tiến bộ, đối phương cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Trong phái kiếm lớn như vậy, trừ hai người ra, những người còn lại tuy rằng đều đang tăng lên, nhưng ba năm cũng chỉ đủ cho bốn tiểu kiếm ngưng tụ một đạo nguyên ấn mà thôi.

Ở Bàn Quang động một chút là tu hành lấy mười năm, trăm năm làm đơn vị, tốc độ này kỳ thật mới là bình thường.

“Tuế Nguyệt Môn vốn thiên về chúng ta, môn chủ vẫn là bằng hữu tốt của ta, chỉ là trước đây trong nội bộ môn phái phát sinh náo động, tổn thương không ít, nguyên khí đại thương. Tựa hồ là Ám Hương gây nên. Cho nên mới không ra tay trợ giúp bản phái. Hôm nay sau khi ổn định thế cục, tự nhiên phải đến bái phỏng trước tiên, để tiếp tục câu thông. “Quỳ Linh giải thích.

Ngắn ngủn ba năm thời gian, chứng kiến không ít sư đệ sư muội tịch diệt vẫn lạc, nàng bây giờ cũng không còn tâm tính nhàn nhã thoải mái như lúc trước.

Lại nói tiếp, thực lực Hoắc Tình Không càng ngày càng sâu không lường được. Mấy ngày trước chưởng giáo đem Xu Minh Kiếm mình vẫn ôn dưỡng ban cho hắn. Đây chính là thanh kiếm đại biểu cho chưởng giáo kế tiếp. Quỳ Linh cảm thán nói.

“Ngay cả nương cũng không nhìn thấu hắn sao? “Lý Trình Di trong lòng hơi kinh hãi.

Ở chung hồi lâu, hắn tự nhiên cũng thăm dò đại khái thực lực của Quỳ Linh.

Ước chừng giữa 15 ấn và 17 ấn. Tu vi Nguyên Ấn, càng về sau tăng lên càng chậm, cũng càng khó, cho nên trong thời gian ngắn không có khả năng xuất hiện tu vi đột biến.

Ngược lại kịch biến mỗi năm một lần như đại sư huynh, mới là không bình thường. Hơn nữa tu vi chỉ là đại biểu độ cao cảnh giới, chân chính đánh nhau, vẫn là muốn xem nguyên ấn như thế nào phối hợp, tu hành hộ đạo công pháp uy lực như thế nào.

Như Vô Diện Kiếm Quyết, liền có thể đem tất cả tính công phạt, tốc độ cùng lực sát thương bên trong tự thân Nguyên Ấn tăng lên đến trạng thái gấp ba bình thường trở lên.

Nếu là tu sĩ bình thường cho dù cùng cảnh giới, thậm chí cao hơn một chút cảnh giới, cũng sẽ bị thuấn sát tại chỗ.

Quỳ Linh lắc đầu, “Hắn tăng lên quá nhanh, ngay cả Diêu Trình Lý đánh lén cũng chỉ là đánh lui hắn, hiện giờ đã trở thành cao thủ trấn áp uy hiếp Ngọc Hành Tông, ngoại trừ Ngọc Hành tông chủ, những người còn lại chỉ sợ đều không phải địch thủ của hắn.

Nàng thở dài một tiếng.

“Con cũng biết rõ, tới cảnh giới kia, tu vi chênh lệch một hai tầng đơn thuần cũng không ảnh hưởng thắng bại cuối cùng. Cho nên Ngọc Hành Tông bên kia cũng kiêng kỵ, không dám tùy tiện ra tay nữa. Dù sao đẳng cấp kia một khi bị thương, khôi phục cũng phải kéo dài thời gian”.

Lý Trình Di gật đầu.

Trong ba năm này, hắn cũng không phải chỉ đứng ở tông môn tu hành, mà là một mực tìm kiếm cơ hội, tìm kiếm biến chủng Tuyết Liên Hoa.

Nhưng bởi vì chiến loạn dẫn đến đệ tử Thanh Anh tổ bị quản chế khá nghiêm, cho nên hắn đi ra ngoài vài lần đều không thể tìm được đầy đủ biến chủng, chỉ có thể bất đắc dĩ trở về.

Hoa khí Tuyết Liên Hoa, cũng chỉ hấp thu đến gần một nửa, khoảng cách một lần tiến hóa còn lâu mới đủ.

Chỉ có một lần tiến hóa hoàn thành, hắn mới có thể hoàn thành hoa thần vị cuối cùng.

Khi mười hai hoa thần vị tập hợp đủ, rất nhiều quyền năng Hoa chi đế vương, cũng có thể triển khai.

Đồng thời dung hợp Hoa Lân Y thu được áo giáp cuối cùng với mức tăng cực đại.

Đến lúc đó thực lực của hắn nhất định sẽ có một lần tăng cường cực lớn.

Lý Trình Di tính toán chính là, ngay thời cơ thực lực tăng vọt, sau khi đột phá, lấy nghịch ngân của Hoa Ngữ Châu, xem có cơ hội rời khỏi Bàn Quang hay không.

Nhưng vừa nghĩ đến tên biến thái Tử Thiên Sứ Chi Vương kia, trong lòng hắn liền cảm thấy bất lực

Ba năm qua, hắn vẫn tích góp từng tí một hoa ngữ vận may+2, chính là vì ứng đối đến nguy cơ lúc đó.

Chương 1069: Kiếp khí 5

Cùng Quỳ Linh hàn huyên một hồi, Lý Trình Di từ cửa sổ nhìn thấy người của Tuế Nguyệt Môn đáp xuống, lúc này mới đứng dậy ra cửa.

Hắn còn định đi dạo chung quanh, Tuế Nguyệt Môn bên kia chính là lúc trước hắn tìm được Tuyết Liên Hoa.

Cho nên nếu nhân cơ hội tiếp xúc với bọn họ, có lẽ có thể lấy được một chút biến chủng của Tuyết Liên Hoa.

Rời khỏi lầu các, chào hỏi Vân Thần sư tỷ đang chơi đùa cùng mãng xà, Lý Trình Di trực tiếp hướng về phía Tứ Hải các nơi chiêu đãi khách nhân.

Dọc theo đường đi gặp được đệ tử đều nhao nhao hướng hắn hành lễ chào hỏi.

Với tư cách đứng đầu tứ tiểu kiếm, Bạch Lộc thực lực mạnh nhất, địa vị của hắn bây giờ trong kiếm phái, có chút giống Hoắc Tình Không lúc trước.

Hoắc Tình Không hôm nay lên tới độ cao ngồi ngang hàng với trưởng lão, mà Lý Trình Di hắn, lại tiếp nhận vị trí của Hoắc Tình Không.

Hai người một trước một sau, giống như hoàn thành một loại luân phiên nào đó.

Người đi cùng Tuế Nguyệt Môn đến Tứ Hải Các, vừa vặn là Bạch Hạc và Chiêu Viện.

Hai người bây giờ, sớm đã trưởng thành hơn ba năm trước rất nhiều.

Bạch Hạc vẫn như cũ, nói nhiều, nhìn cái gì cũng tò mò, nhưng khí chất ổn trọng không ít.

Chiêu Viện thì biến hóa thật lớn. Năm đó nhìn ai cũng không vừa mắt, tiểu cô nương chỉ sùng bái đại sư huynh, hiện giờ mắt đẹp trong trẻo nhưng lạnh lùng, da trắng mặt xinh, chân dài đều có, ngũ quan giống như một tác phẩm điêu khắc tỉ mỉ, không có một tia tỳ vết, mi tâm có một chút kiếm văn màu xanh có vẻ càng thêm thanh cao không thể với tới.

Ở trong Kiếm phái đã có người xưng là Kiếm phái đệ nhất mỹ nhân.

Mới ba năm liền mơ hồ hiện ra tiềm lực dung mạo kinh người trong tương lai, đây là điều Lý Trình Di không nghĩ tới.

Hai người đang đi cùng vài vị khách của Tuế Nguyệt Môn, đều là người trẻ tuổi cùng một chỗ tán gẫu giới thiệu phong mạo đặc sắc phụ cận nơi này.

Thấy Lý Trình Di đến gần, Bạch Hạc và Chiêu Viện đồng thời hành lễ với hắn.

Bạch Lộc sư huynh.

“Chỉ là đi ngang qua mà thôi, thuận tiện mang đến nhìn xem Tuế Nguyệt Môn bằng hữu, lại nói tiếp, mấy hạ nhân làm Thánh Anh của ta cũng là lúc trước lấy từ chỗ Tuế Nguyệt Môn” Lý Trình Di mỉm cười nói.

Hắn bây giờ, sớm đã không phải lúc bộ dáng thiếu niên trước kia, mà giờ đã cao hơn 1,7m, hơn nữa khí chất, dung mạo hoàn toàn giống với người trưởng thành.

Sừng hươu trên trán cũng dài ra không ít, màu sắc vẫn như bạch ngọc không thay đổi, nhưng lộ ra một tia bén nhọn.

“Bạch Lộc huynh, đã lâu không gặp, còn nhớ Viên mỗ không? “Một nam tử áo xanh trán mọc sừng hươu, giơ tay cười nói với hắn.

“Viên Kỳ! “Lý Trình Di cười nói. Đương nhiên là nhớ.

Lúc trước hắn đi tới Tuế Nguyệt Môn, người đầu tiên giao thủ chính là Viên Kỳ.

“Ba năm không gặp, ta thế nhưng là tiến bộ rất nhiều, có dám thử lại một chút hay không?”

“Vậy không tốt rồi. “Lý Trình Di chần chờ.

“Có gì không tốt, đến đây, chúng ta giao lưu tý”Viên Kỳ nhiệt tình nói.

“Chủ yếu là sợ không cẩn thận đả thương huynh, dù sao người tới là khách.” Lý Trình Di bất đắc dĩ nói.

“Tự tin như vậy? “Khuôn mặt Viên Kỳ cứng đờ, nhất thời hứng thú càng lớn.

Hắn là người mạnh nhất Thanh Anh tổ dẫn đội lần này, vốn có nhiệm vụ khảo sát thế hệ tiếp theo của Vô Diện Kiếm Phái.

Không nghĩ tới mới gặp mặt, lại gặp được Bạch Lộc mà mình thua năm đó.

“Còn chưa giao thủ, huynh đã dám khẳng định là mình thắng? còn tưởng rằng là ba năm trước?”

“Không bằng như vậy” Lý Trình Di cười nói, “Gần đây ta vừa vặn muốn một ít Tuyết Liên Hoa làm hoa viên, không cần cái loại màu vàng nhạt nhị đen này, muốn chủng loại khác, nếu là ta thắng, Viên huynh liền tặng cho ta một ít tuyết liên khác, niên đại không giới hạn, như thế nào?”

“Có thể, nếu ta thắng thì sao? “Viên Kỳ nở nụ cười.

Trên người ta có gì tùy huynh chọn “Lý Trình Di hào phóng nói.

“Được! Một lời đã định! “Viên Kỳ lớn tiếng nói.

Hai người nhanh chóng quyết định, lập tức đi tới đài luận võ chuyên dụng để tỷ thí đệ tử nội bộ.

Thực lực của bọn họ, tự nhiên phải dùng đài cấp chấp sự.

Hai người một người là Kiếm phái đệ nhất trong thế hệ trẻ tuổi Tứ Tiểu Kiếm, một người khác là cao thủ dẫn đội thế hệ trẻ tuổi Tuế Nguyệt Môn.

Cao thủ bên ngoài khiêu chiến Lý Trình Di, trò hay mười phần hấp dẫn này, nhất thời hấp dẫn không ít người chung quanh đến xem.

Hai người mới lên đài, đứng lại, mở ra phòng hộ trận pháp.

Liền nhìn thấy đoàn người trưởng lão còn đang nói chuyện ở Tứ Hải các cũng đi ra, còn từng đám người cũng hăng hái đứng từ phía xa xa nhìn về phía này quan chiến.

Trưởng lão Tuế Nguyệt Môn tiến đến, là một nữ tử xinh đẹp có tai thỏ, bên cạnh đi cùng chính là đại sư huynh Hoắc Tình Không, cùng với Mộc Linh trưởng lão sắc mặt ôn hòa.

Ngoài ra, còn có hơn mười người vây quanh. Người của hai môn phái này đều có.

Lý Trình Di có thể cảm nhận được từng tầm mắt không ngừng rơi vào trên người mình, mang đến cảm giác xúc giác rất nhỏ.

Đặc biệt là tầm mắt Hoắc Tình Không, từ lúc xẹt qua trên người hắn phảng phất một thanh đao, sắc bén vô cùng, cực kỳ rõ ràng.

Trong lòng hắn nghiêm nghị hướng đám người đại sư huynh thi lễ.

Hoắc Tình Không hôm nay, so với ba năm trước, biến hóa rõ ràng có chút lớn.

Bề ngoài hắn vẫn ôn hòa lễ độ như trước, nhưng trên khuôn mặt vẫn mỉm cười kia, luôn làm cho người ta có một loại cảm giác quái dị nói không nên lời.

'Chuẩn bị! "Bạch Hạc phụ trách trọng tài cao giọng nói.

Lý Trình Di nhanh chóng hoàn hồn, nhìn Viên Kỳ cách đó hơn mười mét.

Bắt đầu!

m thanh rơi xuống. Cả người của Viên Kỳ liền bành trướng, nháy mắt liền hóa thành một con hươu thân người hình người cao hơn ba mét, thân khoác bộ lông màu đen toàn thân phù văn màu xanh biếc mang theo từng vòng vờn quanh bay múa.

Chương 1070: Kiếp khí 6

Vì phòng bị Vô Diện Kiếm Phái ra tay bất ngờ, hắn trước tiên liền đem phòng hộ của mình mở đầy.

Chờ xác định Lý Trình Di không động thủ, hắn mới hơi thở phào nhẹ nhõm, khom lưng, ngưng thần, nhìn thẳng đối diện.

Cẩn thận!

"Mời. "Lý Trình Di nhẹ nhàng rút Đỉnh Nguyên kiếm ra, chỉ xéo xuống phía dưới.

Bốp.

Trong phút chốc lục quang chợt lóe, Viên Kỳ đã vượt qua lôi đài, nháy mắt vuốt về phía ngực Lý Trình Di.

Xì!

Cú đánh này đã thất bại.

Lý Trình Di hơi nghiêng người, liền né tránh chiêu này.

Cho dù hắn chỉ có số ít nguyên ấn tăng cường tốc độ, nhưng chênh lệch song phương thật sự quá lớn.

Lớn đến mức cho dù lấy khuyết điểm của hắn, cũng có thể thoải mái ứng đối đối phương.

Xì!

Xì!

Xoẹt!!

Ngay sau đó lục quang liên tục lóe ra, Viên Kỳ không ngừng tăng tốc, lần lượt điên cuồng chộp tới Lý Trình Di.

Nhưng không hề có ý nghĩa, móng vuốt sắc bén của hắn rõ ràng mỗi lần đều nhìn thiếu chút nữa, nhưng chỉ một chút như vậy, lại tựa như lạch trời.

Trên lôi đài, từng đạo lục quang vây quanh Lý Trình Di không ngừng bay lướt, nhưng cho dù hắn cố gắng như thế nào, thi triển chiêu số như thế nào, đều chỉ lướt qua người Lý Trình Di.

Không có bất kỳ động tác dư thừa nào, Lý Trình Di chỉ nghiêng đầu, nghiêng người, nhượng bộ, loại hành động đơn giản này, liền hoàn mỹ tránh được tốc độ tiến công cao nhất của Viên Kỳ.

Chênh lệch cực lớn bực này, đừng nói là các trưởng lão chấp sự đang quan chiến, ngay cả Bạch Hạc cùng Chiêu Viện, thậm chí còn lại đệ tử thân truyền yếu hơn, đều rõ ràng nhìn ra chênh lệch cực lớn giữa hai người.

“Không hổ là sư điệt Bạch Lộc được xưng là Tiểu Tình Không, thực lực quả thật bất phàm. “Đồ trưởng lão nhìn Lý Trình Di chăm chú, trong mắt lóe lên tia sáng không hiểu.

“Đâu có, Bạch Lộc sư đệ là Bạch Lộc sư đệ, ta là ta, chúng ta con đường tương lai cũng không giống nhau. “Hoắc Tình Không mỉm cười.

“Có lẽ vậy, nhưng thật sự giống như ngươi lúc trước, ngay cả chúng ta cũng không cách nào nhìn thấu nông sâu.”

Hoắc Tình Không cười cười, ánh mắt tụ tập trên người Lý Trình Di, bề ngoài tựa hồ là đang thưởng thức sư đệ cùng người kia quyết đấu, nhưng trên thực tế hắn nhíu mày, tựa hồ ở trên người Lý Trình Di phát hiện cái gì.

Tiểu tử tên Bạch Lộc này hình như có chút không đơn giản. m thanh Yêu Đế lại vang lên bên tai.

Đây không phải chuyện ngươi nên quan tâm. Hoắc Tình trong lòng trống rỗng đáp lại.

“Toàn bộ tông môn, chỉ có hai trưởng lão cùng chưởng giáo các ngươi không thể bị ta nhìn thấu, nhưng hiện tại, rõ ràng một đứa trẻ chỉ mười mấy tuổi ta cũng nhìn không thấu”Yêu Đế tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Hoàn hảo, dù sao có thể áp chế những người còn lại, ít nhiều cũng có bí mật của mình”. Hoắc Tình Không trả lời.

“Nhưng dù là bí mật hay tài năng gì, cũng không thể so sánh với ngươi.” Yêu Đế nói.

Hoắc Tình Không không trả lời, bởi vì hắn cũng cho là như vậy.

Ở sâu trong nội tâm, một thân ảnh toàn thân quanh quẩn hắc khí, đang khoanh chân lơ lửng, lẳng lặng chờ đợi thời cơ bộc phát ra toàn bộ sức mạnh giãy thoát hết thảy.

Ngươi cho ta pháp quyết, quả thật cực kỳ cường đại, kiếp khí dễ dàng bị trấn áp.

“Nhưng thời gian của ngươi không còn nhiều. Hắc hắc hắc! Yêu Đế cười nói, “Mặt ác ngưng tụ cắn trả bây giờ ngày càng mạnh, nếu ngươi vẫn chỉ là một mực áp chế, chỉ sợ không bao lâu nữa, ngươi sẽ không áp chế được, hoàn toàn bị nó thay thế.” Thiện ác tương dung, mới là con đường duy nhất trong tương lai của ngươi!

Một khi tương dung, sức mạnh của ngươi trong nháy mắt đạt tới cực hạn, vượt qua mười chín ấn, lấy cảnh giới viên mãn đốt lên chân hỏa, vượt qua sư phụ ngươi, trở thành người mạnh nhất Vô Diện Kiếm Phái!

Đến lúc đó, đại kiếp nạn gì, kiếp số gì, đều là con kiến hôi dưới chân ngươi, phất tay liền có thể giải trừ.

Hoắc Tình Không không trả lời, tiếp tục trở lại hiện thực cùng Đồ trưởng lão tán gẫu chi tiết công pháp hai phái.

Trên lôi đài, lúc này Lý Trình Di đã né tránh ít nhất mấy chục chiêu.

Hắn cũng quyết định chấm dứt cuộc tỷ thí nhàm chán này.

Cẩn thận, ta đánh trả.

Lý Trình Di nhẹ nhàng nắm chặt chuôi kiếm, nhìn thân ảnh lục quang bay tới phía trước.

Không có chiêu số, không có né tránh.

Chỉ là rút kiếm, vung lên.

Xoẹt!!

Ngân quang lóe lên.

Viên Kỳ từ bên cạnh nghiêng người, nặng nề rơi xuống đất, nửa ngồi bất động.

Từng vết máu từ bả vai hiện lên.

“Ta thua rồi” hắn có chút mất mát đứng lên.

Tuy rằng đã sớm dự liệu được chính mình rất có thể sẽ thua, nhưng chênh lệch lớn như thế, vẫn là hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn.

“Nhận thua?“Lý Trình Di mỉm cười gật đầu.

Đã lâu không cùng Bạch Lộc sư huynh so chiêu, hôm nay ta cũng tới thử xem.

Đột nhiên phía dưới Chiêu Viện cũng xoay người một cái, trong nháy mắt vào sân.

Thân là một trong tứ tiểu kiếm, thực lực so với ba năm trước cũng mạnh hơn rất nhiều rất nhiều.

Trong mắt Lý Trình Di cũng tràn đầy ý chí chiến đấu.

“Không sao, mọi người muốn, đều có thể lên sân khấu thử xem. “Lý Trình Di thần sắc ôn hòa. Hoàn toàn giống với Hoắc Tình Không năm đó.

Hắn vừa nói ra lời này, nhất thời khiến sắc mặt Chiêu Viện khẽ biến.

Bởi vì ý của lời này chính là, giải quyết nàng chỉ cần thời gian rất nhanh, còn lại còn có thể có rất nhiều thời gian cùng những người khác giao thủ.

Chiêu Viện cắn răng nói, “So với ba năm trước, ta sớm đã không còn là ta nhỏ yếu lúc trước nữa!”

Nàng quát khẽ một tiếng, tung người nhảy lên.

Rút kiếm ra.

Thuấn Ngục!!

Một đạo kiếm quang màu xanh như chớp bắn ra, chém về phía đỉnh nguyên kiếm trong tay Lý Trình Di.

Nàng muốn chứng minh!

Chứng minh ba năm qua mình liều mạng phấn đấu không ngày không đêm, cùng cố gắng!!

Chứng minh nàng Chiêu Viện, cũng là có thiên phú, có tư cách, đứng ở bên cạnh đại sư huynh!

Nếu như có thể ở trước mặt đại sư huynh, đánh bại Bạch Lộc trở thành Tứ Tiểu Kiếm mạnh nhất.

Huynh ấy nhất định sẽ….

Chương 1071: Kiếp khí 7

Keng!!

Một tiếng kiếm vang lên từ bên tai Chiêu Viện nổ tung.

Vào lúc nàng vung ra kiếm quang, phảng phất như diều mất khống chế, bị nhẹ nhàng nhấc lên liền bay lên, xa xa bắn lên trời cao, biến mất không thấy.

Trên lôi đài, cổ họng Chiêu Viện lẳng lặng lơ lửng một thanh trường kiếm.

Đúng là Đỉnh Nguyên Kiếm trong tay Lý Trình Di.

“Nhận thua chưa, sư muội. “Lý Trình Di mỉm cười thu kiếm.

Lại là một kiếm!

Lúc này mọi người phía dưới đã có chút cảm giác không đúng.

Liên tục hai người đều chỉ là một kiếm miểu sát, nếu như nói trước đó Viên Kỳ là Tuế Nguyệt Môn cao thủ, cụ thể thực lực cấp độ mọi người không phải rất rõ ràng so sánh.

Người sau là Chiêu Viện thì mọi người biết rõ vì nàng thường xuyên xuất thủ

Thực lực của nàng rất nhiều người đều rõ ràng, trừ những người còn lại trong tứ tiểu kiếm, trong đệ tử thân truyền không ai là đối thủ của nàng.

Nhưng chính là cao thủ ngưng tụ nguyên ấn như vậy, không ngờ.

Chiêu Viện đứng ở trên đài khuôn mặt tươi cười lúc xanh lúc trắng, thu kiếm trầm mặc xoay người xuống đài, không nói một lời, vành mắt đỏ lên, hiển nhiên là đả kích có chút lớn.

“Để ta thử xem! “Lúc này một gã nam tử chấp sự hắc y cao lớn, cầm kiếm lên đài, ngưng thần nhìn về phía Lý Trình Di.

Tại hạ Phong Vân, Bạch Lộc sư đệ, mời.

“Mời. “Lý Trình Di lần nữa rút kiếm, quay sang đối diện.

“Cẩn thận, ta đã đột phá đệ lục trọng kiếm quyết, xuất thủ vượt xa mức mà hai vị lúc trước có thể so sánh.” Phong Vân nghiêm túc nói.

Vài giây sau

Một đạo kiếm quang lóe lên.

Phong Vân che cổ tay, sắc mặt đỏ bừng lảo đảo xuống đài.

Lại là một kiếm.

Ngay cả chấp sự cũng bại!

Phía dưới lại dấy lên một mảnh ồn ào.

Ngay sau đó lại là một người lên đài.

Vẫn là một kiếm.

Một kiếm.

Một kiếm.

Một kiếm.

Từng người lên đài ý đồ khiêu chiến Lý Trình Di, cũng chỉ là một kiếm, liền bại trận.

Cuối cùng sau 15 người 15 trận chiến, Lý Trình Di ngay cả một kiếm chiêu cũng không sử dụng. Đứng ở trên lôi đài, tựa như thạch phong bất bại, nguy nga lẫm liệt.

Các đệ tử vốn chỉ xem náo nhiệt bên cạnh, sắc mặt rối rít thay đổi.

Tiếp theo lên đài, cơ hồ đều là cao thủ cấp chấp sự.

Thậm chí có một cao thủ chấp sự thượng cấp, đem công pháp Trúc Cơ Vô Diện Kiếm Quyết tu tới cấp bậc viên mãn.

Nhưng cường nhân như vậy cư nhiên vẫn chỉ là một kiếm.

Đây chính là cao thủ ngưng tụ tứ ấn!!

Cuối cùng đánh bại một người, Lý Trình Di cũng không nghĩ tới Chiêu Viện đưa tới phiền toái nhiều như vậy, bất quá lần này thuận thế lập uy cũng coi như không tệ.

Hắn cũng muốn xuống đài.

Đã lâu không giao thủ với sư đệ, không bằng ta cũng tới giúp một tay.

Một giọng nam rõ ràng vang lên cách đó không xa.

Trong lòng Lý Trình Di khựng lại, ngẩng đầu nhìn theo tiếng nói.

Lại là Hoắc Tình Không!

……..

Hai thiên tài nghìn năm có một của kiếm phái

Hai người cũng chỉ chênh lệch vài tuổi, đối với những đệ tử khác mà nói, chỉ là vài năm biến hóa sẽ không quá lớn. Nhưng đối với Hoắc Tình Không và Bạch Lộc bực đỉnh cấp thiên tài này mà nói, vài năm đủ để kéo ra chênh lệch làm cho người ta tuyệt vọng.

Mà hiện tại, Vô Diện Kiếm Phái hai đại thiên tài đương đại rõ ràng sắp giao thủ, nhất thời tin tức này lấy làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối, nhanh chóng truyền tin khắp xung quanh tất cả đệ tử cùng chấp sự, ngay cả mấy trưởng lão còn lại cũng nhịn không được phóng ra tầm mắt cảm ứng bên này.

Trong lầu các Quỳ Linh.

Quỳ Linh đang cùng Vân Thần ngồi xếp bằng uống trà, nghe được đệ tử dưới trướng truyền đến tin tức, hai người lập tức dừng động tác.

Bạch Lộc tư chất tuyệt hảo, trời sinh cũng tựa hồ có nguyên ấn, nhưng so với Hoắc Tình Không, tư chất ngộ tính kém hơn không ít, đánh khẳng định là đánh không lại, nhưng phải xem thua ít hay nhiều. "Quỳ Linh nghiêm túc nói.

"Tiểu sư đệ có tốc độ tiến triển cực nhanh. "Vân Thần nói," Lấy biểu hiện lúc trước, hẳn là có thể ở dưới tình huống đại sư huynh ra tay, chống đỡ mười chiêu".

"Vậy con biết Bạch Lộc cảnh giới gì? "Quỳ Linh hỏi.

"Ặc "Vân Thần á khẩu.

Nàng thật đúng là không biết Bạch Lộc tầng thứ gì. Dù sao, tu vi cảnh giới là bí mật của người ta, không ai sẽ mỗi ngày khắp nơi loạn truyền, bình thường chỉ có phát sinh biến chất, tỷ như đột phá môn phái một bậc nào đó, mới có thể ở chủ động đăng ký thẩm tra đối chiếu lúc đó mới bại lộ ra.

Dù sao lên bậc, đãi ngộ, địa vị, quyền lên tiếng cùng tài nguyên, tất cả đều khác. Còn có thể ảnh hưởng đến bạn bè thân thích, lợi ích rất lớn.

Nhưng tăng lên nhỏ bình thường, không ai sẽ truyền ra ngoài.

Đây cũng là rất nhiều môn phái cao thủ, ngày thường hoàn toàn không có tin tức, đột nhiên một ngày nào đó một tiếng

thét dài, chấn động bản môn, cá vượt long môn nhảy một phát lên cao tầng.

Đương nhiên, cao thủ như vậy là rất ít, đại bộ phận kỳ thật đều trầm mặc, lặng lẽ không một tiếng động.

"Bạch Lộc đứa nhỏ này, lòng đề phòng rất mạnh, cụ thể cảnh giới gì ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá ta phỏng chừng, cho dù hắn đột phá về chất, cũng không muốn chủ động bại lộ chính mình." Quỳ Linh ở chung lâu như vậy, ít nhiều có chút hiểu rõ tính cách Lý Trình Di.

Dù sao, cho dù hắn có nhu cầu về tài nguyên, nếu không có đột biến quá lớn, ta cũng sẽ cho hắn dùng".

"Sư phụ nói có lý. "Vân Thần gật đầu," Cũng may lúc trước tiểu sư đệ cùng người của Tuế Nguyệt Môn giao thủ, đã thành công lập uy danh, trận này cho dù thua cũng có thể hiểu được.

… "Quỳ Linh mỉm cười, không nói gì nữa.

Nàng thường trộm quan sát Bạch Lộc, cho nên thường xuyên từ trong mắt đứa nhỏ nhìn ra một loại thái độ không cố kỵ gì, nhìn ai cũng bình đẳng đối diện.

Cho dù là Hoắc Tình Không thực lực vượt xa hắn, Bạch Lộc cũng có thái độ ngang nhau.

Điều này làm cho nàng càng cảm giác tiểu tử kia là một đứa trẻ tương đối đặc biệt.

Chương 1072: Kiếp khí 8

Trong Vô Diện đại điện.

Thánh Linh đạo nhân chưởng giáo hơi mở mắt, dường như có thể nhìn thấy trận tỷ thí phía dưới.

So với ba năm trước, nếp nhăn trên mặt ông ta càng nhiều càng dày, trên người lộ ra một cỗ tuổi già nhàn nhạt.

"Minh Thông. "Ông ta đột nhiên lên tiếng.

"Có. "Một đạo đồng xấu xí nửa mặt là vảy vàng, từ ngoài cửa nhanh chóng tiến vào.

“Ngươi cho rằng Bạch Lộc như thế nào? “Thánh Linh đạo nhân nhẹ giọng hỏi.

Minh Thông theo ông ta hơn ngàn năm, nhìn như đạo đồng, kì thực đệ tử, thực lực rất mạnh. Kiến giải lịch duyệt cũng cực kỳ bất phàm.

“Bạch Lộc sư đệ. Tiềm lực rất cao, có tư thái trưởng lão. “Minh Thông nghiêm túc suy nghĩ, trả lời.

Thánh Linh đạo nhân khẽ gật đầu.

Tứ Tiểu Kiếm tương lai có thể làm trợ thủ cho Tình Không, Bạch Lộc cầm đầu cũng không tệ.

Chính là xem tâm tư Bạch Lộc, có nhiều điều không phục, sợ sinh gợn sóng. “Minh Thông nghiêm túc nói.

“Không vội, Tình Không sẽ xử lý tốt hết thảy. “Thánh Linh đạo nhân thản nhiên nói.

Hai người cũng không lên tiếng nữa, liền tập trung đến hiện trường luận võ, chờ đợi kết quả.

Một người là đời trước mạnh nhất, một người là hiện đại mạnh nhất, giao đấu với nhau thật khiến cho người ta háo hức xem.

……

Lúc này trên võ đài.

Thân ảnh Hoắc Tình Không lóe lên, thuấn di bình thường xuất hiện ở phía trước Lý Trình Di 15 mét, đứng yên bất động, tay phải cầm kiếm, nhìn về phía bên này.

“Sư đệ có thể ra tay trước, không cần lưu lực. “Hắn mỉm cười ung dung, hiển nhiên với cảnh giới hiện giờ của hắn, đối mặt với Bạch Lộc thật sự quá mức thoải mái.

Lý Trình Di vẫn là lần đầu tiên chân chính đối mặt với Vô Diện thư sinh tương lai này.

Từ bây giờ xem ra, vị đại sư huynh này thấy thế nào, làm sao cũng không giống có thể biến thành bộ dáng quái vật vặn vẹo.

Tương lai nhất định xảy ra kịch biến nào đó, mới dẫn đến Vô Diện thư sinh xuất hiện.

Lúc trước đều lấy thân phận đồng đội sư đệ ở chung, lúc này lấy góc độ đối thủ đánh giá.

Lý Trình Di mới cảm giác tên này biến thái thế nào.

Trên đài luận võ, Hoắc Tình Không lúc này tựa như một hắc động thật lớn, cuồn cuộn không ngừng đem hết thảy khí tức tiếp cận xung quanh quấy rối.

Một chút không khí tới gần, đều ẩn ẩn ngưng tụ thành kiếm hình quỷ dị.

"Đây tuyệt đối không phải Vô Diện Kiếm Quyết cùng Thánh Linh công lực có thể làm được, thậm chí trưởng lão tu hành Thiên Diện Kiếm Điển, cũng chưa thấy qua loại tình huống này." Trong lòng Lý Trình Di nghiêm nghị, đối lập với Quỳ Linh, hắn cư nhiên cảm giác Hoắc Tình Không trước mắt, so với mẹ hờ còn có lực áp bách hơn.

"Vậy thì đắc tội rồi. "Quan sát kết thúc, Lý Trình Di nắm chặt Đỉnh Nguyên Kiếm.

Hắn đang suy nghĩ muốn bộc phát ra bao nhiêu thực lực thích hợp.

Nhập môn đây là năm thứ sáu, năm năm trước tu hành bản môn công pháp, cho dù là thiên tài, cũng phải có quá trình xây dựng cơ sở.

Cho nên thời gian sáu năm, tối đa không thể vượt qua sáu ấn, đây là giả định bản thân có nguyên ấn trời sinh.

Hai người yên lặng trở lại.

Từng đạo tuệ kiếm hiện ra bên cạnh Lý Trình Di, hội tụ trên Đỉnh Nguyên Kiếm.

Keng.

Trong phút chốc, hắn biến mất tại chỗ, tựa như một đạo thanh mang, xẹt qua khoảng cách 15 mét, một kiếm đâm về phía thân thể Hoắc Tình Không.

Nhưng kiếm này không ngoài sở liệu. Dễ dàng bị chặn lại.

Một thanh kiếm dài nhỏ, chuẩn xác giữ mũi kiếm Đỉnh Nguyên Kiếm.

Tuệ Kiếm chồng lên hai thanh kiếm nổ tung, va chạm, phát ra tiếng xì xì giòn tan.

“Lợi hại! Tiếp thêm chiêu nữa! “Lý Trình Di áp chế sức mạnh ở cấp độ 6 ấn, huy động trường kiếm sử dụng sát chiêu Vô Diện Kiếm Quyết.

Đạp Ảnh!

Thân ảnh hắn chợt lóe, vòng về phía sau đối phương.

Nhưng khi hư ảnh lóe ra biến mất, Hoắc Tình Không cũng sử dụng Đạp Ảnh.

Hai người cấp tốc truy đuổi trên đài luận võ nho nhỏ.

Một giây liền có hơn mười đạo thân ảnh liên tiếp thoáng hiện.

Cùng là Đạp Ảnh, trình độ của Lý Trình Di không hề kém Hoắc Tình Không.

Người quan chiến xung quanh, dưới năm ấn ngay cả nhìn cũng không rõ vị trí chân chính của hai người. Đều phát ra tiếng kinh hô.

Các trưởng lão ngược lại có thể thấy rõ, nhưng sắc mặt cũng không hề thoải mái.

Hoắc Tình Không hoàn hảo lúc trước một trận chiến thành danh, nhưng Bạch Lộc. Nhân tài mới xuất hiện này, cư nhiên sử dụng Đạp Ảnh cũng không kém chút nào.

Cái này cũng có chút khoa trương.

Sau khi hai người dùng tốc độ khủng bố gấp mười lần tốc độ âm thanh lập loè truy đuổi, Hoắc Tình Không đột nhiên dừng lại, trở tay một kiếm, chắn ở phía sau.

Keng!!

Hai thanh trường kiếm chính diện va chạm, nổ tung một vòng sóng khí thực chất.

Thuấn Ngục! Lý Trình Di đột nhiên rút kiếm chỉ, nang kiếm bên hông bay ra một đạo kiếm quang màu vàng.

Tốc độc kiếm quang cực kỳ khủng bố, vừa hiện thân liền đạt tới mười sáu lần tốc độ âm thanh, tựa như kim sắc hồ quang, khoảng cách gần đánh về phía Hoắc Tình Không.

Nhưng một kiếm này bên người bộc phát, lại cũng thất bại.

Hoắc Tình Không hơi nghiêng đầu, vừa vặn né tránh quỹ tích kiếm quang màu vàng bay qua mặt.

Tốc độ khủng bố của kim kiếm cũng làm cho trong lòng hắn cả kinh.

Mười sáu lần tốc độ âm thanh, đã có thể làm cho hắn cũng sinh ra một chút chấn động.

Mặc dù là dưỡng kiếm nang bên trong đột nhiên bộc phát, nhưng với tu vi của Bạch Lộc mà đánh ra được một đường kiếm có tốc độ bực này có chút khoa trương.

Lúc này, hắn tay cầm chuôi kiếm, hơi chấn động, một tia sáng bí ẩn chập chờn lóe ra.

Chương 1073: Kiếp khí 9

Minh Quang có thể cường khống động tác thậm chí sức mạnh lưu động của đối thủ, lấy công lực của hắn lúc này, sử dụng Minh Quang liền ý nghĩa lấy thế áp người, dự định hoàn toàn kết thúc.

Không ngờ hắn vừa sử dụng Minh Quang

Lý Trình Di liền thu kiếm quang lại, đột nhiên lui về phía sau, kéo ra khoảng cách ôm quyền.

Không hổ là đại sư huynh, Bạch Lộc cam bái hạ phong.

Trên võ đài nhất thời an tĩnh lại.

Hành động của Lý Trình Di có chút đột ngột, nhưng tất cả mọi người có thể thấy rõ, một khi tiến vào so đấu tu vi Thánh Linh Công, hắn tất nhiên sẽ thua.

Dù sao hắn có mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng là đối thủ của đại sư huynh Ấn Hoàn.

Lúc trước chỉ luận chiêu số còn có thể so tài, một khi tiến vào so đấu tu vi. Tự nhiên không cần tiếp tục.

Hoắc Tình Không cũng ý thức được điểm ấy.

Lúc trước luận về đấu Vô Diện Kiếm Quyết hắn không thể áp đảo được Bạch Lộc, điều này làm cho hắn trong lòng dâng lên kinh hỉ nhè nhẹ.

Tuy rằng cuối cùng đạo kiếm quang màu vàng kia tốc độ quá nhanh, nhưng có thể lý giải là Quỳ Linh trưởng lão chuẩn bị cho hắn hậu thủ, cũng là bình thường.

"Ở tuổi này, sư đệ có thể có biểu hiện như thế, có thể nói là kinh diễm. "Hoắc Tình Không tán thưởng nhìn Lý Trình Di, hắn có thể cảm giác được đối phương tuyệt đối có át chủ bài chưa dùng.

Nhưng đây vẻn vẹn chỉ là tỷ thí, không phải địch nhân tuyệt sát, tự nhiên không có khả năng vận dụng hao phí rất nhiều át chủ bài.

Thực lực bình thường thử xem thế là đủ rồi.

"Đa tạ sư huynh chỉ điểm. Đệ còn chênh lệch rất lớn với sư huynh, còn cần cố gắng. "Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

Rầm rầm.

Quần chúng vây xem xung quanh nhao nhao vỗ tay, bất tri bất giác bốn phía đã tụ tập hơn trăm người.

Nếu không là so đấu kết thúc quá nhanh, khả năng còn có thể tụ tập càng nhiều người lại đây.

Lý Trình Di lơ đễnh, hắn từ đầu tới đuôi biểu hiện, đều là không vượt qua thực lực 6 Ấn, duy chỉ có một chiêu cuối cùng kiếm quang của dưỡng nang kiếm bạo xạ.

Tốc độ kiếm quang gấp 16 lần vận tốc âm thanh, cho dù bản thể hắn bộc phát, cũng nhiều lắm chỉ có thể làm được một bước này.

Đúng vậy.

Hắn cố tình.

Mượn danh Quỳ Linh và Dưỡng Kiếm Nang, chỉ cần bộc phát một lần là có thể hiểu được, có thể khiến tất cả mọi người tiếp

nhận.

Hắn chỉ là muốn thử xem, xem Hoắc Tình Không có thể tiếp được một kiếm vừa rồi hay không.

Mà kết quả, làm cho lòng hắn sinh hàn ý.

Hoắc Tình Không rất nhẹ nhàng tránh đi kiếm quang màu vàng, tốc độ khủng bố gấp mười sáu lần tốc độ âm thanh, ở trong mắt hắn, phảng phất tốc độ bình thường, nhẹ nhàng liền có thể giải quyết.

Tốc độ và thực lực bậc này vượt quá dự tính của Lý Trình Di.

Xem ra, luận về tốc độ sát phạt, hiện tại mình không dùng hoa ngữ, tất nhiên là hoàn toàn rơi vào thế hạ phong. Lý Trình Di trong lòng phán đoán.

Bất quá cũng có thể lý giải, hắn gia tăng tốc độ cũng chỉ có hai Khắc Ấn.

Sau đó ngưng tụ Khắc Ấn, hoặc là nói nguyên ấn tăng thêm đều được hắn chọn để nuôi dưỡng năng lực lưỡi kiếm.

Hôm nay hắn đã có thể đồng thời nuôi dưỡng ba lưỡi kiếm.

Hơn nữa tốc độ nuôi dưỡng so với lúc trước nhanh gấp ba lần.

Dưỡng kiếm nang là một pháp khí vô cùng tốt.

Nó có thể được ý thức lực của người sử dụng nuôi dưỡng, không ngừng nâng cao phẩm chất bản thân, hơn nữa nuôi dưỡng lưỡi kiếm, có thể như dây cung là tốt nhất, khi cần chỉ cần ấn cò súng, là có thể thoải mái phóng ra.

Loại phóng ra này, không cần tiêu hao bất kỳ ý thức cùng thể lực nào, nó phóng ra một kiếm đỉnh phong, cũng có thể tự do điều chỉnh cường độ, hạ thấp uy lực.

Đạo pháp khí này, bảo đảm cao thủ Vô Diện Kiếm Phái, tại bất kỳ thời khắc nào, bất kỳ địa điểm nào, coi như là dưới trạng thái trọng thương, đều có thể lưu lại một át chủ bài để lật ngược tình thế

Mà người bình thường dưỡng kiếm nang chỉ có thể nuôi dưỡng một thanh kiếm, Lý Trình Di bây giờ lại có thể nuôi

dưỡng ba thanh, hơn nữa tốc độ nuôi dưỡng còn nhanh gấp 3 lần người khác, điều này có nghĩa là, hắn có thể ở trong thời gian cực ngắn nhanh chóng tăng cường uy lực lưỡi kiếm.

……

Tỷ thí kết thúc, Lý Trình Di mỉm cười xuống đài.

Hắn thua, nhưng không ai dám khinh thường hắn. Dù sao so về thuần túy kiếm quyết, hắn lại có thể đánh ngang tay với đại sư huynh.

Thẳng đến phía sau so đấu tu vi, mới chủ động nhận thua. Điều này có nghĩa là, trình độ Vô Diện Kiếm Quyết của Bạch Lộc hắn cũng không yếu hơn đại sư huynh bao nhiêu.

Sau khi xuống dưới, Viên Kỳ của Tuế Nguyệt Môn vẻ mặt khâm phục giơ ngón tay cái lên với hắn.

“Tuyết Liên Hoa, lát nữa ta sẽ phái người đưa tới. Huynh muốn bao nhiêu?”

“Càng nhiều càng tốt. “Lý Trình Di cười nói.

“Huynh thật cho rằng Tuyết Liên Hoa dễ tìm như vậy. “Viên Kỳ cười mắng.” Cho dù ở Tuế Nguyệt Môn chúng ta, đó cũng là trân phẩm tuyệt đối.

‘Ta không yêu cầu hoa trăm năm hay ngàn năm gì cả, chỉ cần là hoa là được. “Lý Trình Di bổ sung.

Viên Kỳ lúc trước còn tưởng rằng Bạch Lộc là nói lời khách khí, nhưng lúc này lần nữa nhấn mạnh một lần, nhất thời nghiêm túc lên.

“Thật thế hả?”

“Được rồi, một trăm cây có được không?”

Được!

Nhanh chóng thương lượng xong phương thức liên lạc, đến lúc đó Lý Trình Di sẽ phái anh em Thánh Anh Hỏa Sơn, đến Tuế Nguyệt Môn thu hàng.

Hai người bên này xác định thời gian địa điểm.

Bên kia, Chiêu Viện cắn chặt môi, nhìn đài luận võ lúc này không có một bóng người, trong mắt nặng nề cảm xúc phức tạp không ngừng đan xen.

Nàng biết mình cùng Bạch Lộc chênh lệch rất lớn, nhưng không nghĩ tới sẽ lớn như vậy.

Ngay cả đại sư huynh, so đấu kiếm pháp đơn thuần, lại cũng không thể áp đảo đối phương, đây quả thực chính là….

Chương 1074: Kiếp khí 9

“Nhìn xem. Nhìn xem. “Thu Thần lại tới, khuôn mặt nhỏ nhắn mập mạp của trẻ con bày ra nụ cười đáng giận.

“Là ai ở chỗ này không thể tiếp nhận hiện thực a~~là ai a!~~nhìn thấy thực lực của Bạch Lộc sư huynh ngay cả đại sư huynh cũng phải khen, thế nào, tức chưa?”

“Ta đã sớm nói rồi, loại nữ nhân nông cạn chỉ có mặt người như ngươi, làm sao có thể hiểu được sự cường đại ưu tú của Bạch Lộc sư huynh?”

“Cuối cùng ai thắng! - Bạch Lộc nếu có bản lĩnh, sao không tiếp tục so đấu, vì sao phải chủ động nhận thua! - Không bằng chính là không bằng, tìm cớ gì!” - Chiêu Viện thoáng cái nổ tung, lúc này cái miệng nhỏ nhắn phun ra một đống lời kiểu có chết cũng không thừa nhận.

“Cái rắm . Nếu Bạch Lộc sư huynh sinh sớm ba năm, nhất định sẽ không kém hơn đại sư huynh! ngươi biết cái rắm!!” Thu Thần cũng điên tiết vì dám nhục mạ hình tượng của nàng

“Ta không hiểu, ta chỉ biết là đại sư huynh mạnh nhất! như thế nào? không phục? không phục ngươi bảo Bạch Lộc sư huynh của ngươi thắng đại sư huynh đi?”

Hai người lại bắt đầu re ré lên.

Vài phút sau, hai nữ tử bắt đầu nổi điên, rút kiếm liền muốn bắt đầu quyết đấu. Bạch Hạc ở giữa vội vàng khuyên can, khuyên nhủ này nọ, lăn qua lăn lại đến đầu đầy mồ hôi, mới hạ hỏa được hai đứa.

Hoắc Tình Không không rảnh để ý tới chút chuyện nhỏ này, đã cùng mấy trưởng lão đi địa phương khác tham quan.

Cao tầng cũng đi hết, chỉ còn lại ít đệ tử vây ở bốn phía xa xa.

Lý Trình Di căn bản không nhìn Chiêu Viện, xoay người trở về chỗ ở.

Mấy người lắc mình, trở lại Quỳ Linh lầu các, tiến vào phòng ngủ nghỉ ngơi.

Hắn tiện tay đem Đỉnh Nguyên Kiếm treo ở trên mặt tường, cầm lấy từng cái bình thủy tinh chứa hình nhân ái màu vàng, nhẹ nhàng lắc lắc.

Cái bình phát ra tiếng va chạm thanh thúy, cực kỳ dễ nghe, cũng làm cho lo lắng trong lòng hắn ít nhiều có chút an tĩnh lại.

Ngồi ở bên cạnh bàn, Lý Trình Di nhớ lại màn giao thủ vừa rồi.

"So kiếm chiêu đơn thuần, ta cùng hắn thắng bại khó phân, nhưng tu vi thượng, hắn vượt xa ta." Hơn nữa tốc độ và sự ung dung đó có chút khoa trương."

"Hiện tại ta, toàn lực giao thủ, chỉ sợ không có biện pháp cầm chắc phần thắng." Cho dù hiện ra bản thể và sử dụng Hoa Ngữ Hoa Lân Y cũng rất khó, chỉ cần đại sư huynh có một tia đặc tính của Vô Diện Thư Sinh thì vô cùng khó giải quyết.

Suy tư một lát, Lý Trình Di quyết định tìm một cơ hội nói chuyện với đại sư huynh.

Hắn tự ngộ ra Thất Chính Niệm Nguyên Thần Pháp, nếu là có thể đối với Hoắc Tình Không có trợ giúp, có lẽ có thể sửa cái Góc chết này trong tương lai.

Nếu không sửa thì Quỳ Linh và tất cả mọi người có kết cục là phải chết.

Lần này với thanh danh là thiên tài hàng đầu, hắn chia sẻ pháp môn cho Hoắc Tình Không, hẳn là cũng có thể nhận được càng nhiều coi trọng.

Nghĩ đến liền làm, Lý Trình Di lập tức đứng dậy, để bình xuống, rời khỏi phòng.

Vào buổi chiều.

Người của Tuế Nguyệt Môn rốt cục rời đi.

Kiếm phái người đều tự trở về, nghỉ ngơi, luyện kiếm

Một đội xe vận chuyển kiếm khí tiến vào cung phụng khoáng thạch chậm rãi tiến vào đại môn kiếm phái, Hoắc Tình Không chỉ điểm vài tên chấp sự cùng đệ tử thỉnh giáo, thân hình chợt lóe, hóa thành một đạo hắc tuyến, liên tục lóe ra mấy lần sau.

Hắn đã đến bên trong sơn thể toàn bộ Vô Diện Kiếm Phái.

Bên trong là một cái lỗ khổng lồ.

Trong khoang không có bất kỳ vật sống nào, trong lỗ thủng đen như mực, chỉ có một tia sương khói màu đỏ sậm, đang lưu động nấn ná, mơ hồ tản ra quang mang tà dị nào đó.

Đây là kiếp khí.

Chỉ có đạt tới tu vi Ấn Hoàn trở lên, mới có thể nhìn thấy hình thái tồn tại của nó. Bất kỳ người sự vật, đều sẽ cùng kiếp khí, kiếp khí ngưng tụ nhiều, sẽ hình thành kiếp số.

Kiếp số chạy trời không khỏi nắng, không thể tránh né, cho nên phương thức tốt nhất, chính là trước khi kiếp số ngưng tụ, tiêu tan kiếp khí, làm cho nó không thể ngưng tụ.

‘Con tới rồi? Tình Không. “Lúc này cách đó không xa, Thánh Linh đạo nhân không biết từ lúc nào đã tới, cũng đứng lơ lửng giữa không trung.

Cường độ kiếp khí càng lúc càng lớn, khí nhãn bên kia!

Lúc này đây, ta tới là để làm tiêu tan kiếp khí, sư phụ. “Hoắc Tình Không nghiêm túc nói.

Khí nhãn là chỗ mạnh nhất trong kiếp khí, lúc trước Thánh Linh đạo nhân tự mình giải quyết.

Nhưng hôm nay Thánh Linh đạo nhân đã dần dần lực bất tòng tâm. Lần trước sau khi nỗ lực làm tiêu tan kiếp khí trở về, liền bệnh nặng mấy ngày, bị thương chưa lành.

Hiện giờ Hoắc Tình Không tự giác thực lực lại tăng trưởng, quyết định giúp sư phụ gánh vác trọng trách.

“Nếu là lời con nói hoặc có thể được” Thánh Linh cũng không biết đồ đệ ngày nay rốt cuộc mạnh bao nhiêu. Nhưng có thể để thử xem

Ông ta trầm ngâm một lát, đột nhiên đưa tay ra.

Kiếp khí trước mắt hai người lập tức tách ra một thông đạo, thông đến chỗ sâu nhất.

“Lấy Tuệ Kiếm chém nát hết thảy, không được dừng lại! Nhanh đi nhanh về! “Thánh Linh dặn dò.

“Vâng! “Hoắc Tình Không nắm lấy kiếm quyết, dưỡng kiếm nang trên lưng tùy thời chuẩn bị phóng ra kiếm khí.

Phi thân tiến vào thông đạo, hắn rất nhanh liền tìm được chỗ Khí Nhãn xoắn ốc đỏ sậm theo như lời sư phụ nói.

Lúc này Tuệ Kiếm ngưng tụ thành một chùm sáng trong suốt, ầm ầm đánh ra phía trước.

Xì!

Kiếm quang đâm vào vòng xoáy đỏ sậm, lập tức đánh ra một cái lỗ thủng, lỗ thủng nhanh chóng khép lại nhưng kích thước tổng thể lại ít nhiều thu nhỏ lại một chút.

Có hiệu quả!

Hoắc Tình Không tiếp tục toàn lực phóng thích Tuệ Kiếm.

Hắn hơi có buông lỏng, uy lực Tuệ Kiếm liền không có cách nào đánh vỡ khí nhãn, thậm chí nó còn khôi phục lại dấu vết vừa bị chém.

Điều này làm cho hắn không thể không kiên định tâm thần, liên tục không ngừng duy trì Tuệ Kiếm phóng ra.

Thẳng đến nửa canh giờ sau khí nhãn hoàn toàn bị đánh tan, tiêu tán không thấy, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này kiếp khí xung quanh cũng nhạt đi rất nhiều.

Chương 1075: Cạnh tranh 1

Thánh Linh đạo nhân vẫn ở chỗ cũ chờ đợi, thấy hắn quay lại, nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng.

Sau khi kiếp khí bị đánh tan, một năm sau mới có thể tụ lại, cho nên hàng năm đều đến đây một lần, hóa giải kiếp khí. Lần này giải quyết, lần sau đến phiên trưởng lão còn lại. Con có thể trở về nghỉ ngơi.

"Vâng. "Hoắc Tình Không hành lễ, lui ra.

Sau khi rời khỏi đó, hắn hơi thở phào nhẹ nhõm, cau mày, khó trách lão sư vẫn nhiều năm như vậy không dám rời khỏi Kiếm phái, ngoại trừ Vô Diện Thần Điện bên ngoài, một nhân tố khác hắn là kiếp khí?

Sư phụ ngươi đang lừa ngươi.

Đang lúc hắn chuẩn bị trở về nghỉ ngơi lúc, trở về trên đường, một âm thanh quen thuộc nghe không biết bao nhiêu lần, lần thứ hai tại trong đầu vang lên.

Là Yêu Đế!

Ngươi có ý gì? Ánh mắt Hoắc Tình Không hơi lạnh.

'Có ý gì? Ngươi thật cho rằng, khí nhãn kiếp khí dễ dàng giải quyết như vậy?" Yêu Đế cười nói, "Yêu tộc ta cũng có chuyện tương tự, nhưng mỗi lần đánh tan kiếp khí, đều phải trả giá ít nhất tính mạng của ba vị cao thủ Ấn Hoàn, mới có thể hóa giải." Ngươi vừa rồi nhẹ nhàng như làm chơi như vậy, là có thể đánh tan kiếp khí? Quá ngây thơ rồi".

"Nguyên nhân? Hoắc Tình Không hiện tại đã học được cách cho dù Yêu Đế nói hươu nói vượn thế nào đều chỉ quan tâm đến trọng điểm

Nguyên nhân tự nhiên là Thánh Linh đạo nhân chỉ phân phối cho ngươi một chút kiếp khí, cho ngươi thích ứng trước, thể nghiệm thể nghiệm độ khó.' Yêu Đế nói.

'.' Hoắc Tình Không im lặng.

Kỳ thật, ngươi có muốn hoàn toàn vĩnh viễn giải quyết kiếp khí hay không? Yêu Đế lại bắt đầu.

Lời nói của hắn có lúc thật có lúc giả, nhưng đại đa số thời gian vẫn hữu dụng.

“Ngươi có biện pháp?’ Hoắc Tình Không mặt không chút thay đổi.

“Ta có thể giúp ngươi tìm được khí nhãn kiếp khí chân chính.” đối với nghiên cứu kiếp khí, Tộc ta so với các ngươi thâm hậu hơn nhiều. Ta nói rõ cho ngươi biết, nếu muốn triệt để giải quyết kiếp khí, đánh tan khí nhãn bất quá là kế tạm thôi”.

“Biện pháp giải quyết chân chính, ngươi nguyện ý nói cho ta biết? Hoắc Tình Không nhíu mày.

Tại sao không? Yêu Đế cười nói, “Đến bây giờ, ngươi hẳn là cũng đoán được một chút gì đó đi? Ví dụ như mối quan hệ của ta với ngươi.”

Giữa chúng ta không có quan hệ. Hoắc Tình Không thản nhiên nói.

“Hắc đại kiếp nạn sắp tới, ngươi thật cho rằng, Vô Diện Kiếm Phái chỉ là khí số hàng lâm, đi dạo vớ vẩn bên ngoài liền có thể nhặt được đạo đồng có thiên phú khủng bố như ngươi? ” Yêu Đế cười nói. “Thứ trùng hợp trên đời này không chỉ là đại kiếp nạn, cũng không chỉ là đại kiếp nạn Vô Diện Kiếm Phái của ngươi. Ngươi có nhớ bước chân của ta không?”

‘.’ Hoắc Tình Không kỳ thật sớm có suy đoán, ý thức của Yêu Đế cứ bám vào trên người hắn, cho dù đi nơi nào, đều có thể tùy thời tùy chỗ, vẫn trao đổi với hắn.

Điều này ý vị như thế nào, hắn hôm nay càng ngày càng rõ ràng.

Nhưng chính là bởi vì rõ ràng, cho nên hắn mới hiểu được, hiện giờ thực lực của mình, còn không đủ để tương lai tiến theo ý chí của mình.

“Ta có thể mang ngươi tìm được ngọn nguồn khí nhãn, nhưng ngươi trước hết phải đạt tới thiện ác tương dung, nếu không, thực lực của ngươi không có khả năng đánh tan ngọn nguồn.” Yêu Đế tiếp tục nói.

“Nhất định phải châm Chân Hỏa sao? Hoắc Tình Không trầm giọng hỏi.

“Nếu muốn siêu thoát, đó là mức tối thiểu.” Hơn nữa còn không thể là Chân Hỏa suy yếu như sư phụ ngươi. Ngươi phải mạnh lên, mạnh hơn! Mạnh đến mức thế gian này không ai có thể chống lại ngươi. Mạnh đến mức chúng sinh chết mà ngươi không chết! Mới có thể nhìn thấy một tia hy vọng cuối cùng. Yêu Đế nói. Trong âm thanh của hắn lộ ra một tia mê hoặc rất khó phát hiện.

Thiện ác tương dung. Hoắc Tình Không thì thào, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, nhất thời im lặng bất động. Trên người mơ hồ có một tia khí tức quỷ dị bốc lên, lại nhanh chóng biến mất.

Xa xa giữa không trung.

Lý Trình Di lơ lửng hướng về nơi này bay tới, xa xa đang muốn ân cần thăm hỏi hành lễ, đột nhiên tâm thần hắn run lên, mặc dù được Tuyết Liên Hoa ổn định trụ ý thức lực, nhưng tại thời khắc này vẫn bị loạn một cách mãnh liệt, tựa hồ bị loại sức mạnh nào đó không rõ dẫn dắt.

Hắn rõ ràng thấy được trên người Hoắc Tình Không lóe lên khí tức quỷ dị.

Trong nháy mắt khí tức hiện lên, một loại cảm giác uy hiếp cực lớn tựa như sóng thần, điên cuồng tràn vào trong đầu hắn.

Nguy hiểm nguy hiểm nguy hiểm nguy hiểm!

Thân thể Lý Trình Di dừng lại, không tiếp tục đi về phía trước nữa, mà trầm ngâm một chút, sắc mặt vẫn không thay đổi, xoay người lặng lẽ rời đi.

Quả nhiên, quả nhiên không chỉ là nguyên nhân công pháp cắn trả! Lý Trình Di chính mình cũng có công pháp cắn trả, rất rõ ràng có thể nhận ra cái khí tức quỷ dị vừa rồi kia, cũng không phải là cắn trả mang đến.

Mà là một loại khí tức hoàn toàn xa lạ, hắn chưa từng thấy qua.

Không. Cũng không phải chưa từng thấy qua.

Hắn đột nhiên sâu trong trí nhớ, hiện ra lần đầu tiên kinh hãi nhìn thấy Vô Diện Thư Sinh.

Khi đó trên người Vô Diện thư sinh, tựa hồ có khí tức bực này.

Nhưng tựa hồ, khí tức trên người Vô Diện Thư Sinh, cũng không nồng, ít nhất không nồng như hắn vừa mới từ trên người Hoắc Tình Không cảm nhận được.

Chương 1076: Cạnh tranh 2

Không tùy tiện tiếp xúc nữa, Lý Trình Di trở về chỗ ở, suy tư một màn vừa mới nhìn thấy.

"Từ tin tức điều tra có được, đại sư huynh căn bản không có làm bất cứ chuyện gì khiến người ta chú ý, hơn nữa nhật trình cũng đều là hoạt động bình thường." Nếu đơn thuần chỉ là vấn đề công pháp, Chưởng Giáo chân nhân đã sớm xảy ra chuyện. Như thế nào cũng không tới phiên đại sư huynh".

Lý Trình Di nhíu mày ngồi xếp bằng, một lát sau, không cách nào lấy được tin tức hữu dụng, hắn quyết định trực tiếp đi môn phái thư khố nhìn xem.

Vô Diện Kiếm Pháicó thư khố, là một tòa kiến trúc hình tháp cao tầng tầng trùng điệp.

Đáng tiếc là, đại bộ phận đệ tử ngay cả kiếm pháp của mình cũng không học giỏi, căn bản không có tới nơi này lãng phí thời gian đọc sách khác.

Lúc Lý Trình Di đi tới thư khố, chỉ có lác đác hai cái đệ tử bình thường cùng một cái nam chấp sự, ở bên trong lẳng lặng lật xem sách.

Hắn bây giờ thanh danh đuổi theo Hoắc Tình Không lúc trước, cho nên mới vào tiểu tháp thư khố, liền bị người ta nhận ra.

Hai đệ tử bình thường xa xa hành lễ với hắn, chấp sự kia tựa hồ muốn tiến lên đáp lời, nhưng nhìn Lý Trình Di cầm lấy một quyển sách nhanh chóng lật xem, một bộ tư thái không muốn bị người quấy rầy, cũng liền hiểu chuyện dừng lại.

Trong tháp một vòng giá sách hình tròn, cất giữ vô số sách tinh hoa Vô Diện Kiếm Phái từng tí một sàng lọc qua nhiều

năm tích góp.

Từ sách đá thời thượng cổ, đến sách thẻ tre cổ đại, rồi đến sách giấy hiện giờ, có thể nói là cái gì cần có đều có.

Hơn nữa Lý Trình Di thậm chí còn hoài nghi, thư khố này tựa hồ bị thiết lập một loại trận pháp không gian nào đó, không gian bên trong lớn hơn rất nhiều rất nhiều so với từ bên ngoài nhìn vào.

Một tầng có diện tích hơn một ngàn mét vuông.

Hắn dạo qua một vòng, tầng thứ nhất tất cả đều là sách quyền cước công phu bình thường, còn có một ít sách dưỡng sinh công, lịch sử Bàn Quang các loại, không có nội dung nào muốn tìm hiểu.

Vì thế liền đi lên trên.

Trong tầng thứ hai không có một bóng người, rất nhiều chỗ đều bám bụi.

Giá sách vẫn dày đặc như cũ, nhưng sách phía trên thậm chí không ai ngay cả lau chùi.

Lối vào còn có một tấm biển.

"Chớ kiêu chớ nóng nảy, tịnh niệm nhất tâm, khi nhìn thấy chữ viết này, nếu là màu đen, có thể vào." Nếu là màu đỏ, mau lui lại.

Đen? Đỏ?

Lý Trình Di xác định mình nhìn thấy chữ viết màu đen, liền sải bước vượt qua bảng hiệu, đi tới trước từng dãy giá sách bên trong.

Nơi này sách phần lớn là không có tên, bìa sách cũng là đơn giản thô ráp, căn bản không có trang trí.

Nhưng kỳ quái chính là, Lý Trình Di vẫn có thể từ trên những quyển sách này, cảm nhận được một loại khí chất khó hiểu.

Có sách âm lãnh, có ấm áp. Có đại khí bàng bạc cũng có hoa quý bá đạo.

Khí chất sách khác nhau có chỗ tương tự, nhưng cường độ, nồng độ, phong cách, đều hoàn toàn khác nhau.

Lý Trình Di tiện tay lấy ra một quyển, mở ra.

Trong tiếng lật sách, trên trang sách cư nhiên tất cả đều là tiếng Biển Đen, hơn nữa tất cả văn tự đều đang biến hóa giống như côn trùng.

"Quyển 1366 của Sách Sự Sống."

Trang đầu tiên mở đầu, có một hàng chữ nhỏ chữ viết tay

Trong mảng lớn chữ viết biến hóa, chỉ có một hàng chữ này không thay đổi.

Lý Trình Di lật xem trong chốc lát, phát hiện căn bản không có cách nào phân biệt văn tự trên sách viết gì, văn tự Biển Đen biến hóa quá nhanh, hơn nữa tổ hợp lại không hề có quy luật, các chữ đơn lẻ hắn đều biết, nhưng liền cùng một chỗ, liền hoàn toàn không rõ ý tứ gì.

Mục đích của hắn là tới nơi này tìm xem lịch sử kiếm phái trước kia, ngọn nguồn, xem có thể tra được khí tức kỳ dị trên người Đại sư huynh hay không, rốt cuộc là cái gì.

Đặc tính cường đại của Vô Diện Thư Sinh, nếu đã từng xuất hiện, tất nhiên sẽ lưu lại ghi chép.

Như vậy xem ra, ta hẳn là phải đọc sách lịch sử, địa phương chí các loại.

Đặt sách xuống, Lý Trình Di ánh mắt quét nhìn, mờ mịt trong giá sách, ít nhất số lượng, mấy vạn quyển hắn muốn từng quyển từng quyển nhìn qua, thật không biết muốn tìm bao lâu.

Ở đây cũng không có người hướng dẫn hay gì cả.

Hắn trầm ngâm xuống, quyết định mỗi ngày đều phân ra một chút thời gian, lại đây xem sách nơi này.

Đó là một kế hoạch dài hạn.

Mặc khác

Lý Trình Di thò tay vào túi áo, sờ sờ một vật mình vẫn đeo trên người.

Đó là một miếng ngọc bội màu tím.

Là ngọc bội đặc thù lúc trước m Nguyệt chân nhân giao cho hắn, đại biểu cho thân phận và bảo vệ tính mạng của hắn.

"Vì phòng ngừa vạn nhất, vạn nhất ta đánh không lại Vô Diện Thư Sinh, sẽ phải chuẩn bị tốt mọi trường hợp xấu có thể xảy ra, nơi này cách sư môn Thiên Tụ Các quá xa, cách hiện thực Địa Nguyệt cũng quá xa, kế tiếp hoa ngữ, nếu như lựa chọn cường hóa tăng cường chữa trị năng lực hoa ngữ, có lẽ có thể liên hệ với sư môn cùng hoa ngữ châu bên kia, để xác định phương vị tọa độ."

Xác định kế hoạch tiếp theo, Lý Trình Di lại muốn tiếp tục dạo một vòng toàn bộ các tầng của tháp thư khố.

Nhưng vẫn chưa tìm được thông tin hắn cần.

Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể từ tầng thứ hai bắt đầu chậm rãi lật xem, thẳng đến khi trời tối, mới trở về ăn cơm tu hành.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Toàn bộ kiếm phái lại khôi phục hoàn cảnh tu hành vốn yên tĩnh nhưng khẩn trương.

Các trưởng lão chấp sự lần lượt ra vào, ngoại giới thỉnh thoảng truyền về tình hình chiến đấu giao thủ với Thanh Mục Kiếm Phái.

Song phương giằng co, làm cho hai bên đều tử thương không ít người.

Kiếm phái trung cao thủ cũng có chút bị trọng thương, Hoắc Tình Không thực lực cũng ở đây càng lúc càng lộ ra.

Ở loại thời kỳ gian nan này, thực lực của hắn cư nhiên còn đang tăng! Hơn nữa tăng không chậm.

Chương 1077: Cạnh tranh 3

Hai tháng sau.

Lý Trình Di phái hai người ra ngoài tiếp nhận Tuyết Liên Hoa, thành công mang về một trăm đóa Tuyết Liên Hoa.

Viên Kỳ của Tuế Nguyệt Môn vì phòng ngừa, còn tặng thêm mười đóa.

Tuyết liên hoa màu trắng chỉnh tề dùng cỏ khô mềm mại để bọc, phía dưới là lọ tương tự chậu hoa, chứa đất đen.

“Vất vả cho hai người rồi. “Lý Trình Di mừng rỡ

Tuyết Liên Hoa tới tay, hoa khí liền có bảo đảm, về sau chỉ cần bổ sung điểm ác niệm là có thể hoàn thành một lần tiến hóa.

Hai con sóc toàn thân cơ bắp ôm quyền thi lễ, nhanh nhảu đáp

“Làm việc cho chủ nhân không vất vả!”

Lý Trình Di ở lầu các phía trước trong sân, nhìn hai đứa đem tất cả hoa đều vận chuyển vào, lúc này tiến lên, đưa tay liền bắt đầu cho nhóm hoa kiểm tra.

Nhìn qua là ở từng chậu từng chậu kiểm tra chất lượng, nhưng kì thực, hắn là đang không ngừng hấp thu hoa khí mới.

Hoa khí rất nhanh hơn phân nửa, xông lên 60, sau đó khi sờ đến chậu thứ tám mươi chín, hoàn toàn viên mãn, đạt tới 100%.

Hoàn thành toàn bộ hấp thu hoa khí, Lý Trình Di mới thỏa mãn đứng lên.

Vẫy tay.

“Không thành vấn đề, đem chúng nó đều chuyển đến dưới chân núi trong viện của ta rồi trồng đi.” Sống hay không không quan trọng, dù sao hắn đã hoa khí hút đầy.

“Vâng. “Hỏa Sơn hai người cung kính trả lời.

Đưa mắt nhìn hai đứa rời đi, Lý Trình Di trở lại lầu các, đi tới trước cửa Quỳ Linh gõ nhẹ.

“Vào đi. “m thanh Quỳ Linh từ bên trong truyền ra.

“Nương, con muốn ra ngoài đi dạo, ở lại trên núi có chút không thú vị. “Lý Trình Di tùy ý tìm cớ, đẩy cửa vào, nhìn Quỳ Linh đang khoanh chân tu hành nói.

Chỉ cho hoạt động trong khu an toàn do chúng ta khống chế, đừng tới gần chiến khu. Làm được không? “Quỳ Linh có chút mệt mỏi mở mắt, dặn dò.

“Được ạ, con cam đoan. “Lý Trình Di gật đầu.

“Đi đi, nhớ kỹ thời điểm mấu chốt đừng quên đỉnh nguyên kiếm nương đưa cho con, mặt trên niêm phong ba đạo kiếm ý của nương. “Quỳ Linh mới từ chiến khu trở về, bị chút thương nhẹ, hiện giờ đang tu dưỡng.

“Con không quên, yên tâm đi, gặp nguy hiểm con nhất định phải tránh xa, tuyệt đối không tới gần. “Lý Trình Di cam đoan.

“Ừm, vậy là tốt rồi.” Quỳ Linh nguyên bản còn muốn cho Thiết Trú đi theo Lý Trình Di, nhưng tu sĩ được nuôi trong nhà kính kiểu này cũng khó có thể trưởng thành, đi theo không khéo hại Bạch Lộc.

Vì thế nàng muốn nói lại thôi, vẫn không mở miệng nữa.

Nhưng Lý Trình Di lại không rảnh tinh tế quan sát thần sắc Quỳ Linh, hắn bây giờ trong đầu đều là mau chóng bổ khuyết ác niệm, sau đó hoàn thành lần thứ nhất tiến hóa, hoàn thành dung hợp mười hai Hoa Lân Y, đến lúc đó tuyệt đối có thể thực lực bạo tăng.

Chờ đến lúc đó, có thực lực đặt nền móng, hắn liền dự định thử một chút phá vỡ Góc chết rời đi, cùng với. chân chính cùng đại sư huynh nghiêm túc nói chuyện một chút. Lúc trước hắn xa xa cảm ứng được cỗ khí tức kia, rốt cuộc là cái gì, cùng Vô Diện Thư Sinh rốt cuộc quan hệ như thế nào.

Đây là điều hắn nhất định phải làm rõ.

Nếu như xác định thật sự không cách nào vãn hồi, hắn liền tính toán mang người thân cận rời khỏi cái Góc chết này.

“Đúng rồi, nương, lúc trước con đọc sách, lật xem đến Cảnh giới Ấn Hoàn, chính là cảnh giới hiện tại của nương, Cảnh giới Ấn Hoàn này, vì sao nhiều trưởng lão qua nhiều năm như vậy, vẫn dậm chân tại chỗ, Nguyên Ấn không có tiếp tục tăng trưởng sao?”

Đây là một nghi hoặc sau khi hắn tiến vào Ấn Hoàn.

Mấy trưởng lão Vô Diện Kiếm Phái, hắn hiện tại đều quen thuộc, nhưng những người này trước là cảnh giới gì, ba năm sau vẫn là bất động tại chỗ, vẫn là điểm cảnh giới này.

Cái này tương đối kỳ quái.

Hơn nữa nghe Thiết Trú sư huynh nói, các trưởng lão rất nhiều mấy trăm năm vẫn như vậy, vẫn không thay đổi.

Cho nên trước khi đi, hắn liền dứt khoát hỏi ra.

Lần này sau khi trở về, hắn liền không có ý định tiếp tục che dấu thực lực, dù sao, lại che dấu cũng không giấu được. Nếu hắn muốn ngả bài với đại sư huynh, rất có thể sẽ giao thủ.

Đến lúc đó phương diện thực lực cũng không có khả năng tiếp tục ẩn nấp.

Quỳ Linh mỉm cười, "Cảnh giới Ấn Hoàn cùng phía dưới khác nhau." Dưới Ấn Hoàn, là gia tăng số lượng nguyên ấn, nhưng bước vào Ấn Hoàn, lại tiếp tục gia tăng Nguyên ấn vừa bài trừ tạp chất liền cái được không bù đắp đủ cái mất, bởi vì năng lực càng nhiều, càng tạp, liền càng không có khả năng tinh thông, cho nên Ấn Hoàn một tầng này, cần ngươi đăng phong tạo cực.

"Đăng phong tạo cực? Làm thế nào? "Lý Trình Di lần đầu biết bí quyết về tầng này.

"Đó là không ngừng cường hóa Ấn Hoàn đã có, tận lực ít gia tăng nguyên ấn, mà là cường hóa nguyên ấn vốn có, làm cho nó không ngừng dung hợp, dùng cái này tăng lên hư quang Ấn Hoàn. Cho nên tới cấp độ này ngươi cần không phải mù quáng gia tăng nguyên ấn khác, mà là cần tiếp tục đột phá nguyên ấn vốn có. Muốn làm được điểm ấy, vô cùngkhó. "Quỳ Linh mỉm cười.

Trong lòng nàng tính toán, cũng đoán được Bạch Lộc có thể là vừa qua năm ấn. Sau đó Thánh Linh Công cùng Vô Diện Kiếm Quyết nếu như đều viên mãn, có thể đạt tới tầng thứ tám ấn, hơn nữa tự thân hắn tự mang một Nguyên Ấn trời sinh, vậy có thể đến chín ấn.

Đến đây quả thật có thể tìm hiểu trước một ít thông tin liên quan.

“Phương pháp Cường hóa nguyên ấn, con hẳn là cũng biết một ít, đó chính là cô đọng nguyên ấn cùng loại, chúng nó sẽ tự mình dung hợp đan xen.”

Tính như vậy, đến Ấn Hoàn sẽ không có cách nào dựa theo số lượng nguyên ấn mà phán đoán mạnh yếu? “Lý Trình Di nhíu mày.

Mạnh yếu chưa bao giờ là cảnh giới trên giấy, mà là dựa trên thực chiến. “Quỳ Linh nở nụ cười. “Đại sư huynh của ngươi hôm nay Nguyên Ấn ba năm biến hóa không lớn, số lượng cũng cùng chúng ta trưởng lão không kém nhiều lắm, nhưng thực lực lại so với chúng ta đều mạnh hơn, đây đâu chỉ phải là so số lượng Nguyên Ấn? Mà….”

Nụ cười trên mặt Quỳ Linh bỗng nhiên nhạt dần.

Chương 1078: Cạnh tranh 4

Sinh mệnh, đều là tư chất tiên thiên của thân thể có cực hạn, quyết định cực hạn sinh lý. Mà phạm vi nhận thức tiên thiên cũng quyết định cực hạn cảnh giới ý thức lực. Lão nhân chúng ta kỳ thật đã sớm đến cực hạn của mình, không thể tiến thêm một bước”.

“Hài nhi hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu. Trong lòng cũng có chút nặng nề.

Cực hạn Quỳ Linh đã đến, vậy cực hạn của hắn thì sao?

Hắn thân là ác chi hoa chủ, phải chăng cũng có cực hạn?

Trầm mặc, hắn hỏi vài vấn đề nữa về ngưng kết nguyên ấn.

Thẳng đến khi Quỳ Linh trên mặt toát ra nhè nhẹ mệt mỏi, hắn mới cáo từ rời khỏi Quỳ Linh, sau khi lại cùng Vân Thần, Thiết Trú cáo biệt, lúc này mới một mình dự định xuống núi, chuẩn bị sưu tập ác niệm.

Đứng ở trước đài bay gần sơn môn, Tuệ Kiếm trên người Lý Trình Di dần dần chồng lên nhau, hình thành một đạo cự kiếm

đủ để nâng lấy hai chân của mình, sau đó đang chuẩn bị tung người nhảy lên bay đi.

Két.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, từ phía sau hắn đột nhiên truyền ra.

‘ ! ! ? ! ’

Lý Trình Di trong lòng chấn động, hắn hiện giờ chính là Ấn Hoàn tiêu chuẩn dung hợp mười ba nguyên ấn, còn có nguyên ấn dung nhập nguyên ấn nguyên bản, tỷ như dưỡng kiếm nang tăng sức mạnh nguyên ấn, hình thành ấn ký mới phức tạp. Bình thường so với trưởng lão Kiếm Phái cũng không thua kém chút nào.

Nếu thật sự đánh nhau, hắn mang các loại hoa ngữ năng lực, Hoa Lân Y tăng sức mạnh, tuyệt đối còn có thể lại tăng cường một mảng lớn.

Nhưng bây giờ, lại có người có thể ở phía sau hắn mà hắn không phát hiện.

‘ ! ! ? ! ’

Chậm rãi dừng Tuệ Kiếm, Lý Trình Di chậm rãi xoay người.

Bay vọt trên đài gió núi gào thét, nơi này đã thoát ly đại trận môn phái che chở, thuộc về khu vực liên kết chân không ngoại giới.

Không có đại trận theo dõi, nơi này có thể nói là khu vực có tính bí ẩn cực cao ít có trong môn phái

Phía sau cách đó mấy mét, một thân ảnh cao lớn ôn hòa tuấn tú đang lẳng lặng khoanh tay nhìn hắn.

Người này áo xanh khăn trắng, lưng đeo trường kiếm, bên ngoài khoác một cái áo khoác thuần trắng, hoa văn kiếm trên mi tâm mơ hồ lưu chuyển thanh quang.

Mấu chốt nhất, vẫn là đối phương kia tựa như hắc động giống như khủng bố khí tức, cùng một tia khí tức quỷ dị mà lúc trước Lý Trình Di cảm ứng được

“Đại sư huynh cũng muốn ra ngoài sao? Thật trùng hợp. “Lý Trình Di xoay người, sắc mặt liền biến thành nhu hòa an tĩnh.

“Bạch Lộc sư đệ cũng muốn ra ngoài? Không bằng cùng đồng hành? “Hoắc Tình Không ôn nhu nói.

“Đệ cũng chỉ dám đi dạo xung quanh, nếu thật sự đi chiến khu, sợ là một lát là sẽ bị vây công bại trận. “Lý Trình Di thở dài. “Hơn nữa chưởng giáo có tuyên bố lệnh cấm, đệ tử chúng ta thế hệ này, không cho phép tham dự sự vụ chiến khu.”

“Ta thường xuyên đứng ở chiến khu, ngược lại không chú ý lệnh cấm của sư phụ. “Hoắc Tình Không nghi hoặc nói,” Bất quá những người khác không sao, nhưng thực lực hiện giờ của Bạch Lộc sư đệ, kỳ thật cũng đủ đi chiến khu du ngoạn, ta có thể dọc đường trông nom”.

“Vẫn là chờ một chút, thực lực của đệ bây giờ còn yếu, vạn nhất gặp phải cao thủ Thanh Mục kiếm phái cuốn lấy sư huynh, chẳng phải là sẽ gặp nguy hiểm sao. Đa tạ ý tốt của sư huynh. “Lý Trình Di cả người lông tơ dựng thẳng.

Tiếp xúc gần gũi với khí tức quỷ dị trên người đối phương, khiến hắn rất không thích ứng.

“Được rồi. Lời hứa của ta vẫn có hiệu lực, nếu sư đệ nghĩ thông suốt lúc nào, có thể tới tìm ta. “Hoắc Tình Không mỉm cười nói.

“Như vậy, đệ cáo từ trước, sư huynh bảo trọng. “Lý Trình Di ôm quyền hành lễ.

Bảo trọng.

Hoắc Tình Không đáp lễ, đưa mắt nhìn đối phương chân đạp Tuệ Kiếm, đột ngột bay ra xa.

Thẳng đến khi đối phương hoàn toàn biến mất ở xa xa bầu trời, hắn mới buông ra tay phải trên sau lưng, tùy thời nắm lấy kiếm quyết.

Trên người hắn quả nhiên có vấn đề!

m thanh Yêu Đế nghiêm nghị vang lên.

“Ngươi cũng cảm giác được?” Hoắc Tình Không híp mắt thầm nghĩ.

“Lúc trước còn chưa phát hiện, hiện giờ thực lực người này tăng lên, khí tức trên người dường như cũng lớn mạnh theo, lại càng phát ra rõ ràng” Yêu Đế nói, “Tà ác, cường đại, cổ xưa.” Còn lộ ra chút hơi thở huyền diệu của biển. Tiểu tử kia, cực kỳ nguy hiểm!

‘Ta biết’Hoắc Tình Không trả lời, lúc hắn tới gần Bạch Lộc, toàn thân đều nổi da gà.

Da đầu căng thẳng, trong lòng tin tức cảnh báo đang điên cuồng thét chói tai, phát ra tin tức lập tức rời xa.

Lúc trước giao thủ, hắn mơ hồ nhận ra được một tia manh mối, hôm nay chân chính cẩn thận điều tra, loại khí tức này liền càng thêm rõ ràng, khiến cho hắn sởn gai ốc.

“Thế nào? Ngươi định làm gì với con Bạch Lộc?” Yêu Đế tiếp tục hỏi.

“Lấy lực dò xét của ngươi, có thể tra ra, nếu ta và hắn chính thức giao thủ, có thể thắng sao?” Hoắc Tình Không trầm giọng hỏi.

“Bề ngoài hắn kém ngươi rất nhiều, nhưng chẳng biết vì sao, ta có dự cảm, nếu các ngươi chính thức toàn lực giao thủ, thắng bại khó lường, ngươi rất có thể sẽ thua”. Yêu Đế lần này không có tâm tình nói đùa.

“Cái loại khí tức tà ác này phảng phất so với toàn bộ thế giới còn muốn cổ xưa hơn, ta bình sinh chưa từng thấy qua.” Yêu Đế trầm giọng nói.

“Kỳ thật, ta chuyên môn đi điều tra bộ tộc Cự Bạch Lộc, mấy trăm năm gần đây chưa từng có bất kỳ huyết mạch nào tiết ra ngoài.” Hoắc Tình Không thầm nghĩ.

Cho nên, hắn tuyệt đối không thể là Cự Bạch Lộc nhất tộc, mà là cố ý ngụy trang lẻn vào tông môn ngươi”. Yêu Đế nói.

Hoắc Tình Không không đáp lời nữa. Là yêu ma sao?

Ngay cả Yêu Đế tà ác nhất trên đời này, cũng nói khí tức trên người Bạch Lộc tà ác…

Chương 1079: Cạnh tranh 5

Kiếp khí, chiến cuộc, Yêu tộc, còn có trong tông môn nguy hiểm đến cực điểm cổ xưa tà ác, Bạch Lộc tự thân còn gặp phải cắn trả cùng không phù hợp mang đến hạn chế cao nhất.

Tương lai, phảng phất bị này từng tầng từng tầng màn đen không ngừng che lấp, cơ hồ nhìn không thấy nửa điểm ánh sáng.

"Cắn trả càng ngày càng mạnh, tác dụng phụ mang đến hạn mức cao nhất cũng sắp kẹt chết, khiến cho ngươi không cách nào tiến thêm." Nếu ngươi còn muốn nắm chắc thắng lợi, với tình huống bây giờ, chỉ có một con đường". Yêu Đế lại mở miệng.

Hoắc Tình Không biết là con đường gì

Thiện ác dung hợp.

Chỉ có cách không chia ác ý cắn trả coi là các, hắn mới có thể dung nhập tất cả sức mạnh vào một thể, chân chính vượt qua cực hạn tự thân, đạt tới cảnh giới chí cao trong Vô Diện Kiếm Phái, Thiên Diện Kiếm Điển.

"Ta là hy vọng duy nhất của Vô Diện Kiếm Phái, là ánh sáng duy nhất của đại kiếp nạn tương lai, bất luận thế nào, ta tuyệt đối sẽ không ngã xuống!" Hoắc Tình Không đứng bên vách núi, thật lâu không nhúc nhích.

Thế gian này khắp nơi đều là nguy hiểm uy hiếp, hắn nếu muốn bảo vệ đại cục, bảo vệ mọi người, duy nhất có thể dựa vào, cũng chỉ có kiếm trong tay!

……

Quá nguy hiểm!

Lý Trình Di bay xa còn có thể cảm giác được lỗ chân lông toàn thân co quắp cùng co rút.

Đạo khí tức trên người Hoắc Tình Không, cực kỳ quỷ dị cùng tà ác.

“Không được, lần này nhất định phải ở bên ngoài hoàn thành dung hợp mười hai Hoa Lân Y, thực lực tăng trưởng mới lại trở về.” Nếu không luôn bị người khác đột nhiên lấn đến phía sau nói chuyện quá nguy hiểm!”

Lý Trình Di cảm thấy vận may trước kia của mình dường như đã cạn kiệt.

Sau khi tiến vào Ấn Hoàn, mọi thứ bắt đầu tăng tốc.

“Lần này, không tiến vào giai đoạn dung hợp, tuyệt không trở về!” Đại sư huynh mặt ngoài thoạt nhìn, tựa hồ coi như bình thường, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là vấn đề không lớn. Nhưng không thể đặt hy vọng vào người ngoài.”

Lý Trình Di có thể cảm ứng được rõ ràng, trên người Hoắc Tình Không không có ác niệm với hắn.

Bởi vì khi hấp thu ác niệm, họ có thể cảm ứng rõ ràng tất cả ác ý.

Cho nên hắn có thể phán đoán điểm này.

“Vậy bây giờ đi đâu hấp thu ác niệm?”

Bay giữa không trung, Lý Trình Di quan sát phía dưới, biển cây dãy núi liên miên nhanh chóng xẹt qua.

Chẳng mấy chốc, một địa điểm tuyệt vời đã xuất hiện.

Biên cảnh, Ngoại Vực, Yêu tộc!

Xác định phương hướng, hắn chuyển hướng, tốc độ bạo tăng đến gấp mười lần tốc độ âm thanh, nhanh chóng bay đến một chỗ biên cảnh

Nửa canh giờ sau.

Một mảnh biển mây màu đen bàng bạc, xuất hiện ở phía xa trước mắt hắn.

Vách núi và biển cây dường như đứt đoạn, giống như chỗ đứt đoạn đột ngột này bị một đao cắt chỉnh tề.

Hải dương sương đen không ngừng cuồn cuộn khởi động, trong đó mơ hồ có thể nhìn thấy có một đám hắc điểu có ba đầu bay cực nhanh qua phát ra tiếng kêu quái dị.

Lý Trình Di cẩn thận cảm ứng được hơi thở của kiếm phái, sau đó mượn năng lực ẩn nấp của Ảnh Long Vương, theo quán tính tăng tốc, sau khi tránh đi không tiếng động bay vào làn sương đen.

Phụt!

Vừa mới xông vào.

Lập tức mảng lớn màu đỏ như máu con mắt từ phía trước hiện lên hình quạt sáng lên, tham lam mà đói khát nhìn thẳng hắn, phảng phất muốn đem hắn xé nát.

Máu thịt tươi mới!

Là Nhân tộc! Hắn lại dám một mình xông vào Hải dương sương đen? Là muốn tự sát sao?

“Ăn hắn! Ha ha ha! Ăn hắn!

Ác niệm điên cuồng vọt tới. Nhanh chóng rót ấn ký vào tay Lý Trình Di.

Hắn không sợ mà mừng, tiếp tục tăng tốc bay vào chỗ sâu.

Trên người đồng thời mô phỏng phóng ra từng đạo khí tức vô hại.

Ta ăn rất ngon.

Rửa sạch sẽ.

Vô hại.

Cừu non.

Nhẫn nhục chịu đựng.

Sẽ không phản kháng.

Yếu đuối, đáng thương, lẻ loi một mình.

Từng đạo khí tức nhỏ yếu bị hắn phóng thích ra ngoài.

Những khí tức này kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần thu liễm tất cả ý thức công kích, lại đem máu thịt tươi ngon nhất của mình triển lộ ra, là có thể hoàn thành.

Đối với Vô Diện Kiếm Phái chuyên tu ý niệm mà nói, thao tác ngụy trang như vậy cũng không khó.

Càng ngày càng xâm nhập, trú điểm của Vô Diện Kiếm Phái bị Lý Trình Di bỏ lại phía sau, không còn nhìn thấy nữa.

Ánh mắt huyết sắc xung quanh hắn cũng càng ngày càng nhiều.

Sát ý+1 dày đặc tê dại tựa như spam, nhanh chóng hiện ra trong lòng Lý Trình Di.

Tuy rằng đơn lẻ ít, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều.

Ngắn ngủn hơn mười giây, hắn vốn là 0 ác niệm liền bổ sung hơn bảy mươi sát ý.

Lý Trình Di tăng tốc phi hành, ác niệm không ngừng tràn vào vẫn tăng lên.

Nửa phút sau, ác niệm rốt cục hoàn toàn viên mãn.

Phải chăng bắt đầu một lần tiến hóa của Tuyết Liên Hoa? Thông tin hỏi thăm của Ác Chi Hoa rất nhân tính hóa, chủ động nhắc nhở.

Lý Trình Di lựa chọn không, quay đầu lại hắn lơ lửng bất động.

Nơi này đã xâm nhập vào không trung Hải dương sương đen. Ở phía sau hắn, là một mảnh yêu tộc mắt đỏ như máu nhanh chóng đuổi theo.

Chim 3 đầu, rồi cả trâu một sừng mặt người, bạch ngư không lồ cả người mọc đầy xương gai, 3 kẻ này đuổi theo hắn, còn lại là những con nhỏ yếu đều bị bọn chúng đẩy ra xa, không dám tới gần.

Khác với Nhân tộc khác nhau, khắc ấn trên người Yêu tộc rõ ràng dị thường, tùy thời tùy chỗ đều lóng lánh nhàn nhạt huỳnh quang.

Đám yêu ma này phần lớn là đơn ấn đến tam ấn.

Thấy Lý Trình Di dừng lại, chúng nhất thời mừng rỡ, điên cuồng chen chúc thành một đoàn, nhằm phía Lý Trình Di giữa

không trung.

Ăn nó đi!

Ta ăn trước một miếng!! Hắn là của ta!

Máu thịt người tu hành! Ha ha ha!

Dày đặc màu đen màu đỏ yêu vật, hợp thành một mảnh yêu tộc như dòng nước lũ, mãnh liệt bao trùm hướng Lý Trình Di.

Chương 1080: Cạnh tranh 6

Ác niệm tại thời khắc này trong nháy mắt đạt tới đỉnh phong, tuôn ra càng nhiều.

Nơi đây quả nhiên là phong thủy bảo địa! Nên là của ta.

Lý Trình Di cười to mấy tiếng. Đột nhiên thân bạch toàn khí nổ tung, triển khai mảng lớn khói thuốc.

Trong sương khói, một chĩa 3 mũi khổng lồ xám trắng ầm ầm quét ra, mang theo cự lực khủng bố hung hăng nện chính diện đám Yêu tộc bay tới.

Mười sáu lần vận tốc âm thanh mang đến lực xung kích khủng bố vượt qua 200 nghìn tấn.

Bùm!

Dòng nước lũ Yêu tộc to như vậy như đụng vào đá ngầm, vỡ tan. Yêu tộc phía sau thấy một màn như vậy, lúc này vong hồn bốc lên, xoay người muốn chạy trốn, nhưng thân thể bọn họ bị một tấm lưới lớn vô hình gắt gao cuốn lấy. Trong phạm vi một dặm, ý thức lực khổng lồ của Lý Trình Di vận chuyển tơ tình, biến tất cả Yêu tộc thành côn trùng bay trên mạng nhện, không thoát được.

Lúc này bị ánh mắt Lý Trình Di đảo qua, vô số xương trắng từ trong người Yêu tộc này mọc ra, đâm thủng thân thể bọn chúng, sau đó bùm một cái hoàn toàn nổ tung.

Hai giây sau, chung quanh sương đen sạch sẽ, không còn một con Yêu tộc nào sống sót. Lý Trình Di thu hồi tơ tình, khôi phục hình người, quay người trở về.

Cuối cùng cũng đến lúc viên mãn hoa thần vị cuối cùng.

Dung hợp mười hai Hoa Lân Y, nhất định thực lực hắn tăng vọt, đến lúc đó, chắc hẳn không còn ai có thể ngăn cản hắn tìm kiếm phương pháp nhanh nhất thoát ly nơi này.

Chờ sau khi dung hợp, trước đi tìm đại sư huynh nói chuyện, nếu như đàm thành công còn tốt, nếu là không thành công, vì cứu vớt thương sinh, hắn cũng chỉ có thể giết chết , phòng ngừa Vô Diện Thư Sinh tái hiện.

…….

Hai ngày sau.

Điểm đóng quân biên giới Vô Diện Kiếm Phái.

Một đạo nhân trung niên nhíu chặt mày, nhìn về phía xa xa, nơi đó là một mảnh biển sương đen quay cuồng.

Trong đó đám yêu ma vốn thường xuyên đi qua, hai ngày gần đây bỗng nhiên ít đi rất nhiều. Cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Sư phụ,biển sương đen hình như bình tĩnh hơn trước nhiều. “Phía sau đạo nhân, một thiếu niên tuấn tú mười mấy tuổi nghi hoặc nói.

Đạo nhân trung niên nhéo chòm râu, “Đi thôi, đi gửi thư cho môn phái, yêu ma ít là chuyện tốt.

“Vâng. “Thiếu niên gật đầu.

Hai người quay đầu lại nhìn từng cột trận pháp cảnh giới, xác định không có gì bỏ sót, mới thả người nhảy lên, hóa thành hai đạo thanh quang, bay về hướng xa xa.

Mà đúng lúc này ở sâu trong biển sương đen nhìn về phía trước hai người.

Một bóng người mơ hồ mông lung không rõ, đang chậm rãi trôi nổi ở trong sương mù màu đen, toàn thân hắn như ẩn như hiện, phảng phất hư vô giống như, không tồn tại ở thế giới này, chỉ là cái bóng ma nhàn nhạt.

Đây chính là Lý Trình Di bất động, phát động thiên phú ẩn nấp của Ảnh Long Vương.

Sau khi hắn hấp thu đủ ác niệm, liền trở về gần điểm đóng quân. Dự định trở lại Bàn Quang hoàn thành tiến hóa.

Nhưng khi sắp rời khỏi biển sương đen, hắn dừng lại.

Bàn Quang bởi vì đề phòng thời chiến, tứ phái đều phái người tuần tra khắp nơi, mà ngay cả quốc gia thế gian, cũng thỉnh thoảng có tu sĩ ngụy trang thân phận, ẩn núp phòng bị đi trước điều tra.

Dưới bầu không khí nghiêm mật bậc này, nếu hắn hơi gây ra chút động tĩnh, chỉ sợ sẽ bị phát hiện.

Vì thế suy nghĩ mãi, Lý Trình Di quyết định hoàn thành tiến hóa và lựa chọn hoa chủ mới trong biển sương đen.

bên trong Biển sương đen cũng có không ít đảo nổi, cũng không phải hoàn toàn chỉ là biển sương, trên đảo nổi cũng có biến chủng thực vật.

Đây là tình huống hắn hai ngày nay điều tra được.

Lúc này trôi nổi trong biển sương mù.

Ba con cự điểu một lần nữa tụ tập lại vỗ cánh xẹt qua bên người Lý Trình Di, nhưng những cự điểu đơn ấn này, cho dù gần trong gang tấc, cũng không cách nào phát hiện Lý Trình Di tiến vào trạng thái ẩn nấp.

Kỹ năng trốn chạy của Ảnh Long tộc quả nhiên là nhất tuyệt. Ban đầu Lý Trình Di cảm thấy rác rưởi của Ảnh Long Vương, nhưng hiện tại dùng nhiều mới biết thơm.

Nơi này cực kỳ thích hợp cho hắn ẩn giấu tu hành, tiến hóa Hoa Lân Y.

Dù sao chỉ cần hơi chút ngụy trang, những yêu ma ngu xuẩn kia sẽ chủ động mắc câu, trở thành ác niệm cho hắn bổ sung.

Trên đảo nổi cũng có thể tìm được một ít thực vật, hoàn thành lựa chọn hoa thần vị cuối cùng.

Chính như hắn lúc ban đầu cười to phát ra cảm thán, nơi này thật sự rất thích hợp với hắn.

Giống như món quà đặc biệt mà thế giới này tri kỷ chuẩn bị cho hắn

Mọi thứ thơm ngon đều đưa đến bên miệng hắn, bày đến trước mặt hắn, còn không thu, đó chính là thật không biết tốt xấu.

Lý Trình Di hắn không muốn làm người không biết tốt xấu.

Cho nên, sau khi lấp đầy hoa thần vị, hắn quyết định lấy biển sương đen làm căn cứ địa của mình.

Về phần nơi này tồn tại yêu vương đại yêu gì gì đó, bên trong cái Góc chết này, ngoại trừ Hoắc Tình Không Vô Diện Thư Sinh, hắn không cho rằng còn có ai là đối thủ của hắn.

Nổi lơ lửng giữa không trung, ý thức của Lý Trình Di lúc này hãm sâu vào Nguyên Thần Kiếm Cung.

Hắn đang điều chỉnh trạng thái bản thân, lúc trước toàn bộ thời gian đều dùng ở tìm kiếm thứ thích hợp trên đảo nổi.

Trong hai ngày hắn tìm được không ít đảo nhỏ có thực vật có hoa, thật vất vả mới tìm được một hòn đảo nổi có hoa đủ nhiều.

Mọi thứ đã sẵn sàng.

Thời gian để bắt đầu

Ong.

Một trận ánh sáng màu sắc rực rỡ từ ấn kýÁc chi hoa trên mu bàn tay Lý Trình Di sáng lên.

Phải chăng Tuyết Liên Hoa lần đầu tiên tiến hóa? Hỏi lại lần nữa truyền đến.

Lúc này đây, Lý Trình Di không cự tuyệt nữa:

Đúng.

Trong lòng hắn xác định.

Ấn ký quang mang lập tức ảm đạm, chỉ còn lại một đạo màu vàng nhạt hơi duy trì.

Chương 1081: Cạnh tranh 7

Trong nháy mắt, trăm phần trăm tiến độ hoa khí, cùng tiến độ ác niệm trong ấn ký Tuyết Liên Hoa, đều trong nháy mắt biến mất.

Ngay sau đó hiện lên, là lần tiến hóa thứ hai mới 0%.

Mà ngay sau đó, một tin tức hoàn toàn mới xuất hiện.

Tuyết liên hoa: nhiều năm sinh thân thảo, thường sinh tại

Hoa Lân Y tiến hóa độ: lần thứ hai tiến hóa 0%, ác niệm 0%.

‘Hoa ngữ: Thánh khiết+1 (hiệu quả ban đầu tăng gấp bội, cũng mở ra năng lực dò xét chỉ số ăn mòn tinh thần, kháng tính tinh thần của bản thân+100. Chú thích: Kháng tính tinh thần cá thể bình thường là 1.)

(Kháng tính tinh thần: bất kỳ ảnh hưởng đối với tinh thần ý thức nào đều bị quyết định bởi phạm vi và độ mạnh yếu dao động của kháng tính. Chỉ số kháng tính nếu thấp hơn chỉ số ăn mòn tinh thần, sẽ xuất hiện nghi ngờ, bị tẩy não, điên cuồng, rơi vào tuyệt vọng và những cảm xúc tiêu cực khác, những người nghiêm trọng sẽ trở thành nô lệ và tử sĩ, đánh mất bản thân.)

Tăng cường hoa ngữ hiệu quả tạm được, nhưng Lý Trình Di quan tâm cũng không phải cái này, mà là hoa thần vị thứ 12 cuối cùng rốt cục có thể lấp đầy

Hiện nay chỉ có một Hoa Lân Y hắn cơ hồ đều không thế nào sử dụng được nữa, bởi vì tăng cường sức mạnh quá ít, phòng hộ quá yếu ớt. Hơi không chú ý đã bị hỏng, hoàn toàn biến thành quần áo thủy tinh.

Nhưng nếu dung hợp thành Hoa Lân Y cuối cùng tuyệt đối có thể cải thiện trên diện rộng.

Khiến hắn có chút để ý, là năng lực dò xét chỉ số ăn mòn tinh thần này.

Nổi lơ lửng giữa không trung, trong lòng Lý Trình Di khẽ động, lập tức ấn kýÁc chi hoa lóe lên.

Trước mắt hắn góc dưới bên phải tầm nhìn biên giới, nhất thời hiện ra một hàng thật nhỏ văn tự.

Chỉ số ăn mòn tinh thần: 0.

Hệ tham khảo năng lực mới không tệ.

Xác định tiến hóa sau khi kết thúc, hắn xoay người hướng xa xa thả người bay vọt, thẳng tắp cắt ra đám sương đen, bay về phía trước hắn tìm được một đảo nổi cỡ lớn.

Rất nhanh, ước chừng khoảng nửa phút.

Phía trước xuất hiện một hòn đảo cực lớn như hình nón.

Hòn đảo có màu đen, trôi nổi giữa không trung, tựa như hòn đảo nhỏ trong đại dương, nhưng mơ hồ trôi nổi dưới biển sương đen.

Hòn đảo này được hắn đặt tên là Đảo Nguồn gốc, đại diện cho bước đầu tiên của hắn trong việc bắt đầu nguồn gốc của mình ở Biển Đen.

Nhanh chóng tới gần đảo nổi, Lý Trình Di giảm tốc độ, rơi xuống vùng đất màu đen bên cạnh đảo.

Biên giới đảo nổi tất cả đều là một vòng nham thạch màu đen cứng rắn, bên trong nham thạch này mới là một lượng lớn đất đen màu mỡ.

Trong đất đen tùy ý có thể thấy được một ít thực vật màu đen màu đỏ, chúng ít có lá cây, phần lớn đều là cùng loại xương rồng như gai nhọn, hình dạng cũng vặn vẹo, giống như từng cây từ dưới đất vươn ra bàn tay khô héo ác ma.

Lý Trình Di lơ đễnh, tiếp tục đi về phía trung tâm đảo.

Ước chừng hai dặm đường sau, một rừng cây phồn thịnh màu xanh sẫm, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Phía trên rừng cây, đối diện với ánh mặt trời nhàn nhạt xuyên thấu sương đen, chiếu vào nơi này.

Lý Trình Di tiến vào rừng, mới mấy chục mét, đã đi tới một bụi cỏ tạp nham bốc lên hơi ẩm ấm áp.

Trong bụi cỏ, đang sinh trưởng những cánh hoa nhỏ màu xanh nhạt dày đặc.

Những cánh hoa như đậu phộng nhỏ này mọc từng đám, mỗi một đóa chỉ lớn bằng móng tay, một đám chính là mấy chục đóa vây quanh cùng một chỗ, phảng phất chen chúc thành một đoàn đại gia tộc.

Trên một cành hoa là một đám lớn.

Lý Trình Di đến gần, ngồi xổm xuống, đưa tay nhẹ nhàng chạm vào một đám hoa nhỏ trong đó.

Cánh hoa kia có năm cánh, hình thành hình ngôi sao năm cánh tiêu chuẩn, trung tâm một chút nhụy hoa màu vàng rất nhỏ, nhìn qua mềm mại đáng yêu, làm cho người ta liếc mắt một cái không thể quên.

Đây chính là loại hoa chính cuối cùng mà hắn lựa chọn.

Hiện nay, hắn công kích phòng hộ khôi phục chữa thương, tinh lọc ẩn tàng các loại năng lực đều có, duy chỉ còn thiếu một loại năng lực.

Đây cũng là nguyên nhân mà hắn sau khi cẩn thận cân nhắc, quyết định lựa chọn loại hoa nhỏ này

Xì.

Theo một tia hoa khí tràn vào đầu ngón tay hắn.

Một tin tức hoàn toàn mới, hiện ra.

Hoa lưu ly ngập mặn (ô nhiễm): cây thân thảo nở hoa quanh năm, thường sinh ra bên dòng suối, rừng ngập mặn. Có tác dụng thanh nhiệt giải độc, tăng cường sức miễn dịch, chống lão hóa. Nếu mùa thu nở hoa, có thể kéo dài đến mùa xuân năm sau. Nếu mùa xuân nở hoa, có thể kéo dài đến mùa đông năm đó.

Độ tiến hóa Hoa Lân Y: 0%, số lần có thể tiến hóa: 3.

‘Hoa ngữ: Ký ức vĩnh Ngấn (có thể tiêu hao ý thức lực tự thân, đem sự vật hiện tại khôi phục thành hình thái dấu ấn ban đầu. Năng lượng vật bị khôi phục thì cách thời gian dấu ấncàng lâu, tiêu hoa càng nhiều)

Chú ý: Số lượng dấu ấn hiện tại: 0. (giới hạn là 3)

Hoa ngữ hoa lưu ly, khi hắn ở Địa Nguyệt cũng điều tra qua, cũng không có mạnh như này, rất hiển nhiên, nơi này năng lực hoa ngữ bị dị hóa.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm.

“Loài hoa này có thể giúp mình nhanh chóng khôi phục bất cứ vật thể nào bị hư hỏng vào bất cứ lúc nào.”

Cũng có thể tránh được một số vật thể phiền toái quý giá sau khi bị hư hỏng, không thể sửa chữa.

Hơn nữa còn có thể biến tướng làm một loại thủ đoạn trị liệu đương nhiên lúc trị liệu rất có thể sẽ dẫn đến trí nhớ đối phương cũng tiến hành khôi phục

Điểm này kỳ thật rất giống năng lực khởi động lại Góc chết.

“Phải chăng lựa chọn hoa lưu ly ngập mặn làm hoa thần vị thứ 12?” Câu hỏi của Ác chi hoa lại xuất hiện.

Đúng!

Lý Trình Di không chút do dự khẳng định trả lời.

Xoẹt!!

Nhất thời ấn kýÁc chi hoa trên mu bàn tay sáng lên ánh huỳnh quang màu lam nhạt.

Chương 1082: Cạnh tranh 8

Cùng lúc đó, Lý Trình Di bắt đầu từng đám từng đám hấp thu hoa khí hoa lưu ly.

Lượng lớn hoa cung cấp lượng lớn hoa khí, rất nhanh, hoa khí bổ sung đầy 100, Hoa Lân Y khởi động, hoa ngữ cũng có thể sử dụng bất cứ lúc nào.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, đứng lên.

Suy nghĩ một chút, hắn tiện tay từ bên cạnh bẻ gãy một nhánh cây, sau đó sử dụng hoa ngữ Ký ức vĩnh ngân đối với nó.

Một đạo ấn ký màu xanh da trời đại biểu hoa lưu ly, nho nhỏ ở mặt ngoài nhánh cây chợt lóe lên.

Trong khung hoa, số lượng dấu ấn nhất thời biến thành 1.

Sau đó. Lý Trình Di mãnh liệt bóp một cái, đem nhánh cây này triệt để nặn thành mấy đốt, ném ra xa.

Vỗ tay, hắn lần nữa phát động Ký ức Vĩnh Ngân.

Xì.

Cành cây gãy ở xa trong nháy mắt biến mất.

Mà một nhánh cây hoàn toàn mới, hiện lên trước người hắn, bị hắn bắt lấy.

Cành cây vẫn là cây lúc trước, hoàn hảo không tổn hao gì, không hề có dấu vết bị bẻ gãy.

Lý Trình Di cẩn thận quan sát, xác định không thành vấn đề, sau đó lại đi đến chỗ hắn vứt cành cây, nhìn dấu vết rất nhỏ lưu lại trên mặt đất.

Dấu vết vẫn còn, nhưng cành cây vẫn như cũ.

Thú vị, như vậy sẽ không sợ nhiều thứ bị phá hư không tìm thấy.

Đúng vậy, đồ vật cho dù mất đi, cũng có thể thông qua năng lực này đem nó trở về như cũ.

Điều này tương đương với việc cung cấp cho một vật phẩm khả năng khóa cứng.

Đối với Lý Trình Di thường xuyên truyền tống thăm dò khắp nơi mà nói, tương đối thực dụng.

Hoàn thành việc bổ khuyết vị trí hoa thần thứ mười hai, hắn lẳng lặng đứng tại chỗ, ý thức một lần nữa trở lại trongÁc chi hoa.

Lúc nàyÁc chi hoa, mười hai cách hoa thần vị đang mơ hồ lóe ra quang mang kỳ dị như hô hấp.

Trong tất cả hoa thần vị, hoa cỏ khác nhau đều giống như vật sống, hơi lay động, phóng thích hào quang.

Các loại màu sắc khác nhau ánh sáng đang chậm rãi hỗn hợp thành một thể, hình thành một loại huỳnh quang màu sắc rực rỡ.kỳ dị

Trong ánh huỳnh quang kia tựa hồ xen lẫn màu bạc nhạt, lại xen lẫn màu đen đậm, một loại khí tức cổ xưa, tà dị nhàn nhạt, đang cuồn cuộn không ngừng từ trong ấn ký tản ra.

……..

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi.

Chờ kết quả sau khi ấn ký thay đổi.

Hắn rất sớm liền hiểu được,Ác chi hoa là công cụ, là vũ khí cường đại của Hoa Đế Vương trên nguyên thổ cực ác đã từng ngã xuống.

Đây là một công cụ cực kỳ huyết tinh, Hoa chi đế vương dùng nó tàn sát vô số sinh mệnh.

Nhưng điều đó không có nghĩa là nó xấu xa.

Lý Trình Di tin tưởng, Ác chi hoa trong tay mình, tuyệt đối sẽ không biến thành vũ khí giết chóc tà ác máu tanh như đế vương Hoa trước.

Dù sao, hắn chỉ là muốn thoát khỏi Góc chết trói buộc, trở lại cuộc sống bình thường nhàn nhã yên tĩnh.

Thế thôi.

Hoa ngữ không thể đếm được, tâm của mình là màu sắc gì, năng lực tổ hợp ra hoa ngữ, cũng sẽ là màu sắc gì.

Cuối cùng.

Sau khi lẳng lặng chờ đợi hơn mười phút.

Một tin tức hoàn toàn mới, truyền vào trong đầu Lý Trình Di.

12 Hoa Thần Vị tập hợp đủ, có phải mở ra tiến trình dung hợp Hoa Thần Y Đỉnh Cực hay không?

“Cảnh báo 1: Thời gian hội nhập sẽ mất 365 ngày ở Biển Đen, xin hãy sẵn sàng cho mọi thứ.”

‘Cảnh cáo 2: Hoa thần y sau khi dung hợp, sau khi mặc sẽ dung hợp tất cả hoa ngữ, hóa thành một năng lực phụ, xin hãy chuẩn bị trước.’

‘Cảnh báo 3: Sau khi dung hợp có thể tạo thành hiện tượng cải tạo môi trường nhỏ xung quanh, xin đừng hoảng sợ.’

‘Cảnh báo 4: Sau khi dung hợp có thể mở ra năng lực triệu hoán kiến trúc, triệu hoán tuân theo nguyên tắc tương đương, cần thu thập đủ lượng hoa khí cùng ác niệm làm tài nguyên tiêu hao.’

Một loạt chú thích cảnh cáo trong nháy mắt tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Cảnh tượng như vậy, hắn chỉ nhìn thấy ở Hoa Ngữ Thất Ý Thánh Linh Công lúc trước.

Nhưng đó là hoa ngữ loại công pháp, nói rõ cũng rất bình thường, mà cái này hoàn toàn chính là chú thích nhằm vào bản thânÁc chi hoa, hai cái tính chất hoàn toàn khác nhau

Đứng tại chỗ, Lý Trình Di cẩn thận đọc tất cả chú thích cảnh cáo một lần, xác định không có bất kỳ vấn đề lý giải nào, lúc này mới hít sâu một hơi, cởi hết quần áo vật phẩm trên người ra, dùng một tầng cốt giáp và tử năng bao bọc, chôn xuống đất.

Sau đó trên người phủ lên Hoa Lân Y hoa tử đằng lúc ban đầu, lẳng lặng đi về phía trước, ngồi xếp bằng ở trong bụi hoa lớn hoa lưu ly.

Gió nhẹ thổi qua, sương mù tràn ngập.

Từng đạo ánh mặt trời màu vàng nhạt hóa thành cột sáng, từ phía trên xuyên qua rừng, rơi xuống bên cạnh hắn.

Ngửi mùi hoa thơm chóp mũi Lý Trình Di xõa tóc dài, cuối cùng lấy Thánh Linh Công thúc giục vận chuyển, lấy Tuệ Kiếm làm bút, dùng hư không ở trước người nhanh chóng bện ra một đạo kiếm khí nửa trong suốt.

Kiếm khí bám vào một tia ý thức lực của bản thân hắn, lưu lại tin tức mình ẩn nấp bế quan bên ngoài.

Đi đi.

Hắn nhẹ nhàng vung kiếm khí ra ngoài.

Kiếm khí bán trong suốt bay đi, trong nháy mắt bay ra khỏi đảo nổi, chợt cắt sương đen, hướng về nơi trú điểm của Vô Diện Kiếm Phái.

Không bao lâu, kiếm khí bay vào sơn động trú điểm, biến mất không thấy.

Ước chừng mấy phút sau, một Đạo sỹ trung niên bay ra, trong tay nâng một con chim toàn thân trắng như tuyết, ném lên trên.

Chim tước kia nháy mắt phát ra tiếng kêu lanh lảnh, toàn thân dấy lên ánh lửa màu trắng, nháy mắt liền biến mất giữa không trung, dùng tốc độ khủng bố hướng về phía chân trời xa xa bay đi.

Làm xong tất cả việc này

Lý Trình Di mới chấn định ý thức, tay đặt trên ấn kýÁc chi hoa.

Có phải bắt đầu dung hợp cuối cùng hay không?

Chương 1083: Cạnh tranh 9

Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời, toàn thân tử năng chợt tản ra, đem phạm vi mấy mét xung quanh hoàn toàn bao phủ, hóa thành một mảnh màu xám.

Đồng thời bởi vì bất động, m Ảnh Nguyên tuyền của Ảnh Long Vương tự động mở ra.

Dưới trạng thái này, tất cả năng lực khôi phục của hắn là gấp đôi bình thường, hơn nữa năng lực ẩn nấp cường đại, có thể nói là năng lực thực dụng nhất trong tất cả năng lực của Ảnh Long.

Đúng.

Lý Trình Di trong lòng đáp lại.

Bốp!

Trong phút chốc, ở phía sau hắn, một khe nứt lớn màu đen đột nhiên mở ra.

Khe nứt cao năm mét, rộng hai mét, bên trong một mảnh hắc ám, mơ hồ có vô số âm thanh quỷ dị trầm thấp dày đặc truyền ra.

Cùng lúc đó, phía sau Lý Trình Di chậm rãi sáng lên một cái đĩa tròn khổng lồ ấn kýÁc chi hoa.

Trên đĩa tròn, mỗi chủ hoa Hoa Thần Vị chậm rãi sáng lên.

Hoa tử đằng màu tím.

Lay-ơn vàng óng ánh.

Hoa hướng dương màu vàng.

Tiết mao phi liêm đỏ tía.

Ngọc Lan tím.

Tử Kiều Hoa.

Một lát sau, từng hoa văn màu sắc khác nhau, nhao nhao sáng lên huỳnh quang màu sắc khác nhau.

Ánh sáng của chúng hóa thành dải sáng màu sắc tương ứng, chậm rãi kéo dài ra, bay vào khe nứt đen kịt kia.

Ong!!

Đột nhiên, vành đai ánh sáng căng cứng, giống như đang kéo vật nặng từ trong khe nứt.

Mười hai đạo quang mang không ngừng phát ra tiếng rắc rắc rất nhỏ, phảng phất không chịu nổi gánh nặng.

Mà Lý Trình Di bên này thì cuồn cuộn không ngừng truyền ra màu sắc cường đại mới, bổ sung vào vành đai ánh sáng, tăng thêm sức kéo.

Aaaaaaaaa!

Trong phút chốc, từng tiếng kêu thảm thiết thống khổ bén nhọn, từ trong khe nứt phiêu tán ra.

Ngay sau đó, một tiếng nổ vang lên.

Vô số tiếng kêu, không hiểu ngôn ngữ tức giận mắng chửi, cuồng hô, rên rỉ vân vân, toàn bộ lẫn lộn cùng một chỗ, nhằm phía Lý Trình Di ngồi xếp bằng.

Hắn nhắm chặt hai mắt, ý thức lực trong nháy mắt bị vô số ý thức tà ác bạo ngược cừu hận, trùng kích khiến tâm hồn điên đảo.

Dường như có một sức mạnh khổng lồ nào đó đang ngăn cản hắn hoàn thành quá trình dung hợp cuối cùng của Ác Chi Hoa.

Nhưng rất nhanh, năng lực hoa ngữ đặc thù thuộc về Tuyết Liên Hoa, chợt có hiệu lực.

Hoa ngữ thánh khiết cường đại, vì Lý Trình Di cung cấp kháng tính tinh thần càng mạnh, vừa vặn tại giờ khắc này sinh ra hiệu quả kỳ diệu, tranh thủ cho hắn một tia cơ hội thở dốc.

Ác Chi Hoa cũng kịp phản ứng, phân tán ra một bộ phận ánh sáng cầu vồng, tăng cường phòng hộ một vòng chung quanh Lý Trình Di

m thanh hỗn tạp của cừu hận thoáng cái đã suy yếu đi rất nhiều.

Thời gian dung hợp cuối cùng bắt đầu, đếm ngược bắt đầu. Còn lại 364 ngày tại Biển Đen.

Bao phủ trong màu sắc, Lý Trình Di nhẹ nhàng nhắm mắt lại, dứt khoát đem ý thức chìm vào Nguyên Thần Kiếm Cung, tiếp tục tu hành Thánh Linh Công.

Thời gian một năm vừa vặn có thể tăng tầng thứ Thánh Linh Công của hắn lên tới tầng thứ cao hơn.

Bởi vì Thất Ý Thánh Linh Công chính là phiên bản sau khi tự mình hoàn thiện, cho nên tiến độ so với Vô Diện Kiếm Quyết chậm hơn không ít.

Nhưng bây giờ là lúc thích hợp để chuyên tâm tu luyện.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Thân ảnh Lý Trình Di đột nhiên xuất hiện, khoanh chân ngồi, trong tay hiện lên một quyển sách thần bí màu đen

Đó là Sách đen kỳ dị mà Thiên Tiệp Bia ngưng tụ cho hắn, trong đó ẩn chứa phần lớn dấu vết thần bí của Thiên Tiệp Bia.

Lúc trước Thiên Tiệp Bia, ngoại trừ cho hắn tăng lên hai ấn cảm ngộ thì thứ lớn nhất tặng cho, chính là quyển sách đen này.

Thừa dịp rảnh rỗi không có việc, hắn dự định cẩn thận lật xem cảm ngộ, xem có thể tiếp tục có thu hoạch hay không.

Mà ngay khi thân hắn ở Nguyên Thần Kiếm Cung, bế quan tu hành, chờ đợi dung hợp cuối cùng.

Nội bộ Vô Diện Kiếm Phái, Hoắc Tình Không đang nghỉ ngơi tìm hiểu Thiên Diện Kiếm Điển, thần sắc chợt run lên.

Trong thạch ốc.

Trong tay hắn buông xuống bản kiếm điển, nhìn màu xanh kiếm quang lên xuống ngoài cửa sổ, trong lòng không hiểu có loại áp lực không tường hòa.

Khí tức, có chút không đúng, là trạng thái của ta xảy ra vấn đề sao?

Hắn nhíu chặt mày, luôn cảm giác trong nháy mắt, tựa hồ có chuyện cực kỳ quan trọng đã xảy ra.

Không cách nào cảm giác, không cách nào nắm bắt, hắn hoàn toàn không tìm được ngọn nguồn ảnh hưởng kia đến từ nơi nào.

Là ảo giác của ta, hay là……

Không phải ảo giác. m thanh Yêu Đế lại vang lên.

"Có thứ gì đó, đang tới gần, đang tái hiện, đang hồi phục!" Trong âm thanh của hắn lộ ra chút ngưng trọng.

Nó không nằm trong kế hoạch! Trong kế hoạch siêu thoát của hắn, vốn không có cỗ khí tức quỷ dị này xuất hiện.

Hết thảy, tựa hồ đã xảy ra lệch hướng!

"Ngươi có thể tra xét được là cái gì không?" Ánh mắt Hoắc Tình Không ngưng trọng hỏi.

Đối với Yêu Đế, hắn cũng không tín nhiệm, nhưng đối với năng lực tra xét vô cùng cường đại, hắn vẫn cực kỳ tin phục.

Ngay cả sư phụ đốt chân hỏa, Yêu Đế cũng có thể dò xét được, có thể tưởng tượng năng lực của nó biến thái thế nào.

Phải biết rằng chân hỏa ở rất nhiều địa phương cũng được xưng là thần hỏa, là Nguyên Ấn đại đạo hai mươi trở lên, mới có thể có tư cách châm hỏa.

Ở rất nhiều bên trong điển tịch cổ đại, chủng loại chân hỏa phong phú, trong đó nổi danh nhất có vài loại, thậm chí ngay cả thế gian cũng từng nghe nói qua.

Chẳng hạn như Tam Muội Chân Hỏa thì đại danh vang khắp chốn.

Không thể. Yêu Đế trầm giọng trả lời. Cỗ khí tức kia quá khổng lồ, cơ hồ toàn bộ thế gian bên ngoài Kiếm Phái đều là cỗ khí tức đó,biển sương đen bên ngoài Bàn Quang, mấy người tùy tùng của ta cũng nhận ra khí tức đó. Hơn nữa khí tức này cực kỳ mỏng manh, căn bản không có cách nào thăm dò ngọn nguồn.

Chẳng lẽ là đại kiếp nạn sớm? Hoắc Tình Không biến sắc. Phạm vi lớn như vậy, không thể chỉ là người nào đó hoặc là một thế lực nào đó có thể tạo ra, nhất định là hiện tượng tự nhiên khổng lồ tương tự như thiên tai.

Chương 1084: Dung hợp 1

'Không thể nào, kiếp khí bây giờ còn chưa thành khí hậu, hiện tại ngay cả khí nhãn cũng không có mấy cái, cường độ còn yếu, còn lâu mới đến thời gian bộc phát.' Yêu Đế phủ định. "Ngược lại…."

"Ngược lại là cái gì?"

"Ngược lại có một tia khí tức giống, sư đệ Bạch Lộc của ngươi" Yêu Đế có chút chần chờ nói.

"Bạch Lộc? Không thể nào! Hoắc Tình Không nhíu mày. Khí tức trên người hắn ta cũng cảm giác được, còn lâu mới cường hãn bằng khí tức này.

'Thay vì nói là không bằng, không bằng nói, khí tức trên người Bạch Lộc tựa hồ chỉ trộn lẫn một chút vào cái khí tức này". Yêu Đế nghiêm nghị nói. Nhưng dù sao đi nữa, Tình Không, ngươi phải đưa ra lựa chọn. "

Hoắc Tình Không trầm mặc.

Biến hóa khủng bố như vậy, đã cho thấy, toàn bộ Bàn Quang sắp xuất hiện đại biến.

Nếu như Bạch Lộc thật sự xuất hiện kịch biến, như vậy toàn bộ Bàn Quang có lẽ căn bản không đợi được đại kiếp nạn giáng lâm, chỉ riêng cỗ khí tức khủng bố, cổ xưa, tà ác ở bên ngoài kia, sẽ sinh ra ảnh hưởng không cách nào đánh giá được.

"Một khi ngọn nguồn luồng khí tức này bộc phát, đến lúc đó, không ai có thể ngăn cản được kiếp nạn này!" Nếu như ngươi có thể bước vào cảnh giới chí cao thiện ác dung hợp, thành tựu Thiên Diện Thần Quân tinh lọc hết thảy." Yêu Đế lúc này ngữ khí chân thành trước nay chưa từng có.

Nếu như nói trước đó, hắn là chỉ dự định mê hoặc Hoắc Tình Không, Khiến hắn sau khi dung hợp bước vào cảnh giới siêu thoát, rời đi nơi đây.

Vậy bây giờ

Hắn thật sự có chút nóng lòng.

Cái này cách đại kiếp nạn còn có nhiều năm như vậy, vật hắn mưu đồ đồ còn chưa hoàn toàn bổ sung xong, Hoắc Tình Không trưởng thành cũng còn chưa hoàn toàn chuẩn bị tốt.

Những biến số khác xuất hiện.

Thiện ác dung hợp. Hoắc Tình Không trầm mặc.

Hắn bản năng cảm giác được, một khi chính mình dung hợp, có thể là sẽ có tính biến hóa hủy diệt đối với chính mình.

Ta có thể đáp ứng ngươi, mở ra dung hợp, nhưng ngươi phải nói cho ta biết, ngươi rốt cuộc là ai!? Hắn trầm ngâm, lại một lần nữa mở miệng hỏi ra vấn đề này.

Trong những năm qua, hắn đã hỏi câu hỏi này hơn một lần.

Mỗi lần như thế Yêu Đế đều cố lươn lẹo, hoặc là tùy tiện nói dối, hoặc là dứt khoát không trả lời.

Nhưng lần này.

Yêu Đế tựa hồ cảm giác được thế thái khẩn cấp.

Trầm mặc một chút, nó rốt cục chậm rãi mở miệng.

Được, ta nói cho ngươi biết, ta là Yêu Đế, là ác ý phân thần của Xích Diên lão tổ, nhưng cũng là…..

…….

Mục Thần Cung -Thanh Mục Kiếm Phái.

Là nơi truyền thừa cao nhất của Kiếm phái, nơi này cũng là nơi an toàn nhất của môn phái.

Chưởng giáo Kiếm phái kế thừa tên môn phái, cũng giống như Vô Diện Kiếm phái, cho dù trước đó đạo hiệu là gì, hiện giờ đều có thể được gọi là Thanh Mục chân nhân.

Từ ngoại hình mà xem, khuôn mặt ông ta là một mảnh đen kịt, cả người khoác ở trong đạo bào màu lam rộng thùng thình, đầu đội khô lâu ngọc thạch Thái Cực Quan cao gầy.

Ở trong Mục Thần cung xanh vàng rực rỡ, vẻn vẹn chỉ là ngồi xếp bằng, cũng có thể làm cho người ta cảm giác được một tia uy nghiêm cùng túc mục.

Răng rắc.

Bên ngoài bầu trời đột nhiên xẹt qua một tia chớp.

Điện quang kia không phải màu lam tím, mà là màu trắng thuần túy.

Tia chớp màu trắng tinh khiết, trên bầu trời không có mây đen, bỗng nhiên nổ tung, gần như đem toàn bộ bầu trời xanh chia làm hai, đem vạn vật trong chớp mắt đều nhuộm thành màu trắng như tuyết.

“Lại bắt đầu rồi!”

“Đây là số mệnh các ngươi không thể thoát khỏi” bên trong Thần cung, ngay tại đối diện Thanh Mục chân nhân, tượng thần màu vàng duy nhất cao hơn 10m kia bỗng nhiên mở miệng lên tiếng.

Tượng thần hợp kim giống như Đạo Môn Thiên Tôn, rõ ràng làm từ vật vô cùng cứng rắn, mở miệng lại giống như người thường, giống như vật sống.

“Một lần lại một lần. Ta chán ghét rồi. “Thanh Mục chân nhân thở dài.

“Nhưng các ngươi không thể thoát khỏi nó.” Tượng thần nói.

“Có lẽ Yêu Đế có biện pháp. Lần này dựa theo kế hoạch của bọn họ, nói không chừng có thể thành công. “Thanh Mục chân nhân lật ngón tay, nhẹ nhàng chuyển động một chuỗi đàn mộc châu đặt trước người.

Vô dụng cho dù như thế nào thay đổi, chúng ta cũng không thể thoát khỏi vận mệnh đã định trước. Không thể thoát khỏi trói buộc kia, duy nhất có thể làm, chính là kéo dài. “Tượng thần thở dài.

Ta hiểu nhưng chỉ cần có thể làm suy yếu một chút Hoắc Tình Không, cuối cùng có thể nhìn thấy một đường sinh cơ. “Thanh Mục chân nhân trầm giọng nói.

“Hắn là nguyên thể, là bất tử duy nhất, cho dù giết chết như thế nào, đều sẽ không ngừng tái hiện theo cách khác nhau. Mà tiếp theo cũng đem càng thêm tàn khốc bạo liệt. Ngươi làm những thứ này không có ý nghĩa.” Thần tượng trầm thấp nói.

“Đúng vậy. Không có ý nghĩa, chỉ kéo dài hơi tàn mà thôi. “Thanh Mục chân nhân thở dài.

Ông ta cùng tượng thần còn lưu lại một tia ký ức trước đó, không nhiều lắm, nhưng đủ để cho bọn họ biết được hình thái chung cực của Hoắc Tình Không tương lai.

Hình thái khủng bố như vậy, là căn nguyên hủy diệt tất cả, là căn nguyên khởi động lại tất cả.

“Cứ như vậy đi, vận mệnh như thế ý trời không thể thay đổi” Thần tượng âm thanh dần dần yếu đi, không hề lên tiếng.

Trong thoáng chốc quang ảnh chợt lóe.

Nó tựa hồ thoáng cái biến thành vật chết thật sự, môi cũng tựa hồ chưa bao giờ khép lại.

Lưu lại Thanh Mục chân nhân lẳng lặng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích như cây khô.

……..

Tuế Nguyệt Môn

Đỉnh núi Tuyết Sơn.

Chưởng giáo Thanh Dương chân nhân lẳng lặng nhìn núi tuyết mênh mông xa xa.

“Lại đến lúc này sao?“Nàng nhẹ giọng thở dài.

Một màn tia chớp trắng bệch xẹt qua bầu trời, nàng cũng nhìn thấy.

Nếu như đây chính là thiên mệnh, chúng ta nhất nhất thuận theo chính là phản kháng không hề có ý nghĩa. “Nàng nhìn về phía phương hướng, rõ ràng chính là Vô Diện Kiếm Phái bên kia.

Chương 1085: Dung hợp 2

Bốp.

Một hình người lão đạo mơ hồ, đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở phía sau nàng.

Trên mặt người hình người khoác đạo bào quái dị, rõ ràng chính là Thánh Linh đạo nhân vốn nên tĩnh tu trong Vô Diện đại điện.

“Không thử xem làm sao có thể biết chúng ta có thể thoát ly hay không? “Thánh Linh trầm giọng nói.

“Ông lấy hắn làm cơ điểm, thậm chí tên công pháp đều sửa lại, tự nhiên xây dựng một môn phái khổng lồ, dùng cái này câu thông tâm tính nuôi dưỡng thiện niệm của hắn, giờ chỉ cần thiện ác tương dung, thiện niệm hòa tan ác niệm, có lẽ có thể cải thiện hết thảy. Nhưng ông có nghĩ tới. Nếu là không thành công, thiện niệm kia sẽ hóa thành trợ lực.”

“Đơn giản là chết thôi. “Thánh Linh đạo nhân thản nhiên nói.

Chết và chết, cũng không giống nhau. Nói không chừng lần sau, ông sẽ không còn bất kỳ hồi ức nào nữa. “Thanh Dương nói.

Giống như Ngọc Hành chẳng phải cũng rất tốt sao? Có đôi khi cái gì cũng không biết, ngược lại là một loại hạnh phúc. “Thánh Linh vẫn bình tĩnh như cũ.

Ông ấy đã làm hết sức mình.

Vô Diện thư sinh, tên này đã từng tà ác đến cực điểm, tàn nhẫn hủy diệt vạn vật, chỉ có diệt thế ma vật ác ý cực đoan thuần túy, hôm nay từng bước một bị hắn dẫn dắt sinh ra thiện niệm, thậm chí khả năng này còn vài phần tỉ lệ thành công

Có thể làm được bước này, không ai có thể nói hắn không cố gắng

“Sớm thiện ác tương dung, nếu thành công hòa tan cực ác, có lẽ hết thảy cũng có thể kéo dài thời hạn. Cho nên, chỉ có thể kỳ vọng Yêu Đế thành công. “Ông tavuốt râu, cùng Thanh Dương nhìn về phía chân trời xa xa, lâm vào trầm mặc.

Đây là một vở kịch, một vở kịch mà tất cả mọi người đều cẩn thận từng li từng tí. Sống và chết có thể có, nhưng chỉ là chuyện sớm muộn.

Người sớm tỉnh lại nhìn thấy mọi thứ vẫn trầm luân như trước, thở dài hay làm gì đó cũng đều không thể thay đổi vận mệnh đã định trước cuối cùng

……

Biển sương đen.

Chỗ ở khu vực Lý Trình Di, vết nứt màu đen đã từ phía trước cao mấy mét, mở rộng tăng trưởng đến hơn mười mét.

Quang mang như cầu vồng đâm sâu vào khe nứt, không ngừng gắt gao lôi kéo cái gì đó từ trong ra ngoài.

Vành đai ánh sáng không ngừng hiện lên vết nứt, nhưng rất nhanh lại bị hoa khí trên người Lý Trình Di phóng ra chữa trị bù đắp.

Đây là một trận đấu vật.

Ác Chi Hoa đang không ngừng từ trong khe nứt, cố gắng đem quá khứ một lần nữa kéo trở lại.

Nhưng vô số cừu hận, thống khổ, điên cuồng, bạo ngược, liều mạng ngăn cản nó, ngăn cản những tồn tại khủng bố từng tàn sát vô số Góc chết.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Lý Trình Di cầm sách đen trong tay, khí tức trên người tăng lên rất nhanh.

Loại này tăng lên tương đối quỷ dị, rõ ràng tốc độ tu hành của hắn là khoảng 1 năm một ấn, vả lại càng về sau, tăng lên cũng đem càng chậm.

Thánh Linh Công cùng Vô Diện Kiếm Quyết đều là đến tầng thứ tư mới bắt đầu ngưng tụ Nguyên Ấn, đặc biệt là Thất Ý Thánh Linh Công, còn cần tìm kiếm Thánh Anh, xác định cách đối ứng với ác niệm, để chống lại cắn trả, như vậy tốc độ càng chậm.

Nhưng lúc này dưới tác dụng bị động của Tuyết Liên Hoa Hoa, tốc độ cảm ngộ của hắn tăng lên còn nhanh hơn trước rất nhiều.

Đơn thuần tăng lên ngộ tính mà có hiệu quả mạnh như vậy sao? Lý Trình Di không tin. Coi như là ngộ tính lại tăng gấp bội, nhưng tu vi là cần từng chút tích góp từng tí một, là muốn dựa vào lực khôi phục thân thể cùng thời gian tích lũy, hấp thụ thiên địa tinh hoa ngoại giới, chậm rãi ngưng tụ mà thành.

Hắn buông Sách đen xuống, nhìn quanh bốn phía, đột nhiên trong lòng sửng sốt.

Toàn bộ Kiếm Cung phảng phất hóa thành màu bạc tinh khiết, chung quanh chẳng biết từ lúc nào, khắp nơi ở trong góc nở đầy đóa hoa màu bạc.

Từng đóa từng đóa hoa màu bạc, giống như chuông gió, hơi lay động, theo gió khẽ vang.

Lý Trình Di đứng lên, nhẹ nhàng đi xuống bậc thang.

Bên bậc thang cũng sinh ra những bông hoa nhỏ màu bạc rậm rạp, theo gió nhẹ hắn đi qua, những bông hoa nhỏ này cũng nhao nhao phát ra tiếng nhạc như chuông gió.

Đi tới trung tâm cung điện, Lý Trình Di đột nhiên ngẩng đầu, mái vòm phía trên không biết từ lúc nào đã mở ra một lỗ lớn.

Một đạo ánh trăng trắng như tuyết chiếu rọi xuống, rơi trên người hắn.

Ánh trăng như cát rơi xuống, dệt thành một chiếc áo choàng màu trắng rộng lớn sau lưng hắn.

Từng đạo hoa văn màu bạc trên áo choàng sáng lên rồi tắt đi, phảng phất trong đó ẩn chứa tất cả hoa văn của mười hai loại hoa cỏ.

Áo choàng rơi xuống đất, kéo lê trên mặt đất, cạnh hiện lên một đường viền vàng làm kết thúc.

Mũ hoa lân y tử đằng trên người Lý Trình Di bỗng nhiên tản ra, lộ ra khuôn mặt vốn có của hắn.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước, nhìn về phía cửa lớn của Nguyên Thần Kiếm Cung.

Cánh cửa chậm rãi mở ra, vô số hoa văn màu bạc phức tạp hoa lệ đến mức tận cùng từ ngoài cửa lan tràn mà đến, dọc theo mặt đất, vách tường, trần nhà, từ một ung điện vốn đơn giản, cấp tốc cải tạo thành thần cung hoa văn lộng lẫy cổ xưa, tinh xảo nhẫn nhụi của 12 loại hoa cỏ.

Hoa văn màu bạc lan tràn, tựa như bọt biển, chậm rãi mà kiên định xẹt qua dưới chân Lý Trình Di.

Bọt dính vào chân giáp Hoa Lân Y màu tím của Lý Trình Di, giống như thuốc nhuộm, nhuộm áo giáp cứng rắn của Hoa Lân Y, bắt đầu từ mũi chân, biến thành màu bạc.

Chương 1086: Dung hợp 3

Bốp.

Màu bạc hoàn toàn nhuộm toàn thân Lý Trình Di, mái tóc dài của hắn, ừ màu đen cũng hóa thành màu trắng bạc, phất phơ tản ra phía sau áo choàng.

Lý Trình Di dường như không phát giác, nhấc chân, từng bước một đi về phía cửa lớn.

Hắn có thể cảm nhận được, có cái gì đó đang kêu gọi, ở ngoài cửa trong bóng tối vô tận, vươn cánh tay duy nhất về phía hắn.

Xoẹt.

Xoẹt.

Xoẹt.

Vù vù

Một trận cuồng phong từ ngoài cửa thổi tới.

Trong gió mang theo vô số tiếng gào thét chói tai khó nghe, cừu hận trong âm thanh giống như thực chất.

Nhưng cùng lúc đó, tất cả đóa hoa màu bạc trong cung điện nhẹ nhàng theo gió lay động, lại đem những tạp âm khó nghe này, hóa thành nhạc khúc lanh lảnh, trầm vang

Vô số thống khổ cùng gào thét, phảng phất hóa thành vô số nhạc đệm, phảng phất vì tân vương tái hiện mà chúc mừng hoan hô.

Trong cuồng phong dần dần nổi lên hương hoa nhàn nhạt.

Mười hai loại hương hoa hỗn tạp một thể, hóa thành một tia hương khí kỳ diệu nồng đậm nhưng không ngọt ngào.

Lý Trình Di từng bước một đi về phía trước, khi đi tới gần cửa chính, hắn dừng lại.

Không phải hắn không muốn tiếp tục, mà là không thể tiếp tục.

Ở trước mặt, phảng phất có một bức tường, cứng rắn vô cùng, ngăn cản hắn tiếp tục đi về phía trước.

Cúi đầu, hắn nhìn thấy trên mặt đất chậm rãi hiện lên một hàng văn tự.

Vạn vật đều ác. Chỉ có cực ác mới có thể tạo ra vẻ đẹp tột cùng.

“Chỉ có chịu đựng cực ác mới có thể triển khai nguyên thổ, thai nghén ra loài hoa đẹp nhất.” Ngươi chuẩn bị xong chưa?

Là ai để lại chữ viết?

Lý Trình Di trong lòng lóe lên ý niệm, nhưng đã đến nước này, cho dù phát sinh tình huống gì, hắn đều tất nhiên phải đi tiếp.

Có lẽ là lời nhắn của Hoa Đế Vương đời trước.

Về phần chuẩn bị.

Ta ngay từ đầu cũng chưa bao giờ do dự. Ánh mắt Lý Trình Di trầm xuống, bước về phía trước một bước.

Xì.

Hàng văn tự kia lập tức hóa thành tro bụi biến mất.

Trước mặt hắn cũng không còn ngăn cản, một mình rời khỏi đại môn, đi ra Kiếm cung.

Ngoài cửa, một bộ áo giáp dày nặng thuần trắng mơ hồ không rõ, đang từ phía hắc ám xa xa chậm rãi tới gần.

Nó đội vương miện uy nghiêm vô cùng hoa lệ, vương miện hướng lên trên từng đạo gai nhọn thuần trắng uốn lượn về phía sau, kéo dài, hóa thành từng cái sừng dài nhỏ rậm rạp, bện thành một bím tóc thô to, rủ xuống phía sau.

Ở mi tâm vương miện, một chút ngân quang lóe sáng chói mắt, là ánh sáng duy nhất trong toàn bộ áo giáp.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn nó.

Áo giáp toàn thân thon dài, cân xứng, sau lưng có từng cánh chim trắng nõn thẳng tắp như chuồn chuồn.

Một cái đĩa tròn khổng lồ màu trắng có chút không trọn vẹn trôi nổi phía sau nó, phía trên mơ hồ có thể thấy được mười hai ô vuông hoa thần vị.

Cái đĩa lớn nhỏ cơ hồ có thể bao lấy toàn bộ áo giáp, ở trong bóng tối chậm rãi chuyển động, phát ra tiếng nứt giống như không chịu nổi gánh nặng.

Trong bóng tối, áo giáp chậm rãi giơ tay lên, đưa về phía hắn.

Lý Trình Di cũng giơ tay lên, đối ứng với bàn tay đang hướng về phía hắn.

Khoảng cách song phương từ từ tới gần.

Xoẹt!!

Ngoại giới, trong Biển sương đen.

Trên Đảo Nguồn Gốc của Lý Trình Di, đột nhiên khuếch tán ra một vòng dao động vô hình.

Dao động kia không ở không gian hiện thực, không thuộc về bất kỳ sóng gợn vật lý thực chất nào, lại càng không phải ý niệm, tinh thần.

Không ai phát hiện.

Tốc độ sóng gợn cực nhanh, vượt xa mấy chục lần tốc độ âm thanh, tương đương với tốc độ ánh sáng, chớp mắt liền vượt qua bao trùm toàn bộ Biển sương đen, cũng tiếp tục hướng về phía ngoại vực Bàn Quang lan tràn.

Sóng gợn qua đi, hết thảy phảng phất cũng không thay đổi, không phát sinh.

Nhưng bên trong Biển sương đen cách Lý Trình Di gần nhất, trong phạm vi phương viên trăm dặm, nồng đậm sương đen, đang dần dần trở nên càng thêm đen kịt.

Nguyên bản còn có thể chiếu xạ xuyên thấu một bộ phận ánh mặt trời, nhưng trong làn sương đen dày đặc, rốt cuộc không cách nào chiếu được xuyên thấu vào bên trong.

……

Quẹt!

Một nhóm ba con chim khổng lồ vỗ cánh bay qua rìa của đám sương đen dày đặc này.

Phốc xoẹt

Đột nhiên sương đen thoáng cái khuếch trương ra bên ngoài một đoạn khoảng cách, vừa vặn vây đám cự điểu này lại.

Không bao lâu, ba con cự điểu, lần nữa từ trong sương đen bay ra.

Chỉ là nhóm ba con cự điểu vốn mắt đỏ, sau khi bay ra khỏi làn sương đen, tựa hồ đã xảy ra biến hóa quái dị nào đó.

Lông vũ của chúng càng thêm cứng rắn sắc bén, miệng mũi dần dần lan tràn hàn khí nhàn nhạt, nhiệt độ cơ thể lúc trước hơn năm mươi độ, vào lúc này lại đang nhanh chóng giảm xuống.

Từ năm mươi độ xuống bốn mươi độ, rồi đến mười độ, không độ.

0 độ cũng không phải là điểm cuối, mà là tiếp tục đi xuống.

Ba con cự điểu vẫn như cũ vỗ cánh bay lượn, nhưng chỗ chúng nó bay qua, nhiệt độ không khí hạ thấp, trong không khí hơi nước cấp tốc đóng băng, hóa thành băng sương bông tuyết, bay lả tả rơi xuống.

Không bay được bao xa, đám này ba con cự điểu liền bỗng nhiên chém giết lẫn nhau.

Trong tiếng gào thét thống khổ, nửa canh giờ sau, cả ba con cự điểu chỉ còn lại một con sống sót.

Hình thể của nó lại tự nhiên so với lúc trước biến lớn hơn mười lần, từ hơn mười mét dài, tăng trưởng đến hơn trăm mét, hóa thành quái vật khổng lồ trong biển sương đen.

Mà hàn ý trên người nó cũng càng thêm nồng đậm, trên người thậm chí kết ra băng tinh đặc thù tương tự như hoa văn lân phiến.

Mà lúc này, vị trí phương vị trên Đảo Nguồn gốc, sương đen dày đặc vẫn đang yên lặng tiếp tục mở rộng.

…….

Chương 1087: Dung hợp 4

Nửa năm sau.

Vô Diện Kiếm Phái, trong không động Kiếp Khí.

Hoắc Tình Không phất tay thả ra một đạo kiếm quang màu xanh, kiếm quang hóa thành thác nước, gian nan cọ rửa mảng lớn khí nhãn kiếp khí trôi nổi xa xa.

‘Càng ngày càng khó, cường độ kiếp khí biến hóa càng lúc càng nhanh, cường độ cũng càng lúc càng lớn’trong lòng hắn kinh hãi.

Nếu không phải hắn tăng lên cũng càng ngày càng nhanh, sợ là căn bản không có cách nào áp chế kiếp khí tăng cường.

Đến bây giờ, các trưởng lão trong môn phái đã vô kế khả thi, chỉ có sư phụ Thánh Linh đạo nhân còn có thể cùng hắn miễn cưỡng tiêu tan kiếp khí.

Nhưng thân thể sư phụ quá yếu bị cắn trả quá mạnh, căn bản không có cách nào liên tục ra tay.

Trên thực tế, sau khi tiếp xúc với kiếp khí, nhiệm vụ làm tiêu tan kiếp khí cũng càng ngày càng đặt nặng trên đôi vai hắn.

Trôi trong động quật, Hoắc Tình Không cuối cùng đánh tan kiếp khí tập trung tại một chỗ, mới xoay người trở về.

Bốp!

Trong nháy mắt bay ra khỏi động quật, từ cửa vào dưới đất đi ra, con ngươi hắn đột nhiên run lên.

Cỗ khí tức khổng lồ tà ác cổ xưa kia lại nồng đậm.

Ngươi không có thời gian do dự! Yêu Đế lại mở miệng.

Hoắc Tình Không không trả lời, chỉ yên lặng bay về phía chỗ ở của mình.

Thân phận Yêu Đế, hắn đã biết, không chỉ là ác ý phân thần Xích Diên lão tổ, còn là người đứng phía sau năm đó âm thầm phát hiện hắn, cũng đưa hắn đưa vào Vô Diện Kiếm Phái.

Về phần tại sao phải đưa hắn đến Vô Diện Kiếm Phái, nguyên nhân cốt lõi, kỳ thật là vì tìm kiếm một tia hi vọng siêu thoát kia.

Hắn ở trong cơ thể Hoắc Tình Không, để lại một bộ phận nguyên thần bản mệnh, cùng với cải tạo dung hợp, đây cũng là căn nguyên tư chất ngộ tính cường đại như thế của Hoắc Tình Không, dù sao cũng là một bộ phận nguyên thần của cường giả chân hỏa tương dung.

Chỉ cần Hoắc có thể đạt tới siêu thoát, liền có thể mang theo Yêu Đế hắn cùng nhau thành công thoát khỏi thế giới này.

Nếu không, cho dù nó chạy đến nơi nào, đều sẽ bị cưỡng ép lôi kéo trở về, đối mặt luân hồi.

“Nhiều nhất còn có nửa năm, cỗ khí tức kia đem đạt tới đỉnh điểm, đến lúc đó, hết thảy đều đem kết thúc.” Yêu Đế âm trầm nhắc nhở.

Mọi thứ trước mắt đã vượt khỏi tầm kiểm soát của nó.

Đạo khí tức khủng bố bất thình lình kia, quấy rầy kế hoạch ban đầu của bọn họ.

“Cho nên, ngươi phải hạ quyết định. Dù sao dung hợp cũng cần thời gian thích ứng!”

“Vậy thì dung hợp đi. Hoắc Tình Không đột nhiên mở miệng.

Áp lực bốn phía càng lúc càng lớn, môn phái, chiến cuộc, kiếp khí, khí tức tà ác cổ xưa không biết kia.

Hắn không có thời gian do dự nữa.

Ngươi đã quyết định, vậy lập tức trở về, mở ra trận pháp! Yêu Đế nghe vậy mừng rỡ.

Hoắc Tình Không nhẹ nhàng rơi xuống đất, dừng lại trước cửa nhà đá của mình.

Đi vào cửa đá, hắn mở ra trận pháp, nhắm mắt cứ như vậy đứng ở gian phòng trung tâm.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung sâu trong ý thức.

Một tôn nguyên thần hình người cả người đen kịt, đang ngồi xếp bằng trong đó, lẳng lặng tu hành.

Mà khác với Nguyên Thần Kiếm Cung của các trưởng lão khác chính là, nơi này chung quanh trên mặt tường, có bảy đồng tử huyết hồng sắc cực lớn dựng thẳng.

Trong con ngươi toát ra bảy loại ác niệm khác nhau.

Điên cuồng.

Bạo ngược.

Lười biếng.

Giết chóc.

Nổi loạn.

Đau đớn.

Ghen tị.

“Ác ý cắn trả của mỗi người đều khác nhau, bảy tầng ác ý trong Thất Ý Thánh Linh Công cũng không giống nhau. Hiện tại việc ngươi cần làm, chính là một lần nữa đem bọn chúng tách ra, dung nạp trở về.

m thanh Yêu Đế truyền đến.

“Bởi vì bọn họ cũng là một phần của ngươi.” Dung hợp lại thứ trời sinh liền có thể viên mãn không tì vết.

Hoắc Tình Không ngẩng đầu nhìn về phía bảy đạo huyết sắc trên tường.

Thất Ý Thánh Linh Công của hắn sớm đã tu đến viên mãn, cho nên nơi này sẽ biểu hiện ra bảy loại huyết nhãn ác ý.

Bắt đầu đi.

Đến bước này, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

"Yên tâm, ta sẽ giúp ngươi một tay!" Dù sao, ta và ngươi đồng thể! Yêu Đế không hề có ý nói dối.

Hắn đúng là đem một bộ phận nguyên thần lực của mình dung nhập vào trong cơ thể Hoắc Tình Không, cùng nhau trưởng thành.

Tuy rằng bộ phận Nguyên Thần lực này đã sớm đơn độc phát triển thành nhân cách một mình.

Đó là hy vọng duy nhất của hắn.

Ong!

Trong phút chốc, bảy đôi mắt huyết sắc nở rộ hồng quang.

Chúng giống như bóng đèn, phóng ra bảy chùm sáng huyết sắc, toàn bộ tụ tập trên người Hoắc Tình Không.

"Buông bỏ tâm niệm! Chấp nhận mọi thứ! Đừng sợ! m thanh Yêu Đế mãnh liệt biến lớn.

Hoắc Tình Không hít sâu một hơi, làm theo lời Yêu đế nói, hoàn toàn buông lỏng tâm thần, nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống đất.

Trong phút chốc, vô số ác ý như sóng biển xông vào đầu hắn.

Không chỉ như thế, sâu trong thân thể này, cũng đồng dạng bỗng nhiên tuôn ra một cỗ thuần túy ác ý bạo ngược, điên cuồng, thống khổ.

Cỗ ác ý kia cường đại, cực kỳ thuần túy kia, để cho Hoắc Tình Không vốn đã trải qua vô số yêu ma cũng cảm giác kinh hãi.

Giết giết giết giết!!!

"Hủy diệt tất cả! Giết chết vạn vật tồn tại trước mắt! Đây là nhiệm vụ của ta!"

"Ta là hóa thân hủy diệt, là thiên mệnh khởi động lại!"

Từng đạo ác ý cực hạn từ sâu trong thân thể điên cuồng tuôn ra.

Hai tầng trùng kích xuống, nguyên thần của hắn vốn không đủ vững chắc, nhất thời hiện lên từng đạo vết nứt.

“Kiên trì! m thanh của Yêu Đế vang lên. Nếu như ngươi hiện tại mất khống chế, toàn bộ Kiếm Phái đều sẽ bị ngươi hủy hoại chỉ trong chốc lát!”

Hoắc Tình Không đột nhiên dừng lại.

Chương 1088: Dung hợp 5

Nhớ tới sư phụ, nhớ tới Chiêu Viện, còn có một vị sư trưởng đã dạy hắn.

Nguyên thần vốn đầy vết nứt của hắn, lại miễn cưỡng dính lại.

Cuộc giằng co cứ như vậy diễn ra.

Song trọng ác ý trùng kích xuống, kia một tia Nguyên Thần lực, cũng đang không ngừng thấm vào Nguyên Thần bên trong của hắn, khiến cho chúng càng ngày càng lớn mạnh.

Không bao lâu, trận pháp giải trừ.

Hoắc Tình Không chậm rãi đi ra khỏi nhà đá.

Dung hợp vẫn còn tiếp tục, mỗi thời mỗi khắc hắn đều có thể cảm nhận được sự thống khổ.

Chỉ là quá trình này quá mức dài lâu, cũng không phải là thời gian ngắn có thể hoàn thành, mà chiến cuộc Kiếm Phái còn cần hắn.

Kiếp khí còn cần hắn đi đánh tan tan. Sư phụ một mình khó chống đỡ, hắn tuyệt không thể ngã xuống!

Chỉ là ngay cả Hoắc Tình Không cũng không chú ý, hắn lúc này nguyên thần, đang theo vô số ác ý dung hợp, trở nên càng ngày càng phiếm hồng.

Phần màu đen thuộc về thiện, đang bị phần màu đỏ của ác ý chậm rãi áp chế, ăn mòn.

Đại sư huynh, huynh không sao chứ?

Đột nhiên một giọng nữ do dự nhát gan, từ phía xa bay tới.

Hoắc Tình Không giương mắt nhìn lại, là Chiêu Viện.

Nàng bây giờ đã trở nên càng ngày càng xinh đẹp, tóc dài váy trắng, dung mạo như họa, đứng ở nơi đó phảng phất như tinh linh hoàn mỹ, không một chút tỳ vết.

"Không có việc gì. "Hoắc Tình Không nặn ra một nụ cười. Hôm nay cũng tới hỏi kiếm quyết sao?

"Ừ, xem bộ dáng đại sư huynh đang mệt, nếu không ngày mai muội lại đến. "Chiêu Viện nhẹ giọng nói.

"Ừ, lần sau nhé. "Hoắc Tình Không mỉm cười.

"Huynh vẫn nên nhanh chóng trở về nghỉ ngơi đi, thân thể quan trọng hơn". "Chiêu Viện nghiêm túc gật đầu không dám quấy rầy hắn nữa, thi lễ xong, xoay người bay khỏi chỗ cũ.

Lưu lại Hoắc Tình Không một người, đứng tại chỗ, đưa mắt nhìn đối phương rời đi.

Nhìn dáng người yểu điệu đầy đặn của Chiêu Viện, trong lòng hắn bỗng nhiên dâng lên một tia xúc động.

Một tia, đem nó triệt để xé nát, hóa thành huyết nhục bay tán loạn đầy trời.

"Cô gái xinh đẹp như vậy, cô gái hâm mộ mình như vậy, nếu như xé nát từng tấc thân thể, nhìn biểu tình tuyệt vọng mà thống khổ trên mặt nàng, thật là đẹp biết bao."

Ác niệm khủng bố chợt lóe lên trong đầu hắn, nhưng lập tức bị áp chế xuống.

……..

Đảo Nguồn gốc

Lý Trình Di vẫn khoanh chân ngồi ở giữa rừng.

Khe nứt màu đen khổng lồ phía sau đã cao hơn trăm mét, rộng hơn bốn mươi mét.

Trong khe nứt không ngừng tuôn ra lượng lớn hắc khí quỷ dị, chúng trà trộn vào trong sương đen xung quanh, ỷ vào màu sắc gần giống nhau, căn bản không ai có thể phát hiện ra.

Lúc này toàn bộ Đảo Nguồn gốc, đã triệt để hóa thành một bộ dáng khác.

Đại lượng sương trắng bao trùm toàn bộ hắc thổ hòn đảo, gió lạnh tàn sát bừa bãi, bụi cây cỏ vốn nên bị đông cứng chết héo rũ, lúc này lại hoàn toàn không có bất kỳ biến hóa nào.

Ngoại trừ màu sắc đậm hơn một chút, rừng cây vẫn là nguyên dạng.

Xem ra ảnh hưởng không lớn, hoàn hảo, chỉ là nhiệt độ giảm xuống một chút. Lý Trình Di thỉnh thoảng từ trong Nguyên Thần Kiếm cung trở về hiện thực, xem xét tình huống chung quanh.

Ác Chi Hoa nhắc nhở, có thể đối với hoàn cảnh chung quanh có cải tạo rất nhỏ, hiện tại xem ra, quả nhiên chỉ là rất nhỏ.

Lý Trình Di nhắm mắt lại, lần thứ hai nhìn Ác Chi Hoa lơ lửng trước mắt.

'Đếm ngược để hoàn thành quá trình hợp nhất: 146 ngày Biển Đen.'

"Dựa theo mặt trời mọc mặt trời lặn nơi này tính toán để thời gian tựa hồ cũng tương đương với Biển Đen, mà tứ phái nếu đều có thể câu thông cao thủ Biển Đen, vì sao không trực tiếp thoát đi nơi này?" Trốn vào Biển Đen dù sao cũng tốt hơn là ở lại đất liền chờ chết? Lý Trình Di bây giờ vẫn có chút khó hiểu.

Tâm thần hắn chìm vào Kiếm cung, nơi đó còn có chính mình, là bản mệnh nguyên thần biến hóa thành thân thể, đang đưa tay tới gần bộ áo giáp thuần trắng hoa lệ để đối ứng tương liên.

Dựa vào tương liên như vậy, áo giáp đang từ từ tới gần mình.

Dựa theo tốc độ tính toán thời gian thật đúng là cần ít nửa năm mới có thể tiếp xúc.

Trong hơn nửa năm này, Lý Trình Di ở trong Kiếm cung vẫn khổ tu như trước, dưới ngộ tính của Tuyết Liên Hoa tăng gấp bội, tiến độ tu hành của hắn tiến thêm một bước được tăng lên.

Rốt cục đột phá Vô Diện Kiếm Quyết đỉnh điểm, đồng thời Thánh Linh Công cũng đạt tới tầng thứ sáu viên mãn, bắt đầu tu hành tầng thứ bảy cuối cùng.

Hai đại cơ sở công pháp cho hắn cung cấp bảy đạo nguyên ấn, cộng thêm Phượng Vương chi lệ, chính là tám ấn, đây cũng là thu hoạch lớn nhất của hắn sau khi đi tới nơi này.

Cộng thêm lúc trước toàn bộ tăng lên, thuần túy dựa theo khắc ấn tính toán, hắn bây giờ cũng đến mười sáu ấn.

Sau khi viên mãn, trở về lấy Thiên Diện Kiếm Điển.

Nguyên Ấn đều bị hắn điều chỉnh thành nuôi dưỡng kiếm nang, lúc này tốc độ nuôi dưỡng của hắn gấp bảy lần các sư huynh đệ khác, đồng thời có thể nuôi dưỡng bảy thanh kiếm nhận, hơn nữa uy lực nuôi dưỡng càng tiến thêm một bước được tăng lên.

"Chờ sau khi Hoa Lân Y dung hợp, lấy được Thiên Diện Kiếm Điển, sẽ hoàn toàn giải quyết chuyện Vô Diện Thư Sinh, ta đã ở đây quá lâu rồi." Lý Trình Di hồi tưởng lại phương pháp thoát ly mà Thiên Tiệp Bia đưa ra lúc trước.

Giết nguyên thể.

Nếu như đến lúc đó đàm phán không được, vậy chỉ có thể……

Đại sư huynh, ta cũng là bất đắc dĩ đừng trách ta.

Chương 1089: Dung hợp 6

Thời gian lại trôi qua.

Đảo Nguồn gốc trong Biển sương đen phóng thích sương đen đoàn càng ngày càng khổng lồ, nồng đậm.

Diện tích bao phủ của nó ngay từ đầu chỉ chiếm một chút diện tích của Biển sương đen, càng về sau càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lớn.

Rất nhanh, mảnh này ước chừng có mấy trăm vạn km2 Biển sương đen, dần dần hơn phân nửa đều bị sương đen càng thêm nồng đậm bao phủ.

Mỗi ngày đều có đại lượng yêu vật bị xâm nhiễm, sau đó tự giết lẫn nhau, những cá thể sống sót đều dị hóa càng thêm to lớn.

Những cá thể dị hóa này lại bắt đầu ỷ vào vũ lực cường đại hơn, đi thôn phệ cùng săn giết yêu vật khác.

Một vòng nối tiếp một vòng, toàn bộ chuỗi sinh thái Biển sương đen đã bắt đầu triệt để sụp đổ.

Mà sau khi Yêu Đế bế quan biến mất một cách thần bí, chủ sự Biển sương đen liền trở thành ba đại cự yêu được phân công quản lý ba khu vực lớn.

Lúc này ở sâu trong biển sương, trên một hòn đảo nổi thuần trắng khổng lồ nhất.

Ba hư ảnh chậm rãi thu nhỏ lại, hiện lên bên hồ nước trung tâm đảo nổi.

Thứ nhất là hổ trắng khổng lồ như tuyết lưng mọc hai cánh.

Thứ hai là hươu cao cổ hoa văn báo trên cổ đeo lân giáp màu đen thật dày.

Thứ ba là con sâu ngàn chân hay còn gọi là Thiên Túc trùng với dày đặc chân, cái nào cũng dài hơn mười mét.

Bản thể của ba con đại cự yêu to hơn thế này rất nhiều, nhưng lúc này vì trao đổi bí ẩn, vẫn là thu nhỏ lại bản thể, đến hòn đảo vốn Yêu đế từng cư trú này để mật đàm.

Quá nhanh! Phi Sí Hổ trầm giọng nói. Yêu Vương dưới tay ta không hiểu sao tổn thất hơn phân nửa, mới phát hiện lại là loại sương đen càng dày đang giở trò quỷ.

“Lúc ta lúc tới cũng gặp phải một yêu vương quái dị, nhiệt độ cơ thể nó cơ hồ còn thấp hơn cả huyền băng ngàn năm thế mà nó vẫn có thể bay, không bị đông cứng!

“Từ ngàn năm trước kết thành ấn hoàn, đây là lần đầu tiên ta gặp phải chuyện lạ bực này, toàn bộ yêu tộc Biển sương đen đều đang bạo động, tựa hồ chính là bởi vì loại sương đen thần bí này, cho nên mấy ngày trước ta đã đi điều tra, quả nhiên ta tra được ngọn nguồn.”

Ngọn nguồn gì?

Hai người còn lại đều hướng tầm mắt về phía nó.

“Là một Phù Không Đảo trước đó còn bình thường, hòn đảo kia đang không ngừng tản mát ra sức mạnh quỷ dị. Sức mạnh kia có thể ô nhiễm hết thảy, đem tất cả sinh vật Biển sương đen biến thành một loại sinh vật hỗn loạn cực lạnh khác, không những thế chúng còn có thể nhanh chóng tăng lên thực lực.” Thiên Túc Trùng giải thích.

“Ta cũng đã thấy dị hóa yêu ma như vậy, vốn chúng ta hẳn là bất tử, nhưng sức mạnh kia hoàn toàn tiêu tan tính bất tử, còn để cho yêu ma hỗn hợp dung hợp, cũng trộn lẫn vào lượng lớn vật chất không biết tên, cải tạo nó thành một loại hình thức sinh mệnh quỷ dị cường đại.” Hươu cao cổ Hắc Lân nói. Chúng ta hẳn là tự mình đi thăm dò một chút.

Ba đại cự yêu đều là cường giả chiếm cứ Biển sương đen nhiều năm, sau khi phát hiện không đúng, liền phái người đi điều tra.

Nhưng đáng tiếc, tất cả điều tra đều chỉ có thể tra ra Đảo Nguồn gốc là ngọn nguồn của tất cả.

Đây cũng là nguyên nhân bọn chúng tập hợp cùng nhau thương lượng đối sách.

“Ta cảm thấy tính bất tử vẫn còn, đặc tính trên người những yêu ma kia, chỉ là bị cải tạo, mà không phải biến mất, khi bệ hạ còn chưa trở về thì chúng ta tốt nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ.” Phi Sí Hổ không tán thành hai con kia đề xuất hành động.

“Cứ tiếp tục như vậy, số lượng yêu ma giảm bớt quá nhanh, mà toàn bộ dị hóa thành loại sinh vật quái dị này, chỉ sợ không ổn.” Thiên Túc Trùng nói.

Hắn và hươu cao cổ đều tán thành đi điều tra, nhưng Phi Sí Hổ có dự cảm rất không tốt, lúc này sắc mặt rất khó coi.

“Tính bất tử của chúng ta là dựa vào sự tồn tại của bản thể, nếu bản thể còn sống, ác ý phân thần của chúng ta có thể không ngừng tái sinh. Cho dù xảy ra chuyện ngoài ý muốn

cũng có thể sửa sai. Thật không biết ngươi sợ cái gì. "Hươu cao cổ nhíu mày.

Phi Sí Hổ không nói gì, nó mở miệng muốn nói chuyện.

Vù.

Đột nhiên phía xa xa một làn gió đen gào thét quét đến.

Hắc khí so với sương mù trong Biển sương đen càng thêm nồng đậm, hóa thành khí lưu, từ xa thổi tới.

Đến rồi!! X3 。

Trong lòng tam đại cự yêu đồng thời rùng mình.

Vô số năm qua, yêu ma cùng Nhân tộc trong Biển sương đen vẫn duy trì một loại cân bằng vi diệu.

Người mạnh nhất trong Nhân tộc có thể dễ dàng giết chết cự yêu, nhưng không cách nào hoàn toàn giải quyết tính bất tử.

Mà các yêu ma một khi rời khỏi Biển sương đen, tính bất tử sẽ giảm xuống trên diện rộng, cho nên song phương không thể không lấy biên giới Biển sương đen làm ranh giới, phân chia mà trị.

Mà hiện tại, cỗ sức mạnh thứ ba thần bí này, phá vỡ loại cân bằng này.

Gió đen lạnh thấu xương, thổi đến hòn đảo nổi màu trắng này.

Nơi nào nó quét qua, đất trở nên cứng, cây cối đóng băng.

Mọi thứ đóng băng trong giây lát.

Toàn bộ đảo nổi trong nháy mắt liền hóa thành một thế giới băng tuyết.

Bên cạnh hồ nước xanh thẳm trung tâm nhất, ba đại cự yêu cả người rét run, ngay cả khí huyết khổng lồ trên người bọn chúng cũng không cách nào chống cự loại khủng bố cực hàn này.

Khí tức băng hàn ít nhất âm 50 độ trở lên, xen lẫn nào đó là hắc khí quỷ dị, không ngừng ở bên người bọn chúng quanh quẩn, ý đồ xâm nhập trong cơ thể.

“Còn tiếp tục như vậy, ngay cả chúng ta cũng sẽ trúng chiêu! nhất định phải lập tức đi điều tra giải quyết!”– hươu cao cổ lạnh lùng nói.

Hai con còn lại liếc mắt nhìn nhau, đều biết tình huống đã lửa sém lông mày.

Lúc này, ba đại cự yêu bay lên trời, phá vỡ hắc phong, nhanh chóng bay về phía Đảo Nguồn gốc.

Chương 1090: Dung hợp 7

Trên đảo nguồn gốc.

Lý Trình Di khoanh chân ngồi xuống, đột nhiên mở to hai mắt, nhìn về phía 3 con cự yêu Ấn Hoàn.

Ba con cự yêu ở giữa không trung triển khai chân thân, thân hình bàng bạc mấy trăm mét, phá vỡ sương đen, cuốn lên mảng lớn khí xoáy sương mù, mãnh liệt nhào tới nơi này.

Xa xa nhìn giống như ba hòn đảo nổi đang cấp tốc bay tới

Nơi này lại còn có yêu ma cường đại như vậy? “Lý Trình Di nhướng mày.

Khoảng cách quá xa, hơn nữa đại bộ phận ý thức lực của hắn đều ở lại Nguyên Thần Kiếm Cung, lôi kéo dung hợp Hoa Thần Y, cho nên lúc này cũng chỉ có thể đại khái cảm ứng một chút khoảng cách của con con cự yêu.

Không lâu sau.

Cự Yêu Thiên Túc Trùng có tốc độ nhanh nhất là con đầu tiên đến Đảo Nguồn gốc.

Vô số hắc khí cực hàn chen chúc nhào về phía nó, nhưng đều bị chắn ở vỏ ngoài màu xám cứng rắn.

Ta là chúa tể Thiên thạch ở Biển sương đen! Bằng hữu nếu dám giở trò quỷ ở Biển sương đen, có dám gặp ta không?”

Thiên Túc Trùng dùng từ cực kỳ cẩn thận, dù sao có thể làm ra cục diện bực này ở Biển sương đen khổng lồ như vậy, nhất định là cường giả đỉnh cao thực lực vô cùng cường hãn.

Đều là cường giả, cho đối phương sự tôn trọng cần thiết, là lễ tiết nên làm.

Đương nhiên, nó càng hy vọng chính là có thể hòa đàm là tốt nhất. Nếu không thể hòa đàm thì giải quyết bằng cách khác.

Lý Trình Di hơi ngước mắt lên, sương đen phía trên Đảo Nguồn gốc chậm rãi tản đi một ít.

Thân hình Thiên Túc Trùng khổng lồ cũng chậm rãi từ xa đến gần, xuất hiện giữa không trung phía trước hắn.

"Thật có lỗi, ta bây giờ đang bế quan tu hành, gặp mặt liền không cần, bằng hữu có thể lưu lại địa chỉ, đợi ta xuất quan sau có thể tự mình bái phỏng." Lý Trình Di ngữ khí ôn hòa nói.

"Bế quan? Như vậy, có thể mời bằng hữu dừng thủ đoạn khuếch tán hắc khí ra ngoài không? "Thiên Túc Trùng Thiên Thạch trầm giọng nói.

"Ta không phát ra khí đen gì cả, bằng hữu có hiểu lầm gì không?"

"Không có? "Ánh mắt Thiên Túc Trùng âm trầm," Xem ra bằng hữu rượu mời không muốn lại muốn uống rượu phạt rồi.

Từ khí tức trên người đối phương đến xem, hắn cũng không cảm giác được tín hiệu nguy hiểm gì, nhân loại ngồi xếp bằng bế quan này, nhiều lắm cũng chỉ là ấn hoàn mà thôi.

Chỉ cần không phải chân hỏa, ở trong biển sương đen này, tam đại cự yêu chúng nó chính là đỉnh điểm của hết thảy!

Có thể ở chỗ này áp chế bọn chúng, chỉ có chưởng giáo tứ phái!

"Cùng hắn nói nhảm nhiều như vậy làm gì, giết đi rồi đi tìm ngọn nguồn!!" phía sau, Hươu cao cổ Hắc Lân theo sát phía sau, lơ lửng ở một bên không trung.

Sau đó là Phi Sí hổ cũng bay đến

Ba con cự yêu cơ hồ bao phủ hoàn toàn bầu trời phía trên Đảo nguồn gốc, che hết cả ánh sáng.

Lý Trình Di ngồi xếp bằng tại chỗ, ngửa đầu nhìn ba con

Ta có thể hỏi một chút, các ngươi có phải là yêu ma mạnh nhất Biển sương đen hay không?

“Phải thì sao? Không phải thì sao? “Thiên Túc Trùng nói. Tất cả chân của nó đều sáng lên, nó chuẩn bị động thủ.

“Nếu như là ….“Lý Trình Di chậm rãi đứng lên. Vậy thật đáng tiếc.

Vết nứt khổng lồ phía sau theo động tác của hắn, cư nhiên cùng nhau di động.

Mà ba cự yêu trên bầu trời lại hoàn toàn làm như không thấy.

“Vì tránh để phân tranh lớn hơn, để nơi đây yên ổn” Lý Trình Di trong tay chậm rãi rút ra Đỉnh Nguyên Kiếm. Ta đành phải giết chết các ngươi”.

“Nuốt hắn!!“Hươu cao cổ Hắc Lân nhất thời nổi giận, chiếm cứ Biển sương đen mấy ngàn năm, đây là lần đầu tiên có người dám nói chuyện với nó hỗn như vậy.

Trừ Yêu Đế ra, coi như làtrưởng lão tứ phái thậm chí chưởng giáo, cũng không dám phát biểu kiêu ngạo đối với bọn chúng như thế.

Chính là Nhân tộc sâu kiến!!!

Hươu cao cổ ngửa cổ ra sau, toàn thân hắc khí nổ tung, vung mạnh xuống.

Toàn bộ cổ nó tựa như roi, ầm ầm xé gió quất về phía Lý Trình Di.

Ưu thế Yêu ma là ở chỗ thân thể, năng lực Nguyên Ấn chuyên nhất.

Mà năng lực của nó, chính là nguyên ấn phòng ngự cường hóa đến cực hạn và nguyên ấn dẫn dắt vòng xoáy để lôi kéo đối phương giảm tốc sau khi tiếp cận!

ố lượng 13 ấn trong đó bảy ấn đều là dùng để tăng cường lực kéo vòng xoáy, mà dựa vào căn cơ bản thể khổng lồ của nó thì

cho dù cường nhân đỉnh cấp 19 ấn cũng có thể làm giảm không ít tốc độ của đối phương

Mà hiện tại, chính là một tên nhân tộc nhãi nhép vô danh

Chỉ là trong nháy mắt nó bay nhào xuống.

Dư quang khóe mắt quét qua, người ngồi xếp bằng phía dưới, thân thể tựa hồ vặn vẹo.

Vô số bạch khí từ chung quanh tản ra.

Ầm ầm!!!

Chiếc cổ khổng lồ của hươu cao cổ hung hăng đập vào bạch khí, cả Đảo Nguồn gốc cũng ầm ầm chấn động.

Một lát sau, bạch khí mở rộng, trong nháy mắt bao phủ hai cự yêu khác.

Hơn mười giây sau, tất cả trở lại bình tĩnh.

Đảo Nguồn gốc khôi phục nguyên trạng, ba con cự yêu bay tới trước đó đã biến mất không thấy. Chỉ để lại khuôn mặt bình thản của Lý Trình Di, vẫn khoanh chân ngồi về vị trí cũ.

Như không có gì xảy ra.

Ngoại trừ trong tay hắn có thêm ba viên châu màu vàng nhạt.

……..

Chiến trường tứ phái

Biên cảnh, Vũ Khúc sơn mạch.

Trên đỉnh một ngọn núi tuyết, liên quân Vô Diện Kiếm Phái và Tuế Nguyệt Môn tụ tập ở đây.

Có thể thấy rõ rang áo bào môn phái màu xanh cùng màu lam, hai phái cộng lại tổng cộng hơn ba mươi người, thưa thớt phân bố ở các nơi trên vách núi, nhìn ra xa.

Thủ lĩnh Vô Diện Kiếm Phái là Hoắc Tình Không, Quỳ Linh ở phía sau, thủ lĩnh Tuế Nguyệt Môn là Thanh Dương chân nhân và Long trưởng lão

Ánh mắt bốn người đều tập trung vào đỉnh một ngọn núi khác cách đó mấy ngàn mét.

Nơi đó cũng tụ tập không ít cao thủ Ngọc Hành Tông cùng Thanh Mục kiếm phái.

Chương 1091: Dung hợp 8

Mệnh Diễm Kiếm kim sắc của Ngọc Hành tông chủ, ở chỗ này cũng có thể nhìn thấy ánh sáng. rõ ràng

Phó chưởng môn Thanh Mục Kiếm Phái Diêu Trình Lý sắc mặt nghiêm túc, hai mắt sáng lên lam quang, cũng nhìn bên này.

Cuộc chiến của tứ phái cho tới bây giờ cũng không phải giống như thế gian, ngươi tới ta đi, đánh lén du kích, mà phần lớn là lấy thực lực của cao thủ so sánh để quyết định thắng bại

……

Nói là chiến tranh, kỳ thật thắng bại chỉ tập trung ở trên người hơn một trăm người như vậy.

Mỗi một cao thủ đột phá hoặc ngã xuống đều sẽ khiến cho thực chất chiến cuộc thay đổi.

“Lần này hội chiến nhất định phải chú ý Thanh Mục Kiếm Phái, Diêu Trình Lý lần trước bị đánh bị thương, thương thế hẳn là chưa lành, lại dám lần này lại đến tham chiến, tất có hậu thủ. Nếu chúng ta tùy tiện xuất kích….” Long trưởng lão dựa theo quy củ, trước mở miệng phân tích thế cục.

Ông ta bởi vì mưu lược hơn người, bình thường trước khi đánh, đều sẽ do ông ta phân tích chiến cuộc trước.

“Ta ra trận trước “Đột nhiên Hoắc Tình Không ngắt lời hắn, tự mình bước lên phía trước một bước.

Cả người hắn lơ lửng trên không trung, ở trong gió lạnh lạnh lẽo, từng bước một bay về phía kẻ địch ở phía đối diện.

‘Trò chơi nhàm chán, cũng nên kết thúc rồi”.

Ba người còn lại nhíu mày.

Quỳ Linh và Long trưởng lão cảm thấy hành vi của Hoắc Tình Không có chút vô lễ kiêu ngạo.

Thanh Dương chân nhân thì trong lòng nghi hoặc.

Dựa theo thời gian, Hoắc Tình Không mới bắt đầu dung hợp, hiện tại hẳn là còn chưa hoàn thành mới đúng, hơn nữa thiện ác dung hợp hiệu quả đến cùng như thế nào, ai cũng không biết, coi như là Yêu Đế cũng chỉ là lần đầu tiên làm.

Lúc này nhìn trạng thái của Hoắc Tình Không, lại có chút không đúng.

Tầm mắt mọi người đều bị hút về phía Hoắc Tình Không.

"Ta đã quá chán ghét đối với trò chơi không thú vị như vậy. "Thanh âm Hoắc Tình Không truyền ra trên không trung, rõ ràng xuyên thấu gió tuyết, bay đến trận doanh đối diện hai phái.

"Ta đứng ở chỗ này, các ngươi có thể hợp lực." hắn trầm giọng nói, "Đơn đấu cũng tốt, hợp lực cũng tốt, trận pháp cũng tốt, đến thử giết chết ta đi."

"Ngông cuồng!! "Phó chưởng môn Thanh Mục Kiếm Phái Diêu Trình Lý tung người ra, cầm trong tay trường kiếm huỳnh quang màu xanh da trời, đạo bào lấp lánh điểm xanh hoa lệ tựa như ngôi sao.

Hôm nay, ta sẽ cho ngươi hiểu.

Toàn thân Diêu Trình Lý tầng tầng lớp lớp bố trí vô số lực trường chân nguyên, phòng hộ đạt tới cực hạn, chỉ vào Hoắc Tình Không liền muốn mắng.

Nhưng trong nháy mắt, một đạo nhân ảnh im lặng xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Đạp Hư.

Xoẹt!!!

Lực trường chân nguyên tầng tầng cao tới mấy trăm tầng, trong nháy mắt bị chém đứt. Trường kiếm đỏ như máu trong bóng tối, không hề trở ngại xẹt qua cổ Diêu Trình Lý

Một cái đầu bay lên, trên mặt còn lưu lại thần sắc không thể tin, kinh ngạc, phẫn nộ, khó hiểu.

Hoắc Tình Không đứng ở phía sau hư không, trong tay cầm một thanh trường kiếm đen kịt lóng lánh huyết quang, chậm

rãi xoay người.

Ở trong tay hắn, một khối ngọc bội khảm nạm mảng lớn viên châu màu tím, đang bị nắm ở trong tay, nhẹ nhàng phát ra tiếng nổ do gánh nặng không chịu nổi. Đây chính là át chủ bài đối phương chuẩn bị ra tay.

Tiếp theo?

Giết!

Trong phút chốc, hai vị trưởng lão còn lại của Thanh Mục Kiếm Phái thần sắc kinh nộ đan xen, đồng thời bay lên không xuất thủ, bọn họ phải kịp thời đoạt lại thân thể Diêu Trình Lý, nếu là kịp thời đón về còn có thể không chết.

Tông chủ Ngọc Hành cũng rút Mệnh Diễm Kiếm sau lưng ra, nhìn chằm chằm hắn.

Từng đạo kiếm quang màu lam, cầu vồng kiếm quang, từ đỉnh núi bay ra, tựa hồ muốn giải quyết Hoắc Tình Không trước khi Vô Diện Kiếm Phái trợ giúp.

Có thể trong nháy mắt bộc phát tốc độ và uy lực khủng bố kia, tiêu hao nhất định rất lớn, loại thời điểm này chính là thời cơ tốt nhất kịp thời giải quyết đối phương.

Kiếm quang dày đặc triệt để bao vây Hoắc Tình Không, cao thủ cấp bậc này vây công, còn có khí tức của Ngọc Hành tông chủ áp chế, bất luận cao thủ nào dưới cấp trưởng giáo trong tứ phái, cũng không dám nói toàn thân trở ra.

Nhưng.

Hoắc Tình Không vung tay lên phía trước.

Kiếm quang màu đỏ đen bỗng nhiên dùng phương thức thuấn ngục nổ tung, đụng tan rất nhiều kiếm quang tập hợp bay tới phía trước, hung hăng oanh tạc ở đỉnh núi tuyết đối diện.

Hai gã trưởng lão thử chống cự, hộc máu tại chỗ bay ngược trở lại.

Keng

Ngọc Hành tông chủ đột nhiên rút kiếm ngăn trở hắc hồng kiếm quang. Nhẹ nhàng vung một cái, đánh tan nó

Ánh mắt nàng nhìn chằm chằm Hoắc Tình Không. Tên kia lắc mình một kiếm là một người bị chém thành hai đoạn, không ai địch được.

"Hắn lại mạnh thêm, không thể tiếp tục như vậy nữa, phải nhanh chóng diệt trừ người này!"

"Rút lui! "Nàng mạnh mẽ giơ tay lên.

Lần này hội chiến, là bọn họ thua.

Người của Thanh Mục Kiếm Phái và Ngọc Hành Tông rút lui, Hoắc Tình Không còn muốn đuổi theo, nhưng bị Thanh Dương chân nhân gọi lại.

"Ngươi không phá được sơn môn đại trận của bọn họ. Như vậy là đủ rồi. "Thanh Dương trầm giọng nói.

… "Hoắc Tình Không nặn ra một nụ cười. Trong cơ thể hắn còn đang tiến hành thiện ác dung hợp, mỗi một lần vung kiếm, mỗi một lần mở miệng nói chuyện, mỗi một lần bước đi di động, đối với hắn mà nói, đều là tra tấn cực lớn.

Nhưng theo thời gian, nỗi đau như vậy đang giảm dần.

Mà tu vi của hắn, cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Hôm nay đã đến mười tám ấn, bước vào mười chín ấn, cái này là ngưỡng cửa mà các trưởng lão khác cả đời cũng không cách nào vượt qua, hắn nhẹ nhàng vượt qua dễ dàng như ăn cơm uống nước.

Lúc bay về trận doanh, hắn đột nhiên nhìn thấy Quỳ Linh trưởng lão ở lại trấn thủ trận pháp.

Chương 1092: Dung hợp 9

"Hình như đã lâu không gặp Bạch Lộc, Quỳ Linh trưởng lão, không biết Bạch Lộc hiện giờ đang ở nơi nào?"

Quỳ Linh cũng không nghĩ tới hắn lại đột nhiên quan tâm đến con nuôi của mình.

“Hoàn hảo, nó ở bên ngoài chợt có cảm ngộ, đang bế quan tu hành, kiếm ý cảm ứng ta đặt trên người nó vẫn chưa truyền về bất cứ phiền toái gì. Lúc trước nó cũng nhắn lại”.

“Vậy sao. Vậy là tốt rồi. “Hoắc Tình Không nhìn Quỳ Linh dung mạo tú lệ, dáng người nóng bỏng, trong lòng đột nhiên dâng lên một tia lệ khí.

Hắn thầm nghĩ: Nếu như hiện tại giết chết Quỳ Linh. Có thể dẫn dụ Bạch Lộc trở về, triệt để tuyệt hậu hoạn hay không?

Có lẽ tên kia hẳn là cũng nhận ra nguy hiểm, cho nên mới ngay cả tông môn cũng không trở về.

Hắn đã chán làm việc trong cái gọi là khuôn khổ

Quy củ của môn phái, quy củ ngầm của tứ phái, quy củ đấu kiếm, cái gì cũng chú ý quy củ.

Cuộc sống như vậy là vô nghĩa.

Rõ ràng nhiều khi làm theo cách khác, có thể tăng lên hiệu suất trên diện rộng, trực tiếp giải quyết sự vụ.

Nhưng hết lần này tới lần khác vì quy củ nhất định phải vòng tới vòng lui, tiến vào ngõ cụt.

Cái Bàn Quang cổ hủ này, nếu là có thể dựa theo ý chí của mình làm việc, kiếm phái hà tất phát triển chậm chạp như thế! Thế giới cần gì phải đối mặt với kiếp nạn như thế?

“Sư điệt tựa hồ có chút mệt mỏi, không bằng về trước nghỉ ngơi một chút. “Quỳ Linh thấy sắc mặt Hoắc Tình Không có chút không đúng, liền mở miệng khuyên giải. Ngươi hôm nay cũng lập được đại công, tiêu hao quá lớn, ta sẽ giúp ngươi bẩm báo chưởng giáo sư huynh”.

“Được, ta về trước. “Sắc mặt Hoắc Tình Không không thay đổi thu hồi tầm mắt.

Đến lúc này, ngay cả chính hắn cũng không rõ, chính mình rốt cuộc tăng lên tới cấp độ nào.

Không có so sánh, không có tham chiếu, lúc trước Diêu Trình Lý, vào lúc này đấu của hắn, đỡ không được một kiếm.

Mà Ngọc Hành tông chủ tuy rằng ngăn trở kiếm quang, nhưng không chính thức giao thủ, cũng không rõ thắng bại.

Chỉ là không hiểu sao, hắn có loại cảm giác đặc biệt.

Cảm giác đó nói cho hắn biết, bất kỳ công kích nào ở trên người hắn, đều sẽ không phát huy ra toàn bộ uy lực.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, thân thể không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng trong lòng lại tự nhiên hiện lên ý niệm như thế.

……..

Hai tháng sau.

Biển sương đen.

Trên Đảo Nguồn gốc hết thảy sương đen chậm rãi tiêu tán, khe nứt biến mất ánh sáng bảy màu biến mất, ngoại trừ cây cối bùn đất bị đông lạnh thành băng tầng, còn lại hết thảy đều giống như một năm trước.

Lý Trình Di nhẹ nhàng bay ra, ngửa đầu nhìn biển sương đen vắng lạnh.

Hoa Lân Y dung hợp rốt cục hoàn toàn kết thúc.

Mà hiện tại, chính là lúc kết thúc tất cả.

Thất Ý Thánh Linh Công, hắn cũng đạt tới viên mãn, kế tiếp chỉ cần lấy được Thiên Diện Kiếm Điển, tìm Hoắc Tình Không ngả bài là được.

Hoa Lân Y sau khi dung hợp hoàn toàn thăng hoa thành Hoa Thần Y.

Hôm nay tin tức phản hồi bên trong ấn ký Ác chi hoa, lần đầu tiên sau khi mặc Hoa Thần Y, sẽ triệt để khởi động hết thảy biến hóa.

Lượng thông tin mới xuất hiện rất lớn.

Đặc biệt là chức năng triệu hoán, cần cân nhắc cẩn thận.

Ngoài ra, sau khi hoàn thành dung hợp cuối cùng, hoa ngữ cũng nhận được dung hợp duy nhất.

Chỉ cần mặc vào Hoa Thần Y, tất cả trước đó hoa ngữ đều mất đi hiệu lực, đồng thời dung hợp thành chỉ một năng lực hoa ngữ.

Đây cũng là nguyên nhân hắn không mặc vào Hoa Thần Y trước, bởi vì uy lực hoa ngữ kia tuy rằng cực kỳ khủng bố, nhưng luận tính công năng cùng tính đa dạng, không bằng thuận tiện các loại hoa ngữ tách ra sử dụng.

Kế tiếp trở về nhìn xem, là thời điểm hoàn toàn kết thúc tất cả.

Lý Trình Di tung người tăng tốc, đột nhiên bay ra khỏi đám sương đen bên ngoài Đảo Nguồn gốc.

Thực lực của hắn hiện giờ đã đạt tới mười bảy ấn, cơ sở công pháp viên mãn, Hoa Thần Y dung hợp kết thúc, chỉnh thể thực lực tăng lên đạt tới một độ cao trước nay chưa từng có.

Chỉ cần mười bảy ấn tự nhiên không có khả năng áp đảo cường giả chân hỏa tứ phái, nhưng cộng thêm Hoa Thần Y tăng sức mạnh cực lớn, thì lại khác.

Ngoài ra, trong lòng hắn còn có cảm giác.

Một cảm giác đặc biệt.

Cảm giác kia phảng phất đang nói cho hắn biết, bất kỳ công kích ác ý nào, ở trên người hắn, đều đem một nửa bộ phận, hóa thành năng lượng khôi phục thương thế và trợ giúp tái sinh thể lực.

Trong biển sương đen, Lý Trình Di bay qua từng hòn đảo nổi, dần dần cũng được giải thoát khỏi sự vui sướng thoải mái trong lòng, lực chú ý rơi vào hoàn cảnh hoang vu bên ngoài.

“Hả? Trước kia nhiều yêu quái như vậy thì sao?” Trong lòng hắn có chút nghi hoặc.

Yêu ma toàn bộ biến mất, trên đảo nổi cũng tất cả đều là băng sương.

Nhiệt độ ít nhất là âm năm sáu mươi độ.

Rất nhanh, Lý Trình Di gia tốc đi về phía trước, bay qua biên giới Biển sương đen, trú điểm Vô Diện Kiếm Phái ngay tại

phía dưới, nhưng trú điểm cũng hóa thành một mảnh tuyết trắng, an tĩnh vô cùng.

Trung niên đạo nhân trú điểm kia đang bọc áo bông thật dày, cùng đồ đệ nướng lửa ở cửa động, nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

Lý Trình Di nhíu mày, cảm giác có chút không đúng.

Hắn đưa mắt nhìn ra xa.

Phương xa đồng dạng đều là một mảnh tuyết sắc chói mắt.

"Bây giờ không phải là mùa tuyết rơi." Trong lòng hắn rùng mình.

'Xem ra hắn là Hoắc Tình Không dẫn đến đại kiếp nạn sắp bộc phát, là ta đến, dẫn phát biến số sao?'

Trong lòng Lý Trình Di thấp thỏm.

Phải mau chóng trở về giải quyết ngọn nguồn, nếu không Vô Diện tái hiện, thế giới này có thể cũng sẽ bị hủy toàn bộ.

Chương 1093: Chung kết 1

Nghĩ tới đây, hắn gia tốc bay qua trú điểm, bay nhanh về hướng Vô Diện Kiếm Phái

Từ biên cảnh đến nơi trú điểm Kiếm Phái, dọc theo đường đi hắn thỉnh thoảng đi xuống quan sát, nhưng nhìn thấy, đều là từng mảnh băng tuyết bao trùm đại địa.

Đồng ruộng không có cách nào trồng trọt, nhà cửa không chịu nổi gánh nặng có người bị đè sập.

Mà bây giờ mới chỉ là mùa thu, tất cả những thứ này, hiển nhiên đều hoàn toàn ngược quy luật biến hóa bốn mùa.

Không bao lâu, hắn xa xa nhìn đến nơi kiếm phái đóng quân, ấn xuống kiếm quang, nhẹ nhàng từ nhảy vọt đài rơi xuống đất, đứng vững.

"Bạch Lộc sư huynh, huynh rốt cục đã trở lại!" trấn thủ nơi này là hai đệ tử nháy mắt nhận ra khuôn mặt hắn, nhất thời mừng rỡ hành lễ.

“Ừm, Hoắc sư huynh có ở đây không? “Lý Trình Di đi thẳng vào vấn đề.

Hoắc sư huynh còn ở bên ngoài tham dự hội chiến tứ phái, Quỳ Linh trưởng lão cũng đi. “Một trong hai người nhanh chóng trả lời.

‘Nương ta cũng đi? Địa điểm hội chiến của tứ phái ở đâu? “Lý Trình Di nhíu mày.

Ở Vũ Khúc sơn mạch.

Được!

Kiếm quang chợt lóe, hắn lần nữa phi thăng trên không, bay về phía xa.

Hắn nhất định phải mau chóng, nếu không chờ kiếp số bộc phát, hết thảy đều hối hận đã muộn.

Nếu như nói trước khi Hoa Thần Y dung hợp, hắn còn không có bao nhiêu lòng tin, như vậy hiện tại.

Sau khi có được phần thực lực khủng bố kia, hết thảy trong mắt hắn đều không thành vấn đề.

Vậy.

Thế giới này, hắn cứu được là cái chắc rồi!

……..

Ngay khi Lý Trình Di rời đi không lâu, một đạo kiếm quang bay xuống, vững vàng rơi về phía Vô Diện đại điện.

Trên bình đài phía trước đại điện, kiếm quang tản đi, lộ ra khuôn mặt nghiêm nghị của Hoắc Tình Không.

Hắn ngẩng đầu nhìn Thần Điện trước mặt, bước nhanh vào trong đó.

“Sư phụ, con đã trở lại”.

Trong đại điện, Thánh Linh đạo nhân vẫn ngồi xếp bằng tại chỗ, không nhúc nhích, hai mắt nhắm chặt.

Tình Không vất vả rồi. “Ông ta thấp giọng trả lời. Cuộc chiến lần này, hẳn là có thể đặt ra kết cấu mới cho tứ phái chúng ta,

tương lai, đợi ta truyền lại chức trưởng giáo cho con, tất cả đều sẽ trở thành định số.

‘Sư phụ khi nào truyền chức cho con? “Quy tắc rườm rà khiến trong lòng Hoắc Tình Không như nghẹn khuất một đoàn lửa.

Dung hợp còn đang tiếp tục, hắn nếu là thành công hết thảy còn tốt, nếu là thất bại, như vậy thời gian của hắn liền không nhiều lắm.

Hắn không thể lãng phí một giây phút hiện tại.

Thánh Linh đạo nhân trầm mặc, tựa hồ cũng không nghĩ tới hắn sẽ hỏi ra vấn đề này.

Dựa theo tiến độ, Hoắc Tình Không hiện tại hẳn là còn đang dung hợp bên trong, nhưng thực lực, chỉ sợ đã có tính chất đặc biệt của cường giả có bước đầu chân hỏa

Cường giả chân hỏa châm lên ấn hoàn, mang đến chất biến cực lớn.

Bình thường mà nói, lấy bản thân làm thức ăn và vật liệu, thiêu đốt hết thảy, vượt qua hết thảy, bước lên đỉnh cao nhất trở thànhánh lửa chói mắt, một bước này độ khó cực lớn.

Nhưng Hoắc Tình Không thì khác.

‘Lần này kiếp khí lại trở nên mạnh mẽ lan rộng, nếu ngươi có thể phá hủy khí nhãn mới xuất hiện, vi sư lập tức truyền ngôi. “Thánh Linh nói.

Hoắc Tình Không thở phào nhẹ nhõm.

Hắn có thể cảm giác được ngoại giới càng phát ra khổng lồ tà ác khí tức, biết thời gian không nhiều lắm, hắn nếu vẫn là bị những quy củ quan liêu trói buộc, tương lai một trận chiến sợ là nguy hiểm.

Mà hiện tại nếu sư phụ đưa ra khảo nghiệm, chỉ cần hoàn thành, hắn liền có thể nhất cử thoát khỏi trói buộc, nhảy lên trời cao.

“Sư phụ, xin đợi con trở về!

Bỏ lại một câu, hắn xoay người bước nhanh ra ngoài.

Kiếm quang tái khởi, Hoắc Tình Không đã biến mất ở chỗ cũ, bay về phía bên trong kiếp khí.

Thánh Linh đạo nhân một mình ngồi xếp bằng trước tượng thần, ngẩng đầu nhìn tượng Thần Vô Diện phía trước.

Đột nhiên thở dài một tiếng.

Minh Thông.

Một đạo đồng mặt có vảy màu vàng, nhanh chóng từ ngoài cửa đi vào, cung kính hành lễ.

Mời các trưởng lão còn lại tụ tập, chuẩn bị mở ra Thiên Diện Phù Không đại trận.

“Hả??Nhưng đại trận kia cũng không phân biệt mà công kích tất cả vật sống trong động kiếp khí “Minh Thông lộ vẻ ngạc nhiên.

Thiên Diện Phù Không đại trận, là đại trận tuyệt sát cao nhất của Vô Diện Kiếm Phái, là trận pháp đỉnh cấp chỉ dùng khi có khi sinh tử tồn vong, là tuyệt chiêu sát phạt cuối cùng Xích Diên lão tổ từng lưu lại cho hậu nhân.

Mỗi môn phái trong tứ phái đều có một át chủ bài như vậy, có thể tụ tập sức mạnh tất cả mọi người, trong nháy mắt lượng mang đến sự biến đổi về chất, từ đó bước vào cảnh giới chân hỏa vô thượng.

Mà nếu lấy Thánh Linh đạo nhân làm trung tâm, uy lực trận pháp như vậy còn tăng lên trên diện rộng.

“Đi đi, đừng hỏi vì sao. “Thánh Linh đạo nhân mệt mỏi thở ra.

Nhưng Tình Không mới đi vào bên trong. “Minh Thông chần chờ nói.

Không sao, ta tặng hắn một đạo truyền tống cảm ứng phù, khi trận pháp mở ra, hắn có thể tự động thoát ly truyền tống ra ngoài. Chỉ là có thể bởi vì trận pháp ảnh hưởng mà truyền tống ra ngoài nơi đóng quân. “Thánh Linh nói.

“Vâng “Minh Thông khẽ cúi đầu, xoay người ra cửa.

Không bao lâu, tất cả trưởng lão nhận được thông báo đều đi vào đại điện.

Ngoại trừ Quỳ Linh còn ở bên ngoài, những người còn lại đều đến nơi này.

“Quỳ Linh đâu? Đến đâu rồi? “Thánh Linh quét mắt nhìn mọi người, thấp giọng nói.

Đã phi kiếm truyền tấn, Quỳ Linh trưởng lão đang trên đường trở về. “Vân Linh trưởng lão trả lời.

Vậy thì Tình Không đi xử lý kiếp khí tăng cường. Đợi hắn xử lý xong, chúng ta hợp lực phát động đại trận, triệt để trấn áp kiếp khí nhãn. Mong chư vị giúp ta một tay. “Thánh Linh thành khẩn nói.

“Xin nghe theo lệnh chưởng giáo. “Mọi người nhao nhao đáp lại.

Chương 1094: Chung kết 2

Bốn đạo kiếp khí khí nhãn, vẫn là mạnh hơn trước không ít, như vậy cường độ, đủ để trong thời gian ngắn suy yếu trạng thái thực lực Hoắc Tình Không, sau đó nhân lúc hắn sức cùng lực kiệt lúc, để cho Yêu Đế phán đoán, có phải hay không muốn triệt để mở ra đại trận

Về phần truyền tống phù cái gì? Thánh Linh đạo nhân căn bản cái gì cũng không cho.

Sau khi xác định đại trận mở ra, các vị trưởng lão rời khỏi đại điện, để lại Thánh Linh đạo nhân đứng lên.

Ông ta nhìn từng khuôn mặt treo bốn phía trên tường, bọn họ đều làsư trưởng tiền bối đã từng vì bổn môn ngã xuống.

Kính xin chư vị tổ sư trợ giúp đệ tử một tay!

Ông ta cung kính cúi đầu trước mặt mọi người.

…….

Hơn mười phút sau.

Vũ Khúc sơn mạch.

Một đạo kiếm quang bay tới, nhẹ nhàng lơ lửng trên dãy núi, nhìn xuống phía dưới.

Dấu vết cùng hoang tàn lưu lại sau khi tứ phái hội chiến, đã bị gió tuyết đầy trời che lấp một bộ phận.

'Biến mất? Rời đi hay là. "Lý Trình Di hơi nhíu mày.

Hoàn cảnh càng ngày càng rét lạnh, nếu là không kịp tìm tới Hoắc Tình Không, sợ là toàn bộ thế giới đều xong.

Đến lúc đó hắn căn bản không có thời gian mang đám Quỳ Linh rời đi.

Dù sao hiện tại đã biết thoát ly pháp, cũng chỉ có một, đó chính là giết chết nguyên thể.

Xác định nơi này không có ai, Lý Trình Di lấy ra phi kiếm thông tin dùng để liên lạc môn phái, nhẹ nhàng lau một thanh kiếm nhỏ.

Xì!

Phi kiếm rời tay ra, lập tức bay về phía núi tuyết xa xa.

Lý Trình Di theo sát phía sau, đi theo phi kiếm tìm kiếm đội ngũ Vô Diện Kiếm Phái.

Có đệ tử cấp thấp liên lụy đại đội ngũ, tốc độ cũng không nhanh. Chỉ vài phút sau đã bị Lý Trình Di đuổi kịp.

Một mảnh hào quang màu xanh bao phủ phi kiếm khổng lồ, mọi người Vô Diện Kiếm Phái đang chạy về hướng Tuế Nguyệt Môn.

Dẫn đầu chính là Long trưởng lão Tuế Nguyệt Môn.

Xa xa cảm ứng được phi kiếm truyền tấn, Long trưởng lão quay đầu nhìn về phía sau. Thấy Lý Trình Di khống chế kiếm quang tới gần.

Vô Diện Kiếm Phái Bạch Lộc?

Bạch Lộc bái kiến Long trưởng lão, không biết có thấy Hoắc Tình Không sư huynh của bổn phái hay không? Vãn bối có việc tìm hắn. Lý Trình Di ôm quyền dò hỏi từ xa.

“Hắn đã trở về, Quỳ Linh trưởng lão của ngươi cũng trở về. “Long trưởng lão hồi đáp.

“Đa tạ. “Lý Trình Di nhanh chóng đổi kiếm quang, quay về phía môn phái.

Tốc độ bây giờ của hắn sau khi bước vào 17 ấn đã lần thứ 2 tăng lên, lúc này đây không phải đơn tốc độ tăng lên, mà là chỉnh thể bởi vì sau khi Hoa Thần Y dung hợp đã tăng cường tốc độ tổng hợp.

Dù sao trong năng lực hoa ngữ cũng có loại tăng cường cường độ toàn thân.

Lúc này tốc độ gia trì không khí ở hai bên tựa như sợi tơ, thoáng qua rồi biến mất.

Tốc độ gấp hai mươi lần vận tốc âm thanh, đây là tốc độ nhanh nhất hiện nay của Lý Trình Di.

“Mọi chuyện ở đây cũng nên kết thúc.”

Cảm nhận được hàn ý xung quanh, hàn ý trong mắt Lý Trình Di càng sâu.

Bên kia.

Nơi Vô Diện Kiếm phái đồn trú

Quỳ Linh cùng năm đại trưởng lão còn lại đã đứng ở bãi đất trống trước đại điện, mọi người vây thành một vòng, khoanh chân ngồi, trên đầu gối đặt thẳng mật kiếm mà mình nuôi dưỡng.

Từng đạo kiếm quang màu xanh từ trên người bọn họ tỏa sáng, sau đó hội tụ đến trên người Thánh Linh đạo nhân.

Ánh sáng xanh cuồn cuộn không ngừng càng ngày càng đậm.

Đây là sáu cao thủ đại Ấn Hoàn tụ tập cùng thuộc tính công lực, lúc này toàn bộ dung hợp, rót vào trên người Thánh Linh đạo nhân-một cường giả chân hỏa i.

Công lực của Thánh Linh Công, trên bản chất kỳ thật là ý thức lực của sự biến đổi về chất.

Đại lượng ý thức lực cơ hồ hóa thành thực chất, như nước chảy quấn quanh người ông ta.

Tụ tập ý thức lực, bị nó dẫn dắt, qua chỉ tay, nhất thời hóa thành cột sáng màu xanh, bay vào Vô Diện đại điện.

Rơi vào tòa tượng thần Vô Diện kia.

Nhất thời từng tầng bạch quang như sóng từ trên tượng thần khuếch tán nổ tung.

Phảng phất năng lượng truyền lại, bạch quang trên tượng thần từng vòng cấp tốc bao trùm toàn bộ nơi đóng quân Kiếm Phái, bao phủ tất cả đệ tử trong đó.

Ý thức lực của các đệ tử cũng vào giờ khắc này đều bị rút đi một nửa, nhập vào bạch quang.

Bạch quang bao trùm kiếm phái bầu trời, phảng phất đang chờ đợi cái gì, ngưng trệ bất động, chỉ là như sóng nước một vòng gột rửa.

……..

Trong động Kiếp Khí.

Ánh mắt Hoắc Tình Không lướt vào, kiếp khí trên không lập tức bị Tuệ Kiếm chém tan.

Không gì có thể cản bước hắn.

Từng đạo kiếp khí tương đương với uy lực của Ấn Hoàn, đụng vào bên ngoài cơ thể hắn, lại như gió nhẹ không hề có hiệu quả.

Những kiếp khí yếu ớt này, ngay cả tơ tình quanh thân hắn cũng không cách nào xuyên thấu.

Cho dù ngẫu nhiên mật độ quá lớn, có một hai đường kiếp khí cá lọt lưới, nhưng đụng vào trên người hắn, cũng phảng phất bị thứ gì đó vô hình suy yếu hơn phân nửa, uy lực còn lại bị Tuệ Kiếm Hộ Thể nhẹ nhàng chém tan.

Đạo kiếp khí đầu tiên, vòng xoáy đỏ sậm xoay quanh rất nhanh xuất hiện trước mặt Hoắc Tình Không.

Quả nhiên, gào thét rất lớn bên trong, khí nhãn đỏ sậm so với lần trước hắn nhìn thấy, thanh thế mạnh hơn không ít

Hoắc Tình Không nhíu mày phất tay ngưng tụ Tuệ Kiếm, nháy mắt đánh tan khí nhãn.

Hắn lúc này mới phát hiện, kiếm quang màu xanh trước đây mình xuất thủ bây giờ lại cũng biến thành màu đỏ đen.

Đó là màu sắc tương tự với kiếp khí, nếu không cẩn thận phân biệt, căn bản không có cách nào nhận ra.

Nhưng ý nghĩ này chỉ lóe lên trong đầu hắn.

Dễ dàng tiêu hao một bộ phận sức mạnh, đánh tan kiếp khí thứ nhất hắn lại ngựa không dừng vó tiếp tục xâm nhập, đi tới cái kiếp khí thứ hai

Hắc Hồng kiếm quang hóa thành cự kiếm, chém một phát, hung hăng đánh tan khí nhãn xám đen giữa không trung.

Nhưng cự kiếm cũng tiêu hao hơn phân nửa, thể tích thu nhỏ lại rất nhiều.

Chương 1095: Chung kết 3

Hoắc Tình Không thu hồi Tuệ Kiếm, dung nhập vào thân thể mình.

“Liền biết sư phụ cho khảo nghiệm không dễ dàng như vậy, quả nhiên bắt đầu khó khăn.”

Cường độ Khí Nhãn này mạnh hơn cái trước hơn mười lần, cho dù là hắn, đánh tan cũng có chút tốn sức.

Tiếp tục đi sâu vào bên trong, khí nhãn thứ ba cường độ càng lớn, lại tăng vọt một mảng lớn.

Hoắc Tình Không liên tục lấy Tuệ Kiếm chém hơn mười lần, cũng phối hợp với lưới tơ tình áp chế suy yếu, tốn hơn hai phút, mới đánh tan được.

Khí nhãn thứ tư, cũng là khí nhãn cuối cùng.

Cường độ đã đạt tới tổng khí nhãn cộng lại rồi nhân đôi.

Phải nhanh lên! Thời gian không còn nhiều lắm, khí tức âm hàn tà ác bên ngoài càng ngày càng đậm.” Yêu Đế ở trong đầu hắn lên tiếng.

“Ta biết! Hoắc Tình Không trầm giọng nói.

Dung hợp đau nhức kịch liệt còn đang kéo dài, nhưng theo dung hợp như vậy, sức mạnh tốc độ, thể chất của hắn, đều đang nhanh chóng tăng lên.

Mà theo hành động đánh tan kiếp khí, tựa hồ kích thích gia tốc dung hợp.

Thiện ác dung hợp trở nên càng ngày càng kịch liệt.

Lúc này sâu trong ý thức Nguyên Thần Kiếm cung, nguyên thần màu đen của hắn cùng chùm sáng huyết hồng chung quanh, đã dung hợp hơn chín thành.

Màu sắc của chùm tia huyết quang sắp nhạt đến mức gần như không thể phân biệt.

Mà trong nguyên thần màu đen, tựa hồ cũng ẩn ẩn nhiều ra một vệt thâm trầm đỏ sậm.

Hoắc Tình Không nhìn Khí nhãn thứ tư cuối cùng, hít sâu một hơi, mạnh mẽ giơ tay lên.

Bùm!

Tất cả Tuệ Kiếm ngưng tụ trên mật kiếm, vào giờ khắc này chợt từ trong dưỡng kiếm nang của hắn bắn ra.

Thuấn Ngục!

Thiên Nhận!

Mật kiếm ngưng tụ Tuệ Kiếm vào giờ khắc này, ầm ầm đâm về phía trước.

Đâm một ngàn kiếm trong một phần ngàn giây!

Kiếm quang màu đỏ đen xuyên qua một đạo khí nhãn cuối cùng, kiếp khí khổng lồ đọng lại cùng mật kiếm Tuệ Kiếm điên cuồng ma sát, va chạm, tiêu hao.

Cùng lúc đó, Hoắc Tình Không toàn thân dung hợp cũng tiến thêm một bước gia tốc, đến cuối cùng.

Băng!

Một thanh Tuệ Kiếm bị kiếp khí va chạm vỡ nát.

Ngay sau đó là thanh thứ hai.

Thanh thứ ba.

Hắn tổng cộng ngưng tụ chín thanh, trong thời gian ngắn đã bị nổ mất ba thanh.

Mà chính là lúc này, thiện ác dung hợp, rốt cục hoàn toàn chấm dứt.

Nguyên thần màu đen và huyết quang đỏ sậm hòa làm một thể, huyết nhãn trên tường Kiếm Cung tự động biến mất.

Trên người nguyên thần hình người lúc đen lúc đỏ, ác thuộc về Vô Diện thư sinh, cùng thiện thuộc về Hoắc Tình Không, đang điên cuồng tranh đoạt quyền chủ đạo thân thể cùng sức mạnh.

Lúc này Yêu Đế ẩn núp ở sâu trong ý thức, đang khẩn trương nhìn chằm chằm biến hóa của Nguyên Thần.

Một khi màu đỏ sậm chiếm cứ nguyên thần, liền đại biểu bọn họ thất bại, bồi dưỡng mặt thiện của Hoắc Tình Không hoàn toàn bị thôn phệ, trở thành chất dinh dưỡng cho Vô Diện thư sinh.

Mà một khi màu đen chiếm thượng phong, liền đại biểu bọn họ thành công làm suy yếu sức mạnh của Vô Diện Thư Sinh.

Đến lúc đó, bọn họ hợp lực nhân cơ hội diệt sát giải quyết hắn. Cái này đợi sau khi nó xuất hiện hoàn toàn thì sẽ làm tiêu tan sức mạnh của nó thì mới có thể kéo dài càng nhiều thời gian. Điều này cũng có nghĩa là đại diện cho cách này có thể thực hiện được. Tương lai cũng có thêm một tia hy vọng.

(Hết chương này)

Trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Màu đỏ đen tranh đoạt sức mạnh thân thể lẫn nhau.

Hoắc Tình Không, đừng quên lời dặn dò của sư phụ đối với ngươi!! Đừng bị ác niệm trong lòng cắn nuốt bản thân! Ngươi có thể làm được!

Yêu Đế lúc này đã bất chấp che đậy, biết Hoắc Tình Không lúc này đã gần như ý thức hỗn độn, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

“Bên ngoài còn có tà ác đang tới gần, nếu ngươi bị ác ý cắn nuốt, toàn bộ thế giới đều sẽ hủy diệt!! chỉ có ngươi! có thể cứu vãn hết thảy!! mau tỉnh lại!!” Yêu Đế hét lớn, liên tiếp vận dụng bí pháp, kích phát hồi ức trong lòng Nguyên Thần màu đen lúc này.

Vô Diện thư sinh là người hủy diệt, là người khởi động lại, không có ký ức, nhưng Hoắc Tình Không thì có.

Chỉ cần có thể duy trì trí nhớ, củng cố bản thể làm người của hắn, liền có thể suy yếu thực lực chỉnh thể của hắn, hết thảy cho dù kém cũng không kém hơn bao nhiêu.

Nếu mất trí nhớ

May mắn chính là, nguyên thần màu đen dần dần bắt đầu phát lực, chiếm cứ thượng phong, áp chế màu đỏ sậm xuống.

Sức mạnh của hai người khiến bên trong Nguyên Thần Kiếm Cung vang ra từng trận nổ vang.

Toàn bộ Kiếm cung lung lay sắp đổ, đá vụn rơi xuống, mặt tường nứt ra khe hở.

Nhưng rất nhanh, Hoắc Tình Không vẫn áp chế ác niệm màu đỏ.

“Hoàn hảo, nếu hắn thành công khống chế được chính mình, chúng ta có lẽ không cần động thủ, nói không chừng có thể từ nay về sau, hoàn toàn ổn định Vô Diện Thư Sinh, đem phong ấn ở trong cơ thể Hoắc Tình Không!” Trong lòng Yêu Đế sinh ra ý niệm nhè nhẹ.

Theo hắn truyền tấn, ngoại giới Thánh Linh đạo nhân, thần sắc căng thẳng trên mặt cũng chậm rãi hòa hoãn xuống.

Nếu quả thật có thể như thế, bọn họ cũng có thể không cần động thủ với Hoắc Tình Không.

Rắc!!

Đột nhiên, một tiếng vang nhỏ không hiểu truyền vào trong tai Yêu Đế.

Hắn nhìn chằm chằm bản mệnh nguyên thần của Hoắc Tình Không, đột nhiên sửng sốt.

m thanh gì?

Nguyên thần còn đang tranh đoạt lẫn nhau, không thay đổi.

Nhưng.

Két.

m thanh đó lại xuất hiện.

Yêu Đế hơi ngẩng đầu lên, lần này hắn tìm được chỗ phát ra tiếng động.

Là phía trên Nguyên Thần Kiếm Cung!

Ngay phía trên!!

Một khe nứt thật lớn đang nhanh chóng mở rộng, bên ngoài khe nứt là chất nhầy màu đỏ sậm dày đặc không thể đếm được.

Trong chất nhầy kia, tràn đầy vô số thanh âm thống khổ tuyệt vọng cừu hận vang vọng.

“Chết đi chết đi chết đi chết đi!!”

“Ngươi giết cha mẹ ta! Giết cả gia tộc ta, ta nguyền rủa ngươi! Ta nguyền rủa ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh!”

‘Tất cả mọi người đã chết! Chết hết rồi! Ha ha ha!!

Một ngày nào đó, một ngày nào đó ta sẽ tìm được ngươi! Tra tấn ngươi! Xé nát ngươi!!!

Vô số cừu hận, vô số tạp âm từ bên ngoài khe nứt điên cuồng tràn vào.

Chương 1096: Chung kết 4

Đó là ác ý của Vô Diện Thư Sinh đã từng tàn sát diệt thế.

Bọn chúng vẫn chưa biến mất, vẫn quấn quanh người Vô Diện, chỉ là lúc này thừa dịp mà vào, ở khe nứt Nguyên Thần Kiếm Cung xông vào trong đó.

Không!! Yêu Đế trơ mắt nhìn Hoắc Tình Không đã chiếm thượng phong, bị mảng lớn ác ý đỏ sậm, từ trên trời giáng xuống, hoàn toàn bao phủ.

Rõ ràng sắp thành công rồi.

Động thủ!? Đột nhiên, Yêu Đế truyền tấn rống to.

Oanh!!!

Toàn bộ Nguyên Thần Kiếm Cung ầm ầm phá nát một mảnh ánh sáng xanh chói mắt bên ngoài bay thẳng xuống, tựa như thác nước thật lớn, hung hăng trùng kích vào vị trí của Hoắc Tình Không.

Thiên Diện Phù Không Đại Trận!! Mở!"

Thanh âm Thánh Linh đạo nhân tựa như sấm nổ, ầm ầm vang lên.

Ánh sáng xanh như thác nước khổng lồ nếu như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện đó không phải là ánh sáng, mà là vô số tổ hợp tuệ kiếm màu xanh hội tụ cùng một chỗ, đều dùng kiếm chiêu đồng dạng phát động Thuấn Ngục, hướng về phía Hoắc Tình Không bay xuống.

Lúc này bên ngoài.

Chung quanh Vô Diện Kiếm Phái, ba đạo nhân ảnh hiện ra ba phương vị.

Tựa như hình tam giác, đem toàn bộ nơi đóng quân của Kiếm Phái bao bọc trong đó.

Ba người nhìn Đại trậnÁnh sáng xanh tinh khiết ngăn cản hết thảy nơi đóng quân, sau khi trao đổi ánh mắt, khẽ gật đầu.

Chúng ta trợ giúp Thánh Linh đạo hữu một tay!

Người mở miệng rõ ràng chính là phái chủ Thanh Mục Kiếm Phái, hắn cầm trường kiếm màu lam trong tay, hai mắt lam quang lóe ra.

Bên kia là Tuế Nguyệt Môn Thanh Dương chân nhân.

Vị thứ ba cũng không phải Ngọc Hành tông chủ, mà là một nữ tử cao gầy đeo mặt nạ màu vàng, lưng sơn cánh đen.

Chính là thủ lĩnh Ám Hương.

Ba người đồng thời đưa tay, lòng bàn tay đè xuống, từng đạo ý thức lực vô hình bàng bạc thuộc về cường giả chân hỏa hóa thành hạt mưa, rơi xuống phía trên nơi đóng quân, dung nhập đại trận, trợ lực cho nó.

Thánh Linh đạo nhân ngửa đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt không buồn không vui, dẫn dắt đại trận hấp thu sức mạnh, dung nhập vào trong đó, tiếp tục áp sát Hoắc Tình Không.

Nhưng.

Một trận rung động thật lớn, bắt đầu lay động cả nơi đóng quân.

Đệ tử vốn còn ở trong môn phái đột nhiên lặng lẽ rút đi một nửa ý thức lực, còn không có phát giác.

Nhưng trận pháp quang mang, cùng lúc này chấn động, lại khiến cho hơn trăm đệ tử bản môn kinh hoàng.

Các đệ tử nhao nhao đi tìm chấp sự hỏi thăm tình huống, chấp sự thì phái người đi về phía đại điện Vô Diện, ý đồ hỏi thăm trưởng lão.

Nhưng trưởng lão toàn bộ không thấy, tình huống như vậy nhất thời làm cho tất cả mọi người càng luống cuống.

“Không tốt! “Chấn động càng lúc càng kịch liệt, sắc mặt Thánh Linh đạo nhân và sáu đại trưởng lão càng khó coi.

Chưởng giáo, chúng ta rốt cuộc đang trấn áp cái gì? Sao lại liên hợp sức mạnh nhiều người như vậy?

Vân Linh trưởng lão nhịn không được lên tiếng hỏi.

Thiên hạ này lại có sự vật ngay cả chúng ta hợp lực cũng không thể trấn áp?! Đây quả thực là……

Quỳ Linh đồng dạng có chút luống cuống, Vân Thần cùng Thiết Trú còn ở lầu các bên kia, nếu là xảy ra chuyện gì, bọn họ liền trốn cũng trốn không thoát.

Nàng ngưng thần nhìn chằm chằm Thánh Linh đạo nhân, phát hiện trên mặt ông ta tuy rằng chấn động, nhưng không có chút

kinh hoàng nào, phảng phất đã sớm dự liệu được có lúc này.

Sư huynh! Kính xin nói ra chân tướng! Chuyện cho tới bây giờ huynh còn có cái gì phải giấu diếm?

Thánh Linh đạo nhân khẽ lắc đầu, nhưng nhìn sáu người lúc này trong mắt sợ hãi cùng mê mang.

Ông ta chung quy sinh lòng không đành lòng, khẽ búng tay, bay ra sáu đạo lưu quang bắn vào mi tâm kiếm văn sáu đại trưởng lão.

Rất nhiều tin tức trong khoảng thời gian ngắn tràn vào trong đầu sáu người.

Làm sao có thể!?

Chuyện hoang đường bực này!

Sư huynh ngươi còn muốn gạt chúng ta?

Hoắc Tình Không lại là người diệt thế kiếp khí!?

Quỳ Linh hít sâu một hơi, cẩn thận đem tất cả tin tức chi tiết, toàn bộ chải vuốt một lần, sau đó ngẩng đầu, nhìn về bốn phía, nàng cảm ứng được khí tức của Thanh Dương chân nhân hai người trước đó liền có trao đổi định vị tín vật.

Thanh Dương chân nhân cũng đang phát lực tương trợ đại trận, áp chế cỗ chấn động kia.

Nhưng.

Giờ khắc này, nàng hiểu được hết thảy đều là thật, Hoắc Tình Không, lại mới thật sự là người khởi động diệt thế nguy hiểm nhất tà ác nhất.

Vì sao không rời khỏi Huyền Diệu Hải? “Nàng lớn tiếng nhìn về phía chưởng giáo sư huynh.

Ngươi cho rằng chúng ta chưa thử qua? “Thánh Linh nhẹ giọng nói.

Nhưng……

Quỳ Linh còn chưa dứt lời, đã bị một trận tiếng nổ kinh thiên cắt đứt.

Ầm ầm!!

Toàn bộ trung tâm mặt đất,Vô Diện Kiếm Phái ầm ầm nổ tung một cái lỗ lớn.

Trong động huyết khí đỏ sậm cuồn cuộn lao ra, hóa thành cột máu khổng lồ to mấy chục mét, đụng vào màn sáng xanh của đại trận lơ lửng.

Màn sáng chỉ ngăn cản một cái chớp mắt, liền bị xé rách.

Huyết quang xông vào tầng mây, liên tục chuyển động.

Trong cột sáng, một đạo bóng người huyết sắc chậm rãi bay lên, bay ra khỏi địa động.

Rõ ràng chính là Hoắc Tình Không đang trấn áp kiếp khí.

Lúc này hắn đã hoàn toàn không còn là bộ dáng lúc trước, một đầu tóc dài xõa tung ra, bộ mặt khắp nơi mọc ra khuôn mặt tiểu nhân thống khô rvặn vẹo, bộ dáng ban đầu của hắn ngược lại hóa thành một đoàn mơ hồ, hoàn toàn không thấy rõ.

Giống như nhìn xuyên qua một lớp kính.

Nếu không phải trên người hắn mặc trang phục, đeo dưỡng kiếm nang, cho thấy thân phận chân chính của hắn, sợ là không có mấy người có thể nhận ra hắn chính là Hoắc Tình Không.

Sư phụ, vì sao phải công kích con! Chẳng lẽ con không phải đệ tử của người?

Hắn cúi đầu nhìn xuống Thánh Linh đạo nhân đang ngồi xếp bằng kết trận phía dưới.

Thanh âm giống như vô số người tầng tầng trùng điệp, cùng lên tiếng.

Chương 1097: Chung kết 5

Là đại sư huynh. Chuyện gì xảy ra?

Trong sân phía dưới.

Chiêu Viện ngửa đầu nhìn thân ảnh khủng bố kia.

Trong một ngày ma huyễn này, đột nhiên ý thức lực bị điều động một nửa, đột nhiên bầu trời sáng lên từng đợt ánh sáng lớn, đột nhiên mặt đất bắt đầu chấn động.

Hết thảy đều không giải thích được.

Mà hiện tại, đột nhiên toát ra quái vật, lại rất giống với giọng nói của đại sư huynh!

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!?

Nàng sợ hãi bất lực nhìn về phía những người khác.

Từng đạo nhân ảnh bay lên trời, ngửa đầu nhìn Hoắc Tình Không trên bầu trời.

Bạch Hạc cũng ở đây.

Thu Thần ở phía sau hắn, sắc mặt trắng bệch, nắm trường kiếm, thân thể có chút phát run.

Vân Thần cùng Thiết Trú cùng các trưởng lão còn lại cùng một chỗ, đều tụ cùng một chỗ để chống đỡ kiếm trận.

Mọi người kinh hoảng ngửa đầu nhìn Hoắc Tình Không, phần lớn từ trong âm thanh của mọi người, nghe ra thân phận chân chính của hắn.

Đương nhiên không có ai tin quái vật màu đỏ máu kia chính là Hoắc Tình Không, vì thế từng ánh mắt đều hội tụ đến trên người Thánh Linh đạo nhân, kỳ vọng ông ta đưa ra đáp án.

“Ngươi, đương nhiên là đệ tử của ta, nhưng ngươi đồng dạng cũng là hủy diệt hết thảy căn nguyên!” Thánh Linh đạo nhân lúc này rốt cục đứng lên, toàn thân chợt sáng lên ánh lửa màu bạc.

Vô số ngọn lửa thật nhỏ từ trên người ông ta nhanh chóng đốt lên, hội tụ, sau đó hóa thành ngọn lửa hình người, xông lên độ cao hơn mười mét.

Ánh mắt Hoắc Tình Không quét qua nhìn về phía sáu vị trưởng lão còn lại.

Trong mắt bọn họ đều là sự đề phòng và khiếp sợ, duy chỉ có không có sự tán thành và tín nhiệm đối với mình.

“Xem ra là cỗ khí tức tà ác cổ xưa bên ngoài nhiễm hóa khống chế tâm trí các ngươi, sư phụ, chư vị trưởng lão yên tâm, ta đây liền giải cứu các ngươi!”

Hoắc Tình Không giang hai tay ra, phía sau bỗng nhiên vươn ra dày đặc vô số cánh tay người, ít nhất mấy trăm đến hơn một ngàn cánh tay liên kết cùng một chỗ, nhanh chóng kéo dài, ngưng kết thành một đôi cánh khổng lồ quỷ dị trắng bệch.

Cùng lúc đó, từng cái đầu không mặt cũng bắt đầu từ trên người Hoắc Tình Không cong ra, mọc ra. Giống như vô số khối u, lớn nhỏ không đồng nhất.

Cột sáng đỏ như máu càng chói mắt, trong lúc nhất thời giống như nhuộm đỏ toàn bộ nơi trú quân.

Giết!

Trong phút chốc, Thánh Linh đạo nhân cùng ba cường giả chân hỏa đồng thời ra tay.

Ánh sáng xanh hóa thành cự kiếm mấy trăm mét, lơ lửng chém xuống đầu.

Lam quang kiếm nhận phân hóa ngàn vạn, lại chợt hợp nhất, cô đọng thành một sợi tơ nhỏ màu bạc, vạch về phía Hoắc Tình Không.

Hai người còn lại đồng thời xuất thủ, người đeo mặt nạ vàng vẩy mảng lớn chất lỏng nửa trong suốt, bao trùm trên người Thanh Dương chân nhân Tuế Nguyệt Môn.

Thanh Dương tung người nhảy lên, thân thể hóa thành một con hồ ly trắng bạc, tám mươi mốt cái đuôi cáo khổng lồ phía sau biến thành tám mươi mốt cái gai nhọn, hung hăng đập về phía Hoắc Tình Không.

Tốc độ tấn công của bốn người cũng không nhanh, nhưng lại mang theo một loại mùi vị nhất định phải trúng.

Quả nhiên, tất cả mọi người đều bị khống chế sao?

Hoắc Tình Không hơi giơ tay, một mảnh huyết mang hóa thành phi kiếm, trong nháy mắt đánh tan đuôi cáo.

Sau đó giơ tay chỉ một cái.

Cự kiếm ở đầu ngón tay cách đó hơn mười thước tự động sụp đổ.

Cuối cùng tâm thần khẽ động.

Không trung xung quanh sáng lên vô số lưới tơ màu đỏ sậm, bao phủ sợi tơ màu bạc trong đó.

Cường độ của lưới tơ tình, lại bị hắn lôi kéo tới độ cao như thế! Ngay cả cường giả Chân Hỏa toàn lực xuất thủ, không ngờ cũng không thể phá vỡ, quả thực đáng sợ!

Thực lực khủng bố bực này, làm cho tất cả mọi người trong lòng lạnh lẽo.

"Để ta cứu các ngươi."

Ánh mắt Hoắc Tình Không nhìn về phía sư phụ của mình, Thánh Linh đạo nhân cùng sáu đại trưởng lão hợp lực đại trận, cho hắn áp lực trói buộc nhất định.

Cho nên

Thuấn Ngục.

Hắn giơ ngón trỏ lên, tiện tay điểm một cái

Thanh Dương chân nhân trên không trung bên phải nhất thời gào thét một tiếng, hiện về hình người, bả vai không hiểu sao lại có thêm một vết máu hình kiếm. Nếu không phải nàng trốn nhanh, vừa rồi toàn bộ đầu nàng đều sẽ bị đánh nổ tung.

Nhìn quái vật màu máu dữ tợn khủng bố kia, mặc dù không phải lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng khi chân chính đối mặt, da đầu nàng vẫn tê dại, cả người dâng lên từng trận run rẩy mãnh liệt.

Đạp Hư.

Thanh âm còn chưa hạ xuống, người mặt vàng phía xa kêu thảm một tiếng, Hoắc Tình Không đã xuất hiện ngay bên cạnh, chỉ một cái vào phần eo, cả người đã ầm ầm nổ tung.

Nửa người trên của nàng bị Hoắc Tình Không bắt lấy, chưa kịp hét lên đã hóa thành làn sương máu.

Không chỉ như thế, Thanh Mục chân nhân cấp tốc lui về phía sau, toàn lực bộc phát kiếm quang.

Một mảnh kiếm quang cầu vồng tựa như mặt trời chói mắt dâng lên, nhưng mới lên tới một nửa, liền ảm đạm dập tắt.

Hoắc Tình Không đang lơ lửng bên cạnh Thanh Mục chân nhân, một tay điểm huyệt Thái Dương.

Ta…… "Thanh Mục chân nhân thở dài một tiếng, còn muốn nói chuyện.

Nhưng…… Oanh!!

Cả người thoáng cái nổ tung, hóa thành huyết vụ, cùng huyết vụ phía trước bay về phía sau Hoắc Tình Không, dung nhập vào trong cơ thể.

Hai cường giả chân hỏa tứ phái, chỉ trong nháy mắt đã không còn!

Trong nơi đóng quân, các trưởng lão, cùng hơn trăm môn nhân chấp sự, ngửa đầu nhìn một màn khủng bố này.

Trong lúc nhất thời tĩnh lặng không tiếng động. Trong lòng mọi người đều sinh ra sự tuyệt vọng sâu sắc.

Vân Linh trưởng lão môi phát run nhìn về phía chưởng môn, lại phát hiện Thánh Linh đạo nhân sắc mặt bình tĩnh, trong mắt sớm đã là màu xám tử ý.

Ông ta đã sớm buông tha sinh cơ, đang chờ đợi tử vong.

Hắn lại nhìn về phía những người còn lại, còn lại trưởng lão hoặc tuyệt vọng, hoặc phẫn nộ, có người sắc mặt trắng bệch ý đồ ngưng tụ cái gì át chủ bài, có người nhắm mắt niệm tụng không biết kinh văn gì.

Đối mặt với đại địch như thiên tai trước nay chưa từng có, mỗi người bất ngờ không kịp đề phòng đều thể hiện ra mặt chân thật nhất của mình.

Chương 1098: Chung kết 6

Đôi mắt đẹp của Quỳ Linh híp lại, đến bây giờ cũng không buông tha hy vọng, cả người ánh sáng xanh lóng lánh, mi tâm

kiếm văn sáng lên huỳnh quang, tựa hồ đang liều mạng truyền tin ra bên ngoài.

“Kế tiếp, nên đến phiên các ngươi” Hoắc Tình Không quay đầu nhìn về phía sáu vị trưởng lão, đặc biệt là Quỳ Linh.

Bạch Lộc là nguồn gốc của mọi sự hủy diệt, nên……

Chết đi.

Hắn giơ tay muốn chỉ.

Nhưng đột nhiên một cỗ khí tức bàng bạc cực độ cổ xưa, tà dị, đen kịt, từ phía trên cấp tốc tuôn ra.

Khí tức bay xuống, thì hồng quang mà hắn vừa điểm bị một hắc khí không hiểu từ đâu xuất hiện đụng vào, đánh bay sang hướng khác

Hồng quang lệch hướng đụng đổ một mảnh kiến trúc nổ

Đại sư huynh, ngươi quá tà ác!

Một thanh âm từ trên không chậm rãi truyền đến.

Hoắc Tình Không mạnh mẽ ngẩng đầu, tất cả mọi người cũng đồng thời theo tiếng nhìn lại.

Cao hơn trên bầu trời.

Một đạo thân ảnh cao lớn mặc đạo bào Vô Diện Kiếm Phái, đang lẳng lặng trôi nổi bất động, quan sát phía dưới.

Trên đỉnh đầu có sừng hươu, cả người thể trạng khôi ngô, khuôn mặt không tì vết, hai mắt đen kịt như vực sâu.

Chính là Bạch Lộc Lý Trình Di!!

Chỉ là khí chất có chút bất đồng với Bạch Lộc bình thường.

Quỳ Linh kinh hỉ, vội vàng muốn mở miệng truyền tấn để hắn chạy mau, nhưng bị Thánh Linh đạo nhân bên cạnh phản ứng kịp kéo lại.

Chờ một chút! Ngươi nhìn kỹ phía sau Bạch Lộc, có chút không đúng!

Quỳ Linh nghe vậy, lập tức phục hồi tinh thần lại. Lại nhìn lên bầu trời.

Lúc này mới hoảng sợ phát hiện, trạng thái của Bạch Lộc lúc này rõ ràng không thích hợp.

Đầu đầy tóc đen không biết từ lúc nào đã biến thành mái tóc dài màu bạc xõa tung, ở phía sau theo gió bay múa.

Hai tay đều tự mang theo một thanh kiếm kim sắc dài nhỏ, kiếm ấn ở mi tâm cũng biến thành màu đen.

Và đó không phải là mấu chốt mà mấu chốt là….

“Đó là cái gì!? “Quỳ Linh kinh ngạc nhìn khe nứt đen kịt khổng lồ phía sau Lý Trình Di, nhất thời giật mình.

Lúc trước là tầng mây hắc khí che lại, lúc này tầng mây tản ra, sương đen phân tán, vừa vặn triển lộ ra khe nứt màu đen khổng lồ phía sau Lý Trình Di.

Cái khe nứt khổng lồ đó đã dài đến mấy chục nghìn mét, bên cạnh có vô số quái vật khổng lồ màu đen hình thù kỳ quái xấu xí, đang vươn bàn tay khổng lồ điên cuồng ý đồ đem khe nứt xé rách càng lớn.

Lúc này tất cả mọi người phục hồi tinh thần lại, mới thình lình phát hiện, trong khe nứt đang bay ra bông tuyết hắc ám không thể đếm được.

Bông tuyết rậm rạp rải rác trên mặt đất, mỗi một mảnh đều có thể ăn mòn ra những lỗ nhỏ trên mặt đất.

“Ta đã sớm phát hiện ngươi có gì đó không đúng. “Lý Trình Di hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng nhìn Hoắc Tình Không.

“Vì sự ổn định của cả thế giới. “Lý Trình Di giơ tay lên, dùng trường kiếm màu vàng đan xen trước ngực thành hình chữ X.

Ta không thể không ở đây, hoàn toàn phong ấn ngươi.

Xì.

Một vòng mây đen thật lớn lấy Lý Trình Di làm trung tâm, chợt khuếch tán ra bốn phía, vượt qua nơi đóng quân, vượt qua mặt đất, bay về phía nơi giao nhau giữa trời đất xa xa.

Hắc khí đi qua, tất cả thực vật đều héo rũ, điêu linh, đóng băng thành từng tòa băng điêu.

Đại địa hóa thành tuyết trắng, không còn sinh cơ.

……..

Răng rắc.

Điện quang lóe ra, chiếu sáng thiên địa một mảnh trắng bệch.

Vô số mây đen hội tụ ở phía sau Lý Trình Di, theo hắn giơ trường kiếm màu vàng lên trên, mây đen gia tốc chuyển động, hình thành vòng xoáy thật lớn.

Một luồng trang nghiêm không thể hình dung, một cảm giác uy nghiêm hỗn hợp tà ác, từ trên người tản mát ra.

Tóc bạc bay múa, trường bào lay động, kiếm văn màu đen trên mi tâm của hắn lúc này cũng bắt đầu mơ hồ sáng lên ngân quang.

Đó là…. Bạch Lộc???

Quỳ Linh phía dưới nhìn Lý Trình Di hiện giờ hình tượng đại biến, trên mặt toát ra kinh ngạc không thể lý giải.

Hình tượng như vậy, uy thế như vậy, không thể nào là Bạch Lộc mới chỉ có bốn ấn năm ấn được.

Nhưng bây giờ, sự thật đang bày ra trước mắt nàng.

Cái khe nứt khổng lồ kia đủ để ngang hàng địa vị với Hoắc Tình Không, đang tản ra hắc khí khủng bố, nhiễm đen bầu trời, khiến ban ngày dần dần hóa thành đêm tối.

“Nó làm sao có thể!! “Quỳ Linh ngạc nhiên chậm rãi đi về phía trước, tựa hồ muốn nhìn rõ hơn một chút.

Nhưng ngay lập tức nàng được Thánh Linh và những người khác kéo lại.

Thánh Linh thở dài một tiếng, không nói gì, chỉ là cũng nhìn bầu trời, nơi đó vốn kết cục tuyệt vọng, tựa hồ xuất hiện mới chuyển cơ.

Lúc này tại các nơi đóng quân khác.

Từng đội đệ tử dưới sự dẫn dắt của các chấp sự, nhao nhao kết trận hội tụ, hợp lực đối kháng hồng quang cùng bông tuyết đen.

Lượng lớn tơ tình kết lưới tầng tầng chồng lên nhau, ngược lại thành công đem bông tuyết đen cùng hồng quang lọc ra bên ngoài.

Đó thật sự là Bạch Lộc sư huynh!? "Bạch Hạc nhìn Lý Trình Di đang lơ lửng giằng co trên bầu trời, vẻ mặt không dám tin.

"Ta biết ngay Bạch Lộc sư huynh mới là mạnh nhất! Huynh ấy nhất định có thể cứu vớt chúng ta!!"

Những bông tuyết đen kia chính là Bạch Lộc sư huynh tản mát ra, hiện tại rốt cuộc tình huống như thế nào, còn không rõ ràng lắm, Bạch Lộc sư huynh không phải mới tu hành vài năm sao?

"Vì đối kháng với Đại sư huynh, Bạch Lộc sư huynh nhất định là không có cách nào cố kỵ quá nhiều!Điều này làm sao không thể lý giải!?"Trên mặt Thu Thần trên mặt mang theo cuồng nhiệt nhè nhẹ nói.

Nhưng thật ra Hoắc Tình Không đại sư huynh xảy ra chuyện gì? Hắn làm sao lại thoáng cái biến thành cái loại hình thái khủng bố này? Chẳng lẽ là tẩu hỏa nhập ma trong truyền thuyết?

Thất Ý Thánh Linh Công là không có tẩu hỏa nhập ma, nhưng lúc này ngoại hình Hoắc Tình Không, ngược lại cực kỳ giống tẩu hỏa nhập ma miêu tả trong chuyện xưa. Chiêu Viện vẫn ngơ ngác nhìn bầu trời, nhìn Hoắc Tình Không, không nói một lời.

Chương 1099: Chung kết 7

Nếu như nói đại sư huynh nhập ma, là làm cho nàng hoàn toàn không thể tiếp nhận sự thật, hiện tại Bạch Lộc đột nhiên bộc phát như vậy, tương đương với lần nữa giáng cho nàng một kích nặng nề sâu trong nội tâm.

Nàng nhìn về phía Thu Thần cao hứng bừng bừng bên cạnh, đối phương còn đang không ngừng nói Bạch Lộc sư huynh nhất định sẽ không mặc kệ bọn họ, sẽ cứu bọn họ rời đi.

Nhìn khuôn mặt hưng phấn đến đỏ lên, trong lòng nàng đột nhiên dâng lên một cỗ tà hỏa.

Không!! Đại sư huynh sẽ không quên chúng ta!! Huynh ấy không có nhập ma!! Huynh ấy còn ở đó!! Hắn chỉ là nhất thời nghĩ sai! Huynh ấy vẫn là chính mình!!!

Nàng đột nhiên hoàn toàn bộc phát!!

Cuồng loạn ôm đầu phát ra tiếng thét chói tai.

Tiếng thét chói tai nhất thời khiến hơn mười đệ tử tụ tập xung quanh chấn đến màng nhĩ phát đau.

Đột nhiên, nàng tung người một cái, cư nhiên lao ra khỏi mạng lưới phòng hộ tơ tình, Tuệ Kiếm dưới chân sáng lên, nâng nàng lao ra đại trận, nhằm phía Hoắc Tình Không.

Nàng không còn gì để mất, trên mặt mang theo vẻ quyết liệt trước nay chưa từng có.

Ta sẽ chứng minh cho các ngươi xem!! Huynh ấy vẫn là chính mình!! Huynh ấy không nhập ma! Huynh ấy vẫn là đại sư huynh yêu quý của tất cả mọi người, muốn cứu vớt tất cả mọi người!!! “

Đại trận cũng không có tác dụng ngăn cản và công kích đối với đệ tử nội bộ, lần này cư nhiên nàng lao ra khỏi màn sáng trận pháp, nhằm phía cột sáng màu máu giữa không trung.

Chỉ là mới vừa chui ra, làn da toàn thân bắt đầu nhúc nhích, nhô lên, trên mặt, cổ, cánh tay, đùi, toàn bộ đều bắt đầu mọc ra u thịt huyết sắc dày đặc không thể đếm hết

Trên khối u thịt hiện ra mặt người, phát ra tiếng thét chói tai thê lương.

Còn chưa bay được một nửa, cả người nàng đã hoàn toàn hóa thành một khối u đầu người không nhìn ra hình người.

Chiêu Viện!!!

Đám người Bạch Hạc phía dưới hô to, đáng tiếc đã quá muộn.

Không ai ngờ tới lúc này có người sẽ tự tìm đường chết, lao ra khỏi phạm vi bảo vệ của đại trận.

Lực chú ý của mọi người đều tập trung cao độ trên người hai người trên không trung, đến khi chú ý tới Chiêu Viện, đã quá muộn.

Thánh Linh đạo nhân giơ tay lên chậm rãi buông xuống, nhẹ giọng thở dài.

Lúc này trên bầu trời.

Cả người Hoắc Tình Không bao phủ cột sáng màu máu, phá tan phía chân trời, trở thành ánh sáng tinh khiết duy nhất dưới mảnh thiên địa này. Hắn căn bản không chú ý Chiêu Viện bay ra phía sau, so với uy thế xung quanh bọn họ, Chiêu Viện phát ra tiếng thét chói tai hoàn toàn không thu hút chút nào, bị vô số tiếng thét chói tai bao phủ, căn bản không thể phân biệt rõ.

Hồng quang chiếu rọi bốn phía, đem đang dần dần nhuộm thành một mảnh đỏ sậm hết thảy mọi thứ lâm vào đêm tối.

Hoắc Tình Không mặt đối với Lý Trình Di, tầng tầng điệp điệp vô số thanh âm vang lên, "Ngươi không nhìn thấy cái khe nứt khổng lồ phía sau lưng ngươi sao? nó phát ra hàn khí đủ để đóng băng toàn bộ thế giới, hủy diệt tất cả sinh linh, chỉ có hủy diệt ngươi, cái loại tà ma khủng bố mới có thể chân chính nghênh đón thế giới an bình!!"

Hắn không chút chú ý những nơi mà cột sáng của mình chiếu xạ, tất cả vật sống bắt đầu nhúc nhích máu thịt, ngoài làn da mọc ra từng khối u thịt lớn nhỏ không đồng nhất, khối u thịt càng lúc càng lớn, mặt ngoài mọc ra từng cái mặt người lớn nhỏ không đồng nhất.

Mặt thống khổ tru lên, phát ra âm thanh bén nhọn mà tà ác.

Chúng sinh a, yên lặng chờ đợi hi vọng đi!

Hoắc Tình Không giơ trường kiếm màu đỏ đen lên, ngửa mặt lên trời rít gào.

Hắn lúc này, tín niệm cùng mặt thiện của kẻ khởi động diệt thế lại kết hợp với nhau dưới một góc độ quỷ dị, lâm vào thế cân bằng yếu ớt. Thế cho nên bản thân hắn, tựa hồ cũng trở nên có chút vi diệu.

Vết nứt?

Lý Trình Di sửng sốt, hơi quay đầu nhìn lại.

Quả nhiên, khe nứt kia lại xuất hiện, đang không ngừng tản ra hàn ý khủng bố.

"Hóa ra như vậy" hắn rùng mình, "Chính là tà khí khủng bố như ngươi, mới kích thích ta không thể không phóng thích sức mạnh cường đại ngang hàng, đây cũng không phải là lỗi của ta đóng băng tất cả sức mạnh chính là vì đóng băng ngươi, phong ấn ngươi mà sinh ra đúng lúc!"

Về phần ngộ thương của những người còn lại, đó bất quá là cái giá phải trả khi cứu thế tất nhiên sẽ phát sinh, cực khổ nếu không có cái giá phải trả làm sao có thể nổi bật gian nan cùng sự đáng quý của nó!

Nếu không cần trả giá, khổ nạn cũng không cần cứu vớt.

Trong lúc nhất thời, hai người ánh mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra ý chí thực chất.

Lý Trình Di từ sau khi đột phá mười bảy ấn, liền không còn toàn lực ra tay nữa, lúc này sau khi hắn dung hợp Hoa Lân Y, cũng không chỉ là thực lực của mười bảy ấn, còn muốn chồng lên tầng Hoa Thần y tăng cường cường hóa Hoa Ngữ.

Cái khác không nói, chỉ cần năng lực hoa ngữ Ảnh Long Vương, có thể cân đối tăng cường sức mạnh toàn bộ tố chất hoa ngữ của hắn, khiến thực lực của hắn tăng lên cực mạnh

Chớ nói chi là hoa ngữ, Thất Ý Thánh Linh Công cũng tăng lên uy lực trên diện rộng.

Hắn lúc này, thực chiến vượt xa mười bảy ấn, đã đến mức độ mà mình cũng không rõ

Hơn nữa cái loại cảm giác thần bí đặc biệt này.

Không có vật tham chiếu, bản thân Lý Trình Di cũng không rõ mình là cảnh giới gì.

Trước đó ba đại cự yêu, cũng chỉ là để cho hắn hơi chút làm nóng người mà thôi.

Đã như vậy. "Hoắc Tình Không lưỡi kiếm đặt ngang trước người, trên trường kiếm màu đỏ đen chợt hiện lên mảng lớn

máu sền sệt.

Thuấn Ngục.

Hắn một tay điểm ở cuối mũi kiếm, ngón tay cùng mũi kiếm tiếp xúc thắp sáng lên huyết quang chói mắt.

Thiên Nhận!

Oanh!!!

Trong phút chốc huyết sắc kiếm nhận không thể đếm được từ trước người hắn trống rỗng sáng lên, bay ra, tựa như vô số đôi mắt huyết sắc.

Chương 1100: Chung kết 8

Lưỡi kiếm hóa thành kiếm quang, lần lượt ngưng tụ thành một cơn gió lốc hình quạt huyết sắc, bao trùm hơn nửa bầu trời xung quanh, oanh tạc về phía Lý Trình Di.

Một chiêu này phát động chậm chạp, nhưng sau khi bạo phát tốc độ đã xa xa vượt qua hai mươi lần vận tốc âm thanh, đạt tới năm mươi lần, sáu mươi lần, thậm chí cao hơn.

Chỉ là quang hoa chợt lóe, Lý Trình Di liền cảm giác toàn thân đau nhức, vô số huyết sắc phong bạo đã hoàn toàn bao phủ người hắn.

Giữa không trung chỉ còn lại có một mảnh huyết sắc bao phủ lấy hắn, xông vào vòng xoáy mây đen, bay về phía cuối bầu trời.

Bạch Lộc!! "Trong trận pháp phía dưới, Quỳ Linh không nhịn được kinh hô một tiếng.

Đừng xúc động!

Những trưởng lão còn lại vội vàng giữ chặt nàng.

"Mặc kệ Bạch Lộc hiện tại biến thành cái dạng gì, ít nhất từ thanh thế của hắn đến xem, thực lực tuyệt đối không yếu, có thể dẫn động biến hóa thiên tượng khủng bố như vậy, Bạch Lộc trên người tuyệt đối cũng ẩn giấu bí mật to lớn!

Ông ta cùng Yêu Đế từng có liên hệ, biết được trên người Bạch Lộc ẩn giấu khí tức cực kỳ cổ xưa tà ác xa lạ.

Cẩn thận cảm ứng, khí tức của Bạch Lộc vẫn còn.

Quỳ Linh nghe vậy, lúc này mới nhanh chóng cẩn thận cảm ứng, phát hiện đúng như lời ông ta nói, khí tức Bạch Lộc trên bầu trời vẫn còn, hơn nữa Hoắc Tình Không cũng không buông lỏng cảnh giác, vẫn nhìn chằm chằm bầu trời bất động.

"Bạch Lộc, sao nó lại biến thành như vậy!?" nàng không thể hiểu được, đứa trẻ trước đây còn đáng yêu thuần khiết của mình, đột nhiên biến thành hình tượng quái dị tà ác như bây giờ.

Đó thật sự là Bạch Lộc sao?

Thậm chí trong lòng nàng sinh ra một tia hoài nghi.

Bạch Lộc mới tu hành bao lâu? Căn bản không có khả năng cùng Hoắc Tình Không chính diện quyết đấu mới đúng, chớ nói chi là hiện tại Hoắc Tình Không, một cường giả đứng đầu Chân Hỏa như vậy, thằng bé làm sao đánh lại?

"Cho dù hắn là ai, hiện tại chiến đấu, cũng đã không phải thứ chúng ta có thể nhúng tay." Thánh Linh đạo nhân thấp giọng nói.

Quỳ Linh im lặng, nhìn xung quanh.

Lúc này nơi đóng quân Vô Diện Kiếm Phái, nếu không có đại trận bao phủ, bảo vệ mọi người, sợ là tất cả mọi người sẽ giống như một ít đệ tử rải rác bên ngoài cả người mọc ra vô số u thịt mặt người, thống khổ quay cuồng trên mặt đất.

Thế giới này rốt cuộc là làm sao vậy???

Nàng lẩm bẩm

Một chỗ khác.

Bạch Hạc cùng Thu Thần đều tự mang theo đệ tử hội tụ lại một chỗ, tạo thành trận pháp, lấy Tuệ Kiếm kết trận, che đậy phía trên, chống cự hồng quang chiếu xạ xuyên thấu qua đại trận.

"Bạch Lộc sư huynh!!" nhìn thấy Lý Trình Di bị kiếm quang bao phủ, Thu Thần nhịn không được lo lắng phát ra kinh hô.

“Chưởng giáo bọn họ vẫn còn, nhất định sẽ không sao”Bạch Hạc ở một bên nói năng lộn xộn cầu nguyện.

Hắn thậm chí không biết nên hướng ai cầu nguyện, khi Chiêu Viện bay ra đại trận, trong nháy mắt liền hóa thành quái vật khối u thịt vặn vẹo cả người hắn đều choáng váng.

Không chỉ hắn.

Tất cả hơn trăm đệ tử chứng kiến một màn như vậy, đều dại ra.

Tất cả mọi người đều biết, Chiêu Viện yêu nhất sùng bái nhất, chính là Hoắc Tình Không, mà lúc này Hoắc Tình Không phóng ra hồng quang, lại cũng triệt làm nàng vặn vẹo biến thành quái vật

Một màn kinh khủng này làm cho các đệ tử vốn đã kinh hoàng hoàn toàn tâm thần bất ổn.

Xuất hiện rồi!! Bạch Lộc sư huynh không sao!

Tiếng kêu to của Thu Thần kéo hắn từ trong kinh hoàng kéo trở về.

Bạch Hạc nhìn lên trời.

Trên bầu trời, nơi bão táp lưỡi kiếm huyết sắc bao, hai đạo vết kiếm kim sắc cấp tốc sáng lên.

Mặc dù huyết sắc phong bạo cực kỳ nồng đậm, cũng không có cách nào che giấu hai đạo kim quang trong đó càng ngày càng sáng.

Oanh!!!

Kim quang hóa thành hai thanh kim kiếm, kim kiếm dài hơn mười mét tựa như xé rách màn che, ầm ầm lao ra, xé rách phong baoj, chặt đứt mảng lớn huyết sắc kiếm quang.

Đạo bào trên người Lý Trình Di đã hoàn toàn vỡ vụn, lộ ra thân hình cường tráng trám đầy vảy rồng.

Sừng hươu trên trán, lúc này đã biến thành sừng rồng màu đen bén nhọn uốn lượn, hai mắt cũng từ màu đen sơn, biến thành đồng tử dựng thẳng màu vàng tinh khiết.

Xì.

Phía sau có một đôi cánh dài đến mấy chục mét, xé rách sau lưng, kéo dài ra

…….

Trong phút chốc, Lý Trình Di Long rống lên một tiếng bay về phía cột sáng bên trong Hoắc Tình Không, tốc độ của hắn không nhanh, cũng chỉ gấp 25 lần tốc độ âm thanh, không lâu mới bằng bão táp kiếm quang vừa rồi.

Nhưng quỷ dị chính là, đang lúc Hoắc Tình Không muốn né tránh thì hắc quang chợt lóe.

Người biến mất rồi!!!

Phốc!!!

Huyết quang chợt hiện.

Trên không trung sau lưng Hoắc Tình Không, hai kiếm Lý Trình Di đan xen, toàn lực chém vào lưng hắn.

Lưỡi kiếm màu vàng ầm ầm chém về phía lưng Hoắc Tình Không nhưng đụng phải tơ tình huyết sắc hộ thể.

Tơ tình bị sức mạnh khủng bố của Lý Trình Di xé nát.

Sau khi hoa ngữ cường hóa, sinh mệnh lực so với lúc trước càng tăng vọt một mảng lớn, ngay cả tố chất thân thể bản thể cũng tăng lên mấy lần.

Đó là năng lực bị động của ngôn ngữ hoa anh túc xanh.

Lúc này Lý Trình Di không hề giữ lại toàn lực bộc phát, lực trùng kích đã đạt tới hơn 500 nghìn tấn.

Hơn nữa tất cả lực xung kích tụ tập ở trên hai lưỡi kiếm sắc bén màu vàng, tạo thành áp lực, đủ để chém đứt bất kỳ vật liệu cứng rắn nào mà nhân loại đã biết.

Lúc trước tơ tình huyết sắc mạnh mẽ vô cùng, bị dễ dàng xé rách.

Ngay sau đó là đạo phòng hộ thứ hai, Tuệ Kiếm ngăn cản.

Keng!!

Một thanh Tuệ Kiếm màu đỏ sậm bán trong suốt, bị kim kiếm chém bay.

Lý Trình Di đi về phía trước, hung hăng chém vào da sau lưng Hoắc Tình Không.

Sau khi long hóa, hắn há miệng phun ra một cột lửa đỏ thẫm, phun thẳng vào sau lưng đối phương.

Bùm!

Chương 1101: Chung kết 9

Tiếng kiếm cùng tiếng hỏa diễm oanh tạc hỗn hợp vang lên

Hoắc Tình Không tựa như thiên thạch, bị từ trên trời rơi xuống đất.

Phương hướng hắn rơi xuống là rừng rậm bên ngoài Vô Diện Kiếm Phái. Cũng không phải là chỗ trận pháp bao phủ.

Rất hiển nhiên là Lý Trình Di cố ý phát lực, để tránh vị trí của mọi người.

Chỉ là hắn không chú ý chính là, cho dù không có lực trùng kích phá hư, chỉ cần hắn tự nhiên dẫn động bông tuyết đen, cùng Hoắc Tình Không dẫn động huyết sắc cột sáng, cũng đã để mọi người cố hết sức đến cực điểm.

Một ít đệ tử tu vi thấp, đã vận công vận đến thoát lực, chỉ còn lại có một bộ phận chấp sự cùng tinh anh đệ tử còn đang gian nan chống đỡ.

Lại tiếp tục như vậy, không cần bất kỳ thêm vào động tác, tuyệt đại bộ phận người đều sẽ bị bông tuyết đen hồng quang ô nhiễm ăn mòn, biến thành quái vật hoặc là ăn mòn hóa thành nước đen.

Tiếng rít chói tai nổ tung.

Lý Trình Di đuổi theo, lao về phía rừng Hoắc Tình Không, tựa như một cột khói đen kịt.

Một kiếm vừa rồi tuy rằng chém trúng nhưng cảm giác của hắn rất quái dị.

Rõ ràng chém trúng, lại làm cho người ta cảm giác khó chịu không dùng được lực. Toàn bộ sức mạnh tựa hồ chỉ có bốn thành có tác dụng ở trên người đối phương.

Giống như lúc trước, kiếm quang Hoắc Tình Không chém ra rơi vào trên người Lý Trình Di, cũng trong nháy mắt không hiểu sao yếu đi, có một nửa kiếm quang tự động tắt, rơi vào trên người cư nhiên bị huyết nhục cắn nuốt, hóa thành năng lượng dinh dưỡng khôi phục thương thế.

Khi đó Lý Trình Di quả thật không kịp phản ứng, cũng quả thật bị thương, nhưng vết thương vừa mới xuất hiện, liền tự động khỏi hẳn.

Đây cũng là nguyên nhân y bào của hắn vỡ vụn.

Sau đó cũng chỉ có thể long hóa, lấy vảy đen hóa thành áo giáp che lấp thân thể.

"Cái loại cảm giác quỷ dị này, hẳn là một bộ phận đặc tính của Vô Diện Thư Sinh đã bắt đầu triển lộ, phải mau chóng phong ấn tên này, nếu không."

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị đuổi theo với tốc độ nhanh nhất.

Nhưng ngay lúc này.

Rơi xuống đất rừng Hoắc Tình Không đột nhiên xoay người, hồng quang nổ tung, thúc đẩy hắn đột ngột bay lên.

Đạp Hư!!

Trong phút chốc thân ảnh Hoắc Tình Không biến mất, với tốc độ khủng bố vượt quá 60 lần vận tốc âm thanh, xuất hiện ở phía sau Lý Trình Di, muốn tái hiện chiêu vừa rồi hắn đánh trúng Lý Trình Di.

Nhưng trong nháy mắt trên người Lý Trình Di lóe lên hắc quang, người biến mất tại chỗ.

Đây là Ảnh Thiểm!

Cho dù di động nhanh hơn nữa, chung quy không nhanh như cái bóng.

Ảnh Thiểm sau khi được cường hóa, khoảng cách và tốc độ khởi động vượt xa trước kia.

Không nhìn phương hướng, không nhìn quán tính, Lý Trình Di chợt xuất hiện trên đầu Hoắc Tình Không.

Keng!

Tuệ Kiếm ngăn trở trong chớp mắt, Hoắc Tình Không giơ hắc kiếm chém tới.

Keng keng keng!!!

Hai người trong phút chốc chém mấy ngàn kích, lưỡi kiếm giao kích, Tuệ Kiếm dày đặc va chạm lẫn nhau, nát bấy lại một lần nữa ngưng tụ.

Sợi tơ tình ở trong phạm vi mấy trăm mét xung quanh hai người triển khai, một đỏ một đen, tựa như mạng nhện khổng lồ , quấy lấy nhay, ăn mòn lẫn nhau.

Vị trí giao chiến của hai người là ở tầng trời thấp hơn mười mét phía trên Biển rừng, lúc này dư âm va chạm bắn tung tóe cùng lưới tơ tình triển khai, trong nháy mắt liền đem khu vực trong phạm vi mấy trăm mét hóa thành tử vực.

Cây cối bị cắt thành mảnh vụn to bằng móng tay, bùn đất đá đều bị tốc độ cao chém nát, không khí cấp tốc ấm lên, đốm lửa tựa như sao đầy trời, đồng thời ở khu vực này sáng lên.

Đó là vô số kiếm quang tuệ kiếm va chạm với tốc độ cao bắn lên ánh lửa.

Từng vòng sóng chấn động màu trắng dày đặc, kích động không khí, khiến nơi này triệt để hóa thành chân không, tia lửa lại cấp tốc chôn vùi.

Hai người điên cuồng giao kích, Tuệ Kiếm đấu Tuệ Kiếm, Hắc Kiếm đấu Kim Kiếm.

Tốc độ của Lý Trình Di kém xa đối phương, nhưng hắn hoàn toàn không đề phòng, chỉ tấn công.

Xương cốt mạnh mẽ cùng vảy Ảnh Long Vương chồng lên bản chất sinh mệnh vô cùng cường đại, khiến mật độ thân thể của hắn vô cùng khủng bố.

Cho dù bị chém trên thân thể, nhiều lắm là trên xương cốt lưu lại chút dấu vết, vết thương nhỏ như vậy, ngay cả cẩn thận quan sát cũng không kịp, liền tự động khỏi hẳn.

Hoắc Tình Không mang theo ác ý cường đại nhanh chóng công kích, chém càng nhanh, hắn khôi phục lại càng nhanh!

Chỉ cần không thể một kích hoàn toàn hủy diệt hắn.

Lực khôi phục khủng bố mạnh mẽ có thể tái sinh tất cả trong nháy mắt.

Xì!

Một tiếng ma quái vang lên, hắc kiếm Hoắc Tình Không bị kẹt ở trong xương vai trái Lý Trình Di, khi rút ra tốc độ chậm một chút.

Bùm!

Trong chớp mắt này, một phần ngàn giây sơ hở, hắn liền bị Lý Trình Di đâm một kiếm vào giữa ngực.

Giữa không trung, Hoắc Tình Không như sao băng màu đỏ, hung hăng nện xuống mặt đất.

Đại địa chấn động kịch liệt, tựa như chăn đệm bị rung động, từ trung tâm cuộn lên một vòng sóng lớn, nổ tung tứ tán.

Vô số nham thạch bùn đất tựa như bọt sóng, mềm mại nhô lên, kích động trùng kích hướng biển rừng xa xa.

Biển rừng tuyết trắng đã sớm bị đóng băng, lần thứ hai bị đụng nát xé rách, lẫn vào trong đó cùng một chỗ, hình thành vòng tròn sóng xung kích màu trắng lớn hơn nữa, xung kích càng xa.

"Nhỏ yếu là cái tội!!" Lý Trình Di giơ cao trường kiếm, hai mắt sáng lên kim quang trước nay chưa từng có, nhìn xuống phía dưới.

Sám hối đi!

Toàn thân hắn xung quanh cấp tốc khởi động đại lượng hắc khí.

Vô Diện Kiếm Quyết Áo Nghĩa.

Vô Diện!

Xoẹt!!

Hắc quang chói mắt từ mũi kiếm sáng lên, hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ nền đen viền vàng.

Kiếm quang màu đen không thể đếm được từ mũi kiếm của Lý Trình Di nổ tung, tựa như thuốc nhuộm thâm trầm nhất, trong nháy mắt nhuộm đen toàn bộ màn trời.

Trong thiên địa hóa thành tối đen không ánh sáng.

Chương 1102: Phong ấn 1

Kiếm quang viền vàng màu đen như sợi tơ từ trên trời giáng xuống, dày đặc như sao băng bổ về phía hố sâu thật lớn mà Hoắc Tình Không đang nằm đó.

Ầm ầm ầm ầm!!!

Đại địa chấn động kịch liệt, nơi đóng quân của Vô Diện Kiếm Phái kịch liệt lắc lư.

Chấn động không ngừng, tất cả địa vực gồm toàn bộ nơi đóng quân tính cả phạm vi mấy trăm km xung quanh, lúc này đều nhao nhao rạn nứt, mặt đất hiện lên từng vết nứt thật lớn.

Từ trên cao nhìn xuống, khu vực khổng lồ này giống như một chiếc đĩa màu xám trắng đang nổ tung.

Trên mặt đĩa vô số khe nứt càng ngày càng nhiều, trong khe nứt hắc khí bắt đầu khởi động, lại một lần đóng băng đại địa, kết ra vô số tầng băng.

Vô Diện kiếm quang oanh kích, ước chừng giằng co hơn mười giây, mới chậm rãi kết thúc.

Lý Trình Di chậm rãi buông kiếm xuống, đáp xuống độ cao, bay về phía bóng tối ở giữa hố sâu.

Toàn bộ hố sâu lúc này đã sâu tới vạn thước, tầng dưới chót bùn đất nham thạch đã sớm bị oanh kích nén thành thể rắn màu xám kết tinh vô cùng cứng rắn.

Hoắc Tình Không nằm ngửa ở chính giữa, thân thể bị oanh kích rách rưới, cả người đầy máu, hoàn toàn bất động.

Nhưng nhìn thân thể có chút phập phồng thì hắn còn sống, chỉ là bị thương nặng.

"Kết thúc" Lý Trình Di bay đến trước người, cột sáng màu đỏ trên người đối phương, lúc này cũng biến thành màu sắc ảm đạm gần như trong suốt.

Hắn giơ tay lên, nhắm ngay đối phương.

Phong ấn tình yêu khi gặp phải cá thể sống lâu hơn mình, kỳ thật cũng có thể sử dụng.

Chẳng qua sử dụng phương pháp cần phải sửa chữa một chút, cần trước tiên đánh trọng thương đối phương, như vậy tuổi thọ đối phương liền tuyệt đối sẽ không vượt qua chính mình.

Lúc này phong ấn, là có thể làm ít công to.

Đây cũng là phương pháp mà Lý Trình Di đã thử, trước đó phong ấn ba đại cự yêu, chính là làm như vậy.

Xin lỗi đại sư huynh, vì thế giới này, vì sự an toàn của mọi người.

Hoa ngữ: Phong ấn tình yêu, khởi động!

Ánh sáng vàng sáng rực, bao phủ xuống.

Nhưng trong nháy mắt này, hai mắt Hoắc Tình Không mở ra, trên người ầm ầm dấy lên huyết hỏa quang!

Bên cạnh hỏa quang có hoa quang lấp lánh màu bạc, đại biểu cho phạm trù thuộc về chân hỏa!

Huyết sắc hỏa quang đụng vào ánh sáng vàng, đánh tan tại chỗ.

A!!!

Hoắc Tình Không ngửa đầu ra một tiếng thét chói tai không giống tiếng người. Trên cổ hắn cấp tốc mọc ra chi chít đại lượng đầu người mơ hồ không có khuôn mặt.

Đây chính là bộ dáng của Lý Trình Di khi lần đầu tiên nhìn thấy Vô Diện Thư sinh!

Tiếng thét chói tai vào giờ khắc này vượt qua tốc độ âm thanh bình thường, tựa như tốc độ ánh sáng, trong nháy mắt liền bao trùm toàn bộ nơi đóng quân Vô Diện.

Đột nhiên, hắn vươn tay, bàn tay hóa thành móng vuốt sắc bén huyết sắc đỏ sậm. Hung hăng đâm về phía Lý Trình Di.

Lý Trình Di muốn trốn, nhưng trong tiếng kêu chói tai kia, hắn đột nhiên cả người tê dại, trong lòng dâng lên phẫn nộ cùng sợ hãi không thể tưởng tượng.

Là Minh Quang

Cái đặc hiệu cường đại này của Thánh Linh Công phóng đại tâm tình tiêu cực của hắn, trong nháy mắt cường khống chế hắn.

Dưới hiệu quả cường hóa miễn dịch của Tuyết Liên Hoa, lại có thể khống chế hắn trong chớp mắt!

Thật không thể tin được!

Nhưng cho dù như thế nào, sự khống chế Hoắc Tình Không đã đắc thủ.

Móng vuốt sắc máu hung hăng đâm vào ngực Lý Trình Di, đâm vào ngực, tóm lấy tim.

Rút ra ngoài.

Xé và kéo!

ột trái tim cường tráng huyết sắc thô to, liền bị Hoắc Tình Không lôi ra.

Cùng lúc đó, Lý Trình Di cũng đâm về phía trước một kiếm, lưỡi kiếm màu vàng đâm thật sâu vào đầu mi tâm đối phương.

Trên lưỡi kiếm bộc phát Lóe sáng.

Hơn mười tia Lóe sáng trong nháy mắt chồng lên nhau nổ tung, kim sắc quang diễm đồng thời nổ tung, khiến hai người tách ra khỏi nhau.

Đầu chủ thể của Hoắc Tình Không, từ mi tâm hướng lên trên, bị cắt ra một lỗ thủng thật lớn.

Trái tim Lý Trình Di trống rỗng, chỉ còn lại một lỗ máu khổng lồ.

Hai người lúc này đều đứng thẳng xuống đất, nhìn về phía đối phương.

“Ta là kẻ khởi động thiên mệnh!!” Hoắc Tình Không lúc này phảng phất hoàn toàn biến thành người khác, một tay bóp nổ trái tim, thương thế trên đầu đang nhanh chóng khôi phục.

“Từ nay về sau, trên đời không còn Hoắc Tình Không nữa.” hắn lúc này, tựa hồ tiến vào một loại trạng thái quái dị khác.

Hồng quang trên người từ ảm đạm sắp tắt, cực nhanh bắt đầu sáng lên, sáng đến mức độ gần như chói mắt.

Xì!

Một ký hiệu màu đỏ vặn vẹo phức tạp, trống rỗng hiện lên trước ngực hắn.

Xung quanh ký hiệu kéo dài ra những sợi xích màu máu không thể đếm được.

Xiềng xích liên kết vào bốn phía hư không, cuối cùng từ thực chất biến thành trong suốt, cho đến hoàn toàn biến mất tới không biết nơi nào.

Vạn vật. Khởi động lại đi! Ha ha ha ha!

Hoắc Tình Không ngẩng đầu.

Cột sáng màu đỏ trên người ầm ầm mở rộng, bao phủ xung quanh, cực nhanh che phủ Lý Trình Di, cũng nhanh chóng khuếch trương về phía xa xa. Hồng quang nơi đi qua, hết thảy hóa thành bột phấn màu đỏ, tan biến không thấy, chỉ còn lại hồng quang thuần túy chói mắt.

…….

Ánh sáng đỏ chói mắt phóng lên cao, lấy cột sáng làm trung tâm, nhanh chóng lan tràn xung quanh, mở rộng.

Hết thảy bị chạm đến đều bị chìm vào hồng quang, nát bấy chôn vùi, biến mất không thấy.

Đất, đá, cây cối bị nghiền thành bột bởi vụ nổ, tất cả đều bị nhấn chìm hoàn toàn trong ánh sáng đỏ chói mắt.

Vô Diện Kiếm Phái phụ cận nơi đóng quân bị màu đỏ khuếch trương với tốc độ khó có thể tưởng tượng, rất nhanh bộ phận khu vực biên giới nơi đóng quân liên triệt để bị thôn phệ.

Có đệ tử chưa kịp phản ứng, chỉ là một cái ngây người, liền bị bao phủ thôn phệ, hóa thành một bộ phận hồng quang.

“Bạch Lộc!! “Quỳ Linh nhìn Lý Trình Di hoàn toàn bị bao phủ, hốc mắt ươn ướt.

Chương 1103: Phong ấn 2

Nàng vốn tưởng rằng Lý Trình Di đã mất đi lý trí, bị sức mạnh không biết nào đókhống chế, nhưng một màn trước đó, cố ý dẫn dắt giao thủ với Hoắc Tình Không ở bên ngoài, cho thấy hắn còn tỉnh táo, còn biết cố kỵ nơi có người này.

Nhưng bây giờ, mọi thứ đã muộn.

Nếu vừa rồi bọn họ toàn bộ xuất thủ, hiệp trợ Bạch Lộc áp chế Hoắc Tình Không, có thể hay không lật ngược tình thế

Ý nghĩ đó hiện lên trong đầu nàng, nhưng giọng nói bên cạnh đã ngắt lời nàng.

Đến rồi.

Thánh Linh nhìn hồng quang thông thiên triệt địa, trong mắt rốt cục hiện lên một tia hồi ức.

Đó chính là ánh sáng khởi động lại tất cả. Là ánh sáng phân giải có thể hoàn nguyên hủy diệt tất cả.

“Ánh sáng như máu kia sẽ chiếu rọi tất cả, sau đó cái gì cũng không còn. “Thánh Linh thản nhiên nói.

Lục đại trưởng lão lại không có ký ức như ông ta, chỉ là tuyệt vọng nhìn hồng quang kia dễ dàng thôn phệ một góc đại trận, sau đó thản nhiên tiến gần tới trung tâm trận pháp.

Sức mạnh trận pháp khổng lồ tựa như không tồn tại.

“Đó là cái gì! Sư huynh có biết cái gì không?”

Nguyên Linh trưởng lão nắm lấy đạo bào của Thánh Linh đạo nhân.

“Đó là vận mệnh. Chúng ta nhất định sẽ bị hủy diệt hoàn toàn. “Thánh Linh thản nhiên nói.

Ông ta ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, Thanh Dương chân nhân Tuế Nguyệt Môn che thương thế, cũng đang đối mặt với hồng quang cấp tốc tới gần.

Đôi mắt đẹp của nàng mở to, trong ánh mắt lộ ra tia kiên quyết.

Xì!

Trong phút chốc nàng lại lần nữa hóa thành bản thể nguyên hình, vô số đuôi cáo tuyết trắng khổng lồ, từ phía sau nàng triển khai, sáng lên bạch quang nhu hòa.

Chỉ là bởi vì không có sự giúp đỡ của Kim Diện Nhân như lúc trước, thân hình Hồ Ly nhỏ đi rất nhiều.

Linh Thời Bí pháp: Vũ Lạc Thiên Y

Ngọn lửa màu bạc thuần túy từ trên người nàng dấy lên, đó là chân hỏa thuộc về bản thân nàng.

Đi!

Đối mặt với hồng quang cực nhanh tới gần, nàng cuối cùng bộc phát toàn lực.

Bình thường sau khi đột phá chân hỏa, đều sẽ tự nhiên diễn sinh ra loại đặc tính thứ nhất, đó chính là công kích tất trúng.

Nàng như thế, Thánh Linh như thế, Ngọc Hành tông chủ cùng Thanh Mục chân nhân đều giống nhau.

Đây là tính chất đặc biệt xuất hiện đầu tiên khi có chân hỏa cá, chỉ có cùng cấp bậc cường giả, mới có thể thông qua thiêu đốt chân hỏa, ngắn ngủi né tránh.

Nếu không thì tất cả mọi người, cho dù dùng thủ đoạn gì, đều không thể tránh khỏi công kích cấp bậc Chân Hỏa.

Đây là điểm giống nhau của tất cả công pháp tại Bàn Quang.

Lúc này Thanh Dương chân nhân chính là như thế, toàn lực bộc phát tính chất đặc biệt cùng chân hỏa, phóng thích ra sát chiêu mạnh nhất của mình.

Tất cả đuôi cáo của nàng chợt co rút lại, hóa thành một đạo cự kiếm màu trắng hoa lệ, mặt ngoài cự kiếm bao trùm chân hỏa màu bạc, lấy một loại đường cong quỷ dị huyền diệu, ầm ầm đâm về phía hồng quang.

Vô thanh vô tức.

Cự kiếm không có vào hồng quang, lại ngay cả một tia gợn sóng cũng không dậy nổi, chỉ là khiến tốc độ lan tràn của nó thoáng chậm một chút, không hơn.

Thanh Dương chân nhân sắc mặt đồng dạng không hề gợn sóng, lẳng lặng trầm tĩnh lại, nhìn xem hồng quang tới gần, chờ đợi tử vong đến gần.

Dường như nàng đã sớm biết kết cục.

Các đệ tử còn sót lại của Vô Diện Kiếm Phái, còn đang dưới sự dẫn dắt của chấp sự điên cuồng ngưng tụ công lực, ý đồ kết hợp đại trận ngăn cản.

Nhưng càng nhiều người cũng đã thoát ly đại trận, bay ngược về hướng hồng quang khuếch tán.

Không ai muốn chết cả.

Nếu có thể sống thì sẽ cố sống, con kiến hôi còn muốn sống, huống chi là người.

Theo một bộ phận đệ tử sụp đổ, các chấp sự cũng bắt đầu xuất hiện chạy trốn rút lui.

Trong sáu đại trưởng lão, Vũ Linh và Nguyên Linh đột nhiên đứng lên.

Chưởng giáo! vì sao không lập tức rời đi, để sau này đông sơn tái khởi?

“Vô dụng “Thánh Linh lắc đầu, giơ ngón tay hướng bầu trời xa xa.

Mọi người theo trông theo tay chỉ, lúc này mới phát hiện, xa hơn cư nhiên cũng có hồng quang cực lớn sáng lên, từ xa hướng nơi này đè ép khuếch tán tới.

Bên kia cũng có!

Mộc Linh trưởng lão kinh hô. Nhìn sang hướng khác.

Đông Nam Tây Bắc, mỗi phương hướng đều có hồng quang khổng lồ phóng lên cao, bao phủ đập nát tất cả.

Bốn đạo hồng quang hoàn toàn ngăn cản hy vọng chạy trốn của mọi người.

Ha ha ha ha ha!!!

Thanh âm cuồng tiếu của Vô Diện thư sinh lúc này vang lên, tựa như sấm sét chấn động xung quanh màng nhĩ mọi người.

Hồng quang cấp tốc đem bầu trời nhuộm thành màu đỏ, che kín mây đen, hết thảy triệt để hóa thành huyết hồng, chiếu rọi đại địa.

Bông tuyết đen băng giá dưới sự ăn mòn của vô số hồng quang ă nhanh chóng nhiễm hóa biến thành màu hồng.

Vết nứt màu đen khổng lồ giãy dụa cố gắng ngăn cản, nhưng vẫn không cách nào đối kháng cột sáng hồng quang huyết sắc càng lúc càng khổng lồ.

Nó gào thét phát ra tiếng tách tách, không ngừng bị đè nén, càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

Cho đến khi hóa thành một đường nhỏ.

Xung quanh đều là vầng sáng đỏ như máu, chiếm lĩnh tất cả.

Đại sư huynh, đây là át chủ bài cuối cùng của ngươi sao?

Đột nhiên một thanh âm trầm thấp cắt đứt tiếng cười điên cuồng của Vô Diện Thư sinh.

Phía dưới cùng vết nứt màu đen, vốn bị hoàn toàn bao phủ trong hồng quang là Lý Trình Di, lúc này toàn thân bao phủ bạch khínồng đậm.

Bạch khí không ngừng triệt tiêu hồng quang bao trùm xung quanh, cuồn cuộn không ngừng, phảng phất như vô hạn.

Hình dáng mơ hồ của hắn từ trong bạch khí phóng ra, chậm rãi từng bước một đi ra ngoài.

Theo bước chân đi tới, một loại thanh thúy tựa như kim loại gõ nhẹ vào mặt kính, trong nháy mắt vang lên trong lòng mọi người xung quanh.

Cũng không phải là thanh âm, cũng không phải chấn động, vẻn vẹn chỉ là từ sâu trong nội tâm tự nhiên vang lên tiếng vang

Phảng phất thanh âm kia chính là mình từ đáy lòng lặng lẽ phát ra.

“Đó là tiếng bước chân! “Ánh mắt Thánh Linh và Thanh Dương đồng thời ngưng tụ, nhìn về phía Bạch Khí.

Chương 1104: Phong ấn 3

Cục diện vốn cho rằng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lúc này lại xuất hiện biến số mới!

“Ngươi còn chưa chết!?” Vô Diện thư sinh từ trong hồng quang chậm rãi bay lên, nhìn về phía nhân hình bạch khí vốn cách đó không xa.

“Ngươi sẽ không cho rằng, loại công kích yếu ớt vô lực lúc trước, có thể đẩy ta vào chỗ chết chứ? “Lý Trình Di nói.

Trong bạch khí, hình người mạnh mẽ bước ra.

Ngươi có từng nghe nói qua, dưới cực ác, đều là đất màu mỡ.

Gió mạnh kịch liệt, trong nháy mắt từ trên người hình người thổi quét nổ tung.

Bùm!!

Cùng lúc đó, khe nứt nhỏ phía sau hình người ầm ầm mở ra, trong đó một cự nhân màu đen hình thù kỳ quái, vươn ra bàn tay khổng lồ mấy trăm mét, mạnh mẽ chống đỡ vết nứt, hướng bên ngoài phát ra rống giận.

Hồng quang xung quanh bị đột nhiên mở rộng màu đen thôn phệ, bầu trời cấp tốc từ màu đỏ như máu, hóa thành đêm tối.

So với lúc trước càng thêm thâm trầm, càng thêm nồng đậm đen kịt, lần nữa thay thế hồng quang, trở thành màu sắc chủ đạo duy nhất trong thiên địa lúc này.

“Đây là sức mạnh gì? “Vô số đầu người trên người Vô Diện Thư Sinh đồng thời phát ra tiếng rống giận.

Hắn xoay người, móng vuốt sắc bén trong tay dấy lên ánh lửa chói mắt màu đỏ viền bạc.

Sức mạnh khởi động lại cư nhiên sẽ bị áp chế!?

Hắn không dám tin nhìn bầu trời biến thành màu đen.

Vô số bông tuyết màu đen lại một lần nữa rơi xuống, hơn nữa so với trước càng nhiều, càng lạnh.

Bùm!

Trong phút chốc, dưới thân hắn nổ tung sóng khí trắng, người đã biến mất tại chỗ, nhằm phía Lý Trình Di.

Chỉ cần giết chết ngươi! Hết thảy đều có thể khôi phục nguyên trạng! Chết cho ta!!!

Tiếng rống giận còn chưa rơi xuống đất, móng vuốt sắc bén của Vô Diện Thư sinh đã rơi vào không gian trước người Lý Trình Di.

Hắn cũng không phải trực tiếp công kích bản thể Lý Trình Di, mà là công kích không gian nhỏ hẹp trước người hắn.

Hỏa diễm màu đỏ viền bạc quỷ dị có ý đồ ngưng đọng khối không gian kia, sau đó toàn bộ xé nát.

Đúng lúc này, Lý Trình Di đi về phía trước một bước, thân ảnh hoàn toàn từ bạch khí lao ra, hai tay cầm kiếm, kim tuyến chém ngang.

Hai đạo thân ảnh trong phút chốc giao kích va chạm.

Đinh!!!

Trong thiên địa vang lên một tiếng nhỏ, ngay sau đó là từng đạo hồng quang nổ tung.

Vô Diện thư sinh toàn thân chấn động, sức mạnh của hắn cư nhiên hoàn toàn bị áp chế, hoàn toàn chống đỡ không được trảm kích của đối phương.

Khởi động lại Thiên Mệnh hình thái, là hình thái nguyên thể mạnh nhất thế giới này, là toàn bộ thế giới bị ngưng tụ thành tinh hoa duy nhất, so với lúc trước hắn còn mạnh hơn mấy chục lần, nhưng sức mạnh như vậy, thế mà…….

Ầm ầm!!!

Một vòng sóng huyết sắc nổ tung, người hắn đã bị cự lực ầm ầm chém bay, sau đó hóa thành sao băng bay xẹt đi.

Nhưng không đợi hắn bay ra bao xa, một đạo hắc quang lóe ra, thân ảnh Lý Trình Di lóe lên, xuất hiện ở phía sau, hai tay cầm kiếm chém một cái.

Keng!

Lại là một kiếm triệt để đánh tan sức mạnh hắn sắp khôi phục, hỏa diễm màu đỏ viền bạc mới ngưng tụ lên một điểm, liền bị lần nữa đánh tan.

Vô Diện thư sinh một lần nữa bắn vọt đến một phương hướng mới, nhưng kinh khủng chính là, kim quang lại lóe.

Lý Trình Di phảng phất hóa thân ngàn vạn, nháy mắt xuất hiện ở xung quanh vô số phương vị, đồng thời lóng lánh kim quang, chém ngang trên người hắn.

Keng keng keng!

Tiếng va chạm dày đặc vang lên.

Một kích cuối cùng.

Thân ảnh Lý Trình Di mơ hồ lóe lên phía trên cùng, hai thanh kim kiếm tái hiện, chuôi kiếm tương liên, hóa thành một thanh kiếm hai đầu.

Lưỡi kiếm dài hơn mười mét sáng lên kim quang chói mắt.

Chém xuống

Thuấn Ngục.

Xoẹt!!!

Kim kiếm hóa thành kim tuyến, rơi xuống, trong nháy mắt chia thiên địa làm đôi, thẳng tắp trúng vào ngực Vô Diện Thư Sinh.

Phốc xoẹt.

Kim quang đâm vào máu thịt, nhưng bị hồng quang bên trong càng thêm chói mắt ngăn cản, chỉ đâm vào một nửa.

Đúng lúc này, toàn thân Vô Diện Thư Sinh cấp tốc lóe ra hồng quang.

Ta là bất tử! Ta là thiên mệnh của thế giới! Vĩnh hằng bất tử! Vĩnh hằng bất diệt! “Hắn cuồng tiếu.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Cả người hắn hoàn toàn nổ tung, sóng xung kích khủng bố hóa thành một mảnh chấn động màu đỏ, hung hăng đụng vào trên

người Lý Trình Di gần trong gang tấc.

Nhưng hắc quang chợt lóe, sóng khí trước khi phát huy tác dụng, lại dễ dàng lóe ra tránh đi.

Lý Trình Di thì xuất hiện giữa không trung cách đó mấy ngàn mét.

Lúc này tốc độ dừng lại, tất cả mọi người mới thấy rõ, bộ dáng hiện giờ của hắn.

Trên người hắn mặc một bộ áo giáp hoa lệ màu xám trắng mờ ảo.

Trên áo giáp khoác thêm tấm áo choàng, mũ giáp dữ tợn, đỉnh đầu có xoắn ốc hình vặn vẹo kết hợp sừng to lớn, cả người dày nặng hoa lệ, mười hai loại hoa văn mơ hồ như ẩn như hiện tại khớp xương. Mi tâm ánh lên ngân quang lóng lánh hoa lệ chói mắt.

Nhưng chẳng biết vì sao, áo giáp không cách nào hoàn toàn thấy rõ, phảng phất chỉ là một tầng hình chiếu hư ảo.

Không chết sao? "Lý Trình Di khẽ thở ra một hơi. Khuôn mặt dưới mũ bảo hộ hơi nhíu.

Có chút khó khăn.

Xa xa trong hồng quang, một hình người mới đỏ sậm cấp tốc ngưng tụ mà ra, lần nữa hiện lên thân hình hoàn chỉnh của Vô Diện Thư Sinh.

Đúng như lời hắn nói, hắn là nguyên thể, ở chỗ này có tính bất tử tuyệt đối.

Hơn nữa đồng dạng công kích, lần thứ hai chỉ sợ đã không có tác dụng lớn.

Phiền toái. "Đánh tới đây, Lý Trình Di cơ bản đã thử dò ra năng lực của đối phương.

Đồng dạng công kích, lần công kích thứ hai sẽ bị suy yếu trên diện rộng.

Tuy rằng không thể so với Vô Diện thư sinh thời kỳ toàn thịnh mà lúc trước hắn gặp qua, nhưng đã tiếp cận thể hoàn thiện.

Hắn quay đầu lại nhìn khe nứt khổng lồ càng lúc càng đen kịt phía sau, màu đen trong khe nứt đã hoàn toàn nhuộm bầu trời thành màu đen kịt.

Chương 1105: Phong ấn 4

Sau khi phát hiện Bông tuyết đen sẽ tạo thành nguy hại đối với sinh mệnh, hắn vẫn đè nén chính mình.

Đến bây giờ, hắn cũng không hoàn toàn mặc vào Hoa Thần y, bộc phát toàn bộ thực lực.

Chính là bởi vì ý thức được thiên tai đóng băng vạn vật là chính mình dẫn đến, hắn mới không dám triệt để mặc vào Hoa Thần y.

Bởi vì

Bản thân như vậy, thật sự quá mạnh mẽ.

Sau khi Hoa Thần y dung hợp 12 Hoa Ngữ, ngoại trừ trang bị vũ khí ra, năng lực sinh ra có hai thứ.

Thứ nhất là Cực Ác Đế Miện, có thể hấp thu bất kỳ tà ác ác ý hóa thành phòng ngự tự thân, ác ý càng mạnh, phòng hộ càng mạnh.

Thứ hai chính là Cực ác nguyên thổ!

Hoàn toàn mặc Hoa Thần y, bày ra hình dáng Hoa Đế Vương thì lấy đế vương làm trung tâm, hết thảy môi trường xung quanh đều sẽ tự nhiên phát sinh chuyển biến xấu, hoàn toàn bị nhiễm hóa thành nguyên thổ, không thể nghịch chuyển, hết thảy sinh vật trên nguyên thổ đều sẽ xuất hiện chuyển biến xấu nghiêm trọng, mất đi chính mình, vặn vẹo thể xác và tinh thần, biến thành quái vật thuần túy chỉ biết giết chóc hủy diệt.

Vốn Lý Trình Di dự định lấy hình thái dung hợp trong suốt của Hoa Thần y, giải quyết Hoắc Tình Không, như vậy không cần xuất hiện nguyên thổ cực ác ô nhiễm lan tràn.

Đáng tiếc vẫn thất bại. Tính bất tử của đối phương vượt quá dự tính của hắn.

Hồng quang lần thứ hai từ trên người Hoắc Tình Không lan tràn ra, ý đồ nhuộm ra một tia màu sắc của mình trong trời đất

đen kịt.

Bốp.!

Đột nhiên, cảm giác mơ hồ trong suốt trên người Lý Trình Di đột nhiên tiêu tán.

“Xin lỗi, vì bảo vệ tất cả.”

Hắn buông kim kiếm trong tay ra, tùy ý tiêu tán vô số cánh hoa màu vàng.

Một cái đĩa tròn màu xám phân bố mười hai loại ấn ký hoa cỏ, chậm rãi hiện lên phía sau.

Áo choàng trắng noãn bay lượn bên cạnh ngân quang lóng lánh, không ngừng bay múa run rẩy theo tóc trắng.

Bốp.

Đột nhiên, Lý Trình Di giơ tay phải lên, vươn lên bầu trời.

“Nguyên Thổ! “Hắn gầm nhẹ một tiếng.

Ầm ầm!!

Một đạo quang mang màu trắng sáng chói như mặt trời ban ngày, từ trên bầu trời khe nứt bay xuống, liên tục chiếu rọi trời đất, vạn vật.

Quang mang rơi vào trong tay hắn, hóa thành một thanh kiếm léo lên ánh sáng màu bạc sáng chói không thể nhìn thẳng.

Ngân quang thiêu đốt của lưỡi kiếm lúc này áp đảo tất cả ánh sáng xung quanh, trở thành màu sắc duy nhất.

Đây chính là vũ khí duy nhất của Hoa Đế Vương – Nguyên Thổ.

Mà áo giáp Hoa Thần y trên người hắn, lại là phòng hộ duy nhất của đế vương — Vương thành!

Sức mạnh của chúng tương ứng với nguyên thổ vương thành chân chính.

Cố Thổ xa xưa đến sớm đã biến thành phế tích, lúc này dưới sự triệu hóa của Hoa Thần y, lúc này nằm dưới chỗ sâu thẳm

nhất tại Biển Đen lần nữa truyền đến tiếng vọng thần đại viễn cổ.

Một tiếng nhạc quỷ dị nhưng thần thánh, nương theo vô số tiếng ca tụng từ trên trời giáng xuống, vang lên toàn bộ Bàn Quang.

Đóng băng đi!

Lý Trình Di cầm Nguyên thổ kiếm nhắm ngay Vô Diện thư sinh, chém xuống.

Bốp.!!

Ngân bạch kiếm quang ầm ầm hạ xuống, cắt ra bầu trời, cắt ra mặt đất, cắt ra chính giữa thân thể Vô Diện Thư Sinh.

Tất cả mọi thứ, trong nháy khi mắt kiếm rơi, hoàn toàn tĩnh lặng.

Thời gian dường như hoàn toàn ngưng đọng.

Gió dừng lại, ánh sáng dừng lại, khuôn mặt cuồng tiếu của Vô Diện Thư sinh, vô số đầu người trên người, đều giống như bị ấn nút tạm dừng, bất động.

Chân hỏa màu đỏ viền bạc trên người hắn lúc này cũng duy trì ở tư thái thiêu đốt, hoàn toàn bất động.

Kiếm quang màu bạc xẹt qua người hắn, chém ra đại địa. Kéo dài đến tận cùng của tầm nhìn vô biên vô hạn.

Trong Biển Đen.

Góc chết lớn như Bàn Quang vẫn đang ùng ục ùng ục thôn phệ tất cả khí tức sự vật đi ngang qua.

Bản thể Góc chết khổng lồ trăm vạn năm như một ngày, không ngừng lặp lại hành động này.

Đúng lúc này, một chút ngân quang từ bên trái sáng lên.

Ngân quang cực nhanh biến từ một điểm nhỏ như hạt vừng ban đầu nhanh chóng biến lớn, kéo dài, hóa thành một đạo ngân bạch, không tiếng động cắt qua góc trái phía trên Góc chết.

Xì!

Góc chết lớn kia bị cắt rời ngay tại chỗ, mang theo mảnh vụn, chậm rãi bay về phía Biển Đen xa xa.

Góc chết Bàn Quang phát ra một tiếng kêu rên thống khổ, toàn bộ thể tích cứng rắn bị một kiếm này cắt mất một phần ba!

Góc chết giãy dụa, vươn ra vô số xúc tu đỏ sậm nửa trong suốt, hóa thành sương khói như sợi tơ, bay về phía phương vị ngân quang, ý đồ triệt để trục xuất đem ngọn nguồnt.

Nhưng tổn thương còn hơn thế.

Ở chỗ ngân quang cắt qua, mảng lớn vết lốm đốm màu đen, bắt đầu lan tràn ra trên người nó.

Cực ác nguyên thổ bắt đầu ở chỗ này mọc rễ nảy mầm, hóa thành thương tổn vĩnh hằng, cải tạo thế giới.

Nguyên thổ công kích sẽ không tiêu tán, nó là Vĩnh Hằng Tồn Tại Chi Kiếm, thuộc tính sát thương trên bề mặt là do chủng loại năng lực Hoa Ngữ quyết định.

Lý Trình Di cầm kiếm Nguyên Thổ trong tay, trong lòng tự nhiên trào ra tin tức nhè nhẹ Ác Chi Hoa.

Ô nhiễm ác hóa của Cực ác nguyên thổ không cách nào lẩn tránh, đó là tồn tại tự thân tự nhiên dẫn phát thiên tai.

Không phải Ác Chi Hoa cố ý gây nên, mà là nó chỉ cần là bày ra hình thái đầy đủ, sẽ dẫn đến chuyển biến xấu hết thảy xung quanh.

Đúng như lời Hoa Đế Vương đời trước nói.

Chỉ có sự xấu xí ác độc thuần túy nhất mới có thể nuôi dưỡng nở ra những bông hoa đẹp nhất.

“Đây chính là cái gọi là, nơi của ta không cho phép có vật nào đẹp hơn ta?”

Lý Trình Di trong lòng có cảm giác.

Chỉ cần đem hết thảy xung quanh mình đều biến xấu, chính mình không thay đổi, liền nhất định là đẹp nhất.

Ác Chi Hoa, quả thật vô cùng tà môn.

Khó trách Hoa Đế Vương đời trước lại bị bao vây tiễu trừ. May mà phần sức mạnh này rơi vào trong tay ta.

Chương 1106: Phong ấn 5

Lúc này Nguyên Thổ cùng Hoa Thần y nhanh chóng tản ra, biến mất.

Khe nứt đen kịt trong thiên địa cũng theo đó tiêu tán, ánh sáng xung quanh cũng nhanh chóng sáng lên, ánh sáng mặt trời chiếu sáng mặt đất, một lần nữa mang ánh sáng tới trước mắt mọi người.

Vừa rồi chém giết quá mức cuồng bạo hỗn loạn, thế cho nên ngoại trừ Thánh Linh đạo nhân cùng Thanh Dương chân nhân hai cường giả chân hỏa ít nhiều có chút cảm giác bên ngoài, những người còn lại đều không hề có cảm giác, chỉ nhìn thấy thiên địa một mảnh đen kịt, sau đó trong bóng tối ngân quang sáng rực, Vô Diện Thư Sinh liền bị một kiếm chém trúng, đọng lại ở giữa không trung bất động.

Sau đó tất cả trở về nguyên trạng. Ánh sáng đỏ biến mất, bóng tối biến mất, dường như tất cả đều trở về trạng thái ban đầu.

Vô Diện thư sinh lẳng lặng trôi nổi giữa không trung, trạng thái của hắn lúc này, bị nguyên thổ hoàn toàn đóng băng ở thời khắc hồi phục trước đó.

Căn bản không đợi được đặc tính suy yếu lần thứ hai trên người hắn phát huy tác dụng, sức mạnh đóng băng liền một lần triệt để khống chế được thời gian của hắn.

Là thanh kiếm nguyên thổ dung hợp tất cả năng lực của Hoa Ngữ, năng lực đóng băng của nó bắt nguồn từ hoa ngữ Phong ấn tình yêu.

Bất quá là phong ấn phiên bản cường hóa.

Sau khi tính toán chênh lệch tuổi thọ, chênh lệch còn phải nhân với mười. Cụ thể bao nhiêu thời gian, Lý Trình Di cũng không rõ ràng lắm, nhưng coi như là mức độ thấp nhất, tuổi thọ của hắn không thể hơn đối phương, cũng sẽ cưỡng chế thời gian đóng băng mười năm.

Trong mười năm, nếu là không thu lại, Vô Diện Thư Sinh đem một mực lơ lửng ở chỗ này, hóa thành địa chỉ, cứng ngắc bất động, không cách nào bị đụng vào.

Thế giới này, cuối cùng vẫn được ta giải cứu từ bên bờ hủy diệt" Lý Trình Di thở dài, như trút được gánh nặng.

Hắn hiện tại bỗng nhiên lý giải, vì sao những đại lão trong Biển Đen phần lớn đều ở trong Biển Đen du đãng sinh hoạt, mà không phải ở bên trong Góc chết.

Liền vừa mới động tĩnh, hắn hơi chút mặc vào Hoa Thần y, cái Góc chết đều thiếu chút nữa bị hoàn toàn nhiễm hóa, hóa thành nguyên thổ Vĩnh Hằng, sinh linh chết hết.

Đúng là trâu bò đánh nhau, chỉ cần dư âm cũng đủ để hủy diệt Góc chết vô số lần.

Lúc này trên bầu trời, trên mặt đất vốn biển rừng đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó, là một mảnh thật lớn hố sâu hẻm núi.

Địa hình bị vĩnh viễn thay đổi, có lẽ tương lai hậu nhân sẽ đặt tên cho nơi này như kiểu Hẻm Thiên Kiếm Hạp…

Lý Trình Di bay đến trước mặt Vô Diện Thư sinh, giơ tay điểm một cái

Nhất thời Vô Diện thư sinh cả người thu nhỏ lại, hóa thành một viên châu màu vàng, bay đến lòng bàn tay hắn.

Hắn không có khả năng đem đối phương lưu lại nơi này, nếu không chờ mười năm sau phong ấn chấm dứt, thế giới này vẫn là sẽ xong phim.

Còn không bằng mang hắn rời khỏi nơi này.

Thu hồi hạt châu, Lý Trình Di quay đầu nhìn về nơi đóng quân của Vô Diện Kiếm Phái.

Nơi đó một mảnh hỗn độn, khắp nơi là hố trũng phòng ốc gì đó cũng phần lớn đều sụp đổ hóa thành phế tích, hơn trăm đệ tử môn nhân chỉ còn lại có ba mươi mấy người, miễn cưỡng duy trì trận pháp.

Phía trước Vô Diện đại điện, chưởng giáo Thánh Linh đạo nhân sắc mặt xám ngoét, miệng chảy máu, sáu trưởng lão còn

lại ba người, bao gồm Quỳ Linh, cũng đều mặt như tờ giấy vàng, rõ ràng bị thương nặng.

Lý Trình Di than nhẹ một tiếng, Hoa Thần y đối với hắn tăng cường sức mạnh quá lớn, hạn mức cao nhất là khiến tất cả tố chất thân thể bình quân tăng lên một ngàn lần.

Đồng thời nguyên thổ thần kiếm khi công kích còn có hiệu quả khủng bố đóng băng vĩnh hằng. Không chỉ như thế, trong nháy mắt ngắn ngủi đó, hắn chỉ mặc Hoa Thần y một cái chớp mắt, ô nhiễm cực ác nguyên thổ, liền biến xung quanh phạm vi mấy ngàn dặm hoàn toàn hóa thành ác thổ.

Lúc này còn nhìn không ra cái gì, nhưng đợi đến sau này, phiền toái của ác thổ sẽ dần dần nổi bật.

May mà không ai biết là năng lực bị động của ta, lập tức nói là đại sư huynh làm.

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Dù sao Vô Diện thư sinh cũng không biết nói

Sau khi nghĩ kỹ cách nói, Lý Trình Di tản đi long hóa trên người, chỉ nửa người dưới mặc vào Hoa Lân Y Tử Đằng, che lấp chỗ kín, liền bay về phía Vô Diện Kiếm Phái.

Sau khi triệt để đánh tan Vô Diện Thư Sinh, hắn cũng đã có thể cảm giác được, phiến thiên địa này đối với hắn sinh ra một cỗ lực bài xích vô hình.

Chắc hẳn đây chính là phần thưởng Góc chết sau khi hắn cứu vớt hết thảy.

Trong lòng Lý Trình Di vui mừng.

Đang lúc hắn chuẩn bị tránh bóng, đột nhiên một thanh âm vang lên trong lòng hắn.

“Bạch Lộc, tuy rằng ta vừa rồi xác thực không có ý thức gì, nhưng làm như vậy, không tốt lắm đi.”

Sắc mặt Lý Trình Di cứng đờ.

Là Hoắc Tình Không!?

Phong ấn đóng băng của nguyên thổ không có khả năng xảy ra vấn đề chứ!?

“Không phải năng lực của ngươi xảy ra vấn đề, cỗ sức mạnh kia rất rõ ràng đóng băng phân thần diệt thế trong cơ thể ta, nhưng đối với ta lại không có bất kỳ tổn thương nào. Chỉ là thân thể bị phong ấn, ta hiện tại cũng không có cách nào nhúc nhích. “Hoắc Tình Không thở dài nói “Xin lỗi, là ta quá mức đánh giá cao bản thân. “Hắn trầm giọng nói. “May mà ngươi kịp thời ra tay, khống chế được thế cục, không tạo thành bao nhiêu thương tổn”.

Chương 1107: Phong ấn 6

Không tạo thành bao nhiêu thương tổn?

Nghe Hoắc Tình Không thương cảm tự nói, trong lòng Lý Trình Di nhảy dựng, nhanh chóng chuyển động ý niệm.

Thời điểm này, nếu muốn nhanh chóng xử lý loại chuyện này, biện pháp tốt nhất, chính là….

“Quả thật như thế, trước đó lúc ngươi bạo tẩu, thương tổn vô tội đệ tử, liền ít nhất là 60, 70 người!”

Hắn chỉ vào nơi đóng quân Vô Diện Kiếm Phái hiện giờ chỉ còn lại có ba mươi mấy người.

“Thấy chưa, đó chính là lúc trước ngươi nổ tung làm tổn thương, vốn bên trong kiếm phái có hơn trăm người, nhưng hiện tại còn sống, liền nhiều như vậy.”

Vẻ mặt Lý Trình Di ảm đạm.

“Là lỗi của ta. “Hoắc Tình Không trầm mặc, lại thở dài. Nếu như còn có cơ hội, ta sẽ hy vọng dùng thời gian sau này, từng bước bù đắp sai lầm của mình.

“Thương tổn đồng môn, số lượng nhiều như vậy” Lý Trình Di lời còn chưa nói xong, liền nhìn thấy phía xa xa đệ tử cùng các chấp sự kiếm phái vừa mới chạy đi, dưới sự dẫn dắt của 3 trưởng lão đều trở về!

Lời tiếp theo của hắn nhất thời nói không nổi nữa, vội vàng nói sang chuyện khác.

“Thôi những thứ này đều là chuyện sau này, đại sư huynh, rốt cuộc khởi động lại là có ý gì? vì sao lại xuất hiện biến hóa như vậy?

Điểm ấy, có lẽ ta có thể trả lời ngươi. “Đột nhiên một thanh âm khác từ trong Phong Ấn Châu truyền ra.

Là Yêu đế!

Tên này cư nhiên còn chưa chết.

“Ngươi là ai?” Lý Trình Di sửng sốt, lúc này đang cùng đại sư huynh nói chuyện, đột nhiên xuất hiện một cái âm thanh của lão già là có ý gì.

Ta là người lưu lại ký ức túc thế sau khi kỷ nguyên trước khởi động lại. “Yêu đế trầm giọng nói.

“Chờ một chút, không phải vừa rồi ngươi nói… “Giọng Hoắc Tình Không vang lên ở một bên.

‘Mặc kệ ngươi là ai, nói xem chân tướng là gì? “Lý Trình Di làm như không nghe thấy. Đầu óc vừa chuyển, liền đoán được người này là cùng đại sư huynh có quan hệ, lúc này cũng lười nói nhảm, đi thẳng vào chủ đề.

“Kỳ thật rất đơn giản, thế giới khởi động lại, nguyên nhân ở chỗ chữa trị, một lần lại một lần chữa trị tổn thương tự thân, mà chữa trị như vậy, trên ý nghĩa nào đó, có thể xem là thai nghén tân sinh.”

Tân sinh?

Yêu đế khẳng định, “Có vô số thế giới bên trong Huyền Diệu Hải, nhưng tuyệt đại đa số thế giới, đều cần khởi động lại để tân sinh như vậy, một lần lại một lần luân hồi. Mỗi một lần đều hoàn toàn nhất trí, lặp lại quá khứ. Mỗi một lần đều có thể sẽ có biến hóa rất nhỏ. Biến hóa như vậy tích lũy nhiều, cuối cùng sẽ biến thành thế giới hoàn toàn tử vong, sau đó hoàn toàn tan tành, biến mất.”

“Sao ngươi biết những chuyện này? “Lý Trình Di nghi ngờ. Tuy rằng hắn thấy lời nói của hắn cũng đối ứng với nhiều Góc chết hắn nhìn thấy nhưng không phải đối phương nói cái gì liền tin cái đó.

Bởi vì bản thể của ta chính là một kẻ siêu thoát từng xuất thân từ thế giới này, cái gọi là kẻ siêu thoát, chính là triệt để thoát khỏi dây dưa cùng lôi kéo của thế giới nguyên sinh đối với nó. Chân chính đạt được đại năng tự tại. Yêu đế thở dài, "Tồn tại giống như chúng ta, chỉ cần chân chính rời khỏi nơi này, qua không bao lâu, sẽ bị Nguyên sinh Góc chết một lần nữa lôi kéo trở về, cả đời cũng không cách nào thoát khỏi vận mệnh hủy diệt đã định trước.

"Không đúng, nói như vậy, vậy…" Lý Trình Di đang muốn nghi ngờ phản bác bởi vì hắn rời đi Địa Nguyệt thế giới lâu như vậy mà không bị……..

Chờ đã!

Đột nhiên tâm thần hắn rùng mình.

Trên bản chất hắn, kỳ thật cũng không phải là nguyên thân Lý Trình Di! Nếu như nhìn như vậy, nguyên nhân hắn không bị Địa Nguyệt lôi kéo, liền tìm được.

" Cái gì? "Yêu đế bị ngắt lời, ngừng lại.

"Không có gì, ngươi tiếp tục đi. "Lý Trình Di nói.

"Tốt chính là bởi vì như thế, chúng ta không cách nào thoát khỏi khởi động lại vận mệnh hủy diệt, toàn bộ bởi vì chúng ta vốn là thuộc về một bộ phận thế giới này. Chỉ có chân chính mở ra ngọn nguồn trong cơ thể, thay thế bản thân, bỏ đi cái này một thân trong lồng này, trả lại thế giới, mới có thể triệt để siêu thoát hậu thế, được tự tại trong Huyền Diệu Hải!"

Yêu đế trong giọng nói lộ ra vẻ nồng đậm hướng tới.

Bỏ đi một thân trong lồng, trả lại thế giới?

Lý Trình Di từ đó bỗng nhiên lĩnh hội được lý niệm siêu thoát của kẻ siêu thoát kia

Nếu như ngay cả thể xác và tinh thần của mình đều bắt nguồn từ thế giới, như vậy nếu muốn siêu thoát, tự nhiên hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng nếu từng bước một liên hệ sâu với Huyền Diệu Hải, cuối cùng thăng hoa một bộ phận của mình, triệt để thoát ly

nguyên thân, như vậy thật đúng là có thể triệt để thoát khỏi khởi động lại.

“Chân tướng chính là như thế, vì thoát khỏi khởi động lại, chúng ta nghĩ hết các loại biện pháp, nhưng lúc này đây, tựa hồ vẫn là thất bại.” Yêu đế nói, “Nếu không có Bạch Lộc đạo hữu ngươi ngoài ý muốn xuất hiện, chúng ta chỉ sợ vẫn không tránh khỏi vận mệnh cuối cùng.”

Đối với việc này, ta xin nói một tiếng cảm ơn đối với tất cả sinh linh tránh được hủy diệt”.

Lý Trình Di không phản bác, bất quá vẫn thản nhiên nhận, tuy rằng lúc hắn đánh nhau ảnh hưởng đến rất nhiều sinh linh vô tội, nhưng tính ra, công lao của hắn nhiều hơn.

“Thôi để lát nữa thương lượng làm sao giải quyết sự tình của đại sư huynh, ta trước đi xem môn phái bên kia trước.” Hắn dặn dò một câu, lúc này đã chậm rãi bay đến nơi đóng quân Vô Diện Kiếm Phái, hạ xuống.

Vầng sáng của đại trận đã nhạt đến mức gần như không nhìn thấy.

Bởi vì là thân phận đệ tử kiếm phái, trận pháp đối với hắn cũng không có gì mâu thuẫn. Rất nhẹ nhàng liền tiến vào trong đó, đáp xuống trước Vô Diện đại điện.

Chương 1108: Phong ấn 7

Thánh Linh đạo nhân cùng sáu đại trưởng lão nhao nhao đứng dậy, có người chần chờ muốn lên tiếng hỏi, nhưng cũng không nhanh bằng Quỳ Linh.

Nàng bước một bước dài, chạy tới trước người Lý Trình Di, ôm chặt hắn vào lòng.

Chiều cao hai người hiện giờ đã xấp xỉ, Quỳ Linh lại không có chút ý tứ né tránh nào, ôm chặt Lý Trình Di vào trong lòng mình, nước mắt chảy xuôi.

“Con vẫn là Bạch Lộc của ta sao? “Nàng run rẩy hỏi.

Nàng còn chưa xác định được thân phận của Lý Trình Di, liền vọt tới, ôm lấy hắn không hề phòng bị.

Nếu Lý Trình Di thật sự bị sức mạnh tà ác nào đó ăn mòn, lúc này một kích có thể lập tức giết chết nàng.

Nhưng dường như nàng không còn quan tâm nữa

"Vâng"Lý Trình Di mở tay ra, nhẹ nhàng ôm lấy cô. Cảm nhận được sự ấm áp đã lâu không gặp này.

Hắn có thể cảm giác được, tình cảm Quỳ Linh đối với hắn vẫn còn, vẫn là tình yêu thuần túy của mẹ đối với con.

"Vậy là tốt rồi. "Quỳ Linh không nói gì, chỉ ôm hắn thật sâu.

Vốn dĩ tất cả ngờ vực vô căn cứ, tất cả lo lắng, cũng đều ở trong cái ôm này, dần dần tản đi.

Cho dù như thế nào, Lý Trình Di cắt đứt tiến trình khởi động lại, cứu tất cả mọi người, điểm ấy không thể nghi ngờ.

Nhìn hai người ôm nhau, người của Vô Diện Kiếm Phái xung quanh đều thở phào nhẹ nhõm.

Từ thực lực khủng bố sau màn Bạch Lộc áp chế Hoắc Tình Không, nếu là hắn lại xảy ra vấn đề gì vậy thì thật sự là triệt để tuyệt vọng.

Cũng may, hiện tại xem ra, kết quả vẫn là tốt.

……..

Ba ngày sau.

Kiếm phái một lần nữa tu chỉnh, kiến trúc tu sửa, khắp nơi đều là cảnh tượng bận rộn khí thế ngất trời.

Trong Vô Diện đại điện, Thánh Linh đạo nhân, Thanh Dương chân nhân, Quỳ Linh cùng sáu đại trưởng lão lẳng lặng khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, vây thành một vòng.

"Nói cho chúng ta biết chân tướng là gì? Ngươi vì sao có thể có được thực lực cường đại như vậy? Thánh Linh đạo nhân thản nhiên nói.

"Kỳ thật, ta cũng là người có ký ức túc thế (truyền lại qua hai đời), chỉ bất quá, ta không phải đến từ Bàn Quang, mà là đến từ thiên ngoại, Huyền Diệu Hải!" Ánh mắt hắn nâng cao, nhìn về phía chưởng giáo.

“Thêm nữa, chưởng giáo, ông đây là đang chất vấn ta?”

Xèo!

Một vòng ý thức vô hình, lấy hắn làm trung tâm, đột nhiên khuếch tán nổ tung bốn phía xung quanh.

Hàn ý lạnh thấu xương nhanh chóng tản ra khắp đại điện.

Thánh Linh đạo nhân và Thanh Dương chân nhân đều rùng mình.

“Thánh Linh không phải ý này. “Thanh Dương nhanh chóng hòa giải, lại hướng Quỳ Linh bất đắc dĩ nháy mắt, Quỳ Linh lười biếng lại căn bản không để ý tới nàng.

Nàng lười xen vào những chuyện vớ vẩn này, chỉ cần biết con mình không có việc gì, không chịu thiệt, những thứ khác có quan hệ gì với nàng?

Loại thời điểm này xen vào, đó không phải là thuận theo ý đồ của đối phương, muốn nàng lấy danh nghĩa nương đi áp bách con của mình hay sao?

Đám người này chẳng lẽ còn không biết rõ tình huống?

Nàng thân thiết với Bạch Lộc hơn hay là thân với những sư huynh sư đệ mà bình thường cũng ít tiếp xúc này hơn? Loại vấn đề này còn cần hỏi?

Thấy Quỳ Linh không có động tĩnh, Thánh Linh có chút xấu hổ, nhưng cũng may sống lâu chỗ tốt lớn nhất chính là không biết xấu hổ.

Phải biết rằng, da mặt là thứ sẽ theo thời gian tích lũy càng ngày càng dày.

“Xin lỗi” Lão thấp giọng xin lỗi, “Hôm nay, là ngươi cứu vớt toàn bộ Bàn Quang tất cả mọi người, tứ phái đều thừa nhận đại ân của ngươi, cho nên, vì khen ngợi công lao vĩ đại này của ngươi, tứ phái quyết định, cùng nhau gom góp một phần hồi báo cho ngươi.Ngươi thấy thế nào? Nếu ngươi muốn thứ gì, chúng ta có, đều có thể cho ngươi”.

Lão vốn còn muốn thử xem có thể lợi dụng quan hệ sư muội với Quỳ Linh, để Bạch Lộc tiếp tục quan hệ với kiếm phái để

cho mình lợi dụng. Nhưng hiện tại xem ra, chút tâm tư này của lão trong nháy mắt đã bị Quỳ Linh thấy rõ, đối phương cũng hoàn toàn không phải hạng người tâm tư đơn thuần.

So với Hoắc Tình Không, Bạch Lộc tựa hồ khó đối phó hơn nhiều. Thánh Linh trong lòng nhịn không được thở dài.

“Hồi báo sao? “Lý Trình Di suy tư một chút.

Hắn hiện tại dung hợp Hoa Thần Y, thực lực chân chính phi thăng.

Tăng trưởng tổng thể một ngàn lần là khái niệm gì?

Lúc hắn mặc Hoa Thần Y, cũng không dám toàn lực bộc phát, để tránh ra tay quá tàn nhẫn, đánh xuyên mặt đất, đánh nát toàn bộ Góc chết.

Hắn lúc trước bình thường cũng đã có thể đánh ra lực trùng kích mấy trăm nghìn tấn, lại tăng thêm một ngàn lần.

Đó cũng không phải là đơn giản ở trên con số này nhân với một ngàn, mà là ít nhất lực trùng kích hơn vạn lần trên diện rộng tăng lên.

Uy lực hủy diệt như vậy không hổ là Hoa Đế Vương.

Mà cái này, còn không phải là uy lực đỉnh cao nhất của Ác Chi Hoa.

So với thời kỳ cường thịnh, hiện giờ nguyên thổ hủy diệt chỉ còn một chút hài cốt, vương thành cũng biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn mảnh vụn vụn phiêu đãng ở sâu trong Huyền Diệu Hải. Thật vất vả Ác Chi Hoa tiêu hao vô số hoa khí, mới từ nơi sâu xa kéo về một chút.

Cho nên, lúc này hắn cần suy nghĩ, là tương lai ứng đối như thế nào với những những kẻ đối địch đánh bại, hủy diệt Hoa Đế Vương năm đó

Mặt khác Góc chết luân hồi lôi kéo, cũng cần triệt để giải quyết.

Nếu như dựa theo thuyết pháp Yêu đế, Góc chết khởi động lại là vì chữa trị tự thân, như vậy Góc chết cưỡng chế lôi kéo, lại là nguyên nhân gì?

Là cưỡng chế thải độc? Hay là như lúc trước điều tra được là dùng mạng người đến duy trì cân bằng Góc chết loại nhỏ, dùng cái này để tránh cho Góc chết nhỏ dung hợp lẫn nhau thành Góc chết lớn, ảnh hưởng thế giới tự thân cân bằng?

Trong nháy mắt này, trong đầu Lý Trình Di hiện lên một lượng lớn tư liệu.

Chương 1109: Phong ấn 8

Hắn bỗng nhiên rất muốn biết, chính mình nếu là sau khi bị lôi kéo tiến vào Góc chết, mặc vào Hoa Thần Y, sẽ là cái gì tình huống?

Góc chết có thể sợ tới mức lập tức đem hắn đẩy ra ngoài hay không?

Nghĩ lại thì có chút mong đợi.

Tuy rằng Góc chết không có khả năng có ý thức cụ thể, nhưng tình huống như vậy khẳng định rất thú vị.

Phục hồi lại tinh thần.

Hắn lại mở miệng.

“Hồi báo”Tuy rằng thực lực bởi vì Hoa Thần Y đã tăng sức mạnh đến mức cực kỳ kinh khủng, nhưng nếu tăng cường sức mạnh tự nhân thì Hoa Thần Y dưới trạng thái thực lực tăng lên thì sức mạnh cũng tăng lên trên diện rộng

Cho nên con đường khắc ấn còn có thể tiếp tục đi về phía trước!

” Trúc Cơ công pháp của ta hiện giờ, Vô Diện Kiếm Quyết cùng Thánh Linh Công đều đã viên mãn, chỉ còn lại có Thiên Diện Kiếm Điển.”

……..

“Ta sẽ truyền lại cho ngươi, cái đó không tính là hồi báo. “Thánh Linh lắc đầu, nếu đã xác định tính cách Bạch Lộc, sách lược đối với nó cũng phải nhanh chóng thay đổi.

Lão biết mình chỉ cần duy trì quan hệ với Quỳ Linh, vậy hết thảy có thể êm đẹp.

“Ta muốn môn phái toàn lực ủng hộ ta tài nguyên tu hành Thiên Diện Kiếm Điển, thẳng đến đạt tới đỉnh phong, có thể chứ?”

“Được! Nhưng trước tiên phải nhắc nhở Thiên Diện Kiếm Điển, cho dù là chính ta, cũng không tu hành đến đỉnh điểm. Môn thần công này do Xích Diên lão tổ lưu lại, toàn công tổng cộng chín tầng, nhưng trên thực tế, có thể kéo dài tu hành vô hạn.

Thánh Linh đơn giản nói một câu.

“Trên lý thuyết, Thiên Diện Kiếm Điển là tu hành không có điểm cuối, không có khả năng có cái gọi là đỉnh cao. Bởi vì lý niệm căn bản, là ngàn người ngàn mặt, ngươi có thể đem bất kỳ một loại tính cách, ý thức, tình cảm nào cảm ngộ được, dung hợp thành một đạo Nguyên Thần Kiếm.”

Ngươi gặp qua ý thức tình cảm ý chí càng nhiều, Nguyên Thần Kiếm càng mạnh, mà tất cả Nguyên Thần Kiếm, ở Nguyên Thần Kiếm Cung, chỉnh thể đều sẽ hóa thành một bộ phận Nguyên Thần của tự thân ngươi”

Đây là công pháp cô đọng có thủ đoạn vũ khí công phạt mạnh nhất. Mà bởi vì chúng ta lúc trước khi tu Trúc Cơ công pháp, đã sớm đem bản chất nguyên thần của mình luyện thành kiếm hình, cho nên dung nhập nguyên thần kiếm càng nhiều, bản thân chúng ta cũng sẽ càng mạnh.

“Thì ra là thế.” Lý Trình Di cũng không nghĩ tới, Thiên Diện Kiếm Điển lại là một môn công pháp có lý niệm tương đối cường hãn như vậy.

Kỳ thật, đại siêu thoát công pháp, đều là tương tự không có hạn mức cao nhất. “Thanh Dương chân nhân cũng cảm thán đồng đạo.

Chính như Thiên Tâm thánh điển chí cao của môn phái ta cũng như thế. Lấy lĩnh ngộ Thiên Tâm đạo luật của những chỗ khác nhau nhỏ nhấn để tu hành tự thân, dùng cái này để truy tìm nguồn gốc, có thể đem tự thân hóa thành nguyên thủy của các loại bất đồng và tổ hợp huyết mạch cường đại. Huyết mạch càng nhiều, tự thân càng mạnh.

Lý Trình Di hiểu rõ.

Như vậy xem ra, âm điển bên Thiên Tụ Các bên kia, tựa hồ cũng là công pháp tương tự, mở ra thức để cho đệ tử tự mình đi sáng tạo, đi tiến hóa ra con đường thích hợp nhất với mình. Đây tựa hồ mới là đặc điểm đặc biệt của môn phái thế lực thượng thừa.

Khó trách nơi này có thể thai nghén ra quái vật khủng bố như Vô Diện Thư Sinh.

“Mặt khác, loại này công pháp, chúng ta xưng là siêu thoát pháp, siêu thoát pháp không thể tham nhiều chỉ có thể tinh tu một đạo, nếu không công pháp sẽ tự xung đột, ngược lại dẫn đến ác quả, xin cẩn thận.” Thanh Dương nhắc nhở nói.

“Đa tạ. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

“Tài nguyên tu hành cần thiết trong tay chúng ta có một ít, trước đưa cho ngươi, bộ phận khác, có thể gom đủ chúng ta liền trong mấy ngày này gom đủ, Thiên Diện Kiếm Điển phần lớn cần chính là các loại nhận thức, cảm thụ, nắm chắc đối với lòng người. Phía trước chín tầng tu hành luyện kỳ thật chính là chín loại công pháp cô đọng khác nhau, công lực không phân cao thấp. Mạnh yếu chỉ xem ngươi cô đọng Thiên Diện Nguyên Thần Kiếm có bao nhiêu thì mạnh bao nhiêu.“Thánh Linh thêm vào.

“Nhanh lên, ta đến từ Huyền Diệu Hải, bây giờ đã có thể mơ hồ cảm giác được, Bàn Quang đối với ta bài xích.” Lý Trình Di nói, “Có lẽ không bao lâu nữa, ta sẽ hoàn toàn rời khỏi nơi này, đi tới Huyền Diệu Hải.”

Lời này vừa nói ra, Quỳ Linh ở một bên liền thay đổi sắc mặt, ngưng thần nhìn về phía hắn.

Làm sao có thể?

‘Nương có muốn cùng con rời đi không? “Lý Trình Di mỉm cười nhìn về phía nàng.

“… “Quỳ Linh há miệng, lại trầm mặc một chút.

Mấy giây sau, nàng chậm rãi mở miệng.

“Con còn có thể trở về sao?”

“Đương nhiên, bất cứ lúc nào cũng có thể trở về. Chỉ cần mọi người còn hoan nghênh con. “Lý Trình Di cười nói.

“Vậy cũng may đừng dọa ta. “Quỳ Linh bất đắc dĩ, khuôn mặt buông lỏng.

Xin hỏi, ngươi đây là siêu thoát sao? “Thanh Dương chân nhân đột nhiên cẩn thận hỏi.

“Không ta còn xa mới đạt tới cái cảnh giới kia, nghiêm túc nói, ta đây xem như chạy nạn chạy trốn tới Bàn Quang tới hiện tại có chút nắm chắc chạy trốn được, sau này còn sẽ quay trở lại thăm bằng hữu, sư trưởng, thuộc hạ, người nhà”

Nói xong lời cuối cùng lúc, hắn nhìn Quỳ Linh, những năm ở chung này, nàng thật sự đối tốt với hắn nên hắn cũng coi nàng như người nhà

“Sau này có cơ hội sẽ giới thiệu cho nương. Tuy con không phải do nương sinh ra, nhưng mẹ nuôi vẫn chỉ có một mình người. “Lý Trình Di cười nói.

“Thật sao? “Quỳ Linh thở phào nhẹ nhõm, lúc trước tâm tình trống rỗng, nay cũng rốt cuộc phấn chấn

Kế tiếp, Thánh Linh đạo nhân dùng ý niệm truyền tấn, truyền thụ cho Lý Trình Di Thiên Diện Kiếm Điển.

Truyền thụ rất đơn giản, chỉ là giơ ngón tay, đi về phía trước một chút.

Sau đó mọi người tạm thời rời khỏi đại điện, để lại một mình Lý Trình Di cảm ngộ nội dung công pháp.

Chương 1110: Phong ấn 9

Môn công pháp này, tuy rằng nhìn như cực kỳ cường hãn, có thể tu hành vô hạn, mỗi đạo kiếm chính là một đạo nguyên ấn.

Nhưng sau khi được truyền thụ, Lý Trình Di vẫn chưa nhìn ra hy vọng có thể siêu thoát.

Cho dùcảm ngộ cô đọng Thiên Diện Nguyên Thần Kiếm như thế nào, đó đều là ý thức tình cảm ý chí vốn có của sinh linh

bản giới, những thứ này, không có khả năng thật sự có thể thoát khỏi sự dây dưa của Góc chết.

Mà Thánh Linh đạo nhân tu hành lâu như vậy, còn đốt chân hỏa, nhưng vẫn không nhìn thấy một tia hy vọng siêu thoát, đây chính là chứng minh.

Cảm ngộ nửa ngày sau, sắc trời bên ngoài tiến vào đêm tối.

Lý Trình Di mới chậm rãi từ trong tĩnh tọa hoàn hồn, mở mắt ra. Những người còn lại đều tự rời đi.

"Xích Diên lão tổ năm đó tuyệt đối có cơ hội khác, cuối cùng mới đạt được siêu thoát tự tại, chỉ dựa vào môn công pháp này, không có khả năng siêu thoát!"

Trong lòng hắn khẳng định.

"Ngươi hẳn là cũng nhìn ra. "Giọng Hoắc Tình Không lại vang lên. Thiên Diện Kiếm Điển, mặc dù mạnh, nhưng cũng không có bất kỳ hy vọng có thể siêu thoát.

"May mà ta không phải người trong giới. Nếu không "Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Xích Diên năm đó có thể siêu thoát, nguyên nhân lớn nhất, là ông ta giết chết một quái vật đến từ thiên ngoại Huyền Diệu Hải, đem thân thể của mình, thay thế thành đối phương. Sau đó sống với nó trong nhiều năm. Cuối cùng, thành công sinh ra một ý thức hoàn toàn mới với thân thể đó". Yêu đế thở dài nói.

"Trên thực tế, đến cuối cùng, ông ta đã không còn là chính mình, ý thức vốn là vô số huyết nhục ý chí tụ hợp, máu thịt của ngươi đều triệt để thay đổi, sinh ra vô số ý thức mới, Nguyên Thần còn bị thay thế như vậy thế thì siêu thoát như Xích Diên thì ông ta thực sự còn là ông ta?"

"Không có cách nào khác sao? "Lý Trình Di nhíu mày.

Có, Huyền Diệu Hải vô biên vô hạn, thần diệu vô cùng, tuyệt đối có. Chỉ là chúng ta không biết mà thôi. "Yêu đế nói.

Lý Trình Di còn muốn tiếp tục hỏi.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng người ồn ào, tựa hồ có người đang hoảng sợ kêu to.

Mà một tia khí tức rét lạnh khiến hắn cảm giác cực kỳ quen thuộc, mơ hồ từ bên ngoài xuyên thấu qua trận pháp, thẩm thấu vào.

Lý Trình Di giật mình, vội vàng đứng dậy, đi ra khỏi đại điện.

Từ chỗ cao quảng trường Vô Diện, nhìn xuống.

Chỉ thấy trên khoảng đất trống bên cạnh lầu các Kiếm Phái, một đám đệ tử đang vây quanh một nữ đệ tử đang nằm hôn mê bất tỉnh dưới mặt đất rồi nhao nhao bàn tán.

Trên người nữ đệ tử kia cuồn cuộn không ngừng tản ra hàn ý quen thuộc.

Từ nơi này tầm mắt bị chắn, không cách nào thấy rõ, Lý Trình Di lúc này hắc quang trên người chợt lóe, nhất thời người đã xuất hiện ở bên cạnh bãi đất trống kia.

Hắn còn chưa chen vào đám người, đã bị người phát hiện.

Là Bạch Lộc sư huynh!

Bạch Lộc sư huynh đến rồi! Mau tránh ra tránh ra!

Một đám đệ tử nhao nhao kích động, chủ động nhường ra một lối

Bạch Hạc cũng ở một bên, chần chờ một chút, vẫn tiến lên đón.

Chuyện gì xảy ra?

Khi Lý Trình Di thấy rõ dáng vẻ nữ đệ tử kia, cũng lắp bắp kinh hãi, lên tiếng hỏi.

Bởi vì nữ đệ tử kia không phải ai khác, chính là một trong bốn tiểu kiếm lúc trước xông ra ngoài, hóa thành quái vật, đệ nhất mỹ nhân phái kiếm - Chiêu Viện!

Hơn nữa lúc này Chiêu Viện, tựa hồ vận khí rất tốt từ hình thái quái vật vặn vẹo kia đã khôi phục nguyên trạng.

Chỉ là sau khi nàng khôi phục thì khuôn mặt vặn vẹo, da thịt nhúc nhích, tựa hồ đang biến hóa thành một bộ dáng khác.

Có người sử dụng thuật pháp loại nhỏ dùng để trị liệu, nhưng vô dụng, dưới ánh sáng chiếu rọi, biến hóa của Chiêu Viện tựa

hồ bị kích thích, tốc độ càng nhanh.

Không lâu sau

Từ một thiếu nữ xinh đẹp, dáng người yểu điệu đầu, liền triệt để biến thành một người có cái đầu heo thô, to, đen thật lớn! Chiêu Viện liền hoàn toàn biến thành một thiếu nữ dáng người đẹp đội đầu heo rừng khổng lồ.

Hàn ý trên người cùng với biến hóa cũng tản mát ra hàn ý .

“Mặt của ta mặt của ta!!!” Chiêu Viện chậm rãi tỉnh táo lại, tựa hồ cũng phát hiện không đúng, ôm đầu heo nhất thời lên tiếng khóc lớn.

“Thời điểm chúng ta phát hiện ra sư muội, thì chỗ mặt đất sư muội nằm đều kết băng. Nhiệt độ rất thấp hơn nữa tình huống giống như sư muội đều không ít, rất nhiều phụ cận động vật cùng người đều xuất hiện dị biến không ít thì nhiều, chỉ có trở lại i nơi kiếm phá đóng quân, mới có thể chậm rãi đình trệ. Bạch Lộc sư huynh, huynh có biết đây rốt cuộc là gì không?”

Lý Trình Di không nói gì, mà trong lòng có chút chột dạ.

Bởi vì, trên người Chiêu Viện phát ra hàn ý, chính là hắn quen thuộc nhất, lúc trước Hoa Thần Y ở trạng thái nguyên thổ nhiễm hóa, mới có thể xuất hiện chuyển biến xấu.

Cái gọi là chuyển biến xấu, Ác Chi Hoa ở trong lời giải thích lúc trước, từng có đề cập tới.

Bề ngoài chuyển biến xấu cũng không có tiêu chuẩn thống nhất gì, tất cả sinh vật, ở trên nguyên thổ đều sẽ biến thành bộ dáng xấu xí nhất mà sâu trong nội tâm mình nghĩ đến.

Mà tâm linh cũng theo thời gian trở nên ham chém giết.

Mà giết chóc, sẽ dần dần làm cho bọn họ thôn phệ lẫn nhau, đạt được càng nhiều sức mạnh từ đối phương, từ đó cuối cùng trở thành binh khí chung cực để Hoa Đế Vương sai khiến.

Đây là Nguyên Thổ

Có lượng lớn dân cư sống trên nguyên thổ, phương pháp giải thoát duy nhất, chính là tranh thủ được chọn trúng, trở thành một thành viên trong vương thành, đạt được ân tứ của Hoa Đế

Vương, mới có thể thoát ly biển khổ từ trong xấu xa ác độc, hóa kén thành bướm, trở thành Thiên Diệp quân hoặc là Bách Hoa thần tướng.

Chương 1111: Trở về 1

‘Đầu heo!! Chuyện gì xảy ra?! Chiêu Viện sao lại biến thành đầu heo!?

Có người kinh hô.

“Sư muội còn khỏe không? Còn nhớ thân phận của mình không? Hoặc là nói nàng

“Ta thật sự vẫn là Chiêu Viện sao?

“Ta vừa mới ở bên ngoài giết được hai con lợn rừng nướng tới ăn. Chờ một chút, nếu như chúng cũng vậy”.

Một đám người thần sắc hoảng sợ, phát ra âm thanh làm cho Lý Trình Di dở khóc dở cười.

Hắn phất tay một chỉ, nhất thời một đạo hoàng quang trong nháy mắt đem Chiêu Viện bao bọc lại, hóa thành một hạt châu tròn, rơi xuống đất.

Tiến lên thu hồi hạt châu, trong lòng hắn dâng lên một tia cảm giác cấp bách.

Nếu như không tiến hành khống chế ác thổ nơi này, chỉ sợ về sau sẽ lan tràn phạm vi lớn, dẫn đến càng thêm cảnh tượng phiền toái.

Phương pháp khống chế ác thổ, trong tin tức Hoa Thần Y cũng có, nhưng chỉ có Thiên Diệp quân và Hoa Thần tướng mới có quyền hạn.

Vậy.

Trong lòng Lý Trình Di dâng lên một ý nghĩ.

……..

Hai ngày sau.

Trung bộ Bàn Quang, trên một đoạn thảo nguyên trống trải giữa Vô Diện Kiếm Phái và Tuế Nguyệt Môn.

Thảo nguyên tràn đầy băng tuyết, bãi cỏ đã từng sớm hóa thành tro tàn màu đen héo rũ, bầu trời vẫn như cũ phiêu sái bông tuyết màu đen, một quái vật hình thù kỳ quái, lăn lộn ẩu đả trên mặt đất.

Bàn Quang vốn tường hòa, qua một đêm biến thành như thế địa ngục, có thể thấy được nguyên thổ cực ác ô nhiễm mạnh bao nhiêu.

Lý Trình Di mang theo tất cả Phong Ấn Châu, lẳng lặng dạo bước trên mảnh đất này.

Đại sư huynh, thấy chưa? Đây chính là hậu quả khi ta chém giết. Nếu không vì ngăn cản ngươi diệt thế, ta cũng tuyệt đối không muốn vận dụng sức mạnh tà ác như vậy. Hiện giờ mảnh đất này bị ô nhiễm nhiễm, trách nhiệm của ngươi là lớn nhất.

Lý Trình Di thở dài, ở trong lòng nói.

"… "Hoắc Tình Không không nói gì. Mặc dù đạo lý là như vậy, nhưng chẳng lẽ ngươi không sai chút nào?

Hai người các ngươi thật thú vị. Hiện tại không phải xem ai có trách nhiệm lớn sao? Vẫn là mau chóng giải quyết phiền toái tương lai của Hoắc Tình Không mới đúng. "Yêu Đế ở một bên xem náo nhiệt.

"Cái này tự nhiên phải giải quyết, kỳ thật mảnh đất ô nhiễm này, cũng rất phiền toái." Lý Trình Di nói, "Bởi vì nếu không xử lý thích đáng, nó sẽ không ngừng lan tràn, mở rộng, cho đến khi bao trùm toàn bộ thế giới khiến tất cả vật sống biến thành hình thù quái dị."

Hắn làm người thừa kế Hoa Đế Vương đời mới, tự nhiên có năng lực khống chế nguyên thổ cực ác nhiễm hóa không tiếp tục, nhưng cái này yêu cầu hắn tùy thời tùy chỗ ở lại chỗ này.

Bởi vì nguyên thổ có tính ăn mòn vĩnh cửu đối Góc chết, không giống sau khi quái vật bị ác hóa còn có thể tiến vào vương thành để trở về hình dáng ban đầu, thậm chí hóa thành Thiên Diệp quân cùng Hoa Thần tướng với hình tượng đẹp hơn.

Góc chết hoặc là thế giới sau khi bị nguyên thổ hóa, muốn quay trở lại thì cần phải có phương pháp, nhưng Lý Trình Di không biết.

Cho nên hiện tại, phiền toái nhất chính là trước tiên phải khống chế được nguyên thổ khuếch trương.

Lúc này tâm thần Lý Trình Di bao trùm xuống, có thể cảm ứng được, xa xa nguyên thổ mở rộng đã tạm thời ngừng lại, nhưng một khi hắn không ở chỗ này, loại ô nhiễm này lại tiếp tục lan rộng

"Nghiêm trọng như vậy!? "Yêu Đế cùng Hoắc Tình Không đều hoảng sợ.

"Đúng, cho nên ta mới ngưng trọng như vậy. "Lý Trình Di thở dài.

"Sức mạnh này của ngươi quả thực là tà môn!"Yêu Đế chỉ cảm giác cả người lông tơ dựng thẳng, nào có loại sức mạnh thuần túy này vì ô nhiễm mà hủy diệt tất cả?

Bất kỳ sức mạnh nào sinh ra, đều nhất định có nguyên nhân và mục đích của mình. Nhưng mục đích của sức mạnh này là gì?

Chỉ vì đơn thuần hủy diệt toàn thế giới?

"Chẳng lẽ không có biện pháp ngăn cản sao? "Yêu Đế trầm giọng nói.

"Có thì có nhưng" Lý Trình Di trầm giọng nói, "Không chỉ có thể giải phá tình trạng phóng ấn ác thần của Đại sư huynh, còn có thể khống chế sự chuyển biến xấu lan tràn của mảnh đất này.

Hoắc Tình Không tự nhiên là biết, đời này làm gì có chuyện gì tốt đẹp mà không phải trả giá, biện phaps mà vẹn cả đôi bên thì cũng thế.

"Chỉ là. Đại sư huynh, huynh nhất định phải hoàn toàn tin tưởng ta, tin tưởng ta. "Lý Trình Di trả lời.

Đúng vậy, biện pháp hắn nghĩ ra, kỳ thật chính là một.

Chỉ cần đem Hoắc Tình Không biến thành một trong Hoa Thần Tướng, liền tự nhiên có thể để cho hắn lưu lại khống chế

được nguyên thổ lan tràn, hơn nữa còn có thể chọn lựa vương thành hộ vệ Thiên Diệp quân.

Nghe Hoắc Tình Không trầm mặc, Lý Trình Di cũng không vội.

“Mặt khác, Chiêu Viện biến thành như vậy, kỳ thật cũng có trách nhiệm của huynh, huynh chẳng lẽ không muốn cho nàng khôi phục nguyên trạng sao?”

Hắn biết, Chiêu Viện biến thành đầu heo lúc, Hoắc Tình Không không có lên tiếng, nhưng trong lòng hắn tuyệt đối là áp lực.

Sức mạnh của Vô Diện Thư Sinh quá mức tà ác, thế cho nên ngộ thương đến thân hữu của mình.

Chiêu Viện tuy rằng chỉ là tiểu mê muội, nhưng dù sao cũng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hắn đối với cô nàng không có tình yêu, nhưng chí ít cũng có tình thân.

Bây giờ vì mình mà cô nàng như thế

“Ngươi nói đi! Phương pháp gì! “Rốt cục, Hoắc Tình Không mắc câu.

Khóe miệng Lý Trình Di cong lên, bàn tay mở ra, trong lòng bàn tay lẳng lặng nằm một viên thủy tinh hình tròn màu tím nhạt.

Chương 1112. Trở về 2

Chương 1112: Trở về 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Năng lực hoa ngữ, tuyệt đối là quyền hạn và vị trí cao hơn Thư Sinh Vô Diện. Điểm ấy Lý Trình Di có thể xác định, từ một phong ấn vô cùng đơn giản, liền nhìn ra, Thư Sinh Vô Diện tuy mạnh, nhưng so với Ác Chi Hoa, vẫn kém không ít.

Cho nên lần nữa lợi dụng năng lực hoa ngữ, khống chế ác thần, thậm chí đem hóa giải dung nhập vào Hoắc Tình Không tự thân, đây cũng không phải là chuyện không thể làm được.

Lý Trình Di giới thiệu xong, Yêu Đế và Hoắc Tình Không đều trầm mặc.

Trên đời này rõ ràng còn có vật kỳ diệu cường đại bực này, nhưng, càng cường đại, lại càng cần phải trả giá càng nhiều.

Nói đi, cái giá phải trả là gì? "Hoắc Tình Không trầm giọng hỏi.

Lý Trình Di nói: "Đó chính là vĩnh viễn cùng ta trói buộc cùng một chỗ, kề vai chiến đấu. Mà tương lai, ta có thể sẽ đối mặt một ít thế lực cực kỳ khủng bố, so với ta và huynh lúc trước đánh nhau còn tàn khốc hơn nhiều. Đến lúc đó, ta cần huynh trợ giúp!"

Đây xem như ký khế ước giấy sinh tử sao? "Hoắc Tình Không nói.

"Xin lỗi, đây là biện pháp giải quyết tốt nhất mà ta có thể nghĩ ra. "Lý Trình Di thành khẩn trả lời.

Hắn nói xong, lẳng lặng đứng tại chỗ, chờ đợi đối phương quyết định.

Hoắc Tình Không mặc dù bị vây trong trạng thái bị phong ấn, nhưng Hoa Ngữ Châu vốn cũng không phải là thực thể mà là năng lực Hoa Ngữ ngưng tụ mà thành, trên thực tế

thuộc về ý thức lực cùng một số thành phần phức tạp vật chất kỳ dị hợp thành, trực tiếp dung nhập Phong Ấn Châu cũng có thể đạt tới hiệu quả ngang nhau.

Cho nên, chỉ cần Hoắc Tình Không nguyện ý, tất cả đều không thành vấn đề.

Thậm chí Lý Trình Di ngay cả hoa ngữ thích hợp cũng chọn xong, đó là hoa ngữ đặc thù có thể trợ giúp đại sư huynh cường hóa bản thân, dần dần dung hợp cùng thôn phệ một bộ phận sức mạnh ác thần.

Cái này hoa ngữ, kỳ thật tại rất sớm trước đó, hắn đã gặp qua, cũng là ở chỗ này, tại Vô Diện Kiếm Phái.

Không nghĩ tới khi đó gặp, tựa hồ chính là vì hiện tại mà chuẩn bị.

Ta còn có thể là ta không? "Hoắc Tình Không một hồi lâu, mới chậm rãi lên tiếng lần nữa.

"Đương nhiên, Hoa Ngữ Châu sẽ không thay đổi bất luận kẻ nào, sẽ chỉ ràng buộc chúng ta với nhau." Trên mặt Lý Trình Di lộ ra nụ cười ôn hòa.

Nghe được câu hỏi cái này, hắn liền hiểu được, Đại sư huynh một siêu cấp tay chân Hoa Thần Tướng này xem như xác định.

Như vậy, ta đáp ứng ngươi.

Giọng Hoắc Tình Không rốt cục như đinh đóng cột, không hề chần chờ.

"Huynh sẽ không hối hận! "Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Nhẹ nhàng cầm Hoa Ngữ Châu, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nơi đó phóng xạ mà đến một tia sức mạnh vô hình, bài xích đối với hắn càng lúc càng lớn.

Hiển nhiên, hắn vẫn muốn triệt để thoát ly, rốt cục muốn đạt thành.

Xoay người, Lý Trình Di đột ngột đứng lên, cấp tốc quay về phía kiếm phái xa xa.

Thiên Diện Kiếm Điển tới tay, kế tiếp lấy được túi càn khôn chứa đựng vật tư, hết thảy coi như hoàn toàn kết thúc.

"Ngươi chuẩn bị khi nào thì rời đi? "Yêu Đế đột nhiên hỏi.

Ngày mai đi. Việc này không nên chậm trễ. Ngày sau mẹ nuôi ta cùng đại sư huynh đều ở đây, ta tùy thời đều có thể trở về nơi này. "Lý Trình Di cười nói.

"Thật muốn theo ngươi một đường, triệt để rời khỏi nơi này, đi tới Huyền Diệu Hải vô tận kia, thăm dò những điều chưa biết" Yêu Đế thở dài nói.

Lý Trình Di không lên tiếng, vị trí của mười hai Hoa thần tướng không nhiều lắm, đại sư huynh vẫn có thể cho một vị trí, nhưng lão già không quen thuộc như Yêu Đế, độ tín nhiệm không đủ, thực lực cũng không đủ, hắn không muốn tùy tiện đưa ra một vị trí.

Thấy hắn không đáp lời, Yêu Đế cũng bất đắc dĩ trầm mặc.

…….

Ngày hôm sau.

Biển Đen.

Góc chết khổng lồ, Bàn Quang vặn vẹo nhu động thân thể, phù xuy một cái, dẫn dắt vô số khói đỏ sậm, đem một viên đá trắng bạc trên người mạnh mẽ rút ra, ném ra bên ngoài.

Lý Trình Di chính là viên đá trắng bạc kia.

Toàn thân hắn cuộn tròn, mượn lực bài xích của Góc chết, hai cánh Ảnh Long Vương phía sau đột nhiên xòe ra, vỗ cánh bay lượn, xông về chỗ sâu trong Biển Đen vô hạn.

Nhìn bốn phía phía trước bốn phía quen thuộc mảng lớn đen kịt, còn có xa xa là những hình thù kỳ quái các loại màu sắc Góc chết, trong lòng Lý Trình Di trào ra một cỗ cá vào biển rộng tự do cùng vui sướng.

Ở trong Góc chết Bàn Quang thời thời khắc khắc không dám ngừng nghỉ tăng lên thực lực, hôm nay rốt cục có chút

khe hở có thể thả lỏng nghỉ ngơi.

Có mấy năm này tích góp từng tí một vận may+2 tại, hắn cảm giác mình coi như gặp được Tử Thiên Sứ Chi Vương, cũng chả ngán

Chờ một chút, Tử Thiên Sứ Chi Vương đâu!? "Lý Trình Di đột nhiên sửng sốt.

Lúc trước con quái vật to như Góc chết đuổi theo phía sau đâu?

Hắn phi hành với tốc độ cao nhất, nhìn chung quanh, kỳ vọng tên kia từ địa phương nào xuất hiện, để thử kiếm xem thực lực của mình có tiến triển hay không, có đánh thắng được nso hay không

Nhưng lạ một cái, chung quanh không một con quái vật nào

Thân hình khổng lồ của Tử Thiên Sứ Chi Vương, hoàn toàn không nhìn thấy tung tích, không biết ẩn núp ở nơi nào.

Chờ một chút. Giờ mình đang ở đâu?

Lý Trình Di đột nhiên giật mình.

Hắn vừa mới mượn lực Góc chết bay đi với tốc độ cao nhất, nhưng phương hướng cũng không phải mình có thể khống chế, lần này, không biết bay ra khoảng cách bao xa.

Lúc này chung quanh mình tựa như vô hạn tinh không, xa xa là từng Góc chết xa lạ, hình dáng khác nhau, khoảng cách khác nhau, chúng nó giống như cá trong biển sâu đen kịt, nhu động thân thể, giãn ra đại lượng xúc tu, bắt giữ cùng bài xuất các loại vật chất cùng tạp chất.

Lý Trình Di nhìn xung quanh, tất cả đều là những Góc chết không quen thuộc.

Nhìn lại, Góc chết của Bàn Quang giờ bé như hạt vừng.

Chương 1113. Trở về 3

Chương 1113: Trở về 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vừa rồi lực bài xích rất mạnh, thoáng cái đã quăng hắn ra thật xa, chính hắn phi hành ngược lại chỉ là một bộ phận động lực cực nhỏ.

Trong Biển Đen đen kịt vô hạn, Lý Trình Di một mình trôi nổi, bên cạnh xẹt qua một cái lại một cái Góc chết quái dị.

Bên trong Biển Đen, trừ Góc chết ra, chính là màu đen sền sệt khói nước biển.

Cảm giác giống như ngâm mình trong bùn đen.

Lý Trình Di có huyết mạch tiên thiên cao cấp của Ảnh Long Vương, bơi coi như thoải mái.

Khi trải qua Hoa Thần Y dung hợp, huyết mạch Ảnh Long Vương cường hóa, bổ sung đầy đủ năng lực thiên phú Ảnh Long trước đó của hắn.

Một trong số đó, chính là Ảnh Thiểm.

Trong Biển Đen, bóng chớp của Ảnh Long Vương khổng lồ, chủ yếu lấy hình thể bản thân làm đơn vị đo lường cơ bản.

Khoảng cách cực hạn của Ảnh Thiểm bình thường gấp ngàn lần chiều dài của Ảnh Long.

Nhưng khoảng cách Ảnh Thiểm lúc trước của Lý Trình Di vẫn chỉ có trăm mét.

Lần này cường hóa về sau, bình thường Ảnh Thiểm tăng lên trên diện rộng, một lần hạn mức cao nhất đạt tới 10 km.

Nếu như hóa thành bản thể hươu trắng, khoảng cách còn phải dựa theo tỉ lệ thân thể gia tăng trên diện rộng. Cụ thể bao nhiêu, Lý Trình Di không kiểm tra qua, nhưng so với 3 con Tiểu Ảnh Long trước đó tuyệt sẽ không ngắn hơn.

Lúc này bay ở trong Biển Đen, hắn cẩn thận cảm ứng năng lực triệu hoán của Ác Chi Hoa.

Lực cảm ứng của Hoa Ngữ Châu, ngoại trừ cảm ứng được đại sư huynh, còn lại đều không hề liên hệ.

Không biết hướng này có đúng hay không, nhưng thử xem trước rồi tính sau.

…….

Lý Trình Di kỳ thật có đôi khi cũng nghĩ tới, vì sao nhất định phải quay về Địa Nguyệt có độ nguy hiểm cực cao? Chính mình dù sao cũng không phải chân chính Lý Trình Di, vứt bỏ Địa Nguyệt hết thảy, tìm cái an toàn địa phương một lần nữa sinh hoạt, không phải tốt hơn sao?

Nhưng, hắn chính là không qua được cái hố kia.

Coi như không trở về Địa Nguyệt, địch nhân chưa biết mặt của Ác Chi Hoa, cũng có lẽ sớm muộn gì cũng sẽ tìm tới cửa, cho nên, dừng lại tại chỗ, bất động không tiến lên, không phải là con đường hắn nên lựa chọn.

Trong lòng suy tư, hắn cũng vỗ cánh, bay với tốc độ cao về phía trước.

Giữa không trung, chỉ nhìn thấy một đạo quỹ tích màu trắng bạc, tựa như sao băng, bay xẹt qua từng Góc chết lớn nhỏ không đồng nhất

Thời gian không ngừng trôi qua.

Không biết đi qua bao lâu, đột nhiên phía trước có một tia dẫn dắt như ẩn như hiện, xuất hiện trong cảm ứng triệu hoán hoa ngữ châu của Lý Trình Di.

Truyền tống định vị của Hoa Ngữ Châu là một năng lực đặc thù tương tự như trường ý thức, nó có thể phóng đại phạm vi cảm ứng ý thức lực của Lý Trình Di rất lớn, khiến nó có thể định vị chính xác vị trí cụ thể của từng ký chủ.

Nhưng cũng chỉ có thể cảm ứng chỗ ở Hoa Ngữ Châu, còn lại liền mơ hồ không rõ.

Nhận thấy được liên lạc triệu hoán mới, trong lòng Lý Trình Di mừng rỡ, nhanh chóng căn cứ vào phương hướng để định vị lại.

Hắn lúc này mới phát hiện, chính mình đại khái phương hướng là đúng, nhưng lệch chút, phương hướng liên lạc chân chính là xuống phía dưới tay trái.

Xác định phương hướng, sau khi điều chỉnh lại, Lý Trình Di tăng tốc tối đa, bay với tốc độ cao.

Theo phương hướng chính xác, cảm ứng của Hoa Ngữ Châu càng ngày càng rõ ràng, từng đạo liên tuyến mới không ngừng xuất hiện, đó là liên hệ cảm ứng của những người nắm giữ Hoa Ngữ Châu khác.

Còn có một hướng nghiêng một chút, hiển nhiên đó là vị trí của Midraon.

Trần Gia Hàm bị hắn ném ở bên kia, hiện tại cũng không biết tình huống như thế nào.

Trong nước biển màu đen, Lý Trình Di tăng tốc độ, phía sau kéo ra một cái đuôi dài màu bạc, nhanh chóng tiếp cận Góc chết của Địa Nguyệt.

Khoảng cách càng ngày càng gần.

Cảm giác liên lạc càng ngày càng mạnh, Lý Trình Di trong lòng chờ mong cũng càng ngày càng đủ, hắn đã thật lâu không trở về Địa Nguyệt, thời gian dài như vậy không biết mọi người còn sống khỏe hay không

Rất nhanh, Góc chết màu xanh thẳm có vô số xúc tu, tựa như khoai tây khổng lồ, mặt ngoài còn có đốm xám đen.

Đó chính là Địa Nguyệt!

‘Chờ chút, mình nhớ trước kia nhìn thấy không phải cái dạng này’Lý Trình Di đột nhiên có chút chần chờ, mặc dù Hoa Ngữ Châu liên hệ xác thực ghi rõ chính là nơi này.

Nhưng hắn mới bao lâu không trở về, nơi này biến hóa lớn như vậy sao?

Hơi dừng lại, hắn ở trong Biển Đen giảm tốc độ, trôi nổi bất động, lẳng lặng đánh giá Góc chết Địa Nguyệt lúc này thay đổi rất nhiều.

Quay đầu lại, hắn lại nhìn về phía phương hướng bên kia, đó là Midraon.

Hai Góc chết rất gần nhau.

Ít nhất so với Bàn Quang mà nói thì gần hơn rất nhiều.

Nơi này cư nhiên còn có thể cảm ứng được liên hệ Hoa Ngữ Châu Bàn Quang của đại sư huynh.

Xem ra phạm vi liên lạc của Hoa Ngữ Châu chủ yếu là xem thực lực của người nắm giữ.

Lý Trình Di trong lòng hiểu ra, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Mình nhớ rõ thời gian lưu tốc Bàn Quang, giống như Biển Đen, mà thời gian lưu tốc Biển Đen cùng Địa Nguyệt, tựa hồ cũng không kém bao nhiêu."

Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến.

Nếu tính như vậy, chẳng phải ta đã mất tích ở Địa Nguyệt rất nhiều năm rồi sao!?

Hắn đã ở Bàn Quang 5,6 năm và giờ đã trở lại.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn dâng lên một tia sợ hãi, một tia bất an.

Có Thải Hồng Đường ở đây, hẳn là vấn đề không lớn.

Lúc này, Lý Trình Di không chần chừ nữa, nhanh chóng phóng về phía Địa Nguyệt.

Hơn mười phút sau, hắn hung hăng xông vào bên ngoài tầng Góc chết Địa Nguyệt, tiến vào đại lượng xúc tu thật nhỏ biến mất không thấy.

Chương 1114. Trở về 4

Chương 1114: Trở về 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tháng 9 năm 3231.

Địa Nguyệt, thành phố Toại Dương.

Vườn bách thảo Vĩnh Viễn

Trên vùng ngoại ô hoang vu, từng mảnh tường đổ nát ngổn ngang rải rác khắp nơi.

Trên đại môn hình vòm tròn, mấy chữ to của vườn thực vật vĩnh viễn không còn đến một nửa, chỉ còn lại hai chữ Vĩnh Viễn

Ngoài cửa gạch đá rải rác trên quảng trường, khắp nơi là những hố lớn nhỏ không đồng nhất. Vỏ đạn rỉ sét và mảnh kim loại vỡ nát trên mặt đất, cho thấy nơi này đã từng bùng nổ xung đột không nhỏ.

Nhưng bây giờ vào lúc này, dấu vết đã từng bị cỏ dại cùng bụi bặm bùn đất bao phủ, chỉ còn lại có một bộ phận còn lưu lại ở mặt đất.

Két.

Trong tiếng bước chân rất nhỏ.

Một nam tử cường tráng mặc áo khoác màu tím đen, tóc dài xõa tung màu bạc, chậm rãi đi tới trước cửa lớn rách nát, ngửa đầu nhìn bảng hiệu hư hao.

Dáng người nam tử thon dài, đường cong cơ bắp cân xứng hữu lực liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra lực bật cùng tốc độ ứng biến cường hãn.

Khuôn mặt trầm tĩnh tuấn mỹ, trên môi có một chòm râu đen nhàn nhạt, ít nhiều tăng lên một tia khí chất trưởng thành

Người này chính là Lý Trình Di mới từ Biển Đen trở về.

Nhìn vườn thực vật hoang vu, hoàn toàn bị hủy diệt, hắn vốn ôm tâm trạng mừng rỡ khi về nhà, thoáng cái rơi xuống đáy vực.

Bảy năm rồi.

Đến Địa Nguyệt trước tiên, hắn liền thẩm tra đối chiếu thời gian rời đi của mình, một chút thời gian tốc độ chênh lệch tất nhiên sẽ có, nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ tới, bảy năm sau, Địa Nguyệt sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ.

Đúng

Thành phố Toại Dương, diện tích đã thu nhỏ lại hơn mười lần, toàn bộ nội thành bao phủ trong vòng bảo hộ màu đen thật lớn.

Ngoài ra, mọi thứ bên ngoài đều trở nên hoang vu.

Biển quảng cáo tập đoàn Minh Viễn dựng ở ven đường cũng biến mất không thấy. Mà vườn thực vật Vĩnh Viễn, nơi quan trọng nhất của tập đoàn, nơi mà tất cả người nắm giữ hoa ngữ châu bổ sung hoa khí, lại cũng rơi vào cảnh đổ nát như thế.

Bảy năm. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thải Hồng Đường đâu? Những người còn lại đâu?

Lý Trình Di không biết.

Vĩnh An Uyển đối diện với Vườn thực vật cũng không có, chỗ cũ chỉ còn một hố sâu thật lớn, không biết là bị vũ khí gì trực tiếp oanh tạc, toàn bộ trang viên không còn.

Đi vào vườn thực vật, Lý Trình Di bước chậm một chút, quan sát biến hóa lưu lại xung quanh.

Lúc trước Tiểu Tông nghiêm túc xử lý vườn hoa, lúc này tất cả đều là một mảnh héo rũ cháy đen.

Nhà kính mà Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng hấp thu hoa khí cũng sụp đổ, chỉ còn lại có một chút phế tích lưu lại tại chỗ.

Lý Trình Di rốt cuộc nhìn không nổi nữa, trực tiếp đi tới khu bồi dưỡng thực vật đặc thù.

Nơi đó là vườn hoa chuyên trồng các loại hoa dị hóa.

Nhưng, nơi đó cũng chỉ còn lại cỏ dại cháy xém.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!?

Trong lòng hắn càng trầm thấp, xoay người đi về phía nội thành, Ảnh Thiểm phát động.

Trong phút chốc ngoài mười km, bên ngoài vòng bảo hộ màu đen thật lớn của Toại Dương xuất hiện thân hình cao lớn của Lý Trình Di.

Hắn ngửa đầu nhìn bức tường đen cao lớn không nhìn thấy điểm cuối này, vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào bề mặt.

Băng lãnh bóng loáng, vòng bảo hộ này không chỉ là chất liệu kim loại! Tựa hồ còn xen lẫn vật liệu sinh học! Hơn nữa còn là mang theo vật liệu sinh học hoạt tính nào đó!

Suy tư một chút, Lý Trình Di nhìn theo hai bên vòng bảo hộ, ý thức lực khổng lồ cấp tốc kéo dài.

Chuyến Bàn Quang này, thu hoạch lớn nhất của hắn chính là ý thức lực được cường hóa cực lớn.

So với lúc rời khỏi Địa Nguyệt, ý thức lực của hắn đã đạt tới cấp độ cường giả 8 ấn.

Đây là không tính toán tất cả sức mạnh còn lại cùng cường hóa, thuần túy sức mạnh ý thức lực.

Ý thức lực khủng bố như vậy, tại Địa Nguyệt mạnh nhất chỉ có thủ lĩnh Viễn Ảnh Hư Mộng tầm khoảng năm ấn, không thể nghi ngờ là cấp độ nghiền ép.

Chớ nói chi là thân thể cùng sức mạnh đặc thù của hắn cũng được tăng cường, tổng hợp lại cũng đến cấp độ nghiền ép cả cường giả chân hỏa.

Rất nhanh, ý thức lực hóa thành hình thái tế kiếm, ngưng tụ thành tuệ kiếm vô hình, xuyên qua mấy ngàn mét, phát hiện một chỗ ra vào đại môn.

Dưới vòng bảo hộ màu đen thật lớn, có một cánh cửa màu đen giống như cửa thành cổ đại.

Cổng thành vuông vức rộng hơn mười mét, được xây bằng chất liệu giống như vòng bảo hộ.

Mặt tường thô ráp, tràn đầy các loại vết thương nông sâu không đồng nhất, rất nhiều dường như là bị móng vuốt sắc bén nào đó cào.

Lúc này đang có không ít người quần áo tả tơi, lục tục xếp hàng ra vào nội thành.

Lý Trình Di xuất hiện âm thầm ở một góc bên cạnh cửa thành, sau đó đi ra, đi theo phía sau hai người đàn ông dáng người gầy gò, cùng đi về phía cửa thành.

Trước cửa có một cánh cửa kiểm tra bỏ hoang, tựa hồ không có điện đã lâu.

Cửa cũng không có ai trông coi, chỉ có hai con chó máy màu trắng bạc, kéo theo đường dây màu đen thật dài, ngồi xổm cạnh cửa, mắt điện tử màu lam nhạt đơn giản quét qua người người vào cửa, coi như kiểm tra.

Trong một đám người tinh thần chán chường mà đè nén, Lý Trình Di có vẻ tinh thần sung mãn, dáng người cường tráng cao lớn, kỳ thật có chút bắt mắt.

Nhưng con chó máy căn bản mặc kệ những thứ này, chỉ quét qua người hắn một cái, liền thả hắn vào cửa.

Đi theo dòng người vào thành, Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại.

Nội thành Toại Dương từng sáng sủa sạch sẽ, hiện giờ khắp nơi đều là nhà lầu đổ nát.

Tòa nhà màu trắng bạc xa xa, cũng giống như quần áo rách vá, trên lưng lỗ chỗ vết loang lổ tu bổ màu đen.

Xa hơn trên bầu trời, dưới ánh đèn cực lớn trên đỉnh vòng bảo hộ chiếu rọi, từng chiếc máy bay chiến đấu không người lái màu đen nối đuôi nhau tuần tra quanh thành phố.

Chương 1115. Trở về 5

Chương 1115: Trở về 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cúi đầu, dự cảm không tốt trong lòng Lý Trình Di càng ngày càng mạnh, hắn cần gấp tìm một người hỏi rõ ràng những năm gần đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Lúc này hắn bước nhanh hơn, ở trên mặt đường có chút âm u bước nhanh về phía trước.

Phương hướng hắn đi không phải nhà mình, mà là tòa nhà tổng bộ tập đoàn Minh Viễn.

Chỉ cần có thể tìm được Thải Hồng Đường, là thu hoạch tin tức nhanh nhất nhiều nhất chính xác nhất, cho dù người không ở đây, nhưng AI nguyệt quý hắn là vẫn còn, mà hiện tại Hoa Ngữ Châu Thải Hồng Đường, vị trí chính là ở nơi đó.

Trước khi biết rõ tình huống cụ thể, hắn không có ý định trực tiếp nghịch ngân truyền tống qua.

Cảm ứng của Hoa Ngữ Châu là đơn hướng, Thải Hồng Đường không thể cảm ứng được hắn đến.

Nếu như Thải Hồng Đường không thể chống đỡ qua thời hạn hai năm, như vậy hiện tại người nắm giữ Hoa Ngữ Châu sẽ là ai?

Tình huống ở tổng bộ, sẽ như thế nào?

Từ cổng chính đến tòa nhà Minh Viễn, ước chừng cách năm km. Ở giữa cần phải đi qua rất nhiều khu phố, trung tâm thương mại, tiểu khu.

Lý Trình Di một đường đi tới, càng nhìn càng nặng đầu.

Trong khu phố căn bản không có bao nhiêu người hoạt động, trung tâm thương mại đã sớm đóng cửa, trước cửa đều chất đống không ít túi rác.

Trong tiểu khu lại càng giống như Quỷ Vực, chỉ thỉnh thoảng có thể nhìn thấy lác đác vài bóng người.

Không bao lâu sau, đã tới tòa nhà Minh Viễn.

Lần này cũng tốt, tổng bộ tập đoàn vẫn còn.

Chỉ là so với lúc hắn rời đi rách nát hơn rất nhiều, nhưng chỉ cần ở đây, nhất định sẽ có người chủ sự.

Lý Trình Di bước nhanh tới trước cửa chính.

Xin hỏi.

Tiếng hỏi của hắn dừng lại.

Bên trong phòng bảo vệ không có một bóng người, trên mặt bàn cửa sổ rơi xuống một tầng bụi đen thật dày.

Thở ra một hơi, hắn đi vào cửa sắt, nhìn thấy trong bãi đỗ xe bên cạnh, mặt ngoài từng chiếc xe phi hành tràn đầy bụi trắng dày, gần như che giấu màu sắc vốn có của xe.

Cửa vào tòa nhà, cửa kính tự động đã không còn, vỡ nát đầy đất.

Trong đại sảnh không một bóng người, không hề có sinh cơ.

……..

Xuyên qua đại sảnh, Lý Trình Di đưa tay nhấn nút thang máy, không có động tĩnh.

Hắn than nhẹ một tiếng.

Hắc quang chợt lóe, từng tầng từng tầng lóe lên.

Tầng thứ nhất, trống rỗng, khắp nơi là đồ vật chỏng chơ, hỏng nát.

Tầng thứ hai, xung quanh đều là bụi đen không biết thành phần gì, giống như xảy ra hỏa hoạn.

Tầng thứ ba.

Tầng 4.

Rốt cục, ở tầng thứ mười hai, hắn tìm được một cái server tựa hồ còn có tín hiệu rất nhỏ.

Mặt ngoài của server màu trắng dường như bị móng vuốt dữ tợn cào, tựa hồ đã trải qua công kích cùng tổn thương khó có thể tưởng tượng.

Đứng trong phòng bảo trì server trống trải, Lý Trình Di vỗ nhẹ lên bề mặt thùng máy.

Nguyệt Quý?

Hắn lên tiếng.

Im lặng.

Không trả lời.

Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia thất vọng, xoay người đi kiểm tra chỗ khác.

Xì.

Đúng lúc này, thùng máy mơ hồ vang lên một tiếng giòn tan, tựa hồ là linh kiện gì đó đang phát ra tiếng động vận chuyển.

Âm thanh đó giống như đang đáp lại hắn.

“Nguyệt Quý? “Lý Trình Di sửng sốt, lại hỏi.

Rắc rắc

Bên trong thùng máy lại truyền ra tiếng rắc rắc rất nhỏ.

Nếu quả thật là ngươi, vậy thì liên tục kêu ba lần. “Lý Trình Di nhanh chóng nói.

Két két két.

Ba tiếng vang nhanh chóng liên tục vang lên.

Trong mắt Lý Trình Di rốt cục có ánh sáng.

Nhanh chóng tìm kiếm xung quanh, không bao lâu sau, lấy ra một cái camera tựa hồ coi như hoàn hảo, đem dây ở phía sau server tìm một vị trí cắm vào.

Xèo.

Camera nhanh chóng nhấp nháy ánh sáng màu xanh lam, xoay vài cái.

Đang khởi động lại, xin chờ một lát.

Lý Trình Di kiên nhẫn chờ đợi trong chốc lát, ước chừng hơn mười phút, camera mới khởi động lại hoàn thành.

Một giọng nữ quen thuộc cuối cùng cũng vang lên.

Thật cao hứng có thể gặp lại Lý Trình Di đại nhân. Tôi là tử thể của Nguyệt Quý, thuộc hệ thống dự bị khẩn cấp. Ngài có thể gọi tôi là Sắc Vi.

Giọng nữ hoàn toàn dùng giọng nói của Thải Hồng Đường.

Thanh âm quen thuộc mà lại có chút xa xưa này, làm cho Lý Trình Di không khỏi hồi tưởng lại tình cảnh lúc trước ở Địa Nguyệt.

Trong những năm mình rời đi này, Địa Nguyệt đã xảy ra chuyện gì?Những người khác đâu?

Bảy năm, thời gian dài như vậy, hắn một mực ở bên trong Góc chết Bàn Quang, không cách nào giãy thoát rời đi, thẳng đến cuối cùng bị thế giới chủ động bài xích trợ giúp, mới có thể thuận lợi thoát ly.

Mà lời nguyền đối với Người Góc chết nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ được hai năm, không biết những thành viên của Khu vườn Vận Mệnh có chống đỡ được không.

Sắc Vi dừng lại, đèn điện tử cấp tốc lóe lên.

“5 tháng sau khi ngài đi, các thành viên trong nhóm lần lượt phải đối mặt với thử thách Góc chết với độ khó và nguy hiểm ngày càng lớn. Người đầu tiên không chống đỡ được chính là Long Môn Điếu, dưới sự đề nghị và giúp đỡ của Phan Ân, cuối cùng hắn lựa chọn mạo hiểm thử tiến vào một Góc chết tên là Vân Thành để trốn tránh số phận phải chết.”

“Sau đó là Râu nâu, cũng làm như vậy, nhưng anh ta giấu không nói tên Góc chết mà anh ta vào để lẩn trốn”

“9 tháng sau khi ngài đi, Đại Hùng tiểu thư cuối cùng chuyển giao toàn bộ quyền hạn tập đoàn, lặng lẽ rời khỏi Minh Viễn, không biết tung tích”.

“11 tháng sau khi ngài đi, chủ nhân Thải Hồng Đường cũng đối mặt với Góc chết khủng bố mà không cách nào vượt qua được, quyết định phục chế bản thân ý thức cùng ký ức, triệt để cải tạo thân thể, chuyển thành sinh mệnh silicon, thử tránh bị Góc chết lôi vào. Nhưng thử thất bại, cũng lựa chọn tiến vào Góc chết.”

Chương 1116. Trở về 6

Chương 1116: Trở về 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“13 tháng sau khi ngài đi, bạo động tại Góc chết bắt đầu, Số lượng Góc chết tăng lên trên diện rộng, hơn nữa cửa vào trực tiếp thực thể hóa, xuất hiện các nơi ở Song tinh, không còn là Góc chết mới có thể tiếp xúc, bất luận kẻ nào đều có thể nhìn thấy bằng mắt thường.”

Rất nhiều quái vật từ trong đó tuôn ra, thành thị sụp đổ, quân đội không thể chống cự, tử thương thảm trọng. Trong lúc nguy nan, Viễn Ảnh ra mặt liên hợp chính phủ Song tinh thành lập chính phủ liên hợp, điều động thực lực cao cấp của hai bên, tiến vào cửa vào Góc chết lớn nhất tại hiện thực, sau đó không còn tiếng động.

“15 tháng sau khi ngài đi, bộ chỉ huy cao tầng hoàng tộc Song tinh bị quái vật ở bên trong Góc chết tập kích khiến tử thương thảm trọng, cao tầng nhân loại cứ như vậy toàn diệt, chỉ còn một ít kháng cự quân, co cụm tại một số thành thị, gian nan ngăn cản quái vật tập kích.”

“Theo thống kê, hơn 90% thiết bị điện tử Song tinh bị loại nào đó virus quái vật Góc chết ăn mòn, không thể sử dụng, quy tắc vật lý cơ bản Song tinh phát sinh biến động, hoàn cảnh tinh cầu xuất hiện đại biến, nghi ngờ đã xảy ra một đột biến nào đó không thể lý giải, đại lượng khí trang bị vũ mất hiệu lực.”

“Đến tháng 35 tháng sau khi ngài đi, sự xói mòn Góc chết chậm lại, số lượng nhân loại giảm xuống còn khoảng 10%, tàn dư nhân loại sống dựa vào trí tuệ nhân tạo tự động hoàn thiện mới để sản xuất vật tư cuộc sống.”

” Tháng 37 tháng sau khi ngài đi tháng nguyệt quý chủ thể bị loại virus điện tử thần bí nào đó xâm nhiễm, cơ sở dữ liệu tự thân hư hại, mô phỏng nhân cách hư hại, tiến vào trạng thái ngủ đông

“Đây chính là những đại bộ phận sự kiện, diễn biến sau ngài sau khi rời đi, tôi sau khi căn cứ theo lệnh của chủ thể, bởi vì tôi mất tất cả camera cùng thiết bị phát ra giọng nói, cũng đến tránh bị nhiễm virus điện tử đặc thù, không thể không ngủ đông ở bên trong thiết bị được lưu lại ở các nơi phế tích, server này chỉ là một trong những điểm ngủ đông”

Giọng nói của Sắc Vi, trong nháy mắt như kéo Lý Trình Di vào thời kỳ thảm khốc mà hắn vắng mặt.

Hắn hoàn toàn không thể tưởng được, sau khi mình rời đi, lại còn xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Như vậy. Người nhà ta đâu? “Hắn dừng lại, mang theo một tia cẩn thận hỏi ra tiếng.

“Thời điểm Tập đoàn Minh Viễn rút lui cuối cùng, bởi vì mất đi đại bộ phận lãnh đạo, mà không thể không kịp thời dùng người cứu thế Phan Ân làm lãnh tụ lâm thời. Dưới sự lãnh đạo của Phan Ân và sự hỗ trợ của ông chủ Tân Đức Lạp, đại bộ phận thành viên của tập đoàn thành công rút khỏi trụ sở, tiến vào căn cứ ngầm dự phòng. Sau đó tin tức mất đi, bởi vì không khí tràn ngập năng lượng quấy nhiễu không thể liên lạc từ xa”. Sắc Vi trả lời.

Góc chết đại quy mô xuất hiện, hơn nữa thực chất hóa ngay cả người bình thường cũng có thể nhìn thấy.

Tình cảnh như vậy, Lý Trình Di chỉ là ngẫm lại liền biết có bao nhiêu khủng bố, người Góc chết đối mặt với những tuyệt vọng cùng sợ hãi kia, người bình thường thậm chí ngay cả thời gian thích ứng cũng không có, liền trực tiếp bị kéo vào.

Tình huống như vậy quả thực chính là thiên tai!

Rất nhiều quái vật Góc chết căn bản không sợ bất kỳ thương tổn vũ khí nào, giết chết một lần sẽ trở nên mạnh mẽ sống lại một lần, phải tìm được thủ đoạn khắc chế chuyên môn, mới có thể hạn chế hữu hiệu.

“Chờ một chút! Phan Ân? Cuối cùng không chết?! “Lý Trình Di đột nhiên sửng sốt.

Dưới ma chú giới hạn hai năm của Người Góc chết, Phan Ân lại không chết? Hai năm chính là hai mươi bốn tháng, nhưng Phan Ân vẫn sống sót cho đến khi tập đoàn rút lui?

Đúng vậy, nếu không có Phan Ân tiên sinh tìm được Góc chết thích hợp cho rất nhiều người, chỉ sợ cục diện sẽ càng thêm khó khống chế. Sắc Vi trả lời. Hiện tại tiếp tục trả lời vấn đề của ngài, Lý gia tổng cộng ba người, dưới sự bảo vệ thỏa đáng của tập đoàn, cùng nhau rút lui khỏi thành phố Toại Dương, không biết tung tích.

"Như vậy, vị trí căn cứ ngầm, biết ở đâu không? "Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

Cũng không có ghi chép.

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, một tay ở trên server điểm một chút, thu nó vào trong túi càn khôn.

Bàn Quang là thế giới tiên hiệp tiêu chuẩn, trữ vật túi vẫn là có, dưỡng kiếm nàng kỳ thật chính là biến chủng trữ vật túi, chỉ bất quá loại bảo vật này cực kỳ đắt đỏ, tài liệu cực kỳ khó tìm, bình thường cũng chính là cao thủ đỉnh cao nhất mới có tài lực cùng tích lũy có thể làm một cái.

Lần này Thánh Linh đạo nhân chưởng giáo liền tặng cho Lý Trình Di một cái lớn nhất.

Nói là lớn nhất, nhưng kỳ thật không gian bên trong cũng chỉ bằng gian phòng cao khoảng 5m, diện tích khoảng 100 mét vuông.

Lấy ra đựng đồ lặt vặt không tệ.

Thu hồi máy chủ Tường Vi, Lý Trình Di tiếp tục kiểm tra từng tầng một. Lần này tốc độ của hắn nhanh hơn không ít, nhưng đáng tiếc cũng không có thu hoạch gì khác.

Tầng cuối cùng trên lầu, hắn buông xuống trong tay một phần tràn đầy bụi bặm văn kiện, đứng trước cửa sổ sát đất vỡ nát gió lùa, nhìn ra xa toàn bộ Thành phố Toại Dương.

Vòng bảo hộ màu đen thật lớn bên trong Toại Dương, từ chỗ cao nhìn xuống, chỉ còn lại một mảnh hoang tàn.

Giữa đường phố, một ít lẻ loi người sống, tựa như cương thi, lắc lư bước chậm.

Trên bầu trời thỉnh thoảng bay qua máy bay động không người lái tuần tra tự, thỉnh thoảng có người ngồi trong máy bay, nhưng xuyên qua cửa sổ cũng có thể nhìn thấy, trên mặt những hành khách này cơ hồ đều là tê dại, trống rỗng, thỉnh thoảng cũng sẽ có cuồng nhiệt cùng vặn vẹo.

Giống như đánh mất tất cả hy vọng của cuộc sống.

Một quốc gia ngay cả cơ cấu quyền lực tối cao cũng không có, bị phá hủy, không có bảo đảm an toàn, không có trật tự cơ bản, kết quả tự nhiên chính là hỗn loạn.

Lý Trình Di thở dài một tiếng, hắc quang chợt lóe, thoáng hiện về phía đám người tụ tập nhiều nhất trong thành phố.

Chương 1117. Trở về 7

Chương 1117: Trở về 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Từ chỗ cao có thể nhìn thấy, nơi mà kiến trúc bề ngoài hoàn chỉnh nhất, vá víu nhiều nhất, xung quanh còn tụ tập không ít người, hiển nhiên chính là mục tiêu hắn muốn tìm.

Hắc quang lóe lên, Lý Trình Di trực tiếp xuất hiện ở phía dưới tòa nhà cao nhất.

Xung quanh chật chội một đám người gầy yếu đang xếp hàng.

Họ cầm những chiếc bát kim loại xoắn ốc trong tay và chờ robot phía trước phân phát thức ăn.

Từng phần cháo thịt băm nóng hổi được đổ vào trong bát.

Lý Trình Di xuất hiện trong góc, căn bản không ai để ý.

Người nơi này phảng phất cũng đã không quan tâm bất cứ chuyện gì, chỉ là chết lặng mà sống.

Có lẽ là sau khi Góc chết bộc phát, nhìn thấy dị thường thật sự quá nhiều.

Lý Trình Di bước nhanh từ cửa nhỏ bên cạnh tiến vào tòa nhà.

Trong lầu từng đài người máy màu bạc lui tới, bận rộn điều phối thức ăn, đem các loại bột phấn màu sắc bất đồng đổ vào một cái nồi lớn, những thứ này hoàn toàn không phải thịt băm cùng gạo nhưng cuối cùng cũng nấu ra một món mà nhìn và mùi vị giống như cháo canh thịt băm.

Lý Trình Di hơi nhíu mày, đi lên cầu thang, kiểm tra từng tầng một.

Rất nhanh tại tầng thứ năm, tìm được người sống phụ trách nơi này.

Tường Vi đưa ra tin tức có chút trì trệ, tin tức sau khi ngừng hoạt động ngủ đông của nó, còn cần bổ sung hoàn thiện.

Hai người đàn ông tóc ngắn tai to, một thân trang bị áo giáp phụ trợ, đang ngồi phịch trên sô pha, vừa ăn đồ ăn vặt vừa nói chuyện phiếm.

Thấy Lý Trình Di đi lên, hai người lười biếng nhìn hắn.

"Muốn ăn thì xuống dưới đi, chúng tôi chỉ là nhân viên bảo vệ, ăn đủ rồi, đừng tới làm phiền tôi. "Một tên mập thuận miệng nói.

Lý Trình Di nhìn ra trong mắt hai người trống rỗng, tiến lên một bước, một tay bắt lấy một người trong đó ngực bọc thép, một tay xách hắn lên.

Tôi mới từ vũ trụ trở về, nói cho tôi biết, tập đoàn Minh Viễn đi đâu rồi?

"Hả? Vũ trụ? Đừng nói giỡn. Người anh em, tôi chỉ là tép riu thôi, tập đoàn Minh Viễn rút lui, chỉ dẫn theo tinh anh và nhân tài quan trọng nhất. Chúng tôi chỉ là phế thải lưu lại chờ chết, anh muốn đi theo bọn họ hả? Thôi bỏ đi, không kịp đâu"

Tên bó chẳng hề để ý lau nước mũi, cười nói.

"Bọn họ đi đâu rồi? "Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

"Đi tinh cầu khác rồi. một chiếc phi thuyền lớn do hoàng thất phái tới đã mang mọi người đi. ha ha ha ha bất quá nửa đường chiếc phi thuyền kia lúc khởi động cũng bị tập kích, hiện tại ai cũng không biết bọn họ đi đâu."

Đừng lo lắng cho bọn họ, hay là lo lắng cho chính mình đi, cứ cách một đoạn thời gian sẽ có quái vật từ Góc chết lao ra săn bắn. Nói chung rồi sẽ chết cả thôi, nói không chừng ngày mai tất cả mọi người sẽ chết! Ha ha ha ha!"

Tên mập kia cười điên dại lớn tiếng nói.

Hai người này điên rồi.

Lý Trình Di im lặng đem người ném trên mặt đất, nhìn hắn trên mặt đất chậm rãi muốn đứng lên, nhưng bởi vì quá

béo đứng không dậy nổi.

Đi ra cửa, hắn cẩn thận cảm ứng Vị trí Hoa Ngữ Châu, trên người cấp tốc bao trùm nguyên bộ Hoa Lân Y hoa Tử đằng .

Ảnh Thiểm.

Xì!

Hắn trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

……..

Hơn mười giây sau.

Dưới bóng cây cao lớn âm u rậm rạp.

Lý Trình Di lẳng lặng đứng trước một cây sồi to bằng ba người ôm.

Cảm ứng của Hoa Ngữ Châu ở chỗ này, nhưng nơi này một người cũng không có.

Hắn vươn tay, giống như trên không trung có một điểm hư cấu, trôi nổi, cố định ở nơi đó. Đó chính là vị trí cảm ứng của Hoa Ngữ Châu.

Đi về phía trước một bước, liền sẽ lướt qua, về phía sau một bước, liền sẽ rời xa. Bên trong Góc chết sao?

Lý Trình Di hít sâu một hơi.

Hắn định vị trước, là Hoa Ngữ Châu thuộc về Phan Ân, hắn muốn tìm được Phan Ân cùng người nhà mình trước.

Nhưng tình huống trước mắt, lại là như vậy.

Cậu bé đã dẫn mọi người vào Góc chết.

Ô……

Đột nhiên một tiếng cảnh báo chói tai từ trên không vang lên.

Lý Trình Di cũng cảm nhận được điều gì đó, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Vòng bảo hộ màu đen vừa rồi còn sáng ngời ánh đèn, lúc này nhanh chóng ảm đạm.

Toàn bộ thành phố hoàn toàn mất đi tất cả quang mang, loại thời điểm này, ngược lại có thể nhìn thấy, vòng bảo hộ hình bán cầu cực lớn kia không phải hoàn toàn không lộ ra ánh sáng, mà là mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng rất nhỏ bên ngoài.

Từ nơi này, có thể nhìn thấy vòng bảo hộ bên ngoài, một đám cự kiểu toàn thân nhỏ xuống chất lỏng sền sệt, đang từ phía trên vòng bảo hộ cấp tốc bay qua.

Những cự điểu này thân thể hiện ra trạng thái nửa trong suốt, phảng phất khi thì hư ảo, khi thì thực chất, tương đối quái dị.

Mà càng khiến trong lòng Lý Trình Di trầm xuống chính là, những cự điểu này, liếc mắt một cái thấy ít nhất cả ngàn con, mỗi một con trên người đều có khí tức cường đại sinh mệnh lực cực kỳ nồng đậm.

Cái loại khí tức này sinh mệnh, đã tiếp cận yêu mà mà lúc trước hắn nhìn thấy ở Biển Sương đen

Chí ít cũng là đơn ấn

Hắn hiện tại tựa hồ hiểu được, vì cái gì Địa Nguyệt cùng Bạch Tinh liên thủ cũng bị đánh cho liên tiếp bại lui, tử thương thảm trọng.

Thu hồi tầm mắt, Lý Trình Di hít sâu một hơi, hiện tại việc cấp bách, là trước tìm được những người khác.

Nếu đã vào Góc chết, vậy thử dùng nghịch ngân xem có thể trực tiếp tiến vào hay không?

Điều kiện tiên quyết Nghịch Ngân có thể tiến vào hay không, là Góc chết có bài xích đè ép hắn hay không.

Nếu như là Góc chết nhỏ, hắn không sợ, nhưng nếu như một nơi mà nhiều người đi qua như vậy có khả năng là cái Góc chết cực lớn.

Xác định phương vị, Lý Trình Di tạm thời không trực tiếp dùng Nghịch ngân, mà là hít sâu một hơi, liên tục dùng Ảnh Thiểm!

Hắn bắt đầu lóe lên tiếp cận phương vị Hoa Ngữ Châu còn lại.

Chương 1118. Trở về 8

Chương 1118: Trở về 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hơn mười phút sau.

Hắn đang ở đâu đó trên một hòn đảo nhỏ trên biển và tìm thấy điểm Góc chết mà Râu nâu tiến vào.

Sau đó là Thải Hồng Đường, Đại Hùng, hai người tựa hồ là tiến vào một Góc chết, ở một khu rừng dừa ven biển.

Vị trí của Long Môn Điếu ở một trang viên hoang phế.

Thang Vũ Vi viên kia, tìm được ở bên trong phế tích phi hành khí bỏ hoang, cô ta cùng toàn bộ phi hành khí cháy khét hòa tan cùng một chỗ.

Về phần Thang Vũ Vi, không cần nghĩ, cũng là chết trận. Lý Trình Di thu hồi viên Hoa Ngữ Châu thứ nhất, tiếp tục đi tìm những thứ còn lại.

Cuối cùng là ông chủ Tân Đức Lạp. Cũng ở vị trí tương tự như Phan Ân, là ở một khu rừng.

Hiển nhiên ông ta cùng đại đa số người cùng nhau tập trung sơ tán.

Đến lúc này, tất cả vị trí của Hoa Ngữ Châu đều được xác định.

Lý Trình Di rất may mắn chính mình ngay từ đầu không có trực tiếp sử dụng nghịch ngân, coi như với thực lực của hắn hiện giờ hắn thực lực bây giờ, tùy tiện tiến vào một Góc chết xa lạ, cũng có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, mấu chốt là còn không thể trực tiếp hủy diệt hết thảy.

Dù sao vì tị nạn, Phan Ân lựa chọn rất có thể là Góc chết siêu lớn có thể chống đỡ nguy hiểm.

Thế giới Góc chết, càng nhỏ kỳ thật càng nguy hiểm, thời gian khởi động lại càng ngắn. Càng lớn, thời gian khởi động

lại càng dài, đều tính theo đơn vị hàng năm. Giống như Bàn Quang, Midraon.

Đây đã xem như một thế giới.

Tuy rằng vẫn sẽ có rất nhiều nguy hiểm, nhưng chỉ cần tìm được vị trí thích hợp, ẩn núp, cuộc sống an toàn vẫn không thành vấn đề.

Lúc trước những người Góc chết trong Vân Sơn không phải cũng sống tạm bợ nhiều năm như vậy sao?

Xác định vị trí Góc chết Phan Ân rời đi, Lý Trình Di lại trở về Lý gia nhìn xem.

Trong nhà quả nhiên không có một bóng người, chỉ có trên bàn lưu lại một tờ giấy, bị dùng nghiên mực màu đen ngăn lại.

Hắn cầm lấy tờ giấy, mở ra.

"Chú Trình Di, không biết chú có nhìn thấy những chữ này hay không, mặc kệ như thế nào, khi nhìn thấy bức thư này coi như là nhìn thấyi như ngươi có thể nhìn thấy đi."

"Tình huống càng ngày càng không đúng, trước đó vài ngày một người tự xưng là thủ lĩnh Viễn Ảnh đến đây tìm cháu, nói cho cháu biết, thế giới này của chúng ta đang bị theo dõi. Ban đầu cháu không hiểu nhưng hắn ta dùng rất nhiều thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi khiến cháu hiểu được hết thảy. Hiểu được sự tồn tại của bọn họ, cùng với sự tồn tại của chúng ta, cùng toàn bộ thế giới này liên quan.

"Hắn gọi cháu là Nguyên Thể, cũng nói cho cháu biết, nếu như cháu chết đi, toàn bộ Địa Nguyệt Bạch tinh đều sẽ mất đi hi vọng, chỉ có thể triệt để hủy diệt tan rã.Vì vậy, cháu phải thoát khỏi tầm nhìn của những kẻ đang theo dõi"

"Nếu như chú nhìn thấy tờ giấy này, hi vọng chú hiểu được, cháu không phản bội, trước khi chú tìm được mọi người thì cháu sẽ mang mọi người đi tìm nơi để sống sót. Hư Mộng nói cho cháu biết, chú rất mạnh, sau khi trở về, nhất định có thể cứu vớt mọi người, để hết thảy đều trở lại bộ dáng ban đầu. Vì vậy, cháu sẽ cố gắng hết sức để chờ đợi… - Phan Ân. "

Chữ viết rất nguệch ngoạc, ngữ khí cũng rất vội vàng.

Đặt tờ giấy xuống, trong lòng Lý Trình Di đại khái đã ghép đủ tất cả các mảnh ghép.

Vừa vặn trong thời gian hắn rời đi, có cường giả theo dõi nguyên thể Góc chết Địa Nguyệt, đến đây săn giết, rất có thể các loại thiên tai Góc chết này bộc phát, chính là do bọn họ gây ra

Xem ra phải nhanh chóng tìm được Phan Ân đã

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình sau khi trở về hết thảy, lại biến thành cục diện chạy nạn như vậy

Cường giả săn bắn nguyên thể, có thể biết được sự tồn tại của nguyên thể, ít nhất cũng là cá thể khủng bố có thể ngao du Biển Đen.

Ở một nơi mà khắp nơi là nguy cơ như Biển Đen, ngay cả hắn hiện tại, cũng không dám nói có thể tự do ngao du.

Rất hiển nhiên, thực lực đối phương sẽ không yếu.

Suy nghĩ một lát, Lý Trình Di quyết định đi tìm một nguồn tin đáng tin cậy khác.

“Iseline, em còn ở đó không?”

Im lặng, im lặng.

Lý Trình Di cũng không vội, một lần lại một lần nữa thầm gọi tên đối phương.

Hắn vẫn không thoát khỏi Góc chết bàn tay nắm chặt lôi kéo, cho nên trên lý thuyết, chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời đều có thể tiến vào trong đó, nhìn thấy Iseline.

Không bao lâu sau một tia sức kéo quen thuộc truyền đến trên người, Lý Trình Di tận khả năng thả lỏng chính mình, theo sức kéo, nhắm mắt, kéo dài ý thức lực vào trong đó.

Xì!

Trong phút chốc, hoàn cảnh xung quanh đột nhiên đại biến.

Hắn lại xuất hiện ở trong phòng ngủ thiếu nữ u ám.

Cửa phòng mở ra, một thân ảnh yểu điệu, tay cầm gậy chống màu trắng bạc, quay đầu nhìn về phía bên này.

Anh???

Thanh âm của Iseline có chút chần chờ.

Lý Trình Di mở mắt, nhìn về phía đối phương.

Trên khuôn mặt xinh đẹp quen thuộc kia, không biết từ lúc nào, xuất hiện thêm một vết sẹo cháy đen.

Đó chính là Iseline, người đã lâu không gặp.

Cô bé bây giờ, đã cao không kém hắn nhiều lắm, thân mặc váy tơ lụa màu đen, tóc dài lấy dây tóc màu đen buộc lại, trước ngực đeo một chuỗi dây chuyền hàm răng không biết làm từ nguyên liệu gì

Thật sự là anh!! Anh!! Anh đã trở lại!

Iseline rốt cục xác nhận thân phận, trong mắt cẩn thận nhanh chóng chuyển thành kinh hỉ.

Cô bước một bước dài, xông tới gần, ôm chặt eo Lý Trình Di, vùi đầu vào trong lòng hắn.

Cho đến lúc này, Lý Trình Di mới phát hiện một bàn tay của cô cư nhiên trống rỗng, không có cánh tay nhỏ.

Tay của em đâu?! “Sắc mặt hắn khẽ biến.

Chương 1119. Trở về 9

Chương 1119: Trở về 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Không có gì đáng ngại, chỉ là vết thương nhỏ, từ từ sau này sẽ mọc ra. “Iseline vui vẻ nói.

“Em chờ anh đã lâu, lúc những người xấu kia xâm lấn, tất cả mọi người cho rằng anh nhất định sẽ xuất hiện, nhưng cuối cùng, tất cả mọi người thiếu chút nữa đều đã chết, nếu không phải là thày giáo ra tay che giấu truyền tống, chỉ sợ anh trở về sẽ không gặp lại tất cả mọi người.”

“Bọn họ là ai? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo.

“Đó là một tổ chức được gọi là Bạch sáp” Iseline trả lời.

“Bạch sáp? “Lý Trình Di hoàn toàn chưa từng nghe nói nhất thời nhíu mày. Theo đạo lý hoa ngữ tài hoa hơn người của hắn tiếp nhận tin tức cũng đủ nhiều, lại ngay cả hắn cũng chưa từng nghe nói qua thế lực này, cái này có chút kỳ quái.

“Đơn thuần nói cái tên này, anh cũng không rõ ràng lắm nhưng nếu như đổi thành một cái khác, nhất định anh sẽ biết.” Iseline nghiêm túc nói, “Anh còn nhớ rõ anh từng điều tra qua bức họa kia không?”

“Bức tranh kia? Bức tranh gì?”

“Bức tranh anh nói là ở Góc chết phố sương mù, bức tranh liên quan đến thằng bé mập đó, nhớ không?”

“Là nó hả? Làm sao vậy?”

“Thằng bé mập cũng không phải là dân bản xứ Góc chết phố sương mù, xác thực mà nói, Góc chết phố sương mù kết nối với rất nhiều Góc chết, không chỉ là chúng ta, còn có Midraon, còn có không ít Góc chết khác. Mà Bạch Sáp, chính là cường đại nhất trong đó.”

Iseline nghiêm túc giải thích: “Trước đừng nóng vội, để em đưa anh đi gặp thày giáo, trước thày giáo vì cứu anh mà bị bỏ lỡ rất nhiều chuyện tốt, nên vẫn canh cánh nhắc đến chuyện gặp anh để đòi bồi thường.”

“Nếu như xác định thày giáo em thật sự cứu người, anh đương nhiên sẽ bồi thường, không riêng gì bồi thường, còn muốn hồi báo!”

Lý Trình Di thả lỏng trong lòng, rốt cuộc cũng có được một nguồn tin đáng tin cậy.

Lúc này, Iseline đưa hắn, đi ra cửa phòng ngủ, xuyên qua một cái cầu thang đi xuống, tiến đến thư viện hoàng hôn.

Vĩnh viễn là một mảnh hoàng hôn hồng quang bao phủ thư viện, trên tường có một cánh cửa nhỏ thông tới một gian phòng khác, trên cửa treo chuông gió xương cổ xưa màu trắng bạc.

Iseline bước tới, nắm lấy tay nắm cửa và vặn nhẹ.

Bên kia cánh cửa thông đến là một sân thượng bên bờ biển rộng rãi đón gió mát.

Trong hàng rào sân thượng màu trắng, giáo sư Mê Mạn mặc áo T - shirt trắng đơn giản, một mảng lớn xúc tu chân giãn ra, trên bàn tròn nhỏ bên cạnh, còn trôi nổi một quả cầu tròn màu sắc rực rỡ, bên trong thỉnh thoảng có các loại hoa văn biến hóa lưu động.

Giáo sư đang đưa tay nắm lấy quả cầu, dường như đang điều khiển hoa văn bên trong.

Tựa hồ nhận ra Lý Trình Di tiến vào, ông ta xoay người, khuôn mặt mơ hồ nhìn về phía bên này.

May mắn cậu không có tùy tiện truyền tống đến Góc chết mà Phan Ân đến, mà là lựa chọn tới nơi này của chúng ta trước.”

“Quả thật đã lâu không gặp. Giáo sư Mê Mạn tôn kính, cảm ơn ông đã giúp đỡ vào thời khắc mấu chốt, phần ân tình này sau này chắc chắn sẽ bồi thường báo đáp. “Lý Trình Di nghiêm túc hứa hẹn.

Tốt lắm, ta muốn chính là những lời này. Bây giờ chúng ta hãy cùng xem Bạch Sáp tấn công Góc chết Địa Nguyệt rốt cuộc có lai lịch gì. "Mê Mạn mỉm cười nói.

Lại nói tiếp, thật ra nguồn gốc của Bạch sáp có liên quan đến bức tranh lúc trước các cậu tiếp xúc. Cẩn thận ngẫm lại, thật ra là do cậu gây ra.

"Tôi? "Lý Trình Di sửng sốt.

Trên sân thượng bờ biển, Lý Trình Di đi tới, dưới sự ra hiệu của giáo sư, ngồi vào một chiếc ghế trúc màu trắng.

"Uống một ly? "Giáo sư đưa tay chỉ, lập tức giữa không trung Lý Trình Di hiện ra một ly đồ uống màu đỏ bốc hơi.

"Cảm ơn. "Lý Trình Di bưng đồ uống, nhìn về phía đối phương," Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Xin ông nói rõ".

"Kỳ thật rất đơn giản. "Mê Mạn cười cười," Lúc trước cậu phá hủy Góc chết phố sương mù, để nó tiến vào khởi động lại, nhưng xúc tu bằng sáp trắng giấu trong tranh kia chạy thoát. Nó vốn là vật bị ô nhiễm bởi khí tức của Góc chết Bạch Sáp, sau khi chạy thoát trở về, tự nhiên mang về vị trí cụ thể của Góc chết này.

Ông ta dừng lại.

"Đương nhiên, hiện giờ Góc chết Địa Nguyệt so với những Góc chết còn lại, ngoại trừ lớn hơn một chút, cũng không có gì đặc biệt khác biệt, nhưng có lẽ vừa vặn những Góc chết khác của Bạch sáp cũng đã hoàn thành công phạt, hiện tại đến phiên Địa Nguyệt, những thứ này đều không thể biết được."

Góc chết cường đại, có thể tùy ý ăn mòn Góc chết nhỏ yếu sao? "Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Các ngươi trước kia trải qua những Góc chết kia không phải đều là con mồi bị Địa Nguyệt trói buộc sao? Chúng muốn tránh thoát, nhưng bị Địa Nguyệt không ngừng nhét vào vật sống làm tế phẩm, dùng để bổ khuyết tiêu hao của Góc chết nhỏ, cũng đồng thời làm sâu sắc liên hệ giữa chúng cùng Địa

Nguyệt.“Mê Mạn giáo sư hiển nhiên ở phương diện này rất có nghiên cứu.

“Lại là như vậy sao? “Lý Trình Di nghe vậy, cũng sửng sốt.

Hắn phỏng đoán qua rất nhiều lần, Địa Nguyệt cùng những Góc chết nhỏ kia quan hệ, lại không nghĩ tới cư nhiên sẽ là như vậy.

Mê Mạn là học giả giáo phái Cự Thú Học, hàm lượng học thức tuyệt đối không kém, chỉ cần đối phương không cố ý giấu diếm lừa gạt, cách nói này có độ tin cậy cực cao.

“Cậu lần này trở về, có phải bị Góc chết cưỡng chế lôi kéo? “Mê Mạn cười nói.

“Tôi vốn đã chuẩn bị sẵn sàng ứng phó, không ngờ lại không cần. “Lý Trình Di gật đầu. Đây cũng là điểm kỳ quái của hắn.

“Chuẩn bị sẵn sàng, cậu còn chưa kết thúc.” Mê Mạn lắc đầu, “Vốn dĩ, ta cho rằng lôi kéo bài xích cậu chính là Địa Nguyệt, nhưng lần này ngươi trở về, ta mới phát hiện, Địa Nguyệt không được cưỡng chế lôi kéo được cậu. Trên người cậu có quá nhiều liên hệ, quá phức tạp.”

“Không phải Địa Nguyệt!? “Lý Trình Di rùng mình.

Chương 1120. Mặc Sa 1

Chương 1120: Mặc Sa 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đúng rồi, hắn bỗng nhiên hiểu được, Ác Chi Hoa ở trên người hắn, liên lụy nhân quả to lớn, khó có thể tưởng tượng.

Hoa Đế Vương, Cực Ác vương thành lúc trước thế nhưng là tiêu diệt không biết bao nhiêu thế lực khủng bố Góc chết, như vậy thế lực át chủ bài Ác Chi Hoa, lại làm sao có thể trong vòng một tháng, có thể tùy ý lôi kéo thúc đẩy?

"Có thể tưởng tượng, tương lai, cậu có thể còn có thể bị mạnh mẽ lôi kéo tiến vào mới cực lớn Góc chết, cho nên, tùy thời chuẩn bị sẵn sàng tốt nhất." Mê Mạn dặn dò.

Ông ta vươn ra một cái xúc tu, ở giữa không trung nhẹ nhàng điểm một cái.

Một điểm sáng màu trắng nhạt nổ tung, hình thành một khối màn sáng trôi nổi, hiện ra trên không trung bên cạnh ba người.

Hiện tại, chúng ta đến xem, những người mà cậu quan tâm, đi nơi nào.

Ông ta lại lần nữa ở trên màn sáng một chút.

Nhất thời xúc tu tựa như một chút mực nước bay ra, nhanh chóng khuếch tán ra trên màn sáng.

Mực nước nhuộm đen toàn bộ màn sáng hình chữ nhật, trong đó hiện ra một mảnh đêm tối thâm trầm.

Đêm tối, trăng lưỡi liềm treo cao, thành trấn đổ nát bị biển cây vây quanh, có vẻ tĩnh lặng và an bình.

Bên cạnh thành trấn có động tĩnh thần bí tí tách không ngừng truyền ra.

"Lại là nơi này? "Giọng điệu của Mê Mạn dường như thay đổi, có chút ngưng trọng và bất an.

“Đây là đâu? “Lý Trình Di nghe ông ta nói thế tim cũng đập thình thịch.

“Góc chết của Mặc Sa. Một Góc chết lớn hơn, nguy hiểm hơn Địa Nguyệt. “Khuôn mặt mơ hồ của Mê Mạn hơi nhíu lại.

Địa Nguyệt rất lớn, nhưng theo ta được biết, hẳn là không mạnh? “Lý Trình Di cũng nhíu mày.

“Đó là cậu chưa trải qua thời đại vĩ đại” Mê Mạn lắc đầu, “Nếu không cậu cho rằng vì sao lại có nhiều Góc chết nhỏ bị Địa Nguyệt trói buộc như vậy, vì sao lão già chúng ta lại chủ động tới nơi này, sống giữa xúc tu dựa vào Góc chết của Địa Nguyệt.

“Nói như vậy? Địa Nguyệt đã từng rất mạnh? “Lý Trình Di kịp phản ứng.

Iseline, cái này con nói đi. Nói cậu ta biết, Địa Nguyệt đã từng có tư cách được Cự Thú giáo phái truyền giáo, rốt cuộc mạnh bao nhiêu. “Mê Mạn khẽ lắc đầu,” Ta muốn cẩn thận kiểm tra đối chiếu một chút, nếu quả thật là nơi đó, muốn đi qua, có thể cần chuẩn bị một chút.

“Được. “Iseline ở một bên nhanh chóng lên tiếng, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di. Anh hẳn là biết Lam Mộng chứ?”

“Biết. “Lý Trình Di gật đầu.

Lam Mộng là siêu cường giả đứng đầu trong số rất ít người siêu thoát, là siêu cường giả chạm tới cảnh giới Toàn Tri. Điều này từ việc ông ta có thể cướp lấy bảo vật như Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng, cũng nghiên cứu làm ra hàng nhái, là có thể nhìn ra. “Iseline giải thích.

“Phải biết rằng, rất nhiều người ngay cả bản chất của Quyển sách ước nguyện vĩnh hằng là gì, cũng không thể biết rõ, chứ đừng nói là nghiên cứu.”

Khụ khụ. Chuyện của ta cũng đừng nói nữa, nói chủ đề. “Mê Mạn bên cạnh vội vàng cắt lời học trò đang thao thao bất tuyệt.

Hiển nhiên ông ta rất có thể là một trong rất nhiều người này.

“Địa Nguyệt từng là Góc chết, có sức mạnh cực kỳ khủng bố, đây cũng không phải là quyết định lớn nhỏ, mà là bởi vì bản chất của nó không giống với những Góc chết khác. Là người siêu thoát thời kỳ sớm nhất, Lam Mộng một bên ngao du bên ngoài, một bên không ngừng đoạt vô số thứ tốt từ bên ngoài, nhét vào Địa Nguyệt, cũng làm cho Địa Nguyệt biến tướng càng ngày càng mạnh.

Thẳng đến sau đó, Lam Mộng triệt để rời đi, tiến vào Biển Đen thăm dò, lại không trở về, hết thảy mới triệt để đình trệ. Lưu lại là một cái Góc chết kỳ dị có tiềm lực vô cùng thâm hậu, nhưng thiếu đỉnh cấp cường giả tọa trấn.

Lý Trình Di nghe được câu này, trong đầu lập tức hiện lên, đây không phải là miếng thịt sao?

Hắn hiểu vì sao giáo sư Mê Mạn chạy đến nơi này, vì sao Bạch sáp lại chủ động xâm lấn Địa Nguyệt, nhìn như vậy thì ra là bắt nguồn từ nơi này.

Được rồi, phân tích ra rồi, Góc chết bọn họ đi tới là một Góc chết đặc thù khổng lồ tên là Mặc Sa. Thể tích khổng lồ, nhưng mật độ cực cao, hơn nữa có cửa ra vào cố định rõ ràng, cho thấy bên trong tuyệt đối có cường giả ngao du Biển Đen.

Mê Mạn trầm ngâm.

“Tin tức nội bộ ta nơi này cũng không nhiều, lúc trước tiếp đãi qua một vị học giả, là đến từ Mặc Sa, hắn cho ta cung cấp không ít tin tức về văn minh bên trong đó, đó là một cái Góc chết kiểu mở, tựa hồ có liên hệ với rất nhiều thế lực ngoại giới ở Biển Đen”

“Giáo sư, có thể hỏi một vấn đề không? “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Cậu nói đi. “Mê Mạn ngẩng đầu nhìn hắn.

“Trong Biển Đen rốt cuộc có bao nhiêu thế lực?” Lý Trình Di vẫn muốn hỏi cái này, trong khoảng thời gian này,

hắn tiếp xúc đến tin tức càng ngày càng nhiều, đối với Biển Đen cũng có một hình dung mơ hồ đại khái.

Mê Mạn lắc đầu, "Biển Đen bao hàm quá khứ hiện tại tương lai, không ai biết nó lớn bao nhiêu, cũng không ai biết bên trong nó bao hàm bao nhiêu sự vật. Đen, đại biểu là không biết, mà trong Biển Đen chỉ có hai loại sự vật: có thể được nhận thức và không thể được nhận thức.

Ông ta dừng một chút, tiếp tục nói.

"Thực ra, ta thích gọi chúng là các lớp logic và các lớp Phi Môn hơn."

"Nguyên thể Phan Ân lần này đi tới Góc chết, vốn là kiểu mở, cái này đại biểu, nếu như bọn họ tiếp tục coi đây là trung chuyển, cũng rất có khả năng đi tới Góc chết khác,. Góc chết này liên kết không ít với các Góc chết siêu lớn khác, thậm chí còn có Góc chết cực nguy hiểm có dòng chảy tốc độ thời gian chênh lệch cực lớn. Cho nên, cậu đuổi theo, cần phải cẩn thận." Mê Mạn trầm giọng dặn dò.

Chương 1121. Mặc Sa 2

Chương 1121: Mặc Sa 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đa tạ giáo sư. “Lý Trình Di còn muốn thỉnh giáo phân chia thực lực thế lực trong Biển Đen, lúc này hắn cũng đem nghi hoặc này nói ra.

“Thực lực? Cậu cho rằng cái gì là thực lực? “Mê Mạn nở nụ cười.

“Đủ cường đại, một đòn hủy diệt tất cả, khống chế tất cả? “Lý Trình Di nói.

Mê Mạn cười nói, “Về bản chất, ở Biển Đen, cường đại chân chính, kỳ thật là bất bại. Không chê vào đâu được, không có sơ hở bất bại.Cậu có thể không cần thắng tất cả mọi người, nhưng nhất định phải là không chê vào đâu được, không có nhược điểm”.

“Mạnh mẽ không phải không có nhược điểm sao? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Không phải là phương thức tấn công trong Biển Đen thiên kỳ bách quái sao, phương thức tấn công đều không đếm xuể, thậm chí có thể từ rất nhiều góc độ cậu cũng không thể hiểu phương thức tiến hành công kích. Mà nếu như ngay cả cậu cũng không hiểu được, như vậy làm thế nào mà chống đỡ? Ví dụ như trực tiếp tiêu trừ lực tồn tại bản thân, hoặc là phá hủy yếu tố nhận thức của mọi người khiến tất cả cá nhân đều không thể nhận thức được mình, để cho mọi người vĩnh viễn rơi vào tuyệt vọng cùng cô tịch. vân vân, như vậy công kích có rất nhiều rất nhiều cách, không phải Đơn thuần lực phá hoại mạnh, là có thể giải quyết. Tất cả những gì cậu cần là sự hiểu biết toàn diện”.

Mê Mạn một hơi nói rất nhiều thông tin.

Lý Trình Di như hiểu ra.

Nhìn như vậy, quả thật, tác dụng của toàn tri, vượt xa lực phá hoại đơn thuần.

Chính xác mà nói, có thể biết toàn bộ, bản thân nhất định phải có thực lực thật lớn, bởi vì rất nhiều tri thức, không có thực lực là không cách nào biết được.

"Được rồi, việc này không nên chậm trễ, ta hiện tại liền đưa cậu qua Mặc Sa. Cậu có cái gì muốn chuẩn bị không? "Mê Mạn nói.

Chờ một chút. "Lý Trình Di nghĩ đến sư tôn Thiên Tụ Các lúc trước liều mạng đưa mình chạy trốn, về tình về lý, bên Middraon phải trở về một chuyến, báo bình an, hơn nữa bên Trần Gia Hàm, phải xác định tình huống một chút.

"Nếu chuẩn bị thỏa đáng, bóp nát cái này là được. "Mê Mạn giao cho hắn một khối bùn nhỏ bất quy tắc.

"Đa tạ. "Lý Trình Di gật đầu, lại nhìn về phía Iseline. "Mặt khác, tay của Iseline, không biết….."

"Con bé vì giúp cứu người cậu, tranh thủ thời gian giảm xóc cho ta, mạnh mẽ ra tay tập kích thành viên Bạch sáp, bị tượng sáp Vĩnh Hằng chặt đứt một cánh tay, không thể khôi phục, điểm ấy ngươi quả thật cần cảm tạ con bé. Nếu không phải con bé thu hút sự chú ý trong nháy mắt, chỉ sợ ta cũng không có biện pháp nháy mắt truyền tống tất cả mọi người dời đi. "Mê Mạn thở dài.

Năng lực lớn nhất của Góc chết bàn tay nắm chặt chính là ở cánh tay, mà hiện tại Iseline thiếu một cái tay, không hề nghi ngờ thực lực giảm xuống mảng lớn.

Nhưng cô dường như không quan tâm.

"Không sao, anh quay đầu giúp em làm cái cánh tay máy là tốt rồi, em vẫn sinh hoạt cũng không dùng đến cái tay này." Iseline cười nói.

Lý Trình Di im lặng.

Hắn vừa mới liền cảm thấy không đúng, nếu như rất có thể khôi phục, vì cái gì Iseline qua lâu như vậy, như cũ không có mọc ra?

Dù sao thời gian trôi qua lâu như vậy, hắn cũng cách lâu như vậy mới trở về.

Thương thế gì gì đó, có thể khôi phục đã sớm khôi phục rồi.

Hắn đứng lên, nhẹ nhàng đem Iseline ôm vào trong ngực.

Cho tới nay, cô bé đều an tĩnh đứng ở bên cạnh mình, không lúc nào là không làm bạn cùng quan tâm mình, thời khắc mấu chốt còn không để ý mình, ra tay giúp mình cứu người.

Có thể nói, Iseline là một trong những người đối xử tốt nhất với hắn kể từ khi hắn đến thế giới này.

Tay của em anh sẽ nghĩ biện pháp giúp em khôi phục, yên tâm! Mặt khác.

Lý Trình Di vươn tay, lòng bàn tay mở ra, phía trên lẳng lặng lăn một viên châu màu tím.

Đây là lễ vật cho em. "Hắn cúi người ghé vào tai Iseline, nhẹ nhàng truyền âm cách.

Cẩn thận nghe cách dùng Hoa Ngữ Châu, Iseline hai mắt càng ngày càng sáng, trong mắt toát ra nồng đậm hứng thú.

"Mình chọn thế nào cũng được sao!? "Cô không nhịn được kinh ngạc nói.

Đương nhiên. Đều có thể. "Lý Trình Di gật đầu, đưa tay xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Nhưng tốt nhất là chọn năng lực có thể giúp em tự do rời khỏi Góc chết, thoát khỏi trói buộc.

'Được, em sẽ suy nghĩ thật kỹ! "Iseline vui vẻ nói.

Lý Trình Di chuyển ánh mắt, nhìn về phía giáo sư Mê Mạn, bàn tay nắm chặt, mở ra, lại có một viên hoa ngữ châu mới hiện ra.

Cái này, coi như đáp lễ báo đáp lần này giáo sư ra tay cứu người.

Giáo sư Mê Mạn nhìn Hoa Ngữ Châu, hồng quang trong mắt cấp tốc lóe lên.

“Thứ này tựa hồ bên trong cất giấu vật chất thần bí cực kỳ kỳ diệu cổ xưa, ta lại không cách nào nhìn thấy kết cấu phân chia tỉ mỉ “

Ông ta hiển nhiên không nhận ra khí tức Ác Chi Hoa, điều này nói rõ ông ta cũng không phải là cường giả cổ xưa cùng thời kỳ với Ác Chi Hoa.

“Nhưng cái này hình như còn bao hàm một khế ước. “Mê Mạn không hổ là giáo sư, liếc mắt một cái liền nhìn ra một phần nội dung.

“Đúng, nội dung khế ước là tùy thời tôi và ông có thể liên lạc được, định vị tôi và ông giúp chúng ta cùng nhau tác chiến trong thời khắc mấu chốt. Nói ngắn gọn, chính là một khi ông tiếp nhận khế ước này, về sau chúng ta sẽ vĩnh viễn là một mặt trận, không thể thay đổi.” Lý Trình Di giải thích rõ ràng.

Mê Mạn trầm mặc, vẫn cự tuyệt.

Vậy thì không có biện pháp, ta đầu tiên là một thành viên của Cự Thú giáo phái, tiếp theo mới có thể nhượng bộ ý chí bản thân. Phần khế ước này ta không thích hợp tiếp nhận.

Lý Trình Di thản nhiên gật đầu, thu hồi Hoa Ngữ Châu.

Như vậy báo đáp liền đổi thành một lời hứa. Giáo sư nếu có chuyện gì muốn làm, có thể ủy thác tôi hoàn thành.

Mê Mạn lại nở nụ cười.

“Cái này thì có thể, tuy rằng cậu bây giờ còn rất yếu, nhưng tương lai có thể.” Ông tựa hồ không nhìn ra thực lực của Lý Trình Di sau khi hoa thần y tăng cường sức mạnh

“Tiếp sau, tôi dự định đi Midraon một chuyến, dựa theo thời gian lưu tốc, hẳn là không bao lâu nữa có thể trở về, đến lúc đó còn muốn phiền toái giáo sư đưa tôi đi Mặc Sa.”

“Được”

Chương 1122. Mặc Sa 3

Chương 1122: Mặc Sa 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thiên Tụ Các -Khúc Linh phủ-Midraon

Cự nhãn huyết sắc khổng lồ, do vô số xúc tu huyết nhục chống đỡ, đỉnh Thiên Tụ Các, quan sát toàn thành xung quanh.

Từng là Khúc Linh phủ, hiện giờ diện tích đã mở rộng mấy lần.

Xung quanh dày đặc từng con đường, có vô số đoàn xe ra ra vào, giống như huyết mạch lưu động. Truyền máu cho tòa thành cổ tồn tại vô số năm này.

Trong Thiên Tụ Các, trong đình viện giữa các tòa lầu các.

Âm Nguyệt chân nhân an tĩnh ngồi xếp bằng ở trong đó, đỉnh đầu có một chùm ánh trăng trắng noãn rơi xuống, không có dị tượng, không có thần diệu, vẻn vẹn giống như một lão đạo đả tọa tu hành.

Không biết đã qua bao lâu, đột nhiên ông ta mở mắt ngưng trọng.

Khí tức này.!? "Ông ta kinh nghi bất định, ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời đêm.

Nơi đó tựa hồ có khí tức quen thuộc đang nhanh chóng tiếp cận.

Xì!

Đột nhiên hắc quang chợt lóe.

Một đạo hắc sắc toái quang cấp tốc nổ tung cách người ông ta mấy mét, hóa thành một vòng hình người.

Đường nét ngưng tụ như vậy, biến thành một gương mặt trẻ tuổi có chút quen mắt.

"Bạch Lộc!? "Âm Nguyệt đột nhiên thất thanh đứng dậy, trên mặt lộ ra vẻ không dám tin.

“Đã lâu không gặp, Bạch Lộc ra mắt sư tôn. “Lý Trình Di trở lại Khúc Linh phủ, cũng có chút cảm khái.

“Những năm này, con rốt cuộc đi đâu?““Âm Nguyệt những năm này chỉ có thể thông qua việc viên ngọc bội có bị vỡ vụn hay không để phán đoán đồ đệ có an toàn hay không.

Hiện tại xem ra, hắn thật sự không có việc gì.

“Con” Lý Trình Di đơn giản miêu tả cảnh ngộ sau này của mình, cũng không có gì giấu diếm, ngoại trừ phần giấu diếm của Ác Chi Hoa, Bàn Quang bên kia tuyệt không giấu.

Tử Thiên Sứ Chi Vương đuổi theo con đã bị sư trưởng liên thủ phong ấn, sau này con không cần lo lắng. Bất quá chuyến đi này của con, lại trực tiếp đạt tới Ấn Hoàn Cảnh Giới. Thật sự là Âm Nguyệt trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhưng không việc gì là tốt rồi. Hôm nay con cũng coi như thành công bước vào Biển Đen, không câu nệ nơi đây nữa. Sau khi vượt qua Ngũ Ấn, ở lại đây kỳ thật cũng không có bao nhiêu trợ giúp, phần lớn thời gian đều phải ở trong Biển Đen mới có thể tăng lên tu vi, ở chỗ này ngược lại sẽ trì trệ tu vi.

Âm Nguyệt thở dài, nhìn Lý Trình Di bây giờ, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

“Đúng rồi, những sư huynh sư tỷ khác đâu?“Lý Trình Di nói xong, nhìn nhìn xung quanh, căn bản không thấy còn lại bốn vị Âm Thần.

“Thu Minh không thể đột phá ngũ ấn, do ảnh hưởng bởi ám thương, thọ nguyên khô kiệt, sáu trăm năm trước cũng đã đi. Những người khác, đều đi Biển Đen tu hành. Qua trăm năm nữa, ta liền dự định thu thêm một nhóm đệ tử mới.” Âm Nguyệt hiển nhiên là thu thêm một đám đồ đệ mới tại Thiên Tụ Các. Vẫn dừng lại ở Midraon huấn luyện đệ tử ưu tú.

“Sư phụ, không biết sư phụ có nghe qua một nơi tên là Mặc Sa hay không?“Lý Trình Di mới từ giáo sư bên kia tới, chính là dự định cẩn thận hỏi thăm, thế lực khổng lồ Thiên Tụ Các sư môn, nhìn xem nơi này có tin tức gì hay không.

“Không rõ ràng lắm có lẽ các nơi khác nhau thì tên gọi cũng khác nhau. Trong Biển Đen có vô số không gian, Góc chết vô số, mỗi thời mỗi khắc đều có thể có Góc chết tái sinh cùng hủy diệt, trừ bỏ cảnh giới toàn tri, bằng không không ai có thể biết được tất cả Góc chết.“Âm Nguyệt lắc đầu.

Nhưng mục đích của Lý Trình Di không phải là cái này, mà là

“Như vậy sư phụ, với phương diện hiện tại của đệ tử, có phải trong môn phái cũng coi là nhân vật rồi?”

“Con muốn làm gì? “Âm Nguyệt bị hắn nhìn đến nổi da gà

“Đúng vậy, đệ tử nếu là ở bên ngoài bị khi dễ, có thể gọi sư môn hỗ trợ cứu viện hay không?”

‘Đương nhiên có thể. Bất quá con phải chuẩn bị sẵn sàng trả giá. Dù sao lần trước là ngoài ý muốn, cái giá cũng do chúng ta cùng nhau trả, sư môn trưởng bối cũng không phải cả ngày bảo vệ con được, bọn họ có chuyện của mình phải làm, tạm thời nếu muốn bọn họ ra tay hỗ trợ, nhất định phải chuẩn bị trả giá thật tốt. “Âm Nguyệt nói hợp tình hợp lý.

Nhưng sau đó, ông ta nhìn kỹ Lý Trình Di.

Cảnh giới Ấn hoàn 10 ấn

“Chậc chậc chậc, ở Biển Đen mới bảy năm, tốc độ tăng cường thực lực của gia hỏa này thật là khủng bố, cũng coi như là một trung tầng bên trong Thiên Tụ các có thể bị phái đi vùng xa khai hoang, giống như mình vậy.

“Vậy trả giá cho sư môn là được “Lý Trình Di cười làm lành nói.

Đã muốn đi Góc chết nguy hiểm xa lạ, có thể sẽ phải đối địch với cùng thế lực cường đại thần bí, bỏ phí trợ lực lớn như sư môn Thiên Tụ Các, đây không phải là ngốc?

Cho nên át chủ bài gì gì đó, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Hắn đã quyết định, không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt không dễ dàng vận dụng sức mạnh của Hoa Thần Y. Ô nhiễm nguyên thổ cực ác thật sự có chút kinh khủng.

"Con đã tiến vào Ấn Hoàn, cũng có tư cách lấy được một lệnh cầu viện của môn phái. Ta đi xin cho con. Lệnh bài này có thể giúp con liên hệ khẩn cấp với trưởng bối sư môn gần nhất hỗ trợ một lần, cái giá do môn phái trả, nhưng chỉ có thể dùng một lần, sau đó phải dựa vào chính con làm nhiệm vụ tích góp công lao để trao đổi".

Âm Nguyệt kiên nhẫn giải thích.

Lấy ngọc bội của con ra.

Lý Trình Di theo lời lấy ngọc bội môn phái ra, thấy Âm Nguyệt nhận lấy, nhẹ nhàng điểm lên.

Trên ngọc bội nhất thời biến thành một cái bình chất lỏng màu tím.

Bên trong bình nhộn nhạo chất lỏng màu tím trong suốt rất nhỏ, một bên thân bình, bên trong có chín chấm nhỏ màu đỏ kim từ dưới lên trên. Sắp xếp thẳng đứng, gắn vào nắp chai.

Chương 1123. Mặc Sa 4

Chương 1123: Mặc Sa 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đây là khí ghi chép công lao, mỗi khi con hoàn thành một nhiệm vụ sẽ tích góp công lao, trên Tử Vân bình này sẽ sáng lên một ngôi sao, hoàn thành nhiệm vụ chín ngôi sao đều sáng, liền có thể đạt được tư cách một lần sư môn xuất thủ cứu viện. Mặt khác, con cũng có thể dùng nó đến kiểm tra xem đồ vật gặp phải có phải là thứ sư môn cần hay không, nếu như cần, con cầm nó tới gần, sẽ tự động sáng lên số lượng sao tương ứng, cái này đại biểu lấy được vật này tương đương với hoàn thành nhiệm vụ bao nhiêu sao.” 。” Âm Nguyệt cẩn thận dặn dò cách dùng.

Dựa theo giới thiệu của Âm Nguyệt, sau khi tích lũy đầy một lần 9 ngôi sao, đỉnh bình sẽ hiển thị con số tích góp từng tí một.

Lúc trước ông ta chính là dựa vào cái này, kêu gọi sư môn trưởng bối xuất thủ tương trợ.

Ở Thiên Tụ Các thỉnh giáo hồi lâu, Lý Trình Di mới rời đi, đi tới chỗ ở của Âm Thần.

Mấy ngàn năm sau chỗ ở của hắn đã sớm tu sửa vô số lần, đồ vật bên trong ngược lại vẫn còn, mà Vương Nhất Thần chỗ ở Vương gia, cũng đã sinh sôi không biết bao nhiêu đời.

Tiểu bối Phụ trách dọn dẹp chỉnh lý Vương gia, đã hoàn toàn là khuôn mặt xa lạ, không hề có khí tức quen thuộc. Cũng may bởi vì sư phụ cùng Vân Sam sau đó chiếu cố, Vương gia sống không tệ, xem như kết cục tốt.

Toàn bộ Khúc Linh phủ, trong lúc nhất thời ngoại trừ sư phụ, lại không có vật lưu luyến.

Lý Trình Di không dừng lại bao lâu, liền đứng dậy cáo từ, sau khi Âm Nguyệt giúp hắn chứng thực tư cách, liền rời đi

Midraon, trở về Địa Nguyệt, mượn con đường Mê Mạn giáo sư, đi trước truy tìm tung tích.

Tất cả chuẩn bị đều hoàn thành, bây giờ cần làm, chính là tự mình đi xem cái Góc chết Mặc Sa kia. Rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm!

……

Mặc Sa.

Thành phố Mặt Trăng.

Trong phòng ngủ u ám trống trải ẩm ướt.

Một người đàn ông đang thở phì phò, tay chân luống cuống kiểm tra khẩu súng trên tay

Sợi tóc nâu ướt đẫm mồ hôi, dán sát vào trán anh ta.

Con ngươi màu lam của anh ta cơ hồ muốn lòi ra, trên người mặc áo sơ mi trắng áo khoác xám, cũng bị mồ hôi nhuộm vàng cổ áo.

Xì xì.

Anh ta kiểm tra xong đạn, cò súng, lẫy khóa, nhưng mà vẫn cẩn thận cất vào trong túi áo khoác bên trái, thuận tiện đưa tay rút ra.

Sau đó ngẩng đầu lên, hít lấy hít để không khí

Ta còn có Nylan, còn có Jasmine, mấy đứa đều đang chờ mình, mấy đứa đã không có mẹ, tuyệt đối không thể không có ba”

Người đàn ông chắp tay trước ngực, cố gắng nhắm mắt cầu nguyện.

Trên cửa sổ trước mặt anh ta, tràn đầy hơi nước ẩm ướt, không thấy rõ hình ảnh mơ hồ bên ngoài.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, bây giờ là ban đêm, trời đổ mưa nhỏ lất phất.

Cốc cốc cốc.

Đột nhiên cửa phòng khách bên ngoài bị gõ vang.

“Đến rồi! “Người đàn ông đột nhiên run lên.

Tay phải anh ta đưa vào trong ngực, cầm chuôi súng, cơ bắp trên người toàn bộ đều căng thẳng tới cực điểm.

Lượng lớn adrenalin nhanh chóng tiết ra, tơ máu nhanh chóng khuếch trương trên con ngươi, phồng lên.

Xoay người, anh ta từng bước một, đi ra phòng ngủ, cầm súng, khẩn trương tới cực điểm, chậm rãi đi tới cửa phòng khách.

Cốc cốc cốc.

Tiếng gõ cửa lại vang lên.

Thân thể người đàn ông cũng càng ngày càng căng thẳng.

anh ta vươn bàn tay trái run rẩy, nắm lấy tay nắm cửa bằng đồng lạnh lẽo.

Tay cầm hình ly rượu dưới ánh đèn hiện ra ánh sáng vàng mơ hồ, mờ nhạt mà hỗn độn.

Trong không khí phảng phất có một tia khí tức nguy hiểm khó hiểu, đang lan tràn, leo lên, tựa như dây leo cùng rễ cây.

Bùm!!

Đột nhiên, người đàn ông mở cửa, rút súng, ngón tay trước bóp cò.

Bộp.

Một bàn tay lớn trong nháy mắt cầm nòng súng, xoay sang một bên.

Đứng ở ngoài cửa, là một thanh niên khôi ngô, thân hình cao lớn, ước chừng có hai mét.

Người thanh niên có khuôn mặt anh tuấn, làn da trắng nõn, mặc áo da đen vừa người, bên trong là áo sơ mi màu tím quần dài màu đen cùng đai lưng da đen khóa bạc, mái tóc dài màu trắng đến thắt lưng tùy ý xõa tung ở phía sau, có vẻ hoang dã mà lợi hại.

“Câu lạc bộ thám tử chính là tiếp đón khách như vậy sao?” người thanh niên im lặng nhìn người đàn ông trung niên

trước mặt.

Người đàn ông trung niên hai mắt trợn tròn, gắt gao nhìn chằm chằm thanh niên tuấn mỹ ngoài cửa, hô hấp cũng trong lúc nhất thời bất động.

"Xin chào, tôi nghe nói nơi này là văn phòng thám tử nổi tiếng nhất gần đây, cho nên đến ủy thác làm việc." Người đàn ông tóc dài màu bạc ấn súng xuống, nhìn trái nhìn phải trong phòng.

Lại có giấy chứng nhận cầm súng sao? Xem ra tôi không tính là tìm nhầm chỗ.

Hắn ta đưa tay kia ra, ra hiệu bắt tay.

Lần đầu gặp mặt, tôi tên là Lý Trình Di, là khách tới ủy thác công việc.

"Ủy thác, xin lỗi anh xem trạng thái hiện tại của tôi, có thể…" Người đàn ông trung niên có chút bất đắc dĩ.

"Nhìn ra được, nhưng trên thực tế, tôi không để ý đến năng lực của anh. "Lý Trình Di nói," Tôi càng để ý hơn, là thẻ trinh thám của anh và văn phòng luật hai tầng này.

Mặc Sa, trước khi đến, hắn cũng không dự liệu được, nơi này sẽ có một thế giới tương tự như Địa Nguyệt.

Sau khi chân chính tới đây, Lý Trình Di mới hiểu được, nơi này cùng Địa Nguyệt có một khác biệt thật lớn.

Ở đây, có Thần.

Đại lượng giáo phái tràn ngập các nơi, đủ loại kiểu dáng thần, đủ loại kiểu dáng tranh đấu, truyền giáo, chém giết.

Đến từ các Góc chết lớn nhỏ khác nhau, thậm chí trực tiếp chính là quái vật Biển Đen, ở chỗ này hội tụ, đan xen.

Các giáo phái xây dựng giáo quốc của mình, che chở mọi người, xây dựng pháo đài gia viên.

Toàn bộ Mặc Sa cũng không phải là một tinh cầu, một tinh hệ, mà là một mảnh vỡ bị cắt thành rất nhiều khối không gian.

Các vị thần khác nhau thiết lập vương quốc giáo hội của riêng họ và chiếm một vị trí ở đây.

Mà khu vực công cộng chân chính là khu vực đan xen thuộc về tất cả giáo quốc, là một tinh cầu khổng lồ tên là An Trạch.

Chương 1124. Mặc Sa 5

Chương 1124: Mặc Sa 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mà Phan Ân đám người người bình thường, có khả năng cư trú sinh hoạt tại địa phương này.

Bởi vì địa phương còn lại quả thực chính làthiên đường các loại quái vật, căn bản không có hoàn cảnh cho dân thường sinh tồn.

Đó là không gian thuần túy tương tự như địa ngục, vực sâu, thiên đường.

Ở An Trạch, Lý Trình Di lựa chọn một thân phận có thể thu thập thông tin nhanh nhất, chính là thám tử.

Văn hóa thám tử đang thịnh hành ở đây. Bởi vì đối mặt với những điều chưa biết và sợ hãi, phương thức tốt nhất, chính là dùng tiền mời người khác điều tra được tin tức cho mình.

Cho nên thẻ trinh thám ở đây có tư cách và quyền hạn lớn hơn Địa Nguyệt rất nhiều.

……

Mười lăm phút sau.

Trên sô pha phòng khách văn phòng Dunis.

Lý Trình Di và chủ nhân Dunis ngồi song song trên sô pha.

“Xin lỗi, nơi này không có vị trí thứ hai có thể ngồi, chúng ta chỉ có thể ngồi một hàng.” Dunis nói chuyện có chút run rẩy, tựa hồ còn đang kinh hãi sợ hãi không thể tự kiềm chế.

Lý Trình Di lên tiếng, “Xem ra, tình huống của anh rất không tốt, mà tôi cũng nhìn trúng văn phòng luật này, cho nên, ra giá chuyển nhượng đi.”

Dunis cười khổ, vừa rồi đã nghe qua đối phương nói ra lời này.

Nhưng anh ta không đồng ý ngay lập tức.

Bởi vì, anh ta hôm nay đã trêu chọc phải một người cực kỳ ghê gớm nên phiền toái có thể bất cứ lúc nào, kẻ đó cũng có thể tìm tới cửa bắt người diệt khẩu.

Khi biết tin tức này, cả người anh ta đều sắp sụp đổ.

Dunis thấp giọng nói, "Tôi không thấy huy chương thợ săn trên người anh, cho nên. Văn phòng luật tôi sẽ không chuyển nhượng cho anh".

"500 nghìn "Lý Trình Di thản nhiên nói.

"Đây không phải vấn đề tiền bạc, mà là tôi không muốn hại anh. Có người theo dõi tôi. "Dunis thở dài.

"Không sao, họ tìm anh, không phải văn phòng luật. "Lý Trình Di nói.

Ngươi không sợ bị bọn họ nhận là đồng đảng của tôi sao? "Dunis im lặng.

Anh ta nhìn qua người có gan lớn, nhưng chưa thấy ai gan lớn như vậy

"Tôi là người giảng đạo lý, nếu có người đến, tôi sẽ giảng đạo lý với họ. Yên tâm đi, tôi rất biết ăn nói. "Lý Trình Di nghiêm túc nói.

"Vấn đề là, rất nhiều người sẽ không thèm để ý những gì anh nói. Anh biết đấy, trong thời đại của chúng ta, tất cả đều núp trong bóng tối, và tất cả những gì chính phủ có thể làm chỉ là che giấu tất cả mọi thứ một cách miễn cưỡng, nhưng trên thực tế, những người thợ săn đã quá tải." Dunis nói.

"Lại nói tiếp, anh rất hiểu thợ săn sao? "Lý Trình Di cầm lấy một tờ giấy trên bàn trà.

Mặt trên in chữ viết màu bạc rất đẹp, là mô phỏng chữ viết tay.

“Chúng tôi chân thành mời ngài, ngài Dunis Colt, tham gia bữa tiệc tối ngày 1 tháng 4.” Trước khi đến, hãy chuẩn bị mọi thứ để làm sạch cơ thể và không ăn hành tây, tỏi và các loại thực phẩm kích thích khác để thay áo khoác đồ lót sạch sẽ và gọn gàng trước thời hạn. Tân Nguyệt.”

Chữ viết là chữ An phổ biến nhất An Trạch.

Loại phông chữ phức tạp này, nổi tiếng với lịch sử lâu đời cổ xưa. Một số giáo phái thần bí sử dụng nó như một ngôn ngữ nghi lễ và dường như cũng có một số sức mạnh thần bí nhất định.

Tân Nguyệt này là tổ chức gì? “Lý Trình Di tùy ý buông tờ giấy xuống, nhìn về phía Dunis.

… “Dunis thở dài một tiếng. “Thế giới này, còn có người bình thường không biết một mặt tối, người trẻ tuổi, nghe lời khuyên của tôi, trở về đi, từ đâu tới, trở về nơi đó.”

Lý Trình Di lần này không muốn dùng Ảnh thế, Ảnh Thế gánh vác nhân quả quá lớn, liên lụy quá nhiều, hắn không muốn vì thân phận mà vẫn bị dắt ở một chỗ.

Cho nên dứt khoát lấy thân thể mình một mình hiểu rõ.

“Thợ săn. An Trạch rất lớn, trong đó tổng cộng hơn bảy mươi quốc gia, mỗi quốc gia đều có phân bộ thợ săn, chúng cùng lệ thuộc vào tổng bộ thợ săn quốc tế, là lực lượng chủ yếu bảo vệ cân bằng trong ngoài thế giới. Các quốc gia khác nhau đều có lực lượng thợ săn độc lập của mình chiếm cứ một vị trí nhỏ trong đó. Anh cho dù trước kia chưa từng nghe qua, nhưng những nơi trên thế giới đột nhiên phát sinh các vụ nổ khó hiểu, tử thương, phần lớn đều là bọn họ đang giải quyết.” Dunis giải thích.

“Thợ săn và các Giáo hội lớn, có một sự cân bằng tinh tế, họ ràng buộc các thế lực di chuyển trên toàn thế giới, không cho phép họ ảnh hưởng quá mức đến cuộc sống của những người bình thường.”

Một lần nữa thở dài, Dunis cúi đầu.

“Các đại giáo quốc lực lượng quá cường đại, các thợ săn cũng chỉ có thể nhiều lúc nén giận, miễn cưỡng duy trì cân bằng. thậm chí vì cân bằng, còn muốn chính mình trả giá lớn, đi chủ động lấp đầy những thế lực kia”

“Thợ săn. Thực lực thế nào? “Lý Trình Di hỏi.

“Thực lực? Thực không gạt tôi đã từng là một thợ săn lệ thuộc vào liên bang Venus chúng ta. Cái gọi là thực lực, chúng ta có thể có thực lực gì? Kỳ thật đều là một đám người bình thường đã huấn luyện qua, có thể lợi dụng các loại vũ khí, đạo cụ thôi. “Trong thanh âm của Dunis lộ ra vẻ mệt mỏi cùng chán chường.

“Ặc, không có lực lượng thần bí cường đại gì sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

” Lực lượng thần bí? Chỉ có những giáo đoàn giáo quốc kia. Chỉ có tin tưởng giáo lý, tín ngưỡng quái quỷ của bọn họ mới có thể có được những thứ kia, nhưng khi tin tưởng vào những tín ngưỡng kia, sẽ trở nên không phải chính mình, tâm lý bị vặn vẹo trở thành vật chứ không phải người.” Dunis nói.

Hắn nhìn Lý Trình Di.

“Cho nên nói, nói nhiều như vậy, nếu như anh chỉ là cần một cái chứng nhận tư cách thám tử, như vậy trực tiếp đi khảo hạch thợ săn, sau khi thông qua, chỉ cần anh muốn, xin một cái chứng nhận thám tử rất dễ dàng. Hơn nữa phạm vi ứng dụng giấy tờ thợ săn vượt xa thám tử rất nhiều.”

“Nói rất hay, bây giờ có thể chuyển nhượng chưa? “Lý Trình Di nói.

“Tình cảm tôi nói nhiều như vậy, ngươi một câu cũng không nghe lọt phải không?

Dunis nhìn người trẻ tuổi anh tuấn trước mắt này, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy mệt mỏi quá.

Anh ta đã là một người sắp chết rồi, còn phải lo lắng cái này cái kia.

Thôi bỏ đi, ngươi đã muốn chết như vậy, vậy thì kệ. Hắn ủ rũ khoát tay.

Chương 1125. Mặc Sa 6

Chương 1125: Mặc Sa 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Bao nhiêu tiền? “Lý Trình Di hỏi.

“100 nghìn”Dunis thở dài. “Cho tôi chút hành lý lộ phí là tốt rồi, những thứ này, tôi đã không cần” dù sao đối phương rất có thể sẽ bị nguy hiểm, cho nên hắn cũng không cần quá nhiều tiền, vốn là không bình đẳng giao dịch.

Rẻ như vậy?

“Có muốn hay không? Không muốn tôi không bán. “Dunis trừng mắt.

Muốn, đương nhiên muốn!

Hai người nhanh chóng chuẩn bị xong hợp đồng, ấn dấu tay.

Lý Trình Di trực tiếp lấy ra một thỏi vàng nhỏ đưa tới.

Dunis vẻ mặt đờ đẫn tiếp nhận, nhanh chóng dùng công cụ nhỏ chuyên nghiệp kiểm tra đo lường.

Chất lượng không tệ. Khi nào có thêm thông tin tôi sẽ ghi vào sổ sách của văn phòng luật, mật mã tài khoản đều ghi nhớ, bảo quản cho tốt.

Anh ta lại nhìn tên trên hợp đồng.

Như vậy Lý tiên sinh, hiện tại nơi này là của anh, anh có thể mang theo giấy tờ tùy thân đến chỗ đăng ký giao dịch.

“Xin lỗi, tôi xem chỗ này của anh còn có thể làm chứng minh thư, có thể nhân tiện làm chứng minh thư cho tôi không?” Lý Trình Di mỉm cười nói, lộ ra hàm răng trắng.

… “Dunis thoáng cái mở to mắt.

Ngay cả chứng minh thư cũng không có, mà dám đến mua văn phòng luật?

Đầu năm nay ngay cả người của Giáo Quốc cũng có chứng minh thân phận của mình không có chứng minh thân phận người, chỉ có một loại.

Đó chính là thủ phạm muốn che giấu thân phận.

Thế lực đen!?

Vậy vàng thỏi vừa rồi có thể hiểu được. Người trước mắt này cũng là một tên thế lực đen

Dunis cảm thấy mình đã hiểu.

"Bảo sao sau khi nhìn thấy tên Tân Nguyệt, còn có thể trấn định như thế, tiện tay có thể lấy ra một thỏi vàng trả tiền, còn không thèm quan tâm." Người như vậy, tuyệt đối có bối cảnh thực lực, nói không chừng."

Nghĩ tới đây, tâm tư hắn thoáng cái sống lại.

Mạo muội hỏi một câu, văn phòng luật mới khai trương, có cần trợ lý gì không?

"Anh có người đề cử? "Lý Trình Di nhìn về phía anh.

"Con gái tôi Jasmine, năm nay 16 tuổi, học chuyên ngành giám sát an ninh của Đại học Công nghiệp tổng hợp Venus, am hiểu các loại thuốc kiểm tra đối chiếu xét nghiệm."

"Một sinh viên đại học còn chưa tốt nghiệp thì có thể làm gì?"Lý Trình Di nhíu mày, "Đừng để người khác, chỉ có anh làm trợ lý cho tôi được chứ?"

Hả? Tôi?! "Vẻ mặt Dunis kinh ngạc. Con gái tôi rất xinh đẹp.

"Đừng nói nữa, anh là tay lão luyện, dẫn tôi đi xem làm sao thi được chứng chỉ thợ săn. "Lý Trình Di ngắt lời hắn. Tiền lương một tháng hai vạn, không thành vấn đề, gặp vụ án tiền lương gấp đôi.

"… "Dunis không nói gì.

Lương trợ lý bình thường cao như vậy? Vị bại gia tử trước mắt này rốt cuộc là từ đâu xuất hiện?

……..

Cách văn phòng Dunis hơn mười km.

Dưới lầu một tòa nhà có chút cũ kỹ, trước cửa tiệm bún thịt dê treo đèn màu lấp lánh, trên bậc thang ngồi hai người nam nữ gầy gò mặc áo khoác màu xám.

Hai người đều đang hút thuốc, một ngụm tiếp một ngụm, không nói gì, không khí có chút nặng nề, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Ước chừng mấy phút sau, người đàn ông đứng lên, lộ ra một khuôn mặt trẻ tuổi tràn đầy tàn nhang.

Hắn rất trẻ, thoạt nhìn nhiều lắm chỉ có hơn hai mươi tuổi, khóe môi còn có lông tơ màu xanh nhàn nhạt, nhưng hắn lúc này, con ngươi tràn đầy tơ máu, cả người phảng phất rất mệt mỏi.

Nhìn xe cộ và người đi đường đi tới trước mặt, người đàn ông thở dài.

“Đi thôi, đi vào đã mười lăm phút rồi, giờ còn chưa ra”.

Nhất định. Nhất định phải đi vào sao? “Giọng nói nguòi con gái có chút khàn khàn, tựa hồ sắp khóc.

“Đạn trong súng đã lên nòng. Lựu đạn Thánh lực cầm trong tay. “Người đàn ông thản nhiên nói.

Hắn xoay người, dẫn đầu một bước tiến vào cửa hàng, rất nhanh biến mất trong chỗ sâu có chút âm u trong một cửa hàng mặt tiền.

Người con gái cả người có chút phát run, nhưng cũng theo đứng dậy, hít sâu một hơi, theo tiến vào cửa hàng.

Theo lối đi nhỏ của cửa hàng đi vào bên trong, xuyên qua cửa sau bếp, hai người đi tới không gian phòng bếp chật hẹp.

Trong phòng bếp u ám, một cái nồi đen cực lớn, bên trong nấu canh thịt dê quay cuồng.

Một thân hình mập mạp mà vòng eo ước chừng to gấp đôi người bình thường đang đứng ở bên cạnh nồi lớn, hai mắt đỏ như máu, miệng mũi bốc lên khí tức quỷ dị màu đỏ nhè nhẹ, nhìn chằm chằm trong nồi thịt dê.

“Lại hai người nữa tới, các ngươi những thợ săn này, luôn không biết tự lượng sức mình, một người tiếp một người tới chịu chết!”

Trong miệng tên béo phát ra thanh âm bén nhọn như bà lão.

“Dựa theo hiệp nghị Nhật Quang, ngươi vi phạm điều 1173 mà chư giáo quốc cùng ký kết, dựa theo quy định, chúng ta tiến hành cưỡng chế trục xuất ngay lập tức đối với ngươi!”

Người đàn ông trẻ tuổi cao giọng giải thích.

“Ha ha, mấy cái hiệp nghị gì đó bất quá là vải che mắt thánh mà thôi, chỉ có kẻ yếu mới tuân thủ cái hiệp nghị gì gì đó. ngươi cho rằng ta là những kẻ ngu xuẩn sao?”

Chết đi!!

Hắn không nói hai lời, mạnh mẽ đánh về phía hai người. Tốc độ không nhanh, nhưng đụng tới góc bàn kim loại đều bị đụng cong, có thể thấy được sức mạnh to lớn, quả thực nghe rợn cả người.

Hai người lăn lộn tách ra, giơ súng bắn.

Bang bang bang bang!!

Viên đạn liên tục bắn vào người mập mạp, chỉ bắn ra từng đoàn đóm máu nhỏ.

Tên béo tiếp tục xoay người đánh về phía hai người.

Một hồi vật lộn diễn ra ngay ở chỗ này.

Tên béo có sức mạnh khủng bố và lớp da dày phòng hộ vượt xa người bình thường, tốc độ cũng nhanh hơn người bình thường một chút.

Hai thợ săn trẻ tuổi tựa hồ cũng bắt đầu quen

Đôi bên lăn qua lăn lại trên mặt đất, tránh được cú đánh của tên béo, không ngừng dùng súng và lựu đạn đánh trả.

Lựu đạn nổ tung không phải hỏa diễm, mà là từng đạo ánh sáng trắng xóa mang theo lượng lớn phấn vàng.

Mỗi một lần nổ tung đều có thể khiến tên béo kêu thảm thiết liên tục.

Ước chừng hai mươi phút sau.

Cửa chính cửa hàng lung la lung lay đi ra một người con gái thân hình đầy máu, ngã sấp mặt trên bậc thang, vừa vặn nhìn thấy xe cảnh sát cùng xe cứu thương trước mặt.

Trong mông lung, từng người mặc quần áo phòng hộ màu trắng bước xuống, nâng cô lên, đưa vào trong xe.

Bùm!

Cửa hàng phía sau ầm ầm nổ tung, một đám lửa nổ tung, dấy lên hồng quang.

…….

Chương 1126. Mặc Sa 7

Chương 1126: Mặc Sa 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ba ngày sau.

Văn phòng Dunis.

Lý Trình Di ngồi trên ghế ông chủ dạo qua một vòng lại một vòng, nghe tiếng người đi làm mua bữa sáng ở quầy báo dưới lầu bên ngoài, trong lúc nhất thời có chút cảm giác nhàn nhã an bình.

Lại theo thông lệ cảm ứng vị trí của Hoa Ngữ Châu, vẫn ở giữa không trung trong thư phòng của văn phòng luật sư.

Đó là lý do tại sao hắn quyết định mua lại nơi này và điều tra tình hình xung quanh.

Nghịch Ngân ở chỗ này cũng không thể sử dụng, Hoa Ngữ Châu triệu hoán cũng mất đi hiệu quả.

Cuối cùng lưu lại khí tức, ngay tại chỗ này, cách chỉ 2m trước không trung ngay chỗ hắn ngồi.

Đó là khí tức hoa ngữ châu của Phan Ân.

Lý Trình Di hoài nghi, nơi này có một cái không gian nào đó hoặc là cửa Góc chết, chỉ là bởi vì quá mức bí mật cùng một ít nguyên nhân đặc thù khác, hắn không có biện pháp bắt lấy.

Nhưng khí tức vẫn còn, vị trí cũng vẫn còn ở chỗ này, chỉ cần chờ đợi, điều tra nơi này đã từng phát sinh qua cái gì, hẳn là có thể bắt được manh mối.

Về phần thời gian chờ đợi để làm gì?

Đương nhiên là tu luyện Thiên Diện Kiếm Điển, cùng với năng lực triệu hoán kiến trúc Ác Chi Hoa.

Năng lực mười hai loại hoa ngữ trong người, không ngừng đem tất cả hoa tiến hóa đến thể cực đỉnh mới là việc

hắn muốn làm.

Bề ngoài tiếp nhận ủy thác sự vụ đơn giản, thăm dò chi tiết nơi này, mới là mục đích của hắn.

Và những con quái vật trong thành phố bình thường… chờ đến khi nào chúng đạt tốc độ âm thanh.

"Ông chủ, tôi mang một đứa con gái khác của tôi là Nylan lại đây, nơi này còn cần một người hỗ trợ quét dọn vệ sinh, tôi nghĩ để con bé một mình ở nhà cũng không an toàn, liền…"

Thư phòng văn phòng hợp nhất gian phòng bên ngoài, Dunis mang theo một người con gái khoác khăn choàng màu đen, tóc dài, khí chất bình tĩnh đi vào cửa.

"Không sao, bảo đảm an toàn cho nhân viên là một trong những phúc lợi của ông chủ. "Lý Trình Di xoay ghế, quan sát hai người vừa vào cửa.

Sau khi sửa sang lại Dunis, cuối cùng khôi phục một thợ săn trung niên bình thường giỏi giang cùng trấn định, thoạt nhìn cơ bắp cũng rất rắn chắc, có thể cho khách hàng cảm giác an toàn cùng tín nhiệm rất mạnh.

Đánh giá tổng thể, đây sẽ là một nhân viên không tồi.

Đối với người kia.

Tóc đen mắt đỏ, làn da trắng, nhìn qua là thiếu nữ xinh đẹp lãnh diễm, dáng người thon dài, độ cao ước chừng một mét bảy mấy có vẻ cao gầy cân xứng.

Mặc váy ống dài hoa văn kẻ caro màu đỏ và áo sơ mi trắng kiểu nữ, cổ áo cài hoa cổ đỏ sậm, trên đầu cũng có kẹp tóc đỏ sậm

Bất quá kỳ quái chính là, ánh mắt cô gái này nhìn về phía mình mang theo vẻ cảnh giác cùng bài xích.

Bài xích?

Lý Trình Di có chút nghi hoặc, theo đạo lý hắn là người bảo vệ đối phương, sao lại bài xích? Loại cảm xúc này là như thế nào sinh ra?

Rất vui được gặp anh, tôi là Nylan.Eyre, cảm tạ anh nhận tôi tới nơi này làm việc "Cô gái tiến lên một bước, nghiêm túc cúi chào Lý Trình Di.

"Tiền lương năm ngàn, bao gồm tầng hầm ba tầng đều phải quét dọn, không thành vấn đề chứ?"

"Giao cho tôi. "Nylan khẳng định nói.

"Vậy là tốt rồi, ra ngoài đi. "Lý Trình Di khoát tay.

Phần còn lại do Dunis sắp xếp là được rồi, hắn kế tiếp, muốn tìm hiểu một chút nơi này.

Lấy ra một xấp báo sáng nay mua được, Lý Trình Di bắt đầu cẩn thận ghi chép, tổng hợp tin tức.

Nơi này căn bản không có máy tính sử dụng hàng ngày, còn ở vào thời đại máy tính mới khởi bước, cho nên báo chí mới là phương thức thu thập tin tức quan trọng nhất.

Công trình cải tạo thành cũ từ hôm nay chính thức bắt đầu.

'Bộ trưởng An ninh tỉnh Ludibilt, trong chuyến tham quan đã đến công ty Veda để bắt đầu kiểm tra an toàn thực phẩm trong ba ngày.'

Vẻ đẹp cố hương của tôi - - tìm kiếm di tích cổ Lỗ Điện.

Màn biểu diễn ảo thuật quy mô lớn toàn quốc Sun Wings, sắp mở bán vé tại thành phố này.

'Hôm qua đã bắt giữ tất cả những người có liên quan trong vụ vận chuyển ma túy lớn ngày 2/11.'

Thứ nhất thì tin tức hữu dụng vô dụng bị Lý Trình Di lược qua, hắn đứng dậy, ở trên giá sách trong phòng tìm ra một quyển bản đồ liên bang.

Mở ra, tìm thành phố Lỗ Điện.

Rất nhanh một cái hình thành thị bản đồ, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Năm khu nội thành, khu mới khu cũ đan xen, trong đó các khu mới đang dần thay thế khu cũ

Toàn bộ Lỗ Điện tổng cộng năm ngoái thống kê bảy trăm sáu mươi lăm vạn người thường trú. Xung quanh được hỗ trợ bởi ba huyện nông nghiệp lớn, cung cấp thức ăn cho cả thành phố.

Đặt bản đồ xuống, Lý Trình Di đứng dậy đi tới cửa sổ, nhìn xuống.

Tiện tay lấy ra một viên thủy tinh châu màu vàng thưởng thức, hắn cẩn thận nhớ lại lúc trước xem ghi chép.

"Nhân số tập đoàn Minh Viễn rất nhiều, nếu muốn toàn bộ rời đi, nhất định sẽ gây ra động tĩnh, bị người xung quanh nhìn thấy là đại khái xác suất phát sinh sự tình."

Hắn sửa lại cổ áo, xoay người ra khỏi phòng, xuống lầu.

Sau đó làm bộ như đi dạo, đi tới cửa hàng bách hóa cũ đối diện.

Ở trên kệ hàng chọn lựa, cầm một phần chocolate, lúc hắn tính tiền, đánh giá bác gái thu tiền.

"Chị gái, có thể hỏi thăm một chuyện không?"

"Chuyện gì? "Bác gái uốn tóc, cầm trong tay một cái gương nhỏ đang dùng bút lông mày tô mi, nghe được thanh âm cũng không ngẩng đầu tùy tiện trả lời.

"Mấy năm gần đây xung quanh đây có phát sinh động tĩnh gì không? Ví dụ như có rất nhiều người đến?

"Mấy năm gần đây? Anh cảm thấy tôi có thể nhớ được chuyện mấy năm trước lâu như vậy? "Chị gái ngẩng đầu trợn trắng mắt.

Nhưng trong nháy mắt ngẩng đầu, nhìn thấy khuôn mặt Lý Trình Di, vẻ mặt cô vốn không kiên nhẫn dịu xuống.

"Nhưng mà, ngẫm lại, hai năm trước, hình như có rất nhiều người tới đây đóng phim gì đó, ăn mặc rất kỳ quái."

"Đóng phim hả, chị còn nhớ là công ty điện ảnh nào, họ tên gì không? "Lý Trình Di hỏi lại.

Chương 1127. Mặc Sa 8

Chương 1127: Mặc Sa 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bên kia, bên ngoài rào chắn sắt cửa sau văn phòng luật, một chiếc xe con đen kịt chậm rãi giảm tốc độ, dừng ở lối ra cửa sau.

Cửa xe mở ra, hai người đàn ông đeo kính râm một thân lễ phục màu đen, đội mũ dạ, bọc kín toàn thân.

"Ở đây?" một người cao hơn một chút ngẩng đầu nói, ánh mắt xuyên thấu qua kính râm nhìn về phía tình huống bên trong văn phòng luật.

Đúng vậy. Lại có thể thoát khỏi ám chỉ tinh thần trên thiệp mời, xem ra tên thợ săn này vẫn có chút bản lĩnh.

Nghe nói nơi này mấy ngày trước bị bán đi, bán cho một người nước ngoài, bản thân Dunis không đi, còn làm công ở đây. "Người cao thấp giọng nói.

"Vậy thì cùng nhau mang đi, dựa theo hiệp ước Nhật Quang, hắn phạm quy trước, chúng ta có quyền xử trí thân thể cùng huyết thống của hắn.

"Đúng thế. Đã lâu không nếm qua huyết phẩm chất lượng tốt như vậy, tôi đã không thể chờ đợi được! Mùi thơm tuyệt vời kia!"

Hai người tiện tay đẩy cửa sau ra, khóa đồng dưới tay bọn họ tựa như đậu hủ, không hề có cảm giác tồn tại.

Đi vào hậu hoa viên, Dunis đã sớm phát giác động tĩnh, cầm súng lục từ lầu hai nhìn xuống.

Trong nháy mắt nhìn thấy hai người, thần sắc anh ta kịch biến, ngừng thở, nhanh chóng xoay người, đi tìm con gái Nylan đang rửa sạch cây lau nhà.

"A Lan, mau đi cửa chính bên kia tìm ông chủ! người Tân Nguyệt đến rồi! để cho hắn có quan hệ gì bối cảnh thì

tranh thủ thời gian phát động!”

Nylan nhìn ra ông bố ngưng trọng, bỏ lại cây lau nhà xoay người bỏ chạy.

Bùm.

Lúc này cửa thủy tinh của vườn hoa cửa sau được mở ra, chuông gió treo trên cửa phát ra tiếng giòn vang, nhắc nhở có người tiến vào.

Dunis tiễn con gái, hít sâu một hơi, nắm chặt súng lục, đứng ở hành lang lầu hai, gắt gao nhìn cầu thang gỗ lên lầu.

Chờ nhữn người kia lên lầu.

“Hy vọng không sao, hy vọng sẽ đến kịp” Anh ta cố trấn tĩnh tim đang đập thình thịch, nhớ lại tình cảnh năm đó mình là thợ săn cùng chiến đấu với những tồn tại phi nhân loại kia

Nhiệt huyết tựa hồ lại bắt đầu gia tốc ở toàn thân anh ta

Bên kia.

Nylan thở hồng hộc chạy xuống lầu, tìm được Lý Trình Di đi ra khỏi cửa hàng nhỏ.

“Người của Tân Nguyệt đến rồi? “Lý Trình Di sửng sốt,” Đến thì đến? Ban ngày ban mặt bọn họ chẳng lẽ còn dám động thủ trước mặt? Xung quanh nhiều người như vậy.

“Anh không biết Tân Nguyệt là cái gì? Đại biểu cái gì!? “Nylan thoáng ngây ngẩn cả người, vẻ mặt không dám tin nhìn hắn.

Làm sao? Ra tay thật thì về giải quyết bọn chúng đi? “Lý Trình Di không hiểu nói.

Hắn tự nhiên là đã sớm cảm ứng được hai người kia tới gần, nhưng hai người kia chỉ là tố chất thân thể hơi mạnh hơn người bình thường một chút. Như con kiến hôi, so với Dunis không mạnh hơn bao nhiêu.

Hơn nữa Dunis trên người nhưng là có súng, đánh nhau thật, hai người kia không thể nào là đối thủ của anh ta.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến Lý Trình Di không hoảng hốt.

Cha tôi lúc trước không cẩn thận làm trái với quy định, dựa theo quy định, ông ấy không dám động thủ, nếu không chính là bị bắt!"

"Không dám động thủ? Vì sao? "Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

"Bởi vì động thủ liền phạm pháp! Đối với Tân Nguyệt chỉ có thể từ phía trên thi triển sức mạnh, bọn họ là một bộ phận thế lực ủng hộ Hiệp Nghị Nhật Quang, đại biểu là trật tự Nhật Quang. Đối kháng bọn họ, chính là đối kháng chính phủ, cảnh sát cùng quân đội sẽ chỉ đứng về phía bọn họ. "Nylan nhanh chóng giải thích, mồ hôi trán đều chảy ra.

"Được rồi, biết rồi, Dunis không dám động thủ đúng không? Để tôi. "Lý Trình Di lơ đễnh nói.

"Anh đừng làm liều. Trái với quy định mà nói anh cũng sẽ không chính thức được thợ săn bảo hộ, anh có hiểu không!"

Lý Trình Di lười quản cô ta, trực tiếp trở về.

Chỉ là hắn mới đi được vài bước, đột nhiên chân dừng lại.

Không phải hắn không muốn trở về, mà là hai người kia đột nhiên không hiểu dừng lại, sau đó nhanh chóng lui về phía sau, dọc theo phương hướng rời đi.

Quay đầu lại, hắn nhìn thấy Nylan cắn chặt môi, khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, ánh mắt nhìn chăm chú vào một chiếc xe màu trắng đỗ ở ven đường.

Bên trong xe hàng sau, xuyên thấu qua thủy tinh có thể nhìn thấy một người con gái tóc đen đuôi ngựa mặc váy trắng ngồi bên trong, người con gái khí chất ôn nhu quý khí, từ xa làm cái thủ thế với Nylan rằng đã xử lý xong.

"Nhìn tôi làm gì. Mau trở về! "Nylan phục hồi tinh thần, thiếu chút nữa cảm giác lộ tẩy, nhất thời thẹn quá hóa giận nói.

Tôi bỗng nhiên không muốn trở về. Tôi tin Dunis có thể giải quyết phiền toái cỏn con này. "Lý Trình Di mỉm cười,

chậm rãi đi theo bên đường.

Nhìn ra được, Nylan này cũng có bí mật của mình, hơn nữa rất có thể là bí mật chưa từng cùng bố cô ta trao đổi qua.

Khó trách ngay từ đầu khi cô nhìn thấy ánh mắt của mình không phải thân cận, mà là cảnh giác và bài xích.

Bất quá Lý Trình Di đối với những thứ này không có hứng thú, nếu đã giải quyết, vậy thì không sao.

Nylan tức giận dậm chân, làm một cái thủ thế cảm ơn với đồng bọn trong xe rồi lại nhanh chóng trở về văn phòng luật đi.

Nếu không là cha cô nhất định phải mang cô ứng tuyển, cô làm sao có thể sẽ tới nơi này quét dọn vệ sinh!

Ông chủ vớ vẩn kia, còn tưởng rằng có chút bản lĩnh, kết quả bắt đầu bốc phét tung trời, thật sự động thủ, chắc chả dám về văn phòng mất!

Chương 1128. Mặc Sa 9

Chương 1128: Mặc Sa 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trở lại văn phòng luật, Dunis đã ngồi trên ghế sofa thở hổn hển uống nước, hiển nhiên hết thảy đã xử lý tốt.

Nhìn thấy Lý Trình Di vào cửa, anh ta nhất thời lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Ông chủ, chuyện vừa rồi."

"Chuyện qua rồi, không có việc gì, sau này nếu có người đến, tôi lại giải quyết. "Lý Trình Di cười nói.

Dunis không nói gì, chỉ có thể dùng ánh mắt ai oán nhìn chằm chằm hắn, ánh mắt ai oán của một đại nam nhân, nhìn đến nỗi Lý Trình Di cũng giật mình.

"Được rồi được rồi, tôi có một nhiệm vụ muốn anh làm, thu thập tất cả những sự kiện quy mô lớn xảy ra xung quanh khu phố này trong năm năm gần đây." Lý Trình Di biết mình đi hỏi từng người hiệu suất quá thấp, vẫn là muốn người bản địa quen thuộc đến làm việc mới là tốt nhất.

"Không thành vấn đề. Bất quá. "Dunis còn chưa nói xong, đã bị ngắt lời.

Chi phí khấu trừ từ sổ sách của văn phòng luật. Trong vòng một triệu cũng được. "Lý Trình Di mang theo không ít vàng thỏi, loại vàng này, ở đâu cũng là đồng tiền cứng, dùng rất tốt.

So với kim cương, vàng bạc là tài nguyên không thể tái tạo, nhiều nơi sử dụng nó như kim loại quý.

"Vâng"Dunis bất đắc dĩ nói.

Nghe hai người nói chuyện, đi theo phía sau Nylan phồng má vẻ mặt bất mãn.

Chờ Lý Trình Di phân phó xong rời đi, cô kéo cha chạy vào góc.

“Con cảm thấy ông chủ này thật sự không được, vừa mới gọi ông ta về cứu viện, kết quả đi được một nửa thì bất động, vẫn là bạn thân của con tạm thời đuổi hai người đi”.

“Không đến mức đấy, Lý tiên sinh thoạt nhìn không phải người như vậy, dù sao có nhiều tiền như vậy, không cần thiết phải nhúng tay vào vũng nước đục này. Con chắc hiểu lầm rồi. “Dunis tâm tư không đơn giản như vậy ngược lại nhìn ra một chút chân tướng.

“Cha ngược lại không nghĩ tới người ta là muốn chiếm chỗ tốt còn không xuất lực? “Nylan hỏi ngược lại.

“Cái này không thể nào? Hắn đã giữ cha làm nhân viên không cần thiết. “Dunis chần chờ nói.

“Tri nhân tri diện bất tri tâm, nhân tâm khó dò. “Nylan tuổi còn nhỏ liền bắt đầu giáo dục ông bố mình. Con thấy chúng ta nên chuẩn bị nghỉ việc chạy trốn thì tốt hơn, ngộ nhỡ ngay từ đầu người ta không có ý định xuất lực, cũng không xuất lực, đến lúc đó gặp chuyện chạy cũng không có chỗ chạy”.

“Không vội, cha tin tưởng Lý tiên sinh không phải người như vậy. “Dunis lắc đầu.

Anh ta cho dù nghĩ như thế nào, đều không nghĩ ra lý do Lý Trình Di sẽ làm như vậy, nếu như không muốn trêu chọc phiền toái, ngay từ đầu không tuyển hắn làm nhân viên không phải xong rồi sao?

Nylan thấy không thể làm công tác tư tưởng cho ông bố bên, liền chỉ có thể bất đắc dĩ hơi hơi chu miệng lên, nhìn chằm chằm vào thư phòng văn phòng, phảng phất muốn nhìn xuyên qua cửa phòng xem Lý Trình Di bên trong làm gì.

Chỉ là cô lại không biết, lúc này trong thư phòng làm việc, đã trống rỗng, một người cũng không có.

Tòa thị chính Trung tâm thành phố Lỗ Điện.

Điện thoại màu đen mới được đặt xuống, văn kiện trên bàn còn lưu lại nhiệt độ vừa in ra.

Trong cốc cà phê trống không bên phải, hơi nóng sữa nóng đã sớm nguội lạnh.

Hắn bận rộn ký giấy tờ mới đưa tới, đến nỗi ngay cả sữa ăn sáng cũng quên uống.

Cốc cốc cốc.

Đột nhiên cửa phòng bị gõ vang. Tiếng gõ rất có tiết tấu, không nhanh không chậm, biểu hiện sự kiên nhẫn ổn định của người ngoài.

Mời vào. "Welin trầm giọng nói.

Hắn nơi này không phải người nào cũng có thể đi vào, người bình thường sẽ bị bảo vệ bên ngoài, thợ săn thẩm tra viên, cùng thư ký Barty ba tầng cửa khẩu ngăn cản.

Cho nên có thể đi tới trước cửa nơi này, đều là người hắn có thể tiếp kiến.

Răng rắc.

Cửa nhẹ nhàng bị đẩy ra, một người đàn ông tóc dài màu đen mặc áo gió, chậm rãi đi tới, trở tay đóng cửa lại.

Người đàn ông rất tự nhiên đi tới trước bàn làm việc trên ghế khách ngồi xuống, màu đen mang theo một tia màu vàng con ngươi, nhìn về phía Welin.

"Tự giới thiệu một chút, tôi là Lý Trình Di, hiện tại là ông chủ của một văn phòng thám tử.

"Tôi không nhớ rõ có cuộc hẹn này. "Welin nhíu mày nhìn đối phương, chỉ là một ông chủ văn phòng thám tử, còn không phải văn phòng luật lớn gì, căn bản không đủ tư cách đến văn phòng này.

Hắn là nhân vật tép riu tìm cách khác lẻn vào.

Hắn lập tức đưa tay lấy micro điện thoại, chuẩn bị kêu thư ký đuổi người ra ngoài.

“Nếu tôi là anh, tôi sẽ không làm như vậy. “Lý Trình Di bình tĩnh nói. “Một người lạ có thể tự do vào văn phòng của anh bất cứ lúc nào và qua mặt được tất cả những người bảo vệ còn lại, điều anh cần làm bây giờ là cố gắng lắng nghe và hiểu những gì anh ta đang yêu cầu.”

Tay cầm microphone của Welin dừng lại, hắn bị dọa.

Lúc trước chỉ là đầu óc quá mệt mỏi, nhất thời không kịp phản ứng, hiện tại phục hồi tinh thần, lập tức liền rõ ràng, người trước mắt này có thể ngồi ở chỗ này đến, đại biểu cho cái gì.

“Được rồi, như vậy Lý Trình Di tiên sinh, có thể nói một chút xem, là nguyên nhân gì, khiến nguyện ý mạo hiểm lớn như vậy, lẻn vào nơi này, chỉ vì cùng tôi gặp mặt một lần?”

Cái tên Lý Trình Di này rất có phong cách nước ngoài, hiển nhiên không phải người bản địa Lỗ Điện.

“Đương nhiên không phải. “Lý Trình Di tiện tay cầm lấy văn kiện trên bàn, lật xem.

“Chỉ là tới nơi này thử xem sức mạnh an ninh như thế nào, vốn là chuẩn bị đi phân bộ thợ săn thành phố, bất quá tới nơi này cũng cần làm chút chuyện, cho nên trước đi một chuyến bên này.”

Chương 1129. Lỗ Điện 1

Chương 1129: Lỗ Điện 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di tới nơi này mấy ngày nay, tự nhiên không phải vẫn luôn thật sự trông coi văn phòng luật mà Hoa Ngữ Châu lưu lại khí tức, mà là nhanh chóng quen thuộc toàn bộ những tình huống ẩn giấu bên trong thành phố.

Lỗ Điện trực thuộc liên bang Venus của An Trạch, là một trong hơn trăm thành phố địa cấp.

Nội thành sở hữu sức mạnh an ninh quân sự, chủ yếu do phân bộ thợ săn chưởng quản, nơi này quân đội, cũng không giống như Địa Nguyệt lấy hỏa lực súng ống làm chủ, mà là lấy thợ săn làm chủ, binh lính làm phụ.

Cần đối mặt cũng không phải vũ khí nóng bình thường, mà là đủ loại đối thủ giáo đoàn giáo quốc kỳ lạ.

Chiến thuật biển người ở chỗ này không hề có ý nghĩa, chỉ có tinh nhuệ, mới là mấu chốt bảo đảm hết thảy ổn định.

Cái này cũng dẫn đến toàn bộ Liên Bang, thậm chí toàn bộ An Trạch, thợ săn trong lòng mọi người giống như minh tinh.

Thợ săn hùng mạnh được tuyên truyền thành ngôi sao, đất đai xung quanh chỗ ở đều có thể nước lên thì thuyền lên, danh lợi song thu.

Chính phủ liên bang còn làm ra bảng xếp hạng thợ săn, triệt để đem một Phân bộ thợ săn tài chính hóa, thậm chí chỉ cần một thợ săn cường đại để tung ra thị trường lôi kéo dòng tiền.

Mà mâu thuẫn nhất chính là, thợ săn cũng không có năng lực đặc thù gì, nhiều lắm chính là tố chất cùng kỹ năng đạt tới cực hạn của nhân loại. Bọn họ khi đối mặt với các loại quái vật đối thủ, vẫn có tính nguy hiểm cực cao.

Hậu quả xấu mà minh tinh hóa mang đến, chính là thợ săn chân chính đều là người cực kỳ biết tự quảng bá mình.

Thợ săn chân chính, dám làm như vậy, đó chính là chê sống không đủ lâu.

“Như vậy Lý tiên sinh, có thể nói ra ý đồ của anh rồi. “Welin nghiêm túc nói.

Tôi cần ghi chép lại toàn bộ sự kiện đám đông tụ tập xảy ra xung quanh văn phòng luật của tôi trong năm năm trước. “Lý Trình Di nói.

“Đám đông tụ tập? Ngày lễ tính sao? “Welin nhíu mày.

Cũng tính.

Cái này dễ làm, công việc lớn đều có ghi chép trong hồ sơ. “Welin rút ngăn kéo ra, tìm kiếm bên trong trong chốc lát, rất nhanh lấy ra một quyển túi văn kiện bìa nhựa màu nâu.

Trong túi tài liệu dày đầy những tài liệu xếp chồng lên nhau.

Hắn đưa cho Lý Trình Di.

Lý Trình Di nhận lấy, nhanh chóng mở ra, nhanh chóng quét mắt.

Một phần văn kiện một trang mấy trăm chữ, Lý Trình Di chỉ liếc mắt một cái liền thoải mái xem hiểu.

Cường đại ý thức lực khiến hắn có thể rất nhẹ nhàng liền nắm giữ ngôn ngữ văn tự Liên Bang Venus, loại văn tự này đơn giản hơn quá nhiều so với văn tự Biển Đen.

Một phần văn kiện hơn mười trang ở trong tay hắn tựa như lật sách, lật một lần liền xem xong.

Khi hắn lật xem, Welin kiên nhẫn ngồi tại chỗ, chờ đợi kết quả.

Hắn đang suy tư, đối phương rốt cuộc là đến từ thế lực nào.

Lý Trình Di, cái tên này phong cách, có chút giống như nhóm Thăng Tiên giáo quốc ở phía Đông, phần lớn bọn họ ở

đó đều là phong cách như thế.

Nhưng Thăng Tiên giáo quốc cách nơi này rất xa, đột nhiên một người tới nơi này là vì cái gì?

Tìm kiếm hồ sơ sự kiện tụ tập đám đông, đây rất rõ ràng là để điều tra cái gì đó.

Là điều tra ngườihay là bản thân sự kiện, hay là tìm vật?

Nếu như là tìm người hoặc đồ vật, như vậy nhất định sẽ mượn lực lượng của thị chính, vừa rồi đối phương nói muốn đi phân bộ thợ săn, vậy có nghĩa là đối phương không phải thợ săn, vả lại mặt trận hoặc là thực lực không quan tâm thợ săn.

Nếu như là thành viên của Nghị viện Nhật Quang, trực tiếp từ trên xuống dưới thông cáo là được, căn bản không cần phiền toái như vậy.

Vậy.

Thân phận của đối phương

Không thuộc về thế lực đối địch, thực lực không tệ, lại là cường giả bên ngoài tới tìm kiếm vật gì!

Nghĩ tới đây, trong lòng Welin lập tức nóng lên.

“Lý tiên sinh muốn tìm người? “Hắn thấp giọng hỏi.

“Đúng. “Lý Trình Di gật đầu. Hắn cố ý để lộ ra nhiều tin tức như vậy, không phải là vì khiến đối phương phối hợp theo ý mình sao?

“Nếu như anh muốn tìm chính là loại người có tên giống như kiểu của anh thì bốn năm trước ở phụ cận Phố Tuyết Chu, đã xảy ra một sự kiện xung đột. Giáo đoàn Minh Phủ cùng một đám người không rõ lai lịch xảy ra xung đột, song phương tử thương không ít người, cuối cùng trước khi Giáo đoàn Minh Phủ điều động đến cao thủ cấp bậc giáo chủ, đám người kia thần bí biến mất.”

Chuyện kia tôi đến bây giờ còn khắc sâu trong trí nhớ. Giáo đoàn Minh Phủ là thành viên của Nghị viện Nhật Quang, sau khi đưa ra chứng cứ đối phương phá hư quy tắc, bọn họ có

quyền dựa theo nội bộ giáo quy xử trí đối phương. Cho nên phân bộ thợ săn chúng tôi không có quyền nhúng tay.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Sau đó không ngờ, đám người kia cư nhiên thành công đánh lui giáo đoàn, cũng tự mình rút lui, rời khỏi nội thành.

"Anh biết thân phận đám người kia không? "Lý Trình Di hỏi.

"Bọn họ phần lớn đều là da vàng mắt đen, trong đó có vài người khi động thủ sẽ tốc độ rất nhanh, hình thể sẽ lớn lên. Còn có người điều khiển một loại vũ khí kim loại tốc độ rất nhanh tiến hành công phòng. Nhưng bản thân bọn họ tựa hồ rất yếu ớt, là một thế lực có điểm mạnh cùng điểm yếu đều rất rõ ràng." Welin trả lời.

Lý Trình Di rùng mình, đây không phải là Vũ khí bay sao?

Vũ khí bay tuy rằng nhanh tàn nhẫn chuẩn, nhưng bản thân người điều khiển Vũ khí bay kỳ thật rất yếu, nếu mất vũ khí bay, thực lực của Người điều khiển vũ khí bay tất nhiên bị cắt giảm trên diện rộng, đánh nhau động tĩnh không lớn, cũng coi như bình thường.

Nghe đến đó, hắn đã cơ bản là xác định, đó chính là đoàn người Tập đoàn Minh Viễn.

Chương 1130. Lỗ Điện 2

Chương 1130: Lỗ Điện 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Còn những thứ gì khác không?”

“Không có, tình huống cụ thể, lúc ấy chúng ta đều hỏi thăm xung quanh một lần, cũng không biết lai lịch đám người kia.”

“Anh nếu là muốn biết càng nhiều, cũng chỉ có thể đi tìm Giáo đoàn Minh Phủ, bất quá, bọn họ thờ phụng Minh Phủ chư thần, nắm giữ loại sức mạnh thần bí nào đó, nếu như không phải rất nắm chắc, tôi đề nghị anh trước đi phân bộ thợ săn bên kia hỏi thăm rõ ràng tình báo đã.” Thái độ Welin tương đối thành khẩn.

Sau khi xác định lai lịch thân phận của đối phương, hắn biết, cơ hội của mình đã tới.

Cho tới nay, hắn đều ở vào một vị trí cực kỳ nhạy cảm, mặc dù là người đứng đầu quan thị chính, còn kiêm nhiệm người đứng thứ hai phân bộ thợ săn.

Nhưng trên thực tế, thế lực thợ săn, thế lực chính quyền thành phố, đều kém xa thế lực các đại giáo đoàn.

Sở dĩ có thể duy trì cân bằng như bây giờ, bất quá là bởi vì thế lực giáo đoàn khác của Nghị viện Nhật Quang cân bằng kìm hãm lẫn nhau.

Mà bên trong thợ săn kỳ thật cực kỳ thiếu hụt cao thủ cường nhân chân chính.

Tuy rằng thợ săn dựa vào thủ đoạn lôi kéo không ít cường giả thân cận giáo đoàn, khiến bọn họ thiếu không ít nhân tình, nhưng những thứ này chung quy không tốt bằng mình có được cao thủ.

“Trong nội thành, Giáo đoàn Minh Phủ cùng Giáo đoàn Tân Nguyệt, là thế lực lớn nhất, hai bên cân bằng lẫn nhau,

nếu như anh muốn điều tra càng nhiều tư liệu, có thể đi Giáo đoàn Tân Nguyệt trao đổi tình báo. Nói cho anh biết một tiểu xảo, đám Huyết tộc kia kỳ thật rất coi trọng khế ước tinh thần, khi không hút máu liền giống như người bình thường. Bọn họ tự xưng là quý tộc, đối với hứa hẹn cùng lời thề cực kỳ coi trọng.” Welin nói đến đây thì dừng

…….

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được ý tứ của đối phương, Welin này rất hiển nhiên là một người tuyệt đỉnh thông minh, gặp mặt mới vài phút, liền thăm dò tình huống mục đích của hắn, hơn nữa còn nghĩ cho hắn một kế hoạch để điều tra tình báo.

Không hổ là quan viên chính trị trong khe hở cũng có thể lắc lư trái phải duy trì ổn định.

Đa tạ nhắc nhở.

“Không cần, tổ mẫu tôi cũng từng là một thành viên của Giáo đoàn Tân Nguyệt, sau đó kết hợp với người bình thường trở về làm thợ săn, cho nên nếu có chỗ nào nghi hoặc và phiền toái, ví dụ như lễ nghi nội bộ Huyết tộc, ám ngữ, nhược điểm của các cấp độ khác nhau, anh có thể lại hỏi tôi.”

Tốt! “Đây là câu mào đầu cho khả năng hợp tác sau này.

Lý Trình Di gật đầu, cảm giác đối với hắn tốt hơn không ít.

Như vậy lần này mạo muội quấy rầy, lần sau tôi sẽ đi cửa chính, hy vọng các hạ đừng cự tuyệt tôi ở ngoài cửa là được rồi. “Lý Trình Di mỉm cười.

“Yên tâm, tôi sẽ phân phó, người có tài như Lý tiên sinh, chúng ta hoan nghênh còn không kịp. Cửa chính của phân bộ thị chính và thợ săn vĩnh viễn mở rộng cho người hữu hảo. “Welin mỉm cười đáp lại.

“Vậy thì cáo từ. “Lý Trình Di gật đầu, đặt văn kiện xuống.

Xì.

Hắc quang chợt lóe, hắn đã biến mất trên ghế ngồi.

Như chưa từng xuất hiện.

nụ cười lưu lại trên mặt Welin nhanh chóng chỉnh lại, cầm lấy microphone bấm một dãy số.

Đó là số của phân bộ thợ săn.

……

Phân bộ thợ săn nằm ở rìa của Công viên Andes ở ngoại ô thành phố Lỗ Điện.

Công viên công cộng rộng lớn như vậy giúp ích rất tốt cho việc đảm bảo tính bí mật của phân bộ này.

Đây là một cơ sở quy mô lớn do ba trang viên hợp lại với nhau, xây dựng thành.

Bên ngoài treo biển hành nghề chính là bảng hiệu của viện nghiên cứu văn vật và học viện kỹ năng đặc thù.

Trong phòng tiếp khách chuyên dụng tiếp đãi khách quý của phân bộ, Lý Trình Di đang ngồi đối diện với ông già Lidman, bộ trưởng phân bộ vội vàng chạy tới.

Lidman rất hào phóng nói tình hình tình báo cùng tin tức nắm giữ cho Lý Trình Di, không có bất kỳ bảo lưu nào đối với Giáo đoàn Minh Phủ cùng Giáo đoàn Tân Nguyệt.

Sau khi hắn nhận được điện thoại của bạn cũ, liền ngựa không dừng vó từ nhà chạy tới chi nhánh, vừa lúc gặp được Lý Trình Di đã đến.

“Liên quan đến Giáo đoàn Minh Phủ, bọn họ tín phụng cái chết vĩnh hằng mà hoa lệ, mong muốn thu được sức mạnh cường đại hơn từ cái chết và trùng sinh, đây là truy cầu cuối cùng của bọn họ, từng vị trí cụ thể và giáo chức có đối ứng trực tiếp.”

Lidman là một ông già tóc bạc nhưng tinh thần rất tốt, một chân bị mất, đổi thành gỗ, nhưng tính cách vẫn cởi mở hay nói, không hề bị ảnh hưởng.

“Thế giới bản chất là hỗn độn, khắp nơi là tồn tại thần bí vĩ đại không thể nhìn thấy không thể biết, chạm vào cấm kỵ, tất nhiên phải trả giá đầy đủ, mới có thể thoát thân. Giáo đoàn Minh Phủ chính là như thế, người tiến vào đều sẽ bị vặn vẹo biến thành thành kẻ tế điện vong giả, đây là thành viên hạ cấp nhất.”

Lidman giới thiệu.

Thực lực bọn họ không mạnh, nhưng có một năng lực cực kỳ phiền toái.

“Năng lực gì? “Lý Trình Di hỏi.

“Không chết. “Lidman trả lời.

Lý Trình Di sửng sốt cái này ở rất nhiều địa phương đều là truy cầu cuối cùng, ở chỗ này đơn giản như vậy liền có thể đạt được?

“Đúng là bất tử, bất luận anh dùng phương pháp nào, đều không giết được Kẻ tế điện tử vong, bọn họ sẽ ở 0 giờ ngày hôm sau trong nháy mắt khôi phục nguyên thân. Nhưng bọn họ bất tử chỉ là thân thể bất tử, ý thức tinh thần đều có thể dễ dàng tự hủy tan rã. Nói đơn giản, anh trực tiếp giết người, bọn họ là bất tử. Nhưng nếu như anh có thể thông qua thuyết phục nhận thức của bọn họ, thay đổi quan niệm và tín ngưỡng của bọn họ, khiến bọn họ dao động, bọn họ không cần anh động thủ, cũng sẽ tự hủy tử vong”. Lidman uống một ngụm nước và tiếp tục.

Chương 1131. Lỗ Điện 3

Chương 1131: Lỗ Điện 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Tiếp đến, là Mục Sư Tử Vong, có thể khôi phục cũng thao túng vong hồn cùng thi thể tồn tại, đồng dạng cũng có bất tử, nhưng bọn họ đã bước đầu có thể có sức mạnh không tệ.”

“Cấp thứ ba là Lĩnh Chủ Tử Vong, cấp này cơ bản chính là trung tầng, phụ trách các khu vực giáo khu ổn định, thực lực không biết, dù sao cấp khác nhau thì thực lực cũng khác”

Cấp độ thứ tư là Chủ giáo, trên lý thuyết, Chủ giáo một khi động thủ, có thể lập tức phá hủy thành phố lớn. Bất kỳ vị Chủ giáo nào cũng là đại nhân vật quan trọng của các giáo đoàn.

“Cấp năm, chính là Giáo Hoàng, thực lực cụ thể không biết, nhưng bọn họ là tùy thời có thể câu thông Thần chỉ, giáng lâm diệt thế sức mạnh khủng bố cá thể.”

Lidman cười khổ nói.

“Trên thực tế các đại giáo đoàn giáo quốc, bây giờ còn có thể lưu danh hậu thế thế thế lực, bất luận một vị nào thờ phụng thần chỉ, giáng lâm xuống, chỉ riêng tự thân tồn tại của bọn chúng liền có thể hủy diệt toàn bộ thế giới.”

Hủy diệt thế giới

Lý Trình Di nheo mắt lại, cảm giác mình nếu như mặc vào Hoa Thần Y, cũng có thể làm được, nhưng nếu là chỉ hàng lâm tồn tại, liền có thể hủy diệt thế giới, cái kia xác thực không phải cấp độ hắn có thể đạt tới.

Những thần chỉ này, rốt cuộc có mạnh hay không, vẫn là phải đánh nhau trực tiếp.

“Cho nên, nếu như anh muốn tiếp xúc Giáo đoàn Minh Phủ, còn cần cẩn thận chuẩn bị, nếu như anh thật sự không

muốn tiếp xúc, phân bộ thợ săn chúng tôi có thể thay mặt hỗ trợ" Lidman đề nghị

Chỉ cần giúp đỡ, vậy khiến đối phương thiếu nhân tình, đến lúc đó nếu có chuyện gì cần mời đối phương hỗ trợ, liền dễ thương lượng hơn.

"Có thể không? Có thể làm phiền hai người quá không? "Lý Trình Di nhíu mày.

"Không phiền toái, chỉ là hỏi thăm tin tức, không phiền toái. Chuyện lúc ấy, kỳ thật cũng là hiểu lầm, sau đó giáo đoàn Minh Phủ nhận được phân phó của cấp cao, cũng không truy cứu nữa. "Lidman biểu tình thoải mái nói.

"Nếu vậy thì làm phiền bộ trưởng Lidman rồi. "Lý Trình Di gật đầu.

Không có việc gì, đương nhiên Lý tiên sinh cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, có thể sẽ thu hoạch không lớn. Hơn nữa, trong khoảng thời gian này, Huyết tộc của Giáo đoàn Tân Nguyệt tốc độ cực nhanh, nếu động thủ xảy ra xung đột, nhất định phải nhớ hạ thủ trước.

Cái này không sao, cố hết sức là được rồi. Tân Nguyệt, tôi nhớ rồi. "Lý Trình Di hiểu. Huyết tộc tốc độ nhanh, đây là thường thức.

Hắn đứng lên, suy nghĩ một chút, đưa tay buông xuống một khối ngọc bội bình thường mang đến từ Bàn Quang, ở phía trên lưu lại một chút khí tức ý thức lực của mình.

Nếu có việc gì, có thể cầm miếng ngọc bội này đến văn phòng luật tìm tôi.

Được!

Vậy cáo từ. "Lý Trình Di gật đầu, xoay người rời khỏi cửa chính.

Lưu lại Lidmann, nhìn đối phương rời đi, thẳng đến khi triệt để xuống lầu, đi ra trang viên cửa lớn, mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn quay người lại, thu hồi ngọc bội, cẩn thận mang theo lên lầu ba, ở trong thư phòng bỏ vào một cái két sắt nặng nề cách ly.

Kế tiếp, nên đi giao tiếp với người của Giáo đoàn Minh Phủ. Đám người kia cao ngạo nhìn ai cũng giống như nhìn khỉ.

Sinh mệnh lâu đời, khiến cho bọn họ vì kiên cố tín ngưỡng, phần lớn trở thành nhà nghiên cứu cùng đại học giả.

Lượng dự trữ tri thức khổng lồ, khiến cho bọn họ khi đối mặt với những người còn lại, cũng trở nên cực kỳ khó giao tiếp.

Nhưng nếu như có thể chỉ là hỏi thăm tin tức, không chết người liền đổi lấy sự hữu nghị của một cường giả không biết, như vậy món nợ này vẫn là rất có lời.

Cầm lấy microphone, hắn bấm số điện thoại của Minh Phủ bên kia.

Sau một hồi chờ đợi, rất nhanh, một thanh âm hơi không kiên nhẫn từ trong microphone truyền ra.

“Lidmann? Chuyện gì? Tôi còn có thí nghiệm chưa làm xong, cho anh năm phút”.

Là như vậy, bên tôi muốn hỏi thăm tung tích của đám người phương đông giao chiến với các anh lúc trước.

Những người đó? Anh có thể tự tìm tài liệu. Tôi không có thời gian để ý đến những chuyện nhỏ nhặt này.

“Giúp một tay, tôi tài trợ anh ba mươi phần dịch ngưng thần cùng ba trăm vạn kinh phí thí nghiệm, như thế nào?”

Ngưng thần dịch khó thu thập, cũng không tệ, tiền, năm trăm vạn. “Bên kia cò kè mặc cả.

Được!

……

Văn phòng Dunis bây giờ phải gọi là Văn phòng Vĩnh Viễn.

Lý Trình Di tự mình đổi tên.

Trên đường trở về, hắn cũng đang suy nghĩ, cũng may mình không trực tiếp tìm tới cửa động thủ, cái Giáo đoàn Minh Phủ này tựa hồ thật có chút tà môn.

Không ngờ thật sự có tồn tại hoàn toàn bất tử, hơn nữa, còn thật sự có thần tồn tại.

Hắn đang cẩn thận phỏng đoán, nếu như thần giáng lâm, đáng giá bao nhiêu Khắc Ấn?

Cấp bậc đó ít nhất cũng là cảnh giới Chân Hỏa Thần Hỏa.

Ít nhất Âm Nguyệt chân nhân cùng Thánh Linh đạo nhân đều là chân hỏa, nhưng không nghe nói bọn họ giáng lâm sẽ hủy diệt thế giới.

"Nơi này, nước rất sâu."

Thời gian buổi chiều, tầng mây xám xịt che khuất ánh mặt trời, thành phố có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Lý Trình Di theo làn xe vùng ngoại ô trở về, đi qua một khu vực có bảng hiệu sửa chữa.

Đột nhiên hắn dừng bước.

Nhìn lên phía trước.

Trong một công viên trò chơi bỏ hoang ven đường phía trước, đang có một người đàn ông thân hình cao lớn, tóc vàng mắt xanh, làn da trắng như bạch ngọc chậm rãi đi ra.

Người đàn ông mặc âu phục trắng, đeo đồng hồ đeo tay màu trắng, trong tay cầm một cây gậy đi bộ bằng xương trắng tinh khiết. Cả người tính cả tóc, đều được xử lý tương đối tinh xảo.

"Xin hỏi, là Lý Trình Di tiên sinh sao? "Người đàn ông lên tiếng.

"Anh là.? "Lý Trình Di nhíu mày nhìn đối phương. Hắn xác định mình không biết người này.

Chương 1132. Lỗ Điện 4

Chương 1132: Lỗ Điện 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tôi đến từ Tân Nguyệt, nghe được Lý tiên sinh dám lội vào vũng nước đục này của Dunis, bỉ nhân tương đối bội phục, cho nên, đặc biệt tới thỉnh giáo các hạ có sức mạnh gì. "Người đàn ông lộ ra một tia mỉm cười khó hiểu, ánh mắt đánh giá Lý Trình Di, tựa như đánh giá một con mồi tốt nhất.

Dù sao, tùy tiện nhúng tay vào chuyện của Dunis còn không rời khỏi, coi như là phá hư quy tắc Hiệp nghị của Nhật Quang.

"Nói cách khác, anh định động thủ với tôi? "Lý Trình Di nheo mắt, cẩn thận đánh giá đối phương.

Gã này có vẻ rất khỏe mạnh.

"Vốn là thủ hạ động thủ nhưng nếu phát hiện các hạ có thể tự do ra vào từ tổng bộ thợ săn, nghĩ đến thực lực không kém, cho nên tôi quyết định tự mình động thủ, tương đối an toàn. Dù sao không cho phép phá hư quy tắc.

Người đàn ông buông gậy ra, từ trên tai trái lấy ra một cái khuyên tai lục bảo thạch.

Bỉ nhân Mạc Tang, hiện là một trong ba đại lãnh chúa Tân Nguyệt Lỗ Điện, chỉ sau một mình giáo chủ, xin chỉ giáo.

Hắn nắm chặt bông tai, ném về phía trước.

Ánh sáng xanh nổi lên.

"Tôi đứng ở chỗ này, chỉ cần anh có thể đụng tới tôi một chút, lần này tôi có thể tha cho anh một….."

Bùm!

Một đạo khí lãng màu trắng ầm ầm nổ tung.

Trước người Lý Trình Di đã không còn một bóng người, chỉ để lại một bông tai màu xanh lá cây nhẹ nhàng rơi xuống

đất.

Hắn thu hồi nắm đấm, nhìn mặt quyền của mình, có chút mơ hồ.

“？？？？”

Người đâu?

Hắn cái này chỉ dùng gấp năm lần vận tốc âm thanh, còn đang súc lực chuẩn bị, cũng còn chưa ra tay chỉ là đánh ra một quyền khởi động về phía trước.

Trái ngược với kết quả

Không phải nói tốc độ Huyết tộc Tân Nguyệt cực nhanh?

Nhất định phải tiên hạ thủ vi cường?

Nhưng cái này……

Nhìn vị trí trên mặt đất đối diện đã không còn bóng dáng, cây gậy kia đã nổ thành vô số mảnh vụn nhỏ. Lý Trình Di đột nhiên cảm giác, có phải mình đã lầm thứ gì đó hay không.

Có phải hay không nơi này, tất cả mọi người đối với tốc độ nhận thức cùng khái niệm, cùng hắn hoàn toàn khác.

…….

Để xác định nghi hoặc trong lòng, Lý Trình Di một lần nữa trở về chi nhánh thợ săn, đi gặp quan thị chính Welin.

Hỏi về tốc độ

“A? Tốc độ? Hiện giờ các đại giáo đoàn tốc độ nhanh nhất, tự nhiên là Tân Nguyệt, công tước Tân Nguyệt thậm chí giáo chủ cấp thân vương, có thể đạt tới trình độ mà con người chưa ai đạt được. Người ngoài bình thường này không rõ ràng lắm, nhưng tôi bởi vì tổ mẫu, biết một chút nội tình.

Welin còn đang làm công vụ trong văn phòng, nhìn qua có vẻ mệt mỏi, nhưng nghe được Lý Trình Di hỏi, cũng nhanh chóng đưa ra câu trả lời.

Nhanh vậy sao? Còn những giáo đoàn khác thì sao? Có loại nào có tốc độ nhanh hơn không? “Lý Trình Di hỏi. Đây

không phải là vượt qua vận tốc âm thanh sao? Hắn không nói gì để nói

"Cái này cũng không rõ ràng lắm, bình thường tốc độ sẽ không cao hơn so với hạn mức cao nhất Tân Nguyệt. Nếu không khi sức mạnh khổng lồ gia tăng lực khôi phục khủng bố lại thêm tính lây nhiễm độc tính cường hãn,vậy thì quá kinh khủng. Cường giả như vậy, tùy tiện ai cũng có thể hủy diệt thế giới?"

Welin có chút chần chờ nói.

Hiểu rồi, đa tạ. "Lý Trình Di nghe xong không chút do dự sử dụng Ảnh Thiểm, nháy mắt biến mất khỏi chỗ ngồi, Welin sửng sốt.

Loại năng lực thuấn di này lại là kỹ năng thông thường? Có thể tùy tiện sử dụng? Quá đáng sợ.

Hắn nhanh chóng lấy ra quyển sổ nhỏ ghi chép lại yếu điểm, cũng đem trình độ của Lý Trình Di nâng lên một bậc thang.

Cái khác không nói, coi như Lý Trình Di không có năng lực khác, chỉ cần nháy mắt di động như thế cũng khiến hắn trở thành kẻ ám sát đáng sợ nhất.

Xác định tin tức, Lý Trình Di trực tiếp trở về văn phòng luật.

Dunis còn ở bên ngoài tìm hiểu tin tức, tin tức cần người trực tuyến xuống thực địa thẩm tra đối chiếu xác minh, cho nên bước này là tất không thể thiếu.

Trong văn phòng luật lớn như vậy, chỉ có con bé Nylan tựa vào ghế da ở cửa ngủ gà ngủ gật.

Lý Trình Di không để ý tới cô ta, mở cửa phòng làm việc, đi vào chuẩn bị bắt đầu tu hành Thiên Diện Kiếm Điển.

Đã xác định tính nguy hiểm xung quanh không cao, khi tạm thời không tìm thấy người, hắn muốn làm, là bất cứ lúc nào đều cam đoan chính mình đang không ngừng đi về phía trước.

Ngồi ngay ngắn trên ghế ông chủ, tiện tay bố trí một tử khí trận ngăn cách khí tức.

Không thể không nói đồ vật của Tử Khí giáo quốc quả thật dùng tốt, các loại kỹ xảo nhỏ lấy được từ hoa ngữ tài hoa hơn người, cùng thuật pháp học tập của Tử Thiên Sứ Chi Vương, cung cấp cho Lý Trình Di không ít tiện lợi.

Không bao lâu, trong phòng làm việc rộng rãi liền truyền đến từng trận tiếng hít thở rất nhỏ.

Tiếng hít thở tựa như dòng suối theo tiết tấu đặc thù nào đó, chậm rãi tiến vào trạng thái.

Lý Trình Di ngồi trên ghế, cả người chậm rãi nổi lên một tia thanh quang.

Thanh quang rất nhanh nội liễm, biến mất không thấy nữa, hắn cũng hoàn toàn biến thành trạng thái giống như người bình thường.

Thiên Diện Kiếm Điển tổng cộng chín tầng ngưng luyện chín loại kỹ xảo, trên thực tế đây là một môn công pháp cực kỳ thích hợp che dấu thực lực.

Bởi vì lấy ý thức lực làm chủ, nguyên ấn tu hành ra, cường giả nguyên ấn khác không cách nào nhìn từ bề ngoài phân biệt được.

Lý Trình Di nhìn pháp môn cô đọng công pháp trước.

Ngưng luyện thành công có thể tăng lên một ấn? Hai mươi ấn kết thành hai ấn hoàn, có thể thử châm hỏa?

Nhìn một chút ghi chép tin tức, bên trong còn chia chân hỏa nhỏ thành cấp bậc khác.

Rèn đốt tạp ấn sẽ biến nó củi để thuần hóa thành nguyên ấn.

"Chân hỏa có thể chia làm hư hỏa, tinh hỏa, khí hỏa, thần hỏa, phân biệt rèn đúc khác bộ phận tự thân." Sau đó Tịch Diệt Chi Hỏa thiêu đốt bản thân, thành thì bước vào siêu thoát, không thành thì trở thành cát bụi

Siêu thoát chính là con đường của Xích Diên lão tổ.

Chương 1133. Lỗ Điện 5

Chương 1133: Lỗ Điện 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di trong lòng suy tư, dựa theo con đường của Vô Diện Kiếm Phái, tương lai cơ bản đều có thể xác định.

Hắn lại chuyển sang đi xem Âm điển, đây là Công Pháp của Thiên Tụ Các.

Lần này hắn đi tới Midraon ngược lại là kịp thời đổi mới công pháp lĩnh ngộ Âm điển, cũng thành công có được công pháp để tu hành sau ấn hoàn.

So với Vô Diện Kiếm Phái, ghi chép của Âm điển lại hoàn toàn khác.

Lấy ấn hoàn làm tài liệu, ngưng tụ lò tạo hóa, định biến hóa Càn Khôn, hóa cực âm thành dương.

Khẩu quyết tổng cương rất đơn giản.

Phần chi tiết phía sau thì nhiều hơn, tất cả đều là chú thích và giải thích chi tiết.

"Âm Nguyệt: một bước này kỳ thật rất đơn giản, đó chính là không ngừng thăng hoa tự thân, ngưng tụ Khắc Ấn, đem tự thân tinh khí thần tạo thành lò lửa vô cùng kiên cố, sau đó từ bên ngoài tìm kiếm biến hóa Càn Khôn, ném vào thiêu đốt." Các loại nhiệt được giải phóng trong quá trình đốt cháy sẽ lần lượt đốt chính nó tinh khiết hơn.Lò Tạo hóa chế tạo càng lớn, càng mạnh, càng kiên cố, sức mạnh bộc phát khi thiêu đốt cũng lại càng mạnh. Thiên địa vạn vật đều là củi mới, đều có thể đưa vào trong lò tôi hóa thành hỏa diễm phát ra quang mang, đây mới là chủ ý chân chính của Thiên Tụ Các ta."

"Ninh Hằng Tử: Lấy ấn hoàn làm vật liệu, từng vòng làm thành một cái lò lửa lớn, sau đó đốt là được, bất quá không nên đốt chính mình, đốt đồ vật bên ngoài." Vật liệu ném vào càng tốt, đốt càng lâu, thực lực của ngươi càng mạnh. Mặt khác,

tiếp theo ngươi có thể không ngừng bổ sung, gia cố, sửa chữa bếp lò".

Thiên Xung Tử: Lấy trời đất làm củi, hóa chúng sinh làm củi, thiêu đốt vạn vật thành ánh sáng.

"Vân Thanh Tử: Tổ sư ở phía trên nói rất rõ ràng, Thiên Tụ Các chúng ta đi chính là đi theo con đường lấy biến trị biến, vạn vật Biển Đen không lúc nào là không biến hóa, thế gian này, lại có cái gì mới có thể tồn tại vĩnh hằng?" Chỉ có một thứ, hay một hiện tượng và đó chính là Dịch (thay đổi theo sự việc)

Phía sau là chú giải chi chít, Lý Trình Di nhìn như si như say.

Hoa ngữ Tuyết Liên tăng cường ngộ tính gấp bội, khiến hắn lúc này một mình xem chú thích ngắn gọn, bất tri bất giác liền có lĩnh ngộ, đối với hai con đường Thiên Diện Kiếm Điển cùng Âm điển, đều có lý giải sâu sắc.

"Thiên Diện Kiếm Điển là chủ tu thần, hết thảy đều là vì cường hóa thần tự thân, mục đích cuối cùng là thu thập ý thức ý chí ngoại giới, hóa thành sức mạnh tự thân." Đây là phương pháp sát phạt.

"Âm điển là phương pháp trường sinh, con đường cảnh giới chân hỏa chính là lấy bản thân làm lò đốt, thiêu đốt người khác, chiếu sáng con đường chính mình cùng chúng sinh." Tự thân làm lò đốt vẫn phải không ngừng biến hóa gia cố lò, cái này không thể nghi ngờ so với Thiên Diện Kiếm Điển càng có thể thích ứng tình huống hoàn cảnh khác nhau. Gặp phải tình huống nào, liền đốt các thứ có thể giải quyết khốn cảnh của vấn đề, sau đó sinh ra năng lực chân hỏa khác nhau giải quyết khó khăn. So với Vô Diện Kiếm Phái, rõ ràng là rộng rãi và cao hơn một tầng.

Đây chính là chênh lệch giữa lấy bất biến ứng vạn biến và lấy biến ứng biến.

Vạn vật thế gian không có kẻ nào là bất biến, chúng sinh cũng thế, ta cũng như thế. Đây là lưu ngôn của Hỏa Thanh đạo nhân -Một vị tổ sư Thiên Tụ Các.

Có đạo lý, tuy rằng công pháp của Thiên Tụ Các có ý cảnh cao hơn, nhưng thực sự có chút phí ngoại vật, rất dễ dẫn tới nhiều người tức giận, anh đốt người khác, người khác tự nhiên cũng sẽ phẫn nộ phản kháng. So sánh ra, Thiên Diện Kiếm Điển bí mật hơn nhiều. Chỉ cần quan sát ý chí biến hóa của người ngoài, là có thể biến hóa, nâng cao cảnh giới của Nguyên Thần Kiếm, ngưng tụ Nguyên Thần Nguyên Ấn.

Lý Trình Di trong lòng lưỡng lự

Thiên Diện Kiếm Điển không cần phải lựa chọn tài nguyên bên ngoài, mà Âm điển Thiên Tụ Các cực kỳ hao tổn tài nguyên, còn dễ dàng dẫn lửa thiêu thân.

Hắn suy nghĩ vài phút, quyết định cả hai đều phải sửa!

Dù sao hai môn công pháp không xung đột, chỉ cần anh ngưng tụ số lượng nguyên ấn đủ nhiều, là có thể cùng nhau tu hành.

Cùng lắm thì ta luyện một thanh Hỏa Lô Kiếm siêu lớn do Nguyên Ấn tạo thành! Có thể chém và đốt như lò."

Xác định phương hướng con đường, hắn lập tức bắt đầu trước luyện Thiên Diện Kiếm Điển.

Ngộ tính siêu cường lúc này phát huy hiệu quả.

Chín loại cô đọng pháp, chỉ là chưa tới ba giờ, Lý Trình Di liền cơ bản ngộ ra cũng như nắm giữ, đây là bước mà các trưởng lão Vô Diện Kiếm Phái ít nhất phải mất vài năm mới có thể hoàn thành.

Đương nhiên đây không phải mấu chốt, tầng chín chỉ là chín loại cô đọng ý chí người khác, phương pháp cải tạo Nguyên Thần Kiếm.

Phương pháp đã có giờ chủ yếu, vẫn là vật liệu.

Vật liệu rất đặc thù, cần thu thập kết cấu ý chí thăng hoa cực hạn của người khác.

Lý Trình Di ngồi trong phòng làm việc chậm rãi mở mắt.

Loại vật này, chỉ có những tồn tại ý chí cực kỳ cường đại mới có thể có được.

Hắn suy tư một chút, quyết định quan sát xung quanh trước, xem có thể tìm được một người gần đó thử xem.

Tâm niệm vừa động, lập tức đại lượng ý thức lực ngưng tụ thành một dải trong suốt mơ hồ, trôi nổi ở trước người hắn.

Bản thân ý thức thực ra bắt nguồn từ trường tạo thành sóng não, nó thực ra có dấu vết để lần theo. Khi loại trường này cường đại đến mức độ nhất định, nguyên bản yếu ớt, liền biến thành sức mạnh đặc thù đủ ảnh hưởng hiện thực.

Cũng trở thành tình huống hiện tại của Lý Trình Di.

‘Tiếp theo, cần tìm người thích hợp, hấp thu kết cấu ý chí cùng tinh hoa hoàn thành nguyên ấn ngưng tụ của Nguyên Thần Kiếm.’

Đây kỳ thật chính là tìm người có ý chí cực hạn, dùng ánh sáng chói lọi của nó, để thăng hoa tâm linh của mình.

Chương 1134. Lỗ Điện 6

Chương 1134: Lỗ Điện 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Bên kia, Âm điển ấn hoàn kết thành lò, cần không ngừng ngưng tụ càng nhiều nguyên ấn mới có thể kết thành ngưng tụ, hiện có nguyên ấn chỉ có thể trước đại khái ngưng tụ ngoại hình, còn thiếu mấy cái mới đủ hai mươi nguyên ấn.”

Mặt khác, thay đổi hình dạng nguyên thần, cần không ít vật liệu quý hiếm phụ trợ mới có thể an toàn hoàn thành.

Đây là con đường Âm điển kết lô nhất định phải đi qua, nhất định phải hoàn thành một bước.

Trong Âm điển ghi lại không ít loại vật liệu có thể thay thế.

‘Mắt động vật có thể tự động phát nhiệt đến đốt cháy tờ giấy, có thể tiếp xúc liền dẫn đến cánh tay sinh vật hóa thạch, một khối nham thạch hơn 5 tỷ năm (mười kg trở lên), một đoạn lời ca chứa đựng bi thương tuyệt vọng của người hát (không sao chép), cột thủy tinh tự nhiên 7 màu sắc có thể ngưng tụ thành hình lăng trụ.’

Sửa sang lại tư liệu, sẽ chờ phải thu thập đã

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, phất tay tản đi pháp trận Tử Khí Thuật xung quanh.

Nhất thời trong phòng khách văn phòng luật truyền đến một tiếng nói chuyện rất nhỏ.

Không phải Nylan cùng Dunis, mà là một nữ sinh khác, thanh âm rất nhẹ nhàng tinh tế.

Có khách à?

Lý Trình Di đứng dậy mở cửa, đi ra khỏi văn phòng.

Trong phòng khách trống trải màu trắng, trên sô pha màu nâu mới, có một nữ sinh trẻ tuổi tóc dài màu tím đen ngồi đó.

Nữ sinh ước chừng 15, 16 tuổi, bộ dáng nhu hòa, ánh mắt phảng phất như một hồ nước, con ngươi màu cam tựa như ánh đèn mềm mại, ấm áp mà thân cận.

Cô nhìn qua không tính xinh đẹp, thậm chí dung mạo có chút bình thường, bên trái trên gương mặt còn có một khối bớt rõ ràng màu tím đen, nhưng khi so với Nylan xinh đẹp, cô gái này ngồi ở chỗ đó liền tự nhiên vậy mà khiến người khác chú ý.

Lý Trình Di trong nháy mắt nhớ tới bộ dáng của cô gái, lúc trước khi người của giáo đoàn Tân Nguyệt đến tìm Dunis, chính là cô gái này ở trong xe dưới lầu, tựa hồ giúp đỡ đuổi Huyết tộc kia đi.

Lúc ấy cũng cảm giác cô gái bối cảnh rất lớn, hiện tại nhìn xem, âu phục nhỏ màu nâu, áo sơ mi trắng cổ hoa của cô cộng thêm với chế tác cùng chi tiết đều hoàn toàn cùng một cấp bậc với Nylan bên cạnh. Trên chân mang giày da màu cam, bên cạnh còn có khảm thủy tinh màu vàng cùng kim tuyến.

Khoa trương nhất chính là, thủy tinh kia tựa hồ còn ẩn ẩn tản ra một cỗ nhiệt lượng nhàn nhạt, rõ ràng là vật phẩm siêu nhiên.

Chỉ một đôi giày này, phỏng chừng có thể mua được toàn bộ văn phòng luật dựa theo giá thị trường.

Tổng kết đơn giản chính là, có tiền, rất có tiền, cực kỳ có tiền.

Xin lỗi, mạo muội tới cửa quấy rầy. Tôi là Durania, là bạn bè của Nylan, nghe nói bạn tôi đi làm ở chỗ này liền muốn đến bên này xem một chút. Hy vọng không có quấy rầy đến anh".

Thấy Lý Trình Di đi ra, cô gái đứng lên, vội vàng nghiêm túc cúi đầu, trên mặt lộ ra nụ cười áy náy.

Nụ cười kia giống như ánh mặt trời, khiến tâm tình bình thường của Lý Trình Di trở nên ấm áp.

Cảm xúc thật dễ lây lan.

Trong lòng hắn nhất định, cô gái này, thiên phú về ý thức có chút mạnh.

“Là bạn của Nylan à? Tôi là Lý Trình Di, là ông chủ của Nylan, không sao, không có gì quấy rầy, hai người trò chuyện. “Lý Trình Di cũng lộ ra nụ cười lịch thiếp.

Đối với những cô bé lễ phép, hắn cho tới bây giờ đều rất có cảm tình.

“Là như vậy, kỳ thật tôi lần này tới đây, còn mạo muội có một lời thỉnh cầu một.” Durania lần nữa mở miệng nói.

“Chuyện gì? Nếu không phiền, tôi có thể suy nghĩ. “Lý Trình Di trả lời.

“Đa tạ Lý tiên sinh, chủ yếu là tính cách Nylan có chút dễ dàng kích động, cho nên, nhiều khi nếu như hợp ngôn từ cùng hành động có chút không thích khiến Lý tiên sinh không vui, kính xin có thể thứ lỗi.”

Nói đến đây, Durania nhẹ nhàng lấy xuống một chiếc nhẫn bạch kim trên tay.

“Đây là tín vật của tôi, nếu như Lý tiên sinh có cái gì khó giải quyết phiền toái có thể dùng cái này đi đến Thương hội Lâm Điện đổi lấy một lần trợ giúp.”

……..

Không cần thiết, Nylan là nhân viên tôi mướn, nếu là người của tôi, vậy cô gặp phải vấn đề phiền toái, tôi tự nhiên muốn giúp cô giải quyết, đây là chuyện đương nhiên, không cần phải trợ giúp gì.”

Một bên Nylan nhất thời mắt trợn trắng, vẻ mặt không nói gì.

“Cho nên, tín vật liền không cần, các cô cứ nói chuyện, tôi đi ra ngoài làm chút chuyện.” Lý Trình Di khoát khoát tay nói, vài bước liền ra văn phòng luật, ở ven đường ngồi lên một chiếc taxi rời đi.

“Thấy chưa? Cha đã nói ông chủ không phải người như vậy. “Dunis ở một bên lập tức đứng ra cãi lại.

Sau đó hắn nhìn nhìn Durania, thở dài nói: “Hơn nữa Nylan chúng ta cũng không có khả năng vẫn dựa vào Tiểu thư Durania trợ giúp”

Bối cảnh trong nhà Durania quả thật rất lớn, Giáo đoàn Tân Nguyệt cũng phải nể tình, nhưng, đó là bối cảnh, không phải chính cô.

Cha Durania là một người cực kỳ lãnh khốc, nếu là bình thường tốn chút tiền có thể giải quyết sự tình, hắn sẽ không nói gì.

Nhưng lần này đối nghịch với Giáo đoàn Tân Nguyệt, hắn tuyệt đối sẽ không cho phép.

Đám người Tân Nguyệt kia, đại bộ phận đều sĩ diện tự xưng là quý tộc, thật muốn Cha Durania xuất thủ tương trợ, chỉ sợ ngược lại sẽ càng thêm chọc giận bọn họ. Cho rằng mình bị khiêu khích nghiêm trọng.

Có khi sẽ còn tệ hơn nữa.

“Ai nha, cha cái gì cũng không hiểu cũng đừng xen vào, cứ ở một bên đi đừng làm phiền” Nylan đẩy ông bố của mình ra

Duranya lúc này cũng nhịn không được phụ họa ra tiếng “Tôi cũng cảm giác ông chủ Lý kia làm người rất chính trực, nhẫn của tôi hắn cũng không cần, tôi không cảm thấy anh ta không biết giá trị tín vật của tôi”.

“Sao ngay cả cậu cũng nói như vậy!? “Nylan bất đắc dĩ.

“Nhưng sự thật là, anh ta quả thật không muốn. “Duranya che miệng mỉm cười.

Trong mấy ngày kế tiếp, mỗi ngày Lý Trình Di đều ra ngoài, đi chợ trong nội thành tìm kiếm, đến chi nhánh thợ săn hỏi, đến chỗ quan thị chính Welin hỏi.

Chương 1135. Lỗ Điện 7

Chương 1135: Lỗ Điện 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vật liệu ngưng tụ Lò Nguyên ấn, được hắn thu thập được hơn phân nửa từ chỗ Welin, lại thu thêm được mấy loại tại chỗ phân bộ thợ săn bên kia, chỉ còn thiếu trụ thủy tinh bảy màu, khắp nơi đều không có đủ số lượng.

Liên tục nửa tháng, Lý Trình Di một bên tu hành, một bên tìm tài liệu, cũng không tìm được nhà cung cấp thích hợp.

Cái trụ thủy tinh bảy màu bản thân có độc tính nhất định, hơn nữa cực kỳ cứng rắn, cực kỳ khó vận chuyển, cần lượng còn lớn, ít nhất phải nửa tấn.

Cuối tháng 4.

Nội thành đổ mưa to, bên ngoài sương mù mênh mông cái gì cũng không nhìn thấy, thỉnh thoảng lại mấy người tránh mưa vội vàng vọt qua đường phố ngập nước.

Bên trong Văn phòng luật, Durania trong khoảng thời gian này cơ bản mỗi ngày lại đây, thường xuyên cùng Nylan nói chuyện phiếm.

Lý Trình Di thấy nhiều cũng tự nhiên tính là quen.

Hai cô gái thấy hắn mỗi lần đi ra ngoài đều vội vàng vàng, liền hỏi mục đích của hắn.

“Trụ thủy tinh bảy màu? Chưa từng nghe nói qua. “Vẻ mặt Nylan mờ mịt.

“Thiên nhiên chính là trụ thủy tinh, tinh trụ huyệt động Thải Vân hẳn là phù hợp yêu cầu Lý tiên sinh. “Durania mỉm cười nói.

“Hả? tiểu thư Durania biết cái này?“Lý Trình Di vốn còn đang phiền não đi đâu tìm, ngay cả phân bộ thợ săn cũng không có nhiều như vậy.

Không nghĩ tới Duranya cư nhiên còn biết.

“Lý tiên sinh là người tốt, anh muốn bao nhiêu, tôi có thể làm chủ từ thương hội bên kia điều động tới một ít.” Durania làm bộ anh cứ yên tâm đi.

“Có lẽ tôi cần hơi nhiều. Khoảng 500 kg. “Lý Trình Di nhìn về phía đối phương, cảm giác như có triển vọng.

“Cái này thì thị trường cũng không có nhiều chủ yếu là không ai dùng đến thứ đó, anh muốn tôi đưa anh một tấn.” Durania thoải mái nói.

“Cũng không cần nhiều đến thế đâu? “Lý Trình Di chần chờ.

“Chủ yếu là một lần vận chuyển ít nhất đưa một tấn, quá ít bên nơi sản xuất không bán, cho nên như vậy thuận tiện nhất.” Durania mỉm cười.

Một bên Nylan vẻ mặt không nói gì biểu lộ, lúc trước cô cùng đối phương quen biết, cũng là bởi vì loại chuyện này, Durania đang ở trên đường bị người lừa gạt, kết quả bị cô gặp được liền đi lên vạch trần mánh khóe lừa gạt của đối phương vì thế hai người liền như vậy trở thành bạn thân.

Không nghĩ tới hiện tại mới đi qua bao lâu, người này tự nhiên lại bị ông chủ mới nói dăm ba câu liền dâng hết cho người ta đồ kia

Nhưng đồ vật là của Durania, cô cũng khó mà nói, chỉ có thể một bụng tức giận cúi đầu dùng đầu gối huých huých Durania.

Rất nhanh, Lý Trình Di và Durania đã xác định thời gian và địa điểm giao hàng.

Hai ngày sau.

Một chiếc xe tải da xanh chậm rãi dừng ở cửa sau văn phòng luật sư, mấy công nhân khỏe mạnh đi xuống, nhanh chóng nhanh nhẹn đem từng cây vải đen bọc trụ thủy tinh chuyển xuống, đặt ở trên sân sau.

Lý Trình Di xuống lầu, ở trong sân sau nhìn.

Duranya cũng từ trên xe tải nhảy xuống, vẫy vẫy tay với Lý Trình Di.

“Lý tiên sinh, lại gặp mặt. “Dường như cô luôn mỉm cười, dịu dàng mà tinh tế.

“Ừ, cảm ơn em, em đã giúp tôi một việc lớn. “Lý Trình Di cười nói.

Nếu tìm không thấy, hắn lúc ấy đều dự định đi Giáo đoàn Tân Nguyệt hoặc là nơi khác cướp xem.

Đương nhiên đó là hành động vạn bất đắc dĩ, nơi này thế lực quá nhiều, tùy tiện làm ra động tác lớn, rất có thể sẽ đưa tới sự chú ý của tầng cao hơn.

Bất lợi cho hắn an tĩnh canh giữ phương vị Hoa Ngữ Châu kia.

Trong những khoảng thời gian này, hắn đã mơ hồ cảm nhận được, vị trí cuối cùng bọn Phan Ân biến mất, hắn là lại tiến vào một Góc chết mới.

Chỉ là Góc chết kia cần thời gian chờ đợi mở ra, cũng không phải vẫn mở ra, hắn cũng chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi.

Mà Durania đưa tới này nhóm trụ thủy tinh, vừa vặn cho hắn tu hành Âm điển, bổ sung một khối ghép hình cuối cùng.

Tốn bao nhiêu, để anh trả tiền “Lý Trình Di cười nói.

“Không sao, chút việc nhỏ này không tính là gì, Lý tiên sinh quá khách khí. “Durania nhẹ giọng nói.

“Không được, được người khác tặng mà không đáp lễ không phải là nguyên tắc làm người của anh”Lý Trình Di nói.

“Vậy thì Lý tiên sinh về sau đối với Nylan tốt một chút, như vậy chắc cũng được phải không?”

“Cái này không thành vấn đề. đúng rồi, nếu Durania trong nhà em có thực lực như vậy sao không giúp Nylan giải quyết sự tình Tân Nguyệt?”

“Chú Dunis làm trái với quy tắc, nếu như chúng ta hỗ trợ giải quyết, toàn bộ thương hội cũng đem bị coi là trái với quy

tắc, cái này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc làm ăn. Cho nên em không thể dùng sức mạnh thương hội giải quyết việc này, chỉ có thể dùng danh nghĩa của mình nhúng tay vào". Duran giải thích.

"Mà hiện em nắm giữ sức mạnh quá ít, thật sự không có biện pháp, chỉ có thể lựa chọn chính mình lại đây xem. Chỉ cần có em ở đây, bọn họ sẽ không đến mức làm quá phận." Cô nói tới đây, trên mặt cũng lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Chuyện này quả thật khó làm. "Lý Trình Di thở dài theo.

Hắn đi tới, vạch ra một tấm vải đen.

Phía dưới là một cây cột thủy tinh màu sắc rỗng ruột dài chừng một mét, rất diễm lệ.

Thế nào? Có sử dụng được không?

"Được, đều rất phù hợp nhu cầu, đa tạ! "Lý Trình Di nghiêm túc nói cám ơn.

"Không sao, việc nhỏ thôi mà, lần sau có phiền toái gì, Lý tiên sinh có thể trực tiếp nói với em." Duranya mỉm cười nói.

Nhìn cô gái này, trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia khó hiểu.

"Vậy anh sẽ không khách khí. "Hắn cười trả lời.

Không có việc gì, có thể giúp được anh, em cũng rất vui. "Durania nói.

Cột thủy tinh vận chuyển an toàn, Lý Trình Di nhanh chóng bắt đầu chuẩn bị kết lò cho Âm điển.

Đây là vì đặt cơ sở cho chân hỏa sau này, có được cơ sở tốt, thì có thể một đường ngưng tụ nguyên ấn, đi tiếp, tự nhiên đến cảnh giới chân hỏa.

Chương 1136. Lỗ Điện 8

Chương 1136: Lỗ Điện 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đại lượng tài liệu chỉ dùng không đến nửa tuần, liền tuyên cáo kết thúc.

Lý Trình Di đánh giá thấp cường độ thân thể khủng bố của mình sau khi được hoa ngữ cường hóa, những tài liệu xây lò kết cơ lúc trước căn bản còn lâu mới đủ.

Bốn ngày sau.

Răng rắc.

Hắn đẩy ra văn phòng đại môn, nhìn về phía Nyland và Durania đang chơi cờ cá ngựa.

"Durania, em mua giúp anh những thứ này được không." Không dài dòng, Lý Trình Di dứt khoát trực tiếp đem danh sách đưa cho Durania.

"Giao cho em. "Ở chung một đoạn thời gian sau, Durania cũng cảm giác Lý Trình Di là thật không câu nệ tiểu tiết.

Lúc này có thể giúp được, cô cũng lộ ra vẻ vui vẻ, tiếp nhận tờ giấy.

Động tác này sảng khoái, nhìn một bên Nylan mí mắt nhảy dựng.

Cô lo lắng bạn thân có thể lại giả ngu, không định đòi tiền.

Đúng thế

Hai ngày sau, một lượng lớn hàng hóa vận chuyển đến, Duranya thật sự không cần tiền.

Lý Trình Di tính toán, vàng thỏi trên người cũng thật sự không còn nhiều, ngoại trừ đi cướp ngân hàng, chính mình thật sự cũng không có tiền, dứt khoát không đưa nữa

Dù sao nhìn Durania, chút tiền ấy đối với cô cũng không tính là gì.

Bốn ngày sau, nhóm tài liệu thứ hai lại dùng hết. Xây lò Trúc Cơ Âm điển vẫn chưa hoàn thành.

Khung bếp lò chỉ xây được đại khái.

Lý Trình Di không thể không tìm lại Duranya

“Lần này lại làm phiền em nữa, Durania. ” Lý Trình Di cũng lười dông dài.

“Không thành vấn đề. Giống như lần trước đúng không anh? “Duranya nhẹ nhàng hỏi.

Đúng

Lần thứ ba.

Vài ngày sau, vận chuyển hàng đến, lần này vẫn không trả tiền.

“Rốt cục, Nylan nhìn không nổi nữa, chờ bạn thân cùng Lý Trình Di nói chuyện xong, cô len lén kéo bạn qua.

“Cậu ngốc sao? Nhiều tiền như vậy cậu không cần? Nhất định phải tặng không? Trong đầu cậu nghĩ gì thế?”

“Nhưng tớ hiện không thiếu cái gì cả” Durania nghi hoặc nói, “Dùng không hết thì trợ giúp người khác một chút thì cũng không sao?”

“Cậu làm như vậy thì sao không đứng ra ngoài đường mà phát tiền cho những người đi ngang qua!?”

“Cậu làm sao biết được tớ trước kia đã làm như vậy?? “Durania vẻ mặt ngạc nhiên.

“Cậu thật đúng là đã từng làm như vậy!? “Nylan quả thực muốn điên rồi, người này quả thật là ngu ngốc không thể ngu ngốc hơn

“Đúng vậy, khi còn bé tớ phát hiện, chỉ cần tớ đưa tiền cho người lạ, bọn họ sẽ rất vui vẻ, rất cao hứng, đối với tôi rất tốt. Cho càng nhiều, người khác lại càng dịu dàng” Duranya mỉm cười nói.

“Thế là tớ nghĩ, nếu tớ cho những người tớ gặp tiền, có phải thế giới của tớ sẽ trở nên hiền hòa hơn không?

“Thế là cậu ra đường phát tiền”Nylan quả thực khiếp sợ, thân thể mềm mại cuồng chấn.

“Có vẻ hiệu quả không tốt, còn có người muốn cướp của tớ. Sau đó tớ liền biết, không phải tất cả mọi người mình cho tiền đều sẽ dịu dàng, chỉ có người tốt mới sẽ dịu dàng, cho nên sau đó, có cho tiền tớ cũng chỉ cho người tốt.” logic lần này Durania quả thực là không có thể phản bác được.

Ít nhất lấy chỉ số thông minh của Nylan xem ra, là không chê vào đâu được.

Cho nên cô sợ ngây người, thân thể mềm mại chấn động, ngay cả ánh mắt nhìn bạn tốt cũng có chút không đúng.

“Bạn thân của tôi hỡi, vậy cậu cho tớ toàn bộ tiền của cậu đi”

“Cậu không thiếu tiền, thêm nữa cha tớ nói, cho người cần thì mới có thể nhận được thiện ý của người ta, cho người không cần, chỉ nhận về sự tham lam “Durania vươn ngón trỏ nhẹ nhàng đẩy cô bạn thân tiến đến trước người ra.

…….

Giáo đoàn Tân Nguyệt

Trong một khu rừng lớn ở ngoại ô thành phố Lỗ Điện, một tòa thành đá trắng thẫm lẳng lặng đứng sừng sững, tựa như đá ngầm trong biển rộng màu xanh biếc, đứng sừng sững.

Bốp!

Một người đàn ông lễ phục màu đen từ trong bóng đen phi thân rơi xuống đất, nhẹ nhàng hiện thân, chậm rãi đi về phía cửa lớn của tòa thành.

Cửa lớn chậm rãi tự động mở ra.

Hoan nghênh ngài trở về, hiệp sĩ Randy tôn kính. “Phù điêu trên cột cửa mở miệng phát ra âm thanh.

“Giáo chủ đến chưa? “Người đàn ông trầm giọng hỏi.

“Đã đến, đang ở đại sảnh thứ hai chờ anh, lần này vì tin tức của anh đặc biệt từ xa trở về, nhắc nhở anh một câu, nếu như anh không có tin tức đặc biệt trọng yếu, làm chậm trễ Lễ tán Bạch sắc tiền tuyến, giáo chủ sẽ không nương tay đối với anh.”

Người đàn ông lễ phục Randy hơi dừng lại, nhưng vẫn kiên định đi vào cửa. “Tôi biết”.

Trong bóng tối, trên cây hai bên tường bên trong tòa thành, khắp nơi đều đứng thẳng từng hàng dơi mắt đỏ màu đen.

Chúng nó treo ngược, dùng ánh mắt huyết sắc gắt gao nhìn chằm chằm người đàn ông di động, phảng phất tùy thời muốn nhào tới xé nát hắn.

Xuyên qua một bãi cỏ trống trải phủ kín bia mộ, Randy đi vào đại sảnh lầu một, một cô gái tóc dài màu vàng da trắng như tuyết, bộ dáng lãnh diễm, đang chân thành đi ra.

Randy?

Là tôi, bá tước Morph. “Randy vội vàng cúi đầu cúi đầu.

“Cha ở bên trong chờ tình huống tiền tuyến không được tốt lắm, cậu nói chuyện cẩn thận một chút. “Người con gái dặn dò.

Randy gật đầu, nói lời cảm ơn lần nữa, sau đó tiếp tục đi vào trong.

Đi được một nửa, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn lên.

Cuối bậc thang cao nhất đại sảnh, một bóng đen chợt lóe lên, chợt xuất hiện một lão già mặc âu phục đen tóc đỏ sậm, khuôn mặt già nua.

Bên cạnh âu phục trên người lão già mạ bạc, giống như hai mắt của lão, đều là ngân quang nhàn nhạt lóng lánh.

Trong nháy mắt nhìn thấy lão già, Randy vội vàng cúi đầu quỳ xuống.

Giáo chủ đại nhân!

Mạc Tang ở đâu? “Con ngươi màu bạc của lão già nhìn chằm chằm Randy, một cỗ lực trường vô hình hư không vặn vẹo, phủ xuống trên người đối phương.

Nếu tin tức anh mang về không đủ quan trọng, ta sẽ dẫn anh cùng ra tiền tuyến. Nếu anh không gạt ta, ta sẽ ban cho anh một giọt huyết”.

Chương 1137. Lỗ Điện 9

Chương 1137: Lỗ Điện 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hồi bẩm giáo chủ giáo Mạc Tang lĩnh chủ e rằng đã bị hại, tôi ở tại chỗ chỉ tìm được mảnh vụn gậy chống của hắn, tro tàn thuộc về hắn, e rằng đã bị ánh mặt trời chiếu rọi biến mất. “Randy ngưng trọng nói.

“Lấy tốc độ của Mạc Tang, lại có thể ngay cả tin tức cũng không truyền ra liền bị hại sao?” Giáo chủ dừng lại, tựa hồ lâm vào suy tư.

” Nghi thức Phục hồi sẽ cử hành, nhưng hiện tại Lễ tán Bạch sắc áp lực trở nên lớn, tạm thời không có nhiều tài nguyên cử hành. Lỗ Điện bên này, ta sẽ để Morph nhiều gánh vác một ít. Đợi đến phục sinh Mạc Tang, rốt cuộc là ai giết chết hắn, liền có thể nhanh chóng biết rõ.”

Những lời của vị Chủ giáo giống như đặt ra một khúc nhạc dạo cho bản nhạc

Randy nghe vậy, trong lòng bối rối cuối cùng cũng có một tia yên ổn.

“Hiểu rồi. Tôi sẽ âm thầm điều tra việc này, chờ Mạc Tang lĩnh chủ sống lại.

“Bất quá cường giả có thể giết chết Mạc Tang cực nhanh, phỏng chừng cũng chỉ có Giáo đoàn Minh Phủ kia.”

Lão già nhíu mày, phất phất tay, đang muốn ý bảo đối phương đi xuống.

Đột nhiên một con dơi nhỏ màu trắng bạc bay vào đại sảnh, cực nhanh dừng ở vai trái hắn, miệng dơi khẽ nhúc nhích, tựa hồ đang truyền âm lời gì đó.

“Cái gì?! “Lão già đột nhiên nhíu mày càng sâu.

Một cái tiểu giáo đoàn gần thành phố Lỗ Điện, có hơn trăm giáo đồ lấy Hạt Thần Nóng rực trong địa ngục làm tín

ngưỡng vừa mới bị phát hiện toàn bộ chết ở nơi đóng quân giáo đoàn bọn họ.

Từ giáo đồ đến giáo chủ tối cao không một ai sống sót, vả lại thi thể của bọn họ toàn bộ từ máu thịt xương cốt nội tạng, đều biến mất, chỉ còn lại từng bộ da mềm mại cùng quần áo lưu tại chỗ.

"Lại là một vụ án diệt môn xảy ra tại Lỗ Điện."

Những vụ diệt môn này không phải giờ mới có mà đã không ngừng xảy ra từ nhiều nhiều năm trước.

Mục tiêu cũng đều là giáo đoàn nhỏ trên cả nước An Trạch. Những giáo đoàn này thế lực yếu kém, lực ảnh hưởng rất thấp, hành tung cũng quỷ bí, cho dù mất tích cũng nhất thời không gây ra động tĩnh.

Chỉ là bởi vì mỗi vài năm đều sẽ xảy ra một lần, số lần thay đổi nhiều, dấu vết giống nhau, mới trở nên càng ngày càng bắt mắt.

"Ngươi trở về đi, ta sẽ phái người đi điều tra, theo dõi tất cả người sống gần đó. "Lão già nhìn về phía con dơi nhỏ màu trắng bạc.

Con dơi gật đầu, xoay người bay đi.

……

Văn phòng Vĩnh Viễn

Lý Trình Di ngồi xếp bằng trôi nổi giữa không trung, từng đạo tuệ kiếm nửa trong suốt vờn quanh.

Đại lượng tinh chất xây ở trong phòng, từ trong đó bay ra mảnh nhỏ điểm sáng màu sắc rực rỡ, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Cột thủy tinh màu sắc rực rỡ bị hấp thu xong nhao nhao nát bấy, biến thành bột phấn màu trắng thật nhỏ.

Theo thời gian, có nhiều bột hơn trong phòng và ít cột pha lê hơn.

Từng loại vật liệu đặt trên mặt bàn, cũng nhao nhao hòa tan thành từng đạo dịch nhầy đủ màu, bay lên hợp vào trong trận hình Tuệ Kiếm bên cạnh Lý Trình Di.

Không bao lâu tất cả chất nhầy biến mất.

Mi tâm Lý Trình Di cũng chậm rãi hiện ra một đạo ngọn lửa ấn ký thanh tử.

Ngọn lửa ấn ký hình thái phức tạp, hoa văn trong đó tựa hồ ẩn chứa một thanh trường kiếm sắc bén.

Phù.

Nhẹ nhàng thở ra, một luồng không khí khổng lồ cuộn tròn trong phòng.

Lý Trình Di mở to hai mắt.

Rốt cục thành.

Giai đoạn Trúc Cơ của Âm điển cuối cùng cũng hoàn thành, kế tiếp chính là gia tăng Nguyên Ấn, số lượng đạt tới hai mươi nguyên ấn, là có thể tự động hình thành Lò Tạo hóa, đốt lên đạo chân hỏa thứ nhất.

Về phần làm sao thu hoạch nguyên ấn, Âm điển không nói, ý tứ chính là tùy mình tự quyết.

Là chính mình khổ luyện được cũng tốt, đi cướp cũng tốt, trộm cũng tốt, chỉ cần có thể hoàn thành được 20 nguyên ấn, là có thể nhóm lên chân hỏa.

Liên tưởng đến tình huống của Midraon, phỏng chừng xác suất đại khái là tu thêm nhiều võ công khác ngưng tụ nguyên ấn.

Nhưng ở chỗ này, không có cách nào đi theo con đường tắt võ công, phương thức tốt nhất tự nhiên là theo Thiên Diện Kiếm Điển đi về phía trước.

Vừa vặn Thiên Diện Kiếm Điển tính ẩn nấp cũng cực cao.

Sau khi thu công, ấn ký hỏa diễm thanh tử trên mi tâm Lý Trình Di nhàn nhạt biến mất.

Tiêu phí trước sau bốn phần tài liệu, cuối cùng cũng hoàn thành Âm điển trúc cơ, có thể tưởng tượng được Âm điển này tốn bao nhiêu tiền cùng tài nguyên.

Tiếp theo chính là tiếp tục ngưng tụ Nguyên Ấn Thiên Diện Kiếm Điển, chỉ cần quan sát ý chí thăng hoa là có thể ngưng tụ ra một thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm tiến tới ngưng tụ Nguyên Ấn.

Bây giờ nên lựa chọn người có khả năng thăng hoa ý chí nhất.

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Ý chí thăng hoa, cần người có cơ sở ý chí cường đại, khi đại triệt đại ngộ, mới có thể sinh ra thăng hoa.

Mà người có khả năng có ý chí cường đại nhất, là ai?

Là người chịu được áp lực tinh thần cực lớn, tam quan cực kỳ vững chắc, tỷ như tội phạm đỉnh cấp, thợ săn đỉnh cấp quật khởi từ thời vi mạt, ông trùm thương giới dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, chiến binh già bách chiến vân vân.

Còn có một bộ phận, bản thân đã trải qua vô số cực khổ cùng ngăn trở, còn có thể vẫn kiên định bản tâm, bộ phận người này ý chí tuyệt đối cường đại.

"Thăng hoa như thế nào?"

Lý Trình Di suy tư.

Thiên Diện Kiếm Điển không giống người tu hành có lý giải khác, lý giải khác xây dựng ra Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm cũng có uy lực khác.

Vậy.

Theo thói quen nhìn vị trí hoa ngữ châu lưu lại dấu vết trên không trung, xác định không thay đổi, Lý Trình Di phất tay tản đi trận pháp tử khí, đứng dậy mở cửa, đi ra văn phòng.

"Chọn người cần tìm, ở trong nhà khẳng định tìm không thấy." Mình cần ra ngoài và đi dạo."

Trong lòng hắn có tính toán, vẫy vẫy tay với Nylan đang tập hít đất, mở cửa rời khỏi văn phòng.

Chương 1138. Bạch Sắc 1

Chương 1138: Bạch Sắc 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nylan tiểu gia hỏa này, tuy rằng miệng rất độc, nhưng làm việc vẫn là rất ra sức.

Diện tích ba trăm mét vuông, một ngày quét dọn năm lần, quả thật không lười biếng.

Điểm chấp hành này rất tốt.

Lý Trình Di coi như hài lòng, hắn tuyệt đối không phải bởi vì tiểu tử kia lúc trước mi lầu bầu với hắn sau lưng mới cố ý an bài việc làm như vậy.

Lý Trình Di hắn là người keo kiệt như vậy?

Tất nhiên là không.

Đi ra khỏi văn phòng luật, hắn chậm rãi đi theo đường phố về phía trung tâm thành phố.

Dòng người từ bên đường không ngừng đi qua hắn

Các nhân viên đi làm, các bà nội trợ, các bậc cha mẹ đưa con đi dạo phố, các cụ già đi dạo chậm rãi.

Khuôn mặt mệt mỏi, khuôn mặt bình tĩnh, khuôn mặt sầu bi, khuôn mặt vui vẻ, từng khuôn mặt người bình thường không ngừng xẹt qua trong mắt Lý Trình Di.

Ý thức lực của mỗi người, ở trong cảm ứng của hắn lúc này, giống như từng đóa ngọn lửa chập chờn.

Bọn họ thiêu đốt, bên trong lưu động tơ lụa trong suốt, đó là chứng cứ sinh mệnh tồn tại.

Đi qua hết đường phố này đến đường phố khác, nhìn qua dày đặc không biết bao nhiêu người.

Ý thức lực của bọn họ lớn nhỏ đều khác nhau, nhưng cường độ đều giống nhau.

Lý Trình Di thậm chí có chút thất vọng, nếu muốn tìm được một người có ý chí lực đầy đủ cường đại, xem ra cứ như vậy đi dạo là căn bản không có khả năng.

Hắn dọc theo đường dành cho người đi về phía trước, rất nhanh bất tri bất giác, đi tới một khu phố bùn đen có chút âm u dơ bẩn.

Khu phố này khác với những nơi khác, mặt đường không được lát xi măng, mà chỉ đơn giản dùng bã than và bùn đất trộn lẫn vào nhau.

Hai bên cửa hàng cũng phần lớn là trạng thái đóng cửa, ngẫu nhiên có một nhà mở ra, cửa cũng tụ tập một ít người xăm xổ hút thuốc nói chuyện phiếm.

Phía trước xa xa, từng cửa hàng nhỏ lấp lánh ánh đèn hồng như ẩn như hiện, một đám nữ giới ngồi hoặc đứng trước cửa ăn mặc gợi cảm.

Khu ổ chuột.

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên cái tên này.

Lỗ Điện có khu ổ chuột, hơn nữa diện tích không nhỏ.

Mà lúc này, hắn trong cảm ứng, liền phát hiện một người có ý thực lực lớn hơn so với người khác.

Nếu như nói ý thức lực bình thường lớn bằng quả trứng gà, như vậy ý thức lực của người này, chính là lớn bằng nắm tay.

Rõ ràng lớn hơn một vòng.

Theo ý thức lực phương hướng, Lý Trình Di tới gần, rất nhanh liền dừng lại ở trước một cửa hàng nhỏ sáng ánh đèn hồng

Trong cửa hàng, cách cửa kính, có thể nhìn thấy một thân ảnh nhỏ gầy, đang lẳng lặng ghé vào một cái ghế gỗ nhỏ, nương theo ánh đèn lờ mờ, đang cố gắng rên rỉ thở dốc làm bài tập.

Đó là một cô bé.

Một cái nhìn qua mới 12, 13 tuổi cũng không kém Nylan nhiều lắm, ngũ quan xinh đẹp, nhưng trên gương mặt có ngổn ngang từng đạo vết sẹo hoàn toàn phá hư vẻ đẹp.

"Chính là cô bé này" Lý Trình Di kiểm tra đối chiếu hỏa diễm ý thức lực của chủ nhân, xác định chính là cô bé kia, lúc này đẩy cửa mà vào.

Trong tiệm còn có một người phụ nữ váy ngắn hơi béo, vốn ngồi trên sô pha ngủ gà ngủ gật, nghe được động tĩnh, vội vàng đứng lên, trong nháy mắt nhìn thấy Lý Trình Di, ánh mắt cô ta lập tức trợn tròn.

Nhìn mái tóc dài trắng của đối phương, khuôn mặt tuấn mỹ trắng nõn, cô làm sao cũng không cảm thấy người trước mắt này sẽ tìm đến nơi này vì gái.

"Xin hỏi anh cần gì "Người phụ nữ mập chần chờ lên tiếng.

"Cô bé tên gì? Cha mẹ ở đâu? Tôi có thể nhận nuôi không? "Lý Trình Di chỉ vào cô bé.

"??? "Người đàn bà mập vẻ mặt mơ hồ.

Vẻ mặt cô bé bị chỉ cũng cũng mơ hồ.

…….

Cuối cùng mười giây, người đàn bà mập mới kịp phản ứng.

"Anh nói con bé Kaya hả? Nó tên Kaya, là con gái của tôi, cha nó không biết là ai, nếu muốn thu dưỡng, cũng không phải không được, chỉ là số tiền này, dù sao tôi cũng nuôi nó lớn như vậy, đã 13 tuổi rồi."

Trong nháy mắt cô liền nhận Lý Trình Di là dạng biến thái thích ấu dâm, lúc này bắt đầu cò kè mặc cả.

"Ra giá đi. "Lý Trình Di thản nhiên nói.

Hai phút nữa.

Hắn kẹp cô bé Kaya, từ trong tiệm đi ra, chậm rãi tiếp tục đi sâu vào con phố này.

Nhưng Kaya bị hắn kẹp dưới nách, không nhúc nhích, đến bây giờ trong đầu vẫn ong ong.

Cô bị bán?

150 nghìn, bị mẹ bán cho một người đàn ông xa lạ mà ngay cả cái tên cũng không biết?

Hai phút trước cô còn đang làm bài tập, tốc độ gấp gáp, sợ không kịp làm cơm tối.

Hai phút sau cô hoàn toàn mất đi suy nghĩ, bị người đàn ông cầm lên kẹp dưới nách rồi đi.

"Lý tiên sinh, có thể thả em xuống trước được không? Em tự đi được không? "Kaya một hồi lâu mới tỉnh táo, chủ động mở miệng thỉnh cầu.

"Xin yên tâm, em sẽ không chạy trốn. "Cô bổ sung một câu. Tuy rằng không biết anh vì sao mua em, nhưng em đoán tuyệt đối không phải vì làm chuyện đó với em".

Có lẽ là lớn lên ở khu đèn đỏ, cô nói chuyện đối với chuyện nam nữ không chút kiêng kị, thậm chí tương đối tự nhiên, không hề có ý xấu hổ.

"Đương nhiên có thể, cô bé. "Lý Trình Di trả lời.

Hắn đặt cô bé xuống đất, để cô đứng vững. Lúc này mới phát hiện một chân của cô là què.

Không chỉ như thế, bên cạnh cổ cô còn có một vết sẹo to, lúc trước bị mái tóc dài che khuất, không thể nhìn thấy.

Vết sẹo kia rất sâu, rất dài, thoạt nhìn thiếu chút nữa có thể cắt đứt nửa cái cổ cô bé.

"Cái này anh yên tâm, không phải mẹ chém. "Kaya sờ sờ vết sẹo trên cổ, thản nhiên nói.

"Có một lần trong tiệm có mấy tên côn đồ đến thu tiền, mẹ không nhịn được va chạm với họ vài câu, một người trong đó lấy dao chém bà, mẹ né sau lưng em, lấy em chắn dao, sau đó cứ như vậy."

Chương 1139. Bạch Sắc 2

Chương 1139: Bạch Sắc 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Em rất kiên cường. “Lý Trình Di gật đầu. Khó trách ý thức lực này mạnh hơn những người khác nhiều như vậy, còn nhỏ tuổi đã trải qua nhiều chuyện như vậy.

Những trải nghiệm này, quả thật bất đắc dĩ.

“Cũng đừng trách mẹ em, bà ấy có bệnh tâm thần, có lúc phát bệnh bình thường, không khống chế được bản thân. “Kaya thấp giọng nói.

Hai người một lớn một nhỏ trước một sau đi tới, Lý Trình Di nghe cô nói chuyện, suy nghĩ một chút, trực tiếp hỏi.

“Em có đi học không?

Không, em trộm sách của người khác tự mình xem, còn có một cậu bé trước kia thích em tặng em một bộ. Nhưng sau khi mặt em bị sẹo, cậu ấy không tới nữa. “Kaya trả lời.

“Em rất tốt. Cực khổ trước kia rèn luyện ý chí cường đại của em, cho nên anh mới chọn trúng em”Lý Trình Di cũng đang tự hỏi, phương pháp ngưng tụ của Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm, kỳ thật tương thừa với công pháp nhất mạch trước kia của Vô Diện Kiếm Phái, đều là đi theo con đường ký sinh.

Đem một hạt giống Nguyên Thần của mình, cấy vào trong đầu mục tiêu, khiến nó hấp thu ý chí mục tiêu, mô phỏng nó trưởng thành, biến lớn, lớn mạnh, cho đến khi thăng hoa.

Đây là một quá trình chu kỳ rất dài, đây cũng là nguyên nhân vì sao rất nhiều trưởng lão Thiên Diện Kiếm Điển tu hành cực chậm.

“Tiếp theo thì sao? “Kaya hỏi,” Em cần làm gì cho anh?

“Không biết. Anh cũng không phải thương hại em, mà là trên người em có thứ anh cần. Nhưng hiện tại, anh phát hiện, anh tựa hồ đã làm sai cái gì. “Lý Trình Di khẽ nhíu mày.

Kaya ngừng thở, cô cảm thấy đối phương có thể hối hận, mình có thể lại bị đưa trở về, trở lại nơi đen tối kia!

Đừng sợ, không liên quan đến em, anh cũng sẽ không đưa em về. "Lý Trình Di trả lời," Để trao đổi, em bị anh mua, sẽ làm việc cho anh. Không thành vấn đề gì chứ.

"Được ạ "Kaya nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Cô không biết phải đi làm gì, cũng không biết tương lai sẽ làm gì, cô chỉ biết là không cần trở về.

Thế là đủ rồi.

Về phần những kết quả khác, dù sao kém hơn nữa cũng không có khả năng so với trước càng nát hơn, chỉ có thể tốt hơn, cái này còn có cái gì đáng giá lo lắng.

Kế tiếp, hai người dọc theo đường, rất nhanh lại dừng lại ở vài chỗ.

Lúc này đây, Lý Trình Di không tiếp xúc gần gũi tìm được mục tiêu mới, mà là xa xa quan sát một chút, sau đó đánh dấu những người có ý thức lực tốt.

Mục tiêu thứ hai là một cựu chiến binh giải nghệ vì con trai chữa bệnh, mà không thể không làm cu li khuân vác vật nặng ở công trường.

Hắn có ý chí sắt thép, ý thức lực mạnh hơn người xung quanh một mảng lớn.

Mục tiêu thứ ba, là một gã người cầm sư mù bẩm sinh không có hai mắt, cô mang theo một cây đàn xếp, ngồi ở góc đường đàn.

Mục tiêu thứ tư, là một tên ăn mày lùn đầu trọc tay chân tàn tật, quỳ rạp trên mặt đất nhúc nhích đi lại.

Tổng cộng bốn mục tiêu, chính là Lý Trình Di tìm được, ý chí cường đại, có thể xảy ra thăng hoa Nhân diện Nguyên thần kiếm.

Hắn đem ý thức lực hạt giống, dựa theo kỹ xảo Thiên Diện Kiếm Điển, lặng yên không tiếng động gieo vào đầu bốn người này, cắm rễ ẩn tàng.

Sau đó chờ thời cơ.

Đây là bước đầu tiên trong quá trình rèn đúc.

Hạt giống ý thức không can thiệp vào cuộc sống của họ, nhưng có thể chấp nhận hỉ nộ ái ố của họ.

Đương nhiên, Lý Trình Di không có đem hi vọng hoàn toàn ký thác ở trên người bốn người, mà là sau đó mỗi ngày, mỗi ngày đều ở trong thành đi dạo, xung quanh tìm kiếm mầm non thích hợp, rải xuống hạt giống ý thức lực.

Mà Kaya, lại là người duy nhất hắn mang theo bên người.

Trừ bỏ những thứ này, hắn cũng chính thức bắt đầu, tìm kiếm hoa cỏ thích hợp xung quanh, hoàn thành bổ sung tiến hóa mười hai hoa ngữ.

……..

Trong nháy mắt, chính là hai năm.

“Lần này lại làm phiền em, Durania.” trong văn phòng luật, Lý Trình Di tự nhiên mỉm cười nói với Durania mỉm.

“Không sao, có thể giúp đỡ anh là vui rồi” Durania cười từ trên xe tải nhảy xuống, lần này vận chuyển không phải là Cột thủy tinh 7 màu, mà là một cây hoa tử đằng hoa.

Hoa tử đằng ở đây, gọi là hoa tử lăng, là tên người bản địa đặt tên, nhưng để tiện ghi nhớ, Lý Trình Di vẫn gọi nó là tử đằng.

Nếu không phải Durania, anh tự đi tìm khắp nơi, thật đúng là không tìm được nhiều như vậy. “Lý Trình Di nghiêm túc nói,” Không hổ là Durania, thật sự giúp anh rất nhiều.

“Anh Trình Di quá khen. “Durania nhịn không được cười nói.

“Bất quá nghe nói gần đây trong thành thường xuyên xuất hiện đánh nhau ẩu đả bắn chết, Durania, lúc cậu ra ngoài nhất định phải cẩn thận, mang theo cả vệ sỹ theo.” Nylan ở một bên nhỏ giọng dặn dò.

Mấy năm nay cô làm việc cũng quen rồi, công tác vệ sinh cường độ cao, rèn luyện bản lĩnh vệ sinh đơn giản giỏi giang của cô.

Trong vòng 2 tiếng, cô cố thể quét dọn 5 lần cả tòa nhà, không bỏ sót chỗ nào.

Dunis thì trở thành quản lý văn phòng luật, Kaya cũng bắt đầu đi học, gia nhập hàng ngũ trợ thủ.

“Ừ, biết rồi. “Durania gật đầu.

Đúng rồi, Durania, số hoa này, anh gửi tiền cho em nhé”Lý Trình Di nhắc tới.

“Không cần, chút tiền ấy không tính là gì, coi như là em tặng anh. “Durania cười nói.

“Em nói như vậy anh không khách sáo nhé “Lý Trình Di ngoài miệng tuy nói rằng trả tiền , nhưng trên thực tế thì tay cũng không thèm không móc vào trong túi, hiển nhiên là hạ quyết tâm xơi không của người ta rồi

Trong hai năm qua, hắn không chỉ một lần nhập hàng từ Durania, nhưng lần nào cũng được miễn phí.

Lần này, lô hàng to tiền như vậy mà cũng miễn phí, hắn hoài nghi bố của Durania biến tướng đầu tư vào hắn

Thế là hắn cứ thản nhiên nhận hàng, không phải lăn tăn

Trong hai năm qua, hắn bố trí không ít hậu thủ tại Lỗ Điện, mấy bang hội tại khu ổ chuột bị hắn âm thầm khống chế, còn người bị gieo hạt giống ý thức lực cũng đạt đến con số hơn 200.

Trong những người này, có mấy mầm non có tiềm lực cực kỳ tốt, rất có khả năng hoàn thành thăng hoa ngưng tụ Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm.

Hiện giờ hắn đang lúc nào cũng quan tâm đến mấy hạt giống kia.

Chương 1140. Bạch Sắc 3

Chương 1140: Bạch Sắc 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không bao lâu, toàn bộ hoa tử đằng trong xe đều được vận chuyển xuống.

Xe tải rời đi, Durania cũng lên xe hướng mấy người vẫy vẫy tay, đi theo trở về.

Rời khỏi văn phòng luật, xe tải một đường chạy, rất nhanh xuyên ra khỏi nội thành, vượt qua một con sông nhỏ, tiến vào một mảnh thảo nguyên khổng lồ rộng lớn.

Chỗ trung tâm bãi cỏ, một tòa thành màu nâu to lớn, xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Durania xuống xe, chuyển sang một chiếc xe ba bánh màu trắng, lảo đảo chạy về phía tòa lâu đài.

Rất nhanh, đã đến trước đài phun nước phía trước tòa thành.

Durania xuống xe, chạy về phía một người đàn ông tóc bạc đứng nói chuyện với người bên cạnh hồ nước.

“Cha!” cô vui vẻ kêu lên.

“Về rồi hả? Lại đi ra ngoài vung tiền lung tung? “Người đàn ông quay đầu, lộ ra khuôn mặt mũi to nghiêm túc lạnh như băng.

Mũi của hắn lớn, giống hệt cô con gái, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra là thân sinh.

“Dù sao cũng là tiền riêng của con, dùng như thế nào cha lúc trước cũng nói sẽ không quản.” Durania giơ ngón tay lên lắc lư vài cái, cười nói.

“Chủ yếu là con rải như vậy có thể tốn bao nhiêu? rải cả đời cũng không có khả năng rải xong còn không theo kịp tốc độ tăng thêm một phần trăm. Nói bao nhiêu lần, tiêu tiền cũng

là một môn nghệ thuật, cần học tập, Thôi bỏ đi, cha cũng không rảnh quản con, gần đây cẩn thận một chút, Lễ tán Bạch sắc đã lan tràn khắp cả nước. Khắp nơi đều bắt người. Cha lần này trở về không được mấy ngày, lập tức phải đi đến Quang Minh giáo quốc."

Hắn thật sự không có tinh thần quản nữ nhi làm gì, chỉ cần an toàn không thành vấn đề, những thứ khác hết thảy đều không trọng yếu.

Hiện tại trọng yếu là Lễ tán Bạch sắc bên kia càng ngày càng cường thế, bức bách rất nhiều giáo quốc cùng giáo đoàn không thể không liên hợp cùng đối kháng.

Hắn là thương nhân nổi tiếng của liên bang, thực ra chính là một trong sáu bộ trưởng của Cơ quan Liên minh thương nghiệp Quang Minh giáo quốc ở đây. Lúc này phải đi chuẩn bị các loại tài nguyên vật tư cho Quang Minh giáo quốc

Vật tư cần quá nhiều thứ rân quý, rất nhiều căn bản không phải tiền có thể mua được, cần phối hợp nhân mạch khắp nơi.

Loại thời điểm này nữ nhi tốn chút tiền riêng của mình, loại chuyện nhỏ này, hắn căn bản không có khả năng có tinh lực hỏi đến.

"Con biết rồi. Yên tâm đi, lần trước cha cho tiền tiêu vặt, con mới chỉ dùng không tới một phần mười. "Durania nhẹ nhàng nói," Ngược lại cha chú ý thân thể, đừng để quá mệt mỏi kẻo lại ốm"

"Cha không sao, chỉ hơi mệt thôi."

Foreman, cha của Durania, đưa tay ra và nhẹ nhàng véo má con gái.

"Đều tại những tên điên Lễ tán Bạch sắc kia động một chút liền muốn triệu hoán Thần Chi Bán Thân, hủy diệt thế giới, muốn sáng lập thần quốc, tinh lọc hết thảy dị đoan. muốn bọn chúng không cực đoan như vậy, chúng ta nào còn cần phải chạy ngược chạy xuôi như vậy " hắn thở dài.

“Cha vất vả rồi. “Durania chủ động đè lại tay cha mình, nhẹ nhàng nói.

“Dù sao an toàn là vị trí thứ nhất, Harpson ở lại bên cạnh trông coi con, cha coi như yên tâm, con nhớ kỹ, nếu như gặp phải phiền toái nguy hiểm, nếu Harpson đều ứng phó không được, con trước tiên phải dùng Thủy hằng chi vũ trên cổ con” Foreman dặn dò.

“Vâng, con nhớ rồi.

Một bên khác, Lý Trình Di chậm rãi hấp thu đầy hoa tử đằng, hoa thật ra là thứ hấp thu tốt nhất, ác chi hoa rõ ràng không phải dựa vào hoa khí để bổ sung sức mạnh, mà nhiều hơn là cần một số vật chất tinh vi trong đó.

Nếu không chỉ dựa vào chút năng lượng hoa khí ít ỏi như vậy, căn bản không có khả năng phát huy năng lực kinh khủng quỷ dị như Hoa Lân Y và Hoa Ngữ.

Hiện tại hắn đã càng ngày càng cảm nhận được điểm ấy.

Hút xong hoa khí, tiếp theo là ác niệm.

Lý Trình Di cùng Nylan Dunis chào hỏi một tiếng, mang theo Kaya ra cửa, nhìn như đi dạo ở bên đường, trên thực tế ý thức lực của hắn đã bắt đầu ở khuếch tán bao trùm chung quanh lên những người được hắn gieo hạt giống ý thức lực.

Đây là đang kiểm tra tiến độ hạt giống, tình trạng phát triển, nếu xảy ra vấn đề, còn cần kịp thời sửa chữa quỹ đạo.

Trong một tòa thành thị rải rác hơn hai trăm hạt giống, cần đi hết hơn phân nửa nội thành.

Lý Trình Di một đường đi tới, thuận tiện mang theo Kaya còn ở nửa đường trong một cửa hàng lâu đời, uống một chén canh trà dầu.

Trong canh trà dầu thơm nồng cho gạo xào và hạt hướng dương, thêm bơ và một chút hành muối, cực kỳ ngon miệng.

Món ăn này từ phương Đông lưu truyền tới, dung hợp đặc sắc ẩm thực bản địa, rất được ưa thích tại Lỗ Điện.

Buổi chiều, Lý Trình Di lại lần nữa lên đường kiểm tra hạt giống, buổi sáng đi chính là khu Đông thành, buổi chiều nên đi khu Tây thành.

Đó là khu ổ chuột.

Chỉ là lần này, chưa đi được bao xa, đột nhiên bước chân hắn dừng lại, dừng lại.

"Làm sao vậy? Ông chủ?" Kaya ở phía sau nghi hoặc hỏi.

Hai năm qua, tật què chân của cô được Lý Trình Di chữa khỏi, nhưng vết sẹo trên mặt lại không muốn trị liệu, nói là muốn lưu lại làm minh chứng cho sự thống khổ của mình.

Cho nên bây giờ cô vẫn mang một khuôn mặt sẹo làm cho người ta sợ hãi, ngoại trừ dáng người hơi có phát dục, ngực mới hơi nhô ra một tý, những chỗ còn lại vẫn không giống đường cong của một thiếu nữ

Cô nhìn Lý Trình Di phía trước, vẻ mặt hơi căng thẳng.

Một con dao găm sắc bén nhỏ xíu trượt vào lòng bàn tay cô.

Ông chủ nuôi cô cho cô ăn mặc học tập, cho cô cuộc sống giàu có, chữa khỏi chân cô, kéo cô ra khỏi bùn lầy.

Cô chỉ muốn dùng phương thức của mình, làm một ít chuyện cho hắn. Cô cẩn thận nghĩ tới, Lý Trình Di bên người đã có người hầu gái Nylan xinh đẹp như vậy, cũng có đại tiểu thư nhà giàu như Durania, như vậy khuyết thiếu, hẳn là vệ sỹ thiếp thân.

Vì vậy, cô ấy muốn làm một vị trí như vậy, một vai trò như vậy.

Tuy rằng bản thân Lý Trình Di cũng không thèm để ý, lặp đi lặp lại nhiều lần không cần, nhưng cô vẫn lén lút chuẩn bị và huấn luyện.

Chương 1141. Bạch Sắc 4

Chương 1141: Bạch Sắc 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đừng căng thẳng. “Lý Trình Di hơi nghiêng mặt, ý bảo cô thả lỏng.

Chỉ là nhìn thấy thứ gì đó thú vị.

Hắn không nói sai, chỉ là thứ thú vị kia cũng không phải là nhìn được, mà là cảm ứng được.

Trong hơn hai trăm hạt giống, phụ cận nơi này có một hạt giống, tựa hồ đang gặp phải một chút đặc biệt.

“Chúng ta đi tìm một quán cà phê ngồi một chút, nghỉ ngơi một chút. “Lý Trình Di đề nghị.

“Vâng. “Kaya cúi đầu, cô rất cố gắng học qua chuyện vệ sĩ và nữ hộ vệ cần làm.

Hai người ở ven đường tìm một quán cà phê yên tĩnh đến mức có thể đọc sách, mỗi người gọi một ly cà phê đen.

Sau khi tìm chỗ ngồi xuống, Lý Trình Di liền nhắm mắt bất động, tựa hồ đang ngủ.

Kaya không rõ nguyên do, sau khi cảnh giác quan sát bốn phía, cô mới lấy sách giáo khoa tiểu học từ trong ba lô ra bắt đầu biết chữ.

Cô cũng không biết, lúc này Lý Trình Di, ý thức lực đang rơi vào một chỗ nhỏ hẹp bên ngoài cửa hàng cách đây mấy chục mét.

Mặt tiền cửa hàng kia chỉ bằng một phần ba mặt tiền cửa hàng bình thường, chật hẹp mà âm u.

Trước cửa dựng một tấm bảng gỗ, mặt trên là chữ viết tay: Điều tra người thứ ba, theo dõi tài sản chuyển dịch, bí mật làm chìa khóa mở khóa.

Nhà thám tử Blue Net

Đó là tên của cửa hàng nhỏ này.

Mà một trong hơn hai trăm hạt giống kia, chính là ở chỗ này. Chính xác mà nói, chính là chủ cửa hàng này, một người đàn ông trẻ tuổi chán đời tên là Tom Clara. Vốn tiểu thám tử chán chường này, ngày thường đều giả vờ đưa thú cưng đi dạo, theo dõi các trường hợp ngoại tình hoặc là hẹn hò gì đó.

Nhưng lúc này đây, hắn đang tiếp đãi khách, lại khác hẳn so với nhiệm vụ trước đây.

Lúc này trong phòng thám tử, chỉ có một chiếc ghế, khách ngồi một cô gái bím tóc dài bộ dáng thanh thuần, có một đôi mắt xanh nước biếc.

Hai mắt cô gái vẫn không tiếng động rơi lệ, khẩn cầu nhìn chăm chú Tom.

“Tôi đã nhiều lần đến Tổng bộ Thợ săn, nhưng tôi không có tiền, tiền không đủ thuê một vị thợ săn chân chính.”

Cô vươn ngón tay, nhẹ nhàng chạm vào một đống tiền nhỏ trên mặt bàn.

Tất cả đều là những tờ tiền nhỏ cộng lại cũng không tới 10.000.

“Tom,em thật sự không còn cách nào khác, em chỉ có một người thân như anh trai, nếu anh ấy cũng mất, em không biết sau này sống sót như thế nào.”

Tom trầm mặc nhìn tiền trên bàn, trong tay kẹp một điếu thuốc lá đang cháy dở nhưng không hút.

Hắn đã như vậy trầm mặc vài phút, ngày thường bộ dáng tiết kiệm keo kiệt háo sắc, lúc này lại phảng phất đều biến mất không thấy.

“Cô gái trước mắt tên là Sera, là bạn gái cũ của hắn, chính xác mà nói, bọn họ đều đã ở chung hai năm, sắp bước vào lễ đường hôn nhân”.

Đáng tiếc, cô gái một lần ngẫu nhiên ngoài ý muốn, kết bạn với con trai của một vị quan viên rồi phản bội hắn chạy

vào vòng tay đối phương, sau đó sau khi bị chơi hai tháng, cũng bị vứt bỏ.

Tương lai của hai người cũng hoàn toàn kết thúc như vậy.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp quen thuộc trước mặt, Tom rất muốn từ chối.

Điều tra một chuyện xảy ra trong rừng nước ngoài thành phố như vậy hết sức nguy hiểm, chút tiền ấy căn bản không đáng

Nhiệm vụ như vậy tính nguy hiểm cực cao, bình thường một lần ra tay, ít nhất cũng là 30.000.

Dù sao cái này có thể mất mạng bất cứ lúc nào.

Nhưng.

“Làm ơn đi. “Sera chắp hai tay trước ngực, thần sắc thống khổ.

“Tom, em biết anh vẫn còn yêu em, đúng không?”

“Xin lỗi,” Tom cúi đầu, hít sâu một hơi, cắn răng.

“Anh tuyệt tình như vậy sao?! “Sera khó có thể tin mở to mắt.

Không phải ta tuyệt tình mà là em đã phản bội anh

Rầm rầm.

Một chồng ảnh màu được in rải trên bàn làm việc của Tom.

“Anh thật là tuyệt tình Tom, tôi không ngờ anh lại là người như vậy!”

Cô cầm lấy một tấm hình, treo lơ lửng giữa hai người.

Tôi vốn không muốn làm như vậy là anh ép tôi!

Tom nhìn nội dung trên ảnh, sự dây dưa và mâu thuẫn trên mặt trong nháy mắt biến thành mơ hồ.

Bởi vì nội dung trên đó, là ảnh khỏa thân của hắn!!

Hắn hô hấp dồn dập đứng lên, nhanh chóng cầm lấy những tấm ảnh khác trên mặt bàn!

Tất cả đều là ảnh khỏa thân của anh, tất cả đều là lúc anh uống say ngủ bị chụp.

“Em!! “Anh tức giận, ngẩng đầu tức giận nhìn bạn gái cũ.

“Anh không giúp tôi, tôi cũng không muốn sống, những tấm ảnh này ở chỗ bạn bè của tôi còn một đống, tôi đã dặn bạn tôi, chỉ cần anh không giúp tôi bọn họ sẽ dán khắp đường! Tôi không ngờ chúng ta ở chung hai năm mà anh lại tàn nhẫn như vậy!”

“Anh tàn nhẫn sao! “Tom quả thực muốn tức nổ phổi. Rốt cuộc là ai tàn nhẫn???”

“Anh có giúp tôi không? “Sera lại hỏi.

Tom gắt gao nhìn chằm chằm cô, cố nén xúc động muốn tiến lên đánh người, trầm mặc hồi lâu.

Được!

Bộ dáng trên ảnh chụp, rất rõ ràng là từ lần đầu tiên anh lên giường với cô, đã bắt đầu bị chụp.

Người phụ nữ này, quả thực là ngay từ đầu đã chuẩn bị như vậy.

Trong bóng tối Lý Trình Di nhìn đến đây, cũng là không nói gì chống đỡ, Tom này quả thực là bị người phụ nữ này từ đầu tới cuối chèn ép.

Cũng may hắn vừa lúc cảm ứng được tâm chí biến hóa trong lòng Tom, rất hiển nhiên, cái này là do Sera kích thích, khiến ý thức lực của Tom chấn động không nhỏ.

Rất nhanh, hai người thu dọn đồ đạc, Tom từ chỗ Sera muốn tới nơi gần nhất mà anh trai Andes xuất hiện, sau đó Tom mang theo một khẩu súng lục, liền một mình đi ra ngoài thành.

Hiển nhiên là đi điều tra vụ án mất tích bí ẩn trong rừng nước.

Ngoại ô thành phố Lỗ Điện mấy tháng gần đây đã xảy ra vài vụ mất tích nhân khẩu, đều xảy ra trong rừng nước. Anh trai của Sera, Andes, là một trong số đó.

Chương 1142. Bạch Sắc 5

Chương 1142: Bạch Sắc 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nhìn đến đây, Lý Trình Di không tiếp tục đi theo, mà là suy tư một chút, thu hồi ý thức lực.

Tom là một người đàn ông có câu chuyện, anh ta đã từng không đơn giản, đó cũng là nguyên nhân Sera sẽ chủ động tìm kiếm sự giúp đỡ.

Ngồi trong quán cà phê, Lý Trình Di bưng ly lên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm cà phê đắng.

Đứng dậy.

Đi thôi, nghỉ ngơi đủ rồi, tiếp tục đi dạo.

"Được! "Kaya nhanh chóng thu dọn sách giáo khoa, đeo ba lô đuổi theo.

Hai người dọc theo lộ tuyến thường ngày, tiếp tục dạo bước ở khu Tây thành.

Thẳng đến chạng vạng tối, Lý Trình Di mới ngồi xe định trở về văn phòng luật.

Nhưng còn chưa lên xe, hắn đã bị một cỗ ý thức lực biến hóa cực lớn hấp dẫn.

Đó là Tom!!

Hắn khập khiễng từ ngoài thành trở về, trên một tay áo nhuộm đỏ vết máu.

Khi Lý Trình Di phát hiện ra hắn ta, Tom đã trở lại phòng thám tử của mình, đang cởi quần áo, chuẩn bị băng gạc và rượu.

Rõ ràng là anh ta đã xảy ra chuyện gì bên ngoài thành phố.

Ý thức lực so với lúc rời đi, tăng lên ít nhất gấp đôi!

Lý Trình Di cảm ứng hắn từ xa, nhìn hắn trầm mặc băng bó vết thương cho tay phải, thay băng đạn cho súng lục.

Sau đó từ trong túi quần lấy ra một cái ghim màu xanh dương.

Lý Trình Di nhận ra, đó là cái ghim trên người Sera lúc trước. Phía trên nhuộm máu, rất nhiều máu nhuộm đỏ, cho dù lau chùi cũng không có biện pháp triệt để làm sạch.

Tom cứ như vậy trầm mặc nhìn kim ghim, ngơ ngác ngồi, không nhúc nhích. Ý thức lực của hắn bắt đầu nhúc nhích, run rẩy, dần dần co rút lại, giống như đang bi thương.

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào cảnh tượng này, trong lòng mơ hồ có hứng thú.

Là dạng biến hóa gì mà ý thức lực của hắn lại tăng vọt nhiều như vậy? Hắn có thể cảm giác được hạt giống mình gieo xuống sâu trong ý thức cũng lớn lên không ít.

Lúc này, hắn coi Tom là đối tượng trọng điểm cần để ý

Trọng điểm cần để ý như vậy tổng cộng có năm đối tượng, đều là mầm non tốt ý thức lực tăng trưởng tốc độ không tệ.

Sau khi xác định đối tượng tạm thời quan sát, Lý Trình Di trở lại văn phòng luật.

Bữa tối, nghỉ ngơi, sau đó sáng sớm ngày hôm sau, liền lại ra cửa, đi tới quán cà phê ngồi xuống uống cà phê.

Bề ngoài là đang nghỉ ngơi, trên thực tế hắn đang quan sát Tom.

Trải qua một đêm phấn chấn, ý thức lực của Tom hiển nhiên vững chắc hơn rất nhiều, thành công đem nó ổn định ở trạng thái sau khi lớn lên trước đó.

Điều này làm cho Lý Trình Di càng cảm thấy hứng thú với cảnh ngộ lúc trước. Mà Tom tựa hồ bởi vì điều tra lúc trước, lại lần nữa yên lặng, cả ngày cũng không có gì thay đổi, chỉ biết ngơ ngác ngồi bất động trong văn phòng, giống như người chết.

Lý Trình Di cũng không thèm để ý, ngày thứ ba, ngày thứ tư, ngày thứ năm.

Tiếp tục theo dõi từng ngày.

Cho đến ngày thứ chín.

Tom cuối cùng cũng có động thái mới.

Hắn tựa hồ hạ quyết tâm gì đó, đóng cửa hàng nhỏ, mang theo súng đi một chỗ khác trong thành.

Không bao lâu, hắn đi tới một chỗ bỏ hoang trong kho hàng, gặp mặt với hai người gồm một nam một nữ.

Ba người một bộ thần thái như bạn bè cũ gặp lại, nhớ lại sau khi tán gẫu một hồi, liền cùng nhau chạy ra ngoài thành.

Lúc này đây, Lý Trình Di đặt ly cà phê xuống, cười với Kaya.

"Có muốn ra khỏi thành đi dạo không?"

"Ngoài thành chỉ có ruộng, có cái gì hay ho không ạ?"Kaya không hiểu, nhưng thấy Lý Trình Di đã đứng dậy, cô vẫn đi theo.

Hai người xa xa đi theo ba người, rất nhanh rời khỏi nội thành Lỗ Điện, đi tới một mảnh rừng nước gồm những cây tươi tốt giống như cây đa.

Ba người Tom không chút do dự liền chui vào.

Lý Trình Di không tiếp tục nữa, mà ở bên ngoài chờ đợi.

Đợi ước chừng hơn nửa giờ, ba người đi ra.

Lúc này đây, ý thức lực của ba người đều tăng trưởng không ít, trong đó Tom là nhiều nhất!

Cả người bọn họ đầy máu, mới đi được vài bước, liền ngã đầu đập xuống đất, một người hôn mê, nhịp tim của nữ tử duy nhất chậm lại, mắt thấy sắp không được.

Tom giãy dụa đứng dậy, muốn đi điều tra tình huống của người bạn, nhưng chính hắn cũng tựa hồ trúng độc, hô hấp dồn dập, sắc mặt xanh mét, đi chưa được mấy bước đã ngã xuống đất lần nữa.

Hắn cũng nhanh chóng mất đi ý thức. Khí tức càng ngày càng yếu ớt, hiển nhiên sắp chết.

Cho đến khi chết, trong tay hắn tựa hồ vẫn cầm cây kim băng màu lam kia.

……

Lý Trình Di nhìn đến đây cũng thở dài, nhìn Kaya đang đếm kiến.

"Em ở chỗ này chờ anh một lát, anh sẽ trở lại ngay"

"Vâng"Kaya gật đầu.

Hai người lúc này đang ở giữa ruộng lúa, hai bên đều là nông dân đang làm đồng, cũng là nơi nhiều người lui tới nên không lo vấn đề an toàn.

Lý Trình Di dặn dò xong, liền bước nhanh về phía Tom.

Không bao lâu, đi đến một chỗ tầm nhìn không thấy, hắc quang chợt lóe, người đã biến mất tại chỗ.

Lại xuất hiện, đã là đến bên cạnh 3 người Tom.

Trên bãi cỏ bên ngoài rừng nước không lớn, ba người trưởng thành cả người đầy vết thương và vết máu.

Đều là những đứa trẻ ngoan. Vật liệu tốt chủ động đưa tới cửa.

Lý Trình Di quét mắt nhìn ba người một cái, người đầu tiên hắn đi tới bên cạnh cô gái sắp hết hơi kia, vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào mi tâm một chút.

Một đạo kim quang nhu hòa chợt từ đầu ngón tay sáng lên, rót vào đầu nữ tử.

Đó là Lực trường rực rỡ.

Hoa ngữ này tuy rằng không mạnh, nhưng thật sự là loại mà Lý Trình Di sử dụng thường xuyên nhất.

Trị liệu giải độc bài trừ nguyền rủa, quả thực là năng lực vạn năng, tuy rằng mỗi một loại đều không phải siêu cường, nhưng cũng không tính là yếu, có thể cứu được mạng.

Mà lúc này dùng ở trên người một người bình thường, đó chính là thần dược thật sự.

Dấu hiệu sinh mệnh của cô gái rất nhanh khôi phục bình thường, Lý Trình Di thu tay lại, lại đi về phía một người khác.

Cùng làm như vậy, rất nhanh người nọ cũng không có việc gì.

Cuối cùng là Tom.

Chương 1143. Manh mối 1

Chương 1143: Manh mối 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Không phải độc sao? Là một loại ô nhiễm nào đó trong ý thức lực? Nguyền rủa?”

Khi Lý Trình Di kiểm tra, phát hiện tình huống của Tom dường như không giống với dự đoán của mình.

Nhưng không sao, cường độ lớn một chút cũng có thể trừ đi.

Hắn nhất thời gia tăng cường độ Lực trường rực rỡ, để cho nó bao phủ toàn thân Tom.

Ngay sau đó, lời nguyền được gỡ bỏ và vết thương của Tom vẫn còn một chút để không bị nghi ngờ.

Làm xong những thứ này Lý Trình Di mới đứng dậy, suy nghĩ một chút, hắn đưa tay nhẹ nhàng điểm lên mi tâm Tom.

Xì!

Một đạo kiếm hình tím đen chợt lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Đây là một đạo Tuệ Kiếm chưa thành hình, là một đạo trong mấy vạn Tuệ Kiếm của bản thân hắn, có thể ở thời điểm mấu chốt bảo vệ tính mạng Tom an toàn.

Hạt giống tốt như vậy, cũng không thể để hao tổn ngoài ý muốn.

Làm xong những thứ này, hắn mới thoáng hiện trở về chỗ cũ, đi về phía Kaya.

Sau này hạt giống này, có thể đặt tên là thám tử để đánh dấu.

Hai người không tiếp tục dừng lại, mà lựa chọn trở về thành.

Không hiểu sao ra khỏi thành, sau đó ở trên ruộng đợi một hồi, lại không hiểu sao trở về thành, khiến cho Kaya vẻ mặt mơ hồ.

Nhưng cô cái gì cũng không hỏi, dù sao bất luận ông chủ làm cái gì, cô chỉ cần phụ trách bảo vệ an toàn là tốt rồi.

Trở lại văn phòng, Dunis đang thuê người sơn chống thấm cho tường ngoài.

Người Tân Nguyệt lại tới một lần, nhìn thấy Durania ở đây, liền trở về. Lại nói tiếp, chúng ta thật sự là nhờ có Durania. "Dunis vẻ mặt cảm khái.

"Đúng vậy, Durania thật sự là phúc tinh của chúng ta, nếu không phải cô ấy, tiến độ bên tôi sẽ chậm hơn không ít. "Lý Trình Di đồng ý gật đầu.

Lúc này Durania đang cùng Nylan cùng một chỗ chơi cờ, hai người tập trung tinh thần, hiển nhiên lại chơi ăn tiền.

Lý Trình Di từ bên cạnh đánh giá Durania, đây cũng là cái mầm non tốt.

Cô trời sinh có ý thức lực cuốn hút rất mạnh, có thể đem ý thức lực của mình dễ dàng truyền ra ngoài, lây nhiễm người khác.

Lý Trình Di tự nhiên cũng thả một hạt giống ý thức lực vào cô, trong hai năm này, ngoại trừ Tom, ý thức lực tăng trưởng nhanh chính là Durania. Trên thực tế, cho tới bây giờ, Lý Trình Di đã biến toàn bộ thành phố Lỗ Điện thành nông trường Thiên Diện Kiếm Điển của mình, hạt giống gieo xuống, tất cả đều sinh trưởng bình thường.

Mà hắn thì làm một lão nông bình thường, vất vả che chở mọi người giúp bọn họ chắn gió chắn mưa.

Đương nhiên không thể một chút mưa gió cũng không cho trải qua, chỉ là phải giúp đỡ đừng bị mưa gió đánh chết là được.

"Vào văn phòng, Lý Trình Di gọi Dunis tới. Lấy báo cáo điều tra trước đó xem một chút.

“Có một công việc mới, anh giúp tôi điều tra.”

“Ông chủ, có người muốn tới văn phòng luật chúng ta bàn chuyện làm ăn, chúng ta có tiếp không? là điều tra án tử, một lần là 200 nghìn. Về sau thành công còn có thể có thêm tiền! Khó được khách hàng lớn thế này!”

“Anh muốn nhận thì nhận, việc của tôi làm trước, có thể gọi thêm vài người hỗ trợ. “Lý Trình Di tùy ý nói.

“Vậy được! “Dunis gật đầu.

Nếu ngay từ đầu hắn là bởi vì muốn nhận được che chở, mới đem văn phòng luật bán cho Lý Trình Di, như vậy hiện tại, ông ta thật sự cảm giác được có gì đó khác lạ.

Quá trơn tru.

Sau khi văn phòng luật đổi tên thành văn phòng luật Vĩnh Viễn, anh ta làm việc đi bộ phận nào trong thành phố, cũng không có phải cầu xin chết cha chết mẹ như trước kia mà đi đâu cũng nhanh chóng có người tới làm cho anh ta, tuyệt không dây dưa.

Con gái Nylan không cảm giác được điểm biến hóa ấy, nhưng anh ta là người trưởng thành thường xuyên chạy các bộ phận, là có thể lĩnh hội nhất.

Cho nên anh ta hiện tại đã hiểu, ông chủ tuyệt đối không phải bề ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy.

Làm việc cũng yên tâm thoải mái ở lại.

“Rừng nước ngoài thành, gần đây có phải xảy ra vụ án lớn không? “Lý Trình Di hỏi.

“Đúng có, là một tiểu giáo đoàn ở đâu tụ hội cử hành tế tự, kết quả toàn bộ hơn ba mươi người cùng nhau mất tích” Dunis gật đầu.

Hắn dừng một chút.

Nhưng việc này bị phía chính phủ đè xuống, dù sao cũng là một giáo đoàn ngầm, không chính quy, chết cũng đều chết, đều là những thành phần bất hảo, lôi ra xét xử thì tên nào cũng đủ để định tội chết.

Lý Trình Di suy tư một chút, ba người Tom không chết, thành công sống sót, khẳng định tận mắt thấy tiếp xúc một số bí mật nguy hiểm mấu chốt, về sau tất nhiên còn có thể có việc.

Hắn phất phất tay.

Tôi biết rồi. Anh đi ra ngoài trước đi.

Vâng.

Đóng cửa lại, Lý Trình Di đi tới trước cửa sổ, nhìn về hướng rừng nước.

"Hạt giống bắt đầu nảy mầm, nhưng mình không biết nguyên nhân nảy mầm, như vậy không tốt."

Tâm thần hắn khẽ động.

Nhất thời trước mắt trong tầm mắt, hiện ra ba vầng sáng thân thể mơ hồ màu xanh

Ba đạo nhân ảnh trôi nổi bất động, vầng sáng dần dần tản đi, hiện ra bản thân chi tiết chân thật.

Người thứ nhất, rõ ràng chính là Tom vừa mới được cứu chữa.

Hắn mặc áo da màu nâu cùng quần dài ngụy trang, đội mũ da trâu hẹp vành, cúi đầu, sắc mặt trầm tĩnh, trong ánh mắt màu nâu lộ ra một tia đau thương nói không rõ ràng.

Ở phía dưới hắn, hai văn tự Biển Đen động hiện ra: Thám tử.

Người thứ hai, là một người lùn đầu trọc thân thể dị dạng tàn tật, hai tay hai chân đều gãy. Hắn cầm trong tay một cái chén rách, cố gắng ngẩng đầu lên, nhưng trên khuôn mặt xấu xí, hai mắt toát ra không phải cầu xin, mà là bình tĩnh.

Ở phía dưới hắn chữ Biển Đen là: Người lùn.

Người thứ ba rất quen thuộc; Durania.

Quý nữ thiện lương ôn nhu mặc váy dài bó eo màu vàng nhạt, hai tay lộ ra cánh tay nhỏ trắng nõn như ngó sen, khuôn mặt tuy rằng không khó coi chỉ có thể tính là bình thường,

nhưng cặp mắt kia tựa như hồ nước nhu hòa, trong suốt lưu chuyển.

Phía dưới Biển Đen văn, là: Quý nữ.

Chương 1144. Manh mối 2

Chương 1144: Manh mối 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ba người này, chính là hạt giống ý thức lực mà hắn gieo có tốc độ tăng trưởng nhanh nhất, ổn định nhất, mà đồng thời cũng là ý thức lực có chất lượng tốt nhất.

Tương lai rất có thể sẽ ngưng tụ ba thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm.

Hình chiếu như vậy, chỉ là kỹ xảo điều khiển ý thức lực của Lý Trình Di, cũng không khó, nhưng có thể vô cùng trực quan bày ra tình huống của ba người.

Hạt giống truyền xuống cự ly xa, trạng thái trên người ba người sẽ tự động hiện lên phản hồi ở chỗ này.

Thậm chí cảm xúc biến hóa mãnh liệt một chút, cũng có thể thể hiện ở chỗ này.

"Đều là những đứa trẻ ngoan "Lý Trình Di nhìn ba người, ánh mắt tương đối nhu hòa. Trong rừng cây rốt cuộc ẩn giấu cái gì, có thể làm cho ý thức lực của Tom thoáng cái tăng trưởng nhiều như vậy.

Hắn quyết định tự mình đi xem.

Vừa vặn gần đây nghiên cứu vị trí không gian định vị của Hoa Ngữ Châu, cũng có chút mệt mỏi, đi ra ngoài giải sầu cũng tốt.

Khí tức hoa ngữ châu bên Phan Ân tựa hồ theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nồng đậm.

Lý Trình Di thông qua kỹ thuật truyền tống định vị Nghịch Ngân và Hoa Ngữ Châu, cẩn thận nghiên cứu, phân tích ngược lại một chút, ngược lại có chút thu hoạch.

Ngộ tính cường đại lại một lần nữa lập đại công, giúp hắn bắt đầu dần dần theo khí tức, hướng chỗ sâu trong không gian

kéo dài, đang dần dần hình thành một cái không gian tầng sâu hoàn toàn mới.

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di đi tới góc rèm cửa sổ, hắc quang chợt lóe, người đã biến mất trong phòng làm việc.

Một giây sau, trong rừng cây.

Sâu trong rừng u ám, từng mảnh cành cây tựa như rèm cửa, rủ xuống, che lấp ánh sáng nơi này khiến nơi đây càng thêm âm trầm.

Mặt đất ướt sũng, mềm nhũn như đầm lầy.

Chung quanh rậm rạp cành cây màu xanh sẫm, mặt ngoài phảng phất đều mọc một tầng mốc xanh thật dày, làm cho người ta nhìn cũng cảm giác trong lòng sợ hãi.

Lý Trình Di chỉ tùy ý quét mắt, ý thức lực khuếch tán, rất nhanh lần nữa tìm được một chỗ mới.

Hắn cất bước, nhẹ nhàng bay lên, hướng nơi đó bay đi.

Không bao lâu, một chỗ đất ẩm rõ ràng đã bị phá hư xuất hiện trước mắt hắn.

Trên mặt đất đổ mấy thi thể mặc bộ đồ màu trắng, ánh mắt của bọn họ toàn bộ đều bị móc đi, chỉ còn lại có hai cái lỗ khô héo

Nhưng đây rõ ràng không phải là vết thương mới gần đây.

Lý Trình Di tới gần, tìm kiếm trên người một người, tìm được một quyển sách nhỏ cũ kỹ.

Bản chép tay thô ráp màu vàng nhạt, mở ra xem, bên trong tất cả đều là lời khen ngợi mật thiết của một vị thần tên là Lạp.

“Hả? Cái này hình như là tên húy của chủ thần giáo quốc Lễ Tán Bạch Sắc, Lý Trình Di nhớ lại.

Lại là người Lễ Tán Bạch Sắc sao?

Không nghĩ tới Giáo Quốc bá đạo cường thế này lại còn có bản lĩnh này, có thể làm cho ý thức lực của người ta xuất hiện lột xác, hơn nữa cường độ tăng lên trên diện rộng.

Lý Trình Di trong lòng chuyển động ý niệm, một ý tưởng mới nhanh chóng thành hình.

“Nếu như có thể lại để cho thám tử tiếp tục đi vào đây, phỏng chừng chỉ cần ba lần, có thể đạt tới cực hạn viên mãn, sau đó thăng hoa chất biến.”

Ai!! “Đột nhiên cách đó không xa một thanh âm trầm thấp từ trong rừng truyền đến.

Lý Trình Di lấy lại tinh thần, ánh mắt khẽ chuyển, nhìn về phía âm thanh.

Nơi đó chỗ tối, nhanh chóng xuất hiện hai gã mặc trường bào màu trắng cao lớn, áo bào trắng trên người bọn họ tựa hồ là dựa vào ống tay áo hoa văn màu bạc để phân biệt, hoa văn nhiều đi ở phía trước

Hai người đeo mặt nạ trắng trên mặt chỉ lộ ra đôi mắt. Lúc này ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di mơ hồ có chút cảnh giác.

Sát ý+1.

‘Sát ý+2’.

Ác niệm của hai người nhanh chóng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

“Vừa vặn, tôi chỉ là người đi ngang qua đây, tôi chỉ muốn thỉnh giáo hai vị, Lễ tán bạch sắc tới nơi này có mục đích gì?”

Hắn mỉm cười nhìn đối phương, Ác Chi Hoa trên mu bàn tay trong nháy mắt sáng lên tử quang nhàn nhạt.

Người đi ngang qua?

Hai người nhìn về phía Lý Trình Di, không thể phản bác.

Nhất thời con ngươi của bọn họ đều dần dần bị nhiễm một tia màu tím.

Hoa ngữ: Sức thuyết phục (có xác suất vĩnh viễn thuyết phục đối phương thay đổi thái độ về mặt trận).

……..

Trong rừng cây yên tĩnh.

Vừa rồi hai gã Lễ Tán Bạch Sắc khí thế còn hung hăng, lúc này đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh, mặt mang nhu hòa, đứng tại chỗ không nhúc nhích. Dưới năng lực hoa ngữ, bọn họ đều bị khống chế thời gian chờ đợi, trong thời gian này, chỉ cần Lý Trình Di không phải phát ra mệnh lệnh mâu thuẫn nghiêm trọng như tự sát, liền có thể tùy ý chi phối hai người.

Hai người tới đây làm gì? Mục đích là gì? "Lý Trình Di thản nhiên hỏi.

Nơi này là ruộng hoa của hắn, cần phải khống chế phải đem hết thảy nhân tố xung quanh bên ngoài không thuộc về mình.

"Tổng bộ phát ra chỉ thị là, tận khả năng tiêu diệt tất cả tà giáo xung quanh có thực lực dưới cấp Bạch Ngân. Đồng thời đem tài nguyên cùng thi thể của hắn hóa thành vật liệu hiến tế."

"Mục đích của hai người là gì? Tại sao phải làm như vậy? "Lý Trình Di lại hỏi.

"Mục đích là để thống nhất các giáo phái và loại bỏ tất cả các ngụy thần còn lại." Người đàn ông với nhiều sọc bạc nhanh chóng trả lời.

Các ngươi ở phụ cận nơi này có bao nhiêu, thực lực như thế nào? Bạch Ngân cấp là cấp độ gì?

Người phụ cận không nhiều lắm, có chừng mười người. Thực lực phần lớn không kém chúng ta nhiều lắm, cấp Bạch Ngân là chỉ đại giáo đoàn, như Tân Nguyệt, Minh Phủ, Tinh Linh, cường giả đảm nhiệm cấp độ giáo chủ trong đại giáo đoàn. Thân thể bọn họ đã được rửa tội, máu mang theo một tia màu bạc nhàn nhạt, cho nên mới có tên như vậy.

Chương 1145. Manh mối 3

Chương 1145: Manh mối 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Cứ điểm sào huyệt của các ngươi ở đâu? “Lý Trình Di suy nghĩ một chút, lại hỏi.

“Một nhà thờ bí ẩn dưới lòng đất gần đây. Nhà thờ bí ẩn được xây dựng đặc biệt, hoàn toàn khép kín, có thể cung cấp một lượng nước nhất định và cung cấp ánh sáng thiêng liêng che chở và che giấu bản thân.”

Lý Trình Di lại cẩn thận hỏi không ít tin tức về Lễ Tán Bạch Sắc

Hắn kinh ngạc phát hiện đám người này là mục sư thần thuật cực kỳ chính thống tiêu chuẩn, mỗi ngày có thần thuật vị cố định, các đẳng cấp khác nhau có thể sử dụng thần thuật cũng khác nhau.

Chủng loại Thần thuật rất nhiều, nhưng số lượng là có hạn, nói cách khác, đám người này cần vô số tình báo, mới có thể khiến đối phương bị đả kích một cách chính xác

Hỏi xong vấn đề, tâm niệm hắn khẽ động.

Xì!

Một đạo kiếm quang nửa trong suốt bay qua, từ trên người hai người xuyên qua ngực, mang ra một vệt huyết hoa.

Hỏa diễm tử năng vô hình bao vây hai người, lóe lên ở bên trong nổ tung.

Đảo mắt tại chỗ chỉ còn lại hai cục bột màu trắng nhạt.

Đó là tro tàn của hai người cùng với quần áo trên người.

“Lễ tán Bạch Sắc rất thích hợp dùng để mài giũa ba người Tom, nếu Tom trong tay bọn họ không ngừng thăng hoa, như vậy tình huống hiện tại liền không thể biến mất.”

Lý Trình Di trong lòng suy tư một chút, nhanh chóng hạ quyết định.

Xì!

Hắc quang chợt lóe, cả người khác lại biến mất tại chỗ.

Trở lại văn phòng luật, trong lòng hắn nhanh chóng nghĩ ra một kế hoạch lợi dụng Lễ tán Bạch Sắc mài dũa mầm non dưới tay mình.

Đang nghĩ đến một nửa, đột nhiên ánh mắt hắn chấn định.

Khí tức Hoa Ngữ Châu thay đổi!!

Trong phòng làm việc, trước đó Hoa Ngữ Châu vẫn không có biến động quá lớn, lúc này bỗng nhiên khí tức nồng đậm hơn phân nửa.

Trong cảm giác của Lý Trình Di, tựa như không gian thoáng cái có thêm một khe nứt.

Một tia khí tức xa lạ, từ khe nứt bên kia thẩm thấu tới.

Hắn kích động đứng lên, đợi lâu như vậy, rốt cục

Vòng qua bàn làm việc, hắn vươn tay, không chút do dự trước một bước, hướng tới khe nứt mà chỉ có ý thức lực mới có thể chạm vào.

Xì!

Trong nháy mắt vừa đụng phải khe nứt, một cỗ lực bài xích cường đại, chợt phủ xuống trên người Lý Trình Di.

Hắn bất ngờ không kịp đề phòng, đang muốn ra tay phản ứng, nhưng lập tức trong lòng dừng lại, ngừng động tác, người thuận thế bị cỗ sức mạnh cực lớn kia đè ép, xông vào khe nứt.

Cả người cấp tốc thu nhỏ lại, chui vào trong đó.

……..

Trong bùn đen vô cùng vô tận, áp lực trên dưới tứ phương vô cùng lớn.

Không có ánh sáng trong bóng tối, chỉ có một con phi long cực lớn thuần lục sắc tựa như bảo thạch thủy tinh tạo

thành đang phủ phục ngủ say.

Ánh sáng duy nhất trong bóng tối, chính là trên thân con rồng này phát ra.

Lý Trình Di cũng lẳng lặng trôi nổi trong bùn đen, quan sát bốn phía.

Hắn hiện giờ cao khoảng 2m, nhưng so với cự long lục sắc trước mắt, tựa như con kiến, vô cùng nhỏ bé.

Hắn nhíu chặt mày, rõ ràng vừa rồi hắn vận dụng Nghịch Ngân truyền tống tiến vào, nhưng sau khi tiến vào, khí tức của Hoa Ngữ Châu trong nháy mắt biến mất.

Điều này chưa từng xảy ra trước đây.

Còn có phiến không gian hắc ám này, nhìn như đen kịt giống như Biển Đen vô ngần, nhưng cho hắn một loại cảm giác cực kỳ áp lực trói buộc.

Ong.

Lúc này cự long lục sắc bảo thạch, tựa hồ tỉnh lại, chậm rãi ngẩng đầu, ba cái sừng màu vàng dựng thẳng về phía sau, long nhãn to lớn kim sắc mở ra, tựa như hai cái bóng đèn lớn, ánh mắt rơi vào trên người Lý Trình Di.

“Thú vị đấy, lại thêm một thằng nhóc tội nghiệp nữa kìa,” nó thốt ra một thứ ngôn ngữ Biển Đen rõ ràng từ miệng nó.

“Ngươi là ai? Theo logic, ta không nên ở đây mới đúng. Rốt cuộc vào bằng cách nào, có thể nhờ ngươi giải đáp nghi vấn cho ta được không? “Lúc Lý Trình Di tiếp xúc, cho dù là ai cũng sẽ cho rằng hắn là một người rất thân thiện.

Mà lúc này nụ cười trên mặt hắn đủ để cho bất cứ sinh mệnh xa lạ đều buông lỏng cảnh giác.

Ngươi ngay cả nơi này là nơi nào cũng không biết, liền dám xông vào!?

Tiếng cười hóa thành từng vòng sóng gợn lục sắc, khuếch tán ra chung quanh.

Thân hình khổng lồ tối thiểu hơn ngàn mét của nó cũng chấn động theo tiếng cười.

“Để ta nói cho ngươi biết nơi này là cái gì. Nơi này là mê cung kiên cố nhất tuyệt vọng nhất của toàn bộ thế giới— Ngục rồng bóng tối! Là vùng chết tịch mịch để lưu đầy các chúng thần lưu lạc!” Con rồng lục bảo giải thích

“Ngục rồng bóng tối” Lý Trình Di nhíu mày, “Nếu là lao tù, phải chăng sẽ có rất nhiều phòng khác nhau?”

“Ngươi nói đúng rồi đấy. Quả thật có rất nhiều lồng giam khác nhau, ngươi là thân tự do, quả thật có thể thử nắm giữ phương pháp rời đi, đi đến lồng giam khác. Nhưng “Thạch Long Lục bảo khóe miệng mang theo ác ý cười nói.

Nhưng nơi này không có cách nào bổ sung sức mạnh, ngươi chỉ có dựa vào sức mạnh của mình mới có thể phá vỡ hết thảy, mới có thể rời đi’.

“Sức mạnh của mình? “Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

“Khi tiến vào Ngục rồng bóng tối sẽ cưỡng chế đem ngươi nhét vào lồng giam khác nhau, ngươi vận khí tốt, gặp được một cái trống lồng giam trống, tự nhiên sẽ không có bất kỳ nguy hiểm.”

Nhưng nếu vận khí của ngươi không tốt hắc hắc bị ăn thịt đó là chuyện thường thấy. Dù sao rất nhiều tù nhân cũng không tốt tính như ta, muốn cùng ngươi tâm sự trước, sau đó mới dùng cơm. Thạch Long Lục bảo cười nói.

‘Nói như vậy, ngươi rất mạnh hả? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Con sâu nhỏ bé như ngươi làm sao có thể hiểu được sự cường đại của Bảo Thạch Long tộc ta?

“Bảo thạch long tộc, ngươi tên là gì, trong bộ tộc các ngươi có ai mạnh hơn ngươi không?”

Tên của ta chính là Bodona • Forlan!! Là con rồng thiên tai vĩ đại nhất!!

Tham lam+5

Tham lam+6

Ác niệm dày đặc như bão táp vọt vào đầu Lý Trình Di.

Hắn vừa mới chuẩn bị tiến hóa hoa Tử đằng, trong nháy mắt liền hoàn thành tiến hóa lần thứ năm.

Chương 1146. Manh mối 4

Chương 1146: Manh mối 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Muốn rời khỏi nơi này không?” tầm mắt Lý Trình Di rơi vào dưới thân đối phương, cất giấu một sợi xích màu đen thật lớn.

Xiềng xích bởi vì cùng bùn đen màu sắc giống nhau, cho nên trước đó không phát hiện, nhưng lúc này khi Bodona nhúc nhích, nhất thời hiển lộ ra.

Hoạt động ở địa phương mới, chung quy không có khả năng vẫn để cho hắn tự mình động thủ, hắn cần một ít thuộc hạ yểm hộ, để tránh cho mình thường xuyên ra tay, lưu lại quá nhiều dấu vết.

Vậy.

“Sao thế? Ngươi muốn thả ta đi ra!? “Bodona kinh ngạc, lập tức phát ra cười to bén nhọn.

“Nực cười, quá nực cười. Ngươi cũng biết, đây là khóa tuyệt vọng oán hận mà do Tử thần hắc ám chế tạo, chỉ cần oán hận cùng tuyệt vọng đối với ta không tiêu trừ, thế nhân vẫn còn hận ý đối với ta thì khóa này không bao giờ bị đứt”

Như vậy sao? “Lý Trình Di giơ tay lên, mái tóc dài màu bạc hơi bay về phía sau.

Răng rắc.

Xiềng xích đột nhiên run lên, dưới cái nhìn chăm chú của một người một rồng, từ đó đột nhiên gãy lìa.

“!!? “Bodona mở to long nhãn, trong mắt toát ra một tia không dám tin.

“Chuyện gì xảy ra!? Vậy mà nó lại tự cắt đứt!?

Nó nhìn kỹ, quan sát, giống như căn bản không tin một màn mình nhìn thấy.

Sợi xích khủng bố được xưng là không thể phá vỡ kia, lại đột nhiên đứt đoạn một cách khó hiểu!?

Cái này tính là cái gì!?

Ngay cả vận mệnh cũng đang giúp nó thoát khốn! Hy vọng nó thoát ly đi ra ngoài, trả thù những tên ngoại tộc đã từng đã từng vũ nhục nó!?

Trong con mắt của Bodona nổi lên mừng rỡ, nó vươn móng vuốt, nhẹ nhàng nắm lấy xiềng xích, nhấc lên.

Rầm rầm, xiềng xích vẫn còn, nhưng thật sự đã đứt.

Xác định một màn này, nó rốt cục cả người run rẩy, chậm rãi đứng dậy, giãn ra toàn bộ thân thể.

Đây chính là vận mệnh mà Bodona ta đã định trước!?

Nó ngẩng đầu lên, mãnh liệt phát ra tiếng cười điên cuồng.

Ha ha ha ha ha!!!

Bảo Thạch Long giống như điên, ngửa đầu chấn động cánh, phát ra tiếng gầm mừng như điên.

Cười hồi lâu nó rốt cục nhớ tới, còn có người từ bên ngoài đến chờ ở chỗ này.

Lúc này mới cúi đầu, thu liễm thân thể, nhìn thẳng Lý Trình Di.

“Nếu ngươi vận khí không tốt, đụng phải ta sắp thoát ly lồng giam, như vậy thì ngươi làm bữa tráng miệng cho ta”

Nó thè lưỡi đỏ tươi ra từ khóe miệng và liếm môi.

“Ngươi muốn ăn ta hả? “Lý Trình Di kinh ngạc.

“tiểu tử đáng thương kia, hy vọng kiếp sau sẽ không hồ đồ tùy tiện tiến vào không gian nhé.“Bodona nhe răng cười rộ lên, nhanh chóng hướng Lý Trình Di bay tới gần, há to miệng.

“Nhưng chắc ngươi không ăn nổi ta đâu “Lý Trình Di đột nhiên nói. Trên mặt hắn toát ra một nụ cười quái dị.

“Ta chỉ muốn ngươi làm chó.”

Tay phải hắn nâng lên.

Đúng lúc, ta còn thiếu một con chó nhỏ định tặng cho Iseline.

Xoẹt!!!

Trong giây lát.

Chính giữa thân hình khổng lồ của Bodona, từ ngực trái đến bụng dưới, bỗng nhiên nứt ra một cái miệng máu khổng lồ.

Một lượng lớn màu xanh biếc long huyết phun ra xối xả, máu hiện ra sáng ngời lục quang, khiến khuôn mặt Bodona đờ đẫn vì kinh ngạc.

“！！！！！？”

Thân hình bay gần của nó vào giờ khắc này quỷ dị dừng lại bất động, phảng phất hổ phách màu xanh biếc khổng lồ, cố định ở giữa không trung.

Lượng máu khổng lồ chảy qua, khiến ý thức của nó nhanh chóng bắt đầu suy yếu, bất lực.

Đau đớn, sợ hãi, khó hiểu, nghi hoặc.

Cảm xúc nặng nề xông lên đầu, làm cho nó căn bản không thể phản ứng kịp, hiện tại nên làm như thế nào, làm cái gì.

“Hiểu chưa? “Lý Trình Di thu tay lại, trong mắt chợt hiện lên một vệt màu vàng đen khủng bố.

Long uy cường hãn phô thiên cái địa, lấy hắn làm trung tâm, ầm ầm nặng nề phóng ra ra, mười tám ấn khí thuần túy, đã đem huyết mạch Ảnh Long Vương vốn nhỏ yếu, cường hóa đến một mức độ cực kỳ khoa trương.

Bodona cả người vảy dựng thẳng lên, toàn bộ thân thể sởn gai ốc, sợ hãi tột độ muốn lui về phía sau

Ngươi!?

“Gọi ta là chủ nhân. “Lý Trình Di trực tiếp ngắt lời.

…….

Ngươi đang ép ta!

Xoẹt!!

Lại là một miệng máu khổng lồ, xuất hiện ở bên cánh trái Bodona, cánh của nó thoáng cái sụp đổ xuống, không còn khí lực.

Máu loãng mới tuôn ra, đau đến mức nó ngửa đầu rống giận, cắn về phía Lý Trình Di.

“Gọi chủ nhân. “Lý Trình Di hắc quang lóe lên, thuấn di qua bầu trời đối phương, một tay ngưng tụ một thanh trường kiếm màu vàng, tùy ý vung xuống.

Không có chiêu số, chỉ là Tuệ Kiếm đơn giản ngưng tụ kiếm nhận chém một cái.

Sóng trảm vô hình trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, dùng tốc độ cự long hoàn toàn không thể phản ứng, rơi vào một cánh khác.

Grao!!

Bodona thống khổ kêu thảm thiết.

“Gọi chủ nhân. “Lý Trình Di lặp lại.

Ta!!! “Cự Long giãy dụa, muốn xoay người phản kháng.

Lại là một miệng máu khổng lồ xuất hiện ở bụng dưới của nó, máu tựa như thác nước, chảy xuôi xuống dưới, cơ hồ muốn đã chảy không ra.

Gọi chủ nhân.

Lý Trình Di lại vung kiếm.

Trong vết thương trên người Cự Long, lại có thêm một vết máu giao nhau.

Tôi!!

“Gọi chủ nhân. “Lý Trình Di thuấn di tới gần, vung ra một kiếm, chém nổ long nhãn của cự long, ngay cả long giác cứng rắn nhất của nó cũng bị chém đứt một đoạn.

“Tôi”

Lý Trình Di lại vung kiếm, chuẩn bị một kiếm chém nổ một con long nhãn khác.

Ta vĩnh viễn trung thành với chủ nhân!

Bốp.

Sóng trảm từ Bodona phía trên nháy mắt xẹt qua, chặt đứt một mẩu sừng rồng, bay về phía bóng tối xa xa.

Suýt chút nữa đã chém vỡ long nhãn còn lại của nó.

Thở hổn hển và yếu ớt, Boudourean giơ một móng rồng lên.

“Tôi Bodona!! Từ nay về sau chính là chó của chủ nhân!! Ngài muốn tôi làm gì tôi liền làm đó!! Gâu!! Gâu gâu!!

Nó cúi đầu, thống khổ nhắm lại con mắt còn sót lại kia, để che giấu oán hận sâu trong lòng mình.

Sợ hãi, thống khổ, điên cuồng, sát ý, đủ loại cảm xúc hỗn tạp cùng một chỗ, cuồn cuộn không ngừng xông vào trong đầu Lý Trình Di.

Chương 1147. Manh mối 5

Chương 1147: Manh mối 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ngươi không tệ. “Lý Trình Di vừa lòng tản kim kiếm ra, thực lực của con rồng này coi như không tệ.

Ít nhất có thể để cho hắn chém nhiều kiếm như vậy.

Da dày đến mức độ nhất định, sinh mệnh lực cũng rất mạnh, nếu đổi thành sinh vật khác, đã sớm mất máu quá nhiều hôn mê.

“Lại đây. “Anh vẫy tay với đối phương.

Bodona lần này là không dám bật lại.

Ngoan ngoãn bay tới gần, lúc này nó suy yếu vô cùng, khí lực chỉ còn bằng 1/10 lúc đầu.

Không nói đến người trước mặt này tuyệt đối là cự long khoác da người, tốc độ cực nhanh, sức mạnh to lớn, khiến cho nó ngay cả phản ứng cũng làm không được, liền bị chém liền mấy kiếm.

“Ngươi nói xem nơi này cái Ngục rồng bóng tối, là cái tình huống gì? tổng cộng có bao nhiêu phòng giam, ngươi có cảm giác được khí tức vật này hay không?”

Lý Trình Di một hơi hỏi mấy vấn đề, trong tay cũng xuất hiện một viên hoa ngữ châu, hỏi đối phương.

“Mỗi phòng giam của chúng ta là đơn độc cách ly, không cảm ứng được khí tức ngoại giới. Mà Ngục rồng bóng tối. Phù… có tám mươi mốt phòng giam, tiến vào cửa mỗi ba năm mở một lần, là một Góc chết đặc thù quỷ dị hình thành tự nhiên. Nơi này không cách nào bị phá hủy, tất cả công kích đối với phòng giam, đều sẽ bị hóa thành sức mạnh bản thân phòng giam, ngược lại hạn chế người bị giam giữ.”

Bodona thành thật nói.

“Đồ vô dụng. “Lý Trình Di thu hồi Hoa Ngữ Châu, có chút thất vọng.

Cũng may ác niệm bị hấp thu bổ sung, hắn cũng biết tên, loại hình Góc chết, chỗ này.

Bodona trong lòng nổi giận, nó vào thời kỳ thần chiến trước kia cũng chưa từng bị như thế nhục mạ như thế?

Nhưng đối phương quá mạnh, cường đại có thể so với Thần chích, thế cho nên nó căn bản không nhìn thấy hi vọng phản kháng thành công.

“Xin lỗi,” nó yếu ớt xin lỗi.

“Có thể hóa thành hình người không? “Lý Trình Di nhìn nó một cái.

“Có thể” Bodona thân thể cấp tốc thu nhỏ lại, vảy toàn thân nhúc nhích, đè ép co rút lại, không bao lâu, liền ở bên trong một mảnh lục quang, hóa thành một người phụ nữ đầy đặn tóc dài màu xanh lá cây.

Người phụ nữ dung mạo diễm lệ, hai mắt dựng thẳng lóe ra ánh sáng xanh nhàn nhạt, nhìn qua có chút hung ác, mặc loại sườn xám, váy dài màu xanh lá cây.

“Ngươi là rồng cái? “Lý Trình Di hỏi. Lặng lẽ đem một tia ý thức lực gieo vào trong đầu đối phương. Thừa dịp đối phương trọng thương, hắn mới có thể không bị nó phát giác, đổi trạng thái bình thường, lần này cũng không có cách nào giấu diếm.

“Không, bảo thạch long chúng ta không có giới tính, thấy ngài là giống đực nên hóa hình như vậy cho tiện”Bodona vội vàng nói.

Hiển nhiên nó cũng biết đạo lý đồng tính bài xích người khác phái thu hút lẫn nhau.

Tùy ngươi. “Lý Trình Di mặc kệ đối phương, xoay người, tay vạch một cái.

Nhất thời trong không gian bùn đen, một đạo dao động trong suốt mới chợt hiện lên.

Đây là hắn mới cảm ngộ sáng tạo ra chiêu số không gian mới, hắn đặt ên là Phá Ngân, cùng Nghịch Ngân nhất mạch tương thừa.

Khe nứt có thể làm cho hắn tuân theo quy luật nguyên tắc thời không, lấy lực cạy ra không ra, phát ra gợn sóng chấn động, từ đó tìm ra chỗ yếu kém nhất trong gợn sóng không gian, xuất thủ, mở ra không gian sâu hơn.

Nói cách khác chính là mở thêm ra bề mặt không gian. Đây là chiêu số đặc thù rất thực dụng.

Sóng gợn cấp tốc mở rộng, rất nhanh, trung tâm sáng lên một chút ngân quang.

Xì!

Ngân quang đại tác, trong nháy mắt đem một người một rồng bao lấy, thoáng cái co rút lại, biến mất không thấy.

Giây tiếp theo.

Hai người trở lại trong phòng làm việc, nhẹ nhàng rơi xuống sàn nhà của Pháp trận tử năng tạm thời.

“Đây là bề mặt vật chất. Mình đi ra thật rồi!!?“Bodona nhìn trước mắt gian phòng sáng ngời, nhìn ánh mặt trời màu vàng ngoài cửa sổ chiếu xạ vào

Cột sáng kia, đem bụi bặm cùng lông tơ trong không khí chiếu xạ rõ ràng dị thường.

Nhìn cảnh tượng ít nhất ngàn năm không thấy này, Bodona bỗng nhiên trong lòng trào ra một cỗ cảm động nồng đậm.

Cuối cùng.

“Không được tùy ý tiết lộ thân phận, không được tiết lộ thực lực của ta, nói ngươi là trợ thủ ta mời tới, biết không?”

Hắn Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm, còn phải chờ mầm giống trong ruộng hoa lớn lên, thế cục tuyệt không thể dẫn vào quá nhiều biến số, nếu không liền không khống chế được.

‘Vâng, chủ nhân. “Bodona vội vàng cúi đầu cung kính nói.

“Tôi để lại một ít đồ trên người ngươi, phòng khi ngươi nói sai sẽ giúp nhắc nhở cậu, hy vọng ngươi không phản cảm. Thế có được không?”

“Được. “Ông đã nói ra rồi còn hỏi, quá là vớ vẩn.

Bodona bất đắc dĩ nói.

Lý Trình Di hài lòng gật đầu. Hắc quang trên người chợt lóe, lại biến mất trong phòng làm việc.

Chuyện Ngục rồng bóng tối làm cho hắn ý thức được, Phan Ân có thể thật sự ở bên trong, nhưng bọn họ tại sao phải đi vào tị nạn sao không ở ngay tại An Trạch không phải tốt hơn sao?

Vì sao nhất định phải tiến vào một nơi lao tù nguy hiểm?

Bọn họ đang trốn tránh cái gì? Bạch sáp sao?

Ba năm mở ra một lần, hắn đợi không được lâu như vậy, tám mươi mốt tù lao lần lượt tìm, vậy phải tìm tới khi nào?

Dùng vận may ngược lại hẳn là có thể làm được, nhưng vận may tích góp từng tí một thật lâu, là hắn dự định làm một át chủ bài lật ngược tình thế để sử dụng, cho nên.

Lý Trình Di dự định đi bộ phận thợ săn, tìm bộ trưởng Lidman, xem có thể tra được tư liệu gì hay không.

Răng rắc.

Sau khi Lý Trình Di rời đi, trận pháp tiêu tán, cửa phòng làm việc chậm rãi mở ra.

Kaya và Nylan đang cầm cây lau nhàđẩy cửa tiến vào, trước tiên liền thấy Bodona đang nhìn về phía hai ngươi.

“Cô!!?” Kaya nháy mắt cầm dao găm bên hông, ánh mắt hung ác, giống như một con mèo nhỏ bất cứ lúc nào cũng có thể nhào tới cắn.

Nylan thì là mở to mắt, trong đầu trong nháy mắt hiện ra vô số loại cảnh tượng gian gian dối dối mập mờ.

“Chào hai người. “Bodona nhanh chóng phản ứng lại, trên mặt lộ ra nụ cười lấy lòng.

Chương 1148. Manh mối 6

Chương 1148: Manh mối 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hai cô cũng là chó của chủ nhân phải không? Tôi tên là Bodona, xin chiếu cố nhiều, về sau để cho chúng ta cùng nhau hầu hạ chủ nhân cho tốt”.

Cô tiến lên vài bước, cúi đầu thật sâu trước hai cô bé, lộ ra đường cong mê người.

“Chó!! ” trong nháy mắt khuôn mặt xinh đẹp của Nylan tựa như bơm hơi, vài giây liền đỏ rực.

“Cả nhà các ngươi đều là chó!!!“cô mạnh mẽ hất cây lau nhà ra, xoay người kêu to chạy mất.

Kaya ở lại tại chỗ, sắc mặt cũng đỏ bừng, dù sao cô cũng xuất thân từ nơi đèn đỏ, từng thấy nhiều cảnh tượng nhưng chưa bao giờ gặp trường hợp thế này

“Thì ra ông chủ thích giọng điệu này. “Vẻ mặt cô ra vẻ như đã học được.

Nhìn ngực, đùi, eo của đối phương, còn có khuôn mặt diễm lệ hoàn mỹ như bảo thạch kia!

Thật hấp dẫn.

Giống như một viên ngọc sống!

“Xin chào, cho hỏi một chút…” Kaya còn chưa nói xong liền nhìn thấy Lý Trình Di từ phía sau Bodona xuất hiện, túm lấy mái tóc dài của người phụ nữ kia, hất vào trong phòng, sau đó đẩy cô ra khỏi cửa.

Đợi lát nữa nói sau!

Bỏ lại một câu, cửa phòng làm việc liền bị đóng lại.

Kaya đứng ở cửa, chỉ cảm thấy tim đập thình thịch.

Cô tò mò tiến lên, đem lỗ tai dán ở trên cửa phòng, ý đồ nghe lén nhưng đáng tiếc thanh âm bên trong rất nhỏ rất nhỏ,

căn bản không cách nào phân biệt.

Trong văn phòng.

Lý Trình Di đánh giá Bodona thương thế đã khôi phục không kém bao nhiêu, trong thời gian ngắn như vậy đã khôi phục tốt tất cả ngoại thương, con rồng này hiển nhiên thực lực rất mạnh, thể lực cũng rất mạnh, nhưng giống như bệnh chung của mọi người ở nơi này, chính là quá chậm hiểu.

Về sau ngươi cùng những người khác tiếp xúc, liền nói là trợ thủ của ta nhớ chưa?"

"Vâng. "Bodona ngoan ngoãn gật đầu.

Nếu không phải là từ trên người nó cảm ứng được thỉnh thoảng tuôn ra một tia oán hận, Lý Trình Di nói không chừng thật đúng là cho rằng đối phương khuất phục.

Bất quá như vậy cũng tốt, mang theo bên người lúc cần chính là động cơ tùy thời nạp ác niệm.

Đỡ cho hắn đi khắp nơi tìm ác niệm hấp thu.

Biết rồi. "Bodona vội vàng gật đầu.

"Đừng giả bộ nói hiểu rồi lại không hiểu rồi lại xuất hiện những chuyện như vừa rồi." Lý Trình Di bóp cổ nó.

Một cỗ sát ý mãnh liệt, trong nháy mắt tập kích khắp toàn thân Bodona.

Răng rắc.

Cổ cô bị cào ra năm lỗ máu. Đau nhức làm cho khuôn mặt đều vặn vẹo lên.

"Nhớ kỹ. "Lý Trình Di thu tay lại, lạnh nhạt nhìn đối phương, lại biến mất tại chỗ.

Bodona nhìn một màn này, trong lòng phẫn nộ, khuất nhục, thống khổ, áp lực đến không chỗ phát tiết.

Chờ thương thế khôi phục, nó cũng chỉ có thể mở cửa phòng, bước nhanh chạy ra văn phòng, lao ra văn phòng, vài cái liền biến mất ở cuối đường phố.

Bên kia, Lý Trình Di quen thuộc đi vào thư phòng của phân bộ trưởng Lidman.

“Lidman có chút chuyện muốn thỉnh giáo anh một chút, giờ có tiện không?“Lý Trình Di cùng đối phương coi như là người quen, văn phòng luật rất nhiều chuyện, cũng nhờ có Lidman hỗ trợ ngầm, thoải mái hơn rất nhiều.

“Trình Di cậu cũng đã lâu không tới “Lidman cười ha hả nói.

“Ở nhà học tập lịch sử, ngẫu nhiên nhìn thấy một cái tên rất kỳ lạ, gọi là Ngục rồng bóng tối, liền tới hỏi anh một chút, xem các anh biết không?”

Hắn phải biết cách rút ngắn chu kỳ nhanh nhất để vào nhà tù mà Phan Ân đã vào.

Lidman gật đầu, “Đây là một không gian đặc thù mà bọn họ phát hiện ra khi Thần giáo Hắc ám còn đang hoạt động ở An Trạch hơn hai ngàn năm trước, bên trong giam giữ không ít tội phạm cùng hung cực ác, tội danh kém cỏi nhất đều là đồ tể tàn sát hơn một ngàn người.”

……..

“Tội phạm? Thời đại đó hẳn rất xa xưa. Vậy không gian này bây giờ còn có người có thể ra vào hay không?”, Lý Trình Di hỏi mục đích, tự nhiên là muốn biết rõ lúc trước Phan Ân vì sao muốn đi vào, phải biết rằng nơi đó tuyệt đối không phải là nơi an toàn gì, hắn còn muốn mang theo nhiều người như vậy cùng đi.

Trong đó tất có nguyên nhân.

“Cái này cũng không rõ ràng lắm, tôi đoán sẽ còn người bị ném vào Ngục rồng bóng tối “Lidman cười nói.

“Cái khác không nói, tổng bộ thợ săn chúng ta cùng Nghị viện Nhật Quang, lúc gặp phải đối thủ khó có thể giải quyết sẽ lợi dụng vật đặc thù nhất định để ném những người này vào bên trong lao tù không gian. Trên thực tế loại lao tù này cũng không chỉ là một.”

“Hiểu rồi” Lý Trình Di gật đầu, “Như vậy có biện pháp nào có thể để cho chúng ta cũng có thể tự do ra vào không?”

“Cái này chỉ có một biện pháp, chính là chờ nó tự động mở ra. “Lidman lắc đầu.

Lý Trình Di trầm mặc xuống, vô duyên vô cớ, Phan Ân dẫn người vào nơi đó, tất có nguyên nhân.

Hắn hôm nay đã kết được 18 ấn, đối với cấp độ thực lực tại An Trạch cũng biết tý chút.

‘Đa tạ thông tin của bộ trưởng, hôm nay xin cáo từ trước. “Hắn đứng dậy, ôm quyền xem như cảm tạ.

Trong lòng Lidman không nói gì, tên này không có việc gì không liên lạc, có việc chạy tới hỏi, hỏi xong thì chạy đi, thật coi hắn là công cụ.

Nhưng không có biện pháp, ai bảo người ta thực lực mạnh?

Hắn nhịn xuống bất đắc dĩ, vội vàng đáp lễ.

Hắc quang chợt lóe, Lý Trình Di trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Một giây sau, hắn liền đã xuất hiện ở một chỗ ven đường trong rừng bên ngoài phân bộ thợ săn.

Xem ra đã đến lúc loại trừ những tạp âm khác trong thành phố rồi.

Hắn ngẩng đầu nhìn sắc trời, thân hình vừa chuyển, lại lần nữa hắc quang thoáng hiện, biến mất không thấy.

Vài phút nữa sau.

Trang viên Liberia, nhà thờ Tân Nguyệt.

Là nơi tụ tập Tân Nguyệt lớn nhất toàn bộ thành phố Lỗ Điện, nơi này là nơi hội tụ của các thành viên giáo phái thứ hai sau khi tách khỏi tòa thành ngoại ô.

Phủ đệ trang viên hình chữ sơn màu trắng tinh khiết, chung quanh vây quanh một bãi cỏ xanh biếc lớn. Trên bãi cỏ

bố trí ô dù và bàn ghế, còn có bể bơi và sân tennis, hơn mười giáo đồ rải rác đi tới hoạt động.

Chương 1149. Manh mối 7

Chương 1149: Manh mối 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong trang viên phòng ốc, một người con gái tóc vàng mắt đỏ bốc lửa, thân mặc đơn giản màu trắng ren nội y, lộ ra dáng người xinh đẹp hoàn mỹ, đứng ở trước cửa sổ, không chút để ý thân thể của mình lộ ra trước mắt giáo chúng bên ngoài.

Cô ta là Morph, cũng là cường giả cấp bá tước trong giáo đoàn, là một trong hai đại lãnh chúa của Giáo đoàn Tân Nguyệt ở Lỗ Điện.

Là Huyết tộc, sinh mệnh lâu đời khiến bọn họ đối với rất nhiều giáo điều trong cuộc sống đều vô cùng lãnh đạm.

Ân ái nam nữ gì gì đó chỉ là điều hòa cuộc sống, trên thực tế Morph ở trong toàn bộ giáo đoàn, cũng là tồn tại khủng bố làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật. Bởi vì cô rất thích đùa bỡn người khác phái, trong lúc thống khổ cùng vui sướng trong nháy mắt hút máu giết chết những người đàn ông tuấn mỹ.

Về phần người khác phái này rốt cuộc có phải là giáo đồ hay không, cô không quan tâm.

Cho nên bề ngoài tuy rằng xinh đẹp, nhưng không ai dám trêu chọc cô.

Nhìn cảnh sắc bên ngoài một lúc, cô thản nhiên xoay người, đi về phía sô pha trong phòng khách.

Đi ngang qua phòng tắm lúc, mở ra trong phòng tắm, trong bồn tắm thuần trắng, đang có một người đàn ông tái nhợt đang nằm đó.

Đó là tên dâm đãng mà cô ta đã dụ dỗ tối qua.

Chỉ cần động thủ trước với thành viên giáo đoàn bọn họ, coi như là trái với quy định của Nghị viện Nhật Quang, là có

thể cho phép bọn họ tùy ý xử trí những kẻ mạo phạm này.

Cho nên, chỉ cần là đồ háo sắc chủ động ra tay với cô, cho dù giết bao nhiêu, cũng không tính là trái với quy định.

Tiện tay sửa sang mái tóc dài như tua rua màu vàng, Morph đang muốn cầm lấy văn kiện nghi thức trên bàn, đây là đơn xin phục hồi lãnh chúa Mạc Tang.

Thành phố Lỗ Điện vốn có ba đại lãnh chúa, nhưng vụ án mất tích thần bí trước đó, khiến Mạc Tang biến mất một cách quỷ dị, hiện trường chỉ tìm thấy tro tàn và tàn tích trang bị của hắn.

Và đơn xin phục hồi đã ở đây từ lâu, nhưng cô ấy không cho phép. Thay vào đó, chờ đợi sự trở lại của phụ thân chủ giáo.

Chỉ là…

Phù.

Đột nhiên một trận gió nhẹ thổi qua, làm cho da thịt cả người cô nổi da gà

“Ai!? “Mạnh mẽ quay đầu lại, Morph cặp mắt đẹp nghiêng, nhìn về phía cửa sổ.

Chỉ là cửa sổ trống rỗng, chỉ có gió lạnh từ bên ngoài thổi lên rèm cửa sổ màu đen, hơi lay động.

Sau khi nhíu mày, cô quay đầu lại, đồng tử chợt co rụt lại.

Ngay tại phòng khách trên sô pha, lúc này một người đàn ông tóc trắng mặc cả bộ đồ đen đang ngồi.

Người đàn ông tóc dài xõa vai, hai chân thon dài nhàn nhã vểnh lên, cầm trong tay đơn xin hồi phục của Mạc Tang tùy ý lật xem.

Đó là một người đàn ông khôi ngô rất tuấn mỹ, hai mắt của hắn không phải màu nâu thường thấy của người Lỗ Điện, mà là màu đen thần bí mang theo một tia viền vàng.

“Ngươi là ai? “Cảnh giác trong lòng Morph trong nháy mắt tăng lên cực điểm.

Có thể ở dưới tình huống cô cũng không phát giác, tiến vào phòng của cô, gần trong gang tấc ngồi xuống, còn có thể không cho cô phát giác.

Trong đó bao hàm kỹ thuật, cực kỳ khủng bố.

"Lần trước, một Huyết tộc tên là Mạc Tang, nói cho ta biết Huyết tộc mới là quần thể có tốc độ nhanh nhất trên đời, cho nên tò mò, ta nhân tiện vào xem."

Người đàn ông chính là Lý Trình Di đã hạ quyết định.

Hắn buông tài liệu xuống, đứng lên, nhìn về phía Morph.

Có thể cho ta chứng kiến một chút không?

Morph không biết đối phương là ai, nhưng nếu dám xông vào nơi này, vậy có nghĩa là, tất nhiên là địch nhân.

Và kẻ thù.

Xoẹt!!

Trong phút chốc thân hình cô đột phá vận tốc âm thanh, hóa thành hư ảnh xuất hiện sau lưng Lý Trình Di, một trảo chộp về phía sau gáy đối phương.

Đáng tiếc, một trảo này không thể tiếp tục cào.

Bởi vì một ngón tay đã nhẹ nhàng điểm ở ngực cô, lơ lửng ngay tại phía trên trái tim cô.

"Yếu như vậy. "Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia thất vọng.

"Nếu có thể hồi phục, vậy thì không cần phải giết chết ngươi, cho nên."

Hoa tử đằng mới tiến hóa, lúc này chợt phát động.

'Hoa ngữ: Trầm tịch chi thủ (chạm vào có thể làm cho mục tiêu chìm đắm vào ảo giác cường đại mà tự thân thêu dệt, không cách nào tự kiềm chế, tinh thần lực chênh lệch quá lớn, có thể kéo dài cho đến khi già mà chết)

Morph trong miệng lúc này đã mọc ra răng nanh hút máu, bộc phát toàn bộ sức mạnh của mình, chuẩn bị liều chết ra tay.

Nhưng đã không còn kịp.

Một vòng xoáy tinh thần khổng lồ, trong nháy mắt liền đem ý thức của cô hoàn chỉnh hấp thu vào.

Cô cứ như vậy đứng tại chỗ, không nhúc nhích, hai mắt mất đi thần thái.

Lý Trình Di thu tay lại, thưởng thức đánh giá dáng người đối phương, xoay người ngồi trở lại sô pha, lẳng lặng chờ đợi.

Ảo giác đắm chìm trong Trầm tịch chi thủ, có thể đánh thức nó bất cứ lúc nào.

Giáo đoàn Tân Nguyệt cuối cùng vẫn là giáo đoàn, ở thế giới thần này, Lý Trình Di trước khi tìm được người muốn tìm, còn không muốn tùy tiện đối kháng chính diện với đoàn thể cường đại nhất kia.

Vì vậy, hắn đã chọn kiểm soát.

Giáo đoàn Tân Nguyệt tồn tại thời gian cũng có mấy ngàn năm, hoàn toàn có đủ tích góp cùng tư liệu.

Đối với Ngục rồng bóng tối, rất có thể sẽ có nhiều ghi c hép hơn.

Ước chừng đợi hơn mười phút, Lý Trình Di mới búng ngón tay.

Bộp.

Ánh mắt tan rã của Morph dần dần có tiêu cự, từ trong ảo giác chậm rãi tỉnh táo lại.

Cô ta thở gấp và sau đó chậm lại nhanh chóng.

Đồng tử nhìn về phía vị trí của Lý Trình Di, đứng bất động tại chỗ.

Vừa rồi giao thủ ngắn ngủi, chứng minh cô còn lâu mới là đối thủ của đối phương.

Giáo đoàn Tân Nguyệt ta hẳn là không có chỗ nào đắc tội với anh?“Cô ngữ khí bình tĩnh, vừa rồi trong ảo giác hết thảy chân thật như vậy, cũng làm cho cô sau khi tỉnh táo lại, hiểu

được thực lực của mình cùng đối phương chênh lệch lớn thế nào.

Chương 1150. Manh mối 8

Chương 1150: Manh mối 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Nói cho ta biết tin tức về Ngục rồng bóng tối. “Lý Trình Di nói.

Ngục rồng bóng tối. Ngục tù cổ đại mấy ngàn năm trước bị Thần giáo Hắc ám phát hiện, bên trong dựa theo con số, càng lên trên, càng vào trong, không gian càng lớn, tù nhân càng mạnh. Chúng ta cũng sẽ đem một ít người phạm tội ác tày trời trong giáo đoàn ném vào trong đó phong tỏa giam giữ. “Morph nhanh chóng trả lời.

Tính cách bình tĩnh của cô, trong nháy mắt liền đưa ra phán đoán, phải hoàn toàn phối hợp với yêu cầu của đối phương, nếu không có thể sẽ xuất hiện kết quả không tốt.

Phương pháp tiến vào thế nào?

“Ba năm một lần, cố định lối vào, không thể thay đổi. “Morph trả lời.’

Không còn cách nào khác? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Cái này. Tôi cũng không rõ lắm, bất quá những tên điên của giáo đoàn Minh Phủ tri thức uyên bác, có lẽ có thể biết những điểm khác. “Morph ánh mắt lóe lên, bình tĩnh nói.

“Không tồi. Từ nay về sau, cô đi theo tôi làm việc. “Lý Trình Di hài lòng gật đầu, đưa tay ra.

Một tia ý thức lực hạt giống chui vào mi tâm Morph.

Cô theo bản năng muốn kháng cự, nhưng lập tức ăn ngay một cái tát lên mặt.

Sức mạnh cực lớn hung hăng quất vào má trái cô, khiến máu mồm văng tung tóe rơi xuống đất.

Sức mạnh này to lớn, trong nháy mắt đánh bay cả người cô ta lên, nghiêng người đụng vào vách tường, phát ra tiếng

trầm đục.

“Còn phản kháng nữa thì vĩnh viễn ở lại trong ảo mộng. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

“… “Morph bò dậy, đáy mắt hiện lên phẫn nộ cùng nghẹn khuất nồng đậm.

Chỉ cần phụ thân trở về, sẽ giáo huấn cho tên mất dạy này.

Tốc độ và năng lực mà cô tự hào, không ngờ trước mặt người này không thứ gì dùng được.

“Tin tức của tôi rất dễ tra, nhớ sau này đừng để lộ thân phận của tôi, ngày thường đừng tới quấy rầy tôi. Khi cần tôi sẽ tới tìm cô”Lý Trình Di tùy ý dặn dò.

Theo dần dần quen thuộc tầng thứ nơi này, hắn làm việc cũng dần dần buông lỏng chút ít.

Nhớ kỹ chưa?

“Vâng. “Morph cúi đầu, trong lòng lại tràn đầy khuất nhục cùng hận ý.

Chờ người này đi rồi, cô lập tức tính toán đi cầu nguyện, truyền tấn cầu viện cao thủ cường hãn khác bên trong giáo đoàn.

“Còn muốn dùng một ít thủ đoạn không biết khống chế cô? Thật lố bịch. Chỉ cần cô hồi phục một lần, là có thể hoàn toàn tinh lọc thoát khỏi tất cả trói buộc khống chế.

Hận thù+2

Hận thù+4

Hận thù+3

Ác niệm liên tục không ngừng tràn vào trong đầu Lý Trình Di, sau đó lại bởi vì không có chỗ chứa đựng cùng không kết thúc chuyển hóa, mà chậm rãi tiêu tán.

Bộ phận này cũng là mục đích của hắn, từ lúc Địa Nguyệt, hắn đã có dự định này, kiến tạo một đoàn đội tư nhân thuần túy do ác đảng tạo thành, để cho bọn họ cừu hận chính

mình, oán hận chính mình, dùng cái này để hấp thu ác niệm bất cứ lúc nào.

Tốt lắm, mong lần sau gặp mặt.

Lý Trình Di khẽ mỉm cười, đột nhiên vươn tay một chút.

Trong phút chốc một con mắt màu đỏ máu chảy đầm đìa, xuất hiện ở lòng bàn tay hắn.

Ngay sau đó hắc quang chợt lóe, người khác đã biến mất tại chỗ.

Morph chỉ kịp phản ứng, thống khổ che mắt trái, phát ra tiếng thét chói tai.

…….

Giáo đoàn Minh Phủ.

Thành phố Lỗ Điện có mạng lưới thoát nước ngầm hoàn thiện, nhưng ở dưới lòng đất, lại không chỉ là hệ thống đường thủy ngầm.

Ở bên ngoài nội thành, trong không gian ngầm gần đó, trong một khoảng trống thật lớn đã sớm được đào móc, tọa lạc từng mảnh kiến trúc nham thạch màu đen ngay ngắn trật tự.

Từng đạo bóng người thần bí cả người mặc hắc bào, bên hông đeo dây chuyền sách vở bằng bạc, đang không ngừng ra vào kiến trúc này.

Bốp.

Hắc quang lóe lên.

Trong sân một tòa kiến trúc lớn nhất.

Lý Trình Di chợt xuất hiện trước cửa gỗ lim hoa văn tường vi, hắn có chút nghi hoặc.

Bởi vì hắn Ảnh Thiểm không phải nơi này, mà là càng bên trong, nhưng một cỗ sức mạnh thần bí yếu ớt, dẫn dắt hắn tới nơi này.

Lại có thể hạn chế ảnh thiểm của ta, thú vị. Hắn đưa tay gõ cửa.

Thùng thùng.

Mời vào. Khách quý tới cửa, thật sự là hiếm thấy. "Một thanh âm nhỏ giọng khó nghe từ bên trong truyền ra.

Lý Trình Di cầm tay nắm cửa, đang định đẩy cửa.

Đột nhiên khóe miệng hắn nhếch lên, dừng lại.

Tựa hồ phát giác cái gì, nhưng ngay sau đó hắn không chần chờ, vẫn dùng sức đẩy vào trong.

Két.

Cửa lớn mở rộng.

Trong tiếng răng rắc, một mảnh điện quang màu tím đỏ trong nháy mắt từ trong phòng hung hăng đánh trúng Lý Trình Di.

Xoẹt!

Trong tiếng điện tê liệt kịch liệt, toàn thân Lý Trình Di gần như bị cuốn vào trong lưới do dòng điện màu đỏ tía kết thành.

…….

"Ngu xuẩn, những con lợn ngu xuẩn các ngươi, hơi có thực lực liền không kiêng nể gì, cho rằng nơi này là nơi nào?"

Trong phòng, một lão già tóc tai bù xù, gầy gò tựa như cương thi, chống quải trượng đầu lâu bước chậm ra.

Quả nhiên hôm nay là ngày may mắn của ta, vật thí nghiệm tự mình đưa tới cửa.

Xèo!

Đột nhiên một trận gió nóng thổi tan, thổi bay rèm cửa sổ cùng khăn trải bàn trong phòng l.

Chết tiệt.

Lý Trình Di đứng ở cửa hít một hơi thật sâu.

Một cái gì đó khủng khiếp đã xảy ra.

Cái hồ quang điện màu tím hồng kia có nhiệt lượng kinh người, cư nhiên tựa như khói thuốc bình thường, bị hắn toàn bộ hít vào miệng.

Một chút tia lửa màu tím cuối cùng còn từ lỗ mũi hơi phun ra.

Ngươi là giáo chủ Morga?

Hắn nhìn lão đầu gầy gò đã ngây dại đối diện, lên tiếng hỏi.

Lão già cứng đờ tại chỗ, quải trượng trong tay khẽ run rẩy, không nói một lời.

Vẻ vui mừng trong mắt hắn lúc này đã hoàn toàn biến mất, biến thành rung động và mừng như điên.

Cư nhiên. Cư nhiên có thể làm đến nước này!!! Thân thể cường đại cỡ nào. Nếu như có thể đổi đến trên người ta!

Xì!

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe, Lý Trình Di đã xuất hiện ở phía sau, một chém xuống đao.

Chương 1151. Manh mối 9

Chương 1151: Manh mối 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bùm!!!

Đúng lúc này một cánh tay khô lâu trắng bệch từ trong hắc bào vươn ra, vững vàng chống đỡ trảm kích của hắn.

“Hả? “Thái độ không chút để ý của Lý Trình Di ít nhiều kinh ngạc.

Lại có thể ngăn cản ta một chút?

“Địa Ngục Chi Thủ! “Thân thể Morga ào ào sụp đổ, biến thành một đống xương cốt.

Ngay sau đó toàn bộ phòng ốc bắt đầu nhúc nhích, chung quanh tường thảm, trần nhà, toàn bộ đều mọc ra từng cánh tay bằng xương màu trắng thảm, chộp về phía Lý Trình Di.

Tốc độ của bọn chúng cực nhanh, cơ hồ đều đạt tới tốc độ âm thanh.

“Vướng víu”

Ánh mắt Lý Trình Di hạ xuống.

Lực trường rực rỡ đột nhiên phát tán ra.

Kim sắc quang mang ở trong bóng tối tựa như bóng đèn khổng lồ, hòa tan đám cánh tay xương trắng đang nhao nhao thò ra.

Quang mang cũng chiếu sáng Morga trốn ở trong góc.

Hắn biến sắc, nhanh chóng lui về phía sau, quải trượng dừng lại, đầu lâu phía trên há mồm phun ra một luồng khói đen, bay về phía Lý Trình Di.

Đồng thời từng tầng từng tầng lực phòng hộ màu xám, màu trắng, màu đen, màu tím, nhao nhao tự động hiện lên, bảo vệ thân thể.

Tinh lọc sức mạnh!? Tinh thần công kích?

Morga sắc mặt khó coi, sức mạnh Giáo đoàn Minh Phủ và Giáo đoàn Quang Minh trời sinh khắc chế lẫn nhau.

'Ngươi là giáo chủ mạnh nhất mà tôi từng gặp. "Lý Trình Di thản nhiên nói, từng bước một đến gần hắn.

Khói đen đụng vào lực trường rực rỡ bên cạnh hắn, trong nháy mắt liền bị phai nhạt biến mất.

"Cấp Bạch Ngân cũng mạnh như ngươi sao? "Hắn tò mò hỏi.

"Ai nói cho ngươi biết ta là cấp Bạch Ngân!? "Morga trầm giọng nói. "Ba mươi năm trước ta liền bước vào hoàng kim, nếu không là nơi này còn có nghiên cứu chưa hoàn thành, ta trở về tổng bộ liền có thể thăng cấp thành đại giáo chủ!

"Hả? "Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

Khó trách con hàng lần này không yếu ớt như trước, trên thực tế cẩn thận ngẫm lại, Morga trước mắt này, đã có thể so với Thạch Long Bodona.

Ít nhất nếu đánh nhau thì đơn giản như ăn cơm uống nước nhưng cũng phải cần nhiều động tác một chút.

Không giống Bạch Ngân, ngay cả hắn hơi hoạt động một chút cũng không chịu nổi.

"Chết đi, con lợn cuồng vọng!!" Morga lại một lần nữa dừng quải trượng, nhất thời dưới chân hai người điên cuồng mọc ra mảng lớn xương trắng cánh tay, tất cả cánh tay dây dưa tổ hợp thành một cái cốt thủ to lớn, chộp về phía Lý Trình Di.

"Yên lặng đi. "Lý Trình Di khẽ giơ tay.

Phát động năng lực hoa ngữ.

Đầu ngón tay của hắn nhẹ nhàng điểm một cái, chính giữa mặt ngoài của bàn tay khổng lồ.

Xoẹt!

Cốt thủ to chừng hơn ba thước, trong nháy mắt bất động giữa không trung.

Đúng vậy, năng lực sau khi hoa ngữ tiến hóa lần này, đã không cần hạn chế ở phạm trù sinh vật sinh mệnh hoàn chỉnh nữa.

Chỉ cần là vật thể có một tia hoạt tính, đều có thể sử dụng.

Bạch Cốt Chi Vương của ta!!! "Morga mở to hai mắt, lần này hắn thật sự rung động.

Trên lý thuyết mà nói, toàn bộ Lỗ Điện thị, hắn mới thật sự là mạnh nhất.

Tất cả giáo đoàn giáo chủ còn lại và thực lực của hắn đều không cùng một cấp độ, chỉ cần hắn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể dễ dàng tiêu diệt những người còn lại.

Nhưng bây giờ.

"Xem ra ngươi đúng là hoàng kim cấp. "Lý Trình Di đột nhiên ôn hòa nói.

"Ta" Morga há miệng muốn nói chuyện, nhưng đột nhiên một cỗ khủng bố thần bí áp chế lực, khiến hắn một câu cũng nói không nên lời.

Đứng tại chỗ, ánh mắt của hắn lâm vào hoảng sợ tức giận. Nhưng cho dù hắn thúc dục Minh Phủ lực trong cơ thể như thế nào, đều không cách nào khống chế thân thể của mình.

"Thứ quan trọng nhất của ngươi là gì?" lúc này Lý Trình Di chậm rãi đi đến bên cạnh hắn, giống như bạn cũ gặp mặt, ngồi trên một cái ghế cao, bưng một cái đĩa trên bàn lên tùy ý nhìn.

Là bảo châu Minh giới tử khí ta giấu trong quải trượng. "Morga thành thật trả lời.

Còn gì nữa không?

"Còn có cháu trai Nile của ta. "Trong ánh mắt hoảng sợ của Morga, hắn không chút giấu diếm nói ra hai thứ trân quý nhất của mình.

"Đưa châu báu cho ta và cháu trai Nile của ngươi ở đâu? "Lý Trình Di đặt đĩa xuống, hỏi.

Morga thuần thục tháo đầu lâu quải trượng ra, ném hạt châu màu đen bên trong qua.

Đồng thời nhanh chóng vọt tới bên phải một cái cửa phòng, mở cửa, xông vào đem một tên thiếu niên tóc đen kéo vào, chạy như bay đến trước mặt Lý Trình Di, đem người buông xuống, đẩy về phía bên này.

"Ông nội!? "Thiếu niên hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì. Sắc mặt sợ hãi.

"Sau này ngươi đi theo ta. "Lý Trình Di mỉm cười xoa xoa tóc thiếu niên.

"Nếu ông nội ngươi không nghe lời, sẽ giết ngươi".

Răng rắc.

Trên người Morga đột nhiên phát ra tiếng xương giòn, hai tay hắn nắm chặt, toàn thân phát ra tiếng đối kháng giãy dụa.

Đó là hắn khống chế bản thân trước năng lực hoa ngữ.

Nhưng đáng tiếc, sức mạnh của hai người quá mức cách xa.

Một lát sau, Lý Trình Di thưởng thức một viên phong ấn châu, hắc quang lóe ra, dẫn người rời khỏi Giáo đoàn Minh Phủ.

Chỉ để lại chủ giáo Morga, người đã trở lại bình thường.

Không bao lâu, bên trong phủ đệ phát ra tiếng nổ mạnh, cùng với tiếng gầm phẫn nộ của Morga.

…….

Trên một thảo nguyên rộng lớn cách Lỗ Điện hơn vạn km.

Một tòa giáo đường nham thạch thuần trắng đột ngột mọc lên, tựa như trống rỗng xuất hiện, tọa lạc trên bãi cỏ hoang vu khổng lồ này.

Phía dưới giáo đường, từng đội kỵ sĩ mặc giáp bạc áo bào trắng, nhanh chóng từ cửa lớn bước ra, xoay người lên ngựa.

“Người của Bộ Thần Tài mất hai tinh nhuệ tại liên bang Venus, trong đó một người là mục sư cấp Bạch Ngân, người của bọn họ tra xét đã lâu, nhưng đều không tìm được manh mối gì, lần này chúng ta đi qua, mục đích chủ yếu là điều tra người nào có thể vô thanh vô tức giết chết hai vị mục sư Bạch Ngân của chúng ta.”

Đi ở phía trước nhất trọng giáp kỵ sĩ thanh âm trầm thấp hữu lực, kể ra mục tiêu chủ yếu của lần ra ngoài này.

Chương 1152. Động tâm 1

Chương 1152: Động tâm 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Vị trí cụ thể là thành phố Lỗ Điện thuộc liên bang Venus, nơi đó ta đã đi qua, ngoại trừ Morga của Minh Phủ ra, còn lại hẳn là không có ai có khả năng làm được việc này mới đúng?”

“Nghi thức không thể để mất, có thể giết chết mục sự cấp độ Bạch Ngân, ít nhất cũng là hoàng kim cấp, cho nên lần này hai chúng ta cùng đi qua.” người đàn ông dẫn đội thản nhiên nói. “Sau khi điều tra được hung thủ, trước tiên tiến hành thần tài”.

Được!

Lúc này hai người thảo luận mục tiêu, đang an tĩnh ngồi ở trong phòng làm việc, hai tay đều tự lôi kéo một sợi tơ màu đen quái dị.

Sợi tơ kia như khói như ma, trong chốc lát ngưng tụ vung lên tản ra, tựa hồ không có thực thể, nhưng lại có thể bị Lý Trình Di bắt được trong tay.

Sắc mặt hắn bình tĩnh tinh thần đang đắm chìm thật sâu trong đào móc sức mạnh bóng tối.

Thiên phú của Âm ảnh Thiên hòa Ảnh Long Vương, cùng Tuyết Liên Hoa lần thứ hai vô hình tăng cường, khiến hắn lĩnh ngộ cùng lý giải đối với bóng ma đột nhiên tiến bộ mạnh.

Rất nhanh, một kỹ xảo bóng ma mới, liền tạm thời được sáng tạo ra.

Bóng ma nhảy nhót.

Đây là hắn kết hợp Ảnh Thiểm, chính mình lĩnh ngộ ra cái kỹ xảo đơn giản này.

So với Ảnh Thiểm, ưu điểm của Bóng ma nhảy nhót, là có thể lóe sáng ở cự ly dài, nhưng khuyết điểm là thời gian chuẩn bị dài đến năm giây, hơn nữa tính nguy hiểm không biết.

Khi điểm nhảy đến một khi xuất hiện bất kỳ vật cản nào, liền có thể xuất hiện hiện tượng khủng bố tự thân cùng vật cản mạnh mẽ va chạm chồng lên nhau.

Điều này sẽ dẫn đến vật chất bị chèn ép, bên mạnh sẽ thắng. Cũng chính là Lý Trình Di hiện tại huyết nhục cường độ rất mạnh, mới dám kiểm tra năng lực như vậy.

Năng lực này cũng là chuẩn bị cho Ngục rồng bóng tối.

Nghĩ tới đây, đột nhiên ánh mắt Lý Trình Di khẽ động.

Ý thức lực nhanh chóng chìm vào Nguyên Thần Kiếm Cung.

Trong Kiếm cung, lúc trước ngưng tụ Nguyên Thần Kiếm Lô, lúc này đã hoàn toàn hoàn thành, mặt ngoài lóe ra đạo nguyên ấn thứ mười tám mới xuất hiện, trôi nổi ở trong cung điện, chiếm cứ khu vực trung tâm nhất.

Mà xuất hiện dao động không phải là nó, mà là một thanh Nguyên Thần kiếm phôi khác.

“Là Tom!? “Lý Trình Di kinh hỉ tới gần. Đưa tay nhẹ nhàng đè lại thanh thần kiếm Nhân Diện Nguyên màu đen dài bằng cánh tay này.

Trên lưỡi kiếm đã dần dần hiện ra khuôn mặt của Tom.

Đợi đến khi hoàn thành triệt để, như vậy thanh kiếm này, sẽ cung cấp cho hắn đạo nguyên ấn thứ mười chín!

Tăng cường ý thức lực công kích toàn thân.

Đây chính là chỗ cường hãn của Thiên Diện Kiếm Điển.

“Xem ra là Tom ý thức lực có thăng hoa chất biến, quả nhiên, ma luyện là hữu dụng.” Lý Trình Di nhìn mặt kiếm Tom sắp thành hình, trong lòng vui sướng.

Đây là thanh nhân diện kiếm đầu tiên của hắn, sắp ngưng tụ. Ý nghĩa phi phàm.

Hơn nữa Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm cũng không phải là không thay đổi, ngưng tụ liền kết thúc. Nếu như kí chủ còn có thể tiếp tục thăng hoa ý chí, như vậy đối ứng Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm, cũng có thể tiếp tục tăng lên uy lực.

Đối với điểm này, Lý Trình Di ôm kỳ vọng không nhỏ đối với Tom.

Hắc quang chợt lóe, người khác biến mất trong phòng làm việc. Lại xuất hiện ở một chỗ tối tăm trong bóng tối, phía đối diện với cửa hàng mà Tom mở văn phòng thám tử,.

Đây là năng lực Bóng ma nhảy nhót, bởi vì một lần nhảy tới, khoảng cách vượt qua một vạn mét, năng lực này tiêu hao, là ý thức lực của Lý Trình Di.

Khoảng cách không hạn chế, ý thức lực càng mạnh, tiêu hao càng lớn.

Lúc này đứng ở cửa hàng đối diện, Lý Trình Di mới nhìn thấy, vì sao ý thức lực của Tom đột nhiên liền bùng nổ tăng trưởng.

Trong cửa hàng, hắn đang cùng một người con gái là một trong ba người bạn tốt kia, ôm ấp sờ mó các loại

Trong ý thức của Tom, tràn ngập cảm động, sung sướng, áy náy, cùng một tia vui sướng.

Hiển nhiên hai người trước đó còn xảy ra chuyện gì.

“Tom, đứa nhỏ, anh định thế nào?” bỗng nhiên hai người tách ra, cô gái kia ngã vào lòng Tom, nhẹ nhàng nói ra một câu.

.”.. “Nụ cười trên mặt Lý Trình Di khựng lại, ngay cả con cũng có rồi sao?

“Nếu em đồng ý thì anh vẫn muốn nuôi nó lớn, dù sao trên người nó cũng có một phần huyết mạch của anh.” Tom áy náy nhìn người con gái

“Em không sao, mẹ đứa bé chết rồi, em sẽ coi nó như con đẻ của mình” Người con gái nghiêm túc dịu dàng nói.

Cảm ơn em.

“Không cần, anh có thể cho phép em cùng ở chung với hai người các anh, một người đàn ông rộng lượng như anh, em có thể gặp được, thật sự là quá hạnh phúc.”

“… “Biểu tình trên mặt Lý Trình Di có chút không ngừng được.

Hai người này. Cái quỷ gì thế!?

Mặc dù Lý Trình Di đã cố hết sức suy đoán Tom bên này đã xảy ra chuyện gì, nhưng một màn này thật sự không nghĩ tới.

Hai người ở trong phòng thân mật với mật với nhau khiến Lý Trình Di thấy vậy trong lòng không nói gì.

Thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm thứ nhất, lại sắp hoàn thành trong tình huống như vậy.

Sau khi không nói gì, hắn Ảnh Thiểm trở về văn phòng luật, dứt khoát lười chú ý nhiều hơn những thứ này, đem lực chú ý tập trung ở thăm dò nghiên cứu Ngục rồng bóng tối.

Xác định Phan Ân bọn họ là vì tránh né cái gì mới tiến vào Góc chết, như vậy có mục tiêu, lại đi tìm tư liệu tin tức liên quan, sẽ dễ tìm hơn rất nhiều.

Sau khi chân chính tiến vào trạng thái, Lý Trình Di lại từ chỗ quan thị chính địa phương Welin, lấy được các loại sách lịch sử ghi chép của Lỗ Điện.

Trải qua vài ngày điều tra, rốt cục mơ hồ phát hiện một tia manh mối.

Ánh nắng tươi sáng giữa trưa, bên ngoài nắng gắt như lửa, nhiệt độ tăng vọt tới gần bốn mươi độ. Trong văn phòng luật, Lý Trình Di cầm một quyển sách lịch sử Welin lấy được, nhíu mày tỉ mỉ lật xem.

Chương 1153. Động tâm 2

Chương 1153: Động tâm 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đây là một cuốn sách tương tự như giải thích phiên dịch bài thánh ca thần thoại, được biên soạn bởi một học giả rất có nghiên cứu về Liên bang Venus.

Phía trên hiếm thấy nhắc tới, về di tích hơn năm ngàn năm trước, sau khi khai quật lưu lại dấu vết dị thường. Hơn nữa mịt mờ chỉ ra, An Trạch là nông trường của các vị thần, vì sao tất cả các vị thần đều muốn tranh đoạt nơi này.

Nơi này nhân số tuy nhiều, nhưng tầm quan trọng không nên mạnh như vậy.

Lý Trình Di khó hiểu cũng là điểm này.

Bodona, ngươi có biết năm ngàn năm trước ở An Trạch đã xảy ra chuyện gì không? Nhìn đến đây, Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía Bảo Thạch Long đang ngủ say trong phòng làm việc.

Cô hiện tại không có việc gì làm, sau khi chạy ra ngoài một chuyến, phát hiện khắp nơi là Giáo Đoàn Giáo Quốc lại chỉ có thể xám xịt trở về nơi này, dựa vào Lý Trình Di che chở.

Vị cường giả cấp bậc hoàng kim này, khi đối mặt với toàn bộ thế lực khổng lồ của giáo đoàn giáo quốc, cũng lựa chọn tạm thời che giấu bản thân.

“Năm ngàn năm trước, khi đó em còn nhỏ, bất quá nghe tổ phụ em nói qua, An Trạch tựa hồ xảy ra tai nạn cực kỳ khủng bố. “Bodona trả lời.

“Tai nạn? Tính chất như thế nào?”

“Ách nghe nói là, tai nạn đó có thể khiến người cùng sinh vật, triệt để dị hóa, biến thành quái vật khủng bố tà ác, chỉ cần

đứng ở trên mảnh đất này, sẽ bị loại nào đó bắt nguồn từ sức mạnh bóng tối, ô nhiễm dị hóa."

Bodona cung kính nói, "Bất quá, loại ô nhiễm này có thể bị tịnh hóa, chỉ cần sau khi tịnh hóa, ô nhiễm sẽ biến thành sức mạnh cực tốt tăng cường tài nguyên, có thể tăng cường cường hóa thực lực của bất kỳ sinh vật nào."

"Còn có loại chuyện này? "Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Vừa mới nghe mở đầu lúc, hắn còn tưởng rằng là cực ác nguyên thổ của mình ô nhiễm đến nơi này, nhưng phía sau vừa nghe, liền phát hiện hoàn toàn không giống nhau.

Cực ác nguyên thổ không thể nghịch chuyển, hơn nữa cũng không phải đến từ bóng ma.

Vì vậy, nó phải là một sức mạnh khác.

"Sau đó thì sao? "Hắn tiếp tục hỏi.

"Về sau, Thần giáo Hắc Ám sinh ra đúng thời cơ, vài tên thần linh dung hợp một thể, trở thành thần chưởng quản hắc ám chí cao, cường đại thần lực vung vãi như mưa, hấp thu sức mạnh còn sót lại sau vụ tai nạn, về sau nữa, Thần giáo Hắc Ám cũng bị tiêu diệt, An Trạch liền thành thế cục như bây giờ."

Trong những ngày này, Bodona cũng đã hiểu rõ An Trạch hiện giờ.

Đối với Nghị viện Nhật Quang, cùng giáo đoàn, giáo quốc phân bố cũng hiểu rõ trong lòng.

"Như vậy, hiện tại, ta là nói hiện đại, có khả năng còn có thể bộc phát loại tai nạn này không?"

Nếu không hắn thật sự không nghĩ ra Phan Ân rốt cuộc tại sao lại trốn vào Ngục rồng bóng tối nguy hiểm hơn.

"Có khả năng, bất quá rất nhiều bí ẩn nắm giữ ở trong tay Giáo Quốc, chúng ta cũng không cách nào xác định chi tiết." Bodona lắc đầu.

"… "Lý Trình Di trầm ngâm, cẩn thận suy nghĩ về dự định sau đó.

Kỳ thật hắn sở dĩ gần đây vội vã điều tra loại tin tức này, chính là bởi vì chính hắn cũng loáng thoáng cảm nhận được biến hóa nào đó tới gần.

Tầng thứ cơ bản An Trạch đã biết rõ ràng, kế tiếp, thử tiếp xúc một chút cường giả hoàng kim trở lên, nhìn xem cường độ như thế nào, nhân tiện đào móc bí ẩn tin tức.

Hắn lập tức đưa ra quyết định.

Bán Thần, thần chích, những thứ này đều phải tiếp xúc từng cái một.

Cấp Hoàng Kim, kỳ thật đã có chút thực lực, đối với hắn mức độ phiền toái, tương đương với cường giả Ấn Hoàn, nhưng so với Ấn Hoàn, bọn chúng lại có khuyết điểm cực lớn về phương diện tốc độ.

'Nếu cường độ của Bán Thần và Thần chích không lớn lắm, vậy thì dứt khoát ra tay thống nhất nơi này, điều tra lại bí mật ẩn giấu, sau này bất kể là căn cứ tạm thời hay căn cứ hậu cần, triệu hoán kiến trúc Ác Chi Hoa, đều có thể có chỗ chuẩn bị.

Kiến trúc Ác Chi Hoa ảnh hưởng không biết thế nào, hắn không muốn đặt ở Địa Nguyệt, đặt ở chỗ này có lẽ vừa vặn.

Bất quá muốn làm được hết thảy, vẫn là cần phải thăm dò đường đi nước bước trước.

Lý Trình Di luôn cảm giác, mình cũng không phải thoát khỏi Góc chết dây dưa, mà là Góc chết bình thường đã kéo không nổi mình, cho nên chu kỳ tự động dài ra.

Dưới tình huống bực này, một khi xuất hiện cảm giác bị Góc chết lôi kéo, vậy có nghĩa là, có thể Góc chết lôi kéo này, có tính uy hiếp rất mạnh.

Đó tuyệt đối sẽ là cường độ nguy hiểm vượt xa tất cả Góc chết trước kia.

Cho nên hắn cũng phải chuẩn bị sẵn sàng ứng phó. Còn có Bạch sáp. Thế lực thần bí kia, thực lực không phải chuyện đùa, cũng cần chuẩn bị sẵn sàng trước.

Ngồi ở vị trí trên, Lý Trình Di càng nghĩ càng cảm giác, thống trị toàn bộ An Trạch, lợi dụng một thế giới tài nguyên để chuẩn bị, đem Hoa Lân Y tăng lên tiến hóa đến cực hạn, Năng lực hoa ngữ cường hóa tới cực điểm, là điều cần phải làm nhất.

Bodona ở một bên vô thức liếc hắn một cái, đột nhiên cảm giác trong lòng phát lạnh.

" Bodona, ngươi biết kết cấu tổng thể của một giáo đoàn không? là mỗi giáo đoàn đều có Bán Thần trên giáo chủ sao?" Lý Trình Di hỏi

"Cái này cũng không phải, bình thường giáo đoàn trung đẳng mới có Bán Thần, toàn bộ các quốc gia An Trạch, giáo đoàn trung đẳng cơ hồ đều là thành viên nghị viện Nhật Quang. "Bodona nhanh chóng trả lời.

"Bán Thần mạnh bao nhiêu? "Lý Trình Di hỏi.

So với thực lực của em lúc trước, mạnh hơn không ít, bọn họ có thần tính, có thể chống lại rất nhiều sức mạnh rất mạnh, thương tổn rơi vào trên người bọn họ sẽ bị suy yếu rất nhiều. Hơn nữa Bán Thần đều có năng lực thiên phú thuộc về mình, loại năng lực này thường thường hiệu lực đều rất mạnh, thậm chí có chút không nói đạo lý. "Bodona nói.

"Hiểu rồi, chúng ta cùng đi xem một chút được không? "Lý Trình Di gật đầu.

Thế giới này cần một chủ nhân mới.

Trong lòng hắn mơ hồ có loại cảm giác.

Chương 1154. Động tâm 3

Chương 1154: Động tâm 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chỗ này đơn giản gần đây chỉ có một Bán Thần, trong lãnh thổ liên bang, đại chủ giáo Merlot của Druid trong sơn mạch Kars xuất thân cự nhân sơn nhạc, tuổi rất già, em trước đó cho rằng hắn đã chết, kết quả sau khi đi dạo, phát hiện hắn còn sống.”

“Giáo đoàn Druid? Giáo đoàn này không phải đã sớm bị tiêu diệt rồi sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Là không có thành viên tín đồ, bọn họ thờ phụng lực cạnh tranh sinh tồn tự nhiên, tín ngưỡng cực kỳ rời rạc, lực ngưng tụ cũng kém, sống đơn lẻ một mình, tính tình đạm mạc, không có nhu cầu đối với xã hội quần thể cho nên càng ngày càng quạnh quẽ cũng là chuyện thường.” Bodona gật đầu nói.

“Cũng được, vậy đi xem thử đi. “Lý Trình Di đứng lên, trong lòng tràn ngập chờ mong.

Hắn cần phải có một phán đoán chuẩn mực về sức mạnh của Bán Thần, để có thể đo lường sức mạnh của hắn ở tầng thứ của thế giới này.

Vâng.

Hắc quang chợt lóe, hai người đồng thời biến mất trong phòng làm việc.

……..

Dãy núi Kars.

Kéo dài mấy ngàn dặm dãy núi cỡ lớn này, đã bị nhân loại khai khẩn rất nhiều khu vực, bên ngoài thành công viên, khu mỏ, khu săn bắn các loại.

Xuyên qua lưới cảnh báo nguy hiểm, bên trong chính là rừng rậm biển cây nguyên thủy hơn.

Cây lớn cao mấy chục mét, dây leo to bằng cánh tay tùy ý có thể thấy được.

Đá cỡ xe tải nối tiếp nhau.

Cây cối, đá lớn, dây leo, chính là phong cảnh chủ yếu của nơi này.

Liên tục hắc quang lóe ra, sâu trong rừng rậm, một nam tử tóc trắng mặc áo gió màu đen, mang theo một người con gái xinh đẹp váy xanh tóc xanh dáng người nóng bỏng, xuất hiện ở giữa rừng.

Là ở đây sao? "Lý Trình Di quay đầu hỏi.

"Vâng, chủ nhân. Nơi này mỗi một khối cự nham đều là tai mắt mà Merlot Bán Thần có thể khống chế. Bất quá hắn bây giờ còn đang ngủ say, bộ tộc cự nhân Sơn Nhạc, quanh năm thích ngủ say nghỉ ngơi, bọn họ thường thường vừa ngủ liền có thể vượt qua mấy chục thậm chí hơn trăm năm. Bodona trầm giọng nói.

Tốt lắm, ngươi biết làm thế nào để đánh thức anh ấy bọn chúng không"

"Rất đơn giản." Bodona tiến lên một bước, thân thể chậm rãi lơ lửng, có chút lợi hại long nhãn bên trong, đột nhiên sáng lên tinh khiết lục quang.

Cô mở miệng và hít mạnh vào.

Tê!!!

Khí lưu thật lớn trống rỗng hiện lên, trước mặt đại lượng bụi cỏ, hòn đá, bùn đất, cây nhỏ, đều bị khí lưu lôi kéo, kéo thu nhỏ lại, bay vào trong miệng cô.

Miệng rộng của cô giống như vực sâu không đáy, không ngừng nuốt chửng lượng lớn tạp vật bay tới bên ngoài.

Tiếng gió ào ào, kéo theo biển cây phát ra tiếng sóng biển gào thét.

Một giây.

Năm giây.

Mười giây.

Rất nhanh, một cỗ chấn động rất nhỏ, chậm rãi từ lòng bàn chân Lý Trình Di truyền đến.

Thần sắc hắn khẽ động, nhẹ nhàng lơ lửng, tránh đứng không vững.

Sau đó cúi đầu nhìn về phía trước.

Phốc.

Phía trước mảng lớn đất rừng mặt đất, mạnh từ dưới đất đâm ra một cái bàn tay khổng lồ màu xám do nham thạch tạo thành.

Bàn tay khổng lồ kia rộng chừng ba bốn mét, dài hơn mười mét, có vẻ tráng kiện vô cùng.

Nó từ trong đất vươn ra, hung hăng đè ở một bên mặt đất, mượn lực nhô ra thân thể

Rầm rầm vô số bùn đất bị đỉnh tán tạp âm bên trong, rất nhanh, một người đá màu xám ước chừng cao chừng ba mươi mét, xuất hiện trước mặt Lý Trình Di cùng Bodona.

Người đá do từng khối đá lớn xám trắng tạo thành, đầu không có khuôn mặt, trên người đầy rêu mốc cùng rễ cây, chính giữa thân thể, có một khuôn mặt lão nhân nhân loại rõ ràng, nhìn chăm chú nơi này.

Thạch cự nhân cao hơn ba mươi mét, ở những nơi còn lại có lẽ sẽ rất nổi bật, nhưng ở chỗ này, chung quanh tất cả đều là cự thụ mấy chục cho đến trên trăm mét, liền có vẻ không tính nổi bật.

Thạch cự nhân cúi đầu, nhìn chăm chú Bodona, lại nhìn Lý Trình Di.

Một con bảo thạch long? Rất hiếm. Còn có một nhân loại? Các ngươi tìm ta có việc?

Thanh âm của hắn rất bén nhọn ồn ào, phảng phất trong tiếng người hỗn tạp rất nhiều tiếng gió, tiếng lá cây ào ào, còn có tiếng suối chảy.

“Xin lỗi, tôi chỉ muốn thử xem, thực lực Bán Thần mạnh bao nhiêu?” Lý Trình Di khẽ cúi đầu, “Nếu vì thế mà quấy rầy ngươi ngủ nghỉ, lát nữa tôi sẽ ra tay nhẹ nhàng.”

Lại một kẻ đáng thương không biết sống chết đã biết ta là Bán Thần, còn dám độc thân khiêu chiến, so với kẻ đáng thương bị ta cắn nuốt, ngươi không chỉ ngu xuẩn hơn, còn đáng thương hơn.

Bán Thần Merlot trào phúng nói.

Lý Trình Di nhìn sinh vật khổng lồ trước mắt, ánh mắt dời xuống, nhìn về phía Bodona.

Ngươi đi thử xem, đừng triển khai bản thể hoàn toàn.

……

Bodona sắc mặt phát lạnh, nhưng không dám phản kháng, nó trước đó muốn chạy trốn, nhưng trong đầu đạo sức mạnh không biết kia, trong nháy mắt liền hóa thành một thanh kiếm, hung hăng đâm cô một cái, khiến nó thống khổ không chịu nổi, chỉ có thể trở về.

Lý Trình Di lưu lại ý thức lực hạt giống, ở rất nhiều thời điểm cũng có thể thể hiện ra sự khủng bố.

Có thể trực tiếp ngưng tụ thành tuệ kiếm, từ chỗ sâu tinh thần ý thức, khống chế hết thảy sinh vật.

Lúc này, Bodona tiến lên, thân thể ầm ầm bành trướng biến lớn, nháy mắt liền biến hình biến sắc, hóa thành một con cự long bảo thạch màu xanh lá cây cao lớn giống như Bán Thần khổng lồ.

Nó không nói hai lời, thậm chí ngay cả rít gào cũng không thèm, há mồm chính là một đoàn lục quang long tức phun ra.

Oanh!!!

Long tức nóng bỏng mang theo sức mạnh nào đó có thể đem tất cả tinh thạch hóa, hung hăng đánh sâu vào bên ngoài cơ thể Bán Thần khổng lồ.

Nhưng long tức bị một đạo vòng bảo hộ nửa trong suốt ngăn trở, như dòng nước bắn tung tóe đến bốn phía, đem cây cối cùng mặt đất chung quanh nhao nhao biến thành tinh thạch màu xanh biếc.

Ngu xuẩn! "Merlot Bán Thần cười to nhào về phía trước, đưa tay hung hăng bắt lấy cổ Bodona, giơ lên.

Bodona tự nhiên không chịu, bắt đầu phản kháng.

Hai người cơ hồ là nháy mắt liền đổi thành vật lộn cận chiến.

Chương 1155. Động tâm 4

Chương 1155: Động tâm 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bùm.

Bodona bị đập mạnh xuống đất, hơn phân nửa thân thể bị đập vào trong đất, tứ chi điên cuồng cào loạn, giãy dụa.

Đuôi rồng của nó một lần lại một lần hung hăng đánh vào trên người cự nhân, nhưng đánh lên lại chỉ bắn ra một ít đá vụn nhỏ.

Sau khi hòn đá bay ra, lại rất nhanh lại vòng một vòng, bay trở về trên người người khổng lồ, khôi phục nguyên trạng.

Lý Trình Di ở một bên cẩn thận quan sát, yên lặng ghi chép lại.

Hai đầu quái vật khổng lồ tranh đấu, động tĩnh tự nhiên rất lớn, nhưng Lý Trình Di tới nơi này lúc, sớm đã tiện tay bày ra phạm vi lớn tử khí trận pháp, phong tỏa khí tức động tĩnh.

Chỉ cần không vượt qua đường kính ba mươi km chung quanh, hết thảy sẽ không bị ngoại giới phát hiện.

Thuật pháp của Tử Khí Giáo Quốc cực kỳ thực dụng trên phương diện bí mật.

Bùm!

Bùm!

Bodona bị tóm lấy cổ, bị nện xuống đất như giã gạo.

Nhưng nó đồng dạng da dày thịt thô, thương thế trên người cơ hồ là mới xuất hiện, liền nhanh chóng khôi phục biến mất.

Cái loại này khôi phục phương thức, là cấp tốc tinh hóa chung quanh hết thảy, đem hấp thu bổ sung đến thân thể của mình n.

Hai người đánh trọn vẹn mười phút, ai cũng không làm gì được ai, Bán Thần Merlot nhất thời có chút không kiên nhẫn.

Buông tay lui về phía sau một bước dài, kéo ra khoảng cách trăm mét.

Hắn giơ hai tay lên, hung hăng ấn xuống đất.

Tổ tiên, Tự nhiên xin ban cho ta lực trừng phạt dị đoan! "Hắn hô to.

Tiếng ầm ầm nhanh chóng từ dưới đất vang lên.

Lý Trình Di còn chưa kịp phản ứng, liền nhìn thấy Bodona cả người cứng đờ, vảy trơn bóng trên người nhanh chóng bắt đầu ảm đạm, mất đi ánh sáng.

Nó có vẻ yếu đi khá nhiều.

Bùm!

Đúng lúc này, Bán Thần Merlot một bước dài, chạy nước rút về phía trước, hung hăng dùng vai đập vào ngực Cự Long.

Răng rắc một tiếng trầm đục, lồng ngực Bodona sụp đổ xuống, phát ra long hống thống khổ, bay ngược về phía sau.

Nhưng bay không được bao xa, trong long nhãn của nó sáng lên một tia kim quang, ở phía sau Bán Thần Merlot, trống rỗng hiện ra một vòng xoáy lục quang.

Bên trong vòng xoáy Hơn mười mét đường kính, mãnh liệt lộ ra một tinh thạch màu xanh biếc tạo thành xúc tu dữ tợn.

Xúc tu tựa như gai nhọn, hung hăng đâm vào lưng Bán Thần, xuyên qua ngực hắn.

"Xem ra đây chính là năng lực mạnh nhất của Bodona"

Sức mạnh kia mang theo ý tứ thần thánh, nhưng lộ ra khí tức tham lam nồng đậm cùng một cỗ long vị nặng hơn.

Hắn đoán có thể là thần chỉ của một con cự long.

Ngao!!

Người khổng lồ Bán Thần cũng bị thương nặng.

Hai tên này người tám lạng nửa cân, dĩ nhiên đánh ra chân hỏa.

Lý Trình Di nhìn đến đây, đại khái đã biết cấp độ thực lực của Bán Thần, mạnh hơn Bodona, nhưng có hạn.

Bất quá thực lực của Bodona, cường độ thân thể, so với lúc trước nó ở trong Ngục rồng, cao hơn không ít.

Dù sao khi đó là thời gian nó suy yếu nhất, thân thể cùng năng lực đều ở vào vực sâu nhất. Sau khi đi ra nó tự mình đi bổ sung đại lượng đồ ăn, hấp thu đại lượng ánh sáng năng lượng, mới khôi phục chức năng cơ bản thân thể.

Nhìn hai người chém giết, Lý Trình Di bỗng nhiên hiểu được, thế giới này cường giả vì sao không chú trọng tốc độ.

Nhìn hai đại gia hỏa này, năng lực khôi phục người sau mạnh hơn người trước, không hề có khái niệm yếu hại.

Lại nhìn những tên Giáo đoàn Minh Phủ kia, càng là quái vật giết không chết.

Phỏng chừng rất nhiều thế lực khác, đều đi theo con đường như vậy.

Nghe nói cường giả Quang Minh giáo quốc, cho dù chết, tro cốt đều giơ lên, cũng có thể lợi dụng thuật phục hồi vĩnh hằng của Đại giáo chủ để sống lại.

Dưới tình huống như vậy, tốc độ của ngươi có nhanh hơn nữa, ngoại trừ chạy trốn, thủ đoạn khắc chế tương quan không đuổi kịp, thật không có tác dụng gì.

Quả nhiên, lịch duyệt chính là phải đi ra ngoài nhiều một chút, mới có thể rõ ràng rất nhiều đạo lý. Thế giới khác nhau, phong cách khác nhau, nhưng đều có tính hợp lý thuộc về mình.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di hài lòng gật đầu, nhìn Bodona bị ngăn chặn trước mắt.

Hắn giơ tay lên, lòng bàn tay hiện lên một thanh trường kiếm màu vàng.

Đủ rồi, Bodona, lui ra đi.

Phải cẩn thận chủ nhân, hắn Bán Thần thiên phú là tự nhiên là thân thể, đối với tất cả công kích, đều bị suy yếu chín thành! huyết mạch cự nhân Nhạc sơn vốn thấp hơn 1 cấp độ so với bảo thạch long chúng ta, nhưng với thiên phú mạnh mẽ của hắn còn có thể áp chế em!"

Bodona giãy dụa nhanh chóng lui về phía sau, lúc này một chân trước của nó đã bị xé xuống, rơi vào hạ phong tuyệt đối, nếu không lui về phía sau, phỏng chừng nó cũng định chạy trốn.

Long trảo và răng nanh của nó căn bản không có hiệu quả với đối phương, chỉ có thể dùng thuật pháp công kích mới được.

Nhưng thuật pháp năng lực của nó chỉ có vậy, vì thế khi đánh nhau liền cực kỳ nghẹn khuất.

Merlot cắn cắn miếng thịt đùi rồng trong tay, mặt người trong lồng ngực cảnh giác nhìn về phía Lý Trình Di.

Ngươi là ai?! Nhân loại, bảo thạch long cư nhiên sẽ nghe theo mệnh lệnh của một gã nhân loại?

"Thực lực của ngươi không tệ. "Lý Trình Di mỉm cười, tiến lên, từng bước tới gần.

Nghe nói ngươi thân là Bán Thần, có thể kích phát thân thể lớn nhất, hóa thành thần thân không biết ta có thể nhìn xem hay không.

"Chỉ bằng ngươi? "Merlot tự nhiên không có khả năng người khác nói một câu liền kích phát thần thể.

Thần thân đối với hắn cũng là gánh nặng cực lớn, mỗi ba mươi ngày mới có thể kích phát một lần, hơn nữa thời gian chỉ có nửa phút.

Đó là lá bài tẩy bảo vệ tính mạng lớn nhất của Bán thần.

Không muốn sao?

Lý Trình Di nheo mắt.

Như vậy.

Như vậy thì sao?

Trong phút chốc thân ảnh hắn chợt lóe, lại trực tiếp biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện, đã ở phía sau Bán Thần Merlot, chậm rãi thu kiếm.

Chương 1156. Động tâm 5

Chương 1156: Động tâm 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ngươi đang chơi trò gì? “Merlot nghi hoặc nhíu mày, xoay người nhìn về phía hắn.

Nhưng theo thân thể hắn xoay chuyển, tầm nhìn của Merlot bắt đầu biến hóa, lắc lư.

Hắn dường như đang đi xuống.

Không!

Hắn đột nhiên phản ứng lại.

Không phải hắn đang trượt xuống, mà là nửa người trên của hắn, tính cả bộ phận mặt người trên ngực, toàn bộ nửa thân hình trên, đang từ phải sang trái, trượt xuống mặt đất.

Một vết thương tinh tế bị cắt bằng lưỡi kiếm, chia đôi người hắn từ bả vai đến thắt lưng.

Merlot kinh nộ đan xen, hắn Bán Thần thiên phú tự nhiên thân thể cấp tốc phát huy hiệu quả, nên hắn có ý đồ lôi kéo nửa người trên, trở lại chỗ cũ, khôi phục thân thể.

Sức mạnh thân thể của hắn có thể vô hạn rút ra chung quanh đại địa sinh cơ, khôi phục chính mình thương thế.

Nhưng vừa mới xảy ra chuyện gì!?

Hắn cư nhiên bị kiếm, một kiếm, chém thành hai đoạn!?

“Ngươi đang khôi phục thân thể. “Lý Trình Di đột nhiên nói.

Merlot lảo đảo lùi sang một bên, cố gắng kéo dài khoảng cách với đối phương.

Nhưng nghe được những lời này trong nháy mắt, hắn cả người trầm xuống, thần hỏa trong đầu trong nháy mắt tối sầm.

Ngay sau đó, Thần Hỏa bộc phát ra lực phản kháng cực lớn, ý đồ ngăn cản Năng lực hoa ngữ khống chế.

Một giây.

Chỉ hỗ trợ một giây. Thần hỏa nhanh chóng ảm đạm, ánh lửa trong nháy mắt thu nhỏ lại mấy chục lần, từ lửa trại, biến thành nhỏ như que diêm.

Merlot cũng như bị thương nặng, miễn cưỡng khôi phục thân thể, ầm ầm ngã sấp xuống.

Hắn lâm vào cứng ngắc, hoàn toàn bị Hoa Ngữ khống chế.

Cư nhiên chống cự ta một giây. "Lý Trình Di cầm kiếm, chậm rãi đến gần.

Hắn đã đại khái biết cực hạn của Bán thần.

Loanh quanh tầm cỡ ấn hoàn, lực khôi phục vượt xa mười ấn, nhưng tốc độ chậm hơn nhiều.

Có thể xem là ấn hoàn chủ tu khôi phục thân thể cùng cường độ phòng ngự, có át chủ bài nhất định.

Kế tiếp, là Thần chích, cần xác định thực lực cụ thể của một vị Thần chích như thế nào.

"Hơn nữa, trong tay ta cần càng nhiều cường giả, bố cục chung quanh, phát tán ra ngoài làm việc, cho nên."

Lý Trình Di suy tư một chút, ánh mắt dừng lại trên người Merlot Bán Thần.

"Có lẽ, có thể thử xem hiệu quả sức thuyết phục vĩnh cửu của hoa ngữ."

Nửa tiếng sau.

Ở phía sau bọn họ, còn đi theo một thân ảnh khôi ngô toàn thân bao bọc áo choàng màu xám thật dày.

Trong mắt Lý Trình Di ít nhiều có chút mệt mỏi.

Mặc cho ai một hơi dùng mấy trăm lần hoa ngữ thuyết phục chi lực, đều sẽ mệt mỏi quá sức.

Khả năng thay đổi mặt trận vĩnh viễn này, thực sự tồn tại, nhưng xác suất thực sự, rất nhỏ.

Tỷ lệ một phần trăm, bình thường sử dụng, thật sự không thể ôm hy vọng vào nó.

Cũng may, lần thử này qua đi, lần sau liền biết không cần lãng phí tinh lực như vậy.

Cũng chính là hắn đi Bàn Quang, cường hóa ý thức lực của mình, nếu không đổi thành chính mình trước kia, khống chế cường giả như Bán Thần, dùng mười mấy lần liền có thể gánh không nổi.

“Chủ nhân, ngài nếu như muốn tìm Bán Thần khác, thì phần lớn ẩn núp trong giáo đoàn, ở Nghị viện Nhật Quang.” Bodona lúc này đối với Lý Trình Di càng thêm cung kính.

Tận mắt nhìn thấy một vị thực lực mạnh hơn nó và Bán Thần, bị tẩy não, biến thành người một nhà.

Hàn ý trong lòng nó liền hoàn toàn không cách nào trừ đi, nó đang sợ hãi.

Sự sợ hãi không cách nào khống chế được

Những sợ hãi không ngừng truyền vào trong đóa hoa ác của Lý Trình Di, làm cho tâm tình hắn càng thêm sung sướng.

“Merlot ngươi có biết những Bán Thần khác đơn lẻ không?“Đối phó với đám thần chỉ hiện vẫn còn quá sớm, nên cần phải thu thập đủ Bán thần làm thuộc hạ cho mình cũng không tồi

“Bên Hỏa Sí Hải bên kia, có một đối thủ cũ của tôi, Lam Hải Vương Buroduno là nhất tộc bạch tuộc biển sâu, thực lực của nó so với tôi mạnh hơn một chút, cũng là Bán Thần đơn lẻ.” Merlot hôm nay đối mặt Lý Trình Di, lộ ra nồng đậm thành kính, phảng phất hắn chính là người nhà của mình, phụ huynh của mình, cái loại thân cận cùng tôn kính này, khiến Bodona một bên trong lòng càng phát ra hoảng sợ.

“Tốt lắm, vậy qua bên kia một chuyến, ngươi dẫn đường. “Lý Trình Di thản nhiên nói. Hắn càng thăm dò càng cảm thấy

thế giới này cực kỳ thích hợp hắn cải tạo thành căn cứ địa sử dụng.

Chỉ cần điều tra rõ tình huống xung quanh của những cái Góc chết liên thông là có thể thu thập được các loại hoa cỏ biến dị.

Cứ như vậy, hắn hấp thu hoa khí cũng tiện lợi rất nhiều, căn bản không cần chính mình mô phỏng hoàn cảnh khác nhau.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là tính giá so sánh.

Dù sao hắn cũng phải ở chỗ này tìm kiếm tung tích của Phan Ân cùng người nhà, còn không bằng nhân tiện tạo ra một nơi hậu cần chỉ thuộc về mình.

Mà thống trị thế giới, cần nhân thủ thuộc hạ cũng không ít, cho nên.

……..

Bên ngoài thành phố Lỗ Điện.

Hai bóng người thân mặc bộ y phục thần chức mày trắng, đang đứng trên đỉnh núi khá cao, nhìn ra xa toàn bộ nội thành.

Trang phục thần chức là một loại quần dài áo dài, chỗ cuối có phục sức để khép miệng, trước ngực sau lưng đều có dấu hiệu Thần chích đặc biệt, cùng với mã cấp vị của bản thân, cùng với chữ chức vụ trong giáo quốc. Lại phối hợp với hoa văn tơ vàng bạc đại biểu cho thần quyền chí cao vô thượng, chỉnh thể thoạt nhìn đơn giản mà quý phái, lộ ra vẻ thánh khiết nhè nhẹ.

” kỵ sĩ trưởng Marx, nơi này chính là đích đến của chúng ta” nữ kỵ sĩ đứng phía sau một chút thấp giọng hỏi.

“Uh, hai vị mục sư Bộ Thần Tài chính là mất tích ở chỗ này, thế lực xuống tay của Nghị viện Nhật Quang có nằm vùng của chúng ta, không thể không có chút dấu vết nào, ngay cả cảnh báo cũng không kịp phát ra. Cho nên, hung thủ nhất định là người khác.” phía trước nam kỵ sĩ cường tráng nói.

Chương 1157. Động tâm 6

Chương 1157: Động tâm 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tên này râu mép chỉnh tề, ánh mắt kiên nghị, màu da hơi tối, đó là bị phơi nắng quá nhiều, đại biểu cho hắn ở dưới ánh mặt trời tiếp nhận vô số huấn luyện cùng chém giết.

"Đi thôi, vị trí tiên đoán dị đoan đã xác định, kế tiếp, chính là đi tìm, nhanh chóng giải quyết, sau đó rút lui. Tốc độ phải nhanh, không thể khiến người nghị viện phát hiện manh mối.

Nghị viện Nhật Quang cùng Lễ Tán Bạch Sắc đang giao chiến quy mô, bọn họ xâm nhập địch hậu, phát động tập kích, một khi động tĩnh lớn hơn, cao thủ cường giả nghị viện cũng sẽ không bỏ qua cơ hội lưu lại hai kỵ sĩ cấp hoàng kim bọn họ.

Cấp hoàng kim bậc, cho dù là ở nghị viện hay là ở Lễ Tán Bạch Sắc, đều xem như cường giả tầng trên

Họ đến và đi như gió, với sức mạnh của một mình để phá hủy một thị trấn nhỏ. sức mạnh Thần gia trì ở trên người bọn họ, bình thường vũ khí thế gian có hiệu quả cực kỳ yếu ớt đối với bọn họ.

Chỉ có từ cấp Bạch Ngân trở lên mới có thể tạo thành uy hiếp đối với cấp bậc này.

Tất cả cường giả cấp hoàng kim đối với binh khí thế gian đều có sức đề kháng làm suy yếu ba mươi phần trăm uy lực.

Suy yếu như vậy cộng thêm áo giáp dày nặng, cùng thân thể thiên chuy bách luyện cường đại, cuối cùng chồng lên thần thuật cường đại mà các thần chỉ ban cho, tạo nên từng pháo đài di động cường đại khủng bố không Góc chết.

Đi thôi, Evelyn, trong vòng một giờ phải hoàn thành nhiệm vụ, lâu hơn nữa nhất định sẽ bị thần thuật tiên đoán của nghị viện phát hiện.

Dứt lời, kỵ sĩ Marx bước về phía trước một bước, người đột nhiên ẩn vào không khí, biến mất không thấy gì nữa.

“Vâng. “Nữ kỵ sĩ khẽ trả lời, cũng bước về phía trước, biến mất khỏi không trung.

Mà phương hướng bọn họ đi tới, rõ ràng là cửa hàng thám tử nhỏ của Tom.

……..

Cách xa mấy ngàn km.

Phía trên một vùng biển rộng mênh mông màu đỏ nhạt, Lý Trình Di trôi nổi trên không trung, một tay cầm một thanh kiếm màu vàng tinh tế dài đến ba mét, quan sát nước biển.

Gió biển thổi đến áo khoác màu đen trên người hắn bay vù vù, cũng kéo mái tóc dài màu trắng bạc của hắn về phía sau.

Mà ở phía dưới, mặt nước biển, đang có một con bạch tuộc khổng lồ thân dài chừng mấy trăm mét, cả người bị thương, hấp hối trôi nổi ở trên nước biển.

“Ta tên Buroduno, cam nguyện thần phục ngài, thỉnh giáo danh húy của ngài là!?” trên đầu đại bạch tuộc mọc dày đặc vô số cặp mắt nhỏ màu tím đen, ngưng mắt nhìn Lý Trình Di trên không trung.

Ngươi có thể gọi ta, Bạch Lộc. “Lý Trình Di tiếp tục dùng đạo hiệu trong sư môn Thiên Tụ Các.

“Dạ, Bạch Lộc Vương cường đại. “Bạch tuộc cũng là một vị bán thần cường giả, sau khi trải qua kiểm tra ngắn gọn, hắn vui lòng phục tùng, quyết định đầu hàng Lý Trình Di.

Lần này không dùng hoa ngữ, Lý Trình Di chỉ để lại một hạt giống của mình trong đầu.

Được rồi, ngươi về dưỡng thương đi, lúc cần ta sẽ gọi ngươi. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Hắn hơi giương mắt, nhìn về phía xa xa.

Một thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm sắp thành hình trong Nguyên Thần Kiếm cung của mình, lúc này đang hơi rung động, phát ra tiếng cảnh báo rất nhỏ. Xem ra có khách không mời mà đến lặng lẽ tiến vào lãnh địa rồi!

Lý Trình Di nhìn Bodona xa xa, hắc quang chợt lóe, xuất hiện bên cạnh nó.

Sau khi khoảng cách Ảnh Thiểm kéo dài, tuy rằng vẫn có thời gian khởi động ngắn, nhưng lần đầu tiên khởi động, đã có thể đến nơi tùy ý, hiệu quả cực tốt

“Theo ta trở về, có người tới. “Hắn vươn tay.

Bodona nhu thuận tiến lên, bắt lấy cánh tay nhỏ của hắn.

Bóng ma nhảy múa bắt đầu.

Rất nhanh, hai người cùng nhau, biến mất ở trên biển rộng.

Không gian biến hóa dời đi, khi xuất hiện lại, trước mắt đã là bầu trời thành phố Lỗ Điện, một đạo bóng ma vô hình, bao vây hai người, khiến bọn họ xuất hiện trong nháy mắt liền nháy mắt biến mất, bóng dáng lóe tới trong nội thành phía dưới.

Bên dưới là phòng thám tử của Tom.

Là hoa màu tốt lập tức có thể ngưng tụ nguyên ấn mới, Lý Trình Di làm sao khiến gặp phải nguy hiểm vào lúc này.

Lúc này phía trước nhà thám tử, hai bóng người cao lớn mặc trang phục màu trắng đang bước nhanh tới gần cửa hàng.

Đột nhiên, một đạo bóng người màu xanh biếc hiện lên, chắn trước người hai người bọn họ.

Người tới một thân váy dài màu xanh biếc tinh xảo, vòng eo tinh tế, hai mắt lục pháp đến thắt lưng tựa như lục bảo thạch thượng đẳng nhất.

Đúng là Bodona mới từ bên ngoài chạy về.

Dừng lại.

Nó lớn tiếng nhìn về phía hai người.

“Hả? “Cấp hoàng kim!?

hai người Marx ngẩng đầu, không ngờ người phía sau màn lại hiện thân nhanh như vậy.

“Là ngươi làm? “Marx trong nháy mắt lên tiếng hỏi, thần thuật thần thánh chất vấn, lập tức phát động, chấn nhiếp tinh thần đối phương.

Thần thuật liên lụy đến một tia thần ý, trong nháy mắt phủ xuống phía trên Bodona, đánh sâu vào trong đầu nó.

Một trận mê muội hiện lên ý thức, chờ Bodona phục hồi tinh thần lại thì, chung quanh đã không còn là trong thành, mà là ở một đại địa hắc ám trên không hoang vu không người.

“Không gian trục xuất!? Chỉ là nhóm giáo quốc trong An Trạch thường dùng một loại đặc thù không gian chiến đấu, bên trong trống rỗng làm không gian Góc chết cho các giáo quốc chém giết.

Khi ở nơi đông người, sẽ có người triển khai không gian, dời đi chiến trường.

“Chính hợp ý ta. “Bodona là cấp hoàng kim cường đại có thể đối kháng với bán thần trong thời gian ngắn, rống giận một tiếng, thân hình chợt hướng về phía trước, cánh tay phải hóa thành long trảo, cách không chộp tới hai người đối phương.

Không khí bị đè ép, sức mạnh cực lớn mang đến tốc độ bùng nổ cực lớn, một kích này vượt qua gấp đôi tốc độ âm thanh, ầm ầm nổ tung âm bạo, ở giữa không trung tán ra một vòng bạch khí.

“Thần thánh chi bạch! ” hai tay Marx trong nháy mắt ngưng tụ một thanh cự kiếm màu trắng, chém về phía trước.

Chương 1158. Động tâm 7

Chương 1158: Động tâm 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Keng.

Cả người hắn bị sức mạnh cực lớn đụng bay ra sau, ầm ầm rơi xuống mặt đất hoang vu màu đen.

Ở giữa nham thạch đập ra một cái hố lớn rộng mấy chục mét.

Sức mạnh chênh lệch rõ ràng quá lớn.

Marx bay lên, cả người dấy lên thánh diễm trắng noãn, không hề bị thương.

Lại là thần thuật Bạch sắc đáng chết! "Trong mắt Bodona hiện lên tia chán ghét cực độ.

Thần thuật Lễ Tán Bạch Sắc, thánh lực Bạch sắc, có thể trong thời gian nhất định có thể khiến người sử dụng duy trì trạng thái đỉnh cao nhất, cũng tiêu giảm năm thành tất cả thương tổn.

Đó là tất cả các thiệt hại, không chỉ là các cuộc tấn công vật lý.

Đây là phỏng chế kháng tính bán thần, là thần thuật tạo ra trong thời gian ngắn. Tuy rằng chỉ có thể duy trì liên tục nửa giờ, cường giả cấp hoàng kim một tháng chỉ có thể dùng một lần, nhưng đã đủ hoàn thành một lần chém giết.

Các Thánh kỵ sĩ lệ thuộc Lễ Tán Bạch sắc, cực am hiểu thủ đoạn chém giết.

Nữ kỵ sĩ phía sau cũng toàn thân dấy lên thánh diễm, triển khai thánh lực thần thuật Bạch sắc, xông về phía bên này.

Trong trạng thái này, bọn họ không sợ hãi, cũng đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Lúc này ba người ở giữa không trung đánh thành một đoàn.

Buồn nôn chính là, rõ ràng Bodona các phương diện đều có thể áp đảo hai người, nhưng chính là phát lực như thế nào cũng đánh không chết hai người.

Coi như là vận dụng pháp thuật đánh bị thương bán thần lúc trước, cũng không có cách nào.

Tinh thạch xúc tu cũng chỉ có khiến thánh diễm của hai người thoáng ảm đạm một tia, không hơn.

Trong không gian trục xuất này, Lý Trình Di ẩn mình trong bóng tối, lẳng lặng quan chiến.

Nhìn Bodona trên người không ngừng hiện lên từng vết thương, sau đó lại nhanh chóng khôi phục khép lại, thắng lợi rất rõ ràng thuộc về nó, chỉ cần thời gian thần thuật trôi qua, hai kỵ sĩ hoàng kim nhất định bại vong.

Nhưng kết quả như vậy, có thể kéo dài thời gian dài như vậy còn không thể diệt sát, khiến hắn ít nhiều có chút ngoài ý muốn.

Vốn trước khi Bodona ra tay, còn thề son sắt nói, mình ra tay có thể nháy mắt miểu sát đối phương, phía trước đối với Bán Thần, đó là bởi vì đẳng cấp cao hơn nó mà thôi. Nhưng Cấp hoàng kim bình thường, tuyệt đại bộ phận đều không thể nào là đối thủ của nó, nhưng hiện tại thì

Tăng cường như vậy quả thật rất mạnh. Lý Trình Di yên lặng quan sát.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Rốt cục, nửa giờ trôi qua.

Thánh diễm của hai người bắt đầu ảm đạm dập tắt.

“Chủ của ta vạn thắng! Ánh sáng Bạch sắc chắc chắn chiếu rọi vạn vật!

Hoàng Kim nữ kỵ sĩ rống giận một tiếng, thân thể ầm ầm nổ tung.

Tự bạo ở giữa không trung hóa thành một vầng mặt trời Bạch sắc chói mắt, chiếu rọi bốn phía, đem mảng lớn bóng tối xua tan, phóng thích ấm áp.

Mà Bodona đứng mũi chịu sào, cả người bị thánh quang khổng lồ bao phủ, làn da quần áo trong nháy mắt bị bốc hơi, lộ ra huyết nhục gân màng phía dưới.

Nó phẫn nộ điên cuồng rống lên, nhưng không lộ ra bản thể, mà là tận khả năng đem thân thể co thành một đoàn, giảm bớt diện tích bị ánh sáng chiếu vào.

Cùng nữ kỵ sĩ bất đồng, kỵ sĩ trưởng Marx, thì làm ra hành động hoàn toàn khác biệt.

Hắn nhân cơ hội giơ cao cự kiếm, thấp giọng niệm tụng cái gì đó.

Theo niệm tụng, cự kiếm trong tay hắn sáng lên từng đạo hoa văn màu vàng, dọc theo kiếm một đường hướng lên trên, cho đến mũi kiếm.

Chủ của ta thánh tai! Trục xuất dị đoan khỏi tinh không thuần khiết, không có kẻ nào địch được, lúc này khẩn cầu ngài hạ thần niệm xuống, ngước mắt xuống, tinh lọc kẻ địch tín ngưỡng phía trước".

Thời gian đọc của Marx rất dài, ước chừng hai giây.

Cứ việc hắn niệm tụng rất nhanh, nhưng trong khoảng 2 giây này, khi hai cao thủ giao thủ bị đứt đoạn vô số lần.

Bodona tựa hồ cũng suy nghĩ gì đó, há miệng phun ra một đạo long tức màu xanh biếc, nhằm phía Marx.

Nhưng Long Tức bị bình chướng vô hình bên cạnh chặn lại.

Việc tụng kinh của Marx, dường như khuấy động một sức mạnh nào đó của thanh kiếm khổng lồ trong tay hắn ta, cả hai giao thoa với nhau, chính xác hóa thành một sợi tơ nào đó, gửi lời cầu nguyện tụng kinh của hắn ta đến một khoảng trống vô tận ở đâu đó.

“Đáng chết! Là thánh khí!! “Bodona rốt cục tỉnh ngộ lại,” Đám người điên này! Muốn tự bạo thánh khí đổi lấy một tia thần ý Bạch sắc giáng lâm!!

Mặt nó lộ vẻ hoảng sợ, lúc trước đem nàng nhốt vào Ngục rồng bóng tối, cũng bất quá là một đại chủ giáo Thần Chỉ Giáo Quốc kém xa Lễ Tán Bạch sắc.

Mà hiện tại, nó phải chính diện đối mặt chính là hư ảnh thần thành sắp bị triệu hoán cực kỳ cường đại!

Coi như chỉ là một đạo hư ảnh, đó cũng là thần chích hàng thật giá thật!

Là tồn tại cường đại chí cao!!

NÓ xoay người muốn chạy trốn, nhưng căn bản không thể động đậy, cả người giống như bị keo dính chặt, cố định ở giữa không trung.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Marx cách đó không xa, cả người dần dần tràn ngập một tia khí tức thần thánh nồng đậm.

Hai mắt của hắn bắt đầu hóa thành Bạch sắc, bạch quang chói mắt từ trong mắt phóng ra.

Phía sau hắn hiện ra một đôi cánh màu trắng tinh khiết quang mang ngưng tụ.

Trên đỉnh đầu lại xuất hiện một vòng sáng màu vàng hình vương miện.

Trong nháy mắt vương miện và cánh chim thành hình, một cỗ tinh thần ý thức lực cực lớn ầm ầm tác dụng lên phạm vi mấy ngàn mét chung quanh Marx.

Tất cả mặt đất đồng loạt trầm xuống, không khí hóa thành khí lưu cuồng phong, thổi qua bốn phía, mang theo tiếng gào thét.

“Đó là Chân Thần giáng lâm!! chạy mau!!!” Bodona cuối cùng nhớ tới chính mình cũng là có chủ nhân, lúc này mặt lộ ra sợ hãi rống to.

“Đồ phế vật. “Lý Trình Di ở phía dưới không còn gì để nói, khó trách sẽ bị giam giữ vào trong tù, ngay cả thánh kỵ sĩ

cấp hoàng kim cũng không xử lý được.

Chương 1159. Động tâm 8

Chương 1159: Động tâm 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nói là nói như vậy, nhưng người vẫn phải cứu, dù sao cũng là chính mình phí khí lực dùng để làm kho ác niệm, cũng mất không ít thời gian và công sức, cứ như vậy bị diệt, vậy thì toàn bộ lãng phí.

Và

Ánh mắt Lý Trình Di nhìn về phía Marx lúc này, nhìn về phía đôi mắt Bạch sắc kia.

Vừa vặn, hắn cũng muốn thử xem, thực lực Chân Thần, có thể đạt tới trình độ nào.

Hắn nhấc chân, tiến lên một bước.

Vèo một cái, người đã tiến vào phạm vi khủng bố thần áp mênh mông.

Ý thức lực nóng rực tựa như ngọn lửa thiêu đốt thật lớn, trong cảm giác của Lý Trình Di, đang từ một thông đạo trong thân thể Marx cuồn cuộn không ngừng khuếch tán đến chung quanh.

Hắn chưa bao giờ thấy qua, ý thức lực có thể giống hằng tinh nóng bỏng đến như thế.

Đây là thần sao?

Lý Trình Di cẩn thận cảm nhận được cỗ áp bức này.

Cường độ thân thể của hắn ở dưới hoa ngữ cùng các loại công pháp cường hóa, sớm đã trở nên cực kỳ cứng cỏi.

Nhưng chính là như vậy, dưới cỗ thần khổng lồ này, làn da của hắn cũng bắt đầu dần dần hiện lên vết trắng.

"Có thể làm ta bị thương."

Lý Trình Di ngẩng đầu, trong tay ngưng tụ trường kiếm hoàng kim, nhắm ngay Marx, tùy ý vung lên.

Tốc độ của hắn lúc này khủng bố cỡ nào, chỉ đơn giản vung lên, liền vượt qua gấp mười lần tốc độ âm thanh.

Đối mặt với Thần chích, hắn không có lưu thủ, sử dụng toàn bộ lực tốc.

Mà một kích này đã đạt tới, chân chính gấp 25 lần tốc độ âm thanh.

Ở dưới đại khí, mạnh mẽ đột phá 25 lần tốc độ âm thanh, cái này đối với cá thể thế giới này mà nói, cơ hồ chính là thuấn di.

Không thể nhìn thấy!

Mà Tuệ Kiếm bám vào Hoàng Kim Kiếm, trong nháy mắt bắn ra.

Tiếng rít khủng bố trong nháy mắt nổ tung, mang theo một đạo kiếm quang hình trăng lưỡi liềm màu xám trắng

Xoẹt!!

Từ mặt đất đến nửa không trung.

Kiếm quang xám trắng trong nháy mắt nối Lý Trình Di và Marx lại với nhau.

Tuy rằng chỉ là một cái chớp mắt, nhưng kiếm quang khủng bố vẫn làm cho Marx không kịp phản ứng, liền bị chém trúng lồng ngực.

Oanh!!!

Giữa không trung, vô số ánh quang màu trắng nổ tung, trước ngực Marx bỗng nhiên có một hình kiếm huyết sắc cực lớn.

Vô số máu đỏ tươi phun ra, hắn lại không hề phát giác.

Mà cúi đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

Dị giáo!

Cứng như vậy? “Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Một kiếm kia của hắn vốn là dự định xả đôi người đối phương, nhưng lại chỉ tạo thành một vết thương dữ tợn.

“Giết! “Đột nhiên rống to một tiếng, Marx đã hóa thành một đạo bạch tuyến, hướng hắn bay nhào xuống.

Lý Trình Di giơ tay ứng đối.

Keng.

Hoàng Kim kiếm và Thánh khí kiếm Bạch sắc hung hăng va chạm vào nhau, bắn ra mảng lớn điểm sáng màu trắng.

Marx chấn động hai cánh, trong miệng ngâm xướng thánh ca, trong nháy mắt hóa thành từng đạo ảo ảnh không ngừng lóe lên bên cạnh Lý Trình Di, một kiếm kiếm hướng hắn chém xuống.

Kiếm pháp của hắn mang theo thiết huyết cùng thiên chuy bách luyện, đại khai đại hợp, hiển nhiên là trên chiến trường ma luyện mà ra.

Một chiêu tiếp một chiêu, phảng phất vô cùng vô tận, không ngừng nghỉ chút nào. Nhưng kiếm pháp như vậy ở trong mắt Lý Trình Di, tự nhiên cực kỳ thô ráp.

Hắn chỉ tùy ý giơ kiếm, ở bên cạnh ngẫu nhiên vung lên, liền đem Marx đánh lui thật xa.

Tiếng lưỡi kiếm giao kích không ngừng nổ tung bên cạnh hắn, tựa như sấm nổ. Nhưng Lý Trình Di không thèm để ý.

“Tốc độ tăng lên gấp mười lần tốc độ âm thanh, sức mạnh vượt qua mười vạn tấn.” Tăng lên không nổi. Trong công kích còn mang theo sức mạnh thiêu đốt tinh lọc rất mạnh. Còn có ý thức lực thần áp không lúc nào là không phát huy tác dụng. Người ý thức lực cường hóa không đủ, cho dù bản thân đủ mạnh, dưới loại thần áp này, ngay cả động đậy cũng không làm được.

Giống như Bodona cách đó không xa.

Đường đường là cự long cường giả cấp hoàng kim, không ngờ lúc này đang bị thần áp chế, ngay cả động cũng không nhúc nhích được, toàn thân bị thánh lực đốt đến ngay cả năng lực tự lành cũng không có động tĩnh, một mảnh cháy đen.

Nếu không là Lý Trình Di ra tay, nó lúc này chỉ có thể biến thành thịt trên thớt gỗ bị tùy ý cắt.

Con rồng này quá yếu.

Trong đầu Lý Trình Di bỗng nhiên sinh ra ý nghĩ này.

Nhìn xem Ảnh Long nhất tộc, bị xem như vật liệu thí nghiệm, bắt được chỉ dám lưu lạc ở Hắc Hải.

Nhìn Huyễn Thải Long, bị giết gần như diệt tộc, còn có Ảnh Long Vương, Long Đế chậc chậc.

Đúng là rồng không có tương lai

Lý Trình Di trong lòng cảm khái, sau đó thờ ơ tùy ý một kiếm.

Kim kiếm tốc độ chợt lóe, hai mươi lăm lần tốc độ âm thanh mang theo hai mươi vạn tấn cự lực, trong nháy mắt bộc phát, đánh trúng phía sau Marx thoáng hiện đến.

Ong!!

Một kích này cũng không phải đơn giản vật lý trùng kích, còn mang theo một thanh Tuệ Kiếm toàn lực bộc phát.

Tuệ Kiếm trên bản chất kỳ thật coi như ý thức lực công kích, có thể thương tổn tâm thần. Cực kỳ tiện lợi.

Dưới một kích, cả người Marx chấn động, làn da cơ thể rối rít nổ tung, giơ kiếm ngăn cản một kích khủng bố này.

Kim Kiếm Trảm Kích kỳ thật còn có thể khôi phục, mấu chốt là Tuệ Kiếm đâm bị thương tâm thần.

Lấy độ cao thăng hoa của mười tám ấn Lý Trình Di lúc này, lại là Nguyên Thần Kiếm Tu xuất thân Vô Diện Kiếm Phái khủng bố, uy lực một kích toàn lực khủng bố cỡ nào.

Dưới một kiếm, bạch quang trong mắt Marx nhất thời tối sầm, cả người bị oanh như đạn pháo bay ngược ra ngoài, bắn về phía bầu trời xa xa nhìn không thấy đáy.

Oanh!!!

Không bao lâu, bầu trời nổ ra một đoàn quang cầu Bạch sắc chói mắt.

Chương 1160. Động tâm 9

Chương 1160: Động tâm 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Quang cầu chiếu sáng mặt đất, ngay cả Lý Trình Di cũng hơi nheo mắt lại.

Đây là toàn lực một kiếm của hắn, không có lưu thủ.

Đồng thời còn vận dụng Nguyên Thần Tuệ Kiếm.

Bình thường cường độ Tuệ Kiếm, kỳ thật cũng không phải là cố định, mà là theo lực chú ý của hắn lúc mạnh lúc yếu.

Khi hắn chân chính lực ngưng tụ tập trung, cực kỳ coi trọng một mục tiêu, ngưng tụ Tuệ Kiếm liền tương đương với toàn lực ứng phó.

Cường độ tự nhiên cũng cực cao.

Lúc này chính là như thế.

Bình thường hắn ngưng tụ Tuệ Kiếm, cũng chính là ý niệm thoáng hiện trong đầu, không bằng một kích lúc này.

"Hắn là đã chết rồi chứ? "Lý Trình Di suy đoán.

Thực lực của Thần chích quả thật không tệ, vừa mới giao thủ, đã tương đương với cao thủ mười lăm ấn trở lên, hơn nữa còn tự nhiên mang theo một Thần Áp Lực Trường khoa trương có thể áp chế được cường giả mười ấn ấn hoàn không thể nhúc nhích.

Rất tốt. Đây là đánh giá của Lý Trình Di.

Bodona lúc này thoáng hiện đến phía sau hắn, sắc mặt chấn động nhìn bầu trời nổ tung bạch quang cầu.

Chủ nhân thần uy!! Đây chính là hình chiếu phân thân của Thuần Bạch Chi Thần !! Thế mà bị chủ nhân….!

So với các thần khác chỉ có khác không? "Lý Trình Di tùy ý hỏi.

“Khác nhau rất lớn, Bạch sắc chi thần là thần duy nhất của Lễ Tán Bạch Sắc cũng là thần cường đại chí cao. Chưởng quản thế gian hết thảy ánh sáng. Thần lực của hắn, so với các thần khác mạnh hơn rất nhiều.” Bodona giải thích.

Nhưng đó chỉ là một hình chiếu triệu hồi cấp hoàng kim. Bên trong Lễ Tán Bạch sắc hắn là có bán thần chứ? Nếu là bán thần sử dụng chiêu này. “Lý Trình Di nhíu mày.

Thần chích loại này vừa nhìn chính là phát triển ý thức lực đỉnh cấp tồn tại, hắn không dám tùy tiện dùng ý thức lực khống chế hoa ngữ để ảnh hưởng, cái này khác với Địa Nguyệt.

Nơi này tốt nhất chỉ dùng hoa ngữ để tăng cường.

“Đúng vậy, đây cũng là nguyên nhân vì sao, Lễ Tán Bạch sắc sẽ bị tất cả giáo đoàn còn lại chán ghét và bài xích.”

Hắn quá mạnh mẽ.

Hắc quang chợt lóe, hai người một lần nữa trở lại một ngõ nhỏ ở thành phố Lỗ Điện.

Lý Trình Di trong lòng suy tư phiền toái của Lễ Tán Bạch sắc, chỉ là một hình chiếu triệu hoán thần cấp hoàng kim, khiến cho hắn phải sử dụng toàn lực, vậy bán thần mạnh hơn thì sao?

Triệu hoán Hình chiếu của thần, chẳng phải là có thể ép hắn vận dụng hoa ngữ, thậm chí vận dụng Nguyên Thần Kiếm ôn dưỡng trong Nguyên Thần Kiếm cung?

Nếu như phía sau còn có cường địch, vậy hắn đến lúc đó bản thể chẳng phải là cũng sẽ bị ép ra, thậm chí Hoa Thần Y bị ép ra cũng không phải không có khả năng, như vậy, hắn còn ẩn tàng thực lực gì nữa?

Hắn dự định lại thăm dò một hai, xác định thực lực bán thần triệu hoán hình chiếu của thần, nếu như còn có thể ứng phó, liền toàn diện động thủ, giảo sát tất cả giáo đoàn giáo phái, thống nhất mặt ngoài.

Nếu như không có cách nào ứng đối, hắn nhất định phải suy nghĩ lâu dài. Có lẽ ngưng tụ càng nhiều nguyên ấn, sau khi

bước vào cảnh giới Chân Hỏa, lại động thủ sau.

Đang suy tư, một hồi rung động rất nhỏ từ trong Nguyên Thần Kiếm cung truyền ra. Tâm thần Lý Trình Di chìm vào trong đó, nhất thời nhìn thấy nhân diện nguyên thần kiếm thuộc về Tom, chậm rãi đọng lại hiện ra một đạo nguyên ấn hoàn toàn mới.

Thanh trường kiếm kia trôi nổi ở trong Kiếm cung, vốn cùng đại lượng phù không Tuệ Kiếm còn lại giống nhau, chỉ là một trong mấy trăm hạt giống.

Nhưng lúc này, theo trên người nó hiện lên nguyên ấn, thăng hoa chất biến.

Một đạo biến hóa liên tiếp, đồng dạng thổi quét toàn bộ Kiếm Cung của Lý Trình Di. Hoa văn trên tường chung quanh Nguyên Thần Kiếm cung dần dần trở nên hoa lệ tinh tế, liên tiếp hoa văn thuộc về Tom, tự nhiên hiện lên dung nhập vào trong đó.

Chữ viết và hoa văn dày đặc, đại diện cho toàn bộ câu chuyện cuộc đời thăng hoa chất biến của Tom.

Cùng lúc đó, một mặt người giống Tom như đúc, cực nhanh ngưng tụ mà ra, khảm nạm trên mặt tường ở cung điện, đôi mắt khép hờ. Toàn bộ bên trong Nguyên Thần Kiếm cung, vô số tuệ kiếm lập tức bắt đầu khởi động bay múa, cực nhanh hội tụ tổ hợp, đảo mắt liền hình thành một thanh cự kiếm dài đến mấy chục mét.

Bên trong cự kiếm mơ hồ có ánh lửa kim sắc chiếu rọi thiêu đốt.

Đây chính là kiếm lô hay còn gọi là lò kiếm.

Công pháp âm điểm-đạo lộ hạch tâm của Thiên tụ các cứ như thế mà thành

Kết hợp với tinh túy Thiên Diện Kiếm Điển của Vô Diện Kiếm Phái, Tạo Hóa Chi Lô (Lò tạo hóa) vốn đã biến thành Kiếm Lô hiện giờ.

Chung quanh kiếm lô, khắc từng đạo nguyên ấn màu sắc khác nhau.

Mà lúc này, đạo nguyên ấn thứ mười chín chậm rãi hiện lên một chỗ trống trên mặt kiếm lô.

Phù phù.

Theo nguyên ấn mới hiện lên, bên trong kiếm lô, mơ hồ kim sắc hỏa diễm thiêu đốt, tựa hồ có một tia đốt ra ngoài kiếm

Ý thức lực cả người Lý Trình Di trong nháy mắt đạt được thăng hoa, càng tiến thêm một bước trở nên cứng cỏi, tổng sản lượng đạt được tăng lên, cường đại.

Nguyên ấn thăng hoa thuộc về Tom, mang đến cho hắn chất lượng ý thức lực thuần túy tăng lên, trừ lần đó ra, cũng không có năng lực đặc thù gì khác.

Bất quá cho dù như thế, hắn cũng rất thỏa mãn.

Sắp rồi. Sắp tới đạo nguyên ấn thứ hai mươi ngưng tụ, ta có thể đốt chân hỏa bước vào cảnh giới hoàn toàn mới.

Lý Trình Di tâm thần cùng kiếm lô tương dung, hai người vốn là một thể, cảm thụ được các loại biến hóa chung quanh vào lúc này.

Nguyên ấn tăng lên, đại biểu cho thực lực cơ bản của bản thân hắn tăng cường, mà lấy thực lực cơ bản làm đơn vị, Hoa Thần Y tăng cường trên diện rộng, sau khi mặc vào, uy lực tăng cường trong nháy mắt cũng sẽ bị phóng đại đến một trình độ mạnh hơn trước rất nhiều.

Điều này làm cho mỗi một điểm mà Lý Trình Di tăng lên, trong trạng thái toàn thịnh có thể tăng lên 1000 lần

Chương 1161. Khuếch trương 1

Chương 1161: Khuếch trương 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lễ Tán Bạch Sắc Giáo Quốc.

Thánh thành Orlando.

Trong nháy mắt Lý Trình Di phá hủy hình chiếu của Thần, trong Góc chết của Giáo quốc, đỉnh một tòa tháp cao màu trắng canh giữ nghiêm ngặt.

Một gã nam tử tóc dài bạc trắng, mặc thần bào hoa lệ, nhất thời từ tư thái lười biếng nằm trên sô pha, thoáng cái ngồi dậy.

"Có cái gì thú vị đồ vật xuất hiện, ta muốn đi ra ngoài chơi!" nam tử trong mắt lóe lên hứng thú ánh sáng nhạt.

"Randy đại nhân! Bệ hạ đã phân phó, xin ngài gần đây không thể rời khỏi Thánh Thành. Vài thánh nữ xinh đẹp bên cạnh nhất thời biến sắc, vội vàng khuyên can.

"Thế gian này quá không thú vị, nếu là từng thần cứ chậm rãi hàng lâm, hết thảy đều dựa theo kịch bản, chẳng phải là càng nhàm chán."

"Nhưng đại nhân. "Vài tên thánh nữ còn muốn khuyên bảo.

Nhưng tên nam tử này đã mất kiên nhẫn.

"Đừng ầm ĩ, các ngươi ta đã chơi chán, ăn uống giao phối, ngoại trừ những này có gì mới mẻ sao? thế giới này như vậy không thú vị, bằng không dứt khoát đừng giáng thần nữa, ta giúp các ngươi hủy diệt thế giới."

Hắn khoát tay, tương đối không kiên nhẫn.

Thấy mấy người không dám nhiều lời, vẻ mặt hoảng sợ, hắn lúc này mới hài lòng, buông tay xuống.

“Yên tâm, đây là tiến trình đã định, ta sẽ không làm nó kết thúc trước, nhưng nếu như ai dám ảnh hưởng ta tiêu khiển” nam tử cười lạnh, “Ta lập tức liền hủy diệt thời không này!”

“Nhưng mà. “Một đám thánh nữ xinh đẹp còn muốn mở miệng.

“Im, mệt mỏi, thế giới như vậy vẫn là hủy diệt thôi. “Nam tử nhất thời ngã đầu tiện tay hướng ngoài cửa sổ vung lên.

Nhất thời một phần ba ngoại giới thánh thành, trong nháy mắt không tiếng động sáng lên bạch quang chói mắt.

Sau bạch quang, phạm vi mấy ngàn km kéo dài ra bên ngoài, tất cả thổ địa, nham thạch, nhân loại, sinh vật, thậm chí không khí, đều trong nháy mắt biến mất không thấy nữa, hóa thành hẻm núi sâu thẳm hình quạt.

“Đại nhân! Khẩn cầu đại nhân thu hồi thần lực!!! “Các thánh nữ nhất thời cả người như rơm rạ đồng loạt quỳ xuống đất, dập đầu.

Người đàn ông nhàm chán nói, “vui thì ta liền khôi phục tất cả. Không vui thì tân thánh thành này cũng phế bỏ đi.

……

“Randy điện hạ, lời mời của chủ nhân không phải chỉ để ngài diễu võ dương oai.

Ngay khi các thánh nữ nơm nớp lo sợ, chuẩn bị đứng lên biểu diễn xiếc ảo thuật lúc. Một mảnh bạch quang rực rỡ ở trong phòng ngưng tụ, trong bạch quang chợt sáng lên một đoàn hỏa diễm màu vàng trắng, trong hỏa diễm hiện lên một đôi mắt vàng, nhìn chăm chú về phía nam tử tóc bạc.

“Liệt hỏa thần? Chỉ là một tòng thần cũng dám răn dạy ta? “Nam tử tóc bạc cười lạnh, vươn ngón trỏ tay phải ra, đầu ngón tay có vô số ký hiệu màu trắng rất nhỏ như con kiến ngưng tụ hiện lên, tụ thành một quả cầu ánh sáng to bằng trứng gà.

“Đủ rồi. “Đột nhiên một đạo âm thanh hùng vĩ trầm thấp, tựa như tiếng chuông nổ tung.

Sắc mặt hai người đều khẽ biến, đều tự thu hồi uy thế sắp động thủ.

“Vusanin Randy, ta mời ngươi tới, cũng không phải chỉ vì hưởng thụ chơi đùa, chuyện tổ chức của ngươi đã đáp ứng, đừng quên. “Thanh âm hùng vĩ kia chấn động nói, tiếng vang nhàn nhạt, liền làm cho các thánh nữ chung quanh cả người như nhũn ra, tê liệt ngã xuống đất, vô lực nhúc nhích.

“Đương nhiên sẽ không quên, tuân theo nghi thức hủy diệt khởi động lại, loại chuyện này không khó. Bất quá ta trông coi lâu như vậy, còn chưa tìm được tin tức, xem ra đám người chúng ta cần kia hẳn là thật sự chạy thoát, đi đến Góc chết khác. Không chừng qua không bao lâu nữa, ta có thể bị điều rời đi. Bồi thường của ngươi cũng sẽ có những người còn lại ra tay giải quyết. “Randy cười nói.

“Hy vọng như thế. “Thanh âm kia hừ lạnh nói.

“Bất quá sau đó, các ngươi cũng cần cẩn thận cân nhắc cân nhắc đề nghị của chúng ta, ở trong Biển Đen bao la, trung lập cũng không phải là chuyện tốt, đặc biệt là ở trong lúc chúng ta toàn diện giao chiến” Randy cười lạnh.

“Cái này không cần ngươi nói. “Thanh âm dừng lại, tựa hồ kiêng kỵ lực lượng sau lưng đối phương, yên lặng.

Randy phất tay vẩy ra một mảnh bạch quang, nhất thời Liệt Hỏa Thần cùng Thánh Nữ nhao nhao bị bạch quang bao phủ biến mất không thấy, chung quanh chỉ còn lại có một mình hắn, dựa vào sô pha, nhìn cảnh sắc trống rỗng bên ngoài.

“Nơi không thú vị. “Khóe miệng nhếch lên, thân ảnh hắn lóe lên, nhất thời biến mất trong phòng.

Khi xuất hiện lại, đã đến bên ngoài Góc chết An Trạch, giữa Biển Đen thâm trầm vô hạn.

Nơi đó đã có một bóng người cao lớn tựa như búp bê trắng tinh, lơ lửng trên không trung chờ đợi hắn.

“Thế nào? Randy. ” Một bóng người mà chỗ khớp xương toàn thân đều cố ý vẽ ra những đoạn thẳng, khuôn mặt là nét

mặt tươi cười do dây tơ hồng quái dị vẽ ra, thoạt nhìn quỷ dị khó hiểu.

Đoán chừng nguyên thể không có hy vọng tìm được, ta trông giữ thêm vài năm nữa cũng phải bị điều đi, giao chiến với Hắc Chỉ (Giấy Đen) còn phải rất lâu nữa. "Randy trả lời.

"Bên kia phản ứng gì? " Thanh âm bóng con rối bén nhọn hỏi.

"Không có phản ứng gì, những thế lực lâu đời căn bản chướng mắt chúng ta, bất quá an bài cẩn thận cũng đã thỏa đáng, sẽ không khiến cho bọn họ chú ý. "Randy trả lời.

"Vậy là tốt rồi. Mau chóng giải quyết bên này, trở về nhập đội. "Con rối dặn dò.

"Hiểu! "Randy gật đầu.

Hiện giờ động tác tranh đoạt lãnh thổ của tổ chức càng lúc càng lớn, nếu An Trạch không lựa chọn lập trường, thì chẳng bao lâu, chiến tranh cũng sẽ bạo phát

Nhất định phải xử lý tốt tất cả trước khi bị chú ý, tránh bị Hắc Chỉ phát hiện. "Con rối nói xong chậm rãi biến mất.

"Được "Randy lên tiếng.

Đưa mắt nhìn đối phương rời đi, trong lòng lại đang suy tư thâm ý.

Chương 1162. Khuếch trương 2

Chương 1162: Khuếch trương 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tổ chức cùng Giấy Đen giao chiến, đã liên lụy hủy diệt vô số Góc chết, hôm nay vì đặt cơ sở cho chiến thắng, bọn họ không thể không cho xuất hiện bí bảo phát hiện trước đây rất lâu. Chỉ là bí bảo cách quá gần những thế lực lâu đời kia, không cẩn thận liền có thể đưa tới phiền toái.

Cho nên, cần thiết không thể động tác quá lớn, dẫn phát bên kia phát hiện. Tuy rằng Bạch sáp không e ngại bất luận kẻ địch nào, mục đích nhất định hủy diệt tất cả những gì có thể nhìn thấy ở giai đoạn hiện tại, là giải quyết Hắc Chỉ trước.

Những chuyện này Randy tự nhiên đều biết, chỉ là, sự tình khiến hắn có chút nghi hoặc, An Trạch phân phối cho hắn hoàn thành nhiệm vụ, vì sao ngẫu nhiên sẽ tiếp theo lại chạy tới thúc giục?

Là bên trong tổ chức có biến số, hay là nguyên nhân gì khác?

Đáng tiếc bí bảo nhất định phải lấy được trong nháy mắt hủy diệt khởi động lại Góc chết, cho nên hắn tương trợ Lễ Tán Bạch Sắc cũng là hành động nên có.

Hiện tại nếu muốn gia tốc tiến độ, nhất định phải chân chính xuất chút lực, lại giống như lúc trước không có lý tưởng là không được.

Mang theo nghi hoặc, hắn một lần nữa thoáng hiện, trở về Góc chết, trên mặt lại khôi phục ngạo mạn không thú vị trước đó.

……

Thời gian trôi qua, theo Lý Trình Di hạ quyết tâm, sau khi thu thập bán thần, mở rộng trong bóng tối phạm vi thế lực, hắn liền thường xuyên xuất động, ngắn ngủn hơn một tháng,

một lưới bắt hết toàn bộ bán thần ở Liên bang Venus, cùng mấy quốc gia chung quanh

Mà lực lượng dưới trướng hắn cũng nhanh chóng bành trướng đến bảy vị bán thần, mười bốn vị hoàng kim.

Tất cả các bán thần bị Lý Trình Di bức bách, không thể không tiếp tục thu phục cao thủ chung quanh, thành lập mạng lưới tình báo khổng lồ.

Thời gian ba tháng ngắn ngủi nhanh chóng trôi qua.

Rất nhanh, một tổ chức tên là Khu vườn nhanh chóng bành trướng ở An Trạch.

Khu vườn lấy Lý Trình Di chỗ ở Lỗ Điện thị làm trung tâm, lực lượng phóng xạ bốn phía, trong tình huống không cùng Nghị viện Nhật Quang tiếp xúc, thu nạp hết thảy lực lượng ngầm, phát triển cực nhanh, làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Ngắn ngủn mấy tháng, số lượng thành viên liền khuếch trương tới mấy vạn.

Mà khuếch trương như vậy, rốt cục cũng khiến cho Nghị viện Nhật Quang chú ý.

Thánh đường Nghị viện Nhật Quang

Kiến trúc hình cầu khổng lồ màu bạc tinh khiết, trôi nổi trong không gian tầng thứ chín của Thiên giới.

Thiên giới là thế giới Góc chết đặc thù gắn liền với An Trạch, trong đó chiếm cứ, là nghị trưởng cường đại nhất trong Nghị viện Nhật Quang, Thiên Không Thần Weiman.

Toàn bộ Thiên giới diện tích so với An Trạch lớn hơn gấp hai lần, nhưng trong đó đất rộng người thưa, càng nhiều là vô số Sinh vật thiên giới.

Lúc này một tòa ở trên đỉnh núi tuyết thuần trắng của Thiên giới tầng chín, trong cung điện thánh khiết to lớn đến không thể tưởng tượng nổi, một bóng người khổng lồ bao phủ trong kim quang rực rỡ, chậm rãi mở hai mắt.

Bóng người thân cao mấy ngàn mét, sau lưng có vô số tầng tầng cánh chim thuần trắng chồng lên nhau, lóng lánh ký hiệu thần bí, trước ngực, làn da nửa trong suốt, có thể nhìn thấy bên trong thiêu đốt một đoàn hỏa diễm thuần kim hùng hồn vô cùng mãnh liệt.

Hỏa diễm sương khói là vô số ký hiệu văn tự tạo thành, hạch tâm bên trong hỏa diễm, mơ hồ có thể nhìn thấy, là một viên viên cầu chạm hình màu sắc rực rỡ bất quy tắc.

Đó là Thần Hỏa, cũng là ngọn nguồn lực lượng chân chính của Weiman.

An Trạch có dị số mới. "Weiman sắc mặt trầm trọng, đưa tay chỉ về phía trước, nhất thời một viên cầu nửa trong suốt hiện lên trước người hắn.

Trong viên cầu, hiện ra một cự nhân sơn nhạc đang dẫn đội chinh chiến, tàn sát người phản kháng.

Nếu là Lý Trình Di nhìn thấy hình ảnh này, liền có thể nhận ra, cự nhân sơn nhạc kia chính là bán thần hắn mới thu phục dưới tay.

Chủ thần cũng phát hiện sao? Đó là một tổ chức tên là Khu vườn. "Một nữ tử nửa người trên là người, nửa người dưới là cá, bao phủ trong một mảnh hơi nước màu lam, từ ngoài cung điện bay vào.

Tình trạng của An Trạch ảnh hưởng đến sự an bình của lãnh thổ chúng ta. Weiman gật đầu.

Ta có tiên tri chi thần chức, đến xem là ai ở phía sau màn sai khiến.

Có thể thu phục bán thần làm thuộc hạ, độc thủ như vậy, đã đủ để cho hắn tự mình thi triển một lần thần dự thuật.

Đầu ngón tay hắn lần nữa sáng lên một đoàn kim quang, thần hỏa màu vàng ở trên tay dấy lên, đi về phía trước một chút.

hình ảnh trong viên cầu bán trong suốt nhất thời biến hóa, nhanh chóng biến thành màu đen.

Sau một lúc chờ đợi, bóng tối dần sáng lên và trở nên rõ ràng.

Trong đó hiển lộ ra một đạo mơ hồ bao vây vô số màu sắc thân ảnh, thân ảnh hình dáng sắp hiển lộ.

Bùm!!

Trong phút chốc, một cỗ hào quang huyết sắc cường hãn khủng bố, từ trong viên cầu lóng lánh mà ra, đánh về phía Weiman.

Viên cầu nổ tung, Weiman cấp tốc há mồm, phun ra tia chớp màu vàng, oanh kích vào đạo huyết quang kia.

Ầm ầm!!!

Tia chớp cùng huyết quang giằng co, trọn vẹn giằng co hồi lâu, mới chậm rãi bị mài mòn, hóa thành vô số con nhện nhỏ, bay tán nát bấy.

“Con nhện?” Weiman sắc mặt khẽ biến, tựa hồ nghĩ tới vật gì đáng sợ.

“Chẳng lẽ, là bọn họ?!” hắn phất tay tản đi điện quang cùng huyết quang, không dám dò xét nữa.

“Chủ thần? “Nữ nhân ngư nghi hoặc hỏi.

Không có gì, chuyện Khu vườn, ngày sau không cần để ý tới, bọn họ không xúc phạm chúng ta thì không cần quản lý, tận lực tránh xung đột. “Weiman nhanh chóng nói. Nữ nhân ngư chưa bao giờ thấy hắn cẩn thận như vậy, trong lòng nghiêm nghị, lúc này cúi đầu.

Vâng!

Mà ngay khi Weiman điều tra Lý Trình Di.

Hắn đang nằm ngửa phơi nắng ở văn phòng luật, đột nhiên tín vật đại biểu Thiên Tụ Các bên hông khẽ run lên, lại trong nháy mắt an tĩnh lại.

Chương 1163. Khuếch trương 3

Chương 1163: Khuếch trương 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hả? “Hắn cầm lấy ngọc bội nhìn một chút, phát hiện không có gì thay đổi, liền buông xuống.

Phục hồi tinh thần lại, hắn lại đem tâm tư chìm vào quan sát Nguyên Thần Kiếm Cung.

Từ sau khi ấn thứ 19 của Tom ngưng tụ thành công, anh lại cần cù hướng dẫn những hạt giống còn lại, tưới dinh dưỡng cho chúng, để chúng trưởng thành, tiếp nhận rèn luyện.

Rốt cục lại có một hạt giống mới xuất hiện dấu hiệu thăng hoa.

Chính là tên lùn đầu trọc tàn tật kia.

Cho nên mấy ngày nay, hắn một bên đang chú ý Khu vườn phát triển, một bên đọc vô số tin tức tình báo An Trạch, đồng thời còn thỉnh thoảng nhìn chằm chằm tên lùn kia.

Người này vẫn đang xin cơm ở bên đường cái, cánh tay bị gãy còn thừa một chút đầu thịt, dùng nơi này cầm một cái bát gỗ bẩn thỉu, lẳng lặng ngồi ở bên ngoài trạm xe đông người nhất.

Hắn tuy rằng tàn tật, xấu xí, dị dạng, nhưng trong hai mắt, quả thật lộ ra tinh khiết thiện lương vượt xa so với người bình thường.

Phụt.

Là tiếng đồng xu rơi vào bát gỗ.

Ba đồng tiền xu mệnh giá 2 đồng tổng cộng sáu đồng, được bỏ vào chén gỗ trước người tên lùn.

“Đây là phần của ngày hôm nay. “Một giọng nữ ngọt ngào truyền vào tai Tên lùn.

Hắn ngẩng đầu, nhìn thấy một cô gái mập lùn, ôn nhu nhìn chăm chú hắn, hướng hắn cười cười, xoay người rời đi.

Trên người cô mặc quần áo nhân viên tiệm bánh mì gần đó, hiển nhiên là làm công ở đó. Cô gái nhìn khá khó coi, làn da thô ráp, đen, một con mắt lớn, một con mắt nhỏ, môi cũng tựa hồ có chút vấn đề, tựa hồ là môi thỏ.

Nhưng mỗi ngày cô đều đến bát gỗ của người lùn và cho hắn ta sáu đồng như một thiện chí của riêng mình.

Chuyện như vậy đã kéo dài ba năm.

Trong ba năm, có rất nhiều rất nhiều lần, Tên lùn thật sự không kiếm được tiền, bị những tên ăn mày khác đánh đập, bị cướp đoạt, đều là dựa vào 6 đồng này để sống qua ngày

Hắn đã nghe người ta gọi cô gái Anya.

Một cái tên đẹp.

Hắn nhớ kỹ trong lòng.

Lý Trình Di cảm giác chăm chú nhìn Tên lùn, có thể nhìn thấy ánh mắt của hắn thật lâu chăm chú ở trên người Anya, nhìn theo cô rời đi mà lộ ra vẻ tiếc nuối.

Trong ánh mắt đó, ẩn giấu một tia tình yêu thâm trầm mà ngay cả Tên lùn cũng không phát hiện ra.

Chỉ là tình yêu kia bị tự ti nồng đậm che giấu, không có biểu lộ.

“Cơ hội ấn thứ hai mươi của ông mày, chính là ở trên người ngươi!” Lý Trình Di lúc nào cũng chú ý đến biến hóa tinh thần của Tên lùn.

Sở dĩ hắn phát hiện Tên lùn có khả năng ngưng tụ thăng hoa, chính là mấy ngày hôm trước, Anya ở xa xa gặp phải cướp bóc, bị đẩy đẩy gặp phải nguy hiểm, Tên lùn trong lúc vô tình thấy được, trong lòng bộc phát xúc động, cảm xúc cực kỳ mãnh liệt, muốn tiến lên bảo vệ người con gái mà trong lòng hắn quý trọng nhất.

Chính là kích động như vậy, làm cho ý thức lực của hắn cấp tốc trở nên rõ ràng, ngưng tụ, chất lượng tăng lên một

mảng lớn.

Vì thế Lý Trình Di ra tay tạo ra sự trùng hợp cứu Anya một lần.

Từ ngày đó trở đi, Tên lùn liền mỗi ngày phân ra thời gian, tự tập luyện như thế nào bò được nhanh hơn, như thế nào lợi dụng cánh tay cụt để tóm, rồi quật ngã người

Hắn đang cố gắng tích góp từng tí một sức mạnh, vì cô gái mình ái mộ.

…….

"Tiếp tục như vậy, quá chậm, ý chí thăng hoa, cần chất xúc tác, cần sân khấu thích hợp."

Lý Trình Di nằm trên ghế mây, trong mắt toát ra vẻ suy tư.

"Khảo nghiệm là cần thiết, không thể quá đột ngột." Cần từng bước một tuần tự tiến hành. Có lẽ, có thể mỗi ngày đều cầm cô gái kia đến thử xem, để cho cô ta thường xuyên gặp nguy hiểm ngay tại chỗ gần Tên lùn…"

Trong lòng hắn suy tư, mắt nhìn Kaya đang chăm chú học tập ở xa xa.

Phụ trách dạy dỗ cô bé chính là Bodona vẫn đi theo bên người, Bảo Thạch Long vô dụng này hiện tại cũng chỉ có thể dạy con bé kia học tập.

"Bodona. Lý Trình Di nghĩ nghĩ, " Bảo người của thành phố Fray đi làm một việc.

"Ngài nói đi". Buduna cung kính đáp lại trong đầu.

Hai người đang dùng ý thức trao đổi.

Đây là kỹ xảo đặc thù mà Lý Trình Di tự mình lĩnh ngộ ra trong khoảng thời gian này.

Khoảng cách chỉ cần trong vòng một ngàn mét, đều có thể tùy thời tùy chỗ trao đổi ý niệm.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là ý thức lực của hai bên phải đủ cường đại.

Sau khi phân phó một ít việc nhỏ, Lý Trình Di thu hồi ý niệm, nhìn Bodona đứng dậy, cùng Kaya dặn dò xong việc rời đi.

Hắn ánh mắt lại rơi vào trên những người khác trong văn phòng luật, việc trong văn phòng luật không nhiều lắm, chủ yếu là Dunis dẫn hơn 10 nhân viên mới đi làm, thu nhập coi như không tệ.

Chỉ là dựa vào quan hệ với chính quyền thành phố, sự vụ biến thành từ điều tra trinh thám lúc trước làm chủ, biến thành giúp người ta làm thủ tục nghiệp vụ làm chủ.

Đây là quyết định của Dunis sau khi phát hiện sở cảnh sát và sở thành phố đều rất nể tình.

Nylan phụ trách vệ sinh, còn đang thành thật quét dọn nhà cửa.

Thiếu nữ xinh đẹp mỗi ngày mặc trang phục hầu gái, chạy tới chạy lui lau nhà trong văn phòng, ngược lại làm cho người ta cảnh đẹp ý vui.

Đại tiểu thư Durania lúc này cũng ở đây, đang cầm bình nước cùng dịch dinh dưỡng xử lý vườn hoa.

Phần nhân viên còn lại đang lười biếng đánh bài, không khí vô cùng hài hòa.

Không bao lâu, Durania cầm bình nước trống trơn đi lên, lau mồ hôi trên trán, tựa hồ có chút mệt.

“Anh Trình Di, gần đây bạn bè của em ở vườn thực vật bên kia mới lấy được một đám tử đằng đa lá, anh có muốn?”

“Muốn muốn muốn. Giá bao nhiêu? “Lý Trình Di nhất thời vui vẻ, đứng thẳng dậy nói.

Chương 1164. Khuếch trương 4

Chương 1164: Khuếch trương 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Có túi ác niệm kè kè bên mình rồi, hiện tại thiếu chính là hoa khí, Hắn dự định trước tiên tiến hóa hoa Tử đằng đến đỉnh cực thể.

Đương nhiên nếu như nửa đường gặp phải những hoa biến chủng khác, hắn cũng sẽ không khách khí.

Chỉ là trước lấy tử đằng làm chủ. Cái năng lực hoa ngữ cường khống này, giúp cho hắn rất nhiều trong thời gian qua. Kỳ thật chính hắn cũng lấy được hai loại biến chủng tử đằng, không nghĩ tới bên này lại có.

“Chỉ là một chút tiền, em cũng hay đến đây chơi, coi như lễ vật em tặng cho văn phòng luật đi. ” Durania mỉm cười nói.

Thu nhập của văn phòng luật em cũng nhìn thấy, tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng giao tiếp với chính phủ, cần phải chuẩn bị một chút. Cho nên chi phí tuyệt đối lớn hơn so với trước kia. Cuộc sống của Lý Trình Di tiên sinh rất có thể không được tốt lắm, cho nên mới tiết kiệm như vậy”.

Ở chung lâu như vậy, mọi người coi như là bạn bè, chút tiền ấy cô cũng lười nhận.

“Vậy sao? Thật sự cảm ơn! Lần này lại làm phiền em nữa, Nia (tên thân mật của Durania) “Lý Trình Di cười nói.

Sắc mặt hắn tự nhiên, một chút cũng không có cảm giác ăn người.

Đến cảnh giới này của hắn, nếu da mặt còn mỏng như vậy, vậy thì quá dễ dàng bị người dự đoán.

Da mặt người, lúc dày lúc mỏng, biến hóa khó lường, mới có thể làm cho người ta không thể nào đoán trước, tránh cho cá tính làm việc của bản thân bị thăm dò.

“Da mặt dày. “Cách đó không xa,

Lý Trình Di khiêu khích liếc cô một cái, khiến cô tức giận đến nỗi cây lau nhà trong tay mạnh mẽ phát ra tiếng ken két.

“Không khách khí. “Nia nhịn không được cũng nở nụ cười. “Đúng rồi, hai ngày nữa, em có thể phải đi thành phố Tuyết Bắc một chuyến, tham gia một sinh nhật của bạn sẽ không tới. Hoa tử đằng, tường vi, thủy tín trong vườn cần phải tưới dịch dinh dưỡng, anh Trình Di nhớ tưới nhé, lần này em đã mua dinh dưỡng rồi, cần phải tưới liên tục, còn phải tưới 5 ngày nữa là xong một liệu trình.”

Cô cẩn thận dặn dò.

Có rất nhiều hoa trong vườn, và bây giờ cô chăm sóc hoa cỏ lúc này ngược lại giống như là một nửa chủ nhân, dặn dò Lý Trình Di.

“Đi đến Tuyết Bắc. “Trong đầu Lý Trình Di nháy mắt hiện lên tình báo của Tuyết Bắc.

Thành phố này bề ngoài cũng yên ổn như Lỗ Điện, nhưng trong bóng tối, có chút nguy hiểm.

Một nhóm cướp gần đây mới xuất hiện thực lực không tệ, ở bên kia gây ra vài vụ án mạng, đến bây giờ cũng không bắt được.

Bên kia hình như gần đây không được yên ổn, đây là bùa bình an trước kia anh xin được một số, tặng em một cái”Lý Trình Di cười lấy từ trong túi quần ra một hạt châu nhỏ bằng quả hạch đào, ném qua.

“Nhớ mang theo bên mình, rất linh. “Hắn dặn dò.

Nia tiếp được hạt châu, cẩn thận đánh giá, hạt châu nửa trong suốt kia tựa như thủy tinh không màu chế tạo, trong đó bao lấy một chữ An, rất là tinh xảo.

‘Ừm, em sẽ mang theo, cảm ơn anh Trình Di “Nia ngọt ngào nói cảm ơn.

Lý Trình Di khoát tay, ngáp một cái rõ duyên, đứng dậy đi đến văn phòng.

“Oa, mệt rồi, tôi đi ngủ trưa trước đây”.

“Đúng là heo, suốt ngày chỉ ngủ ngủ ngủ!“Nylan nhịn không được lại bắt đầu thấp giọng mắng.

“Đi quét dọn vệ sinh tầng hầm ba lần. “Lý Trình Di đột nhiên mỉm cười ngẩng đầu, nhìn về phía cô.

“Em mới quét dọn sạch sẽ! “Nylan đỏ mặt tranh luận.

“Không, chưa sạch”

Ý niệm của Lý Trình Di khẽ động, lập tức tầng hầm trống không, Tuệ Kiếm chợt lóe lên, lau một ít bụi trắng trên tường rơi xuống đất.

“Dám đánh cuộc không!? “Nylan cả giận nói.

“OK, nếu thua thì mỗi ngày quét dọn văn phòng mười lần. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

Nếu em thắng, thì trả em gấp đôi tiền lương!

“Được thôi”Lý Trình Di vẫn bình tĩnh gật đầu.

Vài phút nữa sau.

Một tiếng hét tuyệt vọng vang lên từ tầng hầm.

Lý Trình Di mỉm cười chắp tay sau lưng, đi vào văn phòng, trở tay khóa cửa.

Đừng quên nhắc nhở Nylan quét dọn mười lần, Kaya.

“Vâng” Kaya không nói gì nhìn sắc mặt đỏ lên tới Nylan, trong lòng cũng không biết nói như thế nào cho phải.

Dunis muốn nói lại thôi, nhưng cũng không mở miệng.

Tính cách con gái là phải có người đến trị, kỳ thật trong lòng anh ta cũng hiểu rõ, tuy rằng kêu Nylan quét dọn năm lần văn phòng luật, nhưng kỳ thật rất nhiều lúc, cho dù quét dọn có lệ không sạch sẽ, Lý Trình Di cũng không so đo. Hai người chỉ là ở đơn thuần chỉ chơi đùa nhau thôi

Nghĩ tới đây, anh ta cũng lắc đầu, xoay người đi ngủ trưa.

“Cố lên! Nylan. Ba làm hậu thuẫn tinh thần kiên cường của con. “Ông giơ nắm đấm về phía con gái, bước chân chạy thật nhanh.

Nylan thấy thế càng thêm tức giận.

……..

Trong văn phòng.

Lý Trình Di nằm trên sô pha một tay thưởng thức một đám bóng ma nồng đậm.

Thiên phú bóng ma thân thiện của Ảnh Long Vương, với ngộ tính cường đại của hắn đã khai phá ra các loại phương pháp dùng mới.

Bóng ma nhảy nhót cự ly xa, là một cái, mà hiện tại cái này, nắm giữ bóng ma lực, ngưng tụ pháp cầu, chính là cách dùng mới.

Lợi dụng bóng ma thân thiện, Lý Trình Di đã bước đầu phá giải một bộ phận cơ quan mở cửa vào ngục rồng bóng tối.

Còn thiếu chút nữa. Lý Trình Di không ngừng điều chỉnh pháp cầu bóng ma trong tay, làm cho từng sợi tơ màu đen bên trong không ngừng xoay tròn.

Ngục rồng bóng tối mở ra, dưới sự quan sát nhạy bén của hắn, phát hiện chủ yếu là do bóng tối thay đổi cùng tinh chỉnh, dẫn đến một khe nứt Góc chết ẩn trong không khí xuất hiện dấu hiệu rạn nứt, phóng đại.

Nguyên nhân phóng đại, vẫn là do sức mạnh bóng tối hỗ trợ

Chương 1165. Khuếch trương 5

Chương 1165: Khuếch trương 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lúc này Lý Trình Di hết sức chuyên chú ngưng thần thay đổi pháp cầu bóng ma, nắm bắt vị trí tọa độ rất nhỏ cất giấu trong ngục rồng bóng tối.

Không gian có vô số hạt nhỏ, lực lượng bóng tối cũng giống như vậy, mà vị trí của Ngục rồng bóng tối dường như ẩn giấu trong sức mạnh bóng tối, giữa một hạt bóng tối nào đó.

Đúng lúc này một đạo ý niệm rõ ràng từ bên ngoài văn phòng luật truyền vào trong đầu hắn.

Chủ nhân, ta bên này có tình huống mới, cần xin chỉ thị của ngài. Người nói chuyện là người khổng lồ Bán Thần, Merlot Lục Hải.

Người này thực lực rất mạnh, mấu chốt nhất là rất hiểu đạo lý đối nhân xử thế, biết quản lý, dù sao trước kia là đại giáo chủ quản lý giáo đoàn Druid, đã bị Lý Trình Di bổ nhiệm làm người phụ trách tổ chức Vườn dưới quyền hắn.

Tình huống gì? Lý Trình Di nói.

"Một vị điện hạ, muốn tìm kiếm sự giúp đỡ của chúng ta, hắn hiện giờ thần hỏa lung lay sắp đổ, giáo đoàn đang bị thế lực đối địch âm thầm tiêu giảm, không cách nào xoay chuyển." Cho nên sau khi biết được sức mạnh của chúng ta, muốn tìm kiếm hợp tác với chúng ta. Marlot trầm giọng nói.

Lý Trình Di nhất thời hứng thú.

Đây chính là vị thần đầu tiên chủ động nương tựa dưới trướng hắn.

Bảo hắn đến cứ điểm chờ, ta lập tức tới ngay. Nghĩ tới đây, hắn thu hồi pháp cầu bóng ma, đứng dậy, hắc quang bao trùm toàn thân, chợt biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện lại, đã đến bên ngoài thành phố Lỗ Điện, trong một tòa thần điện hoang dã bỏ hoang.

Cỏ dại mọc thành bụi bên trong Thần Điện, sụp đổ cột đá, tế đàn hoang phế, thiên đỉnh sụp đổ, không một bộ bày ra cho thấy nơi này đã rất nhiều năm không có bị tu sửa.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi, hắn đối với Thần chích rất tò mò, bởi vì hắn muốn xác định, Thần chích rốt cuộc có phải hay không cường giả nhen nhóm chân hỏa.

Không lâu sau.

Một đạo gió nhẹ phất qua tiến vào thần điện bỏ hoang, gió màu xanh biếc, ngưng tụ giảm tốc độ, từ trong đó đi ra một nam tử tuấn mỹ mặc cẩm bào màu xanh sẫm, đầu đội mũ cỏ màu xanh biếc.

Nam tử vừa hiện thân, ánh mắt liền rơi vào trên người Lý Trình Di.

Ánh mắt hai người nháy mắt nhìn nhau, Lý Trình Di trong nháy mắt liền nhìn thấu tình huống của đối phương.

Không phải chân hỏa sau ấn hoàn, mà là một loại hỏa diễm hoàn toàn khác.

Hai mắt Lý Trình Di lóe lên ánh lửa.

Kiếm lô hư ảo chi hỏa, còn chưa ngưng thực, nhưng đã có thể phân biệt được thần hỏa trong cơ thể Thần chích đối diện cái kia, có phải chân hỏa hắn lý giải hay không.

Câu trả lời là:

Không phải.

"Thần hỏa quá yếu hơn nữa thiêu đốt, là ý thức lực của vô số người khác, những ý thức lực này chỉ có tín ngưỡng lực mới có thể bị thiêu đốt, sau khi thiêu đốt mới có thể cung cấp sức mạnh cho Thần."

Chỉ trong nháy mắt, Lý Trình Di đã hiểu được bản chất của Thần chích.

Nếu như nói, Thần chỉ là chuỗi sinh vật tự nhiên phát triển đến cực hạn, sinh ra một loại sinh mệnh ý thức thể.

Như vậy hắn tu hành âm điển công pháp, chính là đi cướp đoạt tạo hóa vạn vật thiên địa, ngưng tụ ở bản thân

Còn kẻ này vẫn bị thế giới trói buộc, một khi không có tín ngưỡng, sẽ mất đi chín phần chín sức mạnh.

Mà hắn, không có thế giới này, hoàn toàn có thể đổi thế giới khác tiếp tục cướp đoạt.

Xác định thần hỏa này không phải thần hỏa mà Thiên Diện Kiếm Điển nhắc tới, một tảng đá lớn trong lòng Lý Trình Di cũng nặng nề rơi xuống.

"Randy điện hạ? "Hắn thấp giọng hỏi.

Là ta, ngài chính là thủ lĩnh Khu vườn? Bạch Lộc điện hạ? "Thần chỉ Randy trịnh trọng hỏi.

Là ta. "Lý Trình Di khẽ gật đầu. "Lần đầu gặp mặt, ta muốn thỉnh giáo một vấn đề, trong thần hệ hiện tại, cái nào dễ thu phục hơn?"

Dã tâm của ngài rất lớn. "Randy im lặng, trả lời. "Hiện giờ tổng cộng có năm hệ đại thần, đầu tiên mạnh nhất chính là Lễ Tán Bạch Sắc lãnh tụ hệ Thuần Bạch Thần, sau đó là hệ Tinh Linh Thần, tiếp theo là hệ Nguyên Tố Thần, sau đó là hệ Chiến Thần, cuối cùng yếu nhất, là Nghị viện Nhật Quang sau lưng Chư Thần liên minh."

"Cho nên, nếu ta muốn thu phục, có thể trực tiếp động thủ với Chư Thần Liên Minh? "Lý Trình Di hỏi.

"Nếu muốn thu phục thần, độ khó cực lớn, ngài nhất định phải có năng lực đơn thể đánh tan thần quốc của đối phương. Mà cho dù là thần chỉ thần quốc có thần lực yếu ớt, toàn lực phản kháng, cũng có thể phát huy ra trung đẳng thần lực uy năng, hơn nữa, mỗi một thần quốc, đều là Góc chết của một vị điện hạ, mỗi một vị điện hạ, đều là nguyên thể của thần quốc bọn họ, không biết ngài có bao nhiêu nắm chắc" Randy thản nhiên nói.

Lý Trình Di rơi vào trầm mặc.

“Mặt khác, tốt nhất thu phục, kỳ thật cũng không phải Nghị viện Nhật Quang, mà là hệ Tinh linh thần cùng hệ Nguyên tố thần. Hai hệ đại thần này lánh đời đã lâu, mai danh ẩn tích, cho dù xảy ra vấn đề gì, cũng sẽ không gây chú ý.”

“Có lý. Vậy ngươi có thể dẫn đường, tìm mục tiêu thích hợp thử xem sao? “Lý Trình Di nhìn về phía đối phương.

“Như ngài mong muốn. “Randy rùng mình, không ngờ đối phương lại hành động quả quyết như vậy.

Mở miệng chính là hạ thủ với thần hệ, vị thủ lĩnh Khu vườn trước mắt này, thực lực thật sự cường đại như vậy sao?

Chương 1166. Khuếch trương 6

Chương 1166: Khuếch trương 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bạch Hải Châu, nằm ở biên giới An Trạch là một vùng cực khổng lồ quanh năm bao phủ trong băng tuyết.

Trên vô số sông băng, bầu trời âm u nứt ra một lỗ hổng thật lớn.

Trong đó ánh sáng đỏ sậm, từ trong khe nứt chiếu xuống.

Bên trong khe nứt, nhìn về phía xa, có thể nhìn thấy từng mảng bong bóng ánh sáng không ngừng sinh ra.

Trong đủ mọi màu sắc bong bóng ánh sáng, màu trắng nhiều nhất, đại lượng cầu vồng các loại bong bóng ánh sáng, không ngừng vây quanh trùng kích màu trắng. Đây là chiến trường An Trạch?

Phía dưới một chỗ bên trong sông băng, hai gã cả người mặc đồ trắng, khuôn mặt bao phủ một tầng vầng sáng thần bí quỷ dị trắng bệch, đang ngửa đầu nhìn bầu trời chiến trường phía xa.

"Xác thực mà nói, là An Trạch gần nơi chiến trường lưu đày. Nơi lưu đày, theo chúng ta nghiên cứu, bản chất kỳ thật là cắt ra, một bộ phận thời không hủy diệt tất cả sinh mệnh An Trạch, đem nó làm thành chiến trường cho Thần chích." một người khác khàn khàn trả lời.

Bảng nghi thức hủy diệt bố trí bao nhiêu rồi?

Ước chừng bảy mươi hai tấm, còn lại một phần nhỏ.

"Nhanh lên đi, Lễ tán Bạch sắc ở chỗ này căn cơ rất thâm hậu, chúng ta có thể trực tiếp nuốt mạng lưới của chúng nó tiết kiệm thời gian."

"Hiểu rồi. Chỉ là, nếu Thần chích phát giác nên giải quyết như thế nào? Giết chết thì quá mức bắt mắt".

Bảo Hôi Cao tới đây là được rồi, hắn am hiểu nhất là ký sinh khống chế loại này.

Có đạo lý. Vậy thời hạn thì sao?

Hoàn thành trong vòng mười năm.

Được rồi.

Hai người cuối cùng trao đổi xong, ngẩng đầu nhìn chiến trường khe hở trên bầu trời, không tiếng động hòa tan thành hai vũng nước nhầy nhầy, nháy mắt bốc hơi thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

……..

Trong một mảnh u ám vô tận trong không gian.

Góc chết khổng lồ của An Trạch chậm rãi chuyển động, tựa như một tinh cầu màu lam bất quy tắc.

Nó được gắn vào sợi mực và là một phần của cơ thể chính của nó.

Góc chết Mặc Sa nói chung. Bao hàm An Trạch và rất nhiều Thần Quốc mà Thần Chỉ nắm giữ.

Cứ như vậy Lý Trình Di nhìn thấy, phía trên An Trạch có mười Góc chết lớn nhỏ.

Phía dưới cũng vậy.

Chúng giống như những chiếc hamburger khổng lồ, xen lẫn ở chính giữa An Trạch, tất cả các Góc chết đều kéo dài ra từng sợi xúc tu nhè nhẹ, liên kết với bên ngoài cơ thể An Trạch, tự động chuyển động theo.

“Nơi này là vị diện không gian cực lớn, chúng ta tục xưng tinh giới”.

Thần chỉ Randy trầm giọng nói.

Hắn vừa giải thích, vừa quan sát Lý Trình Di.

Ngay từ lúc nhìn thấy đối phương, hắn liền nhận ra Lý Trình Di tuyệt đối không phải người bản địa An Trạch, trên người hắn nồng đậm khí tức cổ xưa, tà ác mà mênh mông, làm cho hắn chỉ là nhìn chăm chú đều phải hết sức chăm chú đề

phòng, phòng ngừa không cẩn thận bị đối phương ảnh hưởng tâm thần.

Đối với tồn tại cường đại như vậy, bọn họ bình thường gọi là - - ngoại thần.

“Đây là Tinh Giới sao? “Lý Trình Di hứng thú nhìn không gian xung quanh.

Mảnh không gian này cũng không phải là hoàn toàn đen kịt, mà là chỉnh thể màu đen, thỉnh thoảng sẽ có chút không hiểu hài cốt, sinh vật không biết, trôi nổi bay qua.

Giống như một bãi rác hỗn loạn.

“Tinh giới bao hàm tất cả dấu vết lịch sử quá khứ của thế giới, tồn tại tin tức của vô số cường giả nguy hiểm đã từng lưu lại, nó là tin tức tập hợp, cũng là tri thức, có thứ hữu dụng, có thứ vô dụng, có thứ nguy hiểm, có thứ không xác định, hết thảy tạp chất, đều bị các đại vị diện ném ra, vứt bỏ đến tinh giới. Đương nhiên, nơi này cũng có không ít người thám hiểm, lữ khách, thử từ trong đó vớt lấy di sản cổ đại. Dù sao nơi này cũng có biệt danh mộ địa Thần chích, Thần Linh hoàn toàn ngã xuống, cũng sẽ bị Tinh Giới lôi kéo rơi xuống, vĩnh viễn ngủ ở chỗ sâu nhất”.

Randy thần tiếp tục nói.

“Nhìn như vậy, quả thật rất thần bí, vậy Thần Quốc thì sao?” Lý Trình Di hơi quét xuống, liền đem lực chú ý tụ tập đến Thần Quốc.

Cái gọi là Thần Quốc, hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra, những đồ vật kia đủ mọi màu sắc bong bóng giống nhau, chính là điểm nhỏ Góc chết.

Phần lớn chúng nhỏ hơn An Trạch rất nhiều, chỉ có một số ít lớn hơn An Trạch, bề mặt phản xạ đủ loại hoa văn và ký hiệu đại biểu cho thần linh. Hiển nhiên đã được cường hóa.

“Phù hợp yêu cầu của ngài, đầu tiên là hệ tinh linh thần. “Randy đưa tay chỉ.

Nhất thời một viên cầu màu xanh lam màu nâu có chút ảm đạm, xuất hiện trong tầm mắt Lý Trình Di.

Sức mạnh hệ tinh linh thần yếu hơn mấy ngàn năm trước, cho nên nếu muốn động thủ, chúng thích hợp nhất.

Randy nhìn Lý Trình Di.

"Bất quá, độ dày bề mặt Thần Quốc cực kỳ cường đại, lại mang theo thần tính tăng cường, bên trong bao vây thần lực dày đặc mênh mông. Vũ khí bình thường đối với nó hoàn toàn không có hiệu quả, nguyên tố công kích chỉ có loại hình dị hóa cường độ cực cao, mới có thể nó tạo thành thương tổn đối với. Không biết."

Đoạn văn này Lý Trình Di nghe hiểu, chính là công kích bình thường, mặc kệ ngươi loại hình gì, đối với Thần Quốc đều không có hiệu quả, chỉ có cường độ cực cao mới có thể phá tuyến phòng thù.

Thử xem.

Hắn sắc mặt bất động, nhanh chóng tới gần thần quốc Hệ Tinh Linh.

Thẳng đến khi tới gần rất nhiều, cách những Thần Quốc khác rất xa, hắn mới giảm tốc độ, dừng lại.

Đưa tay ra, lòng bàn tay vô số kim quang ngưng tụ, hóa thành một thanh kim kiếm dài nhỏ.

Hắn nhìn chằm chằm vào một trong những vương quốc nhỏ màu nâu -Góc chết của Thần Quốc.

Chậm rãi giơ kiếm lên quá đỉnh đầu.

Bốp!!

Lưỡi kiếm hướng xuống, trong nháy mắt chém ra một đạo kim sắc.

Tinh giới không có không khí, hoàn toàn chân không, trong đó hỗn tạp rất nhiều vật chất và năng lượng lộn xộn.

Lúc này nhát chém vừa phóng ra, lập tức kéo theo lượng lớn tạp chất xung quanh, nhanh chóng mở rộng, bành trướng.

Chương 1167. Khuếch trương 7

Chương 1167: Khuếch trương 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đảo mắt liền hóa thành một mảnh gió lốc màu vàng đường kính mấy ngàn mét, ầm ầm đụng vào mặt ngoài thần quốc màu nâu kia.

Xì!

Mặt ngoài Thần Quốc thêm một đạo lỗ hổng nhỏ, nhưng rất nhanh lỗ hổng liền ở chung quanh nhu động lấp đầy, biến mất không thấy.

'Quả nhiên sức khôi phục rất mạnh. "Lý Trình Di khen.

Cường giả nơi này, mỗi người đều đem lực khôi phục cơ hồ lấp đầy, hoàn toàn đi theo một con đường khác xa với Địa Nguyệt.

Randy ở một bên không nói gì, chỉ tiếp tục nhìn.

Hắn có thể nhìn ra, Lý Trình Di vừa rồi một kiếm chỉ là thăm dò.

Một Thần Quốc cho dù là nhỏ nhất, cũng có đường kính mấy trăm km, chỉ cần chút thương thế vừa rồi, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì.

"Thử phát nữa"Lý Trình Di giơ kiếm lần nữa.

Đối phó loại cá thể khổng lồ này, hắn trước đó dùng kiếm pháp, sức mạnh, liền đều không thế nào áp dụng.

Tất cả đều được tạo ra để đối phó với những kẻ thù cá nhân nhỏ. Mà chân chính có thể phạm vi lớn đối địch.

Lý Trình Di trong đầu đem tất cả sức mạnh mình nắm giữ nhất nhất lướt qua.

Ngoại trừ Hoa thần y không thể động ra, còn lại hắn thật đúng là không có thủ đoạn tạo thành thương thế phạm vi lớn trong nháy mắt.

Khó trách thần chỉ chui vào thần quốc, là có thể bảo đảm tự thân an toàn. Nhìn như vậy quả nhiên chính là mai rùa.

Kim quang một lần nữa ngưng tụ.

Từng đạo tuệ kiếm dày đặc, chồng lên trường kiếm màu vàng, đồng thời, một đạo kiếm ảnh màu vàng hư ảo nửa trong suốt, hiện ra, cùng trường kiếm trong tay Lý Trình Di hòa làm một thể.

Hắn đây là đang vận dụng thực thể kiếm chân chính mà nh mình ôn dưỡng ở dưỡng kiếm nang.

Lấy cảnh giới của hắn bây giờ, uy lực của kim kiếm ôn dưỡng chồng lên nhau, ngay cả chính hắn cũng không rõ có thể đạt tới trình độ gì.

Đi!

Một đạo kiếm quang màu vàng rực rỡ chói mắt hơn trước đột nhiên bay về phía Thần Quốc.

Kiếm quang ở nửa đường nhanh chóng kéo theo tinh giới vật chất cùng năng lượng, cùng nhau hóa thành cột khí lưu màu vàng phong bạo mới, nặng nề nện ở tầng ngoài Thần Quốc.

Một kích này, Lý Trình Di không chút lưu thủ.

Lực sát thương tuyệt đối đã vượt qua chân hỏa bình thường, coi như không sử dụng hoa ngữ, tại Bàn Quang cũng coi như đỉnh phong.

Randy ở một bên, nhìn đạo kiếm quang kim sắc khổng lồ gần như rộng bằng Thần Quốc, thần sắc khẽ biến.

Kiếm quang cùng Thần Quốc mặt ngoài liều mạng đối kháng, bắn ra vô số tia lửa màu đỏ rất nhỏ.

Nhưng có thể rõ ràng nhìn thấy, Thần Quốc mặt ngoài tại nhanh chóng lõm xuống, bị cắt ra một lỗ hổng thật lớn, lộ ra khí tức lục sắc tinh khiết bên trong.

Từng đạo Thánh Linh lóng lánh kim quang từ trong lỗ hổng bay ra, bọn họ phần lớn là tinh linh hình người tai nhọn,

phẫn nộ cầm vũ khí trong tay, công kích về phía kim quang khổng lồ.

“Đó là Thánh Linh, là thủ hạ cường lực mà Thần chỉ chuyển hóa thành thánh linh hồn tín ngưỡng đạt được. “Randy giải thích.

“Con kiến hôi mà thôi. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Cũng không thể nói như vậy, Thánh Linh có thể chậm rãi hấp thu sức mạnh tinh giới, chuyển hóa thành năng lượng cơ bản cần thiết cho Thần Quốc, duy trì vận chuyển, cũng có thể đảm đương tác dụng của người thủ vệ, Thánh Linh cường đại, số lượng nhiều hơn, thậm chí có thể liên hợp lại đối kháng với Thần chích yếu ớt như ta. Bọn họ là Thần Linh bổ sung sức mạnh bên ngoài.” Randy lần thứ hai nói.

Dừng một chút, hắn bổ sung một câu.

“Điều quan trọng nhất là Thánh Linh có thể sống lại vô hạn Thần quốc, không sợ chết.”

Lý Trình Di lười nói nhảm, lần nữa giơ kiếm.

Thanh Ôn Dưỡng Kim Kiếm thứ hai lại dung hợp hiện lên.

Xì!

Lại là một đạo kim quang khổng lồ, thổi quét mảng lớn năng lượng vật chất tinh giới, nện xuống mặt ngoài Thần Quốc.

Hai đạo kiếm quang rốt cục đánh tan mọi chống đỡ của Thánh Linh, bọn chúng phát ra tiếng rống giận, cả người như pháo hoa nhao nhao tự bạo, đánh về phía hai luồng kim kiếm.

Sau khi mấy vạn Thánh Linh tự bạo biến mất, hai kiếm quang kim kiếm cũng ảm đạm, lưu lại một lỗ hổng cực lớn, nhanh chóng quay về phía Lý Trình Di.

Kiếm quang vèo một cái chui vào túi kiếm nho nhỏ trên lưng hắn, biến mất không thấy.

……

“Chỉ là một thần lực thần quốc yếu ớt, quả nhiên phiền toái. “Liên tục bổ ra hai kiếm, mới đánh vỡ một thần quốc yếu ớt.

Cái này còn chưa tiến vào bên trong đánh tan Thần Hỏa.

Lý Trình Di cảm thấy khó khăn quả thật có chút lớn.

Cái này so với giới hạn sức mạnh của Bàn Quang cao hơn không ít.

“Đi thôi, vào xem thử. “Hắn bay thẳng về phía Thần Quốc khẩu.

Randy theo sát phía sau, không nói một lời. Chỉ là bàn tay không tự chủ nắm chặt lại.

Đều là thần quốc yếu ớt, Lý Trình Di có thể hai kiếm phá vỡ cái kia Thần Quốc, liền cũng có thể hai kiếm phá vỡ Thần Quốc của hắn.

Điều này có nghĩa là, chỉ cần đối phương nguyện ý, mình ở trước mặt hắn không hề bảo đảm tính mạng.

Không lâu sau khi hai người bay vào Thần Quốc.

Không bao lâu, toàn bộ nội bộ Thần Quốc hơi chấn động, có loại nào đó cự thú rống giận, bạo liệt nổ tung.

Nhưng rất nhanh, thú rống biến mất, hai người một lần nữa bay ra, vết thương phía sau Thần Quốc nhanh chóng khép lại, từ đó cũng bay ra một nữ tử tóc dài màu xanh lá cây mặc giáp nhẹ màu xám.

Nữ tử mình đầy thương tích, cả người run rẩy, hướng Lý Trình Di sợ hãi thi lễ, mới trở về Thần Quốc biến mất không thấy.

Nàng ở trong lúc ngủ say bị người đánh thức, sau đó bị thương nặng, bị thu phục, khuất nhục cùng không cam lòng trong đó, cho dù Randy người không liên quan, cũng có thể dễ dàng nhìn ra thống khổ cùng cừu hận trong mắt nàng.

Nhưng Lý Trình Di lại không để ý chút nào, đối phương càng phẫn nộ, càng khuất nhục, hắn càng vui vẻ. Nếu không ác niệm từ đâu mà đến?

Sau khi xác định phương vị, hắn tiếp tục tới gần Thần Quốc kế tiếp.

Chương 1168. Khuếch trương 8

Chương 1168: Khuếch trương 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Giáo quốc Lễ tán Bạch sắc.

Trên bình nguyên phì nhiêu rộng lớn, một tòa thành to lớn uy nghiêm thuần trắng lẳng lặng đứng vững.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu khắp nơi, độ ẩm hợp lòng người, trong gió phiêu đãng mùi cỏ xanh cùng hoa tươi.

Trong Bạch sắc Thần hệ, ngoại trừ Bạch Thần ra, hai vị thần lực mạnh nhất đang ngồi đối diện nhau trong tòa thành.

Liệt Hỏa Thần Kassman, Chiến Thần Caertu.

Hai vị thần chỉ là hai vị thần cường đại nhất trong hơn mười vị thần hệ Bạch sắc.

Lâu đài này cũng là nơi hóa thân bọn họ yêu thích đến.

Thần Chỉ hành tẩu trên đại địa, không tự giáng lâm chân thân mà để tránh rủi ro, chỉ dùng hóa thân đến.

Như vậy có thể tránh cho chân thân xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thần cách thần hỏa bị hao tổn.

Dù sao sau khi chân thân ngã xuống, bất kỳ một sinh vật nào đạt được thần chức, thần cách, đều có thể đốt lên thần hỏa, một bước lên trời.

“Gần đây trong thần hệ không ít điện hạ có cử chỉ dị thường, trong đó thần Lưu Thủy cùng thần âm nhạc đã nửa tháng không liên hệ được. Caertu điện hạ có chú ý gì không?”

Liệt Hỏa Thần trầm giọng hỏi.

Không chỉ có thế, thần chế tạo, thần vũ khí, thần điêu khắc, thần tri thức đều xuất hiện vấn đề. Hành tung càng ngày càng bí ẩn, phối hợp truyền tấn cũng tương đối chậm chạp.

Loại biến hóa này sinh ra từ sau khi đám ngoại thần Bạch sáp tiếp xúc với chủ thần. Nhất định là bọn họ giở trò! Liệt

Hỏa Thần vừa nghĩ tới ngoại thần, lửa giận trong lòng dâng lên.

“Có lẽ là trong lòng có điều cố kỵ, muốn quan sát. “Trên mặt Chiến Thần hiện lên một tia sầu lo.

“Không, nhất định là do ngoại thần Bạch sáp gây nên, ta có dự cảm, bọn họ mặc dù đang phối hợp với chủ thần bố trí bảng nghi thức, nhưng cũng không phải là không có động tác khác. Thần ý kia cũng không ngu xuẩn như hắn biểu hiện.”

“Chư vị điện hạ thần lực trung bình không bị ảnh hưởng chứ? “Chiến thần hỏi.

“Mấy ngày trước ta mới tham gia yến hội. Thần quốc của bọn họ không có việc gì. “Liệt Hỏa Thần gật đầu.

Tinh giới cực kỳ khổng lồ, các Thần Quốc của các Thần chích, phương vị cũng bất đồng.

Không phải tất cả các vị thần đều chọn đặt vương quốc của mình gần An Trạch.

Cũng có người ở sâu trong tinh giới.

“Ta bẩm báo chủ thần, hắn không có đáp lại, có lẽ là ngầm đồng ý. Hiện giờ kế hoạch, chỉ có thể chờ đợi triệt để bố trí xong, hủy diệt hết thảy lại nói. Ít nhất hiện tại, Nghị viện Nhật Quang chống cự rất mạnh, chúng ta còn cần Sức mạnh Bạch sáp.” Chiến Thần trầm giọng nói.

“Hy vọng đám người kia đừng quá phận, nếu không ta mặc kệ thần ý thần niệm gì, lập tức sẽ động thủ rút linh hồn của hắn ra, để hắn vĩnh viễn bị đóng đinh ở chỗ cao nhất Thần quốc, chịu hình phạt cho chim mổ tim!”

Chiến Thần thở dài một tiếng, không đáp lời nữa.

……

Liên bang Venus.

Tổng hành dinh thợ săn quốc gia.

Tình huống bên thành phố Lỗ Điện, căn cứ quan sát, đã cơ bản ổn định.

Trong tổng hội trường, tổng bộ trưởng thợ săn, cùng một đám thợ săn đỉnh cấp xếp hạng cao nhất, song song an tọa.

Trong phòng hội nghị trống trải, có thư ký đang không ngừng phân phát tư liệu tình báo vừa mới tới tay, mỗi người một tấm.

Tổng bộ trưởng Leo mệt mỏi xoa xoa huyệt Thái Dương, mắt nhìn các vị đang ngồi.

"Nghị viện Nhật Quang bên kia truyền đến tin tức, hiện tại chiến trường thiên ngoại còn đang giằng co, nhiệm vụ nội bộ các quốc chúng ta gia, chủ yếu vẫn là ổn định xã hội trật tự, điều tra hết thảy hành tung người ẩn núp thẩm thấu."

"Lễ tán Bạch sắc nhiều lần phái bộ thần tài tập kích tiểu giáo đoàn các nơi, lúc này mang đến ảnh hưởng cực kỳ ác liệt. Chúng ta đầu tiên cần chú ý chính là, cần giải quyết mau chóng như thế nào" một gã cao vị thợ săn vừa mở miệng, liền bị tổng bộ trưởng cắt ngang.

Chờ một chút, mục đích của tổng hội lần này không phải như vậy. Vấn đề của Bộ Thần tài, có nghị viện giải quyết, hôm nay muốn thảo luận, là một vấn đề phiền toái hơn.

Hắn thở dài.

"Chẳng lẽ còn có chuyện khẩn cấp hơn Lễ tán Bạch sắc? "Một nữ thợ săn cao cấp nhíu mày.

Luận tình huống khẩn cấp mà nói, quả thật là như thế. "Tổng bộ trưởng gật đầu.

Lập tức nhìn sắc mặt mọi người chấn động, dồn dập đem tầm mắt tụ tập đến chỗ hắn.

Hắn dừng lại.

"Ta vừa mới nhận được tin tức, nghị viên nghị viện Nhật Quang các quốc gia còn lại, bắt đầu từ tuần trước, có ít nhất năm vị, tuyên bố bế quan từ chối tiếp khách, không tiếp nhận bất kỳ người ngoại lai nào."

"Nghị trưởng đại nhân phái sứ giả đi tìm hiểu, cũng không có tin tức gì. "Tổng bộ thở dài nói.

“Có điều tra ra nguyên nhân cụ thể không? “Có người cao giọng hỏi.

Tổng bộ trưởng lắc đầu, “Chỉ biết là có quan hệ trực tiếp với giáo đoàn của những nghị sĩ này, dù sao bọn họ đều là nhân vật lãnh tụ của giáo đoàn, nhất cử nhất động đều có liên quan trực tiếp đến thế giới ngầm sau lưng.”

“Không có tin tức hữu dụng khác sao? “Một người nghiêm nghị hỏi.

Nghị viện truyền đạt chỉ thị chỉ có một. “Tổng bộ trưởng thở dài,” Đó chính là……

Hắn hít một hơi, nhìn quanh đám đông.

“Điều tra một tổ chức bí ẩn tên là Khu vườn. Nó đã thâm nhập sâu vào tổ chức của chúng ta”.

Khu vườn?

Rất nhiều thợ săn địa vị cao sắc mặt ngưng trọng.

Tổ chức có thể trực tiếp ảnh hưởng đến cấp bậc nghị viên nghị viện Nhật Quang, thế lực như vậy lại vô thanh vô tức thâm nhập vào toàn bộ tổ chức của bọn họ, cẩn thận nghĩ lại, quả thực đáng sợ.

“Nếu các vị có tin tức, tình báo, xin mau chóng báo cáo. Nghị viện biết được, nhất định sẽ có phần thưởng lớn. “Tổng bộ trưởng trầm giọng nói.

Hắn đại biểu tổng bộ thợ săn liên bang Venus lúc đi tham gia nghị viện, cảm nhận được không khí, so với bây giờ lúc này càng thêm ngưng trọng, chỉ là rất nhiều thứ, rất nhiều bí ẩn, ở chỗ này hắn không tiện nói ra.

Sự xâm nhập của Khu vườn thực sự tồi tệ hơn những gì các thợ săn nghĩ.

Tương lai của An Trạch, rốt cuộc sẽ đi về đâu, trong lòng hắn tràn ngập sầu lo.

…….

Chương 1169. Khuếch trương 9

Chương 1169: Khuếch trương 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thời gian một tuần.

Lý Trình Di không ngừng ăn mòn công phá thần quốc hệ Tinh Linh thần cùng hệ nguyên tố thần yếu ớt.

Thu thần trong đó làm thuộc hạ.

Thực lực và hiệu suất khủng bố khiến Randy sợ hãi, càng cung kính hơn.

Thế lực Khu vườn sau khi có thêm 15 Chân Thần, càng ngày càng mở rộng.

Mặc dù bọn họ cũng không phải cam nguyện trợ giúp Khu vườn, nhưng dưới áp bách mạnh mẽ của Lý Trình Di, không ai dám phản kháng.

Bởi vì thần phản kháng, đã hoàn toàn bị phá hủy Thần Quốc, dập tắt Thần Hỏa, ngay cả thần cách thần chức cũng bị phá hủy hoàn toàn, vĩnh viễn ngủ say tại vô hạn tinh giới.

Nếu không có thần phản kháng, chỉ sợ dưới trướng Lý Trình Di còn có thêm ba vị thần.

Trong văn phòng luật.

Lý Trình Di chậm rãi cầm dịch dinh dưỡng, cẩn thận nhỏ vào đất.

Randy và Merlot vừa rời đi, bước triển khai tiếp theo của Khu vườn sắp bắt đầu.

Sau khi giải quyết thần lực yếu ớt, hắn đặt mục tiêu vào thần lực yếu.

Chư Thần liên minh tựa hồ có phát hiện, Nghị viện Nhật Quang hạ đạt không ít mệnh lệnh thu thập tình báo đối với Khu vườn.

Nhưng Lý Trình Di cũng không thèm để ý, hắn xâm chiếm chính là hệ Tinh Linh thần cùng hệ nguyên tố thần. Chư Thần Liên Minh cũng nhân tiện áp chế mấy người. Trong 15 Chân Thần, có vài người đến từ Chư Thần Liên Minh.

Mà có khổng lồ thế lực làm hậu thuẫn, đại lượng biến chủng hoa Tử đằng, cũng bắt đầu nhao nhao hướng về phụ cận chỗ ở nội thành của hắn tụ tập.

Một Khu vườn khổng lồ do Lý Trình Di tự mình xây dựng, khung đã được xây dựng xong ở ngoại ô.

Không ít chậu hoa trong văn phòng luật đều bị dời đi.

Chỉ còn lại loại hoa tử đằng mới mà Nia mới chuyển đến, tử đằng nhiều lá.

Mọi thứ đang phát triển theo hướng tốt đẹp.

Lý Trình Di đặt bình dịch dinh dưỡng xuống, vươn tay, xẹt qua từng đóa tử đằng hơi trắng bệch.

Hoa khí cuồn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn, nhập vào Ác Chi Hoa ấn ký.

Không bao lâu, bổ sung thành công hoa khí cần thiết để hoa Tử đằng lần thứ bảy tiến hóa.

Chỉ còn lại ác niệm bổ sung.

Bodona.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, truyền âm nói.

“Có. “Bảo thạch long từ trong góc đi ra, cung kính nhìn về phía hắn.

“Chuyện của ngươi sắp xếp xong chưa? “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Chuyện gì?

Chuyện gì vậy!?

Bodona vẻ mặt mơ hồ, trong trí nhớ của nàng, gần đây đối phương hoàn toàn không sắp xếp chuyện gì?

Bùm!!

Một âm thanh giòn vang lên trong vườn.

Lý Trình Di tát mạnh vào má Bodona.

Sức mạnh cực lớn đánh cho đầu nó hơi ong lên, thiếu chút nữa ngất đi.

Nhìn như đơn giản bàn tay, bên trong xen lẫn đại lượng năng lượng đặc thù, nóng rực mà mang theo tinh lọc mãnh liệt.

Mặt phải của nó nhanh chóng sưng lên.

Lý Trình Di trầm giọng truyền âm, "Ta bảo ngươi sắp xếp người giả vờ bắt người phụ nữ tên Anya kia, có phải ngươi đã quên rồi không?

"Ngài căn bản không nó mài!? "Bảo Thạch Long ngơ ngác không nhịn được phản bác.

Còn dám cãi lại? "Lý Trình Di ngắt lời nó, ánh mắt lạnh lẽo, một đạo tuệ kiếm vô hình nổ tung trong bụng Bodona.

Phốc một cái, khóe miệng nó một ngụm máu tràn ra, thiếu chút nữa đau đến ngã sấp xuống đất.

"Không phải. Ngài thật sự không nói. Đứa bé thành thật này còn đang giãy dụa, vẻ mặt oan khuất.

Lý Trình Di đương nhiên biết mình không nói, hắn chỉ kiếm cớ đánh người này một trận.

Cảm nhận được ác niệm không ngừng tuôn ra từ đối phương

Tức giận+3

Tức giận+3

Hận thù+2

Một chuỗi ác niệm nhanh chóng tăng lên vùn vụt

Mắt thấy ác niệm của Hoa Tử đằng nhanh chóng tăng lên, vài cái liền tăng vọt tới bốn mươi mấy phần trăm.

"Ừ, ta thật sự không nói sao? "Lý Trình Di nhìn Bodona sờ cằm hỏi.

"Thật đấy. "Bodona nén đau trả lời.

“Hình như là chưa nói “Lý Trình Di lộ ra vẻ mặt nhớ ra.

“Em đã nói …“Bodona nhất thời kích động, đây không phải là oan uổng nó sao?

Bùm!!

Lại là một đạo Tuệ Kiếm nổ tung trong lồng ngực nó. Đau đớn cực lớn làm cho nó lúc này há to miệng đã muốn tru lên, nhưng lập tức liền bị một đạo Tĩnh Âm Tử Năng Thuật Pháp, bịt miệng, không thể lên tiếng.

Ta bảo ngươi nói chuyện sao? “Ánh mắt Lý Trình Di lạnh như băng, liếc nó một cái.

Sát ý thấu xương, cũng tưới không hết phẫn nộ trong lòng Bodona.

Lửa giận bị oan uổng, cùng đau đớn thân thể, đều bị áp bách cực lớn chặn ở ngực, không cách nào phát tiết.

Nhưng nó không dám phản kháng, sau khi trơ mắt nhìn thấy Chân Thần Randy ở trước mặt chủ nhân cũng cung kính, nó liền biết, mình ở trong mắt hắn, chính là con kiến hôi nhỏ yếu vô cùng.

Tức giận ác niệm không ngừng tràn vào ấn ký Lý Trình Di, phần trăm cấp tốc tăng lên, rất nhanh liền đến sáu mươi mấy.

Tốc độ cực nhanh khiến Lý Trình Di thán phục.

Kế tiếp, tâm tình Bodona tựa hồ rời khỏi phẫn nộ, dần dần ổn định lại.

Khuôn mặt của nó trở nên càng thêm lạnh lẽo, sâu trong đôi mắt đẹp, ẩn giấu thù hận khó có thể phát hiện.

Nhưng Lý Trình Di muốn chính là những ác đảng tàn sát giết người vô số như vậy, nếu không phải có chút tác dụng, hắn đã sớm giết chết toàn bộ.

Bây giờ có thể lợi dụng phế vật, coi như là đè nén một chút giá trị cuối cùng.

Thấy Bodona vô dụng, hắn hừ lạnh một tiếng.

Đi thông tri Randy, bảo tất cả thành viên tới cứ điểm một chuyến. “Ác niệm kế tiếp, liền từ trên người các thành viên khác hấp thụ tốt rồi.

Dù sao đều là một đám rác rưởi, tùy tiện tìm cái lý do đánh mấy cái, hẳn là có thể bổ sung đầy dư lượng.

Vâng.

Bodona nhanh chóng rời khỏi Khu vườn, lực khôi phục cường đại, khiến trên người nó hiện tại cũng đã không hề có thương thế, nhưng khuất nhục cùng phẫn nộ trong lòng, cũng là thương thế không cách nào tiêu trừ.

Chương 1170. Xâm nhập 1

Chương 1170: Xâm nhập 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trên đường đi tới cứ điểm, Lý Trình Di trong lòng cũng đang suy tư, cùng với việc khống chế ác đảng càng ngày càng nhiều, hắn đơn thuần dựa vào thủ đoạn hạt giống ý thức lực, dần dần không thích hợp.

Trên bản chất, hắn cũng không thích loại thủ đoạn cưỡng bức áp bách người khác này, dù sao hắn bản thân xem như người thiện lương.

Nhưng mô hình hệ thống của Ác Chi Hoa, bức bách hắn không thể không như thế.

Đây không phải là cách kiểm soát nhanh nhất.

Trong lòng suy tư, hắn nghĩ tới năng lực triệu hoán kiến trúc Ác Chi Hoa chưa từng vận dụng.

Sau khi dung hợp Hoa Thần Y, lúc ấy liền đạt được năng lực triệu hoán kiến trúc này, giống như với triệu hoán mật kiếm, đều là cần tập hợp ác niệm với tỷ lệ khác nhau, cùng với đối ứng hoa khí, mới có thể thành công triệu hoán.

Trên bản chất, hắn là trước tiên mặc hoa thần y, ô nhiễm hoàn cảnh chung quanh, hóa thành nguyên thổ cực ác, sau đó lấy nguyên thổ làm dinh dưỡng, tự nhiên sản sinh ra trúc quần kiến trúc hạch tâm – chính là vương thành.

Bản chất của nguyên thổ cực ác, kỳ thật là gửi gắm vào một thế giới siêu lớn, sau đó hấp thụ tất cả dinh dưỡng ác niệm, rồi lấy dinh dưỡng của nó phóng ra xung quanh để làm thuần khiết vương thành.

Đây mới là chân tướng mà ác danh của ác chi hoa khiến nó bị vây công quần sát.

Về bản chất, nó chính là dựa vào ô nhiễm đê cướp đoạt, mới có thể không ngừng lớn mạnh. Trực tiếp đặt kiến trúc ở

An Trạch cũng không tốt, có lẽ có thể tìm một thế giới góc chết thích hợp, một mình triệu hoán.

Lý Trình Di suy tư.

"Mặt khác, động tĩnh nguyên thổ cực ác quá lớn nếu như đơn độc triệu hoán kiến trúc vương thành, nhảy qua một mắt xích là nguyên thổ này, hẳn là càng thuận tiện." Tuy rằng điều kiện triệu hoán hơi phiền toái một chút, tài liệu cần rất nhiều, tổng sản lượng ác niệm hoa khí cần cũng lớn hơn rất nhiều, nhưng dù sao so với khí tức nguyên thổ quá lớn, rước lấy phiền toái cũng tốt hơn"

Trong lòng đã có định kế, Lý Trình Di lấy lại tinh thần.

Tầm mắt nhìn về phía cửa lớn cứ điểm.

Toàn bộ cứ điểm là kho hàng đơn giản bọn họ tạm thời dựng ở chỗ này, trong đó chất đống một lượng lớn cây giống vận chuyển tới, còn chưa trồng vào.

Trong kho hàng u ám, bụi bặm dưới ánh đèn hơi phiêu tán.

Bốp.

Từng đạo ánh sáng nhạt chợt lóe ra ở góc nhà kho.

Trong góc xuất hiện theo ánh sáng, có nam có nữ, có già có trẻ, tất cả bọn họ đều có một đặc điểm chung.

Đó chính là đôi mắt màu vàng.

Tổng cộng sáu người, khí chất và ăn mặc trên người mỗi người đều không giống nhau, có người giống học giả, có người giống đầu bếp, có người là ngây thơ ngây thơ trẻ con, có người là phu nhân phong vận ….

Mỗi người dường như đều có đặc điểm rõ ràng, làm cho người ta liếc mắt một cái liền có thể nhận dạng.

Chư vị điện hạ, chào buổi trưa. "Lý Trình Di mỉm cười cúi chào sáu người.

Xem ra gần đây nhận được tin tức, có thể chạy tới, cũng chỉ có mấy người. "Ánh mắt hắn đảo qua mấy người.

Đây đều là hóa thân, là người đại diện của Chân Thần trên mặt đất, thân thể là người, nhưng bên trong là Thần.

Coi bọn họ là thần cũng không có gì khác biệt.

"Đại nhân tạm thời gọi chúng ta lại đây, có gì phân phó?" một người dáng dấp học giả mặc một bộ áo dài đến gót chân là một hình tượng lão già. Đây chính là Thần nghệ thuật nho nhã ôn hòa hỏi

"A, chỉ là gặp một chút phiền não thôi. "Lý Trình Di dùng giọng điệu hơi khoa trương, cười trả lời.

Lục Thần có vẻ thẫn ra, trong lòng đều có dự cảm không tốt.

"Xin hỏi, đại nhân có phiền não gì? "Thần Nghệ thuật kiên trì tiếp tục hỏi.

Hắn biết, nam tử tuấn mỹ tóc bạc nhìn như ôn hòa mỉm cười trước mắt này, trong thời gian ngắn ngủi mấy tuần, đã tàn sát ba vị Chân Thần Thần Quốc.

Không phải đơn giản giết chết Chân Thần, mà là tính cả Thần Quốc cùng một chỗ, triệt để phá hủy, đem nó vẫn diệt đến chỗ sâu nhất Tinh giới.

Thần hỏa vốn có cường đại kháng tính cùng sức mạnh, ở trước mắt người này, tựa như hư vô.

Theo câu hỏi của hắn, các vị thần còn lại cũng khẩn trương nhìn thẳng Lý Trình Di.

"Là như vậy. "Lý Trình Di cười dùng giọng điệu thoải mái nói," Gần đây ta đang tiến hành một lần thí nghiệm, mà vật liệu thí nghiệm tiêu hao quá nhiều, hiện giờ đã không đủ. Cho nên, muốn chư vị ở đây, mỗi một vị điện hạ trợ giúp, xem như tạm thời cho ta mượn".

"Ngài cần tài liệu gì? Chỉ cần có, chúng ta tự nhiên là nguyện ý cho mượn. "Thần ảo tưởng trong bộ dáng đứa trẻ nhịn không được cũng lên tiếng.

"Đừng lo lắng mấy người tuyệt đối đều có. "Lý Trình Di cười nói. Hắn nhìn quanh sáu người, dừng lại, rồi mở tay ra.

“Ta muốn, thỉnh chư vị điện hạ đều tự, phân ra một nửa thần chức, chuyển tặng cho ta.” thanh âm trầm bổng du dương của hắn ở trong kho hàng không ngừng vang vọng.

Trong nháy mắt nghe được thanh âm, sắc mặt Lục Thần trong nháy mắt xanh mét.

“Thần chức, đó là gì? Đó là thứ bọn họ dựa vào để sinh tồn, cho đi một nửa thần chức, liền đại biểu Lý Trình Di tùy thời có thể lợi dụng tạo nên một vị thần tương tự thay thế bọn họ.

Chỉ cần tùy tiện tìm một sinh mệnh thần tính, là có thể dễ dàng đạt được.

“Đại nhân. “Thần nghệ thuật thanh âm khô khốc, gian nan mở miệng. Ngài đang nói đùa sao?”

“Ngươi đang thấy ta giống như đang nói đùa?? “Nụ cười trên mặt Lý Trình Di đột nhiên thu lại.

Ong!!

Một vòng áp lực khủng bố vô hình ầm ầm áp chế trên người Lục Thần.

Cảnh giới mười chín ấn hóa ra ý thức lực khổng lồ khủng bố, không hề hoa xảo khuếch tán ra.

Chỉ cần cỗ ý thức lực này, đã làm cho Lục Thần phảng phất thấy được vô số phi kiếm điên cuồng xoay tròn xung quanh bản thân, tùy thời có thể cắt xuống.

Đó là lực áp bách khủng bố có thể so với thần lực trung bình.

Chương 1171. Xâm nhập 2

Chương 1171: Xâm nhập 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đơn thuần ý thức lực có thể đạt tới cường độ này, hơn nữa trước mắt người này các loại thủ đoạn quỷ dị, rồi cả lưỡi kiếm sắc bén có lực sát thương khủng bố

Sáu vị thần im lặng.

Sự phẫn nộ trong lòng bọn họ, tựa như sóng biển, cuồn cuộn nổi lên từng trận.

Tức giận+4

Tức giận+5

Hận thù+4

Liên tiếp ác niệm điên cuồng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Chỉ trong chốc lát, hắn còn thiếu một bộ phận tiến hóa hoa Tử đằng, liền nhanh chóng bổ sung.

Lần thứ sáu tiến hóa nhanh chóng hoàn thành, Ác Chi Hoa ấn ký lóng lánh lên quang mang sắc tím.

"Được rồi, đừng khẩn trương như vậy, đùa một chút thôi mà?" Lý Trình Di nhìn Lục Thần đang nghiêm mặt, đột nhiên cười lần nữa.

Trong nháy mắt, áp lực nặng nề như tuyết tan tiêu tán, không khí theo biểu tình của hắn, lại nhanh chóng hòa hoãn lại.

Lục Thần cẩn thận phân biệt thần sắc của hắn, xác định hắn vừa rồi thật sự là nói đùa, mới chậm rãi hòa hoãn lại.

Trong nháy mắt, ác niệm vừa mới bổ sung hoàn toàn đầm chặt, Lý Trình Di cũng thành công đạt được mục tiêu.

"Tốt lắm, lần này gọi mọi người lại đây, chính là nhìn xem mọi người tâm tình như thế nào, trạng thái như thế nào,

dù sao mới gia nhập cùng một tổ chức, chúng ta đều nên tương thân tương ái giúp đỡ lẫn nhau như một nhà mới đúng.”

Lý Trình Di há mồm nói dối, tùy tiện tìm một lý do.

“Được rồi, các ngươi có thể đi. “Hắn phất phất tay.

Thần kinh căng thẳng của Lục Thần lúc này mới xem như hơi buông lỏng.

Sau khi thật sự xác định có thể đi, bọn họ nhao nhao hành lễ với Lý Trình Di, gấp không nhịn được hóa thành ánh sáng nhạt, biến mất không thấy.

Để lại một mình Lý Trình Di, đưa tay sờ sờ ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

“Tử đằng hoa: lần thứ sáu tiến hóa độ 100%, ác niệm 100%. Sắp mở ra tiến hóa cực thể cuối cùng, có khởi động hay không?”

Lần thứ bảy chính là nghiên cứu cực đoan sao?

Lý Trình Di trong lòng tiếc hận, còn tưởng rằng hoa tử đằng có thể cùng tiến hóa khi hoa chủ vị ngày càng tăng, không nghĩ đây là lần tiến hóa cuối cùng.

Hắn nhìn Ác Chi Hoa lấp lánh tử quang, trong lòng lựa chọn xác định.

Xì.

Nhất thời một đạo tử quang phóng xạ sáng lên, từ bên trong ấn ký ác chi hoa nhanh chóng khuếch tán, tràn ngập đến Lý Trình Di toàn thân.

Một cỗ cảm giác khác với lúc Hoa Lân Y tiến hóa, xông lên đầu.

Tiến hóa lần này, lại liên tục cường hóa thân thể và ý thức lực của hắn.

Biên độ cường hóa này cũng không lớn, nhưng cực kỳ cân đối, rất có loại cảm giác thân thể toàn phương vị thăng hoa 0,5 nguyên ấn.

Mà hoa ngữ, cũng ở trong tiến hóa mới, phát sinh biến hóa dị thường.

Trong tử quang sáng ngời, bàn tay vốn yên lặng lại được cường hóa.

"Vĩnh Miên Chi Thủ: Bất kỳ vật thể nào mà bạn chạm vào, đều có thể tiến vào giấc ngủ vĩnh hằng, không giới hạn trong sinh mệnh thể."

(Vĩnh miên chi thủ: hoạt động của các hạt bên trong tạm dừng, xác suất cao nhất hiện có: 50%.)

(Lưu ý: Các năng lực thuộc loại vận mệnh nhân quả có thể kháng lại năng lực này.)

"Năng lực này."

Lý Trình Di hơi kinh ngạc, chỉ từ miêu tả, hắn đã cảm thấy có gì đó không đúng.

Năng lực này, tựa hồ có chút quá bá đạo.

Bởi vì từ hết thảy tin tức giải thích mà xem, nó cũng không có nhắc tới thực lực so sánh kém.

Nói cách khác, chỉ cần đối thủ không có loại năng lực vận mệnh nhân quả, bất luận hắn thực lực gì, đều nhất định phải đối mặt một nửa tỷ lệ đi vào giấc ngủ vĩnh hằng.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải bị hắn chạm vào.

Kế tiếp phải xem năng lực nhân quả vận mệnh rốt cuộc có nhiều hay không. Nếu không nhiều, vậy phạm vi thực dụng của hoa ngữ này sẽ lớn hơn.

Lý Trình Di đứng trong kho như có điều suy nghĩ.

Hắc quang chợt lóe, người khác nháy mắt rời khỏi cứ điểm, xuất hiện ở một mảnh phồn náo trong góc phố.

Bóng tối che lấp động tĩnh Ảnh Thiểm của hắn, Âm ảnh nguyên tuyền thuộc về năng lực ẩn nấp của Ảnh Long Vương, bây giờ bị hắn đơn độc tách ra, hơi chút sửa chữa hạ, biến

thành tùy thời tùy chỗ, đều có thể ở trong bóng tối ẩn dấu thân hình khí tức.

Thay đổi như vậy, hiệu quả kém xa Âm ảnh nguyên tuyền, nhưng hơn ở vô thanh vô tức, cũng đủ nhanh.

Thời gian phát động ẩn nấp, so với trước nhanh hơn mấy lần, đã đạt tới người bình thường không cách nào cảm ứng nổi

Nhìn trên đường người đến người đi, vô ưu vô lự đám người bình thường, Lý Trình Di chậm rãi đi ra góc, hướng một chỗ cửa xe tới gần.

Không lâu lắm.

Tên lùn tàn tật đang bưng cái bát gỗ, xuất hiện ở trước mắt hắn.

Người lùn cả người quỳ rạp trên mặt đất, nhìn qua giống như một con hải cẩu, đen xì, bẩn thỉu, đến gần còn có thể ngửi thấy một mùi hôi thối.

Trên đầu hắn không có tóc, da đầu màu da trộn lẫn mồ hôi bùn dơ bẩn, nhìn qua hết sức ghê tởm.

Nhưng ánh mắt của hắn, lại ôn nhu mà kiên định như hồ nước, tựa như bảo thạch xinh đẹp lộ ra một chút manh mối trong nước bùn.

Lý Trình Di trong lòng hài lòng, đây chính là mấu chốt để ấn thứ hai mươi của hắn sắp thăng hoa hoàn thành.

Môi hắn khẽ nhúc nhích.

Rất nhanh, cách đó không xa trong góc, truyền đến một trận rất nhỏ tiếng kêu cứu.

“Các cậu định làm gì?” đó là giọng của một cô gái.

Lo lắng, hoảng sợ.

Lý Trình Di khẽ búng tay, để thanh âm này càng thêm chuẩn xác bị tử khí bao vây che lấp, chỉ truyền đến tai Tên lùn.

Ngay từ đầu, Tên lùn tựa hồ không có phản ứng gì, nhưng theo thanh âm càng lúc càng lớn, hắn nhất thời sắc mặt nghi hoặc.

Chương 1172. Xâm nhập 3

Chương 1172: Xâm nhập 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lập tức, rất nhanh, hắn bắt đầu lo âu, buông chén gỗ, vội vã bò đến nơi âm thanh truyền đến.

Hắn ta có một tấm ván trượt nhỏ bằng gỗ, phía dưới là bốn bánh xe, có thể giúp hắn ta di chuyển cơ thể rất nhanh.

Lúc này Tên lùn ghé vào ván trượt, nhanh chóng xông về phía nơi phát ra âm thanh trong góc.

Không bao lâu, đó là một trận rống giận cùng tiếng kêu đau đớn vang lên.

Sau đó là tiếng hét hoảng sợ của cô gái.

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, một tia tuệ kiếm kiếm khí, lặng lẽ bay qua, trợ giúp Tên lùn, để tránh xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Ước chừng mấy phút sau.

Đột nhiên, ý thức lực Tên lùn tăng vọt một mảng lớn, bắt đầu phát sinh biến hóa thăng hoa tiền kỳ rất nhỏ.

Lý Trình Di vui vẻ, cũng cảm giác được ý thức lực của mình đã xảy ra biến hóa tương ứng.

Biến hóa to lớn này, phỏng chừng lại đến hai lần, là có thể hoàn thành chất biến thăng hoa, ngưng tụ nguyên ấn mới.

Thiên Diện Kiếm Điển này thật sự là thuận tiện. Không có bất kỳ chân nguyên chấn động, tu luyện chấn động, vẻn vẹn chỉ là dựa vào ký sinh mô phỏng, liền có thể chất biến thăng hoa. Xích Diên lão tổ sáng tạo ra công pháp này, quả nhiên là tuyệt thế thiên tài.

Lý Trình Di cảm khái trong lòng.

Không bao lâu, hắn nhìn thấy trong hẻm nhỏ, Tên lùn cùng một cô gái hơi béo cô gái cùng đi ra, cô gái mặt đầy nước

mắt, không ngừng cảm tạ Tên lùn trợ giúp.

Mà trên mặt Tên lùn toát ra thần sắc kỳ dị khó có thể hình dung, loại thần sắc này, phảng phất mang theo một tầng ánh sáng rực rỡ vô hình, có chút đẹp mắt cùng chói mắt.

Bé con không tồi, chờ ngươi giúp ta ngưng tụ nguyên ấn, ta sẽ giúp ngươi khôi phục bệnh tay chân, thỏa mãn nguyện vọng sâu nhất trong nội tâm các ngươi. Lý Trình Di mỉm cười trong lòng, xoay người chìm vào trong bóng tối.

Giờ này khắc này, hắn càng ngày càng không để ý đến sự dơ bẩn cùng xấu xí, mà càng coi trọng nội tâm tinh khiết cùng tốt đẹp.

Bởi vì hết thảy bên ngoài, đối với hắn mà nói dễ như trở bàn tay, tùy tâm có thể sửa. Nhưng bên trong, lại giống như châu báu quý giá nhất trên đời, hiếm có mà xinh đẹp.

Trở lại văn phòng luật, tâm tình hắn thật tốt, lần nữa quan sát Ngục rồng bóng tối trong phòng.

Hả? "Điểm vào không gian tựa hồ đã xảy ra biến hóa rất nhỏ.

……..

Loại biến hóa này, giống như là lúc trước đột nhiên hơi hơi mở ra một cái khe hở.

Lý Trình Di lúc còn chưa hiểu rõ bóng ma như vậy, sẽ không có cảm giác.

Nhưng hiện tại, nghiên cứu đường vào lâu như vậy, hơn nữa còn vận dụng không ít chiêu liên quan đến bóng ma thì lúc này trong nháy mắt hắn nắm được một tia cơ hội.

Ngồi trên ghế làm việc, hắn giơ tay lên một chút.

Nhất thời từng đạo Tuệ Kiếm nhanh chóng bắn vào khe hở, Tuệ Kiếm là ý thức lực ngưng tụ, có thể lớn có thể nhỏ, hoàn toàn do Lý Trình Di chủ quan quyết định, cực hạn quan sát của hắn, chính là cực hạn to nhỏ của Tuệ Kiếm.

Tuệ Kiếm nối đuôi nhau hóa thành một sợi tơ, nhanh chóng xông vào khe hở và trong không gian hắc ám bên kia,

ngưng tụ ra một hình người trong suốt mơ hồ.

Tuy rằng không thể tiến vào bản thể, nhưng Nguyên Thần tiến vào cũng coi như không tệ.

Lý Trình Di giơ tay lên nhìn chính mình, hiện tại thân thể của hắn là do đại lượng Tuệ Kiếm ý thức lực ngưng tụ mà thành, là từ trong Nguyên Thần Kiếm cung phân ra một bộ phận tử thể.

Tuy rằng thực lực chỉ có một phần ba bản thể, nhưng cũng đủ rồi.

Chỉ cần thăm dò Ngục rồng, những sức mạnh này đã đủ dùng rồi.

Lúc này, hắn tâm niệm vừa động, hướng chỗ sâu trong Ngục rồng bóng tối bay đi.

Đột nhiên sương đen cuồn cuộn, bóng tối phía trước tản ra, lộ ra một mảnh đất bằng phẳng xám trắng rộng lớn.

Trên mặt đất tràn đầy vật chất dạng bột màu xám trắng, một quái vật có một sừng, nhiều cánh màu đen đang lẳng lặng nằm rạp trên mặt đất, ngủ say.

Lý Trình Di giơ tay lên, không nói hai lời, trong lòng bàn tay một đạo tuệ kiếm nổ tung ra, vô thanh vô tức vượt qua khoảng cách mấy ngàn mét, hung hăng đánh trúng đầu quái vật.

Mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, trước đánh lại nói, coi như là thu phục thuộc hạ, hắn cũng không cần kẻ yếu.

Chống không lại một phần ba thực lực bình thường của hắn thì chết đi cũng được.

Đối với tồn tại bên trong Ngục rồng, hắn cũng không thèm để ý, dù sao đều là một đám ác đảng tội ác tày trời.

……

Sơn mạch cùng thần quốc Khâu Sơn.

Là nhân vật đại biểu mạnh nhất trong thần lực trung đẳng trong Hệ Thuần Bạch thần, sơn mạch thần Ngô Địch xuất thân

phương đông, là người thừa kế tiên đạo thuần khiết Phong Thần.

Bên trong Thần quốc cũng rất chú trọng đến phong cách, thành lập tựa như tiên cảnh, lầu đài đình các, dãy núi nhấp nhô, đại địa sum xuê tự nhiên, thiên không tiên cung phiêu đãng, sương mù lượn lờ, chuông cổ thỉnh thoảng vang lên.

Đạo nhân kết bè kết đội, hoặc ngự khí phi hành, hoặc cưỡi hạc đi về phía tây.

Nơi cao nhất trong dãy núi, trong một tòa thần cung thuần kim chói mắt tựa như mặt trời.

Ngô Địch mặc hắc bào, mặt như quan ngọc, da trắng nõn nà, quanh thân quanh quẩn một tia thần lực sơn mạch tinh thuần, thỉnh thoảng hóa thành dải băng màu xanh đen, trên dải băng lóng lánh thần văn màu vàng kim, không ngừng bay múa.

Hắn đang điều tức nội khí, tinh luyện tín ngưỡng thần hỏa phóng xạ thần lực, đem nó trở nên càng tinh thuần và lưu trữ lại.

Đây là con đường mà mỗi một vị thần đều phải đi qua, khi thần lực dự trữ đầy đủ nhiều, là có thể có tư cách mở rộng phạm vi thần chức, cũng dùng cái này sửa chữa thần cách, tăng cường thần hỏa.

Chương 1173. Xâm nhập 4

Chương 1173: Xâm nhập 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phương hướng phạm vi thần chức lớn nhỏ, quyết định thần cách kiên cố hay không và thể tích lớn nhỏ.

Thần cách tựa như một cái lò lửa, cũng quyết định độ mạnh yếu và tinh thuần của nó

thần chích chính là ở những phân đoạn này tận khả năng ở mỗi một phân đoạn làm đến cực hạn.

“Có khách tới. “Đột nhiên Ngô Địch hơi mở mắt, con mắt thuần kim sắc nhìn về phía xa xa.

Vài đạo đồng trong thần cung vội vàng đứng dậy, đi tới nghênh đón.

Chỉ là, chỉ chốc lát sau, ba đạo đồng nhao nhao nghi hoặc trở về.

Thần chủ, bên ngoài cũng không phát hiện có khách nhân tiến vào a?

Ngô Địch hơi nhíu mày, mở miệng muốn nói chuyện.

Bùm!

Đột nhiên, trước mặt hắn ba tên đạo đồng, đột nhiên thân thể như bong bóng, ầm ầm nổ tung.

Thân thể nổ tung cũng không phải máu thịt, mà là chất lỏng màu xám trắng sền sệt tựa như sáp nến.

Vô số sáp dịch bay tứ phía, bám vào mặt tường mặt đất bên trong thần cung.

Đi đến đâu, tất cả thần quang như có như không đều ảm đạm dập tắt.

Không chỉ như thế, bên ngoài Thần cung, vô số Thánh Linh đang hoạt động đều thân thể không hiểu sao nổ tung, hóa thành vô số sáp dịch, bắn tung tóe.

“Bạch Sáp??? Các ngươi điên rồi hả?” Ngô Địch cả kinh, nhỏm dậy phẫn nộ quát

Đồng thời hắn cấp tốc sáng lên từng đạo pháp bảo màu tím ở bên cạnh, bảo vệ an toàn.

Thử gửi tin tức đi ra ngoài, nhưng toàn bộ Thần Quốc đều bị hoàn toàn phong tỏa.

Bên trong Thần quốc, tựa như một chiếc áo khoác thật dầy phủ lên một tầng sáp trắng thật dày.

Chính là tầng sáp trắng này, ngăn cách tất cả tín hiệu tin tức.

Đúng lúc này, một đạo hình người xám trắng, đầu tựa như một bồn hoa màu trắng mọc vô số chạc cây, trống rỗng hiện lên trên bầu trời thần cung.

“Người thứ nhất, chính là ngươi.” hình người đầu cây thân người màu trắng mãnh liệt nhào xuống, cả người nháy mắt xông vào thần cung.

Không bao lâu, bên trong liền truyền đến từng trận tiếng nổ mạnh.

Nhưng tất cả mọi thứ, đều bị sáp trắng thật dày phong tỏa bên trong, không thể tiết lộ ra ngoài.

Ước chừng mấy phút sau, tất cả trở lại bình tĩnh.

Sơn mạch chi thần Ngô Địch chậm rãi mở cửa thần cung, bay ra, sắc mặt vẫn như cũ, tường hòa bình tĩnh, hướng Thần Hải rời đi.

Phương hướng hắn đi rõ ràng là một vị thần lực trung bình khác của Băng Tuyết chi thần.

…….

Ngục rồng bóng tối.

Bùm!

Một tiếng vang thật lớn, một con cự thú màu đen tựa như cá voi, hung hăng nện xuống mặt đất, hấp hối.

Trên người Cự thú mình đầy thương tích, vốn lực tự lành khủng bố lúc này phảng phất bị cái gì cố định, không hề có động tĩnh.

Lý Trình Di khoanh hai tay, lơ lửng giữa không trung, quan sát đối phương.

Đây chính là vận dụng khéo léo năng lực hoa ngữ mới.

Hiệu quả hoa ngữ giấc ngủ vĩnh hằng, vào lúc này đã cực kỳ cường đại, so với lúc ban đầu chỉ có thể khống chế được quái vật trong chớp mắt, giờ có thể nói khác xa một trời một vực

Giấc ngủ vĩnh hằng có thể có một nửa tỷ lệ, khiến Lý Trình Di hai tay, hoặc là hai tay phát ra công kích để đảm bảo hiệu quả của Giấc ngủ vĩnh hằng

Phạm vi độ mạnh yếu của loại hiệu quả này, hoàn toàn do chính Lý Trình Di khống chế.

Sau nhiều lần kiểm tra, hắn phát hiện, phạm vi hiệu quả của giấc ngủ vĩnh hằng tỉ lệ thuận với thời gian khởi động.

"Quả nhiên, phát động yêu cầu càng nhanh, phạm vi càng nhỏ." Nhưng không sao, mình chỉ cần thu hẹp phạm vi tấn công xuống mức mình phát ra là được rồi."

Giống như thế này.

Lý Trình Di lại lần nữa tâm niệm khẽ động, ngưng tụ ra tuệ kiếm mới, trống rỗng xuất hiện ở trước người cự thú, hung hăng đâm vào bên ngoài cơ thể.

Ngao!

Cự thú mất đi năng lực phản kháng phát ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ, nhưng cũng không dám đánh trả.

Mà vết máu nó bị đâm ra, hoàn toàn không có dấu hiệu hồi phục nhanh chóng ban đầu, mà là hoàn toàn cố định bất động, tựa như cắm vào chỗ vết thương một ống thông thủy tinh trong suốt vô hình, khiến cho vết thương không khép lại.

Máu phun ra từ các mạch máu bên trong, nhưng trên các mạch máu bên trong nhất, khả năng chữa lành xảy ra hiệu quả,

nhanh chóng cầm máu và giảm lượng máu.

Thấy một màn như vậy, Lý Trình Di hài lòng gật đầu.

"Giấc ngủ vĩnh hằng hoàn toàn có thể làm phương tiện đặc thù ức chế năng lực tái sinh của đối phương." Đây đúng là niềm vui ngoài ý muốn.

Làm cho miệng vết thương của đối phương vĩnh viễn chìm vào giấc ngủ, cố định bất động, hoàn toàn mất đi năng lực khép lại, vận dụng như vậy, trong nháy mắt liền làm cho tính thực dụng của Giấc ngủ vĩnh hằng tăng lên một mảng lớn.

Đặc biệt là đối với thế giới này vốn có tiêu chuẩn phối hợp lực tái sinh, liền cực kỳ thích hợp.

Tùy ý lưu lại một đạo ý thức lực trong đầu cự thú, sau khi tiếp nhận thần phục mang theo oán hận, Lý Trình Di tiếp tục rời khỏi Ngục giam này, đi về phía kế tiếp.

Từ tiến vào nơi này trong mấy ngày này, hắn đã liên tiếp tiếp xúc hơn ba mươi cái ngục giam , thu phục hoặc khống chế 29 tồn tại cường đại.

Trong đó yếu nhất cũng là như bảo thạch Long Bodona cấp hoàng kim, mạnh trực tiếp chính là bán thần, thậm chí còn có hai Chân Thần yếu ớt.

Trên người những tà thần này quanh quẩn oán hận không thể đếm xuể, đó là ý thức lực ác ý tàn sát vô số người vô tội, oan khuất, mới có thể sinh ra.

Mà chỉ có thù hận cực hạn, mới có thể khiến ý thức lực cô đọng vô cùng, tồn tại lâu dài.

Điều này có nghĩa là, hai tà thần này tạo ra tội nghiệt vô cùng sâu nặng.

Nhưng Lý Trình Di cao hứng nhất, cũng là áp chế hai tà thần này.

Bởi vì án lệ như vậy cực ít, hắn đang chuẩn bị nghiên cứu một chút, như thế nào chuyển dời ác niệm từ trên người những cá thể khác hấp thu trên người của mình.

Thế là hai người này, một Thần Mộng một là thần Dịch Bệnh vừa vặn trở thành vật thí nghiệm của hắn.

Chương 1174. Xâm nhập 5

Chương 1174: Xâm nhập 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bên trong, Ngục rồng bóng tối không ngừng thả ra từng tồn tại cường đại cổ xưa tà ác, lúc này thế lực tổ chức Khu vườn của Lý Trình Di, đã so với trước càng thêm bành trướng.

Hắn ở bên ngoài cũng nhanh chóng xấm chiếm từng thần quốc hệ Tinh linh thần.

Cũng dưới sự uy hiếp bức bách, điều động quần thần, lặng lẽ khống chế thần trung đẳng thần lực hệ Tinh linh tên là Thần bích họa và điêu khắc.

Nhưng cùng với việc thế lực cường giả dưới trướng cấp tốc gia tăng, lực ảnh hưởng của Khu vườn cũng có chút ngoài tầm kiểm soát

Dù sao nhiều Hoàng Kim cấp, Bán Thần, Thần chích như vậy thì hành động xung quanh gây ra cũng không thể không lớn. Những động tĩnh này đều tập trung ở liên bang Venus, điều này làm cho toàn bộ liên bang càng ngày càng rơi vào một mảnh hỗn loạn.

Có Lý Trình Di uy hiếp, cường giả Khu vườn không dám xuống tay với cá thể thiện lương chính đạo, ngược lại đối với các loại tội phạm có hành vi ác độc tàn nhẫn vô tình.

Các vụ tấn công, đánh bom, giết người liên tục nổ ra xung quanh Liên bang.

Khi cường giả trong Ngục rồng bóng tối không ngừng được thả ra, Khu vườn liên quan phạm vi dần dần bắt đầu không thỏa mãn với liên bang Venus, bắt đầu lan tràn thẩm thấu ra các quốc gia khác.

Tất cả những người phản kháng, những người cố gắng thâm nhập vào những người điều tra, hoặc biến mất một cách bí ẩn, hoặc mất trí nhớ và không nhận thức được gì.

Nhóm Thợ săn có ý đồ phát động nhân tình, mời Nghị viện Nhật Quang các giáo đoàn ra tay điều tra, cũng xin chỉ thị Chân Thần.

Nhưng đáng tiếc, coi như là Thần Dụ đưa ra cũng chỉ là tránh xung đột, chỉ thủ bổn phận.

Theo thời gian đảo mắt nửa năm trôi qua.

Thế lực của Khu vườn tựa như quả cầu tuyết, càng lúc càng lớn, mặc dù bọn họ chỉ hoạt động trong bóng tối, cũng không can thiệp vào tất cả những thứ hoạt động vào ban ngày, nhưng bóng ma thâm thúy càng ngày càng dày đặc khổng lồ, lại khiến cho liên minh Chư Thần và hệ Chiến Thần đứng ngồi không yên.

Hai đại thần hệ mở mấy cuộc họp nội bộ, nhưng đều bởi vì bỏ phiếu không đủ, mà không thể khởi động điều tra chung.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn phạm vi thế lực của Khu vườn, càng lúc càng lớn. Trong đó đại lượng cường giả như ẩn như hiện, làm cho người ta kinh hãi.

Mà bên kia, thế tiến công Thánh chiến của Thần hệ Thuần trắng cũng chậm lại rất nhiều.

Từng đội ngũ tinh nhuệ đi tới bảng nghi thức hủy diệt bố cục, dưới tình huống như vậy, lặng lẽ đi tới các nơi của An Trạch.

Trong những đội ngũ này, bóng ma thuộc về bạch sáp, đồng dạng lặng yên không tiếng động ăn mòn sức mạnh cố hữu của hệ thần Bạch sắc.

Đến lúc này, thế giới bắt đầu bị hai bóng ma quỷ dị thần bí, dần dần bao phủ.

Tháng 5.

Khoảng cách Lý Trình Di đi tới An Trạch, đã qua nhiều năm, hắn khai phá Ngục rồng bóng tối, rốt cục cũng đến giai đoạn kết thúc.

Cái gọi là số lượng tám mươi mốt Ngục rồng, cũng bị hắn lấy nguyên thần, phóng thích tù phạm, liền mở hơn phân nửa

ngục giam.

Mà hôm nay, rốt cuộc đã mở Ngục rồng cuối cùng.

Trong Ngục rồng bóng tối.

Bóng ma đen tối bao phủ toàn bộ Ngục rồng.

Lý Trình Di trôi nổi trong bóng tối, ở chỗ này ngây người lâu, hắn dần dần cũng thăm dò toàn bộ kết cấu Ngục rồng.

Nơi này, tựa như một khối rubik khổng lồ, phía trên mỗi một ô vuông nhỏ, đều là một cái nhà giam tù nhân.

Mà hắn hiện giờ đã thăm dò xong xuôi tuyệt đại đa số nhà giam.

Kế tiếp, đó là phần trung tâm nhất còn lại, cũng là khu vực nguy hiểm nhất nơi này.

Nơi đó giam giữ tù phạm cường đại nhất trong Ngục rồng, cũng là tồn tại có niên hạn giam giữ lâu nhất.

"Đến bây giờ cũng không tìm được bọn Phan Ân, xem ra, bọn họ hẳn là tiến vào đến nơi nào đó sâu hơn hoặc là nơi này có lối ra vào khác, bọn họ đã mượn lực rời đi."

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Không chần chờ, thân hình hắn bay về phía trước, nơi này không biết không gian phía trước là tình huống gì, hắn cũng không dám tùy ý thuấn di.

Vào trong.

Bay thẳng vào trong khoảng cách ước chừng mấy ngàn km.

Đột nhiên một tầng ngăn cách vô hình mới, ngăn cản trước người hắn.

"Đây là biên giới của nhà giam sao?"

Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng sờ lên trên.

Bóng loáng lạnh lẽo, lại mềm mại.

Kim kiếm trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay hắn đột nhiên đâm về phía trước.

Phụt.

Lưỡi kiếm cư nhiên từ bên cạnh trượt qua.

Màng ngăn trước mặt không tổn hao gì.

Cường độ thật cao. Lý Trình Di trong lòng tán thưởng, lại tăng thêm một tầng lực.

Phụt!

Kiếm quang màu vàng lóe lên, ngăn cách vẫn không hề tổn thương.

Lần này thần sắc Lý Trình Di hơi thay đổi, sức mạnh của hắn đã tăng lên toàn lực.

Thời điểm này cho dù là cường giả chân hỏa, hoặc là đổi thành thần lực trung bình của thế giới này, cũng không dám chính diện đối kháng một kích này.

Bình thường hóa hắn đã có thể phán đoán, thực lực tổng hợp của mình đạt tiêu chuẩn tới Thần chích trung đẳng đỉnh phong.

Nếu như tăng thêm các loại hoa ngữ tăng cường, thực lực còn gia tăng một mảng lớn.

Nhưng chính là như thế, cư nhiên cũng không cắt rách ngăn cách trước mắt.

"Xem ra, đơn thuần lực sát thương, còn cần tăng lên mới được." Hắn suy tư một chút, xác định xem trong số rất nhiều năng lực hoa ngữ của mình, loại nào thích hợp để xử lý tình hình trước mắt.

Đáng tiếc chính là, Lý Trình Di đột nhiên phát hiện, trong số hoa ngữ mình sở hữu, trực tiếp tăng cường lực sát thương, lại không có mấy cái.

Chỉ có hoa ngữ Pháo đài là tăng cường bị động, còn có Lóe sáng, là lấy sức mạnh bản thân làm đơn vị cơ bản, tăng cường bội số phóng đại.

Ngoài ra, Thiên Mệnh –lưỡi kiếm tất trúng là hiệu quả phụ trợ, lực sát thương còn không bằng Âm Điển và Thiên

Diện Kiếm Điển.

Như vậy, chỉ có thể vận dụng Lưỡi kiếm Ôn Dưỡng.

Chương 1175. Xâm nhập 6

Chương 1175: Xâm nhập 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Dựa theo lúc trước kiểm tra, thời gian ôn dưỡng Lưỡi kiếm không dài, nhưng uy lực đã hoàn toàn vượt qua thần lực trung đẳng, đạt tới trình độ càng cao, cho nên lúc này vận dụng vừa vặn.

Một tay cầm kiếm, trên lưỡi kiếm của Lý Trình Di chợt hiện ra một đạo bóng kiếm màu vàng, hai lưỡi kiếm hợp làm một.

Xoẹt!!

Trong phút chốc, kiếm quang màu vàng rực rỡ chói mắt lập tức chiếu rọi lên ngăn cách vô hình.

Răng rắc.

Một vết nứt nhỏ xuất hiện trước người Lý Trình Di.

Nhân cơ hội này, thân thể hắn cấp tốc lóe lên, hóa thành sương khói bay vào trong đó.

Tính tiện lợi của thân thể Nguyên Thần chính là ở chỗ này.

Vừa bay vào khe nứt, trong nháy mắt Lý Trình Di liền cảm ứng được một cỗ dao động quen thuộc, từ xa truyền đến.

Dao động này làm cho tinh thần hắn chấn động.

Là Hoa Ngữ Châu! Đó là Phan Ân!"

Tìm lâu như vậy, rốt cục nhìn thấy động tĩnh. Chỉ là dao động tuy rằng cảm ứng được, nhưng như có như không, tựa hồ khoảng cách cực kỳ xa xôi.

Lý Trình Di đơn giản lười biếng, trên người mặc Hoa lân y hoa Tử đằng màu tím đen, áo giáp thon dài thuần tím phủ kín thủy tinh màu tím tinh tế hoa lệ, từng đóa từng đóa hoa tử

đằng màu vàng sậm đều đều như đám mây, phân bố ở các nơi áo giáp.

Phía trước mũ bảo hiểm có thay đổi không nhỏ, nơi mi tâm, một đôi kiếm hình chữ V sắc bén bén nhọn, bảo vệ ở phía trước trán mặt.

Miệng mũi cũng đều bị thiết bị lọc màu vàng sậm phong bế bảo vệ, chỉ có hai viên thủy tinh hình thoi thuần tím, khảm ở vị trí hai mắt.

Khoa trương nhất vẫn là phía sau áo giáp, ẩn ẩn có vô số khói đen theo động tác tự động bốc lên.

Lý Trình Di đưa tay chạm vào khói đen kia, phát hiện hoàn toàn là vật hư ảo, căn bản không thể chạm vào thực thể.

Nhưng khói đen kia lại loáng thoáng, đang đem không gian chung quanh dần dần nhuộm thành màu sắc giống như mình.

Nơi này là Ngục rồng bóng tối, vốn là màu đen, cho nên rất khó nhận ra.

Nhưng trong cảm ứng của hắn, lại có thể rõ ràng cảm thấy, khói đen của Hoa lân y, đang dần dần nhuộm không gian chung quanh thành sự vật có khí tức giống như bản thân.

Ô nhiễm của cực ác nguyên thổ Hoa Thần Y sao? Cũng may là phiên bản siêu nhỏ "Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị.

Từ sau khi dung hợp Hoa Thần Y, rất nhiều thứ của hắn đều bị ảnh hưởng, biến hóa cực lớn.

Hoa lân y hoạt động, hắn nhanh chóng di chuyển về phía trước, tới gần phương hướng cảm ứng được.

Dần dần, phía trước cực xa, rõ ràng xuất hiện từng tinh cầu lớn nhỏ không đồng nhất.

Tinh cầu kia ngay từ đầu chỉ là hạt vừng, nhưng theo tốc độ di động của Lý Trình Di, cư nhiên rất nhanh phóng đại càng lúc càng lớn.

Thẳng đến triệt để chiếm cứ tất cả tầm nhìn hắn, hóa thành một tinh cầu cực lớn thật sự, đường kính ít nhất trên vạn km.

Lý Trình Di trong lòng rung động, nơi này, lại còn có vật thể vũ trụ như vậy.

Hơn nữa kỳ dị chính là, những tinh cầu này tổng cộng bảy viên, quay chung quanh một hỏa cầu nóng bỏng ở giữa không ngừng chuyển động.

So sánh với kích thước tinh cầu, thân thể Lý Trình Di lúc này, đã thu nhỏ còn không bằng cả hạt vừng.

Ở sự vật khổng lồ trước mặt, thân hình của hắn tựa như bụi bặm, không đáng nhắc tới.

"Nơi tận cùng của lao tù này, lại là một mảnh tinh không phong bế!? Hắn lúc này mơ hồ có chút rõ ràng, Phan Ân bọn hắn tiến vào nơi này, rất có thể là đã sớm biết nơi này tồn tại tinh cầu thích hợp cư trú.

Trên bảy tinh cầu, ý thức lực của Lý Trình Di quét ngang qua, cảm ứng sơ lược.

Rất nhanh liền phát hiện, dao động của Phan Ân từ trên tinh cầu thứ năm bay tới.

Hắn dùng Bóng ma nhảy nhót để di chuyển cự ly dài, người đột nhiên biến mất giữa không trung, lúc xuất hiện lại, đã đến trên tinh cầu kia.

Cát vàng hoang vu liên miên đến cuối tầm nhìn.

Mặt trời cực nóng, nướng cháy sa mạc vàng rực rỡ phía dưới.

Xì.

Một tiếng vang nhỏ, thân ảnh tím đen của Lý Trình Di nháy mắt xuất hiện trên cồn cát, nhìn ra bốn phía.

Không ai!? Khuôn mặt dưới mũ bảo hiểm của hắn nhíu chặt mày.

Sự biến động của Phan Ân là ở đây, nhưng……

Các hạ đang tìm kiếm cái gì?

Bỗng nhiên một giọng nói già nua từ phía sau Lý Trình Di đột ngột vang lên.

Hắn mạnh mẽ xoay người, khói đen trên Hoa lân y trên thoáng cái tăng vọt, nhuộm không gian chung quanh mơ hồ thành một mảnh xám đen.

Ở phía sau hắn, một lão giả cao lớn cả người hồng bào, mi tâm có một đạo hoa văn chữ thập màu đỏ, chắp tay sau lưng, trôi nổi giữa không trung, tóc hoa râm tùy ý khoác lên vai, hai mắt đen kịt lộ ra thần sắc trống rỗng cùng đạm mạc.

"Ngươi là tù nhân ở đây? "Lý Trình Di có chút không nhìn thấu lão già, không khỏi cẩn thận hỏi.

"Tù nhân, cứ tính là thế đi" Lão già đáp lại, "Rất nhiều người gọi ta là Hồng Thần, Hồng chính là màu đỏ, đó là màu máu, là màu phá hoại và tổn thương, nhưng cũng là màu sinh mệnh."

"Ngươi nhìn qua rất có thực lực. "Lý Trình Di khen," Ta ở chỗ này giải cứu rất nhiều tù nhân đáng thương bị nhốt ở đây. Cho dù bọn họ phạm tội cỡ nào, bị giam giữ ở nơi tối tăm không có ánh mặt trời này, cũng nên giải thoát cho bọn họ".

"Vậy sao? Vậy vừa rồi vì sao ngươi vừa vào đã rút kiếm động thủ? "Lão giả nhíu mày hỏi.

"Bởi vì có tù phạm, trong những năm tháng dài đằng, bị giam giữ đến phát điên, chúng có khả năng sẽ công kích tất cả mọi người mà không cần suy nghĩ, cho nên ta chỉ là vì bảo vệ chính mình, lấy ra vũ khí thì cũng không có gì ngạc nhiên phải không?"

"Nhưng mà, bộ áo giáp trên người ngươi, vì sao lại triệt để vĩnh cửu ăn mòn hoàn cảnh không gian nơi này?"

"Đó là bởi vì, ta trời sinh thể chất kỳ thật không thích ứng hoàn cảnh nơi này, cho nên cải tạo nho nhỏ một chút, để ta thích hợp tự do hành động, ngươi xem, ta chỉ cải tạo một chút khu vực xung quanh người ta, cũng không có lan đến phạm vi lớn hơn, không phải sao?"

Chương 1176. Xâm nhập 7

Chương 1176: Xâm nhập 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Còn có một vấn đề. “Lão giả tiếp tục nói,” Vì sao trên người ngươi còn có loại khí tức máu tanh nồng đậm? Chỉ có người gần đây mới giết qua sinh mệnh thể cường đại, mới có thể nhiễm huyết khí bực này.

Lý Trình Di rùng mình, tên này không hổ là Hồng Thần, ngay cả cái này cũng có thể cảm ứng được.

“Đó là bởi vì, hiện tại ngoại giới chiến loạn tán loạn, chiến tranh giữa các thần đang bộc phát, ta vì bảo vệ những người bị giam giữ vô tội đáng thương, nên xảy ra xung đột với những tồn tại ngoại giới”

Hắn thở dài một tiếng.

Kỳ thật ta cũng không muốn, giết chóc, không phải ta mong muốn. Rất nhiều lúc, ta cũng chỉ vì tự bảo vệ mình.

“Ngươi thật sự là một vị điện hạ thiện lương thẳng thắn. “Sắc mặt Hồng Thần hơi chậm lại, tựa hồ thật sự tin tưởng lời nói của đối phương.

“Đã như vậy, như vậy khiến ta tới trợ giúp Hồng Thần các hạ thoát khỏi chỗ nhà giam âm u này được chứ?”

“Vạn phần cảm tạ sự nhân từ của ngươi”Hồng Thần rốt cuộc mỉm cười.

“Thừa dịp ta hiện tại còn có dư lực, không bằng cùng nhau đi ra, cùng nhau mang theo mọi người rời đi?”

“Những người khác hả, nơi này không có những người khác, ngoại trừ một ít côn trùng nhỏ, không có tồn tại nào cùng đẳng cấp với ta , cho nên, chỉ cần giúp ta rời khỏi nơi này, là được.”

Hồng Thần trả lời.

“Đúng rồi, bởi vì giúp ngươi mở ra khe hở rời đi, hao tổn cực lớn, cho nên…“Khuôn mặt trong mũ bảo hiểm của Lý Trình Di từ từ trở nên quái dị.

“Cho nên cái gì? “Hồng Thần hỏi.

Cho nên, cần.

Keng!!

Trong phút chốc một tiếng vang nhỏ, Lý Trình Di không biết từ lúc nào đã thoáng hiện ở phía sau đối phương, một đạo kiếm quang màu vàng xẹt qua.

Nương theo tiếng vang truyền ra trong ý thức.

Lão già đột nhiên vươn tay, nắm lấy kim kiếm.

Bùm!!

Giữa ngón tay và lưỡi kiếm của hai người nổ tung từng vòng khói đen hồng rực.

“Các hạ đây là ý gì?“Hồng Thần sắc mặt khẽ biến, tiện tay vung một cái, đem Lý Trình Di quăng ra ngoài mấy chục km.

Kiếm chiêu Thuấn Ngục vừa rồi, đối với hắn lại không có thương tổn gì.

Lúc này Lý Trình Di mặc Hoa lân y, cho dù tốc độ hay là sức mạnh, đều so với bình thường của mình, mạnh hơn gấp sáu lần!

Đây là Hoa lân y tử đằng mang đến sự tăng cường, nhưng chính là trạng thái một kiếm thuấn ngục này, lại vẫn là bị đối phương ngăn trở.

“Đừng lo lắng, ta chỉ là nho nhỏ thăm dò một chút thực lực của ngươi, dù sao chúng ta một khi ra ngoài, khả năng gặp phải chính là đại lượng Thần chích tập sát. Nếu là thực lực quá yếu, chỉ sợ một lần đối mặt cũng không sống được.” Lý Trình Di ổn định thân hình, thong dong trả lời.

“Như vậy ngươi hiện tại thăm dò ta? “Hồng Thần sắc mặt lãnh đạm xuống.

Đương nhiên. Không có!

Trong nháy mắt hắc quang chợt lóe, lại một lần nữa, Lý Trình Di xuất hiện ở bên cạnh Hồng Thần, song kiếm trong tay giao nhau, chém ra kiếm quang màu vàng như gió lốc dày đặc.

Kiếm quang mang theo những hạt nhỏ vụn xung quanh, cuốn lên vầng sáng đặc thù giống như kiếm phong đánh về phía Hồng Thần.

Hồng Thần giơ tay muốn dùng lại chiêu cũ nắm chặt lưỡi kiếm, nhưng một cỗ cảm giác uy hiếp quỷ dị, trong nháy mắt làm cho trong lòng hắn khẽ động, lập tức lui về phía sau, đi kiếm quang trong nháy mắt.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên phát hiện kim quang trên người Lý Trình Di chợt lóe, trong phút chốc, tốc độ cùng sức mạnh kiếm quang màu vàng đều trong nháy mắt tăng vọt một mảng lớn.

Tốc độ kiếm khủng bố vượt qua ba mươi lần tốc độ âm thanh, kết hợp với sức mạnh khủng bố tăng cường, trong chớp mắt này đánh ra lực trọng kích khủng bố trên triệu tấn.

Kiếm quang màu vàng mang theo kim mang sáng chói khó có thể hình dung, tăng tốc đuổi theo, chính diện chém vào giữa lồng ngực Hồng Thần.

Huyết quang chợt hiện, hắn muốn tiếp tục lui về phía sau, nhưng một mạng vô hình tầng tầng chồng chất, gắt gao đem hắn dính chặt trong chớp mắt, trì hoãn một phần trăm giây tốc độ lui về phía sau.

Cường giả đỉnh cao giao thủ, trong nháy mắt ngắn như vậy, cũng có thể tạo ra chênh lệch thắng bại cực lớn.

Xoẹt

Tiếng lưỡi kiếm cắt máu thịt vang lên nổ tung.

……

Lý Trình Di thân hình nhanh chóng lóe ra, xuất hiện ở phía sau Hồng Thần, lại là một nhát kiếm có chồng thêm Hoa Ngữ Pháo đài.

“Huyết Chi Lễ Tán. “Hồng Thần rốt cục không dám khinh địch, lòng bàn tay nở rộ hồng quang, ầm ầm nổ tung, đem tất cả mọi thứ bốn phương tám hướng toàn bộ bao bọc vào.

Hắn là thần chỉ cường đại địa vị lúc trước ngang với Bạch Thần, cuối cùng thần chiến thất bại.

Trên thực tế, ở bên ngoài, hắn còn có chân chính là có một thần danh.

Hắc Thần.

Ý là, Thần bóng tối.

Cũng tức là thần chích cao nhất trong thần giáo Bóng tối, là người đỉnh cao nhất trong thần lực cường đại!

Hắc thần Nabatus.

Ánh sáng đỏ chói mắt nổ tung với tốc độ ánh sáng, Lý Trình Di tránh không kịp, trong nháy mắt liền bị bao bọc trong đó.

Dịch máu vô cùng vô tận từ trong hào quang chợt chảy ra, nhanh chóng thẩm thấu vào khe hở áo giáp xung quanh Lý Trình Di.

Lực ăn mòn cường đại, thậm chí cường độ của Hoa lân y lúc này cũng phát ra âm thanh ken két không chịu nổi gánh nặng.

“Thật sự là sức mạnh cường đại” Lý Trình Di vung kiếm dứt khoát không hề phòng ngự, khom người cầm kiếm, treo ở bên hông.

Năng lực hoa ngữ đã lâu không dùng đột nhiên khởi động.

Thiên mệnh.

Hai mắt hắn sáng lên tử quang chói mắt.

Kim kiếm trong tay tựa như mặt trời, sáng lên ngọn lửa màu vàng khủng bố.

Từng vòng tác dụng với một loại cảm giác dao động nào đó, từ trên người hắn trong nháy mắt khuếch tán ra.

Hồng Thần phát hiện không ổn, lúc này mi tâm chữ thập màu đỏ đột nhiên bay ra, phóng đại, hóa thành một thanh cự đao chữ thập hình.

“Bóng tối là sức mạnh!”

Trong lòng hắn niệm tụng, thần khí màu đỏ trong tay, trong nháy mắt hóa thành một đạo ánh sáng, lấy tốc độ ánh sáng vượt qua khoảng cách, chiếu xạ ở trên người Lý Trình Di.

Chương 1177. Xâm nhập 7

Chương 1176: Xâm nhập 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nhưng một màn quỷ dị đã xảy ra.

Thần khí kết hợp thần lực cường đại công kích, cho dù thần lực hiện tại của Hồng Thần kém xa thời kỳ toàn thịnh, cũng là hàng thần thuộc tầng chí cao.

Một đòn này bao hàm công kích ý chí ngưng tụ của vô số tín ngưỡng giả, cùng công kích lực huyết tinh thần bóng tối thuần túy.

Còn có lực công kích của đỉnh cấp thần khí chết tạo bằng vật liệu đỉnh cấp nhất thế gian.

Ba tầng chồng lên nhau, không gian cũng bắt đầu vặn vẹo, hiện ra vô số dấu vết nứt thật nhỏ tựa như bọt khí.

Nhưng đạo thần khí hồng quang này trong nháy mắt bay đến trước người Lý Trình Di. Không ngờ, bị bẻ cong!!

Tất cả hồng quang, tất cả sức mạnh, toàn bộ va chạm vào kim kiếm của Lý Trình Di.

Kim kiếm trong nháy mắt vỡ vụn thành vô số cánh hoa Lay-ơn, tiêu tán, nhưng năng lượng hồng quang vẫn bị lưỡi kiếm không nhìn thấy, gắt gao che ở trước người Lý Trình Di.

Cái loại cảm giác này, giống như là thần khí hồng quang nhất định sẽ bị thanh kim kiếm kia chặn lại.

"Đây là!!?" sắc mặt Hồng Thần lúc trước vẫn trầm tĩnh, lúc này trong mắt lại sáng lên hồng quang thâm trầm.

Loại cấp độ vận mệnh nhân quả lực này!?

Sức mạnh Vận mệnh nhân quả, hắn cũng ít nhiều có liên quan, nhưng đó là phạm trù rất yếu ớt.

Là dựa vào năng lượng sức mạnh khổng lồ, biến tướng kéo dài chạm vào một góc cạnh.

Nào giống người trước mắt này như vậy, có thể đem nhân quả vận mệnh một đạo, vận dụng đến trình độ như vậy!

“Thật sự là sức mạnh khủng bố ” Lý Trình Di mãnh liệt giương lên, kiếm quang đụng vào quang mang màu đỏ của thần khí, khiến nó thay đổi phương hướng, nổ tung về phía không gian bóng tối phía xa.

Hồng quang rất nhanh bay ra một vòng, rõ ràng lại trở lại trong tay Hồng Thần, hóa thành cự đao chữ thập đỏ.

“Một kiếm kinh diễm. “Hồng Thần bình tĩnh lại, nhưng tâm tình trong lòng lại kém xa vẻ bề ngoài.

Vừa rồi đó là cánh hoa?

Hắn trầm giọng hỏi.

Lúc kim kiếm tan vỡ xuất hiện dị tượng, hắn thấy được.

Với tư cách đã từng là thần chí cao, thần lực cường đại bên trong đỉnh phong, hắn lịch duyệt cùng kiến thức tự nhiên vượt xa tù phạm trước đó.

“Hồng Thần các hạ có ý kiến? “Lý Trình Di lần nữa ngưng tụ ra một thanh kim kiếm mới, dường như tùy ý nói.

Rất ít đối thủ có thể chú ý đến đến này sau khi lưỡi kiếm cánh hoa của hắn tan rã.

Điều này khiến cho trong lòng hắn cảnh giác.

Hồng Thần không lập tức đáp lời, mà là trong mắt hồng quang cấp tốc lóe ra, trầm mặc xuống. Hắn trầm mặc, Lý Trình Di cũng không có động tác, lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng mấy phút sau.

Hồng Thần mới mở miệng lần nữa.

“Xin hỏi tục danh của các hạ?”

“Bạch Lộc. Hồng Thần các hạ muốn nói gì? “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Thực lực của đối phương, vượt xa những thần chích hắn gặp phải trước đó, chỉ trong nháy mắt giao thủ đơn giản thăm dò, hắn có thể xác định, Hồng Thần trước mắt này nếu như đối

mặt với thần lực yếu ớt như Randy, phất tay là có thể giết chết đám.

Hai người quả thực không phải là cùng một loài tồn tại, giống như người khổng lồ với kiến.

Tồn tại cường đại như vậy, cư nhiên cũng bị giam cầm ở đây, Ngục rồng bóng tối tựa hồ có chút bí ẩn.

Vừa mới giao thủ, ngay cả hắn, sau khi vận dụng Hoa Ngữ, mặc Hoa lân y, lại bị đối phương áp chế ngắn ngủi, rơi vào thế hạ phong.

Nói cách khác, nếu như lại động thủ, hắn cũng chỉ có thể dùng sát chiêu cuối cùng là Thiên Diện Kiếm Điển, thậm chí triển lộ bản thể.

Thực lực đối phương so sánh với những người trước đó, quả thực là một bước nhảy lớn.

Hắn thậm chí có loại hoài nghi, cảm giác Ngục rồng bóng tối này nói không chừng xây dựng là vì giam cầm Hồng Thần trước mắt này.

Bạch Lộc các hạ, chắc không phải sinh ra ở Mặc Sa bản địa chứ? Hồng Thần nhẹ giọng nói.

"Điểm này rất dễ nhìn ra. "Lý Trình Di từ chối cho ý kiến.

"Ngươi tiến vào nơi này, mục đích là bắt tù phạm tới nơi này, thu cho mình dùng đi?"

"Ngươi rất thông minh. "Bên cạnh Lý Trình Di mơ hồ tỏa ra một tia bạch khí.

Đó là dấu hiệu hắn chuẩn bị vận dụng bản thể.

Bản thể chân chính triển khai, sẽ khiến sức mạnh của hắn cùng lực tái sinh phòng ngự năng, đạt được phát huy triệt để.

Cường độ khi đó, ít nhất gấp mấy lần hiện tại.

Cái khác không nói, chỉ cần bản thể khổng lồ hiện giờ vung tay chém xuống cự lực, cũng đã là thứ những người bình thường không thể hình dung

Dù sao thân thể chân chính của hắn bây giờ, vẫn là hình thái hoàn toàn nửa người nửa hươu.

Liền ngay cả chính hắn, cũng không rõ ràng lắm sau khi triển khai bản thể, có thể phát huy ra bao nhiêu sức mạnh.

“Muốn đánh cược không? “Hồng Thần tiếp tục nói.

Đã lâu lắm rồi tâm trạng hắn không dao động kịch liệt như vậy. Nhớ rõ lần trước, vẫn là hắn cứu vãn chư giới, sức mạnh bị sút giảm, kết quả bị từ đâm từ sau lưng, Thần Giáo Bóng tối bị phá hủy, chính mình bị giam giữ.

“Cược cái gì? “Lý Trình Di hứng thú, không biết đối phương muốn giở trò gì.

Ta và ngươi đem hết toàn lực đánh một trận, nếu ngươi thắng, ta nguyện thần phục ngươi. Nếu ta thắng, ngươi phải gia nhập thần hệ của ta, trở thành tòng thần của ta.

“Như thế nào, ngươi dám không?”

Thực lực chân chính của hắn, tự nhiên không chỉ là hình thái nhân thân nơi này. Đã từng là chúa tể bóng tối, có thể so sánh với chủ thần Bạch Thần chí cao, bản thể chân chính của hắn, kỳ thật cũng không phải là Nhân tộc, mà là sinh ra ở Hư Linh Cự Sa bên trong Biển Đen.

Hư Linh Cự Sa là chủng tộc cao cấp còn cường đại hơn xa Hồng Thải Long, trời sinh đã có thể thống trị tất cả sức mạnh trong bóng tối.

Chương 1178. Xâm nhập 8

Chương 1177: Xâm nhập 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Như bóng ma, hoang vu, tử năng, đều thuộc về thứ trời sinh có thể thao túng sức mạnh bản năng.

Bộ tộc này, sinh ra liền tự mang ba đạo khắc ấn, theo trưởng thành biến lớn, sẽ dần dần đạt được chín lần cơ hội lột xác.

Mỗi một lần lột xác, đều đem thu hoạch một khắc ấn, thăng hoa tự thân.

Đến trưởng thành, chính là cường giả mười hai ấn trời sinh.

Sức mạnh như vậy, so với Âm Ảnh Long Vương gì gì đó, quả thực là nghiền ép.

Chính xác mà nói, trên sách dạy nấu ăn của Hư Linh Cự Sa, còn có tên của Âm Ảnh Long Vương, về phần Ảnh Long bình thường, ngay cả giá trị để ăn cũng không có.

Lời nói của Hồng Thần vừa ra, hợp với tâm ý của Lý Trình Di.

Thực lực của đối phương trước mắt vượt xa tưởng tượng của hắn, nếu có thể thu phục thành công, cam tâm tình nguyện nhét vào dưới trướng, như vậy thu hoạch lần này thật sự quá lớn.

Vừa mới giao thủ đơn giản, Lý Trình Di liền cảm giác được, Hồng Thần này, ít nhất là tương đương với thực lực liên thủ của tất cả Chưởng Giáo Chân Hỏa tứ đại phái lúc trước.

Tuy rằng vẫn kém xa trạng thái toàn thịnh của hắn khi mặc hoa thần y. Nhưng sức mạnh như vậy, quả thật đủ quét ngang toàn bộ Mặc Sa.

Dựa theo cảnh giới âm điển miêu tả, hư hỏa, tinh hỏa, khí hỏa, thần hỏa.

Người trước mắt này, rất có thể chỉ có cấp độ Thần Hỏa, mới có thể đối kháng.

“Nói phải giữ lời nhé! “Lúc này, Lý Trình Di trầm giọng đáp lại.

Sự dao động của Phan Ân ngay tại phụ cận, trước hết phải giải quyết phiền toái trước mắt, mới có thể tâm không tạp niệm tìm kiếm mọi người.

Hồng Thần mỉm cười, vừa dứt lời, thân thể hắn cấp tốc bành trướng biến lớn, trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vô số bóng tối sương khói, bao phủ bốn phía. Cùng lúc đó, Lý Trình Di lóe ra một cái, xuất hiện ở ngoài mấy trăm km, đồng dạng cả người khói trắng bao phủ, ầm ầm nổ tung, hóa thành một quả cầu trắng to lớn, chậm rãi chuyển động.

Hai luồng sương khói Một đen một trắng, đều tự bao phủ.

Hai người đều trong nháy mắt hiểu được, đối phương hiện tại mới là động thủ thật sự.

Aang!!

Trong lúc ầm ầm, trong sương đen, một con cá mập một sừng khổng lồ bán trong suốt bay nhào ra, tựa như trong nước biển nhảy dựng lên, hung hăng rơi xuống mặt biển, đột nhiên biến mất trong bóng tối.

Khi nó xuất hiện, cả người Cự Sa lóe ra hoa văn huỳnh quang màu đỏ, chợt xuất hiện phía trên Lý Trình Di ầm ầm đè xuống

Cá mập khổng lồ chỉ riêng hình thể đã dài trên trăm km, rộng mấy chục km, vảy cả người như lưỡi đao dựng lên, từng đạo hoa văn huỳnh quang huyết sắc, từ đầu tới cuối kéo dài khuếch tán.

Đầu có vô số huyết nhãn dày đặc, những cái miệng khổng lồ gần như chiếm cứ hơn phân nửa diện tích đầu, bên trong là từng vòng răng cưa màu đỏ đen hình xoắn ốc.

Răng cưa lấp lánh, tất cả đều là hồng quang dao động cường đại giống như thần khí của hắn lúc trước.

Lúc này nó há mồm ra cắn, ý thức lực, năng lượng thần lực, vật lý, ba tầng trùng kích không chút do dự như sóng thần, hung hăng nện xuống.

ẦM!!

Trong phút chốc, một thanh chĩa 3 mũi màu trắng khổng lồ, từ phía dưới trong sương khói màu trắng ngang nhiên nhô ra, hung hăng chém xuống hàm dưới Cự Sa.

……..

Nửa tiếng sau.

Trong văn phòng công ty luật.

Trong tia khe nứt Ngục rồng bóng tối, chợt bị mở rộng, chống đỡ, từ đó bay ra hai đạo ánh sáng nhạt một đen một trắng.

Hắc quang rơi xuống đất, hóa thành hình người lão giả tóc hoa râm của Hồng Thần.

Bạch quang bay vào trong cơ thể Lý Trình Di đang khoanh chân ngồi.

Hắn vừa rồi chỉ là nguyên thần tiến vào trong đó, cũng không phải bản thể.

Hồng Thần nhìn quanh bốn phía, trong mắt tràn ngập cảm khái, hồi ức, hoài niệm.

Rất nhanh, ánh mắt hắn ngưng tụ, thấy được Lý Trình Di khoanh chân ngồi xuống.

“Dựa theo ước định ta thua. “Sắc mặt hắn bình tĩnh, tựa hồ căn bản không có gì khó xử khi làm cấp dưới của đối phương.

“Hồng Thần các hạ, Nơi này bố trí Tử Năng trận pháp, dựa theo ước định, từ nay về sau, ngươi sẽ gia nhập Khu vườn, trở thành một trong những tướng lĩnh dưới trướng ta”. Lý Trình Di bình tĩnh nói.

Hắn quả thật thắng, nhưng chỉ là thắng hiểm.

Sau khi liên tiếp vận dụng hoa ngữ, tạo thành thương thế đối phương không thể khép lại, Hồng Thần liền nhìn ra kết quả, thừa nhận mình thua.

Nhưng Lý Trình Di rõ ràng có thể nhìn ra, trên người đối phương còn ẩn giấu sức mạnh cực lớn, không bộc phát.

Hiển nhiên Hồng Thần còn có át chủ bài mạnh hơn chưa sử dụng.

Cứ cam tâm nhận thua như vậy?

Điều này khiến hắn có hoài nghi với mục đích của Hồng Thần.

Tuy rằng hắn cũng có Hoa Thần Y cuối cùng không sử dụng, cũng không e ngại át chủ bài đối phương.

Nhưng…… chính là có loại cảm giác kỳ quái.

"Như vậy từ giờ trở đi, ngài chính là chủ thần của ta. "Hồng Thần thản nhiên nói.

"Có thể nói tại sao không?"

Lý Trình Di cuối cùng vẫn hỏi ra.

"Nếu như ta đoán không sai, ngài hẳn là cùng năm đó có liên quan đến cực ác nguyên thổ?" Hồng Thần bình tĩnh một câu, trong nháy mắt làm cho Lý Trình Di chấn động.

"Ngươi biết nguyên thổ?! "Sắc mặt hắn ngưng tụ, khí tức thuộc về Hoa Thần Y mơ hồ ngưng tụ lại.

Cổ xưa, tà ác, vô số bóng ma hắc khí khủng bố, dần dần ở phía sau hắn bỗng nhiên mở ra khe nứt, cực nhanh thẩm thấu ra.

Sắc mặt Hồng Thần khẽ biến, vội vàng lui về.

"Kính xin Thần chủ khống chế sức mạnh, ta không có ác ý! ngài hẳn là gặp qua Thiên Diệp đi? ta cũng là một thành viên Thiên Diệp quân! đã từng lệ thuộc vào Vương Thành Cực Ác Nguyên Thổ!"

Hoa Đế vương sau khi chết trận không thể tái sinh, chúng ta chỉ có thể tránh né truy sát chung quanh, ẩn giấu danh húy

cùng sức mạnh.

Khí đen của Lý Trình Di lúc này đã hoàn toàn bao phủ văn phòng này.

Hắn ngưng mắt nhìn Hồng Thần trước mắt, suy nghĩ trong lòng nhanh chóng lóe ra.

“Hoặc là nói, địch nhân của các ngươi, là ai?! là ai phá hủy năm đó cực ác vương thành?!”

Chương 1179. Quyết định 1

Chương 1179: Quyết định 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Để lại Lý Trình Di ngồi một mình trên ghế, trong tay chuyển động bút máy, như có điều suy nghĩ.

Hồi lâu, hắn mới đứng lên, tản đi Tử Năng pháp trận, đi ra văn phòng.

Bên ngoài Nylan ngồi ở trên ghế nhỏ bên giường, phơi nắng ngẩn người.

Dunis không có ở đây, Nia đi dự yến hội, còn ở nơi khác không về.

Những nhân viên còn lại đang điều tra tư liệu, nhìn thấy Lý Trình Di nhao nhao hành lễ.

Đi ra khỏi văn phòng luật, hắn bất tri bất giác lại lần nữa đi tới giao lộ xin cơm của Tên lùn.

Tiếng kêu của Anya vừa vặn vang lên lần nữa.

Tên lùn đang ăn xin xoay người một cái, tay chân cùng dùng, thuần thục vọt vào trong ngõ nhỏ, tam hạ ngũ trừ nhị, liền dùng bát gỗ đập ngã hai tên côn đồ đang đùa giỡn Anya d.

Tên côn đồ kinh hô thoát đi, chỉ còn lại có hai người nhìn nhau, không nói gì để đối phó.

“Cảm ơn anh lần này lại cứu em. “Anya đứng dậy, nghiêm túc thuần thục cúi người với Tên lùn.

“Không cần cám ơn, tôi cũng chỉ là trùng hợp. “Tên lùn mỉm cười trả lời.

Mặc dù là lần thứ hai mươi ba cứu người, nhưng hắn nhìn Anya, cũng đã cảm giác cả người ấm áp, tâm tình thư sướng vô cùng.

Tuy rằng hắn không biết, vì cái gì bên cạnh mình luôn gặp phải Anya bị khi dễ, nhưng kết quả rất tốt, như vậy là đủ

rồi.

“Tuy rằng chiêu trò này rất cũ, nhưng hiệu quả không phải rất tốt sao?“Lý Trình Di ở xa xa nhìn một màn này, hài lòng lộ ra mỉm cười.

Hắn có thể cảm giác được ý thức lực trong lòng Tên lùn, chính từng chút một đang phát sinh chất biến, đi về phía cảnh giới thăng hoa.

“Còn kém hai lần. Dựa theo tiến độ tăng lên này, có thể đạt tới thăng hoa.

Nghĩ tới đây, hắn dứt khoát tìm một quán trà gần đó, đi vào ngồi xuống, lần nữa lấy ánh sáng phóng đại ác niệm của người xấu xung quanh Anya.

Sau đó sắp xếp hóa đơn giao hàng chỉ định để nó lại gần vị trí của tên lùn.

Bây giờ là chưa tới mười một giờ sáng, vừa mới xảy ra một lần anh hùng cứu mỹ nhân.

Lúc ba giờ chiều, cho bọn họ vài giờ nghỉ ngơi, có thể làm lại một lần.

Sau đó buổi tối lúc trở về ngủ, còn có thể làm lại một lần, hẳn là có thể gom đủ hiệu quả thăng hoa.

Lý Trình Di nhìn hai người hợp ý, hiển nhiên là không cần hắn cố ý xúc tiến quan hệ, trong lòng tương đối vui mừng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến buổi tối lúc, Tên lùn mệt mỏi không chịu nổi chuẩn bị trở về dưới cầu nghỉ ngơi, lại một lần nữa nghe được tiếng kêu cứu quen thuộc.

Hắn phản xạ có điều kiện hướng nơi đó vọt tới, vọt vào trong ngõ nhỏ âm u.

Trong quán trà Lý Trình Di vỗ vỗ áo gió, đứng lên trả tiền, đi ra cửa tiệm, trở về văn phòng luật.

Ở phía sau hắn, mơ hồ truyền đến tiếng nức nở thuộc về Anya. Hai thân ảnh cơ khổ ôm chặt lấy nhau.

Ý thức lực thuộc về Tên lùn, vào giờ khắc này rốt cục đạt tới một cái biến chất.

Cùng lúc đó, Nguyên Thần Kiếm cung của Lý Trình Di có một thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm hoàn toàn mới, lần nữa hình thành, cung điện trên mặt tường, cũng chậm rãi hiện ra mặt người phù điêu Tên lùn.

Đạo nguyên thứ hai mươi ấn ở trên Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm hiện ra, cùng lúc lưỡi kiếm cũng bay về phía Kiếm Lô, tựa như ghép hình, hợp vào trong đó, tạo thành một thanh kiếm kim loại thật lớn.

Hư ảo hỏa diễm bên trong kiếm lô, lúc này rốt cục dần dần hóa thành thực chất, hướng bên ngoài khuếch tán thẩm thấu.

Hai mươi đạo khắc ấn, giờ phút này, đều không ngừng sáng lên trên cự kiếm.

Cự kiếm chính là kiếm lô, chính là bản thể nguyên thần của Lý Trình Di.

Hắn lẳng lặng cảm thụ hết thảy biến hóa, cảm thụ thân thể cùng ý thức lực tăng lên gấp đôi.

Chân Hỏa đệ nhất cảnh giới, Hư Hỏa, thuận lợi đến.

Hư Hỏa Đoán Tạo Thân Thể -bộ phận Hư Vô mờ mịt, cũng là bước đầu tiên quan trọng nhất cho trúc cơ.

Dạo bước trên mặt đường, Lý Trình Di ngửa đầu nhìn trăng rằm đã lên cao, trong lòng bỗng nhiên có loại tịch mịch khó hiểu.

Địa Nguyệt đại biến, thuộc hạ thân tộc bỏ chạy, lai lịch Ác Chi Hoa mới thấy manh mối, mình hôm nay coi như là đi tới một chỗ coi như có thể tự bảo vệ mình.

Tương lai như thế nào, sau này như thế nào, hắn không rõ ràng lắm.

Từ khi đi tới trên thế giới này, hắn chính là cô độc, ngoại giới áp lực đang bức bách hắn, từng bước một đi về phía trước.

Mà hôm nay, bước vào chân hỏa, rốt cục tựa hồ có một tia cơ hội thở dốc.

Dạo bước dưới đèn đường, ánh đèn mờ nhạt chia mặt đường thành từng khối nối tiếp nhau.

Con đường đá màu xám đen còn lưu lại khối bùn vàng nhạt, một chút cỏ xanh chồi non, kiên cường từ trong khe hở giãy dụa đâm ra.

Phù

Lý Trình Di thở dài, sau khi tiến vào cảnh giới Chân Hỏa, hắn cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Cất tay vào trong túi áo, chậm rãi bước về phía trước, không khí trong trẻo nhưng lạnh lẽo cùng với mùi nước hoa mơ hồ lưu lại của người qua đường phía trước, ngoài ý muốn biến thành một cỗ hơi thở dễ ngửi.

Hắn cúi đầu, theo khúc cua phía trước, đi ra phạm vi đèn đường chiếu rọi, giày giẫm lên một phiến đá có chút rạn nứt, phát ra tiếng vang tạp nham.

Ong!!

Đột nhiên, một cỗ quỷ dị khổng lồ vặn vẹo, trong nháy mắt bao phủ chung quanh hết thảy, đem hắn triệt để cố định ở chỗ cũ.

“Hả? “Lý Trình Di nhíu mày, cả người giãy dụa, lại không thoát được.

Tâm niệm của hắn vừa động có thể kích động lên, bao vây bản thân, nhưng vẫn vô dụng.

Sau đó là ý thức lực biến Tuệ Kiếm hộ thể, lưỡi kiếm vô hình nhanh chóng phá thể mà ra, từ trong lỗ chân lông bay ra, vờn quanh hắn bay múa một vòng.

Nhưng Tuệ Kiếm mới bay một vòng, liền đồng dạng bị áp lực cực lớn vô hình, áp chế vặn vẹo, phát ra tiếng gào thét, sụp đổ tan biến.

Chương 1180. Quyết định 2

Chương 1180: Quyết định 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chuyện gì xảy ra!? Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, hai mươi ấn sinh ra cường đại chân hỏa hừng hực thiêu đốt, lấy hắn làm trung tâm, toàn thân làn da bắt đầu dấy lên kim sắc hỏa diễm nhàn nhạt.

Ngọn lửa kia hình bán trong suốt, nóng rực vô cùng, đè ép bài trừ hết thảy dị thường chung quanh.

Hỗn tạp vật lý, năng lượng, ý thức lực các loại sức mạnh hư hỏa hỏa diễm, cũng không phải là một tầng năng lực công kích, mà là căn cứ chủng loại nguyên ấn dung hợp, có thể nhằm vào các tầng khác nhau trực tiếp thiêu đốt.

Chi chít!

Tất cả mọi thứ xung quanh đều bất động, chỉ có giữa không trung trước người Lý Trình Di, lúc này chậm rãi hiện lên một tiếng vang chói tai.

Không gian trong suốt, tựa hồ xuất hiện một vòng xoáy cực lớn cao gấp đôi đầu người.

Trong vòng xoáy bán trong suốt, phóng ra một cỗ lực kéo khổng lồ, bao phủ Lý Trình Di, ý đồ đem kéo vào.

Mà tất cả khí tức và sức mạnh xung quanh ngoại giới, đều vào lúc này, mơ hồ đẩy Lý Trình Di vào trong vòng xoáy di động.

Loại cảm giác này.!? Đột nhiên trong lòng Lý Trình Di cảm nhận được một tia hơi thở quen thuộc.

Là Góc chết!?

Hắn lập tức phản ứng lại. Đây hẳn là Góc chết lôi kéo truyền tống, chỉ là quá trình thả chậm vô số lần, hơn nữa hắn bây giờ thực lực cường đại, có thể quan sát hoàn toàn bộ quá trình.

Góc chết là như thế nào bắt được người Góc chết, toàn bộ quá trình, trước kia Lý Trình Di hoàn toàn không cách nào cảm giác.

Nhưng hiện tại, hắn lại có thể dưới sự hộ trì của Hư Hỏa, phảng phất nhìn động tác chậm, toàn bộ hoàn toàn thấy rõ.

Sức mạnh khổng lồ vặn vẹo cùng sức mạnh hư hỏa của Lý Trình Di giằng co trong chốc lát, ước chừng hơn mười phút sau, mới chậm rãi biến mất.

……..

Rất nhanh, tiếng xe vang xa xa lại truyền vào tai Lý Trình Di.

Hắn sắc mặt âm trầm, cẩn thận cảm thụ chung quanh, xác định cỗ sức mạnh kia thật sự biến mất, mới thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cục cũng tới rồi. Góc chết dẫn dắt. Hắn còn tưởng rằng mình đã hoàn toàn thoát khỏi Góc chết.

Không nghĩ tới, chỉ là sức mạnh dẫn dắt Góc chết của hắn không đủ lớn mà thôi, hiện giờ Góc chết lớn một chút lập tức bắt đầu dẫn dắt triệu hoán.

“Vì sao ta đều đến nơi này, vẫn là không có cách nào thoát khỏi Góc chết dẫn dắt?” Như vậy xem ra, chân chính dẫn dắt ta, cũng không phải Địa Nguyệt, mà là nguyên nhân khác.

Hắn đứng tại chỗ, trong lòng cao tốc hiện lên đủ loại ý niệm.

Hai khả năng, một: ta hoặc là người Góc chết trên người có vấn đề, dẫn đến bản thân sẽ hấp dẫn Góc chết thôn phệ.

Hai: Thứ không chỗ nào không có ở ngoài Địa Nguyệt, mới thật sự là căn nguyên xa lánh mình.

Nhìn lúc này mọi thứ đã bình thường, ổn định lại, , trong lòng hắn thở dài, hắc quang chợt lóe, người đã biến mất tại chỗ.

Góc chết lần nữa xuất hiện, để cho hắn lần nữa cảnh giác, lời nguyền Góc chết trên người mình còn chưa hoàn toàn loại

trừ, hơi có buông lỏng, có thể sẽ xuất hiện phiền toái.

Phải nhanh chóng tăng tu vi, tìm ra căn nguyên.

Trong văn phòng luật.

Lý Trình Di chậm rãi ngồi xuống, trong lòng vô số ý nghĩ hiện lên, rất nhanh, lực chú ý của hắn tập trung vào ngôn ngữ vận may mà mình vẫn tích góp từng tí một.

"Có lẽ, lợi dụng hoa ngữ tài hoa hơn người, cùng với việc thu hoạch tri thức, dùng năng lực vận may tăng cường, hấp thu về hết thảy tri thức về Góc chết, mới là phương pháp tốt hơn."

Năng lực vận may đã tích góp từng tí một đếm không hết số lần, chân chính sử dụng, uy lực như thế nào, coi như là hắn cũng không cách nào đoán được.

Vốn là vì ứng đối Tử Thiên Sứ Chi Vương, không nghĩ tới tên kia hành tung hoàn toàn không tìm được, hiện giờ, có lẽ vừa vặn có thể dùng.

Xì!

Đúng lúc này, bên trong văn phòng luật hồng quang chợt lóe, Hồng Thần xuất hiện ở trước bàn làm việc, hướng hắn khẽ hành lễ.

Bạch Lộc chủ thần, tìm được rồi.

"Dẫn ta đi! "Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, mạnh mẽ đứng lên.

Hồng Thần khẽ gật đầu, thân hình lóe lên, hóa thành hồng quang bay vào khe nứt Ngục rồng bóng tối.

Lý Trình Di theo sát phía sau, nguyên thần bay ra, tiến vào khe nứt.

Hiện giờ Ngục rồng đã trống rỗng, tuyệt đại bộ phận tù nhân bên trong đều được Lý Trình Di phóng thích ra ngoài.

Hắn lấy hạt giống ý thức lực cường đại tự thân gieo vào trong các phạm nhân để khống chế chúng, chỉ có duy nhất không có cách nào khống chế chính là Hồng Thần.

Hai người một trước một sau không ngừng lóe lên, phi hành, không bao lâu liền lại đến mảnh tinh không nhỏ hẹp kia.

Trên bề mặt tinh cầu thứ năm, lúc này đang có một khu vực nhỏ được hồng quang bao phủ, rõ ràng dị thường, hiển nhiên là cố ý làm dấu hiệu.

"Chính là nơi đó? "Lý Trình Di nhìn Tiên Hồng Thần.

Vâng, chỉ là tình huống của bọn họ có chút không tốt. "Thanh âm Hồng Thần trầm thấp, muốn nói lại thôi.

Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, hắc quang lóe lên, đột nhiên biến mất.

Khi xuất hiện lại, đã đến bề mặt tinh cầu, giữa một vùng cồn cát hoang vu.

Đồi cát bao quanh, một tòa thành thị màu vàng nhạt không lớn, lẳng lặng đứng sừng sững trong đó.

Thành phố có chút đơn sơ, phần lớn dùng đá màu vàng xây nhà trệt một tầng hai tầng, không có hoa văn tân trang gì, chỉ là chọn dùng kết cấu hình thang rất vững chắc.

Trong tòa nhà, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng người qua lại.

Trong đó một cỗ khí tức Hoa Ngữ Châu, như có như không từ mảnh kiến trúc này phiêu tán ra.

"Bọn họ vì tránh né cái gì, sử dụng một loại kỹ thuật đặc thù tôi cũng không cách nào nhận ra, phong tỏa tất cả khí tức của bản thân." Hồng Thần xuất hiện bên người Lý Trình Di, giải thích.

Nếu không phải ngài nhắc tới khả năng bọn họ ở chỗ này, tôi cũng không có cách nào thu nhỏ phạm vi, nhanh như vậy tìm được. "Kỳ thật hắn thật muốn tìm, cũng có thể tìm được, chỉ là đối với chuyện này không có hứng thú.

Lý Trình Di liếc mắt một cái liền thấy được một thân ảnh quen thuộc từ xa.

Đó là Phan Ân.

Chương 1181. Quyết định 3

Chương 1181: Quyết định 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không còn là cậu bé như trước kia, hiện giờ đã là chàng trai cao 1,7-1,8m Lúc này hắn tựa hồ dự cảm được cái gì, đi ra quần thể kiến trúc, đi tới trên đất trống trung tâm, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, mặt mang vẻ sầu lo.

'Vất vả cho ngươi rồi, tiếp theo không cần làm phiền ngươi nữa, ta đi bàn bạc với họ là được. "Lý Trình Di nhìn về phía Hồng Thần.

Đối phương trong nháy mắt lĩnh ngộ, gật đầu, lui về phía sau, hóa thành hồng quang biến mất không thấy.

Để lại Lý Trình Di một mình, chậm rãi bay về phía trước, tới gần.

Theo khoảng cách tới gần, Phan Ân rất nhanh phát hiện thân ảnh của hắn, dùng thủ đoạn nào đó không biết phát ra cảnh báo.

Từng gương mặt quen thuộc, không ngừng từ trong kiến trúc đi ra, ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Bọn họ mặc áo choàng rộng rãi màu trắng xám, da bị phơi nắng đến ngăm đen, nhưng Lý Trình Di vẫn nhận ra khuôn mặt của họ.

Cự Kình, Châu Tinh Đồng, ông bố Lý Chiêu, bà mẹ Phùng Ngọc Vinh, Tân Đức Lạp, trợ lý Tống Nhiễm, không ít thành viên trong tema cũng có mặt.

Còn có ba nhân vật khiến Lý Trình Di không ngờ tới, nhóm ba tên Ảnh Long.

Sal, Oánh, Pháp Ân.

3 con ảnh long so với nhiều năm trước, gầy đi một vòng lớn, thần sắc tiều tụy, không biết đã trải qua cái gì.

Còn có một người Lý Trình Di quen thuộc nhất, cũng từ một góc chậm rãi đi ra, ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Lý Trình Cửu!

Không chỉ riêng mình cô, còn một thanh niên cường tráng đứng cùng chỗ, sau hai người còn có đứa bé 2,3 tuổi.

Lý Trình Cửu mặc váy, dung mạo nữ tính hóa rất nhiều, không có cách ăn mặc trung tính hóa như trước kia.

Chàng thanh niên vạm vỡ chính là anh rể Nhiếp Tình Triệt mà trước kia Lý Trình Di cũng từng gặp.

Lúc này một đoàn người đứng ra, tổng cộng cũng chỉ có năm sáu mươi người.

Bùm.

Lý Trình Di nhẹ nhàng từ không trung rơi xuống đất, trong sự ngạc nhiên, kinh ngạc của mọi người, lộ ra nụ cười.

"Đã lâu không gặp, ba mẹ, chị gái và anh rể, ông chủ và…" Ánh mắt anh dừng lại ở Phan Ân.

Vất vả cho cháu rồi, Phan Ân.

Phan Ân kinh ngạc nhìn Lý Trình Di, từ khuôn mặt tuấn mỹ của đối phương, mơ hồ tìm được hình dáng của Lý Trình Di.

Ông chủ thật sự là chú phải không? "Phan Ân đến gần vài bước, tựa hồ đi ra một bức bình phong vô hình.

Nhất thời Hoa Ngữ Châu liên hệ trong nháy mắt trở nên cực kỳ rõ ràng.

Hai người tại thời khắc này đều cảm giác được cỗ liên hệ độc nhất vô nhị này.

Rào!!

Một đám người xôn xao, dừng một chút, rất nhanh tất cả mọi người đi tới gần Lý Trình Di.

Trong đó đi nhanh nhất, lại là Lý Trình Cửu.

Cô chạy lấy đà, thân thể nhảy dựng lên, chân dài quét ngang cổ Lý Trình Di.

Nhưng còn chưa đá trúng quần áo, liền bị một cỗ sức mạnh vô hình bắn ngược đụng vào, ném trở về chỗ, vừa vặn nện vào trong lòng anh rể Nhiếp Tình Triệt.

"Eo của tôi "Lý Trình Cửu kêu một tiếng, ôm eo nhất thời không dậy nổi nữa.

Cảm giác tàn nhẫn quen thuộc này, nụ cười quen thuộc làm cho người ta nhìn đã muốn đánh, nhất thời làm cho cô trong nháy mắt xác định, đó chính là em trai mình. Tên khốn kiếp đã từng đánh đập cô không chút thương xót đó!

"Chư vị, ta đã trở lại" Lý Trình Di đánh bay tỷ tỷ về sau, cũng hướng mọi người cất bước, đến gần.

Cha mẹ nước mắt lưng tròng, Tân Đức Lạp như trút được gánh nặng, còn lại rất nhiều người đủ loại biến hóa, đều hiện ra trong mắt Lý Trình Di.

Trái tim hắn lúc trước mơ hồ có chút cô tịch, lúc này đột nhiên giống như bị thứ gì đó lấp đầy.

Không còn khó chịu rỗng tuếch nữa,

……..

Vào ban đêm, nhiệt độ trong sa mạc giảm xuống âm.

Trong căn phòng đá màu vàng đơn sơ, sau khi Lý Trình Di đoàn tụ với cha mẹ chị gái anh rể một hồi, liền triệu tập đám người Tân Đức Lạp, Hải Sa, Ảnh Long, cùng với Phan Ân, mở một cuộc họp nhỏ trong căn phòng lớn nhất.

"Bây giờ có thể nói, Phan Ân, tại sao các ngươi cứ chạy trốn, trốn tránh cái gì?

Trong ánh nến lờ mờ, Lý Trình Di khoanh tay nhìn Phan Ân đã trưởng thành.

Có lẽ là tốc độ thời gian không đồng đều, có lẽ là nguyên nhân khác, Phan Ân bây giờ đã không khác mấy so với thanh thiếu niên mười bảy mười tám tuổi.

Chúng ta tránh né, kỳ thật vẫn luôn là Bạch Sáp, nhưng so với Bạch Sáp, phiền toái hơn, vẫn là Góc chết. “Phan Ân cười khổ nói.

Hắn nắm giữ hoa ngữ bình minh tuyệt vọng, hơn nữa thân phận tự thân là nguyên thể, càng là tuyệt cảnh, liền càng là có thể đào móc ra một tia hy vọng.

“Góc chết, quả nhiên…” Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ, “Cháu dựa vào cái gì tránh được lời nguyền người Góc chết không thể chống đỡ qua hai năm?”

“Kỳ thật, sau khi chú rời đi, cháu phát hiện ra một vấn đề. “Phan Ân trả lời, trên mặt toát ra một tia cảm khái.

“Góc chết, chia làm hai loại, một loại là Góc chết bên trong Địa Nguyệt, chúng nó bị Địa Nguyệt bắt được, rồi lại đi thông với ngoại giới bằng con đường khác, loại Góc chết này cũng không quá khó khăn.”

Loại thứ hai, còn lại là Góc chết cường đại bên trong Biển Đen, chúng nó mạnh mẽ có thể từ các nơi dẫn dắt người Góc chết tiến vào, loại này Góc chết coi như là Địa Nguyệt, cũng không cách nào lẩn tránh. Chúng ta tránh né cũng chính là loại Góc chết này.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

“Góc chết bên trong Địa Nguyệt, cháu có thể coi như thoải mái giúp mọi người vượt qua, nhưng Góc chết lớn, cháu liền phát hiện, độ khó thực sự quá lớn, hơn nữa lần lượt tăng lên nguy hiểm, làm cho tất cả người Góc chết đều không có biện pháp giãy dụa vượt qua hai năm. Đây cũng làlời nguyền hai năm tồn tại. Cho nên….”

Chương 1182. Quyết định 4

Chương 1182: Quyết định 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cho nên chúng ta liền nghĩ ra một biện pháp. "Tân Đức Lạp tiếp lời," Lại nói tiếp, đây cũng là đề nghị của ta. "Ông ta thở dài nói. "Lực kéo của Góc chết lớn quá mạnh, chúng ta chỉ có thể tìm kiếm một Góc chết mới đủ mạnh, mới có thể mạnh mẽ ngăn cách lực kéo của nó. Cứ như vậy, chúng ta tự mình tiến vào Góc chết mới cũng sẽ không trực tiếp nhắm vào chúng ta, tính an toàn cũng có thể bảo đảm rất nhiều."

"Cháu cũng là bởi vì thường xuyên tiến vào Góc chết quá nhiều, dẫn đến rất nhiều lúc né tránh Góc chết dẫn dắt, mới có thể chống đỡ đến thời gian dài như vậy." Phan Ân gật đầu nói.

"Hiện tại ông chủ đến rồi, chúng ta rốt cục cũng không cần giống như lúc trước, phiêu bạt chạy trốn chung quanh" Hải Sa ở một bên hoạt động cổ tay cười nói.

Muốn trở về sao? "Pháp Ân trong Tam Ảnh Long đột nhiên lên tiếng. Có chủ nhân ở đây, chúng ta có thể thừa dịp bây giờ trở về Địa Nguyệt.

"Nhưng Bạch Sáp vẫn còn, cho dù chúng ta có trở về, chỉ sợ đối mặt với cục diện cũng vậy" Tân Đức Lạp lo lắng nói.

Ông ta nhìn kỹ Lý Trình Di, tuy rằng hắn không biết Lý Trình Di cường đại bao nhiêu, nhưng ông ta đã thấy rõ thực lực của thành viên Bạch sáp.

Đây đúng là một vấn đề. "Lý Trình Di gật đầu," Ta trở về Địa Nguyệt, có thể phá hư tinh cầu đến mức đó, hoàng thất Cửu Nghi chết trận, sức mạnh Bạch sáp quả thật quá cường đại chỉ dựa vào sức mạnh của chúng ta, thật sự quá nhỏ yếu.

Hắn nhìn mọi người theo sát hắn, đột nhiên mỉm cười.

"Tân Đức Lạp, có thể dùng năng lực của ông, giúp tôi đoán định một chút những người khác ở đâu không?"

Có thể, chỉ là cần thời gian, mỗi tháng chỉ có thể sử dụng một lần Mộng tưởng thành thật. "Tân Đức Lạp gật đầu.

Ông ta cũng là dựa vào cái này, mới thuận lợi phối hợp Phan Ân, tìm được khe hở Góc chết, đi tới nơi này.

Vậy là tốt rồi. Mọi người cứ ở đây tu dưỡng tránh né, tôi ra ngoài tìm hiểu một chút. Xác định hướng đi của Bạch sáp. "Lý Trình Di nói.

Đây là biện pháp tốt nhất. Mối đe dọa song song giữa Góc chết và Bạch Sáp khiến chúng ta căn bản không thể trực tiếp ra mặt. Nhưng Bạch Sáp không biết ông chủ, cho nên, ở An Trạch có thể làm được. "Phan Ân đồng ý với sự sắp xếp này.

Đúng, chính là như vậy. "Lý Trình Di tán dương gật đầu.

Xác định người nhà an toàn, trong lòng hắn yên ổn, kế tiếp chính là đem các hoa thần tướng rải rác khắp nơi nhất nhất đoàn tụ.

Mà Bạch sáp bên kia, cũng nên thử nước, cùng bọn họ tiếp xúc một chút

Nếu như quá mạnh, hắn cũng chỉ có thể thành lập phân cứ điểm Thiên Tụ Các, dẫn động sức mạnh sư môn động thủ.

Có lẽ có thể phá hủy hoàn toàn thế giới của bọn họ, ô nhiễm căn cơ nguyên thổ của mình, chân chính bắt đầu thành lập vương thành mới.

Đối với Bạch sáp, hắn không có hận.

Vạn vật chính là như thế đều là cá lớn nuốt cá bé.

……

Trong sa mạc ban đêm, hoàn toàn là một cảnh sắc khác.

Đất cát ngưng kết một tầng băng sương nhàn nhạt, cũng không biết địa phương nào chảy ra hơi nước, hóa toàn bộ sa mạc thành màu xám trắng nhàn nhạt.

Gió lạnh gào thét.

Thôn phụ cận mà đám người Phan Ân thành lập, lại một tia gió lạnh cũng không có, chính là một loại bình phong phòng hộ khoa học kỹ thuật đặc thù, cách ly mảnh khu vực này ra, biến thành nhà kính nhỏ như mùa xuân ấm áp.

Sau khi bàn bạc xác định kế hoạch với mọi người, cuối cùng Lý Trình Di và Phan Ân chậm rãi tản bộ bên ngoài thôn.

Bất kể là hắn, hay là Phan Ân, đều có rất nhiều lời muốn nói. Chỉ là hoàn cảnh vừa rồi, có nhiều người như vậy, không dễ trao đổi.

Ánh trăng mông lung, vầng trăng tròn màu trắng thật lớn phóng ra bạch quang nhu hòa, bao phủ mặt đất.

"Lúc trước chú đưa cháu vào tuyệt cảnh, cháu có hận chú hay không?" Lý Trình Di đi ở phía trước, bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

Phan Ân trầm mặc.

'Kỳ thật khi đó có chút hận, nhưng sau lại nghĩ đến sự giúp đỡ ban đầu của chú, cháu cũng không còn cảm xúc đó nữa".

"Góc chết, chúng ta, Địa Nguyệt, hết thảy đột nhiên sụp đổ, một loạt biến cố trùng trùng điệp điệp tới quá kịch liệt, khiến chúng ta căn bản không kịp hô hấp, liền muốn mang theo mọi người chung quanh trốn tránh. Áp lực như vậy, mỗi ngày mỗi đêm cháu đều ngủ không yên, chỉ có thể dựa vào thuốc ngủ dùng mỗi ngày mới có thể miễn cưỡng ngủ. Mà hiện tại chú đã trở lại, cháu rốt cục có thể buông tay."

Hắn đưa tay lên ngực, thần sắc thả lỏng rất nhiều.

Lý Trình Di trong lòng hiểu được, làm một người bình thường, không nắm giữ một cái hoa ngữ có năng lực chiến đấu nào, phải đối mặt nhiều biến số như vậy, phải gian nan cỡ nào.

"Thế giới này, thật sự rất thần bí, rất kỳ diệu, Góc chết vô cùng vô tận, thế lực ngoại lai thần bí, sức mạnh không cách nào lý giải. Còn có chú nữa, chú tựa hồ có sức mạnh khó có thể tưởng tượng, chú hiện tại giống như trước kia, vẫn thần bí như vậy." Phan Ân thở dài.

Lý Trình Di im lặng, hắn không biết mình trong mắt bọn họ lại có hình tượng như vậy.

Ngẫm lại cũng đúng, thỉnh thoảng đột nhiên biến mất, đột nhiên trên người bỗng nhiên kỳ diệu xuất hiện các loại năng lực, thực lực cường hãn, một người như vậy, xác thực ở trong mắt người bình thường, thần bí y như Góc chết.

“ Hoa ngữ của cháu tiến hóa đến tầng mấy rồi? “Lý Trình Di hỏi.

“Đã đến tầng thứ ba cuối cùng.” Phan Ân trả lời, “Cháu có thể chế tạo một lá chắn ngăn cách tất cả các mối liên hệ nhân quả cảm ứng bất cứ lúc nào, cháu dung nhập nó vào lực trường khoa học kỹ thuật hiện đang chống đỡ, sẽ biến thành lực trường cường đại có thể hoàn toàn che chắn nhận thức của thế giới bên ngoài. Đây cũng là nguyên nhân thực sự khiến chúng ta có thể tránh được Bạch Sáp lâu như vậy.”

Lý Trình Di không ngờ trong đó còn có một phần nguyên nhân.

Chương 1183. Quyết định 5

Chương 1183: Quyết định 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Nói như vậy, kế tiếp khả năng còn phải làm phiền cháu, tiếp tục duy trì nơi này. Nếu như có thể, cuối cùng cháu là muốn trở về, hay là ở lại thế giới này sinh hoạt?”

Tất nhiên là trở về, ở nơi này an toàn, nhưng không phải nhà của chúng ta. “Phan Ân nói,” Những người khác cũng nghĩ như cháu, cháu đã sớm hỏi qua nội bộ’.

“Vậy là tốt rồi. “Lý Trình Di đột nhiên dừng lại, nhìn về phía mấy bóng người cách đó không xa.

“Cậu ơi”Phía trước nhất, một cái bóng thấp bé lảo đảo, lảo đảo tới gần hắn.

Chính là Niếp Hi, con trai của Lý Trình Cửu.

Đứa bé này bị bao kín thật giống một quả bóng, lúc tới gần tựa như một quả bóng chậm rãi lăn tới.

Đi theo sau cậu bé là Lý Trình Cửu và Nhiếp Tình Triệt.

Lý Trình Di mỉm cười đến gần, bế cháu trai lên, một loại cảm giác khó hiểu xông lên đầu hắn.

Chỉ chớp mắt mình cũng biến thành trưởng bối.

……

Vương quốc An Trạch- St.Thalia

Đô thành Nadijia

Vài người thần bí mặc trường bào xám trắng, đang bước nhanh về phía trước.

Trong dòng nước bẩn cống thoát nước, chuột gián chạy tứ tung, vách tường mặt đất hôi thối cùng mốc meo, làm cho mấy người đi tới đều nhíu mày.

Nhưng bọn họ không nói gì, tổng cộng ba người, rất nhanh xuyên qua cống thoát nước dài âm u, đi tới một ngõ cụt vốn nên là điểm sửa chữa.

Nơi này vách tường mặt đất khắp nơi đều dùng máu tươi, vẽ ra một ký hiệu cực lớn phức tạp.

Trung tâm ký hiệu, đặt một hộp sọ dê, hai mắt trống rỗng đang toát ra tia hắc khí.

“Còn thiếu cái gì? “Người áo xám đi phía trước nhẹ giọng hỏi.

Toàn bộ lông và máu thịt của một ngàn người bản địa, tôi dùng phương pháp kiểm tra sức khỏe lấy được từ bệnh viện. “Người áo xám thứ hai trầm giọng trả lời.

Đây là nghi thức thứ mấy?

“Thứ tám mươi lăm, còn 14 lần nữa, tâm nguyện của chúng ta sắp đạt được, nhưng càng đến lúc này, càng không thể lơ là.” người cầm đầu trả lời.

Người áo xám thứ hai trầm mặc xuống, cô ta nhìn người cầm đầu phía trước, trong lòng dâng lên một tia xa lạ.

Gần đây thủ lĩnh đối với người một nhà càng ngày càng lạnh lùng, đặc biệt là sau thời gian một lần ra ngoài rồi trở về, khí chất ôn hòa trước đây, liền bỗng nhiên biến mất.

Cô nhớ rõ, lần đó là cùng thành viên Bạch sáp Thánh Thành phái tới gặp mặt, cô không biết trên người thủ lĩnh đã xảy ra chuyện gì, nhưng loại cảm giác lạnh lùng xa lạ này, càng làm cho cô khó chịu.

Tình trạng này ngày càng nghiêm trọng trong Giáo Hội.

Cho đến nay, ít nhất có một phần ba trung cao tầng, đều xuất hiện loại vấn đề tương tự này.

Người vẫn là người kia, nhưng bên trong, tựa hồ bị ảnh hưởng lớn hơn.

Ba người tiến lên, đem vật liệu thu thập đặt ở trước hộp sọ dê, sau đó lui về phía sau.

Lạch cạch.

Đột nhiên người đàn ông thủ lĩnh lui về phía sau, dưới thân tựa hồ rơi xuống thứ gì đó, nện trên mặt đất phát ra tiếng vang nhỏ.

Hai người còn lại đều là cường giả đứng đầu, cực kỳ nhạy cảm, trong nháy mắt liền đem cảm giác phóng tới, nhìn về phía mặt đất.

Nhưng khiến cho đồng tử hai người co rụt lại chính là, trên mặt đất rơi xuống, lại là một khối sáp màu xám trắng!

"Đi thôi, nên trở về. "Thủ lĩnh tựa hồ không hề phát hiện, xoay người rời khỏi nơi này.

Hai người còn lại liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra sự sầu lo thâm trầm.

"Ngay cả những người đứng đầu cũng bị Bạch Sáp xâm lấn ngày càng trở nên tồi tệ hơn. Tôi sợ rằng trước khi sự hủy diệt cuối cùng xảy ra, có thể có điều gì đó không ổn với Giáo hội và không thể chờ đợi sự hủy diệt để thanh lọc và tái tạo."

Theo giáo lý của giáo hội, sau khi họ hoàn thành nghi thức hủy diệt, khởi động lại vạn vật, giáo hội sẽ được miễn trừ, ý thức được lưu truyền đến thế giới mới tiếp theo.

Nhưng sự gia nhập của Bạch Sáp, sự xâm nhập ngầm, đã tạo ra một cuộc khủng hoảng khác trong Giáo hội.

Chủ thần đối với việc này lại ngầm đồng ý mà không chút chú ý.

Điều này đã tạo ra một sự chia rẽ ngày càng lớn trong Giáo hội Bạch sắc.

Sự thay đổi của thủ lĩnh khiến trong lòng hai người đều che kín một tầng bóng ma.

Gần đây thánh chiến cũng càng phát lực không theo ý muốn, không ít cao tầng cũng bắt đầu mặt ngoài qua loa, cũng không đẩy mạnh.

Tiếp tục như vậy không được. Hai người lặng lẽ truyền âm, "Bạch sáp rốt cuộc muốn làm gì, không ai biết, nhưng

hiện tượng dị thường xuất hiện trong trung cao tầng càng ngày càng nhiều, cuối cùng chỉ sợ muốn xảy ra chuyện.”

“Đó là ý chỉ của thần.” Tên còn lại trầm giọng nói.

Hai người im lặng, trong lòng dâng lên hàn ý càng thêm nồng đậm, sau khi thành viên Bạch Sáp gia nhập vào,tiến triển của bảng nghi thức quả thật nhanh hơn rất nhiều, nhưng một loại hàn ý thâm trầm, đang không tiếng động lan tràn đến toàn bộ giáo hội.

…….

Bề mặt đất.

Một nơi nào đó ngoài Liên bang Venus.

Winlin, quan thị chính thành phố Lỗ Điện, và Lidman, bộ trưởng bộ phận thợ săn, cùng nhau mở cửa từ một chiếc limousine màu đen.

Hai người nhìn quanh chung quanh, phát hiện bốn phía hoang vu yên tĩnh, hoàn cảnh một mảnh hoang vu, quả thực giống như là phế tích bỏ hoang.

Mà ngay phía trước bọn họ, một tòa pháo đài đá xám đen cổ quái, đang lẳng lặng đứng sừng sững ở bình nguyên vốn nên là đất hoang này.

Pháo đài chiếm diện tích không lớn, dài trăm mét, cao hơn mười mét, chỉnh thể tựa như một hình tam giác đặt ở phía trên một khối lập phương, kết cấu đơn giản thô ráp.

Ngoài ra, tường ngoài còn bố trí một ít thực vật dây leo, chính giữa cửa lớn, có một cái hoa văn quái dị kỳ lạ.

Nơi này chính là cứ điểm phụ cận Khu vườn? “Winlin thấp giọng hỏi.

Hắn chỉ làquan chính vụ cấp thành phố, không rõ ràng lắm vì cái gì thượng cấp phát xuống nhiệm vụ, cần hắn tới phụ trách giải quyết.

Về điểm ấy Lidman không giải thích, chỉ là bảo hắn một đường đi theo, kết quả liền ngồi xe đi tới nơi này.

Chương 1184. Quyết định 6

Chương 1184: Quyết định 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đúng vậy. Đi thôi. Chúng ta đi vào. “Lidman gật đầu, thần sắc phức tạp.

Lúc hắn nhận được truyền tấn, cũng có chút khó hiểu.

Tổ chức Khu vườn này, hắn cũng nghe nói qua, chỉ là không nghĩ tới ngay cả tầng trên cũng bị kinh động.

Hai người không mang theo bất kỳ thuộc hạ nào, đi tới trước cửa sắt, ấn chuông cửa.

Tít

Tiếng chuông trong trẻo vang lên.

Cửa tự động mở.

Hai người lại không do dự, bước nhanh tiến vào, theo đường nhỏ đá cuội, một mực đi về phía trước, đi tới cửa chính pháo đài.

Cửa chính cũng chậm rãi mở ra, bên trong một mảnh u ám, không ánh đèn, chỉ có thiên quang nhàn nhạt từ cửa sổ mở chiếu vào, rơi trên mặt đất, chiếu sáng một khối nhỏ gỗ đen sàn nhà.

“Thợ săn và chúng ta luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông, hai vị tới đây, có mục đích gì?“Một người con gái xinh đẹp tóc bạc, chậm rãi từ góc tối đi ra nửa khuôn mặt mang mặt nạ màu bạc, nhưng vẫn có thể nhìn ra dung mạo quyến rũ yêu dã, vượt xa người con gái bình thường.

“Chúng ta đến đây truyền đạt thỉnh cầu của Nghị viện Nhật Quang. Lễ Tán Bạch Sắc bố trí nghi thức hủy diệt đã sắp hoàn thành, một khi hoàn thành, thế giới sẽ hoàn toàn hủy diệt khởi động lại, chúng ta phát động tất cả sức mạnh ngăn cản xung quanh, nhưng vẫn không cách nào đuổi kịp tốc độ bố trí nghi thức mới của bọn họ, cho nên. Dưới tình hình như vậy,

chúng ta nên liên hợp lại tất cả sức mạnh có thể liên hợp, cùng nhau đối kháng kế hoạch hủy diệt của Lễ Tán Bạch Sắc". Lidman cân nhắc từng câu từng chữ trịnh trọng nói ra.

Khu vườn kỳ thật không chỉ chiếm cứ thế giới ngầm, còn nhanh chóng xâm nhập Liên minh chư thần, Nguyên Tố Giáo Quốc, Tinh Linh Giáo Quốc, thế lực to lớn, khuếch trương cực nhanh, khiến tất cả người biết chuyện đều nghẹn họng nhìn trân trối.Vì thế liền có người ở nghị viện Nhật Quang đưa ra ý tưởng bảo Khu vườn cũng gia nhập mặt trận này trong cuộc đối kháng với Thánh chiến

Kết quả bỏ phiếu cuối cùng là toàn bộ thành viên đồng ý.

Vì thế liền có Lidman cùng Winlin dắt tay nhau đến đây, dù sao bọn họ cùng thành viên Khu vườn là Lý Trình Di tiếp xúc nhiều nhất.

"Tôi sẽ báo cáo thủ lĩnh, các anh có thể trở về chờ kết quả. "Người con gái lãnh đạm nói.

Winlin cùng Lidman hai người chỉ có thể lui về phía sau, rời đi.

Ngay sau khi hai người rời đi không lâu, trong bóng tối, Lý Trình Di chậm rãi đi ra, như có điều suy nghĩ nhìn về phía hai người.

"Phái hai người này tới liên hợp chúng ta đối kháng Lễ Tán Bạch sắc?" rất hiển nhiên, Liên minh chư thần, Hệ tinh linh thần, Nguyên Tố thần hệ, Chiến Thần thần hệ sau lưng Nghị viện Nhật Quang có chút xác định đối với thân phận của hắn.

Chỉ là họ không biết hắn mới là thủ lĩnh thực sự của Khu vườn.

"Chủ nhân, thuộc hạ nơi này còn nhận được tình báo, Nghị viện Nhật Quang không riêng gì là phái người liên lạc chúng ta, còn âm thầm phái người liên hệ một bộ phận đại giáo chủ Lễ Tán Bạch sắc, gần đây liền muốn mở một cuộc gặp mặt hội đàm nhân dịp bữa tiệc tổ chức sinh nhật của phó nghị trưởng liên bang Venus Kiawe " Người con gái chính là

thủ lĩnh Giáo đoàn Tân Điện tại Lỗ Điện Morph lúc trước bị Lý Trình Di thu phục.

‘Thú vị, một bên đánh thánh chiến, một bên âm thầm mở yến hội để liên kết, hội nghị Nhật Quang chơi rất nhiều trò. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Bữa tiệc này có tính bảo mật cực cao, nếu chúng ta không phải trong nội bộ cũng có cao tầng giáo đoàn được mời tham gia, cũng không có biện pháp phát hiện manh mối. Có lẽ cao tầng nghị viện dự định cùng Lễ Tán Bạch Sắc đàm phán đình chiến?”

“Không cần để ý, làm từng bước là được rồi. “Lý Trình Di phân phó.

Khu vườn bây giờ còn đang trắng trợn thu thập các loại hoa cỏ, mới nhất một loại hoa tử đằng, đã lại bị hắn tìm được, đang từ các nơi phân tán hội tụ đưa tới.

Rất nhanh sau khi gom đủ, có thể lại lần nữa tăng lên Hoa Tử Đằng, đạt tới lần tiến hóa thứ bảy, hoàn thành cực thể.

Mỗi một lần tiến hóa, đều sẽ gia tăng sức mạnh gấp nhiều lần đối với Hoa Lân Y, mà đơn nhất Hoa Lân Y tăng cường, cũng sẽ dẫn đến chỉnh thể Hoa Thần Y tăng cường.

Hơn nữa kiếm lô tiến vào cảnh giới chân hỏa, lúc này Lý Trình Di mỗi thời mỗi khắc đều đang trở nên mạnh mẽ.

…….

Cảnh giới chân hỏa hư hỏa, dựa theo âm điển ghi chép, nếu muốn tiếp tục cường đại, nhất định phải có thêm sức mạnh nguyên ấn mới, để hư hỏa thiêu đốt.

Hư hỏa thiêu đốt cái gì cũng được, nhưng thiêu đốt nguyên ấn hoặc là nói sức mạnh khắc ấn, là phương thức tăng lên nhanh nhất.

Đến giai đoạn này, hắn muốn làm, chính là không ngừng thu thập đủ loại học thức cấm kỵ, thăng hoa các phương diện của mình, ngưng tụ nguyên ấn khác nhau, sau đó ném vào trong hư hỏa để cung ấp cho nó thiêu đốt.

Hư hỏa sẽ theo quá trình này càng ngày càng mạnh, vật ngưng kết bị thiêu đốt, sẽ bám vào bên trong kiếm lô, làm cho nó càng ngày càng dày càng kiên cố.

Mà theo quá trình thăng hoa, người tu hành, cũng sẽ mạnh mẽ tăng lên, vì thần hỏa sau đó là để chuẩn bị cho quá trình chạy nước rút cảnh giới toàn tri.

Trong lòng hiện lên từng luồng suy nghĩ, trong ý thức của Lý Trình Di Nguyên Thần Kiếm Cung phân ra một luồng tuệ kiếm nhỏ, bay ra mi tâm, hướng cửa sổ xé gió biến mất.

Đây là một lời buộc tội.

Sau khi tiến vào cảnh giới Chân Hỏa Hư Hỏa Tuệ Kiếm đã không chỉ giới hạn ở tồn tại bên cạnh mình, chỉ cần có ý thức lực lưu chủng, là có thể phóng Tuệ Kiếm qua, truyền lại tin tức.

Nếu Bạch sáp cũng ở thế giới này, như vậy vấn đề bây giờ là, trước tiên phải tìm được bọn họ ở đâu.

Khu vườn hiện giờ mở rộng đã đủ, mục đích của Lý Trình Di là hấp thu lượng lớn ác đảng, đảm đương túi ác niệm tạm thời bổ sung cho mình.

Bây giờ mục đích này đã đạt được. Kế tiếp, chính là tìm kiếm Bạch Sáp, thăm dò thực lực.

Chương 1185. Quyết định 7

Chương 1185: Quyết định 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Rời khỏi pháo đài, Lý Trình Di trực tiếp nhảy bóng trở về văn phòng luật.

Canh giữ cửa ra vào Ngục rồng bóng tối, đã thành thói quen hành động của hắn hiện giờ.

Cho dù sau này Phan Ân đám người rời đi ra ngoài, nơi này cũng là một chỗ tuyệt hảo, là điểm ẩn giấu khí tức Nguyên Thổ Vương Thành cực kỳ tốt

Hắn đã quyết định, coi như là triệu hoán cơ sở kiến trúc, trước thử triệu hoán ở chỗ này nhìn xem.

Chỉ là khiến hắn không nghĩ tới chính là, Nghị viện Nhật Quang mới phái người tới liên minh không bao lâu, một phong thiếp mời liền đưa đến trong tay thành viên Khu vườn, cũng chuyển tới trong tay Lý Trình Di.

Thánh chiến đình chỉ, yến hội hòa đàm? "Lý Trình Di ngồi trên ghế da nhìn thiếp mời hoa lệ màu vàng sậm trong tay.

Trên đó viết rõ ràng tên của Nghị viện Nhật Quang và một loạt các tổ chức thần hệ.

Đây rõ ràng là một cuộc họp chỉ có sự tham gia của các cấp cao nhất.

"Hội nghị các giáo đoàn, mới cùng Lễ Tán Bạch Sắc cao tầng tiếp xúc, liền lập tức tổ chức yến hội hòa đàm?" Xem ra trước đó tiếp xúc rất thuận lợi

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, có chút không biết chủ thần thần hệ là có ý gì.

"Chủ thần, sau lưng nghị viện Nhật Quang là ba đại thần hệ liên hợp, ngoại trừ hệ tinh linh thần đã ngủ say từ lâu, nguyên tố thần hệ, chiến thần thần hệ, cùng liên minh chư

thần, nhiều thần chích như vậy, lại có thể đồng ý hòa đàm, trong chuyện này, rất có thể có nội tình.”

Hồng Thần ở một bên thấp giọng nói.

Hắn hiện giờ đảm đương chức vụ tương tự như phótể tướng, đối với rất nhiều sự vụ trong Khu vườn, quản lý thỏa đáng.

“Thú vị không phải cái này, mà là chúng ta cư nhiên cũng sẽ nhận được thiệp mời, phải biết rằng, chúng ta đã xâm nhập, đã vươn tay đến Liên minh chư thần cùng Hệ Nguyên Tố Thần. Vài Thần Lực Thần chích trung đẳng cũng âm thầm bị ta xâm nhập. Dưới tình huống như vậy, ta không tin bọn họ không phát giác.”

Thần Quốc ở trên cao, ở sâu trong tinh giới mênh mông, khoảng cách giữa Thần Quốc và Thần Quốc rất xa, cho dù động tĩnh rất lớn, không phải thường xuyên qua lại, cũng sẽ không phát hiện biến hóa.

Đây cũng là lý do sau khi Lý Trình Di đắc thủ lâu như vậy, chư thần mới phát hiện ra.

Như vậy, chủ thần ngài định tham gia sao? “Hồng Thần thấp giọng hỏi.

Nếu là yến hội hòa đàm, chắc hẳn cũng có đại biểu cấp cao Lễ Tán Bạch Sắc đến dự, đến lúc đó hội tụ một chỗ, muốn hỏi và điều tra cái gì, cũng sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.“Lý Trình Di mỉm cười nói.

Đứng ở cửa sổ, nhìn phía dưới không ngừng vận chuyển biến chủng, hoa tử đằng tiến vào tâm tình của hắn coi như không tệ.

Nếu đã quyết định muốn ở chỗ này thử triệu hoán Kiến trúc Ác Chi Hoa, như vậy An Trạch cần phải đặt nền móng cho tốt, hắn muốn thống nhất tất cả thế lực, liền tất nhiên trước tiên phải thăm dòthế lực chủ yếu.

Bữa tiệc hòa đàm lần này có lẽ chính là khởi đầu của việc thành lập liên lạc.

“Như vậy, ngài định phái ai đi? “Hồng Thần hỏi.

“Ngươi cảm thấy thế nào? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

“Trong Khu vườn, thật sự những người có thể quy tâm quá ít.” Hồng Thần hơi nhíu mày.

Toàn bộ Khu vườn đều được thành lập dưới áp lực cao của Lý Trình Di, cường giả có thể quy tâm mới là lạ. Hơi rung chuyển, chỉ sợ những thành viên kia ước gì ngược lại giết chết Lý Trình Di.

“Không bằng, tôi đi. “Hồng Thần chần chờ nói.

“Thôi để ta tự mình đi một chuyến. “Lý Trình Di mỉm cười.

Vừa vặn thời gian là tại ngày mai buổi chiều bảy giờ, mà hôm nay biến chủng hoa Tử Đằng mới đến, kế tiếp, có thời gian hoàn thành thể đỉnh cực hoa lân y cuối cùng.

“Địa điểm là Tây Ninh, thành phố lớn thứ hai của đế quốc Amenia.” Hồng Thần nói, hắn có chút không chắc ý nghĩ của Lý Trình Di nghĩ gì, Lý Trình Di rốt cuộc muốn làm gì, đang làm gì, hắn không biết.

Mấy ngày nay hắn cũng chứng kiến sự thất thường của đối phương, đột nhiên cao hứng triệu tập cao thủ họp, sau đó xỉ nhục mọi người rồi lại bảo mọi người trở về.

Loại chuyện vô nghĩa này sau khi gặp vài lần, hắn cũng có chút quen.

Hắn chỉ là lo lắng, vạn nhất chủ thần ở yến hội cũng giở thói thần kinh chập mạch này.

Trong lòng hiện lên ý nghĩ này, Lý Trình Di đã mở cửa đi xuống Khu vườn, cẩn thận chạm vào cánh hoa tử đằng.

Là Hoa Thần Tướng của Hoa Tử Đằng sao? Hồng Thần suy đoán trong lòng.

Hắn không có Hoa Lân Y, cũng không rõ năng lực Hoa Ngữ là cái gì, nhưng hắn biết, năng lực Hoa Ngữ cấp bậc cực cao, là trong vô số hệ thống sức mạnh hắn từng thấy là mạnh nhất.

Trước khi rõ ràng năng lực chủ thần hoa ngữ, cho dù hành vi nào nhằm vào hắn, đều mang theo tính nguy hiểm cực lớn.

Dù sao rất nhiều năng lực hoa ngữ căn bản không giảng đạo lý.

Nghĩ tới đây, một tia tâm tư trong lòng Hồng Thần chậm rãi tiêu tán, ẩn núp đến chỗ sâu nhất.

Trong vườn hoa.

Mọi người trong văn phòng luật đều đi ra hỗ trợ vận chuyển giàn hoa.

Vận chuyển hoa tử đằng, là trực tiếp ngay cả giá hoa sinh trưởng cũng chuyển tới.

Hoa trong vườn lúc trước, bị thay thế đào lên, chuyển lên xe mang đi, thay thế, là loại hoa tử đằng trắng tinh khiết mới này.

Lý Trình Di chạm vào từng chút một, cảm thụ được hoa khí nhanh chóng tràn vào thân thể, hội tụ đến bên trong ấn ký ác chi hoa.

Tâm tình cũng càng thêm thoải mái.

Rất nhanh, hoa khí lần thứ bảy tiến hóa toàn bộ viên mãn, đạt tới trăm phần trăm.

Hắn buông tay ra, ý bảo mọi người bắt đầu trồng trọt.

Chính mình thì chắp tay sau lưng, chậm rãi đi ra khỏi văn phòng, không bao lâu biến mất ở góc đường.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Bodona một chút thanh âm cũng không dám phát ra, sợ mình lại bị kéo đi làm nhục.

Phương pháp làm nhục của Lý Trình Di đối với bọn họ không nhiều lắm, chủ yếu là đánh đập, chửi bới nhục mạ.

Tuy rằng phương pháp không nhiều lắm, nhưng quá ghê rợn

Chương 1186. Quyết định 8

Chương 1186: Quyết định 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bodona cảm thấy mình chỉ cần tìm được cơ hội, chắc chắn cả đời vĩnh viễn cũng không muốn nhìn thấy Lý Trình Di, phải chạy trốn tới nơi cách thành phố Lỗ Điện xa nhất, ẩn cư sinh hoạt, không bị Lý Trình Di phát hiện.

Chị Bodona, đề này làm như thế nào? "Nhưng tiếng hỏi của Kaya làm nó bừng tỉnh.

Bodona vội vàng hoàn hồn, nhìn kỹ đề.

Làm xong đề, chỉ như vậy một lát, nó bỗng nhiên nhìn thấy một bóng người quen thuộc đứng ở cửa, đang cười như không nhìn nó.

Chính là Lý Trình Di vừa mới đi ra ngoài!!

Ba hồn bảy vía Bodona bốc lên, vội vàng cúi đầu không dám nhìn hắn, cẩn thận giảng đề.

Cũng may Lý Trình Di chỉ nhìn lướt qua nó, liền không có động tĩnh, chắp tay sau lưng chậm rãi trở về khu vườn, dạo qua một vòng, liền đi vào văn phòng đóng cửa.

Hô.

Butuna và Nyland thở dài cùng một lúc, cả hai đều lộ ra vẻ mặt sống sót sau tai nạn.

Nylan là sợ mình lại bị bới móc thêm việc làm, Bodona thì là sợ mình lại một lần nữa bị hắn nhục mạ, trong lòng cực kỳ sợ hãi.

Dù sao nó cũng đã hiểu, Lý Trình Di chính là một kẻ tâm thần, bạn càng phẫn nộ, càng sợ hãi, càng quẫn bách, càng khó chịu, hắn ta lại càng vui vẻ.

Đối mặt địch nhân, Bodona dám liều mạng đi chém giết, đi chiến đấu hăng hái, nhưng đối mặt bệnh thần kinh, nó thầm

nghĩ nhanh chóng trốn thật xa, càng xa càng tốt.

Lý Trình Di cũng không có thời gian để ý tới Bodona nghĩ gì, hắn đi ra ngoài dạo một vòng, đi tìm mấy thuộc hạ ác đảng, hung hăng đánh đập cùng nhục nhã bọn họ một trận, còn không cho phép bọn chúng khóc, nhìn ánh mắt cừu hận cùng thống khổ phẫn nộ của bọn họ, hắn chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần thoải mái.

Ta ở giúp các ngươi chuộc tội cho những sai lầm trước đây, cho nên, tận tình cừu thị, phẫn nộ, thống khổ đi.“Lý Trình Di nhìn thanh tiến độ ác niệm tràn đầy, trong lòng nghĩ chính là lập tức muốn dùng triệu hoán kiến trúc Ác Chi Hoa.

Vật liệu chủ yếu triệu hoán kiến trúc, chính là hoa khí cùng ác niệm, hơn nữa nhu cầu so với Hoa Lân Y nhiều hơn rất nhiều.

Ít nhất một tòa kiến trúc, cần ác niệm cùng hoa khí, đều là gấp cả chục đến trăm lần Hoa Lân Y.

Cái này cần phòng ngừa chu đáo, làm tốt cơ sở cho triệu hoán sau này.

Trở lại văn phòng, Hồng Thần đã rời đi, nhiệm vụ Lý Trình Di giao cho hắn là, giám sát tất cả thành viên trong Khu vườn, phát hiện có người trái với quy định của hắn, tất cả bắt lại nhốt về Ngục rồng.

Cẩn thận kiểm tra năng lực hoa ngữ của thể cực đỉnh, Lý Trình Di hài lòng tiến vào Ngục rồng, đi đoàn tụ nghỉ ngơi với người nhà.

Đối với yến hội ngày hôm sau, hắn đã sớm có sắp xếp.

……

Khu trung tâm - Hư Không Thần Điện tại Tổng hội đồng Nhật Quang An Trạch.

Là tổng bộ hội nghị liên hợp của ba đại thần hệ, Hư Không Thần Điện nằm ở sâu trong tinh giới, ở trung tâm một đám mây nguyên tố màu sắc rực rỡ không ngừng biến hóa hình thái.

Đám mây nguyên tố khổng lồ đủ để bao phủ chủ vị diện An Trạch, bên trong tràn ngập vô số nguyên tố bão táp cường đại hỗn loạn, tự nhiên có lực quấy nhiễu cảm ứng rất mạnh, cho dù là thần chích cường đại, cũng không có biện pháp triệt để xuyên thủng khu trung tâm.

Thần Điện là một tòa cung điện khổng lồ do thủy tinh màu trắng nửa trong suốt xây thành, từng dãy tượng đại biểu chư thần phân bố hai bên, có các anh hùng chủng tộc thần thoại ở bốn phía thủ vệ, thần văn trận pháp cường đại ở trên mặt đất trôi nổi vầng sáng màu vàng kim, vô số thánh ca ở phía trên lúc ẩn lúc hiện.

ba đạo ngân hoàn điêu khắc tượng trưng cho tam thần hệ liên hợp, đan xen cùng một chỗ, ở trước quảng trường thần điện nhỏ không ngừng chuyển động. Giống như một quả cầu.

Yến hội hòa đàm lần này đã thương lượng với Bạch Thần rồi. “Bên cạnh đại môn Thần Điện, có vô số bóng người màu vàng kim có vô số cánh chim thuần trắng lẳng lặng nhìn ra bão táp nguyên tố hỗn loạn bên ngoài.

“Không nghĩ tới, hắn cũng phiền não tương tự với chúng ta, bên trong cũng có cường đại thế lực thẩm thấu, càng lúc càng lớn, càng ngày càng nghiêm trọng” Bóng người chính là nghị viên Nghị viện Nhật Quang, Thiên Không Thần Weiman.

“Lúc mật đàm phát hiện tình huống này, chúng ta liền nhanh chóng nghĩ ra kế hoạch lần này. Xác định chủ động mời yến hội hòa đàm. Cái kia gọi là tổ chức Bạch sáp, không thể nghi ngờ là do ngoại thần tạo thành, tính nguy hiểm cực cao. Mà Khu vườn, mặc dù là nội thần làm chủ, nhưng phần lớn đều là phạm nhân phạm cổ đại phạm trọng hình bị nhốt trong Ngục rồng bóng tối, tính nguy hiểm cũng rất lớn. Mấu chốt là ngài như thế nào xác định, bọn họ sẽ không liên thủ lẫn nhau?” Một người con gái mặc bộ đồ đen, mặt làm một đám sắc cầu vồng xoáy, nhẹ giọng hỏi

Nàng là một thành viên của nghị viện, tên là Thần Hoang Vu và Tế Tự Saya điện hạ.

“Chúng ta không cách nào xác định, nhưng tình huống đã hỏng bét như thế, mục tiêu của Bạch sáp cùng Lễ Tán Bạch Sắc là hủy diệt vạn vật, chỉ có bọn họ có thể giữ lại ý thức, cái này vốn là lợi ích của tự nhiên cùng tất cả thế lực còn lại tương đối, cho nên, hai bên chống lại, có khả năng rất lớn sẽ bộc phát xung đột.” Weiman giải thích.

Hy vọng như thế, chỉ là trong lòng ta, luôn có loại bất an khó hiểu. ” Saya điện hạ nhẹ giọng nói.

“Đừng lo lắng, chờ bọn chúng thật lưỡng bại câu thương, chúng ta liền liên hợp Bạch Thần, một mẻ đem bọn chúng trục xuất toàn bộ ra ngoài tinh giới, đi tới Biển Đen vô tận.”

Chương 1187. Quyết định 9

Chương 1187: Quyết định 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chiều hôm sau.

Tây Ninh, đế quốc Armenia.

Địa điểm yến hội cụ thể cũng không ở bên trong thành thị, mà ở trên bầu trời cao 10.000 tại Tây Ninh.

Gió lạnh gào thét trên không trung, từng xiềng xích màu đen từ bên trong hư vô kéo dài ra, hội tụ đến một điểm, treo một quả cầu thật lớn màu đen bạc.

Bề mặt quả cầu không ngừng lưu động một lượng lớn các loại hoa văn thần linh.

Nơi này là hành cung yến hội do Liên minh Chư thần tạm thời dựng lên. Chỉ để tổ chức bữa tiệc lần này.

Nói là yến hội, nhưng kỳ thật ban đầu vẫn là tiệc rượu, vũ hội chiếm đa số. Dựa theo thuyết minh của hội trường, tất cả người tham dự sẽ nhàn nhã thưởng thức buổi biểu diễn âm nhạc vũ đạo cao cấp được mời đến biểu diễn trong đại sảnh.

Ghế thuộc về các thế lực đại trận doanh, phân biệt được sắp xếp thành từng khu vực.

Khu vực của ai phải sau khi đến mới biết được.

Xung quanh quả cầu, có từng thông đạo lớn nhỏ không đồng nhất màu đen hướng vào bên trong, một ít tiểu tinh linh có hai cánh bạch quang, nghênh đón những người đến yến hội lần này.

Tinh linh cũng không phải là cơ thể sống, mà là cơ thể hóa thân của một vị thần nào đó.

Có thể lấy tử thể nghênh đón tân khách, có thể thấy được quy cách lần này rất cao.

Từng đạo hào quang lóe ra, từng vị nam nữ quần áo hoa lệ nhao nhao xuất hiện ở cửa thông đạo, do tinh linh dẫn dắt tiến vào.

Cửa thông đạo thứ năm của quả cầu.

Hắc quang chợt lóe, một người đàn ông tóc dài trắng bạc dáng người cường tráng xuất hiện ở cửa vào thông đạo.

Lý Trình Di mặc âu phục màu đen, một thân đen kịt, chỉ có hai mắt là màu vàng đen nhàn nhạt.

Phía sau đi theo, rõ ràng là tiểu tùy tùng Bodona, nếu là hòa đàm yến hội, liền tùy tiện dẫn theo cái bạn gái.

Mà bên người chỉ có Bodona coi như thân cận, dễ khống chế.

Dứt khoát liền mang theo nó theo để trang trí.

Đối với Lý Trình Di mà nói, trong trường hợp này, Bodona chủ yếu có tác dụng trang trí.

"Dịch" Thủ lĩnh Khu vườn đến! Thanh âm của tiểu tinh linh thông qua truyền âm thuật truyền đến tận cùng tầng trong cùng.

Nhất thời những ánh mắt cùng ý thức tò mò tìm tòi nghiên cứu kiêng kỵ, nhao nhao hội tụ đến nơi này.

Rơi vào trên người hai người.

Lý Trình Di nhất nhất nhìn lại.

Những ánh mắt bình thường khác không sao cả, nhưng phía sau cùng phía trước thông đạo hai nhóm ánh mắt, cũng là khiến hắn ít nhiều có chút để ý.

Phía sau ba đạo nhân hình cao lớn do hỏa diễm lam sắc tạo thành trôi nổi.

Trong đó phía trước nhất một vị, đỉnh đầu mơ hồ có thể thấy có vương miện, trên người làn da hỏa diễm, là một bộ váy hoa lệ quái dị tựa như chữ X.

Đó là ba vị thần chích hệ nguyên tố thần đều là hóa thân, phía trước nhất vị kia, chính là nguyên tố chủ thần Tro tàn chi

chủ Naiser.

Là thần hệ yếu kém, thực lực của Tro tàn chi chủ mặc dù cũng là thần cường đại, nhưng so với Chiến Thần cùng Hỏa Diễm thần thuộc Thuần bạch thần hệ thì mạnh hơn chút

Lý Trình Di thu hồi tầm mắt lại nhìn về phía thông đạo phía trước.

Một người đàn ông bộ dáng quý tộc trên đầu có ba cặp sừng Ác ma đen dữ tợn đang chậm lại bước chân, quay đầu lại nhìn về phía hắn.

Người đàn ông ngoại trừ sừng ác ma trên đầu, còn lại cùng người đàn ông cường tráng bình thường cũng không khác nhau, nhưng thẻ hiệu trên âu phục cũng là rõ ràng biểu hiện ra thân phận của hắn.

Tầng địa ngục thứ chín.

Tầm mắt người đàn ông và Lý Trình Di chạm nhau liền phân biệt, lễ phép mỉm cười, liền mang theo cấp dưới rời đi.

“Vị kia là đại công tước Mukadio đại nhân, tầng thứ chín Địa Ngục cũng là một trong những khách quý lần này chứng kiến hòa đàm.” tiểu tinh linh dẫn dắt cung kính giới thiệu.

“Ừm, xem ra lần hòa đàm này có không ít nhân vật quan trọng”.

Lý Trình Di nhướng mày.

“Đúng vậy, ngoại trừ người hai bên trận doanh hòa đàm, còn có địa ngục, vực sâu, luyện ngục, biên giới chi địa, ác mộng chi địa, vân vân đều phái đại biểu tới. Ngoài ra ngay cả tinh linh thần hệ cũng bước đầu thức tỉnh, phái tới điện hạ tham dự.”

“Rất náo nhiệt. “Lý Trình Di gật đầu, theo thông đạo đi vào.

Lối đi màu đen được đặt trên đỉnh với các tinh thể dải vàng, phóng ra ánh sáng vàng để chiếu sáng

Nhìn quả cầu cự đại như chỉ có đường kính trăm mét, chân chính đi tới, mới phát hiện bên trong xa xa không chỉ

trăm mét.

Sau khi đi vào bên trong ngàn mét, hai người Lý Trình Di rốt cục tiến vào một cánh cửa vàng tối mở rộng.

Bên trong cửa là một vòng xoáy ánh sáng màu xanh sẫm. Rõ ràng là một cánh cửa dịch chuyển.

Lý Trình Di dừng một chút, lập tức không thèm để ý bước vào vòng xoáy.

Xung quanh một mảnh xoay tròn lóe lên, chợt hóa thành mảng lớn hắc vụ phiêu đãng hư không.

Dưới chân là một quảng trường màu trắng ngọc hình bán nguyệt khổng lồ.

Trên quảng trường đã bày không ít ghế ngồi tinh xảo hoa lệ chế tạo bằng thủy tinh.

Rất nhiều ghế ngồi tựa như sân khấu biểu diễn, vây quanh một vòng lớn, chỗ trống trung tâm là hai chiếc ghế thủy tinh đen và ghế thủy tinh trắng, hai loại màu sắc phân biệt rõ ràng.

Hiển nhiên xung quanh là chỗ ngồi để xem, mà hai nhóm ở giữa, chính là nhân vật chính của lần hòa đàm này.

Thuần bạch thần hệ cùng Liên minh Chư thần.

Lý Trình Di mang theo Bodona vẻ mặt khẩn trương, dưới sự đưa đường của tiểu tinh linh, từ bên ngoài đi về phía chỗ ngồi mình được sắp xếp.

Ánh mắt hắn đảo qua một mảng lớn chỗ ngồi ở trung tâm.

Chương 1188. Cạm bẫy 1

Chương 1188: Cạm bẫy 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thuần bạch thần hệ là dễ thấy nhất, trên ghế ngồi đều là các Thần chích hóa thân với những tư thái khác nhau, lóng lánh bạch quang, trừ thứ đó ra, nội bộ bọn họ cũng chia làm hai khối, một khối đại bộ phận từ Thần hóa thân lấy Hỏa Diệm Thần cùng Chiến Thần cầm đầu. Một khối khác, là lấy hai gã đàn ông khí chất rất có chút quái dị cầm đầu, đám người này trên người ẩn ẩn lộ ra chất sáp ánh sáng nhạt, có chút quỷ dị.

Tựa hồ là chú ý tới ánh mắt của Lý Trình Di, một trong hai người đàn ông kia, mái tóc bạc lóng lánh ánh sáng nhạt, hướng về phía hắn mỉm cười.

Lý Trình Di mỉm cười đáp lại.

Hắn đem bảng tên tiểu tinh linh đưa tới đặt ở trước ngực, mặt trên rõ ràng đánh dấu: Khu vườn.

Trên đường đi tới chỗ ngồi của mình, ánh mắt hắn lại nhìn về phía Liên minh Chư thần.

Liên minh Chư thần bản thân đã ngồi đầy non nửa ghế, cầm đầu của nhóm sau là người đàn ông tuấn mỹ phía sau mơ hồ có thể nhìn thấy vô số cánh chim thuần trắng

Nhìn bề ngoài tương tự như Tử Thiên Sứ Chi Vương, nhưng khí tức kém xa Tử Thiên Sứ Chi Vương.

“Vị kia là nghị trưởng Nghị viện Nhật Quang, Thiên Không Thần Weiman. “Dẫn đường tinh linh thấp giọng nói.

Chủ tịch nghị viện Nhật Quang? Lý Trình Di không khỏi nhìn thêm vài lần.

Nghị viện Nhật Quang bao hàm Liên minh Chư thần, nguyên tố thần hệ, chiến thần thần hệ, cùng với vô số thế lực lớn nhỏ hỗn loạn trên đại địa, thợ săn tổng hội cũng là lệ thuộc vào trong đó.

Mà Weiman làm nghị trưởng, có thể chính diện đối kháng với thần hệ thuần trắng, rất hiển nhiên, là thần chỉ cường đại cùng cấp độ với Bạch Thần.

Phía sau Weiman có hơn 10 người nam nữ đủ cả , tất cả đều là trên người phát ra huỳnh quang nhu hòa, cái loại hào quang tự nhiên mà vậy, kỳ thật cũng không phải là ánh sáng đơn thuần, mà là vô số tín đồ thời thời khắc khắc là những sợi tơ tín ngưỡng nối liền ở trên người bọn họ.

Xem ra, mấy vị này lúc này đều đang xử lý tín đồ tín ngưỡng, tốc độ tư duy của Thần chích cơ hồ đều là siêu máy tính, có thể trong nháy mắt song song xử lý lượng lớn tin tức.

Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nhanh chóng ngồi vào hàng ghế đầu tiên.

“Ngài chính là thủ lĩnh Khu vườn!?” ở bên trái vị trí của hắn, hơn mười mét bên ngoài, một loạt chỗ ngồi lúc này đã sớm có mấy người ngồi.

Trong đó có một người, hai tai nhọn, dung mạo ôn nhu tươi mát, mặc trên người, tất cả đều là quần áo cỏ xanh do thiên nhiên tạo thành, khắp nơi có chạm rỗng, thoạt nhìn cực kỳ mát mẻ lên tiếng.

Đặc biệt là khuôn mặt xinh đẹp khó phân biệt nam nữ, da thịt trắng nõn nhẵn nhụi, làm cho người ta căn bản không thể phân biệt giới tính.

“Là ta, các hạ là? “Lý Trình Di mỉm cười trả lời.

“Elantis! Ta là Mẫu Thụ Chủ-chủ thần hiệp luật tự nhiên! Chủ thần tinh linh thần hệ!”

Đối phương nhìn chằm chằm Lý Trình Di, hai mắt xanh biếc như bảo thạch gần như muốn phun ra hỏa diễm.

Các hạ thừa dịp chúng ta ngủ say, âm thầm xâm hại Candolu điện hạ và mấy vị thần chỉ! Chúng ta sớm muộn gì cũng có một trận chiến.

“Candolu lấy tứ chi nhân loại tế tự nhiên, thiết lập săn giết nhân loại tức là quan niệm thay tự nhiên tiêu trừ ác u thần giáo, đây là con đường lấy cái chết để thay thế. Elantis điện hạ

nếu là cảm thấy tinh linh nên lấy nhân loại làm con mồi, sau khi tàn sát đưa họ trở về tự nhiên, trở về vạn vật, ta đây cũng không có gì để nói."

Lý Trình Di thuận miệng trả lời.

Hắn lựa chọn mục tiêu, cũng không phải tùy tiện chọn loạn, đều là tìm ác đảng chân chính.

Không phải ác đảng, hắn đi đâu để hấp thu ác niệm phong phú như vậy?

Rất nhiều quan niệm của người tốt đều rất không bình thường, phản kháng còn lâu mới giàu tinh thần đấu tranh bằng các ác đảng.

Cho nên hắn ra tay, đều là trước điều tra rõ ràng sau đó mới hành động.

"Ngươi chỉ là ngụy biện" Candolu bọn họ mặc dù phạm sai lầm, nhưng còn không tới phiên Khu vườn các ngươi đến giáo huấn!!"

Nàng cũng không dám nói tiếp nội dung vừa rồi, nơi này đại bộ phận thần chích đều là lấy nhân loại tín ngưỡng làm chủ, hôm nay sớm đã không phải thời kỳ viễn cổ lúc trước, tinh linh sớm đã không phải là tín ngưỡng chủ lưu.

Lý Trình Di không để ý tới cô ta nữa, đây là vấn đề trận doanh và lập trường.

Lúc này nhân vật chính của Hội yến hòa đàm cơ bản đều đã đến đông đủ.

Thành viên Thuần bạch thần hệ, mấy đại thần hệ Nghị viện Nhật Quang, Tinh Linh thần hệ, Địa Ngục, Vực sâu, Luyện Ngục, đều phái đại biểu đến chứng kiến khoảng khắc lịch sử này

Một khi chính thức hoàn thành hòa đàm, toàn bộ thế cục Mặc Sa, đều sẽ hoàn toàn thay đổi.

Từng đạo ý thức lực bàng bạc của Thần chích càn quét tiếp xúc trong không gian yến hội.

Các thần chích không nói chuyện trực tiếp, nhưng ý thức lực ngầm tiếp xúc trao đổi lại rất nhiều.

Không có xì xào bàn tán, rất nhiều đại bộ phận ý thức lực đều tụ tập ở Bạch Sáp cùng Lý Trình Di bên này.

Ngoại trừ bản thân hòa đàm, Bạch Sáp cùng Khu vườn, trên cơ bản là thế lực mới nổi gần đây nhất đáng chú ý nhất.

Rất nhanh, Weiman đứng dậy, đại biểu Nghị viện Nhật Quang phát biểu, nói ra điều kiện của mình.

Đối diện toàn bộ tiếp nhận.

Sau đó là thuần trắng thần hệ, bạch thần hóa thân là tên thiếu niên tóc trắng như tuyết tuấn mỹ lạnh lẽo đứng dậy, cũng tuyên dương điều kiện phía mình đưa ra.

Phía Nhật Quang cũng đồng ý.

Song phương hiển nhiên đã sớm thương lượng trước đó, tiếp theo là lấy ra Hiệp ước chúng thần, đều tự đại biểu thế lực ký tên.

Trong nháy mắt ký xong, tiếng nhạc nhu hòa rất nhỏ từ xung quanh vang lên.

Trong hư không hắc ám trên đỉnh đầu, cũng có vô số điểm sáng màu vàng rơi xuống như bông tuyết.

Lúc này Nghị trưởng Weiman đứng dậy, chuẩn bị rời đi, nhưng tựa hồ một đạo thần niệm nói gì đó với hắn, bước chân hắn dừng lại, quay đầu nhìn về phía thuần trắng thần hệ, ánh mắt trầm ngưng lại.

Chương 1189. Cạm bẫy 2

Chương 1189: Cạm bẫy 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một tia khí tức quỷ dị, lưu động trên quảng trường trong hư không này, Bodona bên cạnh Lý Trình Di cũng có thể cảm giác được có chút không đúng.

Chuyện gì xảy ra?! "Nó nhịn không được thấp giọng hỏi.

Lý Trình Di híp mắt nhìn cảnh tượng trước mắt.

Không có gì, chỉ là Hiệp ước vẫn còn.

"hiệp ước là thế giới chứng kiến, chư thần sau khi ký kết hẳn là tự động thiêu đốt biến mất mới đúng" Budona phản ứng lại.

Nhưng hiện tại, hiệp ước vẫn còn, điều này có nghĩa là, hòa đàm không thành công!

Lý Trình Di im lặng, không lên tiếng.

Lần này hòa đàm xảy ra vấn đề cơ hồ là tất nhiên, thuần trắng thần hệ bởi vì giáo lý bản thân cùng một ít mục đích thần bí, nhất định phải tinh lọc hủy diệt hết thảy trên mặt đất, khởi động lại thế giới.

Vấn đề cơ bản mang tính nguyên tắc bực này, căn bản không có khả năng chỉ là một ít điều kiện hòa đàm đơn giản, là có thể đáp ứng.

Vậy.

Xoẹt.

Đột nhiên một trận chấn động rất nhỏ, từ trên bầu trời xa xa truyền đến.

……

Cả quảng trường bắt đầu rung chuyển.

Trên đỉnh đầu màu đen trong hư không, thuộc về chỗ sâu tinh giới, một đám rồng dài đến mấy trăm mét đầu mọc ra ba cái cổ rắn hai cánh phi long màu vàng sậm, từ xa bổ xuống hướng nơi này.

Nhìn số lượng, chi chít ít nhất trên trăm con.

Độc Long ba đầu của Giáo Hội Thuần Bạch!

Đánh lén sao?

Nơi này đều là hóa thân, số lượng cự long thần tính cỡ này chỉ sợ không ngăn được!

Rất nhiều cường giả trên ghế nhao nhao xôn xao.

Có người nhanh chóng hóa thành ánh sáng nhạt biến mất, ý đồ truyền tống rời đi. Nhưng rất nhanh liền phát hiện, xung quanh bị khóa chặt, không cách nào thoát ly.

Chúng thần Nghị viện Nhật Quang nhao nhao đứng dậy, tập trung đến phía sau Weiman, cùng chư thần thuần trắng thần hệ giằng co.

” ý chí Mỗi một vị thần chỉ có thể hóa thành một hóa thân, nơi này nhiều thần ý chí như vậy, không cách nào thoát ly dời đi, coi như là những thần quốc khác còn có hóa thân, thực lực cũng sẽ bị suy yếu trên diện rộng.”

Lý Trình Di thản nhiên nói. Hắn từ chỗ Hồng Thần biết được không ít tri thức về Thần chích.

Như vậy xem ra Nghị viện Nhật Quang có thể sẽ trên bờ vực diệt vong.

Những độc long ba đầu này không có khả năng đối kháng được nhiều thần chích như vậy, mục đích của bọn họ chỉ là phối hợp với loại giam cầm không biết thời gian kéo dài bao lâu.

Lúc này nghị trưởng Weiman giơ tay phải lên cao giọng nói.

“Nói cách khác, các ngươi có nắm chắc trong vòng một ngày, bố trí hoàn thành, hủy diệt tất cả bảng nghi thức?“Hắn nhìn về phía Bạch Thần hóa thân, lạnh lùng nói.

“Có lẽ có thể, có lẽ không thể, thử xem mới có cơ hội” Bạch Thần lãnh đạm nói.

Ánh mắt hắn vừa chuyển, nhìn về phía hai người Bạch Sáp bên cạnh.

Bất quá những thứ này đều không sao cả, Wusanin các hạ, làm phiền ngài rồi.

Chúng ta có thể niêm phong ý chí của thần trong ba ngày, cân nhắc đến thần lực cường đại của Weiman đối kháng, thời gian giam giữ tính là một ngày”. Trong hai người, Wusanin đứng dậy tùy ý nói.

Thần sắc thoải mái, hiển nhiên là đã sớm phối hợp với Bạch Thần.

Thiên Không Thần Weiman sắc mặt âm trầm rốt cục không ôm ảo tưởng nữa, giơ tay lên, lòng bàn tay vô số kim quang hội tụ, ngưng tụ ra một thanh kiếm chữ thập màu vàng hoa lệ có cánh thiên sứ.

Bên cạnh hắn, chợt có từng đạo lôi đình màu tím trống rỗng hiện lên, bò đầy toàn thân.

Rất nhiều đặc hiệu thần lực hóa thân của Thần chích cường đại đều tự động hiện lên.

Thân thể hắn nháy mắt tựa như một bóng đèn chói mắt, lao về phía Bạch Thần đối diện.

Đi theo hắn, còn có thần chích hóa thân phía sau Nghị viện Nhật Quang

Từng đạo bóng đèn màu sắc khác nhau đi theo đánh về phía thần hệ thuần trắng.

Xung quanh trên ghế,khán giả các thế lực cường giả nhao nhao rút lui, chỉ có số ít tự kiềm chế thực lực, không nhúc nhích.

Lý Trình Di cẩn thận đánh giá các bóng đèn va chạm lẫn nhau.

hần hóa thân, ở một mức độ nhất định thể hiện phương thức chiến đấu cực đại của cường đại thần, bọn họ giống như

là dùng thần vực của mình để tìm kiếm sơ hở lẫn nhau. Thần khí ra tay trực tiếp công kích, ngược lại ít hơn. Thần lực trong thần vực mạnh hơn mấy chục lần so với người không có thần vực. Cho nên thần vực đối kháng, mới là ngọn nguồn căn bản nhất của thần.

Sức mạnh của Thần Vực, là do ý chí thuần túy quán triệt của bản thân và lực tín ngưỡng lực tích góp từng tí một của các tín đồ, cùng với tính hoàn thiện của bản thân Thần Vực cũng như có đoạn nào yếu hay không… quyết định.

Đi thôi, đã không còn gì để xem nữa rồi.

Lý Trình Di mang theo Bodona trở về.

Lúc này trong thính phòng còn lại, một bộ phận Thần chích phi thân gia nhập chiến đoàn, nhưng đại bộ phận người xem cũng chỉ là người chứng kiến, nhao nhao hiển thị thần thông rời đi theo hư không hắc ám

Những con rồng độc ba đầu không tấn công cả nhóm mà chỉ nhằm vào các thành viên của Nghị viện Nhật Quang

Ầm ầm!!!

Đột nhiên, trung tâm nơi song phương giao chiến chính, Weiman bị một gã tòng thần phía sau, thẳng tắp một kiếm, đâm thủng sau lưng.

Mũi kiếm màu đen bén nhọn xuyên qua trái tim.

Hắn kinh ngạc giơ tay lên, muốn đi nắm cái gì, nhưng đã quá muộn

Đúng lúc này, bên trong Bạch Thần Thần Vực, cũng đột nhiên tối sầm, vô số sáp nước giống nhau sền sệt chất lỏng, từ phía sau dính chặt hai chân Bạch Thần, nhanh chóng hướng lên trên lan tràn.

Các ngươi dám!!! “Hắn kinh nộ đan xen, rống to ý đồ vung loan đao thuần trắng trong tay, chém đứt chất sáp.

Nhưng một đao lại đem hai chân của mình chặt đứt.

Wusanin! Các ngươi dám cả gan khi dễ ta!!!

Ầm ầm!!

Sau một tia chớp khổng lồ, vòng cung màu tím trắng phát nổ cùng với tia chớp.

Vụ nổ trong nháy mắt quét sạch toàn bộ quảng trường, mặt đất vỡ vụn, tất cả người xem còn chưa thoát ly đều bị cuốn vào trong đó.

hóa thân Thần chí cao lực cường đại tự bạo, uy lực của nó trong nháy mắt liền phá hủy hết thảy mọi thứ nơi này thành hạt phân tử cơ bản nhất.

Quảng trường sụp đổ, cửa truyền tống biến mất.

Chương 1190. Cạm bẫy 3

Chương 1190: Cạm bẫy 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Độc long xung quanh tránh né không kịp cũng bị cuốn vào trong đó.

Từng vòng điện quang màu trắng tím, tựa như bong bóng xà phòng nhanh chóng mở rộng, từ bên trong nhanh chóng khuếch tán, dùng tốc độ ánh sáng nháy mắt bao phủ không gian xung quanh đường kính mấy trăm km.

Tiếng ầm ầm cuồn cuộn không ngừng, ước chừng hơn mười giây sau, quang mang mới chậm rãi ảm đạm xuống.

Trong tinh giới hắc ám, chỉ còn lại có từng đoàn các loại chủ thần thần vực triển khai, ngăn cản vụ nổ vừa rồi.

Nhưng uy lực Bạch Thần tự bạo quá lớn, thế cho nên sau khi những chủ thần này hóa thân ngăn cản, thần lực còn lại cũng không nhiều.

Trước người Lý Trình Di hiện lên một mảng lớn Tuệ Kiếm, ngăn cản thần lực vừa rồi nổ tung.

Nhưng cho dù như thế, vừa rồi trong nháy mắt, cũng có ít nhất một phần ba Tuệ Kiếm bị nổ tung nát bấy.

Thần chí cao hóa thân tự bạo, uy lực đã bước đầu tiếp cận uy lực toàn thịnh của đại sư huynh lúc trước.

Điều này làm cho hắn ít nhiều có chút tính toán đối với thần chí cao thực lực.

Phải biết rằng, hắn bây giờ đã cường đại hơn lúc trước rất nhiều, sau khi tiến vào cảnh giới Chân Hỏa, thực lực và cường độ cơ sở toàn thân đều tăng lên trên diện rộng.

Lúc này lơ lửng trong hư không tinh giới, ý thức lực của hắn đảo qua, nhất thời phát hiện còn lại tổng cộng có năm hóa thân.

Vị kia Địa Ngục đại công tước mang theo mình hai tôi tớ hiện ra bộ hộ thể màu đen để ngăn cản vụ nổ nhưng trông cũng rất gian nan.

Tinh linh thần hệ chủ thần Neisse cũng ở đây, cũng bị thương nhẹ.

Cũng may chỉ có một mình nàng không cần che chở ai, gánh nặng tốt hơn rất nhiều.

Mặt khác chủ thần chiến tranh thuộc chiến thần thần hệ vẫn còn, trừ thần vực thoáng ảm đạm một chút, còn lại không ngại.

Vị chiến thần chiến tranh và chiến thần thuần trắng này có tranh giành thần chức, thánh chiến mở ra cũng đã mấy trăm năm.

Không ngờ thần lực lại mạnh như vậy.

Chủ thần nguyên tố thần hệ Tro tàn Chi Chủ bay cách hắn không xa, hai người hiển nhiên đang nâng đỡ lẫn nhau.

Lúc này Tro tàn Chi Chủ đang hướng về phía hai người Bạch Sáp phát ra tiếng rống giận. Tựa hồ bị chọc giận trong cuộc đối thoại.

"Khu vườn chi chủ, vừa mới đánh lén Bạch Thần hóa thân người nọ, là một cái đến từ Hắc Hải ngoại giới ngoại thần, tổ chức này tên là Bạch Sáp. Mục đích của bọn hắn cùng Bạch Thần giống nhau, cũng là muốn hủy diệt mặt đất, khởi động lại thế giới. Chỉ là không nghĩ tới bọn hắn cư nhiên ngay cả Bạch Thần cũng đánh lén như thường"

Hôm nay ý chí của hai thần chí cao bị phong tỏa, tạm thời không thể ra ngoài trở về, ngoại giới đối với nơi này hết thảy không hề biết, chúng ta phải liên hợp lại, ngăn cản Bạch Sáp thúc đẩy hủy diệt bảng nghi thức!"

Một thanh âm rất nhỏ lúc này truyền vào trong ý thức của Lý Trình Di.

Lý Trình Di lãnh đạm lơ lửng trong hư không, cảm giác hết thảy trước mắt là lạ. Đấu tranh nhiều năm như vậy Bạch Thần cùng Thiên Không Thần, lại hóa thân dễ dàng như vậy

liền thoáng cái bị đánh lén thành công, hơn nữa còn làcùng một thời khắc bị đánh lén.

Khóe miệng hắn hơi nhếch lên một tia lãnh ý.

Thú vị đấy.

Trước mắt toàn bộ tinh giới trong hư không, vừa rồi thoát đi bộ phận người xem cũng bị một tầng cường đại ngăn trở trở về, hiển nhiên nơi này là thật sự không có cách nào rời đi.

Linh linh tránh khỏi vụ nổ, cộng thêm còn sót lại mấy người đại thần hệ sống sót, liếc mắt một cái, cơ hồ mỗi người mang thương tích, trạng thái mười không còn một.

Coi như là cấp bậc chủ thần, hóa thân cũng trạng thái cực kém.

Thực lực chân chính bảo tồn hoàn hảo, chỉ có hai người Bạch Sáp và Khu vườn.

Dưới tình huống này, nhất thời cảm giác tồn tại của Khu vườn bị phóng đại cực độ.

Bốp bốp bốp.

Wusanin lúc này nhẹ nhàng vỗ tay.

Có ý tứ. Thật sự là rất có ý tứ. Bạch Thần Điện hạ cho chúng ta một sơ hở, một cơ hội sau đó chúng ta thuận lợi thỏa mãn sự thăm dò của hắn. tổn thất Một cái hóa thân, mấy trăm năm tích lũy tín ngưỡng, trong nháy mắt hủy hoại chỉ trong chốc lát. Thật sự là đại thủ bút!

Trên mặt hắn toát ra một nụ cười trào phúng.

Ánh mắt tự nhiên rơi vào trên người Lý Trình Di.

“Mà hết thảy mục đích làm ra đây, xem ra hiện tại rõ ràng, hẳn là vì xây dựng cục diện trước mắt này phải không?

Hắn từng nghe qua danh hiệu Khu vườn, đó là tổ chức tà ác tụ tập một đám ác đảng tù nhân cường đại, thủ lĩnh nghe nói lấy sức mạnh tà ác tuyệt đối, áp bức tất cả, bao phủ tất cả, bức bách thành viên tác chiến vì mình.

Và giống như họ, khu vườn đang xâm lấn Thần chỉ của Nghị viện Bạch Quang, với sức mạnh tiềm tàng cực kỳ mạnh mẽ.

"Ta chỉ được mời đến xem lễ, bây giờ lại bị ép trở thành nhân vật chính, vở kịch này, quả thật rất thú vị. "Lý Trình Di thản nhiên trả lời.

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn đối phương.

Bạch Sáp?

Tên tổ chức của đối phương, lại chính là Bạch Sáp?

Đáng tiếc, vốn là dự định che giấu một thời gian, lại xử lý tạp vụ. Hiện tại xem ra, vẫn là ít nhiều xem thường chư thần của thế giới này.

Hai mắt hắn màu vàng đen chậm rãi sáng lên huỳnh quang, một đạo kiếm ấn từ mi tâm hiện ra.

"Nếu bọn họ đã dựng xong sân khấu, làm tốt hết thảy chuẩn bị nghênh đón, nếu không cảm kích, chẳng phải là quá mức mất hứng rồi sao?"

Trên người hắn chậm rãi hiện lên cốt chất xám trắng, hình thành cốt giáp dữ tợn bao trùm toàn thân.

Mặt ngoài cốt giáp dung hợp Hoa Lân Y, cường độ tăng lên trên diện rộng.

"Khu vườn chi chủ, chúng ta đều là ngoại thần, hôm nay bị những này cấp thấp thổ dân thiết kế, không bằng ta và ngươi liên thủ, trước giải quyết sức mạnh phản kháng bọn họ, sau đó đến quyết định tương lai thế giới này thế nào?"

Lời khuyên rất tốt.

Trong tay Lý Trình Di ngưng tụ ra hai thanh kiếm kim sắc dài nhỏ, giao nhau trước người phát ra tiếng vang nhỏ.

Chỉ là, ngươi lấy cái gì để chứng minh tư cách hợp tác với ta?

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe.

Chương 1191. Cạm bẫy 4

Chương 1191: Cạm bẫy 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Người đã xuất hiện sau lưng Wusanin, kim quang chợt lóe.

Vết kiếm khủng bố nổi lên dòng nước lũ kim quang rực rỡ, trong nháy mắt chia hết thảy xung quanh thành hai nửa. Uy thế không ngờ so với vừa rồi Bạch Thần tự bạo không kém bao nhiêu!

Wusanin cả người bị một kiếm chia làm hai mảnh, tựa như ngọn nến nhanh chóng hòa tan.

Trong nháy mắt cả người hắn một lần nữa lưu động, hội tụ đến một bên kim kiếm, tụ hợp thành hình người mới.

Không có ý nghĩa gì, trảm kích không thể biến chất này không có hiệu quả với chúng ta. "Trên mặt hắn vẫn mang theo nụ cười thản nhiên.

Vậy sao?

Lý Trình Di rút kiếm, trong mắt lóe lên tử quang.

Phốc!!!

Trong phút chốc, một lỗ thủng khổng lồ lại xuất hiện sau lưng Wusanin, gần như chia làm hai đoạn.

Hiệu quả của hoa tử đằng - - Giấc ngủ vĩnh hằng, phát động bị động.

Xác suất là 100%.

Sự ung dung trên mặt Wusanin chợt khựng lại, ánh mắt vẫn không sao cả vào giờ khắc này lần đầu tiên xuất hiện dao động.

Trong hư không tinh giới.

Từng mảng sáp bắn tung tóe, từ trên người Wusanin tràn ngập ra.

Hắn cấp tốc lui về phía sau, kéo ra khoảng cách, phía sau thoáng hiện ra một bóng người cao gầy, đem hắn bảo vệ.

“Không sao chứ?! “Bóng người kia trầm giọng hỏi. Rõ ràng là một thành viên khác của Bạch sáp đi cùng hắn.

Người nọ một thân áo bào trắng, lộ ra bên trong bộ phận thân thể không phải người sống mà giống như con rối.

“Loại năng lực này, có điểm giống với mấy người Góc chết gặp ở Địa Nguyệt!“Wusanin thần ý ánh mắt kiêng kỵ nhìn chằm chằm Lý Trình Di, tùy thời chú ý đối phương động tĩnh.

“Lại là loại năng lực quái dị này?“Con rối cũng là hơi hơi biến sắc, lúc trước tại Địa Nguyệt, loại năng lực phiền toái không nói đạo lý này khiến bọn họ gặp phải tổn thất không nhỏ.

Hắn nhìn lướt qua lỗ hổng khổng lồ trên người Wusanin, lỗ hổng kia lúc này đang nhanh chóng khép lại, nhưng cũng không phải chữa khỏi, mà là tất cả máu thịt xung quanh đều bị vứt bỏ.

“Chỉ có như vậy, mới có thể hoàn toàn khép lại thương thế, năng lực này rất khó giải quyết ” Wusanin ánh mắt âm trầm, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Lý Trình Di lại không để ý hắn nghĩ gì, nhìn miệng vết thương năng lực Giấc ngủ vĩnh hằng của mình bị khép lại, thần sắc hắn không thay đổi, thản nhiên nói. “Thú vị, có thể dùng phương thức như vậy tránh được công kích của ta, nhưng ngươi như thế có thể tránh được mấy lần đây?”

Ngươi có thể thử lại lần nữa. “Wusanin trong lòng tức giận dâng lên, tay không một trảo, trong tay phải nhất thời hiện ra một thanh chiến phủ hai mặt.

Mặt ngoài chiến phủ có vô số văn tự thật nhỏ lắc lư như nước chảy, đỉnh khảm một khối thủy tinh màu vàng lục giác.

“Hàng Duy”.

Thân thể hắn từ chỗ tay cầm chiếc phủ cấp tốc hòa tan, hóa thành mảng lớn sáp dịch, bám vào trên rìu.

Rìu toàn bộ bị sáp nước bao bọc, mở rộng bành trướng, rất nhanh liền toa ra gấp 3 lần so với ban đầu.

Keng!!

Lúc này Lý Trình Di đã xuất hiện phía sau Wusanin, một kiếm chém xuống, nhưng lúc này đây lại không thể tìm được người.

Wusanin đã hoàn toàn biến mất.

Bao gồm cả thành viên Con rối Bạch sáp đi cùng hắn, cũng đều trong nháy mắt cùng nhau hòa tan, một cái bám vào trên rìu, một cái phân tán đến hư không xung quanh.

Kim kiếm chém xuống mặt ngoài rìu, phát ra tiếng nổ chấn động, ánh sáng nhạt màu vàng từ chỗ giao kích nổ tung, mặt ngoài rìu bị vỡ vụn một mảnh nhỏ.

Nhưng trong nháy mắt, trong phạm vi mấy ngàn km xung quanh Lý Trình Di, cùng nhau vặn vẹo, khóa chặt.

Hư không vốn lập thể, lại bắt đầu nhanh chóng áp súc, trở nên dẹp lép.

Lý Trình Di cũng bị bao bọc trong đó, trở nên dẹp lép, càng ngày càng mỏng.

Rất nhanh, toàn bộ mảnh không gian này liền hóa thành một tờ tranh, trải đều ở trong hư không.

Lý Trình Di ngay tại bức tranh ở giữa, cầm trong tay kim kiếm, mà phía trên của hắn, cây búa kia một lần nữa đối diện bức tranh, đột nhiên bổ xuống.

Đây chính là muốn thừa dịp Lý Trình Di bị cuốn vào hai chiều, một kích chém giết.

Phụt!

Búa tiếp xúc với bức tranh, nhưng vào lúc này đột nhiên bị một cỗ sức mạnh vô hình mạnh mẽ chống đỡ, không cách nào chạm vào bức tranh dù chỉ một chút.

Chiến phủ hai mặt run rẩy kịch liệt tựa hồ là Wusanin phía trên đang điên cuồng cố gắng chém xuống.

Nhưng miệng lưỡi rìu cách hình ảnh vẫn còn một ngón tay, khoảng cách một ngón tay này lại giống như lạch trời, không thể vượt qua.

“Hắn rõ ràng đã bị Giáng duy, không có khả năng ngăn cản được mình?? ” khuôn mặt Wusanin từ phía sau cự phủ mọc ra, lộ ra thần sắc khó có thể tin.

Xì.

Trong thoáng chốc, hình ảnh bức tranh bắt đầu hơi hiện lên vết rạn.

Một chút kim quang nhỏ vụn từ trong đó bắn ra.

Một loại cảm giác đặc thù khó có thể hình dung, từ trong bức tranh truyền ra, đó là dự cảm phảng phất như số mệnh đã định, tuyệt đối không thể tránh né, chỉ có thể cứng rắn tiếp nhận.

‘Loại nhân quả ‘Wusanin chỉ kịp nghĩ đến điểm ấy, liền theo bản năng hết tốc lực lui về phía sau, nhưng đã quá muộn.

Một đạo kim quang rực rỡ từ trong bức tranh bay ra, chuẩn xác đánh trúng miệng Cự Phủ hai mặt của hắn lúc này.

Kim quang hiện lên hình kiếm, rực rỡ chói mắt, không thể nhìn thẳng, đột nhiên xé rách bức tranh, vẽ ra một quỹ tích quỷ dị huyền diệu, tựa như số mệnh, trúng Wusanin phía trước.

Phốc!!!

Kiếm phủ giao kích.

Mặt ngoài rìu hiện lên từng đạo vết nứt, mắt thấy sắp nổ tung.

Đột nhiên một đoàn chất lỏng Bạch sáp từ bên cạnh đánh lén, trong nháy mắt bao lấy Lý Trình Di, ngăn cản phát lực.

“Đi! “Thanh âm Con rối lạnh lùng nói.

Wusanin không dám chậm trễ, thoát ly Cự Phủ, trở tay điểm ở phía sau một chút, mở ra một vòng xoáy cực lớn do sáp dịch hình thành.

Sau đó hắn ném rìu khổng lồ, đập về phía Lý Trình Di, chính mình nhào vào vòng xoáy, biến mất không thấy.

Con rối vội vàng thoát ly Lý Trình Di, lóe ra một cái, xuất hiện ở bên cạnh vòng xoáy sáp dịch, muốn nhào vào bên trong.

Chương 1192. Cạm bẫy 5

Chương 1192: Cạm bẫy 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chỗ này là tinh giới. “Một đạo thanh âm không biết lúc nào ở phía sau vang lên.

Lý Trình Di cũng đồng thời xuất hiện sau lưng hắn, hai người cách nhau chỉ có mười mét.

Một cánh tay của con rối cũng đã chìm vào vòng xoáy, nhưng lúc này thân thể lại không nhúc nhích được.

Sự lo lắng trên mặt hắn trong nháy mắt biến thành ôn hòa, sau đó xoay người đối mặt với Lý Trình Di, tiến vào trạng thái hòa bình.

Hoa ngữ: sức thuyết phục.

Lấy ý thức lực khổng lồ của Lý Trình Di lúc này, sử dụng năng lực này, đánh lén quả thực mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng lần này hắn cũng phát hiện khuyết điểm lớn nhất của năng lực này.

Nhất định phải đối phương nghe được lời nói của mình, sau đó sinh ra phản ứng không thể phản bác, hoa ngữ mới có thể có hiệu lực.

Điều này bị giới hạn bởi tốc độ và phạm vi của âm thanh.

Ở cấp độ thấp, tốc độ âm thanh rất nhanh.

Nhưng ở cấp độ cao.

“Có lẽ lần sau có thể thử trực tiếp truyền đạt tin tức tới ý thức, xem có thể kích phát hoa ngữ hay không.”

Lý Trình Di lại gần một chút, trên người hắn vẫn còn lưu lại sáp dịch vừa rồi.

Nhưng những sáp dịch này đang bị Lực trường rực rỡ cả người hắn chậm rãi bốc hơi.

Tốc độ bốc hơi cực chậm, rất hiển nhiên cấp năng lượng của sáp dịch cao hơn rất nhiều so với năng lượng tiếp xúc trước đó.

Dù sao hắn còn có năng lực bị động của Tuyết Liên Hoa, có thể tinh lọc hết thảy trạng thái tinh thần dị thường.

Nhìn con rối ngây ngốc bất động, Lý Trình Di một tay chộp lấy vòng xoáy dịch sáp xoay tròn kia.

Để ta đến xem, các ngươi có tư cách và sức mạnh gì dám xâm lấn Địa Nguyệt.

Hắn sắc mặt đạm mạc, cánh tay phải càng duỗi càng dài, kéo dài đến mấy chục mét, trên cánh tay cốt giáp càng ngày càng dày, vô số tuệ kiếm tầng tầng chồng chất bao trùm trên đó.

Phụt.

Dưới ánh mắt kinh hãi của con rối, tay Lý Trình Di tựa như dây thừng, đâm vào giữa vòng xoáy.

Thiên Diện Kiếm Điển Tuyệt Sát.

Vô Diện!

Trong phút chốc, khuôn mặt Lý Trình Di trong nháy mắt biến mất, thay vào đó là một mảnh kim quang chói mắt.

Lấy hắn làm trung tâm, những lưỡi kiếm nửa trong suốt không đếm xuể, tại thời khắc này trong nháy mắt bộc phát.

Lưỡi kiếm tạo thành sóng biển, oanh kích nổ tung bốn phương tám hướng.

Nhưng rất nhanh tất cả Tuệ Kiếm lại cuốn ngược bay trở về, từ các góc độ khác nhau, ầm ầm rót vào vòng xoáy Bạch sáp.

Từ lúc Wusanin chạy trốn, đến khi Lý Trình Di ra tay công kích vòng xoáy, chỉ cách nhau chưa đầy một giây.

Nhưng chỉ trong thời gian ngắn như vậy.

Lý Trình Di quyết định chính thức thăm dò lai lịch của thế giới Bạch sáp.

Lúc này Thiên Diện Kiếm Điển toàn lực bộc phát, lấy một thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm làm trung tâm, ngưng tụ tất cả Tuệ Kiếm, kết hợp với tơ tình bắn ra, oanh tạc vòng xoáy Bạch sáp.

Ầm ầm!!!

Chấn động khủng bố từng vòng từng vòng lấy nơi này làm trung tâm, khuếch tán xung quanh tinh giới.

Trong bán kính mấy ngàn km xung quanh, tất cả vật chất trong nháy mắt bị chấn nát, hóa thành hạt.

Bức tranh hai chiều Hàng Duy hoàn toàn bị xé rách, những cường giả thần hệ còn lại bỏ chạy đều thấy cảnh này trên đường đi.

Trong hư không Hắc Ám tinh giới.

Một đoàn vòng xoáy Bạch sáp đường kính hơn mười mét, đang không chịu nổi gánh nặng bị dòng nước lũ kiếm quang bán trong suốt xung quanh dày đặc đánh sâu vào.

Bên cạnh vòng xoáy, lúc này đã hiện đầy vết nứt. Điện quang màu trắng không ổn định lóe lên, hiển nhiên bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Đó chính là cửa vào thế giới của tổ chức Bạch sáp?! "Quả nhiên!!!

Chủ thần Nguyên tố Neisse cả người hỏa diễm cấp tốc nhảy lên chấn động, hiển lộ ra tâm tình cực kỳ rung động.

Hắn rất rõ ràng hai người Bạch sáp cường đại như thế nào, tuy rằng không bằng Bạch Thần, nhưng là chênh lệch không nhiều lắm, hai người hợp lực, Bạch Thần cũng không dám chính diện chống lại.

Thủ đoạn của bọn họ quỷ dị thần bí, rất nhiều năng lực căn bản không thể phòng ngự, không cẩn thận, ngay cả thần lực thần chích cường đại cũng trúng chiêu.

Hơn nữa thân thể bằng sáp của bản thân bọn họ không sống không chết, miễn dịch tuyệt đại đa số công kích, chỉ có

một số rất ít đặc hiệu siêu phàm thần lực mới có thể tạo thành một chút thương tổn.

Ngoại thần khó giải quyết bực này, lúc này lại bị……

Nhưng hắn rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại.

"Khu vườn cùng Bạch sáp hiện tại xem ra Khu vườn chi chủ tựa hồ chiếm cứ thượng phong, năng lực đồng dạng quỷ dị cường đại, nhưng Bạch sáp sau lưng nhưng là một toàn bộ sức mạnh của tổ chức thế giới."

Kế tiếp chỉ sợ sẽ hỏng bét, chờ cường giả đứng đầu thế giới Bạch sáp phản ứng lại, Khu vườn chịu không nổi, chỉ sợ.

Nghĩ tới đây, Naiser túm lấy hai tòng thần, lao về phía những vị thần còn lại.

Hắn nhất định phải mau chóng xâu chuỗi thần còn lại, thuần trắng thần hệ cùng Nghị viện Nhật Quang âm thầm đạt thành hiệp nghị, chính là muốn bố cục để cho Bạch sáp cùng Khu vườn đánh nhau.

Chỉ là hiện tại xem ra, bọn họ vẫn đánh giá thấp sức mạnh của Khu vườn. Cư nhiên có thể ép Wusanin cùng người rối mở ra cánh cửa truyền tống của thế giới Bạch sáp.

Nếu như bên trong Bạch sáp có thêm cường giả nhân cơ hội tiến vào Mặc Sa, vậy thật phiền toái lớn!

Hắn phải mau chóng tập hợp mọi người, hợp lực khởi động kế hoạch kết thúc! Đóng thông đạo này lại.

"Siêu phàm thần lực cùng ma lực đối với bọn hắn hiệu quả cũng không lớn, nếu như vẫn là dựa theo kế hoạch ban đầu, chỉ sợ sẽ có đại khái thất bại." Địa Ngục công tước Mucadio chẳng biết lúc nào thoáng hiện đến bên cạnh phía sau, ánh mắt thâm thúy kiêng kỵ nhìn chằm chằm phương hướng vòng xoáy Bạch sáp.

Cùng nhau động thủ!

Chương 1193. Cạm bẫy 6

Chương 1193: Cạm bẫy 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tinh linh chủ thần Elantis nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Lý Trình Di, cánh tay đã thò vào vòng xoáy.

Họ chỉ là hóa thân, nhưng Khu vườn và Bạch sáp đều là bản thể ở đây!

Từng Thần may mắn còn sống nhao nhao nhìn nhau, ý thức nhanh như chớp giao hội, trong nháy mắt đạt thành nhất trí.

Lần này cái gọi là yến hội hòa đàm, căn bản chính là nhằm vào Bạch sáp cùng Khu vườn

Muốn khi bọn họ đánh nhau lưỡng bại câu thương, cùng nhau ra tay, đạt thành kết cục quyết định.

Mà hiện tại, hai người Bạch sáp bị đánh bại quá nhanh, thế cho nên bọn họ không thể không tạm thời thay đổi mục tiêu, trước đánh bại Khu vườn chi chủ bị thương nặng rồi tính sau.

Ngay sau khi một tay Lý Trình Di đâm vào vòng xoáy, trong hư không tinh giới xung quanh đột ngột sáng lên từng đạo bạch kim quang.

Trong vòng ánh sáng đó đang gia cố phong tỏa xung quanh, tốc độ gia cố cực nhanh, từng cỗ thần lực khổng lồ còn sót lại từ trên người thần bay ra, hội nhập vào trong những chùm ánh sáng này

Từng Thần chỉ tản đi thân thể, chỉ để lại từng ý thức thể phiêu tán đến nơi xa nhất, bọn họ tuyệt đại đa số thần lực, đều dùng để gia cố tiết điểm vòng ánh sáng trận pháp xung quanh

Mà lúc này, Lý Trình Di rốt cục phát giác được biến hóa xung quanh.

Trận pháp hội tụ rất nhiều thần lực, năng lực giam cầm đã vượt xa phạm trù trói buộc thần lực cường đại.

Một lượng lớn thần lực khổng lồ như thủy triều, hình thành lồng giam thần lực vô cùng kiên cố, vây quanh xung quanh hư không từng tầng từng tầng.

Tất cả năng lực thuấn di truyền tống đều bị giam cầm hoàn toàn.

Vòng xoáy Bạch sáp bắt đầu dao động cấp tốc, vặn vẹo, hiển nhiên sắp sụp đổ tản ra.

Lý Trình Di nhạy bén còn cảm ứng được, cư nhiên còn có một bộ phận khí tức sức mạnh của cấp dưới Khu vườn, lẫn vào trong lồng giam thần lực xung quanh.

Rõ ràng là một số thuộc hạ của hắn đã nổi loạn.

…….

Thú vị.

Dao động thần lực khủng bố vượt xa hắn và Bạch sáp.

Lý Trình Di đứng ở trong hư không, lúc này đối mặt thần lực dao động, tựa như đối mặt một khối tường đá khổng lồ cứng rắn đập tới.

Cái loại cảm giác khủng bố đến mức hít thở không thông này, coi như là hắn, lúc này cũng cảm giác cảm xúc mênh mông.

Thời điểm này, tuyệt đại bộ phận thần hệ, cường giả địa ngục, ác ma địa ngục, tất cả tồn tại cường đại đều đồng tâm nhằm vào hắn và Bạch sáp.

“Nếu ngươi liều chết ngăn cản bọn họ, ta sẽ không đánh ngươi “Lý Trình Di nhìn về phía con rối Bạch sáp bị khống chế, mỉm cười nói.

Con rối trong nháy mắt được truyền tấn ý thức, liền kìm lòng không đậu chợt hóa thành một nước sáp, rồi phân tán thành hơn mười đoàn, ầm ầm đánh về phía vách tường thần lực đang tới gần

Trong tiếng nổ ầm ầm, Bạch sáp và thần lực va chạm, ăn mòn lẫn nhau, phát ra chấn động nặng nề.

Nước sáp tựa như mạng nhện, phân tán thành tơ, dính vào vách tường thần lực, gắt gao ngăn cản nó đẩy mạnh.

Mặc dù hiệu quả không lớn, chỉ có thể duy trì vài giây, nhưng cũng đủ để Lý Trình Di ung dung giữ chặt Bodona đang hấp hối, một bước bước vào vòng xoáy Bạch sáp.

Hơn ba mươi hóa thân của các vị thần hợp lực bộc phát, trong đó còn có nhiều hóa thân của các vị thần cường đại toàn lực hao hết sức mạnh, ngoại giới còn có thần lực cuồn cuộn không ngừng hội nhập, bức tường thần lực ngưng tụ như vậy, đã vượt xa phạm trù tổng sản lượng thần lực của thần chí cao

Hắn chỉ đứng tại chỗ, cũng cảm giác Nguyên Thần Kiếm Cung lắc lư từng hồi

Tuy rằng bại lộ chân thân, mặc hoa thần y, tuyệt đối có thể đánh tan đối phương, nhưng không cần thiết.

Chư thần bản thể cũng không ở chỗ này, cho dù Hoa Thần Y tiêu diệt tất cả bức tường thần lực, đối với bọn họ cũng không có ý nghĩa gì, chỉ làm cho nó sớm chạy trốn.

Cho nên, trong lòng hắn ý niệm lóe lên, quyết định, một bước bước vào Góc chết Bạch sáp.

Phù!

Sau lưng chư thần rống giận cùng kêu gọi chấn động truyền đến, bên người còn có Bodona hoảng sợ kêu thảm thiết.

Nhưng Lý Trình Di lúc này đã không thèm để ý chút nào, ý thức lực của hắn tụ tập ở phía trước, truyền tống đến vòng xoáy bên kia.

Hai người tựa như tiến vào một cầu trượt cong khổng lồ rộng rãi, từ trên xuống dưới, nhanh chóng trượt.

Sau một loại cảm giác không trọng lượng kỳ diệu, trước mắt rốt cục sáng ngời.

Tất cả đều rộng mở trong sáng. Họ lao ra khỏi vòng xoáy và tiến vào một không gian mới.

Bầu trời xanh thẳm.

Đất đai đầy màu xanh lá cây, rừng rậm, đồng cỏ, đồi núi, thung lũng, sông ngòi, cái gì cũng có.

Chỉ là khác với mặt đất bình thường.

Nơi này trên mặt đất, cách mỗi một đoạn khoảng cách, liền có một con mắt to lớn khảm ở một mặt cắt ngang của vách núi.

Những con mắt rộng trăm mét này, phía dưới mí mắt cuồn cuộn không ngừng chảy xuôi ra chất lỏng màu trắng sữa.

Nhìn kỹ, liền có thể phát hiện đó lại là nước sáp màu trắng.

Chúng bốc hơi nóng, hợp nhất vào dòng sông và biến thành dòng sông, sau đó được hấp thụ bởi các loài thực vật động vật ở bãi đá ven sông.

Lúc này Lý Trình Di mới phát hiện, tất cả nơi này, mặt ngoài đều thẩm thấu ra một cỗ sáng bóng bằng sáp nhàn nhạt.

Mà Tuệ Kiếm hắn vừa mới phát ra, cũng ở trên mặt đất xa xa vẽ ra từng vết nứt đen kịt sâu không thấy đáy.

Vết nứt kiếm ngân đông một vết, tây một vết, đều không ở gần, nhưng nơi oanh kích, khắp nơi một mảnh phế tích hoang vu, mép khe nứt cũng là một mảnh cháy đen, tựa như vết sẹo đại địa.

Lý Trình Di trôi nổi trên không trung, quan sát phía dưới, liếc mắt nhìn lại, trên mặt đất xa hơn, vô số ánh mắt rậm rạp không ngừng chảy xuôi dịch sáp màu trắng, phảng phất vô cùng vô tận.

Chương 1194. Cạm bẫy 7

Chương 1194: Cạm bẫy 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đây là thế giới Bạch sáp sao? “Ánh mắt hắn vừa chuyển hướng nhìn về phía bầu trời xa xa.

Từng dòng lũ Tuệ Kiếm xoắn xuýt khổng lồ, đang bay về, đảo mắt liền nhập vào trong cơ thể hắn, mang theo khí lưu to lớn gào thét, trở lại Nguyên Thần Kiếm cung.

Lý Trình Di cảm ứng nghịch ngân, còn may còn có thể trở về, nơi này cách Góc chết của Mặc Sa cũng không xa, không ảnh hưởng truyền tống.

Sau khi yên tâm, hắn lúc này mới nhìn quanh bốn phía, tìm kiếm tung tích Wusanin, nhưng đáng tiếc nơi này quá mức rộng lớn, căn bản không có bất kỳ dấu vết nào còn sót lại.

“Nơi này. Là nơi nào?! “Bodona sợ hãi rụt rè không nhịn được thấp giọng hỏi.

Lúc này cả người nó rách nát, váy dài hoa lệ chỉ còn lại một chút vải miễn cưỡng che lấp, trên mặt trên người khắp nơi đều là vết máu, vừa rồi nếu không phải Lý Trình Di ra tay kéo một cái, hiện tại nó có thể đã bị hòa tan thành một phần nước sáp.

Là một thế giới khác. Thế giới thuộc về Bạch sáp.

Lý Trình Di trả lời, đang muốn cẩn thận giải thích, bỗng nhiên hắn ngẩng đầu, nhìn trời.

Răng rắc.

Bầu trời vốn xanh thẳm, lúc này lại phát ra tiếng vỡ vụn rất nhỏ.

Rất nhanh, một vết nứt màu đen xuất hiện trên đỉnh đầu Lý Trình Di.

Phù phù.

Bầu trời xanh thẳm, cư nhiên có một khối màu lam, bị một ngón tay tái nhợt thật lớn, nắm lấy, giống như ngón tay đang móc vào một chiếc chén sứ vỡ vụn!

Lý Trình Di ngây ngẩn cả người, phía sauánh mắt và bầu trời xanh là bóng tối vô tận.

Trong bóng tối, một gương mặt nữ tính trắng bệch không chút huyết sắc chậm rãi hiện lên.

Khuôn mặt kia khổng lồ mà yêu dã, khóe miệng có đầu lưỡi huyết sắc, hai mắt có vô số tinh quang chuyển động, lóe ra.

Mà lúc này người khiến Lý Trình Di sửng sốt chính là Wusanin.

Thành viên Bạch sáp này, lúc này đang đứng ở bên khóe miệng khuôn mặt nữ tính kia, chỉ to bằng hạt vừng, xa xa nhìn về phía bên này.

Ngươi chết chắc! Ha ha ha ha! Dịch của Khu vườn chi chủ, ngươi lại dám xông vào bản thổ chúng ta! Quả thực là tự tìm đường chết!

Wusanin cười lớn phát ra âm thanh.

Cùng lúc đó, một khí tức cực kỳ cường đại đã đạt tới cảnh giới chân hỏa không ngừng từ khuôn mặt nữ tính to lớn tản ra.

Khí tức kia nhanh chóng bành trướng, biến lớn, chớp mắt liền vượt qua Lý Trình Di, sau đó tiếp tục hướng lên trên tăng vọt.

Lý Trình Di nhìn nhìn xung quanh, đột nhiên đem Bodona tiện tay ném đi, còn bạch khí toàn thân mình lan tỏa.

Căn cứ vào tính toán vừa rồi, cấp bậc thần cường đại, trên cơ bản cũng đã thuộc về cường giả cấp độ Chân Hỏa.

Bản thể Thần chí cao tối thiểu cũng làtầng thứ chân hỏa trung cao, có lẽ là tinh hỏa, có lẽ là khí hỏa, thần hỏa, cụ thể không rõ ràng lắm.

Cấp độ này, cộng thêm Wusanin và những kẻ địch còn lại, đã có thể so với hai vị thần chí cao trực tiếp ra tay vây công hắn.

Hơn nữa năng lực thực lực cụ thể của thế giới Bạch sáp cũng không rõ ràng lắm, năng lực quỷ dị rất nhiều, cấp độ thực lực cụ thể không rõ ràng.

Hắn hiện tại nếu vẫn lấy thái độ bình thường đối địch, tất thua không thể nghi ngờ.

Bất quá mình vốn định thăm dò thực lực Bạch sáp như thế, rất hợp ý ta.

Vậy.

Ầm ầm!!!

Trong phút chốc vô số bạch khí nổ tung.

Trong lúc cuồng phong gào thét, bạch khí trong nháy mắt bao trùm toàn bộ mấy chục km bầu trời xung quanh.

Cùng lúc đó, Wusanin cùng mặt người nữ nhân to lớn, cùng nhau phát ra công kích.

Mặt người phụ nữ há to miệng, dịch sáp màu trắng không đếm được rơi xuống như thác nước.

Dịch sáp ở giữa không trung liền hóa thành một nửa người trên là người, nửa người dưới là rắn khổng lồ, rít gào đánh về phía vị trí của Lý Trình Di trong mây trắng.

Người khổng lồ cao hơn trăm mét, cả người cấp tốc hiện lên áo giáp tinh xảo nhẵn nhụi, tất cả đều được đắp nặn bằng Bạch sáp.

Trong tay hắn ngưng tụ ra một thanh lang nha bổng màu đen to lớn, vung lên đập xuống.

Lang Nha Bổng còn chưa đập xuống, không gian chỗ Lý Trình Di liền giống như xếp gỗ, bị cấp tốc vặn vẹo, gấp lại, quay cuồng.

Toàn bộ không gian lập phương dài mấy trăm mét này, nháy mắt đã bị gấp lại càng ngày càng nhỏ.

Hai giây sau, khối không gian chỉ còn lại kích thước nắm tay, tỏa ra ánh sáng trắng nõn, lơ lửng trên không trung.

Lý Trình Di và không gian xung quanh cũng đóng băng hoàn toàn, gấp thành từng khối vuông lớn bằng bàn tay.

Người khổng lồ nhe răng cười, nắm lấy khối vuông, ném vào miệng mình.

Phốc xoẹt!!!

Ầm ầm một thanh chĩa 3 mũi từ khối vuông trung tâm phá thể mà ra.

Chĩa 3 mũi dài nhỏ bén nhọn, tựa như kim thép, trong nháy mắt chui vào miệng rộng của người khổng lồ, xuyên thấu khoang miệng, từ sau gáy mạnh mẽ phá ra, bay về phía bầu trời xa xa.

Oanh!!!

Khối vuông nổ tung, vô số bạch khí nổ tan.

Gã khổng lồ đau đớn lùi lại, miệng phun ra một lượng lớn sáp màu trắng đỏ.

Trong bạch khí, một thân hình Lộc Nhân khổng lồ dài hơn mười km chậm rãi hiện ra.

Bốp!

Lộc Nhân trong tay cầm một thanh chĩa 3 mũi to lớn gào thét xoay tròn, nghiêng đến phía dưới bên phải.

Trên người hắn có áo giáp Hoa Lân Y màu tím đen thật dày, không chỉ như thế, tầng ngoài Hoa Lân Y còn đang cấp tốc phủ lên cốt giáp dày.

Sau hai cái chớp mắt, tất cả tầng giáp đã hoàn tất.

Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía Wusanin và khuôn mặt nữ tính khổng lồ trên bầu trời.

“Năng lực không tồi, thiếu chút nữa có thể hoàn toàn giết chết được ta.”

Chân sau của hắn đạp đạp xuống đất vài cái

“Ngươi có thể nỗ lực hơn một chút.”

“Vọng tưởng. Ngươi cũng không phải nhân loại sao!?“Wusanin khó có thể tin nhìn chằm chằm Lý Trình Di lúc này, loại ngoại hình này hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Chương 1195. Cạm bẫy 8

Chương 1195: Cạm bẫy 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bạch sáp ăn mòn đại lượng Góc chết, gặp qua sinh vật không ít, nhưng loại này toàn thân giáp trụ cốt giáp, đỉnh đầu sừng rồng nửa người nửa hươu, hắn đúng là lần đầu tiên thấy.

Theo phân chia cấp độ thực lực Bạch sáp, chủ yếu là dựa theo bọn họ ăn mòn cướp đoạt cường giả thế giới Góc chết, để phân chia.

Bọn hắn không cần tu luyện, mà là hoàn toàn dựa vào ăn mòn cướp lấy thân thể cường giả thế giới khác, có thể thu hoạch thực lực.

Cho nên thực lực của bọn chúng phân chia, chủ yếu cũng không khác biệt lắm so với Biển Đen, đều lấy khắc ấn làm chủ.

Ngay từ đầu là thăng hoa, sau đó từng khắc ấn, mười ấn thành ấn hoàn, hai mươi ấn đạt được chân hỏa, những thứ này đều giống nhau.

Mà mặt hắn và nữ nhân to lớn đều là cường giả đứng đầu vượt qua ba mươi ấn.

Cho dù trong tổ chức Bạch sáp mạnh nhất thế giới, cũng là hai vị trí top 10.

Nhưng bây giờ.

Người trước mắt này, không ngờ đối mặt với hợp lực của bọn họ đều lông tóc không tổn hao gì.

Nếu là có thể đoạt lấy thân thể thần hồn của người này.

Trong lòng Wusanin đột nhiên dâng lên dục vọng vô cùng nóng bỏng.

Đại đa số bản thể thành viên trong Góc chết Bạch sáp, chỉ có các loại năng lực liên quan đến không gian và chiều không

gian, tuy rằng cường đại, nhưng trung tâm công phòng của bản thân đều rất yếu ớt, chỉ có thể dựa vào cướp lấy thân thể và thần hồn của cá thể cường đại để cường đại chính mình.

Về bản chất bọn họ thuộc về bản cường hóa của Ảnh Long tộc.

Cũng chính là tính chất đặc biệt như vậy, dẫn đến bọn họ ở Biển Đen nhanh chóng khuếch trương thế lực, thực lực bành trướng cực nhanh.

Hơn nữa thân phận sau khi xâm nhập cũng dễ dàng ẩn núp các giới, làm nội gián.

Đây cũng là căn nguyên tổ chức Bạch sáp tung lưới xung quanh, nắm giữ tình báo, vây công đánh lén, cướp lấy thân thể, ẩn núp mở rộng.

Đây chính là sách lược trước sau như một của bọn họ.

Ta muốn thân thể của hắn! "Đột nhiên nữ nhân to lớn kia mở miệng lên tiếng.

Không, hắn là của ta! "Wusanin sắc mặt vặn vẹo.

Của ta!

Ta muốn!

"Trước bắt hắn rồi tính sau, nếu không hắn chạy trốn thì ai cũng không có được hắn"Nữ nhân mặt người tức giận nói.

Wusanin đáp một tiếng cúi đầu nhìn lại, lại phát hiện Lý Trình Di đã rơi xuống đất, trong tay cầm một chấm nhỏ màu tím, đang cẩn thận chôn ở trong rừng cây.

Hắn đang làm gì vậy?

Chẳng lẽ là đang nghĩ biện pháp chạy trốn?

Hai người sinh nghi hoặc.

Mặc kệ! Bắt hắn lại!

Hai người rốt cục lười nói nhảm, nhào xuống.

Cự nhân Bạch sáp cũng đi theo một bên, theo Wusanin cùng nữ nhân mặt người, cùng nhau đánh về phía Lý Trình Di

lúc này.

Ba người liên thủ, không gian chỗ Lý Trình Di một lần nữa kịch liệt vặn vẹo, sắp lần nữa bị gấp lại.

Loại chiêu thức công kích này căn bản không có tiếp xúc trực tiếp, cũng cực kỳ khó phòng thủ.

Nhưng lúc này Lý Trình Di đột nhiên huy động chĩa 3 mũi, quét lên trên.

Nơi đỉnh Chĩa 3 mũi đảo qua, tất cả không gian vặn vẹo trong nháy mắt dừng lại, cứng đờ, tất cả mọi thứ trong không gian, cho dù là hạt nhỏ hơn nữa, cũng trong nháy mắt này hoàn toàn dừng lại.

……

Một mảnh băng sương trắng như tuyết ở giữa không trung ngưng kết thành mặt nạ hình bán cầu, hoàn mỹ ngăn trở không gian gấp lại lúc này đây.

Lý Trình Di cảm nhận được lượng lớn ý thức lực bị rút ra trong cơ thể. Dùng Giấc ngủ vĩnh hằng đối với ba người này, trong nháy mắt liền tiêu hao gần một nửa ý thức lực. Điều này làm cho hắn có nhận thức mới đối với cường độ thành viên của Bạch sáp.

Phóng thích hoa ngữ giấc ngủ vĩnh hằng, bản thân uy lực cố định, không cần tiêu hao. Nhưng nếu muốn tăng cường uy lực và phạm vi, nhất định phải tiêu hao ý thức lực.

Hắn lúc này bản thể triển khai, thân dài vạn thước, chỉ đứng trên mặt đất chính là một ngọn núi, tùy ý huy động binh khí, là có thể cuồn cuộn nổi lên mảng lớn cuồng phong.

Sức mạnh cũng mạnh hơn trước rất nhiều.

Nhưng coi như hắn có sức mạnh lớn hơn nữa, căn bản cũng không đấu lại không gian gấp lại của đối phương, nếu là không có hoa ngữ giấc ngủ vĩnh hằng, lần này thật đúng là không dễ chơi.

Trong thoáng chốc, Lý Trình Di tựa hồ đã hiểu ra, lại đi về phía sau, đã không phải là trạng thái đơn thuần xây dựng

sức mạnh cùng tốc độ, là có thể tất thắng.

Toàn diện liên quan đến công phòng nhiều tầng, mới là phương thức chém giết hiệu quả.

Lần thứ hai vung lên chĩa 3 mũi, hoa ngữ thiên mệnh lưỡi kiếm tất trúng lặng lẽ phát động, dưới hình thể này, khoảng cách hữu hiệu của năng lực hoa ngữ cũng bị phóng đại bội số.

Wusanin ở giữa không trung cùng nữ nhân mặt to thét chói tai một tiếng, muốn né tránh, nhưng căn bản không cách nào tránh được năng lực có liên quan đến tầng nhân quả sâu bực này.

Bốp!!

Hai người cùng một lúc bị đóng băng, không nhúc nhích, duy trì biểu tình há miệng rống giận cùng với người khổng lồ xung quanh bọn họ bị đóng băng trong không gian.

Nhìn hai cường giả tương đương với Thần chí cao, bị mình một kích giải quyết, trong lòng Lý Trình Di bỗng nhiên dâng lên một loại kiêu ngạo nồng đậm.

Thì ra bất tri bất giác, mình đã cường đại như vậy rồi.

Hắn nhìn quanh bốn phía, mơ hồ cảm giác rất xa còn cónhiều khí tức cường đại tương tự Wusanin đang nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Sau khi sư môn khai hoang nơi này, nơi này có thể trở thành căn cứ địa yểm hộ nguyên thổ của ta, thế giới tà ác này nên do những người chính đạo ta triệt để tinh lọc.

Trong lòng hắn nổi lên một tia vui mừng.

Hôm nay đã thả ra tọa độ ngọc bội triệu hoán sư môn, chỉ cần chờ đợi, là có thể được viện trợ.

Chương 1196. Cạm bẫy 9

Chương 1196: Cạm bẫy 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tại lần trước trở về Midraon lúc, biết được sư môn thực lực cường đại, hắn cũng đối với nội tình thực lực chân chính Thiên Tụ Các có chút tò mò, lần này chính là thời cơ chân chính kiến thức.

Bất quá trước đó, còn phải tranh thủ một chút thời gian.

Lý Trình Di trở về điểm ngọc bội, tính toán thời gian dao động. Dao động thuộc về Thiên Tụ Các đang không ngừng mạnh lên, nhưng muốn cụ thể đến nơi này cũng không biết cần bao lâu.

Lúc này hắn tung người nhảy lên, huy động chĩa 3 mũi hướng cường giả Bạch sáp tiếp cận phóng tới.

Chỉ mấy phút sau, phía trước trên bầu trời, một vòng dài những đĩa nhọn huyết nhục vô số đầu chân cánh tay trắng bệch cấp tốc bay về phía Lý Trình Di.

Trung tâm có ký hiệu màu đen kỳ diệu quỷ dị,

A!

Khi vòng tròn Huyết nhục còn mấy chục dặm lúc, bên cạnh bay ra mảng lớn tay chân màu trắng.

Tay chân của hàng vạn người, tựa như sợi tơ, từ bốn phương tám hướng đánh về phía Lý Trình Di.

Cùng với tiếng kêu quỷ dị, phạm vi mấy chục ngàn mét xung quanh vòng tròn huyết nhục trong nháy mắt hóa thành một mảnh hắc ám.

Ánh sáng hoàn toàn bị người tay chân che khuất.

Bốp.

Vô số người chân đem không gian chỗ Lý Trình Di bao bọc thành một viên cầu lớn, bắt đầu đè ép co rút lại.

Xì!

Một đạo kim quang kiếm ngân từ mặt ngoài viên cầu nứt ra, trong nháy mắt chia nó làm đôi.

Lý Trình Di vung chĩa 3 mũi, cắt viên cầu ra, thân hình hắc quang thuấn di, xuất hiện ở bên cạnh vòng tròn huyết nhục, một kích chém xuống.

Ầm ầm một trận vang thật lớn, vòng tròn huyết nhục tựa như thủy cầu bị đánh nổ, bên trong nổ tung vô số sáp dịch màu xám trắng.

Tiếng kêu thảm thiết dày đặc vang lên, trong nháy mắt không quá mấy giây, liền cùng nhau dừng lại.

Cái vòng tròn huyết nhục này tuy lớn nhưng không cường hãn bằng Wusanin, xem ra cũng không phải là cường nhân đứng đầu nơi này.

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Tố chất toàn phương vị của hắn hiện giờ, theo hoa lân y tử đẳng hoa thể cực đỉnh thể tăng cường, cộng thêm hình thái bản thể bạch lộc tăng cường trên diện rộng, đã đến một trình độ cực kỳ kinh khủng.

Bản thân sức mạnh hình thái Bạch lộc cùng lực khôi phục phòng ngự, mức độ cơ bản cũng rất mạnh, ít nhất tương đương với hai mươi lăm ấn thậm chí mạnh hơn. Lại chồng lên tử đẳng hoa hiện giờ là thể cực đỉnh tăng cường hiệu quả.

Điều này cũng dẫn đến hình thái Bạch lộc, đã đến mức độ 27 ấn còn phải x 7 lần

Đây cũng là nguyên nhân căn bản hắn có thể đánh tan Wusanin cùng nữ nhân mặt lớn trong nháy mắt.

Về bản chất, Hoa Lân Y tăng cường chính là cơ số càng lớn, tổng sản lượng tăng cường uy lực cũng càng lớn.

Một kích giải quyết vòng tròn máu thịt, Lý Trình Di lại lần nữa chuyển hướng, bạch khítoàn thân quanh quẩn, huy động chĩa 3 mũi, hướng hai giờ phương hướng đột nhiên đâm một kích.

Rầm!

Một mảnh quang nhận khổng lồ nửa trong suốt, trong nháy mắt khuếch tán thành hình bán nguyệt, bay về phía xa.

Lúc này nơi đó vừa vặn thoáng hiện ra một đoàn lớn quái vật bạch sáp hình người.

Những quái vật này hình thái thiên kỳ bách quái, có hình người, có động vật, còn có một ít cá thể không trọn vẹn giống như tượng Phật thần.

Bọn chúng cười như không cười, tư thái quỷ dị, quơ quơ tư thái vặn vẹo chen chúc hướng bên này nhào tới, phảng phất căn bản không có bao nhiêu thần trí.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, Lý Trình Di vung ra quang nhận chìm vào trong đám quái vật này, lập tức phát ra tiếng nổ tung thật lớn.

Chi chít mấy vạn thanh tuệ kiếm cùng nhau nổ tung, giống như hạt mưa ở trong đám quái vật xuyên thủng bắn tung tóe.

Sau ba hơi thở, Tuệ Kiếm bay trở về, nhập vào Lý Trình Di trong cơ thể, đám quái vật bầy nhầy phía xa xa cũng biến mất không thấy.

'Những quái vật này cũng chỉ bằng Thần chích bình thường, năng lực tái sinh có chút phiền phức, ngoài ra cũng chỉ như vậy.'

Hắn lúc trước chú ý tới, một ít không bị hoa ngữ giấc ngủ vĩnh hằng bao trùm mảnh vỡ tứ chi quái vật đang cấp tốc tái sinh khép lại.

Rất hiển nhiên loại năng lực tái sinh khủng bố này là đặc hữu của thế giới Bạch sáp.

Lý Trình Di ở gần đó lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng năm phút sau.

Xung quanh chấn động kịch liệt.

Trên bầu trời xa xa, tầng mây thoáng cái bị phá vỡ một cái lỗ lớn.

Một con trường long không biết dài bao nhiêu thô to lớn màu trắng, toàn thân có vô số xương gai trắng bệch đâm ra làn da, mặt mọc ra một mặt người quỷ dị cực lớn, hướng bên này cấp tốc bay tới.

Một tràng tiếng rất nhỏ tựa như tiếng tụng kinh niệm phật mơ hồ bay tới, coi như là Lý Trình Di, cũng cảm giác thanh âm kia phảng phất là trực tiếp vang lên là từ chỗ sâu thẳm nhất trong đáy lòng mình.

Giống như chính mình cũng cùng nhau ngâm nga.

Hắn thần sắc nghiêm nghị, mắt nhìn cái mặt người hình rồng kia, nhìn nó càng bay càng gần, trên mặt mang theo nụ cười quỷ dị.

Từng đóa hoa sen đen ở bên cạnh không ngừng trống rỗng hiện lên, nở rộ, lại rất nhanh héo tàn, biến mất.

"Wusanin –đứa con thân yêu nhất của ta. "Tên người rồng mặt người phát ra nụ cười bén nhọn quỷ dị.

Bốp!

Lý Trình Di vung mạnh Chĩa 3 mũi, chém ra một đạo quang nhận bán trong suốt cực lớn.

Nhưng quang nhận mới bay ra một nửa khoảng cách, còn chưa tới trước mặt trường long mặt người, liền tự nhiên bị sức mạnh không gian vô hình nào đó che kín, vặn vẹo, kéo đứt, tan vỡ.

Vô số Tuệ Kiếm bay trở về, nhưng ở giữa không trung liền bị sức mạnh vặn vẹo vô hình kia chôn vùi hơn phân nửa, chỉ còn lại có một phần nhỏ đi vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Điều này làm cho sắc mặt hắn ngưng trọng.

Hắn bây giờ hình thể cũng có hơn vạn mét, vượt qua mười km, nhưng so với đối phương, cũng là tép riu.

Trong tình huống trường long mặt người không ngừng tới gần, hắn lơ lửng ở giữa không trung, đối mặt đối phương, liền

như dưa hấu cùng trứng gà, hình thể chênh lệch cực lớn.

Chương 1197. Cảnh giới 1

Chương 1197: Cảnh giới 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chỉ là tự nhiên phát ra vặn vẹo sức mạnh, liền có thể chôn vùi Tuệ Kiếm sao?”

Trong lòng Lý Trình Di nặng nề.

Hai tay cầm chĩa 3 mũi, móng sau không ngừng đạp trên không trung, trong Nguyên Thần Kiếm cung, trong trung tâm kiếm lô của hắn, đang được vô số Tuệ Kiếm trùng sinh lắp ráp tụ hợp.

Rất nhanh, một thanh kiếm khổng lồ nửa trong suốt ngưng tụ tất cả Tuệ Kiếm cùng Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm, xuất hiện ở trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Nó trôi nổi giữa không trung, trên sườn kiếm mơ hồ có một đạo đạo nhân mặt hiện lên lại biến mất, mơ hồ không rõ.

Đây là Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm cuối cùng, cũng là trong điều kiện Lý Trình Di duy trì hình thái Bạch Lộc có thể phát ra một đòn mạnh nhất.

Là sự kết hợp giữa Âm Điển và Thiên Diện Kiếm Điển.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi, tích góp toàn bộ sức mạnh, vận sức chờ phát động.

Hắn nhìn chăm chú trường long mặt rồng càng ngày càng gần.

Không bao lâu, bên cạnh cổ Trường Long, đột nhiên nhô lên vô số sáp dịch, ngưng tụ ra một khuôn mặt có chút quen thuộc.

Rõ ràng chính là Wusanin với khuôn mặt dữ tợn.

“Mẹ, giết hắn. Con muốn thân thể của hắn! Con muốn tất cả của hắn! “Wusanin phẫn nộ gầm rú, hắn cư nhiên còn có ký ức vừa rồi, hiển nhiên rất có thể là thật sự sống lại.

Không chỉ như thế, ngay sau đó trên người Trường Long lại nhô lên sáp dịch, mọc ra một khuôn mặt mới, rõ ràng là con rối bạch sáp đã tiêu tán ở tinh giới.

Lưu chủng tái sinh sao? Lý Trình Di nghĩ đến điểm này, trong lòng càng trầm thấp.

Khoảng cách trường long mặt người càng ngày càng gần, rất nhanh, khi đến nơi còn cách hơn mười km.

Lý Trình Di rốt cục nhấc lên chĩa 3 mũi, giơ cao đỉnh đầu, phía sau một thanh kiếm nửa trong suốt dài đến trăm mét, tự động hiện lên.

Lưỡi kiếm đẩy ra tất cả tạp chất xung quanh, thẳng tắp sắc bén, giống như thủy tinh lưu ly.

Đi.

Hắn chém mạnh về phía trước.

Xoẹt!!

Thiên địa trong nháy mắt tối sầm, tất cả ánh sáng xung quanh vào giờ khắc này, phảng phất đều bị hội tụ đến trên đỉnh kiếm lô này.

Chiều dài lưỡi kiếm bỗng nhiên dài ra, kéo dài, phân tầng, cho dù là vật lý hay là ý thức, đều tại thời khắc này bị đưa vào phạm vi công kích của Trảm Kích.

Bốp

Lưỡi kiếm chợt nứt ra bầu trời, cắt đứt tầng mây, chia đôi tất cả mọi vật phía trước.

Cho đến khi rơi vào trên người trường long mặt người.

Phốc.

Trên mặt người Trường Long xuất hiện một vết thương cực lớn.

Nhưng nó còn đang cười, còn đang phát ra nụ cười quỷ dị, tiếp tục hướng nơi này bay gần.

Lưỡi kiếm bán trong suốt khủng bố, xé mở cả một miệng máu khổng lồ trên mặt người.

Nhưng rất nhanh, sáp dịch phụ cận miệng máu hòa tan, sáp dịch mới tuôn ra, chỉ không đến hai hơi thở, liền có thể khép lại miệng vết thương.

Hết thảy lại giống như cái gì cũng không phát sinh, biến mất không thấy.

Lý Trình Di trong lòng trầm trọng, vừa rồi một kiếm kia, đã là sát chiêu mà hắn bây giờ có thể ngưng tụ mạnh nhất.

Đối với ý thức có hiệu quả xé rách thật lớn, hơn nữa hoa ngữ giấc ngủ vĩnh hằng, lực sát thương cực kỳ kinh người. So với Tuệ Kiếm phía trước đơn thuần bám vào lại cao hơn phân nửa.

Nhưng.

Không hiệu quả lắm.

Trường long mặt người quỷ dị kia khép lại, lại tiếp cận Lý Trình Di.

Hắn nhanh chóng lui về phía sau, nhưng quỷ dị chính là, khoảng cách giữa mình và đối phương lại như cũ đang không ngừng rút ngắn.

Trong lòng Lý Trình Di lạnh như băng, cúi đầu nhìn mặt đất, mặt đất đang nhanh chóng lui về phía sau, chứng minh hắn không phải bị cố định bất động.

Nhưng.

Đối diện này quái vật năng lực vượt qua nhận thức của hắn. Công kích đơn thuần lại không có hiệu quả.

Vô dụng! Ha ha ha ha! Trên thần hỏa căn bản không phải ngươi có thể lý giải! Ngươi ngay cả tư cách chạm đến mẹ ta cũng không làm được! "Wusanin cười to, trong giọng nói tràn ngập khoái cảm trả thù.

"Đám điên" Lý Trình Di tiếp tục lui về phía sau, nhìn lại xung quanh, xác định phương hướng khác không có uy hiếp.

Lại quay đầu, trường long mặt người cư nhiên thoáng cái tới gần một mảng lớn, khoảng cách hắn chỉ còn lại có không đến một km.

Hắn bị sốc. Vội vàng tăng tốc lui về phía sau nhưng cho dù hắn lui về phía sau như thế nào, khoảng cách giữa đối phương và hắn, đều đang chậm rãi trở nên ngắn hơn.

Một cảm giác rùng mình kỳ lạ, xông lên trong lòng.

Tên này tựa hồ là nhân vật đứng đầu trong Bạch sáp, mạnh hơn Wusanin rất nhiều, tựa hồ có chút phiền toái!

Sức mạnh của đối phương đã hoàn toàn vượt qua lượng và nhận thức đơn thuần, nếu quả thật như Wusanin nói, vượt qua Thần Hỏa, vậy…

……

Biển Đen.

Trong không gian Biển Đen rộng lớn vô hạn.

Góc chết quả cầu trắng bệch lẻ loi, đang tản ra khói đen quỷ dị.

Khói đen bao quanh các góc chết quả cầu, bao bọc và tách ra, tạo thành một tấm chắn tự nhiên che giấu.

Từ bên ngoài mà xem, đây chính là một góc chết bình thường tầm thường, không hề thần kỳ.

Nhưng giờ này khắc này, một chút rất nhỏ kỳ dị dao động, đang từ trong viên cầu xuyên thấu mà ra, khuếch tán ra.

dao động thật nhỏ kia mới vừa chui vào Biển Đen, liền chợt phân tán, hóa thành một mạng nhện thật lớn, hướng bốn phương tám hướng bay đi.

Tốc độ dao động của mạng nhện vượt xa tốc độ ánh sáng, chớp mắt đã vượt qua mấy chục triệu km, liên tục mấy chục lần, mấy trăm lần, mấy ngàn lần, tốc độ nhảy múa của dao động càng lúc càng nhanh.

Không bao lâu, chính là một năm ánh sáng đi qua.

Khi tốc độ của nó trong phút chốc, vượt qua một loại cực hạn đặc thù nào đó.

Xung quanh hết thảy, trong nháy mắt hóa thành vô số mơ hồ cùng vặn vẹo.

Góc chết biến mất, Biển Đen vật chất không cách nào nhìn thấy, quái vật cường đại tồn tại cũng nhao nhao bị kéo dài thành tuyến và điểm vặn vẹo.

Trong hành trình kỳ lạ chỉ tồn tại ở tốc độ siêu cao này.

Chương 1198. Cảnh giới 2

Chương 1198: Cảnh giới 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vạn vật trong Biển Đen, biến thành thông đạo hình ống tròn giống như ống vạn hoa màu sắc rực rỡ khác thường.

Hết thảy màu sắc Nhanh chóng lui về phía sau, hóa thành một cái thông đạo màu sắc rực rỡ.

Tất cả các hằng số vật lý mất đi ý nghĩa ở đây, thậm chí cách mọi thứ tồn tại, cũng được định nghĩa lại ở đây.

Dao động lúc này rốt cục hiện ra thân hình, là một sợi tơ trắng chỉ to bằng ngón tay phàm nhân.

Nó phi hành trong thông đạo này, giống như đang chờ đợi điều gì đó.

Phốc.

Đột nhiên phía dưới thông đạo màu sắc rực rỡ, đột ngột lộ ra một nhân thủ trắng bệch tinh tế.

Nhân thủ nhẹ nhàng nắm lấy sợi tơ dao động, thu hồi.

Theo nhân thủ trở về, trên vách tường, một con nhện mặt người khổng lồ bám vào trong thông đạo, nhanh chóng hiện ra.

Trung tâm con nhện là khuôn mặt của một lão giả lông mi trắng trang nghiêm lạnh lùng.

Khuôn mặt này thật lớn mà tràn đầy tiên khí vận, làm cho người ta vừa thấy liền có thể tự nhiên sinh tâm hướng đạo.

Lão giả lỗ tai miệng mũi đều không ngừng tản ra khói trắng, trong khói trắng kia, có tiếng ngâm xướng đạo kinh tầng tầng chồng lên nhau, không dứt bên tai.

Theo khói trắng tung bay, tất cả khói đều hóa thành lưới tơ màu trắng, dính nhện mặt người vào vách tường thông đạo.

Ngoại trừ khuôn mặt người khổng lồ này, tám chân của con nhện này cũng đều là nhân thủ màu trắng dài nhỏ.

Lúc này tay chân những người này, đang không ngừng đâm ra vách tường thông đạo, vớt ra vật chất không biết nào đó từ bên ngoài, nhét vào bên trong lỗ miệng huyết sắc của con nhện bụng đang trương lên

Nó đang ăn.

Nhưng không biết là ăn vật gì.

Lúc này

Hai mắt lão giả nhắm chặt chậm rãi mở ra.

Ngọc bội cầu viện?

Hắn nhận ra, đây là đệ tử hạch tâm của bổn môn, mới có tin tức cầu viện.

Do dự một chút.

Lão giả xì một cái, rút chân ra, leo lên vách tường thông đạo, chậm rãi di chuyển về phía dao động bay tới.

Sau khi di chuyển một đoạn, hắn nhẹ nhàng nhún một cái, thân hình khổng lồ liền từ trong thông đạo màu sắc rực rỡ vọt ra ngoài.

Bên ngoài Biển Đen.

Ở trước mặt hắn, chính là thế giới góc chết Bạch sáp ngụy trang thành góc chết bình thường.

Quả cầu góc chết bằng Bạch sáp khổng lồ, trước mặt lão giả nhện mặt người, tựa như một quả táo màu trắng bất quy tắc.

Hắn giơ một ngón tay lên.

Vô Lượng Thiên Tôn, bần đạo thất lễ rồi.

Phù phù

Ngón tay bỗng nhiên điểm về phía quả cầu Bạch sáp.

Ngón tay khổng lồ rất nhanh chạm vào bên ngoài góc chết bằng Bạch sáp, đè ép, hướng vào trong, biến hình.

…….

Trong góc chết của Bạch sáp.

Một cung điện màu trắng khổng lồ lơ lửng trong góc bầu trời.

Rất nhiều thành viên của tổ chức Bạch sáp, đang yên lặng quan sát hình ảnh người mặt dài đang giao thủ với Lý Trình Di.

Hình ảnh nhộn nhạo thủy quang, như khói như ảo. Hơn mười thành viên trong cung điện cũng không chớp mắt, nhìn chằm chằm vào động thái.

Trong tượng sáp Vĩnh Hằng, Agiani đại nhân lại nguyện ý tự mình ra tay, chuyện này rất hiếm thấy.

Một nữ tử váy trắng tóc bạc, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, lại mang theo nụ cười quái dị, nhẹ giọng mở miệng.

"Có lẽ là từ trên người kẻ xâm nhập kia cảm ứng được cái gì, Agiani đã chạm đến biên giới của Toàn Tri, ở trong thần hỏa hòa tan bản thân, ở biên giới giữa sinh và tử, hiểu ra một số thứ, hôm nay đã thành công bắt đầu truy đuổi Toàn Tri." Một đạo hình người khổng lồ ngồi ở vị trí cao nhất bên phải của mọi người, trầm thấp trả lời.

Cường giả trong Bạch sáp chia làm hai khối.

Một khối là người sáp bình thường, bọn họ còn ở tầng dưới Thần Hỏa.

Một khối là tượng sáp vĩnh cửu, bọn họ ở bên ngoài Thần Hỏa, tiến vào một cấp độ khác.

Người ra tay lúc này chính là mẹ của Wusanin, Agiani.

Mà lúc này bóng người hắc ám cao lớn ngồi ở địa vị cao kia, cũng là thủ lĩnh vốn tại vị thời gian dài trong khối Tượng sáp vĩnh cửu, tan rã chi vương Lira.

Kẻ xâm nhập kia rất yếu, nhưng trên người dường như ẩn giấu không ít khí tức dao động thú vị. Nếu có thể thôn phệ, xâm chiếm ý thức thần hồn, có lẽ sẽ thu được lợi ích rất lớn.

“Hơn nữa trên người người nọ còn ẩn giấu khí tức nguyên thể Địa Nguyệt, chúng ta tìm kiếm nguyên thể lâu như vậy, cơ hồ đều muốn buông tha, hôm nay lại là liễu ám hoa minh.” Một gã thành viên bạch sáp thư sinh mặc áo bào xanh mỉm cười nói, nhẹ lay quạt giấy.

Toàn bộ thành viên trong cung điện, cách ăn mặc cùng trang phục đều cực kỳ hỗn tạp quái dị. Đủ loại phong cách văn minh đều có.

Thật sự là may mắn, chờ cắn nuốt bảo vật bí ẩn góc chết của Địa Nguyệt, Agiani đại nhân có lẽ có thể lên một tầng cao hơn, bước vào cảnh giới mới. Chúng ta có lẽ sẽ có thêm một vị tượng sáp chí cao. “Một lão giả râu quai nón mỉm cười hướng tới nói.

Mặc Sa bên kia xử lý như thế nào? “Tiêu Dung Chi Vương chuyển đề tài, hỏi.

Còn đang giãy dụa, vốn cho rằng Wusanin cùng tên người rối kia thất bại, không nghĩ tới bọn họ dụ dỗ được tên xâm nhập kia tới, trên người còn mang theo khí tức nguyên thể, kế tiếp, khí tức dao động đã ghi chép, trực tiếp đi lấy nguyên thể, sau đó hủy diệt Mặc Sa là tốt rồi. “Lão giả râu quai nón cung kính trả lời.

“Như vậy ai nguyện ý đi trước? “Lira quét mắt nhìn toàn trường,” Từ Mặc Sa lấy được bí bảo, trực tiếp đạt được tư cách ra tay Hủy Diệt Địa Nguyệt.

Mọi người ở đây trầm mặc, lập tức hai nam tử tuấn mỹ một trái một phải đứng ra.

Khương Húc, Khương Hàm nguyện đi. “Địa Nguyệt đã xác định là của Agiani đại nhân, đi hủy diệt cũng không thu hoạch được bao nhiêu, dù sao trước đó đã quét qua một chuyến.

Cho nên đối với mọi người mà nói, nơi đó chính là một khối gân gà.

Cũng chỉ có huynh đệ Khương gia trẻ tuổi nguyện ý đi trước.

Chương 1199. Cảnh giới 3

Chương 1199: Cảnh giới 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Như vậy việc này giao cho các ngươi. “Lira thản nhiên nói.

Hai huynh đệ cúi đầu hành lễ, sau đó xoay người hóa thành một đạo bạch quang, biến mất ở trong cung điện.

“Tan họp. “Lira đứng lên.

Mọi người nhao nhao cúi đầu, hóa thành từng đạo bạch quang rời khỏi cung điện.

Bên ngoài cung điện là một bình nguyên rộng lớn hoang vu xám xịt.

Mặt đất phảng phất bị đốt cháy, không có một ngọn cỏ, bầu trời cũng màu xám, không có tầng mây, không có ánh mặt trời, chỉ là một mảnh xám trắng.

Mọi người rời khỏi cung điện, một bộ phận người phân tán bay về chỗ ở, Lira làm thủ lĩnh, cũng là một thành viên của tượng sáp vĩnh hằng, một tay vạch một cái, trước người nhất thời nứt ra một lỗ hổng đen kịt, đó là cửa vào không gian duy nhất thuộc về chính hắn.

‘Thủ lĩnh. “Đột nhiên một thanh âm từ phía sau gọi hắn lại.

Là nữ tử váy trắng vừa mới lên tiếng đầu tiên.

Cô ta mang theo nụ cười mềm mại, tiến tới gần.

“Vera, có việc gì?” Lira khẽ nhíu mày, đối phương là thành viên đỉnh cấp trong tổ chức cũng sắp bước vào Thần Hỏa, thực lực tổng hợp chỉ sau hắn, xếp hạng thứ hai.

Cho nên mặt mũi cơ bản vẫn phải cho.

“Đối với thần hỏa, Thuộc hạ còn có chút nghi hoặc muốn thỉnh giáo ngài, không biết….”

Vô Lượng Thiên Tôn, bần đạo thất lễ.

Bỗng nhiên một thanh âm to lớn, phảng phất trực tiếp truyền vào sâu trong ý thức mọi người, cắt đứt suy nghĩ của Lira và Vera.

Ong!!

Đột nhiên, toàn bộ bình nguyên, bầu trời đồng thời vang lên tiếng ma sát, tựa như thủy tinh nào đó bị đè ép, phát ra tiếng ồn khó nghe.

Hai người đột nhiên biến sắc, ngẩng đầu nhìn lên trời.

Chỉ thấy toàn bộ bầu trời, lúc này tựa như một mảnh màn che thật lớn, đang nổi lên mảng lớn nếp nhăn, hướng trung tâm co rút lại, nhỏ đi.

Màn trời mất đi bầu trời lộ ra bóng tối vô hạn thuộc về Biển Đen.

Khi tiếng ồn càng lúc càng lớn, càng ngày càng chói tai.

Phụt!

Rốt cục, toàn bộ bầu trời xám trắng, tính cả tầng mây cùng một chỗ, toàn bộ bị co rút lại hội tụ thành một điểm hạt châu màu xám, rơi vào một đầu ngón tay xa lạ tựa như một cái cây to lớn trắng như tuyết.

Đây là.!!! “Trên mặt Lira toát ra vẻ sợ hãi không thể tưởng tượng nổi.

“Hắn lấy đi khái niệm bầu trời!?Làm sao có thể!?

Vera ở một bên cũng ít nhiều tiếp xúc đến cấp độ này, hiểu được đây là ý gì.

Điều này có nghĩa là, từ nay về sau, toàn bộ góc chết của Bạch sáp sẽ không bao giờ tái hiện bất cứ bầu trời nào nữa.

Chúng sinh vạn vật ngẩng đầu có thể nhìn thấy, cũng chỉ cóBiển Đen Vô Biên.

Cái này cũng có nghĩa là, hết thảy sinh linh dưới khắc ấn thăng hoa, tại thời khắc này, đều trực tiếp tiếp xúc Biển Đen, không được bảo hộ.

Mất đi bầu trời làm tầng bảo vệ thế giới, thế giới này từ nay về sau, sẽ không còn cósinh linh bình thường có thể xuất thế.

Ô nhiễm Biển Đen khủng bố, có thể phá hủy toàn bộ sinh mệnh nhỏ yếu dưới đơn ấn.

Đáng chết! Là Thiên Tụ Các! Chạy mau! "Vera ở một bên tựa hồ nhận ra thân phận. Lúc này bắt lấy Lira còn sững sờ tại chỗ, một đầu hướng khe nứt màu đen kia đánh tới.

"Thiên Tụ Các!?" khuôn mặt vốn trắng nõn của Lera càng thêm trắng bệch, thuận thế nhảy vào khe nứt, bất chấp những thứ khác, chạy trốn trước rồi nói sau.

Trong nháy mắt hai người xông vào khe nứt.

Một mảnh tiên quang nhu hòa từ trên trời giáng xuống, vô số cánh hoa trắng noãn bay lả tả, rơi xuống như tuyết.

Cánh hoa rơi xuống mặt đất, giống như vật sống, phát ra tiếng mút nhai điên cuồng.

Không bao lâu, mặt đất chấn động lắc lư.

Ầm ầm!!

Dưới một tiếng vang thật lớn.

Vị trí bị từng cánh hoa rơi xuống, bùn đất trên mặt đất toàn bộ ngưng tụ thành một con rồng đá, bay lên trời, hướng về Biển Đen bay đi.

Theo lần lượt nổ tung, từng con thạch long phi thăng, số lượng càng ngày càng nhiều, dày đặc, chớp mắt liền vượt qua mấy vạn, mấy chục vạn, thậm chí căn bản đếm không hết.

Đây là toàn bộ thế giới, đang bị hút máu

…….

Bên kia.

Ánh mắt Lý Trình Di cấp tốc lóe lên, ánh huỳnh quang màu vàng đen đã mơ hồ bị ánh sáng vòng tròn của Hoa Thần Y che lấp.

Trường long mặt người trước mắt càng ngày càng gần, đã tùy thời có thể uy hiếp đến an toàn tính mạng của hắn.

“Buông tha giãy dụa đi! Tất cả của ngươi đều thuộc về ta! “Wusanin gào thét.

“Các tổ sư sao còn chưa có động tĩnh? “Trong lòng Lý Trình Di có chút không khống chế được.

Nếu không đến, hắn không thể không mặc Hoa Thần Y trực tiếp động toàn lực.

Đơn thuần Hoa Lân Y còn tốt, khí tức không nồng, nhưng Hoa Thần Y thì bất đồng, một khi mặc vào, phía sau thuộc về khe nứt thật lớn sẽ cuồn cuộn không ngừng phóng thích khí tức cực ác.

Cộng thêm ô nhiễm nguyên thổ quá rõ ràng rất dễ dàng dẫn tới phiền toái.

Ánh mắt Lý Trình Di lóe lên, nhìn khuôn mặt dài gần trong gang tấc, hoa văn và lông trắng trên mặt đối phương lúc này đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Nếu……

“Vô Lượng Thiên Tôn. “Trong lúc ầm ầm, một đạo tiếng nói khổng lồ như sấm đánh gãy thanh âm của hắn.

Lúc này cho dù là Lý Trình Di đang lui về phía sau, hay là Agiani cùng Wusanin truy đuổi, đều đột nhiên bất động lại, cả người tựa như sâu bọ bị đóng băng trong hổ phách, không thể nhúc nhích.

Vạn vật, trong nháy mắt yên tĩnh.

Lý Trình Di và Agiani Wusanin, bốn người không hẹn mà cùng gian nan ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Toàn bộ bầu trời, tựa như một tấm màn che khổng lồ, bị co rút lại hội tụ đến một điểm.

Sau đó dính vào một ngón tay trắng nõn thật lớn, nhẹ nhàng mang đi.

“Thiên Tụ Các!!?” khuôn mặt to lớn, mãnh liệt phát ra một tiếng phẫn nộ sợ hãi thét chói tai.

Thiên tụ thiên tụ, chủ ý là tụ tập vô số màn trời, để hóa chu thiên.

Agiani trong lòng sợ hãi, uy thế như vậy, nhất định là một trong Thải Thiên Đạo Nhân của Thiên Tụ Các!

Chương 1200. Cảnh giới 4

Chương 1200: Cảnh giới 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đám người điên các ngươi! Năm đó vương thành cực ác muốn làm ánh sáng duy nhất! Đáng đời bị diệt. Chỉ bằng các ngươi muốn làm mặt trời duy nhất, chắc chắn cũng có kết cục tương tự! Ta nguyền rủa các ngươi! Nguyền rủa ngươi. “Agiani ngừng nói, cả thiên địa trong phút chốc hóa thành một mảnh trắng như tuyết.

Lý Trình Di cái gì cũng không nhìn thấy, nghe không thấy, ngửi không thấy.

Sau vài hơi thở, màu trắng trước mắt dần dần biến mất.

Hắn đang lơ lửng ở hắc ám trong Biển Đen, trước người là một con nhện mặt người màu trắng khổng lồ.

Khuôn mặt lão đạo ở trung tâm con nhện, đang lẳng lặng nắm một quả cầu to bằng quả táo màu trắng, tinh tế mút vào.

Mặt ngoài viên cầu, bay ra vô số khói bụi, bay vào mũi lão đạo.

Thế giới tân sinh khí tức tốt đẹp, luôn luôn tốt đẹp như thế. “Lão đạo ném viên cầu vào trong miệng, tỉ mỉ nhai nuốt, phát ra tán thưởng.

Sau đó, tầm mắt ông ta mới chuyển đến trên người Lý Trình Di.

“Bần đạo Thiên Huyền Tử, dựa theo bối phận, nên là sư tôn đời thứ mười ba của ngươi”.

Thiên Huyền Tử.

Trong nháy mắt Lý Trình Di nhìn thấy đối phương, chỉ cảm thấy trong đầu một trận ù ù.

Vô số lượng lớn tin tức xông vào trong đầu hắn, chỉ là nhìn chăm chú cùng cảm giác đối phương tồn tại, hắn liền

tương đương với trong nháy mắt tiếp thu được vô số tin tức đủ để khiến đầu óc người bình thường nổ tung.

Thân thể nhanh chóng khởi động cơ chế bảo vệ tự động, ý thức lực nhanh chóng mơ hồ hóa, không còn cẩn thận tìm tòi nghiên cứu tin tức hình thể của đối phương.

Thiên Huyền Tử đạo nhân trước mắt Lý Trình Di nhanh chóng mơ hồ biến thành một vị bạch y lão đạo quần áo mộc mạc.

Đệ tử Bạch Lộc, bái kiến sư tổ! "Lý Trình Di nhanh chóng hoàn hồn, cung kính ôm quyền cúi đầu.

Sự tồn tại của đối phương phảng phất như một đoàn sương mù, không phải hình người, thân thể tựa như nhện kia, trong cảm giác của hắn, căn bản không phải tứ chi đơn thuần, mà là sức mạnh kéo dài không hiểu nào đó.

Thiên Huyền Tử nuốt xong thế giới Bạch Sáp, ánh mắt tinh tế quan sát Lý Trình Di.

Khí tức của nguyên thổ gốc rễ đời trước không ngờ lại rơi vào trên người ngươi. Thật là hữu duyên!

Trong lòng Lý Trình Di chấn động.

Sau khi hắn đạt được Ác Chi Hoa, đây là lần đầu tiên, có người có thể nhìn ra lá bài tẩy ẩn giấu trên người hắn.

Ác Chi Hoa vị trí cực cao, cho dù lúc trước gặp phải đối thủ mạnh hơn nữa, cũng không ai phát hiện ra tình huống của hắn.

Cũng không ai nhận ra gốc rễ của hắn.

Nhưng lần này.

Tựa hồ là nhìn ra hắn khẩn trương, Thiên Huyền Tử mỉm cười.

"Không cần khẩn trương, sư tòng Âm Nguyệt của ngươi, thuộc các chủ thiên thủ nhất mạch, ta sẽ không hại ngươi, cũng không cần hại ngươi."

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di lóe lên rất nhanh lại chủ động thả lỏng.

Hắn rất rõ ràng, đối phương đến cứu viện, hẳn là chủ yếu là bởi vì ngọc bội cầu viện môn phái, trước khi đến có thể Thiên Huyền Tử tổ sư cũng không rõ ràng lắm hắn thân mang ác chi hoa.

Hơn nữa với sức mạnh của hắn lúc này, tổ sư nếu có ác ý, cho dù mặc vào Hoa Thần Y, cũng đại khái xác suất không có khả năng chạy thoát.

"Làm cho tổ sư chê cười. "Hắn thấp giọng xin lỗi.

"Cũng làm khó ngươi" Thiên Huyền Tử lắc đầu, khoanh chân ngồi ở trong Biển Đen, hình thể to lớn, làm nổi bật từng thế giới Góc chết xung quanh tựa như phi thạch thật nhỏ, thỉnh thoảng từ bên cạnh hai người xẹt qua.

Thân thể Lý Trình Di dài đến vạn mét, nhưng ở trước mặt đối phương, tựa như bụi nổi, nhỏ không thể thấy được.

Cũng chính là hắn tản ra ý thức lực, mới có thể miễn cưỡng cùng sư tổ đối mặt trao đổi.

"Xin hỏi tổ sư, thế giới Bạch Sáp có phải từ nay về sau hoàn toàn bại vong rồi không?" Lý Trình Di suy nghĩ, hỏi.

"Vừa rồi chỗ kia, chỉ là một chỗ khởi nguyên thế giới Bạch Sáp, trong Biển Đen bọn chúng xâm lấn thế giới Góc chết rất nhiều, coi như là cái thế lực mới nổi." Thiên Huyền Tử lắc đầu.

Nhưng trong Biển Đen gần đây có không ít thế lực mới nổi, tuy Bạch Sáp mạnh, nhưng bọn chúng vừa mới thành lập, không đáng lo.

Lập tức, ông ta nhìn Lý Trình Di.

"Trên người ngươi nhiễm khí tức nguyên thổ, hẳn là chiếm được bộ phận truyền thừa cực ác vương thành, bất quá bây giờ cực ác vương thành, thực lực còn sót lại cực ít mười không còn một, sớm đã rách nát. Ngươi chỉ cần cẩn thận tương lai tao ngộ cừu địch của Hoa đế vương, còn lại có Thiên Tụ các, không cần lo lắng nhiều."

“Vâng, đa tạ tổ sư! “Lý Trình Di nhanh chóng cúi đầu hành lễ.

Lúc này hắn mới phản ứng lại, thế giới Bạch Sáp, hình như không còn nữa.

Hắn lựa chọn căn cứ nguyên thổ, chuẩn bị đem nó làm căn cứ địa tương lai, cư nhiên, một ngụm đã bị tổ sư thôn phệ.

Hắn một mặt chấn động bởi thực lực khủng bố của tổ sư Thiên Tụ Các, một mặt cũng khóc không ra nước mắt, kỳ thật ấn tượng của hắn đối với Bạch Sáp vẫn là rất tốt, thực lực đủ mạnh, tính cách cũng thích hợp làm chỗ ác niệm, thích hợp bắt tới làm nô lệ, không nghĩ tới.

“Ngươi thật là may mắn, vừa vặn bần đạo ở phụ cận săn thú đồ ăn, nếu không như thế, cũng không nhận được tín hiệu ngươi phát ra cầu viện.” Thiên Huyền Tử mỉm cười nói. Thừa dịp hiện tại có duyên gặp mặt, ngươi có gì nghi hoặc, có thể trực tiếp đề xuất. Nếu là chờ lần sau gặp mặt, cũng không biết là bao lâu”

Nhắc tới điểm này, trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng lưu chuyển, suy tư một lát, hắn ngẩng đầu cân nhắc từ ngữ, mở miệng hỏi.

Xin hỏi tổ sư, trong Chân Hỏa cảnh giới, làm sao tốt nhất để tăng lên Âm Điển?

Hắn mặc dù đem Âm Điển cùng Thiên Diện Kiếm Điển kết hợp, thành tựu con đường tu hành mới. Nhưng đối với tương lai luôn có chút không chắc chắn.

Chương 1201. Cảnh giới 5

Chương 1201: Cảnh giới 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thiêu đốt bản thân, tự sinh tạo hóa. "Thiên Huyền Tử mỉm cười trả lời.

Thiêu đốt bản thân? Nhưng Tạo Hóa Chi Lô không phải lấy ngoại vật làm chủ thiêu đốt sao? "Lý Trình Di nhíu mày.

"Đây là hiểu lầm, bất cứ vật gì cũng có thể để vào Tạo Hóa Chi Lô thiêu đốt, nhưng cũng không phải càng nhiều càng tốt. Tạo Hóa Chi Lô cùng với việc thiêu đốt không ngừng, tích tụ tạp chất bám vào vách trong, cường hóa lô thân. Mà trong tất cả vật thiêu đốt, tốt nhất, vẫn là tồn tại sau khi thăng hoa khắc ấn. Giai đoạn này, kỳ thật chỉ là bổ sung để làm bước chuẩn bị cho Toàn tri sau Thần Hỏa.

Thiêu đốt chính mình, chính là trừ đi tạp chất, thuần hóa khắc ấn.

Sau khi thần hỏa, là biết hết sao? "Lý Trình Di sửng sốt, trong lòng hơi kinh hãi.

"Cũng không phải như thế, toàn bộ đều có phạm vi, thần hỏa cực hạn về sau, liền có thể đọng lại một phương thời không, tìm tòi nghiên cứu bên trong vạn vật biến hóa, quy luật, cực hạn, vân vân, khi ngươi nghiên cứu thấu triệt hết thảy trong đó liền có thể tiếp xúc đến biên giới toàn tri, đây là thánh vị."

Thoạt nhìn ông ta hiển nhiên rất thích dìu dắt hậu bối, cũng đúng, nếu không phải tính tình như vậy, cũng sẽ không tiếp ngọc bội cầu viện chạy tới xuất thủ.

"Thánh vị? "Lý Trình Di trong lòng nhớ kỹ cái tên này.

"Thánh vị về sau, ngươi sẽ mở ra Duy Độ đặc thù thuộc về mình, cái Duy Độ này khác với hết thảy tân sinh vật khác ở toàn bộ Biển Đen, nó độc thuộc về ngươi, trong đó hết thảy sinh diệt tự do là do ngươi quyết định. Duy Độ diễn hóa phát

triển đến cực hạn liền có thể thông qua trong ngoài xác minh, tiến vào toàn tri Biển Đen.”

Thiên Huyền Tử mỉm cười trả lời.

Ngươi không cần nản lòng, nếu có thể vượt qua thành tựu này, sau khi đạt đến toàn tri đỉnh phong Biển Đen, chính là Giới hạn giả chân chính.

Nói đến Giới hạn giả.

Trong mắt Thiên Huyền Tử toát ra thần sắc phức tạp nhàn nhạt.

“Ngươi có đời trước truyền thừa, có lẽ có thể tiếp xúc tầng thứ này, đó là hết thảy con đường cực hạn, Hoa đế vương có ý đồ muốn đạt được cực hạn siêu việt, giới hạn siêu việt, hắn thất bại, vương thành sụp đổ, kỳ thật cái này cũng không tính là cái gì, hắn nhất định sớm có dự liệu.”

Lý Trình Di nghe xong, chỉ cảm thấy da đầu tê dại. Thiên Huyền Tử sư tổ rốt cuộc ở cấp độ nào? Đàm luận ác chi hoa vương thành giống như cũng giống như cấp độ ngang hàng

“Xin hỏi tổ sư là cảnh giới gì? “Hắn nhẹ giọng dò hỏi.

Bần đạo ngao du Biển Đen, hôm nay coi như là người truy đuổi giới hạn. “Thiên Huyền Tử thở dài,” Trong Thiên Tụ Các, người cầu đạo như bần đạo, còn có mấy vị. Vì cầu cơ duyên bước qua một bước này, tiền bối sáng lập Thiên Tụ Các, chính là muốn vượt qua giới hạn.

Ánh mắt hắn bình thản, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Ngươi còn nhỏ, không rõ sau khi vượt qua chiều không gian, sức mạnh hay yếu không còn quan trọng nữa. Bởi vì sau khi Thánh vị và chiều không gian viên mãn, sức mạnh của bất kỳ ai cũng sẽ bước vào vô hạn, về lý thuyết, một người tùy ý ở cấp độ đó, có thể dễ dàng giải phóng sức mạnh vô hạn và hủy diệt tất cả mọi thứ. Nhưng bởi vì có sự đàn áp của những người tiếp cận ranh giới còn lại, có sự vô biên vô hạn của Biển Đen, mục đích như vậy, không thể đạt được.”

Tổ sư vì sao đối xử tử tế với đệ tử như vậy? “Lý Trình Di nghe được nhiều điều thần bí như vậy, trong lòng dâng lên

nghi hoặc.

Trước khi gặp ngươi, cũng không phát hiện, sau khi gặp ngươi, trên người ngươi tựa hồ có thứ gì đó ngoài truyền thừa vương thành. “Thiên Huyền Tử vuốt chòm râu híp mắt nói.

Ông ta dời mắt, nhìn ra Biển Đen xa xa.

“Thế gian này,Biển rộng lớn bao la sâu thẳm liền như một mảnh tuyệt vọng , tất cả mọi người đều chìm xuống, chỉ có chúng ta rất ít, muốn nổi lên mặt biển, đi lĩnh hội hết thảy ngoại giới.”

Trong mắt ông ta đột nhiên hiện lên một tia bi ai.

Ngươi làm cho ta nghĩ tới một vị cố nhân. “Thiên Huyền Tử nhất thời không lên tiếng, tựa hồ đắm chìm trong cảm xúc.

Hắn không lên tiếng, Lý Trình Di cũng không dám nhiều lời.

Hai người nhất thời an tĩnh lại, lẳng lặng chờ đợi.

Không biết qua bao lâu, Thiên Huyền Tử lấy lại tinh thần.

“Không cần lo lắng vương thành truyền thừa sẽ rước lấy địch nhân, Hoa đế vương năm đó thân chết, phần lớn là bởi vì hắn tự thân phá giới thất bại. Hắn muốn làm ánh sáng duy nhất, cũng không phải là vọng niệm, lúc trước vô số sức mạnh hoa tại Góc chết đều bị hắn thu thập, hóa thành hoa duy nhất, từ nay về sau ngoại giới bất kỳ hoa nào cũng chỉ là phàm vật. Mất đi tất cả sức mạnh nguyên bản.”

Hắn đã thành công một lần rồi.”

Lý Trình Di trong lòng chấn động, đem tất cả sức mạnh hoa thu thập lại, thành hoa duy nhất?

Điều này có phải ý nghĩa, hoa nguyên bản là có một loại sức mạnh nào đó, chỉ là bị vương thành toàn bộ thu thập, mất đi sức mạnh nguyên bản?

Hắn bên này suy nghĩ hỗn độn, Thiên Huyền Tử lại còn đang tiếp tục.

Không ai biết được năm đó vương thành là như thế nào thất bại, chúng ta cũng chỉ biết là một ngoại vật tên là ác nguyên từ ngoại vực không biết nhảy vào, quấy nhiễu đến kế hoạch vương thành, cuối cùng phá giới thất bại. Nếu ngày sau ngươi tiếp xúc với người thừa kế vương thành khác, có thể trợ giúp điều tra một chút, nếu có thể báo cho bần đạo, tất có hậu báo".

"Đệ tử ghi nhớ. "Lý Trình Di vội vàng cung kính nói.

"Rất tốt. "Thiên Huyền Tử rất hài lòng với Lý Trình Di.

Người thừa kế vương thành không chỉ có một vị, Thiên Tụ Các trước kia cũng tiếp xúc qua vài vị, nhưng những người kia đều là người ngoài, tự nhiên không đáng tin bằng đệ tử tông môn nhà mình.

Ông ta có thể cảm ứng được tâm tình tâm thần của Lý Trình Di, là thật sự thành tâm thực ý đáp ứng lời hứa hẹn này.

Chương 1202. Cảnh giới 6

Chương 1202: Cảnh giới 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đến cảnh giới này của ông ta, liếc mắt một cái, vẻn vẹn từ vô số biến hóa rất nhỏ trên mặt, độ cong lỗ chân lông cơ bắp co rút lại, tốc độ lưu động của dịch thể, ý thức dao động rất nhỏ vân vân, là có thể nhìn ra đối phương có nói dối hay không, nhìn thấu tất cả biến hóa tâm lý của đối phương.

Toàn tri đỉnh phong, chính là như vậy.

Toàn tri là một loại cảnh giới, là một loại dung hợp vô số tin tức, tri thức, sau khi hội nhập vào hệ thống năng lực bản thân, đạt tới cảnh giới đại nhất thống.

Bậc này cấp độ, tương đương với phiên bản cường hóa siêu cấp "Một chiếc lá biết được mùa thu" , chỉ cần Thiên Huyền Tử nguyện ý, ông ta có thể từ tất cả chi tiết trên một người, phân tích suy tính ra tất cả dấu vết quá khứ hiện tại, biết được tất cả tin tức. Chỉ cần một chút tiêu hao là được.

Vạn vật trong mắt ông ta đều là vô số hạt phân tử xếp chồng lên nhau. Ngoại trừ một số ít cường giả đồng cấp và sự vật lĩnh vực không biết, những người còn lại ông ta không gì không biết.

Sức mạnh đến cấp độ của ông ta, kỳ thật đã mất đi bao nhiêu ý nghĩa.

Chỉ cần ông ta nguyện ý, tùy ý niệm động, liền có thể làm cho mình biến hóa tiến hóa thành hình thái đặc thù khống chế sức mạnh vô hạn, sau đó phóng thích sức mạnh không hạn chế, hủy diệt bất luận cái gì muốn hủy diệt

Nhưng điều đó thật vô nghĩa.

"Còn có câu hỏi nào khác không? "Phục hồi tinh thần, Thiên Huyền Tử lại hỏi.

Lý Trình Di biết rõ cơ hội lần này khó có được, lần sau cho dù tích góp đủ công lao cần thiết để cầu viện ngọc bội, cũng không nhất định có thể gặp được tổ sư cấp bậc này.

Từ ngữ khí của đối phương mà xem, toàn bộ Thiên Tụ Các, cấp bậc như tổ sư cũng bất quá chỉ có mấy vị.

Vì thế Lý Trình Di vắt hết óc nhanh chóng liệt kê ra vấn đề khó khăn mình muốn biết.

Rất nhanh, hắn cúi đầu nhìn ác chi hoa ấn ký trên mu bàn tay mình. Cắn răng hạ quyết định.

Xin hỏi tổ sư, có biết làm thế nào để tránh bi kịch tái diễn ở vương thành không?

Hoa đế vương hai đời đều đã chết, hiện giờ hắn là đời thứ ba, nếu như tiếp tục dựa theo con đường Ác chi hoa an bài từng bước đi tiếp, hắn sợ mình cũng sẽ chết, cũng sẽ không thoát khỏi kiếp nạn.

Dựa theo con đường cũ đi về phía trước, mạnh hơn nữa hắn có thể mạnh hơn đệ nhất Hoa đế vương?

Cho nên hắn phải tìm được con đường chân chính mạnh hơn, vượt qua hai đời trước! Vấn đề này, trong nháy mắt làm cho Thiên Huyền Tử có chút trầm mặc.

Trầm mặc hồi lâu, Thiên Huyền Tử mới chậm rãi mở miệng.

Con đường của Hoa đế vương, so với Thiên Tụ Các càng tốt hơn, nhưng kết cục đã biết, nhất định thất bại.

Ông ta dừng một chút, tiếp tục nói.

Ngươi có lẽ cần phải đi ra một con đường độc thuộc về mình.

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng chuyển động, lại mở miệng.

“Như vậy, xin hỏi tổ sư, có hay không biết hệ thống Hoa đế vương ác chi hoa?”

Hắn lần này là hạ quyết tâm muốn nắm lấy cơ hội, biết rõ phương hướng phát triển tương lai của mình.

Không có âm thanh.

Không trả lời.

Lý Trình Di sửng sốt.

Ngẩng đầu, hắn nhìn thấy Thiên Huyền Tử lẳng lặng chờ đợi hắn hỏi thăm, cùng lúc trước không có chút biến hóa nào.

"Còn có cái gì cần hỏi? "Thiên Huyền Tử tiếp tục nói.

Ông ta phảng phất, căn bản cũng không có nghe được câu nói vừa rồi!!

Lý Trình Di trong lòng dừng lại, đột nhiên da đầu tê dại, toàn thân nổi da gà trong nháy mắt.

Thiên Huyền Tử là đại năng cấp độ nào? Vậy mà cũng không nghe được một câu nói ở gần ông ta như vậy!?

Có chuyện gì vậy?

Hắn cắn răng, mở miệng lần nữa.

"Xin hỏi tổ sư có thể hay không nghe nói qua, hệ thống Ác Chi Hoa?!"

Không trả lời.

Thiên Huyền Tử vẫn bình thản nhìn hắn.

Nếu như không có vấn đề, như vậy lần viện trợ này kết thúc, ngươi cũng nên trở về.

"Chờ một chút tổ sư!! "Lý Trình Di vội vàng kêu to, hắn còn có một đống vấn đề muốn thỉnh giáo.

Nhưng thanh âm của hắn lúc này, Thiên Huyền Tử phảng phất căn bản không nghe thấy, cũng tựa hồ không nhìn thấy thần sắc tâm tình của hắn lúc này.

Đột nhiên, Lý Trình Di tựa hồ hiểu được, vội vàng cúi đầu, nhìn về phía mu bàn tay mình.

Quả nhiên!

Ấn ký ác chi hoa nơi đó, đang cấp tốc lóe ra màu sắc rực rỡ huỳnh quang, từng ô vuông hình thành các loại đĩa tròn, lóng lánh bất đồng sáng bóng, hoa lệ phi phàm.

"Như thế, hữu duyên gặp lại đi. "Thiên Huyền Tử vung tay lên.

Nhất thời một mảnh gió nhẹ nhu hòa bao lấy Lý Trình Di, đẩy hắn chậm rãi bay ra xa.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di liền biến mất ở trong Biển Đen.

Thiên Huyền Tử hài lòng xoay người, nhẹ nhàng nhảy lên, hóa thành lưu quang màu trắng biến mất.

…….

Góc chết của Mặc Sa.

Trong văn phòng luật tại Liên bang Venus,.

Thân hình Lý Trình Di trong nháy mắt hiện lên trong phòng làm việc, ngồi trên ghế da.

Lúc này hắn mới phục hồi tinh thần lại, cảm ứng được hoàn cảnh xung quanh, mới hiểu được chính mình đã trở về Bên trong Góc chết.

Phụt.

Hắn tựa lưng vào ghế dựa mềm mại, trong đầu giống như muốn nổ tung, một mảnh tê dại.

"Vừa rồi, đó là cái gì!? Lý Trình Di vốn tưởng rằng tổ sư Thiên Huyền Tử có thể cảm ứng được truyền thừa của Ác Thổ vương thành, hắn là cũng có thể nhận ra khí tức của Ác Chi Hoa.

Nhưng không ngờ

Không hề có cảm giác!

Là học thức cấm kỵ sao? Toàn tri tồn tại, không có khả năng sẽ bị chính là cấm kỵ học thức ảnh hưởng!" Hai tay Lý Trình Di che đầu, chỉ cảm thấy đầu bắt đầu đau.

Hắn hòa hoãn một hồi, nhanh chóng đưa tay chạm vào ấn ký Ác Chi Hoa.

Lúc này ánh sáng trên ấn ký đã biến mất.

Chương 1203. Cảnh giới 7

Chương 1203: Cảnh giới 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngươi rốt cuộc là cái gì???

Lý Trình Di vẫn cho rằng, Ác Chi Hoa là công cụ truyền thừa đặc thù do đế vương hoa vương thành sáng tạo ra.

Nhưng lúc này đây phản ứng của Thiên Huyền Tử, khiến hắn trực giác cảm giác, ấn ký này, chỉ sợ không đơn giản giống mình suy nghĩ như vậy.

"Nếu như ta muốn biết bản chất của Ác Chi Hoa, có lẽ phải đi tìm bộ hạ cũ của vương thành lúc trước, mới có thể biết được một chút nội tình."

Hiện giờ bộ hạ cũ chỉ có hai người, một Hồng Thần, một Diệp Lộc. Có lẽ, có thể đi tìm Diệp Lộc."

Diệp Lộc chính là thiếu niên thần bí hắn gặp ở Biển Đen.

Hắn tự xưng là binh lính Thiên Diệp quân bên trong vương thành năm đó, mà Hồng Thần cũng là binh lính, hai người nếu như xâu chuỗi một chút, nói không chừng đều nhận thức được lẫn nhau.

Lý Trình Di trong lòng không khỏi động ý.

Việc tìm kiếm Diệp Lộc không khó, hắn đang ở ngay khu vực Biển Đen giữa Midraon và Địa Nguyệt.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di có chút đứng ngồi không yên, hôm nay người nhà tìm được, Phan Ân tìm được, Bạch Sáp trong nháy mắt bị đánh tan, có lẽ có người lưu lại nhưng tung tích không rõ, phỏng chừng bỏ trốn mất dạng.

Hắn hoàn toàn có thể mang theo mọi người trở về Địa Nguyệt.

"Đúng rồi, tình huống mình bị cưỡng chế kéo vào Góc chết, cũng có thể tìm sư tổ hỏi thăm!" Lý Trình Di đột nhiên

nhịn không được tát vào đùi mình một cái.

Hắn thật sự có quá nhiều vấn đề muốn người giải đáp, đáng tiếc bị Ác Chi Hoa hù dọa.

Kết quả Thiên Huyền Tử tổ sư hoàn toàn không nghe thấy hắn nói chuyện, lãng phí vô ích cơ duyên tốt như vậy.

Đứng lên, Lý Trình Di nhìn ra bầu trời ngoài cửa sổ.

Trên mây đen mênh mông mơ hồ còn có thể nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang tranh đấu.

Bọn họ phóng thích Thần Vực, một đoàn màu lam điện cầu cùng một đoàn màu trắng băng tuyết không ngừng va chạm ăn mòn, tuyết thủy rơi xuống, liền thành mưa.

Có lẽ đã đến lúc triệu hoán kiến trúc vương thành, phải tìm vài bộ hạ đời trước hỏi tình huống cụ thể.

Thiên Huyền Tử tổ sư đều nói không cần lo lắng, lấy thực lực địa vị của sư tổ, căn bản không có lừa gạt mình.

Điểm ấy quả thật có thể thử xem.

Lý Trình Di trong lòng hạ quyết định.

Hôm nay bên trong Mặc Sa không có Bạch Sáp, những Thần còn lại cũng không hơn gì, tiện tay có thể giải quyết.

Mảnh thế giới này hoàn toàn đủ tư cách làm căn cứ địa của hắn.

"Đáng tiếc, ta vốn là chọn thế giới Bạch Sáp."

Trong lòng tiếc hận, ánh huỳnh quang màu vàng đen trong mắt Lý Trình Di đột nhiên sáng lên.

Nguyên Thần Kiếm Lô bên trong Nguyên Thần Kiếm Cung trong nháy mắt bay ra, chui vào khe hở Ngục rồng bóng tối.

Hắn không có trực tiếp đi đến chỗ đám người Phan Ân ở, mà là chọn một không giao lao tù khá lớn khác.

Treo lơ lửng giữa không gian.

Xung quanh là một mảnh nham thạch đỏ lửa sôi trào, đỉnh đầu là nham tầng đen kịt.

Đây là một nhà tù được mô phỏng theo hang động dung nham dưới lòng đất.

Thể tích cực lớn, ít nhất Lý Trình Di bay từ trên cao nhìn xuống, đường kính ít nhất mấy trăm km.

Toàn bộ động quật đều là nham thạch, khói độc cùng nhiệt độ cao bốc hơi không thôi.

Chính là nơi này. Sau khi Lý Trình Di được tổ sư Thiên Huyền Tử giảng giải, cảm giác lúc trước mình thật sự có chút hẹp hòi, vẫn cùng mấy loại nhân vật nhỏ như Bạch Sáp và chư thần chơi đùa, quá mức hoang phí thời gian.

Hắn quyết định, lần này chơi lớn.

Không trung trôi nổi ngửi thấy khói lưu huỳnh kịch độc trong không khí.

Tay hắn ấn dấu hoa ác.

Trong lòng niệm động.

Rất nhanh, một đạo tin tức rất nhỏ truyền vào trong đầu.

Có mở chức năng triệu hoán hay không?

Mở! Lý Trình Di đáp lại.

Xung quanh một mảnh yên tĩnh.

Thời gian trôi qua từng chút một, một phút, năm phút, mười phút.

Ước chừng qua hơn nửa giờ sau.

Xoẹt!!

Một đạo tử quang chói mắt, từ trong ấn ký trên mu bàn tay Lý Trình Di bắn ra.

Quang mang tản ra giữa không trung phía trước, hóa thành một vòng tròn màu tím.

Vòng tròn tựa như Thái Cực, chia làm hai khối.

Một mảnh bên trái được đánh dấu bằng một dòng văn tự Biển Đen: triệu hoán đã được ghi lại.

Bên phải là dùng chữ Hán quen thuộc của hắn, đánh dấu bốn chữ: Khởi đầu mới.

Trên màn sáng màu tím bán trong suốt, một sợi kim tuyến phân cách hai bên.

Lý Trình Di kinh ngạc nhìn chữ viết trên đó.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình cư nhiên còn có thể lại nhìn thấy văn tự đời trước

Ở giữa không trung sửng sốt một hồi lâu.

Suy nghĩ trong lòng hắn nhanh chóng hiện lên một đống lớn, đến cuối cùng bình tĩnh lại, hắn mới hít sâu một hơi.

Có gợi ý gì không? Hắn đè Ác Chi Hoa lại hỏi.

Vốn tưởng rằng nhắc nhở đã sớm tự hủy, không nghĩ tới lập tức đã có phản hồi mới.

"Sự lựa chọn đã được ghi lại, sẽ kế thừa di tích thuộc hạ và tài sản còn sót lại của hai Hoa Đế vương đời trước."

Lựa chọn khởi đầu mới, sẽ dựa theo Hoa Thần Vị mà bạn lựa chọn, ngẫu nhiên sáng tạo ra kiến trúc mới.

Không nghĩ tới hôm nay lại nâng cấp, trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng có ý nghĩ thăm dò.

"Ta muốn biết, hệ thống Ác Chi Hoa, là Hoa Đế Vương ban đầu sáng tạo sao?"

"Đúng". Gợi ý trả lời.

Lý Trình Di nhíu mày, không đúng, nếu như Hoa đế vương sáng tạo ra tàn vật, đều có thể lừa gạt ảnh hưởng đến Thiên Huyền Tử tổ sư, như vậy Hoa đế vương chân chính làm sao có thể ngã xuống dễ dàng như vậy? Là Hoa đế vương quá mạnh mẽ sao?

Hắn luôn cảm giác có chút không đúng.

Đột nhiên trong mắt hắn hiện lên một tia dị sắc, lại hỏi trong lòng.

“Ác chi hoa là do Hoa Đế vương tạo ra sao?” Hắn bỏ đi hai chữ.

Không. Gợi ý phản hồi trong nháy mắt.

Chương 1204. Cảnh giới 8

Chương 1204: Cảnh giới 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Quả nhiên!

Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được, rất hiển nhiên, nếu như ấn ký phản hồi là thật, vậy chứng minh, Hoa đế vương đời đầu cũng chỉ là đạt được ác chi hoa, sau đó lợi dụng nó kiến tạo nguyên thổ vương thành khổng lồ.

Và tạo ra hệ thống Ác chi hoa thuận tiện cho việc sử dụng của mình.

Về cơ bản Ác Chi Hoa hẳn là không có những gợi ý này. Thông tin đơn giản này lưu lại và phản hồi, hiển nhiên là đời đầu hoàn thiện.

Hắn không khỏi hồi tưởng lại, chính mình lúc ban đầu đi tới thế giới này, là bởi vì cái gì.

Chính là bởi vì hắn đời trước ở trên núi phát hiện một mảnh hoa cỏ rất đẹp mắt. Những đóa hoa nhỏ kia, chính là lấy màu tím đen làm chủ, theo gió chập chờn, rất giống với sắc màu vòng tròn Ác Chi Hoa lúc này

Như vậy vừa nhìn, lai lịch bản thể Ác Chi Hoa, liền cực kỳ thần bí.

Có thể xuyên suốt kiếp trước đến bây giờ, phương diện sức mạnh, rất có thể vượt qua miêu tả của Thiên Huyền Tử tổ sư.

Lý Trình Di nhớ rất rõ, không gian vũ trụ đời trước vô biên vô hạn, không nhỏ hơn Biển Đen.

Có thể nói, hai thế giới căn bản là hai loại vũ trụ quan bất đồng.

Coi như là Địa Nguyệt, cũng bất quá là hệ mặt trời lớn như vậy, bên ngoài chính là vách trong Góc chết, không cách nào đột phá.

Nhìn hai phương hướng trôi nổi trước mắt, Lý Trình Di bắt đầu do dự.

Hắn vốn là dự định triệu hoán bộ hạ cũ, hỏi nguyên nhân thất bại của hai đời Hoa đế vương trước, mà hiện tại, một lựa chọn mới, xuất hiện ở trước mặt hắn. Hắn có thể căn cứ Ác Chi Hoa, một lần nữa chế tạo hệ thống Nguyên Thổ Vương Thành độc thuộc về chính mình.

"Có lẽ, cho dù ta triệu hoán bộ hạ cũ, cũng không nhất định có thể thu phục đối phương, thực lực chênh lệch quá lớn, hơn nữa mình cũng không thể cam đoan đối phương sẽ không lừa gạt mình, cứ như vậy, vì chút tin tức này, liền buông tha cho một khả năng, phương hướng phát triển mới, một con đường mới, quá không đáng giá."

Nghĩ thông suốt điểm này, Lý Trình Di rốt cục không do dự nữa.

"Ta chọn, một khởi đầu mới!"

Bốp!

Trong phút chốc, một nửa ấn ký của vòng tròn ánh sáng chậm rãi biến mất, mà một nửa mới bắt đầu kia, hoàn toàn sáng lên kim quang, ở giữa không trung trong chớp mắt, cũng tiêu tán theo.

Rất nhanh, vòng xoay ấn ký mười hai loại hoa Ác Chi Hoa, xuất hiện ở trước mắt Lý Trình Di.

Tử Đằng hoa, Lay-ơn, hoa hướng dương Titan, tiết mao phi liêm, ngọc lan tím, hoa tử kiều, hoa tử vi, anh túc xanh, mạch thân cúc, tuyết liên hoa, lưu ly ngập nước. Mười hai loại hoa trong mỗi một loại ô vuông, đều chậm rãi hiện lên hai chữ kiến tạo.

'Gợi ý: Kiến trúc công năng do tự thân hoa ngữ hoa thần vị, cùng chủng loại hấp thu hoa khí ác niệm quyết định, dung hợp sáng tạo ra kiến trúc, năng lực không cách nào biết trước, xin cẩn thận lựa chọn.'

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào những ô vuông này, trong lòng bắt đầu phân tích.

“Đây không phải là mở hộp mù sao?”

……

Nguyên lý của hộp mù là gì, rất nhiều người đều biết.

Lý Trình Di nhìn mười hai loại hoa cỏ ô vuông khác nhau, trong lòng nhanh chóng hiện ra năng lực mười hai loại hoa ngữ mình nắm giữ. Trong đó còn có một bộ phận năng lực của Hoa Lân Y.

“Nếu như dựa theo loại hình hoa ngữ làm chủ, quyết định triệu hoán kiến trúc loại hình, vậy thì.”

Ánh mắt hắn dừng ở trên hoa Tử Đằng, các phương diện của hoa Tử Đằng đều rất cân đối, năng lực hoa ngữ là chủ yếu là khống chế phụ trợ, nói như vậy, lần đầu triệu hoán, hắn không phải là kiến trúc chủ lực.

Sau đó là hoa hướng dương.

Từng đóa hoa không ngừng xẹt qua.

Bây giờ ta cần cái gì? Là đủ nhân thủ trung thành? Không, nhân lực tổ chức Khu vườn đã đủ dùng rồi. Cái ta thiếu là nhanh chóng giải quyết Góc chết lôi kéo, cùng nhân tài đặc thù có thể gia tốc ngưng tụ nguyên ấn.

Sau khi xác định rõ nhu cầu trong lòng, Lý Trình Di rất rõ ràng, mình hiện tại cần chính là nhân tài đặc thù, có thể nghiên cứu Góc chết, thành lập mạng lưới tình báo, thúc đẩy Nguyên Ấn Thiên Diện Kiếm Điển ngưng tụ.

Hắn coi trọng vẫn là tu vi bản thân, chỉ cần tu vi bản thân tăng lên, khó khăn không thể ứng đối cũng sẽ giảm bớt trên diện rộng.

Sau khi xác định điểm này, trong lòng Lý Trình Di đã có quyết định, trong tất cả hoa ngữ, đặc thù nhất là điểm này.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào Tam Cầu Huyền Linh Mộc

Ngôn ngữ của loài hoa này là Tài hoa hơn người, có thể hấp thụ vô số tri thức từ trong Biển Đen, làm lớn mạnh bản thân.

Nếu như là kiến trúc của nó, có lẽ có thể có kết quả không tồi, ít nhất là thiên về tính nghiên cứu.

Tâm niệm khẽ động, cái đĩa tròn trước mắt Lý Trình Di nhất thời biến mất hơn phân nửa, chỉ còn lại có ô vuông Tam Cầu Huyền Linh Mộc tồn tại.

Rất nhanh, ô vuông sáng lên tử quang.

Từng đạo ác niệm khí tức hắn từng hấp thụ, biến hóa phức tạp hiện ra, nương theo hoa khí nồng đậm tuôn ra.

Tất cả sức mạnh nhanh chóng ở chỗ trống bên trong ô vuông, phác họa ra một tòa tháp cao màu trắng tinh khiết.

Trên đỉnh tháp lơ lửng một quả cầu kim loại màu vàng nhạt, đang chậm rãi chuyển động.

Kim loại cầu cùng thân tháp cũng không tiếp xúc, căn bản là lơ lửng trên đỉnh tháp.

Tháp cao tổng cộng chỉ có hai tầng xung quanh có rất nhiều hoa văn Huyền Linh.

Vòm cửa phía dưới đáy lóe lên quang mang màu trắng không ngừng lóng lánh.

Chương 1205. Cảnh giới 9

Chương 1205: Cảnh giới 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Kiến trúc — tháp trí tuệ, công năng: cách mỗi một năm, ngẫu nhiên tăng thêm một quyển sách tri thức.” Không giới hạn cấp bậc, không giới hạn cấp bậc.

‘Ghi chú: Có thể xuất hiện sách vượt xa đẳng cấp bản thể, mời cẩn thận xem trước.’

“Lưu ý: Tháp trí tuệ không bị ảnh hưởng bởi bất kỳ tập hợp khái niệm nào. Một mình thuộc về vương thành, không thể phân chia.

Lưu ý: Sau khi lựa chọn, cần xây dựng xong mới có thể mở tòa nhà thứ hai.

” Tài nguyên cần thiết: 100 đơn vị hoa khí Hoa Huyền Linh Mộc, 100 đơn vị ác niệm Một đơn vị là tổng lượng cần thiết để hoàn thành một lần tiến hóa của hoa Tam Cầu Huyền Linh Mộc. Số lần có thể tiến hóa: 0.

… “Lý Trình Di suy tư nhìn ô vuông này.

Nhu cầu rất lớn, vốn cho rằng hoa khí hẳn là nhu cầu không lớn, hiện tại xem ra, nhà giàu chân chính ở chỗ này.

Ác niệm cũng tốt, hoa khí cũng tốt, lượng hắn cần rất nhiều.

“Hiện tại thành lập?”

Lý Trình Di chọn phải.

Nhưng rất nhanh, hệ thống Ác Chi Hoa nhắc nhở tài nguyên không đủ, không thể thành lập.

Hắn thở dài một tiếng, rời khỏi Ngục rồng bóng tối. Xem ra vẫn phải thành lập một vườn thực vật khổng lồ, mới là vương đạo.

Vấn đề Bạch Sáp đã được giải quyết, bên Mặc Sa cũng không có uy hiếp gì có thể ảnh hưởng đến hắn.

Lý Trình Di trong lòng suy tư một chút, vẫn quyết định dẫn người trở về Địa Nguyệt, bên này chư thần quá mức phiền toái, thế cục cũng không an ổn, nhưng Địa Nguyệt thì khác.

Bên kia không chỉ có Iseline cùng giáo sư Mê Mạn trông nom, tìm kiếm thành viên đoàn đội khác cũng cần từ nơi đó làm khởi điểm điều tra.

"Bên này Ngục rồng bóng tối, về sau liền làm khởi điểm thành lập vương thành của mình là được."

Lý Trình Di trong lòng xác định, đột nhiên nghĩ đến một người.

Đúng rồi, Trần Gia Hàm đâu? Hắn trừng mắt nhìn, trước hồi Midraon, hắn cũng cảm giác mình có phải hay không đã quên cái gì, hiện tại xem ra hắn quên mất Trần Gia Hàm.

Cũng nên trở về một chuyến. Lần này sư môn giúp hắn đại ân một lần nữa tích góp công lao, tìm kiếm tài nguyên sư môn cần, cũng cần đưa lên nhật trình.

Như vậy mới có thể tích góp từng tí một lượng ngọc bội cần thiết để cầu viện lần sau. Trở về, tìmTrần Gia Hàm, truyền tin cho sư môn, tại Midraon thành lập vườn thực vật thật lớn, mượn ưu thế thời gian gia tốc nhanh để thúc đẩy đại lượng hoa khí.

Sau đó điều tra các thành viên khác, cũng đón từng người một trở về.

Đây là tất cả những điều cần làm tiếp theo.

Phất tay tán đi pháp trận tử năng, Lý Trình Di đi ra khỏi văn phòng, Dunis đang cùng con gái Nylan đang thì thào nói chuyện, tựa hồ đang dạy dỗ con bé cái gì đó.

Các thành viên văn phòng luật còn lại đang sửa sang lại giấy tờ đầy đất, không biết lại nhận ủy thác gì.

Lý Trình Di gật đầu với Dunis, đi ra khỏi văn phòng luật.

Đứng ở trước cửa lớn, ý thức lực của hắn cấp tốc khuếch trương, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ thành phố Lỗ Điện.

Hơn hai trăm đạo hạt giống ý thức lực, ở trong thành phát ra cộng minh, biểu hiện vị trí của mình.

Đây là những hạt giống mà hắn đã gieo ra.

Chỉ cần những người này có thể thăng hoa chất biến ý chí, Nguyên Thần Kiếm cung, nhất định có thể lần nữa thăng hoa chất biến ra một thanh Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm mới, đây là ý thức lực không ngừng thăng hoa, không ngừng cường đại.

Cũng là con đường ngưng tụ Nguyên Ấn mới nhanh nhất.

Cần mau chóng kết thúc chuyện ở đây.

Trong lòng thở dài một cái, Lý Trình Di xoay người đi về phía bóng tối bên phải.

Không bao lâu, người đã biến mất ở trong đó.

……..

Tinh giới

Thiên giới - Thiên Không Thần Weiman Thần Quốc.

Trên đỉnh Thần Quốc khổng lồ, chân thân bản thể của Weiman lẳng lặng đứng ở chỗ cao nhất, vô số cánh trên người chim phóng ra kim quang, chiếu rọi toàn bộ quốc gia.

Hắn đang tiến hành hồi âm cho các tín đồ hàng ngày

Thần chỉ cần kinh doanh tín ngưỡng, nếu đáp lại quá ít, tín đồ sẽ chuyển sang đầu tư vào thần khác hồi âm nhiều hơn.

Ở Mặc Sa, tình huống như vậy cũng không hiếm thấy.

Chỉ là lúc này Weiman mặc dù bề ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng thủy chung mang theo một tia sầu lo.

Lúc trước bọn họ cùng Thuần trắng Giáo Hội liên thủ, cùng nhau lừa Bạch Sáp cùng Khu vườn. Nhân cơ hội đem cả hai cùng nhau trục xuất đi chỗ sâu Biển Đen, làm cho bọn họ không cách nào trở về.

Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ hiệu quả cũng không tốt.

“Chủ thần, khí tức Bạch Sáp biến mất, tất cả các thần bị khống chế đều khôi phục bình thường, thuần trắng thần hệ khôi phục không ít.” Một gã Thánh Linh tiến lên, tới gần báo cáo.

“Khu vườn bên này thì sao? “Weiman nhẹ giọng hỏi. Lừa Bạch Sáp chính là Bạch Thần bên kia, cùng hắn không quan hệ, hắn quan tâm vẫn là Khu vườn như thế nào.

Hiện tại tạm thời không có tin tức về Khu vườn. “Thánh Linh bất đắc dĩ nói.

Bùm!

Đột nhiên cả thần quốc chấn động kịch liệt.

Trong ngoại giới tinh giới, Lý Trình Di cùng Hồng Thần song song trôi nổi, nhìn thiên giới to lớn trước mặt.

” Đỉnh điểm cường đại thần lực là chủ thần chí cao, nếu là ở bên ngoài, ta có thể thoải mái giải quyết áp chế đối phương, nhưng ở trong Thần Quốc, phòng hộ có chút quá mạnh.” Lý Trình Di chau mày nói

Hắn vừa phóng ra một đạo kiếm quang màu vàng, lúc này đã ảm đạm tiêu tán ở mặt ngoài thiên giới dày đặc phòng hộ

Đó là một kiếm bình thường mạnh nhất của hắn, nhưng vẫn không thể chém vỡ lớp bảo hộ Thiên Giới Thần Quốc.

Rất bình thường, khi thần chỉ ở trong thần quốc của mình, tất cả sức mạnh sẽ được tăng cường cao hơn một bậc, thần chí cao tự nhiên cũng như thế. Thần chỉ tồn tại, chính là phòng hộ và hồi phục lớn hơn công phạt.

Hồng Thần khẽ gật đầu giải thích.

“Phiền toái. “Lý Trình Di nhíu mày. Ngươi lui ra trước. “Hắn phân phó Hồng Thần.

Lúc trước Bạch Sáp Wusanin và tên người rối, thực lực dựa theo Hồng Thần nói, cũng là cấp độ thần chí cao. Thần quốc trước mắt này, nếu khôi phục bản thể, có lẽ….

Chương 1206. Phương hướng 1

Chương 1206: Phương hướng 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Suy tư một chút hắn đi về phía trước một bước, quanh thân khói trắng tràn ngập, nhanh chóng chiếm cứ phạm vi đường kính mấy trăm km xung quanh.

Trong hư không Tinh giới nhất thời xuất hiện một đoàn bạch khí khổng lồ.

Hồng Thần bất đắc dĩ bay ra xa, có chút nghi hoặc nhìn chằm chằm vào mảnh bạch khí này.

Không bao lâu, khói trắng tản đi, lộ ra một thân ảnh bàng bạc cao vạn thước.

Rõ ràng chính là bản thể Lý Trình Di nửa người nửa hươu, đầu mọc Long Giác.

Cốt giáp hoàn chỉnh nhanh chóng bao phủ toàn thân, Vô Hình Hoa Lân Y theo sát phía sau, cường hóa cốt giáp.

Tử Đằng Hoa Lân Y tăng cường, toàn diện tăng lên tốc độ sức mạnh khôi phục thể chất của Lý Trình Di.

Tiếp tục

Trong lúc ầm ầm, hai tay Lý Trình Di huy động chĩa 3 mũi, mắt lộ ra ánh huỳnh quang hắc kim chém về phía trước.

Vô số tuệ kiếm chồng lên nhau ngưng tụ trên đỉnh chĩa 3 mũi, nặng nề rơi xuống tầng ngoài thiên giới.

So với lúc trước thì sức mạnh nay đã lên đến mức khủng bố, mạnh hơn gấp mười lần, ầm ầm ngưng tụ một điểm, trong nháy mắt đánh tan lớp thần lực bảo vệ Thiên giới.

Răng rắc.

Trong tiếng vỡ vụn thật lớn, thiên giới nứt ra một vết nứt dài nhỏ.

Một bên Hồng Thần Tâm tóc lông dựng đứng, hắn coi như là thời kỳ toàn thịnh, cũng không có biện pháp trực tiếp mạnh mẽ đập vỡ Thần Quốc chí cao.

Không ngờ.

Hắn khẽ nắm tay, lại một lần nữa thực lực của Lý Trình Di lại lên một bậc.

Đây là sức mạnh của Hoa Thần Tướng sao? Hắn cẩn thận quan sát hình thể của Lý Trình Di, nhưng căn bản không tìm ra dấu vết của Hoa Thần Tướng Hoa Lân Y từ trên người đối phương.

Rắc rắc âm thanh không ngừng biến lớn, rốt cục, Weiman bên trong ngồi không yên.

Nhanh chóng truyền ra dao động thần lực.

Chủ Khu vườn Dịch, ngươi rốt cuộc muốn cái gì?

Bạch Sáp muốn hủy diệt thế giới, cái này hắn biết. Nhưng Khu vườn rốt cuộc muốn cái gì, không ai biết.

Lý Trình Di thu hồi Chĩa 3 mũi, trên mặt lộ ra nụ cười, môi truyền âm.

Hắn cũng không phải là người dễ giết, Mặc Sa nhiều trận doanh thần chích như vậy, nếu giết chết từng cái, quá mức tàn nhẫn.

Hắn chỉ muốn biến những vị thần này thành nô lệ của mình và đặt nền móng cho sự cai trị của mình ở An Trạch.

Đem Mặc Sa biến thành cứ điểm, là kế hoạch hắn đã sớm xác định.

Mà chỉnh hợp Chư Thần Liên Minh, chính là bước đầu tiên.

Không bao lâu, bên trong Thiên giới, Weiman trầm mặc hồi lâu, rốt cục quyết định gia nhập Khu vườn.

Đánh không lại liền gia nhập, đối với tuổi thọ vĩnh hằng vô hạn Thần chích mà nói, cũng không phải là việc khó.

Dù sao mục đích của Chư Thần Liên Minh bọn họ ngay từ đầu cũng chỉ là muốn tự bảo vệ mình.

Đặc biệt, trước mắt, sau lưng……

Thiên giới thần phục, hoàn toàn ngoài dự liệu của rất nhiều Thần quốc.

Là thần chí cao có thể so với Bạch Thần, Weiman luôn luôn là chủ lực đối kháng Thuần trắng Thần Hệ, Thần Quốc của hắn tự nhiên là tiêu điểm nhìn chăm chú của đại lượng Thần chích.

Mà sau khi hắn công khai biểu thị thần phục, chư thần thần hệ còn lại trong lòng chấn động, đều bắt đầu nảy sinh tạp niệm.

Rất nhanh, Lý Trình Di nhất nhất phái Hồng Thần cùng Weiman đi thuyết phục, rất nhẹ nhàng liền đều thu nạp mấy đại thần hệ còn lại.

Cuối cùng chỉ còn lại Bạch Thần.

…….

Thuần trắng Thần Quốc.

Lý Trình Di hình thái nửa người nửa hươu cầm trong tay chĩa 3 mũi, quanh thân vờn quanh vô số khói trắng, hai mắt chăm chú nhìn quả cầu Thần Quốc khổng lồ thuần trắng xa xa.

Sau lưng hắn là từng đạo chân thân bản thể của Thần chích, Chư Thần Liên Minh, Nguyên Tố Thần Hệ, Chiến Thần Thần Hệ, Tinh Linh Thần Hệ.

Tất cả thần chích cơ hồ đều dắt tay nhau mà tới, từng đạo thần lực khổng lồ dao động nối liền thành một mảnh đại dương mênh mông, vây quanh thuần trắng thần quốc ở chính giữa.

“Cho ngươi thời gian ba hơi thở, thần phục hay là hủy diệt?” Lý Trình Di tiện tay huy động chĩa 3 mũi, sức mạnh khủng bố cực lớn ở trong tinh giới cắt nát một ít tạp vật trôi nổi.

…….

Phá vỡ Bạch Thần Thần Quốc, đối với hắn mà nói cũng không phải là việc khó, chỉ là hắn cũng không phải là người thích giết chóc.

Chỉ cần đối phương nguyện ý bị hắn gieo vào hạt giống ý thức lực, hoàn thành toàn bộ Mặc Sa thống nhất đại đạo, hắn vẫn nguyện ý mở một mặt lưới, bỏ qua chuyện cũ, để trở thành nô bộc của hắn.

Nhanh chóng ổn định mục tiêu Thế giới Mặc Sa, bây giờ cũng chỉ còn lại có đám thần chích Thuần trắng Thần Hệ này.

"Dịch, không nghĩ tới ngươi là người cười cuối cùng." khuôn mặt to lớn của Bạch Thần từ mặt ngoài Thần Quốc hiện ra.

Đây là thần lực biến thành, hắn hiển nhiên không dám lộ diện.

"Ta thừa nhận ngươi thần lực mạnh mẽ, trước đây chưa từng thấy, nhưng ngay cả Bạch Sáp cũng không thể làm cho ta khuất phục, ngươi tính là cái gì!?"

Bởi vì ta mạnh hơn Bạch Sáp. "Lý Trình Di thản nhiên nói. Wusanin và các thành viên sau lưng đã bị trưởng bối sư môn ta tiêu diệt. Đại cục giới này đã định, chiều hướng phát triển, tàn thần các ngươi chẳng lẽ muốn nghịch thiên, nghịch thế mà đi?

Bạch Sáp không còn?

Trong lòng một đám thần chỉ chấn động, không ít ánh mắt của thần chuyển động, bán tín bán nghi.

"Ngươi có thể đại biểu cho trời? "Bạch Thần cả giận nói.

Lý Trình Di không trả lời nữa, hiện nay thế giới Mặc Sa, hắn chính là trời, hắn chính là đại thế.

Nếu Bạch Thần dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, vậy thì triệt để giải quyết hậu hoạn là được rồi.

Ba hơi thở đã tới.

Hắn giơ lên chĩa 3 mũi, hiệu quả thuộc về Thiên Mệnh-lưỡi kiếm tất trúng, cực nhanh bao trùm binh khí.

Một loại cảm giác vận mệnh và số mệnh nhất định phải trúng, làm cho các vị thần xung quanh sinh lòng sợ hãi, nhanh chóng rời xa.

“Giết! “Bạch Thần rống giận, từ trong Thần Quốc ngưng tụ từng đạo ánh sáng màu trắng.

Tất cả ánh sáng hội nhập vào một điểm, đột nhiên nổ tung, hướng về Lý Trình Di đâm đến.

Chương 1207. Phương hướng 2

Chương 1207: Phương hướng 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thần chí cao lực toàn lực một kích, kết hợp thần quốc tăng cường, đạo bạch quang này, không cần bất kỳ chiêu thức nào, chỉ là thuần túy áp súc, thuần hóa thần lực.

Kết hợp với hiệu quả nhân quả thần lực của Bạch Thần, ngang nhiên tấn công Lý Trình Di.

Một kích này đã vượt qua công kích hợp lực của Wusanin và người rối, trong mắt Lý Trình Di, Bạch Thần quả thật có tư cách cuồng vọng.

Nếu dựa theo nguyên ấn khắc ấn tính toán, một kích này đã có sức mạnh thuần túy năng lượng lĩnh vực ba mươi ấn trở lên.

Coi như là chính hắn, bây giờ đã hơn hai mươi ấn, nguyên ấn dùng để cường hóa kiếm cũng chỉ có mười đạo nguyên ấn. Tám ấn Nguyên Thần Kiếm Cung nuôi dưỡng lưỡi kiếm, thêm hai ấn Thiên Diện Kiếm Điển ngưng kết.

Nhưng đáng tiếc.

Keng!!

Lý Trình Di trong nháy mắt vung ra chĩa 3 mũi.

Thiên mệnh - lưỡi kiếm tất trúng!

Thuộc về hiệu quả năng lực hoa ngữ, trong nháy mắt áp chế xóa bỏ hiệu quả thần lực, công kích loại bạch quang này thành năng lượng cơ bản nhất

Òanh!!!

Bạch quang bị Chĩa 3 mũi vặn vẹo, hội tụ, tất cả rơi xuống trên lưỡi đao Chĩa 3 mũi, hóa thành chùm ánh sáng tựa như mặt trời.

Ta không phục!! Không phục a a!!! "Bạch Thần rống giận chấn động tinh giới xung quanh.

Hắn đem hết toàn lực, Thần Quốc sức mạnh bị rút ra kịch liệt, bắt đầu nhao nhao rạn nứt.

Sức mạnh bạch quang càng ngày càng mạnh, càng ngày càng đậm, đổi lại là nguyên ấn tính toán, lúc này thần lực nguyên ấn ít nhất cũng đến ba mươi lăm ấn.

Nhưng sau khi Lý Trình Di tăng cường, toàn bộ sức mạnh vẫn không nhúc nhích.

Mặc dù kiếm của hắn chỉ đạt được mười ấn, nhưng tăng cường gấp bảy lần Hoa Lân Y thể cực đỉnh hoa Tử Đằng, khiến cho mười ấn này trong nháy mắt tăng vọt thành bảy mươi ấn.

70 ấn kiếm thăng hoa

Bốp.

Lý Trình Di nhẹ nhàng vung lên, liền tùy ý chém về phía bạch quang.

Ánh sáng trắng kinh hoàng xuyên qua mọi thứ. Tinh thể tàn phá trong tinh giới, thân thể tàn phế của quái vật ….., đều bị đảo mắt xuyên thấu, vẫn bay về phía chỗ sâu nhất nhìn không thấy điểm cuối.

Kết thúc đi.

Hắn lại một lần nữa giơ lên chĩa 3 mũi.

Trong tiếng rống giận không cam lòng của Bạch Thần chém xuống một kích.

…….

Trong Biển Đen, tiếp nối vô tận, tựa như khối sáp khổng lồ trong Góc chết màu trắng.

Đại dương sáp dịch màu trắng mênh mông vô bờ, nước biển sền sệt chậm rãi kích động nổi lên gợn sóng không tiếng động.

Từng bóng hình người trắng bệch khổng lồ, chậm rãi từ đáy biển dâng lên, nhìn ra ngoài bầu trời Biển Đen.

Nguyên giới bị hủy! Là ai?! Ai có thể hủy được khởi nguyên Góc chết!?

Một đạo nhân hình phát ra tiếng rống giận.

Hình người thân cao vạn mét, cả người mặc áo gai đỏ sậm đơn giản, trên cổ quấn một vòng điện lưu màu lam tạo thành cự mãng thô to.

Khuôn mặt là một khuôn mặt nam tính đờ đẫn không có bất kỳ biểu tình nào.

Hình ảnh này trong thần thoại của rất nhiều nền văn minh, đều được gọi là người khổng lồ, nhưng ở đây, hình người hiển nhiên không phải là người khổng lồ. Mà là con rối bị Bạch Sáp đoạt lấy linh hồn thân thể.

“Toàn bộ Nguyên Giới đều biến mất, có ai triệt để hủy diệt thế giới Góc chết, xung quanh có năng lực này cũng không nhiều lắm.” xa xa một người thân rắn mặt người nữ tính đáp lại.

“Tuy rằng Nguyên Giới đã không tính trọng yếu, Khởi Nguyên Thánh Đường đã chuyển dời đến thế giới khác, nhưng đó là tổ địa, là chỗ vinh quang của chúng ta!

Nữ tử đầu người thân rắn khẽ gật đầu.

“Đúng. Thế giới tượng sáp Chí cao cần gốc rễ cuồn cuộn không ngừng cung cấp dinh dưỡng, mà phía dưới từng thế giới xâm nhập Bạch Sáp, chính là rễ cây, mặc dù chỉ là một cái Thế giới Góc chết bị hủy, nhưng cái này đối với hơn 90 Góc chết mới nổi phụ thuộc Bạch Sáp mà nói, không thể nghi ngờ là khiêu khích cực lớn.

Đây là hành động chặt rễ, phải lập tức ngăn chặn.

“Hồng, có thể trong nháy mắt hủy diệt Nguyên Giới, nhất định đã là Thánh Vị tồn tại, chỉ dựa vào Ngõa Hương một cái, phải chăng có chút không đủ?” Một tên cự nhân khác trầm giọng hói

Tượng sáp chí cao cho tới nay tổng cộng chỉ có ba mươi hai vị, chỉ có cường giả trên thánh vị, sáng tạo ra chiều không gian độc đáo của mình, mới có thể tiến vào nơi này.

Ở chỗ này sức mạnh của bọn họ sẽ bị đóng băng, triệt để ngăn chặn sức mạnh cảnh giới trôi qua.

Dù sao cũng không phải mình tu luyện đạt được, cho nên vì duy trì chỉnh thể tự thân, Bạch Sáp mới sáng tạo ra thế giới tượng sáp chí cao, để duy trì trạng thái.

Bọn họ không thể tu luyện, chỉ có thể dựa vào rễ truyền dinh dưỡng, duy trì toàn bộ thế giới tượng sáp chí cao.

Người khổng lồ được gọi là Hồng cười lạnh.

"Ta có thể tiếp xúc được phần khí tức của kẻ hủy diệt nguyên giới, là lão bất tử Thiên Tụ Các! vừa vặn, chúng ta có bố cục tại bên trong Thiên Tụ Các, cũng nên làm một mẻ, cỗ thân thể này ta cũng dùng đến chán ngấy, là thời điểm nên thay đổi thân thể mới!"

"Hy vọng hết thảy thuận lợi, nếu là thủ lĩnh thành công, sức mạnh của Bạch Sáp ta lại tăng thêm một tầng, thậm chí vượt qua nguyên thổ lúc trước!"

Hồng nhếch miệng cười rộ lên, không nói nữa.

……..

Nơi không rõ ở Biển Đen.

Một tòa lầu các kiểu Trung Quốc cổ xưa màu vàng sậm, đơn độc đứng sừng sững ở trung tâm vô số mây đen.

Tầng hai Lầu các, ba gã lão giả mặc đạo bào tóc bạc râu trắng ngồi xếp bằng ở trên tấm ván gỗ thành hình tam giác.

Phía sau ba người đều có tám cái chân nhện nhân thủ kéo dài ra ngoài, không ngừng từ xung quanh không trung bắt lấy từng vầng sáng vật chất màu sắc rực rỡ, nhét vào cái miệng màu đen dữ tợn ở giữa ngực và bụng ba người

Ngay khi thủ lĩnh Bạch Sáp Hồng quyết định hạ thủ với Thiên Tụ Các.

Trong đó có một lão giả hơi thấp màu da hơi trắng, chậm rãi mở mắt.

Trong lòng có cảm giác, có kiếp số sinh ra. “Hắn nhẹ giọng nói.

Hai người còn lại nhao nhao mở mắt, trong nháy mắt liền tính đến hành động và mục đích của Bạch Sáp.

Chương 1208. Phương hướng 3

Chương 1208: Phương hướng 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tà ma ngoại đạo tính là kiếp số gì, người người phải giết, Thiên Huyền Tử không phải còn ở Ngoại Thải Thiên sao? Gọi hắn qua xử lý sạch sẽ là được.

Tượng sáp chí cao c có tên là Bạch Sáp cũng là Toàn tri, sớm giao thủ với ta, có chút thực lực. Đi theo con đường tượng sáp, triệt để diệt tuyệt có thể có chút phiền toái.

Hai lão giả đồng thời lên tiếng.

Sức mạnh toàn tri giả bàng bạc vô hạn, hơi liên lụy đến một tia ảnh hưởng của bọn họ, liền có thể từ trong vận mệnh nhân quả biến hóa, phát hiện manh mối, từ đó trong nháy mắt tính ra hết thảy tiền căn hậu quả.

Bọn họ đã đạt tới đỉnh điểm của hệ thống khắc ấn, đi lên nữa, chính là giới hạn. Là ranh giới của cái đã biết và cái chưa biết.

Toàn tri là cực hạn của cái đã biết, mà cái không biết là biên giới mà bọn họ vĩnh viễn không thể vượt qua.

Hư vô chi mẫu cùng cự thú sắp thức tỉnh, hết thảy gợn sóng đều cần phải áp chế ở mức thấp nhất, miễn sinh dị số. Đến lúc đó ta sẽ cùng Thiên Huyền Tử ra tay, triệt để diệt sạch Bạch Sáp.

Người thừa kế vương thành xử trí như thế nào?

Thuận theo tự nhiên, Hoa Đế Vương đời đầu đã tìm một con đường chết cho chúng ta, duyên pháp như thế, chúng ta đều phải nhận ân tình.

Như thế rất tốt.

Ba lão nhân chậm rãi nhắm mắt khôi phục trạng thái tĩnh tu.

……

Midraon

Một cổng truyền tống khổng lồ chậm rãi triển khai, hóa thành cổng ánh sáng tròn thuần trắng, đứng sừng sững ổn định tại bình nguyên hoang vu màu đen.

Cổng truyền tống khổng lồ cao tới trăm mét dường như không tồn tại trong vô số sinh linh nhãn xung quanh, không cách nào nhìn vào được.

Nhưng cường giả võ đạo có thể đạt tới cấp độ khắc ấn, lại có thể liếc mắt một cái nhìn thấy hình thái của nó.

Rất nhanh, những nhân ảnh không ngừng từ bốn phương tám hướng bay tới, rơi vào vị trí cách mấy trăm mét bên ngoài Cổng ánh sáng, không dám tới gần.

Xì.

Trong phút chốc, một đạo đạo nhân ảnh nhanh chóng lao ra Cổng ánh sáng, rơi xuống bình nguyên.

Rõ ràng là đám người Phan Ân do Lý Trình Di dẫn dắt.

Một đám người của tập đoàn Minh Viễn, toàn bộ bị thần lực bao bọc, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

"Đã trở lại" Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, bởi vì Địa Nguyệt không có tọa độ trực tiếp trở về, cho nên hắn lựa chọn về trước nơi này, dựng vườn thực vật, đồng thời cũng dự định để toàn bộ người của Minh Viễn cường hóa một chút, miễn cho quá mức yếu ớt.

Hắn bây giờ, coi như là Hải Sa mạnh nhất Minh Viễn, ở trước mắt hắn, cũng là tâm niệm vừa động là có thể bóp chết như kiến.

Sau khi đốt chân hỏa, tố chất các phương diện của hắn đều tăng lên trên diện rộng.

Đợi đến khi tất cả mọi người rơi xuống đất, xác định an toàn không tổn hao gì, cổng truyền tống mới chậm rãi bay ra Hồng thần.

Trong số những người ở Khu vườn, chỉ có Hồng Thần nguyện ý đi theo.

Những người còn lại đều ước gì hắn chạy thật nhanh.

Lý Trình Di cũng để những người còn lại tiếp tục ổn định cục diện. Hiện nay phần lớn khu vực Mặc Sa đã trở thành nơi hắn nuôi dưỡng Nguyên Ấn.

Trước khi rời đi, hắn khuếch tán trên diện rộng phân ra hạt giống ý thức lực, đem nhân tuyển gieo giống mở rộng đến hơn một ngàn, tất cả đều là lựa chọn người có tiềm lực.

Chỉ cần chờ sau khi bọn họ thăng hoa, hạt giống ý thức lực của Thiên Diện Kiếm Điển cũng thăng hoa theo, khi hắn trở về tiếp nhận, có thể trực tiếp thu được càng nhiều Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm, để ngưng tụ Nguyên Ấn.

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn về phía xa xa. Nơi đó đang có một đạo đạo nhân ảnh nhanh chóng tiếp cận.

Dẫn đầu, rõ ràng là sư phụ của hắn, Âm Nguyệt chân nhân.

Sư phụ, con đã trở lại!

Hắn tiến lên một đại lễ, cúi đầu thật sâu.

Lần này, hắn dự định chân chính tu hành theo con đường của Thiên Tụ Các

Đơn thuần đi theo con đường vương thành trước kia, sớm muộn gì cũng chết, chỉ có đi ra phương hướng mới, mới có thể nhìn thấy hy vọng mới.

Mà sư môn đáng tin như vậy, hắn tự nhiên sẽ không bỏ gần tìm xa.

Khúc Linh phủ.

Trong phòng trà sang trọng có chút u ám tại đỉnh một tầng của Thiên Tụ Các.

Âm Nguyệt chân nhân khoanh chân ngồi xuống, đối diện là hai người Thiên Tàm và Lý Trình Di.

Ngoài cửa sổ một chút tiếng huyên náo mơ hồ bay tới, một mùi dầu xào nhàn nhạt tiến vào phòng khách, khiến Âm Nguyệt không tự giác khẽ ngửi.

Thơm quá, không biết là nhà ai đang xào ớt trứng gà, A Đức. "Ông ta gõ gõ mặt bàn.

"Dạ có"Một gã hắc y đạo nhân đột ngột xuất hiện bên cạnh ông ta, cúi đầu thấp giọng nói.

"Ra ngoài bảo người ta cho chút để nếm thử. "Âm Nguyệt trừng mắt nói.

"Vâng. "A Đức tựa hồ rất quen với hành động như thế, không hề bất ngờ.

Lý Trình Di nhìn Thiên Tàm, dường như tập mãi thành thói quen, sắc mặt vẫn bình tĩnh, ngồi ngay ngắn bất động.

"Nhiều năm không gặp, tính tình sư phụ thay đổi rất nhiều "Hắn thở dài.

"Mấy ngàn năm, đệ nói xem? cái gọi là trên trời một ngày, dưới đất một năm, nơi này trải qua mấy ngàn năm, Thiếu Âm quốc đều thành quá khứ, hiện nay thống trị chính là Đại Lương đế quốc. trước kia cục diện quần quốc phân tranh đã sớm biến mất từ lâu." Thiên Tàm nhẹ giọng nói.

"Những người còn lại đâu? "Lý Trình Di hỏi.

Lần trước trở về Thu Minh không có, lần này.

"Vân Sam mất tích, lúc tiến vào Góc chết, đột nhiên mất tích, nguyên nhân không biết, chúng ta chỉ có thể tra được bộ phận tứ chi của hắn còn sót lại." Thiên Tàm so với trước kia ngang ngược kiêu ngạo, sớm trầm ổn quá nhiều.

Cũng giống như Âm Nguyệt, giống như biến thành người khác.

Độ Hà đột phá, đi chỗ cao hơn, hiện tại nơi này chỉ còn ta và mấy người mới. "Thiên Tàm bưng nước trà lên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

"Bất quá, xem ra đệ cũng giống như bọn họ. Nơi này quá nhỏ, không giữ được đệ"

“Nếu ngươi có thể không chịu thua kém một chút, đã sớm có thể lên cao hơn. Còn cần phải hâm mộ ghen tị ở chỗ này? “Âm Nguyệt im lặng nói.

Tính tình ông ta thoải mái hơn trước rất nhiều.

Ánh mắt dời đi, rơi vào trên người Lý Trình Di.

Chương 1209. Phương hướng 4

Chương 1209: Phương hướng 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nơi này thời gian lưu tốc cực nhanh, ra ngoài một chuyến, trở về chính là ngàn năm, không chỉ là ngươi, những người còn lại cũng là như thế. Không cần để ý.

Ông ta dừng một chút.

Mấy năm trước ta cũng coi như đã nhận ra. Mệnh của con người không phải lúc nào cũng có thể đừng cưỡng cầu. Nếu mệnh đã như thế thì không thể tránh thoát'.

Ông ta tựa hồ có ý ám chỉ.

"Sư phụ, lần này trở về con hy vọng có thể tiếp tục đi theo sư phụ, tiếp tục tu hành. "Lý Trình Di nghiêm túc cúi đầu nói.

"Theo ta có ích lợi gì? Ta bất quá là lão đạo bình thường trong các, chỉ là đạo nhân thủ bộ. "Âm Nguyệt lắc đầu," Con lần này trở về, ta thật cao hứng, bất quá tuy rằng cao hứng, cũng không thể chậm trễ tiền đồ của con"

Ông ta đưa tay một điểm, ở trên mặt bàn ngón tay chạm vào, nhất thời dưới đầu ngón tay, nhiều ra một phong thư tín màu đen viền vàng .

Đây là thư tư cách ta lấy được. Tu vi của con đã đến cảnh giới chân hỏa, đã có thể chân chính tiến vào vị trí cao hơn, mà không phải như lão đạo không cầu tiến này, ở chỗ này hao tổn thời gian. "Âm Nguyệt mỉm cười nói.

"Sư phụ tuy rằng sư phụ không dạy con nhiều thứ nhưng vẫn là sư phụ của con" Lý Trình Di còn chưa nói xong, liền bị Âm Nguyệt giơ tay cắt đứt.

Đừng nói những thứ này , ta căn bản không dạy con bao nhiêu, tất cả đều là con tự mình tìm tòi tăng lên thực lực, điểm ấy trong lòng ta vẫn biết rõ. Nhưng cơ hội lần này, con nhất

định phải nắm chắc, nếu con tiếp nhận phần thư tư cách này, liền có thể một bước bước vào chân bộ trong Thiên Tụ các ta. "Âm Nguyệt thở dài. Trong mắt hiện lên một tia hoài niệm.

Cũng phải nhắc nhở con một chút, trong Thiên Tụ các ta, tổng cộng chia làm mấy khối lớn. Từ dưới lên trên, theo thứ tự là Thủ bộ, Chân bộ, Thánh bộ, Đa Duy Tháp, tổng bộ. Có thể nói mỗi một bộ đều vượt qua giới hạn, một khi tiến vào, liền hoàn toàn cùng bộ phía dưới kéo dài chênh lệch thật lớn.

Không phải đều là tu hành âm điển sao? Vì sao lại có chênh lệch cực lớn? "Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

"Đúng là đều tu hành âm điển, nhưng con nên biết học thức cấm kỵ?"Âm Nguyệt chân nhân trả lời, "Trong âm điển cũng có số lượng hệ thống cố định học thức cấm kỵ, chỉ có con chân chính đạt tới vị trí nhất định, mới có tư cách kế thừa các đại hệ thống, dung nhập vào âm điển. Đây là độc hữu truyền thừa của Thiên Tụ Các, thế gian này chỉ có duy nhất Thiên Tụ Các có."

Trong lòng Lý Trình Di chấn động.

"Học thức cấm kỵ có tính duy nhất, có lẽ toàn tri cảnh giới có thể lẩn tránh, nhưng đối với người bình thường mà nói, là học thức mà chỉ mình lĩnh ngộ được không cách nào truyền thụ người thứ hai.

Mà Bên trong Thiên Tụ Các, có thể có thành hệ thống học thức cấm kỵ, cái này rất hiển nhiên, hoặc là tự nghĩ ra, hoặc là.

Dù sao chỉ cần giết chết người nắm giữ, là có thể từ trên người cướp đoạt kế thừa học thức cấm kỵ.

"Học thức cấm kỵ quan hệ đến cảnh giới thành tựu. Con đường này số lượng là cố định, có hạn, người khác đi trước, ngươi liền không có. Ngươi đi trước, người khác cũng sẽ mất đi cơ hội. Chỉ có chờ ngươi thất bại, mới có thể để trống vị trí." Âm Nguyệt có chút cảm khái nói.

"Cho nên, cần tranh giành? "Lý Trình Di hỏi.

Không sai. “Âm Nguyệt gật đầu. Sau khi tranh đoạt, tiêu diệt tất cả những người còn lại uy hiếp ngươi, cho dù là một chút mảnh nhỏ bị những người còn lại nắm giữ, cũng phải thu hồi. Như vậy mới có thể đạt được học thức hệ thống hoàn chỉnh.

Ông ta dừng lại, “Ta lúc trước ở chân bộ cầu học, chính là không thể tranh được với đối phương, bất quá con thực lực bước vào cảnh giới chân hỏa, cơ hội lớn hơn ta.”

“Nói không chừng nhất mạch chúng ta, cũng có thể xuất hiện một vị thánh nhân. “Thiên Tàm cười nói.

“Khó? Lý Trình Di lại là lần đầu tiên nghe được cái tên này, trước đó vẫn là ở trong câu chuyện của kiếp trước nghe qua.

“Khó, chắc lần đầu tiên con nghe được danh xưng này?” Âm Nguyệt cười nói, hắn khoát tay, “Thánh nhân có thể vượt qua thần hỏa, bước vào tầng thứ mới, đem hết thảy bản thân dung hòa đến một điểm, thu thúc hết thảy bản thân, thoát ly nhân quả, không chịu thọ nguyên đại hạn quyết định sinh tử. Vạn kiếp bất diệt, hỗn nguyên như một.”

“Nghe rất mạnh. “Lý Trình Di so sánh trí nhớ với thánh nhân kiếp trước, cảm giác không khác nhau bao nhiêu.

“Chính là rất mạnh. Đến cảnh giới Thánh Nhân, tiểu thế giới bình thường, phất tay có thể diệt. Bất cứ hành động nào nhắc tới danh húy của bọn họ, đều sẽ dẫn tới sự chú ý của bọn họ. Dưới Thánh vị, tất cả thương tổn công kích đều sẽ không có hiệu quả hóa. Chỉ có công kích có thể dao động căn nguyên thiên địa, mới có thể tạo thành thương tổn đối với họ. “Âm Nguyệt thở dài.

“Mấu chốt nhất chính là, Thánh Nhân đạt thành, cần cả tu hành một cái học thức cấm kỵ Thánh Vị, cho nên đây là cơ hội của con” Ông ta tiếp tục dùng ánh mắt chờ mong nhìn về phía Lý Trình Di.

“Con phải trả giá cái gì mới có thể đạt được tư cách này? “Lý Trình Di tự nhiên sẽ không cho rằng thư tư cách này là vô duyên vô cớ đưa cho hắn.

Đây cũng là chỗ kỳ quái của vi sư. “Âm Nguyệt lắc đầu, dùng ánh mắt kỳ dị nhìn Lý Trình Di.

“Con cũng không cần phải bỏ ra cái gì. Theo đạo lý mà nói, thư tư cách này cần tích lũy rất nhiều công lao mới có thể xin lấy được. Con ngược lại, cái gì cũng không cần là có thể tới tay.

Ta đã hỏi qua sư tỷ trước kia từng tiếp xúc, lúc nhận được hồi âm, cái giá của con đã có người giúp con trả. “Âm Nguyệt vuốt râu, tựa hồ muốn tìm ra nguyên nhân trên mặt Lý Trình Di.

Lý Trình Di cũng tỏ vẻ khó hiểu.

Chương 1210. Phương hướng 5

Chương 1210: Phương hướng 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bất quá đã có chỗ tốt, vậy trước cứ cầm đã, nếu là sư môn như cấp bậc Thiên Tụ Các, đều có thể xảy ra phiền toái, vậy thì không phải hắn có thể muốn ứng phó liền ứng phó.

Hai thầy trò lại hàn huyên một hồi, rốt cục, Thiên Tàm ở một bên chen vào, nhắc tới Trần Gia Hàm.

Thiên Tàm cười nói: - Đệ tìm người này rất thú vị. Vị trí cụ thể ta đã tìm được, nếu đệ muốn biết nhiều hơn thì tự mình đi xem cho thỏa đáng.

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, nhìn thần sắc, hiển nhiên Trần Gia Hàm ở chỗ này cũng không tính là thảm.

Gần chạng vạng, hắn đứng dậy cáo biệt, nhưng không trở về chỗ ở, mà là cảm ứng phương hướng hoa ngữ châu, lập tức dùng nghịch ngân.

Vài giây sau.

Trong núi loạn thạch hoang nơi nào đó ở Midraon.

Một đạo hắc quang lóe ra, nhanh chóng ổn định lại.

Hắc quang tiêu tán, Lý Trình Di dáng người cường tráng chậm rãi đi ra vầng sáng, nhìn quanh bốn phía.

Bầu trời u ám, mặt đất xám trắng, chung quanh từng cây cổ thụ khô héo giương nanh múa vuốt, không hề có phiến lá.

Trên mặt đất đá lớn nhỏ không đồng nhất tùy ý rải rác, giữa khe đá, có tiếng nước chảy rất nhỏ.

Trần Gia Hàm, mau tới gặp ta. “Lý Trình Di dùng ý thức lực nhanh chóng khuếch tán, truyền âm ra ngoài.

Gió nhẹ thổi qua, một tia sương khói, sương khói màu đỏ, chậm rãi từ khe hở mặt đất bốc lên.

Một thân ảnh đỏ như máu, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Lý Trình Di.

Thân ảnh đeo mặt nạ màu trắng bạc, chỉ lộ ra hai mắt, tóc cuồng loạn giơ bay ra phía sau, mặc giáp da màu đỏ như máu, hai tay cổ tay đeo vòng tròn màu vàng, cũng không biết dùng để làm gì.

"Đại nhân? "Một loại âm thanh khàn khàn từ trên người bóng người truyền ra.

Hắn nhẹ nhàng gỡ mặt nạ xuống, lộ ra một gương mặt nam tử già nua mà lạnh lùng.

Rõ ràng là Trần Gia Hàm đã già đi rất nhiều!

Khuôn mặt vốn xinh đẹp của hắn, hiện giờ đã già đi. Thời gian mấy ngàn năm để cho hắn ở thế giới này sinh hoạt quá lâu, lâu đến hắn cơ hồ đã quên mất một phần ký ức Địa Nguyệt.

Ngươi còn sống a. "Lý Trình Di cảm nhận được khí tức của Nguyên Ấn.

Xoay người, hắn nhìn chăm chú vào thuộc hạ lúc trước bị hắn quên lãng này.

Trên người khí tức khắc ấn nồng đậm, hơn nữa lại không chỉ là một đạo, mà là hai đạo!

"Không sai. Ngươi còn có thể nhận ra ta là tốt rồi. "Lý Trình Di trầm giọng nói.

"Thuộc hạ cho dù như thế nào cũng sẽ không quên đại nhân. Chỉ là đáng tiếc nơi này đối với võ đạo truy cầu, đã đạt tới cực hạn. Mà ta sở tu võ học, hai ấn chính là cực hạn." Trần Gia Hàm phức tạp nói, hắn đã sớm từ chân khí chuyển thành huyết mạch võ giả, đạt tới cực hạn tại phương thiên địa này.

Lấy tư chất của hắn, đi lên nữa, nhất định phải đi tới xúc tu Midraon, hoặc là cần đại lượng tài nguyên, mới có thể đột phá.

Giúp ta làm một việc, sau đó tôi sẽ dẫn cậu đột phá cực hạn. "Lý Trình Di nói.

“Thuộc hạ nhất định sẽ vì đại nhân mà suy nghĩ thấu đáo!“Trần Gia Hàm ở chỗ này khổ tu nhiều năm, mới hiểu được hạn chế nơi đây, cùng thực lực tăng lên gian nan.

Lúc này nghe vậy, nhất thời trong mắt toát ra kinh hỉ cực lớn.

Hai năm sau.

Một mảnh đất hoang gần Khúc Linh phủ được nhận thầu, Trần Gia Hàm dưới sự che chở của vị âm thần Lý Trình Di này, chính thức bắt đầu xây dựng vườn thực vật vĩnh viễn mới.

Vườn thực vật trong thành bị chuyển dời đến bên ngoài vùng đất hoang, đồng thời còn trồng một lượng lớn cây Tam Cầu Huyền Linh Mộc.

Đến cấp độ này, Lý Trình Di muốn hấp thu hoa khí, không phải nói một câu là xong

Kiến tạo tòa kiến trúc thứ nhất, hoa khí cần thiết của tháp Trí Tuệ, rất nhẹ nhàng liền ở thời điểm hoa nở năm thứ hai, toàn bộ bổ sung.

Kế tiếp chính là chỉ cần ác niệm.

Hắn lại lợi dụng Ảnh Thiểm cự ly dài, trở về Mặc Sa một chuyến.

Bên kia đại lượng ý thức lực hạt giống, chính là tọa độ hải đăng của hắn trong Biển Đen.

Ác niệm cũng nhanh chóng bổ sung thành công.

Cuối cùng là chọn vị trí triệu hoán.

Mà đúng lúc này, Âm Nguyệt thông báo cho hắn, Chân Bộ chân nhân đến đón hắn đã tới, muốn hắn đi tới đình viện hoàng hôn trong một xúc tu ở Midraon.

Xúc tu gọi là Giới Tu, lần trước hắn chính là ở chỗ này bị buộc chạy trốn.

Trong đình viện hoàng hôn.

Lý Trình Di mang theo Trần Gia Hàm, đi theo Âm Nguyệt chân nhân dạo bước trong hành lang.

Ngẩng đầu nhìn lên, có thể nhìn thấy ngoài đỉnh đầu là Biển Đen vô hạn mơ hồ không rõ.

Từng Góc chết hình thù kỳ quái, nhúc nhích, quay cuồng, thỉnh thoảng xẹt qua từ phía trên.

Chúng có các loại màu sắc, thậm chí có loại hiện ra trạng thái bán trong suốt.

"Sang đó, nhớ kỹ chớ nên nhường nhịn né tránh, học thức cấm kỵ muốn tranh, phải tàn nhẫn, nếu muốn đạt được hệ thống học thức, nên xuống tay liền phải xuống tay." Âm Nguyệt còn đang dặn dò.

"Đệ tử hiểu rồi. "Lý Trình Di gật đầu.

Trần Gia Hàm phía sau hắn bị phong tỏa thị giác thính giác, chỉ đơn giản đi theo phía sau hắn.

Không phải để giữ bí mật, mà là để giữ mạng.

Trần Gia Hàm mặc dù đột phá cực hạn, trở thành võ đạo tiến hóa giả, nhưng so với Lý Trình Di bị hoa ngữ cường hóa quá nhiều mà nói, vẫn là kém xa tít tắp.

Hơn nữa năng lực hoa ngữ cũng không phải là trực tiếp cường hóa bản thân, dẫn đến khi hắn tu hành ở Midraon, chỉ là gian nan đột phá hai đạo khắc ấn, liền không thể tiếp tục.

Đương nhiên, thực lực coi như cường hãn, trong thí nghiệm của Lý Trình Di, người hai ấn này có thể đánh ba bốn ấn, nhưng cũng chỉ như thế.

Midraon nội bộ thu hoạch tài nguyên, nhiều nhất cũng chỉ có thể hỗ trợ hắn đến một bước này.

Chương 1211. Phương hướng 6

Chương 1211: Phương hướng 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Nhớ phong tỏa cấp dưới, người tới đón ngươi lần này, đạo hạnh tinh thâm, tùy thời có thể bước vào thánh vị, cho nên người thấp hơn ngũ ấn, nhìn thẳng vào người, có thể sẽ dẫn đến ý thức bản thể bị hao tổn, bị hao tổn bực này chữa trị cực kỳ chậm chạp. Cái giá rất lớn.” Âm Nguyệt quay đầu lại dặn dò lần nữa.

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn không khỏi hồi tưởng lại lúc trước nhìn thấy Thiên Huyền Tử tổ sư lúc trước chính là như thế, thiếu chút nữa bởi vì nhìn thẳng đối phương mà tạo thành ý thức bị thương.

May mắn sau đó phản ứng lại, nhanh chóng đem nó mơ hồ hóa, hình tượng không dám lại miệt mài theo đuổi, nếu không lúc ấy hắn khả năng liền bị thương nặng.

Ba người một đường đi về phía trước, dọc theo hành lang đi thẳng đến trung tâm đình viện.

Trên bãi đất trống trung tâm, đã có hai người đang chờ ở đây.

Một người rõ ràng là Quảng Lý sư thúc lần trước gặp qua.

Vị nữ đạo nhân này dung mạo mị hoặc tới cực điểm, lúc này cũng mang theo một nữ đệ tử, yên lặng chờ nhìn lên bầu trời.

Thấy Lý Trình Di đến, nàng ngẩn ra, lộ ra nụ cười.

Lại là Bạch Lộc sư điệt. Thế sự khó lường. Lần trước từ biệt, bất tri bất giác đã nhiều năm trôi qua. Không nghĩ tới còn có thể có ngày gặp lại.

“Bạch Lộc bái kiến sư thúc. “Lý Trình Di vội vàng hành lễ.

Mặc dù hắn bây giờ tiến vào chân hỏa, nhưng đối phương ở trong mắt hắn, vẫn như cũ cả người thiêu đốt chân hỏa hỏa diễm thật lớn, cái ánh lửa hư ảo mà trong suốt kia, bên trong có một vòng lò lửa màu đen mơ hồ, cổ kính, chung quanh có dày đặc vô số côn trĩ kỳ dị thủ hộ bay múa.

Hiển nhiên đó chính là Âm Điển Tạo Hóa Chi Lô của Quảng Lý sư thúc.

Nhìn hỏa lực, cảnh giới của đối phương cao hơn hắn, hơn nữa không chỉ cao hơn một chút.

Bất quá ngẫm lại cũng có thể lý giải, đối phương cùng Âm Nguyệt giống nhau, cũng không biết tu hành bao nhiêu năm tháng, có thể có tu vi này đúng là bình thường.

Vị này là Khuyết Như đệ tử thân truyền của ta, cũng đạt được tư cách tiến vào chân bộ, hai người các ngươi ngược lại có duyên. "Quảng Lý mỉm cười nói.

Nữ tử phía sau nàng thần sắc lãnh diễm, hiển nhiên làtính cách không thích trao đổi nói chuyện, nghe vậy, liền hướng về phía Âm Nguyệt bên này hơi cúi đầu hành lễ.

Lý Trình Di từ trên người Khuyết Như này cũng cảm nhận được khí tức chân hỏa. Không khỏi nhìn thêm vài lần.

Đối phương khuôn mặt trẻ tuổi, nhưng trong ánh mắt lộ ra một chút tang thương, hiển nhiên không phải người trẻ tuổi.

"Khuyết Như kỳ thật hai trăm năm trước liền đủ điều kiện tiến vào chân bộ t, chỉ là cần tích góp từng tí một công lao, hôm nay mới đạt được thư tư cách, không nghĩ tới Bạch Lộc sư chất nhanh như vậy liền tích góp từng tí một thành công lao, thật sự là lợi hại." Quảng Lý trong lời nói lộ ra một tia tò mò.

Nghe nàng nói, Khuyết Như đôi mắt đẹp không khỏi chậm rãi chuyển dời đến trên người Lý Trình Di.

Hai người đều có thể cảm ứng được tu vi đối phương tương đương, đều là mới bước vào chân hỏa tiêu chuẩn, liền đều gật đầu với nhau, hành cái đạo lễ.

"Đến rồi! "Đột nhiên Âm Nguyệt ngửa đầu cười nói.

Mọi người cùng nhau nhìn lên trời.

Chỉ thấy trong Biển Đen ngoài Giới Tu.

Một đạo hào quang màu trắng đột nhiên uốn lượn, bay ra, từ sâu trong Biển Đen vượt qua mà đến, sau đó xuyên thấu màng giới phía trên đình viện, nhẹ nhàng rơi xuống mấy mét trước người mấy người.

Trong ánh sáng mờ ảo, một lão đạo tóc bạc giống như thần phật cổ đại, sau lưng có quang luân màu trắng, tay cầm phất trần, nơi mi tâm có một đôi mắt dựng thẳng màu vàng, chiếu xạ về phía Âm nguyệt đang ở đầu.

Âm Nguyệt cũng tiến lên một bước, mi tâm dựng thẳng đồng dạng phóng ra kim quang.

Hai đạo ánh sáng tiếp xúc giữa không trung, tựa hồ đang đối chiếu cái gì đó.

Vài giây sau, kim quang phai nhạt biến mất.

Âm Nguyệt nghiêm túc hành lễ với lão đạo.

Âm Cưu sư huynh, nhiều năm không gặp, lần này làm phiền sư huynh rồi.

Lão đạo Tóc trắng khí chất ôn hòa, tựa như đắc đạo Thiên Tôn trong thần thoại, vuốt râu mỉm cười.

Âm Nguyệt sư đệ vẫn như cũ, vẫn không cầu tiến, ngược lại có chút làm ta thất vọng.

Nói trắng ra.

Quảng Lý và Khuyết Như Lý Trình Di theo sau hành lễ, trong lòng đều im lặng.

Lời này nếu là đổi nơi khác nói, chắc chắn làm cho người ta cho rằng vị lão đạo này cùng Âm Nguyệt có cừu oán.

Nhưng vào lúc này nói ra, ngữ khí cùng cử chỉ của Âm Cưu chân nhân phối hợp lại, cư nhiên làm cho người ta có một loại cảm giác chân thành khó hiểu, không có cách nào làm cho người ta dâng lên một tia chán ghét.

Bần đạo đời này coi như như vậy. Tư chất có hạn, không thể tiến thêm một bước, chỉ có thể dựa vào đệ tử xem có thể thêm một tia hy vọng hay không. "Âm Nguyệt cười khổ.

Tư chất nhất đạo, không biết đã ngăn cản bao nhiêu người cầu đạo. Ai. "Âm Cưu chân nhân cũng thở dài.

Lập tức ánh mắt hắn rơi vào trên người mấy người phía sau Âm Nguyệt.

Quảng Lý rất hiển nhiên không ở trong mắt hắn, chỉ là thoáng gật đầu liền xong việc, hắn trọng điểm chú ý đối tượng, là hai người Lý Trình Di cùng Khuyết Như.

Về phần Trần Gia Hàm, đó không tính là người. Chỉ là con kiến hôi.

"Chính là hai người các ngươi sao? Cũng không tệ. "Lão ta hơi khen một câu. Đã từng kết thúc chuyện phàm trần chưa?"

"Hồi bẩm sư bá, xong rồi. "Lý Trình Di nhanh chóng trả lời.

"Hồi sư bá, xong rồi".

Khuyết Như cũng gật đầu theo, cúi đầu tỏ vẻ tôn kính.

"Vậy là tốt rồi. Đi Chân Bộ khó có điều kiện trở về, các ngươi đã xác định, chúng ta cũng nên lên đường. "Âm Cưu mỉm cười.

"Làm phiền sư bá rồi. "Lý Trình Di cúi đầu lần nữa.

"Đi. "Đột nhiên ông ta quát khẽ.

Một vầng sáng thuần trắng, tựa như bông gòn, nâng cả người hắn bay lên.

Không chỉ là hắn, Khuyết Như cũng bị nâng lên, trôi nổi ở trong phiến bạch quang này.

Âm Cưu chân nhân ở phía trước mấy mét, khoanh chân ngồi xuống, đưa lưng về phía bọn họ, nhìn về phía trước.

Chương 1212. Phương hướng 7

Chương 1212: Phương hướng 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di quay đầu nhìn lại, thấy Trần Gia Hàm vẫn còn, dứt khoát phất tay tạm thời phong ấn, hóa thành một viên châu màu vàng nhạt, thu vào trong ngực. Như thế cũng coi như an toàn hơn rất nhiều, để tránh trên đường xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Lần này tiến vào Chân bộ, bọn họ là được cho phép mang theo một gã tôi tớ đi trước, vừa lúc Trần Gia Hàm bị quên lãng ở Midraon mấy ngàn năm, tuổi thọ sắp đến đại hạn, hắn dự định mang theo cùng một chỗ, đi Chân bộ xem, có thể hay không mượn sư môn tài nguyên, giúp hắn kéo dài tuổi thọ.

Dù sao, quên ở chỗ này, bản thân Lý Trình Di cũng có chút áy náy.

Làm xong những thứ này, hắn quay đầu lại, mới nhìn thấy Khuyết Như thu hồi tầm mắt. Hiển nhiên nàng đối với loại năng lực phong ấn hoa ngữ này cũng rất tò mò. Ngươi thừa kế vương thành sao? Khó trách có thể tiến vào chân bộ nhanh như vậy. "Âm Cưu chân nhân dẫn đường phi hành mỉm cười nói.

Hắn mặc dù đưa lưng về phía sau, nhưng cũng có thể rõ ràng biết được hết thảy phía sau. Năng lực của Tiểu Đạo khiến sư bá chê cười. "Lý Trình Di thấp giọng nói.

"Đây cũng không phải là tiểu đạo, bất quá so với Khuyết Như, tư chất của ngươi quả thật có chút kém. Chỉ có thể tính là trung bình. "Âm Cưu trả lời.

Ông ta phất phất cây phất trận, lộ ra một mảnh không gian màu sắc rực rỡ đang di chuyển với tốc độ cao phía trước.

Biển Đen dưới sự di chuyển cực nhanh, phảng phất biến thành đường ống vạn hoa, bọn họ đang theo đường ống không ngừng trượt xuống.

Lý Trình Di thử thăm dò ý thức lực ra bên ngoài, nhưng trong nháy mắt ý thức lực của hắn chạm đến bên ngoài một chút liền bị tan rã.

Không phải bị phá hủy, mà là hoàn toàn biến mất, mất tích. Tựa như hắn không có chút ý thức lực này.

Đừng tùy tiện ra ngoài thăm dò. "Âm Cưu nhắc nhở," Các ngươi có biết chân bộ cụ thể ở đâu không?

Lý Trình Di và Khuyết Như đều lắc đầu.

Âm Cưu lại cười.

Nếu như dựa theo lời người phàm nói, chân bộ nằm ở cuối thời không, trong nguyên điểm ma sát giữa sáng tạo và hủy diệt.

Ý gì thế, nơi đó là ở đâu?

Lý Trình Di tuy rằng hiện giờ đã xem như cường giả chân hỏa, nhưng nghe nói như thế vẫn có chút mơ hồ.

"Contừng nghe gia phụ nói qua, nguyên điểm là sau vụ nổ ban đầu của thời không. Ở nơi đó, vạn vật đều là bất động, chẳng lẽ chân bộ chính là ở nơi đó?" Khuyết Như rốt cuộc mở miệng

"Ngươi cũng không tệ. Có thể chạm đến học thức này, hiển nhiên gia học sâu xa. "Âm Cưu tán thưởng, sau đó nhìn về phía Lý Trình Di vẫn chưa biết, lắc đầu.

Bạch Lộc còn quá trẻ, cũng thiếu phương diện tích lũy, phía sau cũng không có người chỉ điểm tương ứng, không biết cũng là bình thường". Ông ta giải thích

"Khuyết Như chính là hậu duệ thánh nhân, tư chất căn cốt đều cường thịnh hơn rất nhiều so với ngươi, có thể tiến vào Chân bộ tự nhiên không thành vấn đề. Ngươi mặc dù kế thừa một bộ phận vương thành nguyên thổ truyền thừa, nhưng số lượng người truyền thừa không ít, Thiên Diệp, Bách Hoa, Hoa Thần Tướng, đều có truyền thừa, đều có ưu khuyết, vả lại."

Ông ta dừng một chút.

“Truyền thừa thuộc về truyền thừa căn cốt của ngươi, vẫn là hậu thiên cải tạo mà thành, hỗn tạp một thể, ta nhìn xem Ảnh Long Vương, võ đạo tôi luyện, tiên pháp cường hóa, hệ thống rất hỗn tạp, nhưng bẩm sinh không đủ, còn phải hóa hình, thành tựu tương lai có hạn. Nghe nói ngươi là Hoa Thần Tướng truyền thừa?”

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

“Ác Chi Hoa của ta ngay cả Thiên Huyền Tử tổ sư lúc trước cũng không thể phát giác, nhìn như vậy, chẳng lẽ sư môn coi ta là Hoa Thần Tướng truyền thừa?“Suy nghĩ trong lòng hắn chợt lóe, lập tức cũng không phủ nhận, gật đầu đáp ứng.

Hắn có loại dự cảm, cho dù chính mình thẳng thắn nói ra tồn tạiÁc Chi Hoa, phỏng chừng lại sẽ xuất hiện dị thường biến hóa giống như lần trước.

Cho nên dứt khoát liền thừa nhận.

“Bất quá bất luận các ngươi căn cốt truyền thừa như thế nào, đến chân bộ, chân chính quyết định tương lai, vẫn là lĩnh ngộ Chứng Đạo chi pháp, tu hành tới Thần Hỏa viên mãn, liền có thể tranh đoạt hệ thống học thức cấm kỵ, cũng chính là cái gọi là Chứng Đạo chi pháp. Đã là tranh đạo thì chớ khiêm nhượng. Nên tranh thì tranh, nhớ kỹ.”

Âm Cưu lại dặn dò.

Vâng. “X2.

“Bất quá, các ngươi tổng hợp lại, ở chân bộ chỉ là tầm thường, nói không chừng ngay cả cơ hội tranh giành cũng không có, những lời này nói ra hơi sớm một chút.”

Ở đây ta nói cho các ngươi biết, hoàn cảnh chung quanh nguyên điểm của chân bộ. Một ít cấm kỵ cơ bản, cần ghi nhớ.

Âm Cưu dừng lại, sắp xếp lại suy nghĩ, lại nói tiếp.

Các ngươi nên biết, thời gian là do sinh linh sáng tạo ra, dùng để miêu tả khái niệm vạn vật biến hóa. Khái niệm này bản thân không tồn tại, tồn tại chính là vạn vật mãi mãi không thay đổi biến hóa vô cùng.

Lý Trình Di và Khuyết Như đều gật đầu.

“Cho nên, chỗ ở chân bộ, chính làsư môn trưởng bối chúng ta, lấy đại thần thông khống chế vượt qua quá trình vạn vật biến hóa, trở về lúc vạn vật dừng lại một khắc ban đầu kia.”

Trong điểm khởi nguyên khi đó, kiến tạo chân bộ Thiên Tụ Các, hoàn cảnh như thế, có lợi cho chúng ta tu hành cảm ngộ, lĩnh hội căn bản về dịch hóa của vạn vật. đặt nền móng căn bản cho ngày sau chứng đạo thánh vị,.

Dù sao những kiến thức về thời không, người bình thường rất khó tiếp xúc.

Đây chẳng lẽ chính là cái gọi là vượt qua thời không? “Khuyết Như nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Có thể nói như vậy, cụ thể một chút, chính là trở lại ức ức năm trước lúc vạn vật khởi nguyên, nhưng thần thông như vậy dẫn đến các ngươi không cách nào rời đi chân bộ, một khi thoát ly, liền sẽ trong nháy mắt bị thời cảnh tĩnh lặng của xung quanh nguyên điểm đồng hóa hòa tan”

Âm Cưu thở dài tựa hồ nhớ tới một ít chuyện không tốt. Nhớ kỹ, không nên tùy ý rời khỏi phạm vi hoạt động của chân bộ. Biến hóa chi đạo là gốc rễ vạn vật, là khởi điểm để bước vào toàn tri, cũng là con đường căn bản để các ngươi tu hành ngộ đạo. Âm điển chính là hiện thân của biến hóa chi đạo.

Chương 1213. Phương hướng 9

Chương 1213: Phương hướng 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tựa hồ là nhìn ra kiến thức của Lý Trình Di hạn hẹp, Khuyết Như không nói thêm nữa, thi lễ một cái, xoay người hướng một tòa đạo cung khác đi đến.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn nàng rời đi, nhẹ nhàng hít một hơi.

Thời gian có hạn hắn cũng không chậm trễ, xoay người trước bước nhanh hướng biên giới hòn đảo đi đến.

Không bao lâu, hắn liền đi tới biên giới đảo nham thạch màu đen.

Bên ngoài là chất nhầy màu đen chảy xiết.

Vô số chất nhầy tựa như hắc trùng, có cảm giác hạt, tới gần còn có thể nghe được tiếng ong ong không đếm được.

Đây là nguyên điểm vật chất sao? "Lý Trình Di chậm rãi vươn tay, đầu ngón tay chạm vào chất nhầy màu đen.

Bốp.

Nửa đầu ngón tay của hắn trong nháy mắt biến mất, giống như bị lưỡi dao cực kỳ sắc bén nào đó cắt đứt, không để lại dấu vết.

Quả nhiên. Đây chính là thời cảnh tĩnh lặng.

Trước Âm Nguyệt cũng đã đề cập qua, thời cảnh tĩnh lặng là vật chất ban đầu bao hàm vạn vật, cũng tiêu tan vạn vật, trước khi tất cả bắt nguồn.

Không đến Thánh vị, tùy tiện lây nhiễm, nguy hại cực lớn.

Tự mình kiểm tra, Lý Trình Di đã tin.

Nơi này xem ra cực kỳ khô khan, khó trách người ở lại không nhiều lắm.

Hắn quét mắt nhìn một cái, xung quanh đảo trên không trống rỗng, ngoại trừ Khuyết Như vừa mới rời đi, còn lại dĩ nhiên không nhìn thấy bất luận bóng người nào.

Trong lòng thở dài, hắn bắt đầu lần lượt đi dạo Đạo cung.

Nơi này tuyệt đại đa số bên trong đạo cung đều không có người, trống rỗng, chỉ có số ít bên trong có một người tĩnh tọa tu hành, chào hỏi cũng không có phản ứng.

Tựa như Tử Vực.

Lý Trình Di đều lượn qua mỗi đạo cung 1 vòng, sau đó ở đảo nhỏ cuối cùng, phát hiện một cái giếng nhỏ miệng tròn.

Bên cạnh giếng là một gã thanh niên mặc đạo bào da đỏ, có sừng trâu.

Hắn ngơ ngác nhìn chăm chú miệng giếng, trong miệng lẩm bẩm, cũng không biết đang đọc cái gì.

Mắt thấy thời gian sắp đến, hắn lúc này mới trở về tòa đạo cung lớn nhất kia, vào cửa, khoanh chân ngồi xuống sau lưng Âm Cưu.

"Có phải rất nhàm chán không? "Âm Cưu cười nói.

Đúng vậy, trống trải, không ai để ý tới chúng ta. Nơi này hoàn toàn khác với suy nghĩ của con. "Lý Trình Di nhíu mày.

Đi tới nơi này thời gian lâu, bất kỳ sinh linh nào cũng sẽ bị ngoại vi thời cảnh tĩnh lặng ảnh hưởng, từ đó hạ thấp tốc độ biến hóa tự thân."

Ông ta cười nói.

"Nói đơn giản, chính là ở lâu, thời gian thay đổi tự thân sẽ càng ngày càng chậm, nếu không bước được vào Thánh vị, liền sẽ vĩnh viễn hóa thành vật tĩnh như điêu khắc lưu lại nơi này."

Ông ta thở dài một tiếng.

Bọn họ vốn đều có người, đáng tiếc, những sư môn tiền bối kia, không thể bước vào bước mấu chốt, cuối cùng cùng nơi này hòa làm một thể, hóa thành hắc thạch dưới lòng đất.

Lúc ban đầu, hòn đảo này cũng không tồn tại, mà là thi hài của các tiền bối sư trưởng biến thành. Dần dần mở rộng.

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, hình tượng Thiên Tụ Các trong lòng hắn cũng càng thêm thần bí.

Ngồi khoanh chân một lát, Khuyết Như cũng đã trở lại.

Hai người giống như Âm Cưu, khoanh chân ngồi xuống trước mặt Xà Đầu Nhân Thân đạo nhân, lẳng lặng chờ đợi.

Cong.

Đột nhiên một tiếng chuông vang lên truyền đến.

Một đạo hào quang màu sắc rực rỡ từ ngoài Đạo cung bay vào, chuẩn xác rơi ở phía trước ba người.

Hào quang hóa thành một lão đạo hói đầu hai cằm, một thân đạo bào màu trắng, ngoại trừ hai cánh tay kia ở phía sau tùy ý phô trương.

Lão đạo hướng Âm Cưu khẽ gật đầu, khoanh chân ngồi xuống đất, chờ truyền pháp.

Rất nhanh, Bình Khâu đạo nhân đầu rắn thân người, chậm rãi như băng điêu tan băng, da mặt rung động.

Con ngươi hiện ra lam quang chuyển động, quét mắt nhìn bốn người ở đây.

Truyền pháp bắt đầu. Tĩnh tâm ngưng thần. “Một giọng nói quỷ dị vang vọng giữa mọi người.

Bốn người nhanh chóng điều chỉnh trạng thái.

Ánh mắt Lý Trình Di khóa chặt Bình Khâu đạo nhân.

Cong.

Trong thoáng chốc lại là một tiếng chuông vang lên.

Lam quang trong mắt đối phương giống như hai chùm sáng, đột nhiên bay ra, xuyên vào hai mắt hắn.

Trong khoảnh khắc, những thông tin không đếm được tràn vào tâm trí hắn, giống như cảm giác khi sử dụng hoa ngữ Tài hoa hơn người .

Chỉ là lực độ so với lúc đó nhẹ hơn một chút.

Vô số về âm điển tạo hóa chi lô tăng lên như thế nào, nung nấu như thế nào, cường hóa như thế nào, các loại phương pháp, tiến vào ý thức Lý Trình Di.

Không chỉ như thế, cùng lúc đó, một tượng lò đốt cổ xưa với hình ảnh điêu khắc hoa văn cùng ký hiệu văn tự, từ trong tin tức của Bình Khâu đạo nhân truyền vào hiện ra.

Nguyên Thần Kiếm Cung trong đầu Lý Trình Di ầm ầm chấn động, trong đó kiếm hình kiếm lô, chịu ảnh hưởng này, hình thể nhanh chóng biến hóa.

Trở nên càng thêm tinh luyện, mặt ngoài từng hoa văn văn tự Biển Đen không ngừng hiện lên. Ánh lửa bên trong càng ngày càng sáng ngời rõ ràng.

Hình ảnh lò nung kia phảng phất là vật đại bổ bổ dưỡng kiếm lô, nhanh chóng rút ngắn cũng như củng cố cảnh giới chân hỏa hư hỏa của Lý Trình Di lúc này.

Cùng lúc đó hắn ngưng tụ kiếm lô, cũng bay ra một hình ảnh trong suốt, phản xạ vào trong mắt Bình Khâu đạo nhân.

Không biết qua bao lâu, Lý Trình Di chậm rãi từ trong nhập định tỉnh táo.

Hắn vẫn ngồi trong Đạo cung, nhưng Nguyên Thần Kiếm cung lại kiên cố trước nay chưa từng có, thuần túy.

Lúc trước hỏa quang kiếm lô hư ảo nửa trong suốt, lúc này đã hóa thành hỏa diễm kim sắc thực chất.

Chỉ là vừa mới như vậy một lát, hắn cư nhiên trực tiếp vượt qua cấp độ hư hỏa, tiến vào giai đoạn thứ hai chân hỏa, tinh hỏa!

Giai đoạn này, kiếm lô chân hỏa sẽ bắt đầu toàn diện cường hóa huyết nhục xương cốt.

cảnh giới cực hạn Tinh Hỏa, chính là đem thân thể cường hóa tinh khiết đến cực hạn sinh linh.

Cũng không phải là hạn mức cao nhất của một chủng tộc, mà là toàn bộ cực hạn sinh linh.

Lý Trình Di nhận được đại lượng âm điển tu hành pháp, trong lòng trong nháy mắt liền nhận ra cảnh giới của mình lúc này.

Chương 1214. Tìm kiếm 1

Chương 1214: Tìm kiếm 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Truyền pháp xong rồi. “Bình Khâu đạo nhân nhắm mắt, khôi phục lại trạng thái như tượng điêu khắc.

“Được rồi, lần này chủ yếu là đăng ký, để lò đốt của các ngươi ở chỗ này lưu lại một đạo ấn ký, dùng cái này tùy thời chú ý cảnh giới biến hóa.” âm thanh Âm Cưu ở một bên truyền đến.

lò đốt Âm Điển chỉ cần không ngừng cho vào nhiên liệu là có thể tăng lên cảnh giới sao? “Khuyết Như âm thanh vang lên.

“Đương nhiên có thể, nhưng có nhiên liệu có tiến bộ nhanh hơn, có chậm hơn, có thiêu đốt không triệt để, cần cho vào một ít chất xúc tác, nếu không sẽ một mực kẹt lại cản trở thiêu đốt. Những thứ này mới là đợi các ngươi truyền thừa thu được. Mặt khác.”

“Một cái giai đoạn thiêu đốt đồ vật càng nhiều, càng mạnh, giai đoạn này tăng lên cũng càng lớn, trong thời hạn ba trăm năm, nếu các ngươi không thể đạt tới giai đoạn tiếp theo, lò đốt liền sẽ dần dần suy yếu, vĩnh viễn mất đi khả năng tiến thêm một bước nữa”

Ba trăm năm.

Lý Trình Di và Khuyết Như liếc nhau, đều nhìn ra quyết tâm trong mắt đối phương.

“Nhớ kỹ, giai đoạn chân hỏa, thu hoạch nguyên ấn, chỉ là vì dùng để thiêu đốt, hóa thành thức ăn để cường hóa chân hỏa. Chân hỏa thăng hoa, mới là thứ để các ngươi theo đuổi. Không nên như Tử Khí Giáo Quốc, vô nghĩa xây dựng tổ hợp nguyên ấn, cuối cùng làm ra mấy cỗ máy chiến tranh thì có ích lợi gì?”

Trong lòng Lý Trình Di nghiêm nghị, trên người Tử Thiên Sứ Chi Vương có rất nhiều khắc ấn dày đặc, đến bây giờ ký ức của hắn vẫn còn mới mẻ.

"Đa tạ sư bá chỉ điểm. "Hai người trăm miệng một lời đáp lại.

"Đi thôi, nơi đây không nên ở lâu, chờ lần sau tăng lên cảnh giới, lại có thể tiến vào, liền có thể chính thức được rất nhiều Chân bộ sư trưởng tiếp nhận. Đến lúc đó, các ngươi cũng có tư cách lựa chọn hệ thống phương hướng học thức cấm kỵ mà mình muốn thu hoạch. Lần này xem như kiểm tra đợt đầu." Âm Cưu nhắc nhở.

Lý Trình Di hai người sáng tỏ, bọn họ đây xem như khảo nghiệm nhập môn sau khi tiến vào Chân bộ, nếu là biết được phương thức tu hành chính xác nhanh nhất mà sau ba trăm năm không đạt tới cảnh giới tiếp theo, bọn họ liền sẽ mất đi tư cách Chân bộ, nhiều lắm chính là làm thành viên bình thường không cách nào đạt được tài nguyên đổ vào

"Được rồi, ta đưa các ngươi về là thời gian nhóm người tiếp theo. "Âm Cưu nhắc nhở.

Hai người vội vàng đứng dậy, đi theo một đạo tách ra Đạo cung.

"Lần này cảnh giới các ngươi quá thấp, không cách nào nhìn thấy biến hóa xung quanh của thời cảnh tĩnh lặng, chờ ngày sau lại đến, liền có thể cảm giác bộ dáng ngọn nguồn của vạn vật ban đầu" Âm Cưu cẩn thận giải thích.

Phất tay mang theo một mảnh bạch quang, cuốn lên hai người, chớp mắt liền biến mất ở trên hòn đảo này.

Chỉ để lại trong đạo cung, hai hoa văn lò đốt thuộc về Khuyết Như và Lý Trình Di, chậm rãi hiện lên trên mặt tường.

Ngay sau khi hai người rời đi không lâu, một đạo hào quang mới bay tới, từ trong vòng tròn màu vàng rơi xuống đất, mang đến một nhóm người mới.

…….

Địa Nguyệt.

Bầu trời đại dương xanh mênh mông vô bờ.

Một thân ảnh cao lớn mặc hắc y tóc bạc chớp mắt hiện lên.

Hắn lơ lửng giữa không trung, quan sát nước biển phía dưới, trong hai mắt hắc kim huỳnh quang lóe lên.

Ý thức lực khổng lồ hình thành một cơn lốc thực chất, lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Không bao lâu đã bao trùm phạm vi mấy ngàn km xung quanh.

'Rốt cục đã trở lại'nam tử tóc bạc thở dài một tiếng, thân ảnh lần nữa lóe lên, đảo mắt lại lần nữa xuất hiện một mảnh phế tích còn sót lại ở trên không.

Phía dưới đã từng dấu vết nhân loại sinh hoạt, để hắn thoáng cảm thán, lại lần nữa trên người nổi lên hắc quang.

Xì.

Sau lần lóe lên thứ hai, hắn xuất hiện trên đỉnh một đỉnh núi phủ tuyết.

Xung quanh là sườn núi tuyết nghiêng, một con tuyết ưng vừa vặn lướt qua, bị Lý Trình Di đột nhiên xuất hiện dọa sợ, nhất thời quay cuồng một trận, thiếu chút nữa trực tiếp rơi xuống.

"Là nơi này! "Lý Trình Di trong nháy mắt xác định vị trí.

Hắn mấy ngày trước sau khi trở về, liền trực tiếp đi tới Địa Nguyệt, tìm kiếm khí tức cuối cùng của Thải Hồng Đường lúc rời đi.

Đứng trên tuyết, hắn cúi đầu nhặt lên một mảnh nhựa màu đen.

Đây dường như là một mảnh vỡ tai nghe.

Phía trên có hơi thở nhàn nhạt quen thuộc, là khí tức của Hoa Ngữ Châu Thải Hồng Đường.

Vứt bỏ mảnh vỡ, Lý Trình Di nhìn trái nhìn phải.

Chậm rãi di chuyển bước chân, tìm kiếm vị trí khí tức nồng đậm nhất.

Hồng Thần.

“Có. “Một bóng dáng đỏ sậm xuất hiện sau lưng Lý Trình Di, khẽ cúi đầu.

Ở chỗ này làm truyền tống môn, xa nhất có thể quay về Mặc Sa không?

“Tọa độ liên tục và chính xác, nếu trung chuyển ba lần, có thể, chỉ là tiêu hao hơi lớn. “Hồng Thần trầm giọng nói.

Vậy để bên kia chuẩn bị sẵn sàng. “Lý Trình Di nói.

Hắn tổng cộng bắt đầu tu hành đều không đến một trăm năm, giai đoạn đột phá tiếp theo trong vòng ba trăm năm đối với hắn mà nói, cơ bản không có khó khăn.

Cho nên hắn sau khi trở về, trước tiên liền bắt đầu một lần nữa tìm kiếm thành viên đoàn đội, mà người đầu tiên tìm, chính là Thải Hồng Đường.

Năng lực hoa ngữ của Thải Hồng Đường phối hợp với thiên phú, cực kỳ thích hợp nhanh chóng mở rộng mở rộng khoa học kỹ thuật ở Góc chết.

Còn có thể vì team thành lập hệ thống phân tích tình báo cường đại, liên hệ các module lại.

Cho nên ưu tiên tìm cô là quyết định của đám người Lý Trình Di và Phan Ân.

Hiện giờ dưới sự bảo vệ của Mặc Sa và thuộc hạ Khu vườn, tập đoàn Minh Viễn trở về Địa Nguyệt, đang bắt đầu xây dựng lại tổng bộ tập đoàn, cũng triệu tập người Góc chết hiện có.

Chương 1215. Tìm kiếm 2

Chương 1215: Tìm kiếm 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Từng là Người Góc chết, trên đường chạy trốn, cơ bản toàn bộ chết hết.

Ngoại trừ team Khu vườn Vận mệnh, chỉ còn lại Phan Ân còn sống.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di cũng thở dài một trận.

“Đi thôi, đánh dấu chỗ tiếp theo. “Hắn thấp giọng nói.

Hồng Thần phất tay vẩy xuống điểm sáng màu vàng, làm ký hiệu, sau đó theo sát Lý Trình Di, bay ra xa.

Liên tục ba ngày.

Lý Trình Di đánh dấu toàn bộ những địa điểm có thể lưu lại khí tức Thải Hồng Đường.

Bởi vì không biết cô cụ thể rời đi đâu, đến Góc chết nào. Cho nên hắn chỉ có thể lần lượt điều tra.

Địa điểm đánh dấu tổng cộng có ba mươi hai chỗ,

Trong những người còn lại, Long Môn Điếu tới một Góc chết gọi là Vân Thành. Đại Hùng và Râu nâu thì giống như Thải Hồng Đường, không biết tung tích.

Lý Trình Di định lần lượt đi tìm

Đánh dấu xong địa điểm, bước tiếp theo, là cần cân nhắc cho người canh giữ.

Đề phòng sau khi hắn rời đi, xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Lý Trình Di ra lệnh cho Hồng Thần thành lập truyền tống trận thông tới Bàn Quang.

Dễ dàng để cho đại sư huynh Hoắc Tình Không tự do lui tới Địa Nguyệt.

Là cường giả đứng đầu có thể toàn lực quyết đấu với trạng thái Hoa Thần Y của hắn, tính tình Hoắc Tình Không nhân hậu, ngoại trừ có thể sẽ nổi điên, hắn đáng giá nhất để Lý Trình Di tín nhiệm.

Sau khi trở thành người nắm giữ Hoa Ngữ Châu, truyền tống định vị thông tới Bàn Quang cũng càng dễ dàng.

Đến lúc này, Bàn Quang, Mặc Sa, Midraon, Địa Nguyệt, bốn địa phương đều thành lập trung chuyển truyền tống trận

Sau khi giao toàn bộ công việc cho Hoắc Tình Không và ông chủ Tân Đức Lạp, Lý Trình Di sắp bước lên con đường tìm lại thành viên trong team.

Tìm thành viên và hoàn thành khảo sát ban đầu sư môn, đối với hắn mà nói, có thể cùng hoàn thành.

Mà trước đó, hắn còn muốn làm một chuyện cuối cùng

……..

Nằm trong căn cứ ngầm Minh Viễn gần thành phố Toại Dương.

Trong hang động khổng lồ trống rỗng, Lý Trình Di một mình trôi nổi giữa không trung, quan sát kiến trúc căn cứ bị phá hư rối tinh rối mù phía dưới.

Nhà cửa sụp đổ, khắp nơi đều là nổ tung và lỗ đạn, cùng với dấu vết nhiệt độ cao tan chảy.

Hiển nhiên nơi này cũng từng trải qua chém giết thảm thiết.

Nguyệt Quý? “Lý Trình Di nhẹ giọng gọi.

Không có phản ứng.

Sắc Vi? “Hắn tiện đà gọi Tử Thể Nguyệt Quý.

Vẫn không có phản ứng.

Chỉ có một vài đèn năng lượng dự phòng còn sót lại, trên nền tảng căn cứ sáng lên quầng sáng đỏ sậm.

Hắn nhẹ nhàng thở dài, tâm niệm khẽ động.

Người trong nháy mắt từ trên không động quật rơi xuống, rơi trên mặt đất bình đài.

Một cái vung tay.

Bốp.

Tất cả kiến trúc và phế liệu đổ nát phía trước hắn đều bị lực lượng vô hình quét sạch không còn.

Trên bình đài nhất thời nhẹ nhàng khoan khoái hơn rất nhiều.

Sau đó, Lý Trình Di tay trái ấn mu bàn tay trái, Ác Chi Hoa sáng lên tử quang.

"Có xây tháp thông minh không?" Yêu cầu thông tin hiện lên.

Có!

Lý Trình Di trong lòng trả lời.

Xin lấy tay xác định địa điểm, sau đó rời khỏi khoảng cách an toàn. Ác chi hoa tiếp tục phản hồi.

Lý Trình Di chọn, đi tới một vị trí, dùng ngón tay chạm đất một chút.

Sau đó nhanh chóng lui về phía sau.

Vô thanh vô tức, một vòng hắc tuyến dưới đáy tháp cao hình bất quy tắc, xuất hiện trên bãi đất trống.

Lý Trình Di nhìn thấy hắc tuyến xuất hiện dưới chân, nhanh chóng lui về phía sau.

Kịch

Trong tiếng chấn động rất nhỏ, một tòa lầu hai tầng, chỉ có tháp đá màu trắng cao hơn mười mét, trống rỗng xuất hiện ở khu vực hắc tuyến vẽ ra.

Trên đỉnh thạch tháp, lơ lửng chuyển động một viên cầu khổng lồ màu vàng nhạt.

Mặt ngoài thân tháp có khắc hoa văn Tam cầu Huyền Linh mộc hoa.

Tài nguyên tiêu hao xong, kiến trúc thành lập xong. Ác Chi hoa phản hồi kết quả

Lý Trình Di ngẩng đầu đánh giá tòa tháp nhỏ đột ngột xuất hiện này, mới cao hơn mười mét, thật sự rất thấp.

Ngoại hình tuy nhỏ, chức năng lại tương đối bất phàm.

Hắn lại gần, đến gần cửa vào tháp Trí Tuệ.

Tòa tháp nhỏ giống như bia vuông này, cửa chính là hình vuông, hai cánh cửa điêu khắc một lượng lớn hoa văn phức tạp, khi Lý Trình Di tới gần, chậm rãi tự động mở ra.

Bên trong cửa, là một đại sảnh màu trắng sáng ngời đơn giản.

Mặt đất lát đá màu trắng, vách tường trần nhà đều là tường trắng, nhưng phóng ra ánh sáng trắng nhàn nhạt,

Ở giữa đại sảnh lầu một, có một đài triển lãm kim tự tháp cắt bỏ mũi nhọn.

Trên đài triển lãm đúc bằng đá trắng, lẳng lặng đặt một quyển sách cũ nát bìa vàng như nến.

Lý Trình Di chậm rãi vào cửa.

Vừa mới vào cửa, trong đầu liền nhận được gợi ý của Ác Chi Hoa.

“Sách của năm nay đã được mua. Lần tới tiếp theo là một năm sau, ngày 13 tháng 9.”

“Đây là quyển sách ngẫu nhiên thu được?” Lý Trình Di trong lòng tò mò, tiến lên vài bước, đứng trước bàn triển lãm, cầm lấy sách, cẩn thận lật xem.

“Nuôi lợn không cầu người”, tác giả: Felicie Coleman, chuyên gia nuôi lợn nổi tiếng thế giới, 18 năm cùng ăn cùng ở với lợn, hiểu sâu sắc tập tính sinh tồn sinh sản của đàn lợn.

… “Lý Trình Di trầm mặc.

‘Thật đúng là không hạn chế đẳng cấp’ cố gắng xem được một nửa, hắn xác định đây là sổ tay nuôi lợn .

Thất vọng, buông sách xuống, Lý Trình Di lên lầu hai.

Tầng hai trống rỗng, không có gì.

Hắn bất đắc dĩ xuống lầu, đi ra Tháp Trí Tuệ.

Vốn còn cảm thấy Trí tuệ tháp có thể cần đại sư huynh trọng điểm bảo hộ, hiện tại xem ra

Hoàn toàn không cần thiết nữa.

Tâm niệm khẽ động, Lý Trình Di nháy mắt biến mất tại chỗ.

Lúc này đây, trong lòng hắn rốt cục bình tĩnh, không chút lưu luyến, trực tiếp bắt đầu tìm Góc chết mà Thải Hồng Đường Góc đến

Chương 1216. Tìm kiếm 3

Chương 1216: Tìm kiếm 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Kính thành.

Bùm!

Một chiếc máy bay chiến đấu toàn thân đen kịt, thiêu đốt hừng hực hỏa diễm, từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện vào thành thị trên đường phố.

Máy bay chiến đấu trong nháy mắt nổ tung thành vô số mảnh vỡ hỏa diễm, khí lưu trùng kích thật lớn, chấn nát cửa hàng cùng cửa sổ tòa nhà xung quanh

Góc phố. Mấy người đeo súng trường màu đen cảm giác rất khoa học kỹ thuật, nam nữ đeo kính râm chạy cực nhanh, thân thủ nhanh nhẹn né tránh, lăn vào trong hẻm nhỏ hai bên đường phố, tránh máy bay chiến đấu nổ tung.

Tuy rằng né tránh kịp thời, nhưng âm thanh cường đại ở khoảng cách gần bùng nổ, vẫn làm cho màng nhĩ bọn họ ong ong rung động.

Lão đại! Rút lui đi! Không thiên quân của tinh hệ Rorai không chống đỡ nổi! Chúng ta tiếp tục đợi cũng là chịu chết!

Trong mấy người, cô gái tóc đuôi ngựa mặc quần rằn ri áo ba lỗ đen một tay bịt tai phải chảy máu, rống to với đội trưởng đang quỳ rạp trên mặt đất phía trước.

“Toàn bộ quân phản kháng của hai tinh hệ chỉ còn hai chi Không Thiên quân cuối cùng này, lần này thua, về sau khả năng vĩnh viễn cũng sẽ không bao giờ có cơ hội!“Đội trưởng là người đàn ông cao to da trắng, ánh mắt kiên nghị, mặt hắn đầy vết máu, trên người cũng nhiều vết máu

“Nói không chừng lại kiên trì, lại cố gắng trợ giúp, liền còn có thể có hi vọng! nghe được tiếng súng sao? trung tâm thành phố còn đang đánh! bọn họ còn chưa chết!”

“Viện quân người Braa còn có ba mươi phút là đến, đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta!Nếu như trong vòng ba mươi phút, không có cách nào đoạt lại quyền khống chế căn cứ, tất cả mọi người phải chết!”

Đội trưởng rống giận một tiếng, mạnh mẽ từ chỗ ẩn thân lao ra, cầm súng ống hướng về phía trước bắn phá một trận.

Từng chùm tia laser bắn ra, vừa vặn bắn trúng từng người máy màu bạc như bộ xương khô rơi xuống giữa không trung xa xa.

Những người máy này chỉ dùng đơn giản cầm trong tay pháo laser liên kết tứ chi, nhắm vào mấy người liền liên tiếp nã đạn.

Bùm!

Một đạo quang pháo bắn trúng túi năng lượng của một người.

Nhất thời dẫn tới phát nổ.

Tổng cộng năm người bị nổ tung từ chính giữa, đội trưởng đụng đầu vào góc tường ven đường, xương sọ lõm xuống một khối nhỏ, không còn hơi thở.

Trong tiếng nổ vang, những người còn lại gian nan bò dậy, nhìn về phía này, có người muốn xông tới cứu người, nhưng bị giữ chặt.

Trong tiếng hô lớn, mấy người cố nén đau đớn, nhanh chóng rời đi.

Đúng lúc này, giữa không trung bên cạnh đội trưởng, đột nhiên hiện lên một vòng xoáy vô hình bán trong suốt.

Giữa vòng xoáy, một chùm sáng tím đen bắn ra chính xác bắn trúng mi tâm đội trưởng.

Rất nhanh, vòng xoáy biến mất, tử quang phai nhạt, hết thảy phảng phất cái gì cũng không phát sinh.

Tiếng oanh tạc trong thành phố càng ngày càng ít, lửa cháy bắt đầu lan tràn, khói đặc cùng sương mù bao phủ hết thảy xung quanh.

Xì.

Đội trưởng đột nhiên ngã xuống đất mở hai mắt ra, ánh huỳnh quang màu tím vàng lóe lên.

Thải Hồng Đường đâu?

Hắn chậm rãi bò dậy, hoạt động tay chân, đánh giá trái phải.

Ta định vị truyền tống không nên xảy ra vấn đề mới đúng? Người đâu?

Lúc này chiếm cứ cỗ thân thể này chính là Lý Trình Di mới từ Địa Nguyệt truyền tống tới.

Vì để tốc độ dung nhập vào nơi này nhanh hơn, thu hoạch nhiều tin tức đầy đủ hơn, hắn trước tiên lựa chọn năng lực ảnh thế tiến vào thân phận người bản giới vừa chết này.

A, Góc chết này, lại lớn như vậy?

Lý Trình Di xoa xoa huyệt Thái Dương, rõ ràng phát hiện, nơi này không gian cư nhiên so với Địa Nguyệt lớn hơn rất nhiều rất nhiều.

Ít nhất là lớn hơn năm mươi lần.

Hơn nữa bên trong bao gồm rất nhiều hệ hằng tinh, sinh thái bên trong hoàn toàn là hệ vũ trụ.

Người Rorai, người Braa và người Liên Hiệp Nguyên Tinh, cùng với tổ chức Tinh Võng nổ ra chiến tranh ác liệt.

Chủ lực song phương là một số cường giả gọi là Tinh Linh. Lấy Tinh Linh làm chủ, hạm đội vũ khí không cần người điều khiển làm phụ trợ, vô số người ở trong chiến tranh tiêu tán chôn vùi như bụi bặm.

Nhưng Tinh Linh vẫn còn, tựa như anh hùng lóng lánh phát sáng.

Nguyên tinh cũng có chút giống Địa Cầu cùng Địa Nguyệt, người Rorai cùng người Braa, lại là đến từ tinh hệ ngoài hành tinh xa xôi, ngoại hình Nguyên Tinh là sinh mệnh

giống người có bốn con mắt, bên sau là lỗ tai bén nhọn, có chút giống nhân loại da vàng Tinh Linh nhất tộc.

Tinh Võng mà bọn họ đối kháng là một tổ chức cường hãn đỉnh cấp do Tinh Linh tạo thành.

Dã tâm muốn thống nhất toàn bộ tinh hệ xung quanh, thúc đẩy tổ chức này không ngừng phát động chiến tranh với liên minh.

Tin tức phức tạp nhanh chóng lóe lên trong đầu Lý Trình Di.

Trọn vẹn hơn mười phút sau, hắn mới toàn bộ hấp thu tin tức của cỗ thân thể này

Sau đó ngoại hình lại khôi phục thành bộ dáng ban đầu của mình.

Hắn không chuẩn bị kế thừa nhân quả của thân thể này. Mà là thuần túy muốn nhanh chóng tìm được người, sau đó rời đi.

"Chỉ là ta rõ ràng định vị chuẩn xác, truyền tống tới, nhưng nơi này."

Hắn trước khi tới nơi này, liên tiếp thăm dò hơn hai mươi cái Góc chết khả nghi, nhưng đều làGóc chết loại nhỏ bình thường, sau khi đi vào liền trong nháy mắt có thể cảm ứng được không có khí tức Thải Hồng Đường.

Nhưng ở đây thì khác.

Hắn có thể cảm ứng được, khí tức Hoa ngữ châu Thải Hồng Đường, tựa hồ là bị thứ gì đó che đậy, phương vị mơ hồ bất định.

Ra khỏi hẻm, nhìn những tòa nhà sụp đổ xung quanh.

Toàn bộ thành phố đang bốc cháy, thỉnh thoảng phát ra tiếng nổ ầm ầm.

Khói đen cuồn cuộn phóng lên cao, bao phủ bầu trời thành đêm tối.

Mùi khói gay mũi và hơi thở hóa học đủ để làm cho bất kỳ góc nào của thành phố, không có vật sống nào có thể tồn tại.

Chương 1217. Tìm kiếm 4

Chương 1217: Tìm kiếm 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di không có cảm giác nóng, thân thể hắn bây giờ, tự thân nhiệt độ cơ thể đều có thể đạt tới ba trăm độ trở lên, nhiệt độ cháy trên đường đối với hắn không tính là gì.

Phương hướng cảm ứng mơ hồ không rõ, bất quá xác định, Thải Hồng Đường ở chỗ này.

Tiếp theo là tìm cách thích hợp để tìm người.

Hắn suy tư một chút, thân hình chợt lóe, chợt xuất hiện trên đỉnh một tòa nhà chọc trời màu trắng bạc.

Âm ảnh nguyên tuyền làm cho thân ảnh của hắn ẩn ở trong bóng tối, không thể bị người phát hiện.

Đỉnh tòa nhà là nơi cao nhất của thành phố này, từ nơi này có thể nhìn thấy toàn bộ tình hình chung của thành phố.

Từng cột khói màu đen phóng lên cao, ngọn lửa màu cam bao trùm hơn phân nửa khu vực, phố lớn ngõ nhỏ bên trong không có bất kỳ người sống nào, chỉ có một chút người máy màu bạc cầm súng pháo trong tay ở xung quanh tuần tra săn giết người sống sót.

Lý Trình Di nhíu nhíu mày, bắt đầu nhanh chóng lóe lên.

Một giây sau, thân ảnh của hắn xuất hiện trên bình nguyên xanh vàng hoang vu.

Ý thức lực triển khai, không có người sống.

Sau đó, là bầu trời đại dương mênh mông.

Mấy chiếc chiến hạm khổng lồ tàn phế, lơ lửng trên mặt biển, bốc khói đặc, vẫn không có dấu vết người.

Hắn lần lượt dùng Ảnh Thiểm, không ngừng tìm kiếm nơi nhân loại tập trung quy mô lớn nhưng đều không có dấu vết.

“Thế giới tội nghiệp”

Lý Trình Di rốt cục buông tha, ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía bầu trời sao xa xôi phía trên.

Thải Hồng Đường cảm ứng khí tức như có như không, rất có thể đến từ tinh không nơi này.

Rắc rối rồi.

Cuối cùng hắn trở lại thành phố nơi hắn xuất hiện và đứng trên những con phố đang cháy.

Đưa tay ra xa, nhất thời một cái đùi người máy hỏng. Bay vào tay hắn.

Xì.

Đùi nháy mắt biến mất không thấy.

Lại xuất hiện, đã đến bên trong kiếm lô bên trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Kim sắc hỏa diễm hừng hực thiêu đốt, bắt đầu hơi sáng lên một ít.

Kim loại đùi rất nhanh liền hòa tan, tiêu tán ở trong hỏa diễm.

Lý Trình Di thì cảm giác được, một dòng nước ấm rất nhỏ từ não bộ chảy vào toàn thân, khuếch tán đến thân thể các nơi, bắt đầu nhanh chóng cường hóa xương cốt cơ bắp.

“Đây là cảm giác thăng cấp của lò đốt sao?”

Hắn như có điều suy nghĩ.

‘Rất yếu ớt, nếu muốn dựa vào loại vật chất này để nâng cao cảnh giới, liên tục thiêu đốt cắn nuốt hơn ngàn năm, cũng không nhất định có thể làm cho sức mạnh của ta tăng gấp đôi, quả nhiên hiệu suất quá thấp.’

Bên trong nội dung truyền pháp Âm điển có những vật liệu thường thấy nhất tại Biển Đen có thể nhanh chóng tăng lên cảnh giới Âm điển.

Xếp hạng thứ nhất, rõ ràng chính là Nguyên Thể.

Sau đó là Nguyên Ấn, khắc ấn.

Sau đó là các loại năng lượng cá thể thực lực cường đại.

"Trước thử xem hấp thu hết xem có thể tăng được bao nhiêu" Như vậy cũng có thể nhanh chóng sàng lọc ra nhiên liệu có hiệu suất cao nhất. Nghĩ đến đây, hai tay hắn mở ra.

Một cỗ lực kéo khổng lồ, lấy hắn làm trung tâm, hướng trục chính cấp tốc khuếch trương ra.

Cuồng phong thổi quét, lực hút kéo xuống, từng chiếc ô tô, hài cốt máy bay chiến đấu cực nhanh bay tới, trong nháy mắt tới gần Lý Trình Di thoáng cái biến mất.

Đại lượng bùn đất, đá, biển quảng cáo, thủy tinh, kim loại, bất kể vật linh tinh gì nhao nhao gia tốc hướng nơi này hội tụ.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung, kiếm lô kim sắc hỏa quang phát sáng, cực nhanh thiêu đốt hút vào trong đó đại lượng tạp vật.

Hệ thống lò đốt cuồn cuộn không ngừng, như một dòng nước nhỏ, không ngừng hợp vào trong cơ thể Lý Trình Di, cường hóa thân thể.

Nhưng lông mày hắn ngược lại càng nhíu chặt.

Quá chậm, thậm chí còn có không ít vật chất đốt thành tro bụi cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Không biết Khuyết Như bên kia tốc độ như thế nào? Có phải tất cả mọi người đều giống như mình tốc độ cực kỳ chậm chạp?

…….

Chân bộ Thiên Tụ Các.

Bình Khâu đạo nhân chậm rãi từ trong ngồi xếp bằng đứng dậy, truyền pháp xong nhóm đệ tử cuối cùng, Chân bộ tạm thời đóng cửa.

Hắn cũng đã đến lúc nghỉ ngơi.

Tính toán công lao tích góp từng tí một hôm nay, hắn đi tới trước cửa đạo cung, nhìn màn trời màu đen phía xa.

Thời cảnh tĩnh lặng ẩn chứa bí ẩn vạn vật biến hóa, quan sát thời gian dài dễ dàng trầm mê trong đó, không thể tự kiềm chế. Cẩn thận một chút.

Một giọng nam trong trẻo nhu hòa từ phía sau bay tới.

Rất nhanh, một thanh niên đạo nhân có làn da đỏ, trên trán có sừng trâu đen, chậm rãi đến gần, đứng sóng vai với hắn

"Nhóm đệ tử này, tổng cộng mười sáu người, ngươi cảm thấy thế nào?"

Bình Khâu nhìn hắn.

Miễn cưỡng mạnh mẽ, không bằng nhóm trước.

Có thể xuất thánh vị? "Thanh niên hỏi.

"Khó, gần đây bên trong mấy nhóm, chỉ có Tống Vân Hạc của nhóm trước có hi vọng bước vào Thánh vị."

Thiên phú tài tình cực kỳ bắt mắt, tính toán một chút, hắn hiện tại hẳn là đến cảnh giới Thần Hỏa" Bình Khâu đạo nhân than "Lúc nhập môn chính là khí hỏa đại thành, ngắn ngủi mười mấy năm liền tiến vào thần hỏa, ngộ tính cùng căn cốt đều vượt xa cùng kỳ.

Đúng vậy. Thánh vị khó hơn lên trời. Mà lên được Tháp Đa Duy thì khó càng thêm khó "Thanh niên đạo nhân đồng dạng thở dài.

Bình Khâu đạo nhân bình tĩnh nói: - Dựa theo tốc độ nhanh nhất, trong vòng hai trăm năm có thể có người bước vào cảnh giới tiếp theo.

Cũng đúng, tốc độ cường hóa của lò nung chính là ở đó.

Thanh niên sừng trâu vung tay lên lập tức giữa không trung hiện ra một mảng điểm đỏ thật nhỏ dày đặc.

Mỗi một cái chấm đỏ đại biểu cho người mới khảo sát tại Chân bộ, liếc mắt nhìn lại, ít nhất có mấy trăm người.

Một số chấm đỏ sáng hơn, có nghĩa là cường độ của nó cao hơn, khi độ sáng đạt đến mức cao nhất, nếu có thể đột phá, nó sẽ chuyển sang màu xanh lá cây ngay lập tức. Xem như thông qua khảo hạch.

Chương 1218. Tìm kiếm 5

Chương 1218: Tìm kiếm 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đúng rồi, nghe tổ sư truyền tấn, chúng ta sắp khai chiến với Bạch Sáp?”

Thanh niên lại hỏi.

Bình Khâu nhìn hắn.

Không, đã đánh xong rồi.

“!!? “Thanh niên đạo nhân sửng sốt, không thể hiểu được.

“Hai cái thế giới Góc chết tại Biển Đen ngày trước Bạch Sáp sở hữu, toàn diện bị phá. hơn chín thành thế giới bị các tổ sư thôn phệ, bị trở ngại bởi Hiệp ước liên thành, các lão nhân gia bình thường không tiện tùy tiện thôn phệ thế giới, lần này vừa lấy được cớ, lập tức nhịn không được.”

Các tiền bối Ma Thần Duy Độ của Tháp Đa Duy trong nháy mắt đã xuất động chín thành chín, phối hợp với hai vị sư tổ, trong vòng nửa canh giờ đã hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ hủy diệt. Bình Khâu thản nhiên nói.

“Thanh niên đạo nhân khuôn mặt dại ra, ” sư bá ta còn nhờ ta hỏi một chút, xem có thể hay không phân một chút cho lão nhân gia.”

“Tới chậm rồi. Hiện tại ngay cả canh cũng không còn “Bình Khâu im lặng lắc đầu.

Thanh niên đạo nhân hoàn toàn dại ra, nhìn Bình Khâu đạo nhân lắc đầu trở về Đạo cung.

Hắn xoay người thổi gió lạnh, trong lòng một mảnh lạnh lẽo.

“Trong triều có người dễ làm việc” hậu quả tin tức không linh thông, chính là đồ tốt một miếng cũng không đến miệng

Sâu trong Biển Đen, mảng lớn Góc chết đặc thù giống như thạch hoa quả, nối liền với khu vực lớn hơn mấy trăm lần Góc chết bình thường.

Những Góc chết này chủ yếu lấy mảnh vỡ làm phương thức tồn tại, ở giữa xen lẫn thứ gì đó giống như sương mù.

Đây là Tử Vực, bên trong tùy thời có không gian tân sinh không ngừng sinh diệt.

Không gian vỡ nát mang đến đại lượng vật chất không biết, làm cho xung quanh nơi này tụ tập một lượng lớn sinh mệnh Biển Đen.

Chúng nó tựa như người nhặt mót, xuyên qua những vật chất này tìm kiếm, tìm ra vật tư nào đó mà mình cần.

Xoẹt!

Đột nhiên, chỗ trung tâm tử vực, một điểm màu trắng cấp tốc hiện lên, mở rộng, hóa thành một cái lỗ trắng to lớn.

Trong động trắng bay ra một hình người trắng bệch hình thể thật lớn, hình người mặc áo gai đỏ sậm, trên cổ quấn quanh một con mãng xà lôi điện, chính là thủ lĩnh tượng sáp trắng chí cao - Hồng.

"Thiên Tụ Các, các ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt!?"

Hắn phẫn nộ phát ra rống giận, âm thanh dùng phương thức chấn động đặc thù nào đó, truyền đến xung quanh phạm vi mấy năm ánh sáng.

Đại lượng sinh vật Biển Đen còn đang tìm kiếm vật tư, trong nháy mắt bị chấn động hủy diệt, hóa thành tro bụi.

"So kè giữa toàn tri chính là ai xuất ra phương thức đối ứng nhanh hơn, cho dù chỉ có một tiên cơ cũng thắng. Nếu Hồng huynh có kiếp sau thì phải nhớ kỹ"

Đúng lúc này, trong động trắng phía sau Hồng, trong nháy mắt vươn ra hơn mười nhân thủ trắng bệch, tựa như chân nhện dài nhỏ, gắt gao trói Hồng lại, kéo vào bên trong.

Các ngươi không thể như vậy! Còn có hiệp ước Liên Thành! Các ngươi! "Hồng giãy dụa rống giận, nhưng âm thanh của hắn theo rơi vào động trắng rồi nhanh chóng yếu đi, tiêu tán.

Răng rắc.

Đột nhiên một tiếng giòn tan vang lên, từ trong động trắng nổ tung.

Cùng lúc đó, sáp trắng phân tán đến vô số Hồng tử thể và phân thân tại Góc chết xung quanh, bắt đầu cấp tốc bành trướng, biến lớn, ý đồ một lần nữa khôi phục Hồng bản thể.

Nhưng một cỗ sức mạnh vô hình khác vào lúc này đồng thời xuất hiện, mạnh mẽ đem tất cả tử thể lưu lại bao trùm, bao lấy.

Rất nhanh, vô số tử thể lưu lại, bốc lên khói trắng, nhanh chóng tiêu tán ở không trung, lại không lưu nửa điểm dấu vết.

"Vẫn còn rất nhiều tàn dư" Một ý thức dao động truyền ra, đảo qua hơn mười thế giới Góc chết Bạch Sáp khống chế, phát hiện trong đó khí tức thành viên Bạch Sáp ẩn núp cực sâu.

Toàn tri của Kim Xuyên giãy dụa ghê thật, chúng ta tạm thời không có dư lực phân tâm giải quyết. "Một ý thức khác trả lời.

"Vạn vật chi đạo, lấy nhân làm gốc, liền thả bọn họ một con đường sống thì sao?"

"Sư huynh quả thật nhân từ".

Hai đạo ý thức khổng lồ chậm rãi tiêu tán, chỉ để lại vô số Sinh vật Biển Đen bị ý thức chấn chết.

Vùng Tử Vực này hoàn toàn biến thành Tử Vực danh xứng với thực.

Lại đi qua hơn mười hơi thở.

Một chiếc chiến hạm thủy tinh khổng lồ màu đen hình cá, chậm rãi bay qua vùng tử vực này.

Trong khoang thuyền trên đỉnh chiến hạm, một nam tử tóc đen mắt vàng cười lạnh nhìn bên này.

Thật đúng là danh môn chính phái, ăn máu thịt xương cốt, chỉ còn lại chút cặn bã dùng để biểu thị lương thiện, chậc chậc!

Thiên Tụ Các không nhất quán như thế? "Một nữ tử tóc ngắn mắt vàng đi tới.

"Sau Hiệp ước Liên Thành, bọn họ giả ý tuân thủ, nhưng kì thực khuếch trương, vì vậy các nơi đều phản kháng, Thần Ưng quốc, Vĩnh Hằng Băng Hải, đều tỏ vẻ bất mãn đối với việc Thiên Tụ các tùy ý mở rộng, lấy cờ xí ứng đối Hư Vô Mẫu cùng Cự Thú giáo phái, liền không kiêng nể gì thôn tính thế lực xung quanh."

"Thực tế không được thì di chuyển Kính Thành của chúng ta" Nam tử mắt vàng trả lời: - Thải Thiên tứ lão của Thiên Tụ các đã tiếp cận giới hạn vô hạn, Toàn tri tầm thườngở trước mặt bọn họ giống như trẻ con. Còn lưu lại, lão tổ sợ chúng ta cũng bị coi là củi đốt của Lò Tạo Hóa, bị ném vào làm nhiên liệu.

"Ai à, chỗ ta nơi này có tin tức, tục truyền, dao động của Hư Vô Mẫu cùng Cự Thú giáo phái, kỳ thật sau lưng cũng có động tác của Thiên Tụ Các." nữ tử thở dài.

"Lời này cũng chỉ nói ở đây thôi, ngoài thời không ngưng đọng của chiến hạm, nhớ kỹ xóa bỏ bộ phận ký ức này, nếu không hơi có niệm động, sẽ khiến cho Thải Thiên tứ lão chú ý, vậy thì đợi tồn tại, đã đến mức độ mà chúng ta không cách nào tưởng tượng." nam tử mắt vàng nhắc nhở.

Yên tâm, ta không ngốc như vậy. "Nữ tử bất đắc dĩ.

Hai người nhìn chăm chú Tử Vực một lần nữa khôi phục tĩnh mịch, hồi tưởng lại trước đó không lâu tổ chức Bạch Sáp còn càn rỡ bá đạo như vậy, đều là sinh lòng cảm thán.

……

Chương 1219. Tìm kiếm 6

Chương 1219: Tìm kiếm 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong tinh không.

Trong bóng tối ẩn thân của Lý Trình Di, quan sát tinh cầu màu vàng đất này.

Hắn vừa mới hoàn toàn thoát ly nghịch ngân truyền tống tới tinh cầu, theo Khí tức Hoa ngữ châu, muốn tìm được ngọn nguồn.

Nhưng quỷ dị chính là, cho dù hắn bay đến địa phương nào, khí tức của Hoa Ngữ Châu đều nồng độ như nhau.

Phảng phất đã sớm bị pha loãng trung bình đến toàn bộ vũ trụ.

Lý Trình Di trong lòng suy tư, hắn vừa rồi thôn phệ đốt cháy các loại vật tư nửa cái thành thị, ít nhất có mấy ngàn tấn đồ vật, kết quả đốt xong thì khí tức cường hóa cũng không nhiều. Mấu chốt là chân hỏa cảnh giới chủ yếu là xem cường độ hỏa diễm, mà không phải xem số lượng nguyên ấn.

Sau khi thân thể bị cường hóa đến cực hạn, có thể tự động bước vào cảnh giới tiếp theo, chân hỏa cũng có thể phát sinh biến chất.

Nhưng tốc độ này quá chậm.

“Xem ra, phải tìm phương pháp nhanh nhất.” Mau chóng rời khỏi Góc chết này mới tìm kiếm được tài liệu cường hóa chân hỏa,.

Hắn tìm tòi trong đầu ký ức, xác định một chỗ phương hướng, xoay người hướng bên kia cấp tốc bay đi.

So với những đồng môn khác mà nói, ưu thế lớn nhất của hắn, chính là các loại năng lực hoa ngữ kỳ quái, nói cách khác, hắn hoàn toàn có thể lợi dụng năng lực hoa ngữ, đến rút ngắn thời gian bước vào cảnh giới tiếp theo trên diện rộng.

Mười hai loại năng lực nhanh chóng lưu chuyển trong đầu.

"Nếu cường độ thân thể ảnh hưởng cường độ chân hỏa, như vậy ta đơn độc tăng lên thân thể, có thể gia tốc vượt qua giai đoạn này hay không?"

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Sau khi liên tục sử dụng Bóng ma nhảy nhỏ để di chuyển cự ly dài, ước chừng một giờ, hắn đi tới hành tinh Rorai cách đó không xa

Lúc này đây, hắn dự định thăm dò tiếp xúc nơi này cái gọi là Cường giả Tinh Linh, xem cường độ như thế nào.

Nghe nói hành tinh Rorai có hai vị Tinh Linh cư trú.

Nổi trong không gian, hắn nhìn xuống hành tinh bên dưới.

Toàn bộ Hành tinh Rorai là một viên màu lam nhạt, trung tâm có một tinh cầu khổng lồ màu trắng.

Thể tích khoảng gấp đôi Địa Nguyệt.

Bay lơ lửng trong vũ trụ, hắn thoát ly trạng thái ẩn tàng, phóng thích thân thể ở bên trong mảng lớn quét hình dao động ở tinh cầu phụ cận.

Rất nhanh, từng đạo dao động từ trên người hắn đảo qua, lập tức lặng lẽ, co rút trở về.

Không đợi bao lâu, một đạo lưu quang màu trắng từ mặt đất Hành tinh Rorai phóng lên cao, rất nhanh liền lơ lửng đến trước người Lý Trình Di.

Đây là một gã nam tử mặc chiến phục tu thân kim loại màu trắng, hai tay ôm ngực, thần sắc ngạo nghễ tóc vàng cường tráng.

Bên cạnh hắn cuồn cuộn không ngừng tản ra điểm sáng màu vàng, tựa như thần thoại.

Bốn con mắt đều lóng lánh ánh huỳnh quang màu sắc rực rỡ, đó là dấu hiệu của Tinh Linh.

“Ngươi là ai? Không phải Tinh Linh? “Nam tử mở miệng hỏi.

Ngôn ngữ của hắn Lý Trình Di trải qua ảnh thế nên hiểu được.

“Tại hạ Lý Trình Di, đi ngang qua nơi này, đang tìm tung tích một thuộc hạ, không biết bằng hữu có thể giúp đỡ một chút hay không?”

“Tìm một thuộc hạ? “Người đàn ông tóc vàng đánh giá Lý Trình Di một lần. Không phải Tinh Linh, cũng dám ngang hàng với ta? Ai cho ngươi can đảm?”

Không đợi Lý Trình Di mở miệng, hắn há miệng phun ra.

Nhất thời một mảnh cuồng phong cực hàn, hướng bên này nghênh diện đánh tới.

Nhiệt độ thấp âm dưới 100 độ, kèm theo một lượng lớn dòng hạt lam quang, thoáng qua đã bao bọc Lý Trình Di trong đó.

Bùm!

Nhưng một giây sau, dòng hạt nhiệt độ thấp ầm ầm nổ tung, hắc quang Lý Trình Di chợt lóe, trống rỗng xuất hiện phía sau đối phương, đưa tay chỉ, chỉ về phía sau gáy.

Keng

Đầu ngón tay ở phía sau cổ lại phát ra tiếng kim thiết giao kích chấn động.

“Có chút thú vị. “Nam tử tóc vàng xoay người giơ tay lên một quyền.

Kim quang trên nắm tay lóe lên, mang theo gió ion kim sắc như tua rua.

Lý Trình Di giơ tay ngăn cản, không né tránh.

Nắm đấm i người tay, trong nháy mắt một vòng chấn động thật lớn như vòng tròn màu vàng chậm rãi nổ tung.

Uỳnh

Một khối thiên thạch cách đó không xa bị kim hoàn chấn động nổ nát.

Bàn tay Lý Trình Di chỉ cảm thấy đau rát. Trong lòng ít nhiều có chút hoảng sợ.

Cường độ thân thể của đối phương lại cao như vậy, so với hắn cường hóa thân thể nhiều như vậy còn mạnh hơn một mảng lớn.

Sức mạnh cũng cực kỳ khủng bố.

Vừa rồi một quyền kia, thoạt nhìn tương đối tùy ý, nhưng lực trùng kích đã vượt qua cả triệu tấn.

Khi hắn dung hợp trong trí nhớ, các Tinh Linh là một tồn tại khủng bố, bọn họ có thể tay không đánh nổ tinh cầu, tay chà xát hố đen, đồ sát hạm đội, thở ra đóng băng hải dương.

Người bình thường ở trong mắt bọn họ căn bản là kiến.

Lúc này tự mình nếm thử, Lý Trình Di liền hiểu được, mình đơn thuần dựa vào sức mạnh, còn lâu mới là đối thủ của Tinh Linh.

Nhưng loại tồn tại này rất giống với Chuyên gia vũ khí bay của Địa Nguyệt, bọn họ có nhược điểm trí mạng.

Ý thức của bọn họ hỗn tạp vô cùng, chỉ là sức mạnh thân thể thuần túy cường đại.

“Thật sự là lực lượng cường đại. “Lý Trình Di tán thưởng. Các hạ, kỳ thật ta cũng không có ác ý. Chỉ là muốn đi ngang qua tìm người.

“Chỉ là con kiến hôi, cũng dám đưa ra yêu cầu với thần!? “Nam tử tóc vàng kia mắt lộ ra cuồng khí trào phúng, thân ảnh trong nháy mắt hóa thành một đạo kim quang nhằm phía Lý Trình Di, vung quyền lần thứ hai hướng hắn nện tới.

Chết đi! Rác rưởi!

Bùm!

Vầng sáng màu vàng hoàn toàn bao lấy Lý Trình Di.

Ngươi rất mạnh.

Đột nhiên một đạo ý thức truyền tấn, tiến vào trong đầu nam tử.

Hắn hơi sửng sốt, còn chưa biết rõ đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên toàn thân bỗng nhiên dừng lại. Mất kiểm soát.

Chương 1220. Tìm kiếm 7

Chương 1220: Tìm kiếm 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai mắt hắn nhanh chóng trở nên bình thản. Nhìn về phía trước.

Lý Trình Di thở dài một tiếng, trong nháy mắt thu vào trong kiếm lô, bắt đầu đốt cháy.

Hoa ngữ Thuyết phục chi lực chỉ nhìn vào kháng tính ý thức tinh thần của đối thủ, nếu phương diện này không đủ, sức mạnh thân thể có mạnh hơn nữa, ở trước mặt hắn cũng giống như cừu non.

Không bao lâu, kiếm lô đốt cháy xong, phản hồi ra một cỗ khí tức cường hóa tương đối khổng lồ.

Khí tức cuồn cuộn không ngừng, so với lúc trước yếu ớt khác nhau một trời một vực.

Lý Trình Di thở hắt ra, trong mắt hiện lên vẻ phức tạp.

Hắn cuối cùng cũng hiểu được, Lò đốt Tạo Hóa của Thiên Tụ Các đi theo con đường nào.

Đây là con đường nạp thiên địa vạn vật làm củi mới cường hóa được bản thân.

Một tên Tinh Linh, khiến hắn tăng thêm cả gấp mấy trăm lần so với đốt cả đống vật tư lúc trước cộng lại.

Đây quả thực là đang cổ vũ hắn đi săn sinh linh cường đại.

Hồi tưởng lại thế giới Bạch Sáp toàn bộ bị Thiên Huyền Tử tổ sư thôn phệ, đoán chừng cũng là bị trực tiếp đốt cháy hóa thành cường hóa khí tức.

Trong lòng Lý Trình Di không khỏi dâng lên một tia hàn ý.

Nhưng nhìn một ít chân hỏa rõ ràng sáng ngời, trong lòng hắn lại không kềm được ý niệm đi săn Tinh Linh để đốt

Câu nói bên trong Âm điển Vạn vật đều là củi, thuộc về bản thân không ngừng vang vọng ở trong đầu hắn.

Nếu là mỗi ngày đốt cháy một tên Tinh Linh, có lẽ không đến mười năm, có thể tiến vào giai đoạn tiếp theo.

…….

Cũng may hắn không quên mục đích căn bản mình tới nơi này là gì.

Lần thứ hai cảm ứng được khí tức của Hoa Ngữ Châu, hắc quang Lý Trình Di lóe lên, biến mất tại chỗ, bay về một phương hướng khác.

Ngay trong nháy mắt hắn vừa mới thôn phệ tinh linh hắn mơ hồ cảm giác được, trong vũ trụ dao động tựa hồ có một tia khí tức quen thuộc.

Mà khí tức Hoa Ngữ Châu vốn đều đều, cũng vào lúc này xuất hiện nồng độ chênh lệch rõ ràng.

Ở bên kia! Lý Trình Di liên tục dùng Bóng ma nhảy nhót, thẳng tắp chạy về phía Thải Hồng Đường.

Hắn ý thức được, Thải Hồng Đường sở dĩ lựa chọn Góc chết khoa học kỹ thuật như vậy, chính là vì tăng cường năng lực hoa ngữ cùng năng lực am hiểu lớn nhất của mình.

Chỉ có ở trong thế giới này, cô mới có thể che giấu bản thân tốt hơn. Mà khi cần phát huy thực lực, cô cũng có thể phát huy tối đa thực lực của mình.

Vừa mới cùng Tinh Linh một trận chiến, khẳng định là Thải Hồng Đường âm thầm quan sát đến nơi này, phát hiện ra hắn.

Cùng với cấp tốc phi hành trong vũ trụ quả nhiên, rất nhanh, một khí tức Hoa Ngữ Châu rõ ràng, từ xa xa hiện ra.

Lý Trình Di thở phào nhẹ nhõm, trong lòng phát động nghịch ngân.

Xì!

Thân ảnh hắn chợt lóe, đột nhiên biến mất.

…….

Thành phố Lâm Giang -Cảnh Uyển Tinh.

Trong một phòng bệnh nặng của bệnh viện trung tâm số 1.

Trên giường bệnh trắng toát, một cô gái trẻ gầy như que củi, khuôn mặt xinh đẹp lẳng lặng nằm ngửa.

Tóc cô gái toàn bộ bị cạo sạch, hai mắt vô thần, da cánh tay mọc đầy vết đen rất nhỏ chính là Thải Hồng Đường đã biến mất thật lâu.

Tiếng máy đo kiểm không ngừng vang lên bên giường.

Mà âm thanh như vậy, cô đã nghe rất nhiều năm, vốn tưởng rằng mình đã sớm thành thói quen, sẽ không dày vò nữa.

Nhưng giờ phút này, cảm xúc trong lòng cô giống như nham thạch, sôi trào mà thiêu đốt.

Tiếng tích tích của dụng cụ kia, giống như một cái búa nhỏ, không ngừng đập mạnh vào trái tim cô.

Bốp

Trong phút chốc hắc quang chợt lóe.

Tất cả dụng cụ trong phòng bệnh vào giờ khắc này đồng thời mất đi hiệu lực.

Một luồng năng lượng vô hình, trong nháy mắt liền đem toàn bộ gian phòng hoàn toàn bao bọc.

Ngoài cửa sổ tạp âm ngựa xe như nước biến mất, ánh sáng bầu trời hóa thành màu xám nhạt.

Ánh đèn chiếu sáng lóe lên, sau đó dập tắt hoàn toàn.

Cùng lúc đó, một bóng người cô vô cùng quen thuộc, vô cùng kỳ vọng, chợt xuất hiện bên cạnh giường bệnh, từ trên cao nhìn xuống, lẳng lặng nhìn chăm chú vào mình.

Cuối cùng cũng tìm được em. Đường Đường. “Lý Trình Di nhìn cô gái trên giường bệnh, trên mặt rốt cục toát ra nụ cười thoải mái.

…….

Hơn mười phút sau.

Trong phòng bệnh Thải Hồng Đường chậm rãi ngồi dậy, thân thể khô gầy đã một lần nữa khôi phục no đủ, vết đen trên tay cũng hoàn toàn biến mất.

Thân thể suy yếu nhiều năm, dưới tác dụng của Lực trường rực rỡ, một lần nữa hiện lên sức sống.

Cô dựa vào giường, nhìn Lý Trình Di đang gọt táo bên giường.

“Từ sau khi anh biến mất, bọn em gặp phải Góc chết càng ngày càng khó, Phan Ân giúp chúng em, khi đó, nó có chút tâm tư nhỏ nhặt của mình, vẫn muốn trả thù anh, kết quả ở hết lần này đến lần khác gian nan cầu sống sót, dùng hết toàn lực cũng mới miễn cưỡng cứu được một ít người.”

Cô dừng một chút.

Sau đó lại trải qua rất nhiều chuyện, nó cũng nhìn thoáng ra, cùng bọn em liều hết toàn lực, đáng tiếc cuối cùng vẫn bị Bạch Sáp phá vỡ cân bằng.

“Bạch sáp đã biến mất. Sẽ không xuất hiện nữa. “Lý Trình Di nói.

“… “Thải Hồng Đường cười cười. “Sau đó em vì dẫn đuổi truy binh, tránh Góc chết dây dưa, bất đắc dĩ bắt đầu tìm kiếm thế giới Góc chết thích hợp với mình. Sau đó liền tìm tới nơi này”.

‘Là anh sơ suất. Anh bị nhốt ở một Góc chết. Không thể thoát khỏi. Khi anh toàn lực trở về, lại phát hiện thời gian đã trôi qua rất nhiều năm. “Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Cuộc đời biến đổi khôn lường, anh và em đều không chống lại được, chỉ thuận theo số phận”Thải Hồng Đường so

với trước kia, chín chắn, an tĩnh hơn rất nhiều, cô hiện tại, mơ hồ có chút giống như Đại Hùng.

"Có phải cảm thấy em hơi giống Đại Hùng không? "Đột nhiên cô nghịch ngợm chớp chớp mắt.

"Có chút. "Lý Trình Di cũng cười.

Chương 1221. Khởi động 1

Chương 1221: Khởi động 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Khi em gặp phải tuyệt cảnh nguy hiểm, em đã nghĩ, nếu như là cô ấy, đối mặt với khốn cảnh như vậy sẽ làm như thế nào, không nghĩ tới thật đúng là có tác dụng, nhiều lần tuyệt cảnh,em đều dựa vào ý nghĩ này để chịu đựng Thải Hồng Đường cười nói.

‘Vất vả cho em rồi. “Lý Trình Di còn nhớ rõ lúc trước mình đã hứa hẹn với bọn họ.

Cho dù như thế nào, trong thời gian hắn mất tích, là hắn nuốt lời.

“Em có muốn trở về không? “Hắn thấp giọng hỏi.

“Tại sao lại không chứ” Thải Hồng Đường cười nói, “Không cần cảm thấy có lỗi với bọn em, nếu như không phải có anh, bọn em căn bản sống không đến bây giờ. Chỉ là em vừa tới nơi này, trên người thương thế quá nặng, không có điều kiện trị liệu, hoa ngữ sử dụng cũng tiêu hao quá độ, để lại không ít di chứng, về sau trốn tránh một hồi, chứng bệnh cùng nhau phát tác, nếu như anh không đến, em có thể thật sự không chờ được. Bất quá hiện tại nha.”

Cô vươn tay, bàn tay trắng nõn mở ra, đặt trước mặt Lý Trình Di.

Hoan nghênh anh sao?

Lý Trình Di nhìn tay cô, trong lòng cảm xúc phức tạp khó hiểu, nhưng vẫn đặt tay lên.

“Tất nhiên.”

Hắn dùng sức nắm chặt tay đối phương.

Lúc này đây, anh tuyệt đối sẽ không để cho các em thất vọng nữa.

Em tin.

Thải Hồng Đường cười nói.

……..

Hai ngày sau.

Không gian.

“Căn cứ kiểm tra trắc nghiệm sàng lọc, vật liệu phù hợp với như cầu của đại ca tổng cộng có 342 loại, trong đó 51 loại nguyên tố vật chất, anh hấp thu sau, thân thể cường độ có tăng lên rõ ràng, cho nên nếu như tập trung thu thập bộ phận nguyên tố vật chất này, có thể gia tăng tốc độ tu vi của anh trên diện rộng.”

Âm thanh của Thải Hồng Đường từ bên trong máy truyền tin sóng não vang lên.

Khoa học kỹ thuật của Góc chết này so với Địa Nguyệt còn phát triển hơn, thông tin sớm đã không còn là lợi dụng sóng âm.

Lý Trình Di cúi người phi hành cực nhanh trong vũ trụ, không bao lâu đã tới trước vành đai tiểu hành tinh.

“Nói cách khác, sau khi hấp thu một ít khoáng mạch cũng có thể gia tốc cường hóa đối với cơ thể anh đúng không?” Lý Trình Di hỏi

tùy thời liên lạc liên hợp tác chiến như vậy khiến hắn không khỏi nhớ lại thời điểm ký ức tại Địa Nguyệt.

“Đúng vậy, dựa theo tính toán của em, chất mà anh thiêu đốt tốt nhất dựa theo màu sắc đậm nhạt mà em đã đánh dấu. Trong đó nguyên tố dinh dưỡng phối hợp cũng là có thể lớn hơn biên độ tăng cường cường hóa hiệu quả ~” Thải Hồng Đường cười nói.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di trả lời.

“Mặt khác, chất xúc tác nơi này em đã tổ hợp thành thành công, trải qua tính toán, sau khi anh hấp thu, trong vòng nửa giờ gia nhập chất mà em tổng hợp, tương đương với một lần thiêu đốt 134 năng lượng của Tinh Linh bình thường”

Quan trọng là quá trình này không hề nguy hiểm, còn cực kỳ bí mật. "Lý Trình Di mỉm cười.

Lợi dụng hoa ngữ Tụ hợp chi tâm của Thải Hồng Đường, chồng lên lực tính toán cường hãn, hắn rất nhanh liền nghĩ ra một con đường cường hóa tốt nhất.

"Như vậy, bắt đầu đi. "Thải Hồng Đường nói. Sóng quét xung quanh đã được che chắn.

Đa tạ.

Lý Trình Di lắc mình một cái, xuất hiện trong vành đai tiểu hành tinh, quanh thân bắt đầu không kiêng nể gì phóng thích lực kéo.

Đại lượng bụi thiên thạch xung quanh, bị hấp thu tiến vào.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Đảo mắt nửa tháng sau.

Trong vành đai tiểu hành tinh này, bề mặt của từng thiên thạch hiện ra dấu vết bị gặm nhấm một nửa.

Một lượng lớn các mạch khoáng nhỏ ẩn bên trong bị nhổ tận gốc, hoàn toàn nuốt chửng đốt cháy.

Mấy ngàn vạn tấn kim loại khoáng thạch, bị Lý Trình Di hoàn toàn hóa thành nhiên liệu của kiếm lô bên trong nguyên thần kiếm cung.

Lô hỏa vốn là màu vàng, lúc này đang chuyển biến theo hướng mờ nhạt.

Ngoại hình của kiếm lô cũng có thêm một sợi kim loại màu bạc. Giống như hoa văn trang trí.

Toàn bộ Nguyên Thần Kiếm cung bên trong, trên mặt tường nhiều ra một ít bị cắn nuốt thiên thạch ngoại hình đồ án.

Ngắn ngủi vài ngày, Lý Trình Di chỉ cảm giác thân thể cường độ ít nhất tăng lên mấy lần có thừa.

Sau khi bước vào chân hỏa, tu hành cũng là công pháp thế lực đứng đầu như Thiên Tụ Các, hơn nữa hoa ngữ của Thải

Hồng Đường phối hợp gia tốc, tỷ lệ sử dụng năng lượng đốt cháy vật chất của hắn mạnh hơn nhiều so với các đồng môn khác.

Chỉ mất vài ngày, liền tương đương với các đồng môn Thiên Tụ Các khổ tu hơn một năm.

Tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa, hắn liền có thể thoải mái vượt qua hơn 200 năm tu hành của người khác, trực tiếp tiến vào cảnh giới tiếp theo.

Nhưng cũng may hắn còn nhớ rõ mục đích mình đến đây là cứu người, mà không phải vẫn ở lại nơi này.

Rất nhanh sau khi thôn phệ kết thúc, Lý Trình Di mang theo Thải Hồng Đường, chuẩn bị truyền tống rời khỏi Góc chết.

Nhưng trước đó, hai người còn phải đối mặt với Góc chết dây dưa tránh né nhiều năm của Thải Hồng Đường.

Tích góp từng tí một lâu như vậy Góc chết dây dưa, một khi rời đi nơi này, xuất hiện Góc chết có độ nguy hiểm tuyệt đối cực kỳ khủng bố.

Sau khi bàn bạc với Thải Hồng Đường, Lý Trình Di quyết định tạm thời để cô ở trong thế giới này, chờ đợi sau này nghĩ biện pháp.

Và hắn tiếp tục rời đi, tìm kiếm các thành viên khác.

Nửa tháng sau.

Trong một thành phố trên bầu trời bị mây bao vây.

Trong trời xanh, Lý Trình Di một tay một kiếm, từ trên xuống dưới chém xuống một đạo kiếm quang màu vàng.

Kiếm quang khổng lồ trong nháy mắt bay ra, đem toàn bộ thành thị Thiên Không chia làm hai.

Tựa như một khối kim loại bị cắt ra, hai đoạn thành thị chậm rãi nghiêng lệch, dần dần phát ra tiếng ầm ầm vỡ ra.

Một thân hình và gương mặt giống hệt Thải Hồng Đường nhưng ngực lớn rất nhiều mặc ngân giáp, hôn mê từ trong

thành thị trôi nổi bay ra.

Trên người cô nàng quấn rất nhiều xúc tu kim loại, ý thức hiển nhiên hôn mê rất lâu rồi.

Chương 1222. Khởi động 2

Chương 1222: Khởi động 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khi trôi nổi, bị không khí cùng ánh sáng bên ngoài kích thích, hình người giáp bạc chậm rãi giật giật lông mi, sau đó mở mắt.

Đại…… Đại ca???

"Cậu không đặt mông ngủ đến bây giờ chứ? "Lý Trình Di bất đắc dĩ nhìn Long Môn Điếu.

"Ặc "Long Môn Điếu sắc mặt biến ảo, trong mắt hiện lên các loại cảm xúc phức tạp. Đại ca, anh tuyệt đối không biết em trải qua những gì đâu

"Đúng vậy, tôi không muốn biết. "Lý Trình Di nhìn xúc tu kim loại còn sót lại trên người hắn, vẻ mặt im lặng.

Được rồi, cậu tạm thời ở chỗ này đợi, tôi đi đón người tiếp theo.

Hiện nay có kỹ thuật Thần chích Mặc Sa, có thể thành lập truyền tống pháp trận tại bên trong Góc chết khác nhau, hắn hoàn toàn có thể đem những Góc chết này đả thông, liền thành một thể.

Thật không cần phải cứng rắn kéo toàn bộ người về Địa Nguyệt, Địa Nguyệt hiện tại, kỳ thật đã hai bàn tay trắng, không còn dấu vết tồn tại.

Đại ca, chị Đường còn ở đây không? "Long Môn Điếu gấp giọng hỏi.

"Cậu chết thì cô ấy cũng sẽ không chết. Yên tâm. "Lý Trình Di lắc đầu, phất tay cho hắn một hạt giống ý thức lực, xen lẫn một thanh Tuệ Kiếm hộ thân, còn mình thì dùng nghịch ngân rời đi.

Tiếp theo, nên đi đón Râu Nâu và Đại Hùng.

Có Thải Hồng Đường phân tích, đem AI máy chủ truyền qua, khởi động lại tường vi cùng nguyệt quý, điều động cơ sở dữ liệu.

Rất nhanh tìm được Góc chết ẩn nấp của Râu Nâu.

…….

Bên trong Góc chết không rõ.

Vân Hải sơn trang.

Gió thu hiu quạnh, lá khô đầy đất, màu vàng trên mặt đất cùng sự tĩnh mịch của cành cây hình thành đối lập rõ ràng.

Trong sơn trang phong cách cổ dạt dào, trong bóng tối của một hành lang gấp khúc, một nam tử cao lớn mặc võ phục màu lam nhạt, cổ quấn khăn quàng cổ màu trắng, ôm trường kiếm, tóc dài phiêu động, nhìn ra xa mặt trời lặn lúc hoàng hôn.

Trên mặt nam tử mang theo mặt nạ bảo hộ màu trắng, lộ ra hai mắt lạnh lùng sắc bén.

Bốp

Đột nhiên một đạo hắc quang hiện lên phía sau hắn.

Keng!

Trong phút chốc một đạo kiếm quang xẹt qua, chuẩn xác chém xuống ngón trỏ Lý Trình Di.

Lưỡi kiếm dừng lại, hai mắt nam tử rơi vào trên người Lý Trình Di, lạnh như băng trong mắt nhanh chóng biến thành kinh ngạc, sau đó là kinh hỉ.

Anh Di!? "Hắn có chút khô khốc nói ra ngôn ngữ Nghi quốc nhiều năm không dùng.

"Đã lâu không gặp. Râu Nâu. "Ánh mắt Lý Trình Di phức tạp nhìn đối phương.

Chỉ mười mấy năm không gặp, khí tức trên người Râu Nâu lại ngang với cao thủ Ngũ Ấn của Midraon.

Trong phút chốc kiếm quang bộc phát, tốc độ đạt tới mười lăm lần vận tốc âm thanh.

Xem ra lúc trước hắn phục chế võ học bí tịch, kết hợp tài nguyên kỳ ngộ bên trong Góc chết này nên đã thực sự có một lần lần thoát thai hoán cốt.

Lý Trình Di vốn tưởng rằng trong tất cả mọi người, lăn lộn tốt nhất sẽ là Thải Hồng Đường, lại không nghĩ tới là Râu Nâu một mực yên lặng tu hành.

“Em cho rằng anh sẽ không tới. “Râu Nâu thu kiếm, trầm giọng nói. Trong lời nói mơ hồ lộ ra một tia khí phách.

Hiển nhiên mấy năm nay hắn ở chỗ này cũng không hề tối tăm.

Đây là khí chất chỉ có người thân ở địa vị cao mới có thể dưỡng ra. Cái gọi là cư di khí dưỡng di thể, chính là đạo lý này.

Khí chất cũng không phải trời sinh đã có, mà là hậu thiên dưỡng thành, bị vây ở vị trí cảnh ngộ nào đó, sẽ tự nhiên dưỡng thành khí chất đó.

“Có muốn trở về không? “Lý Trình Di nhẹ giọng hỏi.

“Đương nhiên. “Râu Nâu cúi đầu” Em đã không muốn trốn tránh nữa rồi.

Lý Trình Di vươn tay.

Râu Nâu nắm chắc.

Còn có một người cuối cùng.

“Tình huống của Đại Hùng rất không tốt. “Râu Nâu trầm giọng nói,” Trước khi cô ấy rời đi, đã có chút dấu vết mất khống chế. Để đối phó với uy hiếp tử vong, cô ấy điên cuồng cải tạo thân thể mình thành sinh vật khủng bố không thể tưởng tượng được.

“Biết cô ấy ở đâu không? “Lý Trình Di hỏi.

“Anh tiến vào rãnh sóng thần Rosa ở Bạch Tinh là có thể tìm thấy Góc chết mà cô ấy tiến vào”Râu Nâu trả lời.

ánh mắt Lý Trình Di nheo lại, khó trách hắn khắp nơi tìm không thấy, hóa ra cửa vào Góc chết lại ở chỗ này

Sau khi an bài Hồng Thần đến chỗ Râu Nâu thành lập Truyền Tống Trận, hắn ngựa không dừng vó, thẳng đến Rãnh sóng thần Bạch Tinh.

Rất nhanh ở trong rãnh biển sâu quả nhiên tìm được dao động Góc chết đặc thù theo như lời Râu Nâu nói.

Hơn nữa hoa ngữ châu dao động thuộc về Đại Hùng, cũng từ bên trong mơ hồ lộ ra.

Không chần chờ, hắn trực tiếp dùng nghịch ngân truyền tống tiến vào.

Vài ngày sau.

Phía sau một mảnh giáo đường cũ nát u ám.

Mấy ngôi mộ nghiêng nghiêng lẳng lặng đứng sừng sững trên đất trống, chữ viết trên đó đã mơ hồ không rõ.

Sắc trời âm u, mưa nhỏ rơi xuống.

Sương mù bị mưa bụi không ngừng cọ rửa, rồi lại ra sức lan tràn lên trên.

Lý Trình Di đứng trước bia mộ màu đen, nhìn văn tự màu trắng mơ hồ phía trên, cùng với một tấm ảnh người con gái xinh đẹp, thật lâu không nói gì.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng đặt một bó bách hợp màu trắng lên phiến đá trước bia mộ.

“May mắn dừng ở đây. “Hắn thấp giọng nói.

“Lúc tôi phát hiện ra cô ấy, cô cũng đã rất suy yếu, toàn thân mọc rất nhiều lở loét, không ngừng kêu đau, nhưng điều kiện chữa bệnh nơi này không tốt, tôi chỉ có thể đi trên trấn gọi dược sư chữa cho cô ấy, như vậy chống đỡ hơn một năm thời gian, cô liền đi.”

Phía sau, một cha sứ mặc quần áo đen nói liên miên về tình hình của Đại Hùng “Cô ấy thực sự là một cô gái rất dịu dàng, kể chuyện cho những đứa trẻ đến nhà thờ cầu nguyện ngay cả khi cô ấy bị bệnh nặng”, vị linh mục thở dài. Cuối cùng khi phải đi, mụn mủ trên người cô ấy biến mất hoàn toàn, cuối cùng khôi phục dung mạo rất đẹp. Nhưng cũng chỉ khôi

phục một ngày. Cô ấy nói nếu chết với bộ dáng xấu xí đó, có lẽ sau này sẽ không ai biết cô ấy là ai nữa.

Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng điểm một cái, nhất thời trong bùn đất phía trước bia mộ bay ra một hạt hoa ngữ màu tím.

Chương 1223. Khởi động 3

Chương 1223: Khởi động 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn búng tay một cái, nhất thời một khối vàng thỏi dài bằng bàn tay quay cuồng rơi vào trong tay cha sứ.

Chăm sóc tốt nơi này, về sau tôi còn có thể đến.

Lý Trình Di dặn dò.

"Được được, cái này nhất định. "Lấy được thỏi vàng, cha xứ nhất thời mặt mày hớn hở, dùng răng nhanh chóng cắn cắn, xác nhận thật giả.

Cuối cùng nhìn ảnh chụp trên bia mộ, Lý Trình Di ngửa đầu nhìn bầu trời, thở dài một hơi, xoay người rời khỏi giáo đường.

"Alo, kênh thông tin xuyên biên giới vừa thiết lập xong, chất lượng trò chuyện như thế nào?" âm thanh Thải Hồng Đường từ bên trong máy truyền tin sóng não vang lên.

Không sao. "Lý Trình Di trả lời.

Tìm được Đại Hùng chưa? "Thải Hồng Đường vội vàng hỏi.

Tìm được rồi. Đừng quấy rầy cô ấy. "Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Thải Hồng Đường trầm mặc. Cô không phải kẻ ngốc, nghe ra ý tứ trong lời nói.

"Phốc.

Liên lạc bị ngắt.

Không có kết nối lại sau đó.

Lý Trình Di giơ tay lên, nhìn hoa ngữ châu trong lòng bàn tay, hoa văn bách hợp trắng đã biến mất.

Điều này đại diện cho cái chết hoàn toàn của Đại Hùng.

Nhìn chăm chú vào hoa ngữ châu trong suốt, Lý Trình Di trong hoảng hốt mơ hồ thấy được vô số Ngọc Lan tím chậm rãi nở rộ.

Đột nhiên thần sắc hắn rùng mình, chú ý tới trung tâm tận cùng của Hoa Ngữ Châu, lại mơ hồ có một đóa hoa bách hợp trắng bán trong suốt.

Hoa Ngữ Châu, còn chưa hoàn toàn thoái hóa.

Đại Hùng vẫn chưa chết!

Hắn đột nhiên ý thức được điểm này, mãnh liệt xoay người, quay lại hướng mộ bia.

Ý thức lực trong nháy mắt phóng ra, quét quét phần mộ dưới lòng đất, rất nhanh liền phát hiện thi hài đang phân hủy.

Thi hài đã chết.

Lý Trình Di thần sắc nghiêm nghị, ý thức lực cố nén buồn nôn, chui vào trong thi thể

Hắn bắt đầu quét đi quét lại.

Mười lần, hai mươi lần.

Ba mươi lần!

Rất nhanh, một khối u thịt đỏ sậm to bằng hạt đậu tương, nằm ở chỗ sâu nhất trong gan, hiện lên trong não Lý Trình Di.

Khối u thịt kia tựa như trái tim, từng nhịp từng nhịp đập.

Mặc dù rất yếu ớt, nhưng nó vẫn còn sống!

“!! “Lý Trình Di hít sâu một hơi, Tuệ Kiếm vô hình bay ra, tử khí trận pháp ngăn cách chung quanh.

Phần mộ nhanh chóng bị đào ra, khối u thịt nhỏ kia bị nhẹ nhàng đào ra, bỏ đi thịt thối chung quanh, bị sợi tơ tình trói buộc, nâng lên, trôi nổi ở trước người hắn.

Đại Hùng. “Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Khối u thịt khẽ run lên, giống như cảm ứng được cái gì.

Đại Hùng!

Lý Trình Di lại nói, lần này là trực tiếp đưa tin.

Rốt cục, khối u thịt chậm rãi đáp lại một tia ý thức vui sướng yếu ớt.

Là cô ấy!

Cô ấy thật sự không chết!

Trên mặt Lý Trình Di rốt cục lộ ra nụ cười, hắn giơ tay lên, ngón trỏ sáng lên một chút kim quang, nhẹ nhàng điểm ở mặt ngoài khối u thịt.

Lực khôi phục cường đại của Lực trường rực rỡ, bắt đầu tác dụng với khối u thịt, phát huy hiệu quả khôi phục.

Khối u thịt nhúc nhích, bắt đầu bành trướng nhanh chóng, lớn lên, đảo mắt liền tăng trưởng tới kích thước trứng gà.

Nhưng sau đó liền vô lực tiếp tục.

Lý Trình Di ý thức được điều gì, đầu ngón tay vạch lên cổ tay trái, nhất thời một giọt máu trắng bạc bắn ra, thấm vào khối u thịt.

Tê!!

Giống như được bổ sung thật lớn, sau khi khối u thịt hấp thu máu, bắt đầu tăng trưởng nhanh chóng, phân liệt.

Chỉ là vài giây, một thân thể trần truồng quyến rũ liền cuộn tròn xuất hiện ở trước người Lý Trình Di.

Tóc đen tựa như tơ t, che khuất ba điểm nhạy cảm của người phụ nữ.

Da thịt trắng như tuyết của cô tựa như sáng lên, không có một chút tỳ vết.

Ngẩng đầu, hai mắt cô gái mở ra, lộ ra một đôi mắt màu vàng đen giống như Lý Trình Di.

Mà khuôn mặt, rõ ràng chính là khuôn mặt của Đại Hùng.

“Thí nghiệm của em thành công rồi” cô nhìn Lý Trình Di, lộ ra nụ cười quyến rũ khó có thể hình dung.

Tế bào vĩnh sinh, thật sự tồn tại!

“Xin lỗi. “Lý Trình Di cởi áo khoác, khoác lên người Đại Hùng.

“Sẽ không có lần sau nữa. “Hắn một lần nữa đặt Hoa Ngữ Châu lên tay đối phương.

Hạt châu màu tím nhanh chóng thấm vào máu thịt, biến mất không thấy.

Trong nháy mắt này, ấn ký Ác Chi Hoa chậm rãi sáng lên tử quang.

‘Kiểm tra được tổng sản lượng phụ thuộc đạt tiêu chuẩn, có mở ra hệ thống phụ thuộc của Hoa Thần Tướng không?’

Lý Trình Di hơi sửng sốt, hắn vốn tưởng rằng Hoa Ngữ Châu Ngọc lan tím chính là ký hiệu của Hoa Thần Tướng, hiện tại xem ra, căn bản không phải.

Cứ như vậy, có thể chân chính lý giải, vì sao Hoa Thần tướng đời thứ 2 vì sao cường đại như vậy

Không hề do dự.

Trong lòng hắn nghiêm túc đáp lại.

Cái này còn phải hỏi?

Mở ra!

……

Biển Đen - Khu vực không xác định

Nằm ở trong Hội toàn tri của liên thành, là hội giao lưu của tất cả cường giả toàn tri liên hợp tạo, thành viên của nó từng triệt để dò xét qua toàn bộ sinh linh có khả năng chạm đến phạm vi Biển Đen đã biết.

Nhưng Biển Đen bao hàm quá khứ hiện tại tương lai, vô số thời không đọng lại, Góc chết sinh diệt không đếm được.

Cho dù toàn bộ thành viên của hội liên thủ thăm dò, cũng như trước chỉ thăm dò ra, sinh linh chiếm cứ khu vực đã biết, có lẽ chỉ chiếm một phần vạn Biển Đen.

Phần lớn khu vực bị vây trong một mảnh tối đen bao phủ.

Đen tức là không biết, không thể cảm nhận, không thể nhận thức, tất cả giác quan mất đi tác dụng.

Trong một khu vực như vậy, trong bóng tối vô hạn như vậy.

Một cỗ quan tài khổng lồ với vô số hoa màu vàng và dây leo xanh sẫm quấn quanh bề mặt quan tài màu đen sơn mài.

Đang lẳng lặng tựa như thuyền, phiêu đãng trong Biển Đen.

Xung quanh quan tài tản ra những đốm sáng màu sắc.

Mặt ngoài dùng từng sợi xích to màu tím đen cũ quấn quanh một vòng lại một vòng. Trên sợi xích kia tựa như hô hấp, lóe ra ký hiệu văn tự màu vàng dày đặc có quy luật thâm ý.

Chính giữa mặt ngoài quan tài, còn có một con đường hoa văn mặt trời màu vàng rõ ràng.

Hoa văn không ngừng bốc lên từng sợi từng sợi ánh sáng màu vàng, tản ra bên ngoài.

Chương 1224. Khởi động 4

Chương 1224: Khởi động 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngay khi Lý Trình Di mở ra hệ thống Hoa Thần Tướng, quan tài chợt run lên, bên trong khe hở bốn phía hơi hơi sáng lên màu sắc.

Theo khe hở vào trong.

Trong một mảnh ánh sáng lấp lánh, bên trong là một không gian rộng lớn hơn bên ngoài.

Trong không gian, sợi xích màu trắng dày đặc không đếm được, đem một bộ áo giáp thuần trắng hoa lệ thon dài cân xứng vững vàng khóa lại.

hình người Áo giáp chỉnh thể lấy màu trắng, màu đỏ, màu vàng làm chủ đạo, màu sắc chói mắt chính là từ trên người nó phóng ra, cũng đồng thời khiến cho chi tiết áo giáp không cách nào bày ra rõ ràng.

Phía sau có mái tóc dài bạc trắng đến thắt lưng xõa xuống, áo choàng quý phái dày nặng viền vàng màu đen, trung tâm có ấn ký của mười hai loại hoa cỏ mơ hồ.

Lại một lần nữa. Bắt đầu rồi!

Hai mắt áo giáp sáng lên bảy màu huỳnh quang.

Bốp

Một bên quan tài chợt hiện ra một bóng đen khôi ngô.

Truyền thừa đời thứ ba mở ra, kế tiếp phải làm như thế nào?

Bóng đen hướng quan tài trầm giọng hỏi.

Chờ đợi là được.

Bên trong ánh hào quang truyền ra tiếng vang hùng hậu.

“Ác nguyên sẽ mang đi hắn, lưu lại hệ thống vương thành “

“Giống như thế hệ thứ hai?”

Trong quan tài không trả lời.

Bóng đen lặng lẽ lui về phía sau, trong nháy mắt tan rã trong bóng tối vô tận.

…….

Căn cứ ngầm Địa Nguyệt.

Tít

Trong tiếng điện tử rất nhỏ, một bộ áo giáp màu tím cao lớn toàn thân, chậm rãi đi xuống căn cứ kiểm tra, rút ống mềm kiểm tra trên người ra.

“Tình hình khu vực cách ly sinh thái thế nào? “Giọng Lý Trình Di từ trong áo giáp truyền ra.

“Đều thuận lợi, trên cơ bản trong căn cứ, lợi dụng thuật phong ấn của bên Mặc thì trong thời gian ngắn mọi người có thể cùng nhau tụ hợp. Dựa theo người phụ trách Hồng Thần, không gian căn cứ có thể liên thông với nhiều Góc chết, cho nên chúng ta có thể cùng nhau tới.”

Mặt khác, về số liệu cường hóa của anh, đã tăng hơn tăng hơn 40% so với ba ngày trước, trình tự xúc tác này tốt hơn, nên về sau sẽ dùng trình tự này.” Âm thanh Thải Hồng Đường mang theo mỉm cười nói.

“Đại Hùng gia nhập, mang đến cho chúng ta nhiều ý tưởng hơn, con bé xúc tác ra vật liệu mới có trợ giúp rất lớn đối phương án, đặc biệt là sau khi cường hóa được tế bào vĩnh sinh kia, cặn bã cực ít, cực kỳ thích hợp làm vật liệu để anh đốt.” cô giải thích. Kỳ thật ngay từ đầu em cho rằng Đại Hùng đã chết, kết quả không nghĩ tới cô nàng lại sống, quả thực hù chết em.

“Em quả thật đã chết, hiện tại hết thảy trên người, toàn bộ đều là đại ca cho. “Đại Hùng một thân váy bó mông đỏ rực,

tóc dài xõa tung, tơ đen bao chân dài, chậm rãi đi vào phòng thí nghiệm.

“Cho nên vì báo ơn, em nhưng là tùy thời tùy chỗ, phục vụ đại ca~~

Móng tay trắng ngọc trai của cô nhẹ nhàng điểm lên đôi môi đỏ mọng, quyến rũ khiêu khích Lý Trình Di khiến cả người hắn run lên, nhanh chóng tránh đi.

“Đi ra ngoài một chuyến thiếu chút nữa đã chết, sao trở về lại có thêm một tật xấu như vậy? “Thải Hồng Đường không nói gì trừng mắt nhìn cô.

“Chị không hiểu, dù sao bình thường không có gì lạ, làm sao có thể hiểu được người ngực có ránh núi non đại khí?”

“Ha ha. Em bây giờ rất có da có thịt nha. “Thải Hồng Đường hai mắt phóng xạ lập tức lóe lên, trong nháy mắt biến thành thiếu nữ tóc đuôi ngựa ngực cao ngất.

Bất quá cô bây giờ mặc dù vẫn ăn mặc như xưa, nhưng tuổi đã không tính là thiếu nữ, mà nên là ở tuổi thanh niên.

Đường Đường. Chị sắp 30 rồi thế mà còn làm bộ nai tơ, bất quá, cũng là thiếu nữ xinh đẹp trên thế gian ở tuổi 30”Đại Hùng phát ra quỷ dị cười duyên.

“Em muốn ăn đòn!! “Thải Hồng Đường rốt cục không kiềm chế được, phi thân đánh về phía Đại Hùng.

Hai người tay chân cực nhanh, bùm bùm động thủ, đánh rất ra dáng, rất có kết cấu.

Hiển nhiên là đã luyện được vài thứ bí tịch Lý Trình Di mang về.

Lý Trình Di mặc kệ bọn họ, xoay người đi qua cửa hông, đi tới phòng bên kia.

Một đám thành viên đến từ Khu vườn tại Mặc Sa đang chỉ trỏ, tham khảo cái gì trên một khối hình chiếu sa bàn giả định.

Đây là phương án ưu hóa quá trình thành lập truyền tống trận, phương án từ nơi này hoàn thành sơ thảo, sau đó gửi đi,

đến đội xây dựng chuyên nghiệp của Mặc Sa, tiến hành tu chỉnh thực địa, cuối cùng do một đám pháp sư trận đã từng lệ thuộc vào Lễ tán thuần trắng, thực tế bắt đầu kiến tạo.

Sau khi Lễ tán thuần trắng sụp đổ, đại lượng cao thủ bị vây quét, nhân tài kỹ thuật chuyên nghiệp còn lại, thì bị các thế lực vơ vét

Hiện giờ thế lực Khu vườn của Lý Trình Di thống nhất tất cả thần hệ. Một tổ chức liên minh rộng lớn tương tự như Hội đồng Nhật Quang đã được thành lập.

Tên chính là Khu vườn Mặc Sa.

Để tiện đặt tên, Lý Trình Di lần lượt đặt tên cho các thế lực phụ trách các khu vực, thống nhất đặt tên là khu vực, đằng trước thêm hai chữ Khu vườn, để nhận dạng.

Như Khu vườn Địa Nguyệt, Khu vườn Bàn Quang, Khu vườn Middraon vân vân. Còn có Góc chết Tinh Linh đầu tiên phát hiện Thải Hồng Đường, cũng thành lập Khu vườn Tinh Linh.

Đại Hùng cùng Râu nâu Long Môn Điếu bên kia bởi vì Góc chết quá bé, tính uy hiếp không mạnh, cho nên nhập vào Khu vườn Tinh Linh cùng nhau quản lý. Kể từ đó, toàn bộ thế lực Khu vườn thoáng cái liền thành vượt qua nhiều sức mạnh thế giới Góc chết cỡ lớn.

Lý Trình Di trong lòng suy tư, sau khi tiếp nhận một đám pháp sư trận pháp hành lễ, đi ra khỏi phòng, đi tới một đại sảnh rộng rãi dưới lòng đất.

Chính giữa đại sảnh, đứng sừng sững chính là Tháp Trí Tuệ mà hắn đã triệu hồi trước đó.

Râu nâu đang đứng ngẩn người trước tháp, không nhúc nhích.

Hắn không phải là nhân tài nghiên cứu, lúc này cũng không có việc gì để làm.

Chương 1225. Khởi động 5

Chương 1225: Khởi động 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di cũng không ảnh hưởng hắn, Tháp trí tuệ thành hình, hắn cũng không giải thích cái gì, hiện tại hắn muốn làm, vẫn là trước xem xét hệ thống Hoa Thần Tướng là xảy ra chuyện gì.

Lại xuyên qua đại sảnh, đi tới một mật thất tĩnh tu.

Lý Trình Di đóng cửa, khoanh chân ngồi xuống, bố trí tử khí trận pháp, ngăn cách hết thảy cảm ứng.

Không thể không nói tử năng ở phương diện bảo mật, là tốt nhất trong các loại hệ thống.

Cách âm cách nhiệt, còn có thể cảm ứng ý thức lực cách không

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, tay hắn chỉ vào ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

Tử quang sáng lên.

Mở hệ thống Hoa Thần Tướng ra.

Bốp.

Một cái đĩa tròn màu sắc rực rỡ tương tự Ác Chi Hoa lập tức xuất hiện trước mắt hắn. Bầu trời đĩa tròn trống rỗng, cái gì cũng không có, chỉ có màu sắc như sóng nước không ngừng kích động qua lại.

Có gợi ý gì không? Hắn nhíu mày hỏi trong lòng.

Đè Ác Chi Hoa xuống, ý tứ của hắn sẽ truyền đến bên trong ấn ký.

Gợi ý đang triển khai. Một chữ Biển Đen tự động hiện lên.

Kiểm tra phát hiện được đồng nguyên tố thể, có thể chọn phiên bản mới tăng thêm, hãy chọn phiên bản.’

Một: Đời thứ nhất

Hai: Đời thứ hai

Phần 3: Nguyên thủy (Mới thêm)

Hả?

Lý Trình Di nhíu mày nhìn ba lựa chọn.

Đời thứ nhất rất dễ lý giải, hẳn là Hoa đế vương Đời thứ nhất, đời thứ hai cũng là tương tự.

Nhưng cái thứ ba này.

Hắn chần chờ một chút, tâm niệm vẫn là điểm cái thứ ba.

Không vì cái gì khác, chỉ vì hạng mục thứ ba này là dùng văn tự kiếp trước hắn quen thuộc đánh dấu.

Bốp.

giao diện lựa chọn hóa thành tro bay.

Ngay sau đó đĩa tròn màu sắc lần nữa lộ ra, phía trên nhiều ra một ít văn tự rất nhỏ.

“Bạn có thể thiết lập mười hai vị trí Hoa Thần Tướng, làm bổ sung năng lực tự thân.”

“Hoa ngữ thần tướng thu được sẽ được chia sẻ với bạn. Năng lực tăng lên có thể chồng lên Hoa Thần Y, khi mặc Hoa Thần Y, bạn có thể sử dụng tất cả năng lực của Hoa Thần Tướng.

“Hoa Thần tướng có thể cùng hưởng 1/12 sức mạnh khắc ấn của đế vương và đồng hóa ý thức thể. Thời gian đồng nhất hóa là một năm tính theo ngày của Biển Đen, và việc hoàn thành đồng nhất hóa có thể được hồi sinh không giới hạn mà không phải trả giá sau khi các Hoa thần tướng chết, chu kỳ một năm. “

‘Sau khi Hoa Thần Tướng tuyển chọn hoa chính, sẽ vĩnh viễn không thể thoát ly hệ thống vương thành, cũng đạt được quyền hạn tự mình thành lập Thiên Diệp quân, Thiên Diệp quân đạt được 1/100 khắc ấn của bản thể Hoa Thần Tướng.’

‘Hoa thần tướng có thể đưa bộ phận hoa ngữ và Hoa Lân Y của hậu duệ, tự động trở thành Bách hoa tướng lĩnh của Vương thành, cũng có thể do Hoa thần tướng phục hồi sống lại, số lần sống lại do số lần tiến hóa quyết định.’

Hiểu rồi

Lý Trình Di rốt cuộc cũng biết Bách Hoa Thiên Diệp từ đâu tới.

Một đống tin tức tăng lên này tới đặc biệt kịp thời.

Lý Trình Di dừng một chút, lại hỏi.

Làm sao chỉ định Hoa Thần Tướng?

‘Chỉ định phương pháp: chạm vào và giao phó một cách vật lý.’

Hình ảnh ngón tay chạm vào hình người truyền vào đầu Lý Trình Di.

Phương pháp rất đơn giản, nhưng hắn không lập tức xác định thành viên, chủ yếu là Hoa Thần tướng sẽ chia sẻ 1/12 sức mạnh của mình, hơi quá nhiều.

Hắn cuối cùng là Cường giả Thần Hỏa, ở Thiên Tụ Các không tính là gì, nhưng ở khu vực bình thường, coi như là Góc chết cỡ lớn, cũng coi như cường giả.

Cho hắn đủ thời gian, một ngày hắn có thể hủy diệt tất cả sinh mệnh trên mặt đất tại Địa Nguyệt.

cường hóa Hai mươi ấn, cùng cường hóa chân hỏa thiêu đốt, khiến hắn cho dù thân thể cùng ý thức, đều thăng hoa đến một trình độ đáng sợ.

Cho dù thái độ bình thường nhiều nhất chỉ có thể đạt tới tốc độ âm thanh gấp bốn mươi lần trong khí quyển. Sức mạnh năm mươi vạn tấn.

Nhưng sau khi bản thể triển khai có thể trong nháy mắt tăng lên tới hơn triệu tấn, Ảnh Thiểm cùng bóng ma nhảy nhót sử dụng, chồng lên lực khôi phục khủng bố, trừ phi là vũ khí hạt nhân siêu lớn tại khu vực trung tâm trong nháy mắt di

động xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, bằng không cơ bản sẽ không có bất kỳ vũ khí nào có thể uy hiếp đến hắn lúc này.

Cho dù oanh tạc đến hắn, trừ phi hắn hoàn toàn không phòng bị, không mặc Hoa Lân Y không mặc cốt giáp, nếu không nhiều lắm chỉ khí hóa một bộ phận thân thể của hắn

Mà chỉ cần còn lại một chút máu thịt, hắn có thể nhanh chóng hồi phục tái sinh máu thịt.

Đối với hắn bây giờ mà nói. Ý thức đã có thể trốn vào Nguyên Thần kiếm cung, rút ra thân thể, thay đổi huyết nhục.

'Hoa Ngữ Châu và Hoa Thần Tướng không cùng một hệ thống, nói cách khác Thải Hồng Đường bọn họ cũng có khả năng nắm giữ hai Hoa Ngữ, cái này thật lợi hại.'Sửa sang lại tin tức liên quan đến Hoa Thần Tướng, lực chú ý của hắn lại tập trung vào phiên bản nguyên thủy này cùng phiên bản còn lại có gì khác nhau.

Nghĩ là làm, hắn trực tiếp đem nghi vấn này ném cho Ác Chi Hoa.

Rất nhanh, một gợi ý mới hiện ra.

'Phiên bản gốc có dấu hiệu rủi ro được giữ lại so với các phiên bản khác.'

'Dấu hiệu rủi ro là gì?' Lý Trình Di rùng mình.

"Dùng Ác Chi Hoa, sẽ cách một đoạn thời gian bị vật không biết xâm nhiễm." Nhiễm trùng sẽ không ngừng tăng cường theo thời gian, phóng đại. Cho đến khi bị xâm nhiễm triệt để và trục xuất thành công. Sau khi thành công, chu kỳ tiếp theo sẽ được chờ đợi để quay trở lại. "

Khoan đã.

Lý Trình Di đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

Làm thế nào mà sự xâm nhập này có vẻ giống như đang mô tả sự lôi kéo của Góc chết?

Hắn bình tĩnh lại, lại hỏi.

"Sự xâm nhiễm được thể hiện dưới hình thức nào?"

Rất nhanh, một hình ảnh tràn vào trong đầu hắn.

Chương 1226. Khởi động 6

Chương 1226: Khởi động 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một thân ảnh hoa lệ mặc áo giáp vàng tối, khôi ngô uy nghiêm, trôi nổi giữa không trung, đang quan sát mảng lớn thành trì cổ xưa phía dưới.

Đột nhiên một dao động vô hình lóe lên, thân ảnh nháy mắt biến mất.

Tình cảnh này đúng là giống hệt cảnh Góc chết lôi kéo!

Lý Trình Di trong lòng sợ hãi.

Hắn đột nhiên có chút hiểu ra, tại sao mình đi nhiều thế giới Góc chết như vậy, tại sao cũng chỉ có Địa Nguyệt, xuất hiện người Góc chết? Phần còn lại thế giới cơ hồ chưa từng nghe qua có người Góc chết tồn tại.

"Nếu như Góc chết lôi kéo thật là do ác chi hoa dẫn đến." Tâm tình hắn nặng nề đứng lên.

Vậy có nghĩa là, ta dừng lại ở nơi nào lâu, nơi đó có thể xuất hiện người Góc chết mới.

Anh.

Bỗng nhiên âm thanh của Iseline vang lên bên tai hắn.

"Làm sao vậy? Iseline. "Lý Trình Di lấy lại tinh thần, ổn định tâm tình. Chuyện này tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, giữ bí mật trước rồi nói sau.

"Giáo sư định rời đi. "Iseline nhẹ giọng nói," Có muốn tới tiễn ông ấy không?

Giáo sư Mê Mạn? "Lý Trình Di sửng sốt.

……..

Trong rừng cây rụng lá mờ nhạt, một lối đi nhỏ bị lá khô trải thành màu vàng.

Mê Mạn tay chống quải trượng, chậm rãi đi giữa đường.

Phía sau hắn đi theo Iseline cùng Lý Trình Di.

Ba người giống như tản bộ sau khi ăn xong, dọc theo con đường trong rừng đi về phía trước, theo phương hướng không biết

Góc chết này gọi là bóng râm hoàng hôn, con đường bóng râm này vĩnh viễn cố định vào lúc hoàng hôn, hơn nữa cuối đường, sẽ ngẫu nhiên thông tới bất kỳ khu vực không biết nào. "Mê Mạn chậm rãi nói.

"Khu vực chưa biết? "Lý Trình Di nói," Không có quy luật sao?

"Tự nhiên không có. Toàn tri có thể định kỳ ngưng đọng thời không, tựa như đồ chơi đùa bỡn hết thảy tùy ý trong đó, ở trong mắt bọn hắn, thời gian tức là biến hóa, biến hóa đều có thể nghịch chuyển. Nghịch chuyển một người không tính nghịch chuyển thời gian chung quanh, nhưng nếu là nghịch chuyển hết thảy sinh hoạt người này, thậm chí ngay cả hạt phân tử trong không khí cũng trở về thời khắc nào đó ban đầu, như vậy liền tương đương thời gian với thế giới này, trở về một khắc nào đó đã từng trong quá khứ. Mà hết thảy, đều là bắt nguồn từ toàn tri."

Mê Mạn nghiêm túc nói, tựa hồ đang cố gắng dạy Lý Trình Di điều gì đó.

Đây là phản nghịch thời không sao? "Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Đúng vậy. Khi toàn tri nắm giữ hết thảy biến hóa, liền có thể làm được một điểm đáng sợ này. Nhưng chúng ta còn cách điểm này rất xa rất xa. "Mê Mạn quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Iseline.

"Iseline, con có lẽ có thể chờ mong anh của con đạt tới cảnh giới này, bất quá đến lúc đó, con cũng có thể sẽ gặp phải một cái lựa chọn mới nghịch chuyển hết thảy biến hóa, cũng có ý nghĩa con phải nghịch chuyển hết thảy, nếu không sẽ xuất hiện thời không sai vị trí. nếu con muốn sống lại, thoát ly Góc chết, nhất định phải mất đi hết thảy ký ức cùng với nó."

“Con” Iseline im lặng, cô ấy thực sự muốn thoát khỏi Góc chết và trở thành một người thực sự, chứ không phải là một cá thể đặc biệt được kết hợp với bàn tay nắm chặt.

Cô muốn tự do tự tại rời đi, đi ngoại giới, đi Biển Đen tự do bay lượn, đi cùng anh nhau trải qua cuộc sống tốt đẹp mà mình muốn sống, nhưng…

Nghĩ kỹ đi. “Mê Mạn nói xong, tầm mắt dời đi, rơi vào trên người Lý Trình Di.

“Giáo phái bắt đầu triệu hồi. Hy vọng ngày sau chúng ta sẽ không xung đột vũ trang. “Hắn nghiêm túc nói.

“Nhất định sẽ không. “Lý Trình Di trả lời.

“Đến lúc đó, đừng quên ngươi nợ ta nhân tình. “Mê Mạn cười nói.

Lý Trình Di gật đầu.

Nhận được cam đoan, Mê Mạn mới quay đầu, đi về phía cuối con đường rợp bóng cây.

Ở nơi đó, không gian giống như một bức tranh sơn dầu, bị xé rách một chút, từ bên trong xé rách một lỗ hổng.

Từng cái xúc tu thần bí phía dưới thân trong trường bào màu đen, hai mắt sáng lên huyết sắc hồng quang, hướng ra khỏi lỗ này.

Mê Mạn hướng bọn họ gật gật đầu tăng nhanh tốc độ, một bước bước vào lỗ hổng quay đầu hướng Iseline cùng Lý Trình Di khoát tay.

Để ta chờ đợi điều chưa biết.

Để ta chờ đợi sự tan rã.

Để cho chúng ta vĩnh tồn.

“Mọi thứ tồn tại vì điều đó.”

Từng đợt ngâm xướng tiếng Biển Đen truyền ra, lỗ hổng tự động khép lại, Mê Mạn hoàn toàn biến mất trước mắt hai người, không còn dấu vết khí tức.

Iseline rốt cuộc nhịn không được, bước nhanh tiến lên, nhưng không sờ đến lỗ hổng, mà là trực tiếp xuyên qua, theo con đương bóng cây đi tới chỗ xa xa.

Cô lại tìm tới tìm lui nhiều lần, thủy chung không thể tìm được lỗ hổng rời đi.

"Thày giáo"cô đứng tại chỗ, vẻ mặt buồn bã.

Lý Trình Di tiến lên nhẹ nhàng đặt tay lên đỉnh đầu cô.

Còn có thể gặp lại. Chỉ cần chúng ta vẫn luôn ở đây.

Iseline trầm mặc, nhẹ nhàng tựa đầu vào trong ngực hắn.

Lá rụng bay tán loạn, không ngừng xẹt qua bên cạnh hai người, quay cuồng.

Đối với việc Mê Mạn rời đi, Lý Trình Di cũng không cảm thấy bất ngờ.

Mê Mạn xuất thân từ giáo phái Cự Thú, vốn không cùng đường với bọn họ, lúc ở Thiên Tụ Các, hắn từ chỗ Âm Nguyệt chân nhân tra được tin tức của giáo phái Cự Thú.

Đó là một giáo phái khổng lồ từng phát sinh tranh đấu với Thiên Tụ Các, thực lực hùng hậu, lấy tín phụng cự thú Asladuni làm trung tâm, thành lập vô số thế lực cường giả Góc chết.

Cùng những cường giả đứng đầu khác bất đồng, Cự Thú giáo phái cho rằng, bản chất điều chưa biết là hỗn độn, là phân giải, cho nên bọn hắn cảm thấy bất luận hành vi truy cầu giới hạn gì, đều là đang phá hư cân bằng vạn vật. Cũng bởi vậy mà phát sinh xung đột với các tổ chức toàn tri như Thiên Tụ Các.

"Đến giúp anh đi. "Lý Trình Di nhẹ nhàng mời.

Vâng!

Iseline vùi đầu thật sâu vào trong áo gió.

Anh, anh sẽ không vứt bỏ em chứ?

"Không đâu. "Lý Trình Di trả lời.

Ôm Iseline, nhìn cô gãy mất một tay, trong lòng hắn nhẹ nhàng hạ quyết định.

Chương 1227. Khởi động 7

Chương 1227: Khởi động 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Có xác định lựa chọn sinh vật hiện tại làm đệ nhất hoa thần tướng?” Câu hỏi của Ác Chi Hoa lúc này truyền đến.

Đúng.

Hắn khẳng định trả lời.

Trong tất cả mọi người, Iseline là đối với hắn trả giá nhiều nhất, cũng là làm cho người ta đau lòng nhất.

Cho nên, đệ nhất Hoa Thần Tướng, cô xứng đáng.

“Lựa chọn hoàn tất, bắt đầu can thiệp tâm chí một chút và cố định lòng trung thành”. Gợi ý lần nữa truyền đến.

“Can thiệp thất bại, lòng trung thành đã đạt đến mức cao nhất, bắt đầu cố định”

Cao nhất sao?

Trong lòng Lý Trình Di vừa cảm động, vừa hổ thẹn.

Ôm Iseline, hắn không tự chủ được nhớ tới thời điểm lần đầu tiên bọn họ gặp nhau.

Hồi ức tựa như thủy triều, nhất thời ùn ùn kéo tới.

Chân bộ.

Bình Khâu bưng trà nóng lên, chậm rãi nhấp một ngụm, nhìn trước mặt trôi nổi rất nhiều điểm đỏ, đó là tất cả thành viên mới bên trong sơ thí.

Đều là cảnh giới Chân Hỏa.

Ông ta đang chờ đợi, chỉ cần có một cái biến thành màu xanh lá cây, ông ta liền lập tức mang về tiến hành lựa chọn hệ thống.

“Học thức cấm kỵ còn lại có 6 cái, nơi này tổng cộng nhiều người như vậy, tương lai hoàn toàn không đủ phân” Ông

ta nhẹ giọng thở dài.

"Không có biện pháp, đường đều đã bị chiếm hết, những thứ này còn là các tổ sư kiếm cớ đoạt được từ địa phương khác." thanh niên đạo bào Sừng trâu từ phía sau mang theo một bình trà nóng đến gần, đặt mông ngồi vào đối diện ông ta.

"Năm đó Tử Khí Giáo Quốc, Thành phố vàng, Thiên Giới Long Vực, ngoại trừ Thành phố vàng thật sự là cấu kết nguyên thổ, còn lại cái nào cũng có vấn đề?

"Đúng vậy, học thức cấm kỵ có tính duy nhất tính, liền quyết định một con đường chỉ có thể có một người đi đến đỉnh điểm, lấy cái này Chứng Đạo Thánh Vị, sau đó lại lấy cái này làm căn cơ, mở ra chiều không gian." Bình Khâu gật đầu.

Hắn bưng trà nóng lên, nhấp một ngụm, đột nhiên quét mắt nhìn lên màn sáng.

Bấm ngón tay bắn ra, một đạo kình phong bay ra, tinh chuẩn đem một ánh sáng vừa mới biến thành màu xanh lá cây click vào dập tắt.

Lại đột phá một cái, không tồi không tồi. Ta đưa hắn đi cứ điểm, rất nhanh có thể truyền tống tới.

"Thần hỏa sao, cái này không tệ. "Sừng trâu thanh niên cũng khen. "Kỳ thật ta vẫn nghĩ không ra, vì cái gì các tổ sư không trực tiếp nghịch chuyển vạn vật thời không, sàng lọc ra một khu vực để tất cả thiên tài đứng đầu từ nhập các."

Sao ngươi biết các tổ sư không làm như vậy? "Bình Khâu nở nụ cười.

Nhưng lần trước ta về quê, còn phát hiện không ít mầm non tốt đều là thiên tài vô chủ. "Thanh niên không phục nói.

"Nhân quả nhất đạo, thâm ảo huyền diệu, ngươi làm sao biết được những thiên tài kia quá khứ không có thế lực nhân quả khác?Tương lai không có thế lực khác bố cục? Nếu như không nhìn được mấy trăm năm, mấy ngàn năm phía trước thì sao nhìn được mấy trăm mấy ngàn năm phía sau?"

"Tuyệt đại bộ phận khu vực, vạn vật lưu chuyển, thời gian biến hóa, bất quá là một lần lại một lần lặp lại, hết thảy

vận mệnh sớm đã bị các tổ sư chia cắt kết cục đã định, lưu lại biến số cực ít cực ít"

"Chỉ có cái chưa biết. "Thanh niên chen vào.

Đúng, chỉ có cái chưa biết. "Bình Khâu gật đầu.

Đột nhiên thần sắc hắn sửng sốt, nhìn về phía màn sáng.

Trên màn sáng, một điểm trước coi như ảm đạm điểm đỏ, lúc này lại nhanh chóng biến sáng lên.

"Cái này, hình như là mầm non mà khu Âm Nguyệt đưa tới? là đồ đệ của hắn, gọi là Bạch Lộc gì đó?"

"Ừ, là tên này. Tiến độ rất nhanh , xem ra là gặp phải cơ duyên gì. " thanh niên Sừng trâu gật đầu, cũng có chút tò mò nhìn điểm đỏ kia.

Nghe nói hắn là một trong những người thừa kế vương thành, giai đoạn đầu nhanh một chút là chuyện bình thường.

"Hoa đế vương" Bình Khâu hơi gật đầu, "Chuyện này là bình thường. Đế vương đời đầu Vĩnh Linh là cường tuyệt vô địch, nếu không phải đột phá giới hạn thất bại, nói không chừng bây giờ vẫn là thời đại thống trị vương thành.

"Nói cũng phải. sư phụ ta mang ta nghịch chuyển thời gian, trở về thời lịch sử, mỗi lần đều tránh bộ phận khu vực kia. Bởi vì cái bộ phận kia không thể quay về thời điểm đó được giống như một chiếc đinh vậy."Sừng trâu thanh niên nhịn không được cười nói.

Nguyên thổ mà, là như vậy. "Bình Khâu gật đầu, nhìn Lý Trình Di càng lúc càng sáng.

Bộp.

Chẳng mấy chốc, chấm đỏ chuyển sang màu xanh lá cây.

Được rồi, tiểu tử này tốc độ thật nhanh, di sản vương thành vẫn có chút hữu dụng. "Hắn đưa tay chỉ, khí kình vô hình nhất thời đánh trúng điểm sáng màu xanh lá cây mà Lý Trình Di đại biểu, đánh tan biến mất.

Không nghĩ tới hắn còn có thể cùng mấy thánh duệ kia nhanh chóng qua cửa.

Vậy thì cùng đưa đến Tịch Diệt Thành? "Thanh niên sừng trâu hỏi.

"Nơi đó sao? Hắn có thể theo kịp? "Bình Khâu chần chờ.

"Theo không kịp thì thả về đi. "Thanh niên cười nói.

Được.

……

Thời gian hai tháng.

Lý Trình Di liền hoàn thành đột phá từ tinh hỏa đến khí hỏa.

Đương nhiên, có thể làm được điểm ấy, chủ yếu bắt nguồn từ trong Khu vườn Tinh Linh trắng trợn cắn nuốt đốt cháy các loại Tinh Linh.

Hơn nữa Thải Hồng Đường cùng Đại Hùng liên thủ lấy hoa ngữ chế định phương án chất xúc tác, hiệu suất so với hắn đơn thuần chính mình thiêu đốt cường hóa, nhanh gấp mấy trăm lần.

Hơn nữa bản thân hắn cũng bắt đầu bổ sung đầy đủ Hoa Lân Y lúc trước không thể đạt tới đỉnh cực thể.

Sau khi hoa Tử Đằng đạt tới cực hạn, Lý Trình Di lại bổ sung đầy đủ Tiết Mao Phi Liêm.

Tiết Mao Phi Liêm hoa ngữ là Ảnh Long huyết mạch, lúc trước đã tiến hóa đến lần thứ ba, đạt tới Ảnh Long Vương huyết mạch.

Lần này vườn thực vật thành lập hoàn thành, hắn không chút đình trệ lại đem Tiết Mao Phi Liêm tăng lên tới lần thứ tư, cứ như vậy, chỉ còn một lần tiến hóa nữa là đến thể cực đỉnh.

Chương 1228. Khởi động 8

Chương 1228: Khởi động 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nếu không là huyết mạch lần nữa tiến hóa, cần thời gian điều hòa tiếp nhận, Lý Trình Di đều dự định một hơi tăng lên đến cực hạn.

Chính là lúc này đây tiến hóa huyết mạch, liền mang theo cường độ cường hóa thân thể, một hơi đem chân hỏa đẩy mạnh đến tinh hỏa đỉnh phong. Bước vào khí hỏa.

Trong căn cứ liên hợp dưới lòng đất Địa Nguyệt.

Lý Trình Di khoanh chân trôi nổi trong mật thất, bóng đen xung quanh như dải lụa lưu động vờn quanh.

Hắn không có mặc Hoa Lân Y, toàn thân các nơi tự nhiên có ion như màu đỏ hỏa diễm thiêu đốt.

Đây là hắn nhiệt độ cơ thể cao tới mức độ nhất định, tự nhiên đốt cháy không khí tạo thành hiện tượng đặc thù.

Lúc này thể chất của hắn đã đạt tới cực hạn vật lý của sinh linh, riêng nhiệt độ cơ thể đã là hơn một ngàn độ phóng xạ tự nhiên bốn phía.

Hơn nữa ngoại trừ bức xạ nhiệt ra, còn có một loại bức xạ kiếm lô đặc thù nào đó.

Tựa hồ là bởi vì chủ tu ý thức lực Thiên Diện Kiếm Điển, dung hợp ra kiếm lô, không giống hệt như Lò đốt tạo hóa mà Âm Điển ghi chép.

Loại lửa ion hóa đặc biệt này không có trong ghi chép.

Phù phù.

Phù phù.

Tiếng tim đập thật lớn, đã không chỉ là sấm sét, mà là giống như tinh linh, chỉ dựa vào tim đập chấn động, có thể làm

cho tất cả sinh linh trong phạm vi mấy trăm mét xung quanh Địa Nguyệt đều chấn động mà chết

Hô hô.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Khí lưu nhiệt độ cao từ trong miệng phun ra, hóa thành gió lửa màu đỏ, thổi qua mặt tường mật thất, đem tường kim loại cũng tan chảy một mảng

Hắn lại hít sâu một hơi.

Lập tức tất cả hỏa diễm và nhiệt lượng trong mật thất trong nháy mắt cuộn ngược lại, toàn bộ chui vào trong miệng hắn.

Nhiệt độ giảm nhanh, không khí trong mật thất bị hút thành chân không.

Lý Trình Di không chú ý những biến hóa này, hắn chú ý chính là, thân thể của mình cường hóa, lần nữa tự nhiên hình thành khắc ấn mới.

Tổng cộng hai khắc ấn, xuất hiện ở chính giữa ngực.

Sau đó là sự thay đổi của Tiết mao phi liêm.

Hoa Lân Y tăng phúc biến lớn, cái này không có gì để nói, tiến hóa một lần tăng lên gấp đôi.

Hoa ngữ đã biến hóa không nhỏ

Hoa ngữ Tiết mao phi liêm: huyết mạch Vĩnh Ám Long Đế (Long Đế huyết mạch vì tiến hóa đỉnh điểm Long tộc, vì hết thảy ngọn nguồn của Ảnh Long huyết mạch).

‘Vĩnh Ám Long Đế: khi hắc ám cùng tồn tại Ảnh Long Thủy Tổ Nguyên Thủy, bóng ma thân hòa viên mãn, trong phạm vi bóng ma, có thể vô hạn tái sinh, có năng lực miễn dịch đối với các loại tức tử, sau khi một trăm tuổi tiến vào thời thơ ấu, có thể năm lần thăng hoa khắc ấn gia tăng sức mạnh thể chất mỗi người. tới một ngàn tuổi sau khi hoàn toàn trưởng thành, có thể tiếp tục gia tăng sức mạnh thể chất, tới chín lần thăng hoa khắc ấn’.

Chậc chậc. Chỉ cần tự nhiên trưởng thành chính là cường giả mười tám ấn trời sinh. Không hổ là huyết mạch thủy tổ ban đầu của Âm Ảnh Long. Đủ mạnh! Ngoại trừ cần thời gian trưởng thành, còn lại không có tật xấu gì. Đáng tiếc.

Trong mật thất, Lý Trình Di mặt không chút thay đổi, nhẹ nhàng vuốt ve Ác Chi Hoa trên mu bàn tay.

Hắn sắp đưa ra một quyết định lớn.

Hồi tưởng lại lúc trước Thiên Huyền Tử nói, ánh mắt hắn vốn có chút do dự, chậm rãi trở nên kiên định.

"Đã đến lúc làm sạch các Khắc ấn"

Tâm niệm nhất định, Nguyên Thần Kiếm Cung trong đầu hắn bỗng nhiên hỏa quang đại trướng.

Kiếm lô quanh thân bay tán ra một lượng lớn kim sắc hỏa diễm.

Tạo Hóa Chân Biến, Thiên Địa Diệu Lô.

Miệng đọc chân ngôn, hai tay Lý Trình Di cấp tốc làm ra đại lượng thủ ấn âm điển trận pháp.

Ý thức lực đồng thời theo pháp quyết xây dựng ra từng đạo ấn ký vô hình tinh diệu phức tạp.

Đây là pháp quyết Thiên Biến Lưu Ly của Âm Điển, độ khó rất cao, nhưng đối với Lý Trình Di ngộ tính rất mạnh mà nói, rất dễ dàng liền thành công nắm giữ.

Mà pháp quyết này chỉ có một tác dụng.

Đó chính là rút nguyên ấn bản thân ra, thiêu đốt thuần hóa, tăng cường chân hỏa. Đồng thời hóa thành sức mạnh tinh khiết, lại phản hồi tập trung vào một loại nguyên ấn.

Ta lựa chọn, đem Vĩnh Ám Long Đế khắc ấn lấy ra, cho vào lò đốt cháy!

Đạo tâm niệm này vừa động, nhất thời một loại mãnh liệt vô cùng, tựa như rút tủy rút cốt đau nhức, trào ra từ toàn thân hắn

Ưm!!

Hắn cắn mạnh hàm răng, cúi đầu nhắm mắt, cố nén đau nhức.

Từng cơn đau đớn điên cuồng tràn vào trong đầu, cơ hồ làm cho hắn ngất xỉu.

Xì.

Cùng lúc đó, dấu vết long hóa toàn thân hắn, đều bắt đầu nhanh chóng thoái hóa, tiêu tán.

Long nhãn khôi phục thành màu đen, vảy trong suốt của da nhàn nhạt biến mất, khí tức long tức nóng bỏng trong miệng mũi, cũng nhanh chóng tiêu tán.

Một loại lực trường vô hình có thể làm cho sinh linh chung quanh hoảng sợ sợ hãi, cũng vào lúc này cấp tốc tiêu tán.

Lúc này, trong Nguyên Thần Kiếm cung.

Một nguyên ấn phức tạp đại biểu Ảnh Long, dẫn đầu ngưng tụ mà ra, hóa thành một ấn ký màu đen bốc lên khói đặc không tiếng động.

Đó là ấn ký hạch tâm huyết mạch ảnh long, nhưng ấn ký này sự khống chế của Lý Trình Di, chậm rãi đáp xuống bên trong kiếm lô.

Grào!

Vẻ mặt hắn vốn đã thống khổ, lúc này trở nên càng thêm dữ tợn.

Huyết mạch thuộc về Ảnh Long bị rút ra, cường độ khôi phục của thân thể hắn cũng bắt đầu giảm xuống.

Huyết mạch đối với thân thể cùng ý thức lực của hắn đều được cường hóa nhất định, lúc này bị rút ra, nhất thời tất cả cường hóa đều bị tan rã.

Trong mật thất, nhiệt độ cơ thể Lý Trình Di bắt đầu giảm xuống.

Bùm!

Trong phút chốc, hỏa diễm kiếm lô cấp tốc tuôn ra Nguyên Thần kiếm cung, thổi quét toàn bộ thân thể Lý Trình Di.

Chương 1229. Nhân quả 1

Chương 1229: Nhân quả 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chân hỏa bắt đầu từ khí hỏa, nhanh chóng cường hóa, nhiệt độ tăng lên, màu sắc đậm hơn.

Đốt cháy nguyên ấn bản thân, mang đến sự tăng lên cực lớn, khiến Lý Trình Di trong khoảng thời gian ngắn, liền vượt qua mấy chục năm khổ tu, trực tiếp tiến vào khí hỏa tiểu thành.

Hỏa diễm kiếm lô hoàn toàn biến thành màu vàng sậm, vô hình đem toàn thân hắn bao lấy.

Trong ngọn lửa bắt đầu rỉ ra một chút vật chất dạng dầu.

Đó làtinh túy nguyên ấn thăng hoa do thiêu đốt luyện ra.

Mà hiện tại, đã đến lúc lựa chọn thuần hóa cường hóa Nhất Nguyên Ấn.

Lý Trình Di không do dự, trực tiếp lựa chọn kiếm ấn. Thiên Diện Kiếm Điển! Rất nhanh, sau khi quyết định, tinh túy nhanh chóng hóa thành năng lượng vô hình, bắt đầu thấm vào trong đầu, cường hóa Nguyên Thần Kiếm Cung.

Nguyên Thần Kiếm Cung là tồn tại đặc thù nuôi dưỡng Tuệ Kiếm Nguyên Thần Kiếm.

Lúc này đốt cháy Huyết mạch Ảnh Long mang đến nguyên ấn tinh túy, nhanh chóng thấm vào trong đó, bắt đầu ở trong Kiếm cung cường hóa mặt tường mặt đất, thậm chí chất liệu kiếm lô.

Tất cả Tuệ Kiếm, bắt đầu trở nên càng thêm kiên cố, Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm trở nên càng thêm sắc bén.

Nguyên ấn mặt ngoài kiếm lô, từ mười nguyên ấn lúc trước, chậm rãi gia tăng, biến thành mười hai nguyên ấn.

Trong đó bao hàm nguyên ấn Ảnh Long Vương trời sinh trước kia, cùng với vừa một nguyên ấn huyết mạch mà hắn vừa mới hắn tăng lên sau khi thăng hoa huyết mạch. Đến lúc này, tất cả huyết mạch Ảnh Long hoàn toàn biến mất khỏi người Lý Trình Di.

Cả người hắn thiếu đi một phần cường tráng, nhiều hơn một tia sắc bén.

'Cảnh cáo: Hoa ngữ huyết mạch bị mạnh mẽ tiêu tan chuyển hóa, phải chăng tiếp tục chữa trị?'

Đột nhiên một đạo gợi ý của Ác Hoa tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Hắn đang chịu đựng thống khổ cả người bị suy yếu khi đúc lại, đột nhiên bị lần này cắt đứt, khiến hắn có chút bối rối.

Huyết mạch này bị tiêu tan, còn có thể bù đắp?

Dựa theo âm điển ghi chép, bình thường mà nói, rút ra nguyên ấn huyết mạch thiêu đốt thuần hóa thành nguyên ấn khác, làm như vậy cũng không kỳ quái, nhưng bình thường mà nói, sau khi rút ra huyết mạch, không ai có thể nhanh chóng chữa trị bổ sung.

Ác Chi Hoa này

Chẳng lẽ?

Bỗng nhiên Lý Trình Di nghĩ tới một phương pháp cực kỳ đặc thù. Nhưng phương pháp này còn cần cẩn thận nghiệm chứng sau đó xem xét.

'Hoa Ngữ huyết mạch chữa trị cần bao nhiêu thời gian?' Hắn ấn Ác Chi Hoa lại hỏi.

Ác Niệm Hoa Khí cũng đủ, theo cường độ huyết mạch phân chia, cần năm đến mười ngày.

Phù phù!

Đột nhiên, trái tim Lý Trình Di đập kịch liệt.

"Nếu như sau khi mình có thể chữa trị, tiếp tục thiêu đốt nguyên ấn, lặp đi lặp lại tuần hoàn, có phải hay không liền có

thể gia tốc tốc độ cường hóa chân hỏa”

Thiêu đốt một lần hai nguyên ấn huyết mạch, liền nhảy tới giai đoạn khí hỏa tiểu thành. Từ nhập môn nắm giữ, đến tiểu thành, trực tiếp tiết kiệm được 10 năm khổ công so với người khác.

Mà ở chỗ này, chỉ cần đốt cháy nguyên ấn bản thân là được.

Khó trách, đốt cháy cái gì cũng không sánh bằng đốt cháy nguyên ấn bản thân.

Lúc này, Lý Trình Di không hề do dự, xác định chữa trị.

Xin bổ sung hoa khí và ác niệm cho đơn vị chỉ định.

Chẳng mấy chốc, Ác Chi Hoa đã đưa ra một con số nhu cầu: 243 đơn vị hoa và 271 đơn vị ác niệm. Không chút do dự, Lý Trình Di đứng dậy, rời khỏi mật thất, xông về phía truyền tống trận.

Đi Midraon bổ sung hoa khí, đi Mặc Sa bổ sung ác niệm.

Hoa khí đối với tốc độ dòng chảy thời gian của Midraon mà nói, là vật chất dễ dàng bổ sung nhất, nhưng ác niệm thì hơi phiền toái.

Cho dù là ác đảng, sau khi bị ngược đãi liên tục chèn ép, tinh thần cũng trở nên không phấn chấn, bắt đầu càng ngày càng thần kinh.

Trong khoảng thời gian ngắn bị rút đi đại lượng ác niệm, nhóm ác đảng Khu vườn Mặc Sa không cách nào tránh né, chỉ có thể thừa nhận, dẫn đến tâm tính tính cách của từng tên đều bắt đầu càng ngày càng vặn vẹo.

Nhu cầu rất nhanh thỏa mãn, chờ năm ngày sau, Lý Trình Di trở về căn cứ liên hợp Địa Nguyệt, huyết mạch hoa ngữ tiết mao phi liêm, cư nhiên thật sự chữa trị hoàn chỉnh.

Hắn lại một lần nữa lặp lại hành động đốt cháy nguyên ấn huyết mạch của bản thân. Nhưng đáng tiếc chính là, lần này kiếm lô không hề phản ứng, huyết mạch là rút ra, nhưng chân

hỏa như cũ dừng lại ở cấp độ nguyên bản, cũng không tiến cảnh.

Xem ra là không có cách nào đi đường tắt. Quả nhiên cần các loại nguyên ấn khác nhau sao? Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, nhìn chăm chú vào hỏa diễm kiếm lô của Nguyên Thần Kiếm Cung.

Nhưng cái nguyên ấn khác, hắn là không có biện pháp lại đốt cháy, dù sao cho dù làkhắc ấn cự lực, hay lànguyên ấn Hư Dạ Hành, những thứ này đều là có thể tăng cường thăng hoa kiếm chiêu.

Khoan đã.

Quả cầu khắc ấn khổng lồ, tựa hồ là nguyên thể của Tử Khí Giáo Quốc.

Đột nhiên hai mắt Lý Trình Di sáng ngời. Lần thứ hai dùng ra Thiên Biến Lưu Ly pháp quyết.

Khống chế bản thân Khắc ấn cự lực, thoát ly thân thể, ngưng tụ thực thể, bay vào kiếm lô.

Oanh!!!

Lúc này kiếm lô hắc kim hỏa diễm mãnh liệt tăng vọt.

Từng đợt từng đợt hỏa diễm khủng bố, nhanh chóng từ trong kiếm lô bành trướng tuôn ra. So với lần trước đốt cháy huyết mạch Ảnh Long còn khoa trương hơn. Ít nhất hỏa diễm còn khủng bố hơn gấp 10 lần so với vừa rồi, tựa như sóng biển lao ra Nguyên Thần Kiếm cung, nháy mắt bao lấy toàn thân Lý Trình Di.

tinh túy Nguyên ấn ban đầu từ hình dạng giọt nước trực tiếp biến thành dòng suối, từ trong ngọn lửa bay ra, dung nhập Nguyên Thần kiếm cung cùng kiếm lô.

Đó là một vòng tròn.

Kiếm lô chân hỏa màu vàng sậm, theo vòng tuần hoàn này bắt đầu biến hóa lần nữa, từ màu vàng sậm, hoàn toàn biến thành màu sơn đen.

Quá trình cường hóa này kéo dài hơn nửa giờ.

Chương 1230. Nhân quả 2

Chương 1230: Nhân quả 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nửa tiếng sau

Lý Trình Di từ trong lúc đả tọa hoàn hồn tỉnh táo.

Quả nhiên, thứ đáng giá nhất thiêu đốt nhất, chính là nguyên thể! Hắn hiện tại hiểu được, vì sao nhiều cường giả đều điên cuồng truy đuổi Nguyên Thể như vậy.

Cứ như vậy ngắn ngủn một hồi, hắn liền trực tiếp từ khí hỏa tiểu thành, vượt qua giai đoạn đại thành, bước vào cảnh giới viên mãn.

Khoảng cách Thần Hỏa, hắn chỉ kém một bước.

Chỉ lần này, đổi thành tu hành bình thường ít nhất phải trên trăm năm.

Những người còn lại không dám đốt quá nhiều tạp vật, lo lắng xuất hiện tạp chất và cặn lò không cần thiết.

Cho nên đại đa số mọi người đều là tự mình tích góp từng tí một nguyên ấn, nâng cao bản thân. Thăng hoa bản thân, sau đó dùng để rút ra đốt cháy.

Điều này đòi hỏi họ phải liên tục thực hành các kỹ thuật của các hệ thống khác để tăng cường các khía cạnh khác của bản thân.

Bình thường là phương diện gì dễ dàng thăng hoa tăng lên liền tu hành phương diện đó

Nhưng rất ít người xa xỉ như Lý Trình Di, trực tiếp dùng nguyên thể khắc ấn, đốt cháy tăng tốc tu vi.

Ngay sau khi Lý Trình Di hoàn toàn đốt cháy Khắc ấn cự lực.

Đột nhiên một đạo hư ảnh đạo nhân mơ hồ xuất hiện trên bầu trời Căn Cứ Địa Nguyệt.

Hư ảnh như ẩn như hiện, người khoác đạo bào xanh đen đan xen, cầm phất trần trắng trong tay, ánh mắt hướng xuống phía dưới, xuyên thấu qua mật thất, rơi vào trên người Lý Trình Di.

"Bạch Lộc, phụng Chân bộ thủ tọa lệnh, bởi vì ngươi trong vòng mười năm hoàn thành vượt qua cảnh giới, có thể thu được tư cách danh ngạch đi trước Tịch Diệt thành, ngươi có thời gian ba ngày để chuẩn bị, đến lúc đó cửa thành tự mở."

Thanh âm đạo nhân trống rỗng vượt qua khoảng cách, xuất hiện trong đầu Lý Trình Di.

Lý Trình Di cả người run lên, vội vàng đứng dậy, ý thức nhận ra hư ảnh đạo nhân không hề che giấu.

Hắn lập tức khom lưng cúi đầu, hành lễ.

Đa tạ tiền bối báo cho biết.

Tựa hồ là đối với tư thái của hắn rất hài lòng, đạo nhân khẽ gật đầu.

"Ngươi thật thông minh, đốt cháy nguyên thể Tử Khí Giáo Quốc gia tốc chân hỏa của bản thân, dùng nguyên thể như vậy mặc dù lãng phí, nhưng cũng coi như chấm dứt một phần nhân quả với Tử Khí Giáo Quốc. Rất nhanh bên kia sẽ sống lại nguyên thể mới, cùng ngươi coi như là một đao lưỡng đoạn."

Xin hỏi tiền bối, nguyên thể không phải không thể sống lại sao? "Lý Trình Di sửng sốt, hỏi.

Tử Khí Giáo Quốc không giống. Nguyên thể của bọn họ khác với những góc chết khác. "Hư ảnh đạo nhân nói đơn giản, liền ngậm miệng không đáp, xoay người hóa thành vô số điểm sáng, tiêu tán không còn.

Lý Trình Di đứng trong mật thất, ngẩng đầu nhìn vị trí đối phương rời đi, suy nghĩ trong lòng nhanh chóng chuyển động.

"Từ thần thái ngôn ngữ của đối phương mà xem, người giống như mình thiêu đốt nguyên ấn vượt qua cảnh giới người

khẳng định còn có, như vậy xem ra, kỳ sơ thí vào chân bộ kỳ thật cũng không khó.”

Hắn không khỏi nhớ tới Khuyết Như đạo nhân lúc trước rời khỏi Midraon.

Là hậu duệ thánh nhân, nàng nói không chừng cũng biết bí quyết này.

……

Ba ngày sau.

Trong mật thất.

Lý Trình Di vẫn khoanh chân ngồi.

Hít sâu một hơi, cảm giác toàn thân suy yếu vô cùng, sau khi mất đi Khắc ấn cự lực, sức mạnh của hắn suy yếu trên diện rộng.

Nhưng thay vào đó là trong Nguyên Thần Kiếm cung, chân hỏa của Kiếm Lô càng thêm hùng hậu dày đặc.

Phản hồi tinh túy, hắn cũng lựa chọn tiếp tục cường hóa kiếm ấn.

Chủ yếu nhất chính là, nguyên ấn huyết mạch rõ ràng đốt cháy, Hoa Ngữ lại còn có thể khôi phục, cái này chẳng khác nào chơi gái miễn phí.

Hắn lúc này chỉnh thể chỉ biến mất Khắc ấn cự lực. Vì thế chỉnh thể nguyên ấn lại còn nhiều hơn một cái, từ hai mươi ấn tăng lên tới hai mươi mốt ấn!

Tâm niệm vừa động, trên người hắn lập tức dấy lên ngọn lửa h màu đen.

Ngọn lửa kia tự động chảy vào mạch máu hắn, thẩm thấu da thịt hắn, cùng tủy xương dung hợp thành một.

Một cỗ sức mạnh khủng bố cường đại hơn trước rất nhiều, trong nháy mắt tràn đầy trong cơ thể hắn.

Cỗ sức mạnh này đến cùng mạnh bao nhiêu, hắn không rõ ràng lắm, cũng tạm thời không có vật tham chiếu.

Nhưng những thứ này không quan trọng, quan trọng là, kế tiếp hắn cần lựa chọn tòa kiến trúc triệu hoán thứ hai.

Ba ngày là đủ rồi.

Ba ngày tương đương Midraen ba năm, Lý Trình Di trước tiên đi đến chỗ sư phụ Âm Nguyệt nơi đó, từ bên trong vườn thực vật, lại một lần nữa hấp thu hoa khímới, lại đi hướng Mặc Sa thu hoạch ác niệm.

Đi tới đi lui như thế, rốt cục đem số lần tiến hóa của Tiết Mao Phi Liêm, kéo lên tới lần thứ năm, cũng chính là hình thái cực đỉnh.

Lúc này đây, hắn không lập tức tiến hành đốt cháy nguyên ấn, mà là lựa chọn bế quan, chờ đợi thời điểm cửa thành mở rộng như chân bộ đạo nhân kia nói,.

Nếu đã hoàn thành sơ thí, kế tiếp hắn dự định lợi dụng hoa ngữ ở mức độ lớn nhất, trợ giúp hệ thống tu luyện của mình tại Thiên Tụ Các để nhanh chóng tăng lên.

Điều này hoàn toàn vứt bỏ lộ tuyến tăng lên ban đầu hắn lấy hệ thống Ác Chi Hoa làm chủ.

Nhưng trong thâm tâm hắn cảm giác, điều này tựa hồ càng thêm chính xác.

Mà trong hai ngày hắn lẳng lặng bế quan tu hành, quen thuộc cảnh giới Tân Chân Hỏa.

Trên bầu trời Địa Nguyệt, trong tinh không hắc ám, đột nhiên một đạo bóng đen mơ hồ, trống rỗng xé rách vũ trụ, xé ra một đạo khe hở, nhẹ nhàng bay ra, hướng Địa Nguyệt tinh cầu bay đi.

Bóng đen toàn thân khoác áo choàng đen, khuôn mặt cũng là một mảnh đen kịt, không nhìn thấy bất kỳ khuôn mặt nào.

Thậm chí ngay cả đôi mắt cũng không có chút phản xạ ánh sáng nào.

Hắn nhanh chóng phiêu động, xuyên qua tầng khí quyển, tầng mây, rất nhanh đi tới bầu trời Nghi Quốc.

Chương 1231. Nhân quả 3

Chương 1231: Nhân quả 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vượt qua mảng lớn phế tích tàn địa, bóng đen rất nhanh đi tới mảng lớn rậm rạp biển cây phía trên.

Ánh mặt trời chiếu rọi bóng cây lay động.

Biển cây đã sớm không còn thảm trạng lúc trước bị Bạch Sáp cùng các loại quái vật góc chết tàn phá, mảng lớn thảm thực vật che đậy chữa trị vết thương trước đây.

Quái vật Chung quanh góc chết, cơ bản đều bị người Minh Viễn phối hợp cường giả Khu vườn, xua đuổi, tiêu diệt.

Quái vật góc chết bất tử bất diệt, cho dù giết chết cũng sẽ sống lại trong góc chết ban đầu, cho nên Hồng Thần dẫn dắt các cường giả gia nhập Khu vườn, dồn dập phong ấn lối ra vào góc chết yếu một chút.

Mạnh không có cách nào phong ấn, thì phái cao thủ trấn giữ, phạm vi thủ hộ chỉ giới hạn trong phạm vi thành phố Toại Dương.

Nhân thủ ngược lại còn đủ dùng.

Trong lúc nhất thời toàn bộ xung quanh Toại Dương đều nhanh chóng trở nên bình an.

Minh Viễn tái hiện, mang đến hòa bình cùng yên ổn, hấp dẫn đại lượng người sống sót bên ngoài tụ tập.

Mới nửa tháng ngắn ngủi nhân khẩu nội thành liền tăng lên gần một nửa, cơ hồ hấp dẫn toàn bộ người sống sót xung quanh tới.

Hoạt động sản xuất của tất cả các ngành công nghiệp bắt đầu được xây dựng lại nhanh chóng, dây chuyền sản xuất tự động do AI kiểm soát bắt đầu hợp tác nhanh chóng để xây dựng các hệ thống bảo vệ an toàn.

Đúng là góc chết không tồi.

Bóng đen khẽ quay đầu, tựa hồ đang quét nhìn cảnh tượng yên tĩnh của biển cây phía dưới.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Lý Trình Di đang nhắm mắt nghiên cứu Tiết Mao Phi Liêmrong căn cứ ngầm.

Còn đang chống cự ác nguyên lôi kéo sao? Để ta giúp ngươi tăng tốc một chút.

Hắn vươn tay phải, ngón tay nhắm ngay Lý Trình Di.

"Chết sớm một chút, mang Ác Chi Hoa đi, như vậy mới có thể làm cho Nguyên Thổ Vương Thành trở về với bệ hạ."

Hắn thấp giọng thì thào, đầu ngón tay mãnh liệt hiện lên một vầng sáng màu hồng nhạt.

Vầng sáng kia nếu có người có thể nhìn kỹ, sẽ phát hiện, nó cư nhiên là do vô số bông hoa thật nhỏ màu hồng nhạt tạo thành.

Hoa màu hồng tựa như vô số cát mịn, tụ tán bất định, càng ngày càng sáng.

Thời không chung quanh bắt đầu theo vầng sáng biến sáng, nhanh chóng giảm tốc độ, ngưng trệ, lâm vào bất động.

Đây là thủ đoạn ngưng trệ thời không cục bộ chỉ có thánh nhân mới có thể vận dụng.

Ai?

Đột nhiên quát to một tiếng.

Trong căn cứ ngầm, Lý Trình Di phát động ảnh thiểm, nháy mắt xuất hiện giữa không trung.

Hắn ngẩng đầu trước tiên nhìn về phía bóng đen áo choàng.

Một tia uy hiếp bén nhọn từ đầu ngón tay người nọ cấp tốc truyền đến.

Không chút do dự, Lý Trình Di ngưng tụ kim kiếm trong tay, thân ảnh lóe ra.

Kiếm chiêu – Thuấn Ngục!

Xoẹt!!

Kim sắc kiếm kéo ra dấu vết,màu đen trong nháy mắt xẹt qua thân thể bóng đen, đình trệ chấm dứt ở phía sau.

Thân ảnh Lý Trình Di cũng đồng thời xuất hiện phía sau đối phương, chậm rãi thu kiếm.

Bùm!!

Vô số kim sắc kiếm quang xen lẫn tuệ kiếm, ầm ầm từ trong cơ thể hắc ảnh nổ tung ra.

Sợi tơ tình trói buộc chung quanh, Tuệ Kiếm bên trong bộc phát, thuấn ngục cắt chỗ yếu hại.

Tam trọng diệt sát, được Lý Trình Di thi triển một cách vi diệu, khống chế trong phạm vi trăm mét nho nhỏ này. Không ảnh hưởng đến các khu vực khác.

Nhưng, tuy rằng thành công, nhưng trên mặt hắn không có chút nào hiện lên vẻ vui mừng.

Mà là nhanh chóng kéo ra khoảng cách với bóng đen.

Tuệ Kiếm đại lượng bay trở về trong cơ thể hắn, mà bóng đen, vẫn lơ lửng giữa không trung, không nhúc nhích, thậm chí ngay cả vầng sáng màu hồng nhạt của ngón tay cũng vẫn ngưng tụ, càng ngày càng sáng. Không bị ảnh hưởng chút nào. Một kiếm rất đẹp. “Bóng đen thấp giọng mở miệng, mang theo nụ cười thương hại.

Nhưng đáng tiếc ta và ngươi cũng không phải ở cùng một thời không, dưới Thánh vị, tất cả thế công đối với chúng ta đều mất đi ý nghĩa. Ngàn vạn trở về vị trí cũ, vĩnh hằng duy nhất. Thế công của ngươi đối với ta mà nói, như kính trong nước, hoa trong gương, cho dù cường đại hoa lệ, cũng không cách nào đột phá hình ảnh, chạm đến thân ta.

“Thánh vị. “Lý Trình Di đột nhiên hiểu được đối phương vì sao phát động công kích chậm chạp như vậy.

Người này, đồng dạng cũng là từ một thời không khác, cách xa nơi đây, ngưng tụ thế công về nơi này.

“Vĩnh biệt. ” quang mang hồng nhạt trong tay Bóng đen, đã đạt tới chói mắt tựa như mặt trời.

Lúc này những người còn lại trong căn cứ đều phát hiện không đúng.

Từng bóng người nhanh chóng lướt ra, hướng lên trời nhìn lại.

Cũng may là, thành viên của team đều trở lại góc chết của mình tu hành, nơi này ngoại trừ Lý Trình Di, cũng chỉ có cường giả đến từ Khu vườn Mặc Sa cùng người nghiên cứu.

Đó là cái gì?

Bóng đen kia không có thực thể, nhưng ánh sáng trên tay hắn lại có thể tản ra! Nguyên lý gì?

Không nên tụ tập ở đây, phân tán! Chú ý tránh né vụ nổ!

Người trong vườn hoa và Minh Viễn đều phát hiện không đúng, bắt đầu mở hệ thống ứng phó khẩn cấp.

Tiếng còi báo động chói tai vang lên phía trên biển rừng.

Lý Trình Di nhìn chằm chằm bóng đen.

Ngươi là người của Bạch sáp!?

Ha ha. “Bóng đen không thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Xoẹt!!

Trong phút chốc, chung quanh toàn bộ mảng lớn biển rừng, tính cả tất cả cường giả phía dưới căn cứ, vào giờ khắc này tất cả hết thảy đều lâm vào bất động.

Gió ngừng chảy.

Dòng nước cứng ngắc ở giữa không trung, coi như là vẩy ra giọt nước, lá cây trên rơi xuống giọt sương, cũng đều lơ lửng ngưng trệ, tựa như bức tranh.

Trong biển cây xanh sẫm, cành cây lá cây lấy bị cứng rắn định tại chỗ trong tư thái quái dị,.

Mấy con chim xám vỗ cánh lao ra khỏi chạc cây, há to miệng muốn thét chói tai.

Hết thảy hết thảy, vào lúc này phảng phất bị ấn xuống nút tạm dừng, mất đi động thái.

Lý Trình Di trên không trung cũng giống như thế.

Chương 1232. Nhân quả 4

Chương 1232: Nhân quả 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn vẫn duy trì tư thế cầm kiếm ngưng thần, tóc dài cùng áo gió giơ về phía sau, không hề rơi xuống.

Con ngươi cố định bất động, nhìn chằm chằm bóng đen không hề chuyển động, giống như tượng sáp.

Toàn thân trên dưới chỉ có một chút dấu ấn tím đen trên mu bàn tay hắn, vẫn lấp lánh ánh huỳnh quang nhàn nhạt như cũ.

Đó là dấu ấn đặc biệt của Ác Chi Hoa.

Giờ này khắc này, tất cả sức mạnh trong cơ thể hắn, Nguyên Thần Kiếm Cung, Kiếm Lô Chân Hỏa, đều lâm vào trong đình trệ tuyệt đối.

Thậm chí ngay cả suy nghĩ của hắn, đều vào giờ khắc này, thiếu chút nữa lâm vào đình trệ.

Nhưng chỉ sắp thôi.

Ngay khi Lý Trình Di sắp lâm vào đình trệ thì ấn ký Ác Chi Hoa, truyền đến một tia hoa khíthanh lương, đem kiếm lô bên trong Nguyên Thần Kiếm cung của hắn lặng lẽ bảo vệ.

Kiếm lô tức là bản thể ý thức của Lý Trình Di, là linh hồn chân chính của hắn.

Dưới sự bảo vệ của hoa khí, chân hỏa trong kiếm lô mới có chút nhúc nhích.

Mặc dù là động thái hỏa diễm thiêu đốt rất chậm rất chậm, nhưng so với ngoại giới vạn vật khác, có thể động, đã là khác biệt về bản chất.

“Không ngờ dưới thời không ngưng trệ, còn có thể tiếp tục nhúc nhích? “Bóng đen hơi kinh ngạc, nhìn chăm chú vào Lý Trình Di.

Vốn hắn còn tưởng rằng, khôn trưởng thành ba đời, nhiều lắm chính là tiện tay giết chết, coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng sự thật tựa hồ đã xảy ra biến hóa.

Hắn trầm ngâm một chút, xoay người, bay về phía Lý Trình Di.

Két.

Đột nhiên một tiếng giòn tan rất nhỏ truyền ra từ trên người Lý Trình Di.

Bóng đen hơi sửng sốt, tầm mắt dời xuống, nhìn về phía eo.

Bên hông Lý Trình Di treo một viên ngọc bội màu tím, lúc này đang từ từ xuất hiện một vết nứt.

Màu trắng rất nhỏ, vết nứt cực kỳ không dễ thấy.

Đây là.!? "Bóng đen cảm giác có chút không đúng.

Răng rắc!!

Đột nhiên một đạo điện quang màu tím xẹt qua bầu trời.

Phía chân trời bất động chẳng biết từ lúc nào trở nên u ám, tầng mây dày đặc không ngừng chồng chất.

Tiếng sấm cuồn cuộn, cuồng phong gào thét, lại không hiểu tránh được sự ngưng trệ thánh vị của hắn.

Bùm!

Lại là một tiếng sấm nổ vang.

Lam điện hồ quang lóe lên, chiếu sáng trong nháy mắt tầng mây phía trên bầu trời.

Cũng đồng thời chiếu sáng chỗ sâu tầng mây kia, một con mắt huyết sắc to lớn đang lẳng lặng ngưng mắt nhìn nơi này

Bóng đen ngẩng đầu lên, ánh mắt đối diện với con mắt huyết sắc gần như chiếm hơn nửa bầu trời.

Tụ Thiên!

Tụ Thiên!

Tụ Thiên!

Tụ Thiên!?

Trong phút chốc, vô số tiếng niệm tụng dày đặc, hiện lên trong đầu bóng đen.

Giống như một khắc này có vô số người ngồi vây quanh hắn, khoanh chân niệm hai chữ này.

Sóng âm phảng phất vượt qua hết thảy hạn chế, điên cuồng chui vào chỗ sâu ý thức bóng đen, muốn đem tẩy não hắn, đem hắn làm nô dịch.

"Cái gì vậy?! "Giọng nói trầm thấp của bóng đen nổi lên một tia phẫn nộ. Thiên Tụ Các? Chính là thế lực hậu tiến, cũng dám nhúng tay vào bố cục của chúng ta?

Nguyên Thổ Vương thành? Cũng là tiền bối chúng ta.

Đột nhiên một đạo hư ảo đạo nhân nửa trong suốt thoáng hiện trước người Lý Trình Di, ngăn trở ánh mắt bóng đen.

Nếu đã biết nhân quả, hiện tại tránh ra cũng không muộn. "Bóng đen lạnh lùng nói.

Lão đạo cười ha hả.

"Xem khí tức của ngươi đích xác cổ xưa, kính ngươi một tiếng tiền bối là để mắt ngươi, ngươi sẽ không thật cho là mình rất có mặt mũi?"

Sớm nghe nói Thiên Tụ Các có lòng thống nhất Liên Thành, bây giờ xem ra quả thật như thế. "Bóng đen lạnh lùng nói. Việc này nhân quả quá nặng, ngươi tốt nhất coi như không biết, nếu không……

Ngươi có nhân quả, chúng ta cũng có chân bộ nhân quả. Nếu là đời trước, các ngươi còn có thể có chút mặt mũi. Nhưng đời này, bổn các mạnh nhất.

Lão đạo hơi cúi người.

"Bần đạo Chu Hành Chư Thiên, còn chưa bao giờ có ai, dám để cho ta giáp mặt nể tình."

“Ngươi!? “Bóng đen trong tay lần nữa sáng lên vầng sáng màu hồng nhạt, hiển nhiên là giận dữ muốn động thủ.

Đúng lúc này, mây đen trên không chợt nổ tung, xuyên thấu một đạo điện quang màu tím, từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện vào trên người bóng đen.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, bóng đen biến mất.

Thời không ngưng trệ chợt vỡ vụn.

Vạn vật một lần nữa khôi phục lưu động.

……..

Khu vực không xác định của Biển Đen

Một hình người khổng lồ lơ lửng giữa không trung, tựa như một hòn đảo nổi khổng lồ, quanh thân vờn quanh vô số điểm nhỏ màu đen giống như côn trùng bay.

Nếu là có người có thể tới gần nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, từng điểm nhỏ màu đen kia chính là những Góc chết khổng lồ

Vô số Góc chết màu đen, tựa như bụi bặm, không ngừng bay múa theo khí tức của người khổng lồ.

Bốp

Đột nhiên một con chim khổng lồ màu đen chỉ có ba cái đầu, trống rỗng thoáng hiện đến phía trên người khổng lồ, nhìn xuống.

Con chim khổng lồ lớn hơn nhiều so với Góc chết, nhưng so với người khổng lồ, nhiều lắm chỉ là một bàn tay.

Nguyên Ám, bệ hạ sắp tỉnh lại, một Bách Hoa Tướng đột ngột mất tích, cần ngươi điều tra một chút.

“Không cần dùng danh nghĩa bệ hạ ép ta, ta chán ghét cái kiểu nói như của ngươi” người khổng lồ chậm rãi há mồm, khí lưu khổng lồ thổi tán vô số Góc chết, phát ra sóng chấn động khủng bố.

“Ngươi có thể không đi. “Con chim 3 đầu lạnh lùng nói. “Một đời này, ác nguyên sắp lần nữa được tinh lọc, Vương

thành trở về, lại chính là thời đại chúng ta thống trị hết thảy, đến lúc đó bệ hạ đến tuần sát.”

“Ngươi đang uy hiếp ta?! “Người khổng lồ giơ tay lên, nắm lấy con chim ba đầu.

Ở cỡ này dưới, động tác của hắn nhìn như chậm chạp, nhưng mỗi một giây di chuyển khoảng cách, đều vượt xa tốc độ ánh sáng, mảng lớn Góc chết bị bàn tay va chạm, chôn vùi.

Mặc dù bị chôn vùi đều là Góc chết nhỏ, nhưng đều thể hiện ra hình thể cùng sức mạnh khủng bố.

Chương 1233. Nhân quả 5

Chương 1233: Nhân quả 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phụt!

Con chim 3 đầu bị dễ dàng bóp nổ, nổ tung hóa thành vô số tử ảnh.

Nhưng ngay sau đó, một con chim ba đầu mới xuất hiện ở phía bên kia của người khổng lồ.

"Tự giải quyết cho tốt đi. "Cự điểu xoay người, trước khi bàn tay cự nhân tới gần, tự tán loạn, hóa thành vô số tử ảnh rời đi.

……..

Địa Nguyệt.

Tất cả trở lại bình thường, thời gian trở lại dòng chảy.

Lý Trình Di lơ lửng giữa không trung, cảm giác giam cầm toàn thân khủng bố ngưng trệ, thật sự hoàn toàn biến mất.

Trái tim luôn căng thẳng của hắn rốt cuộc cũng khôi phục bình thường. Vừa rồi lúc hắn miễn cưỡng có thể động, vẫn chú ý đến thế thái, nhiều lần đều thiếu chút nữa nhịn không được mặc vào Hoa Thần Y phản kháng.

Không nghĩ tới Thiên Tụ Các thật sự bá đạo, vị kia tiền bối lão đạo truyền tấn kia hỏi cũng không hỏi nguyên do, trực tiếp liền giáp mặt với cái bóng đen thần bí kia

Tâm tình trong lòng hắn thay đổi rất nhanh, nhưng trong nháy mắt hết thảy khôi phục lưu động, ánh mắt hoa lên, lập tức liền mất đi thân ảnh lão đạo.

Hiển nhiên đối phương căn bản không có ý định để cho hắn biết đã xảy ra chuyện này. Không nói gì liền rời đi.

Cái tập tục đặc biệt không cần hỏi ngươi từ đâu tới, không cần biết ngươi là thân phận gì, giết trước rồi nói sau

khiến Lý Trình Di đối với sự bá đạo của Thiên Tụ Các, lần đầu tiên có nhận thức cực kỳ sâu sắc.

Hắn lơ lửng giữa không trung, trong lúc nhất thời im lặng không nói gì, vốn trước kia ghét nhất kiểu không nói đạo lý mà ép người, nhưng lúc này khi chính mình cũng thành một thành viên trong, không thể không từ đáy lòng dâng lên hai chữ.

Quá ngon!

Mấu chốt là, bóng đen kia rốt cuộc là ai? Nguyên Thổ Vương thành chẳng lẽ là Hoa Đế vương đời trước? Ảo tưởng ngóc đầu trở lại?" Sau khi tâm tình Lý Trình Di kích động, nhanh chóng bắt đầu suy tư lai lịch thân phận của bóng đen.

Không hiểu sao lại bị tập kích, đối phương cư nhiên vẫn là đến từ ngọn nguồn của Ác Chi Hoa, Nguyên Thổ Vương thành.

Hồi tưởng lại lúc trước triệu hoán kiến trúc Vương thành lúc, bỗng nhiều thêm một lựa chọn phiên bản nguyên thủy kia.

Ánh mắt Lý Trình Di lập tức âm trầm.

Phiên bản gốc khác với các phiên bản khác, chính là có gợi ý rủi ro, điều này có nghĩa là, nếu như hắn không thông qua kiểm tra tư cách, không thể mở ra phiên bản gốc, vậy thì ngay cả có rủi ro hay không cũng không biết.

Rất hiển nhiên, đời thứ nhất hoặc là đời thứ hai, rất có thể đã sớm đào cái hố lừa hậu nhân.

Nhìn như vậy, Hoa Đế vương đời đầu cùng Hoa Đế vương đời thứ hai, rất có thể có sắp xếp trước.

Nếu không là đạo nhân Thiên Tụ Các vừa mới ra tay, chỉ sợ hắn đã mặc Hoa Thần Y vào, cùng đối phương liều chết.

Hoa Thần Y tăng cường là mạnh, nhưng đối phương rõ ràng là Thánh vị cường giả, ra tay liền ngưng trệ thời không, ưu thế quá lớn.

Thật đánh nhau, ai thắng ai thua, rất khó phân định.

Dựa theo âm điển ghi chép, thánh vị thánh nhân cũng là một tồn tại khủng bố có thể dễ dàng hủy diệt Góc chết

Mà hắn mặc vào Hoa Thần Y, cũng chỉ là miễn cưỡng có thể làm được điểm ấy. Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di không khỏi dâng lên cảm kích nồng đậm đối với đạo nhân kia.

Bất kể như thế nào, nếu là hắn cùng bóng đen kia đánh nhau, thắng thua bất luận, Địa Nguyệt rất có thể sẽ bị trọng thương.

Lúc này, hắn hướng bốn phía ôm quyền thi lễ.

Đa tạ tiền bối tương trợ.

Ý thức lực của hắn nhanh chóng khuếch tán, lan tràn ra bốn phía.

Mặc kệ như thế nào, đối phương có đại ân giúp hắn, trước cám ơn nói sau, sau có cơ hội, tất yếu hoàn tình.

Sau khi cảm ơn, Lý Trình Di cúi đầu nhìn về phía rất nhiều thuộc hạ đi ra khỏi căn cứ, đưa tin bảo họ trở về.

Chính mình thì trở về Tháp trí tuệ trước, nhìn chăm chú tòa này nhìn như một tòa tháp trắng đơn giản.

“Tuy rằng không biết vì sao tên kia đột nhiên tới tập kích mình, nhưng rất có thể có liên quan đến Ác Chi Hoa, cấp bậc của mình không lâu mới bằng bọn chúng, muốn bọn chúng nhìn mình bằng con mắt khác cũng chỉ có cái này”

Hắn không tự chủ vuốt ve ấn ký trên mu bàn tay.

“Bạch Lộc. “Đúng lúc này, một thanh âm quen thuộc của Hư ảo đạo nhân vang lên bên tai hắn.

Ngươi đã thông qua sàng lọc sơ thí, tiếp dẫn đạo nhân Tịch Diệt thành sắp đến, chuẩn bị sẵn sàng.

“Tiền bối, đi Tịch Diệt Thành còn có thể trở về không “Lý Trình Di vội vàng hỏi.

Tịch Diệt Thành nằm ở bên trong chân bộ, thuộc tiểu thế giới trực thuộc, là nơi đặc thù chỉ có người sơ thí ưu tú nhất tại các nơi của Thiên Tụ Các mới có thể gia nhập. Trở về tương

đối phiền toái, cần xin trước, phần lớn thời gian bị vây trong trạng thái phong tỏa.

Dừng một chút, đạo nhân tiếp tục nói.

Đương nhiên, nếu như ngươi thật muốn trở về, sợ chậm trễ, có thể xin giảm tốc độ thế giới thời không của ngươi, cũng có thể trực tiếp trở về tiết điểm một giây sau khi ngươi rời đi, nhưng cả hai loại phương thức đều cần tiêu hao không ít điểm công lao."

Đa tạ tiền bối, xin hỏi tục danh của tiền bối? "Lý Trình Di vội vàng nói.

Tuyên Vân Tử.

"Vãn bối nhớ kỹ. "Lý Trình Di nghiêm túc trả lời.

"Nhớ kỹ điểm công lao cũng không cần phải tiêu hao ở những nơi này. "Tuyên Vân Tử nhắc nhở.

Vâng.

Xung quanh khôi phục yên lặng, Lý Trình Di đứng thẳng dậy, thở phào nhẹ nhõm.

Sắp rời đi, là thời điểm mau chóng xác định Hoa Thần Tướng.

Mười hai Hoa Thần Tướng, sau khi phân ra danh ngạch, cũng có thể tiến thêm một bước củng cố địa bàn thế lực dưới trướng, đồng thời Hoa Thần Tướng còn tỷ lệ thuận với thực lực của hắn tăng lên.

Hắn tăng cường, Hoa Thần Tướng cũng có thể đồng bộ tăng cường, nói cách khác. Như vậy có thể nâng cao tỷ lệ sinh tồn của Thải Hồng Đường trên diện rộng.

Chương 1234. Nhân quả 6

Chương 1234: Nhân quả 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Còn có triệu hoán kiến trúc.’ Ngay từ đầu Lý Trình Di muốn mau chóng hoàn thành triệu hoán, thành lập căn cứ địa mới, khôi phục Vương thành.

Nhưng hiện tại xem ra, triệu hoán sớm, bên mình thực lực không đủ, cũng không có biện pháp hộ trì.

Còn không bằng chờ sau đó mới triệu hoán.

Hạ quyết định, hắn lập tức hành động.

Trước tiên đi Khu vườn Tinh Linh, tìm Thải Hồng Đường, xác định cô là Hoa Thần Tướng thứ hai, sau đó là Đại Hùng, Râu nâu, Long Môn Điếu dưỡng thương, cùng với Đại sư huynh Hoắc Tình Không, Trần Gia Hàm.

Nội thành Toại Dương tìm được Tân Đức Lạp và Phan Ân phụ trách đốc công, xác định danh ngạch.

Tổng cộng phân ra chín danh ngạch, còn dư lại ba cái, cái này khác với Hoa Ngữ Châu, chỉ có mười hai danh ngạch.

Cuối cùng ba cái Lý Trình Di dự định ở lại trong tay, xem ai đáng giá tín nhiệm, rồi ban sau

Trước khi đi, hắn lại đi thăm cha mẹ và chị gái.

Lý Chiêu và Phùng Ngọc Vinh ôm cháu phơi nắng trong sân, vui vẻ hòa thuận.

Bà chị Lý Trình Cửu bụng lớn, đang cùng anh rể ở thư phòng nói chuyện phiếm.

Cô đã triệt để nghỉ ngơi, không hề đảm nhiệm chức vụ Chuyên gia vũ khí bay

Đã từng là Chuyên gia vũ khí bay cường đại, bây giờ trong mắt Lý Trình Di đã sớm không khác gì người thường.

Hắn đứng ở ngoài cửa, không đi vào, chỉ là ẩn ở trong bóng tối, không có lên tiếng, nhìn bọn họ.

Cũng không biết Tiểu Di khi nào có thể trở về đã lâu không gặp nó rồi.

Bỗng nhiên mẹ Phùng Ngọc Vinh ôm cháu trai thở dài một tiếng.

Hôm nay nó đã là đại nhân vật rồi, rất nhiều người đều lo sinh kế an toàn cho nó, mỗi ngày nhất định là bận rộn vô cùng, đừng nghĩ nhiều như vậy. "Lý Chiêu rất hiểu an ủi vợ.

Cả ngày ngay cả một gia đình cũng không về được, thằng nhỏ này càng ngày càng có bản lĩnh, liền bay được càng xa, sau đó nhìn cũng nhìn không tới, tôi cảm giác nó vẫn cứ như ngày xưa sống một cuộc sống bình thường"

Nếu không phải có Tiểu Di thì có thể có sự an ổn như bây giờ sao? "Lý Chiêu đã trải qua kịch biến Địa Nguyệt năm đó, sợ rồi, biết bây giờ hòa bình không dễ có được.

Phùng Ngọc Vinh nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của cháu trai, "Còn có Tiểu Di cũng không biết yêu ai chưa, tôi thấy Chu Tinh Đồng kia cũng không tệ lắm, là thư ký của nó, hai người cũng thấy thân nhau, nói không chừng có thể thành công. Cô gái kia là một người thành thật, chịu khó lại thông minh.

"Đừng nói lung tung, Tiểu Di lợi hại hơn chúng ta nhiều, khẳng định có suy nghĩ của mình. "Lý Chiêu hiện tại hiển nhiên đã trở thành fan hâm mộ của con trai, mặc kệ nói gì cũng nói giúp con trai.

Nhìn hai người ôm đứa nhỏ trở lại phòng, Lý Trình Di không tiếp tục dừng lại, trong lòng thở dài, hắc quang chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Ra khỏi nhà đi.

Hắn dạo bước bên đường phố nội thành đang được xây dựng lại.

Dòng người qua lại phần lớn tuy rằng quần áo tả tơi, nhưng trên mặt cùng ánh mắt đều không hề tê dại, mà là tràn

ngập hy vọng.

Từng chiếc phi hành khí không ngừng từ trên không xẹt qua, chiến xa của người phụ trách tuần tra tựa như phi hành khí, qua lại bốn phía như thoi đưa.

Mọi thứ dường như sống động.

Nhưng lại khiến cho Lý Trình Di cảm giác lại vô cùng yếu ớt.

Một màn này nhìn như phồn vinh hướng về phía trước, duy trì hết thảy, cũng là thực lực cá thể của bản thân hắn cùng tập đoàn Minh Viễn.

“Ai nha. “Bỗng nhiên một quả bóng cao su trẻ em màu sắc rực rỡ, lăn vào giày của hắn

Một đứa bé mới hai ba tuổi, lảo đảo chạy tới gần.

“Quả bóng của cháu!”

Nó đứng cũng không vững, liền chạy tới muốn ôm bóng.

Lý Trình Di một tay chạm vào, quả bóng cao su kia tựa như dính vào ngón tay hắn, bị nhấc lên.

Hắn đưa bóng qua, nhìn đến vẻ mặt bối rối của đứa bé.

“Cám ơn anh”Mẹ của đứa bé từ phía sau đến gần, vội vàng nói cám ơn với hắn.

‘Không có gì”Lý Trình Di nhìn bộ váy thành phần tri thức mới tinh trên người đối phương, nhịn không được thuận miệng hỏi.

“Hai người mới dọn đến Toại Dương? “Từ khẩu âm của đối phương hắn nghe ra là người nơi khác

“Đúng vậy, trước kia là ở ngoài tỉnh, không phải quái vật càng ngày càng nhiều sao? trốn trong vài cái căn cứ tị nạn ở bên ngoài đều bị công phá, cuối cùng liền chuyển đến nơi này.” Mẹ đứa nhỏ bất đắc dĩ sửa lại tóc, thở dài nói.

“Ở đây ổn chứ? “Lý Trình Di hỏi.

Ừm, so với những nơi khác tốt hơn nhiều, quân đội chính phủ xung quanh cũng mạnh hơn rất nhiều, nghe nói còn có

một bộ phận thành viên hoàng thất Nghi quốc sống sót, cũng đang chạy về phía này. Rất nhiều khu vực còn lại đều không giữ được, quân phòng ngự do tập đoàn Minh Viễn liên hợp chính phủ thành lập, thực lực mạnh hơn rất nhiều. Hy vọng có thể sống an ổn là tốt rồi.

"Chắc chắn rồi. "Lý Trình Di gật đầu.

Hy vọng vậy, thật ngại quá, chúng tôi còn có việc phải đi trước "Mẹ đứa bé thở dài, cười cười với Lý Trình Di.

"Ừ. "Lý Trình Di gật đầu, không mở miệng nữa.

Nhìn mẹ con rời đi, hắn xoay người, tiếp tục đi về phía trước.

Trong lòng lại có cảm xúc khó hiểu.

……..

Sinh mệnh có lúc, tựa như cỏ dại, cho dù ngoại giới có phải sau một khắc sẽ long trời lở đất hay không, bọn họ cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ biết đem hết toàn lực hấp thu dinh dưỡng, cố gắng sinh trưởng.

Coi như là làm công vô dụng, coi như cố gắng thì cũng rất nhanh sẽ bị hủy diệt, cũng vẫn không ngừng kiên trì như cũ

"Bởi vì mù quáng, cho nên kiên trì" Nhìn như không hề có ý nghĩa, nhưng vô số hướng về phía trước, lại có thể thai nghén hi vọng mới để xoay chuyển đại thế, nhiều khi chính là biến hóa như vậy."

Trong thoáng chốc, kiếm lô trong Nguyên Thần Kiếm Cung của Lý Trình Di, hơi rung động.

Ý thức lực thuộc về hắn trở nên tinh thuần hơn một chút. Hiển nhiên cảm ngộ mới tăng cường nhận thức của hắn đối với vạn vật, cũng làm cho cảnh giới Chân Hỏa, tiến thêm một bước nhỏ về phía trước.

Chương 1235. Nhân quả 7

Chương 1235: Nhân quả 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trở lại căn cứ, hắn thông báo cho thành viên team là mình sắp rời đi, sau đó liền lần nữa tiến vào mật thất, chuẩn bị đốt cháy tiến hóa Tiết Mao Phi Liêm thể cực đỉnh.

Nguyên ấn đốt cháy, trong khoảng thời gian ngắn, làm cho thực lực tổng thể của hắn hơi giảm xuống một chút, nhưng nhìn về lâu dài, vì leo lên cảnh giới cao hơn, thay đổi như vậy là đáng giá.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Đảo mắt đã đến chạng vạng tối.

Tử Vân Bội bên hông Lý Trình Di chợt sáng lên tử quang.

Một giọng nữ lạnh nhạt vang lên bên tai Lý Trình Di.

Sắp bắt đầu đi tới Chân Bộ Tịch Diệt Thành, đã chuẩn bị thỏa đáng chưa?

“Vâng. “Lý Trình Di mở mắt, trầm giọng nói.

“Truyền tống sắp bắt đầu, mời nhắm mắt lại. “Giọng nữ nhắc nhở.

Lý Trình Di theo lời nhắm mắt, ngưng thần định khí.

Bốp

Trong phút chốc, hắn cảm giác toàn thân mình phảng phất xoay tròn, mất đi cân bằng.

Chung quanh có tiếng gió vù vù trong gió xa xa tựa hồ còn có vô số âm thanh bén nhọn tru lên, thống khổ hí vang.

Hắn nhắm chặt mắt, nhưng ý thức lực lại có thể nhìn thấy, mật thất của mình, đang nhanh chóng hòa tan, hòa tan, tựa như vô số ngọn nến dưới nhiệt độ cao.

Rất nhanh hắn liền bị bao phủ trong vô số chất lỏng màu sắc hòa tan của mật thất.

Chất lỏng không ngừng dâng lên truyền đến dòng nước ngầm, cuốn thân thể hắn lên, nhanh chóng lặn xuống phía dưới.

Lặn 10 giây, 20 giây, 1 phút.

Đột nhiên một pho tượng thần hắc đạo nhân khổng lồ từ bên cạnh hiện ra.

Đạo nhân khoanh chân ngồi, tĩnh tu nhắm mắt trong sáp dịch, mấy bóng người giống như Lý Trình Di, đang dừng lại nói chuyện trên vai đạo nhân.

Lại một người nữa, xem ra lần này nhân số không ít. "Một đạo nhân cười nói.

Đối phương mỉm cười với Lý Trình Di, ý thức lực tản mát ra hơi thở hữu hảo.

"Ồ~" Đột nhiên hắn phát ra tiếng thở nhẹ, tựa hồ phát hiện cái gì trên người Lý Trình Di

Là ký hiệu của tổ sư?

Lý Trình Di không biết ở chỗ này đáp lại như thế nào, nhưng còn không đợi hắn trả lời, một vị đạo nhân khác đột nhiên thả người bay về phía hắn

Thật sự là ký hiệu tổ sư, thật sự khó có được! gia hỏa may mắn, ta tiễn ngươi một đoạn đường.

Đạo nhân kia đưa tay đẩy sau lưng Lý Trình Di.

Rầm một cái.

Một cỗ lực lớn không thể ngăn cản đánh vào người Lý Trình Di.

Hắn chỉ cảm thấy toàn thân nhanh chóng chuyển động, gia tốc rời xa tượng thần hắc đạo nhân to lớn bay đi.

"Chờ một chút, ta là muốn đi Tịch Diệt Thành! "Hắn cảm giác có chút không đúng, vội vàng truyền tấn ý thức lực.

“Ngươi có dấu hiệu của tổ sư, trước tiên tới chỗ tổ sư, sau đó tới Tịch Diệt thành cũng không muộn. “Đạo nhân kia cười ha ha nói.

Âm thanh dần dần đi từ rõ ràng, đến mờ nhạt, đến biến mất hoàn toàn.

Lý Trình Di chỉ cảm giác chung quanh tựa như ngâm trong nước vô cùng đặc sệt, áp lực chen chúc bên ngoài càng lúc càng lớn, cho dù hắn đã rèn luyện thân thể đến cực hạn sinh linh, cũng cảm giác cơ bắp xương cốt bị đè ép đau đớn, phát ra tiếng động rắc rắc rất nhỏ.

Phụt!

Trong thoáng chốc, hắn ngẩng đầu một cái, từ trong trạng thái sắp bị đè nén hít thở không thông tỉnh lại.

Mở mắt ra.

Trước mắt đã không còn là bên trong mật thất.

Mà là một mảnh màu xám tro, giống như căn phòng kỳ diệu bên trong tranh sơn thủy.

Hắn vẫn ngồi xếp bằng như trước, phòng ốc là một gian nhà gỗ nhỏ đơn giản.

Giường gỗ, thùng gỗ, giường gỗ, ghế gỗ, tường và mái nhà được xây dựng bằng ống tre đơn giản.

Những thứ này đều không quan trọng, quan trọng là, hết thảy trước mắt, đều là dùng mực tuyến vẽ ra.

Mực đen xám cùng màu trắng liền thành hết thảy như trước mắt.

Hắn phảng phất tự mình tiến vào một bức tranh thủy mặc, một thế giới thủy mặc ba chiều.

Két két.

Bỗng nhiên cửa nhà gỗ mở ra.

Ngoài cửa là một mảnh dãy núi nhấp nhô, bờ ruộng ngang dọc ngang dọc, mấy con gà mái bị chóđuổi theo kêu tán loạn.

Hết thảy trước mắt, cũng đều là mực phác thảo ra.

Lý Trình Di trong lòng dâng lên cẩn thận, không biết mình rốt cuộc bị vây trong tình trạng gì, hắn đứng lên, xuống giường, chậm rãi đi ra nhà gỗ.

Núi xanh bên ngoài chỉ đơn giản là một đường mực nhấp nhô.

Mặt trời trên bầu trời, là một đám mực to bằng quả trứng gà, xung quanh đám mây mỏng phiêu đãng vờn quanh.

"Nơi này" Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, rất nhanh liền thấy được một bóng người.

Một lão đạo tóc bạc khoanh chân ngồi trên tảng đá lớn, miệng mũi phun ra nuốt vào mùi hôi.

Chỉ liếc mắt một cái, hắn liền nhận ra bộ dáng lão đạo.

Thiên Huyền Tử!!

Chính là Thiên Huyền Tử tổ sư lúc trước trực tiếp thôn phệ toàn bộ thế giới Bạch sáp!

Vãn bối Bạch Lộc, bái kiến Thiên Huyền Tử tổ sư!

Hắn vội vàng tiến lên vài bước, làm một cái đại lễ.

"Tuyên Vân Tử nói chuyện của ngươi với ta. "Thiên Huyền Tử hoàn toàn không có vẻ gì là tổ sư, mở mắt, quay đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

Hắn không biết nhân quả giữa ngươi và Cực Ác Vương thành, cho nên ta tạm thời cho người đưa ngươi tới đây một chuyến.

Thiên Huyền Tử giống như lão đạo khác, ngữ khí bình thản, trên mặt cũng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Ngươi chính là một trong những người thừa kế Cực Ác Vương thành đời thứ ba, Thiên Diệp Bách Hoa không tầm thường, hắn nhìn không thấu cũng là bình thường.

"Tổ sư! "Lý Trình Di rùng mình, muốn nói gì đó.

Vốn ta không định gặp lại ngươi, nhưng không ngờ ngươi lại bỏ qua lộ tuyến Vương thành, đổi sang Tụ Thiên Nhất Đạo

ta. Ngươi đã chọn chủ đạo, ta đây tự nhiên có lý do nhúng tay vào.

Thiên Huyền Tử mỉm cười nói.

“Kỳ thật trước khi đến, ta đã cùng ba vị sư huynh nói qua một lần, nói tới Cực Ác Vương thành cùng Nguyên Thổ.”

Nghe Thiên Huyền Tử nói, trong lòng Lý Trình Di lúc này kịch liệt nhảy lên.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới mình còn có thể nhanh như vậy liền lần thứ hai nhìn thấy vị tổ sư đứng đầu Thiên Tụ Các này.

Chương 1236. Con đường 1

Chương 1236: Con đường 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Giờ này khắc này, trong đầu hắn mặc dù đang nghe tổ sư nói chuyện, nhưng tâm tư, cũng đã không còn nơi này, mà là ở trên một trong những ấn ký Ác Chi Hoa

Dựa theo kế hoạch ban đầu sau khi hắn gặp qua tổ sư, sẽ tiếp tục đi tới Chân bộ Tịch Diệt Thành.

Nhưng đúng lúc như vậy.

Lý Trình Di nhịn không được nhớ tới, chính mình vẫn tích góp từng tí một cái hoa ngữ có hiệu quả khoa trương nhất kia!!

"Nếu như mình lúc này dùng hết toàn bộ tích góp được sẽ có ảnh hưởng gì?"

Nghĩ tới đây, tim Lý Trình Di đập nhanh không tự chủ.

Hắn muốn thử!

Trong trường hợp.

Vạn nhất thành công thì sao!?

Được rồi, đây chính là cơ hội một bước lên trời!!

Nhưng đại năng cường đại như tổ sư, nếu chọc giận đối phương

Trong lòng hắn đè nén, do dự.

Trong đầu vô số ý niệm nhanh chóng hiện lên, nhưng đột nhiên, hình ảnh lần gặp mặt lúc trước đột nhiên xẹt qua trong lòng hắn.

Lúc này hắn hạ quyết tâm.

'Phải chăng sử dụng tất cả số lần tích góp hoa ngữ may mắn+2?'

Đúng!!

Xì!

Trong phút chốc, ấn ký Ác Chi Hoa sáng lên tử quang.

Trong thế giới thủy mặc này sáng lên một chút tử quang, không hề nghi ngờ là cực kỳ đột ngột.

Nhưng Thiên Huyền Tử thật sự một chút cũng không phát giác.

Trong nháy mắt, một lượng lớn gợi ý từ trong Ác Chi Hoa cuồng trào ra.

Phát động hiệu ứng hoa ngữ bởi vì thể tích mục tiêu quá lớn, liên lụy quá rộng, ảnh hưởng thất bại.

"Ảnh hưởng thất bại."

"Ảnh hưởng thất bại."

Trong phút chốc chính là liên tiếp mấy chục cái thất bại vọt tới trong đầu Lý Trình Di.

Nhưng hoa ngữ vẫn còn tiếp tục, số lần tích góp từng tí một quá nhiều.

Rất nhanh, sự thất bại của chi chít dày đặc khiến hắn choáng váng đầu óc.

Ước chừng mấy giây sau.

Cuối cùng.

Ảnh hưởng đến thành công. Không biết sau bao nhiêu lần thất bại, rốt cục tới một lần nhắc nhở khác biệt.

'Phát động hiệu quả Hoa ngữ: bởi vì bất mãn đối với việc Hoa đế vương đời đầu không kiêng nể gì tập kích đệ tử, Thiên Huyền Tử cảm giác bị khiêu khích, mất mặt, quyết định lần nữa tiếp kiến ngươi, cũng dự định cho ngươi chỗ tốt nho nhỏ.'

Đoạn gợi ý này nhanh chóng hiện lên.

Ngay sau đó lại là một loạt ảnh hưởng thất bại.

Trong lòng Lý Trình Di mừng như điên, tiếp tục làm bộ cẩn thận lắng nghe.

Không bao lâu, lại là vài giây.

Gợi ý thứ hai ảnh hưởng đến thành công chợt hiện lên.

Phát động hiệu quả Hoa ngữ: Thiên Huyền Tử quyết định tặng cho ngươi một ít bảo vật không tồi.

Ngay sau đó lại là một đống ảnh hưởng thất bại.

Mắt thấy hoa ngữ tích góp từng tí một sắp tiêu hao hết.

Cảm xúc trong lòng Lý Trình Di cũng càng lúc càng khẩn trương.

Cuối cùng.

Lần thứ ba thành công, lại đến!

'Phát động hiệu quả Hoa ngữ: Thiên Huyền Tử phát hiện ngươi khí chất thần thái có chút giống sư phụ của ông ta lúc trước đột phá thất bại, trong lòng thoáng sầu não, quyết định thu ngươi làm cách đời đệ tử ký danh cách đời.'

Thành công!!

Trong lòng Lý Trình Di giống như trời nóng cả người khô nóng, uống một ngụm nước lạnh thấu tim.

Cả người lỗ chân lông đều lộ ra sảng khoái nồng đậm.

Hắn không nghĩ tới, hoàn toàn không nghĩ tới vận may lại có thể thật sự ảnh hưởng đến sư môn trưởng bối như Thiên Huyền Tử tổ sư cường đại như vậy

Đây quả thực là mừng như điên!!

"Hả? Có chút vận số ảnh hưởng đến ta? "Đột nhiên Thiên Huyền Tử nhíu mày, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

"!!? "Lý Trình Di giật mình, không dám lên tiếng. Cái này đều có thể nhận ra???

Xem ra liên tục ba lần ảnh hưởng, tựa hồ có chút quá lộ dấu vết!

"Thú vị." Thiên Huyền Tử tính toán, lại không thể tính ra ảnh hưởng của mình chính là ở ngọn nguồn nào, nhất thời càng thêm hứng thú.

Ông ta quét mắt nhìn Lý Trình Di đang khẩn trương đến cực điểm.

"Ảnh hưởng mệnh số của ta, là vì cho ra kết quả có lợi đối với ngươi, ngọn nguồn ta lại không cách nào tính ra, cũng may đối với chúng ta cũng không có hại, như vậy ta liền thuận theo, nhìn xem cuối cùng sẽ phát sinh chuyện gì."

Ông ta hứng thú buông tay ra.

Lòng bàn tay lập tức bay ra một mảnh tinh vân màu đen giống như ngân hà.

Lòng bàn tay bóp một cái, tinh vân bay ra, rơi vào trước người Lý Trình Di, chợt hóa thành vô số điểm sáng, thấm vào toàn thân hắn.

"Từ nay về sau, ngươi chính làđệ tử ký danh cách đời của Thiên Huyền Tử ta, nếu ngươi có thể đột phá thánh vị, bước vào cảnh giới Duy Độ liền có thể chuyển thành chân truyền của ta. Ngươi có nguyện ý không?"

"Đệ tử, khấu kiến sư tôn! "Lý Trình Di không nói hai lời, dập đầu bái liền!

"Đứng lên đi" Thiên Huyền Tử thản nhiên nói, mặc dù cảm giác có chút qua loa, nhưng nếu thu, cũng liền thu, chỉ là chuyện nhỏ.

Dưới trướng ông ta đệ tử ký danh có rất nhiều, đệ tử ký danh trong Thiên Tụ các có mấy vạn người, Thải Thiên Tứ lão có mấy trăm người.

Chỉ là ký danh mà thôi nhưng cũng được Thiên Tụ Các rót cho ít tài nguyên.

Xem ra, ngươi đốt cháy nguyên ấn bản thân, tu vi tăng trưởng rất tốt, khó có được còn là đốt cháy huyết mạch cường đại bản thân".

"Đây là vì sao? Đệ tử không hiểu. "Lý Trình Di cung kính hỏi.

Bởi vì huyết mạch có thể truyền thừa, tu vi không thể. Cho nên tuy rằng đều biết huyết mạch cấp bậc Nguyên Ấn

thiêu đốt có thể thuần hóa tu vi trên diện rộng, tăng lên tiến độ. Nhưng rất nhiều người vẫn không nỡ, huyết mạch tốt thu hoạch khó khăn, nhưng so với nguyên ấn còn khó khăn hơn nhiều. "Thiên Huyền Tử giải thích.

Thì ra là thế. "Lý Trình Di dừng một chút," Cảm ơn sư phụ chỉ điểm.

"Cái này tính là chỉ điểm gì? "Thiên Huyền Tử bật cười," Nếu nói đến chỉ điểm, Tuyên Vân Tử.

Ông ta đột nhiên cao giọng.

"Có. "Một đạo đạo nhân trong suốt đột nhiên xuất hiện sau lưng Lý Trình Di, khom người hành lễ.

Chính là đạo nhân đưa tin xuất thủ cứu trợ Lý Trình Di kia

Chương 1237. Con đường 2

Chương 1237: Con đường 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Con phụ trách truyền thụ cho sư đệ một số thường thức cơ bản”

“Cẩn tuân pháp chỉ. “Tuyên Vân Tử cung kính trả lời.

“Xoẹt”

Trong phút chốc, cả người Thiên Huyền Tử bỗng nhiên tản ra, hóa thành một đoàn mực, rơi xuống trong đất, cùng mặt đất hòa làm một thể, biến mất không thấy.

Lý Trình Di hít mạnh một hơi, đứng thẳng dậy, lại vội vàng hành lễ với Tuyên Vân Tử.

“Sư đệ Bạch Lộc từng gặp qua sư huynh”

“Nơi này không thích hợp, chúng ta qua nơi khác” Tuyên Vân Tử kéo Lý Trình Di, thân người chuyển động

Xì!

Quang ảnh xung quanh hai người chợt lóe, trong chốc lát vô số hắc tuyến hỗn loạn bay múa.

Mấy hơi sau.

Cảnh vật xung quanh đại biến từ bức tranh sơn thủy thủy mặc trước đó, biến thành trong đại sảnh trong một phi thuyền ở trên bầu trời mênh mông trong vũ trụ.

Ánh đèn điện tử màu xanh đen phản chiếu quần áo trên người hai người thành một mảnh xanh nhạt.

“Nơi này thoải mái hơn.” Tuyên Vân Tử thở hắt ra, “Hàn xá của sư phụ không phải là nơi có thể ngây ngốc ở đó, đối với chúng ta hạn chế trói buộc quá lớn.”

Sư huynh. “Lý Trình Di mới mở miệng, lại bị đối phương cắt ngang.

Ngươi có phải muốn nói cám ơn ta lúc trước ra tay giúp ngươi một phen hay không? “Tuyên Vân Tử gấp giọng nói.

“Đệ…”

Ta nói không cần cảm ơn, ta phụng mệnh phụ trách sơ thí khu vực này, đây là chức trách. Chẳng qua vừa vặn khu vực này là do sư phụ quản lý, ta chú ý tới trên người ngươi có hơi thở của sư phụ, liền chú ý nhiều hơn một chút, không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ. “Tuyên Vân Tử ngoại hình là một lão đạo lông mày trắng tóc bạc khí chất lãnh đạm.

Đạo bào trên người khắp nơi là Thái Cực đồ lớn nhỏ, nổi bật trong môi trường xung quanh là các chiến hạm điện tử khoa học kỹ thuật hiện đại, làm cho người ta có một loại cảm giác dung hợp kỳ diệu khó hiểu.

Sư huynh, đệ kế tiếp muốn đi Tịch Diệt thành, không biết sư huynh có gì?

Tuyên Vân Tử ngắt lời hắn, “Tịch Diệt Thành nằm trong một mảnh thời không đọng lại, nơi đó bị các tổ sư hồi tưởng thời gian đến thời khắc vạn vật sắp diệt, cũng vĩnh hằng cố định trong chớp mắt đó. Tên như ý nghĩa, Tịch Diệt.

Hắn tiếp tục nói.

Xung quanh nơi đó tràn ngập vô số dao động hủy diệt. Đối với cảm ngộ biến hóa hủy diệt, có hiệu quả rất tốt. Là Thiên Tụ Các ta bồi dưỡng thiên tài. Chỉ là.

Hắn nhìn lên nhìn xuống Lý Trình Di.

Tư chất của ngươi, bỏ qua bộ phận gia tăng hậu thiên gia tăng, tiên thiên rất yếu. Cũng không biết sư phụ rốt cuộc là vì sao thu ngươi nhập môn làm đệ tử ký danh.

“Sư huynh thật đúng là thẳng thắn”Lý Trình Di không nói gì.

“Tính của ta quen thế rồi. Bất quá sư phụ tự nhiên có đạo lý của sư phụ, có lẽ ngươi thật sự có đặc tính mà ta không thể nhìn ra.

Hắn không nói nhảm nữa, đi tới đi lui vài vòng.

Ngươi hôm nay đã tới đỉnh của khí hỏa, không, là đã vượt qua đỉnh điểm, có chút tràn ra.

Nhưng… "Tuyên Vân Tử giơ lên một ngón tay. Nếu ngươi cho rằng chồng lên hỏa diễm tinh túy như vậy, có thể đột phá đơn giản như trước, vậy thì mười phần sai rồi.

"Xin sư huynh chỉ điểm! "Lý Trình Di trong lòng chấn động, vội vàng hành lễ.

Nếu đã hạ quyết tâm đi theo con đường Thiên Tụ Các, như vậy có quan hệ tốt với các sư huynh đi trước, chính là chuyện cần thiết.

Tuyên Vân Tử nói: - Cảnh giới thần hỏa, là chỉ ý thức lực thuần hóa đến cực hạn, sau đó ngộ thông vạn vật chi biến, bước vào thần chi đạo.

"Thần hỏa này, cần ngươi đem một mảnh thời không lớn nhỏ, hết thảy đạo lý nguyên tố, đều lý giải ngộ thông, cũng có thể bắt đầu ngộ luận ý thức lực từ ban đầu nhất, diễn sinh lặp lại, cuối cùng phục hồi quan sát cảm ngộ của ngươi đối với phiến thời không kia."

Tuyên Vân Tử vuốt vuốt chòm râu, "Làm được một bước này, ngươi có thể lấy ý thức bản thân, xây dựng một phương thiên địa cũng thành tựu thân phận Thế Giới Hậu Thiên. Đến lúc này, ý thức lực của ngươi, liền có thể xem như bước vào cảnh giới Thần Hỏa.

"Ngộ thông tất cả đạo lý của một mảnh thời không. Cái này có khó lắm không? "Lý Trình Di trong lòng có chút sợ hãi.

"Nói khó thì khó mà dễ thì cũng dễ, văn minh khác nhau đối với thời không nhận thức khác nhau, góc độ khác nhau, nhưng mặc kệ ngươi là góc độ gì, chỉ cần có thể làm được ở trong đầu ngươi tái cấu trúc hồi tưởng mảnh thời không này, liền có thể tự nhiên bước vào Cảnh giới thần hỏa."

Tuyên Vân Tử cười nói, "Đương nhiên, đây là cảnh giới Thần Hỏa cần thiết, mà tiến vào tầng này, còn cần ngươi đốt cháy đầy đủ tinh túy. Ngươi trước đốt cháy không ít tạp vật?"

Bị sư huynh nhìn ra rồi. "Lý Trình Di rùng mình, bất đắc dĩ gật đầu. Mới vào chân hỏa, đã không nhịn được thử hiệu quả lò đốt Tạo hóa.

"Cũng được, thử một chút cũng rất bình thường, mỗi người đến tầng này đều không nhịn được thử một chút. Ngươi đốt cháy coi như ít, chủ yếu là dựa vào đốt cháy nguyên ấn bản thân để tăng tu vi, vậy cũng tốt".

"Ở đây ta muốn nhắc nhở ngươi một câu là, từ Khí Hỏa, đến Thần Hỏa, tất cả đệ tử đều rõ ràng, ngươi lĩnh ngộ thời không càng lớn, sau đó căn cơ càng mạnh, thực lực càng cao, tiềm lực cũng càng cao. Nhưng độ khó cũng tăng lên."

Tuyên Vân Tử thở dài.

Nhiều lời vô ích, ta dẫn ngươi đi xem liền biết.

Hắn phất tay chỉ.

Toàn bộ phi thuyền hơi chấn động, từng đạo phù văn kỳ dị, tựa như quẻ tượng, từ dưới chân sáng lên lam quang, lập tức hướng bốn phương tám hướng khuếch tán lan tràn, vài cái liền chiếm cứ toàn bộ bên trong chiến hạm.

Tinh không vũ trụ phía trước chiến hạm chợt vặn vẹo, gia tốc, hóa thành vô số tuyến xoắn ốc.

Tuyến xoắn ốc bắt đầu xoay tròn, vài giây liền xoắn tít thành vòng

Chương 1238. Con đường 3

Chương 1238: Con đường 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chú ý thu liễm ý thức lực, ta đang điều khiển Đạo Cung tiến vào Tịch Diệt Thời Không, khu vực này bị sư môn lấy đại pháp lực giam cầm đình trệ, cho dù vật chất năng lượng ngoại lai nào, một khi ly thể, đều sẽ trong nháy mắt bị dung nhập vào trong đó, không cách nào tránh thoát.”

‘Vâng! “Lý Trình Di cả kinh, nhanh chóng thu lại ý thức lực chuẩn bị dò xét.

Những biến hóa thời gian này làm cho hắn quả thực bị phá vỡ hết thảy tam quan mấy chục năm qua.

Hơn nữa, chiếc thuyền này lại là đạo cung của Tuyên Vân Tử sư huynh.

Hắn nhìn quanh xung quanh, nhìn bàn điều khiển điện tử trên mặt tường, mô hình tinh vân giả định, ống dẫn không rõ tràn đầy chất lỏng huỳnh quang màu xanh lá cây, trong lòng luôn cảm giác có chút quái dị.

“Thừa dịp đi Tịch Diệt thành, tiện thể đi bái tổ sư. Lúc rảnh rỗi, ta thích nhất là không có việc gì liền đi bái tổ sư, thỉnh thoảng lão nhân gia sẽ linh nghiệm một chút.“Tuyên Vân Tử tay một chỉ ngoài cửa sổ.

Lý Trình Di nhìn theo chỉ dẫn, nhất thời thần sắc trì trệ.

Chỉ thấy ngoài cửa sổ vốn bên trong các loại ánh sáng loạn thành một đoàn, lúc này tự nhiên loáng thoáng tổ hợp thành một pho tượng đạo nhân màu sắc rực rỡ thật lớn.

Tượng kia hình thể khổng lồ vô cùng, dưới một ngón tay, một tay niết Thiên Biến Lưu Ly pháp quyết chỉ ấn, thần thái đạm mạc, trên ngực có một hoa văn hỏa diễm chậm rãi chuyển động.

Chiến hạm bay qua trước tượng, tựa như một hạt bụi nhỏ vô cùng, chậm rãi mà không bắt mắt.

Lý Trình Di đi tới trước cửa sổ, cẩn thận quan sát tượng thần này.

Hắn chú ý tới, phía sau tượng thần còn có tám đường ống màu sắc rực rỡ mềm mại như cánh tay, kéo dài hướng ra ngoài, tựa như khổng tước xòe đuôi, đâm vào xung quanh.

Cánh tay kia co rụt lại phảng phất như đang cuồn cuộn không ngừng từ xung quanh mút vào sức mạnh nào đó, nhập vào tượng thần.

"Đó là ta Thiên Tụ Các Âm Điển sau khi tu hành đến cực hạn, tự nhiên sinh ra Tạo Hóa Chi Thủ, có thể tự động thu thập vật chất năng lượng mật độ siêu cao xung quanh, đưa vào Lò đốt Tạo Hóa đốt, hóa thành năng lượng chống đỡ hoạt động tự thân hằng ngày." Tuyên Vân Tử giải thích, một bên vẻ mặt thành kính hướng tượng thần to lớn hành lễ, nhắm mắt lẩm bẩm.

Lý Trình Di thấy thế, cũng hành lễ theo, nhắm mắt, miệng niệm tụng ước nguyện.

Dù sao cũng giống như trước kia vào chùa bái thần là được.

Không bao lâu, chiến hạm rốt cục bay qua tượng thần, tại hỗn loạn thời không, bay về phía trung tâm.

Tuyên Vân Tử mới buông tay.

"Hơn 700.000 năm trước, Sáng Phái tổ sư Nhất Nguyên đạo nhân thành lập Thiên Tụ Các, sau đó hồi tưởng thời không, đem hạt giống Thiên Tụ Các gieo đến vô số thời không làm cơ sở cho địa vị bá chủ của bản môn."

"Sau đó, sư phụ Thiên Huyền Tử và ba vị sư bá còn lại lấy danh nghĩa đệ tử liên thủ phát dương quang đại Thiên Tụ Các. Vì vậy, tượng thần này liền được xác định. Tất cả những người lui tới nơi đây đều có thể nhìn thấy rõ ràng hình dáng của tượng thần, tuyệt đại đa số mọi người còn nhớ rõ, ở thế hệ hắc ám không biết chiếm cứ hết thảy, là tổ sư bổn môn, trước

tiên mở rộng tiêu diệt rất nhiều tà ác, khai phá một khu vực an định vững vàng.”

Khi nói chuyện, chiến hạm đột nhiên xông qua một tầng ngăn cách sền sệt.

Trước mắt thoáng cái biến thành một mảnh sương mù mờ mịt.

Sương mù tản ra, đường cong tinh không hỗn loạn, thoáng cái biến thành bầu trời xám xịt.

Mây mù tầng tầng chồng chất, ngăn cản tầm mắt.

Lý Trình Di nhìn về phía sau, vừa vặn từ cửa sổ phần đuôi chiến hạm nhìn thấy cửa động thời không ngưng trệ nhanh chóng khép lại.

Vô số đường cong vặn vẹo bị bỏ lại phía sau, rất nhanh hoàn toàn biến mất.

Nơi này chính là khu vực Tịch Diệt Thành. “Tuyên Vân Tử nói.

Những đám mây này là chất tiết ra trước khi vạn vật sắp bị hủy diệt. Có tác dụng ngăn cản ý thức.

Nhưng điều ngươi cần chú ý không phải là điều này, mà là những thứ màu đỏ trong đám mây. “

Lý Trình Di chăm chú nhìn, quả nhiên, trong mây mù màu xám, dày đặc trải rộng một lượng lớn vật thể hình giọt nước màu đỏ sậm.

Mỗi vật thể này đều có kích thước của quả bí ngô, hình dạng khác nhau, mặc dù đều là giọt nước, nhưng độ cong bề mặt lại khác nhau.

Chúng nó dày đặc lơ lửng ở không trung, cố định bất động, rõ ràng nhìn không thấy bất kỳ vật cố định nào, nhưng chính là định ở một vị trí, tùy ý mây mù từ bên người không ngừng xẹt qua.

“Đó là cái gì? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Đó là máu tươi bắn ra của những từng tồn tại cường đại bị tổ sư cổ xưa giảo sát. Chúng nó cho dù trải qua bao nhiêu thời không tịch diệt, đều vĩnh viễn ở đó, sẽ không biến hóa. Đây chính là chứng minh sự vô kiên của vĩnh hằng duy nhất” Tuyên Vân Tử giải thích.

……..

Lý Trình Di nhìn chiến hạm chậm rãi giảm tốc độ, thân chiến hạm đụng vào những giọt máu này, toàn bộ chiến hạm tựa như nước chảy, biến hình, vòng qua giọt máu, đến bên kia khôi phục nguyên trạng.

Chính hắn cũng ở trong chiến hạm, cùng nhau biến hình vặn vẹo, cùng nhau vòng qua.

“Rất khó tưởng tượng, rõ ràng đã chết, máu tươi lại còn có thể bảo tồn lâu như vậy mà không tan.”

“Cái này gọi là nhảy ra ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành.” Tuyên Vân Tử lắc đầu, “Chỉ có tồn tại như vậy, sau khi chết thân thể mới có thể không nhập vạn vật tuần hoàn, vĩnh hằng bất biến, giống như duy nhất. Bởi vì trong vạn vật cho dù là bất kỳ thời không, bất kỳ một khu vực nào, đều là chuỗi thức ăn không thể phân giải, không hơn.”

Lý Trình Di gật đầu, hắn đời trước cũng nghe qua câu ngạn ngữ nổi tiếng này, nhưng không nghĩ tới là được giải thích theo cách như vậy.

Chiến hạm nhanh chóng hạ độ cao.

Phía dưới một mảnh đại địa màu xám tro dần dần hiện ra rõ ràng.

Chương 1239. Con đường 4

Chương 1239: Con đường 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trên mặt đất từng tòa lầu các truyền thống kiểu Trung Quốc nối tiếp nhau.

Sương mù mờ mịt cũng nhạt đi rất nhiều, giữa lầu các là từng con phố cổ đại đan xen chỉnh tề.

Trên đường phố có người đi lại, nhưng đều là khoác áo choàng xám đen, cúi đầu, không nhìn thấy khuôn mặt.

Những giọt máu cổ xưa không chỗ nào không có kia vẫn lơ lửng trên không trung.

Giọt máu dày đặc ngăn cản tất cả phương tiện giao thông, ngay cả đi bộ cũng phải thỉnh thoảng cần chú ý để tránh bị đụng đầu.

'Đi xuống đi. "Tuyên Vân Tử nói. Đưa tay chỉ xuống đất.

Phía dưới chiến hạm nứt ra một lỗ hổng hình cá.

Tuyên Vân Tử tung người nhảy lên, nhảy ra ngoài.

Lý Trình Di cũng nhảy xuống theo.

Mới vừa đi ra, hắn liền cảm giác gió lạnh thấu xương thổi đến thân thể một trận băng hàn.

Nhiệt độ cơ thể của hắn hơn 1.000 độ mà ở đây, rõ ràng bên ngoài cơ thể ngưng kết ra một tầng sương trắng.

Tóc, mí mắt, râu, tất cả bắt đầu đóng băng.

Phụt!

Hai người một trước một sau, ở trên giọt máu lơ lửng mượn lực giảm tốc độ, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Nơi này chính là Tịch Diệt Thành.

"Không có việc gì đừng ở bên ngoài lắc lư những cổ huyết này, khi gặp phải lúc bão huyết, không ít người từng bị

tươi sống đâm chết.” Tuyên Vân Tử nhắc nhở.

Đâm chết? “Lý Trình Di nhíu mày, đã đến cảnh giới này, còn có thể bị đâm chết?

“Nơi này cấm pháp, thời khắc cực độ hỗn loạn tịch diệt, cho dù hệ thống tu hành gì cũng đều không có biện pháp vận dụng. Vốn ngay cả bản thân chúng ta cũng không thể tồn tại, nhưng bởi vì có đại pháp lực của sáng phái tổ sư duy trì, cho nên có thể tiến vào nơi đây.” vị tríTuyên Vân Tử rơi xuống đất, là tại một quảng trường rộng rãi trên đất trống.

Xung quanh có hai tòa lầu năm tầng sơn đỏ, u ám mà âm trầm.

Phía trước có một đền thờ, trên đó treo bốn bảng hiệu lớn “Tỏa Sinh Diệt Tử”.

Dưới đền thờ hình chữ môn, là dòng người thưa thớt ra ra vào vào.

Tất cả mọi người đều là áo choàng màu xám đen che lấp toàn thân, nhưng Lý Trình Di từ góc dưới áo choàng, có thể nhìn ra bọn họ đều mặc đạo bào.

“Đi, ta dẫn ngươi đến phủ thành chủ. “Tuyên Vân Tử dẫn đường, nhìn phương hướng, đi về phía một tòa tháp nhọn sáu tầng cách đó không xa.

“Ở chỗ này đừng tùy tiện nói chuyện với người khác, rất nhiều không phải người sống, mà chỉ là ảo ảnh trước kia dừng lại ở chỗ này thật lâu, ngươi nếu cùng bọn họ nói chuyện, quả thật có thể thu hoạch được một ít tin tức tri thức, nhưng hơi thời gian dài ngươi sẽ bị kéo vào chỗ thời không bọn họ, không cách nào trở về thời không nguyên bản của bản thân. Ta trước kia có một sư muội, chính là bị kéo vào một kiếp đời mấy tỷ năm trước, cũng bởi vậy rốt cuộc không thể trở về.” Tuyên Vân Tử thở dài.

Lý Trình Di nghe vậy, nhất thời trong lòng nghiêm nghị, hắn từ sau khi gia nhập Thiên Tụ Các, đã không nhỡ rõ mình bị chấn động cùng điên cuồng bao nhiêu lần.

Vốn cho rằng thế gian này, Biển Đen này, chỉ cần không ngừng gia tăng sức mạnh, tốc độ, thì năng lực phi nước đại, vượt qua hết thảy.

Hiện tại xem ra, tựa hồ hoàn toàn không phải như vậy.

Hai người một trước một sau, rất nhanh đi tới tòa tháp nhọn kia.

Trong tháp một đạo nhân ra nghênh đón, râu bạc ba thước, thân hình gầy gò, trán rậm rạp rất nhiều mắt nhỏ màu máu, vừa nhìn đã biết không phải Nhân tộc.

"Tuyên Vân Tử sư đệ, đệ thân là Chân bộ đốc tra sứ lại tự mình dẫn người mới đến, hiếm thấy hiếm thấy." đạo nhân cười ha hả chào hỏi.

Thiên Ngôn sư huynh, đây là Bạch Lộc, là đệ tử ký danh sư phụ ta vừa thu nhận. "Tuyên Vân Tử kéo Lý Trình Di phía sau về phía trước, chỉ vào hắn giới thiệu.

Vị này là Thiên Ngôn Chân Quân lưu thủ nơi đây, ngươi gọi hắn là sư huynh là được.

Lý Trình Di vội vàng hành lễ.

Bạch Lộc bái kiến Thiên Ngôn sư huynh.

"Lại là đệ tử của Tứ lão??" tất cả ánh mắt Thiên Ngôn đều chớp chớp, hơi hơi mở to, hiển nhiên có chút khiếp sợ.

Thiên Huyền Tử tiền bối đã bao lâu không thu đồ đệ"

"Chắc có mấy vạn năm rồi. "Tuyên Vân Tử nói.

"Chậc chậc, may mắn. "Thiên Ngôn hiển nhiên có chút ghen tị, cũng không nhiều lời với Lý Trình Di, xoay người đẩy cửa, tiến vào tháp nhọn.

Vào đi, vừa vặn có hai người mới cùng đến. Các ngươi cùng vào đi.

Hai người đi theo vào, bên trong tháp là đại sảnh cổ đại kiểu Trung Quốc bình thường.

Trên tường treo một bức tranh Phượng Hoàng ăn cơm.

Lý Trình Di cảm giác mình dường như nhìn lầm, lại cẩn thận đánh giá một lần, thật sự là phượng hoàng ăn gạo???

Một đám phượng hoàng đứng trên mặt đất như gà, cúi đầu không ngừng mổ thóc.

À, đó là bút tích thật của Nhất Nguyên tổ sư. Chính là Thánh Hoàng ăn gạo mà ngươi nghĩ. "Thiên Ngôn Chân Quân thuận miệng giới thiệu.

"Phượng Hoàng này chẳng lẽ thật sự ăn gạo sao?" người hỏi câu này không phải là Lý Trình Di, mà là một thanh niên áo ngắn màu trắng đang đứng trong đại sảnh.

Thanh niên khuôn mặt tuấn lãng, sau lưng đeo một thanh loan đao thon dài khảm vô số bảo thạch hoàng kim thủy tinh.

Vừa mới vào cửa, Lý Trình Di liền chú ý tới người này.

Người này giống như hắn cũng hết nhìn đông tới nhìn tây, hiển nhiên cũng là người mới vừa tới.

"Uh, trước kia Thánh Hoàng là không ăn gạo nhưng về sau tổ sư vẽ bức họa này trước không biết điểm ấy, vẽ xong đã thành sự thật, vì thế vô số Góc chết thời không cùng bên trong khu vực Biển Đen, tất cả Thánh Hoàng không thể không bắt đầu ăn gạo. Bởi vì ăn gạo thành một trong những đồ dinh dưỡng mà bọn họ nhất định phải bổ sung, nếu là thiếu, sẽ dinh dưỡng không đủ dẫn đến sinh bệnh."

Thiên Ngôn Chân Quân giới thiệu.

Cái này… "Lý Trình Di cùng thanh niên kia nhìn nhau, vẻ mặt ngơ ngác không biết nói thế nào.

Chương 1240. Con đường 5

Chương 1240: Con đường 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Tại hạ đạo hào Thuần Phàm, vị sư huynh này xưng hô như thế nào?” thanh niên đến gần vài bước, thấp giọng ân cần thăm hỏi.

“Xin chào Sư huynh, bần đạo Bạch Lộc. “Lý Trình Di khách khí trả lời.

Hóa ra là Bạch Lộc sư đệ, ta và đệ thật sự có duyên, không nghĩ tới mới đến Tịch Diệt thành, liền có thể cùng nhau chọn lựa lộ tuyến. “Thuần Phàm thở dài.

“Đúng là có duyên. “Lý Trình Di gật đầu, lúc này Thiên Ngôn Chân Quân lại đi ra ngoài, rất nhanh mang về một nữ đạo nhân trẻ tuổi tướng mạo có chút quen mặt.

Lý Trình Di thoáng cái nhận ra đối phương, lại là Khuyết Như đạo nhân lúc trước cùng hắn tiến hành sơ thí, cũng là môn hạ của sư thúc Quảng Lý ở Midraon

Nơi này xa xôi, đột nhiên nhìn thấy đồng hương, hai người đều có chút ngoài ý muốn.

Bạch Lộc sư đệ?

“Khuyết Như sư tỷ vẫn khỏe chứ? “Lý Trình Di tiến lên một bước cười nói.

“Vẫn khỏe, đệ cũng thông qua sơ thí, nhanh như vậy?“Khuyết Như rất kinh ngạc, nàng là bởi vì có Thánh Nhân truyền thừa, biết một chút bí quyết, xưa nay mới có thể mưu lợi thông qua, dùng cái này để đạt được tư cách tiến vào Tịch Diệt Thành.

Phải biết rằng có thể vào nơi này, hoặc là giống như nàng có bối cảnh hậu duệ, hoặc là chính là tự thân là thiên tài chân chính có tư chất vô cùng cường đại. Nghĩ tới đây, tầm mắt nàng nhìn về phía Lý Trình Di cũng càng thêm nhu hòa.

“Được rồi, nhóm người này đông đủ, chúng ta đi vào bên trong.” Thiên Ngôn Chân Quân cùng Tuyên Vân Tử chào hỏi, bắt đầu dẫn ba người đi lên lầu hai tháp nhọn. Tuyên Vân Tử cuối cùng cùng Lý Trình Di chào hỏi, liền xoay người rời đi.

Hắn đích thân dẫn người tới chính là vì biểu lộ một cái thái độ..

Nói vậy cao tầng Tịch Diệt Thành cũng có thể hiểu được.

Lý Trình Di đi theo ba người phía trước, chậm rãi lên lầu hai.

Lầu hai là một gian phòng treo đầy các loại tranh.

Nơi này là tranh của Nhất Nguyên tổ sư, các ngươi cảm thấy hứng thú có thể tới đây xem. Trong đó có Tiên Long Thực Khí Đồ khá nổi tiếng. “Thiên Ngôn cười nói.

Ngón tay hắn vẽ mấy con rồng trắng quấn quanh nhìn trời, phun ra nuốt vào.

” Tiên Long tộc vốn ăn thịt người, tàn bạo vô cùng, hậu tổ sư bất mãn chúng săn mồi nhân tộc quá nhiều, vì thế đến khuyên bảo tộc này. Nhưng Tiên Long tộc trưởng ngạo mạn vô lễ, cự tuyệt khuyên nhủ.

Vì thế tổ sư tức giận, nói: Không muốn ăn ít người, vậy cho ngươi ăn không khí đi.

Sau khi trở về, tổ sư liền vẽ ra tác phẩm này. Từ đó về sau, tiên long nhất tộc không thể lại ăn cho dù cái gì đồ ăn, chỉ có thể ăn khí, để duy trì tự thân sinh tồn.

Cũng bởi vậy, toàn bộ Tiên Long tộc nhanh chóng suy yếu, thực lực giảm mạnh, từ đó huyết mạch dần dần thoái hóa, biến thành Hồng Thải Long, Hậu Hồng Thải Long cũng tiếp tục thoái hóa, cho đến khi biến mất trên võ đài lịch sử.”

Lý Trình Di chấn động, không ngờ Tiên Long lại là huyết mạch thủy tổ của Hồng Thải Long.

Hơn nữa cái này bất động đao binh, chỉ là tùy ý một bộ họa phẩm, liền triệt để diệt tuyệt một Long tộc cường đại, cảnh

giới sáng phái tổ sư Nhất Nguyên đạo nhân, đến cùng đến mức nào

Sau đó Thiên Ngôn giới thiệu còn lại mấy bức tranh, đều giống như Tiên Long, đầu tiên là quái vật tộc quần ăn thịt người, nhưng bị tổ sư họa, thay đổi thực đơn

Nghe Thiên Ngôn giới thiệu, ba người rất nhanh liền biết, tổ sư đã lặng lẽ dọn sạch một khu vực ổn định cho nhân tộc trong một thế giới tồn tại hắc ám tàn bạo hỗn loạn đời đời như thế nào. Bởi vì đại tác phẩm tổ sư, ở chỗ này ước chừng có hơn năm mươi chủng tộc, toàn bộ bị ép đổi thành ăn chay, trong đó ăn không khí thì có sáu tộc, uống nước có ba tộc, còn có tộc quần khác bởi vì quá tham ăn, sức ăn quá lớn quá lãng phí, bị tổ sư đổi thành chỉ ăn không tiêu, bụng càng lúc càng lớn, cuối cùng tự bạo diệt tộc.

Lý Trình Di hình như nhận ra, tộc quần kia rất giống Tỳ Hưu hắn đã gặp kiếp trước.

"Được rồi, đã xem xong quá khứ huy hoàng của bản môn, kế tiếp, chính là lựa chọn thời gian." Thiên Ngôn Chân Quân mang theo ba người tiếp tục đi lên, đi tới tầng thứ ba.

"Các ngươi đều là cảnh giới khí hỏa, nếu muốn bước vào thần hỏa, cần hiểu rõ tất cả lý luận về phạm vi nhỏ thời không. Mà trước đó, các ngươi cần lựa chọn hệ thống học thức cấm kỵ mình muốn học, cái này đến quyết định đến phướng các ngươi cố gắng sau này."

Thiên Ngôn Chân Quân nói đơn giản.

Tầng thứ ba, là một đại sảnh triển lãm giống như viện bảo tàng trưng bày.

Bên tường dựng đứng từng cây cột triển lãm thủy tinh, trên cây cột đặt từng vật phẩm hình thái khác nhau.

Có mặt nạ cổ đại, binh khí hư nát, xúc tu màu tím vặn vẹo nhu động, tòa thành chocolate màu sắc rực rỡ nửa hòa tan, súng ống khoa học kỹ thuật bị tàn phá vẫn lóng lánh huỳnh quang điện tử, bình sứ đan dược kiểu dáng cổ đại.

Chờ một chút, cột thủy tinh dày đặc, đại đa số đều có bàng kim loại, trên dấu hiệu viết tên người.

“Bên trong những cột thủy tinh này đều là lộ tuyến một loại học thức cấm kỵ, mà mỗi loại lộ tuyến, đều có thể đi đến đỉnh điểm cuối cùng, có thể dùng cái này thành tựu thánh vị tự thân.”

Mặt khác, nắm giữ một học thức cấm kỵ hoàn chỉnh, đối với tương lai các ngươi mở ra Vũ trụ Duy Độ độc nhất thuộc về mình, cũng rất có trợ giúp.” Thiên Ngôn Chân Quân nhắc nhở.

Ba người nghe vậy, lập tức tiến lên xem xét.

Một bên trái, một bên phải, Lý Trình Di ở phía sau, liền dứt khoát đi vào giữa.

“Bắt nguồn từ hạn chế của vành đai nhận thức, các ngươi phải cẩn thận, có chút hệ thống quá mức khổng lồ, nếu là chọn sai, tướng tính quá kém, một lần suy nghĩ cũng mất mấy nghìn năm, quá lãng phí tuổi thọ bản thân

Thiên Ngôn Chân Quân nhắc nhở.

Chương 1241. Con đường 6

Chương 1241: Con đường 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chỉ là nội dung theo như lời ông ta nói, khiến Lý Trình Di nghe được như lọt vào trong sương mù, đây chính là phiền toái thiếu bối cảnh truyền thừa.

Rất nhiều thứ đối phương cho là thường thức, hắn nghe tới liền hoàn toàn không rõ.

Tu hành một đạo, kiêng kị nhất chính là mơ hồ không rõ, hắn mặc dù có thể suy đoán suy tính, nhưng thật muốn tu hành lúc, một khi sai sót một chút, đó chính là nguy hiểm cực lớn.

Cho nên khi không rõ thì tuyệt đối không thể tự mình suy đoán.

Sư tỷ, có thể nói một chút vành đai nhận thức là ý gì không? Còn có tướng tính phán đoán như thế nào?

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di hơi tới gần Khuyết Như, nhỏ giọng hỏi.

Nơi này không thể sử dụng năng lực thi pháp, ý thức lực cũng không có cách nào sử dụng, hắn chỉ có thể đơn giản là dùng phương thức hỏi.

“Sư phụ đệ chưa nói gì với đệ sao?” Khuyết Như có chút không thể tin nổi

“Không, sư phụ đệ chưa từng tới đây. “Lý Trình Di thành thật trả lời.

Sư phụ hắn Âm Nguyệt chỉ là một đạo nhân Chân bộ bình thường, làm sao đủ tư cách đến khu vực truyền thừa hạch tâm như Tịch Diệt Thành bực này.

Khuyết Như nhanh chóng phản ứng lại, hiểu được đối phương là thiên tài tu sĩ xuất thân tầng dưới chót, nhìn ánh mắt chất phác (vô tri) của Lý Trình Di, nàng vẫn là quyết định kết cái thiện duyên.

“Vành đai nhận thức chính là một loại khái niệm căn cứ vào cực hạn nhận thức của sinh linh chúng ta.”

Nhận thức dựa trên giác quan, giác quan bao gồm ý thức lực, trên thực tế ý thức lực cũng có cơ quan cảm quan, chỉ là trước đây đệ chưa quan sát kỹ lưỡng.Sử dụng các giác quan này, chúng ta khám phá mọi thứ, biết mọi thứ, nghiên cứu mọi thứ và tái cấu trúc mọi thứ.

“Nhưng là, cho dù cảm quan gì cũng có cực hạn, cho dù thông qua công cụ gián tiếp nghiên cứu nhận thức, cũng sẽ tồn tại độ sai lệch cực lớn, cho nên nhận thức sinh linh, có một cái phạm vi cực hạn. Bổn môn Nhất Nguyên tổ sư đem phạm vi này định nghĩa lại là Vành đại nhận thức.”

Tên như ý nghĩa, chính là nhận thức có thể tìm tòi nghiên cứu chạm đến hết thảy khu vực. Mà tương đối, bên ngoài vành đai nhận thức, chính là vành đai chưa biết”

Không nói cái kia, đó là phạm vi tìm tòi nghiên cứu của các tổ sư, chúng ta cần học tập nhận thức, trong đó bao hàm hai loại lớn, học thức cấm kỵ cùng học thức bình thường, mà học thức bình thường, đều bị Vua quên lãng trói buộc, cũng chính là nếu học tập quá lâu, nếu là không ôn tập sẽ theo đó quên lãng. Đây là lợi ích của học thức bình thường.

“Lợi ích? “Lý Trình Di kinh ngạc nói. Sẽ lãng quên hay là lợi ích?

“Đương nhiên là lợi ích” Khuyết Như tiếp tục nói, “Nếu như không có Vua quên lãng, ngươi học qua hết thảy tin tức, đều cất giữ ở trong trí nhớ, thời gian lâu dài, sẽ đối với tự thân tạo thành gánh nặng cực lớn, cái này tương đương với túi tiền chỉ vào mà không có ra, sớm muộn sẽ bị nổ tung. Tin tức đừng nhìn vô hình, cũng là có thực chất hóa vật chất đối ứng. Năng lượng sinh linh cung cấp vốn là có hạn, bộ phận này nhiều, sẽ chen lấn chiếm bộ phận còn lại, cuối cùng liền sẽ tiến hóa thành hình thái diệt vong dị dạng.”

Mặt khác còn có một điểm. “Chẳng biết lúc nào, thanh niên tên Thuần Phàm kia cũng tiến lại, cười bổ sung.

“Tri thức chỉ có vào mà không có ra, nếu là quá nhiều quá phức tạp, sẽ dẫn đến ngươi tự hỏi một vấn đề, liền tự động câu kết lượng lớn tin tức không thể đếm được, có tin tức tri thức còn có thể xuất hiện mâu thuẫn, xung đột, hoặc là còn có thể câu kết càng nhiều tin tức, từ đó dẫn đến tự thân xuất hiện hiện tượng kẹt chết.”

“Đúng, đặc biệt là thành hệ thống học thức cấm kỵ, sau khi hấp thu hoàn chỉnh sẽ xuất hiện hiện tượng dịch hóa, nó có thể tự mình diễn hóa ra vô cùng tin tức tri thức, đệ không thể không đi theo một đạo không ngừng hấp thu tri thức mới xuất hiện, kể từ đó, hơi không chú ý, sẽ bị triệt để kẹt chết. Bởi vì mỗi thời mỗi khắc đều sẽ có vô cùng tri thức mới bị diễn hóa ra.”

“Phiền toái như vậy “Lý Trình Di nghe xong, chỉ cảm thấy cả người run rẩy.

Cái này nếu là không cẩn thận chọn sai, liền căn bản không phải phiền toái có thể hình dung.

“Vốn là phiền toái như thế. “Khuyết Như đương nhiên nói. Hậu tích mới có thể bạc phát, tích lũy cùng nội tình vô cùng thâm hậu, mới có thể làm đến mức thành thạo.

Có lý. “Lý Trình Di gật đầu lia lịa.

Hắn vốn tưởng rằng Thiên Tụ Các là một môn phái tu tiên, hiện tại xem ra, đây đâu phải là tu tiên, đây là tu học.

Mỗi một bước đều có lý luận đi theo, hoàn hoàn đan xen.

“Tốt giờ thì chọn đi. Hy vọng có thể tìm được cái phù hợp với mình, nhưng lựa chọn còn lại cũng không nhiều. “Khuyết Như thở dài rời đi, đi tới trước một cây cột thủy tinh, cẩn thận quan sát, suy tư.

Thanh niên Thuần Phàm cũng lắc đầu, thở dài một hơi, đi theo sang bên kia.

Lý Trình Di lấy lại bình tĩnh, đi về phía trước, đi tới trước cây cột thứ nhất.

Bên trong cột thủy tinh, đặt một cây trượng Loan Nguyệt màu trắng bạc.

Cây trượng chỉ dài bằng cánh tay nhỏ, giống như đồ chơi trẻ em, hoa văn tinh xảo nhẫn nhụi, mặt ngoài lấp lánh ánh bạc tinh tế.

Phía dưới có phụ đề lưu động dùng chữ đen giới thiệu tin tức cơ bản.

Chương 1242. Con đường 7

Chương 1242: Con đường 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘ hệ thống Bạch Nguyệt: hệ thống này liên quan đến sùng bái mặt trăng, đối với bên trong mặt trăng một số Góc chết cỡ lớn có hiệu quả thần bí liên quan, trải qua 142 quan trắc đạo nhân thâm nhập nghiên cứu hiểu biết, cho rằng nó có thể nâng cao toàn phương vị tố chất sinh mệnh dưới ánh trăng trên diện rộng, hơn nữa có thể tạm thời xuyên qua thời không, nhưng cókhả năng mất khống chế.’

“Trong số mấy trăm nghìn trường hợp, tất cả những vật sống học được hệ thống học thức cấm kỵ, phát triển đến hậu kỳ, có thể cho rằng tất cả những vật gì có một lỗ là hình tròn đều là mặt trăng, cũng như kích phát sức mạnh đặc thùtự thân.” Sức mạnh này đã được xác nhận là rất dễ lây lan. “

“Trong hoàn cảnh thí nghiệm mở hoàn toàn, Hệ thống Bạch Nguyệt hệ thống cuối cùng ô nhiễm mấy ngàn Góc chết, cũng thúc đẩy tất cả Góc chết tập hợp, tạo thành một Bạch Nguyệt khổng lồ.” Bạch Nguyệt sơ bộ sinh ra ý thức hủy diệt rất mạnh, cảnh giới năng lực biểu hiện là giữa Thánh Vị và Duy Độ. Khảo nghiệm đạo nhân hơn chín phần cho rằng, hệ thống này có tiềm lực cao hơn. Đánh giá được gắn ở dưới.”

Cường độ: 4 sao. Độ nguy hiểm: 4 sao. Độ khó: Năm sao.

Lý Trình Di liếc nhìn thuyết minh cấp sao phía trên cùng, cao nhất chính là 9 sao.

Hắn nhìn về phía trước, ở giữa còn có hai cột thủy tinh không có đánh dấu tên.

Tạm thời đem Bạch Nguyệt hệ thống để ở trong lòng, hắn tiếp tục đi về phía trước, đi tới cái thứ hai.

Trong cột thủy tinh thứ hai, đặt một tòa thành chocolate nửa tan chảy cỡ bàn tay.

Về phần Lý Trình Di vì sao biết là chocolate.

Bởi vì trên chữ giới thiệu viết rõ ràng.

“Vương quốc cổ tích: Quan sát sơ bộ về hệ thống này, những người học được nó, có khả năng biến bất cứ thứ gì thành một sinh vật ngọt ngào và dễ ăn.”

Quan trắc đạo nhân sau khi trải qua mấy trăm lần thí nghiệm, xác nhận nó có thể vĩnh viễn cải biến hoàn cảnh thời không xung quanh, đem hết thảy đồ ngọt hóa. Sau đó sẽ hấp dẫn sinh linh phụ cận đi tới ăn đồ ngọt.

Tất cả những người từng ăn đồ ngọt của hệ thống này, đem bộ phận cơ thể biến thành cổ tích, sau khi rời đi, đều sẽ coi sự vật bình thường xung quanh là đồ ngọt, sinh ra dục vọng ăn uống mãnh liệt.

Trong hoàn cảnh thí nghiệm mở hoàn toàn, Hệ thống này cuối cùng vĩnh viễn cải biến 76 cái Góc chết cỡ lớn, cũng cuối cùng dẫn đến 32 quan trắc đạo nhân chết ngoài ý muốn. Cường độ đánh giá của nó rất có thể sẽ đạt đến cấp độ đầy đủ về chiều không gian. “

Cường độ: 6 sao. Độ nguy hiểm: 6 sao. Độ khó: 7 sao.

Lý Trình Di khẽ nhíu mày, vừa rồi cái kia đơn giản hơn rất nhiều, nhưng cái này tương đối nguy hiểm.

Tuy rằng cường độ cũng mạnh hơn so với cái trước kia, nhưng tính không thể khống chế mãnh liệt, khiến hệ thống này hiển nhiên không ai nguyện ý lựa chọn.

Trong lòng hắn lắc đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Trong cột thủy tinh cuối cùng ở giữa, đặt một cái đĩa tròn bằng đá màu trắng. Đĩa tròn giống như nhật hoa, có kim đồng hồ bén nhọn, một vòng khắc độ và ký hiệu chính xác tinh tế.

Cạnh đĩa còn có không ít vết nứt mài mòn, cùng với dính máu nhàn nhạt, cũng không biết là máu tươi hay là cái gì khác.

Lý Trình Di nhìn về phía văn tự giới thiệu.

‘Vĩnh hằng sinh cơ: hệ thống này liên quan đến tăng cường độ thân thể, tại một chỗ bên trong Góc chết cực lớn ở Biển Đen, trong một sơn động nguyên thủy của tiết điểm thời

gian thời cổ, một con Man Ngưu nuốt một loại cỏ đặc thù chứa hỗn hợp khoáng vật kịch độc dẫn đến thân thể tăng lên ngoài ý muốn trên diện rộng, trong thời gian thân thể được tăng lên trong thời gian cực ngắn, vượt qua 32 phút tại Biển Đen, tất cả nước trong cơ thể Man Ngưu bay sạch, do đó dẫn đến tử vong.'

"Quan trắc đạo nhân lúc đi ngang qua Góc chết kia, ngoài ý muốn phát hiện biến hóa của Man Ngưu, lấy thi hài của nó ra, thử phục hồi quá trình tử vong." Cuối cùng, người ta phát hiện ra rằng trong số hàng triệu phản ứng hạt liên kết trong quá trình chết, một số tế bào Man Ngưu trải qua quá trình tăng cường sức sống vượt quá giới hạn chịu đựng của chúng.

' Trong hoàn cảnh thí nghiệm mở hoàn toàn, dựa theo loại hệ thống tăng lên sinh cơ này này có thể không hạn chế tích lũy chồng lên, nhưng sẽ mang đến cho bản thể gánh nặng cực lớn. Hơn nữa bởi vì tính đặc thù của học thức cấm kỵ, sự nâng cao này có tính duy nhất.

Cuối cùng bản thí nghiệm này dẫn đến một mảnh hệ Góc chết trung bình hoàn toàn tiêu vong, hơn 700 nghìn Góc chết bị nhiệt độ quá cao hòa tan, cũng dẫn đến Đa Duy Tháp xuất động số đông Ma Thần, phối hợp tổ sư Thiên Thanh Tử trọng tố nhân quả, phục hồi hệ Góc chết như cũ."

Cường độ: 9 sao. Độ nguy hiểm: 9 sao. Độ khó: 9 sao.

"."

Lý Trình Di cuối cùng cũng biết vì sao hệ thống này không có người chọn, nhìn độ khó, độ nguy hiểm, liền biết hệ thống này có bao nhiêu phiền toái.

Hắn nhìn hai bên còn lại, Thuần Phàm cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, Khuyết Như ngược lại chọn xong, đang cùng người dẫn đường Thiên Ngôn Chân Quân nói chuyện gì đó.

Lý Trình Di dứt khoát đi qua hai bên tường, nhìn kỹ cột thủy tinh.

Còn có mấy cái có thể chọn, nhưng phần lớn là cường độ năm sao sáu sao, hơn nữa độ nguy hiểm cùng độ khó đều cực

cao, thậm chí có cái cường độ năm sao, độ nguy hiểm cùng độ khó đều đến tám sao.

Những thứ này rõ ràng đều là còn sót lại.

Nếu như các ngươi thật sự không muốn chọn, có thể tự mình đi thu thập hệ thống học thức cấm kỵ mà mình cảm thấy hứng thú, Biển Đen vô biên, vô số học thức cấm kỵ khả năng mỗi thời mỗi khắc đều sinh ra cùng biến mất, nếu các ngươi có thể kịp thời đem nó ghi chép lưu lại, cũng có thể tăng thêm một phần nội tình cho sư môn "Thiên Ngôn Chân Quân nói.

Dù sao, chờ các ngươi đột phá, hoặc là tiêu vong, những hệ thống này cũng có thể lưu lại, truyền thừa xuống.

"…" Ba người đều trầm mặc.

Chương 1243. Con đường 8

Chương 1243: Con đường 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một lát sau Thuần Phàm mở miệng phá vỡ sự yên tĩnh.

"Học thức cấm kỵ phần lớn là mảnh vỡ không trọn vẹn, chính mình thu thập, căn bản khó như tìm kim đáy biển, có lẽ vận khí tốt, có thể thoáng cái tìm được rất nhiều, cũng có lẽ mấy vạn năm, mấy chục vạn năm cũng tìm không thấy tất cả mảnh vỡ. Bởi vì căn bản không biết địa điểm học thức cấm kỵ xuất hiện."

"Quả thật như thế, rất có thể một loại học thức mới diễn hóa, lóe lên ngay tại bên trong một Góc chết nhỏ mà ngươi bay qua. Trong một tích tắc chỉ 1/100 giây kia thì khó có cách nào bắt lấy, liền chỉ có thể chờ diễn hóa ngẫu nhiên tiếp theo. độ khó quá lớn." Khuyết Như lắc đầu nói

"Nhưng độ phù hợp này càng cao, cường độ coi như nhược điểm, cũng có thể phát huy thực lực siêu việt tinh cấp không phải sao? Nhìn xem Thiên Thanh Tử tổ sư chúng ta, không phải là như thế sao? Lúc trước hệ thống của tổ sư, cường độ cũng mới bốn sao, hôm nay sau khi thành tựu toàn tri, cường độ được lão nhân gia cứng rắn nâng lên đến tám sao." Thiên Ngôn cười khan hai tiếng nói.

Ba người không tiếp lời nữa, Thuần Phàm và Lý Trình Di chưa chọn được, thì bắt đầu tiếp tục suy nghĩ, nên chọn cái nào.

Lý Trình Di đi lòng vòng một hồi lâu, bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình vận may hoa ngữ liền ảnh hưởng đến cả tổ sư, nếu như dùng để thu thập học thức cấm kỵ phù hợp với mình.

Ý nghĩ này vừa ra, trong lòng hắn nhất thời mơ hồ khẽ động.

" Hoa Tử vi của mình hiện tại còn chưa có tiến hóa đến thể cực đỉnh, nếu như là thể cực đỉnh, nhất định có thể chờ

một chút!" Đột nhiên hắn ý thức được một điểm.

"Nếu như dựa theo loại này phân chia của sư môn, như vậy, Hệ thống Ác Chi Hoa, phải chăng cũng coi là một loại học thức cấm kỵ?"

Ý nghĩ này tựa như một khi điện quang, mãnh liệt xẹt qua trong đầu hắn.

Nguyên thổ, vương thành, mười hai hoa thần tướng, Hoa đế vương Hoa Lân Y, vân vân, đây hết thảy, nếu là đổi góc nhìn, đó chính là lúc trước hoa đế vương đời thứ nhất, tìm được hệ thống Ác Chi Hoa, sau đó dựa vào đó, hắn từng bước một đi lên đỉnh điểm.

"Nếu Ác Chi Hoa coi như là một đạo hệ thống học thức cấm kỵ, như vậy trước đó tổ sư Thiên Huyền Tử không cách nào nghe được tin tức cơ mật về Ác Chi Hoa, liền có thể lý giải." Bởi vì nó liên quan đến các quy tắc cơ bản của Biển Đen, học thức cấm kỵ là duy nhất. "

Trong đầu Lý Trình Di không ngừng thoáng hiện đủ loại suy đoán.

Đột nhiên hắn mở miệng hỏi Thiên Ngôn Chân Quân.

Xin hỏi Chân Quân, học thức cấm kỵ vì sao lại có tính duy nhất?

Điểm ấy ta lúc trước cũng hỏi qua sư phụ của sư phụ ta, cũng chính là tổ sư Thiên Thanh Tử. "Thiên Ngôn Chân Quân cười nói," Đó là bởi vì. Đúng rồi, ta vì sao phải nói với ngươi nhiều như vậy, ta cũng không phải sư phụ của ngươi. Những vấn đề này giữ lại đi tìm sư phụ ngươi hỏi đi.

Ông ta bỗng nhiên cười hắc hắc không nói.

Lý Trình Di không phản bác được, nhìn về phía Khuyết Như, nàng cũng lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không biết.

Lúc này Lý Trình Di trong lòng suy nghĩ, lại là một điểm khác, nếu như Hệ thống Ác Chi Hoa cũng là học thức cấm kỵ, như vậy mình phải chăng đã đi ở trên con đường này?

Còn có thể lựa chọn cái thứ hai hay không?

“Như vậy xin hỏi Chân Quân, một người có thể nhiều nhất nắm giữ bao nhiêu hệ thống học thức cấm kỵ?”

“Cái này tùy thuộc vào ngươi, chỉ cần ngươi có thể đi đến cực hạn cuối cùng, đều có thể. Nhưng tốn thời gian sẽ rất nhiều rất nhiều.” điểm ấy Thiên Ngôn ngược lại trực tiếp nói rõ. Mặt khác đừng nghĩ dựa vào trưởng bối sau lưng mình nghịch chuyển nhân quả đảo ngược thời không. Kết quả như vậy chính là các ngươi hoàn toàn vĩnh viễn mất đi học thức cấm kỵ, hoàn toàn phong kín con đường đột phá giới hạn cao nhất.

Nghe được cái này, Lý Trình Di liên tưởng đến hệ thống Ác Chi Hoa rất nhiều đặc tính, càng cảm giác được, cái hệ thống này, chính là học thức cấm kỵ Hoa đế vương đời thứ nhất dùng để chứng đạo.

Cứ như vậy, hắn suy tư một chút rồi đến trước một cột thủy tinh

‘Hệ thống Ác Chi Hoa, Hoa đế vương đời thứ nhất đã tận dụng nó đi tới đỉnh điểm, tuy rằng cuối cùng thất bại, nhưng dựa theo tính học thức cấm kỵ duy nhất, hắn nắm giữ bộ phận, cùng ta nắm giữ bộ phận, chỉ có tổ hợp cùng một chỗ, mới có thể thành tựu hệ thống hoàn chỉnh.’

Hắn bỗng nhiên liên tưởng tới lúc trước mình bị tập kích, cái người thần bí bị Tuyên Vân Tử sư huynh đánh chết.

Nghe Tuyên Vân Tử nói, kẻ tập kích đến từ vương thành nguyên thổ lúc trước, xem ra, có thể hiểu được vì sao bọn họ lại tập kích mình.

Để lắp ráp toàn bộ hệ thống học thức cấm kỵ thuộc về Ác Chi hoa

“Nếu như người nọ thật là đến từ Nguyên Thổ Vương Thành hai đời trước, như vậy cái hệ thống này, vì sao lại đến được tay mình?”

Hệ thống Ác Chi Hoa tuyệt đối là hệ thống cao cấp nhất cường đại, nhìn Hoa đế vương tại các địa phương lưu lại dấu vết liền biết, còn có Tuyên Vân Tử sư huynh lúc ấy cho là

mình không nghe thấy, nhưng thời không ngưng trệ bởi vì Ác Chi Hoa trợ giúp, hắn quả thật nghe được hai người trao đổi.

Từng là bá chủ.

"Điều này có nghĩa là cho dù là Thiên Tụ Các, cũng thừa nhận lúc trước cực ác vương thành cường đại." Rõ ràng, hệ thống này có thể đạt đến đỉnh cao nhất".

Trong thời gian ngắn, Lý Trình Di suy nghĩ rất nhiều.

"Chọn xong chưa? "Thiên Ngôn Chân Quân bắt đầu ở phía sau thúc giục.

Thuần Phàm lúc này cũng vẻ mặt bất đắc dĩ chọn xong, nhìn sắc mặt, liền biết là chọn cái quá sức với mình.

Chính là nó.

Chương 1244. Con đường 9

Chương 1244: Con đường 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Rốt cục, Lý Trình Di ấn tay một cái, xác định đặt ở cột thủy tinh trước mắt.

Ngươi xác định!? "Thiên Ngôn Chân Quân nhìn cây cột kia, lại nhìn Lý Trình Di

Tuy rằng hắn hẹp hòi hay ghen tị, nhưng liên quan đến đại tuyển nhân sinh bực này, cũng không hy vọng đối phương hành động theo cảm tính, về sau hối hận cả đời.

"Hệ thống này độ khó, độ nguy hiểm, đều là cao nhất, trên lý thuyết, chính là bày ở chỗ này cho có đủ." Thiên Ngôn nhắc nhở, "Trước đó cũng có không ít thiên tài chọn nó, bởi vì cường độ là cao nhất, nhưng bọn họ đều bị mất. Bởi vì học thức cấm kỵ duy nhất tính, người khác cũng không biết bọn họ rốt cuộc gặp phải cái gì. Một khi đi tìm tòi nghiên cứu, biết chân tướng, liền đại biểu chính mình cũng nhúng tay vào trong đó, tiến hành lựa chọn học thức cấm kỵ."

"Ta xác định, là nó. "Lý Trình Di đưa tay vỗ vỗ hệ thống sinh cơ vĩnh hằng.

Hắn có hoa ngữ phụ trợ, độ khó biến tướng liền giảm bớt rất nhiều. Hắn không tin ngay cả Thiên Huyền Tử tổ sư cũng có năng lực có thể ảnh hưởng hoa ngữ. Sẽ không có biện pháp ảnh hưởng đến một hệ thống học thức cấm kỵ. Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là nếu quả thật phải có Hoa đế vương hai đời trước cùng hắn tranh đoạt hệ thống hoàn chỉnh, như vậy nếu hắn chọn hệ thống thứ hai cường độ không đủ, vậy thì hoàn toàn vô dụng. Căn bản không thể đối kháng với Hoa Đế vương đời trước.

Cho nên, chỉ có cường độ, mới là tiêu chuẩn duy nhất để hắn lựa chọn, mặc kệ nó có bao nhiêu khó khăn.

Lúc này Khuyết Như cùng Thuần Phàm cũng thấy được hệ thống hắn lựa chọn, đều sắc mặt khẽ biến.

Độ khó của 9 sao. Đây là hệ thống đánh giá cao nhất.

"Được rồi. Ngươi tự quyết định là được rồi. "Thiên Ngôn Chân Quân cũng lười khuyên nữa.

Có một số người có một số việc, không thật sự đụng vào tường, sẽ không quay đầu lại.

Ba người lựa chọn xong, tiếp theo đi xuống tháp nhọn.

"Kế tiếp, các ngươi lựa chọn tin tức tương ứng, đều bảo tồn ở thư viện cấm kỵ, theo bảng hướng dẫn ven đường, một đường đi về phía tận cùng bên trong là được. Bên kia phỏng chừng còn có gia tốc phục vụ, nhưng phải cẩn thận sử dụng, đừng chết ở bên trong. Thời gian gia tốc không phải đơn giản như vậy."

Thiên Ngôn Chân Quân không nhịn được nhắc nhở một câu.

Đa tạ Chân Quân!

Ba người tôn kính hành lễ.

Bọn họ kỳ thật đều nhìn ra, Thiên Ngôn này chính là khẩu xà tâm phật, đối với các đệ tử bản môn, vẫn là trong lòng ôm một tia thiện ý.

Rời khỏi tháp nhọn, ba người kết bạn, đi vào trong theo hướng bảng chỉ dẫn ven đường.

Thuần Phàm chủ động bày ra thiện ý, "Ta nghe nói, năm nay thiên tài tới tổng cộng có hơn bảy mươi người, các khu vực đều có, trong đó ba người được coi trọng nhất, được khen nhất chính là quần tinh tam tử. Đến lúc đó cạnh tranh, đơn đả độc đấu khẳng định không được.

Cạnh tranh? Cạnh tranh cái gì? "Lý Trình Di sửng sốt, không hiểu ý tứ. Đều tự tu hành học thức cấm kỵ còn cạnh tranh cái gì?

Học thức cấm kỵ có tính duy nhất, những người khác cũng học không được ?

“Sao đệ không biết gì cả thế? “Thuần Phàm có chút mơ hồ nhìn Lý Trình Di.

“Ta nên biết cái gì? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Hắn là người bình thường xuất thân hiện tại tuổi cũng mới mấy chục tuổi, không biết rất bình thường. “Khuyết Như ở một bên bổ sung thuyết minh.

Cái gì, mới mấy chục tuổi?? “Thuần Phàm sửng sốt. “Được rồi, ta hiểu rồi.” Mấy chục tuổi tích lũy không có khả năng nhanh như vậy liền đạt tới khí hỏa, rất hiển nhiên là đi đường tắt khác, sau đó tiến vào.

Trên lý thuyết, đốt cháy nhiều nguyên ấn, cũng là có thể nhanh chóng vọt tới khí hỏa.

“Không nói những thứ này, đệ không cho rằng, những hệ thống chúng ta lựa chọn, đều là chỉ có một mình chúng ta chọn chứ?” Thuần Phàm bất đắc dĩ nói

“Đạo huynh, một hệ thống còn chưa đạt tới đỉnh điểm, đã có vô số người cạnh tranh. Như năm nay trong hơn bảy mươi người, ít nhất có năm hệ thống trở lên có người lựa chọn”.

“Ta chọn loại cường độ không cao, nhân số cạnh tranh ước chừng chỉ khoảng ba mươi người. “Khuyết Như ở một bên thản nhiên nói. Nhưng bản thân ta không có ý định đi tới đỉnh điểm, chỉ dùng để chứng đạo thánh vị rồi trả lại là được”.

“Duy Độ không đi nữa sao? “Thuần Phàm sửng sốt.

Học thức cấm kỵ đối với thánh vị chỉ là tác dụng phụ trợ, chân chính có tác dụng lớn, vẫn là cảnh giới Duy Độ. Không có học thức cấm kỵ, căn bản không có biện pháp mở ra Duy Độ độc nhất thuộc về mình.

“Ta tư chất căn cốt có hạn, có thể chứng đạo thánh vị, cũng coi như thỏa mãn. “Khuyết Như mục tiêu rất thực tế, cũng rất rõ ràng.

Hai người nhìn về phía Lý Trình Di.

“Nhìn đệ làm gì, đệ định thử xem, không được thì trả lại là được. Cùng lắm thì từ bỏ là được. “Lý Trình Di trả lời.

Trả lại sẽ không có cách nào bước vào hệ thống lần nữa, đệ không sợ? “Thuần Phàm hỏi.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, nói đến còn tưởng rằng Thánh vị dễ dàng như thế nào. Năm nay chúng ta hơn bảy mươi người, có thể có năm người bước vào Thánh vị, cũng coi như lợi hại. “Khuyết Như bất đắc dĩ nói.

Thánh vị, Duy Độ Ma Thần, những cảnh giới này đều là khó khăn cực lớn, vượt qua được thì đó là toàn bộ sinh mệnh cực hạn thăng hoa, nếu muốn đạt tới, nào có dễ dàng như vậy.

Không lâu sau.

Ba người đi tới trước một tòa kiến trúc màu đen chiếm diện tích tương đối rộng lớn.

Ngoại hình Kiến trúc giống như một khối lập phương thật lớn, không có cửa sổ, chỉ có một cánh cửa vòm hoa tinh xảo giống như thần điện.

Bên cạnh cửa là một tấm bia đá đen, trên đó khắc: Thư viện cấm kỵ.

Chương 1245. Tu hành 1

Chương 1245: Tu hành 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một đám nam nữ mặc đạo bào, đang đứng ở cạnh cửa nhỏ giọng thảo luận cái gì.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, tướng mạo những người này đều tương đối tinh xảo hoàn mỹ, mỗi một chỗ da thịt đều là tỉ lệ vàng, cực kỳ hài hòa.

Hiển nhiên cường độ thân thể cảnh giới đều rất cao, trên người cũng đều mơ hồ có chân hỏa khí tức không ngừng phát ra.

Ngọn lửa lò nung mãnh liệt, người tu hành đồng loại, chỉ cần hơi tới gần, liền có thể cảm giác được khí tức phóng thích không che giấu của bọn họ.

Mà trong đó nổi bật nhất, vẫn là một nam tử cao lớn hai mắt tựa như vô số tinh không, thâm thúy vô cùng.

Nam tử tóc đỏ tươi, để tóc ngắn, đeo khuyên tai lông chim màu đen, trước ngực đeo một bộ trang sức vòng tròn vàng cực kỳ phức tạp hoa lệ.

Một loại khí chất khó có thể hình dung, từ trên người khuếch tán ra, dẫn đến xung quanh cơ hồ không ai dám quá gần.

” Một trong Quần tinh tam tử, Chu Lộ, cẩn thận một chút, tam tử đều là thần hỏa.” Thuần Phàm nhỏ giọng nhắc nhở Lý Trình Di.

Lý Trình Di gật đầu, đơn thuần từ khí chất trên người đối phương, hắn có thể cảm giác được một cỗ áp lực mãnh liệt, ép tới chân hỏa trong lò kiếm của hắn co rút lại một trận.

Người này, cho hắn cảm giác uy hiếp, không kém so với kẻ tập kích lúc trước.

Đám người đứng trước cửa cũng thấy 3 người tới gần, nhưng từ khí tức 3 người phát ra, bọn họ cũng không để ý nhiều lắm.

Dù sao ba tên khí hỏa mà thôi, đây là dựa vào bên ngoài tài nguyên chồng chất đi ra cảnh giới, không tính là cái gì.

Chỉ có thần hỏa, chỉ có thần hỏa, mới thật sự là một bước vượt qua chất biến.

Ba người Lý Trình Di đi vào khe hở bên cạnh đám người Chu Lộ. Lúc đi ngang qua, Chu Lộ đột nhiên dừng lại, liếc mắt nhìn Lý Trình Di.

Hắn tựa hồ nhận ra cái gì, nhưng cũng không rõ ràng, đến cảnh giới hắn bây giờ tùy thời có thể một bước bước vào thánh vị, thành tựu Thánh Nhân.

Thánh nhân giả, vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng duy nhất, sau khi tự thân thu thúc, thành tựu được vị cách siêu thoát nhân quả, chỉ cần là thành Thánh thì chính là vô địch trong Góc chết

Loại cảnh giới này, kỳ thật tương đương với Tiểu Toàn Tri, có thể cảm ứng được chút khác biệt rất nhỏ trên người Lý Trình Di cũng rất bình thường.

Sao vậy Chu sư huynh? Chẳng lẽ trong lòng có cảm giác, lại ngộ ra điều gì ra? “Một sư muội cao gầy đầu đội hoa trang màu tím nhẹ giọng nói.

“Không sao, chúng ta tiếp tục đề tài vừa rồi” Chu Lộ thản nhiên nói, “Về loại hình phân loại kích thích phản ứng tế bào tầng dưới chót, ta đem chia làm 17 loại lớn, 65 loại nhỏ.”

Một đám người lại bắt đầu cẩn thận thảo luận, thanh âm không chút che giấu, khiến đàm người Lý Trình Di đi ngang qua cũng đau cả đầu”

Đi rồi, đi vào trước rồi nói. “Thuần Phàm ở phía trước kéo hắn một cái.

Hai người đi trước, Khuyết Như phía sau, cùng nhau tiến vào thư viện.

Mới vừa đi vào, đồng tử Lý Trình Di liền hơi co rụt lại.

Thư viện này, khác hoàn toàn so với hắn nghĩ

Toàn bộ thư viện và vật trang trí giống như thư viện bình thường nhưng mấu chốt là sách trên giá sách.

Những quyển sách này trước không nói bìa sách như thế nào, trọng điểm là, thực thể của chúng có hiện ra nửa trong suốt, như ẩn như hiện. Có người đang chậm rãi thiêu đốt, cháy đen một nửa.

Còn có mặt ngoài phủ kín vết mốc, nhìn qua vàng vàng xanh biếc tương đối ghê rợn. Còn có bìa sách mọc nấm nhỏ, đủ mọi màu sắc, còn có côn trùng thật nhỏ vòng tới vòng lui.

Trong thư viện một nữ tử xinh đẹp người thân hình nửa trong suốt, thân mặc màu xám đen váy dài, đang lẳng lặng cầm một quyển sách, ngồi ở sau cửa vào bên phải quầy, lật xem.

Khuyết Như đi tới trước quầy, đưa tay nhẹ nhàng đẩy ra yêu bài Tử Vân Bội của mình.

Thuần Phàm cũng vỗ vỗ Lý Trình Di, ý bảo làm theo.

Hai người đều đem yêu bài của mình đặt lên.

Lý Trình Di kinh ngạc phát hiện, yêu bài của mình tự nhiên không biết lúc nào khôi phục nguyên trạng, khe hở phía trên đã sớm tự động biến mất.

Nữ tử váy dài xám đen kia ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt thanh thuần có chút giống người Đông Âu. Hai mắt đen kịt quét qua ba người.

“Sách đang thoái hóa biến thành trong suốt, không nên đụng vào, cái đó đại biểu hệ thống bên trong nó đang gặp nghi vấn, do đó xuất hiện hệ thống sụp đổ, có khả năng sẽ biến thành sách giả. Một khi hấp thụ tri thức sách giả, sẽ tạo thành tư duy sai lệch to lớn đối với các ngươi.”

“Vâng, đa tạ tiền bối nhắc nhở. “Khuyết Như là người đầu tiên cúi đầu nói cám ơn.

Hai người còn lại làm theo.

“Cố gắng, mẫu thân ngươi cùng ta chính là năm đó khuê mật, đáng tiếc nàng bởi vì nhỏ mất lớn, bỏ lỡ cơ hội tốt, chỉ có thể dừng bước thánh vị.” Nữ tử áo đen nói

Trong mắt Khuyết Như toát ra một tia hoài niệm.

“Vâng. “Khuyết Như lại lần nữa hành lễ.

Đúng rồi, Dao Viên cấm kỵ ngươi nên biết đi? Biết liền giúp ta bảo cho bọn họ. “Nữ tử váy đen nhẹ giọng nói.

“Vâng. “Khuyết Như lần nữa gật đầu

Sau khi nghiêm túc hành lễ, cô mới mang theo hai người Thuần Phàm và Lý Trình Di, cùng đi về phía hành lang bên trong thư viện.

Trong thư viện còn có không ít người, nhưng phần lớn đều là tìm sách, mà không phải đọc sách.

Lý Trình Di cẩn thận đánh giá, phát hiện, rất nhiều người cầm sách, đều là trực tiếp hướng trong quán chỗ sâu nhất phương hướng đi.

Hiển nhiên nơi đó có chỗ đọc sách.

Ba người một đường theo lối đi nhỏ đi vào bên trong. Đại sảnh trong quán âm u, rộng rãi mà quạnh quẽ.

Nhiệt độ rất thấp, rất khô ráo, tất cả mọi người bởi vì đều là truyền âm truyền tấn, không có tiếng vang, cho nên nếu không phải trực tiếp nhìn thấy, căn bản không cách nào phát hiện nơi này cụ thể có bao nhiêu người.

Chương 1246. Tu hành 2

Chương 1246: Tu hành 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nhiều lần, ở một góc rẽ liền gặp được vài người đang tìm sách, Lý Trình Di cũng không thể phát hiện.

Nói quạnh quẽ là bởi vì đại sảnh nơi này tương đương với một sân bóng đá, trần nhà đến mặt đất ước chừng cao trên trăm mét, trên mặt tường tất cả đều là giá sách.

Vô số sách xếp chồng lên nhau, không ngừng chậm rãi di chuyển về phía trước, di chuyển về phía sau.

Di chuyển về phía sau đều đang trở nên càng ngày càng trong suốt, di chuyển về phía trước lại là ngược lại, trở nên càng ngày càng thực tế, thậm chí còn có thể phát ra ánh sáng.

Càng đi vào bên trong, biến động như vậy lại càng rõ ràng.

Vô số sách ở hai bên vách tường giá sách, không ngừng trong ngoài di động, có mới xuất hiện, có hoàn toàn biến mất.

Mới cũ luân phiên, vạn tượng đổi mới, cảnh tượng như vậy, không hiểu sao làm cho trong lòng Lý Trình Di dâng lên một tia xúc động.

"Tốt rồi, nơi này liền có thể tự do tìm sách, hết thảy thông tin tri thức trước học thức cấm kỵ đều có thể ở chỗ này tìm được, các ngươi có thể tự do tìm kiếm sách mình muốn đọc, bậc thang cần thiết cho thần hỏa, các ngươi đều rõ ràng, cho nên chính mình thiếu cái gì liền bổ sung cái đó."

Còn muốn nói một câu, nơi này một bí cảnh phụ trợ học tập, được xưng là Dao Viên, bên trong là ẩn chứa Góc chết đặc thù kích biến thế đạo, thời gian lưu tốc cực nhanh các ngươi tiến vào cần phải cẩn thận khiếm khuyết tự thân bị phóng đại. Khuyết Như nhắc nhở.

“Đa tạ nhắc nhở. “Thuần Phàm hiển nhiên đã sớm có chuẩn bị, cùng Lý Trình Di chào hỏi, liền tự mình đi tìm sách muốn đọc.

Mà Lý Trình Di thì có chút mơ hồ, hướng Khuyết Như tiếp tục hỏi.

“Xin hỏi sư tỷ, Dao viên này là vật gì?

“Đơn giản hình dung, chính là bí cảnh gia tốc thời gian.” Khuyết Như đã hiểu rõ Xuất thân Lý Trình Di, cũng không kinh ngạc hắn vô tri, mà là kiên nhẫn giải thích.

“Cụ thể mà nói, Dao Viên tương đương với một cái cực kỳ kịch liệt bí cảnh gia tốc thời gian, trong đó điều chỉnh tốc độ thời gian, có thể do ngươi tự quyết định, cho dù nhanh chậm thế nào đều có thể, nhưng cũng bởi vậy có tính cực kỳ nguy hiểm.”

“Ý của tỷ là, điều chỉnh tốc độ dòng thời gian quá nhanh? “Lý Trình Di nhíu mày.

“Đúng, có người trước kia từng vì gấp gáp bổ sung điểm tri thức thiếu hụt, vì thế đem thời gian điều chỉnh thành trong ngoài một giây thành trăm vạn năm. Sau đó.” Khuyết Như lắc đầu, không tiếp tục nói chuyện.

Lý Trình Di trong lòng sợ hãi, đây là thật sự sởn gai ốc, một giây trôi qua trăm vạn năm đây là khái niệm gì? Hắn hiện tại kiếp trước thêm kiếp này, cũng mới bất quá trăm tuổi.

Khuyết Như lắc đầu, “Chúng ta chính là người tu đạo, như thế nào là đạo, đạo chính là con đường, con đường dài mà hiểm trở, chớ kiêu ngạo cũng chớ nóng nảy, bình thản mà tiến, mới có thể đi được xa hơn”.

“Đa tạ sư tỷ chỉ điểm. “Lý Trình Di chân tình thực ý ôm quyền cúi người.

“Đi thôi, hi vọng chúng ta còn có thể gặp lại.” Khuyết Như thản nhiên nói, xoay người cũng theo rời đi, rất nhanh biến mất ở gian giá sách còn lại.

Lưu lại một mình Lý Trình Di, đứng trong đại sảnh rộng lớn màu đen xám xịt này, nhìn giá sách hai bên không ngừng

di động, trong lòng ít nhiều có chút không thể nào xuống tay.

Hắn tiện tay lấy ra một quyển sách đen bên trái.

Lấy góc nhìn sinh mệnh thực vật quan sát vạn vật biến thiên “, tác giả: Oscaride (Thành phố vàng ròng).

“A” Lý Trình Di có chút ngoài ý muốn, tùy tiện rút ra một quyển tự nhiên chính là Thành phố vàng ròng mà hắn đã đi qua.

Đặt lại, hắn lại đi về phía trước vài bước, tùy ý rút một quyển.

Thiên Diễn Luận “, tác giả: Hoàng Sơn Tử (Liên Thành).

Mở sách ra, tùy tiện lật xem, bên trong là giảng giải bầu trời biến hóa diễn biến.

Hắn đại khái quét mắt không có hứng thú, liền tiếp tục đi về phía trước.

Dựa theo hắn hai đời hấp thu các loại hệ thống tri thức, lần này hắn muốn tìm, tốt nhất vẫn là lộ tuyến cơ sở ngành học tri thức là khoa học kỹ thuật hiện đại.

Như vậy cũng có thể tiết kiệm không ít thời gian nhận thức cơ bản trong giai đoạn đầu.

Theo giá sách một đường đi vào bên trong, rất nhanh, Lý Trình Di liền phát hiện tương quan thư tịch loại hệ thống khoa học kỹ thuật.

Hắn cũng mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, lục soát một đống, liền ôm theo hướng những người còn lại đều đi đến phương hướng di động.

Không bao lâu, trong thư viện chỗ sâu nhất cuối cùng, một chỗ trống màu đen ở khung cửa tròn khảm nạm ở mặt tường, xuất hiện ở Trước mắt Lý Trình Di.

Bên trong cửa khung tròn là chất lỏng màu tím đen đặc sệt xoay tròn, cũng không biết là chất liệu gì.

Từng đọc giả, đều từ nơi này ra vào.

Không ai nói chuyện, tất cả mọi người an tĩnh ôm sách, đi ra đi vào, không có tự kiêu, không có ganh đua so sánh, hơn phân nửa trên mặt toát ra, là một loại lý trí, đạm mạc, thần sắc chấp nhất.

"Cũng đúng, có thể đi đến bước này, tuyệt đối là thiên chi kiêu tử vô cùng chấp nhất, bỏ ra vô số cố gắng cùng gian khổ." Lý Trình Di cảm khái trong lòng.

Thu liễm tâm tư, hắn cũng đi tới trước cửa khung tròn, còn chưa hoàn toàn đến gần, liền có một đạo tin tức truyền vào trong đầu hắn.

"Có điều chỉnh tốc độ dòng thời gian không?" (Xin cẩn thận tự thân thuần hóa, tốc độ dòng chảy quá nhanh, tai họa ngầm tự thân cũng sẽ bị nhanh chóng phóng đại biến nặng)"

Lý Trình Di rùng mình, ôm một đống sách, nhìn cửa trước, bước vào.

Xì!

Trước mắt một mảnh bạch quang hiện lên.

Hắn tiến vào một không gian trắng tinh, không có bất kỳ bài trí nào.

Không gian hình vuông, ngay cả cái bàn cũng không có, một mảnh trống trải.

Một đạo tin tức truyền vào trong đầu hắn.

"Mời lựa chọn tốc độ dòng chảy tỷ lệ, dùng giọng nói nói ra." Định dạng là: Vui lòng điều chỉnh thời gian thành một :xxx. "

Chương 1247. Tu hành 3

Chương 1247: Tu hành 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di suy nghĩ một chút, chậm rãi mở miệng.

Xin điều chỉnh thời gian thành một trăm.

Một trăm ngày ở đây tương đương với một ngày ở bên ngoài. Tốc độ thời gian như vậy coi như hắn có thể tiếp nhận.

Điều chỉnh thành công, phòng sách không gian của bạn, tốc độ trước mắt là 100:1.

Sau khi xác định điểm này, Lý Trình Di buông sách trong tay ra, để nó tùy ý trôi nổi xung quanh, tùy ý lấy ra một quyển sách giảng giải hạt cơ sở xây dựng kết cấu vật chất loại kim loại như thế nào, bắt đầu lật xem.

Tuy rằng hắn có hoa ngữ tài hoa hơn người còn chưa dùng, nhưng số lần hoa ngữ kia có hạn, dùng để giữ lại tri thức kinh nghiệm không có ở nơi này, càng có lời.

Không cần phải lãng phí vào những tri thức có thể dựa vào chính mình học tập hấp thu này.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Vô số hệ thống tri thức bắt đầu nhanh chóng dung nhập vào trong đầu hắn lúc này.

Lấy hắn bây giờ ý thức lực cường độ cùng tốc độ phản ứng, hấp thu tri thức nhanh cỡ nào.

Ý thức lực cường hãn tu hành Thiên Diện Kiếm Điển gia trì, khiến cho Lý Trình Di lúc này đã gặp qua là không quên được, lực lý giải vượt xa người thường.

Tác phẩm thâm thúy mấy trăm ngàn chữ, hắn chỉ cần vài phút là có thể đọc xong.

Dưới hiệu suất khủng bố như vậy, mười phút sau, hắn liền ý thức được sách mình cầm quá ít, vì thế lại một lần nữa

rời đi, đi ra đại sảnh bên ngoài lấy sách mới.

Nhân tiện kiểm tra đối chiếu xem điều chỉnh tốc độ dòng thời gian có thành công hay không.

Ngay khi Lý Trình Di nghiêm túc khổ học ở thư viện cấm kỵ.

……..

Sâu trong Biển Đen, Liên Thành.

Không biết bắt đầu từ khi nào, xuất hiện đủ loại nguy hiểm uy hiếp không rõ trong Biển Đen.

Tộc quần sinh mệnh, đem phạm vi đã biết mà bản thân thăm dò ra, cùng nhau phân chia thành 10 cương vực khổng lồ (gồm 3 phái chính, 7 phái phản gọi tắt là tam chính thất phản).

Mặc dù sau này được biết là không ngừng mở rộng, trở nên lớn hơn, trở nên rộng hơn. Dẫn đến mười đại cương vực này so với trước kia mà nói càng ngày càng nhỏ, ở trong phạm vi đã biết chiếm tỷ lệ cũng càng ngày càng nhỏ.

Nhưng phân chia này vẫn được tất cả tộc quần sinh mệnh tiếp tục sử dụng.

Liên Thành, chính là tổng bộ Vạn Vật Toàn Tri Hội.

Cái tổ chức này chỉ có cường giả thế lực cường đại thúc đẩy ra toàn tri mới có tư cách gia nhập, đại biểu vị trí cao nhất của tất cả tộc quần sinh mệnh trong Biển Đen.

…….

Trong Liên thành.

Trên bầu trời u ám xám xịt, không ngừng có vô số sao băng xẹt qua.

Một tinh cầu màu xanh đen cực lớn, chậm rãi xoay tròn trên bầu trời khu vực này, phía bầu khí quyển sơn mạch lục địa hải dương tinh thế phía trên tinh tế đều có thể nhìn thấy rõ ràng hoa văn.

Phía dưới, bên trong một tòa kiến trúc màu xám tro, tựa như chữ “出”, đang diễn ra hội nghị đặc thù liên quan đến sự

hỗn loạn của toàn bộ mười cương vực

Tất cả đại biểu toàn tri của tam chính thất phản, đều có mặt tại hiện trường

Trong phòng tổng cộng mười ghế, được phân biệt là ghế dựa lưng cao bằng nham thạch màu đen lạnh như băng, thêm sau lưng khắc ký hiệu, đại biểu thế lực.

Trong đại sảnh màu xám đen trống trải, mười cái ghế được đặt theo vòng tròn, phía trên ngồi ngay ngắn đại biểu toàn tri đến từ mười thế lực lớn.

Mười thế lực lớn này, theo thứ tự là:

Thứ nhất - Thiên Tụ Các.

Đại biểu là một lão đạo đang khoanh chân đả tọa. Một thân đạo bào màu đen, đơn giản mà tầm thường.

Thứ hai - Thần Ưng Quốc.

Đại biểu là một nam tử mặc áo giáp bạch kim đầu ưng thân người, khoanh chân ngồi ở trên ghế, đang nhắm mắt dưỡng thần, một tay cầm chuôi dao ngắn bên hông.

Thứ ba - Vĩnh Hằng Băng Hải.

Đại biểu là một người tuyết hoàn toàn do băng tuyết màu trắng tạo thành. Đầu tròn trịa, thân hình tròn trịa, mũi cà rốt cắm, miệng cong dùng bút đỏ vẽ ra, nhìn qua cực kỳ thú vị.

Thứ tư Thanh U Các.

Thứ năm Vĩnh Hằng Hoàng Sa.

Thứ sáu Kính Thành.

Thứ bảy Khôi Lỗi quan.

Thứ tám Cổ Thần điện.

Thứ chín Thiên Số Tháp.

Thứ mười Vân Hải cung.

Mà trừ ra ba vị trí đầu, đại biểu thế lực còn lại, đều bao phủ trong một mảnh hắc vụ, không hiển lộ thân hình.

Chỉ có ba vị trí đầu, không che giấu tự thân.

Giáo phái Cự Thú và Hư Vô Chi Mẫu lại có động tác. Tiếp theo chúng ta nên ứng đối như thế nào, cần phải thương nghị Chương Trình mới được chứ?

Bóng đen thứ tám trầm giọng đề nghị

Cự thú Asladuni cùng Hư Vô Chi Mẫu đều là lựa chọn con đường tà đạo đột phá giới hạn. Cho dù chỉ là tùy ý nhúc nhích, đối với chúng ta cũng có thể tạo thành ảnh hưởng cực lớn. Lần này Hội nghị Liên thành, hy vọng chư vị có thể bất kể hiềm khích lúc trước, chung sức hợp tác. "Người tuyết Vĩnh Hằng Băng Hải đứng vị trí thứ ba mở miệng nói.

Thanh tuyến cùng ngoại hình đáng yêu của hắn hoàn toàn khác nhau, là âm sắc khó nghe giống như quạ đen.

Lão đạo Thiên Tụ Các chậm rãi trợn mắt, "Đột phá như vậy, buông tha bản thân, dung nhập không biết mà đột phá giới hạn, đột phá cũng mất đi bản thân. Có ý nghĩa gì? Bất quá là hai thứ thất bại mà thôi.

Thiên Thủ đạo nhân nói không sai, chỉ hy vọng Thải Thiên Tứ lão của quý các, nếu là ngày sau không cách nào đột phá, cũng không giống như hư vô chi mẫu như vậy, lựa chọn con đường như Asladuni." Đại biểu Thần Ưng quốc đứng ở vị trí thứ hai lạnh lùng nói.

Chương 1248. Tu hành 4

Chương 1249. Tu hành 5

Chương 1249: Tu hành 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Về sách học thức cấm kỵ vĩnh hằng sinh cơ, hắn không trả lại, cũng không cần trả.

Chỉ buông tay, những quyển sách này liền tự động biến mất.

Học thức cấm kỵ, chỉ có một người có thể nắm giữ, những người còn lại muốn nhận thức cũng không cách nào chạm đến, coi như là ghi chép cũng sẽ tự động tiêu hủy.

"Thần hỏa, xem xong học thức cấm kỵ nơi này, dựa theo âm điển ghi chép mình hiện tại muốn làm, là tìm một cái Góc chết trước, nghiên cứu thấu triệt diễn hóa biến hóa bên trong, từ đó đốt lên thần hỏa."

Đi ra khỏi Dao viên, bên ngoài Thuần Phàm cùng Khuyết Như đều không ở đó, chỉ có hai ba đạo nhân ôm từng quyển sách thả về chỗ cũ.

Lý Trình Di bước nhanh rời khỏi thư viện cấm kỵ, trong lòng nhớ lại tri thức vừa mới thu thập được.

"Thần hỏa ở đây không phải là ngọn lửa của Thần chích, mà là ý thức lực thăng hoa đến chất biến mới, từ đó chuyển hóa thành ngọn lửa Thần ý." Đây là hình thái ý thức lực cao hơn, cường độ mật độ tốc độ đều tốt hơn. Loại thần hỏa này chỉ có đem ý thức lực tăng lên đến cực hạn, mới có thể đốt lên được.

Thần hỏa nơi này, cũng sẽ không mang đến quá nhiều uy năng, nhưng có thể như máy tính thay đổi chip bình thường, tốc độ tính toán tốc độ phản ứng trí nhớ vân vân, đều toàn diện tăng lên trên diện rộng.

Khống chế thân thể cũng sẽ nâng cao đến cảnh giới mới.

Lý Trình Di tính toán trong lòng, lập tức đi tới chỗ Thiên Ngôn Chân Quân.

“Nơi tu hành? Nơi này không có nơi tu hành. “Thiên Ngôn Chân Quân ngáp một cái, lười biếng nói.

“Ngươi không phải đi thư viện sao? Dao viên không được sao? ở lâu tăng thêm điểm tích lũy”.

“Đệ tử cũng muốn, nhưng sách ở đó, trên cơ bản đã xem hết rồi. “Lý Trình Di trầm giọng trả lời.

“Diễn hóa một đạo bác đại tinh thâm, ngươi xem hết rồi sao? “Thiên Ngôn Chân Quân nhíu mày.

“Bởi vì đệ tử lựa chọn phương hướng Vĩnh Hằng Sinh Cơ, cho nên ta đặc biệt tìm kiếm những sách liên quan đến diễn hóa, cơ bản đều xem xong, số lượng không nhiều lắm.” Lý Trình Di gật đầu.

Con đường Vĩnh hằng sinh cơ, xác thực rất ít người chọn, lưu lại tác phẩm cũng ít, phương hướng này hiển nhiên vốn là rất ít người nghiên cứu.

Thiên Ngôn Chân Quân hiển nhiên cũng nghĩ tới điểm này.

“Nói như vậy, ngươi bây giờ muốn đốt thần hỏa, phải đi thực tiễn. Tự ngươi đi ra ngoài đi dạo đi. Cái này cho ngươi, là Tuyên Vân Tử sư huynh ngươi lưu lại, nếu gặp nguy hiểm, nhớ bóp nát. Đường ra ngoài là thuận theo đường Cổ Huyết nhảy lên, ngươi sẽ thấy một vòng xoáy trận pháp có cấu trúc ở chỗ cao nhất, đi vào chính là cương vực không biết biên giới”.

Thiên Ngôn Chân Quân thuận miệng giới thiệu.

Đó là nơi rèn luyện, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, bây giờ ở vào thời không là lúc cả khu vực sắp tịch diệt. Ngươi tìm Góc chết nhỏ đi dạo nghiên cứu là được rồi, đừng đi xông pha.

“Vâng. Đệ tử biết rồi. “Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Sau khi hoàn lễ lần nữa, hắn rời khỏi đại sảnh, nhìn cổ huyết lơ lửng bất động trong Tịch Diệt Thành.

Lúc này tung người nhảy lên, giẫm lên một giọt máu, mượn lực giẫm lên.

Cả người lại một lần nữa nhảy lên

Bước lên một giọt cổ huyết khác

Xa xa còn có một người giống như hắn, cũng đang giẫm đạp cổ huyết nhảy lên trên.

…….

Hai người liếc nhau, đều không nói lời nào.

Chứng đạo trên đường, vốn là cô độc, Biển Đen vô biên, có thể gặp mặt nhau đã coi như may mắn.

Lý Trình Di đã hạ quyết tâm, lần này tạm thời rời đi, nếu nghiên cứu Góc chết nhỏ cũng không có cách nào đột phá, chính là lúc vận dụng tài hoa hơn người. Dùng hoa ngữ bổ sung bộ phận học thức cấm kỵ mà thư viện không ghi chép, cứ như vậy, Cảnh giới thần hỏa hẳn là có thể rút ngắn thời gian trên diện rộng

…….

Ranh giới giữa cái chưa biết và cái đã biết.

Sâu trong Biển Đen.

Đại biểu bóng tối không biết, cùng chất lỏng sền sệt của bản thân Biển Đen giao hội một thể, căn bản không cách nào phân rõ nơi nào là biên giới.

Một ít vật thật nhỏ không biết tên, Góc chết, không hề hay biết tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa, nhảy vào chỗ chưa biết, đảo mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Không biết bên trong khu vực quỷ dị đại biểu hết thảy phi trật tự, cảm giác không thể bị nhận thức.

Ở chỗ này, hết thảy trật tự, đều sẽ bị triệt để mất trật tự, sau đó hoàn toàn tan rã, cùng xung quanh hòa làm một thể.

Ở nơi ngoài rìa nhất mà Liên thành Toàn tri hội thăm dò được .

Lúc này, một cây ngón tay màu đen to lớn, chậm rãi từ khu vực không biết nhô ra, đâm vào nơi này.

Ngón tay nhẹ nhàng gạt mấy Góc chết ra, lộ ra bàn tay phía sau.

Sau bàn tay là cánh tay tráng kiện mọc đầy lông tơ màu đen.

Sau đó là thân thể và đầu.

Đây là một cự nhân màu đen cực kỳ khổng lồ, đầu của hắn có một con mắt to lớn nền đen viền trắng, trung tâm tròng mắt là một viên tinh thể màu trắng thiêu đốt kim sắc hỏa diễm bất quy tắc.

Bách Hoa Tướng biến mất, đến đây cho ta

Người khổng lồ hít hít, vượt tới từ khu vực hoàn toàn không biết, ngẩng đầu nhìn về phía Địa Nguyệt.

“Ở nơi đó….nơi cuối cùng mất tích’ Hắn ngửi được khí tức

Vương thành Hoa đế vương đời thứ nhất dựa vào khí tức để phân biệt các cá thể khác nhau.

Bách Hoa tướng lại càng như thế.

Mỗi một vị Bách Hoa Tướng, đều có khí tức độc nhất vô nhị thuộc về mình.

“Như vậy, bước tiếp theo trở nên đơn giản”

Người khổng lồ bước ra, thân hình khổng lồ, trong nháy mắt tan rã phân giải.

Khi xuất hiện trở lại.

Hắn đã đến chỗ Địa Nguyệt và Midraon ở trong Biển Đen

Chương 1250. Tu hành 6

Chương 1250: Tu hành 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vô số hắc khí dung hợp, giữa không trung hắc khí ngưng kết thành hoa Mạn Đà La màu đen không thể đếm được.

Vô số đóa hoa cánh hoa hội tụ, nhanh chóng hình thành một thân hình người khổng lồ màu đen

"Chính là nơi này. Khí tức cuối cùng!"

Cự nhân nhìn Góc chết Địa Nguyệt, chậm rãi vươn tay.

Động tác như vậy chỉ là nhìn qua chậm chạp, nhưng kì thực tốc độ vô cùng mau lẹ.

Ở khoảng cách quy mô lớn, thoạt nhìn chậm, đơn giản là bởi vì toàn bộ hình ảnh quá lớn.

Bàn tay cự nhân mở ra năm ngón tay, trực tiếp chộp về Góc chết của Địa Nguyệt.

Toàn bộ Góc chết Địa Nguyệt dưới lòng bàn tay tựa như một hạt vừng nhỏ bé. Theo bàn tay cuộn lên một mảng lớn trùng kích, Góc chết Địa Nguyệt cũng bắt đầu lay động như nước chảy bèo trôi.

Két.

Đột nhiên

Ngay trước khi bàn tay người khổng lồ sắp bóp Góc chết Địa Nguyệt.

Một tầng màng mỏng màu xám trắng thần bí nửa trong suốt, xuất hiện ở bên ngoài Góc chết, gắt gao chặn ngón tay người khổng lồ.

Hả? "Người khổng lồ hơi sửng sốt, lập tức gia tăng cường độ.

Răng rắc.

Một tiếng dao động giòn tan, truyền khắp xung quanh.

Lớp màng ngoài Góc chết của Địa Nguyệt hoàn toàn vỡ vụn, nổ tung.

Mắt thấy cự nhân ngón tay sắp chạm đến Địa Nguyệt.

Ai!? Dừng tay! "Đột nhiên một tiếng quát to từ bên cạnh nổ tung.

Cự nhân-người vẫn trong Biển Đen, đột ngột một vòng xoáy màu sắc rực rỡ mở ra.

Vòng xoáy khổng lồ đến cực điểm, gần bằng cả người khổng lồ.

Trong đó trung tâm, bỗng nhiên mở ra một cái độc nhãn huyết sắc to lớn nhìn chăm chú về phía người khổng lồ.

Vòng xoáy, độc nhãn, ánh mắt lạnh như băng, ba thứ kết hợp lại, trong nháy mắt khiến cho cự nhân ngửi được thứ không giống với khí tức.

Hắn tăng nhanh động tác, đưa tay bóp Góc chết Địa Nguyệt.

"Ta muốn ngươi dừng tay, không nghe thấy sao!? "Độc nhãn trong vòng xoáy màu sắc rực rỡ phát ra lời nói lạnh thấu xương.

"Hậu bối, ngươi không ngăn cản được ta. "Cự nhân gầm nhẹ một tiếng, dùng sức vươn tay bóp xuống.

"Đây là cương vực dưới trướng Thiên Tụ Các ta, ngươi muốn chết!!" Độc nhãn trong vòng xoáy màu sắc rực rỡ toát ra lửa giận, sâu trong con ngươi đột nhiên bắn ra một chùm sáng màu sắc rực rỡ, mang theo cảm giác quỷ dị không thể né tránh, thoáng cái đánh trúng ngực người khổng lồ.

Ta là Nguyên Ám. Không thể ngăn cản!

Người khổng lồ rít gào, động tác thủy chung không thể tiến thêm một bước.

Toàn thân hắn bắt đầu cấp tốc nửa trong suốt, kết cấu giống như sóng nước, cứng ngắc ở chỗ cũ.

Mà đồng dạng, độc nhãn trong vòng xoáy màu sắc rực rỡ cũng lâm vào trạng thái bán trong suốt.

Cả hai đã hoàn toàn tách rời khỏi tất cả các chiều không gian đã biết vào thời điểm này và tiến vào một chiều không gian đặc biệt khác chỉ thuộc về xoáy nước độc nhãn.

Vài phút sau

Ầm ầm một cái, cự nhân toàn bộ thân thể hoàn toàn nát bấy, tan rã, hóa thành vô số hoa mạn đà la màu đen.

Cùng lúc đó, Độc Nhãn trong vòng xoáy một lần nữa khôi phục bình thường, một tia máu màu vàng từ khóe mắt chảy ra ngoài.

“Thế mà làm cho bản tọa điều động toàn tháp chi lực mới giải quyết! Khí tức này. Dư nghiệt của vương thành cực ác không trốn trong góc mà kéo dài hơi tàn, còn dám tùy tiện ra mặt khiêu khích!? đồng tử Độc nhãn toát ra từng tia từng tia tức giận.

ánh mắt nhìn về phương hướng phía cự nhân xuất hiện.

Trong lúc ầm ầm, đồng tử một mắt phóng ra một chùm sáng màu sắc rực rỡ, bay về phía bên kia.

Chùm ánh sáng giữa không trung hóa thành một thanh trường đao màu sắc rực rỡ khổng lồ, hung hăng chém vào biên giới khu vực không biết nơi cự nhân xuất hiện.

Ầm ầm!!!

Chấn động cực lớn truyền ra.

Trường đao hung hăng bổ vào khu vực không biết, sau đó nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ màu sắc rực rỡ, như hạt mưa nổ tung xung quanh, hủy diệt tất cả lực phản kháng.

Tất cả những thứ bị mảnh vỡ chạm đến, vào giờ khắc này toàn bộ bị kéo vào chiều không gian mới, nhanh chóng bị mờ hóa, sau đó hoàn toàn im lặng biến mất không thấy gì nữa.

Khu vực không biết bị tan rã một khối lớn, thật lâu sau mới chậm rãi khôi phục lại.

Sau khi phát tiết vòng xoáy màu sắc rực rỡ, lại quét xung quanh, xác định không có phiền toái xâm lấn mới, lúc này mới hừ lạnh một tiếng, chậm rãi nhạt đi, ẩn giấu, biến mất.

Mà lúc này ở sâu trong khu vực không biết.

Cự nhân khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện ở không gian an toàn lúc trước.

Trên thân thể hắn, khắp nơi là bị đánh xuyên thủng lỗ x chỗ vết thương. Mười vết thương lớn nhỏ, đều có hình tròn.

A!!!

Người khổng lồ phẫn nộ vung hai tay, hung hăng đập vào vách tường vô hình xung quanh.

Lại dám can đảm như thế?! Chỉ là Duy Độ Ma Thần!! Cũng dám ngăn cản ta!

Nếu không là sức mạnh của ta còn chưa hoàn toàn giải phong thì ngươi chỉ là một con bò sát!

Ngươi thất bại? "Chim 3 đầu từ phía sau cự nhân bỗng nhiên xuất hiện, ngữ khí kinh ngạc.

"Ngươi đến đây để chê cười ta? "Người khổng lồ cả giận nói.

Chim 3 đầu cười lạnh, "Chỉ là tới hỏi Bách Hoa Tướng mất tích có điều tra rõ ràng hay không?"

Có một thế lực cường đại nào đó nhúng tay, cản trở ta mang về điểm mất tích. "Người khổng lồ cảm xúc xuống, lỗ mãng nói.

"Ngay cả ngươi cũng cảm giác cường đại, xem ra là có chút phiền toái. Bất quá thời cơ không đúng, bây giờ chúng ta mười hai thần tướng sức mạnh đều chưa thức tỉnh hoàn toàn, nhân số cũng chưa toàn bộ thức tỉnh, còn lâu mới tới thời kỳ viên mãn đỉnh phong. Bị ngăn cản cũng rất bình thường." Chim 3 đầu trả lời.

"Bệ hạ thế nào rồi? "Người khổng lồ hỏi.

Đã giải được sợi xích chí thiện cuối cùng bị phong ấn trên người”Chim 3 đầu trả lời.

Chương 1251. Tu hành 7

Chương 1251: Tu hành 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Còn cần bao nhiêu thời gian?

Chim 3 đầu nói: - Thời gian đối với bệ hạ không có ý nghĩa gì, chỉ cần điều kiện thích hợp, tất cả có thể giải trừ trong nháy mắt. Chỉ là bây giờ còn cần giải trừ mấy loại phong ấn nữa, còn phải giấu mình qua thời kỳ đỉnh điểm Toàn Tri, tất nhiên phải ẩn nấp bản thân vào bên trong nơi không biết, vạn vật bị tiêu tan có thể chuyển hóa thành sức mạnh hình thành nội tuần hoàn, duy trì phong ấn. Nếu trong nháy mắt giải trừ tuần hoàn phong ấn, không biết xâm nhập vào, có thể sẽ tạo thành tổn hại đối với bệ hạ. Cho nên, phải đánh thức vài vị Hoa thần tướng đang ngủ say, sau đó tập hợp sức mạnh tất cả mọi người, triệt để phá vỡ xiềng xích chí thiện trên người bệ hạ."

"Vậy để cho bọn chúng càn rỡ thêm chút thời gian! "Người khổng lồ cả giận nói. "Chờ đợi bệ hạ triệt để giải phong ấn, chúng ta mở lại thời điểm mặt trời, vạn vật hỗn độn, chúng sinh trầm luân, đến lúc đó, ta muốn đem bọn hắn toàn bộ bóp nát, hóa thành phế liệu ác thổ."

"Nếu xác định là thế lực nào đang cùng chúng ta đối nghịch, vậy thì dễ làm rồi. Chờ đợi đi, ta đã tại đánh thức vị thứ ba thì thời gian càn rỡ của bọn chúng cũng không nhiều lắm."

……

Lý Trình Di từng bước bay vọt lên, rất nhanh đi tới độ cao mấy vạn mét.

Vô số giọt máu đỏ sậm vẫn cố định ở giữa không trung, gió táp mưa sa, phơi nắng dầm mưa, lại không chút thay đổi màu sắc.

Mà trên không nơi này, xuyên qua một mảnh biển mây màu xám sau, một vòng xoáy màu sắc cực kỳ khổng lồ, xuất hiện ở Trước mắt Lý Trình Di.

Các xoáy có hình tròn và viền bạc được khảm ở các cạnh.

Lấy lại bình tĩnh, hắn nhảy dựng lên, nhảy vào vòng xoáy.

Vầng sáng xung quanh chợt lóe, cả người đã tiến vào một mảnh Biển Đen khổng lồ hoàn toàn đọng lại bất động.

Trong bóng tối, tất cả Góc chết đều giống như điêu khắc cố định tại chỗ, không nhúc nhích, không khí trầm lặng.

Lý Trình Di nhìn quanh, lúc này Biển Đen thời kỳ Tịch Diệt, Góc chết cũng không nhiều.

Nhưng chớp mắt nhìn lại, cũng có mấy trăm hơn một ngàn, trong đó đại bộ phận đều là Góc chết cực nhỏ.

Loại Góc chết này, tựa như bong bóng xà phòng, tới nhanh, đi cũng nhanh.

Bọn họ tựa như một chuỗi bong bóng dưới nước, màu sắc khác nhau, kích thước tương tự.

Lý Trình Di tùy tiện tìm một cái, bay về phía bên kia, nhanh chóng tới gần.

Sau khi thoát khỏi Tịch Diệt Thành, các loại thuật pháp đều có thể sử dụng.

Hắn nhảy vài lần liên tiếp đến rìa của một trong những Góc chết nhỏ màu nâu.

Nhìn xuống xung quanh, xác định không có vấn đề, hắn liền phóng tới gần Góc chết này tới gần phóng đi.

Góc chết từ kích thước hạt vừng, nhanh chóng phóng đại, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Thẳng đến khi hoàn toàn phóng đại đến chiếm cứ toàn bộ tầm nhìn của hắn.

Phốt xoẹt.

Một tiếng giòn tan vang lên, Lý Trình Di hoàn toàn tiến vào Góc chết.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc này.

khoảnh khắc đó, một cỗ kéo lực khổng lồ vô cùng khủng bố, ầm ầm phủ xuống người hắn.

Vốn Lý Trình Di hẳn là tiến vào Góc chết, vào giờ khắc này, chợt biến mất ở giữa không trung, hoàn toàn bị kéo vào một hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ khác.

Đợi đến khi hắn phản ứng không đúng, tất cả đã quá muộn. Thời khắc mấu chốt, hắn kịp thời đem bản thân hoàn toàn khảm vào bóng tối, đồng thời phát động hoa ngữ, hoàn toàn đem bản thân phong ấn vào phong ấn tình yêu.

Hai thứ kết hợp, hắn tất cả hơi thở dấu vết, toàn bộ trong nháy mắt co rút lại, biến mất không thấy.

Cho dù là năng lực ẩn tàng cường đại của huyết mạch đỉnh cực Ảnh Long nhất tộc, hay là ẩn nấp tuyệt đối của phong ấn tình yêu, đều là thủ đoạn trung tâm bảo đảm an toàn cho bản thân hắn.

Dù sao phong ấn bản thân nhiều nhất cũng chỉ là một năm.

Trong nháy mắt, Lý Trình Di liền bị co rút lại thành một viên tinh thể phong ấn màu vàng nhạt chỉ to bằng hạt đậu tương, sau đó bị sức mạnh không biết lôi kéo bao vây, mất đi một tia khí tức cuối cùng.

Hả?

Lúc này một đạo nhân khác đi theo, cũng phát hiện nơi này không đúng.

Đạo nhân kia lập loè, dựa vào một thủ đoạn giống như Bóng ma nhảy nhỏ, tới gần sau cẩn thận xem xét xung quanh.

Lại có thể ở bên trong Tịch Diệt Thành Thiên Tụ Các ta, lôi kéo người rời đi, kiêu ngạo như thế nhất định phải báo cáo!”

Đạo nhân ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt nam tử tóc đỏ tuấn mỹ, rõ ràng chính là Chu Lộ, một trong ba người của quần tinh tam tử.

Hắn mỗi ngày đều tới nơi này giải sầu, xem như là tĩnh tâm. Thân là quần tinh tam tử hắn gánh vác áp lực cũng thật lớn.

Bên trong Thiên Tụ Các cạnh tranh thánh vị cực kỳ kịch liệt. Trong vô số năm tháng, tuyến thời gian khác nhau cùng nhau phát triển tích lũy, cũng mới có được số Thánh Nhân lên được 3 con số còn Duy Độ Ma Thần chỉ có được 2 con số.

Biển Đen vì sao lại cằn cỗi như thế, tất cả mọi người phải đến thời khắc tịch diệt cuối cùng để tu hành?

Một mặt là có thể nhìn thấy cảnh tượng tịch diệt là bộ dáng như thế nào.

Mặt khác, không phải là bởi vì tài nguyên thời không còn lại đều bị đốt hết sao?

……..

Lò đốt Tạo hóa chính là một chữ, đốt!

Đốt người khác, đốt vạn vật, nếu thật sự không được liền bắt đầu đề xướng đốt chính mình, chính mình đốt mới là đốt thật, mới có thể lọc được tạp chất.

Trên thực tế những gì có thể đốt đều bị đốt sạch rồi.

Đồng môn không thể tương tàn, nhưng mình có thể đốt chính mình.

Nghĩ tới đây, Chu Lộ trong tay nắm lấy tử vân bội, thần ý xúc động cấm chế trong đó.

Lập tức một phản ứng tử quang bay ra, bay về phía Tịch Diệt Thành.

Chương 1252. Tu hành 8

Chương 1252: Tu hành 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Rất nhanh, một tử quang mới phản hồi, rơi vào ngọc bội trong tay hắn.

Đồng thời một đạo ý thức khổng lồ vô cùng ầm ầm từ trong vòng xoáy phun ra, trong nháy mắt quét qua tất cả xung quanh Biển Đen.

Sau đó, ý thức bao trùm xung quanh, hướng về phía Biển Đen xa xa lan tràn. Trong khu vực đường kính mấy vạn năm ánh sáng tại Tịch Diệt này, trong tất cả các khu vực của Góc chết, đều đồng thời bay ra một mảnh hạt nhỏ màu xám tro.

Hạt nhỏ nhanh chóng tăng trưởng, lớn mạnh, đảo mắt liền hóa thành một ngọn nguồn phát ra ý thức khổng lồ, quét ra khuếch tán bốn phía.

Thủ bút như vậy, đối với Chu Lộ mà nói, cũng là cực kỳ khó có thể tưởng tượng.

Đây là thủ đoạn Toàn Tri, một sức mạnh vô hạn không quan tâm đến việc tiêu thụ năng lượng.

Đối với Toàn Tri, thời không huyết nhục, thân thể, đều là đạo cụ tùy ý đùa bỡn.

Những gì năng lượng vô hạn mang lại là sự lật đổ vô hạn.

Chỉ cần bọn họ nguyện ý, có thể đem một viên cát mở rộng thành một cái tinh cầu, một cái hằng tinh hệ, thậm chí một cái Góc chết cực lớn, thậm chí khoa học kỹ thuật hệ thống bên trong một cái hệ tinh hà, một vũ trụ.

Nếu là năng lượng phóng thích chuyển hóa chậm vậy thì tăng nhanh thời gian, mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm, mấy chục triệu, thậm chí hơn trăm triệu, càng nhiều, hết thảy đối với bọn họ mà nói đều không phải là vấn đề.

Tâm tưởng sự thành, vạn vật tùy tâm, chỉ là tầm thường.

Chỉ có cùng cấp tồn tại, thành lập phong tỏa tuần hoàn, mới có thể ngăn chặn được từng khối đá ngầm trong hải dương ý chí của bọn họ.

Nhưng giờ này khắc này, Chu Lộ lại từ trong ý chí khuếch tán này, mơ hồ cảm nhận được một tia nghi hoặc, một tia phẫn nộ.

Không tìm được sao? Trong lòng hắn suy đoán.

"Đúng vậy. Ta không thể tìm được đệ tử Tịch Diệt Thành mất tích. "Một giọng nữ ôn nhu xuất hiện trong lòng hắn.

'Chu Lộ bái kiến thành chủ. "Chu Lộ vội vàng khom người hành lễ.

"Quần Tinh Chi Tử, có thể nhờ ngươi hỗ trợ điều tra một chút dấu vết sự kiện này được không? Ta hoài nghi việc này liên quan đến còn lại thủ đoạn Toàn Tri, quấy nhiễu ta ngược dòng tìm hiểu nguồn gốc. Lúc ta nghịch chuyển thời không thì bị thứ gì kẹp lại" Nữ tử nói

"Nhiệm vụ này tính là 2 sao, thế nào?"

9 sao có thể được tiền bối sư môn ra tay hiệp trợ vô điều kiện 1 lần.

Hai mắt Chu Lộ sáng ngời, lập tức tỉnh táo lại.

Đệ tử nhất định toàn lực truy tìm!

…….

Trong thời không không biết.

Một hạt vàng nhạt to bằng hạt đậu tương, trôi nổi không tiếng động, từ trên trời rơi xuống mặt đất.

Gió lạnh gào thét, băng tuyết phủ kín.

Trên một chỗ cao nguyên nguy nga, đứng sừng sững một tòa Pháo đài đen khổng lồ cổ xưa uy nghiêm.

Đỉnh Tòa lâu đài băng tuyết trắng xóa, mái hiên rủ xuống từng tảng băng ngưng kết.

Bên trong tòa thành, trong một gian phòng ngủ cũ kỹ.

Một người phụ nữ xinh đẹp tóc quăn váy trắng xinh đẹp, đang cẩn thận đút thuốc vào miệng đứa trẻ đang nằm trên giường

Người phụ nữ có màu da trắng nõn giống như người Đông Âu, dáng người cao gầy cùng ngũ quan lập thể.

Da thịt nhẵn nhụi cùng ngũ quan xinh đẹp, kết hợp cùng một chỗ, hình thành vẻ đẹp độc đáo.

Chỉ là lúc này trên người có chút quần áo cũ kỹ, làm nổi bật tình trạng quẫn bách của cô.

"Mau khỏe lại đi, Carlos, con trai ta".

Gia tộc Remington cho tới bây giờ, đã là thế hệ thứ chín.

Carlos chính là gia chủ đời thứ chín hiện nay, cũng là nam đinh cuối cùng của gia tộc Remington.

Sau khi lãnh địa bị cực hàn thiên tai tàn khốc tập kích, tổ phụ, Cha, gia chủ hai đời trước, đều chết bên trong trận chém giết tại lãnh địa

Hiện giờ trong tòa lâu đài to như vậy, chỉ còn lại có hai mẹ con bọn họ sống nương tựa lẫn nhau.

Ngoài ra, ngay cả ông Barker, người quản gia chăm chỉ và tận tụy, cũng bị bệnh nặng.

Ngày nay thật vất vả thiên tai biến mất, mắt thấy hết thảy đều muốn bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, gia chủ Carlos, lãnh chúa quý tộc chưa đến 10 tuổi thoáng cái lại ngã

Có người nói hắn là bởi vì bị một vật gì đó từ trên trời rơi xuống đập trúng đỉnh đầu, hoàn toàn hôn mê.

Nhưng Melissa tìm rất lâu, cũng không tìm thấy vết thương trên đầu con trai.

Không.

Đang lúc Melissa nước mắt nhịn không được lại muốn rơi xuống lúc, đứa trẻ tóc đen trên giường đột nhiên rên lên một tiếng, mở đôi mắt tím đen tinh khiết ra

“Con trai của ta! Bảo bối thân yêu của ta! Con rốt cục tỉnh lại! “Melissa thoáng cái kinh hỉ mở to mắt, đi về phía trước một phen, gắt gao ôm con trai vào trong ngực.

Lý Trình Di vẻ mặt mơ hồ, cảm giác đầu mình còn đang ong ong rung động, thân thể suy yếu, còn chưa hoàn hồn, liền cảm giác bị người đàn bà này ôm lấy, đè ép vào trong ngực.

Đồng thời, một luồng ký ức không tính khổng lồ, nhanh chóng tràn vào trong đầu hắn.

…….

Lúc này đây, hắn thật đúng là không phải là Ảnh thế vào một thổ dân.

Mà là sau khi hắn bay vào mảnh thời không này, trở thành đậu tương, làm thành đồ ăn, bị nữ quý tộc Melissa ăn hết.

Sau đó thuận thế tiến vào thai nhi trong cơ thể chưa thành hình trong bụng Melissa lúc đó.

Cái này tương đương với, ý thức của hắn liền thay thế ý chí thai nhi còn chưa xuất hiện ý thức.

Sau đó hết thảy liền nước chảy thành sông.

Hắn lại một lần nữa được Melissa sinh ra, sau bởi vì thân thể yếu ớt không thể chịu đựng ý thức lực khủng bố, vì thế tiếp tục tiến hành trì hoãn thức tỉnh.

Cho đến lúc 9 tuổi. Hắn rốt cục lặng lẽ không một tiếng động, tại mảnh thời không này, đạt được một cái thân phận phù hợp.

Không hổ là thiên phú thể cực đỉnh của Ảnh Long nhất tộc. Năng lực này thật đáng kinh ngạc.

Lý Trình Di cảm khái trong lòng.

Sau khi Tiết Mao Phi Liêm tiến hóa đến thể cực đỉnh, đạt được năng lực hoa ngữ, là một huyết mạch đặc thù tên là U Ám Long Thần.

Chương 1253. Tu hành 9

Chương 1253: Tu hành 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Năng lực tăng cường sức mạnh so với Vĩnh Ám Long Đế đời trước, lực sát thương không mạnh hơn bao nhiêu. Nhưng ở mức độ bí mật cùng ký sinh, lại mạnh hơn không chỉ một cấp bậc.

Huyết mạch này có thể nói đã phát triển năng lực ký sinh của Ảnh Long đến cực hạn.

Trước mặc kệ một vạn năm sau khi trưởng thành có thể có được cường độ trời sinh của mười chín nguyên ấn, đã nói lên năng lực ký sinh hạch tâm của nó - - căn nguyên số mệnh.

Năng lực này có thể làm cho bản thân khi cần hóa thành vô hình, từ ngọn nguồn ban đầu, hoàn toàn thay thế hết thảy mục tiêu.

Loại thay thế này, là từ hết thảy nhân quả liên lụy, đều đồng bộ tiến hành triệt để thay thế.

Là sự thay thế hoàn toàn về nhận thức.

Không cần bản thể biến thành người khác, mà là tất cả những người liên quan khác, tự thích ứng sẽ thay đổi nhận thức về mục tiêu, kết nối với bản thể.

Mà hắn lúc này, chính là Lý Trình Di thu nhỏ lại phiên bản tướng mạo bình thường, cùng trước kia giống nhau, không có chút nào biến hóa.

So với ở Bàn Quang, lúc này đây, hắn là chân thật được Melissa sinh một lần, cũng bởi vậy nhân quả liên lụy càng thêm đầy đủ.

Ở trong ngực Melissa, Lý Trình Di nhắm mắt giả vờ nghỉ ngơi, trong đầu lại là đang nhanh chóng hồi tưởng tình huống thế giới này.

Hắn nhớ rõ, chính mình một khắc cuối cùng kia, là bị Góc chết trước đó từng tý tích tụ lại kéo vào Góc chết không biết.

Nhưng khiến hắn cảm giác không đúng, là ở chỗ này, hắn không cảm giác được sức mạnh tự thân tồn tại.

Cũng không cảm giác được ngoại giới, có bất kỳ sức mạnh cùng ý chítồn tại.

Trong không khí, không có như mặc sa, tràn đầy đủ loại năng lượng di động.

Ở đây chỉ có sự pha trộn tinh khiết của các loại khí tỷ lệ khác nhau.

Không có nguyên tố, không có linh khí, không có Góc chết khí tức, thậm chí ngay cả tử năng cũng không có.

Thế giới này, một mảnh cô tịch.

“Mẹ, đừng khóc, con đây không phải rất tốt sao?“Tiếp thu trí nhớ về sau, Lý Trình Di không hề ngại ngùng mở miệng an ủi Melissa.

Dù sao thân thể này của hắn đúng là bị Melissa sinh ra, gọi là mẹ cũng không chịu thiệt, về sau sợ mất mặt cùng lắm thì giả bộ không biết là được.

“Mẹ mừng quá”Melissa buông hắn ra, một bên vuốt nước mắt trên mặt một bên vuốt ve tóc ngắn Lý Trình Di.

Gia tộc Remington trực thuộc đế quốc Sora, là do nam tước nắm giữ một vùng đất nằm ở ngoại vi miền Đông.

Người sáng lập đời thứ nhất do có công lao thanh trừ được người Man di, sau đó khai hoang xây thành, đạt được thụ phong, từ đó đời đời truyền thừa xuống.

Cho đến nay, đã có hàng trăm năm lịch sử.

Là một đế chế Băng tuyết nổi tiếng, toàn bộ lãnh thổ Sora được bao phủ bởi Băng tuyết quanh năm, nông nghiệp cực kỳ khan hiếm và thực phẩm cần thiết phải được nhập khẩu với số lượng lớn từ nước ngoài.

Vì vậy, dân số không có nhiều.

Nhưng chính là một quốc gia không cân bằng như vậy, lại còn là cường quốc nổi danh trên mảnh Đại lục Bạch Sa này.

Trong trí nhớ của Lý Trình Di, nguồn gốc nằm ở pháp sư.

Sau khi an ủi được Melissa, người mẹ vội vã chạy đi thư phòng sát vách hồi âm thư cho cha mẹ đẻ

Để lại một thị nữ chăm sóc Lý Trình Di nghỉ ngơi ăn uống.

Như thế, hắn mới có thời gian rảnh rỗi, cẩn thận sắp xếp lại tình huống chi tiết về nơi này.

"Rõ ràng trong không khí không có bất kỳ nguyên tố nào, lại còn có thể có pháp sư tồn tại?" Tình huống gì? Trong lòng Lý Trình Di không thể hiểu được.

Hắn tuy rằng hết thảy tu vi năng lực đều bị áp chế trói buộc, không cách nào sử dụng. Nhưng ý thức lực cường hãn tới cực điểm tiếp cận Thần Hỏa vẫn còn.

Chỗ tốt mà ý thức lực khủng bố mang đến, chính là tư duy cực kỳ nhanh nhẹn, rất nhiều chỗ tốt về trí lực đã gặp qua là không quên được.

Hắn lúc này cực kỳ muốn biết, chính là mình bị kéo đến nơi nào.

Đồng thời còn có như thế nào mới có thể rời đi, thời gian lưu tốc Góc chết này cụ thể như thế nào?

Không bao lâu, Melissa vội vã chạy trở về.

Đẩy cửa ra, vành mắt cô hơi đỏ lên nhìn về phía Lý Trình Di.

"Carlos, ông ngoại con sắp đến, cụ biết chúng ta nơi này gặp khó khăn, liền chạy tới nơi này, có ông ở đây, tất cả khó khăn đều sẽ qua đi, nhất định sẽ qua đi, hết thảy đều sẽ tốt lên."

"… "Lý Trình Di gật gật đầu, lúc này hắn không biết nên biểu đạt thế nào.

“Xem ra con còn mệt, trước ăn chút gì nghỉ ngơi thật tốt, con phải mau chóng tốt lên, con là gia chủ gia tộc Remington, nếu có người nhìn ra chúng ta quẫn bách, bọn họ có thể sẽ….”

Con hiểu rồi, mẹ. “Lý Trình Di gật đầu.

Kế tiếp, đó là thị nữ bưng tới ăn uống, sau đó nghỉ ngơi.

Lý Trình Di dựa lưng vào giường, nhàm chán quá mức, liền lấy mấy quyển sách chậm rãi đọc.

Ban ngày đọc sách suy nghĩ, nếm thử tu hành, ban đêm quan sát tinh không.

Khiến hắn kinh ngạc chính là, tinh không tựa hồ cùng Góc chết Địa Nguyệt hoàn toàn khác nhau.

Tinh không nơi này, đầy sao đầy trời, không chỉ có chút tinh cầu như Địa Nguyệt bên kia.

Sau nhiều lần kiểm tra tu vi trong cơ thể xem có thể sử dụng hay không, Lý Trình Di xác định, cho dù là kiếm lô, hay là tuệ kiếm, tất cả, đều bị ràng buộc triệt để, tựa như căn bản không tồn tại.

Ngược lại là hoa ngữ, chỉ là bị suy yếu hơn phân nửa năng lực, mấu chốt là có thể sử dụng!

Dưới loại tình huống này, hắn bắt đầu nhanh chóng lợi dụng hoa ngữ năng lực, khôi phục thân thể khỏe mạnh.

Ngắn ngủi vài ngày, liền có thể xuống giường đi lại.

Sau khi có thể đi lại, chuyện đầu tiên hắn làm, chính là tìm sách đọc.

Sau khi đọc xong mấy chục quyển sách, hắn quyết đoán đưa ra một yêu cầu với Melissa.

Hắn muốn đọc sách và đọc nhiều sách hơn để tìm hiểu về cấu trúc và nguyên tắc cơ bản của thế giới này.

Vừa là để chuẩn bị cho việc rời đi cũng là tiền đề để nhóm lên thần hỏa.

Chương 1254. Thế giới 1

Chương 1254 : Thế giới 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vài ngày sau.

Pháo đài đen.

Nước sông đào bảo vệ thành ào ào rung động, thỉnh thoảng có chim chóc líu ríu rơi xuống, ở bờ sông uống nước nhảy lên, giống như tinh linh.

Lý Trình Di ngồi ở bên giường thư phòng, cầm trong tay một quyển sách mới tới tay, tùy ý lật xem.

Đây là những quyển sách mượn được từ mấy hiệp sĩ gần lãnh địa, nhưng nội dung đều ít đến đáng thương.

Thế giới này, quốc gia này, dân chúng mù chữ tỷ lệ cực cao, chỉ có quý tộc mới có thể hưởng thụ quyền lợi đọc sách biết chữ.

Rất nhiều thư ký quan và quản gia lâu đài, phần lớn đều là con trai cả của các quý tộc khác.

Bọn họ không có quyền thừa kế, chỉ có thể tự tìm đường thoát, mà lựa chọn trở thành người quản lý và quan viên của các quý tộc khác, không thể nghi ngờ là phương hướng thích hợp nhất.

Bộp.

Lý Trình Di khép lại quyển "Trái tim quý tộc" trong tay lại, khẽ thở dài.

Thân thể này của hắn mới chín tuổi, cần thời gian trưởng thành, trừ phi hắn nguyện ý hoàn toàn vứt bỏ thân phận này.

Nhưng.

Lý Trình Di vươn ngón tay ra, đầu ngón tay rất nhỏ sáng lên một chút kim quang, kim quang kia cực kỳ yếu ớt, gần như không nhìn thấy là ánh sáng.

Đó là giới hạn của thế giới.

Chính xác mà nói, không phải hạn chế, mà là cô tịch cùng trì độn.” Hắn có thể cảm ứng được, nơi này bất kể sức mạnh gì, đều cực kỳ trì trệ.

Tựa như một vũng bùn sền sệt, muốn như ở trong hải dương du động nhẹ nhàng, đó là chuyện căn bản không có khả năng.

Ở đây, sức mạnh bị giam cầm và ép chặt trong cơ thể, không thể ảnh hưởng đến thực tế vật chất.

Sức mạnh có thể hủy diệt thế giới ở Góc chết khác, ở chỗ này cũng vẻn vẹn chỉ có thể phát ra ánh sáng ‘

Đây là những gì Lý Trình Di thực sự kiểm tra ra.

Lóe sáng của hắn toàn lực phóng thích, cũng mới như đom đóm lóe một cái. Thậm chí so với đom đóm còn yếu ớt hơn nếu không nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy.

“Thật là một thế giới bình thường, rốt cuộc mình đến đây làm gì?”

Hắn thở dài thật sâu.

“Carlos, mau tới, ông ngoại con tới, cùng đi với ông còn có cậu, con còn nhớ cậu không, khi còn bé, cậu thường xuyên ôm con” Melissa vội vàng mang theo hai cái hầu gái đi vào cửa, trên mặt tràn đầy nụ cười thoải mái.

Lý Trình Di đặt sách xuống, đi tới trước người Melissa, thuận đi theo cô, rời khỏi thư phòng, theo hành lang trải thảm màu xám đi về phía phòng khách.

Hai bên lối đi nhỏ có thêm vài tên binh lính mặc áo giáp sắt đang nói chuyện, bọn họ đội toàn bộ mũ giáp màu bạc, tay vịn chuôi kiếm rộng, tốp năm tốp ba phân tán ở hai bên.

Nhìn thấy Melissa mang theo Lý Trình Di đi qua, bọn họ nhao nhao nghiêng người, xem như chào.

Lý Trình Di nhớ rõ bọn họ không phải binh lính Tòa lâu đài, nhìn huy chương gia tộc trên áo giáp, đó là một con gấu đang cắn xé con mãng xà.

Đây là huy hiệu của gia tộc Sal. Cũng là gia tộc mà ông ngoại Remington Sal là bá tước quản lý.

Các binh sĩ cường tráng mà khôi ngô, mỗi người đều cao hơn một mét tám, bọn họ phần lớn đều có mùi mồ hôi nhàn nhạt, tiếng nói chuyện thô lỗ, khe hở dưới mũ bảo hiểm có thể nhìn thấy có râu rậm rạp.

Lý Trình Di tính sơ qua sức mạnh thân thể của bọn họ, đại khái trong lòng hiểu rõ, liền đến phòng khách.

Trong phòng khách đơn sơ chỉ có mấy tấm thảm thêu hoa văn, lò lửa hừng hực, phát ra tiếng nổ giòn tan.

Trong không khí có mùi trà sữa.

Một ông già tóc bạc ho khan, đang thẳng lưng, đứng ở bên sô pha, nghe một ông già tóc đen dáng người khôi ngô hỏi.

Người đúng chính là quản gia của tòa lâu đài, ông Barker

Ông già cường tráng ngồi hỏi thăm, mặt đầy nếp nhăn, mặc trang phục quý tộc loang lổ hoa lệ giống như hoa văn mãng xà, thần thái uy nghiêm, chòm râu thưa trên cằm nhưng được chăm chút hết sức kỹ càng.

Ông là cha của Melissa, ông ngoại của Carlos, Remington Sal.

Chú ý tới có người đi vào, hai người quay đầu nhìn lại, ánh mắt Remington thoáng cái liền chú ý đến bị cậu bé tóc đen bên cạnh con gái.

Cậu bé mặc áo khoác màu nâu đơn giản, bên trong là áo dài màu trắng, cộng thêm quần dài màu trắng vừa vặn.

Cổ áo còn buộc nơ màu đen tím đơn giản.

Vấn đề là đôi mắt đó.

Một cậu bé chín tuổi, hẳn là có ánh mắt như vậy sao?

Remington không biết, ông ta chỉ biết, đứa nhỏ tên Carlos này, tựa hồ trưởng thành rất sớm.

Tâm tư như vậy ở trong mắt ông ta chợt lóe lên, lập tức hắn liền xem nhẹ quá khứ, đem lực chú ý tập trung ở trên người con gái Melissa.

“Con gái yêu, trông con có vẻ tiều tụy hơn nhiều so với lần gặp trước, và cha xin lỗi vì chuyện của Opp, cha đã khuyên cậu ta đừng có hành động theo cảm tính nữa, đừng đánh bạc nữa, nhưng…”

Oppo chính là chồng của Melissa, nam tước Remington đời trước, cũng là cha của Carlos.

“Cha, cái này không trách cha được, con cũng khuyên qua anh ấy nhiều rồi nhưng …” Melissa nói xong nước mắt lại muốn chảy xuống.

Mắt cô đã sưng lên, rõ ràng là do khóc quá nhiều trong những ngày này.

Hai người an ủi lẫn nhau vài câu, tầm mắt Remington liền chuyển tới trên người Lý Trình Di.

“Nam tước, ông nhìn cháu rất kiên cường, như vậy rất tốt, lúc này làm nam tử hán, cháu nhất định phải gánh vác gia tộc, lúc này còn nhỏ nhưng kẻ thù sẽ không bởi vì cháu nhỏ tuổi mà nhân từ nương tay.”

“Con hiểu, vạn phần cảm tạ ông ngoại có thể vội vàng chạy tới nơi này, trợ giúp cháu cùng mẹ.” Lý Trình Di dựa theo lễ nghi trong trí nhớ mà thày giáo dạy, hành lễ theo kiểu quý tộc

Chương 1255. Thế giới 2

Chương 1255: Thế giới 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Cậu của cháu đi dạo bên ngoài, ông không thể ở đây lâu, nhưng cậu cháu có thể, trước khi cháu có thể gánh vác đại cục, cậu sẽ lưu lại, trợ giúp mẹ con cháu trông coi hết thảy sản nghiệp lãnh địa.Ông sẽ cho lưu lại 20 tên Hùng Thực quân, bọn chúng sẽ nghe theo mệnh lệnh của cậu Rekai của cháu, có thể bảo vệ an toàn cho Tòa lâu đài. Ông nghe nói vài cái thị trấn trong lãnh địa không nộp đủ thuế lương thực, vừa vặn lần này đến cùng nhau giải quyết. Về sau cháu liền chuyên tâm học tập huấn luyện, những việc vặt này liền hoàn toàn giao cho cậu Rekai giải quyết.” Remington dùng ngữ điệu rõ ràng mà có tiết tấu, nói từng câu từng chữ.

Ngữ khí của ông ta không thể phân biệt, không thể nghi ngờ, hiển nhiên là đã sớm nghĩ kỹ.

Melissa cũng đứng ở một bên không hé răng.

Nhưng theo Lý Trình Di nghe được, đây kỳ thật chính là mất uy tín.

Ông ngoại này ngàn dặm xa xôi chạy tới, mục đích rõ ràng không đơn thuần như vậy.

Dựa theo quý tộc pháp Đế quốc Sora, một khi hắn là người thừa kế chính thống này chết đi, như vậy lãnh địa chỉ có thể do một nam giới khác kế thừa . Theo pháp luật, liền tất nhiên sẽ do gia tộc Melissa bên này kế thừa hợp nhất.

Bởi vì gia đình của cha Carlos không còn người đàn ông nào khác.

Nhưng Lý Trình Di căn bản không thèm để ý những thứ này, hắn chỉ đơn giản lên tiếng, gật đầu, cho dù đối phương nói cái gì.

Lãnh địa tổng cộng có ba thị trấn, một mảng lớn rừng rậm, ít có ruộng đất, chủ yếu lấy trồng trọt cây trồng cùng nuôi

dưỡng thỏ tuyết hươu làm sản nghiệp chính.

Remington vừa đến, liền đem hai trong số đó phân phối cho Rekai toàn quyền phụ trách, Melissa cùng lão Barker chỉ phụ trách một cái trấn.

Sự ồn ào như vậy khiến lão Barker vài lần muốn mở miệng nói chuyện, nhưng đều bị Melissa ngăn lại.

Cuối cùng cuộc nói chuyện sắp kết thúc, ánh mắt Remington nhìn về phía Lý Trình Di.

"Carlos, nghe nói cháu thích đọc sách?"

"Vâng, ông ngoại. "Lý Trình Di gật đầu.

"Cha không phải có thể xin danh ngạch từ Bạch Tháp đề cử danh ngạch sao? không bằng để Carlos thử xem như thế nào?" Melissa lên tiếng nói.

"Bạch Tháp sao? "Remington trầm ngâm.

Mục đích của ông ta kỳ này đến, kỳ thật chính là mưu toán chiếm quyền truyền thừa lãnh địa của gia tộc Remington, mà Bạch Tháp, đó là lĩnh vực của các pháp sư, cháu ngoại Carlos có tư chất gì, rất sớm đã có kiểm tra qua, không có tư chất pháp sư, như vậy đưa qua, vừa vặn ngược lại là có thể tránh được huấn luyện chiến sĩ".

Một thiếu niên không có binh lực, bản thân còn không có vũ lực, sau này ở bên ngoài tùy tiện xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, quả thực sống cũng không dễ dàng.

Chỉ là nghĩ tới đây, Remington nhìn mặt Lý Trình Di, khuôn mặt rất giống con gái mình, làm cho ông ta không tự chủ được mềm lòng một chút.

Như vậy đưa tới Bạch Tháp, Carlos về sau cho dù không chết, cũng sẽ hoàn toàn phế bỏ.

Một học giả nhu nhược ở thời đại này không hề có ý nghĩa.

"Có lẽ, để hắn tập võ, có thể ở tương lai có tài nghệ bảo vệ bản thân, coi như cũng là giúp nó một phần."

Đế quốc còn có luật pháp, chỉ cần người thừa kế nguyện ý buông tha quyền thừa kế, có thể chuyển tướng lĩnh địa cùng tước vị cho người thân thích.

Nghĩ điều này, Remington thấy kế thừa lãnh địa gia tộc Remington đối ông ta là vừa đẹp

Vì thế trong lòng ông ta lại cứng rắn

"Danh ngạch đã hứa hẹn cho những người khác, đã sớm chiếm dụng. tình huống Carlos, vẫn là cần tập võ, huấn luyện sức chiến đấu. Lúc này đưa đi Bạch Tháp, ai tới chiếu cố thằng bé? Ngươi đi thì lãnh địa phải làm sao?"

"Được rồi," Melissa bị thuyết phục.

Vậy cứ quyết định như vậy, ta sẽ sắp xếp Milton làm thầy của Carlos, huấn luyện phương pháp tác chiến kỵ sĩ. Cũng sẽ dạy nó phương diện hành quân chiến lược. "Remington thản nhiên nói. Trong lòng ông ta hạ quyết tâm.

"Con cảm ơn cha"Melissa cảm kích nói.

Lý Trình Di hành lễ theo.

Hắn không mở miệng yêu cầu, từ trong mắt đối phương, hắn đã không nhìn thấy ôn nhu, có chỉ là tính toán.

Kế hoạch cuộc sống sau đó, liền xác định như vậy.

Ông cậu Rekai lưu lại 20 Hùng Thực Quân ở lại, phụ trách bảo vệ an toàn xung quanh Tòa lâu đài, đồng thời kỵ sĩ Milton lưu lại, làm huấn luyện kỵ sỹ cho nam tước Carlos cũng chính là Lý Trình Di.

Bởi vì Carlos mới ngã bệnh, cho nên thời gian huấn luyện bắt đầu từ một tuần sau, có bảy ngày nghỉ ngơi.

Trong bảy ngày này, Lý Trình Di nhiều lần nếm thử các loại phương pháp tu hành, võ học, phương pháp minh tưởng, những phương pháp rèn luyện đơn giản của Địa Nguyệt.

Lại phát hiện cũng vô dụng.

Nơi này chỉ có nguyên lý cơ sở sinh học đơn giản nhất hữu dụng, còn lại thực lực pháp môn cường hãn, toàn bộ mất

đi hiệu lực.

Rất nhanh, bảy ngày sau.

Bá tước Remington rời khỏi Pháo đài đen, để lại Rekai và Milton, cùng với hai mươi Hùng Thực quân, để bảo vệ Pháo đài.

Milton chính thức bắt đầu huấn luyện Lý Trình Di.

Trên sân trường băng tuyết rộng rãi.

Giá vũ khí treo đầy một chuỗi ở trên một mảnh đất trống chuyên môn dành cho huấn luyện

Milton và Lý Trình Di đứng đối diện nhau.

Vị kỵ sĩ hơn bốn mươi tuổi này, dáng người không phải rất khôi ngô, nhưng đường nét cơ bắp cực kỳ rõ ràng, làm cho người ta có một loại khí chất văn nhã.

Tóc ngắn xoăn màu nâu cùng đôi mắt xanh có chút u buồn, làm cho anh ta ít nhiều mang theo một tia nhu hòa.

Lúc này Milton cầm trong tay một thanh kiếm gỗ rộng, nhìn Lý Trình Di đối diện.

“Kỵ sĩ về bản chất vẫn là chiến sĩ, chúng ta không giống các pháp sư, có đủ loại năng lực thi pháp đặc thù. Chúng ta có thể dựa vào, chủ yếu chính là sức mạnh, tốc độ, phản ứng. Có thể hiểu không?”

Lý Trình Di gật đầu.

Chương 1256. Thế giới 3

Chương 1256: Thế giới 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hiểu, xin hỏi kỵ sỹ Milton, kỵ sĩ so với chiến sĩ, có cái gì khác nhau?”

Cơ bản không có gì khác biệt, chủ yếu là trang bị và bảo dưỡng. Trang bị và bảo dưỡng thân thể kỵ sĩ tốt hơn chiến sĩ rất nhiều. Bởi vì nguyên nhân tiền bạc, chiến sĩ hầu như không ai không muốn làm kỵ sĩ.

Milton thở dài.

“Cùng một sức mạnh với cùng tốc độ và kỹ năng không khác nhau nhiều, đó là trang bị và tư duy chiến thuật quyết định thắng bại.”

“Không có đấu khí gì sao? “Lý Trình Di hỏi.

Đấu khí? Đó là cái gì? “Milton sửng sốt.

“Vậy hạt giống sinh mệnh thì sao? “Lý Trình Di lại hỏi.

“A, cậu xem nhiều chuyện rồi, chúng ta am hiểu chỉ là rèn luyện sức mạnh tốc độ, phản ứng cùng chiến thuật, cái cái khác nếu không có năng lực huyết mạch truyền thừa như các pháp sư thì chúng ta không biết.” Milton bất đắc dĩ nói.

Nam tước Carlos này thoạt nhìn trưởng thành sớm, kết quả cũng là một ên thích ảo tưởng.

“Ta hiểu rồi. “Lý Trình Di trong lòng xác định suy đoán.

Hắn ở trong sách nhiều lần thấy miêu tả về kỵ sĩ chiến sĩ, đều không có bất kỳ năng lực siêu phàm nào.

Pháp sư cũng chỉ am hiểu vài loại thuật pháp cố định, pháp sư khác nhau am hiểu khác nhau, thậm chí pháp sư còn có thể truyền thừa huyết mạch. Sức mạnh của họ cũng kém xa so với trong câu chuyện.

“Am hiểu của ta, là kiếm thuật xoắn ốc giảo sát, được đại sư Harvey khai sáng vào 180 năm trước. Cho nên thuộc về lưu phái Harvey. Loại kiếm thuật này, chủ yếu để tước đi vũ khí của đối thủ, sáng tạo kiếm thuật trọng kiếm “

Lý Trình Di chăm chú nghe đối phương dạy.

Đồng thời bên trong thân thể thì dùng Lực trường rực rỡ liên tục phóng thích, khôi phục tự thân.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung, lò lửa của lò kiếm vẫn thiêu đốt như cũ, phóng thích ý thức lực khủng bố, khiến hắn rõ ràng trong nháy mắt nhớ kỹ mỗi một câu nói của đối phương.

Ngay sau đó, Milton bắt đầu diễn luyện.

Kiếm hai lưỡi nắm chặt trong tay, bắt đầu vung ra từng phát kiếm hình cung về phía trước, từ các góc độ khác nhau chém tới binh khí đối thủ, không cùng đối phương chính diện va chạm.

Lý Trình Di chỉ nhìn một lần liền hiểu và nhớ kỹ, thậm chí ngược lại còn thôi diễn ra nhiều chiêu thức mới hơn.

Thấy hắn không phản ứng, Milton diễn tập một lần, thu kiếm lại.

“Cậu tới thử xem, trước tiên bắt đầu từ cầm kiếm, như thế nào cầm kiếm, ta tới dạy cậu.”

Hắn bắt đầu nghiêm túc dạy dỗ Lý Trình Di.

Rất nhanh, mười phút sau, Milton có chút mơ hồ nhìn xem Lý Trình Di vừa dạy liền biết, trong đầu có chút loạn.

Xem ra thiên phú của cậu không tệ, Nam tước đại nhân. Tiếp theo, là vung kiếm như thế nào?

Hai phút sau, Lý Trình Di cầm trong tay thanh kiếm hai lưỡi không kém mình bao nhiêu, thoải mái vung vẩy, tư thế cực kỳ tiêu chuẩn.

Milton nhìn sang một bên không có gì để nói.

Ngay sau đó, hắn bắt đầu dạy Lý Trình Di lưu phái kiếm thuật của mình, mà cái này cái gọi là kiếm thuật phức tạp, cũng chỉ là khiến Lý Trình Di tốn 15 phút là học xong

Milton hoàn toàn hết chiêu, ánh mắt hắn tương đối phức tạp nhìn đối phương, cảm thấy mình không nên tiếp nhận việc này.

Thiên tài?

Đúng vậy.

Nam tước Carlos trước mắt, quả thật có thể xứng với danh từ thiên tài này.

Ngoại trừ sức mạnh tốc độ phản ứng còn không chưa huấn luyện hoàn thiện, còn về kỹ xảo, bất kể tài nghệ gì hắn đều là nhất giáo hội.

"Như vậy, đến, chúng ta đến đối luyện. Kiếm thuật là ở trong thực tiễn cường hóa tài nghệ, cho nên ngươi cần học được đối mặt đối thủ như thế nào, linh hoạt điều chỉnh chiến thuật của mình, như thế nào công phòng, như thế nào né tránh, như thế nào thiết kế cạm bẫy, như thế nào trốn thoát vòng chiến, một chọi một, một chọi nhiều, đều phải luyện tập."

Milton cảm giác có chút quẫn bách, nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Carlos, hắn cảm thấy tài nghệ của mình bị khinh thường. Quyết tâm xuất ra chút bản lĩnh phải khiến đối phương kinh sợ, khiến hắn biết kỵ sĩ lâu đời như hắn cũng không phải ăn chay.

Đáng tiếc

Nửa giờ sau

Lý Trình bỏ lại thanh kiếm hai lưỡi, hơi thở hổn hển nhìn Milton hoài nghi nhân sinh ở phía đối diện.

"Những thứ này đều quá đơn giản, có cái gì khó hơn một chút không?"

Milton ngây ngốc nhìn thanh kiếm trong tay, không thể trả lời.

Phản ứng của đối phương, cho Lý Trình Di tư liệu quan sát mới.

Trong đầu hắn hiện giờ, mỗi thời mỗi khắc đều đang ghi lại tất cả tin tức xa lạ xung quanh.

Thần hỏa chính là ý thức lực cực hạn thăng hoa, mà ý thức lực ở trong âm điển, phương thức thăng hoa, chính là thông hiểu vạn vật.

Biết được nguyên lý của thế giới nhỏ, hiểu được trung tâm vận chuyển trong đó.

“Chỉ vung kiếm, làm sao đối phó với tình huống một chọi nhiều đây? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

“Có thể. Mặc áo giáp, cầm khiên lên. “Milton phục hồi tinh thần, da đầu tê dại nói.

Hắn hiện tại trong đầu ong ong rung động, chỉ cảm giác mình đây là gặp phải cái quái vật gì.

“Vậy sao anh không dạy tôi những thứ này? “Lý Trình Di hỏi.

Milton sững người

Dừng một chút, hắn gật đầu.

“Vậy để tôi dạy cậu.”

Lộ tuyến học cách chiến đấu, thiên phú như thế nào cũng cần thời gian, lần này đối phương có thiên tài hơn nữa, cũng không có khả năng thoáng cái học xong rồi chứ?

Trong lòng hắn nhẹ nhàng thở ra, cảm giác mình đã tìm được biện pháp giải quyết.

“Kỳ thật kỵ sĩ chân chính, chính là phải mang được áo giáp kỵ sĩ, còn có thể tự nhiên hành động. Cho nên cậu quả thật phải huấn luyện năng lực mang trọng lượng”.

Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

Vì thế huấn luyện kỹ xảo ngắn ngủi rất nhanh kết thúc, huấn luyện sức chịu đựng phụ trọng thời gian dài, thuận đường bắt đầu.

Thời gian cũng bắt đầu theo huấn luyện, nhanh chóng trôi qua.

Chương 1257. Thế giới 4

Chương 1257: Thế giới 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đảo mắt đã hai tháng trôi qua.

Trên giáo trường, Milton đã chuẩn bị tốt hai con tuấn mã cao đầu màu đen, dưới sự hỗ trợ của mấy binh sĩ, đỡ Lý Trình Di lên một con ngựa thanh niên tên là Hắc Huyết.

Hắn rất tiếc hận, như vậy thiên tài chiến sĩ, nếu là có thể thuận lợi trưởng thành, có lẽ tương lai rất có thể sẽ tạo nên ra một phen sự nghiệp.

Dựa theo luân phiên, nên đến lúc huấn luyện cưỡi ngựa.

Trên giáo trường Milton đã chuẩn bị xong hai con tuấn mã màu đen thượng cấp, dưới sự trợ giúp của mấy người lính, đưa Lý Trình Di nhảy lên một con ngựa trưởng thành tên là Hắc Huyết.

Nhìn Lý Trình Di khí chất càng ngày càng ra dáng, trong lòng Milton không khỏi nhớ lại Rekai đêm hôm trước cùng hắn nói chuyện, trong lòng thở dài.

Hắn rất tiếc hận, chiến sĩ thiên tài như vậy, nếu là có thể thuận lợi trưởng thành, có lẽ tương lai rất có thể sẽ tạo ra sự nghiệp.

Nhưng.

Cửa sau giáo trường mở ra, một binh sĩ cẩn thận dắt ngựa, lôi kéo Lý Trình Di bắt đầu đi vòng quanh.

Đây là để cho hắn thích ứng với cảm giác xóc nảy trên lưng ngựa.

Lúc này Lý Trình Di, thân thể trải qua Lực trường rực rỡ khôi phục, hơn nữa ý thức lực khổng lồ tinh tế tỉ mỉ phụ trợ huấn luyện, tố chất toàn phương vị đều mạnh hơn hai tháng trước một mảng lớn. Đã vượt qua đứa trẻ cùng tuổi, đạt tới trình độ đứa trẻ hơn mười tuổi.

Lúc này cưỡi ngựa, hắn căn bản không thèm để ý Milton nghĩ gì, mà là chuyên tâm cảm thụ sự khác biệt về ngựa của thế giới này

Nhiệt độ cơ thể, bộ lông, máu lưu động, hoa văn da, mùi, vân vân các loại chi tiết, nhất nhất phản hồi trở về đều khi bàn tay của hắn vuốt ve ngựa

Aang!

Đi tới đi lui, đột nhiên Hắc Huyết Mã giơ chân trước lên, lưng ngựa ngửa ra sau.

Nó có vẻ sợ hãi.

Dưới tình huống bình thường, Lý Trình Di trên lưng ngựa nhất định là lúc này ngã sấp xuống, gáy không cẩn thận chạm đất, đập trên mặt đất, mất đi ý thức.

Sau đó có thể dẫn tới tử vong.

Nhưng lúc này Lý Trình Di bình tĩnh bất động, trong tay nắm dây cương, hai chân kẹp chặt, ngồi vững vàng, không hề có chút gì là bị ngựa hất.

“.”

Xung quanh một đám binh lính vốn phát ra kinh hô, gương mặt sợ hãi.

Bởi vì Nam tước xảy ra chuyện, bọn họ nhất định cũng sẽ bị chém đầu.

Nhưng lúc này nhìn thấy Lý Trình Di chín tuổi vững vàng ngồi ở trên lưng ngựa, không chút nhúc nhích, tự nhiên, một đám người nhất thời tâm tình kích động thở phào nhẹ nhõm.

Milton là người ngạc nhiên nhất.

Nhìn sắc mặt lạnh nhạt của Lý Trình Di, hắn bỗng nhiên cảm thấy, mình trợ giúp Rekai, tựa hồ là một chuyện sai lầm.

Nam tước trước mắt này gặp phải nguy hiểm cũng mặt không đổi sắc, lúc nhỏ liền thể hiện thiên phú khủng bố, giống như những nhân vật chính truyền kỳ còn chưa trưởng thành trong truyện.

Aang!

Ngựa lúc này lại bắt đầu chạy loạn, Lý Trình Di vẫn vững vàng ngồi trên lưng ngựa, mặt không đổi sắc.

Hình ảnh giờ khắc này, khắc thật sâu trong tâm trí Milton.

Trong lòng hắn không hiểu sao tuôn ra một xúc động.

Có lẽ mình nên ủng hộ Nam tước này.

Ý nghĩ như vậy vừa xuất hiện, liền rốt cuộc không kiềm chế được.

Sự kiện ngựa chấn kinh cũng không gây ra bao nhiêu động tĩnh, Milton thay đổi một nhóm binh lính phụ trách duy trì giáo trường, liền tiếp tục bình tĩnh dạy dỗ Lý Trình Di.

Nhưng từ ngày đó trở đi, tâm tình của hắn đã thay đổi.

Mà Lý Trình Di dưới sự phụ trợ của hoa ngữ, thân thể càng ngày càng cường tráng. Sách sưu tầm cũng càng ngày càng nhiều.

Nếu trong lòng đã đem nơi này làm khởi điểm đốt lên thần hỏa của mình, như vậy tâm tính của hắn cũng không vội.

Dù sao phụ cận thời không Tịch Diệt thành hoàn toàn bất động, hắn trở về hoàn toàn có thể xin trở lại thời khắc một giây sau khi rời đi sau, chỉ cần điểm tích lũy đầy đủ.

Sau khi xác định năng lực của mình bị hạn chế, hắn đại khái hiểu được, chính mình hẳn là bị Góc chết lôi kéo mạnh mẽ kéo đến một cái thế giới cực kỳ nguy hiểm.

Thế giới này không có gì hủy thiên diệt địa, nhưng năng lực của hắn cũng bị hạn chế đến trình độ cực thấp.

So sánh như vậy, tự nhiên liền khiến cho những nguy hiểm vốn không đáng chú ý được phóng đại gấp bội.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Dưới sự huấn luyện của Milton, thể trạng Lý Trình Di càng ngày càng khỏe mạnh, thân hình càng ngày càng cao lớn.

Đảo mắt đã bốn năm trôi qua.

Trong giáo trường Tòa lâu đài.

Sắc mặt Rekai âm trầm, mặc áo giáp nửa người, sải bước tiến vào giáo trường.

Phía sau hắn mang theo hai hộ vệ nửa người giáp, đều là đại hán tinh nhuệ của Hùng Thực Quân.

Ba người khôi ngô thân cao một mét chín râu quai nón, vừa tiến đến liền mang đến không nhỏ cảm giác áp bách.

Điều này làm cho Milton và Lý Trình Di đang huấn luyện bên trong nhanh chóng phản ứng lại, quay đầu nhìn về phía bên này.

Mấy binh sĩ Tòa lâu đài phụ cận nhanh chóng lui ra, nhường chỗ trống.

“Milton, ngươi đáp ứng chuyện của ta, vì sao không làm!?” Rekai không nhìn Lý Trình Di, mà là ánh mắt nhìn chằm chằm kỵ sĩ Milton.

“Bốn năm, một lần lại một lần, ngươi nên biết ta đang nói cái gì!Ta không có nhiều bốn năm như vậy có thể chờ!“Rekai tay cầm chuôi kiếm, từng bước ép sát.

Hắn cũng là kỵ sĩ, mặc dù xuất thân kỵ sĩ quý tộc, thực lực so ra kém bình dân như Milton.

Nhưng trên người hắn vũ khí trang bị, bù đắp được một chút chênh lệch thực lực giữa hai người.

Hơn nữa lúc này, dưới tay hắn còn có hai tên Hùng Thực Quân thân kinh bách chiến.

Chờ đợi lâu dài, làm cho kiên nhẫn càng ngày càng kém. Mắt thấy thằng nhóc Lý Trình Di càng ngày càng trưởng thành trong huấn luyện. Lo âu như vậy liền càng thêm nghiêm trọng.

Lúc này Rekai dứt khoát không giả bộ, gần như rõ ràng nhìn chằm chằm Milton, muốn hắn giải thích.

Chương 1258. Thế giới 5

Chương 1258: Thế giới 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Rekai đại nhân, ngươi nên rõ ràng, ta không phải thuộc hạ của ngươi, ta tuyên thệ trung thành, là Bá tước đại nhân, dưới sự chứng kiến của mỹ đức kỵ sĩ, ta nguyện ý vì Bá tước mà chiến, mà không phải là ngươi.” Milton sắc mặt bình tĩnh, không chút tức giận.

Từ thời khắc quyết định trì hoãn, hắn đã dự liệu được tình huống lúc này.

“Ngươi có biết ngươi đang làm gì không?” nghi hoặc trong lòng Rekai đã được xác nhận, rốt cuộc nhịn không được nữa, tiến lên một bước, cầm chuôi kiếm, trên mặt hiện ra một chút vặn vẹo cùng phẫn nộ.

“Tất nhiên rồi,” Milton trả lời, cũng cầm thanh kiếm.

Rekai nhìn đối phương bình tĩnh vẻ mặt, cảm giác chính mình bốn năm chờ đợi toàn bộ biến thành uổng phí. Cơn tức trong lòng bùng nổ, hắn nắm chặt chuôi kiếm rút về phía trước.

Keng!!

Hai lưỡi kiếm trong nháy mắt giao kích.

“Cậu Rekai, đây là tòa thành của cháu, cậu đang rút kiếm với cháu sao?

Lý Trình Di ở một bên lấy lại tinh thần, nhìn một màn này, sắc mặt bình thản, chậm rãi tới gần.

Lúc này hắn mười ba tuổi, đã cao 1m7, dáng người cân xứng, đã có không ít đường cong cơ bắp.

Keng!!

Nhất thời theo thái độ của nam tước Lý Trình Di, ba binh sĩ bên cạnh hắn nhao nhao rút kiếm, ngưng thần nhìn chằm

chằm Rekai.

Nhưng cùng lúc đó, càng nhiều hộ vệ binh lính xung quanh giáo trường, cũng cùng nhau rút kiếm, hướng về phía Lý Trình Di cùng Milton như hổ rình mồi.

Bốn năm xâm nhập, đã làm cho đại bộ phận Tòa lâu đài đổi thành người của Rekai.

Đây chính là thủ đoạn nơi này muốn dùng để giết chết ta sao?

Nhìn một màn này, con ngươi Lý Trình Di đột nhiên co rụt lại, suy đoán đây có thể là Góc chết tại nhằm vào hắn, muốn mưu hại hắn!

……

Trên giáo trường bông tuyết rơi xuống, nhưng lúc này Rekai cùng hai gã Hùng Thực Quân lại vẻ mặt rùng mình, đối mặt một đứa trẻ mới mười mấy tuổi tới gần, ba người bọn họ tự nhiên cảm giác được rõ ràng khó chịu.

Đó là một loại cảm giác đặc biệt khi da co lại, lỗ chân lông đóng chặt, cảm giác cơ thể bị đe dọa.

Trên chiến trường rèn luyện ra bản năng, khiến ba người cầm kiếm tay không khỏi siết chặt, hơi hơi khom người.

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền kịp phản ứng, nơi này đối mặt không phải man nhân, mà là một thiếu niên quý tộc vừa mới mười ba tuổi.

Đối phương còn không cao bằng bất cứ người nào ở đây, thậm chí ngay cả thấy máu cũng chưa từng thấy qua.

Nghĩ tới đây, trong lòng ba người lại có chút buồn cười với phản ứng của mình.

Đôi mắt nâu sẫm của Rekai nhìn thẳng Lý Trình Di, phát ra tiếng cười trào phúng.

“Tiểu nam tước mọc cánh rồi, muốn lên mặt với trưởng bối? ngươi có biết ngươi hiện tại đang làm gì không? Chắc chưa từng thấy qua người chết?”

Hắn tuyệt sẽ không thừa nhận mình –một kỵ sỹ chính quy từng hơn 10 lần ra chiến trường vừa rồi là bị một đứa trẻ mới mười ba tuổi dọa cho sợ són đái

Điểm ấy hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

“Cậu lần này tới đây, hẳn là không có những người khác biết phải không?” Lý Trình Di bỗng nhiên nói.

Rekai sửng sốt, hắn đúng là mới từ trong quán rượu đi ra, uống một đêm, càng nghĩ càng tức, sau đó mang theo hai huynh đệ cùng nhau uống rượu xông tới chất vấn.

Nếu không có men rượu, hắn cũng sẽ không dễ dàng xúc động như vậy.

“Sao thế? Ngươi hỏi cái này làm gì?” Hắn cười nhạo hai tiếng, đôi mắt nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

“Ngươi chẳng lẽ còn muốn động thủ với ta?“Xung quanh đây tất cả đều là người của hắn, binh lính của hắn, chính là một đứa trẻ, hắn không cho rằng có thể lật bao nhiêu sóng lớn.

“Tất nhiên là không dám” Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía thấy tổng cộng tám tên binh lính đang ở xung quanh giáo trường tòa lâu đài, tất cả đều đối với hắn như hổ rình mồi.

Dù sao, nhiều người như vậy đang nhìn “Lời còn chưa dứt, đột nhiên một tiếng kiếm vang lên.

Keng

Lý Trình Di đã đột ngột vọt tới, rút kiếm khom lưng, đột nhiên xông về phía Rekai cách đó chưa tới mười mét.

“Ngươi!!?” Rekai hoàn toàn không ngờ hắn lại dám động thủ, biến sắc, đồng thời rút kiếm chém về phía trước.

Coong

Hai thanh kiếm trong nháy mắt đối kích, nhưng sức mạnh thiếu niên đối diện vung ra, làm cho hắn lúc này sắc mặt tái biến. Đó không phải là khí lực của khí lực, coi như là cự lực man nhân, cũng bất quá chỉ như thế.

Hai lưỡi kiếm bị ép đến nghiêng nhanh về phía hắn, sau đó dán lên trán, hung hăng đụng vào mũ bảo hiểm, phát ra tiếng coong trầm đục.

Rekai lảo đảo lui về phía sau, mất thăng bằng. Không đợi hắn đứng vững, cảm giác choáng váng say rượu đồng thời đánh úp lại.

Hắn ngửa ra sau, ngực phốc một cái, bị một thanh kiếm luyện tập màu đen từ khe hở áo giáp đâm vào.

Oạch

Người ngã xuống tuyết co quắp, máu nhuộm đỏ trắng.

Ngắn ngủn hai giây, hết thảy đã hoàn toàn đã là kết cục đã định.

Lý Trình Di đứng thẳng dậy, rút kiếm, nhìn hai tên Hùng Thực Quân râu quai nón ngơ ngác bên cạnh.

Bọn chúng mới rút kiếm ra một nửa, vẻ mặt mờ mịt nhìn một màn trước mắt.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Tiếng hô hấp nồng đậm, từ bên trong mũ giáp hai tên Hùng Thực Quân không ngừng truyền ra.

Bọn họ hoảng sợ nhìn kỵ sĩ Milton đã kịp phản ứng, từng bước một lui về phía sau.

“Xử lý hết đi, thầy Milton. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Nếu là Góc chết nhằm vào hắn, nhất định phải trước tiên hạ thủ vi cường, triệt để xử lý sạch sẽ.

Milton phục hồi tinh thần, xung phong một cái, đuổi theo hai gã Hùng Thực Quân muốn lui về phía sau, sau vài tiếng kiếm thanh thúy vang lên, hai tên đã nhanh chóng bị chém ngã xuống đất.

Ưu thế trang bị vũ khí của kỵ sĩ chính quy quá lớn. Chỉ sau vài đường giao chiến là có thể chặt đứt vũ khí đối phương.

Đối mặt kỵ sĩ, chỉ có trọng thuẫn binh mới có thể xem nhẹ chênh lệch giữa vũ khí.

Dù sao đại thuẫn dày nặng chính là chất liệu để khắc chế thanh kiếm hai lưỡi có độ sắc bén cao.

Hết thảy đều kết thúc, Lý Trình Di nhìn binh lính một vòng xung quanh Tòa lâu đài.

Chương 1259. Thế giới 6

Chương 1259: Thế giới 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Các ngươi thề trung thành với ai? “Hắn tùy ý hỏi.

Lúc này binh lính xung quanh đều mờ mịt luống cuống, bọn họ không nghĩ tới hết thảy biến hóa nhanh như vậy. Không đợi kịp phản ứng, kỵ sĩ Rekai đã ngã xuống đất chảy máu không dậy nổi.

Ngay từ đầu nhìn thấy ngã xuống đất, bọn họ còn tưởng rằng chỉ là Rekai giả vờ té ngã, hoặc là nhất thời sơ suất trượt tay.

Nhưng tiếp theo khi ngực bị kiếm xuyên thủng áo giáp ngực, mới khiến cho bọn họ hiểu được, tình huống không đúng.

‘Ở đây để tôi xử lý. “Milton lúc này cũng rút kiếm từ trên thi thể, quay đầu nhìn Lý Trình Di, trong mắt tất cả đều là chấn động không thể xua đi.

Vừa rồi hắn tự hỏi, nếu như đổi thành hắn tới đối mặt, cũng tuyệt đối không có cách nào tránh thoát một kiếm đâm xuyên ngực kia.

Tốc độ sức mạnh của Carlos phối hợp cực kỳ hoàn mỹ, thời cơ cũng nắm bắt vừa khéo.

Loại nắm chắc cơ hội chiến đấu thoáng qua này, khiến hắn hoàn toàn không nhìn ra đó là từ một thiếu niên chưa từng ra chiến trường sử dụng.

Thiên tài!

Trong đầu hắn lần nữa hiện ra cái từ không chỉ xuất hiện một lần này

“Vâng, thưa thầy. “Lý Trình Di thản nhiên gật đầu.

Nguy cơ vừa rồi đã giải trừ, xác định xung quanh không có nguồn nguy hiểm mới, tâm tình hắn thả lỏng xuống.

Có lẽ là hắn nhận vơ, Rekai cũng không phải là Góc chết mang đến nguy hiểm uy hiếp cho hắn, dù sao quá yếu. Nhưng không sao, thà giết lầm còn hơn bỏ sót, dù sao đối với hắn mà nói, chỉ là chuyện động thủ.

Lau vết máu ở kiếm vào tuyết, Lý Trình Di bình tĩnh xoay người đi về phía tòa tòa lâu đài n.

Hắn bây giờ sức mạnh không tính là mạnh, nhưng kết hợp đặc thù kỹ xảo, liền có thể phóng đại sức mạnh lên rất nhiều.

Màkỹ xảo kiếm thuật tại Bàn Quang hắn thế nhưng là luyện tập qua thật lâu, cơ bản kiếm thuật bên trong bao hàm rất nhiều.

Cái chết của Rekai, ở Tòa lâu đài gây ra chấn động cực lớn, sau đó không ai truyền ra là Lý Trình Di giết hắn, mà là đồn đãi Rekai chết vì say rượu đột nhiên ngã xuống đất bỏ mình.

Có nhiều người làm chứng.

Say rượu chết không phải là một ví dụ, ở nơi băng tuyết ngập trời này, uống rượu là hoạt động giải trí yêu thích của mọi người, rượu cồn cao dẫn đến tử vong, là trường hợp thường xuyên xuất hiện.

Không đợi những người khác xác minh, thi thể Rekai liền vội vàng hỏa táng, mất đi chứng cớ

Đêm đó, Melissa liền vội vàng chạy tới phòng Lý Trình Di, hỏi thăm hắn chuyện liên quan.

Lý Trình Di không hề giấu diếm, trực tiếp trả lời.

“Đó là cậu của con!!”, Melissa sau khi biết được sự thật, giống như bị sét đánh trúng, lảo đảo lui về phía sau hai bước, lưng tựa vào tường, hai má trắng bệch.

“Hắn muốn giết con kế thừa lãnh địa, chuyện này mẹ nên rõ ràng chứ?“Lý Trình Di bình tĩnh lật xem sách mới trong tay,

cũng không nhìn đối phương.

Vậy con cũng không thể giết cậu! Con có thể giam giữ cậu”Melissa khó có thể tin phát ra tiếng gào thét.

“Xin lỗi, sửa lại một chút, con không có giết cậu, con năm nay mới mười ba tuổi, làm sao có thể giết chết một kỵ sỹ thân kinh bách chiến chiến trường. Đó chỉ làngoài ý muốn.” Lý Trình Di nói.

“Tai nạn ngoài ý muốn? ông ngoại con sẽ không cho rằng đó là một tai nạn, ông ấy sẽ không bỏ qua cho con” Melissa sắc mặt trắng bệch nói.

“Không sao, từ nơi này truyền tin trở về cũng cần thời gian, điều tra án cũng cần thời gian, cho dù điều tra rõ ràng, cũng đủ chúng ta ngụy tạo mọi thứ.”

Sau khi tự mình thể nghiệm thực lực kỵ sĩ chính quy, hắn liền biết, đó bất quá là cực hạn người bình thường cường tráng một chút, cho dù mặc áo giáp, mang theo vũ khí, độ uy hiếp đối với hắn cũng kém người cải tạo tại Địa Nguyệt.

Mềm yếu, thô ráp, tựa như cỏ dại.

Đối thủ như vậy căn bản không xứng gọi là đối thủ, chỉ có thể tính là côn trùng.

Nói như vậy, trong Góc chết này, cái gì mới là uy hiếp chân chính đối với hắn đây?

Hắn suy nghĩ.

Góc chết Có thể mạnh mẽ kéo hắn từ Tịch Diệt Thành vào, hắn sẽ không cho rằng sẽ vô hại như vậy.

Cũng sẽ không cho rằng tính nguy hiểm chỉ có một chút như vậy, nếu quả thật đơn giản như vậy, vậy người Góc chết sẽ không chết nhiều như vậy.

Cho nên hắn phải cực kỳ cẩn thận.

Lúc này Melissa phục hồi tinh thần lại, nhìn vẻ mặt đạm mạc bình tĩnh của con trai dưới ánh nến, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ bi ai nồng đậm.

Con trai cô, đã giết em trai cô.

Trên đời này còn có chuyện gì bi ai hơn chuyện này?

“Carlos, con không giống bố, cũng không giống mẹ” Melissa buồn bã rời khỏi phòng.

Lý Trình Di không an ủi cô, Melissa vẻn vẹn chỉ là một người bình thường, cho dù là Rekai hay là Carlos chết, cô đều sẽ biểu hiện ra bộ dáng như vậy.

Lúc trước Rekai muốn giết hắn, Melissa chẳng lẽ thật sự không biết sao?

Không, cô biết, cô chỉ hy vọng kéo dài thời gian, chỉ là cảm thấy tình thế còn chưa tới mức nghiêm trọng như vậy.

Sự bình yên giả tạo đã gây mê cô.

Đây chính là chưa đến Hoàng Hà thì chưa cam lòng

Thu liễm tâm tư, Lý Trình Di tiếp tục lật xem sách trong tay.

Hôm nay kỵ sĩ huấn luyện đã bước chính quy, hắn mỗi ngày hấp thu vô số thịt ăn, thân thể phát triển hết thảy bình thường.

Huyết mạch thuộc về U Ám Long Thần tuy rằng bị hạn chế không thể phát huy triệt để, nhưng vẫn có thể có một tia cải tạo, kéo dài đến trong cơ thể.

Dù sao ngay cả Lóe sáng cũng có thể còn dư lại chút lóe sáng, huyết mạch thể cực đỉnh U Ám Long Thần bực này, vốn là xuất phát từ hoa ngữ, cho dù bị thế giới hạn chế, cũng có thể phát huy một chút tác dụng.

Thời gian trôi qua, rất nhanh, cái chết của Rekai lặng lẽ truyền ra, truyền tới trong lãnh địa Sal cách xa mấy ngàn dặm.

Không có đáp lại, bá tước không có phái người truy cứu, cũng không có trả lời.

Chỉ là mấy tuần sau, Hùng Thực Quân đóng quân bỗng nhiên lặng lẽ rời đi, không để lại một ai.

Chương 1260. Thế giới 7

Chương 1260: Thế giới 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Rõ ràng, sau cái chết của con trai, bá tước già đã chọn kết quả mặc định.

Ông ta chỉ có hai đứa con trai một đứa con gái, nếu như lại bởi vậy giết chết cháu ngoại của mình, tất nhiên dẫn đến con gái ghét bỏ, đó chính là mình cắt đứt huyết mạch của mình.

Bây giờ chuyện đã thành kết cục đã định, ông ta có lẽ cũng nấn ná thật lâu, nhưng vẫn lựa chọn tiếp nhận.

Lý Trình Di cũng không quan tâm những thứ này, Kỵ sĩ Milton giúp hắn chỉnh hợp tất cả binh lính Tòa lâu đài, cũng dưới sự trợ giúp của lão quản gia Barker khôi phục lại, rất nhanh tiếp nhận chức vụ quan trị an lãnh địa, hoàn toàn trở thành người của Lý Trình Di.

Melissa thì mỗi ngày phóng túng chính mình, trầm mê trong rượu, salon, tiểu yến hội.

Hoàn toàn không quan tâm đến chuyện của Lý Trình Di nữa.

Thời gian rất nhanh lại trôi qua hai năm.

Lý Trình Di thân thể càng cường tráng khôi ngô, hắn mặc vào trọng giáp, cấp tốc trưởng thành sức mạnh, khiến hắn rất nhanh liền vượt qua cực hạn của người đàn ông bình thường, đạt tới trình độ kỵ sĩ huấn luyện đặc thù, không kém bao nhiêu so với Milton.

Sức mạnh như vậy, kết hợp với kỹ xảo phát lực tinh thâm, làm cho hắn đã có thể ở trong ba chiêu chính diện, đánh bại Milton toàn lực ứng phó.

So với lúc trước đánh bại Rekai say rượu sơ suất, thực lực như vậy, trong mắt Milton, hoàn toàn là không thể tưởng

tượng nổi.

Phải biết rằng kỹ xảo tuy rằng có thể lĩnh ngộ học tập, nhưng sức mạnh thiên phú tốc độ bộc phát, những thứ này là hoàn toàn dựa vào trời sinh.

Mà Lý Trình Di cũng không thiếu, quả thực chính là chiến sĩ hoàn mỹ nhất.

…….

Mùa xuân năm 774 theo lịch đế quốc.

Tử tước Tislam ở gần lãnh địa Remington, vì hai đứa con gái sắp trưởng thành của mình, tổ chức một yến hội cho các thanh thiếu niên.

Mời quý tộc vừa độ tuổi thiếu niên xung quanh sở hữu lãnh địa.

Tử tước Tislam là thượng cấp quý tộc của nam tước Remington, cũng là sắc phong chủ quân trên danh nghĩa nhiều năm trước.

Bị vây trong trật tự và quy tắc cơ bản nhất của nội bộ quý tộc, nam tước Lý Trình Di đương nhiên phải nể tình.

Lão quản gia Barker sau khi nhận được tin tức, liền trước tiên đi tìm Nam tước Carlos.

Không khí mùa xuân hơi lạnh từ cửa sổ hành lang tràn vào.

Lão Barker không để ý đến cô hầu gái vệ sinh đang cúi đầu trên đường đi, bắt lấy một tên lính tuần tra Tòa lâu đài liền hỏi vị trí của Nam tước.

“Nam tước đại nhân hẳn là ở thư phòng đọc sách. “Binh lính trả lời.

Lão Barker ho khan, bước nhanh về phía thư phòng tầng ba.

Sau khi băng qua hai hành lang và đi qua bốn phòng, ông ta nhanh chóng đến căn phòng lớn nhất ở tầng ba.

Đây là thư phòng, chính xác mà nói, là thư phòng sau khi cải tạo.

Nam tước Carlos cải tạo phòng khách tầng ba thành thư phòng cực lớn, dùng để lưu trữ sách hắn thu thập xung quanh.

Tiền lãnh địa, hàng năm trừ chi tiêu hằng ngày, tất cả đều dùng ở nơi này.

Những thương nhân này thậm chí còn đặc biệt thành lập một tiểu đội sưu tầm sách cho Nam tước Carlos, chỉ để kiếm được chi phí mua sách kếch xù hàng năm.

Đối với việc này, tiền lãnh địa liền mở rộng quân đội cũng không có, hết thảy chỉ đủ duy trì cơ bản.

Nghĩ tới đây, lão Barker liền cảm giác mệt mỏi.

Đi tới trước thư phòng, cửa phòng nửa mở, ông ta liếc mắt một cái liền thấy Carlos ngồi ở phía sau bàn học.

Vị nam tước trẻ tuổi mười lăm tuổi này, hiện giờ thân hình khôi ngô cân xứng, tóc đen mềm mại rủ xuống sau lưng, dùng dây tóc đơn giản buộc lại. Trên người tùy thời tùy chỗ đều mặc áo giáp màu bạc dày nặng che lấp điểm yếu hại.

Huy hiệu của gia tộc trên áo giáp hoa lệ, dưới ánh nến lấp lánh rạng rỡ y, đó là một con hươu đực to lớn và xinh đẹp.

Đây là huy hiệu mới của gia tộc Remington, bị Carlos cưỡng chế sửa đổi rồi gửi thông báo cho đế quốc.

Huy hiệu gia tộc vốn chỉ có thể đăng ký thiết kế khi sáng tạo, đây là truyền thống, đây là truyền thừa của tổ tiên, rất ít người sẽ đi sửa chữa.

Bởi vì sửa đổi có nghĩa là lật đổ tổ tiên của gia tộc mình, nhưng Carlos vẫn cứ làm như vậy.

Hắn không thèm để ý mạnh mẽ thông qua chính lệnh của mình, cũng không hề trả lời chất vấn của trưởng lão viện quý tộc đế quốc.

Mà ngoại trừ loại cơ cấu không có thực quyền như Trưởng lão viện, quý tộc thực quyền còn lại cũng sẽ không bởi

vì chút chuyện nhỏ như vậy mà đi chỉ trích một quý tộc lãnh địa.

Đứng ở thư phòng bên ngoài, lão Barker nhìn Carlos, vị nam tước này bây giờ vẻn vẹn chỉ là ngồi, cũng toát ra cảm giác áp bách khó tả ra bên ngoài.

Khuôn mặt tuấn mỹ trong trẻo nhưng lạnh lùng đạm mạc lật xem sách vở trong tay, thân hình khôi ngô cường tráng bao bọc trong áo giáp, làm cho anh khí bừng bừng cùng khí chất đặc thù của hắn giống như sư tử đực vừa trưởng thành.

'Nghe nói hắn đã bắt đầu huấn luyện một chọi nhiều trên thao trường, ngay cả Milton cũng phải liên thủ với nhiều binh sĩ mới có thể gây áp lực cho hắn'vừa nghĩ đến tin tức này, trong lòng lão Barker liền dâng lên sự an tâm khó tả.

Vũ dũng như vậy, đã có thể bảo đảm hiện giờ ngồi vững vàng ở vị trí người thống trị lãnh địa

"Chú Barker à? Mời vào".

Lúc này trong thư phòng Lý Trình Di tựa hồ nhận ra lão Barker đứng ở ngoài cửa thật lâu, buông sách xuống lên tiếng.

Mười lăm tuổi sức mạnh của hắn đã hoàn toàn vượt qua cực hạn kỵ sĩ, tiến vào cấp độ mới.

Nhưng khi khiến hắn bất đắc dĩ, cho dù hắn huấn luyện như thế nào, thể lực đều kẹt ở vị trí tương đương với mức gấp 6,7 lần kỵ sĩ Milton, không nhúc nhích nữa.

Đây dường như là giới hạn huyết nhục của thế giới này.

Cho dù hắn lợi dụng hoa ngữ cường hóa cũng không có ý nghĩa gì.

Vì thế hắn vì bảo vệ an toàn của mình, định chế nguyên bộ áo giáp nặng, vũ khí cán dài, khiên lớn.

Mà vì tăng cường thực lực bản thân, hắn lại bắt đầu thu thập tin tức về pháp sư.

Chương 1261. Thế giới 8

Chương 1261: Thế giới 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mấy năm nay, hắn xem qua vô số các loại sách vở.

Về hình tượng pháp sư, trong cảm nhận của hắn càng ngày càng rõ ràng.

“Chú Barker đến sớm như vậy là có chuyện gì sao? “Lý Trình Di đứng dậy hỏi.

“Đại nhân, tử tước Tislam gửi tới thư mời, liên quan đến Lễ trưởng thành của tiểu thư nhà Tislam, nam tước cũng biết, chúng ta là quốc tộc thuộc hạ dưới danh nghĩa nên cũng phải nể mặt, nếu không sẽ bị cho là phản nghịch cấp trên, dễ bị Tislam cho là đối địch.”

Lão Barker gần đây cảm giác thân thể càng ngày càng tốt, lúc trước bệnh phảng phất đã khỏi hắn, Ngay cả sự lão hóa của cơ thể cũng bị trì hoãn rất nhiều.

Điều này làm cho ông ta có càng nhiều tinh lực phục vụ lãnh địa, tâm tình trong lòng cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Tôi hiểu rồi, cần bớt chút thời gian đi tham gia đúng không? “Lý Trình Di gật đầu nói.

Đúng vậy, bên kia đặc biệt chỉ rõ, hy vọng nam tước tự mình tham gia, đây là hành động tương đối nể tình. “Lão Barker mỉm cười nói.

Đã lâu lắm rồi kể từ cái chết của Nam tước đời trước, đã lâu rồi gia tộc Okla không được đối xử như vậy.

Tuy rằng hắn biết rõ, bên kia hẳn là bởi vì khuôn mặt anh tuấn của Nam tước đại nhân, mới gửi thư mời.

Dù sao trên danh nghĩa, lễ trưởng thành, kì thực là có ý tứ chọn lựa vị hôn phu cho hai con gái của Tử tước.

Ừ, tôi sẽ đi. “Lý Trình Di nhận thư mời, nhìn đồng hồ,” Vừa lúc sách trong tay cũng đã đọc xong, nghe nói trong lãnh địa tử tước Tislam nuôi dưỡng một gã pháp sư. Có lẽ tôi có thể qua thỉnh giáo một chút”.

Lão Barker nghe vậy có chút bất đắc dĩ.

Carlos chỗ nào cũng tốt, chính là một mực theo đuổi pháp sư làm cho người ta không thể lý giải.

“Vậy là tốt rồi, tôi sẽ không quấy rầy nam tước nữa” Ông ta cúi đầu hành lễ, chuẩn bị lui ra.

Đúng rồi, chú Barker, mẹ tôi lại đến nhà phu nhân Lisa sao? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

Gần đây Melissa luôn thích đến chỗ phu nhân Lisa bên kia chơi, người đàn bà kia chính là người nổi tiếng thích giao tiếp tại lãnh địa phụ cận.

“Nam tước yên tâm, trước đây lão phu nhân chủ yếu tham gia buổi hòa nhạc. “Lão Barker trả lời.

“Vậy là tốt rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Nhìn đối phương lần nữa hành lễ, rời khỏi phòng, hắn ngồi xuống, kéo ngăn kéo ra, lấy ra trong đó một quyển ố vàng sách, lại một lần nữa lật xem.

Đây là một quyển nhật ký cá nhân đặc biệt mà một người bạn tặng cho hắn vài ngày trước.

Ghi chép là một pháp sư lữ hành cấp thấp tên là Andre, trong đó mặc dù không có bất kỳ phương pháp tu hành thiền định nào, nhưng liên quan đến không ít tin tức về pháp sư.

Lý Trình Di một mực tu hành, kỳ thật cũng không có bằng hữu.

Có thể ở mười lăm tuổi có thể rèn luyện huyết nhục đến cực hạn của thế giới này, có thể nói là hắn đã nỗ lực rất nhiều.

Bạn cùng trang lứa ở tuổi này còn chưa bằng một chiến sĩ bình thường, nhiều lắm chỉ là có chút khí lực của người trưởng thành.

Còn đang theo đuổi thơ ca cùng những thứ khác, cho dù trưởng thành sớm một chút, cũng bất quá kinh nghiệm nhân sinh vẫn còn non nớt ngây thơ.

Như hắn, không có một ai.

Mà cái gọi là người bạn này, kỳ thật xem như bạn đọc khi mua sách. Bởi vì một lần mua sách tại hội đấu giá, hai người tranh đoạt một quyển sách thiếu chút nữa thì nổi nóng, sau khi bên bán nghĩ biện pháp, mời hai bên trao đổi sách, mới giải quyết được tranh chấp.

Lại không nghĩ tới hai người ngay cả mặt cũng không gặp, liền không ngừng trao đổi sách cho nhau nên ngày càng thân quen.

Căn cứ vào miêu tả của người bạn này, nàng hẳn là cũng sẽ đến tham gia lễ trưởng thành của nhà tử tước Tislam.

Điều này làm cho Lý Trình Di muốn tự mình đi qua trao đổi nhiều tin tức hơn, đặc biệt là tin tức về pháp sư.

'Tin tức cơ bản xung quanh đều thu thập khá nhiều, hệ thống tri thức lớn nhất thế giới này, hẳn là liền nắm giữ ở trong tay pháp sư, ta nếu muốn nhanh chóng dung hợp, đạt tới trình độ thông hiểu vạn vật, nhất định phải mau chóng lấy được tích lũy từ trong tay pháp sư.'

Hiện giờ trong Nguyên Thần Kiếm cung của hắn, lò lửa trong kiếm lô đã càng thêm nóng rực kịch liệt.

Vô số các phương diện nhận thức đối với thế giới cùng suy nghĩ nghiên cứu, khiến hắn những năm này, dần dần xây dựng ra một nhận thức ban đầu với thế giới này u.

Đó là việc xây dựng thế giới quan.

Cũng theo kiến trúc như vậy, lò đốt bên trong kiếm lô bắt đầu càng ngày càng tràn đầy, hiển nhiên con đường này là đi đúng rồi.

Nhưng hôm nay khi sách vở ngày càng ít, nội dung càng ngày càng lặp lại, lò lửa tăng trưởng bắt đầu chậm lại.

Cho nên, hắn cần gấp mở ra con đường mới.

Lần này lễ trưởng thành chính là một cơ hội, một cơ hội tiếp xúc với pháp sư.

Sau khi xác định mục tiêu, bốn ngày sau, Lý Trình Di ngồi xe ngựa, mang theo mấy vệ binh Tòa lâu đài, đi tới lãnh địa của Tislam.

Trải qua vài ngày lặn lội đường xa, bọn họ đến được địa điểm tổ chức tổ chức lễ trưởng thành- - Hương Quả Thành.

Một thành trì nhỏ nổi tiếng với nhiều hoa quả.

Thành trì lớn nhỏ tương đương với ba cái trấn nhỏ, xem như nơi này là địa phương phồn hoa nhất phụ cận, nhưng đối với Lý Trình Di mà nói, phong cảnh đều là thứ yếu, vào thành sưu tầm sách mới là mấu chốt.

Sau khi mua mấy quyển sách chưa từng thấy qua, hắn đón xe đi tới một trang viên rộng lớn ở ngoại ô, tham gia Lễ trường thành nhà Tislam.

Quý tộc lớn nhỏ đều mang theo con cái của mình, đến đây tham gia.

Các loại cấp bậc xe ngựa tại trang viên bên ngoài ngừng một loạt, đi theo đám binh lính túm năm tụm ba, ở trong tuyết uống rượu bốc phét.

Ánh lửa tháp canh xa xa chiếu ánh sáng mờ mờ khung cảnh ban đêm xung quanh.

Chương 1262. Thế giới 9

Chương 1262: Thế giới 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong trang viên, từng quý tộc mà Lý Trình Di hoàn toàn không biết lui tới, ăn uống linh đình, nói những đề tài mà hắn hoàn toàn không có hứng thú

Dù sao chỉ là vì ứng phó công việc, sau đó liền đi tìm người bạn kia gặp mặt, Lý Trình Di cũng lười ứng phó, đơn giản tìm một góc tầng một, ngồi xuống ban công, một mình chậm rãi uống nước trái cây.

Tiếng nhạc không ngừng từ trong phòng khách bên trái bay ra, thỉnh thoảng xen lẫn tiếng cười của khách nhân.

Bọn đứa trẻ qua lại tán loạn, thỉnh thoảng làm chút nghịch dại, sau đó bị răn dạy đến khóc thét.

Âm thanh ồn ào khiến Lý Trình Di hơi nhíu mày.

Hắn dứt khoát đem ánh mắt phóng ra bên ngoài bầu trời đêm, không bao lâu liền hơi hơi ngủ gật.

Không nghi ngờ gì nữa, ngủ trong một căn phòng như thế này là một sự thất lễ, nhưng hắn mới mười lăm tuổi và vẫn còn là một đứa trẻ.

Trẻ con luôn được tha thứ, phải không?

Chỉ là lúc hắn ngủ gật, trong phòng khách, mấy thiếu niên thiếu nữ tụ cùng một chỗ đã có người chú ý tới bên này.

“Đó là nam tước Carlos của gia tộc Okla???” một thiếu nữ xinh đẹp mặc váy liền áo màu vàng nhạt cùng tất chân màu da, có chút tò mò đánh giá Lý Trình Di, nhỏ giọng hỏi đồng bạn bên cạnh.

Đúng vậy, cái tên tự mình sửa huy chương gia tộc kia, không nghĩ tới hắn còn rất đẹp trai. “Cô gái tàn nhang mặc váy dài xanh nhỏ giọng cười nói. Dáng người cũng rất đẹp trai. Đẹp trai hơn so với bọn Jain nhiều.

“Này này, các cậu không thể đem những người khác ra so sánh sao? Nhất định phải lấy tôi ra. “Jain bên cạnh nhất thời mặc kệ.

“To con cường tráng thì không nhất định là giỏi đánh đấm, mọi người đừng nông cạn như vậy. mặt đẹp, ra chiến trường kẻ địch có nương tay với ngươi không?”

“Người ta ngồi một mình, căn bản không đến chào hỏi chúng ta, hiển nhiên là không có đem chúng ta nhìn vào mắt.” một thiếu niên tuấn tú nho nhã thản nhiên nói.

Hắn cũng không nói sai, Lý Trình Di đúng là có ý này.

Nhưng dáng người hắn chính là tốt hơn so với ngươi tốt hơn. Nếu thật đánh nhau, cậu không nhất định là đối thủ chứ? “Thiếu nữ váy dài màu vàng nhạt cười nói.

Mina cậu đang nói cái gì vậy? Lại nói, cậu khen hắn như vậy, người ta cũng chướng mắt cậu, tới này đại bộ phận người trẻ tuổi, ai không phải vì hai chị em Alice để đến đây?” Thiếu niên tuấn tú thản nhiên nói.

Thừa nhận người khác ưu tú khó như vậy sao? Cậu rồi Jain, con trai đều bướng bỉnh như vậy sao? “Mina nhíu mày nói.

“Nghe nói hắn thích đọc sách, sưu tầm mua sách, nếu cậu thích thì có thể mượn cớ này đến làm quen với hắn, để cậu xem hắn có để ý tới cậu sao?” Vừa lúc còn có thể kéo một quý tộc thực quyền tới cho hội thiếu niên chúng ta.

Hai mắt Mina bỗng sáng ngời, không nói hai lời, ưỡn ngực đi về phía Lý Trình Di.

Nhưng có người nhanh hơn hắn, Jain tiến lên, đứng trước người Lý Trình Di.

“Nghe nói nam tước Carlos thích đọc sách, còn thích những thứ liên quan đến pháp sư, nơi này của tôi có khối Lam Tinh thạch mà các pháp sư thích nhất, là vật kỷ niệm mẹ để lại cho tôi, không biết nam tước có hứng thú cùng ta một chọi một, giao thủ một trận hay không?”

Lý Trình Di hơi nhắm mắt lại mở mắt, nhìn về phía cậu bé đột nhiên xông tới.

Ừm, mười bốn tuổi, mái tóc xoăn ngắn màu nâu, biểu tình rất quật cường.

Muốn làm gì?

Thèm đòn sao?

Không nhìn thấy cánh tay mình cũng sắp to bằng đùi hắn sao?

Lam Tinh Thạch? "Lý Trình Di há mồm ra tiếng," Anh biến tướng tặng quà cho tôi, có chuyện gì cần tôi hỗ trợ không?

Theo hắn xem ra, cái gì giao thủ đều là giả, đám trẻ này thì một tay hắn cũng đánh được cả đám, cho nên đối phương đến đây là tìm cái lý do tặng lễ cho hắn.

Jain vốn tức giận xông lên, nhìn thấy Lý Trình Di thì hắn có chút hối hận dù sao hắn cũng thấy được vòng tay tráng kiện của đối phương.

Nhưng vừa nghe lời này, lại là ở trước mặt cô gái mình thầm mến, lúc này mặt hắn thoáng cái sung huyết.

Ngươi là đang vũ nhục ta! Vũ nhục một kỵ sĩ tương lai! Ta muốn cùng ngươi quyết.

Phụt.

Miệng hắn bị một thiếu niên tuấn tú phía sau gắt gao che lại, không nói ra chữ cuối cùng kia.

Xin lỗi, vừa rồi cậu ấy chỉ uống rượu quá nhiều.

Một đám thiếu niên kéo Jain đi, mạnh mẽ che miệng không cho hắn nói chuyện.

Lý Trình Di nhìn một màn này, không còn gì để nói, lại nhìn một chút một bên thiếu nữ xinh đẹp, biết là chuyện gì xảy ra, cũng liền im lặng nhắm mắt, chuẩn bị tiếp tục dưỡng thần.

"Pháp sư thư tịch ta không có, nhưng ta trong lãnh địa vẫn có quái vật Sư ưng (Griffin: quái vật mình sư tử đầu chim)

thường lui tới, đó là một trong những con thần thú mà các pháp sư thích tọa kỵ nhất g, nghe nói còn có thể loại năng lực pháp thuật, không biết anh cảm thấy hứng thú không?" Minna đột nhiên mở miệng lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, Lý Trình Di vốn đang nhắm mắt mãnh liệt mở to hai mắt, ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm nàng.

Nghiên cứu sinh vật siêu tự nhiên tạo thành thế giới này, không thể nghi ngờ cũng là một cách có thể gia tăng tiến độ đốt Thần Hỏa

Sư ưng hắn vẫn nghe nói qua ở kiếp trước, nhưng ở đời này Bên trong Góc chết, vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

Nếu như có thể càng gần tiếp xúc loại sinh vật có thể sử dụng năng lực pháp thuật, hắn có lẽ

"Tôi cảm thấy rất hứng thú, vậy mục đích của cô là gì? "Lý Trình Di nói thẳng.

Đối phương nếu chủ động ném ra mồi nhử này, tất nhiên là có yêu cầu.

"Mục đích của tôi rất đơn giản, chúng ta là thế hệ trẻ tuổi ở lãnh địa phụ cận, tự mình thành lập một hội thiếu niên, nhưng bây giờ còn không có đầy đủ nhân vật gia nhập, cho nên, nếu như anh có thể tham gia" Mina mỉm cười nói, nàng lúc này mặt ngoài thoải mái, kì thực trong lòng cũng có chút khẩn trương.

Chương 1263. Nghiên cứu 1

Chương 1263: Nghiên cứu 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Dù sao, cho dù như thế nào, người trước mắt này cũng là một tên quý tộc có thực quyền lãnh địa, trong tay nắm giữ binh quyền

Khác với những người chỉ được cho tiền. Trên thực tế bọn họ tính ra đã là hai tầng lớp.

Bởi vì tương lai bọn họ có thể kế thừa tước vị gia tộc hay không, còn cần trải qua một loạt khảo nghiệm.

Hội thiếu niên? "Lý Trình Di quét mắt nhìn mấy người đang nói chuyện cách đó không xa, đều là mấy đứa nhỏ.

Bình thường tôi bề bộn nhiều việc, có thể không có thời gian chơi với các cậu.

"Không sao. Ngày thường chúng ta cũng không có việc gì phải làm. "Mina giật mình, đè nén cơn giận trong lòng, mỉm cười.

Chỉ cần treo tên? "Lý Trình Di hỏi.

"Đúng" Mina trả lời. Cảm giác mạch máu trên trán càng phồng lên.

Vậy được. "Lý Trình Di khẽ gật đầu, hắn liếc nhìn trong đại sảnh.

Lúc này tầng hai vừa vặn đoàn người đi xuống, trong đó quản gia tử tước Tislam, cùng đi với một gã đàn ông áo lam râu quai nón, thong dong xuống tầng.

Gã đàn ông kia có mái tóc ngắn màu nâu lộn xộn, đôi mắt màu lam thâm thúy, hốc mắt hãm sâu, có vành mắt thâm quầng nhàn nhạt, viền áo choàng trên người có dấu hiệu hỏa diễm cùng lục mang tinh.

Pháp sư!

Đó là Konovien Casa pháp sư duy nhất của Lãnh địa Tislam -.

“Xin lỗi, lát gặp lại sau nhé”

Hắn gật đầu với Mina, lướt qua cô và đi thẳng về phía pháp sư.

Chuyến này, gặp vị pháp sư này mới là mục đích chủ yếu của hắn

Mà người có cùng mục đích với hắn, hiển nhiên không ít.

Còn có vài quý tộc, lúc này cũng đứng dậy theo, đi về phía pháp sư kia.

Quản gia dẫn mấy người tới một phòng khách, để bọn họ tự nói chuyện với nhau.

Lý Trình Di ngồi kiên nhẫn chờ đợi, nhìn hai vị thân tộc phía trước kết thúc trao đổi với pháp sư, hắn mới đứng dậy, hơi cúi đầu hành lễ với đối phương.

Pháp sư ở đế quốc địa vị rất cao, xác thực mà nói, toàn bộ Đế quốc Sora sở dĩ có thể có thực lực cùng địa vị cao như vậy, chủ yếu có liên quan đến các pháp sư.

Bởi vì khai quốc đế vương của đế quốc, chính là một vị pháp sư quý tộc thực lực cường đại

Đến phiên hắn tiến lên, vị kia pháp sư cũng thái độ hơi chút chính thức, dù sao cũng là một vị lãnh địa quý tộc thực quyền. Tuy rằng chỉ là nam tước, lãnh địa cũng không lớn.

“Pháp sư Konovien tôn kính, tôi là Carlos của Okla. “Lý Trình Di tự giới thiệu,” Tôi tới gặp ngài, là muốn mời ngài kiểm tra xem tôi có thể trở thành một pháp sư hay không.

“Dựa theo pháp luật quý tộc hẳn là khi 3 tuổi cậu đã kiểm tra đo lường tư chất huyết mạch, cho nên có tư chất hay không, đã sớm xác định.” pháp sư trung niên bình thản trả lời.

Pháp sư tại đế quốc phần lớn cũng có lãnh địa, lãnh địa của ông ta cũng không nhỏ hơn so với Remington, cho nên thái độ cũng không có đặc thù gì.

“Không thể kiểm tra lại một chút sao? “Lý Trình Di hỏi.

“Thật xin lỗi, đầu tiên ta không có đạo cụ kiểm tra đo lường, mặt khác, tư chất là cố định, từ sinh ra bắt đầu, liền xác định không thể thay đổi, cho nên thứ cho ta bất lực.” Konovien nhún nhún vai.

‘Không thể dàn xếp một chút sao? Tôi nguyện ý quyên góp cho ngài một ngàn kim tệ để nghiên cứu pháp thuật. “Lý Trình Di trịnh trọng nói.

Ở cái Góc chết này mười kim tệ đủ để người bình thường sinh hoạt một tháng, một ngàn kim tệ, không phải cái số lượng nhỏ, coi như đối với hắn, đối với Konovien, đều giống nhau.

“Xin lỗi, đây không phải là vấn đề tiền, mà là bởi vì nếu tôi nhận tiền, làm không xong việc, đối với cậu cũng là chuyện không công bằng. Tôi không muốn vô duyên vô cớ kết oán với người khác. “Konovien hồi đáp.

Lý Trình Di trầm mặc.

Dừng một chút, trong đầu hắn nhanh chóng chuyển động.

“Như vậy, đổi phương thức khác, không biết ngài có nguyện ý bán một ít sách về pháp sư tu hành hay không?”

“Xin dừng lại ý nghĩ như vậy!” sắc mặt vốn lãnh đạm của Konovien đột nhiên trở nên nghiêm túc, thanh âm cũng cấp tốc cất cao.

“Lặng lẽ thu thập mua thư tịch pháp sư tu hành, là vi phạm nghiêm trọng pháp luật đế quốc, người vi phạm nghiêm trọng có thể sẽ bị hiệp hội pháp sư đế quốc định tội dị đoan, tiến hành xử tử.”

Lý Trình Di rùng mình, ngay cả nghiên cứu học tập cũng không cho phép.

Xem ra đây là một loại bảo vệ địa vị của tầng lớp thượng cấp đế quốc.

“Đã như vậy, không biết Konovien đại nhân có thể bán cho tôi một ít đạo cụ nhỏ mà các pháp sư sử dụng hay không. Giá cả dễ thương lượng”.

Lý Trình Di lại hỏi.

“Những đạo cụ này đều cần pháp sư mới có thể sử dụng, cậu cầm cũng vô dụng. “Konovien rõ ràng có chút không kiên nhẫn.

“Được rồi, thưa nam tước Carlos, thời gian của tôi không nhiều lắm, tôi có thể hiểu được khát vọng và khao khát pháp thuật của cậu, nhưng tôi vẫn muốn cảnh cáo cậu, không nên tự tiện nhìn trộm lĩnh vực pháp sư mà không được phép, như vậy sẽ chỉ mang đến tai họa cho chính cậu.”

Cuối cùng ông ta bỏ lại một câu, xoay người đi ra khỏi sảnh, không nói thêm gì nữa.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, đưa mắt nhìn đối phương rời đi, mày hơi nhíu chặt.

Lễ trưởng thành rất nhanh đến bộ phận cao trào, tử tước tự mình ra mặt nói chuyện, hai con gái của ông ta, tỷ muội song sinh cùng nhau ra sân, dung mạo cùng dáng người giống nhau như đúc, nhất thời dẫn tới mọi người tán thưởng.

Mặc dù nhìn qua cũng không tính là xinh đẹp, nhưng với trang phục, cũng miễn cưỡng có thể tính là đáng yêu.

Bầu không khí càng lúc càng náo nhiệt, nhưng Lý Trình Di lại nhíu chặt mày, ngồi trong góc một mình lẳng lặng uống nước trái cây.

Kế hoạch thất bại.

Không nghĩ tới các pháp sư phong tỏa tri thức của mình nghiêm mật như thế, ngay cả chính mình lén lút nghiên cứu cũng không cho phép.

Xem ra động tác lúc trước phải sửa lại một chút.

Chương 1264. Nghiên cứu 2

Chương 1264: Nghiên cứu 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong lòng hắn suy tư về sau sắp xếp hành động như thế nào, ba cái trấn trong lãnh địa nam tước hiện tại thu nhập còn đủ dùng, nhưng chỉ có thể miễn cưỡng để hắn mua sách hằng ngày.

Nếu như muốn chi tiêu nhiều hơn cho pháp sư, thì còn lâu mới đủ.

Do đó cần có nguồn thu mở.

Mặt khác bởi vì những thứ liên quan đến pháp sư không được phép tự mình mua bán, cho nên hắn còn cần tìm một con đường đủ bí mật.

Lắc lắc nước trái cây hồng ngọc trong tay, Lý Trình Di lẳng lặng suy tư.

Đột nhiên ngoài đại sảnh truyền đến từng đợt tiếng trầm trồ khen ngợi, mang theo binh khí giao kích va chạm.

Hắn phục hồi tinh thần, phát hiện trong đại sảnh không còn mấy người.

Ở đây tham dự hội nghị đều là lãnh địa quý tộc cùng gia quyến phụ cận, hắn ở trong đó ngoại trừ khuôn mặt anh tuấn ra, kỳ thật cũng không thu hút.

Bởi vì lãnh địa Remington ở xung quanh không tính là mạnh, thậm chí tính là yếu.

Cho nên cũng không có người chủ động tiến lên giao hảo với hắn, người lớn ghét bỏ hắn tuổi còn nhỏ không giữ được mặt mũi, người nhỏ cảm thấy hắn là nam tước, ngưỡng cửa cao.

Lý Trình Di đứng lên, đi theo đi ra đại sảnh, dù sao hắn chỉ là đi ngang qua sân khấu, liền theo đám người ra bên ngoài ra trên bãi cỏ, trên đó có hai quý tộc đang đấu võ.

Đó là hai thiếu niên quý tộc không quen biết, đánh nhau công phòng có bài bản hẳn hoi, có vẻ rất có kết cấu.

Trong tiếng vỗ tay cổ vũ của hai con gái tử tước, hai thiếu niên càng hăng máu vịt, không ngừng đấu tới đấu lui.

Rất nhanh, một thiếu niên trong đó bị chém vào vai, lảo đảo ngã xuống đất, thua.

Hắn lộ ra vẻ uể oải.

"Babit chiến thắng, người cuối cùng chiến thắng sẽ được thỉnh cầu tử tước trong phạm vi cho phép, còn có ai muốn tiến lên khiêu chiến!"

Rất nhanh, lại một thiếu niên quý tộc đi lên, cũng bị mấy kiếm nhẹ nhàng chém bại.

Thiếu niên tên là Babit khôi ngô mà cường tráng, đắc ý giơ lên kiếm kêu to.

Lý Trình Di đứng ở một bên nhìn lại thấy một thiếu niên quý tộc đi lên, ý đồ đánh bại người nọ, nhưng đều chỉ trong vài chiêu là bại trận.

Kiếm thuật Babit không tính tinh xảo, mấu chốt là sức mạnh rất lớn, thể lực kéo dài, ỷ vào thể trạng mạnh mẽ thắng bảy tám trận.

Đánh tới phía sau, người xung quanh đã hoàn toàn không còn thấy ai lên.

Babit có chút cuồng, thấy không ai ra mặt, hắn đùa giỡn cái kiếm, trên mặt mỉm cười lộ ra vẻ ngạo mạn.

"Ta chỉ là từ vương đô đến thăm em gái Alice, nhân tiện thử xem thực lực thế hệ trẻ bên này, hiện tại xem ra, tựa hồ đều kém quá".

Lời này của hắn hàm súc, nhưng thoáng cái khiến cho người xung quanh nhíu mày.

Có người nhìn về phía Tử tước Tislam, phát hiện sắc mặt ông ta cũng có chút khó coi.

Hiển nhiên chuyện này cũng không phải xuất phát từ sắp xếp.

“Tên Babit này là đặc sứ lần này từ vương đô đến, xem ra là vương thất bên kia đối với miền Đông bên này nhất là cùng tử tước đại nhân có chút bất đồng” Minna lặng lẽ tiến đến Lý Trình Di sau lưng một chút, nhỏ giọng nói.

“Đây là cố ý gây khó chịu cho Tử tước đại nhân. “Cô thấp giọng nói.

“Sau đó thì sao? Có quan hệ gì với tôi? “Lý Trình Di thản nhiên nói. Hắn không hứng thú với mấy thứ này.

Nhân loại tranh đấu, ở trong mắt hắn xa không quan trọng bằng tìm kiếm tri thức đốt lên thần hỏa. Chỉ cần không quấy nhiễu hắn là tốt rồi.

“Quan hệ? Không phải anh đồng ý gia nhập hội thiếu niên sao? Nếu không anh lên đi? “Mina thấp giọng giật dây.

“Không có hứng thú. “Lý Trình Di cự tuyệt.

Hắn không sợ rắc rối, nhưng không thích rắc rối.

Mina còn muốn nói cái gì, rất nhanh, thiếu niên Jain trong hội thiếu niên trước đó muốn khiêu chiến Lý Trình Di, một bước dài lao ra.

Jain cầm theo kiếm đơn, một tay khiên, mặc áo giáp da nhẹ, nổi giận đùng đùng, hướng về phía Babit chính là một kiếm vào đầu.

Keng!

Hai kiếm giao nhau

Sau đó một người giơ chân đạp, một người cầm khiên đập.

Lại là một tiếng trầm đục, hai người tách ra.

Trong nháy mắt, hai người liên tiếp biến chiêu, giao thủ hơn mười lần, bất phân thắng bại.

Nhưng đây chỉ là bề ngoài, trên thực tế, sức mạnh thể trạng của Jain căn bản không bằng đối phương, cũng chính là

bởi vì đối phương liên tục đánh nhiều trận, tiêu hao cực lớn, mới có thể miễn cưỡng đối kháng.

Đánh thành như vậy, chính hắn cũng ý thức được vấn đề, trên mặt huyết sắc càng ngày càng đậm.

Aaah!

Một tiếng rống giận dữ mãnh liệt, Jain nhảy lên, cầm khiên chắn trước người đâm xuống dưới.

Một chiêu này là tuyệt sát của hắn, là sát chiêu trong trường phái kiếm thuật Đường Tháp - Khiêu Thuẫn Trọng Thứ.

Đáng tiếc, sát chiêu của hắn bị đối phương sớm nhìn ra manh mối, quay người dễ dàng tránh đi.

Bùm.

Rơi xuống đất Jain né tránh không kịp, bị Babit từ bên cạnh một cước đá ngã, ngã xuống đất muốn đứng dậy, nhưng đã không còn kịp rồi.

Cổ của hắn bị một thanh kiếm hai lưỡi dí vào, lúc này không thể động đậy.

“Người chiến thắng, Babit!” người lính trọng tài hét lên lần nữa.

Sắc mặt những người xung quanh đều khẽ biến.

Đánh tới đây, tiếp tục kỳ thật đã không có ý nghĩa. Babit liên tục đánh nhiều trận như vậy, coi như tiếp theo có người thắng hắn, lãnh địa miền Đông coi như mất hết mặt mũi.

“Còn có ai? “Babit hét lớn một tiếng, lau mồ hôi trán, ánh mắt bễ nghễ.

Tislam Tử Tước cũng ngồi không yên, ông ta không muốn để cho Babit đưa ra thỉnh cầu đối với mình

Cho dù là thể diện hay là liên quan đến lợi ích của lãnh địa miền Đông.

Nhưng toàn bộ tinh nhuệ trẻ tuổi miền Đông đều ở chỗ này, lại không một ai có thể ngăn cản đối phương.

Không ai hé răng.

Xung quanh đuốc cháy sáng rực, phát ra tiếng vang lộp bộp, các quý tộc xem kịch, lúc này cũng không có động tĩnh, nụ cười trên mặt dần dần biến mất, thay vào đó là nhíu mày.

Chương 1265. Nghiên cứu 3

Chương 1265: Nghiên cứu 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mắt thấy không ai dám lên tiếng nữa, sự cuồng ngạo trên mặt Babit càng thêm rõ ràng.

Xem ra là ta thắng.

Cuộc thi đấu kết thúc.

Babit thuận lợi đạt được quyền đưa ra yêu cầu với tử tước. Điều này làm cho sắc mặt mọi người đều rất khó coi.

Lý Trình Di xem xong, tham liền ngồi lên xe ngựa rời đi.

Khi xe ngựa vừa mới chạy vào làn đường, phía sau truyền đến một trận phẫn nộ hô to.

Carlos!

Một con khoái mã nhanh chóng xông tới, ở bên cạnh xe ngựa cấp tốc dừng lại, biểu hiện ra trình độ cưỡi ngựa siêu đẳng của kỵ sĩ.

Ngồi trên lưng ngựa chính là Jain, sắc mặt hắn còn đang đỏ lên, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di trong cửa sổ xe.

“Tại sao cậu không lên? Vì cái gì để Babit tùy ý kiêu ngạo?!

“Tôi không thích tranh đấu vô nghĩa. “Lý Trình Di thuận miệng trả lời, đầu cũng không ngẩng lên, vẫn lật sách trong tay.

Mặc dù là sách về nuôi dưỡng côn trùng, nhưng hắn muốn đốt lên thần hỏa, liền cần hấp thu các loại tri thức.

Tất cả những ai cản trở hắn châm thần hỏa đều là kẻ thù của hắn. Tất cả những người không liên quan đến hắn đốt thần hỏa, đều là người qua đường.

Đây là nguyên tắc hắn tự đặt ra cho mình.

Bảo vệ chính mình, không gây chuyện, tránh nguy hiểm, cường đại bản thân, đây là hành vi hạch tâm mà hắn xác định.

Dù sao hắn cũng không quên mình bị Góc chết này kéo vào.

Cho tới bây giờ, hắn còn chưa gặp phải nguy hiểm trí mạng chân chính có thể uy hiếp chính mình.

Cho nên hắn có lý do tin tưởng, có nguy cơ cùng nguy hiểm cực lớn, còn ẩn núp chờ đợi hắn.

"Cậu có phải là người phương Đông hay không?! "Jain nhất thời càng thêm phẫn nộ.

"Phải thì sao? Không phải thì sao? "Lý Trình Di trả lời.

Jain bị đáp đến ngớ cả người, đối phương ngay cả thân phận người miền Đông còn chả thèm để ý, hắn còn có thể nói cái gì?

Theo hắn xem ra, Lý Trình Di ít nhất thực lực hắn là cùng hắn kém không nhiều lắm, lại không muốn đứng ra nhất trí, đây chính là sự phản bội đối với miền Đông!

Nhưng bây giờ.

Jain cưỡi trên lưng ngựa, lồng ngực phẫn nộ không ngừng phập phồng, chỉ có thể nhìn xe ngựa lẳng lặng đi xa.

…….

Sau khi buổi lễ trưởng thành kết thúc, thay vì quay trở lại lãnh thổ của mình, theo lời mời của Mina, Lý Trình Di đi thẳng đến lãnh thổ do gia đình cô cai trị để tìm kiếm Sư ưng.

Mà khiến hắn không tưởng tượng được chính là, tìm kiếm Sư ưng không chỉ có hắn, còn có hai chi đội ngũ khác.

Một chi chính là Babit vừa mới chiến thắng trong cuộc thi đấu cùng một tiểu đội cung nỏ thủ.

Một nhánh khác là Jain, Mina và hắn, cùng một chỗ tạo thành đội ngũ Hội thiếu niên, bọn họ cũng dẫn theo hơn mười người cùng một chỗ, còn mang theo dày lưới, thiết bị phun gây mê, chính là vì săn bắt Sư ưng.

Ba đội ngũ trước khi tiến vào rừng rậm, cùng nhau đến thị trấn ven rừng tiếp tế.

Lý Trình Di không để ý tới bọn họ, mang theo hai binh lính, phụ trách cầm hành lý tiếp tế, trực tiếp tiến vào rừng rậm.

Hắn nghe thấy tiếng thì thầm của nhóm Mina và Jain và bầu không khí nghiêm túc kỳ lạ bên phía Babit.

Nhưng không có gì liên quan đến hắn.

Hai người lính được lệnh cắm trại bên ngoài khu rừng và chờ đợi.

Một mình, với thanh kiếm và khiên, hắn sải bước vào rừng.

Khi xung quanh không còn một ai, tốc độ Lý Trình Di mới giảm một chút

Bước chân nhanh như bay trong rừng rậm, vài cái đã vượt qua phạm vi hơn mười km.

Ý thức lực cường đại mang đến chính là cảm giác cường hãn của năm giác quan cơ thể.

Điều kiện như vậy, khiến hắn rất nhanh liền nhận ra tuyết trắng mênh mang trong rừng rậm, có mùi không giống bình thường.

Trong tuyết, phía dưới một gốc tuyết tùng.

Lý Trình Di đột nhiên dừng bước, ngồi xổm xuống, đẩy tuyết ra, nhìn vết cào móng ưng phía dưới mới bị che phủ không bao lâu.

Hắn vươn tay ra so sánh, kích thước Ưng trảo so với hai bàn tay của hắn còn lớn hơn.

” cự ưng lớn như vậy, phụ cận căn bản không tồn tại, xem ra chính là nơi này có Sư ưng rồi.”

Hắn đứng lên, quan sát bốn phía, rất nhanh liền ở cách đó không xa trên chạc cây cổ thụ, phát hiện vết cào móng ưng mới.

Hiển nhiên Sư ưng cũng vừa ở đó

Hắn nhẹ nhàng nhảy lên, nhẹ nhàng rơi xuống chạc cây, kiểm tra một chút, rất nhanh tìm được phương hướng mới, nhanh chóng đuổi theo phía trước.

Khứu giác nhạy bén kết hợp với dấu vết trong môi trường, khiến hắn rất nhanh đã khóa chặt phương hướng đại khái của mục tiêu.

Trong tiếng tuyết ào ào, Lý Trình Di tựa như chim bay, thoáng cái nhảy lên lại rơi xuống, nhẹ nhàng phóng về phía sâu trong rừng rậm.

Không bao lâu, một sinh vật to lớn màu đen, ước chừng cao gấp đôi con người, xuất hiện ở trước mắt hắn.

Đó là một sinh vật kỳ lạ với đầu là sư tử và cơ thể là một con đại bàng khổng lồ.

Hai mắt là màu hổ phách màu vàng nhạt, kéo theo đuôi sư tử thật dài, hai cánh đang vỗ cánh.

Chính là nó! "Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, lập tức giơ khiên, tăng tốc lao nhanh về phía nó.

Thực lực vượt qua Kỵ sĩ Milton hơn sáu lần là khái niệm gì?

Khoảng cách hơn một trăm mét, dưới sức mạnh kỹ xảo của hắn kết hợp bộc phát, chỉ mất hai giây.

Sư ưng lúc này mới bay lên không trung hai mét, còn chưa lên cao.

Ngao!

Nó phẫn nộ phát ra tiếng rống như sư tử, uy hiếp xuống với ý đồ dọa cho kẻ địch khiếp sợ.

Nhưng đáng tiếc

Trên mặt tuyết màu trắng, một bóng người cấp tốc vọt tới trước mặt, đột ngột mọc lên, trọng kiếm hung hăng nện tới Sư ưng

Răng rắc.

Điện quang đồng thời từ trong miệng Sư ưng phun ra, đánh vào bóng người vừa vọt tới

Bùm!!

trọng kiếm trong tay bóng người cũng hung hăng đập trúng Sư ưng

Sức mạnh to lớn cùng dòng điện mang đến nhiệt độ cao, đồng thời nổ tung trên người một người một thú.

Chương 1266. Nghiên cứu 4

Chương 1266: Nghiên cứu 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Sư ưng thống khổ gào thét một tiếng, bị quái lực cực lớn nện cho rơi xuống, hung hăng nện vào trong tuyết, trong lúc nhất thời giãy dụa không dậy nổi.

Ngực Lý Trình Di cháy đen, cũng may áo giáp bên trong ngăn trở một mảng lớn dòng điện.

Thương tổn đối với hắn mà nói không tính là gì, nhiều lắm chỉ là ngoại thương ngoài da.

Cường độ cụ thể cũng chỉ là điện áp bình thường ba bốn trăm vôn, cường độ dòng điện cũng không lớn. Hắn giơ tay lên, mắt nhìn cơ bắp trên cánh tay có chút cháy đen.

Chủ yếu là cảm giác tê liệt, có chút phiền toái.

Trong lòng khẽ động, Lý Trình Di dùng hoa ngữ Lực trường rực rỡ chữa trị vết bỏng, đồng thời theo trị liệu, cảm giác tê liệt đang nhanh chóng biến mất.

Ánh mắt Hắn nhìn lại, thấy thân thể Sư ưng bên cạnh có thêm một miệng máu thật lớn.

Đó là hắn vừa mới chém một kiếm vừa rồi

Tổng thể mà nói, thực lực coi như không tệ, sức mạnh không kém nhiều lắm so với tê giác.

Sau khi đưa ra đánh giá, hắn vung kiếm, nhấc lên chiếc khiên, đây không phải khiên kim loại, mà là khiên gỗ da trâu dày, độ cứng cực cao, cũng nặng, mấu chốt là không dẫn điện.

Phốc

Vọt lên một cái, hắn lại một lần nữa xông về phía Sư ưng đang bị thương nằm trên mặt đất

Xoẹt!!

Điện quang lần thứ hai từ trong miệng Sư ưng bắn ra, điện hồ quang màu lam đánh về phía Lý Trình Di, rơi vào trên mộc thuẫn, lưu lại một cái hố đen.

Mà trọng kiếm lại một lần nữa chém xuống.

Vút

Bỗng nhiên một mũi tên từ phía xa bắn về phía vị trí tuyết mà Lý Trình Di sắp giẫm lên.

Mũi tên sắc bén mang theo lam quang kịch độc, phốc một cái bắn vào mặt tuyết, biến mất không thấy.

Lý Trình Di cũng vì tránh mũi tên, mạnh mẽ ngoặt ra khỏi phía Sư ưng, xoay người ngừng lại.

Ai?! Cút ra đây!

Sắc mặt hắn không tốt nhìn chằm chằm vào hướng mũi tên bắn ra.

Trong rừng tuyết nơi đó, đang nhanh chóng đi ra một đội người áo choàng có chút quen mắt.

Babit đi đầu, bên cạnh là hai người khoác áo choàng xám trắng bí ẩn.

Sư ưng bị thương!?! Ta vừa lúc thiếu một tọa kỵ! "Một người mặc áo choàng xám trắng kinh hỉ nói.

"Chiến sĩ bên kia làm sao bây giờ? Hắn là bị Sư ưng đả thương hắn. "Babit hỏi.

Hắn rõ ràng không biết Lý Trình Di.

"Cho hắn một khoản tiền để hắn cút đi. Nơi này là của chúng ta. "Áo choàng xám trắng khác lãnh đạm nói.

Bọn họ bị tiếng rống giận của Sư ưng hấp dẫn tới, nhưng tiếng rống giận nhất định sẽ hấp dẫn đội ngũ khác, cho nên mau chóng mang Sư ưng đi mới là trọng điểm.

Babit tiến lên một bước, đối mặt với Lý Trình Di, đột nhiên ánh mắt hắn ngưng tụ, nhận ra huy chương gia tộc của vũ khí và khiên trên người Lý Trình Di

"Hắn ta là một hiệp sĩ quý tộc!" hắn ta kêu lên.

Quý tộc đại bộ phận sẽ không thiếu tiền, đối phương còn có thể đánh bị thương Sư ưng, vậy thì ý nghĩa, đơn thuần dùng tiền không dễ giải quyết.

“Để ta. “Một cái áo choàng xám trắng tiến lên, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Ta là Tigre- pháp sư đến từ Vương Đô, con Sư ưng này được chuyển giao cho ta, ngươi sẽ nhận được thiện ý từ hai vị pháp sư.”

Hắn cởi áo choàng, lộ ra một khuôn mặt nhăn nheo có chút già nua.

Gần đây còn có Sư ưng nào khác không? “Lý Trình Di hỏi.

Không có, ít nhất phải đến Thự Quang Lĩnh cách đó mấy ngàn dặm mới có thể có Sư ưng. ” pháp sư Tigre trả lời.

“Như vậy thiện ý của các ngươi có thể cho ta mua sách liên quan đến pháp sư không? “Lý Trình Di lại hỏi.

Cái này không được cho phép, nhưng ngươi có thể đạt được tư cách hậu bối đề cử kiểm tra tư chất. “Tigre nhíu mày nói.

“Vậy thì không có ý nghĩa. “Lý Trình Di cầm kiếm đi tới gần. Hai giây.

“Cái gì? “Tigre sửng sốt.

Lập tức hắn đột nhiên nghe được một tiếng rít, phía trước Lý Trình Di phất tay vung ra mộc thuẫn.

Tấm mộc thuẫn ở giữa không trung xoay tròn tốc độ cao phát ra tiếng vang thật lớn, hướng hắn nện tới.

Aaah!

Babit phía sau xông tới, rống giận, rút kiếm ngăn cản phía trước.

Bùm!!

Babit bị đâm văng ra sau, đập mạnh vào thân cây, phun ra một ngụm máu.

Tigre lúc này mới kịp phản ứng, giơ tay một đạo hỏa diễm đỏ thẫm phun ra.

Ngọn lửa hình quạt tràn về phía Lý Trình Di, nhưng còn chưa kịp làm bỏng, đã bị xuyên qua.

Bốp!

Thiết Mộc Kiếm mang theo cự lực khủng bố, hung hăng đập trúng bả vai Tigre

Cả người hắn thoáng cái bị đập ngã xuống đất, pháp thuật tiếp theo căn bản không kịp phóng thích.

Một bóng kiếm liền từ trên mặt hắn xẹt qua.

Tất cả chìm vào bóng tối.

Lý Trình Di vung kiếm lên, thanh kiếm sắt xoay tròn mang theo tiếng gào thét, đập trúng một người áo choàng màu xám trắng khác ở phía sau.

Một mảng lớn điện quang đồng thời cũng từ trong tay người nọ bay ra, rơi vào trên người Lý Trình Di.

Bùm bùm!

Hai tiếng trầm đục vang lên.

Lý Trình Di lắc lắc, thân thể cường hãn chỉ hơi tê liệt, liền khôi phục lại.

Giáp da trên ngực nhiều ra một cái hố nhỏ cháy đen.

Nhưng người đối diện thì thảm.

Áo choàng xám trắng kia ngã ngửa trên mặt đất, ngực bị bổ ra một lỗ hổng rất lớn, máu tươi tuôn ra, nhuộm đỏ mặt tuyết.

Lúc này Lý Trình Di mới quét mắt nhìn Ác Chi Hoa nhắc nhở ác niệm.

Sát ý+3.

'Sát ý+2.'

Rất tốt. Hai pháp sư?

Hắn đang lo không có chỗ thu thập tin tức pháp sư, lúc này ánh mắt nâng cao, nhìn về phía 4 binh lính cung nỏ còn lại trong đội ngũ đi theo.

Ánh mắt bốn người dại ra, căn bản không kịp phản ứng cuộc chiến đã kết thúc nhanh như vậy.

Chiến sĩ trẻ tuổi khôi ngô tuấn mỹ trước mắt này, trong mắt bọn họ quả thực là quái vật hình người còn khủng bố hơn cả Sư ưng.

Pháp thuật của hai pháp sư đều không tạo ra bao nhiêu thương tổn, dòng điện đánh vào người, tựa như không có việc gì.

Còn có Babit. Thực lực của hắn đã tiếp cận kỵ sĩ chính quy, lại không nghĩ tới ngay cả đối phương một chút cũng ngăn không được.

‘Có người tới. “Lý Trình Di đột nhiên nhíu mày, thân ảnh tăng tốc, xông về phía cung nỏ.

Chương 1267. Nghiên cứu 5

Chương 1267: Nghiên cứu 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Dù sao chỉ cần giết sạch người sẽ không ai biết là hắn động thủ, đồ vật trên người hai pháp sư có thể để hắn nghiên cứu một đoạn thời gian.

Liên tục vài tiếng kêu thảm thiết, trong tuyết chỉ còn lại Babit nằm hấp hối trên mặt đất.

Ánh mắt mờ mịt của hắn nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, lúc này hắn tựa hồ nhớ tới cái gì.

"Là ngươi! "Quý tộc trẻ tuổi vẫn đứng trong góc, im lặng uống rượu kia!

Cho dù hắn lúc ấy khiêu khích như thế nào, đối phương đều im lặng không nói, tựa như xem kịch.

Lúc đó, hắn cho rằng đối phương là hèn nhát, nhưng hiện tại xem ra

Phụt.

Lưỡi kiếm lóe lên, mọi thứ trước mắt Babit chìm vào bóng tối.

Lý Trình Di rút kiếm ra, nhanh chóng cướp đoạt đồ vật trên người hai pháp sư, lập tức cấp tốc nhảy vào rừng tuyết, biến mất không thấy, đuổi giết Sư ưng hừa dịp loạn đào tẩu.

Mà lúc này Sư ưng đang khập khiễng chạy như điên trong tuyết, vừa chạy, vừa hoảng sợ thỉnh thoảng nhìn lại.

Bùm!

Bỗng nhiên một đạo nhân ảnh từ phía sau nhảy dựng lên, nặng nề đập một chưởng chính giữa đầu Sư ưng.

Sư ưng lúc này trước mắt tối sầm, mất đi ý thức.

Lý Trình Di rơi xuống đất, bắt lấy chân Sư ưng đang hôn mê, kéo về phía binh lính hộ vệ.

Đột nhiên hắn dừng bước, quay đầu nhìn về phía một bên đất rừng.

Ai?

Xung quanh một mảnh yên tĩnh.

Không có tiếng động, cũng không có vật sống nhúc nhích.

Cảm giác xác định không có ai, Lý Trình Di nhíu mày, cảm giác chỗ bất tiện khi không còn ý thức lực để quét.

Loại chuyện này nhất định phải triệt để diệt khẩu mới tốt, nhưng lúc này thời gian khẩn cấp, hắn vẫn là kéo lên Sư ưng nhanh chóng rời đi.

Hơn một tấn Sư ưng 1 tấn ở trong tay hắn tựa như cái rương nhỏ, thoải mái liền bị kéo đi.

Sau khi hắn đi, ước chừng hơn mười giây.

Trong tán cây rậm rạp, mới cẩn thận chui ra một nữ tử da vàng lỗ tai nhọn.

Cô ta hoảng sợ nhìn Sư ưng lưu lại vết máu trên tuyết, xoay người liên tục bay vọt, ở chạc cây rất nhanh biến mất ở trong rừng rậm.

……

Đế quốc Bạch Tháp

Là tổ chức hợp nhất pháp sư lớn nhất, nổi tiếng nhất đế quốc, Bạch Tháp đại biểu cho vinh quang cao nhất của hiệp hội pháp sư.

Bạch Tháp cao tới 139 tầng, lần lượt có 139 vị pháp sư cường đại nhất đế quốc trú đống.

Bọn họ thống nhất được gọi là, Pháp sư Bạch Tháp.

Mà ngay trong rừng tuyết miền Đông, trong nháy mắt hai pháp sư bị Lý Trình Di giết chết.

Trong Bạch Tháp, một lão pháp sư ở tầng thứ mười ba đột nhiên mở mắt.

Hắn nhìn một ngọn đèn dầu vàng nhạt treo trên tường, đế đèn có sáu nhánh, phía trên mỗi nhánh đều thắp một ngọn lửa.

Mà lúc này, hai ngọn lửa trong đó hoàn toàn tắt.

“Bọn Tigre đã chết? “Sắc mặt lão pháp sư trầm xuống.

hai người Tigre là môn hạ của hắn, tuy rằng không phải đệ tử ưu tú gì, nhưng cũng là trợ thủ hắn vất vả nhiều năm mới bồi dưỡng ra được để phục vụ hắn

Mà hôm nay, bọn họ đã chết, chính mình lại phải một lần nữa bồi dưỡng trợ thủ mới, cái này sẽ tạo thành tổn thất, khiến hắn cực kỳ khó chịu.

“Brian. “Lão pháp sư suy tư một chút, nhẹ giọng gọi.

Phụt!

Cửa sổ phòng, đột nhiên nhào xuống một con cú mèo trắng như tuyết.

Cú mèo đứng vững trên bệ cửa sổ, đôi mắt to tròn nhìn về phía lão pháp sư.

‘Mida đại nhân, có gì phân phó? “Nó trầm thấp hỏi, phát ra tiếng người.

“Tigre bọn họ đã chết, chết ở miền Đông, ngươi dẫn người đi điều tra, ta muốn tin tức tình báo cụ thể tỉ mỉ, tìm được hung thủ.” Lão pháp sư trầm giọng nói.

Cần động thủ không?

“Nếu như thời cơ cho phép, có thể. “Lão pháp sư gật đầu.

Phốc.

Cú mèo vỗ cánh đảo mắt bay đi, cực nhanh biến mất trong gió tuyết đầy trời.

Đối với pháp sư mà nói, cho dù là pháp sư Bạch Tháp cường đại nhất, cũng cực kỳ ỷ lại ma sủng để phụ trợ sức chiến đấu.

Cho nên càng là pháp sư cường đại, lại càng súc dưỡng ma sủng cường đại.

Cái gọi là ma sủng, chính là bọn hắn thông qua các loại thủ đoạn đặc thù, bồi dưỡng cải tạo ra sinh vật ma pháp đặc thù.

"Bồi dưỡng ma sủng, cần dùng đến bảy mươi hai công đoạn, tiến hành từng bước cải tạo." Biến đổi một sinh vật bình thường thành một sinh vật ma thuật là một dự án đòi hỏi một thời gian dài để khám phá và thử nghiệm.

Đối với việc này, công trình lôi thú của gia tộc Mora chính là ví dụ tiêu biểu nhất, bọn họ đã trải qua một thế kỷ tìm tòi nhiều lần, cuối cùng cải tạo các loại động vật không thể đếm được, kết cục lại kết thúc bằng thất bại."

"Ma pháp cải tạo sủng vật, mỗi một hạng đều là vô số trí tuệ cùng vận may kết tinh, không cách nào một lần là xong." Cần rất nhiều pháp sư liên thủ tiến hành công quan. Mà bây giờ đế quốc Bạch Tháp nắm giữ chín loại công trình ma sủng, thường dùng nhất có ba loại, chính là do lúc trước Bạch Tháp liên hợp pháp sư cùng tạo ra."

Vùng đất của gia tộc Okla tại Miền Đông

Lý Trình Di nhẹ nhàng khép lại một trang sách cuối cùng, lâm vào suy tư.

Trên tay hắn bìa sách viết rõ ràng: nhập môn muôi dưỡng ma sủng".

Đây là chiến lợi phẩm hắn tìm kiếm được từ trên người hai pháp sư đã chết kia. Không có ý tưởng nhập môn, không có pháp thuật tương quan, chỉ có quyển sách kiến thức đơn giản về nhập môn nuôi dưỡng ma sủng

"Bạch Tháp. "Hắn đặt sách xuống, như có điều suy nghĩ.

Pháp sư của đế quốc Sora này hoàn toàn khác với những pháp sư mà hắn từng biết.

Bọn họ tựa hồ càng dựa vào ma sủng để bổ sung sức chiến đấu.

Mặt khác, đồ vật lục soát được từ trên người hai pháp sư kia, là 7,8 cái bình bên trong chứa vật liệu gì cũng không rõ.

Có lẽ là một số vật liệu nghiên cứu triển khai pháp thuật, Lý Trình Di không biết được, mấu chốt là, những thứ này đối với hắn vô dụng.

Chương 1268. Nghiên cứu 6

Chương 1268: Nghiên cứu 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Kế tiếp.

Đem sách bỏ vào trong ngăn kéo khóa lại, hắn lại cầm lấy một viên đá lớn nhỏ màu lam đậm bất quy tắc bên cạnh.

Hòn đá là từ trong cơ thể Sư ưng lấy ra, toàn bộ trong cơ thể Sư ưng, liền vật này lúc ấy đang không ngừng lóe ra hình cung điện thật nhỏ.

Hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra sự khác thường của nó, trực tiếp đào mang đi.

Bây giờ là lúc để nghiên cứu kỹ.

Lấy tay vuốt ve mặt ngoài hòn đá, cảm xúc thô ráp, khiến trong lòng hắn có loại tê dại khó hiểu.

Tựa như bị dòng điện chạy qua.

Giơ tay lên Lý Trình Di nhìn bề mặt da cánh tay, lông tơ dựng thẳng lên, tựa như gai nhọn.

Chỉ cần vuốt ve cũng có thể sinh ra dòng điện sao? Thứ này hình như không ổn định.” Hắn nhíu mày.

Từ trong ngăn kéo bên cạnh lấy ra một bộ công cụ kim loại, hắn lấy ra con dao nhỏ sắc bén, đặt ở trên tảng đá, bắt đầu cắt.

Nhưng rất khó cắt, chỉ cần ma sát rất nhỏ, sẽ sinh ra hồ quang điện cực nhỏ.

Loại hồ quang điện này sinh ra, tựa hồ là phiên bản tăng cường của ma sát sinh điện.

Lý Trình Di vì thế bắt đầu thử nghiệm sử dụng các vật liệu còn lại, hắn muốn tìm ra một loại vật liệu không ma sát sinh điện, dùng để phân chia khối đá này.

Trải qua một buổi chiều thử nghiệm, rốt cục, khối này được hắn đặt tên là Đá Sư ưng, bị cắt xuống một chút bột nhỏ.

Bột được lưu trữ bên trong một chai pha lê tinh tế.

Phương pháp nghiên cứu của Lý Trình Di không nhiều lắm, bị hạn chế bởi dụng cụ, hắn cũng không có khả năng phân tích cặn kẽ đặc tính của nó.

Mà đối với tu sĩ Thiên Tụ Các mà nói, phương pháp nghiên cứu thuận tiện nhất, cũng là trực tiếp dễ dàng nhất, chính là đốt cháy.

Lộc cộc

Trong thư phòng, Lý Trình Di đem bột phấn trộn lẫn với nước cùng nuốt vào.

Ở bên trong thân thể, một bộ phận bột phấn bị sức mạnh Nguyên Thần Kiếm Cung toàn lực bao trùm, sau đó nuốt vào, hóa thành một luồng bụi khói, bay vào kiếm lô lơ lửng bất động khổng lồ bên trong Kiếm Cung.

Thất Ý Thánh Linh Công là một trong mười hai hoa ngữ, trong quá trình này có tác dụng cầu nối mang tính quyết định.

Hoa Ngữ bởi vì phẩm chất cực cao, cho dù ở thế giới này cũng sẽ không hoàn toàn bị hạn chế, cho nên có thể thông qua sợi tơ tình Tuệ Kiếm của Thất Ý Thánh Linh Công, bao lấy một chút bụi kia, mang vào Kiếm Cung.

Trong Nguyên Thần Kiếm cung hoa lệ, lúc này so với lúc trước đã tinh xảo phức tạp hơn nhiều.

Trên vách tường, trên trần nhà, khắp nơi là những ghi chép của các nhân vật Nhân Diện Nguyên Thần Kiếm

Vô số nhân vật sản sinh ra nguyên ấn, đều bị Lý Trình Di ném vào trong kiếm lô, tiến hành đốt cháy, từ đó tăng cường cho bản thân kiếm lô.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân tu vi của hắn có thể nhanh như vậy từ đạt tới đỉnh Khí hỏa.

Lúc này bột của Đá Sư ưng bay vào kiếm lô, trong phút chốc, một ngọn lửa màu lam mang theo hồ quang màu lam vọt

lên.

Răng rắc.

Điện hồ màu lam kết thành lưới lớn, trong nháy mắt cũng hoàn toàn bao trùm toàn bộ kiếm lô.

Không bao lâu, điện hồ quang tiêu tán, này tương quan các loại đặc tính, nhanh chóng từ kiếm lô phản hồi đến ý thức Lý Trình Di.

Đây chính là chỗ cường đại của âm điển. Tạo Hóa Chi Lô vì sao cái gì cũng đốt? Thiên Tụ Các đạo nhân, vì sao càng đốt càng mạnh, chính là nguyên nhân này.

Trong hiện thực, Lý Trình Di ngồi trong thư phòng, nhắm mắt dưỡng thần, cảm nhận được đủ loại đặc tính của đá Sư ưng.

Trong quá trình thiêu đốt, tiến thêm một bước nhỏ tăng cường toàn bộ sức mạnh Kiếm Lô.

Nhìn thì chỉ có một chút xíu Đá Sư ưng, nhưng lại cho thu hoạch tương đương với hắn lúc trước hắn đốt cháy một phần mười tinh linh!

Phát hiện này khiến trong lòng hắn mơ hồ có chút rung động.

"Nói cách khác, nếu như ta đem toàn bộ Đá Sư ưng đều thiêu hủy, như vậy ta thu hoạch trưởng thành, thậm chí có khi bằng đốt cả 10 con Tinh Linh."

Nơi này rốt cuộc là địa phương nào? Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di càng thêm ngưng trọng.

Nếu không phải hắn hiện tại thiếu hụt tấn thăng không phải thiêu đốt, mà là vô số kết cấu tri thức đối với thế giới, có lẽ đã đốt luôn cả Đá Sư ưng.

Cốc cốc cốc……

Đột nhiên có tiếng gõ cửa thư phòng.

Ai?

“Là tôi, Barker. “Pháo đài đen quản gia lão Barker thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

“Mời chú Barker vào. “Lý Trình Di thu dọn đồ đạc, đứng lên.

Rắc một tiếng, cửa mở ra.

Lão Barker một thân lễ phục màu đen viền bạc sạch sẽ tinh xảo, an tĩnh vào cửa.

Hắn cúi đầu, sau đó đứng thẳng dậy.

Có sứ giả thành Pháp Sư đến hỏi thăm, là về hai vị pháp sư mất tích trong rừng rậm vài ngày trước.

Sứ giả thành Pháp Sư? Dẫn bọn họ vào đi. “Lý Trình Di vừa suy tư phản hồi bột phấn, vừa nghĩ cách lợi dụng loại tài liệu đặc thù này.

Hắn quan sát thấy rằng bản thân vật liệu này chỉ cần ma sát đơn giản, có thể tạo ra một lượng lớn dòng điện, vậy nếu nó có thể được cố định với một thiết bị trượt liên tục, ma sát lặp đi lặp lại, liệu nó có thể tạo ra một dòng điện liên tục không ngừng cung cấp và sử dụng?

Nguyên lý trong đó, rốt cuộc là sinh ra như thế nào?

Ma sát sinh điện trong khoa học hiện đại, bản chất là sự chuyển dịch điện tích, mà ở đây có thể sinh ra nhiều dòng điện như vậy, phải chăng có nghĩa là, bản thân vật chất ở đây, điện tích liên kết trong nguyên tử nhiều hơn nhiều so với thế giới trước kia?

Cho nên sau khi điện tích truyền đi, điện trường sinh ra cũng mạnh hơn nhiều?

Lý Trình Di nghĩ tới đây, lại ghi nhớ suy nghĩ này.

“Vậy có phải điện tích trói buộc vật chất còn lại đều nhiều như vậy không không?” Điều này cần phải thử nghiệm.

Rất nhanh, chờ hắn phục hồi tinh thần lại, lão Barker đã mang theo một nữ pháp sư trung niên mặc lam bào, mang theo hoa văn ngôi sao 6 cánh lóe sáng, đi vào thư phòng.

Chương 1269. Nghiên cứu 7

Chương 1269: Nghiên cứu 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khuôn mặt nữ pháp sư lạnh lùng nghiêm túc, đôi mắt nâu lộ ra cảm giác khoảng cách nhàn nhạt.

Nàng hơi hành lễ với Lý Trình Di trước.

Nam tước Okla, xin cho phép tôi tự giới thiệu, tôi là Dulvi sứ giả Bạch Tháp, là đặc biệt đến đây điều tra vụ án pháp sư Tigre mất tích. Bởi vì điều tra được, trước đó ngài từng cùng pháp sư Tigre tiến vào Tuyết Sâm, tìm kiếm Sư ưng, cho nên, đến đây hỏi thăm chi tiết liên quan đến vụ án mất tích của ngài.

“Tôi không biết họ, cũng chưa từng gặp họ ở trong rừng. Còn vấn đề gì không? “Lý Trình Di nói đơn giản.

“Vậy xin hỏi ngài có tìm thấy dấu vết của Sư ưng trong rừng không?”

“Không có. “Lý Trình Di nói.

“Có nghe thấy tiếng Sư ưng gầm không?”

“Đúng vậy, tôi nghe thấy, nhưng khi tôi qua đó, hết thảy đều đã hoàn toàn biến mất, tôi không có thu hoạch gì, liền tự mình rời đi.”

“Về chuyện Babit, trước đây anh có thấy cậu ta ở chỗ của Tử tước phải không?”

Nữ pháp sư này bắt đầu loạn thất bát tao hỏi một ít vấn đề không liên quan.

Lý Trình Di cũng nghiêm túc trả lời.

Hai người một hỏi một đáp, giằng co một hồi lâu, mới kết thúc.

Nữ pháp sư hành lễ, cáo từ, đi ra khỏi thư phòng.

Lý Trình Di ngồi xuống, hơi suy nghĩ.

Hắn vừa rồi hỏi đối phương, nếu như có thể tìm được tung tích của Tigre pháp sư, có thể đạt được tư cách mua sách pháp sư hay không?

Nhưng bị đối phương nghiêm khắc cự tuyệt.

Điều đó làm hắn không vui.

‘Xem ra pháp sư bên này không có cách nào có lẽ phải tìm cách khác’

Sau khi nữ pháp sư hỏi thăm rời đi, Lý Trình Di lại đắm chìm vào trong nghiên cứu, các loại đặc tính của đá Sư ưng, làm cho hắn càng ngày càng trầm mê.

Sau khi hắn đi sâu nghiên cứu, phát hiện, nguồn gốc điện tích của đá Sư ưng, kỳ thật cũng không phải toàn bộ đến từ ma sát chuyển dịch điện tích, trong đó có một bộ phận rất lớn, là tự nhiên hiện ra

Khi ma sát Đá Sư ưng, bên trong nó mơ hồ sinh ra một lượng lớn các sinh vật gián tiếp, tồn tại trong một thời gian cực ngắn, nhiều nhất là vài micro giây.

Nếu không có Lý Trình Di có kiếm lô phụ trợ thiêu đốt phân tích, chỉ sợ cũng không có cách nào phát hiện chính xác.

Hắn đặt tên cho chất này là Hạch tâm sư ưng, có nghĩa là cốt lõi khả năng phát điện của Sư ưng.

Sau hơn 10 ngày nghiên cứu hạch tâm sư ưng, Lý Trình Di đã phát hiện ra lý do chính khiến nó tạo ra điện tích bổ sung.

……

Bên ngoài Pháo đài đen, trong một lâm trường hẻo lánh, một tòa nhà có sân bốn phía được xây bằng nham thạch đen

Lý Trình Di cẩn thận dùng hòn đá bôi lên bột đá Sư ưng, xây dựng một mô hình đặc thù nhìn qua giống như hình thoi nhưng bên trong có mạng lưới kết cấu vô cùng phức tạp.

Trải qua mấy ngàn lần kiểm tra lặp đi lặp lại, hắn rốt cục đem kết cấu đặc thù bên trong Hạch tâm sư ưng tái hiện ra.

Mà cái này, hẳn là mấu chốt để Hạch tâm sư ưng sinh ra dòng điện.

"Thật sự là kết cấu tuyệt vời" Lý Trình Di cuối cùng đem một khối đá dính vào bên trong hình thoi, sau đó lui về phía sau, nhìn cái này cũng không đối xứng, rồi lại làm cho người ta một loại kết cấu đặc thù vô cùng hài hòa.

Chính là kết cấu này, đem ma sát sinh ra điện tích, lúc di chuyển mạnh mẽ tăng nhiều hơn rất nhiều.

Bông tuyết từ trên trời rơi xuống, rơi xuống mặt đất xung quanh, rơi xuống bề mặt kết cấu kỳ diệu này.

Nhưng quỷ dị chính là, chỉ cần rơi xuống, bông tuyết liền phảng phất như gặp nhiệt lượng, tự phát bắt đầu hòa tan.

Giống như kết cấu này tự mình có thể sinh ra dòng điện rất nhỏ.

Nếu không có kiếm lô, mình căn bản không cách nào phát hiện loại kết cấu kỳ diệu này. Kết cấu tăng cường sức mạnh tự nhiên, không. Đây không phải tăng cường sức mạnh, mà là sinh ra dòng điện rất nhỏ.

Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng điểm lên bề mặt kết cấu hình thoi này.

Sau đó, hơi cọ xát.

Tảng đá phủ đầy bột Đá Sư ưng, mặt ngoài nhất thời xuất hiện một đường hồ quang điện rất nhỏ.

Vòng cung điện màu lam đùng đùng một cái, cực nhanh biến lớn, sau đó tràn vào bên trong kết cấu hình thoi, theo mạng lưới vô cùng phức tạp truyền qua lại.

Mà theo quá trình truyền đi, cường độ dòng điện cũng đang nhanh chóng tăng cường.

Không lâu sau.

Răng rắc!

Một vòng cung điện to bằng ngón cái, hung hăng đánh ra từ bên kia hình thoi, nện vào trên mặt tuyết, lưu lại dấu vết

cháy đen.

Tăng cường sức mạnh cường đại! “Trên mặt Lý Trình Di toát ra vui sướng nhàn nhạt.

hỏa diễm trong ý thức kiếm lô của hắn, cũng tràn đầy thêm khi hiểu biết về thế giới mới tăng lên

Ngọn lửa đang từ bên trong kiếm lô lúc trước, dần dần lan tràn đến bao vây toàn bộ kiếm lô.

Khi ngọn lửa hoàn toàn tràn ngập Nguyên Thần Kiếm Cung, chính là thời khắc cuối cùng hắn có thể châm thần hỏa.

“Tiếp theo, cần nghiên cứu, loại kết cấu này vì sao có thể sinh ra dòng điện tăng lên lớn như vậy?”

Điện từ không phân biệt, hắn cảm thấy mình hẳn là từ phương hướng từ trường bắt đầu nghiên cứu.

Nam tước đại nhân.

Đột nhiên ngoài sân, một gã vệ binh truyền lệnh của Pháo đài đen cao giọng hô to.

Lão phu nhân và Barker đại nhân mời ngài đến phòng hội nghị thương nghị.

Lý Trình Di khẽ nhíu mày.

Hẳn là về chuyện Man Nhân, đối với Đế quốc Sora mà nói, Man Nhân là mối thù truyền kiếp toàn bộ đế quốc trong cả ngàn năm nay.

Song phương giết chóc cùng cướp đoạt lẫn nhau, đã ký kết huyết hải thâm cừu không cách nào hóa giải.

Lãnh địa Okla là một trong số đó.

Hai nam tước Okla đời trước, đều là chết trong cuộc chiến với Man Nhân.

Những người tuyết Man Nhân hình thể giống như nhân loại nhưng cao to hơn nhiều nên thể trạng đều cực kỳ cường tráng, cũng có man lực cực lớn.

Tuy rằng chỉ số thông minh của bọn họ không cao lắm, nhưng sinh mệnh lực cực kỳ dồi dào.

Chương 1270. Nghiên cứu 8

Chương 1270: Nghiên cứu 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khi man nhân thiếu hụt lương thực cùng công cụ, sẽ đến đây tập kích cướp đoạt Đế quốc Sora.

“Trông coi chỗ này, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần. “Lý Trình Di dặn dò, xoay người bước nhanh về phía Pháo đài đen.

Nếu không là bởi vì lo lắng nổ tung, hắn vốn nên đem sân thí nghiệm đặt ở bên trong Pháo đài đen, như vậy cũng có thể an toàn hơn.

Bước nhanh trở về Pháo đài đen.

Trong phòng hội nghị, Melissa cùng lão Barker đã sớm đến nơi này, hơn nữa Milton cũng đứng ở một bên, mặt khác còn có hai quan chính vụ lãnh địa, một người là quan thuế vụ, một người là quan pháp vụ.

Thấy hắn đi vào. Mọi người cùng nhau hành lễ.

Melissa như cũ ngồi ở vị trí trên, trên mặt mang theo nụ cười nhu hòa, gần đây tâm trạng cô rất tốt, coi như lúc này truyền đến tin tức về man nhân cũng không bị ảnh hưởng.

Điều này làm cho Lý Trình Di không khỏi nhìn cô thêm một cái.

Mẹ, chư vị, tin tức về Man nhân cứ nói thẳng là được, lát nữa ta còn có thí nghiệm tiến hành.

Hắn không có che giấu mình đang nỗ lực đi theo con đường pháp sư, cũng không che giấu chính mình đang tiến hành các loại thí nghiệm.

Dù sao những thứ này đều là tốn tiền cùng tốn nhân lực vật lực, che giấu không được.

“Vâng đại nhân. “Lão chủ quản Barker bệnh mới khỏi, lúc này thần thái sáng láng, cúi đầu mở miệng.

“Căn cứ tin tức mới nhất, ở trấn Lupin gần bình nguyên của Man nhân, có người mạo hiểm đi hái thuốc, ngoài ý muốn phát hiện Man nhân lưu lại dấu chân to lớn. Sau khi treo giải dò xét, Kỵ sỹ Milton cũng dẫn đội tiến đến tra xét, phát hiện xác thực có tiểu đội Man nhân bắt đầu hoạt động tại ngoại vi lãnh địa của chúng ta”

“Chúng ta phát hiện man nhân tiểu đội, tổng cộng năm man nhân, đa số cao 2,5m, hơn nữa mắc bệnh mù đêm nghiêm trọng hiển nhiên là đến vì đồ ăn.” Hiệp sĩ Milton bên cạnh bổ sung.

“Đúng vậy, tôi đã bảo Trấn Lupin bên kia khẩn cấp xây dựng năm tòa còi tháp, hy vọng có thể sớm phát hiện tung tích man nhân. Dựa theo kinh nghiệm năm trước, man nhân một khi đã tiến vào, tiếp theo tùy thời có thể phát động cướp đoạt tập kích. mục tiêu tập kích của bọn chúng đều rất rõ ràng, không cần suy đoán, nhất định là trấn Lupin.” Lão Barker trải qua nhiều đời nam tước Okla giao tranh, đối với man nhân tương đối hiểu rõ.

Bình thường cần bao nhiêu binh lực mới có thể ngăn cản? “Lý Trình Di thoáng có chút hứng thú.

Đối với thức hắn cần hiểu rõ thế giới tri, một chủng tộc mới, khởi nguyên như thế nào, phát triển, sinh sôi nảy nở, thậm chí văn minh lớn mạnh ra sao, đây cũng là một đề tài rất thú vị.

Dựa theo lệ thường, một đến hai trăm trọng thuẫn binh lính là được, dùng cung nỏ thủ công kích từ xa. “Lão Barker trả lời.

“Có thể dự đoán thời gian không? “Lý Trình Di hỏi.

Không thể, chỉ có thể cố thủ.

Không thể chủ động xuất kích sao? “Lý Trình Di nói.

“Sức mạnh Man nhân thông thường gấp đôi binh lính chúng ta, nếu như chủ động xuất kích, chỉ sợ, thương vong sẽ

rất lớn.” Lão quản lý chần chờ.

Tuy rằng hắn không muốn đả kích lòng tin của nam tước trẻ tuổi, nhưng sự thật vẫn phải nói.

“Cố thủ là chiến thuật tốt nhất, đại nhân, trước kia tôi cũng tham dự qua cuộc chiến với Man nhân. Man nhân chia làm loại man nhân bình thường, Man nhân dũng sĩ, Man nhân pháp sư, cùng với Man vương. Một bộ lạc ít nhất sẽ có biên chế hoàn chỉnh như vậy. Hơn nữa bọn họ tốc độ hành động đều rất nhanh, sức chịu đựng kinh người, già yếu bệnh tật hầu như chết sạch, còn lại đều là tráng niên” Milton uyển chuyển đề nghị.

“Như vậy sao? Được rồi, chủng tộc rất thú vị. “Lý Trình Di sờ cằm.

“Có bao nhiêu binh tốt, bao nhiêu hiệp sĩ trong lãnh thổ?” hắn hỏi Milton.

“Ồ” Milton bối rối hỏi. Tên này ngay cả dưới tay mình có bao nhiêu binh lực cũng không biết?

Số lượng binh tốt không biết, nhưng kỵ sĩ nên biết chứ?

Binh tốt thời đại này phần lớn là nông phu thường ngày, thời chiến chiêu mộ tạm thời, cho nên không rõ ràng lắm cũng bình thường.

Nhưng kỵ sĩ có thể đếm được trên đầu ngón tay, tổng cộng chỉ có mấy người.

Bao gồm cả tôi, tổng cộng ba người, đều là sau này mới chiêu mộ tới. “Milton bất đắc dĩ trả lời. “Binh tốt mà nói, hiện tại toàn chức binh tốt có 150 người, chủ yếu dùng để duy trì tuần tra lãnh địa. mặt khác muốn ứng đối chiến tranh cần ít nhất chiêu mộ 500 người, cái này cần chi tiêu một số lớn quân lương cùng tiền tài “

Tài chính chủ yếu là chưởng quản trong tay lão Barker. Nói đến đây, hắn nhìn về phía lão Barker.

Barker bất đắc dĩ lắc đầu.

“Nói như vậy, chúng ta phải ưu tiên bảo đảm chi tiêu cho binh tốt trong cuộc chiến với Man nhân. sau đó thí nghiệm của Nam tước, khả năng không có biện pháp duy trì.” Nói đến đây, ông ta nhìn về phía Lý Trình Di

“Không sao, các ông làm là được, mặt khác, khi nào phát hiện man nhân thì báo cho ta biết. Ta muốn tham chiến. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

“？？？”

Mấy người đều sửng sốt.

“Ngài mới bao nhiêu tuổi? Sắp tham chiến?

“Không được, chiến tranh không phải trò đùa!“Melissa biểu tình thoáng cái thay đổi, mãnh liệt đứng dậy.

“Không cần lo lắng, con chỉ xem cuộc chiến thôi, không xông vào đâu. “Lý Trình Di cười nói.

Hắn dường như đang có tâm trạng tốt, điều này khiến những người còn lại không thể hiểu được.

“Còn có một tin tức, Bạch Tháp đã tra được thi thể của Tigre pháp sư, cùng thi thể Sư ưng lần trước mất tích trong rừng rậm, bọn họ đã phái tới một đội ngũ pháp sư được xưng có thể phục hồi dấu vết đặc thù, để truy bắt hung thủ.” Lão Barker lên tiếng nói.

Vậy sao? Vậy thì thật tốt quá. “Lý Trình Di lại mỉm cười,” Gần lãnh địa của tôi có tên côn đồ cùng hung cực ác, cũng làm cho tôi ngày đêm lo lắng.

Lão Barker nhìn hắn thật sâu.

Có tin đồn truyền ra, bọn họ hoài nghi tất cả là do Tinh linh gây ra, kính xin cẩn thận ứng đối.

Tinh linh???

Melissa nhỏ giọng hô nhẹ một câu, sắc mặt lập tức thay đổi.

Chương 1271. Nghiên cứu 9

Chương 1270: Nghiên cứu 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tinh linh từng chiến tranh chủng tộc với nhân loại, song phương giết chết qua mấy ngàn vạn người của đối phương.

Cuối cùng trong cuộc tranh đoạt bá chủ này, Tinh linh bởi vì trong nội bộ Tinh linh tầng lớp thống trị cao hủ bại, mà hoàn toàn tan tác.

Bọn họ là tộc quần vô cùng hiểu biết pháp thuật, Tinh linh từ nhỏ đã có thiên phú pháp sư không gì sánh kịp.

Cho nên khi nghe đến Tinh linh, Melissa mới có thể phản ứng lớn như vậy.

Tinh linh nếu ngóc đầu trở lại, nguy hại so với Man nhân cường đại hơn rất nhiều.

"Tinh linh? "Trong lòng Lý Trình Di càng thêm vui vẻ.

Lại là một tộc quần mới, một tộc quần mang đến, đồng dạng cũng là một lượng lớn lịch sử phát triển văn minh, thân thể của bọn họ chính là một bộ lịch sử tiến hóa sống.

Điều này làm cho hắn đối với nghiên cứu thế giới này, lại có thể có mới thu hoạch lớn.

Phốc xoẹt

Đúng lúc này, bỗng nhiên ngoài cửa sổ Pháo đài đen bay qua một con cú mèo lông chim thuần trắng.

Con cú dang rộng cánh lượn, nhẹ nhàng đáp xuống mép cửa sổ, nghiêng đầu chải lông, dường như thực sự chỉ là một con chim bình thường, tình cờ đi ngang qua đây.

Chỉ là Lý Trình Di lúc này đột nhiên có cảm giác, quay đầu nhìn về phía nó.

"Một con cú mèo chưa từng thấy," hắn nheo mắt nhìn nó

Đây không phải là cú mèo bình thường sao? “Milton có chút khó hiểu.

‘Mẹ từng thấy cú mèo hoạt động ban ngày chưa? Hơn nữa “Lý Trình Di cười nói,” Nó có sáu ngón chân, con cảm thấy rất hứng thú”.

“Cái gì?! “Milton sửng sốt.

Đột nhiên trước mắt hắn hoa lên, bóng dáng lãnh chúa nhà mình biến mất.

Bùm!

Một tiếng gào rít cấp tốc nổ tung.

Lý Trình Di nháy mắt liền xuất hiện ở trước cửa sổ, trọng kiếm bên hông ầm ầm rút ra, vung chém đập về phía cú mèo màu trắng.

Bùm!

Con chim lớn đáng thương này há miệng đang muốn nói chuyện, nói ra thân phận của mình, cũng đã không còn kịp rồi.

Thân hình cường tráng gấp ba lần so với chim bình thường, dưới quái lực của Lý Trình Di không hề có lực phản kháng, ngay tại chỗ liền bị đập trúng ót, ngất xỉu.

Phốc.

trong ý thức cuối cùng, nó thấy mình bị nhất cổ và chỉ nhìn thấy Lý Trình Di trương mang theo ánh mắt hứng thú nồng đậm.

Không! Nó hoàn toàn chìm vào bóng tối.

……..

Khám phá, khám phá, nghiên cứu, học hỏi, sao chép, cải thiện.

Đây chính là chân lý học thuật, cũng là tuần hoàn cường đại bản thân.

Lý Trình Di mang theo cú mèo trở lại sân thí nghiệm bên ngoài Pháo đài đen của mình.

Kết cấu hình thoi kia vẫn còn, không ai dám tiến vào quấy nhiễu.

Dẫn theo cú mèo tiến vào nhà đá duy nhất, hắn nhanh chóng đem nó lên xuống dưới, kiểm tra một lần, xác định ngoại trừ ngón chân, còn lại cùng cú mèo khác không có gì khác nhau.

Sau đó liền dùng đao chậm rãi theo ngón chân rạch ra giải phẫu, xem xét vì sao ngón chân nhiều như vậy.

Hơn mười phút sau, sau khi xác định được cấu trúc sinh học do sự phát triển bất thường này tạo ra, hắn để lại bản đồ giải phẫu, sau đó chia nội tạng xương thịt, lông, thành nhiều phần.

Lại lợi dụng các loại kỹ thuật nấu nướng, đem chúng chia làm rất nhiều cách làm, nhất nhất thưởng thức.

Cảm giác là bước đầu tiên trong nhận thức, cảm nhận mùi, kết cấu, nhiệt độ, sự thay đổi của nó trong các môi trường khác nhau.

Đây là những thứ mà hắn cần khám phá.

Trọn vẹn lăn qua lăn lại hơn một giờ, rốt cục, một con cú mèo hoàn chỉnh hoàn toàn biến mất, biến thành một đống huyết nhục.

Lý Trình Di chậm rãi nuốt lấy cú mèo huyết nhục cùng xương cốt vụn, đem bao lấy, từng chút từng chút nuốt vào kiếm lô, đốt cháy phân tích.

Rất nhiều thông tin phản hồi đến trong đầu hắn, đối với loại cú mèo nhiều ngón này, hắn cũng có hiểu biết chi tiết hơn.

“Một sinh vật không tự nhiên.”

Lý Trình Di hơi nhíu mày, trong quá trình nghiên cứu này, hắn phát hiện không ít chỗ không thích hợp, những chỗ mất tự nhiên này, khiến cú mèo xuất hiện một chút không hài hòa.

Tỷ như tốc độ phi hành không bằng cú mèo bình thường, tuổi thọ ngắn hơn cú mèo bình thường vân vân.

Chẳng lẽ đây là thủ đoạn bồi dưỡng ma sủng của pháp sư?

Trong lòng hắn suy đoán.

Còn có man nhân, Tinh linh, cũng cùng xuất hiện, hắn cần hiểu rõ cùng đồ vật học tập cũng càng ngày càng nhiều.

Ta cần một hoàn cảnh ổn định, một kho tin tức hiểu rõ mọi thứ bên ngoài. Vốn dĩ, pháp sư Bạch Tháp có cơ hội cung cấp cho ta, hiện tại hy vọng này không có khả năng.

Lý Trình Di thấp giọng thì thào.

Hắn rất ít khi đem lời trong lòng nói thẳng như vậy, lúc này lầm bầm lầu bầu, càng nhiều là muốn hạ quyết tâm cho bản thân.

Đi ra khỏi nhà đá, hắn lại lần nữa đi tới trước kết cấu hình thoi thần bí.

bí ẩn trong đó khiến hắn mê muội, nếu như có thể hiểu rõ vì sao dòng điện tự sinh ra, có lẽ đối với bản chất quy tắc nhận thức thế giới này, sẽ có trợ giúp cực lớn với hắn.

“Pháp sư không chấp nhận mình.” Nhưng mình cần học thức tích lũy của pháp sư, thêm nữa bọn họ lại tìm được nơi này của mình

Tư duy của Lý Trình Di liền mạch.

Cho nên, mình cần phải hành động.

Hắn cần đánh giá cụ thể toàn bộ sức mạnh của Pháp Sư Bạch Tháp để xác định ảnh hưởng đối với hắn.

Cách đánh giá đơn giản nhất là

Xì!

Trong phút chốc, Lý Trình Di xoay người nhằm phía bên phải tường vây, hắn nhảy dựng lên, nhẹ nhàng vượt qua bờ tường rơi ở bên ngoài tuyết.

Không đợi binh lính thủ vệ kịp phản ứng, hắn đã đi vào trong rừng tuyết, biến mất không thấy.

Tốc độ khủng bố kết hợp với kỹ xảo thân pháp tu hành của Hư Dạ Hành, tốc độ di chuyển của hắn lúc này có thể so với ảo ảnh trong rừng rậm, chỉ là lóe lên liền biến mất không thấy.

Có một lượng lớn sách cũng như bản đồ chi tiết phụ cận. Những chi tiết này khiến hắn vào lúc này như cá gặp nước, dễ dàng liền có thể vượt qua các loại trở ngại xung quanh.

Chương 1272. Cướp đoạt 1

Chương 1272: Cướp đoạt 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Có U Ám Long Thần huyết mạch, tuy rằng không cách nào triển khai toàn bộ thiên phú, nhưng lúc này cũng có thể làm cho hắn ở chỗ âm u càng phù hợp, càng nhanh nhẹn bí ẩn.

Trong rừng tuyết trắng, lúc này chỉ có một bóng xám mơ hồ chợt lóe rồi biến mất, ngay cả thỏ tuyết nhạy cảm nhất, cũng chỉ có thể cảm giác được một chút gió nhẹ chợt lóe mà qua, căn bản không cách nào bắt được quỹ tích di động của hắn.

Hơn mười phút sau.

Lý Trình Di rời khỏi Lãnh địa Okla, đi tới rừng rậm lúc trước săn bắn Sư ưng.

Hắn bắt đầu thả chậm tốc độ, giống như tản bộ trong rừng, thản nhiên hướng vị trí lần trước chạy đi.

Đồng thời một bên cũng đang quan sát xung quanh, tìm kiếm động thực vật mình trước kia chưa từng phát hiện qua.

Môi trường tự nhiên cũng là mục tiêu khám phá học tập của hắn, trong phần lớn thời gian trước đó hắn cũng tiến hành khảo sát chi tiết xung quanh.

Chỉ là lúc trước không phát hiện, nhưng lần này đi bắt pháp sư, trên đường, hắn lại mơ hồ phát hiện một ít không đúng.

Trong rừng, có một loại mùi đặc thù, tươi mát của sinh vật sống, xen lẫn trong không khí lạnh lẽo.

Mùi tuyết địa rất nhạt, cho nên loại khí tức này cũng lộ ra càng thêm đột ngột.

Phốc.

Đột nhiên Lý Trình Di dừng bước, quay đầu nhìn về phía bên phải cách đó không xa.

Sau lưng một cây tuyết tùng lớn, tựa hồ có một mùi khác thường.

Để ta xem phát hiện cái gì?

Hắn nhếch miệng cười.

Xì!

Trong phút chốc bóng người biến mất tại chỗ, tốc độ của hắn cực nhanh, thoáng cái vượt qua mấy chục mét, nháy mắt liền xuất hiện ở phía sau cây tuyết tùng lớn kia, đưa tay một trảo.

Cùng lúc đó, một thanh đoản kiếm sắc bén màu bạc, từ sau cây tuyết tùng nổ tung, đâm về phía lòng bàn tay hắn vươn ra.

Thời khắc mấu chốt, một bên bàn tay Lý Trình Di, tinh chuẩn mà nhẹ nhàng lướt qua bên cạnh đoản kiếm, một tay nắm lấy cổ tay đối phương, vung xuống.

Bùm!

Bóng người sau lưng cây lập tức lảo đảo rơi xuống đất, phát ra tiếng hô nhỏ.

Nhưng rất nhanh, người nọ nhảy lên một cái, chân phải thon dài mạnh mẽ mang theo tiếng gió sắc bén, hung hăng đá về phía cằm Lý Trình Di.

Đáng tiếc một đòn này, tuy rằng sức mạnh tốc độ đều vượt qua nhân loại cực hạn, nhưng ở Lý Trình Di trước mặt, chỉ là tiện tay vỗ một cái.

Rắc một tiếng giòn vang, chân phải người nọ gãy thành một tư thế quái dị.

Cô ta nghiêng người ngã xuống đất, còn muốn kêu to, liền bị một bàn tay to nhẹ nhàng nắm lấy cổ, không lên tiếng được.

A, nhìn xem mình phát hiện cái gì? “Lý Trình Di vui mừng nhìn con mồi trong tay.

Một Tinh linh còn sống?

Hắn nhìn thủ hạ xinh đẹp tinh tế này, trong đôi mắt đẹp của sinh vật tai nhọn lộ ra vẻ phẫn nộ cùng cừu hận, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ khó có được.

Vừa mới nhận được tin tức có thể có Tinh linh qua lại, lập tức bắt được một ví dụ sống động, quả nhiên, vận mệnh thủy chung chiếu cố người có chuẩn bị.

Malia phẫn nộ mà chấn động nhìn chăm chú vào nhân loại trẻ tuổi trước mắt này, cô ta là đội trưởng đội săn bắn của Bộ tộc Lam Lạc, cũng là một trong bốn chiến sĩ cường đại nhất hiện nay của cả bộ tộc.

Vốn là nhận được trinh sát báo cáo, nói nơi này có dị thường thường lui tới, vì thế tự mình đến đây điều tra, lại không nghĩ tới

Chính là bởi vì nơi này tới gần nơi nhân loại tụ tập, cho nên cô ả ỷ vào thực lực cường đại, mới chủ động tiến đến.

Nhưng mới điều tra không quá mấy giờ, đã bị một nhân loại nhìn qua trẻ tuổi như vậy, đánh lén rồi tóm gọn!

Sức mạnh của đối phương quả thật rất lớn, nhưng nếu không phải nàng đột nhiên bị đánh lén, chuẩn bị không đủ, không kịp phản ứng, làm sao có thể đối mặt liền bị đánh bại?

“Nhân loại đê tiện! “Malia tức giận nói.

“Kẻ yếu thường kêu rên”Lý Trình Di cười híp mắt trả lời. Ta đối với Tinh linh hết thảy đều cảm thấy hứng thú, liền tạm thời lưu ngươi một người sống là được rồi.

“Bất quá là vì thỏa mãn biến thái dục vọng của nhân loại các ngươi mà thôi, nói như vậy giả mù sa mưa?”

“Nghe nói các ngươi có nghiên cứu và hiểu biết sâu sắc về thiên nhiên, ta cũng là một người yêu thích tự nhiên, hy vọng có thể từ trên người các ngươi học tập càng nhiều học thức liên quan.” Lý Trình Di vẫn mỉm cười nói.

Bất quá. “Hắn ngửa đầu nhìn sắc trời,” Ngươi ở chỗ này chờ một chút, lát nữa ta trở về mang ngươi cùng đi. Ta còn có mấy bạn bè cũng phải cùng nhau trở về.

Bạn bè?

Malia trong lòng ngơ ngác, xem ra nhân loại này còn có đồng bọn, hoặc là nói, hắn phỏng chừng còn có những người khác cùng nhau phục kích Tinh linh!

Rất có thể đó là một cái bẫy chống lại người Tinh linh!

Trong lòng nàng trong nháy mắt dâng lên một cỗ hàn ý, lúc trước cái kia tin tức thám báo, nói không chừng vẫn là tin tức giả nhân loại giảo hoạt này cố ý thả ra.

Chính là vì dẫn Tinh linh tộc ẩn núp này ra mặt!

Xì!

Không đợi cô ta trả lời, Lý Trình Di trước mắt đã hóa thành hư ảnh, biến mất tại chỗ.

Tốc độ này cực nhanh, coi như là Malia vốn nổi danh về tốc độ, nhìn cũng cảm giác da đầu tê dại.

Vừa rồi, ả căn bản không đuổi kịp tốc độ di chuyển của đối phương!!

Đây là tốc độ cỡ nào! Nhanh nhẹn cỡ nào!?

Nhân loại, khi nào thì lợi hại như vậy!?

Cô ta đột nhiên sinh ra lo lắng rất lớn đối với bộ tộc Lam Lạc sống gần đó.

Không được! Mình phải tìm cách trốn thoát! Phải trở về báo cho tất cả tộc nhân! Nếu không nếu bị người nọ nhìn thấy, hậu quả không thể tưởng tượng nổi!

Malia lúc này cố nén đau nhức, kéo một cái chân gãy, gian nan rời đi theo một phương hướng khác.

Nhưng còn chưa đi được hơn mười mét.

Chương 1273. Cướp đoạt 2

Chương 1273: Cướp đoạt 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bùm.

Một tiếng thân thể rơi xuống đất từ vị trí cô ta vừa rời đi truyền đến.

Một nữ tử trẻ tuổi mặc áo bào pháp sư xám trắng, bị nam tử trẻ tuổi cường tráng vừa rồi một tay kéo tóc, tùy ý ném một cái, rơi vào trên mặt tuyết.

Trong miệng nữ pháp sư kia vẫn còn máu tươi, cả người run rẩy như phát điên, nhìn qua sắp chết đến nơi

"Pháp sư nhân loại!? "Vẻ mặt Malia khựng lại.

Người này không phải chuyên môn đến bắt Tinh linh sao? Như thế nào?

Không đợi cô ta hoàn hồn, Lý Trình Di lại cầm hai pháp sư áo bào xám trắng ném xuống đất.

Tổng cộng có ba pháp sư nhân loại, lúc này đều nhìn Lý Trình Di như nhìn ma quỷ.

Bọn họ thậm chí cũng không phát hiện Tinh linh Malia bị thương cách đó không xa.

Hôm nay thu hoạch không tệ, lần trước xuống tay hơi nặng, không thẩm vấn người sống, nhưng lần này thì khác.

Lý Trình Di rất hài lòng nhìn chiến lợi phẩm lần này.

Một Tinh linh, ba tên pháp sư nhân loại đến đây điều tra, tuy rằng cấp bậc thấp hơn so với pháp sư Tigra lúc trước, nhưng hắn cần chính là tri thức nhập môn trình độ thấp.

"Chúng ta là Bạch Tháp đến đây thăm dò dấu vết pháp sư bị hại! người xa lạ! ngươi biết xuất thủ đối với chúng ta thì có hậu quả gì không!?"

Trong ba pháp sư, một lão già lớn tuổi nhất, tóc hoa râm tức giận nói.

“Nghe nói nghề nghiệp pháp sư, đối với tính cách con người sẽ có ảnh hưởng sai lệch rất nhỏ?Chủ yếu là do hoàn cảnh sinh hoạt dẫn đến thay đổi, cùng tiếp xúc với sự thay đổi của sự vật?”

Lý Trình Di hỏi một đằng trả lời một nẻo.

“Chúng ta là sứ giả Bạch Tháp, là hạ tớ của pháp sư Bạch Tháp, ngươi có biết ngươi đang làm gì không?! đây là tội ác, là tội ác không thể tha thứ!!” một nam tử tóc quăn đỏ sậm lớn tiếng thì thào.

Thình thịch Thình thịch!

Lý Trình Di trực tiếp đánh ngất ba người, sau đó đi tới Malia bên này.

Malia mồ hôi lạnh lập tức toát ra.

Bây giờ cô ta đã hiểu

Người này, thoạt nhìn khuôn mặt rất đẹp, dáng người khôi ngô cường tráng nam tử nhân loại, tựa hồ căn bản không phải là đến vì Tinh linh.

Hắn căn bản chính là một tội phạm hung ác cùng cực!

Hắn đang đi săn.

Săn bắn những con mồi thú vị, cho dù đó là con người hay Tinh linh.

Cô biết Bạch Tháp, đó là tổ chức pháp sư cường đại nhất đế quốc Sora, sức mạnh pháp sư Bạch Tháp, cho dù bọn họ ở trong rừng rậm, cũng từng nghe thấy.

Nhưng người trước mắt này sau khi nghe xong, không ngờ mắt cũng không chớp, thoáng cái liền động thủ công kích.

Bùm.

Trong đầu Malia một mảnh hỗn loạn, còn chưa kịp phản ứng nên làm cái gì, liền cảm giác gáy đột nhiên đau nhức, cả người trong nháy mắt mất đi ý thức.

……

Nửa tiếng sau.

Phòng thí nghiệm đá.

Bốn người bị trói thành một cặp, miệng nhét giẻ rách, Malia chậm rãi từ trong hôn mê tỉnh táo lại.

Trong phòng u ám, ánh đèn lay động, từng cái bàn đặt đầy các loại công cụ thí nghiệm ngay trước mặt bọn họ, mặt trên còn dính rất nhiều vết máu đỏ sậm.

Malia nghe thấy một màn thẩm vấn

Đó là giọng của một người đàn ông trẻ.

“Tại sao chỉ có ba quy luật của thiền định?”

Ta cũng không biết, ta chỉ biết, đạo sư nói như vậy, làm như vậy là có thể cảm nhận được dao động.

Dao động là cái gì? Là chấn động nào đó sao?

“Ta không biết, ta thật sự không biết, buông tha cho ta đi, ta đã nói hết những gì ta biết cho ngươi rồi!!”

“Không, tôi còn có hứng thú với anh hơn. “Lý Trình Di vẫn cười.“Anh vừa nói anh thích âm nhạc?”

“Tôi thích cái chết tiệt. Á! tôi thích âm nhạc, tôi thích đàn hạc, không xin đừng như vậy!!” nam pháp sư khóc nức nở.

“Ban đầu đàn hạc xuất hiện như thế nào, anh biết không?” Lý Trình Di chuyển đề tài, bắt đầu hỏi những vấn đề dường như không liên quan.

“Nghe nói là từ nhánh cây Thế Giới bẻ xuống một đoạn.” nam pháp sư tiếp tục giảng giải.

Tiếp theo hai người thảo luận một lần từ đàn hạc, lịch sử phát triển, đến các đại danh gia.

Nếu là đổi địa phương có lẽ Malia sẽ cho rằng đây là một hồi giao lưu âm nhạc.

Nhưng sau khi cường giả thần bí kia hỏi xong đáp án cuối cùng, một đao cắt đứt cổ họng nam pháp sư thì cô mới cả

người run rẩy, bừng tỉnh.

Nơi này căn bản không phải là hội giao lưu gì, mà là địa ngục tra tấn của ma quỷ!

Tiếp theo, là Uyliam pháp sư. Mời ngươi kể chuyện xưa ngươi từng cầu học pháp sư, ta cảm thấy rất hứng thú.

Lý Trình Di tiếp tục mỉm cười ôn hòa hỏi.

Pháp sư bị hỏi kia cả người lạnh lẽo, run rẩy nói về lịch sử của mình.

Tiếp theo, đề tài của hai người từ thi pháp, đến điêu khắc của pháp sư, chi tiết điêu khắc, cảm thụ điêu khắc ra tác phẩm tốt vân vân.

Lý Trình Di dường như có hứng thú với mọi thứ, chỉ cần là tri thức.

Rất nhanh, pháp sư thứ hai cũng bị một đao chém chết.

Tiếp theo là người thứ ba.

Nhìn đến đây, Malia đã căng thẳng và sợ hãi đến mức gần như không thể thở nổi.

Đầu óc của cô ta cấp tốc biến hóa lóe ra, tự hỏi mục đích chân chính của đối phương.

Đột nhiên.

Trong đầu nàng không thể ức chế hiện ra một loại sinh vật kỳ dị mà cường đại thần bí.

Hoàng Đồng Long

Loại sinh vật này cũng đồng dạng truy cầu tri thức, vả lại cực kỳ cường đại, tựa hồ liền cực kỳ tương tự với người trước mắt này.

Rất nhiều năm trước, cô từng gặp qua một Hoàng Đồng Long ẩn cư trong sơn cốc xa xôi, vị điện hạ kia tính tình rất ôn hòa, nhưng đối với bất kỳ tri thức nào cũng rất hứng thú, cũng không keo kiệt thời gian cùng tất cả sinh vật tán gẫu nói chuyện.

Bọn họ ngoại trừ nói quá nhiều, còn lại không có khuyết điểm gì. Thực lực cũng là mạnh nhất trong long loại.

"Nếu như nói, người này có tính cách giống như Hoàng Đồng Long, chỉ cần cho hắn cảm thấy hứng thú với các loại tri thức phong phú thì có thể hấp dẫn được sự hứng thú của hắn!"

Malia trong nháy mắt xác định nhu cầu của đối phương, cũng nghĩ tới một phương pháp chạy trối chết tuyệt vời.

Chương 1274. Cướp đoạt 3

Chương 1274: Cướp đoạt 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Rất nhanh, pháp sư thứ ba cũng hỏi xong.

Lý Trình Di một đao giải quyết hắn. Cuối cùng nhìn về phía con Tinh linh ngoài ý muốn bắt được kia.

Kế tiếp, ta……

"Ta có thể giao dịch cho ngài vô số tri thức! Chỉ cầu ngài thả ta rời đi. Tinh linh chúng ta tuổi thọ lâu đời, nắm giữ tri thức cũng đủ nhiều, cho nên tuyệt đối có thể thỏa mãn nhu cầu của ngài! "Malia lấy ngữ khí nhanh nhất, rõ ràng nhất của mình, nói ra những lời có thể khiến đối phương động tâm.

Lý Trình Di cảm thụ được trong lò lửa trong kiếm lô lại mạnh lên, nhìn Tinh linh trước mắt đang sợ hãi.

Suy tư một chút, hắn bỗng nhiên lộ ra một nụ cười chân thành tha thiết.

Đương nhiên có thể.

Một góc nhìn mới, quan sát thế giới cùng tự nhiên, cùng với Trường Sinh Chủng tích lũy vô số các loại tin tức, những thứ này đều đủ để cho hắn động tâm.

Cho nên, hắn đáp ứng.

Vì thế Malia cũng an toàn ở lại, ở trong nhà đá khu thí nghiệm, trở thành một trợ thủ kiêm chức cố vấn của Lý Trình Di.

Mà đội ngũ pháp sư Bạch Tháp phái tới điều tra vụ án của Tigra, cũng thần biến mất một cách thần bí trong rừng cây Tuyết tùng rậm rạp kia.

Từ ngày này, mỗi ngày, Malia đều phải kể cho Lý Trình Di nghe rất nhiều về lịch sử Tinh linh.

Họ sống như thế nào, sống hòa hợp với thiên nhiên như thế nào, đối mặt với các chủng tộc khác như thế nào.

Mà theo Malia giảng giải, hỏa diễm kiếm lô trong đầu Lý Trình Di, cũng bắt đầu chậm rãi lan tràn ra bên ngoài, bắt đầu tản ra tựa như nước chảy, chảy ra bình đài kiếm lô.

Mà khoảng cách lấp đầy Nguyên Thần Kiếm Cung, cũng chỉ còn 9/10.

Nhưng chính là như vậy, Lý Trình Di đều cảm giác được, máu thịt của mình, dưới sự bành trướng của hỏa diễm kiếm lô, trở nên càng thêm cứng cỏi.

Tố chất thân thể của hắn dưới sự dẫn dắt như vậy, tiến thêm một bước bắt đầu phát sinh biến hóa mới, tăng lên mới, đạt tới cường độ gấp tám lần Milton.

Nhưng giờ phút này, ba gã pháp sư mới mất tích, lại một lần nữa khiến cho toàn bộ lãnh địa phía đông, cùng với các pháp sư Bạch Tháp chấn động.

Bạch Tháp tức giận.

Nếu như nói lúc trước hai vị pháp sư có thể là phát sinh ngoài ý muốn, như vậy ba vị pháp sư lần này, là ở rõ ràng trong điều kiện thả ra tin tức điều tra lại một lần nữa bị tập kích.

Điều này chứng minh hung thủ căn bản không quan tâm đến uy hiếp của Bạch Tháp.

Dưới tình huống như vậy, Bạch Tháp rốt cục chân chính phái ra một vị pháp sư Bạch Tháp, dẫn đội ngũ điều tra cường đại do mười ba vị pháp sư cường đại liên hợp thành một nhóm.

……..

Pháo đài đen.

Melissa dùng qua cơm trưa, phát hiện con trai vẫn không tới ăn cơm, khẽ thở dài.

“Đúng vậy. “Lão Barker khẽ gật đầu.

“Ta nghe nói, nó còn tham ô quân phí, chỉ vì dùng để thí nghiệm cái gì đó?” - Melissa tiếp tục hỏi.

“Dạ. “Lão Barker bất đắc dĩ lên tiếng lần nữa.

“Bạch Tháp bên kia còn đang điều tra, man nhân như hổ rình mồi, Kỵ sỹ Milton mang người đã đánh lui hai nhóm tấn công. Nó còn có lòng dạ nhàn nhã tham ô quân phí làm hắn thí nghiệm? Nó trước đó còn nói muốn đi tiền tuyến? Như thế nào?”

Melissa rất muốn tức giận, nhưng nghĩ đến việc con trai làm thí nghiệm ở gần Pháo đài đen, dù sao cũng an toàn hơn là ra chiến trường và chém giết người man rợ.

Trong lòng liền đè xuống lời sắp thốt ra.

“Nó đã mười sáu tuổi Mina tiểu thư tại lãnh đại Pars đại biểu hội thiếu niên lại đến thăm nó, nó lần này vẫn không gặp sao?”

Không, lần này Nam tước đại nhân gặp. Hiện tại bọn họ có lẽ đang nói chuyện, chư vị hội thiếu niên liên hợp lại, kỳ thật cũng coi như một thế lực không nhỏ. Các đại nhân đối với hậu bối có thể tập hợp lại được có lẽ cũng vui mừng “Lão Barker gật đầu.

“Ông cảm thấy Mina cùng nó lần này có khả năng thành đôi không? ” Melissa lại dâng lên một tia hy vọng.

Nàng đã gặp Mina Pars, là thứ nữ của nam tước Pars, xứng đôi với Carlos.

Người xinh đẹp, dáng người cũng tốt, có thể nói là trai tài gái sắc.

“Lần này khả năng không được, Mina tiểu thư không đến một mình, còn dẫn theo bạn của mình. “Lão Barker ho khan một tiếng, nghe ra ý tứ trong đó.

Lão phu nhân đây là muốn hạ dược sớm xúc tiến hai người gạo nấu thành cơm.

Chỉ là, loại chuyện này, không thể gấp được.

“Bất quá tôi ngược lại cảm thấy, thiếu niên hội tới tìm đại nhân, hẳn là vì Lãnh đại Pars gần đây lưu truyền, về lời đồn đãi tại rừng tuyết tùng.” Lão Barker nhắc nhở, “Đồn đãi nói, có một sinh vật cường đại khủng bố xuất hiện tại rừng tuyết tùng, hắn dễ dàng giết chết Sư ưng thường lui tới nơi đó, cũng giết chết hai nhóm pháp sư Bạch Tháp.”

Bí ẩn trong rừng tuyết tùng?

…….

Trong nhà đá thí nghiệm.

Lý Trình Di rửa tay sạch sẽ, tiếp đãi Mina đến thăm hỏi, cùng một cô gái khác tên là Havane.

Hai người đều xuất thân bất phàm, đều từng được huấn luyện kỵ sĩ, dáng người của Mina tốt hơn một chút, trước nhô sau vểnh. Mà Havane dung mạo đẹp hơn, khí chất mơ hồ lộ ra chất quý phái

“Đúng vậy, hội thiếu niên chúng ta và pháp sư thiên tài Deira của Bạch Tháp kết nối.” Mina mỉm cười nói, “Mọi người cùng nhau liên thủ, thu thập tất cả tin tức tình báo về Bí ẩn về rừng Tuyết tùng, tin tức nho nhỏ cũng được, đưa cho Deira, coi như là một nhân tình.”

“Không có hứng thú. Tôi bề bộn nhiều việc. “Lý Trình Di tùy ý nói.

“Được rồi, đã biết anh không có hứng thú, hiện tại đến phiên cậu, Havane. “Mina cười tránh ra vị trí, để nữ sinh tóc ngắn màu vàng trắng bên kia ngồi vào vị trí chính.

Chương 1275. Cướp đoạt 4

Chương 1275: Cướp đoạt 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Xin chào, nam tước Carlos, tôi là Havane. Nghe nói anh muốn thu thập vô số sách vở, trong tay tôi cũng nắm giữ vô số sách vở. Không biết anh có nguyện ý hay không, gia nhập Tháp Cầu tri của chúng tôi, tiến hành trao đổi và cùng hưởng tri thức thư tịch lẫn nhau?”

Tháp Cầu tri? “Lý Trình Di nhướng mày. Khi đọc vô số sách về sau, hắn cũng không còn lạ lẫm đối với hoàn cảnh nơi nay như trước kia”.

Đúng vậy. Chính là do ba vị pháp sư đỉnh cao liên hợp, tạo thành tổ chức giao lưu lớn khác với Bạch Tháp, mục đích chính là chia sẻ tri thức, mà không phải độc chiếm. Sau khi nghe Mina nói về tình huống của anh, chúng tôi đều nhất trí cho rằng, anh rất thích hợp trở thành một thành viên của Tháp Cầu tri của chúng ta. “Havane mỉm cười nói.

“Gia nhập có hạn chế không? Nghĩa vụ là gì, quyền lực là gì? “Lý Trình Di hỏi. Hắn rất hứng thú với việc này.

“Quyền lực vừa rồi đã nói, nghĩa vụ còn lại là hàng năm là nộp 1.000 kim tệ hội phí cho Tháp Cầu tri, dù sao bên trong tổ chức có rất nhiều cơ cấu liên lạc, trao đổi cùng bảo tồn thư tịch, đều cần phí tổn bảo trì.” Havane cười nói.

“Có thể. Yêu cầu rất hợp lý. “Lý Trình Di gật đầu.

Như vậy là tốt rồi. Kế tiếp, chỉ cần anh tham gia một hội giao lưu nội bộ tổ chức của chúng tôi, một năm tham gia một lần, địa điểm tham gia gần đây, coi như thỏa mãn điều kiện. “Havane tiếp tục bổ sung.

“Không thành vấn đề”.

Vậy cứ quyết định như vậy đi. “Havane lấy ra một quyển sách kỳ dị bìa đen, đưa cho Lý Trình Di.

Đây là lễ gặp mặt ở Tháp Cầu tri của chúng tôi, đồng thời cũng là thư tịch pháp sư đặc thù kiểm tra anh có tồn tại một ít dấu vết không tốt hay không.

Cô cầm sách, đứng dậy, tới gần Lý Trình Di.

"Nó có thể kiểm tra xem anh có tồn tại một số công ước vi phạm pháp sư hay không."

Havane còn chưa nói hết lời, liền nhìn thấy mặt ngoài bộ sách màu đen bắt đầu phóng ra một tia hào quang màu đỏ sậm.

Nụ cười trên mặt cô dừng lại.

Quyển sách Kiểm tra pháp sư sẽ xuất hiện hồng quang, bình thường chỉ có duy nhất một cái giải thích.

Đó chính là, người trước mắt này, gần đây từng có hành vi đặc biệt ác liệt sát hại đế quốc pháp sư.

"Xin hỏi, đây là tình huống gì? Tại sao nó lại phát hồng quang? "Lý Trình Di nhìn sách, tò mò hỏi.

Havane nhìn hồng quang trên sách đen dần dần sáng lên, thậm chí bắt đầu có chút biến thành màu đen.

Trong lòng cấp tốc trầm xuống.

Bởi vì màu đỏ biến thành màu đen, ý nghĩa, người trước mắt này, không riêng gì có sát hại pháp sư tội, còn có thể có hành vi khác phiền toái hơn ví dụ như cấu kết chủng tộc tà ác, phạm vào phản bội nhân loại

Kết hợp với đủ loại tin đồn lưu truyền xung quanh đây, một khả năng lớn nhất, trong nháy mắt tuôn ra trong đầu cô - - cấu kết Tinh Linh!

Mồ hôi lạnh, từ sau lưng cô chậm rãi chảy ra.

"Cái này. Đây là bởi vì, khi bắt đầu chứng thực, nó đều sẽ xuất hiện loại hiện tượng này. "Havane trên mặt vẫn duy trì mỉm cười, nhưng trong lòng cũng đã bắt đầu căng thẳng.

"Nhưng tại sao cô lại sợ? "Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn về phía khuôn mặt tươi cười của Havane.

"Tôi"

Bốp!

Trong phút chốc một đòn nặng nề, hung hăng nện vào sau gáy Havane, khiến cô ngất đi.

Mina đứng dậy, lại bị Lý Trình Di nháy mắt xuất hiện bên cạnh, bịt miệng mũi lại.

"Đừng lo, tôi chỉ muốn bảo vệ cô."

"Bảo vệ. Tôi? "Mina giãy dụa phát ra âm thanh mơ hồ.

"Đúng vậy, bởi vì, nếu như bị kêu ra tiếng, đưa tới những người khác tôi liền không thể xử lý thêm họ."

Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Mina cả người căng thẳng, một cỗ sợ hãi khó có thể ức chế, nhanh chóng từ sau lưng bò lên.

…….

Sự mất tích của Havane nhanh chóng dẫn tới một nhóm học giả của Tháp Cầu tri đến điều tra.

Sau khi điều tra liên tục ba tuần, các học giả có chút hoài nghi, nhưng không có chứng cứ, căn bản không có cách nào tìm được bất kỳ chứng cứ phạm tội nào của Lý Trình Di, đành phải bất đắc dĩ rời đi.

Không chỉ như thế, đội điều tra của pháp sư Bạch Tháp cũng nấn ná xung quanh hồi lâu, đồng thời triệu hồi Lý Trình Di đến hỗ trợ điều tra.

Nhưng đáng tiếc chính là lúc này Lý Trình Di đã đi đếnn chỗ tiền tuyến có Man nhân, bắt đầu chính thức đối kháng Man nhân.

Căn cứ pháp luật đế quốc, đối kháng Man nhân bất cứ lúc nào cũng là nghĩa vụ đầu tiên, còn lại hết thảy việc vặt đều phải nhượng bộ cho nhiệm vụ này.

Vì thế cuộc điều tra cứ như vậy mắc cạn.

Bên ngoài Trấn Lupin.

Binh lính thuộc về Pháo đài đen cầm trong tay trọng thuẫn, phía sau có cung nỏ thủ phụ trách ngắm bắn. Hình

thành từng đội hình, không ngừng di chuyển về phía trước.

Trên bình nguyên tuyết rộng lớn phía trước, một đám người Man cao lớn bày ra trận hình, cũng sẵn sàng đón địch.

Man nhân ngoại hình giống như là người nguyên thủy cao 2,5m, bọn họ mặc váy da thú, cho dù nam nữ đều hở ngực lộ nhũ hoa, trong tay mang theo cự bổng làm từ cây cối mài dũa đơn giản. Hầu hết mọi người đều bị lật răng, lỗ mũi hướng lên trời.

Cách rất xa, đều có thể ngửi thấy mùi hôi thối nồng nặc của phân và nước tiểu.

Kỵ sĩ Malton cùng còn lại ba gã kỵ sĩ đều cưỡi ở trên lưng ngựa, trong tay mang kỵ thương đi về phía Man nhân.

Nhất thời từng đội hình chậm rãi di động về phía đối diện.

Mỗi đội hình chỉ có 10 người.

Tổng cộng cũng liền hai mươi cái đội hình, chia ra, từ xa nhìn lại, so với những chiến dịch lớn mà Lý Trình Di từng nhớ thì tựa như đám trẻ con đi đánh nhau.

Nhưng đó thực sự là cuộc chiến của thế giới này.

Chương 1276. Cướp đoạt 5

Chương 1276: Cướp đoạt 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di đứng

Mặc dù hắn không cần, nhưng thị lực cường đại hơn người chung quy phải che giấu.

người bình thường Thế giới này, không có bất kỳ năng lực siêu phàm nào có thể vượt qua cực hạn cá nhân.

Chỉ có chủng tộc khác nhau sẽ có thể có chênh lệch về tố chất Man nhân cùng người bình thường của Đế Quốc, Tinh Linh cùng Người Đế Quốc.

Lão quản gia Barker ở ngay bên cạnh hắn, cách đó không xa còn có mấy hộ vệ binh lính, bảo vệ hắn.

"Đây là Man nhân? Nhìn qua khí lực rất lớn. "Lý Trình Di như có điều suy nghĩ nói.

Sau khi thu thập đủ kiến thức mới từ Havane, ngọn lửa trong lò luyện kiếm của hắn tăng thêm một bước nữa, gần đến 2/10

"Đúng vậy, đây chính là Man nhân, bọn hắn sức mạnh cực lớn, tốc độ chậm chạp, trí lực cũng không phải rất cao, nhưng có bản năng dã thú cường đại, là rất khó chơi đối thủ." Lão Barker trả lời.

Lúc này quân trận song phương đã chính thức tới gần cùng một chỗ.

A!!!

Man nhân rống to, bước nhanh hướng về Quân Pháo đài đen vọt tới, bọn chúng thỉnh thoảng bị trúng tên, ngã trên mặt đất.

Nhưng những Man nhân này không sợ hãi.

Mặc dù dưới mũi tên sắc bén, thể lực cường đại của bọn họ cũng không cách nào chống lại được mũi tên xuyên thủng.

Nhưng thương vong cùng đau đớn ngược lại làm cho chúng họ càng thêm cuồng bạo.

Không có thức ăn, bọn họ cũng phải chết đói bệnh chết, thay vì như thế, không bằng liều một phen, vì hậu duệ của mình lưu lại càng nhiều vật tư.

Cướp bóc là cách duy nhất.

Va chạm bắt đầu, kèm theo tiếng gậy lớn nện vào trọng thuẫn trầm đục.

Man nhân từng đám ngã xuống, nhưng bọn chúng tre già măng mọc, căn bản không biết sợ hãi, rất nhanh liền dựa vào khoảng khắc các nỏ thủ bắn xong liền nhào tới.

Một đám trọng thuẫn binh bị đập vỡ, bị Man nhân một tay tóm lấy đập chết.

Nhưng Quân Pháo đài đen cũng xuất thân từ cư dân bản địa, phần lớn cùng Man nhân có huyết hải thâm cừu, lúc này cũng liều chết phản kháng, căn bản không lui về phía sau.

Tiếng rống giận cùng tiếng kêu to của Man nhân vang lên thành một mảnh.

Lý Trình Di nhìn một màn này, nhìn từng binh sĩ cả người lẫn khiên bị giơ lên đập chết, lông mày nhất thời nhíu chặt.

“Không có nỏ tiễn, chúng ta đánh không lại “Hắn trầm giọng nói.

Các kỵ sĩ chuẩn bị xung phong. “Lão Barker ngược lại nhìn quen sắc mặt bình tĩnh.

Rất nhanh, chuyên môn để lại bên cạnh khe hở, bốn vị kỵ sĩ bưng kỵ thương, gia tốc chạy nước rút tới.

Ngựa to lớn cường tráng, toàn thân khoác áo choàng chạy nước rút với tốc độ cao nhất, cộng thêm áo giáp hạng nặng vũ trang đầy đủ của các kỵ sĩ, toàn thân sức mạnh va chạm đủ để lên đến cả tấn.

Lần này lần thứ nhất trùng kích, liền đụng chết tại chỗ bốn Man nhân.

Vứt bỏ kỵ thương, bốn người bắt đầu dùng súng treo bên cạnh ngựa kéo cự ly xa, tiến hành bắn công kích.

Từng đầu đạn bay ra bắn chết một Man nhân.

Bốn người bọn họ trong thời gian ngắn tạo thành ảnh hưởng, rõ ràng làm cho khí thế của đám Man nhân sững lại.

Nhưng Man nhân cũng không phải kẻ ngốc, rất nhanh chính là dùng da thú bao lấy đá vụn, hung hăng ném ra.

Trong bốn kỵ sĩ rất nhanh có một người bị đập trúng, ngựa lật nghiêng ngã xuống đất.

Kỵ sĩ lảo đảo đến mức rút kiếm đứng dậy và lùi lại dưới sự yểm trợ của binh lính.

Cũng may kỵ sĩ cũng khác so với binh lính bình thường, coi như không có ngựa, hắn cũng một mình dùng kiếm thuật đâm chết hai tên Man nhân.

Tổng cộng bao nhiêu Man nhân? "Lý Trình Di ở đằng xa nhíu mày hỏi.

Dựa theo trinh sát phán đoán, ước chừng khoảng ba trăm người, nơi này đã là một nửa số lượng. Nhưng mấu chốt là dũng sĩ Man nhân còn chưa xuất hiện. Lão Barker trầm giọng trả lời.

"Trước kia là tình huống gì? "Lý Trình Di hỏi.

Trước kia đột kích cũng sẽ có một dũng sĩ Man nhân dẫn đội, một bộ tộc sẽ phân ra rất nhiều sức mạnh, chia nhau công kích rất nhiều lãnh địa xung quanh. Chúng ta chỉ là một trong số đó. Chủ yếu là tử tước Tislam bên kia sẽ gánh chịu càng nhiều áp lực. Man nhân pháp sư gì gì đó đều sẽ đổ về phía bên kia. "Lão Barker nói.

"Man nhân pháp sư. "Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Bùm!

Lúc này đối mặt với các kỵ sĩ xen kẽ giết chóc, Man nhân tuy rằng tử thương không nhiều lắm, nhưng đội hình rõ ràng bị quấy rối, tiết tấu bị rối loạn

Thế là họ bắt đầu hỗn loạn.

Đúng lúc này, trung tâm chiến trận Man nhân, một Man nhân da đen cao 3m, mặc giáp da cứng đơn giản, đội mũ giáp xương trâu, hai tay giơ một khối cự thuẫn khảm xương màu trắng, lao ra trận doanh.

Giết! Vì bộ tộc!

Man nhân kia rống giận hướng nơi này vọt tới. Hình thể khổng lồ chỉ cần chạy nước rút đã khiến mặt đất rung nhẹ.

Dũng sĩ! Dũng sĩ! Dũng sĩ! "Man nhân nhao nhao hoan hô.

Mà Quân lính Pháo đài đen bên này thì phần lớn biến sắc.

Dũng sĩ Man nhân đến rồi!

Ba người Milton không hẹn mà cùng lên ngựa điều hành góc độ, tăng tốc chạy nước rút, đánh về phía dũng sĩ.

Bùm! Bùm! Bùm!!

Ba kỵ sĩ dùng tốc độ cao nhất va chạm, cũng chỉ khiến dũng sĩ lui về phía sau mấy bước, liền giơ khiên chống đỡ bất động.

Lý Trình Di xa xa nhìn kỵ sĩ cùng Dũng sĩ Man nhân chém giết, quan sát động tác, chiêu số, phản ứng thói quen.

Có những ước tính sơ bộ về sức mạnh và tốc độ bảo vệ gần đúng của đối phương.

"Ước chừng sức mạnh gấp ba lần người bình thường, tốc độ gấp đôi, phòng hộ cũng chỉ bằng da trâu. "Hắn thấp giọng phán đoán.

Lão Barker có chút nghi hoặc, nhìn lãnh chúa nhà mình lẩm bẩm.

Bùm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, một trong ba kỵ sĩ cưỡi ngựa tránh không kịp, bị dũng dùng khiên đập trúng bả vai, nửa quỳ trên mặt đất, phát ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ.

“Không tốt! kỵ sĩ Hammer!! “Lão Barker sắc mặt kịch biến.

Chương 1277. Cướp đoạt 6

Chương 1277: Cướp đoạt 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bốn kỵ sĩ Lãnh địa đều là nền tảng toàn bộ lãnh địa, một khi tổn thất một người, kế tiếp muốn đối phó Man nhân cũng sẽ tổn thất sức mạnh rất lớn.

Tuy rằng Dũng sĩ Man nhân cũng ở ngực bụng trúng một kiếm, bị đâm một vết thương to như bàn tay, nhưng hắn ý nắm đem bùn đất nhét vào miệng vết thương, ngăn chặn chảy máu, rống giận lại tiếp tục chém giết.

Đất lạnh trên tuyết rắn chắc, còn lạnh như băng có hiệu quả tê liệt, làm cho người ta không cảm nhận được đau đớn.

Thiếu một kỵ sĩ, ba người còn lại chỉ có thể giống như chiến thuật trước kia, vây quanh dũng sĩ du đấu xung quanh.

Quá chậm.

Lý Trình Di nhìn một lúc, cảm thấy nhìn thế là đủ

Hắn tùy ý đi về phía trước, rút ra cự kiếm hai lưỡi trên lưng.

“Chờ một chút, Nam tước đại nhân! Ngài muốn làm gì? “Lão Barker nhất thời cả kinh, vội vàng tiến lên ngăn cản.

Nhưng bóng người trước mắt hắn chợt lóe, không ngờ thoáng cái đã mất đi bóng dáng Lý Trình Di.

Lại quay đầu, cũng đã nhìn thấy Lý Trình Di đã tiến vào phía trước chiến trường, chính nhẹ nhàng xuyên qua chiến trận Quân Pháo đài đen, tựa như đi vào chỗ không người, không ai có thể chạm tới hắn.

Chẳng mấy chốc, hắn liền lao ra quân trận đế quốc, tiến vào tuyến đầu biên giới giảo sát.

Một Man nhân rống giận giơ lên cự bổng quét ngang qua.

Cây bổng mang theo gió lạnh gào thét, quấn lấy gió tuyết bổ xuống đầu hắn.

Nhìn như mạnh mẽ, kì thực nhu nhược.

Lý Trình Di xoay người, tinh chuẩn tránh được một kích này, tùy ý chém đại kiếm trong tay.

Xoẹt.

Bụng tên Man nhân này bị chém một lỗ thủng thật lớn, nội tạng ào chảy ra.

Không đợi Man nhân kêu thảm thiết ngã xuống, Lý Trình Di liền xuyên qua, xuất hiện ở trước người tên thứ hai Man nhân.

Kiếm quang chợt lóe, lại là một người ngã xuống.

Trước sau bất quá hai giây, chính là hai tên ngã xuống

Ngay sau đó là người thứ ba, thứ tư, thứ năm

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, ngay từ đầu vẫn là một giây một cái, càng về sau, cơ hồ là chạy nước rút qua, chỉ cần sát đến một điểm bên cạnh, sẽ trong nháy mắt ngã xuống đất.

Trong gió tuyết, Lý Trình Di tựa như một sợi nhỏ màu xám bạc, thẳng tắp xuyên thấu toàn bộ quân trận Man nhân, rất nhanh đi tới trước người Dũng sĩ Man nhân.

"Đều tránh ra!" hắn giơ kiếm vẩy máu loãng phía trên khi cách tên dũng sĩ Man nhân 5 mét thì dừng lại.

Kỵ sĩ Malton cùng ba người còn lại lúc này đã sợ ngây người.

Mặc dù lúc trước liền đối với thực lực thiên phú của lãnh chúa nhà mình có dự đoán, nhưng khi chân chính nhìn thấy một màn như vậy, mấy người vẫn là nhịn không được trong lòng run rẩy.

Nhanh quá!

Ngắn ngủn mười giây, đã có gần hai mươi Man nhân ngã xuống đất bỏ mình!

Như vậy, sợ chỉ dựa vào một người nhà mình lãnh chúa, liền có thể triệt để diệt tất cả Man nhân nơi này?

Không cần người khác giúp sao?"

Milton? "Mấy kỵ sĩ còn lại nhìn về phía Milton dẫn đội.

"Hộ vệ xung quanh, tin tưởng đại nhân!" Milton trầm mặc, cắn răng lựa chọn tin tưởng lãnh chúa nhà mình.

Lý Trình Di là do hắn dạy dỗ, thực lực từ sớm hắn đã nhìn không thấu.

Dù sao từ rất sớm, trong Pháo đài đen cũng đã không ai có thể bức ra toàn lực của đại nhân.

Trong Pháo đài đen, thực lực của Nam tước đại nhân tựa như mê hoặc, sâu không thấy đáy.

Có thể nói, nam tước Carlos là cao thủ kỵ sĩ mạnh nhất từ trước tới nay mà hắn gặp qua,, tài nghệ khủng bố cùng tố chất thân thể tựa như đầm sâu không thấy đáy kia, làm cho hắn giờ này khắc này, lựa chọn tin tưởng.

Kỵ sĩ còn lại chần chờ một chút, cũng nghe lệnh phân tán ra, chỉ huy binh lính đối kháng Man nhân còn lại, tránh quấy nhiễu bên này.

Lúc này lão Barker xa xa cũng nắm chặt lòng bàn tay, nhìn ra xa, khẩn trương không hiểu.

Nhân loại cùng Man nhân đơn đấu. Đây cũng không phải là không có tiền lệ

Có thể cùng Dũng sĩ Man nhân đơn đấu, cơ bản đều là Kỵ sỹ huy hoàng cực kỳ cường đại trong đế quốc mới có thể làm được.

Trong Kỵ sĩ còn có danh hiệu, đó là Kỵ sỹ huy hoàng, đây là danh hiệu mà đế quốc ban tặng cho một số ít kỵ sỹ có thực lực cực kỳ cường đại.

Mà Kỵ sỹ huy hoàng ở rất nhiều nơi, cũng được xưng là Đại Kỵ Sĩ.

Là đại sư tài nghệ rèn luyện đến đỉnh cao.

Nam tước Carlos bao nhiêu tuổi? Tài nghệ của hắn cho dù có thiên phú, cũng không có khả năng đạt tới đỉnh phong.

Lão Barker lúc này rất muốn rống to, kêu kỵ sĩ còn lại hỗ trợ gọi lãnh chúa trở về.

Nhưng ông ta không dám lên tiếng, sợ quấy nhiễu lãnh chúa cùng Dũng sĩ Man nhân quyết đấu.

Ông ta nằm mơ cũng không nghĩ tới vẻn vẹn chỉ là Nam tước Carlos đáp ứng đến đây chỉ xem cuộc chiến, cư nhiên một lời không hợp liền rút kiếm vào sân, động thủ vọt tới trước mặt Dũng sĩ Man nhân mạnh nhất để solo. Nếu sớm biết sẽ như vậy, ông ta tuyệt không dám mang Nam tước đến xem cuộc chiến!

Đáng tiếc lúc này hết thảy đều đã muộn.

Xin các tiên linh của lãnh chúa Okla phù hộ, xin nhất định phải để Carlos đại nhân còn sống trở về!" Lão Barker cả người run rẩy, miệng không ngừng thì thào tự nói.

Trung tâm chiến trường lúc này.

Lý Trình Di hứng thú quan sát dũng sĩ Man nhân trước mắt.

"Thể trạng của ngươi rất tốt, có muốn sau này đi theo ta không? Chỉ cần ngươi nghe lời, ta có thể cam đoan không giết ngươi.

Hắn lên tiếng, nhưng lời nói ra lại làm cho mấy kỵ sĩ xung quanh ngơ ngác nhìn nhau, không biết nên nói cái gì.

Dũng sĩ Man nhân căn bản nghe không hiểu hắn nói cái gì, rống giận một tiếng, giơ lên đại thuẫn liền hung hăng nện về phía Lý Trình Di.

Bốp!

Lý Trình Di nhẹ nhàng chuẩn xác tránh được trọng kích của trọng thuẫn.

Không đáp ứng sao? Vẫn nghe không hiểu?

Cự kiếm trong tay hắn nhẹ nhàng múa lên

Mà đáp lại hắn, vẫn là Dũng sĩ Man nhân phẫn nộ đập thêm một cái.

Chương 1278. Cướp đoạt 7

Chương 1278: Cướp đoạt 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong tiếng gào thét, cự thuẫn đảo qua vị trí Lý Trình Di, lại không quét trúng người.

Lý Trình Di lộn nhào, nhẹ nhàng rơi xuống phía sau dũng sĩ Man nhân.

Nhảy hơn ba mét. Năng lực nhảy vọt khoa trương này khiến kỵ sĩ và binh lính xung quanh đều nhìn đến ngây người.

Không muốn sao? Vậy thì chết đi.

Cự kiếm ở trong tay hắn trở tay đâm một cái.

Phốc xoẹt!

giáp da trên người dũng sĩ Man nhân tựa như giấy dán, bị một kiếm này nhẹ nhàng đâm thủng.

Mũi kiếm xuyên thấu máu thịt, xương cốt, từ trước ngực dũng sĩ lộ ra, sau đó lại bị rút ra ung dung, phát ra tiếng ma sát rất nhỏ.

……..

Lý Trình Di cũng không nhìn Dũng sĩ Man nhân ngã xuống đất, cũng không để ý trên chiến trường quỷ dị yên tĩnh trong chớp mắt.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cánh đồng tuyết xa xa, nhìn về phía Man nhân tiến đến.

Rất nhanh thu hồi tầm mắt, hắn cầm kiếm nhìn về phía Man nhân còn lại.

Người quỳ xuống đất không giết.

Ồ!!!

Các binh sĩ yên lặng trong nháy mắt, lập tức bộc phát ra tiếng hoan hô khó có thể hình dung.

Lãnh chúa nhà mình lại một chọi một, dễ dàng giết chết một dũng sĩ Man nhân!!

Điều này có nghĩa là lãnh chúa nhà mình rất có thể đã đạt tới cấp độ Kỵ sỹ huy hoàng!

Chưa tới hai mươi tuổi đã đạt được cấp độ Kỵ sỹ huy hoàng!!

Đây quả thực chính là thần tích!

Một ít binh sĩ hiểu biết nhất thời điên cuồng, sĩ khí tựa cắn thuốc trong thời gian ngắn tăng vọt lên tới đỉnh điểm.

Bốn kỵ sĩ cũng là người biết nhìn hàng, hồi tưởng vừa rồi một màn kia, trong lòng cũng nhiều là hít sâu một hơi khí lạnh

Bọn họ biết chỉ giết dũng sĩ cần phải có sức mạnh mạnh bao nhiêu, tinh chuẩn bao nhiêu.

Cũng chính là như thế, bọn họ mới hiểu được, chiêu vừa rồi của Lý Trình Di phải hàm chứa bao nhiêu hàm lượng kỹ thuật.

Giết!

Giết!

Giết!

Tất cả Quân Pháo đài đen rống to lên, chạy nhanh về phía trước.

Mà Man nhân, thì mất đi người tâm phúc, sĩ khí rối rít giảm mạnh, lui về phía sau.

Lý Trình Di một mình đơn kiếm, tiến lên tùy ý đuổi giết, một lúc xử thêm mấy chục Man nhân.

Tư thái cường đại thoải mái, người xung quanh trợn mắt há hốc mồm. Không thể tin được.

Rất nhanh, trận chiến kết thúc, nhân loại phương tử vong hơn ba mươi người, thương hơn năm mươi người. Man nhân tử vong gần trăm, bị bắt làm tù binh năm người.

Hoàn toàn là một hồi thắng lợi to lớn trước nay chưa từng có.

Mà thanh danh của Lý Trình Di, cũng lần đầu tiên từ nơi này, bắt đầu truyền ra bên ngoài.

……

Bạch Tháp.

Tầng 13.

Mida lại từ trong hồi tưởng mở mắt ra, nhíu mày nhìn đồng hồ máy móc trên cổ tay.

“Thời gian đã hết hạn, sao Brian vẫn chưa về?”, lão ta phái con cú Brian đi điều tra tình hình, kết quả đến giờ bên kia vẫn chưa có hồi âm gì.

Không bình thường.

Dựa theo thói quen của Brian, nó hẳn là đã sớm thông qua mạng lưới tình báo đưa tin

Thùng thùng.

Có tiếng gõ cửa

Ngoài cửa truyền đến thanh âm của trợ lý mới.

Mida đại nhân ngài hồi tưởng đã kết thúc chưa?

“Rồi. Có việc gì? “Mida nhíu mày nói.

Khi hắn ta kết thúc hồi tưởng, ngoài phòng sẽ tự động hoán đổi dấu hiệu trạng thái.

“Là Penny đại nhân của Tháp Cầu tri đến bái phỏng, đã chờ ngài từ lâu rồi. “Trợ lý trả lời.

Mida biết vị pháp sư thiên tài trẻ tuổi này, chỉ là tò mò tháp cùng Bạch Tháp từ trước đến nay không có liên hệ gì đi lại, nàng tới đây làm gì?

Mời nàng vào đi.

Vâng.

Dù sao đi nữa, Mida không thể từ chối một thiên tài mới, ít nhất là một pháp sư cấp bốn,đến thăm.

Dù sao chính hắn cũng bất quá là pháp sư cấp 6, bị đối phương vượt qua, nói không chừng chính là chuyện chỉ vài năm sau

Rất nhanh

Cửa phòng bị nhẹ nhàng mở ra.

Một nữ tử lãnh đạm tóc trắng như tuyết, mặc áo bào pháp sư màu lam, cầm trong tay pháp trượng gỗ trắng, đi vào phòng.

Mida đứng dậy, tiếp nhận hành lễ của đối phương.

Pháp sư Penny tới chỗ ta, có chuyện gì sao?

"Căn cứ điều tra, một trong những sứ giả của chúng ta ở Tháp Cầu tri, Havane, mất tích ở Okla. Mà Bạch Tháp nghe nói cũng có vài pháp sư mất tích ở gần đó. Cho nên ta có lý do tin tưởng, phụ cận lãnh địa kia rất có thể tồn tại nguy hiểm không thể đo lường được." Penny trầm giọng nói.

"Các người là muốn liên hợp điều tra? "Mida sửng sốt. Lập tức phản ứng lại.

"Vâng. Chúng tôi rất hoài nghi, rất có thể là Tinh Linh bắt đầu có manh mối hồi phục. Có thể to gan lớn mật tập kích pháp sư, tập kích nhân viên hai tổ chức lớn của chúng ta, có phần can đảm này, phỏng chừng cũng chính là Tinh Linh. "Penny trầm giọng nói.

Mida khẽ gật đầu, Brian và Tigra của mình đều mất tích ở khu vực đó, hiển nhiên đây chính là nguyên nhân mấu chốt đối phương tìm tới cửa liên thủ.

"Như vậy kế tiếp, ta sẽ tự mình dẫn đội đi điều tra, nghe nói pháp sư cao cấp của Bạch Tháp là Asler đại nhân cũng ở bên kia, hy vọng có thể chia sẻ một phần tư liệu điều tra."

Trong pháp sư, cấp sáu cũng đã xem như địa vị cao, toàn bộ pháp sư đẳng cấp cao nhất chính là cấp chín.

Mà Mida cùng Asler quan hệ không tệ, truyền lời cho nhau cũng coi như việc nhỏ.

“Tốt. Đã như vậy, ta sẽ bẩm báo thượng tầng, thỉnh vương thất phối hợp, điều hành một bộ phận quân lực, đi tới điều tra. Ở thời kỳ mấu chốt Man nhân xâm lấn, nội bộ tuyệt đối không thể có bất kỳ sơ suất nào. “Mida trầm giọng nói.

“Cảm ơn ngài đã phối hợp. “Penny cúi đầu nói.

……..

Chương 1279. Cướp đoạt 8

Chương 1279: Cướp đoạt 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cuộc chiến trấn Lupin khiến thanh danh của Lý Trình Di nhanh chóng truyền bá.

Dáng người tựa như phi ưng nhẹ nhàng giết chết dũng sĩ Man nhân kia, được người ta khen là Chim ưng Okla, tên Carlos cũng theo ngoại hiệu này nhanh chóng truyền xa.

Nhưng lúc này hắn, sau khi hắn đánh lui Man nhân, mang theo tù binh, trở về sân thí nghiệm, mỗi ngày tiếp tục nghiên cứu quan sát học tập thăm dò tuần hoàn sinh hoạt.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Khi nghiên cứu về cấu trúc cơ thể của Man nhân kết thúc.

Hỏa diễm trong kiếm lô của Lý Trình Di cũng một lần nữa tăng trưởng tới ba phần mười.

Đối với việc này trong lòng hắn mừng rỡ, tố chất thân thể cũng theo đó chậm rãi tăng lên tăng cường, đạt tới gấp mười lần Milton.

Nhưng giờ này khắc này, hắn cũng bởi vậy mà sinh ra một chút nghi hoặc.

Thế giới này các loại chủng tộc số lượng rất nhiều, chỉ cần nhân loại và Man nhân liền đạt được ba phần mười tiến độ, kia chủng tộc còn lại cộng lại, chẳng phải là có thể trực tiếp đột phá Nguyên Thần Kiếm Cung cực hạn, vượt xa nhu cầu châm lửa Thần Hỏa?

Chỉ có Tinh Linh

Sau khi nghiên cứu Man nhân xong, Lý Trình Di lại đánh chủ ý lên người Tinh Linh.

Hắn chỉ bắt được một con Tinh Linh, mẫu vật quá ít.

con Tinh Linh Malia này mặc dù cung cấp cho hắn rất nhiều tin tức liên quan, nhưng nghe nói, bên trong Tinh Linh còn có các loại chức nghiệp khác nhau cùng thiên phú khác nhau.

Hơn nữa Tinh Linh bởi vì nguyên nhân trường sinh, tích lũy tri thức lịch sử tuyệt đối vượt xa những tộc quần khác.

Sau khi đánh lui Man nhân, toàn bộ thể xác và tinh thần của hắn tập trung vào việc bắt giữ Tinh Linh.

Đảo mắt thời gian đã trôi qua ba tháng.

Giáo trường Pháo đài đen

Keng!

Lý Trình Di tùy ý hất bay trọng kiếm của một kỵ sĩ thiếu niên ra, lưỡi kiếm thoải mái kề trên cổ đối phương, dừng lại.

Phản ứng quá chậm, sơ hở quá nhiều. Còn muốn đánh nữa không?

Kỵ sĩ thiếu niên ủ rũ hành lễ, nhặt kiếm lên kết cục rời đi.

Trong mấy tháng này, bởi vì thanh danh truyền ra, từng kỵ sĩ đến khiêu chiến cũng dần dần nhiều hơn.

Mà cho dù là kỵ sĩ nào, ở trước mặt Lý Trình Di đều là mấy chiêu là xong việc. Liên tiếp thắng lợi, khiến thanh danh của hắn sinh ra danh hiệu mới: Carlos Bất bại.

Lãnh địa Okla an toàn, sau khi vài Dũng sĩ Man nhân bị giết, liền không còn bị Man nhân tập kích quy mô lớn.

Hoàn cảnh an toàn hấp dẫn lưu dân chạy về nơi này, nhân khẩu lãnh địa cũng càng ngày càng nhiều.

Lão Barker cũng bởi vậy mà sinh ra phiền não hạnh phúc.

Sau khi thu kiếm xong, Lý Trình Di nhận lấy khăn mặt thị nữ đưa tới lau mồ hôi, đang muốn nghỉ ngơi.

“Đại nhân, đội ngũ pháp sư Bạch Tháp và Tháp Cầu tri đến rồi. “Một gã binh lính thân vệ tiến lên thấp giọng báo cáo.

“Được, ta đi xem. “Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời, nghe nói lần này có một vị pháp sư cao cấp dẫn đội, hắn vừa vặn

muốn xem pháp sư cao cấp là dạng gì, có lẽ có thể nắm giữ một ít tri thức hắn không biết.

Trên đường đi qua sân trường đến Pháo đài đen.

Hai bên trong vườn hoa, từng Dũng sĩ Man nhân đang mặc hoa phục, nhìn thấy Lý Trình Di đi ngang qua, nhao nhao sợ hãi cúi đầu hành lễ.

Hai người con gái đội mũ bảo hộ khép kín, từ một tòa lầu nhỏ phía xa thò đầu ra.

Xuyên qua lỗ mắt của mũ bảo hiểm, các cô nhìn thấy Lý Trình Di đi ngang qua.

Đồng tử hai người co rụt lại, không dám nhìn nhiều.

Đó là Mina và Havane. Từ sau khi bị đánh ngất xỉu, vẫn bị giam lỏng ở đây, phối hợp với nghiên cứu của Lý Trình Di. Bây giờ là nhiệm vụ chủ yếu làm trợ lý.

Mà càng hiểu rõ Lý Trình Di, các nàng lại càng sợ hãi.

Man nhân, Tinh Linh, ở chỗ này đều chỉ là nô lệ của Carlos.

Mà khu vực thí nghiệm toàn là đồ vật cái gì kỳ quái, làm cho các cô càng là hoàn toàn không cách nào lý giải.

Lý Trình Di bước nhanh vào đại sảnh, liếc mắt một cái liền nhìn thấy ngồi ở trên ghế cao là ba gã pháp sư, bốn gã kỵ sĩ.

Trong ba pháp sư, một người trong đó râu trắng như tuyết, kéo tới bụng, đội mũ chóp nhọn màu trắng, trong tay cầm một thanh pháp trượng chế tạo bằng kim loại đen.

Asler. "Lão pháp sư này sau khi Lý Trình Di vào cửa, liền đứng lên, quay mặt về phía hắn.

Lão phu tên là Asler, nam tước Okla, lần này chúng ta tới, là để cho ngươi làm một bài kiểm tra đơn giản.

Hắn chậm rãi từ trong túi áo trên người lấy ra một quyển sách nhỏ màu đen.

Chính là quyển sách pháp sư lúc trước Havane lấy ra để kiểm tra.

Hy vọng ngươi phối hợp kiểm tra một chút, sau khi kết thúc chúng ta sẽ rời đi, đi tới lãnh chúa tiếp theo. "Pháp sư Asler thản nhiên nói.

Lý Trình Di nhìn sách pháp sư, lại nhìn mấy kỵ sĩ còn lại.

Trên người bốn kỵ sĩ kia, một người trong đó có ký hiệu kỵ sĩ huy hoàng được đế quốc hoàng thất chứng nhận.

Hơn nữa, trên người ba gã pháp sư lúc này cũng ẩn ẩn đè nén dao động mãnh liệt có thể bộc phát bất cứ lúc nào.

Hiển nhiên, bọn họ là chuyên môn nhằm vào hắn mà đến.

Cũng đúng, hắn trước sau làm nhiều chuyện như vậy, trên thế giới không có bức tường nào không lọt gió. Xung quanh Pháo đài đen nhiều binh lính thị nữ như vậy, nhiều người mắt tạp, để lộ bí mật cũng là chuyện rất bình thường.

"Vừa vặn, tôi cũng có một số việc, muốn nói chuyện với Bạch Tháp một chút. "Lý Trình Di dừng bước, trên mặt lộ ra nụ cười.

"Nam tước Okla, hiện tại phụ cận bên ngoài lãnh địa Pháo đài đen tập kết hơn một ngàn đại quân, mỗi lời nói cử chỉ, nhất cử nhất động của ngươi, đều liên quan đến sự an nguy của toàn bộ mọi người Pháo đài đen, nên làm như thế nào, ngươi hẳn là trong lòng hiểu rõ."

Hắn cơ hồ đã khẳng định, người trước mắt này rất có thể chính là hung phạm cấu kết Tinh Linh.

Nơi cuối cùng Mina và Havane mất tích, chính là ở chỗ này, cho dù Okla không phải là người động thủ, cũng nhất định không thoát khỏi liên quan.

Chương 1280. Chân thực 1

Chương 1280: Chân thực 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Nói đi, rốt cuộc ngươi đã làm gì? Chân tướng là gì? “Asler nhìn về phía Lý Trình Di.

Thấy đối phương chắc chắn như thế, Lý Trình Di cũng lười ngụy trang.

Vỗ nhẹ tay, mặt hắn lộ vẻ tán thưởng.

“Được rồi, ta thừa nhận, là ta giết Sư ưng, giết hai đội pháp sư trong rừng tuyết tùng bên kia. Cũng là ta bắt Tinh Linh bên kia, giết hai bộ lạc Tinh Linh phản kháng. Cũng là ta bắt sứ giả của Tháp Cầu tri, săn bắn giam cầm mấy dũng sĩ Man nhân và mấy chục con Man nhân làm nô lệ”.

Lý Trình Di mỉm cười mở hai tay ra, “Ta đã cho bọn họ cơ hội trao đổi tri thức công bằng, nhưng bọn họ không quý trọng, không chỉ không quý trọng, còn muốn động thủ với ta, tuyên bố muốn giết sạch nhân loại. Cho nên ta chỉ có thể giải quyết toàn bộ bọn họ. Bộ lạc hơn hai ngàn người lãng phí rất nhiều thời gian của ta.”

Đám người Asler ngay từ đầu nghe, biểu tình coi như bình thường. Dù sao hoài nghi cũng đã xác định.

Nhưng càng đến phía sau, sắc mặt mấy người lại càng không đúng.

Những chuyện xảy ra gần đây ở vùng phụ cận Okla dường như đều tương ứng với những gì nam tước Carlos nói.

Tri thức hẳn là trao đổi. Vì giảm thiểu phần tử ngoan cố coi thường bản thân như bọn họ, cản trở giao lưu tri thức. Ta đành phải giết chết toàn bộ bọn họ. Giết chết Tinh Linh, trong pháp luật đế quốc, hẳn là một đại công lao phải không? “Ánh mắt Lý Trình Di sáng quắc, nhìn chằm chằm vào Asler pháp sư.

Ác ý trong mắt hắn, đã rõ ràng là như vậy.

Rất rõ ràng, chỉ cần đối phương dám nói một chữ không, ở đây tất cả mọi người, hôm nay cũng đừng nghĩ đi ra khỏi cái đại sảnh này.

Một cỗ sát khí nồng đậm đến tê dại, từ trên người Lý Trình Di lặng lẽ tản ra.

Ngoài cửa đại sảnh, một Dũng sĩ Man nhân hoa, chậm rãi nắm xẻng xúc đất ngăn chặn cửa sổ cửa ra vào, như hổ rình mồi đối với người bên trong.

Ực

Asler không tự giác nuốt một ngụm nước miếng, làm pháp sư địa vị cao, hắn trước tiên liền cảm ứng được huyết khí trên người đối phương.

Tên kia sau khi giết chết đại lượng sinh linh còn chưa hoàn toàn lui tán huyết khí kinh khủng, phảng phất giống như thực chất, còn quanh quẩn ở trên người

Hắn cảm nhận được cỗ dao động khủng bố tàn nhẫn kia

Sát khí cùng huyết khí khiến người ta sởn gai ốc, ở trong đại sảnh kích động, nhưng giờ này khắc này, khiến trong lòng Asler trầm xuống, Carlos trước mắt rốt cuộc lấy đâu ra được sức mạnh cường đại như vậy.

Huyết khí không giống giả bộ, nếu như đối phương thật sự làm những chuyện hắn nói, như vậy

Nam tước Carlos trước mắt này, nhất định có ẩn giấu át chủ bài cường đại hơn, hoặc là thực lực.

Không khí nhanh chóng ngưng đọng.

Trong đại sảnh, các kỵ sĩ chậm rãi cầm chuôi kiếm, dao động trong cơ thể pháp sư càng lúc càng mạnh.

Bốn kỵ sĩ, trong đó có một đại kỵ sĩ.

Ba pháp sư, một vị pháp sư địa vị cao.

Đội hình như vậy lại chồng lên quân đồn trú bên ngoài Pháo đài đen, vốn hắn là vạn vô nhất thất.

Nhưng không biết vì sao, lúc này trong lòng Asler lại quỷ dị dâng lên một tia bất an.

“Ngươi rốt cuộc là ai? “Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng mà thâm thúy nhìn chằm chằm Carlos, mang theo nồng đậm cảnh giác.

“Vấn đề này, đợi lát nữa nói tiếp. “Lý Trình Di dường như không nhìn thấy thái độ cảnh giác của đối phương.

Hắn bước từng bước tới gần, đến gần.

Theo khoảng cách tiếp cận, áp lực càng ngày càng khủng bố, tựa như mây đen ép bảy người ép đến mức gần như không thở nổi.

Asler không tự chủ lui về phía sau, nhưng bốn kỵ sĩ lại không thể chịu đựng được nữa.

A!!

Một kỵ sĩ hét to một tiếng, rút kiếm xông về phía trước, toàn lực chém về phía Lý Trình Di.

Đi chết đi, tà ma!

Trọng kiếm màu bạc vẽ ra một vòng cung hình bán nguyệt, nhanh như chớp chém về phía Lý Trình Di.

Keng!

Thân kiếm dừng lại, lơ lửng giữa không trung.

Bị Lý Trình Di một tay vươn ra, nắm chuôi kiếm, sức mạnh khổng lồ tựa như lũ quét, trong nháy mắt đè xuống hai tay kỵ sĩ.

Răng rắc.

Lưỡi kiếm bị bẻ gãy, kỵ sĩ kêu thảm một tiếng, bị đụng bay tứ tung, từ cửa sổ bay vọt ra.

Các kỵ sĩ còn lại thấy thế, sắc mặt kịch biến, nhao nhao rút kiếm xông tới.

Các pháp sư vung tay, rắc ra một mảng lớn bột phấn trắng lấp lánh.

Bột rơi xuống đất, đột nhiên ngoài cửa sổ truyền đến từng trận tiếng vỗ cánh.

Một con kền kền đen 3 đầu, từ xa vọt tới, hung hăng phá vỡ cửa sổ, đánh về phía Lý Trình Di.

Nhưng chúng nó còn chưa tới gần, đã bị một đạo kiếm quang màu bạc tùy ý vạch một cái, nhẹ nhàng mà tinh chuẩn cắt vào chỗ yếu hại, mất đi cân bằng ngã sấp xuống đất.

Asler đồng dạng lui về phía sau, giơ tay, hơn mười đạo hỏa xà uốn lượn từ trong tay hắn phân tán bắn ra, tựa như hoa nở rộ.

Con rắn lửa lượn vòng, lại hội tụ lại, lao về phía Lý Trình Di.

Tốc độ cực nhanh, hơn nữa nắm chắc thời cơ ngay tại khoảng cách tập kích của các kỵ sĩ phía trước.

Nhưng đáng tiếc, hỏa xà nhanh, Lý Trình Di nhanh hơn.

Hắn bước một cái, tựa như tên lửa chạy nước rút về phía trước, một kiếm chém về phía Asler.

Một kiếm này tốc độ cực nhanh, sức mạnh nặng nề, cho dù Asler sớm có dự liệu, trong lòng cũng dâng lên cảm xúc tuyệt vọng không cách nào trốn tránh được.

Cũng may một kỵ sĩ bên cạnh lại xông tới, hai tay cầm khiên, chắn trước người hắn.

Bùm!!

Lưỡi kiếm đập vào mặt tấm khiên, bộc phát ra sức mạnh khủng bố khó có thể tưởng tượng. Kỵ sĩ sắc mặt kịch biến, cảm giác mình không phải đang đối kháng với nhân loại mà là đang đối kháng Man Vương!

Sức mạnh cực lớn đập cho hắn quỳ rạp xuống đất, đầu gối đập xuống đất, phát ra tiếng răng rắc vỡ nát.

Đầu ong một tiếng, mất đi ý thức, miệng mũi bị chấn động tràn ra máu tươi.

Bùm!

Lý Trình Di tiện tay ném kỵ sĩ ngất đi ra ngoài, ném qua một bên, vung vung lưỡi kiếm, ung dung đi về phía Asler cuối cùng.

Chương 1281. Chân thực 2

Chương 1281: Chân thực 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Pháp thuật Hỏa Xà ở phía sau hắn đánh úp lại, bị hắn trở tay một kiếm, mang theo kiếm phong thật lớn chém nổ.

Hắn thậm chí ngay cả đầu cũng không quay lại, liền thoải mái đến trước người Asler mấy mét.

Giơ kiếm lên, vung xuống.

Bùm!

Trong phút chốc dưới đất trước mặt Asler, đột nhiên mọc ra một bàn tay đá to bằng đùi người lớn.

Bàn tay khổng lồ đỡ lấy lưỡi kiếm, phát ra âm thanh trầm đục, đồng thời cũng bị chém ra mảng lớn đá vụn bùn đất.

Cùng lúc đó, thừa dịp cơ hội này, trong miệng Asler đọc ra chú văn ngắn gọn, một đạo điện quang màu trắng chói mắt từ trong tay hắn ngang nhiên bay ra, tựa như một dải lụa màu trắng vặn vẹo, nháy mắt đánh vào trên người Carlos ở gần đó.

Răng rắc.

Điện hồ quang mang đến tiếng nổ lúc này mới truyền ra.

Cường độ của vòng cung điện này mạnh hơn nhiều so với vòng cung điện trong mấy pháp sư mà Lý Trình Di giết chết trước đó.

Ít nhất là uy lực chênh lệch mấy lần.

Nhưng đối với cường độ thân thể Lý Trình Di lúc này, cũng chỉ làm cho hắn hơi cảm thấy tê dại.

Phụt.

Một khắc cuối cùng, chú văn Asler còn chưa đọc xong thoáng cái bị cắt đứt, trước mắt hắn hoa lên, trời đất xoay chuyển nghiêng ngã xuống đất, giống như những người còn lại, cũng bị đánh ngất xỉu tại chỗ.

Ngay sau đó, các pháp sư và kỵ sĩ còn lại dưới thân hình Lý Trình Di lóe lên, không hề có sức phản kháng, bị đánh ngất.

Buông kiếm xuống, Lý Trình Di vỗ vỗ bụi đất trên người, hắn đã không có ý định ẩn giấu, khi thăm dò được chi tiết hệ thống pháp sư, hắn quyết định phải đẩy nhanh tốc độ chiếm tri thức.

Lúc này Melissa cùng lão Barker mới vội vàng chạy tới đại sảnh, nhìn một màn trước mắt này.

Toàn bộ đại sảnh tựa như bị một con voi xông vào, khắp nơi một mảnh hỗn độn.

Các pháp sư và kỵ sĩ đến thăm hỏi ngã xuống đất, sống chết không rõ.

Mà Lý Trình Di đứng ở giữa, thần sắc bình tĩnh cắm lưỡi kiếm cắm trở lại sau lưng.

"Carlos! con đang làm gì!?" Melissa khó có thể tin nhìn trước mắt một màn, căn bản không biết nên làm phản ứng như thế nào.

"Như mẹ thấy đấy, tự vệ."

Binh lính bên ngoài Lý Trình Di tiến vào, trói chặt từng người lại.

Nhưng đó là sứ giả của Bạch Tháp!

Melissa không thể không hét lên.

Lý Trình Di lười nhiều lời lấy một chiếc đồng hồ máy từ tay một pháp sư, đeo lên tay mình.

Sau đó hài lòng xoay người đi ra đại sảnh.

Mấy Dũng sĩ Man nhân bị sợ hãi chi phối mà khuất phục, đi theo hắn ra bên ngoài Pháo đài đen.

Thu hoạch cũng kha khá rồi, kế tiếp, nên là lúc thu hoạch.

Vài giờ sau.

Đội quân liên hợp Quý tộc bên ngoài Pháo đài đen tan tác rút lui, đồng thời cũng truyền ra tin đồn Pháo đài đen cấu kết

Tinh Linh cùng Man nhân, giết hại pháp sư kỵ sĩ Bạch Tháp.

Toàn bộ lãnh địa Okla chấn động

Rất nhiều quý tộc xung quanh nhao nhao tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, triệu tập hội nghị liên hợp quý tộc, thảo luận làm sao nhắm vào lãnh chúa Okla.

Mà lúc này Lý Trình Di cũng đã bắt đầu tiến hành thẩm vấn đám người Asler. Rất nhiều kiến thức bí mật về pháp sư, từ trong miệng bọn họ lộ ra bí mật.

Hỏa diễm kiếm lô trong đầu Lý Trình Di cũng bắt đầu khuếch tán.

Sau khi thẩm vấn, hắn ngựa không dừng vó, thẳng đến lãnh địa phụ cận lớn nhất, thành Thái dương của tử tước Tislam

Thành Thái Dương chính là khu trung tâm thường ngày Tử tước khẩn cấp triệu tập hội nghị quý tộc.

Ngày hôm sau, trong số 13 người hẹn ước tham gia hội nghị tại Thành Thái Dương thì có 10 người bị giết ở dọc đường.

Có người sống sót truyền tin cho biết, người chặn giết chính là nam tước Carlos đến từ Okla.

Vị Carlos bất bại này, một người đơn kiếm, tựa như viết chữ vẽ tranh bình thường, thoải mái đánh chết bốn mươi đội kỵ sĩ vũ trang hạng nặng.

Bình thường lãnh địa kỵ sĩ ở dưới tay hắn, thậm chí kiên trì không được hai hiệp.

Ngày thứ ba, phủ tử tước Tislam.

Tử tước sắc mặt âm trầm, đứng ở trong phòng khách, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm nam tước trẻ tuổi tuấn mỹ tóc đen chậm rãi đi vào cửa.

“Tàn sát Tinh Linh, chặn giết quý tộc, bắt cóc pháp sư Bạch Tháp cùng kỵ sĩ, ngay cả Man nhân cũng bị ngươi bắt làm tù binh, ngươi rốt cuộc có mục đích gì!?“Tử tước hiển nhiên đã nắm giữ đầy đủ nhiều chi tiết tình báo.

Mà cũng chính là những tình báo này, khiến cho ông ta nhận thức được, người trước mắt -nam tước trẻ tuổi tuấn mỹ này, căn bản chính là một quái vật đội lốt người không hơn

Bùm!

Ngoài phòng khách, một dũng sĩ Man nhân đập nát cửa lớn, khom lưng thò đầu vào. nói câu gì đó.

Lý Trình Di thuận miệng đáp lại phân phó, chờ dũng sĩ Man nhân xoay người rời đi, hắn mới nhìn về phía tử tước Tislam.

“Thiên đường đã ban cho tôi những tài năng và tài năng vượt trội, không phải để tôi chìm đắm trong những cuộc tranh giành quyền lực của con người. Tôi xứng đáng có một sân khấu lớn hơn, và sự theo đuổi sự tiến hóa của cuộc sống và kiến thức, đó là hướng tôi nên đi.”

Hắn bước tới chỗ Tử tước không xa, rồi ngồi xuống sofa.

Nhìn Tử tước và con gái sinh đôi phía sau đều lộ ra vẻ hoảng sợ, lui về phía sau.

Hắn không khỏi cảm giác có chút không thú vị.

“Đương nhiên, nói thực tế một chút, chính là ta cần các ngươi sưu tầm tất cả sách vở, đồng thời cũng muốn tất cả sách vở mà quý tộc thương nhân xung quanh, sở sưu tầm. Còn lại ta không có hứng thú, chỉ có sách, là trí tuệ ghi chép, là kinh nghiệm truyền thừa.”

Sách!?

Tử tước Tislam không thể tin vào tai mình.

Chương 1282. Chân thực 3

Chương 1282: Chân thực 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cho tới bây giờ nam tước Carlos trước mắt đã giết ít nhất mấy ngàn người, mà mục đích của hắn lại chỉ là vì thu thập tàng thư của mọi người!

Giết quá nhiều người chỉ vì vài cuốn sách!?

"Đương nhiên, ngoài những thứ này ra, còn phải triệu tập học giả đến trao đổi với ta. "Lý Trình Di tiếp tục nói.

"Không có lãnh địa nào có nhiều học giả hơn Bạch Tháp cả!" – Tislam thốt lên – "Sao ngươi không đến Bạch Tháp?"

Hắn lúc này đã hoài nghi Carlos trước mắt căn bản không phải là nhân loại, mà có thể là sinh vật thần thoại nào đó ngụy trang thành hình người, nếu không không cách nào giải thích hắn vì sao có thể một mình giết chết nhiều quân đội như vậy.

Bạch Tháp là trạm kế tiếp ta sắp tới. "Lý Trình Di thần sắc tự nhiên nói. Chỉ là trước khi đến đó, trước tiên phải thu xếp ổn thỏa xung quanh.

"Ngươi!? "Tislam không ngờ đối phương lại có dự định này, lúc này giọng nói nghẹn lại, nhất thời không biết nên nói tiếp như thế nào.

Sát hại kỵ sĩ tàn sát quân đội, bắt cóc Mina, ngươi không nên như vậy!

Lúc này ngoài đại sảnh, hội thiếu niên mấy người bước nhanh gia nhập chiến trường, liên thủ bắt đầu đối kháng một Dũng sĩ Man nhân.

Mà liên quân tinh nhuệ của những nhà quý tộc khác cũng chạy tới tiếp cận, ngăn cản mấy Dũng sĩ Man nhân còn lại.

Mũi tên bắn xuống, mấy Dũng sĩ Man nhân bị đánh cho liên tiếp bại lui, chỉ có thể dựa vào áo giáp cùng mũ giáp trên người bảo vệ thân thể, không cách nào phản kích.

Kêu gọi đầu hàng chính là Jain thành viên hội thiếu niên lúc trước đã muốn khiêu chiến Lý Trình Di, hắn đỏ mặt, nổi giận đùng đùng vọt tới nơi này.

"Ngươi là người đầu tiên đánh bại Man nhân, ta còn vì ngươi thân là miền Đông mà tự hào, ở bên ngoài bảo vệ danh dự của ngươi, nhưng ngươi nhìn xem ngươi đã làm cái gì!?"

"Ta đã làm gì? "Lý Trình Di xoay người, một tay bắt lấy trọng kiếm hai tay đang chém tới.

Bùm.

Lưỡi kiếm bị hai ngón tay kìm chặt, không thể nhúc nhích.

Cho dù Jain dùng sức như thế nào, đều không nhúc nhích.

Ta chỉ là người đang theo đuổi tri thức, dọn sạch một ít trở ngại mà thôi.

Hắn tiện tay vung một cái.

Sức mạnh cực lớn hất tung Jain bay ra ra, nặng nề ngã xuống mặt đất gạch đá xa xa, một lần nữa lăn ra khỏi đại sảnh.

"Các ngươi không cảm thấy, tính tính toán toán bày mưu tính kế giữa các quý tộc lặp lại trầm luân không phải rất nhàm chán sao? thế giới vì cái gì phải phức tạp? quét sạch lớp ngụy trang giữa con người, đối mặt hiện thực, đối mặt ta và ngươi? chẳng lẽ không tốt sao?"

"Lý Trình Di tiện tay chém nổ một hỏa cầu màu cam từ bên phải bay tới.

Thình thịch một cái hỏa diễm nổ tung, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ của hắn lông tóc không tổn hao.

Xoẹt!!!

Đúng lúc này, nỏ dày đặc hóa thành hạt mưa, nhao nhao bắn tới toàn thân hắn. Nhưng lúc này tố chất thân thể Lý Trình Di đã tăng lên tới gấp mười hai lần Milton, chỉ là tùy ý lóe lên, người đã xuất hiện ở ngoài mấy mét, tránh đi mưa tên.

Thân pháp tựa như quỷ mị lại lóe lên phía trước, trong vòng hai giây, liền vượt qua phủ Tử Tước đến chiến trường.

Một đám đàn đang vây công Kỵ sĩ Man nhân cùng binh lính chiến trận, khi hắn xông vào chiến trận thì giống như quả cầu bowling bị đụng ngã, lăn lộn nổ tung 4 phía xung quanh.

Tất cả mọi người chấn động cùng hoảng sợ nhìn một màn trước mắt này.

Không ai có thể ngăn cản Lý Trình Di, cho dù chỉ là một giây.

Bất luận kẻ nào ở trước mặt hắn, đều tựa như giấy dán, cho dù là kỵ sĩ hay là binh lính bình thường.

Hơn mười hơi thở sau.

Phía trên phủ tử tước Tislam dâng lên cờ hình con hươu thuộc về Okla.

Tử tước tuyên bố đầu hàng.

Hơn một ngàn quân đóng quân ở bên ngoài hoàn toàn trở thành vật trang trí, Lý Trình Di đánh thẳng vào hàng hùm, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi đã hoàn thôn tính lãnh địa của Tử tước.

Mặc dù chỉ là thống trị bạo lực, nhưng chỉ cần hắn còn sống một ngày, các kỵ sĩ quý tộc phía dưới liền không dám phản kháng.

…….

Rất nhanh, trong vòng mấy ngày, lãnh địa quý tộc xung quanh nhao nhao tuyên bố đầu hàng, sáp nhập gia nhập lãnh địa Okla.

Một ít phần tử đầu cơ cùng kỵ sĩ lang thang phạm qua tội ác, nhao nhao đến tìm nơi nương tựa, bọn họ sau khi nghe nói hung danh của nam tước Carlos liền cho rằng nơi này là miền đất hứa của bọn họ.

Đáng tiếc, tất cả người tìm nơi nương tựa, sau khi bị thẩm vấn rõ ràng chứng cứ phạm tội, đều bị Lý Trình Di tùy ý treo cổ.

Đương nhiên, bọn họ trước khi chết nắm giữ rất nhiều tri thức kỹ năng, quá khứ lịch duyệt, cũng đều bị Lý Trình Di thẩm vấn, hóa thành nhiên liệu cho lò đốt

Sau khi Lý Trình Di không kiêng nể gì khuếch trương, ngắn ngủn hai tháng, Cờ hình hươu của lãnh địa Okla cắm đầy toàn bộ phía đông Đế quốc Sora, chiếm cứ 1/3 lãnh thổ đế quốc.

Mà lúc này, Bạch Tháp cùng Tháp Cầu tri mới có thể liên hợp vương thất, tập kết một đại quân vạn người, chính thức xuất binh trấn áp Carlos.

Thủ tục các quý tộc giao tiếp rườm rà làm cho bọn họ coi như là liên thủ, cũng hiệu suất cực kỳ thấp.

Mà lúc này Lý Trình Di đã đi tới thành Pháp Sư thuộc Bạch Tháp. Đi theo hắn còn có hơn ba mươi Dũng sĩ Man nhân mới bị hắn thu phục, ngoài ra còn có hơn 100 binh lính nhân loại.

Đứng trên tuyết ngoài thành, Lý Trình Di nhìn về phía tòa Bạch Tháp cao tới hơn một trăm tầng trong thành ở phía xa.

Trên đỉnh tháp cao lấp lánh ánh sáng bạc vĩnh viễn không tắt.

Đó là thuộc về pháp thuật huy quang đại biểu gốc rễ Đế quốc Sora lập quốc, pháp sư đứng đầu Bạch Tháp — Obenzi Tiraman.

Đây là pháp sư cấp 9 duy nhất của Toàn bộ Đế quốc Sora ký hiệp ước hiệp chiến với Long tộc

Cảm thụ được quang mang hỏa diễm bên trong Nguyên Thần Kiếm cung đã chiếm cứ 4/10, ánh mắt Lý Trình Di nhìn Bạch Tháp, tựa như hổ đói nhìn mồi.

Chương 1283. Chân thực 4

Chương 1283: Chân thực 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chỉ là tri thức thu được sau khi thẩm vấn những Pháp sư Bạch Tháp kia khiến cho hỏa diễm kiếm lô của ta lại tăng trưởng một phần mười, thật không biết nếu là ta có thể thu được tất cả tri thức bên trong Bạch Tháp, hỏa diễm có thể đạt tới mức nào!?”

hệ thống tri thức Vạn vật, tuân theo kết cấu kim tự tháp, tri thức tầng dưới chót cơ bản chiếm cứ đại bộ phận.

Mà càng đi lên, tất cả tri thức đều sẽ xuất hiện bộ phận tương thông, rất nhiều đạo lý bản chất kỳ thật là lặp lại tương tự.

Cho nên thu thập đến bây giờ, Lý Trình Di đã phát hiện, thế giới này rất nhiều kỹ năng cùng hệ thống tri thức, đã có bộ phận bắt đầu trùng điệp đan xen.

Thu thập thông tin hoàn toàn xa lạ bắt đầu dần dần trở nên khó khăn.

Tuyết lớn bay tung tóe, ngay sau một khắc khi hắn giơ tay lên, chuẩn bị hạ lệnh công thành.

Vù!

Một cự ảnh màu trắng khổng lồ, từ trong ngân quang trên đỉnh Bạch Tháp bay ra, nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Cự ảnh kia có cổ rắn dài nhỏ, vảy trắng noãn, hai cánh rộng, rõ ràng là một con bạch long dài hơn mười mét.

Trên lưng Bạch Long là một pháp sư râu bạc đầu trọc hai mắt thiêu đốt ngọn lửa màu bạc.

Hắn cầm trong tay một cây gậy ngắn làm bằng vàng, từ trên cao nhìn xuống, nhìn về phía Lý Trình Di.

Hùng lộc Carlos, ngươi vì sao mà đến?

Nụ cười trên mặt Lý Trình Di dần dần nhạt đi, từ trên người đối phương, hắn lần đầu tiên cảm giác được, một tia cường hãn, uy hiếp cường đại không thể khinh thường.

Có thể khiến cho hắn lúc này cũng cảm giác uy hiếp, lại kết hợp hắn cưỡi bạch long, thân phận của người này không hề nghi ngờ, chính là pháp sư mạnh nhất đế quốc Obenzi Tiraman.

"Tôi đến đây để theo đuổi tri thức. "Lý Trình Di chân thành trả lời.

"Thế nhân đều truyền rằng ngươi vì dã tâm bản thân mà đến, nhưng hiện tại ta thấy được ngươi." Obenzi đứng dậy từ trên lưng Bạch Long, thân hình hóa thành hồ điện lóe lên, rơi xuống đất tái hiện hình người.

Trong mắt ngươi không có dã tâm, chỉ có thăm dò.

"Pháp sư minh giám. "Lý Trình Di mỉm cười.

Lúc này Bạch Long rơi xuống đất, bắn tung tóe một mảng lớn bột tuyết, cúi đầu rống giận với Lý Trình Di.

Tê!!

Bạch long này hai mắt huyết hồng, căn bản không có bất kỳ trí tuệ nào, hiển nhiên chính là mãnh thú đầu cường đại.

Lý Trình Di ngẩng đầu, trong mắt hiện lên bóng tối thâm thúy xen lẫn vô số sợi tơ vàng tối.

Huyết mạch khí tức thuộc về U Ám Long Thần mơ hồ phóng thích một tia.

Grào!!!

Bạch Long lập tức dựng vảy lên, thân hình khổng lồ điên cuồng ngửa ra sau.

Không đợi Obenzi la lên, nó xoay người liền như chạy trối chết, điên cuồng vỗ cánh bay đi, đảo mắt liền biến mất ở cuối gió tuyết.

Long huyết thật mạnh! "Obenzi nhận ra một tia khí tức vừa rồi. Cũng tựa hồ hiểu được căn nguyên đối phương vì sao

cường đại như thế.

Hắn không để ý tới Bạch Long chạy trốn, mà là ánh mắt lạnh như băng, nhìn chăm chú vào Lý Trình Di.

“Nếu ngươi thật sự chỉ vì tri thức, như vậy Bạch Tháp thư khố đối với ngươi mở ra, ngươi còn khai chiến đối với thành Pháp Sư hay không?”

“Đương nhiên là không. Tôi yêu hòa bình, căm ghét giết chóc vô nghĩa. “Lý Trình Di trịnh trọng trả lời.

Có nguyện lập ước không?

“Tất nhiên.”

“Mida! “Obenzi thấp giọng kêu lên.

Rất nhanh, cửa thành phía sau Bạch Tháp mở ra, một đội Pháp sư Bạch Tháp nhanh chóng cưỡi ngựa lao ra.

Một trong những người dẫn đầu, chính là pháp sư Bạch Tháp Mida lúc trước phái cú mèo điều tra qua Lý Trình Di.

“Ngươi có nguyện cùng nam tước Carlos chấm dứt ân oán trước đó, giải trừ hiểu lầm không?“Obenzi cũng không quan tâm trợ thủ cùng thuộc hạ của pháp sư Mida đều chết trong tay Carlos.

Hắn chỉ để ý có thể nhanh chóng kết thúc náo loạn hay không.

vương thất Sora cũng không thèm để ý thống trị phía đông là Tislam hay Carlos, chỉ cần có thể tiếp tục ổn định lãnh thổ biên giới phía đông, hết thảy sẽ không thành vấn đề.

Sau khi cân nhắc cái giá phải trả để giải quyết Carlos, hoàng gia quyết định nghe theo lời khuyên của Obenzi, nếu Carlos đã giương cờ đuổi theo tri thức, vậy thì cho hắn tri thức.

Vì thế liền có đàm phán dưới thành lần này.

“Tôi”

Pháp sư Mida sắc mặt khó coi, nhưng căn bản không thể cự tuyệt.

Hắn trầm mặc, rốt cục gật đầu.

Nguyện ý!

“Căn cứ diện tích lãnh thổ quy định, lãnh địa Okla đã đạt tới cấp bậc tử tước, Carlos nam tước tự động thăng cấp làm tử tước. Về phía Bạch Tháp ta có thể đại biểu ký hiệp ước giao lưu cùng chia sẻ tài nguyên với lãnh địa Okla.” Obenzi thấy thế, rốt cục lộ ra một tia mỉm cười.

Hắn phất tay một cái, giữa không trung vô số bông tuyết xoay tròn hội tụ, rất nhanh ngưng kết thành một tờ giấy trắng do băng tuyết tạo thành.

Trên giấy tự động hiện ra một hàng văn bản thỏa thuận, sau đó ký tên vào con dấu Bạch Tháp, cùng với tên của hắn.

Lập tức tờ giấy bay về phía Lý Trình Di, lơ lửng trước người hắn.

Lý Trình Di cẩn thận xem xong tất cả nội dung văn tự, hài lòng gật đầu, đưa tay ấn dấu ngón tay của mình lên đó.

Ong.

Hiệp nghị đột nhiên phân giải, hóa thành bông tuyết biến mất không thấy.

Ở nơi sâu thẳm Lý Trình Di cảm giác được, thế giới dường như có liên hệ nào đó, liên kết với mình.

Đây là khế ước dựa trên nguyên lý gì?! “Ánh mắt hắn sáng lên.

“Đây là khế ước vận mệnh, dưới sự chứng kiến của thế giới tự nhiên, thành lập hiệp nghị vĩ đại, là ta thân là pháp sư cấp 9, cả đời chỉ có thể ký kết ba khế ước vận mệnh.”

Thật là thần kỳ. Tôi có thể đạt được phần tri thức này không? “Trong mắt Lý Trình Di lóe ra ánh sáng chờ mong.

Nhìn chờ mong cùng tò mò thuần túy như vậy, Obenzi lúc này rốt cục có chút tin tưởng, đối phương là thật sự chỉ là vì truy đuổi tri thức mà đến.

Chiến tranh tàn sát cái gì, đều chỉ là vì theo đuổi tri thức.

Đương nhiên! "Ông ta nghiêm túc gật đầu.

Là một học giả thuần túy, một pháp sư thuần túy đỉnh cao, hắn đối với người như vậy, rất có hảo cảm.

Chương 1284. Chân thực 5

Chương 1284: Chân thực 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khi nào thì có thể nhìn thấy phần tư liệu này? Bây giờ có thể không? "Lý Trình Di nhanh chóng hỏi.

Obenzi ngạc nhiên, nhìn thấy đối phương không chút che giấu hiếu kỳ thuần túy, khuôn mặt vốn lạnh lẽo của ông ta dần dần nhu hòa xuống.

Đương nhiên!

Lập tức hai người rất nhanh đến cùng một chỗ, kết bạn tiến vào Pháp Sư thành, đi tới Bạch Tháp.

Mà quân đội Lãnh địa Okla và các tướng lĩnh thì ngơ ngác nhìn nhau, sau khi đóng quân mấy tiếng, chuẩn bị giao chiến thì nhận được thông báo của thủ lĩnh nhà mình là rút quân, đình chiến.

Vì thế, cuộc chiến giằng co này kết thúc theo một cách mà không ai ngờ.

Lãnh tụ tối cao bất bại Carlos, công khai tuyên bố gia nhập Bạch Tháp, trở thành cố vấn đặc biệt của Pháp Sư Thành, trực tiếp có thể tiến vào Bạch Tháp tiến hành học thuật giao lưu.

Lần giao lưu học thuật này là hai năm.

…….

Hai năm sau.

Tầng cao nhất của Bạch Tháp.

Obenzi và Lý Trình Di sóng vai đứng thẳng, từ sân thượng tháp nhìn ra phía chân trời xa xa.

Ánh sáng màu bạc rực rỡ ở phía sau hai người lóng lánh nhảy lên thiêu đốt, đem khuôn mặt hai người chiếu rọi đến có chút âm u.

“Cảm nhận được không? “Obenzi thấp giọng hỏi.

“Đúng vậy. “Lý Trình Di ở một bên trấn định gật đầu. Căn nguyên của khế ước tự nhiên, ta cảm nhận được”.

Hắn không có tư chất pháp sư nhưng ý thức lực lại vượt xa cường độ pháp sư bình thường, sau khi nắm giữ phương pháp, rất dễ dàng liền thuận theo liên hệ khế ước tự nhiên ràng buộc hắn, khiến hắn cảm nhận được Hiệp định Cung điện tự nhiên ở nơi sâu thẳm nào đó

“Nền tảng của thế giới ràng buộc tất cả mọi thứ, khiến nó chạy theo một phạm vi và một cái khung của chu kỳ dòng chảy đã được thiết lập. Nhưng chu kỳ như vậy không hoàn hảo.” Obenzi thở dài.

“Thế gian vốn dĩ không tồn tại vật hoàn mỹ, cho nên để bù đắp, thế giới tự nhiên thai nghén ra Hiệp Nghị Cung Điện.” Hắn tiếp tục nói, “Đây là vì để cho người kế tục bổ sung lỗ hổng dao động nền tảng sử dụng.”

“Thì ra là thế. Ta thật sự. Thật sự thấy được”.

Lý Trình Di nhắm mắt lại, ý thức lực theo kéo dài liên kết, tiến vào cung điện tối đen nằm ở chỗ hư vô.

Trong cung điện, trên tường treo đầy một vài thỏa thuận sau khi xác định giữa các sinh mệnh khác nhau.

Hai năm qua, Lý Trình Di học tập tích lũy không ngừng ở Bạch Tháp, đã hấp thu toàn bộ hệ thống và tích lũy của Bạch Tháp.

Ngọn lửa trong Nguyên Thần Kiếm cung đã lan tràn đến 7/. Tố chất thân thể cũng tăng lên tới 19 lần Milton.

Nhưng chính là tiết điểm này, sau đó hắn cho dù hấp thu tri thức mới như thế nào, cũng không có cách nào tiến thêm một bước.

Như thể phần còn lại của kiến thức mới được lặp lại nhiều hơn.

Nếu muốn đốt lên thần hỏa, độ rộng tích lũy đã đủ rồi, có lẽ còn thiếu độ sâu.

Mà lúc này, sau khi tiến vào được Hiệp nghị Cung Điện, hỏa diễm kiếm lô của hắn mãnh liệt tăng mạnh một đoạn.

Rốt cục có đột phá mới, tuy rằng một tia đột phá này rất nhỏ.

“Thế giới, tự nhiên, ngoại trừ vạn vật vận chuyển pháp tắc, còn tồn tại cái gì?

Lý Trình Di nghĩ tới đây, nhịn không được thở dài.

Carlos, thiên phú của ngươi là hiếm thấy trong đời ta, nếu ngươi có thiên phú pháp sư, có lẽ sẽ trở thành pháp sư đỉnh cao cường đại hơn ta. Nhưng mà. “Obenzi nói,” Ngươi còn có một khuyết điểm trí mạng”.

Cái gì?

Trong hai năm này, hai người bởi vì trao đổi rất nhiều, mà dần dần trở thành một loại quan hệ hợp tác.

Obenzi cũng là tính tình cực kỳ đạm mạc, chỉ thích theo đuổi chân lý cùng tri thức. Cho nên lúc này quan hệ của hai người tốt hơn trước rất nhiều.

“Là kinh nghiệm. “Obenzi mỉm cười.

“Sách vở chỉ là ghi chép, ngươi có thể học tập trong đó chiết xuất ra cảm thụ cùng kinh nghiệm, nhưng những thứ đó lại không phải là ngươi chân chính đích thân cảm thụ. Chúng trải qua ghi chép, liền đã không còn hoàn chỉnh. Ngươi hiện tại chân chính thiếu, kỳ thật không phải sách vở, mà là thực tiễn.”

‘Thực tiễn. “Trong đầu Lý Trình Di giống như xẹt qua một tia chớp.

Đúng vậy.

Sách vở tri thức chỉ là một loại phương thức ghi chép vạn vật, một loại vật dẫn, nhưng chỉ cần là ghi chép, liền nhất định sẽ có sai lầm, sẽ có tin tức mất đi.

Chỉ có chính mình tự mình đi cảm thụ, cảm giác, mới có thể hoàn mỹ thu được toàn bộ tin tức.

Trong nháy mắt này, Lý Trình Di chợt hiểu, chính mình vì sao đến bây giờ hỏa diễm kiếm lô của mình mới chỉ đạt đến 7/10

Đi đi, nếu muốn tìm hiểu thế giới chân thật, ngươi phải tự mình đi thử xem.

Làm thế nào tìm kiếm chân thật, vượt qua ghi chép, tự mình lĩnh hội.

Đó là lời khuyên chân thành của Obenzi.

Hắn mặc dù chỉ là pháp sư cấp 9, nhưng bản thể ý thức lực sớm đã đạt tới trình độ cực kỳ rộng lớn.

Thay vì nói hắn là pháp sư mạnh nhất, không bằng nói hắn là học giả mạnh nhất, trình độ học thức so với pháp thuật càng mạnh hơn.

Lý Trình Di rời khỏi Bạch Tháp, nghe theo đề nghị của ông bạn già, bắt đầu từng bước một thông qua bước chân, đo đạc mặt đất.

Hắn trở lại Pháo đài đen, từ nơi đó bắt đầu, lấy đó làm khởi điểm, từng bước một đi dọc theo một con đường có cực ít người đi qua đi tới.

Không có mục đích, màn trời chiếu đất, cảm thụ tự nhiên, cảm thụ bầu trời, cảm thụ vạn vật.

Thời gian ở chỗ hắn mất đi ý nghĩa, chỉ có vạn vật biến hóa tựa như hành văn, khắc ở trong Nguyên Thần Kiếm cung như gương của hắn.

Trên mặt đất trần nhà Nguyên thần kiếm cung, bốn phía vách tường, tại phần văn tự về câu chuyện của những mặt người lúc này cũng bắt đầu dày đặc các loại hoa văn.

Chương 1285. Chân thực 6

Chương 1285: Chân thực 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Theo bước chân đi về phía trước, Lý Trình Di không ngừng thay đổi thân phận dung mạo, có lúc hắn là lữ khách, có lúc lại là lính đánh thuê.

Có lúc là người bán hàng rong tạm thời đi theo đoàn thương nhân, có lúc cũng là thợ thủ công.

Sống vài năm với tư cách là học giả, cũng có thể hóa thành thợ may mở một cửa hàng quần áo bình tĩnh sống qua ngày.

Từng ngành nghề, từng loại kỹ năng, ở trong thực tiễn nhanh chóng từ tri thức đơn giản, dung hợp thành kỹ năng để hắn triệt để nắm giữ

Cùng lúc đó, hỏa diễm kiếm lô trong đầu Lý Trình Di, lúc này rốt cục càng tiến thêm một bước, bắt đầu kéo dài bao trùm càng nhiều không gian.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đảo mắt đã 15 năm trôi qua.

Trên mặt đất, một đỉnh núi tuyết nguy nga.

Một lão nhân tóc bạc ăn mặc tả tơi, lẳng lặng buông quải trượng trong tay ra, ngửa đầu nhìn lên bầu trời trên đỉnh đầu.

Bông tuyết bay lả tả, rơi xuống trên mặt hắn, nhưng nếp nhăn trên mặt cùng tóc bạc trên đầu hắn, vào lúc này nhanh chóng rút đi, chuyển biến thành bộ dáng tuấn mỹ trẻ tuổi.

‘Còn thiếu một chút. “Lý Trình Di nhẹ giọng nỉ non.

Sau khi lĩnh hội qua cuộc sống của lão nhân, lúc này trong Nguyên Thần Kiếm cung của hắn, đại lượng hỏa diễm nồng đậm tràn ngập cơ hồ tất cả không gian, nhưng duy chỉ có một điểm, còn có khoảng không lớn bằng đầu người, không

cách nào hoàn toàn lấp đầy, không cách nào bị đốt cháy thiêu đốt.

Rốt cuộc là cái gì?

Trong đầu hắn nhớ lại tất cả những gì mình đã trải qua.

Đột nhiên, một loại cảm ngộ khó hiểu xông lên đầu.

"Đúng rồi, còn thiếu ta làm người, hoàn chỉnh cả đời."

Sinh lão bệnh tử của sinh mệnh, biến hóa tự nhiên, cũng thuộc về một phần của vạn vật chi lý.

Sau khi hiểu được điểm này, Lý Trình Di không do dự nữa, xoay người trở về Pháo đài đen.

Hắn từ đỉnh núi tuyết nhảy xuống, thân hình tựa như tia chớp, tố chất khủng bố có thể ít nhất gấp ba mươi lần kỵ sĩ Milton, vào giờ khắc này triển lộ không bỏ sót.

Đỉnh núi tuyết vào giờ khắc này bị đánh ra một cái thông đạo chân không, phảng phất đang e ngại hắn chạy như điên.

Hắn mất 15 năm để rời đi, nhưng trở về, hắn chỉ mất năm ngày.

Trở lại Pháo đài đen.

Lý Trình Di một lần nữa trở về làm Carlos bất bại, nhưng lúc này đây, thân thể của hắn cũng đang theo thời gian biến hóa, không ngừng phát sinh lão hóa.

Sau khi nuôi dưỡng cảm xúc tự nhiên, hắn kết hôn với một trong những cháu ngoại của Obenzi để tạo thành một gia đình mới.

Hai năm sau, hai đứa con trai của hắn được sinh ra cùng nhau.

Năm tháng lưu chuyển, thời gian trôi qua cực nhanh.

Trong nháy mắt đã là ba mươi năm trôi qua.

Lý Trình Di không còn trẻ trung và tuấn mỹ như trước nữa, nếp nhăn xuất hiện trên người hắn, năm tháng biến hóa lưu lại dấu vết sâu sắc trên da hắn.

……..

Vườn hoa trong Pháo đài đen

Dưới ánh trăng, trăm hoa đua nở, trên con đường nhỏ giữa vườn.

“Không có gì là vĩnh hằng không thay đổi.” Obenzi và Lý Trình Di sóng vai dạo bước, “Vạn vật tương sinh tương khắc, liên hệ lẫn nhau cũng ảnh hưởng lẫn nhau. Có ảnh hưởng thì nhất định có biến hóa, chỉ có vứt bỏ hết thảy ảnh hưởng và liên hệ, mới có thể làm được vĩnh hằng không thay đổi, nhưng như vậy, cũng giống như người tàng hình trong vạn vật, không thể tương tác với vạn vật, sinh tồn như vậy có ý nghĩa gì?”

Trong lúc trao đổi với Lý Trình Di, hắn cũng đang nhanh chóng trưởng thành, trở nên càng ngày càng cơ trí.

“Đúng vậy. Nguồn gốc ảnh hưởng là ở tiếp xúc, cho dù hữu hình vô hình. Nếu muốn vĩnh hằng, cũng chỉ có ngăn cách hết thảy tiếp xúc. Nhưng đó không phải là thứ chúng ta truy đuổi. “Trong tay Lý Trình Di cũng cầm một cây quải trượng.

Thân thể của hắn cũng đang suy yếu, nhưng hắn cũng không ngăn cản biến hóa tự nhiên như vậy.

Tuy rằng hắn có thể lợi dụng Nguyên Thần Kiếm Cung cường hóa, lấy hỏa diễm duy trì tự thân cường đại, nhưng cái kia không hề có ý nghĩa, cũng không phải chủ ý của hắn.

Ở thế giới này, cái thế giới hạn chế vô cùng cường đại này, lão hóa cũng là một phần biến hóa của sinh linh, ngăn cản nó, khó khăn cùng tiêu hao đều cực lớn.

“Ta đã từng cho là mình đạt tới đỉnh điểm sinh linh, nhưng là ngươi, để cho ta hiểu được, ta còn xa xa không có chạm đến cái đỉnh điểm cuối cùng kia.” Obenzi đã rất già.

Hắn xoay người, từ trong áo bào lấy ra một quyển sách thật dày màu nâu.

Đó là một quyển sách không có đóng sách, cũng không phải in ấn, bìa sách có dấu vết viết tay.

Nó được gọi là Sách Bạch Tháp.

“Bạch Tháp đỉnh phong đã đến phần cuối, bất kể sự vật gì đều có thuộc về phần cuối của chính mình, ta như thế, Bạch Tháp cũng như thế “

Obenzi không nói tiếp, ánh mắt chuyển tới một bông hoa nhỏ màu trắng đang tàn lụi ở xa xa.

Quyển sách này, hy vọng ngươi có thể giúp ta thay mặt lưu truyền. Ta đem tất cả lĩnh ngộ của ta, đều ghi chép lại.

“Được. “Lý Trình Di gật đầu. Ông muốn đi sao?

Cho dù là pháp sư mạnh nhất, đỉnh điểm cấp 9, tuổi thọ cũng nhiều nhất chỉ có thể đạt tới mấy trăm năm, ta không muốn thay đổi bản chất sinh mệnh bản thân, vạn vật hết thảy hạn mức cao nhất, vốn nên là số mệnh nên có.”

Obenzi thì thào, từng bước một đi về phía trước, hắn đưa lưng về phía bên này, vẫy vẫy tay với Lý Trình Di.

Hy vọng chúng ta còn có thể gặp lại.

Đưa mắt nhìn đối phương rời đi, Lý Trình Di nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn bây giờ, cũng đã là gần năm mươi tuổi, sớm đã không còn trẻ nữa.

Cầm sách trong tay, hắn biết, về sau có lẽ sẽ không bao giờ gặp lại vị pháp sư mạnh nhất đế quốc này nữa.

“Cha” Phía sau truyền đến một giọng nam trầm ổn.

Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn thấy con trai trưởng Belau của mình, mặc trường bào lãnh chúa bước nhanh về phía mình.

Chương 1286. Chân thực 7

Chương 1286: Chân thực 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Về phương diện Tinh linh, quân đế quốc phát ra thỉnh cầu liên hội đối chiến giảo sát. Lần này dẫn đội là bá tước Phillips.

Ta đã truyền ngôi lãnh chúa cho con, tất cả quyết định do con làm chủ.

Lý Trình Di đã không muốn nhúng tay vào tất cả lãnh địa.

Hắn đã có thể rõ ràng cảm giác được thân thể lão hóa.

Sức mạnh bại lui suy yếu, hắn không ngăn cản. Mà Tinh linh cùng Man nhân từng kinh sợ hắn, hôm nay cũng bắt đầu thăm dò thử xâm chiếm lãnh địa biên cảnh.

Nhưng những thứ này, hắn đều đã không thèm để ý.

Cầm quải trượng, Lý Trình Di xoay người, bất đắc dĩ rời khỏi khu vườn.

Thời gian tiếp tục lưu chuyển.

Tinh linh xâm chiếm dưới sự áp chế của liên quân, rất nhanh bị đánh lui. Nhưng Man nhân xâm nhập lại không dễ dàng giải quyết như vậy.

Đế quốc Sora đã trải qua thất bại lớn đầu tiên theo đúng nghĩa của nó.

Một quân đoàn tập kết năm vạn người đoàn trong cuộc chiến với trên trăm bộ lạc của Man nhân liên tiếp thất bại, dẫn đến đế quốc 12 vị Kỵ sĩ huy hoàng chết trận, ba vị pháp sư cấp 8 kiệt sức chết trận.

Tuy rằng cũng khiến một nửa Man nhân tử thương, nhưng cục diện lưỡng bại câu thương dẫn đến nhân loại cùng Man nhân thực lực song phương giảm mạnh.

Cũng cho Tinh linh cơ hội âm thầm.

Năm tháng tiếp tục lưu chuyển, hai mươi năm sau.

Đế quốc Sora càng ngày càng suy yếu, pháp sư cấp chín mạnh nhất không còn xuất hiện nữa, Bạch Tháp mạnh nhất thành cấp tám, vả lại cũng chỉ có một vị pháp sư mới đạt được cấp 8.

Quân đội đế quốc càng ngày càng hủ bại, trầm mê hưởng thụ quyền lực, thanh sắc khuyển mã, vương thất không còn có lòng tiến thủ.

Mà Lý Trình Di lúc này, cũng đã hơn bảy mươi tuổi.

Cháu trai của hắn lần lượt được sinh ra, thậm chí cháu trai cũng bắt đầu xây dựng gia đình.

Carlos đã từng bất bại, lúc này tố chất thân thể cũng đã rớt xuống một phần năm đỉnh phong.

Mặc dù vẫn cường đại như trước, cũng đã không còn cao không thể với tới như trước.

Ít nhất Man Vương đã có thể nhìn thấy hy vọng đuổi theo.

Mà lúc này Lý Trình Di, đã dần dần cảm ngộ được hết thảy biến hóa tự thân thuộc về người, thuộc về tự thân cái tộc quần này.

Hắn bắt đầu thường xuyên một mình ngồi ở công thượng trên tầng cao nhất Pháo đài đen, ngẩn người nhìn ra tinh không phía xa

Không ai biết hắn đang nghĩ gì.

Hai năm sau.

Lúc Melissa sắp nhắm mắt xuôi tay.

Hơn bảy mươi Lý Trình Di ở ngay bên cạnh bà, lẳng lặng nhìn chăm chú bà, nhìn môi bà run rẩy, muốn nói gì đó cuối cùng, nhưng cuối cùng không thốt được điều gì

Melissa nắm chặt tay hắn, con ngươi vẩn đục nhìn chăm chú hắn, mang theo nhu hòa cùng hoài niệm cuối cùng, sau đó, nhẹ nhàng mất đi khí lực.

Mẹ, đây là số mệnh của vạn vật.

Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Ở phía sau hắn, là hai đứa con trai cùng vợ, còn có một đám hậu bối gia tộc.

Hùng lộc Carlos, từng là biểu tượng bất bại của đế quốc, hiện giờ cũng đã già rồi.

Nhẹ nhàng mở tay, Lý Trình Di đứng lên, xoay người đi ra khỏi phòng bệnh.

Hắn trong thoáng chốc tựa hồ hiểu được cái gì.

Khi cuộc sống kết thúc, phần thuộc về ý thức cũng suy yếu, biến mất.

Duy nhất lưu lại hiện thực, chỉ có đủ loại dấu vết bà từng lưu lại.

Vạn vật đang thay đổi, sinh tử cũng là một khâu trong đó.

Ý thức cùng ký ức đồng dạng cũng có sinh tử, những thứ tồn tại sẽ theo gió mất đi, không tồn tại cũng sẽ theo gió mà đến.

"Ta hình như hiểu rồi. "Lý Trình Di nhìn lão Barker chậm rãi đến gần cách đó không xa.

Hắn cũng đã rất già, thắt lưng sớm đã không thẳng như trước, nhưng cặp mắt kia, vẫn như một, thậm chí so với trước đây còn thuần túy hơn, tinh luyện hơn.

"Tất cả mọi thứ đều tập hợp vật chất và ý thức cũng vậy."

"Tụ hợp, mang đến tinh túy, tinh túy mang đến tinh khiết, tinh khiết liền có thể thăng hoa vượt qua cái chưa từng chạm đến cảnh giới mới kia."

Vào giờ khắc này, tất cả hỏa diễm trong Nguyên Thần Kiếm Cung đột nhiên tăng lên.

Ánh lửa hoàn toàn lấp đầy một khe hở cuối cùng, hoàn toàn tràn đầy cả cung điện.

Trong nháy mắt này.

Trong khoảnh khắc ngọn lửa hoàn toàn lấp đầy tất cả.

Một chút ánh lửa mới xuất hiện bên trong Kiếm Lô.

Vô số học thức, tri thức, lĩnh ngộ thuộc về Lý Trình Di, hóa thành dòng lũ trí tuệ, nhanh chóng bị một điểm hỏa diễm bạch kim bao trùm.

Dòng tin tức vô hình ở chỗ này thậm chí hóa thành sợi tơ màu sắc thực chất, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến một điểm.

Răng rắc

Trên mặt tường Nguyên Thần Kiếm Cung bắt đầu hiện lên vết nứt.

Vô số vết nứt nhanh chóng lan tràn, rơi xuống mảnh nhỏ.

Bùm!

Đột nhiên, cả tòa cung điện hoàn toàn sụp đổ. Hóa thành vô số điểm sáng màu trắng, bay tứ tán.

Bên ngoài cung điện là không gian hắc ám vô cùng.

Điểm sáng bay tán loạn, giống như bóng đèn, chiếu sáng từng khu vực trong bóng tối.

Trong bóng tối, mặt đất bị chiếu sáng, núi non, biển cả, nhao nhao hiện lên, sông ngòi rừng rậm nối gót tới.

Những thứ này đều là trí tuệ của Lý Trình Di biến thành tưởng tượng, cũng không phải thực thể.

Khi cảm ngộ của ngươi đủ để tái cấu trúc một thế giới tương tự với thế giới bên ngoài, đó là ngày ngươi châm thần hỏa.

Lời nói của sư huynh Thiên Tụ Các giờ phút này lại hiện lên trong lòng Lý Trình Di.

Ý thức tưởng tượng trong không gian, một thế giới cùng ngoại giới cực kỳ giống nhau, đang nhanh chóng tái hiện.

Tự nhiên rất nhanh hiện lên thành công, ngay sau đó là sinh linh.

Dã tính sinh linh, trí tuệ sinh linh, trong ý thức lực vô cùng khổng lồ của Di Lý Trình, từng mảnh sinh linh không ngừng điểm xuyết xuất hiện ở trong thế giới ý thức tưởng tượng này.

Không biết đã qua bao lâu.

Có thể là trăm năm, có thể là vài phút.

Thời gian mất đi ý nghĩa trong ý thức, chỉ phụ thuộc vào tốc độ suy nghĩ.

Trong hai mắt Lý Trình Di hiện lên một vệt vàng trắng.

Chương 1287. Chân thực 8

Chương 1287: Chân thực 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thế giới trong đầu hắn, vào giờ khắc này, cùng thế giới bên ngoài chậm rãi trùng hợp, lặp đi lặp lại, cơ hồ như một.

Oanh!!!

Vào giờ khắc này một chấn động khổng lồ kích động trong lòng hắn.

Thần Hỏa. Trong lòng hắn bừng tỉnh hiểu ra.

Giờ này khắc này, thuận theo tự nhiên, hắn rốt cục bước vào Cảnh giới Thần Hỏa.

Cũng vào giờ khắc này, Carlos Okla đi ra khỏi phòng bệnh, cũng chậm rãi ngừng hô hấp trong gió tuyết đầy trời.

Hắn duy trì tư thế nhìn lên bầu trời, thật lâu không nhúc nhích.

Khi hậu bối của hắn phát hiện, tất cả đã quá muộn.

Hết thảy thuộc về Carlos cứ như vậy kết thúc, nhưng ý thức thuộc về Lý Trình Di, nhưng tại giờ khắc này ly khai thân thể, hướng bầu trời bay đi.

Vô số máu thịt mới tự nhiên sinh ra trên không trung, hội tụ thành một thân thể hoàn toàn mới.

…….

Sau khi tiến vào thần hỏa, đặc biệt là lấy thế giới này kiến tạo thần hỏa, ở chỗ này, năng lực Lý Trình Di có thể đạt được phát huy tối đa hạn độ.

Và những giới hạn của thế giới, tại thời điểm này, không còn hiệu quả với hắn nữa.

Chúc mừng ngươi!

Sau khi Lý Trình Di mặc áo giáp vào, phía sau truyền đến một thanh âm có chút phức tạp.

Hắn quay người lại nhìn thấy Chu Lộ, một trong ba Quần Tinh tam tử của Thiên Tụ Các, đang mặc đạo bào hoa lệ, sắc mặt phức tạp nhìn chăm chú vào mình.

Ngắn ngủi trong vòng chưa đến trăm năm đốt lên thần hỏa. Có lẽ ngươi là thiên tài có tư cách đạt được danh hiệu Quần Tinh Tam Tử hơn ta.

"Chu sư huynh" Lý Trình Di ôm quyền ân cần thăm hỏi, thành tựu Thần Hỏa mang đến đại lượng cảm ngộ, cùng góc nhìn nhận thức hoàn toàn mới, những thứ này đều làm cho hắn nhất thời không có cách nào thích ứng.

"Kế tiếp, chính là Thánh vị. Sư đệ nếu đã lấy mảnh thế giới này làm căn cơ đốt cháy thần hỏa, như vậy có ý định lấy nơi này chứng đạo Thánh vị?"

"Rốt cuộc Thánh vị là gì? "Lý Trình Di hỏi ngược lại.

"Vạn kiếp bất diệt, hỗn nguyên như một, đây là Thánh vị. Thế giới ngưng tụ đốt lên thần hỏa, sau đó lại nhảy ra thế giới sinh diệt, mới có thể thành thánh. Cho nên thần hỏa là nhận thức toàn bộ thế giới, cũng chỉ có trước nhận thức toàn bộ thế giới, mới có thể biết được như thế nào nhảy ra vạn kiếp." Chu Lộ đơn giản nói.

Trong đầu Lý Trình Di hiện lên rất nhiều ghi chép âm điển:

Xin hỏi sư huynh, nơi này rốt cuộc là nơi nào? Vì sao hạn chế lớn như thế?

"Nơi đây…" Trên mặt Chu Lộ hiện lên một tia phức tạp, "Ta và ngươi đổi chỗ khác nói chuyện."

Hắn phất tay áo vung lên.

Lập tức hắc sắc đạo bào hóa thành một mảnh màn trời, đem hai người bao vây, hóa thành một sợi chỉ nhỏ màu đen, phóng lên trời, bắn vào sâu trong bầu trời.

Một lớp màng mỏng vô hình bị xuyên thủng bởi đường đen.

Hai người tựa như xông vào trong một mảnh nước biển đen kịt sền sệt.

Cảm giác quen thuộc làm cho Lý Trình Di thoáng cái liền nhận ra, đây chính là Biển Đen, hắn lại trở về.

Quay đầu nhìn lại, hắn nhìn thấy chính mình rời đi thế giới, cũng không phải là một tinh cầu giống như Góc chết, mà là một khối hình mảnh nhỏ xám xịt bất quy tắc. Tựa như một món đồ sứ bị đánh vỡ, rơi ra một khối.

"Nơi này là chỗ sâu nhất của Biển Đen, đáy biển. "Chu Lộ trầm giọng nói. Lần trước tới đây, vẫn là sư phụ dẫn ta tới đây.

"Chỗ sâu nhất của Biển Đen? "Lý Trình Di nhíu mày. Lúc này hắn đã hoàn toàn khôi phục thành vẻ ngoài của Lý Trình Di.

"Đúng, Biển Đen đã được xưng là biển, cũng là có chỗ sâu cạn, nông cạn nổi thâm trầm rơi xuống. Sư đệ ngươi bây giờ cũng đã thành tựu thần hỏa, kế tiếp chính là chuẩn bị cho Thánh vị, trên âm điển tu hành pháp môn, ngươi cũng biết, dư thừa lời không cần phải nói, chỉ là ta muốn nói cho ngươi chính là, dưới tầng chót thế giới sâu trong Biển Đen, muốn chứng đạo Thánh vị, cực kỳ cực kỳ khó."

"Khó? "Lý Trình Di nheo mắt," Khó ở chỗ nào?

Chu Lộ nói: "Ở chỗ này, ngươi có thể huy động sức mạnh xa không bằng những thế giới khác, thế giới sinh ra kiếp nạn, cũng vượt xa suy nghĩ của ngươi. Bọn họ hạn chế cực lớn, nguy hiểm tự nhiên cũng cực lớn. Ngươi bây giờ cùng thế giới này sinh ra liên hệ, kế tiếp, tự nhiên cũng chỉ có thể tiếp tục tìm cơ hội tại tầng chót Biển Đen. Từ con đường mà ngươi lựa chọn hệ thống học thức cấm kỵ để tìm kiếm khả năng đạt được Thánh vị

học thức cấm kỵ

Lý Trình Di rùng mình.

Học thức cấm kỵ chính là lỗ hổng để thế giới thành thánh???

“Thay vì nói là lỗ hổng, không bằng nói là dùng phương thức thế giới không tưởng tượng được, đạt tới cực hạn, do đó thúc đẩy bản thân, đạt tới Hỗn Nguyên như một.” Chu Lộ nói, “Cụ thể như thế nào, ta cũng không rõ ràng lắm.”

Đúng vậy, hắn hôm nay cũng thành công đốt lên thần hỏa. Bước vào cảnh giới này.

“Đệ hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Chu Lộ có chút phức tạp nhìn hắn, thế giới châm thần hỏa nằm ở tầng dưới chót của Biển Đen, điều này có nghĩa là, nguy hiểm và chứng đạo mà Lý Trình Di có thể gặp phải tiếp theo cũng nhiều hơn rất nhiều so với những người còn lại.

Bởi vì ở tầng dưới chót thế giới, thực lực chênh lệch giữa cá thể cũng không lớn, liên hợp sức mạnh quần thể sẽ chiếm cứ chủ lưu.

Thậm chí có một số thế giới, coi như là Thánh Nhân, cũng không có sức mạnh gì. Có thể bị một binh tốt tùy ý giết chết.

Trước tiên đi theo ta đến Tịch Diệt Thành báo cáo đi. “Chu Lộ thở dài một tiếng, lại phất tay áo.

Một đạo sức mạnh không biết bao lấy hai người, trong nháy mắt từ Biển Đen chuyển dời nhảy nhót, biến mất tại chỗ.

Mấy giây sau, lại xuất hiện lúc, hai người đã về tới bên trong Tịch Diệt ngoài thành Biển Đen.

Cánh cửa truyền tống hình xoắn ốc vẫn còn đó.

Hai người một khắc không ngừng, xông vào trong đó.

Không bao lâu sau lại nhìn thấy bầu trời u ám của Tịch Diệt Thành.

Vô số máu tươi, như giọt nước lơ lửng trong thiên địa.

Những ngôi nhà bên dưới có thể nhìn thấy rõ ràng.

Chương 1288. Chân thực 9

Chương 1288: Chân thực 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bốp!

Khoảnh khắc Lý Trình Di xuất hiện, một đạo ý thức bàng bạc lướt qua người Lý Trình Di.

Đó là Tịch Diệt Thành Chủ, nàng đã biết ngươi đã trở về. "Chu Lộ hồi đáp.

Tiếp theo, hắn mang theo Lý Trình Di một đường đi xuống, nhảy lên một giọt cổ huyết rồi rơi xuống mặt đất.

Tuyên Vân Tử cùng Thiên Ngôn Chân Quân đã sớm chờ ở đó.

Thấy Lý Trình Di hiện thân, hai người đều thở phào nhẹ nhõm.

Lý Trình Di là đệ tử ký danh của Thiên Huyền Tử tổ, nếu như là ở địa phương khác mất tích, vậy cũng tốt, dù sao Thiên Tụ Các địch nhân không ít.

Nhưng mất tích ở Tịch Diệt Thành nhất định sẽ truy cứu trách nhiệm của Tịch Diệt Thành.

Lúc này thấy Lý Trình Di không có việc gì, hai người đều thở phào nhẹ nhõm.

Bạch Lộc sư đệ! "Tuyên Vân Tử tiến lên ôm quyền.

"Bạch Lộc ra mắt Tuyên Vân Tử sư huynh, ra mắt Thiên Ngôn Chân Quân. "Lý Trình Di nhanh chóng tiến lên hành lễ.

"Ngươi như thế nào biến mất khỏi Tịch Diệt thành, sư tôn đã biết quá trình, nhưng đối với nguyên nhân cảm thấy rất hứng thú, lệnh cho ta đến đây tiếp ứng ngươi trực tiếp đi hàn xá." Tuyên Vân Tử nghiêm nghị nói.

Hàn xá không phải hàn xá thật sự, mà là một thế giới thủy mặc hai chiều mà Thiên Huyền Tử thích ở.

Lúc trước Lý Trình Di bái sư chính là ở nơi đó, cho nên đối với hắn ký ức khắc sâu.

Ta hiểu rồi, kính xin sư huynh dẫn đường. "Lý Trình Di trịnh trọng nói.

Hắn bây giờ bị Góc chết lôi kéo, kế tiếp Chứng Đạo Thánh vị sẽ cực kỳ gian nan nguy hiểm, vừa vặn có thể mượn sức mạnh sư tôn.

Vốn hắn còn đang cảnh giác, rốt cuộc nguy hiểm Góc chết tích góp từng tí một lâu như vậy, lại không nghĩ tới cư nhiên sẽ là chuẩn bị cho Thánh vị.

Hai người còn lại nghe được là lệnh của Thiên Huyền Tử, nhất thời nhao nhao sắc mặt nghiêm nghị, tránh ra vị trí.

Tuyên Vân Tử đã sớm là Thánh vị, lúc này tiến lên một bước, khoác tay lên vai Lý Trình Di.

"Không nên tản ra ý thức. "Hắn nhắc nhở.

Lý Trình Di nhanh chóng thu liễm ý thức

Xoẹt!

Chung quanh trong phút chốc trời đất quay cuồng, tất cả cảnh tượng đều cấp tốc vặn vẹo, hòa tan, phân tán.

Màu sắc hỗn hợp thành một đoàn, màu sắc trong đó bắt đầu phai nhạt, chỉ còn lại có đen trắng.

Màu Đen trắng dài ra vô số đường nhỏ, phác họa ra một mảnh cảnh tượng mới.

Nhà gỗ, đất nông nghiệp, núi, mặt trời, và một con sông uốn lượn chảy qua phía sau ngôi nhà.

Bên bờ sông một lão giả râu bạc rất dài, tay cầm cần câu, lẳng lặng ngồi xếp bằng thả câu. Chính là một trong tứ lão Thiên Tụ Các Thải Thiên - Thiên Huyền Tử.

Đệ tử Tuyên Vân.

Đệ tử Bạch Lộc.

Bái kiến sư phụ. "X2.

Hai người nhanh chóng tiến lên, cùng nhau quỳ xuống đất hành lễ.

Thiên Huyền Tử ngáp một cái, buông cần câu xuống, quay đầu nhìn về phía hai người.

Ánh mắt ông ta là người đầu tiên rơi vào trên người Lý Trình Di.

"Tịch Diệt Thành thời không ngưng đọng, có lợi có hại, có lợi không nói, chỗ xấu là để ẩn giấu biến hóa thâm trầm khe nứt Biển Đen, cũng bị cố định xuất hiện. Bình thường mà nói, nếu muốn tiến vào cái loại khe hở kia, tỷ lệ cơ bản tại 1 phần mấy triệu." Thiên Huyền Tử trong giọng nói mang theo một tia nhàn nhạt hiếu kỳ.

"Tỷ lệ thấp như vậy, ngươi cũng có thể ở lần đầu tiên liền trùng hợp tiến vào, Bạch Lộc, ngươi có cái gì để nói?"

Lý Trình Di cũng không nói gì.

Trầm ngâm một lúc hắn suy nghĩ nói: "Sư phụ, đệ tử cho rằng, việc này cũng không phải là ngẫu nhiên!

"Có người hại ngươi? "Thiên Huyền Tử khẽ lắc đầu. "Ngươi là một thần hỏa một nho nhỏ, có ai có thể mạo hiểm lớn như vậy, đi tầng sâu Biển Đen hại ngươi? có thể thao túng bố cục việc này, trực tiếp một ngón tay ấn chết ngươi,so với bố cục đơn giản hơn rất nhiều"

"Sư tôn có điều không biết, đệ tử từ thời kỳ còn là phàm nhân, liền chịu đủ các loại lôi kéo quấy nhiễu của Góc chết. Cứ cách một đoạn thời gian, sẽ có Góc chết mạnh mẽ lôi kéo đệ tử tiến vào trong đó, cho tới bây giờ cũng như thế." Lý Trình Di rốt cục nhịn không được, đem chính mình vẫn gặp vấn đề thẳng thắn hỏi ra.

"Kính xin sư phụ cứu giúp!" hắn thần sắc đau khổ, trong đầu không ngừng hồi tưởng tình trạng thảm hại của mình.

Quả nhiên Thiên Huyền Tử có thể cảm nhận được tình huống của hắn, sắc mặt liền nhu hòa xuống.

"Bên trong Biển Đen có một loại tồn tại, trời sinh đã không dung nạp trong Góc chết và Biển Đen, loại người này

được xưng là người Góc chết, bất quá người Góc chết thì trong mấy ngàn cái Góc chết mới có thể một người thoát khỏi. Mà phần lớn là xuất hiện ở bên trong Góc chết hỗn loạn, có nhiều loại sức mạnh đan xen.” Thiên Huyền Tử giải đáp.

Làm toàn tri đỉnh phong, ông ta đối với hết thảy phạm vi đã biết trong Biển Đen đều rõ như lòng bàn tay, tự nhiên biết được loại bí ẩn này.

Góc chết của ngươi chính là một thế giới có thể sinh ra người Góc chết.

“Xin hỏi sư tôn, có phương pháp giải trừ không? “Lý Trình Di vui vẻ, tiếp tục hỏi.

“Có. “Thiên Huyền Tử gật đầu,” Kỳ thật rất đơn giản. Chỉ cần ngươi đừng tiến vào Góc chết là tốt rồi, cũng đừng tới gần.

Lý Trình Di không nói gì chống lại, không vào Góc chết, không tới gần Góc chết, hắn làm sao chứng đạo Thánh vị? Làm sao tiếp tục tu hành?

Ngoài ra còn có một phương pháp. “Thiên Huyền Tử tiếp tục nói. “Dưới tầng đáy Biển Đen, đều có áp chế cực lớn đối với sức mạnh. Góc chết liên lụy cũng vậy, ngươi hoàn toàn có thể ở lại đó thật lâu chứng đạo, sẽ không bị Góc chết lôi kéo cưỡng chế mang đi hoặc trục xuất. Đương nhiên, nguy hiểm cũng sẽ rất lớn.”

Ông ta vươn ngón trỏ, vẽ một vòng tròn giữa không trung.

Hắc tuyến vờn quanh, tựa như một vòng tròn, nhẹ nhàng bay ra, rơi vào trong tay Lý Trình Di.

Chương 1289. Sinh cơ 1

Chương 1289: Sinh cơ 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Thánh vị, Duy Độ, kế tiếp đều sẽ cùng học thức cấm kỵ có quan hệ, Thiên Tụ Các cho ngươi cung cấp đầy đủ hệ thống học thức cấm kỵ, để ngươi không cần ra ngoài cùng người khác chém giết tranh đoạt, nhưng tiếp theo đi đến đỉnh điểm con đường này như thế nào, đó là chuyện của ngươi.”

“Nhớ kỹ, học thức cấm kỵ là một đầu đường tắt, có thể rút ngắn vô số thời gian, nhưng, cũng đem ở một giai đoạn nào đó, đưa tới càng nhiều người mạnh hơn tham lam hơn. thế giới tầng dưới chót Biển Đen có khó khăn nguy hiểm cố nhiên cực lớn, nhưng nếu có thể thành công, cũng có chỗ tốt cực lớn.” Thiên Huyền Tử cuối cùng dặn dò một câu, liền không nói thêm.

Kỳ thật trong nháy mắt nhìn thấy Lý Trình Di, ông ta liền biết được đáp án.

Tiếp theo chỉ là dựa theo lệ thường trao đổi vài câu mà thôi.

“Được rồi, đi thôi. “Ông ta lại phất tay.

Tuyên Vân Tử và Lý Trình Di đồng thời dừng lại, thân hình bỗng nhiên biến mất.

Chính là Thánh vị, tự nhiên không đủ để cho Thiên Huyền Tử để ý, ông ta chỉ là để ý Lý Trình Di cư nhiên có thể từ Tịch Diệt Thành mất tích, bây giờ tìm ra chân tướng, cũng liền không để ý như vậy.

Nơi đó là nơi tuần hoàn phong tỏa, che đậy toàn bộ cảm giác, cũng là nơi bồi dưỡng nhân tài trung tâm Thiên Tụ Các, tự nhiên phải cẩn thận.

Sau khi hai người rời đi, Thiên Huyền Tử tiếp tục quăng dây câu, chuẩn bị câu cá.

Đột nhiên thần sắc ông ta khẽ động.

Ý thức lóe lên trong vô số chiều không gian và Biển Đen, nhìn thấy một cảnh tượng rất xa trong Biển Đen.

Trong một Góc chết đỏ sậm.

Thời gian hồi tưởng, mấy phút trước phát sinh qua một hồi đánh lén chém giết tái hiện ở bên trong cảm giác Thiên Huyền Tử.

Một gã Thiên Tụ Các Chân bộ đạo nhân bị ám sát ở đây, nhưng hung thủ lại không cách nào hồi tưởng.

Thiên Huyền Tử nhìn về phía hung thủ, lại chỉ có thể nhìn thấy một đạo bóng đen kịt.

"Che đậy toàn tri? "Có thể ngăn cản cảm giác của ông ta, tự nhiên chỉ có cường giả cùng cấp bậc.

Trong phạm vi đã biết, chỉ có đồng cấp cùng không biết, mới có thể làm cho bọn họ không cách nào cảm giác được.

Thiên Huyền Tử thử vài lần, đều không thể sống lại huyết nhục cùng linh hồn của đạo nhân đã chết, ánh mắt nhất thời trầm thấp xuống.

Loại bỏ dấu vết có thể triệt để như vậy.

Có thể làm được điểm ấy, đơn giản chính là số ít như vậy.

Không thể là Hư vô chi mẫu và giáo phái cự thú, những gì họ nắm giữ là sức mạnh dẫn dắt những điều chưa biết sẽ để lại dấu vết sâu sắc trong phạm vi đã biết.

Kể từ đó, cũng chỉ có thế lực Toàn tri trong Liên thành

Sẽ là ai?

…….

Tại khu vực không xác định của Biển Đen

Quan tài to lớn bảy màu chậm rãi phiêu động, trong khe hở, xiềng xích thuần trắng vô tận tầng tầng lớp lớp buộc chặt một bộ áo giáp to lớn hoa quý uy nghiêm.

Cánh hoa màu đen tựa như bão cát bay tán loạn, tựa như mây mù, lúc tụ lúc tán.

Vị trí thứ ba, đã đến lúc thức tỉnh rồi!

Áo giáp hơi ngẩng đầu lộ ra một khuôn mặt hình người mơ hồ không rõ.

Mười hai Hoa Thần Tướng, khi tất cả Thần Tướng toàn bộ thức tỉnh, chính là lúc vương thành tái hiện.

Mà hệ thống vương thành vẫn còn trên người đời thứ ba, trước đó, trước khi tất cả Hoa Thần thức tỉnh, phải triệt để thu hồi lại.

"Như vậy, mới là nguyên thổ hoàn chỉnh" áo giáp dưới thanh âm trầm thấp hữu lực, phảng phất giống như đang kể chuyện, lại phảng phất như đang lầm bầm lầu bầu.

Không bao lâu

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt mơ hồ như xuyên qua quan tài, nhìn về phía rất xa tại khu vực không rõ của Biển Đen.

Nơi đó có một khu vực đặc biệt tản ra bạch quang.

Một đầu thân trên là cá voi, thân dưới là quái vật khổng lồ hình người, đang chậm rãi từ trong khu vực này đang vươn người dậy

Rầm rầm.

Tiếng xiềng xích thanh thúy từ trên người truyền ra.

Con quái vật này cầm trong tay chĩa 3 mũi thuần trắng cao hơn đỉnh đầu, trong ngực huyết nhục khảm một cái lồng giam kim loại màu đen, bên trong nhốt không ít hình người vặn vẹo màu đen.

Thân thể hắn cao hơn mấy chục vạn dặm, toàn thân cơ bắp hữu lực, vừa mới hồi phục, liền bay về phía quan tài bên này.

Hồn Kình, bái kiến bệ hạ.

Nguyên Ám thất bại, ngươi phụ trách thu hồi hệ thống vương thành. "Hoa đế vương đời thứ nhất bình tĩnh nói.

“Bệ hạ, nguyên ám thất bại toàn bộ là do Thiên Tụ Các ngăn cản, chúng ta liên tục hai lần ra tay, đều do Thiên Tụ Các nhiễu loạn, hiển nhiên bọn họ hạ quyết tâm muốn cản trở chúng ta sống lại.” Tên đầu cá voi ý thức dao động vượt qua cự ly vô cùng xa, truyền vào bên trong quan tài.

Cho nên?

“Cho nên, chúng ta trước hết phải giải quyết Thiên Tụ các, Thải Thiên tứ lão có thực lực đỉnh điểm toàn tri, bất kỳ nhất cử nhất động đều có gặp phải trở ngại.” Đầu cá voi phảng phất vừa tỉnh liền biết hết thảy, đối với thế cục hiểu rõ cực kỳ thấu triệt.

“Vậy thì giải quyết Thiên Tụ Các trước đi. “Thanh âm trong quan tài thản nhiên nói.

Khi vị trí thứ mười thức tỉnh, ta sẽ giải phong, tự mình ra tay giải quyết Thải Thiên tứ lão.

Bệ hạ vạn thắng!

Cùng lúc đó, bốn phía quan tài trong Biển Đen, nhao nhao vang lên vô số chấn động.

Đều là đỉnh điểm toàn tri, cũng có phân chia mạnh yếu.

Toàn tri chỉ là một cái ngưỡng cửa, nhưng ngoại trừ tiếp xúc qua với giới hạn là Hư Vô Chi Mẫu cùng cự thú Asladuni ra, còn lại cũng chỉ có Hoa đế vương đời thứ nhất, mới biết được bên trong chênh lệch lớn bao nhiêu.

Thái Thiên tứ lão, trong mắt các thế lực còn lại có lẽ rất mạnh.

Nhưng ở trong mắt hắn thì giết dễ như lấy đồ trong túi.

Chương 1290. Sinh cơ 2

Chương 1290: Sinh cơ 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thiên Tụ Các.

Bốn vị lão đạo khoanh chân ngồi đối diện, trung tâm mặt đất thiêu đốt một chút hỏa diễm nửa trong suốt.

Ngọn lửa kia cuồn cuộn nhảy lên, trong đó phảng phất ẩn chứa vô số mạch động của sinh linh. Dao động phức tạp không thể đếm được cuồn cuộn không ngừng khuếch tán ra.

Có một số thế lực đang rục rịch, mưu toan lật đổ đại kế của bổn các.

Một vị đạo nhân mi tâm khảm thủy tinh màu xanh, thanh âm trầm thấp.

Không cần để ý, nếu bọn họ chỉ lấy thân thể phóng đãng của chúng ta làm mục tiêu, coi như là tự tìm đường chết. "Một người khác thản nhiên nói.

Giới hạn biên giới có lẽ có họa loạn mới sinh, xử trí như thế nào? "Thiên Huyền Tử nhíu mày hỏi.

Thông báo Liên Thành, liên hợp quét dọn, định là Hư Vô Chi Mẫu là được. "Người cuối cùng bình tĩnh nói. "Cho dù chuyện gì, cũng không thể làm chậm lại đại kế của chúng ta, khái niệm thiên chi còn kém năm bức tranh ghép cuối cùng, bất luận kẻ nào có ý đồ ngăn cản, đều chỉ là châu chấu đá xe."

Ba người còn lại đều gật đầu đồng ý.

Sau lưng bốn người lại lần nữa vươn ra từng cái chân nhện dữ tợn, từ trong hư không cấp tốc đào ra từng đoàn thải quang, nhét vào miệng bốn người.

Tổng bộ Thiên Tụ Các truyền ra từng đợt tin tức chấn động, cả Thiên Tụ Các cũng bắt đầu chậm rãi khởi động.

Vô số cao thủ đạo nhân phân tán ở các nơi tựa như từng đạo sao băng, nhao nhao phản hồi bốn bộ.

Toàn tri thuấn di xuất hiện tại tổng bộ. nhóm Duy Độ Ma Thần dựa vào Duy Độ tự thân, vượt qua khoảng cách vô cùng, hoặc nhanh hoặc chậm đến Đa Duy Tháp.

Các thánh nhân mang theo thánh khí của mình, đi tới Thánh Bộ.

Mà Chân bộ thì vẫn chưa xuất động đệ tử, chỉ là có vô số Góc chết phụ thuộc tuôn ra một lượng lớn tộc quần tôi tớ cường đại, gia nhập Liên Thành liên quân, trở thành tiên phong.

Toàn bộ trong phạm vi Biển Đen, Thiên Tụ Các liên hợp thế lực còn lại của Liên Thành, lấy cớ là giới hạn biên giới có một đạo nhân thần bí bị tập kích, ngang nhiên triển khai hành động lục soát.

Từng mảnh Góc chết bị lấy lý do lục soát, thiết lập cứ điểm tạm thời Thiên Tụ Các.

Nói là tạm thời, nhưng cụ thể khi nào dỡ, đó chính là do Liên Thành định đoạt.

Biển Đen khổng lồ, ngoại trừ Liên Thành, còn có khu vực chuyển hóa không biết và đã biết cuồn cuộn không ngừng.

Phần này khu vực lúc ẩn lúc hiện, lúc lớn lúc nhỏ, không bị bất kỳ thế lực nào khống chế.

Thiên Tụ Các liền lấy lý do lục soát một bộ phận khu vực này, ngầm chiếm phạm vi quản hạt của các thế lực còn lại.

Từng mảnh Góc chết hơi có phản kháng, liền bị rút ra khỏi khái niệm thiên chi.

Vô số sinh linh bị ép thần phục, dù có thế lực nội bộ Liên Thành nhìn chướng mắt, cũng không dám có dị nghị.

Chỉ có Thần Ưng Quốc cùng Vĩnh Hằng Băng Hải liên thủ, bắt đầu cùng Thiên Tụ Các tranh đoạt quyền khống chế Góc chết.

Sinh linh không thể đếm được lặng lẽ chôn vùi trong trận động loạn này, vô số Góc chết cũng bởi vì khái niệm bị rút ra khỏi Khái niệm Thiên Chi, mà bắt đầu lung lay sắp đổ, chia năm xẻ bảy.

Mà lúc này Lý Trình Di vẫn còn đau đầu vì Chứng Đạo Thánh Vị.

……..

Ngoài Tịch Diệt thành.

Biển Đen và Góc chết cô đọng bất động, giống như một hình ảnh bất động, lộ ra trước mặt Lý Trình Di và Tuyên Vân Tử.

Bên cạnh hai người, đang có từng đạo sao băng bay ra, xẹt qua đọng lại Biển Đen, bay về hướng ngoại vi.

Nhìn kỹ, liền có thể nhìn ra, những kia đều là đạo nhân tiềm tu lúc trước lưu lại Tịch Diệt Thành của Thiên Tụ Các.

“Không phải tất cả mọi người đều có thể không ngừng nâng cao bản thân. “Tuyên Vân Tử thở dài. Có rất nhiều sư huynh đệ, sau khi đạt tới cực hạn của bản thân, cho dù như thế nào cũng không thể tiến thêm một bước, liền bắt đầu lựa chọn hưởng thụ hết thảy, trì trệ không tiến. Không tu hành nữa.

“Là cái gì hạn chế bọn họ? “Lý Trình Di nhìn những đạo nhân Thiên Tụ Các đó, thấp giọng hỏi.

“Thần hỏa, kỳ thật chỉ cần cố gắng, dựa vào thời gian chồng chất cũng có thể thành, mấu chốt là Thần hỏa, phải ở trong thời gian quy định mới có ý nghĩa.” Tuyên Vân Tử trả lời, “Thần hỏa nhìn như đơn giản, chỉ cần tích lũy sinh ra chất biến là được, nhưng trên đường cần rất nhiều thời gian. Thần hỏa trước là vật chất năng lượng tích lũy, sau, là ý thức tinh thần tích lũy. Rất nhiều người đều cơ bản không vững chắc, đến cuối cùng mới phát hiện hoặc là vật chất không hoàn thiện, hoặc là ý thức không hoàn thiện. Sau đó quay đầu lại kiểm tra chỗ thiếu hụt. Như vậy sẽ tốn rất nhiều thời gian để kiểm tra sàng lọc.

Hắn dừng một chút.

Rất nhiều đồng môn đều bị kẹt như thế. Đợi đến khi bọn họ tự kiểm tra tìm ra nguyên nhân, thời gian đã qua thật lâu thật lâu. Khi vừa mới phát sinh chất biến thăng hoa, là khoảnh khắc dễ dàng châm Thần Hỏa nhất, một khi bỏ lỡ, sau đó muốn đến, cần hao phí rất nhiều tinh lực thời gian tìm kiếm thời cơ.

Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

Quả thật như thế, khi vừa mới thăng hoa, thuận thế mà làm, hắn cũng là như thế, thuận thế vừa vặn đốt lên thần hỏa, không cần tốn nhiều sức.

"Trong các phải có đại động tác, điều động những người tu vi đình trệ này cũng là chuyện thường, nhưng chúng ta không cần đi trước, Tử Vân bội bất động, liền không cần để ý tới. Không phải thời điểm cuối cùng, trong các sẽ không điều động đệ tử tu hành xuất chiến." Tuyên Vân Tử tiếp tục giải thích.

Lý Trình Di gật đầu, "Kế tiếp đệ dự định tiếp tục trở về Góc chết trước, tìm kiếm thế giới, còn lại tìm kiếm cơ hội thành thánh, không biết sư huynh có gì chỉ điểm?"

Không biết như thế nào, hắn trong sâu thẳm luôn cảm giác, có cái gì đó đang chậm rãi hướng hắn tới gần.

Chương 1291. Sinh cơ 3

Chương 1291: Sinh cơ 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn không thể phân biệt nguồn gốc phương hướng, nhưng theo thời gian trôi qua, cảm giác bực bội trong lòng hắn cũng không ngừng tăng lên.

"Năm đó ta thành tựu Thánh vị, là lấy lấy mục tiêu vĩnh hằng không cách nào bị ma diệt để thành Thánh, nhưng này không phải con đường duy nhất, trong quá trình này, ngươi có mấy con đường."

Tuyên Vân Tử giải thích.

"Thứ nhất, dựa theo con đường âm điển ghi chép kinh điển, trải qua từng tràng kiếp số tự nhiên, ở trong đó sống sót, lĩnh ngộ đạo lý vạn kiếp, từ đó ngộ ra bản chất thánh vị. Đây là con đường thấp nhất cũng là ổn thỏa nhất, ta đặt tên là: Tị kiếp chi đạo."

Thứ hai, Thánh vị bản chất là vạn kiếp bất diệt không bị thế giới kiếp số mài mòn bản thân. Như vậy sự vật như thế nào mới là vĩnh hằng bất diệt? Câu trả lời là chính thế giới. Cho nên phương pháp thứ hai này, chính là Hợp Đạo. Chỉ cần ngươi trở thành một bộ phận của thế giới, liền không có khả năng bị kiếp số ma diệt. Thế giới còn có thể tự nhiên bổ sung cho ngươi bộ phận tổn thất, có thể nói đạo bất diệt ngươi cũng bất diệt.

Thứ ba, là khó khăn nhất, cũng là mạnh nhất. Ngươi tự mình sáng tạo một thế giới độc thuộc về chính ngươi, ngay từ đầu ngươi chính là thế giới, thế giới chính là ngươi. Đem nó bồi dưỡng lớn mạnh, liền tự nhiên có thể thành tựu Hỗn Nguyên duy nhất.

Tự mình sáng tạo? "Lý Trình Di trong lòng chấn động.

Tuyên Vân Tử gật đầu, "Ngươi cần tìm một nền tảng thế giới, lấy nền tảng làm trung tâm, bắt đầu từ con số 0, từng chút

đắp nặn thế giới của Góc chết. Nền tảng phải đủ kiên cố, nếu không bị tạp vật bên trong Biển Đen xông lên liền tán loạn, ngươi cũng không có cách nào hoàn thành chứng đạo thánh vị. Rất nhiều đồng môn đều thử tự sáng tạo, nhưng đều bị vô số nguy hiểm trong Biển Đen đánh tan hình thức ban đầu của thế giới mà mình gian nan xây dựng. Mấy ngàn năm tích lũy một khi tán loạn, loại cảm giác này, ngươi không trải qua là không thể biết được.

Có thể tưởng tượng được. "Lý Trình Di gật đầu.

"Sáng tạo chứng đạo cần đại nghị lực, đại hằng tâm, ít nhất vạn năm thời gian dài dằng dặc, hơn nữa không thể gia tốc thời không, phải ở trong Biển Đen tự mình phát triển." Tuyên Vân Tử giới thiệu.

"Không thể gia tốc thời gian, quả thật không thích hợp với đệ"Lý Trình Di lắc đầu.

"Cho dù ngươi lựa chọn hạng mục nào, sau Thánh vị, nhớ đem thế giới Chứng Đạo của ngươi ẩn giấu đi, để tránh thế giới tan vỡ. Nếu ngươi ngã xuống. Một khi ngã xuống từ Thánh vị, ngươi còn muốn chứng đạo, cơ bản sẽ không có khả năng." Tuyên Vân Tử nhắc nhở.

Đa tạ sư huynh nhắc nhở.

Lý Trình Di gật đầu.

Hiện tại, việc này không nên chậm trễ, ngươi nên đi. Thời không gần Tịch Diệt thành ngưng đọng, cũng có thể dễ dàng tiến vào khe nứt tầng dưới chót.

Lý Trình Di gật đầu, làm lễ, bước về phía trước một bước.

Hắn toàn thân tuệ kiếm ngưng tụ thành một thanh kiếm rộng hơn mười thước, nâng lấy dưới chân, hướng xa xa bay đi.

Nhìn qua, hắn giống như vô số đạo nhân đang bay đi, nhưng không bao lâu, thân ảnh lặng lẽ lóe lên, đột ngột biến mất ở trong hư không.

Tuyên Vân Tử đưa mắt nhìn hắn rời đi, lại nghiêng mặt, nhìn về phía xa xa cũng có một sư huynh khác nhỏ giọng dặn

dò hai người Khuyết Như cùng Thuần Phàm. Bọn họ còn chưa đốt lên thần hỏa, lúc này mới chuẩn bị ra ngoài rèn luyện, làm bước chuẩn bị cho tích lũy ý thức.

Không chỉ như thế, càng xa hơn, từng đệ tử Chân bộ đều bị sư môn trưởng bối của mình mang theo, lúc này trôi nổi ở biên giới ngoài Tịch Diệt thành, làm bước chuẩn bị để đốt lên thế giới Thần Hỏa.

Tuyên Vân Tử khẽ lắc đầu, chuyện Lý Trình Di châm Thần Hỏa, hắn dặn dò Chu Lộ và Thiên Ngôn, bảo đừng nói ra.

Dựa theo thời gian, Lý Trình Di đốt Thần hỏa cũng tương đương Quần tinh tam tử, tốc độ bực này, nếu không phải là vận khí, vậy coi như là có tư chất ẩn giấu

Nhưng vận khí không ảnh hưởng đến thánh vị, kế tiếp là nhân hùng hay bình thường sẽ khắc rõ ràng

Xoay người, Tuyên Vân Tử thả người chợt lóe, biến mất tại chỗ.

……..

Lý Trình Di thả người lao xuống, hắn cảm giác mình tựa như đang trượt trong một đường ống cực kỳ hẹp.

Áp lực chen chúc xung quanh rất lớn, dẫn đến đường ống cũng thỉnh thoảng sẽ trở nên to nhỏ.

Biển Đen đọng lại xung quanh đã sớm hóa thành những đốm màu mơ hồ, từng khối từng khối nhanh chóng xẹt qua bên cạnh.

Thời gian ở chỗ này mất đi ý nghĩa, không bao lâu, phía trước đột nhiên run lên, toàn bộ đường ống phảng phất sụp đổ, nhanh chóng mở rộng, nát bấy.

Lý Trình Di từ trong đó lao ra.

Xung quanh không còn là Biển Đen đông cứng bất động. Mà là hắn men theo khe nứt tiến vào tầng dưới cùng của Biển Đen.

Góc chết bốn phía cũng không nhiều, hắc ám trống trải trong hư không, chỉ có lác đác vài cái Góc chết trôi nổi chuyển động, vả lại đều không phải viên cầu, mà là hình thù kỳ quái cái gì cũng có.

Lý Trình Di mơ hồ cảm giác, chính mình đã thoát ly thời không ngưng đọng tại phụ cận Tịch Diệt thành, thời gian Biển Đen lần nữa bắt đầu lưu động.

Hắn suy tư một lát, ánh mắt dừng ở mấy Góc chết gần đó.

Thánh vị chứng đạo là đại sự, hắn chọn Vĩnh hằng sinh cơ, cần tận khả năng tìm kiếm một hoàn cảnh thích hợp phát huy trưởng thành.

‘Vĩnh hằng sinh cơ là hệ thống cường hóa cực kỳ cường đại thân thể, học thức cấm kỵ ghi chép tác dụng phụ cực lớn, mà năng lực ởthế giới tầng dưới chót siêu phàm lại bị cực lớn hạn chế ‘

Lý Trình Di nhíu chặt mày. Như vậy vừa nhìn, xác thực, không có năng lực khôi phục siêu tốc, nếu muốn tu hành Vĩnh hằng sinh cơ, căn bản chính là đánh đổi amngj. Nhưng hắn lại bị Góc chết lôi kéo, mạnh mẽ kéo đến Tầng dưới chót Biển Đen, cái này liền hình thành một cái cục diện hẳn phải chết

Chương 1292. Sinh cơ 4

Chương 1292: Sinh cơ 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Xem ra, nhất định phải cẩn thận sàng lọc làm sao mới có thể thỏa mãn điều kiện tu hành Vĩnh hằng sinh cơ, lại có thể thuận lợi chứng đạo thánh vị.”

Hắn bắt đầu tới gần , tìm kiếm.từng cái Góc chết

Hoa ngữ năng lực phụ trợ, quả thật có thể giảm bớt một phần áp lực, nhưng còn chưa đủ, còn lâu mới đủ độ phù hợp với thế giới để có thể trợ giúp hắn bước lên đỉnh điểm.

Không biết đã bao lâu.

Đột nhiên thân hình Lý Trình Di dừng lại, đứng trước một Góc chết hình cầu xám trắng khổng lồ.

Cái Góc chết này thể tích to lớn, cơ hồ to hơn Góc chết Mặc Sa mấy trăm lần, thậm chí so với bản thể sư tôn Thiên Huyền Tử còn muốn khoa trương.

Mấu chốt nhất chính là, trong Góc chết này, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được, có đại lượng vật liệu cường hóa nhu cầu sinh cơ vĩnh hằng tồn tại.

Trước thử xem.

Lý Trình Di liếc nhìn ấn ký Ác Chi Hoa, cảm nhận đại khái tình huống của những người còn lại, xác định không có vấn đề gì lớn.

Trong đó có khí tức mấy người từ hệ thống Hoa Thần tướng truyền ra, thậm chí còn mạnh hơn không ít. Hắn liền không hề lo lắng, phóng về phía Góc chết cực lớn này.

Đúng lúc đó.

Phốc xoẹt!

Đột nhiên một đạo lực kéo khổng lồ trống rỗng kéo đến, bao trùm trên người hắn.

Khi Lý Trình Di còn chưa tiến vào Góc chết, hắn im lặng lóe lên, hư không biến mất ở chỗ cũ.

Mà ở thời điểm khẩn yếu này, trong lòng Lý Trình Di kinh hãi, giãy dụa đúng khởi động hoa ngữ trên Ác Chi hoa.

Toàn bộ số lần tích lũy 'Vận may+2', tại thời khắc ầm ầm này dùng hết.

Lực kéo khổng lồ vô cùng, cũng dưới ảnh hưởng của cỗ vận may thần bí quỷ dị này, bị mạnh mẽ vặn vẹo, bay về một phương hướng khác.

……..

Trong một khu rừng u ám rậm rạp.

Cây sồi nâu theo gió giãn ra cành lá thật lớn, phát ra tiếng vang ào ào.

Trên đó từng ánh mắt đen tuyền thụ động, chăm chú nhìn hết thảy chung quanh.khách không mời mà đến

Phụt.

Đột nhiên trong một cái hốc cây ở giữa, im lặng thò ra một cái đầu động vật xám xịt.

Đầu kia có chút hình bầu dục, có hai cái lỗ tai nhọn, con mắt đen nhánh lộ ra một cỗ mê mang tinh khiết.

Rõ ràng là đầu của một con sóc xám.

Sóc xám từ từ chui ra khỏi hốc cây, tứ chi treo trên thân cây, lắc lắc đầu, cố gắng hết chóng mặt

Ta đây là ở đâu?

Lý Trình Di hoàn toàn không nghĩ tới, mình ở thời điểm khẩn yếu, lại bị Góc chết mạnh mẽ lôi đi.

Hoặc là nói, hắn suy đoán Góc chết rất có thể sớm nên lôi kéo chính mình, chỉ là bởi vì tại Tịch Diệt Thành, không cách nào lôi kéo, cho nên mới bất lực.

Đợi đến khi rời khỏi phạm vi thời không ngưng đọng tại Tịch Diệt Thành, hắn lập tức trúng chiêu.

Liền như sư tôn nói, chỉ cần tới gần Góc chết, liền xảy ra chuyện.

Chỉ là, không biết tình huống gì!?

ý thức lực khổng lồ trong đầu hắn, trong nháy mắt phóng xạ một lần toàn bộ thân thể, sau khi quét một lần khiến hắn bị sững người.

Sóc!?

Lý Trình Di cảm thấy mình đang nằm mơ, lại dùng ý thức lực tỉ mỉ quét một lần.

Lúc này đây, hắn rõ ràng thấy rõ, thân thể của mình lúc này, xác thực chính là một con sóc. Một thân thể suy yếu, trên trán còn có vết máu rất nhỏ do bị va đập.

"Mình"

Hắn rất muốn mắng chửi người, nhưng trong miệng phát ra thanh âm chỉ là chít chít kêu loạn.

Tại một cái thế giới không có cách nào siêu phàm, trở thành một con sóc, đây vẫn là vận may mạnh mẽ xoay chuyển, cải thiện kết quả.

Hắn không dám tưởng tượng, nếu như không có vận may, chính mình sẽ biến thành dạng gì trạng thái.

Vi khuẩn? Hay là giày rơm?

"Thân thể 'Sóc căn bản không có khả năng gánh được Vĩnh hằng sinh cơ cường hóa, cái này làm sao bây giờ?]

Trong lòng Lý Trình Di hoàn toàn hết cách.

Bộ thân thể này thậm chí ngay cả một đứa trẻ đều đánh không lại, trong thế giới tầng dưới chót chịu hạn chế cực lớn này, một con sóc tuổi thọ nhiều lắm chỉ có bốn đến mười lăm năm.

Thời gian đó đủ để làm gì?

Dưới tình huống như vậy, hắn căn bản không có cách nào thoát ly thân thể, thế giới hạn chế tựa hồ so với lần trước càng mạnh hơn.

Lý Trình Di cảm giác, chỉ cần chính mình dám thoát ly, thì ở chỗ này sống không quá ba giây, sẽ bị trong nháy mắt chôn vùi phân giải.

Đây không chỉ là đối với hắn, còn có tất cả siêu phàm đến nơi này.

Rắc rối rồi.

Lý Trình Di đứng ở cửa động, nhìn ra xa bốn phía, đập vào mắt khắp nơi là rừng cây rậm rạp, rễ cây nhô lên trên mặt đất cùng lá rụng dày như thảm.

Chim chóc cùng sâu bọ tùy ý có thể thấy được, động vật loại nhỏ cùng rắn liếc mắt một cái cũng có không ít.

Hắn thở ra, xoay người trở lại hốc cây.

Trong động có một cái ổ nhỏ do sóc tiền thân bố trí xong. Bên trong nhét đầy hạt thông và lá khô, rất ấm áp.

Lý Trình Di thử Tuệ Kiếm cùng tơ tình, cũng không có cách nào thi triển được. Hoa ngữ bị hạn chế càng mạnh, toàn lực phóng thích Lóe sáng, chỉ là một chút ánh sáng không thấy rõ ràng, lóe lên rồi biến mất.

Nằm ngửa trong hốc cây, hắn bắt đầu suy tư làm sao phá cục.

Thế giới trước ít nhất còn có pháp sư, sau thần hỏa ý thức cũng có thể ly thể.

Nhưng nơi này hạn chế lớn hơn, cơ hồ chính là một thế giới vật chất thuần túy.

Chờ một chút. Đột nhiên trong đầu hắn chợt lóe, Vĩnh hằng sinh cơ, tựa hồ bản thân cũng không phải hệ thống thế giới siêu phàm!

Lúc ban đầu Vĩnh hằng sinh cơ chính là một dây chuyền phản ứng sinh hóa sinh ra một cách ngoài ý muốn trong cơ thể Man Ngưu.

Chỉ là kia phản ứng quá mức nhanh chóng, chỉ là bị các trưởng bối toàn tri sư môn bắt được, do đó lấy đó làm dẫn, hoàn thiện ra một bộ học thức cấm kỵ. Chẳng lẽ đây mới là

con đường sống của mình khi được vận may phát huy tác dụng!? Trong lòng Lý Trình Di chợt khựng lại.

Thần sắc hắn khẽ động, hai con mắt nhỏ màu đen lóe ra ánh sáng trí tuệ.

Chương 1293. Sinh cơ 5

Chương 1293: Sinh cơ 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tiểu Hôi, Tiểu Hôi?

Đột nhiên một con sóc toàn thân lông vàng chui vào trong hốc cây của hắn, đầu hướng xuống nhìn hắn chằm chằm.

Tôi muốn đi cây tùng phía đông hái chút hạt thông, cậu muốn đi không?

Lý Trình Di nhìn ánh mắt ngây thơ của nó, ký ức thuộc về thân thể này nhanh chóng vọt lên. Đây là bạn tốt A Sấu lông vàng ở phụ cận, hai con sóc bọn họ đều nhất quán cùng nhau hành động, hạt thông trong động cây chính là đối phương giúp đỡ hắn cùng nhau thu thập.

"Tên nhân loại kia lát nữa sẽ tới, nếu không đi sẽ không có thời gian. "Lông vàng A Sấu tiếp tục nói.

Ngôn ngữ của sóc đều là chít chít, nhưng trong tiết tấu và âm điệu, khiến Lý Trình Di tự nhiên hiểu được đối phương có ý gì.

Không cần, tôi không muốn ăn hạt thông nữa. "Lý Trình Di suy nghĩ, trả lời. Hắn hiện tại khẩn yếu chính là trước tìm kiếm vật liệu cho Vĩnh hằng sinh cơ, sau đó nghĩ biện pháp chống cự tác dụng phụ cực lớn tại nơi này.

Nếu không ở trong thế giới hạn chế to lớn như vậy, hắn ngay cả bay cũng bay không nổi, mười lăm năm tuổi thọ cực hạn vừa đến, nói không chừng sẽ chết ở chỗ này!

Hạt thông ăn ngon như vậy, sao cậu không đi? "Lông vàng nghi hoặc hỏi.

Lý Trình Di xem như hiểu rõ, chỉ số thông minh của đối phương có, nhưng thật sự không nhiều lắm.

Đẩy đầu đối phương ra, hắn đi ra khỏi hốc cây, trong đầu vô số tri thức Vĩnh hằng sinh cơ không ngừng lóe ra.

Toàn bộ cái hệ thống này tri thức là hoàn chỉnh, tổng cộng dựa theo hệ thống, âm điển cũng có thể chia làm giai đoạn khác nhau tương ứng.

1 Cường hóa tăng lên.

2 Thăng hoa ngưng tụ khắc ấn.

3 Vô số thăng hoa, ngưng tụ 99 khắc ấn.

4 Dung hợp Khắc ấn, tiến thêm một bước nâng cao sinh cơ thể chất.

5 Lặp lại quá trình trên. Lại dung hợp.

Năm giai đoạn đều rất đơn giản, nhưng tác dụng phụ cực lớn, khiến hệ thống này trở nên nguy hiểm cực lớn, các thiên tài lựa chọn lúc trước, toàn bộ đều bị rụng ở bước thứ ba

Lý Trình Di linh hoạt bò lên thân cây, trong chốc lát, thích ứng với độ nhạy của thân thể này, sau đó mới bắt đầu cẩn thận tìm kiếm loại vật liệu cần thiết thứ nhất cường hóa thân thể.

Tuy rằng bộ thân thể này chỉ là sóc nhưng học thức cấm kỵ là hệ thống tri thức, là tri thức linh hoạt căn cứ trạng thái thân thể có sẵn để thiết kế phương án cường hóa.

Cho nên cũng không cản trở hắn bắt đầu tu hành.

Theo thân cây xuống đất, một con mãng xà vảy đen từ trong lá cây mãnh liệt lao ra, cắn về phía hắn

Lực lượng của Lý Trình Di mặc dù bị hạn chế, nhưng phản ứng dưới sự chống đỡ của ý thức lực, mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Hắn mạnh mẽ nghiêng người, tránh mãng xà bổ nhào cắn, móng vuốt tay phải đâm lên trên.

Lực bổ nhào của mãng xà xẹt qua móng vuốt của hắn, bụng trắng nõn nhất thời bị rạch ra một đường máu dài nhỏ.

Xoẹt!

Mãng xà cả người đau nhức, nội tạng thiếu chút nữa chảy ra, lăn qua một bên thống khổ vặn vẹo.

Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, tiếp tục tuần tra địa bàn xung quanh.

Lông vàng A Sấu từ phía sau hắn theo tới, thấy một màn như vậy, trong nháy mắt thân thể cứng đờ, sợ tới mức không dám theo kịp.

“Không phải cậu muốn hạt thông sao? Dẫn đường. “Lý Trình Di quay đầu nhìn hắn trầm giọng nói.

… “A Sấu nuốt nước miếng, nhìn con mãng xà còn đang giãy dụa, nhanh chóng đuổi theo.

“Tiểu Hôi, sao cậu đột nhiên lợi hại như vậy? “Nó nhịn không được lên tiếng hỏi.

Khí lực của tôi mạnh hơn không?

Không.

Tốc độ của tôi có nhanh hơn không?

Không “A Sấu trả lời.

Vậy vì sao nó sắp chết, còn tôi không bị tổn hại gì? “Lý Trình Di hỏi.

Tôi không biết. “A Sấu lắc đầu.

“Bởi vì vừa khéo. “Lý Trình Di thản nhiên nói,” Tôi chỉ vừa khéo vung ra móng vuốt, tất cả đã được định trước.

Vừa khéo? “A Sấu khó hiểu.

Đi thôi, dẫn đường cho tôi trước. “Lý Trình Di không muốn tiếp tục ở trạng thái nhỏ yếu như vậy.

Hắn muốn tuần tra chung quanh, bắt đầu cường hóa cỗ thân thể này với tốc độ nhanh nhất.

Nằm trên một bãi đá ở rìa một dòng suối nhỏ.

Lá cây che khuất ánh mặt trời, hai con sóc nhanh nhẹn chạy đến bên dòng suối.

“Tiểu Hôi, cậu tới nơi này làm gì?“Lông vàng A Sấu không cách nào hiểu được, hắn cảm thấy Tiểu Hôi thay đổi, trở nên thần kinh, luôn nói một số thứ nó không hiểu.

“Tìm đồ. “Lý Trình Di thuận miệng trả lời.

“Tìm cái gì? “A Sấu hỏi.

Một loại thực vật có lá tam giác. “Lý Trình Di nói.

“Tam giác là gì?”

Là hình dạng giống như đầu cậu

… “Lý Trình Di mặc kệ hắn, nhìn lướt qua, quan sát bên dòng suối.

Tài liệu cường hóa bước đầu Vĩnh Hằng Sinh Cơ, hắn đã phân tích ra. Học thức cấm kỵ dựa theo thân thể, hắn lúc này rất nhanh tìm ra ba loại thảo dược hỗn hợp có thể bước đầu cường hóa

Thảo dược phối hợp rèn luyện đặc thù bản thân, kích hoạt hiệu quả, lại ở thời cơ mấu chốt dùng dược vật khác, cuối cùng phối hợp kích thích ý thức.

Nhiều thứ kết hợp lại, mới có thể chân chính mở ra vòng thứ nhất cường hóa Vĩnh Hằng sinh cơ.

Quá trình này rất phức tạp, nói thì dễ nhưng hiện tại xác định thân thể này chỉ còn lại ý thức lực, Lý Trình Di liền biết, chính mình không có lựa chọn nào khác.

Góc chết lôi kéo rất có thể là đơn thuần đem ý thức của hắn kéo ra, rót vào trong cơ thể con sóc này.

Rất nhanh, hắn liền tìm được loại thảo dược cần thiết thứ nhất.

Chạy tới, nhẹ nhàng hái xuống, Lý Trình Di lại bắt đầu tìm kiếm loại thứ hai.

Xì.

Bỗng nhiên một tiếng cười trầm thấp từ bên cạnh truyền đến.

Chậc chậc chậc nhìn xem đây là ai?

Một con hồ ly toàn thân màu lông đỏ nhạt, chậm rãi híp mắt đi ra bụi cỏ.

“Đây không phải là con Sóc lúc trước ngã từ trên cây xuống sao?” hồ ly cười híp mắt nhìn chằm chằm Lý Trình Di, nước miếng không tự chủ từ khóe miệng nhỏ xuống.

Nhìn ra được, nó rất đói.

Chương 1294. Sinh cơ 6

Chương 1294: Sinh cơ 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hồ ly đỏ!!” Sóc A Sấu sợ tới mức cả người bộ lông dựng thẳng, xoay người co cẳng bỏ chạy, nhanh như chớp liền lủi đến một bên trên cây, chui vào trong một cái chạc cây.

Lý Trình Di mắt nhìn hồ ly tới gần đối diện, hai mắt đối phương gắt gao nhìn chằm chằm hắn, hiển nhiên là chuẩn bị vồ hắn.

Hình thể khổng lồ của đối phương đối với hắn hiện tại mà nói, có ưu thế áp đảo.

Nhưng không quan trọng thắng bại chỉ cần trong nháy mắt là được.

“Ngươi không nên quấy rầy ta vào lúc này. “Lý Trình Di không có hứng thú tán gẫu với những động vật chỉ số thông minh kém như vậy

Hắn từng bước tới gần đối phương.

Lần này cư nhiên

Xoẹt!

Đột nhiên bóng xám lóe lên, trước mắt hồ ly thoáng cái mất đi bóng dáng đối phương.

Nó cho rằng đối phương chạy mất, đang muốn di chuyển tầm mắt đuổi theo, bỗng nhiên cảm thấy bụng đau nhức

Theo một tiếng kêu thảm thiết thê lương, hồ ly lăn lộn trên mặt đất, bụng bị rạch ra, máu loãng rơi đầy đất.

“Ta có lợi trảo, có răng nanh, hành động mau lẹ, không thể ngăn cản, vì sao không thể tính mãnh thú?”

Nhìn cũng không nhìn hồ ly ngã xuống đất kêu rên, lững thững vòng qua đối phương, đi về một phương hướng khác.

Trong bóng tối báo săn cùng mấy con chồn nhìn trộm, thấy một màn như vậy, đều nhao nhao lông tơ dựng thẳng, lủi ra xa khỏi phía Lý Trình Di.

Không bao lâu, đi lại hơn 10 phút ở khu vực chung quanh, ba chủng loại hoa cỏ khác nhau được cẩn thận bị đặt ở trước người hắn.

Trên hòn đá to bằng chậu rửa mặt, trên phiến lá ba loại thảo dược còn ẩn ẩn lưu lại sương sớm rất nhỏ.

Trong rừng rậm, trên hòn đá, bốn phía từng tầm mắt tụ tập ở trên người Lý Trình Di, nhìn chăm chú vào con sóc màu xám đột nhiên biến hóa này.

Răng rắc.

Lý Trình Di cầm lên ba gốc thảo dược nhét vào miệng, hắn phảng phất giống như thưởng thức món ngon, cẩn thận nhai nuốt thảo dược, nuốt xuống.

Sau đó trong đầu phối hợp tiến hành mô phỏng trạng thái cảm xúc dao động tương ứng.

Kích thích tiêu hóa của các loại thảo mộc đòi hỏi phải tăng cường một chút vào đúng thời điểm, đúng trạng thái.

Ngay khi hắn cẩn thận điều chỉnh trạng thái, cách đó không xa trên thân cây, hai con rắn nhỏ màu xanh lá quấn quanh cành cây, đang nhỏ giọng bí mật trao đổi.

"Ngươi nói Tiểu Hôi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? hắn có phải hay không ăn phải đồ vật của nhân loại, trở nên ngu ngốc mất rồi?"

Không biết, bất quá nhân loại kia hắn là cũng sắp tới rồi, có lẽ trong chốc lát có thể biết là vì cái gì.

Hai con rắn nói thầm, lúc thì nhìn Lý Trình Di, lúc lại nhìn xa xa mơ hồ một con đường mòn trong rừng.

Đó là một vị người đàn ông thường xuyên đến trong rừng tu hành rèn luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Không bao lâu, Lý Trình Di rốt cục từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại.

Hắn quay đầu lại, nhạy cảm cảm giác tín hiệu bị ý thức lực khổng lồ phóng đại vô số lần, bất luận tin tức chi tiết gì đều bị hắn bắt lấy phân tích.

Có người đang đến.

Hắn trong nháy mắt phán đoán ra nguồn gốc, phương hướng, cùng với người chế tạo ra âm thanh rất nhỏ kia

Trong trí nhớ đơn giản của con sóc tên là Tiểu Hôi này, lưu lại một người đàn ông tên là Khuê.

Đó là một người người đàn ông cường tráng ưa thích đeo ba lô, một mình đến trong núi rừng rèn luyện quyền cước.

Vào ngày thứ ba của mỗi tuần, anh ta sẽ đến đây một mình để thực hành cả ngày.

Bởi vì trước kia chỉ có Tiểu Hôi ở cùng hắn, cho nên mỗi lần hắn đều sẽ nhân tiện mang chút đồ ăn cho sóc.

Hai người sau nhiều lần bên nhau, ngược lại là yên lặng hình thành một loại ăn ý.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di một bên cảm nhân từng giọt nhỏ nước ấm, tuôn ra trong thân thể bắt đầu chậm rãi cải tạo thân thể của hắn.

Cái này đại biểu bước đầu tiên Vĩnh Hằng sinh cơ cường hóa, thành công.

Vĩnh hằng sinh cơ sau khi nắm giữ học thức cấm kỵ, tốc độ cường hóa cực nhanh, có thể nói, chỉ cần phối hợp thích đáng, là có thể thành công.

Đây chính là chỗ mạnh mẽ của học thức cấm kỵ.

Hơn nữa bởi vì chỉ có thể một người độc hưởng, cho nên cho dù như thế nào mau lẹ, cũng không thể mở rộng cũng không cần lo lắng phá hư cân bằng tự nhiên.

“Cường hóa cần duy trì chừng ba ngày, tác dụng phụ không có.” Đây là lần đầu tiên. Nhưng sau đó, tiếp theo cường

hóa biên độ sẽ càng lớn, nếu như cường độ huyết nhục của mình không cách nào đuổi kịp, sẽ bị xé rách. Đây mới thật sự là nguy hiểm bắt đầu. Phải chịu đựng liên tục ba lần cường hóa, mới có thể ngưng tụ huyết nhục sinh cơ khắc ấn đầu tiên.

Trong lòng Lý Trình Di nhớ lại nội dung Vĩnh hằng sinh cơ học được ở thư viện.

Hắn thả người nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy lên thân cây, giống như Tiểu Hôi lúc trước, chờ đợi người đàn ông đến.

Không lâu lắm.

Sâu trong rừng, một người đàn ông tóc ngắn màu đen chậm rãi đi tới.

Người đàn ông dáng người cường tráng cân xứng, hai mắt sáng như sao, hai tay đeo hai cái giáp cánh tay kim loại màu đen, mặt trên khắc hoa văn hổ đen.

Ngoài ra, phía sau người đàn ông còn đeo một cái ba lô cao bồi, bên trong căng phồng, hiển nhiên chứa không ít đồ.

Nhìn cách ăn mặc, Lý Trình Di nhanh chóng phán đoán ra, văn minh nhân loại trên thế giới này hiển nhiên đang ở trình độ hiện đại hóa tương đối cao.

Ít nhất áo thun và dây lưng quần jean đơn giản trên người đàn ông, không phải cổ đại có thể làm ra.

Hắn nhảy nhót vài cái, rất nhanh trở lại hốc cây trên cây sồi.

Đứng trên một chạc cây, Lý Trình Di nhìn xuống người đàn ông đang đến gần.

Chương 1295. Sinh cơ 7

Chương 1295: Sinh cơ 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hi. “Người đàn ông ném túi xuống đất, giơ tay vẫy vẫy.

Sau đó hắn lấy một vật nhỏ từ trong túi quần ra, ném về phía trước.

Lý Trình Di đưa tay đón lấy, vừa nhìn, rõ ràng là một quả hạch đào to bằng quả trứng gà.

Không cần cảm ơn, cho ngươi đấy”Người đàn ông thản nhiên nói. Nói xong không để ý đến hắn nữa, xoay người tìm được một chỗ đất trống, bắt đầu cởi áo. Thân trên hắn lộ ra cơ bắp cân xứng, lưng màu đồng cổ có từng vết sẹo dữ tợn, biểu hiện ra thân kinh bách chiến

Sau vài cú nhảy trái phải, hắn ta bắt đầu khởi động.

Bước nhảy nhỏ trái phải, duỗi tay, vai, ép chân, chống đẩy, một tay kéo.

Chờ các loại động tác khởi động làm xong, người đàn ông đột nhiên đứng lại.

Xoẹt!

Đột nhiên hắn đấm.

Nắm tay như mất đi bóng dáng, tốc độ đánh ra cực nhanh, lại thu hồi.

Chính là lần này, con ngươi vốn bình tĩnh của Lý Trình Di co mạnh lại.

Hắn trong nháy mắt phán đoán ra, liền vừa rồi một quyền kia, tốc độ đã đạt tới tốc độ ba mươi mét một giây

Đây là khái niệm gì?

Nhân loại bình thường nếu như không trải qua gien cường hóa, tại Địa Nguyệt, tốc độ quyền cao nhất cũng liền mười lăm mét mỗi giây.

Và ở đây.

Tùy tiện gặp được một người, lại có thể đạt tới ba mươi mét mỗi giây!

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di trong nháy mắt hiểu được, thế giới này, chỉ sợ không phải hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Ngay sau đó, hắn bắt đầu hết sức chăm chú nhìn chằm chằm người đàn ông tiến hành tu hành.

Người đàn ông tu hành rất đơn giản, chính là ra quyền qua lại, né tránh, ra quyền, thỉnh thoảng xen tạp cước, quét ngang tiến thoái đấm đạp đều có.

Đơn giản nhìn qua.

Thời gian theo luyện quyền từng chút từng chút trôi qua.

Lý Trình Di không nhúc nhích, vẫn đứng trên chạc cây nhìn người đàn ông luyện quyền.

Chẳng biết từ lúc nào, đột nhiên phía sau hắn có một móng vuốt lông xù màu xám.

Nó giống như móng vuốt của một con mèo. Dùng tốc độ cực nhanh hung hăng vỗ về phía Lý Trình Di.

Đó là Con mèo rừng!!

Lý Trình Di lấy lại tinh thần, muốn né tránh đã không còn kịp rồi.

Nhưng không sao.

Ngay từ đầu, hắn đã không có ý định né tránh.

Bụp!

Nhẹ nhàng nhảy lên, Lý Trình Di xoay người đối mặt với một trảo gần trong gang tấc này, sau đó nhanh như chớp xuất trảo vào móng mèo.

Xoẹt một vệt máu bay ra, mèo rừng kêu thảm một tiếng, rút móng vuốt về, thiếu chút nữa lăn lộn ngã xuống chạc cây.

Trên vuốt phải của nó, lúc này đã máu tươi đầm đìa, bị cắt ra một miệng máu hơn 10cm.

Lý Trình Di nhẹ nhàng rơi xuống đất, xoay người nhìn về phía mèo rừng.

Vừa lúc ta muốn ăn thịt.

Mèo rừng bị ánh mắt kích thích, nhất thời phẫn nộ phát ra tiếng gầm nhẹ, bay vọt một cái, từ trên cây rơi xuống, đánh về phía Lý Trình Di.

Xì!

Huyết quang chợt lóe.

Hai con vật đan xen mà qua.

Dưới biểu tình khiếp sợ của người đàn ông, Lý Trình Di chậm rãi thu trảo, xoay người nhìn về phía mèo rừng.

Lúc này cổ họng mèo rừng đã có một huyết động rõ ràng

Phụt.

Con mèo rừng ngã xuống đất và chết, toàn thân co giật và một lượng lớn máu chảy ra.

Người đàn ông ngơ ngác nhìn Lý Trình Di, lại nhìn mèo rừng.

"Mày… "Anh ta mở miệng lẩm bẩm, Lý Trình Di hoàn toàn nghe không hiểu.

Nhưng điều đó không ngăn cản cả hai trao đổi.

Sau khi hạ mèo rừng, Lý Trình Di trở lại vị trí của mình, kéo thi thể mèo rừng đã chết, lẳng lặng tiếp tục xem người đàn ông luyện quyền.

Người đàn ông sau khi chứng kiến màn sóc giết mèo rừng, cơn kinh hoàng qua đi, lại tiếp tục chuyên chú luyện quyền.

Sắc trời dần dần tối.

Rất nhanh một đống lửa trại được nâng lên, sau đó là lều trại di động được dựng lên.

Lúc này Lý Trình Di mới kéo mèo rừng xuống, ném tới bên đống lửa của người đàn ông, chỉ chỉ đống lửa.

“Mày muốn tao nướng nó?” người đàn ông hỏi, không kìm được sự ngạc nhiên.

Lý Trình Di gật đầu.

Hắn đang cường hóa cải tạo thân thể, cần vô số đồ ăn, nhưng hắn không muốn ăn sống, vừa lúc người đàn ông đến, có thể hỗ trợ giảm bớt khí lực chế biến.

Người đàn ông hỏi lại mấy lần, đều nhận được câu trả lời khẳng định của Lý Trình Di.

Tuy rằng nghe không hiểu ngôn ngữ, nhưng ngôn ngữ cơ thể của đối phương vẫn có thể hiểu.

Rất nhanh, một con mèo rừng bị lột da, được đưa lên giá bắt đầu nướng thịt.

Người đàn ông còn rắc muối mình mang đến.

Bột ớt và bột tiêu trong tay cũng bị Lý Trình Di cầm lấy rắc lên.

Tư thế này khiến hắn sửng sốt.

Không bao lâu, một bữa ngon không tiếng động lập tức bắt đầu, ba phần mèo rừng vào bụng Lý Trình Di, còn lại đều bị người đàn ông ăn hết.

Ăn xong, người đàn ông đứng dậy luyện quyền tiêu thực, Lý Trình Di cũng đứng dậy theo, bắt chước quyền pháp của đối phương, bắt đầu tập luyện đơn giản.

Một người một sóc liền bắt đầu làm bạn luyện quyền.

Mặt trời mọc và mặt trời lặn, và khu rừng sáng và tối, tối và sáng.

Đảo mắt đã ba ngày trôi qua.

Người đàn ông Khuê từ trong lều chui ra, hoạt động thân thể, nhìn về phía Lý Trình Di đã sớm từ trong hốc cây đi ra.

“Buổi sáng tốt lành, Tiểu Hôi. “Anh ta tâm tình không tệ cùng đối phương chào hỏi.

“Chào buổi sáng Khuê. “Lý Trình Di cũng đáp lại.

“… “Biểu tình mỉm cười của người đàn ông trong nháy mắt đọng lại.

Anh ta ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Lý Trình Di.

“Ngươi vừa rồi, đang nói chuyện???

Anh ta hoảng hốt nhớ rõ, thanh âm chính là từ Tiểu Hôi truyền ra.

“Đúng vậy. Có vấn đề gì sao? “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Không phải, đây không phải là vấn đề có vấn đề hay không, mà mày là một con sóc đặc biệt!!” người đàn ông bối rối, rõ ràng đầu óc có chút bối rối

Vì sao sóc lại không thể nói chuyện? “Lý Trình Di thần sắc bình tĩnh, xoay người về phía trước một cái, lăn lộn nhảy xuống chạc cây, vững vàng rơi xuống đất.

Chương 1296. Sinh cơ 8

Chương 1296: Sinh cơ 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Anh mấy ngày hôm trước còn nói với tôi, đại sư quyền pháp nổi tiếng trong đó một tên đệ tử vẫn là một con gấu đen. Gấu đen có thể luyện quyền nói chuyện, ta một con sóc tại sao lại không thể?”

Lý Trình Di trong ba ngày này, từ người đàn ông trong miệng nghe được vô số tin tức kỳ quái về thế giới này.

Trong đó liền bao hàm toàn bộ hệ thống thực lực thế giới.

Thế giới này có súng pháo, có bom, nhưng trong đó tự do chiến đấu càng thêm thịnh hành.

Những người học cận chiến phản ứng cực kỳ nhanh nhẹn, có cường giả thậm chí có thể ngăn cản súng ống đường kính nhỏ, mạnh hơn thậm chí có thể một mình đánh tan tiểu đội bộ đội chiến thuật.

Mà mạnh nhất trong đó, là lưu phái quyền pháp tuyệt đỉnh tên là Thái Tố Thanh.

Truyền thuyết, Thái Tố Thanh trước đây chỉ là quyền sư bình thường Trong một lần khảo cổ di tích, võ sư bình thường này ngoài ý muốn thu được virus quỷ dị chôn dấu dưới khe băng thần bí.

Hắn cho virus lây nhiễm bản thân, thân thể có được sự cường hóa rất lớn, từ đó về sau thực lực trở nên cực kỳ khủng bố.

Vài giờ sau.

Người đàn ông Khuê và Lý Trình Di ngồi xuống song song.

Lý Trình Di yên lặng nghe đối phương kể lại.

“Ta tu hành Thái Hoàng Long Ảnh Quyền, chỉ là ở mặt phát lực có thể bộc phát tốc độ cực nhanh, so với phát lực tinh chuẩn, cường độ đều kém xa Thái Tố Thanh. Cho nên buồn bực, tiến vào trong rừng, hy vọng có thể tu hành đột phá gông cùm xiềng xích cực hạn của mình.”

“Thái Hoàng Long Ảnh Quyền?” Lý Trình Di kinh ngạc nói, cái tên này nghe kiêu ngạo như vậy, kết quả lại rất bình thường.

“Muốn tôi giúp không?” - Lý Trình Di mất ba ngày học được ngôn ngữ đối phương, cũng không phải là vì tán gẫu.

“Giúp ta? Ngươi lấy cái gì giúp? “Khuê kinh ngạc nói.

“Quyền pháp của anh trong mắt tôi cực kỳ đơn giản, muốn cường hóa không phải việc khó gì, anh có thể thử hiệu quả trước. “Lý Trình Di trong đầu tu hành vô số bí tịch võ học, bỏ đi bộ phận siêu phàm, đơn thuần từ cơ bắp phát lực mà nói, Long Tu Lực đã từng mạnh hơn cái gọi là Thái Hoàng Long Ảnh Quyền này.

“Được, vậy tôi phải trả giá cái gì? “Người đàn ông lý trí nói.

“Đưa tôi rời khỏi đây, không phải anh muốn tham gia giải đấu cận chiến quốc tế sao? “Lý Trình Di nói.

Tôi không đến đó chơi.Thái Tố Thanh truyền ra tin tức, hắn thành lập tập đoàn tài chính, mưu toan mượn cơ hội tổ chức giải đấu, thu thập tất cả gien của các võ sỹ đỉnh cấp, vun trồng cái gọi là Thiên Nhân hoàn mỹ, tôi phải ngăn cản hắn!”

“Vậy thì liên quan gì đến anh? “Lý Trình Di khó hiểu.

“Bởi vì, hạch tâm Kế hoạch Thiên Nhân hoàn mỹ, chính là muốn thông qua năng lực đặc thù, đem virus Thiên Nhân dưới sông băng triệt để truyền ra ngoài, lây nhiễm toàn nhân loại.”

Tỷ lệ sống sót của người nhiễm virus này chỉ là 5%. Nói cách khác, một khi kế hoạch thành công, chính là virus Thiên Nhân từ trên người tùy ý khuếch tán một khắc, loại virus này

có thể sống 6 tháng trong môi trường bình thường, có thể hủy diệt hơn phân nửa nhân loại tại cá quốc gia.

"Vì những người không quen biết, anh nguyện ý ra tay giao thủ với đối thủ mà mình hoàn toàn không nắm chắc. "Lý Trình Di hỏi. Anh làm vì cái gì?

"Vì cái gì? "Khuê ngửa đầu nhìn bầu trời," Kỳ thật không có gì, chỉ là cảm giác khó chịu".

"Khó chịu? "Lý Trình Di nhướng mày.

"Đúng. Vào thời điểm nghe được tin tức này, Thái Tố Thanh cuồng vọng lên TV tuyên bố với thế giới bên ngoài rằng, đại phân nửa thế giới đều là cặn bã, chỉ có người trải qua sàng lọc, mới có thể đạt được quyền lợi sinh tồn, mà cái quyền lợi này, do hắn nắm trong tay."

Khi đó tôi liền thu dọn đồ đạc, định đi dạy cho hắn một bài học cả đời khó quên.

Khuê nói rất bình thản, nhưng ý chí trong mắt, lại không chút dao động.

"Thật là ngu xuẩn. "Lý Trình Di đánh giá.

"Ai ngu xuẩn? Tôi hay hắn? "Khuê hỏi.

Đều giống nhau.

"Ngươi thật đúng là thú vị. "Khuê nở nụ cười.

"Vậy thì giao hẹn đi. "Lý Trình Di đứng lên," Sau đó tôi sẽ dạy anh quyền pháp, anh dẫn tôi ra ngoài xem thế giới bên ngoài.

"Được. "Khuê tùy ý cười cười.

Sáng sớm hôm sau, hắn liền mang theo đồ đạc hành lý rời đi, chờ mấy ngày nữa sẽ lại lần nữa trở về, mang theo Lý Trình Di cùng nhau rời đi.

Mà Lý Trình Di thì bắt đầu vì đợt cường hóa thứ hai, làm tốt hết thảy chuẩn bị.

Vật liệu cũng không khó, vật liệu cường hóa sóc đều có thể tìm được trong rừng. Mấu chốt là thân thể có thể gánh vác

được lần cường hóa thứ hai hay không.

Màn đêm sâu thẳm.

Bên ngoài gốc cây, Lý Trình Di một mình đứng ở trên chạc cây, nhìn hai con sói hoang đang giằng co phía dưới, trong lòng nhiều lần suy tư cách phá giải.

Lần đầu tiên cường hóa, mang đến cho cỗ thân thể này của hắn không tính là gánh nặng rất mạnh.

Gánh nặng như vậy, cũng khiến hắn đạt được biến hóa đặc biệt mới.

Phù phù.

Đột nhiên, hắn từ trên chạc cây nhảy xuống.

Nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Trong bóng tối, dưới ánh trăng, hắn vốn chỉ có hình thể bằng quả dưa hấu, bắt đầu cấp tốc bành trướng, khuếch trương, biến lớn.

Da lông đang kéo căng cơ bắp đang xé rách, máu thịt đang tăng trưởng

Bất quá vài giây, hắn liền từ một con sóc nhỏ màu xám, biến thành một con sóc hình người cao hơn 1,8m!

Cơ ngực cường tráng bị hai tay ôm chặt đè ép, phía sau bả vai rộng lớn của Lý Trình Di, là cái đuôi dài bằng nhung cực lớn màu xám.

Đôi mắt đen bóng tròn của hắn, lúc này cũng biến thành đôi mắt hình thoi hẹp dài.

Toàn bộ thân hình tam giác ngược, phục chế đường nét hình thể hoàn mỹ của Khuê. Đây là một lần cường hóa hệ thống Vĩnh Hằng sinh cơ, mang đến chỗ tốt cực lớn.

Dưới sự phụ trợ của ý thức lực thần hỏa cường đại, hắn có thể tự nhiên điều khiển tất cả máu thịt xương cốt da lông trong cơ thể, từ đó đạt tới trình độ tùy ý biến hóa bề ngoài thân hình.

Chương 1297. Ép sát 1

Chương 1297: Ép sát 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai con sói hoang khác nhìn thấy biến hóa của hắn dọa cho lông dựng thẳng lên, nức nở phát ra tiếng gầm uy hiếp nhẹ.

Ồn ào!

Hai chân tráng kiện của Lý Trình Di khẽ động, người đã biến mất tại chỗ, chợt lóe lên giữa hai con sói hoang.

Phụt!

Toàn thân hai con sói cứng đờ, nằm rạp xuống đất trong nháy mắt bất động.

Máu từ miệng mũi chúng chậm rãi tràn ra.

Lý Trình Di cũng không nhìn hai con soi, mà vươn tay ra, Lông vàng A Sấu từ trên chạc cây nhảy xuống, rơi vào mu bàn tay hắn.

“Cậu vẫn là Tiểu Hôi sao? “A Sấu khó có thể tin nhìn bạn thân.

“Đương nhiên. Đây là vận mệnh an bài. Tôi phải rời đi, A Sấu. “Lý Trình Di dùng ngôn ngữ sóc trả lời.

“Đi đâu? “A Sấu mê mang hỏi.

“Không biết. Đến một nơi chỉ có con người, không có sóc. “Lý Trình Di nói.

“Tại sao không thể sống tốt trong rừng, nơi này không tốt sao, có nhiều hạt thông như vậy?”

Bởi vì a. “Lý Trình Di nhẹ giọng trả lời, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời đêm. “Tôi sẽ đi tìm hạt thông thuộc về tôi”

Hắn muốn đi kiến thức xã hội nhân loại ngoại giới, tìm kiếm biện pháp tăng tỷ lệ sinh tồn cường hóa lần thứ hai.

Hôm nay một lần cường hóa, cường độ thân thể của hắn cũng đã đạt tới năng lực đủ đối kháng với báo hoa

Về phần tại sao dùng báo hoa làm so sánh, tự nhiên là bởi vì khiến hắn tự mình kiểm tra qua.

Từ cường độ sóc nhỏ, trực tiếp nâng cao đến cấp độ báo hoa, nếu như lại thêm một lần cường hóa nữa , hắn không biết có thể đạt tới cỡ nào độ cao.

Mà virus đặc thù dưới sông băng như lời Khuê nói, có lẽ có thể mang đến cho hắn một ít trợ giúp đặc biệt.

Trừ lần đó ra, mấu chốt hơn, vẫn là hắn từ trong âm điển suy tư được một loại phương pháp tiêu hóa đặc thù.

Sau khi trải qua phương thức cường hóa Vĩnh Hằng Sinh cơ, hắn liền nghĩ đến, có thể giảm bớt phân tán phản ứng sinh hóa đặc thù này hay không, biến thành từng đoạn tổ hợp thức phát sinh.

Mà ở mỗi một đoạn tổ hợp sau khi phát sinh, huyết nhục cường hóa khổng lồ chồng chất, chỉ cần có thể tìm được nhiều ngoại lực đầy đủ mạnh chèn ép tiêu hao cỗ lực này, có thể giảm bớt tác dụng phụ lần thứ hai cường hóa.

Phân tích học thức cấm kỵ thu được trong sách cấm kỵ, tính thành công của phương pháp này rất cao.

Cho nên, cho dù là vì tìm kiếm cái gọi là Virus Thiên Nhân, hay là vì tiêu hóa sức mạnh sinh hóa cường hóa lần thứ hai, hắn đều không có khả năng tiếp tục đợi ở rừng rậm.

Mà có thể nghĩ ra biện pháp này, cũng hoàn toàn dựa vào ngộ tính cường đại của hoa ngữ hoa Tuyết Liên trong 12 hoa ngữ.

“Cuối cùng, trước khi đi, mình cần bổ sung tất cả hoa khí cần thiết, sau đó bổ sung ác niệm trong xã hội loài người, hoàn thành tiến hóa thể cực đỉnh của các hoa ngữ còn lại.”

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Buông A Sấu ra, xì một cái, thân ảnh hắn bỗng nhiên biến mất tại chỗ.

Nơi này hạn chế lớn như thế, có lẽ cường độ cực đoan có thể mang đến cho hắn càng nhiều trợ giúp. Đặc biệt là ngộ tính gia tăng của hoa Tuyết liên, cùng với sinh mệnh lực ngoan cường của hoa ngữ Anh túc xanh, đều là hoa ngữ có thể mang đến lợi ích cực lớn, không phải rất coi trọng sức mạnh siêu phàm.

……..

Ngay khi Lý Trình Di bắt đầu chuẩn bị cho lần cường hóa thứ hai.

Phía nam khu rừng rậm này, trong một thị trấn cổ cách đó mấy vạn km.

Kiến trúc cổ trấn tựa như Trung Quốc thập niên 80,90, giữa nhà trệt dân cư xen lẫn một ít cao ốc hơn mười tầng phong cách mộc mạc.

Đám người trên đường phố cũng đa số là xe đạp và đi bộ chiếm đa số, thỉnh thoảng có ô tô nhỏ đi ngang qua, cũng là rất ít người có tiền mới có thể dùng được.

Người bán hàng rong chạy về phía chợ bán hàng, có người dứt khoát bán ngay tại ven đường.

Tiếng nhạc của đài phát thanh và radio thỉnh thoảng từ trong cửa hàng ven đường bay ra, đây đã là thứ rất thời thượng của thời đại này.

Thỉnh thoảng có một trung tâm thương mại lớn có một chiếc ti vi màu sắc rực rỡ, cũng có thể dẫn tới không ít người qua đường thỉnh thoảng dừng chân.

Xám, trắng, đen, cùng với đỏ xanh vàng đơn giản, đây là sắc thái chủ đạo của thời đại này.

Mà trung tâm tòa cổ trấn này, gần một khu nhà giàu, tọa lạc một tòa nhà có sân lớn rộng rãi như trường trung học.

Trong sân có sân thể dục có sân vườn, mơ hồ truyền ra từng tiếng la hét, nhưng bởi vì tường vây cao, người qua đường không cách nào nhìn thấy bên trong là cái gì.

Chỉ có thể từ trên bảng hiệu lớn ở cửa nhìn thấy ba chữ: Liệt Hổ Môn.

Bên trong tường cao.

Lúc này một đám nam nữ cường tráng mặc phục trang màu xám tro, đang vây quanh một lão già tóc bạc, trợn mắt nhìn chằm chằm một người trên đất trống phía trước.

Lão già dáng người khôi ngô, khí lực tựa như gấu, khiến đầu đầy tóc bạc của lão cũng có vẻ cực kỳ phóng đãng, không hề cho thấy vẻ già nua.

Mi tâm ẩn ẩn nếp nhăn hình thành một chữ vương, càng làm cho người ta liếc mắt nhìn lại, đập vào mặt giống như một đầu ác hổ hung mãnh, khí tức nuốt người.

Hắn chính là môn chủ đương đại của Liệt Hổ môn Tượng Hà Tùng.

'Hồng Sơn, ngươi làm ta thất vọng quá. "Tượng Hà Tùng cố nén phẫn nộ, nhìn đệ tử quỳ xuống đất không dậy nổi.

Nữ nhi của hắn Tượng Hàm Anh, suýt nữa bị tên đệ tử thân truyền đang đêm cường bạo, nếu không phải là có người tuần tra đêm phát hiện, chỉ e là

"Sư phụ, tất cả đều là hiểu lầm đệ tử thật sự không có ý nghĩ vô sỉ như vậy đối với sư tỷ!!" Hồng Sơn quỳ trên mặt đất khóc rống lên, vẻ mặt sám hối.

Con thật sự là bị oan uổng. Nhất định là có người cố ý nói xấu con!

Bất lực biện bạch.

Tượng Hà Tùng trong lòng nản lòng thoái chí, Hồng Sơn tư chất cho dù có thể xếp hạng 3 tại Liệt Hổ Môn nhưng hôm nay, lại làm ra chuyện bực này khiến lão hoàn toàn không thể tiếp nhận.

Chương 1298. Ép sát 2

Chương 1298: Ép sát 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn còn nhớ rõ, năm đó khi cứuHồng Sơn, hắn chỉ còn da bọc xương, gần như thoi thóp, Hồng Sơn khi đó, ánh mắt vô cùng tinh khiết.

Và bây giờ.

Từ hôm nay trở đi, ngươi không còn là đệ tử Liệt Hổ Môn ta nữa. ‘‘Tượng Hà Tùng trầm giọng nói.

Lão nuôi hắn từ khi 5 tuổi cho tới bây giờ 19 tuổi , cho hắn cái ăn cái mặc, còn truyền thụ hắn võ nghệ quyền kích, giờ thì đổi được cái gì?

Sư phụ!! ‘‘Hồng Sơn một tiếng bi thương, điên cuồng quỳ xuống đất dập đầu.

Nhưng không làm được gì, hắn bị hai gã đệ tử nhấc lên, mạnh mẽ ném ra ngoài cửa.

Bùm.

Cửa chính khóa chặt, đóng lại.

Hồng Sơn đỏ mắt, quỳ ở ngoài cửa, cả người run rẩy, thật lâu không đứng dậy.

Chỉ kém một chút!

‘Chỉ kém một chút ta liền có thể trèo lên được người con tiện nhân kia, sau đó gạo nấu thành cơm, đạt được quyền thừa kế môn phái! ‘

Nếu không là hai người tuần tra kia xen vào việc của người khác!

Hắn bề ngoài bi thương, bên trong lại tràn ngập phẫn nộ không gì sánh kịp.

Nhiều năm lên kế hoạch một khi hủy hoại chỉ trong chốc lát, điều này không thể nghi ngờ là làm cho hắn hoàn toàn

không thể tiếp nhận.

"Còn có lão già kia, chỉ vì một lần cường bạo không thành, liền đuổi ta đứa con nuôi này ra môn đình."

"Ta đã làm bao nhiêu việc cho sư môn trong những năm qua? Làm bao nhiêu việc? Dựa vào cái gì chỉ dựa vào vài câu nói mà có thể đuổi ta ra ngoài?!

Hồng Sơn trong lòng tràn ngập hận đối với sư phụ Tượng Hà Tùng, tràn ngập thống hận đối với hai đệ tử tuần thủ kia.

Nhưng sau khi bị đả thương, căn bản hắn không có khả năng lại có cơ hội tái khởi Đông Sơn, chỉ có thể gian nan bò dậy, nhìn lên bầu trời, đi về phía bên phải nơi đám người đang xem náo nhiệt.

Mà ngay khi hắn đứng dậy rời đi.

giữa không trung Phía trên Liệt Hổ môn.

Đột nhiên lóe lên một vòng xoáy trong suốt.

Trong vòng xoáy ba đạo dao động vô hình bay ra, ầm ầm rơi xuống, chui vào trên người ba lão già đang ngồi đánh cờ trong hẻm nhỏ phía dưới.

Cả người ba người run lên, mạnh mẽ đẩy bàn cờ ra đứng lên.

Nơi này. Chuyện gì xảy ra?

Lão già lùn tóc hoa râm trong ánh mắt tràn đầy mê man, nâng hai tay mình lên xem xét.

Sức mạnh của ta, toàn bộ biến mất?

Hắn chính là thánh nhân!

Chính là vạn kiếp bất diệt, Hỗn Nguyên thánh vị!

Chỉ là truy tung bệ hạ đời thứ ba, phụng mệnh thu hồi hệ thống vương thành, liền vận dụng tự thân hoa ngữ độc đáo, bắt đầu siêu cự ly xa truy tung.

Thiên Tụ Các ngăn cản Hoa Thần Tướng, nhưng đối với cấp độ Bách Hoa Tướng và Thiên Diệp Quân, lại không ngăn cản được tinh chuẩn như vậy.

Đặc biệt là lần này động tác đại quy mô của Thiên Tụ Các bắt đầu, không rảnh cố kỵ cái khác.

Vì thế hắn liền nắm lấy cơ hội, mở ra hoa ngữ, truy tung Hoa đế vương đời thứ ba.

Nhưng vấn đề bây giờ là, theo dõi là theo dõi đến một thế giới. Nhưng tình hình ở đây.

"Sức mạnh của ta, chuyện gì đã xảy ra!?" Bách Hoa Tướng Nha Long trong lòng âm trầm, hoàn toàn không ngờ lại xuất hiện tình huống như vậy.

Tại sao tất cả sức mạnh đều không thể rời khỏi cơ thể!?"hai tên Thiên Diệp Quân bên cạnh cũng lộ vẻ chấn động.

Ba người sau khi chấn động, rất nhanh liền phát hiện, chung quanh những người khác, cũng giống như bọn họ, không hề có dao động siêu phàm.

Hiển nhiên, nơi này cũng không phải chỉ là nhằm vào ba người bọn họ, mà rất có thể là nhằm vào tất cả tồn tại siêu phàm

"Nơi này, hẳn là tầng dưới chót của Biển Đen " Nha Long đột nhiên nghĩ tới một chỗ, hoàn mỹ phù hợp với tình huống đám người mình gặp phải lúc này.

"Tầng dưới cùng của Biển Đen là tầng nguyên thủ hạn chế cực lớn đối với bất kỳ sức mạnh nào phải không!?" hai gã Thiên Diệp quân cũng có một tên coi như có kiến thức.

"Không sai, nơi này chỉ có năng lực hoa ngữ của bệ hạ chúng ta có thể dùng, nhưng năng lực tu vi còn lại đều bị hạn chế. "Nha Long trầm giọng nói. "Khó trách các đại nhân không cách nào tập trung vị trí của hắn, hóa ra cư nhiên trốn đến tầng chót này."

Tất cả các tướng của Bách Hoa tướng và Thiên Diệp quân đều tìm Hoa đế vương đời thứ ba và sẵn sàng giết để chiếm lấy hệ thống vương thành.

Dựa theo bệ hạ phân phó, ai là người đầu tiên đoạt được hệ thống vương thành, người đó liền có thể đạt được một danh ngạch Hoa Thần Tướng mới".

Hoa ngữ của Bách Hoa Tướng tuy có thể sử dụng, nhưng bất kể cường độ năng lực hay sử dụng bị hạn chế, đều kém xa Hoa Thần Tướng.

Hơn nữa không cách nào tiến hóa tăng lên, bắt đầu là đẳng cấp gì, về sau vẫn là đẳng cấp gì.

"Ở chỗ này, chúng ta ngoại trừ hoa ngữ có thể sử dụng một chút, còn lại không có chỗ đặc thù, hiện tại duy nhất có thể xác định tin tức tốt, chính là Hoa Đế vương đời 3, nhất định ở chỗ này, nếu không, hoa ngữ sẽ không mang chúng ta tới nơi này."

"Đại nhân, xem ra lần này chúng ta nhất định phải mượn thế lực bản thổ trợ giúp." một gã Thiên Diệp Quân trầm giọng nói.

"Không sao, cho dù mất đi sức mạnh, nhưng học thức của chúng ta vẫn còn. Một lần nữa đứng lên cũng không tốn bao nhiêu thời gian. Hơn nữa……

Bách Hoa tướng Nha Long nắm chặt tay.

Thể Thánh vị vạn kiếp bất diệt của ta, ở chỗ này tự nhiên chuyển đổi thể hiện, biến thành vật chất ngưng tụ thân thể kiên cố nhất tại bản giới này.

Hắn có thể cảm giác được thân thể của mình lúc này, hoàn toàn chính là có thể so với độ cứng kim cương. Vô cùng cứng rắn.

Đây chính là lợi thế bẩm sinh của thánh nhân.

Coi như là ở Dưới tầng chót của Biển Đen, cũng so với cảnh giới còn lại cao hơn một mảng lớn.

Thân thể như vậy, coi như tố chất khác vẫn là người bình thường, phối hợp với vô số tài nghệ hắn nắm giữ, cũng có thể trở thành cường giả đỉnh cao.

Đi thôi, Hoa Ngữ bảo chúng ta tới đây, dựa theo nhân quả truy tung, nơi này nhất định có liên hệ gì đó với Hoa đế vương đời thứ ba.

Ba người không nói hai lời, đi ra ngõ nhỏ, vừa lúc đối diện gặp Hồng Sơn trán dính máu.

Chương 1299. Ép sát 3

Chương 1299: Ép sát 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Song phương ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, trong nháy mắt liền cảm giác được sự khác thường chợt lóe lên.

Nha Long híp mắt nhìn thẳng Hồng Sơn. Năng lực hoa ngữ của bản thân trong nháy mắt có chút xúc động.

Năng lực hoa ngữ của hắn, là bắt nguồn từ phiên bản suy yếu của hoa Kim phượng Hoa Thần tướng, tên là hồi ức. Là năng lực đặc thù truy sát truy tung địch nhân thuận tiện nhất trong mười hai Hoa Thần Tướng.

Loại năng lực này, nếu như là do Hoa Thần tướng đại nhân còn chưa thức tỉnh tự mình phóng thích, chỉ cần một chút dấu vết để lại, liền có thể trong nháy mắt ngược dòng đến mục tiêu vị trí cùng trạng thái.

Nhưng hắn chỉ là Bách Hoa Tướng, năng lực hoa ngữ nhỏ yếu không chỉ một bậc, chỉ có thể cảm giác được tất cả dấu vết tin tức liên quan đến mục tiêu, không thể phân biệt và phân biệt chính xác.

Nhìn Hồng Sơn mặt đầy vặn vẹo, che giấu phẫn nộ cùng cừu hận, khóe miệng Nha Long gợi lên một tia cười lạnh.

Hắn cũng không phải là Thánh Nhân chính thống chứng đọa theo cách chính thống, có được kiên trì cùng chuẩn tắc thuộc về mình. Thánh vị của hắn bắt nguồn từ bệ hạ, liên đới đến sức mạnh cưỡng ép tăng lên của Hoa Thần Tướng.

Cho nên, nhiệm vụ chính là tất cả của hắn.

“Trông anh có vẻ cần giúp đỡ,” Nha Long dừng bước, giọng nói dịu dàng.

……..

Rìa rừng.

Khuê và sóc do Lý Trình Di hóa ra cùng nhau đi ra khỏi rừng.

Hai người nhìn lên bầu trời rực rỡ trên đỉnh đầu, ánh mặt trời nhuộm tầng mây thành màu vàng, tựa như sóng cuồn cuộn.

Bây giờ anh có tính toán gì không? "Lý Trình Di hỏi.

Giải đấu còn một tháng nữa mới bắt đầu, cậu không phải muốn chỉ điểm dạy tôi sao? Có lẽ tôi có thể từ chỗ ngươi đạt được linh cảm mới, dùng để đột phá. "Khuê trầm giọng nói.

"Nền tảng của anh rất tốt, nhưng nếu thi đấu, tôi cũng muốn tham gia. "Lý Trình Di nói.

"? "Khuê có chút kinh ngạc nhìn về phía hắn.

"Không cần kinh ngạc, tôi cũng muốn thử xem, cường giả ngoại giới, đến cùng mạnh bao nhiêu?"

"Được rồi. Bất quá, bộ dạng này của cậu thật sự có thể làm được sao? "Khuê có chút không tin.

"Anh bảo được thì là được"

"Được thì tất nhiên là được, cuộc thi không quan tâm chủng tộc của anh, chỉ cần lên võ đài chính là đối thủ. Dựa theo quy tắc, hai người chúng ta cùng nhau dự thi cũng không tính là trái với quy tắc. "Khuê nhíu mày trả lời.

"Vậy quyết định như thế đi. "Lý Trình Di nói.

Trước khi rời khỏi rừng rậm, hắn đã bổ sung toàn bộ hoa khí có thể bổ sung đầy.

Tài liệu cần thiết cường hóa Lần thứ hai, cũng đã chuẩn bị XONG, nhóm thứ nhất cũng dùng, bắt đầu phát sinh phản ứng cường hóa, kế tiếp, chính là cần mau chóng tiêu hóa. Cường hóa một khi bắt đầu thì không cách nào ngừng lại, nếu không sẽ biến thành kịch độc không cách nào hóa giải.

Vĩnh hằng sinh cơ, trên bản chất vật liệu cần thiết đều không phải cái gì hiếm có, nó chân chính hạn chế, là học thức cấm kỵ có tính duy nhất tính cùng tác dụng phụ cực lớn đối với bản thân.

Cho nên, kế tiếp, nên là liên tục giai đoạn cường hóa.

“Vậy địa điểm huấn luyện cụ thể thì sao? “Lý Trình Di lại hỏi.

Tôi định quay về một trong những sư môn trước kia ta từng học. “Khuê trả lời. Chỉ là khoảng cách hơi xa, cần ngồi máy bay.

“Đi thôi. Đừng quên lời hứa của anh. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

……..

“Yên tâm, không đâu, đến lúc đó tôi giới thiệu sư phụ của cho cậu làm quen, lão nhân gia Liệt Hổ quyền uy lực cường đại, sức bật cực kỳ khủng bố, ở bên trong top 10 quyền pháp liên bang cũng là tương đối nổi danh.” Khuê hồi tưởng lại kiếp sống tu tập năm đó ở trong môn, trong mắt cũng không tự giác dâng lên một tia ấm áp.

Thời gian thi đấu bắt đầu là khi nào? “Lý Trình Di hỏi.

Một tháng sau. Tôi không phải đã nói rồi sao? “Khuê khó hiểu nói.

Không cần vòng loại tuyển chọn sao?

“… “Khuê trầm mặc.

Hình như là phải đấu vòng loại. “Sự ấm áp trong ánh mắt anh ta trong nháy mắt biến mất.

Vòng loại còn bao lâu nữa?

Năm ngày.

Nhất thời mỗi người một sóc đều lâm vào trầm mặc.

“Chạy mau! “Khuê đột nhiên nắm lấy Lý Trình Di chạy như điên dọc theo quốc lộ.

Chính là năm ngày, nhất định phải chạy tới tụ điểm đăng ký vòng loại, còn phải đặt vé máy bay, nếu còn dây dưa rất có thể bỏ lỡ thời hạn đăng ký thi đấu.

……

Sân vận động thành phố Bích Khâu, một trong mười lăm điểm vòng loại do Liên bang Đồ Mộng tổ chức.

Lý Trình Di đi theo sau Khuê, quét mắt nhìn toàn bộ hội trường dự thi.

Các thí sinh cuồn cuộn chen chúc trước điểm báo danh, mọi người nhao nhao đè ép về phía trước, ý đồ đăng ký trước.

Không có trật tự, không có xếp hàng, muốn trật tự, nhất định phải dựa vào chính mình đi tranh đoạt.

Thực lực mới là chuẩn tắc thứ nhất trước sau tại nơi xếp hàng này

Trong sân vận động lớn như vậy, trước ba điểm báo danh chật ních tới vài trăm người.

Mấy trăm nam nữ cơ bắp cường tráng, mặt đầy thịt ngang tụ cùng một chỗ, mùi mồ hôi cùng tiếng mắng chửi hỗn tạp thành một mảng, trong không khí cũng tràn ngập yếu tố kịch liệt làm cho người ta bất an.

Nhưng những thứ này, đều không liên quan quá lớn với Lý Trình Di.

Ngay từ giây phút đầu tiên hắn tiến vào sân vận động, đã hấp dẫn không ít tầm mắt tuyển thủ.

Con sóc?

"Xem cơ bắp của nó?! Còn phát triển hơn cả tôi!"

"Một con gấu đen, một con Long Miêu, hiện tại lại tới một con sóc, lần này giải đấu thật là thú vị."

Long Miêu Linda là vì tranh đoạt môi trường sống riêng cho tộc quần của mình, nó là sinh vật mạnh nhất trong tộc quần sơn mạch. Sau khi tàn sát đàn sói bá chủ Cao Nguyên, liền cùng chính quyền địa phương ký kết hiệp nghị, chỉ cần tham gia giải đấu có thể đạt được top 10, là có thể đạt được quyền thừa nhận đặc biệt nơi cư trú của tộc quần.

Một tráng hán cao lớn nhuộm tóc đỏ, đeo khuyên tai bảo thạch màu đỏ, trong tay kẹp một điếu thuốc lá, tư thế xinh đẹp nhìn hai người Lý Trình Di vào cửa.

Chương 1300. Ép sát 4

Chương 1300: Ép sát 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Gấu đen Trần Kiến Anh là vì đối kháng tộc Gấu xám mới bái sư học nghệ, cuối cùng đánh chết vua gấu xám Na Đạt Ân đã giết chết cha mẹ nó, công thành danh toại.

Tráng hán tóc đỏ phun ra một vòng khói, nhìn Lý Trình Di.

Cũng không biết con sóc này, là vì cái gì mà tới tham gia giải đấu.

Động vật tham gia giải đấu không ít, nhưng chân chính thành công chỉ có mấy người. "Một gã tóc đen trầm giọng nói. Không cần phải để ý.

"Sư huynh nói đúng. "Tráng hán tóc đỏ gật đầu. Xích Hà Chưởng Phi Vân Tự chúng ta mới là mạnh nhất! Giải đấu lần này chính là thời cơ chúng ta tỏa sáng.

Mấy trăm năm trước sau khi nhân loại chiếm cứ địa vị thống trị tuyệt đối, tộc quần động vật còn lại liền kéo dài hơi tàn dưới cái bóng của nhân loại, liền ngay cả tộc Gấu trắng cường đại nhất cũng không thể không lui về cực địa. Chỉ là sóc, phỏng chừng cũng không lật lên sóng gió gì.

Khuê mang theo Lý Trình Di rất nhẹ nhàng báo danh, sau đó đi tới khu chờ đợi nghỉ ngơi, chờ sơ tuyển.

"Cứ như vậy xong rồi? Không cần chứng minh thân phận? "Lý Trình Di kinh ngạc nói.

Không cần. Loại thi đấu này không hạn chế chỉ tiêu thương vong, giả mạo lên đài sẽ chết người. Ai dám? "Khuê thản nhiên nói.

"Nói cũng phải. "Lý Trình Di gật đầu, nhìn xung quanh một chút, hắn nhắm vào một cái ghế nằm nhìn qua rất thoải mái, đi lên phía trước.

Trên ghế còn ngồi một tên tráng hán đầu trọc nằm, cầm trong tay một cái kem đang liếm liếm

Bộp.

Lý Trình Di tát bay kem của hắn xuống đất.

"Tôi muốn cái ghế này."

Hắn đi tới trước người đối phương, thân hình cao lớn khôi ngô phủ bóng lên người đối phương.

Tráng hán đầu trọc nhìn kem mình bay ra ngoài, lại nhìn Lý Trình Di trước mặt.

"Kem của tôi a a a a!!!" hắn ta nhảy dựng lên như một vụ nổ mạnh, ôm lấy Lý Trình Di.

Cánh tay thô to tựa như hai cái kìm sắt, hung hăng nắm hai vai Lý Trình Di.

Mày lại dám!

Lại dám!! Đánh bay kem của Morrison!

Để tao xé mày thành từng mảnh cho chó ăn!

Tráng hán đầu trọc hiển nhiên xuất thân từ trường phái chính thống, vừa ra tay chính là tư thế tiêu chuẩn, hai tay kẹt lại bả vai Lý Trình Di, dưới chân duỗi chân một cái, hợp lực trên dưới.

Đồng thời một cỗ sức mạnh mãnh liệt như sóng đánh vào người Lý Trình Di.

Bùm!!!

Cú va chạm nặng nề nổ tung từ chỗ hai người va chạm.

Chân phải đầu trọc đụng vào chân trái Lý Trình Di, phát ra tiếng trầm đục.

Lúc này người chung quanh đều đem tầm mắt di chuyển lại đây, xung đột phát sinh bên trong sân vận động rất nhiều, bởi vậy dựa vào những xung đột này, đến đánh giá thực lực đối thủ tiềm tàng tương lai, liền thành phương pháp mà tất cả mọi người sử dụng

Khuê cũng trong lòng cả kinh, không nghĩ tới Lý Trình Di cư nhiên trực tiếp kiêu ngạo như vậy, đi lên liền bắt đầu cướp đoạt ghế nằm của người khác.

Nhìn thấy đầu trọc ra tay, thực lực không kém, hắn trước tiên liền có chút lo lắng nhìn về phía Lý Trình Di.

Dù sao Lý Trình Di cũng chỉ là một con sóc. Mặc dù là một con sóc mạnh mẽ.

Nhưng.

Làm cho hắn hoàn toàn không nghĩ tới chính là.

Đầu trọc gắt gao chống chân Lý Trình Di, hai người đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Đúng vậy.

Đứng yên.

Không chỉ đầu trọc bất động, Lý Trình Di cũng bất động.

“A, ngươi đang mát xa cho ta đấy ahr?“Lý Trình Di hai tay ôm lấy, cơ ngực cường tráng hơi theo hơi thở một lên một xuống, ánh mắt tam giác của hắn mang theo vẻ trào phùng nhìn tên đầu trọc trước mặt.

Có lẽ ngươi có thể dùng toàn bộ sức bú sữa của ngươi mới có thể làm cho ta hứng thú một chút

Sắc mặt đầu trọc khó tin lập tức đỏ bừng.

Cả người hắn rút máu, đỏ lên, cơ bắp lại một lần nữa phồng lên lớn hơn.

Mẹ cái tên này!!!

Hắn điên cuồng sử dụng sức mạnh toàn thân, hình thể 1,8m phảng phất cũng so với Lý Trình Di lớn hơn một vòng, cao hơn một đoạn.

Hải Vương Vô Hạn Liên Sát!

Hắn rống giận, thanh âm chiêu số bộc phát ra liền hung hăng dùng một bả vai va chạm, chống eo Lý Trình Di, khiêng lên trên.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc này.

Một cái đuôi xám khổng lồ ầm ầm từ bên cạnh quất vào người hắn.

Bùm!!!

Cự lực tựa như gấu xám hung hăng đập trúng đầu trọc, ầm ầm đánh bay, ngã sang trái.

Va chạm liên tiếp đã đập nát hai bộ bàn ghế, đụng ngã mấy người dự thi, cuối cùng bị một gã tráng hán tóc đỏ đeo khuyên tai tiến lên ngăn trở, cuối cùng mới không đụng phải lưỡi dao bén nhọn trên giá binh khí

Lý Trình Di cảm nhận được trong cơ thể bởi vì bị đánh mà tiêu hóa không ít tác dụng phụ, tâm tình thoải mái hơn rất nhiều.

Vừa mới giao thủ, ước chừng tiêu hóa được 1/15, nếu cái tên đầu trọc kia có thể mạnh hơn, hắn là tiêu hóa được nhanh hơn.

“Yếu đuối không chịu nổi. “Hắn cười lạnh một tiếng ngồi xuống ghế, bắt chéo chân, cố ý bày ra tư thái cực kỳ gợi đòn.

Hắn muốn chính là không ngừng đánh nhau, như vậy mới có thể làm cho tác dụng phụ trong cơ thể liền được tiêu hóa.

Đánh càng mạnh, càng có thể tăng tốc độ tiêu hóa của hắn.

Giai đoạn thứ hai cường hóa, bị hắn chia làm ba phần, sau khi hoàn thành tiêu hóa, liền có thể tiến vào giai đoạn cường hóa thứ ba.

Hiện nay sức mạnh của hắn mới bắt đầu giai đoạn thứ hai và cường hóa bộ phận thứ nhất, cũng đã đạt tới cấp độ của Gấu xám.

Mà huyết nhục trong thân thể, không lúc nào là không truyền đến sự nở ra và đau đớn, khiến hắn chân chính nhận thức được chỗ khủng bố của Vĩnh Hằng sinh cơ.

Cho nên, hắn cần vô tận chém giết, vô tận đối thủ.

Nhắm hai mắt lại, hai tay hắn ôm ngực.

Đột nhiên trong ý thức cảm giác, một tầm mắt sắc bén từ phía xa bắn tới.

Chương 1301. Ép sát 5

Chương 1301: Ép sát 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di mở hai mắt, nhìn lại.

Đúng là tráng hán tóc đỏ vừa mới ra tay ngăn cản đầu trọc.

“Có ý kiến gì thế? Con yêu tinh đội lốt người kia?

Cơ thể tráng hán tóc đỏ căng thẳng, một cỗ tà hỏa trong nháy mắt từ đáy lòng vọt ra. Hắn chưa từng thấy người nào miệng thối như vậy! Không, tên kia căn bản không phải là người.

Mạnh mẽ đè xuống gân xanh trên trán, hắn nặn ra một nụ cười.

Rất tốt, lát nữa gặp lại trên võ đài.

Hắn giơ ngón giữa lên.

Ta tên là La Đình, truyền nhân Xích Hà Chưởng của Phi Vân Tự!

“Quy tắc là dùng để ràng buộc kẻ yếu. “Lý Trình Di lãnh đạm nói,” Tự báo môn phái là muốn dùng bối cảnh hù dọa đối thủ?

“Ngươi bây giờ cứ thối mồm đi, Sóc con. “La Đình lạnh lùng nói. “Lát nữa ta sẽ xé xác ngươi, lột da làm áo choàng!”

“Anh sợ mày quá cơ, cần gì lát nữa, chơi luôn đi” Lý Trình Di đứng lên, chỉ vào ngực mình.

“Anh đứng ở chỗ này đến đây đi, đánh vào chỗ này của anh đi, anh không thèm phản kháng, nhường cho mày 3 chiêu đấy!”

“Ngươi!! “Trên mặt La Đình cũng bắt đầu sung huyết.

“Đến đây đi, con sâu, dùng toàn bộ sức lực của mày đi! Để anh xem mày bú sữa còn hăng không. “Lý Trình Di cười

nhạo.

Tuyển thủ dự thi xung quanh đều mơ hồ bị sự kiêu ngạo của Lý Trình Di chọc giận, mọi người bắt đầu xôn xao.

Nếu không là vừa rồi không phải là cái đuôi khủng bố của con Sóc quét tên đầu trọc khiến hắn ngất đi, chỉ sợ hiện tại cũng đã có người xông lên ra tay.

"Đập chết con Sóc đi!!"

Phi Vân Tự là danh môn liên bang, đánh chết nó đi! Nó dám vũ nhục truyền nhân Xích Hà chưởng!

Giết nó đi La sư huynh!

Chung quanh tiếng la hét sóng sau cao hơn sóng trước, toàn bộ sân vận động dần dần có chút kích động.

"Chúng mày chỉ giỏi gào? Một đám côn trùng! "Lý Trình Di nhếch miệng cười nói," Tới đánh tao đi. Nhanh! Dù sao cũng là một đám rác rưởi, tao cho phép chúng mày cùng lên.

Hắn chỉ vào lồng ngực mình không kiêng nể gì cười nhạo.

Khuê ở phía trước nghe được cả người đổ mồ hôi lạnh, rốt cục nhịn không được, không đợi những người còn lại đáp lại, hắn tới gần, kéo Lý Trình Di bỏ chạy.

Con mẹ nó đánh cho nó một trận!

Đánh chết con Sóc kia đi!

Giết chết tên biến thái kia!

Lần này giống như chọc tổ ong vò vẽ, người dự thi chung quanh nhất thời bắt đầu khởi động, nhao nhao phóng về phía hai người.

Khuê không nói gì lôi kéo Lý Trình Di lao ra khỏi sân vận động, chạy thật xa, mới cắt đuôi được đám người dự thi đuổi theo phía sau.

Trở lại khách sạn, vẻ mặt anh ta toát mồ hôi lạnh buông Lý Trình Di ra.

Tiểu Hôi cậu không thể nói ít đi hai câu được à!?

“Khuê, bọn chúng quá yếu. “Lý Trình Di không giải thích, chỉ đứng dậy đi tới cửa sổ.

Thực lực trong chiến đấu mới có thể thăng hoa. Bọn họ quá yếu, thay vì để cho bọn họ lên võ đại gặp nguy cơ sinh tử, không bằng ta ngay từ đầu liền đào thải bọn họ, cứu bọn họ một mạng.

Hắn tự nhiên không có khả năng giải thích mình cần tiêu hóa Vĩnh hằng sinh cơ, cùng với hấp thu ác niệm.

Nhưng cậu làm như vậy cũng quá khoa trương. “Khuê không phản bác được.

“Khoa trương sao? Tôi là sóc, tôi không biết gì cả. “Lý Trình Di thản nhiên nói. Tôi chỉ biết, cường giả vì sao phải nhượng bộ kẻ yếu?

Khuê nhìn hắn, trong lúc nhất thời hận đến không còn lời nào để nói.

……..

Bất kể như thế nào, Khuê đều cho rằng giống như Tiểu Hôi sớm muộn gì cũng sẽ bị mọi người hợp lực đánh chết.

Cho nên hắn cố gắng thuyết phục Lý Trình Di, nhưng tiếc nuối chính là, cuối cùng kết quả là hai người tách ra trong bầu không khí không vui vẻ

Lý Trình Di một mình thuê phòng, khoanh chân ngồi xuống đất, thở dài.

Hiệu lực tổ hợp thức cường hóa trong cơ thể hắn còn đang phát huy tác dụng, hiệu quả Vĩnh hằng sinh cơ là bùng nổ, mặc dù bởi vì hắn lợi dụng kỹ xảo cảm ngộ của bản thân, điều chỉnh phân đoạn, chia làm mấy khối hấp thu, nhưng hiệu lực vẫn có thể so với gien dược vật chồng lên nhau lúc trước.

Lúc này ngắn ngủn hơn mười phút, trong cơ thể hắn mật độ cơ bắp, liền lại tăng lên ba thành.

Loại khủng bố này tăng lên, khiến trong lòng Lý Trình Di không ngừng dâng lên ngọn lửa mãnh liệt.

Mình cần đối thủ có thể gây áp lực cho mình chứ không phải kẻ yếu vô nghĩa.

Lỗ mũi Lý Trình Di hung hăng phun ra hai luồng nhiệt khí, hai mắt hơi đỏ lên.

Đứng lên, hắn nhìn ra xa, tính toán khoảng cách từ nơi này đến rừng rậm dã ngoại, lập tức xoay người nhảy xuống từ cửa sổ mở ra, phóng về phía ngoại ô nội thành.

Một hơi chạy như điên mấy chục dặm, hắn rất nhanh đi tới trước một công trường xây dựng, một máy xúc đang đào đất.

Lý Trình Di không nói hai lời, xông lên mặt đất phía dưới máy xúc.

Bùm!

Lực khổng lồ cao tới hai tấn, hung hăng đập trúng lưng hắn.

Lý Trình Di toàn thân lún xuống, hai chân cắm sâu vào mặt đất.

Nhưng cùng lúc đó, một cỗ cảm thụ vô cùng khoan khoái từ sâu trong cơ thể hắn trào ra.

Hiệu quả tiêu hóa.

Hơn nữa thoáng cái tiêu hóa ba thành.

Có tác dụng! Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia nghiêm nghị.

“Sóc ở đâu ra thế! Mày không muốn sống nữa sao? “Tài xế lái máy xúc vừa sợ vừa giận, nhảy xuống xe mắng Lý Trình Di một trận.

“Tiếp tục.” Lý Trình Di thần sắc bình tĩnh vừa mới bỏ lỡ cơ hội hấp thu ác niệm, hiện tại hôm nay máy xúc hữu dụng, vậy trước tiên lợi dụng máy móc nhân loại rèn luyện bản thân, tiêu hóa đến cực hạn.

“Mày điên rồi hả? “Tài xế phẫn nộ nói.

‘Đập tôi thì tôi cho một trăm đồng! “Lý Trình Di thuận miệng nói, từ trên người móc ví tiền Khuê đưa ra, lấy một trăm bên trong đưa cho đối phương.

Tài xế sắc mặt kịch biến, nhìn đưa tới tiền, nuốt nuốt nước miếng.

…….

Chương 1302. Ép sát 6

Chương 1302: Ép sát 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Liệt Hổ Môn.

Đám đệ tử trong môn phái bị đánh trọng thương ngã xuống đất.

Ba người Hồng Sơn và Nha Long bình tĩnh đứng trước môn chủ Tượng Hà Tùng, giằng co.

“Sư phụ, điều kiện của Nha Long tiên sinh, ngài nghe rõ chưa? điều này đối với Liệt Hổ Môn chúng ta có chỗ tốt rất lớn, việc này không nên chậm trễ, vì sao sư phụ còn không đáp ứng?“Hồng Sơn lúc này thay đổi thù hận oán độc lúc trước, ngược lại hăng hái, mơ hồ có loại cảm giác không ai bì nổi.

“Nha Long, các ngươi giết môn nhân của ta, hủy biển hiệu của ta, còn muốn ta cùng các ngươi hợp tác!?” Tượng Hà Tùng cả người phồng lên, cả người đều phảng phất lớn hơn một vòng.

Chúng ta cũng chỉ mượn danh tiếng của ngươi thôi, nếu như vậy, môn chủ ngươi có hay không cũng không thành vấn đề.

Nha Long tiến lên một bước.

Hắn lúc này vẫn là ngoại hình của lão giả, nhưng thân thể trải qua thánh vị chuyển hóa, đã cứng rắn như kim cương.

Lại nói tiếp, ta trước kia khi còn trẻ học qua võ nghệ rất nhiều, môn võ mạnh nhất, vừa vặn dùng để ứng phó cục diện bây giờ.

Nha Long hai tay tách ra, thân thể hơi hơi cong lên, hai mắt hơi híp lại, tựa như một con mãnh thú thần bí sắp nhào ra.

Nhìn người hắn giống rắn, nhưng lại không phải rắn, lại nhìn giống chim ưng, nhưng lại không phải chim ưng.

Tượng Hà Tùng thần sắc rùng mình, lúc trước đối phương đánh tới cửa, hắn cũng cảm giác được tên Nha Long này thực cực kỳ cường hãn.

Tốc độ ra tay không nhanh không chậm, nhưng vô cùng chắc chắn, bất kỳ đệ tử nào đụng vào, trong nháy mắt sẽ gãy xương ngã xuống đất, vô lực phản kháng.

Tốt, các ngươi hôm nay đã lựa chọn giúp nghịch đồ, cũng đừng trách lão phu lạt thủ vô tình!

Mặc kệ như thế nào, hắn cũng đường đường là Môn chủ Liệt Hổ quyền một trong mười đại võ học của Liên bang.

Thực lực đánh như thế nào rồi hãy nói!

Vù!

Lúc này mãnh liệt nhào tới, quanh thân mang theo gào thét kịch liệt, tựa như mãnh hổ gào thét, một quyền bổ về phía đầu Nha Long.

Đây là kiểu khởi động của Liệt Hổ Quyền - Bạch Hổ Săn Lộc!

Nghe đồn là tổ sư Liệt Hổ Quyền xem Bạch Hổ săn giết hươu đực, có cảm giác mà sáng tạo.

Một quyền này mang theo quỹ tích quái dị, mãnh liệt vô cùng, có thể tránh được sừng hươu tinh tế, cũng có cự lực chưởng kích vô cùng cường hãn của Bạch Hổ.

Lúc này Nha Long cũng giơ tay phải, tựa như nâng một thanh binh khí nặng nề, hướng lên trên một cái, tay phải mở ra thành chưởng, vừa vặn đỡ một quyền của đối phương

Xì!

Trong phút chốc, vô số khí tức phía sau đè ép xoay chuyển, mơ hồ hình thành hình một con quái vật thân rắn cánh ưng quỷ dị đen kịt trong mắt nhào về phía Tượng Hà Tùng.

Rầm!!

Quyền chưởng đập vào nhau, Nha Long lui về phía sau mấy bước, sức mạnh rơi vào thế hạ phong.

Nhưng quỷ dị chính là, bàn tay tiếp chiêu của hắn lông tóc không tổn hao gì, thậm chí ngay cả dấu đỏ cũng không có một cái.

Mà Tượng Hà Tùng rõ ràng chiếm thượng phong, lại nắm tay rủ xuống, mơ hồ nhỏ máu, khớp ngón tay vặn vẹo sụp đổ không bình thường.

Hắn thở ra một hơi, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Nha Long trở nên ngưng trọng dị thường.

"Kim Cương Bất Diệt Thể -Võ học trấn môn của Thái Đàn Tự?"

Xúc cảm cứng rắn vừa rồi, làm cho trong lòng hắn dâng lên bóng ma điềm xấu.

Trong cận chiến, võ học rất ít có phân cao thấp, chỉ có võ sư mới phân cao thấp mạnh yếu

Mà trong số các võ sư, người mà lấy sức mạnh tốc độ quyền cước có thể đột phá cực hạn thân thể làm giới hạn.

Bình thường tổng liên minh cận chiến quốc tế, một người có thể đối kháng với cả tiểu đội được gọi là võ sư

Mà tiêu chuẩn của một tiểu đội là 15 người.

Hơn nữa theo khoa học kỹ thuật cùng vũ khí nhiệt không ngừng phát triển, yêu cầu của tiêu chuẩn này cũng không ngừng nâng cao.

Không ít võ sư trước kia thông qua khảo hạch, hiện giờ cũng không nhất định có thể tiếp tục thông qua tiêu chuẩn.

Dù sao theo tuổi già sức yếu, thực lực cũng sẽ giảm mạnh.

Nhưng trong những người này, không bao gồm Tượng Hà Tùng.

Hắn là một trong số rất ít võ sĩ lâu năm cứ cách vài năm lại chủ động xin phúc hạch.

Tiến cùng thời đại, lúc nào cũng lĩnh hội uy lực của vũ khí nóng hiện đại, là chuyện hắn vẫn luôn đang làm.

Nguyên bản, hắn cho rằng thực lực của mình tại hiện giờ giới võ sư, cho dù đối thủ mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng vừa đối mặt liền đả thương được mình.

Nhưng bây giờ.

“Các hạ là thần thánh phương nào?! “Tượng Hà Tùng ngưng trọng nhìn chằm chằm Nha Long.

Ta đây cũng không phải là Kim Cương Bất Diệt Thể gì. “Nha Long cười cười,” Đây là Ưng Xà Phúc thánh quyền!

Ở dưới áp chế cực lớn, võ học của hắn không có đất để tăng lên sức mạnh quá nhiều, trên thực tế uy lực không thể bằng Liệt Hổ quyền, nhưng không sao.

Ai bảo cảnh giới của hắn đủ cao, thể lực đủ mạnh.

“Liệt Hổ quyền của ngươi không tệ, chính hợp ta dùng!” một tiếng cười dữ tợn hạ xuống, Nha Long lần thứ hai nhào ra, thân thể nhảy dựng lên, tựa như một con diều hâu, từ trên không mãnh liệt đánh xuống.

Trong thoáng chốc, Tượng Hà Tùng phảng phất nghe được một tiếng kêu quái dị bén nhọn.

Đồng tử hắn co rụt lại, Liệt Hổ Quyền toàn lực sử dụng, không tránh không né, đánh ra tuyệt sát.

Mấy phút sau, một cánh cửa ngầm phía sau Liệt Hổ Môn lặng lẽ mở ra.

Một cô gái tóc đuôi ngựa trắng nõn mặt đầy nước mắt, lưng đeo một cái ba lô lớn, cùng hai đệ tử môn nhân bước nhanh chạy ra, chạy như điên về phía xa xa.

Trong lúc chạy, cô gái nhịn không được quay đầu lại, nhìn về phía tường cao.

Xa xa, cô nghe được một tiếng cự hổ điên cuồng gào thét, tiếng rít im bặt, mang theo điềm xấu nào đó.

“Cha! “Nước mắt trong mắt cô gái không ngừng chảy xuống.

“Con nhất định sẽ báo thù cho cha!! Nhất định!”

Khuôn mặt của ba người Nha Long và Hồng Sơn hiện lên trước mắt nàng.

Cô gái lau nước mắt, tăng tốc chạy về phía xa.

……

Chương 1303. Ép sát 7

Chương 1303: Ép sát 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngày hôm sau.

Sân vận động thành phố Bích Khâu.

Trong quán bị phân ra từng ô vuông dùng vật liệu co dãn tạo thành tường vây, giới hạn phạm vi của các đối thủ.

Những ô vuông này, chính là sân thi đấu tuyển chọn tuyển thủ dự thi.

Trong tiếng ồn ào, Lý Trình Di và Khuê đã đến sân thi đấu từ rất sớm, các tuyển thủ khác ngày hôm qua còn trợn mắt nhìn bọn họ, lúc này đã có người lên sân khấu đánh nhau trước.

Tất cả mọi người đều bận thi đấu cho mình, lần này ngược lại là không có thời gian để ý tới con Sóc thích gợi đòn

Cơ chế tuyển chọn tương đối đơn giản, chính là bốc một con số rồi lên võ đài bắt đầu đánh, người thắng lưu lại, tiếp tục nhận con số mới cho trận tiếp theo.

Tuần hoàn như thế, chỉ chọn mười người đứng đầu đại biểu thành phố Bích Khâu tham gia thi đấu trong tỉnh, sau đó lại sàng lọc như thế, tham gia thi đấu toàn quốc.

Cuối cùng là thi đấu quốc tế.

Số 15! Số 15 có ở đây không? “Lúc này một nhân viên đội mũ lưỡi trai giơ bảng hiệu hô to.

Có!

Khuê nhìn bảng số trong tay một chút, đây là lúc báo danh phát xuống. Vừa vặn là 15, vì thế liền vội vàng giơ tay.

Bên kia, hai tráng hán song sinh giống hệt nhau, mặc áo ba lỗ bó sát người bước nhanh đi ra.

Hai người trên cánh tay đều xăm một cái đầu sói xanh, trong mắt mơ hồ mang theo một màu xanh biếc, không biết là luyện võ dẫn đến, hay là trời sinh như thế.

“Sân thi đấu số 9, các anh tự lên, bất kể đánh thế nào, định ra thắng thua là được. “Nhân viên công tác lớn tiếng nói.

“He he xem ra chúng ta vận khí không tệ, Sóc con, yên tâm ta sẽ cho ngươi chết được thống khổ ít một chút” một tráng hán cười hì hì nói.

“Ai trước? “Lý Trình Di và Khuê Chính thương lượng xem ai lên đài trước.

Với sức mạnh của Khuê và hắn, bất kể ai lên, có thể sẽ sớm kết thúc trận chiến.

“Để tôi lên trước, cậu lên lại toàn chế giễu người ta” Khuê có chút bất đắc dĩ, cởi ra áo trên người ra, đi về phía võ đài số 9.

Đối với những tên yếu đuối, Lý Trình Di cũng lười đáp lời, dù sao đều là phế vật giúp hắn tiêu hóa cũng không xong

Chẳng mấy chốc, Khuê một mình lên sân khấu, đối mặt với một người song sinh. Lý Trình Di đứng ở dưới đài hai tay khoanh ngực quan chiến.

“Đồng bạn của ngươi rất mạnh” Tên tóc đỏ của Phi Vân Tự chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh hắn, ngẩng đầu nhìn trên võ đài nói.

Đường nét cơ bắp hoàn mỹ, tư thế đứng phát lực tiêu chuẩn, hẳn là đã trải qua huấn luyện võ sư chính thống rất nghiêm khắc. Không phải con đường hoang dã.

“Võ sư? Đó là cái gì? “Lý Trình Di kinh ngạc nhìn hắn một cái.

Người này tính tình cũng không tệ, lúc này cư nhiên còn nguyện ý tới đây đáp lời.

Tên tóc đỏ La Đình của Phi Vân Tự nói đơn giản tiêu chuẩn của Võ sư một lần, ngược lại khiến Lý Trình Di hơi liếc mắt.

Một người đối kháng một tiểu đội có tiêu chuẩn chiến thuật hiện đại hóa, độ khó này quả thật không nhỏ.

“Phân cấp không thú vị, dù sao chỉ cần đánh chết đối thủ chiến thắng là được. “Lý Trình Di tùy ý nói.

“Khẩu khí của ngươi cũng không nhỏ. “La Đình cười cười.

“Tý lên võ đài thì biết”Lý Trình Di lúc nào cũng không quên khiêu khích.

……

Lúc này trên võ đài ba người đã bắt đầu giằng co.

Cặp song sinh phân tán ra, trên mặt tức giận, hiển nhiên bởi vì bên Lý Trình Di không có hai người mà cảm giác bị khinh thường.

Vì thế hai người quyết định, sử dụng bản lĩnh tuyệt sát của mình.

Bụp!

Hai người cùng bay nhào ra, cực nhanh mượn tay chống đất đổi vị trí, tựa như biểu diễn tạp kỹ, hoa cả mắt xoay quanh Khuê.

Phốc phốc.

Trong phút chốc, Khuê Hữu quyền nhanh như chớp điểm liên tục hai cái.

Hai tiếng trầm đục rất nhỏ.

Động tác của cặp song sinh dừng lại, lăn lộn ngã xuống đất, không dậy nổi nữa. Cả hai rơi vào giấc ngủ như trẻ sơ sinh cùng một lúc.

Trong nháy mắt đó, Khuê ra quyền nhanh như chớp, liên tục đánh vào bên cổ hai người, tạo thành hôn mê tức thời

“Người thắng: Khuê, Hôi!” trọng tài nhanh chóng ghi lại thành tích, sau đó ho người đưa người bị thương đi.

“Quá yếu” Khuê lắc đầu khi bước xuống.

Không bao lâu, trận thứ hai tiếp tục bắt đầu, Khuê tiếp tục một người thắng lợi, hắn dù sao cũng là quái vật có thể ra quyền với tốc độ ba mươi mét một giây.

Sức mạnh Lý Trình Di cũng đã thử qua, kém không nhiều lắm có thể đạt tới cường độ gần một tấn.

Trên thực tế không tính kỹ xảo, lúc này Khuê cùng tố chất thân thể của hắn không kém nhiều lắm.

So với những tuyển thủ có tố chất sức mạnh tốc độ còn thuộc phạm trù người bình thường mà nói, quả thực chính là nghiền ép.

Sau đó là trận thứ ba, trận thứ tư, trận thứ năm.

Khuê từng trận thắng, không ai có thể ngăn cản được hai quyền nhanh như chớp của hắn. Cơ hồ đều là vừa đối mặt đã bị miểu sát.

Theo sàng lọc trên sân thi đấu, trận thứ mười hai, thể lực của Khuê cũng bắt đầu sa sút

Đến phiên Lý Trình Di lên đài.

Mà lúc này tuyển thủ còn lại cũng không nhiều.

Mà trùng hợp chính là, vừa vặn đối thủ của Lý Trình Di, tiếp theo chính là hai người La Đình của Phi Vân Tự.

Bùm!

Hắn tùy ý một cước đá ngất tráng hán đầu trọc, nghiêng người vẫy vẫy tay với tên tóc đỏ La Đình.

Đến đây, tên yêu tinh mặt người kia.

Sắc mặt La Đình lạnh lẽo, trên người bốc lên một tia sát ý.

Sát ý+1.

Sát ý+2.

Ác niệm cuồn cuộn không ngừng dâng lên, thoáng cái dâng lên hơn mười điểm, chui vào trong đầu Lý Trình Di.

Chỉ cần kế tiếp làm cho tâm tình kẻ bị đánh không khống chế được, những ác niệm này có thể rơi vào túi

Ta tới chơi với ngươi, Sóc con. “La Đình nhẹ nhàng nhảy lên, nhẹ nhàng lên sân khấu.

Ngay khi hắn vừa mới lên đài, còn chưa đứng vững.

Lý Trình Di sải bước xông về phía trước, hai tay ôm ngực, nặn ra cơ ngực, hấp dẫn lực chú ý của đối phương, nhưng sát chiêu chân chính, cũng là từ sau lưng nhanh như chớp vung ra.

Chương 1304. Ép sát 8

Chương 1304: Ép sát 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cái đuôi!!

Cái đuôi màu xám tựa như roi thép, ầm ầm quất về phía La Đình.

Bàn tay phải La Đình đỏ bừng, tựa như sợi xích, vội vàng đánh ra, cố gắng ngăn cản đuôi.

Nhưng không làm nên chuyện gì, sức mạnh cực lớn hung hăng nện trúng bàn tay hắn.

Phụt!

Cổ tay phải La Đình vặn vẹo, gãy ngay tại chỗ.

Hắn rên một tiếng cực nhanh lui về phía sau, hoàn toàn không nghĩ tới sức mạnh của đối phương lại lớn như vậy, coi như là hắn ở trong môn phái nổi tiếng về sức mạnh, lại cũng ngăn không được một đòn của đối thủ.

Nhưng việc hắn lùi lại trúng với ý của Lý Trình Di.

Theo đuôi thu hồi, Lý Trình Di nghiêng người đá một cái.

Chân phải và đuôi nhanh chóng quất về phía trước, giống như một vòng tròn, đập mạnh vào người La Đình.

Phốc phốc phốc phốc phốc!!

Trong phút chốc thân thể hắn liên tục bị nện trúng hơn mười cái, trúng nhiều đòn nặng khiến La Đình phun ra một ngụm máu, bay ra lôi đài, rơi xuống đất.

“Ngươi đánh lén! “Một cao thủ Phi Vân Tự phía dưới cùng La Đình trợn mắt nhìn. Kẻ yếu luôn có lý do vô tận. “Lý Trình Di thu hồi đuôi, đứng thẳng trên đài, từ trên cao nhìn xuống đối phương.

Đi lên, ta có thể cho ngươi ba chiêu, tùy ngươi đánh bất cứ chỗ nào.

Những lời này vừa nói ra, nhất thời trong mắt nam tử tóc đen tức giận lần nữa dâng lên.

Hắn kiểm tra thương thế của La Đình, xác định không có gì đáng ngại chỉ là gãy xương, liền nhanh chóng lên đài, hai tay đỏ thẫm, bày ra kiểu khởi động của Xích Hà Chưởng.

"Chính ngươi nói đấy nhé! "Hắn đã cảm giác được mình có thể không phải đối thủ của đối phương.

Nhưng lúc này đồng môn bị thua, bị thua theo một cách mất mặt như thế, hắn cho dù như thế nào cũng không thể chưa chiến đã khiếp sợ.

"Đến đây nào, ta là Sóc tộc, cho tới bây giờ đều là một lời hứa đáng giá ngàn vàng, không giống nhân loại các ngươi, lừa gạt lẫn nhau, giảo hoạt không chịu nổi." Lý Trình Di mặt lộ vẻ khinh thường.

"Được" người đàn ông tóc đen hít sâu một hơi sải bước liên hoàn về phía trước, chớp mắt một cái xuất hiện bên cạnh Lý Trình Di, vung tay về phía trước.

Một chiêu tuyệt kỹ Xích Hà chưởng của Phi Vân tự, hung hăng đánh vào cổ Lý Trình Di.

Đáng tiếc, một chưởng này còn chưa tới gần da, nam tử đã mất đi tung tích của Lý Trình Di.

Không đợi hắn kiểm tra chung quanh, phía sau lưng bên hông truyền đến một trận đau nhức.

Bùm!!

Một cỗ cự lực đá bay nam tử ra ngoài, hung hăng đụng vào lan can đàn hồi lôi đài, đụng đến khiến hắn gần như ngất xỉu, thiếu chút nữa thở không nổi.

"Ngay cả lời của Sóc cũng tin, ngươi kiếp sau hay là đừng làm người, đổi làm hạt thông đi nhé!"

Lý Trình Di cười lớn, đứng trên lôi đài lớn tiếng chế nhạo

Nam tử tóc đen một ngụm huyết khí nghẹn ở cổ họng, thiếu chút nữa phun ra.

Hai mắt trợn tròn tại chỗ, ngất đi.

Lúc này liên tiếp phẫn nộ+1 không ngừng hiện lên trong đầu Lý Trình Di.

Để lại Lý Trình Di một mình đứng trên lôi đài, lớn tiếng cười điên cuồng.

Thành phố Bích Khâu lớn như vậy chẳng lẽ không có một người nào có thể tiếp hai chiêu của ta sao?

"Lũ gà yếu đuối? Không, ngay cả gà cũng có dũng khí hơn các người! Đến đây, đến đây đánh chết ta đi các má! Tôi không thể chờ đợi được nữa!

Mau tới đánh chết ta nào! Các ngươi yếu như vậy làm sao sống đến bây giờ?

"Thành phố Bích Khâu các ngươi chẳng lẽ chỉ còn lại đám phế vật này sao?!" Lý Trình Di mắt thấy không có ai lên võ đài, trực tiếp giơ tay lên theo kiểu bắn súng.

Phẫn nộ+1 từng mảnh bốc lên.

Tất cả các thí sinh còn ở đây đều trợn mắt nhìn hắn.

"Đến đây, chúng ta đến hữu nghị thi đấu, các ngươi có thể lần lượt lên đài cùng ta đơn đấu, đương nhiên quần đấu ta cũng không ngại. Chỉ cầu các ngươi có thể đánh chết ta! Nhanh lên, đến đi, đến đánh chết ta đi, xin đấy!"

Lý Trình Di chế nhạo mọi người.

Đã có người bắt đầu nóng lòng muốn thử.

Nhưng đáng tiếc, ban tổ chức tiến lên trấn an mọi người.

Bên này Khuê cũng đi lên kéo Lý Trình Di xuống, hắn thật sự lo lắng lát nữa bị người vây đánh.

Tới đánh ta đi! Hôm nay không đánh chết ta người Bích Khâu các ngươi chính là phế vật! Rác rưởi!!

Lúc Lý Trình Di bị lôi đi còn không quên lớn tiếng khiêu khích.

Nghe thấy thế nhân viên công tác tập đoàn Thái Tố Thanh của ban tổ chức đều giật mình, rất muốn đi lên cho tên

này một cái tát cho nó chết.

Theo tiếng mắng dần dần đi xa, không khí trong hội trường dần dần tĩnh lại

La Đình từ từ tỉnh lại, hai mắt mờ mịt nhìn trần nhà.

"Đó là cảnh giới của Võ sư sao? "Hắn thấp giọng hỏi.

Phải. Không ngờ La Đình lại thua thảm như vậy.

Tổng giám đốc tập đoàn Thái Tố Thanh thành phố Bích Khâu Trần Tập Nghiêm, tay cầm hai quả cầu hợp kim, ung dung đi tới trước người bạn tốt.

Tôi vốn còn tưởng rằng cậu sẽ vào vòng trong, không nghĩ tới.

Trần Tập Nghiêm dáng người khôi ngô, khí thế không kém so với những cao thủ tập võ kia. Nhưng hắn đúng là một người không biết chút gì về võ vẽ, là một người làm ăn thuần túy.

"Người kia…không con Sóc kia cùng nó hợp tác, nó đã là cấp bậc võ sư, vốn tưởng rằng thành phố Bích Khâu chúng ta năm nay là không có hy vọng, không nghĩ tới từ đâu lòi ra hai cực phẩm này" La Đình thở dài.

Top 10 ra rồi, kế tiếp chính là đi tỉnh dự thi. Cậu muốn đi cùng không? "Trần Tập Nghiêm nhìn cổ tay bạn mình một chút.

Vì sao không đi? Phi Vân Tự chúng ta có danh ngạch được cử đi học. "La Đình nói.

Tôi tưởng cậu không biết dùng. "Trần Tập Nghiêm nở nụ cười.

"Tôi chính là muốn nhìn một chút, tên kia khi đấu với võ sư chân chính trong tỉnh còn mềm thối như vậy hay không!"

…….

Chương 1305. Đầu mối 1

Chương 1305: Đầu mối 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bên trong khách sạn.

Lý Trình Di khoanh chân ngồi xuống đất, tâm tình thoải mái.

Vừa mới bị Khuê lôi kéo từ sân vận động rời đi, hắn kỳ thật cũng đã tập trung đầy ác niệm cuối cùng của Ngọc lan tím.

Đặc biệt là mấy động tác khiêu khích cuối cùng của hắn, quả thực là làm cho ác niệm của hắn không bình thường tăng vọt, sau khi rời đi người tổ chức lại phối hợp tiêu trừ cảm xúc của đám người kia.

Lần này hắn cuối cùng cũng hiểu được chỗ tiện lợi của việc khiêu khích. Quả thực không phải tốt bình thường khi dùng để tích góp từng tí ác niệm.

Vĩnh hằng sinh cơ tiêu hóa không nói, mười hai hoa thần vị bên này, Ngọc lan tím đỉnh cực thể đã đang lóng lánh nhàn nhạt tử quang, tùy thời có thể tiến hóa.

Lý Trình Di cẩn thận điều chỉnh tốt trạng thái, nhắm mắt, ngưng thần.

Tay nhẹ nhàng đặt lên đóa hoa ác.

Có tiến hóa Ngọc lan tím thành cực thể hay không? Câu hỏi của Ác Chi Hoa hiện lên

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhẹ nhàng đáp lại trong lòng.

Có!

Xì!

Trong phút chốc tử quang đại tác, coi như là thế giới tầng dưới chót Biển Đen này, cũng không cách nào áp chế Ác Chi

Hoa bộc phát.

Ánh sáng tím mãnh liệt chỉ có Lý Trình Di có thể nhìn thấy, từ mu bàn tay hắn phun ra.

Từng luồng tin tức hoàn toàn mới, từ trong đó lưu chuyển ra, tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Ngọc lan tím lần thứ năm tiến hóa hoàn thành.

Thể cực đỉnh đã hoàn thành

Tiến hóa Hoa Lân Y hoàn thành, đã đạt cực hạn. Sự bảo vệ được nâng cao và sự gia tăng ý thức được nâng cao. “

Năng lực tiến hóa hoa ngữ hoàn thành.

Thông tin về hoa ngữ tiến hóa hiện ra

“Hoa ngữ : Tâm chi mẫu được củng cố ba lần (đặc điểm: nuôi ngược, dẫn xuất, kéo, phân chia)”

‘Đặc tính: Phân liệt (Hoa ngữ châu có trạng thái phân liệt đặc thù, mỗi viên Hoa ngữ châu có thể phân liệt thành một trăm viên yếu, đồng thời cưỡng chế khống chế bất kỳ cá thể sinh vật nào thấp hơn một phần mười ý thức lực của chủ thể)’

Xì.

Cái này lợi hại!

Trong lòng Lý Trình Di chấn động, lập tức đưa tay ngưng tụ Hoa Ngữ Châu.

Nhưng đáng tiếc chính là, một đạo bóng dáng hư ảo trong lòng bàn tay hắn lóe ra mấy lần, cũng không thể ngưng tụ thành công.

“Thế giới hạn chế quá lớn đáng tiếc nếu là đi ra ngoài, ta vài cái liền có thể chế tạo ra một đại thế lực để cho mình sử dụng!”

Lý Trình Di hiện tại càng ngày càng cảm giác Ác Chi Hoa này quả thực chính là một kho công cụ hack cỡ lớn, cần cái gì, là có thể đi tìm cái đó.

“Chỉ có thể chờ ra ngoài dùng.” Lại nhìn những thứ khác, tiếp theo là Tử Kiều Hoa. Tử Kiều Hoa là thu hoạch Thất Ý

Thánh Linh Công.

Lúc trước ở Bàn Quang Giới, Thất Ý Thánh Linh Công của hắn đã sớm tu luyện tới viên mãn.

Hơn nữa còn là hắn cải tiến bản viên mãn, cho nên nơi này hoa ngữ năng lực đã vô dụng.

Lý Trình Di nhìn trong giao diện Ác Chi Hoa, vị trí thuộc về Tử Kiều Hoa, biểu hiện đã tự động đạt tới trạng thái viên mãn cực thể.

Đáng tiếc, lãng phí một cái Hoa Thần Vị, xem ra loại công pháp là có tính hiệu quả thấp nhất

Tiếp theo là hoa tử vi thực dụng nhất.

Cũng là ngọn nguồn của Hoa ngữ may mắn.

Ác niệm dư thừa đã tập hợp đầy một nửa tiến độ, còn dư một nửa.

"Hy vọng hoa ngữ của hoa tử vi có thể có một sự thay đổi lớn về chất, nếu như vận may có thể tăng cường thì càng tốt."

Năng lực may mắn này, nói thật mang đến cho hắn không ít chỗ tốt.

……..

Sau khi xác định sắp xếp, tiếp tục hấp thu ác niệm tiến hóa cực thể. Lý Trình Di một lần nữa đem lực chú ý trở lại quan hệ giữa thánh vị cùng kiếm lô.

"Nếu như thánh vị chỉ có ba loại phương thức chứng đạo như lời sư huynh nói trước đó, như vậy mình tu hành theo lộ tuyến học thức cấm kỵ vĩnh hằng sinh cơ, lại nên như thế nào tìm được con đường chứng đạo từ trong đó?"

Vĩnh hằng sinh cơ là lộ tuyến cấm kỵ không hạn chế tăng lên cường độ huyết nhục, mà chứng đạo Thánh vị thì là ba loại: một, trốn tránh vĩnh hằng. Hai, hợp đạo thế giới. Ba, tự định hình lại một thế giới mới, tự nhiên nắm giữ tất cả.

"Nhìn từ ba phương thức này, bản chất của Thánh vị, đều là vì để không bị kiếp số thế giới không ngừng ảnh hưởng."

Như vậy làm sao dung nhập vĩnh hằng sinh cơ tiến vào trong đó?”

Lý Trình Di cẩn thận suy nghĩ.

Vĩnh hằng sinh cơ ưu thế ở chỗ, cường độ cực cao, vả lại là học thức cấm kỵ, là con đường chưa có người đi qua, cái này chỉ cần hắn không xảy ra chuyện, có thể một đường đi tới không có người người cạnh tranh.

Nhưng trên bản chất, cái này có liên hệ thế nào với Âm điển kiếm lô?

Môn phái tuyệt đối không có khả năng là để cho đệ tử chuyển tu một môn học thức cấm kỵ, mà buông tha bản chất công pháp của bản thân.

Cho nên, trong chuyện này tất nhiên có mấu chốt hắn không thể lĩnh ngộ.

Âm điển, và học thức cấm kỵ.

Lò nướng tạo hóa của Âm điển là lấy vạn vật làm củi đốt. Nếu lấy thành quả học thức cấm kỵ tu hành ra làm củi đốt?

Nếu dùng phương thức này, ngược lại dung nhập vào Âm điển. Có lẽ “Lý Trình Di đột nhiên lĩnh ngộ.

Hắn hôm nay coi như là vừa mới đi tới giai đoạn kết thúc giai đoạn cường hóa thứ nhất, giai đoạn thứ hai còn chưa hoàn thành, nhưng cũng có thể thử trước một chút, đem giai đoạn thứ nhất Vĩnh Hằng sinh cơ dung nhập kiếm lô thiêu đốt thử xem.

Về cách đốt.

Mi tâm hắn nhảy dựng, nhất thời một ít máu cực kỳ nhỏ trong cơ thể hóa thành hạt, thấm vào kiếm lô.

Lúc này kiếm lô đã không còn ở Nguyên Thần Kiếm cung.

Mà là trong một thế giới hắc ám do hắn tưởng tượng mở ra, mảnh thế giới này tại bên trong Âm điển, được xưng là âm giới.

Theo máu thấm vào thiêu đốt, kiếm lô hỏa diễm lần nữa bắt đầu bành trướng lên.

Chương 1306. Đầu mối 2

Chương 1306: Đầu mối 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một vòng hỏa diễm màu xám trắng từ trong đó khuếch tán ra phóng thích lan tràn xung quanh.

Nhất thời, Lý Trình Di có thể cảm nhận được, ý thức lực của mình trong nháy mắt được tăng lên một mảng lớn.

Ít nhất là tăng lên tám phần!

Hắn hít vào một hơi khí lạnh.

Lúc này mới một chút máu cầm đi thiêu đốt, lại có hiệu quả lớn như vậy.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, trước kia Tuyên Vân Tử sư huynh đã nói qua một câu.

Sau khi đến Thánh Nhân và Duy Độ, năng lượng nhiều hay ít kỳ thật ảnh hưởng không lớn, bởi vì sau lưng mọi người đều có toàn bộ thế giới và Duy Độ làm hậu thuẫn, năng lượng đều là vô cùng vô tận.

'Nhìn như vậy, trọng điểm là chất lượng năng lượng, nói cách khác, bản chất kiếm lô, vẫn là tinh khiết, thiêu đốt tinh khiết ra sức mạnh đỉnh cấp cường đại tuyệt đối.'

Lý Trình Di mơ hồ hiểu được bản chất hệ thống của Thiên Tụ Các.

Đây chính là một cái, sưu tập đủ loại các loại hệ thống sức mạnh cường đại, dùng để đầu nhập lò thiêuTạo Hóa để thiêu đốt, tăng lên bản chất năng lượng đại đạo.

Ngoại đạo càng cường đại, sau khi thiêu đốt đạt được chất lượng sức mạnh cũng càng cao.

Hệ thống cấm kỵ cùng quan hệ Âm điển, hẳn là cuối cùng sẽ hòa làm một thể, kết quả trở thành lò thiêu Âm điển độc nhất vô nhị.

Mà trước đó, hệ thống cấm kỵ càng mạnh, thành quả càng lớn, Âm điển sau khi dung hợp thành quả lại càng cao.

Sau khi hiểu được điểm này, Lý Trình Di chuyên tâm tập trung hết thảy lực chú ý vào Vĩnh hằng sinh cơ.

……

Ngày hôm sau.

Mười đội ngũ đại biểu cho thành phố Bích Khâu, chính thức ngồi lên xe buýt đi tới tỉnh Tô Nghệ.

Trên xe buýt, trên mặt La Đình quấn băng vải, ngồi ở vị trí gần cửa sổ, cảm khái nhìn ra ngoài đám chân dài đi ngang qua.

Bất quá khác với những ánh mắt thèm muốn khác của giống đực, hắn muốn trở thành một thành viên trong đó.

Ha ha, chào buổi sáng các phế vật.

Đột nhiên một thanh âm chế nhạo từ cửa xe bay tới làm cho người ta vô cùng muốn xông ra đánh.

Răng rắc.

Bên trong xe rất nhiều đại biểu đội ngũ nhao nhao khí áp hạ xuống, từng ánh mắt mang theo sát ý ánh mắt nhao nhao tập trung ở chỗ cửa xe, rơi vào trên người con sóc cường tráng kia.

“Bớt bớt cái mồm được không? “Khuê ở phía sau bất đắc dĩ nói. Đẩy Lý Trình Di lên xe.

“Tôi nói sai sao? Người ở Bích Khâu đều là rác rưởi còn không bằng hai người chúng ta đại biểu nơi này dự thi đi. Dù sao đi cũng chỉ là đi cho đủ số lượng. “Lý Trình Di tùy ý lên xe, nhìn chỗ ngồi một chút.

“Chỗ này ta muốn ngồi, cút qua một bên. “Hắn tiện tay bắt lấy một tráng hán ngồi bên cửa sổ, ném qua một bên, chính mình ngồi vào vị trí đối phương.

“Ngươi!!! “Tráng hán kia sắc mặt đỏ bừng, nắm chặt nắm đấm, muốn nổi giận phát tác.

Nhưng bị đồng bạn của hắn gắt gao ôm lấy khuyên bảo.

Mặc dù thực lực đồng bạn của hắn cũng không mạnh bằng hắn, nhưng hắn chính là bị kẹt, không thể động đậy, chỉ có thể phát ra tiếng thở hồng hộc không cam lòng.

"Sao thế? Muốn chiến hả? "Lý Trình Di khiêu khích nhìn đối phương. Đến đây chứng minh cho ta thấy ngươi không phải phế vật đi!"

Hắn đưa tay ra ngoắc ngoắc.

"Được rồi Hôi, đừng gây sự nữa. "Khuê quả thực muốn điên rồi. Hắn vô cùng hoài niệm con Sóc trước kia nhìn hắn tu hành mà không nói một lời.

Mà không phải bây giờ cái tên ngồi xe cũng phải gây chuyện đánh nhau này.

"Được rồi, nể mặt anh, cho đám phế vật này một cơ hội đi cùng xe với tôi. "Lý Trình Di hừ lạnh một tiếng, không nói nhiều nữa.

Sau khi không ngừng thăm dò chế nhạo, hắn phát hiện, ác niệm người xung quanh vẫn duy trì chỉ ở mức đó

Điều này có nghĩa là, nhục nhã lúc trước, bọn họ đã sắp thích ứng. Nhưng trong thời gian ngắn, hắn cũng nghĩ không ra nhiều phương pháp để nhục nhã hơn.

Xem ra, phải đổi rau hẹ rồi.

Nghĩ tới đây, hắn cũng lười nói thêm nữa, nhắm mắt ôm ngực, tựa vào chỗ ngồi dưỡng thần.

Sau khi hắn an tĩnh lại, mọi người trong đội cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thần kinh cả người La Đình cũng từ từ thả lỏng.

Hắn chỉ sợ con sóc này nửa đường gây chuyện cũng may là nó còn có một người bạn tốt biết đại thể, nếu không. Sợ là nửa đường đội ngũ Thành phố Bích Khâu sẽ chỉ còn lại hai người.

Từ thành phố Bích Khâu đến thành phố tại Tỉnh Tô Nghệ, chỉ có hơn 100km, bất quá một giờ, xe buýt liền đến nội thành.

Cùng lúc đó, đội ngũ đại biểu cấp thành phố còn lại trong tỉnh, đều từ các nơi ngồi xe đến nơi này.

Đối với Lý Trình Di người đã từng sống ở Địa Nguyệt nơi có khoa học kỹ thuật phát triển, cảnh sắc thành phố nơi này không có gì đẹp mắt.

Hắn không để ý tới Khuê cái gì cũng tò mò, mà là tự mình tản bộ trong hội trường.

Một con Sóc nhân tản bộ, rất là hấp dẫn tầm mắt không ít người xung quanh.

Sân vận động tỉnh lị lớn hơn thành phố Bích Khâu không ít, bên trong được chia làm hơn mười khu nhà hàng, lần lượt do hơn mười đội ngũ thành phố cấp địa phương chiếm cứ tu chỉnh.

Cuộc thi chính thức bắt đầu lúc hai giờ chiều, các lãnh đạo tỉnh đã đến ghế giám khảo trước thời hạn. Các vệ sĩ phụ trách phòng vệ chính thức, cầm các loại vũ khí nóng, nhìn chằm chằm xung quanh, lực uy hiếp mười phần.

Không thể không nói, mới đi dạo một lát, Lý Trình Di liền phát hiện đối thủ có thể khiến cho mình mơ hồ cảm giác uy hiếp.

Đó là một khu cách khu nhà ở của đoàn Bích Khâu khá xa, bảng hiệu bên ngoài đứng trên mặt đất, mặt trên viết: Thành phố Thần Tức.

Trong khu nhà, hai nam tử tóc dài dáng người khôi ngô cường tráng, mặc hai loại võ đạo phục bó sát người một đỏ một đen, đang nhỏ giọng nói chuyện.

Nhìn hai người vẻ mặt hung tướng, tư thái khí thế bộc phát, một bộ dáng tùy thời có thể muốn đánh nhau.

Lý Trình Di hứng thú, liền cùng không ít người dự thi xem náo nhiệt xung quanh, đứng ở bên cạnh xem kịch.

Chương 1307. Đầu mối 3

Chương 1307: Đầu mối 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai người này là tình huống gì? Thực lực thoạt nhìn cũng rất mạnh.

Lý Trình Di vỗ vỗ bả vai một người phía trước mình, nhỏ giọng hỏi.

Đứng ở phía trước là một tráng hán đầu trọc râu quai nón, nghe vậy cũng không quay đầu lại thuận miệng trả lời.

"Sư huynh đệ Thần Tức Quan nội đấu thôi, võ sư đẳng cấp cao thủ so chiêu, cũng không phải người bình thường có thể lúc nào cũng được chứng kiến. Người mặc đồ đỏ chính là Huyết Nhãn Hàn Xích Hổ, quần áo đen chính là sư huynh của hắn Lục Thần Đạo Vinh Đình. Hai người đều là võ sư nổi danh của tỉnh!"

Võ sư.

Lý Trình Di lần nữa nghe được danh từ này, lúc trước là ở chỗ Khuê nghe được.

"Võ sư, rốt cuộc mạnh bao nhiêu? "Hắn nhịn không được nhỏ giọng hỏi.

Mỗi võ sư đều có tuyệt kỹ độc môn của mình, dù sao tiêu chuẩn là một mình chiến thắng một tiểu đội chiến thuật, phương thức phương pháp có rất nhiều. "Tráng hán râu quai nón tùy ý trả lời.

"Có đạo lý. Cho nên nói võ sư cũng có thể là thiên tài có khuyết điểm? "Lý Trình Di hỏi.

Đúng vậy, nhưng hai vị này thì khác, Thần Tức Quan là thế lực cận chiến mạnh nhất tại Tỉnh Tô Nghệchúng ta, trong đó có không ít võ sư, quan chủ đương nhiệm cũng là tông sư cao thủ mạnh nhất tỉnh. "Hồ Tráng Hán giới thiệu.

Thì ra là thế. "Lý Trình Di gật đầu.

Ngay lúc hắn đang xem náo nhiệt.

Khu nhà ở của Bích Khâu lại bị một người đàn ông cao lớn tóc nâu ngắn tìm tới cửa.

“La Đình, ngươi còn mặt mũi nào dám đến dự thi? “Người đàn ông hất cằm lên, không hề che giấu sự chán ghét và khinh thường.

“Mang theo thương thế tới tham chiến, bị thua cũng là đổi lỗi do bị thương đúng không?”

“Vương Sơ Đông! “La Đình biến sắc, đứng lên.

Ở Thành phố Bích Khâu, Phi Vân tự chính là cường giả tuyệt đối, đã từng nhiều lần đại biểu Thành phố Bích Khâu tham gia các loại thi đấu.

Mà hắn là người mạnh nhất thế hệ trẻ của Phi Vân Tự, tuyệt đối có tư cách đại biểu cho bổn tự.

Nhưng mạnh nhất ở thành phố này, không có nghĩa là ở bên ngoài cũng vậy, Phi Vân Tự cũng có đối thủ cũ của mình.

Mà Vương Sơ Đông trước mắt này, chính là đại biểu mạnh nhất thế hệ trẻ của đối thủ cũ Hoang Lâm Tự.

“Chuyện của Liệt Hổ Môn, ngươi có nghe nói không? “Vương Sơ Đông khoanh tay, thần sắc nghiêm nghị.

“Liệt Hổ Môn? “La Đình nhíu mày.

- Liệt Hổ Môn, môn chủ đã đổi người. Tượng Hà Tùng lúc trước bị đánh chết ngay tại chỗ, hiện tại chưởng môn là một tên tên là Hồng Sơn, nghe nói sau lưng hắn là người chính thức đánh chết Tượng Hà Tùng.

“Vậy thì sao? Liên quan gì đến chúng ta? “La Đình lạnh lùng nói.

Cũng đúng, thành phố Bích Khâu các người vốn là phế vật, nói chuyện này nói với đám rác rưởi các người, kỳ thật cũng không có ý nghĩa gì, dù sao các người cũng không có tư cách tham dự. “Vương Sơ Đông cười lạnh.

“Ngươi! “La Đình vốn tưởng rằng mình sẽ tức giận, nhưng thật sự nghe được sự chế nhạo của đối phương, hắn phát hiện mình dường như bình tĩnh hơn rất nhiều.

So với lời thô tục của con Sóc kia, Vương Sơ Đông trước mắt không hề nghi ngờ ôn nhu hơn nhiều.

Vậy bây giờ ngươi chạy tới nói cho ta những chuyện này có ý nghĩa gì? “La Đình nhíu mày.

“Ha ha, ngươi cho rằng ta muốn hả? Còn không phải con gái duy nhất của Tượng Hà Tùng là Tượng Hàm Anh chạy tới Thần Tức Quan, phụ thân hắn và Quan chủ đại nhân là bạn tốt nhiều năm, cho nên bên này quyết định liên hợp lại, giúp Tượng Hàm Anh báo thù. Tiến hành công khai thẩm vấn Hồng Sơn. Cho nên sư phụ bảo ta tới hỏi Phi Vân Tự các ngươi có muốn đi cùng hay không. “Vương Sơ Đông tùy ý nói.

Thần Tức quan chủ, vị tông sư kia cũng muốn tự mình động thủ sao? Đây đúng là đại sự. “La Đình sắc mặt nghiêm nghị.

“Việc này chỉ sợ cũng không dễ dàng. “Đang nói chuyện, một nữ tử tóc đen đi ra.

Nữ tử mặc võ phục thuần trắng, hiển lộ ra một thân đường cong mỹ lệ vô cùng nhuần nhuyễn, mặc dù đường cong cơ bắp mơ hồ có thể thấy được, nhưng vẫn không ảnh hưởng đến vẻ đẹp khỏe mạnh lộ ra.

Màu da trắng noãn, ngực to tròn, khuôn mặt lại hoàn toàn tương phản với dáng người nóng bỏng, mang theo khí chất lãnh đạm thanh thuần mà không thể xâm phạm.

……..

“Thượng Quan Mẫn của Tô Nghệ? “La Đình sửng sốt, lập tức nhận ra đối phương.

Liên bang võ sư không nhiều lắm, tổng cộng không vượt quá 30 người, mà trong đó võ sư nữ chiếm số ít, chỉ có năm người, mà Thượng Quan Mẫn chính là một trong số đó.

Mấu chốt nhất chính là, nàng xuất thân từ Phi Vân Tự, trên thực tế là sư tỷ của hắn.

Mặc dù có tầng quan hệ này, nhưng Thượng Quan Mẫn bây giờ đã sớm thoát ly Phi Vân Tự, cùng bọn họ không còn quan hệ.

Cho nên La Đình nói chuyện mới không khách khí như vậy.

“Lão sư phụ còn sống không? “Thượng Quan Mẫn lạnh nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía La Đình.

“Nhờ phúc của ngươi, còn sống rất khá. “La Đình lạnh giọng nói.

Thượng Quan Mẫn lười nhìn đối phương, so với Vương Sơ Đông, La Đình yếu hơn, mà cho dù là Vương Sơ Đông, ở trước mặt nàng cũng chỉ là bại tướng dưới tay, tiếp cận trình độ võ sư.

Liệt Hổ Môn hôm nay đã bắt đầu cùng tập đoàn Thái Tố Thanh tiếp xúc. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta muốn đối phó, nhưng cũng không chỉ là Liệt Hổ Môn, mà là thế lực liên hợp phiền toái hơn.

Sắc mặt Vương Sơ Đông cũng ngưng trọng.

“Tin tức này xác định là thật sao? “Hắn hỏi.

“Đương nhiên. Nếu không ta cũng sẽ không chạy xa như vậy về, chỉ vì truyền lại một tin tức như vậy. “Thượng Quan Mẫn nói.

Nói xong, cô nhìn về phía La Đình.

“Kỳ thật ta đã sớm đề nghị ngươi, khi thực lực không đủ có thể bỏ quyền, thay vì tới phá hoại thanh danh của Phi Vân Tự, chi bằng tránh mặt không thi đấu, ít nhất có thể bảo toàn ngươi với tư cách là người mạnh nhất thành phố Bích Khâu.”

“mạnh nhất Thành phố Bích Khâu? “La Đình nở nụ cười. Ta cũng không nói ta có danh hiệu này. “Hắn giơ tay chỉ Khuê đang nghe tin tức nghiêm túc cách đó không xa.

Hai người kia mới là tổ hợp mạnh nhất thành phố Bích Khâu hiện nay.

Chương 1308. Đầu mối 4

Chương 1308: Đầu mối 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“??? “Khuê trừng mắt nhìn, thấy tầm mắt Vương Sơ Đông và Thượng Quan Mẫn đều rơi trên người mình, nhất thời có chút mơ hồ.

“Hả? “Thượng Quan Mẫn hơi kinh ngạc, nhìn về phía Khuê. Anh là Loạn Phong Chu Nghĩa Khuê?

Sắc mặt Khuê thoáng trầm mặc.

“Cái tên này ta đã thật lâu không cần, bất quá, cô vừa rồi nói, Liệt Hổ Môn đổi môn chủ?

“Bắt tay, tôi sẽ nói cho anh biết. “Thượng Quan Mẫn tiến lên một bước, không nói hai lời, thân ảnh đột nhiên lấn về phía trước.

Một chưởng.

Bùm!!

Một bàn tay màu đỏ sậm va chạm với quyền phải của Khuê, nổ tung một vòng sóng khí nhỏ.

Đây là Xích Hà Chưởng của Phi Vân Tự!

Nhưng từ tay Thượng Quan Mẫn lại khác La Đình một trời một vực.

Hơn nữa, so với Khuê ba mươi mét mỗi giây quyền tốc, tốc độ ra quyền của Thượng Quan Mẫn nhanh hơn!

Phụt!

Khuê trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, lui về phía sau hơn mười bước, trong miệng một tia huyết sắc nhịn không được tràn ra.

“Ngươi?! “Trên mặt hắn hiện lên một tia giận dữ, không biết mình đắc tội đối phương ở chỗ nào.

“La Đình là sư đệ của ta, ngoại trừ ta có thể đánh, ngươi không được đánh. Bất luận kẻ nào, đều không được! “Thượng Quan Mẫn từng bước đi về phía Khuê.

Bốp.

Cô ta đột nhiên biến mất tại chỗ, thân hình như tia chớp, nháy mắt đi tới bên cạnh Khuê, hai chưởng đỏ sậm tựa như ảo ảnh, bao trùm các nơi toàn thân Khuê.

Tốc độ cùng sức mạnh của Khuê đều bị áp chế toàn diện, sau khi bắt đầu ngăn cản vài cái liền thật sự không có cách nào chống đỡ chỉ có thể thủ thế bảo vệ đầu mặt.

Nhưng sức mạnh của đối phương mỗi một chưởng đều có thể đánh cho hắn hộc máu, cỗ sức mạnh khổng lồ kia, cho dù thực lực của hắn hiện tại dưới sự chỉ điểm của Lý Trình Di, đã mạnh hơn không ít, cũng vẫn không có cách nào đối kháng.

“Khoan đã. “Khuê muốn giải thích, căn bản không phải là mình đả thương La Đình.

Nhưng lúc này căn bản một câu cũng nói không nên lời, hắn hoàn toàn bị áp lực cường đại của đối phương áp chế, một tia cũng không dám phân tâm.

……..

Không xa lắm.

Lý Trình Di hứng thú nhìn hai người Thần Tức Quan đang cấp tốc giao thủ, không ngoài dự đoán của hắn, thực lực của hai người này quả thật cường hãn, mạnh hơn La Đình ít nhất ba đến năm lần.

Quả thực có thể so với người cải tạo cấp thấp ở Địa Nguyệt.

Hơn nữa hai người này rõ ràng cũng là tuyển thủ tham gia thi đấu.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Trình Di lặng lẽ dâng lên một ý niệm.

Bùm!

Đột nhiên, Thần Tức Quan hai người thoáng cái đối chưởng, chưởng phong nổ tung, chấn đến xung quanh gần một ít người vây xem tay áo tung bay.

Nhìn ra được hai người đều xuất động toàn lực.

Phiến đá dưới chân hai người cũng bị giẫm ra từng dấu chân thật sâu.

Đúng lúc hai người đấu sức giằng co.

Đột nhiên một đạo hư ảnh màu xám vọt ra, một chưởng ầm ầm phóng ra gào thét, hung hăng đánh vào lưng Huyết nhãn Hàn Xích Hổ mặc võ phục màu đỏ

Không chỉ như thế, sau lưng một vật màu xám tựa như roi thép, ầm ầm quất vang không khí, hung hăng nện vào Vinh Đình Lục Thần Đạo mặc võ phục trắng đối diện.

Phốc phốc!!

Sắc mặt hai người đồng thời tối sầm, rên rỉ lui về phía sau.

Với sức mạnh của Lý Trình Di tựa như cá thể mạnh nhất trong Gấu Xám, toàn lực đập trúng hai người.

Hơn nữa còn là đập trúng lưng mà không thể đề phòng.

Lực lớn vượt qua hai tấn một trước một sau nện vào lưng khiến hai người bị đánh cho sắc mặt trắng bệch, phiến đá dưới thân nổ tung tóe, một tia tanh ngọt từ cổ họng trào ra.

Bị thương rồi!

Tố chất thân thể cùng tài nghệ cận chiến của hai người này đều đã vượt qua thân thể cực hạn võ sư, trong nháy mắt này, bị Lý Trình Di đánh lén thành công, đồng thời cả hai đều bị thương.

Ha ha ha ha! Quá yếu! Các ngươi!

Lý Trình Di hai tay ôm ngực, lấy đuôi chống đỡ thân thể, đứng giữa hai người, khí thế kiêu ngạo.

“Ngay cả ta tiện tay đánh một cái đều ngăn không được, đây chính là cái gọi là võ sư Thần Tức Quan sao? Phọt phẹt

như thế! chỉ là hư danh! quả nhiên, ta cho rằng Thành phố Bích Khâu đủ phế, kết quả các ngươi thân là người tỉnh Tô Nghệ cũng quá kém!"

"Ngươi!! Đê tiện!"

Tiện nhân đánh lén!

Huyết Nhãn Hàn Xích Hổ cùng Lục Thần Đạo Vinh Đình đều là vẻ mặt nghẹn khuất, ngón tay hắn không hẹn mà cùng rống giận.

Nhưng một tiếng rống giận này, nhất thời lại dẫn phát nội thương của hai người.

Bị hai tấn cự lực không đề phòng đập trúng thân thể, đây cũng không phải là đùa giỡn.

Cho dù bọn họ là Võ sư, cường độ phòng bị cùng không đề phòng chênh lệch cũng là cực lớn.

Bị đánh như vậy khiến chiến lực hai người ít nhất suy yếu một nửa.

Chớ nói chi lúc trước bọn họ đánh một hồi lâu, tiêu hao rất lớn.

Lúc này thực lực phỏng chừng ngay cả thời kỳ toàn thịnh cũng không tới một phần tư.

"Ta đánh lén? Ngu xuẩn! Ta chỉ là tốc độ ra tay nhanh đến mức các ngươi không thể phản ứng, cái này gọi là đánh lén? Rõ ràng là các ngươi mắt mù. "Lý Trình Di không thèm để ý chế nhạo nói.

"Vốn cho rằng Tô Nghệ là tỉnh lị, có thể có chút đáng xem, hiện tại xem ra….."

Mặt hắn lộ vẻ chế nhạo.

Toàn bộ người Tô Nghệ của các ngươi đều là phế vật!

Rào!

Lời này vừa nói ra, các thí sinh Tỉnh Tô Nghệvốn định ở xung quanh xem kịch, nhất thời sôi trào lên.

Mẹ, thằng chó, ngươi dám nói lại lần nữa?

Một tên đầu trọc mặc áo ba lỗ đen lao ra, đấm Lý Trình Di một cái.

Phốc.

Nắm tay đánh vào sau lưng Lý Trình Di, lại bị cơ bắp ngăn trở, không nhúc nhích.

“Quá yếu “Lý Trình Di chậm rãi xoay người, từ trên cao nhìn xuống, nhìn tên đầu trọc cũng đánh lén.

Chúng mày cho dù là võ sư, thậm chí chấp chúng mày cả súng đấy ra đây chơi với tao đi.

Hắn đưa tay nhanh như chớp cầm nắm đấm đối phương.

Chương 1309. Đầu mối 5

Chương 1309: Đầu mối 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Cái giải đấu này ở trong mắt tao giống như ăn cơm uống nước thôi, lũ phế vật chúng mày, tao tát một phát thôi cũng bay.”

“Mày!!! “Đầu Trọc mặt đầy mồ hôi chảy ra, nắm đấm bị bóp từ từ biến dạng.

Tức giận+1

Sát ý+1.

Ác niệm dày đặc không ngừng như sóng biển, từ xung quanh tràn vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Xung quanh tất cả những người có thể nghe được thanh âm của hắn, trong mắt đều toát ra lửa giận.

Vù!

Đúng lúc này, Huyết Nhãn Hàn Xích Hổ cùng Lục Thần Đạo Vinh Đình rốt cuộc không cách nào nhẫn nại, xông lên chính là sát chiêu.

Một cái nhấc chân đá ra mảng lớn cước ảnh, tất cả cước ảnh ẩn ẩn hình thành một con hắc mãng khổng lồ.

Một người khác song chưởng vẽ vòng tròn, kéo theo khí lưu, hình thành một vòng tròn đen kịt sắc bén quỷ dị.

Nhưng đáng tiếc chính là, bởi vì bị thương, thực lực của bọn họ bộc phát, còn lâu mới mạnh bằng thời kỳ toàn thịnh.

Cái đuôi như roi thép của Lý Trình Di đập tan chiêu thức khiến bọn họ lảo đảo lui về phía sau.

Lý Trình Di nhân cơ hội lấn người tiến lên, hai tay nhanh như chớp vung ra nắm đấm, Chư Tinh Long Ảnh thuộc về Long Tu Quyền vào lúc này tựa như không cần tiền, vung ra từng đạo khí lưu hình rồng.

Thình thịch thình thịch thình thịch!!

Hai võ sư bị đánh đến liên tụhộc máu c.

Nếu không phải bị ngươi người này đánh lén!!“Hàn Xích Hổ tóc tán loạn, giống như điên cuồng, ý đồ đánh trả nhưng vừa giơ tay lên, gương mặt liền bị một quyền đập vào mặt, cả người bay tứ tung ra ngoài, đụng vào cột đá tại sân vận động, khiến cột đá cũng nứt toác, rơi xuống ngất xỉu.

Vinh Đình trố mắt muốn nứt, cũng muốn phản kháng, lại bị một quyền đánh trúng bụng, kình lực cường hãn long hình đánh xuyên qua thân thể hắn, ở sau lưng mang ra một đạo sóng khí màu trắng.

Hai mắt hắn trắng bệch, cực độ không cam lòng toàn thân co quắp, sau đó mềm nhũn trượt ngã trên mặt đất, ngất nốt.

Lý Trình Di thu tay lại, ngạo nghễ đứng ở hiện trường.

Thần Tức Quan? “Đôi mắt tam giác của hắn hiện lên sự khinh thường nồng đậm. Ha ha.

Người của Thần Tức Quan đỏ mặt, nhìn chằm chằm hắn như nhìn kẻ thù giết cha. Nhưng mất đi hai võ sư mạnh nhất dự thi, cao thủ còn lại của bọn họ cũng không ở đây, căn bản không ai dám tiến lên phản kháng.

Lý Trình Di lắc đầu chậm rãi rời đi, ở phía trước hắn, tất cả người cản đường đều tự giác tránh ra một con đường.

Ác niệm vừa rồi còn mật thiết tê dại, lúc này cũng đại bộ phận ác niệm đã bỏ túi khiến trong lòng Lý Trình Di thập phần thoải mái.

Những ác niệm cần thiết của Tử Vi Hoa thoáng cái đã đầy. Kế tiếp chính là nhìn xem thể cực đỉnh của hoa tử vi có thể mang đến loại hoa ngữ vận may gì.

Trên thực tế, Tử Vi hoa có thể tiến hóa bốn lần, mà lần này tiến hóa mới là lần thứ ba, còn có một lần, mới là đỉnh cực thể. Cho nên, lần này về sau, hắn còn có thể tăng cường một lần hoa ngữ!

Nghĩ tới đây, tâm tình Lý Trình Di càng thêm thoải mái.

Cất bước đi về nơi tập trung của đoàn Bích Khâu, hắn đang muốn tìm Khuê ở đâu, dù sao cũng là người hợp tác báo danh dự thi lần này của hắn, cũng là nửa đồ đệ hắn dạy Long Tu Lực, ít nhiều vẫn phải chiếu cố chiếu cố.

Đột nhiên một đạo hư ảnh từ phía trước hắn chợt lóe lên, thình thịch đập vào vách tường một khu quán ăn, đụng ra mảng lớn vết rạn.

Là Khuê!

Sắc mặt hắn xám trắng, một ngụm máu phun ra, uể oải trên mặt đất, cả người run rẩy, ngay cả nói cũng không nên lời.

Sắc mặt Lý Trình Di trầm xuống, ánh mắt nhìn về phía Khuê bị đánh bay tới.

Nơi đó đám người sớm tản ra, một nữ tử mặc đồ trắng lãnh diễm chậm rãi đi đến, ánh mắt lạnh như băng nhìn thẳng Khuê trên mặt đất.

Sau đó, tầm mắt lại chuyển sang Lý Trình Di.

“Sóc? “Thượng Quan Mẫn nhíu mày.

“Ha ha ha. “Ánh mắt Lý Trình Di âm lãnh, nhìn chăm chú vào đối phương. “Xem ta phát hiện cái gì?”

Một hạt thông không nghe lời?

“Thượng Quan Mẫn! Người đả thương tôi thật sự là hắn ta! Không phải tên kia! “Lúc này La Đình mới có cơ hội hô to sửa chữa.

Thượng Quan Mẫn nghe vậy, ánh mắt lập tức tập trung vào Lý Trình Di, cô hiểu ý La Đình. Hình như mình đã tìm nhầm đối tượng rồi.

Nhưng không sao, chút hoạt động trước đó cũng chỉ là làm nóng người.

Thân thể cô khẽ cong, tầm mắt ngưng tụ ở giữa ngực bụng Lý Trình Di.

…….

Bên trong khu vực thi đấu

Lý Trình Di nhấc chân vượt qua Khuê, từng bước một đi tới cô gái.

“Còn không ra tay sao?”

Trên mặt hắn treo môt nụ cười lãnh đạm, cũng không thèm nhìn tới Khuê, phảng phất mới vừa nhìn thấy chuyện đều là hư huyễn, hắn hoàn toàn không để ý.

Nhưng Thượng Quan Mẫn đứng ở ngay trước mặt lại có cảm giác hoàn toàn khác.

Một loại cảm giác cường đại áp lực khác biệt, hóa thành một luồng khí thế vô hình, từ bốn phương tám hướng bao vây toàn thân cô.

‘Con sóc này. Rất mạnh!’

Cô thân kinh bách chiến, trong nháy mắt liền đưa ra phán đoán chuẩn xác nhất.

“Là trước ngươi đả thương sư đệ La Đình của ta?” Bắp thịt trên người cô bắp thịt ngưng tụ, tinh khí thần bắt đầu kéo lên.

“Là ta đấy. Cho nên?” Lý Trình Di cười nói.

“Vì lẽ đó.” Thượng Quan Mẫn trong đôi mắt đẹp lãnh quang lóe lên, “Xin trả lại gấp mười lần! !”

Trong phút chốc cô vọt tới trước, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách hơn mười mét, xuất hiện ở trước người Lý Trình Di.

Không phải sau lưng, cũng không phải bên cạnh người, là chính diện!

Đường đường chính chính, chính đại quang minh, một đòn Xích Hà chưởng đỏ sậm như máu phủ đầu đập về phía Lý Trình Di.

Xích Hà • Điểm Long Đầu!’

Phù!

Chưởng ảnh Đỏ thẫm vào đúng lúc này mang theo tảng lớn khí tức nóng rực.

Chương 1310. Đầu mối 6

Chương 1310: Đầu mối 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đây là Xích Hà chưởng luyện đến mức độ cực kỳ cao thâm.

Thượng Quan Mẫn không ra tay cũng còn tốt, vừa ra tay chính là một đòn toàn lực mãnh liệt.

sức mạnh kinh khủng Vượt quá 3 tấn ở trong thân thể cuồn cuộn tuôn ra. Tầng thứ thân thể võ sư từ lâu đã đột phá cực hạn, một chưởng này coi như là sư phụ cô, cũng không dám chính diện đón đỡ chỉ có thể né tránh.

'Chết rồi đừng trách ta! Muốn trách thì trách ngươi quá kiêu ngạo!'

Thượng Quan Mẫn trong mắt hiện lên tàn nhẫn, cô không có ý định giết người, nhưng đối phương vừa bắt đầu liền trâu bò hống hách, bây giờ nếu là không tiếp nổi cô một chiêu liền chết, chính là mình đáng đời.

Một chưởng này khí thế hung hăng, Lý Trình Di lại không có một chút nào ý né tránh, hắn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, chỉ là mở hai tay ra, phảng phất một bức tường, tùy ý để cho cái chưởng ảnh đỏ sậm kia chính diện đánh trúng lồng ngực.

Ầm! !

Một vòng rõ ràng sóng khí từ trên người nổ tung.

Lý Trình Di hai chân đột nhiên đâm xuống mặt đất, răng rắc một tiếng mặt đất nổ tung tảng lớn vết rạn nứt.

Lực trùng kích cực lớn khiến hắn trượt về sau mấy mét, trên mặt đất cũng kéo theo cái rãnh thâm thúy

Nhưng quỷ dị là, một chưởng này đánh vào lồng ngực hắn, mang ra tảng lớn dòng nước ấm sảng khoái.

Ngực Lý Trình Di bị đánh lõm xuống, tụ huyết đọng lại, xương cốt gãy vỡ.

Nhưng theo Hoa ngữ Lực trường rực rỡ không ngừng chữa trị, thương thế bắt đầu cấp tốc khép lại.

Vĩnh Hằng Sinh Cơ bản thân liền tự mang bộ phận năng lực cường hóa khép lại.

Nếu là có người cẩn thận quan sát, liền có thể phát hiện thương thế lồng ngực hắn hồi phục bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được

Chỉ mấy phút, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng lúc này cũng không phải là trạng thái yên tĩnh, Thượng Quan Mẫn cũng không có thể cho hắn thời gian chữa trị.

Dưới chân uốn một cái, cô lại lần nữa tựa như kiêu long, thân thể uốn lượn, khi vừa xoay người thì súc lực thì liền đột ngột từ phía khuỷu tay, đánh vào Lý Trình Di trên gáy.

Oành!

Đây cũng là một trong sát chiêu của Xích Hà chưởng.

Lý Trình Di vẫn không hoàn thủ, vẫn là hai tay mở ra, tùy ý bị ăn đòn.

Oành oành oành oành! !

Hắn liền như thế đứng tại chỗ, không nhúc nhích, nhắm mắt mỉm cười, tựa như đang hưởng thụ.

Theo lực đánh bạo lực, từng luồng từng dòng nước ấm không ngừng đánh tan tác dụng phụ Vĩnh Hằng Sinh Cơ trong cơ thể hắn.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, tác dụng phụ của phần thứ nhất trong giai đoạn thứ đang nhanh chóng bị tiêu hóa.

Thời gian một chút đi qua.

Rốt cục, sau năm phút.

Cuối cùng tác dụng phụ tiêu trừ xong xuôi.

Lý Trình Di đột nhiên mở mắt ra.

Bụp.

Hắn nắm chắc cánh tay Thượng Quan Mẫn.

Thời gian lâu như vậy không ngừng đánh, đối phương cũng đã sớm cảm giác không đúng, nhưng thương thế trên người con sóc cũng không giống giả tạo, cho nên đối với khát cầu thắng lợi vẫn khiến cô vẫn không ngừng công kích.

Nhưng là, hiện tại.

"Gặp lại."

Lý Trình Di khóe miệng khẽ nhếch, bỗng nhiên đưa tay vỗ một cái.

Oành! ! ! !

Một tiếng vang thật lớn tựa như nổ tung!

Đầu Thượng Quan Mẫn đột nhiên bị đánh đến quay tròn mấy chục vòng, đến khi ngừng lại

Tất cả yên tĩnh.

Xì!

Máu từ cổ của cô trào ra, máu tươi của Võ sư có huyết mạch cường đại, lúc này phun ra mạnh mẽ.

Thượng Quan Mẫn ngốc ngây ra tại chỗ đôi mắt đẹp trợn tròn, tựa hồ không thể tin được, chính mình liền một chiêu cũng không đón được.

Nhanh!

Quá nhanh! !

Nhanh đến cô thậm chí ngay cả phản ứng cũng không, tất cả liền kết thúc.

Lý Trình Di buông tay ra, tùy ý để thân thể đối phương ngã xuống đất.

Trên mặt hắn vẫn mang theo nụ cười thong dong

“Cái này chính là sức mạnh mà Phi Vân tự các ngươi chạy tới trả thù ta?”

Mọi người tại hiện trường thấy cảnh này, đều trầm mặc.

Thượng Quan Mẫn thân là Võ sư, đánh ra động tĩnh đã đủ khuếch đại, kết quả con Sóc này chỉ phản kích một chiêu liền xong đời.

Đệ tử thiên tài Thượng Quan Mẫn của Phi Vân tự bây giờ là một trong Võ sư liên bang

Lại

Dính một chiêu liền xong đời!

Quần chúng ăn dưa lúc nãy kích động giờ nhanh chóng chuyển thành sợ hãi.

Lý Trình Di thoả mãn gật gù, nắm thi thể Thượng Quan Mẫn lên, sau đó lại cầm theo thân thể Khuê.

Bạch!

Hắn đột nhiên lao ra sân vận động, vèo một cái liền biến mất trong tầm mắt của đám người.

Hắn dự định làm cái thí nghiệm, kiểm tra năng lực hoa ngữ mới nhất. Đặc biệt cái năng lực kia, nếu như trực tiếp không cách nào sử dụng, như vậy phải dùng phương thức gián tiếp nào sử dụng?

Mãi đến tận hắn hoàn toàn rời khỏi sân, đông đảo người dự thi nhìn máu trên đất cùng vết tích nổ tung tất cả mới xôn xao ồn ào lên.

Người chết!

Thi đấu còn chưa bắt đầu, liền chết người.

Giải đấu cho phép thương vong, nhưng rất nhiều người vừa bắt đầu vẫn là còn coi đây là giải đấu an toàn, mà một chưởng này của Lý Trình Di, mạnh mẽ thức tỉnh tất cả mọi người ở đây.

Người chết.

Mạo muội tham gia giải đấu lần này, sẽ chết

……

Bên trong một bệnh viện tư nhân.

Người trong phòng mổ bị Lý Trình Di dồn dập đuổi ra, hắn một mình mang theo Khuê cùng Thượng Quan Mẫn đi vào.

Sau đó đóng cửa lại, mở đèn.

Cấp tốc đem Thượng Quan Mẫn thả ở trên bàn mổ, hắn đưa tay đặt trên vết thương trí mạng tại cổ đối phương.

'Nếu không cách nào ngưng tụ thực thể Hoa Ngữ châu, vậy cũng không cần thực thể!'

Hắn nghĩ là làm.

Chức năng phân liệt Hoa Ngữ châu, có thể trong thời gian vô cùng ngắn, liền cho tạo cho hắn một quần thể thế lực cường đại thuộc về mình

Vì lẽ đó, nếu như có thể tìm được phương pháp sử dụng ở ở thế giới này thì…

Trong phút chốc tử quang sáng lên mà chỉ có Lý Trình Di có thể nhìn thấy, vờn quanh thẩm thấu vào cổ Thượng Quan Mẫn

Chương 1311. Đầu mối 7

Chương 1311: Đầu mối 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đây chính là phương pháp của Lý Trình Di, nếu không có cách nào ngưng tụ thực thể, vậy thì trực tiếp lấy hư thể hòa vào trong cơ thể sinh vật.

Mà Thượng Quan Mẫn bị đánh chết đang mất đi ý thức, chính là vật thí nghiệm tốt nhất.

Thân là Võ sư, sinh mệnh lực thân thể của cô cực kỳ mạnh mẽ, đến hiện tại còn chưa chết.

Mà lúc này trạng thái vô thức, cũng không phản kháng đối với Hoa Ngữ châu dung hợp.

Với lượng lớn kiến thức đã học được Lý Trình Di, lúc này cũng chưa nhàn rỗi, mà là tách đầu Thượng Quan Mẫn ra, bắt đầu cẩn thận một lần nữa tiếp lắp lại khớp xương cùng huyết quản.

Đồng thời Năng lực hoa ngữ không ngừng nhiều lần sử dụng, khiến các mạch máu huyết bắt đầu được nối ghép

Mất máu đối với hắn cũng không tính là gì, trực tiếp sử dụng Hoa ngữ Ký Ức Vĩnh Ngân.

Mặc dù không cách nào hoàn mỹ hồi tưởng đến trạng thái trước đó, nhưng có thể làm chậm lại tốc độ mất máu với mức độ lớn.

Mấy túi máu tìm được tại bệnh viện cũng bắt đầu cuồn cuộn không ngừng truyền vào máu tươi, bổ sung mất máu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Đảo mắt chính là hơn mười phút.

Rốt cục.

Thượng Quan Mẫn chậm rãi mở mắt từ trong hôn mê. Cái thứ nhất cô nhìn thấy, chính là con Sóc cường tráng đang thao

tác cái gì trên người mình.

"Ngươi ngươi làm gì đối với ta! ?" Cô phẫn nộ muốn lên tiếng, nhưng bởi vì khí quản còn chưa tốt, chỉ có thể mấp máy môi mà không phát ra tiếng.

"Thành công."

Cuối cùng ghép xong khí quản, Lý Trình Di dùng kim khâu khâu lại vết thương, thoả mãn thu tay về, nhìn kiệt tác của mình.

Hoa Ngữ châu cấp yếu đã dung nhập vào cơ thể đối phương, cũng theo máu tươi không ngừng rót vào các nơi toàn thân.

'Quả nhiên có thể được.'

"Ngươi đến cùng đã làm gì! ?" Thượng Quan Mẫn tức giận nỗ lực khống chế thân thể, nhưng căn bản vô dụng, cổ cô mặc dù mới ghép xong, nhưng khoảng cách trở về hình dáng ban đầu, ít nhất còn có thời gian rất dài.

"Từ giờ trở đi ngươi chính là thuộc hạ thứ nhất của ta." Lý Trình Di đưa tay tóm tóm khuôn mặt đối phương.

"Cười một cái nào."

tức giận cùng nhục nhã trong lòng Thượng Quan Mẫn một thoáng xông tới, nhưng bất luận cô phẫn nộ thế nào, trên mặt chính mình lại quỷ dị lộ ra một nụ cười tự nhiên.

"Rất tốt. Giải phẫu rất thành công." Lý Trình Di mỉm cười.

Một bên Khuê quả thực không thể tin được con mắt của mình.

Người chết rồi mà còn có thể mạnh mẽ cứu được! ? Cái con Sóc này, quả thực là thần! !

"Hôi, cậu rốt cục….! ?" Hắn cũng muốn mở miệng hỏi dò.

"Đừng hỏi nhiều như vậy, chỉ có người có giá trị mới đáng giá để tôi ra tay cứu lại." Lý Trình Di cười trả lời. Rửa

tay một cái, hắn xoay người mở cửa phòng mổ.

“Đi thôi, về khách sạn đã.”

Nếu Hoa ngữ châu cấp yếu đã có cách dùng, như vậy chuyện tiếp theo cũng dễ làm hơn nhiều

Cái gọi là nhiều người sức mạnh lớn, nói chính là cái đạo lý này.

Thượng Quan Mẫn gian nan từ trên bàn mổ đứng lên, cô không riêng huyết quản được nối lại, liền ngay cả thần kinh cũng được nối lại, năng lực giải phẫu đối phương, quả thực tinh tế đến mức độ khiến cô không cách nào hình dung.

Càng then chốt chính là, cô không cách nào phản kháng với bất kỳ mệnh lệnh nào của đối phương, bất luận trong đầu làm sao phẫn nộ, cô đều tuân theo lời của đối phương một cách tự nhiên. Loại tình huống quỷ dị này khiến trong lòng cô vừa hãi vừa sợ.

Thượng Quan Mẫn an toàn trở về, không có gây nên bất luận người nào quan tâm, bởi vì cô khi trở lại sớm thay quần áo khác, cũng bịt kín chỗ cổ.

Thi đấu lúc này đã chính thức bắt đầu.

Cái chết của cô, tựa như mở ra một cái hộp ma Pandora cho tất cả mọi người.

Theo sân thi đấu đối chiến không ngừng bắt đầu, khi các đòn tử thủ càng ngày càng nhiều, thì người bị tàn phế trọng thương, bị đánh chết càng ngày càng nhiều.

Khi 3 người Lý Trình Di trở về thì trên võ đài đã thi đấu tới 8 trận, chết cũng hơn 10 người.

Các cao thủ phía ban tổ chứcThái Tố Thanh cùng thế lực Thần Tức quan mạnh nhất bản tỉnh liên thủ duy trì trật tự hội trường.

Một ít người thua trận đã đi chữa trị, một số khác thì bỏ thi đấu

Một thành phố có mười người dự thi, bỏ quyền thi đấu, nên chỉ có một nửa đội ngũ.

Cả nhà thi đấu đã vắng người hơn trước rất nhiều.

Trên võ đài khổng lồ hình trụ, trên mặt đất màu trắng đầy các vết máu, vệ cào xước, cả vết phân, nước tiểu, cho thấy tình hình thảm khốc của những trận đấu

"Tiếp theo là đội thành phố An Vinh Ngưng Sa, đối chiến với đội thành phố Song Huy Thương Thiên!"

Lời của MC không ngừng khuấy động ở bên trong sân vận động.

Đội có thể lưu lại đến hiện tại, cơ bản đều là tiếp cận Thực lực cường hãn Võ sư.

Ba người Lý Trình Di tiến vào sân thi đấu, tìm nơi góc, nhìn võ đài chờ đợi đến phiên thành phố Bích Khâu.

Lý Trình Di lại lần nữa dùng một phần dược vật thúc đẩy Vĩnh Hằng Sinh Cơ, trong cơ thể cũng lại bắt đầu phát sinh phản ứng dây chuyền mới từ đầu.

Đây là vật liệu cho giai đoạn cường hóa thứ hai, mỗi một giai đoạn, tách ra chia làm ba bộ phận để cường hóa, cứ như vậy tác dụng phụ rõ ràng ung dung rất nhiều.

Điều này làm cho hắn cảm giác, giai đoạn thứ ba, có lẽ cũng có thể sử dụng phương thức này thử nghiệm.

……..

Chương 1312. Đầu mối 8

Chương 1312: Đầu mối 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lúc này đứng ở dưới đài, nhìn cảnh giao đấu tới tới lui lui khiến Lý Trình Di nhiều ít có chút thất vọng.

" Thực lực Trên đài, có chút tẻ nhạt a" hắn không nhịn được thấp giọng nói.

Hiệu lực Bộ phận thứ hai đã bắt đầu phát tác, thân thể lại lần nữa đang nhanh chóng cường hóa.

Nhịp tim đập của hắn gia tốc, nhiệt độ đang tăng lên, mật độ da thịt máu thịt xương, đều đang nhanh chóng tăng lớn.

Nếu như nói trước lúc đánh chết Thượng Quan Mẫn hắn có thể so với Vua Gấu xám như vậy bây giờ, đã đạt đến trình độ cá voi, hơn nữa còn là cường độ cá voi trưởng thành trong lúc cuồng nộ.

Tiện tay nhất cử nhất động, đều có thể ung dung đánh ra sức mạnh ba đến năm tấn, nếu như thêm vào kỹ xảo, thực lực kinh khủng hơn, phải biết sức mạnh tăng cường Long Tu lực rất khủng bố.

Mà tăng cường như vậy, còn đang nhanh chóng tăng cường.

"Võ sư, đã là đỉnh phong cận chiến của thế giới này, thực lực của tôi trong trong tỉnh, cũng là có thể xếp sáu vị trí dẫn đầu. So với tôi thì những người trên võ đài tự nhiên kém xa tít tắp." Thượng Quan Mẫn bình tĩnh trả lời.

Sau khi hàng trăm lần giẫy dụa kháng cự không hiệu quả, cô lúc này rốt cục nhận mệnh.

Cô thật sự không có cách nào làm ra bất kỳ chuyện nguy hại đối với con Sóc trước mắt này

Liền ngay cả ý nghĩ cũng không cách nào ở trong đầu nấn ná, chỉ cần có ý nghĩ không tốt với con Sóc này, rất nhanh cái

ý niệm này thì sẽ sinh ra cảm giác hối lỗi rồi tự tiêu tán.

Loại tình huống quỷ dị này khiến cô thật sự có chút tuyệt vọng với Lý Trình Di.

“Toàn bộ liên bang, tổng cộng có năm tỉnh, Võ sư cũng là như vậy, số lượng võ sư nhiều hơn tôi đại khái cũng chỉ có có hai chữ số.” Thượng Quan Mẫn tiếp tục nói.

“Toàn lũ yếu như vậy thi đấu, quả thực là đang lãng phí thời gian của ta.”

Lý Trình Di đã thiếu kiên nhẫn chờ ở dưới võ đài.

Hắn dứt khoát đi thẳng về phía võ đài

Trên võ đài còn ở đánh đấm, nhưng trong mắt Lý Trình Di lúc này giống như mấy đứa trẻ đang cào cào mổ cứt.

Hắn đi tới trước đài, thân hình của hắn rất nhanh liền bị người chung quanh nhận ra.

“Là cái con sóc Xám tinh vi! !”

“Con sóc đánh chết Thượng Quan Mẫn sao! ? ? Nó trở về rồi à! !”

“Mau lui lại! Đừng áp sát quá gần! !”

Chu vi bốn phương tám hướng người đều dồn dập sợ hãi kéo đứng cách xa hắn

Không ai muốn chết, coi như lại anh dũng không sợ người, cũng không ngu gì mà muốn chết một cách lãng nhách như thế

Ban tổ chức cùng các quan chức của tỉnh, phóng ánh mắt tới nơi này.

Lúc trước con Sóc xám đánh nhau với Thượng Quan Mẫn, bọn họ cũng đều biết.

Trong đó một ánh mắt rõ ràng so với những người còn lại cường hãn rất nhiều.

Tầm mắt sắc lẹm như lưỡi dao, rơi vào Trên người Lý Trình Di, nhưng cũng chưa có bất kỳ ý định khiêu khích nào.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn lại, trong lòng có chút ngoài ý muốn.

Hắn bây giờ so với trước lại mạnh mấy lần, đã xa vượt xa Thượng Quan Mẫn, đạt đến mức độ gấp hai đến ba Thượng Quan.

Nhưng chính là như vậy, hắn đụng phải ánh mắt đó, cảm nhận được một tia cảm giác uy hiếp.

Lúc này đưa mắt nhìn tới, hắn thấy trên ghế Ủy viên tỉnh có một lão đạo cao lớn, mặc áo bào, mặt mày dữ tợn, một tay vừa cầm một cái chân trâu kho đang gặm còn mắt lại dõi về phía hắn.

Trên bàn phía trước lão đạo kia viết biển: Thần Tức quan chủ — — Thương Lộ đạo trưởng.

"Đó chính là Võ sư mạnh nhất bản tỉnh, cấp độ cao thủ Tông sư sao?" Lý Trình Di nhỏ giọng hỏi.

"Đúng, Thương Lộ tông sư, cũng thuộc về tầng thứ Võ sư, nhưng quần thể Võ sư, bản thân liền phân có rất nhiều tầng thứ, tôi mặc dù tính là Võ sư, nhưng Thương Lộ tông sư có thể đánh thắng 10 người như tôi cũng là Võ sư. Bên trong chênh lệch rất lớn." Thượng Quan Mẫn ở một bên giải thích.

"Thú vị." Lý Trình Di trên mặt lộ ra mỉm cười.

Xì!

Bỗng hắn lắc người một cái, lên đài.

Một quyền, chớp giật đánh gục hai người trên võ đài.

"Quá chậm quá chậm quá chậm! ! !"

Tiếng nói của hắn vang khắp sân vận động.

Bốn phía hảo thủ Ban tổ chức rối loạn lên, do dự có muốn lên ngăn cản hắn hay không.

Từng họng súng dồn dập nhắm vào Lý Trình Di, bất cứ lúc nào chuẩn bị xạ kích.

Nhưng bị cấp chủ quản Tập đoàn Thái Tố Thanh phất tay ngừng lại.

“Hôi, thực lực của ngươi có thể lấy cho phép ngươi ở trên đài nói ba câu nói.” Chủ quản nhàn nhạt nói.“Sau 3 câu nói, nếu như ngươi không cho ta một cái thích hợp giải thích, ta liền giết ngươi.”

Chủ quản cũng tương tự là Võ sư, hơn nữa là thực lực chỉ đứng sau tông sư Thương Lộ đạo nhân. Kỳ danh là Long Ảnh Thối Trương Khánh.

Vì lẽ đó hắn có tư cách nói lời ấy.

“Ồ! ?” Lý Trình Di chính muốn nói chuyện, bị câu nói này kích thích, nhất thời khó chịu.

“Đến đây, hiện tại ngươi có thể lên đài, một, hai, ba, ba câu nói ta nói xong.”

Hắn chỉ vào huyệt thái dương của mình.

“Nhanh, mau tới đánh chết ta. Ta cầu còn không được này”

Dù sao hắn chỉ cần trắng trợn không kiêng dè tìm kiếm đối thủ thích hợp, tiêu hóa tác dụng phụ là được.

Còn lại, hắn không để ý. Cũng không thèm để ý.

Chủ quản Trương Khánh sắc mặt âm trầm lại, một vẻ tức giận từ trong mắt chợt lóe lên.

Hắn nhẹ nhàng gõ vào bàn.

Răng rắc.

Nhất thời chu vi họng súng dồn dập mở chốt an toàn, phát ra tiếng vang giòn giã, nhắm vào Lý Trình Di.

Những thứ này cũng không phải người bình thường cầm súng, mà là người đã được trải qua huấn luyện, cường hóa khắc khổ cầm súng, bọn họ cũng có thực lực võ đạo cường hóa, với súng trong tay, thực lực của bọn họ thậm chí có thể ung dung đối đấu với võ sư cường hãn.

Mà hảo thủ như vậy, ở Bên trong Tập đoàn Thái Tố Thanh quá nhiều.

Cho dù là tông sư, cũng không dám ở trước mặt bọn họ lỗ mãng.

Mà hiện tại, một con sóc không biết điều?

Lại dám ở trước mặt tất cả mọi người, khiêu khích cả hắn.

Chương 1313. Đầu mối 9

Chương 1313: Đầu mối 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ha ha. Xem ra là Tập đoàn Thái Tố Thanh chúng ta, rất lâu không có bày ra qua thực lực khiến nhiều người tưởng chúng ta yếu” Long Ảnh Thối Trương Khánh cười gằn lên đứng lên.

“Xem ra các ngươi vẫn có chút tự biết mình.” Lý Trình Di mỉm cười.“Mấy ngàn năm qua, nhân loại đều là sẽ lặp lại bi kịch như vậy.”

“Luôn tự cho mình cường đại, sau đó cho đến chết không ngừng hỏi dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì! ? Buồn cười, quá buồn cười! !”

“Các ngươi cho rằng ta dựa vào cái gì dám đứng tại nơi này trên đài nói như vậy? ?”

Lý Trình Di cười to lên.

“Bởi vì ở trong mắt ta, các ngươi đám nhân loại kia, đều chỉ là một đám hạt thông hỏng không giá trị! !”

“Nếu như nhân loại đều làgầy yếu như thế, thế giới này, không bằng giao cho bộ tộc người sóc chúng ta thống trị! !”

“Con sóc ngông cuồng, mày không được dạy dỗ nên không hiểu lễ nghi quy tắc xã hội loài người, tao nghĩ tao có thể hiểu được bản chất của mày” Trương Khánh nhàn nhạt nói.

Hắn nhìn về phía hộ vệ đội trưởng, khẽ gật đầu.

“Tùy ý phá hư quy tắc, giết hắn.”

Trong phút chốc, bốn phía dưới đài, từng họng súng nhả đạn.

Tạch tạch tạch

Mưa đạn từ các phương hướng khác nhau, đồng thời bắn ra.

Nhưng trong làn mưa đạn này, bóng người Lý Trình Di liền lóe lên, đột nhiên vọt tới trước, đi vòng, nhảy, tựa như một đạo cơn lốc, nhào về phía Trương Khánh.

'Vô Diện kiếm quyết • Đạp Ảnh!'

Lúc này tố chất thân thể, đã miễn cưỡng đủ hắn mô phỏng sử dụng kiếm quyết sát chiêu lúc ở Bàn Quang.

Xì!

Trong phút chốc, bóng người Lý Trình Di ở giữa không trung biến mất.

Một giây sau, hắn xuất hiện sau lưng Trương Khánh, lấy tay thay kiếm, chém ngang một kiếm.

Bạch! !

Trương Khánh sắc mặt kịch biến, cảm thụ khí tức khủng bố sắc bén, vội vàng bay lên trời, chân vẽ ra một nửa vòng tròn, uyển chuyển như lưỡi đao chính diện bổ về tay kiếm Lý Trình Di.

Nhưng tốc độ của hắn vẫn là chậm một bậc.

'Làm sao có khả năng! ! ?'

Trong lòng hắn ngơ ngác.

Rõ ràng sáng sớm, hắn xem qua con Sóc ra tay, thực lực đối phương tuy mạnh, mạnh hơn Thượng Quan Mẫn, nhưng so với hắn là Võ sư lâu năm như vậy, vẫn yếu hơn không ít, đặc biệt tốc độ xuất thủ.

Có thể hiện tại.

Tốc độ này so với sáng sớm nhanh ít nhất hơn gấp đôi! !

Cái này là chiêu thức quỷ dị gì vậy! ! ?

Hắn đem tất cả nguyên nhân quy tội đối phương sử dụng chiêu tuyệt sát kia.

Nhưng mặc kệ hắn làm sao suy tư, chậm chính là chậm.

Phốc!

Khi chân hắn chạm tới Lý Trình Di, tay đối phương tựa như lợi kiếm, xẹt qua phần bụng.

Máu, một thoáng bắn mạnh ra.

Lý Trình Di đắc thế, liên hoàn đạp bước, truy kích.

Nhưng lần này Trương Khánh phản ứng lại, chân dài một chiêu Phi Long Bãi Vĩ, mạnh mẽ lui về phía sau đá chéo.

Oành!

Tay chân hai người giao thủ.

Lý Trình Di đứng lại không nhúc nhích, Trương Khánh lại phảng phất bị xe tải va vào, bay bắn ra, oanh một tiếng đập vào một cái cầu cạn trên sân vận động.

Cái cầu bị đổ sụp, người hắn cũng té xuống, ở giữa không trung cố vươn mình, để tránh khỏi giá vũ khí bén nhọn phía dưới, cuối cùng cố tiếp cận nơi đám cao thủ của tập đoàn.

"Giết hắn! !" Tiếng phẫn nộ của hắn vừa gào lên.

Tảng lớn tiếng súng cũng lại lần nữa nổ tung.

Mưa đạn lại nhả về phía Lý Trình Di.

Nhưng hắn lúc này, người đã biến mất tại chỗ , hóa thành một cái bóng mờ, nhanh chóng xẹt qua khắp sân vận động.

Chỗ hắn lướt qua, từng người cầm súng bị đánh thủng ngực, ngã xuống đất không động tĩnh.

Oành oành oành oành oành! !

Mười giây sau.

Người cầm súng cuối cùng sau khi Lý Trình Di lướt qua, máu từ trong miệng mũi chảy xuống, ngã xuống đất.

Hắn thu tay về, hình thể bắp thịt mơ hồ so với trước càng thêm bành trướng, hiện hắn đã cao đến gần 2m.

"Cho nên nói, cái này chính là Thái Tố Thanh các ngươi dựa dẫm?"

Hắn quay người lại, nhìn về phía Trương Khánh.

“Nhỏ yếu như vậy sao “

Trương Khánh thở hổn hển, trong mắt toát ra từng tia từng tia sợ hãi.

Hắn sợ chết!

Cái này rất bình thường.

Nếu không phải sợ chết, hắn cũng sẽ không khuất phục Tập đoàn Thái Tố Thanh, gia nhập trong đó, trở thành chủ quản.

Mà hiện tại, đối mặt khí tức tử vong phả vào mặt, hắn cũng sợ hãi.

Rào! !

Lúc này những người dự thi còn lại ở đây từ lâu đã chạy trốn tán loạn đến các ngóc ngách, không dám lên tiếng.

Có thể lưu lại đến hiện tại dự thi, không người nào là kẻ ngu si.

Nhìn thấy tập đoàn đều động đến súng còn không bắt được sóc Xám, liền biết tình huống không ổn.

Ngược lại là ngồi ở vị trí Ủy viên tỉnh là Thần Tức quan chủ Thương Lộ vẫn vững vàng như Thái sơn, ý cười dịu dàng như trước, nhìn Lý Trình Di trong ánh mắt, mơ hồ mang theo một tia thiện ý.

“Ngươi đến cùng muốn làm gì! ?” Trương Khánh la lớn.

“Tiền, quyền, danh, lợi, ngươi tới tham gia giải đấu, tóm lại là có dục vọng mục đích! Phá hư quy tắc giải đấu đối với ngươi có ích lợi gì! ?” Hắn không thể nào hiểu được.

“Mục đích?” mắt tam giác Lý Trình Di nhìn chằm chằm đối phương.“Ta mục đích, kỳ thực rất đơn giản.”

Hắn mở hai tay ra.

“Ta đối với cái loại nhà ngươi lãng phí thời gian, chỉ có cùng cường giả chém giết, mới có thể làm cho ta cảm thụ được cuộc sống chân chính.”

“Vì lẽ đó.” Ánh mắt của hắn bên trong hiện lên từng tia từng tia sát ý.

“Ta muốn đối thủ càng mạnh! ! Nếu có thể để ta cảm nhận được đau khổ của chém giết! ! ! Đánh nhau với toàn bộ ý chí phẫn nộ! !”

thời gian của hắn có hạn, tiêu hóa Vĩnh Hằng Sinh Cơ không thể kéo dài quá lâu, vì lẽ đó nhất định phải tốc chiến tốc thắng, mau chóng!

“Ngươi cái người điên này! !” Trương Khánh cuối cùng cũng coi như rõ ràng chính mình gặp phải phiền toái gì.

Một tên điên vì truy tìm đỉnh cao võ đạo chính là con Sóc trước mắt này!

Chương 1314. Tốc độ 1

Chương 1314: Tốc độ 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ngươi muốn đối thủ! Được! Ta cử đi tham dự tổng giải đấu, nơi đó cóđối thủ! Võ sư toàn thế giới đều ở nơi đó, chỉ cần ngươi dám đi! !” trong mắt Trương Khánh loé ra vẻ điên cuồng.

“Được.” Lý Trình Di gật đầu, “Nếu như ngươi không thể để cho ta thoả mãn, ta liền giết ngươi! Giết chết cả nhà ngươi, giết chết người có liên quan đến ngươi!”

Sợ hãi +3.

Sợ hãi +2.

Cảm nhận được ác niệm vọt tới, Lý Trình Di nhất thời càn rỡ cười to lên.

Tiếng cười chấn động toàn bộ sân vận động.

Trong tiếng cười cực lớn, tất cả dự thi đội ngũ, Khuê, Thượng Quan Mẫn mấy người, đều mang theo tia sợ hãi nhìn hắn.

Chỉ có Thần Tức quan chủ Thương Lộ đạo nhân, trong mắt lộ ra như có vẻ suy nghĩ.

……..

Tổng bộ tập đoàn Thái Tố Thanh tại Vương quốc Cố Ý Tư.

Tòa nhà hình tam giác khổng lồ, ước chừng có trên trăm tầng, mỗi một tầng đều cao hơn năm mét, chỉnh thể nhìn từ xa tựa như kim tự tháp.

Bên trong khu vườn tại trung tâm tòa nhà,

Một gã nam tử cao lớn tóc bạc xõa vai, hai mắt xanh thẳm, tựa như hai viên bảo thạch tinh khiết, đang bình tĩnh nhìn chăm chú 3 người đối diện.

Hắn vốn còn đang bế quan, kết hợp Virus Thiên Nhân vào bản thân khiến người bình thường nghẹn họng nhìn trân trối hắn tiến hóa.

Cường độ thân thể của hắn, sức mạnh tốc độ, đều tựa như siêu nhân, sớm đã vượt xa cực hạn võ sư.

Tông sư?

Đó đã sớm là quá khứ.

Mà dưới tình huống như vậy, lại còn có người dám can đảm chính diện tìm tới cửa gây sự.

Đúng vậy.

Ba người này cũng không phải là được mời vào, mà là đường đường chính chính đánh vào cửa.

Thái Tố Thanh giương mắt chăm chú nhìn người đi ở phía trước nhất. Cũng chỉ có người nọ mới có thể cho hắn một tia ý vị đặc thù nhàn nhạt.

Các ngươi, từ đâu mà đến?

Thanh âm của hắn thanh thúy, tựa như xử nữ mười mấy tuổi. Khác biệt rõ ràng với hình tượng nam tử tuấn mỹ tóc bạc.

"Ngươi không cần quan tâm chúng ta từ đâu mà đến." Nha Long tùy ý nói, mục đích hắn tới nơi này, chính là trực tiếp kết hợp Thái Tố Thanh, sau đó lợi dụng thế lực của toàn bộ tập đoàn lớn nhất quốc tế này, tìm kiếm Hoa đế vương đời thứ 3.

Ta là Nha Long, là người tới tìm kiếm hợp tác với ngươi.

Nha Long sắc mặt bình tĩnh, cảm giác cũng đang cẩn thận đánh giá người được tụng xưng là đệ nhất cường giả thế giới Thái Tố Thanh này.

Virus Thiên Nhân hắn cũng nghiên cứu, lúc xông vào tập đoàn, loại virus này tương đối quỷ dị, cũng không có thực thể, nhưng chúng kết hợp cực kỳ chặt chẽ với sinh mệnh thể, một khi sinh mệnh thể tử vong, virus cũng sẽ trong nháy mắt tiêu vong.

Bản thân mà nói, loại virus này không có khả năng lây nhiễm trên phạm vi lớn.

Nhưng hiệu quả tăng cường đối với thân thể con người, lại làm cho ba người Nha Long lâm vào chấn động.

Cho nên hắn thay đổi chủ ý, dự định cùng Thái Tố Thanh hợp tác.

Thái Tố Thanh chậm rãi đứng dậy, trong quá trình đứng dậy khuôn mặt biến hóa cực nhanh thành khuôn mặt thiếu nữ xinh đẹp, bộ ngực cũng cấp tốc nhô lên, eo chi biến nhỏ, đường cong mông chân hiện ra.

Các ngươi có tư cách gì có thể cùng ta hợp tác? Lợi thế là cái gì? ” thanh âm Thái Tố Thanh lúc này cũng biến thành thanh âm nam tử hùng hậu.

Mặc dù lúc này hắn, bề ngoài cao lãnh tươi đẹp, tựa như thiếu nữ.

Đây chính là chỗ quỷ dị nhất của virus Thiên Nhân — tư thái Thiên Nhân.

Thiên địa biến mà người cũng biến, như thế mới có thể bước vào cái gọi là cảnh giới thiên nhân vạn hóa. Cho nên Thái Tố Thanh lợi dụng đặc tính cường hóa virus Thiên Nhân, kết hợp sở học cùng nghiên cứu tự thân, sáng chế ra Thiên Nhân Pháp điển-một môn võ học.

Đặc điểm lớn nhất của môn võ học này là có thể tùy ý thay đổi giữa nam và nữ, thông qua sự điều hòa cân bằng giữa âm dương biến hóa, khiến bản thân luôn có thể hình thành sự cân bằng âm dương hoàn mỹ với thế giới bên ngoài.

Dựa vào cái này sẽ luôn duy trì ở cái gọi là tư thái Thiên Nhân.

“Loại tư thái này? “Nha Long thân là thánh vị, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra ảo diệu trong đó, ý thức lập tức căng thẳng.

Tư thái như vậy rõ ràng biến thái quái dị, nhưng cho hắn cảm giác, lại có loại cảm giác nguy hiểm khó hiểu.

Phải biết rằng hắn chính là thánh vị! Đối phương có thể làm cho hắn cảm giác được nguy hiểm uy hiếp, đây là chuyện khó tin cỡ nào.

Hắn thân là thánh vị, bởi vì là người từ bên ngoài đến, cho nên thánh tâm không cách nào cùng thế giới bản thổ dung hợp hoàn mỹ, chỉ có thánh thể.

Cho nên trên lý thuyết, hắn vẻn vẹn kém một tia mới là cảnh giới hoàn mỹ thánh nhân bản thổ.

Nhưng trước mắt này quá rõ ràng

Ở trong con mắt của Nha Long, thân thể đối phương cùng khí tức ý thức dao động, đều hoàn mỹ, thời thời khắc khắc cùng hoàn cảnh thiên địa chung quanh phù hợp.

Cái này ở Biển Đen, chính là bản thổ Thánh Nhân có hoàn thiện đầy đủ Thánh Tâm cùng Thánh Thể chân chính!!

"Ngươi rốt cuộc là ai!! "Nha Long trong nháy mắt thần sắc ngưng trọng hẳn lên.

Ta ta chính là Thái Tố Thanh, cũng là lãnh tụ duy nhất của tập đoàn "Thái Tố Thanh đứng lên, từng bước một hướng hắn tới gần.

Ngươi đã tới nơi này, lại hỏi ngược lại thân phận của ta?

Nha Long nhìn chằm chằm vào vô số tin tức trong mắt đối phương.

Đột nhiên, hắn từ trên người đối phương cảm nhận được một loại lưu truyền tuyên cổ, ý cảnh cổ xưa đời đời sinh tử truyền thừa.

Ý cảnh là từ trong trường tinh thần phát ra cảm thụ của đối phương, sóng não tự nhiên phát ra, kết hợp với điện trường từ trường thân thể, có thể hình thành trường tinh thần độc nhất vô nhị của mỗi người.

Loại trường này cực kỳ yếu ớt, rất ít người có thể cảm nhận được. Nhưng Nha Long thân là thánh nhân, tự nhiên có thể có cảm giác.

Nhưng ngay lúc đó

“Không ngươi không phải Thái Tố Thanh! “Nha Long bỗng nhiên phản ứng lại.

“Ngươi căn bản không phải là người!? “Ánh mắt hắn sắc bén, nhìn chằm chằm đối phương.

Chương 1315. Tốc độ 2

Chương 1315: Tốc độ 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thái Tố Thanh hơi dừng lại, trên khuôn mặt vẫn ung dung rốt cục toát ra vẻ kinh ngạc.

Có chút ý tứ.

Hắn dừng lại, tư thái thiếu nữ xinh đẹp cùng tiếng nói nam tử hùng hậu, hình thành tương phản kịch liệt, làm cho người ta vô cùng khó chịu.

Ngươi lại có thể nhận ra điểm này xem ra cũng không đơn giản.

“Cư nhiên là tập hợp thể virus của thời đại viễn cổ, thật sự là, rất có ý tứ!!” Nha Long khóe miệng nứt ra, lộ ra nụ cười dữ tợn khó hình dung.

“Cho nên, ngươi phát hiện bí mật của ta, kế tiếp, có phải hay không dự định giết ta, để giữ gìn thế giới an định?” Thái Tố Thanh cũng cười

“Sinh linh thế giới này sống hay chết chả liên quan tới ta” Nha Long cười lạnh, “Ta có thể giúp ngươi hoàn thành kế hoạch, nhưng ngươi cũng phải giúp ta một việc, tìm một người, như thế nào?”

“Ngươi có tư cách gì. “Thái Tố Thanh chăm chú nhìn đối phương.

“Ở đây? “Nha Long nhướng mày.

“Không sao, dù sao, rất nhanh là có thể kết thúc. “Thái Tố thanh đạm nói.

……..

Sau khi nhận được danh ngạch cử đi, Lý Trình Di trở lại khách sạn nghỉ ngơi, chờ máy bay chở khách chở đi

Mỗi tỉnh đều có thể cử đi một đội ngũ mạnh nhất tham gia cuộc thi toàn quốc, sau đó chọn ra đội mạnh nhất đến vương quốc Cổ Ý Tư, tham gia giải đấu quốc tế.

Phần thưởng Thái Tố Thanh Minh đưa ra là hơn 100 triệu đồng có giá trị tiêu dùng quốc tế. Một khi thành công đạt được quán quân, liền có nghĩa là về sau cả đời cũng sẽ không lo lắng thiếu tiền tiêu.

Trong thời gian chờ đợi các đội ngũ khác chọn ra người, Khuê cũng đang hỏi thăm tung tích của sư phụ Tượng Hà Tùng khắp nơi.

Từ trong miệng hắn biết được, sư phụ rất có thể đã chết dưới tay ba người Nha Long. Khuê quyết ý muốn đi tới sư môn xem xét.

Anh thật sự muốn đi? Khoảng cách bên này cũng không gần, đến lúc đó không nhất định có thể bắt kịp máy bay đi tham gia giải đấu. "Lý Trình Di ngồi khoanh chân trong phòng khách sạn, nhìn Khuê sắc mặt nghiêm nghị đối diện.

"Sư ân trọng như núi, nếu là tôi không biết thì thôi, hiện tại biết được, nhất định phải đi!"

"Đã như vậy, tôi sẽ đi cùng anh một chuyến. "Lý Trình Di nói.

Việc này không liên quan đến cậu, cậu cần gì phải "Khuê bất đắc dĩ nói.

Chúng ta là một cặp, nếu anh đi, tôi còn phải tìm một người khác để hợp tác, quá mức rườm rà. Không bằng giúp anh giải quyết vấn đề rồi mới đi. "Lý Trình Di nói.

Hôi tiểu hữu trọng tình trọng nghĩa, nói rất đúng. "Đột nhiên ngoài cửa sổ truyền đến một thanh âm già nua ôn hòa.

Khuê bị dọa nhảy dựng, quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy vị lão đạo tông sư Thần Tức Quan trên sân thi đấu lúc trước, lúc này đang khoanh chân ngồi ở ngoài cửa sổ, sắc mặt tường hòa.

Thương Lộ quan chủ!? "Hắn vội vàng đứng dậy.

Thương Lộ cũng không để ý tới hắn, mà là nhìn về phía Sóc đang khoanh chân.

Hôi tiểu hữu nếu muốn biết tình hình Liệt Hổ Môn, không cần đi Liệt Hổ Môn, lão phu ở đây có người thích hợp.

Lý Trình Di đã sớm phát hiện đối phương, lúc này tự nhiên không chút kinh ngạc, chỉ là khi nghe được người thích hợp thì hơi giật giật mí mắt.

Quan chủ tùy tiện tới cửa, là định cùng ta giao thủ luận bàn?

"Cái này cũng không phải, ta là tới cùng tiểu hữu trao đổi về tình báo Thái Tố Thanh " Thương Lộ lão đạo mỉm cười, mở cửa sổ, tự mình nhảy vào phòng.

"Mặc kệ trao đổi cái gì, ông chủ động đến đây, nhất định có mục đích của mình, trước khi tôi đáp ứng mục đích của ông…."

Lý Trình Di ngước mắt lên.

Trước tiên đánh một trận!

Hắn bỗng nhiên tung người nhảy lên, tựa như chim bay bay lên không, chớp mắt nhào về phía Thương Lộ.

Thương Lộ mở miệng, còn định nói gì đó, kết quả da mặt bị khí lưu thật lớn kích động đến vặn vẹo nổi lên nếp nhăn.

Xoẹt!

Khí lưu như đao, cạo đến da thịt toàn thân ông ta đau rát, nhưng lúc này ông ta đã không kịp nghĩ cái khác.

Một con sóc khôi ngô cao hai mét đã xuất hiện trước người ông ta, một quyền đánh xuống đầu.

Thần Tức Thất Võ! Trong lòng quát khẽ một tiếng, Thương Lộ xoay người một cái, triển khai thân pháp thần tức quan độc môn, thân thể tựa như một mảnh lá rụng, dễ dàng bị khí lưu cuốn động, tự nhiên tránh được một quyền này.

Trong nháy mắt tránh được nắm đấm, cánh tay phải của ông ta vươn ra, tựa như vượn tay dài, thoáng cái kéo dài ra,

chộp về phía sau lưng Lý Trình Di.

Đây cũng là Trường Tí Công trong Thần Tức Thất Võ, có thể tự do co duỗi cánh tay khoảng cách nửa mét, hơn nữa cường độ cánh tay cũng có thể luyện đến mức không giảm

Nếu là người bình thường, có thể sẽ bị một chiêu này của ông ta xuất kỳ bất ý đánh trọng thương, nhưng Lý Trình D thì khác

Một đạo cự ảnh màu xám từ sau lưng quét tới, vừa vặn đụng vào cánh tay Thương Lộ.

Bùm!!

Tiếng nổ lớn nổ tung.

Hai tay Lý Trình Di ôm ngực, đuôi dài phía sau tựa như roi co lại, lại quất một cái.

Thình thịch Thình thịch Thình thịch!!!

Liên tục không ngừng, đuôi dài cùng cánh tay dài liên tiếp va chạm hơn mười lần, bất phân thắng bại.

Lấy tố chất thân thể cùng sức mạnh của Lý Trình Di lúc này, đuôi đảo qua, ít nhất cũng là cự lực ba tấn, mà sức mạnh như vậy, Thương Lộ đối diện cư nhiên tiếp được không tốn chút sức nào. Điều này làm cho hắn có được ước lượng đại khái đối với tiêu chuẩn tông sư.

Bùm!

Cuối cùng, hắn ngang nhiên ra quyền, tay phải mang theo sức mạnh lớn nhất có thể ngưng tụ lúc này.

Cự lực sáu tấn trong nháy mắt đánh tới mặt Thương Lộ.

Trong thế giới hạn chế to lớn này, có thể đạt tới sức mạnh khổng lồ sáu tấn, độ khó vượt xa các thế giới khác.

Chương 1316. Tốc độ 3

Chương 1316: Tốc độ 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mắt thấy nắm đấm sắp đánh trúng chóp mũi mình, Thương Lộ trượt một cái, ngửa người, tránh được một quyền này, đồng thời đùi phải hướng lên trên một chút.

Trường Thối Công một trong Thần Tức Thất Võ trong nháy mắt phát tác.

Mũi chân chính xác điểm trúng bụng Lý Trình Di.

Bùm!!

Nhưng độ cứng của lông thú như sắt thép, khiến mũi chân giống như đá vào tấm thép.

Thương Lộ cấp tốc lui về phía sau, chân phải lắc nhẹ, hiển nhiên bị phản chấn làm bị thương.

Ông ta dù sao cũng chỉ là thân thể máu thịt chân chính, không phải biến thái.

Mà Lý Trình Di thì cảm giác cơ bụng đau nhức, cư nhiên bị đá gãy một mảnh sợi cơ nhỏ.

"Hay" Hắn cảm thụ được hiệu lực mới bị cước lực đá vào, hiệu lực của phần thứ 3 giai đoạn hai, khi dính một cước này đã được tiêu hóa 1/10. Nhất thời không khỏi lên tiếng trầm trồ khen ngợi.

Trước đó trên sân thi đấu tỉnh, hắn đã tiêu hóa thành công phần hiệu lực phần thứ hai. Bây giờ đã là phần thứ ba.

Tốc độ hiệu lực càng lúc càng nhanh, hắn không thể lãng phí bất cứ thời gian nào.

Hiện giờ theo dây chuyền phản ứng hiệu lực, trong cơ thể Lý Trình Di không lúc nào là không sinh ra đại lượng phản ứng không biết, thân thể tố chất mỗi phút mỗi giây đều tăng lên.

Sức mạnh tốc độ, cường độ độ cứng, đều đang điên cuồng tăng trưởng.

Cỗ sức mạnh này nếu như không mau chóng tìm kiếm ngoại lực phát tiết, hắn chỉ sợ không đến vài ngày, sẽ thân thể nổ tung, lực khôi phục theo không kịp cường độ mà dẫn đến tự mình bị thương.

Đương nhiên hắn cũng có thể trì hoãn dùng Dược Dẫn phần thứ ba Vĩnh Hằng Sinh Cơ, nhưng như vậy chỉ có thể gia tăng khả năng mất hiệu lực của Vĩnh Hằng Sinh Cơ. Đồng thời thân thể cường hóa sẽ xuất hiện loạn hướng, bởi vì mất đi sự dẫn dắt, mà phát triển theo hướng bất quy tắc.

Vĩnh hằng sinh cơ, một khi bắt đầu, liền không thể bị đình chỉ, hoặc là thừa nhận, hoặc là hủy diệt.

Sau đó dược dẫn chỉ dùng để dẫn dắt phương hướng cường hóa.

Đây đều là nội dung ghi chép trong học thức cấm kỵ.

Vậy.

"Tiếp đi !! "Lý Trình Di hai tay ôm ngực, không ra tay nữa, đứng bất động tại chỗ.

Hắn bỗng nhiên dừng tay, làm cho Thương Lộ trở tay không kịp, đánh ra một quyền không thể kịp thời thu hồi, hung hăng đánh vào trán Lý Trình Di.

Bùm!!

Một vòng sóng khí màu trắng nổ tung.

Trán Lý Trình Di hơi đỏ lên, đồng thời khuếch tán ra một cảm giác vô cùng sảng khoái.

Đó là cảm giác phần thứ ba bị tiêu hóa triệt tiêu.

"Ngươi!?" Thương Lộ biến sắc, sợ quyền vừa rồi khiến hắn mất mạng, nhưng lúc này xem ra, một quyền của ông ta chỉ là đánh cho trán đối phương đỏ lên, trừ cái đó ra, không còn biến hóa khác.

Điều này làm cho trong lòng ông ta rung động.

Lúc trước tại hội quán, ông ta nghĩ có thể làm được cục diện giống như Lý Trình Di, cho nên khi đó, ông ta có thể ngồi vững trên Điếu Ngư Đài, sắc mặt thong dong.

Nhưng một quyền dùng đến tám phần lực đạo của ông ta lúc này, chính giữa đánh vào trán đối phương –tất nhiên là chỗ yếu hại chỉ làm chỗ bị đánh hơi đỏ lên.

Nhất thời, lòng hiếu thắng sau nhiều năm ngủ im bỗng chốc tuôn ra, thân là võ sư võ đạo gia, tự nhiên không có khả năng không có lòng hiếu thắng, nếu không ông ta cũng không có khả năng đạt tới độ cao như thế.

Lúc này hình thể toàn thân Thương Lộ chợt bành trướng một vòng, làn da toàn thân nổi lên màu xanh, hai tay càng thô to một vòng lớn, tựa như quấn quanh vô số dây thép.

Thần Tức Thất Võ, Định Phong Chưởng!

Trong lòng ông ta nghiêm nghị, lực đạo toàn thân cấp tốc tràn vào tay phải, lòng bàn tay đi về phía trước, chỗ đi qua, hết thảy khí lưu lâm vào yên tĩnh, phảng phất bị lòng bàn tay hấp phụ tiến vào trong đó, mất đi thanh tức.

Thân là tông sư, uy lực một chưởng này mạnh gấp đôi chưởng trước đó.

……

Trong cận chiến chỉ có cấp độ tông sư mới có thể giống như ông ta lúc này, kích hoạt toàn diện tất cả tiềm lực tự thân.

Loại hình thái này có thể làm cho người ta phản lão hoàn đồng, trong nháy mắt trở lại trạng thái thân thể đỉnh cao nhất.

Cho nên được rất nhiều tông sư thống nhất đặt tên là: Tái Hiện Cảnh.

Phong chưởng đánh ra, Thương Lộ kỳ thật trong lòng cũng có chút hối hận. Sóc xám tuy rằng không phải nhân loại, nhưng cũng là đỉnh cấp cường giả của liên bang, vạn nhất trúng đòn này mà làm sao

Bùm!!

Định Phong chưởng đánh chính giữa ngực Lý Trình Di.

Chưởng lực khổng lồ đánh cho cơ bắp bị đè bẹp, mạch máu dưới da lông nổ tung, đứt đoạn, từng mảnh cơ bắp bị cắt đứt.

Hiệu lực tiêu hóa cũng đi theo một đoạn lớn.

Cả người Lý Trình Di vô cùng sảng khoái, nhưng vẫn nhanh chóng thu hồi ý thức, phóng thích hoa ngữ liên tục không ngừng chữa trị cơ ngực bị đả thương.

Hắn hiện tại có chút hiểu được phiền toái chân chính của Vĩnh Hằng Sinh Cơ ở chỗ nào.

hệ thống cấm kỵ này, đối với thân thể cường hóa không gì sánh kịp, nhưng ở mặt lực khôi phục còn lâu mới theo kịp cường độ tăng lên.

Cho nên bắt đầu còn tốt, đến phía sau, cường độ thân thể vượt xa lực khôi phục, sẽ xuất hiện hiện tượng tự mình sụp đổ.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di trong lòng dâng lên minh ngộ, mở rộng hai tay, tùy ý đối phương đánh.

Thần sắc Thương Lộ cũng dừng lại, từ trên mặt đối phương nhìn ra, đây tựa hồ là đang tu hành cường công, xác định Định Phong Chưởng của mình không thể đánh bị chết đối phương, ông ta lúc này cũng buông lo lắng trong lòng, tiếp tục phát lực.

Trong phút chốc, chưởng ảnh liên hoàn tựa như hạt mưa rơi trên người Lý Trình Di.

Công kích cuồng bạo một giây mấy chục chưởng điên cuồng đánh cơ bắp toàn thân Lý Trình Di ra từng mảnh gợn sóng.

Nhưng theo thời gian trôi qua, gợn sóng cơ bắp trên người hắn cũng đang nhanh chóng nhạt đi.

Đó là dấu hiệu thân thể đang theo hiệu lực vĩnh hằng sinh cơ trở nên mạnh mẽ.

Chương 1317. Tốc độ 4

Chương 1317: Tốc độ 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai phút sau, Thương Lộ lùi lại và dừng tay lại.

Ông ta há to miệng thở hổn hển, lồng ngực cấp tốc phập phồng, không khí trong phòng cũng đang theo hô hấp của ông ta mà không ngừng nổi lên gió nhẹ.

Đồng thời khó có thể tin nhìn con Sóc trước mặt.

Không chỉ có hắn, Khuê trốn trong góc cũng dại ra nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Không vì cái gì khác, vẻn vẹn chỉ là bởi vì. Lúc này Lý Trình Di, ngoại trừ một chút da lông bị thương, cư nhiên vẫn đứng tại chỗ, mặt lộ vẻ thoải mái.

Đối mặt với một vị tông sư toàn lực đánh, hắn cư nhiên chỉ bị một chút vết thương nhỏ!?

Lúc này Lý Trình Di cũng không có thời gian để ý đến chấn động của hai người.

Tông sư đánh, hiệu lực vượt xa những người còn lại, chỉ là một lát như vậy, liền tiêu hóa chín thành hiệu lực của phần thứ ba

Lúc này chính giữa lồng ngực của hắn, một đạo ấn ký hình tròn vặn vẹo, đang chậm rãi hiện ra một chút hình dáng.

Đó chính là dấu vết manh mối khắc ấn sinh cơ sắp xuất hiện.

Đợi đến phần thứ 3 của giai đoạn thứ 2 triệt để tiêu hóa xong, giai đoạn thứ ba chính là triệt để hoàn thiện đạo khắc ấn sinh cơ thứ nhất này.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh.

Cả người Lý Trình Di sau khi bị sức mạnh tăng cường sinh ra cảm giác trướng đau được thư giãn rất nhiều, tâm tình

cũng thoải mái hơn rất nhiều.

"Thân thủ không tồi, ông già, ông có có tư cách làm thủ hạ của ta, đánh không tồi." Hắn quyết định từ hôm nay về sau, mỗi ngày đều phải để cho trước mắt này lão nhân cho mình mát xa.

Thương Lộ: "……

Ông ta chính là tông sư!!

Không tồi là cái quỷ gì!?

Sóc trước mắt cường hãn, đã vượt xa phạm trù ông ta có thể lý giải.

Điều này làm cho ông ta nhớ tới, lúc trước cùng các bạn cũ liên thủ đánh lui virus nguyên thể Tập đoàn Thái Tố Thanh.

Lây nhiễm Virus Thiên Nhân Tập đoàn Thái Tố Thanh, chia làm ba giai đoạn.

Tố thể, nguyên thể, thủy tổ.

Tố thể cũng đã tương đương với cao thủ đỉnh cấp Võ sư.

Nguyên thể so với tông sư còn mạnh hơn rất nhiều, về phần Thủy Tổ, đó là cấp độ mà bọn họ cũng chưa từng thấy qua.

Nghe nói Vương quốc Cố Ý Tư từng không muốn bị Tập đoàn Thái Tố Thanh khống chế, mà lựa chọn phóng ra đạn hạt nhân.

Nhưng cuối cùng đạn hạt nhân oanh tạc mười ba quả siêu lớn, mà Thủy Tổ Thái Tố Thanh vẫn như cũ còn ở nơi đó.

Nếu không phải như thế, những đỉnh cấp võ sư như ông ta làm sao có thể như vậy an tĩnh liền khuất phục Thái Tố Thanh

An tĩnh lại, Thương Lộ đã đánh không nổi nữa, nhưng cũng đem mục đích lần này mình tới đây nói cho Lý Trình Di.

Ông nói tập đoàn Thái Tố Thanh rất mạnh? "Lý Trình Di hỏi.

“Đúng vậy, bọn hắn nắm giữ Virus Thiên Nhân, có thể rất dễ dàng tạo ra rất nhiều đỉnh cấp cường giả. Năm đó chúng ta đối mặt vẫn chỉ là võ sư bình thường lây nhiễm tạo thành nguyên thể, mà bây giờ, nếu là bọn hắn dùng thân thể tông sư lây nhiễm” Trong mắt Thương Lộ toát ra nồng đậm lo lắng.

“Nghe nói sau khi bị nhiễm virus Thiên Nhân, sức hồi phục của cơ thể tăng lên rất lớn?”, Lý Trình Di lại hỏi.

“Là như vậy nhưng cũng sẽ bởi vậy mất đi thần trí, trở thành đao phủ Tập đoàn Thái Tố Thanh, tính xâm lược virus cường hãn hơn rất nhiều so với ngươi tưởng tượng.” Thương Lộ trầm giọng trả lời, “Hơn nữa, lần này ba người Nha Long diệt Liệt Hổ Môn, liền truyền ra thân thể cường độ cực kỳ cường hãn, ngay cả cấp bậc tông sư Tượng Hà Tùng, cũng không cách nào đem đả thương được Nha Long. Nếu là cường giả như vậy, bị nhiễm virus.”

Vậy không phải rất thú vị sao? “Lý Trình Di nở nụ cười.

Thương Lộ nhíu mày, “Virus Thiên Nhân thế nhưng là có thể ô nhiễm toàn nhân loại, có thể làm cho tất cả mọi người trở thành vũ khí cường đại được Thái Tố Thanh khống chế!”

Có máy thủy lực không?

!!? “Vẻ mặt Thương Lộ mơ hồ.

……

Bùm!!

Một chiếc xe tải hạng nặng, ầm ầm mở hết mã lực, cực nhanh đụng vào lưng Lý Trình Di.

Một chiếc xe mười sáu tấn, mạnh mẽ bị đụng một hình người lõm xuống.

Lý Trình Di lăn lộn, da lông toàn thân xuất huyết, lăn trên mặt đất mấy chục mét, đụng vào một vách núi kiên cố.

“Ha ha ha ha ha!!! Phê! “Tiếng cười lớn từ vách núi truyền đến.

“.”

“.”

“.”

Một bên Thương Lộ, Khuê, Thượng Quan Mẫn, ba người sắc mặt đờ đẫn, nhìn Lý Trình Di đứng lên phía dưới vách núi.

Hắn chưa chết.

Bị xe tải hạng nặng hung hăng đụng vào, cư nhiên vẫn chỉ là miệng xuất huyết, không trọng thương.

Bùm!!!

Rất nhanh, lại là một chiếc xe tải bên cạnh ầm ầm đụng vào bên người Lý Trình Di, khiến hắn giống như quả bóng bowling đụng bay đập vào một vách núi khác.

Tiếng cười lớn dừng lại.

Nhưng rất nhanh, Lý Trình Di lại từ chỗ lõm xuống vách núi bò dậy.

Hắn há mồm phun ra một mảnh huyết vụ, toàn thân nhiễm máu, nhưng nụ cười trên mặt lại càng thêm sáng lạn.

Sảng khoái!! Chính là như vậy!! Chính là như vậy!!!

Bùm!!

Lần thứ ba, hắn chủ động xông về phía chiếc xe tải thứ ba chạy như bay.

Dưới tốc độ tương đối.

Bùm!

Xe tải bị đâm dừng lại, Lý Trình Di cũng bị bắn ngược bay ra, rơi một đống máu loãng.

Nhưng rất nhanh hắn liền nhanh chóng đứng dậy, tiếng cười lớn lại một lần nữa truyền ra.

Hiệu lực của phần thứ ba của Giai đoạn hai, toàn bộ tiêu hoãong!!

Một đạo hoa văn hình tròn nhợt nhạt, xuất hiện ở chính giữa ngực hắn.

Kế tiếp, chính là cuối cùng giai đoạn thứ ba, tiêu hóa kết thúc, đạo sinh cơ khắc ấn thứ nhất có thể thuận lợi ngưng tụ.

Trước khi tham gia trận chung kết, xe tải hạng nặng ở đây còn có thể giúp hắn rèn luyện một thời gian.

Bây giờ là xe trống, sau đó có thể là đầy tải, sau đó có thể đổi thành máy ép thủy lực.

Chỉ riêng những giai đoạn này đã có thể khiến hắn tiêu hóa một thời gian.

Sau đó lại đi tìm Tập đoàn Thái Tố Thanh cầm Virus Thiên Nhân.

Hơn nữa, mấu chốt nhất một điểm khác, hoa ngữ tiến hóa, mới là trọng điểm để ý của Lý Trình Di vào lúc này.

Chương 1318. Tốc độ 5

Chương 1318: Tốc độ 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Sau khi được xe tải bồi luyện, Lý Trình Di và Khuê trực tiếp tách ra. Khuê kiên trì đi tới Liệt Hổ Môn kiểm tra tình huống.

Và hắn tiếp tục ở đây, thực hành nó bằng cách sử dụng các nguồn lực của Thương Lộ.

Sau khi tìm được bí quyết, giai đoạn tiêu hóa thứ ba của Lý Trình Di, tốc độ nhanh hơn gấp đôi so với lúc trước.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã hơn nửa tháng trôi qua.

Giải đấu toàn quốc cuối cùng cũng kết thúc, Lý Trình Di không tham gia, mà giành được danh ngạch cử đi tham dự trận chung kết giải đấu quốc tế.

Kế tiếp chính là chờ giải đấu quốc tế chính thức tổ chức.

Mà vào lúc này, ba người Nha Long, cũng cùng Thái Tố Thanh đạt thành hiệp nghị.

…….

Tổng bộ tập đoàn Thái Tố Thanh.

Nha Long ngồi xếp bằng trên sân huấn luyện nội bộ, bất động.

Bùm!!

Đột nhiên một tiếng nổ lớn.

Ở đầu kia sân, một bóng đen giống như tia chớp, chạy như điên mà đến, một quyền nặng nề nện vào huyệt thái dương bên trái Nha Long.

Bùm!

Hơn mười tấn sức mạnh cực lớn, không hề giữ lại oanh kích tại chỗ yếu hại của hắn.

Nhưng Nha Long vẫn không nhúc nhích, sàn kim loại được sử dụng để cố định bên dưới cơ thể khỏi bị xoắn mạnh và phát ra tiếng rít chói tai.

Bóng đen rống giận một tiếng, phát ra công kích như mưa rền gió dữ, điên cuồng đánh Nha Long.

Nhưng vô ích.

Nha Long ngoại trừ quần áo bị xé nát nổ tung, còn lại không bị tổn hại gì.

Ngược lại trên người bóng đen bị chấn động ra một mảng lớn máu loãng.

Đi xuống đi, lấy sức mạnh của ngươi, không làm tổn thương được Nha Long huynh. "Thái Tố Thanh chậm rãi từ bên ngoài cửa tường kim loại tiến vào.

Hắn lúc này ở vào hình thái nam tử, thanh âm thanh thúy êm tai như thiếu nữ.

Sức mạnh thấp hơn một trăm tấn, đối với Nha Long huynh cũng chỉ là gió mát phất vào mặt. Hơn hai trăm tấn chính diện trùng kích, mới có thể tạo thành một chút thương tổn. "Thái Tố Thanh lúc trước cùng Nha Long giao thủ, đã có số liệu tường tận.

"Đương nhiên, nếu ngươi có thể nén sức mạnh trong phạm vi nhỏ như đầu ngón tay, cũng có thể làm cho Nha Long bị thương, nhưng trước đó, ngón tay của ngươi sẽ nổ tung và gãy."

Hắn bước chậm đến trước người Nha Long, đứng lại.

Người ngươi muốn tìm không có manh mối gì, có phải là dùng tên khác hay không?

"Những cái tên khác có thể nhưng ngoại hình thì sao? ngay cả ngoại hình cũng thay đổi?" Nha Long còn chưa nói xong, đột nhiên dừng lại, hắn nghĩ tới chính mình.

Khi ba người mình tiến vào nơi này, chính là mất đi thân thể, không thể không dấn thân vào thân thể Thương lão nhân.

Như thế xem ra, có phải Hoa đế vương đời thứ 3 cũng có thể gặp phải vấn đề bực này?

Hắn không lo lắng không cách nào đánh thắng Hoa đế vương đời thứ 3, dù sao đối phương hiện tại ngay cả Thánh vị cũng không tới, ở tầng dưới chót Biển Đen nơi bị hạn chế cực lớn này, hoa ngữ bị hạn chế, chỉ có thể có một chút hiệu quả.

Hắn đối mặt với đối phương có ưu thế nghiền ép.

Hắn lo lắng, là không tìm được người.

Nhưng ta không có cách nào cung cấp đặc thù rõ ràng hơn. "Nha Long nhíu mày, ở chỗ này, năng lực hoa ngữ của hắn cũng bị hạn chế cực lớn, căn bản không thể sử dụng.

Nếu không phải như thế, hắn đâu cần Tập đoàn Thái Tố Thanh hỗ trợ tìm người.

"Như thế, không bằng các ngươi trước giúp ta hoàn thành kế hoạch, theo như lời các ngươi nói, Hoa đế vương đời thứ 3 kia sẽ không bị virus ảnh hưởng, đến lúc đó, trực tiếp tìm hết đám người không bị ảnh hưởng bởi virus không phải là tốc độ nhanh hơn sao?"

Thú vị. "Nha Long nhếch miệng cười, đứng lên.

Hắn cùng Thái Tố Thanh giao thủ về sau, bất phân thắng bại, đối phương không thể đánh bị thương thân thể thánh thân của hắn, hắn cũng đánh không chết đối phương có lực khôi phục khủng bố c.

Lúc này mới có cơ sở hợp tác hiện nay.

Được!

Hắn vươn tay, nắm chặt tay Thái Tố Thanh

…….

Liên bang Đồ Mộng.

A a a a a!!

Dưới một máy ép thủy lực, hình trụ khổng lồ hung hăng đè ép xuống, ý đồ đem một con sóc hình người màu xám đứng thẳng phía dưới đè bẹp thành thịt băm.

Nhưng lực chống đỡ khủng bố phía dưới cũng điên cuồng đối kháng với áp lực.

Cơ bắp cả người Lý Trình Di tựa như đá hoa cương nhanh chóng phồng lên, dưới da lông toàn thân, mạch máu xanh đen lộ ra.

"Hiện tại đã bao nhiêu tấn rồi? "Tông sư Thương Lộ đờ đẫn hỏi.

"Đã hơn ba mươi tấn rồi. "Quản lý cấp dưới đội mũ bảo hiểm mặt cũng run rẩy.

Gặp qua biến thái, chưa thấy ai biến thái như vậy.

Khi người ta tập thể dục thì dùng máy thủy lực.

Thiên phú như thế, thể lực như thế, Thương Lộ đã không biết dùng từ gì để hình dung Lý Trình Di.

Hắn chỉ có thể nhìn, nhìn đối phương mỗi ngày đều trưởng thành với tốc bộ khủng bố, hôm nay càng là xa xa vượt qua chính mình. Đạt tới trình độ tông sư cũng không thể đối kháng.

Không bao lâu, dưới máy thủy lực, bóng người màu xám đột nhiên né tránh, đứng sang một bên, giãn hai tay, hoạt động tứ chi.

Lý Trình Di tạm thời kết thúc lần rèn luyện này.

Cơ bắp trên người hắn cũng nhanh chóng từ trạng thái sung huyết trở lại bình thường

"Tiến độ cũng không tệ lắm. "Hắn gõ gõ cơ ngực mình, nhưng không phải phát ra âm thanh nặng nề, mà là âm thanh giống như kim loại.

Tiếp theo, thông báo, còn mười ba ngày nữa sẽ triển khai giải đấu cận chiến quốc tế ở Vương quốc Cổ Ý Tư. Lúc này Thương Lộ mới tới gần.

“Cậu định thế nào? “Anh trầm giọng hỏi.

“Định như thế nào? Sao thế?” Lý Trình Di nghe qua biết nhã ý, nhưng đối phương đã giúp hắn không ít, trong khoảng thời gian này cơ bản là muốn cái gì có cái đó, phối hợp với đối phương làm chút chuyện nhỏ cũng không tính là gì.

Chương 1319. Tốc độ 6

Chương 1319: Tốc độ 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Tỉnh Quyết Bắc bên kia công khai phản kháng lưu phái cận chiến Thái Tố Thanh, hiện tại đang bị truy sát” Thương Lộ thấp giọng nói.

“Sao? Ông muốn cứu người hay bắt người? “Lý Trình Di nở nụ cười.

Nếu có thể, hy vọng có thể cứu người. Như vậy cũng có thể chuẩn bị cho cậu sau này. “Thương Lộ trả lời,” Mặt khác, Tượng Hàm Anh, con gái của Tượng Hà Tùng, hy vọng có thể gặp cậu một lần”.

Gặp tôi làm gì? “Lý Trình Di từ chối cho ý kiến.

“Mấy năm trước ta cùng một ít lão hữu kết nối, hợp thành một liên minh đối kháng với Liên minh Thái Tố Thanh, nhưng trong đó thiếu một vị đỉnh cấp cao thủ chân chính tọa trấn đại cục. Lúc trước chúng ta thương nghị tính toán mời Thác Thiên Vương Lý Triệu bên Vinh Huy đảm nhiệm vị trí minh chủ, nhưng hiện nay, lão phu cảm thấy cậu mới là nhân tuyển tốt hơn!”

Trong lòng ông ta nghĩ như thế nào, ngoài miệng cũng nói như thế đó.

Sống lâu như vậy, ngoại trừ Thái Tố Thanh bị virus lây nhiễm, ông ta liền chưa từng thấy qua ai biến thái như Lý Trình Di.

Cho nên cho dù không thể lôi kéo đối phương nhập bọn, ông ta toàn lực thỏa mãn hết thảy yêu cầu của đối phương, hy vọng không bị đối phương lôi kéo nhập bọn.

“Minh chủ? “Lý Trình Di nhướng mày, hắn không có hứng thú đảm nhiệm chức vụ gì. “Tôi chỉ phụ trách giải quyết đối thủ có giá trị, những việc lặt vặt khác đừng làm phiền tôi là được”.

“Đương nhiên, lão phu ở đây, nhất định sẽ không để cậu bận rộn với những chuyện tầm thường rườm rà. “Thương Lộ gật đầu.

“Được rồi, tôi sẽ đảm nhiệm vị trí minh chủ này. “Lý Trình Di gật đầu.

Thương Lộ nghe vậy sắc mặt mừng rỡ. “Như thế, lão phu lập tức thông báo cho những lão hữu còn lại, chúng ta sáu người vốn chỉ có thể âm thầm ủng hộ thế lực phản kháng, nhưng nếu có cậu ủng hộ, lực lượng chúng ta hoàn toàn có thể nổi lên mặt nước!

“Tôi không sao cả, ông cứ làm là được. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Nghỉ ngơi một lát, hắn tiếp tục đi về phía máy ép thủy lực.

Một vòng cự lực đối kháng mới lại bắt đầu.

Mấy giờ sau, một khắc ấn hoàn toàn mới, rốt cục hoàn chỉnh xuất hiện ở chính giữa ngực hắn.

Lý Trình Di đứng ở dưới máy thủy lực, khi khắc ấn sinh cơ xuất hiện, toàn thân mãnh liệt run lên.

Tố chất thân thể của hắn vốn là cực kỳ cứng rắn khủng bố, lúc này càng tiến thêm một bước, nhanh chóng cất cao, đạt tới mức độ gấp mấy lần trước đó

Cùng lúc đó, nhiệt độ cơ thể cũng bắt đầu tăng lên rất nhanh.

Nhịp tim tựa như trống trận, bùm bùm chấn động chung quanh mặt đất tro bụi, hô hấp trong lúc đó, tự nhiên có thể tạo ra luồng khí lưu.

Rốt cục, khôi phục cường độ thân thể của bản thể lúc trước rồi.

Lúc này tố chất thân thể của hắn, cuối cùng là hồi phục đến cường độ mà không có bất kỳ tăng cường nào trước đó

Tiện tay liền có thể đánh ra cự lực khủng bố sáu bảy mươi tấn, tốc độ tuy rằng theo không kịp trước kia, nhưng lợi

dụng sử dụng tốc độ thẳng tắp bạo lực trực tiếp nổ tung, cũng không ngán bố con thằng nào.

Xác định khắc ấn sinh cơ ngưng tụ thành công, trong lòng Lý Trình Di hơi thoải mái, xoay người đi về phía Thương Lộ.

Kế tiếp, hắn cần bắt đầu chuẩn bị vật liệu cho Kắc ấn sinh cơ thứ hai

Bởi vì tính duy nhất của học thức cấm kỵ, hắn cũng không sợ người khác sử dụng vật liệu giống như hắn.

Cái khắc ấn sinh cơ thứ nhất hoàn thành kế tiếp chính là không ngừng lặp lại, tích lũy khắc ấn sinh cơ đồng dạng.

Thẳng đến 99 cái, sau đó dung hợp.

Có thần khí đối kháng như máy thủy lực, Lý Trình Di tràn ngập lòng tin đối với tu hành sau này.

…….

Thời gian đúng hạn tới, đảo mắt đã hơn mười ngày trôi qua.

Ngày càng có nhiều máy bay bay đến vương quốc Cổ Ý Tư

Dự thi chỉ là một bộ phận cực nhỏ trong đó, càng nhiều là khách nhân các nơi trên thế giới đến xem cuộc chiến.

Một lượng lớn người tụ tập đến thủ đô Hồng Diệp của vương quốc.

Lý Trình Di cũng đi theo máy bay chở khách, cùng đi tới thành phố Hồng Diệp.

Cùng đi với hắn còn có hai người Tượng Hàm Anh và Khuê, Thương Lộ làm đại biểu địa phương, còn mời những người còn lại của liên minh.

Đối với chuyện Tượng Hàm Anh quỳ xuống khóc lóc cầu xin trước mặt mình, Lý Trình Di cũng không thèm để ý.

Hắn chỉ để ý đối thủ ở đâu, có thể làm cho mình tận hứng hay không.

Đối với khát vọng như vậy, Thái Tố Thanh tự nhiên là càng mạnh càng tốt.

Cho nên đến Thành phố Hồng Diệp, hắn là ôm kỳ vọng tương đối mãnh liệt.

Mà trước khi máy bay chở khách của liên bang Đồ Mộng đến, máy bay chở khách của các quốc gia còn lại đã sớm đến.

Các lưu phái cận chiến đứng đầu bảng xếp hạng cận chiến thế giới, từng vị xuất hiện trong sân bay quốc tế Hồng Diệp.

Trong tất cả các tổ chức này, trong đó Thương Lộ và sáu đại tông sư thành lập Liên minh cận chiến, cùng một thế lực hắc bang quốc tế khác là Già Ưng Cốc, hai người chính là tiền tuyến đối kháng với tập đoàn Thái Tố Thanh.

Già Ưng Cốc là một thế lực thần bí bắt nguồn từ vương quốc Montusly, trước khi Liên minh cận chiến xuất hiện, bọn họ là tập đoàn cận chiến duy nhất không bị Thái Tố Thanh công khai áp chế.

Nguyên nhân, chính là bởi vì bản thân bọn họ cũng không phải là tổ chức cường đại bên ngoài, mà là thế lực bí mật tương tự như tổ chức ám sát.

Hình thái như vậy, khiến Thái Tố Thanh căn bản không cách nào tìm được bản thổ hạch tâm tổ chức bọn họ.

Nhưng lúc này đây, vì ngăn cản âm mưu kế hoạch công khai của Thái Tố Thanh, Già Ưng Cốc cũng xuất động tất cả lực lượng phân tán, để ngăn cản kế hoạch khuếch tán virus Thiên Nhân.

Chương 1320. Tốc độ 7

Chương 1320: Tốc độ 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bên trong sân bay.

Dưới mái vòm màu đen rộng lớn tựa như tinh không, lúc này một nhóm hành khách vừa mới xuống máy bay, kéo vali hành lý, đeo kính râm đang muốn rời khỏi cửa ra vào.

Nhưng ở lối ra, lại bị một bóng người khổng lồ thân cao 2,5m đi tới chính diện ngăn trở.

Phương Hoành Vũ cùng một cao thủ Già ưng Cốc, phân tán từ hai máy bay chở khách khác nhau đi xuống, lúc này vừa mới hội hợp, chuẩn bị ra sân bay.

Là người dẫn đội, nhìn thấy người chặn đường, sắc mặt hắn liền hơi biến sắc.

Theo lý thuyết, thời gian đội ngũ Già Ưng Cốc đến nơi, cho tới bây giờ đều tuyệt đối giữ bí mật.

Nhưng bây giờ cư nhiên mới xuống máy bay, đã bị Thái Tố Thanh ngăn chặn.

Bùm!

Gã to con chặn cửa vẻ mặt dữ tợn, đẩy hai người dự thei đang cùng hắn tranh cãi ra, một tay đỡ loan đao màu bạc từ bên cạnh chém tới.

“Một đám yếu nhược, tiêu chuẩn như thế cũng muốn tham gia vòng chung kết thế giới! quả thực ngu xuẩn!!” người này để lại râu mép, trên đầu trọc xăm một cái cực đại chữ thập đen hình xăm.

Bùm.

Hắn tiện tay bóp gãy loan đao, sau đó hơi nghiêng đầu, đang muốn tiếp tục nói chuyện.

Đột nhiên một tiếng súng vang lên.

Ngực hắn dừng lại, cả người hơi lui về phía sau hai bước, ngực cư nhiên nhiều ra một cái hố cháy đen to bằng nắm tay.

Là súng bắn tỉa!

Trong sân bay chung quanh, tất cả người dự thi thấy một màn như vậy đều thần sắc nghiêm nghị.

Thân là võ sư, rất nhiều người đều có thể thoải mái tránh né đạn bình thường, nhưng súng bắn tỉa, lực sát thương cùng tốc độ vượt xa tầm thường, tráng hán trước mắt này lại có thể dựa vào thân thể ngạnh kháng đạn bắn tỉa, thực lực quả thực khó có thể tưởng tượng.

"Người này, là Mạc Tư Nam tông sư duy nhất của tiểu quốc La Sâm Á ở miền Nam, không nghĩ tới bây giờ cũng bị Thái Tố Thanh thu phục."

Sắc mặt Phương Hoành Vũ khó coi, thấp giọng nói.

Bọn họ sở dĩ dám tới nơi này ngăn cản hết thảy, nguyên nhân căn bản, chính là ở chỗ bọn họ nắm giữ một mẫu vật sinh vật đặc thù có thể đối kháng với Virus Thiên Nhân

Tên thật: Virus Ngưng Vọng

Tuy rằng đồng dạng là virus, nhưng tính nguy hại của Virus Ngưng Vọng so với Thiên Nhân liền nhỏ hơn rất nhiều.

Lúc trước Thái Tố Thanh sở dĩ không có làm khó Già Ưng Cốc, cũng là kiêng kỵ bị loại virus Ngưng Vọng này truyền nhiễm, do đó dẫn đến thực lực trên diện rộng bị hao tổn.

"Anh Hoành Vũ, làm sao bây giờ? "Một thiếu nữ áo đỏ phía sau Phương Hoành Vũ thấp giọng hỏi.

Cô là Nhan Thu Dung, con gái của Già Ưng Cốc chủ, tình đầu ý hợp với Phương Hoành Vũ, hiện giờ đã đính hôn từ lâu.

Hai người đều là thiên tài đỉnh cấp chân chính giới cận chiến, tuổi bất quá ba mươi, liền đã đạt tới đỉnh điểm võ sư, khoảng cách tông sư cũng chỉ kém một đường.

Nhưng đường này, chính là cách biệt một trời một vực.

Bùm!

Lúc này lối ra lại là hai người dự thi ra tay phản kháng bị Mạc Tư Nam một cái tát đập ngã xuống đất, phẫn nộ mà thống khổ nhìn chằm chằm đối phương.

Phương Hoành Vũ đại khái xem cuộc chiến, liền biết người bên cạnh có thể địch lại đối phương, khả năng cũng chỉ có mình và vị hôn thê.

Hắn từng bước một đi về phía đối phương.

Là một trong những tổ chức chiến đấu mạnh nhất thế giới, dấu hiệu của Già Ưng Cốc rất nhiều người đều có thể nhận ra.

Lúc này nhìn thấy hắn ra mặt, người chung quanh theo bản năng tụ tập tại nơi đây.

người dự thi Bị ngăn chặn lúc này đã có hơn ba mươi người, người đứng xem trên trăm, nhưng không ai nguyện ý ra mặt động thủ trước.

Mạc Tư Nam rõ ràng có thể phân rõ người nào là người bình thường, người nào là người tập võ.

Tất cả mọi người trợn mắt nhìn hắn.

Hắc hắc, đám côn trùng trong bóng tối các ngươi cũng dám chính diện đi ra khiêu khích? "Mạc Tư Nam cười to, thân hình khôi ngô mặc giáp xám đen theo sóng âm khẽ rung động.

"Nếu tập đoàn Thái Tố Thanh mời các nơi võ sư dự thi, hôm nay lại phái người ngăn chặn sân bay lối ra, đây là đạo lý gì?"

Dáng người hắn cân xứng, mày kiếm mắt tinh, tóc dài đuôi ngựa rủ xuống phía sau, một thân võ phục nền xanh tuyến trắng phác họa ra hình dáng cơ bắp rõ ràng. Tinh khí thần vừa nhìn liền cùng những người còn lại hoàn toàn bất đồng.

Là đại biểu của Già Ưng Cốc, hai người bọn họ chủ yếu là yểm hộ đội ngũ, hấp dẫn sự chú ý của tập đoàn Thái Tố Thanh.

So sánh với bọn họ, đội ngũ âm thầm kia mới là đòn sát thủ chân chính có chứa virus.

Nhưng hiện tại mới bắt đầu, nếu bọn họ ngay cả sân bay cũng không ra được nói gì hấp dẫn sự chú ý của đối phương?

Không phục, các ngươi có thể hợp lực ra tay với ta. Ta không ngại. "Mạc Tư Nam cười nói.

……

Lúc này đội ngũ người dự thi cũng nhao nhao đến.

Đội ngũ võ sư gấu trắng đến từ cực địa, đội võ sư hắc mã não mạnh nhất khu vực nhiệt đới, đều nhao nhao từ cửa thông đạo đi ra.

Từng đạo ánh mắt sắc bén nhao nhao rơi vào dáng người khôi ngô của Mạc Tư Nam.

Tông sư!

Thêm nữa Mạc Tư Nam còn là tông sư lây nhiễm Virus Thiên Nhân, mới vừa bắt đầu, còn chưa dự thi liền gặp phải phiền toái lớn như vậy.

Rất hiển nhiên, Tập đoàn Thái Tố Thanh là dự định có sơ bộ sàng lọc trước.

Liên Minh Cận chiến! Liên Minh Cận chiến! Liên Minh Cận chiến!

Đúng vào lúc này, đột nhiên hàng loạt tiếng la hét hỗn loạn, từ một cửa thông đạo sân bay truyền ra.

Có không ít người tụ tập ở chỗ đó, tựa hồ đang chờ đợi người nào đó xuất hiện.

Mấy người Phương Hoành Vũ trong lòng vui vẻ, quay đầu nhìn về phía bên kia.

Người của Liên minh cận chiến đến rồi!

Chương 1321. Tốc độ 8

Chương 1321: Tốc độ 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Liên minh Cận chiến cùng Già Ưng Cốc bọn họ hôm nay xem như là thế lực duy nhất dám chính diện phản kháng tập đoàn Thái Tố Thanh, hiện tại thoát khỏi ngăn cản của Mạc Tư Nam, vừa vặn có thể cao thủ dẫn đội hai bên cùng ra tay, liên hợp đánh lui đối phương.

Bọn họ không yêu cầu xa vời đánh chết đối phương, dù sao sau khi lây nhiễm Virus Thiên Nhân, tốc độ khôi phục của cơ thể sẽ đạt tới một trình độ cực kỳ khủng bố.

Huống chi trước khi đối phương bị lây nhiễm, còn là tông sư lâu đời, thực lực cực kỳ khủng bố.

Lúc này tiếng la hét càng lúc càng lớn, càng ngày càng lớn.

Trong thông đạo, một đội hình thân ảnh khôi ngô cường tráng chậm rãi đi ra.

Đám người này thống nhất mặc võ đạo phục hắc đế ngân tuyến, ngực có một đạo hoa văn hỏa diễm thiêu đốt, đây là biểu tượng của Liên minh cận chiến.

Chỉ là theo đám người này đi tới chỗ sáng, tầm mắt Phương Hoành Vũ cùng Mạc Tư Nam dần dần có chút khó hiểu.

Liên minh cận chiến đi ở phía trước nhất, lại không phải là bất kỳ một vị nào trong sáu đại tông sư

Mà là, một con Sóc cường tráng cao hơn hai mét!?

“！？？”

“？？？”

Trong lúc nhất thời tiếng hoan hô của fan hâm mộ trong sân bay, cũng dần dần lạnh xuống.

Bọn họ quen biết Thương Lộ tông sư, Hồng Liên tông sư, Thác Thiên tông sư, đều không đi ở phía trước nhất.

Dẫn đầu ngược lại là một con sóc cường tráng chưa từng thấy qua?

“Nhân loại ngu xuẩn! “Sóc nhân hai tay ôm ngực, thân thể đứng thẳng, dừng lại ở cửa thông đạo.

“Trận đấu ngu xuẩn! Thay vì lãng phí thời gian chờ đợi, không bằng lôi tất cả cường giả ra đánh một trận cho xong việc!

Không ai lên tiếng, tất cả mọi người không biết sóc nhân này có lai lịch gì.

Nhưng có thể ở trong Liên minh cận chiến ở vị trí dẫn đội, tuyệt đối không phải hạng người đầu đường xó chợ!

Minh chủ, lần này liên minh chúng ta, cần phải hoàn toàn dựa vào ngài dọn sạch chướng ngại. “Thương Lộ phía sau cùng một lão đầu tóc ngắn 7 màu khác, theo sát Lý Trình Di, khuôn mặt nghiêm nghị.

Lên tiếng chính là lão đầu tóc ngắn 7 màu cầu vồng kia, hắn chính là người có thực lực mạnh nhất Liên Minh Cận chiến – Hồng Liên Thượng Nhân.

Sau khi biết được ông bạn cũ Thương Lộ khai quật được Lý Trình Di-người có thực lực khủng bố, hắn liền chạy tới trước tiên, thái độ vô cùng tốt cùng Lý Trình Di đạt thành một loạt hiệp định.

Sau hai người, mới là Khuê cùng các cao thủ liên minh khác, cùng với tinh anh đến xem cuộc chiến.

Trong đó La Đình của Phi Vân Tự và Thượng Quan Mẫn mà Lý Trình Di thu phục cũng đều ở trong đội ngũ này.

Yên tâm, nếu Thái Tố Thanh thức thời, ta sẽ cho hắn một cơ hội quỳ xuống đất cầu xin tha thứ. “Lý Trình Di thần sắc lạnh nhạt,” Sóc xám ta tới nơi này, không phải vì tán gẫu đi dạo, mà là vì tìm kiếm đối thủ có thể làm cho ta tận hứng. Đương nhiên, nếu hắn không thể làm cho ta hài lòng. Toàn bộ Thái Tố Thanh, cũng không cần phải tiếp tục tồn tại.

“ ！ ！ ！”

Lời này vừa ra, nhất thời tựa như sóng xung kích, tất cả mọi người chung quanh sân bay, ít nhất mấy trăm người đều nhao nhao lâm vào an tĩnh.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau.

Coi như không phải một bên trận doanh Thái Tố Thanh, cũng cảm giác được một cỗ ý muốn nồng đậm đánh cho con Sóc tinh vi này một trận

Chớ nói chi là đám người Mạc Tư Nam đã sớm thần phục Thái Tố Thanh.

“Rất mạnh miệng!!! “Mạc Tư Nam điên cuồng rống một tiếng, hai mắt nổi lên sát ý trầm trọng, nháy mắt rơi vào trên người Lý Trình Di.

Toàn thân hắn hình thể sung huyết, so với lúc trước còn hơi hơi lớn một vòng, đồng thời hai tay mặt ngoài cấp tốc bao trùm ra một tầng chất tiết dày màu đen.

Đó là khi virus thiên nhân hoạt động cực độ, tự nhiên tiết ra dịch nhầy ô nhiễm kịch độc.

Một ít chất nhầy màu đen nhỏ xuống đất, rơi trên sàn nhà, nhất thời bốc lên khói đặc nhè nhẹ, dị thường dọa người.

“Chỉ là Sóc nhân, còn chưa lên võ đài, đã dám ở trước mặt ta khẩu xuất cuồng ngôn, ngươi chắc chán sống rồi hà!”

Mạc Tư Nam không nói hai lời, một bước lao tới, thân hình khổng lồ cư nhiên nhẹ nhàng tựa như gió nhẹ, nháy mắt liền lao ra hơn trăm mét, xuất hiện ở trước người Lý Trình Di.

Nắm tay to bằng đầu người đập vào đầu Lý Trình Di.

Chết!!!

Hắn trợn tròn mắt, tựa như kim cương.

Bùm!!!

Nắm tay nặng nề nện xuống, không hề ngăn cản rơi vào cổ trái của Lý Trình Di.

Âm thanh va chạm cực lớn hóa thành sóng âm, không ngừng kích động qua lại bên trong sân bay.

Sàn nhà dưới chân Lý Trình Di đột nhiên rạn nứt, nổ tung.

Nhưng.

"Yếu như sên" Lý Trình Di bất động, đứng tại chỗ, trên mặt lộ ra vẻ không thú vị.

Bùm!

Trong phút chốc bàn tay hắn giơ lên cao, nện xuống.

Lực lượng khủng bố khổng lồ tựa như máy thủy lực hạng nặng, ầm ầm rơi xuống đỉnh đầu Mạc Tư Nam.

Trong tiếng ầm ầm, Mạc Tư Nam hai tay chống đỡ, ý đồ ngăn cản, nhưng không làm nên chuyện gì, xương cốt toàn thân hắn trong nháy mắt không chịu nổi cự lực, gãy nát bấy.

Tiếng nổ lớn trong chớp mắt biến mất.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt.

Mạc Tư Nam vừa mới còn hơn hai mét cao, thoáng cái biến thành quả cầu chỉ có một mét

Thân hình khôi ngô cường tráng của hắn, cư nhiên bị đập bẹp, nửa thân trên hoàn toàn bị đập bẹt xuống nửa khoang bụng dưới, hai chân gãy xương quỳ xuống đất, hoàn toàn không còn hình người.

"Kẻ yếu yếu đuối luôn như thế. "Lý Trình Di thu tay lại, chậm rãi đi qua thi thể.

Mọi người Liên minh cận chiến dừng lại một lát, cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần, đuổi theo bước chân.

Rung động!

Khủng khiếp!

Điên rồ!

Chương 1322. Tốc độ 9

Chương 1322: Tốc độ 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Sau khi quan sát Lý Trình Di một quyền đập dẹp Mạc Tư Nam, những người còn lại của Liên minh cận chiến cuối cùng cũng hiểu được, vì sao Thương Lộ và Hồng Liên tông sư lại công khai đẩy Lý Trình Di l đảm nhiệm vị tríminh chủ danh dự.

Quá kiêu ngạo! Quá điên cuồng!

Giờ khắc này, toàn bộ sân bay tất cả mọi người sợ ngây người, trong đầu duy nhất hiện lên cũng chỉ là ý niệm này.

Đường đường một đời tông sư Mạc Tư Nam, cư nhiên ở trước mặt Sóc chỉ đáng giá một quyền!

Phương Hoành Vũ da mặt kịch liệt run rẩy, hắn không biết Liên minh cận chiến từ đâu tìm tới một quái vật như vậy.

Hắn chỉ biết là, lúc này đây. Tập đoàn Thái Tố Thanh sắp xảy ra chuyện lớn.

Oanh!!!

Ước chừng hơn mười hơi thở, cả sân bay mới vang lên tiếng xôn xao.

Liên minh cận chiến!

Liên minh cận chiến!

Liên minh cận chiến!

Tất cả mọi người đều hô to danh hiệu liên minh. Những người vốn là fan, vẻ mặt cuồng nhiệt hẳn lên.

Mà vốn không phải fan, thì một đám nhiệt huyết dâng lên, phảng phất rốt cục thấy được hi vọng có thể phản kháng Tập đoàn Thái Tố Thanh.

Nghẹn khuất khi bị Mạc Tư Nam ngăn chặn, lúc này bị quét sạch.

“Các ấu trùng, hoan hô đi! “Lý Trình Di mở rộng hai tay, sắc mặt lạnh nhạt.

“Ta, sóc xám! mang đến hy vọng cho thế giới!

Hắn lớn tiếng nói.

“???” tiếng hoan hô trong sân bay cũng không cách nào ngăn chặn được âm thanh của hắn.

Trong lòng mọi người mơ hồ dâng lên một tia không ổn.

“Thế giới này cần hòa bình. “Lý Trình Di khoanh tay đứng, thản nhiên nói. “Hỗn loạn đã kéo dài quá lâu.”

“Và ta!” Hắn mở rộng vòng tay của mình. “Sắp trở thành người duy nhất thống trị hết thảy!”

Tiếng hoan hô rốt cục cảm giác không đúng, nhao nhao yên lặng. Mấy trăm ánh mắt tụ tập trên người Lý Trình Di.

Trong lòng mọi người đều phát hiện không đúng.

“Nhân loại, đã chiếm cứ đỉnh của chuỗi thức ăn quá lâu đến các ngươi đã quên, chúng ta bộ tộc sóc, mới là chủng tộc mạnh nhất thời đại viễn cổ!”

Lý Trình Di thần thái ngông cuồng, lớn tiếng quát.

Mà hiện tại, chúng ta đã trở lại!

Nhân loại a, hoặc là thần phục, hoặc là phản kháng! Ở dưới bóng ma sóc run rẩy khóc rống đi!

“.”

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, nhìn thân hình khôi ngô của hắn phát ra lời nói bá đạo đinh tai nhức óc.

Giờ này khắc này, coi như là người của Liên minh cận chiến, cũng hoàn toàn không nghĩ tới hắn sẽ nói ra những lời nghe rợn cả người như vậy.

Toàn bộ sân bay trong nháy mắt đều yên tĩnh lại.

Tuy rằng trước khi đến đã nói, muốn mời Lý Trình Di ra mặt hấp dẫn lực chú ý của tập đoàn Thái Tố Thanh.

Nhưng Hồng Liên cùng Thương Lộ căn bản không nghĩ tới, hắn lại hấp dẫn như vậy.

Sợ hãi+1

Sợ hãi+2

Sợ hãi+3

Tổng bộ Thái Tố Thanh.

Sóc?

Huyết nhân Christine, một trong 3 thủy tổ cao tầng của tập đoàn, buông rượu vang đỏ trong tay xuống, dạo qua nửa vòng trên quầy bar, nhìn về báo cáo cấp dưới phía trước.

"Ngươi vừa rồi nói, một con sóc, ngay trước mặt tất cả mọi người ở sân bay, đánh chết Mạc Tư Nam ?

Virus Thiên Nhân lây nhiễm thể, chia làm ba bộ phận tố thể bình thường, nguyên thể, thủy tổ.

Mà toàn bộ tập đoàn, trừ Thái Tố Thanh ra, chính là bọn họ tam đại Thủy Tổ mạnh nhất.

Huyết nhân, ma nhân, khủng nhân.

Ba vị này, trên thực tế mới là lãnh tụ chân chính phụ trách vận hành toàn bộ tập đoàn.

Bởi vì đại boss Thái Tố Thanh ngày thường cũng không để ý tới việc vặt.

"Đúng vậy. Mạc Tư Nam nguyên thể cơ hồ là mới xuất thủ, đã bị một chiêu đánh nổ nửa người trên, hoàn toàn không hề có lực phản kháng! Con Sóc kia còn tuyên bố muốn." thuộc hạ cả người run rẩy, lộ ra khuôn mặt không biết là sợ hãi hay là muốn cười.

Muốn cái gì? "Huyết nhân thản nhiên hỏi.

"Muốn thống trị thế giới, chinh phục nhân loại, muốn tổng boss Tập đoàn Thái Tố Thanh chúng ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ" giọng nói của thuộc hạ càng ngày càng nhỏ, đến phía sau cơ hồ không dám lớn tiếng.

“… “Trong lòng huyết nhân dâng lên cảm giác hoang đường. Sóc nhân muốn thống trị thế giới?

Đây là tình tiết câu chuyện trong phim hoạt hình thiếu nhi ở đâu ra?

Là hắn đang nằm mơ hay là phế vật trước mắt này đang nằm mơ???

Tựa hồ là nhìn ra lão đại không tin, cấp dưới kia nhanh chóng lớn tiếng. Toàn bộ sân bay hiện trường ghi hình thuộc hạ cũng đã lấy được, mấy trăm người tận mắt thấy!”

“Hiện tại, người của liên minh cận chiến đi đâu? “Huyết nhân đè nén ý tứ trong lòng, thấp giọng hỏi.

“Người của bọn họ đều bị dọa, khuyên sóc nhân kia trở về, hiện tại hẳn là vào ở khách sạn Kim Bồn. “Cấp dưới vội vàng nói.

“… “Huyết nhân xoa xoa huyệt thái dương có chút đau,” Hắn đây là chuyện gì thế!?

“Vậy đại nhân hiện tại, chúng ta nên làm thế nào? “Thuộc hạ cẩn thận nói.

Nếu tên kia có chút thực lực lại chính thức dự thi theo quy trình, vậy chờ sau khi trận đấu bắt đầu, đường đường chính chính đánh chết hắn trên sân thi đấu. “Huyết nhân bất đắc dĩ nói.

Con sóc kia là bệnh thần kinh, Tập đoàn Thái Tố Thanh chúng ta cũng không thể thần kinh giống như hắn? Đợi đến lúc đó cho nó một cái tát chết đi là được.

Nhưng thực lực của Mạc Tư Nam Nguyên Thể đều bị một chiêu đánh chết. Trong tập đoàn. “Thuộc hạ muốn nói lại thôi.

Huyết nhân nghe vậy đầu càng đau.

“Yên tâm, đến lúc đó chúng ta cũng sẽ lên võ đài. Ta tự mình tới. “Hắn phất phất tay, biểu tình bất đắc dĩ.

Đi xuống đi, đừng làm chậm trễ kế hoạch của tổng boss.

Chương 1323. Nhiễm hóa 1

Chương 1323: Nhiễm hóa 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Sân thi đấu tổng thể được bố trí ở vùng ngoại ô phía bắc thủ đô Vương Quốc.

Mảnh đất trống trong công viên bị san bằng, dựng lên từng lôi đài đá khổng lồ.

Lý Trình Di không trực tiếp đi tới tham gia tuyển chọn, làm minh chủ liên minh cận chiến, đạt được danh ngạch tiến cử vào trận chung kết.

Trong khách sạn Kim Bồn.

Hắn không có chậm trễ bất kỳ một chút thời gian, khoanh chân nghiên cứu năng lực hoa ngữ mới tiến hóa.

Lúc trước tích góp từng tí một ác niệm, đã đầy đủ tiến hóa Hoa Tử Vi.

Mà lúc này hắn kiểm tra xem xét, hoa ngữ đã tiến hóa đến lần thứ ba.

'Hoa ngữ Hoa Tử Vi ngữ 1: Hào quang Thuyết phục (Khi sử dụng hoa ngữ mở miệng nói ra bất luận cái gì có tính khuyên bảo, có thể có thể thay đổi mặt trận đối phương, phạm vi hào quang trong một trăm ba mươi mét, có thể thuyết phục số lượng không giới hạn)'

Cái hoa ngữ này lúc trước chỉ có thể 1 vs 1, hiện tại ngược lại là không hạn chế số lượng, hoàn toàn có thể sử dụng làm một năng lực khống chế quần thể.

Hoa ngữ có độ ưu tiên rất cao và có thể được sử dụng ở nhiều nơi.

Nhưng ngoài cái này ra, Lý Trình Di quan tâm hơn, vẫn là hoa ngữ thứ hai.

"Hoa ngữ 2: May mắn+3 (chu kỳ phục hồi là hai ngày)"

Lúc trước là ba ngày tích lũy một lần vận may, lần này biến thành hai ngày tích lũy một lần.

Coi như không tệ.

Tiếp theo còn kém một lần tiến hóa cuối cùng. Số lần tiến hóa của Hoa Tử Vi là bốn lần, cộng thêm bản thể, cũng chính là chỉ có năm hình thái.

Cực thể bình thường sẽ một lần thay đổi lớn về chất, cho dù là năng lực hay là Hoa Lân Y, cho nên đây cũng là điều Lý Trình Di mong đợi.

Thu hồi ngón tay trên ấn ác chi hoa, hắn đứng dậy hoạt động thân thể.

Lúc này theo cường độ thân thể không ngừng tăng lên, hắn đã lần nữa cảm nhận được da thịt cơ bắp căng lên đau đớn.

Vĩnh hằng sinh cơ một khi bắt đầu, liền không cách nào ngừng, thẳng đến khi thể xác và tinh thần tử vong, cho nên, hắn phải mau chóng nghĩ biện pháp tiêu hóa áp lực nội bộ.

Đẩy cửa phòng ra, Lý Trình Di bước nhanh đến trước cửa phòng Thương Lộ đạo nhân.

Bùm!

Hắn không chút khách khí đẩy cửa bước vào.

Đạo trưởng Thương Lộ đang tắm, trần truồng đứng trong phòng tắm, dòng nước ào ào rung động.

Hai người nhất thời đưa mắt nhìn nhau.

“Ai cho cậu vào đây!!!” – Thương Lộ trầm giọng nói.

Cửa không khóa, tôi cứ tưởng ông rảnh. “Lý Trình Di không thèm để ý. “Hơn nữa đều là nam, không có gì xấu hổ”.

‘Vậy sao cậu không cho tôi nhìn của cậu? “Thương Lộ cả giận nói. Kéo khăn tắm che kín mình.

“Tôi là sóc! Ông chẳng lẽ muốn chấp nhặt với một người sóc như tôi sao!? “Lý Trình Di nhướng mày, lỗ mãng nói.

“!! “Thương Lộ lão đạo nhịn không được mắng một tiếng,” Hơn nữa tôi nhớ là đã khóa cửa rồi mà!”

“Hả? Tôi không có cảm giác, dù sao đẩy nhẹ một cái là vào được. “Lý Trình Di tùy ý nói.

Thương Lộ cách thủy tinh, nhìn cửa chính bị đụng gãy, không còn lời nào để nói.

“Được rồi ông già, bớt lời thôi, ông tìm cho tôi một đối thủ để chơi. “Lý Trình Di không kiên nhẫn nói.

Nội áp trong cơ thể không lúc nào là không tăng lên làm cho trong lòng hắn phảng phất như có ngọn lửa thiêu đốt

Mà nhiệt độ cơ thể của hắn cũng thật sự đang không ngừng thiêu đốt nóng lên.

‘Đối thủ? Hiện tại đang là vòng loại tuyển thủ các quốc gia, những người đó ngay cả da cậu cũng đánh không rách, đợi đến trận chung kết rồi hãy nói. “Thương Lộ bất đắc dĩ nói.

“Vậy máy thủy lực thì sao? Nơi này có máy thủy lực không? “Lý Trình Di cả người khô nóng, có chút đói khát khó nhịn.

Có thì chắc chắn có, nhưng phải tìm trong nhà máy chắc có. “Thương Lộ thở dài.

“Sắp xếp cho tôi đi. như vậy tiếp tục quá không thú vị, nói trước nhé, nếu như lần này trận chung kết không tìm được cho tôi đối thủ ngon lành, vậy tôi liền đập hết toàn bộ sân thi đấu Tập đoàn Thái Tố Thanh!”

Lý Trình Di nóng nảy nói.

“Yên tâm, nhất định sẽ như cậu mong muốn. Trong tập đoàn Thái Tố Thanh, cao thủ nhiều như mây. “Thương Lộ nghiêm túc nói.

……..

Không chần chừ, không đến hai giờ, huấn luyện máy thủy lực đã được sắp xếp xong xuôi.

Là máy móc công nghiệp cỡ lớn có giới hạn cực cao, máy thủy lực hoàn toàn có thể cung cấp cho Lý Trình Di tập luyện đến mức độ rất cao.

Điều này làm cho hắn sinh ra cảm giác phụ thuộc mãnh liệt vào loại máy móc cỡ lớn này.

Trong một nhà máy chế biến máy móc ở vùng ngoại ô.

Một đám công nhân thao tác máy móc trợn mắt há hốc mồm nhìn người sóc đang gào thét trên máy thủy lực.

A a a a!!!

Còn chưa đủ! Tăng lực!! Tiếp đia a a!!!

Lúc này đã nặng 200 tấn rồi.

Mức độ như vậy đối với máy thủy lực khẳng định không tính là gì, nhưng vấn đề là, đứng ở phía dưới không phải kim loại cỡ lớn mà bình thường bọn họ nghiền ép, mà là vật sống sờ sờ!!!

Một con sóc!

Một con sóc nhìn qua giống người!

Lại có thể gánh vác hai trăm tấn trọng!?

Đây quả thực chính là câu chuyện thần thoại trong truyền thuyết!

200 tấn là khái niệm gì?

Điều này tương đương với gần hai mươi con voi trưởng thành! Một chiếc máy bay chở khách chở đầy hai trăm người!

Lý Trình Di lúc này đang đối kháng chống đỡ, chính là một con số khủng bố như vậy, hơn nữa những trọng lượng này còn tụ tập trên hình trụ thủy lực chỉ to bằng bồn tắm.

Áp lực như vậy càng thêm khủng bố.

“Hắn nói còn muốn thêm? “Đốc công run rẩy nhìn về phía Thương Lộ.

Trên mặt Thương Lộ cũng đang đổ mồ hôi.

Một mặt là bị dọa, mặt khác nhìn Lý Trình Di phát ra một lượng lớn thân nhiệt.

Mùi mồ hôi nồng nặc đến mức tận cùng, đang cuồn cuộn không ngừng bốc hơi, lan ra toàn bộ xung quanh nhà xưởng.

Chương 1324. Nhiễm hóa 2

Chương 1324: Nhiễm hóa 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Tiếp tục. ” Ông ta cũng muốn nhìn xem, cực hạn của Lý Trình Di rốt cuộc ở đâu.

Đốc công nghe vậy, cắn răng một cái, rốt cục cũng tiếp tục nhấn ga.

Các con số trên bảng giá trị bắt đầu tăng thêm.

Áp suất tiếp tục tăng từ 200 tấn.

220.

250.

300.

340

Ồ!!!

Lý Trình Di gầm lên giận dữ.

Toàn thân cơ bắp mãnh liệt nổ tung, một chút máu loãng bị chen nổ mạch máu, từ da lông bên người hắn bay ra.

Nhưng hiệu lực khắc ấn sinh cơ thứ hai lúc này cũng đang nhanh chóng tiêu hóa, đồng dạng dựa theo phương thức lúc trước của hắn, phân giai đoạn, phân tổ hợp.

Phù.

Nhiệt độ trong nhà máy ngày càng cao và tiếng ồn do hơi thở ngày càng giống như một ống thổi lớn.

Một số công nhân thể chất yếu một chút có chút không chịu nổi, nhao nhao lui ra ngoài.

Máy thủy lực không ngừng nâng lên, lại nặng nề đè xuống.

Lý Trình Di đứng ở phía dưới, lần lượt gánh trùng kích khủng bố hơn ba trăm tấn.

Mỗi một lần đều có thể từ trên người hắn ép ra một chút máu.

Nhưng những máu này đều mang theo nhiệt độ cao, rơi ở chung quanh, cư nhiên nhanh chóng liền biến khô, toát ra khói rất nhỏ.

“Thật là. Thật là đáng sợ. “Thương Lộ không nhịn được thở dài, lau mồ hôi trán.

Sóc xám tăng cường phảng phất không có giới hạn, thật không biết đợi đến hắn lên đài lúc, sẽ đạt tới trình độ khủng bố cỡ nào.

Không lâu lắm.

Lý Trình Di rốt cục tạm dừng tu hành, cả người bốc khói đi xuống, nhảy vào hồ băng đã chuẩn bị sẵn.

Xì.

Tiếng rít rất nhỏ truyền ra, mảng lớn khói trắng bốc lên.

Da lông Lý Trình Di từ màu đỏ nhanh chóng khôi phục màu xám.

Hình thể hắn lại biến lớn, cái đầu không chỉ không bị máy thủy lực đè thấp, ngược lại càng cao hơn.

Hiện tại đã đạt tới chừng 2,4m.

“Lão Thương, đúng rồi, nghe nói ông cùng lão Hồng nói cái gì Virus Thiên Nhân, cái kia virus rốt cuộc có cái gì mạnh? Tôi trước đánh chết tên tông sư chặn, cũng không có cảm giác hắn khác biệt gì lớn so với các ông?”

Lý Trình Di tùy ý hỏi.

“Khác nhau vẫn là rất lớn, hắn bởi vì virus cường hóa, chỉ cần không phải đập hắn một phát chết ngay thì hắn liền khôi phục lại rất nhanh.” Thương Lộ đến gần, thở dài nói.

‘Cũng chính là lực khôi phục vượt xa các ông? “Lý Trình Di nói.

“Có thể nói như vậy, hơn nữa mấu chốt là không có di chứng, hết thảy ám thương đều có thể khôi phục. “Thương Lộ nói.

Có thể tìm một ví dụ không?

“Nơi này là Tổng bộ Thái Tố Thanh, cậu muốn xem, có rất nhiều cơ hội. Bất luận người nào của Tập đoàn Thái Tố Thanh đều bị lây nhiễm virus.” Thương Lộ nói. Mặt khác, nói cho cậu biết một chuyện, Khuê cùng Tượng Hàm Anh đã cùng đi bái phỏng tông sư Bạch Hùng nhất tộc.

“Bạch Hùng tộc? không thú vị. “Lý Trình Di không quan tâm nói. Trận chung kết khi nào thì bắt đầu? Tôi sắp chờ không kịp rồi.

“Ước chừng phải kéo dài năm ngày, mới có thể đến phiên những người được cử đi như chúng ta lên võ đài. “Thương Lộ bất đắc dĩ nói.

“Đi ra ngoài xem một chút đi.” Lý Trình Di đang nghỉ ngơi thân thể, dù sao cũng không thể rèn luyện, coi như là vĩnh hằng sinh cơ, cường hóa cũng cần tạm thời nghỉ ngơi.

Đi đâu?

‘Đến tổng bộ Thái Tố Thanh. “Lý Trình Di nói.

“Cậu không phải định đi gây sự chứ? “Thương Lộ trầm mặc, đột nhiên nói.

“Gây chuyện? Làm sao có thể. Chỉ là cho bọn họ một cơ hội quỳ xuống cầu xin tha thứ. Đây có thể gọi là gây chuyện?”

Lý Trình Di nhướng mày.

“Hứa với tôi bây giờ các thế lực còn lại vẫn chưa liên lạc được, có thể chờ thêm một chút không? Nơi đây rút dây động rừng phải cẩn thận làm việc. “Thương Lộ bỗng nhiên cảm thấy mệt mỏi.

“Các ông ấy, chính là quá nhỏ yếu. Trực tiếp tới cửa, nghe lời làm nô lệ, không nghe toàn bộ nghiền chết, sạch sẽ lưu loát không phải rất tốt sao?”

“Sợ là sợ đánh không lại ý chứ. “Thương Lộ bất đắc dĩ. Thái Tố Thanh là tồn tại khủng bố ngay cả hơn mười viên đạn hạt nhân cũng không thể nổ chết được, ngàn vạn lần không thể lơ là.

“Ồ? Lợi hại như vậy? “Lý Trình Di cũng có chút kinh ngạc.

Bom hạt nhân oanh tạc cũng nổ không chết, đây quả thật có hàm lượng vàng. Nhưng trong đó cũng phải phân ra rất nhiều khả năng.

Dù sao tại khu vực hạt nhân hạch tâm, cùng ngoại vi oanh tạc bị ảnh hưởng, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

“Cho nên chúng ta lợi dụng Tượng Hàm Anh bên kia, xâu chuỗi tất cả thế lực còn lại, chuẩn bị tại trận chung kết, cùng bọn họ ngả bài. Đến lúc đó đại quyết chiến, triệt để giải quyết Thái Tố Thanh!”

“Ngay cả đạn hạt nhân cũng không giải quyết được, các ông có biện pháp? “Lý Trình Di lần này thật sự kinh ngạc.

“Đương nhiên là có. Chỉ là biện pháp này cần thời gian phát động, cũng cần đủ tính ẩn nấp. Cho nên chúng ta cần thu hút sự chú ý của đối phương bên ngoài. “Thương Lộ nói.

Cái này tôi biết. Dễ dàng!

Lý Trình Di gật đầu.

“Cậu định làm thế nào? “Thương Lộ cảm thấy đối phương hiểu được lời mình nói, hơi thả lỏng.

……..

Ầm ầm!!!

Khu biệt thự quý tộc trong nội thành Vương Đô đang dấy lên ngọn lửa hừng hực.

Mấy tòa biệt thự ba tầng ầm ầm sụp đổ. Từ trong ngọn lửa chợt lao ra một đạo hư ảnh như tia chớp, nhẹ nhàng xẹt qua giữa không trung, nhảy vào chỗ tối trong ngõ nhỏ của Thương Lộ.

Hư ảnh ngưng thực hiện thân, rõ ràng là Lý Trình Di đang trong thời gian nghỉ ngơi rèn luyện.

“Xem, chỉ cần đem khu biệt thự cấp cao của Tập đoàn Thái Tố Thanh quản lý này đều đốt, người nhà đều đánh tàn phế, liền có thể hấp dẫn sự chú ý của bọn hắn.” Lý Trình Di thần sắc thoải mái nói, trên mặt còn che một tầng màu đen khăn mặt, để che thân phận.

“Nhưng cái đuôi sóc và thân hình mang tính biểu tượng của cậu cho dù che mặt thì có ích lợi gì chứ!?” Thương Lộ rất muốn châm chọc.

Nhưng lại không dám nhiều lời.

Chương 1325. Nhiễm hóa 3

Chương 1325: Nhiễm hóa 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Vì sao không trực tiếp đánh chết bọn họ? “Ông ta mệt mỏi hỏi.

“Tại sao phải đánh chết? Bọn họ đều là người vô tội, tàn nhẫn như vậy không tốt. “Lý Trình Di kỳ quái nhìn ông ta một cái.

Vậy cậu hắn sao trực tiếp đánh gãy tứ chi bọn họ ném vào biển lửa chính là thiện lương???”Thương Lộ không còn gì để nói

Bất quá cũng may Tập đoàn Thái Tố Thanh bây giờ còn ở lại nơi này, cũng không phải hạng người vô tội, người tốt chân chính đã sớm bị lương tâm khiển trách, rời đi nơi này.

……

Đi thôi, còn ba chỗ nữa. Đốt gần hết là có thể thu hút sự chú ý. “Lý Trình Di xoay người đi sâu hơn vào ngõ nhỏ.

Thương Lộ không nói gì, chỉ có thể theo sát phía sau.

Đúng rồi, sau lưng cậu thật sự có Sóc Nhân nhất tộc sao? “Bỗng nhiên ông ta lên tiếng hỏi.

“Ông gả cháu gái cho tôi rồi sinh mấy chục đứa thì biết”Lý Trình Di nói.

Thương Lộ biết không nên để cháu gái mình lộ diện. Bất quá hắn cũng biết đối phương là nói đùa.

“Tiếp theo chúng ta sẽ đi đâu? “Ông ta lại hỏi.

“Tùy tiện đi dạo. “Lý Trình Di nói.

Tùy tiện đi dạo?

Bùm!

Bỗng nhiên Lý Trình Di phía trước đi ra ngõ nhỏ, liếc mắt nhìn mặt đường xung quanh, một đầu vọt vào một siêu thị thương mại cỡ lớn bên trái, đụng nát cửa lớn.

Không đợi Thương Lộ theo sát đi vào, ở ngoài cửa liền nghe được một trận càn rỡ tiếng cười lớn.

Đám người bên trong Siêu thị thét chói tai chạy trốn.

Không lâu sau.

Bùm!

Toàn bộ tòa nhà Siêu thị bốn tầng nghiêng mạnh, sụp đổ về phía bên trái.

Bụi đất tung bay, gạch đá bắn tung tóe, Thương Lộ sợ tới mức vội vàng né tránh về phía sau hơn mười mét.

Bùm!

Một bức tường bên cạnh Siêu thị bị nổ tung, từ đó lao ra một đạo nhân ảnh, thoáng qua xuất hiện ở bên cạnh Thương Lộ.

Chính là Lý Trình Di!

Trong tay hắn cầm một cây kem vani, đầu lưỡi liếm từng chút một.

Vừa vặn hơi nóng, ăn chút kem giải nhiệt đi.

“Cậu trả tiền chưa? “Da mặt Thương Lộ run rẩy.

“Không, vốn định trả tiền, phát hiện không mang, cũng chỉ có thể cướp. Dù sao ngẩng đầu nhìn lên, lại siêu thị của Thái Tố Thanh, không phải muốn hấp dẫn lực chú ý sao?”

“.”

“Đi thôi, tiếp tục đi dạo. “Lý Trình Di ăn hết kem, vứt que đi, sải bước đi về phía khu phố bên kia.

Theo hai người không ngừng đi dạo, trên đường từng cửa hàng có treo biển của Thái Tố Thanh không ngừng bị phá hủy.

Lý Trình Di còn rất lương thiện chờ người bên trong chạy ra mới động thủ.

Nhưng động thái như vậy đương nhiên thu hút sự chú ý của Bộ cảnh sát vương quốc. Đồng thời tập đoàn Thái Tố Thanh cũng nhanh chóng xuất động đội hộ vệ nội bộ, cùng đi tới.

Nhân tiện việc hấp dẫn sự chú ý, Lý Trình Di vốn chuẩn bị ra tay giết sạch tất cả mọi người, bị Thương Lộ mạnh mẽ kéo trở về khách sạn.

Nhưng bởi vì Lý Trình Di hình thể quá mức đặc thù, tại trở về ngày thứ ba, Người của Thái Tố Thanh liền tìm tới cửa.

Bùm!!

Cửa phòng Lý Trình Di bị phá vỡ.

Một nam nhân mặc âu phục đen hở ngực, kính râm tóc vàng dáng người cường tráng, chậm rãi đút hai tay vào túi, mang theo vài thuộc hạ cường tráng cũng một thân đồ đen, đi vào phòng.

“Sóc xám? “Tên đàn ông gỡ kính râm xuống, lộ ra một đôi mắt màu vàng thật dài.

“Vừa rồi mày đụng nát cửa của tao rồi đấy” Lý Trình Di đang ở vào tĩnh tu trạng thái, hai ngày nay tố chất thân thể của hắn lại một bước tăng lên.

Áp suất của máy ép thủy lực phải tăng lên 400 tấn.

Kế tiếp nếu không phải lại đi chuẩn bị vật liệu thiếp theo hắn cũng không đến mức ở chỗ này tĩnh tu chờ đợi.

“Ý gì? “Người đàn ông mặc âu phục tóc vàng sửng sốt, không ngờ đối phương lại đột nhiên nói ra những lời như vậy.

“Tao không quan tâm mày là ai, từ đâu tới. “Lý Trình Di chậm rãi đứng dậy, thân hình cơ bắp cao 2,5m, chậm rãi bao phủ đối phương.

Bây giờ, lập tức quỳ xuống dập đầu ba cái trước tao, sau đó tìm người sửa chữa, tao có thể bỏ qua chuyện cũ.

“???! “Nam nhân tóc vàng hoàn toàn không thể hiểu được mạch não của đối phương, có ý gì? Dập đầu trước cửa?

“Tao đếm ba tiếng. “Lý Trình Di vươn một ngón tay ra.

Tên tóc vàng sắc mặt trầm xuống, toàn thân cơ bắp bắt đầu bành trướng, mặt bắt đầu hiện lên nguyên thể có những mạch máu nhỏ màu vàng thuộc về Virus Thiên Nhân.

Không chút do dự, cánh tay phải của hắn nâng lên, sát chiêu không có một tia giữ lại tốc độ cao nhất oanh tạc về phía mặt Lý Trình Di.

Đoán Cương Quyền – Lê Minh Thăng Long!

Quyền lực cường đại thuộc về nguyên thể tông sư, vào giờ khắc này không hề giữ lại sức mạnh đánh ra.

Hơn hai mươi hai tấn lực lượng cực lớn, đột nhiên một cái, đập thẳng lên mặt Lý Trình Di.

Bùm!!

Quyền lực thật lớn nương theo tốc độ quyền khoa trương trăm mét mỗi giây, mang đến một tiếng va chạm nặng nề đinh tai nhức óc.

Vô lực.

Da mặt Lý Trình Di chỉ hơi lõm xuống, đứng tại chỗ thậm chí cũng lười nhúc nhích.

“Xem ra, tập đoàn Thái Tố Thanh phái mày tới chính là vì chịu chết. “Hắn thản nhiên nói.

Không thể nào!! “Trong mắt tên đàn ông tóc vàng toát ra vẻ khó tin.

Hắn định mở miệng.

Ô!

Đột nhiên ngoài cửa sổ một tiếng thét chói tai nổ tung.

Một bóng đen dùng vận tốc âm thanh đột nhiên phá vỡ cửa sổ, thẳng tắp đánh về phía Lý Trình Di.

Đó là đạn pháo!!

Cửa sổ nổ tung, không khí chấn động, hình thành từng vòng sóng khí trắng.

Giờ này khắc này, cho dù là Lý Trình Di hay là tên đàn ông tóc vàng, đều hoàn toàn trở thành đối tượng oanh tạc của đạn pháo.

Hiển nhiên, Thái Tố Thanh dự định căn bản chính là cho tên đàn ông tóc vàng hấp dẫn sự chú ý của Lý Trình Di.

Ầm ầm!!!

Trong phút chốc có một tiếng nổ lớn.

Quả đạn có kích thước bằng quả dưa hấu nổ tung ầm ầm trong căn phòng chật hẹp.

Nhiệt độ cao, sóng xung kích, ngọn lửa, quét ra ngoài.

Chương 1326. Nhiễm hóa 4

Chương 1326: Nhiễm hóa 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tên đàn ông Tóc vàng trước tiên liền bị xé nát nổ tung, hóa thành vô số huyết nhục.

Virus Thiên Nhân tại thời khắc này không hề giữ lại bị nổ tung đè ép, tràn ngập đến phòng tất cả các góc.

Hơn phân nửa virus ở dưới nhiệt độ cao bị thiêu hủy hầu như không còn, còn có không ít ở trong góc chịu được qua đợt nổ tung đầu tiên, lại bị hỏa diễm khí lưu cọ rửa, bám vào trên người Lý Trình Di.

Lúc này da lông toàn thân Lý Trình Di cũng bị nổ ra không ít vết thương, virus vừa vặn từ chỗ vết thương thẩm thấu vào.

Khói đặc cuồn cuộn và ngọn lửa màu cam đỏ phun ra từ cửa sổ phòng Lý Trình Di.

Bùm!

Lại một tiếng nổ nữa.

Trong phòng nhẹ nhàng lao ra một bóng người da đen.

Bóng người lăn lộn vài vòng, vững vàng rơi xuống đất, đứng dậy. Đúng là Lý Trình Di vừa mới bị oanh kích chính diện.

Lưng hắn có một vết thương do đạn pháo hình bầu dục nổ tung.

Nhưng đáng tiếc, bởi vì thân thể cường độ quá cao, đạn pháo cuối cùng chỉ tổn thương tầng nông da thịt hắn.

Bất quá, cái này đối với cao thủ của Tập đoàn Thái Tố Thanh đã đủ rồi.

Răng rắc răng rắc!

Mới vừa đi ra, một mảng lớn tiếng súng ống liền từ bốn phương tám hướng nhắm vào Lý Trình Di.

Trên đường phố sớm đã bố trí nhân thủ

Tập đoàn Thái Tố Thanh cũng không thể chịu đựng sản nghiệp bị phá hư, dẫn đầu động thủ.

Một trong tam đại thủy tổ của tập đoàn, huyết nhân Kristen sắc mặt bất đắc dĩ, chỉ có thể ở một đám thuộc hạ nguyên thể phía trước, nhìn chăm chú Lý Trình Di.

Ngoại hình của hắn là hình tượng nam nhân trung niên tuấn mỹ tóc bạc huyết nhãn, làn da tái nhợt.

Lúc này một thân áo khoác màu trắng, bên trong là áo sơ mi hoa văn tinh xảo quần dài, rất có phong phạm quý tộc lắng đọng cổ xưa.

"Xem ra là thành công rồi. "Hắn rút một điếu thuốc, cúi đầu châm, hít một hơi.

Hiện tại Virus Thiên Nhân đã thành công tiến vào trong cơ thể cậu, từ giờ trở đi, ta và cậu đều sẽ trở thành huyết mạch đồng bào lấy tổng BOSS làm trung tâm.

"Đúng rồi, ta gọi Kristen, virus trong cơ thể cậu, chủ yếu bắt nguồn từ ta, cho nên về sau, cậu nên gọi ta là cha."

Lý Trình Di nhướng mày, hắn lúc này xác thực cảm giác được toàn thân ngứa ngáy, nguyên bản cần ngoại lực trợ giúp mới có thể tiêu hóa Vĩnh Hằng sinh cơ nội áp, lúc này đang bị lây nhiễm các tế bào thân thể nhanh chóng chữa trị.

Virus Thiên Nhân mới tiến vào thân thể, liền nhận được hoan nghênh không gì sánh kịp.

Lúc này bên trong thân thể Lý Trình Di.

Vô số tế bào trong cơ thể nhiệt tình lôi kéo, nhanh chóng đem các Virus Thiên Nhân có thể tăng cường sức khôi phục của thân thể kéo vào trong cơ thể.

Các cơ quan, mô, máu thịt, da, tóc.

Tất cả mọi nơi, toàn bộ đều bị tế bào nhiệt tình gia tốc xâm nhập vào lượng lớn virus.

Làm Virus Thiên Nhân có ý thức độc lập, còn chưa từng thấy qua người bị nhiễm nào nhiệt tình như vậy.

Nhưng nếu đối phương đã phối hợp như vậy, nó cũng tự nhiên mừng rỡ thoải mái.

Lúc này chỉ mới vài phút, đã xâm chiếm hết tế bào toàn thân Lý Trình Di.

Một lượng lớn virus mới được sinh sôi nảy nở, làm lớn mạnh đội ngũ của mình. Cướp đoạt dinh dưỡng mà cơ thể cung cấp.

Nhưng rất nhanh bọn chúng liền phát hiện, căn bản không cần cướp đoạt. Các tế bào cơ thể chủ động bắt đầu vận chuyển một lượng lớn dinh dưỡng tới, trợ giúp bọn chúng sinh sôi nảy nở.

‘Chào mừng! Chào mừng! Hoan nghênh!!”

Trong thân thể, vô số tế bào cơ thể giống như bác gái đại gia nhiệt tình, virus cần cái gì liền cung cấp cái đó.

Nhưng mà!

Ngày vui chẳng tày gang tay.

Đang lúc nhóm virus tâm tình tốt, đang chuẩn bị làm một trận lớn.

Tai nạn, đã xảy ra.

Ầm ầm!!!

Một cỗ nội áp khủng bố không cách nào tưởng tượng, ầm ầm từ sâu trong cơ thể Lý Trình Di, tự nhiên bộc phát ra.

Các bác gái đại gia tế bào cơ thể mới vừa rồi còn mặt mũi hiền lành, hết thảy đều nhanh chóng bành trướng biến hình, hóa thành một đám tế nào sắt thép, cơ bắp toàn thân, mặt mày dữ tợn.

Bọn chúng hội tụ cùng một chỗ, tạo thành từng đạo phòng tuyến chống cự, rống to đối kháng nội áp.

Virus bị sốc.

Một ít virus căn bản không có chuẩn bị tâm lý, nháy mắt đã bị nội áp đè ép nổ tung.

Còn lại kịp phản ứng, nhất thời hoảng sợ phóng về phía các bác gái đại gia.

Mau tới nơi này!

Tiểu tử đừng sợ!! Có đại gia cậu ở đây, nhất định có thể chống đỡ được đợt sóng này!

Bác gái giúp các người chắn gió!! Mọi người đứng vững!!

Các tế bào cơ thể chủ động tiến lên, chống đỡ phần lớn áp lực bên trong, còn đang cố gắng động viên virus Thiên Nhân.

Nhưng cho dù có đứng vững, nội áp còn lại vẫn vô cùng khủng bố, trong nháy mắt liền tương đương với việc tăng gánh nặng thêm gấp mấy trăm lần cho cho tất cả tế bào virus.

Mắt thấy Virus Thiên Nhân bắt đầu mảng lớn mảng lớn tử vong.

Các tế bào cơ thể nhất thời nóng nảy, càng thêm cố gắng dùng thân thể đi bảo vệ những tiểu tử tốt không dễ dàng lắm mới lừa được.

Cũng may, dưới áp lực sinh tồn cực lớn, nhóm Virus Thiên Nhân rốt cục phản ứng lại.

Chúng nó lệ rơi đầy mặt, liều mạng đoàn kết ở phía sau các tế bào cơ thể, cố gắng phát huy ưu thế lớn nhất của bản thân - - sức khôi phục!

Mọi người cố lên!

Xông lên!

Đứng vững!

Đợt sóng này chúng ta có thể sống thêm một thời gian! Mọi người cố lên!

Chúng ta am hiểu nhất tu bổ khí quan nội tạng, những việc bẩn thỉu mệt nhọc này để cho chúng ta tới! tiền tuyến

không thể thiếu các cậu, các cậu yên tâm đi đi! nơi này liền giao cho chúng ta!!”

nhóm Virus Thiên Nhân cảm thụ được nội áp càng ngày càng khủng bố, nhao nhao biến sắc, khuyên bảo nhóm tế bào cơ thể gia nhập tiền tuyến, đứng vững trước áp lực.

Chương 1327. Nhiễm hóa 5

Chương 1327: Nhiễm hóa 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đúng vậy! Nếu tiền tuyến không chịu nổi, tất cả mọi người phải chết!

Mặc dù không thể chiến đấu ở tiền tuyến nhưng luận về hậu cần, chúng ta rất chuyên nghiệp!

Nhóm Virus Thiên Nhân phấn khởi cố gắng, nhanh chóng bắt đầu tiếp nhận vận hành bảo trì chữa trị nội tạng trong cơ thể Lý Trình Di.

Đồng thời cũng quả thật đem đại lượng tế bào thân thể giải phóng ra, gia tăng mật độ, đứng vững trước nội áp không ngừng gia tăng.

Biến hóa như vậy, cũng thể hiện đầy đủ tình cảnh hài hòa của một nhà quân dân, cùng nhau đối kháng thiên tai diệt thế.

Biểu hiện cụ thể bên ngoài chính là cường độ thân thể Lý Trình Di tựa như tên lửa, lại một lần nữa bắt đầu tăng vọt.

Có Virus Thiên Nhân hậu cần ủng hộ, Vĩnh Hằng Sinh Cơ trong thời gian ngắn không lo lắng về sau, lập tức tăng trưởng lên càng thêm điên cuồng mãnh liệt.

Một luồng hơi nóng từ trên người hắn khuếch tán ra.

…….

Khí lưu nóng bỏng, lấy Lý Trình Di làm trung tâm bay ra xung quanh.

Trên mặt đường bụi bặm tung bay, biển quảng cáo bị gió nóng thổi nhẹ lay động.

Thần sắc trên mặt Kristen dần dần có chút thay đổi.

Cái cỗ sóng nhiệt này, còn không có tới gần cũng đã gần tám mươi độ, nếu là ngọn nguồn, cái nhiệt độ kia lên đến bao nhiêu độ quả thực khó có thể tưởng tượng.

Đây là nhiệt lượng mà sinh vật có thể phát ra???

Thân thể hắn nhanh chóng căng thẳng, mơ hồ cảm giác mình tự mình đến đây, tựa hồ không phải là một ý kiến hay.

“Virus không tệ. “Lúc này Lý Trình Di rốt cục mở miệng.

Hắn giơ tay lên, cảm giác thân thể tựa như một khí cầu, đang nhanh chóng biến nóng tăng lớn, nhưng nhìn kỹ, ngoại hình của mình lại như cũ duy trì nguyên trạng, không hề biến hóa.

“Nhưng”

Hắn thở ra một hơi, hơi thở nóng bỏng vặn vẹo không khí, bay lên trên.

Quá ít!

Bùm!

Trong phút chốc mặt đất dưới chân hắn nổ tung, dưới lực phản ứng cực lớn, Lý Trình Di đã biến mất tại chỗ, giống như thuấn di xuất hiện ở bên cạnh Kristen.

Đưa tay ra

Cánh tay tựa như lưỡi dao, tốc độ cao đụng vào cổ Kristen.

Quá nhanh, nhanh đến Kristen căn bản không thể phản ứng lại, thậm chí cảm giác đau cũng chưa kịp truyền đến trong đầu, hết thảy liền kết thúc.

Ầm ầm!!

Sau tiếng nổ, cả người hắn bị kéo xuống, ầm ầm đập vào mặt đất, nổ tung một cái hố nham thạch lớn.

Đá vụn tựa như thuốc nổ bay tán ra.

Kristen bị gãy cổ, tạo thành một tư thế xoắn kỳ lạ.

Nhưng chính là như vậy, hắn cư nhiên còn có thể cử động!

Hắn cố nén đau đớn, nhấc chân phải lên nhắm ngay bụng Lý Trình Di toàn lực đập một cái.

Sức mạnh khổng lồ vượt qua ba mươi tấn, một cước này đủ để cho bất luận đối thủ nào cũng phải né tránh.

Nhưng, không bao gồm Lý Trình Di.

Bùm!

Ngón chân đập vào cơ bụng, chân phải của Kristen vặn vẹo, gãy xương, lập tức cong cong, hắn há miệng cố gắng kêu thảm thiết.

Nhưng bị một cái chân to chặn ở giữa mồm.

Bùm!

Hố sâu trên mặt đất lại chìm xuống, xung quanh nổ tung một vòng sóng chấn động.

Tất cả yên tĩnh lại.

Phù.

Lý Trình Di thở ra thật dài, da thịt cả người bắt đầu càng ngày càng nóng, loại nhiệt này đến từ lượng lớn tản nhiệt do các tế bào trong cơ thể sinh ra khi đối kháng với áp lực bên trong.

Lúc này nhiệt độ cơ thể của hắn đã vượt qua chín mươi độ.

Hơi nóng há mồm phun ra cũng đủ để dễ dàng làm bỏng người.

Xoẹt xoẹt!

Cách đó không xa, Thương Lộ và Hồng Liên dắt tay nhau chạy tới, nhưng bởi vì nhiệt độ cao không tới gần, chỉ đứng từ xa quan sát nơi này.

Tay súng bốn phía Tập đoàn Thái Tố Thanh, lúc này cũng theo nhân thủ Liên minh cận chiến đều nằm la liệt như ngả rạ

“Nếu Thái Tố Thanh không kiềm chế được, chúng ta cũng không cần phải chờ, chiều luôn bọn chúng đi.” Hồng Liên trầm thấp nói.

“Bọn chúng lại phái người trực tiếp dùng vũ khí nóng tập kích. Không còn kịp rồi, ra tay trước đi. “Thương Lộ gật đầu.

Hắn cũng là cảm giác mệt mỏi, từ khi tiếp nhận Sóc xám về sau, hết thảy mọi việc cứ như tua nhanh, vốn thế cục đang từ từ tiến triển, trong nháy mắt liền bị sóc nhân gia tốc, khiến tất cả mọi người trở tay không kịp.

Theo tay súng xung quanh được giải quyết, Thương Lộ tới gần, hỏi Lý Trình Di.

"Có khỏe không?"

"Cũng tạm. "Lý Trình Di từ trong hố nhảy ra đứng một bên.

Chỉ là, động tác của bọn chúng làm cho ta có chút không thể nhẫn nại.

Sắc mặt Thương Lộ khẽ biến: "Cậu định làm gì? Ngàn vạn lần không được làm bừa! Thái Tố Thanh là quái vật đứng đầu có thể cứng rắn chống lại hơn mười quả đạn hạt nhân! Chúng ta phải chờ kế hoạch".

Nhưng lời còn chưa dứt, thì con Sóc đã biến đi đâu mất rồi

Đường phố nhanh chóng lùi lại trước mắt Lý Trình Di.

Mặt đất nối tiếp nhau, không ngừng xuất hiện từng cái hố to. Cả người hắn tựa như mũi tên rời cung, thẳng tắp hướng tổng bộ tòa nhà Thái Tố Thanh phóng đi.

Trong tổng bộ, lúc này chỉ còn lại có hai thủy tổ còn lại trấn giữ, sau khi nhận được tin tức tập kích thất bại, hai người đồng thời từ văn phòng nhảy ra.

Từ ban công trên cao, liền nhìn thấy Lý Trình Di đang cấp tốc tới gần.

Ô……

Tiếng còi báo động vang lên.

Các bảo vệ cầm súng nhao nhao phân tán ra, chủ động tìm kiếm vị trí góc độ, thiết lập trận hình, sẵn sàng đón địch.

Một cây súng bắn tỉa, tên lửa, nhao nhao nhắm vào phương hướng Lý Trình Di tới gần. Khủng nhân cùng ma

nhân, một người là đầu trọc cao lớn toàn thân hình xăm màu đen, một người khác là người con gái xinh đẹp mặc váy ngắn áo sơ mi một tay có sáu ngón tay, tóc dài bồng bềnh,.

Hai người phát hiện không đúng nhanh chóng xuống lầu.

Chương 1328. Nhiễm hóa 6

Chương 1328: Nhiễm hóa 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Boss đâu?”

Ma nhân lớn tiếng hỏi.

“Ba người Nha Long cùng boss tạm thời không ở tổng bộ! “Khủng Nhân nhanh chóng trả lời.

Ma nhân sắc mặt khẽ biến, đứng ở chỗ cao, hắn đã có thể cảm giác được xa xa có tiếng đạp bước chân kéo theo từng hồi chấn động.

Chuẩn bị!

Cô ta cao giọng hô to.

Hơn mười khẩu súng bắn tỉa hơi điều chỉnh.

Giết!

Bang bang bang!!

Tất cả tiếng súng vang lên chỉnh tề, hơn mười viên đạn đồng thời hình quạt, cùng nhau bắn thẳng vào người Lý Trình Di.

Động năng cực lớn trong phút chốc khiến hắn thoáng giảm tốc độ, bên ngoài cơ thể cũng bắn ra hơn mười đốm lửa.

Và đó là toàn bộ hiệu quả của tất cả các khẩu súng bắn tỉa.

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Tiếng bước chân thật lớn đã càng lúc càng gần.

“Còn chưa chết sao? Đây rốt cuộc là quái vật gì? “Ma nhân trán thấy mồ hôi, ý bảo tên khiêng hỏa tiễn chuẩn bị.

Bắn!

Uỳnh!!!

Tiếng rít chói tai nổ tung, một hỏa tiễn phun ra khi Lý Trình Di còn chưa hoàn toàn tới gần

Đạn hỏa tiễn dày đặc rơi xuống đất liền nổ tung.

Ầm ầm ầm!!!

Ngọn lửa bùng nổ, trong nháy mắt bao trùm cả khu vực phía trước Lý Trình Di.

Nhà cửa sụp đổ, mặt đất nổ tung, người qua đường vô tội bị tai bay vạ gió chưa kịp ối lên một tiếng đã bị ngọn lửa chấn động cắn nuốt.

Một số tòa nhà có cấu trúc không ổn định bắt đầu run rẩy vì chấn động của vụ nổ, có thể đổ sụp bất cứ lúc nào.

Trong ngọn lửa màu cam và đỏ sậm trộn lẫn khói đặc, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Trong phút chốc một bóng người lao ra, phá vỡ tất cả, tiếp tục tới gần tòa nhà tổng bộ.

Là Lý Trình Di!

Toàn thân hắn da lông rách rưới, khắp nơi là bị nổ tung khiến miệng vết thương toác ra, nhưng những miệng máu này đang khép lại mà mắt thường có thể thấy được.

Ở loại thế giới hoàn toàn không có thuật pháp siêu phàm này, lực tự lành của thân thể máu thịt lại có thể đạt tới mức độ này, có lẽ duy nhất hắn có thể làm được.

“Virus!”

Ma nhân lớn tiếng tỉnh ngộ.

“Tên kia, trên người cũng nhiễm Virus Thiên Nhân, nhưng vì cái gì??”

Cô ta chưa kịp nói tiếp.

Một tiếng rít chói tai xẹt đến.

Hư ảnh Lý Trình Di hóa ra tựa như một viên đạn pháo, chính diện đụng vào tường bên ngoài tổng bộ.

Tường ngoài nổ tung, bóng người đụng, mở ra một đường máu những tay súng cùng cao thủ võ đạo tố thể ngăn cản bên trong, sau đó, thẳng tắp đụng ở bên ngoài tường cao ốc tổng bộ.

Ầm ầm!!!

Tường bị thủng một lỗ lớn.

Khủng Nhân cùng Ma Nhân phân tán tránh ở hai bên, trên người đều chảy mồ hôi.

Vừa rồi còn thiếu chút nữa, bọn họ cũng giống như những thuộc hạ né tránh không kịp kia, bị bóng người kia đụng chết.

Làm sao bây giờ!? "Khủng nhân khẩn trương không ngừng nuốt nước miếng.

Tập đoàn Thái Tố Thanh hoành hành thế giới nhiều năm, đây vẫn là lần đầu tiên, có cường địch chính diện cường công tập đoàn tổng bộ như thế.

Nếu là bọn họ hôm nay không thể bảo vệ tổng bộ, vậy chờ boss trở về, hai người cũng phải nhận trừng phạt vô cùng nghiêm khắc.

Người này chúng ta căn bản không thể chống lại, phải tìm kiếm ngoại lực tương trợ! "Ma nhân cắn răng lui về phía sau.

Chết bây giờ hay chết sau này, lựa chọn này không khó quyết định.

"Ngươi muốn chạy!?" Khủng Nhân sắc mặt nhất thời hiện lên tức giận, hắn là tử sĩ trung thành Thái Tố Thanh, lúc này phát hiện không đúng, đang muốn gầm lên.

Bốp.

Một đạo bóng người đỏ sậm đột nhiên lao ra mặt tường, xuất hiện ở phía sau hắn.

Là Lý Trình Di!

Hắn lúc này, toàn thân màu đỏ sậm, có chấn động vặn vẹo vô hình từ trên người khuếch tán ra.

Từ vừa mới bị lây nhiễm virus, đến bây giờ cũng chưa đến mười phút, hắn lúc này cường độ thân thể bạo tăng thẳng tắp, cứ như vậy chút thời gian, cái Khắc Ấn Sinh cơ thứ hai, cũng đã tại chậm rãi từ chỗ da lông lồng ngực ngưng tụ.

Nếu như còn có máy thủy lực đối kháng kiểm tra, có thể thấy rõ ràng sức mạnh thân thể của hắn đang tăng lên.

Hơn nữa, Trong lòng Lý Trình Di có loại cảm giác, càng hướng phía sau, loại tăng trưởng này có tốc độ lại càng nhanh!

Nó phá hủy mọi thứ, phá hủy mọi thứ, đốt cháy mọi thứ! Cho đến khi chết.

“Thái Tố Thanh đâu?!! ở đâu!!?” Lý Trình Di một tay tóm gáy Khủng nhân, lúc này hình thể của hắn đã đạt tới ba mét, một bàn tay liền to ngang bằng đầu đối phương.

Bang bang bang!!

Khủng nhân điên cuồng đấm vào cánh tay tóm gáy mình nhưng chả ăn thua mẹ gì, với hơn chục tấn sức mạnh của hắn đánh lên tay Lý Trình Di giống như mát xa.

“Boss cùng mấy người Nha Long đi tu luyện ở ngoại ô, hiện tại thông qua điện thoại, chúng ta đã thông báo cho bọn họ, chắc hẳn sẽ rất nhanh thôi.“Ma nhân ở xa xa nhanh chóng trả lời, mồ hôi lạnh bị nhiệt độ cao xung quanh bốc hơi.

Nhưng cô ta không dám nhúc nhích.

Một loại cảm giác uy hiếp quỷ dị, đang không ngừng kích thích thần kinh của cô ta.

Cô ta có thể cảm giác, một khi mình hơi nhúc nhích, trong nháy mắt sẽ bị một đòn đánh chết.

Lực chú ý của Lý Trình Di rốt cuộc ngưng tụ trên người cô.

“Nhỏ yếu! Quá nhỏ yếu!! “Lý Trình Di tiện tay bóp gãy cổ Khủng nhân.

Răng rắc, xương cốt đứt ra, Khủng nhân cả người mềm nhũn ngã xuống đất, sau cổ cuồn cuộn không ngừng bốc lên từng luồng khói trắng.

Mới tiếp xúc ít thời gian như vậy, nhiệt độ toàn thân hắn đã tăng vọt tới hơn bảy mươi độ, cả người đều chín.

Trong cơ thể Virus Thiên Nhân cũng từng mảng từng mảng tử vong. Chúng căn bản không có biện pháp tiếp tục sinh tồn trong hoàn cảnh nhiệt độ cao như vậy.

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, phát hiện tất cả đều là đám lìu tìu, nhất thời một cỗ phẫn nộ khó hiểu, từ trong lòng hắn cuồng trào mà ra.

Hắn tưởng cao thủ Tập đoàn Thái Tố Thanh nhiều như mây, lúc này mới tự mình đến đây nơi này, tham gia cái gọi là giải đấu quốc tế.

Nhưng có vẻ như bây giờ.

Mình dễ tin người quá, cái đám sâu bọ này sao có thể giúp mình giải trừ phiền não.

Nhiệt lượng trên người hắn lúc này đã tăng vọt tới trên 100 độ

Chương 1329. Nhiễm hóa 7

Chương 1329: Nhiễm hóa 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phương pháp kiểu tổ hợp giai đoạn 2 tách ra chất dẫn để dùng, lúc này cũng bắt đầu dần dần mất đi hiệu lực.

Vĩnh hằng sinh cơ một khi bắt đầu, liền giống như nổ tung, không cách nào ngừng lại.

Mà dùng chất dẫn, vẻn vẹn chỉ là dẫn dắt phương hướng phát sinh phản ứng.

Bản chất của nó là một căn bệnh kỳ lạ.

Từ trong bệnh tật biến dị, khai quật ra một con đường cấm kỵ.

Mà lúc này Virus Thiên Nhân kích thích, tựa hồ làm cho Trong cơ thể Lý Trình Di phản ứng có được cường hóa.

Rõ ràng chưa dùng chất dẫn, thân thể của hắn lại như cũ bắt đầu phi tốc cường hóa.

Lúc này đã vượt ra ngoài phạm vi của giai đoạn phân tán.

Loại cường hóa này không có phương hướng dẫn dắt phản ứng dây chuyền, đang không hề có mục tiêu điên cuồng cường hóa hết thảy thân thể Lý Trình Di.

Máu thịt, da lông, xương cốt, khí quan, vốn được hắn chia làm mấy bộ phận, chậm rãi cường hóa, hiện tại nhưng là toàn bộ đồng thời đi về phía trước tăng vọt với tốc độ tên lửa

Hơn nữa không có chất dẫn, trong cơ thể hắn cường hóa cũng bắt đầu xuất hiện cực độ không đều.

Tỷ như, xương cốt cường hóa tốc độ nhanh hơn huyết nhục, các khí quan từng cái cũng tốc độ không đồng nhất, bởi vậy càng là dẫn phát đủ loại hiện tượng quái dị.

Thân thể Lý Trình Di bắt đầu như bong bóng, bên này sưng to một cái, bên kia sụp đổ một khối.

Tiếng ma sát vặn vẹo chói tai, từ trong cơ thể hắn điên cuồng khuếch tán, chấn động khiến toàn thân người chung quanh tê dại, màng nhĩ đau nhức.

"Không còn kịp rồi! Trước tiên phải sống qua thời gian này rồi nói sau!"

Trong lòng Lý Trình Di biết không ổn, đạo khắc ấn thứ hai trên ngực đang nhanh chóng ngưng tụ, một khi ngưng tụ thành công, cường độ thân thể hắn sẽ trong nháy mắt bạo tăng mấy lần.

Đến lúc đó vốn chỉ là gian nan chống đỡ chính mình, chắc chắn sẽ bị sự tăng cường cực lớn trong nháy mắt khiến thân thể nổ tung.

Nhưng hiện tại chung quanh Virus Thiên Nhân, cường độ căn bản không đủ, còn không cách nào tiến được đến gần người hắn.

Từng đợt từng đợt thống khổ, từ trong cơ thể hắn điên cuồng trào ra.

Hắn cuối cùng cũng hiểu được, tại sao những thiên tài trước đó tại Tịch Diệt Thành chọn Vĩnh Hằng sinh cơ chết như thế nào.

Gia tốc này vượt xa dự tính của hắn, khắc thứ nhất nếu tốc độ cường hóa là 1, thì tốc độ khắc thứ hai là 80.

Loại tăng vọt lên tốc độ khủng bố này khiến ai cũng phải chết nghẹn!

Đây là chưa kể hắn còn nghĩ biện pháp tách ra để cường hóa.

Không được.

Nhất định phải nghĩ biện pháp!!

Lý Trình Di trong đầu nhanh chóng chuyển động ý niệm, tiếp tục như vậy tiếp tục, hắn hẳn phải chết!

Hoa ngữ!!

Đúng rồi!!

Hắn còn có hoa ngữ!

Một ý niệm như tia chớp lóe lên trong đầu hắn.

…….

Nhìn người chung quanh nhao nhao lui về phía sau rời xa, Lý Trình Di nhanh chóng trong lòng niệm động.

‘Hoa ngữ: May mắn+3.’

Năng lực hoa ngữ này, lúc này đã chồng lên mấy chục lần.

Cảm thụ được nội áp trong cơ thể còn đang cấp tốc tăng mạnh, Lý Trình Di không chút do dự một hơi dùng hết.

Nhất thời liên tiếp những lời nhắc nhở của Ác Chi Hoa cấp tốc tuôn ra.

Bắt đầu sử dụng hoa ngữ.

Phát động thất bại, bởi vì ngoại giới hạn chế quá lớn, năng lực hoa ngữ không thể dẫn phát dao động vận mệnh.

“Phát động thất bại, bởi vì bên ngoài….”

Phát động thất bại….

Thất bại thất bại thất bại thất bại!!!!

Dày đặc thất bại hiện ra như nước lũ, tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Hắn biết sẽ như vậy.

Nhưng không sao, miễn là có một hoặc hai thành công là được!

Bốp.

Đột nhiên, một tin tức tựa như một đóa hoa trắng tinh nở rộ bên trong vô số lá xanh, chói mắt mà nổi bật.

Phát động thành công, thành công đột phá hạn chế thế giới.

Trong lòng Lý Trình Di mừng như điên, không kịp xem xét tỉ mỉ tin tức, đột nhiên hắn cảm giác bên phải giữa không

trung, một bóng người mơ hồ đang cấp tốc tới gần, nhảy lên thật cao, rơi xuống nơi này.

Hắn quay đầu nhìn lại.

Người tới tóc dài phiêu tán, dáng người cân xứng, trước nhô sau vểnh, khuôn mặt thanh thuần lạnh như băng, một thân trang phục bó sát người màu trắng, hai tay mở ra, tựa hồ là con gái.

Nhưng trên người hắn phát ra khí tức, lại mơ hồ có chút quái dị.

Thái Tố Thanh!

Mạnh mẽ hắn kịp phản ứng.

Người này giống hệ với ngoại hình Thái Tố Thanh mà Thương Lộ cho hắn xem qua

"Đồ vật bẩn thỉu. "Thái Tố Thanh cao cao rơi xuống, thanh âm lạnh như băng.

Còn chưa rơi xuống đất, toàn thân hắn liền cấp tốc vặn vẹo lên, bên ngoài cơ thể tiết ra một tầng chất nhầy màu trắng thật dày.

Sau đó cánh tay phải của hắn huy động, bàn tay cấp tốc biến hình, hóa thành một cái xúc tu trắng bệch cuối cùng là gai nhọn sắc bén.

Gai nhọn từ trên trời giáng xuống, hung hăng đâm về phía Lý Trình Di.

Mũi nhọn cuối cùng còn chưa rơi xuống đất, đã nổ ra từng tiếng rít chói tai.

Tốc độ âm thanh!!

Đây là tốc độ âm thanh công kích mà Lý Trình Di đã lâu không gặp!!

Hơn nữa không phải gấp đôi tốc độ âm thanh bình thường, ít nhất là gấp ba!!

Tiếng rít còn chưa truyền ra. Hắn liền cảm giác lồng ngực phảng phất bị một tảng đá chính diện nện trúng, da lông cơ

bắp một trận sảng khoái.

Một cảm giác thư thái không gì sánh kịp, từ lồng ngực khuếch tán đến toàn thân.

Hắn há mồm chữ sảng khoái thiếu chút nữa thốt ra.

Nhưng dưới tình thế cấp bách, khẩu âm đến bên miệng bị hắn mạnh mẽ vặn vẹo, biến thành một chữ khác.

Đau!

Đau quá!!!

Vẻ mặt Lý Trình Di dữ tợn, gầm lên giận dữ.

Cả người hắn bị sức mạnh cực lớn của gai nhọn đập bay ra, đâm vào bên trong tòa nhà tổng bộ.

Từng tầng tường bị đập sụp, bụi đất tung bay, Thái Tố Thanh theo sát phía sau, thân hình như điện, nháy mắt liền đuổi kịp Lý Trình Di không hề có sức phản kháng.

Trong nháy mắt, hai tay hai chân hắn đồng thời hóa thành một cái xúc tu lớn màu trắng, mấy trăm đạo xúc tu điên cuồng từ các góc độ đâm về phía Lý Trình Di.

Chương 1330. Nhiễm hóa 8

Chương 1330: Nhiễm hóa 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phốc phốc phốc phốc!!!

Gai nhọn rậm rạp đâm vào da lông, khiến Lý Trình Di không kìm được kêu thảm thiết.

Phát hiện đối phương kêu thảm thiết, Thái Tố Thanh ánh mắt lạnh như băng, quyết định tốc chiến tốc thắng, triệt để giết chết đối phương.

Lực độ trên tay hắn cũng nhanh chóng tăng cường, từ lúc trước chỉ dùng sáu thành, bạo tăng tới chín thành!

A a a a a!!!

Lý Trình Di còn đang kêu thảm thiết.

"??! "Thái Tố Thanh đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Hắn cường độ đều gia tăng gần một nửa, nhưng tiếng kêu đối diện như thế nào vẫn là như cũ!?

Hơn nữa chính mình đánh lên lúc, cảm thụ lực phản chấn, tựa hồ còn càng ngày càng cứng?

Mỗi một giây đều có mấy trăm xúc tu vung ra, mỗi một xúc tu đều là sức mạnh khủng bố vượt qua trên trăm tấn, đánh vào Trên người Lý Trình Di.

Xoa bóp dày đặc như vậy, khiến Lý Trình Di mấy lần suýt nữa không nhịn được kêu lên.

Đạo Khắc Ấn Sinh cơ thứ hai trong lồng ngực hắn, cũng vào lúc này tự nhiên ngưng tụ ra, còn thiếu chút nữa đã hoàn chỉnh thành hình.

Nhưng lúc này hắn cũng phát hiện không đúng, Thái Tố Thanh tựa hồ đã nổi lên lòng nghi ngờ.

Đối phương ra tay bắt đầu chậm lại.

“Ngươi đánh không chết ta!! Chính là Virus Thiên Nhân! Giết không chết ta! Giết không chết!!!

Trong lòng Lý Trình Di hạ quyết tâm, cắn mạnh một cái đầu lưỡi, miệng phun máu tươi, phát ra tựa như sắp không chịu được sắp chết đến nơi gào mồm rống giận.

Máu tươi chân thật làm cho sự chần chờ trong mắt Thái Tố Thanh nhanh chóng biến mất.

Cường địch trước nay chưa từng có, làm cho hắn cũng khó có được dâng lên từng tia uy hiếp cùng chiến ý.

“Ngươi trêu chọc Thái Tố Thanh ta là sai lầm lớn nhất từ khi ngươi sinh ra tới nay”.

Hắn lui về phía sau một bước, xúc tu toàn thân cấp tốc ngưng tụ, hóa thành một cái.

Từng đạo cơ bắp theo quy luật phát lực đặc thù, rung động, vặn vẹo, tích lũy sức mạnh cường đại hơn trước ít nhất gấp ba lần, nhắm vào Lý Trình Di.

Thiên thượng thiên hạ – Thái Tố Vạn Ninh!?

Hai mắt hắn mơ hồ hóa thành trắng như tuyết, xúc tu màu trắng to bằng bắp đùi trước người kia, hóa thành một cánh tay người con gái trắng nõn nhẵn nhụi, từ trên trời giáng xuống, nặng nề nện vào ngực Lý Trình Di.

Ầm ầm!!!

Một cỗ cự lực vượt xa so với trước xen lẫn vào đó là chấn động khiến mọi thứ nát bấy tại giờ khắc này triệt để tràn vào Trong cơ thể Lý Trình Di.

Hắn ngửa đầu đứng trên mặt đất, hai chân lay động.

Từng vòng sóng chấn động nửa trong suốt, lấy hai người làm trung tâm, không ngừng nổ tung, nổ nát cửa kính tòa nhà chung quanh.

Đám người ở gần màng nhĩ cũng nhao nhao chảy máu, bị sóng âm thật lớn đâm thủng bị thương.

Phốc!!

Khu vực của Lý Trình Di tựa như bị tên lửa oanh tạc, bùng lên một quả cầu màu xám tro bùn đất và đá.

Quả cầu nháy mắt vỡ vụn, từ đó thổi ra khí lưu nóng bỏng bỏng, thổi đến xung quanh đám người dự thi khiến bọn họ nhao nhao lui về phía sau.

Thương Lộ, Hồng Liên, Khuê và La Đình lúc này mới tới tổng bộ.

Mọi người ai nấy đều giơ tay che mặt, ngăn trở bụi bặm và cặn bã do luồng khí khổng lồ thổi tới.

"Đã xảy ra chuyện gì!? "Hồng Liên lớn tiếng dò hỏi.

'Không biết! Nhưng tôi thấy minh chủ xông vào tổng bộ Thái Tố Thanh!

Một đám người chỉ có thể nhìn thấy tòa nhà tổng bộ phía trước bắt đầu lung lay sắp đổ, không ngừng lắc lư.

Khuê và La Đình sóng vai đi về phía trước, lúc này cũng ngơ ngác nhìn động tĩnh của tòa nhà ở phía xa xa.

Phía sau bọn họ là đám người Phương Hoành Vũ của Già Ưng Cốc.

"Không phải nói muốn cùng nhau hành động, liên hợp tập kích Thái Tố Thanh sao? virus chúng ta còn chưa có cơ hội đưa ra ngoài." Phương Hoành Vũ nuốt nước miếng, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Hình như là minh chủ Liên minh cận chiến, một mình xông vào" phía sau vị hôn thê Nhan Thu Dung sắc mặt khẩn trương.

"Nhưng virus Ngưng Vọng"

Không cần nữa!

La Đình lại gần.

" Minh chủ liên minh chúng ta, bây giờ còn đang cùng Thái Tố Thanh toàn lực chém giết, chỉ dựa vào hắn một người liền có thể đối kháng nhiều virus như vậy, nếu là tăng thêm chúng ta, thế cục nhất định nghịch chuyển!"

Hắn lúc này trong lòng cảm khái, hoàn toàn không nghĩ tới, con Sóc xám trước kia nhìn không có gì thu hút giờ lại có thể mạnh đến mức độ như vậy.

Ầm ầm!!

Phía trước lại là một tiếng nổ lớn.

Vô số màu trắng huyết nhục bắn tung tóe nổ tung, từ trước tòa nhà Tổng bộ Thái Tố Thanh bạo phá.

Máu thịt rơi lả tả, ngay cả đám người La Đình cũng suýt nữa bị khí nóng đập trúng.

"Chuyện gì xảy ra!? "Hồng Liên cùng Thương Lộ nhao nhao nhảy lên kiến trúc phụ cận, đứng ở đỉnh nhìn ra xa.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy đám người lây nhiễm virus của Tổng bộ Thái Tố Thanh, đang điên cuồng chạy về phía Lý Trình Di để tấn công

Hai mắt bọn họ trắng bệch, hoàn toàn mất đi lý trí, không muốn sống chạy về phía Sóc nhân để đánh giết.

Mà lúc này Lý Trình Di, chính hai tay ôm lấy Thái Tố Thanh, cả người là máu, thống khổ rống to.

Tiếp tục a!! Tiếp tục đánh ta đi!!!

Hắn gầm lên giận dữ.

"Xuất ra toàn bộ sức mạnh của ngươi!! Đánh chết ta!! Giết ta!! Dùng hết toàn lực!! Ngươi vừa rồi không phải rất cuồng sao!! Giết ta đi xem nào!!!

Lúc này Thái Tố Thanh cả người là máu, xúc tu ngưng tụ thô to đã triệt để gãy lìa, cả người tựa như búp bê, rách rưới vô lực bị kịch liệt lay động.

Từ xa nhìn lại, có thể nhìn thấy vết thương trên người hắn đang nhanh chóng khép lại.

Nhưng vô ích.

Chương 1331. Vô hạn 1

Chương 1331: Vô hạn 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bởi vì dựa vào Lý Trình Di quá gần, vết thương toàn thân Thái Tố Thanh không ngừng bốc hơi một lượng lớn khói trắng, đó là dấu vết hơi nước bị bốc hơi.

Không có virus nào có thể thoát khỏi nước! Mà lúc này Thái Tố Thanh, gặp phải chính là tuyệt cảnh như vậy.

Lúc này phàm là người nhìn thấy một màn như vậy, đều hoài nghi ánh mắt của mình có phải nhìn lầm hay không.

Thái Tố Thanh được xưng đệ nhất thiên hạ, người đứng sau ngọn nguồn kế hoạch virus Thiên Nhân khủng bố.

Lúc này cư nhiên chính diện bị một Sóc xám, đánh cho tan thành mảnh nhỏ, trọng thương vô lực phản kháng.

"Phế vật!!" phát hiện Thái Tố Thanh không còn khí lực, Lý Trình Di phẫn nộ bỏ qua, hai mắt nhìn về một phương hướng khác xa xa.

Nơi đó đang có một cỗ khí tức khiến tim hắn lúc này cũng đập hơi nhanh, đang nhanh chóng tiếp cận.

Răng rắc.

Đúng lúc đó.

Đạo Khắc Ấn Sinh cơ thứ hai trong ngực hắn, trong nháy mắt ngưng tụ thành công!

Xèo!

Trong vòng một phần vạn giây, cường độ toàn thân hắn trực tiếp tăng lên gấp ba!

Áp suất bên trong cũng tăng gấp ba lần.

Từng vết nứt bắt đầu nổ tung trên da Lý Trình Di.

Dưới khe nứt không còn là máu thịt, mà là vật dính nóng như nham thạch.

Nhiệt độ cao Hơn ba trăm độ đã thoát khỏi phạm trù huyết nhục sinh vật bình thường

Hơi thở nóng bỏng từ miệng mũi Lý Trình Di phun ra, thổi quét bốn phía.

Hoa đế vương đời thứ 3!! Rốt cục, tìm được rồi!!

Đúng lúc đó.

Ba thân ảnh già nua khôi ngô đột nhiên xuất hiện trên một bức tường gãy cách đó mấy chục mét.

Người cầm đầu, thân hình cao ngất hoàn mỹ, một chút làn da lộ ra đều tựa như ngọc thạch, trắng noãn nhẵn nhụi, phảng phất mang theo huỳnh quang.

Đúng là ba người Nha Long!

“Giết hắn! “Ánh mắt Nha Long lạnh như băng. Đưa tay chỉ về phía Lý Trình Di.

Răng rắc.

Đúng lúc này, mọi người một bên cao ốc tổng bộ Thái Tố Thanh truyền đến một trận tiếng đổ sụp thật lớn.

Tòa nhà kim tự tháp cao tới mấy trăm mét này, một bên bởi vì vụ nổ vừa rồi lõm xuống thật sâu, lúc này đã không chịu nổi sức phá hư cực lớn, nửa trên một phần ba tòa nhà, đang không ngừng trượt xuống, đập xuống khu vực của Lý Trình Di.

Chạy mau!!!

Tản ra chạy!

Chạy mau!!!

Ngoài Thái Tố Thanh sắc mặt kịch biến, thuộc hạ còn lại giống như người nhao nhao chạy trốn.

Nhưng giờ này khắc này, Nha Long lại không chạy trốn như bọn họ, mà ngược lại phóng về phía Lý Trình Di

Hoa đế vương đời thứ 3! Ngươi sắp chết rồi!

Tay phải của hắn vung ra, thân hình hóa thành tia chớp, đột nhiên xông về phía Lý Trình Di.

Đem hết toàn lực!! Tiêu hao hết thảy! Tới đây!! Đánh chết ta!! Giết ta đi!!!

Lý Trình Di lúc này thân thể chi chít vết nứt đỏ sậm, cả người tựa như cự ma dung nham trong thần thoại, thân cao đã cao tới bốn mét!

Hắn cuồng tiếu, hướng về phía Nha Long giang hai tay, tùy ý cao ốc trên đỉnh đầu đập xuống, không hề né tránh.

……..

Một nửa tầng lầu khổng lồ rơi thẳng xuống.

Ầm ầm đập trúng Lý Trình Di đang dang rộng hai tay phía dưới.

Chấn động, bụi mù, gạch đá nát bấy, tựa như pho mát bị nổ bay ra tung tóe.

Tiếng nổ lớn trong nháy mắt hoàn toàn che giấu tất cả âm thanh.

Mặt đất rung động, tất cả mọi người cảm giác lòng bàn chân tê dại.

Ầm ầm!!!

không nhìn thấy gì, chỉ có một mảnh mây khói màu xám bay lên.

Còn lại nửa đoạn Cao ốc tổng bộ Thái Tố Thanh, uốn lượn, rơi xuống mấy khối còn sót lại, dưới chấn động cực lớn này, lại hơi lung lay, thiếu chút nữa lần thứ hai lại đốt sụp đập xuống.

Đám người bốn phía tựa như kiến, phân tán rất nhanh chạy trốn.

Giờ khắc này Liên minh cận chiến, Già Ưng Cốc, hay đám người lây nhiễm virus của Tập đoàn Thái Tố Thanh, tất

cả tuy hai mà một, chẳng phân biệt mạnh yếu, điên cuồng chạy về phía xa, sợ bị trận chiến cuốn vào

Mười giây, hoặc hai mươi giây.

Khi tất cả các tòa nhà sụp đổ hơn phân nửa, tiếng vang dần dần trầm thấp.

Đám người Thái Tố Thanh chạy tới bên ngoài thở dốc, cùng đám người liên minh phân tán ra xa, nhìn về phía tổng bộ.

Ma nhân mang theo mấy người nhiễm virus, chật vật mang theo kỳ vọng nhìn về phía Boss

"Bọn Nha Long sẽ giải quyết người nọ. "Trên mặt Thái Tố Thanh khôi phục thần sắc lạnh như băng.

"Về phần chúng ta, trước giải quyết bên kia." hắn chuyển ánh mắt, chợt nhìn về phía Liên minh cận chiến cùng đám người Già Ưng Cốc cách đó không xa.

Cùng lúc đó, người bên kia cũng chuyển tầm mắt, quay đầu nhìn về phía bên này.

Không khí khẩn trương nhanh chóng nóng lên.

Nhưng còn không đợi Thái Tố Thanh có bất kỳ động tác gì.

Một tiếng vù vù vang lên từ đống đổ nát của tổng bộ.

Tiếng động từ nhỏ biến lớn, nháy mắt liền hóa thành tiếng nổ như sấm.

Bùm!

Phế tích tựa như khinh khí cầu, từ bên trong cấp tốc bành trướng, đè ép, nổ tung.

Một tiếng vang thật lớn, tất cả mọi người bị chấn đến cả người tê dại. Có người thậm chí bị chấn đến ngã sấp mặt xuống đất.

Tiếng cười điên cuồng từ trung tâm nổ tung.

Ha ha ha ha ha!!!

Đám người Hồng Liên, Thương Lộ nhao nhao leo lên cao, vội vàng nhìn về phía trung tâm.

Chỉ thấy trong phế tích một người sóc khổng lồ cao năm mét, đang toàn thân phủ kín miệng vết thương đỏ sậm như nham thạch, giang hai tay ngửa mặt lên trời cuồng tiếu.

Mà ba người Nha Long thì cách nhau mấy chục mét, xa xa giằng co bất động.

"Hoa đế vương đời thứ 3. "Nha Long chậm rãi cởi áo khoác trên người, lộ ra thân hình trắng noãn như ngọc thạch.

Ngươi sắp chết rồi!

Lý Trình Di không biết đối phương nói Hoa đế vương đời thứ 3 là có ý gì, nhưng hoa ngữ từ trên người phát ra dao động nhàn nhạt, rất có thể chính là có liên quan đến Hoa Đế vương.

Bất quá những thứ này giờ phút này đều không quan trọng.

Chương 1332. Vô hạn 2

Chương 1332: Vô hạn 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong khoảng khắc Khắc Ấn thứ hai hình thành thì đại lượng nội áp liền điên cuồng tăng vọt.

Vừa rồi nếu không phải tòa nhà gãy đổ đập xuống, đem áp suất bên trong giảm bớt, hắn có thể thật sự đã nổ tung.

Dù là như thế, thân thể hắn lúc này vẫn đang tăng cường cường hóa.

huyết nhục lực khôi phục mới sinh ra cũng đang tăng lên, nhưng so với cường độ gia tăng, quả thực không đáng nhắc tới.

Nếu không hòa hoãn thì hắc chắc sẽ nổ tung

"Đến! Đánh chết ta xem nào!! "Lý Trình Di chỉ vào đầu mình. Đao cũng được, kiếm cũng được, đạn pháo gì gì đó đều không quan trọng. Chỉ cần ngươi có thể làm được".

Hắn giờ cao năm mét, lúc này toàn thân tản mát ra cuồn cuộn sóng nhiệt, nhiệt độ cơ thể vượt qua ba trăm độ lúc này còn đang không ngừng tăng lên.

Nhiệt khí hình thành gió, ở giữa bốn người lưu động thổi qua, kéo theo y bào lay động.

Để cho ngươi thấy một chút, thánh vị là gì!

Nha Long từng bước một đi về phía trước hai chân giẫm đạp trên mặt đất dốc đứng, tùy ý một chút cũng có thể đem mặt đất giẫm thành đất bằng.

Nơi hắn đi qua, mặt đất trong nháy mắt sụp đổ ra một con đường nhỏ trơn nhẵn thẳng tắp bằng phẳng.

Đây là kình lực tự thân khống chế đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng nổi, mới có thể xuất hiện hiệu quả đặc thù như vậy.

Khoảng cách giữa hai người nhanh chóng tới gần.

Càng tới gần, Nha Long càng có thể cảm nhận được sóng nhiệt nóng bỏng không ngừng thổi qua.

Nhưng hắn không quan tâm.

Bản chất Thánh nhân, là có thể ngăn cản thế giới vạn kiếp mà hình thành thân thể chí cường.

Mà bên trong thế giới vạn kiếp, cơ bản đều là các loại thiên tai tận thế, sóng thần, động đất, núi lửa, thềm lục địa di chuyển, thiên thạch rơi xuống, thậm chí là tinh cầu va chạm.

Trong tai nạn như vậy, hắn đều có thể bình yên sống sót.

Thân thể như vậy, mới là cái gọi là thân thể thánh nhân.

Đương nhiên, bởi vì nơi này cũng không phải là nơi hắn thành thánh, cho nên cường độ thánh thể không khoa trương như vậy.

Nhưng, cũng không phải chỉ là chút động tĩnh này là có thể chống lại.

Ta từng thấy sao băng đầy trời rơi xuống, đại địa phân liệt, biển lửa diệt thế.

Nha Long thản nhiên nói. Thanh âm trong suốt vô cùng.

Cũng từng thấy biển rộng phẫn nộ, sóng lớn bao phủ hết thảy sinh linh trên mặt đất.

“Cũng trải qua đại địa chấn động, phân liệt, dưới đất phun ra lửa magma che khuất bầu trời. Hàng trăm triệu tấn vật chất từ dưới đất phun ra, bao phủ hết thảy.”

Hắn mở rộng vòng tay.

Cho nên, ngươi cho rằng ngươi rất mạnh?

Ngươi chẳng qua là phế vật ngồi đáy giếng! Ở cấp độ tinh cầu cùng thế giới, ngươi không chịu nổi một kích!

Toàn thân hắn làn da bắt đầu biến sắc, từ bạch ngọc, cực nhanh chuyển hóa thành cháy đen.

Đó là chỉ có hai mắt miệng mũi có thể nhìn thấy đường nét, toàn thân là một hình người đen kịt không có một tia tạp sắc.

"Cảm nhận nỗi đau đi" Nha Long thở dài. Đây là cảnh giới thánh kiếp!

Bốp.!

Trong phút chốc không khí nổ tung, âm bạo thổi quét bốn phía, hóa thành một đoàn sóng khí màu trắng, thổi tan dòng nhiệt.

Nha Long trong nháy mắt biến mất tại chỗ, trong nháy mắt này, tốc độ di chuyển của hắn vượt qua gấp mười lần tốc độ âm thanh.

Vượt xa tất cả đối thủ mà Lý Trình Di phải đối mặt.

Trong phế tích, chỉ nhìn thấy một cái hắc tuyến chợt lóe qua, đánh trúng bụng Sóc đen cao lớn.

Phụt!

Hắc tuyến dừng lại.

Ngay sau đó, một chút hồng quang từ hai điểm tiếp xúc hiện lên.

Hồng quang từ nhỏ biến lớn, cực nhanh bành trướng.

Ầm ầm!!!

Một mảnh biển lửa đỏ thẫm trong nháy mắt quét sạch tất cả, bao phủ hoàn toàn tầm mắt mọi người

Trong biển lửa xen lẫn vô số quang điện màu lam.

Dòng hỏa diễm quang điện từ xa nhìn lại, tựa như một quả cầu năng lượng khổng lồ đường kính mấy trăm mét.

Nhưng năng lượng cầu này cũng không phải là năng lượng thuần túy, còn xen lẫn một lượng lớn bụi bặm đá đá kim loại.

Năng lượng cầu duy trì liên tục hai giây, liền trực tiếp nổ tung.

Một hình người đỏ sậm từ phía sau quả cầu bay ngược bắn ra, ầm ầm rơi xuống đất, trên mặt đất đụng sập từng tòa nhà nhỏ, vẽ ra một khe rãnh thật lớn hơn mười km, sâu hơn mười mét.

Cuối khe rãnh, Lý Trình Di quỳ gối khom lưng, bụng hiện ra một quyền ấn còn đang bốc khói thật sâu.

Máu từ sâu trong quyền ấn chảy ra, đem mặt đất đốt ra tiếng rít nhỏ.

Một cỗ sảng khoái không cách nào hình dung, từ vết thương khuếch tán toàn thân, làm cho Lý Trình Di cơ hồ muốn xỉu.

Trong nháy mắt vừa rồi, áp lực bên trong trên người hắn trực tiếp biến mất.

Đó là tất cả áp lực bên trong đều bị triệt tiêu, thống khổ biến mất trong nháy mắt.

"Đây là sức mạnh của ngươi sao!? "Thoải mái thì thoải mái, nhưng lúc này tuyệt đối không thể biểu hiện ra ngoài.

Lý Trình Di chậm rãi đứng thẳng dậy, ánh mắt nhìn về phía Nha Long đang chậm rãi đến gần.

Rất mạnh, nhưng.

Hắn vươn tay phải nắm chặt thành quyền.

Chỉ bằng cái này mà muốn giết chết ta! Quả thực là người si nói mộng!!!

Hắn còn chưa dứt lời, người đã lao nhanh ra ngoài, Chư Tinh Long Ảnh chợt bộc phát, một quyền đánh vào ngực Nha Long.

Cường độ thân thể khủng bố tăng lên, khiến tốc độ một quyền này của hắn cũng vượt xa trước kia.

Trong nháy mắt vượt qua vận tốc âm thanh, hình thành một hình con Sóc trắng, đánh về phía đối diện.

"Chậm quá! "Đáng tiếc một quyền này bị Nha Long dễ dàng tránh được, hắn hướng bên trái, một tay thiểm điện đâm

ra, đánh vào giữa trán Lý Trình Di.

Bùm!

Lại là một quyền với lực tuyệt đối chí ít năm trăm tấn.

Thân hình Lý Trình Di dừng lại, bị cự lực đập bay ngược về phía sau, không đợi hắn rơi xuống đất.

Thân hình Nha Long chợt lóe, lại xuất hiện dưới thân hắn, thúc khuỷu tay lên trên.

Bùm!!

Thân thể Lý Trình Di bị nâng lên cao, quay cuồng xoay tròn.

Không đợi hắn ngã xuống, Nha Long lại xuất hiện bên cạnh, hai tay nắm chặt.

Chết đi!!!

Hai mắt hắn đỏ lên, nắm đấm ầm ầm như mưa rơi xuống người Lý Trình Di.

Chương 1333. Vô hạn 3

Chương 1333: Vô hạn 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thình thịch Thình thịch Thình thịch!!!

Trọng quyền dày đặc điên cuồng rơi vào trên người Lý Trình Di.

Trong nháy mắt Nha Long liền vung ra mấy trăm quyền. Hơn nữa sức mạnh so với trước kia càng mạnh hơn. Mỗi một quyền đều đạt tới cự lực 600 tấn.

Như thế sức mạnh chồng lên nhau bộc phát tốc độ, nói riêng lực phá hoại, coi như là Lý Trình Di cũng cả người da lông cơ bắp nổ tung, máu bay ra tứ phía.

Chết a a a a!!! Chết cho ta!

Nha Long điên cuồng vung quyền, trong tình huống đối phương hoàn toàn không phản kháng, hắn cảm giác mình vốn không am hiểu võ đạo, vào giờ này khắc này phảng phất đạt tới đỉnh phong.

Tất cả sát chiêu của Thánh Kiếp quyền pháp vào lúc này bị dùng hết một vòng lại một vòng.

Cuối cùng.

Bùm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, thân thể Lý Trình Di bay ra, như sao băng đâm vào một tòa cao ốc màu xám xa xa.

Tầng trệt bị gãy, chậm rãi sụp đổ.

Trong đống đổ nát, Lý Trình Di lẳng lặng ngã trên mặt đất, cả người là máu, nhiệt độ nóng bỏng vẫn cuồn cuộn không ngừng phát ra bốn phía.

Lúc này nhiệt độ cơ thể của hắn đã đạt tới năm trăm độ.

Phần lớn các vật liệu xung quanh cơ thể bị cháy đỏ.

Trông hắn có vẻ bị thương nặng, khí tức suy yếu cực điểm.

Bốp.

Thân hình Nha Long chợt lóe, xuất hiện ở một bên, lẳng lặng nhìn chăm chú vào Sóc nhân đã bất động.

"Thật đáng tiếc, nếu như không phải ở chỗ này, có lẽ ngươi còn có thể lật ngược tình thế" Hắn giơ tay lên, bàn tay nhắm ngay trán Lý Trình Di.

Một cỗ khí tức nặng nề cường đại hơn lúc trước khuếch tán ra trong lòng bàn tay.

Trầm nặng, to lớn, khủng khiếp.

Tựa như một ngọn núi lơ lửng giữa không trung.

Một quyền này của Nha Long, cho Lý Trình Di chính là loại cảm giác này.

"Vĩnh biệt, Hoa đế vương đời thứ 3. "Nha Long thần sắc khôi phục bình tĩnh, quả quyết đập xuống.

Phốc.

Bàn tay ở giữa trán, không thêu hoa dệt gấm gì.

Một chưởng này, lực trùng kích vượt qua tám trăm tấn, đã là sức mạnh cực hạn của Nha Long lúc này.

Diện tích nhỏ như vậy, tập trung sức mạnh khủng bố lớn như vậy.

Đó là sự hủy diệt không gì sánh kịp.

Hả???

Nha Long nhìn Lý Trình Di vẫn đang hấp hối, mày nhíu chặt lại.

Trước khi đánh, cùng sau khi đánh, như thế nào cảm giác không có gì khác nhau?

Hắn giơ tay lên, lần nữa tụ lực.

"Chẳng lẽ là mình vừa rồi không dùng sức? Hay là dùng sai chiêu thức rồi?" Trong lòng hắn sinh hoài nghi.

Vô hình khí lưu cấp tốc ngưng tụ, chưởng thứ hai, không hề hoa lệ, ầm ầm hạ xuống.

Ầm ầm!!

Mặt đất dưới thân Lý Trình Di trực tiếp nổ tung, sụp đổ ra một cái hố to, khiến hai người rơi xuống.

Nhưng làm cho người ta khó hiểu chính là, Lý Trình Di vẫn nằm tại chỗ, không nhúc nhích, không có phản ứng gì.

Hắn giống như rơi vào trạng thái hôn mê vào thời khắc trọng thương.

Mà hai chưởng Nha Long vừa đánh ra, tựa hồ hoàn toàn không có hiệu quả.

……

"Có gì đó không đúng!"Trong lòng Nha Long mơ hồ cảm giác không ổn.

Hắn hơi lui về phía sau mấy bước, chưởng thứ ba nhấc lên, nhanh như chớp đánh về phía Lý Trình Di.

Bùm!!!

Nhưng một chưởng này, lại bị một móng vuốt to lớn của Sóc ngăn trở.

Hai chưởng một lớn một nhỏ đối kích, phát ra tiếng giòn vang thật lớn.

"Ngươi!? "Nha Long sắc mặt kịch biến, nhìn Lý Trình Di không biết đã đứng thẳng dậy từ lúc nào.

"Ngươi cho rằng ngươi thắng!?" Lý Trình Di khóe miệng xuất huyết, toàn thân miệng bốc khói, một bộ dáng lúc nào cũng có thể tèo đang gian nan nhìn vào Nha Long.

"Đáng tiếc, người thắng cuối cùng vẫn là ta!"

Hắn há miệng, lộ ra nụ cười dữ tợn khó coi.

Trong nháy mắt này, hắn bắt lấy cánh tay Nha Long, trở tay đập một cái.

Bùm!

Thân thể Nha Long tựa như roi mềm, bị nện vào đại địa phía sau.

Mặt đất nổ tung, đá bay lên.

Lý Trình Di căn bản không buông tay, tiếp tục cầm cánh tay, điên cuồng đập túi bụi.

Ầm ầm ầm!!!

Nhưng vô dụng, hắn điên cuồng đập, đồng dạng đối với Nha Long không hề thương tổn.

Đập tới lần thứ mười ba, Nha Long xoay người một cái, bắt lấy cánh tay Lý Trình Di, một kích khuỷu tay khiến cho Lý Trình Di buông tay.

Nhẹ nhàng xoay người, Nha Long lông tóc không tổn hao gì, chỉ là mặt xám mày tro một chút.

Hắn kéo ra khoảng cách, nhìn chăm chú đối diện.

"Loại cường độ thân thể này không có khả năng không có cực hạn!!"Đối phương không phải thánh thân, lại có thể cùng hắn đánh tới tình trạng như thế, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Sức mạnh không có khả năng vô cùng tận xuất hiện, thân thể của ngươi còn đang không ngừng cường hóa điều này ý nghĩa ngươi rất có thể là dùng cái cấm thuật gì thiêu đốt sinh mệnh!" Nha Long cấp tốc phân tích

"Thiêu đốt sinh mệnh!? "Lúc này ngực Lý Trình Di đã bắt đầu ngưng tụ đạo khắc ấn thứ ba.

Tốc độ cường hóa trong lúc chém giết cũng không chậm lại, chỉ là bị triệt tiêu uy hiếp cực lớn của nội áp bạo thể.

Nhưng lúc này vừa dừng lại hắn lại bắt đầu phải đối mặt với uy hiếp khủng bố bực này.

"Vậy ngươi có thể thử xem, tiếp tục đánh, xem chúng ta ai ngã xuống trước".

Lúc này bởi vì dần dần có chút thích ứng đau đớn nội áp khủng bố, Lý Trình Di chậm rãi tỉnh táo lại.

Hắn không ngừng phun ra nuốt vào lượng lớn nhiệt khí, khí tức từ trong miệng hắn bay ra, hóa thành một mảnh ngọn lửa màu đỏ nhạt.

Đó là hiện tượng kỳ lạ do bụi bặm trong không khí bị đốt cháy.

“Ngã xuống trước” Nha Long cười lạnh, “Ta là thánh thân, có thể đối kháng thế giới vạn kiếp, ngươi cho rằng cấp độ của ngươi có thể uy hiếp đến ta?”

“Vậy tới giết ta đi! “Lý Trình Di lớn tiếng nói. Nếu như ngươi thật sự mạnh như ngươi bốc phét.

Hai người nhìn nhau một lát. Đột nhiên đồng thời nhảy lên một cái, hai tay đều nắm vai đối phương, một tay kia, không hẹn mà cùng hung hãn đánh về phía lồng ngực đối phương.

Chương 1334. Vô hạn 4

Chương 1334: Vô hạn 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai bên đều ỷ vào thân thể mình độ cứng đủ cao, trực tiếp lựa chọn phương thức so quyền trực diện.

Thình thịch thình thịch thình thịch!

Chấn động khủng bố nổ tung giữa không trung, từng vòng chấn động không khí cuồn cuộn không ngừng tựa như gợn nước, cuốn tung tất cả mọi vật xung quanh hai người

Không có lưu lực, hai người đều đem hết toàn lực, điên cuồng giã về phía đối phương, giờ khắc này hoàn toàn không có chiêu thức, chỉ có đấm và đấm, tất cả chiêu số đều giống như hai võ sỹ quyền anh lao vào nện nhau

Một giây.

Hai giây.

Năm giây.

Mười giây!!

Bùm!

Thân thể Lý Trình Di không chịu nổi, thân thể thấm máu, rốt cục từ tư thế công phòng ngang nhau, dần dần biến thành chỉ thủ không công.

Một quyền cuối cùng, Nha Long xuất sức mạnh toàn thân, nặng nề đánh vào hốc mắt Lý Trình Di.

Sức mạnh cực lớn khiến Lý Trình Di hóa thành một viên đạn pháo, mang theo sóng khí màu trắng, đập vào vùng đất hoang ngoại ô.

“Kết thúc. “Nha Long hơi thở hổn hển, đứng thẳng dậy. Tuy rằng trên người hắn vẫn không có bất kỳ vết thương nào, nhưng sức mạnh tiêu hao cũng thật sự không kém.

Hắn thánh thể bất diệt là đúng, nhưng khí lực cũng không phải là vô hạn.

Hoa Đế vương đời thứ 3 bị hắn đánh cho tất cả nội tạng đều vỡ vụn, tiếp tục như vậy làm sao mà sống nổi?

Nha Long đè xuống mệt mỏi trong lòng, chạy về phía trước.

Cho dù như thế nào, hắn đều phải tự mình nhìn Hoa đế vương đời thứ 3 tắt thở.

Chỉ là mới tới gần, hắn liền nhìn thấy Thái Tố Thanh chính chẳng biết lúc nào, đứng ở Phía sau Lý Trình Di.

"Kết thúc đi"Nha Long nhìn về phía Thái Tố Thanh.

"Người này quả thực chính là quái vật! "Thái Tố Thanh thở dài nói. "Nhưng cho dù như thế nào, bộ thân thể này, ta muốn!"

"Tùy ngươi, nhưng ta nhất định phải tận mắt nhìn hắn tắt thở, hoàn toàn chết đi!"

"Được. "Thái Tố Thanh gật đầu, tới gần Lý Trình Di nằm gần mặt đất, tay phải đột nhiên mềm oặt, vặn vẹo, hóa thành một chiếc xúc tu nhỏ màu trắng, chui vào theo vết thương trên người Lý Trình Di.

Không bao lâu, một lượng lớn khói trắng từ vết thương toát ra.

Đó là virus đang bị đốt cháy và chết.

Nhưng Thái Tố Thanh sắc mặt không thay đổi, đã sớm dự đoán được điểm ấy.

Tay kia của hắn hơi nâng cao.

Đến đây!

Nhất thời bên ngoài khu vực này, mảng lớn người bị nhiễm bệnh điên cuồng tới gần.

Rất nhanh, người thứ nhất tới gần, nắm tay Thái Tố Thanh, trong cơ thể vô số Virus Thiên Nhân nhanh như nước chảy, chảy vào Trong cơ thể Thái Tố Thanh.

Cùng lúc đó, cường độ virus nguyên thủy trong cơ thể Thái Tố Thanh, cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Ngay từ đầu không có cách nào ngăn cản nhiệt độ cao, rất nhiều người tụ tập nhiều hơn, chậm rãi có thể thích ứng.

Qua trọn vẹn hơn mười giây, Virus nguyên thủy Thiên Nhân mới rốt cục không bị thiêu hủy, chui vào thật sâu vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Sức khôi phục của virus nguyên thủy mạnh hơn virus thủy tổ lúc trước một mảng lớn.

Rất nhanh liền bắt đầu chữa trị cơ quan bị tổn thương cho Lý Trình Di.

"Thành công! "Thái Tố Thanh trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

Hắn cho tới nay phiền não nhất, chính là vấn đề cường độ thân thể. Lúc trước đối mặt đạn hạt nhân, cũng là dựa vào tử thể sống lại, mới tránh được đạn hạt nhân xâm nhập.

Mà hôm nay, rốt cục có thể tìm được một bộ thân thể cường độ đạt tới mức khoa trương như vậy.

Đúng là trời cho

Bùm!!!

Không có điềm báo.

Lý Trình Di vừa mới còn nằm vật xuống đất mất đi ý thức, chợt đứng dậy một quyền, chính giữa ót Thái Tố Thanh.

Quyền lực khổng lồ nháy mắt đã đánh vỡ đầu hắn thành bột thịt băm.

Đỏ trắng phun đầy đất, trong đó vô số virus não còn đang nhu động cố gắng hồi phục.

Phốc.

Lý Trình Di một cước đạp nát não, dưới ánh mắt trợn mắt há hốc mồm của Nha Long, xoay người lại.

"Các ngươi cho rằng đã kết thúc?? "Trên mặt hắn lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Chết!! “Nha Long không nói nhảm nữa, tiến lên bắt lấy bả vai hắn, nắm đấm như mưa rơi xuống.

Tiếng va chạm như sấm lại một lần nữa vang lên.

“Nếu không chết, ta liền lại đánh chết một lần nữa!!” hắn cảm giác mình bị đùa cợt đùa giỡn, lần này đem hết toàn lực huy động nắm đấm.

Quyền pháp sát chiêu Thánh Kiếp điên cuồng sử dụng như không cần tiền.

Đồng thời ở trong tính toán, hắn cũng mang theo Lý Trình Di hướng tới kho vũ khí của Tập đoàn Thái Tố Thanh.

Hai người đâm thẳng vào một con đường trong vùng đất hoang.

Mọi cây cối đi qua đều bị gãy và nổ tung.

Cuối cùng

Kho vũ khí ở ngoại ô đã đến.

Nha Long không chút dừng lại đâm đầu vào cửa lớn nhà kho, ma sát đè ép thật lớn cùng nhiệt độ cơ thể Lý Trình Di vốn cũng đã đạt tới sáu trăm độ, trong nháy mắt kích nổ toàn bộ nhà kho.

Ầm ầm!!!

Một đám mây hình nấm xám trắng khổng lồ phóng lên cao.

Động đất lớn rung động, lấy kho hàng làm trung tâm, toàn bộ đất hoang màu vàng xanh đột nhiên xuất hiện một cái hố lớn đường kính trên trăm mét.

Ngọn lửa trắng, đỏ, vàng, thậm chí xám đen, hỗn hợp một thể, hừng hực thiêu đốt.

Ngọn lửa thiêu đốt liên tục cao tới hơn vạn độ, hoàn toàn bao trùm lấy hai người Lý Trình Di và Nha Long.

Thân thể Lý Trình Di gần như bị đốt cháy, nhưng dưới sự đè ép của sóng xung kích cực lớn, cường độ thân thể hắn vẫn đang tăng lên, nhiệt độ cơ thể đã đạt tới hơn một ngàn độ.

Mà nhiệt độ trên vạn độ đối với hắn chỉ có thể là đốt cháy đen bề mặt bộ lông da.

Chân chính tạo thành trọng thương đối với hắn vẫn là nhiệt độ cực lớn trong nháy mắt khi kho đạn dược nổ tung.

Đó là nhiệt độ khủng bố trong nháy mắt ước chừng hơn 10 triệu độ.

Nơi trung tâm ngọn lửa, xung quanh một mảnh màu đỏ.

Nha Long một tay cầm lấy một cỗ thi thể cháy xém, thở hồng hộc, mệt mỏi nửa ngồi xổm.

Thánh thể không bị thương tổn, nhưng hắn vẫn sẽ mệt mỏi.

"Cái này, tuyệt đối là chết rồi" Nha Long đầu đầy là mồ hôi, kéo lên con Sóc bị cháy đen cao hơn 5 mét chuẩn bị xem xét.

Bốp!

Đột nhiên một bàn tay to cháy đen, nặng nề nắm lấy cánh tay hắn.

Chương 1335. Vô hạn 5

Chương 1335: Vô hạn 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vô số huyết nhục từ phía dưới lớp cháy đen cấp tốc sinh trưởng, hóa thành da thịt.

“!!! “Nha Long cả người nổi da gà, điên cuồng cố gắng hất tay đối phương ra.

Nhưng vô ích.

Sức mạnh của đối phương lớn hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Hắn nhìn lại, Lý Trình Di đang chậm rãi ngồi dậy, trên dưới toàn thân điên cuồng mọc ra máu thịt mới.

Đảo mắt liền ở trong hỏa diễm khôi phục thành một con sóc nhân huyết nhục đỏ sậm cao năm mét.

Còn hơn thế nữa!

Hắn đứng lên, thân thể lại một lần nữa bắt đầu bành trướng, sinh trưởng, biến lớn.

Từ hơn năm mét, nhanh chóng dài tới sáu mét!!

Phụt!

Bỗng nhiên một xúc tu trắng mãnh liệt từ một vết thương ở thắt lưng Lý Trình Di lao ra, mặt ngoài xúc tu hiện ra khuôn mặt vặn vẹo của Thái Tố Thanh.

Bùm một tiếng, xúc tu Thái Tố Thanh rơi xuống đất, cấp tốc trưởng thành một hình người hoàn chỉnh.

Mới vừa khôi phục, sắc mặt hắn liền trắng bệch, lui về phía sau mấy bước, cùng Nha Long đứng chung một chỗ, gian nan thở dốc.

“Lại có thể từ trong cơ thể mình giãy thoát chạy trốn”Lý Trình Di mượn virus khôi phục thân thể, lúc này trạng thái đạt được mức tốt nhất từ trước đến nay.

Sức khôi phục của virus nguyên thủy quả nhiên không khiến hắn thất vọng.

Cường độ thân thể của hắn lúc này hoàn toàn được lực khôi phục bao trùm, một chút áp lực bên trong cũng không thể phát hiện.

Trạng thái hài hòa như vậy, quả thực hoàn mỹ!

“Tế bào thân thể của người này quá mạnh, căn bản không phải người! “Thái Tố Thanh sắc mặt vặn vẹo gầm nhẹ. Hắn trung bình điều động mười mấy virus đánh một tế bào thân thể, đều đánh không lại, ngược lại bị đánh.

Càng khoa trương chính là, khi hắn cố gắng xâm nhập thân thể đối phương, quần thể virus bản thân hắn cư nhiên còn đang cuồn cuộn không ngừng bị đối phương xúi giục!

Những tế bào cường hãn kia, mạnh mẽ nuôi nhốt Virus Thiên Nhân, sau đó khống chế

Phải biết kiểm soát liên hệ giữa virus, chủ yếu là ảnh hưởng của pheromone.

Mà ở trong cơ thể Lý Trình Di, pheromone bị quấy nhiễu vượt quá tưởng tượng.

Hơn nữa có thể thoát khỏi sự khống chế, rất có thể là bởi vì virus cho rằng trong cơ thể đối phương so với hắn càng thích hợp sinh tồn tiến hóa!

“Cẩn thận một chút, hắn đã có chút biến hóa!“Nha Long cũng càng ngày càng cảm giác không đúng, lúc này cẩn thận quan sát, chậm rãi lui về phía sau.

“Ta biết” Thái Tố Thanh càng nghĩ càng cảm giác nguy hiểm, “Thân thể của hắn mỗi thời mỗi khắc đều đang trở nên cường đại, hơn nữa ngươi không phát hiện, hắn không lúc nào là không đang cắn nuốt không khí cùng vật chất xung quanh, hơn nữa bài xuất cực ít. chỉ là lúc ban đầu cắn nuốt rất ít, nhưng hiện tại. càng ngày càng rõ ràng!”

“Ngươi nói là “Nha Long nhanh chóng phản ứng lại, sắc mặt kịch biến.

“Không sai! “Thái Tố Thanh gật đầu, biểu tình ngưng trọng khó coi. “Nếu như không tìm được biện pháp ngăn cản hắn, tiếp tục cường hóa như vậy, hắn chỉ thôn phệ không khí cùng vật chất, liền có thể thôn phệ cùng hủy diệt toàn bộ thế giới!”

Trong đầu Nha Long trong nháy mắt phảng phất hiện lên một đạo điện quang, hắn nghĩ tới đã từng cùng bệ hạ đại chiến với một tồn tại chí cao của Biển Đen. Tên kia, tựa hồ chính là tình huống tương tự như vậy!

Hoa Đế Vương đời thứ 3 không phải là chiếm được truyền thừa của tên kia chứ!? Trong lòng hắn dâng lên một tia sởn gai ốc.

“Hắn lại trở nên mạnh mẽ!! Mau nghĩ biện pháp đi!! “Thái Tố Thanh gấp gáp nói.

Hắn chỉ muốn thống trị thế giới, không phải muốn hủy diệt hoàn toàn tất cả.

……..

Vùng ngoại ô hoang dã màu vàng đất, bên trong trung tâm hố khổng lồ, lúc này đã một mảnh đỏ bừng.

Ngọn lửa và khói đặc liên tục bốc lên từ đáy và bay lên trời.

Nhiệt độ ở trung tâm hố đã đạt tới tám trăm độ.

Chỉ trong một thời gian ngắn, một ít đất đá có điểm nóng chảy thấp đã bắt đầu tan chảy, mềm nhũn.

Một lượng lớn rễ cây bị đốt cháy thành than cốc.

Lý Trình Di hai tay mở ra, đứng ở đáy trung tâm, cả người từ trong ra ngoài lộ ra một lượng lớn phóng xạ nhiệt.

Sóng nhiệt cuồn cuộn lấy hắn làm trung tâm, từng vòng tạo thành gió nóng, thổi qua bốn phía.

Virus nguyên thủy Thiên Nhân đồng hóa vào thân thể, mang đến cho hắn là lực khôi phục cường đại không gì sánh kịp.

Mà lực khôi phục này, trực tiếp làm cho cường độ thân thể của hắn bắt đầu tăng lên khủng bố mà không cần lo lắng.

Đã rất lâu rồi, chưa từng thoải mái như vậy. "Hắn nhẹ giọng cảm thán.

Lúc này tiếng tim đập của hắn cũng giống như trống trận, bùm bùm, không ngừng khuếch trương ra bên ngoài, chấn động đến Tất cả mặt đất xung quanh đều hơi rung lên.

Hắn hít vào, không khí xung quanh hố sâu sẽ mang theo một trận gió lạnh.

Thở ra, xung quanh sẽ trong nháy mắt nhiệt độ tăng lên mấy trăm phần trăm.

Phạm vi ngàn mét đều bị hắn lúc này ảnh hưởng.

Mở mắt ra, Lý Trình Di nhìn xung quanh.

Thân thể vẫn như cũ còn đang tăng lên cường độ, nhưng có virus phụ trợ duy trì, tạm thời không có vấn đề gì.

Chỉ là, vừa rồi Nha Long còn đang cùng hắn chém giết, lại bỗng nhiên không thấy.

Người đâu?

Hắn hơi có chút kinh ngạc, nhưng lập tức cũng không thèm để ý.

Dù sao đến nước này, có hay không có Nha Long kia, đều đã không trọng yếu.

Nhấc chân lên, hắn nhẹ nhàng bước về phía trước.

Bùm!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, mảnh đất phía trước hắn, thoáng cái tựa như sấm nổ, sụp đổ xuống, nổ ra vô số rạn nứt.

"Chất lượng thân thể quá lớn sao? Trong lòng Lý Trình Di trầm xuống.

Cường đại cũng không phải là không có cái giá phải trả, mà con đường vĩnh hằng sinh cơ, cuối cùng đối kháng kỳ thật nhất định là thế giới.

Bởi vì càng cường đại, duy trì tồn tại, tiêu hao cần thiết cũng lại càng lớn.

Đây cũng là mấu chốt Vĩnh Hằng sinh cơ lúc ban đầu mới xuất hiện đã bị chôn vùi.

Nhưng hiện tại, bởi vì hệ thống cấm kythành hình, con đường đi lên vĩnh hằng sinh cơ chân chính tăng lên.

Điều này đối với thế giới tổn thương thật lớn.

Chương 1336. Vô hạn 6

Chương 1336: Vô hạn 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Còn có nhiệt độ cơ thể, hình như hơi cao” Lý Trình Di nhấc chân lên, nhìn dung nham đỏ sậm hòa tan dưới chân, có chút nhíu mày.

Điều này đại biểu nhiệt độ trên người hắn đã lên tới hơn một ngàn độ.

Nhiệt độ cơ thể như vậy, có thể tưởng tượng cường độ bên trong cơ thể lớn bao nhiêu, mới có thể tự nhiên phát ra nhiệt độ khủng bố như vậy.

Quái vật!! Đi chết đi!!!

Đột nhiên một tiếng rống giận, từ trên không bay tới.

Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời phía trên.

Nơi đó trong một mảnh màu xanh thẳm, đang có một điểm đen từ trên trời hướng nơi này thẳng tắp nện xuống

Đó là Nha Long!

Lý Trình Di mặt lộ vẻ châm chọc, đang muốn mở miệng, lại đột nhiên nhìn thấy, trong tay đối phương giơ cao một quả cầu kim loại màu xám đen to bằng bồn tắm.

Viên cầu kia nhanh chóng đáp xuống, trong ý thức của hắn nhanh chóng nổi lên từng trận lo âu cùng cấp bách.

Đó là cái gì? Hai mắt Lý Trình Di nheo lại, chợt lóe sang trái.

Thân thể hắn nhanh chóng vẽ ra một quỹ tích màu đỏ trên mặt đất.

Với tốc độ bùng nổ của hắn lúc này, mặt đất liền nổ tung

Vô số vết nứt nổ tung, dung nham bắn ra, tựa như núi lửa bộc phát.

Bởi vì chất lượng tự thân gia tăng, cho nên sức mạnh tuy rằng cũng lớn, tốc độ lại tăng lên không nhiều lắm.

Mà cùng hắn bất đồng chính là, Nha Long từ cao đi xuống, mới rơi xuống đất, liền bộc phát gấp mười lần vận tốc âm thanh, hướng tới gần hắn bên này.

Cút!

Trong lòng Lý Trình Di càng cảm thấy không thích hợp, trở tay một quyền đánh về phía đối phương.

Luồng khí khổng lồ kích động từ cuối nắm tay bị ép phun ra.

Nhưng tốc độ vẫn tồn tại chênh lệch, Nha Long lắc mình một cái, nhanh chóng tới gần hắn.

Hai người khoảng cách chỉ còn hơn mười thước lúc, hắn nhe răng cười một tiếng, đột nhiên dùng sức đè một cái viên cầu trong tay.

Răng rắc.

Có vẻ như đã nghiền nát một công tắc nào đó trên quả cầu.

Một loại cảm giác đau đớn sởn gai ốc, đột nhiên điên cuồng tràn ra toàn thân Lý Trình Di.

Hắn không kịp nghĩ nhiều, chui xuống một cái, cả người điên cuồng xâm nhập vào lòng đất.

Ầm ầm!!!

Đúng lúc này, một tiếng nổ không cách nào hình dung, trong nháy mắt bao phủ Tất cả thanh âm.

Thiên địa hoàn toàn an tĩnh lại.

Khi thanh âm đủ lớn, Tất cả liền trở về yên tĩnh.

Bạch quang rực rỡ từ trong viên cầu trong tay Nha Long tuôn ra.

nhiệt độ cao nổ mạnh truyền xuống dưới đất với tốc độ 8.000 mét mỗi giây, trong nháy mắt đuổi theo thôn phệ bao phủ Lý Trình Di.

Mà Nha Long cầm viên cầu trong tay, tự nhiên lại càng không ngoại lệ.

Nhưng hắn không để ý chút nào, ngược lại há mồm phát ra tiếng cười to, chỉ là dưới tiếng nổ, tiếng cười to của hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy biểu tình.

Nhưng rất nhanh, bạch quang cũng đem hắn Tất cả nhấn chìm biến mất.

Nhiệt độ cao hơn trăm triệu độ quét sạch tất cả, bao trùm phạm vi trăm mét xung quanh. Sóng xung kích nhiệt khí trên 10 triệu độ, thì che phủ bề mặt hơn ngàn mét xung quanh.

Trong tiếng ầm ầm, một đám mây hình nấm khổng lồ chậm rãi bay lên. Vượt qua những đám mây.

Lúc này rất nhiều võ sư trong nội thành thành thị đều kinh ngạc nhìn về phương hướng này.

Tất cả âm thanh đều bị nhấn chìm, coi như là khoảng cách mấy chục km bên ngoài nơi này, cũng có thể nhìn thấy bạch quang chói sáng đến cực điểm chói mắt

Đại bộ phận con mắt vào giờ khắc này bị quang mang làm mù, phát ra tiếng kêu rên.

Chỉ có rất ít người may mắn thoát khỏi kiếp mù lòa và điếc

Là bom nguyên tử! Đáng chết! Người của quốc gia này điên rồi sao? Phóng bom nguyên tử ngay tại thủ đô của mình!?

Thương Lộ không thể tin được.

Trong nháy mắt nhìn thấy bạch quang, hắn liền nhanh chóng cúi đầu, che hai mắt lại, tìm kiếm vật cản.

“Không phải điên rồi, chỉ sợ là có người tự mình hành động, tự mình kích nổ đầu đạn hạt nhân!“Phương Hoành Vũ đại biểu Già Ưng Cốc, đồng dạng cũng có thông tin tình báo riêng.

Mọi người phản ứng nhanh chóng, rất nhanh tìm được các nơi ẩn núp, tránh đi ánh sáng chói mắt.

Ánh sáng kia tản ra khắp nơi, cơ hồ đem toàn bộ thành thị Tất cả đều hoàn toàn nhuộm trắng.

Khuê cùng Tượng Hàm Anh mang theo người liên minh chậm một bước, không thể kịp thời tránh né, không ít người hai mắt nháy mắt bị xuyên mù, phát ra tiếng gào thét thống khổ.

Nhưng vô ích chính là, tiếng gào thét căn bản không thể truyền ra, đã bị tiếng nổ hạt nhân hoàn toàn bao phủ.

"Phương hướng kia, vừa vặn là vị trí minh chủ đi qua chỉ sợ minh chủ." Hồng Liên sắc mặt khó nhìn đến cực điểm, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, người Tập đoàn Thái Tố Thanh sẽ ác độc như vậy.

Chỉ vì giết một minh chủ, liền sử dụng vũ khí hủy diệt quy mô lớn như thế, sử dụng ở phụ cận thành thị nhân khẩu dày đặc.

Quả thực là phát rồ!

Lúc này sóng xung kích và bụi xám đen do vụ nổ hạt nhân mang đến đã hình thành một vòng mây xám, tràn vào thành phố.

Xe cộ bị thổi bay chấn động, đám người kém may mắn không kịp trốn, nháy mắt liền bị thổi bay.

Lưới điện bị đứt, biển quảng cáo bay loạn.

Các loại vật nặng không ngừng từ trên cao rơi xuống.

Trận nổ lớn này kéo dài chừng nửa phút, dư âm mới chậm rãi yếu bớt.

Theo Tất cả chậm rãi an tĩnh lại, lượng lớn tiếng khóc bắt đầu liên tiếp truyền ra.

Nhóm người nhiễm bệnh Tập đoàn Thái Tố Thanh nhanh chóng hành động, bọn họ có năng lực chữa trị cường đại, nên trận nổ hạt nhân này cũng không có bao nhiêu thương tổn với bọn họ.

Từng nhóm người nhiễm virus nhanh chóng lao về phía vụ nổ ở ngoại ô.

Đi! Chúng ta cũng đi xem! Người có thể đi được thì theo ta! Hồng Liên hét lớn một tiếng.

Lập tức liên minh cùng người Già Ưng Cốc, còn lại hơn mười tên cao thủ theo sát phía sau, đi theo người Tập đoàn Thái Tố Thanh, chạy về phía có vụ nổ.

……

Chương 1337. Vô hạn 7

Chương 1337: Vô hạn 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong hố sâu vụ nổ bom hạt nhân.

Đường kính hơn hai trăm mét, vô số nham thạch sôi trào, khói đen nồng đậm bốc lên.

Trong cái hố sâu hơn bảy mươi mét này, một hình người đen kịt, chậm rãi từ trong nham thạch đứng dậy.

"Lần này, xem ngươi còn chưa chết! "Hình người hé miệng cười to. Chính là Nha Long vừa mới cầm đầu đạn hạt nhân. kích nổ

Tuy rằng hắn không bị nổ tung, nhưng với uy lực vụ nổ vừa rồi trừ phi Hoa Đế vương đời thứ ba trực tiếp đã thành thánh, nếu không, với uy lực khủng bố như vậy không có khả năng sống sót!

Két.

Đột nhiên, xa xa hố sâu bên ngoài, trên mặt đất cách vụ nổ hơn mười mét, thoáng cái cong lên một hình người cháy đen.

Phía sau hình người mọc ra đuôi sóc cực lớn, hơi đảo qua, liền quét sạch mảng lớn bụi than hóa đen dính trên người, lộ ra chân thân.

Chính là Lý Trình Di!

Toàn thân hắn bốc lên khói xanh, máu thịt da thịt đều bị nổ nát, chỉ còn lại khung xương cùng nội tạng được một tầng màng mỏng bảo hộ, lại nhanh chóng khôi phục da thịt.

Chỉ là ngắn ngủn mấy hơi thở, huyết nhục trên người hắn liền chữa trị hơn phân nửa, mọc ra cơ bắp, da lông màu đỏ sậm.

“Ngươi cư nhiên!!! “Nha Long cả người run lên khó có thể tin nhìn chằm chằm đối phương, hắn quả thực không thể tin được hai mắt của mình.

Vừa rồi bom nguyên tử, đã là vũ khí khủng bố nhất của thế giới này, coi như là hắn, cũng không cách nào bộc phát ra khủng bố uy lực tuyệt đối như thế.

Nhưng bây giờ, ngay cả cỗ sức mạnh này, cũng không có cách nào triệt để giết chết Hoa Đế Vương đời thứ 3!!

Chẳng lẽ nói, kế tiếp, thật sự chỉ có một biện pháp!?

Toàn thân hắn run rẩy, đây không phải sợ hãi, mà là phẫn nộ.

Một loại phẫn nộ khó có thể hình dung, từ đáy lòng hắn cuồng trào mà ra.

Hắn chính là thánh nhân!!

Nhưng ngay cả một tên thần hỏa cũng không có biện pháp triệt để giết được.

Nếu không phải nơi này thế giới bị hạn chế quá lớn, nếu không phải nơi này là Tầng dưới chót Biển Đen, hắn một tay có thể tùy ý phóng thích uy năng tựa như đầu đạn hạt nhân!

Mà không phải giống như bây giờ, chỉ có thể dựa vào ngoại vật!

“Thiếu chút nữa. “Lý Trình Di thản nhiên đứng ở nhiệt độ cao, tựa như tắm nắng.

“Kỳ thật hơn phân nửa thân thể của mình đều bị khí hóa, nhưng cũng tốt, chỉ cần bảo trụ được bộ phận thân thể, có thể coi đây là hạch tâm, một lần nữa tái sinh tái tạo thân thể.”

Vĩnh hằng sinh cơ, chính là cường hãn như vậy.

Sau khi kết hợp với virus Thiên Nhân, hệ thống này bởi vì bắt chước học tập, năng lực khôi phục được tăng cường trên diện rộng trong thời gian ngắn.

Ít nhất hiện tại, lấy chất lượng thân thể Lý Trình Di, loại năng lực kết cấu Virus Thiên Nhân này còn có thể khôi phục.

“Kết thúc rồi. “Lý Trình Di an tĩnh nói.

Thế giới này, đã không còn gì có thể làm cho ta sợ hãi.

Hắn mở tay ra.

Một vòng phóng xạ nhiệt độ cao mới, khuếch tán từ chỗ hắn và nổ tung.

Bức xạ nhiệt cao tới hai ngàn độ, cực nhanh hòa tan thổ địa xung quanh, khiến hố sâu nổ hạt nhân vừa mới còn có chút dấu hiệu hạ nhiệt độ, lại một lần nữa củng cố nhiệt độ ban đầu.

Nha Long cắn răng nhìn chằm chằm đối phương, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Hắn đã vô kế khả thi.

Thánh nhân tuy mạnh, nhưng nơi này không phải thế giới của hắn, ở chỗ này hắn vẻn vẹn chỉ là một khách nhân.

Chân chính có thể tạo thành uy hiếp đối với Lý Trình Di, chỉ có thánh nhân bản thổ!

Mà Thánh Nhân bản thổ. Chờ một chút!

Đột nhiên trong mắt hắn sáng ngời.

Thái Tố Thanh!!

Hắn ta không phải là trời sinh Thánh Nhân bản thổ sao!?

Nghĩ tới đây, hắn cực nhanh xoay người, phóng về phía khí tức Thái Tố Thanh.

Nhưng căn bản không cần hắn nhắc nhở.

Xa xa trên bình nguyên, một huyết nhục quái nhân khổng lồ cao tới hơn mười mét, đang chạy nước rút cực nhanh về phía Lý Trình Di.

Quái nhân cả người đỏ như máu, cơ bắp lộ ra, trên người có vô số hoa văn màu đen tựa như tuyến trùng.

Đầu không có ngũ quan, chỉ có chính giữa khảm một thân thể cao lớn.

Hắn mở hai tay ra, hiện lên khuôn mặt quái vật khảm hình chữ thập, khuôn mặt vốn xinh đẹp, lúc này trông cực

kỳdữ tợn.

……

Sóc xám!! Đi chết đi!! “Không nói nhảm, hoàn toàn không khiêu khích.

Tốc độ quái nhân khổng lồ cao hơn mười mét bạo tăng, giơ tay chính là một quyền, từ cao xuống đánh về phía Lý Trình Di.

Đây là hắn vì truyền bá virus Thiên Nhân, tỉ mỉ thiết kế đào tạo ra virus nguyên mẫu.

Tên của nó là: Phúc Âm Giả.

Nhưng giờ này khắc này, vì ứng đối nguy cơ diệt thế có thể xuất hiện, hắn không thể không điều động nguyên hình trước, hòa làm một thể với bản thân, đi ra ngoài giải quyết Lý Trình Di trước.

Dựa theo tính toán của hắn, nếu như không thừa dịp đối phương hiện tại yếu ớt mà giải quyết, qua mấy giờ nữa, dựa theo tốc độ cường hóa của đối phương, hắn liền vĩnh viễn cũng không có khả năng tạo thành uy hiếp đối với đối phương.

Cho nên quyết định thật nhanh, vì toàn bộ thế giới không bị hủy diệt, hắn kiên quyết khởi động nguyên hình, lao ra phòng thí nghiệm, chạy về phía bên này.

Mà trên thực tế, nguyên hình này, mới là tập hợp bản thể Thái Tố Thanh chân chính của hắn.

Nắm tay bắn ra, ở giữa không trung chợt nổ tung, hóa thành mấy trăm xúc tu, đồng thời đánh về phía Lý Trình Di.

Phốc phốc phốc phốc!!

Xúc tu rậm rạp dày đặc nhanh chóng tiếp cận, nhưng còn chưa tiếp xúc, đã bị nhiệt độ nóng bỏng nhao nhao hóa thành than, khô héo, gãy lìa.

Trường bức xạ nhiệt hai ngàn độ, lấy Lý Trình Di làm trung tâm cuồn cuộn không ngừng khuếch tán bốn phía.

Trong phạm vi mười lăm mét xung quanh hắn, nhiệt độ Tất cả luôn duy trì ở trên hai ngàn độ.

Hơn nữa lúc này còn đang không ngừng tăng lên.

Chương 1338. Vô hạn 8

Chương 1338: Vô hạn 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phát hiện mình ngay cả tới gần cũng làm không được, Thái Tố Thanh trên mặt toát ra vẻ điên cuồng nhè nhẹ.

Phía sau hắn lượng lớn xúc tu tiếp tục lao ra, ý đồ lấy lực khôi phục nguyên hình tự thân siêu cao, cứng rắn đối kháng bức xạ nhiệt nhiệt độ cao của Lý Trình Di

Xúc tu máu thịt đỏ sậm rậm rạp, không ngừng bị đốt cháy than hóa.

Mà Thái Tố Thanh sắc mặt kiên định, kiên trì như trước.

Đột nhiên xa xa một chiếc xe tải hạng nặng nhanh chóng chạy tới, tựa hồ vận chuyển cái gì đó. Người lái xe chính là hai người Thiên Diệp Quân.

Sắc mặt Nha Long vui vẻ nhanh chóng tiến lên, hai tay kẹp chặt thùng xe tải, dùng sức nâng lên, mạnh mẽ chuyển toàn bộ thùng xe hình trụ lên, tới gần Lý Trình Di.

Các ngươi còn có thể có biện pháp gì?“Lý Trình Di hai tay ôm ngực, cái đuôi khổng lồ ở phía sau tùy ý lắc lư, thần thái nhàn nhã.

Một lượng lớn khí lưu thổi quét xung quanh Tất cả vật chất, xen lẫn bụi bậm bị Tất cả hút vào trong cơ thể hắn, hóa thành nguồn gốc động lực để hắn cường hóa nội áp.

Cảm giác như vậy rất tốt, đứng bất động, đã có người đem hết toàn lực cuồn cuộn không ngừng giúp hắn tăng lên thực lực, triệt tiêu nội áp.

“Thái Tố Thanh! mau tránh!!” Nha Long nâng ống tròn thùng xe lên, nhanh chóng mãnh liệt nhào tới phía Lý Trình Di.

Ánh mắt Thái Tố Thanh và Lý Trình Di đều tập trung trên cái bình hình ống tròn kia.

Bùm!!!

Khi Thái Tố Thanh lắc mình tránh đi trong nháy mắt, cái bình thoáng cái nổ tung, bên trong phun ra lượng lớn khói trắng chất lỏng.

Đó là nitơ lỏng ít nhất âm hai trăm độ!

Xì!

Nitơ lỏng mới phun ra đã bị trường bức xạ nhiệt độ cao hai ngàn độ bốc hơi trong nháy mắt.

Nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống, ngay sau đó thùng xe khác cũng bị Nha Long khiêng tới, nổ tung bên người Lý Trình Di.

Nhiệt độ giảm nhanh, nhưng còn hơn thế nữa!

Ô.

Đột nhiên Lý Trình Di lại nhìn thấy Nha Long đội một viên cầu to màu trắng bạc vọt về phía mình.

"Còn tới!? "Sắc mặt hắn khẽ biến, cực nhanh lui về phía sau.

Nhưng hắn lùi lại, đối phương nhanh hơn.

Chênh lệch tốc độ hai bên khiến khoảng cách chỉ vài giây đã thu nhỏ lại.

Sau đó.

Ầm ầm!!!

Một trận khủng bố còn khoa trương hơn trước nổ tung, lại một lần nữa gây chấn động.

Bạch quang phóng lên cao, tản ra từng vòng khói thuốc thuần trắng tựa như kẹo bông gòn, quang mang xông ra tầng mây bầu trời, kéo ra một cây cột sáng khổng lồ dài đến mấy vạn mét.

Giờ này khắc này, cho dù là Nha Long hay là Thái Tố Thanh, hay là Lý Trình Di, đều bị vụ nổ lần thứ hai cực lớn này bao phủ triệt để.

Sóng xung kích khủng bố thổi quét xung quanh, bao phủ Tất cả trong phạm vi năm mươi km.

Thủ đô Cổ Ý Tư của vương quốc, trong nháy mắt, liền bị lần thứ hai bị vụ nổ khủng bố hoàn toàn chấn sụp.

Tất cả các tòa nhà cao tầng đều sụp đổ không tiếng động, hơn một triệu người trong nháy mắt tổn thất hơn phân nửa, còn lại 99% đều rơi vào hiện tượng mù và mất thính giác.

Trong nháy mắt nổ tung, liền phá hủy đô thành phồn hoa nhất vương quốc này. Và ở vùng hoang dã gần đó, để lại một cái hố khổng lồ đường kính hơn năm mươi km.

Một lượng lớn mây bụi, kèm theo nhiệt độ cao, tỏa ra môi trường xung quanh.

Trong vài thập kỷ tới, tất cả các khu vực xung quanh khu vực này, các vùng biển, sẽ phải chịu sự thay đổi ô nhiễm vĩnh viễn liên tục.

Đây là bom khinh khí!

Đám người Thương Lộ đang tới gần lần này không thể may mắn thoát khỏi, hai mắt trong nháy mắt bị mù.

Tất cả mọi người bị gió của vụ nổ thổi bay về phía sau, đụng vào đống đổ nát, hộc máu gãy xương.

Hai gã Thiên Diệp Quân cấp độ Thần Hỏa, cơ hồ không kịp rên lên một tiếng, bởi vì khoảng cách quá gần, nháy mắt liền bị hóa thành khí.

Thái Tố Thanh cũng giống như vậy, quái vật huyết sắc khổng lồ dưới sức mạnh khủng bố của vụ nổ này, cũng nháy mắt khí hóa, bị bao phủ trong bạch quang vô tận.

Uy lực tổng thể của quả bom khinh khí này gấp sáu trăm lần quả bom hạt nhân lúc trước, cho dù là diện tích bao trùm hay là sức mạnh sóng xung kích, đều vượt xa.

Nhưng duy chỉ có ở nhiệt độ hạch tâm, tăng lên cũng không nhiều. So với lần trước, nhiệt độ hạch tâm lần này cũng hơn trăm triệu.

Cũng may Lý Trình Di từng có một lần kinh nghiệm, nên rất có kinh nghiệm ẩn núp.

Một đạo hình người sóc khổng lồ đột nhiên từ dưới đất chui ra.

Tại thời khắc mấu chốt, hắn đem tổ chức thân thể bị hóa thành than trước đó, chắn ở trước người, ngăn cách đại bộ phận nhiệt độ.

Đồng thời trong nháy mắt mượn sóng xung kích chạy ra ngoài.

Có một khoảnh khắc dừng lại khi Nha Long kích nổ bom khinh khí.

Chính là dừng lại một chút thời gian, cũng đủ hắn kéo ra xa mấy chục mét, sau đó toàn lực chui vào trong đất.

Vụ nổ kéo dài vài giây.

Nhiệt độ trung tâm khủng bố nhất biến mất, tất cả đối với Lý Trình Di mà nói đã an toàn.

Thân thể bị hủy diệt của hắn lại một lần nữa khôi phục lại, ngược lại còn mượn nhiệt độ cao mây bụi xung quanh, tăng nhanh tốc độ chữa trị.

Dù sao hắn chủ yếu là dựa vào thôn phệ vật chất xung quanh thu hoạch tăng lên sức mạnh.

Rắc một tiếng giòn vang.

Lý Trình Di đứng trên mặt đất hoàn toàn hóa thành tinh thể, máu thịt xương cốt trên người tất cả đều mọc ra lần nữa.

Vừa mới trong nháy mắt, hắn chỉ còn lại có một chút não bộ được thân thể bao vây lấy, tầng tầng phòng hộ.

Sau khi vụ nổ biến mất, hắn lại lấy chút tổ chức này làm hạch tâm, nhanh chóng chữa trị thân thể.

Đến nước này, năng lực phục hồi khủng bố của Virus Thiên Nhân, quả nhiên không để cho hắn thất vọng.

Chương 1339. Vô hạn 9

Chương 1339: Vô hạn 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mà trải qua một lần bom nguyên tử, một lần bom khinh khí, cường độ trên người hắn, đã tăng vọt đến mức độ mà chính hắn cũng không thể hiểu được.

Nhiệt độ cơ thể đạt tới năm ngàn độ, chất lượng chỉ là lẳng lặng đứng trên mặt đất, có thể dễ dàng giẫm sập bất kỳ vật chất nào.

Cũng chính là nơi này là bạo tạc hạch tâm, mặt đất bị ép chặt đến cực hạn.

Nếu là bình thường, mặt đất căn bản không có thổ nhưỡng có thể chứa được hắn.

Ngoại trừ những thứ này, càng làm cho hắn cảm giác phiền toái chính là, thân thể của hắn, bắt đầu sinh ra lực kéo rõ ràng.

Mật độ thân thể siêu cao, làm cho hắn sinh ra lực trường đặc thù tựa như lực hấp dẫn vạn vật.

Vô số bụi bặm bột phấn xung quanh, lúc này đều đang cuồn cuộn không ngừng bị dẫn dắt tới, bám vào trên người hắn.

Từ bề ngoài mà xem, hắn lúc này, tựa như Ma Thần màu đỏ thời thời khắc khắc đắm chìm trong ngọn lửa.

Chỉ bất quá đầu Ma Thần này ngoại hình là sóc.

"Kết thúc chưa? "Lý Trình Di thản nhiên nói. Mật độ dây thanh quản quá cao, sóng âm chấn động ra cũng tựa như sấm nổ, có thể làm cho hai tai người ta mất thính giác.

Cái đầu của hắn theo thân thể chữa trị, còn có vật chất xung quanh dẫn dắt, đang nhanh chóng cất cao.

Lúc này đã tăng vọt tới tám mét!

Chỉ là đứng ở chỗ này, liền tựa như một ngọn núi nhỏ.

Nha Long cùng Thái Tố Thanh sau khi trọng sinh khôi phục thân thể, đều trong mắt đầy tuyệt vọng nhìn chằm chằm hắn.

Họ không còn cách nào khác.

Mọi phương tiện có thể sử dụng đều đã được sử dụng.

Nhưng.

"Bom nguyên tử và bom khính khi đáng lẽ phải giết được hắn chỉ là thời gian duy trì liên tục hạt nhân quá ngắn, nếu như chúng ta có thể cuồn cuộn không ngừng duy trì loại trạng thái này, có lẽ!" Thái Tố Thanh cắn rằng

"Không thể nào.Thiết bị như vậy khẳng định có, nhưng hắn cũng không phải là vật chết, không có khả năng để chúng ta tùy ý nhét vào thiết bị, bất động tại chỗ!" Nha Long đáp

Vô dụng…… Thế giới này yếu ớt như vậy, giống như mình chỉ cần dùng sức một chút, tất cả sẽ hoàn toàn vỡ nát. "Lý Trình Di vươn tay phải ra, nhẹ nhàng bóp.

Một đoàn đại khí lưu liền bị lòng bàn tay đè ép, nổ tung xung quanh.

Khí lưu kích động ra từng hỏa tuyến, lại một lần nữa đốt đại địa phía xa.

Lúc này Lý Trình Di chính là một cột lửa khủng bố hừng hực thiêu đốt.

Nhìn sắc mặt tuyệt vọng Thái Tố Thanh cùng Nha Long. Hắn đã mơ hồ cảm giác được, lực khôi phục Virus Thiên Nhân, tựa hồ có chút cố hết sức.

Sắp không theo kịp rồi!

Trong lòng hắn căng thẳng. Biết không thể tiếp tục nhàn nhã như vậy, phải thừa dịp hiện tại nhanh chóng tìm được biện pháp giải quyết kế tiếp!

Giải quyết các ngươi trước rồi nói sau!

Đột nhiên trong lúc Lý Trình Di thẳng tắp xông về phía Nha Long, chỗ hắn đi qua, đại động đất lay động, mặt đất nổ tung vô số vết nứt.

Không khí tựa như cơn lốc, gào thét tuôn ra tạp âm.

Rõ ràng tốc độ của hắn chỉ có gấp đôi tốc độ âm thanh, nhưng dưới lực kéo cường đại, Nha Long lại không thể tránh được, giãy dụa bị hắn tóm lấy cổ.

"Chết đi! "Lý Trình Di hai tay cầm cổ đối phương, dùng sức bóp một cái.

Hắn lúc này, đơn thuần lực nắm đã đạt tới mức độ khủng bố mấy ngàn tấn.

Toàn bộ tụ tập đến một điểm, nhất thời đè ép đến toàn thân Nha Long cứng lại.

Cơ thể của hắn được tạo thành từ một chất có độ cứng tương tự như kim cương. Mà không sợ độc tố ăn mòn nhiệt độ cao vân vân.

Nhưng thánh thân như vậy, vẻn vẹn chỉ là bắt chước thánh thân, cũng không phải là bản thể.

Ngay cả kim cương cứng nhất cũng có giới hạn độ cứng tối đa.

Dưới áp suất cao khủng khiếp như vậy.

Thân thể Nha Long bắt đầu hiện ra từng vết nứt thật nhỏ.

Nhưng hắn không có bất kỳ bối rối nào.

Bởi vì thân là Bách Hoa Tướng, cho dù hắn chết, bệ hạ cũng có thể ra tay, tương lai đem hắn từ chỗ sâu Vương thành một lần nữa sống lại.

Hắn biết mình lúc này đã không có cách nào giết chết Lý Trình Di. Mọi phương pháp đều đã thử.

Hoa Đế Vương đời thứ 3, đã trưởng thành đến mức độ tiếp cận vô hạn Thánh vị, hơn nữa đặc tính biến thái của hắn, làm cho người ta vô cùng khó giải quyết.

Đặc tính như vậy, làm cho hắn nhớ tới những quái vật trong lĩnh vực đã biết ở Biển Đen cũng liên quan đến khái niệm vô hạn. Đó vốn là độ cao mà các Ma Thần Duy Độ thấp nhất mới có thể đạt tới.

"Ngươi cho rằng đã kết thúc? Không phải tất cả chỉ vừa mới bắt đầu! "Nha Long thần sắc lạnh như băng, nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

"Hoa Đế Vương đời thứ 3, thần tướng sắp thức tỉnh, bệ hạ khôi phục Tất cả thời cơ, sắp sửa tiến đến, tử vong của ngươi sẽ đến rất nhanh."

Bùm!!!

Lý Trình Di mặc kệ hắn, dưới lực lớn, tất cả đều vỡ vụn nổ tung.

Nha Long cả người tựa như đồ sứ, bị hắn dùng sức bóp nát, nổ thành vô số cặn bã bay tán.

Buông tay ra, hắn ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Nội áp trong cơ thể càng ngày càng mạnh, hắn biết phải nhanh chóng nghĩ biện pháp, nếu không hắn rất có thể lại rơi vào quẫn cảnh lúc trước.

Thánh vị

Nếu như ta lấy thế giới này, thành tựu thuộc về thánh vị của ta, cần phải làm như thế nào, mới có thể đạt tới?

Một ý nghĩ đột nhiên xuất hiện trong đầu hắn.

"Trong 3 phương pháp thành thánh, hợp đạo nhất pháp, hẳn là rất thích hợp mình hiện tại" Ý niệm trong lòng Lý Trình Di lóe lên.

Đúng vậy, dù sao Hợp Đạo cũng không có quy định, nhất định phải chính mình dung hợp vào thế giới, cũng có thể là thế giới dung hợp vào chính mình.

Chương 1340. Thánh vị 1

Chương 1340: Thánh vị 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía. Tất cả đều bao phủ trong ngọn lửa hừng hực.

Mọi thứ xung quanh đang cháy, tan chảy.

Thân thể của hắn đang chậm rãi trầm xuống, đó là đại địa không cách nào thừa nhận chất lượng của hắn lúc này, mới có thể dẫn đến như thế.

Nghĩ tới đây, hắn dưới chân dừng lại, thân thể cấp tốc về hướng xa xa.

Trên mặt đất, lúc này hắn chính là một đoàn hỏa cầu cực lớn, nhanh chóng phóng về phía biển.

Không bao lâu, phía trước một mảnh sóng gợn lăn tăn lấp lánh.

Tiếng sóng biển không dứt bên tai, từng bọt sóng màu trắng như vạch trắng, ở bên bờ nổi lên rơi xuống.

Lý Trình Di phi thân nhằm về phía biển.

Phù phù một cái, liền rơi xuống mặt biển.

Nước biển nhanh chóng sôi trào quay cuồng, bốc hơi một mảng lớn hơi nước màu trắng.

Thân thể hắn nhanh chóng bình tĩnh, tựa như một đống sắt to lớn, rất nhanh liền rơi xuống gần đáy biển, ước chừng hơn sâu một trăm mét.

Cảm nhận được xung quanh khắp nơi là áp lực đè lên bản thân.

Lý Trình Di tiếp tục đi về phía trước, dọc theo đáy biển, bơi về phía đại dương sâu hơn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Rất nhanh, vài phút sau, hắn theo đáy biển đi về phía trước, một đường dọc theo sườn dốc lặn xuống, đã đến độ sâu hơn ba trăm mét.

Áp lực càng ngày càng lớn, trên người hắn ít nhiều cảm giác được thoải mái chút ít, nhưng còn chưa đủ, tiếp tục lặn xuống.

Bốn trăm mét.

Sáu trăm mét.

Một ngàn mét.

3000 mét.

Áp lực nước biển ngày càng lớn, ngày càng mạnh. Ngọn lửa trên người Lý Trình Di cũng đã sớm biến mất, chỉ có nơi hắn tiếp xúc qua, bị nhiệt độ cao thiêu nóng trở nên nóng bỏng đỏ bừng.

Một lượng lớn nước chảy bị hắn hút vào trong cơ thể, hóa thành vĩnh hằng sinh cơ cung ứng năng lượng.

Đây chính là chỗ kinh khủng của hệ thống cấm kỵ này, trên bản chất, hắn có thể vĩnh cửu cuồn cuộn không ngừng cường hóa, cho đến khi toàn bộ thế giới bị triệt để thôn phệ, không, cho dù như thế cũng không có cực hạn.

Lúc trước Đạo nhân Thiên Tụ Các,khi điều tra thu thập hệ thống cấm kỵ này, chết không biết bao nhiêu người.

Đặc biệt là đặc tính càng đánh nó càng mạnh, người không biết chuyện bất tri bất giác liền trở thành ngọn nguồn cung cấp sức mạnh cho đối phương.

Đi tới đáy biển sâu hơn ba ngàn mét, Lý Trình Di lúc này đối mặt áp lực đã rất mạnh.

Nhưng sức mạnh nội áp mà hắn cần cũng mạnh hơn.

Kết cấu virus đã không chịu nổi, cho dù bị lợi dụng đồng hóa, đối với nhiệt độ cao có tính kháng cự rất mạnh, lúc này cũng không chịu nổi nhiệt lượng càng tăng

Một tia đau nhức, dần dần xuất hiện trong cơ thể Lý Trình Di.

Hắn hít sâu một ngụm nước, tiếp tục chìm xuống. Thân thể tựa như một cây tăm sắt, đâm thẳng xuống đáy biển.

Xung quanh một mảnh đen kịt, không có ánh sáng, Lý Trình Di chỉ có thể điên cuồng đè ép sức mạnh to lớn của chính mình.

Đó là sức mạnh của đại địaa.

Hắn đang lợi dụng áp lực ép giữa các mảng thềm lục địa, đối kháng áp lực bên trong cơ thể càng ngày càng cường đại.

Một ngàn mét.

3000 mét.

Năm ngàn mét.

10.000 mét!!

Ở nơi 10.000 mét dưới lòng đất, nhiệt độ xung quanh nhiệt độ đã tăng lên tới gần hai trăm độ.

Đây là nhiệt độ cơ thể của hành tinh.

Áp lực mạnh mẽ, lúc này khiến Lý Trình Di càng cảm thấy thoải mái.

Hắn nhanh chóng hiểu được, lúc này phương pháp của mình là chính xác, xâm nhập dưới lòng đất, quả thật có thể mượn áp lực vỏ tinh cầu, phụ trợ tự thân.

Sâu thẳm trong lòng đất đen kịt, Lý Trình Di vừa mới thở phào nhẹ nhõm, lập tức liền cảm giác, áp lực bên trong lại bắt đầu nhanh chóng gia tăng lên.

Cường độ thân thể cũng đang nhanh chóng tăng lên, vĩnh hằng sinh cơ phảng phất nương theo ngoại giới biến hóa, cũng bắt đầu nhanh chóng tăng cường áp lực.

Bức bách như vậy, khiến cho hắn không thể không tiếp tục lặn sâu xuống lòng đất. Đồng thời lượng lớn vật chất bị lực hút càng ngày càng mạnh của bản thân Lý Trình Di hấp thụ

qua, thân thể hình thể của hắn cũng càng lúc càng lớn. Rất nhanh liền tăng vọt tới mười mét.

Hơn mười phút sau.

Khi Lý Trình Di lặn xuống đất ba vạn mét, áp lực bốn phía đã đạt tới một mức độ khó có thể hình dung, vô số áp lực cùng nhiệt độ cao mãnh liệt tới, điên cuồng ý đồ đem Lý Trình Di triệt để đè bẹp.

Lúc này nhiệt độ thân thể của hắn cũng đạt tới hơn năm ngàn độ.

Được bao quanh bởi magma, nhiệt lượng dư thừa được truyền xung quanh, nó cũng làm tan chảy đất đá rất dày đặc và cháy thành than.

Cùng lúc đó, mặt đất vương quốc Cổ Ý Tư, toàn bộ quốc thổ, đều bắt đầu hơi chấn động lên.

Đây là do Lý Trình Di khoan thăm dò, phá hủy cân bằng vỏ đại địa ở khu vực này.

Trên mặt đất Thái Tố Thanh, lúc này đã cùng rất nhiều võ sư các hội hợp đến cùng một chỗ.

Những người lây nhiễm virus của hắn đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Lúc này hắn tái sinh lại từ thân thể một người nhiễm virus may mắn sống sót, nhưng cường độ thân thể so với lúc trước đã yếu quá nhiều.

Một đám người đứng ở trong phế tích, cũng bởi vì vừa mới bị vụ nổ mạnh làm mù hai mắt, lúc này mặt đất chấn động lên, tất cả mọi người lại bắt đầu thất kinh không biết phát sinh cái gì.

“Tất cả kết thúc “Thái Tố Thanh thần sắc bi ai.

Ngay cả bom khinh khí, loại vũ khí mạnh nhất trong lịch sử nhân loại, cũng không thể hoàn toàn giết chết Lý Trình Di. Bọn họ đã không còn cách nào khác, không còn cách nào khác.

Virus Thiên Nhân của hắn, lúc này đã triệt để dời đi chủ thể, đem trung tâm chuyển đến trên người con Sóc xám kia.

Ý chí virus cổ đại vốn hòa làm một thể với hắn, hiện giờ đang nhanh chóng thoát ly, cho dù bị hao tổn nghiêm trọng, cũng không tiếc.

Hắn lúc này, đang bị ý chí virus Thiên Nhân cổ đại vứt bỏ

Chương 1341. Thánh vị 2

Chương 1341: Thánh vị 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!?” đám người Thương Lộ đã không có biện pháp nhìn rõ sự vật bên ngoài, bị ánh sáng làm mù hai mắt, mang đến thương tổn là không thể đảo ngược.

“Thua rồi.” Thái Tố Thanh thần sắc ảm đạm, cảm thụ được virus trong cơ thể trì độn hóa, trong lòng đau khổ.

Tất cả những chuyện này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hắn nhìn lại tất cả, từ đầu tới cuối, từ sau khi con Sóc xám kia xuất hiện, Tất cả liền rối loạn.

Giải đấu đã bị gián đoạn, kế hoạch đã bị phá hủy, và bây giờ ngay cả thành phố cũng bị phá hủy hoàn toàn.

Đại địa đang run rẩy, vụ nổ hạt nhân dẫn phát chấn động cực lớn, mang đến lượng lớn di chứng, mấy trăm năm sau cũng không cách nào tiêu trừ.

Không phải là bức xạ, mà là một đám mây bụi khổng lồ từ vụ nổ và vùng biển bị ô nhiễm.

“Chúng ta. Rốt cuộc tới nơi này là vì cái gì? “Hồng Liên hai mắt chảy máu, thanh âm run rẩy.

Hắn mơ hồ nhớ rõ, chính mình là tới là cùng bằng hữu ngăn cản âm mưu của Tập đoàn Thái Tố Thanh.

Nhưng bây giờ.

Ngăn cản virus cái shit gì, đừng nói virus, liền ngay cả người sống đều sắp chết.

Thái Tố thanh khổ sở nói, “Virus Thiên Nhân vứt bỏ ta, hiện tại quần thể ý chí trung thành của bọn chúng, là chui vào người con Sóc mà các ngươi mang đến kia.

Một đám người sống sót không nói gì, hoàn toàn không nghĩ tới, tất cả sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ.

Bùm!

Đột nhiên, mặt đất lại chấn động một trận.

Giống như động đất, tất cả mọi người hơi mất thăng bằng, một ít người bị thương thậm chí trực tiếp té ngã trên mặt đất.

Ta có thể cảm giác được, hắn còn đang trở nên mạnh mẽ, hắn muốn hủy diệt toàn bộ thế giới!

Trong mắt Thái Tố Thanh toát ra tia tuyệt vọng.

Mưu đồ nhiều năm bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, hôm nay lại chỉ có thể trơ mắt nhìn đối thủ, vô lực ngăn cản.

…….

Ngay khi Nha Long bị giết.

Khu vực không xác định của Biển Đen

Trong một mảnh tối đen, hai đạo ánh sáng màu sắc rực rỡ, trống rỗng sáng lên, hóa thành hai khu vực quang cầu không ngừng xoay tròn.

Trong khu vực đó.

Hai thiếu nữ kiều diễm mặc lụa bạc, sừng trâu màu đen trên đỉnh đầu, gần như cùng lúc thức tỉnh mở mắt.

Ánh mắt của các nàng theo thứ tự là một đôi đen một trắng.

Không có đồng tử, chỉ có đơn sắc thuần túy nhìn chăm chú vạn vật bên ngoài. Cánh hoa màu hồng phấn xoay quanh các nàng, rất nhanh hóa thành hai bộ váy dài màu hồng nhạt hoa lệ.

“Ngưu Ma, Tà Yêu”.

Bỗng nhiên, một con chim 3 đầu được huỳnh quang màu tím bao bọc toàn thân, từ biên giới quang cầu hiện ra, nhìn chăm chú về phía hai nữ tử.

“Chào mừng đã tỉnh lại. “Trong thanh âm của chim ba đầu mang theo vui sướng cùng chúc mừng.

“Lại không biết đã qua bao lâu rồi? “Thiếu nữ mắt đen sừng trâu nhẹ giọng nói. Lúc này đây, hy vọng đừng giống như Hoa Đế vương đời thứ hai lần trước, cuối cùng ngay cả cơ hội ra tay của chúng ta cũng không có, Tất cả liền kết thúc. Nếu lại như vậy, liền quá không thú vị.

“Ta đã ngủ đủ rồi, thời gian vĩnh hằng không thú vị, đối với chúng ta mà nói, chỉ là sự giày vò không chừng mực.” thiếu nữ mắt trắng tán đồng.

“Yên tâm, lần này tuyệt đối sẽ không, phiền toái lần này lớn hơn đời thứ hai. “Chim ba đầu phát ra tiếng cười bén nhọn.

Hắn ý thức phất động, trong nháy mắt liền đem thế cục mọi người cần đối mặt truyền qua.

Đều là toàn tri, hai thiếu nữ trong nháy mắt liền hiểu được tất cả tin tức.

Nếu không tồn tại trong không gian tuần hoàn phong kín bực này, tầng thứ của các nàng vừa thức tỉnh, liền có thể tự nhiên hiểu rõ tất cả.

Nhưng tuần hoàn phong kín không chỉ là có thể phong tỏa ngoại giới đối với cảm giác của các nàng, cũng có thể phong tỏa sự dò xét của ngoại giới đối với các nàng

…….

“Giải quyết Thiên Tụ Các trước sao? Thú vị. Hy vọng lần này có thể chơi lâu hơn một chút. “Thiếu nữ mắt đen mỉm cười.

” Bất quá hiện nay thế lực Thiên Tụ Các rất mạnh, tạm thời chúng ta không nên hành động thiếu suy nghĩ, còn cần chờ đợi đồng bạn còn lại lục tục thức tỉnh, bệ hạ khôi phục hơn phân nửa sức mạnh mới được.”

Hiểu rồi, nếu muốn tăng tốc những người khác thức tỉnh, còn cần đủ số lượng vật tế tự đặc thù mới được. Thiếu nữ mắt đen Ngưu Ma gật đầu.

“Bệ hạ đã sớm bố trí, hiện giờ chỉ cần các nơi vào vị trí, thừa dịp Thiên Tụ Các không kịp trở tay, nhất cử bắt được

Thần Ưng quốc. “Chim ba đầu trả lời. “Sau đó lại dùng tế tự trong đó gia tốc đồng bạn còn lại thức tỉnh”.

Giao cho chúng ta. “Thiếu nữ mắt trắng trong trẻo nhưng lạnh lùng đáp lại.

“Đúng rồi, Hồn Kình đại ca đâu? “Nàng ta đột nhiên hỏi.

“Hắn đã sớm thức tỉnh, còn có nhiệm vụ khác. “Chim ba đầu trả lời.

……

Lúc này sâu trong đáy biển Đen.

Một hình thể khổng lồ vô cùng, một quái vật thật sự ước chừng có mấy chục vạn dặm, tay cầm chĩa 3 mũi thuần trắng, xa xa hướng rất nhiều Góc chết trước mắt nhìn lại.

Quái vật nửa người trên là cá voi, nửa người dưới là hình người, hai tay trên bao trùm vảy cá voi, tựa như vây cá, tráng kiện vô cùng, bên trong huyết nhục trước ngực, khảm nạm một cái lồng giam màu đen. Bên trong là vô số hình người màu đen.

Hắn chính là Hoa Thần Tướng Hồn Kình lúc trước phụng mệnh đến đây bắt giết Hoa Đế Vương đời thứ 3, thu hồi hệ thống vương thành.

Theo manh mối Bách Hoa Tướng Nha Long lưu lại, hắn theo sát phía sau, đi tới tầng dưới chót của Biển Đen.

Nhưng bởi vì nơi này đối với siêu phàm năng lực hạn chế cực lớn nên ở chỗ này chỉ có thể phát huy ra 1/10.000 so với sức mạnh ở bên trong Biển Đen.

Vào lúc này trong mắt Hồn Kình, vô số quy tắc ở đây giống như từng sợi xích đen kịt rậm rạp, chúng vô cùng kiên cố, vô cùng căng, ngay cả gián tiếp cạy ra một chút, cũng cực khó.

Mức độ hạn chế như vậy, nếu hắn thật sự vận dụng sức mạnh ở chỗ này, mức độ có thể phát huy, nhiều lắm chính là độ cao của Duy Độ Ma Thần.

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, hắn không thể làm ra động tĩnh quá lớn, nếu không khiến cho Thiên Tụ Các chú ý, phá hỏng kế hoạch của bệ hạ, liền phiền toái.

…….

Chương 1342. Thánh vị 3

Chương 1342: Thánh vị 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tọa độ sức mạnh nhanh như vậy đã tiêu tán không hổ là nơi tĩnh mịch.

Hồn Kình sức mạnh là vô hạn, đây là bản chất toàn tri quyết định, nhưng nếu muốn đủ biết được bí mật ở vô số bên trong Góc chết, tìm được một Góc chết tồn tại Hoa Đế Vương đời thứ 3

Vẫn không thể không kiêng nể gì phóng thích cảm giác bản thân, lo lắng khiến cho Thiên Tụ Các chú ý.

Thật khó khăn.

Trong đầu Hồn Kình hiện lên vô số phương pháp, rất nhanh chọn một phương pháp.

Thân là toàn tri, hắn tự nhiên không có khả năng bị chút khốn cảnh này làm khó, có rất nhiều phương pháp có thể giải quyết việc này, nhưng mấu chốt là như thế nào tránh được sự chú ý của toàn tri Thiên Tụ Các

"Nơi này cách Tịch Diệt Thành của Thiên Tụ Các quá gần, không thể thiết lập tuần hoàn phong tỏa, nếu không nhất định sẽ bị Tịch Diệt Thành Chủ phát hiện."

Vậy.

Hồn Kình giơ tay lên, vươn một ngón tay.

Xì.

Đầu ngón tay lặng lẽ không tiếng động bay ra vô số hạt màu lam thật nhỏ.

Những hạt này nếu phóng to một chút, liền có thể nhìn thấy, tất cả đều là dày đặc Hồn Kình loại nhỏ.

Bọn họ chính là vô số tử thể do Đại Hồn Kình phóng thích.

Cũng dựa vào nơi này là đáy biển Đen, ý thức siêu phàm bên ngoài tiến vào, cũng sẽ bị hạn chế cực lớn.

Cho nên, hắn chỉ cần động tác không lớn, động tĩnh nhỏ một chút, cũng sẽ không khiến cho ngoại giới chú ý.

Đi đi, đi đi, chỉ cần có một người tìm được, Tất cả liền có thể hoàn toàn kết thúc. Hồn Kình cầm Chĩa 3 mũi nhìn mấy trăm vạn Tiểu Hồn Kình bay ra, ánh mắt u lãnh.

…….

Góc chết của Sóc.

Sâu trong vỏ đại địa.

Dưới lòng đất đen kịt sâu hơn một ngàn km, Lý Trình Di đã hoàn toàn hóa thành một quả cầu lửa chói mắt.

Ngọn lửa màu vàng sáng bao bọc dung nham, tầng trong cùng là thân thể khổng lồ lẳng lặng cuộn tròn của hắn.

Hắn lúc này, mượn áp lực dưới lòng đất xung quanh, đã ngưng tụ khắc ấn thứ ba.

Nhiệt độ xung quanh thân thể đã đạt tới trên vạn độ.

Đồng thời đạo khắc ấn thứ tư cũng ở trong tự nhiên sinh thành.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Vĩnh Hằng Sinh Cơ, nó càng đến hậu kỳ, tốc độ tăng cường càng nhanh, quả thực là có tính bùng nổ.

Một khi thân thể lực khôi phục hơi có theo không kịp, hoặc là ngoại giới không có áp lực phụ trợ triệt tiêu nội áp, thân thể sẽ ầm ầm triệt để nổ tung.

Đặc thù khủng bố như vậy, nên lúc trước một đời lại một đời các thiên tài Tịch Diệt Thành, nhao nhao tịch diệt vẫn lạc, ngay cả hồi tưởng thời không cũng không cách nào sống lại.

Bởi vì Vĩnh Hằng sinh cơ triệt để thôn phệ tất cả ý thức huyết nhục tồn tại.

Cũng đem nó hóa thành sinh cơ hoàn toàn tinh khiết.

Lý Trình Di ý thức lưu chuyển, hắn đã không rõ thân thể mình cường độ đến mức độ nào.

Hắn chỉ biết là, nếu là chính mình không nhanh chóng trầm xuống, xâm nhập áp lực càng lớn dưới lòng đất, nội áp thân thể sẽ khiến hắn nổ tung trước.

Không có phân đoạn chất dẫn dược vật, hiện giờ hắn gánh chịu chính là phương thức vĩnh hằng sinh cơ bùng nổ nguyên thủy nhất.

Rất nhanh, mấy giây sau, đạo khắc ấn thứ tư ngưng tụ, hiện lên ở trước ngực hắn.

Ngay sau đó, đường nét khắc ấn thứ năm bắt đầu hiện lên.

Đây chính là gia tốc vĩnh hằng sinh cơ, càng về sau càng nhanh.

Bên cạnh Lý Trình Di lượng lớn bùn đất nham thạch, đối với hắn bây giờ mà nói, mật độ giống như hơi chút không khí vẩn đục chút, bị hắn nhẹ nhàng hít vào, liền hít vào phổi, thôn phệ hóa thành năng lượng mới.

Vô số vật chất bị hấp phụ ngưng tụ đến trên người hắn, dần dần hình thành một quả cầu cực lớn nhiệt độ cao

Phù phù.

Phù phù.

Phù phù.

Từng tiếng tim đập như sấm, càng lúc càng lớn, càng lúc càng vang.

Nhịp tim mang đến chấn động, mang đến mảng lớn vỏ đại địa cùng chấn động, truyền đến mặt đất, đó là động đất cùng sóng thần chân chính.

Tuy rằng chỉ là mức độ cấp bậc cực thấp, nhưng cũng làm cho toàn bộ người Góc chết tinh cầu thất kinh.

Mà theo thời gian trôi qua, tiếng tim đập của Lý Trình Di không chỉ không giảm bớt, ngược lại càng ngày càng mạnh.

Một giờ sau.

Khắc Ấn thứ năm xuất hiện.

Toàn mặt ngoài bộ tinh cầu màu vàng nhạt, bắt đầu hiện lên hơi rung động, mặt ngoài biển rộng có sóng gợn khuếch tán rất nhỏ, sóng gợn hội tụ, bộ phận hóa thành sóng thần, nhấn chìm thành thị duyên hải.

Hai tiếng sau.

Đạo khắc ấn thứ bảy ngưng tụ.

Tiếng tim đập chấn đến vỏ đại địa các nơi hơi rung động, sóng âm cực lớn một trận tiếp một trận, dẫn đến vô số động vật nhân loại che ngực, quỳ xuống đất kêu đau.

Ba tiếng tiếp theo.

Đạo khắc ấn thứ mười ngưng tụ.

Tinh cầu đại dương bắt đầu xuất hiện xoáy nước khổng lồ, mảng lục địa di động, đại động đất bộc phát, dãy núi biến dạng, núi lửa bởi vì đè ép mà phóng thích bộc phát áp lực bên trong.

Tro núi lửa bốc lên cao, hòa vào khí quyển, làm ô nhiễm toàn bộ thế giới.

Năm tiếng nữa.

Dấu khắc thứ hai mươi xuất hiện.

Toàn bộ tinh cầu ầm ầm run lên, tất cả thiên tai khôi phục bình tĩnh, nhanh chóng trở lại trạng thái an bình lúc trước.

Mà Lý Trình Di đã tiến vào lõi đại địa, nhiệt độ bên ngoài cơ thể đã cao tới hơn triệu độ.

Hình thể của hắn ước chừng trên trăm km, do vô số trọng lực bám vào mà tạo thành vật chất với mật độ siêu cao.

Nhìn tổng thể, tựa như một cự nhân thần thoại do khối do nham thạch màu đen bao bọc, bên trong lộ ra vô số hỏa quang khe nứt.

Đến lúc này, nội áp tinh cầu, đã đạt tới cực hạn.

Nơi này là hạch tâm của tinh cầu cách mặt đất hơn vạn km.

Cũng là địa phương áp lực lớn nhất của tinh cầu. Nhưng áp lực nơi này, cũng đã không cách nào thỏa mãn nội áp vĩnh hằng sinh cơ điên cuồng tăng lên.

Chương 1343. Thánh vị 4

Chương 1343: Thánh vị 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đau đớn, dần dần xuất hiện trong đầu Lý Trình Di.

Hắn biết không thể tiếp tục chờ chết như vậy.

Dựa theo kế hoạch lúc trước, ý thức của hắn nhanh chóng chìm xuống, tiến vào bên trong Ác Chi Hoa.

Ác niệm hoa tử vi từ lâu đã tích tụ đầy, lúc này lại đến biên giới tiến hóa

"Đến đây. Thánh vị thôn phệ toàn bộ thế giới, dùng cái này hợp đạo thành tựu Thánh vị!! Phải xem vào lúc này!"

Tay đặt trên mu bàn tay, lập tức Ác Chi Hoa nhanh chóng xuất hiện.

Có tiến hóa hoa Tử vi tiến vào hình thái cực đỉnh hay không?

Có!

Trong lòng Lý Trình Di khẳng định.

Lúc trước khi đánh nhau với Nha Long Thái Tố Thanh, hấp thụ lượng lớn ác niệm, lúc này quét sạch.

Mà Hoa thần vị hoa Tử Vi, lúc này cũng nở rộ ra hào quang chói mắt không gì sánh kịp.

Một giây, hai giây, ba giây!!

Tiến hóa hoàn thành. Tin tức của Hoa Tử vi nhanh chóng chảy vào trong đầu hắn.

Đồng thời, năng lực hoa ngữ mới cũng xen lẫn trong đó.

Hoa Ngữ Hoa Tử vi 1: Tử Vi vương quyền (bất kỳ cá thể nào bị tự thân đánh bại có thể đem người đó chiêu mộ hóa thành binh tướng dưới trướng của mình, vì tử chiến cho bản thân mình, số lượng không hạn chế)'

Xì!

Trong lòng Lý Trình Di rùng mình, năng lực này, từ vòng hào quang thuyết phục nháy mắt nhảy tới năng lực khủng bố mức độ này, đây đã không phải thuyết phục, mà là chinh phục.

Mấu chốt nhất chính là, thuyết minh ở đây cũng không đề cập tới, là dùng phương thức gì đánh bại, ở lĩnh vực nào đánh bại.

Nếu đánh bại trong bất cứ lĩnh vực nào thì năng lực này rất mạnh

nhưng Lý Trình Di nhanh chóng bị cơn đau nhức kéo trở về, hắn hiện tại mấu chốt, là trước giải quyết phiền toái vĩnh hằng sinh cơ.

Cho nên sinh cơ còn ở hoa ngữ thứ hai.

Hắn nhanh chóng thu liễm ý thức lực, nhìn về phía hoa ngữ thứ hai của Hoa Tử vi.

‘Hoa ngữ hoa Tử vi 2: Thiên vận (một ngày tích lũy một lần vận may+3 hiệu quả, hơn nữa trong bất kỳ hoàn cảnh nào, tất cả nhân tố có lợi tồn tại ở xung quanh, đều sẽ chủ động hướng bản thân dựa vào, vận may bản thân sẽ vĩnh viễn cố định ở mức cao nhất)’

Chính là cái này!!

Lý Trình Di mừng rỡ trong lòng.

Hắn biết ngay hoa ngữ sẽ không làm cho hắn thất vọng.

Phương pháp thành tựu thánh vị hắn lựa chọn hợp đạo, nhưng hiện tại bởi vì phương thức hợp đạo này cực ít người thành tựu qua, cho nên hắn cần vận may gia trì trên diện rộng.

Xác định hiệu quả cường đại của hoa ngữ cực đỉnh, Lý Trình Di lúc này bắt đầu toàn lực thôn phệ Tất cả vật chất xung quanh.

Phương pháp Hợp Đạo, trong âm điển Thiên Tụ Các sớm có ghi chép, trong thư viện cấm kỵ cũng có ghi chép, hắn đã sớm sáng tỏ.

Chỉ cần để cho bản thân cùng quy tắc thế giới dung hai làm một, tất cả có thể thuận theo tự nhiên thành công.

Lý Trình Di lúc này muốn làm, chính là để cho mình thay thế sự vận chuyển của thế giới này.

Sự vận chuyển của một thế giới một tinh cầu, là do vô số quy tắc duy trì, Lý Trình Di muốn hợp đạo, cần phải làm, chính là minh ngộ vận chuyển thế giới, dung nhập trong đó, khống chế nó, đem nó thay thế thành khống chế tự thân.

Ý thức lực khổng lồ vô cùng của hắn lúc này phát huy tác dụng.

Thân hình hấp thụ cũng càng lúc càng lớn. Đảo mắt đã đột phá hơn một ngàn km.

Toàn bộ địa hạch, lúc này đều dần dần bị hắn hoàn toàn chiếm cứ.

Mà theo hình thể quá mức khổng lồ, Lý Trình Di đối với vận chuyển tinh cầu khống chế, dần dần xuất hiện rất nhiều lỗ hổng.

Rất nhiều thứ chỉ là trong sách hiểu được, chân chính làm, khó khăn cực lớn.

Hắn cố gắng lấy thân thể của mình thay thế tinh cầu, trong quá trình thôn phệ toàn bộ tinh cầu.

Các loại thiên tai lại lần nữa bộc phát, loại dao động chừng mực này, cho dù chỉ là một sai lầm cực kỳ nhỏ bé, cũng sẽ mang đến thiên tai khủng bố vô cùng.

Mà năng lực Thiên Vận lúc này cũng đúng lúc phát huy hiệu quả.

Tất cả những chỗ mà Lý Trình Di sai lầm, theo thiên tai bộc phát, rất nhanh sẽ bởi vì đủ loại trùng hợp, tự nhiên bị suy yếu, chôn vùi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Cường độ sinh cơ vĩnh hằng còn đang tăng vọt, nhưng Lý Trình Di lúc này cũng đã quên đi đau đớn.

Toàn bộ ý thức của hắn, đều tụ tập ở trên sự vận chuyển của tinh cầu.

Lúc này thân thể của hắn, đã chiếm cứ hơn phân nửa tinh cầu. Dưới vỏ đại địa, tất cả nham tầng toàn bộ bị dung hợp hấp phụ, hóa thành một bộ phận của bản thân.

Mặc dù hắn cách cảm ngộ Thánh Vị còn kém một chút.

Nhưng, toàn bộ Góc chết, toàn bộ tinh cầu, toàn bộ thế giới, trước thân thể càng ngày càng khổng lồ của hắn không ngừng phát ra từng trận dao động.

Dao động kia cực kỳ miễn cưỡng thấm vào trong đầu Lý Trình Di, đó là đủ loại quy tắc cơ sở nhất thuộc về Góc chết Biển Đen.

Trong nháy mắt bị dao động thấm vào, ý thức của Lý Trình Di rốt cục bắt đầu phát sinh biến chất hoàn toàn mới.

Trong một chiều không gian kỳ diệu xung quanh hắn, vô số chất lỏng như giọt nước màu bạc, nhanh chóng từ bốn phương tám hướng bay vào thân thể Lý Trình Di. Hòa nhập sâu vào ý thức của hắn.

Những chất lỏng này nhanh chóng cải tạo ý thức nguyên thần của hắn lúc này. Khiến nó dày đặc hơn, mạnh mẽ hơn và dần dần thoát khỏi trình độ ý thức đơn thuần.

Nương theo quá trình này, thân thể Lý Trình Di vẫn đang bành trướng.

Khắc Ấn Sinh cơ đã bắt đầu ngưng tụ đạo thứ ba mươi, nội áp thân thể đã lại đến cực hạn.

Cũng may lúc này thân thể của hắn cũng bắt đầu theo Hợp Đạo Thánh Nhân hóa, càng tiến thêm một bước gia cố.

Chương 1344. Thánh vị 5

Chương 1344: Thánh vị 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vô số tin tức liên quan đến thế giới này tràn vào trong đầu hắn, cũng làm cho hắn hiểu được chính mình lúc này thành thánh, hoàn toàn là cưỡng ép thế giới này thừa nhận chính mình. Bởi vì dung hợp thế giới, hắn muốn tự bạo, liền mang theo toàn bộ thế giới cũng sẽ cùng chôn một chỗ… Cho nên rơi vào đường cùng, ý thức hỗn độn của thế giới theo bản năng chủ động cùng hắn hợp đạo…

Nhưng không sao, chỉ cần thành công là tốt rồi. "Lý Trình Di cũng cảm thấy may mắn. Nếu không phải cuối cùng năng lực hoa ngữ hỗ trợ, chỉ sợ lúc này đây chỉ có thể cầu sư phụ xuất thủ thay đổi hệ thống.

Nhưng may mắn chính là, cuối cùng, thành công.

Mặc kệ thế giới gào thét, trong lòng hắn tràn đầy vui mừng. Thành tựu thánh vị cuối cùng có thể chống đỡ Vĩnh hằng sinh cơ một đoạn thời gian rất dài.

Kế tiếp, chỉ cần đạt tới độ cao Duy Độ Ma Thần, tất cả nguy hiểm sẽ được giải quyết dễ dàng.

Ý thức lực của Lý Trình Di đã từng mạnh hơn thân thể nhiều, Nguyên Thần kiếm cung, hay là thế giới tâm tượng sau này bị hóa thành bột phấn thì đều cường hóa ý thức lực.

Nhưng là hiện tại, thân thể của hắn ngược lại bởi vì Vĩnh hằng sinh cơ mà đã vượt xa ý thức, hơn nữa, giờ này khắc này còn đang điên cuồng tăng cường.

Cũng không phải là thành tựu Thánh vị, sẽ dừng lại cường hóa.

Lúc trước Đệ tử Thiên Tụ Các bị liên lụy mà chết đi, cũng có người là Thánh Nhân, nhưng còn không phải bị triệt để hủy diệt giống nhau.

Hiện tại hắn chính là cái thùng thuốc nổ, coi như là thể chất Thánh Nhân, cũng chỉ có thể ngạnh kháng một đoạn thời gian ngắn.

Cũng may hắn là bản thổ thành thánh mạnh hơn nhiều so với Nha Long, cho nên độ kiên cố cùng tốc độ khôi phục của thân thể thánh thể, lại một lần nữa tăng lên cực lớn.

Ít nhất trong thời gian ngắn mình có thể tạm thời an tâm một chút.

Cảm nhận được áp lực và đau đớn bên trong cơ thể bị áp chế, ý niệm Lý Trình Di vừa động, nhất thời một ý thức cùng huyết nhục bản thân ngưng tụ tử thể, từ vỏ đại địa sinh trưởng ra bên ngoài, thành hình, đảo mắt liền nhô ra mặt đất, xuyên qua đáy biển, trở lại mặt đất.

Lúc này ý thức lực của hắn ngược lại không cách nào chạm đến phạm vi xa như vậy, cho dù có Thánh Nhân Hợp Đạo tăng cường, ý thức lực cũng không cách nào chạm đến mặt đất, cảm giác được hết thảy.

Vì vậy, cần phải lấy cơ thể tử thể làm cảm biến, truyền tải tình huống.

Hải vực phụ cận Vương quốc Cổ Ý Tư.

Phụt!

Đột nhiên một con sóc hình người, từ trong nước biển chậm rãi hiện lên, da lông đỏ sậm, thân cao hai mét, lúc này Lý Trình Di một lần nữa khôi phục bộ dáng ban đầu.

Hắn không có hồi phục hình người, mà là tiếp tục duy trì hình dáng bề ngoài sóc Tiểu Hôi, dù sao thế giới này rất nhiều người cũng không biết bản thể của hắn.

Trong biển lớn màu lam sậm, hắn một mình trôi nổi trên mặt biển, chung quanh khắp nơi là cá chết lật bụng trôi nổi, lớn nhỏ đều có.

Bầu trời xám xịt, giống như hoàng hôn, nhưng lúc này rõ ràng là giữa trưa.

Thế giới này là bản nguyên thế giới của ta, không nên như thế.

Lý Trình Di trong lòng thở dài, hắn bức bách thế giới Hợp Đạo dung nhập hắn, lấy cái này đạt được thành thánh bổn nguyên, bước này là bất đắc dĩ mà làm.

Nhưng hôm nay bởi vì hắn Hợp Đạo mà tử thương vô số sinh linh như vậy, cũng không phải là điều hắn mong muốn.

Xem ra, chỉ có một biện pháp.

Thả người nhảy lên, hắn đạp sóng cao tốc hướng xa xa bão táp mà đi.

Không bao lâu, liền trở lại khu vực trước đó mà hắn cùng Nha Long chém giết.

Nguyên bản một mảnh hoang nguyên, lúc này đã hóa thành từng hố dung nham thật to

Không khí gay mũi cùng nóng bỏng cuồn cuộn không ngừng khuếch tán về bốn phía.

Lý Trình Di nhanh chóng tìm kiếm người mình quen biết.

Sau khi liên tục tìm kiếm, cuối cùng

Hắn tìm thấy Thương Lộ và Hồng Liên, Khuê và Phương Hồng Vũ cùng các chiến binh khác trên một khu rừng bị đốt cháy.

Hai mắt bọn họ chảy máu, trốn trong một sơn động, thân bị trọng thương.

Chỉ riêng dư âm khi Lý Trình Di và Nha Long chém giết cũng khiến bọn họ không thể chịu được.

Cửa sơn động.

Lý Trình Di từng bước tiến vào, tiếng bước chân nhất thời khiến Hồng Liên canh cửa phát giác.

“Ai đấy? “Hồng Liên lớn tiếng quát, thân hình cường tráng mãnh liệt đứng dậy.

Mọi người trong động nhao nhao cảnh giác, tuy rằng không nhìn thấy, nhưng thính lực không ít người vẫn còn.

“Là tôi đây. “Lý Trình Di nhìn Khuê cả người đầy máu, một chân bị gãy, trong lòng có chút ảm đạm.

Bọn họ là võ sư cường hãn, đều gặp phải kết cục như thế, đổi thành những người khác, người bình thường, có lẽ.

“Sóc hôi!? “Khuê thoáng cái đứng lên, thần sắc kích động.

“Xin lỗi. “Lý Trình Di thở dài,” Không nghĩ đến an nguy của kẻ yếu, là lỗi của tôi”.

Hắn từng bước đi vào trong động.

“Sinh mệnh của các ngươi như ngọn nến trong gió, yếu ớt không chịu nổi. Hiện tại ta có lẽ có chút hiểu ý của ngươi. Thái Tố Thanh”.

Ánh mắt hắn vừa chuyển, rơi vào trên người một nữ tử tóc dài đứng dựa trong góc tường.

Nữ tử kia chính là Thái Tố Thanh hôm nay mất đi ý chí virus Thiên Nhân.

Cô ta thần sắc tiều tụy, dung mạo vẫn trong trẻo nhưng tinh thần đã xa xa không bằng lúc trước.

Mà cô ta, cũng là người duy nhất trong tất cả mọi người ở hiện trường có thân thể hoàn hảo.

Sóc xám ngươi cũng hiểu ý chí của ta? Đây hết thảy, vốn không nên như thế. “Cô ta thân thể run rẩy, một tay vịn vách núi,” Ngươi hiện tại. dự định hủy diệt toàn bộ thế giới sao?

“Sao có thể. “Lý Trình Di khẽ thở dài,” Giống như các ngươi ban đêm xoay người, trong lúc vô tình đè chết kiến. Ta cũng không cách nào để ý những sinh linh không thể đếm được kia.

Dừng một chút.

“Nhưng, ta không ở đây để thể hiện ta mạnh mẽ như thế nào. Rốt cuộc, con người không thể hiện cơ bắp của mình trước những con sâu. Ta chỉ muốn cứu vãn mọi thứ.”

Cứu vãn mọi thứ?

Chương 1345. Thánh vị 6

Chương 1345: Thánh vị 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không đợi người trong động phản ứng.

Lý Trình Di nói tiếp.

“Nếu như trên thế giới tất cả mọi người, thân mang Virus Thiên Nhân, như vậy có lẽ tất cả mọi người, cũng sẽ không lo lắng bị thương, không cần bị thiên tai tùy ý lật đổ. Sinh mệnh từ nay về sau có lẽ có thể bước lên một hành trình hoàn toàn mới.”

Thái Tố Thanh nghe đến đó, đã có thể hiểu được ý nghĩ của Lý Trình Di.

Cô ta mở to đôi mắt đẹp, trong lòng dâng lên một tia cảm khái không thể diễn tả bằng lời.

Không nghĩ tới quanh đi quẩn, cuối cùng vẫn trăm sông đổ về một biển, sóc xám cũng đi lên con đường có cùng mục đích với cô ta.

“Không sai, ta dự định để Virus Thiên Nhân, truyền bá toàn thế giới, để cho tất cả sinh linh đều đạt được đầy đủ sinh mệnh lực cường đại, mà không hề lo lắng bị tùy ý khuynh đảo.” Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Hôm nay Virus Thiên Nhân, đã bị tế bào thể của hắn đồng hóa, dung hợp vào bản thân.

Virus đối với Thái Tố Thanh mà nói là ý chí tập thể cực kỳ cường đại. Lý Trình Di xem ra cũng chỉ như vậy, nháy mắt đã bị âm điển dung hợp đồng hóa.

Còn tinh lọc thuần hóa các loại bản năng linh tinh khác bên trong virus.

Ý chí bản năng do Huyết nhục sinh ra, căn bản còn lâu mới là đối thủ ý chí cường đại mà Lý Trình Di tu hành

Chỉ là vài cái, liền triệt để đem Virus Thiên Nhân, dung nhập vào bản thân, trở thành một bộ phận huyết nhục của mình

Xác thực mà nói, hiện tại Virus Thiên Nhân, kỳ thật chính là một phần nhỏ huyết nhục Lý Trình Di.

Nếu không từ lúc trước nhiệt độ thân thể tăng vọt lúc, Virus Thiên Nhân cũng sớm nên bị đốt cháy diệt tuyệt.

“Nhưng cứ như vậy, tất cả mọi thứ, sẽ biến thành thế giới như thế nào, sẽ biến thành hình thái như thế nào?”, Thương Lộ nhịn không được chen vào nói.

Duy trì nguyên trạng. Sức khôi phục của virus, tôi sẽ không tùy ý khởi động, chỉ mở ra cứu thế vào thời khắc mấu chốt. “Lý Trình Di giải thích. Dù sao cơ thể con người cũng lưu trữ một lượng lớn virus cộng sinh thời viễn cổ. Thêm một hạt giống thiên nhân cũng chả sao cả.

Lời này vừa nói ra, Thương Lộ cũng không có gì oán hận.

“Thế anh định làm thế nào?” Thái Tố Thanh nhanh chóng hỏi, đây vốn là giấc mộng của cô ta, cũng là cái mà hôm nay cô ta cũng là để tâm nhất

Trên thực tế, cho dù ý chí virus dời đi, cô ta bây giờ cũng là tập hợp thể virus mạnh thứ hai chỉ sau Lý Trình Di.

Nếu quả thật có thể hoàn thành sự nghiệp truyền nhiễm vĩ đại như thế, tương lai, vị trí của cô ta cũng chắc chắn đạt tới vị trí thứ hai.

“Rất nhanh. “Trên mặt Lý Trình Di lộ ra một nụ cười.

Đột nhiên bản thể của hắn ở trong lòng đất, nhẹ nhàng ợ một cái.

Một thể khí cứ như vậy phun ra, hóa thành vô số sợi nhỏ, phá vỡ lòng đất, bay lên trên mặt đất theo vô số khe hở

Không bao lâu sau, dưới sức mạnh to lớn của Lý Trình Di, khí thể thấm ra mặt đất, dung nhập vào không khí.

Dưới ý chí của Lý Trình Di, virus Thiên Nhân đã được cải tạo cường hóa, nhanh chóng truyền bá dọc theo không khí,

bị gió đưa tới bất cứ nơi nào.

Rừng rậm, động vật, nhân loại, tất cả tồn tại còn sống, tại thời khắc này, đều bắt đầu bị Virus Thiên Nhân xâm nhiễm.

Lại càng không cần phải nói đến đám người Thương Lộ trong động.

Trong nháy mắt Lý Trình Di tiến vào động, virus đã bắt đầu truyền bá. Mà cuồn cuộn không ngừng từ trên người hắn tản ra.

Lúc này trong động tất cả mọi người, thân thể đều bắt đầu cảm giác nóng lên.

Virus đang triệu tập và hấp thu năng lượng thân thể của bọn họ, cũng bắt đầu hóa thành sức mạnh chữa trị, khôi phục thương thế.

Từng giây từng phút trôi qua.

Rất nhanh, Hồng Liên cảm giác hai mắt mình ngứa ngáy, tựa hồ có thứ gì đó ở bên trong bò tới bò lui.

Hắn thậm chí cho rằng là trong mắt mình có sâu bọ.

Nhưng một giây sau.

Oa!

Đột nhiên, hai mắt vốn đen kịt, một lần nữa sáng lên.

“Mắt của tôi! Sáng rồi!? “Vẻ mặt hắn ta kích động. Đứng dậy cẩn thận xem xét toàn thân, phát hiện không riêng gì con mắt, ngay cả vết thương lúc trước trên người, cũng tất cả đều khép lại.

Những người còn lại trong động, lúc này cũng phát hiện hiện tượng tương tự.

Không chỉ là thương thế trước đó không lâu, mà ngay cả một ám thương đã từng tích góp từng tí cũng tại giờ khắc này khôi phục như lúc ban đầu.

Mà lúc này Lý Trình Di, cũng đã rời khỏi cửa động, cùng hắn cùng một chỗ, còn có Thái Tố Thanh theo sát phía sau.

“Tiểu Hôi. “Khuê đứng lên, nhìn cánh tay phải hoàn hảo như lúc ban đầu, trên mặt toát ra vẻ phức tạp.

Sóc xám là hắn lúc ban đầu mang ra, hiện tại cũng đã không phải là một tồn tại mà hắn có thể chạm đến.

Loại cảm giác này, rất khó hình dung là cái gì.

Hắn chỉ biết là, nhìn Tiểu Hôi rời đi, trong lòng mình cuối cùng có một chút mất mát.

Lúc này không chỉ có bọn họ bên trong hang động.

Khắp nơi trên thế giới, tất cả nhân loại, sinh vật, thực vật, tại thời khắc này, đều phải chịu ký sinh vĩnh viễn của virus Thiên Nhân.

Virus nhanh chóng tái tạo các chi bị mất của chúng và phục hồi các vết thương đang bị đe dọa của chúng.

Ngắn ngủi hơn mười phút, liền để cho người tàn tật hoạt động như lúc ban đầu, để cho lão nhân tóc bạc chuyển thành màu đen.

Trừ phi là thi thể đã chết không ít thời gian, nếu không coi như là vừa tắt thở, cũng có thể chữa trị thương thế, một lần nữa hồi phục đứng lên.

Nhưng đó là giới hạn.

Lý Trình Di đứng trước thủ đô Vương quốc Cổ Ý Tư bị phá hủy hoàn toàn, nhìn một mảnh phế tích u ám, trong lòng không hiểu sao buồn bã.

Chương 1346. Thánh vị 7

Chương 1346: Thánh vị 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Khi khoảng cách trở nên đủ lớn. Chỉ một hơi thở tùy ý cũng có thể dẫn đến hậu quả tai hại cho đối phương. Thế giới cũng vậy, con người cũng vậy”.

“Đây chính là quy luật tự nhiên. Khi ngươi ngay cả ân cần thăm hỏi đơn giản của đối phương, cũng không chịu nổi, liền nên hiểu, mình phải rời xa. Bởi vì, tới gần bản thân, cũng là một loại thương tổn. “Thái Tố Thanh ở phía sau hắn chậm rãi lên tiếng, cô ta tựa hồ đoán được cảm khái trong lòng Lý Trình Di.

“Khi mạnh yếu tương tác, cường giả cần phải cẩn thận từng li từng tí, đè nén chính mình. Mà kẻ yếu hơi không cẩn thận, liền có thể rơi vào tử vong. Song phương đều sẽ rất mệt mỏi. “Lý Trình Di gật đầu.

“Đúng vậy, đây cũng là căn nguyên thần không thể tới gần. Đây cũng không phải là thần sợ hãi bị nhìn thấu, mà là đối với tự thân con người là một loại bảo hộ.” Thái Tố Thanh gật đầu.

Lý Trình Di cũng nghĩ tới rất nhiều, hắn lẳng lặng nhìn thành thị hoàn toàn hóa thành phế tích, cũng thấy được một chút người sống, khóc lóc ở trên phế tích tìm kiếm người nhà bị chôn.

Những nhân quả này, đều tính ở trên đầu hắn.

Than nhẹ một tiếng, nơi này tầng dưới chót Biển Đen, có lẽ, biện pháp duy nhất, chính là xin sư tôn ra tay, hồi tưởng thời gian, trọng tố lại thời điểm lúc trước, mới có thể vãn hồi tất cả.

Đáng tiếc hắn hiện tại, tích góp từng tí một điểm công lao còn lâu mới đủ.

“Tiếp theo, đại nhân ngài có tính toán gì không? “Thái Tố Thanh trầm giọng hỏi.

“Cứ như vậy là tốt rồi.” Lý Trình Di không có khả năng cũng không có thời gian đến đây quản hạt thế giới, tuy rằng nơi này là thế giới hắn Hợp Đạo, nhưng hắn vẫn bị Vĩnh hằng sinh cơ bức bách.

Hơi chậm một chút, liền có thể bạo thể mà chết.

Cho dù là thánh thể, phỏng chừng cũng kiên trì không được bao lâu. Hắn hiện tại đều có thể cảm nhận được thân thể còn đang không ngừng điên cuồng gia tốc cường hóa.

Vĩnh hằng sinh cơ là huyết nhục cường hóa.

Độ nguy hiểm Hệ thống cấm kỵ của 9 sao này, còn có đặc tính có thể cướp đoạt hết thảy kết cấu năng lực sinh vật ưu tú khác, chỉ cần là tồn tại sống, năng lực thiên phú của bản thân, dựa theo nội dung học thức cấm kỵ, đều có thể bị Vĩnh hằng sinh cơ hấp thu bắt chước.

Loại đặc tính này có thể nói là khủng bố. Vốn hệ thống này cũng đã đủ biến thái, lại hấp thu đặc tính sinh vật còn lại, cường hóa tốc độ nhanh hơn!

“Mình hiểu rồi, tại sao năm đó các sư huynh sư tỷ Thiên Tụ Các, nhất định phải đi can thiệp người tu hành Vĩnh hằng sinh cơ ” Lý Trình Di bỗng nhiên trong đầu chợt lóe, hiểu được cái gì.

…….

Đúng rồi, nếu như người tu hành Vĩnh hằng sinh cơ đi khắp nơi cướp đoạt năng lực sinh vật, biến nó thành lương thực cho tự thân rất có thể tạo thành sinh thái tuyệt chủng trên diện rộng.

Cho nên Thiên Tụ Các không thể không quản.

Rõ ràng đặt ở đó không để ý tới, đối phương liền có thể sẽ tự bạo kết thúc. Nhưng khi đối phương bắt đầu điên cuồng vì sinh tồn cướp đoạt hệ thống sinh vật, tính chất liền thay đổi.

Buông ý niệm trong lòng xuống, Lý Trình Di nhìn về phía Thái Tố Thanh.

Sau này ta sẽ không thường xuyên tới đây nữa. Ngươi định đi theo ta sao?

Lúc này vô thanh vô tức, một bóng người phía sau hắn nhanh chóng chạy tới, đứng lại.

Chính là võ sư Thượng Quan Mẫn lúc trước bị hắn dùng Hoa Ngữ Châu khống chế.

Đường cong dáng người xinh đẹp, cùng khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng cao lẫm, hình thành đối lập rõ ràng.

Lý Trình Di chuẩn bị rời đi, tiếp tục ở lại đây, cũng không chiếm được nhiều hơn. Toàn bộ thế giới đều đã dung hợp vào trong thân thể của hắn.

Kế tiếp, hắn cần tiến hành đột phá chiều không gian.

Điểm ấy tu hành như thế nào, trong hệ thống cấm kỵ có ghi chép, nhưng không nhiều lắm, cần thỉnh giáo sư tôn . Đồng thời, hoa ngữ cũng phải nhanh chóng bổ sung thể cực đỉnh. Nói không chừng có thể đạt được phương pháp ứng đối tốt hơn.

Dù sao triệu hóa kiến trúc Vương thành cũng chưa xong, thừa dịp hiện tại phải mau chóng chuẩn bị đầy đủ.

“Tôi không thấy có lý do gì phải đi theo anh”Thái Tố Thanh lắc đầu. Cô ta trừ bỏ virus, bản thân cũng không phải người thiên tư trác tuyệt, đi theo con Sóc thần bí này, ý nghĩa không lớn.

Lý Trình Di từ chối cho ý kiến, quay đầu, nhìn lên bầu trời.

Tầng dưới chót Biển Đen quy tắc cực kỳ kiên cố, cho nên hắn hiện tại cũng không có biện pháp lợi dụng năng lực siêu phàm để phi hành.

Nhưng không sao.

Xé và kéo!

Trong phút chốc, một đôi cánh chim huyết nhục, từ sau lưng hắn sinh trưởng triển khai, đảo mắt liền khuếch trương tới hơn mười mét.

Trên cánh chim huyết nhục màu đen mọc đầy lông vũ đen.

Nhẹ nhàng quạt một cái, khí lưu chấn động thật lớn, thân thể Lý Trình Di bay lên trời. Ý thức trong nháy mắt chuyển dời đến trong cỗ thân thể này, đưa tay một trảo, trực tiếp đem Thượng Quan Mẫn mang theo, hướng bầu trời vỗ cánh bay đi.

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, càng lúc càng gấp, đồng thời khống chế virus cho Thượng Quan Mẫn lâm vào ngủ đông, khiến cho hắn ngủ say.

Theo độ cao càng ngày càng cao, Lý Trình Di quay đầu lại, nhìn thấy một khối lớn lục địa màu vàng nhạt rõ ràng phía dưới, hải dương đem hết thảy vây quanh trong đó.

Vô số mây xám phiêu tán bên cạnh, bên trong tất cả đều là tro núi lửa bao phủ.

Nơi này, đã kết thúc rồi. Lý Trình Di quay đầu, tăng tốc phóng lên chỗ cao hơn.

Đồng thời điều chỉnh nhận thức để tiếp cận cấp độ Biển Đen.

Biển Đen cũng không phải là không gian ngoại vi đơn thuần, chỉ có cảm giác đạt tới độ cao nhất định, mới có thể thông qua phi môn, tiếp xúc Biển Đen đi vào Biển Đen.

Nếu là cảm giác không đúng chỗ, cho dù ngươi bay như thế nào, cũng chỉ có thể ở vòng vo ở bên trong thế giới Góc chết

Bản thân thế giới Góc chết sẽ hạn chế bạn rời khỏi nó, tránh mất đi vật chất và năng lượng bên trong.

Chương 1347. Thánh vị 8

Chương 1347: Thánh vị 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phụt!

Đột nhiên một tiếng nhỏ vang lên, Lý Trình Di thoải mái thoát khỏi Góc chết, trở lại Biển Đen.

Hắn đem thánh thể lưu lại nơi này, ý thức bản thể thì ở trên tử thể này, cứ như vậy, nếu như hắn chết ở bên ngoài, phiến thế giới này cũng có thể một lần nữa đem ý thức của hắn ở chỗ này thai nghén ra đời.

Nhưng như vậy cơ hội cũng là có hạn, dù sao năng lượng một cái thế giới cũng có hạn, thai nghén khôi phục ý thức Thánh Vị, không thành vấn đề, nhưng cần thời gian.

Lúc này mới rời khỏi Góc chết, tử thể của hắn liền nhanh chóng biến hóa, khôi phục ngoại hình của nhân loại.

Đây chính là thân thể Lý Trình Di bị lưu lại bên ngoài.

Chỉ là theo Thánh Nhân hóa, thân thể của hắn cũng đã bị cường hóa thành độ cứng Thánh Thân, vạn kiếp bất diệt.

Trở lại Biển Đen, trong tầm mắt một mảnh tối mịt mờ, tầng dưới chót vẫn quạnh quẽ tĩnh mịch như cũ, số lượng Góc chết xa xa không nhiều bằng tầng ngoài.

Liếc mắt nhìn lại, phụ cận có thể nhìn thấy, chỉ có hai cái. Số còn lại không biết chuyển đi đâu.

Lý Trình Di dẫn người, đang muốn quay về phía trên, về Tịch Diệt Thành trước rồi nói sau.

Ô.

Trong lúc hoảng hốt, một trận tiếng kêu to đinh tai nhức óc, kích động truyền lại bốn phía Biển Đen.

Sóng âm lại có thể truyền đi trong Biển Đen, hơn nữa trong nháy mắt đã bao lấy hai người Lý Trình Di.

“Ai!? “Sắc mặt Lý Trình Di khẽ biến, hắn cảm nhận được sức mạnh quen thuộc.

Là hoa ngữ!!

Liên tưởng đến ba người Nha Long lúc trước mình giết chết, trong lòng hắn nhất thời xuất hiện dự cảm không tốt.

Ý thức lực thánh vị hóa nhanh chóng khuếch tán chung quanh, quét mắt nhìn bất cứ vật gì tới gần.

Nhưng.

Không tìm thấy!

Hoàn toàn không tìm thấy!!

Bốn phía trên dưới đều trống không, cái gì cũng không có.

Nhưng thanh âm kia lại trở nên lớn hơn, càng thêm rõ ràng.

Phụt!

Trong phút chốc, một thanh chĩa 3 mũi thuần trắng, đột nhiên xuyên qua ngực trái Lý Trình Di.

Xuyên qua lưng đến ngực.

“!!! “Lý Trình Di hai mắt mở to, hoàn toàn không thể hiểu, cũng không thể phát hiện.

Vũ khí của đối phương rốt cuộc là từ đâu tới!?

“Xem ra là ta vận khí không tệ, người đầu tiên tìm được Hoa Đế Vương đời 3.” một giọng nói hùng hậu trầm thấp, từ sau lưng hắn vang lên.

Nhưng Lý Trình Di vẫn không thể cảm nhận được, hắn cố gắng quay đầu lại, nhưng vẫn không nhìn thấy gì.

“Vừa mới thành tựu thánh thể, ngươi có phải hay không cho rằng, chính mình vô địch, sẽ không lại có bất kỳ nguy hiểm nào?”

“Đáng tiếc. Ngươi. Hả? Sao không rút ra được? “Thanh âm bỗng nhiên ngưng trệ.

Chính là Thánh Thân, hắn thân là Tử thể Hồn Kình, đồng dạng có thực lực cảnh giới Duy Độ Ma Thần, theo đạo lý mà nói, hắn là có thể dễ dàng phá hủy đối phương mới đúng.

Nhưng

Tử thể Hồn Kình xuất hiện sau lưng Lý Trình Di, thần sắc nghi hoặc, đang dùng sức rút ra Chĩa 3 mũi khảm vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Vừa rồi hắn cũng cảm giác đâm vào phải có chút cố hết sức, không nghĩ tới, hiện tại cư nhiên ngay cả nhổ cũng rút không ra được?

Thánh thể Thánh nhân hắn cũng phá hủy qua không ít, nhưng trước mắt Hoa Đế Vương đời 3 cường độ có phải hay không có chút quá cao.

Cố gắng mấy lần không rút ra được, Tử thể Hồn Kình có chút cảm giác không đúng.

Bốp.

Một Thủ Đao trắng sáng chợt lóe lên, nhưng không trúng.

Hồn Kình Tử hơi ngửa ra sau, tránh được một đòn này.

"Vô dụng, ngươi chỉ là Thánh vị, căn bản không có khả năng thương tổn đến ta thân là cảnh giới Duy Độ Ma Thần, ngươi thậm chí ngay cả hai loại cảnh giới đến cùng có gì chênh lệch, cũng không biết"

Nếu rút không ra Chĩa 3 mũi, hắn cũng lười rút nữa, nhanh chóng lui về phía sau, trong tay lần nữa ngưng tụ ra một thanh Chĩa 3 mũi mới.

Lý Trình Di sắc mặt bất động, buông Thượng Quan Mẫn ra, đứng ở hư không Biển Đen, xoay người nhìn chăm chú đối phương.

Đối phương kỳ dị thân trên là cá voi, hạ thân là ngoại hình người, làm cho đồng tử hắn hơi co rụt lại.

Chĩa 3 mũi mang đến thương tổn, để nội áp trong cơ thể hắn tiến thêm một bước bị triệt tiêu chèn ép, thân thể cũng thoải mái hơn nhiều.

Thân thể cường hóa cũng càng thêm thoải mái.

Mà tuần hoàn chính là, thân thể cường hóa càng mạnh, mang đến nội áp mới cũng sẽ càng nhiều, sức mạnh càng mạnh.

Xì.

Chĩa 3 mũi trong cơ thể hắn thoáng cái bị đẩy ra khỏi cơ thể, vết thương nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu.

“Ngươi là ai? Tại sao phải công kích ta? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Ta chính là Hồn Kình, chính là Tử Thể Hoa Thần Tướng đời thứ nhất, mà ngươi, nắm giữ hệ thống vương thành, theo lý nên là người thừa kế Hoa Đế Vương đời thứ ba. Ta đợi ngươi rất nhiều năm trước tại Biển Đen rồi.”

Hồn Kình ngược lại vô cùng thẳng thắn, trực tiếp nói ra thân phận của mình.

” Hoa Thần Tướng Đời thứ nhất?” Lý Trình Di nhíu mày, hắn liên tưởng đến lúc trước khi triệu hoán kiến trúc Ác Chi Hoa đã đưa ra nhắc nhở.

Gợi ý rõ ràng có thể nhìn ra, đời thứ nhất cùng đời thứ 2, đều có cố ý để lại cái bẫy cho hắn.

Không cần nhiều lời, chết đi!

Hồn Kình Tử không nói nhảm nữa, thân thể đột nhiên biến mất tại chỗ, không hề có dấu vết, không hề có hình dáng.

Cũng không phải tàng hình, cũng không phải ẩn núp.

Nhưng Lý Trình Di dù thế nào cũng không cảm ứng được sự tồn tại của đối phương.

Phốc!!

Đột nhiên lại là tiếng giòn vang, cả người hắn ở giữa không trung, bị một thanh kích ba mũi cực lớn bổ trúng bả vai, nửa người trên cơ hồ thoáng cái nứt thành hai khối.

Bùm!

Trong phút chốc, thân thể Lý Trình Di trực tiếp nổ tung, tựa như bị bên trong nhét một quả bom, trong nháy mắt vỡ nát thành vô số hạt nhỏ màu đen.

Chết đi!!

Tử thể Hồn Kình không chút dừng lại xuyên qua vị trí của Lý Trình Di, lao thẳng tới Góc chết của Sóc phía dưới, chĩa 3 mũi trong tay lần thứ hai giơ cao, đỉnh bao phủ một tầng hắc quang dày đặc, vung xuống.

Chương 1348. Thánh vị 9

Chương 1348: Thánh vị 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn rất rõ ràng, muốn triệt để giết chết Thánh Nhân, nhất định phải diệt trừ bổn nguyên thế giới thành thánh.

Nếu không Thánh nhân bất tử bất diệt, rất nhanh có thể từ thế giới Bản Nguyên khôi phục hết thảy, lông tóc không tổn hao gì.

Xoẹt!!!

Hắc quang dài nhỏ từ trên Chĩa 3 mũi bay ra, ở giữa không trung nhanh chóng biến lớn, chỉ là vài giây liền bành trướng thành kích quang thật lớn mấy ngàn mét.

Kích Quang lại bay một đoạn ngắn, lại nhanh chóng khuếch trương, hóa thành một tấm lưới lớn màu xám đen.

Cái lưới lớn kia cơ hồ lớn ngang như toàn bộ thế giới Góc chết, lao thẳng xuống, muốn bao lấy toàn bộ Góc chết.

Đúng lúc này, mặt ngoài Góc chết của viên cầu bỗng nhiên cong ra một cánh tay thật lớn.

Đó là bàn tay thế giới do vô số nham thạch bùn đất nước biển tạo thành. Bề mặt màu vàng, đen, xanh, trắng, các loại địa hình đều có.

Ước chừng chiều dài mấy chục nghìn km, Thế Giới Chi Thủ thoáng cái lao ra bề mặt thế giới, nghênh đón chiếc lưới lớn.

Xoẹt!

Mắt thấy bàn tay to sắp ngăn trở chiếc lưới đen, nhưng trong nháy mắt, chiếc lưới đen ẩn nấp biến mất, hoàn toàn không thấy nữa.

Một giây sau, toàn bộ Góc chết thế giới hoàn toàn bị bao lấy, toàn thân toát ra khói đen.

Thế giới bắt đầu chấn động, tầng ngoài bắt đầu vỡ nát, bay ra vô số hạt màu đen.

“Hả? “Bỗng nhiên Tử thể Hồn Kình khẽ nhíu mày.

Độ cứng thế giới này giống như có điểm cứng hơn Góc chết bình thường, khi tiếp xúc với chiếc lưới đen của hắn trong nháy mắt, đã cắt tan chiếc lưới

Nhưng đây là Góc chết.

Hắn nhìn chăm chú vào Góc chết không ngừng bốc khói, nhưng rốt cuộc không thấy được dấu hiệu giải thể.

“Chuyện gì xảy ra??? Trong lòng hắn sinh ra một tia không đúng.

Không đúng!! Không chỉ là không giải thể, cái này so với vừa rồi ít nhất cứng gấp đôi! Đây là cái quái gì vậy?! Tử thể Hồn Kình đột nhiên phát hiện vấn đề.

Ngay lúc này.

Lý Trình Di ở trung tâm Góc chết, đạo sinh cơ khắc ấn thứ năm mươi trước ngực chậm rãi thành hình.

Sự thánh hóa không có nghĩa là ngừng củng cố. Ngược lại bởi vì gia tốc trở nên nhanh hơn.

cường độ Thánh thân chồng lên độ cứng Vĩnh hằng sinh cơ, hai thứ trùng hợp, trực tiếp liền dẫn đến Tử thể Hồn Kình công kích, ngắn ngủn sau 3 lần đã có chút không đánh nổi nữa

Hệ thống cấm kỵ có độ nguy hiểm cao nhất cấp chín sao, mức độ khủng bố của nó, rốt cục chậm rãi hiển lộ ra vài phần.

Đầu tiên hắn sẽ trở nên mạnh mẽ, sau đó tự bạo, tự bạo uy lực rất lớn, khả năng đem mảng lớn phụ cận Góc chết cùng nhau nổ tung.

Nếu bạn đánh hắn, hắn ta sẽ trở nên nhanh hơn, mạnh mẽ hơn. Uy lực tự bạo lớn hơn.

Cho nên lúc trước sau khi vô số cao thủ Thiên Tụ Các tử thương, rốt cục khảo nghiệm ra nếu muốn đối phó cá thể Vĩnh Hằng Sinh Cơ thành Thánh Vị biện pháp duy nhất, chính là

dùng thủ đoạn Toàn tri, trong nháy mắt mạnh mẽ chôn vùi này tất cả năng lượng.

Phàm là có một chút năng lượng cặn bã lưu lại, Vĩnh hằng sinh cơ đều có thể nhanh chóng tăng thêm lớn mạnh, sau đó bởi vì lần công kích trước, mà trở nên mạnh hơn so với trước một mảng lớn, sau đó càng khó giải quyết.

Trên lý thuyết, 9 sao Vĩnh hằng sinh cơ, uy lực tự bạo, có thể trực tiếp hủy diệt vô số Duy Độ Ma Thần.

Đây chính là bài học lúc trước Thiên Tụ Các dùng máu tươi đổi lấy.

……

Nhìn Lý Trình Di dao động càng thêm cường hãn. Tâm tình Tử thể Hồn Kình rất phức tạp.

Ta cũng không tin!

Hắn hít sâu một hơi, chung quanh toàn thân hiện lên mảng lớn hạt đen.

Trong nháy mắt hạt bao bọc toàn thân, người hắn hoàn toàn biến mất, tiến vào chiều không gian thuộc về mình.

Trước mắt hết thảy, hoàn toàn hóa thành thế giới sóng âm.

Sóng âm nhỏ giống như từng vòng sóng không ngừng xuất hiện. Sóng âm lớn thì giống như từng đoàn đĩa tròn dày đặc khuếch tán.

Sóng gợn còn có màu sắc khác nhau, tốc độ khác nhau, độ dày khác nhau.

Chúng giống như vô số pháo hoa màu sắc khác nhau, liên tục dao động trong cảm giác của Hồn Kình, vĩnh hằng không thôi.

Đây là chiều không gian ngưng thanh, cũng là chiều không gian do Hồn Kình tự sáng tạo.

Tất cả chiều không gian này, chỉ thể hiện bản chất chấn động sóng âm của tất cả sự vật.

Mà ở trong chiều không gian đặc thù này, cho dù là Thánh nhân, cũng nhất định sẽ lộ ra sơ hở trí mạng.

Hồn Kình hít sâu một hơi, Chĩa 3 mũi trong tay nhẹ nhàng vung lên.

Nhất thời vũ khí mềm hóa, tựa như mì sợi, kéo dài biến dài, hóa thành mảng lớn sợi tơ màu trắng, bay về phía tinh cầu Góc chết khổng lồ xa xa.

Góc chết của sóc lúc này vẫn vươn ra một bàn tay to như trước, nhưng ở trong chiều không gian này, phía sau bàn tay to vẻn vẹn chỉ là một cái đĩa tròn màu trắng đặc thù hơi lớn một chút.

Cường độ cũng không cao hơn nhiều so với nó

Phụt!

Rất nhanh, khi sợi tơ trắng chạm đến tầng ngoài Góc chết.

Tất cả đúng như Hồn Kình dự đoán, tầng ngoài Góc chết dễ dàng bị đâm thủng.

Nhưng.

Đâm thủng bất quá một phần năm độ sâu, sợi tơ liền lần nữa bị kẹt.

"… " tâm Hồn Kình có chút lạnh.

Phải biết rằng ở chiều không gian này, Hoa Đế Vương đời 3 Lý Trình Di căn bản là trẻ sơ sinh, so với hắn, chênh lệch rất lớn. Mới được tạo ra bởi ánh sáng không gian.

Chênh lệch sức mạnh giữa hai người, giống như trẻ sơ sinh so với người lớn.

Nhưng giờ này khắc này, hắn dùng sức mạnh của người lớn đi đánh đứa bé, kết quả là, đứa bé bị đánh một cái tát, còn chưa vả xong, đứa bé liền vèo một cái vọt lên cao, biến thành chàng trai hơn 20 tuổi

Phốc phốc phốc!!

Rất nhanh, sợi tơ màu trắng tiếp tục đâm vào.

Nhưng cái sau lại đâm nông hơn cái trước
Sau hơn 10 lần đâm, rốt cuộc sợi tơ bị đẩy ra

Chương 1349. Khái niệm 1

Chương 1349: Khái niệm 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

… "Hồn Kình trong lòng muốn mắng chửi người.

Cũng may hắn thân là Duy Độ Ma Thần, có thể khống chế tất cả không gian này, cho nên, cho dù đối phương trở nên mạnh hơn, hắn cũng có biện pháp khác.

"Thật sự là tư chất kinh khủng, nhưng đáng tiếc ngươi gặp ta." Hồn Kình đưa tay nhẹ nhàng đem lồng giam ngực mình mở ra, thả ra bên trong từng hình người màu đen vặn vẹo.

Những thứ này, là hắn bồi dưỡng, người khổng lồ Duy Độ bất tử bất diệt sức mạnh lớn vô cùng trong không gian này.

Bọn họ có thể thôn phệ sức mạnh của đối phương, dung hợp vào bản thân.

Trên thực tế, đây cũng là biểu hiện của năng lực hoa ngữ của hắn.

Chỉ dựa vào những người khổng lồ Duy Độ này, thực lực của hắn đã đủ để lấy một chọi ba, đối kháng với thế lực Duy Độ Ma Thần khác.

Đi thôi. Thôn phệ hắn! Trở thành hắn!

Hồn Kình trịnh trọng nói.

Vù vù vù!!

Trong phút chốc, hình người trong lồng ngực hắn nhanh chóng nhào ra, thân hình càng biến càng lớn, nhanh chóng bành trướng, đảo mắt liền hóa thành từng đạo bóng ma màu đen so với Góc chết của sóc còn lớn hơn, há mồm cắn về phía thế giới Góc chết.

……..

Phụt!

Mặt Lý Trình Di lặng lẽ chảy ra một vệt máu, giống như vết thương bị thứ gì đó cắn xé.

Đau đớn rất nhỏ, khiến hắn tiếp tục đề cao cảnh giác, quan sát bốn phía.

Nhưng vô ích.

Biển Đen bốn phía vẫn một mảnh an bình, không hề gợn sóng.

Dường như Hồn Kình vừa rồi căn bản là ảo giác mà hắn tưởng tượng ra.

Phụt!

Trong nháy mắt lại là một miệng máu, xuất hiện ở thắt lưng hắn.

Tuy rằng vết thương nhanh chóng khép lại, lành lại, nhưng cũng làm cho Lý Trình Di ít nhiều có chút kinh ngạc.

"Cường độ thân thể của mình lúc này đã đến trình độ mà chính mình cũng khó có thể tưởng tượng được. Như vậy còn có thể bị thương?" Hắn không thể hiểu được.

Nhìn không thấy đối thủ, liền không thể né tránh, công phòng, không thể làm ra ứng đối hữu hiệu.

'Phiền toái'Lý Trình Di lông mày nhíu chặt, thân thể khổng lồ của hắn lúc này vô cùng, hoàn toàn do toàn bộ Góc chết cấu thành, nhìn như là huyết nhục, nhưng kì thực là thế giới vật chất cấu thành.

Theo đạo lý mà nói, thân thể của hắn lúc này ở trong quy tắc tầng dưới chót của Biển Đen, rất khó bị phá hư.

Cộng thêm cường độ Vĩnh hằng sinh cơ chồng lên nhau, càng cứng rắn vô cùng, cũng không nghĩ tới.

Phụt!

Trong Biển Đen, lồng ngực Lý Trình Di mãnh liệt nứt ra mấy miệng máu, dữ tợn vô cùng.

Nhưng lúc này đây miệng máu xuất hiện so với lúc trước chậm hơn một chút, hơn nữa lỗ hổng cũng nhỏ hơn không ít.

Trong lòng khẽ động, Lý Trình Di giơ tay lên, lòng bàn tay cũng hiện lên một cây chĩa 3 mũi khổng lồ. Cũng là màu trắng, nhưng vũ khí của hắn còn trắng hơn.

Cầm lấy Chĩa 3 mũi, hắn ra sức vung lên.

Xuy xuy xuy!!!

Trong phút chốc từng đường trảm kích tựa như bạch tuyến, vây quanh bốn phía bên cạnh hắn.

Hơn nữa tốc độ Trảm Kích Bạch Tuyến còn đang tăng nhanh, đường nét càng ngày càng nhiều.

Phụt!

Đột nhiên, hắn một kích hung hăng nện vào bụng mình.

Sức mạnh cực lớn nương theo Chĩa 3 mũi đột kích, làm cho hắn phá vỡ huyết nhục, đâm vào chỗ sâu.

Thống khổ truyền khắp toàn thân, nhưng càng nhiều hơn cũng là sung sướng.

Máu thịt bắt đầu mã hóa nhanh hơn, trở nên cứng rắn. Tốc độ cường hóa Vĩnh hằng sinh cơ càng tiến thêm một bước nhanh hơn!

Quả nhiên hữu hiệu! Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Nói thật, nếu không phải bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn tự mình chém mình. Nhưng trước mắt không phải không tìm được đối thủ chỉ có thể ngạnh kháng sao?

Đã như vậy, không bằng trước đem điểm ngạnh kháng đẩy lên mức càng cao, để cho đối thủ đánh không nổi mình, không phải trước tiên đứng ở thế bất bại sao?

Không cần ngươi chém, ta tự mình làm! "Lúc này Lý Trình Di quát to một tiếng, chĩa 3 mũi nhằm vào chỗ không quá yếu hại trên thân thể mình đâm túi bụi

Phốc phốc phốc phốc phốc!!

Máu loãng tung tóe, hắn chém mình còn mạnh hơn Hồn Kình.

Đảo mắt trên người liền xuất hiện hơn mười vết thương, trong đó có vài vết thậm chí xuyên qua trán Lý Trình Di.

Ác!

Thật tàn nhẫn.

Hồn Kình ẩn mình trong không gian ngưng thanh trầm mặc.

Nhưng tại sao!?

Trong chiều không gian, tay hắn đang run rẩy.

Vì sao? Người này như vậy mà không chết!?

Và!

Hắn nhìn người khổng lồ lúc này đã liều mạng gặm loạn quanh Lý Trình Di, trong lòng dâng lên sự bất lực nhè nhẹ.

Những người khổng lồ này từ xuất hiện đến gặm không nổi, chỉ qua mấy chục giây.

Đúng vậy.

Hiện tại đám người khổng lồ gặm ở trên người Lý Trình Di, chỉ biết tuôn ra tiếng xèo xèo chói tai, sau đó tuôn ra mảng lớn cặn bã xám trắng.

Nhưng đó không phải là răng của Lý Trình Di, mà là răng của những người khổng lồ.

Không thể tiếp tục như vậy! Hồn Kình trong lòng ngưng trọng, bắt đầu cấp tốc thu hồi sức mạnh tử thể khác.

Mấy giây sau, mấy trăm vạn tử thể thông qua chiều không gian, hóa thành vô số bạch tuyến, bay vào trong cơ thể hắn.

Sức mạnh trong cơ thể hắn cũng cấp tốc tăng lên, cấp độ hình học nhanh chóng tăng vọt đến một mức độ hoàn toàn không cách nào hình dung.

Điều này tương đương với vô hạn.

Đạt tới giai đoạn Duy Độ Ma Thần, năng lượng bản chất, càng nhiều phải xem chất, mà không phải lượng.

Bởi vì bất kỳ Duy Độ Ma Thần nào bộc phát, tổng sản lượng năng lượng đều tiếp cận vô hạn, căn bản dùng không hết.

Cho nên trong trạng thái chiến đấu chớp nhoáng cực nhanh, quyết định thắng bại, chính là tính chất hai bên sử dụng sức mạnh.

Phá Diệt Thanh, Diễm Dục Vạn Thanh.

Hồn Kình hai tay nắm chặt, vẻ mặt nghiêm túc trước nay chưa từng có.

Trên người hắn kích động lên vô số điểm sáng đen trắng dày đặc. Tất cả các điểm sáng nếu nhìn kỹ, đều có thể phát hiện, chúng đều tự phát phóng thích một vòng lại một vòng gợn sóng nhỏ màu trắng.

Chương 1350. Khái niệm 2

Chương 1350: Khái niệm 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Xì.

Tất cả các điểm sáng cấp tốc ngưng tụ trước người, hình thành một cái đồng hồ tinh xảo vòng tròn đen trắng.

Trên đồng hồ, kim đồng hồ nhanh chóng chuyển động.

Theo chuyển động, điểm sáng hội tụ một điểm, bắt đầu cấp tốc vặn vẹo, chấn động, dao động, hóa thành một điểm sáng thuần màu bạc hình bầu dục.

Hắn hiện tại đã nhìn ra, muốn đối phó Lý Trình Di, liền không thể lề mề, nhất định phải một kích tất giết, không cho đối phương chút đường sống.

Cho nên, hắn quyết định ngưng tụ toàn bộ sức mạnh, triệt để giải quyết.

Hoa ngữ: Đã thành sự thật. Hồn Kình há miệng, trong miệng bay ra một tia khói phấn nhỏ, dung nhập vào điểm sáng trước mắt.

Đây là một trong năng lực hoa ngữ của hắn, là một trong thể cực đỉnh của hoa Mỹ Nhân Tiêu, có thể đem chiêu số chưa ra tay của mình thi triển trên người đối phương để xem kết quả thương thế trong tương lai

Đây là đem năng lực tương lai bày ra trước, chồng lên chiêu số hiện tại hắn ra tay kỳ thật tương đương với trong thời gian cực ngắn, tạo thành vận mệnh tất trúng.

Có chút giống với Thiên Mệnh –lưỡi dao tất trúng của Lý Trình Di, nhưng càng thêm phiền toái.

“Vĩnh biệt Đế Hoa vương đời thứ 3!” Trong nháy mắt, uy lực chiêu số của Hồn Kình tăng lên gấp trăm lần.

Tuy rằng tính chất tăng lên không nhiều lắm, nhưng số lượng hoàn thành nghiền ép tuyệt đối.

Hồn Kình đã từng dùng chiêu này, dưới sự ngăn cản của vô số quân địch, nháy mắt hoàn thành nháy mắt đối mặt với hàng trăm Góc chết.

Khi kết quả được hiển thị trước, quá trình không còn quan trọng nữa. Cho nên hắn căn bản không cần đột phá phong tỏa của địch.

Huống chi bây giờ là sử dụng trong không gian của riêng của hắn.

Phốc xoẹt!!

Đột nhiên, bề mặt điểm sáng nứt ra một lỗ hổng nhỏ.

Ánh sáng màu bạc sắc bén lạnh lẽo như mũi đao, chợt bắn ra, xen lẫn một tầng hào quang màu hồng nhạt, đâm về phía Lý Trình Di.

Òanh!!!

Trong nháy mắt một phần mười vạn giây, quang mang đâm vào trong ngực Lý Trình Di. Sau đó, nổ vang một tiếng thật lớn, khiến nó nổ tung, nát bấy.

Thân thể Lý Trình Di trong nháy mắt bị xé rách thành mấy chục vạn mảnh nhỏ, sau đó còn không ngừng.

Mảnh vỡ còn chưa bay ra, đã bị tia sáng màu bạc dày đặc bắn ra.

Một Góc chết khổng lồ ở tầng dưới chót, chỉ vậy thôi.

Hồn Kình đột nhiên biến sắc, cực nhanh ra tay, hướng phía bên phải điểm ra xa. Nhưng đã quá muộn rồi.

Nơi đó, một mảnh vỡ Góc chết bay ra, đang nhanh chóng nhân lên, khép lại, bành trướng trong chiều không gian này.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả đã hoàn thành.

Một thân thể thuần trắng không tì vết của Lý Trình Di, đang lẳng lặng trôi nổi ở trong chiều không gian của Hồn Kình.

Những chùm sáng màu bạc lác đác đánh vào người hắn, nhưng chỉ đánh ra những điểm sáng.

Cái này mẹ nó đánh như thế nào!? Hồn Kình trợn tròn mắt.

Nếu như là bên ngoài, hắn có thể dùng thủ đoạn toàn tri, trong nháy mắt giải quyết đối phương.

Nhưng ở đây.

Nghẹn khuất vô tận, làm cho lồng ngực hắn có chút không thở nổi.

"Trở về đi. Hồn Kình". Đột nhiên một đạo thanh âm kỳ dị, từ sâu trong lòng hắn vang lên.

"Vâng, bệ hạ! "Hồn Kình nhanh chóng cúi đầu, thanh âm cung kính đáp lại.

Hoa Thần Tướng đều có năng lực liên hệ với Hoa Đế. Điểm ấy vượt qua thời không, vượt xa bất cứ năng lực nào khác.

"Nỗ lực của ngươi, ta đã thấy. Nhưng tầng dưới cùng của Biển Đen, hạn chế quá lớn. Ta không tiện động thủ để tránh dao động căn cơ đã biết của toàn bộ Biển Đen. " Hoa Đế vương đời thứ nhất bình tĩnh nói. Ngươi bị hạn chế, đã không cách nào tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Hoa Đế vương đời thứ 3.

Hồn Kình trong lòng không cam lòng.

Hắn bản thể chính là Toàn tri, chỉ cần Lý Trình Di rời đi nơi này đi ra bên ngoài, đối phương hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mệnh lệnh của bệ hạ, hắn phải tuân theo.

Vâng!

Chần chờ hai giây, hắn cuối cùng cúi đầu, thân hình chậm rãi lui bước.

…….

Bên trong Biển Đen.

Lý Trình Di đã mấy giây không bị thương.

Hắn hiện tại coi như là chính mình chém chính mình, cũng có chút chém không nổi.

Một đặc tính lớn của Vĩnh hằng sinh cơ, chính là độ cứng bản thân cùng áp suất bên trong tăng lên vượt xa tất cả những thứ khác.

Sức mạnh cũng tốt, tốc độ cũng tốt, lực khôi phục cũng tốt, những thứ này đều là thứ yếu, chủ yếu là độ cứng cùng áp suất bên trong.

"Người đâu? "Hắn ngưng thần nhìn xung quanh.

Không có gì được tìm thấy.

Biển Đen hoàn toàn yên tĩnh.

Ước chừng đợi vài phút, hắn mới xác định đối phương thật sự đã đi.

Oài!

Thở dài một hơi, Lý Trình Di thả người, bắt đầu quay về phía trên Biển Đen.

Bản thể của hắn bị chém nổ, hiện tại mảnh vỡ bản thể dung nhập vào bên trong Góc chết, đã hòa làm một thể.

Không có biện pháp, chỉ có thể dứt khoát mang theo toàn bộ thế giới Góc chết, cùng nhau nổi lên.

Dù sao hắn hiện tại bản thể, cũng đã dần dần cũng bao ở bên trong tầng của toàn bộ Góc chết của Sóc

Đúng vậy.

Thân thể của hắn bởi vì thôn phệ quá nhanh, đã thôn phệ vật chất bên trong Biển Đen, thể tích thực tế đã vượt qua Góc chết Sóc trước đó.

Vừa gian nan bay lên, Lý Trình Di vừa suy tư một vấn đề.

Vì sao ngay cả cảm giác của ta cũng không thể cảm giác được đối phương?

Từ đầu tới cuối, chiếm cứ chủ động, đều là đối phương. Hắn duy nhất có thể làm, chính là đứng tại chỗ, ngạnh kháng đối phương công kích, thẳng đến cuối cùng đối phương đánh không nổi, mới không thể không rời đi.

Mang theo nghi hoặc như vậy, Lý Trình Di không ngừng tăng tốc nổi lên.

Dần dần thoát ly Tầng dưới chót Biển Đen, hắn có thể vận dụng sức mạnh cũng càng ngày càng nhiều, tốc độ phi hành cũng càng ngày càng nhanh.

Các loại năng lực hoa ngữ nhanh chóng khôi phục uy năng vốn có.

Không bao lâu, cánh cửa truyền tống ngưng đọng thời không thuộc về Tịch Diệt xuất hiện ở trước mắt hắn.

Chương 1351. Khái niệm 3

Chương 1351: Khái niệm 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nhìn thấy cửa truyền tống, Lý Trình Di liền biết, chính mình an toàn.

Bởi vì nơi này cách Tịch Diệt Thành cực kỳ gần.

Chỉ cần tiến vào cửa truyền tống là có thể trở về Tịch Diệt Thành!

"Lý Trình Di! "Đột nhiên một giọng nam từ xa truyền đến.

Lý Trình Di nghiêng mặt nhìn lại, thấy một đạo nhân tóc đỏ, thân trang sức hoa lệ, trên khuôn mặt tuấn mỹ vẻ mặt kinh hỉ, đang tới gần mình.

"Chu Lộ? "Chu Lộ, một trong ba người của Quần Tinh Tam tử, cũng là cao thủ nhóm thần hỏa. Một trong những đệ tử Tịch Diệt Thành.

"Huynh thành công rồi hả!? "Chu Lộ vừa tới gần, nụ cười trên mặt đột nhiên dừng lại, sắc mặt kịch biến. Hắn hiển nhiên cảm nhận được cái gì nên thay đổi cả xưng hô.

"Vâng, may mắn chứng đạo thánh vị. "Lý Trình Di thổn thức nói.

"… "Sắc mặt Chu Lộ đỏ bừng, mới châm thần hỏa, lúc này mới bao lâu? Chứng Đạo Thành Thánh?

Hắn nhìn Lý Trình Di trước mặt, trong lúc nhất thời cảm giác tương đối không chân thật.

Rõ ràng nhìn qua, không có thiên tài như vậy. Làm sao có thể nhanh như vậy!?

"Lý huynh, đi theo con đường nào? "Hắn nhẹ giọng hỏi, ngữ khí phức tạp.

Quá nhanh, thực sự quá nhanh.

Tốc độ này đã nhanh bằng kỷ lục thành thánh nhanh nhất của các đời Thiên Tụ Các.

Mới mấy tháng thời gian, liền từ thần hỏa nhảy đến thánh vị, đây chính là Vĩnh hằng sinh cơ hàm lượng vàng có độ khó 9 sao hay sao?

"Đi Hợp Đạo, thật sự, quá khó khăn "Lý Trình Di thở dài. Xin lỗi, đệ có chuyện quan trọng muốn thỉnh giáo sư tôn, cáo từ trước! "Hắn ôm quyền hành lễ.

"Không sao, Lý huynh đã là thánh vị, không cần đa lễ. "Chu Lộ vội vàng đáp lễ.

Hắn cũng tìm được một cái thế giới Góc chết, đang đi theo con đường thứ nhất để Chứng Đạo.

hắn vốn tâm cao khí ngạo, là chuẩn bị đi sáng tạo thế giới chứng đạo, đáng tiếc hắn thất bại.

Mới mở đầu, đã bị Biển Đen bên trong hấp dẫn tới một số quái vật đánh tàn thế giới phôi thai, tổn thất thật lớn.

Cuối cùng mới bất đắc dĩ lựa chọn con đường thứ nhất đơn giản nhất.

Thời gian mấy tháng, mới miễn cưỡng chuẩn bị tốt công việc trước, còn chưa bắt đầu. Kết quả Lý Trình Di đã

Vèo!

Hắn tâm tình phức tạp nhìn Lý Trình Di nhảy vào truyền tống môn, nháy mắt biến mất không thấy, nguyên bản chuẩn bị thỏa đáng thoải mái, cũng thoáng cái biến mất không thấy.

'Thiên tài? Hay là tính đặc thù của vĩnh hằng sinh cơ?"

Trong ghi chép, Vĩnh hằng sinh cơ đúng là hệ thống cấm kỵ phát triển cực nhanh, nhưng tính nguy hiểm cũng cực lớn.

Tính nguy hiểm của 9 sao, làm cho hắn năm đó cũng chùn bước, hiện tại

Không suy nghĩ nhiều nữa, Chu Lộ xoay người tiếp tục chạy về phía Góc chết Thành Thánh mà mình lựa chọn.

……..

Tịch Diệt Thành.

Lý Trình Di nhảy vọt, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Hắn đi tìm Thiên Ngôn Chân Quân, hỏi tung tích của sư huynh Tuyên Vân Tử.

Dù sao muốn đi đến chỗ sư tôn, tốt nhất vẫn là sư huynh dẫn đường thuận tiện.

"Tuyên Vân Tử? Tên kia đi dẫn người mới. Hắn dù sao bổn phận công tác vẫn là thủ hộ một ít mầm non có tiềm lực không tồi. "Thiên Ngôn Chân Quân đang nằm ở trên một cái ghế trúc, vểnh chân, cà lơ phất phơ ngoáy mũi.

Tên này vừa quen thuộc liền lộ nguyên hình, hoàn toàn không quan tâm hình tượng của mình.

Ngoáy xong chùi vào đạo bào, hắn nghiêng đầu nhìn Lý Trình Di.

Ngươi không phải đi tìm bổn giới Chứng Đạo sao? Sao lại nhanh như vậy?

Trong nháy mắt ánh mắt của hắn thay đổi. Đồng tử gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di, còn chưa nói xong liền dừng lại.

"Cái này của ngươi là con được số mấy?

"Con đường số mấy là gì? "Lý Trình Di vẻ mặt mờ mịt," Chân Quân nói vậy có ý gì?

Lúc này ngươi mới đi ra ngoài chả phải có mấy tháng sao? "Thiên Ngôn Chân Quân từ trên ghế nằm nhảy xuống, chắp tay sau lưng, đi một vòng lại một vòng quanh Lý Trình Di.

"Đây chính là hàm lượng vàng độ nguy hiểm 9 sao sao??" thần sắc hắn chấn động, ánh mắt chấn động, giống như nhìn thấy thứ gì đó hoàn toàn không thể lý giải.

"Có vấn đề gì sao? "Lý Trình Di có chút khẩn trương nói. "Đúng rồi, đệ tới không phải bởi vì cái này, mà là vừa mới có người tập kích đệ!"

“Tập kích? Ngươi đã thành thánh còn có thể bị tập kích? Thế nào? Thi thể đối phương có mang đến không? “Thiên Ngôn Chân Quân im lặng nói.

Vĩnh hằng sinh cơ cường độ lớn bao nhiêu, hắn là hiểu rõ, dám tập kích thánh nhân tu hệ thống cấm kỵ, đối phương cứ xác định là chết.

“Không thắng được. “Lý Trình Di lắc đầu, thở dài,” Thực lực đối phương rất mạnh, sau khi phát hiện chém không chết đệ, liền chủ động lui bước, đệ không bắt được tung tích đối phương.

“Cho nên, ngươi muốn thỉnh cầu điều tra? “Thiên Ngôn Chân Quân hỏi.

“Không được sao?”

Chuyện của mình tự mình làm, đây chính là chuyện mà rất nhiều đứa trẻ trên thế giới đều biết, chờ ngươi chết thật, các tổ sư sẽ làm chủ cho ngươi.“Thiên Ngôn Chân Quân lười biếng nói.

Hắn lại nhìn kỹ Lý Trình Di vài lần, lắc đầu.

“Đúng là thành công, tốc độ này của ngươi, cho dù là Vĩnh hằng sinh cơ bản thân cũng quá nhanh”.

“Chân Quân nói vậy có ý gì? Nhanh chẳng lẽ còn không tốt? “Lý Trình Di híp mắt.

“Cái khác nhanh, tự nhiên có thể, nhưng ngươi cái này hệ thống, càng nhanh càng nguy hiểm” Thiên Ngôn Chân Quân hiển nhiên là đã thấy qua năm đó nhiều thiên tài bị hệ thống Vĩnh hằng sinh cơ khiến cho vong mạng.

Hắn giơ một ngón tay lên.

“Những người đã chọn hệ thống này trong năm đó, hầu như không ai được thánh hóa hơn mười năm. Nhưng những người được thánh hóa càng nhanh, chết càng nhanh. Một trong những người nhanh nhất, chỉ mất một năm rưỡi để được thánh hóa, và sau đó chịu đựng được ba năm, đã biến mất.”

“Chân Quân có thể nói chút chuyện tốt được không? “Lý Trình Di không còn gì để nói.

Chuyện tốt chính là, ngươi không cần đi tìm Tuyên Vân Tử. Người thích hợp hơn tới rồi. “Thiên Ngôn Chân Quân chỉ chỉ ngoài cửa sổ.

Chương 1352. Khái niệm 4

Chương 1352: Khái niệm 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di nhìn theo, vừa lúc nhìn thấy trên đường phố bên ngoài, một đội mặc đạo bào, thuộc về đội ngũ đệ tử Tịch Diệt Thành, đang theo sát một đạo nhân áo tím đầu hổ thân người chậm rãi đi về phía trước.

Mọi người thần thái cung kính, vây quanh đạo nhân Hổ Đầu không ngừng hỏi thăm thỉnh giáo cái gì.

"Đó là….? "Lý Trình Di từ trên người đám người này cảm nhận được dao động đặc biệt nồng đậm khoa trương.

Dao động kia rất mạnh, tổng cộng mười mấy đạo nhân, mỗi người đều tựa như một cái hố đen, đang không kiêng nể gì cắn nuốt hết thảy khí tức tới gần chung quanh.

"Thành chủ chúng ta cũng không biết? Đây là nguyên mẫu của lão nhân gia đấy! "Thiên Ngôn Chân Quân á khẩu.

Hắn không kiên nhẫn khoát tay. Mau đi đi, có vấn đề gì mau đi hỏi, muốn đến chỗ sư tôn ngươi cũng có thể bảo nàng ta mở cửa. Qua thời cơ rồi muốn gặp sẽ không dễ dàng.

Lý Trình Di gật đầu, không nói hai lời, thả người từ cửa sổ nhảy xuống.

Phụt.

Tiếng rơi nặng nề, thoáng cái hấp dẫn sự chú ý của đội đạo nhân này.

Mấy người quay đầu nhìn hắn, không để ý.

Thánh nhân mà thôi, Tịch Diệt Thành cũng có không ít. Không tính là ngạc nhiên.

Ngược lại Tịch Diệt Thành Chủ đi phía trước, ánh mắt có chút hứng thú.

"Lý Trình Di? "Giọng nàng ôn hòa hỏi.

“Trình Di ra mắt thành chủ. “Lý Trình Di vội vàng tiến lên hành lễ.

“Ta biết ngươi muốn làm cái gì, không cần lo lắng, hết thảy cản trở quấy nhiễu, cũng chỉ là tô điểm cho ngươi trên con đường đi tới tương lai.” Tịch Diệt Thành Chủ mỉm cười nói.

Ý của thành chủ là “Lý Trình Di sửng sốt, hắn còn chưa nói nội dung mình muốn nói.

“Vĩnh hằng sinh cơ nguy hiểm dị thường kế tiếp ngươi nhất định phải trong thời gian khắc ấn viên mãn, hoàn thành hoàn thiện Duy Độ, nếu không cách nào hoàn thành, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ. So với nguy hiểm bực này bất luận đối thủ địch nhân, cũng chỉ là đau khổ nhỏ nhoi khôgn đáng nhắc tới, chân chính địch nhân của ngươi, kỳ thật là chính ngươi.” Thành chủ đơn giản nói vài câu.

“Chỉ là đệ tử lần này còn muốn”Lý Trình Di còn chưa nói xong, đột nhiên nhìn thấy thành chủ giơ tay chỉ.

Phụt.

Cả người hắn trong phút chốc trời đất quay cuồng, chung quanh hết thảy đảo mắt liền hóa thành vô số màu sắc hỗn độn, nhanh chóng chuyển động.

Ngay sau đó, màu sắc rực rỡ đang biến mất, chỉ để lại hai màu đen trắng.

Á!

Lại sau đó, hết thảy mãnh liệt dừng lại.

Hắn lập tức tỉnh táo lại.

Lại nhìn chung quanh, mình đã ở trong hàn xá thế giới của sư tôn Thiên Huyền Tử.

Ta còn chưa nói xong. “Hắn không nói gì lắc lắc đầu, cảm giác có chút choáng váng.

Hắn kỳ thật là muốn hỏi chuyện Hoa Đế Vương đời thứ nhất, nhưng vừa rồi căn bản ngay cả nói cũng nói không nên lời hoàn chỉnh.

Cũng may cuối cùng cũng tiến vào, trực tiếp có thể bẩm báo sư tôn.

Từ vị trí cũ trên giường gỗ xoay người xuống, Lý Trình Di kéo cửa, đi trên bùn đất được vẽ bằng đường cong đen trắng.

Hắn tầm mắt chuyển động, tìm kiếm vị trísư tôn Thiên Huyền Tử.

Không bao lâu, một bóng dáng già nua đang cấy mạ trong ruộng đập vào mắt hắn.

Chính là Thiên Huyền Tử.

“Sư tôn! “Lý Trình Di không nói hai lời, vài bước xông lên, ngã đầu bái lạy.

“Sư tôn có biết đệ tử vừa rồi gặp nguy bất trắc không? “Thần sắc hắn mang theo vài phần mỏi mệt, trịnh trọng trầm giọng nói.

Thiên Huyền Tử cuối cùng cắm xong một cây mạ, đứng thẳng dậy, vỗ vỗ tay, nhìn Lý Trình Di.

“Ngươi là muốn hỏi, tập kích ngươi người, dùng là thủ đoạn gì? đúng không?”

“Sư tôn minh sát. “Lý Trình Di vội vàng cúi đầu.

“Đó là Duy Độ. “Thiên Huyền Tử cũng không giấu giếm.

Ông ta chậm rãi đưa Lý Trình Di trở về ruộng, ngồi xuống một cái ghế gỗ thấp.

“Ngươi có biết, từ Thánh nhân đến Duy Độ cần cái gì không? Làm sao đạt thành? “Ông ta thản nhiên hỏi.

“Trong hệ thống cấm kỵ của đệ tử này có ghi chép, nhưng không thể nói nên lời. “Lý Trình Di gật đầu.

Hạn chế cấm kỵ học thức, là một trong những quy tắc cơ bản nhất của Biển Đen, không thể thay đổi, cho dù hắn có thể nói ra, Thiên Huyền Tử cũng không nghe được.

Thiên Huyền Tử lắc đầu, “Cái gọi là Duy Độ Ma Thần, kỳ thật là thời kỳ ban đầu, nhóm thánh nhân đầu tiên vì tìm

nhược điểm của địch nhân mà tình cờ đạt được.

Ông ta đưa tay, trong tay tự nhiên nhiều ra một chén trà nóng, nhấp một ngụm.

Lúc ban đầu các thánh nhân vạn kiếp bất diệt, thánh thân cường đại vô cùng, so với thánh vị hiện tại mạnh hơn nhiều. Bất luận kẻ nào chém giết lẫn nhau, đều sẽ chỉ là hoạt động giết thời gian vô nghĩa. Thẳng đến sau này, có thánh nhân phát hiện biện pháp mới.

“Biện pháp gì? “Lý Trình Di vội vàng hỏi.

Biện pháp có thể đánh vỡ vạn kiếp bất diệt thánh thể. “Thiên Huyền Tử cười híp mắt nói.

“Nhưng Duy Độ? “Lý Trình Di nói.

“Đúng vậy. “Thiên Huyền Tử gật đầu. “Tạo ra chiều không gian bổ sung thuộc về bản thân. Chiều không gian này không tồn tại ở vạn vật Biển Đen, nó là duy nhất và tái tạo lại mọi thứ theo góc nhìn của nó. Trong chiều không gian này, bất cứ vật gì đều có định nghĩa logic hoàn hảo bổ sung cho thứ khác. Và trong chiều không gian mà các thánh nhân hoàn toàn không chạm vào, cái gọi là Thánh thể vạn kiếp bất diện chỉ là một trò đùa.”

Thiên Huyền Tử nhéo nhéo chòm râu, cười nói.

Cho nên, nếu ngươi không có nhược điểm, chúng ta sẽ tạo ra nhược điểm. Nếu ngươi mạnh, ta sẽ cùng ngươi so xem ai yếu hơn. Đương nhiên trên thực tế không thể có chiều không gian như vậy. Bởi vì như thế cũng sẽ khiến Duy Độ Ma Thần thành trò cười, vi sư chỉ nêu ví dụ.

Chương 1353. Khái niệm 5

Chương 1353: Khái niệm 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mạnh mẽ tạo ra một so sánh mới, từ đó từ một chiều không gian khác, tạo ra nhược điểm của đối thủ?

Trong nháy mắt Lý Trình Di nghe được những lời này, trong đầu nhanh chóng so sánh với cuộc chém giết trước đó với Hồn Kình, đột nhiên có chút hiểu ra.

Nếu như nói, Hồn Kình phát ra công kích từ một chiều không gian hoàn toàn mới mà mình không thể chạm tới, như vậy mình không thể phát hiện cũng là chuyện rất bình thường.

Bởi vì chính mình đối với cơ bản nhận thức ngay cả với Duy Độ cũng không có, tự nhiên cũng sẽ không biết như thế nào ứng đối với phương hướng phát ra công kích.

Xem ra ngươi có chút hiểu rồi. "Thiên Huyền Tử cười nói. "Vĩnh hằng sinh cơ nguy hiểm lớn nhất, chính làgiai đoạn gia tốc kế tiếp. Thời kỳ từ Thánh vị đến Duy Độ hay còn gọi là Duy Độ Ma Thần, ít nhất cần mấy vạn năm mới có thể tích góp được đầy đủ hệ thống Duy Độ. Mà ngươi…"

Lý Trình Di gật đầu.

Gia tốc Vĩnh hằng sinh cơ là càng đến hậu kỳ càng nhanh, cứ như vậy, hắn còn dư lại thời gian nhất định không nhiều lắm.

"Đệ tử hiểu. Mặt khác, đệ tử còn muốn thỉnh giáo, như thế nào sáng tạo Duy Độ? "Hắn cung kính hỏi.

"Duy Độ, vốn là tồn tại, khó là ở chỗ ngươi cần sáng tạo ra chiều không gian mới. Mà nơi này, hệ thống cấm kỵ tự nhiên liền cóưu thế cực lớn. Cho nên bị người tranh đoạt. Ngươi, có thể suy nghĩ cẩn thận?"

Lý Trình Di trầm tư vài giây, gật đầu lộ ra vẻ hiểu rõ.

“Đệ tử hiểu, hệ thống cấm kỵ bởi vì tri thức có tính độc nhất, tự nhiên thì có chỉ có một bộ hệ thống logic hoàn chỉnh thuộc về chính mình, lấy cái hệ thống logic này làm chừng mực, đo đạc vạn vật, tự nhiên là có thể thuận lý thành chương, hoàn thành đắp nặn tân Duy Độ quan!”

Thiên Huyền Tử gật đầu, “Cho nên, ngươi phải làm, chính là lấy hệ thống của ngươi làm điểm cơ bản, từng chút một dùng đo đạc vạn vật, hoàn thiện ra vạn vật quan thuộc về bản thân ngươi. Khi vạn vật quan thành hình hoàn chỉnh, Duy Độ của ngươi, tự nhiên thành hình.

Hắn dừng một chút.

Về phần kẻ tập kích ngươi lo lắng, không cần để ý, có thể dùng nó làm đá mài đao, rèn luyện bản thân. Sinh mệnh rực rỡ, sao có thể không trải qua mưa gió.

“Sư tôn có biết lai lịch thân phận của kẻ tập kích không? “Lý Trình Di có chút không cam lòng, lại hỏi.

Đơn giản là dư nghiệt vương thành, không hơn. “Sắc mặt Thiên Huyền Tử nhu hòa, không thèm để ý chút nào.

Đệ tử, hiểu rồi. “Lý Trình Di thấy bộ dáng này, biết tổ sư đã sớm biết. Cũng không nói gì nữa.

Còn có vấn đề gì không?

“Không có, tạ sư tôn giải thích nghi hoặc. “Lý Trình Di cúi đầu thi lễ.

“Đao không mài bất lợi, ngọc không mài không thành khí, ngươi nên biết, con người cường đại, cho tới bây giờ đều là chiến thắng vô số trở ngại, nổi bật mà ra. Không có bại vong, lấy đâu ra chiến thắng. Bất kỳ cường giả, đều tất nhiên sẽ trải qua vô số địch nhân đau khổ. Cường giả cũng sẽ thất bại, cũng sẽ ngăn trở, cũng sẽ khổ não, do dự. Chỉ có kẻ chí cường, thắng liên tiếp bất bại, bất khuất, nếu không thành tựu chí cường, liền nhất định giữa đường chết non.”

Thiên Huyền Tử thản nhiên nói, “Ngươi muốn trở thành cường giả, hay là kẻ chí cường?

Lý Trình Di trầm mặc.

Một lát sau, hắn hỏi: "Cường giả có thể không bị người quấy rầy, trải qua cuộc sống mà mình muốn sống sao?"

"Cường giả chỉ là tương đối." Thiên Huyền Tử lắc đầu, "Núi cao còn có núi cao hơn, lúc cường giả đối mặt càng mạnh, tự nhiên cũng sẽ gặp đả kích ngăn trở, nếu muốn sống cuộc sống chính mình muốn, tuyệt đối không bị quấy rầy, chỉ có chí cường."

"Vậy kẻ chí cường thì sao? "Lý Trình Di truy vấn.

"Chí Cường tự nhiên sẽ không bị người quấy nhiễu, nhưng đạo đồ vô cùng gian khổ, ngay cả chúng ta, cũng không dám xưng Chí Cường."

"Sư tôn có biết, thành tựu chí cường như thế nào không? "Lý Trình Di suy nghĩ, vẫn hỏi.

" Đỉnh điểm cường giả nhất định đụng vào cực hạn, mà vượt qua cực hạn, siêu thoát khỏi tầng những người còn lại có thể lấy một chọi nhiều mà bất bại, nên có thể xưng là chí cường." Thiên Huyền Tử ngắn gọn trả lời.

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ, đến cảnh giới này của bọn họ, trong chớp mắt liền mấy ngàn hơn vạn ý niệm chợt lóe lên, suy nghĩ rõ ràng, sâu xa, vượt xa người thường.

Trong vài giây, hắn liền ở trong đầu thôi diễn một lần những gì mà kẻ chí cường phải trải qua.

"Người ở trong tranh, như thế nào mới có thể nhảy ra khỏi tranh?" hắn bỗng nhiên lại hỏi một câu.

"Giới hạn. "Thiên Huyền Tử mỉm cười, dựng thẳng một ngón trỏ.

Lúc này Lý Trình Di mới phát hiện, trên một bàn tay của tổ sư lại có mười ngón tay, hai bàn tay khép lại chính là hai mươi ngón.

'Tìm kiếm giới hạn như thế nào? "Hắn lại hỏi.

"Trước đạt đỉnh phong, sau đó tràn đầy, như thế mới có thể hiểu rõ biên giới giới hạn, sau đó thoát ra. Đương nhiên,

đây chỉ là phương pháp của ta, những lĩnh vực khác có phương pháp khác, lấy biến trị biến, không có định số.”

Lý Trình Di cẩn thận nhai kỹ mấy câu này, trong lòng dường như có hiểu biết đầy đủ về toàn bộ quá trình tăng tiến.

Thật lâu sau, hắn lại cúi đầu thật sâu với Thiên Huyền Tử.

Đa tạ sư tôn chỉ điểm!

Lúc này đây hắn là thật tâm thật ý, không hề tạp niệm cảm tạ.

Rất nhiều thứ, thoạt nhìn đơn giản rõ ràng, nhưng ngươi không có vốn liếng, một khi đi sai, chính là cách biệt một trời một vực.

Cho nên tiết học lần này mới là sự dẫn dắt lớn nhất của Thiên Huyền Tử đối với Lý Trình Di.

Chương 1354. Khái niệm 6

Chương 1354: Khái niệm 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đi thôi, cường giả vĩnh cường, kẻ chí cường càng là như thế, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, căn bản về chiều không gian, nằm ở khái niệm cơ bản. Liền như so sánh, là yếu, hay là mạnh, là giàu có, hay là nghèo khó, hết thảy đều làkhái niệm cơ bản định ra. Màkhái niệm cơ bản xác định, cũng quyết định phương hướng toàn tri của ngươi trong tương lai” Thiên Huyền Tử vung tay áo.

Lập tức một mảnh trời đất quay cuồng, Lý Trình Di trước mắt đột nhiên hoa lên, đã một lần nữa trở lại trên đường cái Tịch Diệt Thành.

Thành chủ Thân người đầu hổ đã rời đi, trên đường tất cả đều là đệ tử Thiên Tụ Các lui tới.

Có khi là bóng dáng trước đã gặp, có khi là người mới hiện tại, thân hình bọn họ có trong suốt, có khi ngưng thực, qua lại như thoi đưa, như nước chảy không dứt, không ngừng từ bên người Lý Trình Di chảy qua.

“Trước lên đỉnh núi, sau đó tràn đầy, sau đó mới có thể minh xác biên giới, như thế mới có thể hiểu được, như thế nào là giới hạn, cuối cùng mới có thể phá giới.” Trong lúc nhất thời phảng phất từ bên trong hiểu ra vô số đạo lý.

“Xem ra, nên trở về một chuyến.” Thời gian có hạn, sau khi nói rõ tất cả, lập tức bắt đầu thăm dò Duy Độ. Càng suy nghĩ những lời này, trong lòng Lý Trình Di lại càng hiểu rõ con đường sau này.

……..

Hàn xá.

Sau khi phất tay tiễn Lý Trình Di, Thiên Huyền Tử vẫn lẳng lặng ngồi trên ghế, nhìn ra xa đồng ruộng, không nhúc nhích.

“Dư nghiệt Vương thành dám can đảm xuất thủ đối với đệ tử của ngươi, ngươi không hộ trì?” đột nhiên một đạo thanh âm từ phía sau ông ta truyền đến.

Sư huynh làm sao biết được ta không hộ trì? “Thiên Huyền Tử mỉm cười, cũng không quay đầu lại.

Cũng đúng, đi xuống tầng dưới cùng của Biển Đen để thành Thánh, coi như ngươi đã sớm tính toán xong. Góc chết lôi kéo, cũng có thể dẫn đường. “Thanh âm kia thở dài. Vận mệnh thế gian, vô số chuyện ngoài ý muốn, đều là tất nhiên, khác nhau ở chỗ người bố cục là người hay vật.

Vương thành sớm đã là người bại vong của thời đại, không chịu nổi một kích. Góc chết lôi kéo cũng là tro tàn của vật, nếu có thể dùng dư hỏa này rèn ra đỉnh điểm toàn tri, đây là vật tận kỳ dụng. “Thiên Huyền Tử cười nói.

“Ngươi tự tin như vậy sao? “Thanh âm kia kinh ngạc.

“Đúng như sư huynh nói, đây là định số của mọi vật. Thành, tắc vạn sự đều trong sự khống chế của bần đạo. Bại, cũng có thể đảo ngược lý lẽ, nhìn trộm trước đó chưa từng thấy phong cảnh, càng tiến thêm một bước. “Thiên Huyền Tử giải thích.

“Đúng rồi, đến cảnh giới của chúng ta, nếu có thể tìm được một tia không biết, tất nhiên là chuyện may mắn.” Thanh âm kia dần dần đi xa.

Lưu lại một mình Thiên Huyền Tử, tĩnh tọa bất động, mặt lộ vẻ tươi cười.

“Khó được có thêm vào biến số không biết, cơ hội tốt như thế, có lẽ có thể dùng cái này hóa thành tư lương của bần đạo “

Ông ta nếu là phát lực, tự nhiên có thể biết được hình dáng bố cục sơ đại, nhưng vì sao phải như thế đây?

Lúc này đối với mảnh khu vực kia, ông ta vẫn như cũ không biết, sức mạnh vương thành che chắn dự đoán của ông ta đối với việc này.

Thiên Huyền Tử rất hưởng thụ loại mới lạ hiện lên trong lòng này.

Cho dù đối mặt với khu vực Biển Đen không biết, ông ta cũng chưa bao giờ xuất hiện cảm giác như vậy.

Đây là ở khu vực mình đã biết, xuất hiện những điều chưa biết mới, điều này có nghĩa là, sự khống chế của mình đối với những điều đã biết, cũng không hoàn thiện như tưởng tượng.

Với tầng nấc của bọn họ, muốn tìm được một nhược điểm của mình, quá khó khăn. Chỉ có địch nhân, mới có thể dốc hết toàn lực, từ góc độ mới trợ giúp bản thân trưởng thành, tìm ra nhược điểm.

……

Bên kia.

Lý Trình Di rời khỏi Tịch Diệt Thành, trở về Địa Nguyệt một chuyến.

Liên thông các giới Địa Nguyệt, hôm nay đã trở thành trung tâm trao đổi vật tư, lượng lớn sản vật tài nguyên từ nơi này giao dịch lưu thông, cũng mang đến lượng lớn thuế thu nhập tài phú.

Thương nhân các giới lớn nhỏ, thương đội, trong thời gian cực ngắn đã phát hiện ra cơ hội buôn bán này.

Sử dụng các khu vực giao nhau để trao đổi quy mô lớn.

Tính đa dạng vật tư độc nhất vô nhị, trong khi mang đến giao lưu giữa các giới, cũng bắt đầu khiến khoảng cách giữa các giới, dần dần lôi kéo.

Khi Lý Trình Di trở lại Địa Nguyệt, còn tưởng rằng quay về nhầm chỗ.

Trong khu vực phụ cận thành phố Toại Dương, một lượng lớn kiến trúc kim loại mới đột ngột mọc lên, trong kiến trúc, phi hành khí rậm rạp xuyên qua không ngừng.

Lúc này mới bao lâu, nơi này liền vây quanh căn cứ ngầm của bọn họ, thành lập một cái thành thị hậu cần hoàn thiện.

Trong căn cứ.

Một nhóm người trong nhóm ngồi cùng một chỗ, vây quanh chiếc bàn dài màu trắng nhìn nhau.

“Đại ca, tình huống chính là như vậy. thương nhân nhiều, cần tiếp tế, sau đó hấp dẫn thương nhân mới, các thương nhân có người nhà trẻ em, mang đến lưu lượng người. Nhiều người hấp dẫn càng nhiều người gia nhập, sau đó chậm rãi cứ như vậy.” Thải Hồng Đường bất đắc dĩ bĩu môi, buông tay ý bảo mình cũng rất bất đắc dĩ.

“Không sao cả, chủ yếu là vấn đề an ninh, phải nắm chắc. “Lý Trình Di gật đầu nói. Đưa tay gõ bàn, hắn suy nghĩ một chút.

“Hiện tại lưu thông hàng hóa, có thể tạm thời cất giữ?“Hắn lúc này trước tiên nghĩ đến, vẫn là tích góp từng tí một công lao cấp Tinh Thiên Tụ Các, nếu như có thể tích góp từng tí một, liền có thể đối với các phát ra một lần trợ giúp.

Vậy.

“Tự nhiên có kho hàng, bây giờ là em quản lý. “Đại Hùng vểnh chân ngồi trên ghế, đẩy một tập tài liệu danh sách tới.

Lý Trình Di nhận lấy, phát hiện văn kiện là giấy điện tử, mặt trên tự động bày ra một loạt hàng hóa đủ loại tham số đồ án.

Liếc mắt nhìn lại, hình ảnh không ngừng chớp động, một trang liền có trên trăm loại chủng loại.

Chương 1355. Khái niệm 7

Chương 1355: Khái niệm 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di nhanh chóng quét mắt, đồng thời chú ý biến hóa của yêu bài Tử Vân Bội.

Tử Vân Bội có thể biến thành đồ vật cảm ứng tích góp từng tí một tinh cấp, khi phát hiện có Thiên Tụ Các bên trong cần sự vật, cũng sẽ tự động lóe ra nhắc nhở.

Rất nhanh, thật đúng là Lý Trình Di tìm được hai loại trong đồ vật mà Thiên Tụ Các treo thưởng nhiệm vụ.

Hắn nhanh chóng chọn ra, lấy tài chính của đoàn đội mua. Hai vật chính là hai sao, vô duyên vô cớ nhặt được hai sao, khiến Lý Trình Di tương đối hài lòng.

Đến 9 sao, là có thể đạt được một lần xin tư cách trợ giúp.

Đúng rồi, hiện tại chúng ta đang sử dụng loại tiền tệ nào để lưu thông? "Hắn đột nhiên hỏi.

……

Là điểm tín dụng, tập đoàn Minh Viễn chúng ta phát hành điểm tín dụng. Có thể dùng để đổi lấy các loại vật tư trong kho hàng của chúng ta, cùng với các loại dịch vụ trong thành phố. "Đại Hùng thân là người quản lý, trước tiên trả lời vấn đề.

Hiện tại tất cả mọi người trong team, đều tạm thời tụ tập đến nơi này, liên hợp quản lý tòa thành thị đang mới nổi này.

Bọn họ bởi vì muốn tránh góc chết lôi kéo, cho nên không thể trở về Địa Nguyệt, nhưng có thể thông qua Ai Nguyệt Quý gián tiếp quản hạt.

Vậy là tốt rồi, chỉ cần duy trì tính đặc thù ở đây là có thể duy trì lợi nhuận không ngừng. "Lý Trình Di gật đầu.

"Mặt khác, anh muốn không gian ngầm có đào được ra không?"Hắn trước triệu hoán một tòa Tháp Trí Tuệ, hiện tại

dự định tiếp tục ở chỗ này triệu hoán kiến trúc mới, đem nơi đây chế tạo thành một trụ sở trung tâm thuộc về hắn.

"Đã đào ra rồi. "Đại Hùng gật đầu.

"Thực lực của các em không nên hạ xuống, tương lai chúng ta còn có thể đối mặt càng nhiều đối thủ, góc chết lôi kéo, cũng không phải là địch nhân duy nhất." Lý Trình Di nhắc nhở.

Ngay sau đó, hắn vươn tay, lòng bàn tay dần dần hiện lên từng viên châu màu tím.

Hoa ngữ châu chợt phân liệt, hóa thành một khối hạt lớn màu tím nhạt nhỏ hơn.

"Đây là nhược đẳng Hoa Ngữ Châu phân liệt, có thể dung hợp ban Hoa Lân Y cho người bình thường, cũng tăng lên tố chất thân thể nhất định, đương nhiên, mấu chốt là có thể làm cho người ngoài dung nhập vào chúng ta, trở thành người một nhà." Lý Trình Di búng tay một cái, đem hạt châu này chia làm mấy phần, bay đến trước mặt mọi người đang ngồi, mỗi người một phần.

"Sử dụng cho tốt, không được lạm dụng. "Hắn bình tĩnh dặn dò.

Mọi người gật đầu.

"Mặt khác. "Hắn nhìn về phía Thải Hồng Đường. Đường Đường, phiền em giúp một việc.

"Đại ca nói đi! "Thải Hồng Đường nghiêm mặt nói.

"Tụ hợp chi tâm của anh bây giờ đã đến cực đỉnh chưa? "Lý Trình Di hỏi.

"Đến rồi, năng lực hoa ngữ của thể cực đỉnh là nâng cao sức mạnh đơn vị phần thưởng. Tỷ như một phần ý thức lực của em có thể tăng thêm sức mạnh đặc thù tụ hợp vượt qua một trăm lần. "Thải Hồng Đường trả lời.

Lý Trình Di hai mắt sáng ngời, hắn thật lâu không có mặc qua Hoa Thần Y, chỉ có Trạng thái Hoa Thần Y, mới có thể cùng hưởng tất cả năng lực Hoa Ngữ Hoa Thần Tướng.

Không nghĩ tới Đường Đường quả thật có lực, nhanh như vậy đã lên tới cực đỉnh.

Tụ hợp chi tâm là năng lực cực kỳ thực dụng. Chỉ nhìn ý thức lực của Đường Đường tự nhiên không tính là gì, nhưng thể cực đỉnh lấy hạn mức cao nhất của hắn, hoàn toàn có thể dung hợp ra các loại bảo vật cần thiết cho rất nhiều nhiệm vụ trong Thiên Tụ Các!

Kết hợp với hoa ngữ của Long Môn Điếu, không hạn chế tiêu hao ý thức lực trong mười phút.

Đây chính là một chiêu hack game đẳng cấp

Duy nhất phiền toái chính là, mặc Hoa Thần Y động tĩnh có điểm quá lớn, động một chút là sẽ ô nhiễm hủy diệt toàn bộ thế giới.

Xem ra phải tìm một thế giới góc chết hoang vu để mặc Hoa Thần Y.

Trong lòng dâng lên ý nghĩ này, Lý Trình Di lập tức đứng dậy.

Kế tiếp, có thể phải vất vả mọi người phối hợp. Trong khoảng thời gian này chúng ta có thể sẽ vô cùng bận rộn.

Đại ca khách khí. Muốn làm gì ngài cứ nói thẳng là được! Bọn em chính là viên gạch trong tay anh, thiếu chỗ nào thì chuyển chỗ đó! “Nói chuyện chính là Long Môn Điếu, hắn hiện tại hoàn toàn chính là ngoại hình của Thải Hồng Đường, sinh hoạt ngoại hình đi lại, vừa mở miệng chính là giọng nói ai ái tiêu chuẩn.

Nghe được Giọng nói này tiếng rít qua kẽ răng Thải Hồng Đường cách đó không xa vang lên.

“Anh, còn có một chuyện, anh nên biết.” Trần Gia Hàm hôm nay cũng từ Midraon trở về, khôi phục nguyên bản ngoại hình nam sinh nữ tướng tuổi trẻ xinh đẹp.

“Cậu nói đi “Lý Trình Di nhìn về phía hắn ta

“Trong khoảng thời gian gần đây, cường độ thân thể của chúng ta, bắt đầu không hiểu sao đã xảy ra biến hóa cực lớn

tăng lên. Không phải sức mạnh, cũng không phải tốc độ, chỉ đơn thuần là độ cứng của thân thể. Anh xem.” Trần Gia Hàm tiện tay từ trên bàn lấy xuống một cây bút, lấy ngòi bút đối với cánh tay mình, đâm mạnh một cái.

Bùm.

Bút gãy, trên da ngay cả dấu vết lõm xuống cũng không có.

Các người thân là Hoa Thần Tướng, cùng ta đồng sinh cộng tử, có thể cùng hưởng một bộ phận sức mạnh. Gần đây ta lại có một bộ phận đột phá lớn, cho nên ngay cả mấy người cũng đạt được thăng cấp ngang hàng, không cần kinh hoảng.

Lý Trình Di vừa nhìn liền biết nguyên nhân.

Thân thể của hắn cường độ tăng lên quá lớn quá nhanh, bây giờ đã sắp đến bảy mươi cái khắc ấn sinh cơ, vĩnh hằng sinh cơ tăng lên tốc độ là gia tốc, càng hậu kỳ càng nhanh.

Đến chín mươi chín thì sẽ tự động dung hợp, tiến vào tầng thứ mới. Sau đó tiếp tục một vòng khắc ấn sinh cơ mới tăng lên.

Không ngừng tăng cường độ thân thể, đây mới là chỗ kinh khủng nhất.

Chương 1356. Khái niệm 8

Chương 1356: Khái niệm 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bảy người ở đây trong lòng rùng mình, ngay cả bọn họ tăng lên cũng khoa trương như vậy, có thể tưởng tượng được đại ca Lý Trình Di làm chủ thể, tăng lên khủng bố đến mức nào.

Mà đại ca mạnh như vậy rồi lại còn vội vàng muốn tụ tập mọi người, tiếp tục tăng lên tiếp, có thể tưởng tượng được, hắn đối mặt áp lực lớn bao nhiêu.

Họp xong, Lý Trình Di về nhà thăm cha mẹ.

Trong cuộc sống không có anh, vợ chồng Lý Chiêu và bà chị Lý Trình Cửu vui vẻ hòa thuận, dường như đã hoàn toàn thích ứng với cuộc sống không có anh.

Không có quấy rầy bọn họ Lý Trình Di nhanh chóng thu thập lượng lớn ác niệm để triệu hoán kiến trúc chủ hoa kế tiếp. Cũng đi tới không gian ngầm mà tập đoàn dành riêng cho hắn.

Hắn không có lựa chọn đem kiến trúc Vương thành phóng tới bên trong thế giới thánh thể của mình.

Đối với hệ thống vương thành, đối với Ác Chi Hoa, hắn vẫn còn có chút không xác định.

Đặc biệt là hệ thống triệu hoán vương thành ra các loại kiến trúc, có liên quan đến Hoa Đế vương đời đầu hay không, hắn không biết.

Cho nên tiếp tục lưu trữ ở Địa Nguyệt là lựa chọn tốt nhất.

Hiện giờ nơi này đã được đưa vào khu vực bảo vệ trọng điểm của Thiên Tụ Các.

Thường xuyên có cao thủ trong các lui tới tuần tra. Tính an toàn không thể nghi ngờ.

Hai ngày sau.

Dưới lòng đất trống rỗng Thành phố Toại Dương.

Trong khoảng trống u ám, thân hình Lý Trình Di lơ lửng

Trong mắt hắn, Ác Chi Hoa biểu hiện giao diện một bộ nửa trong suốt, đang lơ lửng trước người hắn để chờ lựa chọn.

Mình trước kia, có lẽ sẽ cảm giác hệ thống này tác dụng rất lớn, nhưng hiện giờ hiệu quả cũng chỉ như vậy.

Thiên Tụ Các cho Hệ thống Vĩnh Hằng sinh cơ quá mức bá đạo, trong khoảng thời gian ngắn, liền đem hắn nâng cao đến một mức độ không cách nào tưởng tượng nổi.

Mỗi thời mỗi khắc, đều sẽ có tin tức thuộc về Thánh Vị chảy vào trong đầu hắn, đó làthế giới hợp đạo của hắn phản hồi ra lượng lớn tin tức.

Thông tin không phải tất cả đều là tri thức, nhưng trong đó tất nhiên tồn tại rất nhiều tri thức.

Đây chính là chỗ cường đại của hệ thống tu hành Thiên Tụ Các, đến độ cao nhất định, tri thức không cần học, sẽ tự nhiên tràn vào trong đầu.

Lúc này trên giao diện, hiển thị, ngoại trừ Tam Cầu Huyền linh mộc đại biểu Tháp Trí Tuệ ra, còn có thể triệu hoán mười một tòa kiến trúc.

Nhưng chỉ có thể triệu hồi một kiến trúc tại một thời điểm.

Lý Trình Di cẩn thận lật xem, suy tư.

Triệu hoán là cơ chế mở hộp mù, triệu hoán ra cái gì, không do hắn khống chế, chủ yếu do hoa chính của Hoa Thần Vị xác định.

Hắn có thể lựa chọn chỉ có Hoa Thần Vị.

“Hôm nay ta bước vào hệ thống cấm kỵ, vĩnh hằng sinh cơ không hạn chế tăng lên cường độ thân thể, ta khuyết thiếu vẫn là lực tự chữa lành, lực khôi phục.”

Cho nên, kế tiếp tốt nhất vẫn là lấy phương hướng này làm chủ phụ trợ.

Sau khi xác định trong lòng, Lý Trình Di lại đến xem mười một loại hoa chính còn lại.

Hoa tử đằng đầu tiên, chủ yếu là năng lực khống chế, bỏ qua.

Cái thứ hai Lay-ơn, chủ yếu lànăng lực công phòng, hoa ngữ có thể tăng cường phòng ngự thể chất tự thân, cùng Vĩnh Hằng sinh cơ là đổ thêm dầu vào lửa, bỏ qua.

Hoa hướng dương Titan thứ ba, hai hoa ngữ một là trị liệu phạm vi thương thế, một là năng lực tấn công thuần túy như Lóe sáng, tính giá trị sử dụng không cao. Bỏ qua.

Thứ tư, Tiết Mao Phi Liêm U Ám Long Thần huyết mạch, không biết có thể triệu hoán ra kiến trúc gì. Ảnh Long huyết mạch này cho dù là thể cực đỉnh, cũng quá yếu một chút. Hiện tại ta một ngụm là có thể ăn một cái U Ám Long Thần.

Suy tư một chút, Lý Trình Di vẫn là bỏ qua, tuy rằng U Ám Long Thần huyết mạch có hạn mức rất cao, trưởng thành chính là mười chín khắc ấn, còn có Túc mệnh căn nguyên loại năng lực ký sinh ưu tú nữa.

Nhưng yếu là yếu.

Lý Trình Di lắc đầu.

Cái thứ năm, Ngọc Lan tím.

Hoa ngữ này thuần túy chính là phiên bản suy yếu của hệ thống Hoa Thần Tướng, còn tự mang các công năng triệu hoán truyền tống. Kiến trúc triệu hồi ra, đại khái cũng là đi theo con đường khống chế cấp dưới thành lập thế lực. Đối với tu hành tiếp theo trợ giúp không lớn. Bỏ qua.

Cái thứ sáu, Hoa Tử Kiều, cái hoa ngữ này phế đi, công năng triệu hoán kiến trúc thất ý Thánh Linh, xác suất rất lớn là đi tăng cường công pháp công pháp phương hướng, cũng không thích hợp.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di nhíu mày, lại nghĩ tới việc thay đổi Hoa Thần Vị.

Kế tiếp, cái thứ bảy, Hoa Tử Vi, hiển nhiên cũng là đi tạo dựng thế lực, con đường khống chế người khác. Bỏ qua.

Số 8 đã được triệu hồi.

Lý Trình Di một đường nhìn xuống, ánh mắt rốt cục dừng lại ở Hoa Thần Vị thứ chín.

Hoa anh túc xanh.

Đồng dạng là tăng lên sinh mệnh lực, hơn nữa còn có đặc tính thích ứng nhanh chóng. Sinh mệnh lực nơi này, cùng Vĩnh Hằng sinh cơ tựa hồ cũng không phải là giống nhau.

Vĩnh hằng sinh cơ chủ yếu là tăng cường độ sinh mệnh. Khuynh hướng nội áp mạnh mẽ rót vào tăng lên.

Mà trích phần trăm của Anh túc xanh, tuy rằng cũng sẽ tăng cường cường độ thân thể và sức mạnh, nhưng gần với trình tự nâng cao sức khôi phục hơn.

“Anh túc xanh còn có thể tiến hóa hai lần, nói cách khác, mỗi lần tăng gấp mười lần sinh mệnh lực, còn có thể tăng gấp trăm lần, lấy cơ số thân thể hiện tại của mình, lại tăng gấp trăm lần.” Lý Trình Di bỗng nhiên có cảm giác không rét mà run.

Chương 1357. Nghi ngờ 1

Chương 1357: Nghi ngờ 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đến Thánh Vị, ý thức cảm giác đều đến một giai đoạn hoàn toàn mới, sẽ không vô duyên vô cớ sinh ra các loại cảm giác.

Rất hiển nhiên, lúc này phản ứng bản năng thân thể, cho thấy nếu quả thật đem Anh túc xanh tiến hóa đến thể cực đỉnh nhất định sẽ xuất hiện sự tình cực kỳ khủng bố.

"Nhưng những thứ còn lại không liên quan đến việc nâng cao khả năng phục hồi. Nếu là bắt đầu từ triệu hoán kiến trúc nói không chừng có thể tìm được một ít cơ hội mới."

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di lóe lên.

Lúc này, đưa tay lên ô thuộc về Anh túc xanh, nhẹ nhàng điểm một chút.

Xong rồi!

Đinh.

Tựa như mười hai ô vuông đè lên đĩa tròn, sau khi được chọn, tất cả những ô vuông còn lại nhanh chóng biến mất, chỉ còn lại một ô vuông.

Ô vuông nhanh chóng phóng đại, bên trong sáng lên từng đóa hoa cỏ màu lam nhạt.

Anh túc xanh không phải là màu xanh lá cây, mà là màu xanh dương chiếm đa số.

Lam quang sáng lên, bên trong ô vuông từng đạo bạch tuyến trống rỗng hiện lên, phác họa ra một tòa kiến trúc mái vòm màu lam tựa như một đống chén đĩa trùng nhau.

Kiến trúc chỉ có một tầng, bên ngoài có vô số đồ án cỏ dại xanh tỉ mỉ, chính diện là một cánh cửa xoắn ốc tựa như hoa cỏ.

Ngay sau đó, một thông điệp mới xuất hiện từ Ác chi hoa.

"Kiến trúc – Gốc rễ của cái ác: Nó có thể giúp bất kỳ sinh vật nào vượt qua giới hạn của cuộc sống một lần. Đặc tính 1: Hấp thụ cái ác. Đặc tính 2: Tái sinh hòa hợp".

Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời.

Sự chú ý nhanh chóng tập trung vào sự tái sinh hòa giải của Đặc tính 2.

'Điều hòa tái sinh (có thể tiêu hao ác niệm các hạng tố chất cân bằng thân thể, tỷ lệ quy đổi: 1:1, chú thích: 1 đơn vị vì tiến hóa một lần anh túc xanh cần thiết tổng sản lượng toàn bộ ác niệm)'

Chính là cái này!!

Hai mắt Lý Trình Di sáng ngời.

Hiện tại xem ra, toàn bộ hệ thống Ác Chi Hoa, đối với nhu cầu ác niệm quả thực khổng lồ vô cùng!

Điều hòa tái sinh, chính là tác dụng cân bằng, chỉ là cần cân bằng lượng lớn ác niệm.

Mà ác niệm, Lý Trình Di hoàn toàn có thể hấp thu quy mô lớn từ các Góc chết.

Nhưng như vậy quá chậm, quá chậm, quá chậm.

Nổi lơ lửng giữa không trung, hắn đưa tay chỉ.

Nhất thời trên bãi đất trống phía trước, một tòa kiến trúc giống hệt nhau như đúc trong ô vuông, trống rỗng hiện lên không tiếng động.

Ong.

Hoa văn cỏ dại xanh ở tầng ngoài tòa nhà sáng lên ánh sáng xanh, lấp lánh xung quanh.

Ánh sáng xanh kéo dài vài phút trước khi từ từ biến mất.

Toàn bộ kiến trúc chênh lệch không nhiều lắm cao hơn tám mét, nhìn kỹ chính là một căn nhà nhỏ.

Lý Trình Di lơ lửng rơi xuống đất, chậm rãi đi tới trước mặt.

Xì.

Cửa hoa xoắn ốc của cửa chính tự động xoay tròn, mở ra. Lộ ra bên trong một mảnh không gian đen kịt.

Lý Trình Di dừng lại, bước mạnh vào trong đó.

Bóng tối trong nháy mắt bao phủ hết thảy chung quanh, bao phủ toàn bộ tầm nhìn của hắn.

Sinh mệnh tiến hóa đã đạt tới cao nhất, không cách nào hoàn thành.

"Có bắt đầu hòa giải tái sinh hay không?"

Đúng! Lý Trình Di muốn kiểm tra chính là chức năng này.

Nhất thời, một cỗ dao động vô hình từ bốn phía đè ép tới.

Cùng lúc đó, chỉ là tựa như một trận gió mát phất vào mặt, Lý Trình Di rõ ràng cảm giác cường độ thân thể bị suy yếu một tia, đồng thời lực khôi phục bị tăng cường một tia.

Ác niệm dự trữ không đủ, mời lần sau trở lại.

Kết thúc rồi sao!?

Lý Trình Di chớp chớp mắt, hắn còn không có cảm giác gì.

Ác niệm quá ít sao?

Trong lòng hắn suy đoán.

'Tuy nhiên, nó dường như hoạt động và có thể hạn chế sự mất cân bằng về cường độ cơ thể và sức mạnh tự chữa lành trong một thời gian ngắn.'

Xì!

Trước mắt ánh sáng nhạt lóe lên, thân thể của hắn đã xuất hiện ở bên ngoài kiến trúc, một lần nữa đứng ở trước cửa lớn.

Đứng ở cửa, Lý

Ác niệm tích góp từng tí một, cần một không gian lưu trữ thích hợp, nếu hắn muốn tích góp từng tí một lượng lớn ác niệm đến đây điều hòa, nhất định phải tìm được một phương pháp lưu trữ ác niệm.

Trước đó hắn lợi dụng không gian của nhiều hoa chính đồng thời lưu trữ.

Nhưng trên thực tế, đây chỉ là mưu đồ. Dù sao hắn không thể để Hoa Thần Vị luôn ở trạng thái phi thể cực đỉnh.

Đã từng là vương thành, nhất định có thể chứa đựng ác niệm, hoặc là biện pháp. Nghĩ tới đây thân hình Lý Trình Di chợt lóe, trực tiếp biến mất trong động.

Không bao lâu, hắn một lần nữa đi tới trước cửa văn phòng căn cứ của ông chủ Tân Đức Lạp.

Đưa tay nhẹ nhàng gõ cửa.

Cộc cộc

"Mời vào. "Tân Đức Lạp mang theo thanh âm mệt mỏi, từ bên trong truyền ra.

Lý Trình Di đẩy cửa đi vào, thấy Tân Đức Lạp đang đưa lưng về phía hắn, đứng trước một màn hình điện tử cực lớn, đưa tay nhẹ nhàng vịn phía trên màn hình, miệng cắn một cái tẩu thuốc.

Khói thuốc nhàn nhạt tràn ngập trong phòng.

"Tiểu Di, không, sau này đổi cách xưng hô khác đi." Tân Đức Lạp xoay người, "Hiện tại bên ngoài rất nhiều người đều thích gọi cậu là tổng soái, cậu cảm thấy thế nào?"

Tùy ý, tôi không quan tâm mấy chuyện này. "Lý Trình Di đi vào cửa, trở tay kéo cửa.

Tôi tới, là muốn mời ông dùng năng lực tra ra phương pháp lưu trữ ác niệm, nói vậy ông chủ hẳn là có.

Giấc mơ trở thành sự thật của Tân Đức Lạp, về cơ bản có thể xác định phương pháp hoàn thành bất cứ mục tiêu nào, nhưng cũng chỉ là phương pháp hoàn thành, về phần bạn có thể làm được hay không, đó là chuyện của bạn.

Hơn nữa quá trình này tỉ mỉ mức độ, tính khả thi mức độ, cũng là chịu tiến hóa số lần ảnh hưởng.

Chương 1358. Nghi ngờ 2

Chương 1358: Nghi ngờ 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tân Đức Lạp gật đầu, "Bất quá biện pháp của chúng ta chỉ có thể lưu trữ một chút, một khi số lượng lớn, sẽ không có biện pháp lưu trữ, nó sẽ tự nhiên tản ra trong không khí.

"Không sao, đưa cho tôi là được rồi. "Lý Trình Di cũng không thèm để ý, hắn định lấy phương pháp của Tân Đức Lạp làm cơ sở, tự mình mở rộng, không ngừng tỉ mỉ.

Giấc mơ trở thành sự thật, chỗ biến thái nhất của hoa ngữ này, chính là có thể không ngừng tỉ mỉ hóa, chỉ cần tốn nhiều thời gian, là có thể đem một kế hoạch tỉ mỉ hóa đến mức độ mình cũng có thể chấp hành.

Đây mới là mấu chốt để Tân Đức Lạp có thể không bước chân ra khỏi nhà, liền thu được rất nhiều tin tức tình báo.

Loại hoa này cũng có thể tích góp từng tí một.

Tân Đức Lạp không nói gì thêm, đưa một cái đĩa lưu trữ di động qua.

Đều ở trong này. Mặt khác, cường độ thân thể của chúng ta phát sinh biến hóa, loại biến hóa này sẽ tới mức độ nào mới có thể ngừng?

"Còn sớm, tạm thời ông có thể coi như sẽ không dừng lại. "Lý Trình Di nhìn lướt qua, bình tĩnh nói.

Trên thực tế, lấy cường độ thân thể của hắn theo tỉ lệ phân hóa, cường độ thân thể của Hoa Thần Tướng theo đạo lý hẳn là vượt xa điểm này.

Nhiệt độ cơ thể cũng nên lên tới mấy trăm phần trăm trở lên.

Nhưng lúc này cường độ của đám người Tân Đức Lạp còn xa mới đạt tới mức độ này.

Trong quan sát của Lý Trình Di, cường độ thân thể của nhóm Hoa Thần Tướng tăng trưởng, kỳ thật cực kỳ chậm chạp.

Tốc độ tăng trưởng như vậy, ít nhất phải mấy trăm năm mới có thể đạt tới cường độ một phần mười của thân thể hắn.

Quả nhiên, Ác Chi Hoa cường hóa, so với Vĩnh hằng sinh cơ ôn nhu hơn nhiều lắm.

Lý Trình Di cảm khái trong lòng.

"Chuẩn bị tăng cường sức hồi phục cho thân thể, tôi ở tòa kiến trúc trống rỗng thứ hai, có thể giúp mọi người từ từ điều tiết, nhớ đi xem."

"Được. "Tân Đức Lạp gật đầu.

Hai người trầm mặc, Tân Đức Lạp đột nhiên hỏi.

Tiểu Di.

Hắn dừng một chút.

"Đây là lần cuối cùng ta gọi cậu như vậy. Tương lai của chúng ta sẽ đi về đâu? Có thể nói cho ta biết không?"

"Không biết" Lý Trình Di trả lời, hắn nghiêng mặt, nhìn ngoài căn cứ mô phỏng ánh mặt trời.

Ánh tà dương hôn ám đem thân hình hai người phản chiếu, kéo dài.

"Tôi chỉ muốn tìm một nơi, một cuộc sống yên tĩnh, không bị ai làm phiền."

"Khi cậu càng mạnh, lực ảnh hưởng sẽ càng lớn, dẫn động người sự vật cũng sẽ càng nhiều, phiền toái cũng sẽ ùn ùn kéo tới." Tân Đức Lạp nói, "Mà vì ứng phó lượng lớn phiền toái, lại phải tiếp tục mạnh lên, tuần hoàn lặp đi lặp lại như thế, vĩnh viễn không có điểm cuối. Đây là một con đường không có điểm cuối."

"Không phải vẫn còn điểm cuối. "Lý Trình Di ngắt lời hắn.

“Huống hồ, cũng chưa thử qua, lại có biết có thể thành công hay không đây?” hắn cười cười, xoay người mở cửa.

“Cậu lại muốn rời đi sao? “Tân Đức Lạp hỏi.

Nhìn thân ảnh Lý Trình Di, trong lòng ông ta lại dâng lên dự cảm.

“Đại Hùng và tôi làm cùng nhau, tôi nghĩ ra kế hoạch bước đi cô ấy phụ trách thực thi chấp hành, lại lấy năng lực Thải Hồng Đường ngưng tụ, năng lực liên tục của Long Môn. Chúng ta dự định thành lập một bộ hệ thống phòng hộ ẩn nấp mạnh nhất từ trước tới nay.”

“Cứ đi làm là tốt rồi. “Lý Trình Di thản nhiên nói hắn rất rõ ràng, trong Hoa Thần Tướng, Iselineđộc nhất vô nhị, độc lai độc vãng.

Tân Đức Lạp Đại Hùng Thải Hồng Đường bọn họ là cùng một chỗ, mà những người còn lại, thì hợp thành một tiểu doanh rời rạc khác, xem như địa vị ngang hàng.

Nơi nào có người thì có giang hồ, cho dù là nhóm Hoa Thần Tướng, cũng như thế.

Nhưng chúng không quan trọng.

“Trừ bỏ cái hệ thống này ra, tổng soái lúc trước cậu đưa ra list vật phẩm, tài nguyên cần thiết, chúng ta đã làm ra mấy mẫu vật.” Tân Đức Lạp tiếp tục nói.

“Hả? “Lý Trình Di hơi sửng sốt, xoay người nhìn về phía Tân Đức Lạp.

Chỉ thấy trong tay đối phương chẳng biết từ lúc nào, nhiều ra một hòn đá nhỏ sơn màu đen không ngừng tản ra điểm sáng nhàn nhạt màu bạc.

Tán tinh thạch!?

Đây là nhiệm vụ tuyên bố nội bộ Thiên Tụ Các, yêu cầu nhiều nhất.

Rất nhiều sư huynh đệ, thậm chí trưởng bối sư môn, đều dùng nó để ổn định cảnh giới ý thức bản thân.

Nó có thể sinh ra cường hóa tính kích thích cực lớn đối với ý thức lực, khiến cho cường độ ý thức lực trong khoảng thời gian ngắn tăng cường công pháp trên sáu thành.

Hơn nữa loại cường hóa này đối với Duy Độ Ma Thần trở xuống đều hữu dụng. Cho nên xem như là đồng tiền cứng trong Thiên Tụ Các.

trong nháy mắt Nhìn thấy Tán Tinh Thạch, Lý Trình Di liền hiểu được, Tập đoàn Minh Viễn từ giờ trở đi, sợ là sẽ không thiếu tài nguyên cao cấp.

Trên lý thuyết chính hắn cũng có thể làm ra tán tinh thạch, nhưng cần tốn thời gian tinh lực không ngừng thử nghiệm.

Còn phải ở môi trường bên ngoài thích hợp mới có thể thai nghén trồng trọt.

Không ngờ.

"Không thể không nói, ông chủ và mọi người có đại ơn giúp tôi!" trên khuôn mặt bình tĩnh của Lý Trình Di hiện ra một nụ cười tia sáng lạn.

Chúng ta chỉ muốn chứng minh, chúng ta không phải là liên lụy của cậu! "Tân Đức Lạp nghiêm túc nói.

Có tán tinh thạch cuồn cuộn không ngừng cung ứng, Lý Trình Di nhanh chóng lấy đi lượng tích góp từng tí một, cùng lúc đó, số sao trong Tử Vân Bội cũng bắt đầu cuồn cuộn không ngừng tăng lên.

Bởi vì mỗi thời mỗi khắc đều có người cần Tán Tinh Thạch.

Cho nên tinh cấp tăng lên tuy rằng chậm chạp, nhưng vô cùng kiên định.

Một tháng.

Trong khoảng thời gian này, Lý Trình Di không ngừng đi qua các Góc chết, hấp thu ác niệm, cân bằng Vĩnh hằng sinh cơ.

Đồng thời cũng làm cho đám người Tân Đức Lạp không ngừng chế tác tán tinh thạch cấp cho tông môn. Hơn nữa lấy hoa ngữ Giấc mơ trở thành sự thật lần nữa tỉ mỉ hóa kế hoạch cần thiết.

Chương 1359. Nghi ngờ 3

Chương 1359: Nghi ngờ 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một tháng cuối cùng một ngày, tinh cấp kết thúc, hoàn toàn viên mãn, đạt tới 9 sao. Sau đó trong phút chốc, mặt ngoài Tử Vân Bội xuất hiện một sợi kim tuyến nhỏ không thể nhìn thấy.

Điều đó đại diện cho một lần xin tư cách.

Sau khi hoàn thành bước này, tâm tình Lý Trình Di mới thoải mái bắt đầu chuẩn bị cho cảnh giới tiếp theo.

Duy Độ Ma Thần, bước đầu tiên sáng tạo Duy Độ, là xác định khái niệm cơ bản.

Mà cấm kỵ học thức có chỗ tốt tiên thiên, đó chính là nó hệ thống độc nhất vô nhị, ngoài mình ra sẽ không có kẻ nào biết được.

Điểm này có nghĩa là khái niệm điểm cơ bản không bị người khác chiếm cứ trước thời hạn, mà dẫn đến không thể xác định.

Đúng vậy, ví dụ như chiều dài, thể tích, diện tích, vân vân và vân vân, đã sớm bị chiếm cứ. Cái này tương đương với đăng ký trước thời hạn, căn bản không có vị trí.

Mà cấm kỵ học thức những thứ này, chính là phôi thai nguyên mẫu còn sót lại.

Chúng hoặc là người nắm giữ nguyên bản đã bị tiêu vong, hoặc là bản thân độ khó quá cao, nguy hiểm quá lớn, chưa từng có người thành công chiếm cứ.

Mà Vĩnh hằng sinh cơ của Lý Trình Di, chính là cái sau.

Sau khi xác định tập đoàn chính quy, không cần tự mình xử lý, Lý Trình Di lại lần nữa cảm nhận được lực Góc chết lôi kéo.

Điều này có nghĩa là, kế tiếp, hắn có thể phải tiếp tục phiền toái tiếp theo.

Mà căn cứ sư tôn Thiên Huyền Tử nói, đi tới Góc chết không biết dưới tầng dưới chót Biển Đen có thể tránh khỏi bị Góc chết lôi kéo.

Cho nên, hắn quyết định chính mình chủ động lẻn vào tầng dưới chót Biển Đen, lẩn tránh bị cưỡng ép lôi kéo.

Dựa theo Thủy Tổ nói, nếu có thể bước vào tầng thứ Duy Độ Ma Thần, liền tương đương với vượt qua Góc chết, đến lúc đó tự nhiên liền không cần lo lắng Góc chết lôi kéo.

Bởi vì vô luận Góc chết nguy hiểm cỡ nào, đối với Duy Độ Ma Thần cũng chỉ như thế.

Dù sao đó cũng là tồn tại đỉnh cấp có thể trực tiếp dễ dàng hủy diệt tất cả Góc chết, trong các thế lực đã biết ở Biển Đen, ngoại trừ một số ít Toàn Tri, Duy Độ Ma Thần chính là cường giả tồn tại vĩnh hằng.

Ngoài Toàn tri không ai là đối thủ của Duy Độ Ma Thần.

Theo thông tin trong hệ thống cấm kỵ.

Ngươi không thể cảm nhận được Duy Độ Ma Thần, cho nên ngươi không thể chiến thắng bọn họ.

Cho dù ngươi cảm giác được bọn họ, nhận thức đối với Duy Độ cũng kém xa đối phương cường đại, cho nên ngươi vẫn không cách nào chiến thắng.

Cho dù ngươi tìm được biện pháp đánh bại bọn họ, bọn họ cùng Duy Độ dung hợp làm một, chỉ có triệt để xé bỏ toàn bộ Duy Độ, mới có thể khiến cho hắn ngã xuống. Mà sức mạnh khổng lồ như vậy, chỉ có Duy Độ Ma Thần hoặc là toàn tri mới có thể làm được.

Xác định điểm ấy, Lý Trình Di không chần chờ, nhanh chóng bỏ qua Anh túc xanh, trực tiếp tiến hóa thêm một lần nữa ba loại hoa chính.

……

Cúc mạch, hoa tuyết liên, cùng với Lưu ly ngập nước.

Hoa ngữ của ba loại hoa chính này đều là thuần túy phụ trợ, hơn nữa số lần tiến hóa đều không tới mức độ cực đỉnh.

Thời gian ngắn cũng không có biện pháp lên tới đỉnh.

Trong ba loại hoa này, trong đó năng lực bảo vệ tính mạng của cúc mạch là hữu dụng nhất, nhưng không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không thể dùng.

Sau khi tiến hóa, phong ấn tình yêu còn đạt được hiệu quả đặc thù tăng cường công pháp gấp đôi lực tự lành, đối với lực tự lành hiện nay của Lý Trình Di mà nói, tăng cường công pháp gấp đôi hiệu quả vẫn là rất rõ ràng.

Chính là sau khi phong ấn, mình cũng sẽ mất đi năng lực hành động, chỉ có thể giữ một bộ phận ý thức thanh tỉnh. Một khi sau khi tự mình phong ấn cũng không có cách nào tránh khỏi địch nhân, đến lúc đó hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bởi vì phong ấn tình yêu một khi phát động, nhất định phải kéo dài ít nhất một năm.

Sau khi chuẩn bị đủ các loại, mọi người trong đoàn đội được cường hóa, cũng bắt đầu từng bước thử đáp lại Góc chết lôi kéo.

Hoa Thần Tướng đạt được một tia chia sẻ cường hóa của Lý Trình Di, cũng đã vượt xa cường giả tầm thường, cường độ thân thể thậm chí đạt tới cường độ tiếp cận thân thể 5 khắc ấn đơn thuần trở lên.

Tuy rằng chỉ là Khắc Ấn bình thường, cũng không phải là khắc ấn sinh cơ, mà hoàn thành toàn bộ chia sẻ cường hóa, còn cần mấy trăm năm.

Nhưng cũng đủ để họ đối phó với nguy cơ từ Góc chết.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ cao tầng tập đoàn, lặng lẽ phân tán, chỉ để lại Tân Đức Lạp cùng Trần Gia Hàm ngồi thủ tổng bộ, còn lại Người Góc chết đều tự đi nghênh đón phiền toái thuộc về mình.

Mà Lý Trình Di, cũng bắt đầu nỗ lực bước đầu thành lập chiều không gian của mình.

Cùng lúc đó, ở sâu trong Biển Đen, thế lực Liên Thành Hội rốt cục chính thức điều động một lượng lớn cường giả, bắt đầu khai chiến với Hư Vô Chi Mẫu và giáo phái Cự Thú.

Vô số cường giả khắc ấn từ Góc chết khác nhau bay ra, gia nhập chiến đoàn.

Vô số quái thú hư vô tựa như châu chấu, cắn nuốt tất cả vạn vật.

Giáo đồ giáo phái Cự Thú thao túng một con quái vật hình thù kỳ quái, có thể so với cự thú khủng bố cực lớn Biển Đen, tập kích biên giới Liên Thành Hội.

Không giới hạn thời gian, không giới hạn không gian, không giới hạn chiều.

Chiến trường trong nháy mắt liền hoàn toàn bộc phát.

Toàn bộ các Toàn tri phất tay hình thành từng mảnh phong tỏa tuần hoàn, trở thành từng khối chiến trường thật lớn. Phân chia các khu vực đã biết của Biển Đen thành vô số mảnh vỡ.

Đây là cuộc chiến tranh khủng bố trải dài trên trăm triệu năm ánh sáng.

Chương 1360. Nghi ngờ 4

Chương 1360: Nghi ngờ 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thời gian trong mỗi một chiến trường đều đang nhanh chóng biến hóa, lâm vào hỗn loạn. Sức mạnh khống chế thay đổi thời gian khi tranh đoạt khống chế vạn vật, không gian khi thì vỡ nát khi thì sụp đổ khi thì phóng đại, chiều không gian lúc thì ít lúc nhiều.

Các thánh nhân là trong đó duy nhất không chịu quá nhiều ảnh hưởng đến tồn tại, bọn họ vạn kiếp bất diệt, hỗn nguyên như một, trong gió lốc chém giết lẫn nhau, triệt để phá hủy thế giới đối phương làm phần thắng.

Bên trong hỗn chiến như vậy, Hoa Đế Vương đời thứ 1 Vĩnh Linh, chính thức thức tỉnh vị Hoa Thần Tướng thứ mười, bắt đầu toàn diện thay thế kế hoạch Thần Ưng quốc.

Mà lúc này Thiên Tụ Các còn đang hỗn chiến dưới trướng Hư Vô Chi Mẫu.

Về phần Lý Trình Di, đã lặng lẽ tránh được hỗn chiến, lại một lần nữa lặn xuống tầng dưới chót của Biển Đen, tìm kiếm cơ hội Duy Độ thuộc về hắn.

…….

Năm Thịnh Nguyên thứ mười lăm, Tiêu quốc, thế gia Nam Túc Hải Công Sơn.

Tiếng sóng biển liên tiếp vang lên.

Trên vách núi màu đen bên bờ biển, trong một mảnh kiến trúc màu xám trắng hoa lệ phức tạp, lúc này đang từ một góc truyền ra tiếng đọc sách chăm chú.

Trong đình viện lầu các cổ kính, hơn mười vị đồng tử bím tóc nhỏ chỉ có bốn năm tuổi, môi hồng răng trắng, đang rung đùi đắc ý niệm kinh thư theo giáo tập tiên sinh.

Trong đồng tử có nam có nữ, hiển nhiên nơi này cũng không có tập tục trọng nam khinh nữ, tất cả mọi người đều có thể được học bình đẳng.

Tất cả đồng tử mặc dù không giống nhau, nhưng tư chất đều là thượng thừa.

Trong đó góc phải một đồng tử đang ngồi, lúc này thần sắc bình thản, miệng mặc dù đi đang đọc, cổ họng lại không có âm thanh gì, chỉ là đơn giản đối khẩu hình.

Nếu vợ chồng Lý Chiêu của Địa Nguyệt ở đây, liền có thể liếc mắt một cái nhìn ra, đồng tử này cư nhiên giống hệt Lý Trình Di khi còn bé tướng.

"Thất bại không nghĩ tới vẫn là cuối cùng thời khắc mấu chốt, còn chưa tới chân chính tầng dưới chót Biển Đen, đã bị Góc chết lôi kéo mạnh mẽ tiễn đi."

Lúc này trong lòng Lý Trình Di tương đối bất đắc dĩ.

Điểm ấy kỳ thật còn không phải làm cho hắn lo lắng nhất. Vấn đề là.

Hắn theo bản năng sờ sờ bên hông trái của mình.

Nơi đó vốn là nơi treo tử vân bội, lúc này tử vân bội đã hóa thành một mảnh bớt, ấn vào da thịt.

Nhưng vấn đề không phải ở chỗ này, mà là ở phản ứng của Tử Vân Bội.

Nơi này, cư nhiên không liên lạc được với Thiên Tụ Các sư môn!!

Đây mới là điều Lý Trình Di lo lắng nhất.

Phải biết rằng cho dù là lúc trước đi Góc chết Tầng dưới chót Biển Đen, cũng là có thể liên lạc với sư môn.

Nhưng bây giờ.

Người sáng lập Tử Vân Bội, là Thiên Thanh Tử, một trong tổ sư Thải Thiên tứ lão trong sư môn, vị này chính là đỉnh điểm toàn tri.

Dựa theo sư huynh Tuyên Vân Tử từng nói chuyện phiếm, toàn tri đỉnh điểm có thể nói là tồn tại toàn tri toàn năng.

Trong Biển Đen, chỉ cần có bất kỳ thế giới Góc chết vũ trụ thành hình, chỉ cần bọn họ muốn, liền có thể trong nháy mắt biết được hết thảy tin tức trong đó.

Cho dù khoảng cách bao xa, cho dù mấy ức ức năm ánh sáng, cũng không cách nào ngăn cách cảm giác của toàn tri.

Bởi vì cảm giác của bọn họ cũng không cần vượt qua khoảng cách, mà là cảm ứng tự nhiên.

Khoảnh khắc sau khi mọi thứ được sinh ra, nó đã trở thành đã biết. Mà chỉ cần là đã biết, nếu không tuần hoàn phong tỏa, tất nhiên sẽ toàn bộ bị biết được.

Tất cả mọi người đều biết tất cả thông tin về khu vực chưa được phong tỏa ở Biển Đen.

Mà Tử Vân Bội là tổ sư sáng lập toàn tri đỉnh điểm, duy nhất có thể ngăn cách, cũng chỉ có tuần hoàn phong tỏa

Nghĩa là

"Điều đó có nghĩa là hoặc mình đã đi vào một khu vực bị phong tỏa tuần hoàn hoặc không còn ở Biển Đen nữa".

Lý Trình Di cũng không quên, chính mình vốn không phải người Biển Đen, mà là từ Địa Cầu xuyên không đến.

Nếu như Biển Đen sẽ không ngừng bài xích mục đích của hắn, là đem hắn triệt để gạt ra khỏi Biển Đen, nói không chừng hiện tại nó đã thành công.

Trong lòng thở dài một tiếng.

Lý Trình Di giương mắt nhìn bầu trời.

Trên bầu trời sáng sủa không mây, hai mặt trời chói mắt đều chiếu xuống kim quang mênh mông cuồn cuộn.

Năm Thịnh Nguyên thứ hai, đại hiệp Thanh Châu Lương Quảng cầm Thần Binh Đế Diễm chém Trì Đỉnh Tinh, chém Tinh Ma Liêu Nguyên Trì, cứu vớt thương sinh.

Trường sinh bảy mươi bốn năm, Tử Đế hàng thế, vọng ngôn tịnh hóa vạn thế thiêu diệt chúng sinh. Võ lâm mười chín quốc bảy mươi hai thế gia liên thủ kháng địch, tử thương vô số, tinh vực băng liệt, may mắn Nhân Hoàng ra tay cứu vớt sinh cơ.

Trường Sinh nguyên niên, Dị Giới Ma Đế vượt ranh giới Võ Sinh mà đến, lấy mấy trăm triệu sinh linh để tế Niết Bàn Tinh Vực, trọng tố Ma Thân, mưu toan thống nhất các Đại Tinh Vực. May mắn Đại Đế Long Thịnh Nguyên liều mạng ám sát, lấy tu vi vạn năm làm trọng thương Ma Đế Nguyên Thần, sụp đổ Ma Thân.

Đọc sử có thể hiểu lý lẽ, biết thiên địa mờ mịt rộng lớn, bản thân nhỏ bé như bụi bặm. Tiến tới sinh lòng khiêm tốn, để tránh tự kiêu tự đại. “Giáo học tiên sinh rung đùi đắc ý cầm sách vở dặn dò.

“Các ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta có cuộc sống an ổn hạnh phúc như bây giờ, toàn bộ dựa vào những anh hùng tiền bối vì thế nhân trả giá trả giá bằng máu mới có thể đạt được, cho nên các ngươi nhớ kỹ phải nỗ lực, học tập học thức cùng võ học, ngày sau mới có thể ở trong đại nạn có thể xuất hiện bảo vệ bản thân, bảo vệ người nhà.”

“Nhưng thưa tiên sinh, nếu không lâu lắm sẽ xuất hiện loại tai nạn khủng bố, chúng ta những người bình thường này dù cố gắng thế nào đều ngăn không được nguy hiểm, vì sao còn phải cố gắng?

Một cậu bé tóc đuôi sam nhìn qua khỏe mạnh kháu khỉnh đứng lên hỏi.

Chương 1361. Nghi ngờ 5

Chương 1361: Nghi ngờ 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn gọi là Công Sơn Lý, toàn bộ nơi này hài đồng, kỳ thật đều là hài tử Công Sơn thế gia.

Mà Công Sơn Lý là nơi này lớn tuổi nhất trong đám trẻ con, hiện tại đã sắp mười tuổi, hơn nữa bởi vì tập võ, nên cũng cao hơn những đứa trẻ khác một cái đầu

Lý Trình Di nhìn đứa nhỏ, cảm thấy đối phương nói rất có đạo lý.

Sau đó hắn nhìn về phía tiên sinh, xem hắn định trả lời như thế nào.

Dựa theo hắn lúc trước thu được tin tức từ trong trí nhớ.

Thế giới lần này dường như vô cùng rộng lớn. Nơi này là tinh không khổng lồ lấy võ làm căn cơ.

Quốc gia cũng không phải là chủ thể, chân chính quyết định hết thảy, là thế gia.

Bởi vì vũ lực cá nhân thường xuyên cứu vớt chúng sinh, sức mạnh tập thể ở trước mặt võ nhân cảnh giới cao không chịu nổi một kích, vì thế quốc gia dần dần suy yếu, ngược lại hình thành một đám thế gia khổng lồ vây quanh những cường giả đỉnh cấp này.

Cường giả thịnh, thế gia thịnh, cường giả suy, thế gia suy.

Đây là thế giới một người đắc đạo gà chó phi thăng, đứng đầu võ nhân cường giả hoành hành vô kỵ, coi chúng sinh như cỏ rác.

Chỉ có phụ thuộc vào các môn phái thế gia khác nhau, mới có thể đạt được quyền lực sinh sôi nảy nở.

Mà môn phái cùng thế gia cấu kết lẫn nhau, trên bản chất tạo thành một đám cường giả môn phái, vẫn có gia tộc thế gia

của mình.

Cả hai bản chất là một và có thể được coi là một.

Hệ thống thế giới kỳ dị như vậy, khiến Lý Trình Di trong lúc nhất thời cảm giác tương đối mới lạ.

Lúc này nghe được Công Sơn Lý hỏi, ánh mắt hắn cũng rơi vào trên người tiên sinh.

Vị Lý tiên sinh này chính là vị bác học nhất trong các tiên sinh được thế gia mời tới.

Nghe xong câu hỏi của Công Sơn Lý, tiên sinh mỉm cười, lắc đầu.

"Đạo lý xác thực như thế, đỉnh cao các cường giả chém giết quyết định tất sinh tử cả mọi người, chúng ta yếu ớt, xác thực vô lực phản kháng. Nhưng cường giả từ đâu mà đến?"

Công Sơn Lý dường như có điều ngộ ra.

Từ yếu trở nên mạnh mẽ mà đến?

"Đúng vậy, nếu là một kẻ chân đất từ bên ngoài, tự nhiên không có khả năng bực này, nhưng các ngươi thân mang huyết mạch cường giả, trời sinh liền có leo lên bậc thang cường giả, nói cách khác, các ngươi vốn là mang hạt giống trở thành anh hùng, như thế, lại vì sao không đi cố gắng, không phấn đấu?"

Ngày xưa Hạo Nhật Thiên Đế thân hóa đại nhật, từng nói qua một câu. Nếu không có dòng suối, làm sao có giang hải? Chính là đạo lý này.

Bọn nhỏ phía dưới nghe xong tư tưởng giáo dục, nhao nhao máu gà máu chó chuẩn bị tiếp tục về nhà khổ luyện.

Lý Trình Di một mình ngồi ở góc, lật xem sách trong tay, nhưng trong lòng lại đang suy tư, làm thế nào để xây dựng chiều không gian ban đầu.

Bản thân Vĩnh hằng sinh cơ chính là hệ thống đi theo con đường sinh cơ, theo đạo lý mà nói, hắn chỉ cần men theo hệ thống sinh cơ, thành lập hệ thống lấy tương đối sinh cơ lượng hóa sinh cơ làm khái niệm cơ bản, là có thể nhanh chóng thành tựu hình thức ban đầu của chiều không gian.

Nhưng lần thứ hai tiến hóa một lần ngộ tính khủng bố, khiến cho hắn có cảm giác tối tăm làm như vậy tương lai hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

'Nếu đã đến đây, tốt nhất là nên nhập gia tùy tục, lợi dụng những điểm đặc biệt của nơi này, giúp bản thân hoàn thiện việc thiết lập chiều không gian.'

"Khái niệm điểm cơ bản ban đầu, dựa theo lời Sư tôn nói, có thể ảnh hưởng đến căn cơ của thành tựu toàn tri trong tương lai cho nên cần phải cẩn thận."

"Trước ta cũng có thiên tài đạt tới Thánh Nhân cảnh giới Vĩnh hằng sinh cơ, nhưng bọn họ hiện tại đều đã chết." Nói cách khác, nếu là đơn thuần làm từng bước, lấy sinh cơ làm cơ bản so sánh lượng hóa vạn vật, rất có thể đi không thông."

Lý Trình Di nhíu mày.

"Vĩnh hằng sinh cơ, lại nói tiếp, nếu là tăng lên sinh mệnh lực sinh cơ, vì sao khôi phục lực sẽ theo không kịp?" Sinh mệnh lực không phải là đồng bộ toàn bộ tăng lên?"

Một tia cảm giác quái dị theo ngộ tính cường đại lĩnh ngộ, dần dần xuất hiện ở trong đầu hắn.

Trước đó, hắn chưa bao giờ hoài nghi điểm ấy, dù sao Vĩnh hằng sinh cơ bản thân chính là toàn bộ toàn tri do lão tổ định ra.

Nhưng hiện tại.

Như thế nào là sinh cơ?

Về bản chất sinh cơ có thể có các loại giải thích. Coi như là ngôn ngữ Biển Đen, cũng có ý là cơ hội sinh tồn.

Nói cách khác, nếu như lý giải thành cơ hội sinh tồn, Vĩnh hằng sinh cơ có lẽ có thể nói được rõ ràng.

Cho ngươi một đường có thể cơ hội cho vĩnh hằng sinh cơ, nếu ngươi có thể bắt lấy, tự nhiên thành tựu chí cao.

Nếu bắt không được, liền hoàn toàn vẫn diệt.

Tàn nhẫn mà thực tế.

Trong lòng Lý Trình Di ít nhiều có chút khó chịu, nhưng cẩn thận suy tư, quả thật như thế ngược lại càng phù hợp với độ khó Vĩnh hằng sinh cơ.

Công Sơn Chúc, bách phục nhi đắc tân, câu này có ý gì? "Giáo học tiên sinh đột nhiên lên tiếng hỏi.

Hiển nhiên trong đám đồng tử, hắn liếc mắt một cái liền thấy được Lý Trình Di thất thần.

Lý Trình Di thần sắc nghiêm túc, đứng lên.

"Ý nghĩa của câu này là ôn tập cả trăm lần cái cũ thì sẽ ngộ ra cái mới"

Cái này chả phải là ôn cố tri tân sao.Trong lòng hắn không nói gì, xem ra đạo lý thế giới khác nhau cũng là giống nhau, chỉ là biểu hiện hình thức khác, phát hiện người khác, không hơn.

"Không sai, mặc dù đã hiểu, nhưng lúc đọc sách chớ thất thần. "Tiên sinh hài lòng gật đầu.

Công Sơn Chúc mặc dù là dòng thứ chủ gia, huyết mạch tiên thiên liền yếu, nhưng nếu có thể ở trên học thức đi lên chính đạo, tương lai cũng chưa chắc không thể làm phụ tá chi thần.

Chương 1362. Nghi ngờ 6

Chương 1362: Nghi ngờ 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phải biết rằng, coi như là cường giả cũng cần nhân thủ phụ trợ, thu hoạch tài nguyên tình báo, thậm chí hằng ngày ăn, mặc, ở, đi lại an bài.

Công Sơn thế gia, chính là đại gia tộc có thế lực xếp hạng trung bình trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm xung quanh, gia tộc bởi vì Công Sơn Dung đem võ học gia truyền Liệt Dương Dung Tinh quyết luyện đến mười hai tầng đại thành, vì thế đánh lui Hắc Đàn Vương ẩn núp tại hải vực, tiêu diệt rất nhiều tà ma tiểu tộc gần đó, cuối cùng dời gia tộc, đem quần thể vốn chỉ là tiểu tộc thành trì chỉ có một trăm tám mươi nhân khẩu, một lần nâng cao đến trình độ thế gia trung đẳng.

Nếu không phải cao thủ trong tộc nhân không nhiều lắm, chỉ với chiến tích Công Sơn Dung, thậm chí có thể đưa gia tộc vào tầng trung thượng.

Đây cũng là mục đích hiện nay Công Sơn gia không ngừng mời tiên sinh dạy võ học và văn sử.

Lý Trình Di ngồi xuống. Lưng thẳng.

Hắn lần này bị kéo vào xuất thân coi như không tệ, mặc dù là dòng thứ, nhưng tốt xấu ngay từ đầu liền có nguyên bộ các loại bồi dưỡng. Không cần như lần trước còn phải tự mình đi tìm khắp nơi.

“A Chúc, sao ngươi lại lợi hại như vậy? “Thằng bé mập ngồi phía sau lặng lẽ đưa tay chọc chọc lưng hắn.

Thằng bé mập tên là Công Sơn Hành, cũng là em họ của hắn, bởi vì thích ăn uống, cho nên thể trọng tương đối to, hiện tại cũng đã to gấp ba đồng tử bình thường.

Phụ thân là quản sự quản lý Tiểu Bảo Khố cho gia tộc, cho nên đãi ngộ rất tốt, điều kiện võ công cũng không tệ.

Công Sơn gia mạnh nhất tự nhiên là Liệt Dương Dung Tinh Quyết, công pháp này có thể liệt vào tuyệt thế võ học môn liệt.

Trong giang hồ võ lâm, võ học ngoại trừ thần công ra, chính là tuyệt thế cao nhất, thần công phần lớn là võ học đỉnh cao do huyết mạch Thần Ma sáng tạo ra. Mà tuyệt thế võ học, thì hoàn toàn khác, mặc dù yếu hơn thần công, nhưng cũng có hạng người kinh tài tuyệt diễm, dựa vào đánh bại số ít thần công mà đại thành.

Mà thằng bé mập Công Sơn Hành, gần đây bắt đầu tu hành, chính là một trong năm môn Kim Ngọc Vũ Học mà Công Sơn gia nắm giữ — Thiên Vương Hỏa Hình Chưởng.

Đây là ngoại trừ tuyệt thế võ học, thì là năm môn võ công mạnh nhất, còn lại cơ bản không ai phân cấp.

Bởi vì võ học bản thân vốn là rất khó phân cấp, thậm chí còn có rất nhiều võ học đem cảnh giới cao nhất viết đến thần kỳ, trên thực tế đến cùng ai luyện được hay không, cũng không ai biết.

Cho nên ngoại trừ Kim Ngọc Vũ Học ra, còn lại phần lớn là phân nhất lưu, nhị lưu, tam lưu, tùy ý phân chia.

“Tạm được”Lý Trình Di không có hứng thú với đứa nhỏ mới mấy tuổi, tùy ý trả lời.

“Cái gì mà tạm được” Thằng bé mập kiên nhẫn, “Chúng ta sắp muốn phân phối đường khẩu, bắt đầu đồng học võ luyện, ngươi nghĩ kỹ chọn võ tiên sinh nào không?”

“Chưa, ta định về nhà. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Về nhà? Cha ngươi dạy hả? “Thằng bé mập sửng sốt.

“Ừ. Định kỳ chỉ cần có thể thông qua khảo hạch là được. “Khảo hạch thông qua mới có thể lấy được tài nguyên tiền tài.

Đó là quy tắc của gia đình.

bộ thân thể này của Lý Trình Di thân phận coi như không tệ, cha mẹ khỏe mạnh, thân là trưởng tử, có đệ đệ, một muội muội, đều còn đang mặc quần thủng đít chơi bùn.

Thu nhập trong gia đình cũng không tệ cơm no áo ấm, phụ thân Công Sơn Khánh Dương chính là con ruột của gia chủ, chỉ là huyết mạch không đủ bị chia làm dòng thứ.

Mẫu thân chính là xuất thân một đại tộc khác hơi yếu hơn Công Sơn thế gia, gia học sâu xa, võ công không yếu, hoàn toàn có thể đủ để vỡ lòng Lý Trình Di.

Có từ căn nguyên triệt để thay thế, hắn lúc này đây cũng là một lần nữa được cha mẹ sinh một lần, trên người ngoại trừ tướng mạo cùng bản thể tương tự, còn lại thật đúng là chảy bản thổ huyết nơi này.

Còn lại, ngoại trừ ý thức bên ngoài, không có nửa điểm bản thể mang theo vật gì, hoàn toàn chính là thân thể đệ tử gia tộc bình thường.

"Ai à, thật sự là hâm mộ những dòng chính kia, ngay từ đầu tập võ, có thể có bách mạch quán thông, tiên thiên chân nguyên quấn quanh thân. "Thằng bé mập lại bắt đầu than thở.

"Nếu chúng ta muốn luyện đến trình độ này, phải khổ tu mười lăm năm trở lên mới có thể, vẫn chỉ là có khả năng này, mà người ta ngay từ đầu chính là khởi điểm này, thế đạo này, tại sao ta không phải dòng chính." thằng bé mập oán giận than thở.

Lý Trình Di im lặng không nói.

Đây chính là nguyên nhân thế giới này coi trọng dòng chính. Người ta ngay từ đầu khởi điểm, chính là kết thúc của rất nhiều người.

Mà đối với người bình thường mà nói, thậm chí điểm cuối của nhánh này, đối với bọn họ mà nói cũng là giấc mộng xa không thể với tới.

Đó là khoảng trống.

"Ngươi nên may mắn chính mình không phải người bình thường, nếu không coi như cho ngươi thần công ma vũ, ngươi cũng nhìn không được." một bên thiếu niên tuấn tú thần sắc mỏi mệt chen vào cười nói.

“Người bình thường ngược lại còn tốt, ngay từ đầu đã không có hy vọng, ngược lại sống rất vui vẻ. “Thằng bé mập thở dài.

Lý Trình Di có chút kinh ngạc người này trưởng thành sớm, loại tuổi này, có thể nói ra đạo lý bực này, quả thật khó được.

Về phần thiếu niên tuấn tú kia, hắn gọi là Công Sơn Lôi Cửu, là người mới trước đó không lâu mới gia nhập vào, người này chỉ có một mẫu thân mang theo, phụ thân nghe nói là vì gia tộc hy sinh bỏ mình, không ai biết tên, mẫu thân bây giờ cũng bệnh nặng ở trên giường, thân thế có chút thần bí.

Lý Trình Di quét mắt nhìn hắn một cái, người này trên người có một tầng sức mạnh vô hình, lại có thể ẩn ẩn ngăn cách hắn dò xét rất nhỏ.

Tuy rằng hắn vì phòng bị bị phát hiện, chỉ là hơi vươn ra một tia xúc tu thăm dò, nhưng có thể phòng bị một tia ý thức lực này, cũng cực kỳ ghê gớm.

Chương 1363. Nghi ngờ 7

Chương 1363: Nghi ngờ 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tựa hồ là hợp ý với thằng bé mập, Công Sơn Lôi Cửu câu được câu không cùng hắn tán gẫu.

Đến ba mươi phút sau tan học, hai người đã hẹn nhau cùng đi nhà ăn ăn cơm.

'A Chúc muốn đi cùng không? "Thằng bé mập nhớ mãi không quên Lý Trình Di. Đưa tay gọi hắn.

"Hai người đi đi. "Lý Trình Di còn đang suy nghĩ vấn đề điểm cơ bản của Duy Độ, tùy ý khoát tay, xách túi sách đi về nhà.

Công Sơn gia hiện giờ tổng cộng hơn năm trăm người, toàn bộ tập trung ở cùng một chỗ, được tộc trưởng Công Sơn Dung bảo hộ.

Ở thế giới tà ma tàn sát bừa bãi, dị thú hoành hành bực này, không có cường giả hộ trì, một mình ở bên ngoài sinh hoạt, kết cục duy nhất chính là bị xé nát cắn nuốt, liền thi thể cũng lưu không được.

Chớ nói chi là các loại yêu linh dị giới quái vật khi thì xâm lấn, thiên ma giáng lâm họa loạn thế nhân, các loại tai họa quả thực như mưa, tầng tầng lớp lớp.

Thậm chí cách vài năm sẽ xuất hiện một tổ chức khủng bố muốn hủy diệt thế giới.

Lý Trình Di không đi cùng ai, một mình xách túi, đi thẳng về phía trước theo con đường tường xám cao ngất.

Ước chừng mười lăm phút sau hắn đi tới rẽ trái vào một ngã rẽ, lại đi về phía trước vài phút, ra khỏi đường hầm, đi ở giữa đình viện rừng rậm có chút hoang vu, không bao lâu, mới đi tới trước một tòa đại trạch viện.

Trong nhà một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lẽo. Trước cửa chỉ có một ông lão tóc bạc cầm chổi chậm rãi quét rác.

“Đại công tử đã trở lại. “Ông lão dừng động tác, cẩn thận phân biệt Lý Trình Di, quay đầu lại kêu một câu.

Cửa mở.

Bên trong sân đầu tiên, đang lẳng lặng đứng một nam tử anh tuấn gầy yếu.

Khí chất nam tử trong trẻo nhưng lạnh lùng, mặt mày mang theo từng tia sầu bi. Thỉnh thoảng cúi đầu ho khan hai tiếng hiển nhiên thân thể không tốt.

Ở bên cạnh bàn đá bên cạnh hắn, ngồi một nữ tử thanh lịch khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nữ tử dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, tựa như một đóa mai vàng cô diễm, không tiếng động đánh đàn.

Lý Trình Di vào cửa, hơi cúi đầu về phía hai người.

Phụ thân, mẫu thân, con đã về.

Đi dùng cơm trước đi, dì Viên đã chuẩn bị xong rồi. “Người đàn ông chính là cha đẻ của cỗ thân thể này, Công Sơn Khánh Dương.

Nữ tử thì là mẫu thân Công Sơn Lẫm.

Em trai em gái đã ăn ngủ trước, cũng chỉ có Lý Trình Di và hai người cùng đi vào phòng ăn dùng cơm.

Các bữa ăn rất đơn giản.

Trứng gà cà chua, rau xào, canh cải thìa vỏ tôm.

Mặc dù dầu rất ít, nhưng gạo lại rất ngon, từng hạt lớn nhỏ tựa như trân châu, mặt ngoài hiện ra sáng bóng, thậm chí còn có màu sắc.

Đây là ngọc trân mễ, dùng máu tươi dị thú tưới trồng ra, cũng là tài nguyên căn bản chân chính có thể chống đỡ thế gia đại tộc tập võ tu hành.

Nếu không chỉ dựa vào chút thức ăn đơn giản kia, căn bản không đủ ăn.

“Hôm nay con có thể ăn mười viên. “Phụ thân Công Sơn Khánh Dương nhẹ giọng nói. Nhìn Lý Trình Di ngồi xuống, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Tam tử trong nhà mặc dù còn nhỏ, nhưng so sánh ra, liền có thể nhìn ra tư chất thiên tính của trưởng tử Công Sơn Chúc tương đối không tầm thường.

Đối nhân xử thế bình tĩnh, Công Sơn Khánh Dương từ trên người trưởng tử nhìn thấy khí chất không khác biệt so với mình cùng thê tử.

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Thân thể này của hắn xác thực là thân đồng tử bảy tuổi, yếu ớt vô cùng. Cho nên lúc có thể sợ tự nhiên phải sợ.

Từ nội dung đọc sách lúc trước đến xem, vũ lực hạn mức cao nhất của nơi này cũng không thấp, động một chút là bạo tinh, đánh nhau có thể phá hủy cả tinh vực hà hệ, cứu thế cũng biến thái, một lần cứu vãn thương sinh có thể trong nháy mắt đem vô số sinh linh tử thương một lần nữa cứu sống, đó là khái niệm gì?

Cho nên trước khi biết rõ giới hạn vũ lực của thế giới này, Lý Trình Di không chuẩn bị sóng gió gì.

Hơn nữa, tốc độ thời gian ở nơi này dường như cực nhanh.

Thời gian lưu tốc Vĩnh hằng sinh cơ, là dựa theo Biển Đen tính toán, cũng không tính tiểu thế giới bên trong Góc chết.

Cho nên, Lý Trình Di hoàn toàn có thể căn cứ bản thể Vĩnh hằng sinh cơ khắc ấn sinh thành tốc độ, đến phán đoán tỉ lệ tốc độ dòng chảy của thế giới này so với thời gian Biển Đen.

Bản thể của hắn mặc dù không ở chỗ này, nhưng liên hệ với nhau, vẫn có thể cảm ứng được trạng thái biến hóa của nó.

Rõ ràng hắn cũng đã tới nơi này nhiều năm, nhưng bản thể sinh cơ khắc ấn như trước mới chỉ gia tăng không đến một phần mười.

Rất hiển nhiên, nơi này thời gian lưu tốc cực nhanh.

Phục hồi tinh thần lại, Lý Trình Di nhìn mười hạt gạo ngọc trân trong bát, cộng lại chỉ có một muỗng nhợt nhạt.

Hắn cầm lấy thìa, một ngụm đưa vào trong miệng, nhai nuốt.

“Con cũng đã đến tuổi tập võ rồi, con đã nghĩ ra học cái gì chưa?” phụ thân Công Sơn Khánh Dương ho khan hỏi.

Ở nhà học, theo cha học là được rồi. “Lý Trình Di nói.

Bình thường võ học hắn không thiếu, cũng chỉ có tuyệt thế võ học cùng thần công ma võ mới có giá trị tham khảo.

Cho nên tùy tiện học cái gì cũng được, chỉ là vỏ bọc mà thôi.

Cũng được, võ học của ta và mẫu thân ngươi, ngươi đều có thể chọn. “Công Sơn Khánh Dương nói,” Đều là võ học nhất lưu, tự bảo vệ mình là tốt rồi. Dù sao sau này, ngươi phải tiếp nhận sản nghiệp của ta. “Hắn quản hạt một đại thương hội trong gia tộc, tài nguyên tài chính qua tay không thể tính hết, tiếp nhận cũng là lựa chọn không tồi.

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Mẫu thân Công Sơn Lẫm ở một bên nhìn nhi tử một chút kích động cũng không có, nhẹ nhàng cắn cắn môi dưới.

Chương 1364. Nghi ngờ 8

Chương 1364: Nghi ngờ 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Kỳ thật không cần thiết sớm như vậy, đã định ra con đường của đứa nhỏ.

Sớm định ra mới tốt cho việc đính hôn. Đãi ngộ hưởng thụ của hài tử thế gia đại tộc, dù sao cũng phải vì gia tộc hy sinh một vài thứ. "Công Sơn Khánh Dương thở dài.

Rất hiển nhiên, gia tộc dự định lấy hôn nhân của hài tử trong tộc đi trao đổi lợi ích của các thế gia đại tộc khác.

"Cần phải như thế sao? "Công Sơn Lẫm bất đắc dĩ.

"Phải xem tư chất, hiện giờ đã liên hệ với ba bên rồi," Công Sơn Khánh Dương lắc đầu.

Là Hán Tông thế gia sao?

Ừm, gần đây Phó gia càng ngày càng cường thế, tộc trưởng không thể không cân nhắc toàn bộ lợi ích.

……

Phó gia, vẫn có dự định thống nhất tất cả thế gia đại tộc xung quanh, thành lập tông môn.

Chỉ là các nhà đều có tính toán riêng, thủy chung không thể làm được.

Mấy năm gần đây, Phó gia tựa hồ kiên nhẫn dần dần yếu bớt, động tác cũng càng lúc càng lớn.

Điều này cũng bức bách các gia tộc còn lại bắt đầu hợp tung liên hoành, cùng nhau đối kháng Phó gia.

Phó Khinh Trần đưa ra áp lực càng lúc càng lớn, sau lưng mơ hồ có bóng dáng thế lực bên ngoài, tộc trưởng cũng là bất đắc dĩ mà làm.

Lý Trình Di ở một bên lẳng lặng nghe.

Đồng thời trong lòng hắn dần dần có ý tưởng xác định đối với khái niệm điểm cơ bản.

"Nếu như đơn thuần dùng sinh cơ sinh mệnh lực, khả năng vấn đề rất lớn." Nhưng nếu là lấy sinh trưởng biến hóa, để xác định điểm cơ bản. Hoặc dùng cơ hội sinh tồn, xác định điểm cơ bản."

Hắn suy tư, một bên cha mẹ thì đang thương lượng hôn sự của hắn.

Không bao lâu, phụ thân tựa hồ hỏi một vấn đề.

Lý Trình Di không suy nghĩ gì liền đồng ý. Dù sao đối với hắn mà nói, tương lai sau khi lớn lên, chuyện quan trọng của mình nhất định đều là mình quyết định.

Hứa hay không hứa sẽ không ảnh hưởng gì đến tương lai.

Cơm nước xong, hai người gọi Lý Trình Di vào sân.

"Ta am hiểu nhất chính Bích Hải kiếm quyết trong mười sáu môn võ học nhất lưu của gia tộc. Mẫu thân ngươi am hiểu chính là quần ngọc công gia truyền, bất quá bởi vì nguyên nhân gia tộc hạn định, ngươi nếu học quần ngọc công, chỉ có thể tập được ba tầng đầu, cho nên thích hợp nhất, vẫn là tu hành Bích Hải kiếm quyết".

"Vậy thì Bích Hải Kiếm Quyết đi. "Lý Trình Di nói.

Nhìn thần sắc không sao cả của con trai, khóe miệng Công Sơn Khánh Dương giật giật.

Tuy rằng bọn họ ngày sau nhất định không phải nhân viên chiến đấu, nhưng không để ý như vậy có phải cũng có chút không đúng hay không?

Bích Hải kiếm quyết khá là bình bình, không lo tẩu hỏa nhập ma, đi chính là đại thế đường hoàng, xuất kiếm phân ảnh, như hải đào gào thét, chính diện cường công giao thủ.

Nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng. "Công Sơn Khánh Dương thở dài," Đó chính là đối với sức mạnh, tốc độ, tinh chuẩn, tâm thần, đều có yêu cầu tương đối cao. Có thể nói là võ học dễ học khó tinh điển hình của gia tộc.

“Học cái này. “Lý Trình Di gật đầu.

“Trước tiên nói trước, Bích Hải kiếm quyết cần tồn tại Bích Hải ý cảnh trong lòng, mới có thể luyện ra Kinh Đào kiếm ý, cho nên, con nếu là có chỗ nào không hiểu, có thể đi bên ngoài trên bãi biển quan sát Bích Hải một chút, sẽ có thu hoạch.”

Vâng.

Tiếp theo, chính là Công Sơn Khánh Dương bắt đầu chi tiết giảng giải, tu hành kiếm quyết

Bích Hải Kiếm Quyết tổng cộng chín tầng làm nhất lưu võ học, tu hành đến cao nhất, trong cơ thể sẽ tự nhiên sinh ra cự lực kinh đào nộ hải, là võ học gia tộc sinh trưởng khí lực, rèn luyện thể lực tốt nhất.

Rất nhiều đệ tử dòng chính đều trước tiên luyện một hai tầng Bích Hải Kiếm Quyết, sau đó đi luyện tuyệt thế võ học Liệt Dương Dung Tinh Quyết.

“Bây giờ, nhìn cho kỹ nhé. “Công Sơn Khánh Dương vung tay, một đạo chân nguyên màu lam trống rỗng bay ra, ngưng tụ thành một thanh trường kiếm thuần lam, nắm trong tay.

Một tay này khiến Lý Trình Di nheo mắt.

Quang ảnh thanh kiếm từ trong tay đối phương kia, hắn liền có thể cảm ứng được, kiếm này liền giống như một viên đạn siêu cấp, một khi nổ tung, phương viên mấy trăm mét khả năng đều sẽ tan thành mây khói.

Đây vẫn chỉ là một võ học nhất lưu phổ thông, còn là do một người cha tùy ý dạy cho con mình đã có uy lực bực này

Chỗ này hơi mạnh đấy.

Bích Hải kiếm quyết chú ý chính là chồng lên nhau

Công Sơn Khánh Dương nâng kiếm, thẳng tắp chỉ về phía trước.

Kiếm thức cơ sở căn bản nhất chính là thức nhập môn, nạp bạch tuyến.

Bốp!

Một cổ tay của hắn chấn động, lưỡi kiếm màu lam chợt hiện lên hình quạt vung ra một kiếm quang màu trắng.

Kiếm quang kia nếu nhìn kỹ, giống như một đường sóng trắng trào ra từ bờ biển.

"Đây chính là Nạp Bạch Tuyến, chỉ có nắm giữ cái cơ sở này, mới có thể trên cơ sở này, học tập các loại chiêu số tiếp theo." Công Sơn Khánh Dương tán đi chân nguyên kiếm, vừa lúc thê tử một bên đưa tới một thanh mộc kiếm, giao cho Lý Trình Di.

"Con tới thử xem, trước tiên tạo dáng, như thế nào cầm kiếm cũng cần tiêu chuẩn, nếu không cổ tay sẽ vĩnh viễn hư tổn."

Lý Trình Di nhận lấy kiếm, cẩn thận nhớ lại tình cảnh vừa rồi.

"Thoạt nhìn cũng không tính là khó. "Hắn lên tiếng.

"Đúng là không khó, nhưng cũng cần phải luyện tập cẩn thận, bởi vì ngươi phải luyện đến vô luận ở góc độ nào, bất luận tư thế nào, đều có thể tùy ý sử dụng một thức này mới được." Công Sơn Khánh Dương cười nói.

Tiểu tử này, cùng hắn năm đó mơ mộng xa vời, thích mạnh miệng.

Phải biết rằng lúc trước hắn cũng là tốn ròng rã ba ngày, mới đem một thức này hoàn toàn luyện thành.

"Hiểu rồi, con sẽ luyện tốt. "Lý Trình Di gật đầu.

Chương 1365. Nghi ngờ 9

Chương 1365: Nghi ngờ 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cầm lấy thanh kiếm gỗ và bắt đầu tạo dáng, chỉ là ngay từ đầu, tư thế của hắn đã sai và được Công Sơn Khánh Dương tiến lên sửa lại.

Bích Hải kiếm quyết lấy thức này làm cơ sở, không ngừng chồng lên kiếm quyết gấp bội, mỗi một tầng hướng lên trên, đều là uy lực gấp bội, bao quát phương vị gấp bội, uy lực tiến công chính diện không tầm thường. Con mỗi khi đột phá một tầng, đều sẽ đạt được khí lực toàn thân tăng trưởng, trúc cơ tương đối có lời. Cho nên phải tránh không thể lười biếng".

Vậy chồng lên tầng chín, sẽ thế nào? "Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

"Đạt được tầng thứ chín tự nhiên uy lực rất lớn, chỉ là môn kiếm quyết này từ khi sáng lập tới nay, liền không ai đạt tới tầng thứ tám, chớ nói chi là tầng thứ chín."

"Vì sao?"

"Bởi vì công pháp này hạn chế quá lớn, đối với binh khí yêu cầu cực cao, hơn nữa tu hành độ khó cũng cực lớn, đại bộ phận mọi người là luyện hai ba tầng liền không có cách nào tiếp tục đi lên. Hơn nữa kiếm quyết miêu tả tầng thứ chín uy lực, cũng xa không uy mãnh bằng tuyệt thế võ học, tự nhiên tất cả mọi người nguyện ý đem thời gian vào tuyệt thế võ học."

Công Sơn Khánh Dương thở dài.

"Dù sao cả đời, ngắn ngủn trên trăm năm, tu hành một môn võ học liền cần hao phí mấy chục năm, còn phải từ nhỏ đặt trụ cột mới có thể nhập môn. Nếu chậm trễ quá nhiều, cả đời liền triệt để định hạn mức cao nhất."

Tu đến chín thành viên mãn, cần bao lâu? "Lý Trình Di lại hỏi.

Công Sơn Khánh Dương nhìn khuôn mặt có chút nghiêm túc của con trai, dừng một chút, vẫn trả lời.

Khoảng năm mươi năm. Cho dù tu thành, nhưng cũng chỉ là một cao thủ hạng nhất không có kiếm mà thực lực giảm mạnh.

Hiểu rồi. "Lý Trình Di gật đầu.

Hiểu rồi thì bắt đầu đi.

Ngộ tính cường đại, được hoa ngữ tăng cường gấp ba lần ngộ tính khủng bố, khiến hắn kỳ thật trong nháy mắt liền hiểu được bản chất tinh túy của thức vừa rồi.

Nhưng cái này ý nghĩa không lớn, bởi vì tác dụng lớn nhất của kiếm thức cơ sở, không phải học được liền xong việc, mà là muốn dùng nó hấp thu sức mạnh ngoại giới, do đó hỗn hợp rèn luyện thành chân nguyên tự thân.

Bích Hải Kiếm Quyết tu ra, là một loại sức mạnh đặc thù tên là Hải Nguyên, tương tự nội lực, nhưng so với nội lực mạnh hơn một chút, mà ôn hòa cứng cỏi, tẩm bổ thân thể, có thể tăng cường lực khôi phục của thân thể, gia tăng mật độ gân cốt.

Điều này rất hợp khẩu vị của Lý Trình Di.

Chỉ có tích lũy đủ nhiều Hải Nguyên, hoàn thành đối ứng kiếm chiêu tu hành, mới có thể tiếp tục tiến vào tầng tiếp theo.

Nhìn như vậy, nơi này võ học, rất có loại hương vị nội ngoại công kết hợp tại Midraon

Rất nhanh, sau khi học được kiếm thức cơ bản, Lý Trình Di tiếp tục đắm chìm trong thời gian thuần thục nạp bạch tuyến.

Mỗi ngày hắn học xong văn khóa, hắn liền về nhà một mình tập luyện.

Cha mẹ thỉnh thoảng ở nhà chỉ điểm một chút, nhưng phần lớn thời gian đều không ở đây, chỉ có thị nữ mang theo đệ đệ muội muội ở một bên chạy tới chạy lui.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đảo mắt đã hơn nửa tháng trôi qua.

Trong giờ học văn của Công Sơn gia, tiên sinh lấy sách vở ra, nhưng không trực tiếp bắt đầu đi học như thường ngày, mà vẫy tay với bên ngoài.

Rất nhanh, từng đứa nhỏ chậm rãi ngượng ngùng đi vào, phân biệt ngồi vào chỗ trống trên lớp học.

Lúc này Lý Trình Di mới chú ý tới, khó trách các cô gái trong lớp lục tục đứng dậy rời đi.

Thì ra là dành vị trí cho những tiểu tử này?

"Từ hôm nay trở đi, có tân đồng học hội gia nhập lớp văn khóa của chúng ta, bọn họ cũng không phải là Người Công Sơn gia chúng ta, mà là đến từ đồng cấp đại tộc còn lại, đến đây trao đổi sở học, mọi người hoan nghênh." tiên sinh dẫn đầu vỗ tay.

Tất cả trẻ con cũng vỗ tay.

Lý Trình Di chú ý tới, trong đó có một cô gái ngồi ở phía trước hắn, mặc một thân váy bó eo màu đen, trên lưng đeo đai lưng hoa văn nhện quái dị, hai mắt là màu đỏ tía kỳ quái.

"Ta gọi Hán Tông Địch, ngươi gọi là Công Sơn Chúc phải không?" cô gái gần mười tuổi, cái đầu cũng cao hơn Lý Trình Di một đoạn, chỉ là trên người lại mơ hồ lộ ra một cỗ khí tức quái dị như dã thú.

"Ừm, ngươi biết ta? "Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, nhìn về phía đối phương. Hắn còn đang suy nghĩ phân tích lấy khái niệm gì làm điểm cơ bản để xây dựng chiều không gian.

"Ừ, sau này chúng ta sẽ thành thân, cùng nhau ngủ. "Cô gái Hán Tông Địch nhếch miệng cười nói, lộ ra một hàm răng nanh như dã thú. Mùi máu tươi nhàn nhạt từ trên người nàng tràn ngập ra.

"Ta không muốn thành thân, đặc biệt là không muốn kết thân với dòng thứ yếu ớt như ngươi.

"Dòng thứ? "

Lý Trình Di sửng sốt. “Ngươi không phải dòng thứ? “Hắn nhìn về phía đối phương.

Ta là dòng chính, dòng chính Hán Tông gia. “Cô gái cười nói.

Bên này Lý Trình Di đang nói chuyện với cô gái, bên kia Công Sơn Khánh Dương, lại ầm ĩ trong sân trước từ đường gia tộc.

Các ngươi có phải điên rồi không!?Để ta đính hôn Chúc Nhi với tiểu huyết thú Hán Tông Địch kia!?Phụ thân! Đây không phải là chủ ý của người chứ!?

Trong sân, cao tầng ở bên trong gia tộc bao gồm tộc trưởng đều ở đây, hơn mười người tề tụ một chỗ, ngồi ở phân tán trên ghế ngồi.

Công Sơn Khánh Dương đứng một mình, sắc mặt đỏ bừng, trợn mắt nhìn cha và anh chị em mình.

Chương 1366. Điểm cơ bản 1

Chương 1366: Điểm cơ bản 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hán Tông Địch chính là dòng chính, có thể để cho nàng cùng Chúc Nhi nhà ngươi kết thân, coi như là các ngươi trèo cao. "Trưởng tử Công Sơn Khánh Hồng nâng chén trà lên, nhẹ nhàng nhấp miệng nói.

"Lúc trước cô ta làm gì mà anh không nhắc tới?!! dựa vào cái gì mà bắt con tôi phải gánh chịu nguy hiểm như vậy!?" Công Sơn Khánh Dương tức giận nói.

Hán Tông Địch trước đó vẫn bị dị thú nuôi lớn, sau khi được tìm về, đính hôn với người khác, liền cắn chết đứa nhỏ đính hôn đầu tiên.

Lần đính hôn thứ hai, ngược lại là bởi vì có người lớn trông coi nên không có việc gì, nhưng như cũ không lâu sau, đối tượng đính hôn bị cắn thành trọng thương, thiếu chút nữa không trị được.

Ngay sau đó là người thứ ba, kết quả giống nhau, chỉ là bởi vì sớm có đề phòng, cho nên bị thương nhẹ một chút.

Cuối cùng thật sự không có cách nào, hành hung cũng rất nhiều lần, trói buộc cũng vô dụng Hán Tông gia cũng chịu không nổi, khi phát hiện huyết mạch có dị hóa, cũng không phải thuần túy là dòng chính, dứt khoát liền đem cô ta dùng để kết thân với Công Sơn gia.

Hôm nay vừa vặn bị định ở trên đầu Lý Trình Di.

"Đứa nhỏ mà tuổi tác thích hợp với Hán Tông gia chỉ có một mình nó, việc này không thể nghi ngờ.

Tộc trưởng Công Sơn Dung nhìn con trai mình, khí thế tích uy đã lâu xông lên, nhất thời sợ tới mức cả người Công Sơn Khánh Dương run lên, thiếu chút nữa đầu gối mềm nhũn quỳ xuống.

Đệ tử dòng chính còn lại không thích hợp, dòng thứ quá xa không xứng, con của ngươi thích hợp nhất. Được rồi, bàn chuyện tiếp theo. "Công Sơn Dung thản nhiên nói. Cứ như vậy triệt để quyết định.

Lão nhân cường tráng, tóc dài này tựa như mặt trời giống như không ngừng thiêu đốt, phóng xuất hào quang chói mắt, nhất ngôn cửu đỉnh tại cả gia tộc, một khi xác định, người khác lại dám phản bác, nhẹ thì một trận đánh tàn nhẫn, nặng thì trực tiếp trục xuất phế bỏ võ học rời đi.

Nhà Hán Tông không thích Hán Tông Địch, nhưng ông ta lại thích loại tính tình này, hơn nữa, tư chất huyết mạch của Hán Tông Địch rất mạnh, nói ra cũng đủ mặt mũi, vậy là đủ rồi.

Tại một biệt viện dành cho khách quý ngoại tộc của Công Sơn tộc.

Hán Tông Địch tóc dài xõa vai, còn chưa cao bằng một nửa người trưởng thành, lúc này đi trong sân, lại phảng phất có loại khí tức thần bí cổ xưa khó hiểu.

Lúc này ở trong không khí chung quanh nàng, đang có một vòng vầng sáng nhàn nhạt bạch sắc, không ngừng khuếch tán. Tựa như từng bong bóng xà phòng không ngừng nổ tung,

Trong đó có tiếng vang rất nhỏ lặng lẽ chui vào trong tai hắn.

"Điện hạ lần này dời đi sợ là lại bị người theo dõi, có lẽ có người trong cuộc tiết lộ bí mật'.

'Lôi Cửu không phải cũng ở nơi này sao? Hắn là Cửu Phượng chân huyết, phụ tộc tuy rằng bình thường, nhưng chỉ cần truyền thừa hơn một nửa chân huyết, coi như là Huyết mạch Thần Ma. Có hắn ở chỗ này chống đỡ, ta sợ cái gì?"

Mẫu thân của nàng là Hán Tông gia không sai, nhưng phụ thân cũng là Nã Vân Ma Đế thống trị một giới, mặc dù chỉ là một Ma Đế hóa thân sinh ra, nhưng nàng cũng xem như Huyết mạch Ma Đế, Thần Ma Chân Huyết, không phải chỉ là xung quanh những thế gia đại tộc bình thường này có thể so sánh.

“Hán Tông gia có lẽ là phát giác cái gì, cho nên nhanh chóng tìm cái cớ đưa ngài đến nơi này. chẳng lẽ, nơi này có thể ngăn chặn thân phận đại nhân vật của ngài?”

Ngay cả Lôi Cửu cũng ở chỗ này ẩn núp, đến lúc đó Cửu Phượng tộc muốn tìm cũng là tìm hắn trước, mục tiêu lớn, có yểm hộ, gấp cái gì. “Hán Tông Địch tùy ý nói.

Mới mười tuổi, tâm trí của nàng đã đạt tới tiêu chuẩn rất nhiều người trưởng thành, đây chính là chỗ mạnh mẽ Huyết mạch Thần Ma.

“Đợi ma công của ta đại thành, tự động thoát ly này xung quanh phôi thai, tự nhiên muốn trở về tìm tiện nhân kia tính sổ!”

Nếu không phải tránh né phụ thân bên kia âm thầm mưu hại người, nàng cũng không đến mức cố ý ngụy trang huyết mạch tự thân, giả thành một bộ huyết mạch chưa thức tỉnh. Làm cho người ta cho rằng chủ mạch của nàng là máu của Hán Tông gia.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới nàng chân chính chủ huyết, kỳ thật là Nã Vân Huyết mạch Ma Đế. Hơn nữa là vượt xa hậu duệ tới tỉ lệ 6 thành!

Điều này có nghĩa là, nàng ngay từ đầu tu hành, khởi bước chính là Tiên Thiên Kim Nguyên mà nhất lưu cao thủ mới có thể có được.

Tầng thứ giang hồ võ lâm, đại khái phân biệt, cũng là dựa theo chân nguyên trong cơ thể, phân biệt chia làm loại tạp, tam lưu, nhị lưu, nhất lưu, kim ngọc, tuyệt thế, Thần Ma.

Sự khác nhau giữa nhất lưu và các tầng thứ thấp hơn khác là ở Tiên Thiên Kim Nguyên, người bình thường này trước tu nội ngoại công, sau đó nội ngoại kiêm tu hợp nhất luyện ra chân nguyên, liền có thể nhập tam lưu.

Sau đó chân nguyên dung nhập thần ý, liền có thể là nhị lưu, sau đó thần ý chân nguyên chuyển thành tiên thiên kim nguyên, mới có thể là nhất lưu.

Đây là cơ bản nhất của nhất lưu, tuy rằng các loại danh mục công pháp khác nhau, nhưng hết thảy tu ra chân nguyên, đều có một tiêu chuẩn thống nhất, đó chính là có thể thuần túy phóng ra bên ngoài thì dễ dàng cắt vàng đoạn ngọc. Vàng ở đây không phải là vàng, mà là kim loại cứng nhất trên đời – Nguyên Kim. Ngọc cũng không phải là bình thường ngọc thạch, mà là hỗn nguyên bảo ngọc ẩn chứa năng lượng to lớn.

Đây chính là tiêu chuẩn duy nhất của Tiên Thiên Kim Nguyên.

Tiên thiên kim nguyên sau khi đại thành liền có thể xưng là cao thủ Kim ngọc. Sau đó là người mạnh nhất trong Cao thủ Kim Ngọc, được xưng là tuyệt thế cường giả.

Cuối cùng, tiên thiên kim nguyên chuyển hóa thành thần nguyên ma nguyên, chính là cảnh giới Thần Ma.

Khiến người ta tuyệt vọng chính là, Huyết mạch Thần Ma vừa mở đầu, tu luyện ra chính là Tiên Thiên Kim Nguyên, trực tiếp giảm bớt mấy chục năm khổ công của thường nhân, thậm chí rất nhiều thiên tài cả đời cũng không nhất định có thể luyện ra Tiên Thiên Kim Nguyên.

Mà đây cũng chỉ là khởi điểm của các Huyết mạch Thần Ma.

Đây chính là chênh lệch về chất.

Chương 1367. Điểm cơ bản 2

Chương 1367: Điểm cơ bản 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngoại trừ những thứ này, Hán Tông Địch coi như ở trong huyết mạch Thần Ma, cũng coi như là rất mạnh.

Người bình thường chỉ cần ẩn chứa một thành huyết mạch, là có thể tự xưng Huyết mạch Thần Ma. Tu luyện vượt xa người thường.

Nhưng nàng ước chừng có cha sáu thành huyết mạch, tư chất mạnh mẽ, vượt xa tầm thường.

"Chờ đi, nhiều nhất mười năm, ta có thể giết trở về Cầm Vân giới, ăn luôn con rắn chín đầu ghê tởm kia!!" trong mắt Hán Tông Địch lóe ra hắc quang, trên người không hiểu sao tản ra từng trận uy thế khủng bố.

Về phần tâm tư nhà Hán Tông, nàng tự nhiên hiểu được, đơn giản chính là không muốn cũng không dám xen vào trận lốc xoáy này.

Thần Ma thế gia xoáy nước bực này, hơi không cẩn thận, chính là kết cục thân tử đạo tiêu toàn tộc đều diệt.

Nếu là thế gia đứng đầu có lẽ có thể có sức mạnh này, nhưng bọn họ còn lâu mới đủ. Cho nên mới giả mượn đính hôn, đưa nàng đến bên này.

Đây chính là cố ý khi dễ Công Sơn gia là gia tộc mới nổi, nội tình không đủ, tình báo không đủ, căn bản không rõ tình huống.

…….

Bờ biển Bích Hải.

Bãi biển cách nhà Công Sơn hơn trăm dặm.

Trên bãi cát vàng óng ánh, ánh mặt trời chiếu khắp nơi, nhiệt độ nắng chói chang.

Nước biển từng tầng từng tầng, không ngừng cọ rửa lên trên.

Lý Trình Di một mình đứng bên bờ cát, phía sau có một gã cao thủ người hầu Ninh thúc.

Ninh thúc, Viên di, cộng thêm Đông Vân bá chỉ thích quét rác, chính là người hầu duy nhất trong nhà bọn họ.

Nhưng ba người đều là cao thủ tuyệt đối thân mang tuyệt kỹ, thoái ẩn giang hồ, Lý Trình Di không rõ ràng lắm nguyên nhân thoái ẩn của bọn họ, nhưng cái này không trở ngại hắn biết bọn họ rất mạnh.

Tuy rằng không có chân chính chứng kiến qua bọn họ ra tay, nhưng ba người trên người như có như không dật tán năng lượng khổng lồ, quả thực tựa như ba quả bom khinh khí di động, cực kỳ khoa trương.

Ninh thúc là một người trung niên tầm hơn 40 tuổi tóc đen râu quai nón coi trọng bề ngoài

Hắn thoạt nhìn tựa như một đao khách nghèo túng hành tẩu giang hồ, phía sau luôn đeo một thanh loan đao cán đen quấn quanh là vải

Một đôi mắt luôn sầu mi khổ kiểm, ánh mắt thâm thúy, tràn ngập chuyện xưa.

Nhưng lúc này đôi mắt tràn ngập chuyện xưa này, lại nhìn chằm chằm Lý Trình Di đang đi về phía nước biển.

Đại công tử, Cận Hải Vương Đình mặc dù uy danh gia chủ không dám tập kích, nhưng cũng phải đề phòng có cá lọt lưới.

Hắn không nhịn được nhắc nhở.

Không sao. Dù sao ta cũng chỉ là một đứa trẻ bảy tám tuổi. Không ai để ý. “Lý Trình Di cầm trong tay một thanh chân kiếm màu đen, đi tới vị trí nước biển khi đến đầu gối, liền tự mình dừng lại.

Giơ kiếm lên, thẳng tắp chỉ về phía trước.

Hắn nhìn như đang tập luyện nạp bạch tuyến, kỳ thật trong lòng đang xác định khái niệm điểm cơ bản Duy Độ.

Trải qua những thời gian suy tư này, chần chờ, hắn cuối cùng quyết định, muốn xác định điểm cơ bản của chiều không gian tương lai của mình.

Điểm cơ bản không phải sinh mệnh lực, mà là lấy một đường sinh cơ vạn sự vạn vật đều có!

Ở nơi Ninh thúc không nhìn thấy, sâu trong mắt Lý Trình Di, im lặng hiện lên một tia kim quang nhàn nhạt.

Sâu trong đầu hắn, là một thế giới khổng lồ đã từng hoàn thiện như trong tưởng tượng

Một viên kim sắc lưu tinh từ trên trời giáng xuống, chợt rơi vào trung tâm thế giới tưởng tượng chính.

Tựa như Thiên Nguyên Nhất Điểm trên bàn cờ vây.

Đây là sự khởi đầu của việc trồng các điểm cơ bản trong Thánh Tâm và là bước đầu tiên để thiết lập khái niệm về chiều không gian.

Lấy sinh cơ làm cơ sở, kế tiếp, nên là tiêu chuẩn.

Là hạt nhỏ nhất của đo lường sinh cơ, hay là sinh cơ của sinh mệnh vật thể bình thường? Hay là sinh cơ của sự vật hùng vĩ?

Những điều này cần được xác định.

Dựa theo nội dung trong học thức cấm kỵ, ngay từ đầu chỉ có thể căn cứ vào cường độ ý thức lực của mình, đạt được một phạm vi đại khái.

Trong lòng Lý Trình Di suy tư một chút, đột nhiên nhắm mắt lại.

Trước mắt hóa thành một mảnh đen kịt.

Mà ở trong bóng tối này, rất nhanh, một mảnh màu đỏ nhạt sợi tơ, chậm rãi sáng lên.

Đó là hắn sau khi tự mình che đậy cảm ứng khác, sàng lọc ra sóng biển sinh cơ.

Chúng nó không ngừng vỡ nát lại thành hình, ở lặp đi lặp lại, sinh cơ kia cũng không ngừng xuất hiện lại biến mất.

"Đây là định nghĩa của mình, cũng không phải là sinh mệnh mới có sinh cơ, vạn sự vạn vật, đều có sinh diệt." Vạn vật tùy thời có thể diệt vong, sinh cơ càng đậm, tuổi thọ càng dài tiên thiên đại hạn, hậu thiên tai ách, đều sẽ ảnh hưởng nồng nhạt của sinh cơ

Trong lòng Lý Trình Di định ra phạm vi chừng mực. Đồng thời ý thức lực cũng bắt đầu điều chỉnh cường độ cảm giác, phạm vi, tần suất dao động.

Ý thức lực thánh tâm hóa, tự nhiên không phải Ninh thúc phía sau có thể cảm ứng được.

Nhưng trong quá trình điều chỉnh cảm giác, điều khiến Lý Trình Di có chút nghi hoặc chính là.

Hắn bây giờ ý thức lực có thể nói đã là tiêu chuẩn Cảnh giới Thánh Nhân, theo lý thuyết, tiến vào thế giới này, hẳn là sẽ tự nhiên hình thành Thánh Tâm đối ứng Thánh Thân cường đại.

Nhưng nơi này không có bất kỳ phản ứng nào.

Tình huống đặc biệt này cũng là một bằng chứng khiến hắn suy đoán mình có thể không ở Biển Đen.

Rất nhanh, xác định thước đo.

Nhất thời tất cả sự vật trong mắt hắn, đều chậm rãi hiện ra hình dáng tơ hồng nhạt.

Sóng biển, bãi biển, cua trên đó, vỏ sò, tôm nhỏ, sao biển, vân vân.

Thậm chí đá ngầm, bùn cát, đều có lúc tụ lúc tán hồng tuyến sinh cơ không ngừng sinh diệt.

Chương 1368. Điểm cơ bản 3

Chương 1368: Điểm cơ bản 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Kế tiếp, chính là cố gắng ở trong một chiều không gian này, đi đụng chạm, dung nhập ý chí bản thân. Có thể quan trắc chiều không gian, điểm ấy không khó, khó ở chỗ chư vị phải biết khái niệm điểm cơ bản của một chiều không gian Ma Thần là gì.

Chỉ cần biết khái niệm điểm cơ bản, tự nhiên có thể điều chỉnh cảm giác, quan sát được chiều không gian của đối phương.

Kế tiếp, chính là làm từng bước, thông qua hệ thống sinh cơ vĩnh hằng, tiếp xúc và khống chế chiều không gian xác định này.

Lý Trình Di hoài nghi, sở dĩ những người đi trước thất bại, chính là bởi vì bọn họ tìm lầm phương hướng.

Trong hệ thống học thức cấm kỵ, có một bộ phương thức độc đáo, có thể khiến hắn tiếp xúc và dung nhập ý chí bản thân vào trong đó.

Nhưng bộ phương thức này thuộc về đồ dùng dùng một lần, chỉ có thể một mình hắn dùng, thể hiện đầy đủ đặc tính độc nhất vô nhị của học thức cấm kỵ.

Lý Trình Di đứng ở trong nước biển, chỗ sâu nhất trong mắt, vô số kim quang lúc tụ lúc tán, nhanh chóng chuyển hóa thành điểm sáng hồng quang.

Sau đó ngay sau đó, điểm sáng hồng quang cũng nhanh chóng biến mất, tàng hình, khôi phục thành vốn là mắt đen bình thường.

Điều này đại biểu lần đầu tiên ý thức lực dung nhập hoàn thành.

Lần này là lần đầu tiên, hắn dung nhập khoảng 1 thành ý thức lực, sau đó liền vô lực làm tiếp. Tâm lực tiêu hao quá lớn, cần nghỉ ngơi.

Nhất định phải dung nhập toàn bộ ý thức lực, triệt để chuyển hóa bản chất ý thức lực, hòa làm một thể với Duy Độ, mới có thể chân chính thành tựu Duy Độ Ma Thần.

Điểm này cần tổng lượng ý thức lực vô cùng khổng lồ.

Đây cũng là nguyên nhân rất nhiều Thánh nhân đến Duy Độ Ma Thần cần hơn vạn năm, bởi vì những thời gian này phần lớn là dùng để cường hóa ý thức lực của bản thân.

Một chiều không gian thật sự quá lớn quá lớn, ý thức lực cá thể lớn bao nhiêu, chiều không gian quan trắc lớn bấy nhiêu.

Nó dựa trên toàn bộ mọi thứ.

Chân chính đứng đầu Duy Độ Ma Thần, chính là đem ý thức lực bản thân hoàn mỹ dung nhập toàn bộ tồn tại đã biết tại khu vực khủng bố Biển Đen.

Mà đây, chính là con đường tương lai Lý Trình Di phải không ngừng kéo lên.

Bốp.

Hắn nắm chặt kiếm bắt đầu luyện tập nạp bạch tuyến cơ bản nhất trong Bích Hải kiếm quyết.

Một chút tiếp một chút.

Đây xem như tạm thời nghỉ ngơi sau khi tu luyện xong. Dù sao chiêu này đối với hắn mà nói quá mức đơn giản.

Động tác của hắn kỳ thật ngay từ đầu lúc mới học rất không tiêu chuẩn, nhưng trải qua nửa tháng điều chỉnh, hiện giờ đã có thể sử dụng chính xác một kiếm lúc trước Công Sơn Khánh Dương biểu diễn.

Nhưng Lý Trình Di cũng không thỏa mãn điểm này.

Bởi vì hắn từ trong một chiêu này, cảm giác được một tia không phối hợp.

Là người đã tu tập vô số công pháp dị giới hơn nữa hoa ngữ mang đến gấp ba ngộ tính.

Lý Trình Di bắt đầu từng chút điều chỉnh chi tiết trong Nạp Bạch Tuyến, để biến nó thành hình thái hoàn mỹ

Đây là lần đầu tiên hắn ra ngoài luyện kiếm, theo thời gian trôi qua.

Dần dần, kiếm của Lý Trình Di bắt đầu hiện lên từng đường cong thuần trắng.

Đường nét kia thoáng hiện lên, lại chậm rãi phai nhạt biến mất. Như những con sóng cuồn cuộn bên dưới.

Trong nháy mắt hoàn thành nạp bạch tuyến, một tia sức mạnh đặc thù đến từ biển rộng, bắt đầu thấm vào trong cơ thể Lý Trình Di.

……..

Đây là Hải Nguyên? Hắn như có điều suy nghĩ, Ý thức thánh tâm nhanh chóng đi tiếp xúc, phân tích thành phần trong đó.

Nhưng quái dị chính là, cái Hải Nguyên này giống như là nước biển thuần hóa, không có tạp chất, bị nén thấm vào thân thể.

Rõ ràng là bị nén lại, nhưng áp lực lại không hề tổn thương đến thân thể Lý Trình Di.

Một tia Hải Nguyên màu lam, sau khi từ lỗ chân lông da thấm vào, sau đó dung nhập vào máu, bắt đầu tuần hoàn không ngừng theo mạng lưới mạch máu toàn thân.

Thân thể Lý Trình Di không ngừng luyện tập nạp bạch tuyến, ý thức thánh tâm thì cẩn thận quan sát quá trình này.

Võ công khác nhau, chân nguyên tu luyện ra đều khác nhau, mà Hải Nguyên Bích Hải Kiếm Quyết, hiệu quả tựa hồ là thuần túy phát huy ra ngoài, dùng lượng đập người?

Hắn cảm ứng, không phát hiện Hải Nguyên này có hiệu quả gì.

Sắc trời dần dần biến tối, bất tri bất giác hắn cũng luyện ba canh giờ.

“Đại công tử, nên trở về. “Ninh thúc ở phía sau nhắc nhở.

“Biết rồi. “Lý Trình Di thu kiếm, dừng lại.

Hải Nguyên xâm nhập cũng im lặng đình chỉ.

Ninh thúc phía sau nhìn thấy, khẽ gật đầu.

“Ngộ tính của đại công tử không tệ, so với thế hệ trẻ em, nội nguyên tích góp được của công tử hôm nay xem như không tệ”.

“Vậy sao? “Lý Trình Di có chút kinh ngạc. Hắn tốt xấu gì cũng là hoa ngữ gấp ba ngộ tính gia trì, tốc độ này lại còn không tệ?

“Quả thật như thế, Hải Nguyên công tử hít vào có phải là loại chất lỏng đặc thù không màu trong suốt, lúc ẩn lúc hiện hay không?”

“Đúng”Lý Trình Di cảm nhận Hải Nguyên màu lam nhạt chảy xuôi trong huyết mạch, gật đầu.

“Vậy là đúng rồi. “Ninh thúc cười gật đầu,” Đây chính là chân nguyên cơ sở để tu tập nội công sinh ra, sau đó tập luyện quen thuộc chiêu thức ngoại công, hai bên kết hợp, liền có thể nội ngoại kiêm tu, chỉ cần luyện tới màu lam nhạt, là có thể hóa thành chân nguyên, nhảy vào cảnh giới tam lưu.

“Thì ra là thế. “Lý Trình Di gật đầu bừng tỉnh. Vậy Ninh thúc là cảnh giới gì?

Ta chỉ miễn cưỡng chạm đến cảnh giới tiên thiên kim nguyên nhất lưu, không đáng nhắc tới. “Ninh thúc thở dài.

Nghiêm túc mà nói, nhất lưu cao thủ, cao thủ Kim Ngọc, tuyệt thế cao thủ, đều là cùng một cấp độ sử dụng tiên thiên kim nguyên.

Nhưng cường độ, nồng độ, phạm vi, tổng lượng, sự tinh tế mà họ sử dụng đã dẫn đến một khoảng cách lớn giữa họ.

Mà Thần Ma lại cao cao tại thượng, quan sát hết thảy tồn tại đỉnh cấp.

Chương 1369. Điểm cơ bản 4

Chương 1369:

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngược lại đại công tử, có lẽ cố gắng một chút, tương lai có thể có cơ hội bước vào cảnh giới nhất lưu cũng không chừng. “Ninh thúc cười nói.

Lý Trình Di gật đầu.

Trong lòng cân nhắc cảnh giới tăng lên công pháp này.

Nội ngoại công - chân nguyên - tiên thiên kim nguyên - thần nguyên ma nguyên.

Hệ thống ngược lại là rất đơn giản, như vậy xem ra, quyết định cùng cấp độ sức chiến đấu, càng nhiều ở võ công.

Hải Nguyên hắn hấp thu nhập thể, ngay từ đầu chính là màu lam nhạt, đây có phải là chân nguyên theo như lời Ninh thúc nói hay không? Còn cần kiểm tra tiếp theo

Thu dọn đồ đạc một chút, hai người bắt đầu quay về nhà Công Sơn.

Sau khi trở về, đọc văn khóa, sau đó buổi tối học tập một chút chiêu thức Bích Hải kiếm quyết, cuối cùng nghỉ ngơi.

Đây chính là cuộc sống cố định hàng ngày của Lý Trình Di.

Cứ cách ba ngày còn đi một lần tiên sinh nơi đó đi học, nguyên bản còn có võ khóa, nhưng bởi vì ở nhà học tập, liền cũng miễn.

Trong thời gian an tâm học tập, Lý Trình Di cũng không ngừng dung nhập ý thức thánh tâm của bản thân vào chiều không gian mới.

Quá trình dung hợp rất đơn giản, dù sao không ai cùng hắn đoạt, chỉ có một mình hắn dung hợp, độc nhất vô nhị.

Đây là lợi ích của hệ thống học thức cấm kỵ.

Chỉ cần ý thức tới gần sau đó chạm vào, tự nhiên có thể phân ra một bộ phận ý thức lực dung nhập vào trong đó.

Đảo mắt thời gian, nửa năm trôi qua.

Trên bãi biển Bích Hải, Lý Trình Di một thân áo bào xám, vẫn đang luyện kiếm. Nạp Bạch Tuyến của hắn cuồn cuộn không ngừng dẫn dắt Hải Nguyên thấm vào trong cơ thể, lúc này Hải Nguyên trong cơ thể, đã sớm lấp đầy toàn thân, tiến không thể tiến.

Mà ý thức lực của Lý Trình Di cũng đã sớm dung nhập toàn bộ vào sinh cơ của Duy Độ, không để lại chút nào.

Nhưng hắn luôn tự cho mình là ý thức lực khổng lồ, sau khi dung hợp lại cũng chỉ có thể khống chế phạm vi mười lăm dặm xung quanh.

Lớn hơn nữa sẽ không có biện pháp.

Không phải không có cách nào dung hợp, mà là ý thức lực không đủ.

Không có ý thức lực, chân nguyên trong cơ thể hắn cũng không có cách nào chuyển hóa thành tiên thiên kim nguyên.

Dù sao ý thức lực chính là thần ý của nơi này, Lý Trình Di cũng đã sớm thăm dò.

Nhưng hắn không vội, sau khi dung nhập Duy Độ, hắn đã bước đầu có thể vận dụng một ít năng lực đơn giản.

Đó là năng lực đặc thù của Duy Độ Ma Thần, mặc dù phạm vi chỉ giới hạn trong phạm vi mười lăm dặm. Nhưng luận về cường độ, đủ dùng.

Thu hồi tâm thần, Lý Trình Di vẫn luyện kiếm, nhưng tâm tư khẽ động.

Nhất thời xa xa trên mặt biển chậm rãi nổi lên một con cá lớn năm mét toàn thân xanh nhạt.

Vô thanh vô tức, đây chính là thủ đoạn của Duy Độ Ma Thần, từ Duy Độ độc thuộc về mình, công kích địch nhân.

Đương nhiên lúc này Lý Trình Di còn xa mới đạt tới cảnh giới Ma Thần, chỉ là thoáng kích thích sinh cơ chung quanh một chút.

Trong phạm vi mười lăm dặm, hắn có thể tự nhiên lợi dụng ý thức lực công kích, giảm bớt sinh cơ sinh mệnh nhất định.

Đối với người tập võ tạm thời vô dụng, nhưng đối với người bình thường, hoặc là động vật bình thường, đó là tâm niệm vừa động là có thể giết người.

_ "Ai nha, hôm nay lại có cá lớn?" Thằng bé mập Công Sơn Hành phía sau nhất thời mừng rỡ, hấp tấp chạy tới, chỉ huy hộ vệ cao thủ phía sau đi lên bắt cá.

Ninh thúc cùng cao thủ kia cũng đều là có chút nghi hoặc, loại lam khí ngư này bình thường sinh hoạt ở chỗ sâu hơn ngàn mét dưới nước, rất ít sẽ nổi lên đến nơi này.

Thịt của nó tương đối ngon, cũng hàm chứa một tia vật chất đặc dị, đối với người tập võ trợ giúp rất lớn, tương tự như ngọc trân mễ, giá cả đắt đỏ.

Nhưng nếu vận khí gặp phải, trước tiên mang theo là được.

Vui vẻ thu hồi cá, thằng bé mập đưa mắt nhìn về phía Lý Trình Di.

Chúc ca vận khí ngươi không tệ, liên tục hai ngày đều có thể gặp được Lam Khí Ngư vừa mới chết.

"Cũng may thôi"Lý Trình Di thu kiếm, cảm giác Hải Nguyên chân nguyên trong cơ thể không có cách nào tiến vào, liền không tiếp tục nữa.

Hắn hiện tại vấn đề là, ý thức lực không đủ dùng, phải nghĩ biện pháp tăng lên. Phương pháp nâng cấp kỳ thật cũng rất đơn giản.

Thiên Tụ Các sớm đã có an bài, Âm Điển luyện ra Lò đốt tạo hóa, chính là vì thế mà ra. Thiêu đốt vạn vật có thể đồng bộ tăng lên ý thức lực cùng tất cả sức mạnh trong cơ thể.

Xem ra lại đến lúc nạp thiên địa vạn vật làm khí đốt rồi.

Lý Trình Di nhìn biển xanh mênh mông, tựa hồ đang ngẩn người, nhưng trên thực tế lại là đang đem Hải Nguyên trong cơ thể, từng đợt đưa vào trong lò kiếm trong đầu đốt cháy.

Đã lâu không dùng kiếm lô, vẫn giống như cũ, sau khi tại phân hóa ra tâm cũng giống như thế giới, liền theo thời gian phục hồi như cũ, về tới hình thái ban đầu.

Nguyên Thần Kiếm Cung vỡ nát, kiếm lô hôm nay liền hư không lơ lửng ở phía trên cùng thế giới tâm tượng (trong lòng tưởng tượng ra), tựa như mặt trời, hừng hực thiêu đốt.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Nhất thời Hải Nguyên hóa thành một sợi dây nhỏ màu lam, nhanh chóng bị nhét vào trong đó, bay vào kiếm lô.

Xì.

Hắn mơ hồ nghe được một tia rất nhỏ vang lên.

Ngay sau đó, kiếm lô hỏa quang tăng vọt, hỏa diễm thoáng cái bị nhuộm thành màu lam đậm.

Không lâu sau, ước chừng năm giây.

Một tia chân nguyên màu xanh đen từ trong kiếm lô bay ra, trở về trong cơ thể Lý Trình Di.

Cái này chân nguyên vẫn là Hải Nguyên, nhưng trong đó mật độ chất lượng, lại so với trước mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, ít nhất là gấp mười lần trước đó!

Mà đồng dạng, sau khi thiêu đốt Hải Nguyên, kiếm lô cũng phản hồi ra một cỗ sức mạnh tinh thuần, làm lớn mạnh ý thức lực Lý Trình Di.

Chương 1370. Điểm cơ bản 5

Chương 1370: Điểm cơ bản 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tuy rằng ý thức lực gia tăng chỉ là một phần mười vạn của hắn.

Nhưng không chịu nổi Hải Nguyên cuồn cuộn không ngừng.

Lại là hiệu quả rèn luyện thuần hóa sao?

Lý Trình Di trong lòng vui vẻ.

Cứ như vậy, hắn xem như tìm được con đường tu hành Duy Độ Ma Thần độc đáo của Thiên Tụ Các.

Lấy Lò đốt Tạo hóa gia tăng ý thức lực, lại dung hợp chiều không gian, thẳng đến cuối cùng khống chế hết thảy.

Này A Chúc ngươi luyện đến bây giờ, luyện ra chân nguyên chưa? "Công Sơn Hành cầm túi đồ ăn vặt, không ngừng nhét thịt khô vào miệng, chậm rãi đi tới phía sau Lý Trình Di hỏi.

"Còn ngươi? "Lý Trình Di nói.

"Ta? Đương nhiên là thành công. Dù sao huyết mạch dòng thứ cũng là huyết mạch mà. "Tên mập cười nói, có chút đắc ý.

Ta nói cho ngươi biết, dòng thứ trong lớp của chúng ta giống như ta, luyện ra chân nguyên, những người khác còn đang chậm rãi mài.

"Vậy sao? "Lý Trình Di bình tĩnh nói.

"Ngươi không kinh ngạc? "Tên mập cảm giác không đúng.

"Cũng tạm "Lý Trình Di lúc này đã đem toàn bộ Hải Nguyên trong cơ thể đốt cháy thành Hải Nguyên màu xanh

đen đặc thù, hắn gọi loại Hải Nguyên này là trọng Hải Nguyên.

Vì nó nặng hơn trước.

Sau đó trong cơ thể vốn tràn đầy Hải Nguyên, thoáng cái co lại đến chỉ có một phần mười dung lượng.

"Vậy chuyện này sẽ khiến ngươi nhất định giật mình! "Thằng bé tên mập lại he he cười rộ lên thần bí.

"Cái gì? "Lý Trình Di quay về, tùy ý hỏi.

"Chính là vị hôn phu Hán Tông Địch của ngươi, nàng vừa đánh người, là Công Sơn Lôi Nặc, trên cổ bị cắn mất một khối thịt lớn, máu thịt đầy đất, thật là thảm." thằng bé tên mập chậc chậc thở dài, một bộ tiểu đại nhân.

"Được rồi. "Lý Trình Di cũng không để ý Hán Tông Địch, mặt vẫn không chút thay đổi.

"Ngươi cái này cũng không kinh ngạc sao? "Thằng bé tên mập há to miệng, còn muốn nói cái gì.

Đột nhiên xa xa có ba đứa trẻ mang theo hộ vệ bước nhanh tới gần.

Ba người đều là đồng học của bọn họ, trong đó đi ở phía trước nhất là người có dáng người cường tráng, phát triển theo chiều ngang, thân to ngang thằng bé mập nhưng khác là cơ bắp cường tráng.

Người này là Công Sơn Bình Khâu, bình thường ngồi ở vị trí khá xa với Lý Trình Di. Rất ít khi qua lại.

Nhưng lúc này người này vẻ mặt phẫn nộ, trừng mắt hướng về phía thằng bé tên mập bên này tăng nhanh tốc độ tới gần.

Công Sơn Hành! Mày muốn chết! Dám phá hỏng thanh danh của tỷ tao, hôm nay tao đánh chết mày!

Công Sơn Bình Khâu mấy người chạy lấy đà, trong nháy mắt rút đoản kiếm bên hông ra, hướng về phía thằng bé tên mập chính là một kiếm.

Thằng bé tên mập không hề có kinh nghiệm thực chiến, miễn cưỡng rút đao ngăn cản một chút, liền bị đạp ngã lăn lông lốc, khắp người là cát.

Hộ vệ phía sau hắn muốn tiến lên, lại bị hộ vệ Công Sơn Bình Khâu ngăn trở, hai người cấp tốc giao thủ.

Không có trợ thủ, Công Sơn Bình Khâu đánh cho tên mập tối tăm mặt mũi.

Hắn dùng sức cực ác, đạp liền hai cước, đều dùng tử lực vào chỗ yếu hại của tên mập.

Dám nói xấu tỷ tao, tao sẽ giết chết mày!

"Liên quan gì đến ta, chị ngươi chính là đi khắp nơi tìm đàn ông, ta tận mắt nhìn thấy!"

Ngươi còn dám nói!

Bùm một cái, một cước đá vào giữa sống lưng tên mập, trong mắt Công Sơn Bình Khâu hiện lên phẫn nộ cực độ, cầm kiếm đột nhiên đâm vào cổ tên mập.

Hắn là dòng chính, coi như đánh tàn phế Công Sơn Hành, cũng nhiều lắm bị điểm xử phạt, cấm ra khỏi nhà.

Bên này Ninh thúc cũng nhìn không nổi nữa, ra tay chuẩn bị ngăn lại, lại bị hộ vệ hai đứa trẻ còn lại ngăn trở.

Mắt thấy thằng bé tên mập sắp trúng chiêu.

Đột nhiên một đạo nhân ảnh nhanh như chớp xuất hiện trước người tên mập, giơ tay một kiếm.

Thanh kiếm đánh trúng thanh đoản kiếm.

Keng!

Một tiếng giòn vang.

Đoản kiếm bị đánh bay, xoay tròn đâm vào bãi cát xa xa.

Thân thể Công Sơn Bình Khâu bị hất bay thật mạnh, cũng đập vào bờ cát, nhất thời không dậy nổi.

Hắn thở hổn hển ngẩng đầu nhìn, thấy Công Sơn Chúc chắn trước người tên mập, nhất thời lửa giận trong mắt càng

thịnh.

Chỉ là dòng thứ còn dám đánh trả!?

Địa vị đãi ngộ của dòng chính cùng dòng thứ ở trong gia tộc cách biệt một trời một vực, dù sao dòng chính là thiên chi kiêu tử thoáng cái có thể tu luyện ra chân nguyên. Hơn nữa tiên thiên chân nguyên nhiễu thể, tu luyện chân nguyên nhanh hơn dòng thứ mấy chục lần.

Nhưng hiện tại, hắn nhất thời không cẩn thận lại bị một dòng thứ đánh lui.

Chết!

Công Sơn Bình Khâu xoay người một cái, rống to đánh về phía Lý Trình Di, đồng thời trên người kích động lên vầng sáng màu vàng nhạt, đó là ánh sáng đặc thù thuộc về chân nguyên.

Trong thời gian ngắn như vậy, hắn cư nhiên tu luyện ra nhiều chân nguyên như vậy, hơn nữa còn gia trì ở các nơi toàn thân.

Lý Trình Di cũng có chút ngoài ý muốn, tốc độ tu hành của đối phương cũng không kém hắn nhiều lắm.

Chân nguyên của hắn bây giờ cũng bất quá chính là tốc độ này.

Xem ra không thể khinh thường thiên tài thế giới này.

Trong lòng hắn dâng lên một tia cảnh giác.

Lúc này trường kiếm trong tay tỏa ra một tầng lam quang.

Không có chiêu thức, đoản kiếm Thổ Hoàng và trường kiếm màu lam chợt giao kích, phát ra một tiếng chói tai.

Bùm!!

Công Sơn Bình Khâu như bị sét đánh, thân thể lăn lộn ra ngoài, lại một lần nữa đập vào trên bờ cát, hai tay cùng bả vai đều chậm rãi chảy ra máu loãng.

Ngươi cư nhiên cũng luyện ra nhiều chân nguyên như vậy!? "Hắn lúc này trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm Lý

Trình Di, lộ ra vẻ khó tin.

Gió biển thổi qua.

Lúc này không chỉ có hắn, chung quanh tên mập, hộ vệ cao thủ còn lại, đều thần sắc hơi biến nhìn Lý Trình Di.

Đệ tử dòng thứ, không ngờ trong thời gian ngắn như vậy đã luyện đến cấp độ chân nguyên phóng ra ngoài.

Chương 1371. Điểm cơ bản 6

Chương 1371: Điểm cơ bản 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ta không tin!

Công Sơn Bình Khâu kêu to, lại xông lên, bị Lý Trình Di tùy ý một kiếm, đánh bay đoản kiếm, quỳ rạp xuống đất.

Hắn há to miệng thở dốc, muốn đứng lên, lại bị thân kiếm nặng nề một chút, nện ở trên cằm, người cũng bay ra ngoài.

"A a a a!!! "Lại lần nữa bò dậy, Công Sơn Bình Khâu rốt cục chịu không nổi.

"Quách Vĩnh Linh, đánh tàn phế hắn cho ta! Phế hắn! Hết thảy trách nhiệm để ta gánh!"

Trong phút chốc, hộ vệ thứ hai giống như quỷ mị từ bên cạnh đánh ra, một chưởng đánh về phía cánh tay phải Lý Trình Di.

Hộ vệ này là phụ nữ, thân thể yểu điệu thon dài, bên ngoài mặc áo da màu đen bó sát người, lúc trước hoàn toàn không biết trốn ở nơi nào, lúc này nhào ra, ngay cả đám người Ninh thúc cũng đều sắc mặt kịch biến.

Chờ đến khi muốn cứu viện đã không còn kịp rồi.

Bóng đen đi tới bên cạnh Lý Trình Di, ra tay một chưởng.

Hỏa diễm chân nguyên thiêu đốt kịch liệt, từ lòng bàn tay mãnh liệt lao ra.

Biên giới chân nguyên đã mơ hồ lộ ra một tia kim sắc, đây là dấu hiệu tiếp cận cao thủ tiên thiên kim nguyên nhất lưu!

Mà Lý Trình Di hiện tại vừa mới luyện ra chân nguyên ngoại phóng, nội công đạt tới tiêu chuẩn tam lưu, chiêu thức ngoại công căn bản không có khả năng có bao nhiêu hỏa lực, dù sao chỉ là một cái mới là đứa trẻ con bảy tám tuổi.

Nhìn thấy một màn như vậy, Ninh thúc bất chấp động tĩnh quá lớn, lúc này chân nguyên màu vàng nhạt cả người tựa như hỏa diễm nổ tung, trong nháy mắt bức lui loan đao hộ vệ đối phương, hóa thành một vầng trăng cong màu vàng.

Thái Ngô Nguyệt Hằng Đao là tuyệt kỹ thành danh trên giang hồ năm đó của hắn, cũng là đao pháp hắn tập được từ chỗ lão sư của mình, hỗn hợp hoàn thiện tự nghĩ ra mà thành.

Hiện giờ dưới tình thế cấp bách, trong nháy mắt bùng nổ, liền đẩy hai hộ vệ cao thủ cùng cấp ra.

Kim sắc đao quang tựa như trăng tròn, đột nhiên bổ về phía nữ hộ vệ kia.

Nhưng cho dù nhanh hơn nữa, lúc này nữ hộ vệ mang theo chưởng ấn hỏa diễm mãnh liệt, đã đến Trước người Lý Trình Di.

Hai người cách nhau không đến một mét.

Từng tầm mắt hướng về nơi này.

Xa hơn nữa, một gã nam tử tóc đỏ ẩn thân giữa không trung cũng đem ánh mắt đạm mạc hướng về phía bên này.

Sau khi chú ý tới chỉ là dòng thứ bị tập kích, hắn cũng thu hồi tay nắm chặt chuôi kiếm. Tùy ý tình thế phát triển.

Chỉ có an nguy của dòng chính, mới là điều hắn cần để ý.

Đúng lúc đó.

Lý Trình Di nhìn hỏa diễm chưởng nhanh chóng tới, hơi nghiêng người.

Bốp!

Dấu tay lướt qua người hắn.

Lần này quá nguy hiểm, không còn thời gian để né tránh, thế cho nên coi như là nữ hộ vệ kia cũng căn bản không kịp biến chiêu.

Phải biết rằng, biến chiêu cần lưu lại đầy đủ thời gian không gian, mà chưởng ấn của cô ta chỉ cách người đối phương hơn hơn mười centimet mới bỗng nhiên hiện lên.

Chút thời gian ấy căn bản không làm ra bất kỳ khả năng biến chiêu nào.

Bùm!

Trên bờ cát có thêm một mảnh dài hơn mười mét, diện tích hình chữ nhật rộng năm sáu mét, bị ngọn lửa do chưởng lực mang ra thiêu thành cháy đen.

Cát đá tan chảy thậm chí xuất hiện phản quang tinh thể, một số nơi mơ hồ có màu đỏ sậm của dung nham.

Điều này đại biểu cho nhiệt độ một chưởng này ít nhất gần ngàn độ.

Lý Trình Di kịp thời né tránh, nhất thời cho Ninh thúc không gian.

Ánh đao loan nguyệt màu vàng nhạt trong nháy mắt thay đổi phương hướng bổ về phía nữ hộ vệ.

Hai người Thiểm Điện giao thủ hơn mười chiêu, đều tự lui về phía sau.

Nữ hộ vệ trước ngực bị một đao quang bổ ra một đường, trên người quần áo bó sát người bị bổ nứt, cơ hồ lộ ra khuôn ngực bị buộc chặt trắng nõn đầy đặn.

Nhưng cô ta không thèm để ý, một tay ấn ngực, tránh bị lộ, liên hoàn lộn nhào về phía sau, nhẹ nhàng nhảy lên, lại đánh về phía Lý Trình Di.

“Ngươi dám! “Ninh thúc rốt cục nổi giận, cả người kim quang lóng lánh, loan đao bên ngoài ngưng tụ ra tầng tầng hình dáng ánh trăng cong.

Đây là muốn phóng đại chiêu.

“Được rồi. “Giọng nói của Lý Trình Di từ bên cạnh truyền đến.

Giọng điệu tương đối bình tĩnh.

Điều này làm cho Ninh thúc hơi chấn động, nhìn về phía bên này.

Ninh thúc, ta không sao, tất cả mọi người cùng một gia tộc, không cần phải cương với nhau như vậy. "Lý Trình Di nói đơn giản.

Ninh thúc trầm mặc, nhìn kỹ sắc mặt Lý Trình Di, lại nhìn về phía đối phương, xác định bên kia không có ý tiếp tục động thủ, lúc này mới hừ lạnh một tiếng, lui về phía sau bất động.

Hắn không phải không biết đãi ngộ dòng chính dòng thứ chênh lệch, nhưng vừa rồi thật sự quá nguy hiểm.

Công Sơn Bình Khâu lúc này cũng nhìn ra chính mình không có cách nào bắt được đối diện, lập tức chỉ có thể ngăn chặn lửa giận, đứng dậy quát lớn hai cái hộ vệ.

Hắn vừa lui, hai đứa trẻ đồng tộc còn lại cũng không dám lên tiếng, đi theo một đường rời đi.

Bọn họ trên thực tế cũng không nghĩ tới muốn làm lớn như vậy, chỉ là hiện tại đã đắc tội bên này, lại cùng Công Sơn Bình Khâu tách ra, liền càng thua thiệt, lúc này hai người cũng nhanh chóng đuổi theo.

Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhìn mấy người rời đi.

Hai mắt hắn đột nhiên lóe lên một tia kim sắc.

Hết thảy trước mắt, cấp tốc biến hóa thành một mảnh đen kịt.

Trong bóng tối, chỉ có vô số sợi tơ màu đỏ nhạt, lúc tụ lúc tán, lúc sáng lúc tối. Đó là sinh cơ của cả thế giới.

Mà phía trước xa xa, đang dần dần rời đi, chính là sinh cơ của đám người Công Sơn Bình Khâu.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ nhúc nhích, ý thức lực hóa thành bàn tay to vô hình, nhanh như chớp thò ra, bắt lấy một luồng sinh cơ ở Công Sơn Bình Khâu.

Dùng sức kéo một cái.

Chương 1372. Điểm cơ bản 7

Chương 1372: Điểm cơ bản 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phụt.

Dây tơ hồng vốn to bằng cánh tay, thoáng cái bị hắn chặn ngang kéo đứt.

Sinh cơ hồng tuyến theo bị kéo đứt, bắt đầu nhanh chóng nhạt đi, nát bấy, biến mất.

Bất quá vài giây, liền tự nhiên tiêu tán không còn.

Mà Lý Trình Di cũng cảm giác thể xác và tinh thần thiếu hụt, giống như trong nháy mắt mấy ngày mấy đêm không ngủ.

"Xem ra hiện tại cỗ thân thể này trực tiếp can thiệp Duy Độ, vẫn là có chút quá miễn cưỡng." Nếu là bản thể thánh thể ở đây, tuyệt đối sẽ không có chuyện gì."

Trong lòng Lý Trình Di đưa ra kết luận.

Hắn kỳ thật đối với Công Sơn Bình Khâu không có bất kỳ ác cảm, vừa rồi hộ vệ đối phương tập kích một chút kia, vốn là đối với hắn không hề uy hiếp.

Cho dù thân thể nhỏ yếu, nhưng ý thức cảnh giới của hắn kinh nghiệm vẫn còn, hoa ngữ vẫn còn, nữ hộ vệ kia nhiều lắm chính là cấp độ đơn ấn, cho dù liều mạng triển đấu, đối với hắn mà nói, cũng chỉ là con kiến hôi mà thôi.

Thậm chí hoàn toàn ngược lại, đối với Công Sơn Bình Khâu, hắn thậm chí còn có chút cảm tạ.

Dù sao ác niệm chính là thật sự cũng bỏ túi.

Lý Trình Di ý thức quét qua tin tức truyền ra từ Ác Chi Hoa.

Tức giận+2

Sát ý+3

Phẫn nộ+1

Liên tiếp ác niệm, đánh dấu người này là một mầm non tốt tiềm lực không tệ.

Thêm nữa

Lý Trình Di nhìn chăm chú vào bóng lưng đối phương rời đi, ánh mắt thâm thúy.

Tìm tòi và nghiên cứu sinh cơ, vừa vặn cần một đối tượng thích hợp là Công Sơn Bình Khâu, huyết mạch và thực lực không mạnh không yếu, vừa vặn.

Đối tượng quan sát dòng chính đã được xác định.

Đối tượng quan sát của người bình thường chính là nữ hộ vệ ra tay đánh lén kia.

Sau đó chính là phương diện động thực vật, vật chết.

“A Chúc! Ngươi không sao chứ!? “Lúc này tên mập nhanh chóng bò dậy, nhìn qua cư nhiên không bị thương gì.

Ngược lại là tương đối lo lắng cho an nguy của Lý Trình Di.

“Là ta liên lụy ngươi. “Ánh mắt hắn lộ ra vẻ áy náy.

“Bất quá ngươi vừa rồi lại có thể tránh thoát nữ hộ vệ kia đánh lén! quả thực quá giỏi!!” tiếng nói vừa chuyển, tên mập lại nhanh chóng hưng phấn lên.

“Đi thôi. Lần sau gặp bọn họ thì tránh xa một chút. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Xoay người, hắn gật gật đầu với Ninh thúc, quay về tộc.

Này chờ ta một chút! “Tên mập ở phía sau lớn tiếng hô.

Chỉ là hắn không có cảm giác, Ninh thúc cùng tên hộ vệ phía sau hắn, đều nhìn ra màn nguy hiểm vừa rồi.

Một chưởng cực kỳ nguy hiểm kia lại bị Lý Trình Di nghiêng người né tránh.

Là trùng hợp, hay là thực lực?

…….

Mười phút sau, trận xung đột nho nhỏ này, liền được đặt lên bàn ở Công Sơn Khánh Dương.

Sắc mặt hắn âm trầm, buông văn bản tình báo xuống.

May mà con ta thiên tư hơn người, vận khí không tệ, nếu không.

Phụ thân của Công Sơn Bình Khâu là Thất đệ nhất mạch phải không? "Thê tử Công Sơn Lẫm lãnh đạm nói.

"Đúng." Công Sơn Khánh Dương gật đầu, "Phụ thân bất công thì thôi, bây giờ còn để cho con ta gánh chịu nguy hiểm như thế, ngày mai trong tộc hội ta sẽ đòi một lời giải thích!"

"Lúc này đính hôn với Hán Tông Địch ngược lại là trợ lực, mới đính hôn, cũng không thể để cho con ta gặp chuyện không may chứ?"

Lúc này vợ chồng bọn họ đều đè nén một bụng lửa.

Nhưng dòng chính chính là dòng chính, làm lớn gia chủ thiên vị ai đó không cần nói cũng biết.

Tuy rằng biết kết quả, nhưng nhân cơ hội cho hài tử chút chỗ tốt, ngược lại là thật. Để tránh lần sau còn có thể xuất hiện tình huống tương tự.

Mặc kệ như thế nào, cho dù phụ thân của Công Sơn Bình Khâu là Công Sơn Đỉnh, là cao thủ kim ngọc, việc này cũng phải cho ta một lời giải thích.

Công Sơn Khánh Dương dùng sức nện một búa lên mặt bàn.

"Ngược lại Chúc nhi, lại có thể tránh được một chưởng đánh lén mấu chốt kia." Công Sơn Lẫm đè nén nỗi sợ hãi trong lòng, cẩn thận hồi tưởng lại, nhất thời cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Có lẽ là may mắn, nhưng con người không thể cứ dựa vào may mắn. "Công Sơn Khánh Dương nhíu chặt mày.

Phải nghĩ cách để đảm bảo an toàn cho Chúc nhi.

‘Chỉ dựa vào lực uy hiếp chúng ta không đủ, nhưng ta kinh doanh nhiều năm, nắm giữ thực quyền, quan hệ nhân mạch đông đảo, khách khanh bên kia ngược lại là có chút phương pháp.’

Hắn suy tư một chút, rất nhanh, một cái nhân tuyển thích hợp cùng cơ hội, xuất hiện ở trong đầu hắn.

Khách khanh của Công Sơn gia cũng không phải nhân vật bình thường, không phải cao thủ kim ngọc đứng đầu, thì không có tư cách đảm nhiệm khách khanh.

Cho nên nếu thực lực của hai vợ chồng bọn họ không đủ, liền mời cao thủ đủ thực lực che chở nhi tử

Mặt khác, cũng tiện suy tính luôn cho hai đứa nhỏ còn lại

……

Bên kia, ngay sau khi Lý Trình Di về nhà, thằng béo Công Sơn Hành mang theo Lam Khí Ngư cũng về nhà kể lại sự tình với phụ thân, phụ thân hắn liền mang theo lễ vật định bái phỏng Công Sơn Khánh Dương.

Chính hắn thì cầm một con Lam Khí Ngư nữa đi vào phòng bếp.

Hoàng sư phụ! Hôm qua con Lam Khí Ngư kia xử lý xong chưa? Hôm nay hắn là có thể ăn được không? Ta muốn mang đi cho huynh đệ của ta. “Tên mập lớn tiếng ôm cá đi vào phòng bếp.

Nhưng sau bếp lại không có ai đáp lại, đầu bếp Hoàng sư phụ cùng hai người giúp bếp ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn bồn rửa, không nhúc nhích.

Hoàng sư phụ? “Tên mập có chút nghi hoặc, nhanh chóng tới gần một chút.

“Hành Hành thiếu gia, thiếu gia rốt cuộc lấy được con cá này từ đâu?”, còn chưa tới gần, hắn đã nghe thấy giọng Hoàng sư phụ run rẩy hỏi.

“Nó tự nổi lên tại Bích Hải “Tên mập có chút kỳ quái, con cá này thì còn lấy ở đâu, đương nhiên là biển. Loại vấn đề

này còn cần hỏi?

Hoàng sư phụ lắc đầu, tránh ra, lộ người ra bồn rửa.

Chương 1373. Điểm cơ bản 8

Chương 1373: Điểm cơ bản 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong bồn rửa kim loại màu xám đen, lúc này đập vào mắt tên mập, là một con cá lớn thân thể biến thành màu đen giống như Lam Khí Ngutrong tay hắn.

“Đây là?? “Hắn có chút sững sờ, cảm giác được một cỗ lãnh ý đánh úp lại.

Sau đó liền nhìn thấy nước chung quanh con cá lớn kia tất cả đều là băng vụn trôi nổi.

“Đây là Lam Khí Ngư ngày hôm qua mang về, chúng ta, chúng ta rõ ràng đã giết chết nó, cắt thành đoạn, bỏ vào trong hầm băng nhưng sáng nay đi xem, nó không chỉ tự mình khôi phục, còn toàn thân biến thành màu đen.”

Hơn nữa con cá này bây giờ đụng phải cái gì sẽ tự động hấp thu nhiệt độ của những thứ xung quanh.

Cái này…… “Tên mập cũng sửng sốt, đây là cái quỷ gì? Lam Khí Ngư đã chết, lại sống?

Phụt!

Đột nhiên, Lam Khí Ngư trong chậu và Lam Khí Ngư trong túi lưới của hắn, hai con cùng nhau giãy dụa.

Sức mạnh cực lớn kéo theo, tới gần bốn người đều bị dọa nhảy dựng, nhanh chóng đẩy ra. Đồng thời trên người chân nguyên hiện lên, bảo vệ thân thể.

Phụt.

Hoàng sư phụ giơ tay một đao, chém một con Lam Khí Ngư khí thành hai đoạn.

Nhưng vô dụng, sau khi hai đoạn cá rơi xuống đất, nhanh chóng tự động gom lại một khối, ghép lại thành hình con cá đen vừa rồi.

Một bên giúp đầu bếp linh cơ khẽ động, bưng lên một cái lò nhỏ rồi nhét con cá vào.

Tiếng thịt nướng tê tê truyền ra, kèm theo còn có mùi khét nồng đậm.

Bùm!

Lò nhỏ nổ tung, Hắc Ngư lại từ trong đó lao ra, hoàn hảo không tổn hao gì, bộ phận nướng cháy trên người tự động nhanh chóng biến mất.

Trong lúc nhất thời bốn người bị hai con lam khí ngư đuổi theo chạy loạn trong phòng bếp.

Đao cắt, kiếm chém, rìu bổ, tất cả phương pháp đều đã thử qua, con cá kia hoàn toàn không có phản ứng, vỡ nát cũng có thể tự mình một lần nữa ghép lại.

Không chỉ có như thế, bọn chúng còn điên cuồng công kích người chung quanh. Một ngụm cắn đứt một miếng thịt lớn trên cánh tay giúp đầu bếp.

Trò khôi hài này kéo dài hơn một canh giờ, cho đến khi phụ thân của tên mập trở về, xuất thủ trong nháy mắt đem cá cắt thành khối nhỏ dạng bột phấn, hết thảy mới hoàn toàn bình tĩnh.

Cách Công Sơn Hành gia hơn mười bức tường.

Lý Trình Di lẳng lặng ngồi xếp bằng trên giường.

Bên ngoài đêm tối gió lớn, gió biển gào thét.

Hắn chậm rãi nhắm mắt, lần nữa tiến vào Duy Độ sinh cơ.

Vô số sợi tơ màu đỏ nhạt tạo thành hình ảnh, hiện lên trong đầu hắn. Nhưng hắn chú ý không phải những thứ này, mà là cá, cùng Công Sơn Bình Khâu mà trước đó hắn kéo đứt tuyến sinh cơ.

Rất kỳ diệu, phàm là cá thể bị hắn kéo đứt tuyến sinh cơ hắn đều có rõ ràng cảm ứng.

Hắn biết chúng ở đâu và tình trạng của chúng.

Thú vị. Sinh cơ chặt đứt, tựa hồ cũng không phải hoàn toàn tử vong như mình tưởng tượng..

Lý Trình Di ngẩng đầu, hai mắt giống như xuyên qua một mảng lớn tường, thấy được sân nhà Công Sơn Bình Khâu.

Lúc này Công Sơn Bình Khâu đang khoanh chân tu hành trong phòng mình, chân nguyên trên người không ngừng phóng thích huỳnh quang màu vàng đất, lưu chuyển toàn thân.

Một nam tử tóc hoa râm khoanh chân hộ pháp, chính là Công Sơn Đỉnh.

Đang tu hành đột nhiên Công Sơn Bình Khâu run rẩy, chân nguyên màu vàng đất trên người cấp tốc ảm đạm, yếu đi.

“Khâu nhi? “Công Sơn Đỉnh nghi hoặc mở mắt, nhìn về phía nhi tử.

Nhưng không có phản ứng, Công Sơn Bình Khâu vẫn duy trì tư thế khoanh chân ngồi xuống đất, trán đổ mồ hôi lạnh.

“Khâu nhi? “Công Sơn Đỉnh nhíu mày, đưa tay định chạm vào đối phương.

Phụt.

Đột nhiên Công Sơn Bình Khâu mở mắt, hai mắt tràn đầy tơ máu.

“Cha con. Thật khó chịu! “Hắn khó khăn lên tiếng.

Làn da lộ ra ngoài thân thể, đang nhanh chóng chuyển thành màu xám.

“Chuyện gì xảy ra!? “Công Sơn Đỉnh cả kinh, tay đặt lên đỉnh đầu nhi tử, đang muốn kiểm tra.

Bộp.

Đột nhiên nhi tử nắm chặt cổ tay hắn. Biểu tình thống khổ trên mặt nhanh chóng biến mất, hóa thành lạnh lẽo không chút biểu tình.

Một cỗ khí tức cực độ âm hàn theo cổ tay truyền vào trong cơ thể hắn.

Công Sơn Đỉnh trong lòng càng hoảng hốt.

Mạnh mẽ phát lực, chân nguyên toàn thân màu vàng tựa như mặt trời, chói mắt vô cùng, liền muốn mạnh mẽ rót vào đầu nhi tử, thậm chí toàn thân, khống chế động tác của thằng bé.

Nhưng quỷ dị chính là, thân thể Công Sơn Bình Khâu cũng bộc phát ra chân nguyên màu vàng, hơn nữa màu sắc chân nguyên cũng nhanh chóng hóa thành màu xám đen, phát ra điềm xấu hắc khí, mà độ mạnh yếu so với lúc trước tăng ít nhất gấp đôi.

Hai cha con va chạm chân nguyên, chân nguyên màu xám đen bị đánh tan.

Công Sơn Bình Khâu không rên một tiếng, đứng dậy há miệng, cắn một miếng về phía cha ruột.

Khâu nhi! Con làm sao vậy?

Công Sơn Đỉnh kêu to, một tay ngăn chặn nhi tử, nội công cấp Kim Ngọc khiến hắn cũng không có bao nhiêu gánh nặng. Nhưng vấn đề là đây là con trai hắn!

Lo lắng cho thân thể con trai, mới là hoảng loạn lớn nhất lúc này.

Nhưng Công Sơn Bình Khâu không có chút nào đáp lại, hắn đã triệt để hai mắt đen kịt, không có ý thức, chỉ là hung mãnh không ngừng giãy dụa, bộc phát ra từng vòng chân nguyên xám đen.

"Tà ma phương nào, dám can đảm quấy phá ở Công Sơn thế gia ta, quả thực muốn chết!!" Công Sơn Đỉnh rống giận một tiếng, toàn thân bộc phát kim quang sáng chói, một tay mang theo nhi tử lao ra sân, chạy về phía tộc trưởng.

Trong gia tộc, cũng chỉ có tộc trưởng thân là tuyệt thế cao thủ, có lẽ mới có thể biết được cách giải cứu con mình.

Chương 1374. Điểm cơ bản 9

Chương 1374: Điểm cơ bản 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngày thứ hai.

Sáng sớm, Lý Trình Di một mình đi học văn.

Tên mập không tới, Công Sơn Bình Khâu cũng không tới. Vị trí của hai người trống rỗng, khiến giáo viên tiên sinh khẽ nhíu mày.

Nhưng hắn không nói gì, dù sao mình được mời tới chỉ là giảng dạy là đủ rồi, còn lại, đám trẻ có muốn học hay không, không quan hệ với hắn. Đây là những điều phụ huynh cần cân nhắc.

Rất nhanh, tiếng đọc sách lanh lảnh lại vang lên.

Công Sơn Lôi Cửu ngồi bên phải Lý Trình Di vừa đọc sách, vừa len lén tới gần một chút, nhỏ giọng hỏi.

"A Chúc, các ngươi ngày hôm qua rốt cuộc đi làm gì?"

"Sao? "Lý Trình Di biết chắc chắn có việc, nhưng cụ thể là chuyện gì, hắn không rõ.

Ngươi biết không, Tên béo bên kia đã xảy ra chuyện. Còn có Công Sơn Bình Khâu bên kia cũng vậy. "Lôi Cửu thấp thấp giọng nói.

"Chuyện gì? "Lý Trình Di giật mình, bất động thanh sắc hỏi.

"Hai con Lam Khí Ngư khí mập mang về lúc trước, hôm qua lúc xuống bếp, đột nhiên sống rồi! không chỉ sống mà còn cắn người khắp nơi, làm bị thương hai người phụ bếp."

"A? Còn có loại chuyện này?? "Lý Trình Di đúng lúc lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Thật là ngạc nhiên. "Hán Tông Địch ngồi ở phía trước lặng lẽ lên tiếng, cũng tiến lại gần.

Những ngày này nàng vẫn rất cao lãnh, rất hung dữ, thời thời khắc khắc tản mát ra khí tức ngầm bảo không ai nên chọc vào ta.

Nhưng mặc kệ hung hãn cao lãnh thế nào, chung quy chỉ là một tiểu cô nương mới mười tuổi, tính trẻ con nên có vẫn còn.

Lúc này nghe được chuyện cảm thấy hứng thú, nhất thời vểnh tai lặng lẽ nghe, còn nhịn không được chủ động lên tiếng chen vào.

"Cá chết còn có thể sống lại, cái này chỉ có những công pháp tà đạo ma đạo mới có thể đạt tới hiệu quả, hơn nữa có thể ở trong tộc địa thi triển, có thể giấu diếm Công Sơn tộc trưởng, chỉ vì làm sống lại hai con cá?

Chẳng lẽ là một vị cự phách ma đạo đi ngang qua đây, tùy tiện đùa một chút?

Không có khả năng. Chuyện ngày hôm qua ta đi qua tận mắt nhìn thấy. Hai con cá coi như xong, trong sân bên Công Sơn Bình Khâu, tên Bình Khâu kia cư nhiên cả người biến thành màu xám đen, cùng cha hắn đánh túi bụi, động tĩnh không nhỏ. "Hán Tông Địch cũng vuốt cằm thấp giọng nói.

Ngươi nói là Công Sơn Bình Khâu cũng đã xảy ra chuyện? "Lôi Cửu sửng sốt. Nhìn về phía Hán Tông Địch.

"Uh, theo tên hộ vệ của ta nói, tên kia khí tức chết đến mức không thể chết thêm được nữa, bị cha hắn ôm đi đến chỗ tộc trưởng, muốn cứu trị, kết quả giống như lăn qua lăn lại hơn nửa đêm đều không có cách nào, cuối cùng tộc trưởng rơi vào đường cùng, dùng phong ấn trận pháp đem nhốt rồi." Hán Tông Địch hiểu rõ so với Lý Trình Di tưởng tượng nhiều hơn.

"A Chúc các ngươi hôm qua mới xung đột với Khâu gia, hôm nay bọn họ đã xảy ra chuyện. Lát nữa nhất định sẽ có người tới điều tra ngươi. Cẩn thận một chút. "Lôi Cửu dặn dò.

Hắn bởi vì ngồi gần, cùng tên mập, Lý Trình Di, quan hệ cũng không tệ lắm.

Hơn nữa, hắn bởi vì ẩn giấu không ít bí mật, nhìn ai cũng cảm giác ngây thơ, nhưng sau khi tiếp xúc với Lý Trình Di, phát hiện đối phương tựa hồ cũng trưởng thành sớm vượt xa đứa trẻ còn lại.

Cho nên liền cảm thấy cả lớp cũng chỉ có Lý Trình Di cùng hắn có chút tiếng nói chung.

"Không sao, hôm qua chỉ xảy ra một chút hiểu lầm nho nhỏ thôi mà." Lý Trình Di nhíu mày lắc đầu, "Nhưng các ngươi vừa nói như vậy, ta lại nhớ ra rồi, con cá màu lam kia hình như là tự mình nổi lên từ biển, lúc nổi lên nó cũng đã chết rồi, Tên béo lúc ấy còn rất vui vẻ, chủ động đi qua ôm lấy, nếu cá có vấn đề như vậy có phải là bệnh truyền nhiễm gì không?"

"Bệnh truyền nhiễm? "Hai đứa nhỏ đều sửng sốt, tựa hồ nghĩ tới cái gì.

Chẳng lẽ, là Bách Nấm Ma Quân Bạch Như Ý? "Hán Tông Địch như có điều suy nghĩ.

Có thể là Tiêu Thiên Nhân Thu Hàm Tư. "Lôi Cửu lắc đầu," Phong cách của Bạch Như Ý cho tới bây giờ đều là quang minh chính đại, ngược lại Thu Hàm Tư thích thỉnh thoảng gây chút chuyện phiền toái.

Không giống. "Hán Tông Địch lắc đầu, bắt đầu phân tích công pháp cụ thể của Thu Hàm Tư.

Tin tức hai người biết vượt xa những đồng tử còn lại, lúc này thảo luận, ngược lại Lý Trình Di ở một bên nghe đến say sưa.

Vừa nghe, trong lòng hắn cũng có chút hiểu biết.

Bên trong Duy Độ sinh cơ, chặt đứt sinh cơ sinh vật, lại mang đến không phải tử vong, mà là biến dị thành một loại tồn tại đặc thù bất tử bất sinh

Đây là điều hắn hoàn toàn không nghĩ tới.

Rất nhanh, một canh giờ văn khóa kết thúc, Lý Trình Di một mình trở về sân, đi lại quanh tường xám cao lớn.

Đột nhiên hắn dừng bước

Ánh mắt dừng lại trên một gốc cỏ dại xanh sẫm ven đường.

Trong nháy mắt, sinh cơ của gốc cỏ dại kia bị chặt đứt trong nháy mắt.

Lý Trình Di bất động thanh sắc, tiếp tục đi về phía trước, nhưng cảm giác lực lại là một mực chú ý cây cỏ nhỏ kia.

Chỉ thấy cỏ dại kia nhanh chóng biến thành màu đen, phát ra hàn khí, trong nháy mắt tựa hồ hoàn toàn biến thành một loại hình thái quái dị khác.

"Đúng rồi, nếu chặt đứt tuyến sinh cơ chỉ là giết chết sinh vật, cũng không nên tiêu hao nhiều ý thức lực của ta như vậy."

Nghĩ tới đây, ý thức lực của hắn vượt qua bên phải tường vây, hướng đến một chỗ bên trong hoa viên cách ba trăm mét bên ngoài, rơi vào một khối sỏi xám trắng.

Trong lòng vừa động, tuyến sinh cơ đá cuội cũng bị cắt đứt.

Trong nháy mắt, tảng đá vốn xám trắng, nhanh chóng biến thành màu xám đen, hơn nữa tản mát ra hàn khí nhàn nhạt.

Làm xong những thứ này, Lý Trình Di sắc mặt bình tĩnh, làm như không có việc gì tiếp tục trở về.

Chương 1375. Bố cục 1

Chương 1375: Bố cục 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chất dẫn đã ném ra rồi, tiếp theo phải xem phản ứng và tìm tòi nghiên cứu trong tộc.

Chỉ dựa vào chính mình nghiên cứu, tốc độ quá chậm, nhưng nếu mượn lực toàn tộc, tự nhiên phải nhanh hơn rất nhiều.

Cảm thụ được trọng hải nguyên cả đêm liền hoàn toàn bổ sung trong cơ thể, Lý Trình Di lại một lần nữa điều khiển hắn tiến vào Kiếm Lô.

Rất nhanh, lần thứ hai, sơn đen Hải Nguyên mới, từ trong kiếm lô bay ra.

Mật độ Hải Nguyên lần này dày hơn lần trước rất nhiều, cường độ cũng lớn hơn không ít.

Loại Hải Nguyên sau khi thiêu hủy rèn luyện lần thứ hai này, Lý Trình Di tùy ý đặt một cái tên gọi là Hải Nguyên nhị trọng..

Những năng lượng này đối với hắn mà nói cũng không có ý nghĩa, chỉ là tạm thời ở đây sử dụng thuận tiện mà thôi.

Cho dù tu luyện ra sức mạnh không phải mạnh nhất đồng cấp, hắn kỳ thật cũng không sao cả bởi vì phối hợp Hoa Ngữ Hoa Lân Y, vượt cấp giết địch đối với hắn mà nói cũng không phải là việc khó.

Hắn chân chính coi trọng, vẫn là phương diện tiến độ Duy Độ, theo sự phát triển của Hải Nguyên khi đốt cháy lần thứ hai, một tia mới ý thức lực bị trích xuất ra, dung nhập trong đầu hắn.

Sau đó lại từ trong đầu hắn. Dung nhập vào Duy Độ sinh cơ, mở rộng phạm vi điều khiển.

Đây chính là công phu phải rèn luyện không hề có chút kỹ xảo, không có đường tắt nào.

Một lát sau. Ngay sau khi Lý Trình Di đi qua con đường này.

Một đạo bóng người đột ngột thoáng hiện đến trước cỏ dại biến dị, đưa tay, dùng tay mang bao tay đào ra, cất kỹ.

Lại lóe lên, hắn xuất hiện ở một chỗ khác, đem tảng đá biến dị cũng thu lại.

Không bao lâu, hai thứ này xuất hiện trước mặt gia chủ Sơn Dung của Công Sơn gia.

Hắn đưa tay nắm lấy tảng đá, cảm thụ được trong đó không ngừng phóng ra nhiệt độ cực lạnh, sắc mặt hơi biến hóa.

"Nhị đệ, ngươi thấy thế nào?"

Hắn nhìn về phía nam tử trung niên đứng một bên, cũng đang cẩn thận quan sát, nam tử cũng có một đầu tóc dài rực rỡ, chỉ bất quá Công Sơn Dung chính là thuần kim sắc, hắn chính là màu đỏ tươi.

Đây là cao thủ tuyệt đỉnh gần với gia chủ của Công Sơn gia, Công Sơn Quận, cũng là đệ đệ của Công Sơn Dung.

Không có ma khí, tà khí, ngược lại mang theo hàn khí thuần khiết, lại không có bất kỳ âm khí nào.

Thiên nhiên vừa trang trọng vừa tình cảm…"[113,13].

"Hàn khí thuần túy phảng phất giống như thiên tượng tự nhiên, không hề có trói buộc, không có nguồn gốc, thật kỳ diệu' Công Sơn Dung tấm tắc khen.

"Hàn khí có thể duy trì bao lâu? "Công Sơn Quận hỏi.

"Không rõ lắm, nhưng có thể thử xem. "Công Sơn Dung đứng trong thư phòng, đưa tay chỉ.

Nhất thời một đoàn hỏa diễm màu vàng, trong nháy mắt đã bao lấy cỏ dại biến dị.

Bao bọc nhưng không đốt cháy với sự kiểm soát tinh tế của mình không phải là quá khó khăn.

Toàn bộ cỏ dại giống như bị một đạo bọt khí màu vàng rỗng ruột bao lấy. Nhiệt độ cao liên tục không ngừng, không ngừng hấp thu nhiệt lượng chung quanh.

Một giây.

Hai giây.

Năm giây.

15 giây.

Cỏ dại không có chút dấu vết khô héo nào, hơn nữa dưới mí mắt của hai đại cao thủ, nó thậm chí ngay cả tốc độ phóng ra hàn khí vẫn không đổi.

Ước chừng đợi hơn mười phút, cỏ dại vẫn như cũ.

Công Sơn Dung có chút biến sắc, dứt khoát nắm tay, chưởng lực nóng bỏng bao lấy cỏ dại, trực tiếp châm lửa.

Xèo!

Kim sắc hỏa diễm lóe lên, cỏ dại hóa thành tro đen.

Công Sơn Dung thở ra một hơi, thu hồi tiên thiên kim nguyên.

Nhưng mới thu hồi, hắn liền nhìn thấy cỏ dại đã hóa thành tro đen, lại một lần nữa trọng tố, khôi phục nguyên trạng.

Vô số tro đen trôi nổi, ngưng tụ, giống như vô số hắc trùng như vật sống, bất quá vài giây liền khôi phục bộ dáng lúc trước.

Vẫn là cỏ dại xám đen.

Nhất thời, Công Sơn Dung tựa hồ thoáng nghĩ tới cái gì.

"Không bị ảnh hưởng, nói cách khác, nếu như những hàn khí này vẫn như vậy phóng thích."

Công Sơn Quận cũng nghĩ tới điểm này.

Bọn họ đã từng ở một chỗ thày đoán tướng số nơi đó tính qua, sau khi biết được huynh đệ mình tương lai nhất định phải gặp phải họa diệt môn, hai người hao phí đại giới, mới tìm

kiếm tới con đường sống cho tộc địa hôm nay, cũng thành lập Công Sơn thế gia hoàn toàn mới.

Lần định cư này, chính là hơn tám mươi năm.

Công Sơn Dung trầm giọng nói: - Đây là dị tượng trời sinh, lại đi tìm xung quanh xem có sự vật tương tự hay không.

Được!

Thời gian thấm thoát, năm tháng như thoi đưa.

Đảo mắt đã là ba năm.

Trên bãi biển Bích Hải.

Từng sợi tơ trắng dày đặc không ngừng chồng lên nhau, mang theo tiếng rít rõ ràng.

Lý Trình Di đã mười tuổi, cùng Công Sơn Hành, Công Sơn Lôi Cửu, ba người cùng nhau tập võ trên bãi cát.

Lý Trình Di vẫn như cũ, nạp bạch tuyến, dẫn dắt Hải Nguyên Bích Hải nhập thể.

Công Sơn Lôi Cửu khoanh chân ngồi ở trên bờ cát, từng đạo lam tử sắc điện hồ quang không ngừng khuếch tán, đó là cuồng phong Nộ Khiếu công tu ra chân nguyên lôi điện.

Hắn và Công Sơn Hành, tu hành đều là võ học Kim Ngọc nổi tiếng trong gia tộc. Là một trong những võ công cường đại chỉ đứng sau Liệt Dương Dung Tinh Quyết.

Nhưng bởi vì là cấp võ học Kim Ngọc, tiến độ hai người đều cực chậm, ba năm qua bọn họ tuy rằng đều luyện ra chân nguyên, nhưng chín tầng võ học mới bất quá luyện đến một tầng thuần thục.

Ý tứ của võ học cấp Kim Ngọc, rất rõ ràng, chính là luyện đến đỉnh cao, liền có thể trở thành cao thủ cấp Kim Ngọc.

Đó là cấp độ cao hơn cao thủ nhất lưu.

Nhưng đây là trên lý thuyết, trên thực tế 99% võ nhân tu hành, đều nhiều nhất đem võ học tự thân luyện đến tiếp cận cấp độ đỉnh phong.

Điều này liên quan đến vấn đề độ phù hợp.

Cho nên giới hạn cao nhất của võ học cấp Kim Ngọc, kỳ thật chính là có thể làm cho hai người bước vào trình độ nhất lưu, đây chính là cực hạn.

Chương 1376. Bố cục 2

Chương 1376: Bố cục 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không bao lâu Lý Trình Di thu công thu kiếm, xoay người trở về bãi cát, thở phào nhẹ nhõm.

Còn chưa nói chuyện, liền thấy tên mập Công Sơn Hành trong tay cầm một cái đùi gà, vừa gặm liền tới gần.

"Nghe ta này, A Chúc ngươi không bằng tìm cha ngươi đổi một môn võ học Kim Ngọc, Bích Hải Kiếm Quyết chính là đặt cơ sở, luyện đến đỉnh phong cũng chỉ là tiêu chuẩn nhất lưu, ngươi cũng khẳng định không có khả năng đến đỉnh, cho nên luyện đến cuối cùng cũng chỉ bất quá là nhị lưu, có ý nghĩa gì?"

"An toàn "Lý Trình Di cười cười.

"Ặc. "Tên mập bị nghẹn lại.

Quả thật, Bích Hải kiếm quyết là võ học bình bình nhất, an toàn nhất trong võ học nhất lưu, mà gia tộc võ học khác, nói hắn luyện Thiên Vương Hỏa Hình Chưởng, mỗi một tầng đều phải đi ngoại giới tìm kiếm hoàn cảnh nhiệt độ cao tự nhiên tôi luyện chưởng pháp, hơi không cẩn thận chính là liệt hỏa đốt người, kết quả hóa thành tro tàn.

Lôi Cửu luyện Cuồng Phong Nộ Khiếu Công cũng giống như vậy, mỗi khi đột phá một tầng, liền cần thời thời khắc khắc hao phí đại lượng tâm lực khống chế chân nguyên xao động, uy lực mặc dù bá đạo, nhưng tâm tính của mình cũng sẽ bị ảnh hưởng, thân thể lại càng trở nên cực kỳ khô kiệt mất cân bằng, nguy cơ có tâm ma họa loạn.

"Tạm ổn, việc này để sau hãy nói, dù sao sau này ta cũng không chiến đấu. "Lý Trình Di thản nhiên nói.

"Nói cũng phải, chắc ngươi cũng tiếp quản nghiệp vụ của cha ngươi, quản hạt thương hội." tên mập cũng bất đắc dĩ gật

đầu, "Không hổ là đại thiếu gia, không giống chúng ta, tương lai không cần đi liều chết liều sống."

Bên này hai người nói chuyện phiếm, bên kia, Công Sơn Lôi Cửu cũng thu công đứng dậy, đến gần.

"Các ngươi nghe nói gì không Công Sơn Bình Khâu đến bây giờ vẫn chưa khôi phục".

"Cái gì? Có ý gì? "Công Sơn Hành trừng mắt nhìn.

"Ý tứ trên mặt chữ, Công Sơn Bình Khâu đã sớm chết đến không thể chết thêm được nữa, đây là con đường tin tức độc nhất vô nhị của ta, nhưng là nghe nói thi thể của hắn đến bây giờ đều một mực xao động bất an, tùy thời sẽ xông ra ngoài cắn xé công kích chung quanh. Cho nên bị gia chủ phong ấn ở sâu trong tộc địa không cho phép thăm." Lôi Cửu thấp giọng nói.

"Có chút thảm "Tên mập chậc chậc nói.

"Hán Tông Địch nói, bên kia đến bây giờ cũng không tra ra tình huống gì. "Lý Trình Di bổ sung," Còn hai con cá kia cũng vậy.

"Chẳng lẽ trong biển xanh này thật sự có vi khuẩn quái dị sao? "Thân thể tên mập co rụt lại.

Nơi này có thể quan sát đến vi khuẩn virus đấy, trên bản chất, tìm tòi nghiên cứu của võ giả cường đại đối vi quan, không thể so với thế giới khoa học kỹ thuật, chẳng qua những thứ này một mực bị phong tỏa lưu thông ở phạm vi nhỏ.

"Ai biết được. Bất quá những thứ này đều là việc nhỏ, dù sao lật không nổi sóng gì, chân chính phiền toái, vẫn là hai ngày sau Phó gia bái trang, nghe nói sẽ có cao thủ Phó gia mang thiên tài trẻ tuổi tới đây cùng chúng ta trao đổi hữu hảo. Trong tộc đã đang thảo luận trình tự. "Lôi Cửu nói.

Tin tức của hắn luôn rất linh thông.

Sợ cái gì, đến lúc đó lại không tới phiên chúng ta. "Tên mập chẳng hề để ý nói.

Lý Trình Di ở một bên nghe bọn họ tán gẫu, im lặng không lên tiếng.

Hai người cũng đã quen với bộ dáng như vậy của hắn, tuy rằng Lý Trình Di không thích nói chuyện, nhưng có đôi khi đột nhiên thốt ra một câu, lại có thể nhắm thẳng vào trọng điểm cốt lõi.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ nguyện ý chủ động tiếp cận Lý Trình Di.

Không bao lâu, hai người mang theo hộ vệ chia ra cáo từ.

Lý Trình Di một mình cùng Ninh thúc ở lại trên bờ cát, ngắm nhìn hai mặt trời chiều dần dần chìm xuống.

Ba năm.

Trọng Hải Nguyên trong cơ thể hắn đã biến thành Cửu Trọng Hải Nguyên, đã không thể tiếp tục thiêu đốt thuần hóa.

Mà Bích Hải Kiếm Quyết, đã thuận lợi đến tầng thứ tám, còn kém dung nhập thần ý, liền có thể thành tựu Tiên Thiên Kim Nguyên, trở thành tầng thứ chín đỉnh phong, cũng chính là nhất lưu cao thủ.

Phải biết rằng, toàn bộ Công Sơn gia cũng chính là một tuyệt thế cao thủ Công Sơn Dung, số lượng nhất lưu cao thủ còn lại cũng chẳng có mấy mống.

Mà nếu là bị người biết được Lý Trình Di mới mười tuổi, liền sắp bước vào tầng thứ nhất lưu, sợ là trong nháy mắt toàn bộ thế gia tông tộc đều sẽ kịch chấn, hoài nghi hắn là đại năng chuyển thế tu hành.

Tình huống này ở chỗ này không phải là không có tiền lệ.

Đứng trên bờ cát, thưởng thức cảnh sắc hoàng hôn một hồi, Lý Trình Di mới chậm rãi mang theo Ninh thúc trở về nhà.

Cuộc sống bình thản, khiến Lý Trình Di cũng dần dần dung nhập vào thế giới này.

Đối với uy năng của võ giả nơi này, trong ba năm qua hắn cũng có không ít hiểu biết cặn kẽ. Rất nhanh, về đến nhà, cha

mẹ Công Sơn Khánh Dương và Công Sơn Lẫm đã lâu không ở nhà, cư nhiên đều ở đây.

Hơn nữa đi cùng bọn họ, còn có một người.

Là một lão già tóc bạc lưng còng có khối u cực lớn màu đen trên trán.

"Chúc Nhi, mau tới bái kiến Lục Sơn Công. "Công Sơn Khánh Dương cười vẫy tay với Lý Trình Di.

Lý Trình Di nghe vậy, tiến lên hành lễ với lão già.

Công Sơn Chúc bái kiến Lục Sơn Công.

Danh hiệu Lão nhân này hắn là nghe qua, trong gia tộc ít có cao thủ Kim Ngọc khác họ, địa vị ngày thường gần với gia chủ Công Sơn Dung.

Thuộc về địa vị khách khanh.

Khách khanh của Công Sơn gia, cơ bản đều là cao thủ Kim Ngọc mới có tư cách đảm nhiệm.

"Không tồi không tồi. "Lục Sơn Công vuốt râu, đánh giá Lý Trình Di từ trên xuống dưới.

Hắn lấy không ít chỗ tốt của Công Sơn Khánh Dương, mới nguyện ý tới nơi này một chuyến, vốn tưởng rằng chỉ là tùy tiện ứng phó một chút, nhận lấy một đệ tử ký danh, xem như lấy danh tiếng của mình làm che chở.

Lúc này vừa nhìn.

Hắn ngược lại từ trên người đối phương nhìn ra vài tia manh mối.

Chương 1377. Bố cục 3

Chương 1377: Bố cục 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Bích Hải kiếm quyết, luyện tới cấp độ nào?” hắn chậm rãi đến gần, khi cách Lý Trình Di ba mét liền dừng lại.

“Bẩm Lục Sơn Công, đã đến tầng thứ hai. “Lý Trình Di tùy tiện biên soạn tiến độ bình thường.

“Ừ không tồi, không tồi. “Vốn tưởng rằng sẽ phiền phức, không nghĩ tới tư chất này cũng được

Lúc này, mâu thuẫn trong lòng Lục Sơn Công cũng ít đi rất nhiều, quay đầu gật gật đầu với vợ chồng Công Sơn Khánh Dương.

Như vậy, cứ quyết định như vậy. Hai đứa nhỏ của ngươi cũng được, tiến vào Tứ Hải động cùng Bích Lãng cung không thành vấn đề.

Tứ Hải động cùng Bích Lãng cung phân biệt cũng là thế lực động phủ của hai khách khanh còn lại của Công Sơn gia, hai vị đều là cao thủ cấp độ Kim Ngọc, cường giả bực này, ở trên giang hồ cũng có thể khai tông lập phái. Chẳng qua không phải đại tông đại phái mà thôi.

“Đa tạ Lục Sơn Công, chỉ là lễ mọn, không được kính ý. “Công Sơn Khánh Dương vỗ vỗ tay, ý bảo dì Viên bưng lễ vật đã chuẩn bị xong lên.

Một đĩa vàng được phủ bằng vải đỏ.

Lục Sơn Công cũng không nhìn, phất tay thu lại, lập tức đồ đạc liền biến mất.

Được rồi, ngày mai có thể tới báo danh. Đây là Lộ Dẫn. “Hắn phất tay chỉ.

Nhất thời trên mu bàn tay Lý Trình Di trong nháy mắt nhiều ra một đạo ấn ký màu đen, nhìn kỹ, đó là một chữ núi đơn giản.

Nơi này sử dụng văn tự, là một loại văn tự đặc thù tên là Lưu Văn, ở một số địa phương thậm chí mơ hồ có đặc thù công hiệu, có thể dẫn động thiên địa năng lượng.

Nhưng theo Lý Trình Di xem ra, Lưu Văn cùng văn tự Biển Đen, hơi có chút tương tự.

Còn không cảm ơn Lục Sơn Công? "Hai vợ chồng Công Sơn Khánh Dương vội nháy mắt với Lý Trình Di.

Lý Trình Di lập tức hiểu ý, tiến lên hành lễ cúi đầu.

Như vậy, ngày mai gặp ở động phủ. "Lục Sơn Công cười ha ha, xoay người chớp mắt, liền biến mất tại chỗ.

(Hết chương này)

Nghe đồn Lục Sơn Công chính là cường giả Kim Ngọc lâu đời, thậm chí có khả năng đạt tới cảnh giới tuyệt thế, cũng không biết có thật hay không?"

"Mặc kệ hắn. Cũng may cuối cùng cũng tìm được người che chở tốt cho Chúc Nhi. "Công Sơn Lẫm cười nói, khí sắc thoải mái hơn trước rất nhiều.

Lúc này em trai em gái của Lý Trình Di cũng hấp tấp từ trong phòng đi ra, hai người đều đã có bộ dáng một mét hai mét ba, thân thể năm sáu tuổi phát triển cực nhanh.

Đệ đệ tên là Công Sơn Minh, muội muội tên là Công Sơn Phù Minh. Cả hai đều mập mạp và trắng trẻo với đôi mắt to tròn. Có mùi vị của búp bê.

Công Sơn Khánh Dương bảo vợ chăm sóc hai đứa con, còn mình thì dẫn Lý Trình Di đến trung đình.

Lúc này sắc trời còn chưa hoàn toàn tối hẳn

Công Sơn Khánh Dương ánh mắt sáng quắc, nhìn trưởng tử, xua đám người Ninh thúc đi, chỉ còn lại hai người.

Hắn mới mở miệng.

"Con nói cho cha biết, hiện tại rốt cuộc tầng thứ gì rồi?"Hắn biết nhi tử thích nhất giấu diếm, tuyệt đối không thể chỉ là tầng hai Bích Hải kiếm quyết.

Dù sao kiếm quyết là hắn truyền, thỉnh thoảng cũng sẽ có khảo hạch.

Lý Trình Di trừng mắt nhìn.

Cha là hy vọng con bộc lộ tài năng, hay là làmTàng Long?

"Ngày thường, tự nhiên là bộc lộ tài năng, mới có thể đạt được càng nhiều tài nguyên, nhưng hiện nay, Phó gia có tâm nhất thống các thế gia xung quanh, thời điểm này làm chim đầu đàn, không tốt." Công Sơn Khánh Dương trả lời.

"Vậy vẫn là tầng thứ hai. "Lý Trình Di cười cười.

Kiếm pháp công lực cái gì hắn không phải rất quan tâm, chân chính trong những thời gian này, hắn thu hoạch lớn nhất, vẫn là kiến thiết phương diện Duy Độ.

Hiện nay, phạm vi Duy Độ của hắn đã đạt tới phạm vi 50 km.

Phạm vi này có thể nói đã che phủ non nửa ruộng cây quả của Công Sơn gia.

Nhưng Lý Trình Di vẫn cảm thấy quá chậm, không thỏa mãn.

Nếu luôn như vậy, sẽ mất bao lâu để xây dựng một chiều bao phủ toàn bộ phạm vi đã biết của Biển Đen?

Cho nên hắn cũng một mực tìm kiếm các kênh tăng tốc khác.

Tỷ như, thiêu đốt càng nhiều đồ vật, bảo vật có giá trị, hoặc là đối thủ mạnh hơn.

Đương nhiên, tầng thứ chân nguyên cao hơn, mới là nhất đồ vật tốt hơn, bởi vì chân nguyên thứ này hoàn toàn có thể cuồn cuộn không ngừng, không ngừng chuyển hóa năng lượng ngoại giới hóa thành ý thức lực.

Cho nên, hắn hiện tại mục đích từ ẩn núp yên lặng mở rộng Duy Độ, đem Bích Hải kiếm quyết luyện đến đại thành, làm tốt trụ cột thân thể, sau đó thay đổi tuyệt thế võ học càng mạnh hơn thậm chí là Thần Ma Võ Học.

“Trong lòng con biết rõ là tốt rồi, Phó gia tỷ đấu cùng conkhông quan hệ, đó là sự tình mà đệ tử gia tộc hai mươi tuổi trở lên cần suy nghĩ, sau đó con đi chỗ Lục Sơn Công, cần kín lời, không làm chuyện không cần thiết. Cần phải cho Lục Sơn Công lưu lại ấn tượng không tồi. Điều này đối với con, đối với ta cùng mẫu thân con đều có chỗ tốt rất lớn.” Công Sơn Khánh Dương dặn dò.

“Lục Sơn Công, rất lợi hại sao? “Lý Trình Di nhẹ giọng hỏi.

“Rất mạnh. Trong khách khanh cường giả Kim Ngọc của gia tộc, hắn có thể giao thủ với gia chủ hơn mười chiêu bất bại. Công Sơn Khánh Dương gật đầu.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

“Mặt khác, Ninh thúc sẽ không có cách nào đi theo con, cho nên, không có việc gì cần thiết đừng rời khỏi Lục Sơn, nếu không gặp nạn cũng không ai có thể cứu được con.” Công Sơn Khánh Dương mặc dù biết đứa nhỏ lớn rồi, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày như vậy, nhưng khi ngày này chân chính đến, trong lòng hắn vẫn trào ra một tia thương cảm.

Chương 1378. Bố cục 4

Chương 1378: Bố cục 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Sau này trên đường, cho dù gian nan, hay là thuận lợi, nguy hiểm hay là trở ngại, đều chỉ có thể do chính con gánh vác. Đương nhiên, nếu như thật sự ở không nổi, con cũng có thể trở về. Cho dù như thế nào, ta cùng mẹ con vẫn luôn ở chỗ này, ít nhất nơi này có thể tránh gió tránh sóng.”

“Vâng”Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Hắn đã sớm chê Ninh thúc vướng víu, lần này rốt cục có cơ hội vứt bỏ.

Nhìn ông bố thở dài, trong lòng hắn mặc dù cao hứng, nhưng sắc mặt cũng trầm trọng theo.

Trong lòng lại là đang suy tư, như thế nào mới có thể thu hoạch lượng lớn ác niệm.

Lần này tuy rằng bị Góc chết kéo vào, nhưng Vĩnh Hằng sinh cơ nhưng vẫn là đang không ngừng cường hóa cường độ thân thể, đây là sẽ chết người phiền toái.

Hắn tự nhiên sẽ không quên.

Mà đại lượng ác niệm, có thể dùng để ở triệu hoán ra kiến trúc căn nguyên của ác niệm rồi chuyển đổi thành tố chất tự thân, biến cường độ thân thể, thành lực tự lành tự thân.

Đây chính là thứ có thể kéo dài tính mạng. Phải để ý.

Hơn nữa sau khi vĩnh hằng sinh cơ chặt đứt sinh cơ, xuất hiện cái loại trạng thái bất tử bất diệt khiến cho Lý Trình Di cũng tương đối để ý.

Hắn nghĩ nếu là mình cũng có lực tái sinh cường đại như vậy, như vậy có thể cường độ cân bằng vĩnh hằng sinh cơ có tăng lên vô hạn hay không?

Đây cũng là một đề tài cần nghiên cứu.

Kiến thiết Duy Độ, thu nhận ác niệm quy mô lớn, phương pháp lưu trữ ác niệm, cùng với nghiên cứu trạng thái bất tử bất diệt, những thứ này đều cần xử lý từng cái một.

…….

Ngay khi Khánh Dương ở Công Sơn dặn dò Lý Trình Di cách đối nhân xử thế.

Một bên khác, Lục Sơn Công hóa thành một đạo khói đen bay khỏi Công Sơn gia, nháy mắt liền vượt qua mấy trăm dặm, đi tới một chỗ sâu thẳm âm lãnh dãy núi khổng lồ.

Trong đỉnh nủi sơn mạch cao thấp không đồng nhất, đất rừng khi thì khô vàng, khi thì đen như mực, phảng phất trong đó có khí hậu khác nhau.

Nơi này chính là Lục Sơn, cũng là chỗ Lục Sơn Công hắn chiếm cứ khai tông lập phái.

Lục Sơn Công biến thành làn khói đen dọc theo dãy núi đi vào bên trong, lại bay hơn mười dặm, rất nhanh đi tới một ngọn núi đá tất cả đều là đỉnh núi cực lớn sơn đen.

Đỉnh núi có một hang động lớn, bên trong có bảo ngọc dạ quang khảm nạm mặt tường, bạch quang như ban ngày.

Khói đen rơi xuống đất, hóa thành thân ảnh lưng còng của Lục Sơn Công.

Hắn thở ra một hơi, trong mắt lộ ra một tia hưng phấn.

Hơn chín mươi năm qua, hắn một mực thử đột phá một tia cửa ải cuối cùng.Tiên Thiên Kim Nguyên

Kim Ngọc cùng tuyệt thế, chênh lệch ở giữa chủ yếu chính là chênh lệch giữa tính chất kim nguyên.

Hắn tu hành Lục Sơn bách biến, tu ra kim nguyên càng chú trọng nghỉ ngơi lấy lại sức, mà không phải sát phạt tranh đấu.

Điều này làm cho Lục Sơn Công cùng đồng cấp giao thủ ăn không ít thiệt thòi.

Nhưng cũng may hắn kiêm tu một môn bí pháp võ học khác tên là Âm Thần Quyết, khiến cho hắn có hy vọng tăng lên cường độ kim nguyên.

Âm Thần quyết có thể một lần lại một lần mạnh mẽ tăng lên uy lực cường độ chân nguyên, nhưng đây cũng không phải là không hạn chế tăng lên, mà là có cái giá thật lớn.

Trả một cái giá lớn, sẽ sinh ra tổn thương rất nhỏ đối với tâm thần.

Cái giá thứ hai, cứ cách một đoạn thời gian, cần thu thập tâm huyết thuần khiết của trẻ con.

Đây cũng là nguyên nhân thực sự khiến hắn có thể dễ dàng nhận Công Sơn Chúc.

Lục Sơn rất lớn, một khi tiến vào, sau vài năm tu hành, ngẫu nhiên không cẩn thận xảy ra cái ngoài ý muốn, đó là không thể tránh khỏi.

Lục Sơn Công hắn tuy mạnh, cũng không thể thời thời khắc khắc đều trông coi đứa nhỏ nhà ngươi chứ?

Đây mới là kế hoạch chân chính của Lục Sơn Công.

Tâm huyết đứa trẻ bình thường, làm sao có hiệu quả tốt bằng tâm huyết đứa trẻ có huyết mạch

"Nhanh, nhanh, còn kém hai lần tăng lên cuối cùng, cường độ tu vi của ta, có thể chân chính sánh ngang Công Sơn Dung." Đến lúc đó trong mắt Lục Sơn Công hiện lên một tia âm trầm chờ mong.

……

Sáng sớm hôm sau.

Lý Trình Di được Ninh thúc hộ trì, rời khỏi Công Sơn gia, chạy tới Lục Sơn.

Nơi này cách Lục Sơn chừng mấy trăm dặm, khoảng cách đối với người bình thường mà nói rất xa, nhưng đối với người tập võ mà nói, không tính là gì.

Chân chính phiền toái chính là nội bộ Lục Sơn.

Lúc này trong xe ngựa.

Ninh thúc đang cẩn thận cùng Lý Trình Di giảng giải cặn kẽ tình huống Lục Sơn.

Lục Sơn chiếm diện tích rất lớn, chung quanh ba đại gia tộc, Công Sơn gia chúng ta chỉ là một trong số đó. Lục Sơn công tuy mạnh, nhưng cũng không thể hoàn toàn nắm giữ tất cả địa vực nơi đó.

Ninh thúc dừng một chút, tiếp tục.

" Dưới trướng Lục Sơn Công, bây giờ có năm vị đệ tử, hai nam ba nữ, ngươi sau khi đi qua, tận lực không nên đắc tội, trước tiên tặng lễ vật cho mỗi người để lấy quan hệ."

Trong năm người này, lại lấy Từ Tố Viện làm đầu, cho dù thực lực hay là tư chất, đều có thể so với chủ mạch, là do Lục Sơn Công và một hồ yêu sinh ra, phải tránh đắc tội.

Đương nhiên, Từ Tố Viện bây giờ đã mười chín tuổi, tu vi hẳn là vượt xa ngươi, ngươi muốn đắc tội cũng không có bản lĩnh này.

Khâu Tuyết Sam thứ hai, hơn ba mươi tuổi, dựa theo tin tức nghe được, tu vi yếu hơn Từ Tố Viện, từ chiến tích ra tay bên ngoài, ít nhất cũng là chân nguyên đại thành, cao thủ bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào Tiên Thiên Kim Nguyên, tính tình ngang ngược, tâm nhãn cực nhỏ, ngươi cũng nhớ không nên đắc tội.

Ninh thúc nhìn ra được, chuyên môn thu thập không ít tin tức, lúc này cẩn thận thấp giọng giảng giải cho Lý Trình Di.

Lý Trình Di ngoài mặt cũng nghe hết sức chăm chú.

Chỉ là theo xe ngựa bọn họ ngồi đi về phía trước.

Hai bên trong rừng cây, chỗ u ám, mơ hồ có bóng đen rất nhỏ bay qua, phát ra hàn ý, tựa hồ là đang đi theo xe ngựa.

Chương 1379. Bố cục 5

Chương 1379: Bố cục 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không bao lâu, bóng đen đồng loạt dừng lại, toàn bộ dừng chân, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Mấy giây sau, phảng phất thống nhất nhận được mệnh lệnh, tất cả bóng người mạnh mẽ cùng nhau khởi hành, lấy tốc độ nhanh chóng vượt qua xe ngựa, vượt qua xe, trước tiên hướng về phía Lục Sơn phóng đi.

Nếu là có người của Công Sơn thế gia ở đây, liền có thể phát hiện, những người này bất luận cao thấp mập ốm, nam nữ già trẻ, đều có một đặc điểm chung.

Đó là làn da xám đen, toàn thân phát ra hàn khí thấu xương.

Bên trong xe ngựa.

Lý Trình Di dường như lơ đãng nhìn ra ngoài xe.

Ánh mắt chợt lóe, vừa vặn đối diện với một nữ hắc ảnh mặc áo đen bó sát người.

Trong miệng nữ tử phát ra tiếng gào thét vô ý thức, chân nguyên trên người bắt đầu khởi động, hiện lên một màu vàng thuần khiết, đó rõ ràng là cấp độ Tiên Thiên Kim Nguyên.

Nữ tử này chính là nữ hộ vệ cao thủ lúc trước nghe lệnh tập kích Lý Trình Di.

Trong ba năm, Lý Trình Di cũng không phải cái gì cũng không làm.

Nắm giữ sinh cơ Duy Độ trong phương viên 50 km của hắn, nếu muốn kéo đứt một tuyến sinh cơ của nữ cao thủ hộ vệ nhị lưu, chẳng qua là chuyện dễ như trở bàn tay.

Hai người tầm mắt nhìn nhau, một cái chớp mắt sau, nữ tử liền phảng phất được mệnh lệnh gì, hướng Lục Sơn gia tốc

bay lướt, nháy mắt liền biến mất không thấy.

Bị chặt đứt sinh cơ tuyến về sau, cường độ võ giả chân nguyên sẽ một hơi tăng lên rất nhiều lần, hơn nữa mất đi ý thức nguyên bản.

Đây là chi tiết Lý Trình Di đã sớm phát hiện.

Điều này cũng làm cho vốn chỉ là nữ hộ vệ nhị lưu, thoáng cái nâng cao, tăng lên thành Tiên Thiên Kim Nguyên nhất lưu.

"Đến bên kia, ngươi nhất định phải chuyển tu Lục Sơn Bách Biến công pháp của Lục Sơn Công, lúc trước luyện Hải Nguyên cần tán công, bất quá cũng không cần lo lắng, ngươi mới tầng thứ hai, tán công cũng tán không được bao nhiêu, tầng một tầng hai đều là giai đoạn rèn luyện gân cốt." Ninh thúc an ủi.

Lại nói tiếp, ngươi đi cũng tốt, vừa lúc tránh Phó gia mưu tính, tránh liên tiếp những chuyện phiền toái.

"Chuyện thế nào? "Lý Trình Di thuận miệng hỏi.

"Nghe nói trên giang hồ không biết tin tức từ đâu tới, Toàn Cơ môn chủ bị phong ấn mấy trăm năm sắp xuất thế, muốn thoát khốn từ trong hư giới ra, cho nên thế gia đỉnh cấp trên giang hồ Tinh Vực chúng ta đều đang tranh nhau liên minh, kết thành thế lực tập đoàn, để tránh bị Toàn Cơ Môn ngóc đầu dậy diệt môn." Quả nhiên là thời buổi rối loạn.

"Toàn Cơ Môn này là cái gì? "Lý Trình Di nghi hoặc hỏi.

"Là một tên điên, bị tẩu hỏa nhập ma khi đang luyện công nhằm thôn tính thế nhân, dự định tiêu diệt hết thảy sinh linh thế gian, xây dựng lại trật tự mới" Ninh thúc nói.

"Hắn rất mạnh rất nổi tiếng sao? "Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

"Uh, nghe nói năm đó một chiêu Thác Thiên Chưởng, thiếu chút nữa trực tiếp đánh nổ Bạch Thực tinh dưới chân chúng ta cùng 10 vì sao lớn nhỏ khác, nếu không phải là môn chủ thế gia liên thủ ngăn cản, hiện tại chỉ sợ đã không có nơi cho chúng ta sinh hoạt." Ninh thúc thở dài.

Nghe đến đó, trong lòng Lý Trình Di nhanh chóng sinh ra một phương pháp kế hoạch tương đối hoàn thiện.

Nếu như hắn là Toàn Cơ môn chủ này, ác niệm kia chẳng phải là cuồn cuộn không ngừng, tựa như hải đào.

Chỉ là như thế nào thu hoạch còn có ác niệm như thế nào hoán đổi thu hoạch, đều cần lên kế hoạch cẩn thận.

……..

Chỗ sơn khẩu Lục Sơn.

Xe ngựa chậm rãi giảm tốc độ, dừng ở một khe núi hẹp tiến vào sơn mạch.

Hai người bước xuống xe, chính là Lý Trình Di và Ninh thúc.

“Lần này đi, đó là một năm mới có thể quay về nhà một lần, một mình ở bên ngoài, phải bảo trọng. “Ninh thúc có chút lo lắng nói.

Tuy rằng Công Sơn Chúc từ nhỏ đã trưởng thành ổn trọng rất sớm, nhưng nếu thật sự để cho một mình hắn sinh hoạt tu hành, Ninh thúc vẫn tránh không được sinh ra rất nhiều lo lắng suy nghĩ.

“Ninh thúc yên tâm, con người ta sợ nhất là phiền phức, nếu gặp phải thì suy nghĩ làm thế nào để tránh, sẽ không việc gì. “Lý Trình Di đơn giản an ủi. “Ta cũng biết, chỉ là… “Ninh thúc thở dài, nhìn về phía sau lưng Lý Trình Di.

Bên kia cửa vào đã có một bóng người mơ hồ tới.

Xem ra là người đón ngươi tới, bảo trọng.

“Ừ. “Lý Trình Di xoay người, mang theo hành lễ, đi về phía người nọ.

Người đi ra là một nữ tử, dưới váy dài đen còn mặc quần dài màu đen, tóc dài buộc cao, dùng vòng ngọc đơn giản kẹp lại, nhưng rõ ràng là trang điểm đơn giản, sau khi đến gần, lại trong nháy mắt có loại trùng kích khó hiểu, tựa như một cánh hoa sóng biển đánh sâu vào tâm thần người ta.

Mi kiếm mắt nước, môi đỏ mọng da trắng, rõ ràng chỉ là đơn giản phối hợp ngũ quan, đã có loại ôn nhu quyến rũ đẹp như nước.

Lý Trình Di híp mắt, vừa rồi trong nháy mắt, hắn từ trên người đối phương cảm nhận được một cỗ ý thức lực vô ý thức khuếch tán rất nhỏ.

Ý thức lực kia nếu như phải hình dung, đó chính là rất giống với kiểu như cù người ta.

Vô số ý thức lực tựa như vô số cù lét, tiếp xúc đến chung quanh tất cả mọi người, đều cù làm người ta cực kỳ sảng khoái.

Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di gặp phải cách dùng ý thức lực này.

Bất quá loại tình huống này cũng làm cho tất cả người nhìn thấy nữ tử này, đều sẽ không tự chủ được tự nhiên sinh ra hảo cảm đối với nàng.

Bởi vì chỉ cần nhìn thấy nàng, sẽ cho người ta một loại nhàn nhạt thư giãn sung sướng.

Đây chính là mị cốt trời sinh của hồ yêu sao? Trong lòng Lý Trình Di hiện lên suy đoán.

"Tại hạ Từ Tố Viện, đại đệ tử môn hạ Lục Sơn Công, đến đây tiếp tân nhập tiểu sư đệ, vị này chính là Công Sơn Chúc sao?"

Đôi mắt đẹp của cô gái rơi vào trên người Lý Trình Di.

Chương 1380. Bố cục 6

Chương 1380: Bố cục 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không thể không nói dung mạo thân thể Lý Trình Di lần này coi như không tệ, tuy rằng so với nguyên bản không kém nhiều lắm, nhưng làn da tốt, khí sắc tốt, tự nhiên liền đẹp lên một phần.

Hơn nữa dáng người cao ngất cường tráng, lại có thể tăng thêm vài phần.

Nhưng những dung mạo này so với nữ tử trước mắt này, hoàn toàn khác biệt như mây bùn.

Cũng may Lý Trình Di cũng không để ý những thứ này, hắn chỉ là từ trên người đối phương tựa hồ nghĩ tới linh cảm nào đó.

"Đúng vậy, Công Sơn Chúc bái kiến đại sư tỷ. "Hắn tiến lên hữu lễ ôm quyền cúi đầu.

Khách khí rồi, sau này chúng ta cùng xuất thân một mạch, phải giúp đỡ lẫn nhau, trông coi lẫn nhau mới được. "Từ Tố Viện thoạt nhìn tính tình rất tốt, rất dịu dàng, tựa hồ là một người hiền lành.

"Vâng. "Lý Trình Di nghiêm túc đáp.

Kế tiếp chính là màn giao tiếp bình thường, Ninh thúc gặp người đến tiếp đón, cũng cố gắng tiến lên đưa chút quà gặp mặt cho Từ Tố Viện, nhưng bị từ chối.

Sau mấy lần từ chối, lễ vật của hắn vẫn không thể đưa ra.

Xe ngựa chậm rãi quay đầu, Ninh thúc đi một bước lại quay đầu lại, sắc mặt mơ hồ mang theo lo lắng. Dù sao cũng là đứa nhỏ hắn trông coi nhiều năm như vậy.

Lý Trình Di nhìn hắn, thẳng đến khi xe ngựa hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, mới theo Từ Tố Viện lên núi.

Hai người một đường không nói chuyện, nhưng nửa đường Từ Tố Viện sẽ không ngừng quay đầu lại, nhìn xem hắn có thể đuổi kịp hay không.

Rõ ràng là con người rất dịu dàng.

Rất nhanh, xuyên qua hơn mười dặm đường núi, theo sườn dốc đi lên, hai người đều là người tập võ, tốc độ cực nhanh, cuối cùng đi tới một mảnh loạn thạch màu đen ở giữa hang động khổng lồ phía trước.

Trong động quật có khảm nạm dạ quang bảo thạch màu trắng phóng ra ánh sáng, tựa như ban ngày.

Trước cửa có từng mảng mây leo núi rậm rạp che khuất tầm mắt.

Lục Sơn Công cùng các sư đệ sư muội còn lại đều ở bên trong, đi theo ta nhớ kỹ đừng giẫm nhầm bước. "Từ Tố Viện dặn dò.

Vâng.

Lý Trình Di gật đầu.

Hai người một đường vào động, dọc theo dòng suối róc rách trong động nhanh chóng xâm nhập, rất nhanh liền đi tới chỗ sâu nhất, trước một tòa lầu đá ba tầng xây trong động.

Lục Sơn Công cùng bốn đệ tử khác đã ở chỗ này chờ.

Hiển nhiên lễ vật Công Sơn Khánh Dương tặng vẫn có không ít tác dụng.

Trước Thạch Lâu đen xám, trên bãi đất trống, Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, liền phóng mắt về phía bốn người còn lại ngoại trừ Lục Sơn Công.

Không bắt mắt chút nào.

Ngoại trừ Từ Tố Viện, những người còn lại từ tinh khí thần có thể nhìn ra, chênh lệch quá lớn.

Cùng Từ Tố Viện so sánh, bốn người này đều không phải là thiên tài có huyết mạch tốt gì cả.

Trong cơ thể tuy rằng cũng có nội lực chân nguyên dao động, nhưng quá yếu.

Lý Trình Di từ chỗ Từ Ninh thúc biết, những người này ít nhất tu luyện mười mấy năm tại chỗ Lục Sơn Công nơi này.

Nhưng cứ như vậy cũng chỉ là chút trình độ này. Có vẻ như là…..

Ý niệm trong đầu chợt lóe lên.

Lý Trình Di ngoài mặt vẫn tương đối cung kính thi lễ với Lục Sơn Công và những người còn lại.

Công Sơn Chúc bái kiến sư phụ, bái kiến chư vị sư huynh sư tỷ.

"Lại đây đi, hôm nay coi như là nghi thức nhập môn, ngươi lúc trước đã luyện Bích Hải kiếm quyết, nói vậy rèn thể hẳn là đã luyện qua?"

"Vâng. "Lý Trình Di gật đầu.

Con cháu thế gia các ngươi, tự nhiên có tài nguyên tốt nhất ủng hộ, tu hành tốt công pháp, tốc độ tích góp từng tí một của chân nguyên vượt xa tầm thường, cơ sở rèn thể chắc cũng rất tốt. Đây là khởi điểm tốt. Nhưng cũng phải nhớ kỹ, chớ kiêu chớ nóng nảy, dù sao tâm tính cùng ngộ tính, là không ai có thể giúp được ngươi.

"Vâng, tạ sư tôn dạy bảo đệ tử nhất định phải ghi nhớ. "Lý Trình Di cung kính cúi đầu.

Giáo dưỡng tốt làm cho Lục Sơn Công so sánh với đệ tử còn lại của mình, tâm tình càng là thoải mái.

Được rồi, hiện tại, trước tiên hãy xem trình độ của ngươi. Tuyết Oánh.

"Có! "Một thiếu nữ đứng ở cuối cùng đứng ra, ôm quyền cúi đầu.

Thiếu nữ này dung mạo bình thường, dáng người cũng cân xứng, hoàn toàn không có đặc điểm gì, tóc cũng có chút khô vàng, có chút cảm giác suy dinh dưỡng. Nhưng màu tóc dường như là bẩm sinh.

Ngươi đi thử tay với tiểu sư đệ, chú ý đúng mực. "Lục Sơn Công thản nhiên nói.

Tuy rằng mục đích không thuần khiết, nhưng nếu như đệ tử tu vi càng cao, tâm huyết cũng liền hiệu quả càng tốt, cho nên bồi dưỡng đệ tử hắn đúng là thật sự để tâm.

"Vâng! "Thiếu nữ nghiêm túc cúi đầu, sau đó xoay người nhìn về phía Lý Trình Di.

Thân hình chợt lóe, cô chợt xuất hiện cách Lý Trình Di năm mét.

"Tiểu sư đệ, tại hạ Trương Tuyết Oánh, xếp hạng thứ năm, xin chỉ giáo.

"Xin Tuyết Oánh sư tỷ chỉ điểm. "Lý Trình Di lễ tiết không thể chê vào đâu được.

Hai người đứng ở trên đất trống giằng co, đồng thời một tầng màng mỏng vô hình trong suốt hình bán cầu, bao lấy hai người.

"Sư đệ cẩn thận. "Trương Tuyết Oánh không nói nhảm, tay phải buông xuống, thân thể khẽ cong.

Vèo!

Nàng chớp mắt, xuất hiện bên cạnh Lý Trình Di, một chưởng đánh vào vai hắn.

Tốc độ này khiến Lý Trình Di nhíu mày, hắn không thể cảm nhận được quỹ tích di chuyển của đối phương.

Thật giống như người thoáng cái từ bên người toát ra.

"Nhảy không gian sao? Trong lòng hắn rùng mình, hắn biết nơi này giá trị võ lực rất cao.

Nhưng lúc này vừa mới ra khỏi gia tộc, liền gặp phải loại võ công cấp bậc này.

Thật thú vị.

Tuy rằng đối phương trực tiếp lóe ra bên người, nhưng phản ứng của bản thân, cũng không đủ để loại tốc độ này ra chiêu.

Vì vậy.

Lý Trình Di nhẹ nhàng nghiêng người, tránh một chưởng này, đồng thời chân nguyên ngưng tụ thành một thanh trường kiếm màu lam, kiếm quang chém nghiêng.

Chương 1381. Bố cục 7

Chương 1381: Bố cục 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bùm!!

Lưỡi kiếm va chạm với bàn tay đối phương, bắn ra điểm sáng chân nguyên màu lam đen.

Trương Tuyết Oánh lại lần nữa thân hình biến mất, lóe ra phía sau, lại là một chưởng.

Lúc này đây chân nguyên màu đen từ trong lòng bàn tay nàng nặng nề tràn ra, hóa thành một mảnh hư ảnh dãy núi đường kính hơn một mét, đánh về phía lưng Lý Trình Di.

Phốc.

Chưởng ảnh lơ lửng dừng lại, không phải Trương Tuyết Oánh hạ thủ lưu tình, mà là một mũi kiếm đang lơ lửng ở giữa mi tâm nàng, cuối cùng bén nhọn không ngừng phát ra hàn ý.

thua rồi.

Bốp bốp bốp.

Lục Sơn Công hai mắt tỏa sáng, đứng lên hai tay vỗ tay.

Rất tốt, chân nguyên sắp đến tầng thứ ba, rất tốt, phản ứng thân thể cũng rất nhanh.

Hắn đi tới bên cạnh Lý Trình Di, ý bảo hai người thu tay lại.

Đồng thời vươn một ngón tay, chỉ vào ngực Lý Trình Di.

Một luồng chân nguyên màu vàng trong nháy mắt tuôn ra, tuần hoàn một vòng theo kinh mạch thân thể Lý Trình Di, sau đó tự động tản ra, dung nhập vào các nơi trong thân thể.

Nhớ kỹ lộ tuyến này, đây chính là tầng thứ nhất cơ sở công pháp Lục Sơn Bách Biến của ta. Sau này phải chăm chỉ luyện tập.

“Vâng. “Lý Trình Di từ trước khi đối phương mượn truyền công dò xét đã thu liễm Cửu Trọng Hải Nguyên tản ra, máu trong kinh mạch trống rỗng.

Dù sao hắn tốt xấu gì cũng là cường giả tu qua không ít võ học đỉnh cấp, kỹ xảo ấy quá đơn giản.

“Ngươi không tò mò, vừa rồi sư tỷ ngươi vì sao đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh ngươi? “Lục Sơn Công cười nói.

“Vâng. “Lý Trình Di lộ ra vẻ tò mò nghi hoặc thích hợp.

Lục Sơn Công cười nói: - Đây chính là công pháp thần thông độc hữu của võ học Kim Ngọc. Võ học Kim Ngọc ngoại trừ chân nguyên cắt kim đoạn ngọc, còn có tứ đại thông dụng thần thông, lóe sáng, kéo dài, kéo dài tuổi thọ, cố lực.

Tất cả võ học Kim Ngọc đều có sao? “Lý Trình Di thật sự tò mò.

“Ngũ đại thần thông cũng không phải là tất cả Võ học Kim Ngọc đều có, kém Võ học Kim Ngọc, chỉ biết có một mục, bình thường có hai mục, tốt một chút có 3 mục, tốt nhất tự nhiên chính là có 4 mục hoặc 5 mục”

Cho nên bất kể ngươi tu hành võ học nhất lưu bao lâu, ngay từ đầu, khởi điểm cũng đã thua Võ học Kim Ngọc quá nhiều.

Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Như vậy, xin hỏi sư tôn, thần thông hẳn không phải sau khi tu luyện viên mãn mới xuất hiện chứ?

Lục Sơn Công gật đầu, vuốt râu cười nói: - Thần thông là dựa vào lĩnh ngộ, Lục Sơn Bách Biến tổng cộng chín tầng, Tuyết Oánh cũng mới luyện đến tầng thứ hai là có thể lĩnh ngộ thần thông.

“Điều này có nghĩa là, nếu ngộ tính không đủ, cho dù võ học có năm hạng toàn bộ thần thông, cũng có thể sẽ xuất hiện tình huống ngộ không ra?”

“Đúng là như thế.” Lục Sơn Công tâm tình càng tốt, thế gia tử phản ứng chính là so với thiên tài bình thường nhanh

hơn rất nhiều, không cần nhiều lần dạy dỗ, một chút liền thông.

Hắn nhìn về phía đệ tử còn lại, lại không chú ý tới, Trương Tuyết Oánh bị đánh bại, thối lui đến một bên, sắc mặt trầm thấp, không hề có động tĩnh.

Mà một bên khuôn mặt, đang ẩn ẩn có dấu ấn hoa cỏ đỏ tía rất nhỏ hiện lên.

Nếu có người nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, ấn ký kia là một đóa hoa tử vi màu tím đỏ màu sắc rất nhạt. Lớn nhỏ chỉ có móng tay, mới vừa xuất hiện, trong đôi mắt buông xuống của Trương Tuyết Oánh, liền thoáng cái hiện lên một vệt màu tím.

Đây là dấu hiệu hoa ngữ Tử Vi vương quyền phát động.

Bên kia, Lục Sơn Công cùng những người còn lại căn bản không phát hiện, mấy người thấy Lý Trình Di mới nhập môn liền bày ra thực lực, biết sư phụ là dự định cho hắn một cái ra oai phủ đầu.

Lúc này, nhị sư tỷ Khâu Tuyết Sam, tiến lên một bước đứng ra.

Để ta đi, vừa vặn dạy tiểu sư đệ, quy củ nhập môn. "Khâu Tuyết Sam so với Trương Tuyết Oánh có chút nhận thức, tư sắc tính trung bình, chân dài eo nhỏ ngực phẳng, dáng người vận động viên tiêu chuẩn.

Lúc này đứng đối diện Lý Trình Di, mái tóc dài đen của nàng xõa tung như vậy, mặt mày mang theo chút ngạo khí, nhìn về phía bên này.

"Được. Ra tay nhẹ một chút. "Lục Sơn Công gật đầu. Thân hình lóe lên, trực tiếp trở lại ghế thái sư.

Người bên này vừa mới đi, Khâu Tuyết Sam liền nhịn không được, trong miệng gầm nhẹ một tiếng, tay phải bạo khởi, nhô lên cao một chưởng về phía trước.

Réo!

Tiếng gào thét thật lớn nổ tung, từng đạo hư ảnh dãy núi xám đen nửa trong suốt tựa như tia chớp bay ra, tầng tầng

chồng chất đập về phía Lý Trình Di.

Một tay này của nàng, thanh thế liền mạnh hơn Trương Tuyết Oánh rất nhiều.

Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia sáng. Lúc này cũng nhanh chóng nghiêng người né tránh, kiếm chiêu trong tay đánh ra.

Những sợi chỉ trắng hội tụ thành những con sóng trắng, từ bên cạnh lao về phía đối phương.

Sóng biển không cách nào tránh đi dãy núi trùng kích nhưng lại tìm được chỗ yếu của dãy núi bàng bạc kia, xọc vào đó để đột phá, trong nháy mắt phá tan hư ảnh dãy núi, đánh về phía Khâu Tuyết Sam

Nhưng không ngờ Khâu Tuyết Sam lóe lên một cái, người trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở phía sau Lý Trình Di, lại là một mảnh hư ảnh dãy núi điên cuồng đánh ra.

Đây là chiến thuật con diều sao?

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm.

Nếu là hắn không che dấu thực lực, còn có thể giải quyết đối phương, nhưng lúc này chỉ dùng hai tầng Bích Hải kiếm quyết, lúc này hồi lực không kịp, đó là không có khả năng thắng.

Sau khi xác định không thắng được, hắn dứt khoát giả bộ bị dọa, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Quả nhiên, thấy một màn như vậy, Lục Sơn Công phất tay một trảo, nhất thời đem tất cả chưởng lực của Khâu Tuyết Sam đều tán đi.

Được rồi. Kiểm tra đến đây là đủ rồi.

Hắn nhìn sắc trời, ngón tay chỉ đại sư tỷ Từ Tố Viện.

Tố Viện, ngươi tới dạy tiểu sư đệ công pháp cơ bản. Cần gì thì đi động quật thứ hai lấy.

Vâng. "Từ Tố Viện tiến lên, cung kính trả lời.

Từ hôm nay trở đi, môn hạ Lục Sơn có thêm đệ tử thứ sáu.

……..

Chương 1382. Bố cục 8

Chương 1382:

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngay khi Lý Trình Di làm từng bước, xác định bố cục tương lai.

Bên ngoài Bạch Thực Tinh, trong tinh không mênh mông.

Đột nhiên một mảnh quang hoa màu trắng rực rỡ nổ tung, tựa như một cái đĩa tròn thuần trắng.

Trên đĩa tròn, từng đạo bóng người thật nhỏ đang điên cuồng giao thủ chém giết, tiên thiên kim nguyên va chạm, kích động ra mảng lớn điểm sáng màu vàng bay tán sáng bốn phía.

"Toàn Cơ Môn xuất thế! Mau đi bẩm báo gia chủ! "Có người quát to truyền tấn.

Một bóng người nhận được truyền tấn, tung người nhảy lên, ý đồ thoát ly chiến trường.

Nhưng đột nhiên trong tinh không phía sau, trong bóng tối trống rỗng hiện ra một đạo hình người mơ hồ.

Hình người dần dần rõ ràng, mặc váy lụa dài màu hồng nhạt, tóc đen búi lên, giữa tóc có điểm sáng màu hồng phấn thật nhỏ như ẩn như hiện.

Nếu là nhìn kỹ, liền có thể phát hiện những điểm sáng kia là vô số con mắt thật nhỏ màu hồng nhạt.

Đó là một nữ tử, nếu như nói vẻ đẹp Từ Tố Viện là ôn nhu quyến rũ, như vậy nữ tử này đẹp, chính là diễm lệ.

Diễm lệ cực hạn, phối hợp với lượng lớn màu hồng nhạt, càng lộ ra khí chất.

Nhưng trong diễm lệ, khóe miệng nữ tử đỏ sậm lại ẩn ẩn mang theo độ cong trào phúng.

Vạn vật sinh ra bình đẳng. Chúng sinh như thế, con người cũng như thế.

Tiếng nói chấn động, trực tiếp truyền bá trong chân không, tựa như sóng gợn thực chất, tự mang chất dẫn.

Đúng lúc này, nữ tử giơ tay lên vỗ vào cái đĩa tròn màu trắng.

Bàn tay ả cấp tốc vươn dài, nhanh chóng bành trướng biến lớn.

Đảo mắt liền hóa thành chưởng ấn khổng lồ như tinh cầu, bao trùm tất cả.

"Toàn Cơ, ngươi thật sự cho rằng ngươi vô địch thiên hạ rồi!? "Một tiếng rống giận từ xa truyền đến.

Theo tiếng mà đến, còn có một bàn tay to lớn hơi nhỏ hơn một chút.

Bàn tay kia tựa như do rất nhiều loại sức mạnh chắp vá tạo thành, phát ra hào quang bảy màu, chính diện đụng vào chưởng ấn khổng lồ.

Ầm ầm!!!

Hai đạo chưởng ấn đồng thời nổ tung tản ra vô số điểm sáng bay tán loạn.

Một phần trong đó, bay về phía Bạch Thực Tinh.

…….

Vào ban đêm.

Trên đỉnh Lục Sơn, Lý Trình Di đang tinh tế cảm ngộ công pháp Lục Sơn Bách Biến tầng thứ nhất vừa mới học được.

Đột nhiên trong lòng hắn có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Trên bầu trời đêm, chỉ thấy vô số sao băng màu sắc rực rỡ rơi lả tả.

Cảm ứng lực của hắn hiện giờ đã không còn khuếch tán, chủ yếu dùng phạm vi không gian thay thế.

Nhưng lúc này từng viên sao băng màu sắc rực rỡ, cho hắn cảm giác vô cùng nguy hiểm.

"Thân thể này của ta, cuối cùng vẫn chỉ là chưa tới trình độ nhất lưu."

Chống lại nhất lưu, sử dụng hoa ngữ, hắn có lòng tin giải quyết. Nhưng chống lại kim ngọc, hắn cảm thấy vẫn là rất không an toàn, chớ nói chi là cao hơn là tuyệt thế, Thần Ma.

Dù sao uy lực hoa ngữ lớn nhỏ cũng phải xem trụ cột của mình như thế nào.

Hơn nữa Kim Ngọc còn có các loại thần thông khó lường, tuyệt thế cùng Thần Ma, tuyệt đối càng nguy hiểm.

Lúc này, hắn thu liễm thể xác và tinh thần tiếp tục cảm ngộ tầng thứ nhất vừa tới tay.

Sáng sớm hôm sau.

Một đêm không ngủ Lý Trình Di triệt để ngộ thông tầng thứ nhất công pháp, nhưng hắn vẫn chưa tu hành, mà là tiếp tục tập luyện Bích Hải kiếm quyết.

Hiện nay, hắn cách nhất lưu, duy nhất kém, chính là chân nguyên.

Sau khi chân nguyên dung nhập thần ý, mới có thể hóa thành tiên thiên kim nguyên, nhưng ý thức lực thần ý của hắn tất cả đều dùng để dung nhập Duy Độ.

Cho nên lần này, hắn tạm dừng dung hợp Duy Độ, tùy tiện đốt cháy đan dược, bổ dưỡng mà mang từ nhà đến để lấy được ý thức lực nhanh chóng dung nhập Hải Nguyên Bích Hải Kiếm Quyết.

Rất nhẹ nhàng tu luyện Bích Hải Kiếm Quyết tới cảnh giới viên mãn tầng thứ chín.

Mà đến tầng thứ chín, sẽ có một biến hóa đặc thù. Đó chính là sẽ tự nhiên sinh ra lực sóng to gió lớn.

Đồng thời tất cả tiên thiên kim nguyên sẽ tự nhiên chuyển hóa, trở thành chất dinh dưỡng khổng lồ sinh sôi.

Lúc trước tu luyện ra kim nguyên càng nhiều, chuyển hóa được cự lực lại càng lớn.

Đây mới là nguyên nhân căn bản môn công pháp này được coi là cơ sở rèn lực trúc cơ của Công Sơn gia.

Đến khi trời sáng hẳn.

Trong cơ thể Lý Trình Di đứng ở ngoài động, đã toàn bộ chuyển hóa thành tiên thiên kim nguyên, hơn nữa kim nguyên cũng bắt đầu nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể, chuyển hóa thành lực sóng to khổng lồ.

Dù sao, hắn ý thức lực tuy mạnh, nhưng cỗ thân thể này còn rất yếu, phải tăng cường.

Cửu Trọng Hải Nguyên chuyển hóa Tiên Thiên Kim Nguyên, tổng sản lượng gấp chín lần võ giả cùng cảnh giới bình thường.

Nửa canh giờ sau.

Lý Trình Di chậm rãi thu công.

Tất cả tiên thiên kim nguyên trong cơ thể hắn đều bị dung nhập vào bên trong cơ thể, cùng lúc đó, sức mạnh kim nguyên

Chương 1383. Bố cục 9

Chương 1383: Bố cục 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Cao thủ bình thường sẽ lưu lại một bộ phận Tiên Thiên Kim Nguyên, một bên cường hóa chính mình, một bên dùng Tiên Thiên Kim Nguyên tăng cường, như vậy mới có thể đạt được uy lực lớn nhất.

Nhưng Lý Trình Di muốn tu sửa Lục Sơn Bách Biến, cũng không quan tâm những thứ này.

Sau khi tán công, hắn chỉ tốn hơn mười phút, liền đem Lục Sơn Bách Biến nhập môn.

Trong cơ thể cường hãn nhanh chóng thai nghén ra một tia chân nguyên màu đen.

Lấy cảnh giới nhất lưu tu lại cấp độ nhập môn, tự nhiên cực nhanh.

Ngay khi Lý Trình Di nghiêm túc khổ tu, tâm không tạp niệm. Đảo mắt đã hơn nửa tháng trôi qua.

Dì Viên trong nhà đưa đồ lặt vặt quần áo cho hắn, lúc nói chuyện phiếm, nhắc tới Phó gia bái trang trong tộc.

Thiên tài Phó gia đến đây không người có thể địch, thậm chí giáp mặt xuất thủ đánh tàn phế hai gã chủ mạch tộc nhân nói năng lỗ mãng.

Cuối cùng vẫn là Công Sơn Lôi Cửu nhịn không được ra tay, chính diện đánh bại Thiên tài Phó gia, một trận thành danh.

Lôi Cửu không ngờ đã đem Công pháp Kim Ngọc luyện đến cảnh giới tầng bảy, tổng cộng chín tầng võ học thiếu chút nữa bị hắn luyện đến đỉnh điểm.

Mới vừa ra tay, liền nháy mắt miểu sát những Thiên tài Phó gia Võ học Kim Ngọc mới tầng ba bốn.

Lý Trình Di nhận được tin tức, sau khi hơi cảm thán, còn nhờ dì Viên mang theo một phong thư chúc mừng.

Tuy rằng Lôi Cửu chỉ là một đứa nhỏ, nhưng tốt xấu gì bề ngoài cũng là một trong hai đại hảo hữu của hắn.

Thời gian trôi qua, chuyện của Lôi Cửu nhanh chóng phai nhạt trong đầu Lý Trình Di.

Hắn toàn tâm toàn ý đầu nhập vào tu hành võ đạo.

Lục Sơn Bách Biến cơ hồ là một tháng một tầng, đến tháng thứ bảy, hắn rốt cục tạm thời bị mắc kẹt tiến độ.

Không phải hắn không cách nào tiếp tục đi về phía trước, mà là tầng thứ tám bắt đầu, liền cần thêm vào tu hành bí bảo, mới có thể tiếp tục đi về phía trước.

'Xem ra đây cũng là nguyên nhân lúc trước Lôi Cửu bị kẹt ở tầng thứ bảy, không thể không bộc phát thực lực chân thật của mình. Bởi vì, hắn cần tài nguyên bí bảo."

Một điểm khác chính là, Lý Trình Di cần thời gian cảm ngộ công pháp thần thông của Lục Sơn Bách Biến.

Có hai môn thần thông công pháp Kim Ngọc, có thần thông cùng không có thần thông, thực lực chênh lệch thật lớn.

Mà phương diện này, cũng cơ bản có thể bắt đầu hoàn toàn khống chế Lục Sơn nhất mạch.

Bóng đêm mông lung.

Trên đỉnh Lục Sơn, trong cự động, một đạo bóng người mơ hồ đang chớp chớp bay ra ngoài động.

Đột nhiên một bóng người khác từ bên cạnh bắn ra, chuẩn xác ngăn cản bóng người mơ hồ.

Khâu sư tỷ vội vàng như vậy, là muốn ra ngoài làm việc gấp sao?

Người chặn đường một thân trang phục tu thân màu đen, tóc dài xõa vai, môi mang ý cười, chính là Lý Trình Di đã tu hành ở chỗ này nửa năm.

“Tiểu sư đệ ngăn ta lại là có việc?“Khâu Tuyết Sam che mặt, trong mắt ẩn chứa sát khí, hiển nhiên là ra ngoài định làm một số chuyện bí mật.

Lúc này bị người ngăn cản, nếu không phải đối phương là đồng môn của mình, nàng hiện tại liền tính toán mấy chiêu giết chết đối phương, tiếp tục lên đường.

“Tiểu đệ gần đây tu vi có tiến bộ, nhưng khổ nỗi không có người tỷ thí, không cách nào biết được chính xác tiến bộ, có thể hay không thỉnh sư tỷ chỉ điểm một chút, nghiêm túc tỷ thí một phen, coi như là thua, tiểu đệ cũng có thể rõ ràng thấy nhược điểm của mình ở đâu.” Lý Trình Di lời nói nghiêm túc khẩn thiết.

“… “Khâu Tuyết Sam gỡ mặt nạ xuống, sát ý trong mắt dần có ý dời mục tiêu. Ngươi nghiêm túc chứ?

Một người mới luyện mấy tháng, cư nhiên đứng ở trước mặt mình nói muốn khiêu chiến chính mình.

Khiêu chiến một sư tỷ khổ tu Lục Sơn Bách Biến hơn mười năm!?

Đương nhiên. “Lý Trình Di mỉm cười. Nếu là thua, cái này làm nhận lỗi. “Hắn từ trong tay áo lấy ra một lộc giác ngân bạch quơ quơ.

“Tuyết Lộc Nhung?! “Trong mắt Khâu Tuyết Sam hiện lên một tia ghen tị, đây chính là sự khác biệt lớn giữa thế gia tử và xuất thân bình thường.

Loại bảo dược Tuyết Lộc nhung này, nàng ít nhất phải ra ngoài làm hộ vệ tạp công hơn một năm mới có thể mua nổi.

Nhưng ở trong tay Công Sơn Chúc, tùy tiện tiện lấy ra.

Như vậy vừa nhìn, tiểu sư đệ này xem như người ngốc tiền nhiều nói không chừng có thể lấy được thứ tốt cuồn cuộn không ngừng từ trong tay hắn.

Vì thế, ánh mắt Khâu Tuyết Sam cũng dịu dàng hơn.

Được, sư phụ không có ở đây, đừng nói ta khi dễ ngươi.

Kính xin sư tỷ dốc hết toàn lực, chớ hạ thủ lưu tình. “Lý Trình Di nghiêm túc ôm quyền thi lễ với đối phương.

Cùng lúc đó, hoa ngữ Tử Vi vương quyền lặng lẽ ở trên mu bàn tay ác chi hoa khuếch tán ra.

……

Công Sơn gia.

Hán Tông Địch đứng một mình trong sân, quanh thân hiện lên một chút huỳnh quang màu tím lam, một tấm mặt nạ ác quỷ như có như không, hiện lên nửa trong suốt trước mặt nàng ta.

Nàng ta đây là đang tu hành, ngoài mặt tu hành chính là Tu La quỷ diện -tuyệt thế công pháp của Hán Tông gia, nhưng trên thực tế, bên cạnh nàng hiện lên lam tím huỳnh quang, mới là hạch tâm

Chương 1384. Gió mưa 1

Chương 1384: Gió mưa 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Không cần, thuận theo tự nhiên là được. Phó gia chỉ là tiền vệ, diệt thì dễ, nhưng liên lụy sau lưng sẽ cuồn cuộn không ngừng. “Hán Tông Địch hiện giờ đã mười ba tuổi, dáng người dung mạo duyên dáng yêu kiều, mơ hồ có đường cong dịu dàng.

Ở trong gia tộc, nếu không phải bởi vì là Lý Trình Di định hôn, sợ là sớm có không ít người theo đuổi.

“Trưởng công chúa bên kia truyền tin tới, tiểu thư còn có thể ở bên ngoài tránh né ba năm, ba năm sau, nhất định phải trở về Nã Vân giới.”

“Ba năm. “Hán Tông Địch hừ lạnh một tiếng, dừng tu hành.

“Nếu ta không về thì sao? “Thời gian ba năm căn bản không thể để nàng trở về giải quyết Cửu Đầu Xà.

“Chỉ sợ sẽ có phiền toái. “Giọng nữ trầm thấp nói. Tính tình trưởng công chúa, tiểu thư cũng biết rõ, nàng sẽ không tùy ý gia hạn thời gian.

Theo thời gian trôi qua, nồng độ huyết mạch đặc biệt của Hán Tông Địch, gần đây đã dần dần không giấu được.

Hán Tông Địch trầm mặc, nếu như trở về sớm, nàng cần đối mặt, chỉ sợ cũng không phải cục diện đơn giản nhẹ nhàng như nơi này.

“Phụ thân nói như thế nào?”

Bệ hạ cũng không tỏ thái độ, nhưng nếu có biến cố gì, chỉ sợ sẽ có chút liên quan đến Hán Tông gia và Công Sơn gia. Dựa theo tính toán của trưởng công chúa, chờ bên kia phái người tới, có thể tình hình đã quá muộn.

Hán Tông Địch lại trầm mặc.

Nã Vân Giới là đại giới đặc thù hoàn toàn cách ly với bản giới, diện tích tương đương với hơn mười lần Bạch Thực Tinh, trong đó Nã Vân Ma Đế thống trị hết thảy, thực lực càng đủ để một tay trong nháy mắt hủy diệt toàn bộ Bạch Thực Tinh.

Trên lý thuyết mà nói, thanh danh của Ma Đế và Toàn Cơ môn chủ là cùng một cấp độ, nhưng cụ thể ai mạnh ai yếu, còn phải mặt đối mặt đánh một trận mới biết.

Chỉ là cường giả phương diện này sẽ không dễ dàng động thủ phân ra thắng bại, bởi vì đến cấp bậc kia, hơi chút tổn thương đều có thể mang đến hậu quả cực lớn.

Càng là thế lực địa vị cao, lại càng không thể khinh động.

Hán Tông Địch trong lòng càng nghĩ càng phiền não, nàng rất rõ ràng nếu là lấy người Nã Vân giới tới, chính mình chắc chắn sẽ bị động.

"Tiểu thư, xin hãy chuẩn bị sẵn sàng, Cửu Nguyệt gia bên kia tuyệt sẽ không từ bỏ cam hưu, khi tiểu thư trở về Nã Vân giới trước, bọn họ nói không chừng sẽ phái người đến đây tìm kiếm."

"Còn ba năm nữa. May ra thì còn kịp. "Hán Tông Địch trầm giọng nói.

…….

Lúc này cách Công Sơn gia mấy vạn dặm, bên bờ biển xanh.

Sóng biển sóng lớn, đá ngầm san sát.

Một quang môn mơ hồ bỗng nhiên hiện lên.

Quang môn hình vuông, chung quanh hiện lên đường viền kim loại màu trắng, bên trong là một vòng xoáy trắng noãn.

Vèo!

Trong thoáng chốc, mấy đạo bạch quang từ trong bắn ra, hóa thành ba luồng vân khí, rơi xuống đất liền hóa thành hình người.

Ba nam nữ cao lớn mặc áo giáp tu thân màu trắng, đầu đội mũ hoa văn cánh ưng, xuất hiện trên đá ngầm.

“Nơi này chính là Bạch Thực Tinh? “Một người cao lớn trầm giọng quan sát bốn phía.

Không khí loãng, không gian yếu ớt, trốn ở chỗ này, cả đời cũng không có khả năng tiến bộ gì.

“Tiết đại nhân quản nhiều như vậy làm gì, trực tiếp bắt người trở về là được. Huyết mạch bệ hạ tuyệt đối không thể lưu lạc bên ngoài, gặp phải nguy hiểm có thể xói mòn bất cứ lúc nào. “Một người khác trầm giọng nói.

“Chỉ là biểu lộ cảm xúc mà thôi “Tiết đại nhân gỡ giáp mặt màu bạc xuống, lộ ra một khuôn mặt cơ bắp dữ tợn tràn đầy vết sẹo.

Đi thôi, đi tìm Địch công chúa trước.

“Công chúa? Ha ha. “Người thứ ba cười lạnh một tiếng.

Chú ý thái độ của ngươi. “Tiết đại nhân nhìn đối phương một cái. Dù sao vị kia dù thế nào cũng là huyết mạch bệ hạ.

Chuyện này có liên quan gì đến Cửu Nguyệt gia của chúng ta?

“Thận trọng. “Tiết đại nhân ngắt lời đối phương.

Mục đích lần này của bọn họ là trước một bước đem Hán Tông Địch mang về Nã Vân giới, tránh bị quan viên Đế Hậu phái người đón về.

“Đi thôi, xem ra thiên vận cuối cùng cũng ở chỗ chúng ta. “Hắn dẫn đầu đi về phía Công Sơn gia.

“Đúng rồi đại nhân, thế gia Bạch Thực Tinh xung quanh xử lý như thế nào? “Một người thấp giọng hỏi.

Người biết chuyện thì xử lý, còn lại nếu không có trở ngại, không cần để ý tới.

……..

Lục Sơn.

Lý Trình Di cùng mấy đồng môn chào hỏi, đi thẳng lên trong động tiểu lâu ba tầng, đi tới trước người Lục Sơn Công, hành lễ.

“Hôm nay mặt trời lên cao, thời tiết không tệ, ngươi có thể dẫn người đi phụ cận tuần tra một chút, làm quen với hoàn cảnh. “Lục Sơn Công tùy ý sắp xếp.

Hắn nằm ở trên ghế nằm, phơi nắng từ một cái lỗ lớn trên đỉnh động lộ ra ánh sáng, tương đối thích ý.

“Nhưng cần cẩn thận, gần đây Ách Thú liên tục xuất hiện, Toàn Cơ Môn phiền toái tuy có đỉnh cấp thế gia ngăn cản, nhưng phía dưới phiền toái nhỏ không ngừng, một khi tao ngộ, nếu không địch lại, nhớ cầu viện.”

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Ra khỏi động quật, bên ngoài mười mấy tiểu yêu thân người đầu hươu toàn thân lông đen, thân hình cường tráng sớm chờ đã lâu.

Thấy hắn đi ra, Lộc Yêu dẫn đầu cung kính thi lễ với hắn.

“Thật ra là có duyên. “Lý Trình Di cười cười, bản thể hắn cũng từng là Lộc hình, đạo hiệu Bạch Lộc, hôm nay lại gặp Lộc yêu, xem ra Lộc hình này, quả thật duyên phận với hắn không ít.

Tiểu sư đệ, có muốn ta đi cùng ngươi không? Ngươi mới đến sợ là không quen đường chung quanh.

Khâu Tuyết Sam từ bên trái đi ra, khuôn mặt nhu hòa hỏi.

Nàng lúc này gò má một bên, cũng giống như Trương Tuyết Oánh nhiều ra một ấn ký hoa tử vi thật nhỏ.

“Không cần, nhưng Nhị sư tỷ có biết đại sư tỷ đi đâu không? “Lý Trình Di tùy ý hỏi.

Hiện tại toàn bộ trong môn đệ tử, cũng chỉ có Đại sư tỷ không bị hắn khống chế, năng lực hoa ngữ Tử Vi vương quyền này thật là rất kỳ diệu.

Chương 1385. Gió mưa 2

Chương 1385: Gió mưa 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nó cũng không phải là lấy phương thức tổn thương trí lực khống chế người, mà là làm cho người ta từ trong đáy lòng sinh ra tâm phục thần phục, trong ý niệm cam tâm đi theo mình, từ đó thể xác và tinh thần đều bị khống chế hoàn toàn.

Đại sư tỷ đi Tứ Hải động, tặng quà mừng thay cho sư phụ, nghe nói sinh nhật một người bạn tốt của sư phụ ở Tứ Hải động. "Khâu Tuyết Sam trả lời.

Thì ra là thế, nếu Đại sư tỷ trở về, xin Nhị sư tỷ kịp thời báo cho. "Lý Trình Di thỉnh cầu.

"Chuyện nhỏ. "Khâu Tuyết Sam mỉm cười.

Sau đó liền nhìn Lý Trình Di mang theo một đám lộc yêu, thoải mái rời khỏi động trước, đi về phía dưới núi rừng

Lục Sơn rất lớn, nhưng nếu là triển khai thân pháp, dọc theo lộ tuyến cố định cũng không phí sức gì.

Xuống đỉnh núi, Lý Trình Di sắp xếp lộc yêu tuần tra, còn mình thì thân hình chợt lóe, đi vào trong một khu rừng tùng u ám.

Nơi đó đã có một thân ảnh gầy gò chờ đợi đã lâu.

Nhìn thấy Lý Trình Di tới gần, thân ảnh cũng trầm mặc quỳ xuống đất, tỏ vẻ thần phục.

Đây là một cương thi nhân toàn thân da xám đen, tản ra hàn ý nồng đậm.

Đúng vậy, sau khi phát hiện sinh cơ bị chặt đứt, sinh vật xuất hiện đủ loại biến dị rất giống với cương thi trong truyền thuyết, Lý Trình Di dứt khoát gọi tắt loại cá thể này là cương thi.

Nhìn cương thi quỳ xuống đất bất động trước mặt.

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên đủ loại suy đoán, trầm mặc.

Hắn đột nhiên phất tay một chỉ, chạm vào trán cương thi trước mặt.

Xì!

Trong phút chốc, cương thi cả người hoàn toàn biến mất không thấy gì, giống như nhảy vọt không gian.

Nhưng xung quanh phạm vi hơn mười dặm, đều không có bất kỳ tung tích gì của cỗ cương thi này

Chỉ có Lý Trình Di đứng tại chỗ, nhắm mắt, giống như đang cẩn thận cảm thụ.

Lúc này trong thế giới Tâm tượng của hắn, trong Kiếm Lô, một thân hình màu xám đen xuất hiện ở trong lò lửa hừng hực, bị ngọn lửa điên cuồng thiêu đốt.

Nhưng khác với những thứ khác, cương thi tuy rằng cũng có thể đốt cháy, nhưng tốc độ đốt cháy cực chậm.

Hơn nữa, trong quá trình thiêu đốt, Lý Trình Di không nhận được bất kỳ một chút ý thức lực nào.

Quả nhiên không được sao? “Hắn hơi có chút thất vọng.

Cương thi sau khi chặt đứt sinh cơ, lại đốt cháy cũng không cách nào sinh ra ý thức lực.

“Từ sau khi phát hiện ra năng lực này, Lý Trình Di vẫn không ngừng chế tạo cương thi.

Xuất phát từ điểm mấu chốt hắn cũng sẽ không động đến những người tốt cá tính thiện lương kia, mà là cẩn thận sàng lọc những người có thể liên tục không ngừng sinh ra ác niệm đối với hắn làm thí nghiệm.

Hiện giờ cương thi dưới trướng hắn đã có trên trăm, hơn nữa trong đó cao thủ nhất lưu mạnh nhất có tới ba người.

Đây đều là trước đó là hảo thủ chỉ có trình độ nhị lưu cường hóa mà thành.

Một lần nữa bấm ngón tay bắn ra, trước người Lý Trình Di nhất thời hiện lên cỗ cương thi bị đốt cháy.

Làn da vốn xám đen trên người đối phương, sau khi bị ngọn lửa thiêu đốt, lại biến thành trắng hơn một chút.

Lý Trình Di đưa tay sờ sờ, phát hiện độ cứng lại cứng hơn một chút.

Thiêu đốt có thể tăng cường độ, ngược lại là một thủ đoạn không tồi.

Dù sao cho tới nay, coi như là hắn, cũng không phát hiện có một loại phương pháp nào có thể triệt để giết chết cương thi.

Hắn chế tạo những cương thi này, xác thực mà nói, hẳn là so với cương thi trong truyền thuyết càng thêm cường hãn Bất Diệt.

Bá.

Đột nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện ở phía sau hắn, quỳ một gối xuống đất.

Là sư tỷ Trương Tuyết Oánh.

Sư đệ, nhất lưu cao thủ khoảng cách gần nhất, đã chọn xong rồi.

"Không tồi, đi thôi, đi thử xem. "Lý Trình Di đã sớm lên kế hoạch, dần dần thu phục tất cả thế lực và nhân thủ xung quanh.

Mặc dù mục đích của hắn chủ yếu là nâng cao ý thức lực, mở rộng phạm vi dung hợp không gian. Nhưng thời kỳ khởi đầu cũng cần không ít thủ hạ cướp đoạt tài nguyên.

Có hoa ngữ vương quyền Tử Vi tốt như vậy mà không dùng cứ nhất định phải chậm rãi dựa vào một mình mình tích góp từng tí một tu vi, đó không phải là ngốc sao?

Phụ cận Lục Sơn tổng cộng có hai hảo thủ ẩn cư nhất lưu, đều là có quan hệ chằng chịt với thế gia phụ cận. Bọn họ một người là Hoàng Sa Chưởng Hoàng Thu, một người là Thiên

Diện kiếm khách Trần Nham". Trương Tuyết Oánh nhanh chóng nói.

"Tình hình Toàn Cơ Môn, điều tra thế nào rồi? "Lý Trình Di lại hỏi.

Toàn Cơ Môn ở Bạch Thực Tinh quả thật đã xuất hiện truyền tống môn. Hơn nữa liên minh thế gia thành lập ba căn cứ. Hiện tại chính là đánh lâu dài. "Trương Tuyết Oánh dừng lại, tiếp tục nói. Phụ cận Lục Sơn chúng ta không có cứ điểm, chỉ có dưới trướng Ách Thú tập kích, mà cũng chỉ là cá thể cấp thấp.

Ách thú?

"Đúng, bên trong Toàn Cơ Môn chỉ có hệ thống tác chiến Ách Thú cấp bậc này, chúng trí lực thấp, nhưng da dày thịt béo, nếu vận dụng tốt có thể so với cao thủ Tiên Thiên Kim Nguyên

Tiên Thiên Kim Nguyên là điều kiện tiên quyết để trở thành cao thủ nhất lưu. Nhưng cũng không phải có cái này thì nhất định là nhất lưu.

Nếu là vận dụng không đúng, cũng có thể sẽ bị nhị lưu treo lên đánh như thường.

Cho nên Trương Tuyết Oánh ở đây không dùng cấp độ miêu tả.

"Gần đây Ác Ách Thú ở đâu? Đi xem một chút. "Trong lòng Lý Trình Di hiện lên ý niệm, ác danh khổng lồ của Toàn Cơ Môn trải rộng khắp tinh vực, hắn kỳ thật rất muốn được chia một chén canh.

Nhưng đường phải đi từng bước một, cơm cũng phải ăn từng miếng

Cho nên, trước tiên bắt đầu tiếp xúc từ tầng dưới chót Ách Thú.

"Được. "Trương Tuyết Oánh gật đầu.

Hai người nhanh chóng lóe đi.

Nhanh chóng luyện đến tầng thứ bảy, Lý Trình Di hiện giờ cũng đã cảm ngộ ra thần thông lóe sáng.

Chương 1386. Gió mưa 3

Chương 1386: Gió mưa 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu không có bất kỳ dấu hiệu nào, chính là bỗng nhiên một ngày, khi hắn ngồi thiền tu hành, trong lòng liền mơ hồ cảm ứng được, chính mình lĩnh ngộ được thần thông lóe sáng.

Nhưng cụ thể tại sao lại lóe sáng, bắt đầu như thế nào, tiếp tục, đến kết thúc, toàn bộ quá trình, đều không có bất kỳ nguyên lý nào.

Loại cảm giác này, tựa như trong lòng đột nhiên thoáng cái có thêm một cỗ tin tức, không có nguồn gốc, phảng phất trong cơ thể chân nguyên đột nhiên mọc ra một gốc cây, cây nở hoa kết quả, trái cây chính là thần thông.

Quá trình khó hiểu này khiến trong lòng Lý Trình Di sinh ra không ít linh cảm.

Còn có phương thức phát ra mị lực của đại sư tỷ, nếu như có thể vận dụng lên người mình.

Sau khi liên tục lóe sáng mấy chục lần, hai người rốt cục đi tới một khe núi nước chảy xiết.

Giữa dòng suối, đang có một khối đá ngầm đường kính hơn mười mét thật lớn, triệt để ngăn cản chia toàn bộ dòng suối làm hai

……

Chính là nó. "Trương Tuyết Oánh nhẹ giọng nói. Lúc trước liên minh thế gia tạo thành phòng tuyến, ngăn cản Toàn Cơ Môn xâm lấn, sau đại chiến, có không ít Ách Thú bị phân tán lạc đường. Con này hẳn là lúc trước đi lạc. Ta cũng là ngoài ý muốn phát hiện, còn chưa kịp nói với sư phụ và gia tộc phụ cận.

“Vất vả rồi. “Lý Trình Di nhìn hòn đá khổng lồ trước mắt.

Nếu thuận lợi, đại gia hỏa trước mắt này, sẽ là bước đầu tiên hắn gia nhập kế hoạch Toàn Cơ Môn.

Đưa tay lên, hắn ý bảo Trương Tuyết Oánh dựa vào phía sau một chút, chính mình thì từng bước đi về phía trước.

Khi tới gần khoảng cách hai mươi mét, tảng đá bỗng nhiên động đậy.

“Giết! “Toàn bộ cự thạch vỡ vụn ra, lộ ra một con rùa khổng lồ đang cuộn tròn bên trong.

Cự Quy đứng lên, dựa vào hai chân sau đứng thẳng, một tay cầm rìu, một tay cầm thuẫn, cả người đen kịt, hai mắt phát ra bạch quang chói mắt.

Mới vừa đứng dậy, nó liền nhào về phía Lý Trình Di.

Thân thể này, chỉ cần nhìn cái đầu, liền ít nhất trên trăm tấn, tốc độ trùng kích này, coi như hiện tại Lý Trình Di, chỉ dựa vào thân thể cũng ứng phó không được.

Chớ nói chi là Kim Nguyên màu vàng nhạt trên người nó cấp tốc sáng lên.

Nhưng có một điều, nó không bằng Lý Trình Di.

Đó là…… tốc độ!

Bá!

Thân hình Lý Trình Di lóe lên, nháy mắt xuất hiện trên vai cự quy, tay phải đảo lên trên ngưng tụ ra hư ảnh dãy núi đen kịt, nện xuống.

Đây là chưởng pháp Lục Sơn Bách Biến.

Chưởng lực Lục Sơn Bách Biến tầng bảy, nương theo lực trùng kích năm mươi tấn, ầm ầm nện vào giáp xác trên vai cự quy.

Ầm ầm!!

Hai cổ Kim Nguyên va chạm lẫn nhau, Kim Nguyên của Lý Trình Di là màu vàng nhạt, cự quy cũng là màu vàng nhạt.

Hai người tám lạng nửa cân, mới vừa tiếp xúc, liền nổ tung tầng tầng lớn điểm sáng màu vàng.

Ngu xuẩn!! "Cự Quy hưng phấn rống giận một tiếng.

Nó chính là Ách Thú, một thân Kim Nguyên bàng bạc vô cùng, chính là Nhân tộc lại dám cùng nó chính diện so đấu sức mạnh tuyệt đối, quả thực là muốn chết!

Ong!!

Kim Nguyên xuất ra trên người nó càng lớn.

Cả người giống như được mạ một tầng vàng ròng.

Nhưng Lý Trình Di vẫn đứng trên vai hắn, không nhúc nhích, Kim Nguyên trong tay vẫn như nước lũ, điên cuồng tuôn ra.

Hắn bây giờ tầng thứ bảy Lục Sơn Bách Biến, chỉ luận tu vi nội công, đã tương đương với tầng thứ nhất lưu đỉnh phong.

công pháp Kim Ngọc, kế tiếp chỉ cần có thể tìm được bí bảo đột phá, là có thể nhất cử bước vào cấp độ Kim Ngọc.

Hơn nữa thân thể hắn khủng bố, cường độ cực cao, dung lượng đối với Kim Nguyên cũng tự nhiên vượt xa người thường, lúc tôi luyện Tiên Thiên Kim Nguyên, cũng dễ dàng hơn n so với người bình thường.

Hai người giằng co mấy hơi thở.

Kim Nguyên của cự quy đột nhiên tối sầm, nó cư nhiên kiên trì không nổi!?

Không đợi nó biến chiêu rút lui, Kim Nguyên đột nhiên sụp đổ, Kim Nguyên thuộc về Lý Trình Di tiến quân thần tốc, hung hăng nện ở bên phải bả vai nó.

Ầm ầm!!!

Một vòng kim quang hình tròn nổ tung, cự quy kêu rên một tiếng, tựa như một bức tường, bị đập ngã xuống đất.

Dòng suối bắn lên vô số bọt nước, đem vách đá hai bên hẻm núi cọ rửa biến thành màu đen.

“Xem ra là ta thắng. “Lý Trình Di thản nhiên nói. Xoay người lui về phía sau, rơi xuống một tảng đá ngầm.

Một chưởng này, không có kỹ xảo, tất cả đều là sức mạnh, dựa vào khí lực cùng tổng sản lượng Kim Nguyên hắn mạnh mẽ giáp mặt áp phục cự quy ách thú.

Cự Quy thống khổ nằm úp sấp trong dòng suối, bạch quang trong mắt bắt đầu phiếm hồng.

“Giết!!” nó hoàn toàn không có ý phục lại giãy dụa đứng dậy, một búa bổ về phía Lý Trình Di.

Tử Vi vương quyền không có hiệu lực?

Lý Trình Di nhíu mày.

Vừa rồi rõ ràng là hắn thắng, nhưng đối phương thân bị thương nặng còn không nhận thua, tựa hồ cũng làm cho Tử Vi vương quyền cũng không có hiệu lực.

Cái này ý nghĩa, cái chế hoa ngữ này hạn, ở chỗ phải là đối phương trong lòng chân chính nhận thua, nếu không cho dù chính diện đánh nổ thân thể, cũng làm không được hoa ngữ khống chế.

Thôi bỏ qua.

Lý Trình Di suy tư một lát, xuất hiện sau lưng đối phương một chưởng.

Lục Sơn Bách Biến dùng tốt hơn Bích Hải Kiếm Quyết rất nhiều.

Chiêu thức trụ cột chưởng pháp này chính là có thể tăng cường uy năng Kim Nguyên, chỉ cần thành công ngưng tụ ra hư ảnh dãy núi, là có thể trống rỗng gia tăng hai thành uy lực.

Rất đơn giản chính là, nếu có thể ngưng tụ dãy núi ngũ trọng, chính là gia tăng gấp đôi uy lực.

Lúc trước Khâu Tuyết Sam, chính là có thể một hơi ngưng tụ tám tầng dãy núi, tăng Tiên Thiên Kim Nguyên của mình lên mười sáu thành, cũng tức là một điểm sáu lần uy năng. Khá tốt.

Mà Khâu Tuyết Sam cũng mới đem Lục Sơn Bách Biến luyện đến tầng thứ tư mà thôi.

Lúc này một chưởng này của Lý Trình Di, trong nháy mắt ngưng tụ tầng tầng hư ảnh dãy núi trùng điệp, tổng cộng mười lăm hư ảnh dãy núi trùng điệp không ngừng gia tăng, cuối cùng ngưng tụ thành một tòa núi nhỏ đen kịt tựa như thực chất.

Chương 1387. Gió mưa 4

Chương 1387: Gió mưa 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bùm!

Ngọn núi nhỏ đập xuống.

Thình thịch Thình thịch Thình thịch!!!

Liên tục không ngừng dãy núi hư ảnh liên tục nổ tung, nặng nề nện đến cự quy bối giáp rạn nứt, sụp đổ.

Hai hơi thở.

Cự Quy gào thét một tiếng, ngã xuống đất chết hẳn.

Lúc này Lý Trình Di mới nhẹ nhàng rơi xuống bên cạnh nó, một tay đặt bên ngoài cơ thể.

Bốp.

Toàn bộ cự quy hoàn toàn biến mất, tựa như bị thu vào trang bị không gian.

Mà lúc trong thế giới Tâm tượng của Trình Di, Kiếm Lô trôi nổi giữa không trung, đang nhanh chóng đem thân thể cự quy trống rỗng bay tới thu nhỏ lại, nhét vào trong lò lửa.

Âm thanh thiêu đốt cuồn cuộn không ngừng nổ tung, đại lượng ý thức lực cũng tựa như dòng suối, nhanh chóng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Ý thức lực nhanh chóng dung nhập vào không gian xung quanh, phạm vi không gian mở rộng thêm một bước.

Như muối bỏ biển. Quá ít. Xem ra, vẫn phải tăng lên chân nguyên mới là chính đạo.

Chỉ có tu vi mình tăng lên đầy đủ, mới có thể mỗi thời mỗi khắc đều thiêu đốt ra ý thức lực, mở rộng phạm vi duy độ.

Phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn về phía Trương Tuyết Oánh đang ngây người ở gần đó.

Đi thôi.

……Được.

Thiêu đốt vạn vật, có thể mang đến đại lượng ý thức lực, nhưng tiếp tục như vậy, nhất định sẽ đi theo phương hướng là kẻ địch cùng vạn vật, đây là tình cảnh Lý Trình Di không muốn nhìn thấy.

Cho nên, theo thời gian tiềm tu trôi qua, suy nghĩ trong lòng hắn cũng càng ngày càng rõ ràng.

Sau khi tiêu phí hai ngày, đánh bại khống chế hai cao thủ nhất lưu xung quanh, hắn rốt cục lần thứ hai bắt đầu thử tiếp xúc Toàn Cơ Môn, lúc này đây, hắn thông qua hai cao thủ này, tìm được một đội đệ tử tinh anh Toàn Cơ Môn vừa mới cùng liên minh thế gia giao thủ, đang rút lui trở về.

Nhắc tới cũng là trùng hợp, hai cao thủ nhất lưu bị thu phục, trong đó Hoàng Sa Chưởng, lại là Đệ tử Toàn Cơ Môn ẩn núp ở bên trong liên minh thế gia.

Cũng chính bởi vậy, hắn mới biết được lộ tuyến rút lui của đội đệ tử tinh anh này.

…….

Phía bắc Lục Sơn, bí cảnh đại thảo nguyên.

Mưa giông đan xen, trong đêm khuya, từng đạo bóng người phiếm bạch quang tựa như mũi tên nhọn, nhanh chóng bắn nhanh trên thảo nguyên.

Tốc độ khủng bố vượt qua gấp mười lần tốc độ âm thanh, ở chỗ này rõ ràng không gây ra bất kỳ âm bạo nào.

Tổng cộng sáu đạo nhân ảnh, tựa như sáu đạo lưu quang, lặng lẽ không một tiếng động, kết hợp với giông tố yểm hộ, nhanh chóng đi qua phiến thảo nguyên này.

Ngay khi sáu người sắp đi qua một gò đất nhỏ hơi nhô lên, đột nhiên trong bùn đất phía dưới, nổi lên một đạo hắc quang, tập kích về phía một đạo nhân ảnh trong đó.

“Ai!?” đội trưởng dẫn đầu mãnh liệt quát, giơ tay một chỉ bắn ra kim quang, đánh về phía hắc quang.

Bùm!!

Kim quang trong nháy mắt đánh vỡ hắc quang, đem nó đánh tan chôn vùi.

Nhưng ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ dưới đất chui ra, một quyền đánh về phía sáu người.

Không chỉ như thế, chung quanh từng cái bóng xám đen rối rít chui ra khỏi đất, tốc độ nhanh chậm không đồng nhất, nhằm phía sáu người.

Trong đó nhanh nhất một cái bóng toàn thân bọc chân nguyên màu đen thật dày, tốc độ ra tay tăng vọt tới hơn mười lần vận tốc âm thanh, một chưởng nổi lên mảng lớn hỏa diễm, đánh về phía người dẫn đầu.

Tốc chiến tốc thắng! "Người dẫn đầu truyền tấn một tiếng. Một chưởng đánh ra trước mặt, chặn lại.

Bùm!

Đối phương rõ ràng không phải Kim Nguyên, cư nhiên có thể dựa vào mật độ dày siêu cao, thật sự ngăn cản được sự chia cắt của Tiên Thiên Kim Nguyên.

Nhưng cũng chỉ là ngăn trở một cái chớp mắt, rất nhanh, Kim Nguyên trong tay đội trưởng tiến quân thần tốc, hung hăng nện vào hình người màu đen có tốc độ nhanh nhất kia.

Phốc một tiếng trầm đục.

Thân thể Người nọ nổ tung, tựa như giẻ rách, trong nháy mắt liền hóa thành huýt vụ đầy trời chết đến không thể chết nữa.

Đội trưởng nhanh chóng xoay người, đi trợ giúp những người còn lại.

Lúc này bóng đen xám vây công sáu người càng ngày càng nhiều, ước chừng có hơn ba mươi người.

Hơn nữa càng xa còn đang cuồn cuộn không ngừng xuất hiện kẻ tập kích mới, đại lượng hàn khí thấu xương, cũng đang quỷ dị áp chế huyết mạch lưu thông của bọn họ.

Bốn phía mặt đất ngưng tụ ra tầng tầng sương trắng, nhiệt độ đã giảm thẳng mấy chục độ, đạt tới âm sáu mươi mấy độ.

Và vẫn tiếp tục giảm.

Đội trưởng một chưởng lại đánh nát một bóng người, xoay người muốn trợ giúp người thứ ba.

Đột nhiên một đạo gió tanh khủng bố đột nhiên đánh úp lại.

Một mảnh hư ảnh bão cát đỏ vàng hiện ra, từ sau lưng đánh trúng người hắn.

Ầm ầm!!!

Tiếng nổ nổ tung, hai đạo Kim Nguyên khổng lồ ngang nhiên va chạm.

Cổ họng đội trưởng ngọt ngọt, phun ra một ngụm máu. Lúc này biết không tốt.

Là cường giả tuyệt thế cùng cấp với hắn!!

Cường giả tuyệt thế là cao thủ luyện Tiên Thiên Kim Nguyên đến cường độ và tổng sản lượng cao nhất.

Hơn nữa một thân võ học Hỗn Nguyên Như Ý, không hề sơ hở, tuyệt sẽ không có bất kỳ khuyết điểm nào.

Đến một bước này, nếu muốn bước vào tuyệt thế, nhất định phải ngưng tụ tự thân hết thảy tinh khí thần công lực, kết ra đạo quả Tiên Thiên.

Có đạo quả Tiên Thiên, liền có chuyển thế trùng tu, có được hy vọng bất tử bất diệt.

Cho nên mới được gọi là tuyệt thế, ý là tự tuyệt hậu thế.

Bởi vì đến bước này, tự nhiên sẽ hoàn toàn mất đi năng lực sinh sản.

Hơn nữa bất luận cái gì tự thân huyết mạch sẽ không tiết ra ngoài chảy ra ngoài, trừ phi đạt tới càng cao, nếu không loại tình huống này sẽ không có biến.

Tuyệt thế cao thủ bình thường đều hoặc là bồi dưỡng hậu bối, thành lập thế lực gia tộc, để chuẩn bị cho chuyển thế, hoặc

là bôn ba khắp nơi vì phá cảnh giới tích lũy nội tình.

Làm sao có thể bỏ ra thời gian tới nơi này đánh lén bọn họ?

Nhưng còn không đợi đội trưởng kịp phản ứng, lại là một bóng đen khủng bố đồng cấp với hắn phiêu nhiên tới, một kiếm hắc quang, trong nháy mắt đâm vào ngực hắn.

Chương 1388. Gió mưa 5

Chương 1388: Gió mưa 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đội trưởng nghẹn họng nhìn trân trối, tất cả động tác trong nháy mắt dừng lại. Kim Nguyên hùng hậu trên người hắn điên cuồng khởi động, hỗn loạn, tùy thời có thể nổ tung. Nhưng rất nhanh liền bị hai cổ Kim Nguyên cùng cấp bậc mạnh mẽ đè xuống.

Không thể để ngươi tự bạo ở đây. Cấp độ này một khi nổ ra, phạm vi mấy trăm dặm sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát. Động tĩnh sẽ quá lớn.

Một bóng người mơ hồ xuất hiện trước người đội trưởng, cúi đầu lẳng lặng đánh giá hắn.

Ngươi rốt cuộc là ai?! "Đội trưởng giãy dụa phát ra âm thanh.

Gương mặt bóng người bị một đạo điện quang chiếu sáng, lộ ra thần sắc không gợn sóng của Lý Trình Di.

Ta là ai, không quan trọng.

Hắn vươn ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở mi tâm đối phương, đâm ra một chút vết thương.

Quan trọng là, ngươi là ai?

Xì!

Trong phút chốc, thân thể Lý Trình Di cấp tốc biến hình, tựa như mì sợi, thu nhỏ lại, nhỏ lại, nháy mắt liền chui vào vết thương kia, tràn vào não đội trưởng.

Hoa Ngữ U Ám Long Thần phát động năng lực huyết mạch.

…….

Năng lực ảnh thế đỉnh cấp, có thể hoàn toàn thay thế thân phận đối thủ từ nhân quả, nhưng điều kiện tiên quyết là đối

phương đủ yếu, không có phản kháng.

Mà tiểu đội trưởng này rõ ràng không có khả năng phù hợp điều kiện.

Cho nên, cần phải làm cho nó yếu đi, yếu đến mức phù hợp với yêu cầu của Lý Trình Di.

……

Lục Sơn.

Trong động quật thứ nhất, một đạo khói đen chợt ngưng tụ, hạ xuống, hóa thành thân hình hoàn chỉnh của Lục Sơn Công.

Hắn vừa mới lại đi Công Sơn gia một chuyến, tham gia tiểu hội gia chủ, cũng là vì thương lượng như thế nào ứng đối với tình huống Phó gia.

Thực lực thế lực Công Sơn Dung đều tương đối bắt mắt trong thế gia xung quanh, cho nên là chiến là hòa, phải bàn bạc kỹ hơn.

Sau một phen thảo luận, Lục Sơn Công ít nhiều có chút mỏi mệt.

Người đâu, dâng trà.

Theo tiểu lâu lên lầu ba, hắn tìm một cái ghế mình thường ngồi xuống.

Rất nhanh, một con Lộc Yêu cẩn thận dâng lên một chén trà nóng.

Lục Sơn Công bưng lên uống một ngụm, lông mày nhất thời nhíu lại.

“Thiếu chút vị. “Hắn nhìn đối phương, đột nhiên đưa tay gấp lại, trực tiếp bẻ gãy sừng hươu của Lộc Yêu, một tay bóp, sừng hươu hóa thành bột phấn, rắc vào trong chén trà.

Lại bưng lên nhấp một ngụm, nhất thời hương vị tốt hơn nhiều.

Ừ, ta nói thiếu cái gì, thì ra là thiếu nhung hươu.

Hắn hài lòng gật gật đầu, nhìn thiếu nữ Lộc Yêu nhịn đau cúi đầu, tùy ý khoát tay, ý bảo đi xuống.

Đúng rồi, những người còn lại đâu?

“Bẩm chủ nhân, mấy vị tiểu chủ nhân đều ra ngoài chưa về. “Lộc yêu thiếu nữ vội vàng nói.

“Thật không? “Lục Sơn Công không biết vì sao, luôn cảm giác có chút là lạ.

Từ sau khi Công Sơn Chúc nhập môn, không khí bên trong không còn tự nhiên như trước nữa.

Mọi người, đều trở nên hài hòa hơn.

Nâng chén trà lên, hắn lại nhấp một ngụm.

……..

Vài ngày sau.

Lý Trình Di một lần nữa trở lại động quật Lục Sơn, khôi phục cuộc sống tiềm tu bán ẩn cư.

Mà mấy người Toàn Cơ Môn ngoại trừ tiểu đội trưởng, những người còn lại đều bị hắn lấy vương quyền Tử Vi hoàn toàn thu phục.

Nhưng cũng dừng ở đây, lấy tu vi thực lực của hắn lúc này, không vận dụng hoa ngữ cùng năng lực duy độ, nhiều lắm chính là tầng thứ nhất lưu. Mà Duy Độ lại quá mức biến thái, động tĩnh biến hóa cũng quá lớn, cũng không tiện, ngược lại là hoa ngữ đủ bí mật.

Chỉ là hoa ngữ chỉ có thể làm át chủ bài sử dụng, mấu chốt là, tăng lên chân nguyên có thể cuồn cuộn không ngừng tăng cường gia tốc ý thức lực.

Cho nên sau khi đạt được toàn bộ ký ức thân phận của tiểu đội trưởng Toàn Cơ Môn, Lý Trình Di không lập tức thay thế đối phương, mà vẫn trở về Lục Sơn Công.

Sau khi liên tục điều tra mấy ngày, hắn lựa chọn một ngày mưa dầm, lặng lẽ đi tới trước cửa tiểu lâu của sư phụ Lục Sơn Công.

Bên ngoài mưa gió bão bùng, sấm sét vang dội.

Tiểu lâu ở sâu trong động cũng bị điện quang từ lỗ lớn phía trên chiếu sáng không ngừng.

“Sư tôn, đệ tử có chút nghi hoặc muốn chứng thực, không biết sư phụ có rảnh chỉ điểm một chút hay không?”

Lý Trình Di nghiêm túc ôm quyền hành lễ, cao giọng nói.

“Chuyện gì? Vào đi. “Thanh âm Lục Sơn Công từ trong tiểu lâu bay ra.

Lý Trình Di mang theo nụ cười biến hóa kỳ lạ, bước nhanh vào tiểu lâu.

Một đường đi lên cầu thang có chút cổ xưa, bên trong tiếng bước chân thanh thúy, hắn rất nhanh liền đi tới tầng cao nhất tầng thứ ba.

Sư tôn Lục Sơn công chính lẳng lặng ngồi ở trên ghế, cầm trong tay một tẩu thuốc, chậm rãi hút thuốc.

Khói thuốc xám trắng không ngừng tản ra bốn phía, có chút sặc người.

“Nói đi, chuyện gì? “Lục Sơn Công thản nhiên nói.

“Kỳ thật chỉ là một chuyện nhỏ.” Lý Trình Di mặt lộ vẻ ưu sầu nói, “Đệ tử gần đây lúc tu hành công pháp, sẽ xuất hiện cảm giác ngứa ngáy như có như không, trong cơ thể kinh mạch thỉnh thoảng sẽ xuất tình trạng tê dại nhàn nhạt.”

Hả?

Lục Sơn Công nheo mắt lại.

Đây chính là hắn xem trọng tâm huyết mầm non tốt, nếu là có sơ xuất, công lực viên mãn của mình sợ là lại phải chờ một đoạn thời gian.

Lúc này hắn không nghi ngờ hắn, thân hình lóe lên, thoáng cái xuất hiện trước người Lý Trình Di.

“Để ta xem. “Hắn chỉ tay lên vai Lý Trình Di, bắt đầu điều tra tình hình bên trong.

Một tia kim nguyên tiên thiên cực kỳ nhỏ nhanh chóng tuôn ra, theo kinh mạch trong cơ thể Lý Trình Di không ngừng chảy xuôi.

“Kỳ quái, hết thảy bình thường, cũng không có gì khác thường. “Lục Sơn Công cau mày.

Vậy sao? Sư phụ có thể cẩn thận hơn được không? “Lý Trình Di cúi đầu, khóe miệng nhếch lên.

Xoẹt!!

Trong phút chốc Hoa Ngữ liên hợp phát động.

Thiên mệnh Lưỡi kiếm tất trúng kết hợp hoa ngữ hoa tử đằng Giấc ngủ vĩnh hằng đồng thời bộc phát.

Tử quang kim quang đan xen lóng lánh, che mu bàn tay Lý Trình Di, nương theo đó hóa thành lưỡi dao sắc bén, đâm về phía trước.

Chương 1389. Gió mưa 6

Chương 1389: Gió mưa 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lực trùng kích mấy chục tấn ở trong mắt Lục Sơn Công không tính là gì, nhưng khiến hắn kinh ngạc chính là, Lý Trình Di lại sẽ động thủ với hắn?

Mà càng làm cho hắn ngạc nhiên chính là, đối phương động thủ nhìn như yếu ớt, nhưng hắn cư nhiên không có cách nào thoát khỏi đòn tấn công khóa chặt này???

Một loại cảm giác kỳ dị, không cách nào hình dung trói buộc, tác dụng toàn thân hắn làm cho hắn chỉ có thể đứng tại chỗ ngạnh kháng đòn này.

Ngươi!!!

Cũng may một kích này của đối phương uy lực rất yếu, đối với hắn mà nói không tính là gì, chỉ cần vượt qua lần này, hắn liền có thể trở tay bắt Công Sơn Chúc, thẩm vấn hắn vì sao.

Ầm ầm!!

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, hai đạo thân ảnh phía sau đồng thời lóe ra xuất hiện, một người một chưởng đánh ra, một người xuất kiếm đâm, đồng thời công kích Lục Sơn Công.

Khoa trương nhất chính là kim nguyên hai người này, lại đều làcấp bậc tuyệt thế Tiên Thiên kim nguyên!

Cũng chính là đạt tới đỉnh điểm viên mãn, kim nguyên mạnh đến cực hạn không cách nào tiến thêm một bước!!

Trong Cực Hạn Kim Nguyên ẩn chứa một tia đạo quả ý cảnh khiến cả người Lục Sơn Công run rẩy.

Hắn trong nháy mắt sắc mặt cuồng biến, kim nguyên toàn thân điên cuồng hướng bên ngoài tản ra, hóa thành từng dãy núi lơ lửng màu đen, nổ ra bốn phía.

Lực trùng kích cực lớn hóa thành khí bạo kim sắc, ý đồ đồng thời nổ tung ba người Lý Trình Di.

Nhưng đáng tiếc.

Đánh lén chính là hai đại tuyệt thế cấp cường giả, mặc dù bọn họ sớm đã mất đi thần trí, triệt để hóa thành cương thi, nhưng uy lực cũng xa không phải một người Lục Công Sơn có thể đối kháng.

Xì!

Kim quang còn chưa hoàn toàn nổ tung, đã bị áp chế lần nữa, ảm đạm.

Lục Sơn Công kinh ngạc đứng tại chỗ, miệng phun ra một ngụm máu. Hai mắt dần dần mất đi thần sắc.

"Cũng tạm ổn" Lý Trình Di thu tay về, đứng thẳng người.

Vèo!

Thân thể hắn chợt hóa thành mì sợi, từ vết thương trên người Lục Sơn Công chui vào, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất ở trong cơ thể.

Không bao lâu, Lục Sơn Công cả người run rẩy, phát ra tiếng rống thống khổ.

Nhưng rất nhanh tiếng gầm rú này liền chậm rãi nhạt đi, an tĩnh.

Ước chừng mười phút sau, hắn đứng thẳng dậy, trên mặt lộ ra thần sắc thong dong giống như Lý Trình Di lúc trước.

"Cứ như vậy, sơ hở duy nhất nơi này, liền biến mất" Hắn ý niệm vừa động, hai người Hoàng Sa Chưởng nhanh chóng biến mất.

Là cao thủ nhất lưu lâu năm, Hoàng Sa Chưởng Hoàng Thu, cùng kiếm khách Thiên Diện Trần Nham, sau khi bị hóa thành cương thi, kim nguyên trong cơ thể bạo tăng gấp bốn lần, trực tiếp vượt qua cấp độ Kim Ngọc, đạt tới cảnh giới tuyệt thế ngưng tụ đạo quả.

Nhưng tựa hồ là bởi vì thiếu hụt đồ vật mấu chốt, bọn họ ngưng tụ đạo quả cũng không hoàn chỉnh, không tính là chân chính tuyệt thế cường giả.

Bất quá Lý Trình Di cũng không kén chọn, chỉ cần thời điểm mấu chốt do hắn cường khống, hai người toàn lực đánh lén, hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.

Đứng lên, Lý Trình Di chậm rãi đi tới mật khố của Lục Sơn Công.

Từ nay về sau, hắn chính là Lục Sơn Công, Lục Sơn Công chính là hắn, tự nhiên hết thảy của đối phương, đều là thuộc về hắn.

Đặc biệt là tu hành Lục Sơn Bách Biến rất nhiều kinh nghiệm, cảm ngộ, đối với hắn trợ giúp thật lớn.

Tiếp theo là rất nhiều bí bảo trong mật khố, hoàn toàn có thể cho hắn thuận lợi đột phá tầng thứ bảy, đạt tới tầng thứ tám.

Ngay từ đầu cảm nhận được ác niệm của Lục Sơn Công, hắn đã định sẵn kết cục cho giờ khắc này.

Bây giờ có vẻ như mọi thứ đang diễn ra khá tốt.

Rất nhanh, đi tới trước một bức tường nhỏ, hắn vươn tay một chút.

Nhất thời vách tường kích động lên sóng gợn nhàn nhạt, Lý Trình Di chậm rãi đi vào bên trong, thân thể xuyên qua sóng gợn.

Bên kia rõ ràng là một mật thất u ám rộng năm mét vuông.

Trên vách tường mật thất tất cả đều là kệ hàng, trên kệ bày đầy các loại hộp báu lớn nhỏ không đồng nhất.

Bên ngoài hộp báu, đều dán các loại tên.

Lý Trình Di hài lòng cười cười, đưa tay cầm lấy một hộp bảo bối hoa văn rồng màu đen.

Trên đó dán tên: Nguyên Mộc Yêu Hà.

Đây chính là bí dược hắn cần để đột phá.

Cầm lấy hộp báu, mở ra, bên trong là một gốc hoa sen lớn nhỏ màu vàng đất, tỏa ra nhiều điểm bạch quang.

Cầm lấy hoa sen, kim nguyên trong lòng bàn tay Lý Trình Di kích động, thấm vào trong đó.

Rất nhanh liền thấy hoa sen hòa tan, hóa thành vô số chất nhầy màu trắng, giống như vật sống, từ da trên tay hắn thẩm thấu vào.

Ong!

Lục Sơn Bách Biến tầng thứ bảy tu vi, trong phút chốc tựa như một khối ghép hình bổ sung thiếu sót cuối cùng, hoàn toàn viên mãn.

Trên người Lý Trình Di hiện ra vẻ kim nguyên thuần kim.

Rất nhanh, màu vàng hướng tới chuyển hóa ám kim, tổng sản lượng bắt đầu cấp tốc gia tăng, mật độ cường độ cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Ngoại giới trong không gian, phảng phất có vô số năng lượng vô hình, cuồn cuộn không ngừng bổ sung kim nguyên vào trong cơ thể hắn.

Hơn mười phút sau.

Kim nguyên trên người Lý Trình Di hoàn toàn chuyển hóa thành màu vàng sậm.

Điều này đánh dấu hắn chính thức bước vào tầng thứ tám.

Mà toàn bộ môn hạ Lục Sơn Công, ngoại trừ Lục Sơn Công nguyên bản, cũng chỉ có hắn tu vi cao nhất.

Còn kém một tầng cuối cùng, liền có thể đạt tới Kim Ngọc Chí Cảnh.

Mà tầng này, đối với Lý Trình Di mà nói, không cần bao lâu liền có thể đạt tới.

Đến bước này, sức chịu đựng của thân thể mạnh hơn, cũng có thể cương thi hóa cao thủ thực lực cao hơn.

Hắn kiểm tra qua, lợi dụng ý thức lực chặt đứt tuyến sinh cơ, chủ yếu là tinh lực thể lực của hắn theo không kịp, ý thức lực là dư dả.

Lúc trước cực hạn của hắn là chặt đứt nhất lưu cao thủ, đi lên nữa thì không còn cách nào.

Lại đi lên, hắn chặt đứt tốc độ, không bằng tốc độ tuyến sinh cơ tái sinh đối phương.

Đúng vậy, cường giả cấp bậc Kim Ngọc trên nhất lưu, đều sẽ tái sinh tuyến sinh cơ.

Mà hiện tại, tu vi của hắn cũng tiếp cận Cấp Kim Ngọc, xử lý cấp bậc này cũng càng thêm nhẹ nhàng.

Chương 1390. Gió mưa 7

Chương 1390: Gió mưa 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vèo!

Trong phút chốc, Lý Trình Di biến mất tại chỗ, rời khỏi hang động, chạy về phía điểm liên lạc Toàn Cơ Môn.

Bên này không còn lo lắng về sau, hắn cũng nên chân chính bố cục cục diện bên kia.

Ban đêm, mưa to xối xả.

Trên nửa đường, Lý Trình Di vốn làthân thể Lục Sơn Công, bắt đầu nhanh chóng biến hóa thành ngoại hình đội trưởng tinh anh Toàn Cơ Môn.

Răng rắc.

Đột nhiên, bầu trời đêm xa xa nổ tung một đạo kim quang bàng bạc.

Lý Trình Di trong nháy mắt dừng chân, ngẩng đầu nhìn ra xa.

Hướng kia, là Công Sơn gia?

Trong lòng hắn hơi nhíu lại, lập tức điều động vài cương thi đi tới cảnh giới.

Vợ chồng Công Sơn Khánh Dương và thằng bé mập còn ở bên kia, tốt xấu gì cũng là thân nhân hảo hữu, hắn làm sao cũng không đến mức hoàn toàn không để ý.

Kim nguyên trong cơ thể không ngừng đưa vào Kiếm Lô đốt cháy, kim nguyên vốn màu vàng sậm lại một lần nữa thu nhỏ lại ngưng tụ.

Hơn nữa pháp quyết tu hành Lục Sơn Bách Biến tầng thứ tám, Lý Trình Di tính toán, chính mình nhiều lắm đợi thêm một tháng, là có thể bước vào tầng thứ chín, triệt để viên mãn, thành tựu Kim Ngọc.

Sau khi sắp xếp thỏa đáng, hắn tiếp tục xoay người, nhanh chóng chạy về hướng đã định.

……..

Xuyên qua bình nguyên, vượt qua một con sông lớn rộng mấy cây số, rất nhanh men theo trí nhớ của đội trưởng tinh anh, Lý Trình Di đi tới một khu rừng rậm rạp.

Hai bóng người áo bào trắng thon dài, đã chờ đã lâu.

“Tống Nhiễm, ngươi chậm quá! “Một người thấp giọng quát lớn.

“Xin lỗi, trên đường gặp phải thế lực không rõ tập kích, tới hơi muộn. “Lý Trình Di trả lời. Tống Nhiễm chính là tên thật của thân thể này.

“Mệnh sứ đại nhân đã tới, hiện tại thống lĩnh các khu liền sai chúng ta tập hợp báo cáo, nếu không phải ngươi không tới, chúng ta đã sớm đi báo cáo trước rồi.”

Hai người đều mang khăn che mặt màu đen, che khuất khuôn mặt, một thân áo bào trắng thật dày che khuất thân thể, ngoại trừ thanh âm có thể nghe ra đều là giọng nam, còn lại không có dấu vết gì.

“Vậy chúng ta đi ngay bây giờ? “Lý Trình Di hỏi.

“Gấp cái gì, mệnh sứ mới cùng minh chủ bản thổ thế gia giao thủ, thương thế không nhẹ, còn đang tu dưỡng, chúng ta làm cảnh giới chung quanh, lẳng lặng chờ đợi là được.” một người trầm giọng trả lời.

Bị thương?

Trong mắt Lý Trình Di lóe lên tia sáng nhạt.

Hóa thành cương thi cũng không phải là cách tốt nhất, lực khống chế vương quyền Tử Vi, mới là phương thức tốt nhất hiện giờ, hơn nữa tính bí mật cực cao.

Thế lực của Mệnh sứ khủng bố, nếu có thể khống chế hắn.

Ong!!!

Đúng lúc này, giữa không trung xa xa, một đạo nắng gắt nóng rực bay lên trời, trong nháy mắt đem mây mưa chung quanh xua tan hấp khô.

Kim sắc ánh nắng nhanh chóng bành trướng, biến lớn, đảo mắt liền ầm ầm nổ tung, từ đó bay ra một đạo nhân ảnh.

Bóng người kia một tay ra quyền, đem ba đạo bóng người mơ hồ trên người bọc hào quang màu lam chính diện đánh xuyên qua, nổ tung từng mảnh điểm sáng kim sắc màu lam.

"Đây là Liệt Dương Dung Tinh Quyết của gia chủ Công Sơn gia Công Sơn Dung" một trong hai người Toàn Cơ Môn nói.

"Uy lực thật mạnh, hắn sợ là chỉ kém một bước, là có thể tiếp cận cảnh giới Thần Ma."

Cảnh giới Thần Ma không phải dễ vào như vậy, bao nhiêu tuyệt thế cường giả tung hoành nhiều năm, vẫn không có đầu mối. Hắn nhìn như chỉ kém một bước, kì thực còn có ngàn dặm xa. "Một người khác khinh thường nói.

Lý Trình Di nghe vậy, trong mắt như có điều suy nghĩ.

Hắn hiện tại chân nguyên cường độ lại tăng lên một đoạn, sau khi đốt cháy sinh ra ý thức lực so với trước lại nhiều hơn một chút.

Kế tiếp lập tức sẽ đột phá tầng thứ chín, viên mãn Lục Sơn bách biến, như thế, kế tiếp nếu là có thể trực tiếp thu hoạch Thần Ma công pháp.

Mệnh sứ kia rất có thể nắm giữ Thần Ma công pháp trong truyền thuyết.

Lý Trình Di không kiên nhẫn chậm rãi thu hoạch tín nhiệm, tốc chiến tốc thắng, cướp đoạt được thứ tốt xoay người rời đi, mới là phong cách của hắn.

Vậy. Nhìn hai đồng nghiệp kia, hắn đột nhiên mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng.

Lại nói tiếp, nếu mệnh sứ không bắt được, chúng ta không biết có cơ hội tiến thêm một bước hay không?

“Dã tâm của ngươi không nhỏ. Nhưng độ khó quá lớn, mệnh sứ trực tiếp nghe lệnh Thần Quân, chính là tâm phúc của Thần Quân, sẽ không dễ dàng thay đổi. Mà Thần Quân lại là trung thần dưới trướng môn chủ, chúng ta lấy đâu ra cơ hội?”Một người chau màu đáp

“Hai vị có biết, mệnh sứ ban đầu từ đâu tới không? “Lý Trình Di mỉm cười.

Ngươi nói là, trực tiếp đầu hàng Thần Quân? “Một người biến sắc, trong nháy mắt phản ứng lại.

Có gì không được? Dù sao bây giờ Mệnh sứ trọng thương tu dưỡng, chính là cơ hội tốt của chúng ta. “Lý Trình Di giật dây nói.

Hai người còn lại nhất thời trầm ngâm, mơ hồ có chút do dự.

……..

Vài ngày sau.

Lý Trình Di trở về Lục Sơn, cũng vừa lúc nhìn thấy Hoàng Sa Chưởng và Thiên Diện kiếm khách dưới trướng, trông coi một bộ thi hài cả người cháy đen, chờ ở cửa động.

Hiện giờ Lục Sơn ngoại trừ Đại sư tỷ ra tất cả đều là người của hắn. Rất nhiều hành động cũng không cần che che giấu giấu như vậy.

“Đây là vật gì? “Lý Trình Di nhíu mày nhìn xuống đất, đứng trước hai người, quan sát thi hài.

Hai người không nói chuyện, cương thi không có cách nào mở miệng, vả lại trí lực cực kỳ thấp.

“Rơi vào đường cùng, Lý Trình Di chỉ có thể tự mình tiến lên nghiên cứu.

“Hả? “Còn có tức giận!?

Hắn khá bất ngờ.

Thân thể thi hài này cường độ cực cao, đều bị thương thành như vậy, lại còn có một tia khí tức sinh cơ.

Hắn đột nhiên liên tưởng đến ba người lúc trước Công Sơn gia chủ ra tay trọng thương.

“Thú vị. “Trong lòng hắn dâng lên một ý niệm. Đây không phải là thủ hạ hàng đầu đưa tới cửa sao?

Lúc này, hắn nhắm mắt, trong mắt nháy mắt tiến vào duy độ, nhìn về phía sinh cơ thi hài gần đó.

Chương 1391. Gió mưa 8

Chương 1391: Gió mưa 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Quả nhiên, một đạo lam quang cường đại sáng chói chói mắt, gần trong gang tấc, cùng đối phương bên ngoài hấp hối hoàn toàn chính là hai cấp bậc.

"Quả nhiên là tuyệt thế cao thủ, nếu là thi hóa một cái tuyệt thế cao thủ, không biết có thể hay không trực tiếp bước vào Thần Ma?"

Trong lòng hắn dâng lên một tia chờ mong.

Rất nhanh, hắn liền có thể tiếp xúc đến cấp độ võ lực đỉnh cấp của thế giới này, nếu là xác định nơi này không có cấp độ có thể uy hiếp đến hắn, như vậy

Còn có bước võ học tiếp theo, còn không có tin tức Võ học Thần Ma. Hiện tại cách duy nhất, chính làthu hoạch từ Toàn Cơ Môn.

Chỉ là Toàn Cơ Môn bên kia, còn phải từ từ nghĩ ra.

Một tay nhấc thi hài lên, Lý Trình Di nhanh chóng trở về trong động, hóa thành ngoại hình của Lục Sơn Công, tiếp tục tiềm tu.

Bất kể như thế nào, trước tiên đem Lục Sơn Bách Biến luyện đến cao nhất, lại bước vào tuyệt thế lại nói.

…….

Ngay khi Lý Trình Di tạm thời an tĩnh lại tiềm tu.

Hán Tông Địch sau khi cùng Công Sơn Dung mật đàm, lặng lẽ mang theo hạ bộc rời khỏi Công Sơn gia.

Sau khi giết chết ba cao thủ Cửu Nguyệt gia, nàng đã bại lộ trên thực tế.

Tiếp tục lưu lại cũng chỉ là sẽ liên lụy người chung quanh.

Cho nên sau một đêm suy tư, nàng quả quyết quyết định rời khỏi Bạch Thực Tinh.

Hai tháng sau.

Bên trong lục sơn động, một đạo kim quang nhàn nhạt tựa như nắng gắt, trống rỗng xuyên thấu tất cả ngăn cản, phóng xạ bốn phía.

Ngay cả vách đá dày cũng không thể ngăn cản kim quang xuyên thấu.

chính giữa Kim quang.

Lý Trình Di khoanh chân ngồi xuống, hai mắt mở to, trong đó có vô số điểm đỏ lập lòe.

Đó là thế giới của chiều không gian.

Hắn bây giờ phạm vi duy độ bao trùm, đã đạt tới phạm vi trên trăm km

Mà Lục Sơn Bách Biến cũng tương đối thuận lợi, trước đột phá đến đỉnh điểm, lại ngưng kết thuộc về tầng thứ đạo quả tuyệt thế.

Sau khi đạt được kinh nghiệm cảm ngộ của đội trưởng Toàn Cơ Môn, Lý Trình Di biết đạo quả này cần rất nhiều lý giải và cảm ngộ đối với sức mạnh thuộc tính liên quan đến công pháp. Sau khi dung hợp vào công lực, mới có thể ngưng tụ thành công.

Đối với những người khác mà nói, Lục Sơn Bách Biến thuộc về thổ thuộc tính, cần lượng lớn nhận thức cùng cảm ngộ bùn đất đại địa, mới có thể ngưng tụ thành công.

Nhưng Lý Trình Di vốn là thánh vị, nhận thức đối với thế giới chỉnh thể ở một tiêu chuẩn cực cao, hiện tại ngược lại ngưng tụ Đạo Quả, giống như viện sĩ làm đề tiểu học.

Đây là tuyệt thế tầng thứ chín?

Trong tiểu lâu, Lý Trình Di đứng lên, hiện tại hắn vẫn như cũ vẫn làngoại hình Lục Sơn Công, bên ngoài mấy đệ tử đều đã sớm bị kinh động, sớm ở bên ngoài quỳ xuống một mảnh.

Tuyệt thế đối với thân thể cường hóa cũng không nhiều, chủ yếu là chân nguyên, đạo quả ngưng tụ để cho chân nguyên càng tiến thêm một bước chiếm được cường hóa, cường độ cùng tổng sản lượng, trọn vẹn tăng gấp mười lần!

Chân nguyên lúc này, Lý Trình Di chỉ đơn giản che đậy một tia trên tay, liền nháy mắt làm cho cả phòng ấm lên mấy chục độ.

Kế tiếp, Thần Ma công pháp

Hắn một bên đem kim nguyên ném vào kiếm lô, tiếp tục đốt cháy. Một bên suy tư tiến độ Toàn Cơ Môn bên kia.

"Thương Cửu. "Hắn quay đầu nhìn sang bên phải.

Một đạo nhân ảnh cao lớn trống rỗng hiện ra, hắn mặc bộ đồ đen, trên mặt mang khăn đen, hai mắt lộ ra lam quang thâm thúy.

Chính là tuyệt thế cường giả đã cứu lúc trước.

"Có. Chủ nhân có gì dặn dò? "Hiện giờ hắn đã bị Lý Trình Di mạnh mẽ áp chế, bên mặt cũng có một chút dấu về hoa văn của hoa lưu lại.

Công pháp ngươi tu hành là cấp bậc nào? "Lý Trình Di hỏi.

Bẩm chủ nhân, là Cửu Thần Phục Thiên Quyết cấp Thần Ma, nhưng không hoàn chỉnh chỉ có ba tầng đầu. "Thương Cửu cung kính trả lời.

Lý Trình Di cũng không ngoài ý muốn, Toàn Cơ Môn bên kia kỳ thật cũng giống nhau, Thần Ma công pháp đều là chỉ cho một chút, chỉ có ngươi đạt được cống hiến đầy đủ, mới có thể đạt được tầng tiếp theo.

Đây là thủ đoạn khống chế người, nhưng không thể không nói rất hữu hiệu.

"Ta nếu là muốn đạt được Thần Ma tầng thứ công pháp, còn có con đường nào có thể chọn?"

"Cướp đoạt là phương pháp nhanh nhất, nhưng nhất định sẽ đưa tới hậu hoạn cực lớn, Thần Ma công pháp một khi bị

đoạt, nhất định sẽ dẫn tới Thủy Tổ sau lưng ra tay, Thủy Tổ một khi ra tay, nhẹ thì diệt tinh, nặng thì mảnh tinh vực này mấy chục ngôi sao đều sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.” Thương Cửu trả lời.

Nghiêm trọng vậy sao?

Lý Trình Di nhíu mày.

Còn gì nữa không? “Hắn hỏi.

“Còn có chính là ở rể, cưới Thần Ma huyết mạch đệ tử làm vợ, nếu là biểu hiện tốt, có thể thu hoạch tư cách chuyển đổi huyết mạch, nhập Thần Ma giới tu hành.” Thương Cửu trả lời.

Còn nữa không?

“… “Thương Cửu lắc đầu. Thần Ma công pháp chỉ có Thần Ma huyết mạch mới có thể tu hành, cho nên hạn chế cực lớn, cũng không có bao nhiêu người mơ ước. Đỉnh điểm Phàm nhân, chính là bước vào tuyệt thế, sau đó cùng Thần Ma huyết duệ kết thân, dựa vào đời sau đánh cược vận may. Đây cũng là một trong những nguyên nhân đông đảo thế gia.

“Thế giới nhàm chán. “Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Dừng lại một chút.

Xem ra chỉ có thể từ từ đi lên theo hướng Toàn Cơ Môn.

Nghĩ tới đây, hắn nhìn về phía Thương Cửu.

Chuẩn bị một chút.

Vâng.

Lý Trình Di không có nhiều lời hắn đã biết được rõ ràng nơi bế quan của Mệnh sứ Toàn Cơ Môn phụ trách tại Bạch Thực Tinh, kế tiếp, nếu không có lựa chọn, vậy chỉ có thể bắt đầu từ trên người hắn.

Chương 1392. Khốn cục 1

Chương 1392: Khốn cục 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Mặt khác, ba người thuộc hạ tan tác, Cửu Nguyệt gia tuyệt sẽ không từ bỏ cam hưu, nếu là có thể nắm lấy cơ hội, có lẽ, cũng có thể tìm được một lỗ hổng mà chủ nhân cần.”

Thương Cửu cung kính truyền tấn nói.

“Có thể thử xem. “Lý Trình Di gật đầu.

Phiền toái của Cửu Nguyệt gia, tuyệt đối sẽ nhằm vào Công Sơn gia, bởi vì trước đó Công Sơn Dung đánh tan ba người Cửu Nguyệt gia, cho nên trước đó, hắn dự định rút đám người Công Sơn Khánh Dương ra.

Chuẩn bị một chút, ta trở về một chuyến.

Vâng. “Thương Cửu nghiêm túc cúi đầu.

……

Công Sơn gia.

Một chiếc xe hươu chậm rãi thong thả, theo đại lộ chạy đến cửa vào quần thể kiến trúc gia tộc.

Xe dừng lại, một bóng người thon dài có khuôn mặt thoáng non nớt, hai mắt sáng ngời như sao, từ trên xe đi xuống, ngắm nhìn rất nhiều đệ tử trẻ tuổi ở đại môn bên trong gia tộc.

Nhìn ra được, toàn bộ khắp nơi Công Sơn gia đều có dấu vết tổn hại, hiển nhiên lúc trước trải qua không ít dư âm chiến đấu.

Mà kế tiếp, nơi này cũng sẽ trở nên càng ngày càng nguy hiểm.

Bóng người trong lòng thở ra một hơi, lấy lại tinh thần, cất bước đi vào trong cửa.

Vừa vặn trong cửa, vẫn là Ninh thúc mặc trang phục võ nhân nghèo túng kia, bước nhanh đi ra, nhìn thấy bóng người, nhất thời trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ.

"Trở về là tốt rồi!! Nhanh! Cha mẹ ngươi đều ở nhà chờ ngươi!

"Ừ. "Lý Trình Di gật đầu.

Đúng rồi, Hán Tông Địch đi rồi, ngươi biết không? "Ninh thúc đột nhiên nói.

"Đi rồi? "Lý Trình Di trong lòng hơi suy tư, liền hiểu được suy nghĩ của đối phương.

Ta lần này tới cũng là vì việc này, đi thăm cha mẹ trước đi.

Được

Nghĩ đến Hán Tông Địch, trong lòng hắn đột nhiên dâng lên một ý niệm, nếu lấy đối phương làm mồi nhử, bước vào Nã Vân Giới thu hoạch công pháp Thần Ma, có phải sẽ dễ dàng hơn hay không?

Dù sao vốn Hán Tông Địch chính là vị hôn thê của hắn.

Vừa vặn có thể lấy đây làm cớ.

Đương nhiên, người của Nã Vân Giới có lẽ sẽ không thừa nhận, nhưng không sao, người chết nhiều, tự nhiên sẽ thừa nhận.

Vừa vặn cũng có thể thử xem, cường giả Thần Ma có thể hoàn toàn giết chết cương thi Bất Diệt hay không.

Theo đường hầm phòng ốc quen thuộc của Công Sơn gia đi vào bên trong, một đường quẹo trái quẹo phải, rất nhanh liền đi tới sân của Công Sơn Khánh Dương, cũng chính là nhà của thế giới này hắn ở không ít thời gian.

Công Sơn Khánh Dương trong bộ trang phục thư sinh văn nhược, cùng với Công Sơn Lẫm dung mạo trong trẻo nhưng lạnh lùng như trước, đã sớm đứng ở cửa sân, từ xa nhìn thấy hắn đến gần, thần sắc cũng thoáng kích động, bước nhanh về phía trước.

“A Chúc! “Công Sơn Khánh Dương tiến lên, cẩn thận đánh giá nhi tử, lộ ra vẻ cảm khái. Cao lên không ít a, còn khỏe mạnh.

Hắn vỗ vỗ cánh tay Lý Trình Di, vui mừng nói: “Xem ra ở bên ngoài tự chăm sóc tốt cho mình.

“Cha có biết lúc trước gia chủ đang đánh nhau với ai không? Chấn động đó, con cũng nhìn thấy từ xa ở Lục Sơn. “Lý Trình Di vừa vào cửa vừa thuận miệng hỏi.

“Là mấy con cá lọt lưới của Ma giới, muốn đến gia tộc đón gió thu, bị gia chủ phát hiện, trực tiếp đánh chết. Chỉ là việc nhỏ thôi, có liên minh thế gia ở đây, không cần lo lắng.” Công Sơn Khánh Dương cười cười, dẫn con trai vào cửa.

“Lại nói tiếp con cũng là tới không đúng lúc, đệ đệ muội muội của con đều không có đến thăm thời gian, trong nhà nếu là không có chúng ta, cũng chỉ còn lại một mình con, rất là không thú vị.”

“Lần này về bao lâu? “Công Sơn Lẫm bên cạnh nhẹ giọng hỏi.

“Chỉ hai ngày thôi, thăm hai người rồi trở về. Dù sao sư tôn kỳ vọng vào con rất cao, con không thể phụ lòng lão nhân gia. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Nói hay lắm. Mặt khác. “Công Sơn Khánh Dương nhìn xung quanh, hạ giọng,” Vợ con Hán Tông Địch, chạy rồi, con biết không?

“Hả? “Lý Trình Di đúng lúc lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Chạy cũng tốt, vốn ta không đồng ý hôn sự này, Hán Tông Địch tính cách hung bạo, vốn không phải là phối hợp tốt với con, sau này, cha sẽ tìm cho ngươi một người ôn nhu hơn”.

“Không được! “Đột nhiên Lý Trình Di nhíu mày nghiêm nghị. Hôn nhân đại sự há có thể đùa giỡn như thế? Con cảm thấy con người Tiểu Địch rất tốt, tuyệt không hung bạo, rất dễ ở chung, người cũng xinh đẹp”.

“!!!!” Công Sơn Khánh Dương và Công Sơn Lẫm đều nhìn nhau, không biết con trai mình đang phát điên cái gì.

“Cha mẹ, việc này các người đừng quản. Con thích Hán Tông Địch đời này không phải nàng thì không cưới! Đây là quyết định của con!

Lý Trình Di trầm giọng nói.

“Cái này…… “Hai vợ chồng nhất thời trợn tròn mắt. Đây là tình huống gì? Không phải ngay từ đầu đã nói rồi sao? Gặp phải tình huống thích hợp liền hủy bỏ đính hôn sao?

Rõ ràng Hán Tông Địch kia hung bạo như vậy, vì sao.

“Được rồi, việc này không cần nói nữa, bây giờ con lớn rồi, có suy nghĩ của riêng con. “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Con!”

Hai vợ chồng nhìn thần sắc kiên định của Lý Trình Di, trợn mắt há mồm không biết nói gì.

Thật vất vả tìm được cơ hội tốt, có thể hủy bỏ hôn ước cùng Hán Tông Địch, hiện tại có cơ hội, nhi tử cư nhiên không biết ẩm ương thế nào, thật thích nha đầu hung bạo kia.

…….

Ngay khi Lý Trình Di về nhà thăm người thân, bên kia, Thương Cửu mang theo một cương thi bất diệt, lặng lẽ đi tới bãi biển lần trước hắn truyền tống đến Bạch Thực Tinh.

Lúc đến có ba người, hiện tại lại chỉ còn lại một mình hắn.

Nghĩ tới đây, Thương Cửu không khỏi có chút thương cảm, dù sao trong hai người còn lại có một người cùng hắn quan hệ không tệ.

“Được rồi, chuẩn bị một chút, ta lập tức liên lạc với bên Nã Vân Giới, bắt đầu thử đả thông cửa truyền tống. “Hắn dặn dò.

Trả lời hắn, là tiếng thở ra của một vòng lớn ít nhất trên trăm cương thi bất diệt ở xung quanh.

Chương 1393. Khốn cục 2

Chương 1393: Khốn cục 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hai tên mạnh nhất trong đó là Hoàng Sa Chưởng và Thiên Diện kiếm khách.

Nâng hai tay lên Thương Cửu cấp tốc đánh ra từng đạo thủ ấn lam sắc, thủ ấn bay ra, hóa thành lam quang lơ lửng không trung, thật lâu không tiêu tan.

Trọn vẹn tích góp được mấy trăm thủ ấn sau, hắn đột nhiên lui ra phía sau một bước, hai tay mở ra.

Lên!

Một tiếng quát khẽ.

Trong phút chốc, một chút bạch quang từ trên cao sáng lên hiện lên, đảo mắt liền nhanh chóng mở rộng, hóa thành một màn sáng đại môn màu trắng cao hơn một người.

"Được rồi! "Thương Cửu khẽ quát một tiếng. "Mau đi vào!"

Nhất thời, một con cương thi bất diệt nhanh chóng xông vào cửa truyền tống.

Vài giây sau, tất cả cương thi Bất Diệt toàn bộ tiến vào trong đó.

Thương Cửu không cậy mạnh, nhanh chóng khép lại, đóng cửa truyền tống.

Sau đó hắn liền lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi bên kia hồi báo kết quả.

Hơn một trăm Cương thi bất diệt đi qua, vẫn là trực tiếp tiến vào trung tâm nhất đệ nhị đại lục Nã Vân giới, dựa theo lời chủ nhân theo, sau khi đưa vào, kế tiếp chờ kết quả chính là.

Đây là một bài kiểm tra.

Từ sáng sớm mãi cho đến buổi chiều, rốt cục, nơi này lần nữa hiện lên một điểm bạch quang, một cửa truyền tống mới trống rỗng bị mở ra.

Thương Cửu trong lòng khẽ động, nhanh chóng trốn đi yên lặng theo dõi kỳ biến.

Ánh sáng màu trắng cấp tốc thành hình, ngưng tụ, vững chắc.

Rầm rầm.

Trong đó đột nhiên bước ra ba vị nam tử cao lớn cả người áo bào trắng, bên trong áo lót màu lam kim sắc.

Trong ba người, dẫn đầu một người sau lưng khoác lông chế thành áo choàng, tóc nửa bạc nửa vàng, sắc mặt lãnh đạm, trong ánh mắt ngạo mạn lộ ra không kiên nhẫn.

Nhìn thấy sau lưng đối phương khoác lông vũ màu sắc rực rỡ, trong lòng Thương Cửu trong nháy mắt run lên.

Biết câu được cá lớn rồi.

Loại áo choàng này, bình thường chỉ có dòng chính Cửu Nguyệt Thương gia, mới có tư cách sử dụng, những người còn lại một khi phát hiện, lập tức sẽ bị bắt.

Đây là đại sự vi phạm pháp luật loạn kỷ cương trong Nã Vân giới.

Quan trọng nhất là một lần đã đạt được mục đích. Chủ nhân cần con cá lớn Thần Ma huyết mạch, thật sự tới rồi!

“Cửu công tử, chính là nơi này, những quái vật giết không chết lúc trước, truyền tống tới chính là đến từ nơi này. “Một nam tử tóc dài màu nâu trong tổ ba người thấp giọng nói.

“Quy củ cũ, trước tiên xem xét căn nguyên, giải quyết hung thủ, trong vòng một ngày điều tra, nếu như điều tra không được, liền trực tiếp hủy diệt toàn bộ tinh cầu cho xong việc.” Cửu công tử lười biếng tùy ý phân phó nói.

“Vâng!” x2.

Ba người rơi xuống đất đang muốn phân tán về ba phương hướng tản ra, bỗng nhiên một đạo hình người mơ hồ, đột ngột từ phía sau ba người hiện lên.

Hình người nhanh chóng rõ ràng, ngưng tụ, lộ ra vẻ kinh hỉ của Lý Trình Di.

Hắn mới nhận được tin của Thương Cửu, trước tiên liền đi tới nơi này, không nghĩ tới lần đầu tiên nhìn thấy ba người.

Hắn lúc này, cũng không phải là hình tượng Công Sơn Chúc, mà là ngoại hình của đội trưởng tinh anh Toàn Cơ Môn Tống Nhiễm.

"Ngươi là ai? "Cửu công tử nhíu mày nhìn về phía Lý Trình Di, phương thức xuất hiện của đối phương khiến hắn xếp vào nhân vật cảnh giác đầu tiên.

"Ta? "Lý Trình Di nở nụ cười.

Hoa Lân Y Tiết mao phi liêm vô hình trung nhanh chóng che phủ toàn thân, dung nhập vào trường sam.

"Tự giới thiệu một chút. "Ý niệm trong lòng hắn chuyển nhanh, ngoại hình nhanh chóng khôi phục thành bộ dáng của Công Sơn Chúc.

"Ta tên là Công Sơn Chúc, là người sắp thành thân với Hán Tông Địch".

"Hán Tông Địch?"

Cửu công tử sửng sốt, lập tức phản ứng lại.

"Ngươi nói là Địch công chúa? Ngươi muốn cùng nàng thành thân?? "Vẻ mặt hắn ngạc nhiên.

"Sao? Ngươi muốn nói gì? "Lý Trình Di nhíu mày.

Cửu công tử cùng hai thuộc hạ ngơ ngác nhìn nhau, trầm mặc một chút, đột nhiên cười ha hả.

Ba người tiếng cười không ngừng, cười đến chảy cả nước mắt, đứng ở trên bờ cát thân thể run rẩy, hiển nhiên là thật sự không kiềm chế được.

Phàm nhân thổ dân này lại vọng tưởng thành thân với Địch công chúa!?

“Nghe nói qua rất nhiều phàm nhân không có đầu óc, không nghĩ tới lại ngây thơ đến mức này!?”

Ba người cười đến bụng cũng bắt đầu đau, nhưng nhìn thần sắc người đối diện nghiêm trang, hết sức nghiêm túc, ba người chậm rãi lại cảm thấy không có gì buồn cười, thanh âm cũng chậm rãi ngừng lại.

“Chỉ là phàm nhân, không có huyết mạch, chỉ bằng ngươi muốn cùng Địch công chúa kết thân, e là….!”

“Ta đối với Tiểu Địch là tình yêu đích thực, ta có thể ở rể! “Lý Trình Di thành khẩn nói.

“Ở rể cũng không có khả năng. “Cửu công tử nhìn Lý Trình Di, lộ ra một tia thương hại.

Nếu giữa các ngươi không có tình cảm gì thì tốt nhất, nếu nàng cũng nảy sinh tình cảm với ngươi thì ngươi phải cẩn thận. Hoàng tộc nhất định sẽ trực tiếp gạt bỏ ngươi. Để tránh ngươi trở thành nhược điểm của Địch công chúa.

“Tại sao. Tại sao lại như vậy?! “Lý Trình Di lộ vẻ bi thống. Ta đã từ bỏ nhiều như vậy, không thể cho ta một cơ hội sao? Các người vì sao phải khinh người quá đáng như thế? Tavà Tiểu Địch là thật lòng yêu nhau!!”

Cửu công tử có chút sững sờ, mới nói vài câu, tâm tình ngươi đừng kích động như vậy được không?

Ngươi làm vậy có phải hơi phi logic không?

Vừa rồi vẻ mặt không phải còn rất bình thường sao? Từ bình tĩnh đến tức giận đến đau buồn, tổng cộng tốn không quá ba giây, cảm xúc này của ngươi có phải là hơi diễn không.

“Cái gì mà không phải? Ta đã đồng ý ở rể rồi! Các người còn muốn thế nào nữa? “Sắc mặt Lý Trình Di phẫn nộ nói.

Ta đã hèn mọn đến trần ai, các ngươi vẫn hùng hổ dọa người, đã như vậy, cũng đừng trách ta.

Cửu công tử nhìn phát triển càng lúc càng nhanh, biểu tình đối phương giống như tăng thêm mười mấy lần, nhanh chóng từ bi phẫn biến thành lửa giận, chuẩn bị động thủ.

Hơn nữa hắn chỉ nói vài câu mà thôi, làm sao lại hùng hổ dọa người như thế?

Chương 1394. Khốn cục 3

Chương 1394: Khốn cục 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Chết đi!! Ngăn cản tình yêu đích thực của ta cùng Tiểu Địch, đều phải chết!

Đáng tiếc, tất cả đã không còn kịp rồi.

Cửu công tử chỉ cảm thấy trước mắt một đóa hoa, một dãy núi màu vàng đen trống rỗng hiện lên, che đậy tầm nhìn.

“Cũng may chỉ là một công pháp kim ngọc bình thường, cho dù gặp phải một tên tâm thần, cũng chỉ đến mức này” Cửu công tử còn chưa dứt khỏi suy nghĩ, liền nhìn thấy dãy núi đối diện cấp tốc ngưng thực, nhanh chóng biến lớn.

Hơn nữa phía trên nhanh chóng hiện ra đại lượng chi tiết chân thật, từng cỗ dao động khủng bố vượt xa tầng thứ tuyệt thế, từ trên đó tản mát ra.

Hai mắt hắn nhanh chóng mở to, không kịp nghĩ nhiều, làn da toàn thân nứt ra, tuôn ra vô số huyết dịch màu đen, bao vây toàn thân, sau lưng một đôi cánh đen to lớn đâm ra rồi mở rộng a, chín cái đầu rắn hư ảnh như ẩn như hiện.

Cửu Thần Phục Thiên Quyết của Cửu Nguyệt gia toàn lực vận chuyển.

Thần thông: Kim Cương!

Huyết dịch màu đen tạo thành từng mặt vách tường hình thoi, lơ lửng ở trước người, ngăn trở hết thảy.

Nhưng trong nháy mắt, dao động cực lớn phía trước chớp mắt thuấn di, trực tiếp xuất hiện sau lưng Cửu công tử.

“Làm sao thế được!? Lại có thể sức mạnh dao động khổng lồ như thế mạnh mẽ lóe ra ở trong không gian! Cái này!?

Cửu công tử trong lòng kinh hãi, nhưng hết thảy đã không kịp phản ứng.

Dãy núi khổng lồ khủng bố nặng nề, phía sau được kim cương thần thông hộ thuẫn, nặng nề nện vào trên hộ thể ma nguyên của hắn.

Răng rắc!!

Sức mạnh khủng bố của Hoa Lân Y tăng thêm mười sáu lần, đập mạnh vào mặt ngoài ma nguyên.

Tiên thiên kim nguyên cấp tuyệt thế nhanh chóng nổ tung, bị ma nguyên triệt tiêu, nhưng triệt tiêu thì triệt tiêu, không chịu nổi số lượng tiên thiên kim nguyên quá nhiều, chất lượng quá cao.

Mới tiếp xúc một giây. Cửu công tử liền cảm giác không ổn.

Hắn ý đồ cầu viện hai cái cấp dưới, nhưng hai người chỉ là vừa mới va chạm trong dao động của phương diện tuyệt thế, liền bị nổ tung mạnh mẽ hất bay, căn bản không giúp gì được.

'Xong rồi'. Cửu công tử trong lòng tuyệt vọng.

Hắn không phải là muốn ra ngoài nhân tiện giải sầu sao. Sao lại vừa ra khỏi cửa đã giẫm phải shit thế này?

Ta đã định ở rể rồi, các người còn muốn thế nào? Khinh người quá đáng! "Tiếng rống của Lý Trình Di vẫn còn vang vọng bên tai.

Ta mẹ nó cũng mới nói vài câu thôi mà, hơn nữa Địch công chúa căn bản không phải người của Cửu Nguyệt gia chúng ta!? Ngươi đừng cóvô lý như vậy không? Liên quan quái gì đến chúng ta!!"

Một khắc cuối cùng, trong lòng Cửu công tử vẫn nấn ná oán niệm khó có thể hóa giải.

Bùm!

Dãy núi đen kịt từ phía sau nặng nề nện vào lưng hắn, đánh cho hắn điên cuồng phun máu tươi, phần eo răng rắc một tiếng, thiếu chút nữa bẻ gãy.

Nếu không là ma thân mạnh mẽ đến cực điểm, ánh sáng này tăng gấp mười sáu lần, mấy trăm tấn lực trùng kích, thì hắn sao chịu nổi.

Nhưng chính là như vậy, hắn cũng trong nháy mắt liền mất đi sức chiến đấu, bắn nhanh ra ngoài, hướng mặt biển phía xa bay đi.

Còn không có bay ra bao xa, hắc quang chợt lóe, Lý Trình Di trực tiếp lấy U Ám Long Thần ảnh lóe cự ly xa, xuất hiện ở phía sau, lại là một chưởng.

Bùm!

Cửu công tử lại bị đánh trở về, lực độ vừa vặn rơi vào chỗ cũ, cả người miệng máu, một đầu nhào trên mặt cát, cũng không có động tĩnh gì nữa.

……

Hai cao thủ khác của Cửu Nguyệt gia thấy thế, ngẩng đầu nhìn Lý Trình Di đang hướng về phía bọn họ, chỉ có thể ngoan ngoãn giơ hai tay lên, ngồi xổm xuống đất, cúi đầu tỏ vẻ đầu hàng.

Cùng lúc đó, bên cạnh hai người tự động hiện lên ấn ký hoa tử vi.

Điều này đại biểu cho vương quyền Tử Vi có hiệu lực.

Mà Lý Trình Di lại không để ý những thứ này, chỉ đi tới trước người Cửu công tử, thân thể nhanh chóng mềm nhũn, vèo một cái, liền chui vào vết thương trên thân thể.

Không bao lâu, Cửu công tử đứng lên, khuôn mặt nhanh chóng khôi phục khuôn mặt Lý Trình Di, đồng thời thân thể cũng cấp tốc biến hình.

Bất quá vài giây, ngoại trừ quần áo ra, không có gì khác.

Thương Cửu cách đó không xa, lúc này mới dám ra mặt tới gần.

“Chủ nhân, có người tới. Hắn là cao thủ của Công Sơn gia”.

“Rút hết. “Lý Trình Di gật đầu.

Vâng.

Đoàn người nhanh chóng đóng cửa truyền tống, rời khỏi chỗ cũ, nháy mắt biến mất.

Ngay khi bọn họ rời đi chưa được mấy giây, mấy đạo thân ảnh mạnh mẽ cấp tốc lóe ra, xuất hiện ở trên bờ cát nơi này.

“Dao động chân nguyên thật mạnh! Có cao thủ giao thủ! Sức mạnh ngưng tụ cực cao, cơ hồ không có bao nhiêu tản ra!

Một người ngưng trọng nói.

Cường độ bực này, nếu hơi tản ra, sợ rằng sẽ tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với hoàn cảnh xung quanh. “Một người khác đồng ý gật đầu.

“Sau khi kiểm tra báo cáo gia chủ đi”.

……

Cửu công tử tên thật là Thương Nguyệt Ngân, đó là tộc nhân trẻ tuổi hàng đầu huyết mạch xếp hạng thứ chín trong dòng chính Cửu Nguyệt gia.

Cũng không phải hắn bối phận xếp thứ chín, tại bên trong Thần Ma gia tộc, bối phận cũng không trọng yếu, trọng yếu là nồng độ huyết mạch.

Huyết mạch quyết định tiềm lực, quyết định vũ lực, quyết định bề ngoài thể chất, quyết định tất cả.

Cho nên Cửu công tử xem như là nhân vật trọng yếu thế hệ mới của Cửu Nguyệt gia tộc mới bước vào Thần Ma.

Nồng độ huyết mạch đạt tới mức kinh người là hơn bốn thành, so với những người chỉ có một hai thành, mạnh hơn rất nhiều.

Sau khi Lý Trình Di thay thế Cửu công tử, hấp thu hết trí nhớ trong đầu, rất nhanh cũng thu hoạch được công pháp Thần Ma của Cửu Nguyệt gia - - Cửu Thần Phục Thiên Quyết.

Môn võ học này, là võ công khủng bố đem huyết mạch Cửu Nguyệt gia phát huy đến uy năng.cực hạn

Luyện tới đại thành, nghe nói có thể hóa thân thành Cửu Xà Thiên Đế, chín cái đầu phân biệt có thể thôn phệ cùng phóng thích chín loại sức mạnh thuộc tính khác nhau, nắm giữ chín loại công năng thần thông kinh khủng khác nhau.

Cuối cùng đủ để diễn hóa thế giới tái diễn hỗn độn, từ bên trong hủy diệt, lúc khởi nguyên vật chất ngưng tụ Thái Sơ.

Chương 1395. Khốn cục 4

Chương 1395: Khốn cục 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di một bên đi dạo trong nhà Công Sơn, một bên lẳng lặng sửa sang lại lượng lớn trí nhớ lộn xộn trong đầu Cửu công tử.

Dù sao cũng là công tử hơn 190 tuổi, dung lượng trí nhớ khổng lồ so với lượng trí nhớ của hắn đều nhiều hơn không ít.

Cũng chính là Lý Trình Di có kinh nghiệm chọn lựa, nếu không rất có thể sẽ hòa tan ký ức bản thân, ảnh hưởng nhân cách chủ thể.

Không bao lâu, hắn chậm rãi đi tới đạo tràng võ khóa.

Đám người Công Sơn Lôi Cửu cùng tên mập Công Sơn Hành, còn xen lẫn trong một đám nửa thiếu niên nửa người lớn, tập luyện võ công gia tộc.

Lôi Cửu toàn thân điện quang lóe ra, không ngừng đánh ra một chiêu chiêu điện lưu trùng kích vào vòng bảo hộ trong suốt xung quanh.

Tên mập thì đánh ra một đám hỏa diễm chưởng ấn, luyện đi luyện lại chiêu thức phòng ngự cơ sở.

Trong toàn bộ đạo tràng, cũng chỉ có một mình Lôi Cửu đạt tới cảnh giới Kim Nguyên, những người còn lại còn ở cấp độ Chân Nguyên, thành thật tích góp từng tí một nội tình, xem độ thuần thục chiêu số võ học, ngay cả tam lưu cũng không đột phá.

Hai người nhìn thấy Lý Trình Di ở bên cạnh, rất nhanh cũng thu chiêu dừng lại, hướng nơi này đi tới.

“Đã lâu không gặp A Chúc. “Lôi Cửu cười ha hả vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di.

Nhìn qua khí sắc không tệ, có phải vì Hán Tông Địch chạy nên mới cao hứng như vậy không?

“Sao có thể. “Lý Trình Di nhíu mày,” Ta thích Tiểu Địch, ta và nàng ấy là tình yêu đích thực. Lúc đi nàng ấy có nói đi đâu không?”

“Không. “Lôi Cửu coi như hắn nói đùa, cũng không để ý,” Cũng chỉ nói muốn ra ngoài trốn tránh phiền toái trong nhà.

“Trong nhà có tìm rồi hả?”

“Đương nhiên, Hán Tông gia cùng Công Sơn gia chúng ta đều tìm qua, nhưng phụ cận cũng không có, hiển nhiên là đi xa.

“Tốt lắm, tìm không thấy tốt nhất”, Lý Trình Di hài lòng gật đầu, không nhắc tới việc này nữa, nói sang chuyện khác. “Còn ngươi, gần đây thế nào?”

“Còn có thể thế nào? Mỗi ngày từng bước luyện công, Phó gia hiện tại đều có các loại chuyện phiền toái, cũng là khó làm, cũng may gia chủ toàn lực ủng hộ ta. “Lôi Cửu thoáng có chút đắc ý nói.

“Chúc mừng, có cơ hội như vậy cũng là may mắn. “Lý Trình Di gật đầu.

“Bất quá ta cũng hưởng không được mấy ngày phúc, ý tứ gia chủ, làtài nguyên điều kiện nơi này không bằng ngoại giới, cho nên dự định đưa ta đi Vạn Thọ môn ở cực Nam. Đi nơi đótu hành võ học Lôi Hải.” Lôi Cửu bất đắc dĩ nói.

Chuyện tốt. “Lý Trình Di vỗ vỗ bả vai hắn, nhìn về phía tên mập.

“A Hành, ngươi thì sao?

“Ta chỉ là người bình thường, đừng so sánh ta với thiên tài của các ngươi, ta ngay cả tầng thứ ba Hỏa Hình Chưởng cũng chưa đột phá, khoảng cách ra ngoài tìm mật cảnh tu hành còn quá sớm.”

“Không tìm mật cảnh, đi ra ngoài dạo chơi, giải sầu, cũng có thể điều hòa tâm tình của ngươi, tâm tình thoải mái, ngươi tu luyện cũng có thể mau lẹ hung mãnh, không người nào có thể sánh bằng.” Lý Trình Di nghiêm túc nói.

“Ta tin cái quỷ nhà ngươi! ” Tên mập không nói gì.

“Mặc kệ như thế nào, cha mẹ ta dự định cùng đi Lục Sơn tu dưỡng tu dưỡng, ta ở bên kia cho bọn hắn tìm một bộ sơn trang, các ngươi nếu là nguyện ý, cũng có thể qua bên này ở.“Lý Trình Di cười mời.

Hắn đây là muốn làm chuyện trước ổn định hậu phương thật tốt.

“Nói đến đây, Lôi Cửu không có phản ứng gì, ngược lại tên mập Công Sơn Hành, kết hợp với tình huống mình nắm giữ có chút suy đoán, sắc mặt khẽ biến:

Sau khi phát ra lời mời, Lý Trình Di không chậm trễ nửa điểm thời gian, cáo biệt người nhà, trở về Lục Sơn.

Lúc này nhóm Lộc Yêu Lục Sơn, đã tìm được mạch Cán cúc mà hắn cần.

Đúng vậy, hắn bỏ qua Tam cầu Huyền Linh Mộc cùng Lục Nhung Hao, trực tiếp tiến hóa Mạch Cán Cúc, mục đích chính là dự định đem này hai loại hoa ngữ tiến hóa đến cực hạn.

Bởi vì hoa ngữ của Tam Cầu Huyền linh là thu được tri thức chỉ định, hoa ngữ của hoa anh túc xanh là sự sống được tăng cường trên diện rộng, cơ số càng lớn, tăng cường càng lớn.

Mà hoa Mạch Cán Cúc, hoa ngữ là phong ấn của tình yêu, năng lực bực này, sớm ngày tiến vào cực thể, trợ giúp đối với bản thân cũng càng lớn.

Hơn nữa, vừa mới đạt được huyết mạch Thần Ma cùng công pháp, cũng có thể nhanh chóng tu hành lên.

……..

Nã Vân Ma Giới.

Từng khối đại lục trôi nổi trên bầu trời hắc ám, đó là nơi cư trú của dân bản xứ.

Phía dưới đại lục vô cùng vô tận, là vực sâu thuần trắng không có điểm cuối.

Lúc này trên một khối đại lục màu đen, từng đạo hình người xám đen điên cuồng phát ra tiếng gào thét, phát ra công kích về phía thân ảnh khổng lồ vây quanh bọn họ.

Những thân ảnh khổng lồ vây quanh hình người, mỗi một thân ảnh đều giống như thần thú ma thú kỳ dị trong thần thoại.

Phượng điểu cả người bao phủ ở trong ngọn lửa màu vàng, cự xà màu đen mọc chín cái đầu, cự điểu cả người màu xanh. Côn Bằng lúc thì hóa thành cá lúc thì hóa thành Côn Bằng

Rất nhiều cự thú, lúc này đều vây quanh trên trăm hình màu xám đen ở trung tâm, yên lặng quan sát, tùy ý đối phương tiến công.

Không thể bị giết chết. Bất luận thần thông thủ đoạn gì, đều đã thử qua, khó giải. Vật này rốt cuộc thần thánh phương nào? “Phượng điểu kim sắc phát ra tiếng vang thật lớn.

Chương 1396. Khốn cục 5

Chương 1396: Khốn cục 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hình thể khổng lồ cao mấy ngàn mét, giữa đông đảo cự thú cũng coi như là lớn nhất.

Có thể vĩnh hằng đóng băng hay không? "Cự quy màu đen lưng đeo băng sơn trầm giọng nói.

Vô dụng, bọn chúng không lúc nào là không phóng ra hàn khí, trong băng hàn sẽ càng như cá gặp nước, đóng băng không cách nào vây khốn bọn chúng. "Một con kỳ lân khổng lồ giống như bộ xương khô chỉ có cốt giáp, nhanh chóng trả lời.

"Tộc ta đã có tiểu bối đi tới Bạch Thực tinh dò xét, nơi đó có Toàn Cơ môn thường lui tới, chúng ta tự mình đi tới động tĩnh quá lớn, nếu là tiểu bối chỉ có một chút huyết mạch liền có thể vừa vặn." Cửu Đầu Xà có cái mào vàng ở giữa cao giọng nói.

Đúng lúc này, Cửu Đầu Xà đột nhiên ngưng trệ, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

"Không tốt, Bạch Thực Tinh bên kia huyết mạch tộc nhân. Hả? Sao thế, không có việc gì? "Cửu Đầu Xà có chút nghi hoặc phục hồi tinh thần.

Vừa rồi còn tưởng rằng Tiểu Cửu đã xảy ra chuyện, không nghĩ tới mới chưa tới một phút, hết thảy lại khôi phục bình thường.

Hay là liên thủ giải quyết Toàn Cơ môn chủ trước rồi hãy nói. Ý bệ hạ là, Toàn Cơ môn chủ hiện giờ công pháp đại thành, chỉ dựa vào lực một giới, chỉ sợ vô lực ngăn cản, phải chư giới liên hợp, cùng nhau động thủ. "Kim Phượng lên tiếng.

"Được".

“Tộc ta cũng đồng ý”.

“Chấp thuận”.

Từng con cự thú không ngừng phát ra tiếng vang.

…….

Thời gian thấm thoát, năm tháng trôi qua.

Sau khi Lý Trình Di có được Cửu công tử, đảo mắt đã qua năm năm.

Trong động phủ Lục Sơn.

Tiểu lâu đã để đó không dùng, ở chỗ sâu nhất trên vách núi, lại bị Lý Trình Di khai khẩn một cái động lớn, một mình làm mật thất để hắn tiềm tu.

Lúc này trong mật thất.

Một thanh niên áo bào trắng dáng người thon dài cân xứng, tóc đen xõa vai, đang khoanh chân ngồi xuống đất, nhắm mắt tu hành công pháp.

Ở phía sau hắn, một hư ảnh thần bí mơ hồ không rõ, chính như ẩn như hiện, chỉ có thể nhìn thấy một nửa hình dáng.

Đó là một con hươu trắng khổng lồ với sóc 9 đầu.

Xác thực mà nói, là thân hươu đầu sóc, chín cái màu xám đầu sóc xếp thành một hàng, bộ mặt dữ tợn, mặt đầy thịt, hai mắt phóng xạ ra huyết sắc quang mang chói mắt.

Đây chính là nguyên mẫu bản thể do Lý Trình Di tu hành Cửu Thần Phục Thiên Quyết sinh ra.

Nếu có người có thể từ phía sau xem xét, liền có thể phát hiện, đuôi sau lưng sóc 9 đầu, cư nhiên cuối cùng còn là đầu rắn màu đen, thỉnh thoảng phun ra hồng tín.

Không biết tu hành bao lâu, rất nhanh, hắc quang toàn thân Lý Trình Di chợt lóe, chậm rãi mở mắt, từ tiềm tu bên trong chậm rãi hoàn hồn lại.

Hiện giờ hắn đốt cháy ma nguyên, thu được ý thức lực vượt xa trước kia, mở rộng phạm vi không gian, đã đạt tới

đường kính hơn hai vạn km, cơ hồ chiếm một nửa diện tích bề mặt Bạch Thực Tinh.

Trong phạm vi Duy Độ của hắn, rất nhiều thế gia, sinh vật hoang dã, thực vật, sinh mệnh vân vân, tất cả tuyến sinh cơ, đều ở trong đầu tự nhiên hiện lên.

Chỉ cần hắn nguyện ý, dễ dàng liền có thể chế tạo đại lượng cương thi bất diệt.

Nhưng hắn để ý không phải cái này, mà là tại Cửu Thần Phục Thiên Quyết sau khi đạt tới tầng thứ tư, hắn lại một lần nữa xuất hiện cần đặc thù mật cảnh, mới có thể tiếp tục tu hành

Và……

Thế giới này, giống như cách một tầng thủy tinh, mơ hồ mà không cách nào triệt để xâm nhập.

Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Chân nguyên đi tới nơi này, tiếp tục tăng lên, hiệu quả cũng không lớn, dù sao chân nguyên cũng chỉ có thể đốt cháy số lần cố định.

Ma nguyên của hắn bây giờ cũng thiêu đốt chín lần, đây đã là cực hạn.

Nhưng không gian khuếch trương, vẫn cần đại lượng ý thức lực.

Đứng lên, Lý Trình Di không định tiếp tục tiềm tu nữa.

"Đã đến lúc, thử một chút bố cục trước khi thu hoạch triệt để." Thời gian nhiều năm như vậy, hắn đã rõ ràng cảm giác được, bản thể ngoại giới sắp không chịu nổi.

Kế tiếp sau khi thu hoạch ác niệm, nên nghĩ biện pháp trở về bản thể, cân bằng thánh thể.

Hết thảy sức mạnh tại thế giới nơi này, so với thánh thân, đều như châu châu đá xe, nhu nhược vô lực. Chớ nói chi là so sánh với hệ thống Vĩnh Hằng Sinh Cơ.

Lý Trình Di đứng lên, nhìn chăm chú vào vách đáxung quanh mật thất, đưa tay nhẹ nhàng đào ra một khối đá vụn nhỏ, nắm trong tay, sau đó dùng sức.

Răng rắc.

Đá vụn vỡ nát, hóa thành rất nhiều mảnh nhỏ.

Dưới sự che đậy của hắn, cũng có thể nhìn thấy những tuyến sinh cơ cực kỳ nhỏ bán trong suốt của những mảnh vỡ này.

Bởi vì quá mức nhỏ nhặt, dẫn đến không nhìn kỹ, căn bản không thể phát hiện.

Đây cũng là lúc trước hắn xác định độ cao quan trắc cơ sở mà có được.

Vứt bỏ đá vụn, thân hình Lý Trình Di lóe lên, trực tiếp xuất hiện bên ngoài động.

Cùng lúc đó, một đạo hình người tự nhiên lóe ra ở trước người hắn, lơ lửng giữa không trung.

“Chủ nhân. “Hình người là một nam tử cao lớn khôi ngô mặc áo giáp viền vàng màu trắng, ngực khảm kim sắc bảo thạch.

Hắn tên là Tuyệt, là một trong những cao thủ của Toàn Cơ Môn mà Lý Trình Di thu phục.

Mặt khác, hắn còn có một cái danh hiệu — mệnh sứ.

Đúng vậy, Tuyệt chính là cường giả địa vị cao nhất thống lĩnh toàn bộ đệ tử Toàn Cơ Môn Bạch Thực Tinh.

Nhưng coi như là hắn, cũng không cách nào ngăn cản được Lý Trình Di.

Lý Trình Di vốn bước vào giai đoạn Thần Ma, hơn nữa Hoa Lân Y tăng cường, trong nháy mắt bạo phát ra uy lực, trong nháy mắt liền hoàn toàn áp phục mệnh sứ bị thương nặng.

Mặc dù là đánh lén, nhưng kết quả chung quy là tốt.

‘Chuẩn bị xong chưa? “Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Hoàn toàn không thành vấn đề. Hôm nay các Thần Quân đều giao thủ với cường giả liên minh thế gia ở ngoại vực, môn chủ tọa trấn chiến cuộc, còn đang triền đấu, chính là thời cơ tốt để chúng ta thay thế” Tuyệt chân thành nói.

Chương 1397. Khốn cục 6

Chương 1397: Khốn cục 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di gật đầu.

Trong những thời gian này, hắn đã đem cúc cán mạch đẩy tới thể cực đỉnh.

Mạch cán cúc tổng cộng có thể tiến hóa ba lần, hai lần tiến hóa tiếp theo đều là ở phong ấn tình yêu lúc trước không ngừng tăng cường.

Hiệu quả hoa ngữ của thể cực đỉnh, hiện giờ cũng biến thành trạng thái hoàn toàn mới, còn tăng thêm một loại hoa ngữ.

‘ Hoa ngữ Mạch cán cúc 1:- Tình yêu phong tỏa (thể bị phong ấn được che đậy vĩnh hằng, vận mệnh lẫn lộn, ba đại đặc tính vĩnh viễn không thay đổi, sau khi phong ấn thành công, sẽ vĩnh viễn tiến vào lưu trữ tại tâm linh chủ thể, cũng sinh ra hiệu quả phong ấn đối với hư thể, sức khôi phục trong phong ấn tăng lên 1000%, phong ấn thời gian tăng lên đến vô hạn), cảnh báo: người bạn yêu, sẽ vĩnh viễn sống ở trong lòng ngươi.”

Cái hoa ngữ này tăng lên đến một bước này, đã biến thành năng lực ẩn tàng cường hãn vượt xa bất kỳ một loại thủ đoạn bí mật nào.

Nhưng không đến mức bất đắc dĩ, Lý Trình Di sẽ không sử dụng.

Sau đó là ngôn ngữ Mạch cán cúc thứ hai.

‘Hoa ngữ 2: ký ức Vĩnh hằng (tất cả sinh mệnh thể mà bạn nhớ, người mà năng lượng thấp hơn chủ thể từ hai cấp trở lên sẽ tùy thời hồi phục tự do từ trong ký ức của bạn)

Khi lần nữa nhìn lại năng lực hoa ngữ này, trong lòng Lý Trình Di vẫn cảm khái và rung động.

Năng lực này nhất định hắn sẽ hoàn toàn mất đi nhược điểm.

Nói cách khác, từ giờ khắc này trở đi, trong trí nhớ sở hữu thân nhân hảo hữu của hắn, chỉ cần thực lực cấp năng lượng không phải quá cao, đều có thể tùy thời tùy chỗ tự do khôi phục.

Sức mạnh cường đại của hoa ngữ có thể thấy được rõ ràng.

Trừ cái đó ra, hoa ngữ Tuyết Liên hoa cũng bị hắn tiến hóa đến lần thứ tư, cái này là hoa có thể tiến hóa 5 lần, nếu không là ác niệm không đủ, hắn kỳ thật là dự định một hơi tiến hóa đến đỉnh cực thể.

Nhưng đáng tiếc, thời gian không còn kịp.

bản thể Thánh Thân ngoại giới sắp gánh không nổi. Hắn phải nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Đi thôi. “Lý Trình Di phân phó một tiếng.

“Vâng. “Tuyệt cung kính gật đầu.

Sau đó, hắn xoay người, chậm rãi giơ tay lên.

Trong rừng núi ngoài động, nhất thời cương thi xám đen không đếm được, nhao nhao phồng lên chân nguyên, bay lên trời.

Tất cả đều là đệ tử Toàn Cơ Môn.

Theo từng đạo truyền tống môn bị mở ra, tất cả Cương thi bất diệt chen chúc mà vào, trước tiên nhằm phía Nã Vân Ma giới.

Trên người Lý Trình Di phủ lên Hoa lân y tím đen, cánh rồng rung lên, chậm rãi bay về phía một cánh cửa truyền tống.

Trước khi giải quyết Toàn Cơ môn chủ, thử Nã Vân Ma Đế xem. Thử xem vũ lực đỉnh cao của thế giới này rốt cuộc có thể đạt tới trình độ nào.

Sau khi quan sát, Lý Trình Di xác định nơi này không có tai mắt Hoa Đế vương đời thứ nhất, cũng không ai nhận ra hoa

ngữ Hoa Lân Y, cho nên lần này, hắn dự định rất nhanh thử xem Hoa Thần Y.

Nếu như không có vấn đề gì, vậy có thể cân nhắc triệt để chinh phục thế giới này, cũng hội tụ lượng lớn tài nguyên cung cấp cho con đường tu hành bản thân.

Nghĩ tới đây, hắn tăng nhanh tốc độ, Vèo một cái chui vào trong một cánh cửa truyền tống, biến mất không thấy.

…….

Tháp Đa Duy, Thiên Tụ Các tại Biển Đen

Trong thời không đen kịt vô biên đọng lại, một tòa tháp cao ngũ sắc sặc sỡ thật lớn, tựa như đồ chơi đơn sơ do tiểu hài tử tùy ý dùng bùn cao su nặn ra, lẳng lặng đứng sừng sững ở trung tâm thời không này.

Đây chính là Tháp Đa Duy, do vô số các loại thế giới Góc chết, dựng thành kiến trúc đặc thù khổng lồ.

Nhìn như là một cái kiến trúc, trên thực tế, kỳ thật là một thế giới siêu khổng lồ vượt xa tất cả Góc chết lớn nhỏ.

Nó được xây dựng từ hàng chục thế giới Góc chết lớn, mỗi tầng là một thế giới, đều có hào quang màu sắc độc nhất vô nhị.

Lúc này từng đợt dao động vặn vẹo mơ hồ không rõ, đang không ngừng hiện lên từ trong tháp, bay ra, tựa như bọt khí nổi lên từ trong nước.

Những vặn vẹo bên trong bọt khí này, trong đó bên trái trung gian thân tháp, có hai cái bọt khí đang tiến hành trao đổi tin tức với một tốc độ khủng bố mà người thường không cách nào lý giải được

Trong thoáng chốc, bên ngoài vùng thời không này, sau khi một sức mạnh xuyên thấu, có một dao động kỳ dị khó hiểu, đột nhiên xuất thế, sau đó nhanh chóng lớn mạnh.

Dao động kia cũng không mạnh, nhưng có thể rõ ràng xuyên thấu qua thời không phong tỏa ngưng tụ, truyền tồn tại tự thân tới nơi này.

Nơi đó, là khu vực không biết, lại có thêm một loại phôi thai Duy Độ thành hình sao? "Một trong hai bong bóng khí phát ra tin tức.

Hình như là sóng Vĩnh hằng sinh cơ. "Một bọt khí khác trả lời.

Đó hẳn là tiểu sư đệ. Sư tôn gần đây lại thu một đệ tử, ngươi thường ở chiến trường, không biết.

"Vậy sao? Là loại người gì?"

"Đứa nhỏ rất tốt, rất ôn nhu, có lẽ là do tuổi trẻ, tiểu sư đệ chưa từng ăn qua bất cứ Góc chết nào.

"Như vậy thật sự rất tốt bụng."

Đúng vậy, nghe nói hắn vẫn là Hoa Thần Tướng, thuộc về truyền thừa Hoa Đế đời thứ ba.

Xem ra, thành công vượt qua giai đoạn nguy hiểm rồi.

"Hẳn là vậy, nhưng bên kia ở khu vực không biết, sợ là Cự Thú giáo phái và Hư Vô giáo phái sẽ dẫn tới phiền toái.

"Sư đệ là Vĩnh hằng sinh cơ hơn nữa hiện giờ toàn bộ giáo phái Toàn tri đều bị kiềm chế, vấn đề không lớn.

Chắc vậy.

Hai người nhanh chóng lóe lên, biến mất bên cạnh tháp.

Trong chớp mắt tiếp theo, hai người xuất hiện trên bầu trời đại dương khổng lồ như gương.

Chương 1398. Khốn cục 7

Chương 1398: Khốn cục 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đại dương xanh sẫm không có sóng, thậm chí ngay cả gợn sóng cũng không có một tia.

Xuyên thấu qua nước biển, có thể nhìn thấy bên trong phân bố dày đặc sợi tơ màu đen.

Những sợi tơ này kết thành từng tấm lưới đen khổng lồ trên biển.

Hai đoàn dao động nhanh chóng lóe ra, đảo mắt vượt qua không biết bao xa, đáp xuống một vòng điện hồ không ngừng xoay tròn, phóng thích vòng xoáy cực lớn màu xanh đen

Hai đoàn dao động nhanh chóng hiện lên hình người, hóa thành hai gã đạo nhân trung niên mặc đạo bào, lưng đeo trường kiếm.

Đệ tử Thanh Minh.

Đệ tử Nguyên Tố.

Bái kiến sư tôn. “X2.

Hai người cùng kêu lên.

Vòng xoáy khổng lồ không ngừng bay ra vô số điểm đen rất nhỏ, cũng đang không ngừng cắn nuốt hấp thu điểm đen.

Điểm đen rời khỏi vòng xoáy liền nhanh chóng trong suốt biến mất, làm cho người ta căn bản không cách nào phát giác chúng nó đến từ nơi nào.

“Bạch lộc sắp viên mãn, nhưng còn kém một bước quan trọng cuối cùng, các ngươi có thể đi tới trợ giúp một tay.” thanh âm Thiên Huyền Tử từ trong vòng xoáy truyền ra.

“Đệ tử tuân mệnh. “Hai người lại trăm miệng một lời cúi đầu, ôm quyền đáp lại.

…….

Nã Vân Ma Giới.

Phía trên Phù Không đại lục, từng cự thú cùng cương thi xám đen bất diệt điên cuồng chém giết cùng một chỗ.

Thỉnh thoảng có cương thi bị đánh thành mảnh vụn, lại nhanh chóng tự ngưng tụ khôi phục.

Giết không chết, bị thương không được.

Những cương thi này vừa lộ diện, liền nhanh chóng đưa tới rất nhiều đại tộc Nã Vân giới bao vây tiễu trừ.

Chân nguyên của bọn họ phảng phất vô cùng vô tận, dùng không cạn, người cũng không biết mệt mỏi đi chung quanh tìm kiếm cao thủ chém giết.

Từng khối phù không đại lục không ngừng nổ tung mảng lớn kim quang, đó là ánh sáng tiên thiên kim nguyên.

Có đại lục bị nổ tung không ngừng đến hơi nghiêng lệch, phía trên đại lượng đất đá tựa như cát, nghiêng xuống.

Lý Trình Di mặc Hoa Lân Y, lẳng lặng lơ lửng, không nhanh không chậm đi qua từng khối đại lục.

Ầm ầm!!

Một khối đại lục bên phải màu xám đột nhiên nổ tung, bề mặt toát ra nồng đậm khói đen.

Đại lục chia năm xẻ bảy, kèm theo chấn động cực lớn, phân liệt thành năm khối lục địa lơ lửng nhỏ hơn rất nhiều.

Xa xa nhìn lại có thể nhìn thấy đám cương thi giống như bụi bặm, đang ở phía trên cùng mấy ngàn cự thú rậm rạp chém giết triền đấu.

Lý Trình Di thỉnh thoảng sẽ chặt đứt tuyến sinh cơ của một ít cao thủ đại tộc Nã Vân giới mà không cách nào công phá được, hóa thành cương thi bất diệt, ngược lại đi công phạt những tộc nhân khác.

Nhưng số lần làm như vậy không nhiều lắm, việc hắn làm nhiều hơn vẫn là đang nhanh chóng thu nạp các loại bảo vật bảo dược mà cương thi cướp về.

Về phần thi thể, hắn không có thương tổn bất luận thổ dân thiện lương nào của Nã Vân giới.

Cương thi bất diệt triền đấu, cũng nhiều nhất là đem bọn họ đánh thành trọng thương, vô lực đứng dậy, không hơn.

Chỉ có rất ít người cực kỳ kiêu ngạo, mới có thể bị hắn thi hóa, gia nhập đại quân công phạt.

"Chủ nhân, vì sao không triệt để giết chết bọn họ, đánh bọn họ trọng thương quá khó nắm chắc, không phải rất lãng phí thời gian tinh lực sao?"

"Chúng ta chỉ đến cướp bóc, không phải giết chóc. Ông trời có đức hiếu sinh, huống chi đây còn là cố hương của vị hôn thê ta. "Lý Trình Di tùy ý nói.

Lần lượt tiếp nhận thuộc hạ đưa tới các thể loại đan dược, lòng bàn tay chợt lóe, tất cả đan dược trống rỗng biến mất, bị đưa vào kiếm lô.

Một lượng lớn ý thức lực nhanh chóng tuôn ra, mới xuất hiện, đã bị dung nhập chung quanh tồn tại vĩnh hằng sinh cơ Duy Độ.

Cùng lúc đó, liên tục không ngừng ác niệm, cũng phảng phất như bão táp đều tụ tập đến trên người Lý Trình Di.

Sắc mặt hắn hài lòng, trong lòng nhẹ nhàng gật đầu.

Mỗi giây có thể gia tăng mười mấy điểm ác niệm, cũng không uổng công hắn vất vả như vậy, nhất định phải nghênh ngang ở giữa phiêu phù tất cả đại lục kiểm duyệt.

Ác niệm trong Hoa Thần Vị sớm đã tràn đầy, dư thừa, thì không ngừng hội nhập vào trong một quả cầu nhỏ màu vàng nhạt trong lòng bàn tay trái của hắn.

Bên trong quả cầu nhỏ, mơ hồ có thể thấy được chất lỏng màu đen hình thành vòng xoáy, cuồn cuộn không ngừng xoay tròn với tốc độ cao.

Đây là khả năng của hoa ngữ Tình yêu phong tỏa

Tác dụng lớn nhất của hình thái cực đỉnh, vào giờ này khắc này triệt để thể hiện ra.

Đó chính là một lượng lớn ác niệm được niêm phong.

Sau khi tiến hóa đến đỉnh cực thể, ác niệm loại trường ý thức hư vô mờ mịt này, cũng có thể bị phong ấn thành quả cầu nhỏ màu vàng.

Lý Trình Di lợi dụng cái đặc tính này, dễ dàng chế tạo ra quả cầu niêm phong ác niệm, cũng chính là đồ chơi hắn nắm trong tay này.

…….

Ngươi rốt cuộc là ai?

Đột nhiên, giữa không trung phía trước, một mảnh mây đen thổi quét tới, mây khí co rút lại, ngưng tụ thành một người khổng lồ màu đen cao tới hơn vạn mét.

Mặt người khổng lồ bốc lên ngọn lửa như máu, một đôi mắt khổng lồ màu đen xuyên thấu qua ngọn lửa chăm chú nhìn Lý Trình Di.

“Áo giáp kỳ dị, năng lực kỳ dị rõ ràng chỉ có ma nguyên cấp Ma tộc mới có thể thống soái tộc quần quỷ dị khổng lồ như thế.”

Thanh âm to lớn của người khổng lồ tựa như sấm sét, chấn động đến mức cuồng phong gào thét bên cạnh Lý Trình Di và Tuyệt, không gian kích động nổi lên từng vòng sóng gợn.

Người tới chính là Vân Ma Đế? “Lý Trình Di dừng thân hình, nhìn về phía đối phương.

“Ngươi là ai!? “Người khổng lồ hừ lạnh nói. Nể tình ngươi chưa giết chết cường giả bản giới, hiện tại ngươi rời khỏi bản giới còn kịp.

“Không phải đã quá muộn rồi. “Lý Trình Di mỉm cười.

Lúc này phạm vi bao trùm Duy Độ của hắn đã bao trùm hơn phân nửa toàn bộ Nã Vân Giới.

Chương 1399. Khốn cục 8

Chương 1399: Khốn cục 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trên thực tế, dung hợp ý thức Duy Độ, để hoàn thành trình tự khống chế cụ thể đối với Duy Độ Ma Thần mà nói, hắn làm đến trình độ này, đã đủ rồi.

Trong mơ hồ, Lý Trình Di hiểu ra là như vậy.

Mà bước tiếp theo, chính là hình thành phôi thai Duy Độ. Sau đó tiếp tục tăng lên ý thức lực dung hợp càng nhiều phạm vi.

Phôi thai có thể tăng cường khống chế của hắn đối với chiều không gian, cũng ở trong lĩnh vực chiều không gian, hình thành thân thể Ma Thần đặc thù chỉ thuộc về hắn.

"Nếu không muốn, vậy thì đi chết đi!"

Nã Vân Ma Đế lười nói nhảm, một tay một trảo, mây đen ngưng tụ ra một cây trường mâu thật lớn, đập mạnh vào đầu Lý Trình Di.

Ở phía sau, từng hình thể thần thú ma thú khổng lồ, đồng thời rít gào từ trong mây đen lao ra, đánh lén Lý Trình Di.

Đúng lúc này, Hoa Lân Y trên người Lý Trình Di trong nháy mắt hoán đổi, sau lưng một vết nứt thật lớn ngưng tụ mà ra, phóng ra khói đen khủng bố.

Một lát sau.

Toàn bộ Nã Vân Ma Giới khôi phục ổn định.

Tất cả cương thi Bất Diệt biến mất một cách thần bí, đại lục cũng khôi phục lại bầu không khí bình yên ban đầu.

Trên lưng một con phượng hoàng cương thi toàn thân thiêu đốt ngọn lửa xám đen, Lý Trình Di cùng một lão giả mặc hoàng bào sóng vai mà đứng, bay về phía cửa truyền tống cỡ lớn rời khỏi Nã Vân giới.

Xuyên qua truyền tống môn, bên ngoài là một mảnh không gian trống trải đen kịt.

Phượng hoàng đen vỗ cánh thuấn di, nháy mắt đã vượt qua khoảng cách lớn.

Tất cả cảnh tượng xung quanh hắn thuấn di liên tục đều giống như màn chiếu, không ngừng xuất hiện, lại biến mất.

Không biết đã qua bao lâu.

Phượng hoàng đen đột nhiên dừng lại, ngừng lại.

Mà ở Lý Trình Di cùng lão giả trước mặt, chính phía trước, đang có một bức tường thật lớn đen kịt tựa như bùn, đứng sừng sững bất động.

"Ngươi nói biên giới thế giới, chính là nơi này?"

Lý Trình Di nhíu mày nhìn bức tường đen.

Trái phải trên dưới, liếc mắt nhìn lại, căn bản không có giới hạn, bức tường đen này phảng phất đem mảnh vũ trụ này triệt để chặt đứt thành hai đoạn.

"Đúng vậy. "Lão giả gật đầu, hắn chính là Nã Vân Ma Đế lúc trước còn muốn phản kháng.

Đáng tiếc, đối mặt với Lý Trình Di mặc vào hoa thần y, tăng cường hơn ngàn lần sức mạnh khủng bố cùng ma nguyên, nương theo sử dụng hoa ngữ, chỉ là vài giây, liền hoàn toàn áp chế.

Hôm nay bên mặt của hắn, cũng nhiều ra một Ấn ký hoa Tử vi.

Đó là biểu tượng của vương quyền Tử Vi.

"Chúng ta thử qua rất nhiều lần, nhưng phát hiện cho dù thăm dò cái gì, trong nháy mắt tiếp xúc đến tường đen, hết thảy vật chất, hết thảy sức mạnh đều sẽ bị đồng hóa thành một bộ phận của đối phương." Na Vân Ma Đế thở dài nói.

Hơn nữa những năm gần đây, chúng ta cũng phát hiện, tường đen đang không ngừng đẩy mạnh, đang cắn nuốt không gian chỉnh thể của mảnh tinh không này.

Hắn dừng một chút.

“Lúc trước tìm được tường đen trước tiên là Toàn Cơ môn chủ, ngay lúc đó nàng khổ sở cứu thế , nhưng đáng tiếc, cuối cùng lại cho ra kết luận là Nhân tộc phá hư cân bằng vũ trụ, mới dẫn đến tường đen tận thế không ngừng tới gần.”

“Cho nên nàng mới dùng sức một mình phát động thanh lý tất cả Nhân tộc? “Lý Trình Di nhướng mày.

Toàn Cơ môn chủ cho rằng, sinh tử trong vũ trụ cần lượng bằng nhau, nếu sinh linh chiếm hữu quá nhiều, hết thảy sẽ mất cân bằng, tường đen cũng sẽ tăng tốc đẩy mạnh. “Nã Vân Ma Đế giải thích,” Mấu chốt là, lý luận này của nàng, quả thật có hiệu quả làm chậm tốc độ đột tiến của tường đen. Điều này làm cho nàng càng thêm tin tưởng không nghi ngờ.

“… “Lý Trình Di không nói gì.

Hắn lúc này cảm giác bên trong không gian, cũng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh mơ hồ trong phiến tường đen .

Không có tuyến sinh cơ, tường đen trong cảm giác Duy Độ, cũng là tường đen, không chút nào thay đổi.

“Đi thôi. “Hắn khống chế Phượng hoàng đen đổi hướng,” Đi xem Toàn Cơ môn chủ.

Sau khi thử qua tiêu chuẩn của Vân Ma Đế, Lý Trình Di có thể có một so sánh đại khái đối với sức mạnh Toàn Cơ môn chủ.

Nã Vân Ma Đế trên thực tế tương đương với 1/8 sức mạnh của hắn khi ở Góc chết Sóc xám.

Xa xa không tới Cấp độ Thánh Nhân, nhưng coi như là mức độ có thể dễ dàng hủy diệt tinh cầu.

Chỉ là võ nhân nơi này, đối với sức mạnh khống chế cực kỳ cô đọng, dễ dàng sẽ không tiết ra sóng âm sức mạnh phạm vi lớn.

Cho nên có thể thường xuyên phát hiện một ít dấu vết chiến đấu nhỏ mà sâu, nhưng cũng rất ít nhìn thấy hủy diệt phạm vi lớn còn sót lại.

“Toàn Cơ môn chủ thực lực cực kỳ khủng bố, hơn nữa từ khi nàng xuất thế tới nay, đông đảo Giới Chủ cùng liên minh thế gia chúng ta, liên hợp điều tra qua xuất thân, đều không thể thành công. “Na Vân Ma Đế thần sắc toát ra một tia lo lắng.

Không sao. “Lý Trình Di mỉm cười,” Ta đánh giá cao quan niệm cứu thế kiên định của nàng ta, chỉ cần có thể giao tiếp đầy đủ, chắc hẳn chúng ta nhất định có thể đạt được nhận thức chung mà hai bên đều tán thành.

Bất luận sau khi thu hoạch xong tài nguyên của Toàn Cơ Môn như thế nào, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này.

Cho nên một bước này là nhất định phải đi. Bởi vì thời gian của hắn, không còn nhiều.

Phượng hoàng đen nhanh chóng thuấn di, xuyên qua mảng lớn không gian vũ trụ.

Theo thời gian trôi qua, hai người cách tinh vực Bạch Thực Tinh càng ngày càng gần.

Phượng hoàng đen chậm rãi chuyển hướng, đang muốn bay về phía Toàn Cơ Môn trong vũ trụ.

tổng bộ Toàn Cơ Môn ở trong vũ trụ, là một con thuyền lớn màu trắng cực khổng lồ có hơn mười đôi cánh.

Chung quanh thân thuyền lại là từng vòng từng vòng tròn màu trắng không ngừng không nghỉ đang điên cuồng chém giết.

Trên mỗi cái đĩa tròn, đều có không ít cường giả võ đạo đang tử đấu lẫn nhau.

Sóng gợn màu vàng đen trắng không tiếng động, không ngừng kích động.

Lý Trình Di chỉ nhìn một cái, liền thu hồi tầm mắt.

Còn chưa tới thuyền lớn, chân mày hắn liền co rút lại.

Chương 1400. Khốn cục 9

Chương 1400: Khốn cục 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Một cỗ đau đớn cực kỳ khoa trương xuyên thấu qua Hoa Lân Y, không ngừng kích thích thân thể hắn lúc này.

"Thân thể, đang cảnh báo?"

Trong lòng Lý Trình Di lập tức cảnh giác.

Lúc trước Nã Vân Ma Đế xuất hiện, nhưng một tia cảnh báo cũng không có, nhưng trước mắt Toàn Cơ Môn này, lại cho hắn cảm giác uy hiếp rõ ràng như vậy.

Phù.

Trong lúc mơ hồ, một cỗ hơi thở có chút quen thuộc, từ trên thuyền lớn khuếch tán ra, trong nháy mắt đảo qua ba người Lý Trình Di, cũng không dừng lại, lại tiếp tục hướng bên ngoài khuếch tán.

Trong phút chốc cảm nhận được cỗ khí tức này, đồng tử Lý Trình Di co rụt lại.

Đây là…… Thánh vị!? Hơn nữa còn là thánh vị bản địa!

Chính hắn cũng thành tựu Thánh vị, tự nhiên là biết tầng thứ này cường hãn cỡ nào.

Đặc biệt là Thánh nhân tồn tại ở thế giới của mình, thực lực còn muốn tăng lên một bậc thang.

Lúc trước hắn mới thành thánh, cũng dám chính diện cùng Duy Độ Ma Thần cứng rắn chống đỡ, cũng là bởi vì lúc ấy sau khi mình thành thánh, sau lưng chính là thánh địa của mình.

Muốn đánh bại một Thánh nhân bên trong khởi nguyên của người đó

Thì khó khăn này vượt xa lúc trước

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di xẹt qua

Cả đám ý niệm nhanh chóng hiện lên.

Rất nhanh, Phượng hoàng đen tới gần thuyền lớn, Nã Vân Ma Đế truyền tấn đi qua, lập tức một đạo bóng người áo bào trắng bay lên, hướng nơi này tới gần.

Vài phút sau

Hai người ở giữa thuyền lớn trong một gian khoang thuyền, gặp được Toàn Cơ môn chủ đương thời vô địch trong truyền thuyết.

Từ ngoại hình đến xem, cái này cái gọi là môn chủ, chính là một nữ tử xinh đẹp dung mạo cực kỳ hoàn mỹ

Váy dài lụa trắng, ngực ngọc trai, áo choàng mềm mại hiện ra màu sắc, trên mái tóc dài búi lên, vô số cặp mắt nhỏ nhắn rậm rạp liếc trộm Lý Trình Di.

“Nã Vân, không ngờ ngươi cũng có cam đảm đến đây “Toàn Cơ môn chủ nằm nghiêng trên giường hồng ngọc duy nhất trong khoang thuyền, sợi tóc xõa tung trên người, hiển nhiên hoàn toàn không để Nã Vân vào mắt.

“Tại hạ chỉ tiến cử cho chủ nhân. ” thần sắc Vân Ma Đế cung kính tránh ra, lộ ra Lý Trình Di phía sau.

“Chủ nhân? “Môn chủ Toàn Cơ hơi sửng sốt, ánh mắt híp lại, nhìn về phía Lý Trình Di.

Trong nháy mắt nhìn thấy đối phương, trong lòng nàng im lặng tuôn ra một cỗ cảm giác đặc biệt khó có thể hình dung.

Giống như nhìn thấy đồng loại.

Rõ ràng hai người giới tính bất đồng, ngoại hình khí chất các phương diện đều hoàn toàn khác nhau, nhưng giờ này khắc này, nàng lại không hiểu cảm giác, đối phương rất thân thiết đối với mình.

Lý Trình Di mỉm cười, hai tay ôm quyền.

Hoa ngữ trong Ác Chi Hoa nhanh chóng khởi động, vận mệnh cực kỳ may mắn, lúc này đang nhanh chóng tiêu hao tất cả tích lũy lúc trước, phát động tốc độ cao nhất.

“Hoa Ngữ Thiên Vận đang phát động: Toàn Cơ môn chủ khi còn nhỏ gặp qua trọng thương thật lớn, khi hôn mê, nàng mất đi ký ức trước mười tuổi. Cũng bởi vậy ngoài ý muốn cùng thân nhân mình lạc đường, cuối cùng là một người tốt bụng, đưa nàng an toàn đưa về bên cạnh thân nhân. Giờ này khắc này, nàng nhìn thấy khí chất của bạn, ngoài ý muốn phát hiện ra bạn giống người tốt bụng đi ngang qua ra tay một trăm năm trước. Và vì thế mà lòng tốt dành cho bạn tăng lên rất nhiều.”

Lý Trình Di nhìn thấy Toàn Cơ môn chủ lông mày hơi giãn ra, ánh mắt nhìn mình nhiều hơn một tia thân thiết. Hắn biết tác dụng của thiên vận, chủ yếu là từ trong cuộc sống quá khứ của đối phương tìm kiếm lỗ hổng và điểm bắt đầu, sau đó dẫn dắt đối phương sinh ra ấn tượng thân cận với mình.

Nhưng sau khi tiến hóa đến thể cực đỉnh, đây là lần đầu tiên hắn sử dụng ngôn ngữ hoa này. Vừa vặn nhìn xem hiệu quả như thế nào.

Trong nháy mắt, Hoa Ngữ Thiên Vận tiếp tục phát động.

“Thiên Vận đang phát động: Toàn Cơ môn chủ đã sớm quên tên thật của mình, nhưng trong nháy mắt nhìn thấy bạn, cái tên phủ bụi ở sâu trong nội tâm kia, lại lần nữa hiện ra. Mà người đó đã từng tận tay dạy nàng viết chữ, cũng đã biến mất trong một trận chém giết vì bị nàng tự tay ngộ sát. Sự áy náy thâm trầm dâng lên trong lòng, nàng nhìn khí chất tương tự như vị hôn phu của mình, ánh mắt càng thêm nhu hòa.

“Thiên vận liên tục phát động: Toàn Cơ môn chủ lấy một tế bào của vị hôn phu thai nghén ra một sinh mệnh, là một đứa bé trai, nhưng trên đường gặp phải địch nhân đánh lén, ngoài ý muốn chết non.” Lúc này nhìn ngươi trước mặt, khí chất cùng đứa bé trong bụng đặc biệt giống nhau, nàng lâm vào trong hoài niệm thật sâ, nhìn bạn với ánh mắt trở nên càng ngày càng mềm mại.”

Thiên Vận tiếp tục phát động: Khoảnh khắc nhìn thấy bạn, Toàn Cơ môn chủ còn nhớ tới gia gia từng yêu thương mình nhất, cơ bắp cường tráng kiên cố của gia gia, cười to sang sảng, khuôn mặt hòa ái, thật lâu ở trong đầu nàng không

cách nào tiêu tán. Mà khí chất của bạn rất giống gia gia nàng, cũng chiếm được tình cảm nhu mộ nàng khó có thể hình dung.

"… "Lý Trình Di nuốt nước miếng.

Ánh mắt nhìn Toàn Cơ môn chủ đối diện biến đổi rồi lại biến đổi.

'Thiên Vận: khi giây thứ 3 nhìn thấy bạn, Toàn Cơ môn chủ trong lòng đột nhiên dâng lên một tia hoài nghi, nàng nghĩ tới thân sinh huynh đệ của mình, nếu như không phải lúc trước cừu gia tập kích, chính mình một nhà cũng không đến mức chỉ còn một mình mình sống sót. Vì thế khi nhìn thấy khí chất giống như huynh đệ của mình, nơi mềm yếu nhất trong lòng nàng bị xúc động, đối với ngươi sinh ra cảm tình đặc biệt trìu mến."

"…" Lý Trình Di da đầu tê dại, nhìn Thiên Vận Hoa ngữ còn đang liên tục phát động, đang nhìn Toàn Cơ môn chủ đối diện nhìn ánh mắt của mình nhanh chóng biến hóa.

Dừng lại! Dừng lại!

Hắn vội vàng trong lòng mặc niệm khống chế hoa ngữ.

Còn tiếp tục phát động như vậy, không biết cuối cùng sẽ biến thành tình huống quỷ quái gì.

Chương 1401. Vận khí 1

Chương 1401: Vận khí 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngay lúc Lý Trình Di vội vàng đình chỉ hiệu quả hoa ngữ, hắn cũng không biết, toàn bộ Toàn Cơ môn đệ tử, lúc này trước mắt, đều hiện ra một tia huỳnh quang khó hiểu.

Ánh huỳnh quang dẫn dắt bọn họ nhao nhao nhìn về phía con thuyền khổng lồ.

Đồng thời, tất cả trong lòng đệ tử, đều tuôn ra một cỗ cảm động khó có thể hình dung.

"Thiên Vận đang phát động: trong khoảnh khắc nhìn thấy chiếc thuyền khổng lồ đại biểu cho tổng bộ kia, bạn phảng phất nhìn thấy người đã từng xuất hiện trong trí nhớ, người mình kính yêu nhất, thân cận nhất kia." Đó là cha của bạn (mẹ, ông nội, anh trai, ông nội, chủ nhân)."

Trong nháy mắt này, hàng vạn đệ tử Toàn Cơ môn, đồng thời ánh mắt xuyên thấu boong tàu phi thuyền, ý thức lực rơi vào trên người Lý Trình Di, đều trong nháy mắt sinh ra tia hâm mộ nồng đậm đối với hắn

Lý Trình Di: "……

Ý thức lực của hắn cường đại cỡ nào, đồng dạng trong nháy mắt liền cảm giác được không thích hợp.

Nhưng tất cả đã không còn kịp nữa rồi.

Cha ơi!

"Cha vĩ đại trên trời!"

Cha ban cho ta sinh mệnh!

Ông trời ban cho chúng ta trưởng thành, là căn cơ của vạn vật ca ngợi người, người cha vĩ đại!

Cả đám đệ tử Toàn Cơ Môn đều quỳ xuống đất, dập đầu thật sâu.

Kể cả một số người muốn chống lại cũng bất giác xoay người quỳ xuống đất thành kính dập đầu.

Một cỗ tà khí quỷ dị khó có thể hình dung, từ toàn bộ chiến trường xung quanh tản ra.

Trong khoang phi thuyền.

Toàn Cơ môn chủ ánh mắt mê mang, nhìn Lý Trình Di thì vô số ý niệm tự xung đột, mâu thuẫn.

Trong nháy mắt này, nàng khó có thể tưởng tượng mình cư nhiên ở trên người đối phương, thấy được bóng dáng của tất cả thân nhân hảo hữu của mình.

Một người làm sao có thể xuất hiện tình huống như vậy!?

Cho dù khí chất có giống, cũng không thể đồng thời giống nhiều người như vậy!

Là thánh nhân, nàng lập tức phản ứng lại, biết mình trúng chiêu.

Nhưng nhìn khuôn mặt quen thuộc của Lý Trình Di, trong lòng không ngừng tuôn ra cảm động và ưu thương khó có thể hình dung, lại làm cho nàng biết rõ mình trúng chiêu, nhưng căn bản không thể ra tay với hắn.

Yêu thương, thân cận, nhu mộ, sùng bái, hướng tới, đủ loại cảm xúc chính diện chỉ cần nhìn thấy Lý Trình Di trong nháy mắt, sẽ từ trong lòng tuôn ra.

Lý Trình Di: "……"

Hắn nhìn hoa ngữ Thiên Vận đã hoàn toàn trống rỗng, năng lực hoa ngữ tích góp từng tí một lâu như vậy, lúc này thoáng cái bị dọn sạch.

Rõ ràng lúc trước hắn mạnh mẽ để ngừng lại hiệu lực của hoa ngữ nhưng thời điểm cuối cùng, vẫn là trong nháy mắt toàn bộ tiêu hao hết.

Không nói gì đối với năng lực hoa ngữ này, về sau vẫn nên kiềm chế một chút thì tốt hơn.

Lúc trước hoa ngữ vận may, còn có thể xem như phạm trù có thể khống chế, ít nhất coi như phù hợp logic. Mà hiện tại cái thiên vận này, đến theo một cách không phù hợp logic, thao túng vạn sự vạn vật, tùy ý vặn vẹo ý chí tình cảm của người ta

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di có loại cảm giác nguy cơ khó có thể hình dung.

Coi như là hắn người được lợi, cũng cảm giác được năng lực như vậy quá mức khoa trương nguy hiểm.

Thử nghĩ một chút, nếu như tất cả chung quanh, đều có thể tùy ý biến hóa dưới niệm động của mình, ý chí của mọi người, hỉ nộ ái ố, đều có thể tùy tâm ý của mình biến ảo, y thế giới như vậy, tất cả như vậy, còn có ý nghĩa gì?

Mọi thứ trên thế giới giống như một món đồ chơi ngay từ đầu có lẽ sẽ cảm thấy thú vị, mới lạ, thoải mái.

Nhưng rất nhanh, vạn vật sẽ khô khan nhàm chán, thậm chí coi tất cả là đồ chơi, đánh mất sự tôn trọng và kính sợ đối với thế giới. Cuối cùng chỉ mang lại sự trống rỗng.

“Mặt khác, mình để dành hoa ngữ lâu như vậy, vừa rồi hình như mới dùng một chút ?” Còn lại Toàn Cơ môn đệ tử cho dù số lượng nhiều, nhưng thực lực yếu, ảnh hưởng thì cũng không nên tốn quá nhiều hoa ngữ thiên vận như vậy, rốt cuộc đi đâu??”

Lý Trình Di nhớ rất rõ ràng, trong một giây cuối cùng, tất cả hoa ngữ bốp một cái, trực tiếp biến mất hết

Mà trước khi số lượng cuối cùng tiêu hao hết, hắn cũng đã cảm giác được tâm tình biến hóa của các đệ tử Toàn Cơ Môn.

Điều này có nghĩa là, sự thay đổi của họ, là đã xảy ra trước đó.

Đại bộ phận hoa ngữ còn sót lại, hẳn là bị thứ khác tiêu hao hết.

Chúng nó, rốt cuộc tiêu hao ở địa phương nào?

……

Khu vực không xác định tại Biển Đen

Bên trong khu vực không biết, không có biên giới, thường nhân không cách nào cảm giác bất luận sự vật gì, có thể nhìn thấy, chỉ có trước mắt một mảnh đen kịt.

Đen, đại biểu không, cũng đại biểu ẩn chứa vạn vật.

Không biết là trạng thái biến hóa ở giữa có và không, nó có thể có bất cứ lúc nào, bất cứ lúc nào cũng có thể không.

Mà bất kỳ sinh vật đã biết sau khi tiến vào, đều sẽ dần dần bị ăn mòn, nhận thức dần dần trở nên hỗn độn, thân thể mất đi trật tự, nát bấy, hóa thành một bộ phận không biết. Hóa thành sinh vật hư vô, hoặc là tồn tại khủng bố bất định như cự thú.

Cự thú Asladuni, hình thức tồn tại như vậy , là giữa có và không, hư ảo và thực thể, trật tự và hỗn loạn.

Nó tùy thời tùy chỗ đều đang biến hóa, là tồn tại ở trạng thái bất định cao nhất, cho dù là thân thể, hay là ý thức, đều là trạng thái bất định.

Điều này cũng có nghĩa là, nó cũng không có bao nhiêu ý thức cá nhân thuộc về bản thân.

Bởi vì ý thức bản thân, chính là kết tinh bắt nguồn từ trật tự.

Chỉ có căn cứ vào khái niệm nhận thức cố định, logic, mới có thể hình thành nhận thức hoàn chỉnh.

Cho nên cũng bởi vậy, Hư Vô Chi Mẫu cùng Cự Thú lợi dụng phương pháp khác vượt qua giới hạn, cũng bị những người toàn tri còn lại kỳ thị.

Họ nghĩ rằng cả hai chỉ là nô lệ của những điều chưa biết.

Lúc này trong mảng lớn thời không của Lý Trình Di tiến về phía khu vực đã biết

Chương 1402. Vận khí 2

Chương 1402: Vận khí 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong khu vực không biết thỉnh thoảng trôi nổi liên tiếp bong bóng khí, chúng trôi nổi lên trên, hướng phương vị ai cũng không biết nhanh chóng di động, không biết trôi về nơi nào.

Trong bóng tối, chỉ còn lại bong bóng khí trong suốt này, là vật tham chiếu duy nhất.

Một xích hồng cự xà có hai đầu người, đang phi cấp tốc tại bên trong Biển Đen

Trên lưng cự xà, một nam tử cao lớn mặc lân y hoa lệ màu đỏ đang lẳng lặng đứng.

Lân y toàn thân nam tử giống như cơ giáp nặng nề thật lớn, đầu đội mũ giáp một sừng như tê giác, một vòng ánh mắt màu tím tinh tế từ phía trên mũ giáp hiện ra, tựa như bảo thạch màu tím khảm nạm.

"Còn chưa tìm được sao? Lôi Hi. "Một thanh âm vang lên bên cạnh nam tử. Vị thứ mười một sắp thức tỉnh, bệ hạ đã bắt đầu tiến vào Thần Ưng quốc, ngươi nơi này trước hết phải tìm được Hoa đế vương đời thứ 3, cùng bệ hạ bên kia đồng thời động thủ. Nếu không kinh động Thiên Tụ các bên kia, phiền toái sẽ càng nhiều.

Thiên Tụ Các không thể không phát hiện động tác của chúng ta, chỉ là bọn họ quá tự đại. "Nam tử một sừng lãnh đạm nói. Biển Đen không biết bao hàm từ xưa đến nay tất cả thời không bọt khí, mỗi một cái bọt khí chính là một cái cửa vào Biển Đen cổ đại, coi như là ta, tìm tòi xong một cái khu vực đã biết tại Biển Đen, cũng cần tinh lực cực lớn."

"Không có biện pháp, Hoa đế vương đời thứ 3 đột ngột biến mất không thấy, sau đó trực tiếp liền xuất hiện ở hiện tại thời không bên ngoài Biển Đen, nếu không mau chóng, sợ là

thời gian trôi qua, hắn rất nhanh liền sẽ trưởng thành.” thanh âm kia bất đắc dĩ nói.

“Đừng lo lắng, trong nháy mắt thành tựu toàn tri, bệ hạ sẽ có cảm ứng. Bây giờ còn không có cảm ứng, liền có nghĩa hắn khoảng cách toàn tri còn rất xa. “Lôi Hi bình tĩnh nói.

“Hy vọng như thế. “Thanh âm trầm thấp xuống.

Lôi Hi thở ra một hơi, nhìn ra xa phía trước, cảm giác của hắn đang không lúc nào là không tìm tòi tất cả khu vực chung quanh.

Khu vực không biết hết thảy đều là trạng thái bất định, mà Hoa đế vương đời 3 có thể tồn tại thời gian dài, nhất định là ở trong khu vực trạng thái cố định.

Vì vậy, chỉ cần liên tục tìm kiếm các bong bóng xung quanh.

Một bong bóng là một khu vực đã biết của Biển Đen.

Khu vực khống chế của bọn họ cũng giống như Liên Thành, chỉ là Liên Thành hội chiếm cứ khu vực cực kỳ to lớn, so sánh mà nói, những bọt khí này nhiều lắm chỉ bằng 1/100 khu vực Liên Thành hội khống chế.

Lôi Hi với tư cách là Hoa Thần Tướng mạnh nhất tiếp cận bệ hạ trong mười hai Hoa Thần Tướng, cũng là cường giả đỉnh phong toàn tri nhưng tiến vào nơi này tìm tòi hết thảy, cũng cảm giác mệt mỏi.

Những bong bóng này ở những vùng không xác định không thể đếm được, hàng trăm tỷ tỷ tỷ và thậm chí nhiều hơn nữa.

Mỗi một cái bong bóng khí, đều bao hàm số lượng góc chết không cách nào tính toán được, khởi bước chính là phạm vi khủng bố mấy trăm triệu năm năm ánh sáng.

Nếu không phải toàn tri đỉnh phong, căn bản cũng đừng nghĩ nhanh chóng tìm tòi tung tích Hoa đế vương đời thứ ba.

Toàn tri đỉnh phong chỉ cần quét qua bong bóng khí, lợi dụng toàn tri đối với quyền hạn tự nhiên đã biết, trong nháy

mắt liền có thể biết được tất cả tin tức đã biết trong bong bóng khí Biển Đen này, từ cổ chí kim.

Điều này tương đương với việc đọc tất cả các bản ghi của toàn bộ bong bóng.

Nếu không có khí tức Hoa đế vương đời 3 để định vị sàng lọc, coi như là Lôi Hi, muốn hoàn chỉnh đọc xong tin tức ghi chép trong một cái bọt khí, cũng là một việc tương đối khó khăn.

Dựa theo phương hướng khí tức đại khái của Hoa đế vương đời 3 sàng lọc được, hắn tiếp tục hướng bên kia sàng lọc tất cả bọt khí dọc theo đường đi gặp phải.

Trong tri thức toàn diện, đối với thông tin cũng có đơn vị đo lường của riêng mình. Tức là hằng.

Mỗi một giây, đều có tất cả lượng tin tức tương đương với 100 triệu ngôi sao từ lúc sinh ra đến khi suy kiệt tử vong hiện lên từ Lôi Hi trong đầu. Đây chính là Nhất Hằng.

Đây còn là lượng dư lại sau khi hắn sàng lọc qua, lợi dụng những suy ngẫm toàn tri để đạt được đặc tính, chỉ cần hắn sau khi tiếp xúc đến bất kỳ một cái bong bóng khí nào Biển Đen, liền có thể trong nháy mắt thu hoạch tất cả tin tức đã biết tại Biển Đen.

Đương nhiên, cũng có khả năng Hoa đế vương đời 3 bị phong tỏa tuần hoàn, che đậy cảm giác của hắn, nhưng nếu là như vậy, hắn cũng không có biện pháp cảm giác được phương hướng cụ thể của Hoa đế vương đời 3. Cho nên tình huống hiện tại có nghĩa là, Hoa đế vương đời 3 vẫn chưa bị phong tỏa.

Bên trong Biển Đen chồng lên Biển Đen, trong những khu vực không biết xen lẫn bao nhiêu bong bóng khí đã biết, thời không vô hạn như vậy, coi như là toàn tri, thời gian lâu cũng sẽ mỏi mệt.

Lôi Hi chính là như thế.

Nếu là chỉ xem xét hiện đại còn tốt, nhưng hắn còn muốn xem xét quá khứ tất cả Thời Không Biển Đen. Lượng thông

tin này quá lớn.

Ngay khi hắn đang mải mê tìm kiếm tình hình.

Đột nhiên một tia xúc động khó hiểu, từ trong lòng tự nhiên hiện lên.

“Dù sao bệ hạ cũng sẽ không thời thời khắc khắc chú ý chính mình, nếu không thì thư giãn một chút?”

“Hả!? Lôi Hi nhíu mày, khuôn mặt dưới mũ bảo hộ trong nháy mắt ngưng trọng hẳn lên.

“Là năng lực hoa ngữ vận mệnh!“Hắn bản thân chính là Hoa Thần Tướng, tự nhiên đối vớinăng lực hoa ngữ cực kỳ mẫn cảm, trong nháy mắt Thiên Vận phát động, liền cảm giác được không thích hợp.

Mặc dù ý niệm này cực kỳ tự nhiên từ trong lòng minh sinh ra, không có nửa phần không phối hợp.

Nhưng hắn vẫn là thoáng cái liền phản ứng lại, cái này không bình thường!

Đúng lúc hắn định báo cáo tình hình với bệ hạ.

Đột nhiên một chuỗi bọt khí nhỏ mới dâng lên, hấp dẫn lực chú ý của hắn.

Chương 1403. Vận khí 3

Chương 1403: Vận khí 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bọt khí nhỏ rậm rạp, liếc mắt một cái, ít nhất có mấy trăm cái, mỗi một cái đều rất nhỏ.

“Bong bóng này trông giống như một con cá.” Một ý niệm khó hiểu từ trong lòng tuôn ra.

Giờ khắc này, hắn kinh ngạc nhìn bong bóng khí, tuyệt không muốn đi dò xét, chỉ muốn lẳng lặng như vậy nhìn chăm chú chúng, nhìn chúng từng chút từng chút nổi lên trên.

Chờ đã!

Ta đang làm gì vậy!?

Sao đột nhiên dừng lại!?

Ánh mắt Lôi Hi lạnh lẽo, trong nháy mắt ngưng trọng, ý thức quét về phía bọt khí kia.

Nhưng rất nhanh, lại là một cỗ bắt đầu khởi động từ đáy lòng dâng lên.

“Hả? Bong bóng bên này cũng nhìn qua thật xinh đẹp, tựa như hoa văn thần quang sau lưng Tiểu Thập Nhị mỗi lần nhìn thấy Tiểu Thập Nhị, đều nhớ tới hoa đào nở rộ ở cố hương, màu hồng lại có thể gợi lên nỗi nhớ.”

Ý niệm ôn nhu hài hòa hiện lên trong đầu hắn.

“Không đúng! Mình phải kiểm tra bong bóng! Không thể bỏ lỡ đại sự của bệ hạ!” Ánh mắt Lôi Hi lại một lần nữa sắc bén lên.

“Coi như là đại sự, vận khí của ta không đến mức kém như vậy đi, dù sao nhất thời cũng không có khả năng tìm được, Hoa đế vương đời 3 cũng không đến mức vừa vặn ở bên trong những bong bóng kia, tùy tiện làm lấy lệ một chút. Dù sao bệ hạ cũng không có khả năng phát hiện tỉ mỉ như vậy”.

Sắc mặt Lôi Hi lần nữa trở nên lười biếng, nhu hòa.

"Hả? Phong cảnh trong bong bóng khí này thật không tồi, có lẽ có thể đi nghỉ ngơi một lát, chỉ cần gia tốc thời không bên trong, một giây cũng có thể nghỉ ngơi một năm.

Ý niệm mới lại một lần nữa dâng lên.

…….

Lôi Hi đi về phía trước tốc độ càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm, dần dần, thậm chí còn không bằng cả 1/10 lúc ban đầu.

Hắn biết mình không đúng, nhưng cảm xúc trong lòng, lại làm cho hắn không muốn đi sửa chữa cái loại cảm giác không đúng này.

Lâu nay, một chút bất mãn đối với bệ hạ, tích góp từng tí một ở trong lòng, lúc này dưới tác dụng của Thiên Vận, lặng lẽ bị kích phát.

Đã không có sự trói buộc hệ thống Vương thành cùng ác chi hoa, hoa thần tướng đối Hoa đế vương đời đầu trung thành, cũng không còn tuyệt đối trung thành như vậy.

Đối với đỉnh cao toàn tri, trói buộc trung thành vốn sẽ trở nên tương đối yếu ớt, lúc ban đầu cũng là bởi vì Ác Chi Hoa phụ trợ, mới có thể duy trì kết cấu thể chế dị dạng như vậy.

Hiện giờ, dưới tác dụng của thể cực đỉnh của hoa ngữ với Ác Chi Hoa làm căn cơ, căn cơ thể chế này, dần dần bắt đầu lay động rất nhỏ.

Hoặc là nói, dần dần bắt đầu khôi phục bộ mặt tự nhiên vốn có.

Dù sao, để cho một đám toàn tri trung thành với một cá thể, cho dù cá thể này là cường giả chạm qua giới hạn cao nhất, cũng là một chuyện khó có thể tưởng tượng.

Coi như là Thiên Tụ Các cũng là lấy quan hệ thầy trò tông môn câu kết.

Bên kia.

Ngay khi tốc độ Lôi Hi càng ngày càng chậm, hai đạo chùm sáng không sắc chợt phá vỡ biên giới, bước vào Khu vực không biết.

Từ phương hướng một góc độ khác, hai chùm sáng cấp tốc đuổi theo hướng Lôi Hi, rất nhanh liền vượt qua.

Bọn họ không cần lần lượt điều tra, dù sao Lý Trình Di hoàn toàn không che đậy tín vật sư môn trên người mình, Thiên Vận thậm chí còn mạnh mẽ phóng đại cảm ứng tọa độ tín vật sư môn.

Hơn nữa đối với sự tiếp cận của hai sư huynh, Hoa Ngữ Thiên Vận cũng sinh ra năng lực phụ trợ không nhỏ.

Dọc theo đường đi, hai người chỉ cảm giác khu vực không biết trước kia gặp phải những trở ngại nguy hiểm, đều phảng phất trong nháy mắt biến mất.

Tựa như cá bơi biển rộng tự do tự tại, không hề có nửa điểm cản trở, trên đường thậm chí còn gặp phải một cự kình hư vô tạm thời xuất hiện, cái đuôi quạt động trợ lực cho bọn họ, gia tốc vượt qua một khoảng cách lớn.

Rất nhanh, phía trước hai người chợt hiện lên một loạt bọt khí, những bọt khí này đang không ngừng di động lên trên, bay về phía phương hướng không biết kia.

Trong đó một viên bọt khí, liền có khí tức thuộc về tiểu sư đệ đang nhanh chóng lóe ra.

“Tìm được rồi! “Thanh Minh mừng rỡ nói. Trước tiên đem cửa vào ẩn giấu, sau đó đem góc chết của tiểu sư đệ lấy ra mang về là được.

“Ngươi tới hay là ta tới? “Nguyên Tố nhẹ giọng nói.

“Để ta tới đi. Dễ dàng tìm được như vậy, hóa thân châu sư phụ giao cho chúng ta trước khi đi cũng không có đất dụng võ. Đáng tiếc. “Thanh Minh thở dài.

“Sư phụ tính toán dự đoán xuất hiện sai lệch rất nhỏ, bất quá làphương hướng tốt, vì phòng ngừa vạn nhất, tốt hơn vẫn nên dùng hết ” Nguyên Tố nhắc nhở nói.

“Ngươi nói đúng. “Thanh Minh gật đầu. Đưa tay ra, nhẹ nhàng một trảo, nhất thời tay của hắn thoáng cái nổ tung, hóa thành vô số sợi tơ xúc tu bạch quang, bay vào trong một cái bong bóng khí.

Không bao lâu, liền từ trong bọt khí mang ra một quả cầu nhỏ màu xám đen tựa như quả chanh.

“Chính là cái này. Sau đó khắc phục hậu quả, cẩn thận một chút. Hóa thân châu lần này niêm phong toàn lực một kích của sư phụ. Chú ý đừng để bị ảnh hưởng. “Thanh Minh nhắc nhở.

“Bản thể sao? Khoa trương như vậy. “Nguyên Tố sắc mặt khẽ biến.

Thải Thiên tứ lão Thiên Tụ Các cực ít xuất hiện nguyên hình bản thể, bình thường đi lại bên ngoài đều là hóa thân, không nghĩ tới lần này cư nhiên cam lòng lấy ra một viên thân châu bản thể hóa.

‘Xem ra sư phụ đối với tiểu sư đệ tương đối coi trọng “Nguyên Tố tán thưởng.

‘Đương nhiên, vĩnh hằng sinh cơ cấp 9 sao. Trong bốn vị tổ sư thì ai cũng thế cả thôi “Thanh Minh gật đầu.

Hắn từ cổ tay áo lấy ra một quả thủy tinh cầu màu đen to bằng nắm tay, bên trong quả cầu đọng lại niêm phong một vòng xoáy quỷ dị không ngừng xoay tròn vặn vẹo.

Đây mới là bản thể Thiên Huyền Tử, cũng là nguyên hình của ông ta — hố đen cự đại thời đại cổ nhất của Biển Đen

Chương 1404. Vận khí 4

Chương 1404: Vận khí 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Đi thôi. “Thanh Minh giơ tay lên.

Hắc cầu chợt bay ra, không tiếng động nổ tung, hóa thành vô số bụi đen.

Bụi bay tứ tán, rất nhanh liền mất đi động tĩnh.

“Được rồi, chạy mau! “Thanh Minh nắm góc chết cùng Nguyên Tố nhanh chóng vỗ tín vật tông môn bên hông.

Hai người tính cả góc chết, chợt bị một đoàn trong suốt vặn vẹo bao vây, sau đó mơ hồ, nhạt đi, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Đây là truyền tống chạy trốn tiêu chuẩn của Duy Độ Ma Thần Thiên Tụ Các, cần phê duyệt đặc biệt sau mới có thể thu hoạch. Sau lưng là rất nhiều toàn tri Thiên Tụ Các tập hợp tất cả sức mạnh, tỉ mỉ phối hợp khái niệm để tổ hợp được Vô Giải Truyền Tống Thuật.

Coi như là toàn tri đồng cấp, cũng không cách nào phá giải truyền tống lúc tự động triển khai hơn mười đạo tuần hoàn phong tỏa mini.

Hơn nữa ở khu vực không biết, cũng có thể mạnh mẽ lợi dụng sức mạnh khổng lồ của Đa Duy Tháp, mạnh mẽ kéo người trở về.

Trong nháy mắt hai người biến mất.

Trong khu vực này, bột phấn màu đen phân tán lúc trước rốt cục bắt đầu phát sinh biến hóa.

Đột nhiên, tất cả bột phấn hướng trung tâm cấp tốc xoay tròn, co rút lại.

Chỉ vài giây, một vòng xoáy khổng lồ đường kính mấy năm ánh sáng liền tự nhiên thành hình.

Vòng xoáy màu đen, điên cuồng nuốt chửng tất cả vật chất chưa biết và bong bóng khí đã biết xung quanh.

Hơn nữa đường kính của nó cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Mỗi một giây, đường kính liền gia tăng mấy chục năm ánh sáng, hơn nữa còn đang điên cuồng gia tăng tốc độ, trở nên càng lúc càng nhanh, chuyển động được càng lúc càng gấp. Đồng thời với chuyển động, nhanh chóng hình thành vòng xoáy tự nhiên nhằm vào toàn bộ tuần hoàn phong tỏa.

Bên này Lôi Hi còn đang nửa đường thưởng thức cảnh sắc, bởi vì Khu vực không biết phong tỏa, dẫn đến phạm vi cảm ứng lực thu nhỏ lại vô số lần, không thể kịp thời phát hiện động tĩnh biến hóa.

Chờ hắn phát hiện không đúng, tất cả đã quá muộn.

Khi hắn còn đang thưởng thức cảnh đẹp tại một góc chết trong bong bóng khí, vòng xoáy khủng bố không gì sánh kịp, nháy mắt liền quét sạch tất cả khu vực hắn đang ở.

Bong bóng khí trong nháy mắt nổ tung, trong biển đen, tất cả góc chết đồng thời hóa thành bột phấn, lực thôn phệ khủng bố thuộc về bản thể Thiên Huyền Tử, điên cuồng cướp đoạt tất cả sức mạnh, vật chất, không gian, thậm chí khái niệm chạm đến, sau đó lấy lực vặn vẹo khó có thể hình dung, đem nó triệt để nghiền nát hóa thành chất dinh dưỡng của bản thân, hấp thu dung hợp, tiện đà tiến thêm một bước mở rộng sức mạnh và phạm vi vòng xoáy.

Chỗ vòng xoáy đi qua, hết thảy thành hư vô, bị mạnh mẽ chuyển hóa sau lực hút khổng lồ của Thiên Huyền Tử.

Lôi Hi phát giác không ổn thì đã không còn kịp nữa, toàn tri cùng toàn tri cũng có chênh lệch cực lớn.

Hắn tuy là đỉnh phong, nhưng bởi vì cảnh giới không đủ, lộ tuyến bất đồng, cho dù Tiên Thiên hay là Hậu Thiên, đều còn xa mới bằng Thiên Huyền Tử dựa vào tự thân chém giết không ngừng leo lên toàn tri.

Dựa vào năng lực của Hoa Lân Y và Hoa Ngữ, quả thật đi rất nhiều đường tắt, nhưng cũng có chênh lệch rất lớn với cường giả chân chính bên ngoài.

Trong nháy mắt tiếp xúc, góc chết của Lôi Hi liền hoàn toàn nát bấy, từ đó nở rộ ra một mảnh biển hoa tinh khiết màu đỏ thẫm.

Biển hoa bị xoáy nước xé rách, vài cái liền tổn thất hơn phân nửa thể tích, còn lại bộ phận hạch tâm, cũng không chống đỡ được vài giây, thoáng qua liền biến mất ở trong xoáy nước đen kịt, hoàn toàn không còn tiếng động.

Cũng may Hoa Thần Tướng cho dù ngã xuống, cũng có thể dựa vào Hoa Đế nhanh chóng sống lại.

Toàn tri như vậy tốt xấu gì cũng rất khó chết.

Chỉ là Hoa đế vương đời đầu triệt để thức tỉnh triển khai kế hoạch lại phải kéo dài về sau.

……..

Trong góc chết của Lý Trình Di.

Trong phi thuyền, Toàn Cơ môn chủ ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, trong lòng trăm chuyển ngàn hồi, lại không biết nên nói cái gì cho phải.

Tương tự, sau khi Lý Trình Di phát hiện thiên vận hoa ngữ tiêu hao hết, cũng nhất thời ngây ngốc tại chỗ, không biết tình huống chung quanh như thế nào.

Hoa ngữ này có chút quá tà môn.

Có thể nói đã đến mức cưỡng ép sửa đổi hiện thực.

Ngay khi hai người đều không nói gì để đối phó trong lúc hoảng hốt, toàn bộ trong vũ trụ, tất cả ngôi sao đồng thời nở rộ bạch quang chói mắt.

Phía sau xa xa mơ hồ có thể thấy được Tường đen, trong nháy mắt nhanh chóng phai nhạt, biến mất.

Thay vào đó, là một không gian vũ trụ trống trải hư vô mới.

Hả???

Toàn Cơ môn chủ thần sắc chấn động, đứng lên, phất tay mở trần nhà trên nóc khoang, bay ra hạ xuống boong tàu, nhìn về phía tường đen.

"Tường đen. Biến mất rồi!? "Đôi mắt đẹp của nàng có loại chấn động khó có thể hình dung. Chính mình đau khổ suy tư như thế nào giải quyết tai họa tận thế, ngay tại một khắc vừa rồi, liền biến mất?

Trong lòng nàng sợ hãi thán phục chấn động, Lý Trình Di lại vô cùng vui mừng.

Hắn trước tiên liền cảm ứng được tín vật ngọc bội bên hông mình, nổi lên ấm áp nhè nhẹ.

Là sư môn tới!

Ngay sau đó, là một trận chấn động kịch liệt.

Tất cả mọi người, tất cả tinh thần, thiên thạch trong vũ trụ, đều lắc lư kịch liệt vào giờ khắc này.

Lắc lư không kéo dài bao lâu liền dừng lại.

Ánh sáng mặt ngoài ngôi sao cũng dần dần phai nhạt, biến mất, tất cả dường như không có gì xảy ra.

Ngoại trừ việc bức tường đen biến mất.

"Tiểu sư đệ, Duy Độ phôi thai đã thành, chỉ dựa vào góc chết, không có khả năng hoàn thiện Duy Độ chỉnh thể, lại ở lại bên trong góc chết, chỉ tốn thời gian, không bằng đi ra ngoài một chút?"

Một đạo thanh âm trong suốt, lặng lẽ truyền vào trong đầu Lý Trình Di.

Chương 1405. Vận khí 5

Chương 1405: Vận khí 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di thần sắc khẽ động, phất tay ý bảo Tuyệt phía sau rút lui trước, còn mình thì tung người nhảy lên, cũng đi tới boong tàu, sóng vai đứng cùng Toàn Cơ môn chủ.

Lúc này đây Góc chết lôi kéo, nguy hiểm lớn nhất hiển nhiên là tường đen, nhưng hôm nay tường đen tựa hồ bị sư môn xuất thủ giải quyết.

Điều này có nghĩa là, nguy hiểm lôi kéo Góc chết đã tiêu tán không còn.

Nếu hắn muốn rời đi trở về, cũng sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Lúc này, tiếp tục lưu lại, cũng đã không còn ý nghĩa.

Nhưng trước khi rời đi, giá trị lớn nhất bên trong cái Góc chết này, hắn còn cần triệt để thu hoạch hoàn thành mới được. Nếu không bản thể bên kia thiếu ác niệm, chỉ sợ chống đỡ không nổi.

Trong lòng hồi phục sư môn truyền âm, Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn Toàn Cơ môn chủ.

Toàn Cơ môn chủ thân cao năm mét, đứng ở trên boong tàu, so với Lý Trình Di cao hơn một mảng lớn.

Xin hỏi môn chủ, có biết ngoài tinh không này là nơi nào không?

Toàn Cơ môn chủ chính là thiên tài đứng đầu tự thành thánh, tiềm lực rất mạnh, bực thiên tài hoang dã này, nếu là không thể kịp thời đưa vào dưới trướng, về sau đi ra ngoài nếu có thế lực nâng đỡ, đó chính là nhất phi trùng thiên.

“Tinh không Bên ngoài? “Toàn Cơ môn chủ nghe vậy, lúc này từ trong khiếp sợ hoàn hồn, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Đúng vậy, ta chính là từ ngoài tinh không kia mà đến. “Lý Trình Di lật bàn tay, nhất thời nhiều ra một viên châu màu tím, đặt ở trong lòng bàn tay.

“Môn chủ tin tưởng ta sao? “Hắn hỏi.

“Đương nhiên. Trong thiên địa này, ngươi chính là người ta tin tưởng nhất. “Toàn Cơ môn chủ gật đầu, không chút do dự.

Rất nhiều thuộc hạ bên cạnh: “……”

Ánh mắt mấy cao tầng Toàn Cơ Môn nhìn về phía môn chủ, trong nháy mắt trở nên bội phục.

Thì ra ngay từ đầu Thiên phụ đã cấu kết với môn chủ, trong lòng mọi người vốn còn lưu lại một chút nghi ngờ, lúc này cũng theo lời nói lúc này theo gió phiêu tán.

Khóe miệng Lý Trình Di giật giật.

“Đã như vậy, chỉ cần môn chủ hấp thu hạt châu này, ta sẽ nói cho ngươi biết chân tướng.

“Đây chính là thánh nhân bản thổ! Cho dù ở trong Thiên Tụ Các, cũng là thiên tài được coi trọng bồi dưỡng đỉnh cấp.

Lúc trước mấy cái Thần Hỏa liền coi trọng như vậy, hôm nay một thiên tài đỉnh cấp tự mình thành thánh, đây không phải là tầm quan trọng cao hơn một mảng lớn sao!

Thân là thánh nhân, trong nháy mắt nhìn thấy Hoa Ngữ Châu, Toàn Cơ môn chủ liền cảm ngộ được đó là vật gì.

Nơi này dù sao cũng là thế giới của nàng, hơn nữa tu vi của nàng không phải thánh nhân mà Lý Trình Di đã gặp có thể so sánh.

Phải biết rằng giữa thánh nhân và thánh nhân, cũng có chênh lệch.

Như Toàn Cơ môn chủ như vậy, tay không liền có thể đánh nổ sự tồn tại của Tinh Vực cũng không thấy nhiều.

Sau khi Hoa Ngữ Châu lấy ra, hai người nhất thời đều rơi vào trầm mặc.

Nhưng cũng may hiệu quả của Thiên Vận mang đến cảm giác thân cận cực lớn.

Toàn Cơ môn chủ chỉ chần chờ một lúc, liền gật đầu thật mạnh.

“Ta hiểu rồi. “Nàng đưa tay một chiêu, nhất thời đem Hoa Ngữ Châu nuốt vào trong tay, liếc mắt nhìn, không đợi nàng một ngụm cắn nuốt, Hoa Ngữ Châu liền tự nhiên nát bấy, hòa tan, hấp thu vào lòng bàn tay nàng.

Điều này có nghĩa là từ sâu trong nội tâm nàng đã hoàn toàn tin tưởng Lý Trình Di.

Thấy một màn như vậy, Lý Trình Di mới thở phào nhẹ nhõm, cái này đại biểu, thế giới này thu hoạch lớn nhất, rốt cục sắp hoàn thành.

Dù sao trong bố cục của hắn, vị trí Toàn Cơ môn chủ này, là thích hợp nhất cũng là điểm trọng yếu nhất.

Hiện giờ Toàn Cơ Môn chủ bản thể cũng thành người một nhà, vậy có nghĩa là, cái bố cục này không hề có bất kỳ nguy hiểm nào.

‘Hiện tại có thể nói cho ta biết hết thảy chân tướng rồi chứ? Vậy ngoài tinh không, rốt cuộc là cái gì? “Toàn Cơ môn chủ nghiêm túc nói.

Cái này tất nhiên.

Lý Trình Di vui vẻ đáp.

……

Trong trấn nhỏ gần nhà Công Sơn tại Bạch Thực Tinh

Công Sơn Lôi Cửu và Công Sơn Hành ngồi song song trong góc một tửu lâu, sắc mặt quái dị nhìn Công Sơn Chúc ở phía đối diện.

Ngoài cửa sổ dưới lầu người đến người đi, tiếng rao hàng rong lúc có lúc không, nhưng lúc này hai người đều không có hứng thú gì, mà gắt gao nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Ngươi nói ngươi gia nhập thế lực tông môn của một cái gọi là Thiên Tụ Các, còn chiếm được bồi dưỡng trọng điểm, cho nên muốn rời đi?“Công Sơn Lôi Cửu vẻ mặt mơ hồ, hắn xuất thân hiển hách, huyết mạch cường đại, nhưng ẩn núp đến nay, trong mạng lưới tình báo vẫn không có phát hiện trên đời bất luận cái gì liên quan đến Thiên Tụ Cácg.

Cái tên này tựa như bỗng nhiên từ trong đất nhảy ra.

“Không sai, lần này ta trở về, coi như là thăm hai người các ngươi một hồi, tặng các ngươi một hồi tạo hóa. “Lý Trình Di mỉm cười nói.

Kế hoạch của hắn giờ đã bắt đầu bố cục, thừa dịp chút thời gian này, trở về chấm dứt trần duyên, coi như là có đầu có cuối.

“Tạo Hóa? Thiên Tụ Các tốt như vậy sao? “Lôi Cửu không tin lắm.

“Tốt hơn nhiều so với tưởng tượng của mọi người. “Lý Trình Di gật đầu.

Có thể suy nghĩ một chút về thời gian không? “Lôi Cửu nhíu mày.

Ta cũng vậy, cha ta đã sắp xếp cho ta, đi Tứ Hải Động, ý tốt của A Chúc ta xin nhận. “Tên mập nghiêm túc nói cám ơn.

“Thật sự không cân nhắc sao? “Lý Trình Di bất đắc dĩ nói.

“Đây chính là mệnh, là duyên phận, cơ hội bày ra trước mặt đối phương, bọn họ cũng không muốn đi.

Hai người ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua Thiên Tụ Các, tự nhiên căn bản không muốn.

Bên người Lý Trình Di cũng không có vật gì có thể dùng để chứng thực, nói nhiều hơn nữa, ở trong mắt đối phương cũng chỉ là khoác lác.

Chương 1406. Vận khí 6

Chương 1406: Vận khí 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong lòng cảm khái, hắn cũng không nhắc tới việc này nữa. "Được rồi, không nói cái này, các ngươi biết Hán Tông Địch đi đâu không?"

"Nàng ngay cả ngươi cũng không tiết lộ tung tích, chớ nói chi là chúng ta. "Tên mập cầm lấy đùi gà trên bàn gặm một miếng.

Đáng tiếc, thời gian không còn nhiều lắm. "Lý Trình Di vươn tay, ném cho hai người một viên ngọc màu tím.

Đây là hạt châu, nếu các ngươi thay đổi ý kiến, trong vòng ba ngày, còn có cơ hội, nhưng sau đó, có thể sẽ không còn kịp nữa.

Ba ngày sau, hắn sẽ thu hồi Hoa Ngữ Châu.

Đối với thế giới Góc chết này, hắn có loại cảm giác phi thường kỳ dị. Không chỉ là giá trị võ lực, còn cótồn tại Tường đen…

Từ trong tửu lâu đi ra, hắn tung người nhảy lên, thân hình lóe ra, thoáng cái biến mất tại chỗ.

Sau khi thu hoạch xong, phải trở về bản thể.

Vài ngày sau.

Toàn Cơ môn chủ lặng lẽ biến ảo tự thân, rời khỏi Toàn Cơ môn, mà Lý Trình Di thì ngụy trang thành nàng, thao túng sự vụ trong môn.

Lại qua mấy ngày, Lý Trình Di lặng lẽ tuần tra chung quanh, xuyên qua các tinh cầu khác nhau, nhanh chóng hấp thu tất cả ác niệm phạm vi lớn một lần.

Sau đó, lại lợi dụng Cương thi bất diệt dưới trướng cùng các thế lực Nã vân Ma Đế, liên hợp lại làm bộ cùng Toàn Cơ

Môn sinh ra xung đột.

Một hồi đại chiến bùng nổ, hắn thân là môn chủ, cũng cùng đám người Nã Vân Ma Đế giao thủ, đột nhiên lộ ra bản thân tẩu hỏa nhập ma trọng thương.

Sau một phen khổ chiến, Toàn Cơ môn chủ tự nổ tung, bất đắc dĩ biến mất vẫn lạc.

Dưới sự phối hợp toàn lực của Toàn Cơ Môn, vở kịch này của hắn diễn rất thật.

Nếu không phải thời gian cấp bách, hắn còn có thể lặp đi lặp lại như thế mấy lần, làm điểm qua lại lôi kéo, đáng tiếc, bản thể bên kia đã không còn kịp rồi.

Sau khi hoàn thành chuyển đổi ác niệm cuối cùng, Lý Trình Di mang theo Toàn Cơ môn chủ, lần nữa đi tới khu vực bức Tường đen trước đó.

Trong vũ trụ, cũng chỉ có hai người trôi nổi trước một mảnh hư vô tinh không.

Một người áo đen, một người váy hồng, phân biệt rõ ràng.

“Chính là nơi này? “Toàn Cơ môn chủ khẽ nhíu mày,” Nơi đây ta đã dò xét vô số lần, sau khi tường đen biến mất không còn vật gì.

‘Đương nhiên không phải ở đây. “Lý Trình Di mỉm cười.

Hắn đưa tay điểm một cái, nhất thời trước mặt hư không hiện ra từng vòng sóng gợn trong suốt.

Trong nháy mắt, hắn liền mở ra phi môn, câu thông Biển Đen, toàn thân tự nhiên thăng hoa đến một cấp độ mà thường nhân có lẽ vĩnh viễn cũng không cách nào tiếp xúc

Trong nháy mắt này, hắn lại lần nữa đưa tay điểm vào bên cạnh người Toàn Cơ môn chủ.

Xì!

Hai người trong phút chốc biến mất tại chỗ, phảng phất chưa từng xuất hiện.

Cùng lúc đó, tất cả cương thi bất diệt bị Lý Trình Di chế tạo ra, vào lúc này cũng biến mất trên đời, ngay cả một tia dấu vết cũng không có.

Chỉ còn lại rất nhiều cao thủ bị năng lực hoa ngữ Tử Vi vương quyền thu phục bắt đầu lợi dụng điển tịch Lý Trình Di lưu lại, thành lập phân điểm Thiên Tụ Các.

…….

Khu vực không xác định tại Biển Đen

Thanh Minh cùng Nguyên Tố hai người đang mang theo Góc chết cấp tốc trở về thì đột nhiên hai người đồng loạt dừng lại, dừng bước.

Trên người Thanh Minh cấp tốc bay ra một Góc chết thu nhỏ như quả chanh.

Trong Góc chết, hai điểm ánh sáng nhạt bắn ra, rơi xuống một chỗ trống bên cạnh.

Rõ ràng là Lý Trình Di và Toàn Cơ môn chủ vừa mới đi ra.

Lý Trình Di vừa mới đi ra, thân thể vẫn ẩn giấu ở bên ngoài tầng Góc chết liền cấp tốc lóe ra vô số kim quang, tựa như dán giấy vào bản thể thánh thể, lúc này cấp tốc tràn vào thân thể hắn, cùng thân thể hiện giờ hợp lại làm một.

Đau đớn kịch liệt, tựa như thủy triều, điên cuồng tràn vào trong đầu hắn.

Đó là nỗi đau do Vĩnh hằng sinh cơ mang đến. Cường độ thân thể lúc này đã đạt tới khắc ấn sinh cơ thứ 94.

Khi đạt tới chín mươi chín khắc ấn thì sẽ ngưng tụ tất cả khắc ấn làm một điểm, tạm thời áp lực thu lại một chút, bắt đầu đợt khắc ấn sinh cơ thứ hai sinh phát.

Đương nhiên, tốc độ phát triển của đợt thứ hai sẽ được thiết lập lại, mặc dù đợt tiếp theo sẽ nhanh hơn và mạnh hơn, nhưng đây cũng là thời gian mấu chốt để Lý Trình Di có thể giảm bớt áp lực.

Giờ này khắc này, rất nhiều khu vực Duy độ bị ý thức lực của hắn dung hợp, dưới sự bức bách của Vĩnh Hằng sinh cơ nhanh chóng cùng bản thể hòa làm một thể.

Tất cả các lĩnh vực Duy độ mà ý thức của Lý Trình Di dung hợp qua, vào lúc này đều bị cấp tốc co rút lại, tính cả bản thể của hắn, hóa thành một quả cầu đen to lớn cao hơn một người.

"Phôi thai thành hình rồi. "Thanh Minh thở dài. Nhìn mặt ngoài hắc cầu dày đặc không ngừng hiện lên vô số hoa văn khắc ấn, trong lòng hắn ít nhiều có chút chua xót.

Bọn hắn những này Duy độ Ma Thần, ai không phải trải qua thiên tân vạn khổ, tích lũy ngàn năm trở lên, mới thành công đạt thành cảnh giới như thế.

Mà tiểu sư đệ cư nhiên mới chút thời gian này, liền ngưng tụ phôi thai Ma Thần, bước tiếp theo ấp trứng sau, liền có thể chân chính nắm giữ Duy độ, giảm đi vô số khổ công.

"Đây là hàm lượng vàng của hệ thống cửu tinh sao? "Thanh Minh thở dài. Thật sự là hâm mộ.

Bùm!

Trong phút chốc hơn nửa bộ phận Lý Trình Di biến thành hắc cầu nổ tung, nát bấy thành vô số bột phấn, khiến Thanh Minh chấn động, nhanh chóng kéo khoảng cách ra xa.

Chương 1407. Vận khí 7

Chương 1407: Vận khí 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Còn đang quan sát chung quanh, quan sát hai người Toàn Cơ môn chủ, thoáng cái bị đánh thức, cắt đứt suy nghĩ, vội vàng ở trên người bố trí từng đạo thần nguyên phòng hộ.

Thanh Minh không nói gì nhìn hắc cầu còn thừa non nửa thân thể, bắt đầu chậm rãi khôi phục, trong lúc nhất thời hâm mộ trong lòng trong nháy mắt biến mất.

"Còn hâm mộ sao? "Nguyên Tố ở một bên thản nhiên nói.

Trên đường trở nên mạnh mẽ, chút mưa gió này không tính là gì. "Oanh!!

Thanh Minh còn chưa nói xong, hắc cầu còn lại cũng nổ tung.

Một lượng lớn bột đen hóa thành hạt mưa, từ bên người ba người bay tán biến mất.

"Thân thể tiểu sư đệ chín phần chín đều nổ xong, bất quá may mắn còn có một chút tàn dư. "Nguyên Tố ở một bên bất đắc dĩ nói.

Hai người trầm mặc nhìn chỗ cũ, quả thật, một viên bộ phấn màu đen rất nhỏ bắt đầu nhanh chóng mở rộng, bành trướng, chỉ là hơn mười giây, liền khôi phục độ lớn của quả hắc cầu ban đầu.

Nhưng mới khôi phục, từng vết nứt lại hiện lên bên ngoài cơ thể Lý Trình Di.

"Hai vị sư huynh, có thể làm nhanh một chút hay không, nếu không đi đệ liền thật muốn chết!" thanh âm bất đắc dĩ của Lý Trình Di từ trong hắc cầu truyền ra.

Hai người Thanh Minh lúc này mới như tỉnh mộng, hai người trao đổi một tia ý thức, đồng thời phất tay.

Hai đạo ngân quang bay ra, hóa thành dây thừng, đem hắc cầu từng vòng từng vòng hoàn toàn trói lại.

Ngay sau đó, hai người đồng thời vỗ tín vật bên hông.

Truyền tống triển khai, tuần hoàn phong tỏa triển khai.

Lam quang chợt lóe, quang mang nổ tung, bao trùm hai người cùng với Hắc Cầu và Toàn Cơ môn chủ.

Thoáng cái biến mất tại chỗ, không còn dấu vết.

Ngay cả Góc chết của Toàn Cơ môn chủ cũng bị mang đi hoàn toàn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Bốn người trước mắt hoa lên, xuất hiện ở một mảnh hư không khổng lồ hiện ra màu sắc.

Phía trước hư không, là một tòa tháp cao su màu sắc rực rỡ tựa như đứa nhỏ tiện tay nặn ra.

Đây chính là toàn cảnh của Đa Duy Tháp. Chậc chậc. Chúc mừng, tiểu sư đệ, lần này cuối cùng cũng chính thức hoàn thành vượt qua một bước. "Thanh Minh tán thưởng.

Đến nơi này, cảm giác bành trướng của vĩnh hằng sinh cơ trên người Lý Trình Di thoáng cái mãnh liệt dừng lại.

Phảng phất có một cỗ sức mạnh khủng bố vô cùng vô tận, đang trợ giúp hắn đối kháng, triệt tiêu khắc ấn sinh cơ mang đến lực bành trướng thật lớn đối với cường hóa thân thể.

Đi thôi, vào trước rồi từ từ nói chuyện.

Nguyên Tố vung tay áo, lập tức bốn người vật đổi sao dời, không gian đại biến.

Lại xuất hiện, là một thảo nguyên tường hòa trống trải xanh biếc.

Thảo nguyên vô biên vô tận, trước mặt bốn người là một tòa thành hoa lệ tựa như vương quốc cổ tích đứng sừng sững.

Màu xanh lá cây đỏ, màu hồng vàng, màu xanh tím với nhiều màu sắc khác nhau bao phủ lâu đài.

Còn có từng đám mây hoa văn đáng yêu, tạo hình tường ngoài, làm cho nơi này trở thành một thế giới tràn đầy nguyên tố ngây thơ thú vị của trẻ con.

Đây là tòa thành cách khu hoạt động thường ngày của ta gần nhất, gần đây thích phong cách cổ tích, mấy vị chê cười. Vào trước ngồi một chút. "Thanh Minh mỉm cười nói.

Hắn dẫn đầu đi về phía trước, phía trước tòa thành đại môn tự động mở ra, bên trong tường vây đại môn một tầng lại một tầng, không ngừng tự động mở ra.

Hai bên tất cả đều là hầu gái xinh đẹp mặc váy ngắn đen trắng, liếc mắt nhìn lại, các loại tộc quần, các loại màu tóc, các loại khí chất, đều có hết.

Mấu chốt nhất chính là, làn váy trên người những nữ tử này đều cực ngắn, hơi động một chút liền có cảnh xuân tiết ra ngoài.

"… "Thanh Minh đỏ mặt," Chờ một chút, cảnh tượng bố trí lần trước còn chưa kịp đổi. "Hắn vung tay lên, tất cả nữ tử trong nháy mắt như bọt khí tiêu tán không còn.

Nguyên Tố cười ha hả hai tiếng, là người đầu tiên đi vào.

Toàn Cơ môn chủ thì ở phía sau đẩy một quả cầu đen chậm rãi lăn vào.

Đúng vậy, hiện tại Lý Trình Di chính là một quả bóng, tạm thời không thể động đậy, vừa động là có thể nổ.

Cũng may là sức mạnh của Đa Duy Tháp ở đây, mạnh mẽ giúp hắn ngăn chặn Vĩnh hằng sinh cơ bành trướng.

…….

Bốn người đi vào đại sảnh trung tâm tòa thành, bốn cái ghế đá tự động hiện lên, cho mấy người nghỉ ngơi.

"Được rồi, tiểu sư đệ hiện tại có thể giới thiệu, vị này là? "Thanh Minh nhìn về phía Toàn Cơ môn chủ.

"Vị này là phân các chủ phân bộ Thiên Tụ Các mà đệ thành lập. "Lý Trình Di nhanh chóng trả lời, đồng thời ý thức

lực thoáng giao hội với hai người Thanh Minh, trong nháy mắt liền đem đại lượng tin tức truyền xong.

“Hiểu rồi, chậc chậc, thánh nhân hoang dã sao, không tồi không tồi!“Khởi bước chính là thánh vị, khó có thể tưởng tượng con đường tương lai của Toàn Cơ môn chủ này có thể rộng bao nhiêu.

Từ tin tức Lý Trình Di nhận được, cô gái này hiện giờ cũng không quá hai trăm tuổi.

Tuổi tác bậc này, tiềm lực bậc này, cư nhiên thoáng cái liền bị tiểu sư đệ đụng phải, quả thực chính là….

Hai Duy độ Ma Thần trong lòng chua xót.

Nhưng đây chính là vận khí vận khí, bí hiểm khó lường, bọn họ có thể ảnh hưởng phạm vi nhỏ vận khí thế giới, nhưng phạm vi Biển Đen, bên trong khu vực không biết, còn lâu mới đủ tư cách.

“Kế tiếp, tiểu sư đệ có tính toán gì không?“Trong nháy mắt giao hội ý thức, Thanh Minh đã trao đổi tất cả những gì cần nói.

Đẳng cấp bậc này, tự nhiên sẽ không cần nói chuyện khi gặp mặt mà dùng sóng âm để trao đổi.

Chương 1408. Vận khí 8

Chương 1408: Vận khí 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lúc này đặt câu hỏi, cũng là bởi vì tin tức kế tiếp, liên quan đến học thức cấm kỵ, không cách nào trong nháy mắt trao đổi ý thức đan xen.

Thông tin liên quan đến cấm kỵ học thức, tầm quan trọng cực cao, trước khi giao lưu, cũng cần làm tốt tất cả công tác chuẩn bị.

Đặc biệt là cấp độ của bọn họ, đã tiếp cận cấp độ Toàn tri, càng phải cẩn thận.

"Dự định, đương nhiên là chờ phôi thai Duy độ hoàn toàn ấp xong. "Lý Trình Di trả lời, Vĩnh Hằng Sinh Cơ cùng pháp môn bên trong Âm Điển \ đều đã nhắc tới, phôi thai Duy độ, chỉ cần có thể nở thành công, hắn liền có thể nhất cử dung nhập vào Duy độ mới, trở thành chủ sở hữu Duy độ mới sinh.

Đến lúc đó, hắn mới có thể chân chính trở thành Duy độ Chi Chủ, Duy độ Ma Thần mới sinh.

" Bản chất Duy độ, ở chỗ lấy một cái góc độ thước đo hoàn toàn mới đi giải mã kết cấu vạn vật, giải mã kết cấu Biển Đen, ngươi có thể giải mã kết cấu trúc càng nhiều, bản thân Duy độ càng lớn, thực lực cũng lại càng mạnh. Cho nên cái này mặt, chủ yếu xem thuộc tính Duy độ mà mình nắm giữ, cùng phạm vi bản thân Duy độ." Nguyên Tố lúc này giải thích.

Những thứ này tương quan đến cấm kỵ học thức, mặc dù hắn ở chỗ này thoải mái nói, không hề che dấu, nhưng một bên thánh nhân Toàn Cơ môn chủ, lại tự nhiên trong nháy mắt đọng lại bất động, không cách nào nghe được bất kỳ động tĩnh gì.

"Kỳ thật bất luận Duy độ gì đều là nắm giữ và dung hợp thuận tiện nhất là lúc sơ sinh ban đầu, về sau chờ Duy độ hoàn toàn thành hình, sẽ không bao giờ có cơ hội nữa. Mặt khác."

Nguyên Tố dừng một chút, "Sư phụ đã từng hoài nghi, tất cả hệ thống cấm kỵ học thức, đều có thể là không gian cơ sở của bản thân Vạn Vật ban đầu, , liền như chiều dài rộng cao thể tích diện tích của không gian cơ sở hay còn gọi là Duy độ cơ sở chỉ là có biến cố đem bọn chúng tách ra từ trên thân vạn vật " Duy độ vốn rườm rà phức tạp, bị đơn giản hóa rất nhiều. Mà chiều không gian bị xé nát thì hóa thành học thức cấm kỵ, phân tán ở Biển Đen mênh mông.

"Có lý "Lý Trình Di nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

"Được rồi không nói những thứ này nữa, ngươi hiện tại cần nhất, chính là xúc tác phôi thai, điểm ấy, cũng là nguyên nhân căn bản chúng ta mang ngươi đến Đa Duy Tháp." Thanh Minh cười cười, cắt đứt hai người nói.

"Xin hai vị sư huynh tương trợ! "Lý Trình Di ôm quyền.

"Sau khi hoàn thành một bước nguyên thủy là tích lũy phôi thai Duy độ, kế tiếp là tích lũy, dung hợp với đơn vị lên tới cả vạn năm. Nhưng ở chỗ này, có nhóm toàn tri tọa trấn, có thể cung cấp cho ngươi sức mạnh vô hạn dùng để thiêu đốt, chuyển hóa thành ý thức lực, mạnh mẽ gia tốc quá trình này." Thanh Minh nghiêm mặt nói, "Ra tay cũng là một vị toàn tri, đã từng nhận được ơn sư phụ chỉ điểm, lần này coi như trở về hoàn ân tình."

"Toàn tri. "Lý Trình Di trong lòng chấn động.

Chỉ có chân chính hiểu được toàn tri là khái niệm gì, mới có thể hiểu được, đó là độ cao và hình thái sinh mệnh như thế nào.

Vạn sự vạn vật, suy nghĩ có thể trong nháy mắt biết được hết thảy tin tức chân thật liên quan, nếu không có đồng cấp che giấu, vạn vật ở trong mắt cũng sẽ không có bất kỳ cái gì là bí mật.

Quá khứ hiện tại tương lai, đều như hoa văn trong tay, có thể thấy rõ ràng.

"Tiếp theo, sẽ giao cho tiểu sư đệ một ít phương thức giao thủ giữa Duy độ Ma Thần. Ngươi cần nhớ kỹ. "Thanh Minh nói tiếp.

“Chúng ta giao thủ, khác với Thánh Nhân, Thánh Nhân vạn kiếp bất diệt, thân thể bản thân chính là vũ khí mạnh nhất, trong đó mạnh nhất, thậm chí có thể tùy ý điều động sức mạnh thế giới, hô phong hoán vũ, hủy diệt đại lục, trọng tố thế giới. trên lý thuyết, Thánh Nhân là cá thể mạnh nhất trong thế giới.”

“Mà Thánh nhân ở trong đạo môn được tôn xưng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thân thể không cấu bất diệt, vĩnh hằng như một, không có sơ hở. Thế nhưng, Duy độ Ma Thần chúng ta trên cơ sở này tiến thêm một bước, mặc dù ngươi không có sơ hở, nhưng chúng ta nắm giữ Duy độ, có thể ở trên thân thể Thánh nhân thêm một đạo sơ hở.”

“Thánh nhân vô địch, là vô địch,ở trong thế giới hắn, mà ở bên ngoài, bên trong chiều không gian hay còn gọi là Duy độ mà hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua hắn liền nhất định có khuyết điểm, sơ hở. Sau đó Duy độ Ma Thần cũng có thể dùng cái này để đánh bại hắn. Trong quá trình này, Thánh nhân sẽ không có bất kỳ phát hiện nào, chỉ có thể ngạnh kháng. Cho nên, cho dù Thánh nhân cường đại hơn nữa, cũng sẽ không là đối thủ của Duy độ Ma Thần. Cho dù một chút đánh không chết, thời gian dài một chút, cũng có thể dễ dàng mài chết. Đây là chênh lệch cấp độ, không thể thay đổi. Thanh Minh một hơi nói xong tất cả mấu chốt, ánh mắt nhìn về phía Lý Trình Di.

Còn Duy độ Ma Thần chiến đấu thì phải xem ai nắm giữ Duy độ, sức ảnh hưởng của đối phương.

Lý Trình Di nhíu mày.

“Có thể biểu diễn một chút không? “Vừa nói như vậy, có chút quá trừu tượng.

“Đương nhiên có thể. “Thanh Minh mỉm cười,” Thí dụ như ta nắm giữ không gian, tên là co rút. tất cả cường độ co rút, độ dài của Vạn vật, đều sẽ hiện ra trong không gian của ta.

Hắn hướng về một cái tủ bên tường, nhẹ nhàng chỉ một ngón tay.

Bùm!!!

Tủ trong nháy mắt nổ tung, không hề có dấu hiệu báo trước, lại không phải nổ thành khối, mà là tựa như thành vô số bụi mịn khó có thể hình dung.

Chương 1409. Vận khí 9

Chương 1409: Vận khí 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ta không dùng bất kỳ lực nào.” Thanh Minh nói, “Chỉ đơn giản là loại bỏ tất cả lực co rút trên ngăn tủ này, vạn vật ở giữa bành trướng cùng co rút, hình thành cân bằng, từ đó duy trì hình thái biểu tượng của bản thân vật thể, mà khi lực co rút biến mất, chỉ còn lại lực mở rộng, tất cả sẽ vỡ nát nổ tung.”

Sắc mặt Lý Trình Di trở nên ngưng trọng, chân chính tận mắt nhìn thấy uy năng thần bí của Duy độ Ma Thần, hắn mới hiểu được, lúc trước mình đối mặt với Hoa Thần Tướng đời thứ nhất, là may mắn như thế nào.

Nếu khi đó hắn gặp phải Hồn Kình, có được năng lực Duy độ, cũng giống như Thanh Minh sư huynh.

Hắn sợ là vừa vặn bị khắc xong, vĩnh hằng sinh cơ tự thân mang tính bành trướng sẽ trong nháy mắt làm cho mình nổ tung càng triệt để.

Cũng không nguy hiểm như ngươi nghĩ. “Thanh Minh hiển nhiên nhìn ra sự ngưng trọng của Lý Trình Di. “Can thiệp vật phẩm bình thường Duy độ dễ dàng, tiêu hao không nhiều lắm, cá thể càng mạnh, mật độ cá thể càng lớn, độ khó khi can thiệp càng lớn. Dù sao số lượng phẩm cấp bất đồng, mà cấp bậc Thánh Nhân, bình thường không có khả năng trực tiếp can thiệp, bởi vì Thánh Nhân bản thân mật độ số lượng quá lớn. Đó là liên lụy đến cả một thế giới Duy độ, cho nên thoáng cái không có khả năng làm được đến mức độ như ngươi nghĩ.” Chỉ có thông qua đả kích trong nháy mắt, không ngừng làm suy yếu Thánh Nhân, như thế mới xem như phương thức khả thi nhất”.

Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

“Hiểu rồi, trong Duy độ Ma Thần, những người nắm giữ Duy độ cơ sở nhất, chẳng phải là thuộc về người đứng đầu

mạnh nhất trong lĩnh vực này sao?”

“Cơ sở Duy độ, như chiều dài, thể tích, diện tích, những Ma Thần này kỳ thật cũng có nhưng bọn họ đều đã thật lâu không xuất hiện qua, có thể nói, ngoài Toàn Tri, bọn họ xem như làtồn tại mạnh nhất trong vạn vật. Nhưng cũng chính bởi vậy, bọn họ muốn đặt chân Toàn Tri, độ khó quá lớn. Duy độ chỉ là bậc thang, Toàn Tri mới là viên mãn. Bậc thang của bọn họ, so với chúng ta mà nói, mỗi một cấp đều quá cao.” Nó không thể bị lung lay và không được phép lung lay.”

Thanh Minh thở dài.

Hắn nhìn Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

“Ngươi hiện tại khá hơn chút nào chưa?”

Lý Trình Di nhanh chóng cảm giác, phát hiện Vĩnh Hằng sinh cơ đã viên mãn đạt tới khắc ấn sinh cơ thứ 99

“Tốt hơn rồi, đã an toàn tiến vào giai đoạn giảm xóc. “Cảm giác đau đớn của thân thể nhanh chóng suy yếu, trong lòng hắn thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức tản đi hắc cầu quanh thân, lộ ra bản thể.

“Nếu tốt rồi, vậy thì dặn dò một chút, sau đó cùng đi tham chiến. “Nguyên Tố ở một bên cười nói.

“Tham chiến?”

“Đúng vậy, vị Toàn Tri sư huynh kia, hôm nay đang ở tiền tuyến đối kháng giáo phái Hư Vô Chi Mẫu, khó có thể bứt ra, vừa vặn chúng ta cùng đi qua.” Hiển nhiên hắn vừa thừa dịp hai người nói chuyện thì đã liên lạc với vị Toàn Tri bên kia.

“Chiến trường đỉnh cao chân chính sao? Cầu còn không được! “Trong mắt Lý Trình Di hiện lên một tia nhảy nhót.

Lại nhìn Toàn Cơ môn chủ ở một bên tựa như thời gian đọng lại, bọn họ liền ngồi cùng một chỗ, nói chuyện phiếm trước mặt đối phương, nhưng đối phương đều hoàn toàn không thể nghe thấy.

Đối với cấm kỵ học thức cường đại, hắn lại một lần nữa cólĩnh hội thật sâu.

“Vị sư huynh kia hồi phục, có thể giết bao nhiêu ngươi liền đốt bấy nhiêu, hắn sẽ đảm bảo an toàn, không đủ hắn đến bổ sung. Kỳ hạn một năm.” Nguyên Tố tiếp tục nói.

“Hiểu rồi! Xin hỏi tên của vị sư huynh kia? “Lý Trình Di nghiêm túc nói.

Tên là Lam Mộng.

!!! “Trong lòng Lý Trình Di chấn động.

Hắn trong nháy mắt nghĩ đến, đây hết thảy nếu là sư tôn Thiên Huyền Tử sắp xếp, như vậy phải chăng Lam Mộng, chính là người cùng xuất thân từ cùng với Góc chết với hắn?

Đó là tác giả của cuốn sách ước nguyện vĩnh hằng sao.

“Không cần kinh ngạc, vị Lam Mộng sư huynh này, lại nói tiếp vẫn là bởi vì ngươi mà bị khai quật. Sư tôn lúc trước sau khi thu nhận ngươi, vì giải quyết hiện tượng Góc chết lôi kéo ngươi, liền đi trước xem tất cả những chỗ ở lịch sử của ngươi ở quá khứ, cũng trở lại bên trong đã từng đoạn lịch sử, căn cứ manh mối, tìm được và thu nhận Lam Mộng sư huynh lúc trước vừa mới rời khỏi thế giới.”

Có thể dựa vào chính mình đặt chân vào toàn tri, Lam Mộng sư huynh có thể nói là người duy nhất trong vô số bên trong Góc chết mà Thiên Tụ các gặp qua làm được điều này. Sư phụ từng nói rõ, trong thế giới Góc chết của ngươi, tựa hồ ẩn giấu bí mật kỳ dị nào đó, dẫn đến nơi đó có thể thai nghén ra không ít cường giả nổi tiếng đứng đầu. Thanh Minh giải thích.

Nghe được Thiên Huyền Tử cư nhiên vì mình làm được một bước này, Lý Trình Di trong lòng ít nhiều có chút cảm động.

“Lần này tham chiến, cần phải cẩn thận, cường giả đều trải qua ma luyện, đơn thuần tích lũy phạm vi Duy độ, đến cuối cùng cũng chỉ là bị người ta xâu xé thịt mỡ, không hề ý nghĩa, chỉ có thích ứng và quật khởi từ trong vô số chém giết

mới là cường giả chân chính chí.” Thanh Minh cổ vũ nói. Hơn nữa, nếu ngươi có cừu gia gì đó, cũng có thể nhân cơ hội mượn lực giải quyết. Hiện nay trong lúc bổn các đại chiến, tất cả tai họa ngầm phụ cận đều phải triệt để thanh trừ.

Kẻ thù?

Lý Trình Di trong lòng dừng lại, nhanh chóng hiện lên một đám quái vật Góc chết lúc trước.

Cự Mục Vương của Ám Thành và Mẹ của tự nhiên (Tự Nhiên Chi Mẫu) của Hoàng Kim Thành.

Nếu như có thể triệt để thiêu đốt hai cái này, đặc biệt là tự nhiên chi mẫu, nói không chừng sẽ có được thu hoạch không ngờ tới.

Chương 1410. Chiến trường 1

Chương 1410: Chiến trường 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong tòa thành, Lý Trình Di cùng hai sư huynh thoải mái nói chuyện, nhân tiện cũng nhờ hai vị dàn xếp cho Toàn Cơ môn chủ.

Mặc dù hai người có vẻ chua xót, nhưng không thể không nói, tình cảm tông môn hỗ trợ trong Thiên Tụ Các vẫn rất nồng đậm.

Thanh Minh quyết định phụ trách đưa Lý Trình Di đi tới chiến trường, Nguyên Tố lưu lại dàn xếp Toàn Cơ môn chủ, vì để tiện cho xưng hô, mấy người dứt khoát trực tiếp gọi là Toàn Cơ.

"Bởi vì tính nguy hiểm Vĩnh Hằng Sinh Cơ quá lớn, việc này không nên chậm trễ, ta mang sư đệ ngươi trực tiếp đi cửa truyền tống siêu cự ly Đa Duy Tháp, có thể nối thẳng chiến trường." Thanh Minh tay không ở giữa không trung vạch một cái.

Hiện tại ta nói cho ngươi biết tình huống chiến trường. "Hắn xẹt qua không trung, tự động hiện lên một mảnh bản đồ màu đen bất quy tắc, trôi nổi bất động.

Trung tâm bản đồ sáng lên một chấm nhỏ màu xanh lá cây.

'Đây là Thiên Tụ Các của chúng ta. "Hắn chỉ vào điểm nhỏ giải thích.

Hắn chấm thêm một chấm đỏ ở phía xa.

Đây là chiến trường. Phạm vi cách nhau chừng hai trăm triệu năm ánh sáng, không tính là xa, nhưng chỉ dựa vào chính chúng ta bay qua các ngươi cũng biết thế nào rồi đấy"

Khoảng cách ở đây là 100 triệu năm ánh sáng, màu sắc biến hóa đậm nhạt, đại biểu thời không chiến trường là quá

khứ hay hiện tại tương lai. Thiên bạch là ở vào quá khứ, thiên hắc là ở vào tương lai. Bởi vì có nhiều Toàn tri xuất thủ, tương lai không thể vượt qua, thời không chiến trường phần lớn là ngay từ đầu đã cố định, sẽ không dễ dàng thay đổi, điều này đối với người bình thường chúng ta xem như rất an toàn".

Hắn cười cười, "Ít nhất không cần lo lắng ngay cả công kích cũng đánh không được".

Nguyên Tố ở một bên liền nở nụ cười.

"Hắn trước kia ở trên chiến trường gặp phải đối phương toàn tri, trực tiếp ngay cả ra tay đều không ra tay được, mới ra tay, thời gian liền hồi tưởng đến hắn ra tay một khắc kia, thuật pháp công kích vĩnh viễn chỉ có thể dừng ở trong cơ thể."

"Cái này coi như tốt, không ít Thánh Nhân, ngay tại chỗ cả người liền với thế giới thành thánh trong cơ thể một chỗ, bị hồi tưởng vô số năm, phản tổ thành một khối hành tinh nhỏ ban đầu." Thanh Minh lắc đầu, một bộ nghĩ mà sợ

Là toàn bộ thế giới đều bị hồi tưởng sao? "Toàn Cơ rốt cục nhịn không được, hỏi ra tiếng. Ngoại trừ những bộ phận nội dung cấm kỵ học thức kia, còn lại nàng đều nghe đại khái.

"Đúng thế. Thánh nhân bất cấu bất diệt, vạn kiếp bất diệt, ngược lại là không sợ, nhưng hắn không sợ, nhưng thế giới của bản thân lại sợ, một hơi cho ngươi hồi tưởng mấy trăm tỷ năm, cái này ai chịu đựng được?" Thanh Minh bất đắc dĩ nói

"Thời gian vốn chính là danh từ khái niệm tính toán chúng ta đợi sinh linh sáng tạo ra, trên thực tế vạn vật chỉ có biến hóa còn lực lượng chân chính vô hạn chỉ có nhóm toàn tri, có thể không hạn chế phóng thích năng lượng, mạnh mẽ vặn vẹo hồi tưởng bất luận trạng thái biến hóa sự vật nào." Nguyên Tố giải thích.

Toàn Cơ nghe được cái hiểu cái không, rất nhiều thứ nàng mặc dù là thánh nhân, nhưng lần đầu tiên tiếp xúc, vẫn là hoàn toàn không rõ.

"Nói như vậy đi. "Lý Trình Di ở một bên bổ sung" Ta một hơi dùng năng lượng không hạn chế, đem thân thể hiện tại của ngươi biến ảo trở lại thời thơ ấu, đây chính là hồi tưởng

thời gian cá nhân của ngươi. Nếu như ta đem tất cả mọi thứ trong không gian chung quanh ngươi, toàn bộ đều hồi tưởng như vậy, đó chính là hồi tưởng lại thời gian của khu vực này. Nghe như vậy có phải rất đơn giản hay không?

"… "Đơn giản cái shit gì chứ!

Toàn Cơ không nói gì chống lại, nàng mặc dù đã hiểu, nhưng cũng nhất thời bị phương pháp sử dụng tiêu hao năng lượng xa xỉ bực này mà cảm thấy rung động.

Tựa hồ là nhìn ra sự rung động của nàng, Thanh Minh cảm khái gật gật đầu.

"Kinh ngạc đi, đây chính là cảnh giới của các sư tôn chúng ta. Trên lý thuyết chúng ta đối với phàm nhân mà nói, đều là lực lượng vô hạn, nhưng đó là nhằm vào tầng thứ vô hạn bên trong thế giới, thế giới chúng ta, chiều không gian, đều sẽ cuồn cuộn không ngừng tự phát từ chung quanh hấp thu vật chất trong Biển Đen, chuyển hóa thành năng lượng cung ứng cho chúng ta. Chỉ cần không gian thế giới không bị diệt thì sức mạnh của chúng ta tự nhiên cũng là vô hạn. Nhưng"

"Nhưng là có hạn độ, hạn chế của chúng ta chính là hạn chế thế giới cùng không gian , nếu sử dụng quá nhanh, quá lớn, cũng là sẽ trong nháy mắt rút cạn tất cả." Nguyên Tố gật đầu. "Nhưng nhóm toàn tri, đó là chân chính vô hạn năng lượng Vĩnh Hằng, toàn tri tức toàn năng, bọn hắn hiểu rõ hết thảy, thu hoạch được vô hạn năng lượng con đường so với chúng ta cũng nhiều hơn rất nhiều, khi rất nhiều con đường năng lượng vô hạn hội tụ cùng một chỗ, tự nhiên vượt xa chúng ta xuất lực, chớ nói chi là còn có tầng thứ thủ đoạn cao hơn…"

"Quên đi, không nói nhiều nữa. "Thanh Minh đứng lên. Nên đi thôi. Đi ổn định tình hình của tiểu sư đệ trước rồi hãy nói.

Ba người còn lại cũng đứng dậy.

"Như vậy Toàn Cơ nhờ sư huynh dẫn nhập môn trước. "Lý Trình Di ôm quyền nói.

"Được, được "Nguyên Tố cười nói.

“Đi. “Thanh Minh đặt tay lên vai Lý Trình Di, cả người chợt co rụt lại.

Hai người trống rỗng thu nhỏ lại, hóa thành hai điểm đen, sau đó hoàn toàn nổ tung, như bong bóng khí biến mất.

Độ co rút của Thanh Minh cực kỳ kỳ diệu.

Trước mắt Lý Trình Di hoa lên, chung quanh liền hóa thành đen kịt.

Ngay sau đó, vô số mảng màu xám nhạt đọng lại, tựa như trên tường đen hiện lên dán giấy, ở bên cạnh hai người hiện lên, lại nhanh chóng xẹt qua.

Phần lớn những mảng này là những quả cầu tròn. Bóng lớn, bóng trung bình, bóng nhỏ, cái gì đều có cả

Trong đó phần lớn là một đám quả cầu nhỏ tụ tập cùng một chỗ, nhìn qua tựa như đống gạch lộn xộn.

Chương 1411. Chiến trường 2

Chương 1411: Chiến trường 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thanh Minh nắm lấy bả vai Lý Trình Di như bay về phía trước.

Nơi này là Duy Độ của ta, cấp độ Duy Độ Ma Thần, có thể niệm động dễ dàng bóp méo tin tức Duy Độ đối ứng với bất cứ sự vật nào. Về bản chất, ý thức cần tiêu hao cực ít, ngươi bây giờ còn là phôi thai, chờ sau khi hoàn thành thể hoàn toàn, có thể biết Duy Độ Ma Thần cường đại có thể bóp méo rất nhiều rất nhiều sự vật trong nháy mắt. Thánh nhân trở xuống đều là con kiến hôi, chính là nói điểm ấy.

Thanh Minh vừa bay, vừa nhân tiện giải thích.

Không bao lâu, hai người trước mắt dừng lại, hắc ám cấp tốc tản đi, rời khỏi co rút Duy Độ.

Chờ Lý Trình Di tầm mắt rõ ràng, bọn họ đã đứng ở bên trong một thần điện lớn dựng trên một ngọn cự nham đen kịt.

Trong cung điện, chính giữa lơ lửng một vòng xoáy màu đen cao hơn mười mét.

Lúc này một lượng lớn lưu quang cầu vồng không ngừng ra vào trong vòng xoáy, hiển nhiên là lữ khách truyền tống giống như bọn họ.

Chính là nơi này. Chú ý thu liễm ý thức, không thể tùy ý phóng ra ngoài, khoảng cách này cần vượt qua khu phong tỏa tuần hoàn, một khi phát tán, có thể trong nháy mắt xé nát ý thức của ngươi.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Thanh Minh vuốt cằm, đè bả vai hắn lại, hai người đồng thời hóa thành một đạo hắc quang, xông vào vòng xoáy.

Cảm giác truyền tống siêu cự ly, rất khó hình dung.

Ít nhất nơi này của Lý Trình Di, cũng cảm giác như là vào một cái bình chứa đầy chất nhầy thật lớn.

Chính mình có thể cảm giác được, cái chai đang điên cuồng lắc lư, bị đè ép. Nhưng mình lại bởi vì tác dụng của chất nhầy, cũng không bị bao nhiêu lực ảnh hưởng.

Một giây, hoặc nhanh hơn.

Chất nhầy xung quanh nhanh chóng biến mất. Bốn phía trống trải, rộng mở trong sáng.

Một bức tường màu trắng bạc thật lớn đập vào mắt Lý Trình Di.

Bức tường đó chiếm hết tầm nhìn của hắn.

Lên trên, vô biên vô hạn. Xuống dưới, đồng dạng vô biên. Trái phải cũng như thế.

Ở phía trước bọn họ, còn có mấy ngàn km bên trong hư không bên ngoài Biển Đen, bức tường trắng bạc, tựa như một phân giới tuyến cực lớn không cách nào vượt qua, chắn Lý Trình Di cùng Thanh Minh ở bên này.

Trên tường có từng đạo hoa văn như cột sống dữ tợn xám trắng dựng thẳng nhô lên.

Trên hoa văn mọc ra sâu bọ màu xám tro dày đặc tựa như con rết.

Những côn trùng này không ngừng phát ra tiếng hí quái dị, vung vẩy mấy ngàn cánh tay loan đao, chỉ huy phi hành khí lui tới chung quanh, phân luồng về phía cửa vào khác nhau của tường thành.

Thân thể Trùng Trĩ đều dài cả ngàn mét, cả người bọn chúng mặc trường bào màu đen, mấy ngàn cánh tay phần lớn đều xắn lên tay áo.

Đầu tựa như quả xoài đen mọc đầy đôi mắt nhỏ màu máu rậm rạp như bọt nước.

Bất kỳ phi hành khí nào dám lén lút ra vào tường thành, đều không thoát khỏi sự thẩm tra của chúng.

“Đó là bộ tộc Thiên Mục Trùng, thị lực của bọn họ có thể nhìn thấu tuyệt đại đa số vật chất che chắn, cho dù là thánh nhân cũng không có cách nào ngăn cản thị lực của bọn chúng xuyên thấu. Ngươi chú ý xem, trên người bọn chúng áo choàng có chữ đốc tra, chính là Thiên Mục Trùng cao cấp.” Thanh Minh mang theo Lý Trình Di bay tới gần tường thành, vừa truyền tấn giải thích.

“Thiên Mục Trùng cao cấp làm sao vậy? “Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di ra chiến trường, trong lòng ít nhiều có chút khẩn trương.

Đây cũng không phải là chiến trường thế gian, mà là chân chính thuộc về cấp khắc ấn, Thần Hỏa, Thánh Nhân, Duy Độ, thậm chí đại chiến trường toàn tri. Hệ số nguy hiểm có thể nói là mạnh nhất”.

“Thiên Mục Trùng cao cấp, đều là thánh nhân, bộ tộc bọn chúng, trên thực tế thuộc về thế giới trùng nhất tộc, là sinh ra đã đem phôi thai ký sinh tiến vào chỗ sâu thế giới góc chết, hấp thu nhiệt lượng trung tâm góc chết mà sống, tính tình phần lớn đều cực kỳ dễ giận, táo bạo.” Thanh Minh nói đơn giản

“Nói cách khác, đừng chọc bọn chúng phải không? “Lý Trình Di hiểu rõ.

“Hiểu là tốt rồi, bọn chúng là đồng tộc của Thiên Hồng tổ sư, nếu không cần thiết, không nên chủ động trêu chọc. Dù sao chỉ cần ngươi tuân thủ quy củ, người ta cũng sẽ không tự nhiên tìm ngươi gây phiền toái. “Thanh Minh gật đầu.

“Hiểu rồi. “Lý Trình Di gật đầu.

Hắn không nói gì nữa, theo Thanh Minh bay tới gần, ánh mắt cũng đang không ngừng quét qua tường thành thật lớn.

“Tường thành này là?”

Là Bạch Ngân thành. tường thành Nhân quả vĩnh hằng mà chúng ta ra tay kiến tạo “Thanh Minh giải thích.

“Có ý gì? “Lý Trình Di nghe không hiểu, cái gì gọi là nhân quả vĩnh hằng?

“Tên như ý nghĩa, chính là lão nhân gia bỏ ra đại khí lực chế tạo ra cái tường thành này, có thể làm cho tất cả địch nhân bên kia tường thành, không thể vượt qua. Trước đánh tan cái tường thành này, mới có thể xâm lấn cương vực Thiên Tụ Các. Đây là khái niệm nhân quả.”

Thanh Minh nhìn Lý Trình Di vẫn có chút mơ hồ, dừng một chút, tiếp tục giải thích.

“Lại đơn giản hình dung, chính là bởi vì có bức tường này, cho nên mới có thể phân chia được nguy hiểm.”

Cho nên ngươi bên ngoài sở hữu quần thể, cho dù nghĩ phương pháp khác vòng qua bức tường này, cũng không có biện pháp công kích bất luận vật gì bên này, bởi vì ngươi không đánh tan tường thành nhân quả. Không có nhân, sẽ không có quả. Cho dù ngươi vượt qua bức tường này, cũng không có biện pháp tạo thành sự thật đã định ở bên này. Hiểu chưa?

Xì.

Lý Trình Di lập tức hiểu ra.

Phóng đại.

Thủ đoạn này, thuật pháp này.

“Điều đó có nghĩa là chỉ cần ở trong bức tường này, sẽ an toàn?” Hắn hỏi.

“Ừm, đây chính là khái niệm sư tôn xác định ở đây, bất quá là có phạm vi. Phạm vi cụ thể là lấy tường thành bạc trắng làm trung tâm, tất cả khu vực xung quanh một năm ánh sáng.

Lý Trình Di không nói gì.

Đây chính là thủ đoạn toàn tri sao?

Chương 1412. Chiến trường 3

Chương 1412: Chiến trường 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn lần đầu cảm thấy, chính mình trước kia cùng những người khác tranh cãi, thật sự liền giống như trẻ con đánh nhau, quá hẹp hòi

Hắn ngẩng đầu, chăm chú nhìn bức tường màu trắng bạc càng ngày càng gần.

Theo khoảng cách tới gần, càng có thể nhìn thấy trên mặt tường che kín vô số vết thương cổ xưa

Bức tường này bản thân đã đủ khoa trương, mà có thể ở phía trên lưu lại vết thương, phải là người nào mới có thể làm được như thế?

Hắn không thể tưởng tượng được.

Hai người biến thành hắc quang, nhập vào một dòng lũ rực rỡ tiến vào tường thành, cùng những phi hành khí khác cùng một chỗ, rất nhanh bay vào trong tường.

Trong thông đạo khổng lồ màu trắng bạc, từng chiếc từng loại phi hành khí đều giảm tốc độ, bắt đầu tiếp nhận từng chùm sáng quét hình kiểm tra.

Các tu sĩ đứng trên phi kiếm bắt đầu nhân cơ hội lấy ra ăn uống bổ sung thể lực.

Pháp sư ngồi ma sủng thì nắm chặt thời gian khoanh chân minh tưởng, điều chỉnh thể xác và tinh thần.

Các robot khổng lồ trọng giáp không nhúc nhích, trôi nổi về phía trước, chờ kiểm tra.

Còn có sinh vật hình thù kỳ quái vặn vẹo, ầm ĩ hò hét tựa hồ đang trao đổi, tựa như một đám đại gia từ nơi khác đến du lịch, không ngừng ầm ĩ, phảng phất nhìn cái gì cũng cảm thấy thán phục.

“Lên chiến trường đều không yên ổn, có thể hay không đừng ầm ĩ, đám dế chũi nhà quê!”

Một nữ tử giáp vàng đứng trên thuyền buồm màu vàng hình cá, nhịn không được lớn tiếng quát lớn.

Ngươi nói ai là dế nhũi?!

Trong đám quái vật kia, một tên trông giống như có cánh dơi màu đen, mọc ra một cái miệng lớn tiếng phản bác.

“Dế nhũi chính là dế nhũi, đúng là lũ chưa trải sự đời!”

Xung quanh nhiều người như vậy cũng không nói, ngươi tính cái gì mà dám kiêu ngạo như vậy!?“một con ngựa vằn chín đầu khác bay ra nhe răng trợn mắt.

Thế nào, nhiều người đúng không? Đi ra ngoài solo! ” nữ tử Kim giáp trực tiếp thách đấu.

“Mọi người cùng nàng ta đơn đấu! “Một đám quái vật trong nháy mắt dung hợp thành một đoàn, biến thành một quả cầu vặn vẹo mọc đầy vô số ánh mắt lộn xộn.

Vô số sóng âm trùng điệp từ trong đại cầu truyền ra.

…….

Lý Trình Di ở phía sau nhìn mà trong lòng không nói gì.

Tường thành bạc trắng cao lớn này, cho hắn bức cách, vào giờ khắc này cấp tốc rớt xuống.

“Bán ngưu tử đây. Ngưu tử bổ huyết, Ngưu tử bổ ma, pháp lực nguyên khí bổ chân nguyên tiên lực vân vân, có thể tương thích với tất cả các loại pháp môn trên thị trường, các loại ngưu tử cái gì cần có đều có! Muốn mua mau đến xem đi nào mọi người. Tất cả đều là đại bổ a.

“Mới thu được một cái hộp mù chiến trường, một cái một tinh tệ không trả giá a, nhanh thì được, chậm thì mất!”

“Vật liệu hiếm chữa gãy xương bán đây!! Chín giờ tối nay đúng giờ dọn quán, tay nhanh tay chậm không còn! Mau tới xem!

Phi thuyền cũ tàn phá, hai chiếc nhất tinh tệ, già trẻ không gạt!

Đám đệ tử Thiên Tụ Các bày hàng vỉa hè, xuất hiện ở chân tường hai bên thông đạo.

Đám người chờ thẩm tra ở giữa thông đạo thì tương đối tự nhiên phân luồng, đi dạo trên quầy hàng hai bên.

Đều là rác rưởi trên chiến trường, nhưng có đôi khi rác rưởi cũng có thể đào chút đồ tốt đi ra, toàn bộ xem ngươi có nhãn lực hay không. "Thanh Minh cười nói.

"Thôi, hay là nhanh đi tìm Lam Mộng sư huynh đi. "Lý Trình Di thần sắc quái dị lắc đầu.

Không nhìn cũng tốt, chủ chiến trường bên này đối kháng tất cả đều là giáo phái Hư Vô, thứ tốt không nhiều lắm.

Hai người lúc này không nói nhiều nữa, trực tiếp tăng tốc, bay vọt về phía trước.

Từng đạo thẩm tra chùm sáng đảo qua trên người hai người, bắt nguồn từ thân phận đệ tử tại Thiên Huyền Tử, khiến cho bọn họ một khắc cũng không cần giảm tốc độ, trực tiếp rất nhanh xuyên qua dòng thông đạo dài đến mấy ngàn km.

Bên kia tường thành là hư không Biển Đen trống trải đen kịt.

Chỉ là lúc trước bên kia tốt xấu còn có thể nhìn thấy một chút góc chết lơ lửng du động, nơi này lại một góc chết cũng không thấy.

Các lưu quang tham chiến từ cửa tường thành bay ra, hóa thành từng chùm sáng uốn lượn, nhanh chóng bắn về phía bóng tối xa xa.

Tựa như từng chùm ánh sáng rực rỡ chiếu vào trong bóng tối.

Hai người vừa ra khỏi cửa.

Liền nghe được một trận tiếng kêu lanh lảnh từ bên phải tới.

Nơi này nơi này!

Một tên hắc ngưu đầu nhân cao lớn mặc áo giáp màu đen, cầm trong tay chiến phủ khổng lồ, đang một tay hướng bọn họ không ngừng vung vẩy.

Hoàn toàn không tương xứng với ngoại hình hùng tráng uy vũ của hắn, là giọng nữ đáng yêu tựa như đứa bé kia.

Ngưu Đầu Nhân cao hơn năm thước vẫn đang kêu to.

Bên này, qua bên này.

Khóe miệng Thanh Minh co rút, vẫn dẫn Lý Trình Di tới gần.

Hai bên ôm quyền hành lễ với nhau.

Ta là Hắc Ngưu do Lam Mộng sư tôn phái tới tiếp ứng Bạch Lộc sư huynh. Hai vị theo ta là được rồi. "Ngưu Đầu Nhân nũng nịu giải thích.

"Ta không đi, còn có việc, về trước. "Thanh Minh nhanh chóng bổ sung một câu, vỗ vỗ bả vai Lý Trình Di. "Sư đệ cẩn thận một chút".

"Tạ sư huynh một đường hộ trì! "Lý Trình Di vội vàng trả lời.

"Đừng khách khí, nhớ kỹ, gặp Toàn Tri thì chạy nhanh, còn lại thử tay trước, đừng xúc động, đừng một hơi quá sâu. "Thanh Minh dặn dò.

Hiểu rồi.

Lý Trình Di nghiêm túc gật đầu.

Thanh Minh lúc này mới hài lòng xoay người, hóa thành một đạo hắc quang biến mất.

Lưu lại hai người Ngưu Đầu Nhân cùng Lý Trình Di, nhìn chăm chú hắn hoàn toàn biến mất, mới xoay người hướng chỗ sâu Biển Đen bay đi.

"Từ bây giờ nơi này bắt đầu, phải chú ý, tính ẩn nấp của giáo phái Hư Vô rất mạnh, thường xuyên thẩm thấu đến đến chung quanh bên này tập kích, công kích của bọn chúng toàn

bộ đều mang theo độc tố hư vô, đụng phải sẽ ăn mòn hết thảy sự vật, triệt để chuyển hóa thành hư vô. Nếu năng lực tái sinh của sư huynh không đủ mạnh, không đề nghị cùng bọn họ cận thân chém giết.” Hắc Ngưu Đầu Nhân một đường cũng đang giới thiệu thuyết minh.

Chương 1413. Chiến trường 4

Chương 1413: Chiến trường 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Cường độ thân thể đủ cao cũng không được sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

Ít nhất cấp bậc Thánh Nhân cũng có thể. Không thể lấy máu tái sinh, tốt nhất đừng ra chiến trường cận chiến, đứng phía sau công kích từ xa hoặc phóng phân thân là được rồi. “Hắc Ngưu đầu nhân trả lời.

Hai người còn chưa bay được bao xa, trong hư không phía trước đột nhiên xuất hiện một mảnh hắc vụ.

Sương đen kia tựa như thoáng hiện thuấn di, một giây trước còn không có, một giây sau liền trực tiếp hiện lên.

Sương mù thoáng cái tản ra, lộ ra một đám quái nhân mắt đỏ ăn mặc rách nát, toàn thân do sương đen tạo thành.

Đám quái nhân cầm trong tay đủ loại vũ khí cổ xưa, nhìn thấy Hắc Ngưu đầu nhân cùng Lý Trình Di, liền cấp tốc xông lên.

Xèo xèo xèo!!

Lúc trước tản ra từng mảnh hắc khí hóa thành dây thừng, từ phía trước hiện lên hình quạt bao hướng hai người.

Cố gắng trói buộc họ.

“Là quái vật hắc vụ. Cẩn thận đừng để bọn chúng đụng phải!“Hắc Ngưu đầu nhân huy động chiến phủ khổng lồ, bổ mạnh về phía trước, nhất thời thổi ra mảng lớn gió đen.

Hắc phong hóa thành mảng lớn gai nhọn màu đen, rậm rạp dày đặc bao trùm mảng lớn khu vực chung quanh, bao phủ tất cả quái nhân mắt đỏ bao phủ trong đó.

Theo tiếng xuyên thủng dày đặc, rất nhanh tất cả an tĩnh lại.

Quái vật hắc vụ hoàn toàn biến mất.

"Những này Quái vật hắc vụ chỉ là những tên thăm dò cấp thấp nhất của Giáo phái Hư Vô, chỉ cần ba ấn trở lên có thể dễ dàng giải quyết, duy nhất cần chú ý, là bọn chúng có độc tố, dưới Thánh Nhân nhiễm, phải trở về Bạch Ngân thành chữa thương."

"Đa tạ. "Lý Trình Di gật đầu.

Nhìn đối phương thu hồi cự phủ, tiếp tục đi về phía trước, hắn cũng đi theo phía trước.

Dọc theo đường đi, rất nhanh lại gặp phải hai nhóm Quái vật hắc vụ, đều bị Hắc Ngưu giải quyết.

Khi không ngừng đi về phía trước, chung quanh trong hư không, dần dần bắt đầu hiện lên một mảnh tiếng ồn ào phức tạp.

Tiếng ồn ào kia giống như là do vô số tạp âm hỗn hợp mà thành, rống giận, gào thét, điên cuồng thét chói tai, binh khí va chạm, nổ tung, lưỡi dao sắc bén cắt máu thịt vân vân, đủ loại thanh âm hỗn tạp tạo thành.

"Sắp tới gần chiến trường rồi. Cẩn thận. "Hắc Ngưu nhắc nhở.

Lý Trình Di đã không cần hắn nhắc nhở, cũng có thể nhìn thấy phía trước hiện lên cảnh tượng.

Một mảnh đại dương điểm sáng màu cầu vồng, đang mãnh liệt đối kháng với đại dương màu đen có quy mô ngang nhau.

Màu đen Bên trong Biển Đen vốn không nên dễ thấy như vậy, nhưng ở chỗ này, ở trong vô biên vô hạn bao quái vật màu đen, lại đặc biệt rõ ràng.

Hình thái của bọn chúng thiên kỳ bách quái, nhưng chủ thể đều là từ trung tâm thân thể có một đôi mắt hắc khí màu đỏ đôi mắt, khống chế hết thảy.

Có Quái vật hắc vụ lúc trước gặp phải, có Khô Lâu cả người xương trắng, có Hắc Ám Âm Ảnh Cự Long phun ra

long tức. Nhưng càng nhiều chính là không có hình thể cụ thể, một lượng lớn những quả cầu màu tay chân màu đen bất quy tắc.

Lý Trình Di liếc mắt nhìn lại, căn bản không rõ có số lượng bao nhiêu.

Đám quái vật bên trong hải dương màu đen ở phía đối diện, chen chúc lẫn nhau, điên cuồng tiến lên phía trước, dùng thân thể của mình đi ngăn cản lượng lớn công kích phía trước bay tới.

Tất cả mọi người bên Thiên Tụ Các đều phủ một tầng ánh sáng nhàn nhạt để phân biệt.

Tầng thải quang này tựa hồ còn có thể làm cho mọi người tạm thời miễn dịch độc tố hư vô, có thể phân thân xông chém giết.

Phía sau hai bên, từng tòa chiến hạm khổng lồ hoặc pháo đài lẳng lặng trôi nổi, phóng thích một vòng lại một vòng sương đen.

"Đi bên này, sư tôn ở chỗ này. "Hắc Ngưu rẽ phải, tăng tốc bay đi.

Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nhanh chóng đuổi theo.

Hắn vừa mới ý thức lực thoáng tới gần cảm giác một chút, liền phát hiện tham chiến phía trước, quả thật tất cả đều là cá thể cường hãn ba khắc ấn trở lên.

Trong đó mạnh hơn một chút, thậm chí có mười ấn.

Chung quanh từng tòa pháo đài lơ lửng kia, lại càng có từng mảnh cường giả thần hỏa, đang chỉnh trang xếp thành hàng, không ngừng phóng ra từng mảnh thuật pháp hồng quang từ xa.

Các thánh nhân ở phía sau, mặc vào áo giáp chiến tranh hắc kim có thể tăng cường thân thể cùng ý thức lực, cầm lên lá chắn lớn gai nhọn có thể che kín toàn thân, bọn họ tựa hồ là làm đơn vị trùng kích hạng nặng.

“Nơi này mặc dù là phòng tuyến chủ yếu của Thiên Tụ Các chúng ta, nhưng cũng có Liên Thành Hội cùng rất nhiều thế lực nhỏ gia nhập vào, cùng nhau đối kháng Hư Vô Mẫu.”

Hắc Ngưu một đường phi hành, thỉnh thoảng lóe lên vài lần.

Rốt cục, đến một tòa đạo quán pháo đài to lớn màu bạc phía trước.

Quanh thân Đạo quán pháo đài cuồn cuộn không ngừng phóng thích vầng sáng Thải Hồng, hiển nhiên có tác dụng giống như máy phát lực trường dùng trong chiến tranh.

Một đội Miêu Đầu đạo nhân mặc đạo bào Thiên Tụ Các tiến lên kiểm tra thân phận hai người.

Sau khi thẩm tra đối chiếu tín vật, hai người tăng tốc từ phía sau đạo quán bay vào trong đó.

Xuyên qua từng cái thông đạo màu đen phòng thủ nghiêm ngặt, rốt cục, sau khi xuyên qua độ sâu mấy ngàn km, hai người tiến vào trong đại điện trung tâm đạo quán.

Thái cực âm dương khổng lồ ở dưới chân có màu đen trắng, không ngừng chuyển động.

Đỉnh đầu là ánh sáng vô tận, chói mắt không thể nhìn thẳng, không thấy rõ có cái gì. Trên mặt tường chung quanh đại điện, có từng lò đan khổng lồ màu trắng bạc quý giá, khảm nạm trong đó.

Trong mỗi một lò luyện đan, đều có thể nhìn thấy từng đoàn hỏa diễm rực rỡ.

Chung quanh tổng cộng tám tòa đan lô, quay chung quanh trung tâm Thái Cực, chuyển động theo hướng ngược lại.

Trừ lần đó ra, chính là lượng lớn người đầu heo cường tráng da đen không mặc quần áo, đang cuồn cuộn không ngừng dọc theo vách tường đi bên trong khảm nghiêng đạo, vận chuyển từng xe không biết là vật liệu gì, đổ vào lò luyện đan đốt cháy.

Chương 1414. Chiến trường 5

Chương 1414: Chiến trường 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Hắc Ngưu, bái kiến sư tôn!” lúc này Hắc Ngưu dừng lại chính giữa Thái Cực đồ, hướng bầu trời phía trên cung kính ôm quyền.

Lý Trình Di nheo mắt, cũng nhìn lên trên.

Ánh sáng chói mắt ở trong mắt hắn thoáng thu liễm, lọc ra một tầng lại một tầng, cho đến khi ánh sáng bị suy yếu đến trình độ có thể tiếp nhận, lúc này hắn mới thấy rõ, trên đỉnh đầu trôi nổi, là thứ gì.

Đó là người mập khổng lồ do vô số bọt cầu vồng tạo thành.

Người mập khoanh chân ngồi ở trên một cái ghế cao rộng thùng thình, trôi nổi trên không trung, khuôn mặt hiền hòa tựa như Phật tổ mang theo tia mỉm cười, nhìn chăm chú vào Hắc Ngưu cùng Lý Trình Di phía dưới.

Hình thể của hắn tính cả cái ghế chiếm cứ toàn bộ trần nhà đạo quán, mà cái đạo quán này đường kính đại điện mặt đất, ít nhất là hơn ba trăm mét.

Hơn nữa, có chút tương tự với Thải Thiên tứ chính là, phía sau người mập cũng có tám cái chân nhện màu bạch ngọc tinh tế, đâm vào bốn phía hư không, không ngừng đào móc ra từng đoàn vật chất màu sắc rực rỡ, nhét vào rốn giữa bụng hắn.

Chỗ rốn cũng cũng có một cái miệng rộng màu đen tràn đầy răng cưa, đang không ngừng nhai nuốt các loại vật chất bị nhét vào.

“A là hương vị quê hương. “Người mập hít sâu một hơi.

Xé và kéo.

Đột nhiên.

Trên đầu tròn vo cực lớn của hắn, thoáng cái từ đỉnh đầu trơn bóng, cong ra vô số bánh bao thịt.

Bánh bao thịt rối rít mọc ra khuôn mặt người mập giống nhau như đúc, phát ra âm thanh say mê.

Thật sự là hơi thở quê hương.

Ta ngửi thấy.

"Ta cũng ngửi thấy."

"Đã bao lâu rồi không trở về?"

"Không nhớ rõ, quá lâu rồi, hiện tại chúng ta, nếu là trở về toàn bộ thế giới đều không thể gánh được."

Đáng tiếc rốt cuộc không cách nào phân linh!

Lý Trình Di phía dưới nhìn cảnh này, cả người nổi da gà.

Phía sau một hư ảnh thân hươu đuôi rắn chín đầu sóc cấp tốc hiện ra, khiến hắn kinh sợ đến thiếu chút nữa hiện ra chân thân.

"Sư tôn từ khi bước vào Toàn tri về sau, lúc thu thúc hết thảy bản thể từ quá khứ hiện tại đến tương lai, xảy ra sự cố, cho nên." Bất quá đừng lo lắng, đó đều là sư tôn. Chỉ là mỗi một người đều sư tôn ở thời kỳ khác nhau.

…….

Trong đại điện rộng lớn, Lý Trình Di nghiêm túc cúi đầu thật sâu với Lam Mộng.

Bạch Lộc, bái kiến Lam Mộng sư huynh.

Hắn cùng đối phương đều là đệ tử của sư tôn Thiên Huyền Tử, nhưng bởi vì bên trong Thiên Tụ Các, tu vi cầm đầu. Ngoại trừ quan hệ thầy trò ra, các sư huynh đệ sư tỷ muội, luận bối phận, trước xem tu vi, sau đó bình cấp mới xem bối phận, cho nên nơi đây xưng hô sư huynh.

"Lúc tại Địa Nguyệt lúc, lúc nào cũng nghe nói truyền thuyết sư huynh, hôm nay cuối cùng nhìn thấy chân nhân, Bạch Lộc trong lòng thật là mừng rỡ!"

Lúc trước team của bọn họ cũng là toàn bộ dựa vào sách giả Vĩnh Hằng Ước Nguyện, đạt được nguyệt ngân, từ đó tránh khỏi tử thương trọng đại trong mấy Góc chết.

Nếu không hiện tại trong team chỉ sợ đã không còn mấy người sống.

Cho nên đối với Lam Mộng, trong lòng hắn vẫn có nhiều cảm kích.

Tuy rằng đối phương rất có thể chôn giấu một ít ám thủ trong tuyến thời gian của Địa Nguyệt, nhưng đây vốn là chuyện nên làm.

Trong đại điện có chút yên tĩnh.

Hắc Ngưu rời khỏi, lặng yên không tiếng động, đem không gian lưu lại cho hai người.

Đám bánh bao thịt trên đầu Lam Mộng còn đang nói thầm tán gẫu, nhưng khuôn mặt chủ thể của hắn, cũng cẩn thận chăm chú nhìn Lý Trình Di.

Ước chừng nhìn một hồi lâu, hắn mới thở dài một tiếng.

Là Quyển sách Xanh sao? Đó cũng là tiếc nuối lớn trong lòng ta năm đó. Không ngờ giữa ta và ngươi còn có duyên phận như thế.

Hiển nhiên hắn vừa rồi rất có thể là đang đọc tin tức liên quan đến thời kỳ Địa Nguyệt của Lý Trình Di.

Ở dưới điều kiện tiên quyết không có phong tỏa đồng cấp, cho dù khu vực không biết nào, chỉ cần bọn họ nguyện ý, đều có thể đồng thời biết được vạn vật.

Thông hiểu vạn vật kết hợp năng lượng vô hạn, nhóm Toàn tri có thể làm được chuyện cảnh giới phía dưới có thể tưởng tượng.

Ngoại trừ khái niệm cấp công kích còn lại bất kỳ phương thức nào cũng không thể hoàn toàn giết chết bọn họ.

Mà chỉ cần không cách nào triệt để giết chết, vậy chẳng khác nào không có hiệu quả. Bởi vì toàn bộ tri thức có thể

trong thời gian cực nhanh phản ứng lại đưa ra phương án ứng phó, sau đó làm cho công kích của ngươi không có hiệu quả.

Lam Mộng mỉm cười phân phó: "Nếu là sư tôn sắp xếp, Bạch Lộc sư đệ ngươi vốn cũng có quan hệ sâu xa với ta như thế.

Nếu có khó khăn, có thể truyền ý niệm đến tường ngoài đạo quán, ta sẽ biết và giải quyết. Nhưng……

Hắn dừng một chút.

Ta hi vọng ngươi có thể tận khả năng dựa vào chính mình giải quyết hết thảy. Cái này đối với ngươi sau này trưởng thành có chỗ tốt cực lớn. Ngươi bây giờ, đối với phương thức chém giết thông dụng tại Biển Đen hoàn toàn không rõ.

"Bạch Lộc hiểu rồi. "Lý Trình Di gật đầu.

Lam Mộng phất tay phát ra một đạo lam quang: – Ngươi hiện giờ chính là Duy Độ sơ sinh, cần rất nhiều ý thức lực dung hợp với Duy Độ tân sinh.

Lam quang bay đến trước người Lý Trình Di, hóa thành một đạo đạo phù hình vuông.

"Mệnh Phù này có thể giúp ngươi khi đối mặt với Toàn tri, trước tiên phát hiện và truyền tống trở về đạo quán. Nhưng chỉ có thể phát động khi Toàn tri còn chưa chính thức ra tay, nó sẽ có công hiệu phong tỏa cảm giác Toàn tri nhất định. Nhưng ngươi cũng nên hiểu. Trên chiến trường tuy rằng đối phương không thể cảm giác được ngươi, nhưng khắp nơi đều là nơi ánh sáng sáng ngời, đột ngột xuất hiện mấy điểm đen, kỳ thật càng thêm bắt mắt." Lam Mộng dặn dò.

"Bạch Lộc hiểu. "Lý Trình Di cũng hiểu rõ đạo lý này. Nhưng đồ lấy vẫn phải lấy.

Tiếp lấy đạo phù, hắn đem nó đặt ở chỗ ngọc bội tông môn bên hông.

Chương 1415. Chiến trường 6

Chương 1415: Chiến trường 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lam Mộng mỉm cười nói: - Tiếp theo có chỗ nghi hoặc khó hiểu gì thì ngươi cứ hỏi đi.

Hắn biết Bạch Lộc là đi theo hệ thống cấm kỵ độ khó 9 sao, cái hệ thống uy lực cực lớn này, trên lý thuyết mà nói, tự nhiên đi tới đỉnh phong, có thể kháng trụ không chết, liền có thể tự nhiên thành tựu Duy Độ Ma Thần. Và xây dựng một nền tảng vững chắc cho Toàn tri.

Nhưng tính nguy hiểm của nó cũng cực cao.

"Bạch Lộc đa tạ sư huynh chỉ điểm" Lý Trình Di trong lòng vui vẻ, trong lòng hắn tích góp từng tí một rất nhiều nghi hoặc về cảnh giới Duy Độ Ma Thần cùng Toàn tri tương lai, hôm nay cũng quả thật cần hỏi thăm.

Trong phút chốc, toàn bộ đạo quán đại điện đột nhiên lặng lại

Trạng thái thời gian vào lúc này trong nháy mắt bị gia tốc vô số lần.

Hai người ở trong đó cho dù vượt qua một năm, ngoại giới cũng chỉ qua một giây.

Bình thường mà nói, gia tốc thời gian, cần trong một giây hấp thu lượng lớn vật chất cùng năng lượng tiến hành bù đắp vô số lần, nếu không vật chất bên trong sẽ nhanh chóng suy kiệt.

Dù sao cái này tương đương với trong nháy mắt đem vô số thời gian áp súc đến một điểm, sinh vật bên trong cần ăn uống sinh tồn, như vậy vô số tiêu hao cần thiết bên trong thời gian cũng phải bổ sung đầy đủ. Nhưng lúc này, có năng lượng Toàn tri vô hạn cung cấp, điểm ấy chỉ là chuyện nhỏ.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, bắt đầu mở miệng, nói ra từng nghi hoặc trong lòng.

……..

Một lát sau.

Một đạo lưu quang trong nháy mắt bay ra Hoàn Mộng Quan, lơ lửng ở phụ cận giữa không trung, đi xuống toàn bộ quan sát đạo quán cùng chiến trường.

Chiến trường Thiên Tụ Các bên này, chung quanh trong phạm vi mấy trăm năm ánh sáng, lấy Hoàn Mộng Quan làm trung tâm, là một mảnh khu vực to lớn màu trắng.

Trung tâm khu vực, đạo quán đang cuồn cuộn không ngừng khuếch tán ra vô số điểm sáng.

Điểm sáng màu lam, bay ra một khoảng cách nhất định, liền nhanh chóng bành trướng lớn lên, hóa thành phôi thai màu thịt.

Phôi thai theo tiếp tục phi hành, ở giữa đường nhanh chóng trưởng thành, biến hóa hiện đủ loại khuôn mặt dữ tợn, trên người tự nhiên mọc đầy quái vật giáp trụ hình người màu trắng

Ngoại trừ quái vật hình người, còn có một ít phôi thai mọc ra chính là cự thú chiến tranh khổng lồ.

Từng con cự thú lớn chừng mấy vạn thước, hình thù kỳ quái bay tới phân giới tuyến chiến trường xa xa, gia nhập chiến đoàn chém giết.

Trong quá trình phi hành, trên người chúng còn có thể bị phụ thêm một tầng màn sáng màu sắc rực rỡ.

Từ trên đạo quán nhìn xuống.

Chung quanh đạo quán cuồn cuộn không ngừng bay ra từng sợi chỉ nhỏ màu thịt, đó chính là binh nguyên cung ứng cho bộ phận khu vực này.

Những binh nguyên này đến trong hư không giữa tiền tuyến chiến trường, hình thành tổng cộng chín đường nhỏ thông đạo.

Phía dưới chín đường thông đạo là một ống tròn tạo vật màu trắng bạc.

Chúng tựa như từng ống trúc bị cắt thành hai nửa, phía trên chính là tuyến binh nguyên nhỏ thông qua.

Xa xa nhìn lại, tất cả binh nguyên đi qua những cái ống tròn này, trên người đều tự động bám vào đủ loại thuật pháp, tăng cường, trang bị, vũ khí các loại.

Lúc trước Lý Trình Di nhìn thấy một lượng lớn Thiên Tụ Các cùng các thế lực cường giả còn lại đi tới chiến trường, lúc này đang ở bên cạnh ống tròn, điên cuồng gia tăng trạng thái cho các binh nguyên.

Có người còn tự mình phân ra hình chiếu phân thân tử thể, hội nhập vào dòng nước lũ binh nguyên, phóng về phía chiến tuyến.

Lý Trình Di chú ý tới, những người này mỗi khi gia trì một cái binh nguyên, tín vật Thiên Tụ Các bên hôngvật sẽ lóe ra một lần. Hiển nhiên là đang tính toán điểm công lao.

“Quả nhiên là nơi tốt để kiếm điểm công lao. “Hắn thở dài một tiếng.

Lúc trước ở bên trong đạo quán tăng tốc thời gian, hắn nhân tiện còn thỉnh cầu Lam Mộng, giúp hắn hồi nguyên một phần thời gian trong Thế giới Góc chết Thành Thánh trong cơ thể

Dùng cái này phục sinh rất nhiều sinh linh chết do liên lụy bởi những tác động do Vĩnh hằng sinh cơ của hắn

Đây chỉ là chuyện nhỏ đối với năng lượng vô hạn của Lam Mộng.

Bởi vì cùng đến từ quê hương, hơn nữa còn có quan hệ liên quan đến quyển sách xanh tự nhiên, Lam Mộng có cảm tình đối với Lý Trình Di. Hơn nữa hắn trên thực tế là bởi vì Lý Trình Di mà hắn mới được sư tôn Thiên Huyền Tử khai quật được rồi cho chiêu nhập Thiên Tụ Các.

Cho nên Lam Mộng tự giác mình thiếu Lý Trình Di một nhân quả rất lớn.

Lúc trước nếu không có Thiên Huyền Tử dìu dắt, hắn muốn bước ra một bước mấu chốt cuối cùng, còn không biết cần bao nhiêu năm.

Phải biết rằng, ở bên trong Biển Đen, kẹt tại bước cuối cùng Duy Độ Ma Thần, không cách nào thăng cấp thì có quá nhiều.

Hắn dựa vào huyễn mộng bước vào Duy Độ, vốn là so với những Duy Độ khác càng khó thăng cấp, cho nên phần nhân quả to lớn này, làm cho hắn đối với Lý Trình Di tương đối dụng tâm.

Lý Trình Di lúc này lơ lửng ở giữa không trung, quan sát phía dưới, tổng cộng chín cái chiến tuyến, cuối cùng cùng nhau hội tụ đến một đường.

Các loại hình thái binh chủng trong chiến tuyến đều có, hoàn toàn không có chỉnh tề nhất trí như những cuộc chiến khác.

Hơn nữa hình thái năng lực chín loại binh nguyên, thậm chí còn đang không ngừng phát sinh biến hóa, tựa hồ đang nhằm vào công phòng phía đối diện tiến hành điều chỉnh tiến hóa.

Liếc mắt nhìn lại, mỗi chiến tuyến mỗi thời mỗi khắc đều có thể cung cấp cho hàng trăm vạn hàng ngàn vạn binh tốt.

Lý Trình Di lao xuống, nhanh chóng đưa ra quyết định.

Hắn dự định trước tiên thử ra tay từ xa

Liên tục thuấn di tiến vào chiến tuyến thứ nhất.

Chương 1416. Chiến trường 7

Chương 1416: Chiến trường 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Theo khoảng cách tới gần, chiến tuyến nhanh chóng phóng đại trong tầm nhìn, từ trạng thái một đường nhỏ, rất nhanh hóa thành to bằng bàn tay.

Sau đó lại hóa thành bồn tắm rộng, thẳng đến khi hoàn toàn chiếm cứ tất cả tầm nhìn.

Trong tầm mắt hiện lên vô số cá thể màu trắng rậm rạp, chúng tựa như cát sỏi trên bờ cát, thật nhỏ vô cùng.

Lý Trình Di không ngừng thuấn di, mỗi một lần thuấn di đều có thể nhìn thấy cát sỏi màu trắng trong nháy mắt lớn hơn một vòng lớn.

Theo lần lượt thuấn di, cát sỏi nhanh chóng biến lớn, hóa thành một đầu cự thú chiến tranh khổng lồ.

Xung quanh nơi này tất cả đều là long thú khổng lồ rậm rạp.

Cự thú màu trắng tạo thành hải dương màu trắng khổng lồ vô biên, chen chúc phóng về phía trước.

Chúng nó yên tĩnh không tiếng động, hai mắt đỏ như máu, không có bất kỳ lý trí nào, chỉ có dục vọng giết chóc thâm trầm thúc đẩy chúng nó hành động.

Rất nhanh, Lý Trình Di hóa thành một đạo hắc quang, rơi vào trên lưng một cự thú thân dài hơn vạn mét, khoanh chân ngồi xuống.

Con cự thú này ngoại hình giống như một con rồng răng kiếm mọc mai rùa, trán có một lượng lớn sừng nhọn dày đặc, miệng đầy răng nanh răng cưa cả người phóng thích khói độc màu xanh biếc cuồn cuộn không ngừng.

Vị trí Lý Trình Di ngồi là khe hở giữa hai răng cưa trên lưng nó.

Nơi này một cái răng cưa, cũng cao mấy trăm mét, tựa như từng ngọn núi màu trắng, ngăn cản tất cả tầm nhìn của hắn.

Mới vừa hạ xuống, Lý Trình Di liền phát hiện không đúng, như vậy ngay cả tình huống phía trước rốt cuộc cũng không thể phát hiện.

Hắn đứng trên mặt đất, dưới chân là lớp sừng vảy của cự thú. Nhưng ở chỗ này bày ra chính là vỏ cứng màu trắng có hoa văn, tựa như tảng đá cực kỳ cứng rắn.

Hắn ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng gõ gõ mặt đất.

Cốc cốc cốc.

Tiếng gõ nặng nề tựa như gõ vào vật liệu tổng hợp kim loại và gỗ.

"Không có nhiệt lượng, hoặc là nói nhiệt lượng đều bị hoàn toàn ngăn cách phong tỏa sao?" Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ.

Hắn cần trước tiên hiểu rõ những binh nguyên cơ sở chiến trường này, sau đó mới có thể lấy cái này làm tham khảo, cân nhắc đánh từ xa với địch nhân phía đối diện.

Đứng lên hắn hít sâu một hơi, nơi này ngoài chất lỏng vật chất Biển Đen đều bị đè ép ra, chỉ còn lại khói độc màu xanh nhạt mà cự bài xuất ra

Khói độc gay mũi có vị hạnh nhân, từ trong cơ thể hắn dạo qua một vòng lại tự nhiên thải ra ngoài, không có chút tổn thương nào.

Xem ra có công năng phân biệt địch ta.

Hắn ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Sương mù màu xanh lá cây trên không hóa thành tầng mây, đem vật chất đặc sệt màu đen của Biển Đen đè ép ra ngoài, hai bên hình thành một mảnh kỳ cảnh như đại dương màu xanh sẫm.

Giống như toàn bộ đại dương xanh biếc treo ngược trên bầu trời.

Kết hợp với đỉnh núi răng kiếm màu trắng bốn phía, còn có động đất thỉnh thoảng kịch liệt lắc lư vài cái.

Nếu là người bình thường đi tới nơi này, sợ là cho rằng ở trong mộng ảo cảnh.

Lý Trình Di đưa mắt nhìn chung quanh, tất cả đều là đỉnh núi răng kiếm màu trắng, lúc này biết được ở chỗ này không thể dựa vào thị giác, lập tức phóng ra ngoài ý thức lực.

Ý thức lực trong nháy mắt vượt qua cự thú, quét hình tình huống xung quanh chiến tuyến thứ nhất.

Chiều rộng của chiến tuyến này rất lớn, hiện giờ ý thức lực của Lý Trình Di cơ bản có thể bao trùm phạm vi một viên tinh cầu, nhưng ngay cả vách tường hai bên thông đạo nơi này cũng không cách nào chạm đến.

Hắn có thể nhìn thấy, chính là một nhóm cự thú màu trắng đầu thân dài vạn thước, không ngừng thong thả biến hóa ngoại hình, một đường phóng đi.

Tầng ngoài cùng của cự thú, vô số đạo thải quang từ dưới bốc lên, bao trùm chung quanh.

Ở chỗ này, Thiên Tụ Các cùng Liên Thành Hội cùng với vô số cường giả thế lực nhỏ chia ra đến chiến trường khổng lồ như vậy tựa như hạt vừng vào biển, nếu muốn lẫn nhau đụng phải, xác suất cực thấp, khó có thể tưởng tượng.

Lý Trình Di quét hình nửa ngày, cũng không phát hiện chung quanh có đồng đạo khác, lúc này cũng buông tha điểm ấy, chuyên tâm ở trạng thái điều tức trên lưng Rồng răng kiếm, tùy thời chuẩn bị động thủ.

Lấy sức mạnh của hắn lúc này, mạnh nhất tự nhiên là thân thể khủng bố do Vĩnh Hằng sinh cơ mang đến.

Còn lại thủ đoạn, cho dù là mạnh hơn Duy Độ chặt đứt Tuyến sinh cơ, hay là Hỏa diễm Kiếm Lô thiêu đốt, hay là ý thức lực ngưng tụ vô số Tuệ Kiếm, uy lực đều còn lâu mới bằng thân thể.

Vậy.

Hắn đứng lên thân thể trôi nổi lên trên.

Cự thú không ngừng tăng tốc chạy nước rút, tới gần tiền tuyến.

Ở vào vị trí của hắn, lúc này hiện ra hải dương xanh sẫm trên bầu trời phía trước đỉnh núi răng kiếm. Bỗng có tiếng vang thật lớn chấn động truyền đến, kích động lên bầu trời nhấc lên sóng lớn.

Sương độc thành gió, đại địa chấn động.

Bên tai Lý Trình Di nghe thấy long thú phát ra tiếng gầm phẫn nộ tràn ngập sát ý khủng bố.

Moo!!!

Tiếng sấm tựa như tiếng trâu rống chấn động thiên địa.

Hắn nhẹ nhàng bay lên, càng bay càng cao.

Đến khoảng cách lưng rồng hơn ngàn mét, hắn dừng lại một chút.

Ý thức lực kéo dài về phía trước, xuyên thấu bầu trời đại dương xanh sẫm, tiến vào Biển Đen. Sau đó trong nháy mắt tiếp xúc đến tuyến đầu cách xa mấy chục vạn dặm phía trước.

Ở nơi đó, đám cự thú màu trắng nhao nhao lao vào đám cự thú màu đen.

……..

Các cự thú màu đen trong Trận doanh Hư Vô, phần lớn là hình thể mềm mại giống như rắn bốn chân.

Đầu chúng nhỏ hơn bên này một vòng, nhưng toàn thân phủ kín lỗ tròn, không ngừng từ trong lỗ tròn phun ra từng mảnh tơ màu tím mang theo đầu nhọn.

Những sợi tơ này hướng bốn phương tám hướng tự động tác địch, có thể dễ dàng đâm vào vảy cứng rắn của đám cự thú màu trắng, rót vào độc tố hư hóa.

Chương 1417. Chiến trường 8

Chương 1417: Chiến trường 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong hư không Biển Đen.

Đại dương đen trắng va chạm mãnh liệt với nhau, hỗn hợp thành chiến trường hỗn hợp đen trắng.

Vô số hắc bạch huyết nhục vẩy ra, chân tay cụt quay cuồng rơi xuống, rống giận cùng kêu thảm thiết hội tụ thành tiếng ầm ầm to lớn, chỉ có cẩn thận lắng nghe, mới có thể phân biệt ra sóng âm phương hướng cùng chủng loại.

Đám cự thú màu sắc rực rỡ cùng cự thú màu đen dây dưa thành từng đoàn núi thịt.

Trong hư không Biển Đen giữa chúng nó, vật chất sền sệt của Biển Đen và máu thịt đen trắng vụn nát, hỗn hợp thành vật chất tanh hôi sền sệt ghê tởm, đang chậm rãi bị độc tố hư hóa ăn mòn, hóa thành hư vô.

Từ xa nhìn lại, tựa như một đoàn pho mát hỗn hợp đen trắng.

Rất nhanh, Cự Thú Rồng răng kiếm mà Lý Trình Di cưỡi rốt cục đã tới tuyến đầu.

Rồng răng kiếm rống giận, toàn thân thải quang lóng lánh, hình thể lần thứ hai bành trướng một vòng lớn, nhằm phía trước một đầu rắn bốn chân hư không màu đen.

Ầm ầm!!

Hai đầu cự vật khổng lồ ầm ầm va chạm.

Rắn bốn chân ngay lập tức bị đụng nát nổ tung, máu thịt bay tứ tung.

Nhưng trong mảng lớn lỗ tròn trên người nó, cũng đồng thời bay ra vô số gai nhọn hắc tuyến dày đặc, tựa như dây thép đâm vào bụng Rồng răng kiếm.

Rất nhiều độc tố hư vô rót vào trong đó.

Lúc này Lý Trình Di đã sớm trôi nổi, so với cái đầu cự thú, kích thước của hắn giống như một sợi lông trên người đối phương, không to bằng ngay cả một miếng vảy.

Không có gì đáng chú ý.

Hắn cũng đang suy tư, mình nên như thế nào gia nhập cuộc chiến tranh này, dùng phương thức gì, nhanh nhất đạt thành mục đích của mình.

Hai con cự thú phía dưới va chạm sinh ra gợn sóng chấn động, tựa như cơn lốc, lần lượt từ phía dưới thổi quét tới, khiến áo choàng trên người hắn lôi kéo rung động.

"Bản thể của ta cũng không nhỏ, nếu là trực tiếp hóa thành bản thể, cũng có thể nhanh chóng giết chết cự thú, nhưng như vậy thì quá mức bắt mắt." Vạn nhất rất nhanh liền rước lấy Toàn tri liền phiền toái. Cho dù không biết hết, bị Duy Độ theo dõi, hiện tại ta cũng không dễ ứng phó.

Nhìn hai cự thú đen trắng phía dưới điên cuồng chém giết, rắn bốn chân không có đầu, cũng không ảnh hưởng chút nào đến năng lực tác chiến, khống chế lượng lớn gai nhọn hắc tuyến, không ngừng đâm xuyên trên người rồng răng kiếm.

Rồng răng kiếm thì lợi dụng tự thân sừng cùng lưng gai, cùng với răng nanh, điên cuồng cắn xé, đem đối phương xé nát giẫm nổ.

'Ta hiện tại tiến vào giai đoạn thứ hai, bắt đầu ngưng tụ vòng thứ hai 99 sinh cơ khắc ấn, còn đang ở giai đoạn thư giãn, phải thừa dịp lúc này mau chóng thu hoạch càng nhiều ý thức lực, bước vào cảnh giới thành thục duy độ. nếu không một ngày nào đó, cường độ thân thể ta quá lớn, sẽ không cách nào tìm được phương pháp ức chế.'

Lý Trình Di nhìn chằm chằm cự thú chém giết, ý niệm trong đầu chợt lóe lên.

Hắn bây giờ là đang dùng năng lực hoa ngữ tự thân, mạnh mẽ cất giấu dao động bản thể cường hãn.

Huyết mạch U Ám Long Thần tiết mao phi liêm tuy rằng phế, nhưng năng lực ẩn nấp kết hợp với tự khống chế bản thân, vẫn có thể giảm bớt cảm giác tồn tại của bản thể.

Nếu thật sự phóng thích bản thể thì động tĩnh còn lớn hơn hai cự thú phía dưới.

"Nhưng che giấu như vậy cũng có cực hạn, U Ám Long Thần dù sao chỉ là sinh vật cấp thấp, năng lực ẩn nấp có mạnh hơn nữa, cũng chỉ có thể ở bên ngoài đánh đánh yểm hộ." Mình không thể trốn mãi được."

Trong lòng Lý Trình Di lập tức làm tốt phương án chuẩn bị có thể xuất hiện.

Quên đi, có thể giấu bao lâu thì giấu bấy lâu. Hắn thở dài một hơi.

Không phải hắn rối rắm, mà là, thật sự không có biện pháp.

Bay lơ lửng trên không trung, hắn đưa tay một trảo, một thanh chĩa 3 mũi to lớn màu trắng, xuất hiện ở trong tay hắn.

Bốp.

Trong phút chốc hắn chớp mắt, xuất hiện bên cạnh con rắn bốn chân khổng lồ.

Chĩa 3 mũi xoay quanh hóa thành bánh xe, bổ về bên trái.

Tất cả im lặng trong chớp mắt

Cả rắn 4 chân run lên, bỗng nhiên cứng đờ bất động tại chỗ.

Một giây sau, toàn bộ thân thể rắn bốn chân hoàn toàn biến thành màu xám trắng, tựa như tượng đá, bất động, mất đi khí tức sinh cơ.

Mà quyết định hết thảy, cũng chỉ là lỗ hổng nhỏ không đến mười mét bên cạnh thân thể nó.

Thể cực thể hoa ngữ hoa Tử đằng: Giấc ngũ vĩnh hằng.

Lý Trình Di rút ra chĩa 3 mũi, lẳng lặng nhìn chằm chằm con rắn bốn chân đã hoàn toàn mất đi sự sống.

Con rắn này là cự thú hư vô thân dài vạn thước, cao mấy ngàn mét, chỉ là một cái chớp mắt phát động hiệu quả hoa ngữ bị động, liền triệt để mất đi động tĩnh.

Giấc ngũ vĩnh hằng phát động chỉ có một nửa tỷ lệ. Nhưng đối với Lý Trình Di mà nói, với tốc độ ra tay của hắn, một nửa cũng tương đương với trăm phần trăm.

Tất cả hạt trong cơ thể rắn bốn chân lúc này hoàn toàn bất động, hóa thành pho tượng tuyệt đối, bị rồng răng kiếm còn đang phẫn nộ va chạm hung hăng một cái, đụng nát nửa người trên.

Máu thịt hóa thành từng mảnh, bắn tung tóe.

Lý Trình Di bị bao phủ ở trong mưa huyết nhục, huyết nhục trong vòng trăm dặm tất cả tới gần hắn, đều bị hắn thu vào kiếm lô đốt cháy, hóa thành ý thức lực.

Lượng ý thức lực cuồn cuộn không ngừng, điên cuồng dung nhập vào trong đầu, sau đó lại nhanh chóng hóa thành sức mạnh mở rộng phạm vi không gian.

Không bao lâu, đại bộ phận máu thịt toàn bộ con rắn bốn chân này đều bị thiêu đốt hết, Lý Trình Di phạm vi Duy độ, cũng mở rộng ước chừng một mét đường kính.

Đến trình độ của hắn bây giờ, càng về sau, thể tích phạm vi càng lớn, đường kính mở rộng tương ứng tổng thể tích cũng sẽ phát sinh biến hóa trên diện rộng.

Vì vậy có vẻ như đường kính tăng ít hơn, nhưng thể tích tăng lên lại lớn hơn nhiều so với trước đây.

Chương 1418. Chiến trường 9

Chương 1418: Chiến trường 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mau!

Rồng răng kiếm gầm lên và sau khi vượt qua con rắn bốn chân, nó tiếp tục lao về phía trước.

Lý Trình Di một mình lơ lửng trong khu ô nhiễm do máu thịt vụn tạo thành.

Phương pháp này nhìn qua rất khả thi có thể thử xem.

Lý Trình Di nhìn quanh bốn phía, xác định không ai phát hiện ra hắn.

Lúc này thân ảnh lóe lên, lại xuất hiện sau lưng một con rắn bốn chân hư vô khổng lồ.

Chĩa 3 mũi hóa thành tia chớp liên tục cắt hơn mười lỗ hổng trên rắn 4 chân.

Rõ ràng chỉ là vết thương nhỏ như da bị trầy xước, nhưng rắn bốn chân đang chuẩn bị chạy nước rút về phía trước, thân thể đột nhiên dừng lại, hồng quang hai mắt biến mất, sương đen trong lồng ngực cũng ngừng khởi động. Hoàn toàn hóa thành một tòa điêu khắc xám trắng.

Hoa Ngữ Giấc ngũ vĩnh hằng lần nữa phát động thành công.

Lý Trình Di đưa tay dán lên bề mặt da rắn bốn chân, Kiếm Lô bắt đầu không ngừng theo vết thương đốt vào bên trong.

Xì.

Ngọn lửa cuồn cuộn không ngừng, điên cuồng đem máu thịt rắn bốn chân hóa thành ý thức lực, cường hóa cho Lý Trình Di, sau đó lại nhanh chóng chuyển hóa thành không gian dung hợp chiều không gian.

Chứng minh khả thi, Lý Trình Di lặng lẽ ẩn nấp thân hình, rất nhanh đem rắn bốn chân đốt sạch, lại thuấn di đến phía sau một bên cự thú hư vô khác.

Chĩa 3 mũi tiếp tục đâm tới.

Cơ hồ là hai giây một con.

Con rắn bốn chân khổng lồ dài vạn mét, một giây bị giấc ngủ vĩnh hằng, một giây bị đốt cháy, đảo mắt liền hóa thành một cái xác rỗng.

Tốc độ ý thức lực của Lý Trình Di tăng trưởng càng lúc càng nhanh.

Rất nhanh xung quanh chiến trường, rõ ràng bắt đầu nhô ra một mảnh màu trắng. Đó là dấu vết cự thú màu trắng xông vào chiến tuyến Hư Vô.

Xì!

Lần thứ hai cắt ra một đầu cự thú hư vô vượn khổng lồ, Lý Trình Di theo chiến tuyến đột tiến mà không ngừng xâm nhập.

Không đợi hắn bắt đầu đốt.

Đột nhiên một roi xám đen đột nhiên từ phía sau quất về phía lưng hắn.

Roi cũng không biết từ phương vị nào kéo đến, phía trên mọc đầy gai nhọn màu đen mang theo lực trùng kích khủng bố mấy chục vạn tấn ầm ầm rơi vào trên lưng Lý Trình Di.

Oanh!!!

Sóng chấn động cực lớn nổ tung.

Đạo bào lưng Lý Trình Di bị xé rách, lộ ra cơ bắp kiên cố bên dưới.

Ong!!

Khi sợi roi bạo lực quất, trên da một tầng hắc quang chợt vỡ nát, hóa thành vô số bột phấn, tiêu tán không còn.

Đó là thiên phú năng lực ẩn nấp U Ám Long Thần, bởi vì hoa ngữ phẩm cấp cao mà mạnh mẽ được tăng lên tới tầng thứ

cực cao.

Lúc này lại bị mạnh mẽ đẩy ra.

Lực trùng kích cực lớn, mang theo Lý Trình Di đâm vào vết thương trên cự thú hư vô vượn khổng lồ.

Tựa như một hạt bụi chui vào vết thương của người lớn.

Cho rằng trốn đi đánh lén, ta liền không cách nào thấy rõ ngươi sao?

Một cái miệng rộng khổng lồ hoàn toàn do vô số râu dài tạo thành, chậm rãi từ trong hư không Biển Đen xa xa bay tới gần.

Tin tức âm thanh hùng vĩ tựa như nổ tung, từ bốn phương tám hướng xông vào trong đầu tất cả sinh vật.

Cái miệng rộng khổng lồ này do vô số xúc tu xám đen bện thành, chung quanh còn phát tán ra vô số xúc tu xám đen lông xù.

Đây là Hư Vô giáo chủ, dựa theo cấp độ phân chia, đối ứng với cường giả cảnh giới khắc ấn Thần Hỏa.

Hư vô giáo chủ đường kính đạt mấy vạn mét, tựa như một cái đĩa tròn khổng lồ, bay mạnh tới gần, cắn một miếng về phía con vượn khổng lồ mà Lý Trình Di chui vào.

Cái miệng khổng lồ mở to, bên trong lộ ra không phải Biển Đen bên kia, mà là một mảnh hào quang tím đen lưu động.

Nó muốn cùng đồng loại cắn nuốt toàn bộ tiểu tử đánh lén kia!

Răng rắc.

Đột nhiên Con vượn khổng lồ cứng ngắc bất động, bên ngoài cơ thể hiện lên một mảnh vết nứt.

Vết nứt sáng lên màu vàng.

Càng ngày càng sáng, càng ngày càng chói mắt.

Hư Vô giáo chủ ý thức dừng lại, cảm giác không ổn, đang muốn cấp tốc thu hồi sức mạnh.

Nhưng đã không còn kịp.

Oanh!!!

Cả con vượn khổng lồ hoàn toàn bốc cháy, hóa thành ngọn đuốc màu vàng.

Ngọn lửa cuồn cuộn không ngừng tựa như nước chảy, từ khe nứt bên ngoài cơ thể mãnh liệt phun ra, bao trùm chung quanh toàn thân.

Hỏa diễm từng vòng khuếch tán hướng ra bên ngoài, trong nhiệt độ khủng bố trên 100 triệu độ, xen lẫn năng lực hoa ngữ Giấc ngủ vĩnh hằng đặc thù, tại thời khắc này trong nháy mắt bộc phát.

Ầm ầm!!!

Một vòng hỏa hoàn kim sắc, lấy con vượn khổng lồ làm trung tâm trực tiếp tản ra.

Nơi ánh sáng màu vàng chiếu rọi, tất cả đều tự đốt thành ngọn lửa màu vàng.

Chỉ là trong nháy mắt, tất cả khu vực mấy chục vạn km chung quanh, đều hóa thành một mảnh biển lửa.

Viên cầu hỏa diễm kim sắc, ở chiến tuyến thứ nhất trong nháy mắt hiện lên, sáng lên.

Muốn chạy trốn cái miệng Hư Vô Giáo Chủ khổng lồ, trong nháy mắt liền bị ngọn lửa cắn nuốt, hóa thành màu vàng đọng lại ngọn lửa, mất đi sinh tức.

Trừ lần đó ra, mảng lớn cự thú hư vô gần đó cũng nhao nhao bị đốt, hóa thành ngọn lửa, không thể động đậy.

Trung tâm quả cầu lửa.

Một con hươu có 9 đầu sóc đang chậm rãi giãn ra to lớn thân hình.

Chín cái đầu sóc nhao nhao ngẩng đầu, há mồm, phát ra tiếng rống to khủng bố không cách nào hình dung.

Vô số kim quang lấy nó làm trung tâm, trong phút chốc hóa thành ngọn lửa khổng lồ, khuếch tán bốn phương tám

hướng nổ tung.

Bốn phía hàng vạn cự thú hư vô, trong cái chớp mắt này đều bị đốt cháy, hóa thành hỏa diễm lưu thể, ngược lại thổi quét bay trở về, hóa thành lượng lớn ý thức lực, dung nhập trong cơ thể Lý Trình Di.

Giờ khắc này, Thánh Thân chân chính chỉ xuất hiện qua một lần tại thời kỳ thành thánh rốt cục hoàn toàn bày ra tư thái mạnh nhất của hắn.

Ở trước mặt hình thể con hươu chín đầu sóc lớn đến mấy vạn km, cự thú hư vô cũng biến thành đồ chơi nhỏ tầm thường.

Chương 1419. Chiến trường 10

Chương 1419: Chiến trường 10

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hoàn Mộng Quan.

Lam Mộng một tay chống mặt, chậm rãi nhai nuốt khối thịt khổng lồ vừa mới nhét vào trong miệng.

Ở trước mắt hắn, trôi nổi một mảnh màn sáng khổng lồ của cả chiến trường.

Trên màn sáng tổng cộng có chín tuyến đường, chính là khu vực trấn thủ mà hắn phụ trách.

Trong đó tuyến đường đầu tiên, đột ngột sáng lên một chút màu vàng.

Bắt đầu chưa? ” Hắn vươn tay, nhẹ nhàng một chút.

Màn sáng kia cấp tốc phóng đại, nháy mắt hóa thành một mảnh biển đen trắng hỗn tạp.

Cự thú màu đen và cự thú màu trắng va chạm lẫn nhau, dây dưa, chém giết.

Vị trí bên trái của đại dương này, đang có kim quang không ngừng sáng ngời.

Ý thức Lam Mộng lại động, tiếp tục phóng đại khu vực kim quang.

Rất nhanh, một quái vật có chín cái đầu sóc, xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

“Chân thân của tiểu sư đệ có chút tươi mát thoát tục, không câu nệ khuôn mẫu. “Hắn cười cười, tỏ vẻ tán thưởng.

Không kiêng nể gì đốt cháy như vậy, chỉ sợ sẽ đưa tới không ít cường giả hư vô.

Một bên trong đại điện, chẳng biết lúc nào xuất hiện Thanh Minh, cũng nhìn chăm chú quái vật 9 đầu sóc trên màn sáng, sắc mặt trầm ngưng.

“Không sao, ta sẽ để ý hắn. Hiện tại để hắn đốt nhiều tạp ngư cũng có thể giảm bớt gánh nặng Vĩnh hằng sinh cơ. Lam Mộng không thèm để ý.

Thanh Minh gật đầu, nhưng vẫn có chút lo lắng.

Đừng nhìn hiện tại Lý Trình Di đại triển thần uy, không người có thể địch, đó là xung quanh tất cả đều làquái vật hư vô thánh vị trở xuống.

Trên thực tế những hỏa diễm này nhìn nhiệt độ thoạt cao, thật muốn xuất hiện sinh vật hư vô Cấp Thánh Nhân, cũng không có tác dụng gì lớn.

Cấp Thánh Nhân vạn kiếp bất diệt, chỉ là chút nhiệt độ này, tự nhiên đối với bọn chúng không có hiệu quả.

“Dưới thánh vị đều là con kiến hôi, nói chính là như thế. “Lam Mộng nhìn Sóc 9 đầu trên màn sáng đang điên cuồng thiêu đốt tàn sát địch nhân, có chút cảm khái.

Giờ này khắc này coi như là gần Thánh vị thần hỏa nhất, trước mặt hỏa diễm mãnh liệt khủng bố cùng năng lực hoa ngữ, cũng không làm nên chuyện gì, rất nhanh liền bị đốt thành tro bụi.

Thiêu đốt là làm cho vạn vật kịch liệt nhúc nhích, mà hoa ngữ lại là làm cho nó lâm vào cưỡng chế bất động. Hai cái sức mạnh mâu thuẫn kẹp cùng một chỗ, dẫn phát tình huống, đó là hoàn toàn nổ tung xé rách.

“Đúng rồi, ngươi tới nơi này có phải sư tôn có việc thông báo không? “Lam Mộng dời ánh mắt, phóng tới trên người Thanh Minh.

Đối phương đi mà quay lại, hiển nhiên không phải là tới đơn thuần chào hỏi.

“Đúng vậy. “Thanh Minh gật đầu,” Hồ Mê Huyễn bên kia, Giáo phái Cự thú cũng động thủ, nhằm vào Thiên Hồng tổ sư trấn thủ bí cảnh Trường Thành.

Hồ Mê Huyễn là một nơi mà toàn tri thường xuyên chém giết tác chiến, bên trong khắp nơi lưu lại đủ loại tuần hoàn

phong tỏa đã từng bố trí, là nơi có thể trực tiếp che chắn cảm giác Toàn tri.

Cho nên tình huống bên trong cũng cần chuyên gia đến bẩm báo.

“Thiên Hồng tổ sư một mực trấn thủ, việc này không liên quan đến chúng ta. “Lam Mộng gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ.

Ý của sư tôn là bảo sư huynh cẩn thận, đừng dễ tin các thế lực Toàn tri khác. Gần đây nội bộ Liên Thành Hội cũng có nhiều sóng gió. “Thanh Minh nhẹ giọng nói.

“Biết rồi. “Lam Mộng gật đầu.

……..

Trên tuyến đầu chiến trường.

Lý Trình Di bên trong hỏa diễm kim sắc bao phủ, căn bản không cần bất kỳ động tác gì, vẻn vẹn dựa vào nhiệt độ cơ thể tự nhiên trên người, liền có thể thiêu đốt hết thảy sinh vật xung quanh.

Hắn lúc này, nhiệt độ cơ thể phát ra đã đạt tới trên trăm triệu độ.

Khi không áp chế chính mình, sau khi cởi bỏ năng lực ẩn nấp, hắn vẻn vẹn chỉ là đứng tại chỗ, liền tựa như mặt trời.

Trong hư không hắn hóa ra mặt trời, khiến vô số hư không cự thú hết lớp này đến lớp khác lao đến.

Chúng nó không sợ hãi chút nào, phẫn nộ mà điên cuồng phát ra tiếng rống to, lấy thân thể của mình nhằm phía Lý Trình Di, tựa hồ muốn tiêu hao hết ngọn lửa màu vàng trên người hắn.

Mỗi một giây, đều có hơn một ngàn Cự thú Hư vô cấp bậc Khắc Ấn, bị hỏa diễm thiêu hủy, hóa thành đại lượng ý thức lực dung nhập trong đầu.

Giờ này khắc này, phạm vi Duy Độ mà Lý Trình Di vẫn duy trì, cũng bắt đầu kịch liệt khuếch trương, điên cuồng mở rộng phạm vi che đậy.

Vòng khắc ấn sinh cơ thứ hai, cũng đang tiếp tục gia tăng, đến con số 9.

Nhưng bởi vì sự bao trùm của chiều không gian và ý thức, sự gia tăng của Vĩnh hằng sinh cơ đồng bộ bao trùm tất cả các chiều không gian được ý thức của hắn dung hợp.

Điều này cũng khiến cho cường độ không gian của hắn vượt xa lúc trước.

Cường độ một chiều, chỉ cần thể hiện ở việc không dễ bị xung kích phá hư xâm lấn.

Giống như bọc một lớp vỏ cứng. Cũng giống như giấy sử dụng cho truyện tranh, không ngừng dày thêm cứng thêm, khiến nó không thể dễ dàng bị xé rách.

Duy Độ nhỏ yếu, bản thân sẽ rất dễ dàng bị chỉnh thể xé bỏ, nhưng lúc này Vĩnh hằng sinh cơ tăng lên, làm cho độ kiên cố của Duy Độ Sinh Cơ liên tục nhanh chóng tăng vọt.

"Vòng thứ hai khắc ấn sinh cơ, là dung hợp tất cả chiều không gian của mình, cũng coi là một bộ phận của mình cho nên cùng nhau cường hóa sao?"

Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ.

Kỳ trưởng thành hoàn toàn của Duy Độ Ma Thần, cần tiến hành xâm nhập triệt để khống chế đối với Duy Độ mình nắm giữ, sau đó tiến hành gia cố, bố trí các loại vũ khí cạm bẫy công phòng vân vân.

Những thứ này đều cần tích góp từng tí một trong những năm tháng dài đằng đẵng.

Nhưng lúc này, Vĩnh Hằng sinh cơ tăng cường khủng bố, trực tiếp bắt đầu bù đắp phương diện khiếm khuyết về phòng hộ cho Lý Trình Di.

Hắn từng bước bay về phía trước, vừa suy tư tin tức về phương diện Duy Độ.

Chương 1420. Chiến trường 11

Chương 1420: Chiến trường 11

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn lúc này, đã triệt để xâm nhập mặt trận hư vô, xung quanh tất cả đều là cự thú Hư vô dày đặc không cách nào đếm được.

Tất cả cự thú còn chưa hoàn toàn tới gần hắn, liền bị dừng lại, đốt cháy, hóa thành tro tàn, ý thức lực dung nhập Lý Trình Di trong đầu.

Hống!!

Rốt cục, sau khi phát hiện chiến trường mất cân bằng, phương diện hư vô rốt cục phái ra người đối kháng, rống giận bay về phía Lý Trình Di.

Một nam tử mắt đỏ cầm liềm trong tay, mặc trọng giáp màu đen, thừa dịp Lý Trình Di bị hấp dẫn chú ý. Trọng giáp màu đen trên người cấp tốc phát ra ánh sáng màu xanh đen.

Đó là một lượng lớn độc tố hư vô bao phủ tình huống phía trên.

Nam tử mắt đỏ trà trộn xung quanh trong cự thú Hư vô, lặng lẽ tới gần Lý Trình Di.

Xì!

Trong phút chốc, phía sau hắn nổ tung một mảng sương mù màu lam, người hắn đã xông về phía Lý Trình Di.

Một lưỡi hái bổ ra!!

Một đao này, sức mạnh vượt qua trên trăm vạn tấn, tất cả sức mạnh toàn bộ tụ tập trên miệng lưỡi dao, trong phút chốc chém ra đặc thù quang hoa khó có thể hình dung.

Toàn bộ lưỡi hái hóa thành lưu quang lam hắc sắc, tốc độ khủng bố trên ngàn lần tốc độ âm thanh, xuyên thấu nhóm cự

thú ngăn cản phía trước, nhiệt độ khủng bố vượt quá trên trăm triệu độ.

Chém trúng bả vai phải của Lý Trình Di.

Keng!

Lưỡi hái dừng lại.

Bất động, tựa như bị dính vào da Lý Trình Di.

Sóc 9 đầu đồng thời chuyển hướng, ngưng mắt lao tới nam tử mắt đỏ.

Chĩa 3 mũi trong tay trong phút chốc hóa thành điện quang, hung hăng đánh trúng đầu nam tử.

Bùm!

Một vòng hỏa diễm sóng gợn thật lớn, từ xung quanh hai người cấp tốc nổ tung.

"Thánh vị sao? "Lý Trình Di cảm giác được xúc cảm cực kỳ cứng rắn, biết không đánh chết.

Thánh nhân đối địch của Mặt trận hư vô, là hình người quái dị tên là Con trai của Medano.

Bọn chúng có con mắt đỏ chói lòa, có tương tự hình người, nhưng thân thể lại không phải là nhân loại, cũng không có khí quan.

Bên trong thân thể bọn chúng, là từng Góc chết hư hóa bị thôn phệ triệt để.

Đúng vậy, những Hư Vô Thánh Nhân này, cũng không phải là bắt nguồn từ Góc chết, mà là thôn phệ hư hóa Góc chết sau mới có thể thành tựu.

Lý Trình Di nghĩ tới đây, suy nghĩ chưa xong, lập tức lại cảm ứng được bóng người mới nhanh chóng tới gần.

Ở trong phạm vi cảm ứng ý thức của hắn, từng đạo tia chớp lam đen, nhanh chóng tới, xuyên thấu cự thú Hư vô, xông thẳng về phía hắn nơi này mà đến.

Những tia chớp này tất cả đều là nam tử mắt đỏ giống như vừa rồi, cũng chính là con trai của Medano cấp bậc thánh

nhân.

Bọn họ đều là hình người, trong mắt tràn đầy bạo ngược cùng sát ý, huy động lưỡi hái khổng lồ, từ ba phương hướng đồng thời đánh úp lại.

Liếc mắt nhìn lại, ít nhất một hơi xuất động hơn mười vị Thánh Nhân.

Điều này làm cho trong lòng Lý Trình Di hơi căng thẳng.

Toàn bộ bên trong,Thiên Tụ Các, Thánh Nhân cũng mới hơn hai trăm vị, mà Mặt trận hư vô lại tùy tiện liền vì đối phó hắn, liền phái ra hơn mười Thánh Nhân.

Rất hiển nhiên, thực lực tổng thể của đối phương, có lẽ mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Keng keng keng!!

Rất nhanh, tiếng va chạm liên tục không ngừng vang lên.

Xung quanh bản thể Lý Trình Di, hơn mười thánh nhân mắt đỏ điên cuồng huy động lưỡi hái, chém xuống thân thể to lớn của hắn.

Sức mạnh của bọn chúng cũng đang nhanh chóng kéo lên, từ lúc ban đầu lần thứ nhất trên trăm vạn tấn, cho tới lúc này, đã tăng lên tới trước gấp mười lần.

Lý Trình Di cũng không kinh ngạc, giới hạn dưới của Thánh Nhân cực cao, giới hạn trên cũng cực cao, giống như Góc chết, đại Góc chết đứng đầu xuất hiện Thánh Nhân, chỉ sợ tiện tay bóp một cái, là có thể bóp nát rất nhiều Góc chết nhỏ.

Nhưng đối phương dù mạnh, cuối cùng sẽ có hạn mức cao nhất.

Hắn cũng không đánh trả, mà là lơ lửng tại chỗ, cẩn thận quan sát những vật nhỏ vây quanh mình công kích.

Cũng chính là hắn có vĩnh hằng sinh cơ khủng bố phòng hộ, mới có thể ung dung như thế ứng đối phó với Thánh nhân mắt đỏ tập kích.

“Trên bản chất, hạn mức sức mạnh trên dưới của Thánh nhân, đều đến từ bản thổ Thành Thánh, cho nên, bọn họ tăng lên, đạt tới độ cao nhất định, sẽ tự nhiên ngừng lại.”

Hắn lúc này tự nhiên phát ra nhiệt độ cơ thể, cũng đủ để ứng phó Thánh vị dưới quái vật hư vô tới gần.

Lấy hắn làm trung tâm, phạm vi mấy vạn km xung quanh, tạo thành một khối cầu tinh khiết khổng lồ chỉ có lửa vàng.

Hơn mười thánh vị điên cuồng phát động tấn công trong không gian hỏa diễm màu vàng này.

Rất nhanh

Ước chừng hơn mười giây sau.

Những Thánh nhân mắt đỏ này phát động công kích rốt cục không hề tăng lên, nhưng giờ này khắc này, mỗi một lần công kích của bọn chúng, đều tương đương với chính diện nện ra một khối sơn mạch khổng lồ.

Một ít lực ra tay yếu là cả trăm triệu tấn lực trùng kích.

Mạnh, thậm chí tăng lên tới cả tỷ tấn trùng kích, đây là một cấp độ cực kỳ khủng bố.

Kết hợp với lưỡi hái sắc bén mà họ sử dụng. Áp lực tính theo đơn vị diện tích đánh ra, đã tăng lên đến một cấp độ tương đối biến thái.

Trên cơ bản, ngoại trừ thánh thể, chỉ có một ít sinh vật hiếm có sinh ra trong hoàn cảnh cực đoan mới có thể tồn tại được dưới áp lực bực àny.

Còn lại tất cả vạn vật, đều không thể ngăn cản loại công kích này.

Keng keng keng.

Trong tiếng va chạm liên tục không ngừng, ngọn lửa bên ngoài cơ thể Lý Trình Di cũng không ngừng kích động nổ tung, thỉnh thoảng xuất hiện từng đoàn chân không.

Nhưng làn da của hắn vẫn như cũ, không hề có vết thương.

Vĩnh hằng sinh cơ khủng bố cường hóa, đến giờ khắc này, đã đến thường nhân không cách nào tưởng tượng trình độ.

Ngay cả chính hắn cũng không biết mình cường độ huyết nhục hiện tại cứng bao nhiêu, thuần túy sức mạnh mạnh bao nhiêu.

Chương 1421. Chiến trường 12

Chương 1421: Chiến trường 12

Người dịch: PrimeK Tohabong

Được rồi.

Phát hiện sức mạnh của các thánh nhân mắt đỏ không hề tăng lên, Lý Trình Di không hề quan sát chĩa 3 mũi trong tay chợt vung ra, dưới sự thúc đẩy của cự lực vượt qua mấy tỷ tấn, chĩa 3 mũi hóa thành điện quang, chớp mắt xẹt qua tất cả thánh nhân mắt đỏ xung quanh.

Phốc phốc phốc!!!

Liên tục không ngừng nặng nề va chạm xuống, tất cả Thánh nhân mắt đỏ tựa như bong bóng, nhao nhao nổ tung.

Tốc độ Một kích này, kỳ thật cũng chính là gấp ngàn lần vận tốc âm thanh, cũng không nhanh h hơn bao nhiêu so với đối phương, mấu chốt là hiệu quả của Giấc ngủ vĩnh hằng.

Hỏa diễm xung quanh không lúc nào là không khuếch tán hoa ngữ Giấc ngủ vĩnh hằng, mạnh mẽ phát sinh tác dụng, dừng lại bọn họ, sau đó mới bị chĩa 3 mũi đánh nổ tung.

Với cường độ ý thức lực hiện giờ của Lý Trình Di, đồng thời bất động chút đơn vị này, tiêu hao có thể không thèm để ý.

Tất cả vật chất màu đỏ đen mà Thánh nhân mắt đỏ nổ tung trong nháy mắt cũng bị hút vào kiếm lô, thiêu đốt thành ý thức lực.

Hả??? Đột nhiên ánh mắt Lý Trình Di dừng lại.

Ý thức lực mà hơn mười Thánh nhân mắt đỏ mang đến cho hắn, rõ ràng so với trước đốt cháy nhiều Cự thú hư vô như vậy, cộng lại còn nhiều hơn!

Thêm được nhiều như vậy sao??

Hắn nhất thời hứng thú.

Thân thể bắt đầu tiếp tục hướng chỗ sâu mặt trận hư vô bay đi, ý đồ tìm kiếm càng nhiều Thánh nhân mắt đỏ.

Nhưng mới bay vào trong mấy vạn km.

Xoẹt!!

Đột nhiên một đạo lục hỏa khổng lồ nổ tung trên một đầu sóc của hắn.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, Lý Trình Di cả người bị bao phủ trong ánh lửa xanh biếc, mất đi tung tích.

Đám cự thú màu trắng đi theo phía sau hắn cũng hòa tan trong vụ nổ đột ngột này, hóa thành sương mù màu xanh lá cây kịch độc.

Đây là!?

Trong Hoàn Mộng Quan, Thanh Minh đang quan sát hơi rùng mình, lộ ra vẻ ngưng trọng.

"Là Duy Độ ra tay. "Lam Mộng gật đầu nói. Cấp bậc Duy Độ Ma Thần trong Mặt trận hư vô, đối ứng với Hư Vô Giáo hoàng.

"Cũng đúng, bọn hắn không có khả năng để Bạch Lộc cứ như vậy không kiêng nể gì thôn phệ đốt cháy thánh vị, cho dù bọn hắn thánh vị nhiều hơn chúng ta, cũng không có khả năng tiêu hao như thế."

"Nếu như là Hư Vô Giáo hoàng, không biết Bạch Lộc có thể ứng phó được hay không, vừa rồi một chút, đặt ở trong ngày thường, chỉ sợ có thể trong nháy mắt thôn phệ nổ tung một mảng lớn Góc chết Biển Đen." Thanh Minh ngưng trọng nói.

Chỉ cần từ trong màn sáng của Lam Mộng phóng ra, hắn cũng có thể cảm ứng được, cỗ uy lực khủng bố nổ tung kia.

Không cần lo lắng. Với cường độ sinh cơ vĩnh hằng đặc thù, Bạch Lộc sư đệ nhiều lắm chỉ chịu chút thiệt thòi nhỏ.

Lam Mộng lời còn chưa dứt, đột nhiên im bặt, nụ cười trên mặt cũng dừng lại.

Hắn nhíu mày nhìn chăm chú vào màn sáng.

Trong màn sáng, lúc này đang chậm rãi lộ ra tình huống hiện tại của Lý Trình Di.

Lông tóc không thương tổn!

Đầu sóc bị nổ trúng kia, đừng nói bị thương, ngay cả một sợi lông cũng không bị nổ gãy.

Toàn thân hắn vẫn phát ra kim quang, hoàn mỹ không tổn hao gì.

Lam Mộng nhíu mày nhìn chăm chú vào Lý Trình Di, lấy cảnh giới Toàn tri của hắn, theo đạo lý mà nói, không nên phán đoán sai lầm.

Nhưng trên người tiểu sư đệ có tuần hoàn phong tỏa, dẫn đến hắn chỉ có thể thông qua tin tức bên ngoài tiến hành phân tích suy đoán.

Nhưng mấu chốt là, kết quả phân tích của hắn, sai sót quá lớn.

“Xem ra bí mật ẩn giấu trên người tiểu sư đệ còn nhiều hơn ta tưởng tượng a” Hắn ám chỉ.

“Nếu không phải như thế, làm sao có thể được sư tôn đặc cách thu nhận?“Thanh Minh tuy rằng cũng chấn động, nhưng ít nhiều có thể hiểu được. Dù sao lúc trước sư tôn nhận tiểu sư đệ, hắn ngay cả thánh vị cũng chưa được chứng nhận.

“Thú vị. “Lam Mộng lại mỉm cười,” Như vậy, xem cực hạn tiểu sư đệ có thể chống cự đến mức nào đi.

Lúc trước hắn vốn định ra tay, lúc này cũng không vội.

Trong mặt trận hư vô.

Kim quang cả người Lý Trình Di tựa như mặt trời, điên cuồng đốt cháy tất cả Cự thú hư vô xung quanh.

Ngọn lửa xanh vừa rồi nổ tung, đối với hắn mà nói không có tác dụng.

“Ngươi có thể tiếp tục. ” chín cái đầu của hắn thần sắc bình tĩnh, một tay cầm chĩa 3 mũi, phía sau bốn vó tùy ý nhàn

nhã đi về phía trước.

Giống như tản bộ trong hư không.

Hắn đã đoán được là Duy Độ Ma Thần của Mặt trận hư vô ra tay.

Về phần là Duy Độ gì, hắn không biết, cũng không rõ ràng lắm, cho dù rõ ràng kỳ thật cũng vô dụng.

Đối mặt với chiều không gian không biết, hắn chỉ có thể cứng rắn kháng cự.

Ầm ầm!!

Trong phút chốc lại là một đoàn màu xanh lá cây nổ tung, từ bụng hắn nổ tung.

Vụ nổ lần này diện tích nhỏ hơn trước, nhưng uy lực trong nháy mắt tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Một cỗ đau đớn âm lãnh không cách nào hình dung, từ bụng chui vào thân thể Lý Trình Di. Nhưng rất nhanh đã bị sức mạnh khắc ấn sinh cơ điên cuồng bành trướng bao phủ, đánh nát.

Giống như một con mãnh hổ lao vào đại dương của một trăm triệu con sói hoang.

Tuy rằng so sánh khoa trương, nhưng sự thật chính là như thế.

Đối phương thành thục sức mạnh Duy Độ, tương đương với mãnh hổ, mà lực bành trướng Khắc ấn sinh cơ của Lý Trình Di, xác thực cấp thấp hơn rất nhiều.

Nhưng cấp thấp, không có nghĩa là vô dụng.

Cho nên mãnh hổ còn chưa bắt đầu cắn xé, đã bị vô số dã lang trong nháy mắt chen chúc khiến nó nổ tung.

“Đang lợi dụng nhược điểm của mình để công kích sao? “Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, hình thể biến hóa nhanh chóng, vặn vẹo, rất nhanh liền khôi phục hình người.

Đối mặt với loại địch nhân này thì hình thể khổng lồ cũng không thể mang đến bao nhiêu ưu thế.

Ngược lại thu nhỏ thành hình người quen thuộc của mình, càng thêm thuận tiện ứng đối.

Chương 1422. Chiến trường 13

Chương 1422: Chiến trường 13

Người dịch: PrimeK Tohabong

Sau khi hóa thành hình người, Lý Trình Di mặc đạo bào màu trắng, tay cầm chĩa 3 mũi, hai mắt quét qua xung quanh, cẩn thận ngưng thần tìm kiếm sự tồn tại của đối phương.

Nhưng cho dù hắn dùng ý thức lực quét mắt như thế nào, đều không có cách nào cảm ứng được sự tồn tại của đối phương.

Nếu là chiều không gian, có lẽ nên dùng chiều không gian cảm nhận đối phương.

Đây là lần đầu tiên hắn hoàn toàn đối địch bình đẳng với Duy Độ Ma Thần.

Phía trước đối với Hồn Kình, cũng chỉ là ngạnh kháng không hề có lực phản kháng.

Nhưng giờ thì khác rồi.

Bùm!

Lại là một ánh lửa nổ tung trước mặt hắn, uy lực lần nữa tăng lên mấy chục lần, trực tiếp xâm nhập đến Lý Trình Di hai mắt con ngươi.

Lúc này, âm lãnh đau đớn càng thêm rõ ràng, xâm nhập vào đầu Lý Trình Di.

Nhưng cũng vô dụng, đối lập với sinh cơ như hải dương khắc ấn bành trướng sức mạnh, xâm nhập âm lãnh lần thứ hai trong nháy mắt bị chôn vùi. Lúc này, trong một không gian thiêu đốt màu xanh biếc.

Một thân ảnh có hơn mười đôi cánh tay, đội vương miện màu đen thần sắc ngưng trọng nhìn chằm chằm mặt trời xanh biếc phía xa.

Đúng vậy, mặt trời xanh biếc kia, chính là Lý Trình Di lúc này hiện ra trong không gian này.

Sự tồn tại của hắn quá mạnh mẽ, cho nên cho dù ở chiều không gian kịch độc này, cũng bày ra uy thế khủng bố tựa như hằng tinh.

"Mình đã tận khả năng đem tất cả độc tố xung quanh đều hội tụ đến trên người hắn, nhưng" Hư Vô Giáo hoàng ngưng trọng nói.

"Người này thân thể quá khoa trương, mật độ lớn hơn so với thánh thể khác không biết bao nhiêu lần! Ta không cách nào can thiệp vào nội tạng cơ thể hắn. Chỉ có thể điều chỉnh công kích, hoặc là công kích từ cự li siêu gần từ bên ngoài!"

Một thân ảnh Hư Vô Giáo hoàng khác xuất hiện cách đó không xa, cũng ngưng trọng nói.

Duy Độ Ma Thần có thể dùng phương thức Duy Độ của mình miêu tả tồn tại thể của đối thủ thành một thể tồn tại trong Không Gian của mình.

Không gian của bọn chúng là lấy độc tố làm khái niệm trung tâm cho nên ở chỗ này, tất cả ngọn lửa màu xanh lục đều đại biểu cho độc tố trong cơ thể đối thủ

Bất kỳ sinh linh nào cũng có độc tố.

Khái niệm độc này, vốn là tương đối mà nói. Về mặt lý thuyết, tất cả các yếu tố bất lợi cho sự phát triển và sinh tồn tự nhiên của vạn vật đều có thể được gọi là độc tố.

Mà ngay từ đầu, sau khi phát hiện nội áp trong cơ thể Lý Trình Di có lực bành trướng cực kỳ khủng bố, hai giáo hoàng hư vô dự định xác định nội áp này là kịch độc của bản thân Lý Trình Di, lấy việc này thuận thế mà làm, để cho nó tự bạo.

Nhưng thật không may, họ đã thất bại.

Nội áp Khắc ấn sinh cơ, mặc dù đối với Lý Trình Di có hại, nhưng trên bản chất, cũng vì hắn thành tựu Thánh thể khủng bố vô cùng kiên cố như ngày hôm nay

Cho nên không thể bị định là kịch độc.

Bởi vậy bọn họ chỉ có thể lợi dụng những cá thể khác xung quanh, dẫn dắt tất cả kịch độc của bọn họ, đến hội tụ cho Lý Trình Di, ý đồ phá hư bên trong.

Động tác trên không gian này, Lý Trình Di không thể chống cự, không thể phòng ngự.

Chỉ có thể tùy ý bọn họ điều hành.

Mà tất cả các chiều của các giáo hoàng hư vô đều dùng chung, bọn họ sinh ra từ mẹ hư vô, cho nên dùng chung cũng là cùng một chiều.

Hai người hợp lực cuối cùng thành công đem bốn phía tuyệt đại đa số kịch độc, đều tập hợp đến trên người Lý Trình Di.

Hình thành biểu hiện khoa trương tựa như mặt trời xanh biếc hiện giờ.

Nhưng.

Vô dụng

"Tên này rốt cuộc là thần thánh phương nào? "Hư Vô Giáo hoàng xuất hiện trước nuốt nước miếng, thanh âm khô khốc.

Bọn họ vốn cũng là tộc quần khác bị chuyển hóa mà đến, tự nhiên cũng có thần trí. Cũng không phải là quái vật không có tâm trí, nếu không cũng không có cách nào chống cự rất nhiều mặt trận toàn tri.

Nhưng giờ này khắc này, một tên không phải là Toàn tri đứng ở chỗ này tùy ý bọn họ công kích, bọn họ nhưng ngay cả năng lực làm hắn thương tổn cũng không có.

Không thể tin được.

"Độc tố phá hoại hắn quá nhỏ, ăn mòn xâm nhập lâu như vậy, mới độc chết mấy trăm tế bào biểu bì." một giáo hoàng hư vô khác cắn răng nói.

Làm sao bây giờ?

Người này tuyệt đối là nhân vật trọng yếu của Thiên Tụ Các, nếu thỉnh cầu trợ giúp có thể giữ chân được hắn, nhất định có thể khiến mẫu thân vô cùng vui mừng!”

Hai người liếc nhau, nhanh chóng rút lui khỏi không gian kịch độc.

Lúc này trong hư không, hai mắt Lý Trình Di hóa thành huyết sắc nhàn nhạt, trong nháy mắt tiến vào không gian sinh cơ Duy Độ.

Trong chiều không gian, hai luồng sinh cơ vô cùng nổi bật như bóng đèn lập tức xuất hiện trước mắt hắn.

Tìm được rồi! Trong lòng hắn vui vẻ.

Lập tức ý thức khẽ động, hắn tập trung tinh thần, mãnh liệt bắt đầu cắt một đoàn sinh cơ tuyến trong đó.

Sinh cơ chỉ cần không triệt để chặt đứt, sinh cơ còn sót lại, sinh vật sẽ nhanh chóng rơi vào trạng thái suy yếu.

Đây là kết quả của những thử nghiệm trước đó.

Cho nên chỉ cần không triệt để chặt đứt, lưu lại một ít sinh cơ như vậy, đối phương có thể tiến vào trạng thái cận tử.

Sau đó chuyển sang trực tiếp giết chết trong hiện thực, là có thể triệt để giải quyết đối thủ.

Đây là phương thức quyết đấu hắn tổng kết ra.

Công phòng giữa Duy Độ Ma Thần, xem ra chính là như thế. Xem ai tìm được đối phương trước, tìm được trước chiếm ưu thế cực lớn.

Nếu như hai bên đều tìm được đối phương, vậy phải xem ai có thể kháng cự tốt hơn.

Lý Trình Di bắt đầu cố sức dùng ý thức lực cắt đứt đường sinh cơ của đối phương.

Đáng tiếc là, hai tên này không ngừng di động lui về phía sau, xem ra là muốn chạy.

Hắn mới cắt không đến một phần mười, đối phương nhanh chóng rời xa, biến mất trong phạm vi cảm ứng.

Chương 1423. Nguyên lý 1

Chương 1423: Nguyên lý 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đáng tiếc. Lý Trình Di rời khỏi Duy Độ, xoa xoa huyệt Thái Dương, cảm giác ý thức lực tiêu hao vô ích.

"Bất quá cũng may bước đầu xác định như thế nào ứng đối với đối thủ đồng cấp." Xem ra cấp độ này chủ yếu dựa vào ý thức lực để quyết đấu. Khó trách tông môn chủ tu công pháp cũng là chủ yếu tăng lên ý thức lực.

Cũng khó trách cường độ vĩnh hằng sinh cơ9 sao, lại bị lạnh nhạt ở tông môn, không người tiếp tục nghiên cứu đụng chạm."

Lý Trình Di trong lòng hiểu rõ.

Thân thể hắn lúc này tuy mạnh, nhưng không có chiều không gian bắt lấy đối phương, ngay cả phát hiện tung tích đối phương cũng không làm được.

Đối phương trực tiếp ẩn nấp trong Duy Độ của mình, vẫn không xuất hiện, căn bản không có cách nào công kích.

Hay là tiếp tục đánh những binh tốt khác đi. Hắn bỏ lại tạp niệm tiếp tục nhanh chóng đốt cháy Cự thú hư vô xung quanh.

Nhưng đúng lúc này, tín vật hình vuông bên hông nhanh chóng nóng lên, chấn động.

Lý Trình Di biến sắc, lập tức muốn lui về phía sau.

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Xoẹt!!

Một loại tạp âm quái dị, tựa như xé giấy chui vào trong tai hắn.

Khó nghe đến cực điểm.

Trong nháy mắt nghe được tạp âm, cả người Lý Trình Di trong nháy mắt bất động, giống như sâu bọ bị đọng lại trong hổ phách.

Bên cạnh hắn hỏa diễm nhiệt độ cao đã đạt tới hơn trăm triệu độ, tại thời khắc này trong nháy mắt từ màu vàng, biến thành màu trắng, lại từ màu trắng, hóa thành màu vàng sáng, sau đó rất nhanh hóa thành màu đỏ nhạt, cuối cùng phốc một cái, triệt để mất đi ngoại hình hỏa diễm, trở thành nhiệt lưu bình thường.

Vào lúc này, thân thể bên ngoài vô cùng cứng rắn khủng bố làn da mật độ cao của Lý Trình Di, cũng vào giờ khắc này, nhanh chóng giáng cấp.

Chỉ trong vài giây, cường độ đã giảm xuống không kém Cự thú hư vô bình thường bao nhiêu.

Trong hư không, trước người Lý Trình Di đột ngột vươn ra một cánh tay trắng bệch.

Cánh tay kia mảnh khảnh khô gầy, trên năm ngón tay đeo một chiếc nhẫn xương màu đen.

Năm ngón tay nhẹ nhàng duỗi thẳng, hóa thành móng vuốt, chộp về phía đầu Lý Trình Di.

Phụt.

Khoảnh khắc chạm vào đầu

Đầu Lý Trình Di.

Nổ tung.

Toàn thân hắn tựa như khinh khí cầu, trong nháy mắt nổ tung, vỡ nát thành vô số mảnh vụn, bắn tung tóe bốn phía.

Mà cùng lúc đó, trong đại điện Hoàn Mộng Quan.

Giữa không trung trống rỗng hiện ra một đạo thân ảnh mơ hồ, thân ảnh cấp tốc ngưng thực rất nhanh hóa thành thân thể vừa rồi của Lý Trình Di.

“Cảm giác lần đầu tiên bị Toàn Tri bắt được, như thế nào? “Lam Mộng mỉm cười cầm lấy một cái chân thịt, chậm rãi cắn

xé nhai nuốt.

"… "Lý Trình Di không nói gì, nhắm mắt cẩn thận cảm thụ cảm giác vừa rồi.

Cảm giác này đối với hắn mà nói vẫn là lần đầu tiên!

…….

Bị miểu sát không phải trọng điểm, trọng điểm là, hắn ngay cả chính mình tại sao phải chết, cũng không rõ ràng lắm.

Nghĩ tới đây, Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía Lam Mộng.

Xin hỏi.

Hắn còn chưa nói ra khỏi miệng, Lam Mộng liền giơ tay dừng lại.

"Giải thích nhiều hơn nữa, cũng không bằng ngươi tự mình cảm thụ".

Hắn đưa tay chỉ, nhất thời một hình người mơ hồ hư ảo, từ trên người bay ra, rơi xuống bên cạnh Lý Trình Di.

Người kia hình dạng nhanh chóng rõ ràng, chính là phân thân Lam Mộng kém Lý Trình Di không nhiều lắm.

Đi thôi, ta mang ngươi tự mình cảm thụ một chút.

Hắn đưa tay ấn vai Lý Trình Di.

Trong phút chốc chung quanh trời đất quay cuồng, vầng sáng lóe ra.

Chung quanh hai người bỗng nhiên biến hóa thành một mảnh cao ốc đứng vững, dòng người chen chúc trong đô thị hiện đại hóa.

Tòa nhà màu bạc, phi hành khí loại nhỏ liên tiếp, mang theo các loại thiết bị khoa học kỹ thuật hiện đại hóa.

Nơi này rất giống với quê hương Địa Nguyệt của Lý Trình Di.

Lam Mộng nhàn nhã đi trên đường, tất cả dòng xe hơi xuyên qua thân thể của hắn, tựa như ảo ảnh.

Hắn mỉm cười ý bảo Lý Trình Di đuổi theo, đồng thời dùng giọng nói nhu hòa nhẹ nhàng giải thích.

"Ngươi tiếp xúc qua Mặt trận Thánh Nhân Hư vô, cũng nên rõ ràng, bọn chúng là Thánh Vị, là binh chủng đặc thù có thể sản xuất với số lượng lớn, chỉ cần thôn phệ một cái góc chết, liền có thể tăng lên đến Cấp độ Thánh vị."

Lý Trình Di gật đầu, hắn nhớ lại lúc trước cảm thụ, quả thật, so với Thánh nhân Thiên tụ các, những mặt trận thánh vị Hư vô này quả thật rất yếu. Giống như một con ruồi.

"Số lượng là ưu thế của bọn chúng, chất lượng là nhược điểm của bọn chúng. Điểm ấy ở giáo phái hư vô dưới toàn tri mà nói, đều là điểm mạnh. Nhưng toàn tri trở lên, thì lại khác"

Lam Mộng cười nói.

Hắn tiện tay bắt lấy một nhân viên văn phòng đi ngang qua bên cạnh.

Lại nói, cấp bậc Duy Độ của bọn chúng chủ yếu lấy Duy Độ kịch độc làm khu vực thống nhất, nhưng Duy Độ này cũng chênh lệch rất lớn so với Duy Độ Ma Thần bình thường. Ưu thế giống nhau, có thể sống lại vô hạn.

Xì.

Rất nhanh, hắn bắt được một nhân viên văn phòng nam, cả người cứng ngắc, nhanh chóng toàn thân biến thành màu đen, bắt đầu hư hóa hòa tan, hóa thành một sạp màu đen nọc độc, chảy trên mặt đất.

Buông tay ra, Lam Mộng tiếp tục nói.

"Mặt trận Hư vô, chân chính phiền toái, vẫn là toàn tri, bởi vì đến Toàn tri, ưu thế về số lượng, có thể chi phối chỉnh thể thắng bại chiến cuộc. Tuy rằng vẫn là một Toàn tri yếu hơn chúng ta, nhưng bọn họ còn có nhiều cơ hội hơn tiến thêm một bước tới giới hạn giả. Cũng chính là đỉnh cao nhất Hư vô chi mẫu."

Ta hiện tại tới tái diễn một chút, ngươi lúc trước tao ngộ toàn tri, xem hắn là lợi dụng thủ đoạn gì, miểu sát ngươi lúc đó. "Hắn mỉm cười.

“Ngươi xem, trên trời treo cái gì?”

Hắn đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn thấy một vòng mặt trời cực lớn chói mắt, chiếm cứ một phần mười khu vực bầu trời.

Chương 1424. Nguyên lý 2

Chương 1424: Nguyên lý 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Là hằng tinh.

Ừ, đúng vậy, một ngôi sao bình thường có nhiệt độ hạch tâm đạt tới 30 triệu độ.

Hắn vươn tay về phía ngôi sao. Nhẹ nhàng.

Một cỗ dao động vô hình trong nháy mắt tuôn ra, phảng phất như thuấn di, trực tiếp nhảy tới trên hằng tinh kia

Độ sáng tối của Hằng tinh khổng lồ trong nháy mắt tối đi một bậc.

Tựa như bóng đèn hạ thấp công suất xuống một đoạn. Ánh sáng của cả thành phố phía dưới cũng vì vậy mà ảm đạm một chút.

“Hiện tại, nhiệt độ hạch tâm của ngôi sao này chỉ có 10 triệu vạn độ. “Lam Mộng mỉm cười nói. Biết tại sao không?

“… “Lý Trình Di lắc đầu.

Như vậy, tiếp tục. “Lam Mộng lại chỉ một ngón tay.

Xoẹt!

Lại là một cỗ dao động vô hình thuấn di tới bên trong hằng tinh.

Phốc một cái, độ sáng trong thiên địa, lại một lần nữa ảm đạm. Cả thành phố phảng phất tiến vào hoàng hôn, phòng ốc trên mặt đất đều tối tăm vô cùng.

Hiện tại, nhiệt độ hạch tâm của ngôi sao chỉ có 5 triệu độ. Không suy nghĩ đến nhiệt lượng do phản ứng dây chuyền giải phóng. Cho dù điều kiện gì, bất luận logic gì, hiện tại, nó chỉ có 5 triệu độ. “Lam Mộng tiếp tục nói.

“Cái này… “Lý Trình Di tựa hồ mơ hồ nhìn ra cái gì đó.

“Lại tiếp “Lam Mộng nhìn hắn một cái, bên cạnh rất nhiều dòng người đều nhao nhao dừng chân lại, xe cũng ngừng lại, phi hành khí nhao nhao hạ xuống lơ lửng.

Tất cả tầm mắt đều nhìn lên bầu trời, nhìn về phía ngôi sao khổng lồ càng lúc càng ảm đạm kia.

Lam Mộng lại chỉ.

Phụt!

Nhất thời sóng vô hình thuấn di, độ sáng hằng tinh càng thêm ảm đạm.

Lúc này cơ hồ giống như trời sắp tối

Hiện tại, hạch tâm chỉ có 100 nghìn độ.

Hắn nhìn về phía hằng tinh, ngôi sao trước đó còn hừng hực thiêu đốt, lúc này đã triệt để ảm đạm, mất đi ánh sáng rực rỡ cùng chói mắt trước đó.

Chỉ còn lại một vòng tròn màu đỏ nhạt, treo trên bầu trời.

Chung quanh thành thị cũng đã nhao nhao sáng lên đèn tự động cảm ứng. Đám đông bắt đầu xôn xao, không biết chuyện gì đã xảy ra.

“Cuối cùng. “Lam Mộng mỉm cười, lần nữa chỉ về phía hằng tinh.

Phốc.

Toàn bộ hằng tinh, triệt để dập tắt, hóa thành hắc ám tinh không, ngay cả hình dáng cũng không cách nào thấy rõ.

“Nhiệt độ trung tâm, bây giờ là năm ngàn độ. Nó đang nhanh chóng co rút lại, nhỏ đi. “Hắn cúi đầu, nhìn Lý Trình Di. Ngươi hiểu chưa?”

Lý Trình Di không nói gì, hắn nhìn ra mấu chốt trong đó.

Nói cách khác cấp bậc toàn tri có thể khống chế sự vật khác?

“Không “Lam Mộng lắc đầu. Không phải cấp bậc. Ngươi đã tới cấp độ Duy Độ này, liền không thể tránh khỏi tiến vào tầm mắt toàn tri. Đối với chúng ta mà nói, Duy Độ mới là sinh

vật miễn cưỡng có thể giao lưu. Mà Thánh Vị, Sinh Diệt như góc chết đầy trời kia, quá nhiều.

Lý Trình Di gật đầu.

"Quả thật, trên lý thuyết, mỗi góc chết đều có thể sinh ra một vị Thánh nhân, nhìn như vậy, Thánh nhân quả thật rất nhiều."

"Nhưng Thiên Tụ Các chỉ có hơn hai trăm vị, không phải không muốn thu càng nhiều, mà là tài nguyên liền chỉ có như vậy, ngươi lúc trước lựa chọn chọc thức cấm kỵ, cũng thấy được, có thể lựa chọn lộ tuyến càng ngày càng ít, thu nhập Thánh vị nhiều hơn nữa, không có tương lai thì có ý nghĩa gì. Đối với toàn tri, Thánh vị cũng chỉ là con kiến hôi." Lam Mộng nhẹ giọng nói.

Hắn lần nữa đưa tay, tùy ý bắt lấy một tòa nhà chọc trời bên tường ngoài.

Tường ngoài hợp kim rắn chắc màu xám đen, bóng loáng như gương, cứng rắn dẻo dai, bề mặt ngay cả một vết xước cũng không có, hiển nhiên là vật liệu thượng đẳng.

"Lại đến xem. "Anh nhẹ nhàng gõ lên tường.

Xì!

Nhất thời toàn bộ một mặt tường này, kéo dài từ mặt đất đến đỉnh, mặt này cao tới hơn ngàn mét, toàn bộ tường ngoài có cảm giác như một mặt gương, biến ảo và mang màu xám tinh khiết.

Đây là vật liệu xây dựng mà thế hệ trước họ vô cùng thịnh hành sử dụng. Độ cứng dẻo dai yếu hơn hiện tại không ít. "Lam Mộng giải thích.

Hắn nhìn Lý Trình Di, lại gõ.

Xì.

Trong phút chốc, tường ngoài lại phát sinh biến hóa. Từ xám, biến thành xám trắng. Đồng thời lớp ngoài bề mặt ào ào rơi xuống, lộ ra cấu tạo sâu bên trong.

Bên trong là gạch bê tông đặc chủng trộn lẫn thép hợp kim.

Đây là vật liệu xây dựng thế hệ trước. Độ cứng, cường độ, tính dẻo dai, tính chống ăn mòn đều yếu hơn rất nhiều so với vừa rồi. Nhưng có lợi ở chỗ là rẻ. "Lam Mộng tiếp tục mỉm cười nói.

Ngay cả chất liệu cũng khác sao? "Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Lam Mộng không trả lời, mà tiếp tục gõ tường lần nữa.

Xì.

Nhất thời tường ngoài lập tức biến đổi, biến thành gạch bê tông cốt thép bình thường.

Lam Mộng không hề dừng lại, lại gõ lần nữa.

Xì.

Tường ngoài một lần nữa thay đổi, chớp mắt đã biến thành chất liệu gạch đất do xi măng xám và gạch đỏ tạo thành.

Lúc này toàn bộ tòa nhà đã lắc lư kịch liệt, chỉ số chịu lực nhanh chóng giảm xuống, dẫn đến một mặt của tòa nhà xuất hiện sụt lún.

Vì thế trọng tâm không ổn định, toàn bộ tòa nhà bất cứ lúc nào cũng có thể nghiêng về bên này sụp đổ.

"Hiểu chưa? "Lam Mộng mỉm cười, cuối cùng lại gõ lần nữa.

Phốc.

Tường ngoài lên tiếng thay đổi, đảo mắt thành một bức tường bùn hoàn toàn dùng bùn vàng tạo thành.

Tiếng xèo xèo thật lớn nhất thời vang lên, toàn bộ tòa nhà bắt đầu uốn lượn, rồi bắt đầu sụp đổ.

Trong tiếng nổ vang.

Lam Mộng và Lý Trình Di không hề bị ảnh hưởng chút nào, giống như gạch đá tạp vật rơi xuống đều chỉ là ảo ảnh, xuyên thẳng qua người hai người, không hề va chạm.

“Đệ hiểu rồi,” hắn hít sâu một hơi, hiểu được mình thua ở chỗ nào.

Chương 1425. Nguyên lý 3

Chương 1425: Nguyên lý 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lam Mộng gật đầu, cười nói, "Toàn tri cùng Duy Độ khác nhau ở chỗ, trên cơ sở đó, nắm giữ tin tức càng nhiều, con đường tăng cường bản thân càng nhiều, chọc thức cấm kỵ không còn là chỗ dựa duy nhất. Nhưng cho dù dạng toàn tri gì, đều có thể thống nhất đại khái chia làm ba loại.

Hắn giơ ba ngón tay lên.

Thứ nhất, toàn tượng.

Toàn tượng? "Lý Trình Di nheo mắt.

"Đúng, toàn tri có thể tùy ý điều khiển bề mặt của hiện tuwongj, chính là bao quát cả loại vừa rồi" Lam Mộng nói, "Trong lĩnh vực nhận thức Toàn tri, bất cứ sự vật gì cũng có hiện tượng bề mặt thuộc về bản thân, ngươi cần biểu hiện ra hiện tượng, mới có thể chân chính ảnh hưởng đến những sự vật khác trong hiện thực tại Biển Đen. Cho nên hiện tượng bề mặt, là biểu hiện bên ngoài của tất cả mọi thứ phía sau.

"Như tavừa làm, nhiệt độ cực cao của Hằng tinh, là biểu hiện bên ngoài của nó. Và tất cả các kiến thức, để giải quyết một ngôi sao, cách đơn giản nhất là hạ cấp nó. Hãy biết rằng sự xuất hiện được phân chia theo các cấp độ, và giữa các cấp độ khác nhau có các điểm biến đổi khối lượng khác nhau làm phân giới. Vì vậy, tất cả các con voi chỉ cần thay đổi một chút liên kết trong đó, để ngay lập tức phá vỡ toàn bộ chuỗi và làm cho nó hạ cấp ngay lập tức."

Hắn dừng một chút.

"Điểm này đối với bọn chúng mà nói, đối với năng lượng vô hạn mà nói, không phải việc khó gì, niệm động là có thể hoàn thành.

"Do vậy, Toàn tri có thể thao túng biểu hiện bề mặt của tất cả vạn vật vạn sự? Có thể tùy ý nâng cấp hoặc hạ cấp

những thứ khác" Lý Trình Di chau mày hỏi

"Bọn họ thậm chí có thể làm cho ý thức lực của ngươi trực tiếp giáng cấp trở lại tiêu chuẩn của người bình thường, ngay cả phóng ra ngoài cũng không làm được. "Lam Mộng cười nói.

"Phù" Lý Trình Di hít vào một hơi khí lạnh, cái này cùng Duy Độ Ma Thần, căn bản là cách biệt hoàn toàn .

Hắn hiện tại nhớ lại, lúc ấy mình sở dĩ bị miểu sát, không phải là bởi vì cường độ thân thể của mình, bị nháy mắt liên tục giáng cấp, về tới tiêu chuẩn ban đầu của người bình thường sao?

"Vậy cứ như vậy, toàn tượng lại là vô hạn năng lượng, lại là tùy ý thao túng hiện tượng bên ngoài, chẳng phải là ngoại trừ đồng cấp ra liền vô địch?"

Toàn tri vốn là vô địch đối với tầng dưới. "Lam Mộng cũng không thèm để ý. Nhưng đối với đồng cấp, nếu muốn thao túng hiện tượng bên ngoài khó khăn hơn rất nhiều. Cho nên đó lại là một loại phương thức đối kháng khác. trước tiên không đề cập tới cái này.

"Cho nên, sư huynh có thể nói cho đệ biết, như thế nào ứng đối với toàn tri toàn tượng?" Lý Trình Di cung kính hỏi

…….

"Chạy thôi chứ còn gì nữa. Đối với tầng lớp dưới, thực lực của toàn tượng khác biệt, chủ yếu thể hiện ở khoảng cách thao túng đối tượng, cho nên ngươi chỉ cần cách xa bọn họ một chút, sẽ không có việc gì. Còn có thể lợi dụng tuần hoàn phong tỏa, cũng có thể tạo ra hiệu quả nhất định. "Lam Mộng trả lời.

Đây chính là toàn tri chỉ có thể dùng toàn tri để đối kháng sao? "Lý Trình Di trong lòng thế nào cũng nghĩ không ra ứng đối với đối thủ bực này như thế nào. Hắn cũng không thể dùng sức mạnh nguyên thủy thấp nhất chiến đấu với đối phương chứ? Vậy bản thân chính là muốn chết.

“Như vậy sư huynh là loại nào toàn tri nào? lúc trước không phải sư huynh nói có ba loại sao?” Lý Trình Di chuyển đề tài, tiếp tục dò hỏi.

Ta cũng là toàn tượng, dù sao mới thăng cấp không bao lâu. “Lam Mộng cười nói. Toàn Tri ở những phương diện này không có cấp độ nhánh nào khác, chỉ có ba bậc thang này đi lên, từng bước một đi thẳng đến đỉnh cao. Cuối cùng chính là giới hạn.

Toàn tượng, toàn số, Toàn Lý. Đây chính là ba phương hướng lớn. Toàn tượng là thủ đoạn toàn tri ta biểu diễn qua cho ngươi. Mà toàn số, thì là trên cơ sở này, có thể tùy ý thao túng số lượng.

Hắn ta tùy ý chỉ về phía một đám người dưới đèn đường xa xa.

Thấy nơi đó không? Đó là một đám người.

Lý Trình Di gật đầu, không hiểu vì sao, không biết hắn muốn làm gì.

Ngay sau đó, hắn liền nhìn thấy Lam Mộng nhẹ nhàng điểm, xa xa điểm về phía đám người kia.

Xì.

Trong nháy mắt, đám người kia ước chừng hơn mười người, thoáng cái chỉ còn lại có một người, lẻ loi đứng tại chỗ, vẻ mặt dại ra, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đây là toàn bộ. Ta dùng ảo cảnh mô phỏng biểu diễn, tình huống cụ thể càng khoa trương. Ngươi thậm chí có thể đem một người trực tiếp thu nhỏ số lượng, biến thành một tế bào cơ bản.

Ngón tay hắn dừng lại, chỉ xuống đất.

Nhất thời mặt đất không tiếng động xuất hiện một cái hố to hình bát.

Nhưng Lý Trình Di chú ý tới, Lam Mộng sư huynh trên đầu ngón tay, lại nhiều ra một phần nhỏ đại địa hắc thổ.

Ta đem đất trong hố này toàn bộ biến thành chỉ có một phần. Trên lý thuyết, đối với năng lượng vô hạn của toàn tri mà nói, đối với toàn tri toàn số mà nói, nếu là kết hợp toàn tượng, cùng nhau sử dụng. Ngươi trong nháy mắt sẽ giáng cấp sức mạnh, sau đó ngay sau đó bị giảm bớt số lượng, biến thành sinh vật đơn bào đáng thương nhất. Cuối cùng bị nhẹ nhàng bóp chết.

Lý Trình Di lúc trước còn cảm giác mình thực lực đã rất mạnh, hiện tại xem ra.

Hắn vẫn còn quá ngây thơ.

“Vậy ứng đối thế nào đây? “Hắn có chút bất đắc dĩ.

Trên người ngươi có sư tôn bảo đảm, toàn tri vô pháp cự ly xa bắt được ngươi, sợ cái gì. Chỉ cần đừng đối mặt với tầm nhìn có thể thấy được ngươi, kỳ thật vấn đề không lớn. “Lam Mộng lắc đầu.

Chương 1426. Nguyên lý 4

Chương 1426: Nguyên lý 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chúng ta tiếp tục nói cái thứ ba, cũng chính là Toàn Lý. Hiện giờ đứng đầu nhóm toàn tri cơ bản là ở vào cấp độ này. Trên lý thuyết, Toàn Lý đỉnh phong nếu như nguyện ý, là có thể hoàn toàn hủy diệt, lật đổ toàn bộ Biển Đen, xoay chuyển, nặn thành bất kỳ hình dạng nào bọn họ muốn. Nhưng bởi vì có cường giả đồng cấp chống lại, cho nên mới hình thành thế cân bằng ngang hàng như bây giờ.

……..

Thần Ưng Quốc.

Một con ưng đực màu vàng cực lớn, lẳng lặng xuyên qua không gian lưu động.

Nó có kích thước tương đương với một góc chết siêu lớn, nhưng không bao giờ rời khỏi chiều không gian, tiến vào Biển Đen.

Chỉ là quanh năm ngày qua ngày, năm này qua năm khác, không ngừng bay lượn trong không gian này.

Duy độ vạn vật Biển Đen, trải qua rất nhiều Duy Độ Ma Thần tăng thêm về sau, hiện giờ đã đạt tới mức độ số lượng không cách nào tính toán.

Vạn sự vạn vật tuyệt đại bộ phận đều có thêm các loại chiều không gian chồng lên nhau.

Trong những chiều không gian này, có cái đã hư hao không trọn vẹn, đang chậm rãi biến mất. Có cái thì vẫn vững chắc như trước, mãi mãi không thay đổi.

Thần Ưng quốc chính là ở vào trạng thái đặc thù trong một không gian nhiều chiều đang thay đổi nhanh chóng, che dấu vị trí tự thân để không bị phát giác.

Cái này giống như là một tòa nhà cao tầng, những người còn lại đều là thành thật lần lượt vào ở từng tầng.

Nhưng Thần Ưng quốc không phải như thế, nó mỗi thời mỗi khắc đều lên lầu xuống lầu, như thế tuần hoàn qua lại chính là không ngừng.

Lúc này bên trong con thần ưng khổng lồ này.

Phía trên một dãy núi trắng phủ đầy băng tuyết.

Gió lạnh gào thét, tuyết trắng bay tung.

Một nam tử đầu ưng mặc áo giáp màu vàng, đứng trên đỉnh núi tuyết, mặt hướng về vách băng vạn trượng, ngẩng đầu nhìn bóng người màu xám tro đang nhanh chóng tiếp cận bầu trời.

"Bằng hữu, không mời tự đến, đây cũng không phải là lễ tiết phong phạm của vương thành".

Bóng người nhanh chóng tiếp cận, lóe ra một cái, liền xuất hiện ở phía trước Nam tử đầu ưng mấy trăm mét, lơ lửng ở giữa không trung.

"Ưng Hoàng Suknila, khi ta từng chúa tể Toàn tri, ngươi vẫn chỉ là Ma Thần một chiều bình thường, không nghĩ tới hôm nay cũng đã thành tựu Toàn Lý chí cao, thật sự thế sự khó lường.

Bóng người màu xám khoác áo choàng thật dày, bên trong phát ra giọng nam tử trầm thấp tang thương.

Cho dù là vương thành lúc trước cho dù là Hoa đế vương đời thứ nhất, cũng không tính là chúa tể Toàn tri chứ? Loại lời vô nghĩa này cũng không cần nhiều lời, nói một chút ý đồ của ngươi. "Ưng Hoàng Suknila thoáng mất kiên nhẫn nói.

Nếu không là đối phương cũng giống như hắn, bị vây cùng cấp độ sức mạnh, hắn căn bản là mặc kệ đối phương.

Cũng chính là lo lắng đến Toàn Lý đỉnh phong chỉ có mấy người, nếu có thể lôi kéo liên minh, đối kháng Thiên Tụ Các cũng coi như có thể nhiều hơn một phần thắng.

“Ý của ta rất đơn giản. “Áo choàng xám thản nhiên nói.” Liên Thành từ lâu đã khổ sở dưới dâm uy của Thiên Tụ Các, chẳng lẽ các ngươi không nghĩ tới phản kháng? “

“A nói thẳng là được. “Ưng Hoàng tùy ý một búng tay, nhất thời tất cả gió tuyết chung quanh trong nháy mắt ngưng đọng bất động, vạn vật tiến vào trạng thái dừng lại.

Đây là phòng ngừa có khả năng để lộ tin tức.

“Vậy ta liền nói thẳng” Người khoác áo choàng xám cười cười, “Trong Liên Thành Hội, Vĩnh Hằng Băng Hải và các thế lực khác đều đã đạt được nhất trí với chúng ta. Thế nhân khổ sở với Thiên Tụ Các đã lâu, hiện giờ chỉ còn thiếu Thần Ưng Quốc các ngươi liên thông một thể, tạo thành liên minh”.

A? Ngươi là muốn sau lưng? “Ưng Hoàng trong nháy mắt phản ứng lại.

“Hư vô chi mẫu cùng Cự Thú giáo phái đã sớm lâm vào hỗn độn, Thiên Tụ Các muốn một tay che cả bầu trời, còn kém vài khối ghép hình cuối cùng, lúc này nếu không phản kháng, tương lai đã muộn.”

Cho dù bọn họ một tay che cả bầu trời thì như thế nào? “Ưng Hoàng nhíu mày.

“Đến lúc đó, vạn giới quy nhất, không người nào tại khu vực đã biết ở Biển Đen có thể phản kháng Thải Thiên tứ lão, khi Thiên không không còn có sức mạnh thần bí, tất cả thần bí cấm kỵ đều sẽ chịu ảnh hưởng cực lớn, sức mạnh của tất cả những người còn lại chúng ta đều sẽ bị suy yếu áp chế.”

Với sự bá đạo của Thiên Tụ Các, các ngươi cảm thấy, bọn họ có thể hay không xuất thủ nhất thống Liên Thành Hội, thôn phệ tất cả thế lực phản kháng?” Áo choàng xám tiếp tục nói.

“Hoa duy nhất ngươi năm đó ngươi thành tựu đâu? “Ưng Hoàng đột nhiên hỏi.

“… “Áo choàng xám trầm mặc.

Có một nửa mất tích? “Trong mắt Ưng Hoàng hiện lên một tia trào phúng. Cho nên ngươi theo dõi tiến độ hiện tại của Thiên Tụ Các? Muốn Cưu chiếm tổ chim khách?

Ngươi sai rồi. Đó cũng không phải là đạo của ta. Năm đó vì đạt tới cực hạn đã biết, chạm tới giới hạn, ta quả thật mượn sức mạnh bên ngoài không thuộc về mình. Hôm nay ta nên phải trả giá. Nhưng Thiên Tụ Các thì khác.

Muốn kết minh, có thể. "Ưng Hoàng ngắt lời: - Nhưng ta có một điều kiện.

Hắn chăm chú nhìn đối phương, trong mắt ưng hiện lên vô số điểm sáng màu sắc rực rỡ tựa như tinh hà. Đó là vô số góc chết hắn cắn nuốt vào trong bản thể.

Ta muốn cảm ngộ hết thảy những giới hạn ngươi chạm đến lúc trước !

Được!

Áo choàng xám không chút do dự đáp ứng.

Chương 1427. Nguyên lý 5

Chương 1427: Nguyên lý 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khu vực không rõ.

Một thần điện cổ xưa cổ xưa cổ xưa to lớn, toàn thân đen kịt, chung quanh phóng thích hồng quang nhàn nhạt, ngăn cách vô số vật chất đen kịt không biết từ ngoại giới cuồn cuộn khởi động

Thần Điện chỉnh thể là hình tháp, nhìn từ xa, tựa như một tòa tháp cao chỉ có một tầng.

Nó được chống đỡ bởi từng cột đá đen hình tròn khổng lồ, trên cột đá điêu khắc rất nhiều xúc tu và khuôn mặt vặn vẹo quái dị.

Các loại sinh vật phân không rõ chủng loại, thỉnh thoảng từ trên cột đá nhúc nhích vài cái, lộ ra khuôn mặt, phát ra tiếng kêu rên chói tai.

Ở giữa thần điện, phía trên cổng vòm tròn điêu khắc vô số văn tự cổ xưa cùng hoa văn dày đặc, ngồi chồm hổm trông coi là một con bồ câu trắng bốn chân dài ba cái đầu.

Chim bồ câu trắng to bằng quả dưa hấu, ba cái đầu lúc này đều vươn ra ánh mắt hồng ngọc, ngưng mắt nhìn khách đến đứng trước cửa lớn phía dưới.

Ngươi lại tới làm gì? Chúng ta đối địch lẫn nhau, lập trường bất đồng, không có gì để nói.

Thanh âm ba tầng bồ câu trắng đồng thời vang lên, lão nhân, nữ tử, tiểu hài tử, ba tầng thanh tuyến trùng điệp một thể, làm cho người ta có một loại cảm xúc đặc thù quái dị thần bí.

“Aifa giáo tông các hạ khác với Hư Vô giáo phái. Ta có thể cảm nhận được.

Người tới một thân đạo bào màu đen, đầu đội mũ đạo có những sợi dây vàng chạy quanh, phía sau có hào quang màu lam cuồn cuộn không ngừng chậm rãi phóng xạ.

Đây là một vị lão đạo. Trên đạo bào rõ ràng có chữ Thiên Tụ Các, ý nghĩa thân phận của hắn là đại nhân vật tầng cao nhất Thiên Tụ Các.

"Nhiều lần chém giết chinh chiến như vậy, Aifa giáo tông ngầm đồng ý Liên Thành chúng ta tiêu hao Cự Thú Hỗn Độn không biết, chưa bao giờ ra tay ngăn cản, rất hiển nhiên, thái độ của ngươi vừa nhìn là hiểu." thanh âm Lão đạo vang dội, đối với phán đoán của mình cực kỳ chắc chắn.

"Không hổ là Thiên Hồng, một trong Thải Thiên tứ lão, danh bất hư truyền. "Bồ câu trắng lộ ra nụ cười quái dị.

"Nhưng điều đó không có nghĩa là ta sẵn sàng tiếp đón ông."

Nếu là có cơ hội thức tỉnh hoàn toàn các hạ Abdaduni thì sao? "Thiên Hồng đạo nhân mỉm cười.

Không, chuyện các ngươi làm khác với đạo đồ của chủ nhân ta. Không có giá trị tham khảo. "Aifa giáo tông không có hứng thú chút nào.

"Chúng ta dựa vào nhận thức để cố định hết thảy nhưng Biển Đen vô ngần, vạn vật vốn ở nơi đó, bọn chúng trôi nổi bất định, tựa như mộng cảnh, vạn vật mà chúng ta đã biết chỉ là vạn vật mà chúng ta đợi. Còn có vô số trạng thái khác, di động vờn quanh, tồn tại bên ngoài mà chúng ta không cách nào cảm giác được. Cho nên, ngươi cho là những thứ đã biết, thật sự chính là toàn bộ sao?"

"… "Aifa giáo tông trầm mặc. Trạng thái xác suất di động. Không nghĩ tới, các ngươi cũng đi tới một bước này.

Hắn thở dài và vẫy cánh.

Đại môn Thần Điện phía dưới chậm rãi mở ra.

"Vào đi. Ngươi có tư cách gặp mặt trực tiếp chủ nhân. "Aifa giáo tông trầm giọng nói.

Thiên Hồng đạo nhân không do dự, một bước bước vào, thân ảnh trong nháy mắt biến mất ở trong đó, tựa như bọt nước, trong nháy mắt tán loạn.

Để lại bồ câu trắng 3 đầu phía trên cánh cửa vẫy cánh, một lần nữa đóng cửa lại.

"Vạn vật đều ảo mộng, đều bọt nước, nếu muốn tìm kiếm chân thật, cần trước bước vào trùng cấu."

Thanh âm của hắn nhẹ nhàng, một lần nữa hóa thành điêu khắc, đứng yên bất động.

Không bao lâu, cửa lớn lại mở ra.

Thiên Hồng đạo nhân từ trong đó bay ra.

Ông ta không nói một lời, ánh mắt một mảnh đen kịt, phía sau lam quang ảm đạm, trên người càng phủ kín miệng máu vết thương.

Ông ta không liếc mắt nhìn lại bồ câu trắng một cái, mà là thẳng tắp bay về phía xa xa, bay về phía cứ điểm thời chiến tạm thời của Thiên Tụ Các.

Nhưng mới bay qua lại bao xa.

Một mảnh tinh thể hình vuông màu trắng bạc, trong nháy mắt lấy ông ta làm trung tâm, chợt thành hình.

Bên trong tinh thể, vô số màu sắc hoa cỏ tầng tầng chồng lên nhau, từ trên xuống dưới trái qua phải nhanh chóng mở ra từ 4 phía.

Từng đạo người áo choàng màu xám, không tiếng động xuất hiện ở chung quanh tinh thể.

Thời không trong nháy mắt đọng lại, vô số dải lụa vàng tối phảng phất dùng ký hiệu chữ viết chữ số tạo thành, hiện ra, đem tinh thể bao vây thành một cái lồng giam cực lớn.

Đây là tuần hoàn phong tỏa, hơn nữa là tuần hoàn phong tỏa ít nhất bốn vị toàn tri ra tay!

"Động thủ! "Trong đó có một áo choàng xám trầm giọng truyền tấn.

Bốp!

Bốn đạo nhân ảnh đồng thời bay ra, xông vào tinh thể.

Trong nháy mắt, toàn bộ tinh thể cùng với dải tơ vàng tối, toàn bộ tàng hình, nhạt đi, biến mất ở trong Biển Đen, hoàn toàn không thấy.

……

Bên trong mộng cảnh hư ảo.

Lam Mộng vẫn giảng giải cho Lý Trình Di tình hình liên quan tới Toàn Tri.

"Toàn Lý có thể coi là Chúa Tể toàn tri, tất cả do trật tự sự vật tạo thành hết thảy, trong mắt bọn họ đều tùy ý có thể đổi đồ chơi."

Hắn dừng một chút, mặt lộ mỉm cười.

"Ta mặc dù cảnh giới kém xa tít tắp, nhưng cũng được chứng kiến sư tôn chân chính chính thức xuất thủ một lần."

"Đệ cũng được gặp một lần." Lý Trình Di lúc này cũng kịp phản ứng.

Lúc trước hắn nhìn thấy Thiên Huyền Tử sư tôn, chính là lúc gặp phải tổ chức Bạch Sáp.

Thời điểm đó toàn bộ Góc Chết Bạch Sáp bị sư tôn thu nhỏ, hóa thành một viên tiểu cầu, một ngụm nuốt mất.

Lần đó, rất có thể đã triệt để thay đổi Góc Chết Bạch Sáp, đồng thời đem hiện tượng bề ngoài của nó hạ cấp… .

Từ Góc Chết, giáng cấp thành viên cầu nhỏ giống như đồ ăn… .

Bây giờ suy nghĩ một chút, Lý Trình Di trong lòng có một loại cảm khái chân chính không gì sánh được.

Chương 1428. Nguyên lý 6

Chương 1428: Nguyên lý 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lam Mộng giải thích: - Được rồi, kế tiếp, ngươi phải tiếp tục mở rộng phạm vi che đậy duy độ của ngươi, cùng với cường độ bản thân, nếu có thể biến thành kiên cố như chiều dài duy độ, ngươi ở trong Duy Độ Ma Thần coi như là xuất sắc.

“Vâng. “Lý Trình Di gật đầu.

Đầu trên đầu dưới Duy độ này, lại là hai cấp độ, Thánh Nhân sinh sôi ở thế giới Góc chết, mà Duy Độ lại triệt để siêu thoát Góc chết, bước vào trung tầng Biển Đen.

Ảo diệu trong đó, khó có thể nói rõ.

“Đi thôi. “Lam Mộng nhẹ nhàng phất tay, tất cả xung quanh hai người trong nháy mắt biến mất, hóa thành bọt nước.

Đây vốn là ảo mộng hư cấu mà hắn vì tiện cho Lý Trình Di lý giải toàn bộ.

Trong nháy mắt, hai người lại trở lại trong đại điện Hoàn Mộng Quan.

“Toàn tượng nguy hiểm thế nào, ngươi đã biết rồi. Mà toàn số, ngươi cần chú ý, là giảm bớt điểm tự thân giống nhau, không cần quần tụ. Nếu là có thể mỗi tế bào thân thể đều có một phong cách riêng, đó là an toàn nhất, nhưng đó chỉ là yêu cầu xa vời, cũng may ngươi điểm ấy kỳ thật làm không tệ. Ít nhất ở ngoại hình cùng bản chất tánh mạng, ngươi không có bất kỳ quần thể đồng loại.” Lam Mộng cười nói.

Lý Trình Di nhất thời giật mình.

“Chỉ cần không có đồng loại, ta chính là độc nhất vô nhị duy nhất, liền có thể cắt giảm toàn bộ nhằm vào ta trên diện rộng sao?!”

Không đến mức trên diện rộng, ít nhất có thể có kháng tính nhất định. “Lam Mộng sờ sờ túi trên đầu mình, mặt người trên túi nhất thời phát ra một trận tiếng kêu hỗn độn mất hứng.

Chẳng lẽ các tổ sư cũng đều là dùng lò đốt âm điển đốt một mạch sao? trong Biển Đen có nhiều đồ vật như vậy để đốt sao?”

“Góc chết phong phú, không lúc nào là không tán loạn trong sinh diệt, thay vì để cho nó triệt để tiêu tán, không bằng hóa thành lương thực cho tự thân, ngươi cảm thấy thế nào?”

Lý Trình Di im lặng, lời này kỳ thật biến tướng thừa nhận, tổ sư cùng hắn và Lam Mộng, hắn là đều là lợi dụng đốt cháy để một đường lập nghiệp, nếu không căn bản không có khả năng có được ý thức lực bao trùm xung quanh khổng lồ như thế.

“Ngoài ra, sự hiểu biết toàn diện là cực hạn của sự hiểu biết, trước tiên xác định lý lẽ, sau đó phân tích nó một cách thấu đáo, và sự tăng cường ý thức cũng có giới hạn. Khi đạt đến giới hạn mà bản thân nó có thể được phép tồn tại, ngươi sẽ thấy một chùm ánh sáng. Đó là sự ngưng tụ của tất cả tinh hoa của cuộc sống của bạn.

Nắm lấy nó và tìm ra sự mở rộng tối đa của tất cả mọi thứ từ nó, giải thích tất cả mọi thứ bằng chiều không gian duy nhất của ngươi và khi ngươi có thể hiểu tất cả mọi thứ và hiểu tất cả mọi thứ trong chiều không gian của ngươi, ngươi thực sự bước vào Tri Thức Toàn Diện. Lam Mộng hồi đáp.

Cho nên, Duy Độ là hạt giống toàn tri? “Lý Trình Di như có điều suy nghĩ.

Có thể nói như vậy. Từ một khắc ngươi lựa chọn con đường duy độ, tương lai của ngươi nhất định phải đi về hướng cố định. Cho nên vì sao tất cả thế lực đều tranh đoạt hệ thống học thức cấm kỵ? Chính là vì như thế. “Lam Mộng gật đầu.

Lý Trình Di im lặng, lúc này đây đến đây tìm kiếm Lam Mộng sư huynh trợ giúp, đã giúp có chỉ dẫn vô cùng rõ ràng cho tương lai.

Giờ này khắc này, trong đầu hắn vô số tin tức ý niệm nhanh chóng khởi động, trọn vẹn mấy phút sau.

Hắn mới hướng Lam Mộng cúi đầu thật sâu.

Bạch Lộc, tạ sư huynh chỉ điểm!

Lam Mộng mặt lộ vẻ hiền hòa mỉm cười, thân hình lại biến mất.

Chỉ để lại bản thể khổng lồ ngồi ngay ngắn ở chỗ cao, chậm rãi nhắm mắt, không lên tiếng nữa.

Lý Trình Di cúi đầu trước Lam Mộng, sau đó lặng lẽ rời khỏi đại điện.

Kế tiếp, hắn cần đi trước chiến trường tiếp tục thiêu đốt, lớn mạnh ý thức lực, đồng thời cũng có thể hấp thu lượng lớn sát ý ác niệm.

Ra khỏi đạo quán, bên ngoài vẫn là không thể đếm được cự thú màu trắng, điên cuồng dọc theo thông đạo, hướng một tuyến chiến trường chạy nước rút.

Hắn không biết chém giết những cự thú này, đối với toàn tri có ích lợi gì.

Hắn chỉ biết, nơi này là nơi hắn nhanh chóng trưởng thành tốt nhất. Bỏ lỡ, sẽ khó gặp lại.

Lúc này, trên người Lý Trình Di mặc lên Hoa lân y, đem ẩn hình dung nhập vào đạo bào, lập tức một cái bóng lóe lên, lóe sáng cự ly dài nhảy về phía trước, bay về phía chiến trường.

Không lâu sau.

Tiền tuyến đen trắng trên chiến trường đan xen ầm ầm nổ tung một đoàn màu vàng rực rỡ.

Một lượng lớn hỏa diễm màu vàng lại một lần nữa đốt cháy đám Cự thú hư vô, hóa thành vô số ý thức lực bị đốt cháy dung nhập vào trong cơ thể Lý Trình Di.

Ý thức lực của hắn lại một lần nữa được Âm Điển kiếm lô phụ trợ, nhanh chóng tăng lên.

Một tiếng.

Hai tiếng.

Ba tiếng.

Một ngày.

Hai ngày.

10 ngày

Lý Trình Di không tiếp tục xâm nhập, mà là duy trì ở tiền tuyến vị trí không nhúc nhích, cho dù có cự thú màu trắng bên này xông qua chiến tuyến, hắn cũng không chủ động gia nhập, mà là ở lại chiến tuyến như cũ.

Ý thức lực cũng theo thời gian trôi qua, giống như điên cuồng tăng vọt.

Hiện giờ sinh cơ duy độ, đã đạt tới đường kính mấy chục vạn km.

Đây không phải phạm vi ý thức lực bao trùm, mà là phạm vi không gian kết hợp ý thức, hắn có thể hoàn toàn khống chế.

Trên chiến trường đen trắng, liền có thể nhìn thấy, một đoàn hỏa cầu màu vàng chiếu sáng hoàn cảnh bốn phía, bên người cuồn cuộn không ngừng tuôn ra đại lượng cự thú Thiên Tụ Các xông vào một bên trận doanh hư vô.

Nhưng những cự thú xông vào này cũng không thể kiên trì bao lâu, liền bị chèn ép trở về.

Chương 1429. Nguyên lý 7

Chương 1429: Nguyên lý 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thời gian quét đơn vô cùng khô khan, vẫn quét nửa năm.

Lý Trình Di không ngừng trở về Địa Nguyệt, dùng phương thức tiêu phí ác niệm, điều hòa sức khôi phục của thân thể, để đối kháng với khắc ấn sinh cơ lần nữa tăng tốc cường hóa.

Ý thức lực của hắn đang nhanh chóng tăng cường, đã gấp mấy trăm lần so với nửa năm trước. Phạm vi chiều không gian cũng sớm đột phá một tinh cầu, đột phá phạm vi Địa Nguyệt tinh hệ, kéo dài tới xung quanh tinh không.

Sau khi xác định rõ con đường tương lai, Lý Trình Di không hề mê mang, cũng hiểu được chênh lệch giữa bản thân và toàn tri, bắt đầu chuyên chú nâng cao bản thân. Bước vào cuộc sống nửa ẩn dật.

……..

Lịch Biển Đen, một năm sau tại Địa Nguyệt.

Tổng bộ tập đoàn Minh Viễn, đã từ nội thành dời đi, kết hợp mấy cái căn cứ ngầm tại Góc chết đan xen chế tạo thành một tòa thành hợp kim khoa học kỹ thuật viễn tưởng khổng lồ

Cả thành phố tựa như một tòa chiến hạm tinh tế màu bạc dựng đứng lên. Nằm sâu trong lòng đất.

Trong tổng bộ tập đoàn ngầm.

Bên trong một tòa kiến trúc mái vòm màu lam.

Cửa lớn hình xoắn ốc tự động mở ra, từ đó đi ra một người đàn ông cao lớn thân hình cường tráng, sắc mặt mệt mỏi.

Người đàn ông một thân đạo bào màu lam đậm, bên hông treo ngọc bội màu tím, khuôn mặt như ngọc điêu không hề tỳ

vết, nhìn qua bộ dáng hai mươi mấy tuổi.

Đại ca, cảm giác thế nào?

Bên tường ngoài cửa, nghiêng người dựa vào một đôi cô gái tóc đuôi ngựa, trong miệng cô gái nhấm nuốt kẹo cao su, thỉnh thoảng thổi ra mấy bong bóng nhỏ, nhưng chẳng biết tại sao, luôn thổi không lớn.

"Hoàn hảo, bên kia em chuẩn bị xong chưa?" người đàn ông trầm thấp hỏi, hắn chính là Lý Trình Di mới từ chiến trường trở về

Trong thời gian một năm này, ý thức lực của hắn so với lúc trước mạnh hơn rất nhiều, ý thức lực khủng bố tăng lên, tựa hồ cũng dẫn đến Góc chết lôi kéo tựa hồ vô lực dao động hắn.

Thời gian một năm này, Góc chết lôi kéo hắn cũng không thể làm gì được. Điều này cũng càng làm cho Lý Trình Di hiểu được, chính mình đi con đường này là chính xác.

Chỉ cần mình mạnh hơn Góc chết mạnh nhất, vậy thì không có Góc chết nào có thể kéo được mình.

"Làm xong rồi. "Cô gái là Thải Hồng Đường vẫn tọa trấn bên này.

Sau khi được Lý Trình Di chia hoa thần đem sức mạnh phản hồi, đám người Thải Hồng Đường xem như trực tiếp nhảy cóc, cường độ thân thể trong nháy mắt tăng vọt, thông qua phương thức hòa hoãn, ước chừng làm cho thân thể mấy người trong tema, trực tiếp tăng lên tới trình độ ngạnh kháng Góc chết cũng vô sự.

Vì thế, trước đó bị Góc chết bức bách đến không có cách nào đoàn tụ mọi người, khi Lý Trình Di trở về không đến hai tháng, liền thuận lợi thông qua Góc chết của mình, đoàn tụ cùng một chỗ.

"Em vất vả rồi, thứ này cũng không dễ làm. "Lý Trình Di thở dài.

Theo thực lực không ngừng tăng lên, hắn đối với nhận thức ác niệm, cũng càng ngày càng thâm nhập.

Hiện giờ để cho Thải Hồng Đường chế tác, chính là ác niệm châu chuyên môn căn cứ vào nguyên lý phong ấn hoa ngữ.

Ác niệm, trên bản chất là một loại sóng tinh thần, mà sự tồn tại của hoa ngữ phong ấn tình yêu, liền cho Lý Trình Di biểu diễn phương thức lưu trữ ác niệm rất rõ ràng. Cho nên hắn một hơi chế tác không ít phong ấn châu, để Thải Hồng Đường tiến hành thống nhất tụ hợp kiểm tra.

Hai người rời khỏi Ác Chi Căn dùng để điều tiết thuộc tính thân thể, đi tới một gian phòng khác liền kề.

“Hiện tại tất cả mọi người đi ra ngoài, nơi này chỉ có một mình em tọa trấn, ngay cả Đại Hùng cũng đi thu hoạch ác niệm. Tất cả mọi người cần lượng lớn ác niệm, lại lợi dụng Ác Chi Căn để cân bằng trạng thái thân thể của mình. “Thải Hồng Đường vừa đi vừa oán giận nói.

“Mấy ngày hôm trước anh không phải còn thấy em cùng Iseline cùng nhau uống rượu trái cây sao?“Lý Trình Di thuận miệng nói.

“Iseline là người sao? “Thải Hồng Đường quả quyết hỏi lại.

Ặc!

Hai người tiến vào gian phòng cạnh đó, trên bàn đặt một chiếc vòng tay tinh xảo màu vàng sậm.

Trên lắc tay mơ hồ lộ ra một tia ác niệm dao động.

“Em đem tổng cộng chín mươi hai viên Phong Ấn châu hợp lại, cuối cùng thành hình chính là cái này”.

Cô giơ tay cầm lấy lắc tay đưa cho Lý Trình Di.

“Nó có thể dung nạp ác niệm rất nhiều, dựa theo phương thức lúc trước tính toán, một đơn vị tương đương với hoàn thành một lần tiến hóa hoa ngữ , như vậy vật này có thể lưu trữ trên trăm vạn đơn vị.” Thải Hồng Đường giới thiệu.

“Tốt lắm. “Lý Trình Di gật đầu, nhận lấy lắc tay, đại khái cảm nhận được rồi đeo lên cổ tay.

“À, lần trước em đề cập đến việc kiểm tra thì giờ như thế nào? “Hắn thuận miệng hỏi.

Lúc trước Thải Hồng Đường nói, muốn kiểm tra cực hạn năng lực hoa ngữ của mình, cho nên bắt đầu lựa chọn khối bùn bình thường nhất, tiến hành nhiều lần tụ hợp, xem cuối cùng có thể tụ ra cái gì.

“Ở đây. “Sắc mặt Thải Hồng Đường khẽ biến, từ trong túi áo lấy ra một khối bùn màu xám mờ như thủy tinh.

“Đây là cái gì? “Lý Trình Di nhận lấy cục bùn, có chút tò mò hỏi.

Không biết. “Thải Hồng Đường lắc đầu,” Em chỉ đơn thuần dùng bùn bình thường, hợp lại, ngay từ đầu vẫn cứng như đá, càng về sau, cũng dần dần bắt đầu không thích hợp.

Cô nhìn về phía bùn thủy tinh màu xám, chân mày nhíu chặt.

“Không biết anh tin không, khối bùn lớn như thế này mà em phải tập hợp mười mấy chiếc tàu sân bay lớn mới có được?”

“Hả? “Lý Trình Di xoa xoa bùn thủy tinh màu xám, cũng không cảm thấy nặng nề.

Nhưng quái dị chính là, cho dù lấy sức mạnh của hắn, tại không ngừng đè ép đồ chơi này lúc, cũng sẽ cảm giác trì trệ.

Chương 1430. Nguyên lý 8

Chương 1430: Nguyên lý 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như toàn bộ giống như là triệt để hạ thấp hiện tượng bên ngoài, như vậy hoa ngữ tụ hợp chi tâm của Thải Hồng Đường, không phải là có thể tùy ý thăng cấp sự vật sao?

Chẳng lẽ, thứ này, chính là trạng thái sau khi bùn đất thăng cấp?

Hắn suy tư một chút, đột nhiên đem bùn thủy tinh màu xám nhẹ nhàng ném đi.

Xì.

Bùn nháy mắt liền biến mất, tiến vào trong lòng hắn giống như kiếm lô trong thế giới, bắt đầu bị hỏa diễm thiêu đốt.

Hỏa diễm bên trong Kiếm Lô, bản thân kỳ thật không phải phàm hỏa, mà làm một đại diện cho năng lực tiêu hóa khổng lồ của thân thể Lý Trình Di.

Tương đương với ý thức lực dạ dày.

Bùm!

Không ngờ bùn thủy tinh kia vừa mới đi vào, gặp phải hỏa diễm kiếm lô, liền trong nháy mắt như dầu gặp hỏa tinh, đột nhiên thiêu đốt lên.

Trong nháy mắt, kiếm lô bên trong hỏa quang bành trướng mấy lần, so với trước tràn đầy rất nhiều.

Ý thức lực có thể so với một phần mười Thánh Nhân Hư Vô tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Đây là!?

Thần sắc của hắn trong nháy mắt kinh nghi bất định.

Chỉ là dùng đồ vật do bùn đơn thuần tụ hợp ra, cư nhiên sau khi đốt cháy, cũng có thể cho hắn đại lượng phản hồi ý thức lực, cái này

"Thứ này, em còn có thể tiếp tục tụ hợp đượcu không?" trong hiện thực, Lý Trình Di đột nhiên mở miệng, hỏi Thải Hồng Đường.

"Không có cách nào, đây là cực hạn. "Thải Hồng Đường lắc đầu," Ngay từ đầu kỳ thật nó còn có thể trở nên cực kỳ cứng, cực kỳ nặng, nhưng sau đó lại đột nhiên bắt đầu giảm bớt, sau đó chậm rãi trở nên trong suốt. Đến bước này, liền không có biện pháp liền tụ hợp.

Lý Trình Di gật đầu, "Anh nghĩ, em có lẽ phát hiện một vật liệu đặc thù cực kỳ khó có được" Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, vật chất tụ hợp đến cực hạn, đây có phải là cái gọi là vật liệu cấu tạo cơ bản thân thể thánh nhân hay không?

Cái gọi là vạn kiếp bất diệt, hỗn nguyên như một, nếu như là loại vật chất này, nói không chừng thật đúng là có khả năng.

Lý Trình Di giật mình, trong tay lại xuất hiện khối bùn thủy tinh bị đốt cháy.

Mặt ngoài bùn thủy tinh hơi cháy đen, nhưng thể tích tổng thể chỉ thu nhỏ lại một chút mà mắt thường khó có thể phân biệt

"Vật liệu này có độ cứng cực kỳ lớn, em bảo, nếu như chúng ta dùng vật liệu này chế tác áo giáp phòng hộ, thậm chí trực tiếp trọng cấu thân thể của chúng ta sẽ là kết quả gì?"

"Để em thử xem! "Thải Hồng Đường hai mắt sáng ngời, lập tức tựa hồ nghĩ tới cái gì.

Đang lúc Lý Trình Di định cùng cô thảo luận một chút, làm thế nào tiến thêm một bước kiểm tra khối bùn thủy tinh màu xám tro này, đột nhiên ngọc bội bên hông hiện lên tử quang.

Một tin tức đặc thù từ Thiên Tụ Các truyền vào trong đầu hắn.

Sắc mặt Lý Trình Di trong nháy mắt biến đổi, im bặt.

“Tông môn có chuyện quan trọng, anh đi trước một bước, các em tự mình thử một chút, nhìn xem tài liệu này cùng tài liệu Hoa Lân Y có điểm chung hay không!

“Được! “Thải Hồng Đường trọng điểm.

Cô biết rõ đến cấp độ Lý Trình Di, cảm giác trong lòng tuyệt đối không phải ảo giác.

Mà trên thực tế, cô cũng có loại cảm giác này, cái đồ vật giống bùn thủy tinh kia giống như là vật chất nào đó đạt tới cực hạn, sinh ra biến hóa đặc thù.

Nếu không phải cô mượn năng lực hoa ngữ của Long Môn Điếu phối hợp, chỉ dựa vào chính mình, cũng không có biện pháp trong thời gian ngắn tụ hợp ra món đồ chơi này.

……..

Bên kia.

Lý Trình Di chớp mắt, nhảy nhót cự ly dài, rời khỏi Góc chết Địa Nguyệt, tiến vào Biển Đen.

Đối với hắn hiện tại mà nói, Địa Nguyệt quá nhỏ, nếu là hắn triển khai bản thể, trong nháy mắt liền có thể khiến cho Địa Nguyệt đại rung chuyển, do đó dẫn đến xu hướng hủy diệt.

Bản thể của hắn lúc này cơ bản lớn gấp ba tinh cầu Địa Nguyệt.

Tinh cầu, đã hoàn toàn không thể dung nạp hắn nữa, cho dù là lấy hình người thu nhỏ hành động, cũng có loại cảm giác bó tay bó chân.

Trong Biển Đen.

Lý Trình Di dùng Lóe sáng một lần lại một lần, nhanh chóng chạy tới điểm truyền tống Thiên Tụ Các gần đó.

Từ khi hắn ở chỗ này gặp tập kích, Thiên Tụ Các liền ở phụ cận Góc chết Địa Nguyệt, thành lập một điểm truyền tống tạm thời.

Trong Biển Đen vô số Góc chết kỳ dị, nhanh chóng hiện lên bên cạnh.

Lý Trình Di lúc này lại không có chút tâm tình nào để ý tới.

Tất cả tâm tư của hắn, đều tập trung vào tin tức tông môn vừa mới nhận được.

"Thiên Hồng tổ sư bị tập kích mất tích, nghi ngờ đã chết." Tất cả đệ tử từ Duy Độ trở lên nhanh chóng tới Hồng quán tổng các kiểm chứng. Thiên Thủ đạo nhân.

Thiên Hồng tổ sư, một trong Thải Thiên tứ lão, lại nghi ngờ đã chết!?

Đây chính là toàn tri đỉnh phong, đỉnh cấp cường giả tầng thứ toàn lý!!

Tồn tại cấp độ như vậy, cư nhiên cũng chết?

Tâm tình Lý Trình Di trầm trọng, nhanh chóng Lóe sáng, mượn định vị mà Tử Vân Bội chỉ dẫn, rất nhanh lóe đến trước một tượng đá đạo nhân thật lớn.

Tượng đá lớn như hành tinh bình thường, cao hơn mười vạn km, trôi nổi trong Biển Đen, mặt trầm như nước, là ngoại hình ban đầu của tổ sư Thiên Tụ Các. Lúc này trên lòng bàn tay trước người tượng đá, đã có một đoàn cửa truyền tống xám xịt xuất hiện.

Xung quanh bên trong Biển Đen, thỉnh thoảng có từng đạo các loại hồng quang, tựa như sao băng, xông vào vòng xoáy cửa truyền tống, biến mất không thấy.

Lý Trình Di cảm ứng, đều phát hiện ra từng luồng khí tức đồng môn Duy Độ Ma Thần.

'Thiên Tụ Các lại có nhiều Duy Độ Ma Thần như vậy'trong lòng hắn nghiêm nghị, nhưng động tác thân thể cũng không chậm trễ chút nào, nhanh chóng bay tới gần, một đầu xông vào vòng xoáy màu xám kia.

Cũng giống như những người khác, trong nháy mắt biến mất ở trong cửa truyền tống.

Vô số quang ảnh ở bên người nhanh chóng lóe ra.

Chương 1431. Nguyên lý 9

Chương 1431: Nguyên lý 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vài giây sau.

Trước mắt Lý Trình Di khôi phục bình thường.

Hắn đang ở dưới bầu trời đêm đen kịt.

Phía trước là một tòa đạo quán loang lổ nhìn qua có chút cổ xưa.

Đạo quán đại môn mở rộng, bên trong sân, trồng một cây cổ thụ cực lớn.

Cây hoa mọc đầy vô số đóa hoa màu hồng nhạt, cánh hoa theo gió trút xuống, bay lả tả, rơi vào trên phiến đá màu xám trắng, cũng rơi vào trên người rất nhiều bóng người tụ tập cùng một chỗ dưới tàng cây.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, bước về phía trước, cũng đi vào đạo quán.

Xung quanh hắn từng bóng người đi qua, đều không thấy rõ khuôn mặt, đều mặc đạo bào màu đen, trên người tản ra dao động Duy Độ Ma Thần tương đối cường hãn.

Hắn đại khái đếm, người đứng ở dưới tán cây hoa rơi xuống, tính cả hắn, đã có hơn trăm người.

Mà sau đó bên ngoài còn đang có người tiếp tục đi vào bên trong.

Không ngừng có nam nữ đạo nhân tiến vào, sau đó đều ăn ý chờ ở dưới tàng cây hoa, chờ đợi cửa lớn chủ điện đạo quán mở ra.

Mà những người này phía trước nhất, lại là một loạt đứng ra khuôn mặt quen thuộc.

Đứng trung tâm nhất, là Thiên Thủ đạo nhân tiên phong đạo cốt, râu bạc trắng lông mày trắng, cũng tức là các chủ

đương nhiệm của Thiên Tụ Các.

Ông ta lúc này hoàn toàn chính là hình người lão đạo bình thường, tay cầm phất trần, trong miệng lẩm bẩm.

Hai bên Thiên Thủ đạo nhân là sư huynh đệ, cũng là cao tầng trực thủ của Thiên Tụ Các. Đều là cảnh giới toàn tượng toàn tri.

Nơi này tổng cộng có mười lăm người, mười lăm người Toàn tri, tất cả đều đứng ở chỗ này cũng không đi về phía trước, mà lẳng lặng chờ đợi.

Không ai lên tiếng, tất cả mọi người tự nhiên đứng ở vị trí của mình, không nhúc nhích, lẳng lặng chờ đợi.

Lý Trình Di cũng là như thế, tín vật bên hông hắn, chỉ dẫn hắn đứng ở vị trí trung bộ, sau đó lẳng lặng cúi đầu, chờ đợi.

Bộp.

Có người từ phía sau vỗ vỗ vai hắn.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, là hai người sư huynh Thanh Minh cùng Nguyên Tố.

Sắc mặt Thanh Minh ngưng trọng, thở dài, đứng trước mặt hắn, cúi đầu chờ đợi.

Nguyên Tố thì không đi về phía trước, mà đứng ở vị trí cạnh Lý Trình Di.

Thiên Hồng tổ sư, thật sự ngã xuống? "Giọng nói của hắn nhỏ như muỗi, truyền vào trong đầu Lý Trình Di.

"Đệ cũng không biết. "Lý Trình Di đưa tin trả lời," Vừa mới nhận được tin tức, đã trực tiếp được truyền tới.

"Nơi này là Vạn Tượng Hồng Quán, là nơi Thiên Hồng tổ sư thường lui tới nhất, là nơi tĩnh tu, nếu lão nhân gia thật sự xảy ra chuyện nơi này sẽ xuất hiện dấu hiệu đầu tiên."

"Toàn tri đỉnh phong, tồn tại như vậy thế mà sẽ chết? xảy ra chuyện gì? dạng kiếp nạn gì, có thể ảnh hưởng đến cấp độ bực này?"

Đây chính là tồn tại có thể tùy ý sửa đổi tất cả khái niệm pháp tắc của khu vực đã biết ở Biển Đen!

Tồn tại như vậy, có thể làm cho ngọn lửa không còn phát ra nhiệt lượng, cũng có thể làm cho hàn băng phóng ra ánh lửa khủng bố, thiêu đốt vạn vật. Động năng và tĩnh của các hạt đều có thể tùy ý thay đổi thuộc tính.

Cường giả như vậy, ai có thể làm gì được?

Kỳ thật tất cả mọi người ở đây, trong lòng đều mơ hồ có phỏng đoán.

Răng rắc.

Đột nhiên, cửa lớn chủ điện đạo quán vẫn đóng chặt, rốt cục mở ra một khe hở.

Một đạo nhân ảnh chậm rãi từ sau cửa đi ra.

Một thân đạo có khuôn mặt tang thương, áo bào đỏ sậm hoa quý, đầu đội hắc liên quan, xõa tung ở phía sau tóc bạc, còn thiêu đốt ngọn lửa màu bạc tinh tế.

“Thiên Nhãn tổ sư! “Mấy người Thiên Thủ đạo nhân vội vàng tiến lên một bước, sắc mặt khẩn trương mở miệng hỏi.

Xin hỏi Thiên Hồng tổ sư?

Người này chính là Thiên Nhãn đạo nhân, một trong Thải Thiên tứ lão.

Ông ta nhìn quanh mấy trăm đạo nhân ở đây một cái, sắc mặt trầm trọng, khẽ lắc đầu.

Đã không cảm giác được dấu vết tồn tại chỉ sợ là bị kéo vào Cự Linh tầng vây giết.

“Với thực lực của Thiên Hồng tổ sư, cho dù không địch lại, cũng không đến mức không cách nào thoát ly??” Thiên Thủ đạo nhân sắc mặt trắng bệch, không cam lòng hỏi lại.

“Có ai sớm bố trí nhiều lần phong tỏa tuần hoàn, ít nhất có bốn vị đồng cấp cường giả ra tay, một người ngăn chặn triệt tiêu Thiên Hồng pháp tắc khái niệm sửa chữa, một người ngăn

chặn năng lượng cung ứng, hai người phụ trách chính diện bắt giết" Thiên Nhãn đạo nhân khẽ lắc đầu.

"Thiên Hồng vừa vặn mới từ Cự Thú giáo phái bản bộ đi ra, bởi vì cảm ngộ giới hạn cự thú, mà xảy ra chút sự cố, tâm thần thất thủ, không thể ở trạng thái đỉnh phong, bị bởi vậy bắt được lỗ hổng, có thể xác định, người xuất thủ ít nhất bốn người cảnh giới toàn lý!"

Bốn người cảnh giới toàn lý!

Nhất thời mọi người xung quanh đều chấn động.

Thiên Nhãn nhìn mọi người ở đây.

"Chuyện Thiên Hồng, chúng ta sẽ xử lý, ngươi chờ tới có ích lợi gì? thay vì lãng phí thời gian ở đây, không bằng nhanh chóng nghĩ cách đi tìm ra thủ phạm!"

Trong sân, mọi người trầm mặc, lập tức nhao nhao không tiếng động hướng ông ta hành lễ, sau đó xoay người rời đi.

Thiên Hồng đạo nhân thân là một trong bốn trụ cột của Thiên Tụ Các, hư hư thực thực vẫn lạc, mang đến ảnh hưởng, tuyệt đối sẽ không hời hợt như Thiên Nhãn nói.

Khu vực đã biết của Biển Đen có nhiều Toàn lý như vậy, có thể có tư cách ra tay đối với Thiên Tụ Các, có thể đếm trên đầu ngón tay.

Cho nên kế tiếp cho dù là người nào đứng màn này, hay là bản thân Thiên Tụ Các, đều tuyệt đối sẽ có động tác lớn.

Lý Trình Di đứng ở cuối cùng, cũng đi theo mọi người chậm rãi rời khỏi sân.

"Dữ Hoằng, Thiên Xu, Bạch Lộc lưu một chút. "Đột nhiên Thiên Nhãn đạo nhân thanh âm từ phía sau truyền đến.

Lý Trình Di hơi dừng lại, nhanh chóng quay đầu lại, vừa lúc thấy ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của Thiên Nhãn đạo nhân nhìn về phía mình.

Chương 1432. Đột kích 1

Trong Vạn Tượng Hồng Quán.

Trong sân, hoa cây rơi lả tả, cánh hoa như mưa, vô cùng vô tận.

Thiên Nhãn đạo nhân đưa lưng về phía ba người, ngọn lửa trên mái tóc dài màu trắng càng thêm mãnh liệt.

Vị Thải Thiên Đạo Nhân này, cũng là người đầu tiên Lý Trình Di gặp qua ngoài sư tôn. Lúc trước, khi chưa hiểu rõ chênh lệch trong Toàn Tri, hắn còn không có cảm giác gì, nhưng vào lúc này, Lý Trình Di mới rõ ràng, ở trong mắt đối phương, có lẽ chỉ có đồng cấp, cùng tương lai có khả năng trở thành đồng cấp cường giả, mới miễn cưỡng có thể lọt vào mắt ông ta.

Ông ta liếc nhìn hai người còn lại.

Dữ Hoằng là một đạo nhân mặt khỉ lông vàng, lưng đeo trường kiếm, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng túc mục.

Thiên Xu là một mỹ diễm lệ khí chất cực kỳ hung ác, tay cầm phất trần, đạo bào đỏ sậm, vừa nhìn đã biết không phải hạng người không phải lương thiện gì

“Thần Ưng quốc bên kia có động tĩnh gì không? “Thiên Nhãn là người đầu tiên nhìn về phía Dữ Hoằng.

Mặt khỉ đạo nhân khẽ cúi đầu, ý thức lực vô hình phóng ra một tia, bay về phía Thiên Nhãn đạo nhân.

Chỉ trong chớp mắt, một lượng lớn tin tức vẫn nguyên vẹn theo ý thức truyền đi.

Thiên Nhãn trầm ngâm, híp mắt suy tư.

Ý thức giữa hai người trong nháy mắt không biết tương tác bao nhiêu lần, rất nhanh, ánh mắt hắn liền nhìn về phía Thiên Xu.

Bên chiến trường cự thú, ngươi đã đi thẩm tra đối chiếu?

Kiểm tra đối chiếu, tình huống cụ thể đã được bảo tồn, toàn bộ quá trình khảo sát đều không bỏ sót. Mời đọc. “Thiên Xu cúi đầu, ý thức khẽ động, phân ra một tia bay về phía Thiên Nhãn.

Ý thức hai người tiếp xúc, trong nháy mắt tương tác lượng lớn thông tin.

Hai giây sau, Thiên Nhãn dừng một chút, cuối cùng nhìn về phía Lý Trình Di.

Là người thừa kế vương thành, ngươi có thể cảm nhận được Hoa đế vương đời thứ nhất có thức tỉnh hay không?

Rất hiển nhiên, hắn đã đem Hoa đế vương đời thứ nhất Hoa Đế liệt vào đối tượng hoài nghi.

“Bẩm tổ sư, không thể. Trên thực tế, năng lực hoa ngữ mà con kế thừa chỉ bắt nguồn từ Hoa đế vương đời thứ nhất, hơn nữa cũng không hoàn chỉnh. Điểm này tổ sư có thể từ lịch sử đệ tử lúc trước phán đoán ra. “Lý Trình Di cung kính trả lời.

“Hôm nay trong các, các ngươi ba người có khả năng nhất trong thời gian ngắn bước vào Toàn Tri, về sau đi lại, cần phải chú ý an toàn.” Thiên Nhãn dặn dò.

“Vâng. “Lý Trình Di đáp lại.

“Đặc biệt là ngươi, Bạch Lộc” Thiên Nhãn thản nhiên nói: - Trên người ngươi kế thừa truyền thừa đặc thù tức hệ thống vương thành có thể so với một nửa Toàn Tri. Hoa đế vương đời thứ nhất nếu muốn trở lại đỉnh phong, tất sẽ không buông tha ngươi.

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, rất hiển nhiên, trên đời này có lẽ không có chuyện gì có thể giấu diếm thật lâu.

Đối với Toàn Lý mà nói, ở thời khắc đầu tiên động thủ phục kích, hắn liền bại lộ.

Đối với Toàn Tri mà nói, bại lộ một chút, cùng bại lộ toàn bộ, cũng không khác nhau.

Những thứ nghĩ được thức là đạt được, đây là năng lực tự nhiên của Toàn Tri.

"Hoa đế vương đời thứ nhất, nếu động thủ với đệ tử, đệ tử nên ứng đối như thế nào? "Lý Trình Di suy tư, thấp giọng hỏi.

"Sư tôn ngươi ở trên người ngươi lưu lại tọa độ, nếu là gặp chuyện, bởi vì Hệ thống Vương thành ở trên người ngươi, ngược lại không cần lo lắng hắn sẽ thuấn sát ngươi. Chỉ cần có một tia giảm xóc, liền đủ Thiên Huyền Tử ra tay chặn giết." Thiên Nhãn đạo nhân đơn giản nói.

"Đệ tử hiểu rồi! "Lý Trình Di trịnh trọng gật đầu.

……..

Biển Đen, tinh thể tuần hoàn phong tỏa không gian.

Vô số lưu quang màu sắc rực rỡ, tựa như cầu vồng xuyên qua Thiên Hồng đạo nhân.

Lưu quang tựa như hư ảo, không hề thực thể, xuyên qua người ông ta.

Ông ta lẳng lặng lơ lửng trên không trung, tựa hồ chờ đợi cái gì đó.

Mũ quan dải hoa sen trên đầu cùng viên quang màu lam sau lưng, ở trong dòng nước lũ màu sắc rực rỡ vô tận này, chiếm cứ quang sắc độc nhất vô nhị thuộc về mình.

"Ta tưởng là ai, hóa ra là Ưng Hoàng Suknila. Ngươi không đợi ở Thần Ưng quốc, chạy tới kéo ta vào dòng sông lịch sử này làm gì?

Ánh mắt Thiên Hồng đạo nhân lóe lên, nhìn về phía trước, tòa tinh thể không gian này trôi nổi ở ngân hà cầu vồng phía trên, chỉ có một cái phòng nhỏ.

Hắn liền ở phía dưới một mặt tường tại gian phòng tinh thể.

Bức tường trong suốt ngăn cách ý nghĩ thoát ly của hắn. Nếu không thể rời đi, vậy xem rốt cuộc là ai ở phía sau quấy phá.

Xì.

Vừa nói xong, một thân ảnh đầu ưng thân người, mặc áo bào màu vàng cao lớn, lẳng lặng xuất hiện ở phía trước Thiên Hồng đạo nhân.

Chính là Ưng Hoàng Thần Ưng quốc.

Nhưng hắn lúc này, cùng lúc trước nhìn thấy hoàn toàn khác nhau.

Từng dải ruy băng được tạo thành từ chữ viết màu vàng vờn quanh, nhanh chóng lưu động biến hóa.

"Đã lâu không gặp, Thiên Hồng, vốn ta định sau này sẽ cùng ngươi tâm sự. Nhưng đáng tiếc, thời gian không nhiều lắm. "Ưng Hoàng lãnh đạm nói.

Trong dòng sông lịch sử này, mỗi thời mỗi khắc đều có vô số tin tức chảy xuôi như thoi đưa, dùng để phong tỏa Cảm ứng Toàn Tri của ngươi là không thể tốt hơn. Sinh diệt diễn hóa, luân hồi chi đạo, đơn thuần dùng để phong tỏa cảm giác, vẫn là dùng rất tốt.

Lúc này trong ba góc khác, cũng nhao nhao xuất hiện từng đạo nhân ảnh.

Chương 1433. Đột kích 2

Chương 1433: Đột kích 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đạo thân ảnh thứ hai cũng là hình người, hai tay ôm ngực, thân mặc áo giáp màu trắng hạng nặng toàn thân, phía sau khoác áo choàng thuần trắng, nhưng trong khe hở áo giáp, lộ ra, cũng không phải da người, mà là bột tuyết.

Đúng vậy, một lượng lớn bột tuyết lạnh màu trắng lưu động, đang cuồn cuộn không ngừng từ trên người người này chảy xuôi ra, rơi xuống đất.

Còn có Băng Đế Trà Cốc tam thế của Vĩnh Hằng Băng Hải!

Ánh mắt Thiên Hồng đạo nhân chuyển dời đến người cuối cùng.

"U Hàm đạo huynh, ngay cả ngươi cũng tới chen tay vào?"

Cuối cùng người nọ một thân đạo bào, toàn thân màu đen thêu âm dương thái cực, toàn thân đều là trạng thái trong suốt, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy thân thể hình dáng là người.

Người này là các chủ Thanh U Các xếp thứ tư Liên Thành Hội, U Hàm đạo nhân.

"Ta vì sao không thể nhúng tay? "U Hàm mỉm cười nói. "Thiên Tụ Các mưu đồ rất lớn, nếu là các ngươi thành công, khu vực đã biết này còn có thể có con đường cho chúng ta sống sót?"

"Ta và ngươi cùng là dòng chính vì sao phải náo loạn đến mức này? "Sắc mặt Thiên Hồng khẽ biến.

Nếu như nói hai người phía trước ông ta còn có chút chuẩn bị tâm lý, còn vị Toàn Lý thứ 3 này, ông ta lại thế nào cũng không nghĩ tới.

U Hàm chỗ ở Thanh U Các, nhưng là thường xuyên cùng Thiên Tụ Các hành động chấp pháp, bản thân hai thế lực lớn liền có minh ước, nhưng hiện tại minh ước không có hiệu quả.

“Dòng sông lịch sử mỗi một cái chớp mắt đều sẽ chảy qua tin tức không thể đếm được, nơi này đủ để triệt để che chắn cảm ứng ngoại giới đối với những gì chúng ta làm.” U Hàm đạo nhân mỉm cười nói.

Trên khuôn mặt trong suốt của hắn kỳ thật cũng không thể thấy rõ biểu tình, nhưng từ thần thái thanh âm, có thể phán đoán tâm tình hắn thật sự rất tốt.

‘Xem ra là không cách nào tránh khỏi. “Thiên Hồng đạo nhân thở dài một tiếng. Đã từng là bạn tốt, bây giờ lại rơi vào xung đột vũ trang, đây cũng không phải là ông ta mong muốn.

Nhưng trước mắt đối phương trăm phương ngàn kế, bày ra cạm bẫy, sự tình đã thành kết cục đã định.

Đã như thế!

Hắn giơ một tay lên.

Vô số mảnh giáp màu bạc kim sắc bắt đầu từ đầu ngón tay, cấp tốc hướng lên trên bao trùm toàn thân.

Cùng lúc đó, ba người còn lại đồng thời giơ tay lên.

Trong phút chốc

Bốn đạo ý niệm trong nháy mắt nổ tung.

Ầm ầm!!

Phía sau bốn người trong nháy mắt hiện lên từng đạo hư ảnh dữ tợn cực lớn.

Phía sau Thiên Hồng đạo nhân, một cự phật Lưu Ly dài vô số cánh tay, cả người phát ra thải quang, ngồi ngay ngắn trên Đài sen đen, chợt nổi lên hư không.

Mặt Cự Phật không có ngũ quan, mà là mỗi thời mỗi khắc miệng đỏ như máu không ngừng nổi lên lại trầm xuống.

Khuôn mặt giống như một vũng bùn, đen kịt mà dữ tợn.

“Vạn Phật đều nói. …“Cự Phật chắp tay trước ngực, trên mặt vô số miệng phát ra tiếng vang thật lớn.

Từng vòng sóng âm hóa thành dao động bán trong suốt, trong nháy mắt vặn vẹo tinh thể tứ phương bên trong không gian, nhằm phía ba vị Toàn Lý còn lại.

Trong dao động kia ẩn giấu vô số hạt nhỏ màu xám tro, mỗi một hạt, phóng đại cực nhanh, chính là một mảnh do vô số sóng nhỏ tạo thành một lượng lớn sóng âm.

Trong mỗi một đạo thanh âm, tất cả đều là lấy thanh âm Thiên Hồng tạo thành âm thanh vặn vẹo.

Theo tiếng niệm tụng của âm thanh vặn vẹo, tất cả không gian bốn người chung quanh, phía dưới dòng sông lịch sử, cũng bắt đầu nổi lên gợn sóng kịch liệt.

Từng đạo thanh âm Thiên Hồng không ngừng truyền ra.

Trên tức dưới, trên dưới vốn không khác gì nhau.

“Rung động không cho phép suy giảm.”

Trong chân không nên có nước chảy.

“Gió không thể giúp lửa, không cần phương tiện để đốt cháy.”

Vạn vật không nên có lực hấp dẫn, mà nên là lực đẩy.

“Cái chết là sự khởi đầu của sự tái sinh, do đó tuần hoàn 10 lần thứ 45 có thể tái sinh.”

Vô số hỗn loạn không chịu nổi, vô số khái niệm cùng quy tắc không cách nào xác định logic, trong tiếng âm thanh vặn vẹo kia bị cưỡng ép xoay chuyển cải biến.

Có đôi khi một cái chớp mắt trước thay đổi, một cái chớp mắt sau lại một lần nữa khôi phục đến phương hướng khác.

Trong nháy mắt chính là hơn trăm triệu lần khái niệm thay đổi, quy tắc pháp tắc bởi vậy mà thay đổi. Một số khái niệm biến mất, một số khái niệm mới sinh.

Theo đó, còn có vô số hạt hình thức ban đầu của Góc chết, cũng bởi vậy sinh ra lại diệt.

Âm thanh vặn vẹo hỗn loạn không chịu nổi như thế, mới là đòn sát thủ chân chính của toàn bộ đám người.

Ong!!!

Dao động trong suốt do âm thanh vặn vẹo tạo thành, trong nháy mắt đụng vào ba vị còn lại.

Giữa Toàn Lý và Toàn Lý, tốc độ xử lý thay đổi khái niệm cũng có chênh lệch.

Ở dưới cỗ sóng âm thoạt nhìn như bình thường này trở nên rung động công kích.

Trong ba người U Hàm đạo nhân là người đầu tiên lui về phía sau một bước, sắc mặt khó coi, sau lưng trong phút chốc hiện lên hơn một ngàn cánh tay trắng noãn, tất cả cánh tay ở trước người nặn ra tầng tầng các loại thủ ấn.

Grào!

Vô số thủ ấn tự phát phát ra rung động, bắt đầu nhanh chóng sửa chữa quy tắc hỗn loạn triệt tiêu âm thanh vặn vẹo do Thiên Hồng phát ra.

Chỉ là thoáng cái, lỗ mũi U Hàm liền mơ hồ chảy ra máu loãng màu đen.

Thân hình vốn trong suốt của hắn, cũng bởi vậy mà trở nên càng có hình dáng, tựa hồ màu sắc càng đen.

Chương 1434. Đột kích 3

Chương 1434: Đột kích 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vĩnh Hằng Băng Hải Băng Đế, thì là toàn thân áo giáp hiện lên đạo đạo vết nứt, nhưng hắn đồng dạng từ trong khe hở áo giáp bay ra lượng lớn màu trắng phấn tuyết, kết hợp sau lưng thật lớn người tuyết hư ảnh hai tay, ở trước người ngưng tụ ra một mặt màu trắng đại thuẫn.

Trên đại thuẫn đồng dạng có vô số hoa văn hoa văn màu sắc rực rỡ nhanh chóng biến hóa lóe ra.

Một loại quy tắc tuyệt đối đặc thù, cực kỳ kiên cố không cách nào dao động, bị hắn dùng phương thức bột tuyết, không ngừng cường hóa.

Chỉ ngưng kết một loại khái niệm, cường hóa một loại quy tắc. Dùng cái này để đối kháng âm thanh vặn vẹo của Thiên Hồng. Đây chính là phong cách của Vĩnh Hằng Băng Hải.

Đến một bước này, so đấu cũng không phải lực tính toán của song phương, mà là tốc độ năng lượng vô hạn cung ứng.

Góc thứ ba.

Áo giáp toàn thân Ưng Hoàng nở rộ kim quang, vô số kim quang hóa thành thực thể, bện ra từng dải băng màu vàng tinh khiết trước người hắn.

Trên dải băng hiện lên những ký hiệu màu đen dày đặc không đếm được.

Tất cả văn tự ký hiệu nhu động biến ảo, gian nan đem âm thanh vặn vẹo vọt tới ngăn cách ra, từ hai bên tản đi.

Đây là né tránh.

Phong cách của Thần Ưng Quốc chính là như thế, ở trong quy tắc cùng khái niệm vặn vẹo của đối phương, tìm kiếm khoảng cách, du động dời đi.

Dù sao tính lực Toàn Tri có hạn, không có khả năng trong nháy mắt hoàn toàn thay đổi hết thảy tất cả của đối thủ, chỗ ý thức có thể chạm tới, chính là nơi quy tắc khái niệm vặn vẹo.

Mà Ưng Hoàng lựa chọn, chính là tránh đi nơi ý thức đối phương chạm đến.

Trong lúc nhất thời, trong tinh thể hình vuông nho nhỏ, tam đại Toàn Lý đồng thời sử dụng phương thức sở trường của mình, tránh né Thiên Hồng toàn lực bộc phát.

……..

"Nung chảy vàng miệng chúng sinh"Thân thể Thiên Hồng tan rã, hóa thành vô số thải quang dung nhập vào cự phật phía sau.

Cự Phật từ trong hư không nhanh chóng thành hình, đài sen rơi vào trong tinh thể, hình thể bắt đầu nhanh chóng bành trướng, biến lớn.

Trong tiếng rắc rắc, trần nhà tinh thể trên đỉnh đầu Cự Phật phát ra tiếng giòn tan.

Cùng lúc đó, vô số cái miệng nhỏ nhắn màu máu trên mặt ông ta nhao nhao phát ra một cỗ sóng âm chấn động mới.

Nơi sóng âm bay qua, mặt đất tinh thể, vách tường, tất cả mọi thứ, đều được chuyển hóa thành màu vàng tinh khiết rực rỡ.

Răng rắc.

Cùng một lúc, sau khi ngăn chặn đối thủ trong thời gian ngắn, Thiên Hồng ngẩng đầu, một chưởng nặng nề đánh về phía trần nhà trên đỉnh đầu.

Phốc!!

Trong phút chốc, tay hắn đình trệ.

Bay lơ lửng trên không trung, giống như điêu khắc, cứng ngắc bất động.

Một cỗ sức mạnh khủng bố hoàn toàn mới, trước đó hoàn toàn không phát hiện, trong nháy mắt phủ xuống tới thân thể,

đem cố định ở một cái chớp mắt.

Chính là khoảnh khắc này.

Cả người Thiên Hồng run lên.

Hết thảy phảng phất hoàn toàn đọng lại.

Ông ta chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía lồng ngực mình.

Nơi đó đang có một thanh kiếm rộng lớn lấp lánh vô số ánh sao màu xanh bạc, từ sau lưng xuyên thấu ra.

Thân kiếm khắc vô số hoa văn thật nhỏ, hương hoa nhàn nhạt từ trên tản ra.

Phù.

Vô số màu sắc rực rỡ cánh hoa nhao nhao vẩy ra, bay ra từ bên trong tinh thể, hội tụ, chất thành một đạo hình người, vừa vặn đứng ở phía sau Thiên Hồng đạo nhân.

Rầm một tiếng giòn vang, vô số cánh hoa tản ra, từ giữa đứng ra một hình người mặc giáp trụ nặng nề chế tạo bằng vàng ròng.

Phía sau hình người khoác áo choàng màu trắng dày nặng viền bạc, màu sắc nhàn nhạt ở phía sau hợp thành một vòng đĩa hoa lệ, phía trên mơ hồ có thể thấy được mười hai hoa thần vị màu sắc khác nhau phân cách.

Nếu là Lý Trình Di ở chỗ này, liền có thể liếc mắt một cái nhìn ra, đó chính là ngọn nguồn Hoa Thần Vị, bản thể bên ngoài của Ác Chi Hoa.

"Nên kết thúc rồi. "Dưới mũ bảo hiểm hình người truyền ra giọng nam trang nghiêm. Thời đại Thiên Tụ Các kết thúc.

Hắn một tay cầm chuôi kiếm, đột nhiên phát lực.

Phụt.

Cự kiếm từ trên người Thiên Hồng đạo nhân thoáng cái rút ra, mang ra mảng lớn máu đen.

…….

Địa Nguyệt.

Vương Đô, đỉnh cao nhất của một tòa cao ốc đổ nát.

Lý Trình Di lẳng lặng đứng ở rìa sân thượng, nhìn ra xa tòa thành thị mới từ trong đổ nát quật khởi một lần nữa này.

Phế tích trắng đen bị dọn dẹp chỉ còn lưu lại, một lượng lớn kiến trúc trắng bạc mới đột ngột mọc lên, tựa như từng ngọn núi băng lãnh mà giàu cảm giác khoa học kỹ thuật.

Giữa những ngọn núi, là từng chiếc phi thuyền vận tải hình thể cực lớn.

Phù.

Lý Trình Di khẽ thở dài.

Hắn đang hồi tưởng Lam Mộng sư huynh nói ở thời kỳ hòa bình, bọn họ chính là lấy Góc chết làm thức ăn, đem toàn bộ đốt cháy, thu hoạch lương thực tự thân.

Mà hiện tại còn tốt chính là, chiến tranh mang đến lượng lớn tử thương, cũng mang đến lượng lớn tài nguyên để phát triển trong tương lai. Điều này khiến bọn họ không cần phải truy tìm vật liệu giống như thời bình

"Chiến trường, tổ sư đã nói rõ có thể sẽ rất nguy hiểm, tốt nhất đừng đi, xem ra cuối cùng con đường duy nhất để lớn mạnh cũng chỉ có cái kia."

Lý Trình Di trong lòng suy nghĩ rõ ràng.

Hôm nay lòng người Thiên Tụ Các hoảng sợ mất đi một trong Thải Thiên tứ lão, mang đến di chứng cực lớn, cũng đang dần dần hiện ra.

Chiến trường không hề được quyết định bởi binh nguyên cuồn cuộn không ngừng, mà là đại lượng cao thủ Thiên Tụ Các co rút lại.

Bên Liên Thành cũng bởi vậy mà áp lực đột ngột tăng lên.

Dù sao Thiên Tụ Các có thể không quan tâm, nhưng bọn họ tiếp giáp với Cự thú hư vô cũng không thể không để ý tới.

Hội nghị Liên Thành mỗi ngày mở, nhưng ở không tìm được Thiên Hồng đạo nhân trước đó, hết thảy đều là uổng công.

Thở dài một hơi, Lý Trình Di xoay người, bước về phía trước một bước.

Một giây sau, cả người đã xuất hiện trong căn cứ ngầm của tập đoàn Minh Viễn.

Chương 1435. Đột kích 4

Chương 1435: Đột kích 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đây là nơi Tháp Trí Tuệ và Ác Chi Căn được xây dựng.

Lúc này, hắn tới nơi này, không phải vì lại kiến tạo cái gì, mà là vì đem hoa thần vị cuối cùng hoàn toàn bổ sung, bước vào trạng thái thể đỉnh cực. Trong không gian ngầm u ám, Lý Trình Di khẽ búng tay.

Bộp một cái.

Toàn bộ khoảng trống xung quanh chợt sáng lên, hệ thống chiếu sáng tự động sáng lên bạch quang.

Trong động, đứng sừng sững hai tòa kiến trúc kỳ dị rất là thấp bé.

Một tòa toàn thân màu lam, tựa như từng cái đĩa xếp chồng lên nhau. Đó là Ác Chi Căn.

Một tháp trắng cao hai tầng khác, nhìn qua không chút thu hút tựa như bia nhọn màu trắng, lại là tháp Trí Tuệ.

Lý Trình Di tiến vào một tầng trí tuệ tháp, mắt nhìn hiện tại ngẫu nhiên thư tịch, là một quyển về đồng thoại cố sự trẻ em, chỉ là trong đó nội dung tựa hồ có chút quái dị.

Viết về con người không phải từ quan điểm của con người mà từ quan điểm của con vật.

Trên bìa sách viết "Yêu và khoan dung"

Dùng tiếng Biển Đen.

Lý Trình Di cảm thấy quyển sách này coi như có chút ý tứ, liền lấy ra, tạm thời giữ lại.

Rời khỏi tháp Trí tuệ, hắn lại đến Ác Chi Căn nhìn xem.

"Anh "Một giọng nữ trong trẻo từ tầng không gian Ác Chi Căn bay tới.

Lý Trình Di theo tiếng nhìn lại, nơi này một mảnh hắc ám, cái gì cũng không có, nhưng trong bóng tối lúc này lại có thể nhìn thấy, Iseline một thân váy dài trắng noãn, tóc dài xõa vai, một tay cầm một cây đoản trượng màu bạc, đang cười tủm tỉm hướng bên này đến gần.

Cánh tay của cô, vẫn không trọn vẹn.

Lý Trình Di thở dài trong lòng.

"Em cũng là tới điều hòa thân thể?"

"Uh gần nhất đi ốc sên bên kia thu hoạch không ít ác niệm. đám ốc sên kia lại dám phản kháng em bị em chèn ép hết thảy!" Iseline tươi cười

"Em chèn ép như thế nào?", Lý Trình Di cũng nhớ tới, lúc trước hắn lần đầu tiên gặp qua thương nhân ốc sên.

"Em làm cho bọn chúng vỏ ốc mới tốt hơn rất nhiều vỏ ốc cũ mà bọn chúng mang trên lưng , sau đó từ bên này nhập hàng, dùng ưu đãi giá chèn ép kênh nhập hàng của bọn chúng, he he. Hiện tại tất cả bọn chúng đều chỉ có thể làm công cho em. Đi khắp Góc chết khác buôn bán đồ vật. Em toàn bộ rút ra một phần." Iseline cười nói.

"… "Cái này gọi gì là chèn ép?

Lý Trình Di không nói gì.

"Đã tìm được thứ anh cần chưa?"

"Ừ, tìm được rồi. Em đi lòng vòng khắp nơi, đã sớm đã tìm được tọa độ rồi. "Iseline cười nói. Huyền Linh Mộc Hoa, Tuyết Liên, Anh túc xanh. Điểm tụ tập quy mô lớn, đều có. Ác niệm như vậy? Không phải còn thiếu rất nhiều ác niệm sao?

"Ác niệm, ngược lại rất dễ dàng. "Lý Trình Di thở dài.

Hắn bây giờ còn có thể an ổn đứng ở chỗ này, lúc trước thu hoạch đại lượng ác niệm, đã có tác dụng mấu chốt.

Bất quá kế tiếp, hắn dự định hoàn toàn viên mãn tất cả hoa ngữ, liền cần càng nhiều ác niệm.

Dù sao trong ba loại hoa còn lại, anh túc xanh, là nguy hiểm nhất.

Bởi vì hắn hiện tại sinh mệnh lực, đã đạt tới một trình độ khủng bố mà không cách nào tính toán được .

Nếu cưỡng ép tăng gấp đôi vậy thì tổng lượng sẽ…

“Mặt khác, Thải Hồng Đường bên kia, đang nghiên cứu tụ hợp thể đỉnh cực cơ sở vật chất, nếu có rảnh, em có thể giúp bọn họ thu thập điểm đặc thù vật chất.” Lý Trình Di phân phó.

Vâng, em biết rồi. “Iseline gật đầu.

Cô lấy từ trong túi váy ra một tờ giấy đã gấp xong, sau đó đưa cho Lý Trình Di.

Nhận lấy tờ giấy, Lý Trình Di cũng không cần mở ra, liền có thể nhìn thấy bên trong ghi chép tọa độ.

Cảm ơn. Lần này hắn là có thể rất nhanh giải quyết vấn đề cái tay của em.

“Em không sao, em cũng quen rồi. “Iseline cười nói.

Lý Trình Di đưa tay sờ sờ tóc cô. Nghĩ đến mình hoàn toàn có thể hỏi Lam Mộng sư huynh một chút, xem có thể khôi phục hay không.

Dù sao cũng có thể hỏi chùa Lam Mộng sư huynh bên kia, còn muốn hỏi tông môn thì cần phải tích góp công lao từng tí một, cái này thì nên lưu lại về sau dùng.

“Anh sẽ giúp em sớm giải quyết. Yên tâm đi. “Lý Trình Di an ủi.

Sau khi xác định tọa độ, hắn chào Iseline.

Đột nhiên thân ảnh lóe lên, biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện lại, trước mắt là một mảng lớn hoa Tâm cầu huyền linh mục.

Vô số hoa nhỏ màu trắng, ở trên, trong lá xanh, không ngừng lay động theo gió.

Nơi này là một vùng núi, phía dưới trời xanh mây trắng, trên sườn dốc, toàn bộ Tam cầu huyền linh mộc đều là biến

chủng.

Tại thời điểm này, dưới sự bảo trì nuôi dưỡng hợp lý, hầu như tất cả các loài cây đều nở hoa.

Không chần chờ, Lý Trình Di nhanh chóng tiến lên, hấp thu hoa khí.

Một lát sau, hoa khí viên mãn, Lý Trình Di cũng lấy ác niệm châu ra, hấp thu ác niệm trong đó.

Không bao lâu, ác niệm viên mãn.

Một luồng tin tức, truyền vào trong đầu hắn.

Có tiến hành tiến hóa thể cực đỉnh của Tam cầu huyền linh mộc hay không?

Chủ hoa này chỉ có thể tiến hóa hai lần, lúc trước đã tiến hóa một lần, hiện tại lần thứ hai, chính là thể cực đỉnh.

Nhưng, tuy rằng chỉ là hai lần, nhưng Lý Trình Di đối với hoa ngữ này vẫn không cảm thấy tiếc hận.

Dù sao, có thể trực tiếp từ trong toàn bộ Biển Đen tìm kiếm tri thức, nhu cầu tin tức mình cần, cái này bản thân cũng đã là sớm hưởng thụ năng lực Toàn Tri.

Có. Trong lòng Lý Trình Di một lần nữa xác định nội dung tin tức mình muốn.

Với ý thức lực của hắn bây giờ, tốc độ hấp thu tin tức, lúc này đây, phương hướng có thể hấp thu liền lớn hơn rất nhiều.

Đáp lại vừa dứt.

Trong rừng cây, Lý Trình Di lẳng lặng đứng thẳng, hai mắt híp lại.

Hắn điều chỉnh toàn thân đến trạng thái hoàn mỹ nhất.

“Có phải dùng hoa ngữ, tài hoa tràn đầy?” Câu hỏi của Ác Chi Hoa lại truyền đến.

Đúng!

Lý Trình Di một lần nữa xác định.

Chương 1436. Đột kích 5

Chương 1436: Đột kích 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

‘Vui lòng xác định hướng dẫn dắt và sử dụng: Định dạng là : Tôi chỉ định làm dẫn dắt.’ Lời nhắc nhở của Ác Chi Hoa lại một lần nữa truyền đến.

Lý Trình Di lấy lại bình tĩnh, hít sâu một hơi.

Ta chỉ định!

Vô số ý niệm, do dự, chần chờ, tại giờ khắc này từ trong đầu hắn hiện lên.

Nhưng mặc kệ do dự gì, hắn đều mạnh mẽ đè xuống.

Ta chỉ định, phương pháp dẫn dắt hệ thống Vĩnh Hằng Sinh Cơ thành tựu Toàn Tri!

Két.

Trong thoáng chốc, hắn tựa hồ nghe được một tia tiếng vỡ vụn rất nhỏ, tựa hồ có cái gì nứt ra.

“Chuyện gì thế?” Còn không đợi ý niệm của hắn sinh ra.

Một luồng ký ức tin tức tựa như hải dương điên cuồng từ bốn phương tám hướng hư không tràn vào ý thức của hắn.

Từng nhóm người kế thừa Vĩnh Hằng sinh cơ thất bại bao gồm hình ảnh, ký ức của bọn họ, nhao nhao nhanh chóng tràn vào trong đầu Lý Trình Di.

Khiến hắn có chút ngoài ý muốn chính là, lúc ban đầu Vĩnh Hằng sinh cơ, lại không phải là bắt đầu từ Thiên Tụ Các.

Mà là ở trong thời đại càng xa xưa, thì có một đám cũng không phải là người thừa kế, đang không ngừng thử nghiệm, không ngừng tan xương nát thịt nổ tung, tích góp từng tí một một khoản tin tức trân quý về nó.

Phẩm chất cao của Ác Chi Hoa cường đại với độ cao cao hơn Vĩnh Hằng sinh cơ mạnh mẽ lưu lại lượng lớn tin tức

tương quan, hội tụ trong đầu Lý Trình Di. Vượt qua ký ức mấy ngàn vị người thừa kế thất bại, nhao nhao tràn vào trong đầu Lý Trình Di, hóa thành tư liệu quý giá

Phương hướng đó, thử nghiệm như thế nào, biện pháp nào, mấy ngàn loại ký ức thất bại, khiến cho Lý Trình Di trong nháy mắt có nhận thức to lớn mà toàn diện về vĩnh hằng sinh cơ.

Có thể nói, từ giờ khắc này trở đi, không ai có thể hiểu rõ vĩnh hằng sinh cơ hơn hắn. Coi như là Toàn Tri, bởi vì cấm kỵ học thức hạn chế, cũng không có khả năng so được với hắn.

Tại tổng các Thiên Tụ Các ở khu vực không biết

Tầng hai gác xép nhỏ nhắn.

Ba lão giả râu bạc trắng ngồi đối diện nhau, tĩnh tu nhắm mắt.

Thiên Hồng đạo nhân mất tích vong mạng, làm cho không khí lúc này ít nhiều có chút nặng nề.

“Nếu không có gì bất ngờ, trong Liên Thành Hội có người tham gia tập kích. “Thiên Nhãn thấp giọng nói.

Kiếp số như thế, đây là cái giá vượt qua giới hạn, không có ngoại lệ. “Lão giả Thiên Thanh Tử đầu hơi thấp da trắng bệch, sắc mặt bình tĩnh nói.

“Vương thành năm đó cũng như vậy, chạm vào giới hạn, chính là kiếp nạn như vậy, sớm hơn giáo phái Hư vô, giáo phái cự thú, đều là như thế.” Thiên Huyền Tử thản nhiên nói, “Vượt qua, chính là đại tự tại, độ bất quá, vạn vật đều ngừng.”

“Còn thiếu mảnh ghép cuối cùng, nhưng rốt cuộc không cách nào tìm miếng được thích hợp.” Thiên Nhãn đạo nhân thở dài.

Ông ta liếc nhìn hai người còn lại. Nếu kế tiếp là ta, con đường kế tiếp phải dựa vào hai vị sư huynh đi tiếp.

“Đệ dự định cũng đi một chuyến Giáo phái cự thú? “Thiên Huyền Tử nhíu mày.

Đương nhiên, điều tra dấu vết đã không có ý nghĩa gì, so với hư vô, cự thú còn có thiện ý hơn. Thiên Nhãn gật đầu.

"Đệ cũng biết, Thiên Hồng rất có khả năng là lúc tái cấu trúc hết thảy bản thân, trong phút chốc tạm thời mất đi cảnh giới Toàn tri, mới bị đánh lén, nếu đệ cũng như thế chúng ta không cách nào cố kỵ." Thiên Huyền Tử nói "Trong một khắc Toàn tri ngã xuống, cho dù ta chờ ra tay, đệ tiến giai đoạn tái cấu trúc cũng sẽ gặp phải phiền toái."

"Nếu chúng ta đã quyết định bước lên con đường này, bây giờ muốn hối hận, có phải đã quá muộn rồi không?"

Cả hai đều im lặng.

Bọn họ hao phí vô số tâm huyết đại giới mới bước vào cảnh giới hôm nay, tuy rằng sáng sớm liền dự liệu được gặp phải tình huống bực này, nhưng khi một khắc Thiên Hồng chân chính ngã xuống, trong lòng bọn họ vẫn là không khỏi sinh ra sự bi thống.

"Năm đó Hư Vô Chi Mẫu cho rằng bản thân vượt qua kiếp nạn, đáng tiếc cuối cùng lâm vào điên cuồng hỗn độn, cự thú vì muốn tránh khỏi trạng thái hỗn độn, mà lâm vào ngủ say cho tới nay chưa tỉnh."

Về sau Hoa đế vương đời thứ nhất vương thành, lấy phân chia sức mạnh bản thân làm đại giới, mạnh mẽ hạ cấp, lại lui trở về. Hoa đế vương đời thứ hai Vương thành không biết chân tướng, mạnh mẽ đụng vào, bởi vậy tan thành mây khói, ngay cả một tia dấu vết cũng không thể lưu lại, tất cả ảnh hưởng trong lịch sử toàn bộ biến mất.

Thiên Huyền Tử thở dài: "Hôm nay đã đến chúng ta, nếu không vạn nhất không tìm được mảnh ghép cuối cùng thì rốt cuộc cũng rơi vào hoàn cảnh như thế "

Ba người đều trầm mặc.

Toàn bộ ý thức lúc này một lần lại một lần tìm tòi tất cả khu vực đã biết ở Biển Đen.

Cố gắng tìm được hai khối bầu trời thích hợp cuối cùng, phù hợp với Thiên phôi thai duy nhất mà bọn họ nắm giữ.

Bầu trời không phải tùy tiện có thể bổ khuyết lên, mà là bầu trời đặc biệt cần bản thể có sức mạnh thần bí.

Bầu trời Góc chết bình thường, cũng không có ý nghĩa.

Hơn nữa loại sức mạnh thần bí thiên không, này bản thân còn phải vừa khéo phù hợp hai loại thuộc tính cuối cùng.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy hơi thở, ba người liền quét mắt mấy lần tất cả khu vực đã biết.

Ba đạo ý thức khổng lồ vô biên mang theo bão táp Biển Đen, thổi qua từng mảnh khu vực Góc chết.

Tất cả những tồn tại dưới chiều không gian đều không tự giác run rẩy.

Dưới sự cung cấp năng lượng vô hạn, sức mạnh của toàn bộ lý luận một mình có thể hoàn toàn hủy diệt tất cả mọi thứ trong khu vực đã biết của Biển Đen.

Đáng tiếc, lần lượt quét hình, vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

……..

Chương 1437. Đột kích 6

Chương 1437: Đột kích 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Mấy ngàn lần ký ức thất bại, đều tràn vào Lý Trình Di trong đầu.

Hắn bây giờ ý thức lực sớm đã có thể hoàn toàn dung nạp những thứ này cái gọi là hình ảnh trí nhớ.

Duy nhất phiền toái, là cảm thụ cụ thể trong đó.

Cảm nhận rất nhiều quá mức chủ quan, bởi vì sự khác biệt trong hệ thống nhận thức cá nhân, dẫn đến kết quả cuối cùng và định vị khác nhau.

Nhưng đại lượng kinh nghiệm tràn vào, cũng làm cho trong lòng Lý Trình Di dần dần có một nhận thức toàn diện mà chỉnh thể về Vĩnh hằng sinh cơ.

"Trước kia cũng có người lựa chọn qua, giống như mình lấy một đường sinh cơ làm lộ tuyến Duy Độ cơ sở." Nhưng cũng thất bại ở bước cuối. Nguyên nhân thất bại, là Vĩnh Hằng sinh cơ cho dù tới Duy Độ đỉnh phong, cũng vẫn không ngừng cường hóa chỉnh thể. Điều này dẫn đến toàn bộ chiều không gian của nó dần dần trở nên càng ngày càng kiên cố, mà để tránh cho bản thân mất cân bằng, vị tiền bối kia không thể không liên tục tiêu hao một lượng lớn tài nguyên, tăng cường khả năng tự hồi phục của bản thân và chiều không gian."

Trong lòng Lý Trình Di phục hồi kinh nghiệm thất bại của một vị tiền bối.

'Nguyên nhân vị kia thất bại, là tiêu hao càng lúc càng lớn, thậm chí đến mức không thể không nuốt chửng lượng lớn tài nguyên đồng đạo còn lại của Biển Đen, hắc động vô cùng tận này, làm cho người đó bị những người còn lại vây công, cuối cùng không thể không nuốt hận dưới tay Toàn Tri, bị phong ấn ngàn năm.'

“Ngàn năm sau, người nọ bị Vĩnh Hằng sinh cơ phát nổ, hóa thành mảnh nhỏ, hoàn toàn biến mất.” Có thể thấy được con đường này cuối cùng chính là vạn vật quy nhất, lại bởi vì thực lực không bằng toàn tri, mà hoàn toàn bị chặn lại.

Lý Trình Di trong lòng suy tư, lúc trước cho rằng vĩnh hằng sinh cơ đến thể hoàn toàn Duy Độ Ma Thần, sẽ ngừng bành trướng nội áp.

Hiện tại xem ra vẫn có thể tiếp tục bành trướng, chỉ là bởi vì chiều không gian quá lớn, dẫn đến áp lực bành trướng nhỏ một chút, dù sao thể trạng lớn hơn rất nhiều.

Trong lòng suy nghĩ, thân hình hắn lại lần nữa lóe lên, biến mất ở trong rừng hoa, một giây sau, xuất hiện ở một mảnh biển hoa màu xanh da trời.

Vô số anh túc xanh da trời, tựa như đại dương, theo gió khẽ lay động, bay tán ra phấn hoa mông lung nhàn nhạt.

Tọa độ của hắn, là một sườn dốc, trên sườn núi trừ loạn thạch ra chính là một lượng lớn anh túc xanh.

Anh túc xanh tuy được gọi là xanh, nhưng không phải là màu xanh lá cây, mà là màu xanh dương. Màu xanh lá cây ở đây, là chỉ màu xanh lá cây mịn màng, cũng không phải màu hoa.

Đứng trong biển hoa, thân hình Lý Trình Di lóe lên, trong phút chốc đã chạm vào cánh hoa lớn xung quanh.

Lượng lớn hoa khí nhanh chóng tràn vào trong cơ thể, lấp đầy độ tiến hóa cần thiết của hoa khí.

Sau đó hắn lại lấy ra một viên ác niệm châu, nhẹ nhàng hấp thu ác niệm trong đó.

Thu thập tổng sản lượng ác niệm châu, đại bộ phận đều dùng để cân bằng thân thể, còn lại tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cũng đủ dùng để tăng lên tiến hóa hoa ngữ.

Về bản chất, ác chi hoa không cần nhiều hoa khí lắm, lại có thể sinh ra các loại năng lực thần kỳ, điều này vẫn làm cho Lý Trình Di kinh ngạc.

Nhưng từ sau khi nghe Thiên Nhãn tổ sư hỏi, hắn bỗng nhiên ý thức được.

"Nếu đúng như tổ sư nói trên người ta có Hoa đế vương đời thứ nhất phân ra một nửa bản chất Toàn tri, như vậy những năng lực hoa ngữ này, có lẽ vốn năng lực đặc dị thuộc về Hoa đế vương đời thứ nhất khai phá ra, những thứ này vốn có bản chất thuộc về một nửa Toàn tri cho nên mới có thể có phẩm chất cao như thế?"

Trong lòng hắn suy đoán.

Từ năng lực của Thải Hồng Đường lúc trước mà xem, những năng lực hoa ngữ này, thật sự tuyệt đại bộ phận đều là năng lực khái niệm hóa, rất nhiều thậm chí hoàn toàn không nói đạo lý.

Điều này hoàn toàn phù hợp với mô tả và định nghĩa của mức độ hiểu biết đầy đủ.

Nhưng lúc này không phải là lúc suy nghĩ những điều này, hắn rất nhanh hấp thu hết ác niệm. Nhìn ác chi hoa trên đĩa tròn, mới một cái hoa thần vị sáng lên lam quang.

Đó là ánh sáng của anh túc xanh đang dần dần sáng lên.

Rất nhanh, một tin tức mới truyền vào ý thức.

Có tiến hành tiến hóa thể cực đỉnh hoa anh túc xanh không?

Anh túc xanh có thể tiến hóa ba lần, hắn bây giờ đã đến hai lần. Đây là lần thứ ba và có lẽ là nguy hiểm nhất.

Bởi vì hắn bây giờ sinh mệnh lực, đã vượt qua hai lần trước quá nhiều.

Sinh mệnh lực Vĩnh hằng sinh cơ bành trướng, tới bây giờ cái cấp độ này, đã bước vào một mức độ vô cùng khoa trương, nếu không phải Lý Trình Di có phương pháp cân bằng lấy ác niệm chuyển hóa tăng lên lực tự lành, chỉ sợ hiện tại cũng có khi bước vào con đường của vị tiền bối kia là thôn phệ những tài nguyên khác xung quanh, tăng lên lực khôi phục tự thân.

“Cảnh giới tự thân không đủ, tỉ suất chuyển hóa năng lượng không đủ cao, hao tổn lớn.” Chỉ có thể không thể không tiếp tục cắn nuốt càng nhiều, cuối cùng dẫn đến gặp phải kẻ thù vây công, con đường này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Lý Trình Di thở dài, cảm ứng được tin tức Ác Chi Hoa hỏi, hắn im lặng.

Ước chừng qua mấy giây, mới chậm rãi phát ra đáp lại khẳng định.

Có!

Hết thảy rơi vào trầm mặc.

Ác Chi Hoa trên mu bàn tay cũng tắt đi lam quang, tạm thời biến mất không thấy nữa.

Tất cả mọi thứ dường như đều im lặng.

Tiếng gió biến mất.

Tiếng biển hoa lay động xào xạc, cũng hoàn toàn biến mất.

Lý Trình Di đứng ở trung tâm, nhắm hai mắt lại, cẩn thận cảm thụ biến hóa trên người.

Chương 1438. Đột kích 7

Chương 1438: Đột kích 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thân thể hắn bây giờ, nhìn như chỉ là thân thể người, trên thực tế thân thể người chỉ là đại biểu.

Ý thức lực tuyệt đại bộ phận đã sớm dung nhập sinh cơ Duy Độ khuếch tán ra, cùng khu vực Duy Độ (không gian) dung hòa làm một.

Mà cái gọi là phôi thai Duy Độ, kỳ thật chính là chỉ thân thể này của hắn, cũng chính là thánh thể.

Thánh thể kiên cố vô cùng, vạn kiếp bất diệt, hỗn nguyên như một, nhưng kiên cố như vậy, đến chiều không gian, cũng tương phản biến thành nhà giam trói buộc hắn siêu thoát thể xác.

Thân thể càng kiên cố, sức mạnh cần đánh vỡ phôi thai cuối cùng này cũng càng lớn.

Tất nhiên, đó là trường hợp của những người khác.

Đối với Lý Trình Di, đánh vỡ thánh thân kỳ thật rất dễ dàng, bởi vì nội áp vĩnh hằng sinh cơ, thật sự quá lớn.

Hắn cần chú ý, là lúc nổ tung đừng quá mức, đem toàn bộ chiều không gian của mình cũng nổ tung theo dây chuyền.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Ong!!

Trong phút chốc, vô số lam quang từ trong da trên người Lý Trình Di sáng lên.

Sinh mệnh lực trong cơ thể hắn, bị vĩnh hằng sinh cơ bành trướng với một tốc độ khó có thể hình dung, nhanh chóng tăng mạnh, tăng nhanh

Vô số sinh mệnh lực tựa như hải dương, điên cuồng tràn vào trong thân thể hắn và Duy Độ, làm cho toàn bộ Duy Độ đều điên cuồng bành trướng.

Trong Khu vực Duy Độ, vốn chỉ có đường sinh cơ màu hồng nhạt vạn vật rất nhỏ. Tất cả hết thảy, đều là do tuyến sinh cơ cấu thành.

Ngoài ra còn có bóng tối vô hạn.

Nhưng giờ này khắc này, một lượng lớn sinh mệnh lực, cùng nhau tác dụng trong bóng tối vô hạn này.

Có một cái gì đó chưa biết dường như bắt đầu nảy mầm

"Gợi ý: Sinh mệnh lực bởi vì quá nhanh khổng lồ, dẫn đến xuất hiện hiện tượng sụp đổ, sụp đổ cuối cùng sẽ bởi vì khái niệm hấp lực ngưng tụ hình thành trạng thái cân bằng, phải chăng tiến hành cưỡng chế ngăn chặn?" Lời nhắc nhở của Ác Chi Hoa đột nhiên tuôn ra.

Lý Trình Di sửng sốt.

"Có gây nguy hiểm cho ta không?" Trong lòng hắn hỏi.

Không trả lời, độ thông minh của Ác Chi Hoa rõ ràng không cao như vậy.

Suy tư mấy giây, Lý Trình Di quyết đoán thay đổi cách nói.

Sau khi ngăn chặn sẽ như thế nào?

'Ngăn chặn sẽ dẫn đến sinh mệnh lực bành trước cưỡng ép gián đoạn' Ác Chi Hoa trả lời.

Vậy thì không ngăn chặn. Lý Trình Di không có gì phải do dự.

Ít nhất cho tới bây giờ, Ác Chi Hoa hệ thống còn chưa từng xuất hiện tình huống tạo thành thương tổn đối với hắn.

Sau khi được xác nhận, nhanh chóng biến mất.

Sinh mệnh lực thì tựa như tên lửa, điên cuồng dâng lên trong không gian.

Răng rắc.

Thân thể Lý Trình Di đột nhiên nứt ra một khe hở.

Đó là sinh mệnh lực dâng lên quá nhiều, dẫn đến xuất hiện dấu hiệu không thể dung nạp.

Cũng may anh túc xanh tăng cường, cũng không phải chỉ là tăng cường áp suất bên trong bành trướng, còn đồng bộ tăng lên tốc độ khôi phục sinh mệnh lực.

Hai cỗ sức mạnh bắt đầu không ngừng đấu sức trên người Lý Trình Di.

Một bên phục hồi, một bên tăng cường.

…….

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một giờ

Hai tiếng.

Bỗng nhiên một cỗ lực kéo vô hình đột ngột xuất hiện trên người Lý Trình Di trong biển hoa.

Lực kéo khổng lồ cường hãn, ý đồ dẫn dắt Lý Trình Di vào một thông đạo đặc biệt bên ngoài Góc chết.

Rắc rắc

Lý Trình Di lắc lư một cái, không có động tĩnh.

Lực kéo lần thứ hai phát lực, tăng cường lôi kéo.

Trong tiếng ken két, Lý Trình Di giống như mất cân bằng, nghiêng sang trái một chút.

Nhưng đó là giới hạn.

Kế tiếp, cho dù lực dẫn dắt như thế nào, đều không thể đem Lý Trình Di gồm cả toàn bộ chiều không gian, kéo vào Góc chết mới.

Kiên trì như thế mấy phút sau, lực kéo bất đắc dĩ tiêu tán ra, mất đi tung tích.

Kỳ thật tình huống như vậy, đã xuất hiện rất nhiều lần.

Chỉ là lúc này đây lực kéo rõ ràng lớn hơn rất nhiều, đáng tiếc chính là, sinh mệnh lực của Lý Trình Di, cũng lớn hơn rất nhiều.

Vì thế song phương một lần nữa đạt thành ngang tay.

Trong nháy mắt, lại qua hai giờ.

Lý Trình Di đột nhiên mở to hai mắt.

Hắn há miệng muốn nói cái gì, nhưng đã không còn kịp rồi.

Ầm ầm!!!

Cả người hắn ầm ầm nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng màu đen, tiêu tán không còn, thoáng qua liền dung nhập bên trong sinh cơ Duy Độ tự thân.

Trong khoảnh khắc nổ tung, hắn bị trói buộc trong thân thể, cuối cùng toàn bộ ý thức dung hợp vào không gian.

…….

Trong Duy Độ.Hắc Ám

Trong vô số khoảng cách màu đen bên trong tuyến sinh cơ, lúc này cũng đồng bộ xuất hiện một lượng lớn hạt màu đỏ sậm.

Những hạt này phảng phất là huyết nhục tạo thành, bên trong có trái tim rất nhỏ đập thình thịch, làm cho người ta có cảm giác sinh mệnh lực mãnh liệt.

Không bao lâu, một hạt bay ra, một lần nữa thoát ly Duy Độ, rơi xuống biển hoa tại hiện thực, đảo mắt bành trướng, biến lớn, hóa thành thân thể Lý Trình Di.

Xì.

Hắn mở to mắt, trên người mãnh liệt thiêu đốt lên kim sắc hỏa diễm nhàn nhạt.

Thành công rồi. Phôi thai phá ra, không nghĩ tới sẽ trực tiếp bước vào thể Ma Thần hoàn chỉnh.

Hắn than nhẹ một tiếng không đợi thân thể mới tự nhiên phát ra dao động, liền lập tức mạnh mẽ đè xuống.

Nếu không ở chỗ này buông ra bản thể, coi như chỉ là một điểm tế bào của bản thể. Cũng có thể dẫn đến hành tinh này đối mặt với sự hủy diệt trí mạng.

Lý Trình Di nhắm mắt, cảm thụ ý thức bản thân.

Hiện tại hắn, bản thể từ thánh thể, biến thành chiều không gian bản thân.

Bộ thánh thể mới xuất hiện này, ngược lại thành một bộ phận cực nhỏ tồn tại cùng loại với hóa thân.

Nói cách khác ngoại trừ chống lại Toàn Tri, nếu không thời điểm còn lại, đối mặt với bất kỳ đối thủ nào, hắn đều có thể kịp thời phân hóa ra từng bộ tử thể, tương đương với nhiều ra đại lượng phân thân.

Đứng trong biển hoa, trong lòng Lý Trình Di cảm nhận được hoa ngữ bắt đầu chậm lại.

Chương 1439. Đột kích 8

Chương 1439: Đột kích 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hiển nhiên, anh túc xanh tăng cường gấp mười lần, lúc này đã đến hồi kết thúc.

Tiếp theo, là lúc xem xét khả năng hoa ngữ thể cực đỉnh mới.

Hắn đưa tay ấn lên ấn ký Ác Chi Hoa, cái vòng tròn tuôn ra tin tức về thể cực đỉnh mới.

Anh túc xanh: Hoàn thành tiến hóa thể cực đỉnh, thời gian nở hoa: Từ tháng 6 - 8.

"Hoa ngữ 1: Sinh mệnh Kiên cường 3 lần.

Hoa ngữ 2: Dấu vết vĩnh viễn Sinh Mệnh (Phàm lưu lại dấu vết, mãi mãi bất diệt)

Lý Trình Di chú ý tới, sinh mệnh ngoan cường mới xuất hiện lần thứ ba, trong đó có phiên bản cường hóa đặc tính thích ứng nhanh chóng.

Rất có thể chính là đặc tính này, để cho hắn sinh ra tình huống khôi phục thân thể nhanh như vậy.

Mà hoa ngữ thứ hai mới xuất hiện, là thể cực đỉnh, ngoại trừ hoa ngữ tài hoa hơn người có tính chất 1 lần, còn lại đều có năng lực mới thứ hai.

Năng lực mới này, trong nháy mắt hắn chạm vào ý thức lực.

Nhất thời lượng lớn tin tức mới tràn vào trong đầu.

Dấu vết vĩnh viễn Sinh Mệnh: bất cứ nơi nào bạn để lại dấu vết, lịch sử. Sau đó nếu bị chết, sẽ có thể lựa chọn bất cứ địa điểm nào, lấy dấu vết làm hạt giống, một lần nữa sinh trưởng, khôi phục tự thân hết thảy. Lưu ý: Tăng trưởng cần

tiêu hao năng lượng tài nguyên xung quanh, khi tái sinh, hãy chọn nơi giàu tài nguyên.”

Lại là một năng lực bảo vệ tính mạng. Lý Trình Di trong lòng hài lòng.

Hắn hiện tại cái khác đều không sợ, chỉ sợ chết.

Thật vất vả mới leo lên đến nước này, nếu đột nhiên chết, đó mới gọi là đáng tiếc.

“Tiếp theo. Là hoa Tuyết Liên còn hoa Lưu Ly ngập nước. Hoa Tuyết Liên còn có thể tiến hóa ba lần, tăng lên ba lần ngộ tính, Hoa Lưu Ly ngập nước còn có thể tiến hóa hai lần.

Ngộ tính của Tuyết Liên Hoa tăng lên, từng có trợ giúp rất lớn đối với Lý Trình Di.

Hắn quyết định nâng cấp cái này trước.

Thân hình lại lóe lên, hắn biến mất tại chỗ.

……

Bản bộ giáo phái Cự Thú, Cự Thần Điện.

Bồ câu trắng 3 đầu mở đôi mắt hồng ngọc, cúi đầu nhìn vị lão đạo thứ hai đứng trước cửa lớn.

Trong thời gian ngắn, lại có một vị khách quý tới. “Bồ câu trắng thản nhiên nói.

Giáo tông Aifa, vẫn khỏe chứ?

Người tới cũng tóc bạc râu bạc trắng, khuôn mặt già nua, một thân đạo bào đỏ sậm, đầu đội mũ dây hoa sen màu đen, phía sau tóc bạc đốt lên ngọn lửa màu bạc, trong suốt mà hư ảo.

“Là Thiên Nhãn, đã lâu không gặp. “Bồ câu trắng nói,” Huynh đệ ông chết rồi, Thiên Hồng. Ông biết không?

Thiên Nhãn sắc mặt bình tĩnh, “Cũng không phải là tiến vào tầng Cự Linh, mà là bị tập kích ở trong dòng sông lịch sử “

“Đúng vậy. Bị mấy người đồng cấp vây công. “Bồ câu trắng trả lời.

Thiên Nhãn giương mắt nhìn biểu tình có chút trào phúng của đối phương, “Aifa các hạ có thể cho phép tại hạ tiến vào thần điện tìm tòi nghiên cứu hay không? Thiên Hồng ngay cả dấu vết cuối cùng cũng không cách nào tìm được, trong nháy mắt tất cả vật liên lụy lưu lại, tính cả lịch sử đều bị tự nhiên hư hóa. Không cách nào sống lại.

“Xin lỗi. Không thể” Bồ câu trắng cự tuyệt nói: - trong Thải Thiên tứ lão, Người ta chán ghét nhất chính là ông. Chuyện năm đó, nếu không có ông cản trở, Thần Điện cũng không đến mức rơi vào hoàn cảnh như thế này. Tượng thần chủ ta chưa hoàn thành công pháp, hiện giờ cần rất nhiều thời gian tinh lực bù đắp.

Lúc trước Thiên Nhãn đạo nhân lẻn vào thần điện thần bí trong khu vực không biết của Giáo phái cự thú, một lần phá hủy ba nghi thức trọng yếu, dẫn đến tử thương thảm trọng trong giáo phái.

Đây là thù cũ.

Thiên Nhãn không nói thêm gì nữa, chỉ chăm chú nhìn đại môn Thần Điện. Xoay người dọc theo lộ tuyến lúc trước Thiên Hồng rời đi trở về.

Ông ta muốn tự mình mô phỏng lộ tuyến của Thiên Hồng đạo nhân lúc trước, xem đối phương rốt cuộc dùng phương thức gì, kéo Thiên Hồng đạo nhân vào mất tích.

Trong Thải Thiên tứ lão, trên thực tế, ông ta am hiểu nhất là thuật sát phạt, bởi vậy sức mạnh cũng đủ nhất.

Rất nhanh, ông ta lại lần nữa đi tới vị trí mà Thiên Hồng bị kéo vào dòng sông lịch sử

Thân hình dừng lại.

“Ở đây có dấu vết.”

Biển Đen được chia thành các khu vực đã biết và chưa biết.

Nhìn như là hai cái ngang hàng, trên thực tế, đã biết lớn nhỏ là cố định, không bao hàm không gian bên trong Góc chết, khu vực đã biết đường kính ước chừng 99 tỷ tỷ năm ánh sáng.

Mà khu vực không biết, lại là vô hạn lớn.

Toàn bộ khu vực đã biết giống như một hòn đảo bị đại dương mênh mông bao vây.

Xung quanh tất cả đều là Biển Đen rộng lớn vô hạn.

Trói buộc như vậy, cô độc như vậy, đối với toàn bộ đám người mà nói, mới là thống khổ nhất.

Ai cũng theo đuổi giới hạn.

"Đáng tiếc, không khí tức tỉ mỉ bảo tồn, nếu không nhất định có thể xác định rốt cuộc là mấy người nào tham dự vây giết."

Thiên Nhãn khẽ lắc đầu.

Ông nhìn quanh.

Yên tĩnh không tiếng động, tất cả quái vật Biển Đen ẩn giấu, đều ở dưới ánh mắt của ông ta, tận khả năng ẩn núp co rút lại.

Đột nhiên Thiên Nhãn nhíu mày, đưa tay nắm lấy.

Trong hư không Phía trước bên phải Biển Đen, hình người thiên sứ toàn thân mọc ra vô số màu xám cánh chim cực lớn bị tóm

Khuôn mặt thiên sứ là vòng xoáy màu đen, không có ngũ quan, cả người bị quấn quanh một lượng lớn sợi tơ màu xám trắng, không thể động đậy, chỉ có thể cách sợi tơ hình thành kén, nhìn ra trên người hắn tản ra tử khí nồng đậm.

"Tử Thiên sứ chi vương?"

"Đồ của Tử Khí Giáo Quốc, sao lại xuất hiện ở đây?" Thiên Nhãn đưa tay chỉ.

Thiên Sứ Chi Vương cấp tốc thu nhỏ lại, rất nhanh rơi vào lòng bàn tay ông ta, hóa thành một mô hình mini cỡ hạt đậu phộng.

Chương 1440. Dự mưu 1

Chương 1440: Dự mưu 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Đẳng cấp của Tử Thiên Sứ Chi Vương, chỉ là lấy khắc ấn vô hạn để tạo thành Thánh Linh bất diệt.

Nguồn gốc của nó bắt nguồn từ vô số dấu vết và lịch sử hậu thủ mà Tử Khí giáo quốc từng lưu lại.

Trừ phi triệt để đem toàn bộ Biển Đen thanh lý một lần, nếu không Tử Thiên Sứ chi vương qua không bao lâu vẫn sẽ tái sinh.

Cho nên Thiên Nhãn đạo nhân cũng chỉ là tùy ý kiểm tra, nhìn xem các hậu bối phong ấn có chắc chắn hay không, trong trí nhớ có hay không lưu lại tin tức Thiên Hồng đạo nhân.

Đúng lúc này, đúng lúc ông ta cẩn thận tra cứu ký ức của Tử Thiên Thần Vương.

Trong thoáng chốc, trong hư không Biển Đen cấp tốc hiện lên trong trí nhớ, một cánh hoa màu vàng lặng yên không tiếng động bay ra.

Cánh hoa ban đầu rất chậm, nhưng khi khoảng khắc Thiên Nhãn đạo nhân chú ý tới nó, tốc độ của nó bạo tăng vượt qua tốc độ ánh sáng, bay về phía ông ta.

Thiên Nhãn muốn trốn, nhưng cánh hoa kia phảng phất tuân theo quy tắc kiên cố cực kỳ phức tạp hoàn thiện nào đó, trong nháy mắt lóe lên, xuất hiện ở bên ngoài cánh tay phải của ông ta.

Đây là!?

Trong nháy mắt bị dán lên cánh hoa, cả người Thiên Nhãn run lên.

Màu tím, màu đỏ, màu lam, màu vàng, vân vân tổng cộng mười hai loại màu sắc do cánh hoa tạo thành xiềng xích hoa lệ, trống rỗng xuất hiện ở trên người ông ta.

Cùng lúc đó, năm đạo thân ảnh mơ hồ, thoáng hiện đến năm góc bên cạnh ông ta.

Ong!!

Năm đạo quang trụ màu vàng tựa như cát sỏi tạo thành, đồng thời ở trong trí nhớ tràng cảnh, rơi xuống trên người Thiên Nhãn.

Các ngươi!

Thiên Nhãn hai mắt mở to, không kịp nghĩ nhiều, ầm ầm một tiếng nổ tung.

Tử Thiên Sứ Chi Vương trong lòng bàn tay, lúc này nổ tung.

Cùng lúc đó, cơ thể của ông ta ta cũng bị vặn vẹo, mờ mịt, hoàn toàn bị kéo vào ký ức của Tử Thiên sứ chi vương.

Mặc dù Tử Thiên Sứ chi vương còn có thể thong thả khôi phục, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, trước khi khôi phục, bị năm vị đồng cấp phong tỏa Thiên Nhãn đạo nhân, là tạm thời bị vây trong trí nhớ hư ảo quá khứ, vô lực phá vòng vây.

……

Trong tổng các Thiên Tụ Các.

Thiên Huyền Tử cùng Thiên Thanh Tử hai người ngồi đối diện, nhìn ngọn lửa màu vàng ở giữa đại biểu Thiên Nhãn đạo nhân đột nhiên tối sầm lại.

Hai người đồng thời liếc mắt nhìn nhau.

Đến rồi.

“Cùng ra tay. “Thiên Thanh Tử thản nhiên nói.

Thân hình hai người đồng thời mơ hồ, men theo phương vị Thiên Nhãn đạo nhân, cực nhanh thuấn di truyền tống.

Nhưng một giây sau, hai người đồng thời biến sắc. Thân thể bọn họ nhanh chóng từ bán trong suốt khôi phục đến trạng thái ngưng tụ.

“Lại có thể mạnh mẽ cắt đứt truyền tống chúng ta?! “Sắc mặt Thiên Huyền Tử trở nên khó coi.

Trên lý thuyết mà nói, coi như là cùng cấp bậc toàn lý đỉnh phong, cũng không có biện pháp ngăn cản bọn họ trực tiếp định vị mạnh mẽ truyền tống qua.

Dù sao Biển Đen quá lớn, không ai có thể hoàn toàn phong tỏa tất cả các khu vực đã biết.

Nhưng lần này, bọn họ lại thật sự bị quấy nhiễu.

"Loại cảm giác này, là có thứ gì đó, từ địa vị cao hơn, đi xuống đánh gãy chúng ta." sắc mặt Thiên Thanh Tử ngưng trọng.

"Đi! Trực tiếp đi qua phụ cận! "Thiên Huyền Tử lúc này đứng dậy, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Thiên Thanh Tử nắm chặt bàn tay, ngồi tại chỗ không nhúc nhích, ông ta biết, lúc này hành động, trên thực tế đã quá muộn.

…….

Địa Nguyệt.

Giữa một mảng lớn Tuyết Liên Hoa được con người trồng.

Lý Trình Di chậm rãi đứng lên, ấn ký Tuyết Liên Hoa ở giữa lông mày sáng lên ánh sáng trắng.

Đó là hoa ngữ thứ hai của Tuyết Liên Hoa - "Thuần Chân liên ấn".

"Thuần chân liên ấn: năng lực hoa ngữ bị động, cho dù là nói dối hay giả dối gì, đều sẽ ở dưới năng lực này hiển hiện ra ngọn nguồn. Có thể theo bản năng cảm thấy bị lừa dối, bị che giấu. "

Hoa ngữ thứ hai này có ngộ tính tăng gấp 10 lần hoa ngữ thứ nhất tạo thành công hiệu cường đại của Tuyết Liên Hoa.

Lúc này Lý Trình Di, chỉ cảm thấy trong đầu mình phảng phất biến thành siêu máy tính đứng đầu bất kỳ nền văn minh khoa học kỹ thuật nào, bất kỳ suy nghĩ nào chợt lóe lên, đều có thể theo bản năng đọc được kết quả một cách logic trên diện rộng.

Liên quan tới hệ thống Vĩnh Hằng Sinh Cơ, trong lòng của hắn lại có vô số cảm ngộ mới.

Nhắm hai mắt, trước mắt hắn hiện ra Sinh Cơ vĩ độ khổng lồ hắc ám.

Trong hắc ám, vô số huyết sắc sợi tơ quấn quanh phân tán, tại lại lần nữa bạo tăng ngộ tính bên trong, lúc này bên trên những sợi tơ này, bắt đầu rõ ràng hiển lộ ra hoa văn đặc thù tinh tế tỉ mỉ.

Vô số hoa văn phức tạp quái dị, tựa như vật sống, không ngừng nhúc nhích vặn vẹo.

Đây là trước kia Lý Trình Di hoàn toàn không có phát hiện.

"Quả nhiên… Trước đó chỉ là mình không thể phát hiện, hiện tại ngộ tính tăng cường, lại nhìn những này, liền cảm giác hoàn toàn khác biệt."

Lúc này Sinh Cơ Duy Độ, đã hoàn toàn cùng hắn hòa làm một thể.

Đây cũng là hình thái thể hoàn chỉnh của Duy Độ Ma Thần chân chính.

"Kế tiếp là hoa lưu ly…"

Ong.

Đúng lúc này, tử vân bội bên hông hắn vù vù nổi lên tử quang.

Từng đạo tin tức dồn dập truyền tới thúc giục các đệ tử trở về tổng các.

Lý Trình Di hơi biến sắc mặt, từ khi Thiên Hồng đạo nhân sau khi mất tích, Thiên Tụ Các liền rơii bầu không khí căng cứng, lần trước mới tụ tập Tổng các kết thúc, bây giờ lại tuyên bố triệu hoán bực này…

'Chẳng lẽ lại lại phải xảy ra chuyện? ?' hắn suy tư một lát thân thể bỗng nhiên lóe lên, trống rỗng xuất hiện ở bầu trời cao trong vũ trụ.

Cũng không phải là xuất hiện tại Biển Đen, mà là trong Góc Chết tại bầu trời này

Chương 1441. Dự mưu 2

Chương 1441: Dự mưu 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong bầu trời cao U ám, bên trái hắn chính là Địa Nguyệt, bên phải thì là Bạch Tinh, cả hai khoảng cách rất gần. Lý Trình Di suy tư một lát, đột nhiên chỉ một ngón tay.

Toàn bộ Địa Nguyệt tinh chấn động mạnh một cái. Rất nhanh liền bị hoàng quang xán lạn ngời ngời bao trùm.

Lý Trình Di nổi bồng bềnh giữa không trung, nhìn Địa Nguyệt phi tốc tới gần, càng ngày càng nhỏ.

Cuối cùng, hóa thành một viên phong ấn châu màu xám đen, bị hắn thu vào trong tay áo.

'Dạng này liền an tâm nhiều… .' hắn thở phào một cái, nhìn xem mảnh trống rỗng trước mắt, quay người bỗng nhiên lấp lóe, biến mất tại nguyên chỗ.

Sau khi đạt được Duy Độ Ma Thần thể hoàn toàn, cần lấy Duy Độ tự thân để giải thích vạn vật, mà lúc này siêu cường ngộ tính, mang cho hắn, chính là khả năng gia tốc phân tích siêu nhanh.

Hoa ngữ làm năng lực phụ trợ, khiến Lý Trình Di cơ hồ rút ngắn mấy ngàn năm khổ công.

Lúc này ngộ tính cường đại một cách cực đoan, cũng khiến cho hắn cơ hồ trong nháy mắt, có thể lấy Duy Độ Sinh cơ giải thích bất cứ sự vật gì mà hắn nhìn thấy

Cũng bởi vậy, tiến độ thuộc về Duy Độ Ma Thần, Lý Trình Di chính nhanh chóng đi về phía trên

Từ Địa Nguyệt rời đi, hắn theo sát lấy lấp lóe tiến vào Biển Đen.

Nhưng cũng không giống như những người còn lại trở về tổng các.

Mà là trước tiên liên hệ sư huynh Lam Mộng.

……

Góc Chết Ám Thành.

Thành thị khổng lồ u ám màu đen , yên tĩnh không người trên đường phố.

Bạch!

Hai nhân hình cao lớn xuất hiện trên mặt đất.

Hai người một nam tử cường tráng toàn thân mặc đạo bào màu xanh đen, mi tâm có ấn ký tuyết liên hoa.

Một người khác đầu đầy bánh bao nhân thịt, thần thái hiền hoà, như là Phật Đà chính là Lam Mộng.

“Sư huynh, chính là chỗ này!” Lý Trình Di trầm giọng nói, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Lúc trước hắn, chính là ở chỗ này bị bức bách đến chạy trối chết.

Cái con mắt to lớn bao trùm bầu trời kia, để lại ấn tượng sâu sắc trong hắn không gì sánh được.

Mà bây giờ…

Hắn lại trở về.

Lý Trình Di nhìn về phía màn trời.

Trên bầu trời, một con mắt to lớn màu đỏ sậm, che kín vô số tơ máu, con ngươi chính đen kịt một màu, tựa như lỗ đen.

Xung quan con ngươi là một vòng dây leo màu ám kim giống như hoa văn.

Cự Mục Vương!

Đây chính là Chúa Tể toàn bộ Góc Chết Ám Thành.

“Cự Mục Vương. Trong số những vật ô nhiễm trong Cự Thú giáo thì Cự Mục Vương coi như có thực lực mạnh nhất… .Thế mà ngươi cũng đụng phải.” Lam Mộng kinh ngạc nói.

Hắn ta nhận biết được con mắt to lớn lớn

Cự Mục Vương không có tâm trí, chính là quái vật.

“Có thể giải quyết không? Sư huynh?” Lý Trình Di trầm giọng hỏi.

“Rất đơn giản.” Lam Mộng mỉm cười.

Hắn ngắm nhìn bốn phía một vòng, chậm rãi hiện lên. Sau đó đưa tay điểm vào Cự Mục Vương trên bầu trời

“Biến.”

Trong miệng hắn phát ra một ân thanh tựa như đùa bỡn.

Phốc một cái.

Toàn bộ Cự Mục Vương đột nhiên chấn động, con mắt lớn chiếm hơn nửa bầu trời một chút bắt đầu mơ hồ bắt đầu vặn vẹo.

Grao! !

Vô hình to lớn sóng chấn động, từ trong đôi mắt bạo phát, hung hăng hướng về hai người đứng yên phía dưới.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn.

Mặt đất xung quanh hai người Lý Trình Di cùng Lam Mộng đột nhiên hạ xuống, chung quanh một vòng lớn công trình kiến trúc, khu phố đồng thời vỡ nát, sụp đổ.

Từ trên không nhìn xuống, liền như là một cái con dấu hình tròn cự đại, hung hăng cộp xuống phương vị hai người.

Nhưng cũng tiếc chính là, hoàn toàn vô dụng.

Lý Trình Di thậm chí ngay cả một tia áp lực cũng không có cảm giác.

Hắn cùng Lam Mộng bên cạnh đều bao trùm một tầng vầng sáng xanh lam nhàn nhạt.

Không gian xung quanh hai người trong một cái chớp mắt này, bị thăng cấp đến cường độ cực kỳ khủng bố.

Thế cho nên sức mạnh của Cự Mục Vương, khi chạm vào mảnh không gian này trong nháy mắt, liền tự nhiên không

công mà lui.

“Suy yếu đối phương, làm bản thân lớn mạnh, Toàn Tượng quả thật không tầm thường…” . Lý Trình Di đã từng thấy Cự Mục Vương vô cùng cường đại, vào lúc này thống khổ vặn vẹo ngọ nguậy, thu nhỏ thể tích nhanh chóng, hạ thấp chỉ còn bằng 1/2 lúc ban đầu.

Trong lòng hắn chung quy dâng lên một tia cảm khái.

Đây chính là Toàn Tri… . Vẫn chỉ là Toàn Tượng, chỉ là nhẹ nhàng một cái ý niệm trong đầu, lúc trước Cự Mục Vương cường hãn không gì sánh được, tựa như cừu non đợi làm thịt, vô lực phản kháng, chỉ có thể phát ra tiếng gầm thét bi ai.

“Trên lý thuyết, tiểu gia hỏa này ngươi bây giờ cũng có thể xử lý. Cũng không cường đại nhưng còn có phiền toái gì?” Lam Mộng lại lần nữa điểm một chỉ.

Trên bầu trời Cự Mục Vương, cực tốc hạ thấp, thu nhỏ, rất nhanh liền hóa thành một con mắt hình cầu kim loại màu đen vàng, từ trên trời giáng xuống, bay vào trong lòng bàn tay hắn.

Toàn bộ Cự Mục Vương, lúc này đã bị hạ thấp thành con mắt kim loại to cỡ quả trứng gà, ngoại trừ bên ngoài có chút nhúc nhích, sớm đã hoàn toàn không nhìn ra bất luận khủng bố gì lúc trước.

Còn một chỗ. “Lý Trình Di thu hồi tầm mắt, nghiêm túc nói.

Có tọa độ định vị không? “Lam Mộng nhướng mày.

“Có!”.Lý Trình Di sau khi thu được Sinh Mệnh Vĩnh Hằng, đối với bất kỳ nơi mà mình đi qua đều có thể rõ ràng lấy ký ức làm tọa độ, định vị phương vị.

Hắn nhắm mắt, suy tư một lát.

Sau đó mở mắt, đưa tay vỗ trên cánh tay Lam Mộng

Xùy!

Hai người đồng thời trong nháy mắt biến mất.

Một giây sau cả hai đồng thời xuất hiện trước cửa thành Vàng ròng to lớn tại một biển mây phía trên.

Hoàng Kim Thành rách nát yên tĩnh, vẫn không ngừng phóng ra kim quang nhàn nhạt, sáng ngời rõ ràng.

Nhưng Lý Trình Di muốn tìm không phải nơi này.

Ánh mắt của hắn di động, nhìn về phía biển mây màu trắng mênh mông nơi xa.

Chương 1442. Dự mưu 3

Chương 1442: Dự mưu 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Bích Lục Chi Mẫu à?” Khi hắn còn đang tìm kiếm, Lam Mộng đã tỉnh ngộ lại, lông mày cau lại.

“Đây cũng không phải là đồ chơi tốt đẹp gì” Lam Mộng khẽ lắc đầu.

Hắn chỉ tay một cái, hình ảnh bên cạnh hai người cấp tốc biến ảo, trong nháy mắt, dịch chuyển không gian.

Một khối lớn không gian hình vuông tính cả chung quanh hai người, bị cưỡng ép xẹt đến phía trên biển mây ở một nơi rất xa

Một cự cầu dây leo màu trắng bệch, đang không ngừng ngọ nguậy trên biển mây, phát ra âm thanh ma sát chói tai.

Khác với lúc ban đầu Lý Trình Di nhìn thấy, lần này Bích Lục Chi Mẫu tựa hồ cảm ứng được uy hiếp nào đó, bản năng cảnh giác, mặt hướng về vị trí hai người, bắt đầu nhanh chóng hiện lên một lượng lớn dây mây gai xám trắng.

“Ngươi xác định là thứ này?” Lam Mộng lại lần nữa hỏi thăm.

“Chính là, sư huynh có thể giải quyết không?” Lý Trình Di hỏi.

“Có thể là có thể, nhưng Bích Lục Chi Mẫu cũng không phải là duy nhất, nó có phân thể tại rất nhiều nơi, không cách nào giết chết hết được chúng bởi vì ý chí của chúng đến từ ý chí của tất cả thực vật tại Biển Đen, trì phi giết chết hết thực vật nếu không nó rất nhanh liền sẽ tái sinh.” Lam Mộng giải thích nói.

“Còn có thể dạng này?” Lý Trình Di nhíu mày, lại là không nghĩ tới thứ này phiền toái như vậy.

“Mặt khác, Bích Lục Chi Mẫu có khả năng tiến hóa vô hạn cùng khả năng chữa trị, ta nhiều lắm chỉ có thể đem nó áp chế trong chốc lát, nhân cơ hội giải quyết. Nhưng chờ nó tái sinh về sau, nó sẽ vẫn nhớ kỹ ngươi, càng căm thù ngươi.” Lam Mộng thản nhiên nói, “Cho nên ngươi thật sự tính toán mời ta giúp ngươi giải quyết tử thể này?”

Lý Trình Di: “…”

Lúc này hắn hồi tưởng lại, lúc mình rời đi cái góc chết này, Hoàng Kim Thành bộc phát cột sáng công kích cực lớn, vẫn là Bích Lục Chi Mẫu giúp hắn ngăn cản.

Kỳ thật bản thân thứ này cùng hắn cũng không có thù oán gì, ngược lại lúc trước còn giúp qua hắn… .

“Vậy thì thôi vậy đi.” Lý Trình Di thở hắt ra, ánh mắt nhìn về phía phương hướng Hoàng Kim thành nơi xa.

Bây giờ ý thức lực của hắn còn cách Duy Độ Ma Thần đỉnh phong không ít, đến cũng đã đến rồi, có phải hay không có thể nhân tiện mang chút gì đi?

Một bên Lam Mộng tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của hắn.

“Thôi được, vi huynh liền giúp ngươi một tay.”

Hắn cười cười, nhìn về phía hải dương mênh mông phía dưới, tay phải giơ lên.

“Rơi!”

Trong miệng hắn tựa như nổ tung một tiếng sấm rền.

Tiếng vang lấy hắn làm trung tâm, hóa thành chấn động trong suốt, khuếch tán bốn phương tám hướng.

Những nơi chấn động đi qua, biển mây tiêu tán, ánh sáng biến tối, tất cả hóa thành màu xám đen, tựa như sương mù.

Phía dưới biển cả màu đậm, lúc này cũng đồng bộ nổ tung một vòng tròn gợn sóng.

Những nơi Gợn sóng đi qua, nước biển trống rỗng biến mất, hư hóa, hóa thành sương mù xám đen, bổ khuyết hết thảy.

Gợn sóng càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

Đường kính từ 100 cây số, phi tốc mở rộng đến 10.000 cây số, 100.000 cây số, mấy triệu cây số.

Càng về sau, trực tiếp chính là bạo tăng theo cấp số nhân.

Nếu có người có thể quan sát từ góc độ vĩ mô, liền có thể nhìn thấy, gợn sóng khổng lồ này, là lấy hai người Lý Trình Di làm trung tâm, tựa như thổi khí hình thành viên cầu màu xám tro.

Trong hải dương, từng con cự thú ẩn giấu còn chưa phát hiện cái gì, liền bị sóng gợn trong nháy mắt cắn nuốt, chuyển hóa thành sương xám vô hình.

Trên bầu trời, bức tường ánh sáng thiên tai kia không ngừng di động, cũng đúng lúc cùng gợn sóng chính diện đụng vào.

Mà bức tường ánh sáng thiên tai từng khiến Lý Trình Di mệt mỏi, cũng vô thanh vô tức bị gợn sóng thôn phệ, hóa thành sương mù xám, tiêu tán trống không…

……

Ngắn ngủi năm giây.

Chung quanh hai người không còn bất kỳ tạp sắc nào nữa, tất cả mọi thứ, toàn bộ hóa thành một mảnh sương mù xám.

“Được rồi”Lam Mộng mỉm cười vươn ngón trỏ ra, đầu ngón tay sáng ngời, chung quanh tất cả sương xám ầm ầm co rút lại, ở phía trên đầu ngón tay một chút, bị lượng lớn ngưng tụ nuốt chửng.

Vô số sương xám từ bên cạnh Lý Trình Di bay qua, tựa như từng con rồng xám, xông vào một điểm khu vực phía trên đầu ngón tay.

Xì.

Cảnh tượng như vậy kéo dài vài giây.

Tất cả đều yên tĩnh.

Cả hai lại nổi trên biển Đen.

Góc chết thuộc về Hoàng Kim Thành cùng Bích Lục Chi Mẫu hoàn toàn biến mất.

Còn lại, chỉ có một hạt châu nhỏ màu xám lơ lửng trên đầu ngón tay Lam Mộng.

"Cầm đi đốt đi. "Lam Mộng nhẹ nhàng ném hạt châu cho Lý Trình Di.

Lý Trình Di tiếp lấy, mới vừa tiếp nhận, hắn liền cảm giác hạt châu nặng vô cùng, với sức mạnh Vĩnh Hằng sinh cơ sau khi cường hóa của hắn lúc này, lại cũng có chút khó mà cầm được, cả người đổ mồ hôi.

Loại nặng này, cũng không phải là cảm giác vật lý, mà là ý thức lực bị quá tải.

"Vậy là xong rồi? "Hắn nhìn về phía sư huynh.

"Nếu không thì phải thế nào?" Lam Mộng trừng mắt nhìn, "Góc chết này coi như là lớn, tổng cộng mười lăm tinh cầu tạo thành tiểu tinh hệ, Hoàng Kim Thành chiếm cứ tinh cầu lớn nhất trong đó, cùng quê hương Địa Nguyệt của ngươi không kém bao nhiêu.

Hắn đưa tay chỉ.

Nhất thời quả cầu xám trên tay Lý Trình Di biến sắc, hóa thành một viên màu đen, bên trong có viên châu xinh đẹp màu sắc rực rỡ chuyển động từ tiểu tinh hệ.

"Nếu không ngươi chia ra đốt? "Lam Mộng tiếp tục nói.

"Thôi cứ như vậy đi. "Lý Trình Di thở dài, hắn bỗng nhiên có chút không thích ứng.

Trên bản chất, chính hắn cũng có thể lợi dụng năng lực hoa ngữ, trực tiếp niêm phong một viên tinh cầu.

Chẳng qua như sư huynh, đem toàn bộ một tinh hệ niêm phong, hắn vẫn là lực bất tòng tâm.

Chương 1443. Dự mưu 4

Chương 1443: Dự mưu 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thuận tay đem tiểu cầu hút vào trong thế giới Tâm Tượng giống như Kiếm Lô.

Mới vừa đi vào, hỏa diễm trong Kiếm Lô liền mãnh liệt tăng vọt, lượng lớn ý thức lực từ trong đó cuồn cuộn không ngừng tuôn ra, tiếp tục mở rộng sinh cơ duy độ thuộc về một mình hắn.

Yên tâm, Bích Lục Chi Mẫu ta đã vứt bỏ rồi. "Lam Mộng mỉm cười nói.

"Đa tạ sư huynh. "Lý Trình Di ôm quyền.

Không cần. Đi thôi, nên đến chỗ tổng các. "Lam Mộng thu lại nụ cười.

Được!

Lý Trình Di gật đầu lia lịa.

Hiện tại nên dàn xếp đều dàn xếp tốt, cho dù gặp phải phiền toái gì, cũng không có gì phải sợ.

Hai người tâm niệm vừa động, liền trực tiếp thuấn di, đi tới điểm truyền tống gần Thiên Tụ Các nhất.

Ong.

Đột nhiên sâu trong Biển Đen xa xa, đột ngột truyền đến một trận dao động rất nhỏ.

Trong nháy mắt Dao động cắt đứt tất cả trình tự thời không.

Một loại âm thanh run rẩy quái dị không cách nào hình dung, đột nhiên vang lên trong lòng Lý Trình Di và Lam Mộng.

Hai người đồng thời biến sắc.

Quay đầu nhìn về phía âm thanh.

Là phương hướng tổng các!

Lam Mộng xác định âm thanh phương vị bay tới.

Đây là âm thanh của tổ sư Thiên Thanh Tử!! "Ánh mắt hắn ngưng trọng vô cùng. Tổ sư, đang làm gì vậy?

Lý Trình Di ở một bên chỉ cảm thấy da đầu tê dại, cả người cứng đờ, giống như có sợ hãi cực lớn đồng thời phủ xuống trong nháy mắt này.

Răng rắc.

Sau lưng thân thể của hắn, đột nhiên không hiểu nứt ra một đạo vết nứt.

Tựa như đồ sứ sắp vỡ vụn.

Không chỉ là hắn, chung quanh tất cả không gian Biển Đen, đều trống rỗng hiện ra từng đạo vết nứt màu đen.

Vết nứt kia tựa như dây leo, lan tràn khắp nơi, khuếch tán, còn không ngừng mọc ra vô số chi nhánh rậm rạp.

Nhưng cũng may, tử vân bội bên hông Lý Trình Di lóe lên, dường như truyền đi tín hiệu gì đó.

Cỗ áp lực khủng bố xung quanh trong nháy mắt cũng bị quét sạch.

Vết nứt trên thân thể hắn nhanh chóng khép lại, tất cả tựa như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Hắn giật mình, thở dài một hơi. Sau đó vội vàng ngưng thần nhìn về phía tổng các.

Chỉ thấy trong hư không Biển Đen.

Một chút ánh sáng màu vàng nhạt, đang chậm rãi sáng lên.

Quang mang hóa thành chùm sáng, từng đạo bắn ra tứ phương.

Rất nhanh, cái nhạt chùm màu vàng kia mọc ra từng tia như rễ cây, rồi hướng lên trên mọc ra cành cây.

Không bao lâu, một gốc cây thực vật thuần kim sắc, xuất hiện trong tầm mắt Lý Trình Di.

Ngay sau đó.

Cây non chấn động mạnh, bắt đầu điên cuồng nhanh chóng sinh trưởng, cao lên.

Bất quá hai giây, liền trưởng thành một cây rễ tua tủa, thân cây to lớn màu vàng.

Trên đỉnh cự thụ vươn ra vô số cành cây, trong nháy mắt giao thoa với vết nứt không gian chung quanh, liền cùng hòa cùng một chỗ.

"Trong vòng ba ngày tìm ra hung thủ, nếu không vạn vật khởi động lại, chúng sinh luân hồi."

Âm thanh Thiên Thanh Tử dọc theo vô số khe nứt, trong nháy mắt truyền đến trong đầu tất cả sinh linh tại khu vực đã biết ở Biển Đen.

Hắc ám hư không.

Cự thụ khủng bố cao tới không biết bao nhiêu năm ánh sáng kia đang gia tốc cực nhanh, bắt đầu hấp thu, dẫn dắt, thôn phệ chung quanh hết thảy thế giới góc chết.

Vô số góc chết tựa như hạt bụi, nhao nhao bay nhanh về phía nó.

Lam Mộng nhìn gốc hoàng kim thụ khổng lồ kia, trong lúc nhất thời không nói gì.

"Thì ra tổ sư triệu tập chúng ta trở về, chính là vì cái này?", Lý Trình Di ở một bên cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Rất hiển nhiên, tổ sư tìm không thấy hung thủ. "Lam Mộng gật đầu.

"Cho nên uy hiếp tất cả mọi người, nếu như không tìm ra hung thủ thật sự, sư tổ liền trực tiếp tiêu diệt mọi người?"

Là chuyện tổ sư Thiên Thanh Tử làm được. Dù sao thời không này cũng không phải lần đầu tiên hủy diệt. Lam Mộng

lắc đầu bất đắc dĩ nói.

“??? Sư huynh, lời này của huynh có ý gì?? “Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Ý nghĩa ở mặt chữ” Lam Mộng nói, “Toàn lý nắm giữ khái niệm tái sinh hồi phục, chỉ cần bọn họ nguyện ý từ trước một giây trong lịch sử một lần nữa hồi phục hết thảy, cũng không phải việc khó gì. Mà toàn bộ Khu vực đã biết ở Biển Đen, sớm đã bị hủy diệt không biết bao nhiêu lần. Dù sao chỉ cần ký ức cũng cùng nhau hồi tưởng lại một chút là được, tất cả mọi người cũng sẽ không có ai phát hiện.”

Vậy uy hiếp như vậy có thể có ý nghĩa? “Lý Trình Di nhíu mày. Hắn không nghĩ tới, còn có cách giải bực này.

“Có. “Lam Mộng nghiêm mặt,” Bởi vì…. “Hắn nhìn về phía cây hoàng kim khổng lồ kia.

“Bởi vì lần này thì khác. lần này. tổ sư là dự định triệt để hủy diệt khái niệm thời không cơ sở nhất! khi không gian không hề tồn tại, vạn vật vĩnh hằng đọng lại, hóa thành vô số mảnh vỡ tàn phá, đừng nói sinh mệnh, liền ngay cả vật chết cũng đem không cách nào thành hình”

Lý Trình Di không thể tưởng tượng được tình cảnh như vậy, chỉ có thể nhìn về phía cây hoàng kim khổng lồ.

Vậy còn những thứ khác thì sao? “Hắn thấp giọng hỏi.

“Bọn họ sẽ phản kháng nhưng Thiên Thanh Tử tổ sư thì khác, trong tứ lão, luận thực lực, lão nhân gia là đệ nhất! Hoặc là nói, trong toàn tri đương thời, lão nhân gia mạnh nhất, có thể so với hư vô chi mẫu, cùng cự thú Asladuni vượt qua cực hạn lúc trước.” Lam Mộng nghiêm túc nói, “Cho nên nhìn đi, chỉ sợ chân chính đại chiến, sắp bắt đầu.”

Xì!

Vừa dứt lời, hai người đồng thời biến mất tại chỗ, bị sức mạnh khổng lồ nào đó, mạnh mẽ dời đi, bay tới Cây Hoàng Kim.

…….

Một mảnh cành cây rậm rạp thuần túy do màu vàng tạo thành

Rất nhiều cành vặn vẹo, quấn quanh bện thành một khoảng đất trống hình tròn.

Trên đất trống lúc này đang tọa lạc tổng các tiểu lâu của Thiên Tụ Các.

Bên ngoài tiểu lâu, đã rộn ràng nhốn nháo từng đạo bóng người mơ hồ nửa trong suốt.

Đó là tất cả Duy Độ Ma Thần Thiên Tụ Các các bị cưỡng ép lôi kéo trở về.

Chương 1444. Dự mưu 5

Chương 1444: Dự mưu 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong hơn bốn trăm người, vị trí chính giữa lúc này cũng đột ngột hiện lên kim quang, xuất hiện hai bóng người nửa trong suốt.

Bóng người nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành ngoại hình của Lam Mộng và Lý Trình Di.

Lại qua vài giây.

Người cơ bản đều đến đông đủ, không còn người mới truyền tống vào.

Phía sau tiểu lâu tổng các, vô số cành dây leo màu vàng cấp tốc lưu động, dệt ra một khuôn mặt lão nhân thật lớn, rõ ràng chính là Thiên Thanh Tử.

“Mọi người đã đến đông đủ, vậy bắt đầu khởi động lại đi. Vạn vật vì ta mà sinh, cũng nên vì ta mà diệt. “Thiên Thanh Tử thần sắc đạm mạc, âm thanh tựa như chuông đồng, đồng thời xuất hiện ở trong lòng mọi người.

“Tổ sư, đây có phải là có chút qua loa hay không? “Một người trong Toàn tri nhịn không được lên tiếng hỏi. Liên Thành Hội bên kia còn có đồng minh chúng ta, làm như vậy, có phải có chút không phải hay không?

“Vạn vật, nên thuận theo tâm ý của ta, chúng sinh đều là con của ta, tức là nghịch tử, liền thanh lý trọng sinh. Có gì qua loa?” Thiên Thanh Tử bình thản đáp

“Tổ sư dưới cơn giận , dùng phương pháp này bức bách người đứng sau màn ra mặt, quả thật là thượng sách. Chỉ là, khái niệm thời không này làm cơ sở, nếu là hủy diệt, nếu muốn tái cấu trúc, vô cùng gian nan. Cương vực chưa biết chắc chắn thừa dịp cơ hội này nuốt chửng khu vực đã biết. Đến lúc đó, càng thêm không cách nào nghịch chuyển đến thời

khắc đó, chúng sinh chẳng phải ngay cả một đường sinh cơ cũng không cách nào bảo tồn?"

"Đạo, tức pháp, tức quy, đến một bước này, không nghi ngờ gì là những đạo khác nhau va chạm với nhau, chung sống với nhau. Đến lúc đó đơn giản là lần thứ hai từ thời đại hoang dã nguyên sơ khởi động lại thôi. Chúng ta như trước có thể bảo tồn sinh cơ, không có gì phải lo ngại, việc gì phải sợ?" Cũng có người Toàn tri tán đồng cách làm của Thiên Thanh Tử tổ sư

…….

"Hành động này tất nhiên kích thích các thế lực còn lại của Liên Thành hội phản đối, nói vậy lúc này toàn tri cũng đang trên đường đi tới nơi này. Chỉ là bởi vì khái niệm không gian vỡ vụn, không cách nào liên tục thuấn di, mới có chút chậm trễ. Chúng ta vẫn là cần nghĩ như thế nào ứng đối với chỉ trích của rất nhiều toàn tri đi." Thiên Thủ đạo nhân bất đắc dĩ nói

Lý Trình Di đứng trong đám người, nhìn từng vị Toàn tri trong tông môn phát biểu ý kiến kiến nghị, có người đồng ý, có người phản đối, có người hy vọng tạm hoãn khởi động lại.

Thời khắc mấu chốt bực này, hắn lén nhìn về phía đám người Thiên Huyền Tử sư tôn phía trước.

Sư tôn dường như có cảm giác, ánh mắt liếc hắn, lộ ra thần sắc như cười như không.

Lý Trình Di trong lòng nghiêm nghị, thu hồi tầm mắt, tiếp tục nghe mọi người tranh luận.

Đáng tiếc kiến nghị rất nhiều, nhưng Thiên Thanh Tử tổ sư hoàn toàn không nghe, đối với khả năng các Toàn tri còn lại có thể vây công, ông ta cũng không thèm để ý.

Không biết trong lòng ông ta rốt cuộc đang có chủ ý gì.

"Bạch Lộc, ngươi có nguyện trở về lịch sử quá khứ của ngươi để tìm thủ bút của Hoa Đế vương đời thứ nhất hay không?"

Đột nhiên âm thanh của Thiên Huyền Tử chợt vang lên trong lòng.

Hai mắt Lý Trình Di híp lại, trong lòng hiện lên đủ loại ý niệm.

"Hồi sư tôn, đệ tử bây giờ hỗn nguyên quy nhất, sẽ không lại có quá khứ lịch sử, làm sao có thể tìm về quá khứ?"

"Chỗ khuyết của ngươi giống như chỗ thiếu khuyết của bức tranh, không có ngươi, cho dù tự nhiên bổ khuyết, cũng sẽ có dấu vết khác. Hôm nay kẻ đứng sau màn này âm mưu vây khốn Thiên Tụ Các, trong đó liền có dấu vết ẩn nấp của Hoa Đế vương đời thứ nhất sau khi vương thành năm đó thất bại."

Thiên Huyền Tử tiếp tục nói.

"Hiện giờ ngươi thân mang một nửa truyền thừa vương thành của Hoa Đế vương đời thứ nhất, nếu có thể từ căn nguyên tìm được dấu vết hắn năm đó lưu lại bút tích, chúng ta liền có thể tìm cơ hội, phá hỏng mưu tính, bắt lấy khí tức, định vị chặn giết!"

Ông ta dừng một chút.

"Đương nhiên, có lẽ ngươi sẽ gặp lại hắn lưu lại lịch sử dấu vết, đều là người thừa kế vương thành, cũng sẽ gặp phải nguy hiểm. Nhưng nếu thành công, Hoa Đế vương đời thứ nhất lưu lại hết thảy, đều sẽ bị ngươi hấp phụ dung hợp, về sau một bước lên trời."

Lý Trình Di im lặng.

Hắn nháy mắt niệm động, liền rõ ràng dự định của tổ sư.

Đây là ý tứ muốn toàn diện cùng vương thành khai chiến, hắn mang một nửa vương thành nếu là rời đi Thiên Tụ Các, trước tiên sẽ dẫn Hoa Đế Hoa Đế vương đời thứ nhất xuất thủ.

Vì vậy, không phải là một chút nguy hiểm, mà là rất nguy hiểm!

Tổ sư, là định câu cá đây mà.

Cuộc tụ hội tại cây cự thụ Hoàng Kim cũng không duy trì liên tục bao lâu, tầng tầng lớp lớp màu vàng bên ngoài tán cây,

rất nhanh liền truyền đến từng mảnh chấn động kịch liệt.

Cành cây lay động, phiến lá ma sát, phát ra tiếng ào ào cực lớn.

Lý Trình Di trong lòng rùng mình, hắn đã cảm ứng được, bên ngoài không ngừng xuất hiện vòng xoáy khí tức to lớn.

Đó là khí tức dao động của tất cả Toàn tri.

Từng khí tức chấn động, vô hạn hướng ngoại giới tản mát ra một đại dương sóng năng lượng.

Cũng chính lànăng lượng vô hạn của nhóm Toàn Tri, cho nên mới có thể xa xỉ như thế.

Những cái gọi là vòng xoáy này, toàn bộ là từ trong ra ngoài điên cuồng phun ra lượng lớn sức mạnh.

Nếu không như thế, bọn họ cũng không có biện pháp tránh khỏi vết nứt màu đen đầy trời.

“Thiên Thanh Tử ngươi đây là ý gì? Muốn dao động vạn vật căn cơ, đã hỏi qua ta chưa???

Một âm thanh to lớn trầm thấp hùng hậu từ ngoài tán cây truyền vào.

Chương 1445. Dự mưu 6

Chương 1445: Dự mưu 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Các ngươi, có thể thử ngăn cản ta. ” Sắc mặt khuôn mặt to lớn của Thiên Thanh Tử không thay đổi.

Khuôn mặt ông ta chậm rãi lún xuống thấm vào mặt cây khổng lồ, biến mất không thấy.

Đúng là hoàn toàn không để ý tới chất vấn của đám người bên ngoài.

Đang lúc Lý Trình Di và những người còn lại nhìn nhau hăng say.

Đi thôi!

Đột nhiên âm thanh của Thiên Huyền Tử vang lên trong lòng.

Cả người hắn căng thẳng, cả người bị một cỗ sức mạnh hùng vĩ vô biên bao vây, tựa như một con sâu bị bong bóng khí khổng lồ bao vây, cực nhanh bay lên không trung.

Sau đó tất cả màu sắc xung quanh nhanh chóng biến hóa.

Tựa như màu sắc rực rỡ bị đánh đổ, trộn lẫn cùng một chỗ, nhanh chóng xoay tròn, khuấy động.

Cam đỏ, vàng, xanh, xanh tím, thậm chí còn có rất nhiều màu trung gian khác, tất cả màu sắc điên cuồng khuấy động, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng gấp.

Ta ở trên ngọc bội của ngươi lưu lại một tia ấn ký, sau khi tìm được manh mối, có thể thông qua ấn ký thông tri vi sư. “Âm thanh Thiên Huyền Tử truyền vào trong đầu Lý Trình Di.

“Vâng! “Lý Trình Di tâm thần hồi thủ, vội vàng lên tiếng trả lời.

Đi đi, đừng để ta thất vọng. “Âm thanh Thiên Huyền Tử dần dần nhạt đi.

Lý Trình Di rùng mình.

Tốc độ biến hóa của tất cả màu sắc xung quanh lại một lần nữa tăng tốc.

Đến cuối cùng, gần như biến thành nhấp nháy.

Vô số màu sắc hóa thành màn sáng rực rỡ, vây quanh hắn bốn phương tám hướng.

Mỗi một cái chớp mắt đều có hình ảnh quang ảnh không thể tính toán hiện lên.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thời gian của bản thân hắn, đang không ngừng biến hóa, chảy xuôi.

Không biết đã bao lâu.

Răng rắc!

Đột nhiên, tất cả đều dừng lại.

Tất cả trước mắt hắn, cũng thoáng cái khôi phục quang cảnh bình thường.

Tiếng ồn ào ngựa xe như nước tràn vào trong tai.

Lý Trình Di lấy lại tinh thần, phát hiện mình đang đứng trên một con phố phồn hoa náo nhiệt.

Dòng người xung quanh chật chội, ánh đèn dòng xe cộ không ngừng xẹt qua, các loại ánh sáng biển hiệu quảng cáo trên tòa nhà bốn phía nhanh chóng lóe ra, tiếng nhạc, tiếng tuyên truyền quảng cáo, không dứt bên tai.

Ong.

Trên đỉnh đầu một chiếc máy bay lặng lẽ xuyên qua tầng mây, sóng âm chấn động chỉ có hắn mới có thể cảm nhận rõ ràng.

Trên cao trong vũ trụ, Bạch Tinh cực lớn vẫn như cũ, mặt ngoài tựa như tổ ong, không ngừng bay ra mảng lớn phi thuyền thương mại, lui tới Địa Nguyệt.

Lý Trình Di cúi đầu, phát hiện mình vẫn là một thân đạo bào, thân thể không có biến hóa.

Nơi này là Địa Nguyệt, nơi chưa từng xảy ra chuyện gì.

Hắn nhớ lại lúc trước chính mình vừa mới xuyên không tới nơi này

Tâm niệm vừa động.

Một tầng ánh sáng màu trắng từ trên người khuếch tán ra, trong nháy mắt tan rã ở bốn phía không trung.

Đó là một thuật pháp đơn giản, có thể giảm thiểu tối đa cảm giác tồn tại của chính hắn.

Đối với Lý Trình Di hiện nay đọc lướt qua rất nhiều thuật pháp mà nói. Chút kỹ xảo này chỉ là tiện tay có được.

Võ đạo, thuật pháp, tu chân, tử khí, cấm kỵ học thức, đại lượng đủ loại kiểu dáng đạo, thuật, hôm nay tụ hợp một thể, khiến cảnh giới tư duy của hắn sớm đã đạt tới một mặt bằng cực cao.

Hơn nữa có thể so với tính toán ý thức lực khủng bố của siêu máy tính của nền văn minh khoa học kỹ thuật đỉnh cấp, cho dù một ít không có đọc lướt qua thuật toán, chỉ cần có khả năng thực hiện, hắn đều có thể thoải mái đem tính toán ra.

Nhìn người qua đường Địa Nguyệt lui tới chung quanh.

Lý Trình Di chậm rãi đi theo con đường dành cho người đi bộ.

Ánh mắt đảo qua cửa kính trong suốt của một cửa hàng nhìn vào bên trong hình ảnh một MC truyền hình.

MC dẫn chương trình mặc âu phục màu tím đậm của phụ nữ, đang thông báo tin tức nước ngoài.

Bên trái của tin nhắn được cuộn bên dưới, hiển thị rõ ràng thời gian hiện tại: tháng 5 năm 3224.

“Đây là thời điểm mình ban đầu đi tới thế giới này?”

Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

Đứng ở trên đường phố, hắn bỗng nhiên lâm vào trầm mặc.

Không nghĩ tới hắn thật sự trở lại cái thời đại ban đầu này.

‘Mình bây giờ vạn kiếp bất diệt, Hỗn Nguyên như một, trong lịch sử hẳn là sẽ không có ấn ký thuộc về mình. nhưng nếu sư tôn nói, có thể điều tra dấu vết để lại, như vậy ‘

Lý Trình Di trong lòng khẽ động, nhìn chung quanh một chút, xác định mình đang đứng ở Địa Nguyệt, khu vực trung tâm thành phố Toại Dương.

Phía trước bên phải, một tòa cao ốc màu bạc nổi bật như hạc giữa bầy gà giữa các tòa cao ốc màu xám trắng xung quanh, trên đỉnh dùng màu đỏ đánh dấu một tấm biển lớn: Quảng trường sinh hoạt thư giãn thế kỷ mới.

“Nơi này không bao lâu nữa, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ có Tân Đức Lạp đến thuê sân bãi, mở công ty.”

“Chỉ là bây giờ không có mình, nơi này có hay không sẽ có công ty kia, ngược lại cũng không biết.”

Lý Trình Di không có đi nơi đó kiểm tra, chỉ là ý thức chợt lóe, liền nhìn thấy bên trong tòa nhà hoàn toàn không có dấu vết hơi thở của Tân Đức Lạp.

Hắn xoay người không thuấn di, chỉ là như người bình thường, bước nhanh hướng đến chỗ chung cư nhà mình c.

Khu chung cư nhà Lý Trình Di ở, tên là khu chung cư Hạnh Phúc.

Cái tên rất có phong cách truyền thống

Hơn mười phút sau.

Tốc độ Lý Trình Di chậm lại, một lần nữa đứng trước cửa khu chung cư.

Hắn nhìn bốn chữ to của khu chung cư Hạnh Phúc, lại nhìn hoa cúc dại đang nở rộ bên trong, hoa cúc vàng vàng trắng phân bố lốm đốm khắp nơi.

“Đây chính là khởi điểm ban đầu.”

Sắc mặt hắn không thay đổi, cảm giác tồn tại hạ xuống thấp nhất, bảo vệ canh cửa phía sau không thể phát hiện hắn tiến vào chút nào.

Đi vào khu chung cư, dọc theo mặt đường có chút gập ghềnh không tu sửa đi vào bên trong.

Rất nhanh, Lý Trình Di đi tới dưới lầu đầu cầu thang nhà mình, đi vào một cách quen thuộc, theo cầu thang đi lên.

Một lần nữa trở lại trước cửa nhà.

Hắn nhẹ nhàng đưa tay, chạm vào cửa chống trộm.

Răng rắc.

Một tiếng vang nhỏ, cửa mở ra.

Chương 1446. Dự mưu 7

Chương 1446: Dự mưu 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Lý Trình Di bình tĩnh tiến vào trong đó, trong phòng khách ngồi một người con gái cao gầy mặt hơi ác đang ngồi, chính là Lý Trình Cửu.

Cô cầm quyển sách cúi đầu đọc chăm chú, trên người mặc áo ngủ lông nhung màu trắng phấn đơn giản, cổ tay áo có vết bẩn biến thành màu đen rõ ràng.

Lúc này cô còn chưa bị cậu em đánh cho lên bờ xuống ruộng nên tính cách hẳn vẫn là rất bạo ngược, thích gì làm nấy.

Cũng may trong nhà cũng chỉ có một mình cô.

Lý Trình Di vào cửa, không bị phát hiện, cửa chống trộm mở ra rồi tự động khép lại.

Hắn đứng ở trong phòng khách, lẳng lặng nhìn Lý Trình Cửu trong chốc lát, sau đó mới xoay người, đi vào phòng mình .

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra.

Hắn chậm rãi tiến vào.

Bên trong là căn phòng âm u chất đống rất nhiều rương đồ lặt vặt.

Từng thùng nhựa màu trắng sữa chồng lên nhau, có cái cao có cái thấp.

“Ngay cả giường cũng không có, xem ra thật sự là tự nhiên bổ khuyết những dấu vết xuất hiện khi mình ở chỗ này” Lý Trình Di trong lòng chẳng biết vì sao, ít nhiều có chút mất mát bất đắc dĩ.

Trong nháy mắt thu thập tâm tình, hắn đi một vòng trong phòng. Căn phòng vốn không lớn, sau khi bị tạp vật chiếm cứ

phần lớn diện tích, khiến đi vào cũng khó.

Hắn chỉ tốn không đến mười giây, liền xem xét cẩn thận toàn bộ gian phòng một lần.

Cuối cùng, hắn trở lại trước cửa phòng.

Đưa tay ra và nắm lấy tay nắm cửa.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng đứng bất động, liếc mắt nhìn lịch treo điện tử trên tường.

‘Chính là đêm nay, mình đã từng ở chỗ này, căn phòng này, lần đầu tiên tiếp xúc với những góc chết khác nhau, sau đó bị kéo vào trong đó, bắt đầu bị buộc chân chính bước lên con đường kích hoạt Ác Chi Hoa.’

Trong lòng hắn hiện lên ý niệm.

Vậy bây giờ thì sao?

“Trong lịch sử mà mình đã hoàn toàn thu hết tất cả những gì thuộc về bản thân mình, liệu góc chết bãi đỗ xe ngầm mini kia có còn xuất hiện nữa không?”

Trong lòng hắn có chút tò mò.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này chính là khởi điểm của tất cả.

Mà khi khởi điểm này, không có hắn, thế giới này, Biển Đen này, sẽ dùng phương thức gì để lấp đầy chỗ trống này?

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi, trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng phần nhiều là chờ mong.

Hắn cứ đứng như vậy, không nhúc nhích.

Trên tường lịch đồng hồ treo tường bắt đầu không ngừng xoay vòng, một vòng một vòng.

Sắc trời bên ngoài cũng dần dần ảm đạm.

Bên ngoài phòng khách, cũng truyền đến tiếng đóng cửa khi về nhà của ông bố Lý Chiêu và bà mẹ Phùng Ngọc Vinh.

Hết thảy quen thuộc như vậy, rõ ràng lại chân thật.

Rất nhanh, đó là tiếng rửa rau nấu cơm, tiếng ồn ào khác vang lên. Lý Trình Cửu oán giận cùng mắng chửi đĩnh đạc đòi tiền.

Lý Trình Di còn nhớ rõ chính mình đã từng, chính là lúc này nằm ở gian phòng này, nằm ở trong chăn của mình, lẳng lặng nghe tiếng động bên ngoài.

Hắn chính là tại vào một buổi tối ngày này, xuyên không đến thân thể Lý Trình Di.

Bởi vì một bông hoa nhỏ màu đen.

Sắc trời bên ngoài càng lúc càng thâm trầm.

Lý Trình Di lẳng lặng chờ đợi.

Hắn cũng rất muốn nhìn một chút, chính mình lúc ban đầu, rốt cuộc là như thế nào đi tới thế giới này.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đồng hồ lịch trên tường không ngừng truyền đến tiếng tích tắc giòn tan.

Trong khu chung cư từng chiếc xe tan tầm trở về, không ngừng chạy qua. Đèn xe chiếu xuyên qua cửa sổ thủy tinh, không ngừng xẹt qua trần nhà của căn phòng này.

Xì!

Đúng lúc này, đột nhiên, một điểm hắc quang từ gian phòng bên trái – là nơi đáng ra đặt chiếc giường chợt lóe mà qua.

Tinh thần Lý Trình Di rung lên, quay đầu nhìn về phía hắc quang kia.

Là Ác Chi Hoa!? Hắn đột nhiên phản ứng lại.

Không đúng! Không cókhí tứcÁc Chi Hoa, chỉ làdao động thời không đơn thuần!!”

Hắn nhanh chóng đi đến vị trí hắc quang hiện lên, cẩn thận quan sát.

Rất nhanh, một tia cực kỳ nhỏ, còn đang không ngừng tiêu tán dấu vết, bị ý thức lực khổng lồ của hắn trong nháy mắt bắt được.

“Chính là cái này!! Lý Trình Di mừng rỡ trong lòng.

Ôi.

Đột nhiên một tiếng thở dài trầm thấp, từ sau lưng hắn truyền đến.

Có ai không?

Sau lưng lại có người!? Mà mình lại không phát hiện ra!?

Lý Trình Di trong nháy mắt lông tơ dựng thẳng, vội vàng xoay người, ý thức lực của hắn hoàn toàn không thể phát hiện sự tồn tại của đối phương.

Nếu như đối phương trực tiếp động thủ đánh lén hắn.

Chỉ là xoay người, thân thể hắn lại dừng lại.

Trong gian phòng chật hẹp, chỉ có chỗ trống trên sàn nhà, đang không biết lúc nào, đứng sừng sững một pho tượng màu tím đen mặc áo giáp dữ tợn, tựa như thủy tinh chế tạo.

…….

Áo giáp lẳng lặng đứng thẳng, lưng có trực đao hình bát tự, tựa như cánh chim. Trên mũ bảo hộ hình thoi, hai điểm màu bạc làm đôi mắt, đang chăm chú nhìn Lý Trình Di lúc này.

Người mặc áo giáp đen cao tới hơn hai mét so với Lý Trình Di lúc này chỉ có khoảng 1,7m.

Ánh mắt hai người nháy mắt giao nhau.

“Ngươi” Lý Trình Di nhận ra.

Hắn nhận ra đối phương.

Đó là khi lúc ban đầu hắn vừa mới kích hoạt Ác Chi Hoa, thì bóng áo giáp này đã lần đầu tiên xuất hiện trong bóng tối

hắn đã từng cho rằng đó là tương lai có thể sẽ mặc Hoa Thần Y. Nhưng sau đó hắn phát hiện không phải.

Và bây giờ.

“Không nghĩ tới ngươi mới thật sự làphối thể thích hợp tốt nhất.” bên trong áo giáp, truyền đến một tiếng nam thanh

niên trong suốt như nước suối.

“Ngươi là ai?! “Lý Trình Di tâm niệm khẽ động, thời không chung quanh đọng lại.

Chương 1447. Dự mưu 8

Chương 1447: Dự mưu 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn hiện tại, dựa theo nguyên lý thuật pháp bên trong âm điển, đơn giản ngắn ngủi đọng lại thời không, vẫn là có thể làm được.

Đơn giản chính là đem hết thảy phạm vi nhất định chung quanh, ngừng lại hết thảy biến hóa lưu động.

Những Thánh Nhân mạnh mẽ hơn cũng có thể làm được điều đó. Chỉ là cần không ít năng lượng, chỉ là đối kháng bản năng lưu động của vạn vật mà thôi.

"Ta chỉ là kẻ thất bại mà thôi. "Áo giáp đen trả lời. Ta đoán được ngươi nhất định sẽ trở về nơi này, trở lại điểm xuất phát ban đầu. Cho nên, ta một mực ở chỗ này chờ đợi. Hắn một tay nhẹ nhàng tháo mũ bảo hộ xuống, lộ ra một mái tóc dài màu tím rực rỡ như nước chảy, cũng đồng dạng lộ ra một khuôn mặt nhu hòa ôn nhu tựa như con gái.

Đôi mắt của hắn cũng màu tím đen, mi tâm có một ấn ký hoa văn đóa hoa Mạn Đà La màu đen.

Mạn Châu Sa Hoa. Hoa ngữ là dự báo tử vong!?

Đó chỉ là hoa ngữ sơ cấp. Mà năng lực cực đỉnh, là cắt đứt tử vong. "Nam tử áo giáp nhẹ giọng nói.

Đem kết cục tử vong nhất định, mạnh mẽ cắt đứt, sau đó có thể một lần nữa sửa lại tử cục của bản thân.

'!!! "Thật mạnh!

Lý Trình Di rùng mình.

Nếu như tao ngộ hắn phải chết, mình hoàn toàn có thể lần lượt nếm thử những khả năng khác, thẳng đến khi tìm được phương pháp giải quyết mới thôi.

“Rất mạnh, đúng không? “Nam tử áo giáp lộ ra một nụ cười khổ. Đáng tiếc. Cuối cùng, ta vẫn thua. Vận mệnh dưới bố cục Hoa đế vương đời thứ nhất, không có bất kỳ khả năng nào khác. Không có bất kỳ sinh cơ nào khác. Tất cả tuyến vận mệnh nhân quả, đều thu bó thành một đạo, đó chính là. Hắn phải chết!

Đến đây, Lý Trình Di kỳ thật cũng biết thân phận của đối phương.

Hoa Đế Vương đời thứ hai!

Cho nên, ta đến, đều là do một tay ngươi tạo thành? “Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi.

Ta dùng năng lực cực đỉnh của hoa ngữ, tìm kiếm tính bất ngờ chưa biết cuối cùng. Sau đó tính chưa biết đó đã đáp lại ta. “Hoa đế đời thứ hai nhẹ giọng nói.

Đây là biện pháp duy nhất ta dùng để thử cắt đứt tử vong vô số lần.

Hắn nhìn về phía Lý Trình Di.

Mà ngươi, cũng là hi vọng cuối cùng giúp ta thoát khỏi hết thảy. Chỉ là đáng tiếc……

Hắn chậm rãi đi về phía trước, đi tới bên cạnh Lý Trình Di, đưa tay nhẹ nhàng đẩy cửa phòng.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra.

Bên ngoài rõ ràng là góc chết lần đầu tiên Lý Trình Di tiến vào - - ga ra ngầm!

Trong sân trống trải bốn phía lờ mờ, ánh đèn màu trắng một đường kéo dài vào bên trong, thẳng đến cuối đường âm u xa xa.

Mặt đất màu đen có chút phản quang, còn có thể nhìn thấy đường trắng chỗ đậu xe mơ hồ.

Tất cả những gì quen thuộc trước mắt này, chính là tất cả những gì Lý Trình Di đã nhìn thấy khi lần đầu tiên bước vào.

“Vào đây tâm sự. “Hoa Đế Vương đời thứ hai chậm rãi đi vào trong đó.

Lý Trình Di dừng một chút, cũng đi theo tiến vào góc chết.

Cửa phòng ở phía sau đóng lại, khép lại.

Hai người chậm rãi đi về phía trước trong gara ngầm.

“Ngươi tên gì? “Lý Trình Di đột nhiên hỏi.

Hoa Đế Vương đời thứ hai bước chân dừng lại, xoay người, hai người cách nhau khoảng ba mét, cứ đứng yên như vậy.

“Tạ Vinh. “Hắn ta trả lời ngắn gọn. Cái tên không còn ý nghĩa với chúng ta nữa”.

Hắn dừng lại.

“Liền như Vĩnh Linh, lúc trước ta cùng hắn tranh đấu, ý đồ dùng tên của hắn định vị thân hình, đáng tiếc không hề có ý nghĩa, hắn trong nháy mắt liền có thể thay đổi hiệu lực của tên thật.”

Chỉ trong nháy mắt, thần bí ẩn chứa trong cái tên đã hoàn toàn bị tiêu trừ. Toàn lý đỉnh phong, tiếp cận giới hạn tầng thứ, tại bất kỳ thời không thế giới nào, đều là cường giả cao cấp nhất.

“Vậy còn ngươi? “Lý Trình Di hỏi. Ngươi cũng đạt đến Toàn Lý?

“Đúng, nhưng ta chỉ từng là Tránh Quỷ của Vĩnh Linh. Tạ Vinh cười khổ nói, “Hắn từng mượn ác nguyên, thiết kế hệ thống vương thành, khai quật ra sức mạnh mười hai hoa thần vị trong đó, hội tụ thành Hoa Thần Y, bước lên vị trí chí cao.”

Nhưng thành cũng ác nguyên, bại cũng ác nguyên. Sức mạnh ẩn giấu trong Ác nguyên không chỉ là tất cả mọi thứ trong lĩnh vực đã biết. Còn bao hàm vực chưa biết”.

“Cho nên hắn thất bại? “Đây là lần đầu tiên Lý Trình Di nghe được bí mật này.

Lúc này tâm thần tập trung cao độ, năng lực hoa ngữ phát động, bảo đảm những lời đối phương nói với hắn không có bất kỳ nói dối.

Cho dù có nói dối, hắn cũng có thể lập tức phân biệt.

“Không cần cảnh giác như thế, ta đã sớm tiêu vong nhiều năm. Ý thức của ta có năng lực sống lại, ngọn nguồn bị Vĩnh Linh cướp đoạt, hiện tại đã sớm là nến tàn trong gió, tùy thời có thể dập tắt.” Tạ Vinh giống như có cảm giác, nhìn hắn một cái.

Vì sao ác nguyên dẫn đến Vĩnh Linh thất bại? “Lý Trình Di hỏi. Không để ý đến lời giải thích của đối phương.

“Không biết. “Tạ Vinh khẽ lắc đầu. “Ta chỉ biết là, vì đối kháng ác nguyên uy hiếp, Vĩnh Linh đem vương thành hệ thống bao vây lấy nó, mạnh mẽ tách nó ra. Mà ác nguyên có đặc tính cực kỳ đặc thù, cùng với việc người bị ký thác không ngừng sử dụng mà dần dần được tinh lọc. Lúc trước theo ta phỏng đoán, lúc Vĩnh Linh lấy được ác nguyên, chính là lấy được phiên bản tinh lọc, từ đó mới có thể lợi dụng nó, kiến tạo ra hệ thống vương thành mười hai hoa thần vị.”

“Sau đó, ác nguyên bị vấy đục, bắt đầu hiện ra sức mạnh đối lập, uy hiếp Vĩnh Linh. Vì vậy, hắn phải tách nó ra, một lần nữa ném ra, để cho nó tìm kiếm chỗ ký thác vào một ý thức thể mới để một lần nữa thanh lọc.”

Quá trình tinh lọc là như thế nào? “Lý Trình Di nhíu mày, tựa hồ nghĩ tới cái gì.

Chương 1448. Vạn vật 1

Chương 1448: Vạn vật 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vĩnh hằng sinh cơ căn bản là con đường không hoàn chỉnh sớm vượt qua giới hạn Toàn tri mà cự thú lưu lại.

Cho nên muốn dựa vào con đường không hoàn chỉnh này, đi lên toàn tri, trên cơ bản là tuyệt cảnh.

Trừ phi hiện tại Lý Trình Di hoàn toàn tiêu diệt cự thú. Tìm phần còn lại.

Nhưng không thể được.

Hả!?

Đột nhiên ánh mắt Tạ Vinh ngưng tụ, tựa hồ phát hiện cái gì.

Hai mắt hắn trong nháy mắt trở nên cực kỳ sắc bén, tựa như đao phong, gắt gao nhìn chằm chằm vào Lý Trình Di.

Đây là ác nguyên!?

Ác nguyên, đang bù đắp Vĩnh Hằng Sinh Cơ không trọn vẹn!?

Làm sao có thể!!

Tạ Vinh hoàn toàn không thể hiểu được.

Ác nguyên làm sao sẽ trợ giúp Hoa Đế Vương đời thứ 3, chủ động hoàn thành vĩnh hằng sinh cơ?

Tuy rằng bản thân ác nguyên có năng lực, liền có cơ lý bổ sung khái niệm, nhưng cho dù hắn hay là Hoa đế vương đời thứ nhất, muốn lợi dụng ác nguyên, phải cẩn thận từng li từng tí, hơi không cẩn thận sẽ phát sinh nguy hiểm cực lớn, trong nháy mắt thôn phệ một nửa thân thể cùng ý chí của bản thân. Hơn nữa lợi dụng thời gian, cũng có hạn chế rất lớn.

Nhưng bây giờ, ác nguyên lại chủ động, chủ động trợ giúp Hoa Đế Vương đời thứ 3!? bổ sung hệ thống???

Bản chất của sinh cơ vĩnh hằng, là con đường tồn tại vạn vật.

Cơ sở của chiều không gian bình thường, phần lớn là lấy một mặt thuộc tính của sự vật, làm khái niệm cơ bản, sau đó lấy đó làm thước đo, đo đạc vạn vật.

Nhưng vĩnh hằng sinh cơ lại khác.

Đơn thuần chính là lấy tồn tại bản thân sự vật, làm cơ sở, đo đạc hết thảy.

Sự tồn tại, nền tảng của tất cả các khái niệm khác, là điểm cơ bản trong nền tảng.

Không tồn tại, vạn vật đều hư ảo.

Cho nên Cự Thú và Hư Vô, hai giáo phái lớn, đi theo hai con đường cực đoan.

Lý Trình Di lúc này lâm vào trong hỗn loạn, ngơ ngác đứng tại chỗ, trong đầu cả núi suy nghĩ.

Sau khi hiểu được bản chất chân chính của Vĩnh Hằng Sinh Cơ, tất cả Khu vực Duy Độ hắn xây dựng, vào giờ khắc này, đều trong nháy mắt cơ cấu lại.

Hết thảy trước mắt, trong nháy mắt hóa thành góc nhìn khu vực không gian.

Hoa Đế Vương đời thứ 2, tất cả sự vật bên trong Góc chết, thậm chí vô số màu đỏ lưới nhỏ phân bố đều đặn trong không gian

Đều nhất nhất rõ ràng hiện ra trước mắt hắn.

Bộ dáng Hoa Đế Vương đời thứ hai, là một đoàn hồng quang to bằng nắm tay.

Những sự vật khác trong Góc chết, vẫn giống như trước, do lượng lớn sợi tơ màu đỏ bện thành.

Trừ lần đó ra, trên không trung còn có càng nhiều tơ tằm dày đặc, nhưng so với tơ tằm càng nhỏ càng bán trong suốt.

Trên những tấm lưới này, dày đặc chi chít bám vào một lượng lớn điểm đen, không biết là cái gì.

Lý Trình Di tâm niệm vừa động, cùng Duy Độ dung hợp qua ý thức, trong nháy mắt liền hiểu được, đó là tồn tại trường hiện thực trong không gian trụ cột nhất.

Không gian, rốt cuộc là do cái gì tạo thành.

Đề tài này, ở rất nhiều nền văn minh phát triển đến đỉnh điểm, đều sẽ chạm đến.

Ngoại trừ tất cả sự vật trong không gian, chân không rốt cuộc do cái gì cấu thành.

Không ai biết.

Chỉ có nhóm toàn tri có lẽ hiểu được, nhưng bọn họ cũng không có bất luận kẻ nào nói rõ.

Nhưng lúc này, Lý Trình Di đã biết.

Hắn đã thấy nó.

Thành phần của không gian.

Những đường cong màu đen nửa trong suốt, tựa như lưới tơ kia chính là dấu vết tồn tại trong không gian.

Nó giống như một mạng lưới khổng lồ, nếu bạn đủ nặng, bạn có thể ấn mạng lưới xuống, lún xuống, từ đó bóp méo tất cả không gian xung quanh, kéo mọi thứ xung quanh đến gần bạn.

Điều này được gọi là lực hấp dẫn.

“Điều này dường như trùng khớp với đỉnh cao của nền văn minh khoa học kỹ thuật.”

Lý Trình Di cẩn thận quan sát, hắn chú ý tới, tầng hắc võng nhìn như bạc nhược này, tựa hồ rất nhẹ rất mềm, chỉ cần chạm vào, liền có thể vỡ tan xé mở.

“Nếu như xé mở tầng lưới này, sau lưng, lại là cái gì?”

“Biển Đen khác?” Thế giới khác hay là nơi mình đến?” Lý Trình Di suy đoán trong lòng.

Khu vực Duy Độ (không gian) sau khi tái cấu trúc, tựa hồ đã vượt xa phạm trù Duy Độ Ma Thần.

Trực tiếp lấy tồn tại làm cơ sở khái niệm, cái này cơ hồ bao trùm tất cả cơ sở khái niệm các chiều không gian Ma Thần

Hơn nữa, Lý Trình Di lúc này còn có thể cảm giác được, có một loại sức mạnh đặc thù nào đó, đang cuồn cuộn không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, tiến vào Kiếm Lô đốt cháy, hóa thành ý thức lực, chống đỡ quan sát cùng phân tích liên tục của mình đối với Khu vực Duy Độ.

Lấy tồn tại làm điểm cơ bản, chỗ tốt lớn nhất, chính là cái thấy là được.

Căn bản không cần dùng khái niệm cơ sở mới đo đạc vạn vật, hiện tại Lý Trình Di nhận thức thế giới quan lớn bao nhiêu, Khu vực Duy Độ trực tiếp chính là lớn bao nhiêu.

Nó được ghép trực tiếp vào thế giới quan của chính nó.

Chỉ là khiến hắn không cách nào lý giải chính là, sức mạnh trong cơ thể, sức mạnh thần bí chống đỡ hắn không ngừng quan sát mở rộng Khu vực Duy Độ, rốt cuộc là từ đâu tới?

Trong đầu vô số suy nghĩ chợt lóe lên, Lý Trình Di chậm rãi mở hai mắt.

Vừa rồi nhìn như thật lâu, kì thực hết thảy chỉ hao phí không đến hai giây.

Không đến hai giây, hắn liền từ thể hoàn toàn Duy Độ, trực tiếp tiến vào Duy Độ đỉnh phong.

Bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào toàn tri toàn tượng.

Chương 1449. Vạn vật 2

Chương 1449: Vạn vật 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chúc mừng ngươi. “Hoa Đế Vương đời thứ 2 thần sắc phức tạp nhìn hắn,” Lấy khái niệm điểm cơ bản đo đạc vạn vật, sau đó có thể đạt được tư cách tiến vào toàn tri.

Quá dễ dàng

Hoa Đế Vương đời thứ 3 trước mắt, so với lúc trước hắn chật vật khổ cực mới thật vất vả bước vào Toàn Tri, thoải mái hơn nhiều .

“Ta không rõ, ta còn không có nắm giữ toàn tượng nắm giữ biểu hiện bề mặt bên ngoài của vạn vật, làm sao có thể tính đạt được tư cách toàn tri?”

“Còn nữa, trong cơ thể ta tự nhiên tuôn ra cỗ sức mạnh kia, rốt cuộc là cái gì?”

Trên lý thuyết, hắn muốn tiến vào toàn tri, cần tích góp từng tí một lượng lớn sức mạnh, mới có thể bổ sung toàn bộ ý thức lực của hắn.

Nhưng hiện tại, quá trình này đã sớm hơn nhiều.

Toàn tri vốn nắm giữ vô hạn chi năng lượng. Ngươi vừa mới bắt đầu đo đạc vạn vật, liền ngược lại bổ sung năng lượng vô hạn cần thiết cho ý thức lực. “Hoa Đế Vương đời thứ 2 chậm rãi đi vào chỗ sâu góc chết.

“Có người đang giúp ngươi, dùng năng lượng vô hạn giúp ngươi bổ sung tiêu hao cần thiết cực lớn để ngắn ngủi đo đạc vạn vật, sau đó đợi ngươi sau khi hoàn thành, đạt được thuộc tính toàn tri, có thể lại ngược lại lợi dụng năng lượng vô hạn của mình, bổ sung bộ phận tiêu hao này.”

Đời thứ hai không nói thẳng là ác nguyên.

Bởi vì ngay cả hắn ta cũng không thể xác định, có phải ác nguyên thật sự đang phụ trợ hay không.

Bởi vì hắn căn bản không hiểu, cũng không biết, tại sao ác nguyên lại chủ động trợ giúp Hoa Đế Vương đời thứ 3.

Lý Trình Di không nói gì.

Hoa Ngữ nói cho hắn biết, lời đối phương nói đều là sự thật, nhưng có điều giấu diếm.

"Bây giờ ngươi cảm thấy thế nào?" Hoa Đế Vương đời thứ 2 thì thầm.

"Tốt lắm, tốt chưa từng có. "Lý Trình Di trả lời.

Hắn phát hiện, Khu vực Duy Độ của mình, tựa hồ, không chỉ là Biển Đen trước mắt.

Một phần khác, bên ngoài Biển Đen.

Hắn chưa bao giờ đi qua bên ngoài Biển Đen, cũng không biết bên ngoài Biển Đen, là địa phương nào, khái niệm gì.

Nhưng giờ này khắc này, hắn chính là biết, mình nắm giữ tồn tại Khu vực Duy Độ, có một bộ phận, không ở bên trong Biển Đen.

Chỗ đó.

Đột nhiên bước chân Lý Trình Di dừng lại.

Hắn vừa mới cẩn thận cảm ứng nơi đó, rõ ràng từ trong đó cảm nhận được cảm giác nồng đậm quen thuộc.

Tế bào toàn thân hắn, đều giống như cõi chết trở về nhà, tự nhiên hiện lên lòng trung thành nồng đậm.

"Chờ một chút. Nơi đó, không phải là!? Hắn đột nhiên đồng tử co rụt lại, nghĩ tới cái gì.

"Ngươi nghĩ tới cái gì? "Hoa Đế Vương đời thứ 2 dậm chân, quay đầu nhìn hắn.

Hai người nhất thời dừng bước, ánh mắt giao nhau.

Hệ thống tồn tại vĩnh hằng của cự thú, nhất định phải hoàn chỉnh, tồn tại Khu vực Duy Độ toàn diện, mới có thể đặt nền móng tốt nhất. Năm đó cự thú sở dĩ không thể đột phá thành công, có thể chính là bởi vì căn cơ Duy Độ của chúng, lúc ban đầu đã không hoàn thiện.

“Có lẽ vậy. “Lý Trình Di gật đầu.

“Rốt cuộc, bất kể cái chưa biết hay cái đã biết, đều cần phải dựa trên khái niệm cơ bản nhất về sự tồn tại và hư vô. Không thể chạm tới cái chưa biết, kích thước tồn tại vốn đã thiếu mảnh ghép lớn nhất.”

“Được rồi, ở chỗ này đi. “Hoa Đế Vương đời thứ 2 đi thẳng đến tầng dưới cùng của ga ra, mới xoay người, dừng lại, nhìn về phía Lý Trình Di.

“Vốn ta là dự định đem tất cả sức mạnh, tập trung một thể, cho Hoa Đế Vương đời thứ nhất một chút kinh hỉ, nhưng hiện tại xem ra, có lẽ phân một bộ phận cho ngươi, đặt tốt trụ cột, đối với Hoa Đế Vương đời thứ nhất hiệu quả tốt hơn.”

Tạ Vinh mỉm cười.

Lý Trình Di vừa nghe có lợi, nhất thời ngữ khí cũng thay đổi, khuôn mặt nhanh chóng cung kính, thần thái nhu hòa, cũng không cứng ngắc như trước.

“Vâng. Là tiền bối, mang ngươi tiến vào đại môn Toàn Tri, vẫn là một việc rất đơn giản. Đối với chúng ta mà nói, rất nhiều hoa ngữ, vốn là sức mạnh của cảnh giới Toàn Tri, cho nên chúng ta tiến vào Toàn Tri khó khăn, so với những người khác nhỏ hơn rất nhiều”.

Hoa Đế Vương đời thứ 2 vươn tay, nhẹ nhàng điểm mi tâm về phía Lý Trình Di.

Có thể không?

“Mời tiền bối tương trợ! “Lý Trình Di không chút do dự quyết đoán nói.

Dù sao hắn hiện tại thân thể chỉ là thể xác, ý thức chân chính sớm dung nhập Khu vực Duy Độ, Duy Độ bất diệt, hắn cũng bất diệt.

Mà chiều không gian vừa vặn là tồn tại làm căn cơ, điều này ý nghĩa, vạn vật bất diệt, hắn cũng bất diệt.

Đây mới là chỗ biến thái nhất của hệ thống Cự Thú.

Chỉ cần bị hắn nhìn thấy, cũng ở trong không gian không gian của hắn sinh ra nhận thức đối với sự vật, vậy thì có thể xây dựng ra thực thể tương ứng trong không gian.

Cứ như vậy, cho dù hắn chết bao nhiêu lần, đều có thể không hạn chế hồi phục.

Trừ phi đem tất cả sự vật hắn đã thấy, toàn bộ hủy diệt.

Điểm này không giống như các chiều không gian toàn tri khác, chỉ cần tiêu diệt một thuộc tính bám vào vạn vật, là có thể tiêu diệt chiều không gian, hoàn toàn giết chết nó.

Tỷ như tất cả hoa vốn đều có sức mạnh thần bí, mà Hoa Đế lấy hoa lập nghiệp, nếu như bị người tiêu diệt hết tất cả sức mạnh thần bí của hoa, như vậy hắn sẽ chết.

Bởi vì chiều không gian là nền tảng của Toàn tri

Cho nên vì tránh cho điểm ấy, hắn thu thập tất cả sức mạnh của hoa, hội tụ thành hoa duy nhất, chỉ cần bên trong duy độ của mình, tất cả hết thảy đều hội tụ một điểm, như vậy nơi trí mạng nhất, liền thành điểm mạnh nhất.

Vì vậy, sức mạnh của hắn ta đã tăng lên đến mức không gì sánh kịp.

“Tốt. “Hoa Đế Vương đời thứ 2 thấy thế, cũng lộ vẻ khen ngợi,” Như vậy, nơi này, ta muốn giải thích cho ngươi, vì sao nói, Duy Độ, là nền tảng của Toàn Tri ở chỗ này, ta muốn giảng giải cho ngươi một khái niệm - - nguyên vật. Muốn thành tựu Toàn Tri, nhất định phải hiểu rõ, nguyên vật là cái gì. Tượng Số Lý, lại là cái gì.

Chương 1450. Vạn vật 3

Chương 1450: Vạn vật 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bên ngoài khu chung cư Hạnh Phúc. Thành phố Toại Dương

Bóng đêm mông lung, từng dãy đèn đường trên đường không ngừng sáng lên, ánh sáng trắng lờ mờ chiếu ra từng mảng tròn.

Gió lạnh gào thét, lá cây rơi tán loạn, mặt đất bị thổi khiến bụi bay mù mịt phát ra tiếng rít

Răng rắc.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ vang lên.

Một đạo nhân ảnh khôi ngô, chậm rãi từ trong bóng tối, từng bước một đi ra, đi vào trong bóng đèn đường.

Sau khi tiến vào dưới bóng đèn, đèn đường chiếu sáng ngoại hình bóng người.

Đây là một hình người to lớn thân cao ước chừng hai mét.

Hắn mặc áo giáp thon dài được làm từ kim loại. Phía sau là cánh chim cứng rắn như áo choàng. Cánh chim màu trắng tựa như cánh máy bay chiến đấu, hình bát tự, ở phía sau thẳng tắp buông xuống.

Xoẹt.

Xoẹt.

Tiếng bước chân thanh thúy, tựa như quanh quẩn trong không gian trống trải khổng lồ, không ngừng lặp lại, chồng lên nhau.

Áo giáp toàn thân hình người là màu vàng thuần, tất cả các khớp xương đều có thiết bị liên kết hình bán nguyệt, trên giáp phiến có hoa văn màu vàng hoa lệ cân xứng mà vừa vặn.

Đầu có sừng Nguyệt Nha dựng thẳng lên trời, giáp mặt hình tam giác ngược, hai mắt sáng rực rỡ, nhìn trong khu chung cư Hạnh Phúc, Lý Trình Di tiến vào phòng tạp vật Góc Chết.

Cuối cùng cũng tới, nửa người của ta!

Hình người nhẹ nhàng phát ra tiếng vang.

Kết cấu vòng tròn trước ngực giống như huy chương cổ xưa, lập tức sáng lên một vòng kim quang hỏa diễm.

Trên hai vai giáp, xẹt một cái, bắn ra một bên ba gai nhọn sắc bén.

Ong.

Một vòng tròn màu đen cực lớn, từ phía sau hiện lên, phía trên nhất nhất sáng lên mười hai đạo hoa văn hoa cỏ màu sắc khác nhau.

Đó là đĩa Hoa Ác.

Hôm nay, chính là lúc ta trở về hoàn chỉnh, trở lại đỉnh phong!

Hình người tiến lên một bước.

Bộp.

Đột nhiên, hắn dừng lại.

Bước chân vốn chuẩn bị thuấn di, trong chớp mắt này mạnh mẽ dừng lại.

Hai mắt Thải Quang trên mặt giáp, nâng lên, gắt gao nhìn chằm chằm một đạo nhân ảnh mới xuất hiện phía trước.

Bóng người kia chậm rãi không tiếng động đi ra khỏi bóng tối, đồng dạng đứng ở trong một chỗ đèn đường tròn, ngẩng đầu, mặt mũi hiền lành nhìn về phía nơi này.

“Hoa Đế Vương đời thứ nhất Vĩnh Linh” Người nọ nhẹ nhàng lên tiếng: - Nghe danh đã lâu, hôm nay cuối cùng cũng được gặp.

Bóng người giơ tay lên, phất trần ti màu trắng nhẹ nhàng phất lên một bên cánh tay.

Lần đầu gặp mặt, bần đạo Thiên Huyền Tử. Ở đây chờ đã lâu rồi!

Bóng người dưới ánh đèn lộ ra khuôn mặt.

Rõ ràng là một trong Thải Thiên tứ lão vốn nên ở Thiên Tụ Các tổng các Thiên Huyền Tử!

Ông ta một thân đạo bào trắng, tóc bạc lông mày trắng, râu dài bồng bềnh, hai mắt một mảnh đen kịt, phía sau không gian mơ hồ có vòng xoáy màu đen to lớn không ngừng chuyển động.

"Mồi nhử sao? "Vĩnh Linh không thèm để ý, tuy là hỏi, nhưng ngữ khí lại khẳng định.

"Thiên Tụ Các tự đại tự cuồng, một Thiên Hồng, một Thiên Nhãn, bây giờ còn muốn tới một Thiên Huyền. Quả nhiên là không biết điều".

Thiên Huyền Tử mỉm cười nói, "Ngươi nói xem, mặc dù hơi kém hơn so với dự tính, nhưng ngăn cản ngươi ở đây một đoạn thời gian, chờ đợi trợ giúp, bần đạo tự nghĩ vẫn có thể." Thiên Huyền Tử mỉm cười nói, "Ngươi nói xem?

Vĩnh Linh cười nhạo một tiếng, chậm rãi đi về phía trước, đi thẳng về phía đối phương.

Chiếc đĩa tròn màu sắc rực rỡ của Ác Chi Hoa phía sau, cũng không ngừng tăng tốc chuyển động.

Mười hai bông hoa nhanh chóng hóa thành một vòng hào quang màu sắc rực rỡ, trôi nổi phía sau Vĩnh Linh.

……..

Trong Góc Chết của gara ngầm.

Thần sắc Hoa Đế Vương Hoa đế vương đời thứ 2 Tạ Vinh hơi dừng lại.

Đến rồi.

Hắn một tay chỉ xuống đất.

Thời gian đột nhiên tăng tốc.

Thời gian nơi này nhanh chóng tăng nhanh ra bên ngoài vô số lần.

Bên ngoài một giây, nơi này chính là vô hạn.

Trăm năm, ngàn năm, vạn năm, thậm chí nhiều hơn.

Dưới sức mạnh như vậy, tin tức nhiều hơn nữa, cũng có thể dễ dàng hấp thu xong.

Cho nên đối với Toàn Tri mà nói, trở ngại bọn họ chưa bao giờ là lượng thông tin, mà là độ khó và hạn chế của thông tin.

Như cấm kỵ học thức.

Chúng ta tiếp tục. Về lĩnh ngộ Vạn Tượng có thể rất khó, nhưng Vĩnh Linh đã tới, cơ hội của ngươi không nhiều lắm. "Hoa Đế vương Hoa đế vương đời thứ 2 nghiêm mặt nói.

Lý Trình Di cũng cảm nhận được sự uy hiếp từ bên ngoài.

Rõ ràng không nhìn thấy đối phương, nhưng ý thức cảm giác, lại truyền đến cảm giác khó chịu tựa như mũi đao lơ lửng trước chóp mũi.

Hắn dừng lại. Không tiếp tục tới gần.

Đối với hắn bên trong Góc Chết, lúc này ngoại giới, thời gian tựa như đọng lại, trở nên cực kỳ chậm chạp, cơ hồ là trạng thái bất động, hắn cũng có thể thoải mái cảm ứng.

"Có người ngăn cản hắn. Nhưng ngăn không được bao lâu. Vĩnh Linh khác với những người khác. Tạ Vinh dường như chắc chắn không ai có thể ngăn cản Hoa Đế Vương đời thứ nhất.

"Bây giờ, chúng ta tiếp tục giảng giải về mối quan hệ giữa Duy Độ và Toàn Tri. "Hắn ta quay lại đề tài.

"Mời nói. "Lý Trình Di cũng cảm thấy cấp bách. Tuy rằng thời gian gia tốc rất nhiều, nhưng Hoa Đế Vương đời thứ nhất cũng là cường giả có thể hồi tưởng thời gian, hắn tùy thời có thể trực tiếp đến vào nơi này, bởi vì đối phương cũng có thể gia tốc thời gian của mình.

Duy Độ chân chính đo đạc vạn vật, đem vạn vật nhét vào Khu vực Duy Độ của ngươi, ý thức của ngươi mới có thể chân chính tìm được cơ hội tiến vào Toàn Tri.

“Ngươi phải hiểu được, vì cái gì đều là toàn bộ biết, rồi lại có mạnh yếu nhanh chậm khác nhau.”

“Có ai biết vì sao ra tay nhanh, uy lực mạnh? Chính là bởi vì, căn cơ không gian của hắn cùng những người khác khác nhau.

Bản chất Toàn Tri, muốn hoàn thành, cần phải làm được hai bước.

Hắn giơ ngón tay lên.

Chương 1451. Vạn vật 4

Chương 1451: Vạn vật 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

Thứ nhất, xây dựng vạn vật, sau khi đo đạc dung nạp vào ý thức của ngươi, dùng cái này để hình thành Khu vực Duy Độ độc thuộc về ngươi. Bình thường phải dung nạp toàn bộ đã biết vực mới được.

Thứ hai, đạt được năng lượng vô hạn.

Tạ Vinh nghiêm mặt nói.

Hiện tại cường độ ý thức lực của ngươi đã đủ rồi, tiếp theo chính là đi bổ sung kiến tạo vạn vật.

Và sau đó, ngươi cần phải hiểu rằng tất cả mọi thứ xuất hiện, đằng sau nó là các khái niệm logic và quy tắc tương ứng. Sau đó làm thế nào để sử dụng ý thức và năng lượng mạnh mẽ của ngươi, để mở những biểu tượng này, để cho chúng xảy ra các loại biến hóa khác nhau. Đây chính là cảnh giới toàn tượng".

"Sau đó, thì là năng lượng vô hạn, ngươi phải rõ ràng một chút, năng lượng chỉ biết chuyển hóa, sẽ không biến mất. Cho nên, cái gọi là năng lượng vô hạn, kỳ thật chỉ là bởi vì toàn tri cho dù năng lượng chuyển hóa thành bất kỳ hình thái gì, đều có thể lấy tiêu hao nhẹ nhất nhỏ nhất để điều động. Đây mới là chân tướng năng lượng vô hạn."

Tạ Vinh thở dài.

Cho nên, thay vì nói là năng lượng vô hạn, không bằng nói, chúng ta vẫn cần tiêu hao ý thức lực. Chỉ là khi chúng ta tiêu hao ý thức lực, còn lâu mới bằng được bổ sung khôi phục nhanh, liền thành cái gọi là năng lượng vô hạn.

Lý Trình Di trong nháy mắt giật mình.

Đạo lý rất đơn giản, nhưng thao tác như thế nào, thực hiện, đây mới là khó khăn nhất.

Sau khi hiểu rõ phương pháp sử dụng tất cả các hình thái năng lượng, bất kể năng lượng chuyển hóa thành hình thái nào, đều có thể sử dụng nó.

Thì ra đây mới là cảnh giới chân chính của toàn tượng.

"Nhìn như vậy, cảnh giới toàn tri, trên bản chất là ý thức lực sau khi cường hóa đến cực hạn, tự nhiên diễn hóa ra các loại năng lực?"

Chính là như thế. Liền như ta vừa mới gia tốc nơi này thời gian, cũng là bởi vì ta có thể cung cấp này gia tốc cần thiết lượng lớn năng lượng, cho nên mới có thể làm được. Mà cung cấp những năng lượng này phía sau ngọn nguồn, vẫn là tiêu hao ý thức lực của ta. "Tạ Vinh gật đầu khen ngợi nói.

"Mặt khác, ý thức lực bản chất là gì, tâm của chúng ta, chủ quan rốt cuộc là cái gì, ngọn nguồn điểm này, giống nhau ở chỗ không biết, không hiểu được toàn tri hiểu được." Hắn thở dài, "Chúng ta hiểu được vạn vật, nhưng duy chỉ không cách nào hiểu được chính mình. Đây cũng là nguyên nhân tất cả Toàn Lý đều muốn truy cầu giới hạn."

"Thì ra là thế! "Lý Trình Di hiểu rõ.

Kế tiếp, ta muốn nói cho ngươi biết, bản chất vạn vật. "Tạ Vinh tiếp tục nói.

"Vạn vật còn có thể có bản chất gì? "Lý Trình Di nhíu mày.

Hoa Đế Vương đời thứ ba, ngươi phải rõ ràng. Vì sao chúng ta không thể hiểu được bản chất của bản thân. Chính là bởi vì, bất kỳ một loại vật thể nào, chúng ta kỳ thật đều không thể hiểu được. Tạ Vinh nói câu này, cùng nội dung phía trước phảng phất mâu thuẫn.

Toàn thân hắn lúc này bắt đầu chậm rãi tản mát ra điểm sáng màu tím thật nhỏ, phảng phất thân thể đang dần dần phân giải.

"Ý ngươi là bản chất bên ngoài nhận thức? "Lý Trình Di lập tức phản ứng lại.

“Đúng vậy.” Tạ Vinh gật đầu, “Trên thực tế, dựa theo rất nhiều giáo phái đưa ra khái niệm phân chia, sinh linh lấy ngũ giác nhận thức vạn vật, Biển Đen tồn tại ở ngoài định mức giác quan thứ sáu. Thánh nhân, rất nhiều chiều không gian, tồn tại ở giác quan thứ bảy thứ tám, thứ chín, đây là dựa theo chiều không gian nông sâu khác nhau định nghĩa. Nhóm Toàn tri đứng ở chỗ cao hơn, xem như ít nhất có giác quan thứ mười trở lên, dùng cái này để nhận thức vạn vật, Toàn Lý kém không nhiều lắm chính là có giác quan thứ mười ba, nhưng đây là cực hạn.”

“Kỳ thật. “Hắn dừng một chút,” Những thứ này đều là thứ yếu, là nhận thức chủ quan của chúng ta. Toàn Lý chúng ta, khi tiếp xúc đỉnh cao, đều có thể cảm nhận được giới hạn.

“Giới hạn, không phải là giới hạn đã biết và chưa biết sao? “Lý Trình Di ngạc nhiên.

“Đúng”Tạ Vinh gật đầu. Nhưng đó chỉ là một phần trong đó. Về cơ bản, cái đã biết và cái chưa biết, cơ sở căn bản của nó, chính là ở chỗ biết.

“Biết, đầu tiên phải có ta, có khái niệm bản thân, mới có thể sinh ra biết, cho nên bất kỳ một căn cơ toàn tri nào, đều là bản thân. Điểm này trước không nói. Tiếp tục nói giới hạn.

Tạ Vinh sửa sang lại suy nghĩ, tiếp tục nói.

“Đầu tiên, ngươi phải hiểu được, đây là một cái thế giới vô hạn. Biển Đen vô hạn, trong đó ẩn chứa vô cùng thứ nguyên, vô cùng thời không, vô cùng vũ trụ. Nhưng đây đều là quan sát vĩ mô. Ngươi có nghĩ tới, chúng ta một mực hướng ngoại quan sát, hướng đại quan sát, cũng rất ít sẽ hướng nội, hướng chỗ rất nhỏ để thâm nhập quan sát?”

“Thế giới siêu vi sao? “Lý Trình Di nhíu mày.

Tạ Vinh lắc đầu, “Ta từng cùng Asladuni nói chuyện với nhau một đoạn thời gian, lần đó nói chuyện với nhau, cũng làm cho ta chân chính có 1 tia khả năng thoát khỏi sự khống chế của Hoa Đế Vương đời thứ nhất.”

Và chủ đề của cuộc trò chuyện đó, được gọi là: “vạn vật Vô hạn. “

Không biết tại sao, khi Lý Trình Di nghe được cái tên này, đột nhiên trong lòng tự nhiên hiện ra xúc động khó có thể hình dung.

“Có ý gì? “Hắn chua xót hỏi.

“Rất đơn giản.” Tạ Vinh tiếp tục nói, “Sau khi đạt tới Toàn Lý, bất kỳ miêu tả, quan sát, đề cập, liên quan đến nó, đều sẽ bị cảm giác của nó, ý thức của nó nhận biết được, kẻ có không gian thấp hơn, không có người bảo vệ cùng cấp bậc, đều sẽ bị điều khiển trong nháy mắt, sinh tử ở trong một ý niệm.”

Hắn thở dài.

Chương 1452. Vạn vật 5

Chương 1452: Vạn vật 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Sức mạnh này, bản thân nó, được tạo ra dựa trên chiều không gian bao phủ toàn bộ khu vực đã biết của Biển Đen. Chỉ cần loại bỏ chiều không gian gốc tương ứng của Toàn Tri, nó có thể ngăn chặn một mối đe dọa như vậy. Ví dụ, theo cách này.”

Hắn vươn tay, lòng bàn tay xuất hiện một quả táo đỏ tươi.

Bây giờ ta sẽ lột bỏ thuộc tính độ dày của nó.

Phốc.

Trong nháy mắt, quả táo trong tay hắn liền biến thành một bức tranh, một bức tranh quả táo trong lòng bàn tay hắn.

Nếu không có độ dày, quả táo này sẽ không bị toàn tri điều khiển sinh tử. Đây là thủ đoạn che đậy thường dùng nhất của toàn tri.

Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Nhưng cứ như vậy, nếu như gặp phải thuộc tính, cực kỳ trọng yếu!

Đúng vậy, tỷ như sự tồn tại của ngươi. “Tạ Vinh thở dài. Thoát ly tồn tại, vật thể vẫn còn sao? Không còn cho nên, Cự Thú giáo phái mới chân chính khó giải quyết. Ngươi không thể tách rời thuộc tính Duy Độ của nó, cho nên sinh tử vạn vật đều ở trong một ý niệm của nó. Duy nhất có thể tránh được, chính là thăng cấp bản thân, bước vào Duy Độ, là có thể tiến vào Khu vực Duy Độ khác, tránh được thao túng ý thức.

“… “Lý Trình Di nhìn bức tranh táo trong lòng bàn tay hắn, trong lòng phát lạnh. Đây là lần thứ hai hắn cảm nhận rõ ràng sự khủng bố của toàn tri như vậy.

Lần trước vẫn là Lam Mộng sư huynh.

“Kế tiếp, trở lại vạn vật vô hạn. “Tạ Vinh tiếp tục nói.

Hắn một tay nắm chặt, một tấm, bức tranh táo trong nháy mắt biến mất, biến thành trong suốt.

Bây giờ ta lấy đi màu sắc của nó. Vì vậy, nó mất đi màu sắc.

Bàn tay hắn lại run lên, quả táo chợt co rút lại, biến thành một đường trong suốt.

“Bây giờ tôi đã lấy đi chiều rộng của nó. Vì vậy, nó chỉ còn lại một dòng. Nhưng nó vẫn là một quả táo, phải không?”

Lý Trình Di gật đầu, không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm vào đường thẳng kia.

Kế tiếp, ta sẽ tước đoạt độ dài của nó. “Bàn tay Tạ Vinh lại run lên.

Vô thanh vô tức, đoạn thẳng trong lòng bàn tay hắn chợt co lại, trong nháy

Một điểm gần như không thể phát hiện, cực kỳ nhỏ.

Các điểm trong suốt.

Cuối cùng, ta sẽ tước đoạt thuộc tính tồn tại của nó. “Tạ Vinh cuối cùng nói.

Điểm trong suốt kia, hoàn toàn biến mất.

Giống như chưa từng xuất hiện.

“Hiện tại, ngươi còn có thể dùng ý thức lực cảm giác được nó sao? “Tạ Vinh hỏi.

“Không thể. “Lý Trình Di lắc đầu.

Ta cũng không thể. “Tạ Vinh gật đầu,” Nhưng nếu như bây giờ, ta ở chỗ này, giao cho không gian này khái niệm tồn tại, vì vậy, nơi này sẽ xuất hiện một điểm, lại giao cho điểm này một tầng thuộc tính khác.

Hắn mở tay ra, một điểm trong suốt, trống rỗng xuất hiện.

Sau đó biến thành đoạn thẳng, sau đó lại rộng ra, biến thành một bức tranh táo trong suốt.

Sau đó bức tranh nhanh chóng nhô lên, biến thành lập thể, thành quả táo trong suốt.

Quả táo trở lại màu đỏ và xuất hiện trở lại trước mặt cả hai.

“Đây là cái gì? Trong mắt rất nhiều sinh vật, đây là bịa đặt. “Tạ Vinh nói.

“Nhưng chỉ có chúng ta biết rằng mọi thứ đều có nguồn gốc. Nó luôn ở đó, chỉ có điều chúng ta không thể cảm nhận được nó.”

Mà đây chính là không biết.

Hắn thở dài một tiếng.

“Cái không biết có thể biến thành cái đã biết, chúng giống như không vắng mặt tại nơi nào, không giới hạn số lượng hộp mù, ngươi không biết cái gì ở đây, cũng không biết cái gì sẽ xuất hiện.

“!!! “Lý Trình Di trong lòng sáng tỏ, có loại cảm giác tất cả bị đảo lộn hoàn toàn.

“Thông qua nghiên cứu của các nhà khoa học, chúng ta phát hiện, bất cứ vật thể nào chúng ta có thể nhận thức, đều chỉ là mấy chục mặt mà chúng ta có thể chạm đến.

Chúng ta nhận thức vật thể bằng các giác quan mà chúng ta có thể phát triển, và một khuôn mặt là một trong những thuộc tính nhận thức mà chúng ta có thể nhận thức, như chiều dài, chiều rộng, độ cứng của mùi hương, v. v., đó là giới hạn của chúng ta.

Nhưng chúng ta đã lần mò qua, mặt vật thể, kỳ thật, có nhiều hơn, thậm chí vô cùng. Chỉ là mặt còn lại, đều tồn tại ở chỗ không biết, chúng ta không cách nào chạm đến.

……..

Biển Đen – Cây Hoàng Kim

Cây vàng kim khổng lồ, rễ cây tựa như lưới, nối liền bốn phương tám hướng Biển Đen.

Các khe nứt màu đen, đang dần dần bị màu vàng nhuộm màu trên thân lấp đầy.

Toàn bộ khu vực đã biết Biển Đen, vô số tầng thời không lặp đi lặp lại, mỗi một chiều không gian, mỗi một thứ nguyên, đều đồng thời xuất hiện cự thụ khủng bố này.

Ong.

Chậm rãi vù vù.

Giữa đại thụ, một khuôn mặt lão nhân dài rộng liền có mấy ngàn năm ánh sáng chậm rãi hiện lên.

Chính là Thiên Thanh Tử.

Vạn vật a, ta chính là sáng thế nguyên vật, Cha của chúng sinh lấy cơ điểm này làm ước, khi ta trọng triển kim diệp, chính là lúc hết thảy trọng quy hỗn nguyên.

Âm thanh chấn động cực lớn, vào thời khắc này, đồng thời, xuất hiện trong khu vực đã biết của Biển Đen, xuất hiện trong tâm trí của tất cả sinh mệnh.

Phía trước Cây hoàng kim thật lớn, một lão đạo áo bào trắng, cầm phất trần trong tay, nhẹ nhàng lơ lửng, tóc dài râu dài không ngừng tung bay về phía sau, phảng phất như bị khí lưu thật lớn thổi qua lật lại.

“Thiên Thanh Tử, ngươi thật sự muốn tái diễn vạn vật thời không? hủy diệt quá khứ hiện tại tương lai, tùy ý nuốt chửng hết thảy không biết?”

Một người đầu ưng thân người, cầm trong tay một thanh hoàng kim quyền trượng to lớn, hiện lên ở bên trái bên trong hư không.

“Ba ngày đã qua. “Thiên Thanh Tử cúi đầu, cũng không nhìn đối phương.

“Ngươi thật sự muốn hủy diệt hết thảy cố gắng mà chúng ta nhiều năm qua tích góp từng tí một?? để vạn vật trở lại Hỗn Độn Nguyên Thủy?!” một đạo cự nhân khác hoàn toàn do cát vàng tạo thành lưu động, người khoác trường bào hoa lệ hắc

sắc, cầm trong tay quyền trượng màu đen, ngưng giọng chất vấn.

Người này là Nguyên Điểm Công Tước của Vĩnh Hằng Hoàng Sa. Là thủ lĩnh thế lực lớn thứ năm trong Liên Thành Hội.

Chương 1453. Vạn vật 6

Chương 1453: Vạn vật 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Giao ra miếng ghép hình cuối cùng, tha cho bọn ngươi không chết. “Thiên Thanh Tử thản nhiên nói.

Nói khoác không biết xấu hổ!

Vị thứ bảy xếp hạng thế lực Khôi Lỗi Quan, thủ lĩnh là một con rối khổng lồ cả người trắng bệch, tóc dài màu đen.

Chỗ khớp xương trên mặt khắp nơi đều có khe hở hình người rõ ràng, phía sau có vô số khí lưu màu trắng mịn không ngừng xoay tròn, phát ra tiếng ồn.

Thần điện cổ thứ tám.

Ngày thứ chín, Thiên Số Tháp

Thứ 10 Vân Hải Cung

Còn lại ba vị đều không lộ diện, chỉ là đem bản thân giấu ở trong bóng tối nồng đậm, không nói một lời.

Nhưng từ trận thế bọn họ vây quanh Thiên Thanh Tử, có thể nhìn ra thái độ của bọn họ.

Không ai muốn bị vô cớ hủy diệt.

Cho dù Toàn Tri có thể có biện pháp tránh đi, nhưng bọn họ cũng có hậu bối.

Ngươi đã quyết, nhiều lời vô ích. Tiến vào Trạng thái cự linh đi.

Quyền trượng trong tay Ưng Hoàng Thần Ưng quốc buông ra. Mặc cho nó nát bấy, không tiếng động hóa thành vô số hạt kim sắc, vờn quanh hắn bắt đầu không ngừng xoay tròn.

Thần ưng bay lượn.

Xoẹt!!

Trong phút chốc toàn thân hắn bắt đầu bành trướng cực nhanh, tựa như ảo ảnh biến lớn, biến mơ hồ.

Lập tức thân thể hắn đột nhiên bay lên trên, hóa thành kim quang, lao ra Khu vực đã biết Biển Đen.

Không chỉ là hắn, mấy người Toàn Tri còn lại đều là như thế, đồng thời hóa thành kim quang, lao ra khu vực đã biết.

Thân thể của bọn họ đều bắt đầu nhanh chóng trở nên lớn hơn.

Thiên Thanh Tử sắc mặt không thay đổi, đồng dạng hóa thành một đạo kim quang, trong nháy mắt lao ra khu vực đã biết, tiến vào vùng hắc ám không biết.

Toàn bộ khu vực đã biết nhanh chóng thu nhỏ lại bên dưới chúng và hiện ra như một quả cầu tròn.

Quả cầu bên trong loang lổ, có vô số sắc thái lưu quang biến hóa cực nhanh, nhưng trung tâm nhất, vẫn là Cây hoàng kim cực kỳ bắt mắt kia

Nó giống như mặt trời, chiếu sáng gần như toàn bộ khu vực đã biết của Biển Đen.

Tổng cộng bảy người trong nháy mắt bay vào khu vực không biết, liền bắt đầu tiếp tục sinh trưởng.

khu vực Quả cầu đến nằm dưới bọn họ, từ kích thước của một quả dưa hấu, nhanh chóng biến thành kích thước của một quả trứng.

Ngay sau đó, xa xa trong bóng tối, từng quả cầu khu vực đã biết khác, cũng xuất hiện ở trong tầm mắt của bọn họ.

Nhưng bảy người vẫn đang trở nên lớn hơn, cơ thể của họ bắt đầu ngày càng trong suốt, ngày càng hư ảo, như thể không có thực thể.

Rất nhanh, những quả cầu đã biết kia liền trở nên không kém đậu tương bao nhiêu.

Mà xa hơn nữa, trong khu vực không biết, bắt đầu xuất hiện một ít biến ảo khó lường, tựa như hào quang mơ hồ của dải ánh sáng màu sắc rực rỡ.

Chúng giống như dải băng, chậm rãi nhúc nhích, trên một dải ánh sáng, liền có đạ vô số quả cầu đã biết.

Những thứ này, đều là phạm trù khu vực đã biết.

Trên bản chất, khu vực đã biết cũng không phải là một chỉnh thể, mà là chung quanh phân tán ra, trải rộng tinh cầu khu vực không biết.

Có quả cầu đã biết lớn hơn một chút, cũng là bởi vì trong đó thai nghén ra Toàn Tri, dẫn đến bản thân thôn tính quả cầu đã biết còn lại.

Nhưng cho dù quả cầu đã biết có bao nhiêu, lúc này, đối với Toàn Lý mà nói, đều đã không còn trọng yếu.

Bảy người vẫn đang lớn dần.

Thân thể của bọn họ so với quả cầu đã biết, đã giống như người trưởng thành nhìn hạt vừng.

Chung quanh quả cầu đã biết tạo thành vô số vành đai ánh sáng, cũng trở nên càng ngày càng nhỏ bé.

Rất nhanh, dải ánh sáng càng lúc càng nhỏ, càng lúc càng gia tốc, cho đến khi ngay cả dải ánh sáng cũng trở nên nhỏ như sợi tóc.

Bảy người mới chậm rãi dừng lại.

Mà lúc này.

Chung quanh bọn họ là một mảnh hỗn độn hắc ám, phủ kín không biết.

“Cuối cùng hỏi lại một câu. Thiên Thanh Tử, ngươi thật sự quyết định như vậy sao? “Ưng Hoàng cắn răng nói.

Đến tầng thứ này, Toàn Lý một khi thua, thật sự sẽ chết!

Ở bên trong trạng thái cự linh chém giết, một khi thua, coi như là hắn, cơ điểm tồn tại tự thân, cũng sẽ trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Trạng thái cự linh, là sau khi tụ hợp tất cả khái niệm thời không, quá khứ hiện tại hết thảy tự mình nắm giữ duy độ khái niệm về sau, thành tựu siêu khổng lồ khủng bố hình thái.

Lúc này bọn họ cũng không phải một người đang chiến đấu, mà là tập hợp tất cả khái niệm mình nắm giữ, Duy Độ, đem chúng hòa làm một thể.

Hình thái như vậy, có thể hoàn toàn hoàn chỉnh thể hiện ra toàn bộ chiến lực.

Trong nháy mắt đồng thời tiến hành tấn công xóa bỏ khái niệm số lượng lớn và số lượng lớn đối tượng và mục tiêu số nhiều.

Trong hình thức này xác định sức mạnh của chiến thắng, chỉ có tốc độ sản lượng năng lượng vô hạn và tốc độ thay đổi khái niệm.

Trong bóng tối.

Bảy bóng người khổng lồ hư ảo, lẳng lặng trôi nổi trong không biết.

Thiên Thanh Tử bị vây ở chính giữa, sắc mặt không thay đổi, không nói một lời.

Ông ta một tay dựng thẳng phất trần, nhẹ nhàng quét ra bên ngoài.

Xì.

Trong phút chốc, chung quanh vốn thuộc về hư không hắc ám vô hạn không biết.

Thoáng cái cấp tốc chuyển hóa, biến ảo thành một mảnh rừng trúc xanh um tươi tốt trong suốt.

Màu xanh biếc thoáng cái chiếm cứ tầm nhìn của bảy người.

Bọn họ phân tán trong rừng trúc, bao vây Thiên Thanh Tử ở trung tâm.

Cảm giác được xung quanh phát sinh biến đổi lớn, sáu người đột nhiên biến sắc.

Lại có thể thay đổi cảm giác trạng thái Cự Linh???

“Không không đúng, không phải cảm giác của chúng ta bị thay đổi, mà là chung quanh không biết bị chuyển hóa!Dựa

theo ý chí của ông ta, chỉ chuyển hóa thành hình thái rừng trúc!”

Trong lòng mấy người rung động mãnh liệt.

Phải biết rằng, trạng thái của bọn họ là Trạng thái cự linh, bản thân, so với hàng tỉ Góc Chết cộng lại, còn lớn hơn vô số lần.

Hình thái này của bọn họ, so với thời không đơn nhất khu vực đã biết đều lớn hơn, hơn nữa lớn hơn rất nhiều.

Nhưng tất cả vật chất không biết bao quanh bọn họ đều bị chuyển hóa thành hình thái rừng trúc trong nháy mắt.

Chương 1454. Vạn vật 7

Chương 1454: Vạn vật 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Điều này có ý nghĩa gì, trong lòng sáu người rất rõ ràng. Cái này ý nghĩa, đối phương có thể một ý niệm hủy diệt khu vực đã biết, cũng một ý niệm sáng tạo khu vực đã biết!

Ít nhất chính bọn họ là không có cách nào làm được.

Trong rừng trúc, gió mát hiu hiu, phiến lá ma sát phát ra tiếng xào xạc rất nhỏ.

Sáu người sắc mặt cực kỳ khó coi, đều là Toàn Lý, nhưng rõ ràng tốc độ Thiên Thanh Tử phát ra năng lượng vô hạn so với bọn họ nhanh hơn rất nhiều.

Đây là kết quả khác nhau của việc đi theo chân người khác.

"Sáng thế cổ thụ quả thật bất phàm, nhưng nếu bàn thắng bại, còn phải đấu qua một hồi rồi hãy nói!" Ưng Hoàng lúc này đã đâm lao phải theo lao, hắn tham dự mai phục vây giết Thiên Hồng Thiên Nhãn, hiện giờ đã là xu thế không thể lui về phía sau.

Nếu như không thể triệt để phá vỡ Thiên Tụ Các, sau đó Thần Ưng quốc sẽ lâm vào quẫn cảnh tuyệt đối và nguy hiểm cực lớn.

"Sớm biết như thế, thì trước đây cần gì phải lao tâm. "Thiên Thanh Tử thản nhiên nói, hai mắt khép hờ, phất trần trong tay chậm rãi sáng lên bạch quang nhu hòa.

Đó là dấu hiệu của sự tập trung ý thức.

Toàn bộ ý thức lực tính toán tập trung vào một khái niệm, ai có thể vặn vẹo khái niệm tồn tại của đối phương trước, là có thể triệt để xóa bỏ đối phương.

'Đây chính là mấu chốt của cuộc chiến sinh tử Toàn Lý.

Vậy thì chiến tiếp! "Ưng Hoàng cắn răng, hai cánh màu vàng phía sau chậm rãi đập mạnh, hoàng kim quyền trượng trong tay lần thứ hai ngưng tụ, sáng lên kim mang.

Năm người còn lại cũng vậy.

Đến một bước này, tất cả mọi người trăm sông đổ về một biển, thay đổi đối phương bất luận khái niệm gì, cũng không bằng trực tiếp công kích khái niệm tồn tại của đối phương.

Tồn tại một khi bị xóa bỏ, tất cả dấu vết, đều sẽ hoàn toàn biến mất, người bị xóa bỏ, sẽ bị vạn vật hoàn toàn quên lãng. Hóa thành vật không biết, hoàn toàn biến mất. Không thể hồi sinh.

Đồng thời, bao gồm Ưng Hoàng ở bên trong sáu người, đều biết đến thời khắc mấu chốt nhất của nhân sinh.

Trong tay bọn họ đều tự hội tụ toàn bộ tính lực. Các loại quang mang chậm rãi tản ra trên vũ khí trong tay bọn họ.

"Chú ý, tốc độ vặn vẹo của lão ta vượt xa chúng ta, không thể giao chiến bằng binh khí trong thời gian dài! nếu không binh khí cũng sẽ bị hủy, một chọi không lại, chúng ta hợp lực, làm cho lão ta không kịp tập trung vặn vẹo chúng ta!"

Đối với toàn bộ đối thủ như vậy, nếu muốn vặn vẹo cơ điểm tồn tại căn bản nhất của đối phương, cần thời gian cùng năng lượng là vô cùng to lớn, cho nên nhiều người vây công, mới cần phân công cắt đứt năng lượng vô hạn đối phương.

Nhưng lúc này, trong Trạng thái cự linh, tất cả mọi người không có cách nào làm được điểm ấy.

Căn cơ kết cấu năng lượng vô hạn, vẫn luôn là bí mật căn bản nhất của nhóm toàn tri.

Bằng cách nào họ cạy được Biển Đen, có được nguồn năng lượng vô hạn, đó là bí mật lớn nhất của mọi người. Cho nên lúc này chỉ có thể cứng rắn chặn.

"Hoa Đế Vương đời thứ nhất, còn không ra tay? "Ưng Hoàng ngẩng đầu lên nói.

“? “Thiên Thanh Tử nhíu mày, đột nhiên quay đầu nhìn lên.

Trên không trung rừng trúc, lúc này đang chớp chớp, xuất hiện một thân ảnh toàn thân áo choàng trắng.

Trên mặt giáp tam giác ngược của thân ảnh, hai mắt hình thoi sáng lên ánh huỳnh quang màu sắc rực rỡ.

“Lần đầu gặp mặt, ta là Vĩnh Linh. “Thân ảnh chậm rãi hạ xuống, đứng trên mặt đất.

“Thú vị, lấy mười hai đạo tử thể khác nhau, tụ hợp mà thành loại hóa thân, liền muốn ngăn cản ta?“Thiên Thanh Tử liếc mắt một cái liền nhìn ra đối phương không phải bản thể, mà là dùng mười hai Hoa Thần Tướng dung hợp mà thành hóa thân thay thế.

Năng lực của bản thân mười hai Hoa Thần Tướng và năng lực bản thể Vĩnh Linh hoàn toàn khác nhau, cho nên sức mạnh khí tức dung hợp ra cũng hoàn toàn khác nhau.

Có thể bị nhìn ra cũng rất bình thường.

Vĩnh Linh cũng không thèm để ý những thứ này, hắn để ý, chỉ là, có thể hay không ở đây, triệt để vây chết Thiên Thanh Tử!

Có hóa thân hay không không quan trọng, chỉ cần đủ dùng là được.

Bốp.

Trong tay hắn tự nhiên ngưng tụ ra một thanh kiếm hai lưỡi kim sắc khổng lồ, chỉ nghiêng xuống phía dưới.

Trên lưỡi kiếm ong ong, bốc lên vô số sương mù màu vàng.

Sương mù kia là do mười hai loại năng lực hoa ngữ đan xen bện thành, chỉ cần tiếp xúc một điểm, sẽ trong nháy mắt bị mười hai loại hoa ngữ đồng thời tác dụng.

Cho dù là cảnh giới Toàn Lý, bọn họ cũng phải cực kỳ đề phòng năng lực hoa ngữ Toàn Lý, mới có thể giải trừ khái niệm cường cố hóa triệt tiêu.

Lúc này khái niệm cường cố hóa của sáu đại Toàn Lý còn lại cũng rối rít thành hình. Hóa thành vũ khí tự thân, nhắm vào Thiên Thanh Tử.

Giết!

Trong phút chốc, bảy đạo lưu quang đồng thời xông về phía trung tâm, đánh về phía bảy chỗ trên thân thể của Thiên Thanh Tử.

……..

Trong gara ngầm tại Góc chết Địa Nguyệt lịch sử

Tạ Vinh lẳng lặng đi thong thả về phía trước, trong miệng giải thích những tin tức còn lại.

Không biết chính là như thế, có mặt khắp nơi, chúng ta tựa như sống trong một đại dương vô hình dính đặc vô hạn. Mọi thứ xung quanh, bởi vì nhận thức của chúng ta, mà bày ra màu sắc khác nhau.

“Sự hình thành nhận thức bắt nguồn từ cấu trúc sinh lý, cấu trúc tạo ra nhận thức, vì vậy cấu trúc là tất cả mọi thứ.

Bởi vì kết cấu của chúng ta tương tự, cho nên nhận thức chung sinh ra hướng đi cũng tương tự, cuối cùng dẫn đến nhận thức đối với vạn vật xung quanh, cũng tương tự.

Trong đó, còn có ảnh hưởng hiện tượng tư duy truyền nhiễm, tư duy cố định, định thế, mô hình kế thừa vân vân.

Hắn dừng một chút xoay người.

Chương 1455. Chương 1455: Vạn vật 8

Chương 1455: Vạn vật 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ví dụ, khi ngươi được sinh ra, ngươi không biết rằng một quả táo được gọi là một quả táo. Đó là những người khác nói cho ngươi biết tên của nó. Đó là các giác quan của ngươi nói với ngươi rằng một quả táo có vị chua ngọt. Đó là màu đỏ và tròn.”

“Nhưng nếu là ngươi đem cảm giác của mình chuyển thành phương thức khác, như vậy ngươi có thể nhận thức quả táo, hẳn là một tồn tại ánh sáng. Ánh sáng của nó giống như ngọn lửa, tại chậm rãi ôn hòa thiêu đốt. Đúng không?”

Lý Trình Di nhìn quả táo lại xuất hiện trong tay đối phương, quả thật như thế, quả kia trong mắt Duy Độ của hắn, chính là một ánh sáng màu hồng nhạt, ôn hòa thiêu đốt.

“Cho nên đây chính là hạn chế. Tiên thiên Tự thân cùng hậu thiên hạn chế. “Tạ Vinh tiếp tục nói.

Lúc trước, Asladuni nói cho ta biết, vạn vật, cho dù là một quả táo đơn giản nhất, bản thân nó, kỳ thật cũng là bất hủ vĩnh hằng.

Là bởi vì mặt không biết? “Lý Trình Di hiểu ngay.

“Đúng vậy. Mặt đã biết của nó là quả táo, nhưng mặt chưa biết của nó là gì? Không ai biết, nhưng Asladuni nói cho ta biết, vạn vật không có định hình, chúng ta như thế, ngoại vật cũng như thế.

Mà toàn tri, chính là phát hiện, thông qua chuyển đổi cảm giác đến thay đổi vạn vật cái gọi là bề mặt hiện tượng, số lượng, cùng với phương thức bên trong”. Tạ Vinh mặt lộ vẻ cảm khái.

Hắn nâng quả táo trong tay lên.

“Hoặc lấy nó làm ví dụ, bây giờ nó là một quả táo.”

Anh giơ tay kia lên, đầu ngón tay chạm vào bề mặt quả táo một chút.

Phốc.

Quả táo lập tức biến mất, biến thành một quả tinh thể trong suốt có vô số mặt giống như kim cương.

Bề mặt tinh thể dày đặc, tất cả đều là mặt nhỏ bị mài qua, lúc này tất cả mặt nhỏ đều phản xạ ra ánh sáng như cầu vồng.

"Nơi này, đại biểu cho quả táo. "Đầu ngón tay Tạ Vinh chỉ vào một trong vô số mặt nhỏ của tinh thể.

Mà nơi này. "Hắn đổi mặt, cũng nhẹ nhàng điểm lên.

Phốc.

Tinh thể nháy mắt liền biến thành một con cá sống còn là cá chép dài bằng bàn tay.

"Nó đại diện cho cá."

"Ngươi nói là!? "Đột nhiên, Lý Trình Di dường như ý thức được điều gì đó.

Đồng tử trong nháy mắt co rút lại.

"Vạn vật vốn là bao hàm hết thảy, bao hàm vô cùng biểu tượng, chúng ta chỉ là dùng nhận thức của chúng ta, phát hiện mặt khác nhau của bọn chúng?!

Hắn lúc này trong lòng rung động, cảm giác hoàn toàn không thua gì lúc trước lần đầu tiên mở ra hệ thống Ác Chi Hoa.

"Đúng vậy. Ta không biết đây có phải chân tướng hay không, nhưng Asladuni nói cho ta biết, đây chính là nhóm Toàn tri có thể tùy ý cải tạo bản chất vạn vật. Bởi vì vạn vật, vốn là có vô hạn biến số, chúng ta chỉ là bọn họ thể hiện ra cho chúng ta thấy sự thật sự duy nhất của một mặt trong nhận thức của chúng ta. Không hơn." Tạ Vinh than thở.

"… "Lý Trình Di không nói gì.

Điều này thật sự quá kinh người.

Nếu vạn vật vốn là vô hạn, tất cả mọi thứ, vốn là bản chất ngang nhau, như vậy. Hắn cũng có thể sẽ là một quả táo, tất cả mọi thứ, đều có thể biến thành một quả táo. Thế giới này, vạn vật hết thảy, tựa như vô số lưu thể tạo thành, chúng nó có thể căn cứ vào nhận thức của sinh mệnh, bày ra một mặt đối phương có thể nhìn thấy.

Không.

Mô tả như vậy chưa đủ chính xác.

Lý Trình Di cảm giác đầu óc muốn từ trong hộp sọ chạy ra.

Nhưng vấn đề bây giờ là, đầu óc của hắn, thật sự là đầu óc? Thay vì một ngụy trang thành quả táo?

Không! Không đúng, nếu quả táo và bộ não đều là một thứ, vậy có phải quả táo có gì khác?

"Như vậy, phải chăng chỉ cần có thể đột phá nhận thức, đột phá nhận thức tiên thiên, sau đó hội tụ đủ nhiều vật chất, là có thể làm được tất cả những gì mình muốn?"

Số lượng, thật sự có ý nghĩa sao? "Tạ Vinh mỉm cười nói. "Nếu vạn vật đều là một loại vật chất bất hủ, như vậy cái gọi là số lượng giữa cá thể và cá thể, có ý nghĩa gì?

… "Lý Trình Di lấy tay gãi gãi tóc, chỉ cảm thấy tất cả vô cùng hoang đường.

"Những gì chúng ta nhìn thấy, chỉ là những gì chúng ta có thể nhìn thấy, và những gì chúng ta muốn nhìn thấy, tất cả tập hợp lại." Tạ Vinh tiếp tục nói.

Cho nên ngươi muốn đột phá Toàn Tri, tiến vào Toàn Tượng, đầu tiên phải hiểu được điểm này. Cho tới nay ngoài Toàn Tri, con đường đi, đều là cố định, chúng nó không biết vì sao lại đạt được sức mạnh Toàn Tri, chỉ biết đi như vậy, liền có thể thu hoạch hết thảy. Nhưng căn nguyên trong đó là gì? Vì sao đi như vậy là có thể đạt được? không biết hết thảy, chỉ có người khai thác ban đầu mới hiểu được.

Tạ Vinh cười cười.

“Cự thú Asladuni chính là người khai thác, bọn chúng suy đoán ra nguyên vật tồn tại, nhưng bởi vì tự thân kết cấu có hạn, không cách nào nhận thức được toàn bộ bản chất nguyên vật, cho nên, hắn lựa chọn dung nhập không biết. Cũng chính là cái gọi là đột phá giới hạn. Tại một khắc cuối cùng kia, bọn chúng hiểu được bản chất nguyên vật, nhưng khi đó hết thảy đều đã không có ý nghĩa.”

“Đúng vậy. Ta hiểu rồi. “Lý Trình Di cắn răng, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, cả người khó chịu khó nói thành lời.

“Chỉ có nguyên vật mới có thể nhận thức nguyên vật hoàn chỉnh toàn diện, nhưng khi đó chúng đã không có gì khác nhau so những nguyên vật khác, dù sao ý thức chủ thể, cũng là một điểm hiện ra trong vô số mặt của nguyên vật, chỉ cần còn ở vào trạng thái tự mình ý thức, liền không có khả năng nhận thức được toàn bộ nguyên vật. Cho nên, từ đó đến xem, tất cả chúng không phải là hoàn chỉnh như lời ngươi nói”

Ngươi lý giải rất khá. Nếu như ta nói chính là toàn bộ nguyên vật, năm đó ta đây cũng sẽ không bại bởi Vĩnh Linh. “Tạ Vinh khen ngợi gật đầu.

Chương 1456. Vạn vật 9

Chương 1456: Vạn vật 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Nguyên vật dựa theo suy đoán của ta, hẳn là vật chất tạo thành hết thảy cơ sở nhất. Dựa theo năng lượng vật chất vốn là nguyên lý nhất thể, cho dù biến ảo hình thái gì, nguyên vật cùng vạn vất xuất hiện rất lâu trước kia cũng quy về một, kỳ thật là nhất trí.” Hắn nhẹ giọng nói.

“Đúng vậy. Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Nhưng nhìn như có biến hóa, kỳ thật Đạo ngay từ đầu chính là vạn vật, vạn vật chính là đạo, chỉ là ánh sáng chiếu lên, phản xạ ra mặt khác nhau mà thôi. Mà ánh sáng, chính là nhận thức của chúng ta. “Lý Trình Di gật đầu.

Theo nhận thức tăng lên, hắn lúc này, ý thức lực cùng nắm giữ Vĩnh Hằng Sinh Cơ Duy Độ, đang phát sinh kịch biến cực nhanh.

“Nguyên vật ở nơi đó, nó chưa bao giờ biến mất, cũng chưa bao giờ thay đổi, thay đổi chỉ là chúng ta. cho nên, chỉ cần có thể vô hạn thay đổi chính chúng ta, là có thể đạt được khả năng vô hạn!”

Hai mắt hắn càng ngày càng sáng. Trong lòng có thứ gì đó, càng ngày càng rõ ràng.

“Xem ra ngươi đã hiểu. “Trên mặt Tạ Vinh toát ra nụ cười chân thành tha thiết.

“Đã như vậy, sinh và tử đối với nguyên vật mà nói, lại có ý nghĩa gì khác nhau?” - Lý Trình Di bỗng nhiên nói, nhìn về phía Hoa Đế vương đời thứ 2.

“Nụ cười trên mặt Tạ Vinh dừng lại, “Đúng vậy, chúng ta cũng là nguyên vật, cho dù biến mất, tử vong, cũng là một loại trạng thái nguyên vật lưu động biến hóa, quả thật không hề có ý nghĩa.”

Hắn tản con cá trong tay ra, đi tới bên cạnh Lý Trình Di.

Ta chỉ là không cam lòng.

Không cam lòng?

Đúng vậy, hiểu thì hiểu, nhưng chúng ta vẫn bị vây trong thể xác và kết cấu vốn có, không thể tự kiềm chế. Chỉ có giới hạn, mới là biện pháp siêu thoát tất cả, trở về bản chất nguyên vật. Đột phá nhận thức, đột phá giới hạn của bản thân.

"Nhưng siêu thoát kết quả chính là mất đi chính mình, trở về bản chất, như vậy đột phá lại có ý nghĩa gì?"

Hắn lúc này trên người đã bắt đầu sáng lên Tử Quang, theo nhận thức kịch biến, hắn đối với khống chế tự thân, đối với khống chế Duy Độ, dung hợp, đều đến một trình độ cực kỳ khoa trương.

Dựa theo lý luận nguyên vật, vạn vật nhất thể, hết thảy quy nhất, cho nên hư vô chi mẫu có thể hư hóa hết thảy.

Vì vậy, con quái vật khổng lồ Asladuni có thể tạo ra mọi thứ.

Bởi vì tất cả vốn ở đó, nó không thay đổi, chỉ hiện ra những mặt khác nhau.

Mấu chốt là, làm thế nào để thay đổi mặt hiện ra nguyên vật, để cho bọn chúng chuyển động, giống như vô hạn mặt xúc xắc, chuyển sang mặt khác mà mình cần.

Kích thích mặt vạn vật, đây mới là toàn tri chân chính hạch tâm!

"Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, nhưng ta không làm được, cũng không biết. "Tạ Vinh lên tiếng.

"Con đường của Toàn Tri đã được cố định, và ta không biết làm thế nào những người tiên phong ban đầu đã phát hiện ra và làm thế nào để mở ra con đường này vượt quá nhận thức của ta. Ta chỉ có thể dạy ngươi, làm thế nào để đi trên con đường này."

Lý Trình Di im lặng, lập tức thi lễ thật sâu với Tạ Vinh.

Xin tiền bối truyền thụ toàn tượng chi pháp!

Tạ Vinh lộ ra nụ cười.

Chậm rãi vươn ngón trỏ, chỉ vào mi tâm Lý Trình Di.

……

Bên ngoài khu chung cư Hạnh Phúc.

Dưới đèn đường.

Không gian cấp tốc vặn vẹo, biến thành màu đen, che kín vết nứt, xuất hiện một mảnh mặt kính hình tròn.

Phốc.

Một đạo nhân hình kim sắc lặng lẽ từ trong hóa quang bay ra, rơi xuống đất khôi phục nguyên trạng.

Chính là Hoa Đế Hoa Đế Vương đời thứ nhất lúc trước bị ngăn trở - - Vĩnh Linh.

Hắn lúc này, áo choàng trên người không còn, áo giáp mặt ngoài tràn đầy cháy đen tàn tạ. Ngực trái ngực trái có một vết thương thông suốt to bằng nắm tay.

đĩa tròn Ác Chi Hoa sau lưng còn đang chậm rãi chuyển động, nhưng phía trên đã nhiều ra hai đạo vết nứt rất nhỏ.

Không có trợ giúp. Thiên Huyền Tử Thiên Tụ Các. Các ngươi rốt cuộc có chủ ý gì?

Vĩnh Linh nhíu chặt mày, không thể hiểu được.

Sau khi cùng Thiên Huyền Tử tiến vào tầng giao thủ Cự Linh, từ bắt đầu đến cuối cùng, đến khi giết chết Thiên Huyền Tử, hắn cũng không nhìn thấy bất kỳ viện quân nào, viện quân mà đối phương nói ngay từ đầu, căn bản là giả.

“Nhưng bất kể như thế nào, Thiên Tụ Các chỉ còn lại Thiên Thanh Tử cuối cùng, hôm nay ông ta cũng bị ta vây khốn, không cách nào thoát thân, nếu người kia xác định ra tay, ông ta cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.” Hôm nay chỉ chờ ta hồi phục toàn thịnh đỉnh phong, liền có thể tái hiện đỉnh điểm.

Nghĩ đến đây, Vĩnh Linh hít sâu một hơi.

Cũng sắp rồi, sắp rồi.

Sau khi khôi phục hết thảy, chính là thời điểm hắn lần nữa dung hợp ánh sáng duy nhất, mượn ác nguyên, đạt được lực vạn vật bên ngoài giới hạn.

Đứng thẳng người, hắn từng bước một tiến vào chung cư Hạnh phúc.

Thương thế trên người, đang nhanh chóng khép lại khôi phục, đối với toàn tri mà nói, chỉ cần không chết, hết thảy bị thương nặng đều có thể khôi phục.

Mặc dù Vĩnh Linh lúc này bị thương phần lớn là tổn thất về khái niệm, tình huống tương đối nghiêm trọng, thậm chí ảnh hưởng đến bản thể hắn ít nhất hơn phân nửa sức mạnh.

Nhưng ít nhất nhìn bề ngoài, hắn không sao.

Đi vào khu chung cư, vượt qua khoảng đất trống, vào cầu thang.

Rất nhanh, thân ảnh hắn lóe lên, đi thẳng tới trước mặt tường phòng Lý Trình Di.

Nơi này chính là cửa vào gara ngầm Góc Chết.

Đối mặt với mặt tường, hắn ta vươn tay, bấm ngón tay, nhẹ nhàng gõ lên trên.

Ngón tay Hoa đế vương đời thứ nhất, trong nháy mắt sắp gõ cửa.

Xì.

Một vòng màu xám gợn sóng, lấy hắn làm trung tâm cấp tốc khuếch tán ra, đem chung quanh gian phòng, bên ngoài khu chung cư, thậm chí toàn bộ thành phố Toại Dương, Địa Nguyệt Tinh, toàn bộ che phủ ngưng tụ.

Hết thảy lâm vào tuyệt đối tĩnh lặng.

Ánh mắt Hoa đế vương đời thứ nhất chợt lóe, rầm một tiếng.

Trạng thái ngưng tụ màu xám trong nháy mắt vỡ nát.

Ngón tay hắn nhẹ nhàng gõ lên tường.

Chương 1457. Vạn vật 10

Chương 1457: Vạn vật 10

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ong!

Mặt tường tự động mở ra lối vào Góc Chết đi tới gara ngầm.

Hắn thong dong cất bước vào.

Nhưng.

Trong gara trống trơn, không có gì cả.

Cho đến khi đi tới trung tâm gara, cúi đầu nhìn dấu chân lưu lại.

Hắn không rõ đối phương trốn như thế nào, nhưng sức mạnh như vậy, tuyệt không phải Hoa Đế vương đời thứ 3 hiện tại có thể làm được.

Dù sao, có thể thoát đi dưới mắt hắn, không phải đồng cấp thì không thể làm được.

"Biển Đen mặc dù lớn, nhưng đối mặt cảm giác Toàn Lý, ngươi lại có thể chạy trốn tới nơi nào?"

Hoa đế vương đời thứ nhất nhẹ giọng tự nói.

Xì.

Toàn thân hắn chợt vỡ nát, hóa thành vô số cánh hoa màu vàng, tiêu tán không còn.

……

Reng

Tiếng chuông nặng nề làm cho Lý Trình Di dần dần tỉnh lại từ trong giấc ngủ say.

Hắn cảm giác được thân thể đang chấn động, đang bị tiếng vang cực lớn cộng hưởng, rung động.

Mặt đất lạnh lẽo, dán sát sau lưng hắn. Trên mặt có gió lạnh rất nhỏ thổi qua, mang theo mùi máu tanh cùng một loại hương khí khó hiểu nào đó.

Bốp.

Hắn mở mắt ra, nhìn thấy cảnh đầu tiên, là dùng vô số thủy tinh hình thoi màu tím đen, chắp vá mà thành thiên đỉnh hình tròn.

Ngươi tỉnh rồi?

Một thanh âm có chút quen tai, từ bên cạnh hắn truyền đến.

Lý Trình Di trong lòng rùng mình, hắn còn nhớ rõ chính mình ở cuối cùng, đi theo Hoa Đế Vương đời thứ 2, ở tầng hầm gara trong không gian nghiên cứu hơn ngàn năm.

Sau khi sáng tỏ căn bản nguyên vật bất hủ, hắn đã có thể làm được dùng vạn vật làm thức ăn, bổ sung tự thân, cho nên qua bao lâu nữa cũng không cần lo lắng nhu cầu đói khát.

Tại triệt để tu hành hoàn thành một khắc cuối cùng, Tạ Vinh bỗng nhiên gián đoạn, đối với hắn nói một phen.

Một phen làm cho hắn không cách nào thăm dò ngọn nguồn.

Tiếp theo liền đem hắn qua tay truyền tống đi ra ngoài, đi tới nơi này.

Nơi này là? "Hắn đứng thẳng dậy, nhẹ nhàng trôi nổi, đứng thẳng trên mặt đất.

Ánh mắt nhìn về phía người vừa mới nói chuyện.

"Là ông? Giáo sư Mê Mạn?! "Lý Trình Di có chút kinh ngạc nhìn đối phương.

"Rất bất ngờ sao? "Mê Mạn cả người khoác hắc bào, phía dưới râu rậm rạp nhúc nhích, chống đỡ thân thể.

Hai mắt ông ta mang theo hồng quang, toàn thân bao phủ ở một mảnh bóng đen bên trong, thấy không rõ bên trong.

Không chỉ là ông ta, chung quanh còn có mấy người mặc áo bào đen giống ông ta, đều là không có hai chân, mà lấy xúc tu thay thế đi lại.

Bọn họ đứng sau Mê Mạn một chút, hiển nhiên địa vị hơi kém một chút.

“Còn nhớ lúc trước ngươi nợ ta nhân tình không? “Mê Mạn mỉm cười nói.

“Đương nhiên.“Lý Trình Di gật đầu, nhân tiện quan sát xung quanh.

Đây là một nhà thờ khá rộng rãi và lạnh lẽo.

Hai bên từng cánh cửa sổ tròn lớn cao bảy tám mét, lộ ra hào quang, làm cho tầng tầng ghế dài ở giữa nhiễm đủ loại sắc thái.

Phía trước nhất, là một tế đàn đặc thù do thạch điêu màu xám tạo ra.

Trên tế đàn, cung phụng, là một đoàn sương mù xám cuồn cuộn mơ hồ.

Sương mù xám kia không ngừng biến hóa hình thái, thủy chung không có bất kỳ hình thái cố định nào.

“Nơi này là thần điện Asraduni. Thần điện nguyên thủy. “Mê Mạn bình tĩnh nói.

Tạ Vinh vì sao lại để cho ta tới nơi này? Lý Trình Di nhíu mày.

Một khắc cuối cùng kia, hắn có thể cảm nhận được, Hoa đế vương đời thứ 2 trả giá toàn bộ sức mạnh còn sót lại, đem hắn che giấu đưa

Nhưng vấn đề là, tại sao Hoa Đế Vương đời thứ 2 lại đưa hắn đến nơi này?

“Ngươi đã nhớ, vậy là tốt rồi. “Mê Mạn mỉm cười,” Hiện tại, thỉnh cầu của ta chính là, mời ngươi gặp Giáo Hoàng Aifa các hạ một lần.

Đây là yêu cầu gì?

Lý Trình Di nhíu mày, nhưng cho dù là Tạ Vinh, hay là Mê Mạn, đều cho hắn một loại cảm giác giống như đã ước định trước.

Điều này làm cho trong lòng hắn dâng lên cảnh giác nhè nhẹ.

Không cần lo lắng, thật ra người được chọn không phải là ngươi. Nhưng sau khi ngươi xuất hiện, mọi người đều cảm thấy ngươi thích hợp hơn. "Một giọng nói trầm thấp, trẻ trung truyền đến từ phía sau Lý Trình Di.

Hắn xoay người nhìn lại theo tiếng.

Đã thấy một con bồ câu trắng ba đầu, đang chậm rãi giương cánh, bay lượn vào cửa, rơi vào trên nền gạch tro đen lạnh như băng.

Bồ câu trắng to bằng quả dưa hấu, ba đôi mắt hồng ngọc, lẳng lặng nhìn Lý Trình Di.

Vạn vật là biến động, ta và ngươi cũng chưa bao giờ cố định. Bất Hủ mặc dù bất hủ, nhưng cũng không phải nhất thành bất biến. Nhưng ngươi. "Chim bồ câu dừng một chút. Ngươi khác biệt!"

Lý Trình Di lúc này đã nắm giữ toàn bộ con đường Toàn Tượng, lấy chiều không gian bản thân, cạy động bề mặt hiện tượng vạn vật, Tạ Vinh truyền thụ cho hắn kỹ xảo thực thể.

Kế tiếp, thiếu hụt, chính là thao tác đối với năng lượng vô hạn.

"Ta nợ Tạ Vinh một ân tình. Hiện tại, hắn bảo ta trả lại cho ngươi. "Chim bồ câu Aifa trầm giọng nói.

"Hoa đế vương đời thứ 2? Là hắn sắp xếp? "Lý Trình Di hai mắt buông xuống.

Ngay từ đầu, chính là Hoa Đế Vương đời thứ 2 triệu hoán hắn đi tới thế giới này, ngẫm lại cũng đúng, nếu như vẻn vẹn chỉ là triệu hoán hắn đến, không làm bất luận an bài gì, rõ ràng không phải phong cách Hoa Đế Vương đời thứ 2.

Nhân vật như vậy, có thể ở tuyệt địa, tính toán ra một đường sinh cơ, tuyệt đối sẽ không đơn giản như thế.

“Hoa Đế Vương đời 3 ngươi đã bước vào Toàn Tượng. Lấy Vĩnh Hằng Sinh Cơ Duy Độ làm cơ sở, cạy động Toàn Tri, đơn giản là tiêu hao năng lượng hướng sâu trong Duy Độ thúc đẩy vạn vật. Đã biết phương pháp này, nói vậy Hoa Đế Vương đời thứ 2 đã nói rõ cho ngươi biết gốc rễ Toàn Tri?”

“Đúng”Lý Trình Di nghĩ nghĩ, gật đầu.

Vậy là tốt rồi. “Aifa gật đầu,” Như vậy, ta có thể yên tâm, đem đồ hắn để lại nơi này giao cho ngươi.

“Cái gì vậy? “Lý Trình Di nhíu chặt mày.

Chương 1458. Vạn vật 11

Chương 1458: Vạn vật 11

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ngươi có biết, lúc trước Hoa đế vương đời thứ nhất có ánh sáng duy nhất nhưng vì sao thất bại?”

“…… “Lý Trình Di trong nháy mắt phản ứng lại, hai mắt mở to.

Ngươi đoán không sai, Hoa Đế Vương đời thứ 2 xé rách một khối lớn trong khối ghép hình ánh sáng duy nhất. Mà hiện tại, ta giao cho ngươi bộ phận này.

Aifa cười nói.

Hắn xoay người, bay về phía một hành lang gấp khúc bí mật của thần điện.

Đi theo ta.

Lý Trình Di theo sát phía sau, vội vàng đuổi theo.

“Nói cách khác, nguyên nhân Hoa đế vương đời thứ nhất ngã xuống, cũng là bởi vì ánh sáng duy nhất bị cướp đoạt, tự thân bị vây công?” Trong lòng hắn lúc này dường như nhiều thứ liên kết với nhau

Đúng, nhưng cũng không phải. “Aifa trả lời. Sau khi chuẩn bị đầy đủ, thành tựu toàn tri kỳ thật không khó, ba loại toàn tri, bản chất chính là ba loại đối ứng khác nhau thúc đẩy vạn vật, nhưng chỉ có Toàn Lý, mới nhất định phải hiểu được nguyên lý căn bản nhất trong đó. Cho nên, Toàn Lý, mới là thể hoàn toàn của toàn tri chân chính”

Mà thu thập ánh sáng duy nhất, trên cơ bản là chặt đứt sinh cơ của tất cả sinh mệnh của ánh sáng còn lại, cho nên khiến cho công chúng căm phẫn. “Aifa cười nói.

“Nguyên bản, Hoa đế vương đời thứ nhất có thể lấy 9/10 miếng để hình thành ánh sáng duy nhất cho nên hắn quang

minh chính đại hiện thân, cũng chuẩn bị một bước cuối cùng triệt để dung hợp.”

Đáng tiếc, đã gom đủ ánh sáng duy nhất, bị Tạ Vinh âm thầm xé rách.

Vì thế Vĩnh Linh không thể mạnh hơn, bị vây công giết chết, vương thành sụp đổ, nguyên thổ tan vỡ. Thời đại đó cũng kết thúc ở đó.”

Lý Trình Di đi theo đối phương trong hành lang, nghe bí mật thời kỳ xa xưa này, trong lòng cũng khẽ động.

“Cho dù ta có được ánh sáng duy nhất, chỉ là ta giống nhau, cũng không làm được gì chứ?

Ngươi còn không rõ sao? “Aifa trong đó quay đầu lại.

“Tượng Số lý, kỳ thật cũng chỉ là phương pháp khác nhau cạy động bản thân nguyên vật. Toàn tri, kỳ thật từ đầu tới cuối đều chỉ là một cảnh giới, chân chính quyết định ngươi mạnh yếu, vẫn là động lực tự thân cùng cấp độ ý thức.” hắn ý ám chỉ nói.

Ngươi có thể nhìn thấy hết thảy càng nhiều, ngươi liền càng mạnh.

“… “Trong lòng Lý Trình Di chấn động.

Những lời này, phảng phất mang theo nguyên lý đặc thù nào đó, để cho hắn vừa mới ổn định lại duy độ, lại một lần nữa bắt đầu quay cuồng khởi động.

“Cho dù Ánh sáng duy nhất, hoa duy nhất, thiên không duy nhất, mặt ngoài của chúng hội tụ, ngoại trừ cái gọi là sức mạnh thần bí bên ngoài kia, còn có nhận thức chân chính quý giá, cao hơn cấm kỵ học thức!”

Aifa tiếp tục nói.

Rất nhanh, hắn liền bay đến bên trong một mảnh cung điện rộng lớn màu xám.

Từng tượng đá vô diện to lớn, cầm trong tay quyền trượng, đứng ở chung quanh cung điện, vây thành một vòng bất luận nào tiến vào, như hổ rình mồi.

Trên mặt đất có sợi tơ màu bạc phức tạp hoa lệ, vẽ thành một pháp trận hình tròn cực lớn.

Trên đỉnh đầu là vô số sương xám trôi nổi, trong đó có tiếng gào thét quái dị không ngừng truyền ra. Giống như một đám mây trong phòng.

Đây là chủ của ta sáng tạo ra vũ trụ đa nguyên mini.

Aifa ngẩng đầu, nhìn về phía đám mây xám phía trên.

Ông ta có không gian thời gian thuộc về mình, thế giới song song, vô số chiều không gian của chính mình. Mà ánh sáng duy nhất, ẩn giấu trong đó.

Lý Trình Di ngẩng đầu, cũng nhìn đám mây xám kia, cảm giác của hắn chạm vào, chỉ cảm giác bên trong là huyệt động thâm thúy vô hạn, sâu không thấy đáy.

"Lúc trước Chủ của ta cùng Tạ Vinh trao đổi, truyền thụ cho hắn khái niệm bản chất, mà ở chỗ này, trước khi đem Ánh sáng duy nhất giao cho ngươi, ta cũng muốn nói cho ngươi biết một chút."

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

Làm tốt toàn bộ chuẩn bị cuối cùng của ngươi, tự thân của ngươi càng mạnh, năng lượng vô hạn cũng càng mạnh, có thể nhìn thấy mặt nguyên vật cũng càng nhiều, liền càng tiếp cận bản chất nguyên vật.

Lý Trình Di hiểu rõ gật đầu.

Bây giờ hắn đã hiểu rồi.

Trong hệ thống khái niệm nguyên vật của giáo phái Cự Thú, Toàn Tượng chính là cạy động mặt bề mặt hiện tượng của nguyên vật.

Toàn bộ là cạy động thể tích nguyên vật lớn hơn, để cho bề mặt của bọn chúng đồng thời hiện ra.

Toàn Lý, cái gọi là quy tắc tăng giảm khái niệm, kỳ thật chính là biến ảo khoảng cách nguyên vật cùng Biển Đen, che lấp nguyên vật, hoặc là bày ra càng nhiều …..

Tầng này hơi có thể thao tác tiếp xúc với nguyên vật, nhưng cũng không hơn.

Bởi vì quy tắc, vốn là quy tắc trong nhận thức của chúng ta, khái niệm cũng là như thế.

Cốt lõi của tất cả những thứ này, đều là nguyên vật.

Như vậy, ta chờ ngươi hai giây. "Aifa thả người nhảy lên, cực nhanh hóa thành một người khoác trường bào lông vũ màu trắng.

Khác với những giáo đồ khác chính là, đỉnh đầu của hắn rõ ràng mọc ra một vòng trắng bạc giống như vương miện.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, nhắm mắt lại. Lòng bàn tay nhiều ra một hạt châu màu vàng như hổ phách.

Trong phút chốc, ý thức của hắn tiến vào hạt châu, tiến vào Địa Nguyệt tinh hắn niêm phong.

Bề mặt Địa Nguyệt tinh cầu.

Vạn vật cố định, đọng lại, vĩnh viễn dừng lại ở khoảnh khắc bị niêm phong.

Mây xám u ám bao phủ bầu trời, trên mặt đất một mảnh hoa nhỏ màu xanh đậm, tựa như đồ án trong giấy vẽ, màu xanh cực kỳ không chân thật, lẳng lặng sinh trưởng trên mặt đất.

Mỗi bông hoa nhỏ cũng chỉ to bằng móng tay, nhưng số lượng của chúng rất nhiều. Liếc mắt nhìn lại, gần như không nhìn thấy một bên.

Đây là biến thể hoa lưu ly ngập nước mà tập đoàn Minh Viễn tập trung trồng.

Cũng là hoa thần vị thứ mười hai còn sót lại của Lý Trình Di.

Biển hoa lưu ly ngập nước như vậy, Địa Nguyệt còn có ba chỗ, tất cả đều là biến chủng khác nhau, đều là vì cung cấp cho Lý Trình Di các loại hoa khí khác nhau.

……

Chương 1459. Vạn vật 12

Chương 1459: Vạn vật 12

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hoa thần vị cuối cùng.

Hít sâu một hơi, Lý Trình Di bước về phía trước, thân ảnh trong nháy mắt lóe ra, trong phút chốc mấy trăm thân ảnh đồng thời xuất hiện, đưa tay chạm vào cánh hoa, hấp thu khí hoa.

Đồng thời ác niệm châu dự trữ lúc trước cũng lấy ra, bổ sung ác niệm.

Thần vị hoa của Lưu ly ngập nước, bắt đầu không ngừng lấp lánh ánh sáng xanh trong Ác chi hoa.

Số lần tiến hóa bắt đầu không ngừng tăng lên.

Sự tiến hóa thứ cấp đã hoàn thành.

'Hoa ngữ: Ký ức Vĩnh hằng+2 (có thể tiêu hao ý thức lực, đem sự vật trước mắt hồi phục thành trạng thái ban đầu, tiêu hao khôi phục là 1/4 bản nguyên thủy.)

Rất nhanh, thân ảnh Lý Trình Di biến mất, lại xuất hiện trong một biển hoa khác.

Trong thời không ngưng đọng, ba lần tiến hóa hoàn thành.

'Hoa ngữ: Ký ức Vĩnh hằng+3 (tiêu hao khôi phục là 1/8 bản nguyên thủy, có thể đồng thời khôi phục nhiều mục tiêu.)

Ngay sau đó là lần thứ tư, cũng là lần cuối cùng.

Hoa thần vị tiến vào đỉnh cực thể, nở rộ lam quang chói mắt.

Ngoại trừ hoa ngữ lúc trước, hoa ngữ thứ hai chỉ thuộc về thể cực đỉnh, đồng thời cũng xuất hiện theo.

'Hoa ngữ 1: trạng thái cực đoan Ký ức vĩnh cửu (không cần đánh dấu ấn dấu, tiêu hao vì ban đầu một phần mười sáu,

có thể đồng thời khôi phục tất cả mục tiêu chung quanh trong phạm vi nhất định, phạm vi lớn nhỏ do tiêu hao ý thức lực nhiều ít quyết định.)

'Hoa ngữ 2: Tâm ta vĩnh hằng (vĩnh viễn tăng cường 50% cường độ ý thức lực tự thân)"

Sau khi hoàn thành thể cực đỉnh hoa ngữ cuối cùng.

Đặc biệt là hoa ngữ thứ hai vừa ra.

Cả người Lý Trình Di trong nháy mắt run lên.

Hắn cũng hoàn toàn không nghĩ tới, cuối cùng hoa ngữ gia tăng thể đỉnh cực, lại là trực tiếp nhằm vào tăng cường ý thức lực.

Tăng 50%.

Điều này đối với bất kỳ cường giả nào mà nói, đặc biệt cường giả lấy ý thức lực làm hệ thống trung tâm mà nói, đều là tăng cường vô cùng khủng bố.

Toàn tri cường đại, ở chỗ năng lượng vô hạn, ở chỗ thao túng tượng số lý, nhưng những căn bản này, kỳ thật đều phải xem ý thức lực.

Có thể nói ý thức lực mới là căn bản ảnh hưởng hết thảy.

Tiến hóa đến cực hạn ý thức lực cộng thêm phương pháp toàn tri cạy động hai cái kết hợp, mới có thể ảnh hưởng vạn vật.

Mà nơi này, hoa ngữ đỉnh cực đã tăng cường thêm một nửa ý thức lực cho Lý Trình Di vốn đã cực kỳ khủng bố Lý Trình Di!

Chả trách Hoa đế vương đời thứ nhất mạnh đến gần như vô địch. Với năng lực khủng bố quỷ dị của Hoa Ngữ, những hệ thống khác căn bản không thể là đối thủ của hắn. Lý Trình Di bỗng chốc hiểu ra.

Đứng tại chỗ, hắn cẩn thận cảm thụ được biến hóa tự thân. Hắn ở trong Góc Chết tiếp nhận chỉ điểm dạy dỗ của Tạ Vinh, đối với thủ pháp thao túng toàn tượng, đã cực kỳ thuần thục.

Đơn giản chính là một cái ý thức lực độ tinh chuẩn điều khiển mà thôi, nhưng lúc này năng lực hoa ngữ khủng bố, lại cho hắn một kinh hỉ.

"Toàn tri năng lượng vô hạn, bản chất chỉ là tùy ý chiếm đoạt đem hình thức năng lượng khác nhau, nhưng năng lượng thủy chung không thay đổi, chỉ là biến hình thức đổi tồn tại." Cho nên toàn tri chỉ cần biết được phương pháp cạy động của tất cả năng lượng, là có thể dễ dàng lợi dụng hết thảy. Nguyên văn lời Tạ Vinh, vẫn còn vang vọng bên tai hắn.

"Năng lượng vô hạn pháp, ta nắm giữ, tổng cộng bao hàm 9 trong 72 phương thức chủng loại khác nhau, mỗi một vị toàn tri đều có phương pháp thu thập năng lượng vô hạn pháp khác nhau, nắm giữ càng nhiều, năng lượng vô hạn càng không dễ dàng bị chặn." Ý thức càng mạnh, nguồn cung cấp năng lượng tức thời càng lớn".

Trong nháy mắt này, Lý Trình Di tăng cường một nửa ý thức lực, lần thứ hai bắt đầu nhanh chóng tính toán lượng lớn phương pháp cạy động Tạ Vinh truyền thụ.

Bản chất của ý thức lực là trường ý chí chung mà cơ thể cùng nhau hình thành.

Mà thân thể hắn bây giờ là Duy Độ, một Sinh Cơ Duy Độ còn đang không ngừng gia tăng cường độ bản thân.

Ý thức lực do tất cả các chiều sinh cơ cùng cấu thành, trong khi chiều không gian được tăng cường, độ kiên cố của bản thân cũng tăng lên biến thái.

Vĩnh hằng sinh cơ càng mạnh, ý thức lực của Lý Trình Di cũng càng mạnh.

Mà tổng sản lượng hoa ngữ gia trì, vừa vặn bù đắp nhược điểm cuối cùng của hắn. Đến lúc này, mười hai hoa thần vị toàn bộ bước vào thể đỉnh cực.

Hơn hai mươi loại hoa ngữ năng lực, toàn bộ là lúc này Lý Trình Di cường cố khái niệm.

Chúng vốn là một nửa bản chất toàn tri thuộc về Vĩnh Linh đời đầu.

Chỉ là bị ác nguyên một lần nữa diễn hóa ra phù hợp với năng lực hoa ngữ của Lý Trình Di mà thôi.

Lúc này, bộ phận này thuộc về Toàn Lý đỉnh phong, cơ hồ là nửa giới hạn cấp độ đỉnh cấp sức mạnh.

Sau khi hoàn thành thể cực đỉnh tất cả chủ hoa, toàn bộ ác chi hoa, bắt đầu liên tục không ngừng phóng thích màu sắc sáng ngời.

Điểm sáng ngũ sắc rực rỡ cùng với vô số cánh hoa hiện lên, không ngừng bay múa xung quanh Lý Trình Di.

Giờ này khắc này, hắn rõ ràng cảm ứng được, trong cơ thể mình có một cỗ sức mạnh đặc thù đơn độc tồn tại, hoàn toàn không thuộc về mình, tựa như một luồng khí ấm áp to lớn trôi nổi ở trong cơ thể mình, cũng chính là sinh cơ bên trong Duy Độ.

Chương 1460. Kết cục 1

Chương 1460: Kết cục 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bản chất của toàn tri, kỳ thật đều là ý thức lực.

Chỉ là vượt xa người thường, ý thức lực có thể bao trùm tất cả cực hạn khu vực đã biết.

Ý chí của chúng đã tăng lên đến cực hạn tồn tại của vạn vật. Hơn nữa lấy tầng tầng các loại sức mạnh bảo vệ bao vây lấy.

Mà ở chỗ này, sức mạnh tồn tại bên trong Lý Trình Di.

Rõ ràng chính là một nửa ý thức lực tinh khiết thuộc về Hoa đế vương đời thứ nhất lúc trước. Sức mạnh hùng vĩ bao gồm một nửa hoa duy nhất.

Lý Trình Di vươn tay.

Ác Chi Hoa trên mu bàn tay, lúc này đang phóng ra vầng sáng màu sắc rực rỡ không gì sánh kịp.

Mà sức mạnh hoa duy nhất trong cơ thể hắn, lúc này phảng phất chạm công tắc gì đó, cũng bắt đầu chấn động, từng vòng phóng ra tín hiệu nào đó bên ngoài.

Quả nhiên, Hoa đế vương đời thứ nhất ở chỗ này động tay động chân. “Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi.

Nếu đã biết nhiều chân tướng như vậy, hắn làm sao có thể không chuẩn bị sẵn sàng.

Tâm niệm vừa động.

Lúc này Ký ức vĩnh cửu cực đoan trong nháy mắt sử dụng.

Sức mạnh trong cơ thể lập tức lam quang lóe lên mặt ngoài, trong nháy mắt khôi phục lại trạng thái tinh khiết ban đầu.

Nhưng bất kể nói thế nào, tín hiệu vừa rồi xuất hiện trong nháy mắt, có thể bị Vĩnh Linh biết được.

Phải nhanh chóng thôi. Thân hình Lý Trình Di lóe lên, biến mất trên Địa Nguyệt Tinh.

Lại xuất hiện, hắn đã trở lại bên trong Cự Thú Thần Điện.

Aifa vẫn đứng dưới đám mây xám, trong tay đã xuất hiện một quang đoàn kim sắc chói mắt.

Quang đoàn kia do vô số điểm sáng màu vàng bay múa tạo thành, nếu là nhìn kỹ, mỗi một hạt, chính là một viên hằng tinh khổng lồ.

Điểm sáng màu vàng kim không thể đếm được này, đang không ngừng từ trung tâm hiện lên sinh ra, lại ở bên cạnh tự nhiên chôn vùi tiêu tán.

Vòng đi vòng lại, hoa lệ vô cùng.

Đây là mảnh vỡ duy nhất của ánh sáng. Trên lý thuyết, thứ này có thể trong vòng một giây sinh ra số lượng hằng tinh mới tùy ý. Phải có chiều không gian bản thân đủ kiên cố mới có thể thu nạp, cho nên, khi dung hợp, cần phải cẩn thận.

Aifa mỉm cười nói.

Lý Trình Di nhìn đối phương, chỉ cảm thấy tất cả những thứ này đều đã sớm chuẩn bị tốt cho hắn.

Mảnh ánh sáng duy nhất này, quả thực vô cùng phù hợp với trạng thái lúc này của hắn. Phỏng chừng ngoại trừ bản thân cự thú, tất cả đều không thể có ý thức lực dày như hắn.

Thật khó để nói rằng nó không được chuẩn bị ngay từ đầu.

“Không cần để ý. Đối với ngươi ta rất chờ mong. “Aifa mỉm cười, nâng mảnh sáng duy nhất trong tay lên.

Lý Trình Di hít sâu một hơi, tiến lên một bước.

Hai tay nhẹ nhàng nâng lên, tiếp được luồng sáng màu vàng không ngừng khuếch tán.

Vạn Tượng bắt đầu, vạn số quy chân.

Vạn lý phù vân, vạn vật như một.

Aifa lui về phía sau, từng bước mỉm cười lui vào bóng tối, biến mất không thấy tăm hơi.

“Chúc may mắn.”

Cùng lúc đó, tất cả cảnh tượng xung quanh Lý Trình Di cũng bắt đầu cấp tốc biến ảo, biến mất, hóa thành một mảnh hắc ám.

Hắn bị cưỡng chế di chuyển ra ngoài, trở lại khu vực hắc ám không biết.

Ánh sáng duy nhất trong tay, cũng tựa như chất lỏng, nhanh chóng dung nhập vào trong tay hắn, biến mất không thấy.

Xoẹt.

Xoẹt.

Xoẹt.

……..

Khu vực không rõ tại Biển Đen.

Một tiếng bước chân thanh thúy, từ phía sau Lý Trình Di chậm rãi truyền đến.

Hắn xoay người, trong lòng lẫm liệt, có chút khẩn trương, có chút câu nệ, càng có chút nôn nóng.

Nhưng duy chỉ không có sợ hãi.

Hết thảy đến lúc này, đã là nước chảy thành sông, thuận lý thành chương.

Hoa đế vương đời thứ nhất cùng hắn, nhất định gặp mặt vào lúc này.

Đây là tất nhiên, cũng là đoạn kết của vận mệnh.

Xoay người, trong mắt Lý Trình Di tất cả hắc ám Biển Đen, đang nhanh chóng chuyển hóa thành một cảnh tượng hoàn toàn mới.

Vật chất không biết xung quanh, dưới bước chân của một thân ảnh màu vàng tới gần, đang phi tốc từ màu đen, chuyển hóa thành một đồng ruộng trong suốt hoa lệ trống trải.

Xì.

Trong nháy mắt.

Chung quanh đã từ khu vực không biết Biển Đen, chuyển hóa thành một mảnh trời xanh mây trắng, ánh mặt trời chiếu rọi, màu vàng rơi xuống đồng ruộng trống trải.

Trên cánh đồng.

Hai người đứng trong một biển hoa thuần kim sắc.

Vô số hoa cúc vạn tuế tầng tầng lặp đi lặp lại, ở trên mặt đất mọc lên.

Gió nhẹ phất phơ, hoa cỏ lay động, cuốn lên vô số cánh hoa, như cát vàng xẹt qua bên người hai người.

Ta tới lấy lại, thứ vốn thuộc về ta.

Người tới nhẹ giọng nói.

Thân hình hắn dần dần rõ ràng.

Đó rõ ràng là một nam tử cao lớn tóc dài màu vàng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị.

Trên cằm hắn để râu ngắn, tóc vàng rối bời xõa xuống, có chút cuồng loạn buông xuống bên hông.

Hai mắt lóe ra ánh huỳnh quang rực rỡ như ngân hà, đang lẳng lặng nhìn chăm chú vào Lý Trình Di.

Trên người hắn mặc một bộ áo giáp khôi ngô hoa lệ màu vàng ròng phủ một lượng lớn hoa văn hoa cỏ.

Phía sau áo giáp có cự đao bén nhọn hình bát tự tựa như gãy cánh đeo trên lưng.

Chính giữa ngực là vòng tròn Ác Chi Hoa giống hệt trên mu bàn tay Lý Trình Di. Mười hai loại hoa thần vị sắc thái bất đồng, lúc này đang chậm rãi sáng bóng lên.

“Đồ của ngươi?” Lý Trình Di mặc dù là lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, nhưng trong nháy mắt liền hiểu rõ thân phận của đối phương.

Nơi này chỉ có ta và ngươi, cũng không có nhìn thấy loại sự vật thứ ba.

Xì.

Trên người hắn cũng chậm rãi hiện ra một bộ áo giáp màu trắng làm nền, màu tím vàng khảm nạm hoa cao quý.

Chương 1461. Kết cục 2

Chương 1461: Kết cục 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Bốp.

Áo choàng màu tím đen rộng thùng thình từ phía sau rơi xuống, cuối áo choàng tự nhiên hiện lên đường viền vàng tối.

Một đôi sừng rồng gai nhọn từ trên mũ bảo hiểm dựng thẳng lên trời, hiện lên màu vàng.

Trên hai vai tựa như lợi kiếm, có hoa văn hình tròn màu tím thuộc về Ác Chi Hoa, chậm rãi hiện lên, sáng lên ánh kim quang.

Cùng lúc đó, một thanh kích màu trắng dữ tợn hoa lệ, mọc đầy dây leo cùng gai xương, trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh Lý Trình Di, cắm vào mặt đất, đứng yên bất động.

"Ngươi muốn phản kháng? "Vĩnh Linh hơi nhíu mày. Lấy Toàn Tượng? Hay là dùng một nửa sức mạnh của ta, phản kháng ta?"

Hắn giơ tay lên, tay phải chậm rãi hiện ra một thanh cự kiếm hai lưỡi vàng ròng.

Có một số việc không chân chính thử xem, làm sao biết mình có thể làm được hay không?

Lý Trình Di sắc mặt không thay đổi, đưa tay cầm lấy Kích 3 mũi.

Hai mắt hắn trong phút chốc sáng lên màu tím huỳnh quang, phía sau một vòng ác chi hoa cực đại trống rỗng hiện lên.

Trên đĩa tròn màu tím đen, mười hai đạo hoa văn khác nhau đều sáng lên hào quang khác nhau.

Cơ hồ cùng lúc, phía sau Vĩnh Linh đối diện cũng sáng lên một vòng tròn Ác Chi Hoa.

Nhưng sự khác biệt là, người kia là vàng.

Trên đĩa tròn màu vàng ròng, mười hai loại hoa cỏ hoàn toàn khác nhau, đồng thời sáng lên ánh sáng tương ứng. Giống như đồng cảm.

Hoa ngữ!

Hoa ngữ!

Ánh mắt hai người đồng thời ngưng tụ, trong lòng mặc niệm.

Rừng trúc.

Phiến lá xanh biếc bay nghiêng, như mưa như tơ.

Thiên Thanh Tử cầm phất trần trong tay, thân như con quay, như tia chớp liên tục lóe ra giữa bảy người.

Đến Trạng thái Cự Linh, ngược lại tất cả mọi người quay về cận chiến nguyên thủy nhất.

Các loại vũ khí lóng lánh quang vụ, phân biệt đại biểu cho vô số năng lực sửa chữa khái niệm mà toàn bộ đám người nắm giữ.

Chỉ cần chạm vào, sẽ trong nháy mắt bị sửa chữa khái niệm bản thân, biến thành thể đối ứng khái niệm cường cố mà Toàn Lý nắm giữ.

Chỉ có khái niệm mới có thể đối kháng khái niệm, ý thức lực khác nhau vặn vẹo với khái niệm tồn tại, dẫn đến kết quả, chính là toàn bộ đám người chém giết, một lần nữa biến thành cuộc đấu lực ý thức lực.

Kêng!

Thiên Thanh Tử phất trần vung lên chặn cự kiếm của Hoa Đế Vương đời thứ nhất, thân hình bước về phía trước một bước, vừa vặn tránh được hai lưỡi dao phía sau cắt tới.

Phía sau ông ta tám cái cánh tay nhện bỗng nhiên mở ra, ngăn trở các đao thương kiếm còn lại từ các phía tấn công.

Tất cả binh khí đè lên người ông ta, tạo thành một cái lồng giam đơn giản.

Binh khí trên quang vụ nhanh chóng hỗn hợp, ý đồ mạnh mẽ đem ông ta giam cầm áp chế, bao vây thành một quả cầu lớn.

Nhưng vô ích.

Hư ảnh Cây Hoàng Kim phía sau Thiên Thanh Tử chợt lóe lên.

Cự thụ phát ra sóng khí kim quang, ầm ầm nổ tung tất cả xung quanh.

Bùm!

Bảy người đồng thời bị mạnh mẽ đánh tan, phân tán lui ra.

Không đúng! Sức mạnh ý thức lực của hắn đột nhiên trở nên mạnh mẽ!!?" Ánh mắt dưới lớp giáp của Vĩnh Linh thay đổi.

"Quả thật không đúng, sức mạnh Thiên Thanh Tử ta sớm đã có số liệu cố định, không có khả năng đạt tới một bước này!" Coi như là Sáng Thế Cổ Thụ, vừa mới bộc phát bên trong, ít nhất là gấp mười lần sức mạnh trước kia của hắn!" Ưng Hoàng cũng sắc mặt ngưng trọng, phát hiện không thích hợp.

Không chỉ là hắn, còn lại năm người ngũ đại toàn lý, toàn bộ đều sắc mặt ngưng trọng lên, phát hiện không thích hợp.

Sương mù trên người mọi người vẫn còn, nhưng dưới vụ nổ vừa rồi, sương mù đã tiêu hao không ít.

Thiên Thanh Tử thản nhiên nói, "Các ngươi cho rằng chúng ta sẽ không dự liệu được, mảnh ghép cuối cùng bị che giấu sao?"

Phất trần trong tay hắn lóng lánh kim quang chói mắt, chiếu rọi chung quanh rừng trúc một mảnh vàng óng ánh.

Không đúng! "Vĩnh Linh đột nhiên lên tiếng. Sức mạnh của ngươi, hẳn là mới đột nhiên bạo tăng lên!

Hắn cẩn thận nhớ lại chi tiết biến hóa vừa rồi.

Hắn thoáng cái cấp tốc di chuyển.

Thân hình thoáng hiện ra sau lưng Thiên Thanh Tử, cự kiếm vung chém, đánh ra một đạo kim tuyến nghiêng.

Hoa ngữ: Định mệnh chi nhận!

Khái niệm cường cố về phương diện nhân quả trong nháy mắt chém ra, gia trì trên kim kiếm của hắn, đồng thời tất cả ý thức lực cũng rót hết vào trên một kiếm này, khiến khái niệm cường cố này có thể chống lại bất cứ vặn vẹo nào, đạt được mục đích cuối cùng.

Bùm!

Quang vụ màu vàng trên kim kiếm ầm ầm tăng vọt, tựa như một vầng Thái Dương thần kiếm rực rỡ, mang theo hào quang màu sắc rực rỡ hư ảo, mang theo khái niệm không thể đếm được gia cố ý thức lực, thẳng tắp chém tới Thiên Thanh Tử.

Không thể vặn vẹo!

Không thể thay đổi!

Không thể ngăn cản!

Kim sắc cự kiếm mang theo quang vụ khái niệm duy nhất, hung hăng chém xuống.

Keng!!!

Nhưng, vào khoảnh khắc cuối cùng sắp chém đầu Thiên Thanh Tử.

Một bàn tay trong nháy mắt xuất hiện ở phía trước thân kiếm.

Nắm chặt tay, nắm lấy lưỡi kiếm.

Rừng trúc trong nháy mắt bất động.

Sáu người xung quanh cũng nhân cơ hội thuấn di, xuất hiện ở sáu phương vị chung quanh Thiên Thanh Tử, đồng thời ra tay.

Nhưng công kích của tất cả mọi người, trong nháy mắt này, bị kim sắc cự kiếm cùng bàn tay đụng ra dao động cực

lớn, khuếch tán nổ tung.

Ong!!!

Một đoàn sóng hình cầu màu vàng, lấy Thiên Thanh Tử và Vĩnh Linh làm trung tâm, trong nháy mắt bộc phát.

Mặt đất bị phá hủy, rừng trúc sụp đổ, bầu trời vỡ nát, hết thảy một lần nữa hóa thành hư không đen kịt vô ngần của Biển Đen.

Nhưng trong nháy mắt, lục quang chợt lóe, chung quanh hết thảy lại lần nữa khôi phục cảnh tượng rừng trúc xanh biếc.

Thiên Thanh Tử đứng ở trung tâm, một tay cầm kiếm, lòng bàn tay không tổn hao chút nào.

Ông ta chỉ là sắc mặt bình tĩnh nhìn chăm chú vào đối phương.

Chương 1462. Kết cục 3

Chương 1462:

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vô dụng.

Răng rắc.

Lưỡi kiếm màu vàng trong lòng bàn hắn đột nhiên nứt ra từng vết nứt.

Chênh lệch giữa ta và ngươi, như trăng sáng ở Tinh Hà.

"Không thể nào!! "Trên mặt Vĩnh Linh lộ ra thần sắc khó tin.

Không chỉ có hắn, sáu người còn lại trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Bởi vì ngay tại vừa rồi trong nháy mắt sức mạnh Thiên Thanh Tử lại lần nữa kéo lên, so với vừa rồi, ít nhất lại gia tăng gấp mấy lần!

Đến một bước này, tất cả mọi người là toàn lý so đấu đơn giản chính là đấu lực ý thức lực.

Nhưng Thiên Thanh Tử, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!?

Hơn nữa càng khoa trương chính là, hiện tại, dao động ý thức lực trên người Thiên Thanh Tử, lại còn đang tăng!

Bùm!!

Trong phút chốc, kim sắc cự kiếm trong nháy mắt tan vỡ, nổ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ bay ra.

Các loại khái niệm và tăng cường gia cố tưởng như không thể phá vớ, dưới sức mạnh của Thiên Thanh Tử, hoàn toàn nát bấy.

Vào giờ khắc này, kim kiếm thậm chí ngay khái niệm công kích, đều hoàn toàn mất đi.

Trực tiếp hóa thành vô số điểm sáng màu vàng vô hại bay lả tả phiêu tán

Ngươi căn bản không phải Thiên Thanh Tử!!?“Đột nhiên Công Tước từ bên trái lui về phía sau một bước, tựa hồ nghĩ tới cái gì, sắc mặt kịch biến.

“Tín vật ý thức lực của Liên Thành Hội Thiên Thanh Tử ở chỗ ta còn có một phần, là ký hiệu thân phận của hội trưởng!! Nhưng ngươi vừa rồi!! Thuộc tính ý thức lực căn bản không đúng!!

Công tước sắc mặt cực kỳ khó coi, tựa hồ nghĩ tới chuyện gì không thể hình dung.

Roẹt!

Một vòng gió nhẹ, lấy Thiên Thanh Tử làm trung tâm, tự nhiên khuếch tán ra chung quanh.

Ông ta đứng tại chỗ, lông mày trắng rủ xuống. Mặc cho tầm mắt kinh nghi bất định của người chung quanh rơi vào trên người mình.

“Ai nói ta không phải Thiên Thanh Tử?”, Thiên Thanh Tử buông tay ra, tùy ý để bảy người lui về phía sau kéo dài khoảng cách.

Hắn tiện tay buông phất trần, mặc cho vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng.

“Hoặc là nói, các ngươi vì sao lại cảm thấy, Thiên Thanh Tử, không phải ta?”

Lời này vừa nói ra, nhất thời trong lòng bảy người bao gồm Vĩnh Linh đều chấn động.

“Ngươi chẳng lẽ!? “Ánh mắt Vĩnh Linh lập lòe, hoàn toàn không thể che giấu sự chấn động trong lòng.

Thiên Thanh Tử không mở miệng nữa, chỉ là khuôn mặt ngẩng đầu, khuôn mặt trong nháy mắt lóe lên, chuyển hóa thành khuôn mặt Thiên Hồng đạo nhân.

Lại lóe lên, hóa thành Thiên Nhãn đạo nhân.

Sau đó là Thiên Huyền Tử vốn nên chết dưới tay Vĩnh Linh, cuối cùng mới là Thiên Thanh Tử.

“Thật đáng tiếc, để cho ngươi chờ thất vọng rồi. “Trên mặt hắn lộ ra một nụ cười thoải mái.

Trong Thiên Tụ Các, kỳ thật Thải Thiên Tứ lão chúng ta, cho tới bây giờ chính là bốn người một thể. Ta là Thiên Thanh Tử, cũng là Thiên Hồng, Thiên Nhãn, Thiên Huyền.

Ta từng cùng Thiên Huyền Tử đồng hành mấy ngàn năm, hắn không thể nào là ngươi!“thủ lĩnh Cổ Thần Điện bỗng nhiên tản đi ngụy trang trên người, hiện ra ngoại hình nữ tử da xanh có bốn con mắt.

Theo lịch Biển Đen hai vạn năm trước lịch, hắn quả thật không phải ta. Nhưng hiện tại, chúng ta tu hành bốn người một thể, mỗi người biến mất, tổng lượng ý thức lực và cường độ của những người còn lại tăng lên gấp mười lần.

Thiên Thanh Tử mở rộng vòng tay.

Hiện tại, trong nháy mắt Thiên Huyền chết, sức mạnh của ta đã gấp ngàn lần!

Ong!!

Trong phút chốc, phía sau ông ta hiện ra Cây Hoàng Kim Sáng Thế, hố đen thật lớn, mặt đầy ánh mắt cự phật cùng với một nhãn cầu Úy Lam vô cùng khổng lồ.

Bốn loại hư ảnh, phân biệt đại biểu cho tứ đại bản thể của Thải Thiên tứ lão.

Chúng vặn vẹo lẫn nhau, dung hợp, lấy sáng thế Cây Hoàng Kim làm chủ thể căn cơ, hắc động hóa thành vô số lá cây trên cây, cự phật trở thành phù điêu cổ thụ chính diện, nhãn cầu treo tán cây, hóa thành vô số quả.

Tứ lão bản thể hoàn toàn dung hợp, hóa thành một cự vật hình thái vô cùng quỷ dị, mang theo vẻ thần thánh cổ xưa, khí tức khủng bố không cách nào nói rõ.

Ta mơ thấy, vạn vật ban đầu!

Cánh tay Thiên Thanh Tử mở ra, bỗng nhiên sáng lên kim quang chói mắt.

Trong phút chốc kim quang bay ra dải lụa màu vàng không đếm được, trên dải lụa có vô số cảnh vật hoạt động nhanh chóng biến hóa.

Trên đó, hoa điểu trùng ngư, địa hải sơn xuyên, tinh nguyệt mặt trời, thậm chí tinh hệ hà hệ, cái gì cần có đều có.

Tất cả hết thảy, đều đang nhanh chóng biến hóa, phảng phất bên trong thời gian ngàn năm, vạn năm, trăm vạn năm ức vạn năm làm đơn vị, nhanh chóng diễn hóa.

Dải lụa màu vàng trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh bảy người, cảm giác tê liệt mãnh liệt làm cho bọn họ căn bản không thể làm ra đối kháng hữu dụng.

Loại tê liệt này cũng không phải là thân thể, mà là tư duy ý thức hoàn toàn tê liệt.

Dưới sự áp chế của ý thức lực khổng lồ, ý chí của bọn họ bị nghiền nát.

Từ đó dẫn đến trạng thái biến hóa của thân thể bọn họ, bị khống chế cứng ngắc.

Mà biến hóa thái, ở trên người sự vật bình thường, còn có một đại danh từ khác.

Đó chính là - - thời gian.

Trong nháy mắt này, thời gian cá nhân của thân thể bọn họ đều bị ý thức lực chênh lệch mạnh mẽ đình trệ trong chớp mắt.

Đây là một thất bại trong khái niệm chống lại sự thay đổi.

Ta tỉnh, vạn vật chung kết.

Thiên Thanh Tử buông hai tay xuống.

Tất cả dải lụa bay ra từ kim quang, vào giờ khắc này đồng thời trở nên nửa trong suốt.

Mà ngay cả bảy đại toàn lý, bị chúng buộc chặt vây quanh, cũng vào giờ này khắc này, thân thể bắt đầu lâm vào

nửa trong suốt, tựa hồ muốn theo tơ lụa cùng một chỗ, triệt để tiêu tán, phân giải.

Chương 1463. Kết cục 4

Chương 1463:

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tiêu tán đi, thế gian này, chỉ cần có một người duy nhất.

Thiên Thanh Tử ánh mắt thâm thúy, nhìn chăm chú bảy người, nhìn chăm chú bọn họ nhanh chóng hóa thành trong suốt, sắp hoàn toàn biến mất, mất đi ý chí bản thân.

Vạn vật đều như mộng như ảo, như bóng như sương.

Trong lúc giật mình.

Sâu trong rừng trúc, hướng bên phải Thiên Thanh Tử.

Một đạo hình người cao lớn bao phủ trong sương đen, chậm rãi từ trong nơi u ám đi ra.

Giọng nữ thanh thúy yêu dã, nương theo gió nhẹ thổi vào trong tai Thiên Thanh Tử.

Hắn hơi liếc mắt, chăm chú nhìn về hướng đó.

Chờ đã lâu!

Bóng Nữ tử khi đi đến chỗ cách mấy người mấy chục mét thì dừng lại.

Thân thể của ả vẫn không có bất kỳ hiển lộ nào, vẫn là một mảnh bóng tối đen kịt.

Sống cũng là trống không, chết cũng là trống không.

Nữ tử tiện tay chỉ một ngón.

Bảy người lập tức bị khống chế, thân thể trong suốt, cực nhanh khôi phục ngưng thực.

Dải lụa màu vàng không tiếng động đứt gãy, vỡ nát, biến mất không thấy.

“Đi! “Trong nháy mắt đầu tiên thoát thân, Vĩnh Linh liền truyền âm.

“Là Hư Vô Chi mẫu?” Ưng Hoàng không cách nào hiểu được, Hư Vô Chi Mẫu cho dù lý do gì, cũng không nên cứu trợ bọn họ mới đúng!

“Hư Vô Chi mẫu không có ý chí tự thân.Ả vừa rồi muốn đem vạn vận hiện trước mắt hóa thành hư vô, thành tựu hư không duy nhất! hiện tại Thiên Thanh Tử là uy hiếp lớn nhất đối với ả, chúng ta nếu là không chạy, sau đó hẳn phải chết!”

Sáu người còn lại rùng mình, trong nháy mắt hiểu được, lúc này tất cả mọi người hóa thành kim quang, nhanh chóng thoát khỏi khu vực này.

…….

Cự thú cùng hư vô đều là đi theo phương hướng giới hạn cực đoan, ý chí cá thể của chúng đã sớm hóa thành không biết, phân tán thành vô số nguyên vật.

Cho nên bọn chúng mới mạnh, cho nên bọn chúng mới không có ý chí cá thể.

Hiện giờ hư vô chi mẫu, chỉ là một đạo phân thân, bị hấp dẫn đến theo quy luật cố định của vật xâm nhiễm không biết.

Chỉ cần là đã biết, đều sẽ là địch nhân của ả!!

Nói cách khác, chỉ cần là tồn tại có ý thức, đều sẽ bị hóa thành hư vô.

Bởi vì chính ý thức được thiết lập dựa trên cái đã biết.

Vô tri tuyệt đối, sẽ mất đi tất cả bản thân.

Không biết chữ, không biết ngôn ngữ, không biết ăn uống, không biết tẩu thoát, không biết thở.

Ngay cả tim đập, máu chảy cũng không biết tuần hoàn hoạt động.

Sinh mệnh tuyệt đối vô tri, chính là phân giải, hóa thành vật chết hoàn toàn vật chết tiện đà hóa thành hư vô.

Cho nên, bên trong hư không tuyệt đối duy nhất, là không cho phép tồn tại ý chí cá nhân.

Bởi vì nếu như ngay cả nhận thức về bản thân cũng không tồn tại, cũng tự nhiên sẽ không có khái niệm cơ bản như ta, ngươi, hắn, mọi người.

Không có phân biệt ngươi ta, hết thảy cũng sẽ chỉ là một mảnh hỗn độn.

Thiên Thanh Tử không để ý đến những người khác chạy trốn, mà là ánh mắt nhìn chăm chú vào Hư Vô Chi Mẫu.

Mất đi giới hạn của bản thân, hết thảy còn có ý nghĩa gì?

Hư vô chi mẫu không trả lời, ả sớm đã không có chính mình. Không có nhận thức về bản thân, nhận thức về sinh tồn, sẽ không có sinh mệnh.

Sự hình thành ban đầu của sinh mệnh, vốn là căn cứ vào nhận thức muốn sống sót, biết cách sống sót mà bắt đầu.

Có loại trụ cột nhận thức này, mới có tiến hóa bản năng, tiện đà khôn sống mống chết.

Cơ sở nhận thức nhất, chính là kích thích. Kích thích là nhận thức căn bản nhất, bởi vì kích thích, sinh mệnh nhận thức được cái gì có lợi cho mình, cái nào có hại cho mình, từ đó phát sinh thiên vị.

Đây chính là nhận thức của sinh mệnh, cũng là bắt đầu của ý thức.

Thiên Thanh Tử thở dài một tiếng, biết trận chiến này không thể tránh khỏi.

Hư vô chi mẫu sớm đã mất đi chính mình, hóa thành tồn tại vật tập hợp k không biết cùng loại nào đó

Ảtheo bản năng thôn phệ hết thảy cá thể tồn tại đã biết mạnh nhất, cho nên lúc này mạnh nhất là ông ta, liền bị theo dõi.

Đáng tiếc, nếu hóa thành vạn vật có thể vượt qua nhận thức cực hạn của nguyên vật hoàn chỉnh, sinh mệnh ngay từ đầu đã không cần thiết xuất hiện.

Ông ta hơi xoay người, đối mặt với Hư Vô Chi Mẫu.

Ngay khi ông ta xoay người trong phút chốc, phía sau ông ta tám cái chân nhện ầm ầm bắn ra, trong nháy mắt đâm thủng bảy toàn lý đang bay khỏi nơi đây.

Xèo xèo xèo !!!

Dao động xuyên thủng dày đặc khuếch tán ra, bao gồm cả Vĩnh Linh ở bên trong, tất cả trong phút chốc thân thể cứng ngắc, cứng rắn bị định ở giữa không trung, thân thể bị xuyên thủng.

Bảy người đều sụp đổ, hóa thành bọt vàng, tiêu tán không còn.

Thân thể bọn họ tụ tập ở chỗ này hoàn toàn bị tiêu diệt, nhưng trong giảm xóc mà Hư Vô Mẫu vừa mới tranh thủ, bọn họ đã sớm phân tán ra tử thể của bản thân để chạy trốn.

Thiên Thanh Tử tự nhiên cũng hiểu được điểm ấy, lúc này muốn tiếp tục triệt để giảo sát bảy người.

Nhưng đáng tiếc, âm u sương mù của hư vô chi mẫu, đã đến trước người ông ta, gần trong gang tấc.

…….

Một khu vực khác không rõ.

Trong biển hoa cúc vàng vô tận.

Hai bộ áo giáp Hoa Thần Y hoa lệ uy nghiêm giống như hai tia chớp, cực nhanh đan xen va chạm.

Nơi hai người đi qua, biển hoa phía dưới vỡ nát phân tán, hóa thành vô số cánh hoa bay tán loạn.

Nhưng chẳng mấy chốc, những bông hoa cúc vạn thọ mới cũng tiếp tục phát triển.

Chương 1464. Kết cục 5

Chương 1464: Kết cục 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

Keng!!

Trong lúc ầm ầm, Vĩnh Linh hai tay cầm kiếm chém ngang, nặng nề chém vào lá chắn tháp màu vàng thật lớn mà Lý Trình Di giơ tay lên.

Hoa Ngữ Pháo Đài hình thành kim sắc trọng thuẫn trong nháy mắt vỡ nát, cự kiếm không hề trì trệ nặng nề chém vào bên hông Lý Trình Di.

Rầm một cái.

Eo Lý Trình Di xuất hiện một vệt trắng thật lớn.

Ánh mắt Vĩnh Linh co rụt lại, "Loại khái niệm cường cố này, ngay cả ta cũng không thể công phá?

Khi khái niệm đối với khái niệm, lần đầu tiên nhìn vào độ kiên cố.

Ví dụ như khái niệm cắt tất cả, chống lại khái niệm ngăn cản tất cả, quyết định thắng bại, chính là song phương ai kiên cố hơn.

Mà độ kiên cố, vốn là do ý thức lực quyết định.

Cường độ ý thức lực toàn lý đỉnh cao của Vĩnh Linh, vốn nên hơn xa Lý Trình Di.

Nhưng.

Hắn nhìn vết trắng nhanh chóng tiêu tán khôi phục ở eo Lý Trình Di, trong lòng nháy mắt hiện lên vô số suy đoán.

Keng!

Hai người lại đan xen nhau.

Kim kiếm chặt đứt nhược điểm chĩa 3 mũi Lý Trình Di ngưng tụ ra, hung hăng chém vào giữa lồng ngực.

Không thể ngăn cản!

Nhưng thiệt hại gây ra cũng cực kỳ nhỏ.

Cũng chỉ làm thêm đạo bạch ngân xuất hiện ở trên Hoa Thần Y của Lý Trình Di.

"Đây là khái niệm cơ bản thuộc về Asladuni!!"đột nhiên, trong lòng Vĩnh Linh phản ứng lại, đôi mắt lạnh lùng nói.

Hoa ngữ: Thiên mệnh

Lý Trình Di không chút để ý tới, thân hình ngừng lui về phía sau, Chĩa 3 mũi trong tay lần thứ hai khôi phục, mạ lên một tầng màu vàng.

Binh khí ở trong tay hắn vung ra một vầng trăng tròn, bốp một cái dừng ở bên người, biến hình thành lưỡi kiếm màu vàng dài nhỏ.

Lưỡi kiếm tuyệt đối phải trúng!

Bốp.!!

Trong phút chốc một đạo kim quang rực rỡ bắn ra, tựa như tia laser, nháy mắt chém về phía Vĩnh Linh.

Cùng lúc đó, Vĩnh Linh cũng tay cầm cự kiếm, thân kiếm sáng lên tầng tầng hư ảnh lưỡi kiếm.

Hoa ngữ: Lưỡi kiếm Định mệnh!!

Cự kiếm cũng hóa thành kim quang, cũng mang theo khái niệm Lưỡi kiếm nhất định phải trúng, phóng về phía đối phương.

Hoa Thần Y trên người hai người, tăng cường đều là một ngàn lần, Vĩnh Linh là toàn phương vị tăng cường một ngàn lần.

Mà Lý Trình Di, tố chất còn lại không bằng, nhưng cường độ thân thể, cường độ ý thức, vốn là bắt nguồn từ Vĩnh Hằng Sinh Cơ của cự thú, cường độ ý thức mạnh đến biến thái, thậm chí còn gia tốc điên cuồng tăng lên.

Mà ở trên cơ sở này, bạo tăng một ngàn lần, nó mang đến cường độ đã xa xa vượt qua khả năng chạm tới cực hạn của

sinh linh, đạt tới bên ngoài cực hạn coi như là Toàn Tri cũng không cách nào tưởng tượng.

Sức mạnh, cường độ, hết thảy đều đang điên cuồng tăng mạnh, thậm chí theo Hoa Thần Y tăng cường, biên độ tăng cường những trị số này còn muốn vượt xa tưởng tượng của Vĩnh Linh.

Cho dù là cự thú trước kia, cũng không thể khoa trương như Lý Trình Di. Dù sao cự thú cũng không có tăng cường của một nửa Hoa Thần Y duy nhất.

Nhưng ngoài chuyện đó ra.

Cảnh giới ý thức lực của Lý Trình Di kém xa đối phương, trên phương diện sửa đổi vặn vẹo quy tắc khái niệm, rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Ầm ầm!!!

Hai kim quang lưỡi kiếm tất trung, cơ hồ là đồng thời đánh trúng thân thể đối phương.

Cả người Vĩnh Linh trầm xuống, cảm nhận được cự lực khủng bố tầng tầng liên tục rót vào thân thể, tầng ngoài Hoa Thần Y xuất hiện rạn nứt rất nhỏ.

Ánh mắt hắn hung ác.

Rút ra khỏi tốc độ, nhất định là không thể nhúc nhích. Trong lòng phát động toàn bộ thủ đoạn.

Ngoại trừ tồn tại, các loại khái niệm sức mạnh, kiên cố hắn không thể điều chỉnh ra, phương diện còn lại, ưu thế của hắn là nghiền ép.

Ngay từ đầu chỉ là thăm dò đối phương một chút.

Mà hiện tại, hắn đã thăm dò được lai lịch của Lý Trình Di.

Bùm!

Lưỡi kếm tất trúng chính diện chém trúng mặt hắn, chém trúng mắt trái hắn.

Mũ giáp long giác kiên cố cùng tinh thể hộ nhãn, ngăn trở một kiếm này, Vĩnh Hằng sinh cơ cường hóa Hoa Thần Y khủng bố tới cực điểm, khiến một kiếm này chỉ lưu lại vết trắng đơn giản như trước.

Nhưng đúng lúc này, cả người Lý Trình Di tê dại, tốc độ bùng nổ vừa rồi đột ngột biến mất.

Hắn hoàn toàn mất đi khái niệm tốc độ, không thể di chuyển, chỉ có thể đứng yên tại chỗ.

Thậm chí ngay cả di động như thế nào, lấy ý thức lực cùng các loại hệ thống năng lực thuấn di phi hành như thế nào, cũng toàn bộ mất đi hiệu lực.

Đó là khái niệm di chuyển có hiệu lực.

Vĩnh Linh cầm kiếm, chậm rãi thả lỏng thân thể.

Kết thúc rồi.

Hắn thở dài nói.

"Hệ thống của Cự thú nằm trong sự tồn tại vĩnh cửu, trong sự kiên cố vĩnh cửu, sức mạnh vĩnh cửu, những khái niệm mạnh mẽ này ta thực sự không thể chống lại.

Mục đích của ta, cho tới bây giờ cũng không phải là giết chết ngươi xóa bỏ sự tồn tại của ngươi.

Hắn chậm rãi đến gần, cự kiếm kim sắc trong tay tự nhiên tiêu tán.

"Lấy lại tất cả những gì thuộc về ta."

Hắn đi tới trước người Lý Trình Di. Giơ tay lên, đầu ngón tay thẳng tắp đâm vào mi tâm Lý Trình Di.

"Vĩnh hằng sinh cơ quả thật vô cùng cường đại, đặc biệt là Vĩnh hằng sinh cơ cảnh giới Toàn Tri, nhưng nó cũng có nhược điểm trí mạng lớn nhất."

Trong mắt Vĩnh Linh lộ ra một tia mỉm cười thắng lợi.

Đầu ngón tay hắn vươn ra, chợt sáng lên một chút kim quang rực rỡ.

"Khái niệm sửa đổi: Gia tốc trạng thái thời gian

Hắn thấp giọng nói.

Tăng tốc thời gian mục tiêu trước mắt một vạn lần.

Nếu như là tồn tại bình thường, hắn có thể gia tốc một 100 triệu lần, thậm chí càng nhiều đều không sao cả, chỉ cần cung cấp đầy đủ năng lượng là được.

Nhưng đối với đối địch Toàn Tri, một vạn lần đã là tăng cường tương đối khoa trương.

Răng rắc.

Trong phút chốc, Hoa Thần Y dưới thân thể Lý Trình Di hiện lên từng vết rạn.

Tốc độ cường hóa Vĩnh Hằng Sinh Cơ đột nhiên tăng vọt vô số lần.

Chương 1465. Kết cục 6

Chương 1465: Kết cục 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

Coi như là ý thức lực của hắn dưới sự trợ giúp của Tạ Vinh, bước vào Toàn Tri, chiếm được cơ hội khuếch trương Duy Độ, lúc này cũng bắt đầu chống đỡ không được.

Lúc này ý thức lực của Lý Trình Di đã sớm bao trùm không gian xung quanh bán kính mấy năm ánh sáng.

Đây cũng là cực hạn của hắn.

Toàn bộ ý thức cũng không phải là triệt để thời thời khắc khắc bao trùm tất cả Khu vực đã biết Biển Đen, mà là tựa như tơ nhện cùng điểm tuyến, lác đác liên kết, phân bố tất cả khu vực, ý thức lực phân hóa đến mức cực kỳ nhỏ.

Bọn họ là mượn mạng lưới tất cả các loại khái niệm nguyên bản tồn tại trên Biển Đen, tựa như chiếm cứ ở trên mạng nhện, lắng nghe hết thảy động thái.

Mà lúc này Lý Trình Di là vì chiến đấu mà hội tụ lại, ý thức co rút lại, cho nên ngưng tụ ý chí cao độ, chính là đem những điểm tuyến này toàn bộ tụ lại.

Lúc này, sau khi bị Vĩnh Linh cưỡng ép gia tốc tự thân, độ kiên cố cùng sức mạnh thân thể của hắn, đều bắt đầu tăng trưởng khủng bố.

Đã sớm hóa thành thân thể Duy Độ Vực, tất cả tồn tại thuộc tính, sự vật bên trong Duy Độ, đều bắt đầu trở nên càng ngày càng không thể phá vỡ.

Nhưng Vĩnh Hằng sinh cơ mang đến vô hạn nội áp, cũng bắt đầu điên cuồng đè ép thân thể Lý Trình Di Duy Độ.

Răng rắc.

Cơ hồ là cùng lúc, không gian bên cạnh Vĩnh Linh, cũng đồng thời bắt đầu hiện lên vết nứt màu đen giống như trên người Lý Trình Di. Đó cũng là nội áp.

“Ngươi đang đánh cược với ta, xem ai không chống đỡ được trước sao? “Hắn ta trầm giọng nhìn về phía Lý Trình Di.

Vĩnh Hằng Sinh Cơ Duy độ, liên kết chính là bản chất tồn tại của vạn vật.

Mà một khi tồn tại Duy Độ sụp đổ, chúng sinh trong nhận thức Biển Đen, sẽ hoàn toàn hủy diệt, chỉ có Duy Độ trở lên, có thể dựa vào phương thức khác tránh né, còn lại hết thảy đều mất đi khái niệm tồn tại.

Biển Đen như vậy, kỳ thật đã không cần thiết phải thống trị.

Mà cường hóa bành trướng như vậy, đối với Lý Trình Di mà nói, chính là xem hắn.

Là ý thức lực của hắn trước bởi vì chống đỡ Vĩnh Hằng Sinh Cơ càng ngày càng cường đại, mà hoàn toàn không khống chế được nổ tung.

Vẫn là chiều không gian tồn tại của vạn vật bên ngoài, bởi vì khái niệm tồn tại càng ngày càng kiên cố, mà hoàn toàn khóa chặt tất cả lưu động quy tắc khái niệm.

Phải biết rằng, vạn vật là cân bằng, năng lượng là có hạn, vĩnh hằng sinh cơ tương đương thôn phệ hấp thu sức mạnh từ nơi khác, toàn bộ bổ sung vào trong tồn tại khái niệm. Biến nó thành sức mạnh, và nội áp.

Nơi này nhiều, nơi kia liền ít.

Vạn vật sẽ mất cân bằng.

Trong lòng Vĩnh Linh trong nháy mắt tính toán ra tình huống có thể phát sinh trong tương lai.

Tồn tại kéo lên đến cực hạn, sau đó kết cấu cơ sở tồn tại vạn vật, trở nên vững chắc không thể lay động hết thảy tồn tại sự vật sẽ không và cũng không có khả năng tiếp tục tùy ý bị ảnh hưởng bởi các khái niệm khác.

Nói cách khác Sức mạnh của Duy Độ và các Toàn Tri còn lại, đều sẽ rút ra áp chế trên diện rộng, không thể phát huy.

Chỉ có Toàn Tri lấy tồn tại làm trung tâm, mới có thể có được sức mạnh không gì sánh kịp.

Thời đại như vậy, chính là thời đại vạn pháp tận thế!

Bất quá, trình độ như vậy, ngươi căn bản không thể chống đỡ được!

Khi nội áp lớn đến mức không gian của Lý Trình Di không thể chống đỡ, hết thảy sẽ nổ tung, hết thảy bị Vĩnh Hằng Sinh Cơ biến ảo, sẽ trở lại nguyên điểm.

Vậy.

Hoa ngữ: Thiên vận.

Đột nhiên một loại dao động vô hình kỳ diệu từ trên người Lý Trình Di khuếch tán ra.

Loại hoa ngữ Nhân quả vận mệnh, trong nháy mắt có hiệu lực ở gia tốc gấp một vạn lần.

Không đợi Vĩnh Linh từ trong thất thần thôi diễn trở về, tất cả đã kết thúc.

Hoa ngữ của Lý Trình Di không sử dụng với bên ngoài, dù sao cho dù sử dụng, cấp bậc Vĩnh Linh cũng không có hiệu quả.

Mà là chỉ sử dụng cho bản thân mình.

"Hoa ngữ: Trở lại điểm xuất phát!" Vĩnh Linh kịp thời phát động tự thân hoa ngữ, muốn ngăn cản.

Nhưng mọi thứ đã quá muộn.

Sức mạnh của hắn gia tốc một vạn lần, dẫn đến lúc này không cách nào di động Lý Trình Di, khi sử dụng hoa ngữ của ý thức lực so với hắn nhanh hơn một vạn lần!

Năng lực của Thiên Vận, chưa bao giờ là đơn giản xoay chuyển nhân quả, mà là mạnh mẽ đem rất nhiều xác suất cực nhỏ nhìn như không có khả năng, bẻ cong thành tuyến chính.

Bất kỳ sinh vật nào, ở trong ý thức lóe ra ý niệm trong đầu, đều sẽ hữu ý vô ý xuất hiện một ít dị tạp niệm chính mình cũng không cách nào tưởng tượng.

Mà Thiên Vận có thể từ trong những tạp niệm này, đem bộ phận có lợi cho chủ thể ký sinh, mạnh mẽ hóa thành tuyến chính.

Trong một vạn lần tốc độ, thiên vận trong nháy mắt có hiệu lực.

Một cỗ Sức mạnh vặn vẹo vô hình, mạnh mẽ đem mảnh ánh sáng duy nhất trong cơ thể Lý Trình Di vặn vẹo quấn quanh, dung nhập vào trong ý thức duy nhất của Lý Trình Di.

Mảnh vỡ này vốn cần ít nhất trên trăm năm mới có thể dung nhập tự thân, nhưng ở chỗ này, hết thảy đều bị cưỡng ép gia tốc.

Thiên vận áp súc, làm cho ánh sáng duy nhất trong nháy mắt hóa thành một mảnh điểm sáng, nhanh chóng dung nhập vào duy độ sinh cơ của thân thể Lý Trình Di.

Aaaaaaaaa!

Vĩnh Linh trong nháy mắt cảm giác được không đúng, nhưng hết thảy đã quá muộn.

Năm đó hắn giải quyết Hoa Đế Vương đời thứ hai, lại che giấu bản thân, tốn rất nhiều thời gian tinh lực, thu thập ánh sáng duy nhất, chính là lúc mưui đồ vượt qua giới hạn cuối cùng, thu được càng nhiều Sức mạnh khái niệm cơ sở, lấy được càng nhiều nắm chắc.

Tàn phiến Ánh sáng duy nhất sau khi bị dung hợp, hắn mất đi khả năng bổ sung ánh sáng duy nhất

Trừ phi giết chết Lý Trình Di!

Nhưng Lý Trình Di liên quan đến thuộc tính tồn tại của cự thú Asladuni!

Ý chí dung hợp trong tầng tầng khái niệm tồn tại, căn bản không thể giết chết!

Chương 1466. Kết cục 7

Chương 1466: Kết cục 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Khái niệm tồn tại của cự thú, là khái niệm kiên cố vĩnh viễn cao hơn hắn, đó là sức mạnh tồn tại sau khi vượt qua giới hạn.

Hắn muốn lấy cảnh giới dưới giới hạn, ý đồ dao động hủy diệt cảnh giới trên giới hạn, đó vốn là chuyện không thể nào.

Huống hồ, ý thức lực của Lý Trình Di kém xa hắn, nhưng dưới tác dụng của Vĩnh Hằng Sinh Cơ, độ kiên cố của ý thức, gần như đã đến cấp độ không thể phá hủy.

Hắn, bất lực.

A a a a!!!

Sự phẫn nộ trong lòng Vĩnh Linh trong nháy mắt tuôn ra.

Hai tay hắn cầm kiếm, nhanh như chớp lấy ra một tấm lưới ánh sáng màu vàng, bao phủ Lý Trình Di.

Xèo xèo xèo!!!

Mỗi một giây đều là vô số vô số kiếm quang, chém chém bên ngoài Hoa Thần Y Lý Trình Di.

Vết trắng dày đặc chi chít hiện lên rồi biến mất, biến mất lại hiện lên, vòng đi vòng lại, không ngừng tuần hoàn.

“Ta muốn ngươi chết!!!” Vĩnh Linh mưu đồ mấy vạn năm, cái này còn chưa tính ở một số khu vực ngưng đọng thời gian, cùng khu vực thời gian gia tốc vượt qua thời gian.

Nếu là toàn bộ thêm vào, sợ là thêm mấy trăm vạn năm.

Thời gian khổng lồ như vậy, tinh lực tiêu hao khổng lồ, làm cho hắn căn bản không thể tiếp nhận. Ở bước cuối cùng sắp thành công, mảnh vỡ ánh sáng duy nhất bị dung nhập bên trong Vĩnh Hằng sinh cơ Duy Độ không cách nào phá hủy.

Sau một trận phát tiết lung tung, hết thảy an tĩnh lại, xung quanh lại nhanh chóng khôi phục trạng thái biển hoa.

Vĩnh Linh thở hổn hển, nhìn chằm chằm Lý Trình Di đang đứng bất động đối diện.

Ngươi đã lựa chọn thôn phệ mảnh ánh sáng duy nhất của ta, vậy vĩnh viễn đứng ở chỗ này là được rồi.

Ánh mắt của hắn, phảng phất vào giờ khắc này, có thể xuyên thấu qua tầng tầng phòng hộ của khái niệm Vĩnh Hằng Sinh Cơ đối diện, nhìn thấy ý thức lực bên trong nhất của Lý Trình Di.

Ta sẽ chờ ngươi.

Hoa duy nhất, ánh sáng duy nhất, đều bởi vì Lý Trình Di trước mắt này, mà không cách nào bổ sung đầy đủ.

Điều này dẫn đến sức mạnh của Vĩnh Linh luôn bị thiếu hụt.

Hắn thủy chung không cách nào trở lại thời kỳ đỉnh cao nhất của chính mình năm đó.

Hoa Đế Vương đời thứ hai tính kế, Cự Thú giáo phái tính kế, còn có bản thân hắn mưu đồ thất bại, cuối cùng tụ hợp cùng một chỗ, dẫn đến hậu quả xấu lúc này.

Trong biển hoa.

Lúc này trong mắt Vĩnh Linh hiện lên vô số màu sắc chói mắt.

Đột nhiên hắn giơ tay lên, lòng bàn tay hướng về phía Lý Trình Di.

“Thời không tăng tốc.”

Một tầng trong suốt vặn vẹo, từ trong lòng bàn tay tản ra, bao phủ Lý Trình Di trong đó.

Trạng thái vô hạn!

Ầm ầm!!!

Một tầng tiếng nổ khủng bố, lấy hai người làm trung tâm, đột nhiên nổ tung.

Dao động vô hình tựa như sóng gợn, từng vòng điên cuồng khuếch tán xung quanh.

Ngay sau đó, vô số năng lượng bắt đầu bao phủ lấy Lý Trình Di.

Trạng thái gia tốc thời gian vô hạn, dẫn đến kết quả, chính là thời không chỗ khu vực này của Lý Trình Di, trong nháy mắt tiêu hao hết tất cả sự vật trong đó, hình thành các loại khái niệm lỗ đen, vật chất năng lượng.

Vì thế bản năng thời không xung quanh bị dẫn dắt, cố gắng cân bằng bù đắp lỗ đen này.

Vô số vật chất năng lượng, cho dù đã biết không biết, đều điên cuồng tràn vào không gian bên cạnh Lý Trình Di.

Biểu hiện bên ngoài của bọn họ, chính là vô số dao động hình dạng trong suốt.

Bổ sung bù đắp như vậy, Vĩnh Linh không cách nào ngăn cản, bởi vì hắn nếu là ngăn cản, nhất định phải gánh hai cỗ cực áp trong ngoài chính mình tạo ra.

Lúc này hắn đã dốc hết toàn lực, đang gia tốc thời gian của Lý Trình Di.

Vĩnh hằng sinh cơ theo thời gian trôi qua, nội áp nhanh chóng tăng lên, cuối cùng dẫn đến nội áp lớn hơn cường độ, sau đó hoàn toàn nổ tung.

Mà Vĩnh Linh chính là nhằm vào điểm này.

Thần sắc hắn lạnh như băng nhìn chằm chằm Lý Trình Di.

Trong lòng bàn tay không ngừng duy trì khái niệm quy tắc gia tốc thời không.

Thời gian gia tốc, từ vừa rồi một vạn lần.

Trong nháy mắt liền tăng lên tới mười vạn lần.

Và sau đó hàng triệu lần.

Hàng chục triệu.

Hàng trăm triệu.

Hơn nữa tốc độ này còn chưa ngừng, còn đang điên cuồng tăng lên.

Răng rắc.

Chiếc đĩa Ác Chi Hoa trước ngực Vĩnh Linh đột nhiên nứt ra một khe hở.

Ha ha. Ta cho rằng toàn lý không có cực hạn. Hiện tại xem ra coi như là ta, cũng có cực hạn thuộc về hiện thực.

Không phải Toàn Lý không thể tiếp tục gia tốc, mà là thời không đến cực hạn không thể thừa nhận.

Một nửa Ác Chi Hoa bị cắn trả rất nhỏ.

Gia tốc thời không giống như đồng thời tăng thêm khái niệm cạy động ý thức lực cũng phải gánh chịu lực phản lực ngang hàng.

Tình huống bây giờ là hắn có thể tiếp tục, nhưng sắp không chịu nổi.

Buông tay xuống, Vĩnh Linh nhìn chằm chằm vào Lý Trình Di đang hoàn toàn bất động.

Thân hình đối phương lúc này hoàn toàn biến thành một đoàn bóng đen hình người, không nhìn thấy bất kỳ màu sắc đường nét nào.

Tốc độ dòng chảy thời gian quá nhanh, khiến cho Lý Trình Di lúc này mỗi thời mỗi khắc đều bị vây trong một trạng thái biến ảo cực nhanh.

Một cái chớp mắt vũ trụ sinh diệt, đối với Lý Trình Di lúc này mà nói, không tính là khoa trương.

Đối với gia tốc khu vực bên ngoài mà nói, thời gian của hắn nhanh đến không thể diễn tả.

Nhưng đối với Lý Trình Di trong khu vực tăng tốc, cảm giác của hắn vẫn bình thường như cũ.

Mình chỉ bị nhốt trong không gian cực nhỏ này, không thể nhúc nhích.

Hoa Đế Vương đời thứ nhất trước mắt cũng tựa như điêu khắc, hoàn toàn bất động.

Xung quanh hết thảy biển hoa, càng là như đọng lại bức tranh, không chút nhúc nhích.

Dường như trong nháy mắt này, tất cả mọi thứ đều đang dừng lại.

Chương 1467. Kết cục 8

Chương 1467: Kết cục 8

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Thời gian của mình bị tăng tốc sao?” Trong lòng Lý Trình Di hiểu được.

Nhưng hắn cũng không có cách nào tốt hơn.

Cảnh giới chênh lệch rõ ràng, hắn có thừa cách tự bảo vệ mình, giải vây cùng phản công thì lại không đủ.

Nếu không phải có Vĩnh Hằng sinh cơ hộ trì, hắn lúc này ngay cả ý thức lực cuối cùng, cũng sẽ bị Vĩnh Linh triệt để tiêu trừ.

Nhưng, trước khi tao ngộ Vĩnh Linh, hắn đã sớm hiểu ra.

Hoa Đế Vương Tạ Vinh đã đem hết thảy có thể nói, đều nói cho hắn biết.

Cho nên, sau khi thôi diễn mô phỏng vô số loại khả năng, trước mắt một màn này, cũng ở trong dự tính của Lý Trình Di.

Gia tốc vô hạn, là lấy toàn bộ Sức mạnh ý chí của Vĩnh Linh làm cái giá phải trả, phá vỡ toàn bộ ý thức lực và chiều không gian của Lý Trình Di, tiến hành thay đổi quy tắc siêu tốc.

Trong trạng thái như vậy, khái niệm di động đã không thể tiếp tục duy trì. Khối thời không nhỏ này bị khóa chặt, cũng không có ý nghĩa duy trì.

Lý Trình Di vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào không gian bên ngoài trước mặt.

Rất nhanh đầu ngón tay liền cách bộ áo giáp, sờ tới tầng cách ly đặc thù kiên cố mềm dẻo bên ngoài.

Đây là lớp phong tỏa được cách ly bởi sức mạnh của Vĩnh Linh.

Hắn lúc này liền bị vây trong một không gian chật hẹp hình đá cuội.

Có thể hoạt động nhưng không thể ra ngoài.

Nếu ngươi bị Vĩnh Linh mạnh mẽ phong tỏa, không cần gấp, chậm rãi tiềm tu, tĩnh tâm lại, chờ thời cơ thoát khốn. Thanh âm của Tạ Vinh vang lên trong đầu Lý Trình Di.

Đối với toàn bộ biết, hắn còn có rất nhiều đồ vật chưa từng hiểu rõ tiếp xúc, vừa vặn thừa dịp lúc này toàn bộ tiêu hóa.

Mặt khác. Lý Trình Di giơ tay lên, ấn ký Ác Chi Hoa trên mu bàn tay đang lẳng lặng sáng lên vầng sáng màu sắc rực rỡ.

Hoa Đế Vương đời thứ hai đem tất cả toàn bộ bí mật, đều truyền thụ cho hắn.

Lúc này tàn phiến ánh sáng duy nhất dung hợp, khiến thân thể vốn kiên cố của Lý Trình Di nâng cao một tầng.

Hắn đứng tại chỗ, lẳng lặng nhắm mắt, ý thức tiến vào Địa Nguyệt tinh bảo tồn trong cơ thể mình.

Trên Địa Nguyệt, vạn vật đều đọng lại, không nhúc nhích.

Hắn đáp xuống một hành lang ngoại ô có vô số hoa tử đằng nở rộ.

Hắn dạo bước bên trong một hành lang tím gấp khúc

Trong đầu hắn nhanh chóng thử nghiệm toàn bộ lý giải cùng thăm dò bước tiếp theo.

Ý thức lực tiêu hao như nước chảy, lại rất nhanh tự động khôi phục.

Hắn vươn tay, bắt lấy một chuỗi hoa tử đằng rực rỡ, hái xuống, nắm trong tay.

“Toàn số pháp môn, là trước đọc được vô số thuộc tính của sự vật trước mắt, sau đó, trong vô số sự vật cùng loại, trong nháy mắt kích thích mặt của nguyên vật, khiến nó hóa

thành không khí xung quanh, hoặc là biến hóa thành sự vật khác.”

Lý Trình Di trong lòng suy tư.

Ý thức lực thoáng cái tăng lên đến trạng thái cực hạn.

Dưới trạng thái đặc thù này, tất cả trước mắt hắn, hoa tử đằng trong tay, trong nháy mắt mặt ngoài hiện ra một khối vô số mặt trong suốt.

Vô số mặt hình cầu, hư ảo mà trong suốt, cùng hình ảnh hoa tử đằng trùng hợp.

“Đầu tiên tăng lên đến cực hạn, sau đó dùng phương pháp cạy động, kết hợp với năng lượng vô hạn hỗ trợ, cưỡng ép kích thích mặt nguyên vật.”

Ý thức lực của mình dưới sự chống đỡ của năng lượng vô hạn, rất nhanh điên cuồng tuôn ra bên ngoài.

Một lượng lớn ý thức lực, hóa thành gió vô hình, thổi qua thể đa diện nguyên vật của hoa tử đằng.

Theo một cách rất lãng phí, điên cuồng khuấy động và lay động thể đa diện.

Trong nháy mắt, ý thức lực của Lý Trình Di tiêu hao một phần mười tổng sản lượng.

Nếu không có năng lượng vô hạn nhanh chóng bổ sung, hắn chỉ sợ vài giây sẽ bị rút khô.

“Khó trách cảnh giới khác không cách nào đạt tới tầng thứ Toàn Tri, đây quả thực chính là thổi để xúc một con xúc xắc hơn chục cân.”

“Cũng chỉ có năng

Lý Trình Di cảm thán trong lòng.

Nhưng ý thức lực vẫn không dừng lại, vẫn dùng lượng lớn ý thức lực thúc đẩy thể đa diện nguyên vật trước mắt.

Cái thể đa diện nguyên vật này, cũng không phải là nguyên vật chân chính, mà chỉ là hắn tự mình ngưng tụ mô phỏng ra giả tượng trong ý thức.

Đây là điểm mấu chốt để cạy động nguyên vật.

Loại cảm giác này, có chút giống như ra sức làm nên kỳ tích. Lý Trình Di vừa dùng sức, vừa suy nghĩ.

"Ta dùng một lượng lớn ý thức lực chí cao mà ngay cả Duy Độ Ma Thần cũng không thể tưởng tượng được, thổi qua một mặt của nguyên vật, khiến nó bởi vì chịu lực mà dần dần lệch đi, chuyển động. Phương pháp rất đơn giản, nhưng độ khó cũng chỉ có Toàn Tri mới có thể làm được."

'Khó trách điều kiện tiên quyết tiến vào Toàn Tri, là trước tiên phải đem ý thức lực tăng lên đến cực hạn, cho dù là chất hay là lượng liền cái này tiêu hao tốc độ, chất lượng không đủ, ngay cả cạnh cũng sờ không được, toàn bộ tiêu hao vô ích.'

Tạp niệm trong đầu hắn hiện lên, nhưng trước mắt vẫn dùng lực với chuỗi hoa tử đằng kia.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Phụt.

Hoa tử đằng trong nháy mắt biến mất, thu nhỏ lại, biến thành bùn nhão.

Chỉ còn lại một chút hoa nhỏ ở trung tâm, không bị ý thức lực lan đến, còn lại tất cả hoa đều biến mất không thấy.

"Đây là tầng thứ Toàn Số rồi" Lý Trình Di có chút mệt mỏi dừng lại ý thức lực.

Ước chừng tốn hơn mười giây, hắn mới miễn cưỡng mò được toàn bộ ven rìa.

Ý thức lực tiêu hao, cũng cơ hồ tương đương với mười mấy toàn bộ sản lượng của hắn.

Lúc này cuối cùng mới nghịch chuyển toàn bộ số lượng hoa tử đằng như vậy, kích thích cắt giảm số lượng hoa tử đằng khác.

Xem ra, chênh lệch giữa toàn số và toàn tượng vẫn rất lớn. Tiếp tục hoàn thiện, cố gắng kiểm tra xem hình thái ý thức lực như thế nào, có thể có hiệu quả hơn.

Dù sao bị gia tốc thời gian, thân thể cùng ý thức lực của mình cũng kiên cố đến khó có thể hình dung.

Hắn cho dù đứng bất động, tùy ý người ngoài chém, cũng không ai có thể chém được.

Đơn giản hắn liền tiếp tục nghiên cứu tầng thứ Toàn Số.

Chương 1468. Kết cục 9

Chương 1468: Kết cục 9

Người dịch: PrimeK Tohabong

Trong nháy mắt.

Một năm trôi qua.

Lý Trình Di điều chỉnh phương thức phát ra ý thức lực, khởi động nhanh hơn một chút.

Mười năm đã trôi qua.

Trong thế giới đông cứng, hắn cải thiện hình thái ý thức lực thổi qua, tốc độ phát động Toàn Số càng thêm tinh chuẩn.

Trăm năm trôi qua.

Lý Trình Di đã có thể làm được đơn giản trong một giây, phát động hiệu quả Toàn Số. Nhưng tiêu hao ý thức lực vẫn là vấn đề lớn.

Tổng lượng ý thức lực của hắn quá ít, kém xa Vĩnh Linh.

Vì thế hắn lại bắt đầu tiếp tục điều chỉnh ý thức lực bản thân.

Dưới sự cung ứng của Năng lượng vô hạn cung ứng hạ, hắn bắt đầu hấp thu lượng lớn năng lượng, tiến vào chiều không gian tự thân, sau đó lấy thân thể tự thân, chuyển hóa thành hạn mức ý thức lực cao nhất mới.

Nhưng nỗ lực như vậy đã thất bại.

Bản chất của ý thức lực, là thể tập hợp ý chí của tất cả các hạt trong cơ thể.

Tổng khối lượng thân thể không thay đổi, hạn mức cao nhất của ý thức lực cũng không thể phát sinh biến hóa.

Sau khi phát hiện không đúng.

Lý Trình Di hao phí 500 năm thời gian, bắt đầu thăm dò vấn đề chuyển hóa năng lượng vật chất, đem vô số năng lượng

ngưng tụ thành năng lượng vật chất cao, mở rộng thể tích thân thể mình.

Thân thể của hắn chính là hiện giờ sinh cơ Duy Độ, chỉ cần vật chất Bên trong Duy Độ biến nhiều, tự nhiên mật độ Duy Độ biến lớn, chất lượng cũng biến lớn.

Vì vậy sau khi hiểu được điểm này, Lý Trình Di bắt đầu điên cuồng đem năng lượng và vật chất ngưng tụ nén lại, chuyển hóa thành vật chất siêu năng lượng có mật độ vượt xa sự vật bình thường.

Vĩnh Linh phong tỏa thời không của hắn, nhưng không có biện pháp phong tỏa vật chất chưa biết mà ngoại giới bù đắp vào.

Trong nháy mắt, ngàn năm sau.

Theo vô số vật chất siêu năng lượng bổ sung, thân thể Duy Độ của Lý Trình Di, càng ngày càng dày đặc, mật độ so với ngàn năm trước, cao hơn mấy ngàn lần.

Lúc trước hai người vì toàn lực đối chiến, co rút tất cả ý thức lực, ngưng tụ vào trong thân thể bản thân.

Mới dẫn đến Vĩnh Linh có cơ hội toàn vây Lý Trình Di ở một khu vực thời không nhỏ này.

Nhưng giờ này khắc này, loại vây khốn này của hắn, ngược lại làm cho Lý Trình Di sinh ra lột xác không gì sánh kịp.

Nội áp Vĩnh Hằng Sinh Cơ, quả thật càng ngày càng cường đại.

Cơ hồ đến mức khiến Lý Trình Di sắp không chịu nổi.

Nhưng mật độ thân thể tăng mạnh, cũng làm cho Lý Trình Di gánh được nội áp, tăng lên tới một thứ nguyên mới.

Đơn giản hình dung, chính là, chỉ cần trong cơ thể hắn tế bào đủ nhiều, cũng một cỗ lực, chia đều ra, lực phân tại mỗi một tế bào trên người liền ít!

Lý Trình Di chính là áp dụng phương pháp này, đối kháng nội áp.

Dưới sự phụ trợ của thiên vận phụ trợ, liên tiếp trùng hợp bên trong, hắn chỉ tốn trên trăm năm, liền tìm ra phương pháp ngưng tụ thân thể.

Với Vĩnh Miên Chi Thủ, bắt lấy vật chất năng lượng bên ngoài thành một đoàn, khiến nó tiến vào trạng thái vĩnh miên tuyệt đối, sau đó đưa vào âm điển nung chảy, một bộ phận hòa tan thành hạn mức cao nhất của ý thức lực. Một phần của nó trở thành vật liệu siêu dày đặc.

Kết hợp các chất này vào cơ thể.

Đối với thân thể không gian lấy tồn tại làm cơ sở, điều kiện tăng cường thân thể bản thân, chỉ cần là vật chất tồn tại ở Biển Đen, đều có thể.

Sau khi chu kỳ như thế.

Cái giá phải trả chính là thân thể của hắn, cấp năng lượng càng ngày càng cao, càng ngày càng cao. Mật độ ngày càng mạnh hơn và tổng khối lượng ngày càng lớn hơn.

Trong nháy mắt, lại là ngàn năm trôi qua.

Địa Nguyệt.

Trên đỉnh một tòa cao ốc màu bạc trên trăm tầng.

Lý Trình Di lẳng lặng đứng ở rìa tầng trệt.

“Về lý thuyết, Toàn Tri có thể sử dụng phương thức tăng cường khối lượng cơ thể không giới hạn để chống lại nội áp đang giãn nở. Khó trách cự thú Asladuni năm đó, lại biến thành thân hình khổng lồ như vậy. Thậm chí còn được tôn xưng là cự thú.

Bây giờ hắn hiểu.

Khi mọi thứ kết hợp với nhau đủ nhiều, hiện tượng sụp đổ xảy ra.

Đó là quyết định bởi lực hút.

Với tư cách là một trong khái niệm quy tắc của cơ sở nhất trong vạn vật, hắn hiện tại chính là tương đương với đang

dùng khía niệm lực hút cơ sở nhất, đối kháng khái niệm nội áp Vĩnh Hằng Sinh Cơ.

Lực hút là căn cơ tồn tại của vạn vật, cấp bậc cực cao. Coi như hệ thống phụ trợ là đủ dùng.

Quá nhiều vật chất siêu dày đặc trùng hợp, tạo ra sự sụp đổ, sau đó kéo nhiều vật chất xung quanh hơn tập hợp lại.

Lộ tuyến tiến hóa như vậy, hình thái cuối cùng, chính là Hố Đen.

Lý Trình Di giơ tay lên.

Cánh tay phải của mình trong nháy mắt hóa thành một mảnh đen kịt.

Điều này đại biểu cánh tay của hắn đã hóa thành hố đen.

Lực hút khủng bố thôn phệ, bắt đầu điên cuồng hấp thu hết thảy vật chất và năng lượng xung quanh. Kể cả ánh sáng.

"Nhưng hố đen chỉ đại diện cho một cấp độ, không phải chỉ là điểm kết thúc. Bên trong nó cũng chia làm rất nhiều tầng chỉ là bởi vì ánh sáng không thể thoát ra, dẫn đến thế nhân không thể nhìn thấy biến hóa cao hơn bên trong. Cho nên đem lỗ đen cùng các cấp độ hình thái khác, đều quy thành một.

Suy nghĩ trong lòng Lý Trình Di lóe lên.

Sau khi hóa thành Hố Đen, hắn vẫn điên cuồng thôn phệ ngoại vật.

Hơn nữa bởi vì lực kéo cường hóa, dẫn đến hắn mật độ tốc độ thôn phệ hiện tại của hắn nhanh hơn rất nhiều so với trước đây.

Cái này cùng nội áp Vĩnh Hằng Sinh Cơ, tựa hồ có chỗ giống nhau.

Hắn mơ hồ cảm giác, tựa hồ đây mới là phương thức chân chính, chính xác bổ toàn hệ thống Vĩnh Hằng Sinh Cơ.

Xì.

Rất nhanh, cánh tay Hố Đen hóa khôi phục bình thường, lòng bàn tay hắn nhiều ra một bông Hoa Tử Đằng.

Ngay sau đó, hoa tử đằng nháy mắt nhiều hơn, từ trong tay hắn phiêu tán mà ra, từ cao ốc bay tán xuống.

Từ xa nhìn lại, tất cả cánh hoa tử đằng, hình thành một dải băng màu tím uốn lượn nhu hòa, từ mái nhà bay xuống như cát.

Thời không Toàn Số mấy ngàn năm, hắn rốt cục hoàn toàn nắm giữ.

Chương 1469. Kết cục 10

Chương 1469: Kết cục 10

Người dịch: PrimeK Tohabong

Vĩnh Linh, ngươi cho rằng ta sẽ bởi vì thời gian gia tốc mà chết, giống như người thừa kế lần trước.

"Đáng tiếc, tất cả phương hướng thất bại, ta đều đã nắm giữ, cộng thêm thiên vận…"

Trên mặt Lý Trình Di lộ ra một tia cười lạnh.

Giờ này khắc này, hắn vẫn có thể cảm ứng được, ánh sáng Ác Chi Hoa trên đĩa tròn, thuộc về hoa ngữ thiên vận, còn đang cuồn cuộn không ngừng kéo dài.

Cái này là sức mạnh thuộc về một nửa hoa duy nhất, còn đang không ngừng phát huy tác dụng, mạnh mẽ đem tất cả nhất cử nhất động của hắn, hoàn thiện tăng lên tới tỷ lệ thành công cao hơn.

Vĩnh Linh so với hắn mà nói, ưu thế duy nhất, chính là cảnh giới cao thấp.

Sau khi hiểu rõ nắm giữ toàn bộ cấp độ, Lý Trình Di tiếp tục tiềm tu.

Lúc này tổng lượng ý thức lực của hắn đã tăng lên mấy ngàn lần.

Đây là hiệu quả dựa vào thời gian chồng chất mà ra.

Năng lượng vô hạn, có thể bổ sung khôi phục ý thức lực, cho nên trên lý thuyết, ý thức lực Toàn Tri cũng là vô hạn.

Duy nhất hạn chế bọn họ, là chất lượng ý thức lực.

Ý thức lực của bọn họ tựa như từng cái cửa thoát nước lớn nhỏ không đồng nhất.

Nước nhỏ có thể chảy ra mỗi giây sẽ ít hơn.

Lớn mỗi giây tuôn ra càng nhiều.

Đều là nước cung ứng vô hạn, so sánh với nhau chính là trong cùng một thời gian, lượng nước bộc phát tuôn ra nhiều ít.

Mà theo mật độ thân thể Lý Trình Di điên cuồng tăng lên.

Đảo mắt đã qua hơn hai ngàn năm.

Hắn đã có thể lợi dụng ý thức lực, cạy động lĩnh vực thuộc về Toàn Lý.

Điều này đại biểu hắn đã bắt đầu dần dần theo kịp đám Toàn Lý đỉnh cao nhất như Vĩnh Linh.

Nội áp lúc này đã bị lực thôn phệ của Hố Đen tự động gia tăng tiêu tan.

Lý Trình Di hoàn toàn không cần để ý cái gọi là nguy hiểm bức bách của sinh cơ.

Dưới sự phụ trợ của thiên vận, hắn đối với tu hành Toàn Tri cùng khảo nghiệm, tỷ lệ thành công cơ hồ đều đến tám phần trở lên.

Đây đối với những người khác mà nói, căn bản là một số liệu khoa trương khó có thể hình dung.

Coi như là Thiên Tụ Các cùng Vĩnh Linh, năm đó đi một bước này, cũng phải mất cả triệu năm nghiên cứu tại bên trong khu vực gia tốc.

Nhưng ở chỗ Lý Trình Di, cũng chỉ ngắn ngủi mấy ngàn năm.

Năng lực phụ trợ của Hoa Ngữ Thiên Vận, mạnh mẽ kết hợp với mảnh vụn ánh sáng duy nhất, mượn Sức mạnh ác nguyên, chiếm được tăng cường cực lớn.

Điều này nâng cao tỷ lệ thành công của Lý Trình Di khi làm bất cứ chuyện gì.

Mà lúc này Vĩnh Linh ở bên ngoài, đã bắt đầu cảm giác không đúng.

Ở trước mặt hắn, Lý Trình Di rõ ràng tiến vào trạng thái vô hạn, hắn là sẽ một cái chớp mắt bạo khai, triệt để ngã

xuống.

Nhưng đột nhiên liền hoàn toàn biến thành một mảnh tối đen.

Đồng thời, năng lượng cùng vật chất xung quanh tràn vào Lý Trình Di, cũng trở nên càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhanh.

Tư duy của hắn chợt lóe, trong nháy mắt liền nghĩ tới một khả năng.

Lợi dụng Hố Đen tụ hợp lực triệt tiêu nội áp Vĩnh Hằng Sinh Cơ? Nhưng nội áp bành trướng bài xích, hắn hẳn là không có khả năng gia tăng tổng vật chất chất lượng thân thể mới đúng!! Coi như lợi dụng toàn bộ số lượng tế bào thân thể để xoay chuyển, mạnh mẽ Hố Đen hóa, vậy tỷ lệ thành công cũng quá thấp! Hơn nữa, hắn làm sao có thể đột phá Toàn Số nhanh như vậy?!

Hắn không thể hiểu được. Toàn Tri thì cái nào không phải tốn mấy chục vạn năm, thậm chí còn hơn mới có thể đột phá tầng tiếp theo.

Hơn nữa còn chỉ là có khả năng, càng nhiều Toàn Tri, vĩnh viễn cũng chỉ là kẹt ở toàn tượng, không thể đi về phía trước.

Bởi vì cái này liên quan đến hạn mức cao nhất chất lượng ý thức lực cực hạn, cùng với độ khó về pháp môn.

"Không phải bất luận vật chất năng lượng gì tiến vào thân thể, đều có thể chuyển thành một bộ phận tự thân, trở thành cơ sở ý chí tự thân!" Tỷ lệ chuyển đổi thành công là quá thấp". Trong đầu Vĩnh Linh lập tức tính toán suy đoán.

Nhưng biến số trong đó quá nhiều, đặc biệt là hắn cũng không rõ năng lực hoa ngữ cực đỉnh của Lý Trình Di, rốt cuộc là cái gì.

Điều này có nghĩa là, hắn căn bản không biết Lý Trình Di rốt cuộc làm như thế nào.

Dù sao ảnh hưởng vận số sinh vật bình thường, rất đơn giản.

Nhưng ảnh hưởng toàn bộ vận số, ảnh hưởng to lớn kia, tương đương với trong nháy mắt hủy diệt toàn bộ Biển Đen, sau đó lại trong nháy mắt đúc lại Biển Đen trước đó.

Chuyện như vậy, Vĩnh Linh làm không được, Thiên Tụ Các làm không được, Hư Vô cùng Cự Thú hai đại giáo phái cũng làm không được.

Cho nên, hắn căn bản không tin.

Không tin những gì nhìn thấy trước mắt.

Ảo giác sao??? Vĩnh Linh biết mình đã tính sai.

Gia tốc vô hạn, đối với Lý Trình Di mà nói, không phải tai nạn.

Mà là cơ hội!!

Hắn mạnh mẽ thu hồi ý duy trì thức lực.

Trong nháy mắt toàn bộ thời không sụp đổ.

Không tiếng động, thân thể Lý Trình Di cấp tốc khôi phục nguyên trạng, thời không xung quanh nhanh chóng giảm tốc độ, trở lại trạng thái Biển Đen bình thường.

Phù

Vĩnh Linh há to miệng thở dốc.

Coi như là hắn, đem thời gian gia tốc đến trình độ như vậy, cũng tiêu hao cực lớn.

Chỉ trong vài giây, thời gian của Lý Trình Di đã trôi qua không biết bao nhiêu năm.

Có lẽ mấy trăm triệu năm, có lẽ nhiều hơn.

Đến Toàn Lý, thời gian sớm đã không đáng giá tiền, mặc kệ bao nhiêu niên hạn, hết thảy dựa vào thời gian tích góp từng tí một có thể đạt tới năng lực, đối với bọn họ mà nói, đều là không khó khăn.

Mà những năng lực không đạt được, chất đống nhiều thời gian hơn nữa, cũng không đạt được.

Đây cũng là nguyên nhân Vĩnh Linh dám trực tiếp dùng trạng thái vô hạn đối phó với Lý Trình Di.

Đáng tiếc

Hắn không nghĩ tới, năng lực hoa ngữ cực kỳ của Lý Trình Di, lại có thể ảnh hưởng đến vận số Toàn Tri.

Chương 1470. Kết cục 11

Chương 1470: Kết cục 11

Người dịch: PrimeK Tohabong

Phù.

Gió nhẹ tản ra.

Hiện ra thân hình Lý Trình Di lúc này.

Hắn vẫn như cũ một thân Hoa Thần Y, sau lưng áo choàng màu trắng nặng nề khẽ nhúc nhích theo gió.

Nhưng so với lúc trước, trên người hắn nhiều ra một ít hoa văn quái dị rất nhỏ mà không cách nào nhận ra.

Trong khe hở áo giáp, thân thể lộ ra cũng không còn là thân thể máu thịt, mà là một mảnh đen kịt.

"Là sai lầm của ta. "Vĩnh Linh âm trầm nói. "Hiện tại, chúng ta đứng ở cùng một vạch xuất phát, ta cho ngươi một cơ hội để quyết đấu công bằng"

"Công bằng? "Lý Trình Di mới từ trong thời gian dài hồi phục lại, lúc này ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện.

Ngươi sai rồi!

Hắn thở dài một tiếng.

Giữa chúng ta, kỳ thật cho tới bây giờ cũng không tồn tại cái gì công bằng.

"Ngươi có ý gì?? "Vĩnh Linh rùng mình, muốn chất vấn.

Đột nhiên hắn cấp tốc xoay người, tay phải nâng lên, một thanh trường kiếm đỏ sậm đánh úp lại phía sau.

Trên thân trường kiếm lưu chuyển hoa văn Mạn Châu Sa Hoa sáng ngời.

Phía sau chuôi kiếm, hư ảnh TạVinh chợt lóe rồi biến mất.

Keng.

Trường kiếm chủ động nát bấy, nhưng Sức mạnh cực lớn cũng chấn động đến tầng phòng hộ quy tắc khái niệm, toàn thân Vĩnh Linh hung hăng run lên, xuất hiện lỗ hổng khe hở.

Ngay lúc này.

Một đạo bạch tuyến mơ hồ, thoáng cái từ sau lưng Biển hoa bay ra, tinh chuẩn xuyên thấu trái tim.

Bạch tuyến rơi xuống đất, hóa thành thân ảnh Aifa Giáo Tông khoác áo lông trắng.

Còn hơn thế nữa.

Trong hư không phía trên, một đạo hư ảnh cự thú khổng lồ mơ hồ, cực nhanh hiện lên.

Cự thú kia tựa như một đám mây đen, quanh thân mọc ra các loại tay chân, sừng, mắt, miệng mũi.

Không có ngoại hình cố định, còn đang tùy thời tùy chỗ nhanh chóng biến hóa.

Mặc dù là lần đầu tiên gặp, nhưng Lý Trình Di vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra, đó chính là cự thú Asladuni!

Xoẹt!!!

Một đạo ánh sáng trong suốt từ trên người cự thú giáng xuống, bao phủ trên người Vĩnh Linh.

Tất cả các quy tắc khái niệm bao quanh cơ thể hắn ta, đều bị suy yếu và giòn tan vào thời điểm này.

Thực lực chỉnh thể trong nháy mắt bị áp chế đến ba thành.

Đồng thời từng đạo xiềng xích màu đen, quấn quanh hiện lên trên người hắn.

Lý Trình Di cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng trong thời gian gia tốc, hắn đã sớm tính toán ra khả năng kết quả xuất hiện.

Cho dù Hoa Đế Vương đời thứ hai, hay là Cự Thú giáo phái, hao phí khí lực lớn như vậy, bọn họ không có khả năng một chút động tác cũng không có.

…….

Trong biển hoa cúc vàng vô tận.

Gió nhẹ thổi qua, cánh hoa bay tán loạn.

Hoa Đế Vương đời thứ nhất bị khóa tại chỗ và không thể di chuyển.

Hắn ngẩng đầu, nhìn thấy hư ảnh cự thú Asladuni lơ lửng trong hư không.

Phía sau còn lại là sức mạnh cuối cùng của Hoa Đế Vương đời thứ hai Tạ Vinh, hóa thành lồng giam, áp chế toàn thân.

Aifa giáo tôn đâm xuyên tim, càng làm cho thân thể hắn đã gần như sụp đổ

“Ha ha ha ha. “Vĩnh Linh căn bản không nghĩ tới, mình lại rơi vào bước này.

“Hoa ngữ của ngươi, rốt cuộc là cái gì?”

Nhiều năm tính kế, mưu đồ như vậy, lại ngã ở trước mắt Hoa Đế Vương đời 3 một cách kỳ lạ, đây là chuyện khiến hắn làm sao nghĩ thông suốt.

Cự Thú giáo phái đánh lén, hắn có thể đoán trước, Hoa Đế Vương đời thứ hai hậu thủ, hắn cũng có thể đoán trước.

Duy chỉ có Lý Trình Di.

Cái tên Hoa Đế Vương đời thứ ba còn chưa thành hình Hoa Đế, rõ ràng hoàn toàn phá vỡ sắp xếp của hắn.

Vốn hắn hẳn là ở lúc ban đầu, trong nháy mắt liền giải quyết đối phương, sau đó bổ toàn hoa duy nhất tự thân, lấy được trạng thái toàn thịnh đỉnh phong, ứng đối sau đó hết thảy phiền toái.

Nhưng.

Hoa Đế Vương đời 3 bất tử

Một bước này hoàn toàn kẹt chết hắn.

“Hoa ngữ của ta. “Lý Trình Di thở ra, một tay nắm lấy, lòng bàn tay tự động hiện lên chĩa 3 mũi kim sắc.

Ngươi nếu là Hoa Đế Vương đời thứ nhất, có biết hoa ngữ của ta là gì không?

Vĩnh Linh hít sâu một hơi.

“Hoa ngữ bắt nguồn từ hoa tượng trưng bản thân, sau đó do hệ thống Ác Chi Hoa hoàn thiện cường hóa mà ra, coi như là ta sáng tạo, hạt giống khác nhau, hoa ngữ sinh ra cũng khác nhau, vả lại còn có thể theo thời gian trôi qua phát sinh biến hóa.”

“Đó chính là bí mật? “Lý Trình Di thản nhiên nói. “Ta vì sao phải cùng một người sắp chết nói bí mật của ta?”

“Người sắp chết?” thân hình Vĩnh Linh rung lên, sợi xích màu đen trên người bị chấn động nhạt đi, trở nên trong suốt.

Hắn cúi đầu.

Bốp.

Hai tay hắn đột nhiên mở ra, cánh chim sắc bén phía sau chấn động kịch liệt.

Ta không có bản chất vạn vật vì ta mà sinh diệt như Thiên Thanh Tử, cũng không có cực đoan lấy thân hóa thành vạn vật hư vô như Hư vô chi mẫu.

Xoẹt!!!

Trong phút chốc, giữa không trung phía sau hắn, một khe nứt màu đen khổng lồ chợt mở ra.

Khe nứt màu đen tựa như một vết thương khổng lồ bị xé mở giữa hư không.

Trong đó có không thể đếm được hắc vụ tản ra.

Trong sương đen đồng thời có như có như không tiếng gào thét, gào thét, khóc, cuồng tiếu, lẫn vào trong đó.

Hoa cúc vàng dưới chân lấy hắn làm trung tâm, trong nháy mắt cấp tốc biến thành màu đen, khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Trở về vị trí cũ đi, gia quyến của ta.

Chiếc đĩa Ác Chi Hoa trước ngực Vĩnh Linh sáng lên kim quang chói mắt.

Trong ánh sáng vàng gợn sóng dập dờn, giống như đang kêu gọi cái gì.

Cùng lúc đó.

12 Hoa Thần vị ở những khu vực khác của Biển Đen, vừa mới từ trong dung hợp phân giải ra.

Khi nhận được lời kêu gọi bên này, nhất thời tất cả Hoa Thần Tướng, hóa thành từng đạo sắc thái hào quang khác nhau, bay lên không trung, hướng về nơi này.

Chương 1471. Kết cục 12

Chương 1471: Kết cục 12

Người dịch: PrimeK Tohabong

Xì!

Xì!

Xoẹt!!

Từng đạo thải quang từ trên trời giáng xuống, tinh chuẩn dung nhập vào trong đĩa Ác Chi Hoa trước ngực Vĩnh Linh.

Mỗi lần dung hợp một đạo quang, thân thể của hắn liền bành trướng một phần.

Cùng lúc đó, một tầng phòng hộ cường dẻo dai, hoàn mỹ bao trùm khu vực hư không gần đó.

"Hắn đang triệu hồi Sức mạnh của mình, không thể trực tiếp cắt ngang sao? "Lý Trình Di cau mày nói.

"Không ngắt được, thay vì nói là triệu hoán càng nhiều sức mạnh, không bằng nói, là đang triệu hoán bản thể chân chính của mình." Aifa giáo tôn giải thích.

"Ngươi sẽ không thật sự cho rằng bản thể của hắn là người? " Aifa giáo tôn nhìn Lý Trình Di," Chúng tôi đã làm được tất cả những gì có thể làm, tiếp theo, dựa vào ngươi.

Truyền tin kết thúc, hắn bước lên trước một bước, thân ảnh đột nhiên tiêu tán không còn. Rõ ràng chỉ là ảo ảnh dùng một lần bộc phát.

Cùng lúc đó, hư ảnh cự thú phía trên hắn cũng chậm rãi nhạt đi, tiêu tán.

Ánh mắt dưới mũ bảo hộ của Lý Trình Di quay lại, chăm chú nhìn Vĩnh Linh đang phát sinh biến hóa kịch liệt.

Lúc này Vĩnh Linh đã thu hồi sáu đạo thải quang, thân thể đã bành trướng cao hơn năm thước.

Sau lưng hắn, cũng xuất hiện một bộ áo choàng viền vàng màu đen, theo gió rung rinh.

Hai tay hắn ngưng tụ ra hai thanh cự kiếm hoàng kim, một mảng lớn đen nhánh hóa thành cánh tay, giãy dụa nhô ra từ phía sau bên trong khe nứt, ý đồ từ khe nứt kéo ra.

Xì!

Xoẹt!!

Từng đạo thải quang tiếp tục thu hồi.

Cuối cùng 12 đạo thải quang hoàn toàn thu hồi, thân thể Vĩnh Linh đã đạt tới cực lớn tựa như ngọn núi nhỏ.

Hoa Thần Y màu vàng vốn hoa lệ tinh xảo của hắn, lúc này cũng trở nên dữ tợn dị thường, tựa như thiết giáp hạng nặng nào đó.

Từng tinh thể kim sắc, ở bên ngoài khe hở bên trong áo giáp, sinh trưởng tràn ra thành đùi giáp, vai giáp, mũ giáp các loại càng thêm dày nặng, che ở bên ngoài Hoa Thần Y

Vạn Hoa bảo hộ thân ta!

Vĩnh Linh ngửa đầu, cao giọng hát.

Ong!!!

Mọi thứ xung quanh hoàn toàn biến mất.

Biển hoa biến mất, trở về hư không không biết.

Xung quanh hư không, những điểm sáng màu sắc rực rỡ dày đặc, bay tới, nhao nhao như cát sỏi, dung nhập vào trong thân thể khổng lồ của Vĩnh Linh.

Khoảnh khắc này.

Toàn bộ bên trong Biển Đen, tất cả hoa cỏ bên trong Góc chết, đều vào giờ khắc này hơi lay động.

Vô số trung tâm nhị hoa, đều nhao nhao bay ra điểm sáng đối ứng sắc thái tự thân, bay lên không hiện lên, xuyên qua khoảng cách vô tận, hướng về phía Vĩnh Linh hội tụ.

Từng Góc chết.

Tuyệt địa Biển Đen.

Thậm chí ngay cả tầng dưới cùng của thế giới Biển Đen bị phong tỏa tuần hoàn.

Tất cả những nơi có hoa mọc, bất kể quá khứ, hiện tại hay tương lai.

Tất cả hoa cỏ trong thời không, toàn bộ bay ra điểm sáng tương ứng, lóe ra xuyên qua, tụ hợp về phía nơi này.

Thân thể Vĩnh Linh cũng bắt đầu theo điểm sáng dung nhập, càng lúc càng lớn, càng lúc càng dày.

Từ mấy chục mét lúc trước, nhanh chóng bành trướng, mở rộng đến mấy trăm mét, mấy ngàn mét.

Và hàng chục ngàn mét.

Vòng tròn Ác Chi Hoa ở giữa ngực chợt chuyển động, lấp lánh màu sắc.

Lực hoa duy nhất khổng lồ, cộng thêm Vĩnh Linh bố trí Sức mạnh hậu thủ vô số năm, hội tụ đến điểm này.

Ầm ầm!!!

Một tiếng vang thật lớn, từ trên người Vĩnh Linh hoàn toàn nổ tung.

Theo vụ nổ khuếch tán ra, là một mảnh màu trắng tinh khiết, thuần túy sáng ngời thậm chí có chút chói mắt.

Ánh sáng kia nhuộm hết thảy, cũng cũng đem Lý Trình Di bao bọc.

"Ánh sáng duy nhất?"

Trong lòng Lý Trình Di hiện lên suy đoán.

"Ngươi đã từng thấy cực hạn của sinh mệnh chưa?" thân thể Vĩnh Linh lúc này so với hắn mà nói, giống như người khổng lồ với bụi bặm.

Trong không gian bạch quang vô tận, hắn biến thành người khổng lồ màu vàng, hai tay hợp lại, đem Lý Trình Di hư nắm ở giữa lòng bàn tay. Cúi đầu nhìn chăm chú vào hắn.

Không đợi Lý Trình Di trả lời.

Vĩnh Linh liền tiếp tục nói.

“Sự sống tự nhiên tỏa ra nhiệt, và đó là cách duy nhất để biến sự im lặng lạnh lẽo của mọi thứ thành nhiệt.”

“Phản ứng vật chất thì sao? “Lý Trình Di bình tĩnh nói.

“Làm sao ngươi biết đó không phải là phản ứng của tế bào của một sinh mệnh vĩ đại khác?”, cơ thể của Vĩnh Linh vẫn đang phình to ra.

Hắn đang tiến vào trạng thái Cự Linh. Đây là sân khấu cuối cùng quyết định sinh tử thắng bại.

“Vạn vật đều sinh lý niệm sao?“Lý Trình Di không cách nào làm được, triệu hoán Lực vạn hoa như đối phương, dùng cái này cường hóa hạn mức cao nhất tổng sản lượng ý thức lực tự thân.

Luận khống chế Hoa duy nhất, đối phương mạnh hơn hắn nhiều lắm.

Dù sao hết thảy đều là đối phương sáng tạo.

Nhưng, hắn chưa bao giờ dự định cùng đối phương so đấu cái này.

Ong!

Một mảnh tử quang lóng lánh, thân thể của hắn cũng bắt đầu cấp tốc bành trướng, biến lớn.

Thôn phệ vô số vật chất năng lượng cao dung hợp mà thành thân thể, vào lúc này hoàn toàn bành trướng triển khai.

Xì!

Thân thể của hắn tựa như thổi khí, điên cuồng biến lớn, chớp mắt liền khuếch trương đến tương đương với 1/3 Vĩnh Linh.

Kế tiếp, bởi vì Lực hút bên trong hố đen, cân bằng với nội áp của Vĩnh Hằng Sinh Cơ, hắn không tiếp tục bành trướng nữa.

“Quyết sinh tử đi. Người thắng, sẽ đi lên con đường hoàn mỹ cuối cùng. “Vĩnh Linh cúi đầu nhìn chăm chú, trong hai mắt ngoại trừ ánh huỳnh quang màu sắc rực rỡ, còn có kiên trì không thể nói nên lời.

“Ta đã định trước thắng lợi. “Lý Trình Di nhẹ giọng thở dài, trong tay nhẹ nhàng giơ lên chĩa 3 mũi hoàng kim.

“Ngươi chắc? “Vĩnh Linh ngửa đầu phát ra một trận cười bén nhọn.

Trên đời này, chưa từng có cái gì được định trước!

Chương 1472. Kết cục 13

Chương 1472: Kết cục 13

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ý thức lực của hắn lúc này cường đại hơn trước không biết bao nhiêu lần.

So với Toàn Lý bình thường, ý chí của hắn vào giờ này khắc này, thậm chí có thể trực tiếp hoàn toàn bao trùm phạm vi Khu vực đã biết toàn bộ Biển Đen.

Ánh sáng vô tận, từ trên người tự nhiên tản mát ra.

Từ hoa duy nhất, đến ánh sáng duy nhất, hắn đã hình thành một chuỗi tiến hóa độc nhất vô nhị.

Ánh sáng trắng này bao phủ ít nhất một phần ba diện tích được biết đến của Biển Đen.

Trong phạm vi ánh sáng, tất cả Góc chết không khống chế được sụp đổ, vô số sinh linh kêu rên bị hòa tan, ác niệm của bọn họ hóa thành Sức mạnh, bị Vĩnh Linh cắn nuốt, trở thành một bộ phận ý thức lực của mình.

Giết!

Cuối cùng.

Vĩnh Linh không nói thêm gì nữa.

Đưa tay một chưởng chụp về phía Lý Trình Di.

Chỗ Bàn tay khổng lồ của hắn xẹt qua, Góc chết xung quanh nhao nhao thu nhỏ lại, hóa thành cát bụi vờn quanh cánh tay, trợ giúp uy thế của hắn.

Biển Đen hư không chấn động, vô số vật chất chưa biết bị chuyển hóa thành đã biết, vật chất đã biết bị đốt cháy tan chảy, hóa thành một phần thân thể Vĩnh Linh.

Đây chính là bản thể của hắn.

Bất Hủ Cự Nhân Vương!

Cự chưởng Kim sắc từ trên trời giáng xuống, nghiền ép xuống đầu Lý Trình Di.

24 loại năng lực hoa ngữ, kết hợp 24 loại hoa ngữ hoa thần tướng, tổng cộng 48 loại năng lực, hóa thành 48 loại quang mang do hoa ngưng tụ, từ đĩa tròn Ác Chi Hoa trước lồng ngực Vĩnh Linh bay ra, nhằm phía Lý Trình Di.

Đó là sự đàn áp của 48 khái niệm về sức mạnh.

Đối với Toàn Lý mà nói, cũng tương đương với 48 vị Toàn Lý đồng cấp, toàn lực ra tay, phân biệt chủ trì một loại khái niệm bất đồng, tiến công Lý Trình Di.

Ầm ầm!!

Cự chưởng kim sắc là mục tiêu thứ nhất. Hung hăng đánh vào Chĩa 3 mũi hoàng kim mà Lý Trình Di giơ lên.

Lượng lớn sóng gợn trong suốt chấn động, từ giữa hai người nổ tung, hình thành viên cầu trong suốt, bay tứ tán.

Răng rắc.

Hai tay Lý Trình Di giơ lên lại có thêm một vết rạn.

Khái niệm Hắn một mực phòng hộ ở bên ngoài thân thể Vĩnh Hằng Sinh Cơ, cư nhiên rạn nứt!

Khái niệm này thuộc về cơ điểm khủng bố của cự thú Asladuni câu kết chính là ý chí bản thể cự thú đang ngủ say.

Nhưng vào giờ này khắc này, nó cư nhiên bị một chưởng của Vĩnh Linh đánh cho rạn nứt!?

Trong phút chốc, trong hư không xung quanh, Biển Đen từng đạo vết nứt màu đen đều hiện lên.

Điều đó đại diện cho tất cả các vật chất trong khu vực đã biết, và tại thời điểm này, một lỗ hổng đã bị phá vỡ.

“Ngươi điên rồi!“Lý Trình Di cực nhanh lui về phía sau, rót vào toàn bộ ý chí tự thân vào chĩa 3 mũi, kích thích làm khái niệm tồn tại cơ sở nhất.

Biểu hiện bên ngoài, chính là bên cạnh Chĩa 3 mũi của hắn, xuất hiện một tầng sương mù màu đen óng ánh.

Vốn hình thái này là để chuẩn bị cho Thiên Tụ Các, nhưng bây giờ dùng trước, giải quyết ngươi trước cũng không tồi.

Vĩnh Linh lại vươn tay, hai tay tựa như hai ngọn núi, từ hai bên trái phải đồng thời đè về phía Lý Trình Di.

Cố gắng đem hắn hợp vào lòng bàn tay, hoàn toàn đè bẹp.

"Vạn vật hủy diệt, liên quan gì đến ta? Liên quan gì đến ngươi? Vĩnh Linh cười to nói.

……..

Lý Trình Di trong lòng lạnh như băng, trong đầu hiện lên từng thân nhân, bằng hữu, đồng môn, sư trưởng chính mình đã từng trải qua.

Cho dù Địa Nguyệt bị bản thân hắn phong ấn, bảo tồn hoàn chỉnh, nhưng còn có rất nhiều người không ở trong phong ấn.

Vậy thì nhìn xem, ngươi có thể làm được hay không!

Trong lòng hắn hiểu rõ, Vĩnh Linh đã nhất định thất bại, dĩ nhiên không quan tâm hết thảy ngoại vật.

Sau khi không thể lấy lại hoa duy nhất và mảnh vụn ánh sáng duy nhất, hắn quyết định không cố kỵ nữa và hoàn toàn hủy diệt tất cả.

Nhìn hai cự chưởng kim sắc nhanh chóng hướng về phía mình tương hợp mà đến.

Hai tay Lý Trình Di nắm chặt Chĩa 3 mũi.

Từng đạo hoa ngữ ở trên người tỏa ra quang mang.

Lúc này đây, không chỉ là hoa ngữ bản thân hắn, còn có ngắn ngủi mượn hoa ngữ hoa thần tướng.

Thiên mệnh!

Chĩa 3 mũi trong tay hắn, cực nhanh hóa thành cự kiếm kim sắc, cũng bao trùm lên từng tầng các sắc thái quang.

Từng tầng năng lực hoa ngữ, hoặc cường hóa, hoặc địch yếu, hoặc gia cố, hoặc mê huyễn.

Tầng tầng ánh sáng chồng lên nhau, làm cho trường kiếm màu vàng trong tay Lý Trình Di sáng lên quang mang mãnh liệt không thể nhìn thẳng.

Đó là một quang mang bên trong thiên tử sắc, bên ngoài là thuần trắng mỹ lệ.

Tựa như hằng tinh tựa như thiêu đốt, tựa như siêu tân tinh trong nháy mắt bành trướng, bộc phát cảnh quan hoa mỹ.

Lưỡi kiếm tuyệt đối phái trúng!!!

Kiếm quang hình thẳng tắp mãnh liệt, bỗng nhiên bay ra.

Vượt qua hư không, bút rơi thẳng vào chính giữa lồng ngực khổng lồ của Vĩnh Linh, trúng vào vòng tròn ác hoa màu vàng còn đang chậm rãi chuyển động.

Mà cùng lúc đó, hai bàn tay khổng lồ, cũng ở giữa thân thể Lý Trình Di.

Hai tay cũng mang theo thuộc tính tất trúng, vô số khái niệm năng lực hoa ngữ bám vào, trong nháy mắt liền tiêu tan tất cả khái niệm phòng hộ trên người Lý Trình Di.

Chỉ còn lại khái niệm tồn tại Vĩnh Hằng Sinh Cơ của cự thú!

Ầm ầm!!!

Bàn tay khổng lồ mang theo ý thức lực mênh mông như vực sâu trùng kích vào người Lý Trình Di.

Phốc!!!

Hai người cơ hồ là đồng thời trúng chiêu, đều ngửa đầu về phía sau, phun ra một ngụm máu loãng.

Lý Trình Di giãy khỏi bàn tay khổng lồ, kim kiếm xoay tròn, mang theo một vòng cung, lần thứ hai xông về phía đối phương.

“Tại sao trên đời này luôn có người điên như các ngươi!”

Không đạt được mục đích liền hủy diệt hết thảy! Hủy diệt thế giới!! Ngươi cho rằng ngươi là ai!?

Cơn đau nhức mang đến kích thích, khiến sắc mặt Lý Trình Di cũng trở nên dữ tợn.

Chương 1473. Kết cục 14

Chương 1473: Kết cục 14

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Ta là Vĩnh Hằng!”

“Ta là duy nhất!!!” Vĩnh Linh rít gào, trong tay cũng hiện lên cự kiếm kim sắc, hóa thành một đạo ánh sáng hình vòng cung, uốn lượn hạ xuống.

Keng.

Hai thanh kim kiếm một lớn một nhỏ va chạm bắn tung tóe điểm sáng.

Vĩnh Linh dùng sức đè xuống Lý Trình Di, “Giới hạn trên mới là hết thảy siêu thoát!! mà ngươi con kiến vô tri này cư nhiên vọng tưởng ngăn cản giấc mộng vĩnh hằng của ta!!”

Lý Trình Di rút kiếm lui về phía sau, lưỡi kiếm không chịu nổi trong nháy mắt vỡ nát, hắn lại lần nữa ngưng tụ ra một thanh mới.

Chết ở chỗ này mới là giấc mộng vĩnh hằng của ngươi! Vì ý chí của một mình mình, muốn vặn vẹo tất cả mọi người, ngu xuẩn hủy diệt tất cả mọi người!”

Vòng tròn Ác Chi Hoa sau lưng Hoa Thần Y cũng bắt đầu cấp tốc chuyển động, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Một khe nứt to lớn màu đen ầm ầm hiện lên, bạo khai nguyên thổ hắc khí, ô nhiễm bốn phía.

Cái này đại biểu hắn không hề giữ lại mà vận dụng toàn bộ ý thức lực, thúc đẩy vận chuyển năng lực hoa ngữ. Không hề ngăn chặn ô nhiễm Hoa Thần Y khuếch tán!

“Giết!!!” hắn giơ cao kim kiếm, vô số hoa ngữ hội tụ một thể, hóa thành hỏa diễm màu sắc rực rỡ chói mắt, phóng lên trời.

Rất nhiều cánh hoa màu tím bao quanh áo giáp, như cát như sương.

Thiên mệnh!?

Lực trường rực rỡ áp súc cao độ, tụ hợp chi tâm điên cuồng ngưng tụ chất biến, cộng thêm Lóe sáng ngưng tụ vô số lần, dẫn động Sức mạnh ánh sáng duy nhất.

Cuối cùng dùng phương thức Thiên Mệnh –Lưỡi kiếm tất trúng phóng thích ra.

Huy Hoàng Vạn Hoa Trảm!

Trong phút chốc, kiếm quang vung ra phía trước, thoáng qua kéo dài mấy vạn lần, hóa thành một đạo sắc quang cực lớn, chém ra không gian chém ra bạch quang, chém ra hết thảy vật ngăn cản, rơi vào chính giữa Vĩnh Linh.

Bốp.!!

Vô cùng số lần trùng điệp chấn động, chồng chất cùng một chỗ, hình thành một gợn sóng khủng bố đủ để chấn động xung quanh tất cả thời không quá khứ hiện tại tương lai.

Trong khoảnh khắc liền đem xung quanh hết thảy hóa thành hỗn độn không biết.

Kiếm quang nhanh chóng chém ra tầng tầng phòng hộ khái niệm, hạ xuống mi tâm Vĩnh Linh.

Đây là chém giết ở cấp độ Trạng thái Cự Linh.

Coi như là Toàn Lý, cũng phải ngưng tụ tất cả ý chí mới có thể tiến vào trạng thái Cự Linh, một khi ở trạng thái này tử vong, liền đồng nghĩa với tất cả dấu vết tiêu vong.

Ngươi giết không chết ta!!! “Vĩnh Linh nhanh chóng thu hồi kim kiếm, chém lên trên.

Sức mạnh Hoa duy nhất thúc đẩy hắn vận dụng đại bộ phận Sức mạnh Ánh sáng duy nhất, ngăn cản cự lực một kiếm khủng bố này.

Ầm ầm!!

Một tiếng kịch chấn.

Hai đạo kiếm quang giằng co không dứt, hỏa diễm hoa ngữ màu sắc rực rỡ nóng bỏng, thiêu đốt lẫn nhau khi hai thanh kiếm đối kháng.

Hắn trù tính nhiều năm như vậy, kế hoạch lâu như vậy, làm sao có thể ngã xuống ở chỗ này?

Khe nứt phía sau Vĩnh Linh điên cuồng tuôn ra vô số hắc khí, hắn mặc kệ, Ác Chi Hoa trước ngực lần thứ hai toàn lực thúc giục vận chuyển, bộc phát một vòng thải quang mới.

So với Toàn Lý bình thường, hắn có càng nhiều khái niệm cường cố có thể dùng, phàm là khái niệm hoa ngữ, đều có thể chịu tải ý thức lực, hóa thành khái niệm cường cố cường thế không thể ngăn cản, đánh bại Toàn Lý khác.

Hai người điên cuồng chém giết trong bạch quang.

Kiếm quang đối với kiếm quang, bắn ra vô số mảnh nhỏ cánh hoa.

Dần dần, toàn bộ viên cầu bạch quang cực lớn, bị chia làm hai.

Sau lưng Vĩnh Linh hiện ra vô số hoa cúc vàng kim, hóa thành hải dương, xoay tròn bay múa giữa không trung.

Phía sau Lý Trình Di hiện lên vô số hoa tử đằng, hoa tử vi, hình thành đại dương màu tím, ngưng tụ vòng xoáy.

Hai người không ngừng va chạm, không ngừng tách ra.

Mỗi một cái chớp mắt đều có ý thức lực không thể đo lường bị điên cuồng tiêu hao.

Vĩnh Linh mở ra trạng thái vô hạn, đã từ bỏ dự định ngưng tụ ánh sáng duy nhất lúc trước.

Kế hoạch của hắn bị cự thú cùng Hoa Đế Vương đời thứ hai phá hủy, bây giờ chỉ muốn triệt để hủy diệt tất cả, hủy diệt tất cả!

Khi hắn sắp thúc giục vận chuyển Ác Chi Hoa lần thứ chín, bộc phát một vòng hoa ngữ mới hội tụ.

Xoẹt.

Một tiếng giòn tan khó hiểu từ giữa lồng ngực truyền ra.

Ác Chi Hoa thuộc về hắn.

Một nửa còn lại của hệ thống Vương thành

Vào lúc này, lại nứt ra từng đạo khe hở!

"Làm sao có thể!?" tất cả hoa ngữ trên người Vĩnh Linh cấp tốc biến mất, Hoa Thần Y trên người bắt đầu vỡ nát, hóa thành vô số hoa cúc.

Là ác nguyên!!! Đột nhiên hắn nghĩ đến điểm này, ngẩng đầu nhìn về phía Lý Trình Di.

Thân đối phương treo giữa không trung, sau lưng một mảnh biển hoa màu tím xoay tròn bắt đầu khởi động, kim kiếm trong tay dĩ nhiên biến thành một đạo hỏa diễm màu sắc rực rỡ ngưng tụ thành ánh sáng.

Ánh sáng hình thanh kiếm!

Ác Nguyên, lựa chọn ngươi!! Tại sao lại lựa chọn ngươi!?

"Ta cuối cùng không thể hiểu được, người như các ngươi. "Lý Trình Di giơ kiếm quang lên, hai tay cầm, giơ cao đỉnh đầu.

Xì.

Xung quanh vô số cánh hoa màu tím tựa như sợi tơ, nhanh chóng hội tụ trên kiếm quang.

Chân thật cũng được, giả dối cũng được. Đều bất quá là chuyện tương lai.

"Hy sinh tất cả những gì hiện tại cho một tương lai không thể biết và không thể lường trước."

Ngươi, lấy được cái gì???

Bốp.!!

Lại là một Nhát thiên mệnh huy hoàng vạn hoa chém xuống.

Kiếm quang cực lớn màu sắc rực rỡ, mang theo khái niệm quy tắc Vĩnh Hằng Sinh Cơ lúc này đây không bị ngăn cản, mà là thẳng tắp chém chính giữa người Vĩnh Linh.

Ánh sáng chói mắt, ở chính giữa thân thể hắn nứt ra một khe hở.

"Ngươi cho rằng ngươi thắng? "Khuôn mặt Vĩnh Linh dữ tợn, cúi đầu đặt một tay lên ngực.

Phần lớn ánh sáng duy nhất ở chỗ ta, còn có mảnh ghép cuối cùng!

Cho dù ta chết, các ngươi cũng đừng hòng bắt được chúng!

Năm ngón tay của hắn rung động, liền muốn nổ tung hai khối ghép hình.

Nhưng trong phút chốc, trong đầu hắn hiện lên một màn ký ức.

Chương 1474. Kết cục 15

Chương 1474: Kết cục 15

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngươi cũng không muốn biết, trên giới hạn kia, rốt cuộc có cái gì sao?

Đã từng thật lâu thật lâu trước kia, một nữ tử xinh đẹp mặc váy đen, ở phía trước, quay lưng về phía hắn nói ra những lời này.

Giờ này khắc này, cách mấy trăm vạn năm, những lời này phảng phất vang vọng lần nữa ở trong đầu hắn hiện lên.

"Nếu ngươi có thể hy sinh tất cả vì ước mơ của mình."

Vì sao không thể vì ước mơ mà hy sinh chính mình?

Lúc trước tàn niệm cuối cùng của Hư Vô chi mẫu, tự giác thất bại, triệt để tan rã lưu lại cho hắn một phần hậu thủ, cũng để lại một câu như vậy.

"Ta"

Vĩnh Linh cắn chặt răng, cúi đầu.

Hắn nhìn thấy vòng tròn Ác Chi Hoa trước ngực mình, vật này đang tự động bay đi, mang theo vô số màu đen, bay về phía Lý Trình Di ở đối diện.

Hắn nhìn thấy chính mình đang chậm rãi vỡ vụn, trong suốt, phân giải thân thể khổng lồ.

Càng nhìn thấy như bị kiếm quang điên cuồng tan rã, ăn mòn, hủy diệt tự ý chí của mình.

Ta!!

Hắn cắn răng, nhắm mắt.

Muốn nổ tung hết thảy tay, vào lúc này cũng chậm rãi thả lỏng ra.

Xé kéo!!

Đột nhiên, tay hắn lần nữa dùng sức, hung hăng đâm vào ngực mình.

Kéo ra bên ngoài.

Kéo ra một quả cầu lửa màu vàng rực cháy như mặt trời và một tấm vải huỳnh quang màu xanh da trời.

Ngươi thắng rồi!!

Hắn buông tay ra, mặc cho người bị lực hút vô hình kéo về phía Lý Trình Di.

"Ngươi thắng rồi. "Khuôn mặt vốn dữ tợn của hắn, chậm rãi bình phục lại.

Lý Trình Di bắt được ánh sáng duy nhất và miếng ghép duy nhất bay tới, sau đó tầm mắt vẫn dừng trên người Vĩnh Linh ở phía đối diện.

Hắn không biết đối phương đã xảy ra chuyện gì, vì sao không cuối cùng không hủy diệt Ánh sáng duy nhất và mảnh ghépp duy nhất.

Nhưng dù sao thì hắn ta cũng có nó.

Ha ha ha ha!!!

Đột nhiên, Vĩnh Linh ngửa đầu điên cuồng cười ha hả.

Giấc mơ!!

"Tất cả chỉ là một giấc mơ!!"

Hiện tại, phải tỉnh rồi!

Rầm!!!

Một tiếng giòn vang.

Toàn thân Vĩnh Linh trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng.

Nhưng những điểm sáng này cũng không tản ra, mà là bay nhanh về phía Lý Trình Di.

Chúng nó điên cuồng tràn vào trong Hoa Thần Y của Lý Trình Di, dung nhập vào đĩa Ác Chi Hoa, giống như đang bổ sung thứ gì đó trong đó.

Cầm đi!

Tất cả của ta!! Lấy hết đi!!

Phải nhìn thấy trên giới hạn! Nhất định phải nhìn thấy!

Thanh âm Vĩnh Linh không ngừng kích động trong đầu Lý Trình Di, vang vọng.

Ý chí của hắn đang tự mình xóa đi tất cả ấn ký, hóa thành lực trường thuần khiết nhất, dung nhập vào trong đầu Lý Trình Di.

Lý Trình Di có chút mơ hồ bị động cắn nuốt một lượng lớn ý thức lực.

Một cường giả Toàn Lý đỉnh phong, tiếp cận giới hạn khủng bố, ý thức lực to lớn, trong nháy mắt này triệt để dung nhập trong cơ thể hắn.

Cái này cơ hồ tương đương với khiến hắn trong nháy mắt vượt qua Toàn Lý đỉnh phong, hơn nữa tổng sản lượng tự thân, trong nháy mắt này, ý thức lực cùng ý chí cường độ của hắn, trực tiếp đạt tới cảnh giới mà toàn bộ Biển Đen trước nay chưa từng có.

Cường độ ý chí của cự thú Asladuni cùng Vĩnh Linh cộng thêm lượng lớn ý thức lực của bản thân.

Hơn nữa một lần nữa tụ hợp mà thành hoa duy nhất, Ác Chi Hoa!

Đồ nhi, nên đem bức tranh ghép cuối cùng giao cho ta.

Đột nhiên một thanh âm từ phía sau Lý Trình Di bay tới.

Lý Trình Di đột nhiên bừng tỉnh, xoay người, nhìn thấy Thiên Huyền Tử đang một thân bạch y đạo bào, tay áo bồng bềnh, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở không trung phía sau hắn.

Cánh hoa màu tím vô tận ở giữa hai người nhanh chóng lưu động, vờn quanh.

Một tia nguy hiểm và nguy cơ quỷ dị, từ trong lòng Lý Trình Di bốc lên.

“Sư tôn. “Lý Trình Di trong tay bắt lấy bức tranh Duy Nhất, lâm vào chần chờ.

Khủng hoảng???

Tại sao lại là khủng hoảng???

……

Biển Đen.

Trong khu vực không biết, hai Cự linh đứng sừng sững trong một đại dương cánh hoa màu tím.

Hoa Thần Y trên người Lý Trình Di, còn lóng lánh kim quang chói mắt sau khi dung hợp Hoa Đế Vương đời thứ nhất.

Hoa duy nhất hoàn thành, làm cho toàn bộ hình thái của hắn lại phát sinh biến hóa mới.

Từng đạo sừng vàng dữ tợn uốn lượn, từ hai vai cùng đầu sinh ra, vô số kết tinh thể màu vàng, từ khe hở áo giáp lan tràn ra.

Áo choàng phía sau biến thành thuần trắng đen, trung tâm có một vòng bán nguyệt màu vàng cực lớn sáng lên huỳnh quang.

Phía sau hư không, vô số màu tím cánh ở giữa Biển hoa, Vòng Ác Chi Hoa thật lớn đã triệt để chuyển hóa thành thuần kim sắc, trung tâm chi chít hiện ra tổng cộng 48 loại sắc thái hoa thần vị khác nhau.

Tổng cộng bốn đạo vòng tròn, từ trong ra ngoài không ngừng lồng vào nhau, mỗi một vòng tròn 12 hoa thần vị, đều đang thong thả tuân theo tốc độ của mình chuyển động.

Chúng nó có ngược chiều kim đồng hồ, có thuận chiều kim đồng hồ, phân biệt đại biểu cho năng lực mạnh yếu của các hoa thần tướng, loại hình phân hóa.

Đồ nhi, ngươi đang do dự cái gì?

Khuôn mặt Thiên Huyền Tử vẫn như trước, mặt mũi hiền lành, hoàn toàn không nhìn ra tâm tình ác ý.

Nhưng hợp thành hoa duy nhất, hơn nữa thân mang ác nguyên Lý Trình Di, lại có thể rõ ràng cảm nhận được, đập vào mặt là ác niệm khổng lồ.

Tham lam.

Sự tham lam không thể kiềm chế!

Tham lam kia phảng phất có thể đem khu vực đã biết toàn bộ Biển Đen, toàn bộ bao phủ, toàn bộ ăn mòn một cách khủng bố.

Đây là

"Ác ý của Sáng Thế Cổ Thụ "Lý Trình Di lúc này đã hiểu được.

Sau lưng Thiên Tụ Các, Thải Thiên Tứ lão vốn là một thể, Thiên Huyền Tử, cũng là Thiên Thanh Tử cũng là Thiên Hồng Thiên Nhãn.

Bản thể của bọn họ, vì siêu thoát giới hạn, mà lựa chọn dung hợp làm một.

"Đừng sợ. "Thiên Huyền Tử vươn tay, mặt mỉm cười.

Ngươi khác với bọn họ. Ngươi là đệ tử Thiên Tụ Các ta. Sau khi ta siêu thoát giới hạn, sẽ khôi phục lại tất cả.

Ông ta từng chút từng chút tới gần, bay tới gần.

Chương 1475. Kết cục 16

Chương 1475: Kết cục 16

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ta biết chí hướng của ngươi, thứ ngươi hướng tới. Ngươi không có nhiều dã tâm như vậy, chỉ là muốn sống cuộc sống mình muốn. Có ta ở phía trên đứng vững hết thảy ngươi muốn sống cuộc sống gì, đều có thể.

"… "Lý Trình Di im lặng không nói.

Theo đối phương tiếp cận, nhắc nhở cùng cảnh báo trong đầu hắn điên cuồng chấn động.

"Đến" Thiên Huyền Tử vươn tay ra, sau lưng không đếm được nhánh cây màu vàng, nhanh chóng như xúc tu, lan tràn tản ra, từ xung quanh dần dần bao vây tiến vào Lý Trình Di.

"Ta sẽ hộ trì các ngươi, đợi ta vượt qua giới hạn, thành tựu vĩnh hằng bất hủ duy nhất" nụ cười trên mặt Thiên Huyền Tử càng thêm nồng đậm.

Tay ông ta, cũng cách Lý Trình Di càng ngày càng gần.

Bộp.

Một tiếng giòn vang.

Tay ông ta bị tóm lấy.

Lý Trình Di giơ cánh tay phải lên, tóm lấy cánh tay Thiên Huyền Tử.

"Ân đức của sư tôn đối với đệ tử, đệ tử chưa bao giờ quên, cũng nhớ kỹ trong lòng".

Ánh huỳnh quang màu sắc rực rỡ trong hai mắt hắn càng ngày càng chói mắt.

Nhưng, hiện tại.

Lý Trình Di ngẩng đầu, nhìn thẳng người trước mặt này, đã từng đối với hắn là đỉnh núi cao.

Trên giới hạn thành tựu, tỷ lệ càng lớn, hẳn là ta mới đúng chứ?

Hắn lúc này trí óc tính toán, sau khi dung hợp ý thức lực Hoa Đế Vương đời thứ nhất Vĩnh Linh, dĩ nhiên đến một mức độ vô cùng khoa trương, quá khứ hiện tại tương lai, vạn sự vạn vật, đều hiện lên rõ ràng mạch lạc tự nhiên trong đầu hắn.

Cho dù có vấn đề phiền toái gì, chỉ cần gia tốc cục bộ trong đầu mình, là có thể dùng thời gian mạnh mẽ phá giải.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Toàn Tri, cũng là chỗ toàn năng của Toàn Lý đỉnh phong.

Biển Đen này, ngoại trừ không biết, đã không có gì có thể giấu diếm được Toàn Lý đỉnh phong.

Cho nên, trong nháy mắt hắn liền tính ra, một khi chính mình giao ra tàn phiến miếng ghép duy nhất, đối phương tuyệt đối sẽ lấy Sức mạnh tuyệt đối cường thế, cướp đoạt hoa duy nhất cùng ánh sáng duy nhất của mình, để tăng thêm tỉ lệ đột phá giới hạn .

“Đồ nhi, ngươi đây là không tín nhiệm vi sư? “Thiên Huyền Tử nhướng mày, nụ cười trên mặt lãnh đạm xuống.

Lý Trình Di trong đầu vô số khả năng nhanh chóng hiện lên, “Không phải sư tôn đến vì miếng ghép hình cuối cùng của Bầu trời duy nhất chứ?”

Ác Nguyên!!

Hoa Đế Vương đời thứ nhất lúc trước chính là muốn mượn ác nguyên siêu thoát, hoa duy nhất cùng ánh sáng duy nhất, đều là dùng để tăng thêm đột phá, ổn định sức mạnh tự thân.

Không biết và đã biết có thể nuốt chửng chuyển hóa lẫn nhau, cho nên sức mạnh đã biết càng nhiều, càng mạnh, khi dung hợp không biết, giới hạn đột phá, tỷ lệ thành công lại càng lớn.

“Mà là vì ác nguyên? “Lý Trình Di mặc dù là câu nghi vấn, nhưng ngữ khí lại khẳng định.

Thiên Huyền Tử trầm mặc, lập tức thở dài một tiếng.

"Sức mạnh duy nhất, đại diện cho cực hạn của những gì đã biết. Là cuối cùng của cực cuối cùng của con đường đã biết. Nắm giữ sức mạnh như vậy, đại diện cho ý chí của chúng ta, cũng đạt đến trạng thái viên mãn nhất đã biết. Nhưng"

Đột phá giới hạn, là vì nắm giữ cái không biết, đồng thời nắm giữ cái đã biết cùng cái không biết, tất nhiên không thể chỉ dựa vào cái chúng ta đã biết.

Lý Trình Di yên lặng nghe.

Giờ này khắc này, toàn bộ Khu vực đã biết Biển Đen, cũng chỉ còn lại hai người bọn họ, đang quyết định tương lai hết thảy vận mệnh khu vực đã biết.

Cho nên, chút thời gian này, bọn họ cũng không thèm để ý.

"Vì vậy, ta sinh ra một ý niệm trong đầu. Nếu đã biết có thể sinh ra cực hạn duy nhất như vậy, như vậy không biết cũng có đối ứng với các tồn tại cảnh giới hoặc sự vật?

Thiên Huyền Tử tiếp tục nói.

Trong mắt ông ta có vô số tinh quang lóe ra, mỗi một điểm tinh quang kia, chính là một hệ Góc chết mênh mông.

Đó đều là vật chất Biển Đen bị ông ta vừa mới thôn phệ tiến vào trong cơ thể.

Cái gọi là không biết, thật ra bao hàm hai bộ phận.

Thứ nhất, bộ phận còn chưa nhận thức được. Thứ hai, bộ phận hoàn toàn không thể nhận thức được.

Mà ác nguyên, Hoa Đế Vương đời thứ nhất năm đó dựa vào ác nguyên. "Ánh mắt Thiên Huyền Tử dừng trên người Lý Trình Di.

Đó là bộ phận không thể nhận ra.

"Nhận thức bản chất, đơn giản là đem hết thảy ngoại giới, chiếu rọi vào nội tâm chúng ta, chuyển hóa thành một loại hình thức bảo tồn tin tức khác." Lý Trình Di lên tiếng.

“Nếu không thể bị nhận thức, liền đại biểu không biết không thể bị chiếu rọi, không thể bị cảm thụ. Như vậy cho dù có được duy nhất sức mạnh, lại có ích lợi gì?”

Hắn không cách nào lý giải cái gọi là siêu thoát, cái gọi là giới hạn, nên như thế nào vượt qua.

“Không biết quả thật không thể chiếu rọi. Ngươi dùng từ này rất khá. “Thiên Huyền Tử khen ngợi gật đầu nói.

Bất kỳ hình thức nhận thức nào, tiền đề đòi hỏi ký ức, và bản chất của ký ức là thông tin được lưu trữ sinh học bên trong, theo nhiều cách thực tế khác nhau.

Bất kỳ thông tin nào, về cơ bản đều có vật chất và năng lượng tương ứng thực tế, giống như con người các bạn, bên trong bộ não ban đầu, các khớp thần kinh tế bào não kết hợp, không có dây thần kinh não thì đừng nói gì đến ký ức. “Lý Trình Di gật đầu.

“Như vậy không biết hôm nay không cách nào chiếu rọi hết thảy tồn tại hiện thực, cũng liền tự nhiên không cách nào bị nhận thức, các ngươi lại có thể dùng cái gì đi siêu thoát?”

Chương 1476. Kết cục 17

Chương 1476: Kết cục 17

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Đúng vậy, ta đã từng nghĩ không cách nào chiếu rọi, đối với chúng ta mà nói chính là không tồn tại” Thiên Huyền Tử thở dài, “Nhưng sau đó ác nguyên xuất hiện.

“Nó không cách nào bị chiếu rọi, cũng xác thực không cách nào bị nhận thức. nhưng là, nó xuất hiện, có thể không ngừng đem xung quanh đã biết, an toàn chuyển hóa thành cái chưa biết mới. hơn nữa ban đầu bám vào trên thân vật yếu ớt như hoa, giống như ngươi cùng Hoa Đế Vương đời thứ nhất đạt được hoa ngữ.”

Hoa ngữ của các ngươi không giống nhau, đó là bởi vì đó đều là ác nguyên thực tế chuyển hóa mà đến, cũng không phải là cố định vĩnh hằng không thay đổi.

Đây mới là chỗ mấu chốt nhất, nó có thể làm cho toàn bộ biết, lợi phương pháp khả thi dụng nào đó, thao túng cái không biết “

Ông ta dừng một chút.

Ta thật sự, thật sự rất muốn biết, trên giới hạn kia, rốt cuộc là cái gì?

“Đệ tử sẽ thay sư tôn đi xem. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Vậy không được. “Thiên Huyền Tử nở nụ cười. “Đến tầng thứ như chúng ta, chỉ cần niệm động, tất cả tin tức tồn tại đều không thể giấu diếm. Chỉ cần ý động, tất cả hiện vật đã biết, đều dưới tác dụng của năng lượng vô hạn, bị tùy ý biến hóa, không quan trọng thời gian, không gian, không quan trọng số lượng chất lượng.”

Ông ta mở tay ra, lòng bàn tay bỗng nhiên sinh ra một vòng xoáy màu đen.

Trong vòng xoáy sinh ra vô số tinh vân, trong tinh vân có vô số hằng tinh hiện lên, ngay sau đó là vô số hành tinh.

Sau đó là hành tinh tan vỡ, hằng tinh tĩnh mịch, tinh vân co rút lại, một lần nữa hóa thành một điểm, tiêu tán không còn.

Ngươi xem, một thế giới sinh diệt, chỉ ở trong niệm động của chúng ta.

"Vạn vật như vậy, đã sớm đối với chúng ta không có lạc thú." Thiên Huyền Tử nói, "Cái gọi là đã biết, đã sớm biến thành lồng giam cực lớn đối với chúng ta."

"Đã như vậy, tại sao không suy yếu bản thân, hạ xuống làm phàm nhân?Trầm luân mà xuống, cảm nhận được lạc thú không phải càng lớn sao?" Lý Trình Di bỗng nhiên nói.

"Sao ngươi biết ta chưa từng làm như thế? "Thiên Huyền Tử nở nụ cười.

"Lão hủ thân hóa vô cùng, cuối cùng từ bản thể hóa thành tứ đại hình thái, trải qua không biết bao nhiêu hành trình.

"Đệ tử vẫn là không hiểu, nếu không biết không có khả năng bị nhận thức, như vậy coi như người đó ảnh hưởng vạn vật, chúng ta cũng không nên phát hiện người đó mới đúng."

Và theo nguyên tắc này, đó là, bất cứ điều gì có thể được tìm thấy bởi những người như ta không nên là những điều không biết liên quan đến phái sinh. " Lý Trình Di nhíu mày nói.

"Không cách nào lý giải, không biết chuyển hóa thành đã biết, đặc điểm lớn nhất, chính là không thể nắm bắt, không cách nào lý giải, không hề logic." Thiên Huyền Tử gật đầu nói.

"Toàn Tri chúng ta, nắm giữ tất cả thông tin về tất cả mọi thứ, bất kỳ phần nào đột nhiên tăng hoặc giảm, đều có thể biết rõ như lòng bàn tay. Nhưng cái không biết thì khác. Chúng là phần tăng thêm. Và như ta đã nói trước đây. Ta biết tất cả mọi thứ thực sự có thể chuyển đổi thành cái không biết, nhưng phần đó là bộ phận chưa được nhận thức mới được chuyển hóa.

Trên thực tế, mấu chốt nhất chính là bộ phận không thể bị nhận thức, cho dù chúng ta Toàn Lý cũng không thể chuyển hóa.

“Nhưng ác nguyên có thể chuyển hóa? “Lý Trình Di hiểu được.

“Ngươi hiểu là tốt rồi. “Thiên Huyền Tử mỉm cười gật đầu. Hiện tại, giao cho ta đi. Miếng ghép hình cuối cùng!

Hắn lần nữa buông tay ra, hướng về phía Lý Trình Di.

“Không bằng sư tôn đem các mảnh ghép duy nhất mà các người thu thập giao cho đệ tử, do đệ tử đến nếm thử siêu thoát, chứng kiến cảnh sắc giới hạn phía trên, như thế nào?”

Lý Trình Di thản nhiên nói.

“Ha ha ha “Thiên Huyền Tử cười rộ lên,” Xem ra, cuối cùng vẫn phải làm một hồi rồi!

Đệ tử kỳ thật cho tới bây giờ đều là người không có dã tâm. “Lý Trình Di đột nhiên thở dài.

“Từ lúc ban đầu bị Góc chết lôi kéo, đến về sau Biển Đen uy hiếp từng bước ép sát, sau đó là Hoa Đế Vương đời thứ nhất không ngừng tính toán, đến bây giờ.”

“Đệ tử chỉ là một người bình thường, tại sao?”

Khuôn mặt dưới lớp giáp chậm rãi vặn vẹo.

Tại sao các ngươi ai nấy đều muốn ép ta?

“Nguyện vọng của ta rất đơn giản.”

“Chỉ muốn sống”

“Một ước muốn vô cùng đơn giản, không có tiếc nuối, không có nguy hiểm uy hiếp, an tĩnh sống sót”

Trong nháy mắt này, hoa duy nhất cùng ánh sáng duy nhất, cùng với Vĩnh Hằng Sinh Cơ đại biểu khái niệm tồn tại của cự thú, đều ở trong phút chốc, triệt để dung nhập ý thức khổng lồ vô cùng khủng bố của Lý Trình Di.

Tất cả Sức mạnh của bọn họ đều được kết nối bởi một điểm đặc trưng chung.

Đó chính là muốn sống.

……

Bản chất của hoa là cơ quan phát triển để kéo dài sức sống của thực vật.

Ánh sáng ban cho vạn vật sinh cơ, cũng cũng là năng lượng sinh cơ tự nhiên phát ra.

Bản thân sự tồn tại, theo một nghĩa nào đó cũng có thể hiểu là sự sống của các hạt vật chất.

Bất cứ sự vật gì, bất cứ ý thức nào, trước hết phải có sự sống trước khi có thể có nhận thức. Bởi vì, Toàn Tri, bản thân cũng nhất định phải sống trước, mới có thể truy đuổi hết thảy.

Đó là một khái niệm điểm cơ bản thấp hơn một tầng so với sự tồn tại.

Nhưng trong khoảnh khắc này, nó tạo ra một tác dụng kết nối kỳ diệu, không phải là sự tồn tại và hư vô cuối cùng, mà là tác dụng đặc biệt kết nối tất cả mọi thứ thành một mảng lớn.

“Ngu muội! “Sắc mặt Thiên Huyền Tử trầm xuống,” Sống không hề theo đuổi, không hề có ý nghĩa!”

“Ta không muốn có ý nghĩa gì. “Lý Trình Di thản nhiên nói.

Chương 1477. Kết cục 18

Chương 1477: Kết cục 18

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hắn lúc này, chứng kiến Hoa Đế Vương đời thứ nhất, Hoa Đế Vương đời thứ hai, Thiên Tụ Các chờ đợi truy đuổi đối với tương lai, trong lòng càng thêm rõ ràng chính mình muốn là cái gì.

"Ta chỉ muốn nắm giữ hết thảy sự sống, chỉ muốn yên lặng, sống cuộc sống mình muốn."

Hắn hít sâu một hơi, mở rộng hai tay, tựa như đang ôm cái gì.

Hoa Đế Vương đời thứ nhất cũng được, Hoa Đế Vương đời thứ hai cũng được, Liên Thành Hội, sư tôn Toàn Tri các ngươi cũng được.

"Ý chí mạnh mẽ và cao cả nhất để theo đuổi và làm chủ ý nghĩa."

Mà ta chỉ cần nắm giữ các ngươi là tốt rồi.

Là, con đường duy nhất còn sống, nhất định không cường đại bằng tồn tại cùng hư vô, nhưng vậy thì sao?

Chỉ cần là ý thức, nhất định cần khái niệm sống này, mới có thể có bản thân.

"Xem ra ngươi đã quyết định rồi. "Thiên Huyền Tử không nói nhảm nữa.

"Đúng. "Lý Trình Di gật đầu, sắc mặt bình tĩnh hơn trước. Sinh mệnh là truy đuổi, là rực rỡ, là tham vọng bừng bừng, nhưng những thứ này cũng đại biểu cho sinh cơ chúng ta thúc đẩy cái đã biết lớn mạnh. Mà để duy trì cân bằng. Rốt cuộc cái gì thúc đẩy cái chưa biết lớn mạnh, đó là đáp án các ngươi muốn truy tìm.

Mà ta, chỉ muốn sau khi các ngươi tìm được đáp án, đến xem một chút là tốt rồi.

“Xem ra ngươi đã tìm được con đường thuộc về mình.” Thiên Huyền Tử sắc mặt lạnh như băng, đạo bào trên người không gió tự lay động, sau lưng một cổ thụ hoàng kim khổng lồ chậm rãi hiện lên.

“Đúng vậy, bất quá, nếu muốn thu thập Mảnh ghép duy nhất cuối cùng, chỉ sợ là một chuyện cực kỳ khó khăn.” Lý Trình Di trong tay lần nữa ngưng tụ ra Chĩa 3 mũi hoàng kim.

“Vậy hãy để ta nhìn xem, ngươi có hay không ý chí đi đến cuối con đường của bản thân!”

Thiên Huyền Tử giơ tay lên.

Cổ thụ hoàng kim phía sau bỗng nhiên bay ra cành vàng không đếm được, nhằm phía Lý Trình Di.

Cùng lúc đó, thân thể của ông ta cũng bắt đầu nhanh chóng biến lớn.

Vốn là trạng thái Cự Linh, lúc này ông ta cư nhiên còn đang biến lớn.

Thân thể ông ta trong nháy mắt liền bành trướng đến gấp mười lần.

Lại bành trướng, cũng đã vượt qua nhất thể tích Hoa Đế Vương đời thứ nhất lúc trước, cùng Lý Trình Di so sánh, tựa như núi cao với người thường.

Không chỉ như thế, ông ta còn đang lớn lên.

Trạng thái Cự Linh, đại biểu không chỉ là thân thể khổng lồ, đối với nắm giữ toàn bộ khái niệm mà nói, thể xác khổng lồ tác dụng không lớn.

Chân chính phiền toái, là sau khi tiến vào trạng thái Cự Linh,có vô số con đường cung ứng năng lượng thu thập tụ tập tiến vào tự thân.

Mỗi kênh cung cấp năng lượng này đại diện cho một loại năng lượng vô hạn.

Mà khi tiến vào trạng thái Cự Linh, có thể phóng đại tổng số năng lượng phóng thích trong nháy mắt, để đạt được mục đích vặn vẹo quy tắc khái niệm nhanh hơn.

Cho nên một khi một Toàn Lý triển khai trạng thái Cự Linh, Toàn Lý còn lại nếu đẳng cấp kém hơn, vậy tất thua không thể nghi ngờ.

Dù sao trong tình huống bình thường, đám Toàn Lý chỉ cần kết nối với kênh năng lượng vô hạn đủ để sử dụng.

Chỉ có trạng thái Cự Linh, mới là toàn lực chân chính của bọn họ.

Lý Trình Di nhẹ nhàng thở ra, tiến lên một bước, thân hình cũng nhanh chóng bành trướng theo đối phương.

Hắn tại vừa rồi ở trong trạng gia tốc bên trong, sớm nắm giữ Hoa Đế Vương đời thứ hai truyền thụ cho hắn rất nhiều con đường năng lượng vô hạn.

Lúc này thân hình cũng nhanh chóng phóng đại.

Ngay lúc này.

Hết thảy bên cạnh hai người đều hóa thành các đường nét không ngừng lưu động.

Tất cả các đường nét đều chảy xuống, điều này có nghĩa là thân thể của bọn họ đang nâng cao không giới hạn.

Vô số đường nét màu sắc rực rỡ hình thành dòng sông màu sắc rực rỡ, hóa thành một ống tròn, vây quanh hai người.

Bốn phía bọn họ, tất cả đều là dòng sông hoa mỹ ngũ sắc sặc sỡ như vậy.

Không bao lâu, dòng sông trở nên càng ngày càng nhỏ, xung quanh hóa thành một mảnh màu sắc mông lung.

Không có dòng, chỉ có vô số điểm.

Hai người một mực ở vào trạng thái tăng lớn vô hạn, đây cũng là vượt qua Toàn Lý đỉnh phong, cao hơn một tầng, trạng thái Cự Linh vô hạn.

Vĩnh viễn không ngừng bành trướng, khiến Thiên Huyền Tử và Lý Trình Di một lần nữa trở lại vạch xuất phát.

“Vạn vật, bởi vì ta mà sinh! “Phía sau Thiên Huyền Tử hiện lên hư ảnh Thiên Thanh Tử.

Vô số cành vàng sau lưng hóa thành vô số sợi tơ vàng, bay về phía Lý Trình Di.

Keng keng keng!!

Tất cả cành cây trong nháy mắt đều bị vô số cánh hoa màu tím chặn lại.

Sức mạnh Hoa duy nhất, câu thông với ác nguyên, trên thực tế so với lực Duy nhất bình thường cao hơn 1 bậc

Lúc này đối đầu với Thiên Huyền Tử nắm giữ mảnh ghép tàn thiên duy nhất không trọn vẹn trong lúc nhất thời đấu ngang tài ngang sức.

Âm Điển Trụ Diệt!

Sắc mặt Thiên Huyền Tử không thay đổi, tay phải nâng lên, chậm rãi vỗ về phía này.

Trong lòng bàn tay trong phút chốc khuếch tán ra một vòng vô hình khổng lồ dao động.

Dao động kia trong nháy mắt bao lấy thân thể Lý Trình Di.

Trong nháy mắt, trong hư không xung quanh, tất cả thời gian đều bị chôn vùi, biến mất.

Không phải dừng lại, mà là chiều không gian thời gian của bản thân sự vật, hoàn toàn biến mất vào giờ khắc này.

Không có thời gian, sẽ không có biến hóa nữa, sẽ không có biến hóa, tất cả động tác của Lý Trình Di lúc này, trong phút chốc đều bị dừng lại, không thể nhúc nhích.

“Hắn không cách nào hủy diệt nguyên vật, cái gọi là trụ diệt, chỉ là đẩy xa nguyên vật, để nó thuộc về thời gian không gian một mặt không thể bị nhìn thấy, không thể bị bày ra, không hơn.”

Ý thức lực của Lý Trình Di nhanh chóng hiện lên.

Trong phút chốc kích thích nguyên vật, thời gian xung quanh lại nhanh chóng khôi phục lại.

Nhưng điều này đã bị chậm trễ trong nháy mắt.

Chương 1478. Kết cục 19

Chương 1478: Kết cục 19

Người dịch: PrimeK Tohabong

Chờ hắn hoàn hồn lại, một mảnh cành cây màu vàng đã tới trước người.

Lóe sáng.

Ý thức trong lòng hiện lên.

Toàn thân Lý Trình Di chợt sáng lên bạch quang vô cùng chói mắt.

Hoa Ngữ Lóe sáng chợt bộc phát, sau khi kết hợp với ánh sáng duy nhất, uy lực của Lóe sáng trong nháy mắt hóa thành một tầng mạnh nhất trong khái niệm cường cố.

Ầm ầm!!!

Ánh sáng trắng rực khủng bố, trong nháy mắt bao phủ hết thảy sự vật xung quanh, đem hết thảy đều hóa thành thuần trắng.

Trong bạch quang, cành hoàng kim đều bị thiêu đốt chôn vùi, nát bấy biến mất.

Thân ảnh Thiên Huyền Tử lóe lên, xuất hiện phía sau Lý Trình Di, chỉ tay.

Cổ thụ hoàng kim cũng vung ra một cành cây tráng kiện, cùng ngón tay chồng lên một thể, đánh về phía lưng Lý Trình Di.

Nhưng một ngón tay này, cũng bị Lý Trình Di trở tay đâm một cái, chĩa 3 mũi đối đầu ngón tay.

Bùm!

Lại là một mảnh điểm sáng kim sắc bạch sắc nổ tung.

Hai người cấp tốc tách ra, lại nhanh như chớp xông tới gần.

Thình thịch Thình thịch Thình thịch!!!

Tựa như cuồng phong bạo vũ hung hãn đối công, điểm sáng nổ tung giữa hai người một bên rơi xuống hóa thành vô số kim diệp, một bên thì hóa thành vô số cánh hoa màu tím.

Nhưng quỷ dị chính là, kim diệp của Thiên Huyền Tử sau khi rơi xuống, còn có thể điên cuồng thôn phệ cánh hoa màu tím, cũng giống như vật sống, hướng phía sau Thiên Huyền Tử dung hợp trở về.

"Vạn vật đều bắt nguồn từ hoa cũng tốt, ánh sáng cũng tốt, bất luận cái gì tiếp xúc, đều sẽ chỉ làm cho ta trở về lúc ban đầu mạnh nhất."

Thiên Huyền Tử cười to.

Mỗi một lần va chạm với Lý Trình Di, ông ta đều có thể từ trên người đối phương thôn phệ một cỗ sức mạnh lớn thuộc về đối phương.

Đây gần như là khái niệm thuộc tính khó giải.

Hoa duy nhất cũng tốt, ánh sáng duy nhất cũng tốt, đều không thể rời khỏi sáng thế cổ thụ phân hóa lúc ban đầu.

Nhưng trong lòng Lý Trình Di không có tiếc nuối, không có sợ hãi.

Mặc dù sức mạnh của hắn đang nhanh chóng giảm xuống, mà sức mạnh đối diện đang nhanh chóng tăng cường.

Ngay sau đó, hắn bắt đầu khai thác tất cả các sức mạnh hoa và ánh sáng trong khu vực đã biết của Biển Đen.

Vô số màu sắc cùng quang mang màu trắng kim sắc, từng đạo hội tụ rơi xuống, đều tăng cường cho hắn một mảng lớn.

Thiên mệnh.

Trong phút chốc chĩa 3 mũi trong tay hắn hóa thành kim kiếm, tia chớp ngưng tụ hoa ngữ, chém về phía trước.

Huy Hoàng Vạn Hoa Trảm!

Bốp.!

Một đạo trường kiếm màu vàng tựa như liệt diễm tụ hợp mà thành, từ trên xuống dưới, cắt ra tất cả không gian, rơi tới đầu Thiên Huyền Tử.

Cái này chém xuống, sức mạnh ánh sáng duy nhất cùng hoa duy nhất bám trên đó, khủng bố diễm quang bạch kim sắc, trong khoảnh khắc chém qua vô số viên cầu Khu vực đã biết, chia làm đôi toàn bộ trung tâm Biển Đen.

"Vô dụng. "Thiên Huyền Tử mỉm cười, giơ tay bắt lấy kiếm quang.

Trong nháy mắt chôn vùi tất cả quy tắc khái niệm phía trên, sau đó hấp thu tất cả diễm quang, hóa thành sức mạnh bản thân.

Tất cả của ngươi, đều bắt nguồn từ ta.

Ông ta bóp nát kim kiếm, chỗ trống đạo bào trên người, mơ hồ hiện ra vô số hoa cỏ hoa văn, phía sau cũng bắt đầu hiện lên bạch quang nhàn nhạt nhu hòa ấm áp.

"Kết thúc rồi. "Ông ta trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Lý Trình Di, bàn tay xuyên qua tầng tầng ánh sáng và phòng hộ khái niệm hoa, chộp về phía áo giáp ngực Lý Trình Di, mảnh ghép bầu trời duy nhất hóa thành một hoa văn màu lam.

"Đúng vậy. "Ý thức của Lý Trình Di đột nhiên cũng vang lên một câu tương tự.

Kết thúc rồi.

Hắn nhẹ giọng nói.

Trong nháy mắt, trên người hắn phát ra bạch quang khủng bố không thể đếm được, trong bạch quang, có vô số bị nhuộm thành cánh hoa thuần trắng điên cuồng tuôn ra.

"Ngươi!! "Ngươi điên rồi!?" Thiên Huyền Tử sắc mặt kịch biến, đây chính là trạng thái Cự Linh vô hạn"

Dưới trạng thái này, bọn họ đã tụ tập toàn bộ ý chí ý thức lực của bản thân trong Biển Đen, một khi trạng thái này thân chết, cho dù Toàn Lý, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Bọn họ lúc này mới đánh không bao lâu, Lý Trình Di vừa mới rơi vào hạ phong, như thế nào liền trực tiếp nhanh tiến đến giai đoạn tự bạo!

Nhưng giờ này khắc này, ông ta cũng không kịp phản ứng, chính mình vô số ý thức lực đều dùng vào thôn phệ hấp thu sức mạnh đối phương.

Song phương cơ hồ là dính chặt cùng một chỗ, trong thời gian ngắn không thể tách rời.

Cuối cùng.

Oanh!!!

Bạch quang và cánh hoa nhanh đến không thể tưởng tượng được, trong phút chốc điên cuồng nổ tung, xé nát toàn bộ thân thể Lý Trình Di, nổ thành vô số khối nhỏ, bắn ra bốn phương tám hướng.

Sức mạnh Hoa duy nhất và ánh sáng duy nhất đã sớm dung hợp vào ý thức của hắn, vào giờ khắc này đồng thời bị nổ tung.

Lấy hắn làm trung tâm, từng vòng bạch quang tầng tầng chồng chất, trong đó xen lẫn khái niệm quy tắc mảnh vỡ vô số hữu hình vô hình, trong nháy mắt liền thôn phệ Thiên Huyền Tử

Ầm ầm!!!

Bạch quang biến thành sóng gợn một vòng tiếp một vòng, chỗ trung tâm nhất chậm rãi hiện lên một chút mơ hồ màu xám.

Đó là màu hỗn độn ban đầu của vạn vật.

Đại biểu đã biết cùng không biết hỗn tạp thành một khối, nguyên vật còn chưa xuất hiện sinh cơ.

Ngay sau đó, điểm hỗn độn này nhanh chóng khuếch tán, biến lớn, trong nháy mắt lan tràn tới tất cả phạm vi xung quanh.

Câu kết tồn tại khái niệm Lý Trình Di, tự bạo mang đến hậu quả xấu, chính là toàn bộ tất cả Khu vực đã biết ở Biển

Đen, bắt đầu hỗn độn hóa với tốc độ cao nhất, trở về thời kỳ trạng thái nguyên thủy nhất vô số năm trước.

Thời không bắt đầu sụp đổ.

Căn cơ tồn tại Vạn vật bị phá hư, chớ nói chi là Thiên Huyền Tử gần nhất.

Hắn chỉ còn lại có non nửa thân thể, ý thức gặp trọng thương, đần độn rời khỏi trạng thái Cự Linh vô hạn, bay vào khu vực không biết tiềm tu khôi phục.

Chương 1479. Đoạn cuối 1

Chương 1479: Đoạn cuối 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ngươi còn sống không?

Trong ác nguyên, một mảnh hư không không có thực thể.

Một thanh âm lên tiếng hỏi.

Là Hoa Đế Vương đời thứ nhất.

"Ừ. "Giọng Lý Trình Di vang lên.

"Ngươi cư nhiên thật sự còn sống!? "Một tia ý thức lưu lại của Hoa Đế Vương đời thứ nhất chấn kinh.

Hắn cũng chỉ còn lại có một chút ý thức lưu lại, đây vẫn là bởi vì ác nguyên lây nhiễm, mà lưu lại một tia.

Nhưng Hoa Đế Vương đời 3 người này……

……

Trong bóng tối, trong lúc nhất thời hai người im lặng.

Im lặng thật lâu.

Vừa rồi lúc đánh nhau, bỗng nhiên cảm thấy, có thể ta không chết được. "Giọng Lý Trình Di rất bình tĩnh.

"Cho nên ngươi liền tự bạo? "Hoa Đế Vương đời thứ nhất ngạc nhiên. Ta cho ngươi nhiều như vậy, ngươi liền toàn bộ dùng để tự bạo?

"Ta chỉ muốn sống. Nếu phát hiện có thể sẽ thua, vậy thừa dịp còn chưa thua, trực tiếp tự bạo giải quyết đối thủ là được rồi. "Lý Trình Di an tĩnh nói.

Cho nên ngươi vì cái gì còn có thể sống sót!? "Hoa Đế Vương đời thứ nhất không cách nào hiểu được.

"Đúng vậy, chúng ta đều không cách nào khôi phục, vì cái gì ngươi còn hoàn chỉnh như vậy?" thanh âm Hoa Đế

Vương đời thứ hai Tạ Vinh cũng vang lên, mang theo một tia khó có thể tin.

Đều tự bạo, lực toàn bộ tự bạo trong Trạng thái Cự Linh theo bản năng, kết quả người này lại đang khôi phục ý thức lực bản thân với một tốc độ khó có thể tưởng tượng.

Không thể hiểu được.

"Xin lỗi. "Lý Trình Di nói.

"Ta không giống các ngươi. "Ngữ khí nghiêm túc của hắn khiến hai người có loại xúc động muốn đánh chết hắn.

"Không phải, ngươi đều khởi động lại Hỗn Độn, ý thức lực về không, như thế nào còn không chết!?"Hoa Đế Vương đời thứ nhất không cách nào lý giải phát điên nói.

"Có thể là vì yêu cầu của ta không cao bằng các ngươi. Ta chỉ muốn yên tĩnh sống cuộc sống mà mình muốn. "Lý Trình Di trả lời.

"Câu trả lời của ngươi có cũng như không? "Hoa Đế Vương đời thứ nhất không nói gì, nhưng dù sao cũng là tồn tại đỉnh cao nhất, rất nhanh hắn liền nghĩ tới vấn đề chính.

Là hoa ngữ!?

Năng lực của Hoa Ngữ cao như vậy? Đối với tình huống này mà cũng có thể hồi phục sao!?

"Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới. "Lý Trình Di gật đầu.

Sao chúng ta không có hoa ngữ cao cấp như vậy? "Hoa Đế Vương đời thứ hai có chút chua xót nói.

"Có lẽ là vận khí của ta tương đối tốt. "Lý Trình Di không nói thêm gì.

Ác nguyên không cách nào bị cảm ứng được, nhưng ác nguyên ảnh hưởng sinh ra sự vật khác, hắn lại có thể cảm giác được.

Đó chính là mảnh hoa nhỏ màu đen thần bí kia.

Giờ này khắc này, hắn vẫn có thể cảm giác được Ác Chi Hoa của mình.

Cái đĩa tròn kia vẫn còn ở vị trí mu bàn tay mình, lơ lửng, không biến hóa.

Mà phía trên, quang mang thuộc về 12 hoa thần vị, như trước đang chậm rãi phóng thích, phảng phất vô số hạt tử phi tán màu sắc rực rỡ.

Những hạt này, bất luận kẻ nào cũng có thể rất rõ ràng có thể nhìn thấy, chúng nó mới trống rỗng hiện ra, bị ác nguyên chuyển hóa thành sức mạnh không biết.

Ác nguyên đem cái không biết chuyển hóa thành cái đã biết, đang liên tục bổ sung cho hắn, trợ giúp hắn khôi phục.

Hơn nữa, hắn không có nói sai.

Trận chiến này, Hoa Ngữ Thiên Vận, trợ giúp cho hắn vô cùng to lớn.

Bất cứ nơi nào có thể có ngã ba, bất cứ nơi nào có thể có sự phân bố xác suất, hắn chắc chắn sẽ đi theo hướng có lợi hơn cho mình.

Trong bóng tối, hắn than nhẹ một tiếng, nhắm mắt xem xét Ác Chi Hoa nhắc nhở tin tức.

"Hoa ngữ Thiên Vận bắt đầu phát sinh tác dụng."

'Ảnh hưởng cá thể có phẩm chất quá cao, tác dụng thất bại'

Tác dụng thất bại.

Tác dụng thất bại.

Tác dụng thất bại.

Phía dưới là liên tiếp tác dụng thất bại, nhưng làm cho Hoa Đế Vương đời thứ nhất cho dù như thế nào cũng không nghĩ tới chính là.

Trong quá trình gia tốc vô hạn, Thiên Vận, đồng dạng cũng bị gia tốc tích góp từng tí một một lượng lớn hoa ngữ.

Cho nên, liền xuất hiện một màn cuối cùng.

Hoa Ngữ Thiên Vận phát động thành công.

‘Bởi vì một lần trùng hợp cùng ngoài ý muốn, năng lực dung hợp sức mạnh dị chủng của bạn được tăng lên.’

‘Bởi vì nhiều sự trùng hợp ngẫu nhiên và bất ngờ, sự hợp nhất sức mạnh của bạn diễn ra suôn sẻ lạ thường.’

Bởi vì ngộ tính siêu tuyệt của bạn, trong chiến đấu cảm ngộ được phương pháp tốt nhất để đánh bại đối thủ.

‘Bởi vì một tai nạn ngẫu nhiên của bạn, lời nói và hành động của bạn, đã tạo ra một sự thay đổi đặc biệt không thể kiềm chế đối với nhau.’

‘Bởi vì hết lần này đến lần khác trùng hợp, loại dịch chuyển này làm cho đối thủ trong lúc nhất thời không có tâm tình lập tức giải quyết chiến đấu, dự định cùng bạn tán gẫu thả lỏng áp lực nội tâm.’

Phía dưới tất cả đều là nhắc nhở dày đặc phát huy tác dụng của Thiên Vận.

Cơ hồ là mỗi mấy vạn cái mới thành công một cái.

Nhưng điều này cũng đã cực kỳ ghê gớm. Dù sao đối thủ ảnh hưởng cũng không phải là nhân vật nhỏ, mà là cường giả đỉnh cao như Thiên Huyền Tử Hoa Đế Vương đời thứ nhất.

Không bao lâu, ý thức lực của Lý Trình Di khôi phục như lúc ban đầu.

Quỷ dị tựa như chưa từng bị thương.

Trong bóng tối, ngộ tính siêu tuyệt của hắn mơ hồ làm cho hắn cảm nhận được, chính mình sống lại tựa hồ cùng ký ức kiếp trước có liên quan.

Theo ý thức triệt để chữa trị, hắn cũng lặng lẽ rời khỏi mảnh hắc ám này.

Nơi này vốn là chỗ tồn tại một tia ý niệm tàn phá, không chứa nổi toàn bộ ý thức lực của hắn hiện giờ.

“Vĩnh hằng sinh cơ ‘Cự thú thật là biến thái, chỉ cần mình gặp qua bất luận dấu vết gì lưu lại, như vậy mình liền có hồi phục điểm mỏ neo, có thể nhanh chóng khôi phục ý thức bản thể.’

Hoa Đế Vương đời thứ nhất lúc này đã tính ra nguyên do, trong giọng nói lộ ra một tia cảm thán bất đắc dĩ.

Chương 1480. Đoạn cuối 2

Chương 1480: Đoạn cuối 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

Nếu như không phải Trạng thái Cự Linh tử vong, chỉ cần còn có một đóa hoa tồn tại, ngươi cũng sẽ không tiêu vong. "Hoa Đế Vương đời thứ hai lãnh đạm nói.

"Kỳ thật ngươi có nghĩ tới hay không, bên ngoài đã không có bất luận sự vật gì lưu lại. Tầng thứ Toàn Tri, xác thực mà nói, thánh nhân phía trên liền không thể làm neo điểm sử dụng. Mà hiện tại, bên ngoài toàn bộ đã biết đều loạn cào cào, ngươi cho rằng Hoa Đế Vương đời 3 là dựa vào cái gì một lần nữa khôi phục?"

"Cho dù là cự thú, năm đó thời điểm đỉnh cao nhất, cũng không có khả năng khi vạn vật tan rã, trở về thời điểm hỗn độn, tìm được neo điểm để hồi phục chính mình. Bởi vì muốn tiến vào trạng thái Cự Linh nhất định phải tập hợp tất cả chính mình Bên trong Biển Đen." Hoa Đế Vương đời thứ hai cũng nghĩ tới điểm mấu chốt này. Đúng vậy. Hoa Đế Vương đời 3 là dựa vào cái gì mà hồi phục?

Hoa Đế Vương đời thứ nhất nói: - Chẳng lẽ vận khí của chúng ta không tốt? Bị ác nguyên vứt bỏ? Vận mệnh của một cá thể, nếu muốn ảnh hưởng đến nó, nhất định phải hao phí phẩm chất và sức mạnh cao hơn cá thể này rất nhiều mới có thể làm được. Giống như nhân loại ảnh hưởng đến vận mệnh của con kiến. Nhưng đến cấp độ này của chúng ta, còn có thể có cái gì ảnh hưởng đến vận mệnh của chúng ta?

"Ta không thể hiểu được. "Thanh âm Hoa Đế Vương đời thứ nhất trầm thấp xuống.

"Vậy thì đừng hiểu. "Hoa Đế Vương đời thứ hai lãnh đạm nói. "Hiểu biết chính nó là một phần của cái đã biết. Và cái không biết, không cần phải hiểu, không thể được hiểu, thậm chí không thể được cảm nhận."

Chúng ta hết thảy, đều bắt nguồn từ đã biết, như thế, lại có thể lấy cái gì đi nắm giữ cái không biết?”

Đó là một nghịch lý.

Giống như cá trong nước cho dù là cá cường đại nhất, vẫn sinh hoạt ở trong nước, muốn khống chế bầu trời bên ngoài mặt nước, cũng là một chuyện không thể tưởng tượng.

Vì vậy, cách duy nhất để làm điều đó là tạo ra một môi trường nước nhỏ cho phép bạn tồn tại bên ngoài nước, chẳng hạn như đóng kín quần áo hoặc đóng kín phương tiện giao thông chứa đầy nước.

Sau đó mới có thể rời khỏi nước, đi vào bầu trời, thăm dò hết thảy, lại lợi dụng sức mạnh bản thân (ý thức lực) từng chút một cạy động sức mạnh khác tồn tại trong bầu trời, tiện đà ảnh hưởng bầu trời.

Tất cả những điều này không thể thực sự được biết đến và không biết trong một sớm một chiều, khoảng cách dưới nước và trên mặt nước còn lớn hơn và rắc rối hơn.

Hoa Đế Vương đời thứ nhất muốn hoa duy nhất, ánh sáng duy nhất, Thiên Tụ Các muốn tàn Bầu trời duy nhất, đều là cái này có thể làm cho mình ở ngoài bầu trời càng lâu dài tồn tại “môi trường nước”, đáng tiếc

Cuối cùng, họ đã thất bại.

Lúc này bên ngoài ác nguyên.

Vô số hỗn độn màu xám kết thành một khối, như bùn nhão sền sệt tràn

Không cần tới gần, Lý Trình Di đều có thể cảm ứng ra, đó là khu vực chỗ ở cự thú.

Bên trái, là một chút huỳnh quang màu tím đen, như nến lay động trong gió, lúc sáng lúc tối.

Đó là thành trì của giáo phái hư vô.

Cũng là nơi thờ phụng Hư Vô Mẫu.

Toàn bộ Biển Đen, hiện giờ ngoại trừ không biết ra, nơi duy nhất còn tồn tại chính là hai nơi này.

Toàn tri cũng có thể chuyển hóa cái không biết, biến nó thành sự vật đã biết.

Nhưng đáng tiếc là, trước khi Thiên Huyền Tử tới đây, toàn bộ kiến thức của Liên Thành Hội đều đã bị nuốt chửng.

Hiện tại còn tồn tại Toàn Tri, phỏng chừng toàn bộ đều chạy tới hai nơi này, tránh đi tự bạo khủng bố của Ánh sáng duy nhất cùng Hoa duy nhất.

Đến lúc đi tìm sư phụ rồi.

Lý Trình Di không đi bái phỏng hai giáo phái lớn vào giờ phút này.

Hắn chỉ cảm thấy thật đáng buồn, lúc trước nhóm Toàn Tri Liên Thành Hội khinh thường hư vô cùng cự thú, trong trạng thái hủy diệt tuyệt cảnh như bây giờ, hai giáo phái này lại lưu lại được, ngược lại hai giáo phái này ở giữa thế lực đã biết và không biết.

Tâm niệm vừa động.

Lúc này hắn hồi phục ý chí như lúc ban đầu, tại Bên trong Biển Đen Vô Tận, phảng phất trở thành ngọn hải đăng rõ ràng nhất.

"Tìm thấy rồi" Đột nhiên ý thức Lý Trình Di đảo qua, phát hiện Thiên Huyền Tử đang trốn ở sâu trong Biển Đen, hiện ra bản thể sáng thế cổ thụ.

Đối phương đang lợi dụng cổ thụ hoàng kim tàn tạ, chậm rãi chuyển hóa chung quanh không biết, sau đó lợi dụng chuyển hóa sau sức mạnh, chữa trị tự thân.

Thân là Sáng Thế Cổ Thụ, bản thân Thiên Huyền Tử cũng có sức mạnh chuyển hóa ác nguyên tương tự.

Trên thực tế, toàn tri có thể chuyển hóa không biết, sáng thế cổ thụ cũng có thể, ác nguyên cũng vậy.

Ba người đều có thể chuyển hóa, nhưng chuyển hóa trình độ, tốc độ, hoàn toàn khác nhau.

Toàn tri chuyển hóa chậm nhất, yếu ớt nhất.

Cổ thụ hơi nhanh, ước chừng gấp mấy ngàn lần thời kỳ đỉnh cao nhất của toàn tri, hơn nữa còn có thể chuyển hóa hết thảy sức mạnh toàn tri.

Ác nguyên, thì là không có giới hạn cao nhất.

Điểm kỳ lạ của nó chính là, hai cái trước là từ mặt đã biết kéo dài vượt qua ranh giới, chuyển hóa không biết.

Mà ác nguyên, là từ mặt không biết, kéo dài tới, chuyển hóa đã biết.

Cảm nhận, nhận thức, hiểu biết, nắm vững, đây là con đường và bước chuyển hóa cái chưa biết. Là phương pháp của bên đã biết.

Mà bên không biết kia thì sao?

Không ai biết.

Giờ này khắc này, ý chí bản thân Lý Trình Di hóa thành một đạo cầu vồng sao băng, xẹt qua mảng lớn hắc ám không biết, nhằm phía phương vị Thiên Huyền Tử.

Sâu trong bóng tối.

Một gốc cây cổ thụ hoàng kim tàn phá, tán cây đốt ngọn lửa màu vàng hừng hực, quanh thân treo đầy trái cây giống như hố đen.

Trên thân cây hiện ra bốn gương mặt già nua như Thiên Huyền Tử, Thiên Thanh Tử….

Chương 1481. Đoạn cuối 3

Chương 1481: Đoạn cuối 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Ánh sáng vô tận xung quanh, đang nhanh chóng tái cấu trúc khái niệm mới, sau đó dùng khái niệm liên kết thành mạng quy tắc mới.

Toàn bộ tán cây cổ thụ hơn phân nửa đều bị nổ tung, cành cây còn lại, cũng khắp nơi là vết nứt, đang chảy máu sền sệt màu vàng sậm.

Chính giữa thân cây, từng đạo vết nứt giống như mạng nhện lan tràn khắp nơi, bên cạnh thân cây tráng kiện còn có vài lỗ thủng thật lớn.

Đó là vết thương bị nổ mạnh đập nát.

……..

Toàn tri có thể lợi dụng năng lượng vô hạn khôi phục tự thân, chỉ cần không tiến vào Trạng thái Cự Linh.

Nhưng bản thân năng lượng cũng là vật chất đã biết, vấn đề bây giờ là, ngay cả bản thân cái đã biết cũng bị nổ tung, chứ đừng nói đến năng lượng nào khác.

Năng lượng và vật chất, lúc này ngay cả khái niệm tồn tại cũng không có. Mạnh như Thiên Huyền Tử cũng chỉ có thể dựa vào tiêu hao bản thân, trước chuyển hóa sau khôi phục.

Thật vất vả khôi phục ước chừng hai phần trăm thương thế, Thiên Huyền Tử đang muốn nghỉ ngơi một hai.

Đột nhiên trong lòng ông ta trào ra một cỗ cảnh báo vô cùng to lớn.

Một cỗ cảm giác uy hiếp mãnh liệt, từ sâu trong ý thức cấp tốc dâng lên.

Ông ta vội vàng nâng ánh mắt lên, nhìn về phía cảm giác truyền đến phương hướng.

Ở nơi đó một mảnh bóng tối không biết, đang có một đạo quang mang như cầu vồng cấp tốc tiếp cận.

Sư tôn, đệ tử tới thăm người.

Ý thức của Lý Trình Di truyền tấn, truyền vào trong đầu Cổ thụ hoàng kim.

Vèo!!

Sao băng màu sắc rực rỡ đột nhiên xông vào phạm vi xung quanh Cổ thụ hoàng kim.

Sau đó

Không chút do dự tự bạo.

Ầm ầm!!!

lượng lớn trùng kích khủng bố, trong nháy mắt nổ tung Thiên Huyền Tử còn đang trọng cấu, khiến cành cây lá cây nhao nhao nát bấy.

Cổ thụ hoàng kim toàn bộ ít nhất có một phần ba, bị lần nữa đập nát hóa thành Hỗn Độn, sau đó bị bên ngoài đại lượng không biết xâm nhập chuyển hóa.

Hỗn loạn là trạng thái gần nhất với chưa biết.

“Lý Trình Di!!! “Thiên Huyền Tử mang theo bản thể bị tàn phá lần nữa dời đi nơi khác.

Trong lòng ông ta vô cùng kinh nộ.

Lần tự bạo này tuy rằng không có ánh sáng duy nhất cùng hoa duy nhất gia trì, nhưng ông ta cũng bị vây trong trạng thái trọng thương tàn phế.

Kết quả cuối cùng, chính là ông ta bị thương càng thêm nghiêm trọng, không riêng gì trước đó khôi phục toàn phế, bản thể còn lại cũng mất đi ít nhất 1/3 ý thức lực.

Mang theo thống khổ rống giận, cổ thụ hoàng kim cấp tốc hướng chỗ sâu Biển Đen rời xa.

Mà tại chỗ vừa mới bị nổ tung xốc lên.

Lý Trình Di ý thức lực từ không đến có, lại một lần nữa nhanh chóng từ nhỏ yếu lớn mạnh lên.

Chỉ mấy cái chớp mắt, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Mới vừa khôi phục, hắn liền thẳng tắp đuổi theo Thiên Huyền Tử.

Sư tôn, đừng sợ.

Rất nhanh, rất nhanh sẽ kết thúc!

Tốc độ của Sao băng màu sắc rực rỡ so với Cổ thụ hoàng kim còn nhanh hơn, nhanh hơn rất nhiều.

Chỉ là vài giây liền đuổi theo.

Oanh!!!

Lại là một mảnh rực rỡ thải quang tự bạo.

Cổ thụ hoàng kim chung quanh, không riêng gì khái niệm quy tắc mới chuyển hóa đã biết toàn bị nổ tung thành hỗn độn, liền bản thân, cũng có một bộ phận mới, bị lần nữa nổ tung, hóa thành hỗn độn, bị chuyển hóa thành không biết.

"Lý Trình Di!!! "Thiên Huyền Tử phẫn nộ tới cực điểm.

Lần thứ ba, màu sắc rực rỡ sao băng lần nữa hội tụ, hiện lên, nhằm phía ông ta.

Trong lúc hoảng sợ ông ta quyết định không trốn tránh nữa, mà là điên cuồng huy động tất cả cành cây, đánh về phía ngôi sao băng màu sắc rực rỡ kia.

Đáng tiếc

Lý Trình Di căn bản không tiếp xúc với ông ta, chỉ là trong nháy mắt bay tới gần, liền tự bạo lần nữa.

Oanh!!!

Từng vầng sáng màu sắc rực rỡ, tựa như pháo hoa trong bầu trời đêm đen tối, vừa xinh đẹp vừa rực rỡ.

Ngắn ngủi cũng chết người.

Cổ thụ hoàng kim lần lượt bị truy đuổi, nổ tung.

Thân thể của hắn, hẳn là do vật chất đã biết kiên cố nhất trong Biển Đen cấu thành, lúc này khi liên tiếp tự bạo, lưu lại càng ít.

Lúc này trước cửa Cự Thú Thần Điện.

Aifa cùng một đám giáo chúng Thần Điện, đều đứng ở trước cửa trên thềm đá, nhìn ra xa tình huống không biết trong ngoại giới.

"Kết thúc rồi. "Aifa thở dài. "Không nghĩ tới, cuối cùng lại có kết cục như vậy, vốn tưởng rằng là Thiên Tụ Các đạt được thắng lợi cuối cùng."

"Phán đoán của ngài vẫn chưa sai, cũng đúng là Thiên Tụ Các thắng lợi, hôm nay bất quá là nội chiến sau khi bọn họ thắng lợi, tự giết lẫn nhau." Một giáo chúng cao đẳng bên cạnh, người khoác áo choàng đen và mũ trùm đầu, hai mắt đỏ ngầu, thấp giọng đáp lại.

Người thắng, hẳn là Hoa đế vương đời thứ ba. Mê Mạn, ngươi tiếp xúc với hắn nhiều nhất, chuyện kế tiếp do ngươi hỗ trợ xử lý. "Aifa quay đầu nhìn về phía giáo sư Mê Mạn trong đám người.

"Vâng. "Mê Mạn khẽ cúi đầu, lên tiếng trả lời.

"Mặt khác, từ trước khi chiến đấu bắt đầu, ta đã sớm thu thập hạt giống sinh mệnh, có thể dùng để tái tạo vạn vật, ngươi có thể tự mình lấy dùng."

"Miện hạ nhân từ. "Mê Mạn đáp.

Hắn ngẩng đầu, nhìn đám người Aifa trở về Thần Điện, chính mình thì cùng vài tên phụ trợ thuộc hạ giáo chúng, ở lại tại chỗ, chờ đợi kết quả.

Nhìn bên ngoài trong bóng tối không ngừng nổ tung từng đoàn từng đoàn thải quang, kết quả như vậy, mặc cho ai cũng không nghĩ tới.

Vốn còn tưởng rằng Thiên Thanh Tử tất thắng không thể nghi ngờ, dù sao thực lực chênh lệch quá lớn. Tính toán mưu lược cũng chênh lệch quá lớn, Sáng Thế Cổ Thụ là ngọn nguồn của tất cả khái niệm địa phương, chỉ cần cùng Bầu trời

duy nhất đại biểu cho khái niệm tập hợp bầu trời, dung hợp thành công, vậy hắn liền có thể trở thành cơ điểm đã biết, trở thành khởi nguồn của tất cả khái niệm.

Chương 1482. Đoạn cuối 4

Chương 1482: Đoạn cuối 4

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Tồn tại như vậy, cơ hồ là cá thể cường đại nhất mà chúng ta có thể nghĩ tới, không nghĩ tới” Mê Mạn lắc đầu cảm khái.

Ai có thể nghĩ tới có Hoa Đế Vương đời thứ 3 Lý Trình Di quái thai như vậy? Rõ ràng thực lực không bằng đối phương, lại có thể dựa vào lần lượt tự bạo, mạnh mẽ nổ Sáng Thế Cổ Thụ thành bộ dáng thê thảm này.

Giáo sư, còn mấy lần nữa là kết thúc. “Một phó giáo sư bên cạnh thấp giọng nhắc nhở.

“Ừ, kế tiếp, phải xem vị Hoa Đế đời thứ ba này định xử trí tất cả lúc này như thế nào. “Mê Mạn thở dài một tiếng, lấy ra một khối đá xám xịt, nhẹ nhàng gõ.

Thạch bài vỡ nát, hóa thành một tầng quầng sáng màu đỏ đen, bao bọc lấy bọn họ tựa như một cái bong bóng khí khổng lồ, mang theo bọn họ bay ra khỏi Thần Điện, hướng về vị trí cuối cùng một đạo hào quang nổ tung bay đi.

……

Sâu trong Biển Đen.

Cây cổ thụ hoàng kim cuối cùng, chỉ còn lại một chút rễ bị gãy, trôi nổi tị nơi không biết. Cùng Lý Trình Di giằng co lẫn nhau.

Vết thương trên Rễ cây đã chồng chất, không cần lại tự bạo, nó tự phân giải nát bấy.

Lý Trình Di lơ lửng cách đó không xa, lẳng lặng nhìn chăm chú vào tất cả.

Kết thúc rồi.

Đúng vậy. Kết thúc rồi. “Thanh âm Thiên Huyền Tử từ trong rễ cây bay ra.

“Ta cho dù như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình chiếm cứ cơ hồ là ưu thế tuyệt đối, lại còn có thể lưu lạc ở đây.”

“… “Lý Trình Di im lặng.

Nếu không là ác nguyên, nếu không là hắn nhận thức qua sự vật, còn có kiếp trước tồn tại làm neo điểm, nếu không phải là vĩnh hằng sinh cơ là hệ thống cự thú Asladuni, nếu không là cự thú hiện tại đã sớm không hề có ý thức.

Hắn cũng không có khả năng lần lượt khôi phục ý thức lực bản thể như vậy.

Một loạt điều kiện tất yếu này, tựa như từng bánh răng, phù hợp lẫn nhau, cuối cùng mới có thể đạt tới kết quả lúc này.

“Ngươi thắng rồi. “Thiên Huyền Tử nói.

“Giới hạn. Rốt cuộc phía trên giới hạn là cái gì? Chúng ta truy tìm cả đời, kết quả lại cái gì cũng không hiểu rõ”.

Trong lời nói của ông ta lộ ra mệt mỏi khó có thể hình dung.

“Ý thức biến mất, sẽ hóa thành nguyên vật triệt để. Nếu đều là nguyên vật, vì sao cự thú cùng hư vô còn muốn tiến hóa đến điểm cao nhất? Ngay từ đầu tự sát, không phải có thể thoải mái hóa thành nguyên vật sao?”

“Là lợi thế. “Thiên Huyền Tử thở dài.

“Tiến hóa đến cực hạn, đem bản thân mở rộng đến cực hạn, liền có thể có vô số có thể dùng để nếm thử lợi thế”

Hư ảnh của hắn từ phía trước râu ria hiện lên, nhìn về phía Lý Trình Di.

Phàm vật chỉ có thể thất bại một lần, mà chúng ta, có thể thất bại vô số lần.

“Vậy còn ta? “Lý Trình Di hỏi.

“Ngươi? “Thiên Huyền Tử nở nụ cười.

Hắn đột nhiên nghĩ tới mấu chốt.

Đúng vậy, ngươi mạnh hơn chúng ta, quả thật ngươi là người thích hợp nhất để đột phá giới hạn.

Toàn lý đỉnh phong là vô số lần, nhưng cái vô số này, thăm dò bên trong cái không biết, cuối cùng là có hạn. Mỗi lần đều sẽ bị toàn lý khủng bố không biết ăn mòn.

Nhưng Lý Trình Di lần lượt tự bạo, chứng minh, trạng thái tiến hóa của hắn như vậy, mới là số lần chân chính vô hạn

Cự thú sẽ theo vạn vật hỗn độn mà rơi vào ngủ say trọng thương. Bởi vì chiều không gian tồn tại đã bị tiêu hủy.

Nhưng ngươi không ngờ còn có thể nhanh chóng khôi phục bản thân như thế. Cho nên.

Thiên Huyền Tử dùng giọng điệu chắc chắn, nhìn chăm chú vào Lý Trình Di nói.

“Ở bên ngoài Biển Đen, ngươi nhất định còn có một cái neo điểm dùng để khôi phục tự thân!”

“Đây không phải là đương nhiên sao? “Lý Trình Di hỏi ngược lại.

Hắn là xuyên không mà đến, cũng không phải là bản thổ cư dân Biển Đen, điểm ấy hắn cho rằng đối phương biết.

“Vậy sao? “Thiên Huyền Tử nở nụ cười.

Ông ta quả thật biết Lý Trình Di không phải người bản địa Địa Nguyệt, nhưng ông ta vốn tưởng rằng đối phương chỉ là sinh mệnh thể mới được chuyển hóa ra ở khu vực không biết khác.

Nhưng không biết, đó là lĩnh vực ông ta cũng không thể chạm tới.

“Thôi kết thúc “Thiên Huyền Tử trên mặt toát ra nhè nhẹ thoải mái.

“Nếu như ta cũng có thể nhìn thấy phía trên giới hạn sẽ tốt bao nhiêu?

Kim quang vỡ vụn, tản ra, phiêu tán.

Cuối cùng rễ cây, theo Thiên Huyền Tử hư ảnh triệt để phai nhạt, biến mất, cũng chậm rãi nát bấy, biến mất.

Chung quanh hắc ám không biết, cũng chen chúc tới, triệt để đem Thiên Huyền Tử để lại chỗ trống bao phủ, thôn phệ.

Hết thảy trở về tĩnh lặng.

Chỉ để lại Lý Trình Di một mình đứng trong bóng tối, im lặng không nói.

Vạn vật biến mất, hoa duy nhất, ánh sáng duy nhất, bầu trời duy nhất, tất cả hết thảy, đều hoàn toàn không còn.

Chỉ còn lại sinh cơ vĩnh hằng lẻ loi trên người hắn, cùng cái đĩa Ác Chi Hoa.

Đĩa Ác Chi Hoa về cơ bản là sự tiến hóa của ác nguyên, nguồn gốc của nó là hoa kiếp trước.

Ở chỗ này, sau khi hoa duy nhất bị triệt để nổ tung, mới khiến Lý Trình Di phân rõ ràng, nó cùng hoa duy nhất là đơn độc quan hệ.

“Bây giờ, ngươi định làm gì? “Thanh âm Hoa Đế Vương đời thứ nhất truyền đến bên tai hắn.

“Tất cả đã biến mất và ngươi trở thành người chiến thắng cuối cùng.”

Nhưng ta không biết phải làm sao để nhìn thấy giới hạn phía trên”Lý Trình Di nói. Tất cả duy nhất đều không còn.

“Không có duy nhất” đầu tiên.

… “Lý Trình Di chợt hiểu ra.

Hư Vô cùng Cự Thú giáo phái nhóm Toàn Tri, còn sống sót, cũng đồng thời bảo tồn duy nhất cuối cùng.

Tất cả những người có ý thức đều đến từ sự sống.

Cho nên hiện tại duy nhất cuối cùng, chính là mảnh ghép duy nhất cuối cùng!

“Ta hiểu rồi. Nhưng thật ra đến bây giờ, tất cả đã không cần thiết. “Lý Trình Di thở dài.

“Bọn họ sẽ cho ngươi. “Hoa Đế Vương đời thứ nhất nói. Không thử sao?

Lý Trình Di đứng lặng im.

Chương 1483. Đoạn cuối 5

Chương 1483: Đoạn cuối 5

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Chỉ có mảnh ghép duy nhất cuối cùng, ngươi mới có thể đem sức mạnh trong cơ thể ngươi, một lần nữa diễn hóa khôi phục thành vạn vật, khôi phục thành Biển Đen trước đó.” thanh âm Hoa Đế Vương đời thứ nhất mang theo nồng đậm mê hoặc.

“Biển Đen hôm nay bị ngươi hủy thành trạng thái như vậy, ngươi chẳng lẽ không muốn hồi phục hết thảy nguyên bản?” “Ngươi là hệ thống cự thú kéo dài, là càng hoàn chỉnh ấu thể cự thú Asladuni, trên bản chất, tương lai của ngươi, sẽ là chí cao đời thứ hai cự thú giáo phái. Cho nên, ngươi chỉ cần giải quyết hư vô, là có thể tập hợp toàn bộ mảnh ghép duy nhất cuối cùng. Mà cái này, đối với ngươi hiện tại mà nói, rất đơn giản.”

Thanh âm của bọn họ cũng không phải là không thể ngăn cản, chỉ cần Lý Trình Di trong một ý niệm, liền có thể hoàn toàn áp chế ngăn cách.

Chỉ là…

Trong lòng hắn hiểu được.

Đây vốn là nguyện vọng sâu trong nội tâm của hắn.

Ngẩng đầu, hắn nhìn về phía Hư Vô giáo phái.

Ta hiểu rồi.

…….

Giáo phái hư vô.

Vòng xoáy khổng lồ màu tím đen, chính là chỗ ở duy nhất của hư vô trong Biển Đen.

Hư vô là khái niệm giữa hỗn loạn và không biết, là điểm cơ bản của Hư Vô Chi mẫu.

Nhưng trong lúc Lý Trình Di tự bạo, bên này cũng bị thương không ít.

Lúc này vòng xoáy khổng lồ so với thể tích ban đầu, ít nhất nhỏ hơn mấy trăm lần.

Bản thể Hư Vô Chi mẫu sớm đã biến mất, đại bộ phận hóa thành nguyên vật, bộ phận nhỏ lưu lại hóa thành thân thể khổng lồ đường kính ước chừng mấy ngàn năm ánh sáng.

Khi ả đột phá giới hạn, bộ phận này tự thân cũng triệt để hóa thành hư vô thuần túy.

“Cái gọi là hư vô, chỉ là một loại nói dối. “Lý Trình Di trôi nổi phía trên vòng xoáy, quan sát đại bản doanh của giáo phái đối địch này.

“Hư vô, vốn là một khoảng không sau khi nguyên vật rời khỏi cảm giác ý thức của chúng ta. “Hoa Đế Vương đời thứ 2 lãnh đạm nói.

Hư Vô Chi mẫu sẽ bị thương bởi Hỗn Độn tự bạo, đại biểu cho phần bản chất này của ả vẫn chưa chân chính hóa thành nguyên vật. Bởi vì nguyên vật là bất hủ.

Lý Trình Di nghe vậy, khẽ gật đầu.

“Đã là nói dối, không bằng đem hết thảy giao cho ta. Sức mạnhÁc nguyên vô cùng vô tận, thế giới này, chỉ có ta có thể trọng tố hết thảy.” Lý Trình Di thản nhiên nói.

Hắn không nói sai.

Coi như là trước đó sư tôn Thiên Huyền Tử, cũng làm không làm được vạn vật trở về, chỉ có thể sáng tạo thời đại mới.

Nhưng hắn có thể.

Bởi vì hắn còn có Ác Chi Hoa.

Và một nguồn năng lượng không giới hạn.

Còn có bản thân hiện giờ đã bước vào Toàn Lý đỉnh cao.

Hắn có thể nhìn thấy khái niệm, liền có thể lấy khái niệm bện thành mạng quy tắc, lại lấy hoa ngữ tái hiện vạn vật.

“Bây giờ ngươi định làm gì?” Tạ Vinh hỏi, “Ý thức cuối cùng của Hư Vô Chi mẫu đã biến mất từ lâu, và những gì còn lại ở đây bây giờ là những vật chết được thúc đẩy bởi nguyên tố và khái niệm.”

“Không phải vật chết. “Lý Trình Di phản bác. “Vật chết không có dục vọng, cũng không có sợ hãi, nhưng cái này kỳ thật cũng không trọng yếu, chỉ cần ta đem hết thảy người còn sống, đều tiêu diệt, thế giới này hết thảy duy nhất, cũng đều chỉ còn lại ta một người.”

“… “Tạ Vinh không nói gì.

Không đợi hắn nói nhảm, Lý Trình Di thân hình lóe lên, trong nháy mắt vượt qua đại lượng không biết vật chất Biển Đen, trực tiếp xuất hiện ở vòng xoáy trước hư vô.

Đến cảnh giới này của hắn, mới phát hiện, trong vật chất không biết không tồn tại biến hóa thời gian và cấu trúc không gian, cho nên ý thức có thể nhanh bao nhiêu, bản thân hắn liền có thể nhanh bấy nhiêu.

Ý thức đến nơi nào, hắn liền có thể xuất hiện ở nơi đó.

Không có sự liên kết giữa cái không biết và cái không biết, chỉ có sự kết hợp giữa cái đã biết và cái đã biết, không gian hình thành, mới có khái niệm khoảng cách.

Đã không có khoảng cách, đã không có khái niệm thước đo cao độ dài rộng, tất cả đều chỉ cần cung cấp năng lượng, sau đó liền có thể xuất hiện ở nơi đó.

Thậm chí nói, bởi vì không có khái niệm vị trí, xa và gần cũng không có ý nghĩa.

Giữa các cá thể khác nhau, cũng sẽ không còn phân chia lẫn nhau, đồng nghĩa với tất cả sự vật đã biết đều kề sát vào nhau.

Lý Trình Di mới vừa xuất hiện ngay phía trước to lớn vòng xoáy liền có cảm ứng, mảng lớn đen tuyền khổng lồ cự thú bay lên trời, hướng hắn mãnh liệt nhào tới.

Phía sau, còn có một con cự thú hư vô còn sót lại, mang theo dao động khí tức nồng đậm của Hư Vô Chi Mẫu, nhìn

chằm chằm.

Tái diễn đi!

Thân thể Lý Trình Di nhanh chóng sáng lên tầng tầng ánh sáng rực rỡ.

“Thời đại mới hết thảy, đã không cần các ngươi.”

Ầm ầm!!

Lại là một mảnh hào quang màu sắc rực rỡ khổng lồ, hào quang rực rỡ tựa như siêu tân tinh vũ trụ, nháy mắt bao phủ toàn bộ vòng xoáy hư vô.

Mặc dù vụ nổ này mạnh hơn vụ nổ siêu tân tinh không biết bao nhiêu lần.

Nhưng ít nhất hào quang cũng vô cùng rực rỡ.

Ngay sau đó, vòng tròn ánh sáng rực rỡ vụ nổ lần thứ nhất còn chưa tiêu tán, lại là một vụ nổ mới bắt đầu.

Ầm ầm ầm!!!

Liên tiếp không ngừng bạo phá, làm cho cả vòng xoáy hư vô phát ra tiếng gào thét thống khổ giống như vật sống.

Nhưng theo từng vụ nổ lan tràn, vòng xoáy càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

Thẳng đến cuối cùng, cuối cùng một màu tím pha đen, hoàn toàn biến mất ở bên trong Biển Đen, lại không lưu lại bất luận dấu vết gì.

Thân thể Lý Trình Di mới lần nữa sống lại, hoàn hảo không tổn hao gì tái hiện ở trong Biển Đen.

“Ta cảm nhận được một phần sức mạnh duy nhất, mặc dù nó vô cùng yếu ớt.”

Sắc mặt hắn bình thản nói.

“Cậu thật sự muốn làm như vậy sao?”

Phía trước một đoàn huỳnh quang màu đỏ nhạt bỗng nhiên sáng lên.

Một đám nhân mã thuộc về Cự Thú giáo phái hiện ra, chăm chú nhìn bên này.

Dẫn đầu, rõ ràng chính là giáo sư Mê Mạn.

Chương 1484. Đoạn cuối 6

Chương 1484: Đoạn cuối 6

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Là các ngươi à”Lý Trình Di cảm xúc không có bao nhiêu dao động. Đây cũng là chuyện không có cách nào, tất cả trở ngại, đều phải bị tiêu diệt.

“Thu thập tất cả duy nhất phải không?” Mê Mạn tuy thực lực không mạnh, nhưng học thức cực kỳ uyên bác, nếu không cũng không thể được Aifa coi trọng.

“Tôi muốn một cuộc sống yên bình, nhưng tất cả những điều này, cần phải giải quyết các loại quấy nhiễu từ bên ngoài.Để giải quyết quấy nhiễu, ta cần cường đại bản thân. Cường đại bản thân, tự nhiên cũng mang đến càng nhiều lực ảnh hưởng. Sức ảnh hưởng lớn, nhất định ta sẽ bị càng nhiều ánh mắt chú ý cùng quấy rầy tính toán.Vì thế vì ngăn chặn càng nhiều quấy nhiễu tôi không thể không tiếp tục tăng lên thực lực bản thân. Như thế, vòng đi vòng lại. Thẳng đến như tôi bây giờ”.

“Vì vậy, chỉ có một khả năng duy nhất để có được một cuộc sống yên bình tuyệt đối. Đó là tất cả mọi thứ trở thành khu vườn phía sau của bản ngã. Sẽ không có gì trong đó có thể đe dọa bản thân nữa, chỉ khi mọi thứ và tất cả mọi thứ nằm trong lòng bàn tay tuyệt đối của chính mình mới có thể đạt được sự yên bình tuyệt đối.” Mê Mạn nói thêm.

“Ông nói không sai. “Lý Trình Di gật đầu.

“Nguyện vọng nhìn như bình thản, kì thực bản chất bên trong là cuồng ngạo cỡ nào đem vạn vật coi là hậu hoa viên của mình. Không hổ là Hoa Đế Vương đời thứ 3. “Mê Mạn thở dài nói.

“Cho nên, lựa chọn của hai người? “Lý Trình Di nhìn về phía đối phương.

Hư Vô giáo phái không còn, kế tiếp là Cự Thú giáo phái.

Hắn muốn thành tựu Sinh cơ duy nhất, nhất định phải thu thập tất cả sinh cơ vật có ý thức.

Nếu như đối phương thức thời còn tốt, nếu là không thức thời.

"Ta đại khái đoán được cậu muốn làm cái gì. "Mê Mạn gật đầu nói. Quyết định vĩ đại, như vậy. Nếu là mệnh lệnh mới chí cao, chúng ta, tự nhiên tuân theo.

Bọn họ vốn là cuồng nhiệt hướng tới truy đuổi tồn tại cự thú, tử vong, đối với bọn họ mà nói không tính là gì.

"Rất tốt. "Lý Trình Di gật đầu.

Hắn chăm chú nhìn đám giáo đồ này, nhìn bọn họ hơi cúi đầu, hành lễ với mình.

Sau đó niệm tụng từng đoạn kinh văn không biết tên, thân thể dần dần nát bấy, hóa thành vô số điểm sáng đỏ sậm.

Tất cả điểm sáng rất nhanh hóa thành hỗn độn, sau đó bị không biết xâm nhập, ô nhiễm, nuốt chửng, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

"Kế tiếp, là Thần Điện. "Lý Trình Di ngẩng đầu nhìn về phía Thần Điện Cự Thú.

Ở đó.

Giáo hoàng Aifa mang theo tất cả giáo đồ còn sót lại, đứng ở chỗ cao nhất, đang cao giọng ca tụng thánh thi ca ngợi cự thú Asladuni.

Thân thể của bọn họ rối rít tự hủy, ý thức triệt để tan rã, hóa thành vô số điểm sáng đỏ sậm, bị không biết cắn nuốt.

Không lâu lắm.

Toàn bộ Cự Thú Thần Điện bên trong, chỉ còn lại có một ít Toàn Tri tị nạn ẩn núp lưu lại.

Sắc mặt Lý Trình Di không thay đổi, thuấn di qua, tự bạo.

Ầm ầm!!!

Bên trong chấn động cực lớn, Thần Điện chậm rãi phân giải, phá nát, tính cả những Toàn Tri ẩn núp kia, triệt để phân

giải thành một bộ phận hỗn độn, bị không biết xâm nhiễm, biến mất không thấy.

Toàn bộ Biển Đen đã thực sự trở lại trạng thái nguyên thủy nhất.

Xì.

Trung tâm bóng tối.

Một đoàn ánh sáng rực rỡ cấp tốc mở rộng, khôi phục thành thân hình cao lớn mặc hoa thần y của Lý Trình Di.

Hiện tại, chỉ còn lại một mình ta.

Hắn lẳng lặng nhìn chăm chú, cảm giác hết thảy chung quanh.

"Không còn có chúng ta. "Thanh âm Hoa đế vương đời thứ nhất vang lên.

"Không cần ngươi nói, chúng ta tự mình làm. "Hoa đế vương đời thứ hai Tạ Vinh nói.

"Được. "Lý Trình Di khẽ gật đầu. Vậy, lát nữa gặp lại.

"Lát nữa gặp. "Hoa Đế Vương đời thứ 2 thở ra, một tia ý thức cuối cùng hoàn toàn biến mất trong ác nguyên.

Mà Hoa đế vương đời thứ nhất trầm mặc.

"Ngươi định sắp xếp thời đại mới như thế nào?"

Không có thời đại mới. "Lý Trình Di trả lời. Trước kia như thế nào, sau này, cũng là như thế.

Hoa đế vương đời thứ nhất hiểu được, trong lòng hiểu rõ, một tia ý thức cuối cùng của hắn lưu lại cũng hoàn toàn biến mất tự hủy.

Lúc này đây, là chân chính triệt để, tất cả sinh cơ, toàn bộ biến mất.

Chỉ còn lại một mình Lý Trình Di, trôi nổi trên Biển Đen.

Tất cả sinh cơ, tất cả duy nhất khác, sau khi Hoa đế vương đời thứ nhất hoàn toàn tự hủy, hội tụ đến Trên người Lý Trình Di.

Sinh cơ duy nhất.

Tự nhiên liền ở trong ý thức của hắn, ngưng tụ thành một thể hình trụ có hoa văn vô cùng phức tạp, lại vô cùng quý giá.

Hình trụ đang không ngừng lật từ trong ra ngoài.

Trong ngoài đều giống nhau, kèm theo một lượng lớn hạt màu sắc thật nhỏ nhu động.

Đây là sinh cơ duy nhất sao? Lý Trình Di thở dài một tiếng.

Cảm thụ được ý thức lực triệt để dưới tác dụng duy nhất này, điên cuồng tăng vọt.

Lúc này hắn mới chính thức có, cái gọi là cảm giác vô hạn.

Dù sao coi như là Toàn Lý, cũng là dựa vào ý thức lực khổng lồ mới thực hiện cái khác vô hạn.

Mà hắn, hiện tại dựa vào Sinh cơ duy nhất, liền có ý thức lực sinh ra ngọn nguồn, tự nhiên cũng có vô cùng vô tận ý thức lực.

Nhắm hai mắt lại, Lý Trình Di lẳng lặng suy tư.

Ý thức lực của hắn khi thì bành trướng biến lớn, lớn đến mức khoa trương như vô số năm ánh sáng. Khi thì co rút lại, thu nhỏ đến so với hạt nhỏ nhất còn tinh xảo hơn.

Nhưng dù lớn hay nhỏ, hắn lúc này, ý chí của bản thân, cũng không còn bị ảnh hưởng bởi bất cứ thứ gì.

Hắn thậm chí có thể điều chỉnh sự cứng rắn của ý chí bản thân để làm cho nó mạnh mẽ và dễ bị tổn thương.

Vạn vật có thể bị Toàn Tri ảnh hưởng, Toàn Tri có thể bị ý thức lực ảnh hưởng.

Lúc này, ý thức lực đều quy về hắn, trở thành nguyên điểm.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng trôi nổi ở trong không biết.

Chương 1485. Đoạn cuối 7

Chương 1485: Đoạn cuối 7

Người dịch: PrimeK Tohabong

Hồi lâu.

Hồi lâu.

Đột nhiên.

Hắn bỗng nhiên mở mắt.

Tay phải nâng lên.

Chiếc đĩa Ác Chi Hoa trên mu bàn tay kêu lên một tiếng, sáng lên màu sắc.

Hoa ngữ.

Giọng nói của hắn trầm và mạnh mẽ, mặc dù lúc này chỉ có một mình hắn có thể nghe thấy.

Dùng toàn bộ sức mạnh của ta, phát động hoa ngữ - - ký ức vĩnh hằng cực đoan!

Ong!!!

Trong phút chốc, vô số ý thức lực khổng lồ, vô hạn ý thức lực, điên cuồng rót vào trong đĩa tròn Ác Chi Hoa.

Hoa cỏ dại thuộc về hoa lưu ly ngập nước, vào lúc này sáng lên vầng sáng màu lam tinh khiết.

Ánh sáng màu lam đậm, thoáng cái áp đảo tất cả màu sắc, trở thành nguồn sáng duy nhất trên đĩa Ác Chi Hoa lúc này.

"Vui lòng chọn phục hồi?" Câu hỏi của Ác Chi Hoa truyền ra.

Lúc ban đầu, trước khi ta giáng lâm, tất cả bắt đầu.

Lý Trình Di trả lời.

Ong!!!

Ánh sáng xanh rực rỡ, hóa thành mặt trời chói mắt, chớp mắt mở rộng bành trướng, gia tốc bao trùm tất cả vật chất không biết chung quanh.

Sức mạnh ác nguyên dưới ý thức lực vô hạn của Lý Trình Di quán thâu, bộc phát ra lực chuyển hóa khủng bố.

Một dòng chảy liên tục của các chất chưa biết được chuyển đổi thành các chất đã biết.

Nơi lam quang đi qua, vạn vật một lần nữa khôi phục lại bộ dáng vốn đã biết của khu vực Biển Đen.

Trong chớp mắt.

Ánh sáng xanh lan tỏa đến kích thước và phạm vi ban đầu của các khu vực đã biết ở Biển Đen.

Lam quang khổng lồ dừng lại, cố định trong chốc lát, sau đó chậm rãi ảm đạm, tiêu tán.

Biển Đen nguyên bản, phảng phất chưa từng xảy ra cái gì, lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt Lý Trình Di.

Hắn lẳng lặng trôi nổi ở trong Biển Đen, cảm thụ được từng mảnh góc chết một lần nữa xuất hiện.

Thiên Tụ Các, Liên Thành Hội, Hư Vô Giáo Phái, Cự Thú Giáo Phái.

Tất cả đều xuất hiện trở lại.

Tất cả các sinh vật sống ở Biển Đen, những cá nhân có ý thức, đã được tái tạo.

Coi như là vô ý thức tử vật, cũng dưới năng lực của hoa ngữ phục hồi như cũ, hoàn mỹ khôi phục.

Ngay cả Toàn Tri, cũng dưới phẩm chất cao của ác nguyên, được phục sinh khôi phục.

Toàn Tri bình thường hoàn toàn không có ký ức về Lý Trình Di.

Mà chỉ có mấy vị đỉnh nhất, còn có dấu vết nhàn nhạt.

“Như vậy là tốt rồi. “Khuôn mặt lạnh lùng của Lý Trình Di cuối cùng cũng mỉm cười.

Mặc dù bị giáp mặt che chắn, nhưng ý thức lực không ngừng phát ra trên người hắn cũng mơ hồ lộ ra nhàn nhạt thoải mái.

Bốp

Bốp

Bốp!

Đột nhiên từng đạo ý thức thể khổng lồ trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh hắn trong hư không.

Đó theo thứ tự là Thiên Huyền Tử, Aifa, cùng với những Toàn Tri khác của Liên Thành Hội.

Bọn họ tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, tìm kiếm thân hình lúc này của Lý Trình Di.

Nhưng Lý Trình Di thành tựu Sinh cơ duy nhất, lúc này chưởng quản tất cả ý thức.

Chỉ là tâm niệm vừa động, liền có thể làm cho bọn họ vĩnh viễn tìm không thấy mình.

Cho dù hắn đi tới trước mặt đối phương, khống chế ý thức cũng có thể làm cho toàn bộ đám Toàn Lý đỉnh phong không cách nào thấy, không cách nào nhận thức được mình.

Như vậy là tốt rồi.

Hắn biết bọn Thiên Huyền Tử còn lưu lại ấn tượng đối với mình. Nhưng không sao.

Kế tiếp, làm sao dàn xếp Hoa đế vương đời thứ nhất cùng Hoa Đế Vương đời thứ 2.

Đây là một vấn đề rất nghiêm túc.

Trong lòng Lý Trình Di khẽ động.

Đột nhiên hai đạo ý thức thể lặng lẽ xuất hiện ở trong một góc chết cỡ lớn trong Biển Đen.

Ở góc chết trên một viên tinh cầu bên trong tinh không, Hoa đế vương đời thứ nhất cùng Hoa Đế Vương đời thứ 2 chuyển sinh thành hai nhân loại bình thường.

Sức mạnh bọn họ từng có khiến bọn họ bảo tồn được ký ức bản thân, nhưng cảnh giới cùng ác nguyên không có, hệ thống vương thành cũng không có.

Cả hai chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu.

"Trên đời này chính là bởi vì có các ngươi đạt được thứ của quá nhiều người, mới có thể nhàn rỗi, theo đuổi cái gì mà giới hạn phía trên".

Lý Trình Di bình tĩnh nói.

"Sống cho tốt thì không muốn? Nhất định cứ phải thích đánh đánh giết giết.

"Chiến tranh chỉ là một trong những phương tiện để tìm kiếm hòa bình tốt hơn, nhưng cũng là phương tiện cực đoan và thấp kém nhất."

Làm xong hết thảy, hắn nhẹ nhàng đem Địa Nguyệt Tinh trong cơ thể lấy ra, thả về chỗ cũ, sau đó giải trừ phong ấn.

Sau đó điều chỉnh ý thức của mọi người, để điểm cuối cùng này, khôi phục lại vị trí cũ.

Hết thảy, khôi phục như lúc ban đầu.

Chỉ giữ lại một mình hắn, lơ lửng trong hư không.

Kế tiếp, đến phiên ta!

Không để ý tới Hư Vô Chi mẫu và Cự Thú vượt qua giới hạn, bọn họ sớm đã không còn ý thức bản thân. Chỉ là một phần của bản gốc.

Lý Trình Di tung người nhảy lên, một lần nữa bay tới Địa Nguyệt.

Bây giờ tất cả đều khôi phục, không ai chết, không ai bị thương, tất cả mọi người có thể yên tĩnh sống qua ngày.

Mọi thứ đều theo ý chí của hắn vàlặng lẽ hoạt động.

Như vậy, hắn cũng nên đi xem, cái gọi là giới hạn phía trên kia, đến cùng là cái gì.

Nhất là trong trí nhớ của hắn, kiếp trước nhìn thấy đám hoa nhỏ màu đen.

“Có lẽ, trở lại thế giới ta ở kiếp trước, có thể tìm được manh mối giới hạn phía trên.”

Hắn nắm giữ sinh cơ duy nhất, lúc này có thể cảm ứng được, mối liên hệ chỗ sâu nhất trong ý thức của mình cùng neo điểm kiếp trước.

Đối với Toàn Lý đỉnh phong mà nói, tồn tại mạnh nhất vẫn là tất cả duy nhất.

Chỉ cần có liên hệ, là có dấu vết, có thể trở về nguồn gốc.

Chương 1486. Kết 1

Chương 1486: Kết 1

Người dịch: PrimeK Tohabong

Tiếng nhạc ồn ào, đám người nửa người nửa máy nửa lắc lư, ánh đèn ngũ sắc rực rỡ chói mắt.

Tất cả nguyên tố kết hợp thành một thể, đó là cảnh quay cuồng được hoan nghênh nhất của quán bar Tia Chớp Đỏ.

Đám đông vung vẩy tứ chi kim loại màu đen bạc, đi tới đi lui trên sàn nhảy, phát ra tiếng thét quái dị cùng gào thét loạn xạ.

Iseline ngồi ở quầy bar bên cạnh, nhìn xem này cảnh tượng nhảy nhót điên cuồng, trong lòng có loại bình tĩnh không lời.

Cuối tuần trước, mình đã cho nổ ba quán bar như vậy. Chỉ vì quá ồn ào.

Cô bưng rượu lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, quay đầu nhìn về phía người đàn ông cao lớn bên cạnh.

Người đàn ông mặc áo sơ mi đen, cổ áo mở rộng lộ ra cơ ngực cường tráng, một cánh tay khoát trên quầy bar trắng, trên mu bàn tay mơ hồ có thể thấy được đĩa tròn hoa văn màu tím đen rất nhỏ.

“Không sao. “Người đàn ông nhẹ giọng nói, bưng sữa lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm. “Anh đã khôi phục mọi thứ, không ai bị thương, không ai chết và mọi thứ vẫn như cũ.”

Hắn là Lý Trình Di.

Trước khi theo đuổi giới hạn, hắn dự định trước tiên hưởng thụ một cuộc sống hạnh phúc yên ổn.

Vạn vật khởi động lại, cũng không phải là hủy diệt sau tân sinh, cũng không phải là trọng tố hết thảy trong trí nhớ của hắn.

Vạn vật vẫn là vạn vật, bọn họ một mực ở đó, chưa bao giờ bị hủy diệt, chỉ là tạm thời rời xa.

Nguyên vật Bất Hủ rời xa, ở trong mắt người bình thường xem ra, chính là bị hủy diệt.

Thật ra nguyên vật không thể bị hủy diệt.

Chúng không tăng không giảm, là nền tảng nhất để xây dựng toàn bộ Biển Đen. Một khi thực sự xuất hiện tình huống hủy diệt, đó chính là khởi đầu cho sự biến mất hoàn toàn của Biển Đen.

Đương nhiên, Lý Trình Di nghĩ không ra có phương pháp gì có thể hủy diệt nguyên vật, bởi vì sức mạnh năng lượng bản chất, cũng là một mặt của nguyên vật mà thôi.

Phương pháp hắn cạy động nguyên vật, cũng đơn giản là dùng nguyên vật khác đi va chạm.

Nhưng sống lại như vậy, bọn họ vẫn là bọn họ sao? "Iseline nhíu mày. Là Hoa Thần Tướng, cô là có lý do hoài nghi điểm ấy nhất.

Có rất nhiều thể loại cho sự hồi sinh.

Thuần túy là nghịch chuyển thời gian, hoặc là tổ chức lại thân thể ý thức, hoặc là tuân theo ký ức trong ý thức của Lý Trình Di, hồi phục lại bộ dáng của vạn vật

Đó là sự hồi sinh.

Nhưng chỉ có loại thứ nhất là nghịch chuyển thời gian mới thật sự là phục sinh, những thứ khác, đơn giản chỉ là con rồi ý thức của Toàn Lý Đại dhuyn nhất Lý Trình Di.

Lý Trình Di gật đầu, "Bọn họ tự nhiên vẫn là bọn họ, bởi vì bọn họ chưa bao giờ bị hủy diệt, nhân loại, sinh vật, bản thân cũng là một loại nguyên vật, khi bọn họ bị hủy diệt chỉ là tạm thời biến mất ở mặt đã biết, không cảm giác được, nhưng kỳ thật vẫn còn, còn ở trong Biển Đen này, tuần hoàn trong đã biết và không biết, tự do phục sinh lại."

"Cho nên, bọn họ chỉ là bị tạm dừng? "Iseline có chút ngây thơ hỏi.

“Đúng vậy…… Đây cũng là kết quả anh muốn. “Lý Trình Di gật đầu.

Bọn họ lúc này đang ở bên trong một Góc chết không biết tên, góc chết này cực kỳ giống Địa Cầu kiếp trước, có không gian vũ trụ cực kỳ rộng lớn, vô số hà hệ phân bố cực rộng.

Điều này làm cho hắn có chút hoài nghi, Địa Cầu có lẽ cũng là một góc chiếu rọi trong Biển Đen.

“Anh, anh hiện tại muốn cái gì liền có thể có cái đó, có phải rất nhàm chán hay không?“Iseline suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi.

“Anh đã khóa chặt năng lực của mình. “Lý Trình Di cười cười, trở thành chủ thể của tất cả khái niệm duy nhất, loại cảm giác này cũng không dễ chịu.

Bởi vì hơi không chú ý, toàn bộ chung quanh hết thảy, sẽ theo hắn thất thần mà phát sinh biến hóa vĩnh viễn.

Bất kể đối phương là người, hay là vật.

“Vì sao? Vậy không phải rất mạnh sao? “Iseline nhíu mày.

“Ừ, em muốn thử không? Anh có thể mở một phần. “Lý Trình Di cười nói.

Iseline nâng cánh tay đã chữa khỏi của mình lên, nhìn lòng bàn tay trắng nõn.

Có được không?”

“Đương nhiên, dù sao chúng ta cũng là người nhà, tất cả Hoa Thần Tướng, đều sẽ cùng anh sống thật lâu, cho đến Vĩnh Hằng.” Lý Trình Di gật đầu, thần sắc trìu mến.

“Vậy em muốn xem một chút. “Iseline tò mò nói.

Hiện tại cô đã có dáng vẻ hơn 20 tuổi, nhưng tính cách vẫn là rất ngây thơ, mặc dù bên trong loại ngây thơ này, đã cóý chí kiên định làm khung xương.

“Được…… “Lý Trình Di cười cười.

Hắn nhẹ nhàng điểm xuống mu bàn tay của mình, cái đĩa màu tím đen phía trên kia tự động biến thành màu vàng nhạt.

Được rồi.

Hắn buông tay, mỉm cười nói.

“Vậy là tốt rồi? “Iseline nhìn xung quanh. Không thấy có gì khác biệt.

Đi theo anh.

Lý Trình Di vươn tay, nắm bàn tay Iseline.

Hai người chậm rãi đi về phía cửa quán bar.

Thật ra, đôi khi, anh cảm thấy thế giới này tựa như một cái hộp khổng lồ, người bên trong muốn đi ra ngoài, lại không biết bên ngoài rốt cuộc có cái gì. Bọn họ chỉ đơn thuần muốn đi ra ngoài”.

Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

Theo tiếng nói, toàn bộ quán bar bỗng nhiên yên tĩnh, tất cả mọi người hóa thành một mảnh hắc ám, hòa tan biến mất.

Còn hơn thế nữa.

Trong nhận thức của Iseline, toàn bộ hành tinh này, dải ngân hà này, hệ thống ngân hà, tất cả mọi thứ, hóa thành một đám mây tối, hình dạng của chúng, giống như một chiếc hộp khổng lồ.

Bên trong sâu không thấy đáy.

Chương 1487. Kết 2

Chương 1487: Kết 2

Người dịch: PrimeK Tohabong

“Xin lỗi, có chút thất thần. “Lý Trình Di tựa hồ ý thức được cái gì, phục hồi tinh thần lại.

Nhất thời mọi thứ xung quanh quán bar một lần nữa hiện lên.

Mọi người giống như là cái gì cũng không phát giác, tiếp tục khiêu vũ ca hát uống rượu.

Răng rắc.

Hai người ra khỏi quán bar.

Bên ngoài là một con phố ăn vặt có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, các sinh viên rải rác ra ngoài đi ăn đêm, các cặp tình nhân cầm đồ ăn vặt vừa mua chậm rãi thưởng thức, vừa nói vừa cười đi ngang qua.

Bên cạnh từng cửa hàng, tiếng nhạc xập xình ầm ĩ, có chút ồn ào.

‘Kỳ thật em biết không? “Lý Trình Di dắt Iseline chậm rãi đi lại bên đường.

Anh cảm thấy có đôi khi, tất cả mọi người trở lại thời đại nguyên thủy nhất, có lẽ là vui vẻ nhất. Sẽ không có nhiều phân tranh, nhiều tính toán như vậy.

Theo lời vừa dứt, bên cạnh hắn hết thảy, toàn bộ mọi người và kiến trúc trên tinh cầu đều trong nháy mắt thoái hóa, biến mất.

Thay vào đó là những khu rừng nguyên sinh rộng lớn, rậm rạp.

Còn hơn thế nữa.

Bên trong và bên ngoài nhận thức của Iseline, tất cả các khu vực đã biết của Biển Đen ngay lập tức trở thành một trạng

thái thống nhất.

Ngoài Toàn Tri ra, còn lại tất cả sinh vật, đều thoái hóa đến thời đại nguyên thủy.

Tất cả hệ thống văn minh, toàn bộ biến mất, trí lực sinh linh thoái hóa vô số lần, bắt đầu săn bắn sinh hoạt thời kỳ viễn cổ.

Vô số cự thú siêu cổ đại lại xuất hiện.

Tất cả văn minh góc chết không thể đếm được ở toàn bộ Biển Đen, toàn bộ trở về viễn cổ.

"Nhưng có đôi khi, anh lại cảm thấy, kỳ thật thời đại mới là bao la hùng vĩ nhất, bởi vì vô tận tài nguyên mới đang chờ đợi mọi người, tất cả mâu thuẫn nội bộ bị pha loãng. Tất cả mọi người nhất tríkhuếch trương đối ngoại, truy tìm tinh không vô tận."

Theo lời nói của Lý Trình Di rơi xuống đất, tất cả văn minh Biển Đen lại thống nhất biến hóa thành văn minh cấp bậc cao.

Nền văn minh khoa học kỹ thuật, luyện khí, cơ giới….., tất cả văn minh đều bước vào thời đại tinh không.

Ý thức của mọi người giống như đồ chơi, ký ức và ý thức lập tức tự nhiên chuyển hóa thành các loại nhân vật của thời đại mới, cũng nhanh chóng dung hợp vào.

Iseline ở một bên nhìn kinh hồn bạt vía, theo ý niệm tùy ý biến hóa, lại có thể tự nhiên thay đổi tất cả mọi thứ chung quanh…

Sức mạnh như vậy…… Đã không thể đơn thuần gọi là sức mạnh.

Cho nên em hiểu chưa? "Lý Trình Di búng ngón tay, mọi thứ xung quanh lại khôi phục nguyên trạng.

"Cố gắng không để cho mình ảnh hưởng vạn vật, hành vi bản thân như vậy, cũng là cực kỳ khó khăn…"

"Hiểu rồi… "Iseline gật gật đầu, có chút nghĩ mà sợ.

“Khó trách cự thú Asladuni cuối cùng sau khi đột phá giới hạn, lựa chọn ngủ đông…”

Có lẽ vậy, tình huống của anh khác với bọn họ, phía trên giới hạn, rốt cuộc là cái gì, anh không biết, cũng không ai biết. Biết cũng không cách nào nói cho chúng ta biết. Bởi vì biết, chính là một loại nhận thức truyền lại. Thuộc về một bộ phận đã biết.

Lý Trình Di thản nhiên nói.

Hắn đút tay vào trong túi quần, ngẩng đầu nhìn bầu trời phía trên.

Trong màn trời màu đen, vô số ngôi sao màu bạc lóe lên, giống như vô số đôi mắt nhỏ.

Theo ý nghĩ này của hắn hiện lên.

Nhất thời tất cả tinh cầu trong mảnh tinh không này, hết thảy trong nháy mắt hóa thành con mắt chân thật to lớn, trôi nổi ở trong vũ trụ…

“Ặc… “Thu lại ý niệm, Lý Trình Di nhanh chóng lấy hoa ngữ phục hồi tất cả.

Theo ý niệm của bản thân chớp động, thế giới bên ngoài sẽ bị thay đổi vĩnh viễn.

Loại tình huống này kỳ thật là cực kỳ khổ não.

Suy nghĩ thì cần đại lượng ý niệm lưu động, chớp động, có thể chớp động tùy thời có thể khiến cho bên ngoài hết thảy thay đổi.

Đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến hắn tự phong mình.

Chỉ là, hiện tại tự mình phong tỏa, tựa hồ cũng sắp không chịu nổi.

Bởi vì hệ thống Sinh cơ duy nhất, vẫn còn đang không ngừng bành trướng, tăng cường.

Sức ảnh hưởng của hắn đã lớn đến mức không thể che giấu.

Anh Di!

Đột nhiên ở góc đường phía trước, hai nữ sinh ăn mặc mát mẻ liên tiếp vẫy tay với hắn.

Bên trái một nữ sinh buộc bím tóc thật dài, từ phía sau quấn xuống trước ngực. Thần sắc ôn nhu quyến rũ, trên đùi là quần jean phối với tơ đen, phác họa ra đường cong nữ tính cân xứng khỏe mạnh.

Nữ sinh bên phải buộc tóc đuôi ngựa, mái tóc dài màu hồng nhạt hơi xoăn, đỉnh đầu còn buộc một cái kẹp tóc thỏ con đáng yêu.

Một đôi mắt to lóe sáng huỳnh quang màu sắc rực rỡ. Áo phông trắng đơn giản trước ngực bị cong lên độ cong kinh người, đó đã là độ cao cực hạn vượt qua nhân loại bình thường.

Nhưng cô gái rõ ràng không để ý những thứ này, cô chỉ muốn thật khủng.

Làn da của hai cô gái đều trắng nõn nhẵn nhụi dị thường, ánh mắt nhìn về phía bên này cũng mang theo một tia thân cận giống như người nhà.

“Đại Hùng, Đường Đường. “Iseline từ bên người Lý Trình Di kêu lên, chủ động chạy tới, vui vẻ ôm hai cô gái một cái.

“Anh Di, dẫn chị dâu đi dạo phố đi. “Tiếng Long Môn Điếu truyền ra từ phía sau Lý Trình Di.

Lý Trình Di không nói gì, quay đầu nhìn hắn.

Chương 1488. Kết 3

Chương 1488: Kết 3

Người dịch: PrimeK Tohabong

Người này bên ngoài có hình dáng của Thải Hồng Đường, mặc một thân áo da bó sát người màu đen, tóc dài màu hồng nhạt xõa vai, trong tay ngắm nghĩa một thanh đao nhỏ sắc bén, không ngừng ném tới ném lui.

"Đừng nói bậy. Hai người đều là người thân cận nhất của anh"Lý Trình Di nhẹ giọng nói.

"Còn nữa, nói chuyện đừng có giống…" Lý Trình Di còn chưa nói xong, đã bị Long Môn Điếu nhanh chóng ngắt lời.

Đừng đừng! Em sai rồi! Em tuyệt đối không nói lung tung, đại ca miệng hạ lưu tình! "Sắc mặt hắn khẽ biến, nhanh chóng lớn tiếng nói.

Lần trước bị Lý Trình Di mắng tối tăm mặt mũi, đêm nào cũng gặp ác mộng……

Cơn ác mộng như vậy hắn tuyệt đối không muốn trải qua nữa.

"Đại ca, nghe nói anh sắp đi? Định khi nào thì đi? "Long Môn Điếu vội vàng nói sang chuyện khác.

"…… Những người khác đều biết rồi à? "Nụ cười trên mặt Lý Trình Di chậm rãi nhạt đi.

Hắn dự định đi đến Địa Cầu kiếp trước của mình một chuyến, việc này không có giấu diếm mọi người, chỉ là thời gian còn chưa định.

"Ừ, mọi người đều biết. Chỉ là tạm thời chưa kịp chạy tới".

Đại Hùng đến gần, hào phóng ôm lấy cánh tay Lý Trình Di, đu cả người dựa sát vào.

Sau đó thị uy đưa mắt nhìn Thải Hồng Đường.

Hồng Đường khinh thường trợn mắt, mặc kệ.

Trên giới hạn, rốt cuộc là cái gì, không ai biết. Nhưng Cự Thú cùng Hư Vô Chi Mẫu đều thất bại…… Mất đi ý thức bản thân, cho nên…… Tất cả mọi người rất lo lắng cho anh. "Thải Hồng Đường nghiêm túc nói.

Bây giờ mỗi người đã trở về với cuộc sống quê hương của mình.

Cô, Đại Hùng, Long Môn, mấy người đều trở về Địa Nguyệt.

Râu nâu cùng anh trai Râu đen sống lại, đi du lịch những góc chết khác.

Trần Gia Hàm đi Bạch Tinh, nghe nói một lần nữa khai chi tán diệp, thành lập đại tộc Trần gia.

Tân Đức Lạp đi thu thập tử thể con trai mình, đã sắp một lần nữa khôi phục, dung hợp ý thức của con trai. Ông ta cự tuyệt sự hỗ trợ của Lý Trình Di, mà là chỉ dựa vào chính mình, từng chút một nghiêm túc hoàn thành chuyện này.

Phan Ân cưới người con gái dị năng vẫn an ủi cậu ta, mang theo những vợ con khác hiện tại ở một góc chết khoa học kỹ thuật phát triển để dưỡng lão.

Hoắc Tình Không là người gây chuyện nhất, hắn cũng giống như Lý Trình Di, không ngừng siêng năng thăm dò không biết. Cả ngày lăn lộn với đám quái thai như Bích Lục Chi Mẫu.

Bởi vì thực lực của Lý Trình Di tăng lên tới cực hạn, tất cả Hoa Thần Tướng và những người mang theo Hoa Ngữ Châu, đều ăn sái hoặc nhiều hoặc ít.

Hoa Thần Tướng mạnh mẽ tăng lên tới cảnh giớiThánh Nhân, sau đó cảnh giới nhất định phải đuổi kịp nhận thức, mới có thể chậm rãi tăng lên mức cao hơn.

Mặc dù chỉ là thánh nhân, nhưng trở ngại thăng tiến của bọn họ không còn, chỉ cần nhận thức có thể đuổi kịp, là có thể đi thẳng tới Toàn Tri.

Có lẽ quá trình này cần vô số năm, nhưng so với những cá thể không hề có hy vọng khác, bọn họ đã may mắn quá nhiều.

Đây là Lý Trình Di vì lo lắng vạn vật mất cân bằng, điều chỉnh sức mạnh bản thân chia cho bọn họ một tia tỉ lệ quy tắc.

Phục hồi lại tinh thần.

Lý Trình Di mỉm cười.

"Không cần lo lắng, tử vong cũng không phải là kết thúc, vạn vật chung quy Bất Hủ. Hiện giờ tất cả duy nhất đều bị anh mang đi, mọi người cũng không cần phân tranh, cướp đoạt. Đã không có hi vọng phá giới hạn, mọi người cũng đều có thể yên lặng nghỉ ngơi lấy lại sức, như vậy không phải rất tốt sao?"

"… "Mấy người không còn gì để nói.

"Anh Di…… anh còn về không? "Long Môn Điếu cẩn thận hỏi một câu.

"Có…… Chờ anh biết rõ phía trên giới hạn là cái gì sẽ trở lại".

Lý Trình Di gật đầu.

Thời gian đối với hắn chỉ là trạng thái biến hóa, chỉ cần trở về điều chỉnh một chút, trở lại giây tiếp theo, tất cả hết thảy tựa như cái gì cũng không phát sinh.

Cho dù hắn rời đi bao nhiêu năm, nơi này cũng chỉ dừng lại chờ đợi hắn.

Vậy trước khi đại ca đi, có thể giúp em một việc hay không? "Long Môn Điếu cẩn thận hỏi. Đây là nguyện vọng lớn nhất trong đời em!

"Cậu nói đi. Anh sẽ suy nghĩ. "Lý Trình Di nở nụ cười.

Long Môn điếu nhìn Thải Hồng Đường.

"Em muốn một thiếu nữ xinh đẹp chỉ thuộc về em!!" hắn đột nhiên la lớn.

"Đúng rồi! Thiếu nữ xinh đẹp đó thì mặt phải là của chị Đường!! Em muốn một vạn! Không! Một tỷ chị Đường!!!

“Có cái cứt!! “Thải Hồng Đường trong nháy mắt nổi giận, xông lên chính là một cú móc.

“Mày biến thành mặt của tao, tao còn chưa tính, còn muốn dâm dê với bà mày, con mẹ mày chán sống rồi phải không!”

Chị Đường đến đây đi, em, con mẹ nó sợ gì chị chứ! Đến! Có gan thì đánh chết em đi! Không đánh chết em, hôm nay chị sẽ không phải họ Đường nữa! “Long Môn Điếu vẻ mặt hưởng thụ giang hai tay, tùy ý để đối phương đánh.

“Quá nhí nhố…… Hai người này. “Iseline ở một bên không nói gì, đi lên rất tự nhiên kéo cánh tay bên kia của Lý Trình Di lên.

“Đi thôi, em biết gần đây mới mở một quán trà, hồng trà thêm sữa uống rất ngon, em dẫn anh đi uống.

“Bạn em mới mở quán mát xa, có thể đồng thời ấn 108 huyệt vị toàn thân, ngoại hình cũng có thể điều chỉnh thành loại hình mình thích, uống trà xong, em dẫn mọi người đi trải nghiệm.” Đại Hùng ở bên kia mỉm cười nói.

Hai người kéo Lý Trình Di chậm rãi đi xa, phía sau lưu lại Thải Hồng Đường và Long Môn đang đập nhau.

Cuộc sống, lại khôi phục an tĩnh và bình an như trước……

END

Table of Contents

Góc Chết Bí Mật 1111

- Chương 1: Mờ mịt
- Chương 2
- Chương 3
- Chương 4
- Chương 5
- Chương 6
- Chương 7
- Chương 8
- Chương 9
- Chương 10
- Chương 11
- Chương 12
- Chương 13
- Chương 14
- Chương 15
- Chương 16
- Chương 17
- Chương 18
- Chương 19
- Chương 20
- Chương 21
- Chương 22
- Chương 23
- Chương 24
- Chương 25
- Chương 26
- Chương 27
- Chương 28
- Chương 29
- Chương 30
- Chương 31
- Chương 32
- Chương 33
- Chương 34
- Chương 35

Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52: Khe hở bí mật
Chương 53: Khe hở xuất hiện
Chương 54: Người thiếu niên áo trắng
Chương 55: Khí chất lạnh lẽo
Chương 56: Chờ mong ác niệm
Chương 57: Bãi đỗ xe Grius
Chương 58: Đến Timogue
Chương 59: Thăm dò hiện trường
Chương 60: Bạo loạn
Chương 61: Có người đến gây sự
Chương 62: Khí thế ngất trời
Chương 63: Xôi hỏng bỏng không
Chương 64: đi xuống động ngầm
Chương 65: cánh cửa thực tế
Chương 66: Dòng chữ tuyệt vọng
Chương 67: Người duy nhất sống sót
Chương 68: Mờ mịt
Chương 69: Người cải tạo
Chương 70: Không động thủ
Chương 71: Về toại dương
Chương 72: Không tìm ra manh mối
Chương 73: Quái vật mặt to

Chương 74: Lý luận người sống sót
Chương 75: Bóng đêm mông lung
Chương 76: Thử nghiệm năng lực hoa ngữ
Chương 77: Điềm báo
Chương 78: Đụng độ quái vật
Chương 79: Dự cảm không rõ
Chương 80: Hỏa Liêm
Chương 81: Giết người diệt khẩu
Chương 82: Thành ý
Chương 83: Mở ra hoa thần vị thứ 2
Chương 84: Quyết định
Chương 85: Tiếp xúc thiết bị bay
Chương 86: Ông chủ tốt
Chương 87: Nghề chơi cũng lắm công phu
Chương 88: Ẩn số
Chương 89: Gặp lại người quen
Chương 90: Muốn trở lại cuộc sống bình thường cũng khó
Chương 91: Hoa thần vị thứ hai
Chương 92: Linh hồn Jagir
Chương 93: Ngục môn không gian
Chương 94: Người 3 lần vào Góc chết
Chương 95: Góc chết phố Sương mù
Chương 96: Ký ức thoáng hiện
Chương 97: Vở kịch vụng về
Chương 98: Sẵn sàng bị cắn trả
Chương 99: Đi vào Góc chết
Chương 100: Hoa ở Góc chết
Chương 101: Năng lực mê người
Chương 102: Đụng độ
Chương 103: Đại chiến robot
Chương 104: Thế lực đứng sau
Chương 105: Quy định đối với người cải tạo
Chương 106: Pháo đài trầm mặc
Chương 107: Bộ lưu trữ nhân cách
Chương 108: Tháp tuyệt vọng
Chương 109: Máy đánh bạc trong Góc chết
Chương 110: Khu phố 170 năm

Chương 111: Thay đổi
Chương 112: Tên mập dẫn lối
Chương 113: Tiến vào góc phố sương mù
Chương 114: Đụng độ quái nhân
Chương 115: Tung tích thằng bé mập
Chương 116: Góc chết chồng góc chết
Chương 117: tìm tên mập
Chương 118: Đứa bé năm xưa
Chương 119: Tiệm tạp hóa ở đâu?
Chương 120: Máy đánh bạc thần bí
Chương 121: Sinh mệnh có trí tuệ nhân tạo
Chương 122: Đột nhiên biến mất
Chương 123: Mục đích thất bại
Chương 124: Sự giao nhau giữa các Góc chết
Chương 125: Kỹ thuật cận chiến
Chương 126: Bà mối
Chương 127: Cuộc sống nhàm chán
Chương 128: Lộ tuyến tiến hóa của Hoa lân y
Chương 129: Những bí mật của bà chị
Chương 130: Vụ án trong đêm
Chương 131: Chủ nhân bí ẩn của biệt thự hoa
Chương 132: Hỏa hoạn
Chương 133: Nguồn gốc ác niệm ổn định
Chương 134: Biến mất không tăm hơi
Chương 135: Quái nhân trong thành phố
Chương 136: Tuy sát tập đoàn Thiết Phong
Chương 137: Hoa Lân Y lay-ơn viên mãn
Chương 138: Virus Dạ Tiếu
Chương 139: Xử lý sơ suất
Chương 140: Định vị Lý Trình Di
Chương 141: Cảm giác sai lầm
Chương 142: Cái chết bất ngờ
Chương 143: Đụng độ thiết bị bay
Chương 144: Truy đuổi
Chương 145: Mong chờ giao thủ lần sau
Chương 146: Biết được lực phòng ngự cực hạn
Chương 147: Thành lập đội ngũ
Chương 148: Vòng tròn quan hệ

Chương 149: Cuộc gặp gỡ bất ngờ
Chương 150: Bóp ngay từ trứng nước
Chương 151: Ánh mắt lạnh thấu xương
Chương 152: Siêu thị bí ẩn
Chương 153: Cửa hàng yên tĩnh
Chương 154: Quái vật không thể chạm vào
Chương 155: Đôi bàn chân trắng bệch
Chương 156: Mất dần huyết sắc
Chương 157: Chai nước bí ẩn
Chương 158: Oán hận chi ảnh
Chương 159: Không tự động biến mất
Chương 160: Đến gặp người thoát khỏi Góc chết
Chương 161: Lựa chọn hoa thần vị thứ 3
Chương 162: Lực từ rực rỡ
Chương 163: Đi tìm giáo sư Chung
Chương 164: Cạm bẫy
Chương 165: Tổ chức Lý Tưởng Hương
Chương 166: Quyển sổ ghi chép
Chương 167: Không khóa được mục tiêu
Chương 168: Quý tộc chân chính
Chương 169: Giao thủ người cải tạo cấp quân dụng
Chương 170: Cứng đối cứng
Chương 171: Thách thức
Chương 172: Hẹn quyết đấu lại
Chương 173: Trường đồng hồ
Chương 174: Vật liệu quân dụng
Chương 175: Mối liên hệ giữa các Góc chết
Chương 176: Những ký tự lộn xộn
Chương 177: Lựa chọn
Chương 178: Lựa chọn thiết bị bay
Chương 179: Test trí tuệ
Chương 180: Nghiệp dư và chuyên nghiệp
Chương 181: Cảnh báo
Chương 182: Truy tìm người cải tạo thần bí
Chương 183: Bất ngờ vào Góc chết
Chương 184: Huyết mạch Ảnh Long
Chương 185: Nhiều người xuất hiện trong Góc chết
Chương 186: Bàn tay vàng

Chương 187: Tập kích tháp tín hiệu
Chương 188: Tiến hóa lần thứ hai
Chương 189: Không có cảm giác yên tĩnh
Chương 190: Người đi dạo đeo mặt nạ
Chương 191: Bắt cóc thu ác niệm
Chương 192: Gom góp vận rủi
Chương 193: Tinh thần chính nghĩa
Chương 194: Cuộc đấu của những đồng môn
Chương 195: Quá yếu ớt
Chương 196: Phản hồi của Ác chi hoa
Chương 197: Khu vườn định mệnh
Chương 198: Tìm được manh mối
Chương 199: Năng lực hoa bỉ ngạn
Chương 200: Lam thư
Chương 201: Du Long Hí Phượng
Chương 202: Tập Long Tu lực
Chương 203: Khu phố ầm ĩ
Chương 204: Hỏa lực của công ty dược phẩm sinh học
Chương 205: Nỗi sợ hãi
Chương 206: Búp bê ma
Chương 207: Tìm lời giải đáp
Chương 208: Búp bê đầu to
Chương 209: Bóng người màu xám
Chương 210: Long tu lực rốt cuộc là gì
Chương 211: Lực sát thương đáng sợ
Chương 212: Sống chung với giun đất
Chương 213: Kiếm tiền nuôi tổ đội
Chương 214: Dự định lập Team
Chương 215: Thoát khỏi Góc chết
Chương 216: Tuyển chọn lập Team
Chương 217: Thi tài
Chương 218: Nụ cười biến mất
Chương 219: Quá muộn
Chương 220: Vườn hoa vận mệnh
Chương 221: Thể hiện
Chương 222: Xác suất sống sót
Chương 223: Bàn tay kỳ lạ

Chương 224: Tiến vào Góc chết mới
Chương 225: Tiên tri
Chương 226: Huyết vương
Chương 227: Sức mạnh bộc phát
Chương 228: Kỳ tài luyện võ trong truyền thuyết
Chương 229: Máy ảnh sinh học
Chương 230: Bộc phát sức lực
Chương 231: Uy hiếp mãnh liệt
Chương 232: Có người chết, nhưng không hoàn toàn chết…
Chương 233: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 2…
Chương 234: Người chết, nhưng không hoàn toàn chết 3…
Chương 235: Không thể đụng vào
Chương 236: 3 nguyên mẫu Góc chết
Chương 237: Chữa trị Hoa lân y
Chương 238: Đến Zoltan
Chương 239: Tiến vào Ký ức thoáng hiện
Chương 240: bí ẩn của người Gilkini
Chương 241: Bi kịch của những đứa con gái
Chương 242: Con chó vàng trung thành
Chương 243: Hy vọng
Chương 244: Xông vào thị trấn hoang
Chương 245: Đường hầm bí mật
Chương 246: Cô độc mãnh liệt
Chương 247: cuộc thảm sát 30 năm trước,
Chương 248: Thờ phụng thú khổng lồ Asladuni
Chương 249: 3 lần biến hóa
Chương 250: Tiếng nói gọi hồn
Chương 251: Thành thật sống qua ngày
Chương 252: Thư giãn
Chương 253: Đám bạn thuở bé
Chương 254: Khoe khoang
Chương 255: Tiến hóa lần thứ 3
Chương 256: Sắc dục
Chương 257: Góc chết cầu thang
Chương 258: Chị chị em em

Chương 259: Không thể tin
Chương 260: Không phải chị yếu mà là em quá mạnh
Chương 261: Đánh nhau kinh khủng
Chương 262: Tặng mỗi người một mũi tiêm
Chương 263: Một sự dày vò
Chương 264: Sắc dục tuôn trào
Chương 265: Cầu thang vô tận
Chương 266: Kế hoạch dài hạn
Chương 267: Hoa bị ô nhiễm
Chương 268: Hai người biến mất
Chương 269: Binh đoàn nhện máy
Chương 270: Hình người khủng bố
Chương 271: Nổ hết
Chương 272: Mất liên lạc
Chương 273: Gặp tập kích
Chương 274: Áo sinh mệnh
Chương 275: Cứu tinh
Chương 276: Phương pháp phá băng
Chương 277: Dùng Oán hận chi ảnh tưới hoa
Chương 278: Ông chủ xảy ra chuyện
Chương 279: Mục tiêu xuất hiện
Chương 280: Sát ý không đúng
Chương 281: Tiêu hao tâm lực
Chương 282: Tiến hóa
Chương 283: Lang động
Chương 284: Mục tiên sinh thần bí
Chương 285: Đi tìm manh mối
Chương 286: Tiến vào Lang động
Chương 287: Bị tập kích trong Sài động
Chương 288: Ký ức lịch sử đen tối
Chương 289: Lam Mộng Sơn chủ dị thức lục?
Chương 290: Đám người thần bí
Chương 291: Hoa ngữ thứ hai: Lóe sáng
Chương 292: Tôi là cứu binh
Chương 293: Chênh lệch đẳng cấp
Chương 294: Tất cả kết thúc
Chương 295: Giao đấu Sói đen

Chương 296: Nhanh chóng kết thúc
Chương 297:Bí mật quyển sách xanh
Chương 298: Giết người diệt khẩu
Chương 299: Đi đến Bạch tinh
Chương 300: Tâm tư nặng nề
Chương 301: Hình vẽ đầu lâu trắng
Chương 302: Không phải do cậu quyết định
Chương 303: Trận pháp Phù đồ đao
Chương 304: Cùng Kỳ Kiếm kiếp diệt
Chương 305: Người của Góc chết
Chương 306: Mỗi người một bông hoa
Chương 307: Tác dụng của Lực trường rực rỡ
Chương 308: Tên côn đồ thần bí
Chương 309: Không được coi trọng
Chương 310: Thu phục
Chương 311: Khoa trương
Chương 312: Lấy công chuộc tội
Chương 313: Con ngươi vàng ròng
Chương 314: Quái vật Biển Đen
Chương 315: Khí tức mặt trời
Chương 316: Góc chết lùi xa
Chương 317: Nhất định hoàn toàn phải thoát khỏi Góc chết đó
Chương 318: Bức thư của người xa lạ
Chương 319: Gặp được người quen
Chương 320: Đàn đầu cá sấu
Chương 321: Vali rỉ máu
Chương 322: Mũ bảo hộ đầu cá sấu
Chương 323: hàn ý lạnh như băng thấu xương
Chương 324: Sức mạnh sóng biển
Chương 325: Chế trụ lão già
Chương 326: Chỉ đùa thôi
Chương 327: Những món hàng giá rẻ
Chương 328: Những đôi mắt vàng kim
Chương 329: Chocolate trứng côn trùng
Chương 330: Những lúc rảnh rỗi
Chương 331: Sớm có điềm báo
Chương 332: Rác rưởi đường phố

Chương 333: Thực hiện ước nguyện
Chương 334: Không còn lựa chọn nào khác
Chương 335: Giao dịch người Biển Đen
Chương 336: Lòng tham lam
Chương 337: Những quái vật không thể giết chết
Chương 339: Đổi đồ
Chương 340: Văn tự của kẻ tín ngưỡng
Chương 342: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 343: Góc chết suối nước nóng
Chương 344: Suối nước nóng quái dị
Chương 345: Không thể giết chết
Chương 346: Đổ lỗi cho tên côn đồ
Chương 347: Cái chết của Râu đen
Chương 348: Đi theo con đường Lê n
Chương 349: Tự quyết định vận mệnh của mình
Chương 350: Gặp lại đồng nghiệp
Chương 351: Cạm bẫy
Chương 352: Ta là tên côn đồ Fake
Chương 353: Ngươi không phải là chuyên gia vũ khí bay
Chương 354: Vạn phần khẩn trương
Chương 355: Mạnh vì tiền
Chương 356: Một vòng nổ tung
Chương 357: Thị trấn trong sương
Chương 358: 6 lần tốc độ âm thanh
Chương 359: Tranh đoạt
Chương 360: Hình thức địa ngục
Chương 361: Ổn định Góc chết
Chương 362: Ước nguyện
Chương 363: Lấy công chuộc tội
Chương 364: Một mũi tên trúng hai con chim
Chương 365: Thành lập Công ty tư vấn Góc chết
Chương 366: Căn cứ bí mật
Chương 367: Tiêm thuốc cường hóa
Chương 368: Kích phát huyết dịch
Chương 369: Thay đổi cơ thể
Chương 370: Đối luyện
Chương 371: Long sát quyền

Chương 372: Thu hoạch ác niệm
Chương 373: Không bắt mắt
Chương 374: Tìm loại hoa thích hợp
Chương 375: Phát hiện mục tiêu
Chương 376: Vào trại giam
Chương 377 ： Vượt ngục
Chương 378: Cuộc họp liên hội
Chương 379: Giao phong ngắn ngủi
Chương 380: Dĩ hòa vi quý
Chương 381:Xem kiêu ngạo được bao nhiêu
Chương 382: Chị chị em em
Chương 383: Giận dữ
Chương 384: Solo
Chương 385: Tâm pháp nội hợp
Chương 386: Nhổ tiếp lông cừu
Chương 387: Cá nằm trên thớt
Chương 388: Chán ghét
Chương 389: Tiến hóa Tiết mao phi liêm
Chương 390: Lời nguyền Góc chết
Chương 391: Tác giả quyển sách bìa xanh
Chương 392: Tôi là Vẫn
Chương 393: Nghi lễ Biển Đen
Chương 394:Đa cảm
Chương 395: Quyết định
Chương 396: Áo giáp trong góc chết
Chương 397: Cảm nhận
Chương 398: Vấn đề
Chương 399: Giấc mơ có thật
Chương 400: Trẻ em mất tích bí ẩn
Chương 401: Tiến vào Góc chết Vân Sơn
Chương 402: Màn sương bí ẩn
Chương 403: Người lạ
Chương 404: Nơi người Góc chết tụ tập
Chương 405: Lục soát
Chương 406: Ảnh hóa
Chương 407 ： Điểm tiếp tế
Chương 408: Những gian phòng bí ẩn
Chương 409: Nổ tung

Chương 410: Thư viện Góc chết
Chương 411: Đánh cắp
Chương 412: Khí tức Góc chết
Chương 413: Manh mối
Chương 414: Đánh cắp
Chương 415: Lực trường cấp 4
Chương 416: Bị tập kích
Chương 417: Lấy thân làm mồi nhử
Chương 418: Phân thân
Chương 419: Nhận ra bản thân
Chương 420: Hiệp hai
Chương 421: Phiền toái
Chương 422 :Thập Nhất Phi Lưu
Chương 423: Mầm non thiên tài
Chương 424: Nhóm Tình yên thù hận
Chương 425: Góc chết khép kín
Chương 426: Không manh mối
Chương 427: Khoa học kỹ thuật Long An
Chương 428: Giao thủ chuyên gia vũ khí bay chuyên nghiệp
Chương 429: cấp độ Chuyên gia vũ khí bay Phi Lưu
Chương 430: Chuyên gia nghiên cứu cây cỏ
Chương 431: Tìm nguồn ác niệm mới
Chương 432: Nghiên cứu sinh đặc biệt
Chương 433: Chuyên nghiệp và nghiệp dư
Chương 434: Đột phá
Chương 435: Hoa ngữ châu
Chương 436: Dị hóa xấu xí
Chương 437 : Lực trường cấp 4
Chương 438: Ghen tỵ
Chương 439: giải quyết kẻ gây chuyện
Chương 440: Bị tập kích
Chương 441: Ác niệm sợ hãi
Chương 442: Kinh hoàng
Chương 443: Ý tưởng mới
Chương 444: Mật kiếm
Chương 445: Tự mình trốn đi
Chương 446: Uy lực Mật kiếm

Chương 447: Không cam lòng bị trói buộc
Chương 448: Sư đệ trẻ tuổi
Chương 449: Góc chết cỡ lớn
Chương 450: Bị áp chế hoàn toàn
Chương 451: Dấu vết lưu lại
Chương 452: Quái giáp bùn
Chương 453: Đấu chiến quái giáp bùn
Chương 454: Góc chết Ám thành
Chương 455: Buổi biểu diễn kinh dị
Chương 456: Bội thu ác niệm
Chương 457: Phát sinh dị hóa
Chương 458: Cực kỳ nguy hiểm
Chương 459: Trọng kiếm lục điện
Chương 460: Hết hy vọng
Chương 461: Biến hóa
Chương 462: Vật phẩm góc chết
Chương 463: Nước bùn biến hình
Chương 464: Cánh cửa vô hình
Chương 465 : Thần kỹ cận chiến
Chương 466: Con mèo bí ẩn
Chương 467 : Cuộc sống địa ngục
Chương 468:Chiếc nhẫn độc xà
Chương 469: Xác khô trong Góc chết
Chương 470: Giá tam giác trên nóc nhà
Chương 471: Chìa khóa
Chương 472: Hai cha con trong Góc chết
Chương 473: Chú ngữ
Chương 474: Thiên mệnh
Chương 475: Truy sát
Chương 476: Thoát khỏi địa ngục
Chương 477 : Đánh cược
Chương 478: giao thủ
Chương 479 : Giàu có
Chương 480: Thắng bại đã rõ
Chương 481 : Không còn là đối thủ
Chương 482 : Tài hoa hơn người
Chương 483 : Quyết định khó khăn
Chương 484: Lựa chọn tối ưu hóa

Chương 485 : Đến Sultan
Chương 486: Gặp gỡ bà cô
Chương 487: Cậu bé kỳ lạ
Chương 488 : Khả năng đặc biệt
Chương 489: Lửa giận
Chương 490 : Đụng độ
Chương 491: Tình huống bất ngờ
Chương 492: Xung đột
Chương 493: Quyết định cực nhanh
Chương 494: Lặng lẽ
Chương 495: m mưu
Chương 496: Chờ đợi
Chương 497: Chỉ là miếng thịt béo
Chương 498: Thần sắc say mê
Chương 499: Vĩnh viễn trói buộc
Chương 500: Đề phòng vạn nhất
Chương 501: Đồ ngon cùng hưởng
Chương 502: Giải quyết toàn bộ
Chương 503: Mục tiêu giống nhau
Chương 504: Liên thủ
Chương 505: Tiểu đội bọ cạp
Chương 506: Kết thúc chóng vánh
Chương 507: Bởi vì các ngươi quá yếu
Chương 508: Chết là một loại hạnh phúc
Chương 509: Cướp đoạt quyển sách Ghi chép
Chương 510: Hướng về Sa đạo quân
Chương 511: Trở lại thời đại nguyên thủy
Chương 512: Lạnh lẽo
Chương 513 ： Ta là tội nhân
Chương 514: Bị kẹp
Chương 515: Tinh Hồ
Chương 516: Quyển sách ghi chép
Chương 517: Chiến tranh điện tử
Chương 518: Vượt quá tốc độ âm thanh
Chương 519: Vượt qua dự đoán
Chương 520: Không có kẻ địch vĩnh viễn
Chương 521: Dừng ở đây
Chương 522: Tuyệt địa loang lổ

Chương 523: Công nghệ mới chưa biết
Chương 524: Bất phân thắng bại
Chương 525: Ta chính là Thiên Mệnh
Chương 526: Hẹn tái chiến
Chương 527: Cảm giác yếu ớt
Chương 528: Hao tổn
Chương 529: Thu hoạch
Chương 530: Lựa chọn hoa ngữ
Chương 531: Tìm công pháp
Chương 532: Hiệu sách thần bí
Chương 533: Bóng lưng kỳ dị
Chương 534: Kéo nhau vào Góc chết
Chương 535: Tầng lớp quý tộc
Chương 536: Uy hiếp
Chương 537: Đối mặt với người quay lưng
Chương 538: Góc chết bóng lưng
Chương 539: Phản đòn
Chương 540: Chết một lần
Chương 541: Cứu người
Chương 542: Thử nghiệm
Chương 543: Tác dụng của Nguyệt Nha
Chương 544: Cuộc chơi của giới quý tộc
Chương 545: Chuyện Thiên Mệnh
Chương 546: Đi tìm Vô diện thư sinh
Chương 547:Quyết định tương lai
Chương 548: Cưa người Góc chết
Chương 549: Coi như anh trai
Chương 550: Tìm kiếm hoa ngữ thích hợp
Chương 551: Hoang tàn
Chương 552: Tìm kiếm
Chương 553: Công pháp
Chương 554: Thất Ý thánh Linh công
Chương 555: 7 tầng Thánh Linh Công
Chương 556: Tìm người giúp mình tu luyện
Chương 557: Đi vào Triều Ngữ
Chương 558: Tìm kiếm mục tiêu
Chương 559: Cải biến vận mệnh
Chương 560: Thế giới tốt đẹp

Chương 561: Bái sư
Chương 562: Tam quan vặn vẹo
Chương 563: Cuộc chiến ngắn ngủi
Chương 564: Khoa trương
Chương 565: Nhập môn Thánh Linh công
Chương 566: Lối sống khác biệt
Chương 567: Đừng trách ta
Chương 568: Truy tìm manh mối Kim Hoàn Xà
Chương 569: Thánh Linh trúc cơ
Chương 570: Nắm giữ vận mệnh
Chương 571: Thu thập tư liệu cấm
Chương 572: Tin tưởng tuyệt đối
Chương 573: Quái vật thân thể
Chương 574: Vượt xa cực hạn
Chương 575: Huyên náo
Chương 576: Bùng nổ xung đột
Chương 577: Hồng Nhạn Bát Quái Chưởng
Chương 578: Khát khao
Chương 579: Làm quen
Chương 580: Nổi giận
Chương 581: Mục tiêu
Chương 582: Sắp xếp
Chương 583: Bắt đầu cuộc thi
Chương 584: Điên cuồng
Chương 585: Rác rưởi
Chương 586: Coi thường
Chương 587: Liều mạng
Chương 588: Tẻ nhạt
Chương 589: Không có hứng thú với kết cục kẻ yếu
Chương 590: Giống như đập giòi bọ
Chương 591: Trận chung kết
Chương 592: Thú vị
Chương 593: Quá buồn cười
Chương 594: Sức mạnh Kim Cương vũ
Chương 595: Thất bại
Chương 596: Mục đích là gì?
Chương 597: Oan gia
Chương 598: Bùng nổ

Chương 599: Giấc mơ hãi hùng
Chương 600: Không như tưởng tượng
Chương 601: Diệt môn
Chương 602: Làm hỏng tâm tình
Chương 603: Khắc chế
Chương 604: Kiếm Long vô hình
Chương 605: Hối hận
Chương 606: Cảm nhận
Chương 607: Chính là Thánh Anh
Chương 608: Bước vào Long Cảnh
Chương 609: Kế hoạch ám sát
Chương 610: Chém giết
Chương 611: Tốt hơn ngồi chờ chết
Chương 612: Hối hận
Chương 613: Nhận mệnh
Chương 614: Khó hiểu
Chương 615: Đột phá cực hạn
Chương 616: Giao thủ
Chương 617: Khoa trương
Chương 618: Vì mạnh hơn
Chương 619: Hỗn loạn
Chương 620: Đại Long kiếm
Chương 621: Đào Ngột Vương
Chương 622: Hiệp 2
Chương 623: Một kích cuối cùng
Chương 624: Kết thúc
Chương 625: Cảnh giới cao nhất cận chiến
Chương 626: Địa vị thay đổi
Chương 627: Cảm xúc khó hiểu
Chương 628: Nổi danh
Chương 629: Truy tìm quyển sách vặn vẹo
Chương 630: Khởi hành
Chương 631: Gặp gỡ
Chương 632: Định mệnh
Chương 633: Chủ động tiếp cận
Chương 634: Đóng kịch
Chương 635: Bí mật thuật vĩnh sinh
Chương 636: Lên đảo

Chương 637: Sinh vật bí ẩn
Chương 638: manh mối
Chương 639: Không ngừng biến đổi
Chương 640: Mê Linh Thảo
Chương 641: Manh mối trong cơn phê thuốc
Chương 642: Tình yêu sét đánh
Chương 643: Sắc dục
Chương 644: Cảm ứng từ cơn phê
Chương 645: Không manh mối
Chương 646: Thủ hộ
Chương 647:Lưu trữ trong ảo giác
Chương 648: Đánh nát ảo giác
Chương 649: Phiền toái
Chương 650: Sức mạnh Quyển sách vặn vẹo
Chương 651: Có người bảo vệ
Chương 652: Cuộc sống khó khăn
Chương 653: Năng lực quái dị
Chương 654: Rời khỏi đảo
Chương 655: Huyết chiến
Chương 656: Không kịp
Chương 657: Nữ yêu hút máu
Chương 658: Ngươi không phải Thiên Mệnh
Chương 659: Kinh ngạc
Chương 660: Ám ảnh
Chương 661: Không có tương lai
Chương 662: Tiến hành tiến hóa
Chương 663: Săn lùng ác niệm
Chương 664: Chị chị em em
Chương 665: Tò mò về cậu em rể
Chương 666: Độc mồm độc miệng
Chương 667: Bản năng nói dối
Chương 668: Ra sân
Chương 669: Hối hận
Chương 670: Quyết tâm
Chương 671: Không phải ước nguyện
Chương 672: Gặt hái ác niệm
Chương 673: Thi triển bản thân
Chương 674 - Mầm non Cự Kình

Chương 675: Người chặn đường độc ác
Chương 676: Lý do vớ vẩn
Chương 677: Xử lý
Chương 678: Thánh Anh thứ 2
Chương 679: Góc chết lâu đời
Chương 680: Thiên sứ cân bằng
Chương 681: Căn cứ Tinh Hồ
Chương 682: Ý định lôi kéo
Chương 683: Thành phố Thiên sứ tử vong
Chương 684: Buổi yến tiệc đẫm máu
Chương 685: m mưu
Chương 686: Trở mặt
Chương 687: Kế hoạch ám sát
Chương 688: Truy bắt
Chương 689: Quyết định nhanh chóng
Chương 690: Khó lòng phòng bị
Chương 691: Tương kế tựu kế
Chương 692: 3 giây
Chương 693: Lỗ hổng chết người
Chương 694: Hack vũ khí bay
Chương 695: Hảo tâm có hảo báo
Chương 696: Đổi ý
Chương 697: Vượt qua cấp 8
Chương 698: Tương lai Thiên Mệnh
Chương 699: Quá sai
Chương 700: Tiền thân Đoàn Kết Hội
Chương 701: Biến cố bất ngờ
Chương 702: Không sợ hãi
Chương 703: Không quyết đoán
Chương 704: Chỉ đùa một chút
Chương 705: Hiệu quả quỷ dị
Chương 706: Khoe cơ bắp
Chương 707: Thiên sứ 4 cánh
Chương 708: Yếu thế
Chương 709: Thành phố thiên sứ tử vong
Chương 710:Thiên sứ phẫn nộ
Chương 711: Khắc Ấn
Chương 712: Ảnh Long xuất hiện

Chương 713: Đi tìm hoa ngữ
Chương 714: Hacker hàng đầu
Chương 715: Năng lực kỳ quái
Chương 716: Kiểm tra kết thúc
Chương 717: Sinh vật biển Đen
Chương 718: Tìm cánh cửa thần bí
Chương 719: Ảnh Long chạy trốn
Chương 720: Gặp lại bạn cũ
Chương 721: 1+1=2
Chương 722: Không thể phản bác
Chương 723: Văn tự mới
Chương 724: Đi tìm Tử năng
Chương 725: Chiếc nhẫn thì thầm
Chương 726: Tiêu hao ý thức lực
Chương 727: Quần tụ
Chương 728: Bí ẩn của tri thức
Chương 729: Long Cảnh huyết nhục tiến hóa
Chương 730: Đặc tính Khắc Ấn
Chương 731: Thể hội Tử năng
Chương 732: khác biệt giữa đá và đậu hũ
Chương 733: tuyệt không phải kẻ yếu
Chương 734: Tình huống khẩn cấp
Chương 735: Đồ chơi kỳ quái
Chương 736: Cướp đoạt Tử năng
Chương 737: Khắc Ấn Cự lực
Chương 738: Quái vật đỉnh cấp
Chương 739: Không còn kịp
Chương 740: Khởi động vận may
Chương 741: Chiếc nhẫn xuất hiện
Chương 742: Tử Thiên Sứ chi vương
Chương 743: Cánh cửa thần bí
Chương 744: Lạc vào Biển Đen
Chương 745: bóng tối vô tận
Chương 746: Bắt đầu Khắc Ấn
Chương 747: Cái giá phải trả
Chương 748: Chiến dịch truy quét
Chương 749: Tìm về hiện thực
Chương 750: Ngã xuống ở Biển Đen

Chương 751: Dự trữ Tử năng
Chương 752: Cảm giác quen thuộc
Chương 753: Áp đảo cường đại
Chương 754: Ngại chết không đủ nhanh
Chương 755: Coi thường
Chương 756: Diệp Lộc
Chương 757: Đế Khải
Chương 758: Ngày diệt thế
Chương 759: Quái vật kia thực lực cường hãn
Chương 760: Không gian vặn vẹo
Chương 761: Chiến dịch tiễu trừ
Chương 762: Tối đa chỉ có ba ngày
Chương 763: Chênh lệch quá lớn
Chương 764: Miểu sát cấp 8
Chương 765: Đại biến
Chương 766: Giới hạn của vũ lực cá nhân
Chương 767: Vận dụng toàn lực
Chương 768: Xuyên thủng Pháo đài Trầm Mặc
Chương 769: Cự lực khủng bố
Chương 770:Đổ tới xem kịch
Chương 771: Danh hiệu càn rỡ
Chương 772: Đọ sức
Chương 773: Vây giết
Chương 774: Không dám tin
Chương 775: Hắc Viêm Uyên
Chương 776: Cảm giác uy hiếp trí mạng
Chương 777: Đế Cung giam cầm
Chương 778: Không thể thắng được Thiên Mệnh
Chương 779: Tiến vào quân bộ
Chương 780: Cao thủ hacker
Chương 781: Sự vô địch tuyệt đối của quái vật đã bị đánh vỡ
Chương 782: Đối mặt Ảnh Thực
Chương 783: Thiên Chi Thành
Chương 784: Cuộc sống cô độc
Chương 785: Bản chất ý thức lực
Chương 786: Xác định địa vị chiêu an
Chương 787: Trao quân hàm

Chương 788: Bị cắn nuốt
Chương 789: Yếu thì chết đi
Chương 790: Điều kiện giao dịch
Chương 791: Bóp dễ như thái rau thái dưa
Chương 792: Hoa ngữ dùng một lần
Chương 793: Ký ức của Pháp sư Tử năng
Chương 794: Tính nguy hiểm
Chương 795: Tùy ý thôn phệ
Chương 796: Bí ẩn Cuốn sách vặn vẹo
Chương 797: Chết một lần
Chương 798: Gặp giáo sư Biển Đen
Chương 799: Thay đổi Góc chết
Chương 800: Hành trình tiến vào Biển Đen
Chương 801: Mở ra Phi Môn
Chương 802: Mở ra thông đạo
Chương 803: Bình nguyên đất đen
Chương 804: Thị trấn bí ẩn
Chương 805: Bệnh dịch kỳ lạ
Chương 806: Điên cuồng
Chương 807: Truy tìm manh mối
Chương 808: Quái vật gây bệnh mắt đỏ
Chương 809: Tùng Vân đao pháp
Chương 810: Tu chân khí
Chương 811: Tốc độ thời thượng cổ
Chương 812: Sức mạnh bản thổ
Chương 813: Linh Tuệ Cốc
Chương 814: Tinh luyện chân khí
Chương 815: Tìm hiểu hoàn cảnh xung quanh
Chương 816: Sức mạnh hoa ngữ
Chương 817: Thu hoạch
Chương 818: Thu thập ác niệm
Chương 819: Đột phá tinh khí
Chương 820: Chân khí dung hợp
Chương 821: m mưu trấn tướng
Chương 822: Quái vật cường địch
Chương 823: Lai lịch chân khí
Chương 824: Thằng con không tiền đồ
Chương 825: Khảo hạch Thần Võ Ti

Chương 826: Đối mặt quái vật mắt đỏ
Chương 827: Uy hiếp trí mạng
Chương 828: Vượt quá 10 chiêu
Chương 829: m mưu
Chương 830: Truyền thuyết hoang đường
Chương 831: Bí mật trên người đứa bé
Chương 832: Lên huyện khảo hạch
Chương 833: Nữ nhân áo xám
Chương 834: Người đàn ông quỷ dị
Chương 835: Uy hiếp cực lớn
Chương 836: Lên huyện làm quan
Chương 837: Thiên tài bình thường
Chương 838: Thu thập tin tình báo
Chương 839: Thu thập công lao
Chương 840: Hợp tác thượng vị
Chương 841: Thăng tiến thần tốc
Chương 842: Gặp lại Tử Thiên Sứ Chi Vương
Chương 843: Võ học cấp đen
Chương 844: Tìm hiểu công pháp
Chương 845: Dung hợp chân ấn
Chương 846: Dàn cảnh chặn đường
Chương 847: Cuộc chạm mặt bất ngờ
Chương 848: Có vấn đề
Chương 849: Tương đối kinh người
Chương 850: Không thể tha thứ
Chương 851: Tiêu hao ý thức lực
Chương 852: Giết chết trấn tướng
Chương 853: Vết thương trí mạng
Chương 854: Chân ấn chi tủy
Chương 855: Đối phó ảnh thực
Chương 856: Hy vọng ít ỏi
Chương 857: Lên huyện nhậm chức
Chương 858: Đảm nhiệm Doanh phó
Chương 859: Tìm hiểu võ công cấp đen
Chương 860: Phương pháp dung hợp chân ấn
Chương 861: Hứng thú nồng đậm
Chương 862: Thanh nguyên đan pháp
Chương 863: Đế quân Thiếu âm quốc

Chương 864: Lộc Vương khí
Chương 865: Bà mối
Chương 866: Tiểu thư nhà u gia
Chương 867: Bội phục
Chương 868: Lọt vào top 500
Chương 869: Mỗi lần chết một vị hôn phu
Chương 870: Ra mặt hòa giải
Chương 871: Phổ Hiền huyết nhục
Chương 872: Quán Linh
Chương 873: Bước cuối cùng của võ công
Chương 874: Dự cảm không tốt
Chương 875: Mảnh đất hoàn mỹ
Chương 876: Thiếu hụt phương thức đồng bộ
Chương 877: Nhị tiểu thư bỏ nhà
Chương 878: Dẫn dắt
Chương 879: Thức tỉnh
Chương 880: Võ nhân chân khí Dung ấn
Chương 881: Sức mạnh khủng bố
Chương 882: Mưa máu
Chương 883: Triệu hoán
Chương 884: Nghịch ngân
Chương 885: Thí nghiệm
Chương 886: Chiến tranh Bạch tinh và Địa nguyệt
Chương 887: Bổ sung bí tịch chân khí
Chương 888: Hôi cốt
Chương 889: Sức mạnh xương giáp
Chương 890: Góc chết quỷ dị
Chương 891: Mối họa Ảnh Long
Chương 892: Quả cầu mây khủng bố
Chương 893: Loại biến hóa kinh dị
Chương 894: Chỉ cần thăng hoa
Chương 895: Anh túc xanh nhiều gai
Chương 896: Ông chủ kỳ quái
Chương 897: Cửa tan nhà nát
Chương 898: Quốc sư mất tích
Chương 899: Tất cả đều muộn màng
Chương 900: Diệt u Dương gia
Chương 901: Hối hận

Chương 902: Sự kết thúc của một gia tộc
Chương 903: Trận chiến không trì hoãn
Chương 904: Hình thái Dung Linh Chân Ấn
Chương 905: Thử nghiệm sức mạnh
Chương 906: Hươu trắng khổng lồ
Chương 907: Mạnh nhưng đáng tiếc
Chương 908: Chỗ này có hiểu lầm
Chương 909: Lỗ mãng kèm thiên phú
Chương 910: Hoàng Cốt Đình
Chương 911: Cả thành bị phế
Chương 912: Cọng rơm cứu mạng
Chương 913: Tò mò
Chương 914: Huyết mạch song Ấn
Chương 915: Gia nhập Thiên Tụ Các
Chương 916: Thôn phệ bóng ma
Chương 917: m điển
Chương 918: Thu thập công pháp
Chương 919: Hư Dạ Ưng
Chương 920: Trần Gia Hàm quán linh
Chương 921: Lập hoa viên
Chương 922: Giải quyết Minh Trùng Giáo
Chương 923: Sự khủng bố của Pháp n
Chương 924: Hủy diệt huyện Tùng Vân
Chương 925: Tam anh chiến
Chương 926: Yếu đuối cực điểm
Chương 927: Chơi đùa với hai tiểu gia hỏa
Chương 928: Diệt hai đại minh soái
Chương 929:Khắc Ấn từ hoa ngữ
Chương 930: Lựa chọn tân chủ hoa thứ 10
Chương 931:Gian khổ sưu tập giống hoa
Chương 932: Chơi đùa với địch nhân
Chương 933:Dễ dàng thu thập ác niệm
Chương 934: m mưu của 3 con Ảnh Thực
Chương 935: Trở về hiện thực
Chương 936: Sinh mệnh ngoan cường
Chương 937: Lấy thân thể làm thí nghiệm
Chương 938: Thành phố Vàng
Chương 939: Đại Hùng gặp khó

Chương 940: Sự lựa chọn sinh tử
Chương 941: Tội không thể tha thứ
Chương 942: Vĩnh Ám Long Đế
Chương 943: Sứ mệnh của Phan n
Chương 944: Nhật ký hành trình của người chết
Chương 945: Đối phó với Bích Lục chi mẫu
Chương 946: Lâm vào cận tử
Chương 947: Rơi xuống biển sâu
Chương 948: Thoát khỏi Góc chết
Chương 949: Tuyệt vọng
Chương 950: Cuộc họp Cửu Nghi
Chương 951: Tuyệt vọng
Chương 952: Anh không tới muộn chứ?
Chương 953: Thành công thoát ly
Chương 954: Động tĩnh Ảnh Thực
Chương 955: Không che giấu thân phận
Chương 956: Xung đột
Chương 957: duy trì cân bằng giới
Chương 958 - Kẻ cân bằng
Chương 959: Lai lịch đối phương
Chương 960: Kẻ yếu không nên rên
Chương 961: Đối mặt với chênh lệch tuyệt đối.
Chương 962: Sóc Alice tái xuất
Chương 963: Thôn phệ Ảnh Long
Chương 964: đối đầu Đông Quân
Chương 965: Ngừng tất cả nghiên cứu
Chương 966: Trấn giữ pháo đài
Chương 967: Chiến tranh vũ trụ 1
Chương 968: Chiến tranh vũ trụ 2
Chương 969: Chiến tranh vũ trụ 3
Chương 970: Chiến tranh vũ trụ 4
Chương 971: Chiến tranh vũ trụ 5
Chương 972: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 973: Chiến tranh vũ trụ 6
Chương 974: Chiến tranh vũ trụ 7
Chương 975: Chiến tranh vũ trụ 8
Chương 976: Chiến tranh vũ trụ 9
Chương 977: Cuộc đấu thế giới mạng 1

Chương 978: Cuộc đấu thế giới mạng 2
Chương 979: Cuộc đấu thế giới mạng 3
Chương 980: Cuộc đấu thế giới mạng 4
Chương 981: Cuộc đấu thế giới mạng 5
Chương 982: Cuộc đấu thế giới mạng 6
Chương 983: Cuộc đấu thế giới mạng 7
Chương 984: Cuộc đấu thế giới mạng 8
Chương 985: Cuộc đấu thế giới mạng 9
Chương 986: Kình đảo 1
Chương 987: Kình đảo 2
Chương 988: Kình đảo 3
Chương 989: Kình đảo 4
Chương 990: Kình đảo 5
Chương 991: Kình đảo 6
Chương 992: Kình đảo 7
Chương 993: Trực tuyến 1
Chương 994: Trực tuyến 2
Chương 995: Trực tuyến 3
Chương 996: Trực tuyến 4
Chương 997: Trực tuyến 5
Chương 998: Trực tuyến 6
Chương 999: Trực tuyến 7
Chương 1000: Trực tuyến 8
Chương 1001: Trực tuyến 9
Chương 1002: Thoát ly 1
Chương 1003: Thoát ly 2
Chương 1004: Thoát ly 3
Chương 1005: Thoát ly 4
Chương 1006: Thoát ly 5
Chương 1007: Thoát ly 6
Chương 1008: Thoát ly 7
Chương 1009: Thoát ly 8
Chương 1010: Thoát ly 9
Chương 1011: Vận mệnh 1
Chương 1012: Vận mệnh 2
Chương 1013: Vận mệnh 3
Chương 1014: Vận mệnh 4
Chương 1015: Vận mệnh 5

Chương 1016: Vận mệnh 6
Chương 1017: Vận mệnh 7
Chương 1018: Vận mệnh 8
Chương 1019: Vận mệnh 9
Chương 1020: Thí luyện 1
Chương 1021: Thí luyện 2
Chương 1022: Thí luyện 3
Chương 1023: Thí luyện 4
Chương 1024: Thí luyện 5
Chương 1025: Thí luyện 6
Chương 1026: Thí luyện 7
Chương 1027: Thí luyện 8
Chương 1028: Thí luyện 9
Chương 1029: Tu hành 1
Chương 1030: Tu hành 2
Chương 1031: Tu hành 3
Chương 1032: Tu hành 4
Chương 1033: Tu hành 5
Chương 1034: Tu hành 6
Chương 1035: Tu hành 7
Chương 1036: Tu hành 8
Chương 1037: Tu hành 9
Chương 1038: Ngã rẽ 1
Chương 1039: Ngã rẽ 2
Chương 1040: Ngã rẽ 3
Chương 1041: Ngã rẽ 4
Chương 1042: Ngã rẽ 5
Chương 1043: Ngã rẽ 6
Chương 1044: Ngã rẽ 7
Chương 1045: Ngã rẽ 8
Chương 1046: Ngã rẽ 9
Chương 1047: Tỉ thí tông môn 1
Chương 1048: Tỉ thí tông môn 2
Chương 1049: Tỉ thí tông môn 3
Chương 1050: Tỉ thí tông môn 4
Chương 1051: Tỉ thí tông môn 5
Chương 1052: Tỉ thí tông môn 6
Chương 1053: Tỉ thí tông môn 7

Chương 1054: Tỉ thí tông môn 8
Chương 1055: Tỉ thí tông môn 9
Chương 1056: Duyên phận 1
Chương 1057: Duyên phận 2
Chương 1058: Duyên phận 3
Chương 1059: Duyên phận 4
Chương 1060: Duyên phận 5
Chương 1061: Duyên phận 6
Chương 1062: Duyên phận 7
Chương 1063: Duyên phận 8
Chương 1064: Duyên phận 9
Chương 1065: Kiếp khí 1
Chương 1066: Kiếp khí 2
Chương 1067: Kiếp khí 3
Chương 1068: Kiếp khí 4
Chương 1069: Kiếp khí 5
Chương 1070: Kiếp khí 6
Chương 1071: Kiếp khí 7
Chương 1072: Kiếp khí 8
Chương 1073: Kiếp khí 9
Chương 1074: Kiếp khí 9
Chương 1075: Cạnh tranh 1
Chương 1076: Cạnh tranh 2
Chương 1077: Cạnh tranh 3
Chương 1078: Cạnh tranh 4
Chương 1079: Cạnh tranh 5
Chương 1080: Cạnh tranh 6
Chương 1081: Cạnh tranh 7
Chương 1082: Cạnh tranh 8
Chương 1083: Cạnh tranh 9
Chương 1084: Dung hợp 1
Chương 1085: Dung hợp 2
Chương 1086: Dung hợp 3
Chương 1087: Dung hợp 4
Chương 1088: Dung hợp 5
Chương 1089: Dung hợp 6
Chương 1090: Dung hợp 7
Chương 1091: Dung hợp 8

Chương 1092: Dung hợp 9
Chương 1093: Chung kết 1
Chương 1094: Chung kết 2
Chương 1095: Chung kết 3
Chương 1096: Chung kết 4
Chương 1097: Chung kết 5
Chương 1098: Chung kết 6
Chương 1099: Chung kết 7
Chương 1100: Chung kết 8
Chương 1101: Chung kết 9
Chương 1102: Phong ấn 1
Chương 1103: Phong ấn 2
Chương 1104: Phong ấn 3
Chương 1105: Phong ấn 4
Chương 1106: Phong ấn 5
Chương 1107: Phong ấn 6
Chương 1108: Phong ấn 7
Chương 1109: Phong ấn 8
Chương 1110: Phong ấn 9
Chương 1111: Trở về 1

Góc Chết Bí Mật (Bản dịch)

Chương 1112. Trở về 2
Chương 1113. Trở về 3
Chương 1114. Trở về 4
Chương 1115. Trở về 5
Chương 1116. Trở về 6
Chương 1117. Trở về 7
Chương 1118. Trở về 8
Chương 1119. Trở về 9
Chương 1120. Mặc Sa 1
Chương 1121. Mặc Sa 2
Chương 1122. Mặc Sa 3
Chương 1123. Mặc Sa 4
Chương 1124. Mặc Sa 5
Chương 1125. Mặc Sa 6
Chương 1126. Mặc Sa 7
Chương 1127. Mặc Sa 8

Chương 1128. Mặc Sa 9
Chương 1129. Lỗ Điện 1
Chương 1130. Lỗ Điện 2
Chương 1131. Lỗ Điện 3
Chương 1132. Lỗ Điện 4
Chương 1133. Lỗ Điện 5
Chương 1134. Lỗ Điện 6
Chương 1135. Lỗ Điện 7
Chương 1136. Lỗ Điện 8
Chương 1137. Lỗ Điện 9
Chương 1138. Bạch Sắc 1
Chương 1139. Bạch Sắc 2
Chương 1140. Bạch Sắc 3
Chương 1141. Bạch Sắc 4
Chương 1142. Bạch Sắc 5
Chương 1143. Manh mối 1
Chương 1144. Manh mối 2
Chương 1145. Manh mối 3
Chương 1146. Manh mối 4
Chương 1147. Manh mối 5
Chương 1148. Manh mối 6
Chương 1149. Manh mối 7
Chương 1150. Manh mối 8
Chương 1151. Manh mối 9
Chương 1152. Động tâm 1
Chương 1153. Động tâm 2
Chương 1154. Động tâm 3
Chương 1155. Động tâm 4
Chương 1156. Động tâm 5
Chương 1157. Động tâm 6
Chương 1158. Động tâm 7
Chương 1159. Động tâm 8
Chương 1160. Động tâm 9
Chương 1161. Khuếch trương 1
Chương 1162. Khuếch trương 2
Chương 1163. Khuếch trương 3
Chương 1164. Khuếch trương 4
Chương 1165. Khuếch trương 5

Chương 1166. Khuếch trương 6
Chương 1167. Khuếch trương 7
Chương 1168. Khuếch trương 8
Chương 1169. Khuếch trương 9
Chương 1170. Xâm nhập 1
Chương 1171. Xâm nhập 2
Chương 1172. Xâm nhập 3
Chương 1173. Xâm nhập 4
Chương 1174. Xâm nhập 5
Chương 1175. Xâm nhập 6
Chương 1176. Xâm nhập 7
Chương 1177. Xâm nhập 7
Chương 1178. Xâm nhập 8
Chương 1179. Quyết định 1
Chương 1180. Quyết định 2
Chương 1181. Quyết định 3
Chương 1182. Quyết định 4
Chương 1183. Quyết định 5
Chương 1184. Quyết định 6
Chương 1185. Quyết định 7
Chương 1186. Quyết định 8
Chương 1187. Quyết định 9
Chương 1188. Cạm bẫy 1
Chương 1189. Cạm bẫy 2
Chương 1190. Cạm bẫy 3
Chương 1191. Cạm bẫy 4
Chương 1192. Cạm bẫy 5
Chương 1193. Cạm bẫy 6
Chương 1194. Cạm bẫy 7
Chương 1195. Cạm bẫy 8
Chương 1196. Cạm bẫy 9
Chương 1197. Cảnh giới 1
Chương 1198. Cảnh giới 2
Chương 1199. Cảnh giới 3
Chương 1200. Cảnh giới 4
Chương 1201. Cảnh giới 5
Chương 1202. Cảnh giới 6
Chương 1203. Cảnh giới 7

Chương 1204. Cảnh giới 8
Chương 1205. Cảnh giới 9
Chương 1206. Phương hướng 1
Chương 1207. Phương hướng 2
Chương 1208. Phương hướng 3
Chương 1209. Phương hướng 4
Chương 1210. Phương hướng 5
Chương 1211. Phương hướng 6
Chương 1212. Phương hướng 7
Chương 1213. Phương hướng 9
Chương 1214. Tìm kiếm 1
Chương 1215. Tìm kiếm 2
Chương 1216. Tìm kiếm 3
Chương 1217. Tìm kiếm 4
Chương 1218. Tìm kiếm 5
Chương 1219. Tìm kiếm 6
Chương 1220. Tìm kiếm 7
Chương 1221. Khởi động 1
Chương 1222. Khởi động 2
Chương 1223. Khởi động 3
Chương 1224. Khởi động 4
Chương 1225. Khởi động 5
Chương 1226. Khởi động 6
Chương 1227. Khởi động 7
Chương 1228. Khởi động 8
Chương 1229. Nhân quả 1
Chương 1230. Nhân quả 2
Chương 1231. Nhân quả 3
Chương 1232. Nhân quả 4
Chương 1233. Nhân quả 5
Chương 1234. Nhân quả 6
Chương 1235. Nhân quả 7
Chương 1236. Con đường 1
Chương 1237. Con đường 2
Chương 1238. Con đường 3
Chương 1239. Con đường 4
Chương 1240. Con đường 5
Chương 1241. Con đường 6

Chương 1242. Con đường 7
Chương 1243. Con đường 8
Chương 1244. Con đường 9
Chương 1245. Tu hành 1
Chương 1246. Tu hành 2
Chương 1247. Tu hành 3
Chương 1248. Tu hành 4
Chương 1249. Tu hành 5
Chương 1250. Tu hành 6
Chương 1251. Tu hành 7
Chương 1252. Tu hành 8
Chương 1253. Tu hành 9
Chương 1254. Thế giới 1
Chương 1255. Thế giới 2
Chương 1256. Thế giới 3
Chương 1257. Thế giới 4
Chương 1258. Thế giới 5
Chương 1259. Thế giới 6
Chương 1260. Thế giới 7
Chương 1261. Thế giới 8
Chương 1262. Thế giới 9
Chương 1263. Nghiên cứu 1
Chương 1264. Nghiên cứu 2
Chương 1265. Nghiên cứu 3
Chương 1266. Nghiên cứu 4
Chương 1267. Nghiên cứu 5
Chương 1268. Nghiên cứu 6
Chương 1269. Nghiên cứu 7
Chương 1270. Nghiên cứu 8
Chương 1271. Nghiên cứu 9
Chương 1272. Cướp đoạt 1
Chương 1273. Cướp đoạt 2
Chương 1274. Cướp đoạt 3
Chương 1275. Cướp đoạt 4
Chương 1276. Cướp đoạt 5
Chương 1277. Cướp đoạt 6
Chương 1278. Cướp đoạt 7
Chương 1279. Cướp đoạt 8

Chương 1280. Chân thực 1
Chương 1281. Chân thực 2
Chương 1282. Chân thực 3
Chương 1283. Chân thực 4
Chương 1284. Chân thực 5
Chương 1285. Chân thực 6
Chương 1286. Chân thực 7
Chương 1287. Chân thực 8
Chương 1288. Chân thực 9
Chương 1289. Sinh cơ 1
Chương 1290. Sinh cơ 2
Chương 1291. Sinh cơ 3
Chương 1292. Sinh cơ 4
Chương 1293. Sinh cơ 5
Chương 1294. Sinh cơ 6
Chương 1295. Sinh cơ 7
Chương 1296. Sinh cơ 8
Chương 1297. Ép sát 1
Chương 1298. Ép sát 2
Chương 1299. Ép sát 3
Chương 1300. Ép sát 4
Chương 1301. Ép sát 5
Chương 1302. Ép sát 6
Chương 1303. Ép sát 7
Chương 1304. Ép sát 8
Chương 1305. Đầu mối 1
Chương 1306. Đầu mối 2
Chương 1307. Đầu mối 3
Chương 1308. Đầu mối 4
Chương 1309. Đầu mối 5
Chương 1310. Đầu mối 6
Chương 1311. Đầu mối 7
Chương 1312. Đầu mối 8
Chương 1313. Đầu mối 9
Chương 1314. Tốc độ 1
Chương 1315. Tốc độ 2
Chương 1316. Tốc độ 3
Chương 1317. Tốc độ 4

Chương 1318. Tốc độ 5
Chương 1319. Tốc độ 6
Chương 1320. Tốc độ 7
Chương 1321. Tốc độ 8
Chương 1322. Tốc độ 9
Chương 1323. Nhiễm hóa 1
Chương 1324. Nhiễm hóa 2
Chương 1325. Nhiễm hóa 3
Chương 1326. Nhiễm hóa 4
Chương 1327. Nhiễm hóa 5
Chương 1328. Nhiễm hóa 6
Chương 1329. Nhiễm hóa 7
Chương 1330. Nhiễm hóa 8
Chương 1331. Vô hạn 1
Chương 1332. Vô hạn 2
Chương 1333. Vô hạn 3
Chương 1334. Vô hạn 4
Chương 1335. Vô hạn 5
Chương 1336. Vô hạn 6
Chương 1337. Vô hạn 7
Chương 1338. Vô hạn 8
Chương 1339. Vô hạn 9
Chương 1340. Thánh vị 1
Chương 1341. Thánh vị 2
Chương 1342. Thánh vị 3
Chương 1343. Thánh vị 4
Chương 1344. Thánh vị 5
Chương 1345. Thánh vị 6
Chương 1346. Thánh vị 7
Chương 1347. Thánh vị 8
Chương 1348. Thánh vị 9
Chương 1349. Khái niệm 1
Chương 1350. Khái niệm 2
Chương 1351. Khái niệm 3
Chương 1352. Khái niệm 4
Chương 1353. Khái niệm 5
Chương 1354. Khái niệm 6
Chương 1355. Khái niệm 7

Chương 1356. Khái niệm 8
Chương 1357. Nghi ngờ 1
Chương 1358. Nghi ngờ 2
Chương 1359. Nghi ngờ 3
Chương 1360. Nghi ngờ 4
Chương 1361. Nghi ngờ 5
Chương 1362. Nghi ngờ 6
Chương 1363. Nghi ngờ 7
Chương 1364. Nghi ngờ 8
Chương 1365. Nghi ngờ 9
Chương 1366. Điểm cơ bản 1
Chương 1367. Điểm cơ bản 2
Chương 1368. Điểm cơ bản 3
Chương 1369. Điểm cơ bản 4
Chương 1370. Điểm cơ bản 5
Chương 1371. Điểm cơ bản 6
Chương 1372. Điểm cơ bản 7
Chương 1373. Điểm cơ bản 8
Chương 1374. Điểm cơ bản 9
Chương 1375. Bố cục 1
Chương 1376. Bố cục 2
Chương 1377. Bố cục 3
Chương 1378. Bố cục 4
Chương 1379. Bố cục 5
Chương 1380. Bố cục 6
Chương 1381. Bố cục 7
Chương 1382. Bố cục 8
Chương 1383. Bố cục 9
Chương 1384. Gió mưa 1
Chương 1385. Gió mưa 2
Chương 1386. Gió mưa 3
Chương 1387. Gió mưa 4
Chương 1388. Gió mưa 5
Chương 1389. Gió mưa 6
Chương 1390. Gió mưa 7
Chương 1391. Gió mưa 8
Chương 1392. Khốn cục 1
Chương 1393. Khốn cục 2

Chương 1394. Khốn cục 3
Chương 1395. Khốn cục 4
Chương 1396. Khốn cục 5
Chương 1397. Khốn cục 6
Chương 1398. Khốn cục 7
Chương 1399. Khốn cục 8
Chương 1400. Khốn cục 9
Chương 1401. Vận khí 1
Chương 1402. Vận khí 2
Chương 1403. Vận khí 3
Chương 1404. Vận khí 4
Chương 1405. Vận khí 5
Chương 1406. Vận khí 6
Chương 1407. Vận khí 7
Chương 1408. Vận khí 8
Chương 1409. Vận khí 9
Chương 1410. Chiến trường 1
Chương 1411. Chiến trường 2
Chương 1412. Chiến trường 3
Chương 1413. Chiến trường 4
Chương 1414. Chiến trường 5
Chương 1415. Chiến trường 6
Chương 1416. Chiến trường 7
Chương 1417. Chiến trường 8
Chương 1418. Chiến trường 9
Chương 1419. Chiến trường 10
Chương 1420. Chiến trường 11
Chương 1421. Chiến trường 12
Chương 1422. Chiến trường 13
Chương 1423. Nguyên lý 1
Chương 1424. Nguyên lý 2
Chương 1425. Nguyên lý 3
Chương 1426. Nguyên lý 4
Chương 1427. Nguyên lý 5
Chương 1428. Nguyên lý 6
Chương 1429. Nguyên lý 7
Chương 1430. Nguyên lý 8
Chương 1431. Nguyên lý 9

Chương 1432. Đột kích 1
Chương 1433. Đột kích 2
Chương 1434. Đột kích 3
Chương 1435. Đột kích 4
Chương 1436. Đột kích 5
Chương 1437. Đột kích 6
Chương 1438. Đột kích 7
Chương 1439. Đột kích 8
Chương 1440. Dự mưu 1
Chương 1441. Dự mưu 2
Chương 1442. Dự mưu 3
Chương 1443. Dự mưu 4
Chương 1444. Dự mưu 5
Chương 1445. Dự mưu 6
Chương 1446. Dự mưu 7
Chương 1447. Dự mưu 8
Chương 1448. Vạn vật 1
Chương 1449. Vạn vật 2
Chương 1450. Vạn vật 3
Chương 1451. Vạn vật 4
Chương 1452. Vạn vật 5
Chương 1453. Vạn vật 6
Chương 1454. Vạn vật 7
Chương 1455. Chương 1455: Vạn vật 8
Chương 1456. Vạn vật 9
Chương 1457. Vạn vật 10
Chương 1458. Vạn vật 11
Chương 1459. Vạn vật 12
Chương 1460. Kết cục 1
Chương 1461. Kết cục 2
Chương 1462. Kết cục 3
Chương 1463. Kết cục 4
Chương 1464. Kết cục 5
Chương 1465. Kết cục 6
Chương 1466. Kết cục 7
Chương 1467. Kết cục 8
Chương 1468. Kết cục 9
Chương 1469. Kết cục 10

Chương 1470. Kết cục 11
Chương 1471. Kết cục 12
Chương 1472. Kết cục 13
Chương 1473. Kết cục 14
Chương 1474. Kết cục 15
Chương 1475. Kết cục 16
Chương 1476. Kết cục 17
Chương 1477. Kết cục 18
Chương 1478. Kết cục 19
Chương 1479. Đoạn cuối 1
Chương 1480. Đoạn cuối 2
Chương 1481. Đoạn cuối 3
Chương 1482. Đoạn cuối 4
Chương 1483. Đoạn cuối 5
Chương 1484. Đoạn cuối 6
Chương 1485. Đoạn cuối 7
Chương 1486. Kết 1
Chương 1487. Kết 2
Chương 1488. Kết 3